
THE LIBRARY OF CONGRESS

THE LIBRARY OF CONGRESS

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE

GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM:

STUDIO ATQUE OPERA

JOSEPHI HILL, JOHANNIS ENTICK,

GULIELMI BOWYER,

NEC NON

ROBERTI WATTS, ET CAROLI TAYLER,

VOCABULORUM DUODECIM QUASI MILLIBUS AUCTUM.

AD CALCEM ADJECTÆ SUNT

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS OMNIA GR. LING. PRIMITIVA COMPREHENDUNTUR:

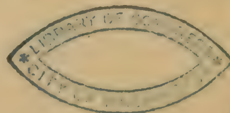
ITEM

TRACTATUS DUO;

ALTER DE RESOLUTIONE VERBORUM, DE ARTICULIS ALTER;

UTERQUE PERUTILIS, ET ÆQUE DESIDERATUS.

EDITIO XXII, PRIORIBUS AUCTIOR ET EMENDATIOR.

LONDINI:

SUMPTIBUS C. J. G. & F. RIVINGTON; LONGMAN, REES & CO.; T. CADELL; BALDWIN & CRADOCK; J. RICHARDSON; J. M. RICHARDSON; E. WILLIAMS; R. SCHOLEY; J. BOOKER; J. DUNCAN; HATCHARD & FIL.; HARVEY & DARTON; HAMILTON & CO.; T. & T. BOOSEY; W. JOY; HURST & CO.; WHITTAKER, TREACHER & CO.; W. MASON; E. HODGSON; SIMPKIN & MARSHALL; POOLE & EDWARDS; J. BIGG; H. FLETCHER; SHERWOOD & CO.; J. HARRIS; H. FLETCHER; S. WALKER; HOLDSWORTH & BALL; HOULSTON & FIL.; J. MACPHERSON; WILSON & FIL., EBORACI; ET G. & J. ROBINSON, LIVERPOOL.

M.DCCC.XXXI.

PA442
S4
1831

IN ÆDIBUS RICARDI TAYLOR.

EX PRÆFATIONE

CORNELII SCHREVELII

IN

LEXICI MANUALIS EDITIONEM QUARTAM.

BENIGNE LECTOR,

In Scholarum et Studiosæ Juventutis commodum et usum, libros jam aliquos antehac publici juris fecimus; et in similibus edendis operam adhuc nostram conferimus, quamvis Juventus librorum satis magnam copiam habere videatur, quibus tanquam manuductoribus commodè uti possit ad studia sua promovenda et excolenda; ita ut vix quicquam jam desiderari posset, cujus non maxima subsidia habeat ac adjumenta. Tamen quum nuper cum Collegis mentionem ejus rei fecissemus; num scilicet quicquam desideraretur, quod in rem et commodum Studiosorum φιλελλήνων excudi posset aut deberet; de Lexico quodam Manuali Græco condendo verba fecimus; quandoquidem experientiâ ac usu compereramus, in Pasoris Manuali plurima desiderari, quæ suppleri deberent, ex illis præcipuè Auctoribus, qui passim in omnibus ferè Scholis et Academiis prælegunter. Verum quidem est, seorsim varios excusos esse Indices et Tractatus, è quibus Studiosi multa, etiam non inutilia, petere possent; sed optandum fuisset illa conjunctim et uno in volumine exhibita fuisse: verùm hoc opus, hic labor. Posset fortè quis objicere nobis, in Lexico Scapulæ nuperrimè à nobis edito, et in aliis etiam Lexicis, nihil ferè desiderari, quod linguæ Græcæ Studiosis non abundè satisfaciat, penumque non amplum suppeditet vocum thematumque investigandorum: ita ut operis supervacanei videatur, aliud quid fingere aut formare velle. Non inficias eo, Lexica illa valdè utilia esse et perquàm necessaria illis, qui seriò græcari velint, præsertim Lexicon illud Scapulæ nuperrimè editum, quod tali methodo, tantoque artificio formatum est, ut nihil in eo desiderari videatur; cum ob exemplorum copiam et elegantiam; tum ob thematum investigandorum radices, derivativa, composita et decomposita, quæ ordine concatenato artificiosissimè se mutuò consequuntur. Verùm ad alia ego respexi, commodis et usui quotidiano et extemporaneo Studiosorum inservire satagens, concinnare studui opus quoddam, mole exiguum, usu magnum; in quo pleraque themata prout obvia cuique fuerint, invenire datur, eorumque radices et primitiva verba, literis capitalibus notata, ut ab aliis internosci possent: reliqua verò simplicia, derivativa, composita ac decomposita vulgaribus typis impressa. Etyma verò ex optimis quibusque scriptoribus desumpta addidi; non quidem quæcunque inveniri potuerunt, (quum ex iis non pauca sine

dubio sint futilia et ridicula,) sed quæ rationi magìs consentanea visa sunt, quæ certè multis in locis auxi, et nova addidi, partim ex Martinio, partim ex Harmaro et aliis. Horum verò Auctorum, quorum themata investigata damus, hi ferè præcipui sunt: Sacri codices, tum Veteris tum Novi Testamenti, Homerus cum ejus clavi, et Batrachomyomachia, Hesiodus, Musæus; Theognidis, Pythagoræ et aliorum *γνῶμαι*, Isocratis Orationes *παραινέσεις*, Fabellæ Æsopicæ, &c. Ita ut in hoc nostro Lexico contineatur Manuale Pasoris, Clavis Homeri et Indices seorsim in eum excusi, Cadmus Græco-Phœnix Martinii contractus, Anomala ferè omnia et themata investigatu difficiliora. Monendum etiam huic nostræ Editioni, ex Lexico Ionico et Dorico Æmilii Porti, ut et Lexico Pindarico et Lyricorum, multa addita, imò contracta ejus Lexica, hic simul à nobis exhibita, et plura alia, quæ Lector ipse inter legendum deprehendere facilè poterit. Nam antehac quæ ad Doricam dialectum attinebant, vix attigeramus; nunc verò copiosè et plenâ quasi manu illam inseruimus, adspersimus.—Insuper etiam huic nostræ Editioni addidimus auctius multò Lexicon Balthasari Garthii, seu Indicem Latinarum vocum locupletissimum et utilissimum, præsertim iis, qui ex Latino Græcum aliquod thema formare et componere volunt. Tum et alia addita, quæ in Anglicâ editione leguntur. Denique non abs re mihi visum, Juniores monere, ut in investigatione thematum præcipuè rationem habeant Dialecti Ionicæ, ideoque è Grammaticis petant quæ illi Dialecto propria sint; ab illis *α* sc. mutari in *η*, et pro *λόγου* dicere *λόγοιο*, et pro *λόγοις λόγοισι*, et augmenta verborum sæpissimè rejici, e. g. pro *ἔτυπον τύπον*, et sic in aliis. Tum et hoc observandum ex nominativo casu, reliquos casus formandos esse, et ex præsenti, præterito et futuro, reliqua tempora facilè deduci posse, modò paradigmata nominum et verborum rectè calleant, et in promptu habeant. Hæc ita commodo Studiosorum *φιλελλήνων* concinnata, æqui bonique consule, et hisce nostris laboribus aliisque fave. Vale.

[A.D. M.DC.LXIV.]

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRÆCAM Linguam celebrare, cujus existimatio apud literatos omnes tanta est, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat, nec mihi opus est, nec studiosa indoles id exposcit. De iis igitur solummodo verba facere in animum induxi, quæ præsens omninò spectant institutum: quò penes unumquemque sit faciliùs de eodem rectiúsque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium, plurimùm refert consilium perinde instituti operis, ac ipsum opus habere compertum. Quibus igitur de causis hosce suscepimus labores, et quem ad usum eosdem dirigimus; ne, hoc non benè perspecto, iniqua (ut plerumque fert consuetudo) in nos operámve nostram lata esset sententia; paucis te, Amice Lector, à primo admonendum duxi. Quisquis enim secum recolit quot Lexica annis jam antea multis prodierunt in lucem, nos fortean imprudentiæ coarguet, quasi frustra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet ea omnia vel κριτικώτερα esse, (nonnulláque per omnia Græca) atque adeò non attemperata ad captum juventutis, sed viris peritis duntaxat accommodata; vel pretii saltem molisque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. Idcirco Cl. Schrevelius, qui multis nominibus de rep. literariâ benè meruit, meliúsque mereri pergit quotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idémque nos in usum Britannorum jam auctum ivimus; ut studiosæ Gr. Ling. adolescentiæ, in superandis difficultatibus, quæ teneriorem istam ætatem ut plurimùm torquent, foret subsidio: et tenuioribus insimul fortunis, humerisque parum firmis meliùs aliquantò consuleretur. Quò verò adolescentibus salebrosa ad Athenas via planior fieret, itáque compendiosior: id in primis et Cl. Schrevelio et nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Testamenti, et scriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon usitatiora, quæ cùm alibi apud Poëtas et Oratores occurrunt, tum maximè in Veteris Instrumenti versione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII dicitur) explicata forent et enucleata. Anomala etiam et themata quæ difficiliùs investigantur, utì et hujus linguæ dialecti variæ, quæ molestiam minùs exercitatis (ut quæ maximè) creare solent; ea ferè omnia et inventu et intellectu facta sunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non solùm futura et præterita, (quod ab aliis Lexicographis factum) sed alia etiam assignavimus tempora, quibus difficultas inesse videbatur, et potissimùm indefinita; Græci quippe plurimùm hæc pro perfectis solent usurpare. Ut verò à cæteris dignosci possint, literis capitalibus signata sunt primitiva: sub quibus plerumque et derivata et composita communiora (quæ suâ etiam serie relata sunt) memoriæ ergô commemorantur. Græca πολύσημα, per primigenias suas significationes primùm

plerumque, deinde per postnatas, (nisi quando unica sufficiat) Latinè reddidimus. Quid enim id genus voces (quæ ferè sunt innumeræ) primò et propriè signant, quid verò translatè et μεταφορικῶς, permagni interest exploratum habere. Cùm enim translata vocabula et plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad significandum valeant, (concisæ utpote sunt similitudines, quæ rem planè subjiciunt oculis) iis quàm sæpissimè utuntur Scriptores: quo fit necesse ut juxta in alienis in quæ migrârunt, vel ubi saltem diversantur, ac propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid insuper in hâc Editione præstitum est, admonendus es porrò, Candide Lector. Nonnulla Schreveliana, sed oppidò pauca, deleta sunt, (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus,) alia quædam mutavimus; ἔτυμα desiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout series verborum tulit, intertexuimus; et vocabulorum denique quinque ampliùs millia in album retulimus. Adjectivis unius, utì et trium terminationum, ut ab iis quæ duarum sunt et substantivis discriminari possint, (quod sæpiùs pueris negotium facessere jam inde ab adolescentiâ memini,) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus, ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata sunt, sed Graiis prosapiam suam referunt acceptam, literis majusculis imprimerentur. Quod tametsi à nemine (quod sciam) adhuc tentatum fuerit, et quantulumcunque videbitur; magni tamen (nisi me valde fallit conjectura) erit adolescentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non solùm eorundem origines, et in plurimis orthographia etiam, et syllabarum quantitates multò faciliùs innotescere possint: verùm etiam ambæ unâ eâdemque operâ addiscuntur linguæ; citiúsque et altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior est nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ prægustatis, de pronominibus verbísque substantivis, quòd frequentissimè occurrunt; de vi præpositionum item, ob earum usum cùm singillatim, tum in compositione (apud Græcos præsertim) longè uberrimum; conjunctionúmque ad assequendum sermonis nexum; de verborum et nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligenter; et per notas voces ignotas addiscere, et memoriâ retinere. Cujus rei testis adeò locuples est omnium experientia, ut nemo, nisi in linguis planè hospes, ignorare possit. Quòd si in iisdem duriusculè subinde ἐτυμολογίζειν videamur: at certè nihilo secùs id fecimus, quàm à doctissimis Etymologis ante nos factum: tametsi quò minùs, literarum varias permutationes ostendendo, etyma firmaremus, cùm brevitas tum ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iisdem omnino conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, et nominibus præsertim propriis, sæpe sæpius accidit,) minùs fuimus soliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens sit istiusmodi vocabulorum multitudo, ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (Fabio teste) totum penè sermonem Latinum pro suâ sobole vendicare possit; tantáque incertitudo sit, quânam familiâ, imò vel gente, oriunda sunt plurima; nemini sit mirum, si nonnulla hunc in modum fortè indigitanda, à nobis sint prætermissa: quando neque per tempus semper licuit, nec (fateor) placuit semper, multis ex Etymologis ἔτυμα rus-

pari. Quin facile est signatis addere: et in vocabulariis Latinis, si ad eundem modum daretur, ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, et solâ terminatione sæpissimè discrepant, diversis literis vel characteribus quibuscunque innotescerent: opus (nisi plurimùm fallor) non minùs utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret. Quod ut in Latino-Anglicano fiat, author fui; et brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda nostratium gratiâ admiscentur: nonnulláque à nemine (quantùm uspiam mihi contigit videre) hucusque observata. Dum hæc continenti labore in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit J. Hutchinsonus, vir supra ætatem doctus. Ubi vocabulorum seriem in ordinem alphabeticum restituit; Græca aliquàm multa Latinis addidit; et utriusque generis tria circiter millia suppeditavit; prout unicuique collationem instituenti constare poterit. Hisce Lubini sententias Græco-Latinas subjunximus; et tractatus duos nunquam antea editos; quos humaniter mecum communicavit Doctiss. Rhodocanacides; qui alia similis monetæ, si literatorum calculis hæc approbari senserit, excudenda pollicetur. Reliquum est, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (si quis alius) jure optimo meruisse videbitur: quippe omnem curam, operam, et diligentiam adhibuit, ut hæc quàm emendatissimè tuum in conspectum prodirent. Typis fatetur minutioribus se usum *; ne opus, hoc tanto auctario, justam molem pretiúmve solitum excederet: eóque magis, quòd ejus sunt generis hujusmodi libri, ut non in oculorum usque defatigationem perpetuò sint legendi, sed consulendi tantùm prout tulerit occasio. Σφάλματα si qua irrepserint, (et in tantâ varietate aliter qui fieri potuit?) ea tamen omnia adeo esse εὐαπολόγητα vehementer confidit; ut nihil sit causæ, cur Cl. Schrevelius in posterum vereatur, ne corruptè in Angliâ, hâc saltem ex officinâ†, prodeat. Hæc sunt, Benigne Lector, de quibus te admonitum velim; nec superest quicquam, nisi ut nostros omnium labores æqui bonique consulas. Vale.

[A.D. M.DC.LXVIII.]

* Cl. Schrevelius, in Præfat. ad Lexici sui editionem quartam de ejusdem editione Anglicanâ à Jos. Hillio dixerat; "Laudo quidem diligentiam et industriam Cl. Hillii, modò typis nitidioribus illud [sc. Lexicon] edidisset."

† Sc. Academ. Cantabrig. Typographi.

'Ἀβέβαιος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *infirmus :* ex α et βέβαιος.
'Ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, *infirmitas.*
'Αβὲλ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Vanitas.*
'Ἀβέλτερος, *stolidus :* ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc 'ἀβελτερία, ἡ.
'Αβὶα, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater meus est Dominus.*
'Αβιάθαρ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater excellens.*
"Ἄβιβλος, ȣ, ὁ, qui libris caret.
'Αβιληνὴ, ῆς, ἡ, nomen regionis.
"Ἄβιος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *cui non suppetunt ad victum necessaria :* ab α priv. et βίος, *victus ;* item *dives, longævus :* ab α epitat. et βίος, *vita.* Est et
"Ἄβιος, *valdè robustus ;* item *non violentus :* à βία, *vis, robur.*
'Αβιȣδ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater decoris,* vel *Decus patris.*
'Ἀβίωτος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *sine vitâ, non vitalis :* à βιόω, *vivo.* Th. βίος.
'Ἀβλαβέως, *innoxiè :* ab 'ἀβλαβὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, *innoxius :* ex α et βλάπτω.
"Ἄβλαπτος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *noxæ expers,* vel *innocuus :* ex α et βλάπτω.
'Ἀβλὴς, ῆτος, ὁ ϰ̀ ἡ, *nondum jactus, novus.* Sed "ἄβλητος, *nondum ictus.* Utrumque ex α et βάλλω.
'Ἀβληχρὸς, ὰ, ὸν, *debilis :* ab α priv. vel pleon. et βληχρὸς, *debilis.* Apud Pindarum accipitur pro *forti.*
'Ἀβλόει, *sacrifica :* præs. imperat. act. verbi ἀβλοέω.
'Ἀβοᾶτὶ, Poët. et Dor. adv. pro comm. ἀβοητὶ, τȣτέςιν ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμȣ.
'Ἀβοήθητος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *destitutus ope* vel *remedio :* ab α et βοηθέω.
'Ἀβόλησαν, *occurrerunt :* Ion. pro ἠβόλησαν, 3. pl. a. 1. verbi ἀβολέω.
"Ἄβολος, ȣ, ὁ, *qui nondum amisit dentes ætatis indices,* i. e. γνώμονας. Th. βάλλω.
'Ἀβȣλία, ας, ἡ, *inopia consilii :* ex α et βȣλή· hinc
"Ἄβȣλος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *consilii expers.*
'Ἀβȣ́λως, adv. *inconsideratè.*
'Ἀβȣλότατα, adv. *inconsultissimè.*
'Ἀβȣτέω, gen. Ion. pro 'ἀβȣ́τȣ, ab
'Ἀβȣ́της, ȣ, ὁ, *bobus carens :* ex α et βȣ̃ς, *bos.*
"ἌΒΡΑ, ας, ἡ, vel "Ἄβρα, *ancilla :* ab אב, *viror.*
'Αβραὰμ, nomen viri, indecl. q. interpret. Lat. *Pater excelsus,* vel *Pater multitudinis.*

'Ἀβράχησαν, *sonuerunt :* 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀβραχέω.
"Ἄβραχε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi 'ἀβράχω, Poët. pro βράχω.
"Ἄβρεκτος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, idem quod ἄβροχος.
'Ἀβρίζομαι, *delicato cultu utor, delicatè me orno :* ab ἀβρός.
'Ἀβρίζω, f. ίξω, *à cibo sumpto dormio :* ex α int. et βρίζω, *dormito.*
'Ἀβριθὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, *sine pondere :* ab α et βρίθω.
'Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, *à cibo sumpto dormire.*
'Ἀβροβάτης, ȣ, ὁ, *molli incessu utens :* ex ἀβρὸς et βαίνω, *eo, incedo.*
'Ἀβρόβιος, ab ἀβρὸς et βίος· et
'Ἀβροδίαιτος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *molliter et delicatè vivens :* ab ἀβρὸς et δίαιτα.
"Ἄβρομος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *strepitum magnum edens :* q. ἅμα βρόμῳ. Th. βρέμω.
'ἉΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mollis, delicatus :* ab אב, *virens,* vel אבר, *fortis.*
'Ἀβρότας, ατος, ἁ, Dor. pro 'Αβρότης ; q. v.
'ἈΒΡΟ'ΤΗ, ης, ἡ, *nox :* ab α et βροτὸς· ἐν ᾗ βροτὸς ȣ̓ πρόεισι. nonnunquam νὺξ additur. hinc ἀβροτάζω, *in nocte vagor :* et ἀβροτέω, *noctu occurro :* ἀβροτῆσαι, a. 1. infin. act.
'Ἀβρότης, ητος, ἡ, *mollities :* ab ἀβρός.
'ἈΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ȣ, τὸ, *abrotonum,* genus herbæ.
"Ἄβροτος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *immortalis :* ab α et βροτός.
'Ἀβροχαίτας, α, ὁ, Dor. et Æol. pro comm. ὁ ἀβρὸς τὴν χαίτην ὢν. vel ὁ ἀβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, *qui est delicatâ tenerâque comâ.* Anacreon.
"Ἄβροχος, *immadidus :* ab α et βρέχω.
'Ἀβρύνομαι, f. ȣ̃μαι, *delicior, glorior.*
'Ἀβρύνω, f. νῶ, *orno.* Th. ἀβρός.
"Ἄβρωτος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *non voratus :* ex α et βρώσκω· item *esui ineptus.*
"Ἄβυδος, ȣ, nomen urbis. 'Αβυδόθι, Abydo oriundus, et ibidem habitans.
"Ἄβυσσος, ȣ, ἡ, *infinitæ profunditatis vorago, gehenna :* ex α et βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum.*
'Ἀγάασθαι, *obstupescere :* ab ἄγαμαι, per Pleonasm. Poët. inde etiam
'Ἀγάασθε, *invidetis.*
"Αγαβος, ȣ, ὁ, nomen viri.
'Ἀγάγας, *qui duxit :* Ion. pro 'ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.

'Ἀγαγὲν, Dor. pro 'ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. 'ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejusd.
'Ἀγάγοι, *ducat :* a. 2. opt. act. Att. "ἄγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Dor. Ion. 'ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro 'ἀγὼν, subj. 'ἀγάγω. ab eod. verbo.
'Ἀγάζομαι, f. σομαι, *succenseo, invideo, admiror.* Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι. Hinc fortassè, Angl. TO GAZE.
'Ἀγαθαρχία, ας, ἡ, *boni principium :* ab ἀγαθὸς, *bonus,* et ἀρχὴ, *principium.*
'Ἀγάθεος, Dor. pro ἠγάθεος, *valdè divinus.*
'Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, *glomus.* Th. ἀγαθός.
'Ἀγαθοεργέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *benefacio.*
'Ἀγαθοεργίη, ης, ἡ, Ion. *beneficentia.*
'Ἀγαθοεργὸς, et contractè 'ἀγαθȣργὸς, ȣ̃, ὁ, *beneficus :* ex ἀγαθὸς et ἔργον.
'Ἀγαθοκλέης, έεος, έȣς, vel ῆς, έους, ὁ, *Agathocles,* nomen viri.
'Ἀγαθοποιέω, ῶ, *beneficio afficio, rectè ago,* f. ήσω, a. 1. inf. 'ἀγαθοποιῆσαι.
'Ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, *benefactum.*
'Ἀγαθοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϰ̀ ἡ, *beneficus :* ex ἀγαθὸς et ποιέω.
'Ἀγαθὸς, ȣ̃, ὁ, *bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis :* ab ἄγαν, vel α intensivo et γηθέω, *lætor :* vel ab ἀγαςὸς, abjecto σ, τ mutato in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς. Angl. GOOD.
'Ἀγαθότης, τητος, ἡ, *bonitas :* ab ἀγαθός.
'Ἀγαθȣργίη, Ion. per Crasin, pro ἀγαθοεργίη.
'Ἀγαθȣργὸς, *beneficus :* vide ἀγαθοεργός.
'Ἀγαθυνθεὶς, *gavisus :* a. 1. part. pass. ab ἀγαθύνω, *benefacio.*
'Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, *bonitas.* Th. ἀγαθός.
'Ἀγαθωτάτῳ, dat. sing. superl. regularis, qu. ab ἀγαθὸς, -τερος, -τατος, *optimo, præstantissimo.*
'Ἀγαὶ, αἱ, *litora, vulnera :* ab ἄγω, *frango.*
'Ἀγαίεται, 3. pers. indic. ab ἀγαίομαι, *irascor, invideo.* Th. ἀγάω.
'Ἀγαῖος, ȣ, ὁ, *elegans, invidiosus.* Hinc sono et sensu alludit Angl. GAY.
'Ἀγακλειτὸς, ὁ, *valdè celebris, inclytus :* ab ἄγαν et κλειτὸς, quod à κλέος.

Ἀγᾰκλῆς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀγᾰκλεὴς, valdè gloriosus, idem quod ἀγακλυτός.

Ἀγᾰκλῠτὸς, ῦ, ὁ, inclytus: ex ἄγαν et κλυτὸς, celebris: quod à κλύω, audio. Ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion.

Ἀγακτῐμένᾱν, splendidè ædificatam, ἄγαν ϗ λαμπρῶς κεκτισμένην, Æol. neglecto augmento, et σ metri causâ sublato, κτιμένος pro κεκτισμένος, ædificatus: à κτίζω.

Ἀγαλλῐᾰμᾰ, τος, τὸ, exultatio.

Ἀγαλλῐᾱσῐς, εως, ἡ, idem, ab

Ἀγαλλῐᾰ΄ω, ῶ, exulto: f. ᾰ΄σω, perf. ἠγαλλῐᾱκᾰ, a. 1. m. ἠγαλλῐᾱσᾰ΄μην, ω, ᾰτο; a. 1. pass. ἠγαλλιάσθην. Th. ἀγάλλω.

Ἀγάλλομαι, gestio, exulto: ab ἄγαν et ἅλλομαι. Hinc fortè Angl. GALLOP.

ἈΓΑ΄ΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.

ἈΓΑ΄ΛΛΩ, f. λῶ, perf. κᾰ, orno, facio delectabile. Quidni hinc ducamus nostrum GALLANT?

Ἄγαλμᾰ, ᾰτος, τὸ, ornamentum, oblectamentum, simulachrum.

Ἀγαλμᾰτοποιὸς, ῦ, ὁ, statuarius, à ποιέω et τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.

Ἄγᾰμαι, admiror: f. ἀγᾰ΄σομαι, a. 1. m. ἠγᾰσᾰ΄μην, pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.

Ἄγᾰμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, cælebs: ex α et γάμος.

ἌΓᾸΝ, adv. nimis, valdè.

ἈΓᾸΝΑΚΤΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, doleo, indignor, ægrè fero. a. 1. ἠγᾰνάκτησᾰ. part. ἀγᾰνακτήσᾱς. gen. part. præs. ἀγᾰνακτῦντος. Hinc ἀγᾰνάκτησῐς, indignatio; ἀγᾰνακτῐκὸς, ῦ, ὁ, querulus. Forsan ab ἄγαν et ἄχθομαι.

Ἀγᾰνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mitis, lenis, placidus, comis. Th. γάνος.

Ἀγᾰνῆσῐ, dat. pl. Ion. pro ἀγᾰναῖς, ἀγᾰνοῖσῐ, m. g. ab ἀγᾰνὸς, mitis, placidus, superl. ἀγᾰνώτᾰτος. Th. γάνος.

Ἀγάννῐφος, nivosus: ab ἄγαν et νίφω.

Ἀγᾰνὸς, ἡ, ὸν, mitis, placidus, blandus, desiderabilis. Th. γάνος.

Ἀγᾰνοφροσῠ΄νη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo: ab

Ἀγᾰνόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui leni est animo: ab ἀγανὸς et φρὴν, animus.

Ἀγᾱ΄νωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.

Ἀγᾰ΄ομαι, vide ἀγάω.

Ἀγᾰπάζε, ama: præs. imp. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγαπάω.

Ἀγᾰπάζοντῐ, Dor. pro ἀγᾰπάζῦσι, diligunt.

Ἀγᾰ΄παι, convivia Christianorum, nom. pl. ab ἀγάπη, dilectio, ex ἀγαπάω.

Ἀγᾰπᾱτᾰ, Dor. pro ἀγᾰπητᾰ, pl. n. g. ab

ἈΓᾸΠᾸ΄Ω, ῶ, f. ήσω, perf. κᾰ, diligo, amo, osculor. ἀγᾰ΄πᾰ, pres. imp. ἀγᾰπᾶν, inf. ἀγᾰπήσᾱς, αντος, a. 1. part. ἠγᾰπημένος, dilectus, perf. part. pass.

Ἀγᾰ΄πη, ης, ἡ, amor, dilectio: à præced.

Ἀγᾰ΄πημᾰ, idem.

Ἀγᾰπήνωρ, fortitudinis vel virorum amans: ab ἀγαπάω et ἀνήρ.

Ἀγᾰπητὸς, ἡ, ὸν, dilectus.

Ἀγᾰπητῶς, libenter.

Ἀγᾰπῴην, diligerem: Att. pro ἀγᾰπῷμι, præs. opt. act. ab ἀγαπάω, diligo.

Ἄγαρ, ἡ, nomen servæ, indecl. Peregrina, Ruminans, vel Timida.

ἈΓᾸΡῙΚΟ΄Ν, ῦ, τὸ, agaricum. Plin. xxv. 9.

Ἀγάῤῥοος, æstuosus: ab ἄγαν et ῥέω.

Ἀγᾰ΄σαντο, admirabantur: 3. pl. a. 1. m. pro ἠγᾰ΄σαντο, Ion. ἀγᾰ΄σαίμην, opt. ἀγᾰ΄σασθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potiùs ab ἀγάζομαι.

Ἄγασθαι, præs. inf. ab ἄγαμαι.

Ἀγασθεὶς, admiratus: a. 1. part. pass. ἀγασθείην, opt.

Ἀγασσᾰ΄μενος, lætatus, admiratus: a. 1. m. part. gemin. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.

Ἀγάστονος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, multum gemens. ab ἄγαν et στένω.

Ἀγαστὸς, ἡ, ὸν, admirandus. Th. ἀγάω.

Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, uterinus frater, consanguineus: quasi ὁμογάστωρ. Th. γαστήρ.

ἉΓΑΣΤΛΛΙ΄Σ, ῖδος, ἡ, frutex, unde Ammoniacum elicitur.

Ἀγαυὴ, et Dor. ᾶ, ἡ, nomen fœminæ splendidæ.

Ἀγαυὸς, nobilis, admirabilis: ab ἀγάω.

Ἀγαυρὸς, ρᾶ, ρὸν, valdè superbus, ferox. Ex α intens. et γαῦρος.

Ἀγάφθεγκτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, valdè sonans: Poët. ab ἄγαν et φθέγγομαι.

ἈΓᾸ΄Ω, f. ήσω, perf. ηκᾰ· vel ἀγᾰ΄ομαι, demiror, stupeo. Hinc ἀγὴς, ἀγαῖος, ut et ἀγαυὸς, ἀγαίομαι, ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, veneratio, ἀγαστός. Angl. AGHAST.

Ἄγγᾰρᾰ, ων, τὰ, stationes, in quas angarii, peracto diei penso, divertebant.

Ἀγγᾰρεῖον, et Ion. ἀγγᾰρήϊον. Vocabulum Persicum; cursus angarorum.

Ἀγγᾰρεύω, f. σω, angario, jubeo currere, vel aliquid ferre, adigo, impello.

ἌΓΓᾸΡΟΣ, ῦ, ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Persarum, qui aliquid bajulat, servus.

Ἀγγᾰροφορέω, ῶ, f. ήσω, bajulo velut ἄγγαρος.

Ἄγγε, pro ἄγγεᾰ, τὰ, vasa: nom. pl. ab ἄγγος; ἄγγεσι, dat. pl.

Ἀγγεῖον, ῦ, τὸ, vas.

Ἀγγελέῦσῐ, pro ἀγγελῦσῐ, nuntiabunt: f. 1. dissolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελῐ΄η, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγελῐ΄ᾱ, præcipua potestas denunciandi oraculi quod quis audivit; denunciatio. Th. ἀγγέλλω.

Ἀγγελῐηφόρος, ῦ, ὁ, nuntius, internuntius.

Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

ἈΓΓΕ΄ΛΛΩ, nuntio: f. λῶ. perf. κᾰ. a. 1. ἤγγειλᾰ. a. 1. part. pass. ἀγγελθεὶς, εῖσᾰ, p. m. ἤγγελᾰ, ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσᾰν, nuntient.

Ἄγγελος, ῦ, ὁ, nuntius, angelus. ἀγγελῐ΄ᾰ, ᾶς, ἡ, nuntium. ἀγγελῐώτης, ῦ, ὁ, nuntius. ἀγγελῐκὸς, angelicus. Hinc Angl. ANGEL.

Ἄγγελμᾰ, ᾰτος, τὸ, nuntium. ab eod. Th.

Ἄγγεσῐ, dat. pl. ab ἄγγος.

Ἀγγήϊον, ῦ, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.

ἌΓΓΟΣ, εος, τὸ, vas quodlibet; hinc ἀγγειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vasis formam habens: ἀγγείδῐον, ῦ, τὸ, vasculum.

Ἀγγύριον, vel ἄγγῦρον, cucumis.

Ἀγγρίζω, irrito, dolore afficio. Angl. TO ANGER.

Ἄγεᾰ, τὰ, delubra; vide ἄγος.

Ἄγε, age, et ἄγεθ' pro ἄγετε, agite: adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Ἆγε, Dor. pro ἦγε, duxit, a. 2.

ἈΓΕΙ΄ΡΩ, congrego, colligo: f. ερῶ. perf. ἤγερκᾰ. Att. ἀγήγερκᾰ. ἀγεῖραι, a. 1. inf. ἀγείρᾱς, a. 1. part. ἄγειρᾰν, 3. pl. a. 1. Ion. pro ἤγειρᾰν, a. 1. pass. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι. Hinc forsan Angl. GATHER et TOGETHER.

Ἁγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. sing. imp. verbi ἡγέομαι.

Ἀγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui vicinum non habet; ex α priv. et γείτων, vicinus.

Ἀγελάζω, f. ᾰ΄σω, perf. κᾰ, congrego: pass. ἀγελάζομαι, gregatim vivo. Th. ἀγέλη.

Ἀγελαῖος, ῦ, ὁ, armentalis, ex grege.

Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, *locus armenti:* ab ἀγέλη.

Ἀγελάρχης, ȣ, ὁ, *pecoris magister.*

Ἀγελαρχȣ̃σᾰ, *quæ gregi præest:* præs. part. act. f. g. ex ἀγελαρχέω, q. ab ἀγέλη, *grex,* et ἀρχή.

Ἀγελαςῖ, adv. *citrà risum; severè.*

Ἀγελαςῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *gestus tetricus:* ab α et γελάω.

Ἀγέλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tetricus, severus, non ridens.*

Ἀγελείη, Ion. pro ἀγελείᾱ, ᾱς, ἡ, *prædatrix:* ab ἄγω et λεία, *præda.*

ἈΓΕ´ΛΗ, ης, ἡ, *armentum, grex.* ἀγέληθεν, *ex armento.* ἀγεληδὸν, adv. *gregatim.* ἀγέληφῐ, *in grege;* nam φι et φιν syllabæ sunt, quas poëtæ interdum addunt dativis casibus.

Ἀγελήτης, ȣ, ὁ, *armentalis, ex grege.*

Ἀγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.

Ἁγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, *ducem esse.*

Ἁγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

Ἄγεν, *ducebat:* imperf. Ion. et præs. inf. Dor. ab ἄγω, *duco:* vel Bœot. pro ἄγησαν, *fracti sunt:* a. 2. pass. ab ἄγην, id autem ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango.*

Ἀγενεᾱλόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sine genere:* ex α et γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, *genealogiæ scriptor,* q. v.

Ἀγένειος, ȣ, ὁ, *imberbis.* Th. γένειον.

Ἀγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cujus genus est obscurum, ignobilis:* ex α et γένος.

Ἀγένητος, ȣ, *infectus:* a γίνομαι.

Ἀγέννητος, *ingenitus:* à γεννάομαι.

Ἄγεο et ἤγεο, pro ἤγȣ, præs. imp. verbi ἡγέομαι, *ducor.*

Ἁγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

Ἀγεόμενος, Poët. pro ἀγόμενος, *qui ducitur:* præs. part. pass. ab ἄγω *duco.*

Ἀγέραςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sine munere:* ex α et γέρας.

Ἀγερέθω, Poët. pro ἀγείρω, *congrego.*

Ἀγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.

Ἀγέρθη, *congregatus est:* et in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, et ἠγέρθησᾰν, a. 1. pass. Ion. ab ἀγείρω.

Ἀγερμὸς, ȣ̃, ὁ, *collectio.* Th. ἀγείρω.

Ἀγέροντο, *congregabantur:* a. 2. m. ab ἀγείρω. alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο; nam et Poëtæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.

Ἀγέῤῥω, Æol. pro ἀγείρω.

Ἄγερσῐς, *collectio,* ab ἀγείρω.

Ἀγερώσᾰτο, *neglexit:* 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ἀγερόομαι.

Ἀγερώσσειν, *vigilare.*

ἈΓΕ´ΡΩΧΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *superbus, ferox:* hinc ἀγερώχως, *superbè.* ἀγερωχῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *superbia.* ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγεράοχος.

Ἄγες, pro ἄγε, *age:* præs. vel a. 2. imp. Poët. ab ἄγω, ἄγεσκεν, Ion. pro ἦγε, *ducebat,* imp. et ἆγες, Dor. pro ἦγες, *ducebas.*

Ἄγεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, *ducat,* præs. imp. ab ἄγω.

Ἀγεσῐ́λᾱος, ȣ, ὁ, cognomen Plutonis; quoniam mortales universos ad se ducit. Est et nom. propr. viri, *Agesilaus.*

Ἀγέςρᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dux exercitûs:* ab ἄγω et ςρατός.

Ἄγετ᾽ et ἄγετε, *agite:* adv. hortantis, vel præs. imperativi ab ἄγω.

Ἀγέτης, ȣ, ὁ, *ductor:* ab ἄγω.

Ἄγευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui gustari non potest,* vel *gustatus non fuit:* ex α et γεύω. Sæpiùs autem accipitur activè pro *jejunus, qui non gustavit.*

Ἀγεωμέτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *geometriæ ignarus.*

Ἀγεώργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incultus.*

Ἄγη, ης, ἡ, *stupor, admiratio:* ab ἀγάω. Vel ἄγη, pro ἐάγη, Ion. *fractus est:* a. 2. pass. ἤγην. Att. ἐάγην, et Ion. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, *frango.*

Ἀγηγέρᾰται, Att. et Ion. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.

Ἀγήγερκᾰ, *congregavi:* perf. Att. pro ἤγερκᾰ. ab ἀγείρω.

Ἀγήγερμαι, perf. pass. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

Ἀγῆλαι, *sacrâsse, ornâsse:* a. 1. inf. act. ab ἀγάλλω. a. 1. ἤγηλᾰ. part. ἀγήλᾱς.

Ἀγηλᾰτέω, cum tenui, *fugo:*

Ἁγηλᾰτέω, cum aspero, *expello scelus.*

Ἄγημᾰ, τος, τὸ, *AGMEN,* ab ἄγω.

Ἀγήνορᾰ, acc. sing. ab Ἀγήνωρ.

Ἀγηνορῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *superbia.*

Ἀγηνορῐ́ησῐν, dat. pl. Ion. ex Ἀγηνορία.

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus:* ab ἄγαν et ἀνήρ. Est et Ἀγήνωρ, nomen propr.

Ἀγήοχᾰ, *duxi:* perf. pro ἦχᾰ, Att. ἄγηχᾰ, et Pleonasmo literæ ο, ἀγήοχᾰ, verbi ἄγω.

Ἀγήρᾱος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *senii expers:* pro ἀγήρατος, Poët. ex α et γῆρας.

Ἀγήρᾰτον, ȣ, τὸ, herba diutissimè durans. v. Plin. XXVII. 4.

Ἀγήρᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *senii expers:* ex α et γῆρας.

Ἀγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀγήρᾰτος et ἀγήρᾱος, in acc. ἀγήρω sine ν reperitur.

Ἀγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *scelestus:* vide ἐναγής.

Ἁγήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι, et hoc pro διηγήσασθαι, *narrare, recensere.*

Ἄγησῐ, 3. sing. ab ἄγημῐ, inusitat. pro ἄγᾰμαι, *admiror.* Th. ἀγάω.

Ἀγησῐ́λᾱος, ȣ, ὁ, *Agesilaus:* Princeps Lacedæmonius: ex ἄγω et λαός.

Ἁγησῐ́χορος, ȣ, ὁ, Poët. et Dor. pro ἡγησῐ́χορος, ȣ, ὁ, *qui choris præest:* ex ἡγέομαι et χορός.

Ἁγητὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητὴρ, comm. ἡγεμὼν, όνος, ὁ, *dux, princeps.*

Ἀγητὸς, ἡ, ὸν, *admirabilis:* in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.

Ἄγηχᾰ, *duxi,* pro ἦχᾰ, perf. verb. ἄγω.

Ἁγῐάζω, *sanctifico:* f. σω. perf. κᾰ. a. 1. pass. ἡγῐάσθην. f. 1. ἁγῐασθήσομαι. ab ἅγιος.

Ἁγῐ́ασμᾰ, τὸ, et ἁγῐασμὸς, *sanctificatio.*

Ἁγῐαςῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *sanctimonia:* ab ἅγιος.

Ἁγίζω, f. σω, *purifico:* pro ἁγιάζω.

Ἀγῐ́νεσκον, Ion. imperf. verbi seq.

Ἀγῑνέω, ῶ, Poët. et Ion. idem quod ἄγω, *ago, duco.* Legitur et ἀγῑ́νω.

ἍΓΙΟΣ, ῐ́α, ῐον, *sanctus:* ab ἄγος. hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, *sanctitas.*

Ἅγῐον, τὸ, *sanctuarium:* ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum secundum et tertium.

Ἁγιςεύω, et ἁγιςέω, *veneratione habeo:* ab ἅγος.

Ἁγιςῐ́ᾰ, seu ἁγιςεῖᾱ, ᾱς, ἡ, *sacrum, ceremonia:* ab ἅγος, *veneratio, piaculum.*

Ἁγῐωσῠ́νη, ης, ἡ, *sanctimonia, sanctitas.*

ἈΓΚΑΙ῎, *ulnæ:* nom. pl. ab ἀγκή. Hinc

Ἀγκᾰ́λη, ἀγκᾰλῐ̀ς, ἡ, *ulna:* et ἀγκᾰ́ζομαι, seu ἀγκᾰλίζομαι, *ulnis complector,* et *foveo.*

Ἀγκᾰλῐ̀ς, ῐδος, ἡ, *fasciculus, sarcina:* hinc ἀγκᾰλῐδᾰγωγὸς, ȣ̃, ὁ, *bajulus:* et ἀγκᾰλῐδοφόρος, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων ἢ φέρων.

Ἄγκᾰλον, *revoca,* a. 2. imp. pro ἀνᾰ́κᾰλον, ab ἀγκαλέω, Poët.

pro ἀνακαλέω, ἀγκᾰλέει, 3. præs. ind. Poët. pro ἀνᾰκᾰλεῖ. Th. καλέω.

Ἀγκᾰ́ς, adv. *in ulnis:* ab ἀγκή.

Ἄγκεᾰ, pl. *valles:* ab ἄγκος.

Ἄγκειμαι, pro ἀνᾰ́κειμαι. Poët. Syncop.

Ἀγκερᾰ́τεσσῐ, pro ἀνὰ κεράτεσσι, *supra cornua:* Poët.

Ἀγκὴ, ῆς, ἡ, *ulna:* vide ἀγκαί.

Ἀγκῐ́ον, ου, τὸ, *parva vallis*, dim. ab ἄγκος.

ἈΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *hamus:* hinc ἀγκιστρείᾱ, ᾱς, ἡ, *piscatura:* et ἀγκιστρεύω, *hamis venor:* et ἀγκιστρόω, *hamis capio:* et ἀγκιστρώδης, *hamatus.*

Ἄγκλειτος, *jactabundus:* pro ἀνάκλειτος.

Ἀγκλῐ́νᾱς, pro ἀνᾰκλῐ́νᾱς, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *reclino.*

ἈΓΚΟΙ'ΝΗ, Poët. *ulna:* ex ἀγκὼν, quasi ἀγκώνη· hinc ἀγκοινίζω, *ulnis complector.*

Ἀγκομίζειν, pro ἀνᾰκομίζειν, *reportare:* hinc ἀγκομίζων, per Enal. pro ἀνᾰκομῖσων, præs. pro fut. ἀγκομῖσαιθ', pro -σαιτο. 3. sing. a. 1. opt. med. ejusd. verbi.

Ἀγκονέω, *studiosè in opere versor:* ab ἀνὰ et κονέω, *festino.*

ἌΓΚΟΣ, εος, τὸ, *vallis.*

Ἀγκόχᾰσῐ, Macedonicè pro ἐνηνόχασι, 3. pl. perf. med. verbi φέρω.

Ἀγκρεμάννῡμῐ, Poët. pro ἀνακρεμάννυμι, i. q. ἀνακρεμάω.

Ἀγκρῐ́νω, pro ἀνᾰκρῐ́νω, Poët.

Ἀγκρέομαι, pro ἀνᾰκρέομαι.

Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, *vinculum, fibula:* ab ἄγχω.

ἈΓΚῩ'ΛΗ, ης, ἡ, *amentum:* jaculi genus; genus poculi: vitium linguæ. Hinc

Ἀγκῠλίζομαι, *jaculor.*

Ἀγκῠλιστὴς, ου, ὁ, *jaculator.*

Ἀγκῠλόγλωσσον, ου, τὸ, *linguæ præpedimentum.* Ex ἀγκύλη et γλῶσσα.

Ἀγκῠλομήτεω, gen. Ion. ab ἀγκῠλομήτης, ου, ὁ, *versipellis, versutus:* et ἀγκύλος et μῆτις.

ἈΓΚῩ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *UNCUS, curvus.* Hinc forsan Lat. *Angulus:* Angl. ANCLE et ANGLE.

Ἀγκῠλοτόμον, ου, τὸ, *instrumentum chirurgicum,* quo ἀγκύλη, s. vitium linguæ tollitur: ab ἀγκύλη et τέμνω.

Ἀγκῠλότοξος, ου, ὁ, *curvum arcum habens:* ab ἀγκύλος et τόξον.

Ἀγκῠλοχείλης, ου, ὁ, *curvum habens rostrum:* ex ἀγκύλος et χεῖλος.

Ἀγκῠλόω, ῶ, f. ώσω, *curvo, tortuosum reddo.*

Ἀγκῠ́λω, *curvo, retro flecto.*

Ἀγκῠ́λως, *tortuosè.*

Ἀγκῠ́λωσῐς, εως, ἡ, *incurvatio.*

Ἀγκῠλοχεῖλαι, *repandi rostri:* pl. ab ἀγκῠλοχείλης, ου, ὁ, ex ἀγκύλος et χεῖλος. Dicimus et ἀγκῠλόχειλος, ου, ὁ.

Ἀγκῠλοχῆλαι, *ungulis curvis:* pl. à χηλή.

ἌΓΚῩΡᾹ, ᾱς, ἡ, *anchora, præsidium:* hinc

Ἀγκῡρόω, *anchorâ firmo:* ἀγκῡρίζω, *supplanto.*

ἈΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cubitus:* hinc

Ἀγκωνίσκος, *parvus cubitus.*

Ἀ̄γλᾰέθειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *splendidam comam habens.*

Ἀ̄γλᾰῐ̈́αι, *voluptates,* nom. pl. ἀ̄γλᾰῐ̈ᾰ́ων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, *præclarum facinus, decus, lætitia,* ἀ̄γλᾰῐ̈́ῃ, dat. sing. Ion. ἀ̄γλᾰῐ̈́ῃσῐν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαός.

Ἀ̄γλᾰῐ̈εῖσθαι, f. 1. m. Att. pro ἀ̄γλᾰῐ̈́σεσθαι, ab ἀγλαΐζω, *orno, illustrem facio.* Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt σ futuri primi, et ultimam circumflectunt; ut pro ίσω dicant ιῶ. Th. ἀγλαός.

Ἀ̄γλᾰῐ̈́ζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *splendeo.* Angl. TO GLISTER.

Ἀ̄γλᾰόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui pulchra membra habet, vel facit.*

Ἀ̄γλᾰόδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui pulchras fert arbores.*

Ἀ̄γλᾰόθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *splendidas sedes habens.* Musarum epithetum.

Ἀ̄γλᾰόθωκος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui pulchrum habet sedem,* vel *solium.*

Ἀ̄γλᾰόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quæ pulchrum habet carpum,* per Syn. pro *formosa.* Hom. passim Θέτιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindar. vocat ἀργυρόκαρπον. Item *pulchrum fructum habens.*

Ἀ̄γλᾰόκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui illustres pueros habet.*

Ἀ̄γλᾰόκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ab ἀγλαὸς et κῶμος, *qui decorat et ornat comitatum aliquem.*

ἈΓΛᾸΟ'Σ, οῦ, ὁ, *splendidus:* q. d. *magnâ admiratione dignus,* παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, εἴτε βλέπειν, i. e. *vehementer intueri;* quod fit quum res aliquas videmus admiratione et spectatu dignas: hinc ἀγλαὰ, *splendida:* et hinc ἀγλαΐα, *splendor.* ἀγλαΐζω, *illustro.* ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum.*

Ἀ̄γλᾰοτρῐ́αινᾰν, τὸν, Epith. Neptuni: ab ἀ̄γλᾰοτρῐ́αινᾰ, pro comm. ἀ̄γλᾰοτρίαίνης, ου, ὁ. ἀγλαὸς τρίαιναν, *inclytus tridente.*

Ἀ̄γλᾰ́ωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *aspectu splendidus:* ex ἀγλαὸς et ὤψ, *oculus.*

Ἀ̄γλευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *insuavis, insipidus:* ab α priv. et γλεῦκος, vel γλυκὺς, *suavis.*

ἈΓΛΙ͂ΘΕΣ, αἱ, *alliorum capita.*

Ἄ̄γλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nullam habet linguam:* Metonym. pro *non facundus.*

Ἄγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fragmentum:* ab ἄγνυμι.

Ἀγμὸς, οῦ, ὁ, *locus præruptus, littus:* ab ἄγνυμι.

Ἄ̄γναμπτος, *non flexilis:* ab α et γνάμπτω.

Ἄ̄γνᾰφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impexus;* item *novus:* ex α et γνάφω.

Ἁγνείᾱ, ᾱς, ἡ, *castitas.* Th. ἁγνός.

Ἁγνεύω, f. εύσω, *castus sum:* ab ἁγνός.

Ἀγνήκᾰμεν, pro ἠγνοήκᾰμεν, Æol. *ignoravimus,* perf. act. ab ἀγνοέω.

Ἁγνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *castus.*

Ἁγνίζω, f. ῐ́σω, perf. κᾰ, *purifico, expio:* ab ἁγνός.

Ἁγνισμὸς, οῦ, ὁ, *purificatio.* Th. ἁγνός.

Ἀ̄γνοέω, ῶ, *ignoro:* imperf. ἠγνόεον, ουν, f. ήσω, perf. ηκᾰ, a. 1. part. ἀ̄γνοήσᾱς· ex α et νόος.

Ἀ̄γνόημᾰ, ᾰτος, τὸ, *erratum:* ex ἀγνοέω.

Ἀ̄γνοίᾰ, et ἄ̄γνοιᾰ, ᾱς, ἡ, *ignorantia:* ab ἀγνοέω.

Ἀ̄γνοίεω, metri causâ, pro ἀγνοέω.

Ἀ̄γνοίῃσῐν, Ion. et Poët. pro ἀ̄γνοῇ, *ignoret:* 3. sing. præs. sub. act. v. ἀγνοέω.

ἉΓΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *castus, purus.* Hinc ἁγνῶς, *castè,* ἁγνεύω, *castus sum,* ἁγνεία, &c.

ἌΓΝΟΣ, ου, ἡ, *vitex, salix amerina, piscis quidam.*

Ἀ̄γνοῦν, præs. part. n. g. verbi ἀγνοέω.

Ἁγνότης, τητος, ἡ, *castitas, sanctitas, puritas:* ab ἄγνος. Th. ἄγος.

ἈΓΝΥ͂ΘΕΣ, *lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores.*

Ἄγνῡμῐ, vel ἀγνῠ́ω, fut. 1. ᾰ́ξω. a. 1. ἦξᾰ et ἔαξᾰ. a. 1. pass. ἐάχθην. a. 2. pass. ἤγην et ἐᾰ́γην, *fractus sum:* perf. med. ἦγᾰ. Att. ἔᾱγᾰ. part. ἐαγὼς· ab ἄγω.

Ἄγνῠτ', pro ἄγνῠτο, 3. sing. imp. pass. ab ἄγνυμι.

Ἀγνῶ, et ἀγῖνῶ, pro ἄγω, *duco.*

Ἀ̄γνωμονέστερᾰ, acc. pl. n. comp. ab ἀγνώμων.

Ἀ̄γνωμόνως, adv. *stolidè.*

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas, imperitia:* ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mente et judicio carens:* ex α et γινώσκω.

Ἁγνῶς, *castè:* adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνὼς, *inscienter*, cum tenui, ex α et γινώσκω. Et ἀγνὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, *ignarus, ignotus.*

Ἀγνώσασκε, Ion. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοέω, *ignoro.*

Ἀγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia.* Th. γινώσκω.

Ἀγνώσσω, εις, ει, *ignoro:* præs. ind. Hinc ἄγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignotus.* Hinc ἀγνωσάσκω, idem, ex α et γινώσκω.

Ἀγοήτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fascinari non potest.* Hinc ἀγοητεύτως, *citrà præstigias et fucum.* Th. γόης.

Ἄγομαι, pass. ab ἄγω, *ducor; capitur* et activè pro ἄγω, *duco; affero;* ἀγοίατο, *ducerentur:* 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἄγοιντο. ἄγοι, præs. opt. act. Th. ἄγω.

Ἀγόμφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incompactus.* Th. γόμφος.

Ἄγον, imp. Ion. vel Dor. pro ἦγον, *duxi:* at ἄγον, a. 2. Ion. ab ἄγω, *duco.*

Ἄγονος, *qui gignere non potest:* ex α et γείνομαι.

Ἄγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt:* 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.

ἈΓΟΡΑ῀, ᾶς, ἡ, *forum:* item *concio, oratio, annona, emptio,* &c.

Ἀγορᾶασθαι, Poët. pro ἀγορᾶεσθαι, seu ἀγορᾶσθαι, *concionari:* ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, *emo:* f. σω, perf. κα. pass. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumforaneus, vilis;* item *forensis.* Sed ἀγοραῖος, ἡ, *dies festus.* Th. ἀγορά.

Ἀγορανόμος, ου, ὁ, *præfectus annonæ:* unde ἀγορανομέω, et ἀγορανομία, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.

Ἀγοράσδειν, Dor. pro ἀγοράζειν, *emere.*

Ἀγορασία, ας, ἡ, et Ἀγόρασις, εως, ἡ, *emptio.*

Ἀγόρασμα, τος, τὸ, *res venalis:* ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασον, άτω, et in pl. ἀγοράσατε, *emite:* a. 1. imp. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.

Ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ, *obsonator:* ab ἀγοράζω.

Ἀγορευέμεν, *referre, narrare:* præs. inf. Ion. pro ἀγορεύειν, et ἀγόρευ᾽, pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imper. ut et ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab.

Ἀγορεύω, f. εύσω, *concionor:* ἀγόρευσε, *nuntiavit:* a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.

Ἀγορέω, f. ήσω, idem et ab eod. Usitatum in compositis.

Ἀγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.

Ἀγορὴ, Ion. pro ἀγορὰ. ἀγορήνδε, *ad forum*, adv. ἀγορῆφι, *in foro.* ἀγορῆθεν, *e foro, e concione.*

Ἀγορηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγοράω, *dico.* Vel Poët. pro ῥηθεὶς, *dictus.* Vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.

Ἀγορήσατο, *concionatus est:* a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω. Th. ἀγορά.

Ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, *orator:* ut et ἀγορητός: ab ἀγορέω.

Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, *eloquentia, concionandi facultas:* ab eod.

ἌΓΟΣ, εος, τὸ, *veneratio, piaculum;* item *scelus;* ab חג *dies festus*, vel ab ἅζω.

Ἀγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux:* ab ἄγω.

ἈΓΟΣΤΟ`Σ, οῦ, ὁ, *manûs pars interior*, vel *vola:* aliis *cubitus:* qu. ab ἄγω.

ἌΓΡΑ, ας, ἡ, *captura, præda, venatio.*

Ἀγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illiteratus:* ab α et γράμμα.

Ἀγραυλέω, ῶ, *ruri* seu *in agro pernocto:* f. ήσω, perf. ηκα: ab

Ἄγραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in agro stabulans:* ex ἀγρὸς et αὐλή.

Ἄγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non scriptus.* Th. γράφω.

Ἄγρει, pro ἄγε· et ἄγρει μὰν, pro ἄγε δὴ, adv. hortandi, ab ἀγρέω, *venor.* Hinc ἀγρεῖθ᾽ pro ἀγρεῖτε.

Ἄγρευμα, τος, τὸ, *quod venatu captum est, præda:* ab ἀγρεύω.

Ἀγρεὺς, έος, ὁ, Poët. *venator.* Th. ἄγρα.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, et ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, *venator*, ab

Ἀγρεύω, f. εύσω, *venor:* ab ἄγρα.

Ἄγρην, Ion. pro ἄγραν, acc. sing. ab ἄγρα.

Ἀγριαίνω, f. ανῶ, *exaspero, irrito:* ab ἄγριος.

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, *agrestis:* ab ἀγρός.

Ἀγριέλαιος, ου, ἡ, *oleaster:* ex ἄγριος et ἐλαία.

Ἄγριος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἄγριος, ία, ιον, *agrestis, ferus.* Sic ἄγρια, *rusticè*, neut. plur. pro adv. Th. ἀγρός.

Ἀγριότης, ητος, ἡ, *rusticitas.* Th. ἀγρός.

Ἀγριόφωνος, *feram habens vocem.* ab ἄγριος et φωνή.

Ἀγριόω, *sævire facio.* Th. ἄγριος.

Ἀγρίππας, α, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.

Ἀγριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ferus:* ab ἄγριος.

Ἀγριωτάτῳ, dat. sing. superl. ab ἄγριος.

Ἀγρόθεν, ἀγρόθι, adv. *ex agro, in agro.*

Ἀγροικία, ας, ἡ, *villa, domus in agro:* ab ἀγρός.

Ἀγροικότατος, superl. ab ἄγροικος, *rusticus.*

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab

Ἀγροιώτης, ου, ὁ, *agrestis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.

Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in agris tumultuatur:* ab ἀγρὸς et κυδοιμός.

Ἀγρομένῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀγειρομέναις, per Sync. Sic ἀγρομένοιο, gen. Ion. ἀγρομένων, *congregatorum*, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω.

Ἀγρόνδε, adv. *in agrum.*

Ἀγρονομία, ας, ἡ, *agri suburbani administratio.*

Ἀγρονόμοι, *agrorum definitores:* ab ἀγρὸς et νέμω.

ἈΓΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, *rus, ager:* ab ἀρῶ, *aro:* hinc Angl. ACRE.

Ἀγροτέρα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρευτικὴ, *venatrix.*

Ἀγροτέρας, *feræ*, gen. sing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρός.

Ἀγρότης, ου, ὁ, *rusticus:* ab ἀγρός.

Ἀγρυπνέοντα, *vigilantem:* acc. part. præs. ab

Ἀγρυπνέω, *vigilo:* f. ήσω, perf. ηκα. ab ἄγρυπνος.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia:* ex ἄγρυπνος.

Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγρυπνία.

Ἄγρυπνος, pro ἄυπνος, *insomnis.* ἀγρύπνοισιν, *vigilibus:* dat. pl. Ion. ex α et ὕπνος.

Ἀγρώσσειν, θηρεύειν. Hinc nomen Poët. ἄγρωσσα, ης, ἡ, *venatrix.*

Ἀγρώστης, ου, ὁ, et ἀγρώστωρ, ὁ, *venator.*

Ἄγρωστις, *gramen*, Angl. GRASS: ab ἀγρός.

Ἀγρώτης, ου, ὁ, Poët. ectasi, pro ἀγρότης.

ἈΓΥΙΑ`, ᾶς, ἡ, *vicus, via:* ab ἄγω et γυῖα.

Ἀγυιᾶτις, ιδος, Poët. *in eodem vico habitans.*

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.

Ἀγύμναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexercitatus:* à γυμνάζω, *exerceo.*

Ἀγύναικος, et ἀγύνης, et ἄγυ

νος, ε, ὁ, *cælebs:* ab α priv. et γυνὴ, *mulier.*
"ΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, *cœtus, congregatio:* qu. ab ἀγορὰ, Æol. mutato ο in υ. Hinc
'Ἀγυρέω, et 'ἀγυρίζω, *congrego.*
'Ἀγύρτης, ε, ὁ, *agyrta:* ab ἀγείρω, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτάζω, *colligo.*
"Ἄγυρτος, ε, ὁ, *congregatus.*
"Ἄγχαζε, Poët. pro 'ἀνάχαζε· et ἀγχάσαι, pro 'ἀνὰχάσαι, à Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, *recedo.*
"Ἀγχ', pro ἄγχι, *propè*, adv.
'Ἀγχάλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, *relaxo.*
"Ἀγχασδε, Dor. pro ἄγχαζε.
"Ἀγχαυρον, *crepusculum, diluculum:* ex ἄγχι et αὔρα.
"ΑΓΧΙ, adv. *propè*, cum genitivo.
'Ἀγχίαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *mari vicinus:* ab ἄγχι et ἅλς· item nomen propr. viri et urbis.
'Ἀγχιβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *propè terram profundus:* ab ἄγχι et βάθος.
'Ἀγχιβέβακε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, *propè accessit*, perf. act. ab ἀγχιβαίνω, f. βήσω, unde ἀγχιβάτης, et ἀγχιβατέω· quod ex ἄγχι et βαίνω.
'Ἀγχιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *propè mortuus.* Th. θνήσκω.
'Ἀγχίθεος, ε, ὁ ϗ ἡ, *propinquus Deo.*
'Ἀγχιθύροις, *propinquis*, dat. pl. ab ἀγχίθυρος, *vicinus:* ab ἄγχι et θύρα.
'Ἀγχιμαχητὴς, ε, ὁ, et ἀγχίμαχος, et ἀγχέμαχος, euphoniæ gratiâ, *comminùs pugnans.* Th. μάχομαι.
'Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ε, ὁ ϗ ἡ, *è propinquo veniens:* ex ἄγχι et μολέω, seu μόλω.
'Ἀγχίνοιά, ας, ἡ, *solertia:* ἀγχίνοος, ες, ὁ ϗ ἡ, *solers, ingeniosus:* ab ἄγχι et νόος.
'Ἀγχίῤῥοος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cujus fluenta propè sunt.* Th. ῥέω.
'Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab
'Ἀγχίσης, ε, dat. 'Ἀγχίσῃ, nomen prop. viri, *Anchises.*
"Ἀγχισ', pro ἄγχιστα, *proximè, maximè*, superlat. cum. gen. et dat. Pro ἄγχιστα et ἀγχίμάλιστα dicimus. Hinc
'Ἀγχιστεύω, *sum propinquus:* ἀγχιστεὺς, ὁ, *cognatus:* ἄγχιστος, ε, ὁ, *proximus*, ab ἄγχι.
'Ἀγχιστίναι, vel ἀγχιστῆναι, nom. pl. f. g. *coacervatæ:* ab ἄγχι et ἵστημι.
"Ἀγχιστος, η, ον, *proximus.*
'Ἀγχίστροφα, adv. *celeritèr*, ἀγχίστροφα βελεύεσθαι, *sententiam mutare:* ex ἄγχι et στρέφω.
'Ἀγχίστροφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *subitò mutans, celer:* ex iisdem.
'Ἀγχόθεν, *ex propiore loco, propè.*
'Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχε, q. v.
'Ἀγχόνη, *laqueus, quo aliquid ἄγχεται.*
'Ἀγχοτάτω, *proximè*, adv. Ion. pro ἐγγύτατα.
'Ἀγχότερος, Ion. pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι.
'Ἀγχε, Poët. idem quod ἄγχι.
"Ἀγχε, præs. imperat. pass. ab
"ΑΓΧΩ, *strangulo*, f. ξω, perf. χα. ab חנק *strangulare:* hinc forsan Angl. TO HANG.
'Ἀγχώμαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *propemodum æqualis:* ex ἄγχι et ὁμαλός.
"ΑΓΩ, *duco, adduco; affero; æstimo; rego; accipio; aufero; proficiscor*, &c. f. 1. ἄξω. part. ἄξων, *adducturus:* perf. ἦχα, Att. "ἄγηχα, et per Epenth. τε ο, 'ἀγήοχα. a. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον. imper. "ἄγαγε, έτω, pl. 'ἀγάγετε. sub. 'ἀγάγω, ῃς, ῃ, 3. pl. 'ἀγάγωσιν. inf. 'ἀγαγεῖν. perf. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. à נהג naag, *ducere.*
"Ἄγω, sed usitatiùs ἄγνυμι, *frango*, f. ἄξω. perf. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἦγον. perf. m. ἦγα. Att. ἔαξω, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.
'Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, *vitæ ratio, educatio.* 'ἀγωγεὺς, έως, ὁ, *ductor.* 'ἀγώγιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *duci aut vehi facilis.* 'ἀγωγὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ.* ἀγώγιον, ε, τὸ, *onus quod curru vehitur.*
'ΑΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *certamen, cœtus:* ab ἄγω. item *circus, locus certaminis:* ab α et γωνία.
'Ἀγωνία, ας, ἡ, *angor, anxietas, certamen:* ab ἀγών· hinc ἀγωνιάω, *terto.* ἀγωνιάζω, id.
'Ἀγωνίδαται, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἠγώνισαι, abjecto aug. et correptâ penult. exempto sc. σ, et ejus loco insertâ δα.
'Ἀγωνιεῦμαι, *pugnabo*, Dor. pro 'ἀγωνιεμαι, f. 1. m. Att. pro 'ἀγωνίσομαι· ab
'Ἀγωνίζομαι, *certo, enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, ε, ετο, perf. pass. ἠγώνισμαι. Th. ἀγών.
'Ἀγώνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui ad certamen spectat.*
'Ἀγωνίσαι, *certavisse*, a. 1. inf. act. et 'ἀγώνισαι, *certato*, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, *certo.*
'Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, *certamen:* ab ἄγων.
'Ἀγωνιστὴς, ε, ὁ, *pugil, histrio:* ab ἀγωνίζομαι.
'Ἀγωνιστικὸς, ἡ, ὸν, *certatorius, aptus ad certamina.*
"Ἀδα, ας, ἡ, *Ada*, nom. propr.
"Ἀιδα, Dor. pro "ᾅδῃ, dat. sing. ab ᾅδης.
'Ἀδαημονία, ας, ἡ, *imperitia;* Ion. 'ἀδαημονίη, ης, ex
'Ἀδαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *imperitus:* ex α et δαίω.
'Ἀδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indoctus.* Th. δαίω.
'Ἀδαίετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *integer, non divisus:* ex α priv. et δαίω, *divido.*
'Ἀδάκρυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sine lacrymis:* ex α et δάκρυ.
'Ἀδὰμ, *Adam*, primus parens.
'Ἀδάμαντα, acc. sing. ab ἀδάμας.
'Ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, *adamantinus, firmus, constans:* ab
'Ἀδάμας, αντος, ὁ, *adamas*, qu. 'ἀδάμαστος, *indomitus*, ob duritiem: ex α pro δυς, et δαμάω.
'Ἀδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act. verbi ἀδαξέω· vide ἀδαχέω.
'Ἀδάπανος, ε, ὁ ϗ ἡ, et 'ἀδαπάνως, adv. *sine sumptu.* Th. δαπανάω.
'ΑΔΑ'ΡΚΗΣ, ε, ὁ, *adarces*, salsugo quædam gelata seu concreta.
"Ἀδασαν, *valdè læserunt*, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, *satio, lædo.* Lacones enim utuntur in suis compositis particulâ ἄδω, ab ἄδην, *satis, abundè;* quæ auget.
"Ἀδαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non divisus.* Th. δαΐζω.
'Ἀδαχέω, ῶ, *pruriginem excito, scabo.*
"Ἀδδαυον, *aridissimùm*, pro αὖον, Laconicè.
'Ἀδδεὲς, Poët. pro 'ἀδεὲς, *audax;* ex ἀδεής.
'Ἀδδηκότες· vide 'ἀηδηκότες, et ἀδηκότες.
"Ἀδδην, pro "ἄδην, *multùm*, adv.
'Ἀδδηφαγία, ας, ἡ, *voracitas:* ab
'Ἀδδηφάγος, sive 'ἀδηφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *vorax, helluo:* ab ἄδδην et φάγομαι.
'Ἀδδὶ, nom. viri, indecl. i. e. *viator, qui transit.*
"Ἀδδιξ, mensura quatuor chœnicas capiens.
"Ἀδε ϗ αὐτὰ, Dor. pro ἰδε δὲ ϗ αὐτὴ, *en eam ipsam!* Est et "ἄδε pro ἦδε, imperf. ab ἄδω.
"Ἀιδε, Dor. adv. pro ᾗδε, *huc illuc, hoc in loco.*
'Ἀδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *metu carens, intrepidus, contumax*, ex α et δέος, *metus.*
"Ἀιδει, *cantat*, 3. sing. ab "ᾄδω.

2. pl. ἄδετε. part. fœm. g. ἀδοῦσα.

Ἀδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dat. sing. ab ἡδύς.

Ἄδεια, vide in ἀδείης.

Ἀδειής, έος, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus*, Poët. pro ἀδεής, et ἀδδεής.

Ἀδείης, gen. sing. Ion. ab ἄδεια, *immunitas à metu, securitas*: à δέος.

Ἀδείμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impavidus*: ex α et δεῖμα.

Ἀδεῖν, *placere*, præs. inf. ab ἀδέω.

Ἄδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incœnatus*. Th. δεῖπνον.

Ἀδεισιδαιμόνως, *sine ullo Deorum metu*.

Ἀδέκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non corruptus muneribus*. Th. δεκάζω.

Ἀδεκάστως, adv. *justè*.

Ἀδελφειός, et ἀδελφεός, οῦ, ὁ, pro ἀδελφός, *frater*, Poët. et Ion.

Ἀδελφή, ῆς, ἡ, *soror*.

Ἀδελφιδέος, ου, ὁ, *fratris* vel *sororis filius*.

Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, *filia fratris* vel *sororis*.

Ἀδελφίδιον, ου, τὸ, *fraterculus*.

Ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, id. qu. ἀδελφιδέος.

Ἀδελφίζω, f. ίσω, perf. κα, *fratris nomine compello*. Th. omnibus ἀδελφός.

Ἀδελφικῶς, adv. *fraternè*.

Ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fratricida*: ex ἀδελφὸς et κτείνω, *occido*.

Ἄδελφορ, Æol. pro ἀδελφὸς, *frater*.

ἈΔΕΛΦΟΣ, οῦ, ὁ, *frater*: sumitur et pro *cognato*, et *consanguineo*, ab α, i. e. ὁμοῦ, et δελφὺς, qu. ὁμόδελφος.

Ἀδελφότης, ητος, ἡ, *fraternitas*, à pr.

Ἀδέματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *corpore exutus, mortuus*: ex α et δέμας.

Ἀιδέμεν, *canere*, Ion. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.

Ἄδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *purus ab arboribus*. Th. δένδρον, *arbor*.

Ἀδὲς, Dor. pro δαψιλὲς, *largum*.

Ἀδέσποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine domino, sine certo auctore*, ab α et δεσπότης.

Ἀδεσπότως, adv. à pr.

Ἀδευκής, έος, ὁ καὶ ἡ, *amarus*: ab α et δεῦκος, *dulcedo*.

Ἀδέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crudus*, ἀκατέργαστος· à δεψέω, *coquo*, et α priv.

ἉΔΕΩ, *placeo*, f. ήσω, perf. ηκα. Hinc ἄδος, εος, τὸ, *lætitia*.

Ἀδέω, *tædio afficior præ defatigatione*, ab ἄδω, *satio*, f. ἄσω, a. 1. Æol. ἀδήσεια, et geminato δ, ἀδδήσεια.

Ἀδεῶς, adv. *intrepidè*.

Ἅδῃ, *placuerit*, a. 2. sub. ab ἀδέω.

Ἀδηκότες, et metri gratiâ ἀδδηκότες, perf. part. Ion. pro ἠδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, *laboribus defessus sum*. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀδηκτοτάτη, superl. f. ab ἄδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *morsui non obnoxius*, vel *cariem non sentiens*. à δάκνω.

Ἀδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *integer, incolumis*: à δηλέω.

Ἄδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non apparens, incertus, obscurus*: ex α et δῆλος· hinc ἀδήλως, adv. *obscurè, incertùm*; ἀδηλότης, ητος, ἡ, *incertitudo*.

Ἀδημιέργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nihil efficere potest*.

ἈΔΗΜΟΝΕΩ, ῶ, *gravissimè angor*. f. ήσω, perf. ηκα, a. 1. ἠδημόνησα· ab ἀδέω, vel ab α et δῆμος, q. d. *extra populi consortium dego*.

ἌΔΗΝ et ἄδδην, *affatim*, adv.

ἈΔΗΝ, ένος, ὁ, *glandula, tonsillæ*.

Ἀδηνής, έος, ὁ, Poët. *sine consiliis et curis*. Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α et δῆνος, *consilium*.

Ἀδήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contentionis expers*. Th. δῆρις.

Ἀΐδης, ου, ὁ, Poët. pro ᾅδης, *orcus, mors*: in acc. ᾅδην.

Ἁδήσεις, *gratificaberis*: 2. sing. f. 1. v. ἁνδάνω.

Ἀδηφαγία, v. Ἀδδηφαγία.

Ἀδιάγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *discerni difficilis*.

Ἀδιαίρετον, *indiscretum*: ex α et διαιρέω.

Ἀδιάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non dubitans*: ex α et διακρίνομαι.

Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non intermissus, indesinens*.

Ἀδιαλείπτως, *indesinenter*, adv. à λείπω.

Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irreconciliabilis*: à διαλλάττω.

Ἀδιάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indissolubilis*: ex α et διαλύω.

Ἀδίαντον, ου, τὸ, herbæ genus: ex ἀδίαντος.

Ἀδίαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non aspersus*: ex α et διαίνω.

Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *stabilis, firmus*.

Ἀδιάτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immotus*.

Ἀδιατρέπτως, adv. *immotè*.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, *integritas*. ἀδιάφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptus*. Th. φθείρω.

Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indifferens*: à διαφέρω.

Ἀδιάψευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui decipi nequit*.

Ἀδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indoctus*: ab α et διδάσκω.

Ἀδιεξέταστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inenarrabilis*.

Ἀδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tantus ut satis enarrari non possit*: ex α priv. et διηγέομαι, *enarro*.

Ἀδικαιοδότητος, *in quo nulla est justitia*.

Ἀδικέσσαι, Ion. et Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi

Ἀδικέω, *injuriâ afficio, lædo*, f. ήσω, perf. ἠδίκηκα. ἀδικήσατε, a. 1. imper. act. ἀδικοῦντα, accus. sing. part. præs. ἀδικέομαι, οῦμαι, *injuriam patior*. perf. pass. ἠδίκημαι, a. 1. ἠδικήθην, ex α et δίκη.

Ἀδίκημα, ατος, τὸ, *injuria*. ἀδικήμασι, dat. pl.

Ἀδικητέον, *facienda est injuria*: verbale ab ἀδικέω.

Ἀδικία, ας, ἡ, *injustitia*. Th. δίκη.

Ἀδικοδοξέω, *gloriam iniquè appeto*.

Ἄδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *injustus*, ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, *injustè*, adv. à δίκη.

ἉΔΙΝΟΣ, ή, όν, *confertus*: ab ἄδην, *abundè*.

Ἅδιον, *suavius*, Dor. pro ἥδιον, comp. ab ἡδύς.

Ἀδιορθώτως, *ita ut corrigi et emendari nequeat*.

Ἄδιψος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non sitiens*, vel *sitim extinguens*. Th. δίψα, *sitis*.

Ἄδματος, ου, ὁ, Dor. pro Ἄδμητος, nom. viri.

Ἀδμής, ητος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄδμητος, *indomitus*: ex α et δαμάω.

Ἀδμήτη, nom. mulieris; q. d. *indomita*.

Ἀδμολία, ας, ἡ, *ignorantia*: ab α et ἴδμων, per Sync. et ν in λ verso.

Ἅδοιμι, a. 2. opt. verbi ἀδέω, *placeo*.

Ἀδόκητον, *inopinatò*, adv.

Ἀδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignobilis, inopinatus*, ex α et δοκέω, *videor*.

Ἀδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *judicii expers, reprobus, rejectaneus*: ex α et δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, *affatim confabulor, meditor*: ab ἄδει λέσχης, *satietate confabulationis*: ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἀδολέσχης, ου, ὁ, *nugator, garrulus*: ab iisd.

Ἀδολεσχία, ίας, ἡ, *loquacitas, confabulatio*.

Ἀδόλεσχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *garrulus, loquax, verbosus*: ab iisd.

Ἄδολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sincerus*. Th. δόλος, *dolus*.
Ἀδόλως, adv. *nullo dolo, sedulò, candidè*.
Ἆιδον, *canebam*, imperf. Dor. pro ᾖδον· potest etiam esse part. neut. g. à masc. ἄδων ab ἄδω. At ἅδον est a. 2. act. ab ἁνδάνω, vel ἁδέω. et ἅδοιμι opt.
Ἁδονά, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἡδονή, *voluptas*.
Ἀδονίς, ίδος, ἡ, qu. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.
Ἀδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immobilis*. Th. δονέω.
Ἁδόντι νόῳ, *alacri animo*: ab ἁδέω. a. 2. ἅδον.
Ἄδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inglorius*. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, *ignominia*; et ἀδοξέω, *gloriâ careo*, &c. à δόξα.
Ἆδος, εος, τὸ, *gaudium*: Dor. pro ἧδος, ab ἅδω, *placeo*.
Ἄδος, εος, τὸ, *satietas*: ab ἄδω, *satio*.
Ἅιδου, *inferni*, gen. sing. ab ᾅδης.
Ἀδραμυττηνὸς, ἡ, ὸν, *Adramyttenus, a, um*; ab urbe *Adramyttium*.
Ἀδράνεια, vel ἀδρανία, ας, ἡ, *imbecillitas*: ab ἀδρανής.
Ἀδρανέω, *infirmus sum*: ab
Ἀδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *imbecillis*: ex α et δράω, *facio*.
Ἀδράστεια, Ion. Ἀδρήστεια, Nemesis.
Ἄδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè fugitivus*: ab α et δράω.
Ἄδραστος, ου, ὁ, *Adrastus*, rex Argivorum. Hinc ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ἁδρεπήβολον, ου, τὸ, Long. *felix successus, ubertas*: ab ἁδρὸς, *sublimis*, et ἐπήβολον, qu. ἐπίβολον, *voti compos*.
Ἀδρηστίνη, *Adrasti filia*.
Ἄδρηστος, Ion. pro ἄδραστος.
Ἀδρίας, ου, ὁ, *Adria*: sinus Venetus.
ἉΔΡΟ'Σ, ρά, ρὸν, *dives, crassus*. Hinc
Ἁδροσύνη, ης, ἡ, *ubertas, copia*.
Ἁδρότης, ητος, ἡ, *abundantia*. Th. ἁδρός.
Ἁδρύνομαι, *crassesco, adolesco*: ab ἁδρός. Hinc ἅδρυνσις, *ætas adulta*.
Ἁδρύνω, *crassum reddo, ad maturitatem perduco*; fut. υνῶ, perf. ἥδρυγκα· ab ἁδρὸς, *crassus*.
Ἁδύ, Dor. pro ἡδύ, *dulce*. Vide ἡδύς.
Ἁδύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulciliguis*: ab ἡδὺς et γλῶσσα.
Ἁδυέπης, έος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδυέπης, *suaviloquus*: ab ἡδὺς et ἔπω, *dico*.
Ἁδύλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδύλογος, *suaviloquus*: ab ἡδὺς et λόγος.
Ἁδυμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulcisonus*: ab ἡδὺς et μέλος.
Ἀδυναμίη, ης, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, *impossibilitas*: ex α et δύναμαι. Hinc
Ἀδυνασία, *impotentia*.
Ἀδυνατέω, *nequeo, impotens sum*, f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα· ex α et δύναμαι.
Ἀδύνατον, ου, τὸ, *impossibile*.
Ἀδύνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, in pl. neut. ἀδύνατα, in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατος.
Ἀδυνάτως, *impotenter, ineptè*: à præcedente.
Ἁδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *suavitèr spirans*: ex ἡδὺ et πνέω.
Ἁδύς, Dor. pro ἡδύς, *suavis*.
Ἄδυτον, ου, τὸ, *adytum*: ex
Ἄδυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad quem non patet ingressus*: ex α et δύνω, vel δύω.
Ἄιδω, *cano*, contractè pro ἀείδω, f. ἄσω, perf. ᾖκα, a. 1. ᾖσα, perf. pass. ᾖσμαι· à ידה *jada*, vel הודה *hoda, celebrare*. Sed ἅδω, *placeo*, f. 2. ἁδῶ, perf. m. ἕαδα, (εὔαδα, Poët.) pro ἧδα. part. ἑαδὼς, a. 2. ἕαδον pro ἧδον.
Ἄδων, ονος, ἡ, *luscinia*, Dor. pro ἀηδών.
Ἁδὼν, όντος, ὁ, *qui placuit, placens*, a. 2. part. ab ἁδέω, vel ἁνδάνω.
Ἄδωνιν, acc. sing. ab Ἄδωνις, ιδος, ὁ, nom. propr. pueri. *Adonis*.
Ἀδώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indonatus*: ex α et δῶρον.
Ἀδωροδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptus, qui munera non accipit*: ex δῶρον, δέχομαι, et α.
Ἄδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *donorum expers*: it. *qui non donat*.
Ἀδώτῃ, dat. sing. ab ἀδώτης, ου, ὁ, *qui nihil dat*: ex α et δώτης.
Ἀεθλεύω, *certo, collucto*r, fut. εύσω. perf. κα. ἀεθλεύσειεν, a. 1. opt. Æol. ἀεθλεύωσιν, 3. pl. præs. subj. Th. ἄεθλος.
Ἀεθλέω, Ion. pro ἀθλέω, *certo*. Hinc
Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, *certator*.
Ἀέθλιον, vel ἄεθλον, vel ἆθλον, ου, τὸ, *certaminis præmium*: ab ἄεθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, *certamen*. Hinc ἄθλιος, ία, ιον, *miser, ærumnosus*: ἀέθλιος, *certator*.
Ἀεθλονικία, ας, ἡ, *victoria, quæ ex certaminibus reportatur*: ab ἄεθλος et νίκη.
ἌΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, *certamen, labor*: ab α priv. et ἐθέλω, qu. ὃν οὐκ ἄν τις ἐθέλοι. Ἄεθλον verò ab α intens. et ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est πάνυ ἐθελητόν· vel ex τλῶ, *tolero*.
Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui præmium ex certamine reportat*: ab ἄεθλον et φέρω.
ἈΕΙ', *semper*, adv.
Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab
Ἀειγενέτης, ου, ὁ, *sempiternus*: ex ἀεὶ et γενετὸς, à γείνομαι.
Ἀείδελος, Poët. pro ἀειδὴς, *inconspicuus, obscurus*: ex α et εἴδω, *video*.
Ἄειδεν, Dor. pro ἀείδειν, *canere*, præs. inf. act. v. ἀείδω.
Ἀείδεο, *cane*, εο, Ion. pro ου, præs. imper. pass. v. ejusd.
Ἀειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*; item *deformis*: ab α et εἶδος.
Ἀείδοισα, Dor. pro ἀείδουσα, præs. part. f. g. et
Ἄειδον, 1. vel 3. imperf. ind. act. Ion. pro ᾔειδον. ἀειδομένων, gen. pl. part. præs. pass. ἀείδων, οντος, præs. part. act. Ἀείδοντι, pro ἀειδοῦσι, Dor. 3. pl. præs. ab
ἈΕΙ'ΔΩ, Poët. ᾄδω, *cano, celebro*: f. σω, perf. ᾔεικα, Poët. ᾖκα. perf. pass. ᾔεισμαι, Poët. ᾖσμαι, perf. med. ᾔοιδα, unde ἀοιδὸς, et ἀοιδή.
Ἀείζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sempiternus*: ἀείζωον, τὸ, *sempervivum*, plantæ genus: ab ἀεὶ et ζωή.
Ἀεικέα, *sævum*: acc. sing. ab ἀεικὴς, έος, *indecens*. ἀεικὲς, n. g. ex α et εἴκω.
Ἀεικείη, Ion. pro ἀείκεια, *indignitas, contumelia*.
Ἀεικέλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignavus, contemptus*: ferè idem quod ἀεικὴς, *non consentaneus*.
Ἀεικέω, ῶ, inf. aor. pass. ἀεικεσθήμεναι, pro ἀεικεσθῆναι, *contumeliâ afficio, indignè tracto*. Ab ἀεικής.
Ἀεικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω, *indecenter aliquem tracto, fœdo*: ab ἀεικής.
Ἀείμεναι, Poët. pro Dor. ἄμεναι, quod pro ἄειν, ab ἄω.
Ἀείμνηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *semper memorandus*: à μιμνήσκω.
Ἀειναόντων, gen. pl. ab ἀειναων, οντος, *perpetuò fluens*, et ἀείναος· alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ et νάω.
Ἄειρα, a. 1. act. Ion. pro ἤειρα. ἀειράμενος, *suscipiens*, a. 1. part. m. ab ἀείρω· ἀειρόμενος,

præs. part. pass. ἄειρον, a. 1. imperat. act.

ἈΕΙ'ΡΩ, *tollo*, f. ρῶ. a. 1. ἤειρα. perf. ἤερκα. a. 2. ἤερον, qu. εἰς ἀέρα αἴρω.

Ἀεὶς, *flans*: præs. part. ab ἄημι.

Ἀείσατ' pro ἀείσατο, a. 1. m. ἀείσατε, a. 1. imperat. act. ἀείσα, ας, ε, ind. Ion. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀείδω.

Ἄεισιν, Æol. pro ἀεῖσιν, *spirant*, 3. pl. verbi ἄημι.

Ἄεισμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, *cantus*. Th. ἀείδω.

Ἀεκαζόμενος, *invitus*, præs. part. pass. ab ἀεκάζω, *cogo*: ex α et ἑκών.

Ἀέκητι, *invitò*, adv. ἀέκοντες, *inviti*. Ἀέκοντε, dual. num. ab ἀέκων, οντος, in f. g. ἀέκουσ' pro ἀέκουσα. Th. ἑκών.

Ἀέλιος, Poët. pro ἥλιος, *Sol*.

ἌΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella*.

Ἀελλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *turbidus, procellosus*.

Ἀελλάδες, *velocissimæ, sicut procella*. ab ἄελλα. dicitur de equis. Soph. Œd. Tyr. 475. ubi alii malè ἀελλοπόδων pro ἀελλάδων legunt.

Ἀελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, vel ἀελλόπος, ὁ ϗ ἡ, *velox tanquam procella*: ab ἄελλα et πούς.

Ἀελλὼ, nomen mulieris: q. d. *procellosa*.

Ἀελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *turbidus, procellosus*: ab ἄελλα.

Ἀελπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *insperatus*: ab ἐλπίς.

Ἀέλποντες, *desperantes*: ἐκ ἐλπίζοντες.

Ἄελπτ' pro ἄελπτα, *non speranda*: nom. pl. hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro ἀνελπιστία, *desperatio*: ex α et ἐλπίς.

Ἀελπτέω, Poët. pro ἀνελπιστέω, *despero*.

Ἀελπτίη, ης, ἡ, Ion. id. q. ἀελπτία, ἐξ ἀελπτίης, *ex improviso, repentè, contra spem*.

Ἀέμεναι, (exempto ε, et μ ejus loco inserto, ἄμμεναι) Dor. et Ion. pro ἄειν, præs. inf. ex ἄω, pro ἄδω, *satio*.

Ἀέναος, Poët. pro ἀείναος, *perpetuò fluens*: ut et ἀενάων, pro ἀειναῶν.

Ἀενναάσθαι, Poët. pro ἀενναᾶσθαι, *perfundi*, præs. inf. pass. ab ἀεννάομαι.

Ἀέντες, *flantes*, nom. pl. ἀέντων, gen. pl. ab ἀεὶς, έντος, ab ἄημι.

Ἄεξε, *augebat*. Ion. pro ἤεξε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui membra auget*. Epith. Athletarum: ab ἀέξω et γυῖον.

ἈΕ'ΞΩ, et αὔξω, *augeo*, f. ἀεξήσω, Poët. pro αὐξήσω, ἀέξετο, imperf. pass. Ion. ἀεξομένοιο, gen. Ion. part. pass. Reliqua tempora vide in αὐξάνω.

Ἄεπτος, *ineffabilis, fortis*: ab α et ἔπω, *dico*.

Ἀεργηλὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀργὸς, q. v.

Ἀεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Ἀεργὸς, vel ἀργὸς, οῦ, ὁ, *iners*, ἀεργῷ, dat.

Ἀεργίη, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia*: ex α et ἔργον.

Ἀερέθομαι, *attollo, pendeo*: Poët. dicitur et ἠερέθομαι, præs. ab ἀείρω.

Ἄερθεν, Bœot. pro ἠέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀέρθην, Ion. pro ἠέρθην. Hinc ἀερθεὶς, *elatus, evectus*, a. 1. part. pass. Th. ἀείρω.

Ἀέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aërius*, Th. ἀήρ.

Ἀεροβατέω, *incedo per aërem*: ab ἀὴρ et βαίνω.

Ἀερόεις, εσσα, εν, *caliginosus, profundus*. Th. ἀήρ.

Ἄερον, *sustuli, extuli*, a. 2. ind. act. ab ἀείρω. 2. sing. sub. ἀέρῃς.

Ἀέρσα, τος, Dor. pro ἕρση.

Ἀερσίποδες, *celeres*, pl. ab ἀερσίπους· ex ἀὴρ, vel ἀείρω, et πούς.

Ἀερσιπόται, *altè volantes*, pl. ab ἀερσιπότης, ου, et ητος, ὁ ϗ ἡ, *aëre suspensus*: ab ἀείρω et πέτομαι, *volo*.

Ἀέρσω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro αἰρῶ.

Ἀερτάζω, f. άσω, *tollo*. Th. ἀείρω.

Ἄεσαι, a. 1. inf. act. ab inusit. ἀέω, *spiro, dormio*. Hesychio ἄησαι, κοιμηθῆναι. Angl. EASE.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *stultus, inconstans*. ἀεσίφρονα, acc. sing. ex ἄω et φρήν. ἀεσιφροσύνῃσιν, dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσύνη, *stultitia*.

Ἀετιδεὺς, έως, *pullus aquilæ*: pl. ἀετιδεῖς· ab ἀετός.

ἈΕΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *aquila*: dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. pl. ἀετοῖς, Poët. αἰετός. Forsan ab עיט *ajit, avis*, propriè rapax: vel ab α et ἔτος, quia vivax est aquila.

ἌΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, *ariditas, situs, squalor*.

Ἀζαλέοιο, gen. Ion. ab ἀζαλέος, έα, έον, *aridus, torridus*. Th. ἄζω.

Ἄζει, 3. præs. ind. act. ab ἄζω, *sicco*. Hinc ἄζηται, subj. pass. *tristetur*. Ab ἄζομαι, ῃ, εται, propriè *exaresco*; per Metaph. *curâ et mœrore conficior*.

Ἅζεο, *cole*, Ion. pro ἅζου, præs. imperat. ab ἅζομαι. ἁζόμενος, *venerans*, part. ἅζετο, imperf. Ion.

Ἄζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quem nullus æmulatur, vilis*: ex α et ζῆλος.

Ἀζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nullâ mulctâ notatus*: ex α et ζημία.

Ἀζημίως, adv. *impunè*: à præc.

Ἀζὴν, ένος, *barba*: ab ἄζω, quia à calore.

Ἁζητὸς, ἡ, ὸν, *angustus, venerandus*: ab ἅζω, *veneror*.

Ἀζηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *magnum sonum edens*: ex α et ἦχος. Hinc ἀζηχὲς, adv. Sumitur et pro *duro et arido*: ab ἄζη, *ariditas*. it. pro *indesinenter, quasi* ἀδιεχὴς, et ἄδην ἔχων, *non disjunctus, et semper habens*.

Ἅζομαι, idem cum ἅζω, *veneror*. Hinc ἅζοντ', pro ἅζονται, 3. pl. præs. ind. Vide ἅζεο.

Ἄζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cælebs; injugatus*.

Ἀζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Ἄζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, idem ac Ἄζυγος. q. v.

Ἄζυμα, ων, τὰ, *azyma*. Th. ζύμη, *fermentum*. Inde ἄζυμος, *infermentatus*.

ἌΖΩ, *sicco, arefacio*, unde et ἄζομαι, *aresco*.

Ἅζω, et ἅζομαι, *veneror*.

Ἀζὼρ, nomen propr. viri.

Ἄζωστοι, *discincti*, pl. ex α et ζωστός.

Ἄζωτος, ου, ἡ, nom. urb. *Azotus*.

Ἄη, *spirabat*, 3. sing. imperf. act. ab ἄημι.

Ἀηδέστερος, *ingratior*, comp. ab ἀηδής.

Ἀηδηκότες, perf. part. Poët. pro ἠηδηκότες· ab ἀηδέω, *tædio afficior*: ab ἀδέω, vel ἄδω.

Ἀηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ ἀηδὲς, *injucundus*. ἀηδῶς, *molestè, illibentèr*. ἀηδία, *molestia*. ab α et ἡδύς.

Ἀήδιζον, pro ἠήδιζον, imperf. Ion. ab ἀηδίζω. hinc ἀηδιζόμην, *infestabar*, imperf. pass. Ion. Th. ἡδύς.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδών.

Ἀηδονιῆες, ων, οἱ, *lusciniarum pulli*.

Ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, *lusciniola*.

ἈΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *luscinia*: qu. ab ἀείδω, quia canora.

Ἄηθ', pro ἄητο, *spirabat*: ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄω.

Ἀηθείῃ, dat. sing. Ion. ab ἀήθεια, *insolentia*: ex α et ἦθος.

Ἀήθεσσον, pro ἠήθεσσον, eupho-

niæ gratiâ, imperf. act. ab *ἀηθέσσω* pro *ἀηθέω*, *insuetus sum*: ab *α* et *ἦθος*.
'Ἀήθεια, ας, ἡ, *insolentia*: ab
'Ἀήθης, εος, ὁ ἡ, *insolitus*.
'Ἀήμεναι, *flare*: præs. inf. act. Dor. vel Ion. pro 'ἀῆναι, ab
"Ἄημι. Vide "Αω.
'ἈΗ'Ρ, 'ἀέρος, ὁ, *aër*. In f. g. significat *caliginem*: q. ab *ἄω*. Angl. AIR.
"Ἄησι, 3. sing. ind. act. ab *ἄημι*, *flo*. 3. pl. *ἀᾶσι*.
'ἈΗ'ΣΥΛΟΣ, η, ον, *molestus*, *iniquus*: dictio Poëtica: id. q. *ἀτερπὴς*, *παράνομος*: vel pro *ἄσυλος*, ab *ἄσαι*: vel ab *α* et *ἥδω*.
'Ἀήσυρος, ου, ὁ ἡ, *levis*, *tenuis*, *sublimis*.
'Ἀήτας, acc. pl. 'ἀήτην, sing. ab 'ἀήτης, ου, ὁ, *flatus*, nom. pl. 'ἄηται, *flamina*. Dicitur et
'Ἀήτη, ης, ἡ, idem: ab *ἄημι*.
"Ἄητο, 3. sing. imperf. "ἄετον, dual. *spirant*. ab *ἄημι*· *ἄηνται*, *volitant*.
"ἌΗΤΟΣ, vel *αἶητος*, ου, ὁ ἡ, *ventis expositus*: ab *ἄω*, *flo*. Vel est *insatiabilis*: ex *α* et *ἄδω*. Sic *ἀητὸς*, Poët. pro *ἀετός*.
'Ἀήττητος, ου, ὁ ἡ, *invictus*. Th. *ἡττάομαι*.
"Ἀθ' pro "ἄτε, *quippe*, *tanquam*, *utpotè*.
'Ἀθαμβὴς, έος, ὁ ἡ, *intrepidus*: ab *α* et *θάμβος*. 'Ἀθαμβεὶ, adv. *impavidè*.
'Ἀθᾶνα, Dor. pro 'Ἀθήνη, ης, ἡ, *Minerva*: item 'Ἀθᾶναία, ας, ἡ, et 'Ἀθαναία.
'Ἀθανασία, ας, ἡ, *immortalitas*. Item herba Angl. TANSY.
'Ἀθάνατοι, *immortales*, nom. pl. f. g. 'ἀθανάτης, pro 'ἀθανάταις, Ion. dat. pl. sic et 'ἀθανάτοιο, pro 'ἀθανάτου, gen. sing. 'ἀθανάτοισιν pro 'ἀθανάτοις, ab 'ἀθάνατος, ου, ὁ ἡ. 'Ἀθανάταν, Dor. pro 'ἀθανάτην. Ex *α* et *θάνατος*.
'Ἀθανατίζω, f. ίσω, *immortalitate dono*.
"Ἀθαπτος, ου, ὁ ἡ, *insepultus*. Th. *θάπτω*.
'ἈΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *pultis genus*: quasi ab *ἀθὴρ*, *arista*, pultis materia.
'Ἀθέατος, ου, ὁ ἡ, *qui non videtur*; *qui non videt*: ex *α* priv. et *θεάομαι*, *video*.
'Ἀθεεὶ, adv. *sine numine Divûm*, *ἄνευ θεοῦ*.
'Ἀθέητα, Poët. pro 'ἀθέατα, *non aspectanda*: ex *α* et *θεάομαι*.
'ἈΘΕΙΡΗ'Σ, vel 'Ἀθερὴς, vel 'Ἀθηρὴς, έος, ὁ ἡ, *accuratus*, *contemptus*.
'Ἀθέλγειν, 'ἀμέλγειν, i. e. *mulgere*.
'ἈΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω, perf. χα, *mulgeo*: qu. à *θηλὴ*, *papilla*: *α*, vel otiosum, vel congreg.
'Ἀθέμιστος, et 'ἀθεμίστιος, ου, ὁ ἡ, *injustus*. Dicitur et *ἄθεμις*. Ex *α* et *θεμιστός*.
'Ἀθέμιτος, ου, ὁ ἡ, *nefarius*. τὸ 'ἀθέμιτον, *nefas*. Ex *α* et *θεμιτός*.
"Ἄθεος, ου, ὁ ἡ, *Dei expers*: ex *α* et *Θεός*.
'Ἀθεράπευτος, ου, ὁ ἡ, *incurabilis*, *non serviens*: ex *α* et *θεραπεύω*.
'Ἀθέριζον, *parvi pendêrunt*, imperf. ind. act. Ion. ab 'ἀθερίζω, f. σω, perf. ἠθέρικα. Th. *ἀθήρ*.
'Ἀθεσία, ας, ἡ, *inconstantia in pactis*. Vide *ἀθετέω*.
"Ἄθεσμος, ου, ὁ ἡ, *nefarius*. Th. *θεσμός*.
'Ἀθέσφατος, ου, ὁ ἡ, *ineffabilis*: ex extensivo *α* et *θέσφατος*, q. *θεόσφατος*, *à Deo pronuntiatus*. Sumitur, etsi rarissimè, pro *nefando*.
'Ἀθετέω, ῶ, *abrogo*, *aboleo*, *sperno*, f. ήσω, perf. ἠθέτηκα· ab *ἄθετος*, ου, ὁ ἡ, *irritus*.
'Ἀθέτημα, ατος, τὸ, *improbatio*, *abolitio*.
'Ἀθέτησις, εως, ἡ, id. ab *ἀθετέω*.
"Ἄθετος, ου, ὁ ἡ, *inconstans*, *irritus*: ex *α* et *θετός*.
'Ἀθεώρητος, ου, ὁ ἡ, *non contemplator*. it. *improvisus*, *non spectabilis*.
'Ἀθέως, *impiè*: ab *ἄθεος*, q. v.
'Ἀθήνη, qu. *ἀθήλη*, ex *α* et *θηλή*. Dicitur et 'Ἀθηνᾶ, gen. 'Ἀθηνᾶς, qu. ab 'Ἀθηνάα. Sic 'Ἀθηναίη, ης, ἡ, ut et 'Ἀθηνεία, *Minerva*, oleæ inventrix, et Dea Doctrinæ. Hinc 'Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, *Athenæ*. 'Ἀθήνηθεν, adv. *Athenis*. 'Ἀθήναζε, *Athenas*. 'Ἀθηναῖος, *Atheniensis*.
'ἈΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, *arista*: hinc *ἀθερίζω*.
'Ἀθηρηλοιγὸς, οῦ, ὁ, sive 'ἀθερολόγος, ου, *ventilabrum*.
"Ἄθικτος, ου, vel 'ἀθιγὴς, έος, ὁ ἡ, *intactus*. Th. *θίγω*.
"Ἀθλ', pro *ἆθλα*, pl. ab *ἆθλον*, ου, τὸ, *præmium certaminis*. Th. *ἄεθλος*.
'Ἀθλεύω, *pugno*, *laboro*.
'Ἀθλέω, ῶ, *certo*, f. ήσω, perf. ἤθληκα. hinc *ἄθλησις*, εως, ἡ, *certamen*.
"Ἄθλημα, ατος, τὸ, *certamen*, ab *ἀθλέω*.
'Ἀθλήματα, *certamina*, pl. à pr.
'Ἀθλητῶν, gen. pl. ab *ἀθλητὴς*, οῦ, ὁ, *luctator*. Th. *ἄεθλος*.
'Ἀθλιότης, ητος, ἡ, *miseria*, ab
"Ἄθλιος, ία, ιον, *miser*: *ἄθλιαι*, f. g. pl. *ἀθλιωτάτους*, acc. pl. superl. ab *ἄεθλος*.
'Ἀθλοθέτης, ου, ὁ, *munerarius*, *certaminis præses*: ab *ἆθλος*, vel *ἆθλον*, et *τίθημι*. Hinc *ἀθλοθετέω*, *ludos præbeo*; et *ἀθλοθεσία*, *certaminis cura*.
"Ἆθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*: ab *ἄεθλος*. q. v.
"Ἆθλος, ου, ὁ, id. quod *ἄεθλος*. q. v.
'Ἀθλοφόρος, ου, ὁ, *victor*: ex *ἆθλον* et *φέρω*.
'Ἀθόλωτος, ου, ὁ ἡ, *limpidus*, *illimis*: ex *α* et *θολός*.
'Ἀθόρυβος, ου, ὁ ἡ, *imperturbatus*: ex *α* et *θόρυβος*.
'ἈΘΡΑΓΕ'ΝΗ, ης, ἡ, arbor ex quâ optima igniaria fiunt.
"Ἄθραυστος, ου, ὁ ἡ, *qui nequit frangi*, *integer*: ex *α* priv. et *θραύω*, *frango*.
'ἈΘΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *video*, *cerno*, *μετ' ἐπιτάσεως θεωρῶ*.
'Ἀθροίζω, *congrego*, f. σω, 'ἀθροῖσαι, a. 1. inf. ἤθροικα, perf. act. Th. *ἀθρόος*.
'Ἀθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab eod.
"Ἄθροισμα, ατος, τὸ, *congeries*, *collectio*, *acervus*: ab *ἀθροίζω*.
'Ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ, id.
'ἈΘΡΟ'ΟΣ, όα, όον, *confertus*, *repentinus*: hinc
'Ἀθρόοτης, ητος, ἡ, *universitas*. Huic alludit Angl. A THRONG.
'Ἀθρόως, adv. *confertim*: ab *ἀθρόος*.
'Ἀθρυπτος, ου, ὁ ἡ, *non fractus luxu*: ex *α* et *θρύπτω*.
'Ἀθυμέω, ῶ, *animum despondeo*, f. ήσω, perf. ἠθύμηκα· ab *ἄθυμος*.
'Ἀθυμητέον, *desperandum est*: verbale ab *ἀθυμέω*.
'Ἀθυμία, ας, ἡ, Ion. 'ἀθυμίη, *animi dejectio*, *anxietas*: ab *ἄθυμος*.
"Ἄθυμος, ου, ὁ ἡ, *qui animo est dejecto*, *anxius*: ab *α* et *θυμός*.
'Ἀθύμως, adv. *non animosè*: ab *ἄθυμος*.
"Ἄθυρμα, ατος, τὸ, *lusus puerilis*, *ludibrium*: ab *ἀθύρω*.
"Ἄθυρος, et 'ἀθύρωτος, ου, ὁ ἡ, *patens*, *sine januâ*. Th. *θύρα*.
'ἈΘΥ'ΡΩ, *ludo*, *cano*, *lusito*: hinc "ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro *ἤθυρε*· forsan ab *ἄγαν* et *θύω*, vel à *θύρα*, *quia foris ludi solent*.
"Ἄθυτος, ου, ὁ ἡ, *profanus*: ex *α* et *θύω*.
'Ἀθῷος, ου, ὁ ἡ, *impunis*, *mulctam nullam passus*, *innocens*: ex *α* et *θωή*.
'Ἀθωόω, ῶ, f. ώσω, *non mulcto*, *absolvo*, *sum sine jacturâ*: ab *ἀθῷος*.

Ἀθώωσις, εως, ἡ, *absolutio, quâ quis innocens pronuntiatur:* ab ἀθῶος.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, *hæc:* αἳ art. postp. ab ἥ, *quæ.*

Αἶ, vel αἴ, *heu, hei.*

Αἰ, pro εἰ, Dor. *si,* Ion. pro εἴθε, *utinam.*

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, *terra:* in prosâ, γῆ· in acc. αἶαν.

ΑἸΑ'ΖΩ, *lugeo, lamentor,* f. ξω, vel σω· ab αἶ, *heu.*

Αἰακίδαο, gen. Ion. ab Αἰακί-δης, ου, ὁ, *Æacides,* nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.

Αἰακὸς, οῦ, ὁ, *Æacus:* ab Αἶαξ, ακος.

Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax:* potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

ΑἸΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vel αἰανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gravis, perpetuus:* qu. ab αἰάζω· vel ab αἰνὸς per Sync.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax.*

ΑἸΒΟΙ῀; *heu, hei,* indignantis, dolentis, adv. ab Heb. אבוי *aboi.*

Αἶγα, acc. ab αἶξ, αἰγὸς, ὁ καὶ ἡ, *caper* et *capra,* αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen. pl.

Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν· *ab Ægis.*

Αἰγαῖον, ου, τὸ, supple πέλαγος, *Ægæum mare.*

Αἰγαίων', pro Αἰγαίωνα, acc. sing. *Ægæonem.*

ΑἸΓΑΝΕ'Α, ᾶς, ἡ, vel αἰγάνεον, ου, τὸ, *jaculum, tragula:* ab ἄγαν ἵεσθαι· quod in capras mitteretur; Eustath.

Ἀΐγδην, adv. *subitò, impetuosè:* ab ἀΐσσω.

Αἰγέη, ης, Ion. *caprina pellis.* Th. αἶξ.

Αἰγείδην, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, *Ægides:* patronym. ab Αἰγεὺς, έως, ὁ, *Ægeus.*

Αἴγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *caprinus;* dicitur quoque αἴγεος. Th. αἶξ.

Αἰγεύς, *Ægeus,* nom. propr.

ΑἼΓΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *populus nigra:* ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, procera enim arbor est.

Αἰγιάλεια, ἡ, *Ægialea,* nom. propr.

ΑἸΓΙΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *littus:* hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, *littoreus.* αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, *piscator.* qu. ab ἄγω, *frango,* et ἅλς, ἁλὸς, *mare.*

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα, ab αἰγὶς, *pellis caprina, munimentum pectoris.*

Αἰγίδιον, ου, τὸ, *parvus hædus:* dim. ab αἶξ.

Αἰγίζω, f. σω, perf. κα, *capras pasco:* potiùs verò *dilacero:* Hesych.

ΑἸΓΙΘΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *parus,* avis inimica apibus.

Αἴγιθος, ου, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit *salus,* Arist. Hist. l. ix. c. 1.

Αἰγίκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crura caprina habens:* ex αἶξ, *capra,* et κνήμη, *crus.*

Αἰγίλιπος, *excelsæ,* gen. ab αἰγίλιψ, *capris invius, altus:* ab αἶξ et λείπω. Est et Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλου. Est autem Αἴγιλος insula in mari Ligustico, Latinè *Capraria.*

Αἰγίλωψ, et αἴγιλος, *abscessus inter nares et oculi majorem angulum:* ab αἶξ et ὤψ, quia capris est familiare vitium.

Αἰγινῆται, οἱ, *Æginenses.*

Αἰγιόχοιο, gen. Ion. ab αἰγίοχος, *ægidem tenens:* ex αἰγὶς et ἔχω.

Αἰγίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *pedibus caprinis præditus:* ab αἶξ et πούς.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis capræ.* Th. αἶξ.

Αἰγλᾶντα, *splendentem,* Dor. pro αἰγλήεντα, acc. sing. Sic αἰγλᾶεν pro αἰγλῆεν. Th. αἴγλη.

ΑἼΓΛΗ, ης, ἡ, *fulgor:* hinc

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, *fulgens, splendidus,* in acc. αἰγλῆντα pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ου, ὁ, *qui capras pascit:* ab αἶξ et βόσκω. Αἰγόβοσκος, idem.

Αἰγόκερως, ω, ὁ, *capricornus:* ex αἶξ et κέρας.

Αἰγὸς, gen. sing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἶξ.

Αἴγυλα, ης, ἡ, nom. insulæ.

ΑἸΓΥ'ΠΙΟΣ, ου, ὁ, *vultur:* à γύψ.

Αἰγύπτιος, ία, ιον, *Ægyptiacus:* gen. pl. Αἰγυπτίων· Αἰγύπτιαι, *Ægyptiæ:* ab

Αἴγυπτος, ου, ἡ, *Ægyptus.*

ΑἸΓΩΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ulula.*

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, *caprile.* Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. pastoris, *Ægon.*

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἶξ.

Ἀΐδαο, gen. Æol. ab ἀΐδης, ου, ὁ, *Orcus:* qu. ex α *non,* et εἴδω *video.*

Αἵδε, *quæ,* à nom. ἥδε, masc. ὅσδε.

Αἰδεῖσθαι, *revereri,* præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab

Αἰδέομαι, *revereor,* f. m. έσομαι, perf. pass. ᾔδεσμαι. Th. αἰδώς· hinc αἰδέσιμος, *venerabilis.*

Ἀΐδες, *obscurum,* n. g. ab ἀΐδης, εος, q. v.

Αἴδεσθεν, *veriti sunt,* pro ᾐδέσθησαν, ab ᾐδέσθην, a. 1. pass. ab αἰδέομαι· hinc

Αἰδέσθητι, *reverere,* imperat. αἴδεσσαι, a. 1. imperat. m. Poët. Th. αἰδώς.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *venerabilis.*

Ἀΐδεω, gen. Ion. ab Ἀΐδης, acc. Ἀΐδην.

Ἀΐδηλα, *arcana,* acc. pl. ab ἀΐδηλος, *tenebricosus, inexpectatus:* ab ἀΐδης, vel α et δῆλος.

Αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *verecundus:* ab αἰδώς.

Ἀΐδης, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui cerni nequit, abolitus:* ex α et εἴδω.

ἈΪΔΗΣ, et in prosâ ᾅδης, ου, ὁ, *Pluto, orcus, inferi, mors:* ab α et ἰδεῖν.

Ἄϊδι, dat. sing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ἀΐδης.

Ἀΐδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *perpetuus:* ab ἀεὶ, *semper.*

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, *æternitas, perpetuitas:* à præc.

Ἀϊδίως, adv. *perpetuò.*

Ἀϊδνῇς, dat. pl. Ion. f. g. ab ἀϊδνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricosus:* ex α et εἴδω.

Αἰδοῖ, *reverentiæ,* dat. sing. ab αἰδώς.

Αἰδοιέστατος, ου, ὁ, Poët. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, ότερος, *maximè venerandus.*

Αἰδοίη, ης, ἡ, *veneranda.* Th. αἰδώς.

Αἰδοῖον, ου, τὸ, *inguen,* pl. αἰδοῖα, *pudenda.*

Αἰδοῖος, *venerandus,* αἰδοίοισι, dat. pl. Ion.

Αἰδομένω, *reveriti,* dual. part. præs. ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι.

Ἄϊδος, et Ἀΐδου, gen. sing. ab ἄϊς et ἀΐδης, ὁ, *Orcus.*

Αἰδοῦ, *reverere,* imperat. ab αἰδέομαι.

Αἰδοῦς, *reverentiæ,* gen. sing. ab αἰδώς.

Ἀϊδρεία et Ion. αἰδρείη· vide in ἄϊδρις.

Ἀϊδρείῃσι, dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, ἡ, *inscitia.* Ab

Ἄϊδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, *imperitus.* ἀϊδρεία, *imperitia,* dat. ἀϊδρείῃ, Ion. ex α et ἴδρεια.

Ἀϊδροδίκης, ου, ὁ, Poët. *juris ac justitiæ nescius, injustus, perniciosus.*

Αἰδῶ, acc. sing. ab αἰδὼς, dual. αἰδώ. αἰδῶ καλύψαι, *pudorem tegere.*

Ἀϊδωνῆϊ, dat. sing. ab ἀϊδωνεὺς, έος, ὁ, id. quod ἀΐδης, *Pluto, orcus.*

ΑἸΔΩ'Σ, όος, ȣ̃ς, ἡ, *pudor, verecundia:* ab α et εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet.

Αἰεὶ, et αἰὲν, Poët. pro ἀεὶ, *semper*, adv.

Αἰειγενετάων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν. αἰειγενέτῃσι, dat. Ion. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, ȣ, ὁ, *sempiternus:* ex ἀεὶ et γίνομαι.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν: ab ἀετός.

Αἰζήϊος, *juvenilis:* ab αἰζηός.

ΑἸΖΗΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, pro quo et ἀζηὸς, *juvenis*, gen. pl. αἰζηῶν, q. d. ἀεὶ ζέων.

Αἴης, gen. sing. αἴῃ, dat. Ion. ab αἶα.

Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτȣ, ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἴητος, seu ἄητος, *ventis expositus, flabilis:* ab ἄω.

Αἶθ', *quæ*, pro αἵτε, ab ὅς, ἥ, ὅ.

Αἰθάλη, ης, ἡ, *fuligo, favilla:* est et αἴθαλος, qu. ab αἴθω· est enim ab ustione.

Αἰθαλίων, ωνος, *ardens*, epith. cicadæ: ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος, *ardens:* acc. sing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.

Αἰθᾶν, Dor. pro αἰθῶν, gen. pl. ab αἰθός.

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. *utinam.*

Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, *comburo, uro, accendo.*

ΑἸΘΗ'Ρ, έρος, ἐρί, ὁ, *æther:* ab αἴθω. hinc αἰθέριος, *æthereus:* αἰθεροβατέω, *per æthera vagor:* αἰθεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ætheris speciem referens.* Hinc Angl. WEATHER.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. Ion. ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops:* ab αἴθω et ὤψ.

Αἰθιόπισσα, ης, ἡ, id.

Αἰθομένοιο, gen. Ion. αἰθομένοισι, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, *ardeo.*

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *calidus, niger:* qu. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἶθος, εος, τὸ, *æstus, ardor:* ab αἴθω.

Αἰθὸς, ἡ, ὸν, *niger:* Poët. pro μέλας· ab eod.

Αἰθȣ́σῃ, dat. sing. ab αἴθȣσα, ἡ, *porticus:* ab αἴθω.

ΑἼΘΡΑ, ας, ἡ, *aëris serenitas:* qu. ab αἰθήρ. αἴθρος, ȣ, ὁ, *pruina.*

Αἰθρινὸς, ἡ, ὸν, *matutinus.*

Αἰθρία, ας, ἡ, *serenus aër.* Th. αἴθρα.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *frigus* vel *serenitatem inducens:* ab αἰθὴρ et γείνομαι. Αἰθρηγενέτης, ȣ, ὁ, idem.

Αἰθριοκοιτέω, *sub dio dormio:* quod ab αἰθρία et κοίτη.

Αἴθριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *serenus:* ab αἴθρα.

ΑἼΘΥΙΑ, ας, ἡ, *mergus.*

Αἰθύσσω, *calefacio, moveo:* ex αἴθω.

ΑἼΘΩ, f. σω, perf. κα, *uro, accendo, fulgeo.* αἶθος, εος, τὸ, *ardor;* αἴθων, ωνος, *ardens, flagrans.*

Αἴκ', pro αἴκα, vel αἴκε, Dor. pro εἰμὲν, *siquidem;* et Æol. εἴκε.

ΑἸΚΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, *blandior:* à κηλῶ· vel à κάλλος· assentatori enim *omnia bellè:* hinc Αἰκάλλος, ȣ, ὁ, *adulator.*

Ἄϊκη, ης, ἡ, *violentus motus:* ab ἀΐσσω.

ΑἸΚΙ'Α, ας, ἡ, *plaga, verbera, injuria quæ fit cædendo·* αἴκιον, ȣ, τὸ, idem. qu. ab ἀεικής. Hinc αἰκίζομαι, *pulsor.* αἰκιζόμενος, præs. part. αἰκισμὸς, ȣ̃, ὁ, *pulsatio.* αἴκισμα, ατος, τὸ, *plaga.*

ΑἼΚΛΟΣ, ȣ, ὁ, *vespertinus.* αἶκλον, *cœna.* Hesych. αἶκνον, quod ab α et ἰχνέομαι, quoniam ad cœnam libentèr venitur.

Ἀϊκῶς, *turpitèr*, adv. pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, *lugubriter.*

Αἴλȣρος, ȣ, ὁ, *felis*, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν ȣ̓ράν.

ΑἿΜΑ, et αἷμ', ατος, τὸ, *sanguis, cædes, consanguinitas:* ab αἴθω, per translationem spiritûs.

Αἱμακορία, ας, ἡ, *parentatio;* et αἱμακȣρίαι *inferiæ:* ex αἷμα et κορέω, *satio:* quasi mortui saturentur sanguine eorum quæ illis immolantur.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιά, *sepes quæ spinas habet:* ab αἷμα.

Αἱμάσσω, *cruento:* f. ξω. perf. χα. ab eod. th.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, *sanguinis effusio:* ex αἷμα et ἔκχυσις.

Αἱμάτη, ης, ἡ, *ensis, gladius.*

Αἱματίζω, f. ίσω, *sanguinem elicio:* ab αἷμα.

Αἱματικὸς, ἡ, ὸν, *sanguineus.*

Αἱματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanguinis speciem exhibens.*

Αἱματόεσσαι, *cruentæ:* pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν· ab αἷμα.

Αἱματόω, ῶ, *cruento.* Th. αἷμα.

Αἱματώδης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sanguineus:* ab αἷμα.

Αἱμοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sanguivorus:* ex αἷμα et βορά.

Αἵμονα, pro δαίμονα, qu. δαήμονα, *gnarum*, acc. sing. à δαίω, *disco.*

Αἱμονίη, ης, ἡ, *Hæmonia*, Græciæ regio.

Αἱμοῤῥαγέω, f. ήσω, *sanguinem fundo:* ab αἷμα et ῥήγνυμι· hinc αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, *sanguinis eruptio.*

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, *sanguinis profluvio laboro*, f. ήσω, perf. ἡμοῤῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ȣς, ἡ, *mulier quæ menstrua patitur:* ex αἷμα et ῥόος. hinc αἱμοῤῥοȣ̃σα, præs. part. f. g.

Αἱμος, ȣ, ὁ, *locus arboribus densus, dumus:* ab αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sanguine inquinatus:* ab αἷμα et φορύσσω.

Αἱμυλομήτης, ȣ, ὁ, *blandiloquus:* ab αἱμύλος et μῆτις.

ΑἹΜΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *blandus, festivus.* αἱμύλοισι, dat. pl. Ion. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, *festivitas;* et αἱμύλλω, *decipio.*

Αἱμωδέω, seu αἱμωδιάω, *obstupesco:* propriè de dentium stupore; qu. ex αἷμα et ὀδούς.

Αἵμων, pro δαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *peritus.*

Αἵμων, *cruentus*, ab αἷμα.

Αἰνά, *infelicitèr*, pro αἰνῶς, Poët.

Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνός.

Αἰναρέτης, ȣ, ὁ, *cujus virtus est in malum usum:* ab αἰνὸς et ἀρετή.

Αἰνέας, et Αἰνείας, ȣ, ὁ, *Æneas*, nom. propr. gen. Æol. Αἰνείαο, Ion. Αἰνείεω· ab

Αἰνέω, ῶ, *laudo, approbo, assentior:* f. έσω et ήσω. perf. ᾔνεκα. perf. pass. ᾔνεμαι. a. 1. imperat. act. αἴνεσον. αἰνῆσαι, inf. αἰνήσας, part. Th. αἶνος.

Αἴνεσις, εως, ἡ, *laus:* à pr.

Αἰνὴ, ῆς, ἡ, *res gravis:* f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, *laus, honor.*

Αἴνημ', pro αἴνημι, et hoc pro αἰνέω, q. v.

Αἴνησα, ας, ε, a. 1. Ion. et Poët. pro ᾔνησα, vel ᾔνεσα, verbi αἰνέω.

Αἰνῆσιν, Ion. pro αἰναῖς, ab αἰνὸς, *gravis.*

Αἰνήσεια, Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, *ænigma, obscurus sermo:* ab αἰνίσσομαι.

Αἰνιγματίας, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui ænigmaticè et obscurè loquitur.*

Αἰνιγματιστὴς, ȣ̃, ὁ, *obscurè*, vel *in parabolis, loquens.*

Αἰνιγματωδῶς, adv. *obscurè in sermone.*

Ἀινιγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem qu. αἴνιγμα, q. v.

Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.

Αἰνικτὸς, ἡ, ὸν, *obscurus, ænigmaticus:* ab αἰνίττομαι.
Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι. perf. ᾔνιγμαι, *obscurè significo; occulto vel ænigmaticè innuo:* ab αἶνος, *oratio obscura.*
Αἰνόθεν, adv. *à re gravi.* Th. αἰνός.
Αἰνολέων, οντος, ὁ, *sævus ac formidabilis leo:* ab αἰνὸς et λέων.
Αἰνόμορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *infortunatus:* ab αἰνὸς, *gravis,* et μόρος, *fatum.*
Αἰνοπᾰθὲς, *gravia passe,* voc. sing. ab
Αἰνοπᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex αἰνὸς et πάσχω.
Αἰνοποιέω, ῶ, *hymnum dico, cano.*
Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *graviter percutiens:* ab αἰνὸς et πλήττω.
ΑΙ῀ΝΟΣ, ε, ὁ, *apologus, oratio proverbialis,* item *laus:* ab αἰνέω.
ΑΙ'ΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *gravis, horribilis:* à δεινὸς, comp. αἰνότερος, sup. αἰνότᾰτος, dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνόσᾰτε, voc. sing. Angl. ...IOUS.
Αἰνοτόκειᾰ, ᾱς, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ε, ἡ, *quæ duritèr peperit:* ex αἰνὸς et τίκτω.
ΑΙ῎ΝῨΜΑΙ, *capio.* αἴνυτο, Ion. pro ᾔνυτο, 3. sing. imperf.
Αἰνῶν, ἡ, nomen urbis indecl.
Αἰνῶς, *graviter,* adv.
ΑΙ῎Ξ, αἰγὸς, ἡ, *capra,* ab ἀΐσσω, vel ab Hebr. עז, *ez,* vel *gez.* hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγόβοσκος, αἰγόκερως.
῞Αϊξ, ἄϊκος, ἡ, *motus violentus, impetus, fluctus:* ab ἀΐσσω.
᾿Αΐξᾱς, *irruens,* a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.
Αἰξὶν, dat. pl. ab αἴξ, *capra.*
᾿Αΐοισᾰ, Dor. pro ἀΐεσα, *audiens:* ab ἀΐω.
Αἰοληῒς, ΐδος, ἡ, Poët. pro Αἰολὶς.
Αἰολίδᾰ, acc. sing. ab Αἰολὶς, ΐδος, ἡ, *Æolia,* nomen regionis.
Αἰολίδης, ε, ὁ, nomen viri: ab αἰόλος.
Αἰόλλειν, inf. act. ab αἰόλλω.
Αἰόλλονται, 3. pl. præs. pass. ab
Αἰόλλω, *vario,* f. λῶ. perf. κᾰ. Th. αἰόλος· hinc et αἰολλέω, Poët. pro αἰόλλω.
Αἰολοβρόντᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ε, ὁ, *qui velocia tonitrua excitat.* Jovis epith. ab αἰόλος et βροντή.
Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, *vario thorace indutus:* à θώραξ.
Αἰολόμητις, *variis consiliis:* et αἰολομήτης, ε, ὁ, Dor. αἰολομήτᾱς, ᾱ, ὁ, *sapiens, prudens:* ab αἰόλος et μῆτις.
Αἰολομίτρης, ε, ὁ, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram variè ornatam habet:* à μίτρα.
Αἰολόπωλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *varios* seu *veloces equos habens:* ab αἰόλος et πῶλος.
᾿ΑΙΟ'ΛΟΣ, η, ον, *varius, velox:* ab ἀέλλα· inde αἰόλλω.
Αἴολος, ε, ὁ, *Æolus,* Rex ventorum.
Αἰολοχαίτης, ε, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας· à χαίτη.
῎Αϊον, Ion. pro ᾔϊον, imperf. ind. act. ab ἀΐω.
ΑΙ'ΟΝΑ'Ω, f. ήσω, *aspergo, perfundo:* inde
Αἰόνησις, *perfusio.*
Αἰορπάτα, vocabulum Scythicum. Græcè sonat, ἀνδροκτόνοι, *viricidæ.*
Αἰπεῖᾰν, acc. sing. f. g. ab αἰπύς.
Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, *alta:* ab αἰπύς.
῏Αιπερ, Dor. pro ᾗπερ, *ubi.*
Αἰπόλιον, ε, τὸ, *grex caprarum:* ab αἰπόλος, ε, ὁ, *caprarius.* περὶ τὰς αἶγας πολῶν· hinc αἰπολεῖν, *capras pascere,* αἰπολικὸν, *caprario dignum.* Th. πολέω et αἴξ.
Αἶπος, εος, τὸ, *altitudo, locus excelsus; mons.*
Αἰπὸς, ἡ, ὸν, idem quod
ΑΙ'ΠΥ'Σ, έος, f. αἰπεῖᾰ, n. αἰπὺ, *altus, a, um:* acc. αἰπύν.
Αἰπύτιος, idem cum αἰπὺς, vel possessivum ab Αἴπυτος, nom. propr.
ΑΙ῏ΡΑ, ᾱς, ἡ, *malleus, securis, lolium:* ab αἴρω· vel à ῥαίω, per Metath. undè et ῥαιστήρ. Inde αἰρικὸς, et αἴρινος, ε, ὁ, *loliaceus.*
Αἴρᾱς, *tollens,* pro ἀείρᾱς, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.
Αἴρεε, Ion. pro αἵρεε, et hoc pro ᾕρεε, *capiebat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἱρέω.
Αἱρεθέωσι, a. 1. sub. pass. Ion. pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι, inde ᾑρέθην.
Αἱρέθη, *captus est,* a. 1. ind. pass. Ion. pro ᾑρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι. αἱρεθεὶς, a. 1. part.
Αἱρεῖ, præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.
Αἴρεο, *tolle,* præs. imp. Ion. pro αἴρε, ab αἴρω.
Αἱρεσίμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *captu facilis:* ab αἱρέω.
Αἵρεσις, εως, ἡ, *electio, secta:* indè αἱρετικὸς, ε, ὁ, *hereticus:* qu. ab αἱρέω.
Αἱρετέος, *eligendus,* verbale ab αἱρετὸς, *qui capit:* quod ab αἱρέω.
Αἱρετιεῖ, *habitabit,* Gen. xxx. 20. Att. pro αἱρετίσει, 3. s. f. 1. ab αἱρετίζω.
Αἱρετίζω, *eligo,* f. ίσω, perf. κᾰ. ab αἱρέω.
Αἱρετὶς, ίδος, ἡ, *electrix.*
Αἱρετὸς, ἡ, ὸν, *eligendus, optabilis.* Th. αἱρέω.
Αἱρετώτερον, *optabilius,* compar. ab αἱρετός.
ΑΙ'ΡΕ'Ω, *capio, eligo:* f. ήσω. perf. ᾕρηκᾰ. f. 2. ἑλῶ. præs. pass. αἱρέομαι. perf. pass. ᾕρημαι, σαι, ται. a. 2. m. εἱλόμην. sub. ἕλωμαι. inf. ἑλέσθαι. Αἱρῇ, *ceperit,* 3. præs. sub. αἱρήκει, *ceperat,* pro ᾑρήκει, Ion. αἱρήκεε, 3. sing. perf. act. αἱρήσομεν, f. 1. act. εἷλον, a. 2. αἱρέμεθᾰ, 1. pl. pass. αἱρεῦνται, 3. pl. præs. pass. αἱρέμενος, η, ον, præs. part.
῎Αϊρος, ε, ὁ, *infelix.*
ΑΙ῎ΡΩ, *tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo,* f. ἀρῶ. perf. ἦρκᾰ. a. 1. ἦρᾰ. 2. pl. ἤρᾰτε. ἆρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. ἄρᾱς, αντος, part. ἦρμαι, perf. pass. ἤρθην, a. 1. ἀρθητι, ήτω, imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.
Αἷς, *quibus,* dat. pl. ab ἥ, *quæ.*
Αις, αισᾰ, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψᾱς, τύψᾱσᾰ, dicunt τύψαις, τύψαισᾰ, et sic in aliis.
ΑΙ῏ΣΑ, ης, ἡ, *fatum, sors, parca:* (indè αἴσιος, et αἴσιμος,) qu. ἀεὶ ἔσα, vel ἀεὶ ἴση. vel à δαίω, *divido.* Item *officium.*
ΑΙ'ΣΑ'ΚΩΝ, ὁ, accipitris species.
᾿Αισεῦμαι, Dor. pro ᾀσεῦμαι, et hoc pro ᾄσομαι, f. 1. m. verbi ᾄδω, *cano.*
Αἴσηπος, nomen fluvii.
ΑΙ'ΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, *sentio:* f. αἰσθήσομαι. perf. ᾔσθημαι. a. 2. m. ᾐσθόμην. sub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἴσθωνται, opt. αἴσθοιντο· part. αἰσθόμενος. Hinc αἰσθητὸς, *sensibilis.*
Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.
Αἴσθησις, εως, ἡ, *sensus.* αἰσθητήριον, ε, τὸ, *sentiendi instrumentum.* Metaph. *facultas sentiendi,* ab αἰσθάνομαι.
Αἰσθητικὸς, ἡ, ὸν, *sensu præditus, sensibilis.*
Αἰσθητικῶς, *sensibiliter, ut sentias:* à præced. αἰσθητικῶς ἔχειν, *sibi conscium esse.*
Αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, *sensibilis, qui sensu percipi potest;* à perf. pass. verbi αἰσθάνομαι.
᾿Αΐσθω, pro ἀΐω, *audio:* item pro ἀποπνέω, *exspiro.*
Αἰσίᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.
Αἴσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *fatalis:* ab αἶσα.
ΑΙ'ΣΙΜΟ'Ω, f. ώσω, perf. ωκᾰ, *insumo, impendo.*

Αἴσιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *faustus:* ab αἶσα.
Αἰσονίδης, ȣ, ὁ, *filius Æsonis.*
Αἴσονται, *canent:* f. 1. m. ab αἴδω, pro ἀείδω.
Ἀΐσσοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἀΐσσω.
ἈΙ'ΣΣΩ, f. ξω, perf. χᾰ. *irruo, prosilio, cum impetu feror:* hinc ἀΐξᾶσᾰ, a. 1. part. f. g.
Ἄϊςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *de quo nihil sciri potest; obscurus, incertus:* ex α et ἴσημι. hinc ἀϊςόω, *doleo:* ἀϊςώθησᾶν, a. 1. ind. pass. *evanuerunt.*
Αἰσύητηρ, ῆρος, ὁ, *adolescens valdè robustus:* ex α epitat. et σύω, *ruo.* Alii pro *decens, moderatus,* ab αἶσα, *officium:* alii ab ἀΐσσω derivari malunt. Eustath. in Il. ω. 347.
ΑΙ'ΣΥΛΟΣ, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *iniquus, nefarius:* ab ἄσαι· undè et ἀήσυλος, hoc per Epenthesin τȣ̃ η, illud τȣ̃ ι.
ΑΙ'ΣΥΜΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, *rego.*
Αἰσυμνήτης, ȣ, ὁ, vel αἰσυμνητὴρ, ῆρος, *certaminis præses et curator;* à pr.
Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος.
Αἰσχίνης, ȣ, ὁ, *Æschines,* orator Græcus.
ΑΙ'ΣΧΟΣ, εος, τὸ, *turpitudo, probrum.*
Αἰσχροκέρδειᾰ, ᾱς, ἡ, *turpis quæstûs lucrum:* ex αἰσχρὸς et κέρδος, *lucrum.*
Αἰσχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, *turpiter lucrum facio:* ex iisdem.
Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *deditus turpi lucro:* αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς et κέρδος.
Αἰσχρολογίᾰ, ᾱς, ἡ, *turpiloquium:* ab αἰσχρολόγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *turpiloquus:* ex αἰσχρὸς et λόγος.
Αἰσχροποιέω, ῶ, f. ήσω, *turpia facio:* ex αἰσχρὸς et ποιέω, *facio.*
Αἰσχροποιὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, *qui turpia facit:* ex iisdem.
Αἰσχρὸς, ᾱ, ὸν, *turpis, e,* dat. pl. Ion. αἰσχροῖσῐ. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. superl. αἰσχρότᾰτος, vel αἴσχιςος. Hinc αἰσχρότης, ητος, ἡ, *obscœnitas.* αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, *verborum obscœnitas.* ab αἶσχος.
Αἰσχρῶς, adv. *fœdè, turpitèr.*
Αἰσχύνεο, præs. imperat. pass. Ion. ab αἰσχύνομαι, *me pudet.* Th. αἶσχος.
Αἰσχύνη, ης, ἡ, *pudor.* Th. αἶσχος.
Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.
Αἰσχυνθῆμεν, Ion. et Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.
Αἰσχυντηλὸς, ἡ, ὸν, *verecundus:* ab αἰσχύνη.
Αἰσχυντὸς, ἡ, ὸν, *pudendus:* ab
Αἰσχύνω, *pudefacio, contemno:* f. νῶ. perf. ᾔσχυγκᾰ. perf. pass. ᾔσχυμμαι. a. 1. ᾐσχύνθην. f. 1. pass. αἰσχυνθήσομαι. ab αἶσχος.
Αἴσωπος, ȣ, ὁ, *Æsopus* fabulator: Hinc Αἰσώπειος, *Æsopicus.*
Ἀΐτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro ἀΐτης.
Αἴτε, Dor. pro εἴτε, vel καὶ, *sive, vel.*
Αἴτει, 2. sing. præs. imp. act. ab αἰτέω; αἰτεῖν τινα, *rogare aliquem.*
Αἰτεῦ, Dor. et Æol. pro αἰτȣ̃· hoc verò Att. pro αἴτει, *pete.* Hinc αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.
ΑΙ'ΤΕ'Ω, ῶ, *peto, postulo:* f. ήσω. perf. ᾔτηκᾰ· a. 1. ᾔτησᾰ· imperf. pass. ᾐτεόμην, ȣ́μην, έȣ, ȣ̃, έετο, εῖτο, perf. pass. ᾔτημαι. Hinc αἴτημᾰ, et αἴτησις, εως, ἡ, *petitio:* f. 1. pass. αἰτηθήσομαι.
Αἰτῇς, 2. sing. sub. act. αἰτήσητε, 2. pl. a. 1. sub. ab αἰτέω.
Ἀΐτης, ȣ, ὁ, *socius, qui amatur libidinosè;* ab ἄω.
Αἰτῆσαι, a. 1. inf. act. αἰτήσᾱσᾰ, part. f. g. ab αἰτέω.
Αἰτητὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, *petendus;* ab αἰτέω.
ΑΙ'ΤΙ'Α, ᾱς, Ion. αἰτίη, ης, ἡ, *causa, ratio, culpa, crimen.* quidam ab ἄτη ducunt.
Αἰτίᾱμᾰ, ᾰτος, τὸ, *criminatio, crimen:* ab
Αἰτιάομαι, ῶμαι, *causam attribuo, acceptum fero:* f. άσομαι. præs. inf. αἰτιᾶσθαι. perf. ᾐτίαμαι.
Αἰτιᾱτέον, *accusandum est:* ab αἰτιάομαι.
Αἰτιᾱτικὸς, ȣ̃, ὁ, *criminatorius.*
Αἰτίζω, f. ίσω, id. ac αἰτέω.
Αἰτιολογίᾰ, ᾱς, ἡ, *causæ redditio.* Th. λέγω.
Αἴτιον, ȣ, τὸ, *noxa, causa.*
Αἴτιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *auctor:* ab αἰτία.
Αἰτιόωντο, pro αἰτιῷντο, *culparent:* 3. pl. præs. opt. pass. Sed αἰτιόωντο Ion. pro ᾐτιῶντο, imperf. pass. ab αἰτιάομαι.
Αἰτιώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *causalis.* αἰτιῶδες, n. g.
Αἰτιώτᾰτος, *auctor præcipuus,* sup. ab αἴτιος.
Αἴτνη, ἡ, mons Siciliæ.
Αἰτοίην, Att. pro αἰτοῖμι, opt. v. αἰτέω, *peto.*
Αἶτος, Dor. pro τέμενος, q. v.
Αἰτωλὸς, ȣ̃, ὁ, *Ætolus.* Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. Hinc Αἰτώλιος, ȣ, ὁ, *Ætolus,* patronym.
Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. αἰτώμεθᾰ, 1. pl. præs. sub. pass. ab αἰτέω.
Αἴφνης, adv. *subitò, repentè:* ex ἄφνω. per Sync. pro ἀφᾰνῶς, per Apoc. τȣ̃ σ. ab ἀφανής.
Αἰφνίδιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *repentinus:* hinc αἰφνιδίως, adv. *repentè:* ab αἴφνης.
Αἰχθῆναι, *adigi:* a. 1. inf. pass. ab ἀΐσσω.
Αἰχμάζω, *pugno, vibro:* ab αἰχμή.
Αἰχμάλωτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *captivus;* et αἰχμᾰλωτὶς, ίδος, ἡ, *captiva:* q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω.
Αἰχμᾰλωσίᾰ, ᾱς, ἡ, *captivitas:* ex αἰχμὴ, *bellum,* et ἅλωσις, *captura.*
Αἰχμᾰλωτεύω, *captivum duco,* f. εύσω. perf. ᾐχμᾰλώτευκᾰ, ab αἰχμάλωτος.
Αἰχμᾰλωτίζω, *captivum abduco:* f. ίσω. perf. ικᾰ. perf. pass. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμᾰλωτισθήσομαι. ab αἰχμαλωτίς.
Αἰχμᾰλωτὶς, ίδος, ἡ, *captiva:* ab αἰχμάλωτος.
Αἰχμάσσω, idem quod αἰχμάζω.
Αἰχμᾱτᾱ̀ς, ᾱ, Dor. pro αἰχμητής· et αἰχμητᾶο, gen. Dor. Bœot. et Æol. pro αἰχμητȣ̃.
ΑΙ'ΧΜΗ', ῆς, ἡ, *cuspis:* αἰχμῆς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς· ab ἀΐσσω.
Αἰχμητᾰ̀, voc. sing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, ȣ̃, ὁ, *bellator.* acc. αἰχμητήν. Th. αἰχμή.
Αἰχμοφόρος, ὁ, *miles hastatus:* ab αἰχμὴ et φέρω.
ΑΙ'ΨΑ et αἶψ', adv. *statim, celeritèr.*
Αἰψηροκέλευθος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *celeritèr viam conficiens.* Epitheton Boreæ: ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς, (quod ab αἶψα) et κέλευθος.
Αἰψηρὸς, pro quo etiam dicitur λαιψηρὸς, *celer, citus, velox.* Th. αἶψα.
ἈΐΩ, *audio,* Poët. qu. ab αἴω, *sono:* præs. part. ἀΐων.
ΑΙ'Ω'Ν, ῶνος, ὁ, *ÆVUM, mundus, sæculum;* qu. ἀεὶ ὤν· item in f. g. ἡ αἰὼν, *vita.* Hinc αἰώνιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *æternus.* αἰωνίζω, *æternum reddo.*
Ἀΐων, όνος, ἡ, Dor. pro ἠϊὼν, *littus:* qu. à perf. med. ἤϊα, verbi εἶμι, *eo.*
Αἰώρᾱ, ᾱς, ἡ, *exaltatio, oscillum:* ab αἴρω, per Pleonasm. τȣ̃ ω.

ΑΓΩΡΕ'Ω, f. ήσω, perf. ηκα, *sursum tollo.*
'Ακᾶ, adv. Poët. pro 'ἀκῇ, vel 'ἀκὴν, *tacitè.*
'Ακά'δημε, voc. ab 'Ακά'δημος, ε, *Academus*, nom. propr. Hinc
'Ακαδήμειᾰ, seu 'Ακαδημί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *Academia*, Schola publica Athenis.
'Ακάζω, *acuo:* f. σω, perf. pass. ἤκασμαι· ab ἀκή. Vide ἀκαχμένος.
'Ακάης, έος, ὁ ϗ ἡ, *non ustus.* ex α et καίω, *uro.*
'Ακᾰθαρσί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *immundities, impuritas.* 'ἀκά'θαρτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *impurus.* 'ἀκᾰθάρτης, per Sync. pro 'ἀκᾰθᾰρότης, ητος, *impuritas:* et α et καθαίρω.
'Ακά'θεκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui non potest contineri:* ex α et κατέχω.
"Ακαινᾰ, ᾱς, ἡ, *stimulus:* ab ἀκή.
"Ακαιρᾰ, *intempestivè:* adv. ab ἄκαιρος, ε, ὁ, quod ex α et καιρός.
'Ακαιρέομαι, *opportunitate, temporis destituor:* imperf. ἠκαιρεόμην, έμην, έε, ε͂, έετο, εἶτο, f. ήσομαι, perf. pass. ἠκαίρημαι· ab ἄκαιρος.
'Ακαιρί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *intempestivitas*, ab eodem.
'Ακαίριος, ε, ὁ, *momentaneus, brevi durans.*
"Ακαιρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intempestivus, non opportunus;* ex α et καιρὸς, *tempus.*
'Ακαίρως, adv. *intempestivè.*
'ΑΚΑΚΑΛΙ'Σ, ί'δος, ἡ, semen fruticis ex Ægypto.
'Ακά'κητᾰ, voc. ab 'ἀκᾰκήτης, ε, ὁ, *nihil mali faciens*, vel *nullo malo dignus:* ab α et κακός.
'Ακᾰκί'ᾰ, ί'ᾱς, ἡ, *innocentia, simplicitas:* item genus arboris. Ab eodem th.
"Ακᾰκος, ε, ὁ ϗ ἡ, *innocens.* Th. κακός.
'Ακᾰλαῤῥείτᾱο, gen. Æol. ab 'ἀκᾰλαῤῥείτης, ε, ὁ, *quietè fluens:* ab ἀκαλὸς et ῥέω.
'ΑΚᾸΛΗ'ΦΗ, ης, ἡ, *urtica:* Chald. חלק.
'Ακαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *invenustus.* Th. καλός.
'Ακᾰλὸς, ἡ, ὸν, *quietus:* ab ἦκα, *quietè.*
'Ακά'λυπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *apertus, retectus;* ex α et καλύπτω.
'Ακᾰλῶς, adv. *quietè*, ab ἀκαλός.
'Ακά'μαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefessus:* ex α et κάμνω.
'Ακᾰμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro 'ἀκᾰμαντολογχῶν, ab 'ἀκαμαντολόγχης, ε, ὁ, *indefatigabilis hastâ:* quod ab ἀκάμας et λόγχη.
'Ακᾰμαντομά'χης, ε, ὁ, *indefatigabilis pugnator:* ab ἀκάμας et μάχομαι.
'Ακᾰμαντόπες, οδος, ὁ, *qui pedes habet indefessos:* ex ἀκάμας et πες.
'Ακά'μᾱς, αντος, ὁ ϗ ἡ, *indefessus, indefatigabilis.*
'Ακά'μᾱς, αντος, ὁ, nomen viri.
'Ᾱκᾰμά'τησι, dat. pl. Ion. f. g. 'ᾱκᾰμά'τοιο, gen. sing. Ion. ab ἀκάματος, ε, ὁ ϗ ἡ, *indefessus:* ex α et κάμνω.
'Ακαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et "Ακαμπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inflexibilis, infrangibilis:* ex α et κάμπτω.
"ΑΚΑΝΘᾸ, ης, ἡ, *spina:* forsan ab ἀκὴ et ἀνθέω. Hinc 'ἀκάνθῐνος, η, ον, *spineus, a, um*, 'ἀκανθί'ς, ί'δος, ἡ, *carduelis.* 'ἀκανθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *spinosus.* 'ἀκανθόω, et 'ἀκανθίζω, *spinosum reddo.*
"Ακανθος, ε, ἡ, *acanthus*, arbor quædam.
"Ακᾰνος, ε, ὁ ϗ ἡ, frutex spinosus et aculeatus.
"Ακαπνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sine fumo.* Th. καπνός.
'Ακάρδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *vecors:* ab α et καρδία.
'Ακᾰρὲς, *momentum*, ex
'Ακᾰρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *insecabilis, exiguus, momentarius:* ex α et κείρω, *seco.*
"Ακᾰρί, minutissimum animalculum.
'Ακᾰριαῖος, αία, αῖον, *pauxillus, brevis, exiguus:* ab ἀκαρής.
"ΑΚΑΡΝᾸ, ης, ἡ, genus plantæ.
"Ακαρπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sterilis:* ex α et καρπός.
'Ακάρπως, *steriliter:* à præced.
'Ακάστη, ης, ἡ, nom. mulieris: ab ἀκάζω.
"Ακαστος, ε, ὁ, *Acastus*, nom. propr.
'Ακᾰτᾰ'βλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui dejici non potest, invincibilis:* ex α et καταβάλλω, *dejicio.*
'Ακᾰτᾰ'γνωστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui damnari nequit:* ex α et καταγινώσκω.
'Ακᾰτᾰκά'λυπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non velatus:* ex α, κατὰ, et καλύπτω.
'Ακᾰτᾰ'κριτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cui, indictâ causâ, pœna infligitur:* ex α et κατάκριτος.
'Ακᾰτᾰ'ληκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cui in fine nihil deest.* Th. λήγω.
'Ακᾰτάλλακτος, *sine reconciliatione:* ex α, κατὰ, et ἀλάσσω, *placo.*
'Ακᾰτᾰ'λυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *indissolubilis:* ex α, κατὰ, et λύω.
'Ακᾰτᾰμά'χητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inexpugnabilis, invictus:* ex α et καταμάχομαι.
'Ακᾰτᾰμήτρητος, *immensurabilis;* ex α, κατὰ, et μετρέω.
'Ακᾰτᾰ'παυστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cessare nescius, qui nequit cohiberi:* ex α et καταπαύω.
'Ακᾰτᾰπλήκτως, adv. *intrepidè.*
'Ακᾰτᾰ'ποτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui non potest devorari, deglutiri:* ex α et καταπίνω.
'Ακᾰτᾰσήμαντος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non obsignatus:* 'ἀκᾰτᾰσήμαντον, *quod nullis signis probari potest:* ex α et κατασημαίνω.
'Ακᾰτασκεύαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *minimè elaboratus, carens elocutionis ornatu:* ex α et κατασκευάζω.
'Ακᾰτᾰστασί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *seditio.* 'Ακατάστατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inconstans:* ab α et καθίστημι.
'Ακᾰτάσχετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui coerceri nequit:* ex α et κατάσχετος.
'Ακᾰτάψευστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non ementitus:* ex α, κατὰ, et ψεύδω.
'Ακᾰτέργαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incompositus, rudis.*
'Ακᾰτηγόρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sine accusatione.*
"ΑΚᾸΤΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, *genus navigii actuarii:* qu. ab ἄγω, quia agitur remis. Est et genus poculi: hinc ἀκάτιον, ε, τὸ, diminutivum.
"Ακαυστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inustus:* ex α et καίω.
'Ακᾰχέᾰτο, Ion. et Poët. 'ἀκᾰχείᾰτο, pro 'ἀκά'χηντο, *tristati erant:* plusq. perf. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω, vel imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.
'Ακᾰχέω, 'Ακά'χημι, et 'Ακᾰχίζω, *tristitiâ afficio:* ab ἄχος.
'Ακᾰχήμενος, *ex animo dolens*, præs. part. ab ἀκάχημαι.
'Ακαχμένος, *acutus*, part. pass. pro ἠκασμένος, ab ἀκάζομαι, f. άσομαι, et ex dialecto ἀκάξομαι. perf. ἤκαγμαι, unde ἠκαγμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαχημένος, abjecto augmento et Sync. factâ, perf. part. esse volunt Ion. ab ἀκαχέω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.
'Ακά'χοιτο, 3. præs. opt. ab ἀκάχω, *dolore afficio;* part. ἀκάχων. Th. ἄχος.
'Ακέαστος, *qui frangi vel dissolvi nequit:* ex α et κεάζομαι, *findor.* Th. κέω, *findo.*
'Ακειόμενος, Ion. et Poët. pro 'ἀκεόμενος, præs. part. ab ἀκέομαι.
'Ακειροκόμας, α, ὁ, Dor. pro 'ἀκει-

ῥοκόμης, ου, ὁ, idem quod ἀκίῤ-σεκόμης.

Ἀκελδαμὰ, *ager sanguinis.*

Ἀκέλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nullo cortice tectus.*

Ἀκέντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indomitus.* Th. κεντέω.

ἈΚΕ'ΟΜΑΙ, *medeor:* ἀκέοντο, 3. pl. imp. f. έσομαι, et ήσομαι.

Ἀκέραιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innocens, simplex:* q. d. cornibus non feriens. ex α et κέρας.

Ἀκέρᾶτος, ου, ὁ, *cornibus vacans.* ab α priv. et κέρας.

Ἀκέρδειᾰ, ας, ἡ, βλάβη, *damnum.* Th. κέρδος.

Ἀκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *minùs lucrosus:* ex α et κέρδος, *lucrum.*

Ἀκερσεκόμης, ου, Dor. ἀκερσεκόμᾱς, ᾱ, ὁ, *intonsus:* ex α, κείρω, et κόμη.

Ἀκέσασθαι, *mederi,* a. 1. inf. m. ab ἀκέομαι.

Ἀκέσῐμος, Ἀκεσμῖος, et Ἀκέσιος, *medicabilis, sanabilis.*

Ἄκεσμᾰ, ᾰτος, τὸ, Poët. pro ἄκεσῐς, εως, ἡ, *remedium.* Th. ἀκέομαι.

Ἀκεσμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀκέσσεται, *medicabitur,* f. 1. Poët. pro ἀκέσεται· ab ἀκέομαι.

Ἀκεςὴς, οῦ, ὁ, *medicus.*

Ἀκεςορῖᾰ, ας, ἡ, *medicina.*

Ἀκεςὸς, ἡ, ὸν, *sanabilis:* ab ἀκέομαι.

Ἀκέςρᾱ, ας, ἡ, *acus.*

Ἀκεύμενος, Æol. et Dor. pro ἀκουόμενος, *audiens,* præs. part. pass. verbi ἀκούω.

Ἀκέφᾰλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *capite carens, mutilus:* Th. κεφαλή.

Ἀκέων, *tacitè:* adv. ab ἀκήν.

ἈΚΗ', ῆς, ἡ, *ACIES, cuspis:* hinc ἀκάζω.

Ἀκήδεςος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inhumatus, insepultus:* ab α et κῆδος, *exequiæ.* Est et *indefletus,* à κῆδος, *mœror;* et *incuratus,* à κῆδος, *cura.* Potest etiam esse superl. τοῦ ἀκηδής.

Ἀκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *negligens:* acc. ἀκηδέα· ab α et κῆδος.

Ἀκηδῖᾰ, ῖας, ἡ, *tædium, pigritia, tristitia, mœror, incuria:* ab α et κῆδος. Hinc

Ἀκηδιάζω, f. σω, perf. κᾰ· *tædio afficior, angor, mœrore conficior, pigresco.*

Ἀκήκοᾰ, perf. m. Att. pro ἤκοα· sic ἀκηκόεισᾰν, plusq. perf. pro ἠκόεισᾰν, seu ἀκηκόεισᾰν, *audiverant.* ἀκηκοέναι, inf. ἀκηκοότες, part. pl. num. ab ἀκούω, q. v.

Ἀκηλήτοις, dat. pl. ab ἀκήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *implacabilis:* ex α et κηλέω.

Ἀκηλῖδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immaculatus:* ex α et κηλιδόω. Th. κηλίς.

Ἄκημᾰ, τος, τὸ, idem quod ἄκος.

Ἀκὴν, q. d. ἀχᾰνῶς, *tacitè:* ab α et χαίνω.

Ἀκηρᾰσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Ἀκήρᾰτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *purus, incorruptus:* ab α et κεράω, vel ab α, κῆρ, *cor,* et ἄτη, vel à κὴρ, *fatum.*

Ἀκήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exanimis, cor non habens, immortalis:* ab α et κῆρ, *cor;* sed ἀκήριος, ab α priv. et κὴρ, mors, *immortalis:* usurpatur item activè, *non lethifer.*

Ἀκηρυκτεὶ, adv. *citra caduceatorem:* ab

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per caduceatorem non denunciatus:* à κηρύσσω.

Ἀκηχέᾰτο, pl. perf. pass. Ion. pro ἀκέχηντο, Atticâ reduplic. ab ἀχέομαι, *tristitiâ afficior:* vel ut alii volunt, est imperf. Ion. verbi ἀκᾰχημαι· Ἀκηχέδᾰται, seu ἀκηχέᾰται, pro ἀκέχηνται, *dolore affecti sunt,* 3. pl. perf. ab ἀκᾰχέω, vel ἀκᾰχημι, *tristitiâ afficio.* Th. ἄκος.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκᾰχημαι, *tristor:* præs. indic. hinc ἀκηχεμένη, *dolens.* Th. ἄκος.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptus, sincerus:* ex α et κίβδηλος.

Ἀκιβδήλως, *sincerè:* à præced.

Ἄκιδνος, η, ον, *infirmus, qui vix se movere potest:* comp. ἀκιδνότερος· ab α et κινέω.

Ἀκῐδωτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *cuspidatus:* ab ἀκίς.

Ἄκῐκυς, υιᾰ, υ, *impotens, imbecilis.*

ἈΚῙΝᾸ'ΚΗΣ, ου, ὁ, *gladius Persicus:* ab ἀκή.

Ἀκίνδῡνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *liber, extra periculum:* ex α et κίνδυνος.

Ἀκινδῡ́νως, adv. *tutò.*

Ἀκῑνησῖᾰ, ας, ἡ, *immobilitas, quies.*

Ἀκῑνήτᾱ, ας, ᾱ, Poet. et Dor. pro ἀκῑνήτη. Pro quo sæpiùs legas

Ἀκῑ́νητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immobilis.* Ἀκῑνήτοισῐ, dat. pl. Ion. Ex α et κῑνέω.

ἌΚῙΝΟΣ, ου, ὁ, *acinus:* herbæ genus.

Ἄκῐος, *incorruptus, vermibus non corrosus.* Th. κίς.

Ἀκῐρὸς, ᾱ, ὸν, idem ac ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *debilis:* ex α intens. et κὶς, et ῥέω· quæ enim a vermibus corrosa, infirma sunt. Vel ab ἄκυρος, quòd *antiquatum* ac *infirmum.*

Ἀκῖ́ς, ῖδος, ἡ, *ACIES;* ut ἀκή· hinc *SAGITTA.*

Ἀκῐ́χητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quem non possumus assequi.* ἀκῐ́χητᾰ, adv. pro ἀκῐχήτως· ab α et κίχημι.

Ἀκιώτᾰται, *firmissimæ:* pl. superl. ab ἄκιος, *incorruptus:* q. v.

ἈΚΚΩ', οῦς, ἡ, *Acco:* mulier quædam notæ stultitiæ. Hinc ἀκκίζομαι, *simulatè recuso.* ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, *ficta recusatio.*

Ἀκλᾱ́ρωτος, ω, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀκλήρωτος, *exsors:* ex α et κλῆρος.

Ἄκλαυςος, vel Ἄκλαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indeploratus:* ab α et κλαίω.

Ἀκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, et Ἀκλειὴς, *inglorius.* Unde

Ἀκλειῶς, adv. Poët. *sine gloriâ, ingloriè:* ex ἀ et κλέος.

Ἀκλεῶς, Ion. et Poët. pro ἀδόξως, *ingloriè:* ex α et κλέος.

Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, perf. κᾰ, *sum exsors, non sum particeps:* ex α et κλῆρος.

Ἀκληρὴς, έος, et Ἄκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exsors:* item *pauper, egenus.*

Ἄκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non vocatus:* ex α et κλητός.

Ἀκλῐνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non vacillans:* ex α et κλίνω.

Ἀκμάζω, *floreo, maturesco:* f. ᾰσω, perf. ἤκμᾰκᾰ. Th. ἀκμή.

Ἀκμαῖος, ᾱ, ον, *florens ætate.*

Ἀκμᾱ̀ν, Dor. pro ἀκμὴν, q. v.

Ἀκμαςὴς, ου, ὁ, *vigens ætate et viribus:* ab ἀκμάζω.

ἈΚΜΗ', ῆς, ἡ, *cuspis, vigor ætatis, punctum occasionis:* ab ἀκή.

Ἀκμὴν, *adhuc, etiamnum:* ex ἀκμή.

Ἀκμηνὸς, ἡ, ὸν, *adultus:* ab eod.

ἌΚΜΗΝΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *jejunus, qui non gustavit, qui non bibit, siccus.*

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *non fatigatus, integer:* ab α et κάμνω.

Ἀκμόθετον, ου, τὸ, *lignum cui incus imponitur:* per Sync. pro ἀκμονόθετον· ab ἄκμων et τίθημι.

Ἄκμονᾰς, acc. pl. ab ἄκμων.

Ἀκμονῐ́δᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro Ἀκμονίδης, ου, ὁ, *Acmonis filius.*

Ἄκμων, ονος, ὁ, *incus:* ex α et κάμνω, quòd nullis ictibus fatigetur. q. ἀκάμων.

Ἄκναμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inflexibilis:* Poët. pro ἄγναμπτος. ex α et κνάμπτω.

Ἄκνηςῐς, ιως, ἡ, *spina dorsi.* Th. κνάω.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, et Dor. ἀκοᾱ̀, ᾶς, ᾱ,

Ἀλᾰ'θητον, ϐ, τὸ, *quod latere nequit:* ex α et λανθάνω.
Ἀλαιὸς, *antiquus:* pro παλαιὸς, v. Æschyl.
Ἀλᾰκᾰ'τᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro ἠλᾰκᾰ'τη, q. v.
Ἀλᾰλαγμὸς, ϐ, ὁ, et ἀλᾰ'λαγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *vociferatio* et *exultatio bellica, jubilatio:* ab
Ἀλᾰλάζω, *tinnio, ejulo:* f. άσω, perf. ακα· ab
ἈΛᾸΛΗ', ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi solebat.* Dor. ἀλαλά.
Ἀλᾰ'λημαι, σαι, ται, *erravi, vagatus sum,* perf. pass. ab ἀλάομαι, per reduplic. literarum initialium. Quidam dicunt esse præsens ab ἄλημαι; reduplic. iterum initialibus. Indè inf. ἀλᾰ'λησθαι, et part. ἀλᾰλήμενος.
Ἀλᾰ'λητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *inenarrabilis:* ex α et λαλητός.
Ἀλᾰλητὸς, ϐ, ὁ, Dor. ἀλᾰλᾶτὸς, *clamor militum dicentium ἀλαλή.* Th. ἀλαλή.
Ἀλαλκομενηΐς, ἔως, ἡ, pro ἀλκομενηΐς, *potens auxiliari,* epith. Minerv. à μένος et ἀλάλκω.
Ἄλαλκον, ες, ε, *profligabam, arcebam:* imperf. Ion. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω· vel est aor. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod ab ἦλκον, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω.
Ἀλάλκω, *expello, juvo, arceo.*
Ἄλᾰλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *mutus:* ex α et λάλος.
Ἀλᾰλύκτημαι, *erro; molestè fero, metuo;* perf. pass. Atticam reduplicationem habens; ab ἀλυκτέομαι, vel ab ἀλύσσω, *anxius sum, indignor,* quod ab ἀλύω. Quidam verò et præsentis esse temporis volunt ab ἀλύκτημαι, et per reduplic. ἀλαλύκτημαι.
Ἀλαζόνες, ων, οἱ, gens Scythiæ proxima.
ἈΛᾸ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor, erro, incertus sum.*
ἈΛᾸΟ'Σ, ϐ, ὁ, *cæcus, luscus:* qu. ex α et λάω, *video.* hinc ἀλᾰόω, f. ώσω, *excæco.*
Ἀλᾰοσκοπῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *cæca speculatio:* acc. Ion. ἀλᾰοσκοπῐ'ην· ex ἀλαὸς et σκοπός.
Ἀλᾰπαδνὸς, ἡ, ὸν, *vastatu facilis, imbecillis:* ab ἀλαπάζω.
Ἀλᾰπάζοντᾰ, *dissipantem,* acc. sing. part. præs. ab
Ἀλᾰπάζω, f. ξω, *diripio, exinanio:* aor. 1. ἠλᾰ'παξᾰ, Ion. ἀλᾰ'παξᾰ. ἀλᾰπάξαι, inf. Th. λαπάζω, α per pleonasm. præpositâ.
Ἄλᾰς, ᾰτος, τὸ, *sal.* Th. ἅλς.

Ἀλαςέω, ῶ, *mærore afficior:* ab ἄλαςος.
Ἀλάςορᾰ, acc. sing. ab Ἀλάςωρ, *Alastor,* nom. propr.
Ἄλαςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἄληςος, *gravis, non obliviscendus:* ex α et λήθω.
Ἀλάςωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit ἄλαςᾰ,* i. e. *non obliviscenda; execrandus:* pl. ἀλάςορες· ex α et λήθω.
Ἀλᾰ'τᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Ἀλήτης, ϐ, ὁ, viri propr. nom.
Ἀλᾶτο, *vagabatur,* 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι.
Ἄλᾰτο, Dor. pro ἥλᾰτο, *saliit,* 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι.
Ἀλᾰωτῠ'ς, ῠ'ος, ἡ, *cæcitas:* ab ἀλαός.
Ἄλγε', pro ἄλγεᾰ, pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.
Ἀλγεινὸς, ἡ, ὸν, *molestus, asper, gravis:* ab ἄλγος.
Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, perf. ἤλγηκᾰ, *doleo animo* vel *corpore.* Th. ἄλγος.
Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, *dolor:* ab ἀλγέω.
Ἄλγημᾰ, ᾰτος, τὸ, *dolor:* ab eod.
Ἀλγηρὸς, ρᾱ', ρὸν, *molestus.* Th. ἄλγος.
Ἀλγήσᾱς, ἀλγήσᾱσᾰ, a. 1. part. ab ἀλγέω.
Ἄλγησῐ'ς, εως, ἡ, *dolor:* ab ἀλγέω.
Ἀλγῐ'νόεντᾰ, acc. ab ἀλγῐ'νόεις, εντος, ὁ, *molestus,* ἀλγῐ'νόεσσᾰ, ης, ἡ, f. g. ab ἄλγος.
Ἀλγῑ'ων, ἄλγιςος, *molestior, molestissimus:* comp. et superl. ab ἄλγος.
ἌΛΓΟΣ, εος, τὸ, *dolor, mæror:* ab ἀλγέω.
Ἀλγϐσᾰ, *dolens,* part. f. g. ab ἀλγέω.
Ἀλγῡ'νω, f. ῠνῶ, *dolore afficio; mærorem creo;* ἀλγύνομαι, *doleo, mæreo.*
Ἀλδαίνω, idem ac ἀλδέω, q. v.
ἈΛΔΕ'Ω, vel ἄλδω, f. ήσω, perf. κᾰ, *augeo.* Indè ἀλδήσκω, *augeor:* f. ήσω.
ἈΛΕ'Ᾱ, ᾶς, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ, *calor,* seu *tepor, qui est ex sole:* hinc ἀλεεινὸς, ϐ, ὁ, *calidus, tepidus.*
Ἀλέασθαι, *vitare,* a. 1. inf. m. pro ἀλεύασθαι, pro quo ἀλεύασθαι, et ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, *molo,* item *vito, caveo,* pro quo et ἀλεύω. Sunt, qui velint dici in præs. infin. ab ἀλέαμαι.
Ἀλεγεινῆ, dat. sing. f. gen. ab ἀλεγεινὸς, ϐ, ὁ, *curæ plenus, molestus:* ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis, molestus:* ab ἄλγος.
Ἀλεγίζω, εις, ει, *curo:* f. ῐ'σω, perf. ῐ'κᾰ, ab ἀλέγω.
Ἀλεγῡ'νω, idem ac ἀλέγω.
ἈΛΕ'ΓΩ, f. ξω, *curo, rationem habeo alicujus.*
Ἀλεείνω, *evito:* ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Ion. pro ἠλέεινον. Th. ἀλέω, *vito.*
Ἀλέη, ης, ἡ, *fuga:* ab ἀλέω, *vito.*
Ἀλέην, acc. Ion. ab ἀλέα.
Ἁλείᾱ, ἡ, idem quod ἁλιεία, *piscatus.*
Ἀλείαντος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui lævigatus non est.*
Ἄλειαρ, ᾰτος, τὸ, *farina:* ab ἀλέω, *molo.*
Ἀλείλῐφᾰ, *unxi:* perf. Att. pro ἤλειφᾰ, ab ἀλείφω, *ungo,* f. ψω.
Ἄλειμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *unctio, unguentum.*
Ἀλεῖος, ϐ, ὁ, Dor. pro Ἠλεῖος, *Eleus.*
Ἀλείπτης, ϐ, ὁ, *unctor:* ab ἀλείφω. Undè
Ἄλειπτρον, ϐ, τὸ, *vasis unguentarii genus.*
Ἀλεὶς, part. præs. ab ἄλημι, *contorqueo me et conglobo.*
ἌΛΕΙΣΟΝ, ϐ, τὸ, *poculum cælatum:* qu. ϐ λεῖον, *non læve.*
Ἀλείτης, ϐ, ὁ, *peccator, sceleratus:* idem quod ἀλιτρὸς, ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.
Ἀλειτϐργησῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *immunitas ab obeundis muneribus publicis:* ab α priv. et λειτϐργέω, *ministro.*
Ἄλειφαρ, ut et ἄλειφᾰ, ᾰτος, τὸ, *unguentum:* pro *pice* sumitur. Th. ἀλείφω.
ἈΛΕΙ'ΦΩ, *ungo:* f. ψω, perf. ἤλειφᾰ· ab ἀλέω, *calefacio:* a. 1. part. act. ἀλείψᾱς, ᾶσᾰ, ᾶν. a. 2. ind. ἤλῐφον. perf. m. ἤλοιφᾰ, Att. ἀλήλοιφᾰ.
Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, *propulsator.* Th. ἀλέξω.
Ἀλεκτορῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *gallina.*
Ἀλεκτοροφωνῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *gallicinium:* ab ἀλέκτωρ et φωνή.
Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *gallus* vel *gallina.*
Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus,* qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α et λέκτρον.
Ἀλέμᾰτος, Dor. pro ἠλέμᾰτος, *irritus.*
Ἄλεν, pro ἄλησᾰν, Bœot. *conclusi sunt:* vide in εἰάλη.
Ἀλεξάνδρειᾰ, ᾶς, ἡ, *Alexandria,* urbs: hinc

'Αλεξανδρεὺς, έως, *civis Alexandriæ.*

'Αλεξανδρῖνος, η, ον, *Alexandrinus, a, um.*

'Αλέξανδρος, ου, ὁ, *Alexander,* rex Macedoniæ: ab ἀλέξω et ἀνὴρ, qu. *fortis auxiliator.*

'Αλεξάνεμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ventos arcens:* ab ἀλεξέω et ἄνεμος, *ventus.*

'Αλέξασθαι, *auxiliari,* per Syncop. pro 'αλεξήσασθαι, a. 1. m. ab ἀλεξέω.

'Αλεξέμεναι, *auxiliari,* Dor. et Ion. pro 'αλέξειν, seu 'αλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

'Αλεξέω, f. ήσω· vid. ἀλέξω.

'Αλεξήσειε, *avertisset,* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω.

'Αλεξιάρη, ης, ἡ, *imprecationum expultrix:* ab ἀλέξω et ἀρά· in bonam et malam partem accipitur.

'Αλεξίκακος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *malum pellens, averruncus:* ab ἀλέξω et κακός.

'Αλεξίμβροτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *propulsans ab hominibus mala:* ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

'ΑΛΕ'ΞΩ, vel 'αλεξέω, f. ήσω, perf. κα, *arceo, propulsor, opitulor.*

'Αλεξίμορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *arcens mortem:* ab ἀλέξω et μόρος, *mors.*

'Αλεξιφάρμακος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *remedium afferens adversus venenum:* ab ἀλέξω et φάρμακον, *venenum.*

'Αλεὸς, ου, ὁ ᾗ ἡ, *calidus;* it. *demens,* pro ἠλεός.

'Αλεότης, ητος, ἡ, *collectio.*

'Αλεόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *demens.*

'Αλεπίδωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *non squamatus.*

"Αλετος, ου, ὁ, *molitio, molitura.* Th. ἀλέω.

'Αλετρεύω f. εύσω, *molo:* ab ἀλέω.

'Αλετρὶς, ίδος, ἡ, *molitoris uxor.* Th. ἀλέω.

'Αλετὼν, ῶνος, ὁ, *pistrinum:* ab eod.

'Αλευάμενος, *devitans,* a. 1. m. part. per Syncop. pro 'αλευσάμενος. Sic 'αλεύασθαι, inf. 'αλευάτο, *vitavit,* Ion. pro ἠλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, *vito.* Vide ἀλέασθαι.

'Αλεῦμαι, Dor. pro 'αλοῦμαι, ab ἀλέω.

'Αλευόμενος, 'αλευομένη, part. ab ἀλεύομαι· vide ἀλέασθαι.

'Αλευρον, ου, τὸ, *farina.* Th. ἀλέω.

'ΑΛΕ'Ω, *molo:* f. έσω, et ήσω, perf. κα. It. *vito, caveo,* pro quo potiùs ἀλέομαι.

'Αλεώμεθα, *vitemus:* præs. sub. ab ἀλέομαι.

'Αλεωρὴ, *tutamen, munimentum:* sæpe idem quod ἀλεὴ, *evitatio:* ab ἀλέω.

"Αλη, ης, ἡ, *error:* ab ἀλάω.

'Αληθέα, acc. ab ἀληθής.

'Αλήθεια, ας, ἡ, *veritas:* 'αληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθής.

'Αληθεστάταις, dat. pl. superl. f. ab 'αληθὴς, 'αληθέστερος, 'αληθέστατος.

'Αληθευτικὸς, ή, ὸν, *verax; qui solet* ἀληθεύειν, *vera loqui:* à seq.

'Αληθεύω, *vera loquor:* f. εύσω, perf. ἠλήθευκα. a. 1. imperat. 'αλήθευσον· ab ἀληθής.

'Αληθηΐη pro ἀλήθεια.

'ΑΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ ᾗ ἡ, et τὸ 'αληθὲς, *verus:* ab α et λήθη.

'Αληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

'Αληθινὸς, ή, ὸν, *verus:* ab ἀληθής.

'Αληθοσύνη, ης, ἡ, *veritas:* ab eodem.

'Αλήθω, *molo:* f. ήσω. perf. ἤληκα. Th. ἀλέω, *molo.*

'Αληθῶς, et 'αληθινῶς, *verè:* adv. ab ἀληθής.

'Αλήϊος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *pauper, sine prædâ:* ex α et ληῒς vel λεία. Vel quasi οὐκ ἔχων τὰ λήϊα, *segetibus carens:* à λήϊον.

"Αληκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *incessabilis:* ex α et λήγω.

"Αληκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *communis, sorte non divisus:* ex α et λαγχάνω, *sortior.*

'Αληκτὼ, όος, ἡ, una ex Furiis: q. d. *irrequieta.*

'Αλήλεκα, *molui,* perf. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω· undè perf. pass. 'αλήλεσμαι, *molitus sum:* part. 'αληλεσμένος.

'Αλήλημαι, pro "αλᾶμαι, ind. præs. Æol. pro "αλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Att. ab ἀλάω, *erro.*

'Αλήλιμμαι, perf. pass. Att. pro ἤλειμμαι, factâ reduplicatione, et correptâ penultimâ; undè part. 'αληλιμμένος, pro ἠλειμμένος, *unctus,* et 'αλήλιπται pro ἤλειπται.

'Αλήλιφα, *unxi,* pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω.

"Αλημα, ατος, τὸ, *vagatio, erratio.* Th. ἀλάομαι.

'Αλήμεναι, *congregari,* præs. inf. Dor. pro 'αλῆναι, ab ἄλημι· et hoc ab ἀλάομαι.

"Αλημι, *erro:* ab ἀλέω.

'Αλήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *vagus, erro:* ab ἀλάομαι.

'Αλῆναι, a. 2. inf. pass. ab ἁλίσκω.

"Αληπτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui capi nequit:* ex α priv. et λαμβάνω.

'Αλὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *congregatus, confertus:* Th. ἅλις. Sed

"Αλης, εντος, fluvii nomen.

"Αληστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, Dor. "αλαστος, *cujus erit memoria perpetua:* ex α et λανθάνω.

"Αληται, *saliat,* 3. pers. a. 1. sub. m. ab ἅλλομαι.

'Αλητεύω, f. σω, *vagor:* ab

'Αλήτης, ου, ὁ, *vagus, erro:* ab ἀλάομαι.

'Αλθαία, ας, ἡ, *Althæa,* quædam mulier.

'Αλθαίνω, et ἀλθέω, *medeor:* ab ἄλθω.

"Αλθετο, *sanata est,* imperf. Ion. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, *sanor:* Th. ἄλθω.

"ΑΛΘΩ, ἀλθέω, et ἀλθαίνω, f. ήσω, *sano, augeo.* Deducunt ab ἄλθω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

'Αλία, ας, ἡ, *cœtus hominum:* ab ἀλής.

'Αλιάης, έος, ὁ ᾗ ἡ, *per mare flans:* ab ἃλς et ἄημι.

'Αλιαίετος, vel 'αλιάετος, ου, ὁ, *aquila marina: haliaetus;* cujus esus vetitus est Judæis: ab ἃλς et αἰετός.

'Αλιάκμονα, acc. ab 'Αλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἃλς et ἀκμὴ, *incrementum.*

'Αλίαστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *inevitabilis:* ab α et λιάζω, *jacto, devito, separo me:* quod dicitur per Metaph. verbi ἀλίζω, *congrego:* q. ab ἀλίς.

'Αλίβατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, *altus.*

'Αλίβροχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui à mari abluitur.* Th. βρέχω.

'ΑΛΙ'ΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, *similis,* Angl. LIKE, ALIKE.

'Αλιεία, ας, ἡ, *piscatio, piscatus:* ab ἁλιεὺς, *piscator.*

'Αλιερκὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui mari tanquam septo quodam coërcetur:* ab ἃλς et ἕρκος.

'Αλιεὺς, έως, ὁ, *piscator:* hinc 'αλιευτικὴ, ῆς, ἡ, *ars piscandi.*

'Αλιεύω, *piscor,* f. εύσω, perf. ἡλίευκα: ab ἃλς, *mare.*

'Αλίζω, *sale condio, conspergo:* fut. ίσω. perf. ἥλικα. pass. ἥλισμαι. a. 1. ἡλίσθην. f. 1. 'αλισθήσομαι· ab ἃλς, *sal.* Sed

'Αλίζω, *congrego, coacervo:* q. ab ἀλής.

'Αλιζώνων, gen. pl. *Halizonum,* nom. propr.

'Αλιηχία, *marisonum,* acc. ab 'αλιηχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ. Th. ἃλς et ἦχος.

'Αλίθιος, ου, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, *stultus, inanis:* 'αλιθίως, *frustrà.*

Ἁλῖκος, Dor. pro ἡλῖκος, *quantus.*

Ἀλιμαζονεῖς, nomen populi.

Ἀλίμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *importuosus.* Th. λιμήν.

Ἁλιμήδη, ης, nomen mulieris, q. d. *quæ curat mare:* ex ἅλς et μῆδος.

Ἄλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus, salsus.* Est et frutex quidam sic dictus, quòd in maritimis nascitur: ab ἅλς. Scribitur et ἄλιμος, quia admorso eo fames interdiu non sentiatur; ab α et λιμός.

Ἁλιμυρήεις, εντος, ὁ καὶ ἡ, *in mare cum sonitu fluens:* ab ἅλς et μύρω.

Ἀλινδέω, ῶ, f. ήσω, *volvo:* ab ἁλίω.

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, *volutabrum.*

Ἀλινδοῦμαι, *versor,* pro καλινδοῦμαι, q. v.

Ἅλινος, ίνη, ινον, *ex sale confectus:* ex ἅλς.

Ἄλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quod retibus caret, vel retibus non fit:* ex α et λίνον.

ἍΛΙΞ, ικος, ἡ, *alica:* ἅλιξ, ικος, ὁ καὶ ἁ, Dor. pro ἧλιξ, *coævus.*

Ἁλίοιο, gen. Ion. ab ἅλιος, ου, *marinus.* Est et nom. propr. ab ἅλς, *mare.*

Ἁλιόκαυστος, Dor. pro ἡλιόκαυστος, ου, ὁ καὶ ἁ, *sole tostus:* ex ἥλιος et καίω.

Ἅλιον, Dor. pro ἥλιον. Sic.

Ἅλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἥλιος, *Sol.*

Ἅλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus:* item *vanus, inanis.*

Ἁλιοτρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui in mari alitur.* Th. τρέφω.

Ἁλιόω, *vanum reddo:* f. ώσω, perf. ωκα· ab ἅλς.

Ἁλίπλαγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marivagus:* ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, εἴτε πλανώμενος.

Ἁλίπλοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mari natans:* ab ἅλς et πλέω.

Ἁλίπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mare olens:* ex ἅλς et πνέω.

Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinæ purpuræ colorem habens:* ab ἅλς et πορφύρα.

ἍΛΙΣ, adv. *satis, abundè, affatim, confertim.*

Ἁλίς, ίδος, ἡ, *salsugo:* ab ἅλς.

Ἆλις, ιδος, ἁ, Dor. pro Ἦλις, *Elis,* urbs Peloponnesi.

ἈΛΙΣΓΕ'Ω, f. ήσω, perf. ηκα, *polluo, contamino.*

Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, *pollutio:* ab ἀλισγέω.

ἉΛΙ'ΣΚΩ, vel Ἁλωμί, *capio, convinco, damno,* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων, præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι. part. ἁλισκόμενος, η, ον. perf. pass. ἥλωμαι, σαι, ται.

ἌΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.

Ἁλιστρεφέων, gen. pl. ab ἁλιστρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui in mare versatur:* ab ἅλς et στρέφω.

ἈΛΙΤΕ'Ω, vel ἀλείτω, *pecco, delinquo:* f. ήσω. perf. ἤλίτηκα. a. 1. ἤλίτησα· hinc ἀλίτης, ου, ὁ, *peccator:* ab α et λιτή.

Ἀλίτῃ, *deliquerit,* a. 2. sub. ab ἀλιτέω.

Ἀλιτημένος, *qui violatus est, in quem peccatum est,* part. perf. pass. Ion. pro ἠλιτημένος· ab eod.

Ἀλιτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *peccator, peccatrix, inexorabilis:* ab eod.

Ἀλιτόμηνος· vide ἠλιτόμηνος.

Ἀλιτόντο, Ion. pro ἠλιτόντο, *offenderunt,* 3. pl. imperf. pass. verbi ἀλιτέω.

Ἀλιτόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in hospites peccat:* ab ἀλιτέω et ξένος.

Ἀλιτραίνεται, *malè agit,* 3. sing. præs. ind. pass. ab

Ἀλιτραίνω, *pecco.* Th. ἀλιτέω.

Ἁλιτρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mari jactatus:* ab ἅλς et τρέπω.

Ἀλιτρός, οῦ, ὁ, *peccator:* dat. pl. ἀλιτροῖς· ab ἀλιτέω.

Ἁλίτρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in mari est attritus* vel *absumptus:* ab ἅλς et τρύω.

Ἁλίως, adv. *frustrà:* ab ἅλιος.

Ἀλκὰ ᾶς, ἁ, Dor. pro ἀλκή, *robur:* hinc

Ἀλκάεις, εντος, et contractè ᾶντος, Dor. pro ἀλκήεις, *strenuus.*

Ἀλκάθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἀλκαία, ας, ἡ, *cauda leonis.*

Ἀλκαΐδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ Ἀλκαίου παῖς.

Ἀλκαϊκός, ου, ὁ, *Alcaicus,* nomen viri.

Ἀλκαίοιο, gen. Ion. pro Ἀλκαίου· ab Ἄλκαιος, nomen viri: ab ἀλκή.

Ἄλκανδρος, ου, ὁ, *Alcander,* nom. propr.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, *tutamen:* ab ἀλκή.

Ἀλκείδαο, gen. Æol. ab Ἀλκείδης, ου, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.

Ἀλκέω, ῶ, f. ήσω, *arceo, auxilior:* ab

ἈΛΚΗ', ῆς, ἡ, *robur, vires, auxilium.*

Ἄλκηστις, ιδος, *Alcestis,* nom. mulieris.

Ἀλκί, dat. sing. ab ἀλξ, ἀλκός.

ἈΛΚΙΒΙΑ'ΔΙΟΣ, vel ἀλκίβιος, *anchusæ species,* herba.

Ἄλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *robustus, fortis:* ab ἀλκή.

Ἀλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ, ab Ἀλκμαίων, ονος, ὁ, τοῦ Ἀμφιαράου υἱὸς, *filius Amphiarai.*

Ἀλκμήνη, *Alcmene,* nomen fœminæ: q. d. *robur Lunæ.*

Ἀλκτήρ, ῆρος, ὁ, *defensor, propugnator:* acc. ἀλκτῆρα· ab ἀλκή.

Ἀλκυόνη, ης, ἡ, *Alcyone,* nom. mulieris.

Ἄλκω, et ἀλάλκω, *arceo,* f. ἄλξω, vel ἀλκήσω, et ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκή.

ἈΛΛΑ', *sed:* ἀλλ' pro ἀλλά. ἀλλάγε, *at certè, sed tamen.*

Ἀλλαγή, ῆς, ἡ, *mutatio.* Th. ἀλλάσσω.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Ἀλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. à gen. ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, ας, ἁ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, *mutua cædes:* ab ἀλλήλων et φόνος.

Ἄλλαν, gen. Dor. pro ἄλλων· et acc. sing. pro ἄλλην· ab ἄλλος.

Ἀλλαντοποιός, ου, ὁ, *qui facit lucanicas, fartor:* ex ἀλλᾶς et ποιέω.

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, *qui farcimina vendit:* ex iisd.

Ἀλλάξαιτο, *permutaret,* a. 1. opt. m. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.

Ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, *lucanica, botulus.* Hinc

ἈΛΛΑ'ΣΣΩ, vel ἀλλάττω, Att. *muto:* ab ἄλλος. f. ξω. perf. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. perf. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσομαι.

Ἀλλάττα, *reliqua,* pro ἄλλα ἄττα.

Ἀλλαχοῦ, et ἀλλαχῇ, *alibi:* ἀλλαχόθεν, *aliunde:* ab ἄλλος.

Ἀλλάων, *aliorum,* gen. Æol. pro ἄλλων· ab ἄλλος.

Ἄλλεγον, pro ἀνάλεγον, et hoc Ion. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω.

Ἀλλέες, *congregati,* Poët. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.

Ἀλλέξαι, Poët. et metri causâ pro ἀναλέξαι, a. 1. inf. act. ab ἀναλέγω.

Ἄλλῃ, adv. *aliter.* ἄλλη, ης,

alia. ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.

᾿Αλληγορῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *mutatio:* vel figura quâ aliud dicitur, aliud significatur.

᾿Αλληγορῐκὸς, ἡ, ὸν, *allegoricus:* ab eod.

᾿Αλληγορȣ́μενᾰ, ων, τὰ, *per quæ aliud præfiguratur,* præs. part. pass. ab ἀλληγορέω· quod ex ἄλλος et ἀγορέω, vel potiùs ἀγορεύω.

῎Αλληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Æol. pro ἄληκτος.

᾿Αλλήλησῐ, *inter se,* dat. pl. Ion. pro ἀλλήλαις, ab ἀλλήλων.

᾿Αλλήλοιῐ̈ν, dat. dual. Poët. pro ἀλλήλοιν.

᾿Αλληλȣ̈ῐ̈α, *Allelujah,* i. e. *laudate Dominum.*

᾿Αλληλοφᾰγῐ́η, ης, ἡ, Ion. pro ἀλληλοφᾰγῐ́ᾱ, *mutua depastio:* à φάγομαι.

᾿Αλλήλων, g. pl. caret nom. est triptot. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλȣς, ας, α, *per invicem, mutuò, alius alium.* Th. ἄλλος.

᾿Αλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *alienigena:* q. d. ἐξ ἄλλȣ γένȣς, *ex aliâ gente.*

᾿Αλλόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est diversæ linguæ:* ab ἄλλος et γλῶσσα.

᾿Αλλόγνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aliis cognitus:* ab ἄλλος et γινώσκω.

᾿Αλλοδᾰπὸς, ἡ, ὸν, *extraneus, alienigena:* ab ἄλλος et δάπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γᾶ vel γῆ, et πέδον.

᾿Αλλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *formam mutatam habens:* ab ἄλλος et εἶδος.

῎Αλλοθεν, *aliundè:* adv. ἄλλοθεν ἄλλος, *aliundè alius.* ἄλλοθῐ, *alibi,* et ἄλλοθε.

᾿Αλλόθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aliâ linguâ utens:* ab ἄλλος et θρόος, *vox.*

᾿Αλλοίᾱ, ας, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, οίᾱ, οῖον, *diversus:* ab ἄλλος.

῎Αλλοκᾶ, Dor. pro ἄλλοτε, *alibi.*

᾿Αλλόκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *monstrosus:* q. ἀλλότοκος.

῞ΑΛΛΟΜΑΙ, *salio:* imperf. ἡλλόμην, ȣ, ετο. f. m. ἁλȣ̃μαι. a. 1. ἡλᾰ́μην, ω, ᾰτο. Hinc forsan Angl. HALT, et Lat. *salio,* aspiratione in *s* versâ.

᾿Αλλοπᾰ́θειᾰ, ας, ἡ, *aliorum passio.*

῾Αλλόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *velox.*

᾿Αλλοπρόσαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mutabilis, nunc huic nunc illi adhærens,* epithet. Martis: voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος, πρὸς, et ἄλλος.

῎ΑΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, *ALIUS, a, ud.*

῎Αλλοσε, adv. *aliò, aliorsum.*

῎Αλλοτε, adv. *aliàs, interdum.*

᾿Αλλότεῤῥος, Æol. pro ἀλλότρῐος.

᾿Αλλοτρῐοεπίσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *curiosus hospes alienæ domûs, alienarum rerum inspector:* ex ἀλλότριος et ἐπισκέπτομαι.

᾿Αλλοτρῐοφθονέω, *alienis invideo:* ab ἀλλότριος et φθόνος.

᾿Αλλότρῐος, ᾱ, ον, *alienus.* Th. ἄλλος.

᾿Αλλοτρῐοφρονέω, *adversus aliquem sentio, diversarum partium sum.*

᾿Αλλοφάσσω, *turbor animo:* ab ἄλλο et φάω, *dico.*

᾿Αλλοφρονέων, *mente alienatus, insanus:* ab ἄλλος et φρονέω.

᾿Αλλοφῡλισμὸς, ȣ, ὁ, *ritus alienigenarum.*

᾿Αλλοφῦλὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *alienigena:* ἐξ ἄλλȣ φύλȣ, *ex aliâ gente.*

᾿Αλλόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est alienâ linguâ.*

῎Αλλῠδῐ̀ς, *aliorsum,* Poët. pro ἀλλοχȣ̃, adv. ab ἄλλος.

᾿Αλλῠ́εσκε, Poët. et Ion. pro ἀνέλῠε, *resolvebat;* imperf. act. ab ἀλλῠ́ω, Poët. pro ἀνᾰλῠ́ω.

῎Αλλῠτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἄλυτος.

῎Αλλωθεν, per ectasin pro ἄλλοθεν.

῎Αλλως, adv. *alitèr, temerè, inconsultò:* ab ἄλλος.

῞Αλμᾰτῐ, dat. sing. ab ἄλμᾰ, ᾰτος, τὸ, *saltus:* ab ἄλλομαι.

῞Αλμενος, per Sync. pro ἀλλόμενος, et Æol. tenuis pro aspirato: ab ἄλλομαι.

῞Αλμη, ης, ἡ, *salsugo:* ab ἅλς, *sal.*

῾Αλμῠρὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *salsus.* Th. ἅλς, *sal.* Hinc fortassè fluxerunt, ADMIRAL, *Almirante,* &c.

῞Αλξ, κὸς, ἡ, idem quod ἀλκή.

᾿Ᾰλοᾱθεὶς, *tritus,* a. 1. part. pass. ab

᾿ᾹΛΟᾺ́Ω, *trituro, comminuo,* f. ήσω, et ᾰ́σω, perf. ηκᾰ. ᾿αλοᾰ́οντος, ῶντος, gen. sing. part. præs. Dicitur et ᾿ἀλοιᾰ́ω. Ab ἅλως: in areâ enim fit trituratio.

᾿Ᾰλογέω, ῶ, *aspernor, contemno,* fut. ήσω, perf. ηκᾰ· ex α et λόγος.

᾿Ᾰλογῐ́η, ης, ἡ, *contemptio:* ab ἀλογέω.

᾿Ᾰλόγιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rationis expers.* Hinc ᾿ἀλογίστως, *inconsideratè:* ex α et λόγος.

῎Ᾰλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

᾿ᾹΛΟ΄Η, ης, ἡ, *aloë,* herba.

᾿Ᾰλοητὸς, ȣ, ὁ, *tempus triturandi, tritura.*

῾Ᾰλόθεν, adv. *ex mari:* ab ἅλς.

᾿Ᾰλοίᾱ, *pulsabat,* 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλοίᾱ, ab ἀλοιάω, pro ἀλοάω.

῾Ᾰλοίην, *captus sim,* a. 2. opt. act. pro quo dicitur ῾ἁλῴην. Th. ἅλωμι.

῾Ᾰλοίμᾱν, Dor. pro ἡλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi ἄλλομαι.

᾿Ᾰλοιφῇ, dat. ab ᾿ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, *pinguedo,* quod ab ἀλείφω.

῾Ᾰλόντε, *capti,* a. 2. part. act. dual. ab ἁλȣ̀ς.

῎Ᾰλοξ, οκος, ἡ, idem quod Αὖλαξ, q. v.

῟Αλος, Dor. pro ἧλος, *clavus.*

῾Ᾰλοσύδνη, ης, ἡ, epithet. *Thetidis:* fit ab ἅλς, *mare:* unde ἁλοσύνος, ἁλοσύνη, et per pleonasm. τȣ̃ δ, ἁλοσύδνη.

῾Ᾰλȣργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purpureus.*

῾Ᾰλȣ̀ς, όντος, όντῐ, *captus,* a. 2. part. act. ab ἁλίσκω.

῎Ᾰλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sine cristâ.* Th. λόφος.

῎Ᾰλοχος, ȣ, ἡ, *uxor;* dat. ἀλόχῳ· ex α pro ἅμα, et λέχος.

᾿Ᾰλόω, *erra,* 2. sing. imp. ab ᾿ἀλᾰ́ομαι, ᾿ἀλᾰ́ȣ, ᾿ἀλῶ, Poët. ᾿ἀλόω.

᾿Ᾰλόωνται, Poët. pro ᾿ἀλῶνται, ab ἀλάομαι.

῎Αλπεις, *Alpes,* montes; dat. pl. ῎Αλπεσῐν.

῎Αλπνιστος, vel, ut alii leg. ῎Αλπιστος, quod à θάλπω, *foveo:* hinc θαλπνίων, θάλπνιστος, et, sublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, *jucundissimus.* Vel à θάλπος, εος, comp. θαλπίων: θάλπιστος, et, sublato θ, ἄλπιστος, *suavissimus.*

῞ΑΛΣ, ῾ἁλὸς, ὁ, *sal:* Angl. SALT.

῞Αλς, ῾ἁλὸς, ἡ, *mare:* ab ἅλς, vel ab ἄλλομαι.

῎Αλσος, εος, τὸ, *lucus, nemus,* ubi stirpes ἄλλονται· ita *saltus* Latinis. Hinc

᾿Αλσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *frondosus, nemorosus.*

῾Αλτῐκὸς, ἡ, ὸν, *agilis.* Th. ἄλλομαι.

῟Αλτο, *saliit,* pro ἥλᾰτο, ab ἄλλομαι. a. 1. m. ἡλᾰ́μην, ἥλω, ἥλᾰτο, per Sync. ἧλτο, et Ion. ἆλτο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἥλμην, ἧλσο, ἧλτο, Æolicè tenuis pro aspirato.

᾿ΑΛΥ΄Η, ης, ἡ, *lignum cui infigitur stiva:* qu. ab α et λύω.

῾Ᾰλῠκὸς, ἡ, ὸν, *salsus.* Th. ἅλς, *sal.*

'Ἀλυκτάζω, *metuo, anxius sum.* Th. ἀλύω.

'Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab 'ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος πέδη, *indissolubilis pedica.* ἄλυκτος, metri causâ, pro ἄλυτος.

'Ἀλύξας, a. 1. part. act. 'ἀλύξεται, f. 1. m. ab ἀλύσκω, *vito,* f. ξω. Th. ἀλέω.

'Ἀλῦσσ' pro 'ἀλῦσσα, part. ab ἀλύω.

Ἄλυπος, ου, ὁ ἡ, *dolorum expers,* comp. ἀλυπότερος, ex α priv. et λύπη.

"Ἄλυς, υος, ὁ ἡ, *anxietas mentis:* ab ἀλύω.

'Ἀλυσθαίνω, vel 'ἀλυσθένω, *viribus destituor, dolore afficior,* ἀλύω σθένει.

'Ἀλυσθμαίνω, *doleo,* vel *anhelo:* ex ἀλύω et ἀσθμαίνω.

"Ἄλυσις, εως, ἡ, *catena:* q. ἄλυτος.

'Ἀλυσιτελής, έος, ὁ ἡ, *inutilis:* q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, *qui non solvit vectigalia.*

'Ἀλυσκάζοντι, *fugienti,* dat. part. ab 'ἀλυσκάζω, *evito.* Th. ἀλέω.

'Ἀλυσμὸς, οῦ, ὁ, *anxietas:* ab ἀλύω.

'Ἀλύσσω, *anxius sum:* ab ἀλύω.

'Ἀλυσταίνω, *imbecillus sum:* ab ἀλύω.

'Ἀλύτης, ου, ὁ, *lictor:* ab ἄλυσις.

"Ἄλυτος ου, ὁ ἡ, *insolutus, insolubilis:* ex α et λύω.

'ἈΛΥ'Ω, f. σω, *animo sum inquieto:* ab α et λύω· q. ἀλύω sit, λύσιν τῶν κακῶν οὐχ εὑρίσκω· vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. *Allucinor.*

"ΑΛΦΑ, primæ literæ nomen. Hinc

'Ἀλφάνω, vel ἀλφέω, *invenio:* f. ήσω, et έσω. a. 2. ἦλφον. opt. ἄλφοιμι.

'Ἀλφαῖος, ου, ὁ, *Alphæus,* nom. viri propr. ab Hebr. אלף, *dux.*

"Ἀλφειος, ου, ὁ, nomen fluvii: alii scribunt 'Ἀλφειὸς, οῦ.

'Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur, quæ propter formam sponsos *inveniunt,* à quibus munera accipiunt, *boves* potissimum: ab ἀλφέω.

'Ἀλφηστῆσιν, Ion. pro. ἀλφησταῖς, dat. pl. ab ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, *inventor:* ab ἀλφέω. Th. ἄλφα.

"ΑΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, *farina:* forsan ab ἄλφω.

'Ἀλφὸς, ἡ, ὸν, *albus.* ἀλφὸς, ὁ, *species vitiliginis albæ:* ergo ab ἀλφὸς *albus.*

"Ἀλφω, idem quod ἀλφάνω, ab ἄλφα· hinc ἀλφηστής.

'Ἁλῶ, aor. 1. sub. ab ἁλίσκω.

'Ἁλωά, Dor. pro 'ἁλωή, ῆς, ἡ, *area, locus vitibus et arboribus consitus, arbustum, campus frumentarius, segetes.* 'ἀλωάων, gen. plur. Æol. 'ἀλωάς, acc. Th. ἅλως.

'Ἁλωὰς ἀδος, ἡ, *arealis.* Th. ἅλως.

'Ἁλώη, Dor. vel Att. pro 'ἁλοίη, *captus sit, caperetur,* a. 2. opt. ab ἁλίσκω.

'Ἀλωῆος, *Aloei,* gen. ab. 'Ἀλωεὺς, έος, Att. ῆος, nomen propr.

"Ἁλωθι, *capere,* seu *capiaris,* a. 2. imperat. ab ἅλωμι.

"Ἁλωκα, *captus sum,* perf. act. Ion. pro ἥλωκα. Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω.

"Ἁλωμι· vide 'Ἁλίσκω.

"Ἅλων, ωνος, ἡ, *area, in quâ trituratur frumentum.* Th. ἅλως.

'Ἁλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω.

'ἈΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, *VULPES:* ab ἀλῶ et ὤψ, à *fallendis oculis:* vel ab ἀλῶ et παίζω. 'ἀλωπέκιον, ου, τὸ, *vulpecula.* 'ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, *vulpina pellis.* 'ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, *catulus vulpis.* 'ἀλωπεκίζω, *fraudulentèr ago.* 'ἀλωπεκινὸς, οῦ, ὁ, *fraudulentus, astutus.* 'ἀλωπεκία, ας, ἡ, *defluvium capillorum.*

"ἍΛΩΣ, ω, ἡ, *area:* ab ἅλις, seu ἁλίζω, παρὰ τὴν τῶν ἀστέρων συνάθροισιν. Item *circulus et corona siderum.* Hinc 'ἁλωεὺς, έως, ὁ, *qui in areâ frumentum terit.*

'Ἁλώσιμος, ου, ὁ ἡ, *qui capi* vel *expugnari potest.*

"Ἅλωσις, εως, ἡ, *captura.* Th. ἁλίσκω.

'Ἁλωσομένης, *expugnandæ,* f. 1. part. med. f. g.

'Ἁλωτὸς, ἡ, ὸν, *captus:* ab ἁλίσκω.

'Ἁλώω, pro ἀλῶ· q. v.

"Ἀμ, ex ἀμφὶ, *circa:* "ἀμ' pro ἅμα.

"Ἅμα, adv. *unà cum:* a עם ham, *cum:* ἀμᾶ, Dor. pro ἅμα· sed ἁμᾶ, Dor. pro ὁμοῦ.

'Ἀμάζονες, όνων, αἱ, *Amazones:* ex α et μαζός.

'Ἀμαθαίνω, *indoctus sum:* ab α et μανθάνω.

'Ἀμάθεια, ας, ἡ, *ignorantia.*

'Ἀμαθέστατος, ου, ὁ ἡ, superl. ab

'Ἀμαθὴς, έος, ὁ ἡ, *indoctus:* ex α et μανθάνω.

'Ἀμαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθής. 'Ἀμαθεὶ, adv. *indocte.* 'Ἀμαθῶς, *stultè.*

'Ἀμαθία, ας, ἡ, *ignorantia.*

'Ἀμαθόεις, εσσα, εν, *arenosus;* Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος.

"Ἄμαθος, ου, ἡ, *arena.*

'Ἀμαθύνω, εις, ει, *in pulverem redigo,* præs. ind. ab ἄμαθος.

'ἈΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ου, ὁ ἡ, *indomitus:* 'ἀμαιμακέτοιο, pro ου, gen. Ion. Ex α intensivo et μαιμάω· vel ab α priv. et μάχομαι, cum reduplicat. ut sit *inexpugnabilis.* Significat etiam *immensus:* ex μῆκος, Dor. μᾶκος, *longitudo.*

'Ἀμαλακιστία, ας, ἡ, *durities, magnitudo animi.*

'ἈΜΑΛΔΥ'ΝΩ, *corrumpo, consumo:* ut molle: ab ἀμάλος. aliquando *demolior:* q. ὁμαλδύνω, ab ὁμαλός.

'ἈΜΑ'ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactâsse fertur; forsan ab ἀμαλθεύω, *dito, nutrio.*

"ἈΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, *manipulus:* hinc

'Ἀμαλλεύω, *in manipulos colligo.*

'Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, et ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, *manipulorum ligator:* ab ἄμαλλα et δέω.

'ἈΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *mollis, tener:* pro ἀπαλὸς, π mutato in μ. Æol.

'Ἀμᾶν, *metere,* præs. inf. verbi ἀμάω.

'ἈΜΑΝΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *fungus,* vel fungi species.

"ἍΜΑΞΑ, ης, ἡ, *currus:* quia ἅμα ἄξονι, *cum axe rotæ,* circa quem hæc agitur: vel dicitur, ἐκ τοῦ ἅμα ἄξαι, quia in eo plures simul vehi possint. Hinc

'Ἁμαξὶς, ίδος, ἡ, *plaustellum:* ab ἅμαξα.

'Ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, *via vehicularis.* 'ἁμαξεύω, *plaustris transeo.*

'Ἁμαξοπηγέω, ῶ, f. ήσω, *plaustra fabricor:* ab ἅμαξα et πήγνυμι.

'Ἄμαρ, ατος, τὸ, Dor. pro ἦμαρ.

'ἈΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *aquæ ductus, cloaca:* q. ab ἅμα et ῥεῖν· vel ab ἄμη et αἴρω· ligone enim fiunt sulci: vel ab המך hamar, *fovea.*

'ἈΜΑ'ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, *amaracus,* herbæ species.

'Ἀμαράντινος, ου, ὁ ἡ, *non marcescens:* à μαραίνω·

'Ἀμάραντος, ου, ὁ ἡ, idem.

'ἉΜΑΡΤΑ'ΝΩ, *aberro, pecco:* f. 'ἁμαρτήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. a. 1. part. 'ἁμαρτήσας, αντος, ὁ· dat. pl. 'ἁμαρτήσασι. q. ex α et μάρπτω, *assequor, attingo scopum.* 'ἁμαρ-

τιν, a. 2. Ion. ἁμάρτη, sub. ἁμαρτὼν, part. derivatur fortè à מרה mara, *rebellare.*

Ἁμαρτὰς, ἄδος, ἡ, *peccatum:* a præcedente.

Ἁμαρτῆ, *simul:* ut ὁμαρτῆ, adv.

Ἁμαρτηθὲν, a. 1. part. n. g. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμάρτημα, ἄτος, τὸ, *peccatum:* ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτήσῃ, a. 1. sub. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, *peccatum:* item *victima pro peccato:* ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτίνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus mens est prava:* ex ἁμαρτάνω et νόος.

Ἁμαρτοεπὴς, ὁ καὶ ἡ, *qui dicendo peccat,* aut *decipit:* ab ἁμαρτάνω et ἔπω.

Ἀμαρτύρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Ἀμάρτυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *testimonii expers:* ex α et μάρτυρ.

Ἁμαρτωλὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *peccator,* et *peccatrix:* ab ἁμαρτάνω.

Ἀμάρυγὴ, ῆς, ἡ, et Ἀμάρυγμα, τος, τὸ, *micans fulgor.* Ab

ἈΜΑΡΥΣΣΩ, *splendeo, fulgeo:* f. ξω. perf. χα. ἀμάρυσσε, imperf. Ion. qu. ex α intensiv. et μαίρω.

Ἁμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς.

Ἀμάσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω. a. 1. ἤμησα.

Ἀμάσητος et ἄμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non mansus:* ex α et μασάομαι, *manduco.*

Ἀμᾶσθαι, *metere,* præs. inf. m. ab ἀμάω.

Ἁματροχία, ας, ἡ, qu. ἁρματροχία, Poët. *rotarum concursus:* hinc ἁματροχάω, *simul curro:* ab ἅμα, vel ἅρμα, et τρέχω.

ἈΜΑΥΡΟΣ, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *obscurus:* q. ab α et μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, έρα, Ion. ἀμαυροτέρη. Hinc forsan *Maurus,* A MOOR.

Ἀμαυρόω, ῶ, f. ώσω, *offusco, obscuro:* à præc.

Ἀμαυρωθείη, *intereat,* a. 1. opt. pass. ab ἀμαυρόω, *obfusco.* Th. ἀμαυρός.

Ἀμαχανία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία: ut et ἀμάχανος, pro ἀμήχανος.

Ἀμαχητὶ, Ἀμαχεὶ, et Ἀμάχως, *sine prœlio,* adv. et Ἄμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alienus à pugnâ,* vel *inexpugnabilis, impossibilis,* superl. ἀμαχώτατος. Ex α et μάχομαι.

ἈΜΑΩ, ῶ, *meto,* f. ήσω, perf. ἤμηκα, forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur.

Ἀμβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν· Ἀμβαίη, pro ἀναβαίη.

Ἀμβάλευ, Dor. et Æol. pro ἀμβάλου, a. 2. imperat. m. v. ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.

Ἀμβάλλομαι, Poët. pro ἀναβάλλομαι, *differo, procrastino.*

Ἄμβασε, Poët. et Dor. pro ἄμβησε, per Syncop. pro ἀνέβησε, et hoc pro ἀνεβίβασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, *ascendere facio, impono in.* Thema βαίνω, quod sæpe apud poëtas transitivè sumitur pro ἀναβιβάζω.

Ἀμβάσῃ, *ascendes,* f. 1. m. Poët. et Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Itidem ἄμβασις, et ἀμβατὸς, pro ἀνάβασις, et ἀναβατὸς, Poët. ab ἀναβαίνω.

ἌΜΒΗ, ης, ἡ, *supercilium petræ, crepido:* q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, vel אבן *lapis.*

ἌΜΒΙΞ, ῖκος, ὁ, *olla, calix.*

Ἀμβλήδην, *interruptè,* pro ἀναβλήδην, et Ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην, *procrastinando:* ab ἀναβάλλω, *remoror.*

Ἀμβλυγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obtusum angulum habens.*

Ἀμβλύνω, f. υνῶ, *obtundo.*

ἈΜΒΛΥΣ, εῖα, ὺ, gen. έος, είας, έος, *obtusus, hebes:* hinc ἀμβλόω, *hebeto, abortivum pario.* ἀμβλύνω, *obtundo.* Unde forsan Angl. BLUNT. ἀμβλυώττω, *cæcutio, caligo.* ἀμβλυωγμὸς, οῦ, ὁ, *hebetudo visûs.* ἀμβλίσκω, *abortiri facio.*

Ἀμβλωθῇ, *abortiatur,* 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἀμβλόω. Vide ἀμβλύς.

Ἀμβλωθρίδιον, ου, τὸ, *abortivus partus.* Ἄμβλωσις, εως, ἡ, *abortus:* ab ἀμβλόω. Vide ἀμβλύς.

Ἀμβολάδαν, Dor. pro ἀμβολάδην.

Ἀμβολάδην, Ion. et Poët. pro ἀναβολάδην, *procrastinando:* ab ἀναβάλλω.

Ἀμβολὰς, άδος, ἡ, *terra egesta,* vel *aggesta:* ab ἀναβάλλω.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, *prœludium:* Poët. Sync. pro ἀναβολή.

Ἀμβολιεργὸς, οῦ, ὁ, *dilator operum:* ab ἀναβάλλομαι et ἔργον.

Ἀμβρόσιος, ία, ιον, *immortalis.* ἀμβροσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμβροσία, *cibus Deorum.* ἀμβροσιᾶν, Dor. pro ἀμβροσιῶν, gen. pl. Ex α et βροτός.

Ἀμβροτέω, ῶ, f. ήσω, *aberro,* pro ἀβροτέω· ab ἀβρότη, *nox.*

Ἄμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immortalis:* pro ἄβροτος.

Ἀμβωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖς, *ad* vel *super altaria:* à βωμός.

ἌΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, *umbo:* quid-quid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω.

Ἀμβώσας, Ion. pro ἀναβοήσας, *edito clamore:* ab ἀναβοάω. Th. βοάω.

Ἀμὲ, Dor. pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγώ.

Ἀμέγαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immensus:* ab α idem quod σὺν, et μέγας. Aliquando signif. *invidiâ carens:* et sic ab α et μεγαίρω.

Ἀμέθυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Amethystus;* nomen gemmæ: ex α et μεθύω.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, et tunc τὸ α longum; aliàs Ion. est breve, 3. sing. imperf. m. verbi ἀμείβω.

Ἀμείβοντες, οἱ, *trabes ædificium sustinentes.*

ἈΜΕΙΒΩ, f. ψω, *commuto, permuto, alterno, vices reddo, succedo, prætereo;* perf. ἤμειφα. a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι. perf. pass. ἤμειμμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι. perf. m. ἤμοιβα. Hinc ἀμοιβαῖος, ὁ, *mutuus, alternus.* ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὸν, et ἀμοιβήδην, *vicissim, alternis vicibus.*

Ἀμειδὴς, έος, et Ἀμείδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tristis, tetricus:* ab α et μειδάω.

Ἀμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *asper, durus:* ex α et μειλίσσω.

Ἀμείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *implacabilis:* idem quod ἀμείλικτος· ex α et μείλιχος, *blandus.*

Ἀμείνων, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἄμεινον, ονος, *melior, commodior, aptior, potior,* acc. sing. m. et f. et in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνοα, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἀμείρω, *privo aliquem portione:* ex α et μείρω.

Ἀμείφθην, Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. pass. ἀμείψεται, *transiverit,* f. 1. m. verbi ἀμείβομαι, f. ψομαι, verbi ἀμείβω.

Ἀμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, *mulges,* 2. sing. præs. ind. act. verbi ἀμέλγω.

ἈΜΕΛΓΩ, f. ξω, perf. ἤμελχα, *mulgeo, fructus immaturè carpo.* Hinc Angl. TO MILK.

Ἀμέλει, *ne cura, ne sis solicitus,* imperat. verbi ἀμελέω· hinc transit in adv. et significat *certè, nimirum, utique:* ex α et μέλει.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, *negligentia:* ex α et μέλει.

Ἀμελέω, ῶ, *negligo,* f. ήσω, perf. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα, ἀμε-

λῶσιν, 3. pl. sub. ἀμελοῦντος, gen. sing. part. præs. ἀμεληνμένος, Ion. pro ἠμελημένος, perf. part. pass. verbi ἀμελέω.
Ἀμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *negligens.*
Ἀμέλξῃς, *mulseris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω.
Ἄμελξις, εως, ἡ, *mulctio:* ab ἀμέλγω.
Ἀμελῶς, adv. *indiligentèr, negligentèr, contemptim.*
Ἄμεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inculpatus:* hinc ἀμέμπτως, *inculpatè*, adv. Ex α priv. et μέμφομαι.
Ἀμένας, Dor. pro Ἀμένης, ου, ὁ, nomen fluvii.
Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, *debilis, qui citò deficit:* ex α et μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόω, *debilito.*
Ἀμενὴς, έος, ὁ, *imbecillis, evanidus, debilis.*
Ἁμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ας, ἡ, *dies.*
Ἁμέραισι, *in diebus, interdiu*, Poet. et Dor. pro ἡμέραις.
ἈΜΕ'ΡΓΩ, *premo, exsugo*, propriè *ex oleis amurcam exprimo.*
Ἀμέρδω, *privo, excæco; item obscuro, obtundo:* imperf. Ion. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α et μέρδω. Ἀμερθῇς, a. 1. pass. sub.
Ἀμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *individuus, indivisus, partes non habens.* Ex α priv. et μέρος, *pars.*
Ἀμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, *securus sum, animo sum libero;* ab ἀμέριμνος.
Ἀμεριμνησία, ας, ἡ, *securitas.*
Ἀμεριμνία, ίας, ἡ, idem.
Ἀμέριμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *securus:* ex α et μέριμνα, *cura.*
Ἀμερίμνως, adv. *securè.*
Ἅμερος, Dor. pro ἥμερος, *mitis, mansuetus.*
Ἀμέρσαι, pro ἀμερῖσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, *aliquem portione suâ privo.* Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι· aut regularitèr ab ἀμέρδω, *privo.*
Ἀμέρσῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab eodem.
Ἁμερώσαις, Dor. pro ἡμερώσας, a. 1. part. verbi ἡμερόω. Th. ἥμερος.
Ἁμὲς, Dor. pro. ἡμεῖς, *nos.*
Ἀμετάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immutabilis.* ἀμετάθετον, ου, τὸ, *immutabilitas:* ex α, μετὰ, et τίθημι.
Ἀμετακίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immotus:* ex α, μετὰ, et κινέω.
Ἀμεταμέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus nos non pœnitet:* ex α et μεταμέλομαι.
Ἀμετανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *resipiscere nesciens:* ex α et μετανοέω.
Ἀμετάπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nulla persuasione mutabilis.*

Ἁμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα, *nostra.*
Ἀμετρήτα, ας, ἁ, Dor. pro ἀμετρήτη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immensa:* ex α et μέτρον.
Ἀμετροεπὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *sine modo loquax:* ab α, μέτρον, et ἔπω.
Ἄμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immensus:* ex α et μέτρον.
Ἀμευσίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gressus alternans:* ex ἀμεύω, *muto*, et πόρος.
ἈΜΕΥ'Ω, *vado, transeo, muto, vinco:* qu. ab ἅμα ἔω, *simul eo.*
Ἄμη, ης, ἡ, *falx; item ligo:* ab ἀμάω.
Ἀμὴν, *verè:* ἀμὴν ἀμὴν, *verissimè.* Hebr. אמן, *veritas.*
Ἀμήνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expers iræ.* Th. μῆνις.
Ἀμήρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *colo non deductus, qui nequit evolvi, infinitus:* ex α priv. et μηρύω, *revolvo.*
ἌΜΗΣ, ου, et ητος, ὁ, *placentæ genus lacteæ.*
Ἀμήσεις, 2. sing. f. 1. ind. ab ἀμάω.
Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, *messor:* ab ἀμάω.
Ἀμητὸς, οῦ, ὁ, *messis arista:* et ἄμητος, *messis tempus:* ab eod.
Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, *qui caret matre:* ex α et μήτηρ.
Ἀμήχαν', pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, η, ον, *minimè cautus, perplexus.*
Ἀμηχανέω, ῶ, f. ήσω, *inopiâ consilii laboro: item simpliciter, indigeo.* ἀμηχανήσεις χρήματος, Herod. Undè
Ἀμηχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inops consilii, anxius:* ex α priv. et μηχανὴ, *consilium.*
Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, *difficultas:* ex α et μηχανή.
Ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui nullum suppetit artificium seu adminiculum quod capit.* Ex α priv. et μηχάνη, *machina.*
ἈΜΙ'Α, ας, ἡ, piscis nomen.
Ἀμίαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impollutus:* ex α et μιαίνω.
Ἁμίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, ου, ὁ, *semideus.*
Ἀμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, per Metath.
ἉΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *certamen.* Inde ἁμιλλάομαι, *certo:* inf. præs. ἁμιλλᾶσθαι.
Ἁμῖν, Dor. pro ἡμῖν.
Ἀμίναδαβ, nom. viri indecl. *populi princeps.*
Ἀμιναῖος, α, ον, *Aminæus; ἀμιναία, dolium vino Aminæo repletum.*

Ἀμιξία χρημάτων, *ille rerum status quo nulla sunt inter aliquos libera commercia.* q. d. *rerum non mixtio.*
ἈΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, *matula.*
Ἀμισθὶ, adv. *sine mercede, gratis.*
Ἀμίσθωτος, ου, *non mercede conductus.*
Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *spoliatus mitrâ ac tunicâ:* ex α, μίτρα, et χιτών.
Ἀμιχθάλοεις, όεσσα, όεν, *inaccessus:* ex ἄμικτος et ἅλς, *mare:* alii reddunt ἀπρόσμικτος, *quia impetuosus est;* alii qu. ὁμιχλώδη, *nebulosum.*
Ἀμμάθω, Poët. pro ἀναμάθω, *pœniteam.*
Ἅμματα, *nexus:* pl. ab ἅμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω.
Ἄμμε, *nos:* acc. pl. Poët. dicitur pro ἡμᾶς, et in dual. Dor. et Æol. pro νῶϊ, νῶ.
Ἀμμέγα, Poët. ἀνὰ μέγα, *permagnum.*
Ἀμμείνας, Poët. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω.
Ἄμμεναι, *satiatum esse:* inf. ex ἄω, ἄειν, ἄέμεναι, Dor. seu Ion. et, exempto ε, ejusque loco inserto μ, ἄμμεναι.
Ἀμμένομεν, *expectamus:* Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω.
Ἅμμενος, ου, ὁ, Dor. pro ἥμενος, *sedens.* Sed fortasse ἅμενος scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μ videtur opus esse τῷ μέτρῳ.
Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἁμὲς et com. ἡμεῖς.
Ἄμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, *in medio.*
Ἀμμέων, Æol. pro ἡμῶν.
Ἄμμι, εως, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris.
Ἄμμιγα, *simul:* qu. ἀνάμιγα, Poët.
Ἀμμίγδην, pro ἀναμίγδην, *permixtim:* adv. ab ἀνὰ et μίγνυμι.
Ἄμμιν, seu ἄμμι, *nobis*, dat. pl. Æol. et Dor. pro ἡμῖν.
Ἀμμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.
ἌΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, *minium.*
Ἀμμορίη, ης, ἡ, *infortunium, calamitas:* ab α et μόρος.
Ἄμμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expers, infelix:* pro ἄμορος· ex α et μόρος.
Ἄμμος, ου, ἡ, *arena.* à ψάμμος.

'Αμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arenosus, sabulosus.*
"Αμμων, ωνος, ὁ, *Hammon.*
'Αμμώνιος, ȣ, ὁ, *Ammonius.*
"ἈΜΝᾸΜΟΣ, ȣ, ὁ, *nepos.*
'Ἀμνᾶμων, ονος, ὁ, *immemor,* Dor. pro 'ἄμνήμων.
'Ἀμνᾶς, ἄδος, ἡ, idem quod ἀμνή.
'Ἀμνᾶσει, Dor. Sync. pro 'ἀνᾶμνήσει, 3. sing. fut. 1. verbi ἀναμιμνήσκω.
"Ἄμναςος, Dor. pro "ἄμνηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ignotus, obscurus:* ex α et μνάομαι.
'Ἀμνεῖος, εία, εῖον, *agninus, a, um.* Th. ἀμνός.
'Ἀμνή, ῆς, ἡ, *agna:* ab ἀμνός.
'Ἀμνήμονᾶ, *immemorem:* acc. ab ἀμνήμων, ὁ ϗ ἡ· ex α et μνάομαι.
'Ἀμνημονέω, ῶ, vel 'ἄμνημονεύω, f. ήσω, et εύσω, *obliviscor.*
'Ἀμνησἴκᾶκέω, *injurias oblivis-cor.*
'Ἀμνησἴκᾶκως, adv. *sine injuriarum memoriâ.*
'Ἀμνήςευτᾶ, *non initis sponsalibus:* adv. ex α et μνάομαι, *ambio.*
'Ἀμνήςευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *innuptus.*
'Ἀμνηςεύτως, adv. *non ducendo uxorem.*
'Ἀμνηςἴᾶ, ᾶς, ἡ, *præteritorum oblivio:* à μνάομαι, *memoro.*
'ἈΜΝΊΟΝ, ȣ, τὸ, *membrana fœtum involvens, et vas ad accipiendum sanguinem:* qu. ab αἷμα.
'Ἀμνἴς, ἴδος, ἡ, *agnicula:* Dim. ab
'ἈΜΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *agnus:* qu. ab α et μένος, quia imbecillus.
'Ἀμνοφόρος, ȣ, ἡ, *ovis fœtum in utero ferens.* Hinc 'ἄμνοφόρως, Dor. pro 'ἄμνοφόρȣς, acc. pl. ex ἀμνὸς et φέρω.
'Ἀμογητἴ, *sine labore:* adv. ab α et μογέω, *laboro.*
'Ἀμόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indefessus.*
'Ἀμόθεν, *alicunde:* adv. ab ἀμός.
'Ἀμοιβᾶδἴς, *alternatim:* adv. ab ἀμείβω.
'Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, et 'ἀμοίβαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *alternus.*
'Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, *retributio, mutatio:* ab eod.
'Ἀμοιβηδἴς, adv. *alternatim, vicissim.*
'Ἀμοιβὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *mutuus:* ab ἀμείβω. ἀμοιβοὶ, *auxiliarii.*
'Ἀμοιρέω, ῶ, fut. ήσω, *careo:* a seq.
"Ἄμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *parte carens:* ex α et μοῖρα.
'Ἀμολγαίη, *lactea:* ab ἀμέλγω.
'Ἀμολγεὺς, έος, ὁ, *mulctra, mulctrale.* 'ἀμόλγἴον, idem. Th. ἀμέλγω.
'Ἀμολγὸς, ȣ̃, ὁ, *tempus quo vaccæ mulgentur.*
'Ἀμὸν, Æol. pro ἡμέτερον.
'ΑΜΟ'ΡᾹ, ᾶς, ἡ, *similago cum melle cocta.*
'ἈΜΟΡΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *obscurus:* qu. "ἄμορφος: item, *comes, assecla:* παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Hinc 'ἀμορβεύω, *sequor,* 'ἀμορβαῖος, et 'ἀμόρβἴος, *tenebrosus.*
'Ἀμόργη, ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tingunt. Est et insula: 'Αμοργὴ, ῆς, ἡ, *AMURCA:* ab ἀμέργω.
"Ἄμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide supra ἄμμορος.
"Ἄμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *informis, deformis:* ex α et μορφή.
'ἈΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *unus, aliquis,* Æol. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμός.
"Ἄμος, pro ἦμος, *quando.*
"Ἄμοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexplebilis:* ex α et μότος· hinc "ἄμοτον, *insatiabilitèr:* adv.
"Ἄμȣσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inelegans:* à μȣ̃σα.
"Ἄμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *labore carens:* à μόχθος.
'Ἀμπαιᾶνἴσαι, Poët. pro 'ἀνᾶπαιᾶνἴσαι, aor. 1. inf. verbi ἀναπαιανίζω, *Pœana recanto,* quod ex ἀνὰ et Παιάν.
"Ἀμπᾶλος, Poët. pro 'ἀνᾶπαλος, *resortitio,* πάλος enim et κλήρωσιν significat. Th. πάλλω.
'Ἀμπᾶλλὼν, *cum quassâsset:* Poët. pro 'ἀνᾶπᾶλλὼν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.
'Ἀμπαύεται, Dor. pro 'ἀνᾶπαύεται.
"Ἀμπαυμᾶ, *solatium,* pro 'ἀνᾶπαυμα, ᾶτος, τὸ· ab ἀμπαύομαι, *quiesco.* Sic ἄμπαυσις.
'Ἀμπαύσασθε, *requiescite,* 2. pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro 'ἀνᾶπαύσασθε.
'Ἀμπαυςήρἴος, pro 'ἀνᾶπαυςήρἴος, Ion. *ad quiescendum factus:* ab ἀναπαύω.
'Ἀμπεδἴον, *per campum,* adv. Poët. pro ἀνὰ et πεδίον.
'Ἀμπείρᾶς, Poët. pro 'ἀνᾶπείρᾶς, a. 1. part. ex ἀναπείρω, *transeo, transfodio.* Th. πείρω.
'Ἀμπέλᾶγος, *per pelagum,* pro ἀνὰ πέλαγος.
'Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum, vinea;* Poët. pro ἀμπελών.
'Ἀμπέλἴνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *viteus, vinealis:* ab ἄμπελος.
'Ἀμπελἴων, ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελὼν, ὁ· ἀμπελόφῦτος γῆ, *vitibus consitus ager, vinea.*
'Ἀμπελόεις, όεσσᾶ, όεν, *vitibus consitus:* ab ἄμπελος.
"ἈΜΠΕΛΟΣ, ȣ, ἡ, *vitis, vinea:* qu. ab ἅμα et πηλὸς, Ion. pro οἶνος. 'Αμπέλως, Dor. pro ἀμπέλȣς, acc. pl.
'Ἀμπελȣργἴᾶ, ᾶς, ἡ, *vineæ cultura, putatio vitium;* ab
'Ἀμπελȣργὸς, ȣ̃, ὁ, *vinitor:* ex ἄμπελος et ἔργον.
'Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinea.* Th. ἄμπελος.
"Ἀμπεμψᾶς, *remisisti,* Poët. pro 'ἀνέπεμψᾶς, 2. sing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.
'Ἀμπεπᾶλὼν, *sursum vibrans,* a. 2. part. Poët. pro 'ἀνᾶπᾶλὼν, et inserto augmento præteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.
'Ἀμπερὲς, vid. διαμπερές.
'Ἀμπέσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.
'Ἀμπέτᾶσον, Poët. pro 'ἀνᾶπέτᾶσον, a. 1. imperat. ab ἀναπετάζω, *expando, explico, aperio:* ab ἀνὰ et πετάω, ἄζω, et πετάννυμι.
'Ἀμπέχομαι, *induor,* Æol. pro ἀμφὶ ἔχομαι.
'Ἀμπέχονον, ȣ, τὸ, *vestitus:* ab ἀμπέχω, *circumdo:* ex ἀμφὶ et ἔχω.
'Ἀμπηδᾶω, *subsilio, sursum salio,* pro 'ἀνᾶπηδᾶω. Th. πηδάω.
'Ἀμπισχεῖν, *induere,* præs. inf. verbi ἀμπισχέω, vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.
'Ἀμπλᾶκἴης, gen. Ion. ab ἀμπλᾶκἴᾶ, ᾶς, ἡ, *erratum.* Th. πλάζω.
'Ἀμπλᾶκὼν, *qui erravit,* a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, *pecco, delinquo,* f. ήσω. Th. πλάζω.
'Ἀμπλἴᾶς, ȣ, ὁ, nomen viri. Lat. *Amplias.*
"Ἀμπνευμᾶ, ᾶτος, τὸ, *respiratio,* Poët. pro 'ἀνᾶπνευμᾶ· ut et ἀμπνοὴ, pro 'ἀνᾶπνοὴ, idem. Th. πνέω.
'Ἀμπνέω, et ἀμπνείω, *respiro,* pro 'ἀνᾶπνέω.
"Ἀμπνῦε, imperat. aor. 2. Poët. ab ἀναπνέω.
'Ἀμπνύνθη, 3. sing. a. 1. ind Ion. pro ἠμπνύνθη, *respiravit:* ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poët. ex ἀνὰ et πνέω.
"Ἀμπνῦτο, 3. sing. aor. 2. med. ab ἀναπνέω.
'Ἀμπολεῖν, *animo volutare,* Poët. Syncop. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω, *verto, versor.*
'Ἀμπόλἴν, *per urbem,* Poët. pro ἀνὰ πόλιν.
'Ἀμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, à πόνος.
"ἈΜΠΡΟΝ, ȣ, τὸ, *funis quo boves trahuntur.*

'Αμπτάμενα, *revolantia*, pro 'ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

'Αμπυκίδην, acc. ab 'Αμπυκίδης, ε, ὁ, *Amphyci vel Ampyci filius.*

"ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ vel ἡ, *reticulum muliebre:* qu. ab ἀμπέχω, *circumdo.*

"Αμπωσις, εως, ἡ, *reciprocatio æstûs marini*, per Sync. pro 'ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo.*

'Αμπωτίζω, f. ίσω, *resorbeo:* ab ἄμπωτις.

"Αμπωτις, idem q. ἄμπωσις: q.v.

'ΑΜΥΓΔΑΛΕΑ, ας, ἡ, *amygdalus.* Hinc per Metathesin, Angl. ALMOND.

"Αμυγμα, ατος, τὸ, 'ἀμυγμὸς, ε, ὁ, *vellicatio, laniatio, scarificatio:* ab ἀμύσσω.

"Αμυδις, Poët. seu Æol. pro "ἅμα.

'ΑΜΥΔΡΟΣ, ὰ, ὸν, *subobscurus.*

"Αμυδρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *humidus.* ab ἅμα et ὕδωρ.

'Αμύητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non initiatus:* ab α et μυέω.

'Αμύθαν, ανος, ὁ, Poët. pro 'Αμυθάων, άονος, nomen viri.

'Αμύθητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *dictu perdifficilis, ineffabilis, inenarrabilis:* ex α et μυθέομαι.

'Αμύκητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine mugitu, vacuus bubus:* ex α priv. et μυκάω, *mugio.*

'Αμύκλαθεν, adv. ἐκ τῶν 'Αμυκλῶν. 'Αμύκλαι, ῶν, αἱ, *Laconici calceamenti genus.*

'Αμυκλαΐσδειν, Dor. pro 'ἀμυκλαΐζειν, *Laconicè loqui.*

"Αμυκος, ε, ὁ, *Amycus*, nom. propr.

"Αμυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non molitus:* à μύλη. It. *roboris species:* ἄμυλον, τὸ, *amylum.*

'Αμύμονα, acc. sing. ab

'ΑΜΥΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus:* q. d. ἀμώμων· vel ἄμωμος, *qui nihil commisit τῆς μυγμῆς*, h. e. *derisione dignum:* à μύζω, *derideo:* per Sync. τε γ, pro ἀμύγμων.

"Αμυνα, ης, ἡ, *propulsatio injuriæ:* et ἀμύνη, ης, ἡ, *auxilium:* ab ἀμύνω.

'Αμῦναι, a. 1. inf. act. 'ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. 'ἀμύνασθαι, a. 1. inf. m. "ἄμυνον, a. 1. imp. act. 'ἀμυνέμεν, inf. Ion. pro 'ἀμύνειν, ut 'ἀμυνέμεναι, Dor. 'ἀμυνεῦσι, Ion. pro 'ἀμύνεσι, 3. pl. f. ab ἀμύνω.

'Αμύντας, ε, ὁ, *Amyntas*, nom. viri.

'Αμυντήριος, ίε, ὁ ϗ ἡ, *auxiliatorius.*

'Αμύντωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, et 'ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, *auxiliator:* sed 'Αμύντωρ, ορος, ὁ, est nom. propr. viri.

'ΑΜΥ'ΝΩ, f. υνῶ, *auxilior, propello; arceor:* perf. ἤμυγκα, a. 1. ἤμυνα, a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, ατο, f. 1. m. 'ἀμύνεμαι. 'ἀμύνω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act.

'Αμύξεις, *lacerabis*, f. 1. verbi ἀμύσσω.

"Αμυξις, εως, ἡ, id. q. ἀμύγμα, q. v.

'ΑΜΥ'ΣΣΩ, vel 'ἀμύττω, *rado unguibus, lacero*, f. ξω, perf. ἤμυχα, a. 1. inf. m. 'ἀμύξασθαι· ab αἷμα, qu. αἱμύσσω. Hinc

'Αμυχμὸς, ε, ὁ, ac 'ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, *laceratio, vulnus.*

'Αμυστὶ, adv. *raptim*, et *sine respiratione:* ab α et μύω.

"Αμυστις, ιδος, ἡ, *poculi* vel *potandi genus, cùm poculum largius exsiccatur;* à μύω.

'Αμφ' pro ἀμφὶ.

'Αμφαγαπῶντες, præs. part. pl. ab ἀμφαγαπάω, *valdè diligo.*

'Αμφαγέρομαι, et ἀμφαγερέθομαι, *undique colligor circa aliquem.* Ex ἀμφὶ et ἀγείρω.

'Αμφαδὰ, ἀμφάδην, et ἀμφαδὸν, *palàm*, adv. pro ἀναφανδὸν, et ἀναφανδά· hinc

'Αμφάδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *manifestus.* ἀμφαδίη, ης. ἀμφαδίην, *manifestè*, adv. Omnia à φαίνω.

"Αμφαινε, Poët. pro 'ἀνέφαινε, 3. sing. imperf. ab

'Αμφαίνω, pro ἀναφαίνω, *ostendo.*

'Αμφαΐσσομαι, *undique irruo, huc illuc fugio.* Ex ἀμφὶ et αἴσσω.

'Αμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης, q. v.

"Αμφανε, Poët. pro ἀνέφανε, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

'Αμφαξονέω, *exorbito*, cùm ἄξων *currûs* in utrumque latus vergit, et non rectè hæret.

'Αμφαραβέω, f. ήσω, aor. 1. Ion. ἀμφαράβησα, *circumstrepo.* Ex ἀμφὶ et ἀραβέω.

'Αμφαράβιζον, *circumstrepebant*, imperf. Ion. ab ἀμφαραβίζω. ex ἀμφὶ et ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαβάριζον.

'Αμφασίη, ης, ἡ, *obmutescentia*, Ion. et Poët. metri gratiâ, pro ἀμφασία, ας, ἡ, *loqui non posse, stupor quo vox intercipitur:* ex α et φημί.

"Αμφαυξις, ἡ, *truncus abietis post ramos recisos.*

'Αμφαφάασθαι, *circumtractari*, pro ἀμφαφᾶσθαι· ab ἀμφὶ, *circa*, et ἀφάω, *tango.*

'Αμφείπετο, imperf. m. 3. sing. ind. ab ἀμφέπομαι, *foveo, agito.* ἄμφεπε, 3. sing. imperf. Ion. ab ἀμφέπω, *persequor.* Th. ἕπω.

'Αμφεκάλυπτον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. *cooperiebant.* ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego.* Th. καλύπτω.

'Αμφεκάρη, *circumtruncatus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφικείρομαι. Th. κείρω.

'Αμφεπονήθη, *consumpsit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ἀμφινέομαι.

'Αμφέπω, et ἀμφιέπω, *circumtracto, circumsisto; circa quidpiam versor et occupatus sum, foveo; persequor.* Ex ἀμφὶ et ἕπω.

'Αμφέρεσθαι, Poët. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, *recipere:* ab ἀναφέρω.

'Αμφέρχομαι, *circumvenio:* ab ἀμφὶ et ἔρχομαι.

'Αμφέστην, 1. sing. a. 2. ind. ab ἀμφίστημι, *circumsto.* Th. ἵστημι.

'Αμφεφόβηθεν, *utrinque in fugam conjecti sunt*, a. 1. pass. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν. à φοβέομαι.

'Αμφέφυγες, *evasisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω.

'Αμφέχυτο, pro ἀμφικέχυτο, *circumfusus erat*, plusq. perf. pass. Ion. ab ἀμφιχέω, a. 1. ἀμφεχύθην. Th. χέω.

'Αμφήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *utrinque acutus*, aut *anceps:* ab ἀκὴ, *mucro:* qu. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

'Αμφήλυθον, aor. 2. verbi ἀμφέρχομαι.

'Αμφηρεφέα, acc. sing. ab ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *undique tectus:* ex ἀμφὶ et ἐρέφω.

'Αμφήριστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *anceps, controversus:* ex ἀμφὶ et ἔρις, *contentio, disceptatio.*

'ΑΜΦΙ', præp. *circa:* cum gen. quoque *de, propter, per;* cum accus. *circa*, et *circiter;* cum dat. *circum, circa, de, propter, contra.*

'Αμφιάζομαι, et 'Αμφιάζω, *induo:* f. άσω. perf. pass. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, *indumentum, vestis:* ab ἀμφιέννυμι.

'Αμφιάραος, ε, ὁ, peritissimus vates, Oïclei filius: undè et 'Οϊκλείδης, voc. à Pindaro.

'Αμφιαχυῖαν, acc. part. perf. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχέω, *circumsono.*

Ἀμφιβαίνω, *circumeo, lustro*, f. βήσομαι. perf. βέβηκα. ex ἀμφὶ et βαίνω.

Ἀμφιβάλη, a. 2. sub. ἀμφιβάλε, a. 2. imperat. m. ex

Ἀμφιβάλλω, *circumjicio, circumdo*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, *dissentio, disceptatio.*

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, *circuitio*; acc. ἀμφίβασιν· ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβέβηκας, *tueris*: perf. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in terrâ et aquâ vivens*; pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ et βίος, *vita.*

Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, *vestimentum, indumentum*: ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληστεύω, f. εύσω, *reti capio*: ab

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, *rete piscatorium, verriculum*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

Ἀμφιβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumsonus*: ex ἀμφὶ et βοάω.

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, *piscator*, Esa. xix. 1.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, *ambiguitas*: ex

Ἀμφίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ambiguus*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

Ἀμφίβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circa hominem tegens undique*: ex ἀμφὶ et βροτός.

Ἀμφιβρύχω, perf. ἀμφιβέβρυχα, *circumsono*: ab ἀμφὶ et βρύχω.

Ἀμφιγέγηθε, *circum oblectatus est*, 3. sing. perf. m. ab ἀμφιγήθω. Th. γηθέω.

Ἀμφιγνοέω, *aliquâ ex parte cognosco, dubito*; f. ήσω, perf. ηκα. Ex ἀμφὶ et νόος, *mens.*

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ καὶ ἡ, *utroque pede claudus*, Vulcani Epith. ex ἀμφὶ et γυιός.

Ἀμφίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utrinque acutus*: ab ἀμφὶ et γυιὸς, vel γυῖον. Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod potest utrinque lædere.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, *Amphidamas*, nomen propr. q. à δαμάζω.

Ἀμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδασὺς, *utrinque hirsutus.* Th. δασύς.

Ἀμφιδέδηα, perf. m. ἀμφιδεδήει, 3. sing. pl. perf. m. Ion. ex ἀμφὶ et δαίω, *divido, convivor, scio, comburo.*

Ἀμφιδέαι, ων, αἱ, *catenæ, annuli*: ex ἀμφὶ et δέω, *ligo.*

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ambidexter, ambiguus.* Th. δεξιά.

Ἀμφιδέρχθης, 2. sing. a. 1. pass. Ion. verbi ἀμφιδέρκομαι, *circumspicio*, f. ξομαι. Th. δέρκω.

Ἀμφιδεύτατος, ου, ὁ, *postremus, minutissimus*: ab ἀμφὶ et δεύτατος.

Ἀμφιδινέω, *circumvolo*: ἀμφιδεδίνηται, perf. pass. à δινέω.

Ἀμφιδοκεύειν, *observare capiendi causâ.* Th. δοκεύων.

Ἀμφίδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anceps*: ἀμφιδοξέω, *ambigo*: à δόξα.

Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *undique laceratus*: Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς et ἀμφίδρυφος· à δρύπτω, *lacero.*

Ἀμφίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod utrinque potest δύεσθαι· i. e. *subiri.*

Ἀμφιδὺς, *indutus*: a. 2. part. act. ab ἀμφίδυμι. Th. δῦμι.

Ἀμφιειμένος, *indutus*: perf. part. pass. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιελαύνω, f. ελάσω, aor. Ep. ἀμφιέλασσα, *circumduco.* Ex ἀμφὶ et ἐλαύνω.

Ἀμφιελίσσας, *utrinque agitatus*: acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab εἱλίσσω, *volvo.* Th. εἱλέω.

Ἀμφιέννυμι, *vestio*: f. έσω, perf. pass. ἠμφίεσμαι, et ἠμφίειμαι· ex ἀμφὶ et ἕννυμι.

Ἀμφιέποντες, *gubernantes*: præs. part. ex

Ἀμφιέπω, *tracto, circa quidpiam versor, curo, persequor*: ex ἀμφὶ et ἕπω.

Ἀμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. Ἀμφίεσμαι, Ion. pro ἠμφίεσμαι, perf. ind. pass. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιεύω, f. εύσω, aor. Ion. ἀμφίευσα, *circumcremo.* Ex ἀμφὶ et εὕω.

Ἀμφιζάνω, ab ἱζάνω, *adhæreo, circumsedeo*: fut. ήσω. Th. ἵζω.

Ἀμφιθάλασσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui utrinque mari cingitur*: ex ἀμφὶ et θάλασσα.

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *circumfloridus*: item *patrimus* et *matrimus.* Th. θάλλω.

Ἀμφιθέατρον, ου, τὸ, *Amphitheatrum.*

Ἀμφίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui utrinque poni potest*: ab ἀμφὶ et τίθημι.

Ἀμφιθέω, f. θεύσομαι, *circumcurro*: à θέω, *curro.*

Ἀμφιθηλέω, ῶ, *undique vireo*: ab ἀμφὶ et θηλέω.

Ἀμφίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domus quæ anticas et posticas fores habet.* Th. θύρα.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψοι, 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego.* Th. καλύπτω.

Ἀμφικάρης, έος, ὁ καὶ ἡ, *utrinque ansatus, biceps.* Th. κάρηνον, vel κάρα.

Ἀμφικεάσσας, *circumscindens, dividens*: a. 1. part. act. Poët. pro κεάσας. vide ἀμφικεάζω.

Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumfluus*: ἀμφοτέρωθεν κλυστὸς, καὶ κλυζόμενος.

Ἀμφίκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *latè comans, undique frondosus*: ex ἀμφὶ et κόμη.

Ἀμφικρέμαμαι, f. άσω, *circumpendeo.* Th. κρεμάω.

Ἀμφικυλίσσαις, Æol. et Poët. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. Th. κυλίω, f. ίσω, perf. ικα.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, *poculum rotundum et utrinque ansatum*: ex ἀμφὶ et κύπελλον. δέπας semper cum ἀμφικύπελλον adjungitur.

Ἀμφιλαβὴς, έος, vel ἀμφιλαφὴς, ὁ καὶ ἡ, *amplus*: ex ἀμφὶ et λαμβάνομαι, quod utrinque capi debeat.

Ἀμφιλαχαίνω, *circumcirca fodio*: à λαχαίνω.

Ἀμφιλέγω, f. ξω, *quasi ab utrâque parte dico, ambigo, rixor*: sed in usu est ἀμφιλογέω. ex ἀμφὶ et λέγω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, *disceptatio, ubi ex utrâque parte contenditur*: ex ἀμφὶ et λέγω.

Ἀμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *controversus, dubius.* ex iisd.

Ἀμφίλοχος, ου, ὁ, *Amphilochus*, nom. viri.

Ἀμφίλυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sublustris*: à λύκη, *lux prima*; vel à λύκος, quòd sit similis λυκείῃ, *lupinæ pelli*, quæ est cinerei coloris; vel à λύγη, *tenebræ.*

Ἀμφιμάσασθε, ἀπομάξατε, *abstergite*: a. 1. m. imp. à μάζω, f. ξω et σω, *purgo.*

Ἀμφιμάτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, *qui est in matrice* seu *utero.* Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχωμαι, *circumpugnavero*: præs. sub. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαιναι, *utrinque nigræ.* Sic dicuntur φρένες, quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Ἀμφιμέμυκε, *circummugiit*: perf. m. ab ἀμφιμυκάω.

Ἀμφινέμομαι, *circumpasco, incolo*: à νέμω.

Ἀμφιξέω, *circumrado*: f. ξέσω, a. 1. ἀμφίξεσα· à ξέω.

Ἄμφιος, ου, ὁ, *Amphius*: nom. propr.

'Αμφίπαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pellis densus:* à παλτόν.

'Αμφίπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *campis undique cinctus:* ex ἀμφὶ et πέδον.

'Αμφιπέλομαι, *adsum, existo, versor circum aliquem.* Ex ἀμφὶ et πέλομαι.

'Αμφιπένομαι, *operam pono, occupatus sum circa aliquid:* à πένομαι.

'Αμφιπερικτίοσι, *vicinis:* dat. pl. ab ἀμφιπερικτίονες. Th. κτίζω.

'Αμφιπεριστέφομαι, *circumdor, circumfundor.* Ex ἀμφὶ, περὶ, et στέφομαι.

'Αμφιπεριστρώφα, imperf. Ion. ab ἀμφιπεριστροφάω, *circumverto:* ex ἀμφὶ, περὶ, et στρέφω.

'Αμφιπεσοῦσα, *amplexa:* a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

'Αμφιπιέζω, *circum premo:* ex ἀμφὶ et πιέζω.

'Αμφιπίπτειν τινὰ, *aliquem complecti.* Th. πίπτω.

'Αμφίπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utrinque percutiens,* item *utrinque percussus:* ex ἀμφὶ et πλήσσω, *percutio.*

'Αμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisdem.

'Αμφιπολεύω, f. εύσω, *obambulo, comitor:* à πολέω, *versor:* Poët. πολεύω.

'Αμφίπολις, εως, ἡ, *Amphipolis:* nom. urbis.

'Αμφίπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *minister,* vel *ministra.* Hinc ἀμφιπολεῖν, *famulari:* ex ἀμφὶ et πολέω, *versor.*

'Αμφιπονέομαι, οῦμαι, *satago, occupor in aliquâ re.* Ex ἀμφὶ et πονέω.

'Αμφιποτάομαι, *circumvolito:* à ποτάομαι.

'Αμφίπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utrinque ardens.* Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

'Αμφιῤῥύτῳ, dat. sing. ab ἀμφίῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus:* ex ἀμφὶ et ῥέω. Unde et

'Αμφιρῶ, contr. nom. mulieris.

'Αμφὶς, *utrinque, in medio,* adv. Est et præposit. cum gen. *sine, seorsum, extra.*

'Αμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

'ΑΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, *ambigo, dubito, controversor.* ἀμφισβητήσειᾶ, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς et βάω, *eo.* Hinc

'Αμφισβήτησις, εως, et ἀμφισβησίη, ης, ἡ, *disceptatio, contentio, dubitatio.*

'Αμφιστιλάμενος, *colligatus:* a. 1. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, *orno.*

'Αμφιστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utrinque coronatus:* item *undique plenus:* ex ἀμφὶ et στέφω.

'Αμφίστημι, aor. 2. ἀμφέστην, *circumstare facio.* sed aor. 2. perf. et plusqp. act. et vox med. in signif. intrans. *circumsto.* Ex ἀμφὶ et ἵστημι.

'Αμφίστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *versipellis, utrinque acutus.* Th. στόμα.

'Αμφιστρατάομαι, *obsideo:* ab ἀμφὶ et στρατός.

'Αμφιστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perplexus, contortus.* Ex ἀμφὶ et στρέφω.

'Αμφιταθεὶς, *circum extensus:* a. 1. part. pass. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.

'Αμφιτάπης, ητος, ἡ, et 'Αμφιτάπις, ιδος, ἡ, et 'Αμφίταπος, ȣ, ὁ, *tapes utrinque villosus.* Th. τάπης.

'Αμφιτίθει, *circumpone:* præs. imp. act. qu. ab ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.

'Αμφιτρέμω, *undiquaque, valde tremo.* Ex ἀμφὶ et τρέμω.

'Αμφιτρίτη, uxor Neptuni: *mare:* ex ἀμφὶ et τρίζω, *strido.*

'Αμφιτρομέω, *tremo ab omni parte.* Th. τρομέω.

'Αμφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ et τρύω.

'Αμφιτρυωνιάδης, ȣ, ὁ, per Epenth. pro 'Αμφιτρυωνίδης, *filius Amphitryonis.*

'Αμφίφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *clavis undique distinctus:* ex ἀμφὶ et φαλός· item *splendidus.*

'Αμφιφοβέομαι, 3. pl. aor. 1. pass. ἀμφεφόβηθεν, *metu percellor circa.* Ex ἀμφὶ et φοβέομαι.

'Αμφιφορεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, *amphora,* utrinque auriculas habens: ab ἀμφὶ et φέρω.

'Αμφιφράζομαι, *probè considero.* Ex ἀμφὶ et φράζομαι.

'Αμφιφύω, plusq. perf. ἀμφιπεφύκειν, *circumgigno, undique produco;* sed perf., plusq. perf., et aor. 2. intrans. *circumcrevi, circumcirca natus vel ortus sum.* Ex ἀμφὶ et φύω.

'Αμφιχαίνω, *absorbeo,* propriè *circumhio:* à χαίνω.

'Αμφίχαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utrinque capillatus.*

'Αμφιχέαι, a. 1. inf. ab

'Αμφιχέω, ῶ, *circumfundo, fundo* seu *spargo circa.* Th. χέω.

'Αμφιχρίζομαι, f. ίσομαι, aor. 1. subj. ἀμφιχρίσομαι pro ἀμφιχρίσωμαι; *circum ungo me.* Ex ἀμφὶ et χρίω.

'Αμφιχυθεῖσα, *circumfusa:* a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω.

'Αμφίχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *terrâ aggestâ utrinque munitus:* ex ἀμφὶ et χέω.

'Αμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω. Th. χέω.

'Αμφίχωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utroque pede claudus:* à χωλός.

'Αμφόδιον, ȣ, τὸ, *parvus vicus, parva platea.*

"Αμφοδον, ȣ, τὸ, *via urbis, platea, vicus:* ab

"Αμφοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bivium:* q. d. ἄμφω ὁδῷ, *ambæ viæ.*

'Αμφοῖν, gen. et dat. dual. ab ἄμφω.

'Αμφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, *per cædem.*

'Αμφορέας, acc. plur. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεύς.

'Αμφότερος, α, ον, *uterque, ambo.* ἀμφοτέρῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφοτέραις· ut et ἀμφοτέροισιν, m. g. Hinc ἀμφοτέρωθεν, *utrinque,* adv. 'Αμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρους. Th. ἄμφω.

'Αμφοτέρωσε, adv. *utroque, in utramque partem.*

'Αμφράσσαιτο, *animadverteret,* a. 1. opt. Poët. ab ἀνὰ et φράζομαι.

'Αμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, *per plantas.*

"Αμφω, *ambo,* vel *ambæ.* ἀμφοῖν, gen. et dat.

'Αμφώης, εος, ὁ ϗ ἡ, *utrimque aures habens; utrimque ansatus;* ex ἀμφὶ et οὖς, ὠτὸς, *auris.*

"Αμφωτος, idem.

'Αμφωτὶς, vel ἀμφωτὶς, ίδος vel ιδος, ἡ, *inauris, aurium ornamentum,* vel *munimentum; poculi genus utrimque ansas habens:* ab ἀμφὶ et οὖς, ὠτός.

"Αμωγος, 'Αμώγου, Sacrorum rex.

'Αμῷεν pro 'ἀμάοιεν, ab ἀμάω.

'Αμώμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus.* 'ἀμωμήτοιο, gen. Ion. Hinc

'Αμωμήτως, adv. Ex α et μωμητὸς, *vituperabilis,* quod à μωμέομαι. Th. μῶμος.

"ΑΜΩΜΟΝ, ȣ, τὸ, *amomum,* frutex et aroma.

"Αμωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maculæ expers:* ex α et μῶμος.

'Αμὼν, ὁ, nomen viri indecl. *Fidelis:* Sed

'Αμῶν, Dor. pro ἡμῶν.

'Αμῶνται, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω. 'Αμώντεσσι, pro 'ἀμῶσι, dat. pl. part. Poët.

'Αμὼς, ὁ, nomen viri indecl. *Robustus.*

'Ἄμῳς, *metas*, 2. sing. præs. opt. 'ἀμῷοιμι, ῷμι, ῷοις, ῷς, ῷοι, ῷ· ab ἀμάω, *meto*.
'Ἀμωσγέπως, *quoquo modo, quovis modo*: ab ἀμὸς, *unus*.
"Ἀμωτᾰ, ων, τὰ, *castaneæ*.
*ἌΝ, conjunctio potentialis, cum optat. et conjunctivo, imperfecto et aoristis indicativi addit vim optativi et conjunctivi: item conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, *si*. Poëtæ pro eâ ponunt κε, κεν. Est etiam "ἂν, pro 'ἀνὰ, Poëtis; et *ἂν pro "ἀνᾶ.
'ἈΝᾺ, *per, inter, in, adversus, juxta, cum, circa*, præp. regens acc. et *cum, super*, dat. In compos. valet *retrò, rè, sursùm*. 'Ανὰ pro σὺν, Dor. est distributionis nota.
"Ἄνᾰ, *surrexit*, per Apoc. pro ἀνέστα, quod pro ἀνέστη, Ion. et η mutato in α, a. 2. ind. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est et "ἀνᾰ, *surge*, pro 'ἀνάστᾰ, et 'ἀνάστηθῐ, a. 2. imperat. act. Est et "ἀνᾰ, vocat. sing. ab ἄναξ, *rex*: vel per Apoc. pro "ἀνασσᾰ, *regina*.
'Ἀνᾰ'βᾰ, pro 'ἀνᾰ'βᾶθῐ, vel 'ἀνᾰ'βηθῐ, *ascende*, a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.
'Ἀνᾰβαθμῖς, ῖδος, ἡ, *gradus*.
'Ἀνᾰβαθμὸς, ȣ, ὁ, *gradus*.
'Ἀνᾰβᾰθρον, ȣ, τὸ, et 'Ἀνᾰβᾰθρᾰ, ας, ἡ, *scala*: ab ἀναβαίνω.
'Ἀνᾰβαίνω, *ascendo*, f. βήσομαι. perf. βέβηκᾰ. a. 2. 'ἀνέβην. part. 'ἀνᾰβᾱς.
'Ἀνᾰβάλλεσθαι, inf. pass. ab ἀναβάλλω.
'Ἀνᾰβάλλω, *procrastino, differo*, f. βαλῶ. perf. βέβληκᾰ. a. 2. 'ἀνέβαλον. m. 'ἀνεβαλόμην, ȣ, ετο. perf. m. 'ἀνᾰβέβολᾰ. Ex ἀνὰ et βάλλω.
'Ἀνᾰβάντες, nom pl. ab 'Ἀνᾰβᾱς, *ascendens*, a. 2. part. act. 'ἀνᾰβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.
'Ἀνᾰ'βᾰσῐς, εως, ἡ, *adscensio*: ab eodem.
'Ἀνᾰβᾱ'σομαι, *conscendam*, f. 1. Dor. pro 'ἀνᾰβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.
'Ἀνᾰ'βᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui conscendi potest*; ab eodem.
'Ἀνᾰβεβιωκὼς, perf. part. act. ab ἀναβιόω, q. v.
'Ἀνᾰβέβρῠχεν, *scaturit*, à βρύχω, *frendo, strideo*: quod dicitur de mari.
'Ἀνᾰ'βηθῐ, a. 2. imper. verbi ἀναβαίνω.
'Ἀνᾰβήμεναι, pro ἀναβῆναι, inf. aor. 2. verbi ἀναβαίνω.
'Ἀνᾰβῐβάζω, *ascendere facio, impono, subduco*: f. ἄσω, perf. βεβῐ'βᾰκᾰ. a. 1. 'ἀνεβῐ'βᾰσᾰ. Th. βαίνω.
'Ἀνᾰβῐοίην, *reviviscam*, Att. pro 'ἀνᾰβιῴην, a. 2. opt. act. ab
'Ἀνᾰβῐόω, ῶ, *revivisco*. Th. βίος, *vita*.
'Ἀνᾰβῐ'ωσῐς, εως, ἡ, *resurrectio*.
'Ἀνᾰβιώσκομαι, *revivisco, reviviscere facio*: ab ἀναβιόω.
'Ἀνᾰβλαστᾰ'νω, et -στέω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *repullulo*. Simplex, βλαστάνω.
'Ἀνᾰβλέπω, *oculis attollo, visum recipio*: f. ψω, perf. φᾰ. a. 1. ψα. Th. βλέπω. Hinc
'Ἀνᾰ'βλεψῐς, εως, ἡ, *visûs recuperatio*.
'Ἀνᾰβλήδην, Ion. ἀμβλήδην, adv. *vehementer*: ab ἀναβάλλω.
'Ἀνᾰ'βλησῐς, εως, ἡ, *dilatio*: ab ἀναβάλλω.
'Ἀνᾰβλύζω, *scaturio*: à βλύζω.
'Ἀνᾰβοᾰ'ω, ῶ, *exclamo*, f. ήσω. perf. κᾰ. a. 1. ησᾰ.
'Ἀνᾰβοῆσᾰν, n. g. part. a. 1. Th. βοάω.
'Ἀνᾰβολάδην, Ion. ἀμβολάδην, adv. *vehementer, cunctanter*. Ab ἀναβάλλω.
'Ἀνᾰβόλαιον, ȣ, τὸ, *amiculum, pallium*: ex ἀναβάλλω.
'Ἀνᾰβολὴ, ῆς, ἡ, *egestio, dilatio*: ab eodem.
"Ἀνᾰβος, ω, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro "ἄνηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impubes*: ex α et ἥβη, *pubeo*.
'Ἀνᾰβράζω, et -σσω, *fervefacio*. Th. βράζω.
'Ἀνᾰβρᾰ'χω, f. ξω, *madefacio*; *insono, resono*. Ex ἀνὰ et βράχω.
'Ἀνᾰβρόχω; *resorbeo*, a. 1. Æol. opt. 'ἀνᾰβρόξειᾰ. 'ἀνᾰβροχθεὶς, a. 1. part. pass. à βρόχω.
'Ἀνᾰβρῠχᾰ'ομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *cum rugitu defleo*. Th. βρύχω.
'Ἀνᾰβωλᾰκῖᾰ γῆ, *terra, quæ, dum aratro proscinditur, glebas in altum mittit*. Th. βῶλος, *gleba*.
'ἈΝᾸΓΑΛΛΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *Morsus gallinæ*, herba.
'Ἀναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.
'Ἀνάγγειλον, imperat. ab
'Ἀναγγέλλω, *renuntio*, f. λῶ, εῖς, εῖ. perf. 'ἀνήγγελκᾰ. a. 1. 'ἀνήγγειλᾰ. a. 2. 'ἀνήγγελον. perf. pass. 'ἀνήγγελμαι. a. 2. pass. 'ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνὰ et ἀγγέλλω.
'Ἀνᾰγείρω, f. ερῶ, aor. 1. Ion. 'ἀνέγειρᾰ, *colligo, congrego*. Ex ἀνὰ et ἀγείρω.
'Ἀνᾰγεῖσθαι, Dor. pro 'ἀνηγεῖσθαι, *narrare*.
'Ἀνᾰγελᾰ'ω, f. ᾰ'σω, *valdè rideo*: ex ἀνὰ et γελάω.
'Ἀνᾰγεννᾰ'ω, ῶ, *regenero*, f. ήσω. perf. ηκᾰ. perf. pass. 'ἀνᾰγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γίγνομαι.
'Ἀνᾰγῑνώσκω, [pro quo potiùs legendum videtur 'Ἀνᾰγιγνώσκω] *lego*, item *persuadeo*: 'ἀνᾰγιγνώσκεις βασιλέα στρατεύεσθαι, Herod. f. 1. m. 'ἀναγνώσομαι. perf. act. 'ἀνέγνωκᾰ, a. 2. 'ἀνέγνων. perf. pass. 'ἀνέγνωσμαι, σαι, σται. a. 1. pass. 'ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω.
'Ἀναγκάζω, *cogo*: imperf. ἠνάγκαζον. f. ᾰ'σω. perf. ἠνάγκᾰκᾰ. perf. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.
'Ἀναγκαίη, ης, ἡ, *necessitas*. ἀναγκαίῃ, adv. *necessariò*: ab
'Ἀναγκαῖος, αίᾱ, αῖον, *necessarius, amicus*: compar. 'ἀναγκαιότερος. superl. 'ἀναγκαιότᾰτος. gen. pl. 'ἀναγκαιοτᾰ'των· ab ἀνάγκη.
'Ἀναγκαστὸς, ἡ, ὸν, *coactus*. ἀναγκαστῶς, *coactè*, adv. ab ἀνάγκη.
'ἈΝΑ'ΓΚΗ, ης, ἡ, et Dor. 'ἀνάγκᾱ, *necessitas*: ab α priv. et ἄγω· duci enim et impelli nequit. Hinc 'ἀναγκαῖος, *necessarius*, 'ἀναγκαίως, *necessariò*. 'ἀναγκάζω, &c.
'Ἀνάγκῠλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *uncus, curvus*.
'Ἀνᾰγλῠκαίνω, *iterum dulce reddo*. Ex ἀνὰ et γλυκαίνω.
'Ἀνᾰγλῠκανθῶσῐ, *dulcedinem ceperint*: 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.
'Ἀνᾰ'γλῠφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sculptus, cœlatus*. Th. γλύφω.
'Ἀνᾰγνάπτω, idem quod γνάπτω, f. ψω. perf. φᾰ. a. 1. ψᾰ. a. 1. pass. φθην.
'Ἀνᾰγνείᾱ, ας, ἡ, *scelus, impuritas*: ab α et ἁγνός.
'Ἀνᾰγνόντες, a. 2. part. pass. 'ἀνᾰγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.
"Ἀνᾰγνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impurus*: ex α priv. et ἁγνὸς, *purus*.
'Ἀνᾰγνωρίζω, f. σω, perf. κᾰ, *recognosco*: à γνωρίζω.
'Ἀνᾰ'γνωσῐς, εως, ἡ, *lectio*, dat. ἀναγνώσει.
'Ἀνᾰγνώστης, ȣ, ὁ, *lector*: ab ἀναγινώσκω.
"Ἀνᾰγον, 3. pl. imperf. pro 'ἀνῆγον. Sic 'ἀνᾰ'γοντο, *reducti sunt*: imperf. pass. vel a. 2. m. pro 'ἀνήγοντο· ab ἀνάγω.
'Ἀνᾰγορᾱ'ν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγοράν.
'Ἀνᾰγόρευσῐς, εως, ἡ, *sententiæ declaratio, renunciatio*.
'Ἀνᾰγορεύω, f. εύσω, *proclamo*.
'Ἀνᾰγραμμᾰτίζω, *transpositis literis ex unâ voce alium efficere*.

Hinc ʼἀνᾰγραμμᾰτισμὸς, ȣ̃, ὁ. Th. γράφω.
ʼΑνᾰ́γραπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *manifestè scriptus, in acta relatus :* ex seq.
ʼΑνᾰγρᾰ́φω, f. ψω, *scribo.*
ʼΑΝᾸΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, et ʼἀνάγῡρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, fruticis nomen.
ʼΑνᾰ́γω, εις, ει, *subduco, augeo :* f. ʼἀνάξω. perf. ʼἀνῆχᾰ. a. 2. ʼἀνῆγον, Att. ʼἀνήγᾰγον. perf. pass. ʼἀνῆγμαι. a. 1. ʼἀνήχθην. part. ʼἀναχθεὶς, έντος, ὁ, *provectus :* ex ἀνὰ et ἄγω, *duco.*
ʼΑνᾰγωγὴ, ῆς, *educatio :* ab ἀνάγω.
ʼΑνᾰ́γωγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *contumax, malè institutus :* hinc ʼἀνᾰγωγῐ́ᾰ, *defectus disciplinæ :* ab α et ἀγωγή.
ʼΑνᾰδαίειν, *dividere.* Th. δαίω.
ʼΑνᾰδᾰ́σασθαι, *dividere,* a. 1. inf. m. ʼΑνᾰδασμὸς, ȣ̃, ὁ, *divisio.* Th. δαίω.
ʼΑνᾰδέδρομᾰ, ας, ε, *percurri :* perf. m. verbi ἀνατρέχω. ʼΑνᾰδέδρᾰμεν, *sursum cucurrimus,* 1. pl. perf. m. per Sync. pro ʼἀνᾰδεδρόμᾰμεν.
ʼΑνᾰδείκνῡμῐ, *ostendo :* f. ξω. perf. χᾰ. a. 1. ʼἀνέδειξᾰ. inf. ʼἀνᾰδεῖξαι. perf. pass. ʼἀνᾰδέδειγμαι. a. 1. ʼἀνεδείχθην. a. 1. m. ʼἀνεδειξᾰ́μην, ω, ᾰτο. Th. δείκνῡμι.
ʼΑνᾰ́δειξῐς, εως, ἡ, *ostensio :* ab ἀναδείκνυμι.
ʼΑνᾰδέκεσθαι, Ion. pro ʼἀνᾰδέχεσθαι, *recipere, polliceri :* Th. δέχομαι.
ʼΑνᾰδενδρᾰ́ς, ᾰ́δος, ἡ, *vitis arbustiva,* vel *sursum scandens in arborem :* ab ἀνὰ pro ἄνω, et δένδρον.
ʼΑνᾰδέξαι, Ion. pro ʼἀνᾰδεῖξαι, *ostendisse :* a. 1. inf. act. sic ʼἀνᾰδέξασθαι pro ʼἀνᾰδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.
ʼΑνᾰδέρκω, *suspicio, aspicio, oculos attollo.* Ex ἀνὰ et δέρκω.
ʼΑνᾰδεσμεύω, f. εύσω, *religo.*
ʼΑνᾰδέσμη, ης, ἡ, *ornamentum capitis :* ab ἀναδέω, *vincio.*
ʼΑνᾰδέχομαι, *excipio :* f. δέξομαι, perf. pass. δέδεγμαι, à δέχομαι.
ʼΑνᾰδέω, ῶ, f. ήσω, *religo.* Hinc
ʼΑνᾰδῆσαι, *religasse :* a. 1. inf. act.
ʼΑνᾰδηχθεὶς, *remorsus,* a. 1. part. pass. verbi ʼἀνᾰδᾰ́κνω. f. δήξομαι. a. 1. ἔδακον.
ʼΑνᾰδῐδάσκειν, *valdè docere,* vel *edocere,* et *dedocere.* Th. διδάσκω.
ʼΑνᾰδῐ́δωμι, *reddo :* f. ʼἀνᾰδώσω, a. 2. part. ʼἀνᾰδὲς, όντος.
ʼΑνᾰδῐ́πλωσῐς, εως, ἡ, *Reduplicatio,* figura : ex ἀνὰ et διπλόω.
ʼΑνᾰδοθεὶς, a. 1. part. pass. ʼἀνᾰδοθῆναι, inf. ʼἀνᾰ́δε, Att. ʼἀνᾰ́δοσο, *redde,* a. 2. imp. m. ʼἀνᾰδȣ̃ναι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.
ʼΑνᾰ́δοχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, et ʼΑνᾰδοχεὺς, έως, ὁ, *susceptor, sponsor :* ab ἀναδέχομαι.
ʼΑνᾰδρᾰμεῖν, *redire, crescere,* a. 2. inf. ʼἀνᾰδρᾰμȣ̃σᾰ, part. f. g. ʼἀνᾰδρᾰμὼν, m. g. ab ἀνατρέχω.
ʼΑνᾰδῡμῐ, *emergo :* et ʼΑνᾰδῡ́ομαι, *respuo, recuso, fugio :* ab ἀναδύω, *existo, emergo, recedo.* Th. δύω, vel δῦμι, *ingredior,* a. 2. ἔδυν.
ʼΑνᾰ́εδνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *dote carens, indotata :* ex α et ἕδνα, seu ἔδνα.
ʼΑνᾰείρω, *tollo in altum :* ab ἀείρω.
ʼΑνᾰ́ελπτα, *insperata,* pl. ab ʼἄελπτος, *insperatus.* ab α et ἐλπίς.
ʼΑναζᾰ́ω, ῶ, *revivisco :* f. ήσω. perf. ʼἀνέζηκᾰ. a. 1. ʼἀνέζησᾰ. ex ἀνὰ et ζάω.
ʼΑναζεῦξαι, *movere, discedere :* a. 1. inf. act. ab ʼἀναζεύγνῡμῐ, *moveo,* specialiter *castra.*
ʼΑναζέω, *ebullio,* f. ήσω. perf. ηκᾰ. a. 1. part. pass. ʼἀναζεσθεὶς, *fervefactus.*
ʼΑναζητέω, ῶ, *requiro :* f. ήσω. perf. ʼἀνεζήτηκᾰ. a. 1. ʼἀνεζήτησᾰ· à ζητέω.
ʼΑναζῠγὴ, ῆς, ἡ, *castrorum mutatio :* ab ἀναζεύγνυμι.
ʼΑναζωγρᾰφεῖται, *depingitur,* 3. sing. præs. ind. pass. ab
ʼΑναζωγρᾰφέω, ῶ, f. ήσω, *depingo.*
ʼΑναζώννῡμῐ, *succingo :* f. ζώσω. perf. ʼἀνέζωκᾰ. a. 1. ʼἀνέζωσᾰ. a. 1. m. ʼἀνεζωσᾰ́μην, ω, ᾰτο. Th. ζώννυμι.
ʼΑναζωννῠ́ω, vel ʼἀναζώννῡμῐ, *succingo.*
ʼΑναζωπῠρέω, ῶ, *exsuscito :* f. ήσω. perf. ʼἀνεζωπῠ́ρηκᾰ· ex ἀνὰ et ζωπυρέω.
ʼΑναζωσᾰ́μενος, a. 1. part. m. ab ἀναζώννυμι.
ʼΑνᾰθάλλω, *reviresco :* f. λῶ. perf. ʼἀνᾰτέθαλκᾰ. a. 2. act. ʼἀνέθᾰλον. Th. θάλλω.
ʼΑνᾰθάλπω, f. ψω, *refoveo, refocillo.* Th. θάλπω.
ʼΑνᾰθαρρέω, ῶ, f. ήσω, *fiduciam resumo.*
ʼΑνᾰθαρσέω, (activè et transitivè) *alacritatem de novo addo, animos fractos accendo.*
ʼΑνᾰθείην, ης, η, *retulerim,* a. 2. opt. act. : ind. ʼἀνέθην. inf. ʼἀνᾰθεῖναι. part. ʼἀνᾰθείς. Th. τίθημι.
ʼΑνᾰ́θεμᾰ, ᾰτος, τὸ, *anathema, exitio æterno destinatus :* ab ἀνατίθημι, *sepono, seorsum pono.*
ʼΑνᾰθεμᾰτίζω, *exsecror, diris devoveo, anathema esse declaro :* f. ῐ́σω. perf. ʼἀνᾰτεθεμᾰ́τῐκᾰ. a. 1. ʼἀνεθεμᾰ́τῐσᾰ. perf. pass. ʼἀνᾰτεθεμᾰ́τισμαι· ab ἀνάθεμα.
ʼΑνᾰθεμᾰτιῶ, f. Att. pro ʼἀνᾰθεμᾰτῐ́σω.
ʼΑνᾰθέμεν, et ʼἀνᾰθέμεναι, Dor. Æol. et Ion. pro ʼἀνᾰθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.
ʼΑνᾰθεωρέω, ῶ, *contemplor :* f. ήσω. perf. ʼἀνᾰτεθεώρηκᾰ. Th. θεωρός.
ʼΑνᾰθεώρησῐς, εως, ἡ, *contemplatio.*
ʼΑνᾰθηλήσει, *repullulabit.* f. ab ἀναθηλέω. Th. θάλλω.
ʼΑνᾰ́θημᾰ, ᾰτος, τὸ, *donarium,* seu *donum quod Deo consecratur :* ab ἀνατίθημι, *sepono.*
ʼΑνᾰθήσȣσῐ, 3. pl. f. 1. ind. ʼἀνᾰθήσειν, inf. ab ἀνατίθημι.
ʼΑνᾰθορέω, ῶ, *resilio,* a. 2. ʼἀνέθορον. Th. θορέω.
ʼΑνᾰ́θρεμμᾰ, ᾰτος, τὸ, idem ac θρέμμα· q. v. item *alumnus.*
ʼΑνᾰθρώσκω, *insilio, saltu conscendo :* à θρώσκω.
ʼΑνᾰθῡμῐᾰ́σῐς, εως, ἡ, *vapor :* ab ʼἀνᾰθῡμῐᾰ́ω, *exhalo.* Th. θυμιάω.
ʼΑναιδέᾰ, acc. ab ἀναιδής.
ʼΑναίδειᾰ, ᾱς, Ion. ʼἀναιδείη, ης, ἡ, *impudentia, importunitas :* cujus dat. sing. Ion. fit ʼἀναιδείηφῐ: φι per paragogen addito : ex ἀναιδής.
ʼΑναίδην, *impudenter :* ex
ʼΑναιδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *impudens.* Ex α priv. et αἰδὼς, *pudor.*
ʼΑναιδῶς, *impudenter :* ex præced.
ʼΑναίθω, *uro, accendo.* Ex ἀνὰ et αἴθω.
ʼΑναίμονες, *exsangues :* pl. ab ʼἀναίμων, ονος. Dicitur et ʼἄναιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, quod ab α et αἷμα.
ʼΑναιμοσάρκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *cujus caro sanguinis est expers :* ex α priv., αἷμα, et σάρξ.
ʼΑναιμωτεὶ, et ʼΑναιμωτῐ̀, adv. *sine cruore :* ab α et αἷμα.
ʼΑναίνεται, *recusat :* præs. ind. ʼἀναίνεαι, Ion. pro ʼἀναίνῃ, 2. sing. ʼἀναίνετο, *recusabat,* imperf. Ion. pro ʼἀνῄνετο, ab
ʼΑΝΑΙ͂ΝΟΜΑΙ, *renuo, recuso :* ʼἀναινομένη, præs. part. f. g. ab α et αἶνος, *assensio.*
ʼΑναῖξᾱς, a. 1. part. ab ʼἀναΐσσω.
ʼΑναιρεθῆναι, a. 1. inf. pass. ʼἀναιρείτω, 3. sing. præs. imp. act. ʼἀναιρȣ̃σαι, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω. Undè

'Ἀναίρειν, *suscipere, sequi.* Th. αἴρω.

'Ἀναίρεσις, εως, ἡ, *cædes:* acc. ἀναίρεσιν.

'Ἀναιρέω, *tollo, aboleo,* item *reddo responsum,* de oraculo: f. ήσω. perf. 'ἀνῄρηκα. a. 2. act. 'ἀνεῖλον. subj. 'ἀνέλω, ῃς, ῃ. 3. pl. 'ἀνέλωσι. a. 2. inf. 'ἀνελεῖν. a. 2. m. 'ἀνειλόμην, ου, ετο. a. 1. pass. 'ἀνῃρέθην. f. 1. 'ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω.

'Ἀναισθάνομαι, *sentio:* f. m. 'ἀναισθήσομαι· ab ἀνὰ et αἰσθάνομαι. Potiùs *non sentio:* ab α et αἰσθάνομαι.

'Ἀναίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *carens sensu.*

'Ἀναισθήτως, adv. *sinè sensu.*

'Ἀναισιμοῦν, præs. inf. *impendere, insumere.* Th. αἰσιμόω. Hinc

'Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, *sumptus, impensa.*

'Ἀναΐσσω, *sursum ruo, surgo:* f. ξω. Ex ἀνὰ et ἀΐσσω.

'Ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, *impudens sum.*

'Ἀναισχυντία, ας, ἡ, *impudentia:* a seq.

'Ἀναίσχυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impudicus:* ex α et αἰσχύνω.

'Ἀναίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insons:* ex α et αἰτία.

'Ἀναιτίως, adv. *absque causâ, sine culpâ.*

'Ἀνακαθαροῦνται, 3. pl. f. 1. med. vel 2. ab 'ἀνακαθαίρω, *repurgo.* Th. καθαίρω.

'Ἀνακαθίζω, *resideo:* f. ίσω. perf. 'ἀνακεκάθικα. a. 1. 'ἀνεκάθισα. Th. καινός.

'Ἀνακαινίζω, *renovo:* fut. ίσω. perf. 'ἀνακεκαίνικα. Th. καινός.

'Ἀνακαινόω, *renovo:* fut. ώσω. perf. 'ἀνακεκαίνωκα. Th. καινός.

'Ἀνακαιόμενος, *accensus:* part. pass. ab

'Ἀνακαίω, f. καύσω, *comburo.* Th. καίω.

'Ἀνακαλέω, et -λέομαι, *inclamo, revoco:* à καλέω.

'Ἀνακαλυπτήριον, ου, τὸ, *dies quo sponsa facie retectâ prodit:* τὰ 'ἀνακαλυπτήρια, *munus nuptiale:* ex ἀνὰ et καλύπτω.

Ἀνακαλύπτω, *delego:* f. ψω. perf. 'ἀνακεκάλυφα. perf. pass. -λυμμαι. Th. καλύπτω.

'Ἀνακάμπτω, propr. *reflecto, revertor:* f. ψω. perf. φα. a. 1. inf. 'ἀνακάμψαι· ex ἀνὰ et κάμπτω.

'Ἀνάκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *spinis carens:* ex α et ἄκανθα.

'Ἀνακάπτειν, *deglutire:* Th. κάπτω.

'Ἀνακέαται, Ion. pro 'ἀνάκεινται, *dicati sunt,* 3. pl. præs. Th. κεῖμαι.

'Ἀνάκειμαι, *discumbo.* Th. κεῖμαι.

'Ἀνακεκραγὼς, *exclamans:* perf. part. m. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω.

'Ἀνακεράννυμι, et 'Ἀνακεραννύω, et 'Ἀνακεράω, *commisceo, permisceo, tempero.* Th. κεράννυμι, *misceo.*

"Ἀνακες, et 'Ἀνακοὶ, οἱ, *Castor et Pollux.* 'Ἀνάκειον, *eorum templum.* 'Ἀνάκεια, τὰ, *eorum festum.* Ab 'ἀνακῶς, quoniam *sedulò* consulebant quieti Atheniensium: vel ab ἀνάσσω, *regno.*

'Ἀνακεφαλαιόω, *capita* seu *summas repeto, summatim repeto:* f. ώσω. perf. 'ἀνακεκεφαλαίωκα. præs. med. 'ἀνακεφαλαιόομαι, οῦμαι, *sub unum caput reduco, recolligo:* a. 1. m. 'ἀνεκεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλή. Hinc

'Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, *recapitulatio, redactio in summam.*

'Ἀνακεχωρηκέναι· vid. ἀναχωρέω.

'Ἀνακηκίω, *subsilio; sursum feror:* ex ἀνὰ et κηκίω.

'Ἀνακηρύσσω, f. ξω, *voce præconis renuncio.* Th. κήρυξ.

'Ἀνακινδυνεύειν, *iterum periclitari.* Th. κίνδυνος.

'Ἀνακινέω, f. ήσω, *moveo, suscito:* ex ἀνὰ et κινέω.

'Ἀνακίνησις, εως, ἡ, *commotio, suscitatio:* ex præcedente.

'Ἀνακιρνάμενος, *permixtus:* ex ἀνὰ et κιρνάω.

'Ἀνακλάζω, f. άγξω, *clango, clamo:* ex ἀνὰ et κλάζω.

'Ἀνάκλασις, εως, ἡ, *reflexio:* ex

'Ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, *refringo, reflecto, repercutio.* Th. κλάω, *frango.*

'Ἀνακλήτωρ, ορος, ὁ, *revocator:* ab ἀνακαλέω.

'Ἀνακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀνακλίνω.

'Ἀνακλιθήσονται, 3. pl. f. 1. 'ἀνακλῖναι, *reducere,* aor. 1. infin. act. ab ἀνακλίνω.

'Ἀνακλίνω, *repono, facio discumbere:* et pro *aperio:* f. ινῶ. perf. κέκλικα. a. 1. 'ἀνέκλινα. a. 1. pass. ἀνεκλίθην. f. 1. 'ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω.

'Ἀνακοὶ· vide "Ἀνακες.

'Ἀνακοίνεο, *communica:* præs. imp. pass. Ion. pro ἀνακοίνου· ab

'Ἀνακοινόω, *communico:* f. ώσω. perf. ωκα. a. 1. inf. m. 'ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινός.

Ἀνακοιρανέω, ῶ, *administro, obeo:* à κοίρανος.

'Ἀνακόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconsequens, non consentaneus, ineptus:* ex α et ἀκόλουθος.

'Ἀνακομίζομαι, *recupero, redeo:* hinc 'ἀνακομιδή, ῆς, ἡ, *receptio:* à κομίζω.

'Ἀνακομίζω, *refero.*

'Ἀνακοντίζω, *ejaculor, sursum ebullio, subsilio:* ab ἀκοντίζω. f. ίσω. perf. ικα.

'Ἀνάκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro 'ἀνήκοος, *sine auditu, imperitus, cui nomen ignotum:* ex α et ἀκόω.

'Ἀνακόπτω, *inhibeo, interpello:* f. ψω. perf. κέκοφα. a. 1. 'ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

'Ἀνακουφίζω, f. σω, *sublevo:* ex ἀνὰ et κουφίζω.

'Ἀνακούφισις, εως, ἡ, *sublevatio, allevatio:* à præc.

'Ἀνακράζω, *exclamo:* à κράζω. f. ξω.

'Ἀνακραθεὶς, ὁ, *permixtus:* pro 'ἀνακερασθεὶς, a. 1. part. pass. à κεράννυμι.

'Ἀνακρέμασαν, *suspenderunt:* 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. à κρεμάω. 'ἀνακρεμασθεὶς, a. 1. part. pass.

'Ἀνακρέων, οντος, ὁ, *Anacreon,* poëta Lyricus.

'Ἀνακρίνω, *quæstionem habeo, scrutor, dijudico:* f. νῶ. perf. 'ἀνακέκρικα. aor. 1. 'ἀνέκρινα. præs. pass. 'ἀνακρίνομαι, *dijudicor, inquiro, interrogo:* perf. 'ἀνακέκριμαι. a. 1. 'ἀνεκρίθην. Th. κρίνω. Hinc

'Ἀνάκρισις, εως, ἡ, *inquisitio.*

'Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνην, *pedetentim recedere.* Th. κρούω.

"Ἀνακτα, *regem:* acc. ab ἄναξ.

'Ἀνακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, *recupero.*

'Ἀνάκτεσι, dat. pl. Poët. ab ἄναξ.

'Ἀνακτήσασθαι, *revocari,* a. 1. inf. m. 'ἀνακτᾶσθαι, præs. inf. Ex ἀνακτάομαι.

'Ἀνάκτησις, εως, ἡ, *recuperatio.*

'Ἀνακτορία, ας, ἡ, *imperium.* 'ἀνακτόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *herilis:* ab ἄναξ.

'Ἀνάκτορον, ου, τὸ, *regia, palatium.*

'Ἀνακυκλισμὸς, οῦ, ὁ, *circumvolutio.*

'Ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, *circulatio.*

'Ἀνακυλίω, f. σω. perf. κα, *provolvo, prorepo, revolvo.* Th. κυλίω.

'Ἀνακυμβαλιάζω, *cum sonitu evertor* vel *ruo:* à κυμβαλίζω, *cymbalum pulso.* Th. κύμβος.

'Ἀνακύπτω, *erigo, surrigo, oculos et caput attollo,* ut aves cum bibunt: ex ἀνὰ pro ἄνω, et κύπτω.

'Ἀνᾰ́κωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *brevissimus, mutilus.* ex α priv. et κῶλον, *membrum.* ἀνάκωλοι δρομάδες, *dromades cameli, qui brevia habent crura.*
'Ἀνᾰκῶς, adv. *sedulò, regiè.* Th. ἄναξ.
'Ἀνᾰκωχεύω, *navem in anchoris stare facio, subductis velis:* ab ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, *intermissio:* quod ab ἀνέχω, *retineo.* Th. ἔχω.
'Ἀνᾰκωχὴ, ῆς, ἡ, *intermissio,* pro ἀνοχή.
'Ἀνᾰλᾰβεῖν, a. 2. inf. act. ab
'Ἀνᾰλαμβᾰ́νω, *recipio:* f. λήψομαι. perf. 'ἀνείληφᾰ. a. 1. 'ἀνέλᾰβον. part. 'ἀνᾰλᾰβών. a. 1. pass. 'ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω.
'Ἀνᾰλάμπω, f. ψω, *resplendeo, inflammor.* Th. λάμπω.
'Ἀναλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sine dolore.* Ab α et ἄλγος.
'Ἀναλγησῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *indolentia:* ab eodem.
'Ἀνάλγητος, ου, ὁ, idem ac 'Αναλγὴς, q. v.
'Ἀνᾰλεγομένων, gen. pl. part. præs. passiv. ab ἀναλέγω, *colligo.* Th. λέγω.
'Ἀνᾰ́λημμᾰ, ᾰτος, τὸ, *altitudo:* et
'Ἀνᾰ́ληψῐς, εως, ἡ, *sursum receptio:* ex ἀναλαμβάνω.
'Ἀνᾰ́λῐπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro 'ἀνήλῐπος, *discalceatus:* ex α et ἦλιψ.
'Ἀνᾰλίσκοισᾰ, ᾱς, ἡ, Dor. pro 'ἀνᾰλίσκουσᾰ, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi
'Ἀνᾰλίσκω, *consumo, destruo:* f. 'ἀνᾰλώσω. perf. 'ἀνήλωκᾰ. a. 1. 'ἀνήλωσᾰ. Th. ἁλίσκω.
'Ἀνάλκειᾰ, et 'Ἀναλκῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *ignavia, timiditas:* ab ἄναλκις, *instrenuus.*
'Ἀνάλκῐδᾰς, acc. pl. ab eod.
'Ἀναλκῐ́ης, gen. Ion. ab ἀναλκία.
''Ἀναλκῐς, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, *impotens, instrenuus.* ab α et ἀλκή.
'Ἀναλλέξᾰς, pro 'ἀνᾰλέξᾰς, Poet. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, *relego, colligo.*
'Ἀνᾰλογῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *proportio, similis ratio:* ex ἀνὰ et λόγος, *ratio.*
'Ἀναλογίζομαι, *ratiocinor, reputo, æstimo:* f. ῐ́σομαι· ex ἀνὰ et λόγος.
'Ἀνᾰλογισμὸς, οῦ, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio:* ex iisdem.
'Ἀνᾰ́λογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *consentaneus.*
'Ἀνᾰλόγως, *proportionaliter:* adv. ab ἀνάλογος. Vide ἀναλογία.
''Ἀνᾰλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insulsus:* ex α et ἅλς, *sal.*
''Ἀναλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non augescens:* ab α et ἄλδω: item *inexplebilis; μηδέποτε ἅλις ἔχων.*
'Ἀνᾰλῡέμεν, præs. inf. act. Ion. pro 'ἀνᾰλῡ́ειν, *resolvere.* Th. λύω. Hinc
'Ἀνᾰ́λῠσῐς, εως, ἡ, *resolutio:* item *remigratio.*
'Ἀνᾰλῡ́ω, *resolvo;* item *revertor:* f. σω. perf. κᾰ. aor. 1. 'ἀνέλῡσᾰ. Th. λύω.
'Ἀνᾰ́λωκᾰ, perf. act. pro 'ἀνήλωκᾰ. Ion. sic et 'ἀνᾰ́λωσᾰ, a. 1. ind. Ion. 'ἀνᾰ́λωται, Ion. pro 'ἀνήλωται· ab ἀναλίσκω.
'Ἀνᾰ́λωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sumptus.* Hinc
'Ἀνᾱλώμᾰτᾰ, *impensæ:* nom. pl. 'ἀνᾰλωμᾰ́των, gen. pl. ab ἀναλίσκω.
'Ἀνᾱλῶσαι, aor. 1. inf. act. ab 'ἀνᾰ́λωσᾰ, ᾱς, ε, a. 1. Ion. 'ἀνᾰλωθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω.
'Ἀνᾰ́λωσῐς, εως, ἡ, *impensa, consumptio:* ab ἀναλίσκω.
'Ἀνᾰ́λωτον, *inexpugnabile:* ab ἀναλίσκω.
'Ἀνᾰμαιμᾰ́ω, *impetu furibundo feror per:* à μαιμάω.
'Ἀνᾰμάξευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nullis plaustris permeari potest:* ex α et ἅμαξα.
'Ἀνᾰμάρτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peccati expers, innocens:* ex α et ἁμαρτάνω.
'Ἀνᾰμάσσω, vel ττω, *eluo.* Th. μάσσω.
'Ἀνᾰμᾰ́χεσθαι, *pugnam instaurare.* Th. μάχη.
'Ἀνᾰμεμῐ́χᾰται, Ion. pro 'ἀνᾰμεμιγμένοι εἰσὶ, *permixti sunt,* 3. pl. perf. pass. ex ἀνὰ et μίγνυμι.
'Ἀνᾰμένω, *expecto:* f. μενῶ. perf. νηκᾰ. a. 1. 'ἀνέμεινᾰ. a. 1. sub. 'ἀνᾰμείνω. 'ἀνᾰμείνᾱς, part. Th. μένω.
'Ἀνᾰ́μερος, Dor. pro 'ἀνήμερος, quod vide.
'Ἀνᾰ́μεσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est medius in aliquo loco.* Th. μέσος.
'Ἀνᾰ́μεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *plenus:* à μεστός.
'Ἀνᾰμετρήσασθαι λόχον, *insidias disponere;* itaque *locum metiri.* Th. μετρέω.
'Ἀνᾰμίγνῡμῐ, et -γνῡ́ω, *immisceo, permisceo.* f. ίξω. Th. μίγνυμι.
'Ἀνᾰμιμνήσκω, *in mentem revoco:* f. 'ἀνᾰμνήσω. perf. 'ἀνᾰμέμνηκᾰ. perf. pass. 'ἀνᾰμέμνημαι. a. 1. 'ἀνεμνήσθην· ex ἀνὰ et μνάομαι.
'Ἀνᾰμίμνω, Poet. pro ἀναμένω.
'Ἀνᾰμὶξ, *promiscuè:* adv. ex ἀναμίγνυμι.
'Ἀνᾰμίσγεται, *commiscetur,* 3. sing. ind. pass. ex ἀνὰ et μίσγομαι.
'Ἀναμμένος, Ion. pro 'ἀνημμένος, *vestitus:* ex ἀνάπτομαι, *circumjicio, induo.* q. v.
'Ἀνᾰμνᾰ́ω, *suggero, admoneo:* f. ήσω. perf. κᾰ· à μνάω.
'Ἀνᾰμνέεσθαι, Ion. pro ἀναμιμνήσκειν, *commemorare, in mentem revocare.*
'Ἀνᾰμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. 'ἀνᾰμνησθεὶς, part. ab ἀναμιμνήσκω.
'Ἀνᾰ́μνησῐς, εως, ἡ, *recordatio:* ab eod. th.
'Ἀναμορμῡ́ρω, *cum murmure bullio:* à μορμύρω.
'Ἀνᾰμοχλεύω, f. εύσω, *vectibus submoveo:* ex ἀνὰ et μοχλὸς, *vectis.*
'Ἀναμφῐ́λεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè dubius:* ex α et ἀμφιλέγω.
'Ἀναμφῐ́λογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indubius:* ex α et ἀμφίλογος.
'Ἀναμφῐλόγως, *sine dubio.*
'Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ambiguus.* 'ἀναμφισβητήτως, *ambiguè,* adv. ab ἀμφισβητέω.
'Ἀνανδρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *ignavia:* ex α et ἀνδρεία.
''Ἀνανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parum virilis:* ab ἀνήρ.
'Ἀνάνδρως, adv. *timidè.*
'Ἀνᾰνεόω, *renovo:* f. ώσω. perf. νενέωκᾰ. Th. νέος.
'Ἀνᾰνεῦσαι, aor. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, *renuo:* fut. σω. perf. κα. Th. νεύω.
'Ἀνᾰ́νευσῐς, εως, ἡ, *arrectio, suspectus, repulsa.*
'Ἀνᾰνέωσῐς, εως, ἡ, *renovatio.*
'Ἀνᾰνήφω, *mentis sanitatem recipio:* fut. ψω. perf. νένηφᾰ. a. 1. 'ἀνένηψᾰ. Th. νήφω.
'Ἀνᾰνῐ́ᾱς, ου, ὁ, nom. viri, *Ananias;* q. interpret. *Dominus commiseratus fuit.*
''Ἀναντᾰ, τὰ, *acclivia,* Poët. pro 'ἀνάντη· ex 'ἀνάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ''ἄναντες· ex ἀνὰ et ἀντάω, *obviam eo.*
'Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui nullus est æmulus:* ab α et ἀνταγωνίζομαι.
'Ἀναντίῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui contradici nequit:* ex α et ἀντίῤῥητος, *cui contradicitur:* sed ἀντιῤῥέω non est in usu. Hinc ἀναντιῤῥήτως, adv. *sine contradictione.* ex ἀντὶ et ῥέω, *dico.*
'Ἀναντλέω, ῶ, *exantlo:* ut ἀντλέω.
'Ἀνᾰ́νῠτᾰ, Dor. pro 'ἀνήνῠτᾰ, *irrito conatu,* adv. ex α et ἀνύτω, vel ἀνύω, *perficio.*
''ἌΝΑΞ, ακτος, ὁ, *rex.*
''Ἀναξᾰ, a. 1. Ion. pro ἤναξᾰ. 'ἀνάξειν, fut. 1. inf. 'ἀνάξασθαι,

aor. 1. inf. m. ab ἀνάσσω, f. ξω.

'Ἀναξάρχος, ȣ, ὁ, *Anaxarchus.*

'Ἀναξηραίνω, *exsicco.* Th. ξηραίνω.

'Ἀναξίολογος, ὁ ϗ ἡ, *non memorabilis, indignus qui memoretur:* ab ἄξιος et λόγος.

'Ἀναξιοπαθέω, ῶ, *indigna patior:* ab ἀνάξιος et πάσχω.

'Ἀνάξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indignus:* ex α et ἄξιος· hinc adv. ἀναξίως, *indignè.*

'Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *hymni regnantes in cithara:* ab ἀνάσσω et φόρμιγξ.

'Ἀναξυρίς, ίδος, ἡ, *subligaculum, bracca;* 'ἀναξυρίδες, *tibialia.* Persica vox.

'Ἀναοίγεσκον, *aperiebant,* imperf. pro 'ἀνέωγον, vel ἤνοιγον, Ion. et Poët. ab ἀνοίγω.

'Ἀναπαιδευτότροπος, η, ον, *omnis disciplinæ expers.*

'Ἀναπαίζω, *illudo:* cum dat. f. ξω. perf. κα. a. 1. ξα. Th. παίζω.

'Ἀνάπαλιν, *è contrario.* Th. πάλιν.

Ἀναπάλλω, *vibro.* a. 1. part. 'ἀναπήλας. a. 2. part. ἀμπεπαλὼν, Ion. et per Sync. pro 'ἀναπαλών. Th. πάλλω.

'Ἀναπάσσειν χάριν τινὶ, *aspergere gratiam alicui,* pro *laudes alicujus carminibus celebrare.* Th. πάσσω.

'Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, *quies:* ab eod.

'Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, *requies:* ab eod.

'Ἀναπαυτήριον, ȣ, τὸ, *locus quietis, in quo requies capitur, quies:* à seq. Scribitur et ἀναπαυςήριον.

'Ἀναπαύω, *reficio, refocillo:* fut. σω. perf. κα. perf. pass. 'ἀναπέπαυμαι. a. 1. m. 'ἀνεπαυσάμην. Th. παύω.

'Ἀναπείθω, *persuadeo.* fut. σω. perf. κα. Th. πείθω.

'Ἀναπειράω, ῶ, *conor, meditor, experior:* f. άσω. perf. ακα.

'Ἀναπείρω, f. ερῶ, Ep. aor. 1. ἀμπείρας, *transadigo, transfigo, trajicio.* Ex ἀνὰ et πείρω.

'Ἀναπέμπω, *remitto:* fut. ψω. perf. φα. a. 1. 'ἀνέπεμψα. Th. πέμπω.

'Ἀναπεπλήρωνται, *completa sunt:* 3. pl. perf. pass. verbi ἀναπληρόω.

'Ἀναπεπταμένος, η, ον, *apertus,* perf. part. à πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per Sync. à πετάζω· alii volunt à πτῆμι.

'Ἀναπεπτωκὼς, ὁ, *qui discubuit,* perf. part. act. ab ἀναπίπτω.

'Ἀναπεπτωμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. ex eod.

'Ἀνάπεσαι, 2. sing. aor. 1. imp. *accumbe:* 'Ἀναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

'Ἀναπετάννυμι, fut. άσω, *aperio:* aor. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω.

'Ἀναπέφηνα, *visus sum,* perf. m. ab ἀναφαίνω.

'Ἀναπήγνυμι, *suspendo, suffigo.* Th. πηγνύω.

'Ἀναπηδάω, *exilio,* f. ήσω. perf. ηκα.

'Ἀναπηδήσας, a. 1. part. act. à præced.

'Ἀνάπηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus.* Th. πηρός.

'Ἀναπιμπλάναι, præs. inf. à πίμπλημι, *impleo.*

'Ἀναπίπτω, *discumbo, recumbo:* a. 1. m. 'ἀνεπεσάμην, ω, ατο· imper. 'ἀνάπεσαι. a. 2. m. 'ἀνεπεσόμην. Th. πίπτω.

'Ἀναπιτνάμεν, Ion. et Dor. pro 'ἀναπιτνάναι, præs. inf. ab ἀναπίτνημι. Th. πίπτω. Hinc

'Ἀναπιτναμένα, ας, ἡ, Dor. pro 'ἀναπιτναμένη, *supina.*

'Ἀναπλάκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quem fugere nequis, qui non errat.* Vide 'Απλάκητος.

'Ἀναπλάσαντες, a. 1. part. act. pl. ab

'Ἀναπλάσσω, *fingo, facio.* Th. πλάσσω.

'Ἀναπλέκοντι, Dor. pro 'ἀναπλέκȣσι, *implicant,* 3. pl. præs. ind. act. Th. πλέκω.

'Ἀναπλεύσεσθαι, f. 1. m. ab ἀναπλέω, *solvo è portu, renavigo.* Th. πλέω.

'Ἀνάπλεως, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Att. pro 'ἀνάπλεος, *plenus.* Th. πλέος.

'Ἀναπλήθω, f. σω, *impleo.* Th. πλήθω.

'Ἀναπληρόω, ῶ, *compleo;* f. ώσω. perf. ωκα. a. 1. 'ἀνεπλήρωσα· ex ἀνὰ et πληρόω, *impleo.*

'Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, *supplementum.*

'Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. ab ἀναπλήθω.

'Ἀνάπλοος, ὁ, Ion. pro -πλȣς, *navigatio.*

'Ἀναπλώειν, Ion. id. quod 'ἀναπλεῖν, *solvere portu:* quod à πλώω, seu πλῶμι, q. v.

'Ἀναπνέειν, *respirare, recreari.* Th. πνέω. Hinc

'Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, *respiratio, relaxatio.*

'Ἀνάπνευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non respirans:* ex α et πνέω.

'Ἀναπνέω, f. εύσω, *respiro.* Th. πνέω.

'Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, *respiratio:* ab eod.

'Ἀναπόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *improbabilis.*

'Ἀναποδίζειν, *pedem referre, diligenter examinare:* inf. ab

'Ἀναποδίζω, *retrocedo.* Th. ποδίζω.

'Ἀναποδισμὸς, ȣ̃, ὁ, *diligens inquisitio, regressus.*

'Ἀναποιέω, ῶ, *formo, efficio:* f. ήσω. perf. ηκα. Th. ποιέω.

'Ἀνάποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sine pretio:* ex α et ἄποινον, *pretium redemptionis.*

'Ἀναπολίζειν, Poët. pro 'ἀναπολεῖν, *versare in animo.* Th. πολέω.

'Ἀναπολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexcusabilis:* ex α et ἀπολογέομαι.

'Ἀναπρήθω, f. σω· aor. 1. part. 'ἀναπρήσας, *cum gemitu effundens.* Th. πρήθω.

'Ἀναπρίζομαι, *resecor:* ex πρίζω.

'Ἀναπτᾶσθαι. Vide ἀναπτῆναι.

'Ἀναπτερυγίζω, f. ίσω, *alis me suscito.*

'Ἀναπτερȣ̃ν, *animum addere, in spem erigere:* ex ἀνὰ et πτερόν.

'Ἀναπτῆναι, aor. 2. inf. ab 'ἀνίπταμαι, *revolvo, subvolvo,* quod ab ἵπταμαι. aor. 2. act. ἔπτην. inf. πτῆναι. part. πτάς. a. 2. m. ἐπτάμην. inf. πτάσθαι. part. πτάμενος.

'Ἀναπτοέομαι, ȣ̃μαι, *consternor:* ex ἀνὰ et πτοέω.

'Ἀνάπτομαι, *circumjicio, induo:* ex ἀνὰ et ἄπτω, *necto, alligo.*

'Ἀναπτομένοιο, *accensi,* gen. sing. Ion. præs. part. inf. pass. ab ἀνάπτω.

'Ἀναπτύξας, ὁ, a. 1. part. ab

'Ἀναπτύσσω, *explico:* fut. ξω. perf. 'ἀνέπτυχα. a. 1. 'ἀνέπτυξα. Th. πτύσσω.

'Ἀνάπτω, *accendo:* f. ψω. perf. 'ἀνῆφα. a. 1. 'ἀνῆψα. a. 1. pass. 'ἀνήφθην. Th. ἅπτω.

'Ἀνάπυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pervulgatus, quod nobis innotuit.* Th. πυνθάνομαι.

'Ἀνάπω, Dor. pro 'Ἀνάπȣ, gen. ab Ἄναπος, ȣ, ὁ, Siculi fluvii nomen.

'Ἀνάπωσις, et 'ἀνάποσις, εως, ἡ, alii leg. 'ἀνάπωτις, et per Sync. ἄμπωτις, *maris et aquarum recessus.* Th. πίνω.

'Ἀναραιρηκὼς, *qui sustulit,* Att. pro 'ἀνῃρηκὼς, perf. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.

Ἄναρθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *minùs compactus:* ab α et ἄρθρον.

'Ἀναρίθμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *innumerabilis:* ex α et 'ἀρίθμητός. Th. ἀριθμός.

'Ἀνάριθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *innumerus.* Th. ἀριθμός.

Ἀνάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nondum est pransus:* ex α et ἄριστον.

ἈΝΑΡΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, piscis de genere concharum, qu. ab α et νηρίτης, Athen. lib. 3.

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incongruus:* ab ἁρμόζω.

Ἀναρπάζω, f. άσω, *sursum rapio, abripio.* Th. ἁρπάζω.

Ἀναρπάσας, aor. 1. part. ab ἀναρπάζω.

Ἀνάρπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *raptus.*

Ἀναρραγήσεσθαι, *erupturum esse,* f. 2. inf. pass. ab ἀναρρήγνυμι. Vide ἀναρρήξειν.

Ἀναρραιρηκὼς, ότος, ὁ, Ion. pro ἀνῃρηκὼς, *qui absportavit aliquid.* Th. αἱρέω.

Ἀναρρήξειν, f. 1. inf. ἀναρρῆξαι. aor. 1. inf. ab ἀναρρήσσω, vel -ρήγνυμι.

Ἀναρριπτέω, sive ἀναρρίπτω, *sursum jacio:* f. ψω. aor. 1. ἀνέρριψα. Th. ῥίπτω.

Ἀναρροιβδέω, fut. ήσω, *resorbeo cum sonitu.* Th. ῥοῖζος.

Ἀναρρωγὼς, ὁ, *apertus, hians,* perf. part. m. pro ἀνερρωγώς.

Ἀναρρωσθέντες, *revalescentes,* a. 1. part. pass. à ῥώννυμι.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, *implacabilis, qui cum altero non convenit:* ex α et ἄρω.

Ἀναρτάω, *suspendo,* idem cum ἀρτάω.

Ἀνάρτυτον, ου, τὸ, *inconditum:* ex ἀρτύω.

Ἀναρχία, ας, ἡ, et Ion. -ίη, *ubi nullus est magistratus:* ex α et ἀρχή.

Ἄναρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *principio* vel *principe carens.* Th. ἀρχή.

Ἀνασείω, *concito:* f. σω. perf. κα. a. 1. ἀνέσεισα. Th. σείω.

Ἀνασεσυρμένος, η, ον, *obscœnus,* perf. part. pass. ab ἀνασύρομαι· vide ἀνασύρειν.

Ἀνασεύω, aor. 2. med. ἀνεσσύμην, *sursùm moveo.* Med. *exsilio.* Ex ἀνὰ et σεύω.

Ἀνασκάπτω, f. ψω, perf. φα, *fodio.*

Ἀνασκευάζω, *labefacto; destruo; reædifico; instauro:* in med. *in vasa colligo:* f. άσω. perf. ακα. perf. pass. ἀνεσκεύασμαι. Inde verbale ἀνασκευαστέον. Ἀνασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, *destructivus.* ab ἀνὰ et σκευάζω.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, *destructio, confutatio:* dat. pl. ἀνασκευαῖς. Th. σκεῦος.

Ἀνασκιρτάω, *exsilio, lascivio:* f. ήσω. perf. ἀνεσκίρτηκα. Th. σκιρτάω, *salio.*

Ἀνασκολοπίζω, *palo affixum tollo.* Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, *præacutus palus.*

Ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, *considero, meditor:* ex ἀνὰ et σκοπέω, q. v.

Ἀνασπάω, *sursum traho, retraho;* fut. άσω. perf. ἀνέσπακα. a. 1. pass. ἀνεσπάσθην. Hinc ἀνάσπαστος, ὁ καὶ ἡ, *qui retrahitur.* Th. σπάω.

Ἄνασσα, ης, ἡ, *regina:* ab ἄναξ.

Ἀνάσσατοι, Dor. pro ἀνήσσητοι, *invicti.* Th. ἥσσων.

Ἀνάσσει, præs. ind. ab ἀνάσσω.

Ἀνασσείσασα, *quatiens:* a. 1. part. f. g. Poët. ab ἀνασσείω, *quatio.* Th. σείω.

Ἀνασσέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀνάσσειν. Ἄνασσε, præs. imp. Ἄνασσον, Ion. et Poët. pro ἤνασσον, imperf. ab

Ἀνάσσω, εις, ει, f. ξω, *impero, regno.*

Ἀνάστα, *surge:* vide ἀνίστημι.

Ἀναστάδον, *stando desuper:* adv. ab eod.

Ἀνασταλμένος, Ion. pro ἀνεσταλμένος, *sublatus,* perf. part. pass. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀνασταλύζειν, (si codices mendo carent) apud Anacreontem pro ἀναστενάζειν.

Ἀναστὰς, άντος, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα, *exsurgens:* a. 2. part. ab ἀνίστημι.

Ἀνάστασις, εως, ἡ, *resurrectio, ex sedibus suis expulsio.*

Ἀνάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex suis sedibus expulsus, eversus, vastatus:* ab ἀνίστημι.

Ἀναστατόω, ῶ, *statim subverto, ad seditionem concito:* f. ώσω. perf. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα: ab ἀνάστατος.

Ἀνασταυρίζω, et ἀνασταυρόω, ῶ, *in crucem attollo, de novo crucifigo:* f. ώσω. perf. ωκα. Th. σταυρός.

Ἄναστε, per Sync. ex ἀνάστητε factum aiunt. 2. pl. aor. 2. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστείλασα, *contrahens:* a. 1. part. f. g. ab ἀναστέλλω, *inhibeo:* ex ἀνὰ et στέλλω.

Ἀναστενάζω, *altè ingemisco:* f. άξω. perf. αχα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et στενάζω.

Ἀναστεναχίζω, *vehementèr suspiro,* vel *ingemisco:* à στεναχέω, idem quod στένω.

Ἀναστενάχω, *graviter suspiro:* à στενάχω, Poët. pro στενάζω.

Ἀναστῆ, aor. 2. sub. ab ἀναστῶ. ἀνάστην, Ion. pro ἀνέστην, a. 2. ind. ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω.

Ἀνάστημα, τος, τὸ, *substantia:* ab ἀνίστημι.

Ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. ἀναστήσασα, a. 1. part. f. g. Ἀναστήσειεν, *dimoveret,* opt. Æol. ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀναστήτω, 3. sing. a. 2. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστοναχίζω, f. ίσω, et ἀναστοναχέω, f. ήσω, *ingemisco.* Ex ἀνὰ et στοναχίζω, στοναχέω.

Ἀναστρατοπεδεύω, f. εύσω, perf. ευκα, *castra moveo.*

Ἀναστρέφω, *revertor, subverto, conversor:* fut. ψω. perf. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστραφον. perf. pass. ἀνέστραμμαι. a. 2. pass. ἀνεστράφην. perf. m. ἀνέστροφα. Hinc ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio.* Th. στρέφω.

Ἀναστροφᾶν, *convertere,* præs. inf. act. ab ἀναστροφάω, à στροφάω, *verso.* Th. στρέφω.

Ἀνασύρειν, *vestes sursum tollere, ac pudenda revelare.* Th. σύρω, *traho.*

Ἀνασφῆλαι, aor. 1. inf. act. ab ἀνασφάλλω, *resurgo ex lapsu* vel *morbo:* f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, *prosterno.*

Ἀνασχάζειν, *repellere.* Vide σχασθείην.

Ἀνασχέθω, Poët. pro ἀνέχω, *erigo.* Th. ἔχω.

Ἀνασχέμεν, inf. aor. 2. verbi ἀνέχω.

Ἀνάσχεο, *suffer,* imp. Ion. pro ἀνάσχου, verbi ἀνασχέω, vel ἀνέχω. ἀνασχὼν, aor. 2. part. Hinc

Ἀνασχετὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ἀνασχίζω, *divido, findo.* Th. σχίζω.

Ἀνασχοίμην, a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, part. a. 2. ab ἀνέχω, *tolero.* Th. ἔχω.

Ἀνασώσασθαι, *recuperare,* a. 1. inf. m. verbi ἀνασώζω, quod à σώζω.

Ἀναταράσσω et ἀναταράττω, fut. άξω, *perturbo, permisceo, commoveo:* perf. pass. part. ἀνατεταραγμένος. ex ἀνὰ et ταράσσω, q. v.

Ἀνατάσσομαι, *compono:* f. άξομαι. perf. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην· ex τάσσω.

Ἀνατατικὸς, ἡ, ὸν, *extensus, porrectus, aptus ad extendendum sursum, vehemens, minax, contumeliosus jactator.* ab ἀνατείνω.

Ἀνατείνω, f. ενῶ, *extendo.* Th. τείνω.

Ἀνατελεῖ, *germinabit:* 3. sing. fut. ab

Ἀνατέλλω, *facio oriri, exorior:* f. τελῶ. aor. 1. ἀνέτειλα. sub. ἀνατείλω, ῃς, ῃ. perf. m. ἀνά-

τίτολᾰ. perf. act. ʼἀνᾰτέταλκᾰ, ᾰς, ε.

ʼἈνᾰτετμημένος, η, ον, *dissectus, resectus*, part. præs. pass. ab ἀνατέμνομαι.

ʼἈνᾰτἴθέᾰσῐ, *transferunt*: 3. pl. ind. præs. pro -τἴθεῖσῐ. ab ἀνατίθημι.

ʼἈνᾰτῐ'θεμαι, *repono, expono*. ʼἀνᾰτῐ'θενται, 3. pl. ind. præs. pass. ʼἀνεθέμην, σο, το, a. 2. m. ʼἀνᾰτἴθέτω, præs. imp. act. ab ʼἈνᾰτῐ'θημῐ, *sursum pono, tollo, impono, refero*: f. θήσω.

ʼἈνᾰτῑμᾶν, *pretium augere*: à τιμή.

ʼἈνᾰτῐναγμὸς, ȣ, ὁ, *concussio*. Th. τινάσσω.

ʼἈνᾰτλᾱ'ς, ᾶσᾰ, ᾰ'ν, part. præs. ab ʼἀνᾰ'τλημῐ, *perfero*: ʼἀνᾰτλήσᾱς, aor. 1. part. Th. ταλάω.

ʼἈνᾰτμηθεὶς, *sectione apertus*, aor. 1. part. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω.

ʼἈνᾰτολὴ, ῆς, ἡ, *oriens*: à p. m. ʼἀνᾰτέτολᾰ verbi ἀνατέλλω.

ʼἈνᾰτολῐκὸς, ή, ὸν, *orientalis*.

ʼἈνᾰτομὴ, ῆς, ἡ, et ʼἈνᾰτομῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *dissectio*, præcipuè *corporis humani*. Unde ʼἀνᾰτομῐκοὶ, *prosectores*. Th. τέμνω.

ʼἈνᾰτρέπω, *subverto*: ʼἀνᾰτρέπομαι, *prosternor*. Th. τρέπω.

ʼἈνᾰτρέφω, *nutrio, alo*: f. ʼἀνᾰθρέψω. a. 1. ʼἀνέθρεψᾰ. aor. 2. ʼἀνέτρᾰφον, perf. ʼἀνᾰτέτρεφᾰ. perf. pass. ʼἀνᾰτέθραμμαι, *educatus fui*. a. 2. pass. ʼἀνετρᾰ'φην. a. 1. m. ʼἀνεθρεψᾰ'μην, ω, ᾰτο. Th. τρέφω. perf. m. τέτροφα.

ʼἈνᾰτρέχω, *erigor in altum, cresco, recurro*: ex ἀνὰ et τρέχω, *curro*: fut. θρέξω. perf. δεδρᾰ'μηκᾰ. a. 2. ἔδρᾰμον. perf. m. δέδρομᾰ.

ʼἈνᾰτροπὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: ab ἀνατρέπω.

ʼἈνᾰτροφὴ, ῆς, ἡ, *educatio*: ab ἀνατρέφω.

ʼἈνᾰτῠπόω, et -πόομαι, *imaginor*, f. ώσω. perf. ωκᾰ.

ʼἌναυδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mutus*: ex α et αὐδή.

ʼἈναύξητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui non augetur*. Th. αὔξω.

ʼἌναυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vocis expers*: ab α et αὔω.

ʼἌναυρος, nomen viri. *Sine aurâ*. Th. αὖρα: item *torrens*, et tum est ex α et νάω, *fluo*.

Ἀνᾰ'ῡ'σᾰν, Dor. pro ʼἀνήῡ'σᾰν, *acclamârunt*, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναύω. ʼἈνᾰΰξᾱς, Dor. pro ʼἀνᾰῠ'σᾱς, part. Th. αὔω.

Ἀνᾰφαίνω, *ostendo*: præs. imp. ʼἀνᾰ'φαινε. f. φᾰνῶ. perf. πέφαγκᾰ. præs. pass. ʼἀνᾰφαίνομαι, η, εται. perf. ʼἀνᾰπέφασμαι. a. 2. ʼἀνεφᾰ'νην, *apparui*. Th. φαίνω.

ʼἈνᾰφαίρετον, *quod auferri non potest*: ab ἀφαίρετος, *auferendus*: ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio*.

ʼἈνᾰφαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

ʼἈΝᾸΦᾸ'ΛΑΝΤΟΣ, *calvus, recalvus*.

ʼἈνᾰφᾰλαντῐ'ᾱς, ȣ, ὁ, idem.

ʼἈνᾰφανδὸν, Ion. pro φανερῶς, *palam*: ab ἀναφαίνω.

ʼἈνᾰφᾰνέντες, a. 2. part. pass. ab ἀναφαίνω.

ʼἈνᾰφέρω, *offero, subduco*: fut. ʼἀνοίσω. a. 1. ʼἀνήνεγκᾰ. part. ʼἀνενέγκᾱς. a. 2. ʼἀνήνεγκον. inf. ʼἀνενεγκεῖν. Th. φέρω.

ʼἈναφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω.

ʼἈνᾰφλεχθῆναι, *excandescere*: a. 1. inf. pass. ab ʼἀνᾰφλέγω. Th. φλέγω.

ʼἈνᾰφλῠ'ω, *sursum ferveo*. Ex ἀνὰ et φλύω.

ʼἈνᾰφορᾱ', ᾶς, ἡ, *relatio*: ab ἀναφέρω.

ʼἈνᾰφορεὺς, έως, ὁ, *vectis bajulus*.

ʼἈνᾰφράζομαι, f. ᾰ'σομαι, opt. aor. 1. ἀμφρασσαίμην, pro ʼἀνᾰφρᾰσαίμην, *animadverto*. Ex ἀνὰ et φράζομαι.

ʼἈνᾰφράττω, *obstruo, obsepio*.

ʼἈνᾰφροντίζειν, *aliquid animo sæpè volvere*. Th. φροντίζω.

ʼἈνᾰφῠ'ομαι, *renascor*: à φύω.

ʼἈνᾰφῠ'ρω, idem quod φύρω, *misceo*.

ʼἈνᾰφῡσῐόωντες, præs. part. Poët. pro ʼἀνᾰφῡσῐ'ωντες, ab ἀναφυσιάω, quod à φυσιάω, *anhelo*. Th. φυσάω.

ʼἈνᾰφωνέω, ῶ, *exclamo*: f. ήσω. perf. ʼἀνᾰπεφώνηκᾰ. a. 1. ʼἀνεφώνησᾰ. Th. φωνή.

ʼἈνᾰχάζομαι, *retrocedo*: præs. ind. ʼἀνᾰχάσσασθαι, a. 1. inf. m. Poet. pro ʼἀνᾰχᾰ'σασθαι, ab ἀναχάζω, *recedo*. Th. χάζω.

ʼἈνᾰχαίνω, *hisco, dehisco*.

ʼἈνᾰχαιτίζω, fut. ῐ'σω, neut. usurp. significat *contumaciter efferor*: activè usurp. *comâ retraho, inhibeo*: ap. Demosthenem *resupino, subverto*; metaphorâ ex equis desumptâ qui jubam retrò jactant: ex ἀνὰ et χαίτη, *juba*.

ʼἈνᾰχέω, f. εύσω, *refundo*: ex ἀνὰ et χέω, q. v.

ʼἌναχθ' pro ʼἄνακτᾰ, *regem*, acc. sing. sequente aspiratione: ab ἄναξ.

ʼἈναχθεὶς, θέντος, aor. 1. part. pass. Th. ἀνάγω.

ʼἈνᾰχοὴ, ῆς, ἡ, *refusio, meatus*: ab ἀναχέω.

ʼἈνᾰχῠθεὶς, ὁ, *redundans*; a. 1. part. perf. verbi ἀναχέω. Th. χέω. Hinc

ʼἈνᾰ'χῠσῐς, εως, ἡ, *profusio*.

ʼἈνᾰχωρέω, ῶ, *recedo, secedo*: f. ήσω. perf. ηκᾰ. a. 1. ʼἀνεχώρησᾰ. part. ʼἀνᾰχωρήσᾱς. Hinc ʼἀνᾰχώρησῐς, *reditus*. Th. χωρέω.

ʼἈνᾰχωρητέον, *recedendum est*, verbale à præced.

ʼἈνάψῃς, *affigas*, aor. 1. sub. ab ʼἀνάπτω. fut. ψω. aor. 1. ʼἀνῆψᾰ. part. ʼἀνάψᾱς, αντος. ex ἅπτω.

ʼἈναψῦ'ξαι, a. 1. inf. ab ʼἀναψῡ'χω, *refrigero, recreo*. f. ξω. perf. ʼἀνέψῡχᾰ. a. 1. ʼἀνέψυξᾰ. Ex ἀνὰ et ψύχω. Hinc

ʼἈνάψυξῐς, εως, ἡ, et ʼἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, *refrigeratio*.

ʼἈγνοίη, Dor. Sync. pro ʼἀνᾰγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. à verbo ἀναγινώσκω. Th. γινώσκω.

ʽΑΝΔᾸ'ΝΩ, *placeo*: imperf. ἥνδανον. fut. ʽᾰδήσω, qu. ab ᾁδέω. perf. m. ἧδᾰ, Att. ἕαδᾰ.

ʼἈνδεῖσθαι, Poët. pro ʼἀνᾰδεῖσθαι, *coronari*. Th. δέω, *ligo*. Sic ἀνδησᾰ'μενος, a. 1. part. m. pro ʼἀνᾰδησᾰ'μενος.

ʼἌνδεμᾰ, *vitta*, Poët. pro ʼἀνᾰ'δεμᾰ. Th. δέω.

ʼἈΝΔΗΡΟΝ, ȣ, τὸ, *summitas, cacumen, agger fluvii*; παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν.

ʼἈνδησᾰ'μενος· vide in ἀνδεῖσθαι.

ʼἈνδίκτης, *laquei genus*, Poët. pro ʼἀνᾰδίκτης, qu. ab ἀνὰ et δίκω, *jacio*.

ʼἌνδῐχᾰ, pro ʼἀνᾰ'δῐχᾰ, *divisim*, adv. à δίχα.

ʼἌνδρ' pro ἄνδρᾰ, acc. sing. ἄνδρε, dual. ἀνδρᾰ'σῐ et ἄνδρεσσῐ, dat. pl. Poët. et Ion. ab ἀνήρ.

ʼἈνδρᾰγᾰ'θημᾰ, ᾰτος, τὸ, *virile facinus*. ʼἀνδρᾰγᾰθῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *strenuitas*: ab ἀνδρᾰγᾰθέω, *virum me præbeo*; qu. ἀνδρὸς ἀγαθȣ ἔργον.

ʼἌνδραγχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui strangulat homines*: ab ἀνὴρ et ἄγχω, *strangulo*.

ʼἈνδράγρῐᾰ, ων, τὰ, *spolia homini detracta*: ab ἀνὴρ et ἄγρα.

ʼἈνδρᾰκᾱ'ς, adv. Poët. pro κατ' ἄνδρα, *viritim*: ab ἀνήρ.

ʼἈνδρᾰμῐ'ᾱς, ȣ, ὁ, *Andramias*, nom. propr.

ʼἈνδρᾰπόδεσσῐ, Metaplasm. pro ἀνδρᾰπόδοις.

ʼἈνδρᾰποδῐεῦνται, f. m. pro ἀνδρᾰποδῐῶνται, Att. pro ἀνδρᾰποδῐ'σονται, *mancipabuntur*, seu *in servitutem rapientur*: ab ἀνδρᾰποδίζω, quod ab

'Ἀνδρᾰ'ποδον, ȣ, τὸ, *mancipium:* ab ἀνὴρ et πȣ̃ς.
'Ἀνδρᾰποδιςὴς, ȣ̃, ὁ, *plagiarius:* ab
'Ἀνδρᾰποδίζω, *mancipo:* f. ίσω. perf. ἠνδρᾰπόδῐκᾰ. perf. pass. ἠνδρᾰπόδισμαι· ab ἀνδράποδον.
'Ἀνδρᾰποδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *servilis:* ab eodem.
'Ἀνδραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *viro ponderosus:* ab ἀνὴρ et ἄχθος.
'Ἀνδράχνη, ης, ἡ, *portulaca,* herbæ nomen.
'Ἀνδρέᾱς, ȣ, ὁ, *Andreas:* nomen viri, q. interpret. *animosus.*
'Ἀνδρείᾱ, ᾱς, ἡ, *fortitudo:* ab ἀνήρ.
'Ἀνδρεῖος, εία, εῖον, et ἀνδρήϊ̈ος, *virilis.* dat. pl. ἀνδρείοις. comp. ἀνδρειότερος. superl. ἀνδρειότᾰτος, η, ον· ab ἀνήρ.
'Ἀνδρειφόντης, ȣ, ὁ, *viricida:* epithet. Martis: ab ἀνὴρ et φένω, *occido.*
'Ἀνδρείως, adv. *viriliter.*
"Ἀνδρεσσῐ, Poet. dat. plur. ab ἀνήρ.
'Ἀνδρευμενος, Dor. pro ἀνδρȣ́μενος, *vir factus:* perf. part. pass. ab ἀνδρέομαι. Th. ἀνήρ.
'Ἀνδρεωθέωσῐ, Ion. pro ἀνδρωθῶσῐ, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἀνδρόομαι, *vir fio.*
'Ἀνδρέων, Ion. pro ἀνδρῶν.
'Ἀνδρεὼν, ῶνος, ὁ, pro ἀνδρὼν, ῶνος, *cubiculum virorum.*
'Ἀνδρηλᾰτέω, f. ήσω, *virum abigo, expello:* ex ἄνηρ et ἐλαύνω, q. v.
'Ἀνδρῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. v.
'Ἀνδρῐάντᾰ, acc. sing. ab ἀνδριάς.
'Ἀνδρῐαντοποιῐ̈ᾱ, ᾱς, ἡ, *statuarum confectio, ars statuaria:* à præced.
'Ἀνδρῐαντοποιὸς, ȣ̃, ὁ, *qui statuas facit:* ab ἀνδριὰς et ποιέω.
'Ἀνδρῐᾰ'ς, άντος, ὁ, *statua.* Th. ἀνήρ.
'Ἀνδρίζομαι, *masculè me gero:* f. ῐ'σομαι. perf. ἤνδρισμαι· ab ἀνήρ.
'Ἀνδρῐκὸς, ή, ὸν, *virilis:* compar. -κώτερος· superl. -κώτᾰτος.
'Ἀνδρῐ'ον, ȣ, τὸ, *homuncio:* ab ἀνήρ.
'Ἀνδριςῖ, *virorum more:* ab eod. Th.
'Ἀνδροβρὼς, ῶτος, ὁ, *qui viros vorat, telisque suis interficit.* Pro eodem dicitur et ἀνδροβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. Ex ἀνὴρ et βορά.
'Ἀνδρογόνος, ȣ, ἡ, *viripara, quæ parit masculum:* ab ἀνὴρ et γίνομαι.
'Ἀνδρόγῠνος, ȣ, ὁ, *semivir:* ab ἀνὴρ et γυνή.
'Ἀνδροδᾰ'μᾰν, τὴν, *mariti domatricem:* acc. sing. ab ἀνδροδᾰ'μᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro ἀνδροδᾰ'μη. Ex ἀνὴρ et δαμάω. Sic et
'Ἀνδροδᾰ'μᾶς, αντος, ὁ, *qui viros domat.*
'Ἀνδροθέᾱ 'Αθάνα, *fortissima Minerva.*
'Ἀνδρόκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ab homine laboratus:* ab ἀνὴρ et κάμνω, perf. κέκμηκα.
'Ἀνδροκτᾰσῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *cædes virorum.* ἀνδροκτᾰσῐ'ῃ, dat. sing. ἀνδροκτᾰσῐᾱ'ων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ et κτείνω.
'Ἀνδρόμεος, έᾱ, ον, *virilis, humanus.* Th. ἀνήρ.
'Ἀνδρόνῑκος, ȣ, ὁ, nomen viri Gr. *Victor.*
'Ἀνδρολογῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *virorum delectus.*
'Ἀνδρόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, *virile robur consequor, ad ætatem virilem pervenio.* Th. ἀνήρ.
'Ἀνδρὸς, gen. sing. ab ἀνὴρ, *vir.*
'Ἀνδρȣ̃σθαι, *virum fieri.* ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνήρ.
'Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, *statua quæ viri et sphingis figuram habet.*
'Ἀνδροφᾰγέω, ῶ, *humanâ carne vescor:* ex ἀνὴρ et φάγω.
'Ἀνδροφᾰ'γος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *humanâ carne vescens.*
'Ἀνδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, ȣ, ὁ, *homicida:* ab ἀνὴρ et φένω.
'Ἀνδρόω, ῶ, *virilem me reddo:* vide ἀνδρόομαι.
'Ἀνδρῠ'νομαι, *in virum excresco, adolesco.*
'Ἀνδρώδεις, *fortes, strenui:* nom. pl. ab
'Ἀνδρώδης, εος, ȣς, ὁ ϗ ἡ· acc. sing. ἀνδρώδη· ab ἀνήρ.
'Ἀνδρωδῶς, adv. *viriliter, fortiter, strenuè.*
'Ἀνδρῷος, ῴᾱ, ῷον, *ad virum pertinens.*
'Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, *pars domûs viris propria.*
'Ἀνδρωθεὶς, ὁ, *vir factus:* aor. 1. part. pass. ab ἀνδρόομαι.
'Ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. m. ab eod.
'Ἀνδῠ'εται, pro ἀναδύεται.
"Ἀνδωκε, Dor. et Poët. pro ἀνέδωκε, *porrexit,* 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι. Th. δίδωμι.
'Ἀνεβάλλετο, 3. sing. imperf. 'ἀνεβάλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.
'Ἀνέβη, *conscendit,* a. 2. act. ab ἀναβαίνω. 3. pl. ἀνέβησαν.
'Ἀνεβήσετο, 3. sing. aor. med. verbi 'ἀνᾰβαίνω, Ion. pro 'ἀνεβήσᾰτο.
'Ἀνεβῐ'βᾰσᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἀναβιβάζω.
'Ἀνεβορβόρυξᾰν, *exclamârunt,* 3. pl. a. 1. ab ἀναβορβορύζω.
'Ἀνέβρᾰχε, *insonuit,* a. 2. verbi ἀναβρέχω.
'Ἀνέβωσεν, Ion. pro 'ἀνεβόησεν, 3. sing. a. 1. verbi ἀναβοάω, *clamo.*
'Ἀνεγείρομαι, *resurgo.*
'Ἀνεγείρω, f. ερῶ, *excito sursum.*
'Ἀνέγκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in jus vocari nequit, inculpatus:* ex α et ἔγκλητος, *accusatus.*
'Ἀνεγνάμπτοντο, *flectebantur,* imperf. pass. à γνάμπτω, pro κάμπτω. aor. 1. pass. 'ἀνεγνάμφθην.
'Ἀνέγνων, aor. 2. irreg. ab ἀναγινώσκω.
'Ἀνεγνωρίσθη, *agnitus est,* a. 1. pass. ab ἀναγνωρίζω, f. ίσω, quod à γνωρίζω.
'Ἀνέγνωσμαι, perf. pass. 'ἀνεγνώσθην, a. 1. 'ἀνέγνωτε, 2. pl. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω.
'Ἀνέγρετο, *concitata est,* imperf. pass. ab 'ἀνέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sic 'ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω.
'Ἀνεδέγμεθᾰ, plusq. perf. pass. 1. pl. ab ἀναδέχομαι, pro 'ἀνεδεδέγμεθᾰ, per Sync.
'Ἀνέδειξεν, a. 1. ab ἀναδείκνῡμι.
'Ἀνεδέξᾰτο, *suscepit:* aor. 1. m. ab ἀναδέχομαι· ex ἀνὰ et δέχομαι.
'ἈΝΕ'ΔΗΝ, *licentèr, impunè:* adv. q. ab ἀνίημι, *laxo, emitto.*
'Ἀνέδρᾰκον, ες, ε, *suspexi:* a. 2. ind. act. ab ἀνὰ et δέρκω.
'Ἀνέδρᾰμον, ες, ε, a. 2. ab ἀνατρέχω.
'Ἀνέδῡ, *prodiit,* imperf. vel a. 2. ab ἀναδῦμι. Th. δῦμι.
'Ἀνέδῡνε, imperf. ab ἀναδύνω, *egredior:* ex ἀνὰ et δύνω.
'Ἀνεδῠ'σᾰτο, *emersit,* a. 1. med. ab ἀναδύω.
'Ἀνέδωκεν, *reddidit,* 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.
'Ἀνεέργω, Poët. pro ἀνείργω, q. v.
'Ἀνέζευξεν, *discessit,* a. 1. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζευγνύω, seu ζεύγνυμι.
'Ἀνε΄ζω, f. ῐ'σω, *sublatum in sede colloco.* Ex ἀνὰ et ἵζω.
'Ἀνεζωπῠ'ρησε, *revixit,* 3. sing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod à ζωπυρέω. Vide ζώπυρον.
'Ἀνέηκεν, pro 'ἀνῆκεν, *impulit,* a. 1. Att. ab ἀνίημι.
'Ἀνεθᾰ'λετε, 2. pl. a. 2. act. 'ἀνέθᾰλον· ab ἀνὰ et θάλλω, *reviresco.*
'Ἀνᾰθεὶς, ὁ, *remissus,* a. 1. part. pass. ab ἀνέθην.
'Ἀνεθέλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *involuntarius:* ex α et ἐθέλω.
'Ἀνέθηκᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, *impono.*

'Ἀνέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνίημι: item a. 2. ind. act. ab ἀνατίθημι.
'Ἀνεθρεψάμην, ω, ατο, *nutrivi*, a. 1. m. ab. ἀνατρέφω. Th. τρέφω.
'Ἀνειδωλοποιέω, f. ήσω, *speciem fingo, animo propono*: ex ἀνὰ, εἴδωλον, et ποιέω.
'Ἀνειλέω, ῶ, f. ήσω, *evolvo*, item *involvo*: ex ἀνὰ et εἰλέω, q. v.
'Ἀνείληπται, *contractum est*, 3. sing. perf. pass. 'ἀνειληφὼς, ὁ, perf. part. act. ab ἀναλαμβάνω, *contraho*.
'Ἀνεῖλον, ες, ε, *sustuli, interemi*, a. 2. act. 'ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.
'Ἀνειμένη, perf. part. pass. f. g. Sic 'ἀνειμένος, m. g. ab ἀνίημι.
'Ἀνειμένως, adv. *remissè*: ab ἀνειμένος.
"Ἀνειμι, *redeo*. Th. εἶμι, *eo*.
'Ἀνείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ· ὁ ὐκ ἔχων εἵματα, *non vestitus*, seu *malè vestitus*.
"Ἀνειν, Ion. pro ἀνύειν, *conficere, finire*.
'Ἀνεῖναι, *remisisse* vel *omisisse*, inf. ab a. 2. ind. act. "ἀνην. part. 'ἀνεὶς. f. 'ἀνεῖσᾰ. a. 2. inf. m. 'ἀνέσθαι. perf. inf. pass. 'ἀνεῖσθαι. ab ἀνίημι.
'Ἀνείργω, f. ξω, *arceo, propello, repello, inhibeo*.
'Ἀνείρειν. Ion. pro πλέκειν, *nectere*. Th. εἴρω.
'Ἀνείρῡσᾰν, *subduxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Th. ἐρύω.
Ἀνεῖσᾰν, 3. pl. a. 1. 'ἀνεῖσᾰ, ab ἄνειμι, *ascendo, redeo*: ex ἀνὰ et εἶμι, *eo*.
'Ἀνεῖσθαι, *remissum esse*. Vide ἀνεῖναι.
'Ἀνεῖχε, 3. sing. imperf. act. 'ἀνειχόμην, pass. ab ἀνέχω, *sustineo*: ab ἀνὰ et ἔχω.
'Ἀνείω, Poët. pro 'ἀνέω, vel 'ἀνήω, Ion. vel Att. pro 'ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.
'Ἀνέκᾰθεν, adv. *ab origine, desuper*; 'ἀνεκᾰ̀ς, Poët. idem. Th. ἑκάς.
'Ἀνεκᾰ̀ς, *supernè, eminùs*. Th. ἑκὰς, *procul*.
'Ἀνεκδιήγητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *inenarrabilis*: ab α, ἐκ, et διηγέομαι.
'Ἀνέκλᾰγον, *vocem in altum sustulerunt*, 3. pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.
'Ἀνεκλᾰ́λητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis*: ex α, ἐκ, et λαλέω.
'Ἀνέκλειπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *non cessans, perpetuus*: ab α, ἐκ, et λείπω.
'Ἀνεκλείπτως, adv. *incessantèr, ubertìm*.
'Ἀνεκλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.
'Ἀνεκόμῐσε, 3. sing. a. 1. ind. ab ἀνακομίζω, *adfero*: f. ίσω. Th. κομέω.
'Ἀνεκόπη, *percussus est*, 3. sing. a. 2. pass. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.
'Ἀνέκπληκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *imperterritus, impavidus*.
'Ἀνεκπλήκτως, adv. *intrepidè*.
'Ἀνέκρᾰγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, *clamo*.
'Ἀνεκτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *tolerabilis*: ab ἀνέχω· hinc
'Ἀνεκτότερον, *tolerabiliùs*: comp.
'Ἀνεκτῶς, adv. *tolerabilitèr*.
'Ἀνεκῡλίσθης, *prorepsisti*, 2. sing. a. 1. pass. ab ἀνακυλίω.
'Ἀνελεημόνως, adv. *crudelitèr*.
'Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *immisericors*: ex α et ἐλεήμων.
'Ἀνελεῖν, a. 2. inf. 'ἀνέλῃς, 2. sing. sub. 'ἀνελὼν, part. 'ἀνελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, *tollo*.
'Ἀνελεύθερος, υ, ὁ ϗ ἡ, *illiberalis*: ex α et ἐλεύθερος.
'Ἀνελήφθην, a. 1. pass. ind. 1. sing. vide ἀναλαμβάνω.
'Ἀνέλκω, vel 'ἀνελκύω, imperf. 'ἀνεῖλκον, *sursum traho*: ab ἕλκω.
'Ἀνελόντᾰ, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, *aufero*. 'Ἀνέλοντο, *sumpserunt*, a. 2. m. Ion. pro 'ἀνείλοντο· ab ἀναιρέω.
'Ἀνελπίσῃς, *desperes*, a. 1. sub. ab ἀνελπίζω. f. ίσω. perf. ικα. Th. ἐλπίς.
'Ἀνελπισῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *desperatio*.
'Ἀνέλπιστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *desperatus*: ab ἀνελπίζω.
'Ἀνελπίστως, adv. *præter spem, ex insperato*.
'Ἀνελὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. 'ἀνέλωσῐ, 3. pl. aor. 2. sub. ab ἀναιρέω.
'Ἀνέμεινε, a. 1. ind. act. 'ἀνεμείνᾰτε, 2. pl. verbi ἀναμένω.
'Ἀνεμέσητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *carens invidiâ, non invisus*: ex α et νεμεσάω, *indignor, invideo*.
'Ἀνεμέω, -ῶ, *revomo*: ab ἐμέω.
'Ἀνεμίζω, *ventis agito*: fut. ῐ́σω. perf. ἠνέμῐκᾰ. part. præs. pass. 'ἀνεμιζόμενος, *ventis agitatus*. Th. ἄνεμος.
'Ἀνέμιμνε, *exspectabat*, 3. sing. imperf. ab ἀναμίμνω, Poët. pro μίνω.
'Ἀνεμνήσθη, *recordatus est*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi μνάομαι.
"ἈΝΕΜΟΣ, υ, ὁ, *ventus*: gen. 'ἀνέμοιο, Ion. dat. pl. 'ἀνέμοισῐ. q. ab ἄημι. Hinc 'ἀνεμόεις, εντος, ὁ ϗ ἡ, *ventosus*. 'ἀνεμόεν ἱςίον, *ventosum velum*, 'ἀνεμώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. 'ἀνεμόω, -ῶ, *ventilo*. 'ἀνεμῐ́διος, υ, ὁ ϗ ἡ, *vento plenus, vanus*. 'ἀνέμῐος, 'ἀνεμῐ́αῖος, idem.
'Ἀνεμοσκέπης, εος, ὁ ϗ ἡ, *à vento tegens*: à σκέπω et ἄνεμος.
'Ἀνεμοσφᾰ́ρᾰγος, υ, ὁ ϗ ἡ, *vento perstrepens*: ab ἄνεμος et σφάραγος.
'Ἀνεμοτρᾰφὴς, et 'ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *à vento nutritus et auctus*, seu *corroboratus*: ab ἄνεμος et τρέφω.
'Ἀνεμότροπος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui à vento versatur*. Th. τρέπω.
'Ἀνεμοφθορῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *semen quod ventus perdit, corruptio quæ fit à vento*: ab
'Ἀνεμόφθορος, υ, ὁ ϗ ἡ, *à vento corruptus*: ab ἄνεμος et φθείρω, *corrumpo*.
'Ἀνεμόω, ῶ, *ventilo*: ab ἄνεμος.
'Ἀνεμπόδιστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *non impeditus, liber*: ex α priv. et ἐμποδίζω.
'Ἀνεμποδίστως, adv. *sine impedimento*.
'Ἀνεμώλῐος, υ, ὁ ϗ ἡ, *futilis*, q. 'ἀνεμώνῐος. Hinc 'ἀνεμώλῐᾰ βάζειν. Ab ἄνεμος.
'Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod spirante vento aperiatur.
'Ἀνενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non indigus*: ab α et ἐνδεής.
'Ἀνένδεκτον, υ, τὸ, *quod fieri nequit*: ab α et ἐνδέχεται, *fieri potest*.
'Ἀνενέγκαι, a. 1. inf. 'ἀνενέγκᾱς, part. 'ἀνενεγκεῖν, a. 2. inf. 'ἀνενεγκὼν, part. Ab ἀναφέρω.
'Ἀνενείκᾰτο, *emisit*, 3. sing. a. 1. m. Ion. Poët. pro 'ἀνηνέγκᾰτο. Hinc 'ἀνενεικᾰ́μενος, part. 'ἀνενείκᾱς, a. 1. part. act. 'ἀνενειχθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀναφέρω, *sustollo, emitto*.
Ἀνένευσεν, *respiravit*, a. 1. ex ἀνανεύω, quod à νεύω.
'Ἀνενηνοχυῖᾰ, ἡ, *erumpens*: perf. m. Att. part. f. g. verbi ἀναφέρω, Gen. xl. 10.
'Ἀνενόχλητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *non perturbatus, pacatus, quietus*: ex α et ἐνοχλέω.
'Ἀνέντες, *remittentes*, nom. pl. aor. 2. part. 'ἀνεὶς, έντος· ab ἀνίημι.
'Ἀνεξᾰ́λειπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *indelebilis*: ex α et ἐξαλείφω.
'Ἀνεξέλεγκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui refutari et coargui non potest*. Ex ἐλέγχω.
'Ἀνεξερεύνητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *imperscrutabilis*: ex α et ἐξερευνάω.
'Ἀνεξέταστον, τὸ, *inquisitum, indicta causa*: ex α et ἐξετάζω.
'Ἀνεξετάστως, adv. *sine examine*.
'Ἀνεξῐκᾰκῐ́ᾰ, ῐ́ᾱς, ἡ, *tolerantia*

malorum, clementia, patientia.

'Ἀνεξί'κακος, ου, ὁ ϰ ἡ, *tolerans malorum:* ab ἀνέχομαι et κακόν.

'Ἀνεξίχνί'αστος, ου, ὁ ϰ ἡ, *impervestigabilis:* ex α et ἐξιχνιάζω, *investigo:* f. άσω. perf. ακα. Th. ἴχνος.

'Ἀνέξοδος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui nullum habet exitum:* ex α et ἔξοδος.

'Ἀνέξομαι, *tolerabo,* f. 1. m. ab ἀνέχω.

'Ἀνέονται, Ion. pro 'ἀνεῖνται, 3. pl. præs. ab ἀνίημι, *laxo.*

'Ἀνεπαίσθητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui non sentit, non intelligit.* Item *qui non sentitur:* ex α et ἐπαισθάνομαι.

'Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ ϰ ἡ, *inverecundus, impudens:* ex α et ἐπαισχύνομαι.

'Ἀνεπάλμενος, Poët. pro 'ἀνεφαλλόμενος· ab ἀνεφάλλομαι, *resilio:* ex ἀνὰ, ἐπὶ, et ἅλλομαι.

'Ἀνέπαλτο, *resiliit, erectus est:* ab ἀνὰ, pro ἄνω, *sursum,* ἐπὶ, et ἅλλομαι.

'Ἀνεπάνόρθωτον, ου, τὸ, *non emendabile:* ex α et ἐπανορθόω· hoc ab ἀνορθόω, *rursus erigo, corrigo.*

'Ἀνεπαχθῶς, *non molestè:* ab α priv. et ἐπαχθὴς, *molestus.*

'Ἀνέπεισᾰ, *persuasi,* a. 1. ab ἀναπείθω.

'Ἀνέπεμψᾰ, *remisi,* a. 1. ab ἀναπέμπω.

'Ἀνέπεσᾰ, ας, ε, *discubui,* a. 1. 'ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ab ἀναπίπτω.

'Ἀνεπήδησε, *saltavit,* 3. sing. a. 1. ab ἀναπηδάω. f. ήσω. Th. πηδάω, *salio.*

'Ἀνεπηρέαστον, adv. *sine ullis contumeliis:* ab α et ἐπηρεάζω.

'Ἀνεπίϐουλευτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *cui insidiari nemo potest, ab insidiis tutus.*

'Ἀνεπί'γρᾰφος, ου, ὁ ϰ ἡ, *titulo carens.* Th. γράφω.

'Ἀνεπίκᾰλύπτως, adv. *non tectè, apertè.*

'Ἀνεπίκωλύ'τως, adv. *citra impedimentum.*

'Ἀνεπί'ληπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *inculpatus, irreprehensus.* ex α et ἐπίληπτος, *reprehensus.* Th. λαμϐάνω.

'Ἀνεπί'μικτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *ab omni consortio sejunctus.*

'Ἀνεπίνόητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *inconsideratus, improvisus.* ex α et ἐπινοέω, *cogito.*

'Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ ϰ ἡ, *impolitus, imperfectus:* ab α et ἐπιξέω, *in superficie rado.* Th. ξέω.

'Ἀνεπιῤῥέκτων, gen. pl. ab 'ἀνεπίῤῥεκτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *nondum confectus,* vel *libatus:* ab ἐπιῤῥέζω, *sacrifico.* Th. ῥέζω.

'Ἀνεπίσκεπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *inconsideratus, neglectus:* ex α priv. et ἐπισκέπτομαι, *inspicio.*

'Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *imperitus:* ab ἐπιστήμων, *sciens.*

'Ἀνεπιστρέφω, f. ψω, perf. φᾰ, *averto.*

'Ἀνεπιστρόφως, adv. *sine retrogressu.*

'Ἀνεπιτήδειος, Ion. pro 'ἀνεπιτήδειος, *ineptus:* ab α et ἐπιτήδειος.

'Ἀνεπίφθονος, ου, ὁ ϰ ἡ, *ab invidiâ alienus.* Th. φθόνος.

'Ἀνεπί'φραστος, ου, ὁ ϰ ἡ, Poët. pro ἀπροσδόκητος, *improvisus:* ex ἐπιφράζομαι, *intelligo.*

'Ἀνεπτά'μᾱν, *sursum volavi,* Dor. pro 'ἀνεπτά'μην, a. 2. m. verbi ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

'Ἀνεπτόημαι, *spe variâ et stultâ erigor,* perf. pass. ab ἀναπτοέομαι.

'Ἀνεπτοίητο, *stupescebat,* plusq. perf. pass. ab ἀναπτοιέομαι. f. ήσομαι. perf. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνὰ et πτοέω, -ῶ, *terrefacio.*

'Ἀνέρ', pro 'ἄνέρᾰ, acc. sing. ἀνέρες, n. pl. ab ἀνήρ.

'Ἀνέραστος, ου, ὁ ϰ ἡ, *inamabilis, et ab amore alienus:* ab α et ἐράω.

'Ἀνερεθίζω, f. ί'σω, *instigo, irrito:* ex ἀνὰ et ἐρεθίζω, *instigo.*

'Ἀνερειψᾰμένη, *abripiens,* a. 1. part. m. ab ἀνερείπτομαι. Th. ἐρέπτω.

'Ἀνερμά'τιστος, ου, ὁ ϰ ἡ, *nullo pondere firmatus.*—γλῶσσα, Chrys. *lingua volubilis, loquacissima:* ab α et ἑρματίζω, *suburro.*

'Ἀνεῤῥά'γην, ης, η, *erupi,* a. 2. ind. pass. verbi ἀναῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

'Ἀνεῤῥαμμένος, ου, ὁ, *consutus,* perf. part. pass. ab ἀναῤῥάπτομαι. Th. ῥάπτω.

'Ἀνέῤῥωγε, *rescissum est,* perf. m. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ῥήγνυμι.

'Ἀνέρχομαι, *subeo, redeo:* f. 'ἀνελεύσομαι. a. 2. 'ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio.*

'Ἀνερωτᾶ'ω, imperf. 'ἀνερώτων, *sæpe rogo:* ab ἀνὰ et ἐρωτάω.

"Ἀνες, *remitte, omitte,* imp. ab ἀνῆν.

'Ἀνέσαιμί, *reduxero, persuasero,* a. 1. opt. ab ἀνέζω. Th. ἕζω, vel ἕω, *pono, colloco.*

"Ἀνεσᾶν, 3. pl. ab 'ἀνῆν, a. 2. ind. act. ab ἀνίημι.

"Ἀνεσῖς, εως, ἡ, *relaxatio:* ab ἀνίημι.

'Ἀνέσσυτο, *exsiliebat,* plusq. perf. pass. verbi ἀνασεύω. Vide ἔσσυμαι.

'Ἀνέστᾰν, Æol. Sync. pro 'ἀνέστησᾰν, 3. pl. a. 2. ind. 'ἀνέστᾱ, Dor. pro 'ἀνέστη, 3. sing. ab ἀνίστημι.

'Ἀνεστέωσῖ, Ion. pro 'ἀνεστήκᾱσῖ, *resurrexerunt,* 3. pl. verbi ἀνίστημι. Sic 'ἀνεστεὼς, Ion. pro 'ἀνεστηκὼς, part.

'Ἀνέστην, *surrexi,* a. 2. ab ἀνίστημι.

'Ἀνέστῖος, ου, ὁ ϰ ἡ, *domo carens:* qu. ἑστίαν μὴ ἔχων, *qui incertis sedibus vagatur:* ex α et ἑστία.

'Ἀνέσχετο, *sustulit,* 3. sing. a. 2. m. 'ἀνεσχόμην, ου, ab ἀνέχω.

'Ἀνετάζω, *inquiro, quæstioni subjicio:* f. ά'σω. perf. 'ἀνήτᾰκᾰ. Ex ἀνὰ et ἐτάζω.

'Ἀνέτειλε, *producebat,* aor. 1. 3. sing. ab ἀνατέλλω.

'Ἀνετί'θετο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, *impono.*

"Ἀνετος, ου, ὁ ϰ ἡ, *laxus:* ab ἀνίημι, *remitto.*

'Ἀνέτως, adv. *solutè.*

"Ἀνευ, *absque, sine:* adv. gen. regit: "ἄνευθεν, *procul:* "ἄνευθεν ἐμεῖο, *sine me.*

'Ἀνευάζω, fut. ά'σω, *euan clamo, bacchor, ovando celebro.*

'Ἀνεύθετος, ου, ὁ ϰ ἡ, *non appositus:* ex α priv. et εὔθετος.

'Ἀνεύθῦνᾰ, *incomplanata,* nom. pl. ab 'ἀνεύθῦνος. 'Ἀνευθύ'νως, adv. de illis dicitur *qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii,* ut sunt tyranni. Th. εὐθύς.

'Ἀνευρεῖν, a. 2. inf. ab ἀνευρίσκω.

'Ἀνεύρετος, ου, ὁ ϰ ἡ, *non inventus.*

'Ἀνευρίσκω, *invenio:* f. 'ἀνευρήσω. perf. 'ἀνεύρηκᾰ. a. 2. 'ἀνεῦρον, ες, ε. Th. εὑρίσκω.

'Ἀνευφημέω, ῶ, f. ήσω, *celebro:* ex ἀνὰ et εὐφημέω.

'Ἀνεφαίνετο, imperf. pass. 'ἀνέφαινε, act. ab ἀναφαίνω, *appareo.* Th. φαίνω. 'Ἀνεφά'νᾰτο, 3. sing. a. 1. m. 'ἀνέφᾱνᾰ, a. 1. act.

'Ἀνεφώνησε, 3. sing. a. 1. act. ab ἀναφωνέω, ῶ, *exclamo:* f. ήσω. perf. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνή.

'Ἀνεχάζετο, *recedebat,* imperf. pass. ex ἀναχάζω.

'Ἀνεχθέντες, *attracti,* gen. sing. a. 1. part. pass. ab 'ἀνήχθην, quod ab ἀνὰ et ἔχω. Alii pro 'ἀνενεχθέντος, ab ἀναφέρω.

'Ἀνεχοίμᾱν, Dor. pro 'ἀνεχοίμην, *sustinerem,* 1. sing. præs. opt. m. et

'Ἀνέχοιτ', pro 'ἀνέχοιτο, *ferret,* 3. sing. præs. opt. m. ab

Ἀνέχομαι, *tolero:* imperf. Ἀνειχόμην et ἠνειχόμην, ου, ετο. f. ἀνέξομαι. a. 2. m. ἠνεσχόμην, ου, ετο, *toleravi.* Th. ἔχω.

Ἀνέχω, f. ἀνέξω, perf. ἀνέσχηκα, *sursum tollo, in altum erigo.*

Ἀνέχων, *sustinens,* præs. part. ab ἀνέχω.

Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω.

ἈΝΕΨΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fratris* aut *sororis filius, consobrinus, patruelis;* ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, *consobrina:* q. ab. ἀνάπτω, *annecto:* vel ab ἐψία, *colloquium,* ut inter familiares. Angl. A NEPHEW.

Ἀνέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναψύχω, *refrigero, recreo,* f. ξω. Th. ψύχω, *frigefacio.*

Ἄνεῳ, *muti,* nom. pl. ab ἄνεως.

Ἀνέῳγα, perf. m. Att. ab ἀνοίγω, *aperio.*

Ἀνεῳγμένος, *apertus,* perf. part. pass. ejusd.

Ἀνέωνται, *dimissi sunt,* pro ἀνεῖνται, perf. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. subj. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.

Ἀνέῳξα, ας, ε, *aperui,* a. 1. ab ἀνοίγω.

Ἄνεως, ω, ὁ, *silens, mutus:* qu. ab α priv. et αὔω, *clamo.*

Ἀνέῳχα, perf. Att. ἀνεῴχθην, et in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω.

Ἄνη, ης, ἡ, *perfectio;* item *ipsum factum:* ab ἄνω, *perficio.*

Ἀνῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνηβᾶν, præs. inf. ab ἀνηβάω, -ῶ, *repubesco,* f. ήσω. Th. ἥβη.

Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἀνῆγον, *subduxi,* vel *subduxerunt:* ab ἀνάγω.

Ἀνήγγειλαν, 3. pl. aor. 1. act. verbi ἀναγγέλλω.

Ἀνηγγέλην, ης, η, a. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, *narrare.* Th. ἡγέομαι.

Ἀνηδῶς, *molestè,* adv. ab α priv. et ἡδὺς, *dulcis.*

Ἀνήεσαν, *redierant,* Att. pro ἀνῄεισαν, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἄνειμι.

Ἀνήη, pro ἀνῇ, *dimisisset,* a. 2. sub. ἀνίημι. Fortè etiam perf. m. ind. pro ἀνῆει, Att. ἀνήη.

ἌΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, *anethum,* herba: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.

Ἀνῇξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, *prosilio,* q. v.

Ἀνῄειν, *sursum* vel *rursum ibam:* ab ἀνὰ et ᾔειν.

Ἀνηκάμην, 1. sing. a. 1. m. ab ἀνίημι.

Ἀνῆκε, *remisit,* 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι.

Ἀνήκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insanabilis:* hinc ἀνηκέστως, adv. Ex α et ἀκεστὸς, quod à 3. præs. sing. perf. ind. pass. verbi ἀκέομαι.

Ἀνηκόντιζε, *resiliit,* imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων *jaculum.*

Ἀνήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non audivit, imperitus:* ex α priv. et ἀκούω, *audio.*

Ἀνηκουστέω, f. ήσω, *non ausculto:* et ἀνήκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui audiri non potest.* Ex α et ἀκούω.

Ἀνήκω, *convenio;* f. ήξω. perf. ῆκα. part. præs. ἀνήκων, ουσα, ον, *ascendens, perveniens, elatus.* Ex ἀνὰ et ἥκω.

Ἀνήλατο, 3. sing. aor. 1. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἅλλομαι.

Ἀνήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indomitus, contumax.*

Ἀνῆλθεν, *rediit,* aor. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀνηλώθην, ης, η, *absumptus sum,* a. 1. pass. ἀνήλωκα, perf. act. ἀνήλωσα, *insumpsi,* aor. 1. ab ἀναλίσκω.

Ἀνήμελκτος, ου, ἡ, *quæ non mulgetur.* Th. ἀμέλγω.

Ἀνῆμεν, pro ἀνέιμεν, *dimisimus,* 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Sync. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejusd. verbi. At ἀνῆμεν est imperf. ab ἄνειμι, significante ἀνέρχομαι.

Ἀνήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immitis:* ex α et ἥμερος.

Ἀνῆν, a. 2. act. ab ἀνίημι, *relaxo.*

Ἀνήνασθαι, aor. 1. inf. m. *recusâsse,* ab ἀνηνάμην, ex ἀναίνομαι. perf. ἀνήνημαι, σαι, ται.

Ἀνήνεγκα, et Ion. ἀνήνεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, *offero;* a. 1. pass. ἀνηνέχθην.

Ἀνηνείχθησαν, *relati fuerunt,* 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναφέρω.

Ἀνήνηται, *repudiavit,* perf. pass. ab ἀναίνομαι, vel 3. sing. a. 1. m. sub. Vide ἀνήνασθαι.

Ἀνήνοθα, ας, ε, *florui,* perf. m. ab ἀνθέω, *floreo:* f. ήσω, perf. ἤνθηκα. perf. m. ἦνθα, et per Epenth. τοῦ ο, et Att. reduplic. ἀνήνοθα. Th. ἄνθος.

Ἀνήνορα, acc. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, *iners:* ex α et ἀνήρ.

Ἀνήνυστος, vel Ἀνήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui perfici nequit.* Th. ἀνύω.

Ἀνῆπται, *dicatus est,* perf. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.

ἈΝΗ'Ρ, ὁ, *vir,* ἀνέρος, per Sync. ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ· pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας.

Ἀνῃρέθη, *interemptus est,* aor. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.

Ἀνηρείψαντο, 3. pl. aor. 1. ab ἀνερείπτομαι, *rapio, corripio,* pleonasm. τοῦ ι, pro ἀνερέπτω. Ab ἐρέπτω, *edo.*

Ἀνῃρηκὼς, ότος, ὁ, *qui sustulit,* Att. ἀναραιρηκὼς, Ion. ἀναῤῥαιρηκὼς, part. præt. act. ἀνῄρηνται, *dissoluti sunt,* 3. pl. perf. pass. verbi ἀναιρέω.

Ἀνηριθμησάμην, aor. 1. m. ab ἀναριθμέω, *enumero,* fut. ήσω. Th. ἀριθμός.

Ἀνήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaratus.* Th. ἀρόω.

Ἀνήρπασε, *rapuit,* a. 1. ab ἀναρπάζω, q. v.

Ἀνηρώτευν, Ion. et Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνερωτέω, Ion. et Dor. pro ἀνερωτάω, *interrogo.*

Ἀνήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. ab ἀνίημι, *dimitto, relinquo.* ἀνήσειν, inf.

Ἀνήφθην, a. 1. pass. ab ἀνάπτω, *accendo.*

Ἀνήχθην, a. 1. pass. ab ἀνάγω, *subduco.*

Ἀνήω, Ion. pro ἀνείω, Poët. pro ἀνέω, Ion. pro ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.

Ἀνθ', vid. ἀντί.

Ἀνθάπτομαι, fut. ψομαι, *contra manus injicio, e contrario attingo:* ex ἀντὶ et ἅπτομαι, *tango.*

Ἄνθεα, *flores,* nom. pl. ab ἄνθος.

Ἀνθεῖ, *floret,* 3. sing. præs. ab ἀνθέω, *floreo,* fut. ήσω, perf. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.

Ἄνθεια, ας, ἡ, nomen propr. loci. Epith. Junonis.

Ἀνθείλοντο, *in alterius locum delegerunt,* 3. pl. aor. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι· quod ab ἀντὶ, *pro,* et αἱρέω, *eligo,* aor. 2. εἷλον.

Ἀνθεινὸς, ἡ, ὸν, *floridus:* ab ἄνθος.

Ἀνθέλκω, fut. ξω, *contra traho:* ex ἀντὶ et ἕλκω, *traho.*

Ἀνθέμενος, Poët. pro ἀναθέμενος, aor. 2. part. m. Ex ἀνὰ et τίθημι.

Ἀνθέμιον, ου, τὸ, *nigella:* à floris decore.

Ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, *flos;* etiam *argemona,* hodie *chamomilla:* ab ἄνθος.

Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, *floridus:* ab ἄνθεμον.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, *flos:* ab ἀνθέω. Sic et ἄνθεμος, ου, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poët.

Ἀνθέξομαι, ῃ, ἕξεται, fut. 1. m.

ἀνθέξομαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντέχομαι, *adhæreo.*

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, *mentum;* acc. sing. ἀνθερεῶνα· ab ἄνθος.

ἈΝΘΕ'ΡῘΚΟΣ, ε, ἡ, *albucum, caulis asphodeli:* q. ab ἄνθος.

Ἀνθέρικος, gen. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonas. τε̃ ν, pro ἀθέριξ· id. q. ἀθὴρ, *arista.*

Ἄνθεσαν, Poët. pro ἀνέθεσαν, *deposuerunt,* 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθέστηκα, perf. act. ab ἀνθίστημι, *resisto.*

Ἄνθετο, *superposuit,* pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνεθέμην, σο, το. Ex ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαν, Dor. pro ἀνθε̃σαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθέω, *floreo.*

Ἀνθεῦσι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro ἀνθε̃σι, et hoc pro ἀνθέεσι· ab ἀνθέω, *floreo,* fut. ήσω. Th. ἄνθος.

Ἄνθη, vel Ἄντη, ης, ἡ, nomen urbis.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, *apis:* παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

Ἀνθηρῷ, dat. sing. ab ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *floridus.* Th. ἄνθος.

Ἀνθίζω, fut. ί'σω, *facio florere, floribus conspergo.* Th. ἄνθος.

Ἀνθι̃νὸς, ἡ, ὸν, *floridus:* ab ἄνθος.

Ἀνθιστά'μενος, præs. part. pass.

Ἀνθίστατο. 3. sing. imperf. pass. ab ἀνθίστημι, *resisto:* fut. ἀντιστήσω. perf. ἀνθέστηκα. aor. 1. ἀντέστησα. a. 2. ἀντέστην. imperf. pass. ἀνθιστά'μην, ἄσο, ἄτο, cum dat. Ex ἀντὶ et ἵστημι, *sto.*

Ἀνθοδόκος, ε, ὁ, *canistrum:* παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

Ἀνθολογέω, -ῶ, f. ήσω, *flores lego:* ex ἄνθος et λέγω.

Ἀνθομολογέω, -ῶ, fut. ήσω. pass. ε̃μαι, *vicissim confiteor:* ab ἀντὶ et ὁμολογέω.

Ἄνθορε, *exsiliit:* Poët. pro ἀνέθορε, 3. sing. a. 2. ab ἀναθορέω. Th. θόρω.

ἌΝΘΟΣ, εος, τὸ, *flos.*

Ἀνθ' ὅτε, *quare,* interrog. et sine interrog.

Ἀνθρᾰκεὺς, έος, ὁ, *carbonarius.*

Ἀνθρᾰκι'ᾰ, ᾶς, ἡ, *carbonum congeries:* et Ion. ἀνθρακίη, ης, ἡ, *pruna,* ab

ἌΝΘΡΑΞ, ἄκος, ὁ, *carbo,* in quo ἀνθεῖ, i. e. *floret* ignis; est et *carbunculus.*

Ἄνθραξίς, εος, ἡ, *carbo,* acc. ἄνθραξιν.

ἈΝΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *crabro, vespa;* qu. ab ἀνθορεῖν, quia audactèr prosiliit in animantes.

Ἄνθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπά'ρεσκος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui auram popularem captare gaudet, homini placens.* Th. ἀρέσκω.

Ἀνθρωπέη, ης, contract. ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ, *humana pellis.*

Ἀνθρώπειος, et Ion. ἀνθρωπήι̃ος, ε, ὁ, *humanus.*

Ἀνθρωπείως, adv. *humanitèr.*

Ἀνθρωπεύομαι, *more hominum ago.*

Ἀνθρωπίζομαι, *homo fio,* unde Christus dic. ap. Gr. ἀνθρωπισθείς.

Ἀνθρωπίζω, fut. ί'σω, *homines imitor, humanitèr ago.*

Ἀνθρωπι̃κὸς, ἡ, ὸν, *humanus.*

Ἀνθρώπι̃νος, ί'νη, ι̃νον, *humanus.*

Ἀνθρωπί'νως, adv. *humanitèr.*

Ἀνθρώπι̃ον, ε, τὸ, *homuncio.* Dim. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπόγλωττος, ε, ὁ ϗ ἡ, *humanâ linguâ loquens:* psittaci Epithet. ab ἄνθρωπος et γλῶσσα.

Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *humanâ specie præditus:* ab εἶδος et ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποθυσί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *hominum immolatio:* ex ἄνθρωπος et θύω.

Ἀνθρωποκτόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *homicida:* à κτείνω.

Ἀνθρωπολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *de hominibus loquens:* ex ἄνθρωπος, et λέγω, *dico.*

ἌΝΘΡΩΠΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, *homo:* ἀνθρώπως, acc. pl. Dor. pro ἀνθρώπες. A sursum aspiciendo: Scap. ἄνω, τρέπω, et ὤψ.

Ἀνθρωποφά'γος, ε, ὁ ϗ ἡ, *humanâ carne vescens:* ex ἄνθρωπος et φάγω.

Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hominis naturam habens.* Th. φύω.

Ἀνθυπαντά'ω, fut. ήσω, *contra ad occurrendum eo:* ex ἀντὶ, et ὑπαντάω *occurro.*

Ἀνθυπᾰτείᾱ, είᾱς, ἡ, *proconsulatus.*

Ἀνθυπᾰτεύω, *proconsul sum:* f. εύσω. perf. ἀνθυπά'τευκα. Ab ἀνθύ'πᾰτος, ε, ὁ, *proconsul:* ex ἀντὶ, *pro,* et ὕπατος, *consul.*

Ἀνθυφαιρέω, *subduco, ex proportione subduco.*

Ἀνθ' ὧν, *quapropter:* ex ἀντὶ et ὅς.

ἈΝῘ'Α, ᾱς, ἡ, *tristitia, mœror:* ab אניה.

Ἀνῐάζω, fut. ά'σω, *tristitiam adfero, mœrore adficio.*

Ἀνῐᾱρὸς, ρὰ, ρὸν, *tristis,* comp. ἀνῐᾱρότερος, superl. ἀνῐᾱρότᾰτος· et ἀνῐηρέστερος pro ἀνῐᾱρέστερος. Ab ἀνία.

Ἀνῐασθῆ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. ab ἀνιάζω.

Ἀνῐ'ᾶσι, *sursum jaciunt,* Att. pro ἀνῐεῖσι, 3. pl. ab ἀνίημι. Sed ἀνῐ'ᾶσι, *ascendunt,* Ion. pro ἀνεῖσι, 3. pl. præs. ab ἄνειμι.

Ἄνῐᾱτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *insanabilis, immedicabilis.*

Ἀνῐά'τως, adv. *insanabilitèr.* Ab α et ἰάομαι.

Ἀνῐά'τρευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non sanatus;* item *insanabilis.* Th. idem.

Ἀνῐά'ω, ῶ, *tristitiâ vel mœrore afficio:* fut. ά'σω. perf. ἠνῐᾱκα. Th. ἀνία.

Ἀνῐδρωτὶ, adv. *sine sudore,* vel *labore:* ab α et ἵδρως, *sudor.*

Ἀνί'δρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine sudore.* Xenoph.

Ἀνί'ει, *solvebat, remittebat,* 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνῐείην, ης, η, præs. opt. ab ἀνίημι, *incito.*

Ἀνί'εις, imperf. ab ἀνίημι. Vide ἵεις.

Ἀνῐεὶς, έντος, ὁ, et in f. g. ἀνῐεῖσα, præs. part. ἀνῐέναι, præs. inf. Hinc ἀνί'ειν, Ion. pro ἀνιέναι, *laxare.* Ab ἀνίημι, quod vide.

Ἀνῐερόω, -ῶ, *sacrifico:* fut. ώσω. perf. ωκα. ab ἀνὰ, et ἱερος *sacer.*

Ἀνί'εσκε, Poët. pro ἀνί'η, 3. imperf. ἀνί'ην, ης, η, Poët. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.

Ἀνῐεῦνται, Dor. et Ion. pro ἀνῐε̃νται, 3. pl. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνῐηθεὶς, aor. 1. part. pass. ab ἀνιάω.

Ἀνί'ημι, *relaxo, remitto, dimitto, stimulo, urgeo:* f. ἀνήσω. aor. 1. ἀνῆκα. perf. ἀνεῖκα. aor. 2. ἀνῆν. sub. ἀνῶ, *deseram.* part. præs. ἀνῐεὶς, έντος. aor. 2. part. ἀνεὶς, έντος. præs. part. pass. ἀνῐέμενος. a. 1. ἀνέθην, ης, η, *laxatus fui.* Th. ἵημι.

Ἀνί'ην, acc. Ion. ab ἀνία.

Ἀνῐηρᾶ, pro ἀνιαρὰ, *molesta,* pl. n. g. ab ἀνιαρός.

Ἀνῐηρότᾰτον, *difficillimum,* superl. Ion. ab ἀνιηρὸς pro ἀνιαρός.

Ἀνῐήσεαι, f. 1. m. 2. sing. pro ἀνῐήσῃ. Ἀνῐήσειε, aor. 1. opt. Æol. Ἀνῐήσῃ, *molestet,* a. 1. sub. act. ab ἀνιάω.

Ἀνί'ησι, *remittit,* 3. sing. ab ἀνίημι.

Ἀνί'κα, Dor. pro ἡνίκα, *quando.*

Ἀνί'κᾰτος, Dor. pro ἀνί'κητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *invictus:* ex α et νικάω.

Ἀνί'λεως, ω, ὁ ϗ ἡ, *immisericors:* ex α et ἵλαος, Att. ἵλεως, *misericors.*

'Ἀνῑμάω, *extraho:* ex ἀνὰ, et ἱμάω *haurio.*
'Ἀνῖον, ου, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, *habena.*
'Ἀνῐόντᾰ, *orientem,* aor. 2. part. m. g. ab ἀνίημι, quod ex ἀνὰ, et ἴημι *eo.* 'Ἀνῐοῦσᾰν, *redeuntem,* part. f. g.
'Ἀνῐοχος, Dor. pro ἡνίοχος, *auriga.*
"Ἀνιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est sine equis:* ex α et ἵππος.
'Ἀνίπτᾰμαι, f. πτήσομαι, *avolo, subvolo.*
'Ἀνίπτοισῐν, dat. pl. Ion. ab "ἄνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illotus:* ex α et νίπτω. Hinc.
'Ἀνιπτόποδες, *illotos pedes habentes.*
"ἌΝῙΣΟΝ, ου, τὸ, *anisum.* An quod flatus ἀνίησιν, i. e. *laxat?* An quia habet folia ἄνισα, *inæqualia?*
'Ἀνιστάμενος, ὁ, præs. part. pass. 'ἀνιστάναι, præs. inf. 'ἀνίστη, 3. sing. imperf. ab
'Ἀνίστημῐ, *excito:* fut. 'ἀναστήσω. perf. 'ἀνέστηκᾰ. aor. 1. 'ἀνέστησᾰ. aor. 2. 'ἀνέστην. imp. 'ἀνάστᾰ, et 'ἀνάστηθῐ. sub. 'ἀναστῶ. inf. 'ἀναστῆναι. part. 'ἀναστᾶς, ᾶσᾰ, ά'ν. fut. 1. m. 'ἀναστήσομαι. 'Ἀνίστω pro 'ἀνίστᾰσο, *surge,* Att. imp. præs. pass. ab 'ἀνίστᾰμαι. Th. ἵστημι.
'Ἀνίσχυς, ῠος, ὁ καὶ ἡ, *infirmus:* ex α et ἰσχύς.
'Ἀνίσχω, *attollo, orior:* part. 'ἀνίσχων, οντος, ὁ· præs. imp. 'ἀνίσχου, Ion. 'ἀνίσχεο, *te contine:* ab ἴσχω pro ἔχω.
'Ἀνῐχνεύω, *pervestigo:* ab ἰχνεύω.
'Ἀνῐώμεθᾰ, *mœremus,* 1. pl. ind. pass. ab ἀνιάω. præs. opt. pass. ἀνιαοίμην, -ῴμην, άοιο, -ῷο, άοιτο, ῷτο. Th. ἀνία.
'Ἀνῐῶν, gen. pl. ab ἀνία, *tristitia.*
'Ἀνιὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. ab ἄνειμι.
'Ἀνῐῷτο. Vide ἀνιώμεθα.
"Αννᾰ, ἡ, *Anna,* nom. mul. Hebr. *Gratiosa.*
Αννᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri Hebr. *Gratiosus.*
"Αννειν, Poët. pro 'ἀνύ'ειν. Nam ἄνω dicimus, et ἀνύω. Hinc metri causâ pro ἄνω, ἄννω, *facio, perficio.*
'Αννέομαι *sursum eo:* ab ἀνὰ et νέομαι.
'Αννέφελος, Poët. pro 'ἀνέφελος, *sine nubibus:* ab α pr. et νεφέλη.
"Αννουβῖς, ῐος, ὁ, *Annubis,* deus Ægyptiorum.
'Ανξηραίνω, Poet. pro ἀναξηραίνω.
"Ἄνοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *via sursum ferens.* Item adj. ὁ καὶ ἡ, *invius.* Ex α et ὁδός.
'Ἀνοδῠ'ρομαι, fut. ῠροῦμαι, *lamentor, ejulor:* ex ἀνὰ et ὀδύρομαι.
'Ἀνοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *non compos mentis, stultus:* ab α pr. et νοήμων, *prudens.*
'Ἀνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *demens:* hinc adv. 'ἀνοήτως, *imprudentèr:* ex α et νοέω.
"Ἄνοιᾰ, ᾶς, ἡ, *amentia:* ab ἄνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amens:* ex α et νόος.
"Ἀνοιγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *apertio, reseratio: janua,* 3 Reg. xiv. 6. ab ἀνέῳγμαι, 1. sing. perf. pass. verbi
'Ἀνοίγω, 'Ἀνοιγνῠ'ω, et 'Ἀνοίγνῡμῐ, *aperio:* part. præs. 'ἀνοίγων, ουσᾰ, ον. f. 'ἀνοίξω. perf. 'ἀνέῳχᾰ, Att. pro 'ἄνῳχᾰ. a. 1. 'ἀνέῳξᾰ, et ἤνοιξᾰ. inf. 'ἀνοῖξαι. perf. pass. 'ἀνέῳγμαι et ἠνέῳγμαι. aor. 1. ἠνεῴχθην, et 'ἀνεῴχθην. 3. pl. 'ἀνεῴχθησᾰν. fut. 2. pass. 'ἀνοιγήσομαι. perf. m. 'ἀνέῳγᾰ. part. 'ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, *apertus.* Th. οἴγω.
'Ἀνοίης, gen. Ion. ab ἄνοια, *amentia.*
'Ἀνοικισμὸς, οῦ, ὁ, *instauratio.*
'Ἀνοικοδομέω, -ῶ, *restauro:* fut. ήσω. perf. 'ἀνῳκοδόμηκᾰ. Ex ἀνα, οἶκος, et δέμω.
"Ἄνοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *extorris:* ex α et οἶκος, *domus.*
'Ἀνοικτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *apertus, apertilis:* ab ἀνέῳκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.
"Ἀνοικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immisericors:* ex α priv. et οἶκτος.
'Ἀνοιμώζω, fut. ξω, *ingemisco.*
'Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. 'ἀνοίξᾱς, αντος, ὁ, part. "ἄνοιξον, imp. 'ἀνοιχθῶσῐ, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγω.
"Ἀνοιξῐς, εως, ἡ, *apertio, reseratio;* item *ostium:* ab ἀνέῳξαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.
'Ἀνοίσω, *referam,* fut. 1. act. ab ἀναφέρω.
"Ἄνοιτο, 3. sing. præs. opt. ab ἄνομαι.
'Ἀνολβῐ'η, dat. Ion. ab 'ἀνολβῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *miseria:* ex α et ὄλβιος.
'Ἀνολβότερος, *infelicior,* comp. ab "ἄνολβος, *infelix.* Th. ὄλβος.
'Ἀνόλεθρος, et 'ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab exitio et damno immunis:* ab α et ὄλεθρος.
'Ἀνολοφῠ'ρομαι, *ejulatum tollo:* ex ἀνὰ et ὀλοφύρομαι.
"Ἄνομαι, Poët. pro ἀνύομαι, *perficior.*
"Ἀνομβρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imbribus carens:* ab α et ὄμβρος.
'Ἀνομέω, *iniquè ago:* f. ήσω. perf. κα. Hinc
'Ἀνόμημᾰ, ᾰτος, τὸ, *peccatum.*
'Ἀνομῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *discrepantia à lege, iniquitas:* ex α et νόμος.
'Ἀνόμοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dissimilis:* ex α et ὅμοιος.
'Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, *dissimilitudo:* à præced.
"Ἄνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *iniquus, sceleratus:* à νέμω.
'Ἀνόμως, adv. *sine lege:* à præc.
'Ἀνόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inutilis, injucundus:* ex α, et ὄνημι *juvo.*
"Ἄνοος, "ἄνους, ὁ καὶ ἡ, *amens:* ab α et νόος.
'ἈΝΟ'ΠΑΙᾹ, seu 'ἀνοπαῖᾰ, ἡ, *ANOPÆA,* avis: ab α et ὄπτομαι· vel אנפה.
"Ἄνοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inermis.*
'Ἀνόπλως, adv. *more inermium.*
'Ἀνορέᾱ, ᾱς, ἡ, Dor. pro Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *fortitudo, strenuitas:* quod ab ἀνήρ.
'Ἀνορθόω, -ῶ, *surrigo, sursum erigo:* f. ώσω. perf. 'ἀνώρθωκᾰ. a. 1. 'ἀνώρθωσᾰ. imp. 'ἀνόρθωσον, ά'τω. a. 1. pass. 'ἀνωρθώθην. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et ὀρθόω.
"Ἀνορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *stationem navium non habens:* ex α priv. et ὅρμος, *statio navium.*
'Ἀνόρνῡμι *excito:* ab ἀνὰ et ὄρνυμι.
'Ἀνόρουσᾰ, *surrexi,* aor. 1. Ion. verbi 'ἀνορούω, fut. ούσω, perf. 'ἀνώρουκᾰ· quod ab ὀρούω, *impetum do.*
'Ἀνορύξᾱς, αντος, ὁ, aor. 1. part. 'ἀνορύξῃς, *refodias,* 2. sing. a. 1. sub. ab ἀνὰ et ὀρύσσω.
'Ἀνόσῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non sanctus, scelestus:* comp. 'ἀνοσιώτερος, superlat. 'ἀνοσιώτᾰτος. Ex α et ὅσιος.
"Ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis à morbis:* ab α priv. et νόσος, *morbus.*
'Ἀνόστεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inossis, sine osse:* ex α et ὀστέον.
'Ἀνόστῐμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reditûs expers:* ex α, et νόστιμος *rediturus.*
"Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reditûs expers:* ab α, et νόστος *reditus.*
'Ἀνούᾰτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est sine auribus.* Poët. ὁ ἄνευ οὔατος. Th. οὖας.
'Ἀνουθέτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *repudians admonitionem:* ex α et νουθετέω.
"Ἄνους, *amens:* ex α et νόος, νοῦς.
"Ἄνουσος, pro ἄνοσος.
'Ἀνούτᾰτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non vulneratus.* 'Ἀνουτητῐ', adv. *sine vulnere.* Th. οὐτάω, *vulnero.*
'Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia:* ab ἀνέχομαι.
'Ἀνόχῠρος, *non munitus.*
"Ἀνστᾰ, et "Ἀνστᾰθῐ, Dor. pro 'ἀνά-

ςηθῖ, *surge*, a. 2. imp. Ανςᾶ`ς, *qui surrexit*, Poët. pro 'ἀναςᾶ`ς, part. ab 'ἀνέςην, aor. 1. ind. 'Ανςήμεναι, Att. et Dor. pro 'ἀναςῆναι, aor. 2. inf. act. sic ἀνςήσεσθαι, pro 'ἀναςήσεσθαι, f. 1. inf. m. "Ανςησον, aor. 1. imp. ab ἀνίςημι.

'Ανςήτην, *surrexerunt*, pro 'ἀνεςήτην, a. 2. ind. dual. ab ἀνίςημι.

'Ανςρέφεται, *percurrit*, pro 'ἀναςρέφεται, præs. ind. a ςρέφω.

'Ανσχεθέειν, inf. ab ἀνσχεθέω, Poët. pro ἀνέχω, *emergo*.

"Ανσχεο, *tolera*, Poët. pro 'ἀνάσχεο, Ion. pro 'ἀνάσχȣ, aor. 2. imp. ab ἀνέχω.

'Ανσχετὸς, Poët. pro 'ἀνασχετός.

'Ανσχήσεσθαι, *toleraturus*, pro 'ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνὰ, et σχέω, vel ἔχω.

"Ανσχοιτο, *toleraret*, pro 'ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. 'ἀνεσχόμην, a. 2. m. ab ἀνέχω.

'Αντ', pro ἀντὶ, *è regione*.

"Αντᾰ, *coram, è regione*.

'Αντᾰγοράζω, fut. ά'σω, *vicissim emo :* ex ἀντὶ et ἀγοράζω, *emo*.

'Αντᾰγωνίζομαι, *decerto, repugno :* f. ί'σομαι. perf. ἀντηγώνισμαι. a. 1. m. ἀντηγωνίσᾰ'μην. Ex ἀντὶ et ἀγωνίζομαι. Hinc

'Αντᾰγωνιςὴς, ȣ̃, ὁ, *adversarius, certator :* acc. pl. ἀνταγωνιςάς.

'Αντᾰγώνιςος, ȣ, ὁ, *æmulus, certator*.

'Αντᾰδῐκέω, f. ήσω, *vicissim injuriam affero :* ex ἀντὶ et ἀδικέω.

'Αντᾰείρειν, Ion. pro ἀνταίρειν, *adversus aliquem quid tollere, se ei opponere :* ex ἀντὶ et αἴρω.

'Αντᾶ'εις, εντος, ὁ, Dor. pro ἀντήεις, *contrarius, inimicus :* ab ἄντην, *contra*.

'Ανταίρω, et 'Αντᾰείρω. Vide ἀνταείρειν.

'Αντᾰκαῖοι, ων, οἱ, *ingentia cete*. Ion.

'Αντᾰκȣ́ω, f. ȣ́σω, *vicissim audio:* ex ἀντὶ, et ἀκȣ́ω, *audio*.

'Αντάλλαγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *compensatio :* ab ἀντὶ et ἀλλάττω.

'Αντᾰμείβετο, Dor. pro ἀντημείβετο, 3. sing. imp. ab ἀμείβομαι.

'Αντᾶ'μειψῐς, εως, ἡ, *compensatio*.

'Αντᾶν τι ὑπό τινος, *aliquid ab aliquo pati :* et ἀντᾶν τινος, Ion. pro *obtinere aliquid :* ab ἀντάω.

'Ανταναιρέω, *vicissim aufero*.

'Αντᾰναίρω, *contra destruo, demolior*.

'Αντᾰνᾰπληρέω, -ῶ, *vicissim expleo :* f. ώσω. perf. ἀντᾰνᾰπεπλήρωκᾰ. ab ἀντὶ, ἀνὰ, et πληρόω *impleo*.

'Αντᾰναςῆσαι, *contra excitare*, aor. 1. inf. ab ἀντᾰνίςημι· ab ἀντὶ, ἀνὰ, et ἵςημι.

'Αντᾱνορῖ'δαι, ῶν, οἱ, Dor. pro 'Αντηνορῖ'δαι, ab 'Αντήνωρ, q. v.

'Αντᾰνῡ'σᾶσᾰ, pro 'ἀνᾰτᾰνῡ'σᾶσᾰ, particip. aoristi primi, fœm. gen. ab ἀντανύω, sive ἀνατανύω, f. ύσω, quod significat *extendo*, id. qu. ἀνατείνω. Th. τανύω.

'Αντάξῐος, ῐ'ᾱ, ῐον, *existimatione par, æqualis pretii*. ab ἀντὶ, *contrà, æquè*, et ἄξιος.

'Αντᾰποδῖ'δωμῐ, *retribuo, vicissim reddo :* fut. ἀντᾰποδώσω. perf. ἀντᾰποδέδωκᾰ. a. 2. ἀντᾰπέδων. inf. ἀντᾰποδȣ̃ναι. a. 1. pass. ἀντᾰπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et δίδωμι.

'Αντᾰποδοθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. pass. ab ἀνταποδίδωμι. Undè et

'Αντᾰπόδομᾰ, ᾰτος, τὸ, *retributio ;* ἀντᾰπόδοσῐς, εως, ἡ, *merces ;* ἀντᾰποδοτῐκὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, *retributorius*.

'Αντᾰποδȣ̃ναι. Vide ἀνταποδίδωμι.

'Αντᾰποκρῖ'νομαι, *ex adverso respondeo :* a. 1. pass. ἀντᾰπεκρῐ'θην. inf. ἀντᾰποκρῐθῆναι. f. 1. ἀντᾰποκρῐθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et κρίνω.

'Αντᾰπόκρῐσῐς, εως, ἡ, *mutua responsio*.

'Αντᾰπόλλῡμῐ, *vicissim perdo :* ex ἀντὶ et ἀπόλλυμι.

'Αντᾰποςέλλω, *remitto*.

'Αντάπτεσθαι, Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, *capessere*.

"Ανταρσῐς, εως, ἡ, *insurrectio*. ἀντάρτης, ȣ, ὁ, *qui insurgit contra regem, rebellis*. Ab ἀντὶ et αἴρω.

'Ανταςπάζομαι, f. σομαι, *vicissim amplector :* ex ἀντὶ et ἀσπάζομαι.

'Ανταύγειᾰ, ᾱς, ἡ, *lucis reflexio*.

'Αντᾰῡ'ω, ῡ'σω, aor. 1. ἀντήῡ'σᾰ, *vicissim vociferor*, vel *strepitum edo :* ab ἀντὶ, et ἀΰω *clamo*.

'Αντᾶ'ω, *obviam eo*. f. ήσω. perf. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *contra*.

'Αντεβόλησᾰ, ᾰς, ε, *nactus* (vel *assecutus*) *sum*, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, -ῶ.

'Αντέγκλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *recriminatio ;* ἀντεγκλημᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *recriminatorius*. Ab ἀντὶ, ἐν, et καλέω.

'Αντεδεξῐȣντο, 3. pl. imp. ab ἀντιδεξιόω, *dextram porrigo*.

"Αντειλᾰς, Poët. pro 'ἀνέτειλᾰς, *oriri fecisti*, 2. sing. aor. 1. verbi ἀνατέλλω.

"Αντεινον, *extende*, Dor. pro 'ἀνᾰ'τεινον, aor. 1. imp. verbi ἀνατείνω. 'Αντεῖναι, pro 'ἀνᾰτεῖναι, inf. Poët. Th. τείνω.

'Αντείνω, pro 'ἀνᾰτείνω, Dorice.

—αντειος, terminatio Patronymicorum à nom. propr. in ας, ut Δοιάντειος à Δοίας.

'Αντειπεῖν, *contradicere*, item *loqui vicissim*, a. 2. inf. act. ab ἀντέπω. a. 2. ἀντεῖπον. a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ et ἔπω.

'Αντείρεσθαι, *vicissim interrogare*. Th. εἴρω.

'Αντεισᾶ'γω, *vicissim introduco*.

'Αντεκδρᾰμόντες, *contrà occurrentes*, nom. pl. aor. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω· quod ab ἀντὶ, ἐκ, et τρέχω.

'Αντεκκόπτεσθαι, *vicissim exscindere*.

'Αντέκλῖνεν, *ex adverso innuebat*, imperf. ab ἀντικλίνω· ex ἀντὶ et κλίνω.

'Αντεκτῖ'νω, idem quod

'Αντεκτῖ'ω, *vicissim luo, rependo*. Hinc ἀντέκτῐσῐς, εως, ἡ, *repensio, mulcta*. Th. τίω, *punio*.

'Αντέλεγεν, 3. sing. imp. ab ἀντιλέγω.

'Αντέλλοισᾰ, Dor. et per Sync. pro 'ἀνᾰτέλλȣσᾰ, *exoriens*, præs. part. act. ab ἀνατέλλω. Sic ἀντέλλοντῐ, pro 'ἀνᾰτέλλȣσῐ, *oriuntur*, 3. pl. præs. act.

'Αντεμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio unius in locum alterius :* ab ἀντεμβάλλομαι.

'Αντεμπλῆσαι, *vicissim impellere*, a. 1. inf. ab ἀντὶ et ἐμπλήθω.

'Αντέξειμῐ, *contra exeo, sparsim vagor*.

'Αντεξεταςῐκὸς, ȣ̃, ὁ, *contrà quæsitor :* ab ἀντεξετάζω. Ex ἀντὶ, ἐξ, et ἐτάζω.

'Αντεπᾶ'γω, fut. άξω, *adversùm tendo*.

'Αντεπεξῄεσᾰν, Att. pro ἀντεπεξῄεισᾰν, *in occursum ierant*, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι *eo*.

'Αντεπῐμελέομαι, -ȣ̃μαι, *vicissim curam gero*. Th. μέλει.

'Αντέπνεεν, *contra spirabat*, 3. s. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω. ex ἀντὶ et πνέω.

'Αντεραςὴς, ȣ̃, ὁ, *rivalis :* ab

'Αντερᾶ'ω, -ῶ, *redamo, sum rivalis :* part. præs. pass. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ et ἐράω.

'Αντερείδω, *inhæreo:* f. είσω. perf. ἀντήρεικα.

'Αντερεῖν, præs. inf. ab ἀντερέω, *contradico :* ex ἀντὶ et ἐρέω.

Ἀντερείσαις, Æol. pro ἀντερείσᾱς, aor. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, *vicissim firmo.* Th. ἐρείδω.

Ἀντερύσασθαι, *rependi*, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ, et ἐρύω, *libero, traho.*

Ἀντερώμενος, η, ον, *qui redamatur*, part. præs. pass. ab ἀντεράω.

Ἄντεσθαι, *supplicare, obviam ire*, præs. inf. ab ἄντομαι.

Ἀντέστην, et in 3. pl. ἀντέστησᾰν, a. 2. ind. ab ἀνθίστημι, *resisto.*

Ἀντεστραμμένος, η, ον, *in contrarium versus*, part. præs. pass. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντεστραμμένως, adv. *vice versa.*

Ἀντέτᾰται, Poët. pro ἀνατέτᾰται, *circumjectus est*, 3. sing. perf. pass. Ἀντέτεινε, 3. sing. imp. vel aor. 1. act. ab ἀντιτείνω, *contrà intendo.* Th. τείνω.

Ἀντετέτυξο, *similis eras*, 2. sing. plusq. perf. pass. ex ἀντὶ, *æquè*, et ἐτέτυγμην, 1. sing. plusq. perf. pass. à τεύχω, *sum.*

Ἀντετόρησᾰ, ᾰς, *transfixi*, a. 1. ind. ab ἀντὶ et τορέω.

Ἀντέτους, *ejusdem anni*, Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἀντευεργετέω, ῶ, fut. ήσω, *beneficium refero:* ex ἀντὶ et εὐεργετέω.

Ἀντευεργετῐκὸς, ὴ, ὸν, *ad beneficia referenda proclivis:* à præced.

Ἀντεύκρᾱτος ζώνη, *zona temperatæ opposita*, Laërt. Ab ἀντὶ et εὔκρατος. Th. κεράννυμι.

Ἀντεφέροντο, *ferebantur*, 3. pl. imp. pass. ex ἀντὶ et φέρω.

Ἀντεφῐλᾱσε, Dor. pro ἀντεφίλησε, *redamavit*, 3. sing. a. 1. à φιλέω.

Ἀντέχομαι, *adhæreo, sublevo*, cum gen. imp. ἀντειχόμην. f. ἀνθέξομαι, ῃ, εται. Ex ἀντὶ et ἔχω.

Ἀντέχρησε, *suffecit*, a. 1. ind. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, *do mutuò.*

Ἀντέχω, fut. ἀνθέξω, *detineo.*

Ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, quod vide.

Ἀντήδην, *suppliciter*, adv. ab ἄντομαι.

Ἀντημείβετο, Dor. ἀντᾱμείβετο, *respondit*, 3. sing. imp. ab ἀντὶ et ἀμείβομαι.

Ἄντην, adv. *coràm, ex adverso.* Th. ἀντί.

Ἀντήνωρ, ορος, ὁ, *Antenor*, nom. propr. viri. Hinc Ἀντηνορῖδαι, *Antenoridæ.*

Ἀντήρης, ὁ ϗ ἡ, *qui vicissim remigat*, et per Metaph. *quicquid vicissim datur.* Th. ἐρέσσω.

Ἀντηρὶς, ρῖδος, ἡ, structura lapidea, utrinque editiora ædificia fulciens: ab ἀντὶ et ἐρείδω.

Ἀντήρῐσᾰ, ᾰς, ε, *certavi*, aor. 1. ind. act. ab ἀντερίζω. Th. ἔρις.

Ἄντησῐς, εως, ἡ, *supplicatio:* ab ἀντάω vel ἀντέω.

Ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, *resono:* ex ἀντὶ et ἠχέω.

Ἀντηχοῦσης, gen. præs. part. f. g. ab ἀντηχέω, *resono:* ex ἀντὶ et ἦχος.

ἈΝΤΊ, *pro, contrà, vice;* in compos. sæpè comparationem significat.

Ἀντῐ́ᾰ, adv. *ex adverso, contrà.* Th. ἀντί.

Ἀντῐάζω, fut. ᾰ́σω, id. quod ἀντιάω, q. v.

Ἀντῐᾰ́νειρᾰ, *virago, viris æquiparanda:* ab ἀντὶ et ἀνήρ.

Ἀντῐάξει, Dor. pro ἀντῐᾰ́σει, 3. sing. f. 1. vide ἀντιάσας.

Ἀντῐᾰ́ομαι, vel ἀντῐάζω, præs. ind. *intersum, occurro:* vide in ἀντιάω.

Ἀντῐᾰ́σᾱς, αντος, ὁ, aor. 1. part. ἀντῐᾰ́σαις, Æol. ab ἀντιάω.

Ἀντῐᾰ́σειν, *occursurum esse*, f. 1. inf. act. ab

Ἀντῐᾰ́ω, -ῶ, *occurro, obviàm venio:* f. ᾰ́σω. perf. ἠντῐ́ᾰκᾰ· ab ἀντί.

Ἀντῐᾰχεῦσῐ, Dor. et Æol. pro ἀντῐᾰχοῦσῐν, *ex adverso respondent:* ex ἀντὶ et ἰάχω.

Ἀντῐβαίνω, *resisto, adversor:* ab ἀντὶ et βαίνω.

Ἀντῐβάλλω, *sermonem cum aliquo confero.* f. ᾰλῶ. perf. ἀντῐβέβληκᾰ· ab ἀντὶ et βάλλω.

Ἀντῐβεβόληκᾰ. Vide ἀντιβολέω.

Ἀντῐβῆναι, *repugnare*, a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.

Ἀντῐβῐ́ην, Ἀντῐβῐ́ᾳ, et Ἀντῐ́βῐον, *contrà, obviàm*, adv.

Ἀντῐ́βῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, et ἀντῐ́βῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adversus;* in dat. pl. ἀντῐβῐ́οισῐ· ex ἀντὶ et βία.

Ἀντῐβλέπω, *ex adverso intueor:* fut. ψω.

Ἀντῐβολέω, -ῶ, *occurro;* item *nanciscor*, cum gen. fut. ήσω. perf. ἀντῐβεβόληκᾰ. inf. act. præs. ἀντῐβολεῖν. aor. 1. inf. ἀντῐβολῆσαι.

Ἀντῐβουλεύομαι, f. σομαι, *contrà consulo:* ex ἀντὶ et βουλεύω.

Ἀντῐγεγωνέω, -ῶ, *reclamo:* ab ἀντὶ et γέγωνα.

Ἀντῐγενῐ́δᾱς, ου, ὁ, *Antigenides*, nom. propr.

Ἀντῐγηροτροφέω, -ῶ, *vicissim in senectute alo:* ab ἀντὶ et γηροτροφέω, quod à γῆρας et τρέφω.

Ἀντῐγνωμονέω, -ῶ, *contrà sentio, dissentio, refragor:* ab ἀντὶ et γνώμων. Th. γινώσκω.

Ἀντῐγρᾰφὴ, ῆς, ἡ, *contra scriptio.* Th. γράφω.

Ἀντῐγρᾰ́φω, f. ψω, *rescribo:* ex ἀντὶ et γράφω.

Ἀντῐ́δειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alterius loco in cœna suffectus:* ab ἀντὶ et δεῖπνον.

Ἀντῐδεξῐόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, *vicissim amicè excipio, vicissim dextram porrigo.*

Ἀντῐδῐᾰτῐθέμενος, ου, ὁ, *contrario animo affectus*, præs. part. pass. ab ἀντῐδῐᾰτῐ́θημῐ. Th. τίθημι.

Ἀντῐδῐ́δοται, 3. sing. ind. pass. præs. ab

Ἀντῐδῐ́δωμῐ, *do vicissim, rependo.*

Ἀντῐδῐκέω, *ad causam occurro, judicio contendo:* f. ήσω. perf. ηκᾰ. Hinc ἀντῐ́δῐκος, ου, ὁ, *adversarius:* ex ἀντὶ et δίκη.

Ἀντῐ́δοσῐς, εως, ἡ, *retributio, remuneratio.* Et

Ἀντῐ́δοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vicissim* (vel *contrà*) *datus*, item *ANTIDOTUM*, vel remedium adversùs mala corporis datum. Th. δίδωμι.

Ἀντῐδρᾰ́ω, f. ᾱ́σω, *vicissim facio, rependo:* ex ἀντὶ et δράω.

Ἀντῐ́δωρον, ου, τὸ, *donum dono relatum.*

Ἀντῐ́ζεσθαι, Ion. pro ἀνθίζεσθαι, *castra castris opposita habere.* Th. ἵζω.

Ἀντῐ́η, Ion. pro ἀντῐ́ᾰ, q. v. ex ἀντίος.

Ἀντῐ́θεμαι, Poët. pro ἀνᾰτῐ́θεμαι, *impono.*

Ἀντῐ́θεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divinus, æqualis Deo:* ex ἀντὶ, *æquè*, et Θεός.

Ἀντῐ́θεσῐς, εως, ἡ, *oppositio:* et Ἀντῐ́θετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *oppositus:* ab ἀντίθημι.

Ἀντῐθευσόμενος, η, ον, *qui contra aliquem est cursurus*, f. 1. part. à θέω, *curro.*

Ἀντῐ́θημῐ, pro ἀνᾰτῐ́θημῐ, *repono.*

Ἀντῐ́θροος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vicissim* (vel *contrà*) *sonans:* ab ἀντὶ et θρόος.

Ἀντῐ́θυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *januæ oppositus:* ex ἀντὶ et θύρα.

Ἀντῐκᾰθήμενος, *obsidens, oppugnans.*

Ἀντῐκᾰθίστημῐ, *resisto:* præs. inf. ἀντῐκᾰθιστᾰ́ναι. Ex ἀντὶ, κατὰ, et ἵστημι.

Ἀντῐκᾰκουργέω, ῶ, f. ήσω, *vicissim malum infero:* ex ἀντὶ et κακουργέω.

Ἀντῐκᾰλέω, -ῶ, *vicissim invito:*

fut. ίσω, et ήσω. perf. ἀντῖκέκληκᾰ. a. 1. ἀντεκάλεσᾰ. Th. καλέω.
'Αντῖκᾰταλλάσσομαι, vel -ττομαι, *commuto.*
'Αντῖκᾰταλλάττω, *comparo.* Th. ἀλλάττω.
'Αντῖκᾰτάσχεσῖς, εως, ἡ, *retentio :* ab ἀντὶ, κατὰ, et σχέσις. Th. ἔχω.
'Αντῖκᾰτασκευάζω, *contrà struo.*
'Αντῖκάτησθαι, Ion. pro ἀντῖκάθησθαι, *è regione alicujus sedere :* ex ἀντὶ et κάθημαι. Th. ἧμαι.
'Αντῖκᾰτίζεσθαι, Ion. pro ἀντῖκᾰθίζεσθαι, *castra castris opposita habere.* 'Αντῖκᾰτιζεύμενος, Ion. pro -έμενος, et hoc pro -όμενος, præs. part. m. à καθίζω.
'Αντῖκείμαι, *opponor :* fut. ἀντῖκείσομαι. præs. part. ἀντῖκείμενος, ȣ, ὁ, *adversarius.* Ex ἀντὶ et κεῖμαι.
'Αντῖκηρύσσω, *præconis voce contrà edico, publicè proclamo.*
'Αντῖκῖχράω, -ῶ, *vicissim commodo :* ab ἀντὶ et κιχράω.
'Αντῖκρίνομαι, *judicio contendo contra aliquem.*
'Αντῖκρίνω, *comparo :* ex ἀντὶ et κρίνω.
'Αντῖκρέω, f. έσω, *retundo;* item, *contra spem evenio :* ex ἀντὶ et κρέω.
'Αντῖκρὺ, ἀντῖκρὺς, *è regione, CONTRA,* cum gen. adv. Th. ἀντί.
'Αντικτερίζω, fut. σω, perf. κᾰ, *contrà* vel *vicissim funero :* ex ἀντὶ et κτερίζω. Th. κτέρεα.
'Αντῖκύρικον, ȣ, τὸ, *helleborus,* sic dictus ab urbe Anticyra.
'Αντῖκύρσᾱς, αντος, ὁ, *consecutus* (vel *nactus*) *sum,* pro ἀντῖκυρήσᾱς, aor. 1. part. act. verbi ἀντικυρέω.
'Αντῖλᾰβὴ, ῆς, ἡ, *apprehensio :* ab ἀντιλαμβάνομαι.
'Αντῖλάβοις, *vicissim accipias,* 2. sing. a. 2. opt. act. ab ἀντιλαμβάνω.
'Αντῖλάζομαι et 'Αντῖλάζῠμαι, utrâque formâ ab Atticis usitatâ, hâc frequentiùs : *vicissim prehendo, retineo :* ex ἀντὶ et λάζομαι sive λάζυμαι.
'Αντῖλαμβάνω, *vicissim accipio :* ἀντῖλαμβάνομαι, *suscipio, libero, juvo :* cum gen. *opitulor.* fut. λήψομαι. a. 2. m. ἀντελᾰβόμην, ȣ, ετο. Ab ἀντὶ et λαμβάνω.
'Αντῖλάμπω, *resplendeo.* Th. λάμπω, *luceo.*
'Αντῖλέγω, *contradico :* fut. ξω. perf. χᾰ. imperf. ἀντέλεγον. perf. m. ἀντῖλέλογᾰ, cum dat. Ex ἀντὶ et λέγω.
'Αντῖληπτέον, *suscipiendum,* adj. verbale, ab ἀντιλαμβάνω.
'Αντῖλήπτωρ, ορος, ὁ, *defensor.*
'Αντῖληψῖς, εως, ἡ, *opitulatio, subsidium ;* ab ἀντιλαμβάνομαι.
'Αντῖλογῖᾰ, ᾱς, ἡ, *contradictio, in jure disceptatio,* et *causæ dictio :* ex ἀντὶ et λέγω.
'Αντῖλοιδορέω, -ῶ, *convitium regero :* imp. ἀντελοιδόρεον, -ȣν. fut. ήσω. perf. ἀντῖλελοιδόρηκᾰ. Th. λοιδορός.
'Αντῖλοχος, ȣ, ὁ, *Antilochus,* nom. propr.
'Αντῖλῡπέω, ῶ, *vicissim molesto :* ex ἀντὶ et λύπη. Hinc
'Αντῖλύπησῖς, εως, ἡ, *molestia vicissim exhibita.*
'Αντῖλῦτρον, ȣ, τὸ, *redemptionis pretium.* Th. λύω, *solvo.*
'Αντῖμαρτῠρέω, *contrarium testor :* f. ήσω.
'Αντῖμάχετης, ȣ, ὁ, *oppugnans,* vel *qui pugnat contra aliquem :* ex ἀντὶ et μάχομαι.
'Αντῖμεθίστᾰται, *in locum alterius constituitur :* ex ἀντὶ, μετὰ, et ἵστημι.
'Αντῖμελίζω, *contrà modulor :* ab ἀντὶ et μέλος.
'Αντῖμεταβολὴ, ῆς, ἡ, *commutatio.*
'Αντῖμετρέω, -ῶ, *vicissim metior, rependo :* f. ήσω. perf. ἀντῖμεμέτρηκᾰ. aor. 1. ἀντεμέτρησᾰ. f. 1. pass. ἀντῖμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ et μέτρον.
'Αντῖμῖμος, ȣ, ὁ ȣ̀ ἡ, *æmulus.* Th. μιμέομαι.
'Αντῖμισθῖᾰ, ᾱς, ἡ, *compensatio, remuneratio :* ex ἀντὶ et μισθός.
'Αντῖμνηστεύω, *procando emulor.*
'Αντῖμολπος, ȣ, ὁ ȣ̀ ἡ, *contrarius in cantu, diversi cantûs :* ex ἀντὶ et μολπή.
'Αντῖξοεῖν, *repugnare,* Poët. pro ἀντικεῖσθαι. Hinc ἀντῖξοος, *contrarius.*
'Αντῖον, *liciatorium.* Est et *malus,* qui similis est liciatorio. It. adv. *ex adverso :* ab
'Αντῖος, ῖᾰ, ῖον, *adversus :* ab ἀντί.
'Αντῖόομαι, -ȣμαι, *adversor :* a. 1. ind. ἠντιώθην. Th. ἀντί.
'Αντῖȣσθαι, *adversari,* inf. verbi præced.
'Αντῖόχειᾰ, ᾱς, ἡ, *Antiochia,* nomen urbis.
'Αντῖοχεὺς, έος, ὁ, *Antiochensis.*
'Αντῖοχος, ȣ, ὁ, *Antiochus,* nom. propr.
'Αντῖόων, et in f. g. ἀντῖόωσᾰ, *occurrens.* Poët. pro ἀντῖῶν et ἀντῖῶσᾰ, præs. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντί.
'Αντῖόωντο, pro ἀντῖάοιτο, et ἀντῖόωο, pro ἀντῖάοιο, præs. opt. pass. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντί.
'Αντῖπᾰλος, ȣ, ὁ ȣ̀ ἡ, *adversarius in luctâ, æmulus :* ex ἀντὶ et πάλη.
'Αντῖπᾰρᾰβᾰλȣμεν, *conferemus,* 1. pl. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω, quod ex ἀντὶ, παρὰ, et βάλλω· undè et
'Αντῖπᾰρᾰβολὴ, ῆς, ἡ, *comparatio, collatio.*
'Αντῖπᾰράγω, *retribuo, copias hostibus oppono, resisto :* f. ξω. Th. ἄγω.
'Αντῖπᾰρᾰκᾰλέω, -ῶ, *è diverso cohortor.*
'Αντῖπᾰρασκευάζομαι, *contra aliquem me paratum habeo, do operam ut par sim :* ex ἀντὶ et παρασκευάζω.
'Αντῖπᾰρασχεῖν, *retribuere,* a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω.
'Αντῖπᾰράταξῖς, εως, ἡ, *acies contrà instructa :* ab
'Αντῖπᾰρᾰτάττω, *contrà colloco in acie, aciem contrà instruo :* ab ἀντὶ, παρὰ, et τάττω.
'Αντῖπᾰρέρχομαι, *ex adverso prætereo,* Luc. x. 33. *supervenio,* Sap. Salom. xvi. 10. f. 1. m. ἀντῖπᾰρελεύσομαι. a. 2. act. ἀντῖπᾰρῆλθον. Ex ἀντὶ, παρὰ, et ἔρχομαι.
'Αντῖπᾰρῖημι, fut. ήσω, *promitto alicui rem aliam alius rei vice :* ex ἀντὶ et παρίημι.
'Αντῖπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri Gr. q. d. *Vice omnium.*
'Αντῖπᾰτρῖς, ῖδος, ἡ, nom. urbis.
'Αντῖπᾰτρος, ȣ, ὁ, *qui patri adversatur :* ex ἀντὶ et πατήρ.
'Αντῖπᾰτρος, ȣ, ὁ, *Antipater,* Tarsensis, philosophus Stoicus.
'Αντῖπέμπω, f. ψω, *remitto :* ex ἀντὶ et πέμπω.
'Αντῖπέραιος, *ex adverso situs.* 'Αντῖπέραιᾰ, *loco ex adverso sita.* 'Αντῖπέρᾱν, adv. *è regione,* cum gen. Omnia ex ἀντὶ et πέραν.
'Αντῖπεριβάλλω, f. ἀλῶ, *ex adverso cingo.* Th. βάλλω.
'Αντῖπερίσπασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *stratagema, quum hostes alibi detinentur :* ab
'Αντῖπερισπάω, ῶ, fut. άσω, *retraho.*
'Αντῖπερίστᾰται, *degenerat ;* ex ἀντιπεριΐστημι.
'Αντῖπεφάσθαι, *contrà* vel *loco alterius occidi,* inf. pass. ab ἀντὶ et πέφαμαι, perf. verbi inusitat. φάομαι.

Ἀντιπίπτω, *obnitor*: fut. ἀντιπτώσω. perf. ἀντιπέπτωκα. Ex ἀντὶ et πίπτω.

Ἀντιπληρόω, *expleo*: fut. ώσω: ex ἀντὶ et πληρόω.

Ἀντιπνεῖν, *restare*, præs. inf. ex ἀντὶ et πνέω.

Ἀντιπνοιά, οίας, ἡ, *flatus adversus.*

Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, *contrà facio, assimulo*: in pass. *contrà fio, vicissim fio*: in med. ἀντιποιοῦμαι, *vindico, mihi attribuo.*

Ἀντιποίησις, εως, ἡ, *studium alicujus rei comparandæ*, ut ἀρετῆς, *vindicandæ, tenendæ.*

Ἀντιποιούμενος, ου, ὁ, *contrà faciens*: cum gen. *assequi conans, affectans*, præs. part. pass. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.

Ἀντιπολεμέω, fut. ήσω, *resisto*: hinc

Ἀντιπολέμιος, et ἀντιπόλεμος, *hostis, in bello adversarius.* Th. πόλεμος.

Ἀντίπολις, εως, ἡ, *urbs adversariæ urbi opposita.*

Ἀντίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *oppositus, è regione positus*: ἀντιπόροιο, gen. Ion. ab ἀντιπέπορα, perf. m. verbi ἀντιπείρομαι.

Ἀντίπους, οδος, ὁ, *adversa vestigia figens*: nom. pl. ἀντίποδες, *ANTIPODES*: ab ἀντὶ et πους.

Ἀντιπράττω, *obsisto*: f. ξω. perf. ἀντιπέπραχα. Ex ἀντὶ et πράττω.

Ἀντιπρήσσειν, Ion. pro ἀντιπράσσειν, *adversari.* Th. πράσσω.

Ἀντιπροήεσαν, *obviam prodierant*, Att. pro -ήεισαν, 3. plur. perf. m. ab ἀντιπρόειμι. Th. εἶμι, seu ἴω, *eo.*

Ἀντιπρόσωποι, οἱ, *se mutuo aspicientes.*

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui proram habet in aliquem conversam*: ex ἀντὶ et πρώρα.

Ἀντίπτωμα, ατος, τὸ, *ruina*: ex ἀντιπίπτω.

Ἀντίρρησις, εως, ἡ, *contradictio*: ab ἀντιρρέω, *contradico*: ex ἀντὶ et ῥέω.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, *compensatio.* Th. σηκός.

Ἀντισθένης, ου, ὁ, *Antisthenes*, nom. propr.

Ἀντιστάς, άντος, ὁ, *ex adverso stans*, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Th. ἵστημι.

Ἀντίστασις, εως, ἡ, *resistentia.*

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, *adversæ factionis homo.* Hinc ἀντιστατέω, -ῶ, *adversor.* Th. idem.

Ἀντίστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *è regione oppositus*: item *æqualis.* Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, *duarum rerum intensè opposita collocatio.* Ἀντιστοιχέω, -ῶ, *oppositus sum è regione.* Ἀντιστοίχως, adv. *opposità serie.* Omnia ab ἀντὶ et στοῖχος. Th. στείχω.

Ἀντίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adversam frontem habens*: ex ἀντὶ et στόμα.

Ἀντιστρατεύομαι, *repugno*: fut. εύσομαι. perf. pass. ἀντεστράτευμαι. Th. στρατός.

Ἀντιστρατοπεδεύω, *ex adverso castra metor*: ex ἀντὶ et στρατόπεδον, *castrum.*

Ἀντισχεῖν, idem quod ἀντέχειν. Ἀντίσχεσθε, *opponite*, aor. 2. imp. verbi ἀντέχω.

Ἀντίταγμα, ατος, τὸ, *agmen quod alii agmini opponi potest, quod alicui opponitur.*

Ἀντιτακτικὸς, οῦ, ὁ, *vim repugnandi habens, qui aciem contra hostem ordinat.*

Ἀντιτάσσομαι, ῃ, εται, *ordini me oppono, obedire recuso, resisto*: f. άξομαι. perf. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντὶ et τάσσω. Inde Ἀντίταξις, εως, ἡ, *aciei instructio contra hostem*: item *repugnantia.*

Ἀντιτείνειν, *contrà tendere* præs. inf.: ex ἀντὶ et τείνω.

Ἀντιτίειν, præs. inf. ex ἀντὶ et τίω, *luo.*

Ἀντιτίθημι, *resisto, retribuo, oppono, loco alterius pono, ex adverso statuo.* Th. τίθημι.

Ἀντιτιμάω, f. ήσω, *vicissim honoro, dignum dico*, vel *statuo.*

Ἀντίτομον φάρμακον est remedium, quod secatur, et paratur, adversus morbi dolores et vim. Ex ἀντὶ et τέτομα, perf. m. verbi τέμνω.

Ἀντιτορέω, ῶ, f. ήσω, aor. 1. ἀντετόρησα, *transfigo, perfodio.* Ex ἀντὶ et τορέω.

Ἄντιτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. *vicissim punitus*: ex ἀντὶ et τίω.

Ἀντίτυπον, ου, τὸ, *typus alii typo respondens*: ex ἀντὶ et τύπος.

Ἀντίτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ictum repellens*: ex ἀντὶ et τύπτω.

Ἀντιτύχοις, *consequaris*, aor. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ et τυγχάνω.

Ἀντιφερίζειν, *obviam se offerre, contendere*, præs. inf. act. ex ἀντὶ et φέρω.

Ἀντιφερίξαι, *obviam se obtulisse, contendisse*, Poët. et Dor. pro ἀντιφερίσαι, aor. 1. inf. act. ab ἀντιφερίζω.

Ἀντιφέρομαι, *resisto, obviam me fero, repugno*: præs. inf. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω.

Ἀντιφθέγγομαι, f. ξομαι, *respondeo, contrà loquor*: ex ἀντὶ et φθέγγομαι.

Ἀντίφθεγμα, τὸ, *echo.*

Ἀντιφιλονεικέω, fut. ήσω, *contra rixor.*

Ἀντίφιλος, ου, ὁ, *Antiphilus*, nom. propr.

Ἀντιφυτεύω, *vicissim gigno*: f. εύσω. perf. κα. ex ἀντὶ et φυτεύω. Th. φύω.

Ἀντιφωνέω, fut. ήσω, *alternatim respondeo.* Th. φωνή.

Ἀντιφωνὴ, ῆς, ἡ, *Antiphona.* Th. φωνή.

Ἀντιχρᾶν, *sufficere*, præs. inf. ex ἀντὶ et χράω.

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, *mutuus usus.*

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, *Antichristus, Christo adversarius.*

Ἀντιωθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ἀντιόομαι.

Ἀντλέω, -ῶ, *haurio*: præs. inf. ἀντλεῖν. f. ήσω. perf. ἤντληκα. a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος.

Ἄντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἄντλος.

Ἄντλημα, ατος, τὸ, *haustrum.* Th. ἄντλος.

Ἀντλῆσαι, *hausisse*, a. 1. inf. et ἄντλησον, άτω, *haurito*, aor. 1. imp. verbi ἀντλέω.

ἌΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *sentina.* Hinc ἀντλίον, ου, τὸ, *vas quo aqua sentinæ exhauritur.*

Ἀντοικοδομέω, f. ήσω, *loco alterius destructi ædificii novum exstruo.* ex ἀντὶ et οἰκοδομέω.

Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνατολὴ, *ortus.*

Ἄντομαι, *occurro, obvius fio*; item *supplico.*

Ἀντορχέομαι, -οῦμαι, *vicissim* (vel *contrà*) *salto*: part. præs. ἀντορχούμενος. Ab ἀντὶ et ὀρχέομαι.

Ἀντοφθαλμέω, -ῶ, cum dat. *obnitor, obluctor*: f. ήσω. perf. ἀντωφθάλμηκα. Ex ἀντὶ et ὀφθαλμός.

Ἀντριὰς, άδος, ἡ, *in antris versans*: ab ἄντρον.

Ἄντροθεν, *ex antro*, Poët. adv. ab

ἌΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, *ANTRUM.*

Ἀντρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *antris plenus, cavernosus*: ab eod.

Ἄντρω, gen. Dor. pro Ἄντρου.

Ἄντυγες, αἱ, *habenæ*, nom. pl. ab

ἌΝΤΥΞ, υγος, ἡ, *ambitus et circumferentia currûs*; in dat. pl. ἄντυξι, παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι, quia sursum extenditur.

Ἀντυπερεγεῖν, Ion. pro ἀνθυπερ-

γεῖν, *vicissim inservire* : ex ἀντὶ et ὑπεργός.

'Αντωθέω, -ῶ, *repello, renitor, obnitor* : ἀντωθεῖσθαι, præs. inf. pass. Inde ἄντωσις, εως, ἡ, *repulsio, renixus* : ab ἀντὶ et ὠθέω.

Ἀνύβριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contumeliæ expers* : ex ἄνευ et ὕβρις.

Ἄνυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aridus, aquâ carens* : ex α et ὕδωρ, ν inserto euphoniæ causâ.

Ἄνυε, *perficiebat*, 3. sing. imperf. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω.

Ἄνυμες, *perficiebamus*, Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. pl. act. imp. verbi ἀνύω.

Ἀνύουσα, *quæ perficit*, præs. part. f. g. ab ἀνύω.

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, *interitus, essentiæ privatio* : ab α et ὑπάρχω, *sum*.

Ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insuperabilis*.

Ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innoxius, legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur* : ex α, ὑπὸ, et εὐθῦναι *rationes*.

Ἀνυπευθύνως, adv. *cum libertate*.

Ἀνυπόδατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, *discalceatus, sine calceis* : ab α et ὑποδέω. Th. δέω.

Ἀνύποιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis, non ferendus* : ab α, ὑπὸ, et οἰστὸς, ab οἴω, pro φέρω.

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè simulatus, non fucatus* : ex α et ὑποκρίνομαι.

Ἀνυπομόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis* : ex α et ὑπομένω.

Ἀνυπονόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non suspicans, improvisus* : ex α, et ὑπονόητος.

Ἀνύποπτος, et ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non suspectus, suspicione vacans*. Et

Ἀνυπόπτως, adv. *citra suspicionem*. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, et ὄπτομαι.

Ἀνυπόστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis, qui non potest subsistere* : ab α et ὑποστάς. Th. ἵστημι.

Ἀνυπότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *refractarius* : ex α et ὑπότακτος.

Ἀνύσαμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, *confeci, acquisivi*, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἀνύσας, ὁ, *qui perfecit*, aor. 1. part. ab ἀνύω.

Ἀνυσίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *operis conficiendi studiosus, laboriosus* : ab ἀνύω et ἔργον.

Ἀνύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *efficax, utilis* ; et

Ἀνυσίμως, adv. *efficacitèr, perfectè* : ab

Ἄνυσις, εως, ἡ, *effectio, perfectio, profectus, commodum* : ab ἀνύω.

Ἀνύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poët.

Ἀνυστὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui effici potest* ; item *promptum, facile*, ὡς ἀνυστὸν ἐστι, *quoad fieri potest, pro viribus*. Ἀνυστικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vel ἀνυτικὸς, *efficax*. Ab ἀνύομαι.

Ἄνυτο, *perficiebatur*, Dor. pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυμι· vel est 3. plusq. perf. pass. ab ἀνύω.

Ἀνυψόω, *erigo, sublevo* : ex ἄνα et ὑψόω.

ἈΝΥ'Ω, *perficio, prosum, impleo, consumo, impetro, festino* : f. σω. perf. ἤνυκα.

ἌΝΩ, *sursùm*, adv. ὁ ἄνω, sc. ὤν, *supernus*, ἡ ἄνω, sc. οὖσα, *superna*, τὰ ἄνω, sc. ὄντα, *quæ sursùm sunt*, compar. ἀνώτερον, *superiùs, altiùs*.

Ἀνῶ, *deseram*, a. 2. sub. act. ab ἀνίημι· a. 2. ἀνῆν.

Ἄνωγα, præt. m. Ion. pro ἤνωγα, *jussi* : ab ἀνώγω, et ἀνωγέω.

Ἀνώγαιον pro ἀνώγεον, q. v.

Ἄνωγεν, imp. vel a. 2. Ion. pro ἤνωγεν· ἀνώγῃ, aor. 2. sub. ab ἀνώγω.

Ἀνώγεον, ου, τὸ, *cœnaculum*, et Att. ἀνώγεων, ω, τό. Scribitur et ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, *supra terram*.

Ἀνωγέω, *suadeo* : ab ἀνωγὴ vel ἀνώγω, q. v.

Ἀνώγηθι, et per Sync. ἄνωχθι, *jube*, præs. imp. ab

Ἀνώγημι, idem quod ἀνώγω, q. v.

Ἀνῷγμαι, ξαι, κται, *apertus sum*, perf. pass. verbi ἀνοίγομαι· part. ἀνεῳγμένος, η, ον. Th. οἴγω.

Ἀνώγυν, *jubebam*, pro ἠνώγυν, imp. Ion. ab ἀνωγέω, seu ἀνώγω.

ἈΝΩ'ΓΩ, *jubeo, hortor* : f. ξω. perf. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, Poët. pro quo et νωδυνία, *indolentia, doloris vacuitas* : à seq.

Ἀνώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dolorem nullum sentiens* : et ἀνώδυνον φάρμακον, *quod dolorem sedat* : ex α priv. et ὀδύνη.

Ἀνωδύνως, adv. *sine dolore* : à præc.

Ἄνωθεν, *desupèr, supernè, e loco superiori, è cœlo, à principio, denuò, rursùm* : οἱ ἄνωθεν dicuntur *majores nostri, veteres*. Ab ἄνω.

Ἀνωθέω, -ῶ, *propulso, repello, sursùm impello* : fut. ήσω, et ώσω. aor. 1. inf. act. ἀνῶσαι, med. ἀνώσασθαι. part. ἀνωσάμενος· indè

Ἀνώθησις, εως, ἡ, *impulsio sursùm, versùs*, vel *repulsio*. Th. ὠθέω.

Ἀνώϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inopinatus, improvisus* : hinc ἀνωϊστὶ, *inopinatò*. Ex α et οἴω.

Ἀνωΐχθην, resolutâ diphthongo pro ἀνῴχθην, q. v.

Ἀνῷκται, *apertus est*, 3. sing. perf. pass. ἀνῷγμαι, verbi ἀνοίγω.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *interitui non obnoxius* : ex α et ὄλεθρος, *mors*.

Ἀνώμαλον, τὸ, *inæquale*. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, *inæqualitas*. Ex α et ὁμαλὸς, *æqualis*.

Ἀνωμοτὶ, *sine jurejurando*, adv. ex α et ὄμνυμι, *juro*.

Ἀνώμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *injuratus, non adactus jurejurando, citra jusjurandum* : ex α priv. et ὄμνυμι *juro*.

Ἄνων, οντος, ὁ, *expediens*, præs. part. ab ἀνύω.

Ἀνώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expers nominis*. Th. ὄνυμα.

Ἀνωρθώθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. ab ἀνορθόω.

Ἀνωρία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *intempestivitas* : ex α et ὥρα, *tempus*.

Ἀνῷσαι, *retulisse*, Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενεῖκαι, et ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω. Sed Ἀνῶσαι, *repulisse*, est a. 1. inf. ab ἀνωθέω.

Ἀνωσάμενος, ὁ, aor. 1. part. m. verbi ἀνωθέω.

Ἀνώσασθαι, *repulsum fuisse*, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω.

Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, *superior*. Ex ἀνώτερος, quod est ab ἄνω.

Ἀνωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inutilis* : ex α et ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas*.

Ἀνῷχα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνῴχθην, ης, η, *apertus fui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνωχθι, pro ἄνωγε, præs. vel a. 2. imp. act. vel ἄνωχθι, *jube*, est imp. concisus pro ἀνώγηθι, ab ἀνώγημι.

Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, *jubeat*, ut ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplasm. ab ἀνώγω.

Ἄξαιμι, αις, αι, *fregerim*, et in 3. pl. ἄξαιεν, aor. 1. opt. act. ab ἄγνυμι seu ἄγω. f. ἄξω. a. 1. ἦξα. Ἄξας, *ducens*, a. 1. part. ab ἄγω, f. ἄξω.

Ἄξε, vel est præs. imp. futuri formam habens ab ἄξω, quod

Poëtæ formant à f. 1. verbi ἄγω, vel dictum est pro ἄξον, in a. 1. ut vicissim in a. 2. reperitur λάβον pro λάβε.

Ἄξεια, ας, ε, et in 3. pl. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, seu ἄγω.

Ἄξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ἄξεινος, *sine hospite:* ex α et ξένος.

Ἄξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *radendo non politus:* ab α et ξεστός. Th. ξέω.

Ἀξία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *dignitas, meritum:* ab ἄξιος.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *admiratione dignus, admirabilis:* ab ἄξιος et ἀγαστός.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auditu dignus;* item *memorabilis:* ab ἄξιος et ἀκούω.

Ἀξιακρόατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι, *audio.*

Ἀξιαπήγητος, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *memorabilis:* superlat. ἀξιαπηγητότατος, et ἀξιαφηγητότατος, *memoratu dignissimus.* Ab ἄξιος et ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.

Ἀξιέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amabilis:* ab ἄξιος et ἐράω, *amo.*

Ἀξιεῦμαι, *dignum censeo,* Dor. pro ἀξιοῦμαι, præs. ind. med. ab ἀξιόω.

ἈΞΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *ASCIA, securis.* Angl. AN AX, qu. ab ἄγω· vel ab העינא.

Ἀξιοθαύμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dignus admiratione:* ab ἄξιος et θαυμάζομαι.

Ἀξιοθέητος, Ion. pro ἀξιοθέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *spectatu dignus:* ab ἄξιος et θεάομαι.

Ἀξιόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *laude dignus:* ex ἄξιος, et λόγος, *fama.*

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui alicui resistere potest pugnando:* ab ἄξιος et μάχομαι.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *victoriâ dignus:* ab ἄξιος et νίκη.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, *auctoritas fide digna:* à seq.

Ἀξιόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fide dignus:* ab ἄξιος et πίστις, *fides.*

ἈΞΙΟΣ, ία, ιον, *dignus,* cum gen. Hinc

Ἀξιότης, τητος, ἡ, *dignitas, meritum.*

Ἀξιοῦν, inf. vide ἀξιόω.

Ἀξιόχρεως, Ion. et Att. *qui est solvendo, ac proinde fide dignus:* ab ἄξιος et χρέως.

Ἀξιόω, -ῶ, *dignor,* cum gen. *æquum censeo:* imp. ἠξίοον, -ουν. fut. ώσω. perf. ἠξίωκα. aor. 1. ἠξίωσα. a. 1. sub. ἀξιώσω, ης, η. a. 1. inf. ἀξιῶσαι. pass. præs. ἀξιόομαι, -οῦμαι, *dignus censeor.* 3. pl. præs. imperat. pass. ἀξιούσθωσαν, *digni censentor.* perf. ἠξίωμαι. aor. 1. ἠξιώθην. f. 1. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος.

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, *dignitas, auctoritas;* item *enuntiatum:* ab ἀξιόω.

Ἀξιωματικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *auctoritate præditus, augustus:* ab ἀξίωμα.

Ἀξίως, adv. *dignè.*

Ἀξιώσεια, ας, ε, *dignatus fuerim,* a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.

Ἀξίωσις, εως, ἡ, *petitio, dignitas, auctoritas, amplitudo.*

Ἄξομαι, *abducam,* f. 1. med. verbi ἄγω.

Ἄξον, aor. 1. imp. act. *duc,* vel *frange:* ab ἄγω, vel ἄγνυμι. f. ἄξω.

Ἄξονα, acc. sing. ἄξονι, dat. ab ἄξων.

Ἄξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ligno carens,* vel *plenus ligno:* ab α, vel priv. vel epitat. et ξύλον.

Ἄξω, Dor. ἀξῶ, fut. 1. act. *ducam,* vel *frangam:* ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, *axis, asser:* qu. ab ἄγω, quia circa axem rota *agitur.*

——άο, Æol. et Bœot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro -ου, ut Αἰνείαο pro Αἰνείου. Est et άο Ion. et Poët. pro ω, in 2. pers. sing. a. 1. m. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.

Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδὸς, vel ἀοιδή.

Ἀοιδὴ, ῆς, et Dor. ἀοιδὰ, ᾶς, ἡ, *cantus:* dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι pro ἀοιδαῖς, à perf. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω.

Ἀοιδιάω, fut. άσω, *cano:* à præc.

Ἀοίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *celebris, decantatus.*

Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, *cantor, poeta.* Th. ἀείδω.

Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, *canendi peritissima, cantu suavissima:* superl. ab ἀοιδός.

Ἀοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inhabitatus:* et Ἄοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domo carens:* ex α et οἶκος.

Ἄοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vino carens:* ab οἶνος, *vinum.*

Ἄοκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impiger, intrepidus:* ex ὄκνος, *timor.*

Ἀολλέες, εῖς, οἱ καὶ αἱ, *conferti,* nom. pl. ab ἀολλής. acc. pl. ἀολλέας, εῖς. dat. ἀολλέσι.

Ἀολλήδην, *confertim, simul:* adv. Poët. ab

ἈΟΛΛΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *confertus, congregatus.* Hinc ἀολλίζω, et ἀολλέω, *congrego.*

———άοντι, -ῶντι, terminatio Dor. 3. pers. pl. præs. ind. 2. contract. pro -άουσι vel -ῶσι, ut βοάοντι, pro βοάουσι, βοῶσι.

Ἄοπλους, *inermes,* acc. pl. ab ἄοπλος, ex ὅπλα, *arma.*

ἌΟΡ, et ἆορ, ρος, τὸ, *ensis:* q. ab ἀείρω, quià *suspenditur.*

Ἀορασία, ας, ἡ, *cæcitas.* Ex α et ὁράω, *video.*

Ἀόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invisibilis:* ex iisd.

Ἀοράτως, adv. *invisibiliter.*

Ἀορία, ας, ἡ, *tenebræ:* ab α et ὁράω.

Ἀόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infinitus, interminatus.* ἀορίστως, adv. *infinitè, interminatè:*

Ἀοριστία, ας, ἡ, *infinitas:*

Ἀοριστικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *indefinitivus:*

Ἀοριστέομαι, -οῦμαι, *indefinitus sum:*

Ἀοριστάινω, *hæsito.* Omnia ab α et ὅρος, *terminus.*

Ἄορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *avibus carens.* Item nom. fluvii *AVERNUS.* Th. ὄρνις.

ἈΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *arteria magna;* item *arca.*

ἈΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *lorum* (seu *funis*) *quo ensis, clypeus, aut pera appenditur:* dat. pl. ἀορτήρεσσι, Poët. qu. ab ἀείρω, vel quasi ἄορα τηρῶν, ab ἄορ et τηρέω.

Ἄορτο, *sublatus erat,* 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἄορμαι pro ἤερμαι, perf. pass. verbi ἀείρω. Quidam tamen ab ἤερτο factum volunt, η in α converso, et inserto ο. plusq. perf. pass. ἄερτο, ἄορτο.

Ἀοσσέω, -ῶ, *auxilior, opem fero, adjuvo.* Hinc ἀοσσητὴρ, ρος, ὁ, *adjutor.* ἄνευ ὄσσης βοηθῶν, qui non vocatus alteri opitulatur. ab ὄσσα.

Ἄουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illæsus:* ex α et οὐτάω, *vulnero.*

Ἀοχλησία, ας, ἡ, *vacuitas à turbis.* ἀόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui molestiâ vacat.* Ab α et ὄχλος.

Ἄοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *visûs expers, cæcus:* ab α et ὄπτομαι.

Ἀπ', pro ἀπὸ, *ab.*

Ἀπαγαγεῖν· vide ἀπάγω.

Ἀπαγγεῖλαι, *renuntiâsse,* a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, άτω, *renuntiato,* et in 2. pl. ἀπαγγείλατε, *renuntiate,* a. 1. imp. act. ἀπαγγείλας, άντος, ὁ, *renuntians,* part. a. 1. act. ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, *narratio:* ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγέλλεσκον, Ion. imperf. verbi

Ἀπαγγέλλω, *renuntio, annuncio, denuncio, pronuncio:* f. ἀπ-

αγγιλῶ. perf. ᾽ἀπήγγελκα. a. 1. ᾽ἀπήγγειλα. a. 1. imp. ᾽ἀπάγγειλον. a. 1. inf. ᾽ἀπαγγεῖλαι. præs. part. act. ᾽ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, pass. ᾽ἀπαγγελλόμενος. Ex ἀπὸ et ἀγγέλλω.

᾽Ἀπᾰγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impenetrabilis:* ex ἀπὸ pro α priv. et ἄγω· vel, ut alii volunt, ex α intensivo et ἔπαγον, aor. 2. verbi πήγνυμι.

᾽Ἀπᾰγῑνέειν, Ion. pro ἀπάγειν, *auferre, abducere*, præs. inf. act. verbi ἀπάγω. Th. ἄγω.

᾽Ἀπαγξαίμην, αιο, αιτο, *me strangularem*, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω.

᾽Ἀπᾰγόμενος, η, ον, *abductus*, præs. part. pass. ab ἀπάγω.

᾽Ἀπᾰγορεύων, οντος, ὁ, *prohibens*, præs. part. ab

᾽Ἀπᾰγορεύω, fut. εύσω, *prohibeo, interdico, recuso, nego:* ex ἀπὸ et ἀγορεύω.

᾽Ἀπᾰγριόω, ῶ, fut. ώσω, *agreste reddo, effero, exaspero:* ab ἀπὸ et ἀγρός. Inde

᾽Ἀπᾰγρίωσις, εως, ἡ, *efferatio, exasperatio.*

᾽Ἀπάγχω, *strangulo, suffoco:* fut. ᾽ἀπάγξω. perf. ᾽ἀπῆγχα. præs. pass. ᾽ἀπάγχομαι, *strangulor:* f. 1. m. ᾽ἀπάγξομαι. aor. 1. m. ᾽ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ et ἄγχω.

᾽Ἀπάγω, *abduco:* f. άξω. perf. ᾽ἀπῆχα. a. 2. ᾽ἀπῆγον, Att. ᾽ἀπήγαγον. aor. 2. imp. ᾽ἀπάγαγε. part. ᾽ἀπαγαγὼν, όντος, ὁ. perf. pass. ᾽ἀπῆγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ᾽ἀπήχθην. a. 1. inf. pass. ᾽ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω.

᾽Ἀπᾰγωγὴ φόρου, *tributi pensio.*

᾽Ἀπᾰδεῖν, infin. præs. vel aor. 2. act. *displicere:* ex α et ἄδω seu ἁνδάνω, *placeo.*

῎Ἀπᾰδῖς, ῖος, ἡ, *vis mentis, cogitatio:* in acc. pl. ᾽ἀπάδῖας, et per Crasin ᾽ἀπάδῖς. Dicta qu. ἄπιδις, ab ἀπὸ pro ἄπωθεν, ϗ πόῤῥωθεν ἰδεῖν, quod mens et cogitatio res eminùs, et antequam acciderint, videat et prævideat.

᾽Ἀπᾰειρόμενος, ου, ὁ, *discedens:* præs. part. ex ἀπὸ et ἀείρω.

᾽Ἀπᾰθᾰνᾰτίζω, *immortalitate dono, immortalem facio:* fut. ίσω. Th. θάνατος, *mors.*

᾽Ἀπᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impatiens, qui non est passus, lenis, placidus;* item, *illæsus, immunis:* ex α et ἔπαθον, a. 2. verbi πάσχω.

᾽Ἀπαὶ, præpos. Poët. pro ἀπὸ, *ab.*

᾽Ἀπαιδευσῖα, ας, ἡ, *inscitia, imperitia:* ex α et παιδεύω. Th. παῖς.

᾽Ἀπαίδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ineruditus, illiteratus:* ex α et παιδεύω. Th. παῖς.

᾽Ἀπαιδοτρῖβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non sub magistro est exercitatus;* item *inexercitatus:* ab α, παῖς, et τρίβω.

᾽Ἀπαίνῠμαι, *aufero, detraho, adimo.* Ex ἀπὸ et αἴνυμαι.

᾽Ἀπαιρεθέω, *privarer*, Ion. pro ᾽ἀφαιρεθῶ, a. 1. sub. pass. ab ἀφαιρέομαι.

᾽Ἀπαιρεῖσθαι, præs. infin. pass. Ion. pro ᾽ἀφαιρεῖσθαι, *privari, spoliari:* ex ἀπὸ et αἱρέω.

᾽Ἀπαιρερημένοι, οἱ, *fraudati:* Ion. redup. et Att. pro ᾽ἀφῃρημένοι, perf. part. pass. ab ἀφαιρέω.

᾽Ἀπαίρω, *tollo, discedo:* f. ἀρῶ. perf. ᾽ἀπῆρκα. aor. 1. ᾽ἀπῆρα. imp. ᾽ἀπᾶρον, ἄτω. inf. ᾽ἀπᾶραι. perf. pass. ᾽ἀπῆρμαι. a. 1. ᾽ἀπήρθην. sub ᾽ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ. Ex ἀπὸ et αἴρω.

῎Ἀπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, *liberis carens:* ex α et παῖς.

᾽Ἀπαίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infaustus, inauspicatus, mali augurii:* ab ἀπὸ et αἴσιος.

᾽Ἀπᾱΐσσω, f. ξω, *prosilio, cum impetu abeo:* a. 1. part. act. ᾽ἀπᾱΐξας. Th. ἀΐσσω.

᾽Ἀπαιτεῖ, *repetit*, 3. sing. præs. ind. act. ᾽ἀπαίτει, *repetito*, 2. sing. præs. imp. act. ᾽ἀπαιτήσωσῖν, 3. pl. a. 1. sub. act. ab

᾽Ἀπαιτέω, -ῶ, fut. ήσω, *repeto, postulo:* ab ἀπὸ et αἰτέω.

᾽Ἀπαίτησῖς, εως, ἡ, *repetitio, exactio.*

᾽Ἀπαιτίζω, f. ίσω, *postulo, exigo.*

῾Ἁπᾰλὰ, τὰ, *mollia*, h. e. *juvenilia.* ῾ἁπᾰλᾶς, τὰς, *teneras*, acc. pl. f. g. ab ἁπαλός.

᾽Ἀπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui luctâ est invictus, insuperabilis.* Poët. pro ἀκαταπάλαιστος. Th. παλαιστή.

᾽Ἀπάλαιστρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *palæstræ imperitus:* ab α et πάλαιστρα. Th. πάλη.

᾽Ἀπᾰλαλκέμεν, *arcere, repellere:* Dor. pro ᾽ἀπᾰλαλκεῖν, præs. inf. act. ᾽ἀπᾰλάλκοι, *arceat*, 3. sing. præs. opt. act. verbi

᾽Ἀπᾰλάλκω, *arceo, repello.* Th. ἀλκή.

᾽Ἀπάλαμνος, pro ᾽ἀπάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consilii inops, industriâ carens, difficilis:* ex α et παλάμη.

᾽Ἀπάλαμος βίος, *vita miserrima:* qui nequit παλάμην, i. e. *artem* (seu *auxilium*) reperire ut eam liberet. Sic ᾽ἀπάλαμον κακὸν, *malum unde quis eluctari nequit.* Th. παλάμη.

᾽Ἀπᾰλάομαι, -ῶμαι, *deerro, vago:* ab ἀπὸ et ἀλάομαι.

᾽Ἀπᾰλγέω, -ῶ, *dedoleo, occalesco:* f. ήσω. perf. ᾽ἀπήλγηκα: ex ἀπὸ et ἀλγέω.

᾽Ἀπάλειψον, *dele:* 2. sing. a. 1. imperat. act. ab

᾽Ἀπᾰλείφω, f. ψω, perf. φα, *deungo, deleo.* Th. ἀλείφω.

᾽Ἀπᾰλεξῖκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immedicabilis, à quo malum depelli nequit:* ab ἀπὸ, ἀλέξω, *evito*, et κακός.

᾽Ἀπᾰλέξω, f. ᾽ἀπᾰλεξήσω, *propulso, repello, abarceo, auxilior.* Ex ἀπὸ et ἀλέξω.

᾽Ἀπᾰληθεύω, fut. σω, perf. κα, *vera prædico:* ab ἀπὸ et ἀληθεύω. Th. ἀληθής.

᾽Ἀπᾰληλειμμένος, η, ον, *obliteratus*, part. præt. pass. Att. pro ᾽ἀπηλειμμένος, ab ἀπαλείφομαι.

᾽Ἀπᾰλήσεται, *vagabitur*, f. 1. m. ab ἀπὸ et ἄλημι, vel ἀλάομαι.

᾽Ἀπαλθέομαι, -οῦμαι, *curo:* vide in ἄλθω, ἀλθέω, et ἀλθαίνω.

῾Ἁπᾰλῖας, ου, ὁ, *hædus tenellus* seu *delicatus.* Th. ἁπαλός.

᾽Ἀπαλλᾰγὴ, ῆς, ἡ, *dimissio, discessus, reconciliatio, liberatio, permutatio:* ab ἀπαλλάσσω.

᾽Ἀπαλλακτέον, *adimendum est:* ab eod.

᾽Ἀπάλλαξῖς, ῖος, ἡ, *discedendi facultas:* ab

᾽Ἀπαλλάσσω, vel Att. -ττω, *dimitto, abire jubeo, libero:* f. άξω. perf. ᾽ἀπήλλᾰχα. a. 1. ᾽ἀπήλλαξα. 3. sing. a. 1. sub. ᾽ἀπαλλάξῃ. perf. pass. ᾽ἀπήλλαγμαι. inf. ᾽ἀπηλλάχθαι. Ex ἀπὸ et ἀλλάσσω.

᾽Ἀπαλλοτριόω, -ῶ, *abalieno:* ᾽ἀπαλλοτριοῖ, 3. sing. præs. opt. act. f. ώσω. perf. ᾽ἀπηλλοτρίωκα. perf. pass. ᾽ἀπηλλοτρίωμαι. part. ᾽ἀπηλλοτριωμένος, *abalienatus.* Ex ἀπὸ et ἀλλοτριόω. Th. ἄλλος.

᾽Ἀπαλοιάω, ῶ, f. ήσω, aor. 1. ᾽ἀπηλοίησα, *comminuo, contero; trituro.* Ex ἀπὸ et ἀλοιάω.

῾Ἁπᾰλοῖο, τοῦ, *teneri, mollis*, gen. sing. Ion. pro ῾ἁπᾰλοῦ· ab ἁπαλός.

᾽Ἀπᾰλοιφὴ, ῆς, ἡ, *litura, deletio.* Th. ἀλείφω.

῾ἉΠΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tener, mollis, delicatus:* q. ἀφαλὸς, ab ἀφὴ, q. d. *tactui cedens.* Th. ἅπτομαι.

῾Ἁπᾰλόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *carne mollis:* ex ἁπαλὸς et σάρξ.

῾Ἁπᾰλότης, τητος, ἡ, *teneritudo, mollities:* ab ἁπαλός.

Ἀπἄλοτρεφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *delicatè nutritus, saginatus.* Th. τρέφω.

Ἀπἄλόχροος, gen. ab ἀπἄλόχρυς, οος, ὁ ϰ ἡ, *qui tenellum* seu *molle corpus habet.* Ex ἀπαλὸς et χρῦς. Th. χρόα.

Ἀπἄλῦνω, *tenerum reddo, mollio, emollio:* item *delicatè attingo:* f. νῶ. Th. ἀπαλός.

Ἀπἄλῶς, adv. *molliter:* ab eod.

Ἀπἄμἄω, f. ήσω, aor. 1. ἀπἄμησἄ. Ep. pro ἀπήμησἄ, *demeto, abscindo.* ab ἀπὸ et ἀμάω.

Ἀπαμϐλῦνω, idem quod ἀμϐλύνω, *hebeto, obtundo.* Th. ἀμϐλύς.

Ἀπἄμείϐετο, *respondebat:* 3. sing. imperf. m. ἀπἄμειϐόμενος, præs. part. m. ab

Ἀπἄμείϐομαι, *respondeo:* ex ἀπὸ et ἀμείϐω.

Ἀπαμμένος, *pendens, suspensus,* Ion. pro ἀφημμένος, sublatâ aspiratione et augmento: ab ἀφάπτομαι. Th. ἅπτομαι.

Ἀπἄμῦνω, *propello, arceo:* fut. ὑνῶ. Ex ἀπὸ et ἀμύνω.

Ἅπἄν, τὸ, *omne:* n. g. ab adj. ἅπας, q. v.

Ἀπἄναίνεται, *respuit:* 3. sing. præs. ind. ex

Ἀπἄναίνομαι, *renuo, respuo, recuso, rejicio:* cum acc. Ab ἀπὸ et ἀναίνομαι.

Ἀπἄναισχυντέω, *inverecundè facio:* f. ήσω.

Ἀπἄνἄλίσκω, f. ἀλώσω, *absumo, detero, erogo.*

Ἀπἄνάλωσῖς, εως, ἡ, *consumptio:* à præc.

Ἀπἄνἄνάτο, *respuit:* Poët. et Dor. pro ἀπηνήνἄτο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπἄνἄχώρησῖς, *discessus.*

Ἀπάνευθε, *seorsùm:* adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

Ἀπἄνήνασθαι, *recusare:* aor. 1. inf. m. et ἀπηνηνἄμην, aor. 1. ind. m. *recusavi, renui:* ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπανθέω, ῶ, fut. ήσω, *defloreo, marcesco, florem amitto.* Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Ἀπανθρἄκόω, ῶ, f. ώσω, *in carbones verto* seu *redigo, exuro.* Th. ἄνθραξ, *carbo.*

Ἀπἄνιστἄμένης, τῆς, *discedentis:* gen. sing. part. præs. med. f. g. ab ἀπανίσταμαι, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Ἅπαντἄ, τὸν, *omnem;* acc. sing. ab ἅπας.

Ἀπαντᾷν, *occurrere:* præs. inf. act. ab ἀπαντάω.

Ἁπαντἄχόθεν, adv. *undique.*

Ἀπαντἄω, -ῶ, f. ήσω, *occurro:* ab ἀπὸ et ἀντάω.

Ἁπάντῃ, *ubique,* adv. Th. πᾶς.

Ἀπάντημἄ, ἄτος, τὸ, *occursus, casus, eventus.*

Ἀπάντησῖς, εως, ἡ, *occursus;* it. *exceptio, obviam itio:* ab ἀπαντάω.

Ἀπαντῖον, Ion. *è regione.* Th. ἀντί.

Ἀπαντῶντἄς, τὰς, *occurrentes:* acc. pl. part. præs. ab ἀπαντάω.

Ἅπαξ, adv. *semel.* ἅπαξ ϰ δὶς, *semel atque iterum.*

Ἁπαξἄπλῶς, *universaliter:* ex ἅπαξ et ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

Ἀπάξῐος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *indignus:* ex ἀπὸ et ἄξιος.

Ἀπαξῐόω, f. ώσω, *dedignor, recuso.*

Ἀπἄορος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, Poët. pro ἀπήορος, *remotus:* q. ab ἀείρω. perf. m. ἤορα, et neglecto augmento ἄορα.

Ἀπἄρἄϐἄτος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *non transitorius, perpetuus:* ex α et παραϐαίνω.

Ἀπᾶραι, *sustulisse, decessisse,* a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπἄραιρημένος, *spoliatus, privatus:* Ion. redupl. pro ἀφηρημένος, perf. part. pass. verbi ἀπαραιρέομαι, -ῦμαι, pro ἀφαιρέομαι.

Ἀπἄραίτητος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *inevitabilis, inexorabilis, quod exorando evitari non potest.* Hinc

Ἀπἄραιτήτως, adv. qu. *inexorabiliter.*

Ἀπἄρἄκἄλύπτως, *aperte:* adv. ab α, παρὰ, et καλύπτω.

Ἀπἄράλλακτος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *immutabilis.*

Ἀπἄρἄλόγιστος, η, ον, *infallibilis, e:* ex α et παραλογίζομαι.

Ἀπἄρἄς, αντος, ὁ, *tollens:* a. 1. part. act. ab ἀπαίρω.

Ἀπἄρἄσήμαντος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *nullâ notâ insignitus, incelebris:* ex α et παρασημαίνω.

Ἀπἄρἄσκεύαστος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *imparatus:* ex α et 3. pers. sing. perf. ind. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεῦος.

Ἀπἄράσκευος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *imparatus.*

Ἀπἄράσσω, f. άξω, *deturbo, depello.*

Ἀπἄρἄτήρητος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *inobservatus, memoriæ non traditus:* ex ἀπὸ et παρατηρέω.

Ἀπἄρἄτηρήτως, adv. *sine observatione.*

Ἀπἄρἄτρεπτος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *indeclinatus, indeclinabilis:* ex α priv. et παρατρέπω.

Ἀπἄρἄφῠλάκτως, *incautè:* ex α et παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

ἈΠΑΡΓΙ͂Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Ἄπαργμἄ, ἄτος, τὸ, *primitiæ:* ab ἀπὸ et ἀρχή.

Ἀπἄρεγχείρητος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *qui à nemine attingi potest, inviolabilis, qui omnem operam artemque in se tractando et formando eludit:* ex α et παρεγχειρέω, *aggredior.* Th. ἐγχειρέω.

Ἀπἄρεγχειρήτως, adv. *ut nemo audeat aggredi rem, perfectè.*

Ἀπἄρέσκομαι, *displiceor.*

Ἀπἄρήγω, *juvo, auxilium præbeo.*

Ἀπάρθενος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *non amplius virgo:* ex α et παρθένος, *virgo.*

Ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, *ablatus fuero,* a. 1. sub. pass. ab ἀπαίρω.

Ἀπἄρῐθμήσἄς, αντος, ὁ, *qui recensuit* vel *numeravit,* aor. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός.

ἈΠἈΡΊΝΗ, ης, ἡ, herba quædam, *lappa.*

Ἀπαρκτῖἄς, seu ἀπαρκτίας, ὐ, ὁ, *ventus Septentrionalis.* Th. ἄρκτος.

Ἀπαρνέομαι, -ῦμαι, *abnego:* f. ήσομαι, ήσῃ, ήσεται. perf. ἀπήρνημαι. f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι. a. 1. m. ἀπηρνησἄμην. a. 1. imp. ἀπάρνησαι, -άσθω. inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ et ἀρνέομαι.

Ἄπαρνος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *qui pernegat:* ab ἀπαρνέομαι.

Ἀπἄρόδευτος, ὐ, ὁ ϰ ἡ, *transitu carens, inaccessus, per quem via non datur, non munita est,* &c. ex ὁδεύω, *iter facio.*

Ἀπᾶρον, άτω, *tollito, discedito:* a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω.

Ἀπαῤῥάσσω, *dejicio, deturbo:* f. ξω. Ex ἀπὸ et ἀράσσω.

Ἀπαῤῥησίαστἰκὸς, ἡ, ὸν, *qui non solet apertè loqui,* παῤῥησιάζειν: ex α priv. et παῤῥησιάζω.

Ἄπαρσῐς, εως, ἡ, *profectio, abitio, discessus:* ab ἀπὸ et αἴρω.

Ἀπαρτἄω, -ῶ, f. ήσω, *suspendo, dirimo,* qu. *seorsum suspendo:* ex ἀπὸ et ἀρτάω.

Ἀπάρτῐ, adv. *ab hoc tempore:* ex ἀπὸ et ἄρτι. Alii et quidem doctiores, legendum esse censent ἀπαρτὶ, *planè, omninò:* ab ἄρτιος, *integer.*

ἈΠΑΡΤῙΑ, ας, ἡ, *supellex,* quâ se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. *proficiscentes:* item *perfectio.* Th. αἴρω, *tollo.*

Ἀπαρτῐλογῐα, ας, ἡ, *integra summa, rotunda ratio:* ab ἀπὸ, ἄρτιος, et λέγω.

Ἀπαρτισμὸς, ῦ, ὁ, *perfectio, ab-*

solutio: ab ἀπήρτισμαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Ἀπᾰρῠ́ειν, *exhaurire:* ab ἀπὸ et ἀρύω.

Ἀπάρχειν, Poët. pro ἄρχειν, *imperare.*

Ἀπάρχεσθαι, præs. infin. med. *primitias offerre:* ab

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentiùs in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, *primitiæ:* q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γεννημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum.*

Ἀπάρχομαι, *primitias solvo et decerpo:* cum gen. item *libamenta facio.* Th. ἀρχή.

Ἅπᾱς, -ᾱσᾰ, -ᾱν, *omnis, e:* gen. -αντος, -άσης: ex α pro ἅμα, et πᾶς.

Ἁπᾱσέων, *omnium,* gen. pl. Ion. pro ἁπᾱσῶν, ab ἅπας.

Ἄπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non gustavit, jejunus:* ex α et πάω, *gusto.*

Ἀπαστράπτουσᾰ, ἡ, *emittens:* præs. part. f. g. ex ἀπὸ et ἀστράπτω.

Ἀπασχολέω, f. ήσω, *negotium facesso.*

Ἀπασχολῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *occupatio.*

Ἀπᾰ́τᾱ, ᾱς, Dor. pro ἀπᾰ́τη, ης, ἡ, *fraus.* Et

Ἀπᾰ́τᾳ, *decipit:* 3. sing. præs. ind. act. ab

ἈΠᾸΤᾺΩ, -ῶ, *decipio, fallo:* f. ήσω. perf. ἠπᾰ́τηκᾰ. a. 1. ἠπᾰ́τησᾰ, et Ion. ἀπᾰ́τησᾰ, ας, ε. præs. inf. act. ἀπᾰτᾶν. a. 1. ind. pass. ἠπᾰτήθην. part. ἀπᾰτηθεὶς, εῖσᾰ, έν.

Ἀπᾰ́τερθε, *seorsum,* ab ἀπὸ et ἄτερθε, seu ἄτερ.

Ἀπᾰτεὼν, ῶνος, ὁ, *impostor:* ab ἀπατάω.

Ἀπᾰ́τη, ης, ἡ, *fraus:* ab ἀπατάω.

Ἀπᾰτηθῆναι, *decipi:* a. 1. inf. pass. ab eod.

Ἀπᾰτηλὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *fallax:* ab ἀπατάω.

Ἀπᾰτήλῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀπᾰτήσει, *fallet,* 3. pers. f. 1. ind. act. ἀπᾰ́τησε, *fefellit,* 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἠπᾰ́τησε, ab ἀπατάω.

Ἀπᾰ́τησῐς, εως, ἡ, *fraus:* ab eod. th.

Ἀπᾰτῐμᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, aor. 1. ἀπητῐ́μησᾰ, *dedecoro, contumeliâ afficio.* Ex ἀπὸ et ἀτιμάω.

Ἀπᾰτῶντες, οἱ, *fallentes:* præs. part. act. plur. ab ἀπατάω.

Ἀπᾰ́τωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sine patre:* ex α et πατήρ.

Ἀπαύγασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *effulgentia, splendor:* à 1. pers. perf. pass. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγή.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor lucis, effulgentia:* ab eod. th.

Ἀπαυδᾶν, *renuntiare.* Ἀπαυδήσαντες, οἱ, aor. 1. part. act. pl. ab

Ἀπαυδᾰ́ω, ῶ, *renuntio:* item *veto, interdico, prohibeo:* f. ήσω. Ab ἀπὸ et αὐδάω. Th. αὐδή.

Ἀπαυθᾰδῐᾰ́ζομαι, f. ᾰ́σομαι, *arroganter me gero:* ex ἀπὸ et αὐθαδία.

Ἀπαυθᾰδῐεῖσθαι, *ausurum esse:* Att. pro ἀπαυθᾰδῐ́σεσθαι, f. 1. inf. m. ab

Ἀπαυθᾰδῐ́ζομαι, fut. ῐ́σομαι, *audeo:* ab αὐθάδης.

Ἀπαυλῐ́ζομαι, f. ῐ́σομαι, *seorsum stabulor,* seu *pernoctor.*

Ἀπαυλόσῠνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *seorsum stabulans* seu *pernoctans:* ab ἀπὸ et αὐλή.

Ἀπαύξησῐς, εως, ἡ, *diminutio:* Longin.

Ἀπαυρᾰ́ω, -ῶ, *aufero:* imperf. ind. act. ἀπηύρᾰον, ἀπηύρων. Hinc ἀπαύρᾱ, Ion. pro ἀπηύρᾱ. Ex ἀπὸ et αὔρα.

Ἄπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indesinens, non cessans, irrequietus;* item *fine carens, perpetuus.* Ἄπαυστος δίψα, *sitis quæ sedari non potest:* ab α et παύομαι.

Ἀπαύστως, et Ἀπαυστὶ, *indesinenter, incessanter, irrequietè:* adv. ab ἄπαυστος.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, *transfugio, sum perfuga:* ab ἀπὸ et αὐτόμολος. Th. μολέω, *vado.*

Ἀπαυχενῐ́ζω, f. ῐ́σω, *cervicem incido.*

Ἀπᾰφρῐ́ζω, fut. ῐ́σω, *despumo.* Th. ἀφρός.

ἈΠᾸ́ΦΩ, et ἀπᾰφῶ, et ἀπᾰφίσκω, *fallo, decipio:* Poët. id. quod ἀπατάω. Vox Æol.

Ἀπαχθεὶς, ὁ, *abactus:* aor. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι: ex ἀπὸ et ἄγω.

Ἀπαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gravis, molestus.*

Ἀπαχθῐ́ζω, f. ῐ́σω, *gravo.* Th. ἄχθος.

Ἀπάψας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, *qui nexuit:* aor. 1. act. part. Th. ἅπτω.

Ἀπέβᾱ, Dor. pro ἀπέβη, *successit:* 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.

Ἀπέβᾰλον, ες, ε, *abjeci:* aor. 2. ind. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω.

Ἀπέβην, ης, η, *discessi:* aor. 2. ind. act. Ἀπεβησᾰ́μην, ω, ᾰ́το, idem. aor. 1. ind. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.

Ἀπεγᾰλακτῐ́σθην, ης, η, *ablactatus sum:* a. 1. ind. pass. ab ἀπογαλακτίζω. Th. γάλα.

Ἀπέγγονος, ου, ὁ, *pronepos:* ab ἀπὸ et ἔγγονος. Th. γείνομαι.

Ἀπεγλῠκᾰ́νθη, *dulcis evasit:* 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.

Ἀπεγνώσθην, ης, η, *rejectus sum:* a. 1. pass.

Ἀπεγνωκὼς, υῖᾰ, ὸς, *rejectus:* perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Inde Ἀπεγνωκότως, *desperatè.* Th. γινώσκω.

Ἀπεδᾰνὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *claudus, sensibus captus, infirmus:* ab α et πεδανὸς, quod à πέδον.

Ἀπεδάσσᾰο, *divisisti:* Ion. et Poët. pro ἀπεδᾰ́σω, 2. sing. aor. 1. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω.

Ἀπέδειξᾰ, ας, ε, *exposui, designavi:* a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι. a. 1. pass. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω.

Ἀπεδειροτόμησᾰ, ας, ε, *caput amputâssem:* a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et δειροτομέω. Ex δέρη, seu δειρὴ, et τέμνω. perf. med. τέτομα.

Ἀπεδέξᾰτ', per Apocopen, pro ἀπεδέξᾰτο, *recepit:* 3. sing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.

Ἀπεδήμησᾰ, ας, ε, *peregrè profectus sum,* a. 1. act. ab ἀποδημέω· ex ἀπὸ et δῆμος.

Ἀπεδῐ́δου, 2. sing. imperf. pass. ab ἀποδίδωμι, *reddo.* Th. δίδωμι.

Ἀπεδῐ́δουν, pro ἀπεδῐ́δοσᾰν, 3. pl. imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἀπέδῐλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *calceis carens, excalceatus:* ex α et πέδιλον.

Ἀπεδῐ́λωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. Ab α et πέδιλον.

Ἀπεδοκῐ́μᾰσᾰ, ας, ε, *reprobavi:* aor. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. ᾰ́σω. perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ et δοκέω.

Ἀπεδόμην, σο, το, *vendidi, sursum dedi:* a. 2. ind. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἄπεδον, ου, τὸ, Ion. et Poët. pro πεδίον, *planities, campus.*

Ἀπέδοντο, *vendiderunt:* 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἀποδίδωμι.

Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ab eod.

Ἄπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *planus.* Ut Ἄπεδος χώρη, *plana regio.* Th. πέδον.

Ἀπέδρᾱ, per Apocopen, pro ἀπέδρᾱσᾰ, ας, ε, *aufugi:* a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπέδρᾱμεν, et 3. pl. ἀπέδρᾱν, *aufugerunt.* Alii ἔδραν, seu ἔδρην, à δρῆμι ducunt.

Ἀπεδυσάμην, ω, ατο, exui: a. 1. m. ab ἀποδύομαι. ex ἀπὸ et δύω.
Ἀπέδω, abedo: ἀπεδέσθην, ης, η, a. 1. pass. ab ἀπὸ et ἔδω.
Ἀπέδωχ', per Apoc. pro ἀπέδωκε, restituit: a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et δίδωμι.
Ἀπέειπον, ες, ε, negabam: imperf. vel a. 2. Att. per prosthesin Poët. ab ἀπείπω, Poët. pro ἀποείπω· ex ἀπὸ et ἔπω.
Ἀπέεργε, imperf. verbi ἀποέργω.
Ἀπεζωσμένος, η, ον, exauctoratus: perf. part. pass. ab ἀποζώννυμι. Th. ζώννυμι.
Ἀπέην, Poët. pro ἀπῆν, aberat: imperf. ab ἄπειμι, quod ex ἀπὸ et εἰμὶ, sum.
Ἀπέθανον, ες, ε, mortuus est: aor. 2. ind. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ et θνήσκω.
Ἀπεθάῤῥησε, ausus est: aor. 1. ind. act. verbi ἀποθαῤῥέω.
Ἀπεθέμην, σο, το, deposui, distuli, a. 2. ind. m. Ἀπεθηκάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.
Ἀπέθηλα, ας, ε, deflorui: a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω.
Ἀπεθίζω, desuefacio: fut. ίσω. pass. ἀπειθῖκα. part. perf. pass. ἀπειθισμένος, desuetus: ab ἀπὸ et ἐθίζω. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.
Ἄπει, pro ἄπιθι, ABI: imperat. verbi ἄπειμι, abeo: ab ἀπὸ et εἶμι, eo. Item ἀπεὶ, abes: 2. pers. præs. ind. verbi ἄπειμι, absum.
Ἀπείδω, video: fut. ἀπείσομαι. a. 2. ἀπεῖδον, ες, ε. a. 2. sub. ἀπίδω, ης, ῃ. Ex ἀπὸ et εἴδω, video.
Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia, inobedientia, incredulitas: ab ἀπειθής. Th. πείθω.
Ἀπειθεῖς, acc. pl. ab ἀπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. v.
Ἀπειθέω, ῶ, non pareo, incredulus sum: f. ήσω. perf. ἠπείθηκα. a. 1. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex α et πείθω.
Ἀπείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, dimissus sum: a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.
Ἀπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, contumax, inobediens; item incredulus: ex α et πείθω.
Ἀπεικάζω, assimilo; item comparo: f. άσω. Inde Ἀπεικασία, ας, ἡ, assimilata et expressa figura: à 1. pers. perf. pass.
Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, simulacrum, imago. Ex ἀπὸ et εἰκάζω. Th. εἴκω.
Ἀπεικαστέον, assimilandum est: verbale à præced.
Ἀπεικονίζω, f. ίσω, ad imaginem seu exemplar effingo.
Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effigies: à 1. pers. perf. pass. verbi præc.
Ἀπεικότως, idem quod ἀπεοικότως.
Ἀπεικὼς, idem quod ἀπεοικώς.
Ἀπειλὰς, τὰς, minas: acc. pl. ab ἀπειλή.
Ἀπειλεῦσα, ἡ, minans: Poët. pro ἀπειλοῦσα, præs. part. f. g. Ἀπειλεῖς, minaris: 2. pers. præs. ind. act. ab ἀπειλείω, Poët. pro
ἈΠΕΙΛΕΏ, -ῶ, Æol. ἀπέλλω, minitor, interminor; item glorior: imperf. ἠπείλεον, -ουν. f. ήσω. perf. ἠπείληκα. aor. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, cujus 1. plur. ἀπειλησώμεθα.
Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, minæ: ab ἀπειλέω.
Ἀπειλήσωμαι, vide ἀπειλέω.
Ἀπειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω.
Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, minax, jactator: cujus fœm. ἀπειλήτειρα, minatrix. Ἀπειλητήριοι λόγοι, minacia verba. Th. ἀπειλέω.
Ἀπειλητὴς, οῦ, ὁ, minator, jactabundus, ostentator, minax.
Ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν, minax: ab eodem.
Ἀπείληφα, ας, ε, recepi: in 3. pers. plur. ἀπειλήφασιν, perf. ind. act. cujus part. ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπολέληφα, et ἀπολεληφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.
Ἄπειμι, absum: imperf. ἀπῆν, aberam: f. ἀπέσομαι. præs. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπὼν, οῦσα, ὸν, absens. Ex ἀπὸ et εἰμὶ, sum.
Ἄπειμι, vel ἀπίημι, abeo: f. ἀπείσω. a. 2. ἄπιον. a. 1. act. ἀπεῖσα, et Att. ἀπήεσα: sic ἀπήεσαν, abierunt, 3. pl. a. 1. act. vel plusq. perf. med. Ex ἀπὸ et εἶμι, vel ἵημι, eo.
Ἀπειπάμην, ω, ατο, abdicavi, a. 1. m. et in 1. plur. ἀπειπάμεθα. Ἀπεῖπαι, abdicavisse, a. 1. inf. act. Ἀπεῖπε, interdixit, 3. sing. a. 1. vel 2. act. Ἀπειπεῖν, interdicere, recusare, præs. inf. act. ab
Ἀπείπω, interdico, recuso, veto; retracto, denego: Poët. pro ἀποείπω, qu. ex ἀπὸ et ἔπω.
Ἀπειραγάθως, adv. imperitè, sine omni probitate.
Ἀπειράκις, infinitè, adv. ab ἄπειρος, infinitus. Th. πέρας.
Ἀπείραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus, Poët. pro ἄπειρος, quod à πειραίνω, pro περαίνω. Th. πέρας.
Ἀπείραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intentatus, qui tentari nequit: ex α et πειράζω. Th. πεῖρα.
Ἀπείρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpertus, Poët. pro ἄπειρος. Ab eod. th.
Ἀπειράχως, infinitis modis, adv. ab ἀπὸ et πεῖρα.
Ἀπείργειν, idem ferè quod εἴργειν, arcere.
Ἀπείργω, arceo, inhibeo, prohibeo: f. ξω. aor. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. perf. χα. Ab ἀπὸ et εἴργω.
Ἀπείργων, ὁ, arcens, prohibens, part. præs.
Ἀπειρέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingens, infinitus: ex α et πεῖρας, pro πέρας.
Ἀπείρηθεν, adv. ex Epiro, e terra continenti.
Ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, fessus; item, cui res deest, cui insumpta est pecunia. ἀπειρηκὼς χρήμασι, Demosth. part. ab ἀπείρηκα, perf. ind. act. verbi ἀπερέω, ab ἀπὸ et ἐρέω, dico.
Ἀπείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpertus: ex α et πεῖρα.
Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia: ab eod. th.
Ἀπείριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus: ex α et πέρας.
Ἀπεῖρξα, ας, ε, exclusi, prohibui: in 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.
Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptiarum expers, cœlebs: ab ἄπειρος et γάμος. Th. γαμέω.
Ἀπειροθάλασσος, et Ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, maris seu navigandi inexpertus: ab ἄπειρος et θάλασσα.
Ἀπειρόκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum inexpertus; item minimè malus, simplex: inde
Ἀπειροκακέω, -ῶ, simplicitate utor, malitiâ non utor. Ab ἄπειρος et κακός.
Ἀπειροκαλία, honesti inexperientia: plur. usurp. ineptiæ: à sequenti.
Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, honesti expers: ex ἄπειρος et καλός.
Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, expers tori, cœlebs: ab ἄπειρος et λέχος, quod à λέγω, cubare facio.
Ἀπειρομάχας, α, ὁ, Dor. pro ἀπειρομάχης, ου, ὁ, vel ἀπειρομάχης, εος, ὁ ϗ ἡ· ἄπειρος τῆς μάχης, imperitus prælii. Ab α, πεῖρα, et μάχη.

'Ἀπείρονᾰ, acc. sing. ab ἀπείρων.

"Ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imperitus*: ἀπείρως, *imperitè*, adv. Ab α et πεῖρα. Et "ἄπειρος, ου, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, *terra continens.* Item "ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *interminatus, infinitus, immensus*: ab α et πέρας, vel πεῖρα.

'Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, *inexperientia*: ab ἄπειρος. Th. πεῖρα.

'Ἀπειρωδῖν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, *partûs dolores non expertus*: ab ἄπειρος et ὠδύνη.

'Ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *infinitus, interminatus*: item *ignarus.* 'Απείρων γαίη, *terra rotunda*, Hom.

'Ἀπείρως, adv. *imperitè, infinitè.*

'Ἀπεῖσᾰ, ας, ε, *abii*, Att. 'ἀπήεσᾰ, a. 1. ind. act. et 'ἀπείσομαι, fut. verbi ἄπειμι.

"Ἀπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nullâ persuasione flexibilis, contumax.* Inde "ἄπειστον, ου, τὸ, *pertinacia, contumacia.* Ab α et 3. pers. sing. perf. pass. verbi πείθω.

'Ἀπεῖχον, ες, ε, *abstinebam*, imperf. act. 'ἀπειχόμην, ου, ετο, imperf. pass. ab ἀπέχω.

'Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀποκαλέω: ex ἀπὸ et καλέω.

'Ἀπεκάλυψᾰ, ας, ε, *retexi, revelavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποκαλύπτω.

'Ἀπέκγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *abnepos*: ab ἀπὸ et ἔκγονος. Th. γείνομαι.

'Ἀπεκδέχομαι, *exspecto*: f. 'ἀπεκδέξομαι. perf. pass. 'ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. 'ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, et δέχομαι.

'Ἀπεκδύομαι, *exuo*: f. 'ἀπεκδύσομαι. a. 1. m. 'ἀπεξεδυσάμην, cujus part. 'ἀπεκδυσάμενος, ου, ὁ, *exutus*: ab ἀπὸ, ἐκ, et δύω, *induo.*

'Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, *spoliatio, ipse exuendi actus.*

'Ἀπεκλαιόμην, ου, ετο, *deflebar*, et in 3. pl. 'ἀπεκλαίοντο, imperf. pass. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω.

'Ἀπεκλανθάνω, *obliviscor*: a. 2. m. 'ἀπεξελαθόμην, et Poët. per redupl. Ion. 'ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, et λανθάνω. Th. λήθω.

'Ἀπέκλασᾰ, ας, ε, *fregi*, a. 1. ind. ab ἀποκλάω, quod ab ἀπὸ et κλάω.

'Ἀπεκλέγομαι, *in electione reprobo, non eligo*: ab ἀπὸ, ἐκ, et λέγομαι.

'Ἀπέκλεισᾰ, ας, ε, *occlusi*, et in 3. pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω.

'Ἀπεκλελαθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*: Poët. per reduplicationem Ion. pro 'ἀπεξελαθόμην, aor. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

'Ἀπέκοψᾰ, ας, ε, *amputavi*: a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω.

'Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondi*, a. 1. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

'Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, *occultavi*, a. 1. m. 'ἀπέκρυψᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀποκρύπτω, *occulto.* Th. κρύπτω.

'Ἀπέκτανον, ες, ε, *occidi*, aor. 2. ind. act. 'ἀπέκτεινᾰ, ας, ε, *occidi*, aor. 1. ind. act. 'ἀπέκτονᾰ, ας, ε. perf. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω.

'Ἀπέκτασις, εως, ἡ, *extensio.*

"Ἀπεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impexus.*

'Ἀπέκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀπὸ et πείκω.

'Ἀπελαθέντες, *expulsi*, nom. pl. a. 1. pass. ab ἀπελαύνω.

'Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, *resplendebat*, imperf. pass. 'Ἀπέλαμψᾰ, ας, ε, *resplendui, emicui.* aor. 1. ind. act. v. ἀπολάμπω. Th. λάμπω.

'Ἀπελασίᾰ, ας, ἡ, *abactio*: ab ἀπελαύνω.

'Ἀπέλαστος, et "Ἀπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaccessus, cui appropinquare tutum non est*: ab α et πέλας.

'Ἀπελαύνω, *abigo, expello, arceo*: f. 'ἀπελάσω. aor. 1. 'ἀπήλασᾰ. perf. 'ἀπήλακᾰ. Ex ἀπὸ et ἐλαύνω.

'Ἀπέλαυσᾰ, et Ion. 'ἀπήλαυσᾰ, ας, ε, *fructum cepi*, aor. 1. ab ἀπολαύω. Th. λάω.

'Ἀπελαφρύνω, *sublevo*: f. νῶ. Ab ἀπὸ et ἐλαφρύνω. Th. ἐλαφρός.

'Ἀπελάω, Poët. pro ἀπελαύνω.

'Ἀπελεγμὸς, οῦ, ὁ, *refutatio, redargutio, probrum*: ab ἀπήλεγμαι, 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi

'Ἀπελέγχω, *redarguo*: f. γξω. aor. 1. 'ἀπήλεγξᾰ. perf. act. 'ἀπήλεγχᾰ. perf. pass. 'ἀπήλεγμαι. a. 1. pass. 'ἀπηλέγχθην. a. 1. m. 'ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπὸ et ἐλέγχω.

'Ἀπέλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immensus*: ex α et πέλεθρον, seu πλέθρον, *jugerum.*

'Ἀπελείβεθ', per Apocop. pro 'ἀπελείβετο, *distillabat*, 3. sing. imperf. ind. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω.

'Ἀπελέκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non dedolatus* vel *securi complanatus*: ab α et πέλεκυς.

'Ἀπέλεσθαι, *abstulisse*, Ion. pro 'ἀφελέσθαι, aor. 2. inf. m. ab 'ἀφελόμην, ου, ετο, aor. 2. m. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

'Ἀπελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *libertus, libertate donatus*: ex ἀπὸ et ἐλεύθερος.

'Ἀπελευθερόω, f. ώσω, perf. ἐρωκᾰ, *libero.*

'Ἀπελεύσομαι, η, εται, *recedam*, et in 3. pl. 'ἀπελεύσονται, f. 1. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

'Ἀπέληγεν, *cessavit*, 3. sing. imperf. act. ab ἀπολήγω, quod ex ἀπὸ et λήγω.

'Ἀπελήλᾰκᾰ, ας, ε, *abegi*, Att. pro 'ἀπήλᾰκᾰ, perf. ind. act. 'Ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀπελαύνω, q. v.

'Ἀπελθὲ, *recedito, abito*, aor. 2. imperat. act. verbi ἀπέρχομαι.

'Ἀπελθεῖν, *abiisse, recessisse*, aor. 2. inf. verbi ejusdem.

'Ἀπελθὼν, οῦσᾰ, ὸν, *qui recessit*, aor. 2. part. ab ἀπέρχομαι, quod ex ἀπὸ et ἔρχομαι.

'Ἀπέλιπον, ες, ε, *reliqui*, aor. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω.

'ΑΠΕΛΛΑΙ', ῶν, αἱ, *fana, conciones*: qu. ab ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, *arceo.* Hinc forsan Lat. *Capella*, Angl. CHAPEL.

'Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, *Apelles*, nomen viri. Lat. *Apella.*

'Ἀπελογήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀπολογέομαι, q. v.

'Ἀπελόμενοι, Ion. pro 'ἀφελόμενοι, *cùm eripuissent*, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.

"ΑΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, *ulcus, vulnus.* Dicitur vel quia caro non sibimet appropinquat: vel (φ Ion. verso in π) quia exscinditur aliquid et aufertur.

'Ἀπελπίζω, *indè spero*; item *despero*: f. ίσω. perf. 'ἀπήλπικᾰ. a. 1. 'ἀπήλπισᾰ. a. 1. part. 'ἀπελπίσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ et ἐλπίζω.

'Ἀπελύθην, ης, η, *absolutus fui*, a. 1. pass. ab ἀπολύομαι. Ex ἀπὸ et λύω.

'Ἀπελυμαινόμην, ου, ετο, *purgatus sum*, imperf. pass. ab ἀπολυμαίνομαι. Ex ἀπὸ et λύμη, *noxa*, vel potiùs λῦμα, *sordes.*

'Ἀπέλυσᾰ, ας, ε, *dimisi*, aor. 1. ind. act. ab ἀπολύω.

'Ἀπελωβήθην, ης, η, *contumeliam accepi*, aor. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λάβη.

'Ἀπέμαθον, ες, ε, *dedidici*, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

'Ἀπεμαράνθην, ης, η, *emarcui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι.

'Ἀπέμεσσᾰ, ας, ε, *evomui*, a. 1. ind. act. Poët. pro 'ἀπέμεσᾰ·

ab ἀτιμίω, quod ex ἀπὸ et ἰμίω.

'Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, *recordatus sum*, a. 1. ind. m. cujus 3. pl. 'ἀπεμνήσαντο, et inf. 'ἀπομνήσασθαι. Ab ἀπομιμνήσκομαι, quod ex ἀπὸ et μιμνήσκομαι, vel μνάομαι.

'Ἀπεμόργνυν, υς, υ, *abstergebam*, imperf. ind. act. et

'Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, *abstersi*, aor. 1. m. et in 3. pl 'ἀπεμόρξαντο. ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι.

'Ἀπεμπολεῖται, *venditur, venum datur*, 3. sing. præs. ind. pass. verbi ἀπεμπολέομαι.

'Ἀπεμπολη θῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusdem.

'Ἀπεμπολέω, -ῶ, fut. ήσω, *vendo, venundo*: ex ἀπὸ et ἐμπολέω.

'Ἀπεμπολησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi præc. Scribitur et ἐμπωλέω, ex ἐν et πωλέω.

'Ἀπεμυθεόμην, ου, ετο, *dissuasi*, imperf. ind. pass. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος.

'Ἀπεμφαίνω, *non convenio, dissimilis sum*: inde

'Ἀπέμφασις, εως, ἡ, *declaratio, expositio, demonstratio*: ab ἀπὸ et ἐμφαίνω.

'Ἀπεμφερής, έος, ὁ ϗ ἡ, *dissimilis, absimilis*: ab ἀπὸ et ἐμφερής. Th. φέρω.

'Ἀπέναντι, et 'ἀπεναντίον, *coram, è regione*, cum gen. item *contrà*: ex ἀπὸ et ἔναντι, quod ex ἐν et ἀντί.

'Ἀπεναρίζω, f. ξω, *armis spolio*. Ex ἀπὸ et ἐναρίζω.

'Ἀπενάσθην, *semotus habitavi*, a. 1. pass. verbi ἀπονάω. q. v.

'Ἀπενέγκασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. m. 'Ἀπενεγκὼν, οῦσα, ὸν, *qui abstulit*, a. 2. part. et 'ἀπενέγκαι, *abstulisse*, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

'Ἀπένεικα, aor. 1. verbo ἀποφέρω.

'Ἀπενειχθεὶς, έντος, ὁ, Ion. pro 'ἀπενεχθεὶς, *delatus*, a. 1. part. pass. 'ἀπενείχθην, ης, η, *delatus sum*, Ion. pro 'ἀπενέχθην, a. 1 ind. pass. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

'Ἀπενέπω et 'Ἀπεννέπω, *interdico, adversor*: ab ἀπὸ, ἐν, et ἔπω.

'Ἀπενθεῖν, Dor. pro 'ἀπελθεῖν, aor. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

'Ἀπενθής, έος, ὁ ϗ ἡ, *luctu carens, indefletus*.

'Ἀπένθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab α et πένθος.

'Ἀπενιαυτίζω, *per annum absum* vel *cesso ab*: ex ἀπὸ et ἐνιαυτὸς, *annus*.

'Ἀπενόσφισα, ας, ε, *separavi*, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, *seorsum*, adv.

'Ἀπέντες, *qui dimiserunt*, Ion. pro 'ἀφέντες, n. pl. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι.

'Ἀπεξαμαρτάνω, *delinquo, pecco*: ab ἀπὸ, ἐξ, et ἁμαρτάνω.

'Ἀπεξεδυσάμην, ω, ατο, *exui*, a. 1. ind. m. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, *induo*.

'Ἀπεξελαθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*, et Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην, aor. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

'Ἀπεξηραμένος, η, ον, Ion. pro 'ἀπεξηραμμένος, *exsiccatus*, part. ab 'ἀπεξήραμμαι, perf. pass. verbi ἀποξηραίνω. Th. ξηρός.

'Ἀπέοικα, ας, ε, *absimilis* seu *dissimilis sum*; perf. act. et 'Ἀπέοικε, imperson. *dissentaneum est, non decet, non par est*: ab ἀπείκω.

'Ἀπεοικότως, *absimili modo, non verisimilitèr, absurdè, immeritò*, adv. ab

'Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, *absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus*, part. perf. act. verbi ἀπείκω. Th. εἴκω.

'Ἀπέοντα, τὸν, *absentem*, acc. sing. 'ἀπέοντος, gen. sing. Ion. vel Poët. pro 'ἀπόντος, ab 'ἀπὼν, οῦσα, ὸν, præs. part. ab ἄπειμι, *absum*.

'Ἀπέπαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad maturitatem non perductus*. Ab α et πέπτω.

'Ἀπέπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab iisd.

'Ἀπέπλαγξα, ας, ε, *aberrare feci*, a. 1. ind. act. 'Ἀπεπλάγχθην, ης, η, *resilui, aberravi*, aor. 1. ind. pass. 'Ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. ab ἀποπλάζω, *aberrare facio*. Th. πλάζω.

'Ἀπέπλευσα, ας, ε, *navigavi*, et in 3. pl. 'ἀπέπλευσαν, aor. 1. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω.

"Ἀπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peplo carens*: ab α et πέπλος.

'Ἀπέπνει, *restabat, exspirabat*, 3. sing. imperf. ind. act. 'Ἀπέπνευσα, ας, ε, *exspiravi*, a. 1. ind. act. et

'Ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω.

'Ἀπέπνιξα, ας, ε, *suffocavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω. Th. πνίγω.

'Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. *avolavi*: inf. 'ἀποπτάσθαι. part. 'ἀποπτάμενος. Et 'ἀπέπτην, ης, η, aor. 2. ind. act. in 3. pl. 'ἀπέπτησαν. inf. 'ἀποπτῆναι. part. 'ἀποπτὰς, ᾶσα, ὰν. Ab ἀφίπτημι, et ἀφίπταμαι ex ἀπὸ et ἵπτημι.

"Ἀπεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non coctus, qui coqui nequit*: inde 'Ἀπεπτέω, -ῶ, *non coquo, crudus sum*. Ab α et πέπτω.

"Ἀπερ, pro ἅπερ, *quæ*.

'Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nullum finem loquendi faciens, verbosus*. Inde 'Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, *verbosa oratio, loquacitas*. Ab ἀπέραντος et λόγος. Th. λέγω.

'Ἀπέραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*. Inde 'Ἀπεράντως, *infinitè*, adv. Ex α et περαντὸς, quod à περαίνω. Th. πέρας.

'Ἀπεργάζομαι, η, εται, *efficio, operor*: f. άσομαι. perf. 'ἀπείργασμαι. inf. 'ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπὸ et ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

'Ἀπεργασία, ας, ἡ, *effectus, absolutio*: à præced.

'Ἀπεργαστικὸς, ἡ, ὸν, *qui efficere potest*.

'Ἀπέργειν, Ion. pro 'ἀπείργειν, *disjungere, radere, concludere*: ex ἀπὸ et εἴργω.

"Ἀπεργμαι, *præclusus sum*, perf. pass. hinc 'ἀπεργμένος, η, ον, *præclusus*, Ion. pro 'ἀπειργμένος· ab

'Ἀπέργω, *abarceo, excludo, præcludo, prohibeo*, pro ἀπείργω, quod ex ἀπὸ et εἴργω.

'Ἀπερείδοντο, *incumbebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi

'Ἀπερείδω, et 'Ἀπερείδομαι, *firmitèr figo*: ex ἀπὸ et ἐρείδω.

'Ἀπερείσασθαι, *effundere, projicere*, a. 1. inf. m. à præc.

'Ἀπερείσι', pro 'ἀπερείσια, et per Metathesin 'ἀπειρέσια, *infinita*: ex α et πέρας.

'Ἀπέρεισις, εως, ἡ, *innixus, actio innitendi*: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπερείδω.

'Ἀπερέω, -ρῶ, *nego*: hinc perf. 'ἀπείρηκα, *deficio*: i. e. *nego mihi esse vires, pecuniam aut aliquid hujusmodi*. Vid. supra ἀπειρηκὼς: ex ἀπὸ et ἐρέω.

'Ἀπεριγίνητος, η, ον, *invictus*.

'Ἀπερίοριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indefinitus*: ab α priv. et περιορίζω.

'Ἀπερισκέπτως, *incircumspectè*, adv. ex α, περὶ, et σκέπτομαι.

'Ἀπερισπάστως, *absque ullâ distractione*, adv. ab 'ἀπερίσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconcussus, non distractus*: ex α et περισπαστὸς, quod à 3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi περισπάω. Th. σπάω.

'Ἀπερίστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quem nihil circumstat*: ex α, περὶ, et ἵστημι.

'Ἀπερίτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incir-*

cumcisus: ex α et περιτέμνω. Th. τέμνω.
Ἀπέριττος, ου, ὁ καὶ ἡ, supervacaneum nil habens; luxu carens: ex α et περισσός. Th. περί.
Ἀπερίττως, adv. negligenter.
Ἀπερίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, excrementis carens, quæ περιττώματα.
Ἀπερίφερης, έος, ὁ καὶ ἡ, non orbiculatus: ex α, περὶ, et φέρω.
Ἀπέρξας, αντος, ὁ, qui confecit, a. 1. part. act. ab ἀποῤῥέζω. Th. ῥέζω.
Ἄπερῥε, abi in malam rem, imp. verbi ἀπέῤῥω, Æol. pro ἀπείρω. Ex ἀπὸ et ἔῤῥω, pro εἴρω.
Ἀπεῤῥωγὼς, ότος, ὁ, abruptus, perf. part. med. ab ἀποῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.
Ἀπέρῡκε, arce, præs. act. imperat. Ἀπερῡκόμενος, η, ον, prohibens, præs. part. pass. ab
Ἀπερῡ́κω, arceo, repello, propulso, abigo: f. ξω. perf. χα. Ex ἀπὸ et ἐρύκω.
Ἀπέρχομαι, abeo, exeo: f. ἀπελεύσομαι. a. 2. ἀπῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. ἀπέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀπελθεῖν. a. 2. part. ἀπελθὼν, οῦσα, ὸν, cujus nom. pl. f. ἀπελθοῦσαι. perf. med. ἀπελήλυθα. Ex ἀπὸ et ἔρχομαι.
Ἀπερωεὺς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit: ab ἀπερωέω. Th. ἐρωέω.
Ἀπερωέω, f. ήσω, opt. aor. 1. ἀπερωήσειά, discedo, desisto. Ex ἀπὸ et ἐρωέω.
Ἄπες, Ion. pro ἄφες, dimitte, a. 2. imperat. act. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι, ex ἀπὸ et ἵημι.
Ἄπεσαν, 3. pl. imperf. verbi ἄπειμι.
Ἀπέσαντος, τοῦ, gen. sing. ab Ἀπέσας, αντος, ὁ, nom. viri: q. d. Qui non cecidit.
Ἀπέσαξα, ας, ε, onus (vel clitellas) deposui, a. 1. ind. act. verbi ἀποσάττω. Th. σάττω.
Ἀπέσβας, exstincta es, Dor. pro ἀπέσβης, 2. sing. a. 2. Ἀπέσβησα, ας, ε, exstinxi, a. 1. ind. act. Ἀπεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. et
Ἀπέσβην, a. 2. ind. ab Ἀποσβέννυμι, et Ἀποσβεννύω, exstinguo: item aboleo, perdo: fut. ἀποσβέσω, perf. ἀπέσβηκα. q. ab ἀπόσβημι.
Ἀπεσκίμφθαι, perf. inf. pass. ab ἀποσκίμπτομαι, quod à σκίμπτω, incumbo. Th. σκήπτω.
Ἀπεσκολυμμένος, η, ον, excoriatus, perf. part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω.

Ἀπέσομαι, abero, f. 1. verbi ἄπειμι ex ἀπὸ et εἰμὶ, sum.
Ἀπέσπασα, ας, ε, abstraxi, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω.
Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Æol. vel Bœot. et Poët. pro ἀπεσύθησαν, proruperunt: ab ἀποσύομαι, erumpo.
Ἀπέσσυτο, excussus (vel repulsus) erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Poët. pro ἀπεσέσυτο verbi ejusdem.
Ἀπεστάλην, ης, η, missus sum, aor. 2. ind. pass.
Ἀπεστάλθην, ης, η, idem, a. 1. pass.
Ἀπέσταλκα, ας, ε, misi, perf. ind. act. verbi ἀποστέλλω.
Ἀπέσταλμαι, perf. ind. pass. verbi ejusdem.
Ἀπέστᾰλον, ες, ε, a. 2. ind. act. et Ἀπέστολα, ας, ε, perf. ind. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.
Ἀπέστασαν, abfuerunt, Ion. pro ἀπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Vide ἀπέστην.
Ἀπέστειλα, ας, ε, misi, a. 1. ind. act.
Ἀποστείλατε, mittite, 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.
Ἀπεστέρησα, ας, ε, privavi, a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω. Th. στερέω.
Ἀπέστην, abfui, et in 3. pl. ἀπέστησαν, a. 2. ind. act. et
Ἀπέστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι.
Ἀπέστιχον, ες, ε, abii, removi, a. 2. ind. act. ab ἀποστείχω. Th. στείχω.
Ἀπέστολα, ας, ε, misi, perf. ind. med. verbi ἀποστέλλω. Th. στέλλω.
Ἀπεστραμμένος, η, ον, aversus, perf. part. pass. ab ἀποστρέφω.
Ἀπέστραφον, ες, ε, averti, a. 2. ind. act. Ἀπεστράφην, ης, η, aversus sum, a. 2. ind. pass.
Ἀπέστρεψα, ας, ε, averti, a. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω. Th. στρέφω.
Ἀπεστὼ, όος, οῦς, ἡ, absentia: ab ἀφίστημι.
Ἀπέσω, absit, imper. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, sum.
Ἀπεσφάλην, ης, η, aberravi, a. 2. ind. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω.
Ἀπέσχηκα, ας, ε, abfui, perf. ind. act. Ἀπέσχον, ες, ε, abstinui, a. 2. ind. act. Ἀπεσχόμην, aor. 2. m. verbi ἀπέχω.
Ἀπέτᾰμον, ες, ε, præcidi, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.

Ἀπετέγγετο, stillabat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀποτέγγομαι, med. voc. Soph. Œd. Tyr. 1279: ubi legendum videtur αἵματός τ' ἐτέγγετο.
Ἀπετέθην, ης, η, depositus est, a. 1. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.
Ἀπετίννυον, pœnas luebant, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀποτιννύω. Th. τίω, punio.
Ἀπέτρᾰγον, ες, ε, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω, edo.
Ἀπετρωπῶντο, non audebant, versi fuerunt in fugam, 3. pl. imperf. pass. ab ἀποτρωπάω, quod ab ἀπὸ et τέτροπα, perf. m. verbi τρέπω.
Ἀπευθὴς, έος, et Ἄπευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, famâ inauditus; item imperitus: ab α et πυνθάνομαι.
Ἀπευθῡ́νω, f. υνῶ, dirigo, corrigo: ab ἀπὸ et εὐθύνω.
Ἀπέφευγον, ες, ε, effugiebam, imperf. ind. act. ab ἀποφεύγω.
Ἀπέφηνα, ας, ε, ostendi, a. 1. ind. act. verbi ἀποφαίνω.
Ἀπεφθαρμένος, η, ον, corruptus, perf. part. pass. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω.
Ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, locutus sum, a. 1. ind. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι.
Ἀπέφθῑτο, interierat, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθέω, seu φθίω.
Ἄπεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, incoctus: ex α et ἑφθός. Th. ἕψω.
Ἀπέφῠγον, ες, ε, aufugi, a. 2. ind. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω.
Ἀπέχει, sufficit, impersonal. ab ἀπέχω.
Ἀπέχεσθαι, abstinere, præs. inf. pass. ab ἀπέχω.
Ἀπεχθαίρω, odio persequor: f. αρῶ. a. 1. ἀπήχθηρα. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος.
Ἀπεχθάνομαι, f. χθήσομαι, invisus sum, odio sum.
Ἀπεχθάνῃ, 2. sing. præs. sub. pass. Ἀπηχθόμην, a. 2. m. v. præc.
Ἀπέχθεια, ειας, ἡ, odium.
Ἀπεχθέμεναι, invisum esse, et Ion. ἀπεχθέμεν, Att. et Dor. pro ἀπέχθειν, præs. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι.
Ἀπέχθηαι, odio sis, 2. sing. præs. sub. pass. Ion. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, sive ἀπεχθάνομαι.
Ἀπεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, invisus: ex ἀπὸ et ἔχθος.
Ἀπεχθήσομαι, invisus ero, f. 1. m. ab ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθοιτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι.
Ἀπεχθόμην, *invisus sum*, a. 2. ind. med. Ion.
Ἀπεχθῶς, *abstinentèr*, adv. ab ἀπέχω.
Ἀπέχομαι· vide ἀπέχω.
Ἀπεχρεῖτο, impersonalitèr positum pro
Ἀπέχρη, *satis erat*, imperf. impersonal. verbi ἀπόχρη, *sufficit*.
Ἀπεχυρόω, et Ἀποχυρόω, -ῶ, *munio*: ex ἀπὸ et ἐχυρόω, -ῶ. Th. ἐχυρός.
Ἀπέχω, εις, ει, *refero, absum, recipio*: f. ἀφέξω. perf. ἀπέσχηκα. a. 2. ἀπέσχον, cum acc. Et in pass. Ἀπέχομαι, *abstineo*, cum gen. imperf. ἀπειχόμην. aor. 2. m. ἀπεσχόμην. a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Th. ἔχω, *habeo*.
Ἀπεψία, ας, ἡ, *quæ coqui* (vel *concoqui*) *nequit, indigestio*: ab α et πέψις, quod à. 2. sing. perf. pass. verbi πέπτω.
Ἀπεψύχοντο, *abstergebant*, 3. pl. imperf. m. ab ἀποψύχω· ex ἀπὸ et ψύχω.
Ἀπέων, *absens*, Ion. pro ἀπὼν, præs. part. act. ab ἄπειμι, *absum*.
Ἀπῇ, *absit*, 3. sing. præs. subj. act. verbi ejusd.
Ἀπήγαγον, ες, ε, *abduxi*, a. 2. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω.
Ἀπήγγειλα, ας, ε, *renunciavi*, a. 1. ind. act. et
Ἀπηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω.
Ἀπηγέεσθαι, pro ἀφηγέεσθαι, ab ἀφηγέομαι, *duco, narro*.
Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, *narratio*: vide in ἀφήγησις.
Ἀπηγήσασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, *narrâsse*, a. 1. inf. m. ab ἀφηγέομαι.
Ἀπήγησις, *memoria*; item *narratio*; Ion. pro ἀφήγησις.
Ἀπῆγμαι, ξαι, κται, *abductus sum*, perf. ind. pass. verbi ἀπάγω.
Ἀπηγξάμην, ω, ατο, *strangulavi*, a. 1. m. ab ἀπάγχω, f. γξω.
Ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, *abduxi, duxi*, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.
Ἀπῆγχα, ας, ε, *strangulavi, suffocavi*, perf. ind. act. ab ἀπάγχω.
Ἀπηδέσθην, ης, η, *abesus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.
Ἀπῄειν, ῄεις, ῄει, plusq. perf. med. et in 3. pl. ἀπῄεσαν, et Att. ἀπῄεσαν· ab ἄπειμι, ex ἀπὸ et εἶμι, *eo*.
Ἀπῄεσα, ας, ε, *abii*: Att. pro ἀπεῖσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι.
Ἀπῆκε a. 1. ind. Ion. pro ἀφῆκε, *dimisit*: ab ἀφίημι, q. v.
Ἀπήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inobediens*: idem etiam quod ἀνήκοος· ab α et ἀκοὴ, q. v.
Ἀπηκριβωμένος, η, ον, *ad amussim* (vel *ad unguem*) *factus*: part. perf. pass. Unde
Ἀπηκριβωμένως, adv. *absolutè, ad amussim*. Ab ἀκριβόομαι, -οῦμαι. Th. ἀκριβής.
Ἄπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incompactus*; item *non concretus*: ex α et πηκτὸς, quod à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πηγνύω, seu πήγνυμι· et ἀπηκτὸς, οῦ, ὁ, Suid. est πορευόμενος.
Ἀπήλακα, ας, ε, *abegi*, perf. act. Ἀπήλασα, ας, ε, idem, a. 1. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.
Ἀπήλαυον, ες, ε, et ἀπέλαυον, *fructum capiebam*, imperf. ind. act. verbi ἀπολαύω.
Ἀπήλαυσα, et ἀπέλαυσα, a. 1. ind. act. verbi ejusdem. Ex ἀπὸ et λάω.
Ἀπήλγηκα, ας, ε, *dedolui*; item *animum despondi*; perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, -ῶ. Th. ἄλγος.
Ἀπηλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, *sævus*: quasi nullius curam gerens. Hinc adv. Ἀπηλεγέως, *sævè, intrepidè*. Ab ἀπὸ et ἀλέγω, *curo*, quia nihil curat modò iræ suæ pareat.
Ἀπήλεγξα, ας, ε, *redargui*, a. 1. ind. act.
Ἀπηλεγξάμην, ω, ατο, idem. a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.
Ἀπηλεῖται, *minatur*, Gen. xxvii. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, -ῶ, q. v.
Ἀπηλέγχθην, ης, η, *redargutus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἀπελέγχω.
Ἀπῆλθον, ες, ε, *abii*: a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.
Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, *ventus subsolanus*: ex ἀπὸ et ἥλιος.
Ἀπηλλάγην, ης, η, *liberatus sum*: a. 2. ind. pass. verbi ἀπαλλάττω.
Ἀπήλλαγμαι, ξαι, ται, *dimissus* (vel *liberatus*) *sum*, perf. ind. pass.
Ἀπήλλαξα, ας, ε, *dimisi, liberavi*, a. 1. ind. act. et
Ἀπήλλαχα, ας, ε, idem. perf. ind. act.
Ἀπηλλάχθαι, *dimissum esse*, perf. inf. pass. v. ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω.
Ἀπηλλάσσετο, *recessit, abiit*: 3. sing. imperf. verbi ejusd.
Ἀπηλλοτρίωκα, ας, ε, *abalienavi*: perf. ind. act. et
Ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, *abalienatus sum*: perf. ind. pass. cujus part. Ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτριόω, -ῶ, q. v.
Ἀπηλλοτρίωσις, εως, ἡ, *abalienatio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαλλοτριόω, -ῶ, q. v.
Ἀπηλοίησα, ας, ε, *contrivi*: a. 1. ind. act. verbi ἀπαλοιάω, ab ἀπὸ et ἀλοιάω, pro ἀλοάω. Th. ἅλως, ω, ἡ, *area*, in quâ triturratur frumentum.
Ἀπήλπικα, ας, ε, *inde speravi*; item *desperavi*: perf. ind. act. Ἀπήλπισα, ας, ε, idem. a. 1. ind. act. cujus part. Ἀπελπίσας, αντος, ὁ, *qui desperavit*: à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπίς.
Ἀπήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα.
Ἀπήμαρτον, *aberravi*: Poët. pro ἀφήμαρτον, aor. 2. ind. act. v. ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω.
Ἀπημελημένος, η, ον, *neglectus*: perf. part. pass. Unde adv.
Ἀπημελημένως, *neglectim*. Ab ἀπαμελέομαι, -οῦμαι· ex ἀπὸ et ἀμελέω. Th. μέλει.
Ἀπῆμεν, *abiimus*, per Syncop. pro ἀπῄειμεν, 1. pl. plusq. perf. m. v. ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.
Ἀπήμονα, τὸν, acc. sing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *innocuus, illæsus*: Th. πῆμα.
Ἀπημονία, ας, ἡ, idem atque ἀπημοσύνη.
Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, *incolumitas*: ab ἀπήμων, quod à πῆμα.
Ἀπήμυνεν, *adjuvit*: imperf. vel a. 1. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω.
Ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα.
Ἀπῆν, *aberam*; imperf. verbi ἄπειμι, ab εἰμὶ, *sum*.
Ἀπήνεγκα, ας, ε, *abduxi*: a. 1. ind. act. Ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφέρω.
Ἀπήνεια, ας, ἡ, *crudelitas, inhumanitas*: ab ἀπηνής.
Ἀπηνέος, τοῦ, *crudelis*: gen. sing. ab ἀπηνής.
Ἀπηνεώθην, ης, η, *obstupefactus sum, obmutui*: a. 1. ind. pass. ab ἀπηνεόομαι, ex ἀπὸ et ἐνεὸς, *stupidus, mutus*: Th. αὔω, *clamo*.
ἈΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀπήνα, ας, ἁ, *rheda*. Per eam enim

solemus ἀπιέναι, *abire*, cum sit viatorium curriculum.

'Ἀπηνηνάμην, ω, ἄτο, *renui*: a. 1. m. verbi ἀπαναίνομαι. Th. ἀναίνομαι.

'ἈΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *crudelis, immitis, sævus.* Hinc ἀπήνειά, *inhumanitas*; qu. ab ἀπὸ et ἐνηής, id est, πρᾶος, *mansuetus.*

'Ἀπῆνθον, *abii*: Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. verbi ἀπέρχομαι, ex ἀπὸ et ἔρχομαι.

'Ἀπήντησά, ἄς, ε, *occurri*: a. 1. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντί.

'Ἀπήορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *desuper impendens, altus, sublimis, in alto situs*, item *distans*. vide ἀπήωρος.

'Ἀπῆρά, ἄς, ε, *recessi, sustuli*: a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.

'Ἀπήραξεν, 3. sing. aor. 1. verbi ἀπαράσσω.

'Ἀπηρεισάμην, ω, ἄτο, *intendi*: a. 1. m. ab ἀπερείδω.

'Ἀπήρθην, ης, η, *sublatus fui*: a. 1. ind. pass.

'Ἀπῆρκά, ἄς, ε, *sustuli, discessi*: perf. ind. act.

'Ἀπῆρμαι, σαι, ται, *sublatus sum*: perf. ind. pass. verbi ἀπαίρω.

'Ἀπήρτημαι, σαι, ται, *suspensus* vel *remotus fui*: perf. ind. pass. cujus part.

'Ἀπηρτημένος, η, ον, *suspensus, remotus*: ab ἀπαρτάομαι.

'Ἀπήρτισμαι, *perfectus et absolutus sum*: perf. ind. pass. cujus part.

'Ἀπηρτισμένος, η, ον, *perfectus, absolutus.* Unde 'Ἀπηρτισμένως, adv. *perfectè, absolutè.* Ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

'Ἀπῇς, *abfueris*, 2. sing. a. 2. sub. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

'Ἀπήσων, οντος, ὁ, Ion. pro ἀφήσων, *emissurus*: part. f. 1. ab ἀφίημι.

'Ἀπηύρά, *auferebat*: 3. sing. imperf. act. Sic

Ἀπηῦρά, per Sync. pro ἀπηύρησά, a. 1. ind. act. 'Ἀπηῦρον, aor. 2. ind. act. 'Ἀπηύρων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ab ἀπαυράω. Ex ἀπὸ et αὖρα.

Ἀπεφηνάμην, ω, ἄτο, a. 1. ind. med. verbi ἀποφαίνομαι. Ex ἀπὸ et φαίνω.

Ἀπῆχά, ἄς, ε, *abduxi, duxi*: perf. ind. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπηχέω, -ῶ, *dissono, absono*: part. præs. act. ἀπηχῶν, ȣσα, ȣν. Ab ἀπὸ et ἦχος.

Ἀπηχήμάτά, ων, τὰ, *resonantia*: nom. pl. ab 'Ἀπήχημά, -ατος, τό. Th. ἦχος.

'Ἀπηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *absonus*; item *odiosus*: ab ἀπὸ et ἦχος.

'Ἀπήχθετο, *invisus erat*: imperf. vel a. 2. m. 'ἀπήχθημαι, perf. pass. ab ἀπάχθομαι, vel quod usitatius, ἀπεχθάνομαι, q. v.

'Ἀπήχθην, ης, η, *abductus fui*: a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω.

'Ἀπήχθηρά, *odio prosecutus sum*: a. 1. ind. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος.

'Ἀπηχέμενος, η, ον, *resonans*: pro 'ἀπηχεόμενος, part. præs. pass. ab 'ἀπηχέω, -ῶ. Th. ἦχος.

'Ἀπηωρεῦντ' pro 'ἀπηωρεῦντο, *suspensi erant*: 3. pl. imperf. m. Dor. pro 'ἀπηωρȣ̃ντο. 'Ἀπηώρησά, ἄς, ε, *ex sublimi dependi*: a. 1. act. 'Ἀπηωρημένος, η, ον, *suspensus*: part. perf. pass. ab ἀπαιωρέομαι, -ȣ̃μαι. Th. ἀπαιωρέω, -ῶ. Ex ἀπὸ et αἰωρέω, -ῶ.

'Ἀπήωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπηωρημένος.

'Ἀπΐ'ασΐ, *abeunt*: Ion. pro 'ἄπΐσΐ, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo.*

'Ἀπΐ'δω, ης, η, a. 2. sub. act. ab ἀπείδω, *video.* Th. εἴδω.

'Ἀπΐ'εμεν, *emittimus*: 1. pl. præs. ind. act. Et part. præs. m. 'ἀπΐέμενος, η, ον, *emittens*: Ion. pro ἀφίεμεν et ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

'Ἀπΐέναι, *abire*: præs. inf. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo.* Et 'Ἀπΐέναι, *emittere.* Ion. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

'Ἀπΐένται, Ion. pro ἀφίενται, *emittunt*: 3. plur. præs. ind. pass. ab ἀφίεμαι. Th. ἵημι, *mitto.*

'Ἀπΐ'εσθαι, Ion. pro ἀφίεσθαι. Th. idem.

'Ἀπΐ'εσαν, 3. pl. imperf. ind. act. qu. ab ἀπιέω, *abeo*: pro ἀπίω, vel ἀπέω, unde Lat. *ABEO.* Sic

'Ἀπΐέωσι, Ion. pro 'ἀφΐῶσι, *emiserint*: 3. pl. sub. verbi ἀφίημι.

'Ἀπΐ'ης, *abeas*: a. 2. sub. act. ab ἄπειμι, quod ab ἀπὸ et εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

'Ἀπΐ'ης γαίης, *longinquæ terræ*: gen. sing. à masc. ἄπιος, ab ἀπὸ, remotionis vocula.

'Ἀπΐ'θάνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *improbabilis*: ex α et πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω.

'Ἀπΐθεῖν, *inobedientem esse*: inf. act. 'Ἀπΐ'θησά, ἄς, ε, *inobediens sum*, a. 1. ind. act. Ion. pro ἠπίθησα, ab

'Ἀπΐθέω, -ῶ, *non obtempero, morem non gero, imperium detrecto*: ex α et πείθω, eliso ε.

'Ἀπΐ'κάται, Ion. pro ἀφίκαται, et hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, *venerunt*: sic 'Ἀπΐ'κάτο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν. Illud 3. pl. perf. ind. pass. hoc 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

'Ἀπΐκέσθαι, pro ἀφικέσθαι, a. 2. inf. v. ἀφικνέομαι, *venio.*

'Ἀπΐ'κη, Ion. pro ἀφίκη, 2. sing. a. 2. sub. m. 'Ἀπΐκνεῖσθαι, Ion. pro ἀφικνεῖσθαι, præs. inf. 'Ἀπΐκόμενος, Ion. pro ἀφικόμενος, *progressus*, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*: ex ἀπὸ et ἱκνέομαι.

"Ἀπΐκρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non amarus, amaritudinis expers*: ab α et πικρός.

'Ἀπΐκται, pro ἀφῖκται, ab ἀφικνέομαι.

'Ἀπιλλέω, ῶ, pro ἀποκλείω, verbum antiquarum legum: *excludo, arceo.* Th. ἴλλος, *oculus.*

'Ἀπιλλήθην, ης, η, *clausus sum*: a. 1. ind. pass. à præc.

'Ἀπΐ'μελος, ȣ, et 'Ἀπΐμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pinguedinis expers*: ex α et πιμελή.

'Ἀπΐνης, έος, ὁ ϗ ἡ, *purus à sordibus*: ex α et πίνος.

'Ἀπΐνύσσω, *desipio*: item *effluo*: à πνῦμι, *sapio.*

'Ἀπίξεται, *perveniet*: Ion. pro ἀφίξεται, 3. sing. f. 1. m. ab αφικνέομαι, ex ἀπὸ et ἱκνέομαι.

"Ἀπιξΐς, pro ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus, incursus*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. v. ἀφικνέομαι.

"Ἀπΐον, ες, ε, *abii*: a. 2. ind. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo.*

"ἈΠῘΟΣ, ȣ, ἡ, *pyrus*, arbor. "Ἀπΐον, ȣ, τὸ, *pyrum.* Dici volunt ab Apiâ regione, id est, Peloponneso: vel forsan ab ὀπὸς, quia est succulentus fructus.

"Ἀπΐος, ΐ'ά, ΐον, *longinquus*: qu. ab ἀπὸ, remotionis particula.

'Ἀπιςά'ναι, *discedere*: Ion. pro ἀφιςάναι, præs. inf. act. ab ἀφίςημι.

'Ἀπιςέάται, Ion. pro ἀφίςανται, *deficiunt*, 3. plur. præs. pass. Sic 'Ἀπιςέάτο, Ion. pro ἀφίςαντο, 3. pl. imperf. ind. pass.

'Ἀπιςέω, -ῶ, f. ήσω, *diffido*: imperf. ἠπίςεον, -ȣν. Hinc 'ἀπιςέμενος, præs. part. pass. Ex α et πίςις, quod à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πείθω.

'Ἀπίςημΐ, Ion. pro ἀφίςημι, *discedere facio.*

'Ἀπιςΐ'ά, ᾶς, ἡ, *diffidentia.*

"Ἀπιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infidus*: in comp. 'ἀπιςότερος· f. g. 'ἀπιςοτέρᾶ. Ex α et πίςος, quod à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πείθω.

Ἀπίςως, adv. *fraudulenter.*
Ἀπίσχω, Poët. p. ἀπέχω.
Ἀπλάκητος, ου, ὁ καὶ ἡ· κῆρες ἀπλάκητοι, Œd. Tyr. 472. ubi legi debet ἀναπλάκητοι (tribus prior. syllabis brev.) ut patet ex emendatione in Suidam, voce ἀναμπλάκητος. Ἀναπλάκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quem fugere nequis, qui non errat:* ex α priv. et πλάζω, *errare facio.*
Ἀπλάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, *non erraticus* vel *vagabundus:* ex α et πλάνη.
Ἄπλαςος, pro ἀπέλαςος, *cui appropinquare tutum non est:* ex α et πέλας, adv. *propè.* Alii vertunt *informis, ineffigiatus, simplex:* ex α et πλαςής, οῦ, *fictus:* à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πλάσσω vel -άττω, *fingo.*
Ἀπλάτης, έος, ὁ καὶ ἡ, *latitudine carens:* ex α et πλατὺς, *latus.*
Ἄπλᾶτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaccessus, immensus:* ex α et πλάω, pro πελάω, *appropinquo,* vel Dor. pro ἄπλητος.
Ἄπλετος, Poët. pro Ἄπλητος, q. v.
Ἄπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui latus non stipatum est:* ab α et πλευρά.
Ἁπληγὶς, ίδος, ἡ, *vestis simplex,* apud Sophoclem, quæ Homero est ἁπλοῒς· ab ἁπλῆ (pro ἁπλόη) enim fit ἁπληῒς, et epenthesi τοῦ γ, ἁπληγίς. Hinc
Ἁπλήγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *simplex, innocens, innocuus.* Th. ἁπλόος.
Ἀπλὴξ, κτος, ὁ καὶ ἡ, *non percussus.* Ἄπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ex α priv. et πλήττω, vel πλήσσω.
Ἀπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexpletus, non completus:* ex α et πληρόω, -ῶ. Th. πλέος.
Ἀπληςεύομαι, f. εύσομαι, *sum avidus, insatiabilis.*
Ἀπληςία, ας, ἡ, *inexplebilitas, insatiabilitas, immensitas.* Ἄπληςος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexplebilis, insatiabilis, immensus.* Indè adv. Ἀπλήςως, *inexplebiliter, insatiabiliter, immensè.* Ex α et 3. sing. perf. ind. pass. verbi πλήθω. Th. πλέος.
Ἄπλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immensus; tam vastum hians, ut impleri nequeat:* ab antiquo πλέω, unde πλῆμι, πίμπλημι, *impleo.*
Ἁπλόη, ης, ἡ, *simplicitas, candor:* ab ἁπλόος.
Ἁπλόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, *qui promissum vel porrectum habet capillum; item qui raro est capillitio:* ex ἁπλόος et θρίξ.
Ἄπλοια, ας, ἡ· vide in Ἄπλοος.
Ἁπλοΐζομαι, f. ίσομαι, *simplicitate utor.* Th. ἁπλόος.
Ἁπλοῒς, ΐδος, ἡ, *vestis simplex:* in acc. pl. ἁπλοΐδας, cui opponitur διπλοῒς. In Homero jungitur substantivo χλαῖνα, tanquam adject. Th. ἁπλόος.
Ἄπλοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non plicatus:* ab α et πέπλοκα, perf. m. verbi πλέκω.
Ἁπλοκύων, ὁ, cognomen Antisthenis apud Laërtium, qu. *Cynicus simplici veste utens:* ab ἁπλόος et κύων.
ἉΠΛΟ'ΟΣ, οῦς, ὁ· ἁπλόη, ῆ, ἡ· ἁπλόον, οῦν, τὸ, *simplex:* compar. Ἁπλούστερος· superl. Ἁπλούστατος· Derivatur ab α unitatem significante, et πέλω, *sum,* tanquam ἄπελος, quia unicum est quod simplex est: Eustath. et Etym. vel ab α priv. et πολὺς, quia quod simplex est non est è multis.
Ἄπλοος, Ἄπλους, ὁ καὶ ἡ, *navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis:* ab α et πλόος. Inde Ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus navigationi inopportunum.* Th. πλέω.
Ἁπλότης, ητος, ἡ, *simplicitas, candor:* ab ἁπλόος.
Ἄπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divitiis carens:* ab α at πλοῦτος.
Ἁπλόω, ῶ, *expando, explico, extendo:* f. σω. perf. κα. imperf. ind. act. ἥπλοον, ἥπλουν. a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἁπλόομαι, οῦμαι, *expandor:* perf. ἥπλωμαι, cujus part. ἡπλωμένος, η, ον, *expansus, simplex.* Th. ἁπλόος.
Ἀπλυσία, ας, ἡ, *immundities, illotio:* in pl. ἀπλυσίαι, αἱ, spongiæ quæ elui nequeunt.
Ἄπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illotus,* propriè de vestimento. Ex α et πλύνω.
Ἁπλῶς, *simpliciter, benignè,* adv. ab ἁπλόος.
Ἄπλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innavigabilis.* Th. πλέω.
Ἀπνεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *valdè spirans:* ab α epitat. et πνέω: vel *non spirans, flatu destitutus:* ab α priv. et th. eod.
Ἀπνευμάτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à vento non perflatus.*
Ἀπνευςία, ας, ἡ, *spiritûs repressio.*
Ἀπνευςιάζω, *spiritum reprimo* et *contineo.* Omnia ab α priv. et perf. ind. pass. verbi πνέω.
Ἄπνευςος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis.* Inde Ἀπνευςὶ, adv. *sine respiratione, sine interpellatione, confertim.*
Ἄπνοος, Ἄπνους, ὁ καὶ ἡ, in acc. sing. Ἄπνοον, Ἄπνουν, *flatu* seu *respiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis.* Indè
Ἄπνοια, ας, ἡ, q. d. *carentia flatûs:* item *sedata tempestas, tranquillitas à ventis.* Ab α priv. et πνόη. Th. πνέω.
ἈΠΟ', præpositio regit gen. *à, ab, post, ante, præ, propter, per;* item *ex, de, absque.* Indè Lat. *Ab,* et per metaplasmum Angl. *of.* Ab Hebr. אב, ab, i. e. *auctor cujusvis rei.*
Ἄπο, adv. *longè, procul.* Et Ἄπο pro ἄπεςι, *abest,* ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum.* Et Ἄπο pro ἄπιθι, *abi, apage,* ab ἄπειμι, *abeo.* Th. εἶμι, *eo.*
Ἀπὸ αὐτοῦ, *ab illo tempore.*
Ἀποαίνυμαι, σαι, ται, idem quod ἀπαίνυμαι, *aufero, detraho, adimo:* imperf. ind. ἀποαινύμην, Ion. pro ἀπαινύμην, σο, το, *auferebam:* ab ἀπὸ et αἴνυμαι.
Ἀποαιρεῖσθαι, *auferri:* præs. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. et Ion. ab ἀπὸ et αἱρέω.
Ἀποαίρεο, *ablatus esto:* Ion. pro ἀφαιροῦ, præs. imp. pass. ab eod. th. vel
Ἀποαίρεο, *auferas:* Ion. pro ἀποαίρου, quod pro ἀφαίρου, præs. imp. verbi ἀφαιρέω, -ῶ.
Ἀποαιρέομαι, -οῦμαι, Ion. et Poët. in Hom. et Herodot. pro ἀφαιρέομαι, -οῦμαι, q. v.
Ἀποβαδίζω, *abeo, discedo:* ab ἀπὸ et βαδίζω. Th. βαίνω.
Ἀποβάθρα, ας, ἡ, *scala quâ è navi descenditur:* ab ἀποβαίνω.
Ἀποβαίνω, *descendo, cedo:* fut. ἀποβήσομαι. perf. ἀποβέβηκα. part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ός. a. 2. ἀπέβην, ης, η. et in 3. plur. ἀπέβησαν. a. 2. sub. ἀποβῶ, ῇς, ῇ. inf. ἀποβῆναι. part. ἀποβὰς, ἀντος, ὁ. Ab ἀπὸ et βαίνω.
Ἀποβάλητε, *abjeceritis:* 2. pl. a. 2. sub. act. Ἀποβαλὼν, όντος, ὁ, *qui abjicit:* a. 2. part. act. ab
Ἀποβάλλω, *abjicio, amitto:* f. ἀποβαλῶ. perf. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε. a. 2. sub. ἀποβάλω. perf. pass. ἀποβέβλημαι. a. 1. ind. pass. ἀπεβλήθην, ης, η· cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα, έν. perf. m. ἀποβέβολα.
Ἀποβάπτω, f. ψω, *intingo, immergo leniter:* ab ἀπὸ et βάπτω.
Ἀποβὰς, άντος, ὁ, *qui descendit* vel *cessit:* nom. pl. Ἀποβάντες, *descendentes, egressi:* a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω.

Ἀπόβἄσῐς, ϵως, ἡ, *descensus;* item *eventus, exitus:* ab ἀποβαίνω.

Ἀποβατήριος, Jovis cognomen; ab ἀποβαίνω.

Ἀποβάτης, ου, ὁ, certaminis equestris genus, qu. *descensor,* dictum; qui enim certabat dicebatur ἀποβῆναι. Indè

Ἀποβἄτῐκοὶ τροχοὶ dicebantur.

Ἀποβϵβηκἄ, ας, ϵ, *descendi, cessi:* perf. ind. act. cujus part. ἀποβϵβηκὼς, υῖἄ, ὸς, *firmatus:* à verbo ἀποβαίνω.

Ἀποβϵβληκῶς, υῖἄ, ὸς, *qui abjecit:* in gen. pl. ἀποβϵβληκότων, part. perf. act. ab ἀποβάλλω.

Ἀποβῆναι, *descendere:* a. 2. inf.

Ἀποβήσομαι, ῃ, ϵται, *descendam:* f. 1. m. verbi ἀποβαίνω.

Ἀποβήσομαι, *abeo, discedo:* imperf. ἀπϵβησάμην, formatum a fut. verbi ἀποβαίνω.

Ἀποβήσσω, et -ττω, *extussio, tussiendo ejicio:* ab ἀπὸ et βήσσω, seu -ττω. Th. βὴξ.

Ἀποβῐάζομαι, *vim affero, vi cogo:* item *enitor, ut mulier in partu:* et pass. *vi cogor:* ab ἀπὸ et βιάζομαι. Th. βία.

Ἀποβῐβάζω, et ἀποβιβάζομαι, *jubeo* vel *facio aliquem descendere;* item *trajicio:* præs. inf. act. ἀποβιβάζϵιν. pass. ἀποβιβάζϵσθαι. a. 1. m. ἀπϵβιβἄσἄμην, ω, ἄτο. Ex ἀπὸ et βιβάζω. Th. βαίνω.

Ἀποβῐόω, -ῶ, et Ἀποβῐωμῐ, *de vitâ discedo, morior:* a. 2. ind. ἀπϵβῐων, ως, ω. præs. inf. ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ et βιόω, -ῶ. Th. βίος, *vita.*

Ἀποβῐωσῐς, ϵως, ἡ, *obitus, interitus, mors:* ex ἀπὸ et βίωσις, *ipsa vivendi actio.* Inde Ἀποβιώσῐμος, adj. ut ἀποβιώσιμος διάταξις, *testamentum.* Th. βίος, *vita.*

Ἀποβλάπτομαι, f. ψομαι, *lædor, privor, jacturam facio.* Ex ἀπὸ et βλάπτω.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, *lædo, oblædo, privo.*

Ἀποβλαστἄνω, f. στήσω, *germino, egermino:* ex ἀπὸ et βλαστάνω.

Ἀποβλάστημἄ, ἄτος, τὸ, *germen;* item *proles.*

Ἀποβλάστησῐς, ϵως, ἡ, *germinatio:* à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποβλαστάνω.

Ἀποβλαφθϵὶς, ϵῖσἄ, ὲν, *privatus:* a. 1. part. pass. verbi βλάπτω.

Ἀποβλέπω, *intueor, respicio, oculos converto ad:* f. ψω. perf. ἀποβέβλϵφἄ. a. 1. ἀπέβλϵψἄ. a. 1. imp. ἀπόβλϵψον, ἄτω, et in 2. pl. ἀποβλέψἄτϵ. 3. pl. a. 1. sub. ἀποβλέψωσῐν. a. 1. m. ἀπϵβλϵψἄμην, ω, ἄτο.

Ἀποβληθϵὶς, ϵῖσἄ, ὲν, *abjectus:* aor. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημἄ, ἄτος, τὸ, *rejiculum, quod abjicitur* seu *rejicitur:* à 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλητ', per Apoc. pro ἀπόβλητἄ, *abjicienda, rejicienda, respuenda:* nom. n. pl. ab

Ἀπόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus:* ἀπόβλητον, ου, τὸ, *abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum.* Indè Ἀποβλητῐκὸς, ἡ, ὸν, *qui abjecit* vel *amisit,* vel *abjiciendus* vel *amittendus est:* ex ἀπὸ et 3. sing. perf. ind. pass. verbi βάλλω.

Ἀποβλίττω, fut. ῐσω, perf. ῐκἄ, *exprimendo aufero,* ut è favis mel: ex ἀπὸ et βλίττω.

Ἀποβλύζω, fut. ῠσω, *scaturio, emitto aquas;* item *evomo:* præs. part. act. ἀποβλύζων. Ex ἀπὸ et βλύζω.

Ἀποβλώσκω, fut. ώσω, *discedo:* ex ἀπὸ et βλώσκω.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, *abjectio, amissio, jactura:* ab ἀποβέβολα, perf. m. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβόσκομαι, *depasco:* ex ἀπὸ et βόσκω, q. v.

Ἀποβουκολέω, ῶ, *abgrego, à grege abduco, à grege aberrare facio;* item *ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio:* f. σω. perf. κἄ. aor. 1. ἀπϵβουκόλησἄ, ας, ϵ. Ἀποβουκολέομαι, -οῦμαι, *abducor à grege, à grege aberro:* à cujus 1. sing. perf. ind. pass. fit Ἀποβουκόλημἄ, ἄτος, τὸ, *è grege alieno abductio, impostura, deceptio.* Ἀποβουκολίζω, idem quod ἀποβουκολέω. Omnia ex ἀπὸ, βοῦς, et κόλον, *cibus.*

Ἀποβράζω, ἀποβράσσω, et ἀποβράττω, *fervendo* seu *æstuando exspuo* sive *eructo, per æstum exspuo;* item *exæstuo, defervesco.*

Ἀποβράσσομαι, *per æstum exspuor* aut *ejicior:* à cujus 1. sing. perf. ind. pass. fit Ἀπόβρασμἄ, ἄτος, τὸ, *spuma;* item *furfur tritici.* Ex ἀπὸ et βράζω.

Ἀποβρέχω, *perfundo, madefacio, intingo:* f. ξω. Ἀποβρέχομαι, *perfundo, madefio:* à cujus 1. sing. perf. ind. pass. fit ἀπόβρϵγμἄ, ἄτος, τὸ, *dilutum;* item *aqua quâ quid perfusum* vel *prolutum est.* Ex ἀπὸ et βρέχω.

Ἀποβρίζω, *crapulam edormio, dormio:* fut. ῐσω et ίξω. a. 1. ind. act. ἀπέβριξἄ, ας, ϵ· cujus part. ἀποβρίξᾱς, αντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντϵς. Ex ἀπὸ et βρίζω.

Ἀποβρῑθω, *degravo,* vel neut. *præ pondere devergo:* ex ἀπὸ et βρίθω.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, *perfusio, madefactio:* ab ἀπὸ et βρέχω.

Ἀποβροχθίζω, f. ῐσω, *sorbeo, glutio, voro:* ex ἀπὸ et βροχθίζω. Th. βρόγχος, *guttur.*

Ἀποβροχίζω, f. ῐσω, *illaqueo, laqueis implico:* ex ἀπὸ et βρόχος, *laqueus.*

Ἀποβρῡχω, f. ξω, *demordeo, abedo:* ex ἀπὸ et βρύχω.

Ἀποβρωθϵὶς, ϵῖσἄ, ὲν, *exesus:* a. 1. part. pass. ab

Ἀποβρώσκω, *abedo, comedendo consumo:* f. σω. perf. βέβρωκἄ. perf. pass. βέβρωμαι. a. 1. ind. pass. ἀπϵβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ et βρώσκω.

Ἀποβῡω, *obturo, obstruo:* f. σω. Ex ἀπὸ et βύω.

Ἀπόβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profanus, ab aris alienus:* ex ἀπὸ et βωμός.

Ἀπόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à terrâ remotus:* ut et ἀπόγϵιος. ab ἀπὸ et γαῖα.

Ἀπογαιόω, ῶ, f. ώσω, *in terram verto.* Ex ἀπὸ et γαῖα.

Ἀπογἄλακτίζω, f. ῐσω, *ablacto, à lacte depello:* Ἀπογἄλακτίζομαι, *ablactor, à lacte depellor:* à cujus perf. ind. pass. fit Ἀπογἄλακτισμὸς, οῦ, ὁ, *ablactatio:* ex ἀπὸ et γαλακτίζω. Th. γάλα.

Ἀπογϵίᾰ, ας, ἡ, *ventus qui è terrâ exortus in mare fertur:* cui contrarius est qui dicitur τροπαία. Ἀπόγϵιἄ, τὰ, *retinacula navium, funes quibus navis alligatur in litore:* unde Ἀπόγϵια λύϵιν, *oram solvere.*

Ἀπόγϵιον, ου, τὸ, vox mathematica, quâ denotatur *summa planetæ altitudo:* opponitur τῷ ἐπίγϵιον, quod vide.

Ἀπόγϵιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à terrâ remotus,* ut et ἀπόγαιος. Omnia ex ἀπὸ et γαῖα.

Ἀπογϵισόω, -ῶ, f. ώσω, *imbrico, imbricatim* (vel *suggrundiorum modo*) *facio* vel *tego:* ex ἀπὸ et γϵισόω, -ῶ. Th. γϵῖσον.

Ἀπογϵμίζω, id. q. γϵμίζω. Ex ἀπὸ et γέμω.

Ἀπογέμω, *depleo, demo ei quod plenum est.*

Ἀπογϵννάω, -ῶ, *genero, produco:* ex ἀπὸ et γϵννάω, -ῶ. Th. γείνομαι.

Ἀπογϵύομαι, f. ϵύσομαι, *degusto:* ex ἀπὸ et γϵύομαι.

Ἀπογϵφῡρόω, -ῶ, fut. ώσω, *ponte*

jungo, pontem impono : ex ἀπὸ et γεφυρόω, -ῶ. Th. γέφυρα.

Ἀπογηράσκω, *consenesco*, f. ἀπογηρᾱ́σω. perf. ἀπογεγήρᾱκᾰ. a. 1. ind. act. ἀπεγήρᾱσᾰ. a. 1. sub. ἀπογηρᾱ́σω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ et γηράσκω. Th. γῆρας.

Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, *consenescens :* in acc. pl. ἀπογηράσκοντᾰς. præs. part. ab ἀπογηράσκω.

Ἀπογίγνομαι, et ἀπογῑ́νομαι, *absum, decedo ;* item *morior :* f. ἀπογενήσομαι. perf. ἀπογεγένημαι. a. 1. pass. ἀπεγενήθην, ης, η. a. 2. m. ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπογενόμενος, η, ον, *mortuus.* Ex ἀπὸ et γίνομαι, *sum.*

Ἀπογῑνώσκω, *rejicio, non agnosco, abnuo, improbo ;* item *absolvo, renuntio, despero :* f. ἀπογνώσομαι. perf. ἀπέγνωκᾰ. plusq. perf. ἀπεγνώκειν. a. 2. ἀπέγνων, ως, ω, q. à γνόω, -ῶ, et in 3. pl. ἀπέγνωσᾰν. aor. 2. act. imperat. ἀπόγνωθῐ. a. 2. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἀπογνῶναι. aor. 2. part. act. ἀπογνοὺς, οῦσᾰ, όν. perf. pass. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι. perf. part. pass. ἀπεγνωσμένος, η, ον, *rejectus :* ex ἀπὸ et γινώσκω.

Ἀπογλαυκόω, -ῶ, f. ώσω, *cæsium reddo.* Ἀπογλαύκωμᾰ, ᾰτος, τὸ, et Ἀπογλαύκωσῐς, εως, ἡ, *glaucoma, glaucedo :* à perf. ind. pass. Th. γλαυκός.

Ἀπόγλουτοι, οἱ, *qui exilibus sunt clunibus, depyges.* Th. γλουτός.

Ἀπογλῠκαίνω, f. ᾰνῶ, *dulce reddo :* ex ἀπὸ et γλυκαίνω. Th. γλυκύς.

Ἀπόγνοιᾰ, ᾱς, ἡ, *desperatio :* à perf. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, *rejecerim :* a. 2. sub. act. Ἀπογνοὺς, οῦσᾰ, όν, *qui rejecit :* aor. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, quasi ab ἀπογνόω, -ῶ, vel ἀπόγνωμι.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui dentes ætatis indices amisit,* ὁ μὴ ἔχων δι' οὗ γνωσθῇ. à 1. sing. perf. pass. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσῐς, εως, ἡ, *desperatio :* ab ἀπογινώσκω.

Ἀπογνώστης, ου, ὁ, *desperator :* ab eod.

Ἀπογονᾱ̀, Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, *posteritas.* Ἀπόγονᾰ, τὰ, *fæcunda, orta, oriunda,* nom. pl. ab Ἀπόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ortus, oriundus,* et subst. *nepos, posterus.* Ex ἀπὸ et γέγονα, perf. m. verbi γείνομαι.

Ἀπογρᾰφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio.* Ex ἀπογράφω.

Ἀπόγρᾰφον, ου, τὸ, *exemplum libri* vel *tabulæ descriptum, exscriptum, descriptio :* ex eod.

Ἀπόγρᾰφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab exemplari* vel *ad exemplar effictus.* Ex

Ἀπογρᾰ́φω, *in tabulas refero, describo :* imperf. ἀπέγρᾰφον. f. ψω. perf. ἀπογέγρᾰφᾰ. a. 1. ἀπέγραψᾰ. a. 1. sub. ἀπογράψω, ῃς, ῃ. Ἀπογρᾰ́φομαι, *describor ;* item *nomen profiteor.* perf. pass. ἀπογέγραμμαι, *conscriptus fui.* a. 1. ἀπεγράφθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεγραψᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀπογυιόω, -ῶ, *enervo, membra debilito, deartuo, delumbo.* f. ώσω. perf. ἀπογεγυίωκᾰ. a. 1. subj. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ et γυιόω, -ῶ, q. v.

Ἀπογῠμνάζομαι, *exerceor, me exerceo :* ab ἀπὸ et γυμνάζομαι. Th. γυμνός.

Ἀπογῠμνόω, -ῶ, *nudo, denudo :* f. σω. aor. 1. part. pass. ἀπογῠμνωθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *denudatus.* Ab ἀπὸ et γυμνόω, -ῶ. Th. γυμνός.

Ἀπογῠ́μνωσῐς, εως, ἡ, *denudatio :* à 2. sing. perf. pass. verbi ἀπογυμνόω, -ῶ.

Ἀπογῠναίκωσῐς, εως, ἡ, *effœminatio.* Th. γυνή.

Ἀπογωνῐ́οομαι, -οῦμαι, *in angulum me colligo :* inf. præs. ἀπογωνῐοῦσθαι· ex ἀπὸ et γωνιόομαι, -οῦμαι. Th. γωνία.

Ἄποδᾰ, τὸν vel τὴν, *pedibus carentem,* acc. sing. ab ἄπους. Th. πούς. Est et ἄποδα nom. neutr. plur.

Ἀποδᾰ́ζομαι, *divido, distribuo, partior, impertior :* f. 1. med. δᾰ́σομαι, et Poët. δάσσομαι. f. 1. inf. ἀποδάσσασθαι, et ἀποδάσσεσθαι, *distributurum esse.* Th. δαίω, *divido.*

Ἀποδαίω, *comburo :* ex ἀπὸ et δαίω, *uro.*

Ἀποδᾰ́κνω, fut. δήξω, *demordeo, præmordeo :* ex ἀπὸ et δάκνω.

Ἀποδᾰ́κρυον, Ion. idem quod δάκρυον, *lacrymabatur :* imperf. ind. ab

Ἀποδᾰκρῡ́ω, *lacrymis prodo, illacrymo :* fut. ῡ́σω. perf. κᾰ. a. 1. ἀπεδᾰ́κρῡσᾰ, ᾰς, ε. Hinc ἀποδᾰκρῡτῐκᾰ́, τὰ, *medicamenta lacrymas moventia.* Ex ἀπὸ et δακρύω. Th. δάκρυ.

Ἀποδᾱμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, *peregrè proficisci :* sic ἀπόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος, *peregrè agens :* vide in ἀποδημέω, -ῶ.

Ἀποδᾰρθεῖν, idem quod δαρθεῖν.

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui tributum pendit, cujus fit aut fieri debet divisio, aut jam facta est.* Item *quod pro parte* (seu *portione*) *alicui cedit.*

Ἀποδασμὸς, οῦ, ὁ, *divisio, partitio, pars, portio :* à 1. sing. perf. ind. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδάσσασθαι, et Ἀποδάσσεσθαι, *distributurum esse ;* Poët. pro ἀποδάσασθαι, vel -σεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδαυλίζω, *titione dedolo* vel *contundo ;* item *contundo :* ex ἀπὸ et δαυλὸς, Æol. pro δαλός. Th. δαίω, *uro.*

Ἀποδέδεγμαι, *exceptus sum :* perf. pass. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.

Ἀποδέδειγμαι, *demonstratus, approbatus sum :* perf. pass. part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *demonstratus, approbatus :* ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεδειλῐᾱκότως, *timidè, meticulosè, eorum more qui conciderunt animo.* adv. ab

Ἀποδεδειλῐᾱκὼς, υῖᾰ, ὸς, *timidus :* part. perf. act. verbi ἀποδειλιάω, -ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδέδεκται, *æstimatur, censetur :* 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδέδομαι, *redditus sum :* perf. pass. Ex ἀποδέδωκᾰ, *reddidi,* perf. act. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδέδρᾱκᾰ, ᾰς, ε, *aufugi :* et in 3. pl. ἀποδεδρᾱ́κᾱσῐ, perf. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Th. δράω, *facio.*

Ἀποδεὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *inferior, vacuus, cui aliquid deest :* ex ἀποδέω, *absum.* Th. δέω.

Ἀποδεῖ, *deest, deficit, abest :* 3. sing. præs. ab eod.

Ἀποδειδίττω, -ίσσω, et Ἀποδειδίττομαι, -ίσσομαι, *deterreo :* imperf. med. Ion. ἀποδειδισσόμην, -ου, ετο. Ab ἀπὸ et δειδίττω. Th. δείδω.

Ἀποδείκνῡμῐ, fut. ξω. perf. χᾰ. *ostendo, ostento, demonstro, probo :* præs. part. act. ἀποδεικνῦς, ῦσᾰ, ῦν, *præ se ferens.* præs. inf. pass. ἀποδείκνυσθαι. a. 1. act. ἀπέδειξᾰ, ᾰς, ε. a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Ion. ἀποδέξαι. perf. ind. pass. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *approbatus.* Th. δείκνυμι (vel δεικνύω) *ostendo.*

Ἀποδεικτῐκὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *demonstrativus.*

Ἀποδεικτῐκῶς, *demonstrativè.*

Ἀποδεικτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *demonstra-*

bilis, probabilis. Omnia à 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειλίᾱσῐς, εως, ἡ, ignavia: ab

Ἀποδειλῐάω, -ῶ, præ timore refugio, reformido: f. ᾱσω. perf. ἀποδεδειλίᾱκᾰ. cujus part. ἀποδεδειλῐᾱκὼς, υῖᾰ, ὸς: unde adv. ἀποδεδειλῐᾱκότως, timidè. Ex ἀπὸ et δειλιάω, -ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἀποδείξειν, f. 1. inf. act. ab ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειξῐς, εως, ἡ, Ion. ἀπόδεξῐς, demonstratio, declaratio, probatio; item specimen: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cœnam finivit, qui cœnatus est: qu. ὁ ὢν ἀπὸ τοῦ δείπνου· vel incœnatus: ab ἀπὸ pro α priv. et δεῖπνον.

Ἀποδείρειν, Ion. pro ἀποδέρειν, excoriare, præs. inf. verbi ἀποδέρω.

Ἀποδειροτομέω, -ῶ, obtrunco, cervicem abscindo, decollo; item abscindo à cervice: f. ήσω. perf. κᾰ. a. 1. ἀπεδειροτόμησᾰ, ας, ε. f. 1. inf. ἀποδειροτομήσειν. Ab ἀπὸ, δειρὴ, Ion. pro δέρη, et τέτομα, perf. med. verbi τέμνω.

Ἀποδειχθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, demonstratus, approbatus, aor. 1. part. pass. Ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεκᾰτόω, -ῶ, decimo, decimas accipio: item decimas do. f. ώσω. perf. ἀποδεδεκᾰτωκᾰ. Ex ἀπὸ et δεκατόω, -ῶ. Th. δέκα.

Ἀποδεκᾰτωσῐς, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδεκατόω, -ῶ.

Ἀποδέκεσθαι, Ion. pro ἀποδέχεσθαι, recipere, præs. inf. med. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτέος, ου, ὁ καὶ ἡ, recipiendus, admittendus. Ἀποδέκτης, ου, ὁ, vel ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, receptor: in nom. pl. Ἀποδέκται et Ἀποδεκτῆρες, οἱ, coactores tributorum et vectigalium. Ἀποδεκτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dignus qui admittatur et recipiatur, receptus, acceptabilis, gratus, probatus. Omnia à 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδενδρόομαι, -οῦμαι, arboresco: inf. præs. med. vel pass. ἀποδενδροῦσθαι. aor. 1. ind. pass. ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθεὶς, εῖσᾰ, ὲν. Ab ἀπὸ et δενδρόομαι, οῦμαι. Th. δένδρον.

Ἀποδέξαι, Ion. pro ἀποδεῖξαι, edere, demonstrare, aor. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. et sic in aliis.

Ἀπόδεξῐς, εως, ἡ, demonstratio: Ion. pro ἀπόδειξις, q. v.

Ἀποδέομαι, -οῦμαι, religor, illigor, præligor: præs. pass. v. ἀποδέω. Th. δέω, ligo.

Ἀπόδερμᾰ, ᾰτος, τὸ, cutis detracta, spolium: à 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέρω.

Ἀποδερμᾰτόω, ῶ, f. ώσω, excorio: à præc.

Ἀποδέρω, (Ion. ἀποδείρω,) f. ρῶ, excorio.

Ἀπόδεσῐς, εως, ἡ, religatio: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, ligo.

Ἀπόδεσμος, ου, ὁ, fasciculus, linteum; item fascia circa caput mulierum, vel eorum mammas continens: inde Ἀποδεσμέω, Ἀποδεσμόω, -ῶ, et Ἀποδεσμεύω, colligo, religo. Ex ἀπὸ et δεσμὸς, quod à 1. sing. perf. ind. pass. verbi δέω.

Ἀποδεχθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, exceptus: a. 1. part. pass. ab

Ἀποδέχομαι, excipio, recipio, admitto; item probo: f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεδέχθην, ης, η, et in 3. plur. ἀπεδέχθησᾰν. a. 1. m. ἀπεδεξᾰμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex ἀπὸ et δέχομαι.

Ἀποδεχόμενος, η, ον, acceptus: præs. part. pass. Ἀποδέχου, accipe, præs. imp. pass. ab eod.

Ἀποδέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκᾰ, religo, alligo, præligo: in pass. Ἀποδέομαι, -οῦμαι. Ab ἀπὸ et δέω, ligo.

Ἀποδέω, -ῶ, absum, inferior sum: ex ἀπὸ et δέω.

Ἀποδηλόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ωκᾰ, manifestum reddo, declaro: ab ἀπὸ et δηλόω, -ῶ. Th. δῆλος.

Ἀποδημέω, -ῶ, absum domo seu patriâ, peregrinor, peregrè proficiscor: f. ήσω. perf. ἀποδεδήμηκᾰ, ας, ε. a. 1. ἀπεδήμησᾰ, ας, ε. a. 1. part. act. ἀποδημήσᾱς, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ et δῆμος.

Ἀποδημῐᾱ, ᾱς, ἡ, peregrinantis absentia, peregrinatio. Ἀποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrinator. Ἀποδημητῐκὸς, ἡ, ὸν, peregrinari solitus. Ἀπόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregrè agens, absens à domo vel patriâ. Omnia ex ἀπὸ et δῆμος.

Ἀποδῐᾱ, ᾱς, ἡ, pedum defectus: ab ἄπους, q. v.

Ἀποδῐαιτᾰω, -ῶ, arbitramento absolvere: a. 1. ἀπεδῐῄτησᾰ, ας, ε. Ex ἀπὸ et διαιτάω, -ῶ. Th. δίαιτα, arbitrium.

Ἀποδιαστέλλω, dispesco, arceo, intersepio, divido: ex ἀπὸ, διὰ, et στέλλω.

Ἀποδῐατρῖβω, f. ψω, immoror, tempus consumo: ex ἀπὸ, διὰ, et τρίβω.

Ἀποδῐδάσκω, dedoceo: ex ἀπὸ et διδάσκω.

Ἀποδῐδόειν, -οῦν, reddere: præs. inf. pro ἀποδῐδόναι, ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδῐδομαι, reddor, retribuor, referor: pass. verbi ἀποδίδωμι, quod vide.

Ἀποδῐδράσκω, fut. δρᾱσω, aufugio: vide in ἀπέδρᾱ. Th. διδράσκω.

Ἀποδῐδωμῐ, reddo, retribuo, persolvo, do: item interpretor: præs. imperat. ἀπόδῐδοθῐ, ότω. præs. infin. ἀποδῐδόναι. præs. part. ἀποδῐδοὺς, οῦσᾰ, όν. f. ἀποδώσω, εις, ει. perf. ἀποδέδωκᾰ, ας, ε. a. 1. ἀπέδωκᾰ, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ως, ω. aor. 2. imperat. ἀπόδος, ἀποδότω, solve; 2. pl. ἀπόδοτε. præs. opt. ἀποδῐδοίην, ης, η. a. 2. opt. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδῴην,) et in plur. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν. præs. subj. ἀποδῐδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. subj. ἀποδῶ, ῷς, ῷ. præs. infin. ἀποδῐδόναι, et ἀποδῐδόειν, -οῦν. aor. 2. infin. ἀποδοῦναι, et Att. Dor. et Æol. ἀποδόμεναι. præs. part. ἀποδῐδοὺς, οῦσα, όν. aor. 2. part. ἀποδοὺς, οῦσα, όν. Præs. pass. Ἀποδῐδομαι, reddor, retribuor: imperf. ἀπεδῐδόμην, σο, το. perf. pass. ἀποδέδομαι. plusq. perf. ἀπεδεδόμην. a. 1. ἀπεδόθην. f. 1. ἀποδοθήσομαι. paulo post fut. ἀποδεδόσομαι. præs. imp. med. ἀπόδῐδοσο, σθω. præs. opt. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 1. ἀποδοθείην, ης, η. præt. opt. pass. ἀποδεδοίμην, οῖο, οῖτο. præs. sub. ἀποδῐδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. sub. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται. præs. infin. pass. vel med. ἀποδῐδοσθαι. aor. 1. infin. pass. ἀποδοθῆναι. præs. part. ἀποδῐδόμενος, η, ον. a. 1. m. ἀπεδωκᾰμην. a. 2. m. ἀπεδόμην, οσο, οτο, vendidi. a. 2. imperat. m. ἀπόδοσο, σθω. aor. 2. opt. m. ἀποδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 2. sub. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι. a. 2. part.

m. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, do.

Ἀποδιΐστημι, et Ἀποδιϊςῶ, dirimo, distinguo; intervallo sejungo: ex ἀπὸ, διὰ, et ἵστημι.

Ἀποδικάζω, fut. ά'σω, absolvo: opp. καταδικάζω. Ab ἀπὸ et δικάζω. Th. δίκη.

Ἀποδικέω, -ῶ, fut. ήσω, causam meam defendo: ex ἀπὸ et δίκη.

Ἀποδινέω, -ῶ, f. ήσω, devolvo: ex ἀπὸ et δινέω, -ῶ. Th. δίνη.

Ἀποδίομαι, idem quod Ἀποδίω, q. v.

Ἀποδιοπομπέω, -ῶ, et Ἀποδιοπομπέομαι, -οῦμαι, ablego, procul amando, depello, expio: præs. inf. pass. ἀποδιοπομπεῖσθαι· h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τοῦ ἀποτροπαίου Διός. Ex ἀπὸ et διοπομπέω, -ῶ, quod à Διὸς et πομπὴ, à πέμπω.

Ἀποδιορίζω, segrego, suis limitibus finitum separo: fut. ί'σω. perf. ἀποδιώρικα. Ex ἀπὸ, διὰ, et ὁρίζω. Th. ὅρος, terminus.

Ἀποδισκεύω, discum dejicio; in disci morem dejicio: ex ἀπὸ et δίσκος.

Ἀποδιφθογγόω, -ῶ, f. ώσω, in diphthongum conflo: inde Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, in diphthongum conflatio: ex ἀπὸ et δίφθογγος, quod vide. Th. φθέγγομαι.

Ἀποδί'ω, expello: à δίω, pro διώκω.

Ἀποδιώκω, f. ώξω, alicundè expello: inde Ἀποδί'ωξις, εως, ἡ, expulsio: ab ἀπὸ et διώκω.

Ἀποδοθείην, ης, η, aor. 1. opt. pass. Ἀποδοθῆναι, aor. 1. inf. pass. Ἀποδοθήσομαι, fut. 1. pass. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδοκεῖν, displicere. Ἀποδοκεῖν, res Herodoto dicitur quæ censetur non facienda. Th. δοκέω.

Ἀποδοκιμάζω, vel Ἀποδοκιμά'ω, -ῶ, improbo, non approbo, rejicio: f. ά'σω. perf. ἀποδεδοκί'μακα. a. 1. ἀπεδοκί'μασα. Ἀποδοκιμάζομαι, improbor, rejicior: perf. pass. ἀποδεδοκί'μασμαι. aor. 1. pass. ἀπεδοκιμάσθην. a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι. A 2. sing. perf. ind. fit Ἀποδοκιμασί'α, ας, ἡ, improbatio, rejectio. Ἀποδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, minimè probus, non probandus, adulterinus. Omnia ex ἀπὸ et δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀποδοκιμαςέος, α, ον, improbandus: verbale ab ἀποδοκιμάζω.

Ἀποδόμεναι, reddere: a. 2. inf. act. Æol. pro ἀποδοῦναι. Ἀποδόμενος, η, ον, aor. 2. part. m.

Ἀποδοῦναι, aor. 2. inf. Ἀπόδος, ἀποδότω, in 2. pl. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. Ἀποδόσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδοντωσις, εως, ἡ, sordium circa dentes purgatio: ex ἀπὸ et ὀδούς.

Ἀπόδος, ἀποδότω, reddito: a. 2. imperat. act. et in 2. plur. ἀπόδοτε, ab ἀποδίδωμι.

Ἄποδος, ου, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, abitus, discessus, digressus, reditus. Th. ὁδὸς, via.

Ἄποδος, τοῦ, pedibus carentis, gen. sing. ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀποδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reddi (aut restitui) debet: ab ἀποδίδωμι.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, persolutio. à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor.

Ἀποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributorius. Ab eod. th.

Ἀπόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex servo genitus: ex ἀπὸ et δοῦλος.

Ἀποδοῦναι, reddidisse: a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio, approbatio, commendatio: ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχμόω, -ῶ, obliquo, incurvo: f. ώσω. aor. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, inflectens, incurvans. a. 1. inf. ἀποδοχμῶσαι, inflexisse, incurvâsse: ex ἀπὸ et δοχμόω, -ῶ. Th. δοχμός.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu alicundè carpitur: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδράσσω, vel -ττω.

Ἀποδραθεῖν, per metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, dormiisse: a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω.

Ἀπόδραθι, aufuge, aor. 2. imp. act. Ἀποδραίην, ης, η, aufugerim, a. 2. opt. Ἀποδρα'ς, ᾶσα, ά'ν, qui vel quæ aufugit, part. a. 2. act. vel part. aor. 1. ab ἀπέδρα, per Sync. pro ἀπέδρασα· ab ἀποδράω.

Ἀποδρά'σεια, ας, ε, aufugerim, a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, desertio: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδράω. Ἀπόδρασις στρατείας, desertio aciei, detrectatio militiæ.

Ἀποδράσσω, vel -ττω, et Ἀποδράσσομαι vel -ττομαι, decerpo: ab ἀπὸ et δράσσω, vel -ττω.

Ἀποδρά'ω, ῶ, fugio, effugio, aufugio: fut. ἀποδρά'σω. perf. ἀποδέδρακα. a. 1. ἀπέδρασα, et per Sync. ἀπέδρα, unde part. ἀποδρα'ς, ᾶσα, ά'ν, qu. ab ἀποδρῆμι. a. 1. opt. Æol. ἀποδρά'σεια, ας, ε. aor. 2. ind. ἀπέδρην et opt. ἀποδραίην. a. 2. imp. ἀπόδραθι. a. 2. inf. ἀποδρᾶναι. Ab ἀπὸ et δράω.

Ἀπόδρεπε, decerpe: præs. imp. act. ab

Ἀποδρέπω, decerpo: fut. ψω. perf. φα. præs. pass. Ἀποδρέπομαι. Ex ἀπὸ et δρέπω.

Ἀπόδρεψις, εως, ἡ, decerptio, collectio fructuum: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδρέπω.

Ἀποδρῆναι, Ion. pro ἀποδρᾶναι, aufugisse: aor. 2. inf. verbi ἀποδράω, fugio.

Ἀπόδρησις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, q. v.

Ἀπόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, cursu revertens; item cursu inferior: à perf. m. verbi ἀποτρέχω.

Ἀποδρύπτω, dilacero, dilanio, discerpo, excorio: f. ψω. inf. act. ἀποδρύπτειν· ex ἀπὸ et δρύπτω.

Ἀποδρύ'φω, id. q. ἀποδρύπτω. inf. act. ἀποδρύ'φειν. præs. opt. ἀποδρύ'φοιμι, οις, οι. a. 1. subj. ἀποδρύψω: in 3. pl. ἀποδρύψωσι. a. 1. ind. pass. ἀπεδρύφθην, ης, η. Ab eod. th.

Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, quod vide.

Ἀποδρῴην, præs. opt. Att. pro ἀποδράοιμι, aufugerem. Ab eod. th.

Ἀποδύ'ρομαι, f. οδυροῦμαι, lamentor, graviter conqueror: ex ἀπὸ et ὀδύρομαι.

Ἀποδύ'ς, ῦσα, ύ'ν, exutus, part. præs. Ἀποδῦσαι, exuere, spoliare, a. 1. inf. act. Ἀποδυσά'μενος, η, ον, resolvens, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδύω.

Ἀποδυσπετέω, -ῶ, f. ήσω, stomachor, ægrè fero, impatientèr agitor; item renitor, resisto, difficultèr cedo: ex ἀπὸ, δυς, et πέτω. Th. πίπτω.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδυσπετέω, -ῶ, f. ήσω.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi vestimenta exuuntur: ab ἀποδύομαι.

Ἀποδύ'ω, vel Ἀπόδυμι, exuo:

fut. ῡ´σω. perf. κᾰ. præs. pass. Ἀποδῠ´ομαι. imperf. ἀποδεδῠ´μην, et in 3. pl. ἀποδεδύντο. Ex ἀπὸ et δύω.

Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, *reddidero:* a. 2. sub. act. et Ἀποδώσω, εις, ει, *reddam, retribuam;* in 1. pl. ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. et

Ἀποδῴην, ῴης, ῴη, *reddidero, retribuero:* a. 2. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀπόδων, τῶν, *pedibus carentium:* gen. plur. ab ἄπους. Th. ποῦς.

Ἀπόειπ᾽ pro ἀπόειπε, a. 2. imp. act. Ἀποειπεῖν, *refutare,* a. 2. inf. act. Sic Ἀποεῖπον, Poët. a. 2. ind. pro ἀπεῖπον. Ἀποείπῃ, a. 2. subj. act. ab ἀπὸ et ἔπω.

Ἀποεργᾰ´θω, Poet. p. seq.

Ἀποέργω, Poët. pro ἀπέργω, ab ἀπείργω, *arceo, dirimo.* Th. εἴργω.

Ἀπόερσᾰ, ἄς, ε, *corrupi:* a. 1. Æol. sine augmento ab ἀποέῤῥω. fut. 1. Æol. ἔρσω. Hinc ἀποέρσει pro ἀπέρσει, 3. s. f. 1. Æol.

Ἀποζώννῡμῐ, vel Ἀποζωννῠ´ω, f. ζώσω, *discingo, zonam aufero.* Th. ζώννυμι.

Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass. à præced.

Ἀποθάλλω, *defloresco:* fut. 1. ind. act. ἀποθαλῶ. aor. 1. ind. ἀπέθηλᾰ, ἄς, ε. perf. ind. act. ἀποτέθαλκᾰ. perf. pass. ἀποτέθαλμαι. Ex ἀπὸ et θάλλω.

Ἀποθᾰνέεαι, Ion. pro ἀποθᾰνῇ, vel Att. ἀποθᾰνεῖ, 2. sing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω.

Ἀποθᾰνεῖν, aor. 2. inf. ἀποθᾰ´νω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ἀποθᾰνόντος, et in f. g. ἀποθᾰνούσης, gen. sing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, *morior.*

Ἀποθᾰνοῖσᾰ, Dor. pro ἀποθᾰνοῦσᾰ, *mortua,* aor. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανεῖν.

Ἀποθαῤῥέω, f. ήσω, *audeo, confido.*

Ἀποθαυμάζω, f. ᾰ´σω, *demiror, suspicio.*

Ἀποθέμενος, η, ον, *depositus:* a. 2. part. m. ab ἀποτίθημι.

Ἄποθεν, adv. *longè, procul.* Th. ἀπό.

Ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, *facio deum, in divos refero:* ex ἀπὸ et θεός.

Ἀποθερίζω, f. ῐ´σω, *demeto, spicas decutio, abscindo, succido.*

Ἀποθέσθαι, *deponere, rejicere,* a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι.

Ἀπόθεσῐς, εως, ἡ, *depositio:* à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀπόθεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *abjectus, neglectus, cujus desiderio non tenemur:* ex α et ποθεστὸς, quod à ποθέω, -ῶ. Th. πόθος.

Ἀπόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπόθεστος.

Ἀποθευσόμενος, η, ον, *cursu discessurus:* f. 1. part. m. ex

Ἀποθέω, *curro:* f. 1. m. θεύσομαι· ex ἀπὸ et θέω.

Ἀποθεώρησῐς, εως, ἡ, *prospectus.*

Ἀποθέωσῐς, εως, ἡ, *relatio inter deos* seu *divos, consecratio.*

Ἀποθήκη, ης, ἡ, *repositorium, conditorium, horreum, granarium:* nom. pl. ἀποθῆκαι, αἱ· ab ἀποτίθημι, in aor. 1. act. ἀπέθηκα, *deposui;* quòd in horreo deponantur fruges.

Ἀποθηρῐ´ωσῐς, εως, ἡ, *efferatio, vel efferus animus, feritas, immanitas.*

Ἀποθησαυρίζω, *recondo, congero* pro thesauro: fut. ῐ´σω. perf. ἀποτεθησαύρῐκᾰ. à θησαυρίζω.

Ἀποθησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, *coacervatio pecuniarum aut alius rei, asservatio thesauri instar.*

Ἀποθήσομαι, *seponam,* f. 1. m. ex ἀποτίθημι.

Ἀποθλῐ´βω, *exprimo, elido, affligo vehementer, excludo, abigo:* f. ψω. perf. ἀποτέθλῐφᾰ. Ex ἀπὸ et θλίβω.

Ἀποθνήσκοι, 3. sing. opt. præs. Ἀποθνήσκοντᾰ, τον, acc. sing. part. præs. ab

Ἀποθνήσκω, *morior:* f. 2. m. ἀποθᾰνοῦμαι. perf. ind. act. ἀποτέθνηκᾰ. aor. 2. ἀπέθᾰνον. a. 2. sub. ἀποθᾰ´νω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀποθᾰνεῖν. a. 2. part. ἀποθᾰνών, οῦσᾰ, όν. Th. θνήσκω.

Ἀποθορεῖν, *desilire.* Th. θόρω.

Ἀποθοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. ab ἀποθέω, *curro.*

Ἀποθρώσκωσῐν, *desiliant:* 3. pl. præs. sub. ab

Ἀποθρώσκω, *desilio, resilio, exsilio:* ex ἀπὸ et θρώσκω.

Ἀποθῠ´μιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ingratus animo, invisus:* ab ἀπὸ et θυμὸς, οῦ, ὁ, *mens,* qu. diversum à mente.

Ἀποθείομαι, conj. aor. 2. med. pro ἀποθῶμαι verbi ἀποτίθημι.

Ἀποθωῠ´μᾰ´σᾰς, pro ἀποθαυμᾰ´σᾰς, ab ἀποθαυμάζω.

Ἀποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine arte factus, infectus:* ex α priv. et ποιέω.

Ἀποικέω, -ῶ, *aliundè habitatum venio, migro in coloniam:* f. ήσω. Th. οἶκος.

Ἀποικῐ´ᾰ, ἄς, ἡ, *colonia.* Ab eod. th.

Ἀποικίζω, fut. ῐ´σω, *in coloniam deduco;* pass. Ἀποικίζομαι, *in coloniam deducor.* perf. pass. ἀπῴκισμαι. à cujus 1. pers. sing. fit

Ἀποικισμὸς, οῦ, ὁ, *coloniæ deductio.* part. perf. pass. ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus.* aor. 1. ind. pass. ἀπῳκίσθην, ης, η. cujus part. ἀποικισθεὶς, εῖσᾰ, έν. Ab ἀπὸ et οἶκος.

Ἀποικῐ´ς, ῐ´δος, ἡ, et ἄποικος, ου, ὁ, *colonus, in coloniam aliquam missus:* ex ἀπὸ et οἶκος, *domus.*

Ἀποικῐ´σαι, *colonos aliquò mittere,* a. 1. inf. act. v. ἀποικίζω.

Ἀποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, *obstruo, destruo:* ex ἀπὸ et οἰκοδομέω.

Ἀποιμώζω, fut. ώξω, *defleo:* ex ἀπὸ et οἰμώζω.

Ἄποινᾰ, ων, τὰ, *pretia loco pœnæ debita:* ex α et ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna.* Vel ἄποινα, q. ἄφοινα, *munera* quæ dantur ἕνεκα φόνου.

Ἀποινᾶν, *redimere:* præs. inf. ab

Ἀποινᾰ´ω, -ῶ, f. ήσω, et ἀποινόω, fut. ώσω, *redimo, debitæ pœnæ eximo:* ab ἄποινα.

Ἀποίσετον, f. 1. dual. *auferent:* ab ἀποφέρω. f. ἀποίσω. aor. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, *auferam:* fut. 1. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀποίχομαι, *transeo, prætereo, abeo:* fut. οιχήσομαι. perf. ἀπῴχημαι. Ἀποιχόμενος, η, ον, præs. part. Ex ἀπὸ et οἴχομαι, *abeo.*

Ἀποκᾰθαίρω, *expurgo:* ex ἀπὸ et καθαίρω.

Ἀποκᾰθᾰρίζω, f. ῐ´σω, *expurgo.*

Ἀποκᾰ´θαρσῐς, *expurgatio:* ab ἀποκαθαίρω.

Ἀποκᾰ´θημαι, *deses sum, desideo, languidus sum, seorsum sedeo:* ex ἀπὸ et κάθημαι.

Ἀποκαθημένη, ης, ἡ, *mulier menstruata.*

Ἀποκᾰθιστᾶ, *restituit,* 3. sing. præs. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, -ῶ.

Ἀποκᾰθίστημῐ, *restituo:* f. ἀποκᾰτᾰστήσω. perf. ἀποκᾰτέστηκᾰ. a. 1. ἀποκᾰτέστησᾰ. aor. 1. pass. ἀποκᾰτεστᾰ´θην, *restitutus fui.* aor. 1. sub. ἀποκᾰτᾰστᾰθῶ, *restituar.* Ex ἀπὸ et καθίστημι, quod ex κατὰ et ἵστημι.

Ἀποκαίνῡμαι, *vinco, supero:* ab ἀπὸ et καίνυμαι.

Ἀποκαίω, f. αύσω, *aduro, exuro:* ex ἀπὸ et καίω.

Ἀποκᾰκέω, ῶ, f. ήσω, *præ mali magnitudine deficio, succumbo malo.*

Ἀποκᾰλέω, ῶ, fut. έσω, vel ήσω, *revoco, advoco.*

Ἀποκᾰλύπτω, *detego, revelo:* f.

ψω. perf. ἀποκεκάλυφα. a. 1. ἀπεκάλυψα. a. 1. inf. ἀποκαλύψαι. perf. pass. ἀποκεκάλυμμαι. a. 1. pass. ἀπεκαλύφθην. a. 1. sub. ἀποκαλυφθῶ, *revelatus fuero*. a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι. f. 1. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ et καλύπτω.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, *revelatio, patefactio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποκαλύπτω.

Ἀποκάμνω, fut. αμῶ, *defatigor*.

Ἀποκαπύω, *efflo, exspiro*: ab ἀπὸ et καπύω, *flo*, quod à κάπτω, *flo, spiro*.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, *attenta exspectatio*. Ex ἀπὸ, κάρα, et δοκάω.

Ἀποκαρτερέω, fut. ήσω, *inediâ mortem mihi conscisco*.

Ἀποκαταλλάττω, *reconcilio*: fut. ξω. perf. ἀποκατήλλαχα. a. 1. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ et καταλλάττω.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, *restitutio*: ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατίανται, 3. pl. præs. ind. m. Ion. pro ἀποκάθηνται, *resident*; quod ex κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι.

Ἀποκατεστάθην, ης, η, *restitutus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίστημι.

Ἀπόκειμαι, σαι, ται, *seponor, reponor*. Ἀπόκειται, *statutum est*: præs. part. ἀποκείμενος, η, ον, *sepositus, a, um*. f. ἀποκείσομαι. imperf. ἀπεκείμην, σο, το. præs. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ et κεῖμαι.

Ἀποκείρω, *detondeo, incido*; item *decutio, spolio*: f. ἀποκερῶ, et Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, et ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ et κείρω.

Ἀποκεκλέατο, Ion. pro ἀπεκέκληντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ἀποκαλέω, *revoco*.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, *inclusus*: part. perf. pass. ab ἀποκλείω. Th. κλείω.

Ἀποκεκρυμμένος, η, ον, *occultatus*, perf. part. pass. Hinc

Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab. ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω.

Ἀποκενόω, *evacuo*: f. ώσω. perf. ωκα.

Ἀποκεντέω, fut. ήσω, *transfigo*: hinc

Ἀποκέντησις, εως, ἡ, *transfixio*.

Ἀποκερδαίνω, *lucrifacio, lucror ex aliquâ re*. Th. κερδαίνω.

Ἀποκερδέω, ῶ, fut. ήσω, *lucrum refero*: ex ἀπὸ et κέρδος, *lucrum*.

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, *detondeam*, fut. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω.

Ἀποκεφαλίζω, *amputo caput, decollo*: fut. ίσω. perf. ἀποκεκεφάλικα. aor. 1. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ et κεφαλή.

Ἀποκηδέω, fut. ήσω, *negligo, non curo, negligenter ago*. Ex ἀπὸ et κηδέω.

Ἀποκινέω, -ῶ, fut. ήσω, *amoveo, removeo*: ex ἀπὸ et κινέω, -ῶ.

Ἀποκινήσασκον, Ion. imperf. formatum ab aor. 1. verbi ἀποκινέω.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, *recessus, discessus, fuga*: ab eod. th.

Ἀποκλαίω, εις, ει, *lugeo*: f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ et κλαίω.

Ἀποκλάξας, Dor. pro ἀποκλείσας, aor. 1. part. act. ab ἀποκλείω, *excludo*.

Ἀπόκλαξον, *exclude*, Dor. pro ἀπόκλεισον, a. 1. imperat. ab ἀπὸ et κλείω, *claudo*: f. κλείσω, et Dor. κλάξω, verso ει in α: hinc a. 1. ἔκλαξα. aor. 1. imperat. κλᾶξον.

Ἀπόκλαρος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἀπόκληρος, *exsors*. Ex ἀπὸ et κλῆρος.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, *custodia*: ex ἀποκλείω.

Ἀποκλείω, *excludo, occludo*: f. ἀποκλείσω. perf. ἀποκέκλεικα. a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. sub. ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Th. κλείω.

Ἀποκλέπτω, *furor, surripio*: f. 1. ψω. Ex ἀπὸ et κλέπτω.

Ἀποκληΐζω et ἀποκληΐω, Ion. et Poët. pro ἀποκλείω, *excludo*.

Ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, *acclivitas*: à 1. pers. sing. perf. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, *reclinatus*, aor. 1. part. pass. Poët. pro ἀποκλιθεὶς, verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλίνω, *inclino, vergo*: f. νῶ. Ex ἀπὸ et κλίνω.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*: à 2. pers. sing. perf. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλύζω, f. σω, *eluo, abluo*.

Ἀποκναίω, f. αίσω, *tædio adficio, adfligo*. Th. κναίω, *rodo*.

Ἀποκνίζω, fut. σω, *vellico, amputo*.

Ἀποκομίζω, f, ίσω, *asporto, deporto, aufero*.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, *frustum, fragmentum*: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποκόπτω.

Ἀποκοπείσης, τῆς, *abscissæ*: gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, *abscissio, desectio, figura grammatica quâ à fine vocis aliquid aufertur*.

Ἀποκοπῆναι, a. 2. inf. pass. ab

Ἀποκόπτω, *abscindo*: fut. ψω. perf. ἀποκέκοφα. aor. 1. ἀπέκοψα. aor. 2. pass. ἀπεκόπην. aor. 2. inf. pass. ἀποκοπῆναι. part. aor. 2. pass. ἀποκοπεὶς, εῖσα, έν. Th. κόπτω.

Ἀποκορυφοῦν τι, *paucis rem expedire*, præs. inf. act. contr. ab ἀποκορυφόω, -ῶ, fut. ώσω. Th. κορυφὴ, *vertex capitis, summa, caput*.

Ἄποκος, ου, ὁ ἡ, *vellere carens*: ab α et πείκω.

Ἀποκοσμέω, f. ήσω, *ordine collocata aufero, amoveo; dignitatem adimo*. Ex ἀπὸ et κοσμέω.

Ἀποκόψειν, *abscissurum esse*: f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκριμάννυμι, vel -ννύω, *suspendo*. Th. κριμάω.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ ἡ, *præruptus*. Th. κρημνός.

Ἀποκριθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ἀποκρίνομαι.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, *responsum, decretum*: à 1. pers. sing. perf. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρινθέντε, *semoti*, dual. nom. a. 1. part. pass. Poët. pro ἀποκριθέντε, ab ἀποκρίνομαι.

Ἀποκρίνομαι, *respondeo*: f. 1. pass. ἀποκριθήσομαι. perf. pass. ἀποκέκριμαι. a. 1. pass. ἀπεκρίθην, ης, η, *respondi*. aor. 1. imperat. pass. ἀποκρίθητι, ήτω, et in 2. pl. ἀποκρίθητε, *respondete*. a. 1. part. pass. ἀποκριθεὶς, εῖσα, έν. a. 1. m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondi*. Th. κρίνω.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, *responsio*. Ἀπόκρισιν διδόναι, *responsum dare*. In nom. pl. Ἀποκρίσεις, à 2. pers. sing. perf. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, *judicialis*: ab. eod. th.

Ἀποκρούεσθαι, *propulsare*, præs. inf. m. ab ἀποκρούω, *repello, depello, propulso*: f. ύσω. ab ἀπὸ et κρούω.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. act. ab

Ἀποκρύπτω, *abscondo*: f. ψω. perf. ἀποκέκρυφα. aor. 1. ἀπέκρυψα. a. 2. ἀπέκρυβον. perf. pass. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, *latebra, latibulum*: à præc.

Ἀπόκρυφος, ου, ὁ ἡ, *absconditus*: ab eod.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, *absconsio, occultatio:* à 2. pers sing. ind. pass. verbi ἀποκρύπτω.

Ἀποκτάμεν, *interficere,* a. 1. inf. Ion. ut et ἀποκτάμεναι, a. 1. inf. Dor. pro ἀποκτεῖναι. ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀποκτανθῶ, a. 1. sub. pass. ἀποκτεῖναι, aor. 1. inf. act. ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi

Ἀποκτείνω, *occido, aboleo:* fut. ἀποκτενῶ, perf. ἀπέκτακα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. 1. sub. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. ἀποκτεῖναι. part. a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ἀπέκτανον. perf. m. ἀπέκτονα. perf. pass. ἀπέκταμαι et ἀπέκταμμαι, ανσαι, ανται, tanquam à perf. act. ἀπέκταγκα. aor. 1. pass. ἀπεκτάνθην, *occisus fui.* a. 1. inf. pass. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω.

Ἀποκτενεῖτε, 2. pl. ἀποκτενεῖς, 2. sing. ut et ἀποκτενοῦσι, 3. pl. f. 1. ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτιννύναι, *occidere, necem inferre,* præs. inf. act. Ἀποκτιννύντα, *occidentem,* acc. sing. præs. part. ex ἀπὸ et κτίννυμι. Th. κτείνω.

Ἀποκυβεύω, *aleâ* seu *tesseris ludo, periclitor.*

Ἀποκυέω, -ῶ, *gigno:* fut. ήσω. perf. ἀποκεκύηκα. a. 1. ἀπεκύησα, *progenui.* Ex ἀπὸ et κυέω, quod vide.

Ἀποκυλίω, *devolvo, amoveo:* fut. ίσω. perf. ἀποκεκύλικα. aor. 1. ἀπεκύλισα. perf. pass. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω.

Ἀποκωλύω, idem quod κωλύω, *impedio.*

Ἀπολαγχάνω, idem ferè quod λαγχάνω, *sortior.*

Ἀπολαμβάνω, *recipio:* f. ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. sub. ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. ἀπολέληφα, et Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπολεληφὼς, υῖα, ὸς, et Att. ἀπειληφώς. a. 2. m. ἀπελαβόμην, ου, ετο, *abduxi.* Th. λαμβάνω.

Ἀπολάμπω, *emico, effulgeo, resplendeo;* item *ejaculor, emitto:* f. ψω. perf. φα. a. 1. ἀπέλαμψα. Ab ἀπὸ et λάμπω.

Ἀπολαμπρύνω, idem quod λαμπρύνω, *clarum reddo.* Th. λάμπω, *luceo.*

Ἀπολαμφθέντες, *interclusi:* a. 1. part. præs. Dor. vel Ion. pro ἀποληφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam à λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι, perf. part. pass. Ambo apud Herodotum frequenti sunt in usu.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, *fruitio.* Ἀπολαυστὸς, ὁ καὶ ἡ, et Ἀπολαυστικὸς, ἡ, ὸν, *in voluptate vivens;* omnia ab

Ἀπολαύω, *fruor:* cum gen. perf. ἀπολέλαυκα. ἀπόλαυε, præs. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. ex ἀπὸ et λαύω, pro λάω, *video;* item *fruor.*

Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀποληφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαχεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω.

Ἀπολέγομαι, *sum defessus dicendo, rejicio, repudio.*

Ἀπολέγω, *deligo, seligo, decerpo, rejicio, repudio, declaro, interdico, veto:* f. ξω. perf. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα: ex ἀπὸ et λέγω.

Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, *peribis:* f. 2. med. ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

Ἀπολείβω, et Ἀπολείβομαι, *distillo, fundo:* ex ἀπὸ et λείβω.

Ἀπολείπω, εις, ει, *derelinquo, relinquo:* præs. imper. ἀπόλειπε. præs. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. perf. ἀπολέλειφα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπὼν, όντος, ὁ. præs. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, *relinquor:* perf. pass. ἀπολέλειμμαι. perf. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπὼς, υῖα, ός. Ex ἀπὸ et λείπω.

Ἀπολεῖς, *perdes,* f. 2. act. ἀπολεῖσθαι. f. 2. inf. m. Ἀπολεῖσθε, 2. pl. f. 2. m. ut et ἀπολεῖται, 3. sing. ejusd. temp. ἀπολοῦμαι. Ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολείχω, *lingo, lambendo aufero:* imperf. ἀπέλειχον, ες, ε. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα. aor. 1. ἀπέλειξα. Th. λείχω.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, *relictio, derelictio:* à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπολείπω.

Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, *defectus Lunæ.*

Ἀπολελαμμένος, Dor. pro. ἀπολελημμένος, η, ον, perf. part. pass. vide in Ἀπολαμφθέντες.

Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω.

Ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. m. ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *pacificus.*

Ἀπολεόμενος, Ion. pro ἀπολούμενος, *periturus,* part. f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι.

Ἀπολέοντες, pro ἀπολοῦντες, *perdituri,* f. 2. act. part. ejusd.

Ἀπολεπίζω, idem quod ἀπολέπω.

Ἀπολέπω, fut. ψω, et Ἀπολέπομαι, f. ψομαι, *decortico:* ex ἀπὸ et λέπω.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολέσει, 3. sing. f. 1. Ἀπολέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. Ἀπολέσθαι, *perire,* aor. 2. inf. m. Ἀπόλεσσαν, *interfecerunt,* 3. pl. aor. 1. act. Ion. et Poët. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολέσκετο, pro ἀπώλετο, 3 sing. aor. 2. med. verbi ἀπόλλυμι.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. opt. ab

Ἀπολήγω, *desino:* f. ξω. Th. λήγω.

Ἀποληΐζεσθαι, *per latrocinium eripere:* quod à ληΐζομαι, *sortior.* Th. λεία, ας, ἡ, *præda.*

Ἀπόληται, 3. sing. aor. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι.

Ἀποληφθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Ἀπολιβάζω, f. άξω, *celeriter recedo.* Th. λείβω.

Ἀπολιθοῦμαι, fut. θώσομαι, perf. ἀπολελίθωμαι, *lapidesco, in lapidem concresco.* Th. λίθος, *lapis.*

Ἀπολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω: pass. Ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω.

Ἄπολις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *extorris, patriâ pulsus.* Th. πόλις.

Ἀπολισθαίνω, *delabor:* ex ἀπὸ et ὀλισθαίνω. Th. ὄλισθος.

Ἀπολιχμάω, -ῶ, *lambendo aufero:* fut. ήσω. ab ἀπὸ et λιχμάω. Th. λείχω.

Ἀπολλήγω, Poët. pro Ἀπολήγω· et Ἀπολλήξω pro Ἀπολήξω.

Ἀπολλόδωρος, ου, ὁ, *Apollodorus,* nom. prop.

Ἀπόλλυμι, seu ἀπολλύω, *ABOLEO, perdo.* præs. part. ἀπολλύων, οντος, ὁ, *vastator:* f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα, et Att. ἀπολώλεκα, et in inf. ἀπολωλεκέναι. præs. pass. ἀπόλλυμαι, *pereo, perdor:* f. 2. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ου, ετο. aor. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. a. 2. part. m. ἀπολόμενος. perf. m. ἀπῶλα, Att. ἀπόλωλα, et in inf. ἀπολωλέναι, et part. ἀπολωλὼς, υῖα, ός. Th. ὄλλυμι.

Ἀπόλλυται, *deperit:* 3. sing. præs. pass. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, et in acc. Ἀπόλλωνα, τὸν, *APOLLO,* Jovis et Latonæ filius. Sol

eo notatur: cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius; benè igitur sic dictus ab ἀπολλύω, *perdo*. Alii ducunt à Syriac. חבילא *perditio*. Platoni in Cratylo Ἀπόλλων dictus est, quia à malis ἀπολύει vel ἀπολύει, vel quia ἁπλοῦς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων, *semper collimans*.

Ἀπολλωνῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *Apollonia*, nomen urbis.

Ἀπολλωνῐᾰ́ς, ᾰ́δος, ἡ *Apollini sacra*.

Ἀπολλώνιος Ῥόδιος, *Apollonius Rhodius*.

Ἀπολλωνόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lunaticus, lymphatus*: ab Ἀπόλλων et βλητὸς, à βάλλω, qu. *ab Apolline ictus*.

Ἀπολλῶς, ῶ, ὁ, nomen viri; in acc. τὸν Ἀπολλῶ pro τὸν Ἀπολλών. Excipitur à regulâ.

Ἀπολογεῖται, 3. sing. præs. pass. ἀπολογεῖσθαι, præs. inf. ἀπολογούμενος, η, ον, præs. part. ab

Ἀπολογέομαι, -οῦμαι, *defendo sermone, loquor pro alicujus defensione*: imperf. ἀπελογούμην, οῦ; εἴτο. f. ήσομαι, perf. ἀπολελόγημαι. a. 1. m. ἀπελογησᾰ́μην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. part. m. dat. ἀπολογησαμένῳ. aor. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ et λόγος.

Ἀπολόγημᾰ, ᾰτος, τὸ, *excusatio, refutatio*.

Ἀπολογησᾰμένῳ, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, -οῦμαι. Undè et

Ἀπολογῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *defensio*: gen. pl. ἀπολογιῶν.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, *narratio longa et verbosa*, seu *fabulosa*: *fabula moralis*. Th. idem.

Ἀπόλοιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reliquus*.

Ἀπόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. Ἀπολοῦμαι, f. 2. m. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολούω, *abluo*: fut. ἀπολούσω. perf. ἀπολέλουκᾰ. a. 1. ἀπέλουσᾰ. a. 1. m. ἀπελουσᾰ́μην, *ablutus fui*: ἀπόλουσαι, *abluitor*, 2. sing. aor. 1. imperat. m. Th. λούω, *lavo*.

Ἀπολοφῡ́ρομαι, *ejulatibus prosequor, deploro*: ex ἀπὸ et ὀλοφύρομαι.

Ἀπολοχμόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *frutico, fruticor, fruticesco, densis fructibus sylvesco*. Th. λόχμη.

Ἀπολυθέντες, *dimissi*: nom. pl. a. 1. part. pass. ἵνα ἀπολυθῆτε, *ut dimittamini*, 2. pl. a. 1. sub. pass. Vide ἀπολύω.

Ἀπολῡμαίνεσθαι, *lustrari*: præs. inf. ab

Ἀπολῡμαίνομαι, *purgor*: f. 2. m. ἀπολῡμᾰνοῦμαι. Ex ἀπὸ et λύμη, ης, ἡ, *noxa*: vel potiùs à λῦμα, ατος, τὸ, *sordes*.

Ἀπολῡμαντὴρ, ῆρος, ὁ, *corruptor*: ab ἀπολυμαίνομαι.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολῡ́σωσῐ, 3. pl. a. 1. sub. act. Ἀπολῠθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω.

Ἀπόλῠσῐς, εως, ἡ, *liberatio, absolutio, discessus, decessus, mors*.

Ἀπολῡ́τρωσῐς, εος, ἡ, *redemptio captivi*: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, *redimo*. Th. λύω.

Ἀπολῡ́ω, *dimitto, absolvo, libero*: imperf. ἀπέλῡον, ες, ε. f. ῡ́σω. perf. ἀπολέλῠκᾰ. a. 1. ἀπέλῡσᾰ, ας, ε. a. 1. imperat. ἀπόλῡσον. a. 1. sub. ἀπολῡ́σω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀπολῦσαι. a. 1. part. ἀπολῡ́σᾱς, αντος, ὁ. ἀπελῡ́οντο, 3. pl. imperf. pass. *digressi sunt*. ἀπολέλῠμαι, perf. pass. ἀπελῠ́θην, aor. 1. pass. et in 3. pl. ἀπελῠ́θησᾰν. a. 1. sub. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. pass. ἀπολῠθεὶς, εῖσᾰ, έν. Th. λύω.

Ἀπολωβᾰ́ω, -ῶ, et Ἀπολωβᾰ́ομαι, -ῶμαι, *injuriâ* (vel *contumeliâ*) *afficio*. Ex ἀπὸ et λωβάω, -ῶ. Th. λώβη.

Ἀπόλωλᾰ, ας, ε, *perii*: perf. m. et in 1. pl. ἀπολώλᾰμεν, *periimus*. Ἀπολωλεκέναι, *perdidisse*, perf. inf. act. et Ἀπολωλέναι, *periisse*, perf. inf. m. Ἀπολωλὸς, *quod perierat*, perf. part. med. n. g. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολωπῐ́ζω, f. ῐ́σω, *vestem exuo*. ab ἀπὸ et λωπίζω.

Ἀπολωφᾰ́ω, vel -φέω, -ῶ, f. ήσω, *sedo, cessare facio*: ex ἀπὸ et λωφάω, -ῶ.

Ἀπομᾰ́θησῐς, εως, ἡ, *eorum quæ didicimus oblivio*: ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομανεῖσᾰ, ἡ, *furore incitata*: a. 2. part. pass. f. g. ab

Ἀπομαίνομαι, f. μᾰνοῦμαι, *furo, insanio*: vel *furere* et *insanire desino*: ex ἀπὸ et μαίνομαι.

Ἀπομανθᾰ́νω, *dedisco*: f. ἀπομᾰθήσομαι. aor. 2. ἀπέμᾰθον. perf. ind. act. ἀπομεμᾰ́θηκᾰ. perf. pass. ἀπομεμᾰ́θημαι.

Ἀπομᾰραίνω, *labefacio*: -ραίνομαι, *flaccesco, deficio*. Ἀπομᾰρανθείσης ὀργῆς, *irâ imminutâ*, a. 1. part. pass.

Ἀπομαρτῡρέω, -ῶ, fut. ήσω, *attestor*.

Ἀπομάσσομαι, seu Ἀπομάσσω, -άττω, *abstergo, exprimo, effingo*: fut. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ et μάσσω.

Ἀπομᾰταΐζειν, *crepitum ventris emittere*, quod à ματαΐζω, q. v.

Ἀπομᾰ́χομαι, *propugno, pugnam sustineo, propulso hostes*, etiam *arceo simpliciter*.

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, f. ίξω, et ἀπομειλίσσομαι, *demulceo, delinio, placo*: ex ἀπὸ et μειλίσσω.

Ἀπομελαίνω, fut. ᾰνῶ, *denigro, nigrum reddo*: ex ἀπὸ et μελαίνω. Th. μέλας.

Ἀπομείρεται, *sortitur*, 3. s. præs. ind. ex ἀπὸ et μείρω, seu potiùs μείρομαι, *partior*: perf. pass. μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι. perf. med. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἀπομέμαρμαι, vide in præced.

Ἀπομέμᾰχᾰ, ας, ε, *abstersi*, perf. ind. act. verbi ἀπομάσσω.

Ἀπομέμφομαι, f. ψόμαι, *accuso, increpo, reprehendo*. Th. μέμφομαι.

Ἀπομένω, f. ενῶ, *remaneo*.

Ἀπομερίζω, f. σω, *divido*.

Ἀπομετρέω, -ῶ, f. ήσω, perf. κᾰ, *metior, dimetior*.

Ἀπομηκῡ́νω, *prolongo*: fut. νῶ. perf. γκᾰ. Ex ἀπὸ et μῆκος.

Ἀπομηνῐ́σᾱς, ᾱσᾰ, ᾰ́ν, *iratus*, a. 1. part. act. ab

Ἀπομηνῐ́ω, *irascor*: f. ῐ́σω. perf. κᾰ. Ex ἀπὸ et μῆνις.

Ἀπομῑμεῖσθαι, *imitari*, præs. inf. ab ἀπομῑμέομαι, -οῦμαι. part. præs. ἀπομῑμούμενος. perf. part. pass. ἀπομεμῑμημένος. Th. μιμέομαι, -οῦμαι.

Ἀπομῑ́μημᾰ, ᾰτος, τὸ, *imitamentum*.

Ἀπομνᾰ́ομαι, seu ἀπομιμνήσκομαι, *recordor*: f. 1. ἀπομνήσομαι. a. 1. m. ind. ἀπεμνησᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ἀπομέμνημαι. aor. 1. pass. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ et μνάομαι, seu μιμνήσκομαι.

Ἀπομνημόνευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *dictum memorabile*: gen. plur. ἀπομνημονευμᾰ́των, à 1. pers. perf. ind. pass. verbi

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, *commemoro, recordor*. Th. μνάομαι.

Ἀπόμνησαι, *repende*, a. 2. imperat. ab ἀπομιμνήσκομαι.

Ἀπομνησῐκᾰκεῖν, *memoriam injuriarum acceptarum servare*: ex ἀπὸ, μνάομαι, et κακός.

Ἀπόμνῡμῐ, vel ἀπομνῡ́ω, f. ἀπομόσω, *abjuro, jurejurando nego, ejuro*; item *jurejurando affirmo*. Ex ἀπὸ et ὄμνυμι.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, *pars, portio.* Th. μείρομαι.

Ἀπομόργνυμι, vel Ἀπομοργνύω, *abstergo:* a. 1. m. ἀπεμορξάμην, Ion. quod ex ἀπὸ et μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, hoc autem ab ἀμέργω, *premo, exsugo,* mutato α in ο.

Ἀπομόσαι, *inficiari, dejerare,* a. 1. inf. act. verbi ἀπόμνυμι pro ἀπομόω, *abjuro.*

Ἀπομυθέω, -ῶ, f. ήσω, *dissuadeo, prohibeo:* imperf. pass. ἀπεμυθεόμην. Th. μῦθος.

Ἀπομύσσω, sive ἀπομύττω, fut. ξω, *emungo:* ex ἀπὸ et μύσσω.

Ἀπόναντο, *politi sunt, freti sunt:* imperf. ab

Ἀπόναμαι, seu ἀπόνημαι, *fruor:* fut. ἀπονήσομαι· ex ἀπὸ et ὄνημι.

Ἀπονάσσωσιν, Poët. gem. σσ, pro ἀπονάσωσιν, a. 1. sub. ab

Ἀπονάω, -ῶ, fut. άσω, *ad habitandum me confero, migrare facio.* Th. νάω.

Ἀπονέεσθαι, *redire,* præs. inf. ab ἀπονέομαι. Th. νέω.

Ἀπονέμω, *tribuo:* f. 1. ἀπονεμῶ. perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω.

Ἀπονενοημένος, *desperatus,* perf. part. pass. verbi ἀπονοέω. Th. νοῦς.

Ἀπονενοημένως, adv. *stultè, dementer:* ab eod.

Ἀπονέστερος, ου, ὁ, Poët. pro ἀπονώτερος, ου, ὁ, *minùs laboriosus:* ex α et πόνος, q. v.

Ἀπονεύω, f. εύσω, perf. νένευκα, *innuo, declino.* Th. νεύω.

Ἀπόνημι, *fruor,* præs. ind. quod ex ἀπὸ et ὄνημι.

Ἀπονητί, *sine labore:* hinc superl. ἀπονητότατα, *facillimè,* adv. ex α et πόνος. Th. πένομαι.

Ἀπονίζω, f. ίσω, *abluo, abstergo,* quod à νίζω, linguâ Tarentinorum pro νίπτω, *lavo:* propriè de manibus.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, -ῶ. Th. νίκη.

Ἀπονίπτω, f. ψω, *abstergo, abluo.*

Ἀπονοέω, -ῶ, f. ήσω, *ad desipientiam redigo.*

Ἀπόνοια, ας, ἡ, *amentia.* Th. νοῦς.

Ἄπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non laborat:* ex α priv. et πόνος.

Ἀπονοστάσας, Dor. pro Ἀπονοστήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Ἀπονοστήσειν, f. 1. inf. verbi

Ἀπονοστέω, f. ήσω, *redeo alicundè, revertor.* Th. νοστέω, -ῶ.

Ἀπονόσφι, *seorsum ab,* adv. undè

Ἀπονοσφίζω, *separo, sejungo; item privo.* ἀπενόσφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab. ἀπὸ et νόσφι, *seorsim.*

Ἀπόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inhospitus:* ex ἀπὸ et ξένος.

Ἀποξενόω, -ῶ, *exulem facio:* f. ώσω.

Ἀποξέω, f. έσω, aor. 1. ἀπέξεσα, *abrado, expolio radendo.* Ex ἀπὸ et ξέω.

Ἀποξηραίνω, fut. ξηρανῶ, perf. ραγκα, *arefacio, exsicco.*

Ἀποξύσας, αντος, ὁ, *abradens,* a. 1. part. ab

Ἀποξύω, *abrado:* fut. ύσω. Th. ξέω.

Ἀποπαγήσομαι, *concrescam,* f. 2. pass. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

Ἀποπαπταίνω, f. πτανέω, *respicio, circumspicio ut fugiam.* Ex ἀπὸ et παπταίνω.

Ἀποπαρθενόω, ῶ, f. ώσω, *devirgino.*

Ἀποπατέω, -ῶ, fut. ήσω, *à viâ recedo; item ventrem exonero, caco;* tum enim à viâ receditur: indè

Ἀπόπατημα, ατος, τὸ, *excrementum, merda.*

Ἀπόπατος, ου, ὁ, idem, ut et *secessus ad ventrem levandum petitus.* Th. πατέω.

Ἀποπαύεο, *abstine,* præs. imper. med. Ion. pro ἀποπαύου· ab ἀποπαύομαι.

Ἀποπαύσεσθαι, f. 1. inf. med. ab eod.

Ἀποπαύω, f. αύσω, *sisto, inhibeo, compesco, cohibeo:* ἀποπαύομαι, *desisto, desino.* Th. παύω.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, *experientia:* hinc Ἀποπειρᾶσθαι, *experiri.* Th. πεῖρα.

Ἀποπέμπειν, *remittere,* præs. inf. ἀποπεμψεῖ, Dor. pro ἀποπέμψει, *remittet,* f. 1. act. verbi, ἀποπέμπω. Th. πέμπω.

Ἀποπεμπτοῦν, *quintam partem solvere,* præs. inf. contr. ab ἀποπεμπτόω, ῶ, fut. ώσω. Th. πέμπτος, *quintus.*

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, *dimissio:* à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποπέμπω.

Ἀποπεπλάνηκα, ας, ε, *seduxi,* perf. ind. act.

Ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, *seductus sum,* perf. ind. pass. v. ἀποπλανάω, ῶ.

Ἀποπέπλευκα, ας, ε, *navi discessi, solvi,* perf. ind. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπέπλυκα, ας, ε, *ablui,* perf. ind. act. verbi ἀποπλύνω.

Ἀποπέπνιχα, ας, ε, *suffocavi,* perf. ind. act. Ἀποπέπνιγμαι, ξαι, κται, *suffocatus sum.* perf. ind. pass. verbi ἀποπνίγω.

Ἀποπέπτωκα, ας, ε, *decidi,* perf. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἀποπέτομαι, aor. 2. ἀπεπτάμην, part. ἀποπτάμενος, *avolo.* Ex ἀπὸ et πέτομαι.

Ἀποπηδάω, ῶ, fut. ήσω, *resilio.*

Ἀποπιέζω, f. έσω, *exprimo, comprimo:* ab ἀπὸ et πιέζω.

Ἀποπίπτω, *decido,* f. ἀποπτώσω. perf. ἀποπέπτωκα. a. 2. ἀπέπεσον. Th. πίπτω.

Ἀποπλάζω, *aberrare* vel *evagari facio.* f. 1. ind. γξω. a. 1. ind. ἀπέπλαγξα, ας, ε. perf. χα. præs. pass. ἀποπλάζομαι, *aberro, evagor,* seu *vagor.* a. 1. pass. ἀπεπλάχθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο. ab ἀπὸ et πλάζω.

Ἀποπλανάω, -ῶ, *seduco:* f. ήσω. perf. ἀποπεπλάνηκα. præs. pass. ἀποπλανάομαι, *aberro:* perf. pass. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἀπεπλανήθην, *erravi.* Th. πλάνη.

Ἀποπλείειν, *remeare, renavigare,* præs. inf. Poët. pro ἀποπλέειν, ab

Ἀποπλέω, *navi discedo, solvo:* f. ἀποπλεύσω. perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ἀπέπλευσα. Th. πλέω.

Ἀποπληξία, ας, ἡ, *apoplexia, stupor corporis mentisque, languor, stupor attonitus, omnium membrorum resolutio:* ex ἀπὸ et πλήσσω, *percutio.*

Ἀποπληρόω, -ῶ, f. ώσω, *impleo, compleo:* ex ἀπὸ et πληρόω, -ῶ. Th. πλέος.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio,* à 2. pers. sing. perf. ind. pass. præced. verbi.

Ἀποπληρωτής, οῦ, ὁ, *qui aliquid complevit, executor:* ab eod.

Ἀπόπλεος, ου, ὁ, Ion. pro ἀπόπλους, *discessus,* propriè de navi: quod ab ἀποπλέω.

Ἀπόπλυμα, ατος, τὸ, *aqua sordida, in qua aliquid purgatum est:* ex

Ἀποπλύνω, *abluo:* f. υνῶ. perf. ἀποπέπλυκα. a. 1. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω.

Ἀποπλώειν, Ion. pro ἀποπλέειν, *navi discedere, solvere,* inf. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπνείουσα, ἡ, *efflans, exhalans, exspirans,* pro ἀποπνέουσα, præs. part. f. g. Poët. ab

Ἀποπνέω, et Poët. ἀποπνείω, *efflo, exhalo, exspiro:* f. 1. ind. ἀποπνεύσω. aor. 1. ἀπέπνευσα. a. 1. m. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο. perf. ind. act. ἀποπέπνευκα.

perf. ind. pass. ἀποπέπνυμαι. à cujus 2. pers. sing. ind.

Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, efflatio, exspiratio. Ab ἀπὸ et πνέω.

Ἀποπνιγησόμενος, η, ον, f. 2. part. pass. ab

Ἀποπνίγω, suffoco: f. ἀποπνίξω. perf. ἀποπέπνιχα. aor. 1. ἀπέπνιξα. aor. 2. ἀπέπνιγον. perf. pass. ἀποπέπνιγμαι. a. 2. pass. ἀπεπνίγην. fut. 2. pass. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω.

Ἀποπνίξας, αντος, ὁ, qui suffocavit, a. 1. part. act. à præced.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, efflatio, exspiratio: à perf. med. verbi ἀποπνέω.

Ἀπόπνοιά, ᾶς, flatus: ab eod.

Ἀποποιέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, abduco, amoveo, rejicio, repello, sperno, respuo.

Ἀποπομπαῖος, ϋ, ὁ, depulsor et aversor malorum, id. q. ἀλεξίκακος.

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, repudium. Th. πέμπω.

Ἀποπρατίζομαι, f. ίσομαι, vendo: ἀπεπρατιζόμην, vendebam. Th. πρατής.

Ἀποπρὸ, procul, longe a. Ex ἀπὸ et πρό.

Ἀπόπροθεν, Ἀπόπροθι, et Ἀπόπροσθεν, adv. procul. Th. πρό.

Ἀποπροτέμνω, part. ἀποπροταμὼν, abscindo. Ex ἀπὸ, πρὸ, et τέμνω.

Ἀποπτάμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, avolo, quod ex ἀπὸ et ἵπταμαι.

Ἀποπτανέεσιν, respicient ad, 3. pl. fut. ind. ab ἀποπτάνω, quod ab ἀπὸ, rursùm, et ὀπτάνω, video. Th. ὄπτομαι.

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀπέπτην, a. 2. ἀποπτήσομαι, f. 1. m. ab ἀφίπταμαι.

Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, extorris, exul. ex ἀπὸ et πτόλις, seu πόλις, urbs.

Ἄποπτος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, qui extra conspectum est. Soph. Œd. Tyr. ex ἀπὸ et ὄπτομαι.

Ἀποπτύω, f. ύσω, respuo, abominor. ex ἀπὸ et πτύω.

Ἀπόπτυστος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, detestandus: à præc.

Ἀποπτώσω, εις, ει, decidam, f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἄπορα, pro ἄπορον, ἀδύνατον, impossibile: vide in ἀπορία.

Ἀποργίζομαι, f. ίσομαι, irascor. Th. ὀργὴ, ira.

Ἀπορεῖ, 3. sing. præs. ab ἀπορέω.

Ἀπορέομαι, ῦμαι, easd. significationes habet quas

Ἀπορέω, ῶ, f. ήσω, ad angustias detrusus inexplicabiles hæsito, dubito, perplexus sum; item egeo, destitutus sum. ab ἄπορος.

Ἀπόρημα, ατος, τὸ, dubitatio, quæstio.

Ἀπόρθητος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, incolumis: ex α priv. et πέρθω.

Ἀπορία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, inopia consilii: ab ἄπορος, quod vide.

Ἀπορνύμεναι, αἱ, concitatæ, præs. part. pass. f. g. plur. num. in m. g. ἀπορνύμενος. Ex ἀπὸ et ὄρνυμι, seu ὄρνυμαι, pro ὄρω.

Ἄπορος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, invius, hebes, consilii inops, pauper: ex α priv. et πόρος, meatus.

Ἀπόρυσε, a. 1. ind. act. Ion. ab

Ἀπορέω, prosilio, erumpo: f. ύσω. perf. ἀπώρυκα. Ex ἀπὸ et ὄρω, excito.

Ἀποῤῥαγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. verbi ἀποῤῥήγνυμι, dirumpo.

Ἀποῤῥαίνω, spargo, aspergo, irroro. Th. ῥαίνω, perfundo.

Ἀποῤῥαίσειν, fut. 1. inf. act. ab

Ἀποῤῥαίω, f. σω, perf. κα, destruo; item careo. Th. ῥαίω, profligo.

Ἀποῤῥάπτω, f. ψω, sarcio, resuo; hinc a. 1. part. ἀποῤῥάψας. Th. ῥάπτω.

Ἀποῤῥέω, f. εύσω, defluo: à ῥέω, fluo.

Ἀποῤῥήγνυμι, f. ήξω, perf. ηχα, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango.

Ἀποῤῥηθὲν, vetitum, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπὸ et ῥέω, dico.

Ἀπόῤῥημα, ατος, τὸ, interdictum magistratûs; et Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, defectio, interdictum magistratûs, abdicatio: ex iisd.

Ἀποῤῥήξας, et in f. g. ἀποῤῥήξασα, abrumpens, a. 1. part. act. ab ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀπόῤῥητον, τὸ, arcanum.

Ἀπόῤῥητος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, arcanus, silentio suppressus, vetitus, interdictus, inenarrabilis, indignus dictu. Ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι, interdicere, silentio supprimere. à ῥέω, dico.

Ἀποῤῥήτως, occultè: adv.

Ἀποῤῥιγέω, f. ήσω, exhorreo: ab ἀπὸ et ῥιγέω.

Ἀποῤῥίπτω, abjicio: f. ψω. perf. ἀπέῤῥιφα. a. 1. ἀπέῤῥιψα. a. 2. ἀπέῤῥιπον. a. 1. part. ἀποῤῥίψας. ex ἀπὸ et ῥίπτω.

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, projectio: à præc.

Ἀποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, profluvium: ex ἀπὸ et ῥέω, fluo.

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, fluxus: ex iisd.

Ἀποῤῥοφάω, vel Ἀποῤῥοφέω, f. ήσω, sorbillo, sorbeo: ex ἀπὸ et ῥοφέω.

Ἀπόῤῥυσις, εως, ἡ, defluxus: ab ἀποῤῥύω.

Ἀπόῤῥυτος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, deorsum fluens: ab

Ἀποῤῥύω, defluo. Th. ῥύω, id. quod ῥέω, fluo.

Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, substantivè accipitur pro rivo; item pro stillâ, propagine. adjectivè, abruptus, derivatus: ab ἀποῤῥέω: alii ab ἀποῤῥήσσω, erumpo.

Ἀπορφανίζω, orphanum reddo; f. ίσω. perf. ἀπωρφάνικα. a. 1. ἀπωρφάνισα. perf. pass. ἀπωρφάνισμαι. a. 1. pass. ἀπωρφανίσθην. a. 1. part. pass. ἀπορφανισθείς. Ex ἀπὸ et ὀρφανός.

Ἀπορῶν, ῦντος, ὁ, præs. part. ab ἀπορέω.

Ἀπόρως, perplexè, ita ut extricare te nequeas; item tenuiter: ἀπόρως κεῖσθαι, inopem esse: ab ἄπορος.

Ἀπορώτατος, superl. ab ἄπορος.

Ἀπορώτερος, comp. ab eod.

ΑΠΟΣ, εος, τὸ, labor; item altitudo: ab ἀπὸ remotionem notante.

Ἀποσάττω, f. άξω, deonero. Th. σάττω.

Ἀποσβεννύω, -ῦμι, f. έσω, perf. εκα, extinguo, cessare facio: et

Ἀποσβέσσωσι, extinguant, a. 1. sub. act. Poët. ab ἀπὸ et σβεννύμι, extinguo.

Ἀποσιεύμενος, et ἀποσιεῦσθαι, legitur apud Herodot. Sed an non legendum ἀποσιεύμενος, pro ἀφοσιεύμενος, sanctè et religiosè perficiens? Sic ἀποσιεῦσθαι, pro ἀφοσιεῦσθαι, Ion. quod ab ὅσιος.

Ἀποσεισάμενος, spoliatus, a. 1. part. med. ex

Ἀποσείω, f. σείσω, perf. σέσεικα, propulso, rejicio, à me repello. Th. σείω.

Ἀποσεμνύνω, f. υνῶ, magnificè celebro, cohonesto: ex ἀπὸ et σεμνύνω.

Ἀποσεσημειωμένα, regesta, perf. part. pass. ab ἀποσημειόω. Th. σῆμα.

Ἀποσεύομαι, diffugio, effugio: ab ἀπὸ et σεύω.

Ἀποσημαίνομαι, obsigno, designo: et

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo. Th. σῆμα.

Ἀποσήπομαι, f. ήψομαι, perf. ημαι et

Ἀποσήπω, f. ήψω, *marcesco, putrefacio*. Th. σήπω.

Ἀποσιτέω, -ῶ, fut. ήσω, *à cibis abstineo*: à σῖτος.

Ἀπόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *jejunus*. Th. σῖτος.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, *obticeo*. Th. σιωπάω.

Ἀποσιώπησις, εως, ἡ, *reticentia*. Item *figura præcisionem denotans*: à præc.

Ἀποσκαρίζω, f. ίσω, *palpitans pedes in aversum jacto, palpitando expiro*.

Ἀποσκεδάννυμι, f. άσω, perf. ακα, *dissipo*. Th. σκεδάω, σκεδάννυμι.

Ἀποσκεπάζω, f. σω, *operio*.

Ἀποσκέπτομαι, f. ψομαι, *ex alto speculor, visito*.

Ἀποσκέπτω, f. ψω, *visito*.

Ἀποσκευάζομαι, *vasa aufero, removeo, sarcinas colligo, depono*; item *destruo*: f. 1. med. -άσομαι. perf. pass. ἀπεσκεύασμαι. a. 1. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ et σκευάζω, q. v.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, perf. ακα, *repono, reparo*: item *aufero*: ab eod.

Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, *sarcina, apparatus, exercitûs impedimenta*. Th. σκεῦος.

Ἀποσκηνόω, f. ώσω, *longiùs habito*, vel *remotiùs tendo*. Th. σκηνή.

Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. ab ἀποσκήπτω, f. ψω, perf. φα, *evado*. Th. σκήπτω.

Ἀποσκιάζω, *obumbro*; f. άσω. perf. ἀπεσκίακα. perf. pass. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά. Hinc

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, *obumbratio*.

Ἀποσκίδνημι, id. quod ἀποσκεδάννυμι.

Ἀποσκλῆμι, *exaresco, morior; tabefio, obduresco*: ex ἀπὸ et σκλέω, quod per Syncopen fit ex σκελέω, idem cum th. σκέλλω, *attenuo*.

Ἀποσκλῆναι, *emori*, a. 2. inf. à præc.

Ἀποσκληρύνω, f. υνῶ, *induro*: ex σκληρός.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, perf. ηκα· et Ἀποσκοπεύω, f. εύσω, *scopum intueor*: ab

Ἀπόσκοπος, ȣ, ὁ, *absurdus, à scopo aberrans*; item *procul spectans*. Ex ἀπὸ et σκοπὸς, quod à σκέπτομαι.

Ἀποσκορακίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *relinquo, increpo, reprobo*: et Ἀποσκορακισμὸς, ȣ, ὁ, *contemptio, increpatio*: ex ἀπὸ et σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo*, cujus th. κόραξ.

Ἀποσκορπίζω, f. ίσω, *dissipo, exauctoro*.

Ἀποσκυδμαίνω, *graviter irascor, succenseo, indignor*. Ex ἀπὸ et σκυδμαίνω.

Ἀποσκυλάω, Poët. pro ἀποσυλάω, *despolio*.

Ἀποσκώπτω, f. ώψω, *dicteria jacio, derideo*. Th. σκώπτω.

Ἀποσμάω, -ῶ, f. ήσω, et

Ἀποσμήχω, f. ήξω, perf. ηχα, *abstergo, purgo*. Th. σμάω et σμήχω· ἰσοδυναμȣ̃ντα.

Ἀποσμυγεὶς, έντος, ὁ, part. a. 2. pass. *qui exarsit, contabescens*. ab

Ἀποσμύχω, f. ξω, perf. χα, *exuro*. Th. σμύχω.

Ἀποσοβέω, f. ήσω, *abigo, repello*. Th. σοβέω.

Ἄποσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quantitatis expers*.

Ἀποσπάδιον, ȣ, τὸ, *decerptum*, substantivè, et

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, *pars, avulsum quidquam*: ab

Ἀποσπάω, *abstraho, educo, evello*: f. άσω. perf. ἀπέσπακα. a. 1. ἀπέσπασα. a. 1. part. ἀποσπάσας. perf. pass. ἀπέσπασμαι. a. 1. pass. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. pass. ἀποσπασθείς. Th. σπάω, *traho*.

Ἀποσπείρω, *dissemino*: f. ερῶ. perf. αρκα. perf. med. ἀπέσπορα.

Ἀποσπένδω, f. σπείσω, *libo*: ex ἀπὸ et σπένδω.

Ἀποσπεύδω, f. εύσω, *dehortor*: ex ἀπὸ et σπεύδω.

Ἀπόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *satus ab aliquo, oriundus*. Th. σπείρω.

Ἀποσπȣδάζω, fut. άσω, *desino studium ponere*: et part. præs. act. ἀποσπȣδάζων, *negligens*: ex ἀπὸ et σπȣδὴ, quod à perf. m. verbi σπεύδω.

Ἀπόστα, pro ἀπόσταθι, vel ἀπόστηθι, *absiste*; a. 2. imp. ab a. 2. ind. ἀπέστην· ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἀποσταδὰ, et Ἀποσταδὸν, *eminùs*: adv. ex ἀπὸ et ἵστημι, *sto*.

Ἀποστάζȣσα, *stillans*, præs. part. f. g. ab

Ἀποστάζω, f. ξω, *distillo*. Th. στάζω.

Ἀποστὰς, άντος, ὁ, *fugiens*, a. 2. part. ab ἀφίστημι.

Ἀποστασία, ας, ἡ, *defectio*: et

Ἀποστάσιον, ȣ, τὸ, *repudium, discessio, libellus repudii*: et

Ἀπόστασις, εως, ἡ, *abscessio, defectio*. Omnia à 2. pers. perf. pass. verbi ἀφίστημι, q. v.

Ἀποστατέον, *desistendum est*: ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστατέω, f. ήσω. perf. ηκα, *absisto, deficio*: et

Ἀποστάτης, ȣ, ὁ, *defector, desertor*: necnon

Ἀποστατικὸς, ὴ, ὸν, *rebellis, contumax*: et

Ἀποστατικῶς, *deficientium more*. Omnia ex ἀπὸ et ἵστημι, quod à στάω, inusit.

Ἀποστεγάζω, *tectum removeo, detego*: f. άσω. perf. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα. à στέγη. Th. στέγω.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, *operculum, integumentum*: ab eod. th.

Ἀποστείλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω.

Ἀποστείχω, f. ξω, *abeo, revertor*: ex ἀπὸ et στείχω.

Ἀποστέλλω, *ablego, mitto*: f. ελῶ. perf. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. a. 2. ἀπέσταλον. perf. pass. ἀπέσταλμαι. a. 2. pass. ἀπεστάλην. a. 2. sub. pass. ἀποσταλῶ. a. 2. part. pass. ἀποσταλείς. perf. m. ἀπέστολα. Th. στέλλω.

Ἀποστενόω, f. ώσω, *angustum reddo*: à στενόω. Th. στενός.

Ἀποστέργω, f. ξω, *non amo, odio prosequor*: ex ἀπὸ, priv. et στέργω, *amo*.

Ἀποστερέω, -ῶ, *damno afficio, privo*: f. ήσω. perf. ἀπεστέρηκα. a. 1. ἀπεστέρησα. a. 1. sub. ἀποστερήσω. perf. pass. ἀπεστέρημαι. part. ἀπεστερημένος. Th. στερέω.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, *ablatio, privatio*; à 2. pers. sing. perf. pass. verbi ἀποστερέω.

Ἀποστερητὴς, ȣ, ὁ, *fraudator*; à 3. pers. sing. perf. ind. pass. ejusdem verbi.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, *apostema, abscessus, suppuratio*; à 1. pers. perf. pass. verbi ἀφίστημι.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, *discedo, deficio*. Th. ἵστημι.

Ἀποστηρίζω, f. ξω, *confirmo*. Th. στηρίζω.

Ἀποστῆσαι, *abduxisse*, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ejusdem verbi.

Ἀποστίλβω, *splendeo*: fut. ψω. perf. ἀπέστιλφα, Th. στίλβω, idem.

Ἀπόστιχε, *abi*, a. 2. imperat. ab ἀποστείχω.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, *qui classi præest*: et

Ἀποστολεῖς, *rei nauticæ præfecti*. Th. στέλλω.

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, *apostolatus*: ab ἀπόστολος.

'Ἀποστολικὸς, ἡ, ὸν, *apostolicus, ad apostolos pertinens.*
'Ἀπόστολον, ου, τὸ, subaudi πλοῖον, pro *navigio*, apud Herodot.
'Ἀπόστολος, ου, ὁ, *apostolus, legatus*; item *apparatus classium*, et *expeditio maritima*: à perf. med. verbi ἀποστέλλω. Hinc Angl. APOSTLE.
'Ἀποστομᾰτίζω, propriè *memoritèr recito; allicio ad loquendum*: f. ῐ'σω. perf. 'ἀποστομᾰ'τῐκᾰ. a. 1. 'ἀπεστομᾰ'τῐσᾰ. ex ἀπὸ et στόμα.
'Ἀπόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inimicus, amoris expers*: à perf. med. verbi ἀποστέργω. Th. στέργω.
'Ἀποστραγγᾰλίζω, f. σω, *strangulo.*
'Ἀποστρᾰκίζω, f. ῐ'σω, *mitto in exilium*: ab ἀπὸ et ὄστρακον, *testa*: quòd in illis scripta fuerint olim suffragia.
'Ἀποστρᾰφείην, ης, η, a. 2. opt. pass. 'ἀποστρᾰφεὶς, a. 2. part. pass. 'ἀποστρᾰφῇς, *averseris*, a. 2. sub. pass. ab ἀποστρέφω.
'Ἀποστρᾰφήσομαι, f. 2. ind. pass. 'ἀποστρᾰ'φητῐ, a. 2. imperat. pass. ab
'Ἀποστρέφω, *averto, refero*: f. ψω. perf. 'ἀπέστροφᾰ. a. 1. 'ἀπέστρεψᾰ. a. 1. imp. 'ἀπόστρεψον, ᾰ'τω. a. 2. 'ἀπέστρᾰφον. in pass. præs. 'ἀποστρέφομαι, ῃ, εται, *aversor*. a. 2. pass. 'ἀπεστρᾰ'φην, et 3. pl. 'ἀπεστρᾰ'φησᾰν. aor. 2. sub. pass. 'ἀποστρᾰφῶ. Th. στρέφω, *verto.*
'Ἀποστρέψᾱς, αντος, ὁ, *avertens*, a. 1. part. act. ejusd.
'Ἀποστρέψασκον, Poët. aor. verbo ἀποστρέφω.
'Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, *aversio, refugium*: ab ἀποστρέφω.
'Ἀπόστροφος, ου, ὁ, *apostrophus*, nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem: et
'Ἀπόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aversus*: ab eod.
'Ἀποστυγέω, -ῶ, f. ήσω, *abhorreo, aversor*: cum accus. ex ἀπὸ et στυγέω.
'Ἀποστυφελίζω, f. ίξω, aor. 1. 'ἀπεστυφέλιξᾰ, *violenter expello, dejicio*. Ex ἀπὸ et στυφελίζω.
'Ἀποστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. sub. act. ab ἀφίστημι.
'Ἀποσῡλᾶσαι, Dor. pro 'ἀποσῡλῆσαι, *prædari et auferre ab aliquo quid*: a. 1. inf. ab
'Ἀποσῡλᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, *deprædor, spolio*. Th. σύλη.
'Ἀποσῠνᾰ'γω, f. ξω, *indè colligo, disgrego, dispello*. Th. ἄγω.
'Ἀποσῠνᾰ'γωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *synagogâ amotus*: ex α priv. et συναγωγή. Th. ἄγω.

'Ἀποσυρίζω, f. ῐ'σω, *sibilo*. Th. συρίσσω.
'Ἀποσυσκευάζω, f. σω, *compilo.*
'Ἀποσφᾰγεὶς, έντος, ὁ, *obtruncatus*, a. 2. part. pass. ab
'Ἀποσφάζω, f. ξω, *jugulo, macto*. Th. σφάζω.
'Ἀποσφᾰκελίζειν, præs. inf. ab
'Ἀποσφᾰκελίζω, f. ῐ'σω, *debilito, putrefacio*: à σφάκελος.
'Ἀποσφᾰλεὶς, *spe falsus*, a. 2. part. pass. ab
'Ἀποσφάλλω, f. λῶ, perf. κᾰ, *aberrare facio, subverto, seduco*: a. 2. pass. ἐσφᾰ'λην. Th. σφάλλω.
'Ἀποσφάττω, f. ξω, perf. χᾰ, *macto*: idem quod ἀποσφάζω, suprà.
'Ἀποσφενδονᾰ'ω, ῶ, seu 'Ἀποσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *fundâ torqueo.*
'Ἀποσφενδονίζω, fut. ῐ'σω, idem quod ἀποσφενδονάω.
'Ἀποσφήλειε, *aberrare faceret*, a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω, suprà.
'Ἀποσφρᾱ'γισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *signaculum*: ex σφραγίζω. Th. σφραγὶς, *sigillum.*
'Ἀποσχάζω, f. ᾰ'σω, *diffringo, venam seco*: ex ἀπὸ et σχάζω.
'Ἀποσχεῖν, *abstinere*, a. 2. inf. act. et 'Ἀπεσχόμην, a. 2. m. ab ἀπέχω. Th. ἔχω.
'Ἀποσχέο, *abstine*, pro 'ἀποσχοῦ, a. 2. imperat. m. ab ἀπέχω.
'Ἀπόσχεσῐς, εως, ἡ, *abstinentia, temperantia*: ab eod.
'Ἀποσχήσουσῐ, *arcebunt*, 3. pl. f. 1. ind. ejusd.
'Ἀποσχίζω, f. σω, *abscindo, separo*: a. 1. 'ἀπέσχῐσᾰ, ᾰς, ε.
'Ἀπόσχῐσῐς, εως, ἡ, *ramus, propago*: ab ἀπὸ et σχίζω.
'Ἀποσχολάζειν, *vacare rei alicui*: quod à σχολάζω, *otior*. Th. σχολή.
'Ἀποσχολέομαι, -οῦμαι, *occupor*: f. ήσομαι. part. præs. pass. 'ἀποσχολέμενος, *occupatus*: ex ἀπὸ et σχολέω. Th. σχολή.
'Ἀποσχόμενος, a. 2. part. m. 'ἀπόσχωμαι, a. 2. sub. m. 'ἀποσχὼν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.
'Ἀποσώζω, fut. ώσω, perf. ωκᾰ, *tandem servo, sanitati restituo.*
'Ἀποσώζεσθαι, *aufugere*, apud Xenoph. et
'Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποσώζω, *servo*. Th. σόος.
'Ἀποτᾰγὴ, ῆς, et 'Ἀπόταξῐς, εως, ἡ, *renunciatio*: opponitur etiam τῇ συντάξει· ab ἀπὸ et τάσσω, vel τάττω.
'Ἀποτᾰ'δην, *prolixè*: et

'Ἀποτᾰθεὶς, *porrectus*, a. 1. part. pass. ab ἀποτείνω. Th. τείνω.
'Ἀποτᾰκεὶς, *liquefactus*, a. 2. part. pass. ab ἀποτήκω. Th. τήκω.
'Ἀπότακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad certum usum sepositus*. Th. τάσσω.
'Ἀποτάμνω, Ion. pro ἀποτέμνω. aor. 2. conj. 'ἀποτᾰ'μω, *abscindo*. Ex ἀπὸ et τάμνω.
'Ἀποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι, propriè *dimitto cum mandatis*: cum dat. item *valedico, collocor*. f. ᾰ'ξομαι. perf. 'ἀποτέταγμαι. a. 1. m. 'ἀπεταξᾰ'μην, *valedixi*. a. 1. inf. m. 'ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω.
'Ἀποτάττω, f. ᾰ'ξω, perf. ᾰχᾰ, *renuntio*: item *secerno, attribuo*: ab eod. th.
'Ἀποτᾰ'τω, *longissimè*, adv. superl. τοῦ ἀπὸ, *procul*, adv. Poët.
'Ἀποταυρόω, ῶ, f. ώσω, *taurum facio*. 'Ἀποταυρόομαι, οῦμαι, *taurinas iras concipio*. Eur. Med. ex ἀπὸ et ταῦρος.
'Ἀπότᾰφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *privatus sepulchro*: item *seorsim ab aliis sepultus*: ex ἀπὸ et τάφος, à θάπτω.
'Ἀποταφρεύω, f. σω, *circumdo fossâ, munio.*
'Ἀποτεθεῖεν, *reserventur*, per Syn. pro 'ἀποτεθείησᾰν, 3. plur. a. 1. opt. pass. ab ἀποτίθημι.
'Ἀποτείνω, f. ενῶ, perf. ᾰκᾰ, *extendo, intendo*: 'ἀποτείνει, *spectat*; et 'ἀποτείνομαι, pass. *contendo, invehor*. Th. τείνω.
'Ἀποτειχίζω, f. ῐ'σω, perf. 'ἀποτετείχῐκᾰ, a. 1. 'ἀπετείχῐσᾰ, *vallo*: à τειχίζω, q. à τεῖχος.
'Ἀποτείχῐσῐς, εως, ἡ, et 'Ἀποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, *munitio*: et
'Ἀποτείχισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *murus*: ab eodem th.
'Ἀποτεκνωθῶ, *orbabor*, a. 1. sub. pass. verbi ἀποτεκνόω, quod à τέκνον. Th. τίκτω.
'Ἀποτέλεσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *effectio, effectus*; item *eventus*: nom. pl. ἀποτελέσματα, ων, τὰ, *effectus stellarum, imagines sub certo sidere factæ ad ejus vim detinendam*: ab ἀποτελέω.
'Ἀποτελεσμᾰτῐκὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *scientia imaginum sub certo sidere factarum usum et modum conficiendi docens.*
'Ἀποτελεσμᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *effectivus, effectus præstans.*
'Ἀποτελεσμὸς, οῦ, ὁ, *effectio, effectus*: à 1. pers. sing. perf. pass. ind. verbi ἀποτελέω.
'Ἀποτελεστῐκὸς, ἡ, ὸν, *effectivus, effectus præstans*, à 3.

pers. sing. perf. pass. ind. ejusdem verbi.

Ἀποτελευτάω, -ῶ, f. ήσω, *finem facio, desino*: ab ἀπὸ et τελευτάω. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, *mors*: à 2. pers. sing. perf. pass. ind. verbi ἀποτελευτάω.

Ἀποτελέω, ῶ, *efficio, perficio, præsto*: f. έσω, et ήσω. perf. ἀποτετέλεκα. præs. pass. ἀποτελέομαι, -ῦμαι, *perficior*; item *convalesco*. perf. pass. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 1. pass. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *consummatus*. Ab ἀπὸ et τελέω, -ῶ. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελέω, -ῶ, *pendo* (vel *solvo*) *tributi nomine*; item *persolvo*. Th. τέλος, *vectigal*.

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, *abscindo*: et

Ἀποτεμὼν, f. 1. part. ejusd. Th. τέμνω.

Ἀποτέξεσθαι, *enixurum esse*, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, *partus*: ab eod.

Ἀπότερος, *longinquus*: ab ἀπὸ, *procul*, adv. Poët.

Ἀποτέρω, *longiùs*: adv. ab eod.

Ἀποτεταμένος, *dependens*, perf. part. pass. ab ἀποτείνομαι, ἀποτέτανται, 3. pl. perf. pass. Th. τείνω.

Ἀποτετελεσμένος, η, ον, *perfectus, consummatus, absolutus*, part. perf. pass. verbi ἀποτελέομαι, -ῦμαι. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτέτμητο, *detruncatus erat*; Poët. pro ἀπετέτμητο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποτέμνομαι. hinc a. 1. opt. pass. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

Ἀπότευ, pro ἀφ' ὗ, vel ἀπὸ τῦ, Ion.

Ἀπότευγμα, ατος, τὸ, *damnum*; opp. τῷ ἐπιτεύγματι· et

Ἀπότευξις, εως, ἡ, *res malè gesta, sinister successus*. Th. τεύχω, *paro*.

Ἀποτηγανίζω, fut. ίσω, *è sartagine comedo, frigo*: ex τήγανον.

Ἀποτήκω, f. ξω, *liquo, macero, tabefacio*. Th. τήκω.

Ἀποτηλῦ, adv. *procul*: ab ἀπὸ et τηλῦ.

Ἀποτίθημι, *depono, expono, differo, confero*: f. ἀποθήσω. perf. ἀποτέθεικα, Bœot. pro ἀποτέθηκα. a. 1. act. ἀπέθηκα. a. 1. pass. ἀπετέθην. a. 1. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο. a. 2. part. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. ἀποθέσθαι· reliqua tempora vide in th. τίθημι.

Ἀποτίκτω, *gigno, pario*. Th. τίκτω.

Ἀποτίλλω, f. ιλῶ, *evello, depilo*. Hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, *laceramentum, frustum*. Th. τίλλω.

Ἀποτιμάω, f. ήσω, perf. ηκα, *æstimo, mulcto*. Th. τίω, *honoro, punio*.

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, *pignus*: à præc.

Ἀπότιμον, ῦ, τὸ, *pretium, pignus*: ab eod. th.

Ἀπότιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *inglorius*; interdum *oppigneratus*: ab eod. th.

Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, *purgamentum*.

Ἀποτινάσσω, *excutio*: fut. άξω. perf. ἀποτετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a.1. imperat. ἀποτίναξον, άτω. a. 1. part. ἀποτινάξας, αντος, ὁ. aor. 1. inf. m. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω.

Ἀποτιννύμενος, ῦ, ὁ, *ulciscens*, præs. part. m. ab ἀποτίννυμαι, vel -τίννυμι: idem quod th. τίω, *punio*.

Ἀποτίνω, *dependo, solvo*: fut. ἀποτίσω. perf. ἀποτέτικα. a. 1. ἀπέτισα. ex ἀπὸ et τίνω, pro τίω, *persolvo*.

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω. Th. τίω.

Ἀποτίσει, *luet*: f. 1. ind. ἀποτίσῃ, *luat*, 3. sing. a. 1. sub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. fut. 1. act. ab

Ἀποτίω, f. ίσω, perf. ικα, *punio, persolvo, luo, remunero*. Th. τίω, *punio*.

Ἀποτμήγω, seu ἀποτμήσσω, *abscindo*: f. ξω. a. 1. part. ἀποτμήξας. a. 2. pass. ἀπετμάγην· quod ex ἀπὸ et τμήσσω, idem cum τμάω, *seco*. Th. τέμνω.

Ἄποτμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *miser*: unde ἀποτμότατος, *infelicissimus*: ex α pr. et πότμος· ἄποτμος πότμος, *sors miserrima*.

Ἀποτολμάω, -ῶ, *audaciâ utor*: fut. ήσω. perf. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, *abscissio*: et

Ἀποτομία, ας, ἡ, *severitas*: ab

Ἀπότομος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *abruptus*: sic πέτρα ἀπότομος, *rupes prærupta*: per Metaph. *severus*. Hinc

Ἀποτόμως, *severè, præcisè*: omnia à th. τέμνω.

Ἄποτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui sine potu vivit*: ὕδωρ ἄποτον, *aqua ad potandum minimè bona*: ex α pr. et πίνω.

Ἀποτραγεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, *comedo*. Th. τρώγω.

Ἀποτραχύνω, f. υνῶ, *exaspero*. Th. τραχύς.

Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, *dissuasorius*: à seq.

Ἀποτρέπω, *averto, dehortor*: f. ψω. perf. ἀποτέτροφα. a. 1. ἀπέτρεψα. a. 2. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, *aversor, repudio*: cum acc. Th. τρέπω.

Ἀποτρέχω, *recurro, fugio*. Th. τρέχω.

Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, et

Ἀποτρίβω, fut. ίψω, *abstergo*. Th. τρίβω.

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, *res quæ deterendo decidit, ramentum*: à perf. pass. verbi ἀποτρίβω.

Ἀποτροπᾶσθαι, præs. inf. Poët. pro ἀποτροπᾶσθαι· ab ἀποτροπάομαι.

Ἀποτρόπαιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *malorum depulsor*: ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπάομαι, ῶμαι, *aversor, declino*: quod à τροπάω, pro τρέπω.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, *aversio, depulsio, dissuasio*: ab ἀποτρέπω.

Ἀποτροπιάζω, *pro piaculo expio*. ἀποτροπιάζομαι, fut. άσομαι, *placo, expio*. Ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπιασμὸς, ῦ, ὁ, *aversatio*: item *amuletum*, Jos. *l*. 1. *c*. 4. ab ἀποτροπιάζω.

Ἀπότροπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *aversandus, injucundus, et declinatione dignus*: quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω.

Ἀπότροφος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui procul à parentibus nutritus fuit, peregrinus*. Th. τρέφω.

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, *vindemio*. Th. τρύγη.

Ἀποτρύχω, f. ύξω, *attero, consumo, domo*: et

Ἀποτρύω, f. ύσω, *detero, attero, edomo, conficio laboribus, labefacto*: ἀποτρύομαι, *lassesco*: à th. τρύω, et inde τρύχω, *tero*.

Ἀποτρωπάω, Poët. et Ion. pro ἀποτρέπω.

Ἀποτυγχανόμενα, ων, τὰ, *infortunia*: ab

Ἀποτυγχάνω, *aberro*: f. τεύξομαι. a. 2. ἐτύχον. inde aor. 2. part. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ et τυγχάνω, *adipiscor*: cum. gen.

Ἀποτυπόω, -ῶ, et -ῦμαι. f. 1. act. ώσω. perf. ωκα. *effingo, exprimo*: à τύπος, quod à τύπτω, *percutio*.

Ἀποτύπτεσθαι, præs. inf. med. *verberandi finem facere*. Th. τύπτω.

Ἀποτύπωμᾰ, ἄτος, τὸ, *effigies*: ab eod.
Ἀποτύπωσῐς, εως, ἡ, idem.
Ἀποτῠφλόω, f. ώσω, perf. ωκᾰ, *excæco*.
Ἀποτύφλωσῐς, εως, ἡ, *excæcatio*.
Ἀποτυχῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *spei frustratio, repulsa*: ab ἀποτυγχάνομαι, *frustror*. Th. τυγχάνω.
Ἀποτῠχὼν, a. 2. part. act. ἀποτῠχεῖν, a. 2. inf. vide in ἀποτυγχάνω.
Ἀπουρᾰ́μενος, η, ον, *privatus*, per Sync. pro ἀπουρῐσᾰ́μενος, a. 1. part. m. ab ἀπουρίζω, Ion. pro ἀφορίζω, *extermino*: ab ὅρος.
Ἀπούρᾱς, *auferens*, aor. 1. part. pro ἀπουρῐ́σᾱς, per Sync. Æol. ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω· ab eod. th.
Ἄπουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui abest à terminis, exterminatus*: ex ἀπὸ et ὅρος, *terminus*.
Ἄπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus carens*: ex α priv. et πούς.
Ἀποῦσᾰ, *absens*, f. g. ab ἀπὼν, part. verbi ἄπειμι· ἡ γῆ ἀποῦσα, *terra peregrina*.
Ἀπουσῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *absentia*: ab ἄπειμι.
Ἀποφαίνω, f. ᾰνῶ, perf. αγκᾰ, *ostendo, in lucem profero*: hinc ἀποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ἀποφαινόμενος, η, ον, et in pl. n. g. ἀποφαινόμενᾰ, part. Th. φαίνω.
Ἀποφᾰνοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω.
Ἀπόφανσῐς, εως, ἡ, *enuntiatio, asseveratio*: cui opponitur ἐνδοιασμός· ab ἀποφαίνω.
Ἀποφαντῐκὸς, ἡ, ὸν, *enuntians*: adj. verbal. ab ἀποφαίνω.
Ἀπόφασθε, *renuntiate*: aor. 2. imperat. m. ab a. 2. ind. m. ἐφάμην· verbi φημί.
Ἀπόφᾰσῐς, εως, ἡ, *dictio, sententia, enuntiatio*: in dat. pl. ἀποφάσεσι· ab ἀποφαίνω.
Ἀποφάσκω, *abnego*: ex ἀπὸ et φάω, seu φήμι.
Ἀποφασμένως, *palàm, manifestè*. ab ἀποφαίνω.
Ἀποφεροίατο, *reportent*, Ion. pro ἀποφέροιντο, 3. pl. præs. opt. m. ab
Ἀποφέρω, *abduco, asporto, tollo*: f. ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκᾰ. a. 2. ἀπήνεγκον. aor. 1. pass. ἀπηνέχθην. aor. 1. inf. pass. ἀπενεχθῆναι, *asportari*. aor. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, *perferre*. Th. φέρω.
Ἀποφεύγω, *effugio*: f. 1. ind. m. ἀποφεύξομαι. a. 2. ind. act. ἀπέφῠγον. aor. 2. opt. ἀποφύγοιμῐ, οις, οι. part. ἀποφῠγών. inf. ἀποφῠγεῖν. Th. φεύγω.
Ἀπόφημῐ, *nego*: cui opponitur σύμφημι, *concedo*. Ex ἀπὸ et φημί. Th. φάω, *dico*.
Ἀπόφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infaustus, inominatus*: ab ἀπὸ et φημί.
Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω.
Ἀπόφησῐς, εως, ἡ, *dictio, sententia, negatio, enuntiatio*: ab ἀπόφημι.
Ἀποφθέγγομαι, *eloquor, sententiosè dico*: f. γξομαι. a. 1. m. ἀπεφθεγξᾰ́μην, ω, ἄτο. Ex ἀπὸ et φθέγγομαι. Unde
Ἀπόφθεγμᾰ, ἄτος, τὸ, *APOPHTHEGMA, sententia breviter et scitè dicta*.
Ἀποφθῐ́θω, imperf. ἀπέφθῐθον, *pereo, molior*. ab ἀπὸ et φθίθω.
Ἀποφθῐ́μενος, *peremptus*, præs. part. per Sync. pro ἀποφθῐόμενος, ἀποφθῐ́μην, pro ἀποφθιμένος εἴην, perf. et plusq. perf. opt. pass. ab ἀποφθίω, *perdo*. Th. φθίω, vel φθέω, *corrumpo*.
Ἀποφθῐνύθουσῐ, *dispereunt*, 3. pl. ind. act. à φθινύθω. Th. φθίω.
Ἀποφθῐ́σειε, *perdiderit*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, seu φθέω.
Ἀποφθίσθω, pro ἀποφθιέσθω, præs. imperat. ab ἀποφθίομαι· ab eod.
Ἀποφλαυρίζω, f. ῐ́σω, *floccifacio*: à φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος.
Ἀποφλαυρίξᾱσᾰ, Dor. pro ἀποφλαυρῐ́σᾱσᾰ, a. 1. part. act. f. g. præced. verbi.
Ἀποφοιβάζω, f. σω *Phœbi numine afflatus vaticinor*.
Ἀποφορᾱ̀, ᾶς, ἡ, *ablatio, vectigal, tributum*: item *reditus, proventus*. Th. φέρω.
Ἀποφορὴ, ῆς, ἡ, idem, Ion. pro ἀποφορά.
Ἀποφορτίζομαι, f. ῐ́σομαι, *exonero*: ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτος, *onus*.
Ἀποφρὰς, ᾰ́δος, *nefandus, inauspicatus*: ἀποφράδες ἡμέραι, *dies nefasti*. Th. φράζω.
Ἀποφράττω, sive -άσσω, f. άξω, *obstruo, obturo*; item *abjicio*. Th. φράττω, sive φράσσω.
Ἀποφῠγεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω.
Ἀποφῠγὴ, ῆς, ἡ, *effugium*: ab eod.
Ἀποφώλῐον, ου, τὸ, *monstrum abortivum*: et
Ἀποφώλῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *irritus, vanus, monstrosus*: ab ἀπὸ et φωλεὸς, seu φωλεά.
Ἀποχάζομαι, imperat. præs. ἀποχάζεο, pro ἀποχάζου, *recedo*. Ex ἀπὸ et χάζομαι.
Ἀποχειρόβῐος, et
Ἀποχειροβῐ́ωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui manibus propriis victum sibi parat*: ex ἀπὸ, χεὶρ, et βίος.
Ἀποχειροτονέω, f. ήσω, *improbo, rejicio*: Ἀποχειροτονεῖσθαι, *abdicari, exauctorari, plebiscito absolvi*: ex ἀπὸ, χεὶρ, et τείνω.
Ἀποχειροτονῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *rejectio à magistratu, abrogatio*: à præc.
Ἀποχετευσᾰ́μενος, *transferens*: a. 1. part. m. ab
Ἀποχετεύω, f. εύσω, *aquam deduco*: ab ἀπὸ et ὀχετεύω.
Ἀποχέω, fut. ήσω, έσω, et εύσω, perf. ἀποκέχῠκᾰ, *effundo*. Th. χέω.
Ἀποχεύομαι, f. εύσομαι, idem.
Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, *distantia*. Th. ἔχω.
Ἀποχρᾶν, Ion. pro ἀποχρῆν, *satis esse*: ἀποχρᾷ μοι, *mihi sufficit*: ab ἀποχράω. Vide ἀπόχρη.
Ἀποχρᾰ́ομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, perf. ἀποκέχρημαι, *abutor, liberiùs utor*; item *utendo consumo*. Th. χράω.
Ἀποχρεώμενος, Ion. pro ἀποχρώμενος, *contentus*: ut et ἀποχρῆσθαι, *contentum esse*: vide
Ἀπόχρη, *sufficit*, imperf. ab inus. ἀπόχρημῐ, ης, ησι, et per Apoc. ἀπόχρη, unde inf. ἀποχρῆν, pro ἀποχρῆναι, *satis esse*: f. ἀποχρήσει, *satis erit*: part. ἀποχρῶν, et in f. g. ἀποχρῶσᾰ· à χράω, *commodo*.
Ἀπόχρησῐς, εως, ἡ, propriè *consumptio rei per usum*; item *usus*: ab ἀποχράομαι.
Ἀποχρώντως, *sufficientèr*: adv. ab ἀποχρῶν, quod à χράω.
Ἀποχῠθεὶς, *effusus*, aor. 1. part. pass. ab ἀποχέω. Th. χέω.
Ἀποχῠρόω, ῶ, fut. ώσω, *munio*. Ex ἀπὸ et ἐχυρόω.
Ἀποχωρέω, -ῶ, *discedo*: f. ήσω. perf. ἀποκεχώρηκᾰ. a. 1. ἀπεχώρησᾰ. part. ἀποχωρήσᾱς· ex ἀπὸ et χωρέω, *cedo*.
Ἀποχώρησῐς, εως, ἡ, *discessus*: à 2. pers. perf. pass. præced. verbi.
Ἀποχωρίζω, idem quod χωρίζω, *separo*: f. ῐ́σω. perf. ἀποκεχώρῐκᾰ. aor. 1. pass. ἀπεχωρίσθην, *discessi*. aor. 1. inf. ἀποχωρισθῆναι. ex ἀπὸ et χωρίς.
Ἀποψᾰ́ω, fut. ήσω, et Ἀποψᾰ́ομαι, *abstergo*. Th. ψάω.

Ἀποψηφίζομαι, f. ίσομαι, perf. ισμαι, *suffragio absolvo, abrogo.* Th. ψῆφος.

Ἄποψις, εως, ἡ, *aspectus.* Th. ὄπτομαι.

Ἀποψύχω, *exanimor, exspiro, animo concido :* fut. ξω. perf. ἀπέψυχα. a. 1. ἀπέψυξα. Th. ψύχω.

Ἀποώμνυς, *abjurabas,* 2. sing. imperf. Poët. pro ἀπώμνυς, ab imperf. ἀπώμνυν, verbi ἀπόμνυμι, quod ex ἀπὸ et ὄμνυμι.

Ἀπραγία, ας, ἡ, *inefficacitas, inutilitas, otium :* ex α et πράσσω.

Ἀπραγμάτευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *otiosus :* ex α et πραγματεύω.

Ἀπραγμόνως, *nullo negotio :* adv. et

Ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ, *otium, tranquillitas, inertia, incuria.* Item

Ἀπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quietus, otiosus, segnis, iners :* et

Ἀπρακτέω, ῶ, fut. ήσω, *otior :* necnon

Ἄπρακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non factus :* et activè, *nihil agens, inutilis :* unde

Ἀπράκτως, adv. *re infectâ.* Omnia ex α priv. et πράττω.

Ἀπραξία, ας, ἡ, *otium, tranquillitas, inertia, incuria :* ex iisdem.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, *indecentia, indecorum :* et

Ἀπρεπὴς, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἀπρεπὲς, έος, -ὲς, *indecorus :* ex α et πρέπει, vel πρέπω.

Ἀπρεπῶς, *indecorè :* adv. à præc.

Ἄπρηκτος, pro ἄπρακτος, *infectus :* ἀπρήκτοισι, dat. pl. Ion. ex α et πράττω.

Ἀπριάτην, adv. *non redemptè, sine pretio, gratis :* vel adj. acc. sing. ab α et πρίαμαι.

Ἀπρὶξ, *tenacitèr :* ut vel serrâ desecari nequeat, ab α et πρίω.

Ἀπροαίρετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *involuntarius :* et

Ἀπροαιρέτως, *non consultò :* adv. ex α, πρὸ, et αἵρετος, quod ab αἱρέω.

Ἀπροβούλευτος, ε, ὁ ϗ ἡ et ἀπροσβούλευτος, *temerarius, inconsultus :* et

Ἀπροβουλεύτως, et ἀπροσβουλεύτως, *inconsultò :* adv. et

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, *temeritas.* Ex α, πρὸ, et βουλή.

Ἀπρόθυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non promptus.* Ex α et πρόθυμος. Th. θυμός : hinc

Ἀπροθύμως, *invitè :* adv. ab eod. th.

Ἀπροϊδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *improvisus, non prævisus :* ex α priv. πρὸ, et εἰδέω.

Ἄπροικος, ε, ὁ ϗ ἡ, *dotis expers, indotata :* ex α et προῖξ, per Synæresin προῖξ.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, *imprudentia :* et

Ἀπρονόητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inconsultus, temerarius :* ex α, πρὸ, et νόος.

Ἀπρονοήτως, *inconsultò, improvidè,* adv. à præc.

Ἀπρόοπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *improvisus :* ex α, πρὸ, et ὄπτομαι.

Ἀπροόπτως, *de improviso :* adv. à præc.

Ἀπροόρατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non prævisus :* ex α, πρὸ, et ὁράω.

Ἀπροοράτως, *de improviso,* adv. à præc.

Ἀπροσδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui nullâ re indiget, non indigus.*

Ἀπροσδιόνυσος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui nihil ad rem facit, absurdus.* Vox manavit ex proverbio ἐδὲν πρὸς Διόνυσον.

Ἀπροσδόκητον, *improvisò,* adv. ab

Ἀπροσδόκητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inexpectatus, inopinus ;* ex α, πρὸς, et δοκάω.

Ἀπροσδοκήτως, adv. *præter exspectationem.*

Ἀπρόσικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inaccessus :* ex α, πρὸς, et ἵκομαι, seu ἱκνέομαι, *venio.*

Ἀπρόσιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inaccessus :* ex α et προσιτὸς, *accessu facilis :* à πρόσειμι quod ex πρὸς et εἶμι, *eo.*

Ἀπρόσκοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sine offendiculo, inoffensus :* ex α et προσκόπτω.

Ἀπροσκόπως, *sine offensione,* adv. à præc.

Ἀπρόσμικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui se cum aliis non miscet, insociabilis :* ex α, πρὸς, et μίγνυμι.

Ἀπροσόρατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *aspectu horrendus :* ex α, πρὸς, et ὁράω.

Ἀπροσόρμιστος, η, ον, *importuosus :* ex α et προσορμίζω.

Ἀπροσωπολήπτως, adv. *sine faciei seu personarum respectu :* ab α et προσωπολήπτης, quod à πρόσωπον et λαμβάνω.

Ἀπροσώπως, adv. *sine personâ :* ab α et πρόσωπον.

Ἀπροτίμαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intactus, incontaminatus :* ex α et προτιμάσσω pro προσμάσσω, *tango.* Th. μάσσω.

Ἀπροφάσιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *prætextu carens, inexcusabilis :* et

Ἀπροφασίστως, *promptè :* à præc.

Ἀπρόφατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non prædictus, ex improviso accidens.* Ab α, πρὸ, et φάω, *dico.*

Ἄπταιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *immunis à lapsu* vel *peccato, irreprehensibilis :* ex α et πταιστὸς, quod à πταίω.

Ἄπτερος, ε, ὁ ϗ ἡ, *implumis, alas non habens, pennis* seu *pinnis destitutus.* Ἄπτερος μῦθος, verba quæ non avolant, sed audientis infixa sunt animo. Ab α et πτερόν.

Ἀπτέρυγος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄπτερος.

Ἀπτέρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἄπτεσθον, in dual. præs. imperat. ab ἅπτομαι.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ ϗ ἡ, *involucris, implumis :* ex α et πτηνὸς, quod ab ἵπταμαι.

Ἁπτικὸς, ὴ, ὸν, *tangendi vim habens :* τὸ ἁπτικὸν, *tangendi facultas :* ἁπτικὴ αἴσθεσις,— δύναμις, *tangendi sensus,—potentia :* ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *in dicendo intrepidus :* vel cum aspero ἁπτοεπὴς, *mordax in verbis, audax :* ab ἅπτομαι et ἔπος.

Ἀπτόητος, sive Ἀπτοίητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus :* ab α et πτοέω.

Ἀπτόλεμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *imbellis :* ex α et πτόλεμος, idem quod πόλεμος.

Ἅπτομαι, η, εται, *tango,* item *invado, capesso,* cum gen. et Poët. dat. aliquando *appropinquo, adeo :* imperf. ἡπτόμην, ε, ετο. fut. ἅψομαι. a. 1. med. ἡψάμην, ω, ατο. sub. ἅψωμαι, η, ηται.

ἍΠΤΩ, *necto, accendo :* cum accus. f. ἅψω. perf. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. ἅψας. aor. 2. ἧφον. pass. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, *annexus, aptus :* perf. pass. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ἥφθην.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, *lapsûs expers, stabilis :* ex α et πτῶσις. Th. πίπτω.

Ἄπτωτος, idem : item ὁ ἄκλιτος, *indeclinabilis,* vel *sine casu.*

Ἀπύργωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *turres non habens :* ab ἀ priv. et πύργος.

Ἀπύρετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *carens febri, non febricitans :* et

Ἄπυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ignis expers, crudus ;* item *qui igni non admovetur :* ex α et πῦρ, πυρός.

Ἀπύρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *igni nunquam admotus, novus.*

Ἄπυστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *fando inauditus, famâ ignotus :* ab α et πυνθάνομαι.

ἈΠΥ'Ω, *sono, sonitum reddo ;*

etiam *clamo:* fut. ὔσω. perf. ἤπυκα. ἠπύω, idem: qu. ἰπύω, ab ἴπος· vel ab ἀπὸ et ὕω.

Ἀπφῖ'ᾰ, ᾶς, ἡ, nom. Hebr. *pistrix.*

ἈΠΦΥ'Σ, vel ἀπφῦς, ὔος, ὁ, *pater:* q. ab ἀποφύω.

Ἀπωδύ'ρετο, 3. sing. imperf. ab ἀποδύρομαι, *lamentor.* Th. ὀδύρομαι, idem.

Ἄπωθεν, adv. Poët. *procul, eminus:* pro ἄποθεν, q. ab ἄπο, *procul,* adv. Poët.

Ἀπωθέομαι, ὖμαι, f. ήσομαι, in mediâ formâ, *repello, abjicio, detrudo:* ἀπωθώμεθᾰ pro ἀποθεώμεθᾰ, *abjiciamus,* 1. pl. præs. sub. ἀπωσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. Ex ἀπὸ et ὠθέω.

Ἀπωθέω, ῶ, idem. fut. ἀπώσω. perf. ἄπωκᾰ. perf. pass. ἄπωσμαι. Th. ὠθέω.

Ἀπωκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus:* part. perf. ab ἀποικίζομαι.

Ἀπώλειᾰ, ᾱς, ἡ, *exitium:* ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπὸ et ὄλλυμι.

Ἀπώλεσᾰ, ᾰς, ε, *perdidi:* a. 1. act. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπωλόμην, ου, ετο, *perii:* a. 2. med. ejusd.

Ἀπωλώλειν, *perieram:* plusq. perf. med. Att. ab ἀπῶλᾰ, perf. med. et Att. ἀπόλωλα· ab eod. th.

Ἀπὼν, οῦσᾰ, ὸν, *absens.* Ion. ἀπίων, præs. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμί.

Ἀπώρυξ, υγος, ὁ, *scissura, propago:* ab ἀπορύσσω.

Ἀπωρχήσᾰο, *saltando amovisti:* 2. sing. a. 1. med. Ion. αο pro ω, verbi ὀρχέομαι, *salto.*

Ἀπωσά'μην, ω, ατο, *repuli:* a. 1. med. ab ἀπωθέομαι.

Ἄπωσις, εως, ἡ, et Ἀπωσμὸς, οῦ, ὁ, *repulsio, rejectio:* à perf. pass. τοῦ ἀπωθέω supra.

Ἀπωσόμεθᾰ, 1. pl. f. 1. med. ἀπώσᾱς, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω supra.

Ἀπωστικὸς, οῦ, vel ὸς, ἡ, ὸν, *vim habens expellendi:* et

Ἀπωστὸς, οῦ, vel ὸς, ἡ, ὸν, *qui pulsari potest, expulsus:* à perf. pass. ejusd. verbi.

Ἀπώτερος, *remotior:* ἀπώτᾰτος, *remotissimus:* ab ἄπο, *procul.*

Ἀπωτέρω, *remotiùs,* et Ἀπωτά'τω, *remotissimè:* adverb. à præc.

Ἀπῴχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ἀποίχομαι, *abeo.* Th. οἴχομαι.

Ἄρ, per metathesin pro ῥα, particula expletiva, *certè, utique.*

Ἄρ' et ῥα, ablato α in fine vel principio, Poët. pro ἄρα.

Ἄρᾰ, *utique, igitur, nempè:* τίς ἄρα; *quisnam?* τί ἄρα; *quidnam?* ἐπεὶ ἄρα, *alioquin:* ἄρα οὖν, aut ἄραγε, *igitur, ergò:* sæpè etiam redundat.

Ἆρᾰ, (interrogat.) *an, utrum?* ἆρα γε et ἆρ' οὖν; *utrum?* ἆρα μὴ; *nunquid?* ἆρα μὴ ταῦτα; *hæccine?*

ἈΡᾹ', ᾶς, ἡ, *preces;* item *diræ, noxa:* qu. ab αἴρω, vel ἄρω.

Ἀρᾰβεῦσαι, Dor. pro ἀρᾰβοῦσαι, *concutientes non sine stridore,* præs. part. f. g. pl. num. ab

Ἀρᾰβέω, -ῶ, *strepitum* seu *fragorem edo:* f. ήσω. perf. ἠράβηκα. Th. ἄραβος.

Ἀρά'βησε, *insonuit:* a. 1. Ion. præced. verbi.

Ἀρᾰβῖ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *Arabia,* nom. regionis; Hebr. *eremus.*

Ἀρᾰβῖκὸς, ἡ, ὸν, *Arabicus,* à præc.

Ἀρά'βῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἌΡᾸΒΟΣ, ου, ὁ, *stridor dentium, strepitus:* propriè armorum in terram cadentium, qu. ἐν ἄρει βοή.

Ἄρᾰγε, *nempè, fortè.*

Ἀραγμὸς, οῦ, ὁ, *collisio, pulsatio, strepitus.* Th. ἀράττω.

ἌΡᾸΔΟΣ, ου, ὁ, *cordis pulsus post vehemens exercitium.*

Ἆραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, *tollo.*

Ἀραίᾰ, ᾶς, ἡ, *venter et intestina,* ubi est multa ἀραιότης, *laxitas.* Hinc μεσάραιον est μεσεντέριον. Ex ἀραιὸς, *rarus.*

Ἀραῖος, ᾱ, ον, *diris devotus;* item *diris devovens:* Th. ἀρά.

ἈΡΑΙΟ'Σ, ά, ὸν, *rarus, tenuis, angustus:* cui opp. πυκνός.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas spongiosa:* à præced.

Ἀραιόω, -ῶ, fut. ώσω, *rarefacio:* unde ἀραιοῦμαι, *raresco:* ab eod.

Ἀραιρημένος, Att. et Ion. simul pro ἠρμένος, *sublatus,* perf. part. pass. ab αἴρω· vel pro ᾑρημένος, *captus,* perf. part. pass. ab αἱρέω. Sic

Ἀραίρητο, *captus, delectus erat,* pro ᾕρητο, ab ἀραιρήμην, plusq. perf. Att. verbi αἵρομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἱρέω malunt, et pro ᾑρημένος, *separatus.*

Ἀραίωσις, εως, ἡ, *laxatio.* Th. ἀραιός.

Ἀρά'μενος, *qui suscipit:* a. 1. part. m. ab αἴρω.

Ἀρὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *altus.*

Ἄραξᾰ, a. 1. Ion. pro ἤραξᾰ· et ἄραξεν pro ἤραξεν, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, *amputo:* et

Ἀράξει, Dor. pro ἀράξει, 3. sing. f. 1. ejusd. verbi.

Ἀρᾶο, 2. sing. imperf. ab ἔραμαι, *amo,* imperf. ἠράμην, ἤρασο, et Ion. ἤραο, et Dor. ἄραο. Alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην, et per Sync. ἠράμην.

Ἀρά'ομαι, -ῶμαι, f. ά'σομαι, *precor, vota facio;* item *imprecor, maledico:* ἀρᾶσθαι ἀρὰς, *imprecari diras.* Th. ἀρά.

Ἄρᾱρᾰ, ᾰς, ε, *me accommodavi, placui:* perf. med. Sic ἀρά'ρῃ, 3. sing. sub. aor. 2. verbi ἄρω, *apto:* perf. med. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄρηρα, Poët. ἄραρα. Hinc part. perf. m. ἀραρὼς, ἀραρυῖα, ὸς, *adaptatus, a, um.*

Ἀρά'ρισκε, *adaptavit:* 3. sing. imperf. Ion. verbi ἀραρίσκω, idem quod ἀράρω, *apto:* quod à perf. med. verbi ἄρω· vide ἄραρα.

Ἀρᾰροίᾰτο, Ion. pro ἀρά'ροιντο, *convenissent:* 3. pl. a. 2. opt. med. per Att. reduplicat. verbi ἄρω.

Ἄρᾰρον, per reduplic. pro ἦρον, a. 2. act. sic ἀρᾰρὼν, pro ἀρὼν, aor. 2. part. ab ἄρω, *apto.*

Ἀρᾰρότως, adv. *commodè, firmitèr, fixè.* ab ἄρω.

Ἀρᾰρὼς, perf. med. part. vide ἄραρα.

Ἄρᾱς, a. 1. part. act. ab αἴρω.

Ἄρασθαι, *solvisse:* a. 1. inf. med. ab ἠράμην, aor. 1. med. verbi αἴρω.

ἈΡΑ'ΣΣΩ, seu ἀράττω, fut. ξω. a. 1. ἤῤῥαξᾰ, et ἤραξᾰ, *amputo, abscindo,* propriè *serro;* item *pulso.*

Ἀρᾶται, *precatur:* 3. sing. præs. verbi ἀράομαι.

Ἀρά'τω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ἆρον, ἀ'τω, et in pl. ἄρατε. Ab αἴρω, *tollo.*

ἈΡΑ'ΧΙΔΝᾸ, ης, ἡ, *planta quædam* ἀμφίκαρπος, ab ἄραχος, cui similis semine.

Ἀρᾰχναῖος, αίᾰ, αῖον, et Ἀρᾰ'χνειος, είᾰ, ειον, *ad araneam pertinens,* aut *ab araneâ factus:* ab

ἈΡᾸ'ΧΝΗΣ, ου, ὁ, *ARANEUS:* et ἀρᾰ'χνη, ης, ἡ, *ARANEA,* et *araneæ tela:* et

Ἀρᾰ'χνίον, ου, τὸ, *araneæ tela;* item *aranea,* et vitium olivis et vitibus peculiare, quod *araneum* dicitur.

Ἀραχνοΰφης, έος, *ab araneâ textus.* Th. ὑφάω.

Ἄραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. *desertam incolens.*

Ἄρβηλα, ων, τὰ, *Arbela*, nom. regionis.

ΑΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, *scalprum, culter sutorius.*

ἈΡΒΥΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus et profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτη seu πηλοβάτη.

Ἀργαῖος, ου, ὁ, *Argæus:* ab Ἄργος, ου, ἡ, nomen urbis in Peloponneso.

Ἀργαλέ', pro ἀργαλέα. Ab

Ἀργαλέος, έα, έον, *molestus, difficilis, gravis,* pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratiâ ρ pro λ Att. ab ἄλγος· vel quasi ἐργαλέος, ab ἔργον.

ἈΡΓΑΣ, ᾶντος, et ἄργας, ἀργῆς et ἄργης, *serpentis genus.*

Ἄργει, *Argis*, dat. sing. ab Ἄργος, εος, τὸ, nomen regionis. Hinc Ἀργεῖος, *Argivus:* et Ἀργείη, ης, ἡ, *Argiva.* Ἀργείοισι, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl.

Ἀργεινὸς, ἡ, ὸν, *albus.* Th. ἀργὸς, idem.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, *Argi occisor, Argicida*, epith. Mercurii: ex Ἄργος ἑκατόφθαλμος, et φόντης pro φονητὴς, occisor. Th. φένω.

Ἀργεννὸς, ἡ, ὸν, *albus:* ab ἀργός.

Ἀργεστὴς, οῦ, et Æol. -άο, ὁ, *albus, velox:* ab eod. th.

Ἀργὲς, έτος, έτι, per μεταβολὴν et συστολὴν dicitur pro Ἀργῆς, ῆτος, ὁ, *albus.*

Ἀργέω, -ῶ, *ab opere cesso, otior:* f. ήσω. perf. ἤργηκα. a. 1. ἤργησα. ab ἀργὴς, *otiosus.*

Ἄργην, acc. sing. ab

Ἄργης, ου, ὁ, nomen propr. Cyclopis.

Ἀργῆς, ῆτος, ὁ, *albus:* ex ἀργὸς, idem.

Ἀργὴς, έος, ὁ ἡ, *otiosus, feriatus:* forsan pro ἀεργής. Th. ἔργον.

Ἀργηστὴς, οῦ, ὁ, Poët. pro ἀργῆς, seu ἀργός.

Ἀργία, ας, ἡ, *otium:* item *festivitas,* quâ Deo otiamur, ab ἀργὸς, *otiosus:* ex α et ἔργον.

Ἀργικέραυνος, ου, ὁ ἡ, *rapido vel corusco fulmine feriens.* Ex ἀργὸς et κεραυνός.

ἈΡΓΙΛΟΣ, seu ἄργιλλος, ὁ ἡ, *ARGILLA, terra alba et pura:* q. ab ἀργὸς, *albus.*

Ἀργινόεις, εντος, *albus, splendidus:* ab eod. th.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ ἡ, *albos dentes habens:* ab ἀργὸς et ὀδούς.

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potiùs ἄργματα, άτων, τὰ, *primitiæ;* sicut ἄπαργμα, vel ἀπάργμα, τὰ, idem. Th. ἀρχή.

Ἀργμένος, Ion. pro ἠργμένος, *qui cœpit:* perf. part. pass. ab ἄρχομαι.

Ἄργοι, *Argivi.* Sic Ἄργος pro Σπάρτη. Et Ἀργεῖοι pro Σπαρτιᾶται.

Ἀργολογεῖν, præs. inf. act. *verba supervacanea dicere vel scribere:* ab ἀργὸς, *otiosus,* et λέγω.

Ἀργολογία, ας, ἡ, *otiosus sermo.*

Ἄργος, ου, ὁ, nom. propr. viri, *Argus,* ἑκατόφθαλμος, qui habuit centum oculos.

Ἄργος, εος, τὸ, oppidum Thessaliæ: urbs in Peloponneso: item pro totâ Peloponneso, et sæpè pro Græciâ universâ: unde Ἄργοι, *Argivi,* Græci dicti.

ἈΡΓΟΣ, ἡ, ὸν, *albus.*

Ἀργὸς, οῦ, ὁ ἡ, idem quod ἀεργὸς, et ex eo factum per crasin: *qui cessat ab opere, ab opere immunis, otiosus, piger:* ab α et ἔργον. item *Argus,* nom. propr.

Ἄργοσδε, adv. pro εἰς Ἄργος, *ad Argos.*

Ἀργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, *argentarius, trapezita:* ab ἄργυρος et ἀμείβω.

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, *officina argentarii.* Th. ἄργυρος.

Ἀργύρειος, εία, εῖον, et Ἀργύρεος, έα, εον, et contr. ἀργυροῦς, ρᾶ, ροῦν, *argenteus:* ἀργυρέῃς, dat. pl. Ion. pro ἀργυρέαις, ab eod. th.

Ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἀργύριον, ου, τὸ, *pecunia, nummi argentei:* ab eod. th.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, *argentea phiala.*

Ἀργυροδίνης, ὁ ἡ, *argenteos habens vortices:* ab ἄργυρος (indè omnia quæ nitent ab Homero dicuntur ἀργύρεα) et δίνη, *vortex.*

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, *parvum argentum, pecuniola:* dim. ab ἀργύριον.

Ἀργυρόηλος, ὁ ἡ, *argenteos habens clavos:* ab ἄργυρος et ἧλος.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ ἡ, *argentarius, argenti signator:* ex ἄργυρος et κόπτω.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, et -ος, ου, ὁ ἡ, *argenteos pedes habens,* id est, argentei coloris, *candidos:* ab ἄργυρος et πέζα, ἡ, Dor. *pes, malleolus pedis:* vel à πέζα, *fimbria.*

Ἀργυρόριζος, η, ον, *argenteas radices,* vel *origines, habens:* ab ἄργυρος et ῥίζα.

ἌΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, *argentum:* sic dicitur à candore, ab ἀργὸς, *albus.* Hinc

Ἀργυρότοξ', pro ἀργυρότοξε, vocat. ab

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ ἡ, *argenteo arcu decorus:* ab ἄργυρος et τόξον.

Ἀργυροῦν, et ἀργυροῦς, contractè ab ἀργύρεος.

Ἀργυροχόος, όου, ὁ, *argentarius, argenti fusor.*

Ἀργυρόω, f. ώσω, perf. ωκα, *argento duco, pecuniâ dono.*

Ἀργυρῷ, dat. sing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρεος.

Ἀργυρώματα, άτων, τὰ, *vasa argentea, ornatus vel supellex argentea.* Th. ἄργυρος.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ἡ, *argento emptus:* ab ἄργυρος et ὠνέομαι, emo.

Ἀργύφεος, et Ἄργυφος, ου, ὁ ἡ, *albâ texturâ constans;* item *albus:* ex ἀργὸς, *albus,* et ὕφος, *textile,* quod ab ὑφάω.

Ἀργυφὴς, έος, εῖ, idem.

Ἀργὼ, όος, ἡ, *Argo, navis Jasonis,* sic dicta quod in Argo fabricata: item *sidus.*

Ἀργῶς, adv. *otiosè, segnitèr:* item *temerè, frustrà:* qu. ab ἀεργῶς.

Ἄρδα, ἡ, *inquinamentum:* quia solet αἴρεσθαι.

Ἄρδαλος, ου, ὁ ἡ, *immundus:* ab ἄρδα.

Ἀρδαλόω, fut. ώσω, *inquino:* à præc.

Ἀρδεῖν, Att. et Dor. pro ἄρδειν, *rigare,* præs. infin. act. verbi ἄρδω.

Ἀρδεύω, f. εύσω, perf. ευκα, Ion. et Poët. idem quod ἄρδω, *irrigo.*

Ἀρδηθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀρδμός· q. v.

Ἄρδην, *altè, funditùs, planè, omninò,* adv. ab αἴρω.

Ἄρδησκος, ου, ὁ, nomen fluvii.

ἌΡΔΙΣ, ιος, ἡ, *cuspis teli:* qu. ab αἴρω, vel ab ἄρω.

Ἀρδμὸς, οῦ, ὁ, *irrigatio, adaquatio, potus.* Th. ἄρδω.

Ἄρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, *rigant:* 3. pl. verbi seq.

ἌΡΔΩ, fut. σω, *rigo, irrigo, potum præbeo.* ἄρδομαι, *irrigor:* f. σομαι. part. pass. ἀρδόμενος, *madens.*

Ἀρέθουσα, Dor. pro Ἀρέθουσα, *fons Ithacæ,* aut *Siciliæ,* de

quo Ovid. Metamorph. 1. 5. 573.

'Ἀρειά, ᾶς, ἡ, *minæ:* ab ἀρὰ, *imprecatio*, quia maledictionis denuntiatio.

'Αρείας πόρος, *Areæ trajectus:* Vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

'Ἀρειμάνιος, ου, et 'Ἀρειμάνης, εος, ὁ καὶ ἡ, *bellicosus, Marte furens:* ab Ἄρης et μαίνομαι.

'Ἀρειοπαγίτης, vel 'Ἀρεοπαγίτης, seu 'Ἀρειωπαγίτης, ου, ὁ, *Areopagita, senator* vel *judex Atheniensis:* qui de rebus capitalibus judicabat. Ab

'Ἀρειόπαγος seu Ἄρειος πάγος, *curia Atheniensis sic dicta:* ad verbum *Martius collis.*

Ἄρειος et 'Ἀρήϊος, ὁ καὶ ἡ, *Martius:* ab Ἄρης.

'Ἀρειότερος, *melior*, comp. pro ἀρείων.

'Ἀρεῖται, 3. sing. f. 2. m. ab ἀροῦμαι, verbi αἴρω.

'Ἀρείων, ὁ καὶ ἡ, et in neut. gen. ἄρειον, ονος, *præstantior*, propriè armis: *melior:* ab Ἄρης, *Mars.*

Ἄρεκτος, η, ον, *infectus, imperfectus.* Ex α et ῥέζω.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης.

'Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω.

'Ἀρεσαίμαν, Dor. pro 'ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω.

'Ἀρέσαντο, Ion. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω.

'Ἀρέσειά, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω.

'Ἀρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, *tollo.*

'Ἀρέσκειά, ας, ἡ, *placitum.* Item *facetiæ, lepos in sermone:* ab ἄρεσκος.

'Ἀρεσκόντως, adv. *gratè:* ab ἀρέσκω.

Ἄρεσκος, η, ον, *blandus, placendi studiosus:* quod ab

'ΑΡΕ'ΣΚΩ, *placeo, placo;* imperf. ἤρεσκον. præs. imperat. ἄρεσκε, έτω. fut. 'ἀρέσω. perf. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα. a. 1. inf. 'ἀρέσαι. a. 1. particip. 'ἀρέσας. 'ἀρέσκομαι in mediâ formâ cum dativo, *acquiesco:* a. 1. m. ἠρεσάμην, et Ion. 'ἀρεσάμην, ω, ατο. præs. inf. pass. 'ἀρέσκεσθαι.

'Ἀρέσομαι, fut. 1. med. ab ἀρέσκω.

'Ἀρεσσάμενος, *placans*, aor. 1. part. m. Poët. pro 'ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω.

'Ἀρεστά, ῶν, τὰ, *placita:* undè *Curiæ placita.* Angl. ARRESTS. ab

'Ἀρεστὸς, ὴ, ὸν, *gratus, a, um.*

'Ἀρεστόν ἐστιν, *æquum est.* à 3. perf. ἤρεσται, ab ἀρέσκω.

'Ἀρεστῶς, adv. *gratè:* ab ἀρεστός.

Ἄρετ' pro ἄρετο, *ceperat*, aor. 2. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, *tollo.*

Ἄρεται, 3. sing. ab ἄρομαι, *aptor.* Th. ἄρω, *apto.*

'Ἀρετᾶν, Dor. pro 'ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετή.

'Ἀρέτας, α, ὁ, *Aretas, æ*, nomen viri.

'Ἀρετάω, ῶ, *feliciter dego, fortunatus sum.* Ab

'ΑΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, *virtus:* qu. ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus.

'Ἀρετίζω, f. ίσω, *placo*, qu. ab ἀρέσκω, idem.

Ἄρευς, Dor. pro Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars.*

'Ἀρέων, *imprecationum*, gen. pl. Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, *preces, diræ.*

Ἄρη', pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, εος, *Mars.*

Ἄρηαι, *auferas*, Ion. pro ἄρῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται. ab αἴρω.

'Ἀρηγέμεν, præs. inf. Ion. pro 'ἀρήγειν. imperf. Ion. 'ἀρήγεν, pro ἤρηγεν. ab ἀρήγω, *auxilior.*

'Ἀρήγοισα, Dor. pro 'ἀρήγουσα, præs. part. f. g. ab ἀρήγω.

'Ἀρηγόνες, οἱ, *auxiliatores*, pl. num. ab ἀρηγὼν, όνος, ab

'ΑΡΗ'ΓΩ, f. ξω, *auxilior, opem fero*, propriè in bello; nam ab Ἄρης deducitur.

'Ἀρηγὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *defensor, tutor* et *tutrix:* part. præc. Th.

'Ἀρήϊα, pl. *Mavortia.* Ab

'Ἀρήϊος, seu Ἄρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Martius.* Th. Ἄρης.

'Ἀρηΐθοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bellicosus:* ab Ἄρης, *Mars*, et θοὸς, *velox.* Est et 'Ἀρηΐθοος, nom. propr.

'Ἀρηϊκτάμενος, η, ον, *in prælio occisus.* Ex Ἄρης et κτείνω.

'Ἀρηΐφατος, necnon 'Ἀρείφατος, ἐν τῷ ἄρεϊ φαόμενος, *in prælio occisus:* ab Ἄρης et φάω, *occido.*

'Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Marti carus*, aut *cui Mars carus, bellator:* ab Ἄρης et φίλος.

'Ἀρήμεναι pro ἀρᾶν· ab ἀράω.

'Ἀρημένος, *læsus, damnum passus, detentus:* ab ἀράομαι, quod ab ἀρὰ, *damnum.*

Ἄρην, pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, ηος.

'Ἀρὴν, ὁ καὶ ἡ, *agnus*, gen. ἀρένος, et per Sync. ἀρνὸς, q. ab ἄρω.

Ἄρην pro ἀρὰν, acc. Ion. ab ἀρὰ, *damnum.*

'Ἀρῆξαι, a. 1. inf. 'ἀρήξειν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω, *auxilior.*

Ἄρηρα, Atticâ reduplicatione pro ἦρα, *compactus sum, congrui*, perf. med. verbi ἄρω, *apto.* Vel 'ἄρηρα, perf. med. ab αἴρω significante *sustuli:* ubi discriminis causâ ι subscribitur.

'Ἀρήρειν, εις, ει, *compegeram.* plus. perf. med. 'ἀρηρὼς, perf. m. part. Vide ἄρηρα.

'Ἀρηρομένος, η, ον, irreg. part. perf. pass. verbi ἀρόω.

'Ἀρηρότως, adv. *compactè, aptè:* ab ἀρηρὼς, perf. part. verbi ἄρω.

Ἄρης, εος vel -ους, εως, ηος, ητος, ὁ, et voc. Ἄρες, *Mars, prælium, vulnus, ferrum:* et dicitur Ἄρης, ου, Ion. εω, et propriè est *ferrum.*

'Ἀρῆς, gen. Ion. ab ἀρὰ, ᾶς, *diræ.*

'Ἀρησόμεθα, *supplicemus*, Ion. pro 'ἀρασόμεθα, f. 1. m. ab ἀράομαι, fut. άσομαι· vel ab ἀρέσκω, *placo*, f. έσω.

Ἄρηται, a. 2. sub. m. 3. sing. ab αἴρω, *tollo.*

'Ἀρήτειρα, ας, ἡ, *sacerdos:* ab ἀρὰ, *preces.*

'Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, *sacerdos*, in acc. ἀρητῆρα· ab ἀρὰ, *preces.*

'Ἀρητιάδης, ου, ὁ, nomen patronymic. in acc. 'Ἀρητιάδην.

'Ἀρητὸς, ὴ, ὸν, *funestus, perniciosus*, παρὰ τὴν ἀρὰν, id est, βλάβην· vel pro ἄῤῥητος, *inenarrabilis:* ab α et ῥέω, *dico.*

'Ἀρηφαίνων, præs. part. *Martem præ se ferens:* ex Ἄρης, *Mars*, et φαίνω, *appareo.*

'Ἀρθεὶς, *sublatus, elevatus, evectus:* a. 1. part. pass. ab αἴρω, *tollo:* a. 1. pass. ἤρθην.

Ἄρθεν pro ἄρθησαν, 3. pl. Ion. a. 1. pass. ab ἤρθην· verbi ἄρω, *aptè compono.*

Ἄρθην, ης, η, Ion. pro ἤρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ab αἴρω, *tollo.*

Ἄρθητι, aor. 1. imperat. pass. ἀρθῆναι, aor. 1. inf. ἀρθήσεται, *tolletur*, f. 1. pass. ab ἄρω, *apto*, vel αἴρω, *tollo.*

'Ἀρθμέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *amo, concordiæ vinculo jungor:* ab ἀρθμός.

'Ἀρθμία, ας, ἡ, *amicitia, concordia:* ab eod.

Ἄρθμιος, ου, ὁ, *amicus:* ab eod.

'Ἀρθμὸς, οῦ, ὁ, *amicitia, concordia:* ab ἄρω, *apto*, et θυμὸς, *animus.*

'Ἀρθρικὸς, ὴ, ὸν, *articularis, ar-*

ticulari morbo laborans, podagricus.

Ἀρθριτικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἀρθρῖτις, ἴδος, ἡ, *morbus articularis, articulorum dolor.*

ἌΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, *artus, articulus:* item *vox grammaticorum.* q. ab ἄρω, *apto.*

Ἀρθρόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ωκα, *articulo fingo, formo:* ut ἀρθροῦν τὴν φωνὴν, *vocem articulatam edere.*

Ἀρθρῶσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. præc. verbi.

Ἄρι, vocula præfixa vocabulis apud Poëtas, significationem auget, ut in ἀρίδηλος, &c.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, *Ariadne,* Minoïs filia.

Ἀριγνὼς, ῶτος, *clarissimus, valdè notus:* v. Ἀρίγνωτος.

Ἀριγνώτοις, *manifestis:* ab

Ἀρίγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *clarissimus, valdè notus;* ἀριγνῶτες, οἱ, Poët. pro ἀρίγνωτοι, *valdè noti:* ex ἄρι, *valdè,* et γινώσκω, *cognosco.*

Ἀριδάκρυος, ου, et

Ἀριδάκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, *multum lacrymans, ad lacrymas propensus:* ab ἄρι et δάκρυ, *lacryma.*

Ἀριδείκετ' pro ἀριδείκετε, vocat. ab

Ἀριδείκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *præclarus, inclytus:* ex ἄρι et δεικετὸς, pro δεικτὸς, ex δείκνυμι, *ostendo.*

Ἀρίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *clarus, præclarus:* ex ἄρι et δῆλος, *manifestus.*

Ἀρίζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multum æmulandus:* ex ἄρι et ζῆλος, *æmulatio.* Sunt qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ in ζ.

Ἀριζήλως, adv. *clarè, manifestè, studiosè, magnâ cum æmulatione:* à præc.

Ἀριζήλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *valdè æmulandus:* à præc.

Ἄριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, *radice carens:* al. ἄρριζος. Ex α et ῥίζα.

Ἀριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται, 3. pl. præs. pass. et ἀριθμεῦντι, pro ἀριθμοῦσι, 3. plur. act. verbi

Ἀριθμέω, -ῶ, *numero:* fut. ήσω. perf. ἠρίθμηκα. a. 1. ἠρίθμησα. inf. ἀριθμῆσαι. perf. pass. ἠρίθμημαι, σαι, ται, et in 3. plur. ἠρίθμηνται. part. ἠριθμημένος, η, ον, *numeratus, a, um:* ἀριθμηθήσομαι, f. 1. Th. ἀριθμός.

Ἀριθμηθήμεναι, Poët. pro ἀριθμηθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ἀριθμέω.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, *quod numeratur, numeratum:* à perf. pass. verbi ἀριθμέω.

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, *numeratio:* ab eod.

Ἀριθμητικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, *numerandi ars, arithmetica:* ab eod.

Ἀριθμητικὸς, ἡ, ὸν, *ad numeros* seu *artem numerandi pertinens; numerandi peritus:* ab eod.

Ἀριθμητὸς, ἡ, ὸν, *numerabilis:* ab eod.

ἈΡΙΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *numerus.*

Ἀριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. *leo mortuus.*

Ἀριμασποὶ, *Arimaspi,* homines vocantur Scythicè, qui unicum habent oculum.

Ἀρίμοισιν, dat. pl. Ion. ab Ἄριμοι, nomen loci.

ἈΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ου, ὁ, nom. emplastri, ab *Ariobarzane.*

Ἀριπρεπέες, *decori,* nom. pl. ab

Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *valdè decorus:* ex ἄρι, *valdè,* et πρέπω, *decorus sum.*

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, *eximium decus, decor:* à præc.

Ἀριπρεπέως, et ἀριπρεπῶς, *admodum decentèr:* ab eod.

Ἄρις, vel ἄριν, ἄῤῥις, vel ἄῤῥιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, *naso* vel *naribus carens, non sagax:* ab α et ῥὶς, vel ῥὶν, *nasus.*

ἈΡΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *fabrile instrumentum, scobina.*

Ἀρίσαμος, Dor. pro ἀρίσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bello clarus:* ex ἄρι, *valdè,* et σῆμα, *signum.*

Ἀρισθάρματος, ου, *qui præstantissimum currum habet,* quod ab ἄριστος et ἅρμα, *currus.*

Ἄριστα, *optima,* pl. nom. n. g. ab ἄριστος, η, ον, superl. ἀρείων, comp. interdum adv. *præstantissimè.* Th. Ἄρης, *Mars.*

Ἀρισταγόρης, ου, ὁ, *Aristagoras,* nom. viri.

Ἀρισταῖος, ου, ὁ, *Aristæus,* nomen viri.

Ἀρισταρχέω, f. ήσω, *optimè impero,* seu *magistratum gero:* ab ἄριστος et ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀρίσταρχος, ου, ὁ, *Aristarchus,* nom. viri. Gr. *optimus princeps.*

Ἀριστάω, ῶ, *prandeo:* f. ήσω. perf. ἠρίστηκα. a. 1. ἠρίστησα. a. 1. imperat. ἀρίστησον, άτω. Th. ἄριστον, *prandium.*

Ἀριστεία, ας, ἡ, *fortitudo, strenuitas.* Th. Ἄρης.

Ἀριστείδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀριστεῖον, ου, τὸ, *præmium,* propriè fortitudinis ergò. Th. Ἄρης.

Ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ, scil. χεὶρ, *sinistra manus:* et

Ἀριστερεύω, f. εύσω, *sinistrâ utor:* ab

ἈΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *sinister, infaustus,* qu. ab ἄριστος, per euphemismum.

Ἀριστερόφιν, adv. *a læva, a sinistra, ad lævum.*

Ἀριστεύεσκε, *excellebat,* imperf. Ion. (nam Ion. in imperf. et a. 1. et 2. formant 3. pers. singularem à secundâ, remoto augmento, additâ syllabâ κε) verbi ἀριστεύω. Th. Ἄρης.

Ἀριστεύοισα, Dor. pro ἀριστεύουσα, præs. part. f. g. verbi ἀριστεύω, *fortitèr me gero.*

Ἀριστεὺς, έος, ὁ, *princeps, omnium fortissimus:* ab ἄριστος, *optimus.* Th. Ἄρης.

Ἀριστεύσασα, *antecellens:* a. 1. part. act. f. g. ab

Ἀριστεύω, f. εύσω, perf. ἠρίστευκα, *excello, fortissimè me gero, principatum teneo.* Th. Ἄρης.

Ἀριστῆες, ήων, *fortissimi:* item *optimates,* seu *proceres:* ἀριστήεσσιν, dat. pl. Ion. pro ἀριστεῦσιν. ab ἀριστεὺς, έος.

Ἀριστίζω, f. ίσω, perf. ικα, *prandium præbeo, prandio excipio aliquem.* Th. ἄριστον, *prandium.*

Ἀριστίνδην, adv. *optimos quosque deligendo.*

Ἀριστόβουλος, ου, ὁ, nom. viri Gr. *optimus consiliarius.*

Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀριστογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parens optimæ prolis:* ab ἄριστος et γόνος, *soboles.* Th. γείνομαι.

Ἀριστόδημος, ου, ὁ, quasi *populi princeps:* ex ἄριστος et δῆμος.

Ἄριστοι, ων, οἱ, *optimates, primores, proceres:* ab ἄριστος.

Ἀριστοκράτεια, ας, ἡ, *status reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur:* ab ἄριστοι et κρατέω, *guberno.*

Ἀριστοκρατέω, f. ήσω, *optimè impero.* Ἀριστοκρατοῦμαι, *sub optimatum regimine vivo.* ex iisd.

Ἀριστοκράτης, εος, -ους, ὁ, *Aristocrates,* nom. propr.

Ἀριστοκρατία, ας, ἡ, idem quod ἀριστοκράτεια.

Ἀριστοκρατικὸς, ἡ, ὸν, *ad aristocratiam pertinens:* item *aristocratiæ studiosus:* ab ἀριστοκράτεια.

Ἀριστοκρατικῶς, adv. *pro statu optimatum.*

Ἀριστόμαχος, ου ὁ καὶ ἡ, ἐν ταῖς

μάχαις ἄριϛος, *in prœliis prœstantissimus.*

ἌΡΙΣΤΟΝ, ȣ, τὸ, *prandium.* Volunt dici, qu. ἀόριϛον, quod tempus ei non esset definitum. Alii ab ἦρι, *manè.* Ἄριϛον δειλινὸν, *merenda.*

Ἀριϛόνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benevolus, optimâ mente prœditus:* ex ἄριϛος et νόος.

Ἀριϛοπόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *optimè laborans:* ab ἄριϛος et πόνος, quod à perf. med. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro.*

Ἄριϛος, η, ον, *optimus,* superl. ἀρείων, comp. Th. Ἄρης, *Mars.*

Ἀριϛοτέλης, εος, -ȣς, ὁ, *Aristoteles,* princeps philosophorum.

Ἀριϛοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui optimos liberos parit,* ἀριϛότοκος, ȣ, *optimo partu editus, prœstantissimus:* et ἀριϛοτόκεια, *quœ, &c.* ab ἄριϛος et τίκτω, *pario.*

Ἀριϛοφᾰ́νευς, gen. Æol. et Dor. pro Ἀριϛοφάνȣς, ab

Ἀριϛοφᾰ́νης, *Aristophanes,* Poëta comicus.

Ἀριϛόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, *manibus strenuus, fortissimus.* Ab ἄριϛος et χείρ.

Ἀριϛωτὸς, ȣ̃, ὁ, *tempus prandii:* ἀρίϛȣ ὥρα. Hesych.

Ἀρισφᾰλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè lubricus, fallax.* Ἀρισφᾰλεῖς, οἱ, *dubii.* Et Ἀρισφᾰλεῖς, οἱ, *facilè decepti.* ab ἄρι et σφαλὴς, quod à σφάλλω.

Ἀρῐφρᾰδέως, adv. *valdè manifestè.*

Ἀρῐφρᾰδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè manifestus, insignis:* ab ἄρι, *valdè,* et φραδὴς, *prudens.* Th. φράζω.

Ἀρῑ́ων, ονος, ὁ, nom. viri.

Ἀρκᾰδῐ́η, ἡ, *Arcadia,* nomen regionis.

Ἀρκᾰ́δῐος, ȣ, ὁ, *Arcas,* homo ex Arcadiâ.

Ἀρκεῖ, 3. pers. sing. præs. ind. act. contr. *sufficit,* impersonal. ab ἀρκέω.

Ἀρκεῖσθαι, *contentus esto,* præs. inf. pass. pro imperat. ab ἀρκέω.

Ἀρκεόντως, Ion. pro ἀρκȣ́ντως, *sufficienter.* Th. ἀρκέω, *sufficio.*

Ἀρκέσει, *arcebit,* 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀρκέω, *propulso.*

Ἀρκεσθησόμεθᾰ, 1. pl. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέομαι. vide ἀρκέω.

Ἀρκεσῐ́λᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

Ἀρκεσῐ́λᾱος, ȣ, ὁ, *Arcesilaus,* nom. propr.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, *utilitas, auxilium.* Et

Ἀρκετὸς, ἡ, ὸν, *sufficiens.* Et ἀρκετὸν, *sufficit,* pro ἀρκετόν ἐϛι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, *sufficio.* Hinc

Ἀρκετῶς, adv. *sufficientèr:* ἀρκῶς, idem.

Ἀρκεύθῐνος, η, ον, *juniperinus:* ab

ἌΡΚΕΥΘΟΣ, ȣ, ἡ, *juniperus:* παρὰ τὸ τὴν ἀρὰν κευθεῖν, id est, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia *sc.* reptilia aversantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν εὐθύ.

ἈΡΚΕ'Ω, *sufficio, arceo, propulso, opitulor:* f. έσω. perf. ἤρκεκᾰ. a. 1. ἤρκεσᾰ, et Ion. ἄρκεσᾰ. præs. pass. ἀρκέομαι. perf. pass. ἤρκεσμαι. a. 1. pass. ἠρκέσθην. f. 1. pass. ἀρκεσθήσομαι. cum. dat.

Ἄρκῐος, ὁ ϗ ἡ, et ἄρκῐον, Poët. pro ἀρκετὸς, *sufficiens, satis dignus.*

Ἄρκτειος, είᾰ, ειον, *ursinus:* ab ἄρκτος.

Ἀρκτέον, *incipiendum,* verbale, ab ἄρχω, *ordior.*

Ἀρκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *septentrionalis.* Th. ἄρκτος.

ἌΡΚΤΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ursus, ursa:* item *signum cœleste.* Angl. THE SEVEN STARS.

Ἀρκτȣ̃ρος, *Arcturus:* Stella post ἄρκτȣ ȣ̓ρὰν, nam ȣ̓ρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Ἀρκτῷος, ῴᾰ, ῷον, *septentrionalis.*

ἈΡΚΥ͂Σ, ῠος, ἡ, *rete, reticulum, vitta.*

Ἀρκῶς, adv. *sufficientèr.*

ἋΡΜᾸ, ᾰτος, τὸ, *currus, vehiculum:* à perf. pass. verbi ἄρω, *apto,* mutato spiritu.

Ἀρμαγέδδων, τὸ, ἄκλιτον, Heb. q. d. *exercitus maledictus.*

Ἁρμᾰλῐᾰ́, ᾶς, ἡ, *cibus, demensum.* Th. ἄρω, *adapto:* παρὰ τὸ ἁρμόζειν ϗ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη. Hesych.

Ἁρμᾰλῐ́ην, acc. sing. Ion. à præc.

Ἁρμᾰ́μαξᾰ, ης, ἡ, *currus, rheda.* Th. ἅρμα.

Ἁρμᾰ́τειος, είᾰ, ειον, et ἁρμᾰ́τῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, *ad currum pertinens, curulis:* ab eod.

Ἁρμᾰτηλᾰσῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *agitatio currûs:* et

Ἁρμᾰτηλᾰ́τᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

Ἁρμᾰτηλᾰ́της, ȣ, ὁ, *currûs agitator:* ex ἅρμα, *currus,* et ἐλαύνω, *agito.*

Ἁρμᾰτῐνῑ́κη, et Dor. -ᾱ, ἡ, *victoria curulis.* Ex ἅρμα et νίκη.

Ἁρμᾰ́τῐον, ȣ, τὸ, *curriculum.* Th. ἅρμα.

Ἁρμᾰ́τῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, id. q. ἁρμάτειος.

Ἁρμᾰτοδρομῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *curule certamen:* ab ἅρμα et δρόμος, *cursus,* quod à τρέχω.

Ἁρμᾰτοπηγὸς, ȣ̃, ὁ, *qui currum fabricatur:* ab ἅρμα, *currus,* et πήγνυμι, *fabricor.*

Ἁρμᾰτροχῐ́η, ης, ἡ, Poët. pro ἁρμᾰτοτροχῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *currus orbita.* Ex ἅρμα et τροχός.

Ἄρμενᾰ, *apta, congrua,* per Sync. pro ἀρόμενα, pl. ab ἄρμενος, q. v.

Ἀρμενῐ́ος, ȣ, ὁ, *Armenius.*

Ἄρμενον, ȣ, τὸ, *instrumentum:* ut congruum et necessarium opifici: ab ἄρω, *apto.*

Ἄρμενος, pro ἀρόμενος, præs. part. pass. ab ἄρω, *apto.* Sic ἵκμενος pro ἱκόμενος, ubi est Syncope et spiritûs mutatio Æolica.

Ἁρμόδῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, *congruus, familiaris.* Th. ἄρω, *apto.* Est et

Ἁρμόδῐος, ȣ, ὁ, nom. propr.

Ἁρμόζοισᾰ, Dor. pro ἁρμόζȣσᾰ, ης, ἡ, *conveniens,* præs. part. f. g. ab

Ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, *aptè connecto, apto, quadro, convenio,* et pro *ordino:* f. όσω. perf. ἥρμοκᾰ. a. 1. m. ἡρμοσᾰ́μην. ab ἄρω, *apto.*

Ἁρμοῖ, *modò, nuper,* adv. sed ἁρμοῖ, *congruentèr:* ab ἁρμός.

Ἁρμονῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *compages;* apud Musicos, *concentus:* ab eod.

Ἁρμονῐ́δεω, gen. Æol. pro ȣ, ab

Ἁρμονῐ́δης, ȣ, ὁ, nom. propr. viri.

Ἁρμονῐ́η, ης, ἡ, Ion. pro Ἁρμονία.

Ἁρμονῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad harmoniam pertinens, harmoniam habens:* item *musicus.* Th. ἄρω.

Ἁρμόνῐον, ȣ, τὸ, *quod aptè cohœret.*

Ἁρμὸς, ȣ, ὁ, *commissura, articulus, compages;* à perf. pass. ἄρω, mutato spiritu.

Ἅρμοσαι, *adaptatus est:* Ion. pro ἥρμοσαι, ab ἥρμοσμαι, perf. pass. verbi ἁρμόζω, *apto.*

Ἁρμοϛὸς, ἡ, ὸν, *conveniens:* ἁρμοϛὴ, *sponsa:* ab ἁρμόζω.

Ἁρμόττοιεν, 3. pl. præs. opt. ab

Ἁρμόττω, idem quod ἁρμόζω, in f. όσω. præs. part. ἁρμόττων, οντος· et in f. g. ἁρμόττȣσᾰ.

Ἀρναῖος, ȣ, ὁ, *Arnœus,* nom. propr.

Ἀρνᾰκῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, *pellis agni, pellis ovina:* q. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

Ἄρνᾰς, acc. pl. ἀρνᾰ́σῐ, dat. pl.

et ἄρνες, nom. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*
Ἀρνεῖον, ου, τὸ, *locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum* : ab
Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, *agnus adultus.* At Ἄρνειος, εία, ειον, *agninus.* Th. ἄρς.
Ἀρνεῖσθαι, *negare*, præs. inf. ab
ΑΡΝΕΌΜΑΙ, *recuso, nego, abnego* : imperf. ἠρνεόμην, -ούμην, *negabam.* f. ήσομαι. perf. ἤρνημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, *renuit* : et in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο. sub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται. inf. ἀρνήσασθαι. part. ἀρνησάμενος, η, ον.
Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, *urinator* : παρὰ τοὺς ἄρνας, *agnos* : qui solent in caput desilire, velut aërem cornibus impetentes; eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.
Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ, nutricis Neptuni.
Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι.
Ἄρνησις, εως, ἡ, *recusatio, negatio* : ab ἀρνέομαι.
Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι.
Ἀρνητικὸς, ή, όν, *negativus* : à perf. pass. τοῦ ἀρνέομαι.
Ἀρνίον, ου, τὸ, *agnus, agnellus* : dim. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*
Ἀρνὸς, *agni*, gen. sing. ab ἄρς. Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.
ἌΡΝΥΜΑΙ, *capio, capto, consequor, commuto, comparo* : ἀρνυμένω, nom. dual. ab ἀρνύμενος, præs. part. pass.
Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἄρς, ἀρνός.
Ἀρξάμενος, a. 1. part. ἄρξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, *incipio.*
Ἀρξεῦμαι, Dor. et Æol. pro ἀρξοῦμαι, et Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, *incipio.*
Ἄρξομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ab eod. ἄρχομαι.
Ἀρόῃς, οῖς, 2. sing. præs. sub. act. ab ἀρόω, *aro.*
Ἀροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, *susciperem, perferrem* : a. 2. opt. m. verbi αἴρω, *tollo* : a. 2. m. ἠρόμην.
Ἀροίμεθα, *retulerimus*, 1. plur. a. 2. opt. m. et
Ἄροιο, ἄροιτο, *tuleris, -it* : a. 2. opt. ejusd.
Ἀρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, *arare*, præs. inf. ab ἀρόω, *aro.*
ἌΡΟΝ, ου, τὸ, *ARUM*, herbæ species. Est et
Ἆρον, a. 1. imperat. verbi αἴρω, *tollo.*
Ἄροντο, pro ἤροντο, Ion. 3. pl. a. 2. ind. med. ejusd. verbi.
Ἀρόσῃς, a. 1. sub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. ab ἀρόω, *aro.*
Ἀρόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arabilis*; item *cultus* : et
Ἄροσις, vel Ἀρόωσις, et Ἀροτρίασις, εως, ἡ, *aratio, agricultura* : interdum *ager frumentarius* : ab ἀρόω, *aro.*
Ἀρόται, nom. pl. ab ἀρότης.
Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *ARATOR* : Epithet. *bovis* : vox Poëtica, ab ἀρόω.
Ἀρότης, ου, ὁ, idem : et ab eod.
Ἀρόταιο, gen. Poët. pro ἀρότου, ab
Ἄροτος, ου, ὁ, *aratio*; sed ἀροτὸς, οῦ, ὁ, *tempus arandi*; et ἀροτὸς, τή, τὸν, *arabilis.* Th. ἀρόω, *aro.*
Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, *aratrum* : ab eod.
Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, Poët. pro quo et ἀρότης, ου, ὁ, et ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator, agricola.*
Ἀροτρίασις, εως, ἡ, *aratio* : ab
Ἀροτριάω, -ῶ, et Ἀροτριάζω, *aro* : f. άσω. perf. ἠροτρίακα· ejusd. th.
Ἀροτρίωσις, εως, ἡ, *aratio* : à præc.
Ἀροτροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *aratri formam referens.*
Ἄροτρον, ου, τὸ, *ARATRUM.* Th. ἀρόω.
Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, *vomer* : ab ἄροτρον et πούς.
Ἀροῦν, necnon ἀρόσσειν, præs. inf. pro ἀρόειν, ab ἀρόω, *aro.*
Ἄρουρα, ας, et Ion. ἀρούρης, ἡ, *arvum, terra arata*, et *terra* : in nom. pl. ἄρουραι ab ἀρόω.
Ἀρουραῖος, αία, αῖον, *agrestis, arvalis, campestris.*
Ἀρούριον, ου, τὸ, *agellus* : ab ἄρουρα.
ἈΡΌΩ, -ῶ, *ARO* : fut. ἀρόσω. a. 1. ἤροσα. perf. ἤροκα. perf. pass. ἤρομαι, σαι, ται.
Ἀρόωσις, εως, ἡ, *aratio* : ab ἀρόω.
Ἁρπάγδην, adv. *raptim.* ab ἁρπάζω.
Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, raptus*, et ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, idem, ab ἁρπάζω, *rapio.* Undè et
Ἁρπάγη, ης, ἡ, *harpago*; instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur.
Ἅρπαγμα, et ἅρπασμα, ατος, τὸ, *præda rapta, rapina*, à perf. pass. verbi ἁρπάζω.
Ἁρπάζοντε, *rapientes*, præs. part. dual. ab
ἉΡΠΑ'ΖΩ, *rapio* : fut. σω, et Dor. ἁρπάξω. perf. ἥρπακα. perf. pass. ἥρπασμαι. aor. 1. pass. ἡρπάσθην. a. 2. pass. ἡρπάγην. perf. med. ἥρπαγα.
Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. et Ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, *raptor* : item
Ἁρπακτικὸς, ή, όν, *rapiendi peritus, rapax* : undè
Ἁρπακτικῶς, adv. *rapacitèr*; item *raptim* : et
Ἁρπακτὸς, ή, όν, *ereptus* : omnia à perf. pass. verbi ἁρπάζω.
Ἁρπάλεος, α, ον, *rapidus, a, um, celer* : ab ἁρπάζω.
Ἁρπαλέως, adv. *cupidè, raptim* : ab eod.
Ἅρπαξ, αγος, ὁ, *RAPAX, raptor* : in pl. ἅρπαγες· ab eod.
Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. m. g. ab ἁρπάζω.
Ἁρπάξασα, a. 1. part. f. g. ab eod.
Ἁρπαξῶ, *rapiam*, Dor. pro ἁρπάξω, f. 1. act. ab ἁρπάζω, *rapio.*
Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx.*
Ἁρπάσας, άσασα, aor. 1. part. ab ἁρπάζω.
Ἁρπάω, fut. άσω, *rapio, furor.* Steph. refert ad ἅρπη, ut sit propriè *falce abripere.*
Ἁρπεδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *solo æqualis* : quia ἄρει πέδῳ, *solo congruit.*
Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus, funis* : et
Ἁρπεδὼν, όνος, ὁ, *funiculus* : ab ἁρπάζω.
Ἄρπεζα, quasi ὀρόπεζα, ης, ἡ, *pes* vel *imum montis* : tanquam ὄρους πέζα.
Ἅρπη, ης, ἡ, *falx*, item *ensis falcatus* : et *harpa* avis : ab ἁρπάζω, *rapio.*
Ἅρπυια, ας, ἡ, *Harpyia* : ab eod. undè
Ἅρπυιαι, *rapaces quædam Deæ, Harpyiæ*; gen. pl. ἁρπυιῶν.
Ἅρπυς, ὁ, *amor* : quia facultas ad resecanda impedimenta, aut quia animos ἁρπᾷ, *rapit.*
Ἀ'ῤῬΑΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *ARRHABO* : pars solutionis quæ fidem facit totius summæ persolvendæ; item *pignus.* Hebr. vox.
Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *infractus, infragilis, firmus* : ab α et ῥήσσω, *frango.*
Ἀῤῥάξειν, Ion. et Poët. pro ἤῤῥαξεν, et hoc pro ἤραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, *amputo.*
Ἀῤῥάφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insutilis* : ex α priv. et ῥαφὴ, *sutura.* Th. ῥάπτω, *consuo.*

"Ἄῤῥενα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. ἄῤῥενος, et ἀῤῥένων, gen. sing. et pl. ab ἄῤῥην, *mas, strenuus.*

'Ἀῤῥενικὸς, vel 'Ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, *masculinus:* ab ἄῤῥην vel ἄρσην, *mas.*

'Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *masculos procreans:* ab ἄῤῥην et γείνομαι.

'Ἀῤῥενωδῶς, adv. *masculè, fortiter.*

'Ἀῤῥενωπὸς, et ἀῤῥηνωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *aspectu masculus, virilis:* ex ἄῤῥην et ὤψ.

'Ἀῤῥεπὴς, έος, et "Ἀῤῥεπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non vergens quoquam, non declinans.* Et

'Ἀῤῥεψία, ᾶς, ἡ, *sententia neutram in partem propensiùs inclinans:* ab α et ῥέπω, *vergo.*

'Ἀῤῥήκτοισι, *infractis:* dat. pl. Ion. ab

"Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀῤῥαγὴς, *infractus:* ex α priv. et ῥήσσω.

"Α'Ῥ'ῬΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, *mas:* item adj. ὁ καὶ ἡ, *masculus.* Metaph. *fortis, strenuus;* et in n. g. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, subst. *mas.*

"Ἄῤῥην, vero, sive ἄρσην, ab ἄρδω, *irrigo.*

'Ἀῤῥηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Poët. ἄγριος, δυσχερὴς, *molestus, difficilis.* Deductum videtur ab ἀῤῥήνειν, pro λοιδορεῖν, *conviciari:* ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥηνα διαφέρεσθαι, Hesych. i. e. *adversus maritum contendere.*

Ἀῤῥητοποιΐα, ᾶς, ἡ, *nefandum facinus, obscœnè perpetratum.* Et

'Ἀῤῥητοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *nefanda perpetrans, obscœnus:* ab ἄῤῥητος et ποιέω.

"Ἄῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ineffabilis, obscurus;* item *nefandus:* ex α et ῥητός. Th. ῥέω, *dico.*

'Ἀῤῥήτως, adv. *arcanè:* ab eod.

"Ἄῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, *radicibus carens, radices nullas habens:* ex α et ῥίζα, *radix.*

'Α'Ῥ'ῬΙΧΑ͂ΣΘΑΙ, *manibus et pedibus sursum tendere.*

"Α'Ῥ'ῬΙΧΟΣ, ὁ, et ἡ, *cophinus, vas vimineum.*

"Ἄῤῥυθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rhythmo carens, inconcinnus:* ex α priv. et ῥυθμός.

'Ἀῤῥύθμως, adv. *innumeratè.*

'Ἀῤῥύσονται, 3. pl. fut. 1. ind. med. pro 'ἀναρύσονται, et hoc per enal. pro 'ἀναρύονται, *haurient.* Th. ἀρύω, *haurio.*

'Ἀῤῥωδέω, Ion. pro ὀῤῥωδέω, *timeo:* hinc

'Ἀῤῥωδία, ᾶς, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, *metus.* Th. ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ, *serum lactis.*

'Ἀῤῥωστέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *infirmus sum, adversâ valetudine laboro;* de καχέκταις dicitur neut. absolut. ab α et ῥώννυμι.

'Ἀῤῥώστημα, *languor, ægritudo:* est νόσημα μετὰ ἀσθενείας. Et

'Ἀῤῥωστία, ᾶς, ἡ, *infirmitas, morbus.* Ab

"Ἄῤῥωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infirmus, ægrotus:* ex α et ῥώννυμι.

"ΑΡΣ, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, *agnus, a:* dat. pl. ἀρνάσι.

'Ἀρσάμενος, Æol. pro 'ἀράμενος, a. 1. part. m. ab ἄρω, *apto:* f. ρῶ, et Æol. ἄρσω. Hinc

"Ἀρσάς, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, aor. 1. act. ab ἄρω, quod vide.

"Ἄρσενα, acc. sing. in dual. ἄρσενε, *masculos:* ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, ενος, *mas.* Et

'Ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, *masculinus:* ab eod.

'Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, *cinædus:* ex ἄρσην et κοίτη, *cubile.*

"Ἄρσην, ενος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ ἄρσεν, *mas, masculus.* Vide "Ἄῤῥην.

"Ἄρσις, εως, ἡ, *elevatio;* item *ablatio:* et apud LXXII. *onus.* Th. αἴρω.

"Ἄρσον, *adapta:* a. 1. imperat. à f. Æolico verbi ἄρω, *apto.* Vide ἀρσάμενος.

"Ἄρσω, *coaptabo:* f. 1. Æol. verbi ἄρω, f. ρῶ, et Æol. σω. a. 1. ἦρα, et Æol. ἦρσα.

'Ἀρτάβαζος, ου, ὁ, *Artabazus,* nom. propr.

'ΑΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *mensura Persica.*

"Ἀρτάμις, ιδος, ἡ, Dor. pro "Ἄρτεμις, *Diana.*

"ΑΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, *lanius, coquus:* παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν.

'Ἀρτάνη, ης, ἡ, *laqueus;* item *suspendium:* ab ἀρτάω.

'Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. regis Persarum: *magnus bellator.*

'ΑΡΤΑ'Ω, (et ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, perf. κα, *suspendo, appendo:* et ἀρτάομαι, ῶμαι, *pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo:* qu. ab αἴρω, *attollo.*

'Ἀρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, *Artemas,* nom. propr. viri. Gr. *incolumis.*

'Ἀρτεμέα, acc. sing. ab

'ΑΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *integer, incolumis:* qu. ab ἄρτιος, *integer.* Vel Pleonasmo τοῦ ρ, quasi ἀτεμὴς, à τέμνω.

"Ἄρτεμις, ιος, et ιδος, ἡ, *Diana:* acc. -ιν et -ιδα. voc. ὦ "Ἄρτεμι. qu. ab ἀρτεμὴς, *perfectus.* Vel παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν· nam venationi præest, undè venatrix dicitur.

'Ἀρτεμισία, ας, ἡ, *Artemisia,* herba.

'Ἀρτεμίσιον, *Dianæ festum, templum,* aut *statua:* ab "Ἄρτεμις.

'ΑΡΤΕΜΩ'Ν, όνος, ὁ, *artemo, velum navis majus, antenna:* qu. ab ἀρτάω, *suspendo.*

'Ἀρτέμων, ωνος, nom. propr. viri: qui περιφόρητος cognominatus est, quòd ob mollitiem lecticâ circumferretur.

'ΑΡΤΕ'ΟΜΑΙ, Ion. pro ἀρτάομαι, f. ήσομαι, *paro, apparo:* qu. ab ἄρω.

'Ἀρτεπίβουλος, ου, nomen muris, ab ἄρτος, *panis,* et ἐπίβουλος, *insidiator:* ex ἐπὶ et βουλή.

'Ἀρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, *suspendo.*

"Ἄρτημα, ατος, τὸ, *suspensum, appensum:* ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: à perf. pass. verbi ἀρτάω.

'Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum *sublator,* quasi ab αἴρω, *tollo.* Vel *humerus,* quo onus sublatum fertur: item *genus calceamenti.* Sed in Nehemiâ sumitur pro instrumento νωτοφόρων, id est, bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, Pleonasmo, τοῦ ο, fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum* seu *funis quo ensis appenditur,* seu *theca in quâ reconditur,* quasi ἄορα τηρῶν. ab ἄορ, *ensis,* et τηρέω, *servo.*

'ΑΡΤΗΡΙ'Α, ᾶς, ἡ, *arteria, spiritûs receptaculum:* παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν.

'Ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, *ad arteriam pertinens:* à præc.

'Ἀρτηριοτομία, ᾶς, ἡ, *arteriæ dissectio:* ex ἀρτηρία et τέμνω, *seco.*

'Ἀρτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arteriosus, arteriæ similis:* ab ἀρτηρία.

"ΑΡΤΙ, *modò, nuper, nunc:* ἕως ἄρτι, *huc usque:* ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore:* et ἀπ' ἄρτι, *jam, nunc.* In compositione interdum significat *integritatem,* seu *perfectionem:* ex ἄρτιος, *perfectus:* interdum *novitatem.*

'Ἀρτιάκις, adv. *paritèr,* i. e. pari numero: et

'Ἀρτιάζω, fut. άσω, perf. ακα, *ludo par impar,* interdum *præparo:* et

'Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, *lusus eorum*

qui ludunt par impar: ab ἄρτιος, *par.*

Ἀρτίβλαστης, έος, ὁ ϗ ἡ, item ἀρτίβλαστος, ον, *recens germinans.* Th. βλαστάνω.

Ἀρτίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nuper uxorem duxit, nuper nupta:* ab ἄρτι et γάμος, q. à γαμέω.

Ἀρτιγένεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro quo

Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens genitus, modò natus:* ex ἄρτι et γεννητὸς, q. à γίνομαι, *nascor.*

Ἀρτιδάκρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *qui modo lachrymas fudit:* ex ἄρτι et δάκρυ.

Ἀρτιέπειαι, *veridicæ,* nom. pl. ab ἀρτιέπεια, f. g. pro ἀρτιεπής.

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *loquax, non mutilans verba, verborum concinnator:* item *veridicus:* ab ἄρτιος, *perfectus,* et ἔπω, *dico.*

Ἀρτίζω, f. ίσω, *compono, perficio:* cujus composita sunt usitatiora. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιθάλης, εος, ὁ ϗ ἡ, *recens florens.* Th. θάλλω.

Ἄρτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *par, integer, perfectus.*

Ἀρτίπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, *pedibus integer* et *valens:* ex ἄρτιος et πούς.

Ἄρτισις, εως, ἡ, *cultus, ornatus:* ab ἀρτίζω.

Ἀρτίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens peremptus:* ab ἄρτι et φάω.

Ἀρτίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mente integra præditus:* ab ἄρτιος et φρήν.

Ἀρτίως, adv. *nuper, paulò ante.* Att. distinguunt ἀρτίως πρὸ τοῦ ὀλίγου, et ἄρτι ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἀρτοκοπικὸς, οῦ, ὁ, *frustum panis.*

Ἀρτοκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pistor* et *pistrix:* ab ἄρτος, *panis,* et κόπτω, *scindo.*

Ἀρτοξέρξης, idem quod Ἀρταξέρξης.

Ἀρτοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *pistor, pistrix:* ex ἄρτος et ποιέω.

ἌΡΤΟΣ, ου, ὁ, *panis, cibus.*

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ, *panivorus,* nomen muris apud Hom. Ex ἄρτος et φάγω, *comedo.*

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum:* ab

ἈΡΤΥΩ, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω, perf. ἤρτυκα, *apparo, instruo, condio:* q. ab ἄρω. a. 1. ἤρτυσα. part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus.* perf. pass. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, *conditus.* aor. 1. pass. ἠρτύθην. f. 1. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. m. ab ἀρύω, *haurio.*

Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam mensuræ genus, cyathus, haustrum:* ab

ἈΡΥΩ, et ἀρύτω, f. σω. perf. ἤρυκα, *haurio; ex profundo traho:* hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *cochlear, haustrum:* q. ab αἴρω.

Ἀρφαξὰδ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Heb. *sanans vastationem.*

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, *archangelus:* q. d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum:* ἄρχω verò, *impero,* ab ἀρχὴ, *principatus:* ἄγγελος ab ἀγγέλλω, *nuntio.*

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ. q. v.

Ἀρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, idem. Ex ἀρχὴ, *principatus,* et ἡγέομαι, *duco.*

Ἀρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. *ab initio, antiquitùs.* Th. ἀρχή.

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, *primitiæ,* pl. ab eod. th.

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, perf. ϊκα, *antiquitatem* seu *antiquos imitor, antiquo:* ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαϊκὸς, ἡ, ὸν, et Att. Ἀρχαικὸς, *vetustus.* Et

Ἀρχαϊκῶς, adv. *prisco more:* ab eod. th.

Ἀρχαῖον, ου, τὸ, (supple δάνειον) *mutuum, sors usurarum, reditus.*

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus, a, um:* et ἀρχαίη, Ion. pro ἀρχαία· ab ἀρχή. ἀρχαῖοι, οἱ, *majores, veteres.*

Ἀρχαιότερος, compar. et ἀρχαιότατος, superl. *antiquior, antiquissimus:* ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas:* ab eod. th.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, *magistratuum electio:* ex ἀρχὴ, *imperium,* et αἱρέω, *eligo.*

Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, *comitia.* Ex iisdem.

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, *ad magistratus creandos convenio, magistratum creo,* aut *ambio:* ab iisdem.

Ἀρχαϊσμὸς, οῦ, ὁ, *priscorum imitatio:* maximè in sermone; undè nomen est figuræ apud Gram. ab ἀρχαΐζω.

Ἀρχαίως, *antiquè;* adv. ab eod.

Ἀρχέδημος, ου, ὁ, nom. propr. viri. Gr. *princeps populi.*

Ἀρχεδίκης, ου, ὁ, *qui justè imperat:* ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

Ἀρχέζωστις, εως, ἡ, *vitis alba.*

Ἄρχει, 3. sing. præs. ind. act. ἄρχειν, præs. inf. act. ἄρχεσθαι, præs. inf. pass. ἄρχεται, 3. sing. ind. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero.*

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, *domus principis,* aut *magistratuum curia:* ab ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀρχεῖος, εία, εῖον, id. q. ἀρχαῖος, *antiquus.*

Ἀρχέκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auctor* seu *origo malorum:* ab ἀρχὴ et κακός.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ, *Archelaus,* nom. viri. Gr. *princeps populi.*

Ἀρχέπολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *imperans civitati:* ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἄρχεσθ' pro ἄρχεσθαι, *incipe:* inf. pro imperat. ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω.

Ἄρχεσθαι, verò, inf. sæpè *parere, imperium ferre.*

Ἄρχετο, Dor. pro ἤρχετο, 3. sing. imperf. med. vel pass. verbi ἄρχομαι. Vide in ἄρχω.

Ἀρχέτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *archetypus:* in neut. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium:* ab ἀρχὴ et τύπος.

Ἄρχευ, Dor. pro ἄρχου, præs. imperat. med. vel pass. ab ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχή.

Ἀρχεύω, fut. εύσω, idem quod ἄρχω, *impero:* ab

ἈΡΧΗ΄, ῆς, ἡ, *principium, principatus, imperium, extremum.* Ab ἀρχὴ verò est ἀρχεῖος, ἄρχω et ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἔπαρχος, ἵππαρχος et ἱππάρχης, μόναρχος vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πειθαρχέω, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi suis in locis.

Ἀρχηγετεύειν, et ἀρχηγητόειν, *principatum tenere.*

Ἀρχηγέτης, et Dor. Ἀρχαγέτης, ου, ὁ, *dux, præses, princeps.* Et

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, *præses, ductrix, patrona.* Item

Ἀρχηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux, princeps, auctor,* in vocat. ἀρχηγέ. Omnia ex ἀρχὴ et ἡγέομαι, *duco.*

Ἀρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio, antiquitùs.* Th. ἀρχή.

Ἀρχὴν, et τὴν ἀρχὴν, adverbialitèr, *primùm, primitùs, principio,* et interdum *omninò, ante omnia.*

Ἀρχθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, quod vide.

Ἀρχίατρος, ου, ὁ, *medicorum princeps,* vel *inter medicos pri-*

marius: ab ἀρχὸς et ἰατρὸς, quod ex ἰάομαι.

Ἀρχῐγραμματεὺς, έος, ὁ, *scribarum præfectus:* ab ἀρχὸς et γραμματεὺς, quod à γράφω.

Ἀρχῐδᾶμος, ου, ὁ, *Archidamus:* nom. prop.

Ἀρχῐδεσμοφῠλαξ, ακος, ὁ, *custos et princeps carceris.* Th. φυλάττω.

Ἀρχῐδεσμώτης, ου, ὁ, idem.

Ἀρχῐερᾱτεύω, fut. εύσω, *fungor sacerdotio summo.*

Ἀρχῐερᾱτῐκὸς, ὴ, ὸν, *pontificius.* Et

Ἀρχῐερεὺς, έος, et Att. έως, ὁ, *pontifex, summus sacrorum præses, summus sacerdos:* q. d. ἄρχων τῶν ἱερέων, *princeps sacerdotum,* quod ab ἀρχὴ, *principatus,* et ἱερεὺς, *sacerdos,* quod ab ἱερὸς, *sanctus.*

Ἀρχῐεταῖρος, ου, *præcipuus sodalis.*

Ἀρχῐευνοῦχος, ου, ὁ, *præpositus eunuchorum.*

Ἀρχῐκὸς, οῦ, ὁ, *principalis, primarius, aptus ad regendum:* ab ἄρχω.

Ἀρχῐκυβερνήτης, ου, ὁ, *gubernatorum princeps.*

Ἀρχῐλοχος, ου, ὁ, *Archilochus:* Poëta, Iambici carminis inventor.

Ἀρχῐμᾰγειρος, ου, ὁ, *præfectus coquorum:* ab ἀρχὴ, *imperium,* et μάγειρος, *coquus.*

Ἀρχῐοινοχόος, ου, ὁ, *pincerna, poculorum magister.* Ex ἄρχω, *impero,* οἶνος, *vinum,* et χέω, *fundo.*

Ἀρχῐπειρᾱτὴς, οῦ, ὁ, ἡ, *piratarum princeps.*

Ἀρχῐποίμην, ενος, ὁ, *pastorum princeps:* ab ἀρχὴ, *principatus,* et ποιμὴν, *pastor.*

Ἄρχιππος, ου, ὁ, propr. nom. viri. Gr. *magister equorum.* Th. ἵππος, *equus.*

Ἀρχῐπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, *legatorum princeps.*

Ἀρχῐσιτοποιὸς, οῦ, ὁ, *pistor, pistorum princeps:* ex ἄρχω, *impero,* σῖτος, *frumentum, panis,* et ποιέω, *facio.*

Ἀρχιστρᾰτηγος, ου, ὁ, *imperator exercitûs:* q. ab ἀρχὴ, *principatus,* et στρατηγὸς, *dux:* q. ex στρατὸς, *exercitus,* et ἄγω, *duco.*

Ἀρχῐσυνᾰγωγος, ου, ὁ, *præfectus* vel *rector synagogæ;* ab ἄρχων et συναγωγὴ, *conventus:* quod à συνάγω, *congrego.* Th. ἄγω, *duco.*

Ἀρχῐτεκτονεῖν, præs. inf. act. contr. ab

Ἀρχῐτεκτονέω, ῶ, f. ήσω, *fabricor, architector.* Ab ἀρχιτέκτων.

Ἀρχῐτεκτονῐᾰ, ας, ἡ, *architectura, ars fabrifaciendi, fabricatio.*

Ἀρχῐτεκτονῐκὴ, ῆς, ἡ, (subauditur τέχνη) *ars architectonica, architectura.*

Ἀρχῐτεκτονῐκὸς, ὴ, ὸν, *ad architecturam pertinens, peritus architecturæ:* ab

Ἀρχῐτέκτων, ονος, ὁ, *ARCHITECTUS, fabrorum princeps:* item Metaphor. *structor, machinator:* ex ἄρχων et τέκτων, *faber,* q. à τεύχω, *fabricor.*

Ἀρχῐτελώνης, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, *magister publicanorum.*

Ἀρχῐτρῐκλῖνος, ου, ὁ, *architriclinus, symposiarcha:* qui præest apparando convivio: ex ἀρχὴ, *principatus,* et τρίκλινον, seu τρίκλινος, *triclinium,* id est, locus tribus constratus lectis ad discumbendum: quod ex τρεῖς et κλίνω, *reclino.*

Ἀρχῐφῠλος, ου, ὁ, *præfectus tribûs;* ἀρχίφυλοι, οἱ, *principes tribuum.* Th. φυλὴ, *tribus.*

Ἄρχμενος, per Sync. pro ἀρχόμενος. Vel pro ἠργμένος, ut sit Ionicum perfectum, translato accentu.

Ἄρχομαι· vide ἄρχω.

Ἀρχόμενος, *subditus:* præs. part. ab ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχὴ, *imperium.*

Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, *princeps:* hinc adj. Angl. ARCH.

Ἄρχω, *impero:* cum gen. fut. ξω. perf. ἦρχᾰ. aor. 1. ἦρξᾰ. a. 1. part. ἄρξας, αντος. præs. med. ἄρχομαι, *incipio, impero:* imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. præs. part. ἀρχόμενος, ἀρχώμεθ' pro ἀρχώμεθᾰ, præs. sub. med. f. 1. med. ἄρξομαι, ῃ, εται. aor. 1. med. ἠρξᾰμην, ω, ατο. a. 1. med. subj. ἄρξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. ἄρξασθαι. Th. ἀρχὴ, *principium, imperium.*

Ἀρχώμεσθᾰ, *ordiamur,* Poët. pro ἀρχώμεθᾰ, præs. sub. med. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.

Ἄρχων, οντος, ὁ, *princeps:* ἀρχόμενος, *subditus.*

ἌΡΩ, *apto, adapto, congruo:* f. ἀρῶ. a. 1. ἦρᾰ, et Æol. ἄρσα et ἦρσα. part. ἄρσας, αντος. perf. m. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄρηρα, et Poët. ἄρᾱρᾰ. Et ἄρω potest etiam esse aor. 1. sub. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, *auxilium, remedium:* et

Ἀρωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *auxiliator, vindex, defensor:* ab ἀρήγω, *auxilior,* verso η in ω.

ἌΡΩΜᾸ, ατος, τὸ, *aroma, odoramentum;* ἀρώματα, ων, τὰ, *aromata:* ab ἄρι et ὄζω, *oleo.*

Ἀρωμᾰτῐκὸς, ὴ, ὸν, *odoratus:* et -ώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *aromata redolens:* à præc.

Ἀρωμᾰτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aromata ferens:* ex ἄρωμα et φέρω.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, *Heros.*

Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod:* Artic. subjunct.

Ἀσὰ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Syr. *Medicus.*

Ἆσᾰ, Dor. pro ᾖσᾰ, 1. sing. et in 2. sing. ᾆσας, Dor. pro ᾖσας, aor. 1. act. verbi ἀείδω, *cano,* et ᾄδω, per contract. ᾖδον, imperf. et Dor. ᾆδον.

Ἆσαι, a. 1. inf. verbi ἄδω, *satio,* f. ἄσω. At ᾄδω, ᾄσω, ι subscripto, *cano.*

Ἀσᾰλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconcussus, immotus:* ex α pr. et σαλεύω, *agito.* Th. σάλος, ου, ὁ, *salum.*

Ἀσάλπιγκτος, seu ἀσάλπικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tubâ non proclamatus:* ἀσάλπικτος ὥρα, μεσονύκτιος. Hesych. *quod manè solum et vespere tubâ canere solerent:* ab α et σάλπιγξ, *tuba.*

Ἀσᾰμενος, ου, ὁ, Poët. pro λυπέμενος, *dolens, mæstus:* ab ἄδω, *satio,* vel ἄω, *lædo.*

ἈΣᾸΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *pelvis, solium balneatorium:* παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, *à sordibus minuendis,* i. e. *eluendis.*

Ἀσᾶν, *fastidio afficere:* præs. inf. contr. ab ἀσάω. Th. ἄδω, *satio.*

Ἀσάνδᾰλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sandalis carens:* ab α et σανδάλιον.

Ἀσᾰομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *nauseo, fastidio:* ab ἄση.

Ἀσᾰπὴς, έος, et Ἄσηπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non putrefactus, putredini non obnoxius:* ab α et σήπω, *putrefacio.*

Ἀσαρκῐᾰ, ας, ἡ, *gracilitas, macies, carnis privatio:* ab ἄσαρκος.

Ἄσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *carnis expers:* item *gracilis, macilentus:* ab α et σάρξ.

ἌΣᾸΡΟΝ, ου, τὸ, *ASARUM, nardus sylvestris.*

Ἆσας, Ion. pro ᾖσας, *cecinisti:* 2. sing. a. 1. ind. verbi ᾄδω, *cano.*

Ἄσασθαι, inf. aor. 1. med. verbi ἄω.

Ἀσάφειᾰ, ᾱς, ἡ, *obscuritas:* et
Ἀσαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obscurus:* ex α et σαφὴς, *manifestus.*
Ἄσβεςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *inextinguibilis:* ἀσβέςη, in f. g. pro ἄσβεςος, apud Hom. ex α et σβεςὸς, quod à σβέννυμι, *extinguo.*
Ἀσβολάω, ῶ, fut. ήσω, id. quod ἀσβολόω.
ἈΣΒΟΛΗ, ης, et ἄσβολος, ϐ, ἡ, *fuligo, macula, favilla:* q. ab ἄσις et βάλλω.
Ἀσβολόεις, όεσσᾰ, όεν, gen. εντος, έσσης, εντος, *fuliginosus,* Poët. ab ἀσβόλη.
Ἄσβολος, ϐ, ὁ, id. quod ἀσβόλη. Est et Ἄσβολος, nom. propr. auguris.
Ἀσβολόω, -ῶ, fut. ώσω, *fuligine inficio, polluo.* Th. ἀσβόλη.
Ἀσβολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem apud oratores quod ἀσβολόεις. q. v.
Ἀσδρύβαλ, *Asdrubal,* dux Carthaginiensis.
Ἀσέβειᾰ, ᾱς, ἡ, *impietas:* ab ἀσεβής.
Ἀσεβέω, ῶ, *impiè ago:* f. ήσω. perf. ἠσέβηκᾰ, a. 1. inf. ἀσεβῆσαι· ex α et σέβω, *colo.*
Ἀσεβῆ, *impia:* nom. pl. n. g. ab ἀσεβής.
Ἀσέβημᾰ, ᾰτος, τὸ, *impietas, piaculum:* et
Ἀσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἀσεβὲς, *impius, a, um:* ex α et σέβω, *colo.*
Ἄσειν, inf. fut. act. Ἄσεσθε, 2. pl. fut. med. verbi ἄω.
Ἀσελγαίνω, f. ᾰνῶ, *petulantèr ago, lascivio:* ab ἀσελγής.
Ἀσέλγειᾰ, ᾱς, ἡ, *lascivia, obscœnitas, petulantia:* et
Ἀσελγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀσελγαίνω: et
Ἀσελγέως, adv. *petulantèr, lascivè, immodicè, insolenter.* Omnia ab
ἈΣΕΛΓΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, *petulans, protervus, lascivus, impudicus:* ex α priv. et Σέλγη, nomen urbis, cujus cives probi erant: Eustath. vel ex α intens. et Σέλγη, quòd cives petulantes fuerint: Suidas.
Ἀσελγῶς, id. quod ἀσελγέως.
Ἀσέληνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *illunis, obscurus:* ex α priv. et σελήνη, *luna.* q. *sine lunâ.*
Ἄσεμνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *minimè venerandus, inhonestus, incastus, fœdus:* ab α et σεμνός.
Ἄσεπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀσεβής.
Ἀσετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impius.* Gen. xviii. 25.
Ἄσευμαι, Dor. pro Ἄσομαι, f. 1. med. ab ᾄδω, *cano.*
Ἄση, ης, ἡ, *fastidium, nausea;* item *molestia animi:* ab ἄδω, *satio.*
Ἄσῃ, *cantabis:* 2. sing. f. med. Dor. pro Ἄσομαι, η. Th. ᾄδω.
Ἀσηθείην, *molestiâ afficior:* a. 1. opt. pass. ab a. 1. ind. pass. ἠσήθην. Vide ἀσηθῇς.
Ἀσηθῇς, *mœstus fueris:* a. 1. sub. pass. ab ἀσάομαι.
Ἀσήμαντος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *incustoditus, incertus, non signatus, rectore carens:* ut ἀσήμαντα μῆλα, *oves carentes signo,* i. e. *non custoditæ:* ab
Ἄσημος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *cui signum seu nota non est impressa:* per consequens, *obscurus, ignobilis:* ex α priv. et σῆμα, *signum.*
Ἀσήμως, adv. *obscurè.*
Ἄσηπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus:* idem quod ἀσαπής· ab α et σήπω.
Ἀσήσῃ, 2. pers. a. 1. sub. med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηθῇς.
Ἀσθεὶς, ένος, *cantatus:* a. 1. part. pass. ex a. 1. ἤσθην, verbi ᾄδω, *canto.*
Ἀσθένειᾰ, ᾱς, ἡ, *infirmitas, adversa valetudo, inopia:* vide ἀσθενέω.
Ἀσθενέςερος, *imbecillior:* comp. ab ἀσθενής.
Ἀσθενέω, -ῶ, *ægroto, langueo, infirmus sum:* item *infirmor.* imperf. ἠσθένεον, -ϐν. fut. ήσω. perf. ἠσθένηκᾰ. a. 1. ἠσθένησᾰ. præs. part. ἀσθενέων, -ῶν, -έοντος, -ϐντος, *ægrotus, rudis,* et in f. g. ἀσθενέϐσᾰ, -ϐσᾰ, ης, *infirma.* ἀσθενήσᾱς, αντος, et in f. g. ἀσθενήσᾱσᾰ, a. 1. part. act. Ex α et σθένος, *robur.*
Ἀσθένημᾰ, ᾰτος, τὸ, *imbecillitas, morbus,* et
Ἀσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infirmus, impotens, ægrotus, pauper:* ab eodem th.
Ἀσθενίᾱ pro Ἀσθένεια, Ion.
Ἀσθενικὸς, ἡ, ὸν, *imbecillis, valetudinarius, pauper:* ab ἀσθενής.
Ἀσθενῶς, adv. *infirmè:* ab eod.
Ἄσθη, *detrimentum passus est:* Ion. pro ἤσθη, a. 1. verbi ἄσω vel ἄω, *lædo:* pro quo tamen potiùs ἀάω dicitur.
ἌΣΘΜᾸ, ᾰτος, τὸ, *anhelatio, spirandi difficultas:* ab ἄω. Hinc
Ἀσθμαίνω, f. ᾰνῶ, perf. ἤσθμαγκᾰ, *anhelo, spiritum difficultèr traho:* ἀσθμάζω, idem.
Ἀσθμαίνοντᾰ, *anhelantem:* acc. sing. præs. part. ab ἀσθμαίνω.
Ἀσθμᾰτικὸς, ἡ, ὸν, *difficultèr spirans.* Th. ἆσθμα.
Ἀσίᾰ, ᾱς, ἡ, *Asia,* nom. reg. Gr. *limosa.*
Ἀσιᾱνὸς, ϐ, ὁ, *Asianus:* à præc.
Ἀσιάρχης, ϐ, ὁ, *Asiæ princeps:* qu. ἄρχων τῆς Ἀσίας.
Ἀσίδηρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *absque ferro, sine ense.* Ex α pr. et σίδηρος, *ferrum.*
Ἀσίη, ης, ἡ, *limosa:* Ion. pro Ἀσίᾰ, ᾱς, ἡ. Ab ἄσις, *limus.*
Ἀσίνη nom. propr. urbis Gr. Il. β.
Ἀσινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus, nullo malo affectus, innocuus.* Th. σίνω, *noceo.*
ἈΣΙΡᾸΚΟΣ, ϐ, ὁ, *locustæ genus,* pinnis carens, et prælonga habens crura.
ἌΣΙΣ, εως, ἡ, *limus, sordes, cœnum:* qu. ab ἄζω, *sicco.*
Ἀσὶς, *cantio,* ab ᾄδω.
Ἀσιτίᾰ, et Ἀσιτείᾰ, ᾱς, ἡ, *inedia, esuries:* ab
Ἄσῑτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *jejunus, impastus:* ex α et σῖτος, *cibus.*
ἈΣΚᾸΛᾸΒΟΣ, sive ἀσκᾰλᾰβώτης, ϐ, ὁ, *stellio,* animalculum simile lacertæ: et per Aphæresin σκαλαβώτης, et καλαβώτης.
ἈΣΚᾸΛᾸΦΟΣ, ϐ, ὁ, avis nomen. Est et nomen propr. viri.
Ἀσκᾰλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *incultus:* ex α et σκάλλω, *fodio.*
ἈΣΚᾸΛΩΠᾸΣ, *gallinago,* avis gallinæ magnitudine: rectè scribitur σκολόπας.
ἈΣΚΑΝΤΗΣ, ϐ, ὁ, *vilis lectus, scamnum, grabatulus:* q. ab α priv. et σκηνή.
ἈΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, *genus vermis.*
Ἀσκεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus, incolumis.* Scribitur et ἀσχεθὴς et ἀσκηθής: ab ἄσχετος, *quem nemo prohibeat ab agendo.* Th. ἀσχέω.
Ἀσκελέως, adv. *durè, assiduè, graviter:* ab α et σκέλλω, *exsicco.*
Ἀσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valde durus,* ab α et σκέλλω—*cruribus carens,* ab α et σκέλος.
Ἀσκεπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *inconsideratus, non circumspectus:* et
Ἀσκέπτως, adv. *temerariè, inconsultò:* ab α et σκέπτομαι.
Ἀσκευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro quo et ἄσκευος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui caret instrumentis, imparatus.* Th. σκεῦος, *vas.*
ἈΣΚΕΩ, ῶ, *exerceo, doceo, orno:* fut. ήσω. perf. ἤσκηκᾰ. a. 1. ἤσκησᾰ. part. ἀσκήσᾱς, αντος.

᾿Ασκηθὴς, ἐος, ὁ ϰ ἡ· vide ἀσκεθής.

Ἄσκησις, εως, ἡ, *exercitatio, studium, assuetudo:* à præc.

᾿Ασκητέον, *exercendum est:* verbale ab ἀσκέω.

᾿Ασκητήριον, ϰ, τὸ, *locus exercitationis, gymnasium:* ab eod.

᾿Ασκητὴς, ϰ, ὁ, *exercitator:* ab eod.

᾿Ασκητὸς, ὴ, ὸν, *exercitatus, a, um; elaboratus, ornatus:* ab eod.

῎Ασκιος, ῐᾰ, ῐον, *umbrosus, opacus, qui densam habet umbram:* ex α intensivâ particulâ, et σκιὰ, *umbra;* item *umbrâ carens.* ἄσκιον, μὴ ἔχον σκιάν. Hesych. ab α priv. et σκιά.

᾿Ασκλᾱπῐὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro ᾿Ασκλήπῐος, ϰ, ὁ, *Æsculapius.*

᾿Ασκληπῐᾰ΄δης, ϰ, ὁ, *Asclepiades,* nom. propr.

῎Ασκοπος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, idem ac ἄσκεπτος, et ᾿Ασκόπως quod ἀσκέπτως, adv. suprà: ab eod. th.

᾿ΑΣΚΟ΄Σ, ϰ, ὁ, *uter, utris:* q. ab α epitatico et σχῶ.

᾿Ασκϰμεν, 1. pl. præs. ind. ab ἀσκέω, *exerceo.*

῎Ασκρη, dat. sing. Ion. pro ῎Ασκρᾳ, nomen proprium pagi. ἄσκρᾱ, ᾱς, ἡ, *quercus sterilis,* apud Hesych.

᾿Ασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *canticum, cantilena, carmen:* ab ᾄδω.

᾿Ασμᾰ΄τιον, ϰ, τὸ, *cantilena:* dim. à præc.

᾿Ασμᾶχ, vel ἀσχᾶμ, nomen Æthiopic. *qui à sinistrâ manu regi adstant.*

᾿Ασμενέστερον, *gratiùs, libentiùs:* et ἀσμενέστᾰτᾰ, *libentissimè:* adv. ab ἄσμενος.

᾿Ασμενῐ΄σειᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. opt. Æol. ab

᾿Ασμενίζω, *comitèr excipio:* fut. ῐ΄σω. ab

῎ΑΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, *gaudens, gratus, libens:* ab ἥδω, *delecto:* perf. pass. ἧσμαι. part. ἡσμένος, et Ion. ἀσμένος, deinde ἄσμενος, aspiratione mutatâ; itemque translato accentu Æolicè; quod in comparat. habet ἀσμενέστερος, superlat. ἀσμενέστᾰτος, pro ἀσμενώτερος et -ώτᾰτος.

᾿Ασμένως, adv. *libentèr, cum gaudio.*

᾿Ασμὸς, ϰ, ὁ, id. quod ᾆσμα.

Ἀσοφῐ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *insipientia, stultitia, imperitia:* ex α et σοφία.

Ἄσοφος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *insipiens, imperitus:* ex α priv. et σοφὸς, *sapiens.*

Ἀσόφως, adv. *stultè, imperitè:* à præc.

᾿ΑΣΠΑ΄ΖΟΜΑΙ, *saluto, amplector, osculor, blandior, amicè et familiaritèr excipio:* imperf. ἠσπαζόμην. fut. ᾰ΄σομαι. a. 1. m. ἠσπᾰσᾰ΄μην, ω, ᾰτο. imperat. ἄσπᾰσαι, άσθω. subj. ἀσπᾰ΄σωμαι, ῃ, ηται. part. ἀσπᾰσᾰ΄μενος. perf. pass. ἤσπασμαι. Ex α quod est ἅμα, *simul,* et σπάω, *traho.* Hinc

᾿Ασπαίρω, et ἀσπᾰρίζω, f. ᾰρῶ, *tremo, singultio, palpito:* Atticè pro σπαίρω, propriè de iis qui morti obluctando animam efflant, à σπάω, *traho.*

᾿ΑΣΠᾸ΄ΛᾸΘΟΣ, ϰ, ὁ, *frutex* multis spinis horrens.

᾿Ασπᾰ΄λαξ, ᾰκος, ὁ, *talpa,* animal oculis carens: hinc ἀσπάλακος τυφλότερος, prov. *talpâ cæcior:* qu. à σπάω, *traho,* ἀποσπᾷ γὰρ τὴν γῆν.

᾿Ασπᾰλῐεὺς, έος, vel έως, *piscator:* ab ἄσπαλος, *piscis,* quod à σπάω et ἅλς vel λίνον, quia ex mari trahitur lino.

᾿ΑΣΠᾸ΄ΡᾸΓΟΣ, ϰ, ὁ, vel ἀσφᾰ΄ρᾰγος Atticè, *asparagus,* planta turionibus nobilis. Græci verùm omnes fermè teneros cauliculos, quum augescunt ad fructûs et seminis emissionem, ἀσπαράγϰς vocant, siqua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis.

῎Ασπαρτος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *non satus, inseminatus,* et

᾿Ασπάρτως, adv. *semente non factâ, citra sationem:* ab α et σπαρτὸς, quod à σπείρω.

῎Ασπᾰσαι, -άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.

᾿Ασπᾰ΄σασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. subj. m. ab ἀσπάζομαι.

᾿Ασπᾰ΄σῐος, ῐ΄ᾰ, ῐον, et ἀσπᾰ΄σῐος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *amplectendus, gratus, acceptus:* et

᾿Ασπᾰσῐ΄ως, adv. *libenter.* Item

᾿Ασπασμὸς, ϰ, ὁ, *salutatio, amplexatio:* et

᾿Ασπαστὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἀσπάσιος. Omnia à perf. pass. verbi ἀσπάζομαι.

᾿Ασπαστῶς, adv. *libentèr.*

῎Ασπερμος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *sine semine et prole:* ab α et σπέρμα, *semen.* Th. σπείρω.

᾿Ασπερχὲς, adv. *studiosè, sedulò, incessantèr:* ex α epitat. et σπέρχω, *urgeo.*

῎Ασπετος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *immensus, quem assequi nequeas:* ex α et ἕσπομαι, vel ἕπω, *sequor.*

᾿Ασπιδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *in clypei modum rotundus.* Th. ἀσπὶς, *clypeus.*

᾿Ασπιδίσκη, ης, ἡ, *curvatura quædam in curru, parvus clypeus.*

᾿Ασπῐδιώτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

᾿Ασπῐδιώτης, ϰ, ὁ, *scutatus, clypeum gerens, bellator:* ab eod. th.

᾿Ασπῐδόδϰπος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *qui scuto strepitum edit.* Ex ἀσπὶς, *clypeus,* et δϰπος, *sonitus.*

᾿Ασπῐδοειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *qui clypei formam gerit, scutatus.*

᾿Ασπῐδοφόρος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *scutatus, scutigerulus.*

᾿Ασπίζω, f. ῐ΄σω, perf. ῐκᾰ, *defendo,* propriè *clypeo meipsum protego et defendo.* Th. ἀσπίς.

῎Ασπῐλος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *immaculatus, intemeratus:* ex α et σπῖλος, *macula.*

᾿ΑΣΠῘ΄Σ, ῐ΄δος, ἡ, *clypeus, scutum, clypeatorum agmen;* item *aspis,* genus serpentis. Hinc ἀσπίζω, ὑπερασπίζω, ὑπερασπιστής· alibi, ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτῃ Thraces. ἐπ᾿ ἀσπίδα, *ad sinistram.*

᾿Ασπιστᾰ΄ων, *bellicosorum,* gen. pl. Æol. ab

᾿Ασπιστὴς, ϰ, ὁ, *clypeatus miles.* Th. ἀσπίς.

῎Ασπλαγχνος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus:* ex α et σπλάγχνον, *viscera.*

῎Ασπληνος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *lienis expers:* et

῎Ασπληνον, ϰ, τὸ, *medicamentum ad curanda lienis vitia;* item herba sic dicta, quod spleneticis curandis conducat. Ab α et σπλήν.

᾿Ασπονδεὶ, adv. *sine fœdere* aut *libatione:* et

᾿Ασπονδέω, *fœdus non servo,* aut *non admitto.*

῎Ασπονδος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *implacabilis, infidus, fœdifragus.* ex α priv. et σπονδὴ, *libatio, fœdus:* quod à σπένδω, *libo,* perf. m. ἔσπονδα, undè σπονδή.

῎Ασπορος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, idem quod ἄσπαρτος: item *seminis expers:* ab α et σπόρος.

᾿Ασπϰδαστος, ϰ, ὁ ϰ ἡ, *neglectus:* et

᾿Ασπϰδεὶ, adv. *sine curâ, negligentèr;* item *sine labore:* ex α et σπϰδὴ, *studium,* quod à σπεύδω, *festino.*

῞Ασσ᾿ et ῞Ασσᾰ, Att. ἅττᾰ, pro ῞ᾰτιν, et ῞ᾰτῐνᾰ, *quæcunque, quæ:* ex ᾰ et σᾰ, Megarensium linguâ significante τινά. ἄσσα vel ἄττα significat τινὰ,

aliqua, quædam. Ἄττα etiam est vox, quâ juniores appellant senes.

Ἀσσάριον, ου, τὸ, *assarius*, quarta pars unciæ, dimidium obol. Polyb. ii. c. 15. et Matt. x. 29. Luc. xii. 6. à Latinâ voce, *as, assis.*

ἌΣΣΟΝ, adv. *propè*, idem quod ἐγγὺς, cum dat. et genit. in comparat. ἐγγίων, et ἔσσων, quod dicitur etiam ἄσσων, et in neut. g. ἔσσον et ἆσσον.

Ἄσσος, ου, ἡ, nomen urbis.

Ἀσσότατος, η, ον, *proximus*; sup. grad. ab ἆσσον.

Ἀσσοτέρω et ἀσσοτάτω, *propiùs, proximè.*

Ἀσσυρία, ας, ἡ, *Assyria*, quæ et *Babylonia* et *Chaldæa* vocabatur.

Ἀσσύτερον, *propiùs*, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἆσσον.

ἈΣΤΑΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *astacus, cancer marinus.*

ἈΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ου, ὁ, *nuntius*: q. ab α priv. et στῆναι, quod non stet, sed ambulet. Persicum vocabulum.

Ἀστατέω, -ῶ, *inconstans sum, incertis sedibus vagor*: f. ήσω. perf. ἠστάτηκα. a. 1. ἠστάτησα. ab ἄστατος.

Ἀστατίαστως, *non turbatè, sine seditione.*

Ἄστατος, *instabilis*: quod ex α priv. et στατὸς, *qui stat.* Th. ἵστημι.

Ἀστάτως, adv. *inconstanter.*

Ἀστάχυς, υος, ὁ, *spica, arista*, pro στάχυς, *spica*, addito α, quod à στὶξ, *ordo*, hoc à στείχω, *eo.*

Ἄστεγος, ου, ὁ, *exul, peregrinus*, ad verbum, *qui est sine tecto*: ex α et στέγω, *tego.*

Ἀστεῖος, εία, εῖον, *venustus, a, um, urbanus*: ab ἄστυ, εος, τὸ, *urbs.*

Ἀστείως, adv. *urbanè, festivè*: ab eod. th.

Ἀστεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pro ἀστεμβὴς, *immotus.* ἀστεμφέως, adv. *firmiter*: ex α et στέμβω, *assiduè moveo.*

Ἀστεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inamabilis*: ex α priv. et στέργω.

Ἀστερίη, ης, ἡ, nom. mulieris; q. d. *Stellata.*

Ἀστερίσκος, ου, ὁ, *stellula, asteriscus.* Th. ἀστήρ.

Ἀστερισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀστερόενθ', pro ἀστερόεντα, acc. sing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *stellis plenus.* Th. ἀστήρ.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*: Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro.*

Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, *fulgurator*: ab ἀστεροπὴ, *fulgur.*

Ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis*: et in m. g. ἀστὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἄστυ, *urbs.*

ἈΣΤΗ'Ρ, έρος, ὁ, *stella*: hinc per Aphæresin Anglis usitatissimum A STAR.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *instabilis, infirmus*: ex α et στηρίζω, *stabilio.*

Ἀστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non calcatus, non tritus*: ex α et στείβω vel στίβω, *calco.*

Ἄστιβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, et ab eod.

Ἀστικὸς, ή, ὸν, *urbis incola*, et opponitur τῷ ἀγροίκῳ· item *urbanus, festivus*: necnon *prudens.* Et

Ἀστικῶς, adv. *sapientèr, festivè.* Th. ἄστυ.

Ἀστοῖσιν, *civibus*, dat. pl. ab ἀστὸς, q. v.

Ἄστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *naturalis amoris expers*: in quo στοργὴ, h. e. *naturalis amor*, planè extinctus: ex α priv. et στέργω, *diligo*: perf. m. ἔστοργα, undè στοργή.

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, et in f. g. ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis popularis.* Th. ἄστυ.

Ἀστοχέω, -ῶ, *à scopo aberro*: f. ήσω. perf. ἠστόχηκα. a. 1. ἠστόχησα. Ex α et στοχάζομαι, *collimo, ad scopum tendo.*

Ἄστρα, nom. pl. ab ἄστρον.

ἈΣΤΡΆ'ΒΗ, ης, ἡ, *sella, ephippium ligneum.*

Ἀστραβὴς, ὁ καὶ ἡ, *non detortus*: ex α et στρέφομαι, *vertor.*

Ἀστραγάλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *talaris, ad talos demissus.*

Ἀστραγάλεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *varius, diversicolor.*

Ἀστραγαλίζω, f. ίσω, perf. ικα, *talis ludo*: ab

ἈΣΤΡΆ'ΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vertebra, sphondylus.*

Ἀστράγαλοι, ων, οἱ, *tali lusorii*, ἀστράγαλοι πόδες, *lucidi pedes.*

Ἀστραγαλωτὸς, ή, ὸν, *talaris, talos implicitos habens.*

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*: ab

ἈΣΤΡΑ'ΠΤΩ, *fulguro*: f. ψω. perf. ἤστραφα. a. 2. ἤστραπον. perf. m. ἤστραπα. q. ab ἄστρα ἰάπτω.

Ἀστρατεία, ας, ἡ, *vocatio militiæ, militiæ desertio*: et

Ἀστράτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis à militiâ*: ab α et στρατός.

Ἄστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui se non convertit, immobilis, non respiciens*: ex α et στρέφω, *verto.*

Ἀστροθέτημα, ατος, τὸ, *asterismus*, id. q. ἄστρον. Didym. in Il. Δ.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, *astrologorum scientia.* γενεθλιολογία: et

Ἀστρολογικὸς, ή, ὸν, *ad astrologiam* seu *astrologos pertinens*: ab

Ἀστρολόγος, ου, ὁ, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος· citerioribus verò *qui effectus siderum prædicit.* γενεθλιακός. Ab ἄστρον, (cujus th. ἀστήρ,) et λόγος, q. à λέγω.

Ἀστρομαντεία, ας, ἡ, *divinationis astronomicæ peritia.*

Ἀστρομαντικὴ, scil. τέχνη, idem.

Ἄστρον, ου, τὸ, *astrum, sidus, constellatio*: Signum *scil.* cœleste multis stellis constans: et interdum *stella.* Th. ἀστήρ.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, *astrorum scientia, astronomia*: ab ἀστρονόμος.

Ἀστρονομικὸς, ή, ὸν, *ad astronomiam pertinens*: item idem quod

Ἀστρονομικὸς, οῦ, ὁ, *astrorum scientiæ peritus, astronomus*: ab

Ἀστρονόμος, ου, ὁ, *astronomus*: ab ἄστρον, quod ab ἀστήρ, et νόμος, quod à νέμω, *colo.*

ἈΣΤΥ, εος, τὸ, *urbs*, peculiariter *Athenæ*: qu. à στάω.

Ἀστυάναξ, ὁ, nom. propr. filii Hectoris: ab ἄστυ et ἄναξ, quia Hector pater et princeps civitatis Trojæ fuit.

Ἀστυβοώτης, ου, ὁ, ἐν ἄστει βοῶν, *in urbe clamans*; epithet. *præconis.*

Ἀστυγειτονικὸς, ή, ὸν, et

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *suburbanus, urbi vicinus*: item *finitimus, propinquus*: ab ἄστυ et γείτων, *vicinus.*

Ἄστυδε, adv. pro εἰς τὸ ἄστυ, *ad urbem.*

Ἀστυκὸς, ή, ὸν, *qui in urbe habitat, oppidanus, urbanus, scitus*: vide ἀστικός.

Ἀστυνόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *urbanus, civilis*: ἀστυνόμοι, οἱ, *inferiores magistratus*: curatores *sc.* decoris urbium. Ex ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*, et νέμω, *distribuo, colo, rego.*

Ἀστύνοος, ου, ὁ, *Astynous*: nom. propr.

Ἀστύφελος, η, ον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè durus*: ex α et στυφελὸς, *durus.* Th. στύφω, *adstringo.*

Ἀσύγγραφος, ον, epith. pecuniæ *sine syngraphâ datæ*: à συγγραφή.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incomparabilis, dissimilis*: item *qui concrescere* seu *coalescere nequit*: item *qui cum alio non habet commercium.* Est etiam no-

men proprium viri. Gr. *incomparabilis.* Th. κρίνω.

Ἀσῦλεὶ, adv. *tutò:* et

Ἀσῦλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non spoliatus, inviolatus, firmus,* it. *non violandus.* Ex α et συλάομαι.

Ἀσῦλῐα, ας, ἡ, *sanctitas loci:* item *jus apud aras* olim *consequutum;* hodiè *immunitas Ecclesiæ.* Th. σύλη.

Ἀσυλλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non probè colligens,* aut *collectus; rationis expers, imprudens:* et

Ἀσυλλογίστως, *sine ratiocinatione:* ab α et συλλογίζομαι, quod à σὺν et λέγω.

Ἄσῦλον, ου, τὸ, *asylum, locus sacrosanctus.* à seq. Subauditur τέμενος vel χωρίον.

Ἄσῦλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inviolabilis, inspoliatus:* ex α et σύλη, *spolium.*

Ἀσύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis, qui nihil symboli affert:* item *inutilis:* ab α et σύμβολον, quod à σὺν et βάλλω.

Ἀσύμβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expers consilii, inconsultus.* Th. βουλή.

Ἀσυμμετρῐα, ας, ἡ, *proportionis carentia:* apud Mathem. *chorda.* Ab

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconcinnus, incongruus, immoderatus:* ab α, σὺν, et μέτρον.

Ἀσυμπᾰθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui non compatitur;* it. *affectuum expers, durus, immitis.*

Ἀσυμπᾰθῶς, adv. *sine ullâ commiseratione.*

Ἀσύμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incommodus, noxius:* ex α et σύμφορος, *commodus.* Th. φέρω.

Ἀσυμφωνῐα, ας, ἡ, *discrepantia:* et

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *absonus, discors:* ex α, σὺν, et φωνή.

Ἀσύνδετον, τὸ, figura quæ *dissolutio* dicitur: cui πολυσύνδετον opponitur: ab

Ἀσύνδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctione carens:* ab α et συνδέω, *copulo.*

Ἀσῠνεσῐα, ας, et Ἀσῠνεσὶς, εως, ἡ, *stultitia:* et

Ἀσῠνετέω, -ῶ, f. ήσω, *desipio, non intelligo:* et

Ἀσῠνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *desipiens, amens:* ab α et συνετὸς, *intelligens;* quod à συνίημι, *intelligo.* Th. ἵημι, *scio.*

Ἀσῠνήθειᾰ, ας, ἡ, *insolentia.* Ab

Ἀσῠνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, *insuetus, insolens:* ex α, σὺν, et ἦθος, quod ex ἔθος, *mos.*

Ἀσυνθεσῐα, ας, ἡ, *violatio fœderis:* ex α et συντίθεμαι, *paciscor.*

Ἀσυνθετέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἠσυνθέτηκᾰ, *reprobo, fœdus transgredior, perfidè ago:* ab

Ἀσύνθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non compositus aut concretus, simplex, fœdifragus:* ex α et σύνθετος.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inordinatus;* item *immunis à muneribus, in nullum ordinem adscriptus;* ex α, σὺν, et τάσσω, *ordino.*

Ἀσυντέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad finem non perductus:* et

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus:* ex α, σὺν, et τελέω, *perficio.* Th. τέλος, *finis.*

Ἀσῠρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *scelestus, temerarius.*

Ἀσύστᾰτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui consistere nequit, non cohærens, parum sibi constans:* ex α et συνίσταμαι. Th. ἵστημι.

Ἀσῠφηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vilis, abjectus:* ab ἄτω, f. ἄσω, *noceo,* et φῆλος, *impostor.* Alii interpretantur etiam, *stolidus,* et derivari posse credunt à σοφὸς, *sapiens,* ο in υ verso, Æol.

Ἄσῠχᾰ, Dor. pro ἥσυχα, adv. pro ἡσύχως, *quietè.* Th. ἥσυχος. Hinc

Ἀσῠχῐα, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, *quies.*

Ἀσῠχῖμος, ω, ὁ, Dor. pro ἥσυχος, unde ἡσύχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quietus.*

Ἀσῠχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem.

Ἀσφᾰλαξ, ακος, ὁ, pro ἀσπάλαξ, π verso in φ, ὁ, *talpa:* à σπάω, *traho.*

Ἀσφᾰλειᾰ, ας, ἡ, *securitas, firmitas, veritas:* ab ἀσφαλὴς, quod ab α et σφάλλω.

Ἀσφᾰλὲς, n. g. ἀσφαλεῖς, nom. pl. m. g. ab ἀσφαλής.

Ἀσφᾰλέστᾰτος, *certissimus,* superlat. ἀσφᾰλέστερος, comparat. ab ἀσφαλής.

Ἀσφᾰλέως, adv. *tutò, securè, certò.* Ab

Ἀσφᾰλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *certus, minimè lubricus, tutus à lapsu;* ex α et σφάλλω, *supplanto:* f. σφαλῶ. perf. ἔσφαλκα. perf. pass. ἔσφαλμαι. hinc σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus, erratum.*

Ἀσφᾰλίζω, *munio, stabilio;* f. ῐσω. perf. ἠσφᾰλῐκᾰ. perf. pass. ἠσφᾰλισμαι. a. 1. pass. ἠσφᾰλίσθην. inf. ἀσφᾰλισθῆναι. a. 1. m. ἠσφᾰλῐσᾰμην, ω, ατο, *adstrinxit:* et in 3. pl. ἠσφᾰλῐσαντο. a. 1. imp. m. ἀσφᾰλῐσαι, ἄσθω, et in pl. ἀσφᾰλῐσασθε, *munite.*

Ἀσφαλτῖτὶς, ῖος, vel ῖδος, ἡ, *bitumen fundens.*

Ἀσφαλτῖτὶς λίμνη, *mare mortuum:* ab

ΑΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, *bitumen.*

Ἀσφαλτόω, f. ώσω, *bitumine illino.*

Ἀσφᾰλῶς, adv. *tutò, firmiter, stabiliter, certò.* ab ἀσφαλής.

Ἀσφᾰρᾰγεῖν, Poët. *valdè strepere:* ex α intens. et σφαραγέω, quod à σφάραγος, *sonus qui gutture emittitur.*

Ἀσφᾰρᾰγος, ου, ὁ, *gula, guttur:* ἀπὸ σφαραγεῖν, *sonare.* Th. σφάραγος.

ΑΣΦΟΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, *Asphodelus:* plantæ genus.

Ἀσφοδελὸς, adj. qu. d. *asphodelosus:* id. quod ἀσφοδελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, Didym. in Od. Δ.

Ἀσχᾰλᾰᾳ, Poët. pro ἀσχᾰλᾷ, ab ἀσχαλάω, id. quod

ΑΣΧΑΛΑΩ, quod et ἀσχᾰλᾰω, ῶ, *mœreo, doleo, succenseo.* ἀσχαλλε, præs. imp. qu. ab ἄχος, interjecto σ, adeo ut ἀσχάλλειν sit ἄχος ἄλις ἔχειν, *affatim doloris habere.*

Ἄσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis, qui cohiberi nequit.* dicitur et ἀάσχετος· ex α et σχέω, seu ἔχω, *coërceo.*

Ἀσχημονέω, -ῶ, *indecorè ago:* f. ήσω. perf. ἠσχημόνηκᾰ. a. 1. ἠσχημόνησᾰ. a. 1. inf. ἀσχημονῆσαι. et

Ἀσχημόνως, adv. *indecorè:* item

Ἀσχημοσῠνη, ης, ἡ, *fœda actio,* cum turpissimis gestibus: et

Ἀσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *indecorus:* ex α et σχῆμα. Th. ἔχω.

Ἀσχολέομαι, -οῦμαι, *occupor:* ἀσχολοίμεθᾰ, 1. pl. præs. opt. pass.

Ἀσχολέω, f. ήσω, perf. ἠσχόληκᾰ, *exerceo.*

Ἀσχολῐα, ας, ἡ, *occupatio:* ex

Ἄσχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non habet otium, occupatus:* ex α et σχολή.

Ἀσῶ, *contristeris:* ab ἀσάω, -ῶ, præs. imp. pass. (vel Dor. pro ᾄσω, fut. 1. ab ᾄδω, *cano*) ab ἀσάομαι, *nauseo.* Th. ἄδω, *satio.*

Ἀσωτῐα, ας, ἡ, *profusio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita dissoluta:* ab

Ἄσωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *luxuriosus, perditus:* ex α et σώζω, *conservo,* q. d. non servatus. Hinc

Ἀσώτως, adv. *profusè, perditè.*

Ἄταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum:* ab ἀτάω, *lædo.*

Ἀτακτέω, -ῶ, *inordinatè me ge-*

ro: f. ήσω. perf. ἠτάκτηκᾰ. a. 1. ἠτάκτησᾰ. ἀτακτῦν, præs. part. act. n. g. ex α et τάσσω, *ordino.*

Ἄτακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inordinatus, confusione gaudens:* et hinc

Ἀτάκτως, adv. *inordinatè, incompositè:* ab eod. th.

Ἀτᾰλαίπωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *molestiis carens;* item *iners:* ab α et ταλαίπωρος, qu. τλάων πῶρον, *luctum ferens.*

Ἀτᾰλάντη, ης, ἡ, *Atalanta*, nomen proprium mulieris.

Ἀτᾰ́λαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, *par, æqualis:* qu. ἀντιτάλαντος, qui paris est ponderis. Th. τάλαντον, *statera.*

Ἀτᾰλᾰ́φρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *infans, puerilia sapiens, tenellus:* ab α et ταλάω, *patior*, et φρὴν, *animus:* vel potiùs ab ἀταλὸς, *tener.*

Ἀτάλλω, seu ἀττάλλω, f. αλῶ, *cresco, adolesco, delicatè more pueri alor, lusito, exulto:* dicitur et ἀτιτάλλω. ab

ἈΤᾸΛΟ´Σ, ἡ, ὸν, *tener, mollis, juvenilis:* qu. ab α et ταλάω, *perfero*, qu. nondum potens ferre multa.

Ἀταξῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *confusio;* item *incontinentia, ordinis desertio:* ab α et τάξις· quod à τάττω, *ordino.*

Ἀτᾰ́ομαι, fut. 1. med. ήσομαι, perf. ind. pass. ημαι, *patior damnum:* ab ἀτάω, *lædo.*

ἈΤᾸ´Ρ, *sed, ut, verùm, cæterùm, propterea:* Poët. pro quo aliquando αὐτάρ· ἀτὰρ ὖν, *quamobrem.*

Ἀτᾰ́ρᾰχος, ὁ ἡ ἡ, *sedatus ac defæcatus, intrepidus, imperturbatus.*

Ἀτᾰρᾰ́χως, adv. *intrepidè.*

Ἀτάρβᾰτος, ω, vel οιο, Dor. pro

Ἀτάρβητος, seu ἀταρβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *intrepidus, imperterritus:* quod ex α et ταρβέω, *timeo.* Th. τάρβος, *terror.*

Ἀτάρμυκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui oculos non claudit, non connivet; intrepidus, impavidus:* ex ἄτερ et μύω, *claudo, conniveo*, vel ex α priv. et ταρμύσσω, *terreo.*

Ἄταρνον, ου, τὸ, *ferrum in modiolo rotæ:* ab α priv. et τείρω, *tero:* τρίβει τὸν ἄξονα.

Ἀταρπῖτὸς, et ἀταρπὸς, vide in ἀτραπιτὸς et ἀτραπός.

Ἀταρτηρὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, vel ρὸς, ρᾱ, ρὸν, *noxius, contumeliosus.* pro ἀτηρὸς, ῦ, per Pleonasm. syllabæ ταρ. Th. ἄτη, *damnum*, quod ab ἀτάω, *lædo.*

Ἀτάρχῡτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *insepultus:* ex α et τάρχεα, τὰ, *inferiæ, justa.*

Ἀτασθᾰλῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *improbitas, vecordia, petulantia:* ἀτασθαλίῃ, dat. sing. Ion. qu. ἄτη θαλίας.

Ἀτασθάλλω, fut. αλῶ, perf. κᾰ, et Ἀτασθᾰλέω, fut. ήσω, *ineptè ago, protervè me gero:* ab

ἈΤΑ´ΣΘᾸΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *perniciosus, malorum auctor:* q. ἄταις θάλλων, à quo quasi mala germinant.

Ἄτᾰφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *insepultus, inhumatus:* ex α et τάφος, *sepulchrum*, quod à θάπτω.

Ἀ τάχος, Dor. pro ᾗ τάχος, *quam celerrimè.*

ἈΤᾸ´Ω, *lædo, noceo:* f. ήσω. perf. ἤτηκα. Hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

ἌΤΕ, *utpote, quippe, quia, quasi:* et Dor. pro ὅτε, *quum:* sed ᾇτε, Dor. pro ᾗτε, *ubi.*

Ἀτέᾱς, ου, ὁ, *Ateas*, nom. propr.

Ἄτεγκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non tinctus et madefactus; qui tingi et humectari nequit, cujus animus molliri non potest, durus, rigidus.* Th. τέγγω, *tingo.*

Ἀτέειν, Ion. pro ἀτάειν; vide ἀτάω, *lædo.*

Ἀτειρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *indomitus:* ex α et τείρω.

Ἀτείχιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *sine muris:* ex α et τεῖχος.

Ἀτέκμαρτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui nequit ad finem perduci, de quo nulla est conjectura, obscurus:* ex α priv. et τέκμαρ.

Ἀτεκμάρτως, *sine conjecturâ, sine certo signo*, ἀτεκμάρτως ἔχει, *nihil habet indicii, obscurum est.* à præced.

Ἄτεκνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *liberis carens*, sive *sterilis*, sive *orbus:* ex α et τέκνον, *proles.* Th. τίκτω.

Ἀτεκνόω, fut. ώσω, *liberis orbo:* ab eod. th.

Ἀτέλειᾰ, ᾱς, ἡ, et Ἀτελίη, Ion. *imperfectio;* item *immunitas:* ab α et τέλος, *finis, vectigal.*

Ἀτέλεστᾰ, adv. *frustrà, sine fine:* ab eod.

Ἀτέλεστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *infectus*, ab eod.

Ἀτελεσφόρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ad maturitatem non perductus:* ex α pr. τέλος, *finis*, et φέρω.

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *imperfectibilis, interminatus:* ex α et τελευτάω, *finio:* ab eod.

Ἀτεληΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

Ἀτελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *irritus, inanis, imperfectus:* Sic Pindarus, ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit quæ sibi peragenda proposuit: ab α et τέλος, *finis;* item *à pendendo vectigali immunis:* ex α et τέλος, *vectigal.*

ἈΤΕ´ΜΒΩ, fut. ψω, perf. φᾰ, *contristo, privo:* q. ab ἄτη et ἐμβαίνω, *in cladem* quasi *incido.*

Ἀτενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *fixus, intentus:* ex α intens. pro ἄγαν, *valdè*, et τείνω, *tendo.* Hinc

Ἀτενίζω, *oculos in aliquem defigo:* fut. ῐ́σω. perf. ἠτένῐκᾰ. aor. 1. inf. ἀτενῖσαι. part. ἀτενῐ́σᾱς, αντος.

ἌΤΕΡ, ἄτερθε, et ἄτερθεν, *sine, citra, absque:* cum genit. idem quod ἄνευ, χωρίς.

Ἀτεράμνω, Dor. pro ἀτεράμνου: ab

Ἀτέραμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *durus, incoctilis, insuperabilis:* ex α et τέραμνος, *coctu facilis.* Th. τείρω, *tero.*

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, *durities:* ab eod. th.

Ἀτερᾰ́μων, ονος, ὁ ἡ ἡ, id. q. ἀτέραμνος, ab α et τεράμων, id. ac τέραμνος, et ab eod. th.

Ἄτερθᾰ, Æol. pro ἄτερθεν, *sine* Th. ἄτερ.

Ἀτέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *interminatus, infinitus:* ex α priv. et τέρμα, *terminus.*

Ἅτερος, *alter:* Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρου, et sic porrò ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

Ἀτερπῆ, acc. sing. ab

Ἀτερπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *injucundus, ingratus:* et

Ἄτερπος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem: ab α et τέρπω, *delecto.*

Ἀτερψῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, et Ἀτερψῐ́η, ης, ἡ, Ion. *molestia:* ab eod.

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui est sine τέχνῃ, i. e. *fraude.*

Ἀτεχνῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *imperitia:* et

Ἄτεχνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inartificialis callidus, imperitus.* ex α et τέχνη.

Ἀτεχνῶς, *verè, certè*, adv.

Ἀτέχνως, *sine artificio:* ab α et τέχνη, ης, ἡ, *ars, fraus.*

Ἀτέω, *temere vel stolide ago, in perniciem ruo.* Ab ἄτη.

Ἄτη, ης, ἡ, *damnum, peccatum:* dat. pl. Ion. ἄτῃσιν, pro ἄταις. Th. ἀτάω, *lædo.*

Ἀτημελείᾰ, seu ἀτημελῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *negligentia:* ab ἀτημελής.

Ἀτημελέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *negligo:* ab eod.

Ἀτημελέως, adv. *negligentèr:* ab eod.

Ἀτημελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *incuratus, inornatus, neglectus:* ex α priv. et τημελὴς, *diligens.* Th. μέλει, *curæ est*, impers.

'Ἀτημέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *neglectus, inornatus*: ab ἀτημελέω.
'Ἀτημελήτως, adv. *negligentèr*: à præced.
'Ἀτημελῶς, adv. idem. ab ἀτημελής.
'Ἀτηρὸς, οῦ, ὁ, et 'Ἀτηρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *noxius, contumeliosus*: in acc. pl. f. g. ἀτηρὰς, *perversas*: ab ἀτάω, *lædo*.
'Ἀτθὶς, ίδος, *Atthæa*, Orithya, nom. prop.
'Ἀτίει, *contemnit*, 3. sing. ind. præs. act. ab ἀτίω, quod ex α et τίω, *honoro*.
'Ἀτίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *vilipendo*: ex α priv. et τίω, *honoro*.
'Ἀτιθάσσευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus*: ab α priv. et τιθασσὸς, *mansuetus*.
'Ἀτίθασσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *asper*.
'Ἀτιμαγέλας, Dor. pro 'ἀτιμαγέλης, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui spernit gregem*, et *abgregat*: hinc 'ἀτιμαγελεῖν, *gregem contemnere*, et 'ἀτιμαγελεῦντες, pro -οῦντες, Dor. ab ἀτιμᾶν ἀγέλην.
'Ἀτιμάζεσκε, imperf. Ion. et Poët. pro ἠτίμαζε, ab
'Ἀτιμάζω, *contumeliâ afficio*: fut. άσω. perf. ἠτίμακα. perf. pass. ἠτίμασμαι. aor. 1. pass. ἠτιμάσθην. a. 1. inf. 'ἀτιμασθῆναι: idem quod ἀτιμάω, et ἀτιμόω· ab α et τίω, *honoro*.
'Ἀτιμασμὸς, οῦ, ὁ, *ignominia*: ab eod.
'Ἀτιμαστέον, adj. verbale, *quod debet contemni*: ab
'Ἀτιμάω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *despicio, vitupero, dehonesto*: ab ἄτιμος, *inglorius*. q. v.
'Ἀτίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis, contemptus*; item *inæstimabilis*: ab eod. th.
'Ἀτιμία, ας, ἡ, *ignominia, dedecus*: et 'Ἀτιμασμὸς, οῦ, ὁ, idem.
"Ἄτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignominiosus, inhonoratus*: ab α et τίω, *honoro*: unde
'Ἀτιμότατος, *inhonoratissimus*: superl. ab ἄτιμος, comp. 'ἀτιμότερος: ab α et τίω, *honoro*.
'Ἀτιμόω, idem quod 'ἀτιμάω, et ἀτιμάζω, *dedecoro*: fut. ώσω. perf. ἠτίμωκα. perf. pass. ἠτίμωμαι. perf. part. ἠτιμωμένος. ab eod. th.
'Ἀτιμώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inultus, impunitus*: et
'Ἀτιμωρήτως, et 'Ἀτιμωρητὶ, adv. *impunè*: ab α et τιμωρέω, q. ab ὁράω, *animadverto*.
'Ἀτίμως, adv. *sine honore*: ab ἄτιμος.

"Ἄτιν' pro "ἅτινα, nom. pl. ab ὅ et τὶ, *quid*.
"Ἄτις pro ἥτις, Dor. *quæ*.
'Ἀτίταλλ' pro ἠτίταλλε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀτιτάλλω, *alo*.
'Ἀτιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν· ab
'Ἀτιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τοῦ τι, *delicatè nutrio, curo*; vel *augeo*. Th. ἀταλὸς, *mollis*.
"Ἄτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inultus, impunitus, inhonoratus*: ab α et τίω.
'Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab
'Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Atlante genitus*: ab "Ἄτλας, αντος, ὁ, *Atlas*, et γείνομαι, *nascor*.
"Ἄτλατος, ω, ὁ, Dor. pro ἄτλητος.
"Ἀτλαντὶς, ίδος, ἡ, *filia Atlantis*. Th. "Ἄτλας.
"Ἄτλας, αντος, ὁ, *Atlas*.
"Ἄτλητα, nom. pl. n. g. *intolerabilia*: ἀτλήτῳ, dat. sing. ab ἄτλητος.
'Ἀτλητέω, f. ήσω, *graviter fero*: à seq.
"Ἄτλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, et Dor. "Ἄτλατος, ω, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis, intolerandus*: ab α et ταλάω, seu τλῆμι, *perfero*.
"ΑΤΜΕΝΟΣ, ου, ὁ, et ἀτμὴν, ένος, ὁ, *famulus, servus*: Th. ἀτμεύω, *servio*.
'Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, *vapor*.
'Ἀτμίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *vaporo, exhalo*. Th. ἀτμός.
'Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, *vapor*. Th. ἀτμός.
'ΑΤΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *flatus, vapor, halitus*, q. ab ἄω, *spiro*: hinc ἀτμὴ, ἀτμὶς, et ἀτμίζω: de quibus suprà.
'Ἀτόλματος, ω, ὁ, Dor. pro 'ἀτόλμητος, ου, ὁ, *non audendus*: ab α et τόλμα, *audacia*.
"Ἄτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insectilis, individuus*; ἄτομοι, *minuta corpuscula*: ἐν ἀτόμῳ, *in momento, illicò*: ab α et τέμνω, *seco*, perf. m. τέτομα· hinc per Metath. Angl. A MOTE, *or* AN ATOM.
'Ἀτονέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *deficio, infirmus sum*, et *imbecillus*: ab α et τόνος, quod à τείνω.
'Ἀτονία, ας, ἡ, *defectus, infirmitas*: ab eod.
'Ἀτοπία, ας, ἡ, *absurditas, inconvenientia, obscuritas*: ab
"Ἄτοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insolens, inconveniens, importunus, absurdus, improbus*: ab α et τόπος, *locus*: hinc

'Ἀτόπως, adv. *absurdè, inconvenientèr*.
"Ἄτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insatiabilis*, per Crasin pro ἄατος· ab α et ἄδω, *satio*.
'Ἀτραγῳδὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *alienus à tragœdiâ*: ex α priv. et τραγῳδός.
"ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *fusus, colus, sagitta*.
'Ἀτρακτυλὶς, et -λλὶς, ίδος, ἡ, *spinæ genus*: ab ἄτρακτος.
'Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, vel 'ἀταρπὸς, *via trita, callis, semita*: legitur et 'ἀτραπιτὸς, et 'ἀταρπιτὸς: ex α epitat. et τραπέω, *calco*.
'ἈΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, εως, et 'ἀτράφαξυς, υος, ἡ, *atriplex*, oleris genus.
'Ἀτρεΐδαι, ων, οἱ, Doricè pro 'Ἀτρεῖδαι, *Atridæ*.
'Ἀτρείδα, dual. num. ab
'Ἀτρείδης, ου, ὁ, 'Ἀτρέως παῖς, *Atrei filius, Atrides*, ut *Agamemnon, et Menelaus*. 'Ἀτρείδῃσ', dat. plur. Ion.
'Ἀτρείων, ωνος, ὁ, i. e. 'Ἀτρείδης, *Atrides*, nom. propr.
'Ἀτρέκεια, ας, ἡ, et 'Ἀτρεκίη, Ion. *veritas*: ab ἀτρεκής.
'Ἀτρεκέστατα, nom. plur. neut. superl. ab
'ἈΤΡΕΚΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *verus, certus*: q. ab α et τρέω, *trepido*. quia verax intrepidus esse potest.
'Ἀτρεκῶς, et Ion. 'ἀτρεκέως, *verè*: adv. à præc.
'Ἀτρέμα, et 'Ἀτρέμας, adv. *quietè, sine aliquo motu*: ab ἄτρομος, *intrepidus*, quod ab α et τρέω.
'Ἀτρεμέεσθαι, præs. inf. pass. 'ἀτρεμέωσι, 3. pl. sub. act. ab
'Ἀτρεμέω, -ῶ, *immotus maneo*: fut. ήσω. perf. ἠτρέμηκα· ex eod. th.
'Ἀτρεμία, ας, ἡ, *audacia, quies*, q. non trepidatio: ab eod. th.
'Ἀτρεμίζω, fut. ίσω, idem quod ἀτρεμέω.
"Ἄτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immotus, immutabilis, rectus*. Th. τρέπω.
'Ἀτρέπτως, adv. *immutabilitèr, rectè*.
"Ἄτρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus*: ex α priv. et τρέω.
'Ἀτρεὺς, έως, ὁ, *Atreus*, nom. propr.
'Ἀτριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non tritus, inusitatus*: item *inexercitatus, imperitus*. Th. τρίβω.
"Ἄτριπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ac 'Ἀτριβής· item *indomitus*, et *laboris inexpertus*: ab eod th.
"Ἄτριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine capillis*:

"ἄτρῐχᾰ, neut. pl. ex α et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

'Ἀτρομέω, *non tremo*: à seq.

"Ἄτρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus*: ex α et τρομέω, idem quod τρέμω, seu τρέω, *trepido*.

"Ἄτροπος, nom. propr. Parcæ: ex α priv. et τρέπω, *verto*, quod non possit verti et averti. Sumitur et pro *duro*, *aspero*, *immutabili*.

'Ἀτροφέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *tabesco*, *non nutrior*: ab ἄτροφος.

'Ἀτροφῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *alimenti defectus*; item *tabes*, morbus: ab

"Ἄτροφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *impastus*; item *non alens*: ex α et τροφὴ, *alimonia*. Th. τρέφω, *nutrio*.

'Ἀτρῠ́γετος, ε, et Ion. 'ἀτρυγέτοιο, ὁ ϗ ἡ, *sterilis*, *infructuosus*: ex α et τρύγη.

"Ἄτρῡτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *indefessus*, *ingens*: item *purus*, *sine fæce*: ex α et τρύω, *tero*.

'Ἀτρῡτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ: idem quod ἀτειρὴς, ἢ ἄτρυτος, *indomita*: ab eod. th.

'Ἄτρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *invulneratus*, *illæsus*, *inoffensus*: ex α et τιτρώσκω, *vulnero*.

"ΑΤΤᾸ, Atticum pro ἄσσα, ων, τὰ, vel ἅτινα, *aliqua*, *quædam*: ex ἃ et σὰ, Megarensium lingua τινά· vel ab ὅ τι. Nonnulli ἅττα. Et ἀττὰ pro ποτέ.

"Ἄττᾰ, ὁ, *pater*: est enim vocabulum quo juniores compellant senes.

'ΑΤΤᾸΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ, et Atticè ἀττᾰ'γᾶς seu ἀττᾰγᾶς, *avis picto dorso*: interpretatur et *gallinago*; et *rusticula*, et *coturnix*.

'ΑΤΤᾸ'ΚΗΣ, ε, ὁ, vel ἀττᾰκὸς, ε, ὁ, *reptile*, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat.

'Ἀττᾰ'λειᾰ, ᾱς, ἡ, *Attalia*, nomen urbis Heb. *tempus Domini*.

'Ἀττάλλω, *delicatè nutrio*; vide in ἀτάλλω· ab ἀταλὸς, *tener*.

'Ἀττᾰνῖ'της, ε, ὁ, et ἀττᾰνίτης, et ἄττᾰνον, ε, τὸ, *placenta in sartagine fricta*.

'ΑΤΤᾸ'ΡᾸΓΟΙ, ων, οἱ, *pustulæ*, *fragmenta ex pane cocto decidentia*.

'ΑΤΤᾸΤΑΙ', *atat*, interjectio.

'ΑΤΤΕ'ΛᾸΒΟΣ, sive ἀττέλεβος, ε, ὁ, *locustæ species*.

'Ἀττῐκίζω, fut. ῐ'σω, perf. ῐκᾰ, *partes Atheniensium sequor*, *Atticorum dicendi genus imitor*: et

'Ἀττῐκισμὸς, ε, ὁ, *sermo Atticus*, *Attica dialectus*: ab

'Ἀττῐκὸς, ε, *Atticus*, et in f. g. 'Ἀττῐκὴ, ῆς, ἡ, *Attica*, *ager Atticus*. 'Ἀττικὴ πίστις, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant.

'Ἄττον, Att. pro ἆσσον, *propiùs*: id. q. ἐγγύς.

"ΑΙΤΤΩ, *prosilio*: q. ex ἀΐσσω.

'ΑΤΥ'ΖΩ, *terreo*, *perturbo*: f. ύξω. perf. χᾰ. præs. pass. 'ἀτύζομαι, *timeo*, *consterno*: part. 'ἀτυζόμενος, ε, ὁ, *turbatus*, *timens*.

"Ἄτυκτον, ε, τὸ, *infectum*: ex α et τεύχω, *fabricor*, *fio*: perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

'Ἀτυμνᾰ'δης, ε, ὁ, *Atymnades*, nom. propr.

'Ἀτῠχέστᾰτος, *infelicissimus*, superl. in compar. 'ἀτῠχέστερος, ab ἀτυχής· quod ab

'Ἀτῠχέω, -ῶ, -εις, -εῖς, *miser sum*, *non assequor*. Th. τύχη. Hinc

'Ἀτῠ'χημᾰ, ᾰτος, τὸ, *miseria*; dat. pl. ἀτυχήμασιν.

'Ἀτῠχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix*; item *impos voti*.

'Ἀτῠχῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *miseria*, *infortunium*: ab ἀτυχὴς, quod à τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω.

'Ἀτῠχεσᾰ, ης, ἡ, præs. part. f. g. ab ἀτυχέω.

"ΑΥ, *rursùm*, *retrò*, *vice versâ*: αὖτε, et αὖθις, idem.

Αυ, apud Cretenses pro αλ, ut αὐκὰ pro ἀλκὰ, &c.

Αὐαίνω, *sicco*; vide in αὐάνθην.

Αὐᾰλέος, έᾱ, έον, *siccus*, idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco*.

Αὐάνθην, *arefactus sum*, Ion. a. 1. ind. pass. αὐανθεὶς, a. 1. part. pass. ab αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, sive ἀΰω, *arefacio*.

Αὔανσῐς, εως, ἡ, *ariditas*, *tabes plantarum*: est in stirpibus quod in animalibus γῆρας.

Α'ὔᾱ'τᾱ, ᾱς, ἁ, Dor. et Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, *damnum*, *calamitas*.

Αὐγάζω, *illustro*, *illucesco*, *video*, *aspicio*, *intueor*: f. ᾰ'σω. perf. ηὔγᾰκᾰ. aor. 1. ηὔγᾰσᾰ. præs. pass. αὐγάζομαι, *illustror*, item *video*, *aspicio*, *intueor*: perf. pass. ηὔγασμαι. Ab αὐγή.

Αὐγάσδεο, Dor. pro αὐγάζεο, et hoc Ion. pro αὐγάζε, *inspice*, præs. imperat. pass. verbi αὐγάζομαι, *video*.

Αὐγᾰ'σεαι, *respicies*, Ion. pro αὐγᾰ'σῃ, 2. pers. f. 1. m. ab αὐγάζομαι, *video*.

Αὔγασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *splendor*: ab αὐγάζω.

Αὐγασμὸς, ε, ὁ, idem: et ab eod.

ΑΥΓΗ', ῆς, ἡ, *splendor*, *lux*, *radius*, *diluculum*: q. ab αὔω, *splendeo*.

Αὔγεστος, *Augustus*, Lat. *augens*. Σεβαστός.

Αὐδάξασθαι, Ion. pro αὐδήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

Αὐδᾰ'σομαι, Dor. pro αὐδήσομαι, f. 1. m. verbi αὐδάομαι, *loquor*. Sic αὐδᾰ'σᾱς, ᾶσᾰ, Dor. pro αὐδήσᾱς, a. 1. part. act. ab

Αὐδᾰ'ω, f. ήσω, perf. ηὔδηκᾰ, *loquor*; item *alloquor*: ab

ΑΥ'ΔΗ', ῆς, ἡ, *vox*, *oratio*, *sermo*, *nuncium*; q. ab αὔω, *clamo*.

Αὐδήεις, εσσᾰ, εν, *voce præditus*, *vocalis*: ab αὐδή.

Αὐδήσασχ' pro αὐδήσασκε, pro ηὔδησε, *vociferabatur*, aor. 1. ind. act. Ion. per Epenthesin τε ασκ. ab αὐδάω.

Αὐερῠ'ω, f. ῠ'σω, aor. 1. αὐέρῠσᾰ, *retraho*, *reduco*, *iterum extraho*. Ex αὖ et ἐρύω.

Αὔην, acc. sing. f. g. ab αὖος, η, ον, *siccus*. Th. αὔω, *sicco*.

Αὖθ' pro αὖθῐ vel αὖθις, *rursus*, et pro ἔπειτα, *deinde*, ab αὖ, idem. Atticè scribitur per θ, Ion. verò per τ.

Αὐθᾰ'δειᾰ, et Αὐθᾰδῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *arrogantia*, *morositas*, *amor sui*, *pertinacia*. Ab

Αὐθᾰ'δης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἀδῶν, *sibi placens*, *qui seipsum admiratur*, *superbus*, *contumax*; ex αὐτὸς, *ipse*, et ἁδέω, *placeo*: τ mutato in θ, ob sequentem aspiratam.

Αὐθᾰδῐάζω, f. ᾰ'σω, *contumacem reddo*: et αὐθᾰδῐάζομαι, *pertinacitèr resisto*: ab αὐθαδία.

Αὐθᾰδῐζομαι, f. ῐ'σομαι, *insolentèr ago*: ab αὐθάδης.

Αὐθαίρετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *voluntarius*: ex αὐτὸς et αἱρετος, q. v. Hinc

Αὐθαιρέτως, adv. *spontè*, *ultrò*.

Αὐθέκαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *justus*, *severus*. Th. ἕκαστος.

Αὐθεντέω, -ῶ, *autoritatem usurpo in aliquem*, cum genit. *autorem me præbeo*: f. ήσω. perf. ηὐθέντηκα. Ab

ΑΥ'ΘΕ'ΝΤΗΣ, ε, ὁ, *qui suâ manu se perimit*: q. αὐτοέντης, idem quod αὐτοφόνος, *qui suâ manu cædem infert*: *autor cædis*, et *autor quilibet*: ex αὐτὸς, *ipse*, et ἔντεα, τὰ, *arma*: item *dominus*. Eurip. Supplic. 412. 442. ab αὐτὸς et ἵεσθαι, q. αὐτὸν ἐντὸς, *se mittentis*, *qui seipsum mittit ad*

negotia, qui liberâ est potestate.
Αὐθεντικὸς, ὴ, ὸν, *authenticus:* à præc.
Αὐθεντικῶς, adv. *cum autoritate.*
Αὐθήμερον, adv. *eo ipso die.* Ab
Αὐθήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *eodem die factus, qui est ejusdem diei.* Th. ἡμέρα.
Αὖθι, per Syncop. pro αὐτόθι, *illic, istic, ibi, hic;* item *huc:* et interdum pro ἔπειτα, *deinde.*
Αὐθιγενὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *indigena, in aliquo loco natus.* Th. γίνομαι, *nascor.*
Αὖθις, Ion. αὖτις et αὖθι, tum αὖτε, *rursus.* pro αὖ.
Αὐΐαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *clamosus,* vel *clamans ut canes latrantes:* ab αὖ et ἰάχω, *clamo.*
Αὐλαία, ας, ἡ, *aulæum, cortina:* ab αὐλή.
Αὐλαῖος, αία, αῖον, *ad aulam pertinens.*
Αὐλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὸς, *tibia.*
ΑΥ̓͂ΛΑΞ, ακος, ἡ, *sulcus;* acc. sing. αὔλακ᾽ pro αὔλακα. Hinc αὐλακίζω, *sulco.*
Αὐλάρχης, ου, ὁ, *aulæ præfectus.*
Αὐλεία, ας, ἡ, *aulæ janua.* Th. αὐλή, *aula.*
Αὔλειον, τὸ, *vestibulum.*
Αὔλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vestibularis.*
Αὐλέω, *tibiâ cano:* f. ήσω. perf. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia.*
Αὐλικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *aulicus,* qui est ex principis aulâ. Th.
ΑΥ̓ΛΗ', ῆς, ἡ, *AULA, domus regia: locus subdialis, atrium, stabulum.* Hinc Angl. HALL.
Αὐλησεῦντι, Dor. pro αὐλήσουσι, *tibiâ ludent,* 3. pl. f. 1. ind. act. verbi αὐλέω.
Αὔλησον, a. 1. imperat. act. ab αὐλέω.
Αὐλητὴς, οῦ, ῇ, ὁ, *tibicen:* ut et αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem: et in f. g. αὐλητρὶς, ίδος, et αὐλῆτις, ιδος, ἡ. Th. αὐλὸς, *tibia.*
Αὐλητικὴ, ῆς, ἡ, *ars canendi tibiis:* à seq.
Αὐλητικὸς, ὴ, ὸν, *ad tibicinem pertinens, tibiarum peritus:* ab eod. th.
Αὐλίδος, gen. sing. ab Αὐλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.
Αὐλίζομαι, *diversor, stabulor:* imperf. ηὐλιζόμην, ου, ετο: item *pernocto:* f. ίσομαι. perf. ηὔλισμαι. aor. 1. pass. ηὐλίσθην. Th. αὐλὴ, *aula, stabulum.*
Αὖλιν, vel -ιδα, acc. sing. ab
Αὖλις, ιδος, ἡ, *castra, tentorium.* Th. αὐλὴ, *aula.* Est et
Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.
Αὔλιον, ου, τὸ, *stabulum.* Th. αὐλή.
Αὐλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab
Αὐλίσκος, ου, ὁ, *parva tibia.* Th. αὐλός.
Αὐλομανέω, *tibiis ad insaniam modulor.*
ΑΥ̓ΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tibia, fistula:* item piscis qui *onax,* sive *dactylus,* dicitur. q. ab αὔω, vel ἄω, *flo.* Hinc αὐλέω, αὐλητὴρ, &c.
Ἄϋλος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. q. ἀσώματος, *materiæ expers:* ab α et ὕλη, *materia.*
Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, *vallis, convallis, planities, pratum.*
Αὐλωνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vallis figuram habens.*
Αὐλώπιδι, dat. sing. ab
Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, *galea:* ab αὐλωπὸς, *fistulæ instar:* ex αὐλὸς, *tibia,* vel *quicquid oblongum est,* et ὢψ, *oculus,* quod ab ὄπτομαι.
Αὐξάνω, *augeo, cresco:* f. αὐξήσω. perf. ηὔξηκα. a. 2. ηὔξανον. perf. pass. ηὔξημαι. a. 1. pass. ηὐξήθην. a. 1. pass. sub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. pass. αὐξηθῆναι. Th. ἀέξω.
Αὖξε, *adjuva,* præs. imperat. act. αὔξει, 3. sing. præs. ind. act. ab αὔξω, *augeo.* αὔξεται, *augetur,* 3. sing. præs. ind. pass. ab αὔξομαι, ab eod. th.
Αὐξηθεὶς, a. 1. part. pass. vide seq.
Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. αὐξηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Th. ἀέξω.
Αὔξησις, εως, ἡ, *incrementum:* in dat. plur. αὐξήσεσι, ab eod. verbo et th.
Αὔξηται, *crevit,* Ion. pro ηὔξηται, 3. sing. perf. ind. pass. ab αὐξάνω, *cresco.*
Αὐξητικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui augetur;* item *augens:* ab eod. th.
Αὐξόμενος, *crescens,* præs. part. med. ab
Αὔξω, f. αὐξήσω, perf. ηὔξηκα, *augeo, amplifico, cumulo:* idem quod th. ἀέξω.
Αὐόνη, ης, ἡ, *clamor;* item *siccitas:* ab αὔω, *clamo,* vel *sicco.*
Αὖος, αὔα, αὖον, *aridus:* ab αὔω, *sicco.*
Αὐότερος, *siccior,* compar. ab αὖος.
Ἄϋπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insomnis:* q. ἄνευ ὕπνου· ex α pr. et ὕπνος, *somnus.*
ΑΥ̓͂ΡΑ, vel αὔρα, ας, ἡ, *ventus levior, aura;* dat. pl. αὔραισιν.
ΑΥ̓͂ΡΙΟΝ, *cras, crastino die:* adv. q. ab αὔω, *luceo.* Est lux sequentis diei.
Ἀῦσαι, a. 1. inf. act. verbi αὔω, *clamo.*
Ἄϋσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀΰω, per Dialysin pro αὔω, *clamo.* Sic ἄϋσαν, pro ἤϋσαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Αὐσταλέος, έα, έον, *siccus, squalidus:* idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco.*
Αὐστηρία, ας, ἡ, *austeritas:* à seq.
ΑΥ̓ΣΤΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *austerus, severus.*
Αὖτ᾽, pro αὖτε, *rursus.*
Ἀῦτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, *pugna,* quod vide. At Αὐτὰ, *illa, ipsa,* pro ἑαυτά.
Αὐτάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sibi nuntius:* ex αὐτὸς et ἀγγέλλω.
Αὐτάγητος, vel αὐτάγετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sui ipsius admirator:* seipsum ἀγάμενος, i. e. *mirans.*
Αὐτάγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à seipso collectus, sumptus et electus.* Αὐτάγρετα, ων, τὰ, *ultrò oblata.* Ex αὐτὸς et ἀγείρω, *congrego.*
Αὖται, pl. num. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
Αὐτὰν, acc. sing. f. g. Dor. pro αὐτὴν, *ipsam.*
Αὐτάνδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cum ipsis viris:* ex αὐτὸς et ἀνήρ.
ΑΥ̓ΤΑ'Ρ, *sed, dein, autem, cæterùm:* hinc Angl. AFTER, manâsse videatur: q. αὖτε ἄρ.
Αὐτάρκεια, ας, ἡ, *sufficientia.* Ab αὐτάρκης.
Αὐταρκέω, ῶ, *sufficio, satis sum:* ab
Αὐτάρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *contentus, sibi sufficiens:* ex αὐτὸς et ἀρκέω.
Αὐτάρκως, *satis:* à præc.
Αὐτᾶς, gen. sing. f. Dor. pro αὐτῆς.
Αὐτᾶν, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, *ipse.*
Αὖτε, adv. *rursus, iterùm, porrò.* Th. αὖ, *rursum.*
Αὐτέη, έης, Ion. pro αὐτὴ, ῆς, *ipsa:* ab αὐτός.
Αὐτεξούσιος, ὁ καὶ ἡ, *qui sui juris,* vel *suæ est potestatis:* ex αὐτὸς et ἐξουσία, *potestas,* quod ab ἔξεστι, *licet.* Hinc
Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, *libera potestas.*
Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ipse indicans, sponte pollicens, non rogatus:* ex αὐτὸς et ἐπαγγέλλω, *annuntio.* Th. ἀγγέλλω.

Ἀῦτευν, Dor. pro ἤϋτευν, *resonabant*: 3. pl. imperf. ind. act. ab

Ἀϋτέω, *clamo*: fut. ήσω. perf. ἠΰτηκα· ab αὔω, idem.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, f. g. pl. num. ab αὐτός.

Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, *clamor, vox pugnæ commissæ*: et ex consequenti pro *pugna*. Th. αὔω, *clamo*.

Αὐτήγε, pro αὐτὴ, *ipsa*: Att. ab αὐτός.

Αὐτήκοος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui suis auribus quid audivit*: interdum *qui sui est juris*. Ex αὐτὸς et ἤκοα, perf. med. verbi ἀκούω.

Αὐτῆμαρ, *eodem die*: ab αὐτὸς et ἦμαρ, τὸ, pro ἡμέρα.

Αὐτῆς, Ion. pro αὐταῖς, dat. pl. f. g. ab αὐτός.

Αὖτι, pro αὐτόθι.

Αὐτίκ', et αὐτίχ', pro

Αὐτίκα, *statim, actutùm*: adv. ab αὐτός· ὁ αὐτίκα, *præsens, momentaneus, subitus*; τὸ αὐτίκα, *in præsentiâ*; αὐτίκα νυκτὸς, *statim nocte*, i. e. quum advesperâsset; ὡς αὐτίκα, *quàm celerrimè*: αὐτίκα δὴ, et αὐτίκα γέτοι, *principio*, vel *jamprimùm*; αὐτίκα μάλα et δὴ μάλα, *quamprimùm, confestim, brevi admodùm, propedièm*.

Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. *rursum, post, deinceps*. Th. αὖ, *rursus*.

Ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, *halitus, spiritus, vapor*: q. ab αὔω, *spiro*.

Ἀϋτμὴν, ένος, ὁ, idem.

Αὐτὸ, *ipsum*, absque ν, Att. εἰς τὸ αὐτὸ, *in unum, in idem, paritèr*: κατὰ τὸ αὐτὸ, *simul*: ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *in eundem* vel *in unum locum*: αὐτὸ μόνον, *duntaxat*: καὶ αὐτὸ δὴ τὸ τοῦτο, *id ipsum est, sicque res habet*.

Αὐτοβοᾶν, *testari de seipso, suâ voce seipsum prædicare*. Th. βοάω.

Αὐτοβοεὶ, *statim*, ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.

Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, *hic profectò, ad eundem locum*.

Αὐτογένεθλος, et Αὐτογενὴς, Αὐτογένετος, et Αὐτόγονος, *ipse per se genitus, à seipso ortum habens, ingenitus*, i. e. æternus. Th. γείνομαι.

Αὐτόγραφον, ου, τὸ, *manu propriâ scriptum*. Th. γράφω.

Αὐτόγυον, ου, τὸ, pars aratri quod *dentale* vocatur; lignum sc. quo vomer includitur. Ex αὐτὸς et γύα, vel γυία, *arvum*.

Αὐτοδιάκονοι, *sibi ipsis inservientes*. Et

Αὐτοδιάκονία, *sui ipsius famulitium*: ex αὐτὸς et διάκονος, quod à διὰ et κονέω, *festino*.

Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *seipso doctus, suâpte naturâ aliquid faciens*. Ex αὐτὸς et διδάσκω.

Αὐτόδιον, adv. *in ipso adventu, statim, e vestigio*. Ex αὐτὸς et ὁδός.

Αὐτοέντης, ου, ὁ, *interfector, qui vel aliis vel sibi manum infert*: ex αὐτὸς et ἵέω, vel ἵημι, *mitto*.

Αὐτοετεὶ, adv. τῷ αὐτῷ ἔτει, *eodem anno*.

Αὐτόετες, idem.

Αὐτόθι, et αὐτόθεν, adv. *ex hoc ipso loco*, vel *tempore*: *hinc, indè, illico*; οἱ αὐτόθεν, *illic habitantes*: q. ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χρόνου.

Αὐτόθι, *ibi, illic*, adv. ab αὐτός.

Αὐτοῖο, gen. Ion. pro αὐτοῦ, ab αὐτός.

Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, *frater germanus*: i. e. ex utroque parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, *soror germana*. Ab αὐτὸς, κάσις, et γνητὸς, pro γενητὸς, quod à γείνομαι.

Αὐτοκατάκριτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *suopte judicio condemnatus*: ex αὐτὸς et κατακρίνω, *condemno*. Th. κρίνω.

Αὐτοκέλευστος, ου, ὁ ἢ ἡ, *injussus, suâ sponte*. Et

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *qui sponte suâ quid facit*: ex αὐτὸς et κέλω seu κέλομαι, *jubeo*.

Αὐτοκρατορικὸς, ἡ, ὸν, *ex libero arbitrio veniens, imperialis*: ab

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, *imperator, qui sui juris est, legatus*: acc. pl. αὐτοκράτορας. Ex αὐτὸς et κρατέω, *imperium obtineo*. Th. κράτος.

Αὐτολεξεὶ, adv. *ad verbum, de verbo ad verbum*.

ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ, η, ον, vel ου, ὁ ἢ ἡ, *spontaneus, ultroneus*: ex αὐτὸς et μάω, *desidero*, vel μάτην, *facilè*, quod ipsum à se *temerè, sine consilio* venit. Hinc αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, *spontaneum arvum*, h. e. ager inaratus ferebat fruges. αὐτόματοι, *spontè venientes*. αὐτόματα, *quæ per se moventur*, ut horologia.

Αὐτομάτως, *spontè*, adv. à præc.

Αὐτομέδων, *Automedon*, nom. propr.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, *qui vel quæ mores matris refert*; item *eâdem matre natus*.

Αὐτομολέω, f. ήσω, perf. ηκα, *transfugio*: ex

Αὐτόμολος, ὁ ἢ ἡ, *transfuga*: ex αὐτὸς et μολέω, *vado*.

Αὐτονόη, ης, ἡ, propr. nomen mulieris, filia Cadmi: *quæ* sc. *ipsa intelligit*: à νόος, νοῦς.

Αὐτονομέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, *meis legibus utor*: ab αὐτόνομος.

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. *sui juris*.

Αὐτόνομος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui suis legibus vivit*: ab αὐτὸς et νόμος.

Αὐτονυχὶ, adv. *eademipsa nocte*. Ex αὐτὸς et νύξ.

Αὐτοπαγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *per se compactus*: ex αὐτὸς et πήγνυμι, *fingo*.

Αὐτόπιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, *per se fidem faciens sine argumentis*. αὐτόπιστον, *per se credibile, per se notum*. Ex αὐτὸς et πιστὸς, quod à πείθω.

Αὐτοπόνητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *per se elaboratus*: ex αὐτὸς et πονέω, *laboro*.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, *spectator, testis oculatus*, qui ipse vidit: ex αὐτὸς et ὀπτάνω, *video*. Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόῤῥυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *spontè fluens*: ex αὐτὸς et ῥέω, *fluo*.

ΑΥΤΟΣ, ἡ, ὁ, *ipse, a, um*, modò demonstrativum, modò relativum: præposito articulo *idem*: interdum παρέλκει. q. ab οὗτος. v. sub αὐτό.

Αὐτοσταδία, ας, ἡ, *pugna stataria, statio in proprio loco*: ex αὐτὸς et στάδιος, *stabilis*. Th. ἵστημι, *sto*.

Αὐτόστολος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui ipse sibi navis est*, sc. de natante: ex αὐτὸς et στέλλω, *apto*.

Αὐτοσχεδία, sc. μάχη, *pugna quæ cominus fit*: ab αὐτοσχέδιος, q. v.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, *ex tempore facio et tumultuariè, temerè seu consultè ago*.

Αὐτοσχεδίασμα, ματος, τὸ, *opus ex tempore factum*: à præced.

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ἡ, ὸν, *extemporalis*: ab eod.

Αὐτοσχεδὶη μίξαι, *cominùs miscere*.

Αὐτοσχέδιος, ία, ον, et ου, ὁ ἢ ἡ, *ex tempore factus, rudis, tumultuarius*. Ex αὐτὸς et σχέδιος.

Αὐτοσχεδίως, adv. *ultrò, sine curâ, extempore*.

Αὐτοσχεδὸν, seu -δὰ, vel -δίην, *propè, cominùs*: quod ex αὐτὸς et σχεδόν.

Αὐτότατος, *ipsissimus*: ab αὐτός.

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perficiens*, et *perfectus*, *absolutus*, *sufficiens*; item *suis qui sumptibus aliquid facit*, *vivit*, *suis qui utitur vectigalibus*: ex αὐτὸς et τέλος, *finis*, *sumptus*, et *vectigal*.
Αὐτῦ, *ibi*, per Sync. pro αὐτόθι.
Αὐτῦ, αὐτῷ, αὐτὸν, pro ἑαυτῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.
Αὐτεργέω, ῶ, f. ήσω, *per me facio*. Et
Αὐτεργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui per se operatur*; item *opifex*: ab αὐτὸς et ἔργον, *opus*.
Αὐτόφιν, adv. Poët. pro αὐτοῦ, sed semper cum præp.
Αὐτόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà cum suo cortice*: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.
Αὐτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *suâ sponte natus*: ut et
Αὐτόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ex αὐτὸς et φύω, *gigno*.
Αὐτόφωρον, ου, *ipsum furtum*, *flagrans facinus*; item *ipsum factum*: ex αὐτὸς et φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*. ἐπαυτοφώρῳ pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, *in ipso facto*.
Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, *qui aliquid suâ manu facit*: vel *se ipsum manu suâ interficit*: et hinc
Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρίᾳ, *manu propriâ*: ex αὐτὸς et χεὶρ, *manus*.
Αὐτόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *indigena*, *vernaculus*: αὐτόχθονες ἄνδρες, αὐτόχθονα ἔθνεα, *gentes indigenæ*, *qui in aliquâ regione sunt natæ*: ex αὐτὸς et χθὼν, *terra*.
Αὐτοχοώνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *veluti suâ sponte fusus*, *ingens*: ex αὐτὸς et χῶνος, *fornax fusoria*; quod ex χέω, *fundo*.
Αὐτόχρημᾰ, *reipsâ*, *reverà*, *planè*, adv. ex αὐτὸ et χρῆμα.
Αὐτόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sponte fusus*: ex αὐτὸς et χέω, *fundo*.
Αὐτόχωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod αὐτοχόωνος.
Αὐτοψεὶ, adv. *ipso aspectu*. Ex
Αὐτοψίᾰ, ας, ἡ, *proprius aspectus*, *oculata fides*: ex αὐτὸς et ὄψις, quod ab ὄπτομαι.
Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, *ipse*: et in dual. αὐτὼ, *ipsi*: sed αὐτῶ, gen. sing. Dor. pro αὐτῦ· vel αὐτόθι, *illic*.
Αὑτῷ, dat. sing. contr. pro ἑαυτῷ, *sibi ipsi*.
Αὔτως, adv. *frustrà*, item *similitèr*. pro ὡσαύτως. Th. αὐτός.
Αὐφενᾰ, Æol. pro αὐχένᾰ. Et
Αὐχέν', pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, *cervix*.
Αὐχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cervicalis*: ab eod.
ΑΥ'ΧΕ'Ω, *glorior*: fut. ήσω. perf. ηὔχηκᾰ, quasi ab αὐχὴν, *elatâ cervice me jacto*.
Αὔχη, ης, ἡ, quod à Poët. καύχη, seu καύχα, ας, ᾶ, Dor. *jactantia*, *gloriatio*: hoc pro καύχησις, idem. Th. καυχάομαι, *glorior*.
ΑΥ'ΧΗ'Ν, ένος, ὁ, *cervix*, *locus angustus*: acc. sing. αὐχένα.
Αὐχμέω, f. ήσω, *squaleo*: ab αὔω.
Αὐχμηρὸς, ᾱ, ὸν, *obscurus*, *squalidus*.
Αὐχμόομαι, *squaleo*.
ΑΥ'ΧΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *siccitas ex vehementi æstu*, *squalor*: quasi ab αὔω, *sicco*, Epenthesi literæ χ.
Αὐχμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *æstuosus*, *aridus præ æstu*, *sordidus*, *squalidus*: à præc.
'Αΰω, per Dialysin idem quod αὔω, *clamo*.
ΑΥ"Ω, fut. αὔσω, perf. ηὖκᾰ, *sicco*, *arefacio*, *accendo*: (in quâ significatione quidam scribunt potiùs αὔω, cum aspero.) Item αὔω, et per Dialysin ἀΰω, *clamo*, *resono*, *boo*, *splendeo*, *flo*: ab ἄω, *spiro*.
'Αφ' pro ἀπὸ, *ab*.
'Ἀφᾰγνίζειν, *consecrare*, *purificare*, *expiare*, *spoliare*: ab ἀπὸ et ἁγνὸς, *purus*.
'Ἀφαιρεθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. ἀφαιρεῖται, 3. sing. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω.
'Ἀφαίρεμᾰ, ἄτος, τὸ, *ablatio*, *separatio*, *detractio*: ἀφαιρέμᾰτα, *partes quæ à victimis auferuntur*: ab ἀφαιρέω.
'Ἀφαίρεσῐς, εως, ἡ, *exemptio*, *ablatio*: ab
'Ἀφαιρέω, -ῶ, *aufero*, *adimo*: fut. ήσω. perf. 'ἀφῄρηκᾰ. a. 1. 'ἄφῄρησᾰ. a. 2. 'ἀφεῖλον. præs. pass. 'ἀφαιρέομαι, ῦμαι, *auferor*. perf. pass. 'ἀφῄρημαι. aor. 1. pass. 'ἀφῃρέθην. f. 1. pass. 'ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. 'ἀφειλόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. 'ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. aor. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio*.
'Ἀφαιρήσεσθαι, fut. 1. inf. m. præced.
"Ἀφαιςος, ω, vel οιο, ὁ, Dor. pro "Ἡφαιςος, ου, ὁ, *Vulcanus*.
'ἈΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *species leguminis*: item oppidum Libyæ.
"Ἀφᾰλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine cono*, *aut cristâ*: ex α et φαλὸς, *splendidus*, *conus galeæ*.
'Ἀφάλλομαι, *insilio*, *salto*.
'Ἀφαμαρτᾰ́νω, *aberro*, *privor*: ex ἀπὸ et ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.
'Ἀφᾰ́μαρτε, *aberravit*: 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.
'Ἀφᾰμαρτοεπὴς, ὲς, *aberrans in verbis a veritate et a modo*: *gerro*, *nugator*. Ex ἀπὸ, ἁμαρτάνω et ἔπος.
'Ἀφανδᾰ́νω, *displiceo*, *offendo*. Ex ἀπὸ et ἁνδάνω.
'Ἀφᾰ́νειᾰ, ας, ἡ, *obscuritas*, *incertitudo*. Et
'Ἀφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, τὸ ἀφανὲς, *obscurus*, *non manifestus*, *incertus*: undè ἀφανῶς, adv. ex α et φαίνω, *ostendo*.
'Ἀφανίζω, *ab aspectu removeo*, *tollo*, *aufero*, *aboleo*, *obscuro*, *depravo*: f. ῐ́σω. perf. ἠφᾰ́νῐκᾰ. præs. pass. 'ἀφᾰνῐ́ζομαι, *evanesco*. perf. pass. ἠφᾰ́νισμαι. a. 1. pass. ἠφᾰνίσθην. f. 1. ind. pass. 'ἀφᾰνισθήσομαι. Ex α et φαίνω, *ostendo*.
'Ἀφᾰνισμὸς, ῦ, ὁ, *evanescentia*, *interitus*: 'ἀφᾰ́νῐσῐς, εως, ἡ, *abolitio*: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω.
"Ἀφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non conspicuus*, *non apparens*. et hinc 'ἀφάντως, et "ἄφαντον, *obscurè*, *clanculum*. 'ἀφᾰνῶς, idem. Ex α priv. et φαίνω, *ostendo*.
'Ἀφάπτω, f. -άψω, perf. 'ἀπῆφᾰ. perf. pass. 'ἀφῆμμαι, Ion. 'ἀπάμμαι, *suspendo*: undè 'ἀπαμμένος, *suspensus*: item *applico*, *admoveo*: ab ἀπὸ et ἅπτω, *necto*.
"ἈΦᾸΡ, *statim*, *citò*, *facilè*: q. ab ἀφὴ, id est, *ipso tactu*; vel ab α, *simul*, et φάω, *dico*.
'Ἀφᾰρεὶ, pro ἄφαρ, Ion.
'Ἀφᾰρῆᾰ, acc. sing. ab 'ἀφᾰρεὺς, ῆος, ὁ, *Aphareus*, nom. propr. viri.
'Ἀφᾰρητῐ́δαι, Poët. pro 'Ἀφᾰρεῖδαι, ῶν, οἱ τῦ 'Ἀφαρέως παῖδες, *filii Apharei*.
'ἈΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *arbor semper virens*.
'Ἀφαρπάζω, f. ᾰ́σω vel ᾰ́ξω, *surripio*, *abripio*.
'Ἀφᾰ́ρτερος, ου, ὁ, *celerior*, compar. ab ἄφαρ, *citò*.
'Ἀφᾰσῐ́ᾰ, ας, ἡ, *loquendi impotentia*, *obmutescentia*, *stupor*: ex α et φημὶ, seu φάω, *dico*. Poëtæ dicunt ἀμφασίη, metri causâ.
"Ἀφᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis*, *non dicendus*; item *incelebris*: et ἄφᾰτοι, pl. num. *non clari*: ex α priv. et φατὸς, *dicendus*, quod à φημὶ, seu φάω, *dico*.
'Ἀφᾰ́τως, *AFFATIM*, *abundè*: adv. ab ἄφατος.

Ἀ*ΦΑΥΡΟ'Σ*, ρὰ, ρὸν, *imbecillis, debilis :* in comp. ἀφαυρότερος. superl. ἀφαυρότατος, *imbecillimus :* q. ex α intens. et φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, *vilis.* Alii à παῦρος, *paucus,* π in φ mutato, quasi robore parvus.

Ἀφαύω, f. αύσω, *sicco, uro, inediâ exaresco.* Th. αὔω, *sicco.*

Ἁφάω, f. άσω, *palpo, contrecto, tango :* ἁφόωντα, Poët. pro ἁφῶντα : ab ἁφὴ, *tactus,* quod ab ἅπτομαι.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obscurus, cæcus :* ex α et φέγγος.

Ἀφεδρῇ, *suffoceris :* imprecantis est.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, *latrina :* ex ἀπὸ et ἕδρα, *sella.* ἄφεδρος, ȣ, ὁ, *menstrua mulierum purgatio.* Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt *rectum intestinum.*

Ἀφέητε, *dimiseritis,* Ion. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεθεὶς, *dimissus,* a. 1. part. pass. ἀφέθην, ης, η, *relictus sum,* a. 1. ind. pass. ἀφεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ἀφεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀφεθήσομαι, et in 3. pl. ἀφεθήσονται, f. 1. pass. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

Ἀφειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. *non parcè, liberalitèr.* Ab

Ἀφειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non parcens, profusus.* et ἀφειδήσαντα, *securum,* acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, *non parco :* ex α priv. et φείδομαι, *parco.*

Ἀφειδία, ας, ἡ, *non parcere, crudelitas :* qu. *imparsimonia :* ab ἀφειδὴς, *non parcens :* ex eod. th.

Ἀφείθην, et in 3. pl. ἀφείθησαν, *dimissi sunt,* a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

Ἀφεῖλε, *abstulit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ἀφείλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio.*

Ἀφεῖμαι, *dimissus sum,* perf. pass. ab ἀφίημι. perf. part. ἀφειμένος. Th. ἵημι, *mitto.*

Ἀφεῖμεν, *omisimus :* volunt esse 1. pl. a. 2. ind. act. pro ἀφέμεν, ab ἄφην, verbi ἀφίημι. sed ibi scribendum ἄφεμεν. Mallem ergò dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφέμεν, Ion. et Poët. dicitur in a. 2. inf. act. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

Ἀφεῖναι, *dimisisse,* a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεὶς, έντος, et in f. g. ἀφεῖσα, *derelinquens,* a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, *abstinendum est :* ab ἀπέχομαι, *abstineo.* Th. ἔχω.

Ἀφελγύνω, f. υνῶ, perf. υγκα, *lædo :* ab ἀφελεῖν γυῖα.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, *simplicitas :* ab ἀφελής.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖται, 3. sing. f. 2. m. et

Ἀφέλεσκον, Ion. aor. ab ἀφαιρέω.

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, *aufertis,* Ion. pro ἀφείλεσθε, 2. pl. a. 2. m. ἀφειλόμην, ȣ, ετο, verbo ἀφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω.

Ἀφέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀφαιρέω.

Ἀ*ΦΕΛΗ'Σ*, έος, ὁ ϗ ἡ, *simplex, tenuis.*

Ἀφέλκω, f. ξω, *abstraho :* ex ἀπὸ et ἕλκω.

Ἀφελόμην, Ion. pro ἀφειλόμην, a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, *simplicitas,* idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφελής.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, *aufero.*

Ἀφελὼν, *auferens,* a. 2. part. act. ab eod. th.

Ἀφελῶς, *simpliciter, nudè,* adv. ab ἀφελής.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, *idipsum quod dimittitur, dimissio :* ab ἀφίημι.

Ἀφέμενος, *derelinquens, dimittens,* part. a. 2. m. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

Ἄ*ΦΕΝΟΣ*, ȣ, ὁ, vel τὸ, et per Syncop. ἄφνος, ȣ, vel εος, τὸ, *divitiæ, opes, reditus,* propriè *unius anni :* qu. ἀφ' ἑνὸς ἔνȣ, *uno anno collectum.*

Ἀφέντι, *derelinquenti,* dat. sing. a. 2. part. act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίημι.

Ἀφέξω, εις, ει, *abstinebo,* f. 1. ind. act. ab ἀπέχω, f. ξω. Th. ἔχω.

Ἀφέρπω, f. ψω, perf. φα, *subrepo, serpendo abeo :* serpentis proprium. Th. ἕρπω, *serpo.*

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω, f. 1. ind. act. verbi ἀφέρπω, q. v.

Ἄφες, έτω, *sine, remitte ;* et in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, *sino.*

Ἄφεσις, εως, ἡ, *remissio, dimissio :* ab ἀφίημι.

Ἀφεςαίη, Poetico more, pro ἀφιςαίη, 3. sing. præs. opt. act. ab ἀφίςημι, pro ἀφίςημι, *discedo.*

Ἀφεςαίην, *dimitterem :* Poët. pro ἀφιςαίην, præs. opt. act. ab ἀφίςημι.

Ἀφεςᾶσι, *cessant,* 3. pl. præs. ind. act. pro ἱςᾶσι, ab ἵςημι, nam aliquando per ε reduplicatur, undè est ἕςαμεν, et opt. ἑςαίην, &c. Vel ἀφεςᾶσι, pro ἀφεςήκασι, 3. pl. perf. ind. act. Th. ἵςημι, *sto.*

Ἀφέςατε, per Syncop. pro ἀφεςήκατε, perf. ind. act. 2. pl. ab ἀφίςημι.

Ἀφέται, ων, αἱ, locus ita dictus ; q. d. *dimissæ.* Sunt qui τὸ ἀφιέναι vertant *in altum vela dare.* Stephan. Ἀφέται dicit esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, *dimittite :* 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi ἀφίημι. Undè et

Ἀφετέον, *dimittendum est,* adv. positivum.

Ἄφετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dimissus, liber, absolutus ;* item *sacer ;* item *oppositus, rejectaneus :* ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ et ἵημι.

Ἀφέψω, vel -έω, f. ἀφεψήσω, *decoquo :* et indè ἀφέψημα, *decoctum,* et ἄφεψις, *decoctio :* ex ἀπὸ et ἕψω, *coquo.*

Ἀφέωκα, Att. pro ἀφεῖκα, 1. sing. perf. ind. act. et

Ἀφέωνται, 3. plur. perf. pass. Att. pro ἀφεῖνται. ab ἀφίημι, *remitto.*

Ἀφεώρα, *prospectabat :* Att. pro ἀφώρα, 3. sing. imperf. act. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, *video.*

Ἁφὴ, ῆς, ἡ, *commissura ;* item *tactus :* à perf. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, *tango.*

Ἀφηγέομαι, -ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, perf. ημαι, *duco, impero :* part. præs. med. ἀφηγȣ́μενος, *ducens, dux, princeps :* item *narro, commemoro :* ex ἀπὸ et ἡγέομαι.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, *memoria :* et idem quod ἀφήγημα, ατος, τὸ, *narratio :* à perf. pass. præced. verbi.

Ἀφῆκα, aor. 1. ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ, aor. 2. ind. ἀφῆτε, 2. pl. aor. 2. subj. act. ab ἀφίημι, *remitto.*

Ἀφήλατο, *desiliit,* 3. sing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *salio.*

Ἄφημαι, part. ἀφήμενος, *seorsum* vel *procul sedeo.* Ex ἀπὸ et ἧμαι.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, *aberravi,* a. 2. ind. act. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco.*

Ἀφημμένος, ȣ, ὁ, *suspensus, pendens,* perf. part. pass. ab ἀφάπτω. perf. pass. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, *tango.*

Ἀφηνιάζω, f. ά'σω, perf. ακᾰ, *habenas detrecto et excutio, frena non patior, contumax sum, non pareo.* Ex ἀπὸ et ἡνία, *frenum.*

Ἀφηρεόμην, -ἔμην, -έϛ, -ἔ, -έετο, -εῖτο, *auferebam,* imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, -ἔμαι. Th. αἱρέω, -ῶ, *capio.*

Ἀφηρέθην, a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, *aufero.*

Ἀφήτορος, gen. sing. ab

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, *emissor, jaculator:* ab ἀφίημι, *emitto.* Th. ἵημι.

Ἄφθαι, ῶν, αἱ, *ulcera maligna in oris superficie:* q. παρὰ τὸ ἅπτω, *accendo.*

Ἀφθαρσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *immortalitas, incorruptibilitas:* ex α negat. vel priv. et φθάρσις, *corruptio.* Th. φθείρω, *corrumpo.*

Ἄφθαρτος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *incorruptibilis, immortalis:* ab α negat. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, *sine,* et φθαρτὸς, quod ab eod. th.

Ἀφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἥφθην, verbi ἅπτομαι, *tango.* Th. ἅπτω, *necto.*

Ἄφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento, pro ἥφθη, *conflagravit:* 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἅπτω, *accendo.*

Ἄφθῐτος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *incorruptibilis:* id. q. ἄφθαρτος. Th. φθίω, id. q. φθέω, *corrumpo.*

Ἀφθόγγοισῐ, dat. pl. Ion. ab

Ἄφθογγος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *mutus:* ex α et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor:* perf. med. ἔφθογγα. unde φθόγγος.

Ἀφθόνᾰτος, ϗ, Dor. pro ἀφθόνητος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *invidiæ non obnoxius:* ex α et φθόνος, *invidia.* Hinc

Ἀφθονέστερος, ϗ, ὁ, Poët. pro ἀφθονώτερος, ϗ, ὁ, *invidiæ minùs obnoxius.*

Ἀφθονῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *abundantia;* item *invidiæ carentia.*

Ἄφθονος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *invidiâ carens, copiosus.* Hinc ἀφθόνως, adv. *sine invidiâ:* ex α priv. et φθόνος, ϗ, ὁ, *invidia.*

Ἄφθορος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus, imberbis, impubes:* ab α priv. et φθείρω, *corrumpo.*

Ἀφῐ'Α, ᾱς, ἡ, *genus plantæ.*

Ἀφῐᾶσῐ, *dimittunt, absolvunt judicio:* 3. pl. præs. ind. act. pro ἀφῐεῖσῐ, et Ion. ἀφῐέᾶσῐ, verbi ἀφίημι.

Ἀφῖγμαι, perf. pass. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.*

Ἀφῐ'δρῡμᾰ, ᾰτος, τὸ, *statua:* à seq.

Ἀφῐδρῡ'ω, et ἀφῐδρῡ'νω, f. ῡ'σω, *statuo, colloco, firmum stare facio, dedico:* ex ἀπὸ et ἱδρύω, *stabilio.*

Ἀφῐ'εθῐ, έτω, *remitte:* præs. imperat. act. ab ἀφίημι.

Ἀφῐ'ει, *dimittebat,* vel *dimittit,* 3. sing. imperf. ind. act. pro ἀφίη, qu. ab ἀφιέω, inusit. pro ἀφίημι.

Ἀφῐεὶς, έντος, præs. part. act. ἀφῐέναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, *remitto.*

Ἀφῐέναι, pro ἀφιέτω, inf. pro imp. 1 Cor. vii. 11. Hellen.

Ἀφῐ'ημῐ, *remitto, sino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto.* ἀφῐ'ετε, 2. pl. præs. imperat. act. ἀφῐέναι, præs. inf. act. f. ἀφήσω. a. 1. ἀφῆκᾰ. a. 2. ἀφῆν, ῆς, ῆ. a. 2. imperat. ἄφες, έτω, et in 2. pl. ἄφετε. a. 2. sub. ἀφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἀφεὶς, έντος. præs. pass. ἀφῐ'εμαι, σαι, ται, *relinquor;* perf. pass. ἀφεῖμαι, et in 3. pl. ἀφεῖνται, et Att. ἀφέωνται. a. 1. pass. ἀφέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. ἀφεθήσομαι. Ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

Ἀφῐκᾰ'νω, *advenio, pervenio.* Ex ἀπὸ et ἱκάνω.

Ἀφῐ'κετο, *rediit,* 3. sing. a. 2. ind. m. ἀφῐκέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφῐ'κεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Ἀφῐ'κευ, Dor. pro ἀφῐ'κϗ, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. et Dor. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.* Sic ἀφικνεῦ, Dor. et Æol. pro ἀφικνϗ, præs. imperat. pass.

Ἀφῐ'κηαι, *adveneris:* Ion. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab

Ἀφῐκνέομαι, ϗμαι, *pervenio, advenio, assequor:* inde gen. pl. præs. part. m. ἀφῐκνϗμένων. præs. inf. m. ἀφῐκνεῖσθαι. f. m. ἀφίξομαι. perf. pass. ἀφῖγμαι. a. 2. m. ἀφῐκόμην, ϗ, ετο. a. 2. sub. m. ἀφῐ'κωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἀφῐκέσθαι. Th. ἱκνέομαι, *venio.*

Ἀφῐκόμενος, a. 2. part. med. à præc.

Ἀφῐ'κωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ab eod.

Ἀφῐλᾰ'γᾰθος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *minimè amans bonos:* ex α, φίλος, et ἀγαθός.

Ἀφῐλάνθρωπος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *inhumanus:* -πῐ'ᾰ, *-itas:* -ώπως, *-maniter:* ab α, φίλος, et ἄνθρωπος.

Ἀφῐλάργῠρος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *alienus ab avaritiâ:* ex α, φίλος, et ἄργυρος.

Ἄφῐλος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *alienus ab amicitiâ, amicis carens:* ex α et φίλος.

Ἀφῐλότῑμος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *minimè ambitiosus;* cum meliori tum deteriori sensu: ab α et φιλότιμος, quod à φίλος et τιμὴ, quod à τίω, *honoro.*

Ἄφιξις, εως, ἡ, *profectio:* ab ἀφικνέομαι.

Ἀφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀφιππεύω, f. εύσω, *equo avehor:* ex ἀπὸ et ἱππεύω.

Ἀφίπτᾰμαι, *avolo:* f. m. ήσομαι. a. 2. ind. act. ἀπέπτην. a. 2. m. ἀπεπτᾰ'μην vel -όμην. a. 2. part. m. ἀποπτᾰ'μενος. Th. ἵπταμαι, seu πτάω, *volo.*

Ἀφίστημῐ, *discedo, deficio, abduco, deduco;* item *abesse, distare;* in med. *rependo,* in pass. voce *disjungi, avelli:* Hom. Il. N. 745. fut. ἀποστήσω. perf. ἀφέστᾰκᾰ. a. 2. ἀπέστην. a. 2. imperat. ἀπόστηθῐ, ήτω, et in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. sub. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. ἀποστῆναι. a. 2. part. ἀποστᾰ'ς, άντος. præs. m. ἀφίστᾰμαι, σαι, et in 3. pl. ἀφίστανται, *deficiunt:* præs. imperat. m. ἀφίστᾰσο. f. 1. m. ἀποστήσομαι, *deficiam.* Ex ἀπὸ et ἵστημι, *sto.*

Ἀφῖχθαι, *devenisse:* perf. inf. pass. à perf. ind. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι.

Ἄφλαστον, ϗ, τὸ, *summa pars puppis:* ex α et φλᾶσθαι, id est, θλᾶσθαι, quod non facile potest contundi.

Ἀφλόγιστος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *non ustulatus, qui inflammari nequit.* Ab α et φλογιστὸς, quod à 3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω.

Ἀφλοισμὸς, ϗ, ὁ, idem quod ἀφρὸς, ϗ, ὁ, *spuma,* mutato ρ in λ, et Pleonasm. τϗ ι.

Ἀφνειὸς, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *dives:* Poët. pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, *divitiæ.*

Ἀφνειῶ, Dor. pro ἀφνειϗ, gen. sing. ab ἀφνειός.

Ἄφνω, adv. *repentè:* per Sync. τϗ α, et Apoc. τϗ σ, pro ἀφανῶς. Ex α et φαίνω, *ostendo.*

Ἀφόβητος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *qui non timet:* ex α priv. et φοβέω.

Ἀφοβῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *securitas:* à seq.

Ἄφοβος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus:* ex α et φόβος, *metus;* quod à perf. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *metuo.*

Ἀφόβως, adv. *intrepidè, sine metu:* à præc.

Ἀφόδευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *excrementum:* ab ἀφοδεύω.

Ἀφοδευτήριον, ου, τὸ, *latrina:* à seq.
Ἀφοδεύω, f. εύσω, perf. ἀφώδευκα, *caco, excerno, alvum exonero:* ab ἄφοδος.
Ἀφόδιον, ου, τὸ, Poët. ἀφόρδιον, q. v. ab
Ἄφοδος, ου, ἡ, *discessus, digressus, reditus;* item *latrina, stercus, excrementum:* ab ἀπὸ et ὁδός.
Ἀφομοιόω, -ῶ, *similem reddo, assimilo:* f. ώσω. perf. ἀφωμοίωκα. perf. pass. ἀφωμοίωμαι. part. ἀφωμοιωμένος, *assimilatus:* ab ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.
Ἀφοπλίζω, f. ίσω, perf. ικα, *armis spolio;* item *arma exuo.* neut. absolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, *exuerunt,* 3. pl. imperf. pass. Ion. Ex ἀπὸ et ὅπλα, τὰ, *arma.*
Ἀφοράω, -ῶ, *intueor, respicio:* f. άσω. perf. ἀφώρακα, et Atticè ἀφεώρακα. Ex ἀπὸ et ὁράω, *video.*
Ἀφόρδιον, Nicandro pro ἀφόδιον, ρ inserto metri ergô, *excrementum:* ex ἄφοδος.
Ἀφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis, molestus,* verbale: ex α et φέρω.
Ἀφορία, ας, ἡ, *sterilitas.*
Ἀφοριεῖ, 3. sing. f. 1. Att. ab
Ἀφορίζω, *separo, segrego, distinguo, deligo, designo:* imperf. ἀφώριζον. f. ἀφορίσω, et Att. ἀφοριῶ, εῖς, εῖ. perf. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα. imperat. ἀφόρισον, άτω. a. 1. sub. ἀφορίσω, ῃς, ῃ. part. ἀφορίσας, αντος. perf. pass. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, *separatus.* a. 1. pass. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. ἀφορίσθητι, et in 2. pl. ἀφορίσθητε. Ex ἀπὸ et ὁρίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus.*
Ἀφορισμένος, perf. part. pass. Ion. ab ἀφορίζω.
Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, *suis terminis descriptum, et ab aliis separatum.* Et
Ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ, *determinatio, distinctio, separatio;* ἀφορισμοὶ, *breves sententiæ:* à 1. pers. perf. pass. verbi ἀφορίζω.
Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, *occasio, opportunitas, pecunia ad peculiarem usum destinata:* ex ἀπὸ et ὁρμὴ, *impetus.*
Ἀφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, *ex aliquo loco me proripio:* ex ἀπὸ et ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, *impetus.*
Ἀφορολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immunis à tributo:* ex α et φορολογέω.
Ἀφοσιόω, fut. ώσω, perf. ωκα, *eripio;* item *consecro, devoveo:* ab ἀπὸ et ὅσιος.
Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, *piaculum.* Et
Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, *expiatio:* à perf. pass. præced. verbi.
Ἀφ' οὗ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, *ab eo tempore.*
Ἀφοῦ, pro ἀφέο, et hoc Ion. pro ἀφέσο, *libera:* aor. 2. imperat. m. ab ἀφέμην, a. 2. m. ab ἀφίημι.
Ἀφοῦ, pro ἀπόστηθι, ἀφίστασο, ἀπολύθητι.
Ἀφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. sing. part. præs. ab ἀφάω, *palpo, contrecto:* quod ab ἀφὴ, *tactus.* Th. ἅπτομαι.
Ἀφραδέοντι, *inscienti:* dat. sing. præs. part. ab
Ἀφραδέω, f. ήσω, perf. ηκα, *inconsultè ago;* vel *stultè loquor, insanio:* quod ex α et φραδέω. Th. φράζω.
Ἀφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *temerarius, inconsultus.* Et inde
Ἀφραδία, ας, ἡ, et Ion. ἀφραδίη, *imprudentia, inopia consilii;* ἀφραδίῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίαις: à φράζω.
Ἀφραίνω, f. ανῶ, *desipio, amens sum:* præs. part. ἀφραίνων. Ex α et φρὴν.
Ἄφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non munitus:* ex α priv. et φράσσω.
Ἄφραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non dictus,* vel *non dicendus;* item *improvisus:* Ion. et Poët. pro κρυπτὸς, *occultus:* ἐς τὸ ἀφραστότατον, subaudi χωρίον, *in occultissimo loco;* ex α et φράζω, *dico.*
Ἀφρέω, *spumo.* Ab ἀφρὸς.
Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, *qui est extra tribum;* item *osor civilis societatis:* ex α et φρήτωρ, *contribulis* q. à φρατρία, *tribus:* ἀπὸ τοῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.
Ἀφρίζω, *spumo, spumam excito:* f. ίσω. perf. ἤφρικα. Th. ἀφρὸς, *spuma.*
Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, *AFRICA.*
Ἀφρογένεια, ας, ἡ, et Ἀφρογενὴς, *ex spumâ prognata,* Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, *spuma,* et γένος, quod à γείνομαι, *nascor.*
Ἀφροδισιακὸς, ὴ, ὸν, *Venereus:* ab Ἀφροδίτη.
Ἀφροδισιαστὴς, οῦ, ὁ, *Venereus:* ab eod.
Ἀφροδίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab
ἈΦΡΟΔΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *Venus:* quia ἐξ ἀφροῦ, i. e. *spumâ,* dicitur genita.
Ἀφρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *spumicoma:* ex ἀφρὸς et κόμη, *coma.*
Ἀφρονέω, fut. ήσω, *non sapio, amens sum:* ἀφρονέοντας, acc. pl. part. præs. ex α et φρὴν, *mens.*
Ἀφροντιστέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *negligo.*
Ἀφροντιστία, ας, ἡ, *negligentia.*
Ἀφρόντιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *curis liber, securus:* ab α et φροντίζω.
Ἀφροντίστως, adv. *sine curâ:* à præced.
Ἀφρόνως, adv. *insipientèr, incautè:* ab ἄφρων.
ἈΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *spuma, saliva.*
Ἄφροσι, dat. pl. ab ἄφρων, *insipiens.* Th. φρὴν.
Ἀφροσύνη, ης, ἡ, *dementia, imprudentia:* ex α et φρήν.
Ἄφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *insipiens, imprudens:* ab eod. th.
Ἀφύη, ης, ἡ, *piscis:* qui ἐξ ἀφροῦ nascitur.
Ἀφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hebes, ineptus, rudis.* Et
Ἀφυΐα, ας, ἡ, *hebes ingenium, inepta natura:* ab α et φυὴ, quod à φύω.
Ἄφυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἄφευκτος, *qui vitari nequit, inevitabilis:* ex α et φεύγω, *fugio.* Hinc adv. ἀφύκτως, *sine fugæ spe.*
Ἀφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non observans, incautus;* item *non observatus, incustoditus:* ab α et 3. pers. perf. pass. verbi φυλάσσω, vel -άττω.
Ἀφυλάκτως, adv. *incautè, incustoditè:* à præc.
Ἄφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *foliis carens.* Ex ἀ et φύλλον.
Ἀφυξῶ, Dor. pro ἀφύξω, *hauriam:* f. 1. ind. act. ab ἀφύσσω. Th. ἀφύω.
Ἀφυπνόω, *sopior, obdormisco:* f. ώσω. perf. ἀφύπνωκα. a. 1. ἀφύπνωσα, neut. ab ἀπὸ et ὕπνος, *somnus.*
Ἀφυσγετὸς, οῦ, ὁ, *haustus, sordes, cœnum:* ab ἀφύω, *haurio.*
Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. inf. act. ab
Ἀφύσσω, *haurio, hauriendo promo:* f. ξω. f. 1. inf. ἀφύξειν. ab ἀφύω.
Ἀφυστερέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *defraudo:* ab ἀπὸ et ὑστερέω.
ἈΦΥ'Ω, fut. ύσω, perf. υκα, *haurio, hauriendo promo, exhaurio.*
Ἀφ' ὧ, Dor. pro ἀφ' οὗ, subaudi χρόνου, *ex quo* sc. *tempore.*

'Ἀφ' ὧν ἐδύνατο, *pro viribus.*
'Ἀφ' ὅτε, sc. χρόνῳ, Dor. pro ἀφ' ὅ χρόνε, *ex quo.*
'Ἀφωμοιωμένος, *assimilatus,* part. perf. pass. ab ἀφομοιόω, -ῶ, *assimilo:* ex ἀπὸ et ὅμοιος, cujus th. ὁμός.
'Ἀφώνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro
"Ἀφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *mutus:* ex α et φωνή.
'Ἀφώριζον, ες, ε, imperf. 'ἀφώρῐσᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, *separo:* ex ἀπὸ et ὅρος.
'Ἀφῶσῐν, *dimiserint:* 3. pl. a. 2. subj. act. ab ἀφίημι.
'Ἀχὰζ, ὁ, *Achaz,* nom. viri, indecl.
'Ἀχᾱΐᾱ, ᾱς, ἡ, nom. reg. Gr. ab ἄχος.
'Ἀχᾱΐδᾰ, acc. sing. ab 'Αχαΐς, -ΐδος, ἡ, *Achaia:* hinc
'Ἀχᾱϊκὸς, ε̃, ὁ, *Achaicus,* Græcus.
'Ἀχαιΐὰς, ᾶδος, nom. propr.
'Ἀχαιΐς, ΐδος, ἡ, mulier Gr. in pl. 'Αχαιΐδες.
'Ἀχᾱΐναι, οἱ ἡ αἱ, *cervi,* ab Achaineâ urbe, Oppian.
'Ἀχαιοὶ, *Achivi:* in acc. pl.
'Ἀχαιές. Ab 'Αχαΐα, *Græcia.*
'Ἀχᾰλῖνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *effrænatus:* ex α et χαλινὸς, *frænum.*
"Ἀχαλκος, ε, ὁ ἡ ἡ, *sine ære, ære carens:* ex α priv. et χαλκός.
'ἈΧᾸ́ΝΗ, ης, ἡ, *genus mensuræ frumentariæ apud Persas,* aut *cista frumentaria:* fortè ab
'Ἀχᾰνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *vastus, immensus:* ex α epitatico, et χαίνω, *hisco.*
"Ἀχᾰρῖ, *injucundum,* n. g. ab
"Ἀχᾰρὶς, ῖτος, ὁ ἡ ἡ, *injucundus, insulsus, molestus:* ex α et χάρις.
'Ἀχᾰριςέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *ingratus sum, non gratificor, non indulgeo, non obsequor,* et in pass. *non accipio debitam gratiam, ingratum aliquem experior:* ab ἀχάριςος.
'Ἀχᾰριςΐᾰ, ᾱς, ἡ, *ingratitudo:* ab eod.
'Ἀχᾰ́ριςος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ingratus:* ab α et 3. pers. perf. pass. verbi χαρίζομαι, quod à χάρις.
'Ἀχᾰρίςως, *ingratè,* adv. ab ἀχάριςος.
'ἈΧᾸ́ΤΗΣ, ε, ὁ, *gemma quædam ab Achate fluv.* Siciliæ sic dicta: quin et propr. nomen viri Æneæ socii.
"Ἀχει, Dor. pro ἤχει, *resonabat:* imperf. act. ab ἤχεον, -εν, εες, -εις· ab ἠχέω. Th. ἦχος, *sonus:* sed
'Ἀχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. sing. præs. indic. act.
'Αχεὶμ, vel 'Ακεὶμ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον.
'Ἀχειρέες, *sine manibus:* nom. pl. ab
'Ἀχειρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *manu seu manibus carens, mancus:* ἄχειρος, id. ut et ἄχειρ. Th. χείρ.
'Ἀχειροποίητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non manu vel manibus factus, non humano structus artificio:* ex α, χεὶρ, et ποιητός. Th. ποιέω.
'Ἀχελῶϊος, ε, ὁ, nomen fluvii.
'Ἀχέοισᾰ, Dor. pro 'ἀχέεσᾰ· vide ἀχέεσ'.
'Ἀχέεσ', pro 'ἀχέεσᾰ, *dolens:* præs. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος.
"ἈΧΕΡΔΟΣ, ε, ὁ, *spina quædam.*
'ἈΧΕΡΩΐΣ, ΐδος, ἡ, *populus alba:* q. ab 'Αχέρων, quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.
'Ἀχέρων, *Acheron,* fluvius Epiri; item inferni: et hic est ἄχεος ῥόος, *doloris fluvius.*
'Ἀχεῦσῐν, Æol. et Dor. pro ἠχε̃σιν, *resonant, modulantur:* 3. pl. præs. ind. act. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος.
'Ἀχεύω, idem quod
'Ἀχέω, f. ήσω, *doleo, ægrè fero.* Th. ἄχος. Estque
'Ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, *resono.* Th. ἦχος.
'Ἀχέων, præs. part. ab ἀχέω.
'Ἀχὴν, ένος, ὁ ἡ ἡ, *pauper, mendicus:* ex α pr. et ἔχω, *quod nihil habet,* vel ab α intens. et χάω, χαίνω, *hisco,* ut sit valdè avidus, admodum famelicus.
'Ἀχηνΐᾰ, ᾱς, ἡ, *pauperies:* à præc.
'Ἀχθεὶς, *ductus:* aor. 1. part. pass. ἀχθήσεσθε, 2. pl. f. 1. pass. ἀχθῆναι, aor. 1. inf. ab ἄγω, *duco.*
'Ἀχθέσει, *feres molestè:* Att. pro ἀχθέσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab
"Ἀχθομαι, *ingemo sub pondere, gravor, ægrè fero:* cum dat. f. έσομαι et ήσομαι. perf. pass. ἤχθημαι: ab obsoleto ἀχθέομαι. Th. ἄχθος.
'Ἀχθόμεθᾰ, 1. pl. præs. ind. et ἄχθονται, 3. plur. præs. præced. verbi ἄχθομαι, quod ab
"ἈΧΘΟΣ, εος, τὸ, *pondus, onus, sarcina, dolor gravis.*
'Ἀχθοφορέω, f. ήσω, *onera fero, onus sustineo:* et
'Ἀχθοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui sarcinas et onera fert, bajulus, sarcinarius:* ab ἄχθος, εος, τὸ, *onus,* et φέρω, *fero.*
'Ἀχῐ, *ubi:* Dor. pro ᾗ vel ᾗχι.
'Ἀχῐλῆᾰ, pro 'Αχιλλέᾰ, Poët. ab 'Αχιλλεὺς, έος, ὁ, *Achilles.*
'Ἀχιλλεὺς, έος, et Att. ῆος, ὁ, *Achilles:* hinc 'Ἀχιλλήϊος.
"Ἀχλαινος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui est sine lænâ,* vel *veste:* ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.
'Ἀχλῠόεις, όεσσᾰ, όεν, *caliginosus:* à seq.
'ἈΧΛῨΣ, ῠ́ος, ἡ, *caligo, tenebræ, nebula, oculorum caligatio, tristitia.*
'Ἀχλῠ́ω, f. ῠ́σω, *caligo, obtenebror, obtenebro:* à præc.
"ἈΧΝᾸ, sive ἄχνη, ης, ἡ, *gluma, acus:* et pro *fumo* seu *fuligine.*
"Ἀχνῠμαι, *doleo:* f. ύσομαι. perf. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος.
'Ἀχνῠ́μενος, præs. part. ejusd.
'Ἀχοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ (ut Λατοῖ pro Λητοῖ.) ab ἠχὼ, όος, -ε̃ς, ἡ, *Echo.* Th. ἦχος.
"Ἀχολος, ε, ὁ ἡ ἡ, *felle carens; item bilem abigens:* ab α et χολὴ, *bilis.*
'Ἀχόρευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *sine choreis:* ex α et χορός.
"ἈΧΟΣ, εος, τὸ, *dolor, mœror:* Angl. ACHE, et indè AKE.
"Ἀχραντος, ε, ὁ ἡ ἡ, *impollutus, immaculatus, intactus:* ex α et χραίνω, *coloro.* Th. χράω.
'ἈΧΡᾸ̀Σ, ᾶδος, ἡ, *pyrus sylvestris.*
'Ἀχρεῖος, εία, εῖον, *inutilis, e; ineptus:* ex α et χρεία, *utilitas.*
'Ἀχρειότης, ητος, ἡ, *utilitas.*
'Ἀχρειόω, -ῶ, *inutilem reddo:* f. ώσω. perf. ἠχρείωκᾰ. præs. pass. 'ἀχρειόομαι, *inutilis fio:* perf. pass. ἠχρείωμαι. aor. 1. pass. ἠχρειώθην, et in 3. pl. ἠχρειώθησᾰν: ab ἀχρεῖος.
'Ἀχρείως, adv. *turpitèr:* ab eod.
'Ἀχρήϊος, pro ἀχρεῖος, Poët. factâ Dialysi.
'Ἀχρήϊςος, idem quod ἄχρηςος, quod vide.
'Ἀχρήμᾰτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui est sine pecuniis, inops:* ex α et χρῆμα.
'Ἀχρημοσῠ́νη, ης, ἡ, *inopia.* Ab α et χρῆμα.
'Ἀχρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *inops:* ex iisdem.
"Ἀχρηςος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inutilis, e,* dat. pl. ἀχρήςοισιν· ex α et χρηςὸς, ἡ, ὸν, *utilis, e.* Th. χράομαι, *utor.*
"Ἀχρῐ vel "ἄχρὶς, adv. *usque,*

donec: cum gen. item *intra, quoad.* Th. μέχρι, idem.
Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, *acervus palearum.* Ab
ἈΧΥΡΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, *palea, acus, stramentum.*
Ἀχυρόω, ῶ, f. ώσω, perf. ωκα, *paleis sterno et respergo, paleas immisceo:* à præc.
Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, *acervus palearum:* ab eod.
Ἀχὼ, ἀχῶς, ἁ, Dor. pro ἠχὼ, *Echo.*
ἈΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *manans capitis ulcus, sordes capitis:* q. ἀχνώρ: ab ἄχνη.
Ἄψ, adv. *retrò, retrorsum, rursus, statim.*
Ἅψαο, Ion. pro ἄψω, et hoc Dor. pro ἧψω, 2. sing. a. 1. m. ἅψαιο. a. 2. opt. m. verbi ἅπτομαι, *tango:* fut. ψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο.
Ἅψασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.
Ἄψαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Poët. *intactus, illibatus:* ex α et ψαύω, *tango.* Th. ψάω.
Ἄψεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *irreprehensus:* ex α et ψέγω, *vitupero.*
Ἀψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mentiri nescius, verus:* in acc. ἀψευδέα· hinc ἀψευδέως, Ion. pro ἀψευδῶς, *verè:* ex α et ψεύδω.
Ἄψευστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non mentitus, minimè fallax:* ab eod. th.
Ἅψῖδες, nom. pl. ex ἀψὶς, *connexio.*
Ἀψίκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fastidiosus:* qui ἅμα τῷ ἅψασθαι, satietatem seu κόρον habet, quod à κορέω, *satio.*
Ἁψῖν, acc. sing. ab ἅψις, εως, ἡ, *tactus.*
ἈΨΙ'ΝΘΙΟΝ, ȣ, τὸ, *absinthium.*
Ἄψινθος, ȣ, ὁ, idem.
Ἁψῖς, vel ἀψῖς, ῖδος, ἡ, *connexio, vinculum, testudo, ligneus rotæ circulus:* ab ἅπτω, *necto.*
Ἅψις, εως, ἡ, *tactus, contrectatio:* ab ἅπτομαι, *tango.*
Ἄψοῤῥον, adv. *retro, iterum.* Neutr. a seq.
Ἄψοῤῥος et ἀψόῤῥοος, όȣ, ὁ ϗ ἡ, *reciprocus, refluens:* ex ἄψ, *retrò,* et ῥόος, *fluxus,* q. à ῥέω, *fluo:* perf. m. ἔῤῥοα.
Ἅψος, εος, ȣς, τὸ, *junctura membrorum, membrum:* ab ἅπτω.
Ἄψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *animâ carens, inanimus:* ex α et ψυχή.
Ἄω, et ἄημι, *flo, spiro:* f. ήσω. hinc ἄημα, *flatus, spiritus:* ἀήτης, *ventus.*
Ἀῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, *manè,* adv. Th. ἠὼς, *aurora,* Dor. ἀώς.
Ἀϊὼν, ἀόνος, Dor. pro ἠϊὼν, quod pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus.*
Ἀωρέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἠώρηκα, *negligo:* ab ἄωρος.
Ἀωρὶ, adv. *intempestivè:* ab ἄωρος.
Ἀωρία, ας, ἡ, *intempestivitas, immaturitas:* ab eod.
Ἀωρολεῖος, ȣ, ὁ, *qui præter ætatem imberbis est:* ab eod.
Ἄωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intempestivus, indecens, difficilis custoditu, non curans, negligens:* ex α pr. et ὥρα, *tempus,* sive ȣ̃ρος, *custos,* vel ὥρα, *cura.*
Ἄωρτο, *pependerat:* per Sync. Ion. pro αἰώρετο, plus. perf. verbi αἰωρέω, *sursum tollo.* Vel dicitur Poët. pro ἤρτο, plus. perf. verbi ἄρω, vel αἴρω, α pro η, et Pleonasmo τȣ̃ ω.
Ἀὼς, ἀόος, ἀȣ̃ς, ἁ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, *aurora.*
ἌΩΤΟΣ, ȣ, ὁ, et ἄωτον, ȣ, τὸ, *flos, præstantissimum in omni re, lana.* Hinc
Ἀωτέω, ῶ, f. ήσω, seu ἀωτεύω, fut. εύσω, *flores decerpo.* Item *somnum carpo, dormio:* à seq.
Ἄωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auribus carens:* ex α et ȣ̃ς, ὠτὸς, *auris.*

Β.

B Secunda litera dicitur *Beta,* nota numeralis significans *duo,* et cum lineolâ infrà subjectâ *duo millia.* Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς pro πικρός. Macedones β pro φ, ut βερενίκη pro φερενίκη· aliquandò otiosè præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.
ΒΑ῀, vocula eorum qui se mutuò inclamant: ut et vocula risûs, qu. à βοάω.
Βᾶ, *incede,* per Apoc. pro βῆθι, a. 2. imperat. ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω.
Βάαλ, ὁ, indecl. nomen Idoli, Lat. *dominus:* apud Sidonios *primitùs.* Pœni contractiùs *Bal,* Chaldæi *Bel,* idem enuntiant.
Βαβάζω, f. άσω vel άξω, perf. κα vel χα, idem quod βαμβαίνω, *inarticulatam vocem edo, vagio:* à βάζω.
ΒΑΒΑΙ῀, *papæ,* admirantis adv. vel παπαί. Hinc Angl. BABE & BABY.
Βαβάκτης, ȣ, ὁ, *loquax, garrulus, nugator, insanus, saltator:* à βαβάζω.
Βάβαξ, ακος, ὁ, *garrulus, vanus, impudens.* Th. βάζω.
Βαβράζειν, *contentè clamare,* ut cicadæ cantant; q. à βάζω.
Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, nom. urbis. Hebr. *confusio.*
Βαδδὶν, *lina, vestes lineæ sacerdotales:* à בדים, pl. τȣ̃ בר, *linum.*
Βάδην, *pedetentim, gradatim, lento gradu,* adv. à βαίνω, *eo.*
Βαδίζω, *eo:* f. ίσω, Att. βαδιῶ. perf. βεβάδικα. Ab eod. th.
Βαδίξω, Dor. pro βαδίσω, f. 1. ind. à βαδίζω, q. v.
Βαδιȣ̃μαι, Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi βαδίζω, à quo
Βάδισις, εως, ἡ, *ambulatio, ingressio.*
Βάδισμα, ατος, τὸ, *gressus, incessus:* à βαδίζω.
Βαδισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem: ab eod.
Βαδιστέα, Att. pro βαδιστέον, *eundum est:* ab eod.
Βαδιστὴς, ȣ̃, ὁ, *cursor:* ab eod.
Βαδιστικὸς, ἡ, ὸν, *qui ambulare potest:* ab eod.
Βάδος, ȣ, ὁ, *iter.*
ΒΑ'ΖΩ, *loquor:* f. σω et ξω. perf. βέβαχα. Poët. verb.
Βαθέην, pro βαθεῖαν, Ion. acc. sing. à βαθὺς, εῖα, ύ.
Βαθεῖ, dat. sing. à βαθύς· βαθεία, et Ion. -είῃ, dat. sing. f. g. à βαθεῖα, ας, et Ion. ης. Hinc
Βάθειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -α, ον, *profundus, altus.*
Βαθέως, adv. *profundè, altè, graviter.*
Βαθίων, comp. pro βαθύτερος, *profundior,* et βάθιστος, superl. pro βαθύτατος, *profundissimus,* τȣ̃ βαθὺς, *profundus.*
Βαθμηδὸν, *gradatim:* adv. à βαθμός.
Βαθμὶς, ῖδος et ἶδος, ἡ, *gradus, basis:* ab eod.
Βαθμὸς, ȣ̃, ὁ, *gradus, ordo:* à βαίνω.
ΒΑ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *profunditas, altitudo, locus penitior, altum in mari.*
Βαθρὸν, ȣ̃, τὸ, *gradus, subsellium:* à βαίνω, *eo.*
Βαθύγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eloquens:* ex βαθὺς *profundus,* et γλῶσσα *lingua.*
Βαθυδινήεις, εσσα, εν, idem quod seq.
Βαθυδίνης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vortices profundos habens:* ex βαθὺς (quod à βάθος) et δίνη, *aquarum vortex.*
Βαθύδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gloriosissimus, celeberrimus:* qu. βαθεῖαν, ἤγȣν μέγιστην δόξαν ἔχων.
Βαθύζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profundè cinctus:* ex βαθὺς et ζώνη.
Βαθύκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *opulentus,*

qui profundas hæreditates habet: ex βαθὺς et κλῆρος.

Βαθύκολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profundum sinum habens,* qu. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθύκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui profunda præcipitia habet,* ὁ βαθεῖς κρημνὸς ἔχων. Th. κρημνός.

Βαθυκρηπῖς, ῖδος, ἡ, *profundum fundamentum habens:* ex βαθὺς et κρηπίς.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *habens undas profundas:* ex βαθὺς et κῦμα, *fluctus.*

Βαθύλειμος, ου, ὁ καὶ ἡ, et Βαθυλείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *læta pascua habens:* ex βαθὺς et λειμών.

Βαθυλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profundas segetes habens, ferax.* Ex βαθὺς et λήϊον.

Βαθύμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui profundam densamque lanam habet, villosus.* Th. μαλλός.

Βαθυμῆτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ου, ὁ, *qui profundum habet consilium, prudentissimus,* ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τοῦτ' ἐστι βουλὴν, ἔχων.

Βαθυνσις, εως, ἡ, *excavatio:* à

Βαθύνω, *excavo:* f. υνῶ. perf. γκα. perf. pass. βεβάθυμμαι, et Att. βεβάθυσμαι. Th. βάθος.

Βαθυπέδιος, ία, ον, *qui profundum campum seu planitiem habet:* ac proinde *ferax,* ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθυπλέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, et Βαθύπλουτος, *prædives, opulentus.* Th. πλοῦτος.

Βαθυπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui magnum et grave bellum movet:* ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.

Βαθύπρωροι, ων, αἱ, scil. νῆες, *profundæ naves.*

Βαθυπώγων, ὁ, sc. ἀνὴρ, *vir prolixâ barbâ.*

Βαθυρρείταο, gen. sing. Æol. pro βαθυρρείτου, à

Βαθυρρείτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *profundè fluens:* ex βαθὺς et ῥέω, *fluo.*

Βαθυρριζία, ας, ἡ, *radicis profunditas:* à seq.

Βαθύρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altè radicatus:* ex βαθὺς et ῥίζα, *radix.*

Βαθύρροος, contr. βαθύρρους, ου, ὁ καὶ ἡ, *profunde fluens.* Ex βαθὺς et ῥέω.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, *profundus, a, um:* in gen. βάθεος, είας, εος· dat. βάθεϊ, εῖ. in comp. βαθύτερος, βαθίων, et βάσσων. superl. βαθύτατος et βάθιστος. Th. βάθος.

Βαθύσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *umbrosus:* ex βαθὺς et σκία.

Βαθύστερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profundum habens pectus:* ὁ βαθὺ στέρνον, εἴτε στῆθος, ἔχων.

Βαθύστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altè stratus:* ex βαθὺς et στορέω, *sterno.*

Βαθύσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profundos habens juncos:* à βαθὺς et σχοῖνος· laus fluviorum.

Βαθύτης, ητος, ἡ, *profunditas.* Th. βάθος.

Βαθύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *callidus, profundâ mente præditus,* ὁ βαθεῖαν φρένα ἔχων.

Βαθύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profundè sonans, sonorus:* ex βαθὺς, *profundus,* et φωνὴ, *vox.*

Βαθυχαίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui densam habet cæsariem:* ex βαθὺς et χαίτη, *capilla.*

Βαθύχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profunda habens labia:* ex βαθὺς et χεῖλος.

Βαῖεν, per contr. pro βαίησαν, *iverint,* 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην· à βαίνω, q. v.

Βαῖνε, imperf. Ion. *ibat:* ab eod.

Βάϊνος, η, ον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *è palmarum ramis factus, ad ramos palmarum pertinens.* Th. βαΐς.

ΒΑΙ'ΝΩ, *eo, incedo:* f. βήσομαι. perf. βέβηκα. et Ion. βέβαα. a. 2. ἔβην. a. 2. imper. βῆθι, pro quo βᾶ. a. 2. opt. βαίην. a. 2. part. βάς. perf. pass. βέβημαι, βέβαμαι, et βέβασμαι.

Βάϊον, vide in βαΐς.

Βαιὸν, *paulispèr, parùm:* adv. à

ΒΑΙΟ'Σ, ά, ὸν, *parvus, modicus, unus.*

Βαϊοφόρος, ου, ὁ, *solemnitas olivarum.*

ΒΑΐΣ, ἡ, seu βάϊον, ου, τὸ, *ramus,* propriè *palmæ,* παρὰ τὸ βίᾳ τίλλεσθαι.

ΒΑΙ'ΤΑ, seu βαίτη, ης, ἡ, *indumentum ex pellibus consutis, vestis pellicea et pastoralis:* et Βαίτη, Dor. pro διφθέρα.

ΒΑΙΩ'Ν, όνος, ὁ, *piscis quidam gobio similis:* quod à βαιὸς, qui parvi pretii. item, *mensura apud Alexandrinos,* Hesych.

ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, *magnus quidem, sed stultus, et mulierosus:* item *eunuchus.*

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, seu βάκχαρις, εως, ἡ, *baccar, herba odorata.*

ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, *baculus, scipio:* item

Βακτήριον, ου, τὸ, et

Βάκτρον, ου, τὸ, idem.

Βακχεῖον, ου, τὸ, *templum Bacchi:* et

Βακχεῖος, ου, ὁ, *pes poëticus ex brevi et duabus longis:* sic dictus quòd hymnis in Bacchum sit frequentissimus: item -ειος, -εία, ειον, *bacchicus, ad Bacchum pertinens.*

Βακχεύματα, -των, τὰ, *bacchanalia:* à

Βακχεύω, f. εύσω, et Βακχέω, f. ήσω, *orgia celebro, debacchor:* βακχεύομαι, *furiosus sum:* à βάκχος, q. v.

Βακχία, ας, ἡ, *debacchatio, insania:* à

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ου, ὁ, *furore percitus; Bacchus; orgia celebrans; coronæ quoddam genus.* βάκχη, ης, ἡ, *furore percita, Bacchi sacerdos:* qu. à βάζω, *loquor,* quia loquax est ebrietas: vel ἐκ τοῦ βάζειν, signif. φλυαρεῖν, ut sit Βάκχος, *qui furore agitatus nugas multas deblaterat.*

Βαλαὰμ, ὁ, nomen arioli. Heb. *vetustas populi.*

Βαλλὰκ, ὁ, nom. regis, ἄκλιτον. Hebr. *exinaniens.*

Βαλανάγρα, ας, et Ion. -η, -ης, ἡ, *clavis:* ex βάλανος, *pessulus,* et ἄγρα, *captura.*

ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *BALNEUM.*

Βαλανεὺς, έος, vel έως, ὁ, et βαλανιώτης, ου, ὁ, *balneator.*

Βαλανηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui glandes edit et vescitur:* ex βάλανος *glans,* et φάγω *comedo.*

Βαλανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *palmulas ferens, glandifer:* ex βάλανος, *glans,* et φέρω.

Βαλανίζω, *glandes excutio:* f. ίσω. perf. ικα. Th. βάλανος.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, *balneatrix:* et

Βαλάνισσα, idem. Th. βαλανεῖον.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *glans:* est etiam *obex:* qu. à βάλλω, *immitto.*

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, seu βαλλάντιον, ου, τὸ, *crumena, marsupium, sacculus:* qu. à βάλλειν ἐντός.

Βαλαντιοτομέω, ῶ, f. ήσω, *crumenas seco:* à seq.

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, *fur zonarum:* item *saccularius:* ex βαλάντιον et τέμνω, *seco.*

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, *flos mali sylvestris Punici.*

ΒΑΛΒΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *repagulum, locus unde ii qui cursu certant immittuntur:* càrceres, *initium.*

Βάλε et Βάλεν, *dimisit, projecit,* Ion. pro ἔβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. βαλεῖν, a. 2. inf. act. βαλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω.

Βαλέειν, Ion. et Poët. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab eod.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. sing.

a. 2. m. βαλέτην, in dual. Ion. a. 2. act. ejusd.

Βαλεῦ, Dor. pro βάλε, a. 1. imperat. m. à βάλλω, *jacio*.

Βάλης, 2. sing. a. 2. sub. act. βάληται, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Βαλιὸς, ά, ὸν, et βάλιος, ία, ιον, *varius, maculosus, velox*: q. φάλιος, item *celer*, à βάλλω. Est et βάλιος, *orbus oculis*.

Βάλλ' et βάλλε, *jaciebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔβαλλε· à βάλλω.

Βάλλεαι, *inducis*, pro βάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. et

Βάλλεο pro βάλλου, Ion. præs. imperat. pass. ejusd.

Βαλλέσκετο, Ion. et Poët. pro ἐβάλλετο, et hoc pro ἔβαλλε, *jaciebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi βάλλω, *jacio*.

Βάλλετο, imperf. pass. Ion. pro ἐβάλλετο· βάλλον, præs. part. n. g. verbi βάλλω.

Βάλλησα, a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἐβάλλησα, quod à βαλλέω pro βάλλω.

Βαλλίζω, f. ίσω, perf. ικα, *tripudio, jacto crura*: à βάλλω.

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, *tripudium, saltatio*, cujusmodi olim ῥωμαΐα. à præc.

ΒΑ'ΛΛΩ, *jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio*: imperf. ἔβαλλον. f. 1. vel 2. act. βαλῶ, et in 3. pl. βαλοῦσι. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a, 2. imperat. βάλε. a. 2. sub. βάλω, ῃς, ῃ. præs. pass. βάλλομαι, *abjicior*: perf. βέβλημαι. plusq. perf. ἐβεβλήμην, σο, το. a. 1. pass. ἐβλήθην. a. 1. imperat. βλήθητι. a. 1. inf. pass. βληθῆναι. perf. m. βέβολα. Hinc Angl. BALL, BLOW.

ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, *marrubium nigrum*.

Βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act.

Βάλοιο, 2. sing. a. 2. opt. med. et

Βάλον, Ion. pro ἔβαλον, a. 2. ind. act. verbi βάλλω, *jacio*.

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, *BALSAMUM*.

Βάλωμεν, *dejiciamus*, 1. pl. a. 2. sub. act. βαλὼν, a. 2. part. act. à βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. βάλωμαι, a. 2. sub. m.

Βᾶμα, -τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, *gressus*. Th. βαίνω, *eo*.

Βάμβα, Dor. pro βάμμα, q. v. ex βάπτω. hinc βαμβακεύειν, *mangonizare cibos*.

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, perf. αγκα, *inarticulatè loquor, balbutio*, item *dentes quatio præ metu*: q. à Βᾶ· hinc

Βαμβαλίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *tremo*.

Βαμβάλω, f. αλῶ, perf. αλκα, idem.

Βᾶμεν, βᾶμες, *eamus*, Dor. pro βῶμεν, 1. plur. aor. 2. sub. ἔβην. a. 2. verbi βῆμι, pro βαίνω, q. v.

Βάμμα, ατος, τὸ, *tinctura, acetum, salsamentum*: à perf. pass. verbi βάπτω.

Βᾶν, Ion. et Sync. pro ἔβησαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. ἔβην· verbi βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, *ars fabrilis et illiberalis*.

Βαναυσικὸς, ἡ, ὸν, *mechanicus, illiberalis*: à seq.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *artifex mechanicus et illiberalis; qui manibus suis sibi victum acquirit*: it. *vilis, negligens, sedentarius*. præcipuè de iis dicitur qui igne opus faciunt, qu. ex βαῦνον αὔει, qui *fornacem incendit*.

Βάντες, *conscendentes*, nom. pl. aor. 2. part. m. g. βάς· ab a. 2. ἔβην· verbi βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, *fama, sermo*; à βάζω, *loquor*.

Βαπτίζεσθαι, &c. vide in seq.

Βαπτίζω, *baptizo, mergo, lavo*: f. ίσω. perf. βεβάπτικα. aor. 1. ἐβάπτισα. imperf. pass. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο. perf. pass. βεβάπτισμαι. a. 1. pass. ἐβαπτίσθην. f. 1. pass. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι. a. 1. m. sub. βαπτίσωμαι, *lotus fuero*. Th. βάπτω, *mergo*. Angl. BAPTIZE.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, *baptisma*. Angl. BAPTISM. à præc.

Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, *lotio*: ab eod.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, *lavacrum*: ab eod. Angl. BAPTISTERY.

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, *baptista*: et Angl. BAPTIST.

Βαπτὸς, ἡ, ὸν, *tinctus*: à seq.

ΒΑ'ΠΤΩ, *intingo, mergo, lavo*: f. ψω. perf. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. pass. βέβαμμαι, ψαι, πται.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis. Lat. *filius patris*, ex Heb. בר *filius* et אבא *pater*.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *fossa profunda, exitium, pernicies*. Atticè βέρεθρον. Propriè fuit locus valdè profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *voraginosus*: à præced.

Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri. Heb. Lat. interpretatur *benedicens Domino*.

Βαρβαρίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *barbarorum more vivo, ago, loquor*.

Βαρβαρικὸς, ἡ, ὸν, *barbaricus*.

Βαρβαρικῶς, *barbaricè*.

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, *barbarismus*, idioma barbaricum. Angl. BARBARISM.

Βαρβαριστί, *more barbarorum*, adv.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *barbarus, rudis, non Græcus, extraneus*.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rudis in voce*: à βάρβαρος et φωνὴ, *vox*.

Βαρβαρόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ωκα, *barbarum reddo, barbarorum potestati subjicio*. βαρβαρῶσαι, a. 1. inf. Βεβαρβαρωμένος τοῖς φρονήμασι, 2 Machab. xiii. ver. 9. *mente effrenatus*.

Βαρβάρως, adv. *barbarè*.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, perf. ικα, *barbito canere*: à

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, *barbitus* vel *barbitum*, instrumentum musicum multarum chordarum.

Βάρδιστος, *tardissimus*, superlat. pro βράδιστος, vel βραδύτατος· compar. βράσσων, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro βραδίων et βραδύτερος, *tardior*: à βραδὺς, *tardus*.

Βαρέα, *graviter*, adv. vel Ion. pro

Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρειᾶν, gen. pl. fœm. Dor. pro βαρειῶν· à βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, -e*. Th. βάρος.

Βαρείσθω, *gravetur*, præs. imperat. pass. à

Βαρέω, *gravo, onero*: fut. ήσω. perf. βεβάρηκα. a. 1. ἐβάρησα. perf. pass. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. aor. 1. ind. pass. ἐβαρήθην. Th. βαρὸς.

Βαρέως, adv. *graviter, molestè*: ab eod.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen apostoli. Hebr. Lat. interpret. *filius haurientis aquas*.

Βαριησοῦς, ου, ὁ, nom. viri. Hebr. *filius Jesu*.

ΒΑ͂ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *navis, turris, domus turrita et regia*. Angl. BARGE.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Hebr. *filius Jonæ*.

Βαρνάβας, ᾶ, ὁ, nom. viri. Syr. *filius consolationis*.

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *pondus, onus, molestia:* qu. βίᾳ αἴρεται. Angl. TO BEAR, & BURDEN.
Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Syr. *filius quietis.*
Βαρτίμαιος, ου, ὁ, nom. viri; *qui filius Timæi.*
Βαρύβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *perstrepens, horrisonus:* ex βαρὺς et βρόμος, *strepitus.*
Βαρύγδουπος, ου, et Ion. οιο, ὁ καὶ ἡ, *graviter sonans:* à βαρὺς et δοῦπος, *sonitus.*
Βαρύγλωσσος, vel βαρύγλωττος, ὁ καὶ ἡ, *cujus lingua gravis est, maledicus:* ex βαρὺς et γλῶσσα, *lingua.*
Βαρυγούνατος, Poët. idem ac βαρύγουνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravia seu infirma genua habens:* ex βαρὺς et γόνυ, *genu.*
Βαρυδακρυς, υος, et Βαρυδάκρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *luctuosus:* ex βαρὺς et δάκρυ, *lacryma.*
Βαρυηχὴς, έος, et βαρύηχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravisonus.*
Βαρύθει, *gravatur*, 3. sing. præs. ind. act. à βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, *gravor:* à βαρύς. Th. βάρος.
Βαρυθυμέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *irascor, animum despondeo;* ex βαρὸς et θυμὸς, *animus.*
Βαρυθυμία, ας, ἡ, *acerbitas animi:* à seq.
Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animo ferox, abjectus animo.*
Βαρυθύμως, adv. *iratè, ægrè.*
Βαρύκομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravem strepitum edens:* ex βαρὺς et κόμπος, *sonitus.*
Βαρύκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravistrepus, graviter fremens:* ex βαρὺς et κτυπέω, factum ex τυπέω, *resono.* Th. τύπτω.
Βαρύλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui gravem ac odiosam orationem habet, maledicus.* Ex βαρὺς et λόγος. Th. λέγω.
Βαρυμάνιος, ω, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro βαρυμήνιος, *iracundus:* ex βαρὺς et μανία, *furor.* Th. μαίνομαι, *insanio.*
Βάρυνθεν, Ion. et Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. à
Βαρύνω, *gravo, premo:* 3. sing. imperf. Ion. βάρυνε. fut. υνῶ. perf. βεβάρυγκα. aor. 1. pass. ἐβαρύνθην. aor. 1. sub. βαρυνθῶ· à βαρὺς, quod à βάρος.
Βαρυόπας, α, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, ου, ὁ, *gravisonus, gravem vocem habens:* Jovis Epithet. à βαρὺς et ὄψ, ὀπὸς, *vox.*
Βαρυπνείοντας, *graviter flantes,* acc. pl. part. præs. à βαρυπνείω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, *onus*, et πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro.*
Βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e:* In acc. βαρὺν. comp. βαρύτερος. superl. βαρύτατος. Th. βάρος.
Βαρυστενάχω, fut. ξω, perf. χα, *graviter gemo.* à βαρὺς et στενάχω.
Βαρύστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *graviter suspirans, infelix, luctuosus.*
Βαρυσύμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. et Poët. pro δυστυχὴς, *infelix, qui graves calamitates fert:* ex σύμφορα, *calamitas,* quod ex σὺν et φέρω.
Βαρυσφάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui gravem edit strepitum, gravistrepus:* ex βαρὺς et σφάραγος, *sonus.*
Βαρύτεροι, οἱ, nom. plur. *morosiores:* compar. à βαρύς.
Βαρύτης, ητος, ἡ, *gravitas.* Th. βάρος.
Βαρύτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pretiosus,* qu. *gravis pretii,* quod olim æs appenderetur: ex βαρὺς et τιμὴ, *pretium,* quod à τίω, *honoro.*
Βαρυτονέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *gravi tono profero.* à seq.
Βαρύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravitonus:* ex βαρὺς et τόνος, quod à τείνω.
Βαρυτόνως, *gravi tono,* adv.
Βαρύφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui gravem sonum habet, gravisonus:* ex βαρὺς et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*
Βαρύφορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *graviter onustus:* ex βαρὺς et φόρτος.
Βὰς, βάντος, *ingressus,* in nom. pl. βάντες, aor. 2. part. act. à βαίνω, *eo.*
Βᾶσαν, *insistentem,* aor. 2. part. act. f. g. in masc. βάς. ab eod.
Βασανεύεται, i. e. διελέγχεται, aut διακρίνεται, seu βασανίζεται, à βασανεύω. id. q. βασανίζω.
Βασανεύω, fut. εύσω, perf. ευκα, id. q. βασανίζω, q. v.
Βασανίζω, *exploro, torqueo, excrucio.* f. ίσω. perf. βεβασάνικα. a. 1. ἐβασάνισα. a. 1. sub. βασανίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. βασανίσαι. perf. pass. βεβασάνισμαι. aor. 1. pass. ἐβασανίσθην. f. 1. pass. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.
Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, *explorator, tortor.* Et
Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, *cruciatus:* à perf. pass. verbi βασανίζω.
ΒΑ'ΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, *lapis quo probatur aurum, lapis Lydius, probatio, inquisitio per tormentum.*
Βασεῦμαι, Dor. et Æol. pro βήσομαι, f. 1. m. verbi βαίνω, *eo.*
Βασεῦνται, Dor. et Æol. pro βήσονται, *progredientur,* 3. pl. f. 1. m. à βαίνω, f. βήσομαι.
Βασιλεία, ας, ἡ, *regnum:* à βασιλεύς.
Βασίλεια, ων, τὰ, *regia,* supple οἰκήματα.
Βασίλειον, ου, τὸ, sc. δῶμα, *regia:* pl. βασίλεια, ων, τὰ, sc. δώματα, *regum palatia.*
Βασίλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *regalis:* à βασιλεύς.
Βασίλευε, *regna,* præs. imperat.
βασιλευέμεν, præf. inf. Ion. pro βασιλεύειν, à βασιλεύω.
ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, έος, Att. έως, Poët. et Ion. ῆος, ὁ, *rex:* qu. βάσις λεῶ, id est, λαοῦ, *fulcimentum populi:* βασίλισσα, ης, ἡ, *regina.*
Βασιλεύτερος, ου, ὁ, comp. *augustior:* et in superl. βασιλεύτατος, *regno dignissimus:* à βασιλεύς.
Βασιλεύω, *regno, impero, sum rex, regnum adipiscor:* f. εύσω. perf. βεβασίλευκα. aor. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλεῦσαι· ab eod.
Βασιλῆϊ, Ion. pro βασιλεῖ, dat. sing. Sic βασιλῆος, gen. Ion. et Poët. pro -έος· à βασιλεύς.
Βασιληΐοισι, Ion. pro βασιλείοις, dat. pl. à βασίλειος.
Βασιλήϊον, ου, τὸ, *regale,* pro βασίλειον, Poëticâ Dialysi: ab eod.
Βασιληΐς, ΐδος, ἡ *regia:* quod à βασίλειος per Dialysin. Ion. βασιλήϊος. Ab eod. th.
Βασιλίζω, f. σω, *regis partes sequor:* -ίζομαι. f. 1. m. ίσομαι, *regem ago, regio more ago, regiam potestatem affecto.*
Βασιλικὸς, ἡ, ὸν, *regius, a, um:* à βασιλεύς. Hinc
Βασιλικῶς, *regalitèr:* undè Βασιλικώτερον, *augustiùs:* et Βασιλικώτατα, *augustissimè.*
Βασιλίσκος, ου, ὁ, *regulus:* item *serpens.* Angl. BASILISK, sic dictus. Th. βασιλεύς.
Βασιλὶς, ΐδος, et βασίλισσα, ης, ἡ, *regina:* ab eod.
Βάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui patet, qui potest adiri, pervius, accessibilis, accessus, stabilis, fixus, firmus:* à seq.
Βάσις, εως, ἡ, *basis, fulcimentum, gressus, planta pedis, pes, vestigium, locus in quo pes figi potest:* à βαίνω, *eo:* perf. pass. βέβημαι, σαι, mutato η in α breve. Hinc Angl. BASE.
Βάσκ', pro ἴθι, *vade, accelera,*

præs. imp. à *βάσκω*, Poët. pro *βαίνω*, ab inus. *βάω*.

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, *FASCINO*, *invideo: criminor:* f. *ανῶ*. perf. *γκα*. aor. 1. *ἐβάσκηνα*. aor. 2. *ἐβάσκανον*. qu. à *φάσκω αἰνὰ*, *dico horrenda:* vel qu. *φασκαίνω*, i. e. *φάσει καίνω*, h. e. *oculis interficio*.

Βασκανία, ας, ἡ, *invidia, fascinatio, calumnia*. à

Βάσκανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invidus, malignus, fascinans:* à *βασκαίνω*.

Βασκάνως, *invidè:* à præc.

Βάσκω, apud Poët. pro *βαίνω*, *vado*.

Βασεῦνται, pro *βήσονται*, *gradientur*, 3. pl. f. 1. ind. med. Æol. à *βασεῦμαι*, fut. 1. ind. med. Æol. vel Dor. verbi *βαίνω*.

Βᾶσσα, ας, ἁ, Dor. pro *βῆσσα*, ης, ἡ, *concavitas*.

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, sive *βασσάρη*, ης, ἡ, *calceamenti genus; item meretrix*, et *vulpes*.

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, *porto, bajulo, libro, sustineo, è medio tollo, deleo, sepelio:* fut. σω, et Dor. *βαστάξω*. perf. *βεβάσταχα*. a. 1. *ἐβάστασα*. aor. 1. inf. *βαστάσαι*. aor. 1. part. *βαστάσας*, αντος. quasi a *βάω* et *στάω*.

Βάσωμεν, Dor. pro *βήσωμεν*, 1. pl. præs. sub. act. *βήσω*, quod à futuro formatum est. Th. *βαίνω*, *eo*.

Βαταλίζεσθαι, præs. inf. med. *turpitèr et effœminatè vivere;* Prov. à seq.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *mulierosus, effœminatus*, à Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βατάνιον, ου, τὸ, pro *πατάνιον*, *parva patina, patella;* dim. à *πατάνη*, ης, ἡ, *patina*, q. v. Delphorum est *β* pro *π*.

Βᾶτε, Dor. pro *βῆτε*, *ite*, 2. pl. aor. 2. imperat. act. à *βῆθι*, quod ab *ἔβην*, a. 2. verbi *βαίνω*, *eo*.

Βατεύω, f. εύσω, coëo, de animalium coitu venereo dicitur: undè *βατεύειν* maribus; et *βατεύεσθαι* fœminis tribuitur: per Sync. *βατεῖν*, et *βατεῖσθαι*, et *βατεῦνται*, pro *βατεύονται*, qu. à *βατέω*, inus. th. *βαίνω*.

Βάτην, *iverunt*, Dor. pro *ἐβήτην*, 3. dual. a. 2. ind. act. *ἔβην*, et *βάτην* pro *ἔβησαν*, *iverunt*, in 3. pl. à *βαίνω*.

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, *qui incedit:* item *meta*, et *limen:* undè

Βατήριος, ία, ιον, *scansorius:* à *βαίνω*.

Βατία, ας, ἡ, idem ac *βάτος*, *rubus*, q. v.

Βατιάκη, ης, ἡ, *poculi genus*.

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ἡ, *rubus, sentis:* qu. *ἄβατος*, *inaccessus:* vel à *βία* et *ἄτω*, quod *violentèr lædat*.

Βάτος, ου, ὁ, *batus*, nomen mensuræ liquidorum, ab Hebr. בת. *βατὸς* verò, *pervius*, est à *βαίνω*, *eo*.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, *ranarum et murium pugna:* à *βάτραχος*, *rana*, *μῦς*, *mus*, et *μάχη*, quod à *μάχομαι*.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, *rana*, Ion. *βότραχος*, q. à *βοᾶν τραχέως*. Est et *tumor sub linguâ, maximè pueros infestans*.

Βατταρίζω, fut. ίσω, *balbutio, linguâ titubo et hæsito, blatero, garrio:* à *βάττος*.

Βαττολογέω, ῶ, *loquax, verbosus sum, deblatero, nugor:* f. ήσω. perf. *βεβαττολόγηκα*. aor. 1. *ἐβαττολόγησα*. 2. pl. a. 1. sub. *βαττολογήσητε*· et

Βαττολογία, ας, ἡ, *inanis eorundem repetitio*, cui opp. *λακωνισμός*· item *titubatio in loquendo:* à *λόγος*, et seq. th.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, *Battus*, nomen cujusdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit: item Poëta garrulus et ineptus, qui eadem crebriùs iterabat.

ΒΑΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *nana*, fœmina pusilla, quia *βαιά*.

Βάτω, *veniat*, 3. sing. a. 2. imperat. act. ab *ἔβην*, a. 2. ind. verbi *βαίνω*.

Βαυβάω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *dormio, sopio:* à seq.

Βαυβὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, *Baubo*, *nutrix Cereris*.

ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, perf. χα, *latro, -as*, fictum à canum latratu: *βαῦ, βαῦ*.

Βαυκαλία, ας, ἡ, *patera:* ex Italico *boccale*.

Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas angusti oris, quia *βαΰζει* cùm ei aqua infunditur.

ΒΑΥΚΟ'Σ, ή, όν, *jucundus, delicatus:* *βαύκαλος*, idem.

ΒΑΥ^ΝΟΣ, ου, ὁ, *fornax, caminus:* qu. ab *αὔω*, *uro*.

Βαΰσδειν, Dor. pro *βαΰζειν*, *latrare*. Vide *βαΰζω*.

Βαφεὺς, έος, ὁ, *tinctor:* et

Βαφὴ, ῆς, ἡ, *immersio:* item *tinctura, color:* à *βάπτω*, *tingo*.

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. et *βάψῃ*, 3. sing. aor. 1. sub. à *βάπτω*, *intingo*.

Βάω, inus. f. *βήσω*. perf. *βέβηκα*· perf. med. *βέβαα*, *ire* vel *venire facio;* unde *βῆμι*, usit. et *βαίνω*, *eo*,

ΒΔΑ'ΛΛΩ, *mulgeo, sugo:* fut. *αλῶ* perf. *ἔβδαλκα*. Dicitur et *βδέλλω*, undè

Βδέλλα, ης, ἡ, *hirudo, sanguisuga*.

Βδελλέων, pro *βδελλῶν*, gen. plur. à præc.

Βδέλλιον, ου, τὸ, et *βδέλλα*, *arbor quædam Arabica, et lacryma ejus*.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, et *βδελυγμὸς*, οῦ, ὁ, *abominatio, res execranda;* item *fœtor:* à *βδελύσσομαι*, *execror*. Th. *βδέω*, *pedo*.

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *abominabilis, e*, ab eod. th.

Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, *impurus, scelestus:* ab eod. th.

Βδελύσσομαι, et -*ύττομαι*, *abominor, execror, fastidio:* f. ξομαι. perf. *ἐβδέλυγμαι*. a. 1. m. *ἐβδελυξάμην*, ω, ατο· à

ΒΔΕ'Ω, f. έσω et ήσω, *PEDO*, *flatum ventris emitto*.

Βδόλος, ου, *flatus ventris:* item *crepitus:* et *fœtor extinctæ lucernæ*. Th. *βδέω*.

Βέβαα, *ivi*, perf. Ion. pro *βέβηκα*, detracto κ, et η in α mutato; et in 3. pl. *βεβάασι*, pro *βεβήκασι*, à *βαίνω*, *eo*. Alii volunt esse perf. med. à *βάω*, trans. *ire facio*. q. v.

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *stabilis, firmus:* qu. à *βέβαα*· comparat. *βεβαιότερος*, et in f. g. *βεβαιοτέρα*.

Βεβαιότης, ητος, ἡ, *stabilitas, firmitas*. à præc.

Βεβαιόω, *confirmo, stabilio, tutum reddo:* f. ώσω. perf. *βεβεβαίωκα*. a. 1. *ἐβεβαίωσα*. præs. inf. pass. *βεβαιόεσθαι*, -*οῦσθαι*. perf. pass. *βεβεβαίωμαι*. a. 1. pass. *ἐβεβαιώθην*. Th. *βέβαιος*, *firmus*.

Βεβαίως, adv. *firmè, tutò, exploratò:* et

Βεβαίωσις, εως, ἡ, *confirmatio, corroboratio:* ab eod. th.

Βεβακὼς, Dor. pro *βεβηκὼς*, perf. part. act. à *βαίνω*.

Βέβαλος, Dor. pro *βέβηλος*, q. v.

Βέβαμεν, *ivimus*, per Sync. pro *βεβήκαμεν*, 1. pl. perf. ind. act. verbi *βαίνω*, *eo*. At *βεβάμεν* est perf. inf. Poët. pro *βεβηκέναι*.

Βεβαρημένος, η, ον, *gravatus, a, um*, perf. part. pass. à *βαρέω*, *gravo*. Th. *βάρος*, *onus*.

Βεβαρηὼς, Ion. pro *βεβαρηκὼς*, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo et th.

Βέβᾰσᾰν, *ingressi erant*, per Sync. pro ἐβεβά'εισᾰν, et hoc pro ἐβεβήκεισᾰν, plusq. perf. ind. act. à βαίνω, *eo*, perf. βέβηκα, et Ion. βέβαα.

Βέβᾰφᾰ, *tinxi*, perf. act. à βάπτω, *intingo*.

Βεβᾰὼς, ῶτος, ὁ, *stans*, perf. part. per Crasin pro βεβηκὼς, à βαίνω, *eo*.

Βέβηκᾰ, *ivi*, perf. act. βεβήκειν, plus. perf. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejusd. th.

Βέβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profanus*. Th. βηλὸς, *limen domûs*.

Βεβηλόω, *profano, contamino*: f. ώσω. perf. βεβεβήλωκᾰ, a. 1. ἐβεβήλωσᾰ. ab eod. th.

Βεβήλωσῐς, εως, ἡ, *profanatio*: à pr.

Βεβῐασμένως, *coactè, invitè*, adv. à βιάζω.

Βεβῐ'ηκᾰ, *vim intuli*, perf. act. à βαίω, et perf. part. pass. βεβιημένος, *vi tractus*. Th. βία, *vis*.

Βεβῐ'ωμαι, 1. sing. perf. pass. et in 3. sing. βεβῐ'ωται, *vita peracta est*: βεβιωμένος, *vivendo peractus*, perf. part. à βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Βέβλᾱβᾰ, *nocui*, perf. m. verbi βλάπτω.

Βέβλαμμαι, *offensus sum*, perf. pass. βεβλαμμένος, perf. part. ejusd. th.

Βεβλάστηκᾰ, *pullulavi*, perf. act. à βλαστάνω.

Βέβλᾰφᾰ, perf. act. à βλάπτω, *noceo*.

Βέβληαι, 2. sing. perf. ind. pass. *vulneratus es*: Ion. pro βέβλησαι, à perf. pass. βέβλημαι, verbi βάλλω, *jacio*.

Βεβλήᾰται, Ion. pro βέβληνται, 3. pl. perf. βεβλήᾰτο, Ion. pro ἐβέβληντο, plusq. perf. ejusd. th.

Βέβληκᾰ, *jaculatus sum*, perf. act. βεβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκει, plusq. perf. et βέβλημαι, σαι, ται, perf. pass. undè βεβλημένος, part. perf. βεβλῆσθαι, inf. à βάλλω, *jacio*.

Βεβοήᾰται, Ion. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. pass. à βοάω, *clamo*.

Βεβολήᾰται, 3. pl. perf. pass. Ion. pro βέβληνται. Sed βεβολήᾰτο, *ejecti erant*, 3. pl. plusq. perf. pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι, undè βέβληντο, et interjecto ο, βεβόληντο, et Ion. βεβολήᾰτο. Alii à βολέω inusitato derivare malunt.

Βεβολημένος, *agitatus*, pro βεβλημένος, part. perf. pass. verbi βάλλω, *jacio*.

Βέβουλᾰ, *volui*, perf. m. verbi βούλομαι.

Βεβούλευμαι, *deliberavi*: perf. pass. βεβουλεῦσθαι, perf. inf. pass. verbi βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

ΒΕΒΡᾸ'Σ, et βεμβρᾰ'ς, Att. pro μεμβρὰς, quæ species *apuæ*, piscis, in pl. Βεβρᾰ'δες, ων, οἱ.

Βέβρεγμαι, *irrigatus sum*, perf. pass. et part. βεβρεγμένος, *madidus*: à βρέχω, *rigo*.

Βεβρέμηκᾰ, *strepui*, perf. act. à βρέμω, *fremo*.

Βέβρηκες, ων, *pars illa quæ inter maxillas est*.

Βέβρῑθᾰ, *gravis fui*, perf. m. verbi βρίθω. perf. part. βεβριθὼς, et in f. g. βεβριθυῖα.

Βεβρισμένος, *obrutus*: perf. part. pass. à βρίθω, *sum gravis*.

Βέβροχᾰ, Att. pro βέβρεχᾰ, perf. ind. act. à βρέχω, *irrigo*.

Βέβρῡχᾰ, *fremui*, perf. act. verbi βρύχω, *strideo*.

Βεβρώθοις, *comederes*, 2. sing. opt. perf. m. à βρώθω, inusit. per reduplicat. Att. Alii dicunt esse positum pro βεβρώκοις.

Βέβρωκᾰ, *comedi*, perf. act. βεβρώκειν, plusq. perf. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, *comedo*: f. βρώσω.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. ejusd. verbi.

Βεβρώσεται, 3. sing. fut. pass. verbi βιβρώσκω.

Βεβυσμένος, part. præt. pass. verbi βύζω.

Βέβωκᾰ, *pavi*: perf. ind. act. verbi βόσκω, ab inusit. βόω.

Βεβωμένος, Ion. et Dor. pro βεβοημένος, *celebris, clarus*, perf. part. pass. à βοάω. Alii à βόω, pro βόσκω, *pasco*, formant, sed diverso sensu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. pro βεβηκῶς, *progressus*: undè βεβᾱκὼς, et sublato κ, βεβᾱὼς, contractè βεβὼς, perf. part. verbi βαίνω, *eo*.

Βέδυ, *aqua*, Phrygibus.

Βεελζεβοὺλ, ὁ, pro Βεελζεβοὺβ, nomen idoli, indecl. Hebr. *Dominus muscarum*: Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βέῃ, *iret*, Ion. pro βῇ, 3. sing. a. 2. sub. à βαίνω.

Βείομαι, *vivam*, pro βείσομαι, Poët. f. 1. m. quasi à βείω, rejecto σ, vel potiùs à βιώσομαι, f. 1. m. vocis verbi βιόω, *vivo*.

Βείω, *ivero*. Poët. pro βῶ, a. 2. sub. Pro βῶ enim Iones dicunt βέω, inde ι inserto βείω· sic βείομεν pro βῶμεν· à βαίνω, *eo*.

Βέκκες, Phryges panem vocant, *bec* et *beccum*.

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *delirus, stupidus*: item *antiquus*, quasi ante βέκκον et σελήνην.

ΒΕ'ΚΚΟΣ, seu βέκος, ου, ὁ, *panis*. Phrygum linguâ: item *amens*.

Βέλεᾰ, *tela*, acc. pl. et

Βελέεσσῐ, et βελέεσσῐν, Ion. et Poët. dat. pl. à βέλος.

Βέλεμνον, ου, τὸ, idem quod βέλος, *telum*.

Βέλεσσῐν, dat. pl. à βέλος.

Βελιὰλ, ὁ, *Belial*: nomen origine Heb. Lat. *sine jugo*, vel *nequam*.

ΒΕ'ΛΛΕΡᾸ, ων, τὰ, *mala*. Etymol. à βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. Βελλεροφόντᾱς, ᾱ, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόνη, ης, ἡ, *acus*: item nomen piscis: à seq. th.

ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *telum, jaculum, sagitta, ictus*; dat. pl. βελέεσσῐν. Ion. et Poët. qu. à βάλλω, *jacio*.

Βελόστᾰσῐς, εος, ἡ, *locus ad tela constitutus, vallum*: item *machina bellica, aries*: qu. à βελῶν στάσει.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, έρᾰ, ερον, *melior*, Poët. pro βελτίων.

Βελτῐόω, f. ώσω, perf. ωκᾰ, *meliorem reddo*: à βελτίων.

Βέλτιστᾰ, adv. *optimè*.

Βελτῐ'ω, nom. vel. acc. pl. à βελτῐ'ονᾰ, οᾰ, ω, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

Βελτῐ'ων, ονος, ὁ καὶ ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*, superl. βέλτιστος.

Βεμβηκίζω, f. ίσω, perf. ῐκᾰ, *in gyrum ago, velut turbonem, quo pueri ludunt, circumago, volvo*: à seq.

ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, *turbo, trochus*. Scribitur et βέμβιξ.

Βένθεᾰ, nom. pl. à

Βένθος, εος, τὸ, *profunditas, fundum*: dat. pl. Ion. βένθεσσῐ. Th. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. *filius dextræ*.

Βέντιστος, Dor. pro βέλτιστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθός.

Βέομαι et **Βείομαι**, *vivam*, 1. sing. f. 1. ind. m. Poët. pro βείσομαι, à verbo inus. βείω, *vivo*.

ΒΕ'ΡΒΕΡῐ, τὸ, Indicâ linguâ *concha, quæ uniones continet*.

Βέρεθρον, Att. et per Sync. βέθρον pro βάραθρον, ου, τὸ, *fossa, profunditas*: παρὰ τὸ βαθὺς, *profundus*.

Βερῐ'κη, ης, ἡ, nomen mulieris

per Apocopen pro Βερονίκη. Gr. afferens victoriam.

Βεροίᾱ, ᾱς, ἡ, Berœa, nomen urbis, qu βαρεῖα, ponderosa.

Βεροιαῖος, αίᾱ, αῖον, et Βεῤῥοιαῖος, Berhœensis, à pr.

Βερονῖκᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. alii legunt Βερενῖκᾱ. Βερενῖκη autem Macedonicè dictum pro Φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. ferens victoriam.

ΒΕΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, betium, herba: alitèr dictamnus.

ΒΕΥ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, vestis genus, varium aut purpureum.

ΒΗ͂, imitatio vocis ovium.

Βῆ, ivit, pro ἔβη, Ion. 3. sing. aor. 2. ind. act. ab ἔβην, βῆς, iveris, a. 2. sub. à βαίνω, eo.

Βήζω, clamo Βῆ, ut oves, clamo: à βῆ.

Βηθαβαρᾶ, ᾱς, ἡ, nomen loci. Hebr. interpretat. domus transitûs.

Βηθανίᾱ, ᾱς, ἡ, nom. villæ Hebr. Interpretatur Lat. domus afflictionis.

Βηθεσδὰ, ἡ, nom. piscinæ, domus beneficentiæ.

Βῆθῐ, vade, pro quo βᾶ et βᾶθι, a. 2. imperat. act. à βαίνω.

Βηθλεὲμ, ἡ, nom. urbis, indecl. Hebr. interpret. domus panis: vocatur et urbs Davidis.

Βηθσαϊδὰ et Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. domus piscationis.

Βηθφᾰγὴ, ῆς, ἡ, nomen villulæ. Hebr. interpret. domus ficuum præcocium.

Βηκᾰ, ων, τὰ, oves. Hesych. βηκῐᾰ, τὰ, idem. Hippocr. à βῆ.

Βῆλος, ȣ, ὁ, propr. nom. viri; necnon fluvii.

ΒΗΛΟΣ, ȣ͂, ὁ, limen domûs, qu. à βάω et λίαν, quod per limina sæpiùs eatur.

Βῆμᾰ, ᾰτος, τὸ, gressus, vestigium; item tribunal, suggestus: à 1. pers. perf. pass. verbi βαίνω, ascendo.

Βήμεναι, Dor. et Poët. pro βῆναι, a. 2. inf. act. à βαίνω, eo.

Βῆν, βῆς, βῆ, Poët. sine augmento pro ἔβην, &c. βῆναι, a. 2. inf. act. ejusd.

Βὴξ, βηχὸς, ἡ, tussis.

ΒΗ͂ΡΟΣ, birrus, vestis genus.

ΒΗΡΥΛΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, beryllus, gemma.

Βησᾰμενος, a. 1. part. m. qui ascendit: à βαίνω. aor. 1. m. ἐβησᾰμην.

Βῆσᾰν, iverunt, 3. pl. Ion. a. 2. ind. act. pro ἔβησαν, ab ἔβην. ejusd. th.

Βῆσε, imposuit, pro ἔβησε, a. 1. Ion. ab inusitat. βάω. Th. βαίνω, ascendere facio.

Βήσεσθαι, f. 1. inf. med. ab eod. th.

Βήσετο, ascendebat: imperf. Ion. m. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι. quod à f. 1. verbi βαίνω transformatur in præs. undè ἐβησόμην, imperf.

Βήσομαι, progrediar: f. 1. m. verbi βαίνω, eo.

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. vel per Systolen pro βήσωμεν, 1. pl. aor. 1. sub. act. à βαίνω, seu βάω. f. βήσω. a. 1. ἔβησα.

ΒΗ͂ΣΣΑΙ, αἱ, saltus, valles.

Βησσήεις, εσσα, εν, gen. εντος, saltuosus: à præc.

Βήσσῃς, dat. pl. Ion. ab eod.

Βήσσω, vel βήττω, f. ξω, tussio: qu. à βία, vel potiùs à βὴξ.

Βηταρμὸς, ȣ͂, ὁ, saltatio concinno gressu; et indè βητάρμων, ονος, hujusmodi saltator: qu. à βάω et ἄρω.

Βήτην, iverunt, Poët. et Ion. pro ἐβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην. à βαίνω, eo.

ΒΙΑ, ᾱς, ἡ, vis, robur, violentia: μετὰ βίας, vi.

Βιάζεο, urge: Ion. pro βιάζȣ, præs. imperat. et

Βιάζευ, Dor. pro βιάζȣ, à

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιᾱσᾰμην, in mediâ formâ idem ac βιάω, et βιάζω· at frequentiùs apud oratores, vim affero, cogo: item nitor, et stupro: passivè, opprimor, urgeor, cogor: à

Βιάζω, vim affero, urgeo: f. σω. perf. βεβῐᾰκᾰ. Th. βία, vis.

Βῐαιος, αίᾱ, αιον, et βῐαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, violentus, a, um, item injurius, et coactus; et βιαιότερος, comp. à βία.

Βῐαίως, adv. et βίᾳ, adverbialitèr, violentèr, vi: à βίαιος, quod ab eod.

Βῐᾶσθαι, cogere, vim afferre: præs. inf. à βιάομαι, quod ab eod.

Βιάσθω, urgeat, vim inferat: præs. imperat. βιᾰȣ, -ῶ, βιαέσθω, άσθω, à βιάζομαι, quod ab eod.

Βιαστὴς, ȣ͂, ὁ, qui vim infert, violator: Matt. xi. 12. Philo de Agricultura; vix alibi: ab eodem.

Βιᾰτᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιᾰτὴς, ȣ͂, ὁ, idem: ab eod. th.

Βιᾰω, -ῶ, Poët. idem ac βιάζω, f. ᾰσω, perf. ᾰκᾰ, et ήσω, ηκᾰ, Ion. et Poët. hinc perf. pass. βεβῐημαι, et part. βεβῐημένος, coactus.

Βιβάζω, f. σω, perf. ᾰκᾰ, venire facio, admitto, ineo. Th. βαίνω, eo.

Βιβᾰς, ἄντος, gradiens, ascendens, præs. part. act. à βίβημι, loco βῆμι, vel a. 2. act. pro βὰς, ab eod. th.

Βιβάσθω, i. q. βιβάω.

Βιβᾰω, et βῐβημῐ, Poët. pro βαίνω, f. ᾰσω, in imp. βιβῶ, et ᾰσομαι. a. 1. ἐβῐβᾰσᾰ. part. præs. βιβῶν, et βιβῶς, et βιβάς. præs. pass. βιβάζομαι, ineor. a. 1. ἐβιβάσθην. f. 1. med. βιβᾰσομαι. a. 1. ἐβιβᾰσᾰμην.

Βιβλᾰρῐδιον, et βιβλῐδιον, ȣ, τὸ, libellulus. Th. βίβλος, liber.

Βιβλῐᾰ, ων, τὰ, biblia, -orum. à

Βιβλῐον, τὸ, liber, scheda. Th. βίβλος, liber.

Βιβλῐνος οἶνος, vinum Biblinum: à vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιογρᾰφῐᾰ, ᾱς, ἡ, librorum scriptio: et

Βιβλιογρᾰφος, ȣ, ὁ, librarius: à βιβλίον, quod à βίβλος· et γραφὴ, quod à γράφω.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca: ex βιβλίον et θήκη, quod à τίθημι.

Βιβλιοπώλης, ȣ, ὁ, voc. βιβλιόπωλα, bibliopola. Th. πωλέω, vendo.

Βιβλιοφόρος, ȣ, ὁ, libellio, librum ferens, tabellarius: à βιβλίον et φέρω.

Βιβλιοφῠλᾰκῐον, ȣ, τὸ, bibliotheca: ex eod. et φυλακή.

ΒΙΒΛΟΣ, ȣ, ἡ, liber: liber arboris, ut tiliæ.

Βιβρώσκω, fut. βρώσω, perf. βέβρωκᾰ, edo, comedo, depasco: à βρώσκω, quod idem.

Βιεῦντες, Dor. pro βιȣ͂ντες, viventes: præs. part. pl. num. à βιόω, vivo: f. ώσω. Th. βίος, ȣ, ὁ, vita.

Βῐη, Ion. pro βῐᾱ, ᾱς, ἡ, vis, fortitudo.

Βιήσᾰτο, cogebat, a. 1. m. Ion. pro ἐβιήσᾰτο, à βιάω. Th. βία, vis.

Βῐηφι, pro βῐῃ, dat. vi, violentèr: φι est Paragoge Poët. et reddit vocem ἄκλιτον· à βίη, vis, Ion. pro βία.

Βιθῡνῐᾰ, ᾱς, ἡ, nom. provinciæ Asiæ minoris. Gr. q. d. Βαθυνία, à βάθυνος, fovea, quod à βάθος.

ΒΙ͂ΚΟΣ, ȣ, ὁ, urna ansata, urceus. Βικῐον, et Βικῐδιον, ȣ, τὸ, dim. urceolus. Βικῐον est etiam vicia.

ΒΙΝΕΩ, ineo, coeo: fut. ήσω. perf. βεβῐνηκᾰ. qu. à βαίνω, vel à βία.

Βιοῖ, vivit: 3. sing. præs. ind.

act. contr. à βιόω. Hinc βιοίμην, *vivam*, opt. præs. med. contr. à βίος, *vita*.
Βιολογέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *vitam alicujus describo*; part. pass. βιολογούμενος.
ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, *vita*, *victus*, *facultates*. At
Βιὸς, οῦ, ὁ, *arcus*, *nervus arcûs*: qu. βίᾳ, i. e. *vi tenditur*.
Βιοτεύω, *vivo*: f. σω. βιοτεύσης, 2. pers. sing. a. 1. sub. act. Th. βίος, *vita*.
Βιοτὴ, ῆς, ἡ, *vita*. Et
Βιότης, ητος, ἡ, idem, et ab eod.
Βιοτικὸς, ἡ, ὸν, idem ac βιωτικός. q. v.
Βιότοιο, *victûs*: gen. sing. Ion. pro βιότου, à
Βί'οτος, ου, ὁ, idem Poëtis ac βίος.
Βιοὺς, *qui vixit*: a. 2. part. ex ἐβίων, ut δοὺς ex ἔδων· quod ἐβίων est a. 2. à βίωμι, inus. quod à βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.
Βιοῦσθαι, Ion. et Poët. pro βιοῦν, præs. inf. verbi βιόω, *vivo*, ab eod.
Βιοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitam corrumpens*, *vitæ corruptela*: et in voc. βιοφθόρε. ex βίος et φθείρω, *corrumpo*.
Βιόω, *vivo*: f. ώσω et ώσομαι. perf. βεβί'ωκα. a. 2. ἐβί'ων (à βί'ωμι, inus.) indè opt. βιώην. inf. βιῶναι. part. βιούς. perf. pass. βεβί'ωμαι. a. 1. m. ἐβιωσά'μην. Th. βίος, *vita*.
Βί'σων, vel βίςων, *bos quidam sylvestris*.
Βιῷατο, 3. plur. opt. præs. med. Ion. à βιάω.
Βιώην, *viverem*: Att. pro βιοίην, a. 2. opt. à βιόω. Th. βίος, *vita*.
Βί'ων, ὁ, *Bion*, Philosophus.
Βιῶναι, *vixisse*: a. 2. inf. act. ab inus. βί'ωμι, quod à βιόω. Th. βίος, *vita*.
Βιῶσαι, a. 1. inf. act. ab eod.
Βιώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitalis*: ab eod.
Βί'ωσις, εως, ἡ, *vita anteacta*, *ipsa vivendi actio*.
Βιωτικὸς, ἡ, ὸν, *vitalis*, *ad vitam sustinendam pertinens*, *secularis*: ab eod. th.
Βιωτὸν, in neut. gen. *vivendum*: à
Βιωτὸς, ἡ, ὸν, *vitalis*: à βιόω.
Βιώτω, *vivito*, 3. sing. a. 2. imperat. act. à βί'ωθι, quod à βίωμι. Vide βιόω.
Βιωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vitæ utilis*: ex βίος, *vita*, et ὠφελέω, *prosum*.

Βλα'βειν, priscum et Poët. verbum pro βλάπτειν, *nocere*. Hinc a. 2. ἔβλαβον.
Βλαβεὶς, *læsus*: et in f. g. εῖσα. a. 2. part. pass. à βλάπτω, *lædo*.
Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius*, *a*, *um*. à βλάπτω.
Βλαβερῶς, *perperàm*, adv. à præc.
Βλα'βη, ης, ἡ, *noxa*, *damnum*, *detrimentum*: à perf. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω.
Βλαβῆναι, *læsum esse*: a. 2. inf. pass. et
Βλαβήσομαι, f. 1. ind. pass. ab eod.
Βλα'βος, εος, τὸ, idem quod βλάβη· q. v.
Βλάβω, antiquum pro βλάπτω.
Βλαβῶ, f. 2. sub. à βλάπτω, quod vide.
Βλάζω, *stultus sum*: qu. à βλὰξ, *inutilis*.
ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, *valgus*, *cui distorta sunt crura*: dicitur et βλαισσὸς, gem. σ. Poët. à βλάπτω, *lædo*.
Βλακεία, ας, ἡ, *socordia*, et
Βλακεύω, f. εύσω, perf. ευκα, *socordiæ me dedo*, *torpeo*: huic opp. σπουδάζω. Th. βλάξ.
Βλακικὸς, ἡ, ὸν, *ignavus*.
Βλακικῶς, *ignavè*, *tardè*.
ΒΛΑ'Ξ, κὸς, ὁ, *piscis quidam inutilis*, siluro similis; item *ignavus*, *iners*: qu. à βάλλω, *abjici dignus*.
Βλάπτῃ, 3. sing. præs. sub. act. à βλάπτω.
Βλάπτουσ' pro βλάπτουσα, præs. part. act. f. g. ab eod.
ΒΛΑ'ΠΤΩ, *lædo*, *noceo*: cum acc. f. ψω. perf. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. 2. βλαβῶ. perf. pass. βέβλαμμαι. a. 1. pass. ἐβλάφθην. a. 2. pass. ἐβλα'βην. a. 2. part. βλαβεὶς, et in f. g. εῖσα. a. 2. inf. pass. βλαβῆναι. f. 2. pass. βλαβήσομαι. perf. med. βέβλαβα. Hinc Angl. TO BLAST.
ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, *germino*, *fruticor*: f. βλαςήσω. perf. βεβλάςηκα. a. 2. ἔβλαςον.
Βλάςημα, ατος, τὸ, *germen*: à 1. pers. perf. pass. verbi βλαςάνω. Angl. A BLOSSOM.
Βλαςησά'τω, a. 1. imperat. act. ejusd.
Βλαςήσω, *germinabo*: f. 1. ind. act. ab eod.
Βλάςος, ου, ὁ, nom. viri: sed βλαςὸς, οῦ, ὁ, *germen*.
Βλασφημέω, *impiè loquor*, *maledictis incesso*: imperf. ἐβλασφήμεον, ουν. f. ήσω. perf. ηκα. præs. pass. βλασφημοῦμαι, *malè audio*, *tanquam blasphemus accusor*. perf. pass. βεβλασφήμημαι. f. 1. βλασφημηθήσομαι, et
Βλασφημί'α, ας, ἡ, *blasphemia*, *maledicentia*: à
Βλάσφημος, ου, ὁ, ϗ ἡ, *blasphemus*, *maledicus*: qu. à βλάπτειν φήμην.
Βλασφήμως, *ignominiosè*, adv.
ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ Βυζάντιον, ου, τὸ, *os anterius narium purpuræ*, Matthiolus dicit esse *onychem*, vel *conchulam Indicam*.
ΒΛΑΥ˜ΤΑΙ, αἱ, *genus calceamenti*.
Βλαφθεὶς, *læsus*, a. 1. part. pass. βλαφθῆναι, a. 1. inf. pass. à βλάπτω, *lædo*.
Βλείμην, εῖο, εῖτο, a. 2. opt. m. à βλῆμι, *percutio*: quod à βάλλω· ut θείμην, εῖο, εῖτο, à τίθημι.
Βλεὶς, *percussus*: a. 2. part. act verbi βλῆμι, vel per Sync. pro βληθεὶς, a. 1. part. pass. à βάλλω, *jacio*.
Βλεμεαίνω, *trucibus oculis circumspicio*, *minor*: quod à βλέμμα, *aspectus*. Th. βλέπω.
Βλέμμα, ατος, τὸ, *aspectus*: à βλέπω, *aspicio*.
ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus*. Hinc
Βλεννὸς, ἡ, ὸν, *ignavus*: et
Βλεννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *mucosus*.
Βλέποισα, Dor. pro βλέπουσα, *aspiciens*: præs. part. f. g. à βλέπω.
Βλεπτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *aspiciendus*, *aspectus*: verbale. à seq.
ΒΛΕ'ΠΩ, εἰς, vel πρὸς, *aspicio*, *intueor*, *specto*, *vergo*; item *caveo*, *rationem habeo*, *vivo*: f. ψω. perf. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα. perf. pass. βέβλεμμαι· qu. βάλλω ὦπα.
Βλεφαρίζω, f. ί'σω, *nicto*, *crebrò conniveo*: et
Βλεφαρί's, ί'δος, ἡ, seu βλεφαρῖ's, ῖδος, in plur. frequentiùs, *cilia*, *pili palpebrarum*, item *palpebræ*.
ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, *palpebra*, *pellis tegens oculos*: qu. βλέπους φάρος, id est *visûs tegmen*: vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.
Βλέψις, εως, ἡ, *intuitus*: à 2. pers. perf. pass. verbi βλέπω.
Βλήεται pro βλήηται, 3. sing. conj. aor 2. pass. à βάλλω.
Βληθεὶς, *ictus*, *trajectus*: a. 1. part. pass. βληθῆναι, a. 1. inf. pass. βλήθητι, a. 1. imperat. pass. βληθῶ, a. 1. sub. pass. à βάλλω, *percutio*.
Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus*, *ictus*, *vulnus*. Th. βάλλω, *jacio*.
Βλήμενος, *ictus*: per Sync. pro

βεβλημένος, perf. part. pass. à βάλλω. perf. pass. βέβλημαι. Alii volunt à βλῆμι formare.
Βλῆσθαι, *jactum esse*, abjecto augmento pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. à βάλλω, q. v.
Βλῆτο, Poët. pro ἐβέβλητο, plusq. perf. pass. ejusd.
Βλήτροισι, dat. pl. Ion. à
Βλῆτρον, ου, τὸ, *clavus ferreus, pessulus:* ab eod. th.
ΒΛΗΧᾸ́ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, perf. ημαι, *balo sicut ovis.*
Βλήχεσθαι, Poët. pro βληχᾶσθαι, *balare:* à βληχάομαι.
Βληχὴ, ῆς, ἡ, *balatus:* undè Angl. BLEAT: et
Βλήχημᾰ, ᾰτος, τὸ, idem, et ab eod. th.
ΒΛΗΧΡΟ'Σ, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *debilis, imbecillis:* ut et ἀβληχρός. Hinc βληχρῶς, adv.
Βλὶξ, *continentèr, assiduè*, adv. qu. à βολὴ, *ictus.*
ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, *blitus, olus insipidum.*
ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλῐ́σω, perf. βέβλῐκᾰ, *exprimendo aufero,* ut à favis mel.
Βλοσυροῖο, gen. Ion. pro -ου, à
ΒΛΟΣΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *terribilis aspectu, torvus, truculentus.*
Βλοσυρῶπις, ῐδος, ἡ, *habens oculos truces:* et
Βλοσυρωπὸς, ἡ, ὸν, *terribilis aspectu:* à βλοσυρὸς et ὤψ, *oculus.*
ΒΛΥ'ΖΩ, et Βλύω, f. βλύσω, perf. βέβλῠκᾰ, *scaturio, effundo, mano.* Sic dictum à murmure aquarum.
Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, *celsus, procerus, viridis, tener:* à βλώσκω, *ascendo.*
ΒΛΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *buccella, fragmentum, panis portio:* qu. à βάλλω.
Βλῶσις, εως, ἡ, *adventus:* à
ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, perf. ωκᾰ. *advenio, ascendo, cresco.*
Βοᾷ, *reboat,* 3. sing. præs. ind. act. contr. pro βοάει, à βοάω.
Βοάᾳ, Poët. pro βοᾷ. Pleonasmo literæ α, 3. sing. ind. præs. ab eod. th.
Βοάασκον, 1. sing. imperf. act. Poët. pro ἐβόων, verbi βοάω, *clamo.*
Βοάγριον, ου, τὸ, *scutum, ex boûm agrestium pelle:* à βοῦς et ἄγριος, *rusticus.*
Βοάγριος, ου, *Boagrius,* Locrensium amnis.
Βοᾱθόος, ου, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poët. pro quo frequentiùs βοηθὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *auxiliator, bellator, in prælio velox.* Th. βοηθέω.

Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, Lat. *filii tonitrui:* Marc. iii. 17.
Βόαξ, ᾰκος, ὁ, piscis quidam, qui et βόηξ, item βῶξ, dicitur: à βοάω, *clamo.*
Βοᾶσαι, Dor. pro βοάῃ, 2. sing. præs. ind. pass. verbi βοάω.
Βοᾱ́σᾱς, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.
Βοᾶσῐ, *clamant,* Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à
ΒΟᾸ́Ω, *BOO, clamo, vociferor, celebro:* f. ήσω. imperf. ἐβόαον. -ων. perf. βεβόηκᾰ. a. 1. ἐβόησᾰ. a. 1. imperat. βόησον, άτω.
Βοεία, ᾶς, ἡ, sub. δορὰ, *bubula pellis, rudens,* Il. iv. 122. Th. βοῦς.
Βόειος, εία, ειον, *bovinus, bubulus:* ut et
Βόεος, έα, εον, idem: ab eod. th.
Βόες, nom. pl. à βοῦς, βοὸς, ὁ ϗ ἡ.
Βοεὺς, έος, ὁ, *lorum e corio bubulo:* à βοῦς.
Βοὴ, ῆς, ἡ, *clamor; item pugna:* à βοάω, *clamo.*
Βοῇ, Dor. pro βοᾷ, 3. sing. præs. sub. act. contr. à βοάω, *clamo.*
Βοηδρόμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auxiliaris,* à βοηδρόμος, *ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator.* Ex βοάω et δρέμω, *curro.*
Βοηδρομιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis Atticus, ferè noster September.*
Βοήθειᾰ, ᾶς, ἡ, *adjumentum, auxilium:* à
ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, *auxilio, succurro:* qu. εἰς τὴν βοὴν θέω, *ad clamorem accurro:* f. ήσω. perf. βεβοήθηκᾰ. a. 1. ἐβοήθησᾰ. a. 1. imperat. βοήθησον, άτω. 2. sing. præs. imperat. βοήθει, contractè pro βοήθεε.
Βοήθημᾰ, ᾰτος, τὸ, *auxilium, remedium, adminiculum:* et
Βοηθητικὸς, ἡ, ὸν, *auxiliaris.* Item
Βοηθὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, et βοηθόος, Poët. *auxiliator:* à βοηθέω.
Βοηλασία, ᾶς, ἡ, *boûm abactio, præda:* à βοῦς et ἐλαύνω, *abigo.*
Βοηλᾰτέω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *boves agito* vel *abigo; item boves pasco:* à
Βοηλάτης, ου, ὁ, *bubulcus, boûm agitator* vel *abactor:* à βοῦς et ἐλαύνω.
Βοηλάτις, ῐδος, ἡ, *boûm agitatrix* vel *abactrix:* ab iisd.
Βοῆν, Dor. pro βοᾶν, præs. inf. act. à βοάω· et βοῇς, Dor. pro βοᾷς, 2. sing. præs. sub. act.
Βοηνόμος, ου, ὁ, *boûm pastor, bubulcus:* παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id est, *boves pascere.*

Βοητὺς, ύος, ἡ, idem ac βοὴ, *clamor.* Th. βοάω.
Βοθρίον, ου, τὸ, *parva scrobs:* à
ΒΟ'ΘΡΟΣ, ου, ὁ, *fovea, scrobs:* qu. βάθρος, à βάθος.
Βόθυνος, ου, idem, sed Ἀττικώτερον, qu. à βαθύνω, *excavo in profundum.*
Βοϊδάριον, vel βοΐδιον, vel βοΐδιον, τὸ, *bucula:* à βοῦς.
Βοϊκὸς, ἡ, ὸν, *bubulus:* ab eod.
Βοιωτία, ᾶς, ἡ, *Bœotia:* hinc
Βοιωτὸς, οῦ, ὁ, *Bœotus.*
Βοιωτάρχω, vel έω, f. ξω, vel ήσω, *impero Bœotis.*
Βολᾰ́ων, *ictuum:* gen. pl. Æol. à βολή. Th. βάλλω.
Βόλβιτον, ου, τὸ, quod et βόλιτον, *stercus, fimus:* à βολὴ, quia ejicitur.
ΒΟΛΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, *BULBUS, radix quævis rotunda.*
Βολβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *bulbosus,* à pr.
Βολέω, ῶ, f. ήσω, thema inusitat., unde part. perf. pass. βεβολημένος verbo βάλλω.
Βολὴ, ῆς, ἡ, *jactus; item ictus, plaga:* gen. pl. Æol. βολάων· à perf. ind. med. βέβολα, verbi βάλλω.
Βολίζω, *bolidem demitto:* f. ίσω. perf. βεβόλῐκᾰ. a. 1. ἐβόλῐσᾰ. a. 1. part. βολίσᾱς, αντος· à
Βολὶς, ίδος, ἡ, *jaculum, sagitta; item funis alligato plumbo,* quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, *jacio.*
Βόλομαι, i. q. βούλομαι.
Βόλος, ου, ὁ, *jactus, tesseræ* sive *tali,* Ion. et Poët. *funda, verriculum:* ab eod. th.
Βομβεῦντι, Dor. pro βομβοῦσι· βομβεῦσα, Dor. et Æol. pro βομβοῦσα, *susurrans:* præs. part. nom. sing. f. g. à
Βομβέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *bombum edo* vel *facio, susurro, resono:* à
ΒΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *bombus, sonus, quem edunt apes, strepitus.*
Βομβύλη, ης, ἡ, *genus apis:* à præc.
Βομβύλιος, ου, idem: est et *genus poculi,* βομβεῖν ἐν τῇ πόσει, ab eod.
Βόμβυξ, ῠκος, ὁ, *bombyx, vermis:* à βόμβος, *bombus:* ab eodem.
ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ὁ, *animal sylvaticum:* aliter *monops.*
Βοὸζ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. et interpret. *in quo robur.*
Βοοζύγιον, ου, τὸ, *jugum boûm.*
Βοόων, part. præs. verbi βοάω, quod vide.

ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *pabulum, esca,* propriè brutorum: qu. à βόω, seu βόσκω, *alo.*
Βοϱϐοϱοκοίτης, ου, ὁ, *qui cubat in luto:* nomen ranæ: ex βόϱϐοϱος, *cœnum,* et κοίτη, *cubile.*
ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, *cœnum, limus,* propriè ἐκ τῆς βοϱᾶς.
Βοϱϐοϱόω, ῶ, f. ώσω, *cœno, contamino:* à præc.
ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, f. ύσω, *strepo,* propriè de intestinis crepitantibus.
Βοϱέαο, gen. Æol. pro βοϱέου, ut et βοϱέω, gen. Ion. à
ΒΟΡΕ'ΑΣ, et Ion. βοϱέης, ου, ὁ, *Boreas, aquilo; septentrio.* qu ἀπὸ τοῦ βοᾶν καὶ ῥεῖν, quod ventus sit sonorus et violentus.
Βοϱέηθεν, adv. Poët. *à septentrionali plagâ.*
Βόϱειος, et Βοϱήϊος, Poët. ου, ὁ καὶ ἡ, *Borealis:* ὑπεϱϐόϱεος, *qui ex remotissimâ regione venit.*
Βοϱῆν, acc. Ion. pro βοϱὰν, à βοϱὰ, *pabulum.*
Βόϱμαξ, et Βύϱμαξ, *formica:* quia diligenter βοϱὰν μάει, id est, *cibum quærit:* vel à μύϱμηξ, et certè μ et β cognata sunt.
Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, *Boreas:* sic et Βοῤῥῆς, nom. sing. Ion. Βοῤῥᾶθεν, *à Boreâ.*
Βόσις, εως, ἡ, *pastus, cibus.* Th. βόω, inusitat. *pasco.*
Βόσκημα, ατος, τὸ, *pecus, animal;* item *pascua:* à βόσκω, qu. ab eod. th.
Βοσκησεῖσθε, *pascemini:* Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi βόσκω, *pasco:* f. ήσω· ab eod. th.
Βόσκησις, εως, ἡ, *pastio:* ab eod. th.
Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, *pascunt,* 3. pl. præs. ind. act. à
Βόσκω, *PASCO:* f. βοσκήσω. perf. βεϐόσκηκα. a. 1. ἐϐόσκησα. ab eod. th.
Βόσποϱον, ου, τὸ, *planta et fructus Indicus.*
ΒΟ'ΣΤΡΥΧΟΣ, ου, ὁ, et βόστϱυξ, χος, ὁ, *concinnus, capillus, cæsaries.*
Βοσὼϱ, nom. propr. Hebr. interpret. *sparsor:* qui etiam dicitur Βεὼϱ, pater *Balaami.*
Βοτὰ, ῶν, τὰ· vide Βοτόν.
Βοτάνη, ης, ἡ, *herba, gramen:* à βοτὸς, *esca:* qu. à βόω, *pasco.* Hinc
Βοτανικὸς, ἡ, ὸν, *herbarius:* et
Βοτάνιον, ου, τὸ, *herbula:* ab eod. th.
Βοτὴϱ, ῆϱος, ὁ, Poët. *pastor:* ab eod. th.
Βοτὸν, οῦ, τὸ, *pecus, armentum:* ab eod. th.
Βοτὸς, οῦ, ὁ, *alimentum:* ab eod. th.
Βοτϱύδιον, ου, τὸ, *racemulus:* et
Βοτϱυδὸν, adv. *racematim, in modum racemi.* Th. βότϱυς.
Βοτϱυόπαις, ὁ καὶ ἡ, *vitis, quæ botros ut liberos fert:* ex βότϱυς et παῖς.
ΒΟ'ΤΡΥΣ, υος, ὁ, *botrus, uva, racemus:* voc. ὦ βότϱυ, acc. pl. βότϱυας: βοτϱυόεις, εσσα, εν, gen. εντος, *racemosus:* à βότϱυς.
Βου est particula augendi à βοῦς, *bos,* quia magnum animal.
Βοῦ, etiam Poët. pro βοός.
Βουϐαλὶς, ίδος, ἡ, *bubula,* vacca sylvestris: et
Βούϐαλος, ου, ὁ, *bubulus,* sylvestris bos. à βοῦς, *bos.*
Βουϐότας, α, ὁ, Dor. pro βουϐότης, ου, ὁ, *boûm pastor, bubulcus:* à βοῦς et βόω, inus. *pasco.*
Βούϐοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bubus alendis aptus:* à βοῦς et βόσκω.
Βούϐϱωσις, vel βούϐϱωστις, ἡ, *magna fames:* à βου, particulâ augente, et βϱῶσις, *cibus:* quod à βϱώσκω, *comedo.*
ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *inguen.* Sic et tumor dicitur circa inguina.
Βουγάϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui valdè se jactat:* à βου, particulâ augente, et γαίω, *glorior.*
Βούγλωσσος, et -ον, *lingua bubula,* herba: et
Βούγλωσσος, *solea,* piscis: Angl. SOLE: ex βοῦς et γλῶσσα.
Βούδοϱος, ου, ὁ καὶ ἡ, *boves excorians:* à βοῦς et δοϱὰ, *pellis.* qu. à δέϱω.
Βουθυσία, ας, ἡ, *immolatio boûm:* ex βοῦς et θύω, *macto.*
Βουκαῖος, ut et βοῦκος et βώκος, Dor. ου, ὁ, *buculus,* et *bubulcus, messor:* idem quod βούτης, ου, ὁ. Th. βοῦς.
Βούκεντϱον, ου, τὸ, *stimulus boûm:* κέντϱον, quo aguntur βόες.
Βουκολέεσκον, Ion. imperf. verbi βουκολέω.
Βουκολέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *boves pasco:* item generalitèr *pasco* et *lacto:* βουκολέοντι, dat. sing. part. præs. ex βοῦς, *bos,* et κόλον, *cibus.*
Βουκολία, idem ac βουκόλιον· à præc.
Βουκολιάζω, item βωκολιάζω et βωκολιάσδω, Dor. f. άσω vel άξω, *pastoritium carmen cano:* à præc.
Βουκολιασμὸς, οῦ, ὁ, *pastoritii carminis modulatio,* tibiæ cantu et tripudio: à βούκολος.
Βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, *pastoritii carminis modulator:* ab eodem.
Βουκολικὸς, οῦ, *pastoralis, pastoritius:* à βούκολος.
Βουκόλιον, ου, τὸ, *armentum boûm:* item
Βουκολισμὸς, οῦ, ὁ, *pastoralis cantilena:* idem ac βουκολιασμός.
Βουκόλος, et Dor. βωκόλος, ου, ὁ, *bubulcus, armentarius:* à βοῦς, et κόλον, *cibus.*
Βουλαφόϱος, ου, ὁ, Dor. pro βουληφόϱος, quod vide.
Βούλεαι, olim βούλεσαι, indè Ion. βούλεαι, et Att. βούλει, q. vide.
Βούλει, *vis,* Att. pro βούλῃ, 2. pers. sing. præs. ind. med. à βούλομαι, *volo.*
Βούλεο, *malis:* præs. imperat. med. Ion. pro βούλου, ab eod. th.
Βούλετ' pro ἐϐούλετο, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.
Βουλεύεο, Ion. pro βουλεύου, præs. imperat. pass. à βουλεύω, *consulto.*
Βούλευμα, ατος, τὸ, *consilium.* Th. βουλὴ, idem.
Βουλευόμενος, Ion. et Poët. pro βουλόμενος, præs. part. à βούλομαι, *volo.*
Βούλευσαι, a. 1. imperat. med. βουλεύσαντι, dat. sing. aor. 1. part. act. verbi βουλεύω, *consulto.* Th. βουλή.
Βουλεύσαντε, aor. 1. part. dual. num. à βουλεύω.
Βούλευσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. ab eod. th.
Βουλεύσῃ, 3. pers. a. 1. sub. act. ab eod.
Βούλευσις, εως, ἡ, *consultatio:* ab eod.
Βουλευτήϱιον, ου, τὸ, *consilii locus, curia, senatus:* item
Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, *consultor, senator:* ab eod. th.
Βουλευτικὸς, ἡ, ὸν, *consultus;* item *senatorius, ad senatum seu curiam pertinens:* et
Βουλευτὸς, ἡ, ὸν, *in deliberationem cadens:* ab eod. th.
Βουλεύησθα, *consulas,* pro βουλεύῃς, 2. sing. præs. sub. act. per Paragogen τοῦ θα. à
Βουλεύω, *consulto:* f. εύσω. perf. βεϐούλευκα. a. 1. ἐϐούλευσα. a. 1. med. ἐϐουλευσάμην. Th. βουλή.
Βουλέων, gen. pl. Poët. pro βουλῶν, à
ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, *consilium, consultatio, curia:* hinc βουλεύω, *consulto:* βουλευτὴς, οῦ, ὁ, *senator:* βουλευτήϱιον, ου, τὸ, *curia:* ἐπιϐουλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ:* συμϐουλεύω, *consilium do,* &c.
Βούληαι, Ion. vel Poët. pro βούλῃ, 2. sing. præs. à βούλομαι, *volo.*

Βουληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. ejusd.

Βουληθεὶς, εῖσα, *volens*, a. 1. part. pass. ejusd.

Βούλημα, ατος, τὸ, *voluntas, arbitrium, propositum*. Th. βούλομαι, *volo*.

Βουλῆσιν, et βουλῇσι, dat. pl. Ion. pro βουλαῖς: à βουλὴ, *consilium*.

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα· et ab eod.

Βουλητικὸς, ἡ, ὸν, *voluntarius*: à seq.

Βουλητὸς, ἡ, ὸν, *sub voluntatem cadens*: à βούλομαι, *volo*.

Βουληφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consultor, consiliarius*; voc. ὦ βουληφόρε. ex βουλὴ et φέρω.

Βουλιμιάω, ῶ, f. άσω, perf. ακα, *fame ingenti et intolerabili premor*: Xen. Cyropæd. viii. p. 442.

Βούλομ' pro

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, *volo*: item, *malo, cupio, opto*: βούλει, Att. et βούλῃ, Poët. *vis*, 2. sing. præs. ind. med. pro βούλῃ. præs. opt. m. βουλοίμην, οιο, οιτο. imperf. ind. m. ἐβουλόμην, et ἠβουλόμην, Att. ου, ετο. f. 1. m. βουλήσομαι. perf. ind. pass. βεβούλημαι, tanq. ab antiquo βουλάομαι. a. 1. ind. pass. ἐβουλήθην, et Att. ἠβουλήθην. perf. ind. m. βέβουλα, in compos. tanquam à βουλάω obsoleto; è partic. aug. βου et λάω, *volo*.

Βοῦλος, *intestina*: unde farcimina fiunt. Lat. *bolus*.

Βουλυτόν δε, adv. *ad occasum, versus vesperam*. A βουλυτὸς et δέ.

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, *tempus quo boves solvuntur à jugis, vespera*: à βοῦς et λύω, *solvo*.

Βούνεβρος, ου, ὁ, *hinnulus magnus*: ex βου particulâ augente et νεβρὸς, *hinnulus*. Invenitur et τὸ βούνεβρον.

Βουνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *clivosus, montanus*: ex βουνὸς et εἶδος.

Βούνομος, *à bobus depastus*. Βουνόμος, *bobus pascendis aptus*. Ἀγέλαις βουνόμοις, *boûm more pascentibus gregibus*: ex βοῦς et νέμω, *pasco*.

ΒΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *collis, tumulus, clivis, acervus*.

Βουνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *clivosus*: à præc.

Βούπαις, αιδος, ὁ, *puer* vel *adolescens grandis* vel *pinguis*. Ex βου particulâ intens. et παῖς. Hinc fortassis Angl. BOOBY.

Βούπαλος, ου, ὁ, *magnus*, propriè *luctator*: item *asinus*. Βούπαλον, μέγα καὶ ὄνομα, Hesych. ut sit vel simpliciter *magnum*, vel pro μέγας ὄνος ϗ ὄνομα, *magnus asinus*, et nomen insuper proprium. Th. πάλη.

Βουπλὴξ, ῆγος, ἡ, *stimulus*, quo boves punguntur, id. ac βούκεντρον, q. βοῦς πλήττων. Vel *scutica*, quæ fit ex bubulâ pelle.

Βουπόροι ὀβελοὶ, *magna verua*, qu. ad boves transfigendos. Ex βοῦς et πείρω, *transadigo*: perf. m. πέπορα.

Βούρασσος, sive βόρασσος, ου, ὁ, *fructus qui clauditur elatè*: i. e. palma suo involucro inclusa.

ΒΟΥ~Σ, οὸς, ὁ ϗ ἡ, *BOS, vacca*: αἱ βόες, *vaccæ*. dat. pl. βουσὶ, et Ion. βόεσσιν. in acc. sing. βοῦν. acc. pl. βόας, βοῦς.

Βούσιρις, in acc. Βούσιριν, *Busiris*, rex Agrigentinorum.

Βούτας, α, ὁ, Dor. pro

Βούτης, ου, ὁ, et hoc à βότης, pro quo et βοτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor*. Th. βόω, inus. *pasco*.

Βούτομος et ον, ου, *Butomum*, herba, quam βόες τέμνουσι, *boves carpunt*.

Βούτυρον, ου, τὸ, *BUTYRUM, lactis spuma*. Gen. xviii. 8. à βοῦς, *vacca*, et τυρὸς, *caseus*, quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. BUTTER.

Βουφονέω, ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *boves macto*.

Βουφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui boves cædit et mactat, sacerdos boves immolans*: à βοῦς et φένω, *occido*: perf. m. πέφονα.

ΒΟ'Ω, f. όσω et ώσω, perf. κα, *pasco*, thema inusit. pro quo in usu est βόσκω, idem. Hinc βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἱπποβότης, μηλοβότης, &c.

Βοῴην, *clamarem*, 1. sing. præs. opt. act. Att. pro βοάοιμι, βοῷμι.

Βοώμενος, præs. part. pass. contr. *celebratus*: à βοάω.

Βόων, *clamabant*: contr. pro ἐβόων, 3. pl. imperf. ind. act. à βοάω· βοῶντος, gen. sing. part. præs.

Βοῶντι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act à βοάω.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, *cui bovini sunt oculi, magni et venusti*: ex βοῦς et ὤψ, ὠπὸς, *oculus*, quod à perf. med. ὦπα, ab ὄπτομαι.

Βοώσης, *vociferantis*, gen. sing. præs. part. act. f. g. v. βοάω.

Βοωτέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *aro*. præs. inf. βοωτεῖν· ex βοῦς et ὠθέω, *pello*.

Βοώτης, ου, ὁ, *Bootes*. Nomen signi cœlestis quod *Arctophylax* dicitur ex βοῦς et ὠθέω, *trudo*. Est enim boûm agitator; item *bubulcus*.

Βραβεία, ας, ἡ, *moderatio certaminis*, et de eod. *dijudicatio*: et

Βραβεῖον, ου, τὸ, *præmium victoriæ*, à seq. th. Hinc Angl. BRAKE.

ΒΡΑ'ΒΕΥ'Σ, έος, vel έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis: certaminis moderator et arbiter*: à ῥάβδος, *virga*, quam βραβευταὶ gestare solebant, vel quòd virgâ palmeâ designabantur victores.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Βραβεύω, *præmium do certaminis, de victoriâ decerno*: item *impero, moderor*. βραβευέτω, 3. sing. præs. imperat. act. f. εύσω. perf. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.

ΒΡΑ'ΒΥΛΑ, τὰ, *pruna Damascena*.

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *raucedo*: à βρόγχος, *quia gutturi accidit*.

Βραδέως, *tardè*; item *segnitèr et cunctantèr*; βραδύτερον, *tardiùs, segniùs*; βραδύτατα, *tardissimè*, adv. à βραδύς.

Βραδινὸς, ἡ, ὸν, Æol. pro ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis*, q. v.

Βράδιον, *tardiùs*, compar. et in superl. βράδιστον· à βραδὺς, *tardus*.

Βραδυνούσαις, *tardantibus*, dat. pl. præs. part. f. g. à

Βραδύνω, *tardo, cunctor*: f. υνῶ. aor. 1. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, *tardus*.

Βραδυπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui ægrè sibi persuaderi sinit*: ex βραδὺς et πείθω.

Βραδυπλοέω, ῶ, *tardè navigo*: fut. ήσω. perf. βεβραδυπλόηκα· ex βραδὺς, *tardus*, et πλόος, *navigatio*: quod à πλέω.

ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *tardus, a, um*, in compar. βραδίων, et βράσσων, vel βραδύτερος, superl. βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδύτης, ητος, ἡ, *tarditas, segnities*. à præc.

ΒΡΑ'ΖΩ, et βράσσω, f. σω, *ferveo, bullio*.

ΒΡΑ'ΘΥ, υος, τὸ, sive βράθυς, υος, ὁ, *herba*, quæ Latinis dicitur *sabina* seu *savina*.

Βράκανον, ου, τὸ, *agreste olus*.

Βράκος, εος, τὸ, idem ac βράκα, ης, ἡ, *velum* seu *tegmen pudendorum, bracca*, jam dicta.

Βρασθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. verbi βράζω, *ferveo*.

Βράσμα, ατος, τὸ, et βρασμὸς, ᾶ, ὁ, *ebullitio, fervor.* Th. βράζω.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βρᾶχε, imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. à βράχω, *strepitum edo.*

Βράχεα, έων, τὰ, *brevia.* Vada, quæ propter aquarum brevitatem *brevia* vocantur.

Βραχέη, Ion. pro βραχεῖα, f. g. à βραχύς.

Βραχεὶς, et in f. g. βραχεῖσα, *perfusus:* a. 2. part. pass. à βρέχομαι, seu βρέχω, *madefacio:* a. 2. pass. ἐβράχην. a. 2. inf. βραχῆναι.

Βραχέως, adv. *breviter, paucis.*

ΒΡΑΧΙΏΝ, ονος, ὁ, *BRACHIUM*, q. comp. βραχύς· quod lacertus brevior sit ulnâ.

Βραχίων, etiam *brevior:* compar. ut et βράχιστος, *brevissimus:* superl. à

ΒΡΑΧΥ΄Σ, εῖα, χὺ, έος, *brevis, e:* μετὰ βραχὺ, *paulò post,* βραχύ τι, *paululùm,* διὰ βραχέων, *paucis.* Hinc forsan Angl. TO BREAK.

Βραχυσίδαρος, Dor. pro βραχυσίδηρος, ᾶ, ὁ ᾗ ἡ, *qui breve ferrum* seu *cuspidem habet:* ex βραχὺς et σίδηρος, *ferrum.*

Βραχύτης, ητος, ἡ, *brevitas:* à βραχύς.

Βραχυτράχηλος, ᾶ, ὁ ᾗ ἡ, *breve qui collum habet.*

ΒΡΑ΄ΧΩ, f. ξω, perf. χα, *sono, strepo:* propriè de iis quæ franguntur. Hinc Angl. BRAKE.

Βρέγμα, ατος, τὸ, et βρεγμὸς, ᾶ, ὁ, *sinciput:* à βρέχω *madefacio.*

Βρεκεκὲξ, *vox ranarum.*

Βρέμεσθαι, Poët. idem ac τὸ βρέμειν· à

ΒΡΕ΄ΜΩ, *FREMO, murmuro:* f. μῶ. perf. med. βέβρομα. inde βρόμος, *fremitus.*

Βρένδον, *cervus,* Messapiis.

Βρένθις, et βρένθιξ, ἡ, *lactuca.*

ΒΡΕ΄ΝΘΟΣ, ᾶ, ὁ, *avicula incerta, unguentum quoddam Lydorum:* item *fastus:* inde βρενθύεσθαι, *arrogantem esse: cum fastu incedo,* Luc. Timon.

Βρεντίον, *caput cervi,* Messapiis: à βρένδον, *cervus.*

Βρέξαι, *pluere:* a. 1. inf. à βρέξω, f. 1. act. à βρέχω, *pluo.*

ΒΡΕ΄ΤΑΣ, τὸ, *simulacrum, statua, idolum.*

ΒΡΕ΄ΦΟΣ, εος, τὸ, *infans.*

Βρεφύλλιον, τὸ, *infantulus.*

Βρέχμα, ατος, τὸ, et

Βρεχμὸς, ᾶ, ὁ, *sinciput, caput:* à βρέχω.

ΒΡΕ΄ΧΩ, *madefacio, irrigo, bibo, pluo:* f. ξω. perf. χα. a. 2. ἔβραχον. aor. 2. pass. ἐβράχην. perf. m. βέβροχα. perf. pass. βέβρεγμαι. Hinc Angl. derivari videtur BROOK.

Βρήσσω, f. ξω. perf. χα, *tussiendo exspuo:* qu. à βήσσω. Unde forsan Angl. BREAST, utpote inde exspuimus.

ΒΡΙ, particula epitat. significans ἄγαν, *valdè.*

Βριάει, 3. sing. ind. act. à βριάω, quod vide.

Βριάρεος, ᾶ, ὁ, *Briareus,* centimanus; nomen gigantis: ex βρι particulâ intens. et Ἄρης, *Mars:* vel à βριαρὸς, q. v.

Βριάρεων, acc. sing. à Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro Βριάρεος.

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, *fortis, robustus, validus:* qu. à

ΒΡΙΑ΄Ω, -ῶ, fut. άσω, *robustum reddo, robustus sum;* vel *potentem reddo, potens sum, extollo, tumesco.*

ΒΡΙ΄ΖΩ, fut. ίσω et ίξω, *post sumptum cibum paululùm dormio:* qu. βορίζω.

Βριήπυος, ᾶ, ὁ ᾗ ἡ, *vehementèr clamans.* Martis epithet. ex βρι et ἠπύω, *clamo,* pro ἀπύω.

Βρίθος, εος, τό. à βρίθω.

Βριθοσύνη, ης, ἡ, *pondus, gravitas.* à pr.

Βριθὺς, ύος, et έος, *gravis:* à

ΒΡΙ΄ΘΩ, *sum gravis, onustus sum, propendeo, cum impetu inclino:* f. σω. perf. med. βέβριθα.

Βρῖμη, ης, ἡ, *robur, potentia:* à βριάω.

ΒΡΙΜΟ΄ΟΜΑΙ, ᾶμαι, et άομαι, ῶμαι, *fremo, frendeo, excandesco irâ:* q. à βρέμω, *fremo.*

Βρισάρματος, ᾶ, ὁ ᾗ ἡ, *currum gravans:* ex βρίθω, *gravo,* et ἅρμα, *currus.*

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Βρισηΐδα, acc sing. à Βρισηΐς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙ΄ΣΣΟΣ, ᾶ, ὁ, *echini marini genus.*

ΒΡΟ΄ΓΧΟΣ, ᾶ, ὁ, *guttur:* βρόχθος, ᾶ, ὁ, id. qu. à βρόχω, *sorbeo.*

Βρόδον, *rosa:* Æol. pro ῥόδον.

Βρομέω, ῶ, f. ήσω, *fremo:* à βρόμος.

Βρόμιος, ᾶ, ὁ, *Bromius,* cognomen Bacchi: à βρόμος.

Βρόμιος, ία, ιον, *fremens, fremebundus:* ab eod.

Βρόμος, ᾶ, ὁ, *fremitus, fragor;* item *avena:* à βρέμω, *fremo:* hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω, ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *tono:* à

ΒΡΟΝΤΗ΄, ῆς, ἡ, *tonitru.*

Βροτεᾶν, Dor. pro βροτέων, gen. pl. à

Βρότεος, et βρότειος, ᾶ, ὁ ᾗ ἡ, *mortalis, humanus:* à βροτός.

Βροτήσιος, ᾶ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. idem et ab eod.

Βροτοβήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *calcator hominum:* ex βροτὸς, *homo,* et βῆμα, *gressus:* quod à βαίνω, *eo.*

Βροτόεις, όεσσα, όεν, *saniosus, cruore respersus:* in acc. sing. masc. et plur. neut. βροτόεντα. à βρότος, *cruor.*

Βροτολοιγὸς, ᾶ, ὁ, *homicida:* ex βροτὸς et λοιγὸς, *pernicies.*

Βροτοῖσιν, *mortalibus:* dat. pl. à

ΒΡΟΤΟ΄Σ, ᾶ, ὁ, *mortalis, homo.*

ΒΡΟ΄ΤΟΣ, ᾶ, ὁ, *sanies, cruor.*

Βροτόω, f. ώσω, perf. ωκα, *cruore inficio, cruento:* à βρότος· item *hominem facio:* βροτωθῆναι, *mortalis fieri:* à βροτός.

ΒΡΟΥ͂ΚΟΣ, ᾶ, ὁ, *species locustarum:* quod à βρύχω.

Βροχέως, Æolicè usurpatur pro βραχέως. ἐν βράχει, *citò.*

Βροχὴ, ῆς, ἡ, *pluvia vehemens, nimbus.* Th. βρέχω, *humecto.*

Βρόχθος, idem ac βρόγχος, *guttur.*

Βροχθώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *inaquosus, aridus.*

ΒΡΟ΄ΧΟΣ, ᾶ, ὁ, *laqueus, restis.*

ΒΡΟ΄ΧΩ, *sorbeo,* inusit. undè ἀναβρόχω, καταβρόχω, q. à βρέχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, *morsus:* à βρύχω, *mordeo.*

Βρυγμὸς, ᾶ, ὁ, *stridor;* propriè dentium; *fremitus;* item *rugitus:* à βρύχω, *strideo.*

ΒΡΥ΄ΚΩ, f. ξω, perf. χα, *mordeo, rodo;* item *deglutio.*

ΒΡΥ͂Ν, *vox infantium potum petentium:* pro πιεῖν.

ΒΡΥ΄ΟΝ, ᾶ, τὸ, *muscus, alga:* est et *herbæ genus.*

ΒΡΥ͂ΤΟΝ, ᾶ, τὸ, et βρῦτος, ᾶ, ὁ, *cerevisia; vinum hordeaceum:* qu. à βρύω. Hinc forsan Angl. TO BREW.

ΒΡΥ΄ΧΩ, f. ξω, perf. χα, *frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium, fremo, mugio, gemo.* med. *furo.* perf. ind. pass. βέβρυγμαι. inde βρυγμός.

ΒΡΥ΄Ω, f. σω, perf. βέβρυκα, *scateo, fundo -is, germino, pullulo, floreo, abundo, mano:* inde ἔμβρυον, ᾶ, τὸ, *infans utero conclusus.*

Βρωθεὶς, έντος, *rosus:* a. 1. part. pass. à βρώσκω.

Βρῶμα, ατος, τὸ, *esca:* à βρώσκω, *comedo.*
Βρωμέω, ῶ, f. ήσω, *fœteo:* à
Βρώμη, ης, ἡ, *cibus:* à βρώσκω.
ΒΡΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *graveolentia, fœtor, virus.*
Βρωμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fœtidus:* à præc.
Βρώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *esculentus:* βρώσιμον, *edulium:* à βρώσκω.
Βρῶσις, ιος, εως et εος, ἡ, *cibus, edulium:* et *ipsa comedendi actio;* item *erosio:* à
ΒΡΩ΄ΣΚΩ, *comedo, depasco:* f. βρώσω. perf. βέβρωκα. perf. pass. βέβρωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐβρώθην. Angl. BROWSE.
Βρωτὸς, ἡ, ὸν, *qui comedi potest, esculentus:* undè forsitan Germ. brot. Angl. BREAD.
Βρωτύς, ύος, ἡ, i. q. βρῶσις.
ΒΥ΄ΑΣ, ου, ὁ, *bubo,* avis nocturna.
ΒΥ͂ΒΛΟΣ, ου, ἡ, *papyrus Ægyptia, liber:* scribitur et βίβλος.
Βύζω, f. ύσω, perf. υκα, *confertim impleo:* inde βύζην, densè. Th. βύω, *obturo.* Est et βύζω, *vagio:* à βῦ, *voce infantili:* vel ἀπὸ τοῦ βύω, est *bubulo.*
Βυθίζω, *mergo:* fut. ίσω. perf. βεβύθικα, a. 1. ἐβύθισα. à
ΒΥΘΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *fundum, imus gurges, profundum:* qu. à βάθος.
ΒΥΚΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, *BUCCINA.*
Βυκανίζω, fut. ίσω, *buccino:* à præc.
Βυκανιστὴς, ου, ὁ, *buccinator.*
Βύκτης, ὁ, *sonans, spirans,* venti epithet. à βύζω, *confertim impleo.*
Βυλλὸς, οῦ, ὁ, *confertus:* à βύω.
ΒΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, *hordeum madefactum,* quod coctores cerevisiarii *maltam* vocant.
Βυπτέω, ῶ, f. ήσω, *mergo:* Hesych. βυπτεῖν, βαπτίζειν, Æol. est à βάπτω.
ΒΥ΄ΡΣΑ, ης, ἡ, *corium, pellis:* indè Angl. BURSE et PURSE.
Βυρσεὺς, έος, et Att. έως, *coriarius.*
Βυρσοδέψης, ου, ὁ, *cerdo, coriarius:* ex βύρσα et δέψω, *excorio.*
Βύσμα, ατος, τὸ, *obturamentum:* à 1. pers. perf. pass. verbi βύω.
Βύσσινος, η, ον, *byssinus:* metaph. βύσσινα ῥήματα, *ornata verba.* Th. βύσσος.
Βυσσοδομεύω, f. εύσω, *profundè cogito, machinor;* item *fundamenta probè jacio:* à βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum,* et δομεύω pro δομέω, *ædifico.* Th. δέμω, *struo.*
Βυσσόθεν, *ex imo:* adv. à
Βυσσὸς, οῦ, ὁ, *fundum, profunditas:* Ion. pro βυθός. Inde ἄβυσσος.
ΒΥ΄ΣΣΟΣ, ου, ἡ, *byssus:* lini pretiosissimi genus.
ΒΥ΄Ω, f. σω, perf. βέβυκα, *obturo, obstruo;* item *impleo, tego;* βύζω, idem.
Βῶ, βῇς, et βέω, βέῃς, Ion. a. 2. sub. à βαίνω, *eo.*
Βωθεῖν, per contract. Ion. pro βοηθεῖν.
Βωκολιαξεῖς, Dor. pro βουκολιάσεις, *bucolicum carmen cantabis:* 2. sing. ind. act. à βουκολιάζω.
Βωκολιάσδω, Dor. pro βουκολιάζω, *pastorali more cano:* βωκολιάσδευ, Dor. 2. sing. præs. imperat. med. pro βουκολιάζου. Hinc et
Βωκολιαστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, *bucolici carminis cantor:* ex βοῦς, *bos,* κόλον, *cibus,* et ᾄδω, *cano.*
Βωκολικὸς, Dor. pro βουκολικὸς, *pastoralis.*
Βωκόλος, Dor. pro βουκόλος, *bubulcus:* à βοῦς et κόλον, *cibus.*
Βῶκος, ω, ὁ, Dor. pro βοῦκος, ου, ὁ, id. quod βουκαῖος, *bubulcus, messor.* Th. βοῦς.
Βωλὰ, *consilium:* Dor. pro βουλή.
Βῶλαξ, ακος, ἡ, Poët. idem quod βῶλος.
Βωλίτης, ου, ὁ, *boletus;* fungi genus: à
ΒΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, *gleba, ager, massa:* item *bolus.* Angl. BOLE.
Βωλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *glebosus:* à præc.
ΒΩΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *basis;* item *ara, templum, delubrum.*
Βῶν, Ion. et Dor. pro βοῦν, vel acc. sing. à βῶς, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro βοῦς, οὸς, et in acc. pl. τοὺς βῶς, et in dat. pl. βωσί.
Βὼξ, κὸς, ὁ, piscis quidam: à βοάω. Th. βόαξ.
Βῶρος, ου, ὁ, *Borus:* nom. propr. viri, item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardis.
Βῶς, acc. pl. Dor. Vide in βῶν.
Βῶσαι, *vocare:* Ion. et Dor. pro βοῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi βοάω.
Βώσας, αντος, et βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poëtas sæpè reperiuntur, pro βοήσας, a. 1. part. et βοήσομαι, et βοήσεσθαι, per contract. à βοάω, *clamo.*
Βωστρέομες, Dor. et Poët. pro βωστρέομεν, 1. pl. præs. sub. act. à
Βωστρέω, ῶ, f. ήσω, Dor. verb. pro βοάω, *voco.*
Βωστρήσωμες, Dor. et Poët. pro βωστρήσωμεν, 1. pl. a. 1. subj. act. à βωστρέω.
Βώτας, α, ὁ, Dor. pro
Βώτης, ου, ὁ, *pastor.* Fœm. βῶτις. à βόω, inus. *pasco,* pro quo in usu est βόσκω.
Βωτιανείρῃ, *populosæ,* dat. sing. f. g. à
Βωτιάνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alens viros:* à βῶτις, ιδος, ἡ, et ὁ βώτης, *pastor:* quod à βόω, inus. *pasco,* et ἀνὴρ, *vir.*
Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βωτὴρ, *pastor:* à βόω, inus. *pasco.*

Γ.

Γ Tertia est apud Græcos litera, et ternarium numerum denotat: γ interdum pro δ ponitur. Et γ' pro γε, *quidem, certè.*
Γὰ, Dor. pro γὲ, q. v.
Γαββαθὰ, ἡ, nomen plateæ, indecl. Hebr. interpret. Lat. *pavimentum elatum.*
Γαβριὴλ, ὁ, nomen angeli, indecl. Hebr. interpret. *robur Dei.*
ΓΑΓΑ΄ΤΗΣ, ου, ὁ, *Gagates,* lapis: à γάγης, qui est fluv. Lyciæ.
Γαγγαλίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *titillo:* à γάω τὸ γελᾶν, *facio ridere;* vel à γάνος, *lætitia.*
ΓΑΓΓΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, *sagena, rete piscatorium:* q. à γῶ, *capio.*
ΓΑΓΓΙ΄ΤΙΣ λίθος, seu γαγγίτης, ου, ὁ, *gemma quædam:* à Gange fluv.
ΓΑ΄ΓΓΛΙΟΝ, ου, τὸ, *nervi præter naturam contortio.*
ΓΑ΄ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, *GANGRÆNA,* partis alicujus mortificatio. Angl. GANGRENE. qu. à γράω vel γραίνω, *depascor.*
Γὰδ, *Gad,* nom. viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *turma.*
Γαδαρεὺς, έος vel έως, ὁ, *Gadarensis:* à Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cælo Syriâ.
Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, nomen Gentile; Hebr. interpret. Lat. *septo cinctus.*
ΓΑ΄ΖΑ, ης, ἡ, *gaza,* Persica vox, *opes, divitiæ;* item *thesaurus.*

Γαζοφῠλᾰκεῖν, præs. inf. act. *gazæ custodiam agere.*

Γαζοφῠλᾰ'κιον, ȣ, τὸ, *ærarium ecclesiasticum,* et pro loco ipso: ex γάζα et φυλακὴ, *custodia:* quod à φυλάσσω, *custodio.*

Γᾰθεῖν, Dor. pro γηθεῖν, præs. inf. act. à γηθέω, *gaudeo,* Dor. γαθέω.

Γᾰ'θησεν, Dor. pro γήθησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. verbi γηθέω, *gaudeo, lætor.*

Γαῖ', pro γαῖᾰ, et Poët. γαίη, ης, ἡ, *terra, tellus;* item *regio, patria:* et per Aphæresin αἶα· in prosâ γῆ.

Γαίηθεν, adv. *à terrâ.*

Γαιήϊος, γηΐνος et γήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, item γαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *terrenus, terrestris.* Th. γαῖα.

Γαιήοχος, et γαιᾰ'οχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *terram cingens et continens:* Dicitur et pro eodem contractè, γαιȣ̃χος, et γαȣ̃χος· ex γαῖα et ἔχω, *contineo.*

Γαίμω, γείμω, γήμω, et γάμω, omnia jam inus. à quibus tamen manant f. 1. act. γᾰμῶ. a. 1. ind. act. ἔγημᾰ. idem med. ἐγημᾰ'μην. aor. 1. act. subj. γήμω, ῃς, ῃ. inf. γῆμαι. part. ejusd. γήμᾱς, et jam usitat. verb. γᾰμέω, *uxorem duco, nubeo.*

Γαῖος, ȣ, ὁ, *Gaius* vel *Caius,* nomen viri.

ΓΑΙΣΟ'Σ, vel γαῖσος, ȣ, ὁ, *gæsum, contus,* armaturæ genus. δορὺ ὁλοσίδηρον. Pollux.

ΓΑΙ'Ω, f. γαίσω, *glorior, superbio:* præs. part. γαίων, unde Angl. GAY.

ΓᾸ'ΛᾸ, ακτος, (tanquam à γάλαξ) τὸ, *LAC.*

Γᾰλᾰθηνὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *qui sugendo lacte nutritur,* qui θάει γάλα, *sugit lac.* γαλαθηνῷ ἤτορι, *corde tenero* sive *placido;* i. e. *pueri lactantis corde:* ex γάλα et θάω.

Γαλακτίζω, fut. ί'σω, *candorem lactis imitor:* à γάλα, *lac.*

Γᾰλακτῐκὸς, γᾰλᾰθηνὸς, ȣ̃, et γᾰλᾰκτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lacteus,* ab eod. th.

Γαλακτοπότης, ȣ, ὁ, *qui lac potat:* ex γάλα et πίνω, *bibo.*

Γᾰλᾰ'νᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro γαλήνη, *serenitas.*

Γᾰλαξαύρη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

Γᾰλαξῐ'ᾱς κύκλος, *lacteus circulus in cælo.*

Γᾰλᾰ'της, ȣ, ὁ, nomen Gentilitium, *Galata.*

Γᾰλᾰτῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, nomen regionis in Asiâ minori. *Galatia* et *Gallogræcia.* Gr. *lactea.*

Γᾰλᾰτῖκὸς, ἡ, ὸν, *Galaticus.*

Γᾰλεᾰ'γρᾱ, ᾱς, ἡ, *cava ferrea, genus carceris, decipula, muscipula.*

ΓᾸΛΕ'Η, ης, et in prosâ γᾰλῆ, ἡ, *mustela, catus,* nam *felis* est proprie αἴλȣρος.

Γᾰλεὸς, ȣ̃, ὁ, *mustelus,* piscis genus: à pr.

Γᾰλεὺς, έος, ὁ, *catulus, felis:* ab eod.

Γᾰληρὸς, et γᾰληρὸς, ᾰ', ὸν, *tranquillus, serenus, hilaris.* Th. γαλήνη.

Γᾰλεώτης, ȣ, ὁ, *stellio:* à γαλέη.

Γᾰλῆ, ῆς, ἡ, *felis, mustela.* Vide γαλέη.

Γᾰληναίᾱ, Poët. pro

ΓᾸΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *serenitas, tranquillitas maris,* μαλακία, qu. γελαήνη, à γελάω. Est nomen propr. mulieris: hinc

Γᾰλήνῐος, ȣ, *serenus:* γᾰληνὸς, ȣ̃, idem.

Γᾰληνῐᾰ'ω, f. σω, perf. κᾰ, *tranquillus sum.* Th. γαλήνη.

Γᾰληνιῶσᾰν, accus. sing. part. præs. f. gen. à γαληνιάω, *tranquillus sum.* Th. γαλήνη.

Γᾰλῐλαίᾱ, ᾱς, ἡ, nomen regionis. Hebr. interpret. Lat. *limes.*

Γᾰλῐλαῖος, αίᾱ, αῖον, *Galilæus.*

ΓΑΛΙ'ΟΨΙΣ, εως, ἡ, *frutex urticæ similis, urtica mortua,* q. à γαλέας ὄψει.

Γαλλῐ'ων, ωνος, ὁ, nomen viri, *Gallio.*

ΓΑ'ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, seu γαλλὸς, *eviratus, spado:* q. ab ἄλλος, qui naturam suam mutavit, vel à *Gallo,* Phrygiæ fl. ubi initiabantur.

ΓᾸ'ΛΩΣ, ω, vel ωος, et γᾰ'λοως, οω, ἡ, *GLOS, soror mariti,* vel *uxor fratris:* qu. à γάλα, *lac.* quòd sint quasi ὁμογάλακτοι.

Γᾶμαι, *nupsisse,* Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. act. à γαμέω, quod vide.

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *retributio Dei.*

Γαμβρεύω, fut. εύσω, perf. κᾰ, *connubio jungo,* vel *socio;* à

ΓΑΜΒΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *gener, socer;* item *frater uxoris:* in dat. pl. γαμβροῖσῐ, Ion.

Γαμείτωσᾰν, *matrimonio jungantur,* 3. plur. præs. imperat. act. à γαμέω.

Γᾶμεν, Dor. et Ion. pro ἔγημεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à γαμέω, quod vide.

Γᾰμέσσεται, gem. σ, pro γαμέσεται, f. 1. ind. med. verbi γαμέω, *uxorem duco.*

Γᾰμετέον, verbale à γαμέω.

Γᾰμετὴ, ῆς, ἡ, et γᾰμέτῐς, ῐδος, ἡ, *uxor.* et

Γᾰμέτης, ȣ, ὁ, *maritus:* à

ΓᾸΜΕ'Ω, *uxorem duco, nubo:* f. έσω. perf. γεγᾰ'μηκᾰ. a. 1. ἐγᾰ'μησᾰ· et per Syncop. et Metaph. ἔγημᾰ. undè a. 1. subj. γήμω. infin. γῆμαι: et part. γήμᾱς. aor. med. ἐγημᾰ'μην. aor. 1. pass. ἐγᾰμήθην. Plurimum *sponsus* γᾰμεῖν, *sponsa* γᾰμεῖσθαι dicitur. q. à γάω, unde γέγαα, *oriundus sum,* vel q. à γαίω, *glorior.*

Γᾰμήλῐον, ȣ, τὸ, *munus nuptiale.* à pr.

Γᾰμήλῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuptialis, conjugalis.* ab eod.

Γᾰμηλιὼν, ῶνος, ὁ, *October,* aut *Januarius:* à celebratione nuptiarum sic dictus.

Γᾰμησείω, *nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero:* à γαμέω, *uxorem duco.*

Γᾰμίζω, f. ί'σω, perf. γεγᾰ'μῐκᾰ, *nuptum do.* γᾰμίζομαι, *nuptui collocor, elocor:* τὸ γαμίζειν, est parentum. *Sponsus* dicitur γαμῆσαι: *sponsa* verò γαμηθῆναι. à γάμος.

Γᾰμῐκὸς, ἡ, ὸν, *nuptialis.*

Γᾰ'μιος, ῐ'ᾱ, ῐον, Poët. idem; à γάμος, quod ab eod. th.

Γᾰμίσκω, idem quod γαμίζω, et γᾰμίσκομαι, quod γαμίζομαι.

Γᾰ'μοιο, gen. Ion. pro γᾰ'μȣ, à γάμος.

Γᾰμοῖτο, *nubat:* præs. opt. pass. à γαμέω.

Γᾰμοκλοπέω, ῶ, fut. ήσω, perf. ηκᾰ, *furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo:* ex γάμος, et κλέπτω, *furor:* perf. med. κέκλοπα.

Γᾰμόρος, Dor. pro γημόρος, ȣ, ὁ, *agricola:* ex γῆ, *terra,* et μείρω, *divido:* perf. m. ἔμμορα.

Γᾰ'μος, ȣ, ὁ, et Ion. gen. γᾰ'μοιο, vel οἱ γᾰ'μοι, *nuptiæ;* item *connubium, matrimonium, conjugium, conjux:* à γαμέω, quod vide.

Γᾰμοστολέω, ῶ, f. ήσω, *nuptias paro:* à seq.

Γᾰμοστόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuptias ornans,* γαμοστόλος νὺξ, *pronuba nox:* à γάμος et στέλλω, *orno.*

Γᾰμȣμένῃ, dat. sing. præs. part. pass. f. g. à γαμέω, *nubo.*

Γαμφηλαὶ, αἱ, *malæ, maxillæ:* à

Γαμψὸς, ἡ, ὸν, *incurvus, inflexus,*

aduncus: idem quod *κάμψος*, qu. à *κάμπτω*, *flecto*.
Γαμψώνυξ, *υχος*, ὁ ϗ ἡ, *cui curvi sunt ungues:* à *γαμψὸς* et *ὄνυξ*, *unguis*.
Γαμψώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisdem.
ΓΑ´ΝΟΣ, *εος*, *τὸ*, *lætitia*, *voluptas;* item *splendor*.
Γανόω, f. *ώσω*, perf. *ωκα*, *lætitiâ afficio;* item *splendeo*, et
Γάνυμαι, seu *γάννυμαι*, et *γανύομαι*, f. 1. m. -*ύσομαι*, *lætor*, *gaudeo:* unde *γαννύσσομαι*, idem. Th. *γάνος*.
Γανυμήδης, *εος*, ὁ *Ganymedes*, nom. propr.
Γάνωμα, *ατος*, *τὸ*, *lætitia*, *splendor*, et
Γάνωσις, *εως*, ἡ, idem. Th. *γάνος*, idem.
ΓΑ`Ρ, *enim*, *nam*, conjunctio causalis. ȣ *γὰρ*, *non profectò*, Act. xvi. 37.
ΓΑΡΓΑΙ´ΡΩ, f. *αρῶ*, *splendeo*, *moveor* seu *vibro*, *palpito*, *multiplico:* item *abundo*.
ΓΑΡΓΑΛΙ´ΖΩ, fut. *ίσω*, *titillo*, *lætitiâ afficio:* id. cum *γαγγαλίζω*· q. *γάω γέλων*, *gigno risum*.
Γαργαλισμὸς, ȣ, ὁ, *titillatio:* à pr.
Γάργαλος, ȣ, ὁ, idem.
Γάργαρα, ων, *τὰ*, *multitudo*.
Γάργαρα, ων, *τὰ*, urbs Troadis.
ΓΑΡΓΑΡΕΩ´Ν, *ῶνος*, ὁ, *gurgulio*, *guttur*, à sono fictum.
Γαργαρίζω, f. *ίσω*, *os aquâ* sive *alio aliquo liquore colluo*, *gargarizo*. à *γαργαίρω*. Hinc Angl. GARGARISM.
ΓΑ´ΡΟΝ, ȣ, *τὸ*, *garum*, *liquamen piscium sale conditorum*.
Γαρύεμεν, Dor. pro *γηρύειν*· et *γαρύετον*. dual. præs. ind. act. Dor. pro *γηρύετον*. et
Γαρύεν, Dor. pro *γηρύειν*, à *γαρύω*, Dor. pro *γηρύω*, *sono*, *loquor*.
Γαρύομαι, Dor. et f. *γαρύσομαι*, pro *γηρύομαι*, *γηρύσομαι*· et *γαρύσαιντο*, Dor. pro *γηρύσαιντο*, 3. pl. a. 1. opt. med.
ΓΑΣΤΗ`Ρ, *έρος*, per Sync. *τρὸς*, ἡ, *venter*, *ventriculus*, *in quem cibus recipitur*, *uterus:* ἐν *γαστρὶ ἔχειν*, vel *φέρειν*, *gravidam esse*.
Γάστρη, *ης*, et *γάστρα*, *ας*, ἡ, *fundum vasis* vel *navis:* à *γαστὴρ*, *venter*.
Γαστρίδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ventri deditus*. à *γαστὴρ* et *δȣλὸς*, *servus*.
Γαστρίζω, f. *ίσω*, perf. *ικα*, *ventrem expleo*, *sagino:* ab eod. th.
Γαστρίμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gulosus*, *cibi avidus:* ex *γαστὴρ* et *μάργος*, *insanus*.
Γάστρις, *ιος*, et *γάστριος*, ȣ, ὁ, item *γάστρων*, *ωνος*, ὁ, *gulosus*, *lurco*, *ventri deditus*.
ΓΑΥΛΟ`Σ, ȣ, ὁ, *mulctra*, *mulctrale*, *situla:* à *γάλα*, quod recipit.
Γαῦλος, ȣ, ὁ, *navigii genus*, *sentina*.
Γαυλὼς, Dor. pro *γαυλȣς*, acc. pl. à *γαυλός*.
Γαυρίαμα, *ατος*, *τὸ*, *exultatio:* ex
Γαυριάω, ῶ, f. *άσω*, perf. *ακα*, *superbio*, *glorior*, *exsulto*, *me jacto:* à *γαῦρος*.
Γαυριόωντες, Poët. pro *γαυριῶντες*, nom. pl. part. præs. à præc.
ΓΑΥ˜ΡΟΣ, *ρα*, *ρον*, *superbus*, *arrogans*, *ferox:* q. à *γαίω*, *superbio*.
Γαυρότης, *ητος*, ἡ, *superbia*, *alacritas*. à pr.
Γαυρȣ́μενος, *elatus*, *superbiens:* præs. part. à *γαυρόομαι*, -ȣ̃μαι, *superbio*. Hinc *γαυρȣ̃*, *efferaris*, præs. imp. Th. *γαῦρος*.
Γαυρόω, -ῶ, f. *ώσω*, perf. *ωκα*, idem quod *γαυριάω*, q. v. ab eod. th.
ΓΑΥΣΟ`Σ, ἡ, ὸν, vel *γαῦσος*, *η*, *ον*, *curvus*, *tortuosus*.
Γαυσόω, ῶ, f. *ώσω*, *curvo*. à pr.
ΓΑ´Ω, fut. *γήσω*, inusit. perf. ind. m. *γέγαα*, q. v. *genero*, *nascor*, *capio*, *pario*, *lætor*.
Γδουπέω, ῶ, f. *ήσω*, aor. 1. *ἐγδούπησα*. i. q. *δουπέω*.
ΓΕ`, Doricè *γὰ*, *quidem*, *certè*. Et *κε* idem esse puto. Aliquando *γὲ* est syllabica adjectio; separatim raro legitur, sed aliis dictionibus postponitur, ubi sæpè vacat præsertim articulo *ὅς* adjuncta: frequentiùs sine accentu pingitur: *ὀφελόνγε*, *utinam sanè:* *καίγε*, *et quidem;* *διάγε*, *tamen;* *καίτοιγε*, *etsi;* *μενȣ̃νγε*, *imò*, *verò*.
Γέα, *ας*, et contractè, *γῆ*, ἡ, *terra*.
Γεάοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *terram complectens;* et *γαιάοχος*, et Ion. *γαιήοχος*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Neptuni epithet. Vide in *γαιήοχος*.
Γέγαα, *genitus sum:* 1. sing. perf. med. Poët. verbi *γάω*, inusitat. pro *γείνομαι*, *nascor*. Alii volunt esse perf. act. pro *γέγημα*, unde *γεγαὼς* pro *γεγηκώς*.
Γεγάατε, et *γεγάασι*, pro quo *γεγάασιν*, Hom. 2 et 3. pl. ejusd.
Γεγαθὼς, *ότος*, Dor. pro *γεγηθὼς*, *gaudens*. Vide *γέγηθα*.
Γεγάκω, *εις*, *ει*, Poët. pro *γίγνομαι*, *natus sum:* à *γάω*.
Γεγάμεν, Poët. pro *Γεγάεμεν*, Dor. pro *γεγάεναι*, inf. perf. m. à *γέγαα*, perf. ind. med. à *γάω*, pro *γείνομαι*, *nascor*.
Γεγανωμένος, perf. part. à *γανόω*.
Γεγαὼς, *ῶτος*, *natus*. Vide in *γέγαα*.
Γέγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *antiquus:* q. à *γέα* et *γάω*.
Γεγεναμένος, Dor. pro *γεγενημένος*, *genitus:* à
Γεγένημαι, *σαι*, *ται*, *natus fui:* perf. pass. *γεγενῆσθαι*, perf. inf. pass. verbi *γίνομαι*, *fio*, *sum*.
Γεγενοίμην et *γεγενοίμεθα*, 1. sing. et pl. aor. 2. opt. med. Poët. et Ion. pro *γενοίμην*, et *γενοίμεθα*, verbi *γίνομαι*, *sum:* quod vide.
Γέγηθα, *lætatus sum*, perf. act. per Sync. pro *γεγήθηκα*, et inde *γεγηθὼς*, *alacer*, *lætus:* à *γηθέω*, quod vide.
Γεγήρηκα, seu *γεγήρακα*, *senui*, perf. act. verbi *γηράω*, seu *γηράσκω*, *senesco*. Th. *γῆρας*.
Γέγονα, perf. m. *natus sum*, et in 3. pl. *γεγόνασι*. Hinc perf. m. inf. *γεγονέναι*, et in part. *γεγονὼς*, *υῖα*, *ὸς*· à *γίνομαι*, *sum*.
Γεγόνει, *natus fuerit*, 3. sing. plusq. perf. m. Ion. pro *ἐγεγόνει*, à perf. m. *γέγονα*.
Γεγραμμένος, ȣ, perf. part. pass.
Γεγράφθαι, perf. inf. pass. et
Γεγραφὼς, *ότος*, perf. part. act. à *γράφω*, *scribo*.
Γεγυμνασιαρχηκὼς, *ότος*, perf. part. act. à *γυμνασιαρχέω*, *gymnasio præfectus sum:* ab *ἀρχὴ*, *principatus*, et *γυμνάσιον*, *locus exercitii*, quod à *γυμνός*.
Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. à *γυμνάζω*, *exerceo*. Th. *γυμνός*.
ΓΕ´ΓΩΝΑ, *clarè clamo:* perf. med. verbi *γνώω*, inus. per Metathesin pro *γέγνωα*. Hinc *γεγώνω*, pro *γέγωνα*, perf. med. in præsens transeunte: vel est perf. med. à *γεγωνέω*. vid. Periz. ad Ælian. V. H. et Clark. ad Il. Ξ. 469.
Γεγωνέμεν, Dor. pro *γεγωνεῖν*, præs. inf. et *γεγώνευν*, Dor. pro *ἐγεγώνευν*, imperf. à
Γεγωνέω, -ῶ, f. *ήσω*, perf. *ηκα*,

clarè vociferor, quod ex perf. med. γέγωνα.
Γεγωνητέον, verbale, *celebrandum est.*
Γεγωνὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *alto clamore enunciatus.*
Γεγὼς, ῶτος, *natus*, pro γεγαὼς, à γέγαα, quod vide: perf. med. verbi γάω, inus. pro γίνομαι.
Γεδεὼν, ὁ, nomen Herois, indecl. Hebr. interpret. Lat. *evulsor.*
ΓΕ'ΕΝΝᾸ, ης, ἡ, *gehenna*, locus suppliciorum æternorum: origine Hebr. *vallis Hinnomi.*
Γεθσημανὴ, *Gethsemane:* nomen loci, Hebr. interpret. Lat. *vallis pinguissima, fertilissima.*
Γεινᾰ'μην, ἄο, ᾰ'το, *natus sum;* vel *genui:* a. 1. m. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο, à γείνομαι, quod vide.
Γεινᾰ'μενος, η, ον, *natus*, part. a. 1. m. ab eod. verbo: idem ac γεννηθείς.
Γείνασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.
Γείνεθ' pro ἐγείνετο, et γεινόμεθ' pro ἐγεινόμεθα, 3. sing. et 1. pl. imperf. ind. med. verbi γείνομαι. Vel, ut alii volunt, γεινόμην, Poët. dici pro ἐγενόμην, abjecto augmento, et ε metri causâ inserto. Sic γείνετο pro ἐγένετο, &c.
Γείνεαι, Ion. pro γείνῃ, 2. sing. præs. ind. med. à
ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, Poëticum, *gignor, nascor;* sed apud Oratores etiam a. 1. m. ἐγεινᾰ'μην, frequens in activâ signif. *genui:* et de utrovis et utroque parente dicitur; de matre, *peperi.* a. 1. m. inf. γείνασθαι, et part. γεινᾰ'μενος. Vide γίνομαι.
ΓΕΙ῀ΣΟΝ, vel γεῖσσον, ῦ, τὸ, *suggrunda* seu *suggrundium:* id est, pars tecti prominens, qu. pluvias à parietibus εἰς γέαν σείει, in terram amovet. Hinc fort. Angl. A JOIST.
Γεῖσος, εος, τὸ, vel γῆσσος, est κεφαλὶς, *capitellum.*
Γείσσωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *suggrundatio:* vide γεῖσον.
Γειτνῐ'ᾰ, ᾶς, et Γειτνῐ'ᾰσῐς, εως, ἡ, *vicinitas:* et
Γειτνιᾰ'ω, et -ᾰ́ζω, f. ᾰ'σω, perf. ᾰκᾰ, *vicinus sum:* part. præs. γειτνιῶν, ῶσᾰ, ῶν. Th. γείτων, *vicinus.*
Γειτονέω, -ῶ, f. ήσω, part. γειτονέων, έοντος, idem, et ab eod. th.
Γειτόνημᾰ, ᾰτος, τὸ, item
Γειτόνησῐς, εως, ἡ, et
Γειτονῐ'ᾰ, et Γειτνῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *vicinitas:* à
ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ & ἡ, *vicinus:* q. à γέα, q. γεῖτων, quia ejusdem terræ.
Γειώρας, ῦ, ὁ, *advena:* opponitur αὐτόχθονι, *advena indigenæ.*
Γελᾷ, 3. sing. præs. ind. act. à γελάω, *rideo.*
Γελαῖν, *ridere*, Æol. pro γελᾷν· et
Γελαῖς, Æol. pro γελᾷς, à γελάω, *rideo.*
Γελᾶν, Dor. pro γελῶν, præs. part. ejusd. verbi: γελᾷν, verò, iota subscripto, est præs. inf. unde nonnullis per Metathesin. Angl. TO LAUGH.
Γελᾰνὴς, έος, ὁ & ἡ, *hilaris.* Poët. pro ἱλαρός.
Γελάξω, Dor. pro γελᾰ'σω, f. 1. ind. act. verbi γελάω, *rideo.*
Γελᾰ'οισᾰ, Dor. pro γελᾰ'ῦσᾰ, præs. part. f. g. verbi γελάω.
Γελᾰ'σῖμος, ῦ, ὁ & ἡ, *ridiculus:* ab eod.
Γελαστὴς, ῦ, *irrisor:* ab eodem.
Γελαστὸς, ῦ, *ridiculus:* ab eod.
Γελᾰ'σωμεν, *rideamus:* 1. plur. a. 1. sub. act. à
ΓΕΛΑ'Ω, *rideo; item irrideo:* f. ᾰ'σω, et f. 1. med. ᾰ'σομαι. perf. γεγέλᾰκᾰ. a. 1. ἐγέλᾰσᾰ. perf. pass. γεγέλασμαι. a. 1. pass. ἐγελάσθην.
ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces: color, tinctura.*
ΓΕ'ΛΓΙ'Σ, ῖος, et γελγῖ'ς, ῖδος, ἡ, *allii caput* seu *nucleus.*
Γέλγω, fut. ξω, perf. χᾰ, *tingo, coloro:* à γέλα, *splendor solis.*
Γελεῦσᾰ, Dor. pro γελῶσᾰ, præs. part. f. g. à γελέω, Ion. pro γελάω, *rideo.* Nam Dor. et Ion. verba in άω, per έω, efferunt.
Γελέω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *splendeo:* forsan à γέλα.
Γελῇς, *rides*, Dor. pro γελᾷς· à γελάω. vox etiam Atticis usitata.
Γελοῖᾰ, *ridenda*, item *jocosa*, nom. pl. n. g. à γελοῖος.
Γελοιάζω, fut. ᾰ'σω, *ridicula seu jocosa dico, jocor:* ab eod.
Γελοιασμὸς, ῦ, ὁ, *jocatio:* à pr.
Γελοιαστὴς, ῦ, ὁ, *facetus, scurra:* ab eod.
Γελοιᾰ'ω, id. ac γελάω.
Γελοῖος, οίᾰ, οῖον, *jocosus, facetus, urbanus, scurra:* et γέλοιος, ut Grammaticis placet, *ridiculus, irridendus.* γελοῖον, ῦ, τὸ, substantivè pro *joco:* γελοίῐ'ος, Poët. à γέλως.
Γελοίωντες, et Γελόωντες, Poët. pro γελῶντες, à γελάω.
Γέλος, ῦ, ὁ, Æol. pro γέλως.
Γελῶν, *ridens*, et in pl. γελῶντες, præs. part. à γελάω, et in 3. pl. præs. ind. γελῶσῐν.
Γελῶντῐ, Dor. pro γελῶσῐ, *rident*, 3. pl. præs. ind. act. à γελάω.
Γέλως, ωτος, ὁ, *risus*, et γέλως, ω, unde acc. γέλων, dat. γέλῳ: à γελάω.
Γεμίζω, *impleo, onero:* f. ῐ'σω. perf. γεγέμῐκᾰ. a. 1. ἐγέμῐσᾰ. perf. pass. γεγέμισμαι. a. 1. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, *plenus sum.*
Γεμῐ'σᾰς, a. 1. part. γεμῐ'σᾰτε, a. 1. imperat. 2. pl. à γέμῐσον, ᾰ'τω, verbi γεμίζω.
Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à γεμίζω, *impleo.*
Γέμομεν, *pleni sumus*, 1. pl. ind. præs. a γέμω.
Γεμῶσαις, dat. pl. part. præs. fœm. g. à
ΓΕ'ΜΩ, *plenus sum*, vel *onustus:* præs. part. γέμων, ῦσᾰ, ον. perf. med. γέγομα. unde γόμος, ῦ, ὁ, *onus navis:* inde Lat. *gemo.*
Γενεᾰ', ᾶς, et Ion. γενεὴ, ῆς, ἡ, *generatio, progenies, ætas:* εἰς γενεὰς γενεῶν, *in omnes ætates.* Th. γίνομαι, *nascor.*
Γενεᾰλογέω, ῶ, *genus recenseo, natales progenitorum investigo:* f. ήσω. perf. γεγενεᾰλόγηκᾰ. γενεᾰλογέομαι, *annumeror in prosapiâ aliquâ:* γενεᾰλογέμενος, præs. part. pass. à γενεαλόγος.
Γενεᾰλογῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *genealogia, generis recensio:* ab eod.
Γενεᾰλόγος ῦ, ὁ, *qui originem et genus alicujus recenset.* Ex γένος et λέγω.
Γενέηφῐν, *generatione*, dat. sing. Ion. φιν additur per Paragogen. à γενεὴ, Ion. pro γενεά.
Γενέθλη, ης, ἡ, *genus, progenies, origo, generatio:* à γενεά.
Γενέθλῐᾰ, τὰ, *natalitia:* à pr.
Γενεθλῐᾰκὸς, ἡ, ὸν, *natalitius;* substantivè *astrologus:* ab eod.
Γενέθλῐος, ῦ, ὁ & ἡ, *natalis, author generationis.*
Γένει, dat. sing. à γένος, *genus.*
Γενειᾶν, *barbatum esse*, præs. inf. act. à γενειάω, quod vide.
Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, *pubescens:* à
Γενειάζω, f. ᾰ'σω· et
Γενειᾰ'ω, ῶ, *barbam gesto, pubesco:* f. ήσω. a. 1. part. act. γενειήσᾶς, αντος. à γένειον, *barba.* Th. γένυς, *mentum.*

Γενειήτᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. et Poët. pro γενειήτης, ȣ, ὁ, *barbatus*, et hoc pro γενειᾶ'της, fœm. γενειᾶτις, à γενειάω.
Γένειον, ȣ, τὸ, *mentum*, *barba*. Th. γένυς.
Γένεο, Ion. pro γένȣ, et hoc pro ἐγένȣ, *fuisti*, 2. sing. a. 2. ind. m. ab ἐγενόμην, ȣ, ετο. Th. γίνομαι, *sum*.
Γενέσθαι, a. 2. inf. m. γένεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. sing. imperat. ejusd. temporis, ab eod. th.
Γενέσῐᾰ, ων, τὰ, *natalitia*: à γενεὰ, *generatio*, quod à γίνομαι, *nascor*, perf. γεγένημαι, σαι, ται.
Γενεσῐάρχης, ȣ, ὁ, *auctor ortûs et generationis*: à γένεσις et ἄρχω.
Γένεσῐς, εως, ἡ, *generatio*, *nativitas*, *ortus*: à γίνομαι.
Γενέσκετο, Ion. aor. verbi γίγνομαι.
Γένετ', pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. m. Ion. à γίνομαι.
Γενέτειρᾰ, ᾶς, ἡ, *genitrix*, *parens*: à γενετήρ.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, *nativitas*, *ortus*: à γίνομαι.
Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, *genitor*, *pater*: ab eod.
Γένετο, *fuerit*, a. 2. ind. m. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, Ion. et Poët. pro γονεὺς, ὁ, GENITOR, *parens*.
Γένευ, Poët. et Dor. pro ἐγένȣ, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, *nascor*.
Γένῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab eod.
Γένηαι, 2 pers. sing. aor. 2. conj. verbi γίγνομαι.
Γενηθεὶς, έντος, *natus*, *factus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.
Γενήθητῐ, ήτω, *fias*, a. 1. pass. imperat. ejusd.
Γένησθε, 2. pl. a. 2. sub. m. sic γένηται, 3. sing. a. 2. subj. med. ejusdem verbi.
Γενήσομαι, ῃ, εται, f. 1.m. ejusd. verbi: vel f. 2. pass. ut aliqui resolvunt, ab a. 2. act. ἔγενον, à γείνω inus. unde a. 2. pass. ἐγένην, ης, η, et hinc γενήσομαι.
Γενῐκὸς, ἡ, ὸν, *generalis*, item *genitivus*, ut γενικὴ πτῶσις, apud Grammaticos: à γένος.
Γεννᾶ'δᾱς, ȣ, ὁ, *strenuus*, *audax*. Th. γείνομαι.
Γενναῖος, αία, αῖον, *cognatus*, *ingenuus*, *nobilis*, *validus*, *naturalis*, *avitus*, *insitus*: à γεννάω. Th. γίνομαι.
Γενναιότης, ητος, ἡ, *generositas*: et
Γενναίως, adv. *generosè*, *fortiter*: ab eod. th.
Γέννᾶτο, pro ἐγείνᾶτο, Æol. a. 1. m. ejusd. verbi. Vel ex ἐγεννήσᾶτο, per Sync. et Aphær. à γεννάω.
Γεννᾰ'ω, GIGNO, GENEROR, *pario*: f. ήσω. perf. γεγέννηκᾰ. a. 1. ἐγέννησᾰ. perf. pass. γεγέννημαι, *natus sum*: a. 1. pass. ἐγεννήθην. Th. γίνομαι. Inde Angl. TO GENDER.
Γέννημᾰ, ᾰτος, τὸ, *progenies*, *fructus*: à 1. pers. perf. pass. præced.
Γεννημᾰτίζω, f. ί'σω, *germen* seu *fructum profero*.
Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. à γεννάω.
Γεννησαρὲτ, ἡ, nomen regionis in *Galilæâ*, indecl. Syr. interpret. *hortus principis*.
Γέννησῐς, εως, ἡ, *nativitas*, *generatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.
Γεννητὴς, ȣ̃, ὁ, *generator*: et
Γεννητὸς, ἡ, ὸν, *genitus*, *natus*; item *mortalis*: et
Γεννήτωρ, ορος, ὁ, *genitor*, *parens*: γεννήτειρᾰ, ἡ, *genitrix*: à 3. pers. perf. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.
Γενοίᾰτο, Ion. pro γένοιντο, et γένοιτο, 3. pl. et sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, *nascor*.
Γενοίμᾱν, Dor. pro γενοίμην, *sim*, *essem*, a. 2. opt. m. à γίνομαι.
Γενόμενος, η, ον, *factus*, a. 2. part. m. γενόμην, pro ἐγενόμην, a. 2. m. Ion. à γίνομαι.
Γενόμεσθα, pro γενόμεθα, 1. pl. aor. 2. verbi γίγνομαι.
Γένος, εος, τὸ, GENUS, *progenies*, *familia*, *natio*, *species*: in dat. pl. γένεσι. ab eod. verbo. Hinc Angl. apud Grammat. GENDER.
Γενȣ̃, έσθω, *esto*, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.
ΓΕ'ΝΤΆ, ων, τὰ, *carnes*, *viscera*.
ΓΕΝΤῘΆΝΗ', ῆς, ἡ, *Gentiana*, herbæ genus.
Γέντο, 3. sing. a. 2. ind. med. Poët. pro ἐγένετο, *fuit*: ab ἐγενόμην, a. 2. m. verbi γίνομαι.
ΓΕ'ΝΥ῀Σ, ῠος, ἡ, *mentum*, *maxilla*, *acies*.
Γένωμαι, a. 2. sub. m. et in 3. pl. γένωνται à γίνομαι, *nascor*.
Γερᾶ'εσσῐ, dat. pl. Ion. et Poët. à γέρας· q. v.
Γεραιᾶ', ᾶς, ἡ, *matrona*, *anus*: à
Γεραιὸς, αιᾶ', αιὸν, *senilis*, masc. *senex*, *vir venerabilis*, *magnæ auctoritatis*: comp. γεραίτερος· superl. γεραίτᾰτος. à γέρων, *senex*.
Γέραιρε, *venerare*, præs. imperat. act. γεραίρεν, inf. Dor. pro γεραίρειν, *honorare*: à
Γεραίρω, f. ᾰρῶ, *muneror honoris causâ*, *orno*, *veneror*. Th. γέρας, *munus*.
Γεραίτερος, ȣ, ὁ, per Sync. pro γεραιότερος, comp. γεραίτᾰτος pro γεραιότατος, superl. à γεραιός.
ΓΕ'ΡᾸΝΟΣ, ȣ, ὁ, *grus*, avis vigilans. γερᾶ'νῐον, ȣ, τὸ, idem, et pro herba. Angl. A CRANE.
Γερᾶραι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμῶ, *honoro*: et
Γερᾰρὸς, ρᾶ, ρὸν, *honorandus*, *augustus*: comp. γερᾰρώτερος, *honorabilior*, *augustior*: superl. γερᾰρώτατος. à seq. th.
ΓΕ'ΡᾸΣ, ᾰτος, ᾰος, ως, τὸ, *præmium*, *munus*, *honor*.
Γεράσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *honoratus*, *honore et præmio dignus*, *honorificus*, *senilis*: à præc.
Γερᾶ'ων, gen. pl. ab eod.
Γεργεσηνὸς, ȣ̃, ὁ, nomen gentile. Hebr. interpret. Lat. *vicinus peregrinationi*.
Γέργηθες, *plebs*; δημόται, apud Milesios.
Γέρεᾰ, Ion. pro γέρᾰτᾰ, nom. pl. à γέρας, *præmium*.
Γερήνῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, epith. Nestoris, apud Hom. *honoratus*. Th. γέρας, *præmium*.
Γέρον, voc. sing. γέροντος, γέροντᾰ, gen. et acc. sing. à γέρων, *senex*.
Γεροντᾶῖος, Poët. pro
Γερόντειος, εία, ειον. Γεροντῐκὸς, ἡ, ὸν, *senilis*: à γέρων, *senex*.
Γερόντῐον, ȣ, τὸ, *vetulus*, *senecio*, dim. à γέρων.
Γέρȣσῐ, dat. pl. à γέρων, *senex*.
Γερȣσῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *senatus*: à
Γερȣ́σῐος, ᾰ, ον, vel -ος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad senes* vel *ad principes reip. pertinens*, *honorabilis*. Th. γέρων.
ΓΕ'ῬῬΟΝ, ȣ, τὸ, *scutum Persicum ex vimine textum*.
Γεῤῥοφόρος, ȣ, ὁ, *miles*, *qui scuto vimineo utitur*: ex γέῤῥον et φέρω.
Γέρῡνος, *parva rana*.
ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *senex*: voc. ὦ γέρον, dat. pl. γέρȣσῐ, fortassè à γέρας, quia senectus honorabilis.
Γευθμὸς, ȣ̃, ὁ, et
Γεῦμᾰ, ᾰτος, τὸ, *gustus*: à γεύω.
Γεύμεθᾰ, Ion. et Dor. per Aphær. pro γεγεύμεθᾰ, *gustavimus*, 1. pl. perf. pass. verbi γεύω.
Γευσᾶ'μενος, a. 1. part. m. γεύ-

σασθαι, a. 1. inf. m. γεύσωμαι, et in 3. pl. γεύσωνται, a. 1. sub. m. γεῦσαι, a. 1. inf. à γεύω.

Γεῦσις, εως, ἡ, et

Γευστικὸς, ἡ, ὸν, *gustatorius:* item.

Γευστὸς, ἡ, ὸν, *gustabilis:* à

ΓΕΥ'Ω, *gustare facio, gustum præbeo:* item *GUSTO:* f. γεύσω. perf. γέγευκα. med. γεύομαι, *gusto:* f. 1. m. γεύσομαι. a. 1. m. ἐγευσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. γεύσασθαι. part. γευσάμενος. perf. pass. γέγευμαι.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, *pons:* quia εἰς γέαν φέρει, in terram defert: hinc

Γεφυρόω, f. ώσω, perf. ωκα, *ponte jungo, pontem impono.* γεφυρῶν, *pontem sternere,* præs. inf.

Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω. perf. ηκα, *terrarum orbem describo:* et

Γεωγραφία, ας, ἡ, *terræ descriptio:* tanquam à γέα, inus. pro γαῖα, *terra,* et γραφὴ, quod à γράφω, *scribo.*

Γεωδαισία, ας, ἡ, *terræ distributio, partitio,* seu *divisio.* Th. δαίω, *divido.*

Γεώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *terreus, terrenus, terrestris.*

Γεώλοφος, ου, ὁ ϰ ἡ, *è terrâ instar tumuli* seu *collis eminens:* subst. ὁ, *tumulus; homo crassus, stupidus, telluris inutile pondus:* ex γέα et λόφος, *collis.*

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, *terram metior:* et

Γεωμέτρης, ου, ὁ, *geometra, agrimensor:* et

Γεωμετρία, ας, ἡ, *geometria, terram dimetiendi scientia:* ex γῆ, *terra,* et μέτρον, *mensura.*

Γεωμετρικὸς, ἡ, ὸν, *geometricus, peritus artis geometricæ:* ab iisd.

Γεωμόρος, ου, ὁ, *agricola:* ex γῆ et μείρω.

Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. *qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet, famelicus:* ex γῆ, *terra,* et πενία, *fames.* Th. πένομαι, *laboro.*

Γεωπονία, ας, ἡ, *agricultura:* à γῆ, *terra,* et πόνος, *labor,* quod à πένομαι, *laboro;* perf. med. πέπονα.

Γεώπους, οδος, ὁ, *agricola,* qui in agro colendo pedum operâ utitur.

Γεωργέω, ῶ, *terram colo, agriculturam exerceo:* f. ήσω. perf. γεγεώργηκα· ex γῆ, *terra,* et ἐργάζομαι, *operor,* quod ex ἔργον, *opus:* hinc

Γεωργία, ας, ἡ, *agricultura:* et

Γεωργικὸς, ἡ, ὸν, *rusticus:* et

Γεώργιον, ου, τὸ, *arvum, ager aratus:* et

Γεωργήσιμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *ad colendum idoneus:* et

Γεωργὸς, οῦ, ὁ, *agricola, vinitor, colonus.*

Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *terram fodio:* ex γέα, *terra,* et ὀρύσσω, *fodio.*

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, *terra, regio:* qu. ex inus. γέα, in prosâ pro γαῖα, idem.

Γηγενέων, *terrigenûm,* gen. pl. à

Γηγενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *terrigena, indigena:* γηγενεῖς, *gigantes:* ex γῆ, *terra,* et γένος, *genus:* quod à γίνομαι, *nascor.*

Γηγενήτης, ου, ὁ, idem, et ab iisd.

Γήδιον, ου, τὸ, *agellus:* et

Γῆθεν, *è terrâ:* à γῆ.

ΓΗΘΕ'Ω, ῶ, *gaudeo, lætor:* f. ήσω. perf. γεγήθηκα, et per Sync. γέγηθα. undè et part. γεγηθώς· γήθεον pro ἐγήθεον, imperf. Ion.

Γήθησαν, *lætati sunt,* pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. γηθήσας, a. 1. part. act. γήθησεν, 3. sing. aor. 1. act. Ion. à præc.

Γηθήσαιμι, opt. aor. 1. verbi γηθέω.

Γηθήσεις, a. 1. opt. Æol. ejusd.

Γῆθος, εος, τὸ, et

Γηθοσύνη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia,* et

Γηθόσυνος, η, ον, *lætus, a, um,* à γηθέω.

ΓΗ'ΘΥΟΝ, vel γήτειον, ου, τὸ, *genus cæpe,* q. è γῆ θύει.

Γήϊνος, ου, ὁ ϰ ἡ, et

Γήϊος, ου, ὁ ϰ ἡ, *terrenus:* à γῆ, *terra.*

Γήλοφος, *collis:* vide γεώλοφος.

Γῆμαι, a. 1. inf. γήμας, a. 1. part. γῆμε, Ion. et Poët. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε, per Sync. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, *uxorem duco, nubo, matrimonium contraho,* tanquam à γάμω, inus. formata. Vide γαμέω.

Γηοχέειν, quasi γῆν ἔχειν *terram habere,* aut *agrum possidere.* Et de Neptuno dici potest, qui terram ambit et continet, et propterea γῆοχος, γεήοχος, et passim γαιήοχος, appellatur.

Γήρᾳ, dat. sing. à γῆρας, quod vide.

Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, *senex, senilis, antiquus, grandævus, senio confectus:* γηραιαὶ, *vetulæ.* Th. γῆρας, *senectus.*

Γηράλεος, έα, έον, Poët. idem quod γηραιός.

Γηράντεσσι, dat. pl. Poët. vel Ion. pro γήρασι, a. 1. part. act. à γῆρας, αντος, *senescens,* pro γηράσας, à γηράω, *senesco:* undè a. 1. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγηρα. Th. γῆρας.

ΓΗ͂ΡΑΣ, τὸ, gen. sing. ατος, τ elis. αος, contr. ως, dat. γήραϊ, τ elis. αϊ, contr. ᾳ, *senectus.*

Γηράσῃς, ῃ, a. 1. sub. act. à γηράσκω, *senesco:* γηρᾶσαι, a. 1. inf. act.

Γηράσκω, *senesco, consenesco:* f. άσω. perf. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα. a. 1. sub. γηράσω, ῃς, ῃ. acc. pl. part. præs. γηράσκοντας. Th. γῆρας, *senectus.*

Γηράω, -ῶ, f. άσω. a. 1. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγηρα. undè part. γήρας. perf. γεγήρακα, et part. γεγηρακὼς, *senio affectus.*

Γηροβοσκέω, -ῶ, f. ήσω, *in senectute alo:* et

Γηροβοσκία, ας, ἡ, *senilis educatio:* à γῆρας et βόσκω, *pasco.*

Γηροβοσκὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, *senum nutritor, qui aliquem in senectute alit:* ab iisd. th.

Γηροκομία, ας, ἡ, *nutritio et cura circa senes:* et

Γηροκόμοιο, gen. Ion. à

Γηροκόμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui curam habet senum;* à γῆρας et κομέω, *curam gero.*

Γηροτροφέω, f. ήσω, *in senectute alo:* ex γῆρας et τρέφω, *alo:* perf. med. τέτροφα.

Γηροτρόφος, ου, ὁ ϰ ἡ, *senes nutriens:* ab iisd.

Γηρύετ', *conqueritur,* pro γηρύεται, 3. sing. præs. ind. m. γηρύομαι. Th. γῆρυς, *vox.*

Γηρυόνα, ας, et γαρυόνα, ᾶ, Dor. pro γηρυόνη, ης, ἡ, *vocalis, garrula,* q. γηρύουσα. Th. γῆρυς, *vox.*

Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro γηρυόνης, ου, ὁ, *Geryones,* nom. viri.

Γηρυονῆα, acc. sing. à Γηρυονεὺς, έος, ὁ, nom. viri, *Geryon.*

ΓΗ͂ΡΥΣ, εος, τὸ, *vox:* hinc

Γηρύω, f. ύσω, perf. υκα, *loquor, sono,* et γηρύομαι, idem.

Γήρως, gen. sing. à γῆρας, ατος, αος, et contr. γήρως, *senectus.*

Γήτης, ου, ὁ, *agricola, rusticus:* à γῆ, γῆς· ut à πόλις πολίτης.

Γιγανταῖος, αία, αῖον, γιγάντειος, εία, ειον, *gigantæus,* vel *-eus:* à γίγας, *gigas.*

Γίγαντες, nom. pl. γιγάντων, gen. pl. ab eod.

Γιγαντιάω, ῶ, *gigantes imitor, gigantum similis sum:* ab eod.

Γἴγαντομᾰχἴ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *pugna* seu *bellum gigantum:* ex *γίγας* et *μάχη pugna*, quod à *μάχομαι, pugno.*

ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, *quod in acino vinaceo osseum aut lapidosum est.*

Γἴγαρτώδης, εος, vel εως, ὁ καὶ ἡ, *vinaceus, acinosus.*

ΓΙ'ΓΑ͂Σ, αντος, ὁ, *gigas:* qu. à *γῆ, terra*, et *γάω, nascor:* nam terræ filii dicuntur.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *titillatio:* qu. à *γιγγλίζω*, quod idem est cum *γαγγαλίζω.*

ΓΙΓΓΑΫΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cardo portæ:* qui cum ipsâ portâ vertitur.

ΓΙ'ΓΓΡΑ͂Σ, ου, ὁ, *parvula tibia:* ad flebiles sonus.

Γίγνομαι, vide *γίνομαι.*

Γίγνου, *fias*, præs. imperat. pass. à *γίγνομαι.*

Γιγνώσκω, εις, ει, et *γιγνώσκοντᾰ*, acc. sing. part. præs. vide in *γινώσκω, cognosco.*

Γἴνετ', pro *ἐγίνετο*, imperf. Ion. *γἴνεσθαι*, præs. inf. à

ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, vel *γίγνομαι, sum, fio, nascor, gignor:* f. 1. m. *γενήσομαι.* perf. pass. *γεγένημαι.* a. 1. pass. *ἐγενήθην.* f. 1. pass. *γενηθήσομαι.* aor. 1. m. *ἐγενησᾰ'μην.* a. 2. m. *ἐγενόμην, ου, ετο, factus sum:* a. 2. imperat. *γενοῦ, έσθω.* aor. 2. opt. m. *γενοίμην, οιο, οιτο*, ut *μὴ γένοιτο, absit:* a. 2. sub. m. *γένωμαι, ῃ, ηται.* a. 2. inf. m. *γενέσθαι.* a. 2. part. m. *γενόμενος.* perf. m. *γέγονᾰ*, à *γαίνω*, inus. et *γέγᾰᾰ*, à *γάω*, inus. plusq. perf. m. *ἐγεγόνειν.* perf. m. inf. *γεγονέναι*, et *γεγᾰέναι.* part. perf. m. *γεγονὼς* et *γεγᾰὼς, υῖᾰ, ός.*

Γἴνώσκειν, Dor. pro *γῑνώσκειν*, præs. inf. et

Γἴνώσκοντἴ, *cognoscunt:* Dor. pro *γῑνώσκουσἴ*, 3. pl. præs. à

ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel *Γιγνώσκω, COGNOSCO*, Angl. KNOW, exindè etiam f. *γνώσομαι.* a. 1. *ἔγνωσᾰ.* perf. *ἔγνωκᾰ.* plusq. perf. *ἐγνώκειν.* a. 2. *ἔγνων, ως, ω.* 3. pl. *ἔγνωσᾰν.* aor. 1. imperat. *γνῶθἴ.* a. 2. opt. *γνοίην.* a. 2. sub. *γνῶ, γνῷς, γνῷ.* a. 2. inf. *γνῶναι.* a. 2. part. *γνοὺς, οῦσα, όν.* perf. pass. *ἔγνωσμαι.* a. 1. pass. *ἐγνώσθην.* f. 1. pass. *γνωσθήσομαι.* perf. m. *γέγωνᾰ*, pro *γέγνωα.* part. *γεγωνὼς*, pro *γεγνωὼς*, à form. *γνώω*, inus.

Γλᾰ'γος, εος, τὸ, *lac:* Poët. pro *γάλα.*

Γλάζω, *expando alas, clamo; item pronum expando me:* f. *σω.* a. 2. *ἔγλᾰδον, ες, ε.*

Γλακτόφᾰγος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro *γαλακτόφαγος*, per Sync. *lacte victitans:* à *γάλα, lac*, et *φάγω.*

Γλᾰμᾰ'ω, et *γλημᾰ'ω*, fut. *ήσω*, idem quod *λημάω, gramiâ laboro, lippio:* à

Γλᾰ'μη, ης, ἡ, et *γλᾰ'μᾰ*, Dor. pro th. *λήμη*, Pleonasm. τοῦ *γ, gramia, lippitudo, oculorum sordes.*

ΓΛΑ'ΝΙΣ, ἴος, ἡ, *piscis genus.* Leg. et *γλανίς.* Nomen ei dedit *Glans* fluv. Cumæ.

Γλὰξ, per Sync. q. *γάλαξ*, quæ et *κλαὺξ* dicitur, herba *γαλακτοποιητική.*

Γλᾰρἴ's, ἴ'δος, ἡ, *instrumentum fabrorum ad lapides excavandos et poliendos; lima, fovea:* *γλᾰρἴ'δες, architecta instrumenta.* Th. *γλάφω, cavo, fodio.* q. v.

Γλαῦκ' et *γλαῦκᾰς*, acc. sing. et pl. à *γλαὺξ, κὸς, ἡ, noctua.* Th. *γλαυκὸς, cæsius.*

Γλαῦκε, voc. à *Γλαῦκος, ου, ὁ, Glaucus*, nom. propr.

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, nom. propr. mulieris: sed

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. à *γλαυκὸς, glaucus.*

Γλαυκἴᾰ'ω, -ῶ, *glaucis oculis terribilitèr intueor:* et

Γλαυκἴόων, Poet. pro *γλαυκἴῶν*, præs. part. Th. *γλαυκός.*

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *GLAUCUS, cæsius, cæruleus:* qu. à *γλαύσσω, splendeo.*

Γλαυκότης, ητος, ἡ, *color cæruleus:* et

Γλαυκόχροος, οος, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ *γλαυκὸν χρόα ἔχων, qui glaucum colorem habet.*

Γλαύκωμᾰ, ᾰτος, τὸ, vitium in oculo, vulgò dictum *glaucedo.* Th. *γλαυκός.*

Γλαυκῶπἴς, ἴδος, ἡ, et *γλαυκώπης, ου, ὁ, cæsios habens oculos:* Minervæ epith. acc. *γλαυκῶπἴν* et *-ἴδᾰ.* Sic *γλαυκὼψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, qui cæsios habet oculos:* hinc *γλαυκῶπες*, plur. nom. ex *γλαὺξ, noctua* (à *γλαυκὸς, glaucus*), et *ὤψ, ὁ, oculus.* Th. *ὄπτομαι, video.*

Γλαυκὼψ, vide *γλαυκῶπἴς*, idem quod *γλαύκωμα*· et ab eod.

Γλαὺξ, κὸς, ἡ, seu *γλαῦξ, ulula, noctua.* Th. *γλαυκὸς, cæsius.*

Γλαύσσω, *splendeo, cerno.*

Γλᾰ'φυ, τὸ, *spelunca, antrum, caverna:* à *γλάφω.*

Γλᾰφυρῆσἴ, et *γλᾰφῠρῆς*, dat. pl. f. g. à

Γλᾰφυρὸς, ρᾱ, ρὸν, *cavus, profundus, scitus, elegans, venustus, lautus, aptus:* à *γλάφω.*

ΓΛΑ'ΦΩ, vel *γλῠ'φω, cavo, fodio, sculpo:* f. *ψω.* perf. *φᾰ.*

Γλᾰ'χων, ωνος, ἁ, Dor. pro *γλήχων, ἡ, pulegium.*

ΓΛΕΥ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *mustum, succus dulcis:* à *γλυκὺς, dulcis.*

Γλήμη, ης, ἡ, *lippitudo:* idem quod *λήμη.*

Γλήνεᾰ, τὰ, *preciosa, spectaculo digna:* à

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pupilla oculi, oculus, pupa*, q. *αἰγλήνη*, ab *αἴγλη, splendor*, vel per Sync. *παρὰ τὴν γαλήνην*, quia serenitas mentis in oculis maximè conspicitur.

Γλῆνος, εος, τὸ, *stella, lumen.*

ΓΛΗΧΩ'Ν, item *βλήχων*, et *γλάχων*, Dor. ωνος, ἡ, *pulegium*, herba.

Γλἴ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *gluten*, affine est, *κόλλα*, Angl. GLUE.

ΓΛΙ͂ΝΟΣ, seu *γλεῖνος, ου, ὁ, genus aceris campestre.*

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, vel *ρᾱ, ρον, lentus, viscosus, lubricus, tenax, parcus, sordidus.*

Γλισχρότης, ητος, ἡ, *viscositas:* à præc.

Γλισχρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *lentus, tenax:* ab eodem.

Γλισχρῶς, adv. *tenacitèr, lubricè:* ab eodem.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, fut. 1. m. *-ξομαι*, perf. pass. *-γμαι, cupio, affecto, appeto, GLISCO:* qu. à *γλυκύς.*

ΓΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *invalidus, sordidus;* item substantivè *strigmentum*, olei sordes: hinc

Γλοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *strigmentosus, glutinosus.*

ΓΛΟΥΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *nates, clunes, coxa:* qu. à *γλοιός.*

Γλῠκάζω, f. *ᾰ'σω, dulcesco, dulce reddo:* et

Γλῠκαίνω, fut. *ᾰνῶ, edulco.* Th. *γλυκὺς, dulcis.*

Γλῠ'κασμᾰ, ᾰτος, τὸ, et *γλυκασμὸς, οῦ, ὁ, dulcedo.*

Γλῠκεροῖο, gen. Ion. et *γλῠκερῶ*, Dor. pro *γλῠκεροῦ*· à

Γλῠκερὸ's, ᾱ', ὸν, Poët. idem ac th. *γλυκύς.*

Γλῠκἴ'ων, compar. ab eod. th.

Γλῠκῠ'καρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui dulcem fructum fert.* Vitis epithet. ex *γλυκὺς, dulcis*, et *καρπὸς, fructus.*

Γλῠκῠ'πἴκρον, ου, τὸ, *suave-amarum:* ex *γλυκὺς, dulcis*, et *πικρὸς, amarus.*

ΓΛΥΚΥ΄Σ, εῖα, ὺ, *dulcis, e, jucundus:* gen. γλυκέος, fœm. είας· item
Γλῦκὺ, *passum*, i. e. vini dulcis genus, in compar. γλυκίων, γλύσσων, et γλυκύτερος· in superl. γλύκιστος, et γλυκύτατος· hinc
Γλυκύτης, ητος, ἡ, *dulcedo.*
Γλυκυφωνία, ας, ἡ, *vocis dulcedo:* à γλυκὺς et φωνὴ, *vox.*
Γλύμμα, ατος, τὸ, *sculptura, cælatura.*
Γλύπτης, ου, ὁ, *scalptor, cælator:* à γλύφω.
Γλυπτὸς, ἡ, ὸν, *sculptilis, sculptus.*
Γλυφάνοιο, gen. Ion. à
Γλύφανος, η, ον, *sculptorius.* Th. γλύφω, *sculpo.*
Γλυφὴ, ῆς, ἡ, *sculptura, cælatura, sigillum.*
Γλυφὶς, ίδος, ἡ, *crena, sagitta, incisura,* in quam nervus inseritur. Ab eod. th.
Γλύφω, f. ψω, *scalpo, cælo.*
ΓΛΩ͂ΣΣΑ, et Att. γλῶττα, ης, ἡ, *lingua, sermo:* hinc composit. ἐπιγλωττὶς, εὔγλωσσος, ἀγλώσσος, πολύγλωσσος, &c. et Angl. TO GLOSS.
Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *linguæ dolor:* ex γλῶσσα et ἀλγέω, *doleo.*
Γλωσσάριον, ου, τὸ, *lingula:* dim. à γλῶσσα.
Γλώσσῃ, Ion. pro γλῶσσα· γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.
Γλωσσόκομον, ου, τὸ, *theca lingulis tibiarum recondendis idonea;* item *marsupium:* ex γλῶσσα et κομέω, *servo.*
Γλωσσότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *linguam habens præcisam:* à
Γλωσσοτομέω, -ῶ, f. ήσω, perf. γλωσσοτέτμηκα, *linguam incido:* à γλῶσσα et τέμνω, *seco.*
Γλωσσοχαριτοῦντες, -των, οἱ, *decipientes linguæ blandimentis:* ex χαριτόω, *blandior,* et γλῶσσα.
Γλωσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ligulatus, loquax.*
Γλωττικὸς, ἡ, ὸν, *ad linguam pertinens:* à γλῶττα, Att. pro γλῶσσα.
Γλῶχες, *spicæ* vel *aristæ:* à γλὼξ.
ΓΛΩΧΙ͂Σ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis teli, angulus, acies:* q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.
Γναθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod
ΓΝΑ΄ΘΟΣ, ου, ἡ, *maxilla, dentes, bucca:* qu. à γνάπτω pro γνάμπτω, *flecto;* hinc
Γναθόω, ῶ, f. ώσω, *cædo in malas;* et
Γνάθων, ωνος, ὁ, *parasitus;* item propr. nom. *Gnatho.*
Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. à
Γναμπτὸς, ἡ, ὸν, *incurvus,* item *flexibilis:* à
Γνάμπτω, fut. ψω, perf. φα, (vide κνάπτω) *inflecto.* q. à κάμπτω, idem.
Γνάπτω, vel κνάπτω, sive γνάφω, f. ψω, perf. ἔγναφα, *carpendo* vel *vellicando polio,* undè Angl. NAP; panni, et fortassè etiam somni.
Γναφεὺς, έος, ὁ, *fullo:* à præc.
Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *legitimè genitus, germanus, genuinus:* in compar. γνησιώτερος, γνησίως, adv. *genuinè.* Dicitur etiam γονήσιος, vel γενήσιος, à γίνομαι, *nascor.*
Γνοῖεν, 3. pl. opt. aor. 2. verbi γιγνώσκω.
Γνοίην, ης, η, *novero:* a. 2. opt. act. à γινώσκω, *cognosco:* a. 2. ind act. ἔγνων.
Γνοὺς, γνόντος, *sciens:* a. 2. part. ejusd.
Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, *tenebrosus, caliginosus:* à
ΓΝΟ΄ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo, tenebræ,* item *turbo:* q. à νέφος· hinc
Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, et γνοφέω, ῶ, f. ήσω, *obtenebro:* et
Γνοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *caliginosus.*
Γνόω, fut. ώσω, perf. ἔγνωκα, *nosco,* inus. à νόος, *mens.*
Γνὺξ, adv. *genu flexo:* per Sync. dictum, q. γονὺξ, à γόνυ, *genu.*
Γνῶ, Ion. et Poët. pro ἔγνω, *cognovit:* 3. sing. a. 1. ind. act. ἔγνων, ως, ω. At γνῶ est 1. sing. a. 1. sub. act. γνῶθι, a. 2. imperat. γνῶναι, a. 2. inf. à γινώσκω, *cognosco:* q. vide.
Γνώμα, ας, α, Dor. pro γνώμη, ης, ἡ, *mens,* &c. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Ion. et Poët. *notitia, experientia.* Th. γινώσκω.
Γνώμη, ης, ἡ, *sententia, mens, voluntas, consilium.*
Γνώμῃσι pro γνώμαις, dat. pl. à præc.
Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, *sententiosus:* et
Γνωμολογικῶς, *sententiosè:* à γινώσκω.
Γνώμεναι, Dor. et Att. pro γνῶναι, aor. 2. inf. act. à γινώσκω, *cognosco.*
Γνώμονος, gen. sing. à
Γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cognitor, index, gnomon, stylus horas indicans.* Th. γινώσκω.
Γνῶναι, vide in γνῶ.
Γνώομεν, Ep. pro γνῶμεν, 1. pers. plur. aor. 2. conj. verbi γιγνώσκω.
Γνωρίζω, *notum facio, noscito:* fut. ίσω, et Att. γνωριῶ. perf. ἐγνώρικα. a. 1. ἐγνώρισα. a. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας, αντος. præs. pass. γνωρίζομαι, *innotesco, patefio:* hinc γνωριζέσθω, 3. sing. præs. imperat. *innotescat:* perf. pass. ἐγνώρισμαι. aor. 1. pass. ἐγνωρίσθην. a. 1. sub. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γινώσκω, *cognosco.*
Γνώριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *notus;* item *familiaris:* in compar. γνωριμώτερος, *notior;* superl. γνωριμώτατος, *notissimus.*
Γνώρισμα, ατος, τὸ, *indicium.*
Γνωριῶ, εῖς, εῖ, f. 1. Att. verbi γνωρίζω, *notum facio,* quod vide.
Γνῷς, 2. pers. sing. aor. 2. conj. verbi γιγνώσκω.
Γνώσεαι pro γνώσῃ, 2. sing. f. 1. m. Ion. à γινώσκω.
Γνώσῃ, *cognosces,* f. 1. m. verbi γινώσκω, f. γνώσομαι, ῃ, εται.
Γνωσθεὶς, *cognitus,* a. 1. part. pass. à γινώσκω. aor. 1. pass. ἐγνώσθην. inf. γνωσθῆναι.
Γνωσιμαχεῖν, præs. inf. act. contr. *mutatâ sententiâ suarum virium imbecillitatem agnoscere.*
Γνῶσις, εως, ἡ, *cognitio:* à γινώσκω.
Γνώσομαι, f. 1. m. ab eod. th.
Γνωστέος, α, ον, verbal. *cognoscendus:* à γινώσκω.
Γνώστης, ου, ὁ, *gnarus:* item *ariolus.*
Γνωστὸς, ἡ, ὸν, *notus, a, um:* ut et
Γνωτὸς, οῦ, ὁ, *notus,* item *consanguineus, propinquus, frater:* ab eod. th.
Γνώτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à γνῶθι, *nosce:* ab eod. th.
Γνώωσι, Poët. pro γνῶσι, *agnoscant,* aor. 2. sub. 3. pl. tanquam à γνώω, ejusd. verbi, vel γνώω, Poët. pro γνῶ, a. 2. sub. ab ἔγνων, a. 2. ab eod. th.
Γοάασκεν, Ion. imperf. verbi γοάω.
Γοάοντι, Dor. pro γοάουσι, γοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à
ΓΟΑ΄Ω, f. άσω, *gemo, deploro, lugeo:* Poëticum à sono fictum. Reperitur et γοήμεναι, Dor. infin. q. à γόημι, et γοηθεὶς, *defletus:* a. 1. part. pass.
ΓΟ΄ΓΓΡΟΣ, ου, ὁ, *CONGRUS,* piscis.
ΓΟΓΓΥ΄ΖΩ, *murmuro:* f. σω. perf. γεγόγγυκα. a. 1. ἐγόγγυσα. perf. pass. γεγόγγυσμαι inde γογγυσμός· q. v.
Γογγύλος, ἡ, ὸν, vel γογγύλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod στρογγύλος, *rotundus:* atque indè dicunt γογγύλη, et γογγυλὶς,

substantivè, *rapum*, quod rotundum.

Γογγυσμὸς, ȣ, ὁ, *murmur, mussitatio:* et

Γογγυστὴς, ȣ, ὁ, *murmurator:* à γογγύζω.

Γόη, ης, ἡ, pro γοητείᾶ, ᾶς, ἡ, *præstigiæ:* vide γόης.

Γοήμεναι, aor. 1. inf. act. Dor. pro γοῆναι, à γοάω, *gemo*.

ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, *incantator, præstigiator, impostor:* q. ab eod. th.

Γοητείᾶ, ᾶς, ἡ, *præstigiæ, incantatio*.

Γοήτευμᾶ, ᾶτος, τὸ, *præstigiæ, incantamentum*.

Γοητεύω, f. εύσω, perf. ευκᾶ, *incanto, fascino, præstigiis decipio:* à γόης.

Γοητῐκὸς, ἡ, ὸν, *incantatorius*.

Γολγοθᾶ, nom. loci ἄκλιτον. Syr. *locus calvariæ*.

Γόμοῤῥᾶ, ᾶς, ἡ, nom. urbis. Syr. *habitatio*.

Γόμος, ȣ, ὁ, *onus navis, merces:* à perf. med. γέγομα, verbi γέμω, *plenus sum*.

Γομφῐάζω, f. ά'σω, *dentibus stupeo:* et

Γομφῐασμὸς, ȣ, ὁ, *confractio*, vel *stupor dentium:* à

Γόμφῐος, ȣ, ὁ, *dens molaris:* quod à

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ȣ, ὁ, *cuneus, clavus:* dat. pl. Ion. γόμφοισιν· hinc ortum aliquibus videtur Angl. GUMS.

Γομφόω, ῶ, f. ώσω, *clavis compingo:* et

Γόμφωσῐς, εως, ἡ, *species articulationis*, cum os ossi, modo clavi, infigitur.

Γονεῖς, nom. pl. à

Γονεὺς, έος, vel έως, ὁ, *parens:* gen. pl. γονέων· acc. pl. γονῆας· dat. pl. γονεῦσῐ· à perf. med. γέγονα, verbi γίνομαι.

Γονὴ, ῆς, ἡ, *genitura, semen, fœtus, soboles.* hinc γοναὶ ἡράκλειοι, *semen Herculeum.* ab eod. th.

Γόνῐμος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *genitalis, prolificus;* item *fœcundus:* à γίνομαι.

Γονῐ'μως, adv. *fœcundè:* à γόνιμος.

Γονόῤῥοιᾶ, ἡ, *genituræ profluvium:* et

Γονοῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, *fluxum seminis patior:* à

Γονοῤῥυ'ης, ȣ, ὁ, vel γονόῤῥοιος, ȣ, ὁ, cui γονὴ ῥέει, i.e. *genitura fluit*.

Γόνος, ȣ, ὁ, *soboles, generatio:* à γίνομαι, *nascor.* perf. m. γέγονα. at

Γονὸς, (ὀξύτονον) ȣ, ὁ, pro quo γȣνὸς, Poëticum Ionicâ Epenthesi factum, *fœcundus.* γόνωος, item substantivè, *locus*, vel *solum fertile.* comp. γονώτερος, *fertilior.* ab eod. th.

ΓΟ'ΝΥ, τὸ, *GENU*, gen. γόνυος, γόνᾶτος, γȣνὸς et γȣ́νᾶτος. dat. pl. γόνᾶσῐ, γȣ́νᾶσῐ, et γȣ́νασσῐ· γνὺξ, adv. *in genua*, per Sync. q. γόνυξ, et πρόχνυ, idem. Indè Angl. GOWN, quia tegit genua.

Γονυπετέω, *ad genua accido, procido:* f. ήσω. perf. γεγονυπέτηκᾶ. a. 1. ἐγονυπέτησᾶ· ex γόνυ et πίπτω, *cado*.

Γόον pro ἔγοον, 3. pl. aor. 2. verbi γοάω.

Γόος, ȣ, ὁ, *luctus:* acc. γόον. nom. pl. γόοι. à γοάω, *lugeo*.

Γοργείη κεφαλὴ, *Gorgonium caput:* à γοργών· vide in γοργόνες.

Γόργειος, είη, ειον, et Γοργόνῐος, ῐ'ᾶ, ῐον, *Gorgonius*.

Γοργεύω, fut. εύσω, *horrifico:* à γοργός.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo, et Euryale. à γοργὼν, όνος, ὁ, *nomen animalis noxii in Africâ*.

ΓΟΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, *velox, vividus, terribilis:* quasi γαίων ἔργῳ.

Γοργότης, ητος, ἡ, *celeritas*.

Γοργȣ̃ς, gen. sing. à Γοργὼ, gen. όος, ȣ̃ς, ἡ, nom. mulieris. Aliàs γοργȣ̃ς, est acc. pl. à γοργὸς, *velox*.

ΓΟΡΓΥ'ΡᾹ, γοργυ'ρη, ης, ᾶς, ἡ, *canalis subterraneus, per quem aqua effluit:* à γῆ et ὀρύσσω, *fodio*.

Γορδῐ'ᾶς, ȣ, ὁ, nom. propr. viri.

Γορδῐ'εω, pro γορδῐ'ȣ, gen. à præc.

Γȣ̃ν pro γ' ȣ̃ν, *igitur, certè, saltem:* ex γὲ et ȣ̃ν.

Γȣνάζομαι, *genua amplectens oro:* f. ά'σομαι. a. 1. m. ἐγȣνᾶσά'μην. Th. γόνυ, *genu*.

Γȣ́νᾶθ', pro γȣ́νᾶτᾶ, acc. pl. γȣ́νᾶσῐ, dat. pl. à γόνυ, gen. γȣ́νατος, &c.

Γȣνοῖσῐν, dat. pl. Ion. à γȣνὸς, pro γόνος, q. vide.

Γȣνόομαι, -ȣ̃μαι, f. 1. m. ώσομαι, *genua amplector supplex:* hinc γȣνȣ́μενος, præs. part. m. Th. γόνυ, *genu*.

Γȣνοπᾶχὴς, έος, ὁ ȣ ἡ, *genua pinguis, crassa habens genua:* ex γόνυ et παχὺς, *crassus*.

Γȣνὸς, ἡ, ὸν, *fertilis:* item *solum ferax:* vide γόνος.

Γȣνῷ, *fertili*, ejusd. dat. sing.

Γȣ́νων, pro γονύων, *genuum*, gen. pl. ab eod. th.

Γοῶσᾶ, *gemens*, præs. part. fœm. gen. à γοάω, *gemo*.

ΓΡΑΙ̃Ᾰ, ης, ἡ, *anus, vetula:* à γεραιὰ per Sync. γραιᾶν, Dor. pro γραιῶν, gen. pl. Hinc fortassis Angl. GRAY.

Γραῐ̈'δῐον, ȣ, τὸ, *vetula, anicula:* et

Γρᾶϊκὸς, ἡ, ὸν, et γρήϊ'ος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *anilis:* à γραῖα· at

Γραικὸς, ἡ, ὸν, gentilitium est, *Græcus*.

Γραίνω, *comedo.* Th. γράω.

Γράμμᾰ, ατος, τὸ, *litera, scriptum, tabula*, seu *chirographum:* in plur. γράμμᾰτᾰ, *scripta, liber, epistola, literæ*, i.e. *eruditio.* Th. γράφω.

Γραμμᾰτείᾶ, είᾶς, ἡ, *literatura:* et

Γραμμᾰτεὺς, έος, ὁ, *scriba:* et in N. T. *legis interpres, præco verbi divini:* et

Γραμμᾰτῐκὴ (sub. τέχνη) *grammatica.* Item

Γραμμᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *literarius, grammaticus:* et

Γραμμᾰτιστὴς, ȣ̃, ὁ, *grammaticæ præceptor, ludi literarii magister*, γραμμᾰτοδῐδάσκᾰλος· item *literator, librarius:* omnia ab eod. th.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, *linea*, item *carceres*, seu *initium curriculi:* quod olim lineâ ductâ notabatur: et

Γραμμῐκὸς, ἡ, ὸν, *linearis:* ab eod. th.

Γραπῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *senecta, exuvium serpentis, &c.*

Γραπτέον, *scribendum:* adj. verbale à γράφω, *scribo:* perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται.

Γραπτὸς, ἡ, ὸν, *scriptus.* Th. γράφω.

Γραπτυ'ς, ύος, ἡ, *inscriptio corporis vulneribus, scarificatio.* A γράφω.

ΓΡΑ'ΣΟΣ, ȣ, ὁ, *sordes quæ in ovium lanis colliguntur; alarum fœtor.* Dicitur et γράσσος, γράος, et γράς.

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, ȣ, ἡ, *clamor militum in congressu acierum.* Forsan à γῆρυς, *vox, clamor*.

Γράστῐς, εως, ἡ, *gramen:* qu. à γράω, quia pabulum pecorum. Hinc Angl. GRASS.

Γραῦς, γρᾱὸς, ἡ, *anus*, Ion. γρηῦς, et per Dialysin γρηΰ̈ς· à γραῖα, idem.

Γρᾰφεῖον, ȣ, τὸ, *graphium, stylus scriptorius*.

Γρᾰφεὺς, έως, ὁ, *pictor:* à

Γρᾰφὴ, ῆς, ἡ, *scriptura, scriptio:* γρᾰφαὶ, ῶν, αἱ, *divinæ literæ:* à γράφω· hinc Angl. A GRAVE.

Γρᾰφήτωσᾰν, 3. pl. a. 2. imperat. pass. γρᾰ'φηθῐ· à γράφω,

scribo: a. 2. part. pass. γραφεὶς.
Γραφικὸς, ἡ, ὸν, *scriptorius*; item *pingendi peritus*: unde
Γραφικῶς, *graphicè*, *expressè*: ab eod. th.
Γραφίον, ου, τὸ, et
Γραφὶς ίδος, ἡ, *stylus*; *lineamentorum ductus*: à
ΓΡΑ'ΦΩ, *scribo*, *pingo*; olim *insculpo*: f. ψω. perf. γέγραφα. a. 1. ἔγραψα. perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται. Hinc Angl. TO GRAVE, GRAFF, &c.
Γράψῃς, *imprimas*, 2. sing. a. 1. subj. act. ejusd.
ΓΡΑ'Ω, f. σω, *comedo*: aor. 1. ἔγρασα· unde forsan Angl. TO GRAZE, herbas depascere.
Γραώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *anilis*: à γραῦς, *anus*.
Γρηγορέω, -ῶ, *vigilo*: f. ήσω. perf. ἐγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα· perf. m. ἐγρήγορα. Dicitur γρηγορέω, per aphæresin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.
Γρηγόρησις, εως, ἡ, *vigilantia*.
Γρηγορὼς, *qui vigilavit*; item *vigilans*: perf. m. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω.
Γρῆϋς et γρηῦς, ος, ἡ, *onus*.
Γριπεὺς, έος, vel έως, ὁ, *piscator*: à γρῖπος· q. v.
Γριπίζω, f. ίσω, *piscor*: ab eod.
Γρίπισμα, ατος, τὸ, *lucrum*: à præc.
ΓΡΙ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, *rete*: et γρῖφος, ου, ὁ, idem. Item ænigma quo irretiri solent: hinc forsan Angl. GRIPE.
Γριφάομαι, *scribo*: à γράφω.
Γρομφὰς, ἄδος, ἡ, *vetula porca*. Hesych.
Γρομφεῖς, οἱ ζωγράφοι, *pictores*: à γράφειν.
ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, *pilum*, teli genus: vel *hastæ cuspis quam terræ infigimus*.
ΓΡΥ͂, vel γρῦ, *quicquid minimum est*, *sordes unguium*. Hesych.
Γρύζω, f. ύξω, perf. ῦχα, *grunnio*, *mutio*, *hisco*. à præc.
Γρυλλίζω, f. ίσω, *grunnio*.
Γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ, et γρύλλη, ης, ἡ, *grunnitus*: à præc.
Γρυμαία, ας, ἡ, *peræ quoddam genus*, *res vilis et minimi pretii*.
Γρὺξ, *locus unguis*. Hesych. à γρῦ.
Γρυπὸς, οῦ, ὁ, *nasum* seu *rostrum aduncum habens*: à γρύψ.
Γρυπὸς, ἡ, ὸν, *incurvus*, *aduncus*, *inflexus*: ab eod.
Γρυσμὸς, οῦ, ὁ, *grunnitus*: à γρύζω.
Γρύτη, ης, ἡ, et γρυτάρια, ων, τὰ, *scruta*, *frivola*: à γρῦ.
Γρυτοπώλης, ου, ὁ, *scrutorum venditor*: ex γρύτη et πωλέω, *vendo*.
ΓΡΥ'Ψ, υπὸς, ὁ, *GRYPS*, *GRYPHUS*: Angl. GRYPHON.
ΓΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *caverna*, *saxum exesum*; qu. à γράω, *exedo*.
Γρῶνος, η, ον, *cavus*, *profundus*. à præc.
ΓΥ'Α, seu γύη, Ion. et γυία, ας, ἡ, *arvum*, *jugerum*, *via fossa*: q. à γέα, *terra*.
Γυάλαι, ῶν, τὰ, *pocula*: vox Megarica.
Γυάλοιο, gen. Ion. γυάλοις, dat. pl. à
ΓΥ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, *cavitas*; unde *vola*, *vallis*, &c.
Γυαλὸς, ἡ, ὸν, *qui manu comprehendi potest.*
Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Γύγης, ου, ὁ, *Gyges*, rex Lydiæ.
Γύης, ου, ὁ, *dentale*: pars aratri: à γύα seu γύη, *jugerum*.
Γυιαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui facit membra apta ad ferendos labores*, *vegetus*: ex γυῖον, *membrum*, et ἀρκέω, *sufficio*.
Γυιοδάμας, α, ὁ, Poët. et Dor. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, *qui membra domat*. Epith. athletæ.
Γυιοκόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *membra depascens*, *membra fatigans*: ex γυῖον, *membrum*, et κορέω, *satio*, *depasco*.
ΓΥΙ͂ΟΝ, τὸ, *membrum*, *in primis majus*, *ut pes manusve*: in pl. γυῖα.
Γυιὸς, ἡ, ὸν, *claudus*: à præc.
Γυιόω, -ῶ, fut. ώσω, perf. ωκα, *membra frango*, *claudum reddo*: ab eod.
Γυιοπέδη, ης, ἡ, *pedica*, *vinculum*, *quod membra vincit atque ligat*: ex γυῖον et πέδη, *pedica*.
Γυιόχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui membra ærea habet*, *robustissimus*: ex γυῖον, *membrum*, et χαλκὸς, *æs*.
Γυιωθεὶς, *mutilatus*, a. 1. part. pass. à γυιόω, *claudum reddo*. Th. γυῖον, *membrum*.
ΓΥΑΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *vasculum militare*: à γύαλον, quia cavum.
Γυμνάζω, *exerceo*: f. άσω. perf. γεγύμνακα. aor. 1. ἐγύμνασα. perf. pass. γεγύμνασμαι· à γυμνὸς, *nudus*.
Γυμνασία, ας, ἡ, et γύμνασις, εως, ἡ, *exercitatio*.
Γυμνασιαρχέω, -ῶ, f. ήσω, *exercitationibus præsum*, *gymnasii præfectus sum*: et
Γυμνασιάρχης, ου, ὁ, vel γυμνασίαρχος, ου, ὁ, *gymnasii præfectus*, *ludimagister*: et
Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, *gymnasii præfectura*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.
Γυμνάσιον, ου, τὸ, *exercitatio*; item *locus ubi olim se nudi exercebant*, et jam pro *schola*. Th. γυμνὸς.
Γύμνασμα, ατος, τὸ, *exercitatio*: à γυμνάζω.
Γυμναστέον, *exercendum est*: verbale à γυμνάζω.
Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, *præfectus pueris exercendis*: et
Γυμναστικὸς, ἡ, ὸν, *palæstricus*, *exercitatorius*: ab eod. th.
Γυμνὴς, ῆτος, vel γυμνήτης, ου, ὁ, *miles levis armaturæ*, *veles*, *-itis*: Inermes enim illi cum armatis prœlium faciebant. à γυμνὸς.
Γυμνητεύω, *nudus sum*, propriè *sum miles levis armaturæ*: f. εύσω. perf. γεγυμνήτευκα· à γυμνὸς, vel γυμνήτης, ab eod. th.
Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, *puerorum nudorum exercitatio*: ex γυμνὸς, *nudus*, et παῖς, *puer*.
ΓΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *nudus*, *inermis*, qui γυῖα μόνα habet, et Poët. pro γυμνικὸς, ἡ, ὸν, *gymnicus*.
Γυμνοσοφισταὶ, *Indorum sapientes*, sic dicti quòd nudi vitam voluptatis expertem agerent. Ex γυμνὸς et σοφιστὴς, *sapiens*, quod à σοφὸς, idem.
Γυμνότης, ητος, ἡ, *nuditas*: et
Γυμνόω, f. ώσω, perf. ωκα, *nudo*, *spolio*; et
Γύμνωσις, εως, ἡ, *nudatio*: omnia à γυμνὸς.
Γυμνωθέντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. à γυμνόω, *denudo*: γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. pass. Th. γυμνὸς, *nudus*.
Γυμνώσας, ασα, αν, *nudus*, *nudatus*, part. aor. 1. act. verbi γυμνόω.
Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, *mulier*.
Γύναι, voc. sing. à γυνὴ, *mulier*, in acc. γυναῖκα.
Γυναικάριον, ου, τὸ, *muliercula*: ejusd. th.
Γυναικεῖος, εία, εῖον, *muliebris*: hinc
Γυναικεῖον, ου, τὸ, scil. δῶμα, *GYNÆCEUM*, conclave mulierum, et γυναικεῖα, τὰ, *menstrua*.
Γυναικηΐη, ης, ἡ, idem quod γυναικεῖον.

Γυναικήΐ'ος, Ion. pro γυναικεῖος· q. v.
Γυναικισμὸς, ȣ̃, ὁ, *muliebres blanditiæ.*
Γυναικοκρᾰτέομαι, ȣ̃μαι, f. 1. m. ήσομαι, perf. pass. ημαι, *fœminarum imperio regor, fœminæ pareo:* à
Γυναικοκρᾰτῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *muliebre imperium.*
Γυναικοκρᾰτȣ́μενος, ȣ, part. præs. pass. ... *sub mulierum est imperio ... uxorius.*
...μᾰνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mulierum amore insanus:* ex γυνὴ et μαίνομαι, *insanio.*
Γυναικὸς, γυναικῐ', gen. et dat. sing. à γυνή.
Γυναικοφῐ'λᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro
Γυναικοφῐ'λης, ȣ, ὁ, *mulierum amator, effœminatus:* ex γυνὴ, *mulier,* et φίλος, *amicus.*
Γυναικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *effœminatus.*
Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, et
Γυναικωνῐ'της, ȣ, ὁ, item
Γυναικωνῐ'τῐς, ῐ̄δος, ἡ, *mulierum conclave:* à γυνή.
Γυναιμᾰνὴς, pro γυναικομανὴς, quod vide.
Γυναῖον, ȣ, τὸ, *muliercula:* dim. à γυνή.
Γυναιξῐ'ν, dat. pl. à
ΓΥΝΗ', ἡ, *mulier, uxor,* q. à γονὴ, *genitura,* quod à γίνομαι, *pario,* gen. γυναικὸς, dat. -κὶ, acc. γυναῖκα, Dor. γυνὴν, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γυναιξί.
Γύννῐς, ῐ̄δος, ὁ, Poët. pro γῡ'νῐς, *mollis, effœminatus:* à γυνή.
Γῡ'πῖνος, ῑ'νη, ῖνον, *vulturinus, qui è vulture est:* à γύψ.
ΓΥ'ΡΓᾸΘΟΣ, ȣ, ὁ, *canistrum è vimine.*
ΓΥ~ΡῙΣ, εως, ἡ, *pollen.*
ΓΥΡΟ'Σ, ρᾱ', ρὸν, *curvus, incurvus, rotundus;* ὁ, subst. *scrobs.*
Γῦρος, ȣ, ὁ, autem *GYRUS, circulus* vel *ambitus.*
Γυρόω, -ῶ, f. ώσω, *incurvo,* item *in gyrum colligo, in scrobem condo.*
Γῡ'ρωμᾰ, ᾰτος, τὸ, et
Γῡ'ρωσις, εως, ἡ, *circumactio in orbem, circus.* Th. γυρός.
ΓΥ'Ψ, γῡπὸς, ὁ, *vultur.*
ΓΥ'ΨΟΣ, ȣ, ἡ, *GYPSUM,* q. à γῆ et ἑψέω, q. *cocta terra.*
Γυψόω, ῶ, f. ώσω, *gypso illino:* à pr.
Γῶ, contract. ex γάω, inus. *capio, gigno, pario, lætor, glorior:* et
Γῶ, etiam pro ἑαυτῷ, ἰδίῳ, ϗ σῷ, *sibi, ipsi, privatim, tuo.* Hesych.
Γὼγ, ὁ, nomen regis et gentis, vulgò *tectum* interpretantur.

ΓΩΛΕᾸ', τὰ, *speluncæ et lustra ferarum.*
Γῶν, Ion. pro γȣ̃ν, *saltem, igitur.*
Γώνᾰτᾰ, *genua,* Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. à γόνυ, quod vide.
ΓΩΝῙ'Ᾱ, ᾱς, ἡ, *angulus,* item *locus abditus.*
Γωνιαῖος, αίᾱ, αῖον, et γωνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *angularis:* à pr.
Γωνῐ'δῖον, ȣ, τὸ, *parvus angulus;* item *locus angustus* vel *abditus:* dim. à γωνία.
ΓΩΡῙᾸ'Ω, *subsanno,* verbum Laconicum.
Γωρῡτὸς, vel χωρῡτὸς, ȣ̃, ὁ, *pharetra:* à χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, i. e. τὰ βέλη, *quod capiat jacula.*

Δ.

Δ Est quarta litera; nota numeralis est, significans *quatuor,* et cum lineolâ infernè appositâ, *quatuor millia.* Ion. et Dor. pro σ: sic ὀδμὴ pro ὀσμὴ, *odor,* et subinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ et τ.

Δᾶ, particula per se nihil significans; sed in compositione auget: ut δαφοινὸς, &c.
Δᾶ, verò, et δᾶς, Dor. pro γᾶ, et hoc pro γῆ.
Δαβὶδ, nom. regis ἄκλιτον. Hebr. *dilectus.*
ΔᾸΓΥ'Σ, ῦδος, ἡ, *crystallus, glacies.*
ΔᾸ'ΔΙΞ, κος, ἡ, *mensuræ genus.*
Δᾳδῐ'ον, ȣ, τὸ, *facula.* Th. δαίω, *uro.*
Δᾳδȣχέω, -ῶ, f. ήσω, *facem teneo, prælucεο:* et
Δᾳδȣχῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *facis gestatio:* ex δᾴς, *fax,* et ἔχω, *teneo.*
Δᾰ'δων, *tædarum,* gen. pl. à δᾴς, δᾳδὸς, ex δαῒς, per contract. Th. δαίω, *uro.*
Δᾰεὶς, *doctus,* a. 2. part. pass. à δαίω, *disco:* aor. 2. pass. ἐδάην.
Δᾰείω, pro δαίω, *disco:* hinc δαείης in subj.
Δᾰερὸς, ρᾱ', ὸν, *niger, ra, rum:* à δαίω, *uro.*
Δᾰέω, ῶ, *disco:* f. ήσω. perf. δεδᾰ'ηκᾰ. et perf. pass. δεδᾰ'ημαι. inf. δεδᾰῆσθαι. part. δεδαημένος. a. 2. ἐδᾰ'ην. a. 2. inf. δαῆναι. f. 1. m. δαήσομαι. perf. δέδᾱᾰ. part. δεδᾱώς. Th. δαίω, quod vide.
Δᾰ'ζομαι, f. ᾰ'σομαι, perf. ασμαι, *divido:* 3. sing. perf. δέδασται· à δαίω, idem.

Δᾰ'ῑη, ης, ἡ, et δᾰῒ's, -ῐ̄'δος, ἡ, *pugna, fax, lumen.* à δαίω, *incendo.*
Δᾰήμεναι, *didicisse,* aor. 2. inf. pass. Dor. pro δαῆναι. f. 2. δαήσομαι, et in 2. pers. δαήσεαι, Ion. pro δαήσῃ. aor. 2. pass. ἐδᾰ'ην. perf. m. δέδηᾰ. à δαίω, inus. quod vide suprà.
Δᾰήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *doctus, gnarus, peritus.* Th. δαίω, *doceor;* comp. δαημονέστερος· superl. δαημονέστᾰτος.
ΔᾸΗ'Ρ, έρος, ὁ, ὁ ἀνδρᾰ'δελφος, *LEVIR, mariti frater.*
Δᾰηρὸς, ρᾱ', ρὸν, *lucidus, a, um:* à δαίω, *uro.*
Δαὶ pro δὲ, *autem,* significat discretionem: à δαίω, *divido.*
Δᾰῒ verò per Apoc. pro δᾰῒ δῐ, dat. sing. à δαῒς, ῐ̄δος, ἡ, *fax, pugna ardens:* à δαίω, *uro.*
Δαιδᾰλέοιο, gen. Ion. δαιδαλέοισι, dat. pl. à
Δαιδᾰ'λεος, έᾱ, εον, vel -εος, έᾱ, έον, seu -λος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *artificiosus, varius.* Th. Δαίδαλος. Unde et
Δαιδᾰ́λλω, f. ᾰλῶ, et δαιδᾰλόω, ῶ, f. ώσω, *artificiosè facio,* item *vario.*
Δαίδαλμᾰ, ᾰτος, τὸ, *opus egregium:* à δαιδάλλω, *orno,* quod à
ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *DÆDALUS,* ingeniosus artifex Cretensis: q. à δαίω, *scio,* δ interposito.
Δᾰῑ̈'δων, gen. pl. à δαῒς, ῑ̈δος, ἡ, *fax.* Th. δαίω, *uro.*
Δαῖε, et Δαῖεν, *lucebat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δαίω.
Δαίετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à δαίω, *divido.* a. 2. pass. ἐδάην.
Δᾰΐζω, f. ίξω, a. 1. ἐδᾰΐξᾰ. præs. pass. δαΐζομαι. perf. δεδᾰΐγμαι. part. δεδαϊγμένος. Omnia poëtica, *divido, decerpo, occido:* à δαίω, *divido.* Hinc Angl. DAISY, quod sit flos multifidus.
Δαϊκτᾰ́μενος, η, ον, *in pugna occisus.* Ex δαῒς et κτείνω.
Δαιμονᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, idem quod δαιμονιάω, q. v.
Δαίμονες, *DÆMONES,* καταχθόνιοι, *manes:* κατοικίδιοι, *lares:* nom. pl. à δαίμων, ονος.
Δαιμόνῐ' pro δαιμόνῐε, voc. à δαιμόνιος.
Δαιμόνῐᾰ, ῶν, τὰ, Dii et Deæ: pl. à δαιμόνιον.
Δαιμονῐᾰκὸς, ἡ, ὸν, *à dæmonio obsessus* aut *afflatus.* Th. δαίμων.

Δαιμονᾶ'ω, fut. ά'σω, perf. ᾶκᾶ, *insanio, sum dæmoniacus.* Th. δαίμων.

Δαιμονίζομαι, *à dæmonio vexor;* præs. part. δαιμονιζόμενος, ου, *dæmoniacus.* perf. pass. δεδαιμόνισμαι. a. 1. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων.

Δαιμονί'η, Ion. pro δαιμονί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *divina,* item *misera:* in dat. plur. δαιμονί'ησι, pro δαιμονί'αις, Ion. à δαίμων.

Δαιμόνῐον, ου, τὸ, *DÆMONIUM,* i. e. *spiritus impurus,* seu *diabolus,* in N. T. Apud prophanos scriptores, *numen:* item *larva, genius, fortuna:* dim. à δαίμων, quod vide.

Δαιμόνῐος, ου, ὁ & ἡ, *divinus, felix, augustus;* item in malam partem, *miser, miserandus, scelestus, furiosus:* ab eod. th.

Δαιμονῐώδης, εος, ὁ & ἡ, *dæmoniacus:* à

Δαιμονῐῶν, *sum dæmoniacus,* præs. part. à δαιμονιάω, cujus th. est

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ & ἡ, *Deus, genius, DÆMON:* apud sacros scriptores, tametsi μέσον in malam partem accipitur, pro *spiritu impuro:* q. δαήμων, *sciens:* ex δαίω, *scio.*

Δαίνῡ pro δαίνῡθῐ, per Apocop. *præbe convivium,* præs. imperat. à δαίνυμι. Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Δαίνῡ pro ἐδαίνῡσο, 2. sing. imperf. med. à δαίνυμι.

Δαίνῠμαι, *convivor, epulor:* undè

Δαίνυθ' et δαίνυντ' pro ἐδαίνυντο, *convivati sunt,* 3. pl. imperf. m. Ion. ejusd. et

Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulari, comessari,* præs. inf. m. ejusd. th. δαίω, *epulum præbeo.*

Δᾰΐξαι, a. 1. inf. à δαΐζω, quod vide.

Δαίομαι, f. 1. med. σομαι, *divido,* et *divido:* item *incendor:* à δαίω, *divido, uro.*

Δᾱΐ'ος, ᾱΐ'ᾱ, ᾱ'ΐον, *hostilis,* vel *prudens:* δᾱ'ΐ'οι, in pl. *hostes:* à δαίω, *uro,* vel *disco.*

Δαίρω, f. ᾰρῶ, *cædo, verbero.*

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *epulum, DAPES;* ut et δαίτη, Poët. à δαίω, *epulum præbeo.* Hinc Angl. DAINTIES.

Δᾰΐ's, ΐ'δος, ἡ, acc. δᾰΐ'δᾰ, *TÆDA;* item *pugna:* à δαίω, *uro.*

Δαῖσαι γάμον, *celebrare nuptiale convivium:* quod à δαὶς, *epulum.* Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Δαισᾰ'μενος, a. 1. part. m. δαίσῃ, *comedas,* 2. sing. a. 1. sub. m. à δαίω, *epulor.*

Δαῖτᾰ, acc. sing. δαῖτᾰς, acc. pl. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus.* Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Δαίτη, ης, ἡ, *convivium, epulum;* Poët. pro δαίς.

Δαίτηθεν, Poët. adv. qu. ex τῆς δαίτης, *ex convivio.* Th. δαίω.

Δαιτρεύω, f. εύσω, *divido cultro:* à

Δαιτρὸν, οῦ, τὸ, *portio demensa, quæ alicui tribuitur:* à δαίω.

Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, *coquus,* qui carnes δαίει, id est, *dividit.* Aliquando δαιτρὸν, adv. *divisim.*

Δαιτροσῠ'νη, ης, ἡ, *scientia ministrandi more δαιτροῦ.* à δαιτρός.

Δαιτῠμὼν, όνος, ὁ, *epulo, conviva,* et qui δαῖτα instruit.

Δαιτῡ's, ῠ'ος, ἡ, *convivium:* idem ac δαίς.

Δᾰΐ'φρων, ονος, ὁ & ἡ, *bellicosus, in bello prudens,* in dat. δαΐφρονι· ex δαίω, *disco;* vel à δαΐς, *pugna,* et φρὴν, *mens.*

Δᾰϊχθεὶς, έντος, a. 2. part. pass. à δαΐζω, *interficio, saucio.* Th. δαίω.

ΔΑΙ'Ω, f. δαίσω et δᾰΐ'σω, perf. δέδαικᾰ, *disco:* item *epulum præbeo;* item *divido;* necnon *incendo;* et *epulor, edo.* Δαίω, pro *discor,* seu *doceor,* inusitatum est, sed tempora inde formata sunt in usu, pro *uro* format. perf. m. δέδηα, et pl. perf. ἐδεδήειν, quod ad ipsum pro *divido* quoque spectat. Vide δάω.

ΔᾸ'ΚᾸΡ, genus quoddam cassiæ.

Δᾰ'κε, 3. sing. Ion. aor. 2. act. pro ἔδακον, ες, ε, *momordi:* à δάκνω, quod vide.

Δᾰκέειν, pro δακεῖν, aor. 2. inf. act. ab eod. th.

Δᾰκέθῡμος, ου, ὁ & ἡ, *mordens animum, gravis, molestus.* Ex δάκνω, *mordeo,* et θυμὸς, *animus.*

Δακνάζω, f. ά'σω, *dentibus præhendo:* à seq.

ΔᾸ'ΚΝΩ, *mordeo, pungo, molestiâ afficio:* format tempora q. à δήκω, ut f. 1. act. δήξω. f. 2. δᾰκῶ. a. 1. ἔδηξᾰ. a. 2. ἔδᾰκον. inf. δακεῖν. perf. δέδηχᾰ. perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται. a. 1. ἐδήχθην, et part. δηχθεὶς, εῖσᾰ, έν. a. 2. ἐδᾰ'κην. f. 1. m. δήξομαι. a. 1. m. ἐδηξᾰ'μην. a. 2. m. ἐδᾰκόμην.

Δᾰκόντος, et δᾰκέσης, gen. sing. masc. et f. g. aor. 2. part. à δάκνω, *mordeo.*

Δᾰ'κος, εος, τὸ, *morsus,* Poët. pro δῆξις, ἡ, propriè, *animal morsu homini nocens,* ἑρπετὸν, Hesych. de aliis etiam *belluis ac feris dicitur.* Th. δάκνω, *mordeo.*

Δᾰ'κρῠ, ῠος, τὸ, *lacrima,* in pl. δᾰ'κρῠ', pro δᾰ'κρῠᾰ, dat. pl. δᾰ'κρῠσῐ, q. à δάκνω, quia salsa et mordax.

Δᾰ'κρῡμᾰ, ᾰτος, τὸ, *LACRIMA,* idem quod δάκρυον, et th. δάκρυ.

Δᾰκρῠόεις, εντος, ὁ & ἡ, *lacrimosus,* in acc. δᾰκρῠόεντ' pro δακρῠόεντᾰ. Th. δάκρυ.

Δᾰκρῠόεν, adv. *lacrimis effusus:* ab eod.

Δᾰ'κρῠον, ου, τὸ, idem quod δάκρυ.

Δᾰκρῠόφῐ, Poët. pro δακρύων et δακρύοις.

Δᾰκρῠπλώω, *lacrimis exundo:* à δάκρυ et πλώω, i. q. πλέω.

Δᾰκρυῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, *lacrimis fluo, lacrimor:* à δάκρυ et ῥέω.

Δᾰκρῡ'σᾶς, aor. 1. part. act. à δακρύω, *lacrimor.*

Δᾰ'κρῠσῐ, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lacrima.*

Δᾰκρῠχέω, ῶ, f. εύσω, *lacrimas fundo:* à δάκρυ et χέω.

Δᾰκρῠχέων, præs. part. à præc.

Δᾰκρῡ'ω, f. ῡ'σω, perf. ῡκᾰ, *lacrimor.* Th. δάκρυ.

Δᾰκρῠώδης, εος, ὁ & ἡ, *lacrimosus:* ab eod. th.

Δακτῠ'λῐος, ου, ὁ, *annellus, annulus:* à

ΔΑ'ΚΤῩΛΟΣ, ου, ὁ, q. à δείκω, inus. *digitus, pes metricus; palmæ fructus.* Unde Angl. A DATE.

Δᾰκῶ, *mordebo, pungam,* f. 2. act. à δάκνω.

Δᾰκὼν, όντος, *qui momordit* vel *pupugit,* a. 2. part. à δάκνω.

Δᾶλε Dor. pro Δῆλε, voc. sing. à Δῆλος.

Δᾶλεῖτο, Dor. et Ion. pro ἐδηλεῖτο, *lædebat,* 3. sing. imperf. m. verbi δηλέω, *lædo:* sic

Δᾱλήσᾰτο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. m. ejusd.

Δᾱ'λιος ξένος, ὁ Ἀπόλλων, Poët. et Dor. pro Δήλιος, *Delius Apollo.*

Δαλμανουθὰ, ἡ, nomen regionis in Judæâ, ἄκλιτον. Hebr. *pauperis hæreditas.*

Δαλμᾰτῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum sitæ.

Δᾱλὸς, et δαυλὸς, οῦ, ὁ, *lampas, fulgor, titio, torris:* à δαίω *uro.*

Δᾶλος, etiam Dor. pro Δῆλος, *Delus.*

Δᾰμᾷ, *domat,* 3. sing. ind. act. à δαμάω.

Δᾰμάζω, *domo:* fut. σω. perf. δεδᾰ'μᾰκᾰ. a. 1. ἐδᾰ'μᾰσᾰ. a. 1.

inf. δάμα'σαι. pass. δαμάζομαι. perf. pass. δεδά'μασμαι. præs. part. pass. δαμαζόμενος. Th. δαμάω.

Δάμαῖος, ϗ, Poët. pro δαμαστικὸς, ἡ, ὸν, vel δαμάζων, domans, domitor. Th. δαμάω, domo.

Δαμά'λη, Dor. pro Δάμαλις, q. v.

Δαμαλήβατος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, quo incedunt juvencæ: ex δαμάλη, vitula, et βαίνω.

Δαμαλήβοτος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, depastus à juvencis: ex δαμάλη, vitula, et βόσκω.

Δαμαλίζω, f. ί'σω, domo: Poët. pro δαμάζω, quod vide. δαμαλίζεσθαι, juvencæ more lascivire.

Δά'μαλις, εως, ἡ, juvenca, vitula: à δαμάω, quòd dometur ad laborem.

Δά'μαρ, vel δά'μαρς, αρτος, ἡ, uxor: à δαμάω, quia domatur jugo matrimonii. Hinc Angl. DAME.

Δαμαρέτιον, nummus quidam aureus apud Siculos, à Damareta Gelonis, Syracusanorum principis, conjuge, nomen sortitus.

Δά'μαρις, ιδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem quod δάμαρ, uxor.

Δαμά'σαι, aor. 1. inf. act. δά'μασε, a. 1. Ion. pro. ἐδά'μασε. δά'μασον, mitiga, a. 1. imperat. à δαμάω, domo.

Δαμάσδειν, Dor. pro δαμάζειν, præs. inf. act. à δαμάζω, domo, quod vide.

Δαμάσθην, Ion. pro ἐδαμάσθην, a. 1. ind. pass. à δαμάζομαι· vide δαμάζω.

Δαμασίμβροτος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, domitor mortalium: παρὰ τὸ δαμάσαι τϗς βροτϗς.

Δαμασί'φρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui domat mentem: ex δαμάω, domo, et φρὴν, mens.

Δαμασκὸς, ϗ, ἡ, nomen urbis, Damascus in Asiâ, Syriæ μητροπόλεως· unde DAMASK rosæ, item panno, adjicitur; primitùs siquidem istiusmodi pannus eâ in urbe inventus.

Δαμασκηνὸς, ἡ, ὸν, Damascenus. Hinc DAMSON per contr. à DAMASCENE, de arbore et fructu, quòd circa hanc urbem primò creverint.

Δά'μασσα, Ion. et Poët. pro ἐδά'μασα, a. 1. act. δαμάσσατο, pro ἐδαμά'σατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δαμάω.

Δαμασώνιον, ϗ, τὸ, herba quædam.

Δαμά'τηρ, Dor. pro Δημήτηρ, Ceres.

ΔΑΜΑ'Ω, DOMO, subigo, affligo, occido, f. ά'σω. perf. κα. a. 2. ἔδαμον. perf. m. δέδαμα.

Δαμείη, 3. sing. a. 2. opt. pass. Vide δέμω.

Δαμεὶς, partic. aor. 2. pass. verbi δαμάω.

Δά'μεν, Poët. et Bœot. pro ἐδά'μησαν, 3. pl. a. 2. pass. à δέμω, quod vide.

Δαμέντε, a. 2. part. pass. dual. δαμέντα, acc. sing. à δέμω vel δάμνω, interficio.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. pass. Vide δέμω.

Δαμναίμαν, Dor. pro δαμναίμην, præs. opt. pass. à δάμνημι, domo: quod à

Δαμνά'ω, ῶ, f. ήσω, idem ac th. δαμάω, undè Lat. damno. Vide δέμω.

Δάμνημ' pro δάμνημι, ης, ησι, domo: et

Δάμνησι, reprimit, 3. sing. præs. à δάμνημι, quód à δαμνάω.

Δαμοίτας, ω, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, propr. viri nomen, q. δημότης, popularis.

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ϗ, ὁ, populus. Hinc

Δαμότας, α, ὁ, et Δαμότης, Dor. pro δημότης, ϗ, ὁ, popularis: et

Δαμότις, ιδος, ἁ, Dor. pro δημότις, popularis, fœm. Th. δῆμος, populus.

Δά'μων, ονος, ὁ, Damon.

Δαμωσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. Dor. verbi δημόομαι, aliquid ad populum effero. Est et δημϛσθαι, εὐφραίνεσθαι, εὐθυμεῖσθαι.

Δανά'ας παῖς, Danaæ filius.

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina: item Danaë, nomen mulieris.

Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi: à

Δαναΐδης, ϗ, ὁ, filius Danai: à Δαναὸς, ϗ, ὁ, Danaüs.

Δανά'κη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus: item obolus Charonti solutus. Plut.

Δανείζω, mutuum do, fœnero: fut. σω, et Att. δανειῶ. perf. δεδά'νεικα. a. 1. ἐδά'νεισα. præs. m. δανείζομαι, mutuum accipio, fœneror: a. 1. m. ἐδανεισά'μην, ω, ατο. a. 1. inf. m. δανείσασθαι. a. 1. part. m. δανεισά'μενος. Th. δάνος, donum.

Δά'νειον, ϗ, τὸ, fœnus, mutuum, æs alienum, debitum: ab eod. th.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. m. δανεισά'μενος, a. 1. part. m. à δανείζω.

Δά'νεισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia: item ipsa fœneratio: et

Δανεισμὸς, ϗ, ὁ, fœneratio; mutuatio: et

Δανειςὴς, ϗ, ὁ, creditor, fœnerator: acc. pl. δανειςά's· omnia à perf. pass. verbi δανείζω, cujus th. δάνος, donum.

Δανιὴλ, ὁ, nom Prophetæ. Heb. judex Dei.

ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, donum, mutuum.

Δανὸς, ἡ, ὸν, aridus: à δαίω, uro.

Δά'ος, εος, τὸ, lampas, fax: à δαίω.

Δαπανᾶν, præs. inf. act. à

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, -ῶ, consumo, impendo, sumptus facio: f. ήσω. perf. δεδαπά'νηκα. a. 1. ἐδαπά'νησα. a. 1. imperat. δαπάνησον, ά'τω. Hinc

Δαπά'νη, ης, ἡ, sumptus: et

Δαπανηθὲν, expensum, a. 1. m. part. pass. et

Δαπά'νημα, ατος, τὸ, impensa, sumptus.

Δαπανήσαιμι, aor. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. à δαπανάω, consumo.

Δαπανηρὸς, ρα', ρὸν, sumptuosus: et

Δά'πανος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, consumendi vim habens, consumptor: à δαπανάω, consumo.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ϗ, τὸ, pavimentum, solum. q. à δα et πέδον, solum.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. άψω, perf. άφα, voro, dilanio: q. à δαίω, divido.

Δαρδανιά'ων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιῶν.

Δαρδανίδαο, gen. Ion. à

Δαρδανίδης, ϗ, ὁ, Dardanides, Priamus.

Δάρδανος, ϗ, ὁ, DARDANUS, Trojæ conditor.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod th. δάπτω, per reduplic. factum.

Δαρεικὸς, ϗ, ὁ, nummus aureus Persicus, viginti drachmas continens, trecentesima pars talenti: dictus à Dario Persarum rege. Angl. 12s. 11d. Th. Δαρεῖος.

Δαρεῖος, ϗ, ὁ, DARIUS, rex Persarum.

Δά'ρης, Dares, nom. propr.

Δαρήσομαι, η, εται, vapulabo, f. 2. ind. pass. in 2. pl. δαρήσεσθε, et in 3. pl. δαρήσονται à δέρω, excorio, verbero, q. v.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, dormio: f. 1. m. δαρθήσομαι. perf. act. δεδάρθηκα, et part. δεδαρθηκώς. f. 2. δαρθῶ. a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον. inf. δαρθεῖν, et part.

δαρθῶν· q. à δαρθέω, înus. *in pellibus cubo:* q. à δέρμα, seu δέρας, *pellis.*

Δαρθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω.

Δᾶρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverbialitèr, *diu:* à

Δᾶρὸς, ῦ, Dor. pro δηρὸς, *diuturnus.* Th. δὴν, *diu.*

Δαρτὸς, et δρατὸς, ὴ, ὸν, *excoriatus;* item *carnosa testium tunica:* à δέρω, *excorio.*

Δᾶς, δᾳδὸς, ἡ, in gen. pl. δᾴδων, *tæda, fax,* per contract. ex δαῒς, quod à δαίω, *uro.*

Δάσαντο, Ion. pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Unde δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, idem quod δαίζω, *divido:* ex quo fit, abjecto ι. Th. δαίω, idem.

Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δέω, *ligo.*

Δασάσκετο, *distribuebat,* Poët. et Ion. pro ἐδάσατο, a. 1. m. interposito σκε, à δάζομαι, *divido:* nisi à δασάσκω derivare malis.

Δασεῖα, ᾶς, ἡ, vide in δασύς· item *signum vocalis aspiratæ.*

Δασεῖται, Dor. pro δάσεται· circumflectunt enim Dores futura sua: à δάζω, *divido.* Th. δαίω.

Δασέως, adv. *aspiratè:* th. δασύς.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, *DASCILLUS,* piscis, qui cœno et stercore vescitur: q. à

Δάσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro δασύσκιος, *umbrosus, densam et spissam umbram faciens:* à δα particulâ augente, et σκία, *umbra.* Hinc fortasse Angl. DUSKY.

Δασμολογέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *tributum colligo:* δασμολογȣ̃μαι, *tributum pendo:* et

Δασμολογία, ᾶς, ἡ, *tributi collectio:* et

Δασμολόγος, ȣ, ὁ, *tributorum collector, quæstor:* à δασμὸς, *tributum,* et λέγω, *colligo.*

Δασμὸς, ȣ̃, ὁ, *divisio, portio;* item *tributum, vectigal:* à δάζομαι, quod à δαίω, *divido.*

Δασμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui tributum pendit, tributarius, stipendiarius:* à δασμὸς et φέρω.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *magnorum malorum plenus, atrox:* q. à δα et πλάω, *impleo.*

Δασπλῆτις, εως, ἡ, (δυσπροσπέλαστος), *gravis, accessu difficilis.* Th. δασπλής.

Δάσσαντο, *diviserunt,* Ion. et Poët. gem. σσ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασσάμενος et δάσσασθαι, a. 1. part. m. et Inf. verbi δάζομαι, quod à δαίω, *divido.*

Δασύκερκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui villosa est cauda.* ex δασὺς, *densus,* et κέρκος, *cauda.*

Δασύμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lanosus, cui densum est vellus:* à δασὺς et μάλλος.

Δασύνω, f. υνῶ, *DENSO, pilosum reddo:* item apud gram. *spiritu aspero vocabulum noto.*

Δασύπȣς, οδος, ὁ, *cuniculus, lepus,* ab hirsutis pedibus: à δασὺς, *hirsutus,* et πȣ̃ς, *pes.*

ΔΑΣΥ'Σ, -έος, δασεῖα, -ας, δασύ, -έος, *DENSUS, pilosus, hirsutus.*

Δασύστερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hirsutum pectus habens:* ex δασὺς, *hirsutus,* et στέρνον, *pectus.*

Δασυστέρνων, gen. pl. à præc.

Δασύτης, ητος, ἡ, *densitas, pilositas, hirsutia:* et apud gram. *aspiratio vocum.* Th. δασύς.

Δατέασθαι, præs. inf. pass. pro δατέεσθαι, α pro ε· à

Δατέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, perf. ημαι, *divido, partior, absumo, comedo.* Th. δαίω.

Δατέοντο, *dividebant:* 3. pl. imperf. ind. med. Ion. verbi præc.

Δατεῦντο, pro ἐδατȣ̃ντο, 3. pl. imperf. Ion. et Dor. ab eod. verbo et th.

Δατεώμεθα, *diviserimus,* præs. sub. med. 1. pl. à δατέομαι, ab eob. th.

Δᾶτις, ῖδος, ὁ, *Datis,* Persarum satrapa.

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *Datismus,* i. e. Datidis cujusdam Persæ imitatio, qui cum satrapa esset in Græciâ, Græcéque loqui affectaret, dicebat ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι; pluribus super eadem re coacervatis synonymis, et barbarè posito χαίρομαι pro χαίρω, ingrato simul sono similiter desinentium.

Δατύσσω, *voro, helluor:* à δαίω, *epulum præbeo.*

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *audax:* item -ος, ȣ, ἡ, *herba* quædam Cretica, quæ et δαῦκον, ȣ, τὸ, appellatur.

Δαυλὸς, ὴ, ὸν, *densus:* à δα particulâ aug. et ὕλη.

Δαυλὸς, ȣ̃, ὁ, pro δαλὸς, Pleonasmo Æol. *titio, torris:* à δαίω, *uro.*

Δαφναῖος, ȣ, ὁ, Apollinis epith. à Δάφνη, quam adamavit.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus:* quia resonat dum uritur: à δαίω et φωνῶ. Item nom. propr. Nymphæ in laurum conversæ.

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, gen. ήεντος, ήεσσης, ήεντος· et per contr. δαφνῆς, ῆσσα, ῆν, gen. ῆντος, ήσσης, ῆντος, *laureus.* à pr.

Δαφνηφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lauri comestor:* Epithet. vaticinantium: à δάφνη et φάγω, *comedo.*

Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, *laureas frondes gero.*

Δαφνηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lauriger.*

Δαφνιακὸς, ὴ, ὸν, *laureus:* à Δάφνη.

Δαφνικὸς, ὴ, ὸν· et

Δάφνινος, ίνη, ινον, *laureus, laurinus.* Th. δάφνη, *laurus.*

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, *laurea;* item *laurina bacca.*

Δαφοινεὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, et δαφοινὸς, ὴ, ὸν, *cædis avidus, valdè cruentus, ruber:* ex δα particulâ augente, et φένω, *occido:* perf. med. πέφονα· unde φόνος, *cædes.*

Δαψίλεια, ᾶς, ἡ, *copia, abundantia;* item *liberalitas:* et

Δαψιλεύομαι, f. 1. med. εύσομαι, *abundantèr subministro, liberalitate utor:* à

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *DAPSILIS, largus, copiosus:* qu. à δάπτω, seu δαπάνη.

Δαψιλῶς, *largè, lautè, abundantèr,* adv. contr. à δαψιλέως, idem.

Δάωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δαίω vel δαέω· at

Δαῶμεν, a. 2. sub. pass. 1. pl. ab ἐδάην. possit tamen δαῶμεν esse præs. sub. act. à δαέω.

Δ' vel δὲ, conjunctio discretiva, *verò, at, tamen, autem, igitur, sed, sanè, quin, porro,* &c. respondet enim ad μέν· interdum verò μὲν non præcedente. Aliquando in compositione est ut syllabica adjectio: ut ὅδε, ἥδε· δὲ sæpè pro γάρ. Sæpè Poët. pro εἰς, ut οἰκόν δε, *domum,* (qu. εἰς οἶκον) adv.

Δέαται, pro δεδέαται, Ion. *ligati sunt;* et hoc pro δέδενται· 3. pl. perf. ind. pass. detracto augmento: à δέομαι.

Δέατο, 3. sing. imperf. ab obsoleto δέαμαι, *videor.*

Δεγμένος, *accipiens:* Æol. pro δεδεγμένος, perf. part. pass. verbi δέχομαι, *capio.* Alii pro δεχόμενος, præs. part. med. factâ Syncope, et χ in γ mutato, euphoniæ gratiâ.

Δέδαα, perf. ind. med. *novi:* perf. part. med. δεδαὼς, et

Δεδάασθαι, inf. præs. pass. à δαέω.

Δεδάηκα, *didici, novi,* perf.

Δ Ε
Δ Ε

act. à δαίω, *disco:* f. δαήσω, tanquam à δαέω. a. 2. ἐδάην. perf. pass. δεδάημαι, unde part. δεδαημένος, *doctus, peritus:* perf. med. δέδαα. Alii pro δέδαικα accipiunt: à δαίω.

Δεδαίᾰται, *divisi sunt:* pro δέδαινται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. item δεδαίᾰτο pro ἐδέδαιντο. verbi δαίω.

Δεδᾰϊγμένος, η, ον, perf. part. pass. à δαΐζω, f. ξω, *divido, vulnero, cædo.* Th. δαίω, *divido.*

Δεδᾰ́μασμαι, σαι, ϛαι, perf. pass. à δαμάζω, *domo,* vel δαμάω.

Δέδᾰον, per reduplic. Poët. pro ἔδαον, a. 2. verbi δαίω, seu δαέω.

Δέδαρμαι, *excoriatus sum:* perf. pass. à δέρω. perf. δέδαρκα. Th. δέρας, *pellis.*

Δέδαϛαι, *distributum est,* 3. sing. perf. pass. δέδασμαι, à δαΐζω, vel δαίω, *divido.*

Δεδᾰὼς, ότος, *doctus:* part. perf. à δέδαα, perf. m. à δαέω.

Δεδέημαι, *rogavi* seu *indigui:* perf. pass. à δέομαι, f. δεήσομαι, tanq. à δεέομαι.

Δεδείπνᾰμεν, 1. pl. præs. ind. per reduplic. Ion. à δείπνυμι. Vel ut alii perf. m. à δειπνέω, *cœno.* Th. δεῖπνον, *cœna.*

Δεδεῖσαι, Ion. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. verbi δείδω, *timeo.*

Δέδειχᾰ, et Ion. δέδεχᾰ, perf. act. v. δείκνυμι, *ostendo,* f. ξω.

Δέδεκται, 3. sing. perf. pass. δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, *exceperat,* 3. sing. plusq. perf. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, *capio,* quod vide.

Δέδεμαι, σαι, et δεδέμην, *ligatus eram:* pro ἐδεδέμην, et in 3. pl. δέδεντο, perf. et plusq. perf. pass. verbi δέω, sine σ, contra aliorum formam: irregularitèr etiam pro δέδημαι, et δεδήμην· nam facit fut. δήσω.

Δεδεμένος, η, ον, *vinctus, ligatus:* part. perf. pass. præced.

Δεδέμηκᾰ, *exstruxi,* perf. act. verbi δέμω, *exstruo.*

Δέδεντο, 3. pl. plusq. perf. pass. Vide in δέδεμαι.

Δεδέξεται, 3. sing. paulò post fut. à δέχομαι, *capio.* Vel Ion. reduplic. pro δέξεται, f. 1.

Δέδεξο, *excipe,* perf. imperat. pass. à δέχομαι.

Δεδέσθαι, perf. inf. Vide δέδεμαι.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. sing. pl. perf. pass. Ion. *ligatus erat:* à δέω.

Δεδέχᾰται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί· item δεδέχᾰτο, pro δεδεγμένοι ἦσαν· 3. pl. perf. et plusq. perf. ind. pass. à δέχομαι, *capio.*

Δέδηᾰ, ηᾰς, ηε, *combussi,* perf. med. δεδήειν, ήεις, ήει, plusq. perf. med. Ion. pro ἐδεδήειν· vide δαίω, *uro.*

Δέδηγμαι, ξαι, κται, *morsus* vel *punctus sum,* et loco præsentis Metaph. *tristor, angor:* perf. pass. verbi δάκνομαι.

Δεδηλώκᾰμεν, 1. pl. perf. act. à δηλόω, *declaro.* Th. δῆλος, *manifestus.*

Δεδημῐέργηται, 3. sing. perf. pass. δεδημῐεργημέναι, perf. part. f. g. pl. num. à δημιεργέω, *fabrico.* Th. δῆμος, *populus,* et ἔργον, *opus.*

Δεδῆσθε, pro δεδημένοι εἴητε, 2. pl. perf. opt. pass. à δέω, *ligo:* perf. pass. δέδημαι.

Δεδήσομαι, *vinciam:* paulò post fut. ejusd.

Δέδηχᾰ, *momordi, pupugi,* perf. ind. act. verbi δάκνω.

Δεδήωμαι, σαι, ται, *spoliatus sum:* perf. pass. verbi δηόω, seu δηϊόω, *hostilitèr depopulor:* et δεδηωμένος, η, ον, part. perf. pass. *cæsus, spoliatus, depopulatus, vastatus.* Th. δαίω, *uro.*

Δέδῐ' pro δέδῐᾰ, perf. med. verbi δείδω, *timeo.*

Δεδῐδαγμένος, η, ον, *doctus:* part. perf. pass. à διδάσκω, *doceo.*

Δεδῐηκόνηκᾰ, 1. sing. perf. ind. act. verbi διακονέω.

Δεδῐῄτηκᾰ, *arbitratus sum,* pro δεδῐαίτηκᾰ, 1. sing. perf. ind. act. verbi διαιτάω, *arbitror.*

Δέδῐθῐ, *time,* et Poët. δείδιθι, præs. imperat. pro δέδιε, quasi à δέδιμι, verbi δείδω.

Δεδῐκαιωμένος, η, ον, *justificatus,* part. perf. pass. à διδαιόω, *justifico:* q. v.

Δέδῐμεν et δέδῐτε, *veremur, veremini,* per Syncop. pro δεδῐ́ᾰμεν et δεδῐ́ᾰτε, 1. et 2. pl. perf. m. verbi δείδω, quod vide.

Δεδίσκομαι et δειδίσκομαι, *amanter excipio, prosequor benevolentia, complector; propino:* à δείκνυμι.

Δεδίττω, seu -ομαι, *terreo:* fut. ίξομαι. perf. ιγμαι· ab eod. th.

Δεδῐῴκηται, perf. pass. duplici augm. pro διῴκηται. verbi διοικέω, *administro.* Th. οἶκος, *domus.*

Δεδῐὼς, ότος, part. perf. m. sæpè pro præs. *timens:* à δείδω, q. v.

Δέδμανθ', Dor. pro δέδμηνται, 3. pl. perf. pass. verbi δέμω, *struo:* quod vide.

Δεδμήᾰτο, *domiti sunt,* pro ἐδέδμηντο, à δέμω, inus. pro δαμάω, cujus perf. contract. δέδμημαι· et plusq. perf. ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο, et Ion. δεδμήατο, à tertiâ ἐδέδμητο, sublato augmento et interposito α.

Δέδμηκᾰ, *ædificavi,* pro δεδέμηκᾰ, per Syncop. perf. act. undè

Δέδμημαι, σαι, ται, perf. pass. *exstructus est:* à δέμω, *exstruo;* item

Δέδμημαι, *domitus sum,* per Sync. pro δεδέμημαι, perf. pass. undè part. δεδμημένος· à δέμω, inus. pro δαμάω, *domo:* vide δέμω.

Δέδμητο, *exstructus erat,* 3. sing. pro ἐδεδέμητο, ab ἐδεδέμην, plusq. perf. verbi δέμω, *ædifico.*

Δέδογμαι, *institutus sum,* perf. pass. à δοκέω, quod vide.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκᾰμεν, 1. pl. perf. m. verbi δείδω, *timeo:* perf. med. δέδοικα, euphoniæ gratiâ pro δέδοιδα· et

Δέδοικ' pro δέδοικᾰ, perf. med. verbi δείδω, pro quo sæpè usurpatur; *timeo, trepido.*

Δεδοίκᾰμες, Dor. pro δεδοίκᾰμεν, 1. plur. perf. m. ejusd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum à perf. med. δέδοικα deductum. Vel perf. med. sub loco præsentis Dor.

Δεδόκημαι, *observavi,* perf. pass. undè

Δεδοκημένος, η, ον, part. perf. pass. sæpè *observans:* v. δοκάω, δοκάζω, *exspecto, puto.*

Δεδόκηται, *visum est,* perf. pass. verbi δοκέω, *videor.*

Δεδοκῐμάσμεθᾰ, 1. pl. perf. pass. à δεδοκῐ́μασμαι· undè δεδοκῐμασμένος, perf. part. verbi δοκιμάζω, *probo.*

Δεδοκῐμασμένος, η, ον, *probatus,* part. perf. pass. à δοκιμάζω, *probo.*

Δεδοκῐμασμένως, adv. *opinatè.*

Δέδοκται, *visum est, decretum est, sancitum est,* 3. sing. perf. pass. à δέδογμαι, verbi δοκέω, *video.*

Δεδόνᾱτο, Dor. et Ion. pro ἐδεδόνητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi δονέω, *quatio, agito.*

Δεδοξασμένος, η, ον, perf. part. pass. à δοξάζω.

Δέδορκᾰ, *vidi:* δέδορκε, *videtur, apparet, cernitur:* perf. med. undè δεδορκὼς, part. à δέρκω, *video.*

Δέδοται, 3. sing. perf. pass. à δίδωμι, do.

Δεδέλευκα, servivi, perf. à δε-λεύω, q. v.

Δέδεπα, cecidi, perf. m. undè part. perf. m. δεδεπὼς, à δε-πέω.

Δέδρᾱκα, perf. act. hinc part. δεδρᾱκὼς, ότος, in perf. pass. δέδρᾱμαι, undè δεδρᾱμένος· à δράω, facio.

Δεδρά'μηκα, cucurri, perf. act. verbi τρέχω, curro: quod vide.

Δέδρᾰται, per Metathes. pro δέδαρται, 3. sing. perf. pass. verbi δέρω, excorio: q. v.

Δέδρορκα, vidi: pro δέδορκα, per Metathes. perf. m. verbi δέρκω.

Δέδρομα, cucurri, perf. m. verbi τρέχω, q. v.

Δεδροσωμένος, aspersus, roscidus, part. perf. pass. à δροσόω. Th. δρόσος, ros.

Δέδῡκα, subii, ingressus sum; item immersus sum: perf. act. δεδῡκεῖν, pro δεδῡκέναι, Poët. vel Dor. perf. inf. à δύω, vel δύνω, subeo.

Δεδῡ'κει, Ion. pro ἐδεδύκει, 3. sing. plusq. perf. ejusd.

Δεδῡ'κω, Poët. verbum à perf. ejusd. formatum.

Δεδῡ'νημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi δύναμαι, possum.

Δεδυσῡ'χηκα, infelix fui, perf. act. verbi δυσυχέω: ex δὺς et τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, sum.

Δέδωκα, et in 3. pl. δεδώκᾱσῐν, perf. act. à δίδωμι, do.

Δεδώρηται, 3. sing. perf. pass. verbi δωρέομαι, dono: quod vide.

Δέελος, Poët. pro δῆλος, η, ον, manifestus.

Δέῃ, 3. sing. præs. sub. à δεῖ, oportet: et

Δέῃ, eges, vel egeas: à δέομαι, indigeo.

Δεήθητε, orate, 2. pl. a. 1. imperat. à δέομαι, oro.

Δεῆσᾰν, a. 1. part. n. g. δεήσει, f. 1. impersonal. δεῆσον, f. 1. part. n. g. impersonal. à δεῖ, tanquam à δεέει.

Δέησῐς, εως, ἡ, deprecatio: etiam simplicitèr supplicatio: δεή-σεις, preces. Th. δέομαι, oro.

Δεήσομαι, rogabo, seu egebo, f. 1. m. à δέομαι, q. à δεέομαι.

Δεητῐκὸς, ἡ, ὸν, precatorius, item supplex: ab eod. th.

Δεῖ, oportet, convenit, impersonal. cum acc. in sub. δέῃ. imperf. ἔδει. f. δεήσει, aor. 1. ἐδέησε, præs. inf. δεῖν. part. δέον. Th. δέω, ligo.

Δεῖγμᾰ, ᾰτος, τὸ, exemplum: à δείκνυμι, monstro: perf. pass. δέδειγμαι.

Δειγμᾰτίζω, palàm traduco; propriè aliquem in exemplum spectandum propono: f. ῐ'σω. perf. δεδειγμά'τῐκα. a. 1. ἐδειγ-μά'τῐσα. Th. δείκνυμι.

Δείδεκτ' pro δείδεκτο, exceperat: plusq. perf. Ion. et Poët. ectasi primæ syllabæ pro ἐδέ-δεκτο. Sic in perf. inf. δει-δέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέ-χομαι, capio.

Δειδέχᾰται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσὶν, 3. pl. perf. ind. pass. Sic δειδέχᾰτο, exceperant, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Ion. et per Ectasin Poët. verbi δέχομαι.

Δειδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, timidus, meticulosus: à δείδω.

Δείδῐα, per Ectasin Poët. pro δέδια, perf. m. verbi δείδω, timeo, quod vide.

Δείδῐθῐ, eod. modo pro δέδιθι, et hoc pro δέδιε, time: perf. m. imperat. præced. δέδια.

Δείδῐμεν, timuimus: itidem pro δεδίαμεν, 1. pl. perf. m. ejusd. verbi.

Δειδίξεται, perterrebit, 3. sing. f. 1. med. Poët. pro δεδίξεται, à δεδίσσομαι, seu -ίττομαι, terreo.

Δειδιότης, metuentes, perf. part. m. à δείδια, verbi δείδω.

Δείδῐσᾰν, 3. plur. plusq. perf. verbi δείδω.

Δειδίσκομαι, pro quo et δεδίσκο-μαι, metuo; item humanitèr excipio, aut præbeo, et

Δειδίσσομαι, et Att. δειδίττομαι, (à δεδίττομαι, per Epenth. τȣ̃ ι,) f. ίξομαι, perf. ιγμαι, terreo, item metuo: ab eod. th.

Δείδοικᾰ, Poët. pro δέδοικα, perf. m. à

ΔΕΙ'ΔΩ, timeo, paveo, trepido; f. δείσω. perf. δέδεικα. imperf. ἔδῐον. à δίω, inus. imperat. δεδῐθῐ, et δείδῐθῐ, Poët. ab inus. δέδιμι. a. 1. ἔδεισα, et ἔδδεισα, Poët. inf. δεῖσαι. præs. pass. sub. δῐ'ωμαι, à δίω. inf. δεδεῖσθαι, et per Aphær. δεῖσθαι. f. 1. m. δείσομαι. a. 1. m. ἐδεισά'μην. sub. δείσωμαι. perf. m. δέδοικα (et δείδοικα, Poët.) pro δέδοδα, euphon. gratiâ. Item δέδῐα et δέδεια, ac Poët. δείδῐα, perf. m. à δίω, inus. plusq. perf. m. ἐδε-δοίκειν, et ἐδεδῐ'ειν, Poët. ἐδεδῐ'-ειν. perf. inf. δεδῐέναι, et part. δεδιὼς, et δειδιὼς. Poëticè sæpè præterita præsentis significationem obtinent. Hinc aliqui ortum volunt Angl. DIE, DEAD, &c.

Δειελῐέω, ῶ, f. ήσω, meridior: hinc δειελῐήσᾱς, αντος, cœnans: ejusd. a. 1. part. act. à δείε-λος, vesper. Th. δείλη.

Δειελῐνὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro δειλῐ-νὸς, pomeridianus, vespertinus: ab eod. th.

Δείελον, ȣ, τὸ, merenda, crepusculum: ab eod.

Δείελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pomeridianus, vespertinus: ab eod.

Δεικᾰνᾰ'ειν, ᾶν, Poët. pro δει-κνύναι, ostendere. A prisco δείκω deducitur δεικᾰ'νω· hinc δεικᾰνᾰ'ω. imperf. ἐδεικᾰ'νάον, -ων, ᾰες, -ᾱς· et hinc præsens Poët. δεικᾰνᾰίσκω. et imperf. Ion. δεικᾰνᾰ'εσκον, ες, ε. Th. δείκνυμι, ostendo: vel ut alii volunt δέχομαι.

Δεικᾰνᾰ'ομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, accipio: à δέκομαι, quod est Ion. pro δέχομαι.

ΔΕΙ'ΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ȣ, τὸ, simulacrum.

Δείκνῡ, per Apoc. pro δείκνῡσῐ, 3. sing. ind. à δείκνυμι. Alii volunt esse imperf. Ion. pro ἐδείκνῡ, ostendebat: vel pro δείκνῡθῐ, ostende, præs. imperat.

Δεικνῡ'ει, 3. sing. ind. act. à δει-κνύω, ostendo.

ΔΕΙ'ΚΝῩΜῙ, vel δεικνῡ'ω, (δείκω inusitatum est primitivum; ab eo tamen tempora formantur:) ostendo, monstro, indico: f. δείξω. perf. δέδειχα. a. 1. ἔδειξα. a. 1. imperat. δεῖξον, ά'τω. a. 1. sub. δείξω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. δεῖξαι. perf. pass. δέδειγμαι. a. 1. ἐδείχθην. a. 1. part. δειχθεὶς, έντος.

Δεικνῡ'ναι, ostendere, præs. inf. act. δεικνύντες, nom. pl. præs. part. à δείκνῡμι.

Δείκτης, ȣ, ὁ, ostensor, demonstrator: ab eod.

Δεικτῐκὸς, ἡ, ὸν, ostensivus, demonstrativus: compos. ἀπο-δεικτικὸς, idem. à δείκνῡμι.

Δείλ' pro δειλὰ, nom. pl. n. g. à δειλὸς, timidus.

Δείλαιος, αία, αιον, timidus, miser: ab eod. th.

Δειλαῖος, ȣ, Dor. et Att. pro δείλαιος.

Δειλαίνω, fut. ᾰνῶ, et -αίνομαι, f. 1. m. ᾰνȣ̃μαι, timidus sum: à δειλὸς, timidus.

Δείλᾱν, Dor. pro κατὰ δείλην, vesperi: à

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, pomeridianum tempus, item crepusculum.

Δείλης, quum πρωῒ opponitur, vesperi.

Δειλῖᾰ, ας, ἡ, *timiditas:* à δειλὸς, *timidus.*
Δειλιάζω, f. ά'σω, perf. ά'κᾰ, *formido, ob ignaviam defugio:* à δειλία.
Δειλιαίνω, f. ανῶ, *terrefacio:* ab eod.
Δειλῖᾰσῐς, εως, ἡ, *pavor, formido:* à seq.
Δειλιάω, -ῶ, *formido, ob ignaviam refugio:* fut. ά'σω. perf. δεδειλῖᾱκᾰ. aor. 1. ἐδειλῖᾱσᾰ. a. 1. part. δειλιᾱ'σᾱς. præs. imperat. δειλῖᾰε, -ᾶ, δειλιᾰέτω, -ᾱ'τω. Th. δειλὸς, *ignavus.*
Δειλῖνὸν, τὸ, substantivè *merenda:* adverbialitèr subaudi χρόνον, *vespertino tempore:* à
Δειλῖνὸς, ἡ, ὸν, *pomeridianus.* Th. δείλη.
Δειλιότης, ητος, ἡ, idem ac δειλία, et ab eod.
Δειλόομαι, -ȣμαι, fut. ώσομαι, *timeo, paveo:* unde δειλωθεὶς, *territus,* a. 1. part. pass. à
ΔΕΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *timidus, ignavus, miser, debilis, improbus:* qu. à δείδω, *timeo,* vel qui δεῖται λίαν, *valde ligatur.*
Δειλότερος, ȣ, compar. à δειλὸς, *timidus.*
Δεῖμᾰ, ᾰτος, τὸ, et δειμὸς, ȣ̃, ὁ, *timor, metus:* à δείδω, *timeo.*
Δειμαίνω, *timeo:* f. ανῶ. perf. γκα. ab eod.
Δειμᾰλέος, έᾰ, έον, *timidus, terribilis:* ab eod. th.
Δείμᾱς, *qui ædificavit,* a. 1. part. δεῖμε, vel δεῖμεν, Ion. pro ἔδειμε, 3. sing. a. 1. ind. δείμασθαι, et δειμᾰ'μενος, a. 1. inf. et part. m. verbi δέμω, *struo.*
Δειμᾰτόω, -ῶ, f. ώσω, *terrefacio,* pro φοβέω. imperf. ἐδειμᾰ'τȣ, *terrefaciebat.* Th. δείδω.
Δεῖ'μομεν, pro δείμωμεν, 1. plur. aor. 1. subj. verbi δέμω.
Δειμὸς, ȣ̃, ὁ, idem ac δεῖμᾰ, *metus, terror:* ab eod. th.
Δεῖμος, ȣ, ὁ, nomen viri: ab eod. th.
Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, *oportet:* quod vide.
ΔΕΙ͂ΝᾸ, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνῐ, acc. δεῖνᾰ, *quidam.* Vocabulum est infinitum. At δεινᾰ', adv. pro δεινῶς, *vehementèr.* Th. δεινὸς, quod in pl. n. g. habet δεινά.
Δεινάζω, f. ά'σω, *molestè fero, indignor:* à δεινός.
Δεινοθέτᾱς, ᾱ, Dor. pro
Δεινοθέτης, ȣ, *gravitèr homines tractans:* Amoris epithet. ex δεινὸς, *gravis,* et τίθημι, *impono.*
Δεινοῖο, gen. Ion. pro δεινȣ̃. dat. pl. Ion. δεινοῖσι· à δεινός· quod vide.
Δεινολογέομαι, ȣ̃μαι, f. 1. m. ήσομαι, *graviter conqueror:* à δεινὸς et λέγω, *dico.*
Δεινομένειος παῖς, ὁ τȣ̃ Δεινομένȣς υἱὸς Ἱέρων, Pindar.
Δεινοπάθειᾰ, ᾱς, ἡ, *querela gravis:* et
Δεινοπᾰθέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *gravitèr afficior, ægrè fero:* et
Δεινοπᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gravi affectus injuriâ, graviter ferens:* quod ex δεινὸς et πάθος, qu. à πάσχω, *patior.*
Δεινόπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, *celer, horribilis, qui infesto pede accedit:* ex δεινὸς et πȣ̃ς.
ΔΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *DIRUS, vehemens, gravis, solers, peritus, validus, magnus:* qu. à δέος, *metus,* vel δείδω, *timeo:* compar. δεινότερος· superl. δεινότᾰτος.
Δεινότης, ητος, ἡ, *vis, solertia, atrocitas, gravitas, dicendi facultas:* à pr.
Δεινόω, -ῶ, f. ώσω, *contorqueo, in orbem ago;* sicuti δεινοποιῶ, *exaggero:* à δεινός.
Δεινώ, *duo terribiles,* nom. dual. à δεινός.
Δεινωποὶ, *graves aspectu,* nom. pl. à
Δεινωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem ac δεινὼψ, *torvus, gravis:* à δεινὸς et ὤψ, ωπὸς, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Δεινῶς, adv. *vehementèr, terribilitèr, mirè, accuratè:* à δεινός.
Δείνωσῐς, εως, ἡ, *gravitas,* item *exaggeratio:* et *amplificatio,* apud Orat. quæ et δεινολογία dicitur. Th. δεινός.
Δείξαις, *monstrares,* 2. sing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντος, a. 1. part. à δείκνυμι, *ostendo,* fut. δείξω.
Δεῖξε, vel δεῖξεν, *ostendit,* pro ἔδειξε, a. 1. Ion. sic δείξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab eod. th.
Δεῖξῐς, εως, ἡ, *ostensio, ostentatio:* item *indicium, argumentum:* ab eod. th.
Δεῖξον, *ostende,* a. 1. imperat. ejusd.
Δείξω, εις, ει, *ostendam,* f. 1. ind. act. ejusdem.
Δεῖος, εος, τὸ, Poët. pro δέος, εος, τὸ, *metus:* à δείδω, *timeo.*
Δειπνεῦντες, Ion. Æol. et Dor. pro δειπνȣ̃ντες, *cœnantes,* præs. part. nom. pl. à
Δειπνέω, *cœno:* item simplicitèr *comedo:* fut ήσω. perf. δεδείπνηκᾰ. a. 1. ἐδείπνησᾰ. a. 1. inf. δειπνῆσαι. a. 1. part. δειπνήσᾱς. Th. δεῖπνον, *cœna.*
Δειπνηστὸς, ȣ, ὁ, *tempus cœnæ:* à δεῖπνον.
Δειπνητῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad cœnam pertinens, cœnæ instruendæ peritus:* ab eod.
Δειπνητὸς, ȣ̃, et
Δείπνητος, ȣ, ὁ, *cœnæ tempus:* à δεῖπνον, *cœna.*
Δειπνίζω, fut. ῐ'σω, *cœnam præbeo.* Th. δεῖπνον, *cœna.*
Δειπνολόχης, *comessatricis,* gen. sing. f. g. pro δειπνολόχȣ· à
Δειπνολόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propriè *qui conviviis insidiatur,* et accuratè illa observat: ex δεῖπνον, *cœna,* et λόχος, *insidiæ.*
ΔΕΙ͂ΠΝΟΝ, ȣ, τὸ, *cœna, cibus:* παρὰ τὸ δεῖν παύειν τὸν πόνον, quia tum homines à labore cessant.
Δειπνοποιέομαι, -ȣ̃μαι, f. 1. m. ήσομαι, *cœnam instruo:* à δεῖπνον et ποιέω.
Δειπνȣ̃ντᾰ, acc. sing. part. præs. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον.
Δείρᾱς, αντος, a. 1. part. act. à δέρω, *excorio:* f. ρῶ. a. 1. ἔδειρα. Th. δέρας, *corium.*
Δειρᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *jugum montis:* à δειρὴ, *cervix.*
Δείρειν, Ion. pro δέρειν, *excoriare.*
Δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum;* idem quod δέρη· at
Δείρη, ης, ἡ, urbs Ethiopiæ.
Δειριάω, ῶ, *probris scindo:* verbum Laconicum. Th. δέρας, *pellis.*
Δειρὸς, ȣ̃, ὁ, *collis.* Th. δέρη, *collum.*
Δειροτομέω, fut. ήσω, perf. ηκᾰ, *decollo:* à δειρὴ, *collum,* et τομὸς, quod à τέμνω, *seco.*
ΔΕΙ͂ΣᾸ, vel δεῖσσᾰ, ης, ἡ, *humor, stercus, fœtor.*
Δείσαντε, *territi,* nom. dual. à
Δείσᾱς, αντος, *veritus,* aor. 1. part. verbi δείδω· quod vide.
Δεῖσε, *veritus est,* Ion. pro ἔδεισε, a. 1. ind. act. à δείδω, *timeo.*
Δεῖσθαι, præs. inf. à δέομαι, *precor:* et à δείδομαι, *vereor.*
Δεισῐδαιμονῖᾰ, ᾱς, ἡ, *superstitio, metus deorum:* item *religio:* à
Δεισῐδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *superstitiosus:* ex δείδω. perf. pass. δέδειμαι, σαι. in compar. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, *religiosior, -us.*
ΔΕ'ΚᾸ, *DECEM,* pl. num. quasi δίχα, à δίχομαι, quia

omnes numeros capit denarius. Hinc

Δεκάβοιον, ȣ, τὸ, *genus monetæ et sacrificii:* à decem bobus sic dictum *Plutarch.* in *Theseo.*

Δεκάγονία, ας, ἡ, *generatio ad decimum usque gradum,* Lucian. à δέκα et γονή.

Δεκάδα, i. e. τάξιν τινὰ, Hesych. à δεκάς.

Δεκάδαρχης, et δεκάδαρχος, ȣ, ὁ, *decurio:* à δέκα et ἀρχὴ, *principatus.*

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, *decemviratus:* δεκαδαρχίαι, *decuriæ:* à præc.

Δεκάδυω, *duodena, duodecim,* ἄκλιτον. dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα· ex δέκα, *decem,* et δύο, vel Att. δύω.

Δεκάδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longus decem palmis:* ex δέκα, *decem,* et δῶρον, *palmus, donum.*

Δεκάεξ, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. *sedecim.*

Δεκάεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. *septendecim.*

Δεκαέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, *decennis, decennalis:* et

Δεκαετία, ας, ἡ, *decennium:* ex δέκα et ἔτος, *annus.*

Δεκάζω, f. άσω, perf. ἀκα, *do decimam; item munere corrumpo:* et δεκάζεσθαι, *muneribus corruptum esse:* qu. à δέκω, *accipere facio.*

Δεκάκις, *decies:* adv. à δέκα, *decem.*

Δεκακυμία, ας, ἡ, *decumanus fluctus,* i. e. *magnus.* Th. κῦμα, *fluctus.*

Δεκάλογος, ȣ, ὁ, *DECALOGUS,* Angl. et Gall. THE DECALOGUE; à δέκα et λόγος.

Δεκάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *decumestris, decem mensium:* ex δέκα, *decem,* et μὴν, -νὸς, *mensis.*

Δεκαναΐα, ας, ἡ, *decem navium classis.*

Δεκανάομαι, ῶμαι, *humaniter excipio:* à δέκομαι, pro δέχομαι.

Δεκαοκτὼ, *octodecim:* ἄκλιτον, omn. gen. uti

Δεκαπέντε *quindecim:* omn. gen. ἄκλιτον· ex πέντε, *quinque,* et δέκα, *decem.*

Δεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *decem cubitorum.*

Δεκαπλασιάζω, fut. άσω, perf. ακα, *decuplum facio.*

Δεκάπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui decem plethrorum* seu *jugerum est:* ex δέκα et πλέθρον, Poët. πέλεθρον.

Δεκαπλȣ̃ς, adj. *decuplex.*

Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. *decem urbium.*

Δεκάρχης, ȣ, ὁ, *decurio:* et

Δεκαρχία, ας, ἡ, *decurionatus:* et

Δεκαρχικὸς, *decurionalis:* ex δέκα et ἀρχὴ, *principatus.*

Δεκὰς, ἄδος, ἡ, *DECAS,* numerus denarius: Angl. A DECADE: item *decuria.*

Δεκασμὸς, ȣ̃, ὁ, *decimatio, decimæ;* item *corruptio munerum largitione:* à δεκάζω.

Δεκάται, ων, αἱ, *decimæ:* à δεκάτη, ης, ἡ, *decima.* Th. δέκα, *decem.*

Δεκατέσσαρες, ων, οἱ ϗ αἱ, et Δεκατέσσαρα, ων, τὰ, *quatuordecim:* à τέσσαρες et δέκα.

Δεκατευτὴς, ȣ̃, ὁ, *decimator, qui decimam colligit:* à

Δεκατεύω, f. εύσω, *decimo, decimas do:* à δεκάτη.

Δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars, decimæ.*

Δέκατος, η, ον, *decimus, a, um.*

Δεκατόω, *decimas accipio:* f. ώσω. perf. δεδεκάτωκα, δεκατόομαι, -ȣ̃μαι, *decimor:* perf. δεδεκάτωμαι· à δέκα, *decem.*

Δεκατρεῖς, -τριῶν, οἱ ϗ αἱ, δεκατρία, τὰ, *tredecim:* ex δέκα et τρεῖς.

Δεκάχαλκον, ȣ, τὸ, *decussis, decem chalci, decem æræi nummi, denarius.*

Δεκαχίλιοι, -χίλιοι, αι, α, *decem millia:* ex δέκα, *decem,* et χίλιοι, *mille.*

Δεκάχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *decem chordas habens:* à δέκα et χορδή.

Δεκελέη, Ion. pro Δεκέλεια, ἡ. De quâ Stephanus. Δεκέλια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, &c.

Δέκευ, Ion. et Dor. pro δέχȣ, *accipe,* 2. sing. præs. imperat. à δέκομαι pro δέχομαι.

Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, *capio.* Sic δεκόμεθα pro δεχόμεθα.

Δέκτης, ȣ, ὁ, *acceptor; mendicus:* à δέχομαι.

Δεκτικὸς, ἡ, ὸν, *capax:* ab eod. th.

Δέκτο, *exceperat,* 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἐδέδεκτο· ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι.

Δεκτὸς, ἡ, ὸν, *acceptus, a, um.* Th. δέχομαι, *capio.*

Δελεάζω, *inesco:* f. σω. perf. δεδελέακα. a. 1. ἐδελέασα· à

ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, *esca.*

Δελεάρπαξ, ὁ ϗ ἡ, *qui escam rapit:* ex δέλεαρ, *esca,* et ἁρπάζω, *rapio.*

Δελέασμα, ατος τὸ, et δελεασμὸς, ȣ̃, ὁ, *illicium, illectamentum:* à δελεάζω.

ΔΕ'ΛΕΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *laterna, fax.*

Δέλλιθες, αἱ, *vesparum cellæ.*

ΔΕ'ΛΤΑ, quarta litera Græcorum, *Delta.* vide Δ.

Δέλτοισιν, *libellis,* dat. plur. Ion. à

Δέλτος, ȣ, ἡ, *liber.* Th. δέλτα. Item

Δέλτος, ȣ, ἡ, *pugillares,* quia formâ literæ Δ plicabantur.

ΔΕ'ΛΦΑΞ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *porcellus, porcus, porca.*

ΔΕΛΦΙ'Ν, seu δελφὶς, ῖνος, ὁ, *DELPHIN, piscis,* in pl. δελφῖνες. Δελφὶς μέλισσα, Pind. Angl. A DOLPHIN.

Δελφὸς, ȣ̃, ὁ, *civis Delphicus.*

ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, et Æol. βελφὺς, *VULVA, uterus:* unde ἀδελφοὶ, *uterini fratres.*

Δέλω, f. ελῶ, *inesco:* q. à δαίω, *epulor.*

ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, indeclinabile, *corpus.* qu. à δέμω, *struo,* vel δέμα, *vinculum.* Est etiam

Δέμας, *sicut,* adv. similitud.

Δέμειν, Ion. pro οἰκοδομεῖν.

ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, *stratum, lectus:* ubi δέμας νεύει, corpus inclinatur ad quietem: δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum.*

ΔΕ'ΜΩ, *struo, ædifico:* a. 1. ἔδειμα. part. a. 1. δείμας. perf. med. δέδομα.

Δέμω, item, vel δάμνω, inus. pro δαμάω, *domo, interficio.* f. 1. δεμῶ. perf. δέδμηκα, per Sync. pro δεδέμηκα. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. a. 2. pass. ἐδάμην. inf. δαμῆναι, et δαμήμεναι, part. δαμεὶς, έντος, perf. pass. δέδμημαι. part. δεδμημένος.

ΔΕΝΔΑΛΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *placentæ, panes:* à τένδω, *edo.*

Δενδίλλω, verbum Ion. *oculos huc illuc verto, oculis nuo vel adnuo:* f. λῶ. ab ἴλλος, *oculus,* et δινέω, *volvo.*

Δένδρεον, ȣ, τὸ, *arbor, lignum,* Poët. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, *nemorosus, arboribus abundans.* Th. δένδρον, *arbor.*

Δενδρίον, ȣ, τὸ, *arbuscula:* Poët. diminut. à

ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ȣ, τὸ, et δένδρος, εος, τὸ, *arbor, stirps:* unde

Δενδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arboreus.*

Δεννάζω, f. άσω, perf. ακα, *maledico, probris incesso:* à seq.

ΔΕ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *probrum, contumelia.*

Δέξαι, *suscipe,* a. 1. imperat. m. à δέχομαι, quod vide; vel Ion.

pro δεῖξαι, *ostendere*, a. 1. inf. act. à δείκνυμι.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, *receptaculum*, vulgò aquarum, *cisterna*, *lacus*: à

Δεξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. δέξασθαι, aor. 1. inf. m. verbi δέχομαι.

Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. med. ejusd. verbi.

Δέξατο, *exceperat*, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐδέξατο, à δέχομαι, *capio*.

ΔΕΞΙΑ', ᾶς, ἡ, et Poët. δεξιτερὰ, (sub. χεὶρ,) *DEXTRA*, (sub. manus;) item *fides* per dextram data: q. à δέχομαι, *capio*. Hinc

Δεξιάγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, *qui dextra et agilia membra habet*.

Δεξιόλαβος, ου, ὁ, *satelles*, *stipator*, *lancearius*, *jaculator*: παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τοῦ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, perf. ωμαι, *dextram jungo*, *dextrâ apprehendo*: item *humanitèr excipio*: à δεξιά.

Δεξιὸς, ὰ, ὸν, *dexter*, *faustus*, *solers*, *urbanus*: ἀμφιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ambidexter*: et

Δεξιότης, ητος, ἡ, *dexteritas*, *solertia*: ab eod.

Δεξιόφιν, adv. ἐπὶ δεξιόφιν, *dextram versus*.

Δεξιόωντο, pro ἐδεξιοῦντο, 3. pl. imperf. m. verbi δεξιόομαι, *dextram jungo*. Th. δεξιὰ, *dextra*.

Δεξιτερῆφι, Poët. dat. pro δεξιτερῇ, à δεξιτερός.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, idem ac δεξιός· δεξιτερῇ, dat. sing. Ion. f. g. à δεξιὰ, *dextra*.

Δεξιῶς, adv. *prosperè*, item *solertèr*, ab eod.

Δεξίωσις, εως, ἡ, *susceptio per dextram*, *gratulatio*: ab eod. th.

Δεξιώτερον, adverbialitèr, *dextrorsum*: et δεξιώτατα, *commodissimè*.

Δεξιώτερος, *dexterior*, comp. et δεξιώτατος, superl. à δεξιός.

Δέξομαι, f. 1. m. δέξωμαι, a. 1. sub. m. ejusd.

Δέομαι, *oro*, *rogo*: item *indigeo*: cum gen. imperf. ἐδεόμην, έου, έετο. f. 1. δεήσομαι. perf. δεδέημαι, tanq. ab inus. δεέομαι. a. 1. pass. ἐδεήθην. a. 1. imperat. δεήθητι, et in 2. pl. δεήθητε, *orate*: præs. part. δεόμενος. à δεῖ, *opus est*. Th. δέω.

Δέον, *ligabant*, pro ἔδεον, Ion. 3. pl. imperf. ind. act. à δέω, *vincio*: et

Δέον, οντος, τὸ, *decens*, *æquum*, *commodum*; item *deficiens*, præs. part. n. g. ut δέον ἐστὶ, *necessarium est*; in pl. δέοντα. ab imperf. δεῖ, *oportet*: hinc

Δεόντως, adv. *commodè*.

Δέος, εος, et Poët. δεῖος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Δεπάεσσιν, *poculis*, dat. pl. Ion. à δέπας.

Δεπάζω, f. άσω, perf. ακα, *bibo*: à seq.

ΔΕ'ΠΑΣ, ατος, et αος, τὸ, *poculum*, item *patera*, quia πόσει δεύεται, *potu irrigatur*.

Δέρα, ας, ἡ, *jugum montis*; Hesych. qua significatione δειρὰς dicitur.

ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *pellis*, *corium*.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. *stimulus*. Hinc Δερβαῖος, ου, ὁ, *Derbensis*.

Δέργμα, ατος, τὸ, *aspectus*: à δέρκω, *video*.

ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, et δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix*, *collum*.

Δερκέσκω, seu -ομαι, id. quod δέρκω, et -ομαι.

Δερκιόωνται, Poët. pro δερκιῶνται, 3. pl. præs. m. contr. à δερκιάομαι, *video*. Th. δέρκω, idem.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. pl. f. g. à δερκομένη, à δέρκω seu δέρκομαι, *video*.

Δερκομένοιο, *intuentis*, gen. Ion. part. præs. δερκομένω, nom. et acc. dual. ejusd. verbi.

ΔΕ'ΡΚΩ, et δέρκομαι, *video*, *aspicio*. fut. ξω. perf. χα. f. 2. δαρκῶ, per Metath. δρακῶ. a. 2. ἔδαρκον, per Metath. ἔδρακον. a. 2. inf. δαρκεῖν, per Metath. δρακεῖν. perf. m. δέδορκα, pro quo et δέδροκα, per Metath. perf. pass. δέδεργμαι. a. 1. pass. ἐδέρχθην. part. δερχθείς. Hinc quidam ducunt per Antiphr. Angl. DARK, vel per Aphær. à composito ἀδερκὴς, *obscurus*.

Δέρμα, -ατος, -ατι, τὸ, idem ac th. δέρας, item *cutis*, à δέρω, *excorio*: quod à δέρας.

Δερμάτινος, η, ον, *coriaceus*.

Δερμύλλω, f. λω, *excorio*, *detego*: à δέρμα. Th. δέρας.

Δέρος, εος, τὸ, idem ac δέρας, Ion.

Δέρρις, εως, ἡ, *pellis*, *cilicium*: à δέρας, *corium*.

Δέρτρον, ου, τὸ, *membrana*, *omentum*; item *rostrum*: ad eod. th.

Δερχθεὶς, έντος, *obtuitus*, aor. 1. part. pass. ab ἐδέρχθην verbi δέρκω, *video*.

Δέρω, *excorio*: item *verbero*, *cædo*: f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. perf. δέδερκα. a. 1. ἔδειρα. a. 2. ἔδαρον. perf. pass. δέδαρμαι, et per Metath. δέδραμαι, σαι, ται. aor. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι. Th. δέρας, *pellis*.

ΔΕ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ, *mensis Junius* apud Maced. ut nonnulli volunt.

Δέσις, εως, ἡ, *ligatio*, *nodus*, *junctura*: à δέω.

Δέσμα, ατος, τὸ, *vinculum*: ab eodem.

Δεσμεύω, *ligo*, *vincio*, *colligo*. f. εύσω. perf. δεδέσμευκα. a. 1. ἐδέσμευσα. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμέω, f. ήσω. perf. δεδέσμηκα. imperf. pass. ἐδεσμεόμην, ούμην, -έου, -οῦ, -έετο, -εῖτο, idem, et ab eod. th.

Δέσμη, ης, ἡ, *fasciculus*. Th. δέω, *ligo*.

Δέσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vinctus*: ab eod. th.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*: in pl. οἱ δεσμοὶ, et τὰ δεσμὰ, *compedes*, ejusd. th.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, pro δεσμιοφύλαξ, *commentariensis*, *victorum custos*; à φυλάσσω, *custodio*, et δέσμιος, *vinctus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμόω, *in carcerem conjicio*; item *vincio*, *ligo*. f. ώσω. perf. pass. δεδέσμωμαι.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, *carcer*: à præc.

Δεσμώτης, ου, ὁ, *vinctus*, *captivus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμῶτις, ιδος, ἡ, *captiva*: ab eod.

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, f. όσω, *dominor*, *dominium obtineo*: à δέω et ποῦς, *ligat*, qu. *pedes*.

Δέσποινα, ης, ἡ, *domina*: à δεσπόζω, *dominor*.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, *herilis filia*, fœm. à δεσπόσυνος. Item Ion. et Poët. pro δεσποτεία, *dominatus*, *imperium*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Δεσπόσυνος, η, ον, Poët. idem ac δεσποτικὸς, *ad dominum pertinens*: item ὁ δεσπόσυνος, substantivè, *herilis filius*: ab eod.

Δεσποτεία, ας, ἡ, *dominatus*: et

Δεσπότης, ου, ὁ, *dominus*: in dat. δεσπότῃ. voc. ὦ δέσποτα. ab eod. th. δεσπότης ναῶν, pro *Neptuno*.

Δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, *herilis*; item *imperiosus*: τὸ δεσποτικὸν, *dominandi potestas*: et hinc

Δεσποτικῶς, adv. *heriliter, dominorum more*: ab eod. th.

Δεσποτὶς, ἴδος, ἡ, idem ac δέσποινα, *domina*: ab eod. th.

Δέτᾰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro δέτη, *fistula*: et per Metalepsin pro *tæda*.

Δεταὶ, *faces in fasciculum colligatæ*: à

Δετὸς, ἡ, ὸν, *ligatus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. sing. imperf. ut et δεύεσκον, Poët. pro ἔδευον. imperf. à δεύω, *irrigo*.

Δευήσομαι, *indigebo*, f. 1. Poët. pro δεήσομαι, à δεύομαι, Epenth. Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δευκᾰλί'ων, ωνος, ὁ, nom. propr. *DEUCALION*.

ΔΕΥ῀ΚΟΣ, εος, τὸ, *dulcedo*, apud Ætolos.

Δευοίᾰτο, *indigerent*, præs. opt. med. pro δεύοιντο, Ion. à δεύομαι, Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δεύομαι, f. δεύσομαι, *madefio, irrigor*, part. præs. δευόμενος, *madens*. Th. δεύω, *rigo*.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τȣ υ pro δέομαι, f. δευήσομαι, *indigeo*: unde

Δευόμενος, η, ον, *indigens*, ejusd. part. præs. Poët. pro δεόμενος, η, ον· à δεῖ, *oportet*. Th. δέω.

Δεύοντο, *rigabantur*, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi δεύω, *rigo*.

Δεῦρ', et Att. δευρί', item δεύρω, pro

ΔΕΥ῀ΡΟ, adv. *huc, hunc in locum, adesdum*.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à δεύω, *rigo*: f. δεύσω.

Δευσοποιὸς, ȣ, ὁ, *infector, tinctor*; item *benè tinctus*; et Metaph. *indelebilis*: à δεύω et ποιέω.

Δεύτᾰτος, ά'τη, ᾰτον, *ultimus, postremus*: à δεύτερος, *secundus*.

Δεῦτε, (seq. aspiratâ δεῦθ', adv.) *huc agite, adeste, venite*: δεῦτε δὴ, *eja accedite*: à δεῦρο, *huc*.

Δεύτερᾰ, pro Δεύτερον, vel δευτέρως, *secundò, secundo loco, iterum*.

Δευτεραῖος, αίᾰ, αῖον, *secundarius, secundâ die aliquid faciens*: ab eod. th.

Δευτερεῖᾰ, ων, τὰ, *secundæ partes*.

Δευτερεύω, *secundus sum, sequor, proximus sum*.

Δευτεροδεκά'τη, ης, ἡ, *secundaria decima*, à Levitis lege Mosaicâ sacerdotibus solvenda.

Δευτερόγονᾰ, *secundâ fœtificatione edita*.

Δευτερολογέω, -ῶ, *iterum sermonem habeo*: ex δεύτερος, *secundus*, et λέγω, *dico*: perf. med. λέλογα.

Δευτερολογί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *secunda actio, secundæ dicendi vel agendi vices*: ab eodem.

Δεύτερον, adverbialitèr, *secundò*, neut. g. à δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ȣ, τὸ, *repetitio legis*: ità inscribitur quintus liber Mosis. Anglicè DEUTERONOMY: à

Δευτερονόμος, ȣ, ὁ, *secunda* aut *posterior lex*: ex δεύτερος et νόμος, *lex*.

Δευτερόπρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à secundo primus*: ex δεύτερος et πρῶτος, *primus*.

ΔΕΥ'ΤΕΡΟΣ, έρᾰ, ερον, *secundus, a, um*; *posterior, alter*: δεύτερος ἐκείνȣ, *secundus ab illo*. δεύτερον, *postpositum, posthabitum*, apud Demost. item adverb. *secundò*: ἐκ δευτέρȣ, *secundâ vice*: à δύω, q. δυότερος. Hinc

Δευτερόω, ῶ, f. ώσω, *secundò facio, itero*; item

Δευτέρωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *secundus actus, repetitio*: et

Δευτέρως, adv. *secundariè, secundò*: et

Δευτέρωσὶς, εως, ἡ, *secundus actus* aut *ordo, iteratio*.

ΔΕΥ'Ω, *rigo*, f. δεύσω, perf. δέδευκᾰ, a. 1. ἔδευσᾰ, a. 1. sub. δεύσω, ῃς, ῃ· unde Angl. DEW.

Δεύω, f. δευήσω, aor. 1. ἐδεύησᾰ, *absum, desum, deficio*. Med. δεύομαι, *egeo, indigeo, inferior sum*. Poët. pro δέω.

ΔΕ'ΦΩ, *excorio*: f. ψω. perf. δέδεφα.

Δέχᾰται, pro δεδέχαται, Ion. perf. pass. 3. plur. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, à δέχομαι, *capio*.

Δέχεσθε, 2. pl. præs. imperat. à δέχομαι, ῃ, εται.

Δεχήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *decem dies durans*: ex δέκα et ἡμέρα, *dies*.

Δέχθαι, *suscepisse*, perf. inf. Ion. et Poët. pro δεδέχθαι. δεχθεὶς, a. 1. part. pass. à δέχομαι.

Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, præs. part. (scribitur et δέγμενος) ab eod. verbo.

Δέχνυμαι, idem quod

ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, *capio, accipio, percipio, excipio, suscipio, admitto, recipio, sustineo, approbo, credo, exspecto*: fut. δέξομαι. perf. δέδεγμαι, ξαι, κται. a. 1. m. ἐδεξά'μην, ω, ᾰτο. a. 1. imperat. m. δέξαι· a. 1. sub. m. δέξωμαι, ῃ, ηται, et in pl. δεξώμεθᾰ, ησθε, ωνται. a. 1. inf. m. δέξασθαι. a. 1. part. m. δεξά'μενος, η, ον. perf. m. δέδοχᾰ. Hinc δεκτὸς, δεκτικὸς, ἀναδέχομαι, &c.

Δέψᾰ, ἡ, *pellis*. Suidæ. à δέφω, *excorio, emollio*.

Δεψέω, *DEPSO, subigo* et *mollio*, coriariorum more: f. ήσω. a. 1. ἐδέψησᾰ. part. δεψήσᾱς. à δέφω, *excorio*.

ΔΕ'Ω, *ligo, vincio, necesse habeo*: f. δήσω. perf. δέδεκᾰ. a. 1. ἔδησᾰ. a. 1. imperat. δῆσον, ά'τω, et in pl. δήσᾰτε, *ligate*. a. 1. sub. δήσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. δήσᾱς, αντος. perf. pass. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, *vinctus*. a. 1. pass. ἐδέθην, ης, η. a. 1. inf. pass. δεθῆναι. f. 1. pass. δεθήσομαι.

ΔΗ', *sanè, profectò, equidem, verò, proindè, demum*: ironicum *scilicet*, Dion. Hal. iii. 23. est etiam repetentis, ut *inquam*: quasi à δαίω, *scio*. Pro eodem dicitur et δῆτȣ et δήπȣθεν· in carminè verò δή ῥα. In carmine modò postponitur, modò præponitur: at in solutâ oratione postponitur tantùm. Sæpe etiam est expletiva particula: ut in ὅς δὴ, ὅ δὴ, &c. et sæpe δὴ pro δέ. δήγε, *utique*; τί δὴ, *quid ita?* ὡς δὴ, *ceu planè*; δὴ ἄριστοι, *longè optimi*; δήποτε, *tandem*; σὺ δὴ, *tu ne?* μὴ δὴ, *quare ne?*

Δῇ, pro δέῃ, *oporteat*, 3. sing. præs. sub.

Δῆγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *morsus*, à 1. pers. perf. pass. verbi δάκνω, *mordeo*.

Δηγμὸς, ȣ, ὁ, idem, et ab eod. th.

Δηγόω, f. ώσω, *impleo*, Hesych.

Δήετε, *invenietis*, 2. pl. præs. ind. verbi δήω, *invenio*: quod significationem futuri obtinet.

Δήθ' pro δηθᾰ', *diu*, item δηθᾰ' vel δηθᾰ'κὶς, *crebro*: adv. à δὴν, *diu*.

Δηθᾰγόρος ȣ, ὁ ϗ ἡ, *loquax, qui diu loquitur*: ex δηθα, *diu*, et ἀγορεύω, *loquor*.

Δῆθεν, *videlicet*: adv. à δὴ, *sanè*.

Δηθύ'νω, *tardo, moror*, præs. part. δηθύ'νων, οντος, et in acc. δηθύ'νοντᾰ. à δηθα, quod à δὴν, *diu*.

Δηϊ'ά'ω, ῶ, *comburo*, ut et δηΐζω et δηϊόω. à δαίω, *uro*.

Δηΐκόωντα, acc. sing. à Δηϊκόων, *DEICOON*, nom. propr.

Δήϊος, ΐα, ΐον, vel -ος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro δάϊος, ΐα, ϊον, *hostis, infestus, hostilis, bellicosus, ardens:* gen. Ion. δηΐοιο, pro -ȣ, dat. pl. Ion. δηΐοισι· à δαίω, *uro.*

Δηΐοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna:* à δήϊος, *hostilis;* quod à δαίω, *uro.*

Δηΐόω, ῶ, et per Sync. δηόω, ῶ, *vasto, uro:* à δαίω.

Δηΐπυλος, ȣ, ὁ, *Deipylus*, nom. propr. viri.

Δηΐπυρος, ȣ, ὁ, *Deipyrus*, nom. propr. viri.

Δηΐων, gen. pl. à δήϊος, *hostilis.*

ΔΗ'ΚΟΚΤΑ, scil. ὕδατα, *decocta*, sc. *aqua:* à Lat. fit Græc.

Δηκτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mordax*, unde forsan Lat. *Dicterium.* Th. δάκνω, *mordeo.*

Δηκτὴς, ȣ, ὁ, et

Δηκτικὸς, ἡ, ὸν, idem, et ab eod. th.

Δήκω, f. ήξω, perf. ηχα, inusit. *mordeo*, quasi ἐδήκω, ab ἔδω. Vide δάκνω.

Δήκωσις, malè legitur, pro δόκωσις, *contignatio:* à δοκόω, *contigno.*

Δηλαδὴ, *videlicet*, q. à δῆλα δὴ, *manifestè, certè.* Th. δὴ, *certè.*

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλέμενος, præs. part. pass. à

ΔΗΛΕ'Ω, *LÆDO, corrumpo, decipio:* f. ήσω. perf. δεδήληκα.

Δήλημα, ατος, τὸ, *nocumentum:* à pr.

Δηλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *nocivus:* à δηλέω, *lædo.*

Δήλησις, εως, ἡ, *læsio:* et

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, *noxius:* ab eod. th.

Δηλητήριον, ȣ, τὸ, *nocivum:* sc. pharmacum, *venenum, DELETERIUM.*

Δηλητήριος, α, ον, *nocivus, lethalis:* à δηλέω, *lædo.*

Δήλια, τὰ, Apollinis festa in Delo; à Δῆλος, insula sic dicta.

Δήλιον, ȣ, τὸ, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, adj. *Delius;* item *Apollo*, à Delo insulâ sic dictus.

Δήλομαι, *volo*, Dor. à δηλὴ, ῆς, ἡ, *voluntas:* qu. à θέλω.

Δῆλον, ȣ, τὸ, *Apollinis templum;* item neut. g. à δῆλος, *manifestus.*

Δηλονότι, *nimirum, omnino, profectò, quippe*, adv. q. à δῆλον ὅτι, φανερόν ἐςι.

ΔΗ͂ΛΟΣ, η, ον, *manifestus, notus, certus, perspicuus:* hinc Δῆλος, *DELUS*, nomen insulæ, sic dictæ, quòd repentè enata apparuerit, ut Arist. vel ob ejus celebritatem: sive quod exindè δῆλα seu oracula.

Δηλόω, *declaro, manifesto, notum facio:* imperf. ἐδήλοον, ȣν, -οες, ȣς, -οε, ȣ. fut. ώσω. perf. δεδήλωκα. a. 1. pass. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, *quod declarat, indicium:* et

Δήλως, *palam, manifestò:* item

Δήλωσις, εως, ἡ, *significatio, enuntiatio:* ab eod. Apud LXX. *Urim et Thummim.*

Δημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, *populum duco quò volo, populi gratiam capto, aliquem capio, concilio mihi, benevolentiâ afficio, demereor:* à δημαγωγός

Δημαγωγία, ίας, ἡ, *populi regimen, administratio reipublicæ, concio, popularitas:* à

Δημαγωγὸς, ȣ, ὁ, *populi ductor, popularis:* ex δῆμος, *populus*, et ἄγω, *duco.*

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis:* et

Δήμαρχος, ȣ, ὁ, *tribunus plebis:* ex δῆμος, *populus*, et ἀρχὴ, *principatus.*

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis.*

Δήμευσις, εως, ἡ, *proscriptio:* à

Δημεύω, f. εύσω, *publico, proscribo.* Th. δῆμος.

Δημηγορέω, *concionor, orationem ad populum habeo:* imperf. ἐδημηγόρεον, -ȣν, f. ήσω. perf. δεδημηγόρηκα· à δημηγόρος, *orator:* ex δῆμος, *populus*, et ἀγορέω, idem quod ἀγορεύω, *concionor*, quod ab ἀγορὰ, *forum.*

Δημηγορία, ας, ἡ, *concio, oratio, deliberatio:* et

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *orationem habens:* à δημηγορέω, quod vide.

Δημηγόρος, ȣ, ὁ, *concionator:* ab eod. th.

Δημήτηρ, ερος, vel -τρος, ἡ, *Ceres*, dea frugum, q. d. γημήτηρ, à γῆ, *terra*, et μήτηρ, *mater.* Vel per Sync. q. δημομήτηρ, *altrix populorum:* vel à δηω, *quæro.*

Δήμητρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ, *Ceres.*

Δημήτρια, ων, τὰ, *Cerealia*, ἑορτὴ Δήμητρος.

Δημητριακὸς, ἡ, ὸν, et

Δημήτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Cerealis:* à Δημήτηρ.

Δημήτριος, ȣ, ὁ, nom. viri. Gr. *Cerealis.*

Δημητρῶν μὴν, appellatur ἀπὸ τῆς Δήμητρος, quia Cereri sacer, qui et Δημήτριος vocabatur.

Δήμια, ων, τὰ, *res à populo donatæ:* item adverbialitèr, *publicè:* à δήμιος, quod à δῆμος.

Δημίδιον, ȣ, τὸ, *plebecula, popellus*, dim. à δῆμος.

Δημιοεργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ· vide δημιȣργός.

Δήμιος, ία, ιον, vel -ος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *publicus, plebeius:* item substantivè -ος, ȣ, ὁ, pro ministro publico, *lictor, carnifex.* Th. δῆμος, *populus.*

Δημιȣργεῖον, ȣ, τὸ, *officina:* et

Δημιȣργέω, f. ήσω, perf. ηκα, *fabricor, condo, efficio.*

Δημιȣργημα, ατος, τὸ, et δημιȣργία, ας, ἡ, *opificium:* et

Δημιȣργικὸς, ἡ, ὸν, *fabrilis:* à

Δημιȣργὸς, et Poët. δημιοεργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conditor, opifex*, qui δήμιον ἐργάζεται, *publicum operatur:* Achæi summos magistratus δημιȣργȣς appellabant, Liv. xxxviii. 30. et Peloponnesii, Cic. Fam. ix. 22. à δήμιος. q. à δῆμος et ἔργον, *opus.*

Δημοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui bona populi devorat:* ex δῆμος, *populus*, et βορὰ, *pabulum.*

Δημογέροντες, *senatores:* nom. pl. à

Δημογέρων, οντος, ὁ, *senator:* ex δῆμος, *populus*, et γέρων, *senex.*

Δημόθεν, adv. *à populo, ex plebe:* à δῆμος.

Δημοκατάρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *populo invisus, publicæ execrationi obnoxius:* à δῆμος, κατὰ, et ἀράομαι.

Δημοκλῆς, *Democles*, nom. propr. viri.

Δημοκρατέομαι, -ȣμαι, fut. ήσομαι, *sub populi regimine vivo:* et

Δημοκρατία, ας, ἡ, *popularis status*, Angl. DEMOCRACY: ex δῆμος, *populus*, et κρατέω, *regno;* à κράτος, *potentia.*

Δημόκριτος, ȣ, ὁ, *Democritus*, philosophus, q. δήμȣ κριτής.

Δημόλευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à populo obrutus lapidibus.* Soph. Ant. 36. à δῆμος et λεύω, *lapido.*

Δημόνικος, ȣ, ὁ, *Demonicus*, voc. ὦ Δημόνικε, nom. propr.

Δημόπρακτος, η, ον, vel -ος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *publicus, à populo factus, decretus*, &c. à δῆμος et πρακτὸς, à πράσσω, *facio.*

Δημορρίφης, έος, ὁ ϗ ἡ, *à populo jactatus*, seu *vulgatus, popularis:* à δῆμος et ῥίπτω, *jacio.*

ΔΗ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, *populus, plebs, vulgus:* qu. à δέω, *ligo.*

Δημὸς, ȣ̃, ὁ, *pinguedo*, fortè quòd uri possit, vel in sacrificiis soleret: à δαίω, *uro.*

Δημοσθένης, εος, ȣς, ὁ, *Demosthenes*: orator Atheniensis celeberrimus: q. δήμȣ σθένος, *robur* seu *potentia populi*: hinc

Δημοσθενικὸς, ὴ, ὸν, ad *Demosthenem pertinens.*

Δημοσίᾳ, adverbialitèr, *publicè*: cui opponitur ἰδίᾳ, *privatim*, dat. fœm. à δημόσιος.

Δημοσιεύω, f. εύσω, activè *divulgo*: item neutralitèr, *publica civitatis negotia gero*: cui oppon. ἰδιωτεύω.

Δημόσιος, ία, ιον, *publicus, a, um*: cui opp. ἴδιος· item τὸ δημόσιον, *ærarium*: à δῆμος.

Δημοσιώνης, ȣ, ὁ, *plebeius, vilis, quasi è populari fæce emptus*: et

Δημοσίως, adv. *publicè*: ab eod. th.

Δημότης, ȣ, ὁ, *homo plebeius, popularis.*

Δημοτικὸς, ὴ, ὸν, *popularis*: à δῆμος, *plebs*: undè

Δημοτικῶς, adv. *populariter, plebeio more*: et

Δημοτικώτατος, η, ον, superl.

Δημȣ̃χος, ȣ, ὁ, *Demuchus, præses populi apud Thespienses.*

Δημοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *plebivorus*: à δῆμος, *plebs*, et φάγω, *comedo.*

Δημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *popularis*, in acc. pl. n. g. δημώδη· à δῆμος, *populus.*

Δημωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *populo utilis*: hinc τὸ δημοφελὲς, έος, *publica utilitas.*

ΔΗ'Ν, adv. *diu.*

Δηναιὸς, ὰ, ὸν, *diuturnus*, item *priscus*: à præc.

ΔΗΝΆΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, *denarius*, Rom. à denis æris.

Δήνε', pro δήνεα, *consilia*: nom. pl. à

ΔΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, *consilium, ars, vaframentum*: à δὴν, diu enim deliberatur.

Δὴξ, κὸς, ἡ, *teredo, vermis qui lignum corrumpit*: à δάκνω.

Δῆξις, εως, ἡ, *morsus*: ab eod. th.

Δήξω, *mordebo, pungam*, f. 1. verbi δάκνω, q. à δήκω.

Δῄȣν, *comburebant*, 3. pl. imperf. et δῃȣ̃ν, *vastare*, præs. inf. seq. verbi

Δηόω, f. ώσω, *vasto*, per Sync. pro δηϊόω, idem: à δηΐς, *pugna*, quod à δαίω, *uro*: δηωθεὶς, a. 1. part. pass.

Δῆπερ, *saltem*, adv. ex δὴ, *sanè*: sic

Δήποθεν, *undecunque*, adv.

Δήποτε, *aliquando, tandem, unquam*, adv.

Δῆπȣ, δήπȣθεν, *nimirùm, certè, utique, profectò*: ex πȣ̃, *ubi?* Th. ὅς et δὴ, *sanè.*

Δηριάω, -ῶ, Poët. pro ἐρίζω ϗ μάχομαι, *contendo, pugno.* Th. δῆρις, *pugna.*

Δηρίζω, et δηρίσσω, -ττω, idem.

Δηρινθήτην, *contendebant*: 3. dual. a. 1. pass. Ion. à

Δηρίνω, idem quod δηριάω, *pugno.* Th. δῆρις, *pugna.*

Δηρίομαι, *pugno, certo*: à

ΔΗ͂ΡΙΣ, εως, ἡ, *contentio, rixa, pugna*: in acc. δῆριν· q. δάερις, ex δα partic. intens. et ἔρις, *contentio.*

Δηρισάντοιν, *certantibus*, gen. et dat. dual. a. 1. part. act. à δηρίσας, αντος, à δηρίζω, idem quod δηριάω, *pugno*: ab eod. th.

Δηρίω, seu δηρίομαι, f. ίσομαι, *contendo, certo*: ab eod. th.

Δηρὸν, *diu*, adv. pro δὴν, à

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, *diuturnus*: q. à δήν.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. δήσαντες, nom. pl. a. 1. part. δήσατε, *ligate*, 2. pl. a. 1. imperat. act. à δῆσον, ἄτω· δήσασθαι, a. 1. inf. med. à δέω, *ligo.*

Δησάσκετο, *alligabat*: imperf. verbi Poët. δησάσκομαι· vel potiùs pro ἐδήσατο, a. 1. med. ab eod.

Δῆσε, pro ἔδησε, Ion. a. 1. ind. act. δήσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. et in 2. pl. δήσητε, à δήσω, f. 1. ejusd.

Δῆτα, *igitur, certè, tandem, demum*: adv. à δὴ, *sanè.*

Δητὸς, *postremus*: Hes. à δεύτατος· ex δεύω, *relinquo.*

Δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demorsus*: part. a. 1. pass. à δάκνω, *mordeo*, quod vide.

ΔΗ'Ω, *invenio.* Sed crebriùs futuri habet significationem.

Δηὼ, όος, -ȣ̃ς, ἡ, Poët. pro Δημήτηρ, *Ceres.*

Δηώσειν, *interfecturus*: f. 1. inf. act. à δηόω.

Δί', pro Δία, *Jovem*: acc. sing. à Ζεὺς, διὸς, διῒ, voc. ὦ Ζεῦ, *Jupiter.*

Δῖα, et Ion. δῖη, *divina dia, egregia*: f. g. à δῖος, contractè pro δίιος· δῖα γυναικῶν Helena dicitur apud Homerum: à διὸς, gen. à Ζεύς.

ΔΙΆ, præp. cum. gen. *per*; item *ex, post, in, inter*: notat *causam instrumentalem*, et exprimitur ablativo. Cum nominibus temporis, per *quoque* vel *quaque*, v. g. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno. Facit periphrasin *adverbii*, v. gr. διὰ τάχȣς, celeritèr; διὰ βραχέων, brevitèr. Notat *spatium*, vel *intervallum*, διὰ βίȣ, totâ vitâ; δι' ἔτȣς, toto anno. Cum accusativo *per, propter.* In *compositione* notat *diversitatem*, ut διασκεδάζω, dispergo; *medium per quod*, ut διαβαίνω, transeo sivè eo per; *continuum*, ut διαμένω, permaneo; *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perspicio; *rem fieri inter duos pluresve*, ut διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c. redditurque adeo per *di*, vel *dis, per, trans, de, circum, ex, post, ob, contra*, et *sub, cum, inter*: item *præter*, ut διὰ στίχȣ ἀνδρῶν διέρχεσθαι, præter ordinem militum præterire. Sæpissimè significationem simplicis non mutat: interdum verò minuit, ut διαμειδιάω, *subrideo.*

Διαβαίνω, *transeo, trajicio*; item *divarico*: f. 1. med. -βήσομαι. perf. act. -βέβηκα. a. 2. act. διέβην. a. 2. inf. act. -βῆναι. part. a. 2. act. -βὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo.*

Διαβάλλω, *trajicio, transfero*: item *calumnior, defero, criminor, odiosum reddo*: fut. -βαλῶ. perf. -βέβληκα. a. 2. διέβαλον. a. 1. pass. διεβλήθην. perf. m. -βέβολα.

Διαβὰς, *emensus*, a. 2. part. act. à διαβαίνω, *transeo*, quod vide. εὖ διαβὰς, [Il. Μ. 458.] *stans firmiter pedibus rectè divaricatis.*

Διάβασις, εως, ἡ, *transitus*; ab eod. th.

Διαβαστάζω, f. άσω, idem quod βαστάζω, *porto.*

Διαβαστάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, -ων, τὰ, *sacrificia pro transitu*: et

Διαβατήριος Ζεὺς, *qui felicem transitum dat illis quibus favet*: à διαβαίνω, *transeo.*

Διαβατὸς, ὴ, ὸν, de loco dicitur qui transiri potest. ejusd. verbi.

Διαβεβαιόομαι, ȣ̃μαι, *assevero*; f. ώσομαι. perf. διαβεβεβαίωμαι. et

Διαβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, *confirmo, certiorem reddo*: à διὰ, *per*, intens. et βεβαιόω, *stabilio.* Th. βέβαιος, *stabilis.*

Διαβεβλημένος, η, ον, *traductus*: part. perf. pass. à διαβάλλω.

Διαβῆ, *transierit*, 3. sing. a. 2. sub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ et βαίνω, *eo*.

Διάβημα, ατος, τὸ, *transitus, gressus*: ab eod.

Διαβιβάζω, *trajicio*: item *peragro, perambulo*: f. άσω. perf. ακα. à βιβάζω. Th. βαίνω, *eo*.

Διαβιόω, f. ώσω, et -όομαι, -ώσομαι, *vitam transigo* seu *traduco*: à βιόω, *vivo*, q. à βίος, *vita*.

Διαβλέπω, *despicio*: f. ψω, perf. διαβέβλεφα· ex διὰ et βλέπω, *video*.

Διαβληθεὶς, έντος, *delatus*: a. 1. part. pass. à διαβάλλω, quod vide.

Διαβοάω, -ῶ, f. ήσω, *divulgo, celebro*: διαβοηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. *famâ decantatus*: à βοάω.

Διαβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *celebris, insignis*: item in malam partem *famosus*: ab eod.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, *calumnia, obtrectatio*: à διαβάλλω, *traduco*: perf. med. διαβέβολα.

Διαβολία, ας, ἡ, idem, et ab eod.

Διαβολίῃ, ejusd. dat. sing. Ion.

Διαβολικὸς, ἡ, ὸν, *DIABOLICUS, calumniatorius*: et

Διάβολος, ου, ὁ, *calumniator, DIABOLUS, Satan*: ab eod. th.

Διάβορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *absumptus, exesus*; item *exedens*: à βορὰ, *pabulum*.

Διαβουλεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, *delibero, decerno*.

Διαβουλία, ας, ἡ, et

Διαβούλιον, ου, τὸ, *consilium, deliberatio*: à βουλή.

Διαβυνέεσθαι, -εῖσθαι, *trajicere*: alii legunt διαβύνεσθαι, præs. inf. med. verbi διαβυνέομαι, f. διαβύνομαι, verbi rarissimi.

Διαβῶ, vide in διαβῆ.

Διαγγέλλω, *annuntio*: f. ελῶ. perf. διήγγελκα. a. 1. διήγγειλα. διαγγέλλοισα, Dor. pro -ουσα, f. g. præs. part. act. ex διὰ et ἀγγέλλω.

Διάγγελμα, ατος, τὸ, *annuntiatio*; et

Διάγγελος, ου, ὁ, *internuntius*: ab iisd.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, *degit*: a. 2. ind. διῆγον, ες, ε, verbi διάγω. Th. ἄγω, *duco*.

Διάγε, *tamen, propter*: ex διὰ, *per*, et γε.

Διαγελάω, -ῶ, f. άσω, *derideo, arrideo*: à γελάω.

Διαγενόμενος, *exactus*, a. 2. part. m. à

Διαγίνομαι, *intersum, absolvor*; item *permaneo, perenno*: f. διαγενήσομαι. perf. διαγεγένημαι. a. 2. med. διεγενόμην. a. 2. part. διαγενόμενος· ex διὰ et γίνομαι, *sum*.

Διαγινώσκω, *pernosco, plenè cognosco*: f. διαγνώσομαι. perf. διέγνωκα. a. 2. διέγνων, perf. pass. διέγνωσμαι. ex διὰ et γινώσκω, *cognosco*.

Διαγκυλέω, ῶ, f. ήσω, *digitos amento jaculi insero*.

Διαγλάφω, part. aor. 1. διαγλάψας, *exsculpo, excavo*: à διὰ et γλάφω.

Διαγλύφω, f. ψω, *insculpo*.

Διαγνωρίζω, *divulgo*: f. ίσω. perf. διεγνώρικα. a. 1. διεγνώρισα. à γνωρίζω, quod à γινώσκω.

Διάγνωσις, εως, ἡ, *cognitio, plenior dijudicatio*: à διαγινώσκω, quod vide.

Διαγνώσομαι, f. 1. m. ab eod.

Διαγογγύζω, *obmurmuro*: imperf. διεγόγγυζον. f. ύσω. perf. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, *murmuro*.

Διαγορεύω, f. εύσω, *publicè dissero, concionor*; *sancio, jubeo, veto*: ab ἀγορεύω, qu. ab ἀγορὰ, *oratio*.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, *titulus, breviarium*; item *decretum*; item *descripta tabella*, seu *figura geometrica*: διαγράμματα, *theoremata geometrica*: et

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, tabella descripta*: ex

Διαγράφω, f. άψω, perf. αφα, *describo, conscribo, deligo*; *deleo, abrogo*: διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν, *non instare accusationi institutæ*. Th. γράφω.

Διαγράψομεν, 1. pl. f. 1. act. à διαγράφω.

Διαγρηγορέω, -ῶ, *evigilo*: f. ήσω. perf. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρηγόρησα. Th. ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, idem: ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. et ὑπνέω, *dormio*, quod ab ὕπνος, *somnus*.

Διάγω, *dego*: f. διάξω, perf. διῆχα. a. 2. διῆγον, Att. διήγαγον· ex διὰ et ἄγω, *ago*.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, *deductio, productio*; item *statio*: ab eod. th.

Διαγωνίζομαι, f. 1. med. ίσομαι, *certo*.

Διαδάπτω, f. 1. ψω, *dilacero*. Ex διὰ et δάπτω.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. med. à διαδάζομαι, f. 1. med. άσομαι, *divido*: quod à δαίω, idem.

Διαδατέομαι, i. q. διαδαίω, *dispertior*. Ex διὰ et δατέομαι.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, *ostendo, do documentum et specimen*.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, *accipio per alium*: quod vide.

Διαδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dexter, faustus*. Th. δεξιά.

Διαδέρκω, f. ξω, *perspicio*: a. 2. ἔδρακον. Th. δέρκω, q. v.

Διαδέχομαι, *accipio per alium*, q. *per manus traditum, succedo*: f. ξομαι. perf. διαδέδεγμαι. a. 1. med. διεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, *capio*.

Διαδέω, f. ήσω, perf. ηκα, *corono, cingo*; item *connecto, intertexo*: à δέω, *ligo*.

Διαδηλέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, *valdè lædo*; *premo, dirumpo*: à διὰ et δηλέω.

Διάδηλος, ἡ, ὸν, *manifestus, apertus, notus*.

Διάδημα, ατος, τὸ, *DIADEMA*, candida fascia, quâ regum frons præcingebatur; item *corona*: Angl. A DIADEM; à διαδέω.

Διαδιδράσκω, *diffugio, aufugio, evito, elabor*: f. άσω. perf. δέδρακα.

Διαδίδωμι, *trado per manus*, item *distribuo*: f. διαδώσω, et διαδιδώσω, quod in 3. pl. διαδιδῶσι, q. à διαδιδόω, perf. διαδέδωκα, a. 2. διέδων. a. 2. imperat. διάδος, ότω, *distribue*. imperf. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, *do*.

Διαδικάζομαι, f. 1. m. άσομαι, *judicio contendo*: propriè actoris est, qui reum in judicium vocat. Hinc

Διαδικαζόμενος, *litigator*; cum actoris tum rei: et

Διαδικάζω, f. άσω, *dijudico, judicium fero*; quod judicis est. Th. δίκη, *jus*.

Διαδικασία, ας, ἡ, *disceptatio*: et

Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab eod. th.

Διαδορατίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *hastâ certo, dimico*: ex διὰ et δόρυ.

Διάδος, *distribue*, a. 2. imperat. act. à διέδων, a. 2. verbi διαδίδωμι, quod vide.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, *successio*: et

Διάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *successor*; *vicarius*, Jos. Ant. xv. 13. à perf. med. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, quod vide.

Διαδοῦναι, aor. 2. inf. act. verbi διαδίδωμι.

Διαδράκοι, 3. sing. aor. 2. opt.

act. à διαδέρκω· vide in δέρκω. a. 2. ἔδρακον.
Δἴᾰδρᾰμεῖν, *percurrisse:* a. 2. inf. act. et
Δἴᾰδρᾰμῦσᾰ, a. 2. part. f. g. à διατρέχω, *percurro.* Th. τρέχω. aor. 2. ἔδραμον. part. δραμών.
Δἴᾰδρᾶναι, *aufugisse,* a. 2. inf. act. à διέδραν, ας, a. 1. ind. ab inus. verbo διάδρημι, pro quo διαδιδράσκω. a. 2. part. διαδράς. a. 2. inf. διαδρᾶναι. a. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, *fugio:* item
Δἴᾰδρᾶσᾰ, a. 2. part. f. g. à διαδράς, a. 2. m. g. et
Δἴᾰδρήσηται, Ion. pro δἴᾰδρᾱ'σηται, *diffugiat,* 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.
Δἴᾰδρᾱ'ω, ῶ, f. ᾱ'σω, *effugio.*
Δἴᾰδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursitatio:* à perf. m. verbi διατρέχω.
Δἴᾰδῠ'ομαι, f. 1. m. ῠ'σομαι, *subeo, per medium evado:* et
Δἴᾰδῠ'νω, vel -ῠ'ω, item δἴᾰ'δῡμῐ, idem : undè
Δἴᾰδῠ'ς, ύντος, ὁ, *subiens,* a. 2. part. ejusd. Th. δύνω, seu δύω, vel δῦμι, *subeo:* aor. 2. ἔδυν.
Δἴᾳ'δω, f. ᾱ'σω, *dissono:* ex διὰ et ᾄδω.
Δἴᾰείμενος, *trajectus,* pro διειμένος, perf. pass. part. ex διὰ et ἵημι, *mitto,* perf. pass. εἷμαι. Th. ἕω, *mitto.*
Δἴᾰείπω, i. q. διείπω.
Δἴᾰείσομαι, f. 1. med. verbi διαείδω, seu διείδω, *perspicio, cognosco.* Th. εἴδω, *scio.*
Δἴαζᾱ'ω, ῶ, f. -ζήσω, *vivo.*
Δἴαζευγνῠ'ω, vel -ῠ'μῐ, f. εύξω, *disjungo, abgrego, repudio:* et
Δἴαζευκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *disjunctivus;* item
Δἴάζευξῐς, εως, ἡ, *separatio:* à διὰ et ζευγνύω.
ΔἸΑ'ΖΟΜΑΙ, *stamini addo quod deest:* διάζεται, *orditur:* qu. ex διὰ et ἕζω, *colloco.*
Δἴαζῠγῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *separatio:* et
Δἴαζῠ'γῐον, ου, τὸ, *divortium:* à διὰ et ζευγνύω, *jungo.*
Δἴάζωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *subligaculum, cingulum:* ex seq.
Δἴαζώννῡμῐ, *præcingo, succingo:* cum acc. f. δἴαζώσω. perf. δἴέζωκᾰ. a. 1. δἴέζωσᾰ. perf. pass. δἴέζωσμαι. a. 1. m. δἴεζωσᾰ'μην, ω, ᾰτο. Th. ζωννύω vel ζώννυμι, *cingo.*
Δἴᾰήσει, Poët. pro δἴήσει, 3. sing. f. 1. verbi διαΐημι, pro διΐημι, *transmitto:* Th. ἵημι, *emitto.*
Δἴᾰ'ησῐ, *perflat,* 3. sing. ind. act. ex διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, *flo.*

Δἴᾰθειόω, ῶ, f. ώσω, aor. 1. ωσᾰ, *sulphure perfumo et expio:* à διὰ et θεῖον.
Δἴᾰθερμαίνω, f. μᾰνῶ, perf. δἴεθέρμαγκᾰ, *calefacio, fervefacio.*
Δἴᾰ'θερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fervidus:* ex præc.
Δἴᾰ'θεσῐς, εως, ἡ, *dispositio:* item *affectio, affectus:* acc. διάθεσιν· à διατίθημι, *dispono.*
Δἴᾰθέτης, ου, ὁ, *dispositor, dispensator: venditor,* Herod. vii. 6. ab eod.
Δἴᾰθέω, *percurro, discurro:* à θέω, *curro.*
Δἴᾰθήκη, ης, ἡ, *fœdus, testamentum, dispositio:* à διατίθημι, *dispono.* Th. τίθημι, *pono.*
Δἴᾰθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. δἴᾰθήσεται, 3. sing. f. 1. m. δἴᾰθησόμεθᾰ, 1. pl. δἴᾰθῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. à διατίθημι, *dispono.*
Δἴᾰθρέψαι, a. 1. inf. act. à διατρέφω. Vide διατροφή.
Δἴᾰθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, *susurro, rumorem dissemino:* ex διὰ et θρυλλέω, q. v. in θρύλλος.
Δἴᾰθρύπτεσθαι, *gestibus ad cantandum se præparare:* à
Δἴᾰθρύπτω, *dissolvo, frango luxu:* f. ύψω· δἴᾰτεθρυμμένως, adv. *delicatè, molliter.* Th. θρύπτω, *frango.*
Δἴαιθύσσω, vide in αἰθύσσω. Th. αἴθω, *uro.*
ΔἸΑΙ'ΝΩ, f. ᾰνῶ, *humecto, madefacio, irrigo.*
Δἴαιρέεαι, antiquitùs διαιρέεσαι, eliso σ διαιρέεαι, et indè contr. διαιρέῃ, 2. pers. sing. ind. à διαιρέομαι, *explico.*
Δἴαιρέειν, εῖν, *dirimere:* et διαιρεῖν, *dividere, disserere.*
Δἴαίρεσῐς, εως, ἡ, *divisio, discrimen:* apud Gram. συναιρέσει opponitur: à διαιρέω.
Δἴαιρέω, fut. ήσω. perf. δἴῄρηκᾰ. a. 2. δἴεῖλον. præs. part. δἴαιρέων, -ῶν, έουσᾰ, -οῦσᾰ, έον, -οῦν. et δἴαιρέομαι, οῦμαι, *divido, seco, distinguo, explico:* in med. *dissero, interpretor, disputo:* pass. est etiam *deligor.* Th. αἱρέω, *capio.*
Δἴαιροῦν, *dividens:* ejusd. præs. part. n. g.
Δἴαίρω, fut. ᾰρῶ, *attollo, erigo:* διαράμενος ἀπαλλάττεσθαι, *sese efferens correpto gradu abire.* Theophr. περὶ 'Αδολεσχ. Th. αἴρω, *tollo.*
Δἴᾰΐσσω, fut. ξω, *percurro, cum impetu transeo:* ex διὰ et ᾴσσω.
ΔἸ'ΑΙΤᾸ, ης, ἡ, *vivendi institutum, mos, genus vitæ: DIÆTA,* certa victûs ratio, qualis à medicis præscribitur; Ang. DIET. item *habitatio,* item *arbitrium.*
Δἴαιτᾰ'ομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *vitam dego:* et pass. *alor, certâ victûs ratione utor:* et
Δἴαιτᾰ'ω, -ῶ, *alo* seu *nutrio medicè; item rego, arbitror, discepto:* f. ήσω. perf. ηκᾰ, et δεδῐῄτηκᾰ, pro -αίτηκᾰ. perf. pass. δεδῐῄτημαι. à δίαιτα, *victus, arbitrium.*
Δἴαίτᾱσεν, Poët. et Dor. pro διῄτησεν, *peregit;* 3. sing. a. 1. ind. act. à διαιτάω. Th. δίαιτα.
Δἴαίτημᾰ, ᾰτος, τὸ, *vitæ institutio, victûs ratio:* à διαιτάω.
Δἴαιτητὴς, οῦ, ὁ, *arbiter:* et
Δἴαιτητῐκὴ, sc. τέχνη, *pars medicinæ quæ à victûs ratione agit:* à διαιτάω, quod ab eod.
Δἴαιτωμένη, præs. part. f. g. à διαιτάομαι, -ῶμαι, *vitam dego.* Th. δίαιτα.
Δἴαιωνῐεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. act. à
Δἴαιωνῐ'ζω, fut. ῐ'σω, idem quod αἰωνίζω, *perpetuò duro, perenno.* Th. αἰὼν, *ævum.*
Δἴᾰκᾰθᾰρῐεῖ, f. 1. Att. à
Δἴᾰκᾰθᾰρῐ'ζω, *perpurgo:* f. ῐ'σω. et Att. δἴᾰκᾰθᾰρῐῶ εῖς, εῖ. perf. δἴᾰκεκᾰθᾰ'ρῐκᾰ. a. 1. δἴεκᾰθᾰ'ρῐσᾰ. Th. καθαίρω, *purgo.*
Δἴᾰκᾰθιζᾰ'νω, *separatim considco.*
Δἴᾰκᾰ'μπτω, f. ψω, *incurvo, inflecto.*
Δἴᾰκαρτερεῖν, *perdurare, tolerare:* vide in καρτερέω.
Δἴᾰκᾰτελέγχομαι, *magis ac magis redarguo:* imperf. δἴᾰκᾰτηλεγχόμην, ου, ετο. f. δἴᾰκᾰτελέγξομαι. perf. pass. δἴᾰκᾰτήλεγμαι. Ex διὰ, κατὰ, et ἐλέγχω, *arguo.*
Δἴᾰκᾰτέχω et δἴᾰκᾰτάσχω, *detineo.*
Δἴᾰ'κειμαι, *constitutus sum, afficior:* præs. part. δἴᾰκείμενος, *dispositus:* præs. inf. δἴᾰκεῖσθαι. Ex διὰ et κεῖμαι.
Δἴᾰκείρω, f. ερῶ, et ἔρσω, *tondeo, detondeo; interseco; rescindo.* Ex διὰ et κείρω.
Δἴᾰ'κεισο, præs. imperat. à præced.
Δἴᾰκελεύομαι, fut. εύσομαι, perf. ευμαι, *hortor, moneo, jubeo:* à κελεύω, *jubeo.*
Δἴᾰκενῆς, et δἴᾰκένως, adv. *supervacuè, frustra, inaniter:* et
Δἴᾰ'κενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vacuus, inanis:* item *macilentus:* à κενὸς, *vacuus.*

Διᾶκεῖρσαι, *discindere intersecare:* Æol. pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. ex διὰ et κείρω, *tondeo, scindo:* fut. κερῶ, Æol. κέρσω, indè a. 1. ἔκερσα.

Διᾶκεχωρισμένος, η, ον, *segregatus,* part. perf. pass. et -ένως, adv. *separatim:* à διαχωρίζω, quod vide.

Διᾶκινδῡνεύω, f. εύσω, *periclitor, periculum subeo;* item *periculum facio:* à κινδυνεύω, idem. Th. κίνδυνος, *periculum.*

Διᾶκῑνέω, -ῶ, f. ήσω, *permoveo, incito.* Th. κινέω.

Διᾶκλάσσᾱς, *qui infregit:* a. 1. part. gem. σ, verbi

Διᾶκλᾰ΄ω, ῶ, fut. ᾰ΄σω, *diffringo, frango.* Th. κλάω, f. άσω, *frango.*

Διᾶκλέπτω, f. ψω, *suffuror, occultè distraho.*

Διᾶκληρονομέμενος, *distributus, divisus,* part. pass. contr. à διακληρονομέω, ῶ, f. ήσω.

Διᾶκληρόω, ῶ, f. ώσω, *rem sorte decernendam propono:* διᾶκληρόομαι, ῦμαι, in voce mediâ, *sortior, sortem duco:* ex διὰ et κληρόω.

Διᾶκναίω, fut. αίσω, *corrumpo, molestiâ afficio:* διᾶκναίομαι, *contristor:* ex διὰ et κναίω.

Διᾶκολυμβᾰ΄ω, ῶ, f. ήσω, *transnato.* Th. κολυμβάω, *nato.*

Διᾶκολυμβώντων, ejusd. gen. pl. part. præs.

Διᾶκομίζω, fut. ῑ΄σω, *transveho, perfero:* ex διὰ et κομίζω, *porto.* Th. κομέω, *curo.*

Διᾶκονέω, -ῶ, *ministro, famulor, inservio:* cum dat. imperf. διηκόνεον, -ουν. perf. διηκόνηκᾰ. a. 1. διηκόνησᾰ. præs. pass. διᾶκονέομαι. perf. pass. διηκόνημαι. a. 1. pass. διηκονήθην. ex διὰ et κονέω, *festino.* Hinc

Διᾶκονηθεῖσᾰ, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Διᾶκονῑ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *ministerium, officium, functio:* ab eod. th.

Διᾶ΄κονος, ου, ὁ vel ἡ, *minister,* qui in administrandâ republ. vel familiâ, vel ecclesiâ, versatur: specialiter *DIACONUS,* præfectus ærarii ecclesiastici. Angl. A DEACON. compar. διακονέστερος, *expeditior.* ex διὰ et κονέω, *festino.*

Διᾶκοντίζω, f. ῑ΄σω, *jaculor:* ex διὰ et ἀκοντίζω.

Διᾶκοπὴ, ῆς, ἡ, *intercisio, separatio:* à

Διᾶκόπτω, f. ψω, *amputo, disseco, intercido:* à διὰ et κόπτω, *scindo.*

Διᾶ΄κορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *satiatus, repletus.* Th. κορέω, *satio.*

Διᾱκόσιοι, αι, ᾰ, *ducenti, æ, a:* ex δὶς, *bis,* et ἑκατὸν, *centum.* Hinc

Διᾱκοσιοςὸς, ἡ, ὸν, *ducentesimus.*

Διᾶκοσμέω, ῶ, f. ήσω, *distribuo, ordino, dispono, exorno:* à κόσμος.

Διᾶκοσμηθεῖμεν, per Sync. pro διᾶκοσμηθείημεν, ejusd. 1. pl. a. 1. opt. pass.

Διᾶκόσμησῐς, εως, ἡ, *dispositio.*

Διᾶκούομαι, *plenè audio:* f. 1. m. διᾶκούσομαι. aor. 1. med. διηκουσᾰ΄μην, ω, ᾰτο. Th. ἀκούω.

Διᾶκούω, f. ούσω, *audio:* propriè ut discipulus præceptorem: th. ἀκούω.

Διᾶκρᾱνοῦν, *aperire:* q. *caput aperire:* præs. inf. act. contr. à

Διᾶκρᾱνόω, fut. ώσω, per Sync. pro διακαρανόω, *aperio.* Th. κάρηνον, *caput.*

Διᾶκρᾱτέω, -ῶ, f. ήσω, *pertinacitèr obtineo, conservo.*

Διᾶκρῐβόω, -ῶ, f. ώσω, *exactè discutio.*

Διᾶκρῐδὸν, adv. *discretè, eximiè:* à διακρίνω, *discerno.* Th. κρίνω, *judico.*

Διᾶκρῐθεῖτε, Poët. Sync. pro διᾶκρῐθείητε, 2. pl. aor. 1. opt. pass. ejusd. verbi.

Διᾶκρῐθήμεναι, Dor. pro διᾶκρῐθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eod. verbo.

Διᾶκρῐθῆτε, 2. pl. aor. 1. sub. pass. à διακρίνω, *discerno,* quod vide.

Διᾶκρῑνέει, pro εῖ, Ion. dissolut. 3. sing. f. 1. et

Διᾶκρινθέντες, *discreti,* Poët. pro διακριθέντες, aor. 1. part. pass. à

Διᾶκρῑ΄νω, *DISCERNO, dijudico, dirimo, discepto, perficio:* imperf. διέκρῑνον. f. νῶ. perf. διᾶκέκρῐκᾰ. a. 1. διέκρῑνᾰ. præs. pass. διᾶκρῑ΄νομαι, sæpè *ambigo, dubito,* διᾶκρῑνώμεθᾰ, 1. plur. præs. sub. pass. imperf. διεκρῑνόμην, ου, ετο. perf. διᾶκέκρῐμαι. a. 1. pass. διεκρῐ΄θην. a. 1. sub. διᾶκρῐθῶ, ῇς, ῇ. part. διᾶκρῐθείς. Th. κρίνω, *judico.*

Διᾶ΄κρῐσῐς, εως, ἡ, *discretio, examinatio, dijudicatio, certamen:* à διακρίνω.

Διᾶκρῐτῐκὸς, ἡ, ὸν, *discernendi vim habens, perspicax;* item *segregativus:* ab eod.

Διᾶ΄κρῐτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *discretus, eximius:* ab eod.

Διᾶκρούσονται, 3. pl. f. 1. m. à

Διᾶκρούω, *depello, interpello, impedio.* Th. κρούω, f. σω, *pulso.*

Διακτορῑ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *functio perferendi mandata:* acc. Ion. διακτορίην. à διάκτωρ, *nuntius.* Th. διάγω, *traduco.*

Διάκτορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *internuntius:* qu. genit. à

Διάκτωρ, ορος, ὁ, id. Th. διάγω, *traduco.*

Διᾶκῠβερνᾰ΄ω, ῶ, f. ήσω, *guberno, habeo rationem.*

Διᾶκύπτω, f. ψω, *per locum* vel *fenestram perspicio.* Th. κύπτω, *incurvo me ad videndum.*

Διᾶκωλῡ΄ω, *obnixè prohibeo:* imperf. διεκώλῡον. f. ῡ΄σω. perf. διᾶκεκώλῡκᾰ. a. 1. διεκώλῡσᾰ. Th. κωλύω, *impedio.*

Διᾶλαγχᾰ΄νω, f. 1. m. ήξομαι. a. 2. διέλᾰχον, *sortior, sorte divido.* Th. λαγχάνω.

Διᾶλακτίζω, f. ῑ΄σω, *calcitrando repello:* à διὰ et λακτίζω.

Διᾶλᾰλέω, *divulgo:* imperf. διελᾰ΄λεον, -ουν. f. ήσω. perf. διᾶλελᾰ΄ληκᾰ. imperf. pass. διελᾰλέομεν, -οῦμεν, έου, -οῦ, έετο, -εῖτο. Ex διὰ et λαλέω, *loquor.*

Διᾶλαμβᾰ΄νειν, inf. act. à

Διᾶλαμβᾰ΄νω, fut. λήψομαι, *divisim et sigillatim accipio, intercipio, divido, distinguo, dissero de re aliquâ, comprehendo, intelligo, dijudico, consulto, tracto.* Th. λαμβάνω, *capio,* ubi flexionem videas.

Διᾶλάμπω, fut. ψω, *illucesco, splendeo per aliquid:* ex διὰ et λάμπω.

Διᾶλανθᾰ΄νω, f. ήσω, *perlateo, delitesco:* à λανθάνω, *lateo,* quod vide. Th. λήθω, idem.

Διᾶλᾰχεῖν, a. 2. inf. διᾶλᾰχὼν, a. 2. part. à διαλαγχάνω, *sortitò divido:* ex διὰ et λαγχάνω, *sortior.*

Διᾶλέγομαι, *dissero, colloquor:* cum dat. imperf. ind. m. διελεγόμην, ου, ετο. perf. διᾶλέλεγμαι. a. 1. ind. pass. διελέχθην. Ex διὰ et λέγω, *dico.*

Διᾶλέγω, f. ξω, perf. χᾰ, *discerno, animadverto, deligo.*

Διᾶλείπω, fut. είψω, perf. ειφᾰ, *intermitto, interjicio.* Th. λείπω, *linquo.*

Διᾶλεκτῐκὴ, (sub. τέχνη,) *DIALECTICA, ars disserendi:* f. g. à

Διᾶλεκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *DIALECTICUS;* à διαλέγομαι, *dissero.* Th. λέγω, *dico.*

Διᾶ΄λεκτος, ου, ἡ, *modus loquendi peculiaris, idioma linguæ:* item *lingua:* ab iisd.

Διᾶλελαμμένος, Ion. pro διᾶλελημμένος, *distinctus, distributus, captus, comprehensus:* perf. part. pass. ex διὰ et λαμβάνω, *capio.*

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor.* διελέχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Th. λέγω.

Διαλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. διαλήσομαι, à διαλανθάνω, *prorsus lateo.* Th. λήθω.

Διάληψις, εως, ἡ, *interceptio, propositum, consilium, disceptatio.*

Διαλιμπάνω, *intermitto*, idem quod διαλείπω.

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. διαλίπῃς, 2. sing. a. 2. sub. à διαλείπω, *abstineo.* Th. λείπω, *linquo.*

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *differentia; item reconciliatio:* ex διαλλάττω.

Διαλλάγηθι, ήτω, *reconciliator:* a. 2. imperat. pass. à διαλλάσσω, quod vide.

Διαλλακτὴς, ȣ̃, ὁ, et διαλλακτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *reconciliator, pacificator:* à seq.

Διαλλάσσω, et Att. -ττω, *reconcilio, permuto, differo:* fut. διαλλάξω. perf. διήλλαχα. a. 1. διήλλαξα. a. 2. διήλλαγον. præs. pass. διαλλάττομαι. perf. pass. διήλλαγμαι. a. 1. pass. διηλλάχθην. a. 2. pass. διηλλάγην. a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, *muto.*

Διάλλομαι, f. 1. m. -αλȣ̃μαι, *transilio, dissilio.*

Διαλοάω, ῶ, fut. άσω, vel ήσω, *percutio:* ex διὰ et ἀλοάω, *percutio.*

Διαλογὴ, idem quod διαλογισμὸς, q. v.

Διαλογίζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor, discepto:* imperf. διελογιζόμην, ȣ, ετο. a. 1. m. διελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. διαλελόγισμαι. Hinc

Διαλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, *cogitatio, dubitatio, disceptatio:* ex διὰ et λέγω, *dico.*

Διάλογος, ȣ, ὁ, *DIALOGUS, colloquium, sermocinatio:* à διαλογίζομαι.

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, *maledictio, contumelia.*

Διαλυμαίνεσθαι, præs. inf. act. *nocere, corrumpere, dilaniare, excarnificare:* quod à διὰ et λυμαίνω, *vasto.* Th. λύμη, *exitium.*

Διάλυσις, εως, ἡ, *dissolutio; item decisio, pacificatio, fœdus:* à

Διαλύω, *DISSOLVO, DILUO;* item *litem compono:* f. ύσω. perf. διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. perf. pass. διαλέλυμαι. a. 1. διελύθην, *dispersus fui:* ex διὰ et λύω, *solvo.*

Διαμαρτάνοι, 3. sing. præs. opt. act. à

Διαμαρτάνω, idem quod ἁμαρτάνω, *pecco, aberro, fallor:* f. ἁμαρτήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διαμαρτυράμενος, a. 1. part. m. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. m. à διαμαρτύρομαι.

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, *contestatio, obtestatio:* genus est exceptionis instantis litis, apud Demosth.

Διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor:* item *contestor, testificor:* f. 1. m. διαμαρτυρȣ̃μαι. a. 1. m. διαμαρτυράμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. διαμαρτύρασθαι. Ex διὰ et μάρτυρ, *testis.* Hinc

Διαμασάομαι, et διαμασσάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *commanduco.*

Διαμαχετέον, verbale, *pugnandum est.*

Διαμάχη, ης, ἡ, *pugna, oppugnatio.*

Διαμάχομαι, *DIMICO, depugno, acritèr pugno:* imperf. ind. m. διεμαχόμην, ȣ, ετο. f. 1. med. διαμαχήσομαι, -έσομαι. perf. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, *pugno.*

Διαμάω, ῶ, f. ήσω, *demeto, abscindo.* Th. ἀμάω, *meto*, fut. ήσω.

Διαμείβομαι, f. 1. m. είψομαι, perf. pass. ειμμαι, *commuto, permuto:* undè

Διαμειψόμεθα, *commutabimus*, f. 1. m. 1. pl. ex διὰ et ἀμείβω, *muto.*

Διάμειψις, εως, ἡ, *permutatio:* ab eod.

Διαμελεϊστὶ, adv. *membratim, per partes:* pro quo διαμμελεϊστὶ, apud Hom. per Epenth. Poët. Th. μέλος, *membrum.*

Διαμέλλω, f. ήσω, *procrastino.* Th. μέλλω.

Διαμεμενηκότες, nom. pl. perf. part. act. ex διαμένω, *permaneo*, quod vide.

Διαμέμφομαι, *incuso:* ex διὰ et μέμφομαι, *conqueror, accuso:* f. ψομαι. perf. μέμεμμαι.

Διαμένω, *permaneo, perduro:* fut. μενῶ. perf. διαμεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a. 1. sub. διαμείνω, ῃς, ῃ. imperf. διέμενον. Ex διὰ et μένω, *maneo.*

Διαμερίζω, *partior, distribuo, discrepo:* imperf. διεμέριζον. f. ίσω. perf. διαμεμέρικα. a. 1. διεμέρισα. a. 1. imperat. διαμέρισον, άτω. perf. pass. διαμεμέρισμαι. a. 1. pass. διεμερίσθην, *discidi:* f. 1. pass. διαμερισθήσομαι. a. 1. m. διεμερισάμην, ω, ατο· ex διὰ et μερίζω, *separo.* Th. μείρω, *divido.*

Διαμερισμὸς, ȣ̃, ὁ, *distributio, dissidium:* à διαμερίζω, quod vide.

Διαμετρέω, *dimetior:* fut. ήσω. perf. διαμεμέτρηκα· ex διὰ et μέτρον, *mensura.*

Διαμετρήσασθαι, *metiri:* ejusd. a. 1. inf. med.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, *dimensio:* et

Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, *dimensus, mensuratus:* ab eod.

Διάμετρος, ȣ, ἡ, (sub. γραμμὴ) *DIAMETER:* linea recta figuram, quà longissimè patet, ex æquo secans. Th. μέτρον.

Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *magno studio decerto:* ex διὰ et ἁμιλλάομαι, *certo.*

Διαμινύρομαι, f. 1. med. ȣ̃μαι, *querulâ voce lamentor:* et

Διαμινυρίζομαι, idem: f. 1. m. σομαι· semel Aristoph. Thes. v. 100.

Διαμιστύλλειν, præs. inf. *in minima frusta dissecare.* Vide μιστύλλω.

Διαμνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, *recordor:* ex διὰ et μνάομαι.

Διαμνημονεύω, f. εύσω, *in memoriam revoco, commemoro:* à διὰ et μνημονεύω, *memor sum.* Th. μνάομαι.

Διαμοιράομαι, ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *dispartior, divido:* à διὰ et μοῖρα, *pars*, quod à μείρω, *divido.*

Διαμοιρηδὰ, adv. *in tempore in quo aliquid dividitur:* ex præc.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, *permansio, stabilitas, perennitas:* à διαμένω, quod vide.

Διαμορφόω, f. ώσω, *deformo:* à μορφόω, *FORMO.* Th. μορφὴ, *FORMA.*

ΔΙΑΜΠΑ'Ξ, *in totum, utrinque:* διὰ παντός.

Διαμπερὲς, et διαμπερέως, adv. *prorsùs, in totum, perpetuò, exactè, utrinquè perforatum:* ex διὰ et ἀμπερὲς, per Tmesin, pro διαναπερὲς, à διὰ, ἀνὰ, et πείρω, *transadigo.*

Διαμπραθέειν, aor. 2. inf. act. Æol. et Poët. pro διαναπραθεῖν, à verbo διαναπέρθω, *devasto.*

Διαμυλλαίνω, fut. ανῶ, perf. αγκα, *rictu os distraho, tortis labris illudo et irrideo;* item, *pastoritiâ fistulâ prosequor.* Th. μυλλὸς, *curvus.*

Δῖαν, acc. sing. à δῖος, α, ον, *divinus, a, um.* Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.*
Δῐᾶναι, a. 1. inf. act. à διαίνω, *madefacio.*
Δῐᾰνᾰπαύω, f. αύσω, *recreo, interquiescere facio:* ex διὰ, ἀνὰ, et παύω.
Δῐᾰναυμᾰχέειν, præs. inf. act. *navali prælio dimicare.* Vide ναυμαχία.
Δῐάνδῐχᾰ, *bifariam,* adv. Poët. ex διὰ et ἄνδιχα, contractè ex ἀνάδιχα, idem: uti etiam simplex δίχα, per τμῆσιν, διὰ δ' ἄνδιχα, &c. Hesiod. Th. δὶς, *bis.*
Δῐᾰνέειν, præs. inf. act. à διανέω.
Δῐᾰνεῖμαι, a. 1. inf. act. et
Δῐᾰνεμηθῇ, *serpat,* 3. sing. a. 1. sub. pass. et
Δῐᾰνενέμηνται, perf. pass. à
Δῐᾰνέμω, *divido, administro, rego:* f. μῶ. perf. δῐᾰνενέμηκᾰ. præs. pass. δῐᾰνέμομαι, *serpo, divulgor, distribuor.* perf. pass. δῐᾰνενέμημαι. a. 1. pass. διενεμήθην. a. 1. sub. pass. δῐᾰνεμηθῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ et νέμω, *tribuo.*
Δῐᾰνεύω, *innuo:* f. εύσω. perf. δῐᾰνένευκᾰ. a. 1. δῐένευσᾰ· ex διὰ et νεύω, *annuo.*
Δῐᾰνέω, fut. νεύσω, *enato, evado periculum* vel *molestiam:* à διὰ et νέω.
Δῐᾰνήχομαι, *transeo, pertranseo.* fut. 1. med. ξομαι.
Δῐανθίζω, f. ί'σω, *floridum reddo.*
Δῐᾰνίστημῐ, f. στήσω, *excito, incito:* in a. 2. *consurgo; impetum facio,* cum εἰς in med. *assurgo.*
Δῐᾰνοέομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *ratiocinor, mente agito, sentio:* ex διὰ et νοέω, *cogito.* Th. νόος vel νοῦς, *mens.*
Δῐᾰνοηθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi præc.
Δῐᾰνόημᾰ, ᾰτος, τὸ, *cogitatum, cogitatio:* à 1. pers. perf. pass. ejusd. verbi.
Δῐᾰνοῆσθε, 2. pl. sub. præs. ab eod.
Δῐᾰνοητῐκὸς, ὴ, ὸν, *ad cogitationem pertinens, intellectualis:* à 3. pers. perf. pass. ejusd.
Δῐᾰ'νοιᾰ, ᾱς, ἡ, *agitatio mentis, cogitatio, ratiocinatio, animus:* ab eod. th.
Δῐᾰνοίγω, *adaperio:* præs. part. δῐᾰνοίγων, ουσᾰ, ον. imperf. δῐήνοιγον. f. δῐᾰνοίξω. a. 1. δῐήνοιξᾰ. a. 1. pass. δῐηνοίχθην, ης, η, et in 3. pl. δῐηνοίχθησᾰν. a. 1. imperat. pass. δῐᾰνοίχθητῐ, *aperitor:* ex διὰ et ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ et οἴγω, *aperior.*
Δῐᾰνομὴ, ῆς, ἡ, *distributio, divisio, largitio ad populum:* à perf. med. verbi διανέμω, *distribuo.*
Δῐᾰνοούμενος, præs. part. pass. à διανοέομαι, *mente agito.*
Δῐᾰνυκτερεύω, *pernocto:* f. εύσω. perf. δῐᾰνενυκτέρευκᾰ. a. 1. δῐενυκτέρευσᾰ· ex διὰ et νυκτερεύω, *noctem transigo:* quod à νύκτερος, *nocturnus.* Th. νὺξ, νυκτὸς, *nox.*
Δῐᾰ'νυσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *iter, itineris profectio, progressus,* seu *iter uno die absolutum, ut mansio unâ nocte:* à διανύω.
Δῐᾰνῠ'τω, idem quod διανύω.
Δῐᾰνῠ'ω, propriè *iter absolvo, expedio, perficio:* f. ῠ'σω. perf. δῐήνῠκᾰ. a. 1. δῐήνῠσᾰ· ex διὰ et ἀνύω, *perficio.*
Δῐάξεις, 2. sing. f. 1. act. sed δῐαξεῖς, Dor. 2. sing. f. 1. act. à διάγω, *dego:* fut. ξω. perf. δῐῆχα. a. 2. δῐῆγον. Th. ἄγω, *duco.*
Δῐαξύσμᾰτᾰ, ων, τὰ, *striges, cava* vel *sulci inter strias columnarum.*
Δῐᾰπαννυχισμὸς, οῦ, ὁ, *pernoctatio.*
Δῐᾰπαντὸς, *semper.* Legitur ut vox una: et διὰ παντὸς, sc. χρόνου, adv. *per omne tempus, sempiternùm.*
Δῐᾰπαρθενεύειν, præs. inf. act. *virginem vitiare.* Th. παρθένος, *virgo.*
Δῐᾰ'πασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *medicamentum corpori* vel *potui inspersum:* à
Δῐᾰπάσσω, et Att. -αττω, f. ᾰ'σω. *inspergo.* Th. πάσσω, idem.
Δῐᾰπαύομαι, f. 1. m. παύσομαι, *desisto, desino.*
Δῐᾰπειλέω, ῶ, f. ήσω, *minor, minitor.*
Δῐᾰ'πειρᾰ, ᾱς, ἡ, *experientia, periculum, experimentum.*
Δῐᾰπειρᾰ'ω, -ῶ, et -άζω, f. ᾰ'σω, *experior, exploro:* à πειράω, vel -άζω, *tento.* Th. πεῖρα, *conatus, experientia.*
Δῐᾰπέμπω, fut. ψω, *dimitto, transmitto.* Th. πέμπω.
Δῐᾰπεραίνω, fut. ᾰνῶ, *ad finem perduco, absolvo, efficio.* Th. πέρας, *finis.*
Δῐᾰπερᾶναι, aor. 1. inf. verbi præc.
Δῐᾰπερᾱ'σᾱς, αντος, a. 1. part. à
Δῐᾰπερᾱ'ω, -ῶ, *trajicio, pertranseo:* f. ᾰ'σω, et ήσω. perf. δῐᾰπεπέρᾱκᾰ. a. 1. διεπέρᾱσᾰ. Pro διαπεράω, per Sync. etiam dicimus διαπράω· hinc fut. διαπρήσω, et Poët. διαπρήσσω. Th. περάω, *transeo.*
Δῐᾰπερδῐκίζω, f. ί'σω, idem quod ἐκπερδικίζω, *decipio, effugio.* Th. πέρδιξ, *perdix.*
Δῐᾰπέρθω, f. έρσω, idem quod th. πέρθω, *devasto, depopulor.*
Δῐᾰπερονᾰ'ω, *fibulâ trajicio.*
Δῐᾰπέρσομεν, *destruxerimus,* 1. pl. f. 1. act. à διαπέρθω.
Δῐᾰπεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. δῐᾰπεσεῖν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *intercido.* Th. πίπτω, *cado:* f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον.
Δῐᾰπετάζω, -ᾰ'ω, sive
Δῐᾰπετάννῡμῐ, f. ᾰ'σω, *pando, aperio.*
Δῐᾰπέτομαι, sive δῐᾰπέταμαι, f. διαπτήσομαι, *pervolo:* cujus a. 2. δῐεπτᾰ'μην in infin. habet διαπτάσθαι, pro quo in Eurip. Medeâ malè legitur διαπτᾶσθαι. ex διὰ et πέτομαι.
Δῐᾰπέφρᾰδε, 3. sing. aor. 2. verbi διαφράζω.
Δῐᾰ'πηγᾰ, ων, τὰ, *intercolumnia,* parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται, *disponuntur.*
Δῐᾰ'πῐκρος, ρᾰ, ρον, *peramarus.*
Δῐᾰπίπτω, f. m. πεσοῦμαι, *intercido, interlabor, diffluo.* Th. πίπτω, *cado.*
Δῐᾰπιστεύω, f. εύσω, *credo, concredo,* seu *fidei committo:* à πιστεύω, idem. Th. πείθω.
Δῐᾰπιστέω, f. ήσω, *prorsus diffido:* ab ἀπιστέω, *non credo:* ab eod. th.
Δῐᾰ'πλασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *unctio, fomentum:* à
Δῐᾰπλάσσω, et Att. -άττω, f. ᾰ'σω, *fingo, formo:* item, *illino:* à πλάσσω, vel -άττω, idem.
Δῐᾰπλᾰτῠ'νω, f. ῠνῶ, *dilato.*
Δῐᾰπλεῖν τὸν βίον, *vitam traducere:* vide διαπλέω.
Δῐᾰπλέξαισᾰ, *contexens,* Æol. pro δῐᾰπλέξᾱσᾰ, aor. 1. part. act. f. g. à πλέκω, *necto.*
Δῐᾰπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à
Δῐᾰπλέω, *transnavigo, pernavigo:* f. πλεύσω. perf. δῐᾰπέπλευκᾰ. a. 1. δῐέπλευσᾰ. Th. πλέω, *navigo.*
Δῐᾰπληκτίζομαι et δῐᾰπληκτίζω, f. 1. act. ί'σω, f. 1. med. ί'σομαι, *decerto, pugno, contendo.*
Δῐᾰπλήσσω, f. ξω, *ictu perfringo, ictu diffringo, diffindo, percutio.* Pass. *stupeo.* Ex διὰ et πλήσσω.
Δῐᾰπλώω, f. ώσω, Poët. id. quod διαπλέω.
Δῐᾰπνέω, et -σέω, Poët. f. εύσω,

perspiro, perflo, difflo, respiro. Th. πνέω, *spiro.*
Δῐᾰπολεμέω, ῶ, f. ήσω, *debello, decerto.* Th. πόλεμος, *bellum.*
Δῐᾰπολῑτεύομαι, f. εύσομαι, *in reipublicæ administratione versor:* ex διὰ et πολιτεύομαι.
Δῐᾰπονέω, ῶ, et δῐᾰπονέομαι, ῦμαι, f. έσω vel ήσω, f. 1. m. έσομαι vel ήσομαι, *elaboro, operam do, exerceo, ægrè fero:* a. 1. pass. δῐεπονήθην· a. 1. part. pass. δῐᾰπονηθείς· ex διὰ et πονέω, *laboro.* Th. πένομαι, *ago:* perf. m. πέπονα.
Δῐᾰπόντῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ὁ διὰ πόντȣ πλέων, *qui per mare navigat, transmarinus, maritimus.*
Δῐᾰπόρευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *transitus:* à
Δῐᾰπορεύομαι, *prætereo, pertranseo, perambulo, proficiscor:* f. 1. m. εύσομαι. imperf. m. δῐεπορευόμην. perf. pass. δῐᾰπεπόρευμαι. a. 1. pass. δῐεπορεύθην. Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.
Δῐᾰπορέω, ῶ, *hæsito, ambigo, addubitans quæro:* imperf. δῐηπόρεον -ȣν, εες -εις. f. ήσω. perf. δῐᾰπεπόρηκᾰ. Th. πείρω, *transadigo:* perf. m. πέπορα· undè πόρος, ἄπορος, ἀπορέω, *dubito.*
Δῐᾰπόρησῐς, εως, ἡ, *dubitatio:* à 2. pers. perf. pass. ejusd. verbi.
Δῐᾰπορθέω, i. q. διαπέρθω.
Δῐᾰπορθμεύειν, *trajicere,* à πορθμὸς, *fretum,* quod à πείρω, *transeo.*
Δῐᾰποςέλλω, f. ελῶ, *amando in diversas partes.*
Δῐᾰποφωνέω, ῶ, f. ήσω, *dissentio, discrepo.*
Δῐᾰπραγμᾰτεύομαι, *negotior:* f. 1. med. εύσομαι. a. 1. m. δῐεπραγμᾰτευσᾰ́μην, ω, ᾰτο· ex διὰ et πραγματεύομαι, *negotior:* à πρᾶγμα, *negotium.* Th. πράσσω, vel -ττω, *facio.*
Δῐᾰπρᾰθέειν, *devastare,* a. 2. inf. act. Ion. pro δῐᾰπρᾰθεῖν. ex διὰ et πέρθω, *vasto:* a. 2. ἔπραθον.
Δῐᾰπρᾰ́θομεν, *destruximus,* 1. pl. a. 2. ind. act. Ion. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθον, verbi πέρθω.
Δῐᾰπραξᾰ́μενος, η, ον, a. 1. part. m. δῐᾰπράξασθαι, a. 1. inf. m. à διαπράσσω.
Δῐᾰ́πρᾱσῐς, εως, ἡ, *venditio.*
Δῐᾰπράσσω, Att. -άττω, *perficio, perago, impetro.* Th. πράσσω, vel -άττω, *facio.*
Δῐᾰπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *eximius, excellens, præclarus.*
Δῐᾰπρέπω, f. ψω, *excello inter alios:* ex διὰ et πρέπω.
Δῐᾰπρεπῶς, adv. *decorè, eximiè, magnificè.*
Δῐᾰπρήξασθαι, Ion. pro διαπράξασθαι, aor. 1. inf. m. à διαπράσσω.
Δῐᾰπρήσσȣσᾰ, f. 1. part. f. g. et
Δῐᾰπρήσσȣσῐ, *pertransibunt,* 3. pl. f. 1. act. Poët. gem. σσ, à διαπεράω, *pertranseo,* quod ex διὰ et περάω, f. περήσω, et per Sync. πρήσω, et Poët. gem. σσ, πρήσσω· undè
Δῐᾰπρήσσω, *pertranseo, percurro:* à διὰ et περάω, *transeo.*
Δῐᾰπρήσσω, etiam Ion. pro διαπράσσω, vel -άττω, *perficio.*
Δῐᾰπρηςεύω, *indicium defero:* q. à διαπρήσσω, *pertranseo.*
Δῐᾰπρῐ́ω, *serrâ disseco:* f. ῑ́σω. perf. δῐᾰπέπρῑκᾰ. a. 1. δῐέπρῑσᾰ. Hinc δῐᾰπρῑ́ομαι, *frendeo:* idem in passivâ voce, *serrâ diffindor:* imperf. δῐεπρῑόμην, ȣ, ετο. a. 1. δῐεπρίσθην. Th. πρίω, *serro.*
Δῐᾰπρὸ, adv. *per totum, penitùs, omninò, prorsùs:* ex διὰ et πρὸ, *ante.*
Δῐᾰπρῠ́σῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel -ῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, *penetrabilis, auditu pervius,* quasi διαπορεύσιος, à διαπορεύω. Th. πείρω, *transeo.*
Δῐαπτᾶσθαι, contractum ex διαπτάεσθαι, malè exhibetur in Euripidis Medeâ, quasi inf. pr. verbi διαπτάομαι, quæ vox omnino nulla est. Διαπτάσθαι, legendum est, inf. a. 2. verbi διαπέταμαι sive διαπέτομαι.
Δῐαπτοιέω, ῶ, f. ήσω, *perterrefacio:* à διὰ et πτοέω.
Δῐαπτῠ́ω, f. ῠ́σω, *despuo, contemno:* à διὰ et πτύω, *spuo.*
Δῐᾰ́πτωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *lapsus:* et
Δῐᾰ́πτωσῐς, εως, ἡ, *ruina, opinionis et spei frustratio, infortunium, lapsus vitæ:* à διαπίπτω, *intercido.* Th. πίπτω, *cado.*
Δῐᾰπυνθᾰ́νομαι, *intelligo, cognosco; item sciscitor, percontor, exquiro:* a. 2. inf. m. διαπυθέσθαι.
Δῐᾰ́πυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auditus et intellectus, notus:* à præc.
Δῐᾰριςεύω, f. εύσω, *strenuè pugno.*
Δῐαρκέω, ῶ, f. έσω, perf. εκᾰ, *par sum, perduro, permaneo:* ex διὰ et ἀρκέω, *sufficio, propulso, opitulor.*
Δῐαρκῇς, 2. sing. præs. sub. verbi præc.
Δῐαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *durans, sufficiens, constans:* et
Δῐαρκῶς, adv. *sufficientèr:* à διαρκέω.
Δῐαρμόζω, f. σω, *disjungo, disgrego:* perf. part. pass. δῐηρμοσμένος.
Δῐαρπᾰγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, direptio.*
Δῐαρπάζω, *diripio:* fut. ᾰ́σω. perf. δῐήρπᾰκᾰ. a. 1. inf. δῐαρπᾰ́σαι· ex διὰ et ἁρπάζω, *rapio.*
Δῐαῤῥᾰγείης, a. 2. opt. pass. à διαῤῥήγνυμι, q. v.
Δῐαῤῥαίσει, *vastabit,* f. 1. ind. act. à διαῤῥαίω, *destruo:* f. σω. ex διὰ et ῥαίω, f. σω, *vasto.*
Δῐαῤῥέω, ῶ, f. εύσω, *perfluo, diffluo:* à ῥέω, *fluo.*
Δῐαῤῥήγνῡμῐ, vel δῐαῤῥήσσω, *disrumpo, diffringo:* f. δῐαῤῥήξω. perf. δῐέῤῥηχᾰ. a. 1. δῐέῤῥηξᾰ. aor. 1. part. δῐαῤῥήξᾱς, αντος. imperf. pass. δῐεῤῥηγνῠ́μην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango.*
Δῐαῤῥήξᾱς, αντος, et in f. g. δῐαῤῥήξᾱσᾰ, a. 1. part. à διαῤῥήγνυμι.
Δῐαῤῥιπτάζω, imperf. δῐαῤῥίπταζον, *trajicio.* Ex διὰ et ῥίπτω.
Δῐαῤῥίπτω, f. ψω, *disjicio, in diversas partes jacio.*
Δῐᾰ́ῤῥοιᾰ, ᾱς, ἡ, *fluxus, diarrhœa:* à διαῤῥέω.
Δῐαῤῥυθμέω, -ῶ, f. ήσω, *compingo, concinno.*
Δῐ́αρσῐς, εως, ἡ, *elatio in altum,* à διαίρω. ἐκ διάρσεως μάχεσθαι, *cæsim in pugnâ rem gerere.* Polyb.
Δῐαρτᾰ́ω, -ῶ, f. ήσω, *in altum tollo, suspendo; intervallo aliquo intercipio; mihi concilio, fallo,* Num. xxiii. 19. Jud. viii. 16. si vera lectio.
Δῐαρτίζω, f. ῑ́σω, *reformo, fingo, perficio, compono.*
Δῐᾰσᾰφέω, *significo, planum facio:* f. ήσω. perf. δῐᾰσεσᾰ́φηκᾰ. a. 1. δῐεσᾰ́φησᾰ. ex διὰ et σαφέω, *declaro.* Th. σαφὴς, *perspicuus.*
Δῐᾰσᾰ́φησῐς, εως, ἡ, *interpretatio, declaratio, patefactio:* à præced.
Δῐᾰσείω, *concutio:* f. σείσω. perf. δῐᾰσέσεικᾰ. a. 1. δῐέσεισᾰ. a. 1. sub. δῐᾰσείσω, ῃς, ῃ, et in 2. pl. δῐᾰσείσητε, *concutite:* ex διὰ et σείω.
Διασεύω, *celeriter per aliquid moveo.* Pass. *celeriter transeo.* 3. sing. aor. 2. syncop. pass. δῐεσσῠ́μην. à διὰ et σεύω.
Δῐᾰσημαίνω, f. ᾰνῶ, *signum do, manu significo:* à
Δῐᾰ́σημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *illustris:* quod à σῆμα.
Δῐᾰσῑγᾰ́σομαι, *reticebo,* Dor.

pro διασιγήσομαι, f. 1. m. à σιγάω, sileo.

Δῐασκεδάννῡμῐ, vel δῐασκεδᾰ'ω, f. ᾰ'σω, *dissipo.*

Δῐασκεδασμὸς, ȣ, ὁ, *dissipatio :* à

Δῐασκεδᾰ'ω, seu -άζω, *dissipo, disjicio :* à σκεδάω, vel -άζω, *dissipo.*

Δῐασκευάζομαι, f. 1. m. ᾰ'σομαι, *colligo vasa, sarcinas compono.*

Δῐασκευάζω, f. ᾰ'σω, *apparo, instruo, adorno.*

Δῐασκευὴ, ῆς, ἡ, *apparatus, adornatio, ornamentum :* à διασκευάζω. Th. σκεῦος, *vas.*

Δῐάσκεψῐς, εως, ἡ, *consideratio, consultatio :* à σκέψις, id. quod à σκέπτομαι, *circumspicio.*

Δῐασκηνίπτω, idem quod διασκορπίζω, *dissipo ;* quod vide, et σκηνίπτω.

Δῐασκιδνᾶσῐ, *dissipant,* 3. pl. præs. ind. act. à

Δῐασκίδνημῐ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *dissipo, diffundo.* Th. σκεδάω, *dispergo.*

Δῐασκιρτᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, *exulto, exilio, commoveo.*

Δῐασκοπῐᾰ'ομαι, *speculor, e specula observo.* Ex διὰ et σκοπιάζω.

Δῐασκορπίζω, *dispergo, disjicio :* f. ῐ'σω. perf. δῐεσκόρπῐκᾰ. perf. pass. δῐεσκόρπισμαι. a. 1. pass. δῐεσκορπίσθην. f. 1. pass. δῐασκορπισθήσομαι· ex διὰ et σκορπίζω, *dissipo.*

Δῐασκώπτω, f. ψω, *scommata et dicteria jacio.*

Δῐ'ασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *licium :* à διάζομαι, *telam perficio.*

Δῐασμᾶν, *abstergere.* Th. σμάω, idem.

Δῐασπᾰρέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. δῐασπᾰρῆναι, a. 2. inf. pass. à διασπείρω, q. v.

Δῐάσπᾰσῐς, εως, ἡ, et

Δῐάσπασμᾰ, ᾰτος, τὸ, necnon

Δῐασπασμὸς, ȣ, ὁ, *dissipatio, divulsio :* à perf. pass. seq.

Δῐασπᾰ'ω, *discerpo, divello, distraho :* f. ᾰ'σω. perf. δῐέσπᾰκᾰ. a. 1. δῐέσπᾰσᾰ. perf. pass. δῐέσπασμαι. perf. pass. inf. δῐεσπάσθαι. a. 1. pass. δῐεσπάσθην. a. 1. sub. pass. δῐασπασθῶ. ex διὰ et σπάω, *traho.*

Δῐασπείρω, *dissemino, dispergo :* f. 1. δῐασπερῶ. f. 2. δῐασπᾰρῶ. perf. δῐέσπαρκᾰ. a. 1. δῐέσπειρᾰ. a. 2. δῐέσπᾰρον. a. 2. pass. δῐεσπᾰ'ρην, *dispersus fui :* a. 2. part. δῐασπᾰρεὶς, έντος. perf. m. δῐέσπορᾰ. ex διὰ et σπείρω.

Δῐασπορᾱ', ᾶς, ἡ, *dispersio :* à perf. m. δῐέσπορα verbi διασπείρω.

Δῐαςᾰλήσονται, *dividentur,* 3. pl. f. 2. pass. verbi διαςέλλω.

Δῐάςαλσῐς, εως, ἡ, *fœdus, distinctio :* à διαςέλλω.

Δῐαςᾱ'ς, άντος, *distans, divisus,* a. 2. part. verbi δῐΐςημι, *dirimo :* et

Δῐάςᾰσῐς, εως, ἡ, *distantia, dissidium :* à δῐΐςημι, *separo :* ex διὰ et ἵςημι, *sto.*

Δῐάςειλον, *constitue,* a. 1. imperat. act. à

Δῐαςέλλω, *mando, edico ;* item *diduco, separo, distinguo, definio :* f. δῐαςελῶ. perf. δῐέςαλκᾰ. aor. 2. δῐέςᾰλον. imperf. pass. δῐεςελλόμην, ȣ, ετο. a. 1. m. δῐεςειλᾰ'μην, ω, ᾰτο. perf. m. δῐέςολᾰ· ex διὰ et ςέλλω, *mitto.*

Δῐάςημᾰ, ᾰτος, τὸ, *intervallum :* à δῐΐςημι, *disto :* th. ἵςημι, *sto.*

Δῐαςηρίζω, f. ξω, perf. pass. δῐεςήριγμαι, *fulcio, firmo :* à ςηρίζω.

Δῐαςῆσαι, aor. 1. inf. δῐαςήσᾱς, αντος, *progressus,* a. 1. part. act. verbi δῐΐςημι.

Δῐαςήτην, *disjuncti sunt,* a. 2. act. dual. num. Ion. pro διεςήτην, à διέςην, verbi δῐΐςημι.

Δῐαςοιβάζειν, *constipare,* quod à ςοιβάζω, *struo.* Th. ςείβω, *calco.*

Δῐαςολὴ, ῆς, ἡ, *distinctio, differentia :* item *dilatatio, diductio, extensio :* cui συςολὴ opponitur, apud Medic. et Gram. à perf. m. verbi διαςέλλω, *diduco.* Th. ςέλλω, *contraho.*

Δῐαςρᾰτοπεδεύω, fut. εύσω, *toto exercitu obsideo.*

Δῐαςρέφω, *perverto, distorqueo :* f. ψω. perf. δῐέςρεφᾰ. aor. 1. δῐέςρεψᾰ. a. 1. inf. δῐαςρέψαι, *divertere.* perf. pass. δῐέςραμμαι. part. δῐεςραμμένος, η, ον, *perversus.* perf. m. δῐέςροφᾰ. ex διὰ et ςρέφω, *verto.*

Δῐαςροφὴ, ῆς, ἡ, *perversio, distortio :* et

Δῐάςροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *perversus, distortus, qui à mente est alienatus :* à perf. m. verbi διαςρέφω.

Δῐαςρώννῡμῐ, -ννῠ'ω, f. -ςρώσω, *sterno, paro, insterno.*

Δῐᾰσῡριγμὸς, ȣ, ὁ, *exsibilatio.*

Δῐᾰσῡρίζω, fut. συρίξω, *sibilum edo.*

Δῐᾰσυρμὸς, ȣ, ὁ, *detractio, obtrectatio :* à

Δῐᾰσῠ'ρω, εις, ει, *distraho, lacero, detraho, obtrecto.* Th. σύρω, *traho :* f. ρῶ. perf. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι.

Δῐασφὰξ, ᾰ'γος, ἡ, *loci distantia, intervallum, divortium :* ex διὰ et σφάζω, *jugulo.*

Δῐασχίζω, f. ῐ'σω, perf. ἐδῐέσχῐκᾰ, *diffindo, discindo, disseco.*

Δῐασχολέω, ῶ, f. ήσω, *negotiis distineo :* ex διὰ et ἀσχολέω, *non sum otiosus.*

Δῐασχὼν, a. 2. part. act. à διέχω, q. à διασχέω, *penetro, trajicio.* Th. ἔχω, *habeo,* a. 2. ἔσχον.

Δῐᾰσώζω, *servo, conservo :* f. σω. perf. δῐᾰσέσωκᾰ. a. 1. δῐέσωσᾰ. a. 1. sub. δῐᾰσώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. δῐᾰσῶσαι. a. 1. pass. δῐεσώθην, ης, η, *sanatus fui.* aor. 1. part. pass. δῐᾰσωθείς. a. 1. inf. pass. δῐᾰσωθῆναι. à σώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*

Δῐᾰσώσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. præced. verbi.

Δῐᾰσώσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. et in 3. pl. δῐᾰσώσωσῐ· à διασώζω.

Δῐᾰτᾰγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio, dispositio :* ab a. 2. pass. διετάγην, ης, η, vel à perf. med. verbi διατάσσω, quod vide.

Δῐᾰ'ταγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *edictum :* à perf. pass. ejusd. verbi.

Δῐᾰτάμνω, Ion. et Poët. pro διατέμνω.

Δῐᾰ'ταξῐς, εως, ἡ, *constitutio :* ab eod. verbo in eod. temp.

Δῐᾰτᾰράσσω, vel -ττω, *perturbo, conturbo :* f. ξω. perf. δῐᾰτετᾰ'ρᾰχᾰ. aor. 1. δῐετᾰ'ρᾰξᾰ. perf. pass. δῐᾰτετᾰ'ραγμαι. a. 1. pass. δῐετᾰράχθην. ex διὰ et ταράσσω, vel -ττω, *commoveo.*

Δῐᾰ'τᾰσῐς, εως, ἡ, *extensio, contentio :* à διατείνω.

Δῐᾰτάσσω, seu -ττω, *præcipio, ordino, dispono :* fut. ξω. perf. δῐᾰτέτᾰχᾰ. a. 1. δῐέταξᾰ. a. 2. δῐέτᾰγον. f. 1. m. δῐᾰτάξομαι. perf. pass. δῐᾰτέταγμαι, *edixi :* perf. part. pass. δῐᾰτεταγμένος, η, ον. a. 1. pass. δῐετάχθην. hinc τὰ διαταχθέντα, *demandata,* a. 1. part. pass. a. 2. pass. δῐετᾰ'γην, et part. δῐᾰτᾰγεὶς. a. 1. med. δῐεταξᾰ'μην, ω, ᾰτο. perf. med. δῐᾰτέτᾰγᾰ. Th. τάσσω vel -ττω, *ordino.*

Δῐᾰτᾰχέων, *celerrimè, repentè ;* seu seorsim διὰ ταχέων. item δῐᾰτᾰ'χους seu διὰ τάχȣς, et δῐᾰτᾰχέως. Th. ταχὺς, *celer.*

Δῐᾰτεθεῖεν, per Sync. pro διατεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. à διατίθημι, *dispono.* Th. τίθημι, *pono :* fut. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην. hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, perf. part. pass. à διαθρυλλέω, *divulgo*: fut. ήσω. perf. κα. ex διὰ et θρύλλος, *susurrus, murmur*.

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, *extendo, distendo*: f. νῶ. a. 1. διέτεινα. Th. τείνω, *tendo*.

Διατελέω, -ῶ, έεις, -εῖς, &c. *permaneo*. neut. abs. item activè, *perago, traduco, conficio*: f. έσω. perf. διατετέλεκα. à διὰ et τελέω.

Διατέλες et διὰ τέλες, *continentèr, assiduè*, adv.

Διατέμνω, f. μῶ, *disseco, separo, divello*: à τέμνω, *seco*.

Διατεταμένος, ε, *distentus*: part. perf. pass. à διατείνω, *distendo*. Indè

Διατεταμένως, adv. *obnixè*.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. à διατάσσω, q. v.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. à διατινάσσω, *concutio*: f. ξω. perf. χα. Th. τινάσσω, *quatio*.

Διατετραίνειν, Ion. et Poët. pro διατορεῖν, *perforare*: διατετρανέεις pro διατετρανεῖς, *perforabis*: vide τιτραίνω. Th. τιτράω, *perforo*.

Διατηρέω, ῶ, *conservo*: imperf. διετήρεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει. f. ήσω. perf. διατετήρηκα. Th. τηρέω.

Διατήρησις, εως, ἡ, *conservatio*.

Διατί, *quare?* adv. interrogandi: ex διὰ, *propter*, et τί, *quid?*

Διατίθημι, *dispono, compono, constituo*: fut. διαθήσω. perf. διατέθεικα. a. 2. διέθην. præs. pass. διατίθεμαι, *paciscor*, et in 3. pl. διατίθενται. f. 1. med. διαθήσομαι, a. 2. m. διεθέμην, σο, το. Th. τίθημι.

Διατμήγω, f. ήξω, aor. ηξα, aor. 2. pass. διετμάγην, *disseco, discindo*. à διὰ et τμήγω.

Διατόνιον, ε, τὸ, *fibula, annulus*: à διατείνω.

Διατοξεύω, f. εύσω, *sagittâ trajicio*: ex διὰ et τοξεύω.

Διατορεύματα, -των, τὰ, *tornaturæ, cælaturæ*.

Διατορέω, ῶ, f. ήσω, *perforo*: ex διὰ et τορέω.

Διάτορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *trajectus*: à præc.

Διατρέπω, fut. ψω, *distorqueo, perverto, averto, arceo, repudio, deterreo, persuadeo*.

Διατρέφω, f. θρέψω, perf. διατέτροφα, *enutrio, salvo*.

Διατρέχειν, *percurrere, discurrere*, præs. inf. act. à

Διατρέχω, fut. θρέξω, *percurro, discurro*: ex διὰ et τρέχω, *curro*.

Διατρέω, f. έσω, *perterrefactus diffugio*. Ex διὰ et τρέω.

Διατριβαῖς, dat. pl. à

Διατριβή, ῆς, ἡ, -*mora, commoratio, conversatio*; item *exercitatio, argumentatio, institutum vitæ, collatio, congressus*: à

Διατρίβω, *commoror, versor, dego*, neut. item activè *attero, consumo, procrastino*: imperf. διέτριβον. f. ψω. perf. διατέτριφα. a. 1. διέτριψα. a. 2. διέτριβον. id. cum imperf. *contrivi*: præs. part. pass. διατριβόμενος, *attritus*: διατρίβοντας, acc. pl. part. Th. τρίβω.

Διατριχα, *trifariam*: à τρίχα, Dor. τρίχθα. Th. τρεῖς, *tres*.

Διατροφή, ῆς, ἡ, *alimentum*: à διατρέφω, *nutrio*: perf. med. διατέτροφα· ex διὰ et τρέφω, *alo*.

Διατρύγιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *frumento consitus inter vitium ordines*; *frugifer*. à διὰ et τρύγη.

Διατρυφεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. à διαθρύπτω, *diffringo, contero*: q. ex διὰ et θρύπτω.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, -ῶ, *percribro*: q. à διασσάω· à σῶ, *concutio*: unde σήθω.

Διατυπόω, f. ώσω, *conformo, informo, fingo, describo*: et hinc

Διατύπωσις, εως, ἡ, *delineatio, descriptio, informatio*. Th. τύπτω, *formo*.

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαυαίνω, *desicco*. Th. αὔω, *arefacio, accendo*.

Διαυγάω, et -άζω, *illucesco*: fut. άσω. perf. διηύγακα. a. 1. διηύγασα. a. 1. sub. διαυγάσω, ῃς, ῃ. ab αὐγάζω, *illustro*. Th. αὐγή, *splendor, lux*.

Διαύγεια, ας, ἡ, *pelluciditas*: à

Διαυγής, έος, ὁ ϗ ἡ, *pellucidus*.

Διαυλοδρόμης, ε, ὁ, et

Διαυλοδρόμος, ε, ὁ, *qui diaulum currit, qui cursum circensem*, i. e. δισάδιον, *percurrit*: à δίαυλος et δρόμος, à τρέχω, *curro*. διαυλοδρομᾶν, gen. pl. Dor. pro διαυλοδρόμων.

Δίαυλος, ε, ὁ, *circumactus curriculi hujusmodi, ut quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrant, unde cursum inierant; cursus duplex à carcere ad metam, et à metâ ad carcerem: mensura duorum stadiorum; studium abeundi sed et mox redeundi.* Ex διὰ et αὐλή.

Διαφάγῃ, *comedat, devoret*, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbo διεσθίω, quod à διὰ et φάγω.

Διαφαγὼν, ὄσα, όν, *comedens, exedens*, part. aor. 2. indic. eidem verbo.

Διαφαίνω, fut. ανῶ, *ostendo, demonstro, eluceo*: διαφαίνομαι, *inter alia conspicuus sum, pelluceo, pellucidus sum, in conspectum venio, conspicuus fio*. à διὰ et φαίνω.

Διαφάνεια, et διαφανία, ας, ἡ, *splendor, perspicuitas*: et

Διαφανής, έος, ὁ ϗ ἡ, *perlucidus*, qui transparet; *clarus, illustris*: à διαφαίνω, *ostendo*: perf. med. διαπέφανα. Th. φαίνω, *splendeo*.

Διαφαύσκω, et -φαύω, fut. σω, perf. κα, *illuceo, illucesco*: ex φάω.

Διαφέροντα, τὰ, *discrepantia, præstantia, potiora*: neut. plur. particip. præs. act. διαφέρων.

Διαφερόντως, adv. *egregiè*: à seq.

Διαφέρω, *DIFFERO, in diversas partes fero, dissipo, divulgo, traduco, agito cogitando, dispono, perfero, discrepo, antecello, prosum*: f. διοίσω. a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. sub. διενέγκω, ῃς, ῃ. præs. pass. διαφέρομαι, *disseminor*, item *hinc inde jactor, dissideo, contendo*. Th. φέρω, *fero*.

Διαφεύγω, *effugio*: f. 1. med. διαφεύξομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι. perf. med. διαπέφευγα, pro διαπέφυγα. Th. φεύγω, *fugio*.

Διαφημέω, ῶ, *spargo famam*: f. ήσω. perf. διαπεφήμηκα. a. 1. διεφήμησα. ex φήμη, *fama*. Th. φάω, *dico*.

Διαφημίζω, *divulgo, dissemino*: f. ίσω. perf. διαπεφήμικα. a. 1. pass. διεφημίσθην. ab eod.

Διαφθαρῇ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. à

Διαφθείρεσκε pro διέφθειρε, 3. sing. a. 1. à seq.

Διαφθείρω, *corrumpo, stupro, interficio*: f. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. perf. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. act. διαφθεῖραι. aor. 2. act. διέφθαρον. perf. pass. διέφθαρμαι. part. διεφθαρμένος, *corruptus*: a. 2. pass. διεφθάρην. perf. med. διέφθορα. à φθείρω, *corrumpo*, quod à φθέω, idem.

Διαφθορά, ᾶς, ἡ, *corruptio, corruptela, stupratio, interitus, pernicies*: à perf. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, *corrumpo*.

Δῐαφθορεῖν, Ion. pro διαφθείρειν *diripere, vastare:* à φθείρω.

Δῐαφθορεὺς, έως, ὁ, *corruptor:* à διέφθορα, perf. med. verbi διαφθείρω.

Δῐᾰφοβέω, -ῶ, fut. ήσω, *terreo:* unde

Δῐᾰφόβημᾰ, ἄτος, τὸ, *terror.*

Δῐᾰφοιτάω, ῶ, f. ήσω, *pervagor.*

Δῐᾰφορᾱ̀, ᾶς, ἡ, *differentia, dissidium:* à διαφέρω, *differo.*

Δῐᾰφορέω, ῶ, fut. ήσω, idem ac διαφέρω· item *diripio, dissipo:* διαφορῆσαι, a. 1. inf. act. Th. φέρω.

Δῐᾰφορητῐκὸς, ἡ, ὸν, *discussorius;* ut διαφορητικὰ φάρμακα· à 3. pers. sing. perf. ind. pass. præced. verbi.

Δῐᾰ΄φορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *diversus, excellens:* τὸ διάφορον, *pretium.* comp. διαφορώτερος, α, ον, *excellentior:* à διαφέρω.

Δῐᾰφόρως, adv. *differenter.*

Δῐᾰφρᾰγὴ, ῆς, ἡ, *ruptura.*

Δῐᾰφρᾰγμᾰ, ἄτος, τὸ, *interstitium; membrana, quæ cor et pulmones à jecore et liene distinguit; præcordia:* à 1. pers. perf. pass. seq.

Δῐᾰφρᾰζω, aor. 2. διᾰπέφρᾰδον, *consilium confero.* à διὰ et φράζω.

Δῐᾰφράσσω, seu -άττω, fut. άξω, perf. χᾰ. *intersepio, obstruo.* Th. φράσσω, *sepio.*

Δῐᾰφῠᾰ̀ς, ᾰ΄δος, ἡ, idem ac διαφυὴ, *intervallum artuum, rima. fissura.*

Δῐᾰφῠ΄γοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, *effugio:* a. 2. διέφυγον. Th. φεύγω, *fugio.*

Δῐᾰφῠλάξαι, a. 1. inf. act. à

Δῐᾰφῠλάσσω, vel -ττω, f. άξω, *custodio, conservo.* Th. φυλάσσω, idem.

Δῐᾰφύσσω, *exhaurio; separo.* à διὰ et ἀφύσσω.

Δῐᾰφωνέω, ῶ, fut. ήσω, *discrepo, dissentio:* item *dissono:* item *à nimia vocis contentione obmutesco,* unde, *animam ago, morior:* à φωνέω, *voco,* quod à φωνὴ, *vox.*

Δῐᾰφώσκειν, *illucescere, diluculum fieri.* Th. φάω, *luceo.*

Δῐᾰφωτίζω, fut. ῐ΄σω, *revelo, illumino.* Th. φῶς.

Δῐᾰχέαι, a. 1. inf. act. à διαχέω.

Δῐᾰχειρίζομαι, f. ῐ΄σομαι, *violentis manibus occido, interficio;* item *administro:* à

Δῐᾰχειρίζω, *in manibus habeo, administro, rego:* f. ῐ΄σω. perf. διᾰκεχείρῐκᾰ. a. 1. διεχείρῐσᾰ. a. 1. m. διεχειρῐσᾰ΄μην, ω, ἄτο. a. 1. inf. m. διεχειρῐ΄σασθαι. à χειρίζω, *manu tracto.* Th. χεὶρ, *manus.*

Δῐᾰχειρόομαι, *manibus conficio, interficio.*

Δῐᾰχειροτονεῖν, *dijudicare,* vel *decretum facere,* propriè per manuum elevationem, διαψηφίζειν verò *calculis:* et

Δῐᾰχειροτονῐ΄ᾰ, ᾶς, ἡ, *dijudicatio,* q. *suffragiorum divisio:* à διὰ, χεὶρ, et τείνω, *extendo.*

Δῐᾰχέω, f. χέσω, et χεύσω, *diffundo:* aor. 1. ἔχευσᾰ, ἔχευᾰ, ἔχεᾰ. Th. χέω.

Δῐᾰχρᾰ΄ομαι, -ῶμαι, fut. ήσομαι, perf. ησμαι, *interficio, suppliciis afficio:* item ut simplex χράομαι, *utor.* Th. χράω.

Δῐᾰχρᾶσθαί μιν, *seipsum interficere:* hinc διαχρησεῖται, Dor. pro διαχρήσεται, *interficiet:* à præc.

Δῐᾰχρῆναι, præs. inf. à διαχράω vel διάχρημι. Vel legend. διαχρεῖν pro διαιρεῖν, *aliquid distinctè dicere.*

Δῐᾰχρῆσθαι, idem quod simplex χρῆσθαι, q. v.

Δῐᾰ΄χρῠσος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *deauratus, inauratus.*

Δῐᾰχῠ΄ω, f. χῠ΄σω, id. q. διαχέω, *diffundo.*

Δῐᾰχωρέω, -ῶ, f. ήσω, *pervado, peregrinor.* Th. χῶρος.

Δῐᾰχωρίζω, *separo, disjungo:* f. ῐ΄σω. perf. διᾰκεχώρῐκᾰ. a. 1. διεχώρῐσᾰ. præs. m. διᾰχωρίζομαι, *discedo:* διᾰχωρίσθητῐ, a. 1. imperat. pass. ex διὰ et χωρίζω. Th. χωρὶς, *seorsim.*

Δῐᾰ΄χωσῐς, εως, ἡ, *actio aggerandi et obstruendi aquam, aggeris oppositio.* Th. χόω.

Δῐᾰ΄ψαλμᾰ, *vocis inter canendum mutatio, rythmi commutatio, vicissitudo canendi;* alii *pausam;* alii *alterius sensûs exordium;* et alii *cujusd. musicæ varietatis silentium,* dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω· q. v.

Δῐαψεύδομαι, f. 1. med. εύσομαι, *frustror, fallor, mentior;* item activè idem ac th. ψεύδω, *fallo, decipio.*

Δῐαψηφίζομαι, f. ῐ΄σομαι, *calculum in urnam conjicio, sententiam fero:* ex διὰ et ψηφίζομαι.

Δῐαψήφῐσῐς, εως, ἡ, *suffragiorum latio:* ex præc.

Δῐαψῐθῠρίζω, f. ῐ΄σω, *sibilos facio fraudulentos, susurro.*

Δῐ΄βᾰφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *bis tinctus:* purpuræ Epith. δίβαφος, ϐ, ἡ, *vestis purpurea:* à δὶς, *bis,* et βάπτω, *tingo.*

Δῐ΄γαμμᾰ, *duplex gamma.* Æolica litera figurâ et vi similis Latinæ F. Sic dicta quòd duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Δῐ΄γληνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui geminas oculorum pupillas habet:* ex δὶς et γλήνη, *oculi pupilla.*

Δῐ΄δαγμᾰ, ἄτος, τὸ, *documentum:* à διδάσκω, *doceo:* perf. pass. δεδῐ΄δαγμαι.

Δῐδακταὶ ἀρεταὶ, *virtutes doctrinâ comparatæ:* διδάκτ', scil. πράγματα.

Δῐδακτῐκὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad docendum:* et

Δῐδακτὸς, ἡ, ὸν, *doctus, a, um,* idem quod δεδιδαγμένος, *et de rebus quæ doceri discive possunt.* Th. διδάσκω, *doceo,*

Δῐ΄δακτρον, ϐ, τὸ, *minerval:* ab eod. th.

Δῐδᾰ΄ξαι, a. 1. inf. act. δίδαξε, a. 1. Ion. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, *doceo:* f. διδάξω.

Δῐδᾰ΄ξῃς, 2. pers. a. 1. sub. διδάξω, f. 1. vel a. 1. sub. à διδάσκω, *doceo:* quod vide.

Δῐ΄δαξῐς, εως, ἡ, *doctrina, præceptio:* ab eod. th.

Δῐ΄δασκ' pro δῐ΄δασκε, *doce,* præs. imperat. act. à διδάσκω.

Δῐδασκᾰλεῖον, ϐ, τὸ, *locus docendi, schola:* et

Δῐδασκᾰλῐ΄ᾰ, ᾶς, ἡ, *doctrina, docendi munus:* διδασκᾰ΄λῐᾰ, ων, τὰ, pro *documentis rebusque quas quis aliquem docet; minerval:* ab eod.

Δῐδάσκᾰλος, ϐ, ὁ, *magister, præceptor:* ab eod.

Δῐδασκέμεν et διδασκέμεναι, præs. inf. Ion. et Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, *doceo.*

Δῐδάσκευ, *disce,* Dor. præs. imperat. pass. pro διδάσκϐ, ejusd. verbi.

Δῐδασκέω, Att. pro διδάσκω, *doceo.*

Δῐδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, *doceo.*

ΔῐΔΑ΄ΣΚΩ, *doceo:* imperf. ἐδῐ΄δασκον. f. διδάξω. perf. δεδῐ΄δᾰχᾰ. a. 1. ἐδῐ΄δαξᾰ, ᾰς, ε. a. 1. imperat. δῐ΄δαξον, a. 1. sub. διδάξω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. διδάξαι. præs. pass. διδάσκομαι, *disco:* perf. δεδῐ΄δαγμαι. a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, et in 2. plur. ἐδιδάχθητε, *didicistis.*

Δῐδαχὴ, ῆς, ἡ, *doctrina:* à διδάσκω.

Δῐδαχθῆς, *docearis,* a. 1. sub. pass. ejusd.

Δῐδεῖᾰσῐ, Poët. pro διδέᾱσῐ, seu διδεῖσῐ, à δίδημι, idem quod δέω, *ligo.*

Δῐ΄δη, Ion. et Poët. pro ἐδίδη,

3. sing. imperf. ind. act. à διδημι, quod à δέω.

Διδόαμεν, pro δίδομεν, 1. plur. præs. ind. Pleonasmo literæ α, à δίδωμι, do.

Δίδοι, 3. sing. præs. δίδοισθα, pro δίδοις, 2. sing. per Paragog. Æol. syllabæ θα, à διδόω, pro δίδωμι, do: sic et δίδοι, Dor. pro δίδε, da, præs. imperat. à δίδοε, -ε, pro δίδοθι.

Διδόμεν, Ion. pro διδόναι, præs. inf. à δίδωμι.

Δίδοτι, Dor. pro δίδωσι, dat. 3. sing. præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. pl. præs. vel dat. pl. part. præs. act. à δίδωμι, do.

Διδότω, 3. sing. præs. imperat. act. à δίδοθι, 2. sing. et in 2. pl. δίδοτε, date: à δίδωμι.

Δίδε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐδίδε, dabat: à διδόω· potest etiam esse imperat. præs. med. δίδε et δίδοσο, da: διδοῦναι, Poët. Epenth. pro διδόναι, præs. inf. act. διδοὺς, præs. part. act. διδοῦσιν, 3. pl. præs. ind. à δίδωμι.

Διδοῦν, Ion. et Poët. pro διδόναι, dare: præs. inf. à δίδωμι, vel inf. à

Διδόω, -ῶ, f. ώσω, idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, fugio: f. δράσω. perf. ακα. a. 2. ἔδραν, ας, &c. a. 2. opt. δραίην et δρᾶην. inf. δρᾶναι. part. δρᾶς. q. à δράω, pro fugio, inus.

Δίδραχμον, ε, τὸ, (sub. νόμισμα) *DIDRACHMUM*, nummus duas drachmas valens, neut. gen. à

Δίδραχμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui duarum drachmarum pretii est: ex δὶς, bis, et δράχμη, drachma.

Διδυμάονε, gemini, et -ος, nom. et acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδυμος, geminus.

Διδυματόκος, ε, ἡ, gemellipara: à δίδυμος, geminus, et τίκτω, pario: perf. med. τέτοκα.

Διδυμέεσσα, ης, ἡ, quæ gemellis est fœtibus; Cant. iv. 2.

ΔΙΔΥΜΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, geminus, duplex: δίδυμοι, gemelli; διδυμάονες, idem, et etiam bini: q. à δύο, duo.

Διδυμοτόκοι, ων, αἱ, parientes gemellos. à δίδυμος et τίκτω, pario.

Διδυμόχροος, contr. ες, ὁ ἡ ἡ, bicolor: ex δίδυμος, duplex, et χρόα, color.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. act. et Δίδωθι, pro δίδοθι, Poët. et Æol. 2. sing. præs. imperat. act. à

ΔΙΔΩΜΙ, do, dono, constituo: imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδεν, ες, ε, q. à διδόω. f. δώσω. a. 1. sub. δώσω, ῃς, ῃ. perf. δέδωκα. plusq. perf. ἐδεδώκειν, et δεδώκειν, Joh. xi. 57. a. 1. ἔδωκα, ας, ε. a. 2. ἔδων, ως, ω. a. 2. imperat. δὸς, et in pl. δότε, date: a. 2. sub. δῶ, ῷς, ῷ. a. 2. opt. δοίην, et Attic. δῴην, ης, η. a. 2. inf. δοῦναι. a. 2. part. δοὺς, δόντος, qui dedit: imperf. pass. ἐδιδόμην, σο, το. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐδόθην, ης, η. a. 1. opt. pass. δοθείην, ης, η. a. 1. sub. pass. δοθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. δοθῆναι. a. 1. part. pass. δοθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. pass. δοθήσομαι, ῃ, εται.

Διδῶν, Dor. pro διδοῦν· q. v.

Δίε, pro ἔδιε, timebat, imperf. Ion. à δίω, pro δείδω. Alii volunt esse a. 2. verbi δείω, pro δείδω, cujus a. 2. fit ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi διαβαίνω, transvado. Th. βαίνω, eo.

Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, transeo.

Διεβλήθην, delatus fui, a. 1. ind. pass. à διαβάλλω, trajicio, calumnior: Th. βάλλω, jacio.

Διεγγυάω, ῶ, f. ήσω, sponsione facta recipio et libero, quod fit in assertione; repignero; oppignero: in med. spondeo, promitto, facturum recipio, sponsores do. Th. ἐγγύη, sponsio.

Διεγείρω, excito, suscito, expergefacio: f. διεγερῶ. perf. διήγερκα. a. 1. διήγειρα. imperf. pass. διηγειρόμην, ε, ετο. a. 1. pass. διηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito.

Διεγερθεὶς, excitatus, a. 1. part. pass. verbi præc.

Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio: à διεγείρω, excito.

Διέγνωκα, dijudicavi, decrevi, perf. act. διέγνων, a. 2. pro eod. à διαγινώσκω· q. v.

Διεδάσσατο, distribuit, 3. sing. a. 1. m. Poët. sic διεδάσσαο, 2. sing. ejusd. temp. pro διεδάσσω· Ion. ω mutatur in αο· à διαδάζομαι. Th. δαίω, divido.

Διέδειξε et διέδειξαν, Ion. pro διέδειξε, et διέδειξαν, a. 1. ind. act. verbi διαδείκνυμι, ostendo.

Διέδην, adv. διὰ τέλες, Hesych. à διίημι, trajicio, aut transeo.

Διεδιδόμην, σο, το, imperf. pass. à διαδίδωμι, trado per manus. Th. δίδωμι, do.

Διέδοξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαδοκέω, videor: f. δόξω.

Διέδρα, effugit, Dor. pro διέδρη, 3. sing. a. 2. act. q. à δρῆμι, inus. pro quo διδράσκω usurpatur, quod vide.

Διέδωκα, a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι, per manus trado.

Διέζωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à διαζώννυμι, præcingo; f. ζώσω. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι.

Διέθετο, pepigit, 3. sing. a. 2. m. à διατίθημι. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην· et

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διατίθημι, dispono: ex διὰ et τίθημι, pono.

Δίει, 3. sing. imperf. tanq. à διιέω, verbi διίημι, transmitto, trajicio. Potest etiam esse 3. sing. præs. verbi δίω, pro δείδω, timeo. Tum δίει, trajice, est præs. imperat. ut ἴθι, vel εἶ, ἴτω, ab inusit. ἔω, verbi εἶμι, eo.

Διειδὴς, έος, et τὸ διειδὲς, conspicuus, clarus, a, um. Th. εἴδω, video.

Διείδω, et διαείδω, dignosco, perspicio. Th. εἴδω, scio.

Διεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. verbi διαιρέω, divido: f. ήσω. perf. ηκα. a. 2. εἶλον, ες, ε. Th. αἱρέω, capio.

Διειλημμένος, ε, interceptus, distinctus, part. perf. pass. à διαλαμβάνω.

Διείληφα, perf. act. ejusd. verbi.

Δίειμι, transeo, penetro, prosequor, narro. ex διὰ et εἶμι, eo.

Διεῖπον, inf. διειπεῖν, Poët. pro διαειπεῖν, expono, distincte enuncio, distinguo. Med. inter se constituere vel pacisci. Ex διὰ et εἶπον.

Διείργω, f. ξω, diduco, dirimo, distraho, distineo, intersepio; intercludo, ut viam. Ex διὰ et εἴργω.

Διείρεο, interroga, præs. imperat. Ion. pro διείρε, à

Διείρομαι, inquiro, interrogo: ex διὰ et εἴρω.

Διεκβάλλω, trajicio, per medium emitto: perf. διεκβέβληκα. ex διὰ et βάλλω.

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, trajectus, eruptio. à perf. med. v. præc.

Διέκειτο, constitutum erat, imperf. med. à διάκειμαι. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, jaceo.

Διεκκύπτω, perspicio.

Διεκόπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi διακόπτω. Th. κόπτω, scindo.

Διεκπλέω, f. εύσω, enavigo.

Διέκπλοος, ε, ὁ, transitus, educ-

tio, enavigatio: ex διὰ et ἐκπλέω, enavigo. Th. πλέω, navigo.

Διεκπλώειν, Ion. et Poët. pro διεκπλεῖν, navigio trajicere: ab eod. verbo.

Διέκριθεν, pro διεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. pass. à διακρίνω, discerno.

Διέκροος, ου, ὁ, contr. διέκρους, ου, ὁ, fluxus aquarum per aliquem locum: ex διὰ et ἐκροή, quod ab ἐκρέω, effluo. Th. ῥέω, fluo.

Διεκώλῡον, ες, ε, imperf. act. à διακωλύω, obnixè prohibeo. Th. κωλύω, impedio.

Διέλᾰθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, lateo: f. λήσομαι. perf. λέληκα. Th. λανθάνω.

Διελάλουν, imperf. ind. act. à διαλαλέω, divulgo. Th. λαλέω, loquor.

Διελαύνω, f. λάσω, decurro in armis, transigo, trajicio.

Διελέγετο, 3. sing. imperf. pass. à διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διελέγχω, f. ξω, perf. χα, redarguo, refello: præs. pass. διελέγχομαι, redarguor, reus fio: perf. διήλεγμαι, ξαι, κται. part. διηλεγμένος, accusatus. Th. ἐλέγχω, arguo.

Διελεῖν, a. 2. inf. act. διελών, a. 2. part. act. à διαιρέω, divido. Th. αἱρέω. a. 2. εἷλον. inde fortè Angl. TO DEAL, A DEAL.

Διελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. v. διέρχομαι, transeo: f. διελεύσομαι.

Διελέχθην, 1. sing. et in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. pass. à διαλέγομαι, dissero, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διεληλῠθότᾰ, acc. sing. perf. m. part. à διέρχομαι, transeo, quod vide: et in perf. med. διελήλυθα.

Διέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, percurro. Th. ἔρχομαι, venio; f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Διελθέμεν, inf. aor. verbi διέρχομαι.

Διέλκω, f. -έλξω, distraho: ex διὰ et ἕλκω.

Διελοιδοροῦντο, 3. pl. imperf. pass. à διαλοιδορέω, convitior. Th. λοίδορος, convitiator.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. med. pro διείλοντο, à διαιρέω, divido: a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, eligo.

Δίεμαι, fugor, fugio. Th. δίω.

Διεμαρτῡρᾰμην, ω, ᾰτο, a. 1. m. à διαμαρτύρομαι, etiam atque etiam obtestor: f. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυρ, testis.

Διεμάχετο, 3. sing. imperf. m. à διαμάχομαι, oppugno. Th. μάχομαι, pugno: f. μαχήσομαι.

Διεμβάλλω, injicio, immitto.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à διαμερίζω, partior, distribuo: ex διὰ et μείρω, divido.

Διεμπιμπλάω, seu διεμπίμπλημι, seu διεμπιπλάω, f. πλήσω, impleo, differcio.

Διενεγκᾶς, et διενεγκών, præstans, eximius: part. a. 1. et 2. à διαφέρω· q. v.

Διενέγκω, ῃς, ῃ, a. 1. vel 2. sub. act. à διαφέρω, differo; quod vide.

Διενεῖκαι, conficere, a. 1. inf. act. verbi διαφέρω.

Διενενῶντο, Ion. pro διενενόηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi διανοέομαι, -οῦμαι, cogito: ex διὰ et νοέω. Th. νοῦς, mens.

Διενήνοχᾰ, ας, ε, 3. sing. perf. med. à διαφέρω, differo: f. -οίσω. perf. med. ἤνοχα, et Att. -ενήνοχα.

Διενῐαυτίζω, f. ίσω, perenno, per totum annum duro, per totum annum in aliqua re laboro: ex διὰ et ἐνιαυτὸς, annus.

Διενοήθη, doluit in corde, 3. sing. a. 1. pass. à διανοέομαι.

Διεξάγω, f. άξω, traduco, transigo, litem dirimo: ex διὰ, ἐξ, et ἄγω, duco.

Διεξᾰγωγή, ῆς, ἡ, traductio, transactio, compositio. Ex eod. th.

Διεξᾶϊξε, Dor. pro διεξῄϊξε, cum impetu transiit: 3. sing. a. 1. ind. act. ex διὰ, ἐξ, et ἀΐσσω, irruo: fut. ξω. aor. 1. ᾖϊξα, ας, ε.

Διέξειμῐ, narro, edissero, mente revolvo, recito; item transeo: ex διὰ, ἐξ, et εἶμι, eo.

Διέξεισῐν, 3. pl. præs. ind. v. præc.

Διεξελᾶν, seu διεξελαύνειν, transire. Th. ἐλαύνω, agito: fut. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθᾰ, 1. pl. f. 1. med. et

Διεξελήλῠθᾰ, ας, ε, perf. ind. med. verbi διεξέρχομαι, transeo, q. v.

Διεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.

Διεξελίσσειν, explicare quod est implicitum, dissolvere: ex διὰ, ἐξ, et ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἱλέω, volvo.

Διεξερέομαι, interrogo, percontor. Ex διὰ et ἐξερέω.

Διεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, pertranseo, digredior, enarro; item percurro legendo: à διὰ, ἐξ, et ἔρχομαι, venio, eo.

Διεξέρχονται, 3. pl. præs. ind. et διεξερχόμενος, η, ον, præs. part. à præc.

Διεξῐέμεναι, Dor. pro διεξιέναι, præs. inf. act. à διέξειμι, enarro, transeo: quod à διὰ, ἐξ, et εἶμι, eo.

Διεξῐέναι, pro διάγειν, traducere: vide in διεξιέμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, compitum, digressus, decursus, exitus: ex διὰ et ἔξοδος, via quâ exitur. Th. ὁδὸς, via.

Διεπέρᾱσᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. à διαπεράω, trajicio. Th. περάω, transeo: f. άσω. perf. πεπέρακα· quod à πέρας, terminus; vel περὰ, ultrà.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαπίπτω, intercido, elabor. Th. πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Διεπέφρᾰδε, 3. sing. a. 2. ind. act. pro διέφρᾰδον, ες, ε, disserui. Poët. anadiplosi: ex διὰ et φράζω, dico: f. σω. perf. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. perf. m. πέφραδα.

Διέπουσῐ, gubernant, Dor. pro

Διέπουσῐ, 3. pl. præs. ind. act. à διέπω, rego.

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi διαπέρθω, vasto. Th. πέρθω· a. 2. ἔπραθον.

Διέπρησσον, exegi, imperf. ind. act. Ion. à διαπρήσσω, Ion. pro διαπράσσω, efficio. Th. πράσσω, vel -ττω, facio. Est et διαπρήσσω, pertranseo, factum per Sync. ex fut. περήσω· à διὰ et περάω, transeo.

Διέπω, administro, rego: ex διὰ et ἕπω, curo, operor.

Διεργάζεσθαι, præs. inf. conficere, interficere: vide ἐργάζομαι.

Διέργω, idem quod διείργω.

Διερεθίζω, f. ίσω, valdè irrito, excito. Th. ἐρέθω, irrito.

Διερέθισμᾰ, ατος, τὸ, irritamentum: à præc.

Διερείδω, f. είσω, infigo: διερείδομαι σκίμπωνι χερὸς, baculo innitor. Eurip. Hec. 65.

Διερέσσω, f. σω, trajicio, remigo per: ex διὰ et ἐρέσσω, remigo.

Διερευνάω, -ῶ, f. ήσω, indago, pervestigo, perscrutor: ab ἐρευνάω, indago.

Διερευνῶν, part. præs. à præc.

Διερὴν, acc. sing. f. g. à διερὸς, humidus: q. v.

Διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres: à

Διερμηνεύω, interpretor: imperf. διηρμήνευον, ες, ε. præs. imperat. διερμήνευε, έτω. f. εύσω. perf. διηρμήνευκᾰ. Ex διὰ et

ἑρμηνεύω, *interpretor:* quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres.*
Διερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus:* à δίημι, *humecto.*
Διερρηγνύμην, σο, το, imperf. pass. verbi διαρρήγνυμι, *dirumpo.* Th. ῥήγνυμι, *frango:* f. ῥήξω. perf. ἔρρηχα.
Διέρρηξα, ας, ε, aor. 1. act. à præc.
Διέρριψα, ας, ε, aor. 1. act. à διαρρίπτω, *disjicio:* ex διὰ et ῥίπτω, *projicio.* fut. ψω. perf. ἔρριφα.
Διέρχομαι, *transeo, prætereo, progredior, perago, obambulo:* imperf. διηρχόμην, ου, ετο. fut. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. διέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος. perf. m. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio.*
Διερωτάω, *percontor, interrogo:* f. ήσω. perf. διερώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, *quæro.*
Διεσάφησα, ας, ε, et in 3. pl. διεσάφησαν, aor. 1. ind. act. à διασαφέω, *significo:* perf. διασεσάφηκα. Ex διὰ et σαφὴς, *perspicuus.*
Δίεσις, εως, ἡ, *divisio;* item *tonus musicus:* à διΐημι, quod ex διὰ et ἵημι. Est et δίεσις, *perfusio:* à δίημι, *perfundo:* quod à διαίνω.
Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, *dispergo.*
Διεσκόρπισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. pass. à διασκορπίζω, *dispergo:* f. ίσω. Th. σκορπίζω, *spargo.*
Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διὰ et σπαράσσω, vel -άττω, *discerpo, lacero.* fut. ξω. perf. εσπάραχα. a. 1. part. σπαράξας.
Διεσπάρην, et in 3. pl. διεσπάρησαν, a. 2. ind. pass. sic διέσπαρον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διασπείρω, *dispergo.* f. ερῶ. a. 1. διέσπειρα. Th. σπείρω, *semino.*
Διεσπάσθαι, perf. inf. pass. à διασπάω, *discerpo:* f. άσω. perf. διέσπακα. a. 1. pass. διεσπάσθην. Th. σπάω, *traho.*
Διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διασπείρω. Vide διεσπάρην.
Διέσσυτο, *transiit, trajecit:* plusq. perf. pass. pro διεσέσυτο, à perf. ἔσσυμαι, per Metathesin pro σέσυμαι, ab inus. σύω, vel σεύω, *agito,* quod à σείω.
Διεστάλησαν, 3. pl. a. 2. pass. et
Διεστειλάμην, ω, ατο, et in 1. pl. διεστειλάμεθα, aor. 1. ind. m. à διαστέλλω, *mando:* f. ελῶ. perf. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. perf. med. διέστολα. Th. στέλλω, *mitto.*
Διέστειχε, *discessit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαστείχω. Th. στείχω, *vado.*
Διέστην, ης, η, *disjunctus fui,* a. 2. ind. act. à διΐστημι, *disto:* f. διαστήσω. perf. διέστηκα, ας, ε. aor. 1. διέστησα. Th. ἵστημι, *sto.*
Διεστραμμένος, η, ον, *perversus, a, um,* perf. part. pass. à διαστρέφω, *perverto:* f. ψω. perf. διέστρεφα. Ex διὰ et στρέφω, *verto.*
Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi præc.
Διεστὼς, et in f. g. διεστῶσα, et in acc. pl. διεστώσας, *dissitas,* perf. part. act. per Crasin, pro διεστακὼς, -εστακυῖα, et Ion. -εσταὼς, et per Crasin, -εστὼς, -ῶτος, et in f. g. -εστῶσα, et n. g. -εστὼς. Th. ἵστημι. *sto.*
Διέσχε, *divisit,* 3. sing. aor. 2. ind. act. à διέχω. Th. ἔχω, *habeo,* quod vide.
Διεσώθην, ης, η, et in 3. pl. διεσώθησαν, a. 1. ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. διασωθείην, verbi διασώζω, *servo.* Th. σώζω, *servo.*
Διέσωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, *servo.*
Διέταξε, *disposuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διατάσσω, vel -ττω, *ordino:* f. ξω. perf. τέταχα. Th. τάσσω, idem.
Διεταράχθην, ης, η, *perturbatus fui,* a. 1. ind. pass. à διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo:* f. ξω. perf. χα. Th. ταράσσω, *turbo.*
Διετεκμήραντο, *destinârunt,* 3. pl. a. 1. med. à διατεκμαίρω, *certis signis probo:* fut. αρῶ. a. 1. διετέκμηρα. Th. τέκμαρ, *signum.*
Διετέλει, 3. sing. imperf. act. verbi διατελέω, *permaneo:* f. έσω et ήσω. a. 1. διετέλεσα. Th. τέλος, *finis.*
Διετετάχατο, Ion. pro διατεταγμένοι ἦσαν, *instructi fuerant,* 3. pl. plusq. perf. pass. verbi διατάσσω, q. v.
Διετήρει, 3. sing. imperf. act. διετήρεον, -ουν, εες, -εις, verbi διατηρέω, *conservo:* fut. ήσω. perf. ηκα. a. 1. pass. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω.
Διετηρὶς, ίδος, idem ac διετία, q. v.
Διετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *bimulus, biennis:* ex δὶ pro δὶς, *bis,* et ἔτος, *annus.*
Διετία, ας, ἡ, *biennium:* ex δὶς, *bis,* et ἔτος.
Διέτμαγεν, *divisi sunt,* pro διετμάγησαν, 3. pl. aor. 2. pass. Bœot. Sync. à διατμήγω, vel -τμήσσω, *disseco:* f. 2. -τμαγῶ. aor. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *seco.*
Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, *discidit,* 3. sing. aor. 1. act. præc. verbi.
Διέτριβον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διατρίβω, *commoror.* Th. τρίβω, *tero:* f. ψω. perf. τέτριφα.
Διέτριψεν, *dilapidavit,* 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, idem ac διακρίνω, *discerno, discutio, dijudico:* et
Διευκρίνησις, εως, ἡ, *discretio, discussio:* ex διὰ, εὖ, et κρίνω, *judico.*
Διευλαβέομαι, -οῦμαι, f. ήσομαι, *caveo.*
Διέφαυσεν, *illuxit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαφαύσκω, f. φαύσω. à th. φάω, *luceo.*
Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, *corrumpo:* f. ερῶ. perf. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. διαφθεῖραι. perf. med. διέφθορα. à φθείρω. Th. φθέω, idem.
Διέφθαρμαι, perf. pass. διεφθαρμένος, part. perf. ejusd. verbi.
Διέφυ, *interjectum est,* 3. sing. a. 2. ex διὰ et φῦμι, vel φύω, *nascor:* a. 2. ἔφυν, υς, υ.
Διεχειρίσασθε, *interfecistis.* 2. pl. a. 1. m. à διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, *interficio:* f. ίσω. perf. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus.*
Διεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *disjunctus, discretus;* cui opp. συνεχής. à διέχω.
Διεχρήσατο, 3. sing. a. 1. med. διεχρησάμην, ω, ατο. à διαχράομαι, idem quod χράομαι, *utor,* quod à χράω, *commodo.*
Διέχω, *discedo, penetro, disto:* ex διὰ et ἔχω.
Διέψευσται, 3. sing. perf. ind. pass. διέψευσμαι, σαι, ται, verbi διαψεύδομαι, *mentior.* Th. ψεύδω.
Δίζεο, *quære,* præs. imperat. act. Ion. pro δίζου· δίζεσθαι, præs. inf. et
Δίζηαι, Poëticâ ectasi pro δίζεαι, Ion. pro δίζῃ, 2. sing. præs. ind. med. à
Δίζημαι, item δίζεμαι, et δίζημι,

quæro: fut. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.
Διζήμεθᾰ, 1. pl. præs. ind. m. διζήμενος, *perquirens,* præs. part. ab eod. verbo et th.
Δίζῠγες, nom. pl. à
Δίζυξ, ῠγος, *bijugis, duplex:* ex δὶς, *bis,* et ζυγὸς, *jugum,* à ζεύγνυμι, *jungo:* invenitur et δίζυγος, idem, ex antec. gen. factum.
ΔΙ'ΖΩ, *quæro:* f. σω. perf. κᾰ. Hinc δίζημαι, idem, de quo suprà, et Angl. DIZE, TEAZE.
Δίζων, Dor. pro δίζουν, *geminum,* n. g. à δίζοος, -ους, et δίζως, *duplicis vitæ:* ex δὶς, *bis,* et ζάω, *vivo.*
Δίζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui geminam habet vitam:* ex δὶς et ζάω, *vivo.*
Δῑ'η, *divina,* pro δῖα, Ion. f. g. à δῖος, q. δίϊος, *divinus:* à gen. Διὸς, à Ζεὺς, *Jupiter.*
Διήγειρᾰ, ας, ε, et in 3. pl. διήγειρᾰν, aor. 1. ind. act. verbi διεγείρω, *excito:* f. ερῶ. perf. διήγερκα. a. 1. pass. διηγέρθην. Ex διὰ et ἐγείρω, *excito.*
Διηγέομαι, -οῦμαι, *narro, commemoro:* præs. imperat. διηγέου, -οῦ, *narra.* f. διηγήσομαι. perf. pass. διήγημαι. a. 1. m. διηγησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. διηγήσομαι, ῃ, ηται. Ex διὰ et ἡγέομαι, *duco.*
Διήγημᾰ, ατος, τὸ, et
Διήγησῐς, εως, ἡ, *narratio:* à perf. pass. verbi διηγέομαι.
Διῄειν, plusq. perf. m. et in 3. pl. διῄεσᾰν, Att. à δίειμι, *transeo:* ex διὰ et εἶμι, *eo.*
Διηέρῐος, sive διαέρῐος, α, ον, *per aëra volans:* ex διὰ et ἀέριος.
Διηθέω, et διήθω, *percolo, eluo:* f. ήσω· ex διὰ, *per,* et ἤθω, *colo:* f. ἠθήσω.
Διηκόνεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει, imperf. ind. act. à διακονέω, *ministro:* f. ήσω. perf. διηκόνηκα. Th. κονέω, *festino.*
Διηκονέω, *ministro,* et διήκονος, ου, ὁ, *minister:* Ion. pro διακονέω, et διάκονος.
Διηκόσῐοι, *ducenti:* pro διακόσιοι· ex δὶς, *bis,* et ἑκατον, *centum.*
Διήκω, *pervado, pertranseo, pertineo:* f. ξω. ab ἥκω, *venio.*
Διήλᾰσᾰ, aor. 1. verbi διελαύνω.
Διῆλθεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à διέρχομαι, *transeo.* Th. ἔρχομαι, *venio:* fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.
Διήλλαττον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διαλλάττω, *litem dirimo, muto.* Th. ἀλλάττω, *muto:* f. ξω. perf. χα.

Διημαρτήκᾱσῐ, 3. pl. perf. act. à διαμαρτάνω, *aberro.* Th. ἁμαρτάνω, *pecco:* f. ἁμαρτήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.
ΔΙ'ΗΜΙ, f. ήσω, *humecto.*
Διήνεγκᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαφέρω, *differo:* fut. διοίσω. aor. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, *fero.*
Διηνεκέεσσῐν, dat. pl. Poët. à
Διηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ διηνεκὲς, έος, *perpetuus, perennis, continuus:* ex διὰ et ἠνεκὴς, *continuus:* διηνεκὲς, adverbialitèr, et
Διηνεκῶς, et διηνεκέως, apud Poët. adv. *assiduè, perpetuò.*
Διήνεμος, ου, ὁ, *locus venti flatibus expositus:* δι' οὗ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel *qui à vento fertur,* vel *instar venti velox.* Th. ἄνεμος, *ventus.*
Διηνέχθην, *dissensi,* a. 1. pass. à διαφέρομαι, quod vide.
Διήνοιξᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. act. διηνοίχθην, ης, η, *apertus fui,* a. 1. pass. à διανοίγω, *adaperio:* quod ex ἀνοίγω, comp. ex ἀνὰ et οἴγω, *aperio.*
Διῇξε, per Crasin Ion. pro διῄϊξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi διαΐσσω, *transeo per aliquem locum.* Th. ἀΐσσω, *ruo.*
Διηπόρει, 3. sing. imperf. act. διηπόρεον, -ουν, à διαπορέω, *ambigo:* f. ήσω. perf. διηπόρηκα· ex διὰ et πείρω, *transadigo:* perf. med. πέπορα.
Διήρεσᾰ, *trajeci,* aor. 1. ind. irreg. à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo.*
Διήρης, εος, ἡ, (sub. ναῦς, vel διῆρες πλοῖον) *biremis:* ex δὶς, *bis,* et ἐρέσσω, *remigo.*
Διήρηται, 3. sing. perf. pass. διηρημένος, ου, ὁ, perf. part. pass. à διαιρέω, *distinguo.* Th. αἱρέω, *capio.*
Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. ind. act. à διερμηνεύω, *interpretor:* f. εύσω. perf. διηρμήνευκα. Th. ἑρμενεὺς, *interpres.*
Διήρπᾰσᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, *diripio;* quod vide.
Διήρχθην, a. 1. ind. pass. q. à διείργω, *dirimo.* Th. εἴργω, *includo.*
Διηρχόμην, ου, ετο, imperf. ind. med. verbi διέρχομαι, *transeo.* Th. ἔρχομαι.
Διῆσᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. à διΐημι, *transmitto:* fut. διήσω· quasi à διέω. Th. ἵημι, *mitto.*
Διῃτᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. à διαιτάομαι, *vitam dego.* Th. δίαιτα, *vivendi mos.*

Διῄτησᾰ, *arbitratus sum:* pro ἐδιαίτησα, a. 1. ind. act. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, *arbitrium.*
Διηχέω, -ῶ, *persono.* Th. ἦχος, *sonus.*
Διθάλασσος, vel -αττος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bimaris:* à δὶς, *bis,* et θάλασσα, *mare.* Est ergò locus qui utrinque mari alluitur.
Διθῠραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *dithyrambos facio:* ex διθύραμβος, et ποιέω.
Διθῠραμβοποιητῐκὴ, sc. τέχνη, *ars scribendi dithyrambos:* à præc.
Διθῠραμβοποιΐᾱ, ας, ἡ, *dithyramborum compositio:* ab eod.
Διθύραμβος, ου, ὁ, *DITHYRAMBUS:* species carminis in honorem Bacchi: cujus quoque cognomen est: quòd bis natus duas q. januas penetrârit. Ex δίθυρος et ἐμβαίνω.
Δῐ'θυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *biforis, bivalvis:* ex δὶς, *bis,* et θύρα, *janua.*
Διῒ, *Jovi,* dat. sing. à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.*
Διΐημι, *transmitto, trajicio, dimitto:* unde διειμένος, part. perf. pass. *dimissus:* ab ἵημι, *mitto.*
Διϊκνέομαι, -οῦμαι, *pertingo:* διϊκνέμενος, præs. part. f. διΐξομαι. perf. διΐγμαι. a. 2. med. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, *venio.*
Διΐξομαι, *permeabo,* ejusd. f. 1. med.
Διϊπετὴς, vel Διοπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *à Jove delapsus, qui cœlitùs decidit:* ut pluvia, &c. undè fluvios διϊπετέας appellat. Hom. à dat. et gen. Ζεὺς, *Jupiter,* et πίπτω, *cado.*
Διϊστάναι, *dirimere,* præs. inf. act. à διΐστημι.
Διϊστάνω, *dirimo, divello:* à διΐστημι.
Διΐστημῐ, *distinguo, separo, disto:* f. διαστήσω. perf. διέστηκᾰ. a. 1. διέστησᾰ. a. 1. part. διαστήσᾱς, αντος. a. 2. διέστην, ης, η, *disjunctus fui:* ex διὰ et ἵστημι, *statuo.*
Διϊσχῡρίζομαι, *affirmo, assevero:* imperf. διϊσχυριζόμην, ου, ετο. ex διὰ et ἰσχυρίζομαι, idem: quod ab ἰσχῡρός. Th. ἰσχὺς, *robur.*
Διῖχθαι, perf. inf. pass. à διϊκνέομαι, *pervenio,* quod vide.
Δῐ'κᾰ, ας, ᾳ, Doricè pro δίκη, *mos, consuetudo.*
Δικαζέμεναι, *decernere,* præs. inf. act. Ion. pro δικάζειν· et

Δίκάζεσθαι, *judicio premi*, inf. pass. à

Δικάζω, *judico*; item *litigo*: part. δικάζων, οντος. præs. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, *jus*.

Δίκαι', pro δίκαια, *justa*: à δίκαιος· q. v.

Δικαία, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, *justitia*.

Δικαιεῦμαι, præs. ind. pass. Dor. pro δικαιοῦμαι, *mulctor*: vide δικαιόω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, *jurisdictio*; item *causa idonea*: et

Δικαιοδότης, ου, ὁ, *juris dator*, *juridicus*: à δίκη, *jus*, et δίδωμι, *do*.

Δικαιόεσθε, οῦσθε, 2. pl. præs. ind. pass. verbi δικαιόω, quod vide.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, *justum judicium*, q. d. δικαία κρίσις· à κρίνω, *judico*.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, *justus judex*: qu. δίκαιος κριτής. ab eod. th.

Δικαιολογέω, ῶ, f. ήσω, *judicio contendo, accuso, defendo*: et

Δικαιολογία, ας, ἡ, *causæ suæ defensio, allegatio*. Th. λέγω.

Δικαιόπολις νᾶσος, *insula justitiam in suis urbibus colens*: à πόλις, *urbs*, et δίκη.

Δίκαιος, αία, αιον, *justus, a, um*; *æquus, innocens, probus*: in compar. δικαιότερος· superl. δικαιότατος. Th. δίκη, *jus*.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, *justitia, æquitas*: ab eod.

Δικαιόω, -ῶ, *justifico, justum pronuntio, æquum censeo*: præs. inf. δικαιόειν, οῦν. part. δικαιόων, -ῶν, όοντος, -οῦντος. fut. ώσω. perf. δεδικαίωκα. præs. pass. δικαιόομαι, -οῦμαι, *justificor, absolvor*; item *mulctor*. inf. pass. δικαιόεσθαι, -οῦσθαι. perf. pass. δεδικαίωμαι. part. δεδικαιωμένος. a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. fut. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. ab eod. th.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, *sententia absolutoria, justitia, justificatio*: δικαιώματα, -ων, τὰ, *mandata Dei de externis ceremoniis*.

Δικαίως, adv. *justè, jure*: à δίκαιος, q. v.

Δικαίωσις, εως, ἡ, *justificatio*: ab eod. th.

Δικᾷν, *judicare*, Ion. pro δικάζειν.

Δικανικὸς, ἡ, ὸν, *forensis, -e, judicialis*; item *causidicus*. Th. δίκη, *jus*.

Δικανὸς, οῦ, ὁ, *causidicus*: qui δίκας tractat. Th. δίκη, *jus*.

Δικάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *biceps*. Δικάρηνοι, *bicipites*: ex δὶς, *bis*, et κάρηνον, *caput*.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Δικάσῃς, ῃ, 2. sing. a. 1. sub. act. à δικάζω, *jus dico*: ab eod. th.

Δικασπόλος, ου, ὁ, *judex*, *qui versatur circa jus, rex*: ex δίκη et πολέω, *versor*.

Δικάσσαι, Poët. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. sic δικάσσει, 3. sing. f. 1. act. à δικάζω, *jus dico*. Th. δίκη, *jus*.

Δικαστήριον, ου, τὸ, *forum judiciale, judicium*.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, *judex, ultor*: à δικάζω. perf. pass. δεδίκασμαι: et

Δικαστικὸς, ἡ, ὸν, *judiciarius*: ab eod. verbo et th.

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, *ligo bifidus, bidens*: q. à δὶς et κέλλω, *moveo*.

Δικέραος, ὁ καὶ ἡ, item δίκερως, δίκερος, δικέραιος, δίκραιος, δικραιρος, δίκροος, et δίκρους, *bicornis*: ex δὶς et κέρας, *cornu*.

Δικέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *biceps*: ex δὶς et κεφαλὴ, *caput*.

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, *jus, justitia*, *DICA*, *causa, judicatio, pœna, vindicta*: item *mos jure receptus*. δίκην διδόναι, *dare pœnas, causam dicere, judicio sisti*.

Δίκην (sub. κατὰ), *more*. à δίκη, *mos*.

Δίκησις, εως, ἡ, *vindicta*: leg. Sirac. cap. xlvii. ult. sed restitue, ἐκδίκησις.

Δικλὶς, ῖδος, ἡ, *fores geminæ, valvæ bifores*: ex δὶς, *bis*, et κλείω, *claudo*: vel à κλεῖς.

Δικογραφία, ας, ἡ, *scriptio causarum*. Th. γράφω.

Δίκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *biceps*: cui duo κρᾶνα.

ΔΙ'ΚΤΑΜΝΟΝ, seu δίκταμον, ου, τὸ, et δίκταμνος, ου, ἡ, *DICTAMNUM*: herba sic dicta; à

Δίκτη, ης, ἡ, mons in Creta.

ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, *rete*: q. à δίκω, *jacio*.

Δικτυόω, -ῶ, f. ώσω, *irretio*.

Δικτυωτὸς, ἡ, ὸν, *ad formam retis factus, reticulatus*: à δίκτυον.

ΔΙ'ΚΩ, *jacio, dejicio*: δίκειν pro βάλλειν.

Δίλημμα, ατος, τὸ, *dilemma*, *syllogismus utrinque constringens*: ex δὶς et λῆμμα: à λαμβάνω· q. v.

Διλογέω, ῶ, f. ήσω, *bis idem dico, res easdem vel antedictas repeto*.

Δίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bilinguis*: ex δὶς et λόγος, *sermo*: quod à λέγω, *dico*: perf. med. λέλογα.

Δίλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *duplicem cristam habens*: ex δὶς et λόφος, *crista*.

Διμάχαιροι, -ων, οἱ, *binis gladiis armati*.

Διμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *bipartitus, bimembris*: et

Διμερῶς, adv. *bipartitò*: ex δὶς et μέρος, *pars*, quod à μείρω, *divido*.

Δίμιτρον, ου, τὸ, *ligamen duplex*: à δὶς et μίτρα, *cinctus*.

Διμνέως, adv. Ion. *duabus minis*.

Δίνασε, Dor. pro ἐδίνησε· a. 1. ind. act. verbi δινέω, *moveo*. Th. δίνη, *vortex*.

Δινέμεν, *vertere*, præs. inf. Ion. ut δινέμεναι, Æol. pro δινεῖν, à δινέω, *moveo*, ab eod. th.

Δινεύεσκ' pro δινεύεσκε, *volutabat se*, imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίνευε, à

Δινεύω, f. εύσω, *oberro*, Æol. pro

Δινέω, ῶ, *moveo, verto, circumago*: f. ήσω. perf. δεδίνηκα· à

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vortex, gurges*: δίνης, dat. pl. Ion. pro δίναις.

Δινήεις, εσσα, εν, -εντος, έσσης, εντος, *vorticosus, a, um*. Th. δίνη, *vortex*.

Δινητὸς, ἡ, ὸν, *volubilis*: ab eod. th.

Δινοβία, ας, ἡ, *violentus vortex*: quasi δίνη βίαια.

Δῖνος, ου, ὁ, idem ac δίνη, *turbo, gyrus*: item *vertigo, tornus, poculum*: at

Δινὸς, ἡ, ὸν, *vorticosus*: et δινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem: à δίνη.

Δινόω, ῶ, f. ώσω, et δίνω, f. νῶ, *torno*: ab eod. th.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, *rotundus, versatilis, torno factus*: ab eod. verbo.

Διξὸς, ἡ, ὸν, *geminus*, Ion. pro δισσός. vide in δισσαὶ, *duæ*.

Διὸ, adv. *ideò, propterea, idcirco, proinde, quapropter, quamobrem*: ex διὰ ὅ, *propter quod*.

Διογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Jove editus, generosus*: voc ὦ Διογενές. ex Ζεὺς, *Jupiter*, et γίνομαι, *nascor*.

Διογένης, εος, ὁ, *DIOGENES*: nom. propr. Philosophi Sinopensis Stoici.

Διόγνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Jove generatus, generosus*: ex Διὸς, q. à Ζεὺς, et γνητὸς, per Sync.

pro γεννητός. Th. γίνομαι, *nascor.*

Διοδεύω, *iter facio, transeo, commeo:* imperf. διώδευον. f. εύσω. perf. διώδευκα. a. 1. διώδευσα. ex διὰ et ὁδὸς, *via.*

Διοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, *permeo:* ex δίοδος, *transitus,* et πείρω, *transeo.*

Δίοδος, ου, ἡ, *transitus:* à διοδεύω, *transeo.*

Διόθεν, adv. è loco, *à Jove:* th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.*

Διοίγω, f. ξω, *aperio:* ex διὰ et οἴγω.

Διοιδαίνω, *intumesco, erumpo.*

Διοικέω, ῶ, *seorsum habito;* item activè *ordino, rego, administro:* præs. imp. 2. sing. διοίκει. f. ήσω. perf. διῴκηκα. 3. sing. præs. pass. διοικεῖται. f. 1. m. διοικήσομαι, ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus.*

Διοικῆσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, *administratio, moderatio:* à perf. pass. verbi διοικέω.

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, *negotiorum gestor, dispensator.*

Διοικίζω, f. ίσω, perf. ικα, *dissocio, incolas dispergo, sparsim colloco:* ab οἰκίζω, quod ab οἶκος.

Διοικοῦντας, acc. pl. præs. part. contr. à διοικέω.

Διοϊστεύω, f. εύσω, aor. 1. opt. διοϊστεύσεια, *sagittam mitto per, jaculor:* à διὰ et ὀϊστεύω.

Διοιστρέω, ῶ, f. ήσω, *vehementèr incendo, furore corripio.*

Διοίσω, *differam,* f. 1. ind. act. verbi διαφέρω, *differo:* quod vide.

Διοκλεὺς, ῆος, *DIOCLEUS:* accusat. Διοκλῆα, nom. propr.

Διοκλῆς, έος, contract. pro Διοκλέης, *DIOCLES,* nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διολισθαίνω, et διολισθέω, ῶ, f. ήσω, *labor per, dilabor, effugio.*

Διόλλυμι, -ύω, f. διολέσω, *disperdo:* th. ὄλλυμι.

Διόλου, adv. *omninò, in totum.* Th. ὅλος.

Διομήδη, ης, ἡ, *Diomedea,* nomen proprium mulieris.

Διομήδης, εος, ὁ, *Diomedes,* nom. propr. viri.

Διόμνυμαι, σαι, ται, f. διομοῦμαι vel διόμνυμι, f. ομόσω, *dejero, juro:* ex διὰ et ὄμνυμι, *juro.*

Δίον, et δίε, pro ἔδιον et ἔδιε, imperf. ind. act. verbi δίω, *expello, timeo:* pro δείδω, quod vide.

Δῖον, acc. à δῖος, δῖα, *divus, a, um.* Th. Ζεὺς, *Jupiter:* gen. Διός.

Διονύσια, ίων, τὰ, *Bacchanalia, sacra Bacchi:* et

Διονύσιον, τὸ, *ædes Bacchi:* à Διόνυσος, *Bacchus.*

Διονύσιος, ου, ὁ, *Dionysius:* nomen viri.

ΔΙΟ΄ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, *Bacchus:* quia quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν.

Διόπερ, conj. *quapropter, idcirco, quocirca, proinde, quare:* ex διὰ, *propter,* et ὅπερ, *quod.*

Διοπετὴς, ὁ καὶ ἡ, *à Jove delapsus, cœlo delapsus:* τὸ διοπετὲς, *cœlitùs delapsum,* sc. ἄγαλμα, *simulacrum Dianæ è cœlo delapsum:* à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter,* et πίπτω, *cado.*

Διοπτεύω, f. εύσω, et διόπτομαι, f. 1. m. ὄψομαι, *pervideo, perspicio, inspicio, curo, speculor, exploro.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Διοπτὴρ, ῆρος, ὁ, *inspector, excubitor.* Ex διὰ et ὀπτήρ.

Διόπτρα, ας, ἡ, *dioptra,* instrumentum geometricum quo ex intervallo turris vel istiusmodi altitudo exploratur. Ab eod. th.

Διοράω, ῶ, f. άσω, *perspicio.* Th. ὁράω, *video.*

Διορθοῦμαι, præs. ind. med. vel pass. à

Διορθόω, ῶ, *corrigo, emendo:* f. ώσω. perf. διώρθωκα. perf. pass. διώρθωμαι, σαι. Th. ὀρθός.

Διορθῶν, ejusd. part. præs.

Διόρθωσις, εως, ἡ, *emendatio, directio:* et

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, *corrector:* acc. pl. διορθωτάς. à perf. pass. verbi διορθόω.

Διορίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *distermino, distinguo, definio, constituo.* Th. ὅρος, *terminus.*

Διόρισμα, ατος, τὸ, et

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, *distinctio, definitio:* à perf. pass. verbi διορίζω.

Διόροφον, vide in διώροφον.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, *fossa, perfossio:* à διορύττω.

Διόρυγμα, ατος, τὸ, *fovea, fossa:* ab eod.

Διορυγῆναι, a. 2. inf. pass. à

Διορύσσω, Att. -ύττω, *perfodio:* fut. διορύξω. perf. διώρυχα. a. 1. διώρυξα. a. 2. διώρυγον. perf. pass. διώρυγμαι. a. 2. pass. διωρύγην, ης, η. a. 2. inf. pass. διορυγῆναι· Th. ὀρύσσω, *fodio.*

Διὸς, *Jovis,* gen. sing. à Ζεὺς, *Jupiter:* dat. Διΐ, acc. Δία. Sed

Δῖος, ῖα, ῖον, pro δίϊος, *Jove oriundus, DIUS, divinus, præstantissimus:* à gen. Διός.

Διόσδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Jove datus:* à δίδωμι, *do,* et Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.*

Διοσημία, -εία, -ας, ἡ, *signum in cœlo à Jove datum:* à Διὸς et σημεῖον.

Διόσκουροι, vel -οροι, -ων, οἱ, *Jovis filii,* sc. Castor et Pollux. ex Διὸς, *Jovis:* quod à Ζεὺς et κοῦρος, pro κόρος, *filius.* Th. κορέω, *verro.*

Διότι, *quoniam,* et interrogativè *quamobrem?* conjunct. ex διὰ, *propter,* et ὅ,τι, *quod.*

Διοτρεφέεσσι, dat. pl. Ion. et διοτρεφέος, gen. sing. à

Διοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *à Jove nutritus, Jovis alumnus:* Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, *Jovis,* quod à Ζεὺς et τρέφω, *alo:* fut. ψω. perf. τέτρεφα.

Διουρητικὸς, ἡ, ὸν, *urinam ciendi vim habens:* à διουρέω, *permeio.* Th. οὖρον, *urina.*

Διπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *duorum palmorum:* è δὶς et παλαιστὴ, *palmus.*

Διπηχυαῖος, αία, αῖον, et δίπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, *bicubitalis:* à δὶς et πῆχυς, *cubitus.*

Διπλάζω, f. άσω, perf. ακα, *geminus sum, duplico:* à διπλόος, -οῦς, *duplus.*

Δίπλαξ, *DUPLEX, duas crustas habens, duplicata vestis:* à δὶς et πλὰξ, *crusta,* vel à διπλάζω, *duplico.* Th. διπλόος, *duplus.*

Διπλασιάζω, f. άσω, *duplico, itero:* hinc

Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, *duplicatio:* à

Διπλάσιος, ου, et διπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *duplo major,* item *duplex:* ab eod.

Διπλῆ, adv. *dupliciter:* à διπλόος.

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος, q. v.

Διπλοῒς, ΐδος, ἡ, *læna duplicata:* item *tunica, pallium, chlamys,* apud LXXII. à

ΔΙΠΛΟ΄ΟΣ, οῦς, ὁ, *DUPLUS:* in f. g. διπλόη, ῆ, neut. -όον, οῦν.

Διπλότερον, *duplo magis:* adv.

Διπλόω, ῶ, *duplico:* f. ώσω. a. 1. imperat. δίπλωσον, άτω, et in 2. pl. διπλώσατε. perf. δεδίπλωκα. perf. pass. δεδίπλωμαι. Th. διπλόος.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, *DIPLOMA, literæ principum,* vulgò *patentes;* item *vas duplex:* ab eod.

Δί'πους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *BIPES:* à δὶς et ποῦς.
Δι'πρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *biceps, bifrons.*
Δίπτυξ, ῠχος, ὁ ϗ ἡ, *duplex:* et
Δίπτῠχᾰ, adv. *duplicitèr:* item
Δίπτῠχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duplex, geminus:* ex δὶς et πτὺξ, *plica,* quod à πτύσσω, *plico.*
Δίρκᾱ, ᾶς, ἁ, Dor. pro δίρκη, ἡ, *fons.*
ΔΙΡΚΑΙ'Ᾱ, vel κιρκαίᾱ, ᾶς, ἡ, herbæ nomen.
ΔΙ'Σ, adv. *BIS,* per Sync. pro δυάκις, à δύο. In compos. plerumque retinet σ. seq. vocali vel diphthongo: sequente autem consonante, interdum retinet, interdum amittit. ἅπαξ ϗ δὶς, *semel atque iterum,* Nehem. xiii. 20. 1 Thes. ii. 18.
Δὶς, *Jupiter:* inus. nom. pro quo Ζεὺς, gen. Διός. Est et *aër,* à διὰ, quia omnia transit.
Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι.
Δι'σευνος, ου, ὁ, *qui duas uxores habet:* ex δὶς et εὐνὴ, *cubile.*
Δισθάνης, έος, ὁ ϗ ἡ, *bis moriens:* à δὶς et θνήσκω.
Δισκεὺς, έως, ὁ, *cometa* quidam à disci figurâ.
Δισκεύω, f. εύσω, et
Δισκέω, f. ήσω, *disco ludo, discum jacio.* Th. δίσκος.
Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσᾱς, *discum jaculatus,* ejusd. a. 1. part. act.
Δισκοϐολί'ᾱ, ᾶς, ἡ, *disci jactus:* et
Δισκοϐόλος, ου, ὁ, *disci jaculator:* à δίσκος et βολὴ, seu βόλος, quod à βάλλω, *jacio.*
ΔΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *DISCUS,* orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergo jaculari solebant Græci, apud quos frequens hujusmodi lusus: item *orbis Solis;* numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur: hinc Angl. DISH. q. à δίκω, *jacio.*
Δίσκουρᾰ, *terminus, qui disci jactu petitur:* à δίσκος et οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus.*
Δισμύ'ριοι, ων, οἱ, bis deciès mille, *viginti millia.*
Δισσαὶ, *duæ:* nom. pl. f. g. à
Δισσὸς, ἡ, ὸν, Att. διττὸς, et Ion. διξὸς, *duplex, geminus.* Th. δίς.
Διστᾰγμὸς, οῦ, ὁ, *dubitatio, ambiguitas:* à
ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, *dubito:* f. ᾰ'σω vel ᾰ'ξω. perf. δεδίστᾰκᾰ vel -χᾰ, q. à δὶς et στάω.
Διστᾰκτῖκὸς, et -ᾰτῖκὸς, ἡ, ὸν, *dubitativus:* ab eod.

Δίστᾰσῐς, εως, ἡ, *dubitatio:* à διστάζω.
Δίστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duplex tectum habens:* à στέγος, *tectum.*
Δίστῐχος, et δίστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duos ordines habens, duobus versibus constans:* à δὶς et στίχος, seu στοῖχος, *ordo, versus:* quod à στείχω, *vado.*
Δίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *anceps, utrinque acutus:* ex δὶ pro δὶς et στόμα, *os.*
Δισχί'λιοι, αι, ᾰ, *bis mille:* ex δὶς et χίλιοι.
Διτά'λαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, σταθμὸς, *duorum talentorum pondo.*
Διττὸς, ἡ, ὸν, *duplex:* Att. pro δισσός. Th. δὶς, *bis.*
Δι'τυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, η, ον, *duplicem gibbum habens:* epitheton camelorum: ex δὶς et τύλος, *callum.*
Διϋλίζω, f. διϋλί'σω, perf. ῡ'λῐκᾰ, *percolo, per colum transfundo:* ex διὰ et ὑλίζω, *defæco.* Th. ὕλη, *materia, fæces.*
Διϋφαίνω, f. ᾰνῶ, perf. δεδιϋ'φαγκᾰ, *intertexo, pertexo.*
Διφᾰ'σιος, ᾰ, ον, Ion. pro quo Poëtæ δοιὼ, et in pl. δοιὰ, communiter verò δισσὸς, ἡ, ὸν, *duplex.* Th. δὶς, *bis.*
ΔΙΦᾸ'Ω, f. ήσω, *quæro:* q. δίω ἁφῇ, *persequor tactu.*
ΔΙΦΘΕ'ΡᾸ, ᾶς, ἡ, *pellis, exuvium, vestis coriacea, membranæ* in quibus scribitur: q. à δέφω, *excorio.*
Δίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *DIPHTHONGUS, geminus vocalis:* à δὶς et φθόγγος, *sonus:* q. à φθέγγομαι, *sono.*
Δι'φραξ, ᾰκος, ἡ, *sella.* Th. δίφρος, quod vide.
Δίφρᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, idem quod δίφρος.
Δῐφρηλᾰσί'ᾱ, ᾶς, ἡ, *currûs agitatio, aurigatio:* et
Δῐφρηλᾰ'τᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro
Δῐφρηλᾰ'της, ου, ὁ, *currûs agitator, auriga:* ex δίφρος et ἐλαύνω, *agito.*
ΔΙ'ΦΡΟΣ, ου, ὁ, et Ion. δι'φροιο, *locus in curru in quo parabates et auriga sedebant:* undè dictus, q. δίφορος, Synec. verò *currus, bigæ, sella:* m. pl. οἱ δίφροι, et n. τὰ δίφρα, præsertim apud Poët.
Δῐφροφορέω, ῶ, f. ήσω, *curru veho:* ex δίφρος, *currus,* et φέρω, *fero.*
Διφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, *duas habens naturas:* ex δὶς et φυὴ, *natura:* q. à φύω, *nascor.*
Δῐφῶσᾰ, *inquirens,* præs. part. f. g. à διφάω.
Δι'χ' pro δι'χᾰ, *bifariam, divisim;* item *sine, absque;* cum gen. q. d. *seorsim ab.* Th. δίς.

Δῐχάζω et δῐχᾰ'ω, *dissidere facio:* f. ᾰ'σω. a. 1. inf. δῐχᾰ'σαι. perf. δεδῐ'χᾰκᾰ. à δίχα, quod ab eod.
Δῐχηλεύω, fut. εύσω, *ungulam scissam habeo.* Ex δίχα et χηλή.
Διχθᾰ', Poët. adv. idem quod δίχα, *dupliciter:* ab eod.
Διχθᾰδί'ᾱς, acc. pl. f. g. à
Διχθᾰ'διος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ί'ᾰ, ιον, id. qu. δισσὸς, *duplex:* item
Διχθᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, idem: ab eod. th.
Δῐχόϐουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *discors, dissentiens:* q. d. ὁ τὴν βουλὴν δίχα. Th. δὶς et βουλή.
Δῐχόθεν, adv. *à duabus partibus:* à δίχα. Th. δίς.
Δῐχομηνί'ᾰ, ί'ᾱς, ἡ, et
Δῐχόμηνῐς, ῐδος, ἡ, Poët. *Luna plena et Soli adversa:* et
Δῐχόμηνος, ου, ὁ, *Luna plena:* à δίχα et μήν.
Δῐχόμῡθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ambiguè loquitur:* ex δίχα et μῦθος.
Δῐχοστᾰσί'ᾱ, ᾶς, ἡ, *dissensio, seditio, secessio;* in dat. διχοστασίῃ Ion. à δίχα, idem quod δὶς, et στάσις. Th. ἵστημι, *sto.*
Δῐχοστᾰτέω, ῶ, fut. ήσω, *dissideo, dissensionem moveo:* ex δίχα et ἵστημι.
Δῐχοτομέω, *in duas partes seco, disseco, separo:* f. ήσω. perf. δεδῐχοτόμηκᾰ. a. 1. ἐδῐχοτόμησᾰ. ex δίχα, *dupliciter:* q. à δὶς et τέμνω, *seco:* perf. m. τέτομα.
Δῐχοτόμημᾰ, ᾰτος, τὸ, *cadaver, frustum:* et
Δῐχοτομί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *divisio in duas partes, bipartita sectio:* à διχοτομέω.
Δῐχῶς, *dupliciter,* adv. à δὶς, *bis.*
ΔΙ'ΨᾸ, ης, ἡ, *sitis:* indè
Διψᾰλέος, έᾰ, έον, *sitibundus:* et
Διψᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *DIPSAS,* q. d. *siticulosa:* viperæ genus, à quo morsi nimium quantum sitiunt; idem adj. *siticulosa, bibula, arida.*
Διψᾰ'ω, f. ήσω, *sitio,* et Metaphor. *vehementèr expeto:* [τὸν Θεὸν, Ps. xlii. 2. πρὸς τὸν Θεὸν, Ps. lxiii. 1. ὕδατι, Exod. xvii. 3.] perf. δεδίψηκᾰ. a. 1. ἐδίψησᾰ. Th. δίψα.
Διψῇ, Dor. pro διψᾷ, διψῇς pro διψᾷς, *sitis,* 2. sing. præs. ind. act. Att. vel Dor. sic διψῆν, pro διψᾶν, à διψάω, *sitio.* Th. δίψα, *sitis.*

Διψήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à διψάω, *sitio*.

Δίψιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *siticulosus*; Att. in f. g. διψία. à δίψα, *sitis*.

Δίψος, εος, τὸ, idem cum δίψα.

Δίψυχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *animo duplex, hypocrita, cor habens divisum*: ex δὶς et ψυχὴ, *anima*.

Διψῶντες, præs. part. pl. num. à διψάω, *sitio*.

ΔΙ'Ω, f. σω, perf. κα, *expello, abigo*: item *timeo, celeriter curro*.

Διώβολον, et διωβόλιον, ε, τὸ, *duo oboli*: ex δὶς et ὀβολός.

Διωγμὸς, ε, ὁ, *persecutio*: à διώκω, *persequor*.

Διώδευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διοδεύω, quod vide.

Διωθέειν, -εῖν, et διωθέεσθαι, *dispellere, propulsare*. Th. ὠθέω, *pello*.

Διώκειν ὕμνῳ ἀρετὰς, *celebrare virtutes*, id est, *laude persequi*.

Διωκέμεν, et διωκέμεναι, *insequi*, perf. inf. act. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διώκεν, Dor. pro διώκειν, *insectari*: à διώκω.

Διώκησις, εως, ἡ, *persecutio*: et

Διωκτέος, έα, έον, *persequendus*: item

Διώκτης, ε, ὁ, *persecutor*: à

ΔΙΩ'ΚΩ, *persequor, insequor, consector, percutio, ferio*: item *fugo*: imperf. ἐδίωκον, ες, ε. f. διώξω. perf. δεδίωχα. a. 1. ἐδίωξα. a. 1. imperat. δίωξον, ατο. a. 1. sub. διώξω, ῃς, et in 2. pl. διώξητε. præs. pass. διώκομαι, *persecutione premor*: perf. pass. δεδίωγμαι. a. 1. pass. ἐδιώχθην. f. 1. pass. διωχθήσομαι. quasi δίω ὦκα, *celeriter expello*.

ΔΙΩΛΥ'ΓΙΟΣ, ε, ὁ ᾗ ἡ, *magnus, vehemens, latè se extendens*.

Δίων, ονος, *Dion*: cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philosophi, ut nomine Titii juriscons.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici: q. d. Διὸς ἄνασσα, *Jovis regina*, Dea maris, et mater Veneris.

Διωνομασμένος, ε, perf. part. pass. à διονομάζω, f. άσω, *denomino*. Th. ὄνομα, *nomen*.

Διώνυσσος, ε, ὁ, *Bacchus*; quia cum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Διόνυσος, metri gratiâ σσ, et ο mutato in ω.

Διώξιππος, ε, ὁ, *equorum agitator, equester*; à διώκω et ἵππος, *equus*.

Δίωξις, εως, ἡ, *persecutio*: à διώκω, *persequor*.

Διωρία, ας, ἡ, *dilatio, intervallum*: th. ὅρος.

Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. à διορίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Διώροφον, seu διόροφον, ε, τὸ, *duplici tecto et concameratione*: ex δὶς, *bis*, et ἐρέφω, *tego*.

Διώροφος, vel διόροφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *duo culmina habens*: ex iisd.

Διώρυξ, υχος, ὁ, *fossa*: à διορύσσω, *perfodio*.

Διώρυχεν, *perfodit*, perf. act. ejusd. verbi.

Διωσάμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω, *dispello*. Th. ὠθέω, *pello*: f. ώσω et ήσω.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurg. quo aliquid διωθεῖται, *detruditur*: item *vectis*, apud LXXII.

Δμᾶθεν, *domiti fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Dor. et Bœot. pro ἐδμήθησαν, undè Bœot. ἔδμηθεν, et δμῆθεν, Dor. δμᾶθεν· à

Δμάω, per Sync. pro δαμάω, *DOMO*: f. ήσω. perf. δέδμηκα.

Δμηθεῖσα, *domita*, a. 1. part. pass. f. g. à δμάω, seu δέμω, pro δαμάω, *domo*: perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐδμήθην. part. δμηθεὶς, εῖσα. Sed a. 2. part. pass. δαμείς. Th. δαμάω, *domo*, quod vide.

Δμηθήτω, *dometur*, a. 1. imperat. pass. à δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, *domo*. Vide δμηθεῖσα.

Δμῆσις, εως, ἡ, *domitio*: et

Δμήτειρα, ας, ἡ, *domitrix*: et

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, *domitor*: Poët. pro δαμαστής. à δαμάω, *domo*.

Δμητὸς, ἡ, ὸν, *domitus*: ab eod. th.

Δμῶας, *servos*, acc. pl. à δμώς, quod vide.

Δμωὰς, *famulas*, acc. pl. et in dat. pl. δμωῇσι· à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, *serva, ancilla*: et

Δμωΐς, ΐδος, ἡ, idem: sed

Δμωὸς, ε, ὁ, et

Δμὼς, ωὸς, ὁ, *servus*: omnia à δαμάω, *domo*: q. servitute domiti.

Δμῶσιν, et δμώεσσιν, dat. pl. à præced.

ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, fut. ίσω, *ferio, quatio*, et *agito manibus*: q. δινῶ, seu δονῶ παλάμαις.

Δνοφερῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, tenebrosus*: et

Δνοφόεις, εσσα, εν, idem: à

ΔΝΟ'ΦΟΣ, ε, ὁ, *tenebræ, caligo*: idem quod γνόφος, ejusdemque formationis, à νέφος, undè νόφος, et, accessione δ, δνόφος.

Δοάσσατο, secundum quosdam pro δοιάσατο, detracto ι, et geminato σ· est etiam 3. sing. a. 1. m. à δοιάζω, *dubito, consulto*: secundum alios, pro ἐδοξάσατο, ξ exempto, et Æol. σ geminato: à δοξάζω, *existimo*.

Δόγμα, ατος, τὸ, *edictum, placitum, DOGMA*; δόγματα, -ων, τὰ, *ritus, instituta, traditiones*: à δοκέω, *censeo*.

Δογματίζω, *dogma aliquod introduco, dogmata trado, ritibus onero, consulto, censeo*: f. ίσω. perf. δεδογμάτικα. δογματίζομαι, *ritibus oneror*: ab eod.

Δογματικὸς, ἡ, ὸν, *DOGMATICUS, qui certa dogmata in aliquâ scientiâ persequitur*.

ΔΟ'ΑΡΑ, ας, ἡ, *potio*, seu *jusculum*, ex eo dictum quod è novem speciebus fieret.

Δοθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. à δίδωμι, *do*: a. 1. opt. pass. δοθείην, &c.

Δοθῆναι, a. 1. inf. pass. δοθήσομαι, f. 1. pass. ab eod.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ *furunculus*, tumor in carnosis corporis partibus.

Δοιὰ, n. g. pl. Poët. et δοιαὶ, f. g. pro δύο.

Δοιάζω, f. άσω, *dubito, consulto*.

ΔΟΙ'ΔΥΞ, υκος, ὁ, *pistillum mortarii, cochlear quo contusa eximuntur*.

Δοῖεν, *darent*, pro δοίησαν, Bœot. et Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δοίην, verbi δίδωμι, *do*.

Δοίη, *daret*, ejusd. 3. sing. a. 2. opt.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, *dubium*. Th. δύο, *duo*.

Δοιοὶ, pl. et δοιὼ, dual. Poët. pro δύο, *duo*: in dat. pl. δοιοῖσιν, *duobus*.

ΔΟΚΑ'ΖΩ, *observo, expecto, arbitror*: f. άσω. perf. δεδόκακα.

Δοκάσεις, Dor. pro δοκήσεις, f. 1. à δοκέω, f. ήσω, *arbitror*.

Δοκάω, f. ήσω, perf. ηκα, idem ac δοκάζω, q. v.

Δοκεῖ, *videtur*, imperson. δόκει, præs. imperat. à δοκέω.

Δοκεῖς, δοκεῖ, contractè, in 2. et 3. sing. verbi δοκέω, quod vide.

Δοκεύω, f. εύσω, idem quod δοκάζω· item *insidior*.

Δοκεύων, *insidiatus, expectatus*, ejusd. part. præs.

ΔΟΚΕ'Ω, *video, censeo, existimo, in aliquâ existimatione sum, probo:* imperf. ἐδόκεον, -ουν. f. δόξω, rarò δοκήσω. perf. δέδοχα et δεδόκηκα, quæ sunt inus. a. 1. ἔδοξα. a. 1. sub. δόξω, ῃς, ῃ. perf. pass. δέδογμαι. δοκέον, οῦν, præs. part. n. g. κατὰ τὸ δοκοῦν, *prout ipsis videbatur: οἱ δοκοῦντες, qui censentur:* item, *qui sunt in aliquâ existimatione.*

Δοκηκῶ, pro δοκῶ, ap. Hermipp. comicum.

Δόκησις, εως, ἡ, *opinio:* à δοκέω.

Δοκιμάζω, *probo, exploro, existimo, examino:* f. άσω. perf. δεδοκίμακα. perf. pass. δεδοκίμασμαι, et in 3. plur. præs. imperat. δοκιμαζέσθωσαν. à δόκιμος. Th. δοκέω.

Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio, exploratio, experimentum;* à δοκιμάζω.

Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, *approbator, destinator, censor.*

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia:* à δοκέω.

Δοκίμιον, ου, τὸ, *exploratio:* ab eodem.

Δόκιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *probus, probatus, acceptus:* à δοκέω.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, *parva trabs.*

Δόκος, ου, ὁ, Poët. idem ac δόκησις, et ab eod. th.

ΔΟΚΟ'Σ, οῦ, ἡ, *trabs, tignum:* q. à δέχεσθαι, quia accipitur à finibus quibus immittitur: et pro *hasta* vel *lancea.*

Δοκόω, f. ώσω, *contigno.*

Δόκωσις, *contignatio:* Eccles. x. 18. malè δήκωσις.

Δολερὸς, ὰ, ὸν, idem quod δολόεις, *dolosus.* Th. δόλος, *fraus.*

Δολερῶς, adv. *dolosè:* ab eod.

Δολίαισι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δόλιος, ία, ιον, *dolosus:* in acc. sing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, *dolus.*

Δολιότης, ητος, ἡ, *fraus, dolus.*

Δολιόω, ῶ, *dolo utor, decipio:* f. ώσω. perf. δεδολίωκα· ἐδολίουσαν, pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. Bœot. à δόλιος, quod à δόλος.

Δολίχ' pro δολιχὰ, acc. plur. n. g. à δολιχὸς, *longus.*

Δολίχαυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *longas tibias* seu *fistulas habens.* à δολιχὸς et αὐλός.

Δολιχήρετμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *quæ longis remis utitur:* à δολιχὸς, *longus,* et ἐρετμὸς, *remus,* quod ab ἐρέσσω, *remigo.*

Δολιχόδειρος, seu δουλιχόδειρος, (metri gratiâ inserto υ) ου, ὁ ἡ ἡ, *collum longum habens:* à δολιχὸς, *longus,* et δειρὴ, *cervix.*

ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ἡ, ὸν, *longus, prolixus.* Substantivè sumitur pro *curriculi spatio* 12 aut 24 *stadiorum;* in quâ signif. etiam δόλιχος, ου, ὁ, retracto accentu, invenitur.

Δολιχόσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *longam faciens umbram,* itaque *longus:* ex δολιχὸς et σκιὰ, *umbra.*

Δολίως, adv. *dolosè:* à δόλιος.

Δολόεις, όεσσα, όεν, *dolosus, dolosè factus:* à δόλος.

Δολομάχανος, ου, ὁ, *dolorum machinator,* Poët. Dor. pro δολομήχανος· ex δόλος, *dolus,* et μηχάνη, *machina.*

Δολομῆτα, voc. à

Δολομήτης, ου, ὁ, *vafer, dolosus:* quod et

Δολόμητις, ιος, ὁ ἡ ἡ, idem. à δόλος, *dolus,* et μῆτις, *consilium.*

Δολόπεσσιν, dat. plur. Ion. et Poët. à Δόλοψ, nom. propr.

Δολοπίων, ονος, ὁ, *Dolopion,* nom. propr.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, *dolus:* ex δόλος, *dolus,* et πλέκω, *necto:* perf. med. πέπλοχα.

Δολοπλόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, *dolos nectens, versutus, dolosus:* ab iisd.

Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *ex dolis consutus; dolosus:* ex δόλος, *dolus,* et ῥάπτω, *suo.*

Δολοῤῥαφία, et Ion. -ίη, ας, ἡ, *vafrities:* ab iisd.

ΔΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *DOLUS, fraus.*

Δολοῦντες, nom. pl. part. præs. act. contr. à δολόω, quod vide: δολοῦν, præs. inf. act. contr. ab eod.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui dolum cogitat:* ex δόλος, *dolus,* et φράζω, *dico.*

Δολοφρονέω, ῶ, *fraudes cogito:* f. ήσω· à δόλος et φρονέω, quod à φρὴν, *mens.*

Δολοφροσύνη, ης, ἡ, *doli meditatio, dolus, fraudes.* à δολοφρονέω.

Δόλοψ, οπος, ὁ, *speculator, explorator, insidiator:* à δόλος et ὄψις, quòd astuto vultu: vel quia Δόλοπες, Thessaliæ incolæ fraudulenti.

Δολόω, ῶ, *falso, dolosè ago, dolis capio, decipio, adultero, depravo:* f. ώσω. perf. δεδόλωκα. Th. δόλος.

Δόλῳ, dat. sing. δόλους, acc. pl. à δόλος, ου, ὁ, *dolus.*

Δολωθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à δολόω, *dolos machinor, circumvenio:* ab eod.

Δόλων, ωνος, ὁ, *sica, gladiolus* seu *pugio* occultus, quo dolosè aliquem petimus: item *minimum in navi velum.* Th. δόλος, *dolus:* est et

Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. *DOLON.* Eumedis filius apud Hom. ab eod.

Δολῶν, *decipiens,* part. præs. act. contr. à δολόω.

Δόλωσις, εως, ἡ, *deceptio.* Th. δόλος.

Δόμα, ατος, τὸ, *donum,* quocunque modo datum: δῶρον verò *donum* gratuitum. Th. δίδωμι. perf. pass. δέδομαι.

Δόμεν, Ion. et δόμεναι, Dor. et Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, *do:* f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δομέω, f. ήσω, perf. ηκα, *ædifico:* à

Δομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, murus, structura corporis.* Th. δέμω, *extruo.*

Δόμνος, ου, ὁ, *dominus:* δόμνα, ης, ἡ, *domina,* id est δέσποινα. Posteriores Græci à Latinis sumpserunt.

Δόμος, ου, ὁ, *DOMUS;* gen. pl. δόμων· δομόνδε, adv. *domum versus:* Th. δέμω, *ædifico:* perf. med. δέδομα.

Δοναθεῖσα, *commota, concitata,* Dor. pro δονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. à δονέω, qu. vide.

Δονακεὺς, έως, ὁ, *arundinosus:* à δόναξ, *arundo.*

Δονακῆα, acc. Ion. pro -έα: à δονακεύς.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *arundinifer:* ex δόναξ, *arundo,* et τρέφω, *alo:* perf. med. τέτροφα.

ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *arundo, sagitta,* utpote ex arundine, ut Lat. arundo pro telo: itemque *calamus scriptorius:* q. à δονέω, *agito,* quod facilè à ventis agitetur.

Δονεύω, fut. εύσω, idem quod

ΔΟΝΕ'Ω, ῶ, *agito, turbo, lacesso:* f. ήσω. præs. part. f. g. -οῦσα.

Δόνημα, ατος, τὸ, *motus,* (pass. signif.) et

Δόνησις, εως, ἡ, *agitatio:* à perf. pass. verbi δονέω.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à δοὺς, δόντος, aor. 2. part. act. verbi δίδωμι, *do:* a. 2. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, *opinio, fama:* in N. T. *gloria.*

Δόξαι, ῶν, αἱ, *dignitates:* à δοκέω, *puto, in existimatione sum.*

Δοξάζω, *laudo, existimo, suspicor, glorifico:* imperf. ἐδόξα-

ζον. f. ά'σω. a. 1. ἐδόξᾶσᾶ, *ad gloriam vexi:* δόξᾶσον, ά'τω, a. 1. imperat. act. δοξᾶ'σω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. δοξᾶ'σαι, a. 1. inf. δεδόξᾶκᾶ, perf. act. δοξάζομαι, *glorificor*, præs. pass. δεδόξασμαι, perf. pass. ἐδοξάσθην, a. 1. pass. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δόξα, cujus th. δοκέω.

Δοξασθῶσῐ, 3. plur. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Δόξασμᾶ, ἄτος, τὸ, *quod faciendum videtur, opinio:* ab eod.

Δοξαςὸς, ἡ, ὸν, *opinabilis.*

Δόξητε, 2. pl. a. 1. sub. act. à δοκέω, q. v.

Δοξῐκὸς, ἡ, ὸν, *gloriosus:* à δόξα, *gloria.*

Δόξῐς, εως, ἡ, *visio:* à δοκέω, *videor.*

Δοξολογέω, -ῶ, f. ήσω, *laudibus celebro:* et

Δοξολογῐ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *collaudatio, celebratio*, quæ fit recensendis iis quæ ad gloriam alicujus pertinent. Angl. DOXOLOGY: à δόξα, *gloria*, et λόγος, quod à λέγω, *dico.*

Δοξῦσθαι, præs. inf. pro δοκεῖν, *videri, haberi:* verbi δοξόω· a. 1. pass. ἐδοξώθην.

Δόξω, *videbor*, f. 1. ἔδοξᾶ, a. 1. verbi δοκέω, q. à δόκω, inus.

Δορᾶ', ᾶς, ἡ, *pellis* detracta, *excoriatio:* q. à δέρω, *excorio.* Th. δέρας, *pellis.*

Δόρᾶς, ἄτος, τὸ, Ion. et Poët. pro δέρας et δῦρας, ατος, *lancea.* Hinc

Δορᾶ'τῐον, ϰ, τὸ, *hastile:* dim.

Δόρᾶτος, δόρῠος, et per Metath. δϰρὸς, gen. sing. à δόρυ, *hasta:* in pl. τὰ δόρατα.

Δορίκτητος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *bello captus:* ex δόρυ et κτάομαι, *acquiro.*

Δορίκτῠπος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *hastifremus, bellicosus:* ex δόρυ, *lancea*, et κτύπος, *strepitus.* Th. τύπτω, *pulso.*

Δορῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *culter*, quo fit δορὰ, *excoriatio.* Th. δέρας, *pellis.*

Δορκᾶ'δῐον, ϰ, τὸ, *parva caprea, damula:* dim. à

Δορκᾶ's, ά'δος, ἡ, *caprea, dama, caprea sylvestris;* item propr. nomen mulieris quæ et Syr. Ταβιθὰ dicta, Act. ix. 36. et

Δόρκος, ϰ, ὁ, *capreolus:* item

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem: à

ΔΟ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caprea, dama:* q. à δέρκω, *video:* quia acuto visu prædita.

Δορὸς, ῦ, ὁ, *saccus, uter, culeus.* è corio factus. Th. δέρας, *pellis.*

Δορὸς, etiam gen. Poët. à δόρυ, *hasta.*

Δόρπᾶ, nom. et acc. pl. à δόρπον, *cœna.*

Δορπέω, f. ήσω, *cœno:* à δόρπον, *cœna.*

Δορπῐ'η, ης, ἡ, Ion. pro δόρπος, ϰ, ὁ, *cœna.*

Δόρπιςος, ϰ, ὁ, *tempus cœnandi:* à seq.

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ϰ, τὸ, et δόρπος, ϰ, ὁ, *cœna.*

ΔΟ'ΡΥ, τὸ, *hasta, lancea, pilum, lignum, trabs, lignum oblongum navis:* gen. δόρᾶτος et δϰρὸς, (per Metath. pro δόρῠος) et Poët. δορὸς, dat. δόρᾶτῐ et δϰρῐ', et δορῐ', Poët. ἐπὶ δόρυ, *ad dextram; ἐκ δόρατος, à dextrâ:* forsan à δέρω, cujus perf. med. δέδορα, quia ut lignum fieret, cortex ἐδέρετο, *cedebatur.*

Δορυᾶ'λωτος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *bello captus, captivus, mancipium:* ex δόρυ, *lancea*, et ἁλίσκω, *capio.*

Δορυσσόος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *hastâ impetuosus, bellicosus:* à δόρυ et σόος, *impetus*, quod à σείω, *agito.*

Δορύσσω, fut. ύξω, perf. υχᾶ, *hastâ pugno; pugno:* à δόρυ.

Δορυφορέω, ῶ, fut. ήσω, *lanceam fero, stipo, munus satellitis obeo:* δορυφορϰ́μενος, *stipatus:* part. præs. pass.

Δορυφορῐ'ᾶ, ῐ'ᾶς, ἡ, *satellitium.*

Δορυφορῐκὸν, ῦ, τὸ, *prætorium, prætorianæ cohortes.*

Δορυφόρος, ϰ, ὁ, *satelles prætorianus*, sic dictus ex δόρυ, *hasta*, et φέρω, *fero.*

Δὸς et δόθῐ, *da*, a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do:* fut. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόσᾶν, *dederunt*, Ion. pro ἔδοσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, *do.*

Δόσεις, *dona*, nom. pl. contr. à δόσις, εως, ἡ, *donum:* quod ab eod. verbo.

Δοσῐ'δῐκος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *qui alicujus peccati dat pœnas:* ex δόσις et δίκη, *pœna.*

Δόσῐς, εως, ἡ, *donum, donatio:* quod à 2. sing. perf. pass. δέδοσαι, verbi δίδωμι, *do.*

Δόσκον, ες, ε, imperf. Poët. (q. à δόσκω) pro ἐδίδων, ως, ω, ab eod. verbo.

Δότε, 2. plur. a. 2. imperat. à δίδωμι.

Δότειρᾶ, ᾶς, ἡ, *datrix:* à

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, *DATOR*, quod et

Δότης, ϰ, ὁ, idem; à δέδοται, 3. sing. perf. pass. verbi δίδωμι.

Δοτῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad dandum propensus*, ab eod.

Δότω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι.

Δϰ̃, Att. pro δόο, et hoc Ion. pro δόσο, aor. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Δϰλᾶγωγέω, ῶ, f. ήσω, *in servitutem redigo:* cum. acc. à

Δϰλᾶγωγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *servorum ductor:* ex δϰ̃λος, *servus*, et ἀγωγὸς, *dux viæ:* quod ab ἄγω, *duco.*

Δϰλᾶ'ρῐον, ϰ, τὸ, *servulus:* dim. à δϰ̃λος.

Δϰλείᾶ, ᾶς, ἡ, *servitus:* et

Δϰ́λειος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *servilis:* à δϰ̃λος, *servus.*

Δϰ́λευσᾶν, pro ἐδϰ́λευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et

Δϰλευσᾶ'τωσᾶν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à

Δϰλεύω, *servio, inservio, sum servus:* fut. εύσω, a. 1. part. δϰλεύσᾶς. perf. δεδϰ́λευκᾶ. à δϰ̃λος, *servus.*

Δϰ́λη, ης, ἡ, *ancilla:* ab eod. th.

Δϰληῐ'η, ης, Ion. pro δϰλεία, ας, ἡ, *servitus.*

Δϰληῐ'ος, Ion. pro δϰ́λειος, *servilis:* à præc.

Δϰλῐκὸς, ἡ, ὸν, et

Δϰ́λῐος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *servilis:* à δϰ̃λος, *servus.*

Δϰλῐχόδειρος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *longam habens cervicem:* à δϰλιχὸς, Ion. pro δολιχὸς, et δείρη, *cervix.*

Δϰλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *servo conveniens, servilis, illiberalis:* à δϰ́λος, *servus*, et πρέπω.

ΔΟΥ͂ΛΟΣ, ϰ, ὁ, *servus.*

Δϰλοσῠ'νη, ης, ἡ, *servitus.* Th. δϰ̃λος, *servus.*

Δϰλότερος, ᾶ, ον, *qui servitutis jugo magis premitur:* compar. ab eod. th.

Δϰλϰ́μενος, præs. part. pass. contr. à

Δϰλόω, ῶ, *in servitutem redigo, servum facio:* fut. ώσω. perf. δεδϰ́λωκᾶ. præs. pass. δϰλόομαι, *servus fio:* perf. pass. δεδϰ́λωμαι. part. δεδϰλωμένος, *mancipatus.* aor. 1. pass. ἐδϰλώθην. part. δϰλωθεὶς, έντος. ab eod. th.

Δϰλωσῠ'νη, *servitus:* Ion. pro δϰλοσύνη, q. v.

Δϰ̃ναι, a. 2. inf. act. δὺς, δόντος, et in f. g. δϰ́σης, aor. 2. part. verbi δίδωμι, *do:* fut. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δϰπέω, ῶ, *sonitum edo, cadendo sono:* f. ήσω. perf. ηκᾶ. a. 2. ἔδϰπον. perf. med. δέδϰπᾶ, *cecidi:* part. δεδϰπὼς, *mortuus:*

apud Homerum: à δοῦπος, *sonitus.*

Δοὔπησεν, *sonuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. à δουπέω.

ΔΟΥ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, *sonitus*: propriè ad terram allisorum.

Δοῦρα, *ligna, trabes, hastæ*, nom. et acc. pl. à gen. δουρός· vel à δοῦρον, antiq. *lignum*: alii pro δούρατα, per Apoc. et Poët. Epenth. pro δόρατα, à δόρυ, δόρατος, et δουρὸς, τὸ, *hasta, lignum*: δοῦρας, ατος, τὸ, Ion. idem.

Δοῦρας, ἄτος, τὸ, Poët. pro δόρυ, *navis.*

Δούρατ' pro δούρατα· vide δοῦρα.

Δουράτεος, έα, εον, et

Δούρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, item Δούρειος, εία, εῖον, *ligneus*: undè Lat. *duratius*, et *durius*: ab antiq. δοῦρον, in pl. δοῦρα, *ligna*. Th. δόρυ.

Δουρηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *tantum intervallum continens, quantum hastæ jactus*: ex δόρυ, *hasta*, et ἠνεκὴς, *longus.*

Δουρὶ, dat. sing. pro δόρατι, vel δόρυι, à δόρυ, δόρατος, τὸ, *hasta.*

Δουρίκλειτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *hastâ clarus, præclarus bellator*: à δόρυ et κλειτὸς, *inclytus*: quod à κλείω, *celebro.*

Δουρίκλυτὸς, et δορίκλυτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem: sed ex δόρυ et κλυτὸς, *clarus*: quod à κλύω, *audio.*

Δουρίκτητὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, pro δορύκτητος, Poët. *hastâ acquisitus, captivus, captiva*: à δόρυ, *hasta*, et κτάομαι, *possideo.*

Δουροδόκη, ης, ἡ, *hastæ receptaculum, armarium.* à δόρυ et δέχομαι.

Δουρὸς, gen. (per Metath. pro δόρυος) dat. δουρὶ, à δόρυ, *hasta.*

Δοχεῖον, ου, τὸ, *vas, receptaculum*: à δέχομαι.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, *epulum, convivium*: à δέχομαι, *excipio.* Est et δοχὸς, ὁ ὀν, *capax*: ab eod. th.

Δοχήϊον, Ion. pro δοχεῖον.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, et δόχμη, ης, ἡ, *palmus*: à δέχομαι, *capio.*

ΔΟ'ΧΜΟΣ, et -χμὸς, ἡ, ὀν, item δόχμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obliquus, tortus.*

Δοχμόω, ῶ, *incurvo, flecto, obliquo*: f. ώσω. à præc.

Δοχμωθεὶς, ὁ, *sese obliquans*, a. 1. part. pass. à δοχμόω.

Δόω, f. δώσω, *DO*; inus. pro δίδωμι.

Δράγμα, ἄτος, τὸ, *manipulus*; δρὰξ, ἀκὸς, ὁ, *pugillus.* Th. δράσσω, *prehendo.*

Δραγμεύω, seu δραγματεύω, f. εύσω, *manipulos colligo*: à δράγμα, ατος, τὸ, quod vide.

Δραθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, *dormio*: f. 1. m. δαρθήσομαι, q. à δαρθέω. f. 2. act. δρᾰθῶ, per Metath. a. 2. ἔδρᾰθον.

Δραίην, *fugerem*, a. 2. opt. act. ab ἔδρην, a. 2. ind. act. verbi inus. δρῆμι, pro διδράσκω. Th. δράω, *fugio.*

Δραίνω, idem quod δράω, *fugio.*

Δρᾰ́κα, *pugillum*, acc. sing. à δρὰξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo.*

Δρακεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. pass. et

Δρᾰ́κον, *aspiciebant*, Ion. pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. à δέρκω, *video.* a. 2. per Metath. ἔδρακον. perf. med. δέδορκα. a. 2. pass. per Metath. ἐδράκην.

Δρᾰ́κοντε, dual. num. δρᾰ́κοντος, gen. sing. à

ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, *DRACO*: item nomen propr. legislatoris Atheniensis: dat. pl. δρᾰ́κουσι. in f. g. δρᾰ́καινα, ης, ἡ, *dracæna*: q. à δέρκω, *video*: a. 2. ἔδρακον. part. δρακών.

Δρᾶμα, ἄτος, τὸ, *DRAMA, fabula, tragœdia* vel *comœdia.* Th. δράω, *ago*: quomodo et partes fabulæ dicuntur *actus.*

Δρᾰμᾰτικὸς, ἡ, ὸν, *activus, poeticus, fabulosus*: à δρᾶμα.

Δρᾰμᾰτοποιέω, ῶ, f. ήσω, *fabulas scribo*: ex δρᾶμα et ποιέω.

Δραμεῖν, a. 2. inf. act. δραμὼν, οῦσα, ὸν, *currens*, a. 2. part. act. δρᾰμοῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα. qu. à δρέμω.

Δρᾰ́μημα, ἄτος, τὸ, Ion. pro δρόμος, *cursus*, quod vide.

Δραμῆν, *cucurrisse*: Dor. pro δραμεῖν, q. v.

Δρᾰ́μον, aor. 2. verbo τρέχω.

Δραμοῦσα, a. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.

Δρᾶναι, *facere*, a. 2. inf. Dor. pro δρῆναι, à δρῆμι, vel δραίνω, id. q. δράω, *facio*: vel δρᾶναι, *fugere*: est a. 2. inf. à δρῆμι, vel διδράσκω, *fugio*: f. δράσω. a. 2. ἔδραν, ας, α. a. 2. opt. δραίην. inf. δρᾶναι. part. a. 2. δράς.

Δρὰξ, ἀκὸς, ὁ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo.*

Δραξᾰ́μενος, *arripiens*, aor. 1. part. med. vide δράσσομαι.

Δραπετεύω, f. εύσω, perf. ευκα, *fugio*: à

Δρᾰπέτης, ου, ὁ, *servus fugitivus*: à δράω, *fugio.*

Δρᾰπετίδας, α, ὁ, Dor. pro

Δρᾰπετίδης, ου, ὁ, idem quod δραπέτης.

Δρᾰπετίσκος, ου, ὁ, *servulus fugitivus*: dim. à δραπέτης.

Δρᾰπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. à δρέπω, *decerpo*: f. ψω. a. 2. ἔδραπον.

Δρᾰσείω, *facturio, facere cupio*: à δράσω, fut. verbi δράω.

Δρασμὸς, οῦ, ὁ, *fuga*: à δράω, *fugio.*

Δράσσομαι, vide in δράσσω.

ΔΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, fut. ξω, *prehendo, manu arripio*· δράσσομαι, seu -ττομαι, *carpo*: f. 1. m. δράξομαι. a. 1. m. ἐδραξᾰ́μην, ω, ἄτο. a. 1. m. imp. δράξαι, et in pl. δράξασθε. perf. pass. δέδραγμαι. Unde Angl. TO DRAG.

Δράστας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro δράστης, ου, ὁ, *servus*: à δράω.

Δραστέον, *faciendum est*: verbale ab eodem.

Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, pro quo δρηστὴρ, *famulus, minister.* Th. δράω, *facio.*

Δραστήριος, ία, ιον, *efficax, strenuus, industrius, promptus, impiger*: à δράω, *facio.*

Δραστοσύνη, ης, ἡ, *strenuitas in agendo, sedulitas*: à δράω.

Δρᾰτὸς, pro δαρτὸς, *excoriatus*: à δέρω, *excorio.* Th. δέρας, *pellis.*

ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, *DRACHMA*: monetæ et ponderis nomen.

ΔΡΑ'Ω, f. ά'σω, opt. præs. δρώοιμι, pro δρῷμι, δράοιμι, *facio, ago, ministro, fugio.*

Δρέμω, inus. *curro*, pro quo receptum est τρέχω, à δράω, *fugio.*

Δρεπᾰ́νη, ης, ἡ, *falx*: acc. pl. δρεπάνας.

Δρεπᾰνηφόρον ἅρμα, *currus falcatus.*

Δρεπᾰνηφόρος, ὁ καὶ ἡ, *falcifer, falcatus.*

Δρέπᾰνον, ου, τὸ, idem ac δρεπάνη, q. v.

ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, *decerpo, carpo, fructus colligo*: δρέπομαι, idem: hinc verisimile Angl. TO REAP.

Δρεψεύμεναι, *decerpturæ*, nom. pl. f. 1. part. med. f. g. Dor. pro δρεψούμεναι, et hoc pro δρεψόμεναι, à verbo præc.

Δρηπέτης, ου, ὁ, Ion. pro δραπέτης, *fugitivus.*

Δρήσας, *faciens*, a. 1. part. act. Ion. à δράω, *facio*: f. άσω.

Δρησμὸς, ȣ, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, *fuga.* Th. δράω, *fugio.*
Δρήστειρᾰ, ης, ἡ, *famula.* à seq.
Δρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *famulus, minister;* id. ac δραστήρ.
Δρηστοσύνη, ης, ἡ, *strenuitas, sedulitas:* Ion. pro δραστοσύνη· ab eod.
ΔΡΙ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *lumbricus.*
Δρῖμεῖᾰ, ᾶς, ἡ, *acris gustu, gravis, molesta:* à
ΔΡΙ͂ΜΥ͂Σ, εῖᾰ, ὺ, *acri gustu* vel *sapore, asper, vehemens, astutus, iracundus.*
Δρῖμύτης, ητος, ἡ, *acrimonia, vehementia, asperitas, acumen:* à præc.
Δρῐ́ον, ȣ, τὸ, *locus arboribus consitus:* à δρῦς, *arbor.*
Δρῐ́ος, εος, τὸ, id. q. δρίον, *sylva:* ab eod. th.
Δροίτη, ης, ἡ, *solium, alveus balneatorius:* à δρῦς, quod ex quercino ligno fiat.
Δρομαῖος, αίᾱ, αῖον, *cursu valens, velox:* et
Δρομὰς, ᾰ́δος, ὁ ϗ ἡ, *cursitans, velox:* et
Δρομὰς, ᾰ́δος, ἡ, *DROMAS* piscis; item δρομὰς κάμηλος, *DROMEDA* camelus, vulgò *DROMEDARIUS:* item, *scortum vagum:* et
Δρομεὺς, έως, ὁ, *cursor:* et
Δρόμος, ȣ, ὁ, *cursus:* omnia à perf. med. δέδρομα, verbi τρέχω, *curro.*
Δρόμων, ωνος, ὁ, *DROMO, parvus cancer,* creditur esse qui Aristoteli δρομάς· fortè ab eod.
ΔΡΟ´ΣΟΣ, ȣ, ὁ, *ROS:* δρόσοι, *lacrymæ:* qu. ῥόσος, à ῥέω, *fluo.* Hinc
Δροσερὸς, ᾱ̀, ὸν, et δροσῖμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ· et
Δροσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *roscidus, rorulentus.*
Δρȣ́γγος, ȣ, ὁ, *cohors et globus militum, drungus:* vid. Lat. Etymol.
Δρȣ́σιλλᾰ, ης, ἡ, nomen mulieris: à Druso.
Δρυᾰ́δες, (et Ἁμαδρυάδες), ων, αἱ, *Dryades* (et *Hamadryades*), nymphæ, quæ cum arboribus, imprimis quercubus, nasci et interire credebantur. Th. δρῦς, *quercus.*
Δρῠ́αντᾰ, acc. sing. à Δρῠ́ας, αντος, ὁ, propr. nom. patris Lycurgi.
Δρῠΐνος, ΐνη, ΐνον, *quernus, roboreus:* et
Δρῦμὸς, ȣ̃, ὁ, *sylva querna, quercetum, nemus:* item δρῦμὸν, ȣ̃, τὸ, idem: à δρῦς.
Δρυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sylvosus:* à præc.

Δρῡμὼς, Dor. pro δρῡμȣ̀ς, acc. pl. à δρυμός.
Δρῠ́ον, ȣ, τὸ, vel -ος, ȣ, ὁ, *nemus:* à δρῦς.
Δρῠ́οχος, ȣ, ἡ, *carina, alveus navis:* à δρῦς et ἔχω.
Δρῠ́πεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *oliva, DRUPA, fructus maturus:* à δρῦς et πέπτω, quæ in arbore cocta fuit, et ad maturitatem perducta.
Δρῠ́πετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem, sed à πίπτω, *cado: fructus,* q. d. *jamjam casurus.*
Δρῠ́πεψ, πος, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisd.
ΔΡΥ´ΠΤΩ, f. ψω, *lacero, lanio:* perf. δέδρῠφᾰ.
ΔΡΥ͂Σ, ῠὸς, ἡ, *quercus, robur,* quercûs species: item *quævis arbor,* imprimis *fructifera:* in acc. δρῦν· hinc compos. χαμαίδρυ, υος, et χαμαίδρωψ, πος, ἡ, *quercus humilis.*
Δρῠτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per Apoc. pro δρυοτόμος, *quercuum* vel *arborum incisor, faber lignarius:* à δρῦς, *quercus,* vel *arbor,* et τέμνω, *seco.*
Δρῠφὴ, ῆς, ἡ, *laceratio* unguibus: à δρυφῶ, f. 2. act. verbi præc.
Δρώντων, Att. pro δράτωσαν· ex δράω, *facio,* vel *fugio.* Solent enim Attici gen. plur. part. quorund. usurpare pro tertiis pers. imperat. præs. temp. pl. numeri.
Δρώοιμῐ, pro δρῷμῐ seu δρᾰ́οιμῐ, præs. opt. verbi δράω, *facio.*
ΔΡΩ´ΠΑΞ, ᾰκος, ὁ, *DROPAX:* medicamenti species ad evellendos pilos: adv. *vulsus, glaber:* fortè à δρέπω, *carpo.*
Δῦ, Ion. pro ἔδυ, ab ἔδυν, υς, υ, 3. sing. a. 2. ind. act. et pro δῦθι, 2. sing. aor. 2. imperat. à δῦμι, *subeo.*
Δῠ̈, pro δύο, *duo.*
Δυᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, qu. *dualitas, binarius.* Hinc Angl. DUCE.
Δυᾰ́ω, 3. pl. præs. δυόωσῐ pro δυῶσι, *miserè afficio, calamitosum facio.* Th. δύη.
Δῠ́εται, 3. sing. præs. ind. pass. à δύομαι, et δύω, *subeo.*
ΔΥ´Η, ης, ἡ, *infortunium, labores, strages, ærumnæ, dolor, mæror, anxietas:* q. à δύω, *occido.*
Δῠ́ῃς, 2. sing. præs. sub. et
Δῦθῐ, 2. sing. a. 2. imperat. ab eod.
Δυΐκὸς, ἡ, ὸν, *dualis:* à δύο.
Δῠ́μεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. act. à
Δῦμῐ, *subeo:* vide δύνω.
Δῦν' pro δῦνε, Ion. pro ἔδυνε, 3. sing. imperf. verbi δύνω, *subeo.*
Δῠ́νᾰ, *potes,* 2. sing. præs. ind. per Apocopen, pro δύνασαι, vel Dor. pro δύνῃ, *potes,* 2. sing. præs. verbi δύναμαι.
Δῠ́ναιτ' pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. δυναίμην, αιο, αιτο· à δύναμαι, quod vide.
Δῠ́νᾰμ', pro
ΔΥ´ΝᾸΜΑΙ, σαι, ται, *possum, valeo; æstimor,* de nummis; *efficio:* in sub. præs. δῠ́νωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἠδῠνᾰ́μην, ω, ᾰτο, Att. pro ἐδῠνᾰ́μην. f. δυνήσομαι. a. 1. pass. ἐδυνήθην, ης, η, Att. pro ἐδυνήσθην, a. 1. sub. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam aor. 1. pass. ἐδῠνάσθην, et ἠδῠνάσθην, et aor. 1. med. ἐδῠνησᾰ́μην, tanquam à δυνάζομαι.
Δῠνᾰ́μει, dat. sing. et δῠνᾰ́μεις, nom. pl. à δύναμις· q. v.
Δῠνᾰμένη, ης, ἡ, f. g. part. præs. à δῠνᾰ́μενος, quod à δύναμαι· item nom. propr. mulieris: q. d. *potens.*
Δῠνᾰ́μεσθᾰ, Poët. pro δυνάμεθα, 1. pl. præs. à δύναμαι.
Δῠ́νᾰμῐς, εως, ἡ, *potentia, vis, virtus, dexteritas, exercitus, copiæ, multitudo:* αἱ δυνάμεις, *angeli, miracula, virtutes, potestates:* ἐξȣσία, *moralis facultas, naturalis* verò δύναμις· ab eod. th.
Δῠνᾰμόω, ῶ, *confirmo, roboro:* f. ώσω. perf. δεδῠνᾰ́μωκᾰ. præs. pass. δῠνᾰμόομαι, -ȣ̃μαι· undè
Δῠνᾰμούμενος, -ȣ́μενος, *corroboratus:* ejusd. part. præs. pass.
Δῠ́νᾰσαι, 2. sing. præs. pro δύνῃ, *potes,* à δύναμαι, q. v.
Δυνασθῆναι, *potuisse,* a. 1. inf. verbi δύναμαι.
Δῠ́νᾰσῐς, εως, ἡ, Poët. pro δύναμις, *potentia:* ab eod. th.
Δῠναστείᾱ, ᾱς, ἡ, *potentia, imperium, magistratus:* et
Δῠναστεύοντᾰς, acc. plur. part. præs. à
Δυναστεύω, *potentatum obtineo, sum princeps, impero:* f. εύσω· quod à
Δῠνάστης, ȣ, ὁ, *DYNASTA, potens, dominus:* qu. à δυνάζομαι, undè δύναμαι conjugatur.
Δῠνᾰτέω, ῶ, *potens sum:* f. ήσω. perf. δεδῠνᾰ́τηκᾰ· ex
Δῠνᾰτὸς, ἡ, ὸν, *potens, validus,* etiam *corpore aptus;* δυνατός εἰμι, idem quod δύναμαι, *possum:* δῠνᾰτὸν, et τὸ ἐν δῠνᾰτῷ, *possibile, quod fieri potest:* compar. δῠνᾰτώτερος. superl. δῠνᾰτώτᾰτος. Th. δύναμαι.

Δῦνε, ingressus est, 3. sing. imperf. Ion. à δύνω, subeo.

Δυνέαται, possunt, Ion. pro δύνανται, 3. pl. præs. à δύναμαι.

Δύνῃ, 2. sing. præs. sub. δύνωμαι, ῃ, ηται, ab eod.

Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ, q. v.

Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δύναμαι, quod vide.

Δυνήσεαι, Ion. pro δυνήσῃ, poteris, 2. sing. fut. 1. med. δυνήσομαι· indè part. δυνησόμενος· ab eod.

Δύνοντος, gen. sing. præs. part. à δύνω, occido.

Δύνουσ' pro δύνουσι, ingrediuntur, 3. pl. præs. à δύνω.

Δύντα, occidentem, acc. sing. aor. 2. part. à δύς, δύντος, quod à

ΔΥ'ΝΩ, δύω, vel δῦμι, subeo, ingredior, occido, induo: δύνω tantum in compos. invenitur: δύω. f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. perf. δέδυκα. perf. pass. δέδυμαι, δῦμι. aor. 2. ἔδυν, υς, υ. a. 2. inf. δῦναι. a. 2. part. δύς, δύντος.

ΔΥ'Ο, vel Att. δύω, DUO, gen. dual. δυοῖν, et in f. g. δυεῖν. dat. pl. δυσί. Interdum δύο ponitur ut indeclinabile.

Δυοκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυόωσι, Poët. pro δυῶσι· ex δυάω, subeo, pro δύω.

Δύπτης, ου, ὁ, urinator; qui aquas subit: à

Δύπτω, f. ψω, aquam subeo: à quo fluxisse videntur Angl. TO DIP, TO DIVE.

ΔΥ'ΡΟΜΑΙ, fut. ουμαι, queror: idem quod ὀδύρομαι. Eurip. Medæa, 161. δυρομένα σὸν εὐνέταν, ut legi debet pro vulgari, ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν.

Δύς, δύντος, part. a. 2. à δῦμι, quod in δύνω videas.

ΔΥ'Σ, particula inseparabilis, notans in compositione ægrè, difficultèr, malè, infelicitèr; in sive non, velut α privativum; item pro α intensivo, valdè.

Δύσαβος, ω, ὁ, Dor. pro δυσήβος, ου, ὁ, infelix puber: ex δύς et ἥβη, pubes.

Δυσαέος, gravitèr spirantis, gen. sing. à

Δυσαής, έος, ὁ καὶ ἡ, gravitèr spirans: ex δύς et ἄω, vel ἄημι, flo, spiro.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω vel δύνω, subeo: fut. σω. perf. δέδυκα, a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν.

Δυσαίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, cui ærumnosa est vita.

Δυσαλγής, έος, ὁ καὶ ἡ, gravem afferens dolorem, qui dolore alterius vix afficitur: ex δύς et ἄλγος.

Δυσάλγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad lugendum: ex iisdem.

Δυσάλυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix: ex δύς et μόρος, fatum: quod à μείρω, divido: perf. med. ἔμμορα.

Δυσανάσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis et vix ferendus: ex δύς, ἀνὰ, et ἔχω.

Δυσαντεῖ, dat. sing. à

Δυσαντής, έος, ὁ καὶ ἡ, cujus malus, seu sinister, est occursus, difficilis, sævus, arduus: ex δύς et ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Δυσάντητος, idem, et ab iisdem.

Δυσαποσπάστως, adv. ita, ut ægrè avelli possit; tenacitèr: ex δύς, ἀπὸ, et σπάω, traho.

Δυσαρεστέω, ῶ, f. ήσω, morosum me præbeo, offenso sum animo: à

Δυσάρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, morosus: et τὸ δυσάρεστον, ου, morositas: ab ἀρέσκω, placeo.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato: ex δύς et ἀριστοτόκος, quæ optimos parit; quod ab ἄριστος, optimus, superl. ab ἀγαθός, et τίκτω, pario: perf. med. τέτοκα.

Δυσάσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod δυσανάσχετος.

Δυσαυχής, έος, ὁ καὶ ἡ, difficilis gloriator: ex δύς et αὐχή.

Δυσαφαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ablatu: ex δύς et ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Δυσβάστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis portatu: ex δύς et βαστακτὸς, portabilis: à βαστάζω, porto.

Δύσβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus: ex δύς et βατὸς, pervius: à βαίνω, eo.

Δυσβοήθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui vix succurri potest.

Δυσγένεια, ας, ἡ, generis obscuritas; ignobilitas: et

Δυσγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis: à δύς et γένος, genus: quod à γίγνομαι, seu γίνομαι, nascor.

Δυσδάκρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lacrimabilis. δυσδάκρυτα δάκρυα, tristissimæ lacrimæ: ex δύς et δακρύω.

Δυσδιάβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, transitu difficilis, impervius.

Δυσδιάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui discerni ægrè potest.

Δυσδιέξιτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficultèr percurri potest.

Δυσδιέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægrè pervius.

Δυσδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, enarratu difficilis: à δύς et διηγέομαι, narro.

Δύσεαι, induas, 2. sing. a. 1. sub. m. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, f. δύσω, induo.

Δυσειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, deformis, turpis: à δύς et εἶδος, forma: quod ab εἴδω, video.

Δυσείσβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, accessu difficilis: à δύς et εἰσβολή, ingressus.

Δυσέλπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis spei: cui oppon. εὐέλπιστος· ex δύς et ἐλπὶς, spes.

Δυσεντερία, ας, ἡ, DYSENTERIA, morbus viscerum tormina dictus: ex δύς et ἔντερον, intestinum; quod ab ἐντὸς, intus.

Δυσεντερικός, ή, όν, dysentericus, qui dysenteriâ laborat: à præc.

Δυσεντευξία, ας, ἡ, morositas et asperitas in congressu: è δύς et ἔντευξις.

Δυσεξάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficultèr deletur.

Δυσεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, impervius, ægrè pervius.

Δυσέξιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix emendabilis: ex δύς, ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

Δυσεπίβατος, η, ον, aditu difficilis: à δύς et ἐπίβατος.

Δυσεπίτευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægrè obtineri potest, cum magnâ difficultate conjunctus, vel successu carens.

Δύσεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, piger, ad opus faciendum lentus. Th. ἔργον, opus.

Δυσερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inscrutabilis. Th. ἐρευνάω, scrutor.

Δύσερις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, pertinax, morosus, rixosus: ex δύς et ἔρις, lis.

Δυσερμήνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, explicatu difficilis: ex δύς et ἑρμηνεύω, interpretor, qu. ab ἑρμηνεὺς, interpres.

Δύσερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, infelix in amore: ex δύς et ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Δύσεται, se condit, 3. sing. præs. verbi Poët. δύσομαι, à f. 1. m. δύσομαι, verbi δύω.

Δύσετο et δύσσετο, 3. sing. imperf. Ion. à δύσομαι, Poët. ab eod. th.

Δυσεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inventu difficilis:* à δυς et εὑρετὸς, *inventus.* Th. εὑρίσκω, *invenio.*
Δυσέφικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad quem vix pertingere possumus.*
Δυσεφοδέστατος, superl. à
Δυσέφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *accessu difficilis:* ex δυς et ἔφοδος.
Δύσζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æmulus, invidus, in malam partem æmulator.* A δυς et ζῆλος.
Δυσήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficultèr audiens, immorigerus.* Th. ἀκούω, *audio.*
Δυσηλεγέες, *molesti, æ,* nom. pl. à
Δυσηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *molestus, gravis:* qu. ex δυς et ἀλέγω, *curo:* q. δυσαλεγὴς, vel, ut alii volunt, à λέγω, *cubare facio.*
Δυσημερέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *infelix sum:* ex δυς et ἡμέρα.
Δυσημερία, ας, ἡ, *adversitas:* ex iisd.
Δυσηπίστουν, imperf. contr. verbi δυσαπιστέω, f. ήσω. ex δυς et ἀπιστέω, *non credo:* q. à πίστις, εως, ἡ, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*
Δυσηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *horrisonus:* ex δυς, *ægrè, malè,* et ἦχος, *sonus.*
Δυσθαλπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *calefactu difficilis, frigidus:* ex δυς et θάλπω, *foveo, calefacio.*
Δυσθανατέω, ῶ, f. ήσω, *iniquo animo mortem obeo:* ex δυς et θάνατος, *mors.* Th. θνήσκω, *morior.*
Δυσθυμέω, ῶ, f. ήσω, *animum despondeo:* ex δυς et θυμὸς, *animus.*
Δυσθυμία, ας, ἡ, *animi mœror.*
Δύσθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tristis, anxius, remissus:* ab iisd.
Δυσὶ, *duobus,* dat. pl. à δύο, *duo.*
Δυσίατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sanatu difficilis:* ex δυς et ἰάομαι.
Δυσίμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non amabilis:* ex δυς et ἵμερος.
Δύσις, εως, ἡ, *occasus:* acc. δύσιν· à δύω, *subeo.*
Δυσκατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comprehensu* vel *intellectu difficilis.*
Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis ad discendum;* et
Δυσκαταμαθήτως, *vix intelligibile:* ex δυς et καταμανθάνω, *pernosco:* quod ex κατὰ et μανθάνω, *disco.*
Δυσκατάμαχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix expugnabilis:* ex δυς, κατὰ, et μάχομαι.
Δυσκατανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vix potest animadverti:* ex δυς et κατανοέω.
Δυσκατάπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vix deliniri potest:* ex δυς et καταπαύω.
Δυσκαταπολέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expugnatu difficilis.*
Δυσκατέργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix efficiendus, vix domandus:* ex δυς, κατὰ, et πράσσω.
Δυσκατάσβεστος, *qui non facilè extingui potest:* à δυς et κατασβέννυμι.
Δυσκέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *raucus, malè sonans:* ex δυς et κέλαδος, *sonus, vox.*
Δύσκεν, 3. sing. imperf. Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δύνω vel δύω, *adeo, subeo.*
Δυσκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *graves curas habens; difficilis, infestus.* Ex δυς et κῆδος.
Δυσκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis motu, segnis:* à κινητὸς, *mobilis:* q. à κινέω, *moveo.*
Δυσκλεὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *inglorius:* ex δυς et κλέος, *gloria.* Th. κλείω, *celebro.*
Δύσκλεια, ας, ἡ, *mala fama:* ex præc.
Δύσκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inglorius:* à δυς et κλύω, *audio.*
Δυσκολαίνω, f. ανῶ, perf. κα, *morosus sum, ægrè fero, indignor, succenseo:* et
Δυσκολία, ας, ἡ, *morositas, difficultas morum:* à
Δύσκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus:* et
Δυσκόλως, adv. *difficultèr:* ex δυς et κόλον, *cibus.*
Δύσκον, Ion. imperf. verbi δύω.
Δύσκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malè temperatus:* à δυς et κεράννυμι, *misceo.*
Δύσκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *judicatu difficilis:* à δυς et κρίνω, *judico.*
Δύσκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *surdaster:* à δυς et κωφός.
Δύσλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *onerosus cervici:* ex δυς et λόφος, *cervix in jumentis.*
Δύσλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nodosus, solutu difficilis:* à δυς et λύω, *solvo.*
Δυσμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indocilis, hebes.* Th. μανθάνω, *disco.*
Δυσμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, et
Δύσμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix expugnabilis.* Th. μάχομαι, *pugno.*
Δυσμένεια, ας, ἡ, *odium, inimicitia:* à δυσμενής.
Δυσμενέεσσιν, *inimicis,* dat. pl. Ion. et Poët. à δυσμενής.
Δυσμενέων, ουσα, ον, idem quod δυσμενής.
Δυσμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infestus, hostis:* acc. δυσμενῆ, *malevolum.*
Δυσμενῶς, adv. *infestè:* ex δυς et μένος, *animus, ira.*
Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tractatu difficilis:* ex δυς et μεταχειρίζομαι, *administro.* Th. χεὶρ, ἡ, *manus.*
Δυσμὴ, ῆς, ἡ, *occasus* propriè *solis.* Th. δύνω, *subeo.*
Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, *infesta mater.* Th. μήτηρ.
Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, *memoratu difficile:* ex δυς et μνημονεύω, *memor sum.* Th. μνάομαι, *recordor.*
Δυσμνημόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficultèr memoriâ retineri potest.*
Δύσμορε, *infelix,* voc. sing. à
Δύσμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui difficile fatum obtigit:* à δυς et μόρος, *fatum:* quod à μείρω, *divido:* perf. med. ἔμμορα.
Δυσμορφίη, Ion. pro δυσμορφία, ας, ἡ, *deformitas.* Th. μορφὴ, *forma.*
Δύσμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *deformis:* ab eod. th.
Δυσνόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis intellectu:* ex δυς et νοητὸς, *intelligibilis.* Th. νοέω, *cogito.*
Δυσνομία, ας, ἡ, et δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. *mala legum institutio, licentia:* ex δυς et νόμος, *lex,* q. à νέμω, *tribuo:* perf. med. νένομα.
Δυσξύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis quôcum congrediaris:* ex δυς et συμβάλλω.
Δύσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invius, avius:* item subst. *via difficilis.* Th. ὁδὸς, *via.*
Δύσοκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *segnis, piger:* hinc
Δυσόκνως, adv. *pigrè, segnitèr.*
Δυσόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *molestis somniis vexatus:* δυσόνειρος ὕπνος, *somnus somniis interpellatus.*
Δυσόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix visibilis.* Th. ὁράω, *video.*
Δύσοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iracundus.* Th. ὀργὴ, *ira.*
Δυσόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis definitu:* à δυς et ὁρίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus.*
Δύσουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *custoditu difficilis:* à δυς et οὖρος, *custos.*
Δυσπαίπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ascensu difficilis:* ex δυς et παίπαλα, *loca prærupta.*
Δυσπάλης, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis, qui luctâ difficultèr superari potest:* ex δυς et πάλη, *lucta.*
Δυσπαρακολούθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intellectu difficilis:* ex δυς, παρὰ, et ἀκολουθέω.

Δυσπάρᾰπλους, ὁ ϗ ἡ, -ουν, τὸ, *prætervectu difficilis, transitu arduus.*

Δύσπᾰρις, ἴδος, ὁ, voc. δύσπαρι, *infelix Paris.*

Δυσπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis persuasu :* et

Δύσπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incredulus :* item *creditu difficilis :* à δὺς et πείθω, *persuadeo.*

Δυσπελάγῐᾰ, fœmin. τοῦ δυσπελάγιος, *infestus ob maris fluctus, tempestuoso pelago expositus.*

Δυσπέμφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *trajectu difficilis :* ex δὺς et πέμπω, *mitto :* perf. πέπεμφα.

Δυσπερί'ληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficilè comprehendi potest :* à δὺς, περὶ, et λαμβάνω.

Δυσπέτημᾰ, ᾰτος, τὸ, *casus adversus, adversitas :* ex δὺς et πέτω, *cado,* pro πίπτω.

Δυσπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *malè cadens, difficilis :* ab iisd.

Δύσπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incredulus ;* item *creditu difficilis :* à δὺς et πείθω, *persuadeo.*

Δυσπνοέω, -ῶ, f. ήσω, *spirandi difficultate laboro, ægrè respiro.*

Δύσπνοιᾰ, ᾱς, ἡ, *spirandi difficultas, suspirium :* à pr.

Δυσπνοϊ"κὸς, ἡ, ὸν, *suspiriosus :* à δὺς et πνοὴ, quod à πνέω, *spiro.*

Δυσπολέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ægrè bello vinci potest :* ex δὺς et πολεμέω.

Δυσπολϊόρκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obsessu difficilis, vix expugnabilis :* à δὺς et πολιορκέω, *obsideo.* Th. πόλις, *urbs.*

Δυσπονὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *laboriosus, ærumnosus.* Ex δὺς et πόνος.

Δυσπόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impervius, inaccessus, invius :* ex δὺς et πορευτός.

Δυσπόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ægrè parabilis :* ex δὺς et πορίζω.

Δύσποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix :* ex δὺς et πότμος, *sors.*

Δυσπρᾱγέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ᾰ'γηκᾰ, *infelix sum :* à seq.

Δυσπρᾱγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix in rebus agendis, infelix :* à δὺς et πράσσω.

Δυσπρᾱγί'ᾱ, ί'ᾱς, ἡ, *infelicitas in rebus agendis ; infelicitas quævis :* ex iisd.

Δυσπραξί'ᾱ, ᾱς, ἡ, idem quod præc.

Δυσπρόσῐτος, et δυσπρόσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aditu difficilis, qui non est affabilis.*

Δυσπροσόρμιστος scil. χώρα, *terra appulsu difficilis :* à δὺς et προσορμίζω, *appello.*

Δύσρῖγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frigoris impatiens :* ex δὺς et ῥῖγος, εος, τὸ, *frigus.*

Δυσσέβειᾰ, ᾱς, ἡ, *impietas :* et

Δυσσεβέω, -ῶ, f. ήσω, *impiè ago :* et

Δυσσέβημᾰ, ᾰτος, τὸ, *impietas :* et

Δυσσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impius :* ex δὺς et σέβομαι, *colo.*

Δύσσεο, *indue ;* Poët. pro δύ'σεο, Ion. pro δύ'σου, έσθω, præs. imperat. m. verbi δύσομαι, ῃ, εται, et Poët. δύσσεται. imperf. m. ἐδυσόμην, ου, ετο· quod præsens formatum est à f. 1. m. verbi δύω, *induo.*

Δυσσομενᾰ'ων, gen. pl. f. g. Æol. et Poët. pro δῡσομενῶν, præs. part. m. verbi Poët. δύσομαι, *mergor.* Th. δύνω, *subeo.*

Δύσσοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vix servari potest, qui vix abigi potest, quem difficultèr persequi possumus :* è δὺς et σόος, *salvus,* vel σόω, *in fugam conjicio.*

Δύστᾱνος, Dor. pro δύστηνος.

Δυστέκμαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis conjectu :* ex δὺς et τεκμαίρω.

Δύστηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix, miser :* ex δὺς et στένω, *gemo,* aut, secundum alios, ex δὺς et στῆναι, quod *malè stet.* Th. ἵστημι, *sto.*

Δυστήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *observatu difficilis :* ex δὺς et τηρέω, *servo.*

Δυστοκέσᾱσᾰ, aor. 1. part. act. f. g. à

Δυστοκέω, ῶ, *difficultèr pario :* f. έσω et ήσω : ex δὺς et τόκος, *partus.* Th. τίκτω, *pario ;* perf. med. τέτοκα.

Δύστρος, ου, ὁ, *mensis sextus,* apud Syromacedonas : qui alioqui ἐλαφηβολιών.

Δυστῠχέστᾰτος, ου, *infelicissimus :* superl. à δυστυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix :* quod ex δὺς et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *sum.*

Δυστῠχέω, ῶ, *infelix sum :* f. ήσω. perf. ηκᾰ. a. 1. part. δυστυχήσᾱς, αντος· τὰ δυστῠχηθέντᾰ, *adversa,* a. 1. part. pass. ex δὺς et τύχη, *fortuna :* quod à τυγχάνω, *sum.*

Δυστύ'χημᾰ, ᾰτος, τὸ, *afflictio, infortunium :* dat. pl. δυστυχήμᾰσῐ· à δυστυχέω, quod vide.

Δυστῠχί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *adversitas :* ex eod. th.

Δυστῠχοῦντᾱς, acc. plur. part. præs. δυστῠχοῦσῐ, 3. pl. ind. præs. à δυστυχέω, quod vide.

Δυσῠπόστᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus impetus vix sustineri potest :* à δὺς et ὑφίσταμαι.

Δύσφᾱμον, ου, τὸ, Poët. et Dor. pro δύσφημον, τουτέστιν ἡ δυσφημία, *infamia, dedecus.* Th. φάω, *dico.*

Δυσφημέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *maledico, infamo, impiè loquor, malè ominor :* et

Δυσφημῖ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *infamia, convitium, probrum :* à

Δύσφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maledicus, infaustus :* ex δὺς et φήμη, *fama,* quod à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Δυσφήμοιο, *ominosi,* ejusd. gen. sing. Ion.

Δυσφορέω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *difficultèr porto, ægrè fero, indignor :* et

Δυσφορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ· item

Δυσφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ· et

Δύσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis latu, gravis, molestus :* ex δὺς et φέρω, *fero.*

Δυσφόρως, adv. *ita ut vix portari queat ; ægrè, molestè :* à præc.

Δύσφρονᾰ, ων, τὰ, *molestæ curæ :* quas Hesiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, *mens.*

Δυσφρονέω, ῶ, f. ήσω, *animum abjicio, ægrè fero :* ex δὺς et φρὴν, *mens.*

Δυσφρονέων, ejusd. part. præs.

Δυσφροσῠνᾰ'ων, gen. pl. Æol. à

Δυσφροσύ'νη, ης, ἡ, *animi ægritudo :* ex δὺς et φρὴν, *mens.*

Δυσφωνῖ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *asperitas vocis* seu *soni :* et

Δύσφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dissonus :* ex δὺς et φωνὴ, *vox, sonus.*

Δυσχείμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frigidus, hybernalis :* ex δὺς et χεῖμα, *hyems.*

Δύσχειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisd.

Δυσχείρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficultèr subigitur et capitur :* in superl. δυσχειρώτᾰτος. Th. χείρ.

Δυσχεραίνω, *molestè fero, gravor, indignor, hæsito :* f. ᾰνῶ. in 3. pl. præs. ind. δυσχεραίνουσῐν. acc. pl. part. præs. δυσχεραίνοντᾱς· et

Δυσχέρειᾰ, ᾱς, ἡ, *difficultas, molestia :* à

Δυσχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis, molestus, odiosus :* in compar. δυσχερέστερος, ου· ex δὺς et χείρ.

Δυσχερῶς, adv. *difficultèr, molestè :* à δυσχερής.

Δυσχρηστέομαι, οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *usu rei cujuspiam offendor, incommodè et impeditè versor :* à δύσχρηστος.

Δυσχρήστημᾰ, ᾰτος, τὸ, *incommodum, difficultas :* à perf pass. verbi præc. cui oppon εὐχρήστημα.

Δυσχρηςῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *incommoditas, difficultas;* oppon. εὐχρηςία· à

Δύσχρηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cujus usus difficilis est, inutilis, incommodus:* ex δὺς et χρηςὸς, *utilis;* quod à χράομαι, *utor*, à χράω, *commodo.*

Δυσχωρῐ'ᾰ, ῐ'ᾱς, ἡ, *difficultas regionis* aut *locorum:* à δὺς et χῶρος.

Δύσωδης, εος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ δυσῶδες, *fœtidus.*

Δυσωδῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *malus odor, fœtor:* ex δὺς et ὄζω, *oleo;* perf. med. ὦδα.

Δυσώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infaustus, inauspicatus:* ex δὺς et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen:* Æol. ὤνομα, Poët. ὔνομα.

Δυσωπέω, f. ήσω, *pudore afficio:* unde Metaph. *exoro, persuadeo:* δυσωπȣμαι, *erubesco, flector:* et

Δυσωπῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *pudor:* ex δὺς et ὢψ, ὠπὸς, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video.*

Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, *difficultèr custodio:* à δύσȣρος, *custoditu difficilis:* à δὺς et ȣ̓ρος, *custos.*

Δυσωρήσονται, 3. pl. f. 1. m. ejusd.

Δύ'της, ȣ, ὁ, *urinator, qui aquas subit.* Th. δύνω, vel δύω, *subeo.*

Δυτὸς, ἡ, ὸν, *qui indui* vel *subiri potest:* à δύω, *subeo.*

ΔΥ'Ω, f. δῠ'σω, perf. δέδῡκᾰ, *subeo, ingredior; occido*, de sole et astris; *induo:* v. δύνω.

Δύ'ω, Poët. pro δύο, *duo:* gen. dual. δυοῖν, et in fœm. δυεῖν· dat. δυσί.

Δυώδεκᾰ, δυωκαίδεκα, et δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *DUODECIM;* ἄκλιτα.

Δυωδεκᾰ'βοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *duodecim boum pretium valens.* Ex δυώδεκα et βȣ̃ς.

Δυωδεκᾰ'δρομος, ȣ, ὁ, *qui duodecies currit*, vel *cursum conficit:* à δυώδεκα et δρόμος.

Δυωδεκᾰ'μηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui duodecim mensium est;* δυωδεκάμηνον τέλος περάσαι, id est, *annuum magistratum transigere:* ex δυώδεκα, *duodecim*, et μὴν, μηνὸς, *mensis.*

Δυωδεκᾰταῖος, *qui duodecimo* v. g. *die*, aut *anno aliquid facit*, aut *patitur:* à seq.

Δυωδέκᾰτος, ᾰ'τη, ᾰτον, *duodecimus:* ex δύω et δέκα, *decem.*

Δυωκαιεικοσῐ'μετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui duarum et viginti mensurarum est.* Ex δύω, καὶ, εἴκοσι et μέτρον.

Δυωκαιεικοσῐ'πηχυς, *qui duorum et viginti cubitorum est.* Ex δύω, καὶ, εἴκοσι et πῆχυς.

Δυῶν, gen. pl. vel Att. et Ion. pro δυοῖν, *duorum*, gen. dual. à δύω.

Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, et δώματα, *domus*, acc. pl. à δέμω, *struo.*

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do.*

Δώδεκᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim;* pro δυώδεκα.

Δωδεκᾰ'γναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui duodecim flexus habet.* Ex δώδεκα et κάμπτω, *flecto.*

Δωδεκᾰ'κῐς, adv. *duodecies:* ex δύο et δέκα.

Δωδεκᾰ'μηνος, ὁ ϗ ἡ, *duodecim mensium*, subaud. χρόνος, *tempus.*

Δωδεκᾰταῖος, αίᾰ, αῖον, *qui per duodecim dies alicubi manet* vel *abest.*

Δωδέκᾰτος, η, ον, *duodecimus:* ex δύο et δέκα, *decem.*

Δωδεκᾰ'φῡλον, ȣ, τὸ, *duodecim tribus:* q. δώδεκα φυλαί.

Δωδώνασθεν, adv. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης.

Δωδωναῖος, αίᾰ, αῖον, *DODONÆUS:* à

Δωδώνη, ης, ἡ, *DODONA:* sylva Epiri et urbs. Vide Steph.

Δώην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η, a. 2. opt. act. à δίδωμι, *do:* a. 2. ἔδων.

Δώησῐ, *dederit*, 3. sing. a. 2. opt. à δώη, et Ion. additur σι. Sin verò sit δώησι, erit 3. sing. sub. à δώω, δώῃς, δώῃ, et Ion. δώῃσι, pro δῶ, δῷς, δῷ· à δίδωμι, *do.*

Δῶκ' vel δῶκε, *dedit*, pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. 3. sing. a. 1. Sic δῶκᾰν pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. verbi δίδωμι, *do.*

Δῶλος, ω, ὁ, Dor. pro δȣ̃λος, ȣ, ὁ, *servus.*

Δῶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *domus, tectum:* pl. δώματα, et in dat. pl. δώμασι. hinc Angl. A DOME. ex δόμημα, (quod ex δομέω,) factum per contractionem. Th. δέμω, *extruo;* perf. med. δέδομα.

Δωμᾰ'τῐον, ȣ, τὸ, *domuncula, cubiculum, tectum:* dim. à δῶμα.

Δωμᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, *extruo, ædifico:* ab eod.

Δῶναξ, ᾰκος, ὁ, Dor. Poët. pro δόναξ, *arundo*, quod vide.

Δώομεν, *dederimus*, per Systolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do.*

Δῶρ' pro δῶρα, nom. et acc. pl. à δῶρον, ȣ, τὸ, *donum.*

Δωρεᾱ', ᾶς, ἡ, *donum, donatio:* et

Δωρεᾱ'ν, adv. (sub. κατὰ) *gratis, immeritò, frustra.* Th. δῶρον, *donum.*

Δωρέομαι, -ȣ̃μαι, (et Poët. δωρέω, -ῶ,) *dono, largior:* f. ήσομαι. perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐδωρησᾰ'μην· ab eod.

Δώρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *donum, beneficium:* et

Δωρητὸς, ἡ, ὸν, *muneribus placabilis*, seu *corruptus*, item *donatus:* à perf. pass. verbi δωρέομαι.

Δωρῐάζειν, *Doricè loqui:* Poët. pro δωρίζειν, quod à δώριος.

Δωρῖής, Att. pro Δωριεῖς.

Δώρῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, Poët. pro Δωρῐκὸς, ἡ, ὸν, *Doricus, a, um.* Dicitur et Δωριεὺς, έως, ὁ, idem.

Δωρῐ's, ῐ'δος, ἡ, pro Δωρική.

Δωρῐ's, ῐ'δος, ἡ, *Doris:* regio: item nomen Nymphæ.

Δωρίσδεν, Dor. pro δωρίζειν, *loqui Doricè.*

Δωριςῐ', adv. *Doricè.*

Δωροδοκέω, f. ήσω, *donis inhio, munera capio:* item *muneribus corrumpo:* acc. pl. part. præs. δωροδοκȣ̃ντᾰς. ex δῶρον, *donum*, et δέχομαι, *capio.*

Δωροδόκημᾰ, ᾰτος, τὸ, *munus per corruptionem acceptum:* à præced. perf. pass.

Δωροδοκῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *munerum acceptio, sordes.*

Δωροδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *munerum acceptor; donis inhians:* à δῶρον et δέχομαι, *capio.*

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, *muneribus corrumpo:* à δῶρον et κόπτω, *seco.*

ΔῶΡΟΝ, ȣ, τὸ, *donum;* item *palmus minor:* hinc fortè manavit Angl. DOWRY.

Δωροφᾰ'γος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui devorat dona, donivorus:* ex δῶρον, *donum*, et φάγω, *edo.*

Δωροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui dona fert alicui danda:* ex δῶρον et φέρω.

Δωρύττομαι, Dor. pro δωρέομαι, -ȣ̃μαι.

Δὼς, ἡ, *DOS, donum:* indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, *do.*

Δωσέμεν, vel

Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, f. 1. inf. act. verbi δίδωμι.

Δώσῃ, *tradat*, 3. sing. aor. 1. sub. act. Poët. pro δώκῃ, ab aor. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, ab eod.

Δῷσῐ, Ion. pro δῷ, 3. sing. a. 2. sub. act. At δῶσι est 3. pl. ejusd temporis verbi supradict.

Δωσȣ̃ντῐ, Dor. pro δώσȣσι, 3. pl. f. 1. ejusd.

Δώσεσ', pro δώσεσι, 3. pl. f. 1. δώσω, verbi δίδωμι.
Δωσῶ, Dor. pro
Δώσω, f. 1. act. ejusd. verbi.
Δώτῃ, *datori*, dat. sing. à δώτης, ου, ὁ, *dator:* sed usitatiùs δότης. Th. δίδωμι.
Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. pro δοτὴρ, *donator:* ab eod. th.
Δωτῆρες, ejusd. nom. pl.
Δωτινάζειν, *dona colligere et accipere:* à δωτίνη, *donum*, quod vide.
Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. sing. à
Δωτίνη, ης, ἡ, *munus, donum*, propriè quod consumitur, ut *vinum, vestis:* fortè à δωτὸς, gen. inus. τοῦ δώς. Th. δίδωμι.
Δωτίνησι, *donis*, ejusd. dat. pl. Ion.
Δώτορες, nom. pl. à δώτωρ, quod vide.
Δωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.
Δώτωρ, ορος, ὁ, *DATOR, donator:* à δίδωμι.
Δώωσ', pro δώωσι, *dedissent;* per Epenth. Ion. et Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. sub. ab eod.

E.

E, Nota quintæ apud Græcos literæ, et nota numeralis valens *quinque*, et lineolâ infernè appositâ, *quinquies mille*. Tum et ε, Æol. in multis pro ο.
Ἒ, *HE*, dolentis particula, quæ geminari solet. Item
Ἓ, *SE*, pronomen, acc. casus, ab οὗ, οἷ, *sui, sibi:* inde ἑὸς, οῦ, ὁ, *suus*, σφέος, σφωΐτερος, et σφέτερος, ου, ὁ, idem.
Ἔα, *Ah, vah*, adv. querentis vel admirantis: ab
Ἔα, *sine*, 2. sing. præs. vel imperf. imperat. pro ἔαε, verbi ἐάω, *sino*.
Ἔα, Ion. et Poët. Ectasi ἦα pro ἦν, 1. vel 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἑὰ, et ἅ, *sua bona, peculium:* ex ἑὸς, *suus*. vid. ἕ, *se*.
Ἐᾷ, *concedit*, 3. sing. præs. ab ἐάω, *sino:* f. ἐάσω. a. 1. sub. ἐάσω, ης, η. perf. εἴακα.
Ἐάᾳ, *sinit*, Poët. pro ἐᾷ, per Pleon. τοῦ α.
Ἔαγα, ας, ε, *fregi*, perf. med. Att. pro ἦγα per resolutionem augmenti η in εα, (quod frequens etiam in aliis temporibus) ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango:* f. ἄξω. perf. ἦχα, et ἔαχα. perf. med. part. ἐαγώς. a. 1. ἦξα, et ἔαξα.
Ἐάγην, *fractus sum*, Att. eod. modo pro ἤγην, ejusd. a. 2. pass. Hinc a. 2. part. pass. ἐαγεὶς, inf. ἐαγῆναι.
Ἕαδα, ας, ε, *demulsi:* pro ἦδα, perf. med. Att. resolutione augmenti η in εα, pro quo ἔυαδα. Poët. ab ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo:* perf. med. part. ἑαδὼς pro ἡδώς· sic in aor. 2. ἔαδον pro ἦδον, Æol. ἔυαδον.
Ἑαδότα, *placentem:* pro ἡδότα, ejusd. perf. med. part. acc. sing.
Ἔακα, *permisi:* pro εἴακα, perf. act. verbi ἐάω, *sino:* f. σω.
Ἑάλη, *convolutus est, involvit se, occultavit se:* Att. vel Ion. resolutione augmenti η in εα, pro ἥλη. a. 2. pass. Ion. ἄλην· unde part. ἀλεὶς, έντος. Aut ab ἀλῶ, *declino, vito:* aut ἑάλη per Metaplasm. pro ἑάλω, quod Att. pro ἥλω, ab ἥλων, a. 2. verbi ἁλίσκω, *capio*. Alii legunt ἑάλη, Att. seu Ion. pro ἥλη, a. 2. verbi ἄλημι, *declino:* aor. 2. part. ἀλείς.
Ἑάλωκα, *captus sum:* Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio:* fut. ἁλώσω. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλοὺς. inf. ἁλῶναι, et pass. ἁλῆναι.
Ἑάλων, *captus fui:* Att. similitèr pro ἥλων, a. 2. ejusd. verbi. Perf. autem et aor. 2. passivè sumuntur.
ἘΑ´Ν, *si:* conjunct. connexiv. construitur cum subj. et opt. Ex εἰ et ἂν pro ἐὰν, quæ sæpè sunt μόρια δυνητικὰ, *particulæ potentiales*, et sæpè postponuntur, ut εἶπον ἂν, *dixissem:* quandoque deest ἄν· sed rariùs præponuntur: ut ὃς ἐὰν, *quicunque:* ὅ,τι ἐὰν ποιεῖτε, Col. iii. 23. *quodcunque feceritis*, idem quod ὃ ἐάν τι, Eph. vi. 8. ἐάν τις, *siquis:* ἐὰν μὴ, *nisi:* ἐὰν δὲ μὴ, *sin alitèr, alioqui:* ἔαντε, *sive:* ἐάνπερ, *si, dummodo*.
Ἑάνδανον, *placebam*, imperf. Att. et Ion. pro ἥνδανον, εα, pro augmento η, verbi ἁνδάνω, *placeo*.
Ἑανὸς, ἡ, ὸν, *indutu pulcher, tenuis, subtilis:* adject. propriè *pepli:* ab ἕω, vel ἐννύω, *induo*. Aliquando de stanno dicitur, et tum est *fusilis:* q. ῥεανὸς, à ῥέω, *fluo*. Tum etiam substantivè usurpatur, et Epitheton adjungitur, ἑανοῦ νεκταρέου, *vestis nectareæ*, &c. Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλος, seu pro ἱμάτιον, sæpè enim Epitheta ponuntur pro suis substantivis.
Ἐάνπερ, conj. *si, dummodo*.
Ἕανται, 3. pl. præs. ind. Att. vel Ion. pro ἧνται· et ἕαντο, pro ἧντο· ab ἧμαι, *sedeo*.
Ἔαξα, *fregi*, a. 1. Att. resolutione augmenti pro ἦξα, verbi ἄγνυμι vel ἄγω, *frango*. Vide ἔαγα.
ἜΑΡ, ρος, τὸ, et contract. Poët. ἦρ ἦρος, et Ion. εἶρ, *Ver*. Hinc fortè EARLY. Sumitur etiam pro *sanguine et pinguedine*.
Ἐαρίνη, ῆς, ἡ, f. g. ab
Ἐαρινὸς, ἡ, ὸν, *vernus:* et per Epenth. εἰαρινός. Th. ἔαρ, *ver*.
Ἐαροτροφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vere nutritus, vere natus, vernus:* ex ἔαρ, *ver*, et τρέφω, *alo:* perf. med. τέτροφα.
Ἐᾷς, *sinis*, 2. sing. præs. ind. contr. verbi ἐάω. Tum ἔασ' pro ἔασε, *permisit*, a. 1. Ion. ejusd. verbi.
Ἑάς, *suas*, pro ἅς.
Ἕασα, Att. pro ἧσα, a. 1. act. verbi ἁνδάνω, *placeo:* vide ἕαδα.
Ἐάσαμεν, *sivimus*, 1. pl. a. 1. Ion. sed ἐάσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, *sino:* f. ἐάσω. perf. εἴακα. a. 1. εἴασα.
Ἐάσετε, 2. pl. f. 1. act. ἐάσῃς, *sinas*, 2. sing. aor. 1. sub. ab eod. th.
Ἔασι, Ion. et ἔασσι, Poët. pro εἰσὶ, *sunt:* (ut τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι) ab εἰμὶ, *sum*.
Ἔασκε, *dimittebat*, imperf. Ion. pro εἴα, verbi ἐάω, *sino*.
Ἐάσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ἐάω, *sino:* fut. ἐάσω. perf. εἴακα.
Ἔασσα, ας, *existens:* Dor. pro οὖσα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*.
Ἕαται et ἕατο, Ion. pro ἧνται et ἧντο, ab ἧμαι, *sedeo:* quod perfecti formam, præsentis autem habet significationem. Ab inus. ἕω.
Ἔατε, Ion. pro ἦτε, 2. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἐατέον, *sinendum:* verbale ab ἐάω, *sino*.
Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, et contractè αὑτοῦ, ῆς, οῦ· dat. ἑαυτῷ, &c. *sui ipsius*, &c. caret nominativo. Ex ἕο pro οὗ, *sui*, et αὐτοῦ· in sing. num. est tertiæ personæ, nec non secundæ. ἀφ' ἑαυτοῦ, *à te*, &c. in pl. num. est trium

personarum, ἑαυτῶν, *nostri, vestri*, et *sui ipsorum.*

῾Εάφθην, *accensus sum:* Att. pro ἥφθην, a. 1. pass. ab ἅπτομαι. Vel ἑάφθην, Ion. Dialysi pro εἵφθην. a. 1. pass. ab ἕπομαι, *sequor.*

᾿ΕΑ΄Ω, *sino, permitto:* imperf. εἴᾱον -ων, -ᾱες -ᾱς, -ε, -ᾱ. fut. ἐᾱ΄σω. a. 1. εἴᾱσᾰ. a. 1. imperat. ἔᾱσον, ᾰ΄τω. aor. 1. part. ἐᾱ΄σᾱς, αντος. perf. εἴᾱκᾰ, quod recipit ι post ε pro augmento.

῾Εᾱ΄ων, *bonorum*, gen. pl. Æol. pro ἑῶν, ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus, a, um.* Alii legendum çensent ἐᾱ΄ων, et derivant ab ἐὸς, ὰ, ὸν. idem quod ἐῢς, vel ἠῢς, *bonus.*

῎Εϐᾰ, Dor. pro ἔϐη, *venit:* ab ἔϐην, aor. 2. verbi βαίνω, *eo:* f. 1. m. βήσομαι. Item Laconicè pro ἔα, *sine*, interposito β, ab ἐάω, *sino.*

᾿Εϐᾰ΄δῐσε, 3. sing. aor. 1. act. à βαδίζω, *vago:* f. ίσω, et Dor. ίξω. Th. βαίνω, *eo.*

῎Εϐαινε, *ibat*, imperf. act. à βαίνω, *eo:* f. 1. m. βήσομαι. a. 2. act. ἔϐην.

῎Εϐᾰλον, ες, ε, *jeci*, aor. 2. act. verbi βάλλω, *jacio:* f. βαλῶ. perf. βέϐληκα. aor. 1. pass. ἐϐλήθην. perf. med. βέϐολα.

῎Εϐᾰν, per Sync. Dor. et Poët. pro ἔϐησᾰν, 3. pl. aor. 2. act. Sic ἔϐα pro ἔϐη, ab ἔϐην, a. 2. verbi βαίνω vel βῆμι, *eo:* fut. βήσομαι.

᾿Εϐάπτετο, *tingebatur*, 3. sing. imperf. pass. à βάπτω, *intingo, mergo:* fut. ψω. perf. βέϐαφα.

᾿Εϐᾰρυώπησᾰν, *caligârunt*, 3. pl. a. 2. pass. cum duplici augmento, verbi βαρύοπτομαι· q. ex βαρὺς, *gravis*, et ὄπτομαι, *video.* Alii volunt esse 3. pl. a. 1. verbi βαρυωπέω, *visu sum gravato:* ab iisd. th.

῎Εϐασον, pro ἔασον, *sine*, a. 1. imperat. act. interposito β Laconicè, ab ἐάω, *sino.* Lacones et Syracusii dicunt ἐϐάω.

᾿Εϐάςᾰσᾰ, ᾰς, ε, *portavi*, a. 1. ind. act. à βαςάζω, f. σω.

᾿Εϐᾰ΄φην, *tinctus sum*, aor. 2. pass. ἔϐᾰφον, *tinxi*, a. 2. ind. act. pro ἔϐαπον, euphoniæ gratiâ, verbi βάπτω, *tingo, mergo:* f. ψω. perf. βέϐαφα.

᾿Εϐδελυγμένος, η, ον, perf. part. pass. et

Εϐδελυξᾰ΄μεθᾰ, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, *abominor.* Th. βδέω, *pedo.*

Εϐδομαῖος, αίᾰ, αῖον, *qui septimo die aliquid facit, septimanus:* et

῾Εϐδομᾰ΄ς, ᾰ΄δος, ἡ, *HEBDOMADA, septimana, numerus septenarius, septima dies,* seu *septima quæque dies:* ab ἑπτᾰ, *septem.*

῾Εϐδομᾰ΄τη, ης, (sub. ἡμέρα) *septima dies:* f. g. ab

῾Εϐδόμᾰτος, ᾰ΄τη, ᾰτον, *septimus:* et

῾Εϐδομήκοντᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *septuaginta;* ἄκλιτον. Th. ἑπτὰ, *septem.*

῾Εϐδομηκοντᾰέξ, *septuaginta sex;* leg. tanquam vox composita, ex ἕξ, *sex*, et ἑϐδομήκοντα.

῾Εϐδομηκοντᾰ΄κῐς, adv. *septuagies:* et

῾Εϐδομηκοςὸς, ἡ, ὸν, *septuagesimus.* Th. ἑπτὰ, *septem.*

῞Εϐδομος, η, ον, *septimus, a, um:* τῇ ἑϐδόμῃ (sub. ἡμέρα) *die septimo:* ab eod. th.

᾿Εϐεϐαίωσε, 3. sing. a. 1. act. à βεϐαιόω, *confirmo:* fut. ώσω. perf. βεϐεϐαίωκα. Th. βέϐαιος, *firmus.*

᾿Εϐεϐλήμην, σο, το, *ictus eram:* plusq. perf. pass. à βάλλω, *jacio:* fut. λῶ. perf. pass. βέϐλημαι.

῎ΕΒΕΛΟΣ, sive ἔϐενος, ϐ, ἡ, *EBENUS*, lignum gravissimum.

῾Εϐὲρ, ὁ, vel leni spiritu, ᾿Εϐὲρ, nom. viri, ἄκλιτον, *transiens.*

῎Εϐην, ης, η, *veni*, aor. 2. ind. act. à βαίνω, vel βῆμι, *venio:* f. βήσομαι. perf. βέϐηκα. a. 2. part. βάς.

῎Εϐησᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. tanquam à βάω, verbi βαίνω, *venio;* ἔϐησᾰν, 3. pl. a. 1. vel 2. ejusd.

᾿Εϐήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod Poët. more ex fut. in præsens translatum est. Th. βαίνω, *eo.*

᾿Εϐῑήσᾰτο et ἐϐῑᾰ΄σᾰτο, *per vim ademit*, 3. sing. a. 1. med. à βιάω. f. ήσω, vel άσω. Th. βία, *vis.*

᾿Εϐῐ΄ϐ, 3. sing. imperf. act. à βιόω, ῶ, *vivo:* f. ώσω. perf. βεϐίωκα. aor. 2. ἐϐίων. Th. βίος, *vita.*

῾ΕΒΙ΄ΣΚΟΣ, ϐ, ἡ, seu ἰϐίσκος, herba quæ et ἀλθαία vocatur, *HIBISCUS, ALTHÆA, malva sylvestris.*

᾿Εϐῐ΄ων, *vixi*, aor. 2. ind. act. à βιόω· vide ἐϐίϐ.

῎Εϐλᾰϐον, *nocui*, 1. sing. aor. 2. ind. act. ἐϐλᾰ΄ϐην, 1. sing. a. 2. pass. à βλάπτω, *noceo:* f. ψω. perf. φα.

᾿Εϐλᾱ΄κευμαι, *dissolutus sum;* Att. pro βεϐλᾱ΄κευμαι, perf. pass. verbi βλακεύω, *socordiæ me dedo.* Th. βλὰξ, ακὸς, ὁ, *piscis quidam omninò inutilis.*

῎Εϐλαμμαι, *læsus sum*, Att. pro βέϐλαμμαι, perf. pass. verbi βλάπτω, *noceo:* f. ψω. perf. φα.

᾿Εϐλαςηκότες, Att. pro βεϐλαςηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαςάνω, *germino:* fut. ήσω.

᾿Εϐλάςησᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. act. et

῎Εϐλαςον, *germinavi*, a. 2. ind. act. ejusd. verbi: q. à βλαςέω. ut ἥμαρτον ab ἁμαρτέω seu ἁμαρτάνω.

᾿Εϐλασφήμησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. à βλασφημέω, *impiè loquor:* ex βλάπτω, *lædo*, et φήμη, *fama.*

῎Εϐλαψᾰ, ᾰς, ε, et in 3. pl. ἔϐλαψᾰν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, *noceo:* f. ψω.

῎Εϐλεπον, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, *video:* f. ψω.

῎Εϐλητο, per Sync. pro ἐϐέϐλητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi βάλλω, *jacio*, quasi à βλέω. Nisi quis esse velit imperf. à βλῆμαι.

᾿Εϐόᾰ, *clamabat*, 3. sing. imperf. verbi βοάω, *clamo:* fut. ήσω, perf. βεϐόηκα, a. 1. ἐϐόησα, ας, ε.

᾿Εϐοηθησᾰ΄μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. verbi βοηθέω, *succurro, auxilior:* f. ήσω.

῎Εϐοσκον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi βόσκω, *pasco.*

᾿Εϐϐλεᾰ΄το et ἐϐϐλευτο, Ion. pro ἐϐϐλοντο, 3. pl. imperf. verbi βϐλομαι, *volo.*

᾿Εϐϐλευκᾰ, Att. pro βεϐϐλευκᾰ, perf. act. verbi βϐλεύω, *consulto:* f. σω. Th. βϐλή.

᾿Εϐϐλευσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. ἐϐϐλευσᾰ΄μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. ejusd. verbi.

᾿Εϐϐλήθην, *volui*, aor. 1. ind. pass à βϐλομαι, *volo:* f. 1. m. βϐλήσομαι. q. à βϐλέω. Th. βϐλομαι, *volo.*

᾿Εϐϐλϐ, 2. sing. ἐϐϐλετο, 3. sing. imperf. med. ejusd.

῾Εϐραῐ΄ζω, fut. ῑ΄σω, *Hebræorum more loquor* seu *vivo:* et

῾Εϐραῐ΄κὸς, ἡ, ὸν, *HEBRAICUS:* et

῾Εϐραῖος, αίᾰ, αῖον, *HEBRÆUS, a, um*, ab ῾Εϐὲρ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. x. 21. Num. xxiv. 24. Alii alitèr ἐτυμολογίζϐσι, ut videre est apud Voss. in Etymol. ad verbum supra.

῾Εϐραῒ΄ς, ῐ΄δος, ἡ, *Hebræa:* ῾Ε-

ἑβραῒς διάλεκτος, *lingua Hebræa:* et

Ἑβραϊστὶ, adv. *Hebraicè:* ab eod.

Ἐβράσθην, *ebullitus sum,* a. 1. pass. verbi βράζω, vel βράσσω, *ferveo, bullio.*

Ἔβραχ' pro ἔβραχε, et

Ἔβραχον, ες, ε, *madefeci,* a. 2. ind. act. à βρέχω, *madefacio:* undè a. 2. ind. pass. ἐβράχην. part. βραχείς. Alii volunt esse imperf. à βράχω, *crepitum do, sono.*

Ἔβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βρέχω, *pluo.*

Ἐβρόντησε, aor. 1. ind. act. à βροντάω, *tono:* f. ήσω. Th. βροντὴ, *tonitru.*

Ἕβρος, propr. nom. fluvii in Thraciâ.

Ἐβρυχᾶτο, 3. sing. imperf. pass. à βρυχάομαι, *rugio.* Th. βρύχω, f. ξω, *frendo.*

Ἔβρω, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi βρῶμι· ut ἔδω, ex δίδωμι. Exponitur apud Hesych. pro ἔδακεν, ἔφαγεν.

Ἐβώσατο, Dor. pro ἐβοήσατο, *vocavit,* a. 1. m. et

Ἔβωσεν pro ἐβόησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi βοάω, *clamo:* vide Hesych.

Ἐβώσθησαν, Ion. pro ἐβοήθησαν, *celebres facti sunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic ἐβώσθητε, per Crasin pro ἐβοήθητε, 2. plur. aor. 1. pass. verbi βοάω, *clamo.*

Ἐγανώθην, *gavisus sum,* a. 1. ind. pass. à γανόω, ῶ, *voluptate afficio:* fut. ώσω. Th. γάνος, *lætitia.*

Ἐγγαγγὶς πέτρη, eadem gemma quæ γαγγῖτις. ab ἐν et Γάγγης, quia in Gange reperitur.

Ἐγγαστρίμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, *vaticinator à ventre:* ex ἐν, γαστὴρ, et μάντις.

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ventriloquus,* qui habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθούμενον· item *magus, ariolus:* apud LXXII.

Ἐγγέγαα, perf. med. verbi ἐγγίνομαι, tanq. ex ἐγγάω· et in 2. dual. perf. med. ἐγγεγάατον, et metri causâ per Sync. ἐγγέγατον· sic ἐγγέγαμεν pro ἐγγεγάαμεν, et part. ἐγγεγαὼς, υῖα, &c. Th. γίνομαι, *nascor.*

Ἐγγεγύηκα, *pollicitus sum;* pro ἠγγύηκα, perf. (augmento syllabico intrinsecus assumpto) verbi ἐγγυάω, *spondeo:* fut. ήσω. Th. ἐγγύη, *sponsio.*

Ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, *exerceor.* Th. γυμνὸς, *nudus.*

Ἐγγείβατον, ου, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans: quasi ab ἔγγειον βαίνειν. Vitruv. *engibata* dicit.

Ἐγγείνομαι, *gigno in.* Ex ἐν et γείνομαι.

Ἔγγειος, et ἔγγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in terrâ* seu *in ipso solo est.* δανείσματα ἔγγεια, *res usuræ in fundis.*

Ἐγγείτνιος, ου, ὁ, *vicinus:* à γείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, *irrideo:* ἐγγελᾶν τινι, *alicui illudere:* ex ἐν et γελάω, *rideo.*

Ἐγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *indigena, ingenitus, consanguineus:* ex ἐν et γίνομαι, *nascor.*

Ἐγγένηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἐγγενόμενος, ου, a. 2. part. m. ab ἐγγίνομαι, *insum, innascor.* Th. γίνομαι, *nascor:* f. 1. m. vel f. 2. γενήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην. a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃ, ηται.

Ἐγγίζω, *appropinquo, accedo, immineo, insto,* cum dat. item accus. sequente εἰς, ἐπὶ, πρός· imperf. ἤγγιζον, ες, ε, f. 1. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ. perf. ἤγγικα. a. 1. part. act. ἐγγίσας. Th. ἐγγὺς, *prope.*

Ἐγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, *licere:* ut et pro συμβαίνειν, *accidere, contingere:* ab

Ἐγγίνομαι, seu -γίγνομαι, *insum* vel *innascor; intersum, interjicior* (de tempore); *contingo, evenio;* et cum infin. *licet.* Th. γίνομαι.

Ἔγγιον, adv. *propiùs:* comparat. ab ἐγγὺς, *propè.*

Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. verbi ἐγγίζω, quod vide.

Ἔγγιστα, adv. *proximè:* ἔγγιστος, *proximus:* superlat. ab ἐγγὺς, *propè.*

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, *cranii fissura:* in quam os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, *appropinquat.*

Ἐγγλυκάζω, Hesych. et ἐγγλυκαίνω, Gloss. et

Ἐγγλύσσω, *dulcedinem affero,* qu. indulco: γλύσσων est *dulcior,* pro γλυκίων, à γλυκὺς, *dulcis.*

Ἐγγλύφω, f. ψω, *insculpo:* ex ἐν et γλύφω, vel γλάφω, *sculpo.*

Ἐγγόνατον, ου, τὸ, *species horologii,* apud Vitruv. lib. ix. q. *in genu plicatum,* aut *angulatum,* si ἐγγώνατον.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, *neptis:* et

Ἔγγονος, ου, ὁ, *nepos:* et ἔγγονον, ου, τὸ, *fœtus:* q. ab ἐν et γόνος, *proles,* à γίνομαι, *nascor.*

Ἔγγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inscriptus:* à 3. pers. perf. pass. verbi ἐγγράφω.

Ἐγγραυλὶς, *piscis ex apuarum genere.*

Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio:* et

Ἔγγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *scriptus:* cui oppon. ἄγραφος· ab

Ἐγγράφω, *inscribo, insculpo:* f. ψω. perf. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. perf. pass. ἐγγέγραμμαι. part. ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, *scribo.* Inde Angl. TO ENGRAVE, TO ENGRAFT.

Ἐγγυαλίζω, f. ίσω et ξω, *in manus trado, trado, insero, præbeo:* ab ἐγγύη, *sponsio;* vel à γύαλον, *manûs cavitas.*

Ἐγγυαλίξαι, *tradere,* ejusd. a. 1. inf. act. et ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act.

Ἐγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. m. ab

Ἐγγυάω, ῶ, f. ήσω, *spondeo, promitto, despondeo:* ab ἔγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *præs,* quod ab

ΕΓΓΥΉ, ης, ἡ, *sponsio, fidejussio:* q. ἐν γυίοις, *in manibus* deponit.

Ἐγγύησα, ας, ε, *spospondi,* pro ἠγγύησα, a. 1. Ion. verbi ἐγγυάω, quod vide.

Ἐγγύησις, εως, ἡ, *fidejussio, vadimonium:* et

Ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, *sponsor, fidejussor.* Th. ἐγγύη.

Ἐγγυητὸς, ἡ, ὸν, *promissus:* ἐγγυητὴ, *sponsa, desponsata:* ab eod. th.

Ἐγγύθεν, *cominùs, propè:* et

Ἐγγύθι, Poët. pro ἐγγὺς, *propè,* cum gen.

Ἐγγυμνάζομαι, *exerceor:* hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, *exerceo:* f. άσω. Th. γυμνὸς, *nudus.*

Ἔγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *præs,* idem quod

Ἔγγυος, ου, ὁ, *sponsor:* ex ἐν et γυῖον, *manus.* Th. ἐγγύη, *sponsio.*

ΕΓΓΥ͂Σ, adv. *propè:* cum gen. sæpè absolutè, et pro ἐγγύθεν.

Ἐγγύτατος, et ἔγγιστος, *proximus:* superl. à præc.

Ἐγγυτάτω, ἐγγύτατα, et ἔγγιστα, adv. *proximè:* et

Ἐγγύτερος, et ἐγγίων, *propior, propinquior, similior:* et

Ἐγγυτέρω, et ἔγγιον, adv. *propiùs;* comparat. ab ἐγγὺς, *propè.*

'Εγδούπησᾰν, 3. pl. aor. 1. verbi γδουπέω.

'Εγεγρᾰφήκειν, *scripseram*, plus. perf. act. verbi γραφέω, Att. pro γράφω, *scribo*: f. ψω.

'Εγείνᾰο, *genuisti*, Ion. pro ἐγείνω, 2. sing. a. 1. m. ἐγεινᾰ'μην, ω, ᾰτο, verbi γίνομαι, *nascor*. a. 2. m. ἐγενόμην, ȣ, ετο. perf. med. γέγονα. a. 1. m. ἐγεννησάμην et ἐγεινάμην.

'Εγεῖραι, a. 1. inf. act. ἔγειραι, *surge*, a. 1. imp. m. ab ἐγείρω, *suscito*.

"Εγειρε, *suscitavit*, a. 1. Ion. ἐγείρῃ, *suscitet*, 3. sing. præs. vel a. 1. sub. ab eod. th.

'Εγειρομένω, gen. sing. Dor. pro -ȣ, præs. part. pass. verbi ἐγείρω, *excito*.

'ΕΓΕΙ'ΡΩ, *excito*, *expergefacio*, *incito*, *accendo*, *exstruo*, *ædifico*; in N. Test. *vitam reddo*: f. ἐγερῶ. perf. ἤγερκᾰ, Att. ἐγήγερκᾰ. a. 1. ἤγειρᾰ. præs. pass. ἐγείρομαι, *resurgo*, *excitor*: perf. pass. ἤγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. ἐγέρθητῐ. a. 1. inf. pass. ἐγερθῆναι. aor. 1. part. pass. ἐγερθείς. f. 1. pass. ἐγερθήσομαι, *surgam*; a. 1. m. ἐγειρᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. imperat. m. ἔγειραι. perf. med. ἤγορᾰ, Att. ἐγήγορᾰ, et cum Epenthesi literæ ρ, ἐγρήγορᾰ, undè part. perf. med. ἐγρηγορὼς, ότος, *vigilans*; unde ἐγρήγορος, *vigil*; et ἐγρηγορέω, et per Aphær. γρηγορέω, *vigilo*. ἐγείρειν ἀγλαΐαν τινὰ τοῖς νικαφόροις, id est, *victores aliquo splendido carminis ornamento decorare*.

'Εγείρειν τινὶ λιγὺν ἐπέων οἶμον, Pindar. *Excitare alicui canoram carminum viam*, id est, præclarum carmen in alicujus laudem scribere seu canere.

'Εγέλαξᾰ, ᾰς, ε, Dor. pro ἐγέλᾰσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. verbi γελάω, *rideo*.

'Εγέλασσε, *risit*, a. 1. Poët. gem. σσ, à γελάω, *rideo*: f. άσω.

"Εγεμον, imperf. verbi γέμω, *onustus sum*.

'Εγένεο, antiq. ἐγένεσο, eliso σ, ἐγένεο, post contractè ἐγένȣ.

'Εγεννήθην, a. 1. ind. pass. ἐγέννησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. à γεννάω, *gigno*: f. ήσω. Th. γίνομαι, *nascor*.

'Εγέννησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. verbi γεννάω, *gigno*.

'Εγενόμην, ȣ, ετο, et in 3. plur. ἐγένοντο, a. 2. m. verbi γίνομαι, *sum*, *fio*.

"Εγεντο, *factus est*, Dor. vel per Sync. pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. m. ab eod. verbo.

'Εγέρθην, *sum experrectus*, a. 1. ind. pass. Ion. hinc ἔγερθεν, Dor. seu Bœot. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ind. ἐγερθεὶς, a. 1. part. pass. ἐγερθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐγέρθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. ab ἐγείρω, *suscito*.

'Εγέρσῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *excitabilis*: ab ἐγείρω, *excito*.

"Εγερσῐς, εως, ἡ, *resurrectio*, *excitatio*, *exstructio*: à 2. pers. sing. perf. pass. ἤγερσαι, ab ἐγείρω, *resurgo*.

'Εγηγέρᾰτο Ion. et Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. ab ἐγείρω, *excito*.

'Εγήγερμαι, σαι, ται, *excitatus sum*, Att. pro ἤγερμαι, perf. ind. pass. et part. ἐγηγερμένος, ejusd. verbi.

'Εγήθην, *lætatus sum*, a. 1. ind. pass. à γηθέω, vel γήθω, *gaudeo*: f. ήσω.

"Εγημᾰ, ᾰς, ε, *uxorem duxi*, a. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanq. à γάμω. Alii tamen per Sync. ex ἐγάμησα, factum aiunt, α in η converso, unde part. γήμας. Vide γῆμαι.

'Εγήρᾰ pro ἐγήρη, ut ἔβα pro ἔβη, à γήρημι, inus. Potest tamen et à γηράω, *senesco*, deduci. Th. γῆρας, *senectus*.

'Εγκᾰ'ειν, Ion. et Att. pro ἐγκαίειν, *incendere*. Th. καίω, *uro*.

'Εγκᾰ'θετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insidiator*, q. immissus, ab ἐγκαθίημι, *immitto*: ab ἐν, κατὰ, et ἵημι, *mitto*.

'Εγκᾰ'θημαι, *insideo*, *observo*, *insidior*.

'Εγκᾰθίζειν θρόνῳ, *in solio sedere*, pro ἐπικαθίζεσθαι. Vide καθίζω.

'Εγκᾰθίστημῐ, f. στήσω, *colloco*, *intersum*, *constituo in*, *interpono*: part. perf. act. ἐγκᾰθεστὼς, *interpositus*: ab ἐν, κατὰ, et ἵστημι.

'Εγκαίνῐᾰ, ων, τὰ, *ENCÆNIA*, festus dies novi operis memoriæ dicatus: ab ἐν et καινὸς, *novus*.

'Εγκαινίζω, *innovo*, *dedico*: f. ΐσω. perf. ἐγκεκαίνῐκᾰ. a. 1. ἐνεκαίνῐσᾰ. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι· ab ἐγκαίνια, q. v.

'Εγκαινισμὸς, ȣ̃, ὁ, *innovatio*, *dedicatio*, à præc. perf. pass.

"Εγκαιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *opportunus*, *tempestivus*: et

'Εγκαίρως, adv. *opportunè*: à καιρὸς, *occasio*.

'Εγκᾰκέω, f. ήσω, *fastidio*, *malè in aliquid affectus sum*.

'Εγκᾰλέω, *in jus voco*, *accuso*; cum dat. in imperf. ἐνεκᾰ'λεον, -ȣν, f. έσω. a. 1. ἐνεκᾰ'λεσᾰ. perf. act. ἐγκέκληκᾰ. perf. pass. ἐγκέκλημαι, σαι ται. part. ἐκκᾰλεμενος, *reus*: ex ἐν et καλέω, *voco*.

'Εγκᾰλοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui habet crura in ligno*: τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, *vinctus numellis*.

'Εγκᾰ'λυμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *velamentum*: à perf. pass. seq.

'Εγκᾰλύπτω, f. ύψω, *intego*, *obvelo*. Th. καλύπτω, *tego*.

'Εγκᾰ'λυψῐς, εως, ἡ, *velatio*: à præced. perf. pass.

'Εγκᾰνᾰχᾰ'ομαι, fut. ήσομαι, *cachinnum emitto*: à καναχέω, *resono*.

'Εγκᾰνᾰχέω, ῶ, f. ήσω, *cum sonitu infundo*: ἐγκᾰ'ναξον, a. 1. imp. act. ἐγκᾰνᾰχήσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἦχος, *sonus*.

"Εγκᾰρ, ᾰρος, ὁ, *cerebrum*, *pediculus*: (ab ἐν et κὰρ, pro κάρη, τὸ, per Apoc.) ut quidam exponunt Hom. Il. ί. 378. sed fortasse rectiùs ii qui scribunt divisim ἐν καρὸς, et interpr. *Habeo eum pro Carico mancipio*: v. Κὰρ, gentile nomen. Th. κάρηνον, *caput*.

"Εγκᾰρος, ȣ, ὁ, *cerebrum*: ab ἐν et κὰρ, *caput*.

"Εγκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fructum in se habens*, *fœcundus*; item *gravidus*. Th. καρπὸς, *fructus*.

'Εγκαρσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *obliquitas*: ab

'Εγκάρσῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *obliquus*. Th. κάρσιος, idem.

'Εγκαρσῐ'χολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iracundus*, *amarus*, *injucundus*: ab ἐν, κάρα pro κάρηνον, *caput*, et χολὴ, *bilis*.

'Εγκᾰ'ς, adv. *in profundo*.

"Εγκᾰσῐ, dat. plur. per Apoc. pro ἐγκάτοισι· ab

"ΕΓΚᾸΤᾸ, ων, τὰ, *intestina*, *viscera*: Sic et ἔγκατ' pro ἔγκατα, ex ἔγκατος.

'Εγκᾰτᾰβαίνω, *descendo in*, *ingredior*: ex ἐν et καταβαίνω.

'Εγκᾰτᾰβιόω, ῶ, f. ώσω, *vitam consumo in*: ex ἐν et καταβιόω.

'Εγκᾰτασκήπτω, f. ψω, *grassor*, *incumbo*: ex ἐν et κατασκήπτω.

'Εγκείρομαι, f. κερȣ̃μαι, *rador*. ἐγκεκαρμένῳ κάρα, *raso capite*: ex ἐν et κείρομαι.

'Εγκᾰτᾰθῆς, *reposueris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

'Εγκᾰτᾰκεῖσθαι, *insidere*, *accumbere*: præs. inf. ex ἐν, κατὰ, et κεῖμαι, *jacio*.

Ἐγκἄτἄλειμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *reliquiæ, monumentum:* ex

Ἐγκἄτἄλείπω, *derelinquo, desero in discrimine:* f. ψω. perf. ἐγκἄτἄλέλειφᾰ. a. 2. ἐγκἄτέλιπον, ες, ε, *superstitem reliqui:* a. 2. sub. ἐγκἄτἄλί'πω, ῃς, ῃ· ab ἐν, κατὰ, et λείπω.

Ἐγκἄτἄλιμπᾰ'νω, idem.

Ἐγκἄτἄμιγνῦ'ω, εις, ει, *insero, immisceo:* ab ἐν, κατὰ, et μιγνύω, vel μίγνυμι, *misceo:* f. μίξω. perf. χα.

Ἐγκἄτἄπαίζω, f. σω, vel ξω, *illudo:* ex ἐν, κατὰ, et παίζω.

Ἐγκἄτἄπήγνῦμῐ, f. ξω, *infigo.*

Ἐγκἄτασκευάζω, f. ᾰ'σω, *intùs conficio.*

Ἐγκἄτασπείρω, fut. ερῶ, *dissemino.*

Ἐγκἄτέβᾰ, Poët. et Dor. pro ἐγκατέβη, *intravit:* a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

Ἐγκἄτέλῐπον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, q. v.

Ἐγκἄτθετο, *condidit,* per Sync. pro ἐγκἄτέθετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐγκατατίθημι, *condo:* ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono.*

Ἐγκἄτίζεσθαι, Ion. pro ἐγκᾰθίζεσθαι, *sedere in aliquo loco.* Th. ἵζω, *sedeo.*

Ἐγκἄτοικέω, ῶ, *habito, incola sum:* f. ήσω. perf. ἐγκἄτῴκηκᾰ· ex ἐν et κάτοικος, *incola:* ex κατὰ et οἶκος, *domus.*

Ἔγκᾰτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *interior:* ab ἐν et κεῖμαι, *jaceo.*

Ἐγκαυχᾰ'ομαι, ῶμαι, f. χήσομαι, *glorior in* vel *de aliquâ re.*

Ἐγκαυχᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ. idem.

Ἔγκᾰφος, *buccella, bolus:* ab ἐγκάπτω, *devoro.* Th. κάπτω, *comedo.*

Ἔγκειται, 3. sing. præs. ab

Ἔγκειμαι, q. d. *jaceo in, insum, inhæreo, invado, incumbo, insto:* ἐγκείμενος, part. *insitus.* Th. κεῖμαι, *jacio.*

Ἐγκεκαίνισται, 3. sing. perf. ind. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, σται· ab ἐγκαινίζω, *dedico:* q. v.

Ἐγκεκᾰλυμμένος, *occultus, velatus,* perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, *tego.*

Ἐγκέλᾰδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui inest κέλαδος, strepitus:* τὰ ἐγκέλαδα, *animalcula de genere insectorum:* et

Ἐγκέλᾰδος, ου, ὁ, *Enceladus,* nom. propr. gigantis.

Ἐγκέλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *jussus:* à seq.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, *hortor, incito:* ab ἐν et κελεύω.

Ἐγκεντρίζω, *insero:* f. ί'σω. perf. ἐγκεκέντρῐκᾰ. a. 1. ἐνεκέντρῐσᾰ. a. 1. inf. ἐγκεντρῐ'σαι. a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, *insitus fui:* f. 1. pass. ἐγκεντρισθήσομαι· ex ἐν et κεντρίζω, *pugno,* hoc à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo.*

Ἐγκεντρῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *aculeus, calcar, stylus:* à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo.*

Ἐγκερᾶν, *immiscere, perturbare,* præs. inf. act. ab ἐγκεράννῡμι, f. ᾰ'σω, quod ex ἐν et κεράω, seu κεράννυμι, *misceo.*

Ἐγκέφᾰλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in capite est.* Hinc ὁ ἐγκέφᾰλος, sc. μυελὸς, *cerebrum:* ex ἐν et κεφαλή.

Ἐγκέχοδᾰ, perf. med. verbi ἐγχέζω, *caco in.*

Ἐγκεχρημένος, η, ον, *qui est in usu, quo quis utitur:* perf. part. pass. verbi χράομαι, *utor,* f. χρήσομαι. Th. χράω, *commodo.*

Ἐγκεχῠρασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, *oppigneror:* ab ἐνέχυρον, *pignus.* Th. ἐχυρὸς, *munitus, tutus.*

ἘΓΚΙΣΣᾺ'Ω, *coitum appeto, concipio:* ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν et κίσσα, *pica,* morbus mulierum prægnantium.

Ἐγκισσεύω, f. εύσω, *hederæ modo convolvor atque plicor:* à κισσὸς, *hedera.*

Ἐγκισσήσωσῐ, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἐγκισσάω.

Ἐγκλείω, f. είσω, perf. εικᾰ, *includo:* perf. pass. ἐγκέκλεισμαι. perf. inf. ἐγκεκλεῖσθαι. part. ἐγκεκλεισμένος, *inclusus.* Th. κλείω, *claudo.*

Ἐγκληθεὶς, έντος, *accusatus:* a. 1. part. pass. et

Ἔγκλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *crimen,* id de quo quis accusatur: ab ἐγκαλέω, *accuso.* Th. καλέω.

Ἐγκλημᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *litigiosus:* ab eod.

Ἔγκλητος, rectiùs ἔκκλητος, q. v.

Ἐγκλῐδὸν, adv. *inclinando:* à seq.

Ἐγκλῑ'νω, f. νῶ, *INCLINO; fugio,* de acie. Th. κλίνω, *reclino.*

Ἔγκλῐσῐς, εως, ἡ, *inclinatio:* apud Gram. *modus:* et

Ἐγκλῐτῐκὸς, ἡν, ὸν, Grammaticum, de vocabulis dictum quæ ἐγκλίνονται, à 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐγκλίνω. Hinc Angl. ENCLITIC.

Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, *includo, illigo; circumdo,* Prov. vi. 21. à κλοιὸς, *vinculum, quod collo circumdatur.* Th. κλείω, *claudo.*

Ἐγκοίλῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in ventre est.* Hinc τὰ ἐγκοίλια, *intestina, viscera.*

Ἐγκοιλὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *concavus, cavus.*

Ἐγκόλαμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sculptura:* et

Ἐγκολάπτω, *insculpo:* f. ψω. perf. ἐγκεκόλᾰφᾰ. Th. κολάπτω, *tundo.*

Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, *intus me vestio, induor, ornor:* f. ώσομαι. a. 1. m. ἐνεκομβωσᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. imperat. m. ἐγκόμβωσαι, άσθω. 2. pl. ἐγκομβώσασθε. a. 1. part. pass. ἐγκομβωθείς. Ex ἐν et κομβόω, *orno.* Th. κόμβος, *nodus.* (ad ornatum): hinc κόμβωμα, *vestitus elegans.*

Ἐγκονέουσᾰ, *festinans in,* præs. part. f. g. ab

Ἐγκονέω, ῶ, *accelero:* f. ήσω. Ex ἐν et κονέω, *festino.*

Ἐγκονητῐ', adv. Poët. *laboriosè, cum labore:* ab ἐν et κόνις, *pulvis.*

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, *obstaculum, offendiculum, incisio:* ex ἐν et κοπὴ, *sectio.* Th. κόπτω, *seco.*

Ἔγκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in quo est labor, laboriosus:* ex ἐν et κόπος, *labor,* quod à κόπτω, vel κόπτομαι, *laboribus et molestiis premor:* perf. med. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, *incido, interpello, impedio:* fut. ψω. a. 1. ἐνέκοψᾰ. perf. ἐγκέκοφᾰ. imperf. pass. ἐνεκοπτόμην. perf. med. ἐγκέκοπᾰ. Th. κόπτω.

Ἐγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, *ordine colloco.* Th. κόσμος.

Ἐγκοτέω, ῶ, f. ήσω, idem ac simplex κοτέω, *irascor.* Th. κότος, *ira.*

Ἐγκότημᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Ἐγκότησῐς, εως, ἡ, idem ac th. κότος, *ira vetus:* à perf. pass. verbi ἐγκοτέω.

Ἔγκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *iratus,* in quo est κότος, *ira vetus:* et substantivè pro *ira.*

Ἐγκράζω, f. άξω, perf. ᾱγᾰ, *inclamo:* à κράζω, *clamo.*

Ἐγκρασῐ'χολος, *piscis ex aquis:* sed rejici solet, quia κρατὶ χολὴν ἔχει.

Ἐγκρᾰ'τειᾰ, ᾱς, ἡ, *continentia, temperantia, moderatio:* ab ἐγκρατὴς, *compos, qui potitur, superior:* quod ab ἐν et κράτος, *robur.*

Ἐγκρᾰτεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, quod vide.

Ἐγκρατεύομαι, *contineo me, sum continens:* fut. εύσομαι. perf. ἐγκεκράτευμαι. ab

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui in potestate habet aliquid, superior, potens, abstinens, continens, suimet ipse compos:* nom. pl. ἐγκρατεῖς. Hinc adv. ἐγκρατέως, *firmitèr.* Th. κράτος, *robur.*

Ἐγκρίνω, *admitto, adopto, adjungo:* f. ἐγκρινῶ. perf. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico, decerno.*

ἘΓΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *opus dulciarium ex similâ et oleo.*

Ἐγκροτέοισαι, Dor. pro ἐγκροτέουσαι, -ᾶσαι, *pulsantes,* nom. pl. part. præs. f. g. à κροτέω, *pulso.* Th. κρότος, ου, ὁ, *pulsus.*

Ἐγκρούω, f. ούσω, perf. ἐγκέκρουκα, *ad numeros incedo, impello, salto.*

Ἐγκρύπτω, *condo, intego:* f. ψω. perf. ἐγκέκρυφα. a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, *occulto.*

Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, *genus panis,* qui coquitur ἐγκρυφθεὶς, occultatus in cinere; *panis subcineritius.*

Ἔγκτησις, εως, ἡ, *acquisitio.*

Ἔγκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *acquisitus, comparatus, possessus.* Th. κτάομαι, *acquiro.*

Ἐγκτίζω, f. ίσω, *in aliquo loco condo, struo.* Th. κτίζω, *condo.*

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circularis, rotundus:* τὰ ἐγκύκλια, *vulgaria, obvia, vulgò fieri solita:* ab ἐν et κύκλος, *orbis, circus.*

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, *ENCYCLOPÆDIA, orbiculata disciplinarum series:* ab ἔγκυκλος et παιδεία, *disciplina.*

Ἔγκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλόω, f. ώσω, *circumago.* Th. κύκλος.

Ἐγκυλίω, f. ίσω, perf. ικα, *involvo, implico.*

Ἐγκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *gravida, prægnans; plenus, refertus:* ab ἐν et κύω, fut. σω, *uterum fero, sum gravida.*

Ἔγκυος, ου, ἡ, *gravida, prægnans:* ab eod.

Ἐγκυούμενος, præs. part. ab ἐγκυέομαι, *in utero gestor:* ex ἐν et κυέω, idem quod κύω, *in utero fero.*

Ἐγκύρσας, αντος, *illapsus,* a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ab

Ἐγκύρω, *incido, obvio:* f. -ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, *incido.*

Ἐγκωμιάζω, εις, ει, *laudo:* f. άσω. perf. ἐγκεκωμίακα. part. præs. pass. ἐγκωμιαζόμενος. a. 1. ἐγκωμιασθείς. Th. ἐγκώμιον, *laus.*

Ἐγκωμιαστέον, *quod laudandum est:* verbale ab ἐγκωμιάζω.

Ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, *laudator:* et Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, et Poët. ἐγκώμιος, ία, ον, *laudatorius, a, um:* ab ἐγκωμιάζω, quod ab

ἘΓΚΩ'ΜΙΟΝ, ου, τὸ, *præconium, laus.*

Ἐγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, *dulcem reddo.* Th. γλυκὺς, *dulcis.*

Ἔγμεν, per Syncop. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præs. verbi ἔχω, *habeo:* f. ἕξω et σχήσω.

Ἔγνω, 3. sing. ab ἔγνων, *novi, sapui, sensi,* a. 2. ind. act. tanq. à γνῶμι, verbi γινώσκω, f. 1. γνώσομαι, *cognosco.*

Ἔγνωκα, ας, ε, perf. ind. act. ἐγνωκέναι, perf. inf. ejusd. verbi.

Ἔγνων, a. 2. ind. act. et in 3. pl. ἔγνωσαν et ἔγνων, Poët. Vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐγνώρισε, a. 1. ind. act. à γνωρίζω, *notum facio:* f. 1. γνωρίσω. perf. ἐγνώρικα. à γνώριμος, *notus,* pro γνώσιμος. Th. γινώσκω, *cognosco:* f. γνώσομαι.

Ἔγνωσαν, vide ἔγνων.

Ἔγνωσμαι, σαι, σται, perf. pass. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γινώσκω, *cognosco:* q. v.

Ἐγράφησαν, *scripti sunt,* 3. pl. a. 2. pass. ἐγράφην, verbi γράφω, *scribo:* f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἔγρεο, *surge.* Att. per Sync. ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐγείρου, verbi ἔγρομαι, *excitor,* pro ἐγείρομαι, unde imperf. ἔγρετο, pro ἐγείρετο. Th. ἐγείρω, *excito.*

Ἐγρήγορα, ας, ε, *vigilavi,* et sæpè in præs. *vigilo,* ut part. ἐγρηγορὼς, *vigilans:* perf. med. verbi γρηγορέω, vel, ut alii malunt, ab ἐγείρω, *excito,* q. v.

ἘΓΡΗΓΟΡΕ'Ω, *vigilo:* f. ήσω· à verb. ἐγείρω. perf. med. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, et per Epenth. ρ, ἐγρήγορα· unde ἐγρηγορέω, et per Aphær. γρηγορέω. f. ήσω. a. 1. ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρηγόρηκα.

Ἐγρηγόρθαι, *suscitatum esse,* Poët. pro ἐγρηγορέναι, Pleonasm. τοῦ θ, et Sync. literarum ε et ν, est perf. inf. m. verbi γρηγορέω, *vigilo.* Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγόρθασιν, *vigilaverunt,* Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. pl. perf. med. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγορτὶ, et -γορότως, adv. *vigilantèr:* ab ἐγρηγορέω, *vigilo.*

Ἐγρήσσω, Poët. pro ἐγρηγορέω, *vigilo.*

Ἔγρομαι, Att. Sync. pro ἐγείρομαι, *excitor:* sic ἐγρόμενος pro ἐγειρόμενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imp. act. v. γυμνάζω, *exerceo:* f. σω. perf. κα. Th. γυμνὸς, *nudus.*

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνόω. Th. γυμνὸς, *nudus.*

Ἔγχε' pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, *hasta.*

Ἐγχέζω, f. έσω, perf. ἐγκέχοδα, *caco in:* ex ἐν et χέζω.

Ἐγχεία, ας, ἡ, seu ἐγχείη, *hasta,* seu *peritia hastâ certandi:* gen. pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, *hasta.*

Ἐγχείβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bellicosus, qui hastâ fremit ac strepitum edit:* ab ἔγχος, *hasta,* et βρέμω, *fremo.* Hinc et Παλλὰς dicta à πάλλειν.

Ἐγχεικέραυνος, ου, ὁ, Jovis epithet. *qui fulmine tanquam gladio solet uti:* ab ἔγχος, *hasta,* et κεραυνὸς, *fulmen.*

Ἐγχειρέω, *aggredior, tracto:* f. ήσω. perf. κα. ἐγχειροῦντες, præs. part. pl. num. ab ἐν et χεὶρ, *manus.*

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, *id quod aliquis aggreditur, conatus:* ab ἐγχειρέω, quod vide.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, *tractatio:* ab eod. verbo.

Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, *ENCHIRIDIUM, libellulus, gladiolus, pugio, manubrium:* ab ἐν et χεὶρ, *manus.*

Ἐγχειρίζω, *in manus trado, porrigo:* f. ίσω. perf. ικα. Undè et

Ἐγχειρίζομαι, *in manus sumo, commissum habeo.* Th. χεὶρ, *manus.*

Ἐγχειρίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in alicujus manu positus:* ab ἐν, χεὶρ, et τίθημι.

ἜΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, *ANGUIL-*

LA: q. ἐν ἰλύϊ χεῖσθαι, *quod in limo fundatur.*

Ἐγχελῖς, εως, ἡ, idem.

Ἔγχεον, Poët. et Ion. pro ἐνέχεον, imperf. verbi ἐγχέω, *infundo.*

Ἐγχεσίμωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, et ἐγχεσίμορος, *bellicosus, qui fato quodam hastæ studio est addictus:* ab ἔγχος, *hasta*, et μόρος, *fatum*, verso ο in ω. Th. μείρω, *divido.*

Ἐγχέσπαλος, ε, ὁ, *qui hastam vibrat, bellicosus:* ab ἔγχος, *hasta*, et πάλλω, *vibro.*

Ἐγχεῦντα, *infundentem*, crasi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. sing. præs. part. act. ab

Ἐγχέω, f. εύσω, *infundo:* ab ἐν et χέω.

ἜΓΧΟΣ, εος, τὸ, *hasta, ENSIS;* dat. sing. ἔγχεϊ· dat. pl. ἔγχεσι.

Ἐγχραύειν, *infligere:* quod à χραύω, *leviter saucio.* Th. χράω, *coloro.*

Ἐγχρίμπτεσθαί τινι, Ion. *in aliquem incidere:* ab

Ἐγχρίμπτω, id. q. χρίμπτω, *admoveo:* f. ψω.

Ἐγχριμφθεῖσα, ης, *propinqua*, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Ἔγχρισον, ατω, *inunge*, a. 1. imperat. act. ab ἐγχρίω.

Ἐγχρίψας, fortè ἐγχρίμψας, scribendum, a. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, *admoveo.*

Ἐγχρίω, f. ίσω. perf. ἐγκέχρικα. a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, *ungo.*

Ἐγχρονίζω, *immoror, tardo:* f. ίσω. perf. ικα. ab ἐν et χρονίζω, idem. Th. χρόνος, *tempus.*

Ἔγχρονος, ε, ὁ ϗ ἡ, *temporarius:* ab eod. th.

Ἐγχρώσας, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, q. ab ἐγχρόω, *colore imbuo:* ab ἐν et χρόα.

Ἐγχυράζω, f. άσω, perf. ἐγκεχύρακα, *oppignero, pignero, capio.*

Ἐγχύω, f. ύσω, idem ac ἐγχέω, *infundo.*

Ἐγχωρέω, ῶ, f. ήσω, *concedo, admitto:* undè ἐγχωρεῖ, impers. *licet, locus* vel *facultas est.* Th. χωρέω, *eo.*

Ἐγχώριος, ε, ὁ ϗ ἡ, *domesticus, patrius, rusticus;* et τὸ Ἐγχώριον, subst. *domesticum, in eo loco ubi habitas; pignus, usura:* ab ἐν et χῶρος, *locus.*

ἘΓΩ', ἐμε, &c. *EGO*, Att. ἔγωγε, Dor. ἐγώνη, et ἐγώνγα. Æol. ἐγὼν et ἰώγα. Hinc ἐμὸς, ε, *meus:* νωΐτερος, ε, *noster duorum:* ἡμέτερος, ε, *noster.*

Ἔδαεν, *docuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, *disco:* hinc

Ἐδάην, *novi*, seu *divisus sum*, a. 2. ind. pass. à δαίω, *disco, scio:* perf. δεδάηκα, q. à δαέω. part. perf. pass. δεδαημένος. perf. med. δέδαα, pro δέδηα, *novi:* a. 2. inf. pass. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

Ἐδαΐζετο, *dividebatur*, imperf. pass. verbi δαΐζω, *divido.* Th. δαίω, idem.

Ἐδαίσατο, *epulatus est*, 3. sing. a. 1. med. verbi δαίομαι, *epulor.* Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Ἔδακ' pro ἔδακε, *momordit, pupugit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔδακον, ες, ε, et

Ἐδάκην, *morsus* vel *punctus fui*, a. 2. pass. verbi δάκνω, *mordeo, pungo.*

Ἐδάμασσα, ας, ε, *domui*, a. 1. act. gem. σσ, Poët. verbi δαμάω, *domo:* f. σω. perf. κα.

Ἐδάμην, ης, η, *domitus sum*, a. 2. ind. pass. à δαμάω, seu δάμνω, vel δάμνημι. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel ut alii volunt à δέμω. perf. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι. a. 2. ἐδάμην.

Ἐδάμνα, *domabat*, 3. sing. imperf. à δαμνάω pro δαμάω, *domo.*

Ἑδανὸς, ε, *suavis:* ab ἡδὺς, idem, per Systolen literæ η.

Ἔδαρ et εἶδαρ, ατος, τὸ, *esca:* ab ἔδω, *edo.*

Ἔδαρθον, *dormivi*, a. 2. verbi δαρθάνω, seu δαρθέω. f. 1. δαρθήσομαι, a. 1. ind. pass. ἐδάρθην, ης, η.

Ἔδαρκον, per Metath. pro ἔδρακον, *vidi*, a. 2. act. verbi δέρκω. Sic perf. med. δέδροκα pro δέδορκα.

Ἐδασσάμην, ω, ατο, et Poët. δάσασκετο, a. 1. m. Hinc δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζω, idem quod δαίω, *divido.*

Ἐδασσάμεθ', *divisimus*, 1. plur. a. 1. m. pro ἐδασάμεθα, et in 3. sing. ἐδάσσατο, ejusd.

Ἐδαφιεῖ, 3. sing. et in 3. pl. ἐδαφιεῦσι, f. 1. Att. ab

Ἐδαφίζω, *solo æquo, solo allido, pavio:* f. ἐδαφίσω, et Att. ἐδαφιῶ· perf. ἠδάφικα· qu. ab ἔδαφος, *solum.* Th. ἕζομαι, *sedeo:* f. ἐδεῦμαι.

Ἔδαφος, εος, τὸ, *solum, pavimentum:* ab ἕζομαι, *sedeo.*

Ἔδαψεν, *dilaceravit:* 3. sing. a. 1. act. à δάπτω, *dilanio:* f. ψω. perf. φα.

Ἔδδεισε, *timuit*, Poët. pro ἔδεισε, a. 1. verbi δείδω, *timeo:* f. δείσω. perf. δέδεικα. perf. med. δέδοικα, δείδια, et δέδια.

Ἐδὲ pro εἰδὲ, q. v.

Ἔδεαι, Ion. pro ἔδῃ, 2. sing. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, *edo.*

Ἐδέατρος, ε, ὁ, *prægustator:* ab ἔδω, quia edit ante alium, *præfectus epularum.*

Ἐδέγμην, per Syncop. Poët. pro ἐδεδέγμην, plusq. perf. pass. verbi δέχομαι, *capio:* f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι. a. 1. ἐδέχθην.

Ἐδεδέατο, Ion. pro ἐδέδεντο, *ligati fuerunt*, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi δέω, *ligo.*

Ἐδεδήει, 3. sing. plusq. perf. med. à perf. med. δέδηα, verbi δαίω, *divido.*

Ἐδεδίειν, *timueram*, plusq. perf. med. verbi δείδω, *timeo:* f. δείσω. perf. med. δέδια.

Ἐδεδμήατο, Ion. pro ἐδέδμηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi δέμω, *struo:* f. δεμῶ. perf. δεδέμηκα, et per Sync. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι.

Ἐδεδοίκει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi δείδω, *timeo:* f. δείσω. perf. med. δέδοικα, pro δέδοιδα, et δείδια.

Ἔδεε, Ion. pro ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi δεῖ, *oportet*, quod à δέω, *ligo.*

Ἐδεήθην, *indigui*, seu *oravi*, a. 1. ind. pass. verbi δέομαι, tanq. à δεέομαι, f. δεήσομαι, *oro*, et *indigeo.* Th. δέω, *ligo.*

Ἐδέησε, *opus fuit*, a. 1. ind. v. δεῖ, *opus est*, impers.

Ἐδέθην, *ligatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi δέω, *ligo;* perf. pass. δέδεμαι.

Ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi impers. δεῖ, *oportet*, et interdum pro δεῖ usurpatur, ut ἐχρῆν pro χρὴ, et προσῆκεν pro προσήκει. Item

Ἔδει, *comedet*, Att. pro ἔδῃ, 3. sing. f. 1. med. ἔδομαι, verbi ἔδω.

Ἔδει, *ligabat*, imperf. verbi δέω, *ligo.*

Ἐδείδιμεν, pro ἐδεδίειμεν, *timueramus*, 1. pl. et

Ἐδείδισαν, *timuerant*, per Sync. pro ἐδεδίεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi δείδω, *timeo:* perf. med. δείδια, plusq. perf. ἐδεδίειν. Vide δείδω.

Ἔδειμα, ας, ε, *extruxi*, a. 1. ind. act. ἐδείμαντο, 3. plur. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, ατο. à δέμω, *struo.*

Ἔδειξα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. verbi δεικνύω, seu δείκνυμι,

ostendo : f. δείξω. perf. δέδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. pass. ἐδείχθην.

Ἔδειρᾶ, ᾶς, ε, *excoriavi*, a. 1. ind. act. et in 3. pl. ἔδειρᾶν, verbi δέρω, *excorio* : f. δερῶ. perf. δέδερκα. a. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι.

Ἔδεισᾶ, a. 1. vide δείδω, *timeo*.

Ἔδεκτο, *susceperat*, Dor. Sync. pro ἐδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi δέχομαι, *capio* : f. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι.

Ἐδὲμ, regio Babyloniæ.

Ἐδέμεναι, et per Syncop. ἔδμεναι, *comedere*, Dor. pro ἔδειν, præs. inf. act. ab ἔδω· q. v.

Ἐδέξᾶτο, 3. sing. a. 1. m. verbi δέχομαι, *capio*.

Ἐδέρχθην, *obtuitus sum*, a. 1. pass. verbi δέρκω, *video* : a. 2. ἔδρακον. perf. med. δέδορκα.

Ἐδεσμᾶ, ᾶτος, τὸ, *cibus*. Th. ἔδω.

Ἐδέσμᾶσῖ, *cibis*, ejusd. dat. pl.

Ἐδεστέον, *edendum est*; verbale à præced.

Ἐδεστὴς, οῦ, ὁ, *esor, qui edit* : ab eod. th.

Ἐδεύετο, *indigebat*, imperf. v. δεύομαι. Poët. pro δέομαι, *egeo, oro*.

Ἐδεύησε, Poët. pro ἐδέησε, seu ἔδησε, 3. sing. a. 1. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, *oro, opus habeo*.

Ἑδέων, *sedum*, gen. pl. ab ἕδος, εος, τὸ, *sedes*.

Ἑδῇ, *sedebis*, 2. sing. f. 2. ἑδοῦμαι, verbi ἕζω, *sedeo*.

Ἔδηδᾶ, perf. med. Att. reduplicatione ex ἦδα. perf. part. ἐδηδώς· verbi ἔδω, *edo* : et

Ἐδηδᾶται et ἐδηδᾶτο, Ion. pro ἐδηδεσμένος ἐστὶ, et ἐδηδεσμένος ἦν, 3. sing. perf. et plusq. perf. pass. verbi ἔδω, *edo* : f. 1. act. ἐδέσω. perf. ἤδεκα, Att. ἐδήδεκα. unde perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus tertia pers. ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, et Ion. ἐδήδαται.

Ἐδηδοκᾶ, *edi*, perf. pro ἦκα seu ἔδηκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit f. m. ἐδέσω, unde perf. ἤδεκα, et Att. reduplicatis initialibus literis, et ε in ο converso, ἐδήδοκα. et in plusq. perf. ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι, σαι, ται.

Ἐδηδώς, vide in ἔδηδα.

Ἔδηκᾶ, *edi*, perf. Att. pro ἦκα, ab ἔδω, quod et interjectâ syllabâ δο, ἐδήδοκα dicitur : undè perf. pass. ἐδήδομαι.

Ἐδηλήσαντ᾽ pro ἐδηλήσαντο, *læserunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi δηλέω, *lædo* : f. ήσω. à δαλὸς, *titio* : q. à δαίω, *uro*.

Ἐδήλουν, 3. pl. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. sing. imperf. pass. à δηλόω, *manifesto, declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.

Ἔδηξᾶ, *momordi*, a. 1. à δάκνω, (q. à δήκω) *mordeo*.

Ἔδησᾶν, *ligaverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo* : f. δήσω. perf. δέδεκα. pass. δέδεμαι.

Ἐδητῦς, ύος, ἡ, *cibus* : ab ἔδω, *edo*.

Ἐδήχθην, ης, η, *morsus* vel *punctus sum*, a. 1. præs. verbi δάκνω.

Ἐδίδαξᾶ, ᾶς, ε, a. 1. ind. act. à διδάσκω, *doceo* : a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus est*. perf. pass. δεδίδαγμαι, ξαι, ται.

Ἐδίδουν, ους, ου, pro ἐδίδων, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, *do* : q. à διδόω. Sic et ἐδίδου, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. sing. imperf. pass.

Ἐδίζετο, *quærebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.

Ἐδίηνᾶ, ᾶς, ε, a. 1. ind. act. à διαίνω, *irrigo* : f. ανῶ.

Ἐδίστᾶσᾶ, ᾶς, ε, a. 1. ind. act. à διστάζω, *dubito* : f. άσω vel άξω. perf. δεδίστακα vel -χα. Th. δὶς, *bis*.

Ἐδίψησᾶ, a. 1. ind. act. verbi διψάω, *sitio, vehementèr expeto* : f. ήσω. perf. δεδίψηκα. Th. δίψα, *sitis*.

Ἐδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξᾶ, ᾶς, ε, a. 1. verbi διώκω, *persequor* : f. ξω.

Ἔδμεναι, Att. et per Sync. pro ἐδέμεναι, Dor. et Poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω, *comedo*.

ἝΔΝΑ, seu potiùs ἕδνᾶ, et ἔεδνᾶ, et ἔεδνᾶ, (Pleonas. τοῦ ε) ων, τὰ, *dos, munera* quæ sponsæ sponsus dat. q. ἡδανὰ, *jucunda*. Hinc

Ἕδνιος, ῖᾶ, ῖον, *sponsalis*.

Ἐδνοπάλιζεν, 3. sing. imperf. verbi δνοπαλίζω.

Ἑδνόω, -ῶ, f. ώσω, *despondeo*. Th. ἕδνα, τὰ, *dos*.

Ἑδνωτὴς et ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, *socer*; qui filiam dat, additâ dote : ab eod. th.

Ἔδοις, 2. sing. opt. præs. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδόκει, *videbatur*, 3. sing. ab ἐδόκεον -ουν, εεις -εις, verbi δοκέω, *videor* : f. ήσω, et ξω.

Ἐδοκεῦμες, *arbitrabamur*, Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. pl. imperf. verbi ejusd.

Ἐδολίουσᾶν, Bœot. pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act verbi δολιόω, *dolo utor* : f. ώσω. perf. δεδολίωκα. Th. δόλος, *dolus*.

Ἔδομαι, *comedam*, Att. pro ἐδοῦμαι, (ut φάγομαι, pro φαγοῦμαι,) f. 2. med. verbi ἔδω, *edo*.

Ἔδον, *dederunt*, Dor. et Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδων, a. 2. verbi δίδωμι.

Ἐδονεῖτο, *agitabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi δονέω, *agito* : f. ήσω. perf. ηκα.

Ἔδοντῖ, *comedunt*, Dor. seu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præs. verbi ἔδω.

Ἔδοξᾶ, *putavi*, a. 1. ind. act. à δοκέω, *puto, videor* : f. σω et δόξω. perf. pass. δέδογμαι.

Ἕδος, εος, τὸ, *SEDES* : item *delubrum, cunctatio*, q. d. desidia. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo*.

Ἔδοσᾶν, 3. pl. a. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, *do*.

Ἔδου, pro ἔδοσο, 2. sing. a. 2. med. ejusd.

Ἐδούλευσᾶν, 3. plur. a. 1. act. verbi δουλεύω, *servio* : f. εύσω. perf. δεδούλευκα. Th. δοῦλος, *servus*.

Ἑδοῦμαι, f. 2. med. verbi ἕζω, *sedeo*.

Ἐδοῦμαι, verò f. 2. m. ab ἔδω, *edo*.

Ἔδουπον, a. 2. ind. act. verbi δουπέω, *sonitum edo* : f. 2. δουπῶ. Th. δοῦπος, ου, ὁ, *sonitus*.

Ἔδουσ᾽ pro ἔδουσῖ, *edunt*, 3. pl. præs. ind. ab ἔδω, *edo* : perf. ἐδήδοκα. cætera temp. non ita usitata.

Ἔδρᾶ, *cucurri*, per Sync. pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω, q. à δράω, f. δράσω, et Ion. δρήσω· inde f. 1. med. διαδρήσομαι. a. 1. m. διεδρησάμην. Sunt qui velint esse a. 2. ἔδρᾶν, ᾶς, ᾶ, verbi δρῆμι, seu δίδρημι. Alioquin potest esse imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.

Ἕδρᾶ, ᾶς, ἡ, *sella, sedes, basis, statua, altare, templum*, scil. *sacra sedes* : ab ἕζομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, unde ἕδος, *sedes*.

Ἑδράζω, f. άσω, *colloco, stabilio*.

Ἔδρᾶθον, *dormivi*, pro ἔδαρθον, a. 2. per Metath. literar. verbi δαρθάνω, *dormio*. Sunt tamen qui à δρήθω formari malint.

Ἑδραῖος, αίᾶ, αῖον, *stabilis, firmus, sedentarius* : ab ἕδρα, *sella, basis*. Th. ἕζω, *colloco*.

Ἑδραιόω, *stabilio* : f. ώσω. perf. ἡδραίωκα. perf. pass. ἡδραίωμαι. ab iisd. th.

'Εδραίωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *stabilimentum, fundamentum:* à 1. pers. perf. præced. verbi.

Εδρᾰκον, per Metath. pro ἔδαρκον, *vidi,* a. 2. ind. act. verbi δέρκω, *video:* f. ξω. perf. χα.

Εδρᾰμ' pro ἔδρᾰμε· vide ἔδραμον.

Εδρᾰμεν, *fugimus,* 1. pl. a. 2. ἔδρᾱν, ᾱς, ᾱ, verbi διδράσκω. vide ἔδρα.

"Εδρᾰμον, ες, ε, *cucurri,* a. 2. verbi τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. perf. med. δέδρομα, quod vide.

"Εδρᾱν, *fugerunt,* per Sync. pro ἔδρᾱσᾱν, 3. pl. a. 1. verbi διδράσκω, f. δράσω. Alii volunt esse a. 2. plur. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔβαν, pro ἔβησαν, verbi δρῆμι, seu δίδρημι.

Εδρᾱσᾰ, *aufugi,* a. 1. act. verbi διδράσκω. q. à δράω.

"Εδρασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sedes.* Th. ἕζομαι.

"Εδρη, ης, Ion. pro ἕδρα, ας, ἡ, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Εδρησ' pro ἔδρησᾰ, *feci,* a. 1. Ion. pro ἔδρᾱσᾰ· à δράω, *facio:* f. δράσω.

'Εδρῐάζω, f. σω, *colloco, firmo:* q. ab ἕδρα, *sella:* quod vide.

'Εδρῐάω, *sedeo:* ab eod. th.

'Εδριόωνται, *sedem habent,* 3. pl. ind. pass. pro ἑδριῶνται. ab ἑδριάω, ῶ, Poët. ἑδριόω. Sic in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ejusd. verbi. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo.*

'Εδροστρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctatoris epithet. *qui inter luctandum sedem partesque quibus sedemus agitat ac versat:* ab ἕδρα, *sella,* (quod vide) et στρέφω, *verto:* perf. med. ἔστροφα.

'Εδύετο, *occidebat,* imperf. verbi δύομαι. Th. δύνω.

"Εδῡν, ῡς, ῡ, *subii,* a. 2. verbi δῦμι· interdum ἔδυν est 3. pl. more Bœot. pro ἔδυσαν. Th. δύνω, *subeo.*

'Εδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, *potui:* q. v.

'Εδυναίατο, Dor. pro ἐδύναντο, nisi legend. ἐδυνέατο, 3. plur. imperf. verbi δύναμαι, *possum.*

'Εδύναντο, 3. pl. *poterant:* et ἐδύνᾰτο, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

'Εδυνάσθην, et Att. ἠδυνάσθην, *potui,* a. 1. pass. verbi δυνάζω, *valeo:* ab eod. th.

'Εδύνᾰτο, apud Herodot. sumi videtur pro δυνατὸν ἦν, *possibile erat.*

"Εδῡνε, *induit,* imperf. act. v. δύνω, *induo.*

'Εδυνέατο, Ion. pro ἐδύναντο, vide ἐδυναίατο.

'Εδυνήθην, et Att. ἠδυνήθην, *potui,* a. 1. verbi δύναμαι, *possum:* f. δυνήσομαι. perf. δεδύνημαι.

"Εδῡσᾰ, *subii,* a. 1. verbi δύω, vel δύνω. et

'Εδύσσᾰτο pro ἐδύσᾰτο, 3. sing. a. 1. med. Poët.

'Εδυστόκησᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυστοκέω, *difficultèr pario:* f. ήσω. Ex δὺς et τίκτω, *pario:* perf. med. τέτοκα.

'Εδυσφόρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, *ægrè fero:* ex δὺς et φέρω, *fero.*

"ΕΔΩ, *EDO:* perf. ἐδήδοκᾰ, (pro ἔδηκᾰ, ab ἧκα inus.) part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος. a. 1. pass. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. præs. med. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2. ἐδοῦμαι. perf. ἔδηδᾰ. part. ἐδηδώς. Hinc

'Εδωδᾱ, ᾶς, ἡ, Dor. pro

'Εδωδή, ῆς, ἡ, *cibus, esus.* Th. ἔδω.

'Εδώδῐμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *esculentus:* ab eod. th.

"Εδωκᾰ, ας, ε, *dedi,* a. 1. verbi δίδωμι, *do:* f. δώσω. perf. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

'Εδώλῐᾰ, ων, τὰ, *navium transtra, fori, sedes:* ab ἕδος, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

"Εδωνται, *vescantur,* 3. pl. sub. m. ab ἔδω, *edo.*

'Εδώρησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *dono:* f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, *donum.*

"Εδωσᾰν, scribendum credo, ἔδοσᾰν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, vel est 3. pl. ab inus. a. 1. ἔδωσᾰ pro ἔδωκᾰ, verbi δίδωμι.

'Εε, Poët. pro ἕ.

"Εεδνᾰ, vel ἔεδνᾰ, per Pleonasm. Poët. τοῦ ε pro ἕδνα, *dos, sponsalia:* quod vide.

'Εεδνόομαι, opt. aor. 1. ἐεδνωσαίμην, *dotatam filiam eloco.* Th. ἕεδνον.

'Εεδνωτής, οῦ, ὁ, *qui dotatam elocat; socer, affinis.* Th. ἕεδνον.

'Εεικοσάβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pretium viginti boum.* Ex ἐείκοσι et βοῦς.

'Εείκοσῐ, *viginti:* per Prosthesin pro εἴκοσι.

'Εεικόσορος, ου, Ion. οιο, ὁ καὶ ἡ, *viginti remos habens.* Ex ἐείκοσι et ἐρέσσω.

'Εεικοστὸς, οῦ, similitèr pro εἰκοστὸς, *vigesimus.*

"Εεικται, *similis est,* Poët. Pleonasm. pro εἶκται, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω, *similis sum.*

'Εείλεον, pro εἴλεον, ab εἰλέω.

"Εειπᾰ, ας, ε, *dixi,* Att. pro εἶπα, a. 1. ab ἔπω, *dico.*

"Εειπον, ες, ε, *dixi:* vel Att. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον, a. 2. ejusd. verbi.

"Εεις pro εἷς, *unus,* per Prosth. Poët. f. μία, n. ἕν.

"Εεις, Ion. pro ἦς, *eras:* imperf. ab εἰμί.

'Εεισάμενος pro εἰσάμενος, *assimilatus,* a. 1. part. m. ab

'Εεισάμην, *assimulatus sum,* pro εἰσάμην, a. 1. m. ab εἴδω, *video.*

'Εεισάμην, *indui,* pro εἰσάμην, a. 1. m. verbi ἕω, *induo.*

'Εείσᾰο, pro εἴσω, 2. sing. a. 1. med. ἐεισάμην, ἐείσᾰσο, ἐείσᾰο, ἐείσω, pro εἴσω, verbi εἴδω.

'Εεισάτην, *duo illi iverunt,* 3. dual. a. 1. ἔεισᾰ, Att. pro εἶσᾰ, verbi εἶμι, *eo.*

'Εέλδεται, *appetit,* 3. sing. præs. ind. Poët. verbi ἔλδομαι, *cupio:* sic

'Εέλδωρ, ορος, Pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, ορος, τὸ, *desiderium.* Th. ἔλδομαι, *desidero.*

"Εελμαι, *obvolutus sum,* perf. pass. pro εἷλμαι, verbi εἴλω, seu εἰλέω, *volvo;* et

'Εελμένοι, dissolutâ diphthongo ει in εε· alii ab ἐλαύνω, *compello,* deducunt: nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι· per Sync. et Prosth. τοῦ ε, ἐέλσαι· hinc "Εελμαι· alii ab εἰλέω, *congrego:* perf. part. εἰλημένος, et per Sync. ἐλμένος, Poët. ἐελμένος.

'Εέλπετο, simplicitèr pro ἔλπετο, seu ἤλπετο, 3. sing. imperf. pass. et ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, 1. plur. opt. Poët. verbi ἔλπω, *sperare facio:* perf. med. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἤλπα. Th. ἐλπὶς, *spes.*

'Εέλσαι, *abegisse,* per Pleonasm. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *abigo:* f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα.

'Εένδυνεν, eodem modo pro ἔνδυνεν, sive ἐνέδυνεν, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύνω, *induo.* Th. δύνω, *subeo.*

"Εεργ' pro ἔεργε, *cohibe,* præs. imperat. act. ab ἐέργω.

'Εέργᾰθε, *disjunxit,* 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐργάθω, *distraho:* imperf. εἴργαθον, per dissol. Poët. vel per Pleonasm. ἐέργαθον. Th. εἴργω, *arceo.*

"Εεργε, quoque pro ἔργε, seu εἶργε, *averte,* præs. imperat. Sic et ἐέργει, *continet,* 3. sing.

præs. ab ἐέργω, quod infrà videas.
Ἐεργμένοι, *muniti*, pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἴργμαι, verbi εἴργω, *arceo.*
Ἐέργνυσθαι eâdem ratione pro εἴργνυσθαι, ab ἐέργνυμι, idem quod εἴργνυμι, seu εἴργω, *arceo.*
Ἐέργω, pro ἔργω, seu εἴργω, fut. ξω, *arceo, prohibeo, includo.*
Ἐέρση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἔρση, *ros:* et
Ἐερσήεις, εντος, similitèr pro ἐρσήεις, *roscidus.*
Ἔερτο, *conclusus est*, pro ἔερκτο, seu εἶρκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi εἴργω, *arceo:* perf. pass. εἶργμαι.
Ἐέρχἄτο pro ἔρχἄτο, seu εἴρχἄτο, 3. pl. plusq. perf. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἴργω, *arceo.*
Ἔες pro ἦς, *eras*, imperf. Poët. ab εἰμὶ, *sum.*
Ἑέσθω, pro ἕσθω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo.*
Ἑέσσἄτο pro εἵσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, ab eod. th.
Ἕεστο, *indutus est*, pro εἶστο, plusq. perf. pass. ejusd. verbi.
Ἔζεε, *fervebat*, 3. sing. imperf. ind. act. à ζέω, *ferveo:* f. ζέσω.
Ἑζεκίας, ου, ὁ, nomen regis Heb. et interpretatur Lat. *fortitudo mea, dominus.*
Ἕζεο, pro ἕζου, imperat. præs. verbi ἕζομαι.
Ἕζετ' et ἕζετο, Poët. pro εἵζετο, *sedebat*, imperf. Ion. ab ἕζομαι· f. 2. m. ἑδοῦμαι. vel ab ἕζω.
Ἔζη, Dor. pro ἔζαε, 3. sing. imperf. verbi ζάω, *vivo.*
Ἐζήλωσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω· quod vide.
Ἐζημίωμαι, *mulctatus sum*, perf. pass. verbi ζημιόω, *damnum affero.* Th. ζημία, *damnum.*
Ἔζην, ης, η, Dor. pro ἔζων, ἔζας, ἔζα, *vivebam*, imperf. verbi ζάω. f. ζήσω. a. 1. ἔζησα, ας, ε.
Ἐζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, -ῶ, *quæro, studeo:* imperf. ἐζήτεον -ουν, εες -εις, εε -ει. f. ήσω. perf. ἐζήτηκα. imperf. pass. ἐζητεόμην -ούμην, έου -οῦ, έετο -εῖτο.
ἝΖΟΜΑΙ, f. ἕσομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, *SEDEO.*
Ἑζόμενος, η, ον, *sedens*, præs. part. verbi ἕζομαι.
Ἐζύγην, *junctus sum*, aor. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι. f. 2. ζυγῶ. a. 2. ἔζυγον.
Ἕζω, *colloco, sedere facio:* imperf. εἷζον, (nam pro augmento post ε adsciscit ι) fut. ἕσω· a. 1. εἷσᾰ. a. 2. εἷδον. f. 2. ἑδῶ. perf. pass. εἷσμαι. aor. 1. pass. εἵσθην. ab ἕω, *pono:* undè ἵημι, ἕζομαι, *sedeo.*
Ἐζωγρημένος, *captivus factus*, perf. part. pass. verbi ζωγρέω, *vivum capio:* fut. ήσω. perf. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι. quasi ζωὸν ἀγρέω, seu ἀγρεύω, *venor.* Th. ἄγρα, *captura.*
Ἔζωον, *vivebant*, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἔζων, verbi ζάω, *vivo:* f. ζήσω. perf. ἔζηκα.
Ἔζωσᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. et
Ἔζωσμαι, *cinctus sum*, perf. ind. pass. ἐζωσμένος, perf. part. pass. à ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo:* f. ζώσω. perf. ἔζωκα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.
Ἔη, *sit*, Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab ὦ, ᾖς, verbi εἰμὶ, *sum.*
Ἑῇ, *suæ*, dat. sing. f. g. Poët. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, *suus, a, um:* ab οὗ, *sui.*
Ἕηκᾰ, ᾰς, ε, *misi*, pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto.*
Ἔην, *eram*, Ion. et Poët. pro ἦν, 1. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum.*
Ἑήνδᾰνον, pro ἥνδᾰνον, *placebam*, imperf. Poët. verbi ἁνδάνω.
Ἐῆος, *boni*, gen. sing. pro ἐέος, sed per Poët. Ectasin ἠέος, et Metath. ἐῆος, ab ἐΰς, *bonus:* gen. sing. ἐέος. Sed
Ἑῆος, *sui*, gen. sing. ab ἑὸς, *suus.*
Ἔησθᾰ, *eras*, Poët. pro ἦσθα, et hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, Æol. enim personis in σ addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ᾖς, et Poët. ἔῃς, et per Paragog. Æol. ἔῃσθα.
Ἔησι, *sit*, Ion. pro ᾖ, 3. sing. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum.*
Ἔησον, idem quod ἔασον, a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *sino:* f. άσω.
Ἕητε, Poët. pro ἧτε, *miseritis*, 2. pl. aor. 2. sub. verbi ἵημι, *mitto:* a. 2. ind. ἦν.
Ἔθ' pro ἔτι, *adhuc*, adv.
Ἔθᾱκᾱς, Dor. pro ἔθηκας, *reddidisti:* vide ἔθηκα.
Ἔθᾰλον, *vigui*, a. 2. act. verbi θάλλω, *vireo:* fut. αλῶ. perf. τέθαλκα.
Ἔθᾰνον, *mortuus sum*, aor. 2. verbi θνήσκω, *morior:* f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. perf. med. τέθνακα.
Ἐθαύμαζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror:* f. άσω. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην.
Ἔθαψᾰ, *sepelivi*, et in 3. pl. ἔθαψᾰν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *sepelio:* fut. θάψω. perf. τέθαφα. a. 2. act. ἔταφον. a. 2. pass. ἐτάφην. perf. med. τέθηπα.
Ἐθεᾱσᾰ́μην, ω, ᾰτο, a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *specto;* f. 1. m. θεάσομαι. perf. pass. τεθέαμαι.
Ἔθεεν, *currebat*, imperf. act. verbi θέω, *curro:* f. θεύσομαι seu θευσοῦμαι.
ἘΘΕΙΡᾸ, ᾱς, ἡ, *coma, cæsaries:* hinc
Ἐθειράζω, *comam alo:* f. ά'σω. perf. ακᾰ.
Ἐθειρᾱ̀ς, ά'δος, ἡ, idem ac ἔθειρα.
Ἑθεὶς, *missus*, a. 1. part. pass. ab ἕθην, quod et εἵθην, aor. 1. verbi ἵημι, *mitto.*
Ἐθέλει, 3. sing. ind. præs. ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελῆσαι, aor. 1. inf. ab ἐθέλω, *volo, soleo.*
Ἐθέλεσκε, *volebat*, pro ἔθελε, 3. sing. imperf. ind. act. (per Epenth. τοῦ εσκ) ejusd. verbi.
Ἐθελημὸς, οῦ, *voluntarius:* ab eod. th.
Ἐθέλησθᾰ, *velis*, Poët. Parag. pro ἐθέλῃς, 2. sing. præs. sub. ejusd. verbi.
Ἐθέλησιν, *voluerit*, pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθέλητον, dual. sub. ejusd. verbi.
Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel aor. 1. sub. ejusd. verbi.
Ἐθελοθρησκείᾰ, ᾱς, ἡ, *cultus sponte electus, superstitio:* ab ἐθέλω, *volo*, et θρησκεία, *superstitiosus Deorum cultus.* Th. θρησκεύω, *superstitiosis ceremoniis Deum colo.*
Ἐθέλοι, 3. sing. et ἐθέλοιμεν, 1. plur. præs. opt. act. verbi ἐθέλω, *volo.*
Ἐθελοκᾰκέω, ῶ, f. ήσω, *rem ultrò ignavitèr gero:* ab ἐθέλω et κακός.
Ἐθελοκωφέω, *sponte malus sum, perfidè ago*, sum ἐθελόντως κωφὸς, *sponte surdus, audire nolo.*
Ἐθέλοντ' pro ἐθέλοντᾰ, acc. sing. part. act. et ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, *volunt*, 3. plur. præs. ab ἐθέλω, *volo.*
Ἐθελοντὴν et ἐθελοντηδὸν, *ultrò, suâ sponte*, adv.
Ἐθελοντὴρ, ῆρος, ὁ, id. ac seq.
Ἐθελοντὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, et ἐθελούσιος, ου, ὁ, *voluntarius:* et

Ἐθελοντὶ, adv. *voluntariè, ultrò:* ab

ἘΘΕΛΩ, vel θέλω, *volo, opto, delector; possum;* ap. Hom. Il. φ. 366. ν. 106. Dem. c. Phil. i. 1. imperf. ἔθελον, ες, ε. fut. θελήσω. perf. τεθέληκα. perf. pass. τεθέλημαι· undè θέλημα, *voluntas.*

Ἕθεν, per Sync. Ion. pro ἕοθεν, et hoc pro οὗ, *sui:* Iones enim pro οὗ dicunt ἕο· Attici addunt θεν· ita etiam ἐμοῦ et σοῦ se habent. Est et ἕθεν pro ἕ, *se.*

Ἔθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, *posui:* verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐθεράπευε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi θεραπεύω, *medeor, famulor.* Th. θεράπων, *minister.*

Ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi τίθημι.

Ἔθευ, Dor. pro ἔθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, ἔθεο et ἔθου. ab eod. th.

Ἔθηγεν, 3. sing. imperf. ind. act. à θήγω, f. ξω, *acuo.*

Ἐθηεύμεθα et ἐθηεῦντο, Ion. pro ἐθηέομεθα, et ἐθηέοντο, ἐθηοῦντο, 1. et 3. pl. imperf. à θηέομαι, quo Iones utuntur pro θεάομαι, *specto.*

Ἐθηήσαντο, *inspexerunt,* 3. pl. a. 1. med. Ion. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, *specto.*

Ἐθηῆτο, *inspiciebat,* Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ejusd.

Ἔθηκα, ας, ε, *posui;* et in 3. pl. ἔθηκαν, aor. 1. act. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. aor. 2. ἔθην.

Ἐθήκαο, Ion. pro ἐθήκω, 2. sing. a. 1. m. sic ἐθήκατο, 3. sing. ejusd. temp. verbi τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην.

Ἔθηλα, ας, ε, *florui,* a. 1. ind. act. verbi θάλλω, *vireo:* fut. θαλῶ.

Ἐθήμονος, gen. sing. ab

Ἐθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *consuetus.* Th. ἔθος.

Ἕθην pro εἵθην, *missus sum,* a. 1. ind. pass. ab ἵημι, *mitto.*

Ἔθιζε, *assuesce,* præs. imp. act. ἐθίζεο, Ion. pro ἐθίζου, præs. imperat. pass. ab

Ἐθίζω, *assuefacio, instituo:* (quod pro augmento ι post ε adsciscit) f. ίσω. perf. εἴθικα. a. 1. εἴθισα. præs. pass. ἐθίζομαι, *assuefio.* perf. pass. εἴθισμαι. perf. part. εἰθισμένος. a. 1. inf. pass. εἰθισθῆναι. Th. ἔθος, *consuetudo.*

Ἐθιστέον, *edendum est:* verbale à præced.

Ἔθλασε, *comminuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, *frango:* f. άσω.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, *gentis præfectus:* ex ἔθνος, *gens,* et ἀρχὸς, vel ἄρχων, *princeps.* Th. ἄρχω, *impero.*

Ἐθνικὸς, ἡ, ὸν, *gentilis, ETHNICUS:* Hinc

Ἐθνικῶς, adv. *ETHNICE, gentiliter:* ab

ἜΘΝΟΣ, εος, τὸ, *gens, natio, populus, sexus.*

Ἐθοινεῖτο, 3. sing. imperf. pass. q. à θοινέομαι, *devoro:* a. 1. m. ἐθοινησάμην, ω, ατο· à θοινάω, *epulor.* Th. θοίνη, *epulum.*

Ἐθοίνων, *depascebant,* 3. pl. imperf. à θοινάω, *epulor:* f. ήσω. perf. τεθοίνηκα. ab eod. th.

Ἔθορον, aor. à θρώσκω.

ἜΘΟΣ, εος, τὸ, *ritus, mos, consuetudo.* Hinc ἔθω, perf. med. εἴωθα, *consuevi:* ἐθίζω, *assuefacio.*

Ἔθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, et Ion. ἔθεο, et per Crasin Att. ἔθου, verbi τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

Ἐθόωσα, *excitavi,* a. 1. ind. act. ab inus. Th. θοόω, *acuo:* vel pro ἐθόασα, à θοάζω, *celeritèr moveo.* Th. θοὸς, *celer.*

Ἔθραξε, *conturbavit,* per Syncop. pro ἐτάραξε. aor. 1. ind. act. à ταράσσω, *turbo:* f. ξω.

Ἔθρεξα, *cucurri,* a. 1. ind. act. à τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα, quod vide.

Ἐθρέφθην, ης, η, *innutritus sum,* a. 1. pass. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, *alo:* fut. θρέψω. perf. τέτρεφα. aor. 1. ἔθρεψα. perf. pass. τέθραμμαι. a. 2. ἐτράφην. perf. med. τέτροφα.

Ἔθρεψα, *alui,* aor. 1. ind. act. verbi τρέφω. vide ἐθρέφθην.

Ἐθρήνευν, Æol. et Dor. pro ἐθρήνουν, *lugebant,* 3. pl. imperf. act. verbi θρηνέω, *lamentor.* Th. θρῆνος, *luctus.*

Ἐθύθην, ης, η, *sacrificatus fui,* a. 1. ind. pass. à θύω, *macto:* f. θύσω. perf. τεθύκα.

Ἐθυμώθην, ης, η, *excandui,* a. 1. ind. pass. à θυμόω, *irrito:* f. ώσω. perf. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus, ira.*

Ἐθύνεον, *furebant,* 3. pl. imp. verbi θυνέω, id. q. θύνω, seu θύω, fut. θύσω, *cum impetu ruo.*

Ἔθυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à θύω, *sacrifico, macto:* fut. θύσω. perf. τέθυκα. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐθύθην.

Ἔθω, *ex consuetudine facio, consuesco:* perf. med. εἴωθα. Th. ἔθος, *mos.*

Ἑθῶσι, *mittantur,* 3. pl. aor. 1. sub. pass. ἕθην, seu εἵθην, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

ἘΙ, *SI:* conj. connexiva, cum ind. construitur: significat etiam, *an, utrum, num, utinam.*

Εἶ, *es,* 2. sing. præs. ab εἰμὶ, *sum.*

Εἶ vel εἶς, *vadis,* 2. sing. ab εἶμι, *eo:* et imperf. εἶν, εἶς, εἶ, *ibat.*

Εἶ, *i:* pro ἴθι, ejusd. præs. imperat. -ει pro -ιθι in compos. δίει, ἔξει.

Εἰ δὲ μὴ, *alioquin, sin,* οὐδεὶς, βάλλει—εἰ δὲ μὴ, Marc. ii. 22. *nemo mittit vinum novum in veteres utres, sin mittat*—εἰ δὲ μὴ post negativam sententiam habet vim affirmativam. εἰ ἄρα, *si forte:* εἰ γὰρ, pro εἴθε γὰρ, *utinam enim:* εἴγε, εἴπερ, εἰ δὴ, *si quidem, si modò:* εἴγουν, *si saltem:* εἰ δ' ἄγε, *agedum:* εἰ καὶ, *etsi:* εἰ μὲν, εἰ δὲ, *si, sin:* εἰ μὴ, *nisi:* εἴ τις, *siquis:* εἴ του, *si cujus:* εἴ τῳ, *si cui.*

ΕἸΑ vel εἶα, *EJA,* adv. hortantis.

Εἶα, εἶας, εἶε, *ivi, ivisti,* perf. med. verbi εἶμι, *eo,* pro quo etiam Attici dicunt ᾖα, &c.

Εἴα, *sinebat,* 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, *sino:* imperf. εἴαον.

Εἴα, ας, ἡ, *herba, gramen.* Angl. HAY.

ΕἸΑΜΕΝΗ', ῆς, ἡ, *locus humectus, irriguus, herbosus; pratum.*

Εἰανὸς, ἡ, ὸν, *subtilis,* λεπτός· pro ἑανὸς, Poëticè.

Εἴαντο, Poët. metri causâ pro ἕαντο, quod Ion. dicitur pro ἧντο, imp. verbi ἧμαι, *sedeo.*

Εἴαον, imp. act. verbi ἐάω, *sino:* (quod pro augm. recipit ι post ε) a. 1. εἴασα. perf. εἴακα.

Εἴαρι, dat. sing. Poët. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, *ver.*

Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, *vernus, a, um:* dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab eod.

Εἴας, *sinebas,* 2. sing. imperf. verbi ἐάω, *sino,* (quod aliud non vendicat augmentum quam ι post ε) imperf. εἴαον -ων, αες, -ας, αε, -α. perf. εἴακα.

Εἴασε, et Poët. εἴασσε, *reliquit,* 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, *sino:* f. ἐάσω. a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Ion. Paragog. τȢ σκε, pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω.

Εἴασχ', ob seq. aspirat. pro præced. verbo.

Εἴαται, et εἴατο, Poët. pro ἕαται, et ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧνται, et ἧντο, quorum aliud est 3. plur. ind. præs. verbi ἧμαι, *sedeo:* hoc 3. pl. imperf. ἥμην, ἧσο.

Εἴβεται, *distillat,* 3. sing. ind. Ion. et Poët. pro λείβεται· sic εἴβειν pro λείβειν, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, *libo, fundo.*

Εἴγε, *si quidem, si modò:* conj. cum ind.

Εἶγμα, ατος, τὸ, *IMAGO:* ab εἴκω, *similis sum.*

Εἶδ', *eja,* adv. hortantis.

Εἰδαίνομαι, et εἰδάλλομαι, *assimilor, similis fio:* et

Εἰδάλιμος, Ȣ, ὁ ϗ ἡ, *speciosus, formosus:* ab εἶδος, *species;* quod ab εἴδω, *video.*

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, *esca, dapes:* ab ἔδω, *edo.*

Εἶδε, *scito,* a. 2. imperat. et in aliâ significat. pro εἰδῆκε, per Sync. dici posset ab εἰδέω, *scio.*

Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, *IDEA, forma, species:* ab εἴδω, *video.*

Εἰδείην, *viderem,* præs. opt. verbi εἴδημι· f. εἰδήσω. Hinc præs. infin. εἰδέναι· ut τιθείην, et τιθέναι, ex τίθημι. Alii malunt Sync. esse pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω. Sunt qui pro οἰδέναι ponant, à perf. med. οἶδα, verbi εἴδω.

Εἶδεν, 3. sing. a. 2. act. εἶδον, ες, ε, *vidi:* ab εἴδω, *video:* a. 2. εἶδον, et ἴδον. f. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel est præs. infin. ab εἴδημι, vel perf. infin. act. per Sync. pro εἰδηκέναι ab εἰδέω.

Εἴδεος ἐπαμμένοι παῖδες, *pueri egregiâ formâ præditi.*

Εἰδέσθαι, Ion. et Poët. pro ἐοικέναι, *similem esse:* et pro δοκεῖν, *videri.*

Εἴδεται, *videtur,* 3. sing. præs. ab εἴδομαι.

Εἰδεχθεια, ας, ἡ, *deformitas,* quæ nauseam parit. Sap. Sol. xvi. 3.

Εἰδεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *aspectu deformis, odiosus aspectu:* ab εἶδος, *aspectus,* quod ab εἴδω, *video,* et ἔχθος, *odium.*

Εἰδέω, *scio:* fut. εἰδήσω. perf. εἴδηκα. plusq. perf. εἰδήκειν, et per Syncop. εἶδα, et εἴδειν, Atticè verò ᾔδειν, εις, ει, et in 3. pl. ᾔδεισαν. pro quo Poët. ηείδειν, et Ion. ᾔδεα, ας, εε, contractè ᾔδη, ης, η, perf. infin. εἰδηκέναι, et per Sync. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκὼς, et per Sync. εἰδὼς, ότος, &c. et in f. g. εἰδυῖα, ας, et in n. g. εἰδός. εἰδῆσαι, a. 1. inf. Lys. pro milite: vox paulò insolentior. perf. med. οἶδα, ab εἴδημι, inus. idem quod εἰδέω, est εἰδείην. Th. εἴδω, idem.

Εἰδὴ, *simul,* adv. Alii volunt esse ἐπειδὴ, alii εἰ δὴ scribunt. Homeri Iliad. α.

Εἰδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *sciens, peritus.* Εἰδημόνως, adv. *peritè.* Poët. ab εἰδέω, *scio.*

Εἰδῆς, *noveris,* 2. sing. præs. sub. ab εἰδέω, -ῶ, *scio:* f. ήσω.

Εἴδησις, εως, ἡ, *scientia, peritia:* ab eod.

Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδήσειν, f. 1. infin. ejusd.

Εἰδῆτε, 2. plur. præs. sub. act. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδόθ', pro εἰδότα, *peritum,* acc. sing. perf. part. per Sync. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω.

Εἰδοὶ, αἱ, *idus:* vox Latina: ab *iduo,* quod Thuscis est *divido.*

Εἴδομαι, et ἴδομαι, Poët. *assimulor:* perf. εἴδημαι· ab εἴδω, *video,* quod vide.

Εἰδόμενος, et ἐειδόμενος, Poët. *similis,* ejusd. part. præs.

Εἴδομες, *vidimus,* Dor. pro εἴδομεν, 1. pl. verbi εἴδω, *video.*

Εἶδον, et ἴδον, a. 2. ind. act. ab eod.

Εἰδοποιέω, ῶ, f. ήσω, *speciem efficio,* sive *formam rei alicujus:* ex εἶδος et ποιέω.

Εἰδοποιΐα, ας, ἡ, *speciei effor-matio:* à præc.

Εἰδοποιὸς, Ȣ, ὁ ϗ ἡ, *speciem efficiens:* ab eod.

Εἶδος, εος, τὸ, *species, præstans forma, facies:* dat. sing. εἴδεϊ, εἴδει· dat. pl. εἴδεσι. Th. εἴδω, *video.*

Εἴδοσαν, *noverunt,* Bœot. pro εἶδον, 3. pl. aor. 2. act. verbi εἰδέω, *scio.*

Εἰδότε, dual. et εἰδότες, perf. part. act. pl. num. ab εἰδὼς, -ότος, pro εἰδηκὼς, per Crasin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio:* f. ήσω. perf. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, et in dat. Ion. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. act. f. g. εἰδυίῃσι, pro εἰδυίαις, dat. plur. Ion. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδύλλιον, Ȣ, τὸ, *IDYLLIUM, parvum poema:* εἰδύλλια, qualia Theocriti *varia sunt poematum genera:* ab εἶδος, quod ab

ΕΙ'ΔΩ, *video:* fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, et ἴδον, ες, ε (in indic. apud Poëtas ἴδον, in reliquis modis apud Oratores.) a. 2. imperat. ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. sub. ἴδω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. ἰδεῖν. a. 2. part. ἰδὼν, Ȣσα, όν. a. 1. m. εἰσάμην, et ἐεισάμην, *simulavi.* opt. εἰσαίμην. infin. εἴσασθαι. part. εἰσάμενος. a. 2. m. εἰδόμην. imperat. ἰδȢ.

Εἰδῶ, præs. sub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contractè, ut τιθῶ, à τίθημι. sic præs. opt. εἰδείην. præs. infin. εἰδέναι. Alii Sync. aiunt esse τȢ εἰδήκω, perf. sub. ab εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, Ȣ, τὸ, *IDOLEIUM, delubrum:* 1 Maccab. i. 17. 1 Cor. viii. 10. ab εἴδωλον, *idolum,* ab εἶδος, *species.* Th. εἴδω.

Εἰδωλόθυτον, Ȣ, τὸ, *quod idolo immolatur:* ab εἴδωλον et θύω, *macto, immolo.*

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *IDOLOLATRIA; idoli cultus:* et

Εἰδωλολάτρης, Ȣ, ὁ, *IDOLOLATRA:* ex εἴδωλον et λάτρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *servus:* ab

Εἴδωλον, Ȣ, τὸ, *IDOLUM, simulacrum:* ab εἶδος, *species.* Th. εἴδω.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, *fictio idoli:* ex εἴδωλον et ποιέω, *facio.*

Εἰδὼς, *qui novit,* perf. part. act. per Syncop. pro εἰδηκὼς, -ότος, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio:* f. ήσω.

Εἶεν, *essent,* 3. plur. præs. opt. per Sync. Att. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἶεν, *age verò, esto,* adv. concedentis: ab eod.

Εἵην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω.

Εἴην, εἴης, εἴη, *essem,* et in pl. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, et per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præs. opt. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἶθ' pro εἶτα, *deinde:* propter aspirationem.

ΕΙ'ΘΑΡ, adv. Poët. *statim, confestim.*

Εἴθε, *utinam.* Th. εἰ, *si:* pro quo εἰ, εἴτε, *sive.*

Εἵθην, seu ἕθην, *missus sum,* a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

Εἰθικὼς, *assuetus,* perf. part. act. et

Εἴθισα, *assuevi,* aor. 1. ind. act. ab ἐθίζω, quod loco augmenti ι post ε adsciscit: sic perf. εἴθικα· et

Εἴθισμαι, *assuetus sum,* perf. pass. undè εἰθισμένος, perf. part. ejusd. Th. ἔθος, *mos.*

Εἴκ', pro εἶκε, vel εἶκεν, *siquidem.* Th. εἰ, *si*, et particula Poëtica κε vel κεν.

Εἶκα, *similis sum*, perf. med. pro quo Attici ἔοικα dicunt, repetitâ initiali præsentis literâ, et ε in ο verso: verbi εἴκω. Quidam tamen volunt esse a. 1. Bœot. pro εἶξα.

Εἷκα, ας, ε, *misi*, perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, dat. sing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*: ab εἴκοσι, *viginti*.

Εἰκάζω, f. άσω, *assimilo.* Th. εἴκω, *similis sum.*

Εἰκάθω, *cedo*: ab εἴκω.

Εἰκαὶ, *etiamsi*, conj. discret. cum ind. ex εἰ, *si*, et καὶ, *etiam.*

Εἰκαῖος, αία, αῖον, *temerarius*: ab εἰκῆ, *temerè.*

Εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius.*

Εἶκασι, *miserunt*, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto.* perf. part. εἰκώς. Sed

Εἴκασι, *videntur*, 3. pl. perf. m. ab εἴκω.

Εἴκασμα, ατος, τὸ, *simulacrum*: ab εἴκω, *similis sum.*

Εἰκάσσαις, *conjectare poteris*, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, *conjicio*: f. άσω. a. 1. infin. εἰκάσαι. Th. εἴκω, *similis sum.*

Εἴκατι, Dor. pro εἴκοσι, *viginti*, quod vide.

Εἶκε, *cede*, et in pl. εἴκετε, *cedite*, præs. imperat. ab εἴκω, *cedo*: f. ξω.

Εἴκειν, et Att. ἤκειν, *iveram*, plusq. perf. à perf. εἶκα, verbi εἶμι, *eo.*

Εἴκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *similis.* Th. εἴκω.

ΕἸΚΗ͂, adv. *frustrà, temerè, sine consilio, casu.* q. ab εἴκω, *cedo.*

Εἰκονίζω, fut. ίσω, *assimilo, exprimo*: ab εἰκὼν, *imago.* Th. εἴκω, *similis sum.*

Εἰκὸς, ότος, τὸ, *verisimile*: ab εἴκω.

Εἰκοσαέτης, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui viginti annorum est.*

Εἰκοσάκις, adv. *viciès*: ab εἴκοσι.

Εἰκοσάκλινος, ον, *viginti lectos habens.* Epith. triclinii: ex εἴκοσι et κλίνη.

ΕἼΚΟΣΙ, et Poët. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti*: plur. tantum et ἄκλιτον, Dor. εἴκατι.

Εἰκοσίκλινος, v. εἰκοσάκλινος.

Εἰκοσίμετρος, *viginti mensuras capiens*: ab εἴκοσι, *viginti*, et μέτρον, *mensura.*

Εἰκοσινήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *de quo viginti contendunt*: ab εἴκοσι, *viginti*, et ἐρίζω, *contendo.*

Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, *vigesimus*: ab εἴκοσι.

Εἰκότως, adv. *similitèr, ut par est*: ab εἰκὼς, ότος, *similis.* Th. εἴκω.

Εἴκουσι, *cedunt*, 3. pl. ab εἴκω, *cedo.*

Ἐΐκτην, *similes erant*, pro εἰκέτην, 2. dual. imperf. per Sync. et solutâ diphthongo ἐΐκτην, verbi εἴκω. Vel, ut alii volunt, est plusq. perf. med. εἴκειν, et in dual. εἰκείτην, per Sync. εἴκτην, et per Dialysin ἐΐκτην.

Ἔϊκτο, pro εἴκετο, *assimilatus erat*, 3. sing. imperf. pass. ab εἴκω, *similis sum.* Vel plusq. perf. ab ἔϊγμην, ξο, κτο.

Εἰκυῖαν, *decoram, aptam*, acc. sing. perf. part. med. f. g. ab εἶκα, perf. med. pro ἔοικα, verbi εἴκω, *similis sum.*

ΕἼΚΩ, *similis sum*; item *cedo, non repugno, morem gero*: f. ξω. perf. med. ἔοικα.

Εἰκὼ, όος, οῦς, ἡ, Poët. pro εἰκὼν, όνος, *imago, effigies.*

Εἴκων, *cedens*, præs. part. ab εἴκω.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, *imago*: ab eod.

Εἰκὼς, *decens*, perf. part. m. ab εἶκα.

Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, *membrana cerebrum ambiens*: ab εἰλέω, *involvo.*

Εἰλαπινάζω, f. άσω, Poët. *epulor*: et

Εἰλαπινάστης, οῦ, ὁ, *conviva*: ab

ΕἸΛΑΠΙΊΝΗ, ης, ἡ, *EPULUM*: unius scil. sumptibus; ut ἔρανος, plurium. Hom. Od. α. 205. dat. plur. εἰλαπίνῃσι, q. ab εἴλη, *congregatio, agmen*, et πίνω, *bibo.*

Εἶλαρ, αρος, τὸ, (quod et εἶλαρ) *propugnaculum*: ab εἰλέω, *coarcto*; quia intra illud conclusos nos tenemus.

Εἰλάτινος pro ἐλάτινος, Poët. *abiegnus*: ab ἐλάτη, *abies.*

Εἷλε, *cepit*, a. 2. act. ab αἱρέω, *capio.*

Εἴλεγμαι, *dictus sum*, Att. pro λέλεγμαι, perf. pass. verbi λέγω, *dico.*

ΕἸΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, *Lucina, Dea partûs*: quod parturientibus opituletur, ab ἐλεύθω, undè et Ἐλεύθω dicta.

Εἰλεῖται, 3. sing. præs. pass. ab εἰλέω.

Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, *ILEUS, volvulus*, morbus intestinorum; item *vitis*: ab εἰλέω.

Εἰλέσιον, civitas Bœotiæ.

Εἵλετ' et εἵλετο, *elegit*, 3. sing. a. 2. m. vide εἷλε, ab αἱρέω, *eligo.*

Εἷλευ, *cepisti, eripuisti*, Dor. pro εἷλου, 2. sing. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἰλεῦντο pro εἰλέοντο, seu εἰλοῦντο, Dor. 3. pl. imperf. pass. verbi εἰλέω, *verso.*

Εἴλεχα, Att. pro λέλεχα, perf. ind. act. à λέγω.

ΕἸΛΕΏ, ῶ, (cum tenui) *cogo, coarcto, concludo, congrego*; εἱλέω, (cum aspero) *verso, circumago, involvo*: fut. ήσω. perf. ηκα.

Εἴλη, ης, ἡ, *agmen*: ab εἰλέω, *coarcto.*

Εἵλη, ης, ἡ, *splendor*: v. ἕλη.

Εἰληθεῖσα, a. 1. part. pass. fœm. *circumdata*: ab εἰλέω.

Εἰληθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *à sole calefactus*: ab εἵλη, *splendor*, et θέρω, *calefacio.*

Εἰλήλουθα, ας, ε, *veni*, Poët. pro ἐλήλυθα. perf. med. Att. verbi ἔρχομαι, *venio*; perf. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Εἰληλούθει, ejusd. 3. sing. plusq. perf. med.

Εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, *venimus*, 1. pl. ab εἰλήλουθα, perf. med.

Εἴλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι· et

Εἰλημμένος, pro λελημμένος, perf. part. pass. verbi λαμβάνω, *accipio.*

Εἴληπται, *assumptus est*, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, *accipio.*

Εἴληφα, *sumpsi*, perf. Att. pro λέληφα· hinc εἰληφὼς, ότος· perf. part. act. ejusd.

Εἴληχα, *sortitus sum*, perf. Att. verbi λαγχάνω, *sortior.*

Εἴλιγγος, ου, ὁ, *vortex, gyrus, tormen intestinorum*; etiam *vertigo capitis*: ab εἰλίττω, quod ab εἰλέω, *verso.*

Εἴλιγμα, ατος, τὸ, *involutio*: ab εἰλίττω, quod vide.

Εἴλιγμαι, *circumvolutus sum*, perf. pass. et part. εἰλιγμένος· ab εἰλίττω. Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, *vortex, gyrus*: ab εἰλίσσω.

Εἴλικες βόες, dicuntur apud Poëtas, vel *nigri*, vel *flexiles*; vel à *retortis cornibus*: ab εἴλιξ, q. v.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, *sinceritas*: ab

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *distinctus, sincerus, clarus*; in nom. pl. εἰλικρινεῖς· ab εἵλη, *splendor solis*, vel potiùs ἕλη, et κρίνομαι, *secerno.*

Εἴλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, *involucrum, gyrus:* item *species hederæ:* sumitur etiam adj. pro *implicito:* ab εἱλίσσω, idem ac th. εἱλέω, *verso.*

Εἰλίποδας, *curvipedes*, vel *curvè gradientes:* dat. pl. Ion. εἰλιπόδεσσί, ab

Εἰλίπες, οδος, ὁ & ἡ, *flexipes:* ex ἕλω, pro quo usitatum εἰλέω, *flecto*, et πȣ̃ς, *pes.*

Εἰλισσόμενος, η, ον, *convolutus, a, um*, præs. part. pass. ab

Εἱλίσσω, vel -ττω, *circumvolvo:* pro quo etiam dicitur ἑλίττω. f. ίξω. perf. εἴλιχα. perf. pass. εἴλιγμαι. Th. εἱλέω, *verso.*

Εἰλίχατο pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi εἱλίσσω. Th. εἱλέω, *verso.*

Εἷλκον, imperf. act. ab ἕλκω, *traho:* et

Εἵλκυσε, *traxit*, a. 1. imperf. εἵλκυον· ab ἑλκύω, quod, perinde ac th. ἕλκω, ι post ε, pro augmento adsciscit.

Εἰλόμενος, ȣ, ὁ, præs. part. pass. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, *arcto, includo.*

Εἱλόμην, *elegi*, a. 2. m. verbi αἱρέω.

Εἷλον, ες, ε, *accepi*, a. 2. ind. εἵλοντο, 3. pl. a. 2. m. ab αἱρέω, *eligo.*

Εἵλȣ, 2. sing. a. 2. med. ejusd.

Εἴλοχα, Att. pro λέλοχα, perf. à λέγω.

Εἰλύαται, Ion. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi εἰλύω, seu εἴλυμι, *verso, volvo.* Th. εἰλέω, idem.

Εἰλυθμὸς, ȣ̃, ὁ, *latibulum:* ab εἰλύω.

Εἴλυμα, ατος, τὸ, *involucrum, integumentum; vestis, indumentum.* Th. εἰλύω.

Εἰλυὸς, ȣ̃, ὁ, idem, et ab eodem. Scribitur et ἰλυός.

Εἰλὺς, ύος, τὸ, πηλῶδες τȣ̃ ποταμȣ̃, Hesych. id. q. ἰλὺς, *limus*, q. v.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, imperf. verbi seq.

Εἰλυφάζω, vel εἰλυφάω, f. άσω, *verso, torqueo.* Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλυφόωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, ab εἰλυφάω, *verso.* Th. εἰλέω, idem.

Εἰλύω seu εἴλυμι, (cum tenui; tamen reperitur etiam aspero notatum spiritu:) f. ύσω, *verso, volvo:* ab eod.

Εἴλω, seu εἵλω, id. quod εἰλέω, seu εἱλέω.

ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἱλώτης, ȣ, ὁ, *HELOS*, vel *HELOTA, servus apud Lacedæmonas*, ex Helotis captis.

Εἱλωτεία, ας, ἡ, *servitus:* et

Εἱλωτεύω, f. εύσω, *servio:* et

Εἱλωτὶς, ἴδος, ἡ, *serva:* ab εἵλως.

Εἶμ' pro εἶμι, eo, *vado.*

Εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*, Æol. ἕμμα, ab ἕω, *induo*, vel ἐννύω.

Εἷμαι, εἷσαι, *sedi, sedisti*, seu *indutus sum*, perf. pass. verbi ἕω, *induo.* a. 1. εἷσα. plusq. perf. pass. εἵμην. part. perf. εἱμένος.

Εἷμαι, *missus sum*, perf. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

Εἵμαρμαι, σαι, ται, Att. pro μέμαρμαι, perf. pass. et part. εἱμαρμένος, *fato decretus, fatalis:* et indè

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*, divinitùs decretum, à μείρω, *divido:* quia suum cuique divisum est.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ejusd.

Εἰμὲν, Poët. Dor. et Æol. pro ἐσμὲν, 1. pl. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἶμεν, *simus*, per Sync. pro εἴημεν, præs. opt. 1. pl. ejusd.

Εἶμεναι, Poët. et Dor. pro εἶναι, *esse*, Att. ἔμεναι, Æol. ἔμμεναι, præs. infin. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἱμένος, ȣ, *indutus*, part. ab εἷμαι, perf. pass. ab ἕω, *induo.*

Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἰ μὴ, *nisi*, conj. idem pro ἀλλὰ, *sed.*

Εἰμὶ, εἶ vel εἶς, ἐστὶ, *SUM, ES, EST;* imperf. ἦν, ἦς, et Æol. ἦσθα, ἦ, et Att. in Nov. Test. ἦν, *fui.* a. 2. sub. ὦ, *fuero.* plusq. perf. ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram.* f. ἔσομαι, ῃ, εται, et per Sync. ἔσται. præs. imperat. ἴσθι vel ἔσθι, vel ἔσο, ἔςω, Att. ἤτω. præs. opt. εἴην, ης, η. præs. sub. ὦ, ῇς, ῇ, *sim:* fut. sub. ἔσωμαι, ῃ, ηται. præs. infin. εἶναι. f. 1. infin. ἔσεσθαι. part. præs. ὢν, ȣ̃σα, ὄν. Th. ἔω, inus. idem.

Εἶμι, *eo:* et in dual. ἴτον· 3. pl. εἶσι. imperf. εἶν, dual. ἴτον, 3. pl. ἴσαν. aor. 2. ind. ἴον, ἴες, præs. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἴε. perf. med. εἶα, Att. ἦα, et solutione factâ ἤϊα, ας, ε. plusq. perf. ᾔειν, 3. pl. ᾔεισαν, Att. ᾔεσαν. Th. ἔω, inus. pro *EO.*

Εἰν, *in*, pro ἐν, Poët. cum dat. Est et

Εἶν, *ibam*, imperf. verbi εἶμι, *eo:* et

Εἶν, Poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἰνάετες, et ἐννάετες, adv. *per novem annos;* ab ἐνναετὴς, *novennis:* ab ἐννέα, *novem*, et ἔτος, *annus.*

Εἶναι, *esse*, præs. infin. ab εἰμὶ, *sum.* Est et

Εἶναι, per Metathesin pro ἰέναι, infin. ab εἶμι, *eo:* indè ἀπεῖναι, *abire:* at

Εἶναι, *misisse*, a. 2. inf. ab ἵημι, *mitto.*

Εἰνάκις, adv. *novies.* Ab ἐννέα.

Εἰναλίη, ης, ἡ, et εἰνάλιος, ȣ, ὁ, *maritimus*, pro ἐνάλ. ab ἐν et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

Εἰνάνυχες, *per novem noctes*, adv. pro ἐννεάνυχες· ab ἐννέα, *novem*, et νὺξ, *nox.*

Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, *nonarius numerus:* Hesiodo est, nona dies mensis. Th. ἐννέα.

ΕΙ'ΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, *fratria*, id est, *uxor fratris:* dicitur παρὰ εὐνάζειν, *cubare:* ut sit q. εὐνάτηρ, *cohabitatione juncta.*

Εἴνατος, η, ον, *nonus*, pro ἔννατος, ab ἐννέα, *novem.*

Εἰνείκαντο, Ion. et Poët. pro ἠνείκαντο, et ἐνείκαντο, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. med. vide in ἐνείκα, verbi φέρω.

Εἵνεκα, per Ectasin Poët. pro ἕνεκα, *propter, causâ:* regit gen.

Εἵνεκεν pro ἕνεκεν.

Εἰνὶ, Poët. pro ἐν, *in*, præp. cum. dat.

Εἰνόδιος, ȣ, *in viâ situs, in viâ habitans:* ab ἐν, *in*, et ὁδὸς, *via.*

Εἰνοσίφυλλος, ȣ, ὁ & ἡ, *quatiens frondes, frondosus:* à φύλλον, *folium*, et εἴνοσις, pro ἔνοσις, *motus*, ab ἐνόω, *impello, agito.*

Εἶνται, *sederunt*, 3. pl. perf. pass. εἷμαι· et in plusq. perf. 3. pl. εἷντο, *sederant*, ab inus. ἕω.

Εἶξα, *similis sum*, et in 1. pl. εἴξαμεν. a. 1. ind. act. verbi εἴκω· εἴξας, *cedens*, a. 1. part. εἶξαν, *cesserunt*, 3. plur. a. 1. act. ejusd.

Εἴξασκον, Poët. aor. verbi εἴκω, *cedo.*

Εἷο pro ȣ̃, Poët. gen. sing. μετὰ εἷο, *secum.*

Εἶπα, ας, ε, *dixi*, et in 3. pl. εἶπαν, a. 1. ind. act. εἶπαι, a. 1. inf. εἶπον, ες, ε, a. 2. εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω. *dico*, quod post ε, pro augmento, adsciscit ι, idemque in omnibus modis servat.

Εἴπαθ' pro εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. et

Εἰπὶ, *dic*, Att. pro εἶπε, a. 2. imperat. et εἰπεῖν, *dixisse*, a. 2. infin. ejusd.
Εἰπέμεν, Ion. pro εἰπεῖν, ejusd. a. 2. inf.
Εἴπερ, *siquidem, si*; εἴπερ ἄρα, *siquidem*. Th. εἰ, *si*.
Εἴπεσκε, *dixit*, Ion. pro εἶπε, 3. sing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, *dico*.
Εἴπη, *sicubi, siqua, siquo modo*: ab εἰ, *si*.
Εἴπης, *dicas*, a. 2. sub. hinc Æol. εἴπησθα, 2. sing. ejusd. temporis verbi ἔπω.
Εἴποθεν, *siquo ex loco*: et
Εἴποθι, *sicubi*. Th. εἰ, *si*.
Εἰποὶ, *si aliquo*. Th. εἰ, *si*.
Εἰπόμην, *sequebar*, et in 3. pl. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, *sequor*: fut. ἕψομαι. perf. εἶμμαι.
Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. et Dor. εἰπὸν, pro εἰπὲ, a. 1. imperat. verbi ἔπω, *dico*.
Εἴποτε, *si quando*, adv. ex εἰ, *si*, et πότε, *quando*: quod ab ὅτε, idem. Sic
Εἴπου, adv. *sicubi*: ex εἰ, *si*, et πȣ̃, *ubi?* ab ὅς, *qui*.
Εἴπω, *dixero*, a. 2. sub. verbi ἔπω, *dico*.
Εἰπὼν, ȣ̃σα, ὸν, a. 2. part. ejusd.
Εἴπως, adv. *si quo modo, si quâ ratione, si fortè*: ex εἰ, *si*, et πῶς, *quomodo?*
Εἰρᾶ᾽νᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, *pax*.
Εἰρᾰφιώτης, ȣ, ὁ, Bacchi epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι, *quia insutus fuit femori* scil. Jovis, undè et μηροῤῥαφής.
Εἰργᾰ᾽θω, *prohibeo, distraho*: imp. εἴργᾰθον, et dissol. Poët. ἐέργᾰθον, ab ἔργω, vel εἴργω, idem.
Εἰργᾰσά᾽μην, ω, ᾰτο, *exercui*, a. 1. m. εἰργαζόμην, ȣ, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, *operor*, *laboro*. Th. ἔργον, *opus*.
Εἰργάσθην, *confeci*, a. 1. ind. pass. et
Εἴργασμαι, σαι, ται, *confectus sum*, perf. ind. pass. et part. εἰργασμένος· ab ἐργάζομαι, ab eod. th.
Εἴργει, *cohibet*, 3. sing. præs. act. εἴργεσθαι, *dimoveri*, præs. infin. pass. ab εἴργω, *arceo*.
Εἶργμαι, *vinctus sum*, perf. ind. pass. et part. εἰργμένος, ab eod. verbo.
Εἰργμὸς, ȣ̃, ὁ, *inclusio*: ab eod.
Εἴργομαι, *facesso, abeo, submoveo*.
Εἶργον, *coërcens*, præs. part. neut. g. εἶργȣ, *abstine*: præs. imperat. pass. εἴργȣσι, 3. pl. præs. ind. act. ab εἴργω, f. ξω, *arceo*.
ΕΙ῞ΡΓΩ, (spir. gravi) *includo, in carcerem conjicio*: f. ξω. perf. χᾰ. item εἴργω, (spir. leni) *arceo, prohibeo, veto*.
Εἰρέᾶ, ᾶς, vel Ion. εἰρέη, ης, ἡ, *concio, cœtus*: ab εἴρω, *dico*.
Εἴρεαι, Ion. pro εἴρῃ, *interrogas*, 2. sing. verbi εἴρομαι, pro ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.
Εἰρέᾰται, Ion. pro εἴρηνται, 3. pl. perf. pass. à ῥέω, *dico*: vide εἰρημένος.
Εἰρέεσθαι, -εῖσθαι, Ion. et Poët. pro ἔρεσθαι, *interrogare, inquirere*.
Εἴρεο, Ion. pro εἴρȣ, *interroga*, præs. imperat. verbi εἴρομαι. potest esse et imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω.
Εἴρερος, ȣ, ὁ, *captivitas, servitus*: ab εἴρω, *necto*.
Εἴρεσθαι, Ion. pro ἔρεσθαι, *quærere, interrogare*.
Εἰρεσί᾽η, ης, ἡ, *remigatio, remigium*. Ab ἐρέσσω.
Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, *ramus oleaginus lanâ obvolutus*: quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant, ad famem arcendam: ab εἶρος, *lana*.
Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, Dor. pro ἐρȣ̃σαι, præs. part. pl. num. f. g. ab ἐρέω, *dico*; Poët. εἰρέω. Th. ἔρω.
Εἴρη, ης, ἡ, *concio*. Ab εἴρω, *dico*.
Εἴρηκᾰ, perf. Att. à ῥέω, *dico*: fut. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα. perf. part. Att. εἰρηκώς. et
Εἰρημένος, η, ον, *dictus*, part. ab εἴρημαι, Att. pro ἔῤῥημαι. perf. pass. à ῥέω. Alii ab ἐρέω derivari malunt.
Εἴρην, ενος, ὁ, *puer, qui jam fari potest*: ab εἴρω, *loquor*.
Εἰρηναῖος, ᾶ, ον, *pacificus*: ab εἰρήνη, *pax*.
Εἰρηνάρχης, ὁ, IRENARCHA, magistratus quidam apud Juriscons. ab εἰρήνη et ἀρχὴ, *principatus*.
Εἰρηνεύω, *pacem colo, in pace vivo*: f. εύσω. perf. εἰρήνευκᾰ. ab
ΕΙ᾽ΡΗ᾽ΝΗ, ης, ἡ, *pax*: παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν (a connectendo). Hinc
Εἰρηνῐκὸς, ἡ, ὸν, *pacificus*.
Εἰρηνοποιέω, -ῶ, *reconcilio*: f. ήσω. perf. εἰρηνοποίηκᾰ.
Εἰρηνοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *pacis studiosus, pacificus*: ex εἰρήνη et ποιέω.
Εἰρῖνεὸς, ȣ̃, *laneus*: et pro eod. ἠρίνεος. Th. εἶρος, *lana*.
Εἰρῖον, idem ac ἔριον· vide εἶρος.
Εἰρκτὴ, ῆς, ἡ, *carcer*: ab εἴργω.
Εἰροκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lanas carpens*, vel *tractans*: ab εἴριον, q. ab εἶρος, *lana*, et κομέω, *curo*.
Εἴρομαι, vide in εἴρω.
Εἰροπόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *laniger*: à πείκω, vel πέκω, *pecto*: f. ξω. perf. med. πέποκα (hinc πόκος, *vellus*), et εἶρος, *lana*.
ΕΙ῏ΡΟΣ, εος, τὸ, *lana*. ἔριον, ȣ, τὸ, idem. q. ab εἴρω, *necto*, quia nexilis.
Εἵρπομες, Dor. pro εἵρπομεν, *ibamus*, 1. pl. imperf. ab ἕρπω, *repo*: quod vide.
Εἰρῠ᾽ᾶται, Ion. pro εἴρυνται, 3. pers. plur. num. perf. pass. Iones enim et perfecti et plusq. perf. tertiam pl. à tertiâ sing. formant, ante ται vel το, α breve inserentes. Sic εἰρῠ᾽ᾶτο, Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. verbi εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *custodio*.
Εἴρῠκᾰ, *sustuli*, perf. act. ejusd. verbi.
Εἰρύ᾽μεναι, præs. inf. Dor. pro εἰρύειν· ab εἰρύω, vel ἐρύω, *traho*.
Εἴρυντο, pro εἰρύ᾽οντο, 3. pl. imperf. verbi ἔρυμαι, per Sync. pro ἐρύομαι, *custodio, servo*: sic ἔρυσθαι pro ἐρύεσθαι, præs. inf.
Εἰρύ᾽σασθαι, *custodire*, a. 1. inf. m. Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.
Εἴρῠτο, 3. sing. plusq. perf. pass. sed εἴρῠτο, 3. sing. syncop. aor. ab eod. th.
Εἰρύ᾽ω. Poët. pro ἐρύω, fut. σω, *traho*.
Εἴρχᾰται, et εἴρχᾰτο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ et εἰργμένοι ἦσαν, perf. et plusq. perf. verbi εἴργνυμι, seu εἴργω, *includo*.
Εἷρψᾰ, *erupi*, a. 1. verbi ἕρπω, *serpo*: f. ψω. perf. φα.
ΕΙ῎ΡΩ, *necto*: item *dico, interrogo, nuntio*, in quâ signif. præs. est inus. (ἐρέω et εἰρέω, Poët. f. ἐρῶ, et in 2. pl. ἐρεῖτε, *dicetis*: perf. εἴρηκᾰ, tanq. ab ἐρέω (quod ι post ε pro augmento adsciscit). perf. pass. εἴρημαι. paulò post fut. εἰρήσομαι. præs. med. ἔρομαι, (ἐρέομαι et εἴρομαι, Poët.) *interrogo*: f. ἐρήσομαι. a. 1. εἰρησά᾽μην et ἠρά᾽μην. a. 2. ἐρόμην et Poët. εἰρόμην.
ΕΙ῎ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *dissimulatè loquens*.
Εἰρωνεία, ᾶς, ἡ, IRONIA: dis-

simulatio in oratione: hinc Angl. IRONY.

Εἰρωνῐκὸς, ἡ, ὸν, *qui dissimulatione in loquendo gaudet:* et inde

Εἰρωνῐκῶς, *IRONICE, fictè,* adv. ab εἴρων.

Εἰρωτᾷ, 3. sing. præs. ind. act. εἰρώτᾱ, et εἰρώτων, 3. sing. et pl. imperf. ab εἰρωτάω.

Εἰρωτᾷν, Ion. pro ἐρωτᾷν, præs. inf. ab

Εἰρωτᾱ΄ω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo;* imperf. ἠρώταον -ων, -αες -ας, &c.

ΕΙ'Σ, vel ἐς, *ad, in,* item *erga, contra, super, post, propter, apud, per, inter, de, pro;* accus. soli jungitur; in compos. *in, ad, intra, ex:* εἰς τί, *quorsum?* Hinc εἴσω, *in, intra.*

Εἶς, *eras,* Poët. pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum,* pro quo etiam εἶ dicitur.

Εἶς vel εἶ, *vadis,* 2. sing. præs. vel imperf. sed εἶσ' pro εἶσι, *vadit,* 3. sing. præs. verbi εἶμι, *eo.*

Εἷς, ἕντος, *qui misit,* a. 2. part. ab ἧν, a. 2. verbi ἵημι, *mitto.*

ΕΙ῟Σ, μῐ΄ᾰ, ἕν, *unus, a, um; quidam:* id. quod πρῶτος, Matt. xxviii. 1. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός.

Εἶσᾰ, a. 1. act. vel verbi εἴδω, *scio,* vel εἶμι, *eo:* pro quo ἦσα etiam dicitur, a. 1. med. εἰσᾰ΄μην.

Εἷσᾰ, *sedi,* a. 1. ind. ab ἕννυμι, seu ἕω, *sedeo:* f. ἕσω.

Εἰσᾰγᾰ΄γῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. Att. verbi εἰσάγω, *introduco:* f. ξω. Th. ἄγω.

Εἰσαγγελῐ΄ᾰ, ας, ἡ, *delatio; accusatio:* et

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, perf. ελκα, *renuntio, refero:* item *defero, accuso.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Εἴσᾰγε, *ingreditor,* præs. vel aor. 2. imperat. ab εἰσάγω, quod vide.

Εἰσᾰγείρω seu ἐσᾰγείρω, *colligo, congrego.* Ex εἰς et ἀγείρω.

Εἰσᾰ΄γω, εις, ει, *introduco:* f. ξω. perf. εἰσῆχᾰ. a. 2. εἰσῆγον, et Att. εἰσήγᾰγον. a. 2. imperat. εἰσᾰ΄γᾰγε, έτω. a. 2. sub. εἰσᾰγᾰ΄γω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσᾰγᾰγεῖν. præs. part. pass. εἰσᾰγόμενος, η, ον, *initiatus:* ex εἰς, *in,* et ἄγω, *duco.*

Εἰσᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio:* et

Εἰσᾰγωγῐκὸς, ἡ, ὸν, *introductorius:* et

Εἰσᾰγώγῐμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *importatus:* ab εἰσάγω.

Εἰσᾰεὶ, adv. *semper:* ὁ εἰσαεὶ, *sempiternus:* ab ἀεὶ, *semper.*

Εἴσᾰθ' pro εἴσᾰτο, *statuâ honoravit,* 3. sing. a. 1. m. verbi ἕω, *statuo;* f. ἕσω. a. 1. εἷσα.

Εἰσαίτο, 3. sing. a. 1. opt. m. ab εἴδω, *video.*

Εἰσᾰκούω, *exaudio:* f. ούσω. perf. εἰσήκουκᾰ. a. 1. pass. εἰσηκούσθην, *exauditus fui.* a. 1. part. pass. εἰσᾰκουσθεὶς, ἔντος. fut. 1. pass. εἰσᾰκουσθήσομαι. cum gen. ex εἰς et ἀκούω, *audio.*

Εἰσάλλομαι, vel ἐσάλλομαι, f. οῦμαι, *insilio.* Th. ἅλλομαι, *salio.*

Εἰσᾰ΄μενοι, Ion. pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, *colloco, fundo:* a. 1. εἷσα.

Εἰσᾰ΄μην, ω, ᾰτο, *similis sum, scivi,* a. 1. ind. m. ab εἰδέω, seu εἴδω, *scio:* et

Εἰσᾰ΄μην, a. 1. ind. m. ab εἴω, *vado.*

Εἷσᾰν, *collocârunt.* 3. pl. a. 1. act. εἷσᾰ, et Poët. ἕσσα· ab ἕω seu ἕννυμι, id. quod ἕζω, *colloco.*

Εἰσᾰνᾰβαίνω, *conscendo:* f. βήσομαι. perf. βέβηκᾰ. a. 2. εβην. a. 2. part. εἰσᾰνᾰβὰς, et in f. g. εἰσᾰνᾰβᾶσᾰ. a. 2. opt. εἰσᾰνᾰβαίην. ex εἰς, ἀνὰ, et βαίνω, *eo.*

Εἰσᾰναγκάζω, f. ᾰ΄σω, *cogo.*

Εἰσᾰνᾰ΄γω, f. ξω, *introduco, induco.* Ex εἰς, ἀνὰ et ἄγω.

Εἰσᾰνεῖδον, *suspexi.* Ex εἰς, ἀνὰ et εἴδω.

Εἰσᾰ΄νειμῐ, *sursum eo.* Ex εἰς, ἀνὰ et εἶμι.

Εἰσᾰνῐὼν, όντος, *scandens,* a. 2. part. act. ab εἰς et εἶμι, *eo.*

Εἰσᾰ΄παξ, adv. *semel:* ex εἰς et ἅπαξ, id.

Εἰσᾰρῐθμέω, f. ήσω, *annumero.*

'Εῖσᾱς, acc. pl. f. g. εἴσης, gen. ab ἕῖσος, η, ον, *æqualis, e,* idem quod ἴσος.

Εἴσᾰτο, *videbatur,* a. 1. m. ab εἴδω, *video:* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον· et

Εἴσᾰτο, *penetravit,* a. 1. med. verbi εἶμι, *eo.*

Εἰσᾴττω, *insilio:* ex εἰς et ἄττω.

Εἰσαῦθῐς, et εἰσαῦτῐς, *in posterum, posthac:* ab αὖθις et αὖτις, *rursus.* Th. αὖ, idem.

Εἰσαύρῐον, *in posterum diem:* ex εἰς et αὔριον.

Εἰσᾰφῐ΄κᾰνε, *reversus est,* 3. sing. imperf. act. ab

Εἰσᾰφῐκᾰ΄νω, *accedo, redeo:* ex εἰς, ἀπὸ, et ἱκάνω, *venio.* Th. ἱκνέομαι, idem. f. ἵξομαι. perf. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Εἰσᾰφῐ΄κηαι, *venias,* 2. sing. a. 2. sub. m. Ion. pro εἰσαφίκῃ. ab

Εἰσᾰφῐκνέομαι, fut. ἵξομαι, perf. ἷγμαι, *accedo, advenio:* ab eod. th.

Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, perf. βέβηκᾰ, *ingredior.* Ex εἰς et βαίνω.

Εἰσβάλλω, f. ᾰλῶ, perf. κᾰ, *injicio, ingredior, invado.* Th. βάλλω, *jacio.*

Εἰσβῐάζομαι, *vim infero, vi ingredior:* à βιάζομαι, idem. Th. βία, *vis.*

Εἰσβῐβάζω, f. ᾰ΄σω, *ascendere facio:* à βιβάζω, *ineo;* quod à βαίνω, *incedo.*

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, incursus, expeditio militaris:* ab εἰσβάλλω, quod vide.

Εἰσδέρκομαι, *inspicio.* Ex εἰς et δέρκομαι.

Εἰσδέχομαι, *intrò admitto:* f. 1. m. εἰσδέξομαι. ex εἰς et δέχομαι, *accipio:* perf. δέδεγμαι. a. 1. pass. ἐδέχθην.

Εἰσδρᾰμοῦσᾰ, *introcurrens,* a. 2. part. act. f. g. à τρέχω, *curro:* vide εἰσέδραμον.

Εἰσδῠ΄νω, fut. ῡ΄σω, *subeo, ingredior.*

Εἶσε, a. 1. ind. act. verbi ἕω, *colloco, induo:* f. ἕσομαι. a. 1. m. εἰσάμην. perf. εἶμαι.

Εἴσεαι, *scies,* pro εἴσῃ, Ion. 2. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, *scio:* f. εἴσομαι.

Εἰσέδρᾰμον, *introcucurri,* a. 2. ind. act. ab εἰστρέχω. f. θρέξω. perf. εἰστέτρεχα. a. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν· ex εἰς et τρέχω, *curro:* f. ξω. perf. δεδράμηκα, et τέτρεχα.

Εἰσέδῡ, *ingressus est,* 3. sing. a. 2. εἴσδυμι. ex εἰς et δῦμι, vel δύνω, *subeo:* f. δύσω.

Εἰσείδω, aor. 2. εἰσεῖδον, Ion. imperf. εἰσῐ΄δεσκον, inf. aor. 2. εἰσῐδέειν pro εἰσῐδεῖν, *inspicio, aspicio, video.* Ex εἰς et εἴδω.

Εἴσειμῐ, vel εἰσῐ΄ημῐ, *intro, ingredior:* in 3. pl. ind. præs. εἰσῐ΄ᾱσῐν, Ion. pro εἰσεῖσι. ex εἰς, *in,* et εἶμι, vel ἵημι, *eo.*

Εἰσεῖσῐ, pro εἰσῐεῖσῐ, Ion. εἰσῐέᾱσῐ, *immittunt,* 3. plur. præs. ab εἰσίημι. Vide ἵημι.

Εἰσελαύνω, f. ᾰ΄σω, perf. κᾰ, *invehor, ingredior, irrumpo:* ab ἐλαύνω, *agito.*

Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ab εἰσέρχομαι, *ingredior:* a. 2. εἰσῆλθον. perf. med. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Εἴσελθε, έτω, a. 2. imperat. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. εἰσελθὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι.

Εἰσίλθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, *ingrediamur*, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἰσέρχομαι, q. v.
Εἷσεν, *sedere fecit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἕω, *statuo*: f. ἕσω. a. 1. εἷσα.
Εἰσενέγκῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. et in 3. pl. εἰσενέγκωσῖν, verbi εἰσφέρω, *ingero*: f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. εἰσήνεγκον. ex εἰς et φέρω, *fero*.
Εἰσεπέρησα, *transivi*, a. 1. ind. act. ab εἰσπεράω, composit. ex εἰς et περάω, *transeo*: f. ήσω et άσω.
Εἰσεπήδησα, *insilii*, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, *insilio*: f. ήσω. perf. εἰσπεπήδηκα. comp. ex εἰς et πηδάω, *salio*.
Εἰσερύω, part. aor. εἰσερύσας, *intro traho*. Ex εἰς et ἐρύω.
Εἰσέρχομαι, *ingredior*: in 3. pl. præs. imperat. εἰσερχέσθωσαν. f. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. εἴσελθε. perf. med. Att. εἰσελήλυθα· ex εἰς et ἔρχομαι, *venio*.
Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi εἰσσπάω. Th. σπάω, *traho*.
Εἴσεται, *sciet*, 3. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, *scio*: f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον.
Εἰσευπορέω τῇ πόλει χρήματα, *pecunias urbi suppedito*.
Εἰσηγεῖται, 3. sing. ind. ab
Εἰσηγέομαι, *adduco, suadeo*: ex εἰς et ἡγέομαι, *duco*: f. ήσομαι. perf. ἥγημαι.
Εἰσήγησις, εως, ἡ, *suasio, arbitrium*; dat. pl. εἰσηγήσεσι. et
Εἰσηγητέον, *suadendum*; verbale: et
Εἰσηγητής, οῦ, ὁ, *suasor, monitor, author*: ab εἰσηγέομαι, quod videas.
Εἰσήει, *introivit*, 3. sing. plusq. perf. med. verbi εἴσειμι, *ingredior*: ex εἰς et εἶμι, *eo*: perf. med. εἶα, plusq. perf. med. ᾔειν.
Εἰσηκούσθην, *exauditus fui*, a. 1. ind. pass. ab εἰσακούω, *exaudio*: fut. σω. perf. εἰσήκουκα. fut. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, *audio*.
Εἰσήλατο, 3. sing. a. 1. med. εἰσηλάμην, ω, ατο. ab εἰσάλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.
Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, *ingredior*: ex εἰς et ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
Εἰσήνεγκα, *intuli*, a. 1. act. et
Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εἰσφέρω, *adfero*: f. οίσω. a. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω.
Εἴσης, gen. sing. f. g. ab εἶσος, η, ον, idem quod ἴσος, η, ον, *æqualis*.
Εἶσθα, *is*, Æol. Paragoge pro εἶς, 2. sing. præs. ind. verbi εἶμι, *eo*.
Εἶσθαι, *missum esse*, perf. inf. verbi ἵημι, *mitto*: perf. pass. εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, seu ἕω, *induo*.
Εἰσθρώσκω, *insilio*. Ex εἰς et θρώσκω.
Εἶσι, *vadit*, 3. sing. præs. ab εἶμι, *vado*. Sed εἰσί, *sunt*, 3. pl. verbi εἰμί, *sum*.
Εἰσίασι, *ingrediuntur*, Ion. pro εἴσεισι, 3. pl. ab εἴσειμι, quod vide.
Εἰσιέναι, *intrare*, præs. inf. verbi εἴσειμι vel εἰσίημι, *intro*. Th. εἶμι, *eo*.
Εἰσίζομαι, *considο in, colloco me in*. Ex εἰς et ἵζω.
Εἰσίθμη, ης, ἡ, *ingressus, vicus*. Ab εἴσειμι.
Εἰσιών, όντος, a. 2. part. verbi εἴσειμι.
Εἰσκαλέω, et εἰσκαλέομαι, *intrò voco, advoco*. a. 1. med. εἰσεκαλεσάμην, ω, ατο. part. εἰσκαλεσάμενος. ex εἰς, *in*, et καλέω, *voco*: f. έσω. perf. κέκληκα.
Εἰσκεκλημένος, *invitatus*, part. perf. pass. ejusd. verbi.
Εἰσκομιδή, ῆς, ἡ, *invectio*.
Εἰσκομίζω, f. ίσω, *importo, introduco*: à κομίζω, *porto*; quod à κομέω, *curo*.
Εἰσκομισθείς, εῖσα, ὲν, *allatus, illatus*, part. a. 1. pass. verbi εἰσκομίζω.
Εἰσκυκλέω, -ῶ, f. ήσω, perf. εἰσκεκύκληκα, *advolvo*.
Ἐΐσκω, *assimilo*, Poët. pro ἴσκω, quod ab εἴκω, *similis sum*: præs. inf. ἐΐσκειν.
Εἰσμάομαι, aor. 1. Ep. ἐσεμάσσατο, *acriter tango*. Ex εἰς et μάω.
Εἰσνοέω, ῶ, f. ήσω, aor. ησα, *animadverto, video*. Ex εἰς et νοέω.
Εἰσόδια, ων, τὰ, *reditus, sumptus*.
Εἰσοδιάζομαι, *redeo, inferor*: et
Εἰσοδιαζόμενον ἀργύριον, *pecunia quæ infertur à transeuntibus*: et
Εἴσοδος, ου, ἡ, *introitus, adventus, vestibulum*: ut et *ars, studium, disciplina*: ex εἰς et ὁδὸς, *via*.
Εἰσοικίζω, *domum introduco*. Th. οἶκος.
Εἰσοίσεις, 2. sing. f. 1. act. v. εἰσφέρω, quod vide.
Εἰσοιχνέω, ῶ, *ingredior*. Ex εἰς et οἰχνέω.
Εἰσόκα, Dor. pro εἰσόκεν, *donec*: adv. ex εἰς vel ἐς, *ad*, et ὄκεν.
Εἴσομαι, *sciam*, f. 1. m. verbi εἴδω, *scio*: item
Εἴσομαι, *ibo*, f. 1. m. verbi εἴω, *eo*: item
Εἴσομαι, *statuam*, f. 1. m. verbi ἕω vel εἴω, inusit.
Εἰσοράω, *intueor, aspicio*: ex εἰς et ὁράω, *video*; f. άσω. perf. ἑώρακα.
Εἰσορόων, *videns*, Poët. pro εἰσορῶν, ejusd. præs. part. sic εἰσορόωσαι, pro εἰσορῶσαι, fem. gen. pl. num. part. præs.
Εἶσος, η, ον, idem quod ἴσος, *æqualis*.
Εἰσότε, *usquequo, donec*.
Εἰσπέμπω, f. ψω, *immitto, importo*. Th. πέμπω, *mitto*.
Εἰσπέτομαι, aor. εἰσεπτάμην, *involo*. Ex εἰς et πέτομαι.
Εἰσπηδάω, *insilio, irrumpo*: f. ήσω. a. 1. εἰσεπήδησα. a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν· gen. εἰσπηδήσαντος. perf. εἰσπεπήδηκα. ex εἰς, *in*, et πηδάω, *salio*.
Εἰσπίπτω, *incido in, irruo*: à πίπτω, q. v.
Εἰσπλέω, f. εύσω, *adnavigo*. Th. πλέω, *navigo*.
Εἴσπλοος, contract. εἴσπλους, ου, ὁ, *adnavigatio*: ab eod. th.
Εἰσπνέω, f. πνεύσω, perf. εἰσπέπνευκα, *inspiro, spiritum duco, attraho*.
Εἰσπνήλης, ου, et εἴσπνηλος, ου, ὁ, seu
Εἴσπνιλος, ου, ὁ, (linguâ Laconicâ) *amator*.
Εἰσποιέω, ῶ, fut. ήσω, *adscisco, adopto*: et
Εἰσποίησις, εως, ἡ, *adoptatio, adoptio*: et
Εἰσποίητος, η, ον, *adoptatus*: omnia à ποιέω.
Εἰσπορεύομαι, *ingredior*: imperf. εἰσεπορευόμην, ου, ετο. f. εύσομαι. perf. εἰσπεπόρευμαι. Ex εἰς, *in*, et πορεύω, *trajicio*. Th. πείρω, *transeo*: perf. med. πέπορα.
Εἴσπραξις, εως, ἡ, *exactio*: ab
Εἰσπράσσω, seu -ττω, fut. άξω, perf. αχα, *exigo*: ex εἰς et πράσσω, seu -ττω, *facio*.
Εἰσρέω, *influo*.
Εἰσσπάω, *attraho, intrò traho*.
Εἶσται, Poët. pro εἶται, *sedit*, 3. sing. perf. pass. εἷμαι, εἷσαι, *sedi*, seu *indutus sum*: verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo, sedeo*: vel ab ἵημι, *mitto*: et in 3. sing. plusq. perf. εἷστο.
Εἱστήκειν, *steteram*, et in 3. plur. εἱστήκεισαν, plusq. perf. verbi

ἵστημι, sto: f. στήσω, perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.
Εἱστίᾶ, 3. sing. imperf. ab
Ἑστιάω, convivio excipio: (pro augmento ι post ε accipiens) f. ἄσω. perf. εἱστίᾶκᾰ. Th. ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.
Εἰστρέχω, intrò curro: f. εἰσθρέξω. à δρέμω vel δραμέω, inus. format. perf. εἰσδεδρᾰμηκᾰ. a. 2. εἰσέδρᾰμον. a. 2. part. εἰσδρᾰμών, ὄσᾰ, όν. Ex εἰς et τρέχω, curro.
Εἰσφέρω, ingero: f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκᾰ, intuli. a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. a. 2. sub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præs. pass. εἰσφέρομαι, inferor. Th. φέρω.
Εἰσφορᾶ, ᾶς, ἡ, oblatio, collatio, tributum: ab εἰσφέρω, q. v.
Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, fut. άξω, obstruo intra.
Εἰσφρέω, f. ήσω, per Metath. pro εἰσφέρω.
Εἰσχειρίζω, fut. ίσω, in manum do: ex εἰς et χειρίζω.
Εἰσχέω, f. εύσω, infundo. Ex εἰς et χέω.
Εἴσω, sciam, fut. 1. verbi εἴδω. a. 2. εἶδον, et ἴδον.
Εἴσω, et ἔσω, intra, pro εἰς, cum accus. apud Poëtas; sed in prosâ cum genit. Item sine casu, intrò, intùs, cum artic. ὁ εἴσω, interior. Th. εἰς vel ἐς, ad.
Εἰσωπὸς, ᾶ, ὁ, ante conspectum aliquid habens: ex εἰς et ὤψ, oculus: quod ab ὄπτομαι, video.
Εἶτ' pro
ΕΙ῎ΤΑ, adv. postea, deinde, tum, anne? itáne verò? Heb. xii. 9. tamen.
Εἴτε, seu εἴθ', (per Apostroph. seq. aspiratâ) sive, conjunct. ex εἰ, si, et τε, que.
Εἶτε, sitis, præs. opt. per Sync. pro εἴητε, 2. plur. verbi εἰμὶ, sum.
Εἴτῐ, siquid, num?
Εἴτω, eat, 3. sing. imperat. præs. ab εἴω, eo: imperat. ἰέτω, εἴτω.
Εἰχέναι, perf. act. inf. verbi εἴκω, cedo: fut. εἴξω, perf. εἶχα.
Εἴχεο, tenebas, Ion. pro εἴχου, 2. sing. imperf. pass. ab ἔχω, habeo.
Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, habeo; (ι post ε pro augmento recipiens) f. ἕξω et σχήσω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.
Εἴω et ἰ̈́ω, vado: Poët. f. εἴσω. perf. εἶκᾰ. imperf. ἦον, εἶον, et ἤϊον, imperat. ἰέτω, εἴτω. a. 1. εἶσᾰ, ἦσᾰ, et ἤϊσᾰ. plusq. perf. ἤκειν et εἴκειν. f. 1. med. εἴσομαι. a. 1. m. εἰσᾰμην. perf. εἶᾰ, ἦᾰ, et ἤϊᾰ. plusq. perf. εἴειν et ἤειν Ἰτέον, (Ἰτητέον et Ἴτον, Poët. in comp.) eundum est: ab εἶται, inus.
Εἰῶ, Ep. pro ἐάω.
Εἴω, ῃς, ῃ, pro ὦ, ῇς, ῇ, præs. sub. ab εἰμί, sum.
Εἴω, εἴῃς, ῃ, misissem, a. 2. sub. pro ὦ, ῇς, ῇ. ab ἵημι, mitto.
Εἴω, Ion. pro ἕ, sui.
Εἴωθᾰ, consuevi, perf. m. (pro εἶθα per Pleonasm. ω) inf. εἰωθέναι. in 1. pl. εἰώθᾰμεν, et in 3. pl. εἰώθᾰσῐ· εἰωθότες, soliti, part. perf. med. ab εἰωθὼς, ότος. ab ἔθω, soleo.
Εἴων, sinebam, 1. sing. imperf. contract. ex εἴαον, ων, verbi ἐάω, sino: quod non aliud quam ι post ε vendicat augmentum: sic perf. εἴακα.
Εἴως, Poët. et ἕως, ut, dum, interim, idem ac ὡς· ex quo fiunt per Prosth. Att.
Εἰῶσῐ, Poët. pro ἐῶσῐ, 3. plur. præs. ind. act. vel sub. ab ἐάω, sino: f. άσω. aor. 1. εἴασα, ι recipiens pro augmento.
Ἐ῎Κ, vel ἐξ, E, EX, a, vel ab, de, pro, propter, per, in: pro περὶ, præ, vel pro ἐκτὸς, extra, Hom. Il. σ. 431. φ. 370. regit gen. ἐκ ante consonantes, ἐξ ante vocales ponitur: pro παρὰ vel ὑπὲρ, cum acc. ad præstantiam indicandam, et pro κατά. In compos. plerumque significat ex, extra, item ab, in, re, abs; seorsum augmentum, ornamentum, contrarium.
Ἑκᾰβη, ης, ἡ, HECUBA, Priami uxor.
Ἐκᾰδευον, Dor. pro ἐκήδευον, imperf. act. verbi κηδεύω, curam alicujus rei gero. Th. κῆδος, cura.
Ἑκᾰεργος, ου, ὁ ᾗ ἡ, longè jaciens: ex ἑκὰς, procul, et εἴργω, arceo.
Ἐκᾰην, a. 2. ind. pass. à καίω, uro: f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον.
Ἐκαθεζόμην, ου, ετο, imperf. à καθέζομαι, sedeo. Th. ἕζομαι, idem. fut. 2. ἑδοῦμαι.
Ἕκᾰθεν, adv. procul, eminus: id. q. ἑκάς.
Ἐκᾰθευδον, dormiebam, imperf. act. à καθεύδω, dormio: ex κατὰ et εὕδω, idem.
Ἐκᾰθήμην, σο, το, sedebam, imperf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, sedeo.
Ἐκᾰθηρεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo: f. αρῶ. perf. αρκα.
Ἐκᾰθιζον, imperf. act. verbi καθίζω, sedeo: a. 1. ἐκάθισα, ας, ε. perf. κεκάθικα. ex κατὰ et ἵζω, seu ἵζομαι, idem quod ἕζομαι, sedere facio.
Ἐκᾰθιξᾰ, Dor. pro ἐκᾰθισᾰ, a. 1. ind. act. vide ἐκάθιζον.
Ἐκαίνῠτο, vincebat, imperf. 3. sing. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, supero. Th. καίνω, perimo.
Ἐκᾰκωσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi κακόω, quod vide.
Ἐκᾰλει, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐκάλεον, verbi καλέω -ῶ, voco.
Ἐκᾰλεσσε, Poët. pro ἐκᾰλεσε, 3. sing. a. 1. act. ab eod. th.
Ἐκᾰλήμην, Æol. pro ἐκαλέμην, imperf. pass. ejusd. verbi.
Ἐκαλλωπῐσᾰτο, 3. sing. a. 1. m. verbi καλλωπίζω, propriè pulchros oculos facio: q. v.
Ἕκᾰλος, ω, Dor. pro ἕκηλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, quietus, tranquillus.
Ἐκᾰλυψᾰ, ᾰς, ε, et in 3. pl. ἐκᾰλυψᾰν, cooperuerunt, a. 1. ind. act. à καλύπτω, tego: f. ψω. perf. φα. a. 2. ἐκάλυβον.
Ἐκάμμῡον, Poët. pro κατέμῡον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμῡσᾰ, ᾰς, ε, verbi καμμύω, per Sync. pro καταμύω, idem quod μύω, f. σω, claudo.
Ἔκᾰμον, et ἐκᾰμόμην, laboravi, a. 2. ind. act. et med. verbi κάμνω, laboro: f. καμῶ. perf. κέκμηκα. aor. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.
Ἔκᾰνον, ες, ε, occidi, a. 2. verbi καίνω. f. 2. κανῶ.
Ἔκᾰον, aor. 2. ind. act. verbi καίω, uro: fut. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.
Ἐκᾰρη, tonsus est, 3. sing. a. 2. pass. verbi κείρω, tondeo: fut. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. a. 1. m. ἐκειράμην.
Ἐκαρτῡνοντο, confirmabant, 3. pl. a. 1. m. verbi καρτύνω. fut. υνῶ. Th. κράτος, et per Metath. κάρτος, robur.
ἙΚᾸ῾Σ, adv. procul, eminùs: ἕκαθεν, idem.
Ἑκαστᾰτω, superl. longissimè: et compar. ἑκαστέρω, magis procul, ulteriùs. Th. ἑκάς.
Ἑκαστᾰχῆ, ubique, ubilibet: et
Ἑκαστᾰχόθεν, undique: et
Ἑκαστᾰχόθῐ, passim, ubique gentium: et
Ἑκαστᾰχόσε, quocunque, quoquoversum: et
Ἑκαστᾰχοῦ, ubilibet, ubique: omnia adv. loci, ab ἕκαστος.

'Ἑκαστόθι, adv. *singulatim.* Ab ἕκαστος.

"ΕΚΑΣΤΟΣ, η, ον, *quisque, singuli:* ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστον, *singuli:* τὸ vel τὰ καθ' ἕκαστα, *singula:* καθ' ἕκαστον, *singulatim:* καθ' ἑκάστην, (subaud. ἡμέραν) *quotidiè:* εἷς, vel πᾶς, vel αὐτὸς, ἕκαστος, *etiam, unusquisque, singuli.*

'Ἑκάστοτε, et ἑκάστοσε, *semper* et *ubique,* adv. ab ἕκαστος.

'Ἑκαστοτέρω, Poët. adv. pro comp. πορρωτέρω, *longiùs:* ab ἑκὰς, *procul.*

'Ἑκάστω, Herodot. pro ἑκὰς, *procul.*

'Ἑκατᾰβόλος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἑκατηβόλος, *longè jaculans.* Apollinis epithet. ab ἑκὰς, *procul,* et βάλλω, *jacio.*

'Ἑκᾰταῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, *centesimus:* ab ἑκατόν.

'Ἑκᾰτέατο, *sedebant,* Ion. pro ἐκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. verbi κάθημαι, quod vide.

'Ἑκᾰ'τερθεν, *utrinque:* Poët. pro ἑκατέρωθεν, per Sync. regit gen. ab

'ΕΚᾸ'ΤΕΡΟΣ, ρᾱ, ρον, *alteruter, alter ex duobus, utervis, uterque.* Hinc

'Ἑκᾰτέρωθεν, ἑκᾰτέρωθι, et ἑκᾰτέρωσε, *utrobique, ex alterutrâ parte:* et

'Ἑκᾰτέρως, adv. *alterutro,* seu *utroque modo.*

'Ἑκᾰ'τη, ης, ἡ, *HECATE:* Luna, tanq. soror 'Ἑκάτου, longè jaculantis Apollinis.

'Ἑκᾰτηβελέτᾱο, gen. Ion. vel Æol. αο pro ου, ab

'Ἑκᾰτηβελέτης, ου, ὁ, *longè jaculans:* ab ἑκὰς, *procul,* et βολὴ, *jactus:* quod à βέβολα, perf. med. verbi βάλλω, *jacio.* Alii à βέλος, εος, τὸ, *telum,* derivari malunt.

'Ἑκᾰτηβολέτης, ου, et 'Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculans:* Apollinis epith. ab ἑκὰς, *procul,* et βάλλω, *jacio:* perf. med. βέβολα.

'Ἐκᾰτηγόρησᾰ, ας, ε, *accusavi,* aor. 1. ind. act. à κατηγορέω, *accuso:* f. ήσω. Th. ἀγορά.

"Ἑκᾱτῐ, Dor. pro ἕκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate.* Th. ἑκὼν, όντος, *voluntarius.*

'Ἑκᾰτῐκὸς, sub. στρόβαλος, *Hecatica sphæra, rhombus* vel *turbo,* in sacris expiatoriis et magicis usurpata.

'Ἑκᾰτογκεφᾰ'λᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, *qui centum capita habet, centiceps:* ab ἑκατὸν, *centum,* et κεφαλὴ, *caput.*

'Ἑκᾰτόγχειρ, ειρος, et 'Ἑκᾰτόγχειρος, ου, ὁ, *centum manus habens, centimanus:* ex ἑκατὸν, *centum,* et χεὶρ, -ρὸς, ἡ, *manus.*

'Ἑκᾰτόζῠγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἑκατόνζυγος.

'Ἑκᾰ'τοιο, gen. Ion. pro ἑκᾰ'του, ab ἕκατος, *longè jaciens.* Th. ἑκὰς, *longè.*

'Ἑκᾰτομβαιὼν, mensis Atticus ita dictus ab hecatombis quæ tum immolabantur; noster ferè *Julius:* à seq.

'Ἑκᾰτόμβη, ης, ἡ, *centum boum:* i. e. *solenne sacrificium:* et inde

'Ἑκᾰτόμβοιος, *valens centum boves,* vel *constans centum nummis,* bovis notâ apud Athenienses percussis: ex ἑκατὸν, *centum,* et βοῦς, *bos.*

'Ἑκατόμπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnus, latus.* Ex ἑκατὸν et πέδον.

'Ἑκᾰτόμποδοι κέλευθοι, *viæ centum pedum,* i. e. *latæ:* ab ἑκατὸν et ποῦς, *pes.*

'Ἑκᾰτόμπολῐς, εως, ἡ, *habens centum* (i. e. multas et præclaras) *urbes.* Cretæ Epith. Ex ἑκατὸν et πόλις.

'Ἑκᾰτόμπῠλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *centum,* i. e. *multas portas habens:* Θῆβαι ἑκατόμπυλοι, *Thebæ centiportæ:* ex ἑκατὸν et πύλη, *porta.*

'ΕΚᾸΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, *CENTUM:* sumitur indefinitè etiam pro *multis* et *magnis.* Hinc

'Ἑκᾰτόνζῠγος, sc. ναῦς, *navis centiremis:* ex ἑκατὸν et ζυγὰ, *transtra.*

'Ἑκᾰτονπλᾰσῐ'ων, vel ἑκατομπλᾰσῐ'ων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *centuplicatus.*

'Ἑκᾰτονταέτης, ου, et ἑκατονταέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, *centenarius,* qui vixit centum annos: ex ἑκατὸν, *centum,* et ἔτος, -εος, τὸ, *annus.*

'Ἑκᾰτοντᾰκᾰ'ρᾱνος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. et Dor. pro

'Ἑκᾰτοντᾰκᾰ'ρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui centum capita habet:* ex ἑκατὸν, *centum,* et κάρηνον, *caput.*

'Ἑκᾰτοντᾰ'κῐς, adv. *centies:* et

'Ἑκᾰτοντᾰπλᾰ'σιος, ου, ὁ καὶ ἡ, et

'Ἑκᾰτοντᾰπλᾰσῐ'ων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *centuplus.* Th. ἑκατὸν, *centum.*

'Ἑκᾰτοντάρχης, ου, ὁ, et ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, *centurio:* ex ἑκατὸν et ἀρχὸς, vel ἄρχων, *princeps, præfectus:* q. d. ἄρχων τῶν ἑκατόν.

'Ἑκᾰτονταρχῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *centurionatus:* à præc.

'Ἑκᾰτοντᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *centuria.* Th. ἑκατόν.

"Ἑκᾰτος, Apollinis cognomentum, quod longè jaculetur. 'Ἑκᾰ'τη, fœm. pro Dianâ. Ab ἑκὰς, *procul.*

'Ἑκᾰτοστεύουσᾰ κριθὴ, *centuplicatum hordeum,* Gen. xxvi. 12. Th. ἑκατὸν, *centum.*

'Ἑκᾰτοστεύω, fut. εύσω, *centuplus sum, centuplico.*

'Ἑκᾰτοστὸς, ἡ, ὸν, *centesimus:* ab ἑκατόν.

'Ἑκᾰτοστῠ'ς, ῠ'ος, ἡ, *centuria:* ab eod.

'Ἐκαύθην, *succensus sum,* aor. 1. ind. pass. ἔκαυσᾰ et ἔκηᾰ, *inflammavi,* a. 1. ind. act. verbi καίω, *uro:* f. καύσω.

'Ἐκβαίνω, *egredior ex navi:* f. 1. m. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, *eo:* ἐκβαίνειν, inf. act. *evenire, accidere.*

'Ἐκβακχεύομαι, *vehementer bacchor.*

"Ἐκβᾰλε, pro ἐξέβᾰλε, *ejecit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβᾰ'λετε, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβᾰ'λοι, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐκβᾰ'λῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab

'Ἐκβάλλω, *ejicio:* fut. ἐκβᾰλῶ. perf. ἐκβέβληκᾰ. plusq. perf. ἐκβεβλήκειν pro ἐξεβεβλήκειν. a. 2. ἐξέβᾰλον. a. 2. imperat. ἔκβᾰλε, *dimitte,* aor. 2. part. act. f. g. ἐκβᾰλοῦσᾰ. perf. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, *ejiciar.* perf. med. ἐκβέβολᾰ. Th. βάλλω, *jacio.*

'Ἐκβᾰ'λω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi præc.

'Ἐκβαρβᾰρόω, ῶ, f. ώσω, *barbarum reddo.* Th. βάρβαρος.

"Ἔκβᾰσῐς, εος, ἡ, *exitus, evasio:* ab ἐκβαίνω, *evado:* ab ἐξ et βαίνω, *eo.*

'Ἐκβᾰτηρῐ'ον, ου, τὸ, *donarium ob prosperam navigationem Deo alicui oblatum.*

'Ἐκβέβληκᾰ, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

'Ἐκβεβοημένος, *celebris, famosus, divulgatus,* part. perf. pass. Vide ἐκβοάω.

'Ἐκβήσῃ, *exibis,* 2. sing. f. 1. m. ab ἐκβαίνω, *exeo:* f. ἐκβήσομαι. a. 2. ἐξέβην. ab ἐκ et βαίνω, *eo.*

'Ἐκβῐάζομαι, *vim facio, compello, violo.*

'Ἐκβλαστᾰ'νω et ἐκβλαστέω, fut. ήσω, perf. ἐκβεβλάστηκᾰ, *germino.*

'Ἐκβληθήσομαι, et in 3. pl. ἐκ-

ϐληθήσονται, f. 1. pass. verbi ἐκϐάλλω, *ejicio:* quod vide.

Ἔκϐλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ejectitius.*

Ἐκϐλύζω, f. ύσω, perf. ἐκϐέϐλυκα, *effundo, emano, scaturio.*

Ἐκϐοάω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἐκϐεϐόηκα, *proclamo.* Undè pass. ἐκϐεϐόημαι.

Ἐκϐοηθεῖν ἔς τινα τόπον, *cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficisci.* Th. βοηθέω, -ῶ, *auxilior.*

Ἐκϐολὴ, ῆς, ἡ, *ejectio, jactura: alicujus loci ut et fluminis exitus:* ab ἐκϐάλλω, *ejicio.* Th. βάλλω, *jacio:* perf. med. βέϐολα.

Ἐκϐράζομαι, *ebullio, effervesco.*

Ἐκϐράσσω, *excæstuo, ebullio, expello:* de mari dicitur. ab ἐκ et βράσσω, idem q. βράζω, *ferveo.*

Ἐκϐράζω, f. άσω, perf. κα, *bullire* seu *fervere facio; emitto, ejicio:* ab ἐκ et βράζω.

Ἐκϐρασμὸς, οῦ, ὁ, *ebullitio, tumultus.*

Ἐκγαμίζω, *nuptui colloco:* imperf. ἐξεγάμιζον. f. σω. aor. 1. ἐξεγάμισα. perf. ἐκγεγάμικα. ab ἐκ et γαμίζω, *nuptui colloco.* Th. γαμέω, *uxorem duco.*

Ἐκγαμίσκω, idem.

Ἐκγεγάμεν, *natum esse,* perf. infin. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγαέμεν, Dor. pro ἐκγεγαέναι, verbi γίνομαι, *nascor:* perf. med. γέγαα. inde infin. γεγαέναι, Dor. γεγαέμεν, et per Sync. γεγάμεν.

Ἐκγεγαὼς, ῶτος, et in f. g. γεγαυῖα, ᾶς, *prognata,* perf. med. part. ab ἐκγέγαα, perf. med. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, *enascor:* f. 2. γενήσομαι. a. 1. m. ἐγειναμην. a. 2. m. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, *nascor.*

Ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, *effusè rideo.*

Ἐκγενέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *ortus, oriundus.* Th. γίνομαι.

Ἐκγενόμεθα, *nati sumus,* Ion. et Poët. pro ἐξεγενόμεθα, 1. pl. a. 2. m. ab eod. th.

Ἐκγίνεσθαι, ἐκγενέσθαι, Ion. pro com. ἐξεῖναι, *licere:* ἐκγενέσθω μοι, *liceat mihi:* ab

Ἐκγίνομαι, vel -ίγνομαι, *enascor, oriundus sum:* ἐκγίνεται, cum infin. *licet.* Th. γίνομαι.

Ἔκγονα, ων, τὰ, *posteri, nepotes,* pl. ab

Ἔκγονον, ου, τὸ, *soboles, progenies:* quod et

Ἔκγονος, ου, ὁ, *filius, nepos:* item adject. *ortus, oriundus:* ab ἐκ et γονὴ, *proles.* Th. γίνομαι, *nascor.*

Ἐκδανείζω, f. είσω, idem ac δανείζω, *fœnero.* Th. δάνος, *mutuum.*

Ἐκδαπανάω, *expendo:* fut. ήσω. perf. ἐκδεδαπάνηκα. f. 1. pass. ἐκδαπανηθήσομαι, *expendar.* Th. δαπάνη, *sumptus.*

Ἐκδεδαρμένος, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, *excorio:* ab ἐκ et δέρω. f. ρῶ. a. 2. ἔδαρον. Th. δέρας, *corium.*

Ἐκδεδίκηται, *ultio dabatur,* 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικέω, *ulciscor,* quod ab ἐκ et δίκη, *jus, pœna.*

Ἐκδεδωρίευνται, *Dorienses effecti sunt,* 3. pl. perf. pass. verbi ἐκδωριεύω, f. εύσω, *Doriensem facio.* Th. Δωριεὺς, *Doriensis.*

Ἐκδειματόω, -ῶ, f. ώσω, *terreo, timore percello.*

Ἐκδεκατεύω, *decimas voveo.* Th. δεκάτη.

Ἐκδέκεσθαι, Ion. pro ἐκδέχεσθαι, *excipere.*

Ἐκδέρω, f. ερῶ, perf. ἐκδέδαρκα, *excorio.*

Ἐκδέχομαι, *expecto, excipio, succedo; spondeo,* Gen. xliv. 32. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι. perf. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ et δέχομαι, *accipio.*

Ἐκδέω, f. ήσω, *alligo, suspendo.*

Ἔκδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *evidens:* ab ἐκ et δῆλος, *manifestus.*

Ἐκδηλόω, -ῶ, f. ώσω, idem quod δηλόω, *explico, manifesto:* ab eod. th.

Ἐκδημέω, *peregrè absum, peregrinor:* fut. ήσω. perf. ἐκδεδήμηκα. ab ἐκ et δῆμος, *populus.*

Ἐκδημία, ας, ἡ, *peregrinatio, discessus:* et

Ἔκδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peregrè agens, peregrinus, longinquus:* ab iisd.

Ἐκδιαϐαίνω, *trajecto quodam loco exeo.* Ex ἐκ, διὰ et βαίνω.

Ἐκδιαιτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *ordinario victû non utor:* ex ἐκ et διαιτάομαι.

Ἐκδιδάσκω, f. άξω, *edoceo:* ex ἐκ et διδάσκω.

Ἐκδίδομαι, f. ώσομαι, a. 1. ἐξεδόμην, σο, το, *eloco,* in mediâ formâ; ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδόναι, *exonerare se, dedere,* præs. infin. ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδοῦν, Ion. et Poët. pro ἐκδιδόναι, præs. infin. act.

Ἐκδιδρήσκειν, *aufugere,* Ion. pro ἐκδιδράσκειν· ab ἐκδιδράσκω. Th. δράω, *fugio.*

Ἐκδίδωμι, *edo,* i. e. extra do, *dedo; item eloco:* fut. ώσω. perf. ωκα. ἐκδίδομαι, *eloco:* f. ἐκδώσομαι. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi.* Th. δίδωμι, *do.*

Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, *enarro:* ἐκδιηγῆται, 3. sing. præs. sub. ab ἐκ et διηγέομαι, *recenseo:* quod est ex διὰ et ἡγέομαι, *duco.*

Ἐκδικάζω, f. άσω, *judicia exerceo, ulciscor:* et

Ἐκδικέω, -ῶ, *vindico, ulciscor:* f. ήσω. perf. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. infin. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ et δίκη, *jus, ultio.*

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, *ultio, vindicta, vindicatio:* ab eod. th.

Ἐκδικητὴς, οῦ, ὁ, et Ἔκδικος, ου, ὁ, *ultor, vindex:* et adj. *injustus:* à δίκη, *ultio, pœna.*

Ἐκδινεῦντι, Dor. et Æol. pro ἐκδινοῦσι, *moventur.* Th. δινέω, *moveo.*

Ἐκδιώκω, *expello:* fut. ἐκδιώξω. a. 1. ἐκδεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος. ab ἐκ et διώκω, *persequor.*

Ἔκδοσις, ἡ, *deditio, editio, locatio:* et

Ἔκδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *deditus, traditus:* ab ἐκ et δίδωμι, *do,* perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδοὺς, όντος, *qui tradidit:* a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι. ab eod. th.

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, *expectatio, exceptio, susceptio:* à δέχομαι, *expecto:* f. ξομαι. perf. med. ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, *accipio.*

Ἐκδραμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. Vide ἐκτρέχω.

Ἐκδρᾶν, *effugere,* præs. inf. Th. δράω, *fugio.*

Ἐκδῦναι, *emergere,* a. 2. inf. act. ab ἐκ et δῦμι, vel δύνω, *subeo:* f. δύσω, a. 2. ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. sing. præs. part. pass. ab ἐκδύω.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, *exitus:* ab ἐκδύω.

Ἐκδύω, *exuo:* fut ἐκδύσω. perf. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, *exutus fui:* a. 1. med. infin. ἐκδύσασθαι. à δύω vel δύνω, *subeo.*

Ἐκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. verbi ἐκδίδωμι, *eloco.* Th. δίδωμι, *do.*

Ἐκέδασσε, *dissipavit,* a. 1. ind. act. gem. σσ. Poët. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, *dispergo.*

Ἐκεῖ, *illic, illuc, eò,* Matt. ii. 22. iv. 28. τοὺς ἐκεῖ μύθους, *priores sermones,* Eurip. Suppl.

Mul. et Helen. 149. adv. loci: et

'Εκεῖθεν, *illinc*, adv. è loco: ab ἐκεῖνος.

"Εκειν, *cedere*: Poët. pro εἴκειν.

'Εκείνα, Dor. pro ἐκείνη, *illa*. Vide ἐκεῖνος.

'Εκεινέων, Ion. pro ἐκείνων, *illorum*: gen. pl. ab

'ΕΚΕΓΝΟΣ, η, ο, *ille*, *a*, *ud*. Dicitur et κεῖνος Poët. et τῆνος Dor. pro ἐκεῖνος.

'Εκεῖσε, *illic*, *illuc*, *eò*, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Εκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, *jacio*: f. κείσομαι.

'Εκεκάσμην, et in 3. sing. ἐκέκαστο, *instructus erat*, plusq. perf. verbi κάζω, f. σω, *orno*: perf. pass. κέκασμαι.

'Εκέκλετο, *acclamabat*, *jubebat*, imperf. verbi κέκλομαι, Poët. pro κέλομαι, per Epenthes. τοῦ κ. Th. κέλω seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*.

'Εκέκλῖτο, *declinatus erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ. perf. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται· undè κλίμα, ατος, τὸ, *regio*.

'Εκεκλόφειν, plusq. perf. act. Att. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. κέκλεφα. perf. med. κέκλοπα.

'Εκεκοσμέατο, Ion. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi κοσμέω, *orno*.

'Εκεκρᾰ'γειτε, 2. pers. pl. plusq. perf. ind. med. verbi κράζω.

'Εκέκτηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. perf. pass. κέκτημαι.

'Εκέκτησο, 2. sing. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

'Εκέλευ, Dor. pro ἐκέλου, *jubebas*, 2. sing. imperf. à κέλομαι.

'Εκελεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. ἐκελεύθην, ης, η· verbi κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

'Εκέλευσᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. et in 3. pl. ἐκέλευσᾰν, verbi κελεύω, *jubeo*: ab eodem.

'Εκέρδᾰνον, a. 2. act. à κερδαίνω, *lucror*: f. ανῶ. Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

'Εκέρδησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, *lucror*: f. κερδανῶ et κερδήσω. perf. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

"Εκερσᾰ, *totondi*, a. 1. Æol. pro ἔκειρᾰ, verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ. perf. κέκαρκα.

'Εκεχειρῐ'ᾰ, ᾰς, ἡ, *induciæ*; ab ἔχειν χεῖρας, id est, *cohibere manus*.

'Εκεχήνη, *hiaveram*, Att. pro ἐκεχήνειν, plusq. perf. med. sic et in tertiâ personâ pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, *hisco*: fut. ανῶ. perf. med. κέχηνα.

'Εκζητέω, -ῶ, *requiro*, *exquiro*: fut. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησᾰ. a. 1. sub. ἐκζητήσω, ης, η. perf. ἐξεζήτηκᾰ. perf. pass. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ et ζητέω, *quæro*.

'Εκζητηθῆ, *reposcatur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἐκζητέω.

'Εκζητητὴς, οῦ, ὁ, *inquisitor*.

"Εκηᾰ, *combussi*, a. 1. act. à f. κήσω (sublatâ futuri consonante) verbi καίω, *uro*: fut. καίσω, κήσω, et καύσω. aor. 2. ἔκαον.

'Εκηβολῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *peritia jaculandi eminùs*: ab

'Εκηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculator*: quod ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio*: perf. med. βέβολα.

"Εκηδε, *affligebat*, 3. sing. imperf. ind. act. à κήδω, *mœrore afficio*. Th. κῆδος, *cura*, *mœror*.

'Εκήκῑον, ες, ε, *exibam*, imperf. act. à κηκίω, quod per reduplicationem dictum est, à κίω, *eo*.

"ΕΚΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *quietus*, *mitis*, *pacificus*: q. ab εἴκω, *cedo*.

'Εκηρύχθην, ης, η, *prædicatus fui*, a. 1. ind. pass. à κηρύσσω, *prædico*: f. ύξω. perf. χα. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

"Εκητῐ, dat. Poët. *causâ*: ponitur adverbialiter pro ἑκόντι, ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*.

'Εκθαμβέω, f. ήσω, perf. ηκᾰ· et

'Εκθαμβέομαι, -οῦμαι, *expavesco*, *attonitus sum*: a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην· ab ἐκ et θάμβος, εος, τὸ, *pavor*.

"Εκθαμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expavefactus*, *attonitus*: ab eod. verbo et th.

'Εκθειάζω, f. ᾰ'σω, *Deo dedico*, *consecro*: item *divinum existimo*.

"Εκθεμᾰ, ᾰτος, τὸ, *aliquid expositum*, *publicum programma*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

'Εκθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, *excurrere*, præs. inf. ab ἐκ et θέω, *curro*: f. med. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι, a. 2. infin. act. verbi ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι.

'Εκθεραπεύω, f. εύσω, *demereor*, *mihi concilio*; item *sano*, *persano*.

'Εκθερίζω, f. ῐ'σω, *meto*, *demeto*.

'Εκθερμαίνω, *excalefacio*; ἐκθερμαίνομαι, *decalesco*: ab ἐκ et θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, -ρῶ, *calefacio*.

'Εκθερμᾰ'νᾰσᾰ, ejusd. a. 1. part. f. g.

"Εκθεσῐς, εως, ἡ, *expositio*: acc. sing. ἔκθεσιν. ab ἐκτίθημι, *expono*.

'Εκθέσθαι, a. 2. inf. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. med. ab eod. verbo.

'Εκθέσφᾰτᾰ, ων, τὰ, *oracula*, nom. pl. ab

'Εκθέσφᾰτον, ου, τὸ, *scientia divina*: ab ἐκ et θέσφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fatalis*, *divino ore pronuntiatus*: q. à θεὸς et φάτος, q. à φημὶ, *dico*.

'Εκθετῐκὸς, ἡ, ὸν, *expositivus*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

"Εκθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expositus*, ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, *exponere infantes*. ab eod. verbo et th.

'Εκθηλάζω, f. ᾰ'σω, *exsugo*.

'Εκθηλῠ'νω, *effœmino*.

'Εκθλῑ'βω, fut. ψω, perf. φᾰ, *exprimo*, *elido*: undè ἐκτεθλιμμένος, *qui elisis est testiculis*, apud LXXII. Th. θλίβω, *premo*.

"Εκθλιψῐς, εως, ἡ, *elisio*; item figura quâ litera aliqua eliditur: à præced. verbo.

"Εκθορον, aor. 2. verbi seq.

'Εκθρώσκω, f. θοροῦμαι, *exsilio*, *prosilio*. Ex ἐκ et θρώσκω.

'Εκθῡ'ειν, ἐκθῡ'εσθαι, *sacrificiis expiare*. Th. θύω, *sacrifico*, *macto*.

'Εκθῡ'μως, adv. *acriter*.

'Εκῑ'νησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω.

"Εκῐον, imperf. à κίω, eo, *accurro*: ex ἴκω, per Metath.

'Εκίρνη, Dor. pro ἐκίρνᾰε, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, *misceo*. Th. κεράννυμι, idem.

'Εκῐ'χᾰνε, imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenior*, *assequor*.

'Εκκᾰθαίρω, *expurgo*: f. ἐκκᾰθᾰρῶ. a. 1. ἐξεκᾰ'θᾱρᾰ. a. 1. imperat. ἐκκᾰ'θᾱρον, ᾰ'τω, et in 2. pl. ἐκκᾰθᾰ'ρᾰτε, *expurgate*. a. 1. sub. ἐκκᾰθᾰ'ρω, ης, η. ab ἐκ et καθαίρω, *purgo*.

'Εκκᾰθᾰ'ρᾰτε, *expurgate*, ejusd. 2. pl. a. 1. imperat. act.

'Εκκαίδεκᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *sedecim*.

'Εκκαιδεκᾰ'δωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sedecim palmos æquans*. Ex ἐκκαίδεκα et δῶρον.

'Εκκαίω, *exuro*, *accendo*: f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσᾰ. perf.

ἐκκέκαυκα. perf. pass. ἐκκέκαυμαι. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ης, η, *exarsi*: ab ἐκ et καίω, *uro*: f. καίσω, κήσω, et καύσω. a. 2. ἔκαον.

'Εκκακέω, *segnesco, malis succumbo, deficio*: f. ήσω. perf. ἐκκεκάκηκα. a. 1. ἐξεκάκησα. 2. pl. a. 1. sub. act. ἐκκακήσητε, *ne segnes sitis*: ab ἐκ et κακὸς, *malus, ignavus.*

'Εκκαλέσασθαι, a. 1. infin. m. ab

'Εκκαλέω, ῶ, *evoco, elicio, irrito*: ab ἐκ et καλέω, *voco*: f. έσω. perf. κέκληκα.

'Εκκαλέομαι, οῦμαι, med. idem quod ἐκκαλέω, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην, *litem ab uno judice ad alium transferre.*

'Εκκαλύπτω, f. ψω, *faciem detego.*

'Εκκατιδὼν, a. 2. part. act. ab ἐκ et κατείδω, *conspicor*: quod ex κατὰ et εἴδω, *video*: a. 2. εἶδον et ἴδον.

"Εκκαυμα, ατος, τὸ, *fomes.*

"Εκκειμαι, *expositus sum.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

'Εκκενοῦν θυμὸν, *animo vacuum reddere*, sc. corpus: hoc est, animam efflare: præs. infin. verbi

'Εκκενόω, -ῶ, fut. ώσω, *evacuo, exinanio, exhaurio.* Th. κενὸς, *vacuus.*

'Εκκεντέω, seu -άω, ῶ, *transfigo, transverbero*: fut. ήσω. perf. ἐκκεκέντηκα, a. 1. ἐξεκέντησα. ab ἐκ et κεντέω, *pungo.*

'Εκκεντίζω, f. ίσω, idem.

'Εκκέχυται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo*: f. χύσω. perf. ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, *effundo.*

'Εκκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ejectus, expulsus*: à seq.

'Εκκηρύσσω, vel -ττω, fut. ξω, *præconis voce extermino, ejicio in exilium*: ab ἐκ et κηρύσσω. Th. κήρυξ, *præco.*

'Εκκινέω, ῶ, f. ήσω, *emoveo*: ex ἐκ et κινέω.

'Εκκλάω, *defringo*: fut. άσω. perf. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. a. 1. pass. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ et κλάω, *frango.*

'Εκκλείω, *excludo*: fut. κλείσω. perf. ἐκκέκλεικα. aor. 1. ἐξέκλεισα. aor. 1. infin. ἐκκλεῖσαι. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, *exclusus sum*: ab ἐκ et κλείω, *claudo.*

Εκκλέπτω, f. ψω, *seduco furtim.*

'Εκκληΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλείεσθαι, *excludi*, inf. pass. verbi ἐκκλείω.

'Εκκλησία, ας, ἡ, *concio, cœtus, convocatus,* ECCLESIA; conventus populi ordinatus, perque suos ordines distinctus; ἀγορὰ verò confusa promiscuaque congregatio: ab ἐκκαλέω, *evoco*: perf. pass. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, *voco.*

'Εκκλησιάζω, *concionor, conventum celebro, ad concionem voco*: in 3. pl. ἐκκλησιάζουσιν. fut. σω. perf. κα. ab ἐκκλησία, quod vide.

'Εκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, *concionator*: et

'Εκκλησιαστικὸς, ἡ, ὸν, *ECCLESIASTICUS, ad Ecclesiam pertinens*; item *concionalis*: à 3. pers. perf. pass. verbi ἐκκλησιάζω.

'Εκκλητὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *is ad quem appellatur.*

"Εκκλιμα, ατος, τὸ, *inclinatio in fugam*, vel *fuga.*

'Εκκλίνω, *deflecto*: fut. ινῶ. perf. ἐκκέκλικα. a. 1. ἐξέκλινα. a. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. pl. ἐκκλίνατε. ab ἐκ et κλίνω, *inclino.*

"Εκκλισις, εως, ἡ, *declinatio*: à 2. pers. perf. pass. anteced. verbi.

'Εκκλύζω, f. ύσω, *eluo, abluo*: ab ἐκ et κλύζω, idem.

'Εκκναισεῦντι, Æol. et Dor. pro ἐκκναισοῦσι, *odiosè stridunt*, 3. pl. præs. ind. ἐκκναισέω. quod à κναίω. Th. κνάω, *rado*, &c.

'Εκκνᾶν, *eradere*, præs. inf. act. Th. κνάω, *rado.*

'Εκκολάπτω, f. ψω, perf. ἐκκεκόλαφα, *exscindo, deleo.*

'Εκκολυμβάω, *enato*: fut. ήσω. perf. ἐκκεκολύμβηκα. a. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος. ab ἐκ et κολυμβάω, f. ήσω, *nato.*

'Εκκομιδὴ, ῆς, ἡ, *exportatio, elatio*; ἐκκομιδὴ νεκροῦ, *funus, exequiæ*: ab

'Εκκομίζω, *effero, exporto*: f. ίσω. perf. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. pass. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο. ab ἐκ et κομίζω, *porto.* Th. κομέω, *curo.*

'Εκκόμισαι, *exporta*, ejusd. a. 1. imperat. med.

'Εκκοπὴ, ῆς, ἡ, *excisio*: ab

'Εκκόπτω, εις, ει, *excido, exscindo*: f. ψω. perf. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. sub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. pass. ἐκκέκομμαι. a. 2. pass. ἐξεκόπην. f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται. perf. med. ἐκκέκοπα. ab ἐκ et κόπτω, *scindo.*

'Εκκορυφόω, *summatim dico*: f. ώσω. Th. κορυφὴ, *vertex.*

"Εκκοψον, *excide*, a. 1. imperat. act. verbi ἐκκόπτω.

'Εκκραιπαλάω, *ebrius sum.*

'Εκκρεμάννυμαι, et ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo ab aliquo, dependeo*, cum genit. ἐξεκρέματο, 3. sing. imperf. Th. κρεμάω, *suspendo.*

'Εκκρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pendulus.*

'Εκκρίνω, f. ινῶ, *EXCERNO, expello, eximo, rejicio, ex ordine moveo*: à κρίνω, *secerno.*

"Εκκρισις, εως, ἡ, *excretio*: à 2. pers. sing. perf. pass. præced. verbi.

"Εκκριτος, *selectus, eximius*: à 3. pers. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

'Εκκρούω, f. σω, *expello, excutio, dimoveo*: à κρούω, *pulso.*

'Εκκυλίνδω, idem quod ἐκκυλίω.

'Εκκυλίω, *evolvo, devolvo*: ab ἐκ et κυλίω, *volvo*: f. ίσω. perf. κεκύλικα. a. 1. ἐκύλισα. perf. pass. κεκύλισμαι.

'Εκκυμαίνω, f. ανῶ, *exundo*; metaphoricè ἐκκυμαίνειν dicitur aciei pars quæ procurrit: ex ἐκ et κυμαίνω.

'Εκκύπτω, f. ψω, *prospicio, appareo, progredior.*

"Εκλαγξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κλάζω, *clango, strido, sono*: fut. 1. κλάγξω. aor. 1. ἔκλαγξα, ας, ε. perf. act. κέκλαγχα. perf. med. κέκληγα.

"Εκλαγον, *clamavi*, vel *clamârunt*: a. 2. act. ejusd. verbi.

'Εκλαθόμενος, a. 2. part. m. ab ἐκλανθάνω, *obliviscor*, quod vide.

'Εκλαλέω, *effutio*: f. ήσω. perf. ἐκλελάληκα. a. 1. ἐξελάλησα. a. 1. infin. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω.

'Εκλαμβάνω, *excipio, percipio.* Th. λαμβάνω, f. m. λήψομαι, *capio.*

"Εκλαμπρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lucidus, fulgidus.*

'Εκλάμπω, εις, ει, *effulgeo*: f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ et λάμπω, *splendeo.*

"Εκλαμψις, εως, ἡ, *fulgor.*

'Εκλανθάνω, *oblivionem induco*: f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præs. m. ἐκλανθάνομαι, *obliviscor*: f. m. ἐκλήσομαι. perf. m. ἐκλέληθα. perf. pass. ἐκλέλησμαι. ab ἐκ et λανθάνω, *lateo.*

'Εκλαξεύω, fut. εύσω, *expolio, dolo.*

'Εκλάπην, ης, η, *furto sum sub-*

tractus, a. 2. ind. pass. ἐκλάπον, *furatus sum*, a. 2. ind. act. ab ἐκ et κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. κέκληφα. perf. m. κέκλοπα.

Ἔκλασα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω, *frango*: f. κλάσω. a. 1. pass. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἐκλατομέω, f. ήσω, *lapides excido, lapidibus construo*: ab ἐκ et λατομέω, quod à λᾶς, *lapis*, et τέμνω, *seco*: perf. m. τέτομα.

Ἔκλαυσα, *flevi*, a. 1. ind. act. verbi κλαίω, *fleo*: f. κλαύσω.

Ἐκλέγω, f. ξω, perf. χα, *ELIGO*: et

Ἐκλέγομαι, in mediâ formâ, *eligo*: imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο. f. ἐκλέξομαι. a. 1. m. ἐξελεξάμην, ω, ατο. perf. m. ἐκλέλογα. in formâ passivâ, *eligor*: perf. pass. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω, idem.

Ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, *defectivus*: τὰ ἐκλειπτικὰ, *ECLIPTICA*: ab

Ἐκλείπω, *deficio, derelinquo*: f. ἐκλείψω. perf. ἐκλέλειφα. a. 2. ἐξέλιπον. 3. sing. præs. subj. ἐκλείπῃ. 2. pl. a. 2. sub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐκλείσθην, *inclusus sum*, et in 3. pl. ἐκλείσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κλείω, *claudo*.

Ἔκλειψις, εως, ἡ, *defectio, defectus, ECLIPSIS*; multis etiam perperam figura in oratione, quæ Ellipsis dicitur: à perf. pass. verbi ἐκλείπω.

Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, *electus*: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*: f. ξω.

Ἐκλέλαθον, Poët. pro ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, q. v.

Ἐκλελάθων, οντος, præs. part. verbi λελάθω, quod à perf. m. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum est, verbi λανθάνω, *lateo*.

Ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. pass. ἐκλέλησμαι· verbi ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*: f. ἐκλήσομαι. a. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, *lateo*.

Ἐκλελοχισμένος, *selectus*, part. perf. pass. ab ἐκλοχίζω, *seligo*. Th. λόχος, *cohors*.

Ἐκλελυμένως, adv. *solutè*; ab ἐκλύω, *dissolvo*, quod vide.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. infin. m. ab ἐκλέγομαι.

Ἔκλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *candidus, intensè albus, exalbidus*.

Ἐκλευχαίνω, f. ανῶ, *intensè dealbo*.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. κέκλεφα. perf. m. κέκλοπα.

Ἐκλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καλέω.

Ἐκλήθω, idem quod ἐκλανθάνω· q. v.

Ἐκλήϊσαν, *incluserunt*, Ion. pro ἔκλεισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλείω, *claudo*: f. σω.

Ἐκλικμάω, -ῶ, fut. ήσω, *ventilo*.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, *vehemens fames*. Th. λιμός.

Ἔκλιναν, *in fugam verterunt*: 3. pl. a. 1. act. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ.

Ἐκλίνθημες, *recubuimus*, Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. et

Ἐκλίνθην, ης, η, *inclinatus sum*, Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω. f. νῶ. perf. κέκλικα. a. 1. act. ἔκλινα. perf. m. κέκλινα.

Ἐκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, *impensè oro, obtestor*.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. infin. act. ἐκλιπὼν, a. 2. part. act. ἐκλίπητε, *defeceritis*, 2. pl. a. 2. subj. verbi ἐκλείπω, *deficio*: a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐκλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *deficiens, prætermissus*: ab eod. verbo et th.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, *electio*; ἐκλογαὶ, in plur. *ECLOGÆ*, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, *eligo*: f. ξομαι. perf. m. λέλογα. Th. λέγω.

Ἐκλογέομαι, *excuso*: ab eod. th.

Ἐκλογίζομαι, *numero, reputo, perpendo, æstimo*: vide in λογίζομαι.

Ἐκλογισμὸς, οῦ, ὁ, *computatio, æstimatio*: ab eod.

Ἐκλονέοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. à κλονέω, *commoveo*: f. ήσω. Th. κλόνος, *motus*.

Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, *furto abduco*: f. ήσω. quod ex κλοπὴ, *furtum*, (hoc à κλέπτω, *furor*,) et φέρω.

Ἐκλύζετο, *mergeretur*: imperf. pass. à κλύζω, *abluo*: f. σω. perf. κέκλυκα.

Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. aor. 1. sub. pass. verbi ἐκλύω, *dissipo*: quod vide.

Ἔκλυον, ες, ε, *audiebam*, imperf. verbi κλύω, f. σω, *audio*.

Ἐκλύσασθαι, *abigere*, a. 1. inf. m. ab ἐκλύω, *exsolvo*. Th. λύω, *solvo*.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, *liberatio, imbecillitas*: acc. sing. ἔκλυσιν. ab eod. th.

Ἐκλυτήριος, α, ον, *qui possit solvere* vel *liberare*: ab ἐκλύω.

Ἔκλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dissolutus, languidus*: ab eod.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, *redemptio*: ab eod. th.

Ἐκλύω, *EXSOLVO, dirimo, dissipo, solvo, discedo*: f. ύσω. perf. ἐκλέλυκα. perf. pass. ἐκλέλυμαι. a. 1. pass. ἐξελύθην, ης, η. f. 1. pass. ἐκλυθήσομαι, *deficiam*: ab ἐκ et λύω.

Ἐκμάζω, id. qu. ἐκμάσσω, *extergo*.

Ἐκμαίνειν, *ad insaniam adigere*: v. ἐκμανῶ.

Ἐκμανθάνω, εις, ει, *perdisco, cognosco*: ab ἐκ et μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. perf. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, 1. sing. aor. 2. sub. pass. ab ἐκμαίνομαι, *insanio*: a. 2. inf. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἐκμάξας, a. 1. part. ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαρτυρέω, *testor pro re ab aliis enarratâ, testimonio meo prodo et effero, palam testificor*, &c. it. *absens testificor*, Æschin. ab ἐκ et μαρτυρία.

Ἐκμαρτυρία, ων, τὰ, *testificationes*.

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, et

Ἐκμαρτύριον, ου, τὸ, *testimonium absentis à judicio*; Dem.

Ἐκμάσσω, vel -ττω, *extergo, abstergo, exprimo*: imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. ἐξέμαξα. a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, *pinso, abstergo*.

Ἐκμείρομαι, perf. 2. ἐξέμμορα, *sortior*. Ex ἐκ et μείρομαι.

Ἐκμελέτα, *conare*, præs. imperat. act. ab

Ἐκμελετάω, *meditor, exerceo*: ab ἐκ et μελετάω, *curo*: f. ήσω. perf. μεμελέτηκα. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἐκμεμύθηται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκμυθέομαι, *edico*: f. ήσομαι· ab ἐκ et μῦθος, ου, ὁ, *verbum, oratio*.

Ἐκμετρέω, -ῶ, f. ήσω, *dimetior*.

Ἐκμιαίνομαι, *polluor*: ab ἐκ et μιαίνομαι.

Ἐκμιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, *imitando exprimo*: ex ἐκ et μιμέομαι.

Ἔκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, *exivit*, 3. sing. a. 2. act. verbi

ἐκμολέω, *exeo.* Th. μολέω, seu μόλω, *venio, advenio.*

Ἐκμυζάω, vel -έω, ῶ, f. ήσω, *exsugo, sugo.* Th. μύζω, *musso*, item *sugo.*

Ἐκμυκτηρίζω, *irrideo, sannis excipio:* imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε. f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. (ut Psalm. ii. 4.) perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ et μυκτηρίζω, *subsanno, naso suspendo.* Th. μυκτὴρ, *naris.*

Ἐκνευρίζω, f. ίσω, *enervo:* ex ἐν et νεῦρον.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, *enato, natando effugio:* f. ἐκνεύσω. Th. νέω, *no.*

Ἐκνεύω, f. εύσω, *nutu jubeo.* Th. νεύω, *innuo.* Est et

Ἐκνεύω, pro ἐκνέω, *enato, clam evado, subduco, diverto, discedo:* f. ἐκνεύσω. perf. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα. q. à νεύω, *nato.* Gl. Cyr. ἐκνεύω, *diverto:* ἔκνευσις, *diverticulum.*

Ἐκνήφω, q. d. *sobrius fio ex, evigilo:* f. ψω. a. 1. ἐξένηψα. a. 1. imperat. ἔκνηψον, ατω. perf. ἐκνένηφα. à νήφω, *sobrius sum.*

Ἔκνηψις, εος, ἡ, *vigilia, requies:* ab eod.

Ἐκνικάω, f. ήσω. perf. ηκα, *supero, evinco.* Th. νικάω, *vinco.*

Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, *pupugit, punxit*, a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, *rado.*

Ἐκνίπτω, f. ψω, *eluo, expio, abstergo:* à νίπτω.

Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à κνίζω, *seco.* Th. κνάω, *rado.*

Ἐκνόμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. idem ac ἔκνομος, *inusitatus, insolens:* ab ἐκ et νόμος, *lex.* Th. νέμω. Hinc

Ἐκνομίως, adv. *inusitatè:* ab iisd.

Ἐκνοστήσαντε, *redeuntes*, dual. num. a. 1. part. act. à νοστέω, *redeo:* f. ήσω.

Ἐκοίλανα, 3. pl. a. 1. act. à κοιλαίνω, *cavo, concavum reddo:* f. ανῶ. a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus.*

Ἐκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3. plur. a. 1. m. verbi κοιμάω, f. ήσω, *cubare facio:* ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.

Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω. a. 1. pass. ἐκοιμίσθην. idem quod κοιμάω, *facio dormire.*

Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, *punio:* fut. σω. a. 1. ἐκόλασα, ας, ε. perf. κεκόλακα.

Ἐκολάφισα, ας, ε, et in 3. pl. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, *alapam infringo:* f. ίσω. perf. κεκολάφικα. à κόλαφος, *colaphus.* Th. κολάπτω, *tundo.*

Ἐκολοβώθην, ης, η, et in 3. pl. ἐκολοβώθησαν. aor. 1. ind. pass. verbi κολοβόω, *contraho, decurto, amputo:* f. ώσω. perf. κεκολόβωκα. a. 1. ἐκολόβωσα. f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται. quod à κόλοβος, *mancus, mutilus.* Th. κολέω, f. σω, *amputo, decurto.*

Ἐκόμιζον, ες, ε, *duxi*, imperf. act. ἐκομιζόμην, ου, ετο, *ferebatur*, imperf. pass. verbi κομίζω, *fero:* et

Ἐκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, *reportârunt*, ejusd. 3. pl. a. 1. ind. Th. κομέω.

Ἐκομίσαντο, *obtinuerunt*, 3. pl. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, *fero:* fut. ίσω. perf. κεκόμικα. Th. κομέω, *curo.*

Ἐκομίσθην, ης, η, *allatus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd.

Ἐκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἐκομίσαντο.

Ἐκόμπασε, a. 1. ind. act. verbi κομπάζω. id. quod κομπέω, *crepo, sonitum edo.* Th. κόμπος, *crepitus*, propriè apri dentes acuentis.

Ἐκόνισσεν, gem. σσ, 3. sing. a. 1. Poët. verbi κονίζω, *pulvere fœdo:* f. ίσω. Th. κόνις, *pulvis.*

Ἑκοντὶ, et ἑκοντὴν, *spontè, ultrò:* adv. ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius.*

Ἐκόπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, *quiesco, sedor:* f. άσω. perf. κεκόπακα. Th. κόπτω, *seco.*

Ἐκόπην, ης, η, *scissus sum*, a. 2. ind. pass. verbi κόπτω, *scindo:* f. ψω. perf. φα. perf. med. κέκοπα.

Ἔκοπτον, ες, ε, *incidebat*, imperf. ejusd.

Ἐκοπώθην, ης, η, *defatigatus fui*, a. 1. ind. pass. verbi κοπόομαι, *fatigor.* Th. κόπτω, *seco;* f. ψω.

Ἐκορέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κορέννυμι, f. κορέσω. Th. κορέω, *satio.*

Ἐκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κορέω, *satio, verro.*

Ἐκόρυσσεν, imperf. act. 3. sing. verbi κορύσσω, *armo.* Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*

Ἐκόσμηθεν, *ornati sunt*, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κοσμέω, *orno;* a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, *ordo.*

Ἑκοῦσα, ης, *volens*, f. g. ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*, q. v.

Ἑκουσιάζομαι, f. άσομαι, *spontè offero:* et

Ἑκουσιασμὸς, οῦ, ὁ, *spontanea oblatio:* ab

Ἑκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *spontaneus, voluntarius:* τὸ ἑκούσιον, substantivè, *liberum arbitrium.* Th. ἑκὼν, οντος, idem. Unde

Ἑκουσίως, adv. *ultrò, spontè.*

Ἔκπαγλ' pro ἔκπαγλα, et ἔκπαγλον, adv. pro ἐκπάγλως, *vehementissimè:* quod et

Ἐκπαγλέομαι, -οῦμαι, Ion. et Poët. pro ἐκπλήττομαι, *terreor, stupeo:* ab

Ἔκπαγλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *horribilis, stupendus, vehemens*, per Poët. Metath. pro ἔκπλαγος, idem: ab ἐκπλήσσω, *percello, perterrefacio:* ab ἐκ et πλήσσω, f. ξω, *percutio:* a. 2. ἔπλαγον.

Ἐκπαγλότατ' pro ἐκπαγλότατε, *terribilissime*, voc. sing. superl. grad. ab ἔκπαγλος.

Ἐκπάγλως, *horribiliter*, adv. Poët. ab ἔκπαγλος, q. v.

Ἐκπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *illæsus;* item *immodicè affectus:* ab ἐκ et πάθος, quod à πάσχω.

Ἐκπαιδεύω, fut. εύσω, *instituo, erudio.* Th. παῖς.

Ἐκπαιφάσσω, *insanio*, seu *fanatico more irruo:* ab ἐκ et παιφάσσω, *oculos undique verto:* et per reduplicat. ex φάω dictum volunt: alii q. πάντη τὰ φάη ἀΐσσω. Th. φάω, *luceo.*

Ἔκπαλαι, adv. *jam olim.* Th. πάλαι, *olim.*

Ἐκπάλλω, *excutio.* Med. *exsilio*, ἔκπαλτο, imperf. syncop. pro ἐξεπάλλετο. Ex ἐκ et πάλλω.

Ἐκπατάσσω, f. ξω, *percello, attonitum reddo.* Unde part. perf. pass. ἐκπεπαταγμένος, *perculsus, attonitus.* Ex ἐκ et πατάσσω.

Ἐκπαύομαι, f. σομαι, *cesso, desino, quiesco.*

Ἐκπαύω, f. σω, *finem impono, finio.*

Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, *tento, experior.* ἐκπειράζωμεν, 1. pl. præs. sub. f. άσω. perf. ἐκπεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα.

Ἐκπέμπω, *emitto:* f. ψω. a. 1. ἐξέπεμψα. perf. ἐκπέπεμφα. perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. a. 2. pass. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. pass. ἐκπεμφθεὶς, et in pl. ἐκπεμφθέντες. ab ἐκ et πέμπω, *mitto*, f. ψω.

'Εκπεπλῆχθαι, perf. inf. pass. ab ἐκπλήσσω, *percello.*
'Εκπεπόρνευκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐκπορνεύω, quod vide.
'Εκπεπότασαι, *evolâsti*, Dor. pro ἐκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἐκποτάομαι, -ῶμαι, *evolo*: fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. quod ab ἐκ et πέτομαι, *volo, -as.*
'Εκπεπταμένως, adv. *effusè*: ab ἐκπεπταμένος, pass. præt. part. verbi ἐκπετάννυμι, *expando.*
'Εκπεραιόω, -ῶ, *transeo, traduco*: à περαιόω.
'Εκπεράω, f. άσω, *exeo, trajicio*: à περάω, *transeo.*
'Εκπερδικίζω, *decipio, effugio callidè*, ceu πέρδιξ, *aucupem.*
'Εκπέρθω, *everto, devasto*: f. ἐκπέρσω· ἐκπέρσεσ', in 3. pl. f. 1. Sic ἐκπέρσωσ', 3. pl. a. 1. sub. ab ἐκ et πέρθω, *vasto*; f. 2. παρθῶ, et per Metathes. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. perf. med. πέπορθα.
'Εκπεριέρχομαι, *usquequaque circumdo*: ex ἐκ, περὶ, et ἔρχομαι.
'Εκπεριπορεύομαι, *pertranseo indè, circumeo.* Th. πορεύομαι.
'Εκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ' pro ἐκπέρσαντι, dat. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω.
'Εκπεσέειν, pro ἐκπεσεῖν, inf. aor. 2. verbi ἐκπίπτω.
"Εκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἐκπεσεῖν, a. 2. infin. ἐκπεσὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, *excido*: q. v.
'Εκπέσωσι, vide in ἐκπίπτω.
'Εκπετάννυμι, *expando*: f. ἐκπετάσω. a. 1. ἐξεπέτασα. cum acc. ab ἐκ et πετάω, f. άσω, *pando, aperio.*
'Εκπέφρασται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκφράζω, *eloquor, enarro, edissero*: ab ἐκ et φράζω, f. σω, *dico, memoro*: a. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.
'Εκπέφυα, perf. med. et ἐκπέφυκα, perf. act. *editus sum*: et
'Εκπεφυκὼς, ότος, *enatus, editus*, part. perf. act. et
'Εκπεφυυῖαι, f. g. pl. num. part. perf. med. ἐκπεφυώς. ab ἐκφύομαι, *enascor.* Th. φύω, *gigno*, quod vide.
'Εκπηδάω, *exilio.* Th. πηδάω, *salio*; f. ήσω.
'Εκπηδήσας, αντος, *elapsus*, ejusd. a. 1. part.
'Εκπηνιεῖται, Att. pro ἐκπηνίσεται, 3. sing. fut. 1. med. verbi
'Εκπηνίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *stamen* seu *filum educo, extrico*: ab ἐκ et πῆνος, *textum*, seu *tela.*
'Εκπιέζω, f. έσω, perf. ἐκπεπίεκα, *exprimo, deprimo.*
'Εκπικραίνω, f. ανῶ, perf. ἐκπεπίκραγκα, *exacerbo*: à πικραίνω.
'Εκπίνω, *ebibo, epoto*: à πίνω, f. πώσω, *bibo.*
'Εκπίπτω, *excido, expellor; erumpo; edor*, ut de oraculis: f. ἐκπτώσω. perf. ἐκπέπτωκα. a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε. a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in plur. ἐκπέσωσι. ab ἐκ et πίπτω, *cado.*
'Εκπλαγεὶς, έντος, *animo perculsus.* a. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, quod vide.
"Εκπλεθρον, ου, τὸ, *plethri* seu *jugeri mensuram excedens*: et inde
'Εκπλεθρίζειν, *plethrum* seu *jugerum cursu metiri*; exercitii genus. Ab ἐκ et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum.*
'Εκπλείου, gen. sing. ab ἔκπλειος pro ἔκπλεος, έα, ον, *expletus.* Th. πλέος, *plenus.*
"Εκπλεος, έα, ον, Atticè ἔκπλεως, *expletus, cumulatè expletus.*
'Εκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. ab
'Εκπλέω, *enavigo*: imperf. ἐξέπλεον -ουν, -εες, εις. f. ἐκπλεύσω. a. 1. ἐξέπλευσα. a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, *navigo*; f. εύσω.
'Εκπληκτικὸς, ή, ὸν, *terrorem adferens, horribilis*: et
"Εκπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *attonitus*: ab ἐκπλήττομαι, *attonitus reddor*: f. ξομαι. perf. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, *percutio.*
"Εκπληξις, εως, ἡ, *stupor, pavor, consternatio.*
'Εκπληρόω, *impleo*: fut. ώσω. perf. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. perf. pass. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ et πληρόω, *repleo.* Th. πλέος, *plenus.*
'Εκπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio*: à præced.
'Εκπλήσσεο, *perturbare*, præs. imperat. Ion. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, *perturbor.* Th. πλήσσω, f. ξω, *percutio.*
'Εκπλήσσω, vel Att. -ττω, *percello, perterrefacio, stupefacio*: f. ξω. perf. ἐκπέπληχα. a. 2. ἐξέπλαγον. imperf. pass. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, et in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο. a. 2. pass. ἐξεπλάγην, ης, η, *perculsus fui*: ab eod.
"Εκπλοος, contr. ἔκπλους, ου, ὁ, *enavigatio, eruptio navium è portu, impetus classis in hostes*: ab ἐκπλέω.
'Εκπλύνω, *eluo, abluo*: ab ἐκ et πλύνω, f. υνῶ, *lavo.*
'Εκπλώσας, a. 1. part. à seq.
'Εκπλώω, f. ώσω, *enavigo*: ἐκπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. *extra mentem navigare*, h. e. *de sano mentis statu deturbari*: à πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo.*
"Εκπνευσις, εως, ἡ, *exspiratio*: ab
'Εκπνέω, *exspiro, efflo*: f. ἐκπνεύσω. perf. ἐκπέπνευκα. a. 1. ἐξέπνευσα. ab ἐκ et πνέω, *spiro.*
'Εκποδὼν, *eminus, procul*, adv. q. ἐκ ποδῶν, *ex pedibus.*
'Εκποιέω, *subduco, do adoptandum, alienum efficio*: à ποιέω.
'Εκποίησις, ἡ, *seminis emissio, alienatio*: et
'Εκποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in adoptionem datus, adoptatus*: à perf. pass. ἐκποιέω.
'Εκπολεμέω, f. ήσω, *debello, expugno*: et
'Εκπολεμόω, f. ώσω, idem ac πολεμόω, *ad bellum excito.* Th. πόλεμος, *bellum.*
'Εκπολιορκέω, -ῶ, f. ήσω, *expugno, per obsidionem capio.*
'Εκπονέω, ῶ, f. ήσω, *elaboro, excolo, exerceo, conficio; labores perfero*: à πόνος, *labor*, quod à πένομαι, *facio.*
'Εκπορεύομαι, *egredior*: imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο. f. ἐκπορεύσομαι. perf. ἐκπεπόρευμαι. 3. sing. præs. imperat. ἐκπορευέσθω. ab ἐκ et πορεύομαι, *eo*: quod à πόρος, *transitus.* Th. πείρω, f. ρῶ, *transadigo*: perf. med. πέπορα.
'Εκπορθέω, ῶ, f. ήσω, *depopulor, capio, captivos duco.*
'Εκπορίζω, f. ίσω, perf. κα, *excogito, quæro, comparo, suppeditor*: à πόρος· ab eod. th.
'Εκπορνεύω, *effusè scortor*: f. εύσω. perf. ἐκπεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα. a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν. ab ἐκ et πορνεύω, *scortor*, quod à πόρνη, *meretrix.* Th. περάω, *vendo.*
'Εκποτέομαι, idem quod ἐκποτάομαι, et hoc pro ἐκπέτομαι, *evolo.* Th. πέτομαι, *volo.*
'Εκπράκτης, ου, ὁ, *tributorum collector*: ab
'Εκπράττω, seu -σσω, fut. ξω, *perficio, exigo*: à πράττω, *facio.*
'Εκπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *eximius, elegans*: ab ἐκ et πρέπω, *decorus sum.*
'Εκπρήξας, *operatus*, a. 1. part.

Ion. ab ἐκ et πράττω, Ion. πρήττω, *facio*: f. ξω.
Ἐκπρίαμαι, *eximo, pecunia corrumpo*. Th. πρίαμαι, *emo*.
Ἐκπρίασθαι, præs. inf. à præc.
Ἐκπριόω, -ῶ, *redimo*: ab eod. th.
Ἐκπροκαλέω, ῶ, med. ἐκπροκαλέομαι, οῦμαι, *evoco, accerso*. Ex ἐκ, πρὸ, et καλέω.
Ἐκπρολείπω, *relinquo*, et inde
Ἐκπρολίποις, *dimittas*, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ, πρὸ, et λείπω, *linquo*: fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Ἐκπροχέω, f. εύσω, *effundo*: ex ἐκ, πρὸ, et χέω.
Ἐκπτάω, *evolo*.
Ἐκπτοέω, f. ήσω, *consterno*.
Ἐκπτύω, *respuo, abhorreo*: f. ύσω. perf. ἐκπέπτυκα. a. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ et πτύω, *spuo*.
Ἔκπτωσις, εως, ἡ, *delapsio, calamitas*: et
Ἔκπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *delapsus*: à perf. pass. verbi ἐκπίπτω.
Ἐκπυνθάνομαι, *audio, sciscitor*. Th. πυνθάνομαι, idem, quod vide.
Ἐκπυρόω, -ῶ, *incendo*. Th. πῦρ.
Ἔκπυστος, *exauditus, cognitus*: à 3. pers. perf. pass. ἐκπυνθάνομαι.
Ἔκπωμα, ατος, τὸ, *poculum*: ab ἐκπίνω, *ebibo*. Th. πίνω, *bibo*.
Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκράνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. vide in ἐκραίαινον.
Ἔκραγα, *clamavi*, perf. med. ἐκραγέναι, perf. med. inf. pro κεκραγέναι, verbi κράζω, *clamo*: f. 2. κραγῶ. a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.
Ἐκραγῆναι, *erumpere*: ἐκραγεὶς, εῖσα, ὲν, *qui erupit*. verbi ἐκρήγνυμι, quod vide.
Ἐκρᾶνα, Dor. pro ἐκρήνα, a. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω· vide in ἐκραίαινον.
Ἐκράθην, *mixtus sum*, per Sync. pro ἐκεράθην, a. 1. pass. verbi κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.
Ἐκραίαινον, *implebam, exsequebar*, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*: f. κρανῶ. a. 1. pass. ἐκράνθην, et per Epenth. ἐκρααάνθην.
Ἔκραξα, *clamavi*; et in 3. pl. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, *clamo*; f. ξω.
Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor*: f. άσω, perf. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamor*: ab eod. th.
Ἐκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, seu κρεμάω, *suspendo*.
Ἐκρέμω, *pendebas*, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, et Ion. ἐκρέμαο, deinde Att. contractione ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι. a. 1. pass. ἐκρεμάσθην.
Ἐκρέω, f. εύσω, *effluo, excido*. Th. ῥέω, *fluo*.
Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, *abruptum, salebra, eruptio aquarum*: ab
Ἐκρήγνυμι, -ύω, f. ρήξω, *effringo, erumpo*. Th. ῥήσσω, *frango*.
Ἐκρήνα, pro ἔκρηνα, *implevi*, a. 1. ind. act. à κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*, item *impero*: f. κρανῶ. a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, et Pleonasm. Poët. ἐκρήηνα. Hinc κρήηνον, άτω, a. 1. imperat.
Ἐκριζόω, *eradico, extirpo*: f. ώσω. perf. ἐξερρίζωκα. a. 1. ἐξερρίζωσα. a. 1. sub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. a. 1. pass. ἐξερριζώθην. a. 1. imperat. pass. ἐκριζώθητι, ήτω. a. 1. part. pass. ἐκριζωθεὶς, έντος. f. 1. pass. ἐκριζωθήσομαι. ab ἐκ et ῥίζα, *radix*.
Ἐκρίθην ἀπὸ, Poët. pro ἀπεκρίθην, *respondi*, a. 1. pass. quod vide.
Ἐκρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. sing. a. 1. m. *interpretatus est*: ἔκρινεν, *elegit*, imperf. act. ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. verbi κρίνω, *secerno, judico*.
Ἐκρίπτω, f. ψω, *projicio*: et inde
Ἔκριψις, εως, ἡ, *projectio*: à ῥίπτω, *projicio*.
Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, et
Ἔκροος, ου, ὁ, *fluxus*: ab ἐκ et ῥέω, *fluo*.
Ἐκρούσθην, *expulsus sum*, a. 1. ind. pass. verbi κρούω, *pulso*.
Ἐκρούσω, 2. sing. a. 1. m. ἐκρουσάμην, ω, ατο, ab eod. verbo.
Ἐκρύβην, *absconditus sum*, a. 2. ind. pass. ἔκρυβον, a. 2. act.
Ἐκρυέω, *effluo*, f. ήσω, perf. ἐξερρύηκα.
Ἔκρυπτον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi κρύπτω, *abscondo*: f. 2. κρυβῶ.
Ἔκρυσις, εως, ἡ, *fluxus*: ab ἐκ et ῥέω.
Ἔκρυφα, perf. act. Att. pro κέκρυφα, *occultavi*, ab eod. verbo.
Ἔκρυψα, ας, ε, *abscondi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ἐκσαόω, ῶ, f. ώσω, id. quod ἐκσώζω.
Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, *excarnifico, carnem separo*.
Ἐκσείω, perf. pass. ἐξέσεισμαι, plusq. perf. ἐξεσείσμην, σο, το, *exigo, expello*. Med. *celeriter exeo, prorumpo alicunde*. Ex ἐκ et σεύω.
Ἐκσιφωνίζω, *per siphonem evacuo*. Th. σίφων, *tubus et canalis*.
Ἐκσκευάζομαι, *exporto*: f. m. άσομαι. perf. act. ἐξεσκεύακα.
Ἐκσοβέω, -ῶ, f. ήσω, *commoveo, expello*.
Ἐκσπάω, fut. άσω, perf. ακα, *evello*.
Ἐκσπερματίζω, fut. ίσω, *semen emitto*: à σπέρμα, *semen*, quod à σπείρω, *sero*.
Ἔκσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exclusus* vel *immunis à fœdere*: *fœdifragus*. Th. σπένδω, *paciscor*.
Ἐκστάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sex stadiorum*: ab ἕξ, *sex*, et στάδιος, vel -ον, *stadium*, quod ab ἵστημι, *statuo*.
Ἔκστασις, εως, ἡ, ECSTASIS, *stupor, admiratio*; item *excessus mentis*; ab ἐξίστημι, *de statu mentis dejicio, mente alieno*: ab ἐκ et ἵστημι, *sto*: f. στήσω. præs. pass. ἵσταμαι, σαι.
Ἐκστατικὸς, ἡ, ὸν, *attonitus, mente alienatus, furiosus*: item *dementans*: ab iisd.
Ἐκστέφω, f. έψω, *coronâ exorno*: item *coronam aufero*: ex ἐκ et στέφω.
Ἐκσταγγίζω, f. ίσω, *excolo, stillatim exhaurio*.
Ἐκστρατεύω, f. εύσω, *infesto exercitu exeo, invado, prodeo*.
Ἐκστρέφω, *inverto, immuto*: f. ψω. perf. ἐξέστρεφα. perf. pass. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ et στρέφω, *verto*; perf. med. ἔστροφα.
Ἐκσυρίζω, *exsibilo*: f. ίσω.
Ἐκσώζω, f. ώσω, *è periculo servo*: ex ἐκ et σώζω.
Ἔκτα, 3. sing. Poët. pro ἔκτη, ab ἔκτην, ης, η, Poët. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆμι. f. κτήσω. perf. ἔκτηκα. perf. pass. ἔκταμαι. Th. κτείνω, *occido*: f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, et per Apocopen ἔκταν, et in 3. sing. ἔκτανε, et per Apoc. ἔκτα.
Ἔκταγκα, Poët. pro ἔκτακα, perf. act. verbi κτείνω, *occido*.
Ἐκτάδην, et ἐκταδὸν, adv. *porrectim*: et
Ἐκτάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *extensus*; item *amplus*. Th. τείνω, *tendo*.
Ἐκταθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἐκταθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐκτείνω, *extendo*: ab ἐκ et τείνω, *tendo*.
Ἔκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, *occisi sunt*, 3. pl. a. 1. pass.

ἐκτάθην, verbi κτείνω, *interficio.*

Ἔκτᾰκᾰ, perf. ind. act. verbi κτείνω, *occido.*

Ἐκτᾰμένος, et Poët. κτάμενος, retracto augmento, Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω· perf. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτᾰ́μῃσι, Ion. Paragoge pro ἐκτᾰ́μῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, *excido:* quod ab ἐκ et τέμνω, *seco, scindo:* fut. 2. -μῶ. a. 2. ἔκταμον. perf. τέτμηκα. perf. med. τέτομα.

Ἔκταμμαι, perf. ind. pass. ἐκταμμένος, perf. part. pass. verbi κτείνω, *occido:* fut. 2. κτανῶ, perf. ἔκτακα.

Ἐκτάμνῃσι, Ion. pro ἐκτάμνῃ, 3. sing. sub. act. verbi τάμνω, *scindo,* Ion. et Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poët. inserto ν, et Ion. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐκτέμνω, *excido:* ab ἐκ et τέμνω, *seco:* a. 2. ἔταμον.

Ἔκτᾰν, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην, verbi κτῆμι, *interficio.* Vel pro ἔκτειναν, et per Sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. act. à κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάομαι, *possideo:* a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν, per Sync. ἔκταν.

Ἔκτᾰνε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔκτᾰνον, verbi κτείνω, *occido:* f. 2. κτανῶ. perf. ἔκτακα.

Ἐκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, *interfectus sum,* a. 1. ind. pass. à κτείνω. perf. pass. ἔκταμαι.

Ἔκτᾰνον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

Ἐκτᾰνύ́ω, f. ύ́σω, idem quod ἐκτείνω, *extendo.* Th. τείνω, *tendo.*

Ἔκταξῐς, εως, ἡ, *ordinatio, instructio aciei:* ab ἐκτάττω, quod vide.

Ἐκτᾰ́ραξῐς, εως, ἡ, *perturbatio:* et

Ἐκτᾰράσσω, vel -ττω, *perturbo:* f. ξω. perf. ἐκτετᾰ́ραχᾰ. a. 1. ἐξετᾰ́ραξᾰ. ab ἐκ et ταράσσω, *commoveo.*

Ἔκτᾰς, per Sync. pro ἔκτεινας, *occidisti:* ἔκτᾰν, pro ἔκτειναν, a. 1. verbi κτείνω. vide ἔκτα.

Ἔκτᾰσῐς, εως, ἡ, *extensio:* item figuræ nomen quâ syllaba brevis producitur: ab ἐκτείνω, *extendo:* quod videas.

Ἐκτάσσω, vel -ττω, *instruo aciem:* item *profero, delego.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.*

Ἐκτᾰ́σω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo:* f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο.

Ἔκτᾰτο, *interfectus fuerat,* 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἐκτάμην, σο· verbi κτείνω. perf. ἔκτακα. perf. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτέᾰτο, Ion. pro ἔκτηντο, seu ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. Sic ἐκτέᾰται, Ion. pro ἔκτηνται, 3. pl. perf. Nota verò et ἔκτημαι pro κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut et ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, *possideo.*

Ἐκτεθέντᾰ, a. 1. part. pass. acc. sing. verbi ἐκτίθημι, *expono.*

Ἐκτεθραμμένες, acc. pl. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω, *enutrio:* ab ἐκ et τρέφω, *alo:* f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔτραφον.

Ἐκτείνᾱς, αντος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, ᾰ́τω, *extende,* a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, *extendo.*

Ἔκτεινε, *occidit,* 3. sing. a. 1. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. à κτείνω, *occido;* f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Ἐκτείνω, *EXTENDO, educo:* f. ἐκτενῶ. perf. ἐκτέτᾰκᾰ. a. 1. ἐξέτεινᾰ. a. 1. imperat. ἔκτεινον, ᾰ́τω. a. 1. part. act. ἐκτείνᾱς, αντος. ab ἐκ et τείνω, *tendo.*

Ἐκτελέοιτ', pro ἐκτελέοιτε, 2. pl. præs. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσᾱς, *quum complevisset,* a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελευτᾱ́σει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, *efficiet,* f. 1. act. à τελευτάω, *ad finem perduco.* Th. τέλος, εος, τὸ, *finis.*

Ἐκτελέω, *perficio:* ἐκτελέειν, præs. inf. f. έσω. perf. ἐκτετέλεκᾰ. a. 1. ἐξετέλεσᾰ. a. 1. sub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ et τέλος, *finis.*

Ἐκτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus;* ab iisd.

Ἐκτέμνω, *excido, amputo, castro:* f. ἐκτεμῶ. perf. ἐκτέτμηκᾰ. a. 2. ἐξέτᾰμον. a. 2. inf. ἐκτᾰμεῖν. Th. τέμνω, *scindo.*

Ἐκτένειᾰ, ᾱς, ἡ, *perpetuitas:* ἐν ἐκτενείᾳ, *perpetuò,* pro ἐκτενῶς. ab ἐκ et τείνω, *tendo.*

Ἐκτενέστερον, adv. *intensiùs, enixiùs,* comp. ab

Ἐκτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intentus, assiduus, experrectus, sedulus.* hinc ἐκτενέως, Ion. pro ἐκτενῶς.

Ἐκτενῶ, f. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo.*

Ἐκτενῶς, adv. *vehementèr, impensè, prolixè:* ab ἐκτείνω, quod videas.

Ἑκτέον, *habendum,* adv. positionis; ab ἔχω, *habeo.*

Ἕκτη, *SEXTA,* f. g. ab ἕκτος, *SEXTUS.* Th. ἕξ, *SEX.*

Ἔκτημαι, pro κέκτημαι, *obtinui,* Ion. vel Att. perf. et

Ἐκτημένος, η, ον, *qui possidet aliquid,* perf. part. verbi κτάομαι, *possideo.*

Ἔκτηνται, pro κέκτηνται, *possident,* 3. pl. perf. ejusd. verbi.

Ἐκ τήνω, scil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνε χρόνε, *ex illo tempore.*

Ἐκτησᾰ́μην, ω, ᾰτο, in 3. plur. ἐκτήσαντο, a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo:* fut. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, *acquiro.*

Ἐκτῐ́θεμαι, *expono;* et 1. pl. ἐκτῐθέμεθᾰ. imperf. ἐξετῐθέμην, σο, το. a. 2. m. ἐξεθέμην, σο, το, et in 3. pl. ἐξέθεντο. ab ἐκ et τίθημι, *pono.*

Ἑκτῐκὴ, ῆς, *HECTICA* febris: fœm. ab

Ἑκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *in habitu positus:* item *qui hecticâ febri laborat.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ἐκτίκτω, f. τέξομαι, *pario, in lucem edo.*

Ἐκτίλλω, *evello, emoveo:* f. λῶ. perf. ἐκτέτιλκᾰ.

Ἐκτῑμᾰ́ω, f. ήσω, *valdè honoro, colo, æstimo:* et

Ἔκτῑμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *expers honoris:* ab ἐκ et τιμὴ, quod à τίω, *honoro.*

Ἐκτῐναγμὸς, ε, ὁ, *excussio:* et

Ἐκτῐνάξᾰτε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. ab

Ἐκτῐνάσσω, *excutio:* f. ξω. a. 1. ἐξετῐ́ναξᾰ. a. 1. imperat. ἐκτῐ́ναξον, ᾰ́τω, et in 2. pl. ἐκτῐνάξᾰτε. a. 1. m. ἐξετῐναξᾰ́μην. a. 1. part. m. ἐκτῐναξᾰ́μενος. ab ἐκ et τινάσσω, *quatio.*

Ἐκτιννύ́ω, et

Ἐκτῐ́νω, fut. ῑ́σω, *exsolvo, luo.* Th. τίω, *punio, solvo.*

Ἔκτῐσε, *creavit,* a. 1. ind. act. verbi κτίζω, fut. σω, *condo:* perf. ἔκτικα. a. 1. part. κτίσας.

Ἔκτῐσῐς, εως, ἡ, *persolutio:* et

Ἔκτισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *mulcta, judicatum:* à τίω, *solvo, punio.*

Ἔκτισται, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι, verbi κτίζω, *creo:* a. 1. pass. ἐκτίσθην.

Ἐκτῑτρώσκω, *pario abortum,*

abortum facio; f. ώσω. perf. ἐκτέτρωκα. perf. pass. ἐκτέτρωμαι.

Ἐκτίω, f. ίσω, *punio, luo, solvo, rependo.* Th. τίω, idem.

Ἔκτοθεν et ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν et ἔκτοσθι, *extrà,* regit genit. ab ἐκτὸς, *extrà.* Th. ἐκ, *ex.*

Ἐκτοκίζω, fut. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *fœnori do:* à τόκος, *usura,* quod à τίκτω, *pario:* perf. med. τέτοκα.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ et τολμάω, *audeo.* Th. τόλμα, *audacia.*

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi.

Ἐκτολυπεύω, *perficio:* f. εύσω. ab ἐκ et τολυπεύω, *glomero.* Th. τολύπη, *lana carpta et operi parata.*

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, *excisio:* et

Ἐκτομίας, ου, ὁ, et ἔκτομος, *exsectus, castratus:* ab ἐκ et τέμνω, *seco:* Dicitur et Ion. ἐκτομίης, ου.

Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, *sectrix.*

Ἔκτονα, perf. med. verbi κτείνω, *occido:* f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοξεύω, fut. εύσω, *exhaurio,* propriè *pharetram.* Th. τόξον, *arcus.*

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, *è loco moveo, peregrè abeo:* ab ἐκ et τόπος, *locus.*

Ἐκτόπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peregrinus:* et

Ἔκτοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *è loco suo emotus: inusitatus;* ab iisd.

Ἕκτορ', pro Ἕκτορα, acc. sing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, *SEXTUS, A, UM.* Th. ἕξ, *SEX.*

Ἐκτὸς, adv. *extrà,* cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex, è, à.* ἐκτὸς εἰ μὴ, *sin minus,* 1 Cor. xv. 2.

Ἔκτοσθεν, *extrà,* cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοσε, seu ἔκτοτε, *extrà:* ab ἐκτὸς, idem. quod ab ἐκ.

Ἐκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐκτράπελος, *aversandus:* ab ἐκ et τρέπω, *verto.*

Ἐκτραπῇ, *deflectat,* 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι.

Ἐκτραχηλίζω, f. ίσω, *excutio de equo; collum frango:* ex ἐκ et τραχηλίζω.

Ἐκτρέπομαι, *diverto, deflecto, aversor,* cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, *deflexi:* f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ et τρέπω, *verto.*

Ἐκτρέπω, *deflecto:* fut. ψω. ab eod. th.

Ἐκτρέφω, *enutrio.* Th. τρέφω, f. θρέψω, *nutrio.*

Ἐκτρέχω, *excurro.* Th. τρέχω, *curro,* quod vide.

Ἐκτριβήσομαι, f. 2. pass. ab

Ἐκτρίβω, f. ψω, perf. φα, *extero, confrico, emundo, consumo.* Th. τρίβω, *tero.*

Ἐκτρίψαι, *absumere,* a. 1. inf. act. à præc.

Ἐκτριψὶς, εως, ἡ, *deletio, obliteratio.*

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio, digressio, diverticulum:* et

Ἔκτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *deflexus, malè moratus, dissentaneus:* ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, *verto:* perf. med. τέτροπα.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, *enutritio, educatio.* Th. τρέφω, *nutrio:* perf. med. τέτροφα.

Ἐκτρυγάω, fut. ήσω, *vindemio:* à τρυγάω, idem: quod à τρύγη, *triticum, vindemia.*

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, *abortus:* ab ἐκτιτρώσκω. f. ἐκτρώσω. perf. pass. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ et τιτρώσκω, *vulnero.*

Ἔκτυπε, *intonuit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτυπέω, *resono.* Th. τύπτω, *verbero:* f. ψω.

Ἔκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expressus ex archetypo:* et

Ἐκτυπόω, ῶ, f. ώσω, *exprimo, effingo, informo:* ab ἐκ et τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies, expressio:* et

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, idem: à perf. pass. anteced. verbi.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, *excæco;* et inde

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio:* à them. τυφλὸς, *cæcus.*

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, *HECTOR,* Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαο, 2. sing. a. 1. med. Ion. et Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, *convitior.* Th. κῦδος, ου, ὁ, *convitium.*

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, *cingo,* quod vide.

ἙΚΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SOCER,* vel *SOCERUS,* mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, *socrus,* mariti mater: ut πενθερὸς et -ρα, *socer* et *socrus,* uxoris pater et mater.

Ἔκυρσα, *incidi,* et in 3. plur. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, *incido:* f. ρῶ, et Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω, *sancio.* Th. κῦρος, εος, τὸ, *authoritas.*

Ἔκυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, *incurvo me:* fut. ψω.

Ἐκφααίνω, id. quod seq.

Ἐκφαίνω, *profero, evulgo:* ab ἐκ et φαίνω, *in lucem edo:* fut. φανῶ. perf. πέφαγκα. aor. 1. ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. et Bœot. 3. pl. aor. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐκφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *manifestus, illustris:* ab eod. verbo.

Ἐκφαυλίζω, et ἐκφαυρίζω, f. ίσω, *parvi facio, extenuo, ejicio.*

Ἐκφερέμεν, Ion. pro ἐκφέρειν, *efferre,* præs. inf. ab

Ἐκφέρω, εις, ει, *EFFERO, promo, profero:* fut. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον. a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab ἐκ et φέρω, *fero.*

Ἐκφεύγω, *EFFUGIO,* f. m. ἐκφεύξομαι, η, εται, et ἐκφευξοῦμαι, a. 2. act. ἐξέφυγον. a. 2. sub. ἐκφύγω, ης, η. perf. med. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, *fugio.*

Ἐκφεύξῃ, 2. sing. et ἐκφευξόμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, η, εται, verbi ἐκφεύγω.

Ἔκφημι, in med. ἔκφαμαι, inf. ἔκφασθαι, *eloquor.* Ex ἐκ et φημί.

Ἐκφθίνω, plusq. perf. pass. ἐξεφθίμην, *corrumpo, perdo, interficio.* Ex ἐκ et φθίνω.

Ἐκφοβέομαι, -οῦμαι, *pertimesco:* et

Ἐκφοβέω, *terrefacio:* fut. ήσω. perf. ἐκπεφόβηκα. a. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ et φοβέω, *terrefacio,* quod à φόβος, *timor.* Th. φέβομαι, *fugio, timeo.* perf. med. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exterritus, consternatus:* ab eod. them.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio, elatio funeris, divulgatio:* ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, *effero, exporto:* f. ήσω. Th. φέρω.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, *terræ proventus;* et

Ἔκφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exportatitius, divulgatus, percitus:* ab ἐκφέρω, *effero.* Th. φέρω, *fero.*

Ἐκφράζω, *eloquor, enarro, edissero:* part. præs. ἐκφράζων, οντος. part. præs. pass. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ et φράζω, *dico:* f. σω. perf. κα. aor. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, *descriptio:* acc. ἔκφρασιν. gen. plur. ἐκφράσεων. ab ἐκφράζω.

Ἐκφραστέον, adject. verbale, ab eod. th.

Ἐκφροντίζω, *excogito, non curo.* Th. φροντὶς, *cogitatio.*

Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε, a. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, *effugio:* ab ἐκ et φεύγω, *fugio:* f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφύγωσῖν, 3. pl. a. 2. sub.

Ἐκφύρομαι, *inquinor.*

Ἐκφύρω, *inquino, concubitu fœdo.*

Ἐκφυσᾶν, *efflare,* præs. inf. act. contr. pro ἐκφυσάειν, à verbo ἐκφυσάω.

Ἐκφυσάω, ῶ, fut. ήσω, *efflo, exsufflo, vehementer respiro.* Th. φυσάω, *sufflo.*

Ἐκφύω, *enascor, germino:* fut. ύσω. perf. ἐκπέφυκᾰ. a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, *nascor.*

Ἐκφωνέω, ῶ, f. ήσω, *exclamo, evoco, pronuntio.* Th. φωνὴ, *vox.*

Ἐκφώνησῖς, εως, ἡ, *exclamatio, pronuntiatio, evocatio:* à perf. pass. præc. verbi.

Ἐκχέω, *effundo, exhaurio:* fut. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχευσᾰ, ἐξέχευᾰ, et ἐξέχεᾰ, ᾰς, ε. a. 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω. 2. pl. ἐκχέᾰτε, *effundite.* a. 1. inf. act. ἐκχέαι. imperf. pass. ἐξεχεόμην, έμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. Th. χέω, *fundo.*

Ἐκχρᾶν, *sufficere, satis esse,* præs. inf. à χράω, *do mutuo.*

Ἐκχρήσει, *utile erit:* q. d. ἐν χρήσει ἔσται.

Ἐκχυθεὶς, έντος, *effusus,* aor. 1. part. pass. et

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. pass. et

Ἔκχυντο, *effundebantur,* pro ἐξεκέχυντο, 3. pl. plusq. perf. pass. ab

Ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo:* f. ἐκχύσω. perf. ἐκκέχυκᾰ. a. 1. ἐξέχυσᾰ. præs. pass. ἐκχύνομαι. perf. pass. ἐκκέχυμαι. aor. 1. pass. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. pass. ἐκχυθήσομαι, ῃ, εται. ab ἐκ et κύω, seu κύνω, idem ac them. χέω, *fundo.*

Ἐκχωρέω, ῶ, *excedo, discedo;* ἐκχωρείτωσᾰν, 3. pl. præs. imperat. act. *excedant:* f. ήσω. perf. ἐκκεχώρηκᾰ. aor. 1. ἐξεχώρησᾰ. Th. χωρέω, *proficiscor.*

Ἐκψύχω, *animam efflo, exspiro:* f. ξω. perf. ἐξέψυχᾰ. a. 1. ἐξέψυξᾰ. ab ἐκ et ψύχω, *spiro.*

Ἐκώλῦσε, *prohibuit,* a. 1. ind. act. à κωλύω, *impedio, veto:* f. σω. perf. κα.

ἙΚΩ´Ν, όντος, *voluntarius;* et in f. g. ἑκοῦσᾰ, ης, *volens.* Hinc ἑκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *spontaneus.* ἑκουσίως, adverb. *ultrò, sponte.* ἀέκων et ἀεκούσιος, ἄκων et ἀκούσιος, *non voluntarius, invitus.*

Ἕκων, Doricè pro εἴκων, *celebrans, obtemperans.* Pind. Ol. xiii. 121.

Ἐλᾰίᾱ, ᾱς, ἡ, *OLIVA,* fructus oleæ. Th. ἐλαία, *olea* arbor.

Ἐλᾰᾶν, *incitare,* Poët. pro ἐλάειν, ἐλᾶν, præs. inf. act. ab ἐλάω. sic in 3. sing. præs. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, et Poët. ἐλάᾳ, *cursum init:* verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.

Ἐλάασκον, ες, ε, *ducebam,* imperf. Ion. pro ἤλαον vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω vel ἐλαύνω. a. 1. ἤλασα.

Ἔλᾰβον, ες, ε, et Dor. ἐλάβον, *sumpsi,* a. 2. verbi λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι.

Ἐλᾰθεὶς, *transfixus,* a. 1. part. pass. ab ἠλάθην, verbi ἐλαύνω, *agito:* fut. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι.

Ἔλᾰθον, ες, ε, *latui,* aor. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo:* f. λήσω. perf. med. λέληθα.

ἘΛΑΙ´Ᾱ, ᾱς, ἡ, *OLEA, OLIVA,* arbor: hinc ἀγριέλαιος, ου, ἡ, *agrestis oliva,* ab ἐλαία.

Ἐλάϊνος, (et ἐλαΐνεος, Poët. Epenth. τοῦ ε) ου, ὁ καὶ ἡ, *oleaginus.*

Ἔλαιον, ου, τὸ, *OLEUM.* Th. ἐλαία.

Ἐλαίω, Dor. pro ἐλαίου, gen. sing. ab ἔλαιον.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, *olivetum.* ἐλαὼν, idem. Th. ἐλαία, *olea.*

Ἔλᾰκον, ες, ε, a. 2. verbi ληκέω, *sonitum do:* perf. med. λέλακα.

Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile Hebr. *latitans.*

Ἔλαμψᾰ, ᾰς, ε, *splenduit,* a. 1. ind. act. verbi λάμπω, *luceo.*

Ἔλᾰσ', pro ἔλᾰσε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐλαύνω, quod vide.

Ἐλάσαι, *compulisse,* aor. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito:* fut. ἐλάσω.

Ἔλᾰσᾰν, Ion. pro ἤλᾰσᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, aor. 1. part. ἐλάσᾱς, αντος, et Poët. ἐλάσσᾱς.

Ἐλάσασκε, Poët. et Ion. pro ἤλασε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐλαύνω, *impello.*

Ἐλάσειᾰ, ᾰς, ε, a. 1. opt. Æol. pro ἐλάσαιμῖ, αις, verbi ἐλαύνω.

Ἐλάσησθᾰ, pro ἐλάσῃς, 2. sing. subj. aor. 1. verbi ἐλάω vel ἐλαύνω.

Ἐλάσιππος, ου, ὁ, *equorum agitator,* ἐλαύνων ἵππον.

Ἔλᾰσῖς, εως, ἡ, et Ἐλᾰσίᾱ, ᾱς, ἡ, *agitatio, militaris expeditio:* ab ἐλαύνω, *agito.*

Ἔλασκε, Ion. et Poët. pro ἤλα, seu ἤλαυνε, 3. sing. imperf. verbi ἐλάω seu ἐλαύνω. f. ἐλάσω.

Ἔλασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *lamina ductilis:* ab ἐλαύνω, *agito.*

Ἐλασσάμενος, Poët. a. 1. part. m. ἠλασσᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. Poët. ab eod. verbo.

Ἔλασσε, *trajecit,* 3. sing. a. 1. Poët. ut et ἐλάσσῃ, *abigat,* 3. sing. a. 1. sub. ejusd. verbi.

Ἐλάσσω, accus. sing. contr. pro ἐλάσσονᾰ, οᾰ, ω, ab

Ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ, *minor:* ἐλάττονες, *pauciores:* compar. à positivo ἐλαχὺς, *parvus:* in superl. ἐλάχιστος.

Ἐλαστρέω, *agito, impello:* ab ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, *impulsor.* Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito.*

Ἐλάσω, *abigam,* fut. 1. verbi ἐλαύνω.

Ἐλάτειᾰ, ᾰς, ἡ, *Elatia,* nomen propr.

ἘΛΆΤΗ, ης, ἡ, *abies:* at ἐλάτης et ἐλάτησῖ, pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. inde ἐλάτῖνος, *abiegnus.*

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, *agitator, auriga.* Th. ἐλαύνω, *agito:* fut. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

Ἐλᾰτίνη, herbæ nomen: et

Ἐλάτῖνος, η, ον, et Poët. εἰλάτῖνος, *abiegnus.* ab ἐλάτη, *abies.*

Ἐλᾰτόμησᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. verbi λατομέω, *exscindo:* fut. ήσω. à λατόμος, ου, ὁ, *lapicida:* quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis,* et τόμος, *frustum:* ex perf. med. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo.*

Ἔλαττον, adverbialiter, pro ἐλαττόνως, *minùs, parùm:* et

Ἐλαττονάκῖς, *minùs, rariùs:* et

Ἐλαττονέω, *minus habeo:* f. ήσω. a. 1. ἠλαττόνησᾰ. à them. ἐλαχὺς, *parvus.*

Ἐλαττονωθῶσῖν, an ἐλαττονηθῶσῖν, legend. 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Ἐλαττόω, vel -σσόω, *minuo, diminuo:* f. ώσω. a. 1. ἠλάττωσᾰ. perf. ἠλάττωκᾰ. præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, *parvus:* ἐλάσσων vel -ττων, *minor.*

Ἐλάττωμᾰ vel -σσωμᾰ, -ᾰτος, τὸ, *vitium, defectus*: à præc. verbo.
Ἐλάττων, vide ἐλάσσων.
Ἐλάττωσις, εως, ἡ, *diminutio*: ab ἐλαττόω, q. vide.
Ἐλαυνέμεν, præs. inf. Ion. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνειν σκοπὸν, *scopum attingere.* ἔλαυνε, præs. imperat. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἠλάσω.
Ἐλαύνοι, 3. sing. præs. opt. act. et
Ἐλαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, *impellentes*, nom. dual. part. præs. ab
ἘΛΑΥ'ΝΩ, *agito, proveho, duco*: f. ᾰ'σω, q. ab ἐλάω. perf. ἤλᾰκᾰ, et Attic. ἐλήλᾰκᾰ. Hinc part. perf. act. ἐληλᾰκὼς, ότος. imperf. pass. ἐλαυνόμην, ȣ, ετο. perf. pass. ἤλᾰμαι, σαι, ται.
Ἐλᾰ'φειος, ȣ, ὁ ꝗ ἡ, *cervinus.* Ab ἔλαφος.
Ἐλᾰφηϐόλος, ȣ, ὁ ꝗ ἡ, *qui cervos jaculis figit, venator cervorum; venator quivis.* Ex ἔλαφος et βάλλω.
Ἐλᾰ'φοιο, gen. Ion. ab
ἘΛᾸΦΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, *cervus, cerva*: quasi ἐλεῖν ὄφεις, quod serpentes è cavernis trahat.
Ἐλᾱφρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *levitas*: ab
ἘΛᾸΦΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ ꝗ ἡ, *levis et celer*, instar cervi, (dictum enim volunt qu. ἐλαφηρὸς, ab ἔλαφος) item *levis*: hinc
Ἐλᾱφρότερος, ᾱ, ον, *levior*: compar. et
Ἐλᾱφρῶς, *leviter, celeriter*: ab ἐλαφρὸς, *levis.*
Ἔλᾰχεν, *sortitus est*, 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, *sortior*: f. λήξομαι, λάξομαι, et κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. perf. med. λέλογχα.
Ἐλᾰ'χηνε, a. 1. ind. act. verbi λαχαίνω, *fodio.*
Ἐλᾰ'χιςᾰ, adverbialitèr, *minimè*; ἐκ ἐλάχιςα, *imprimis*: ab
Ἐλᾰ'χιςος, η, ον, *minimus, paucissimus, brevissimus*: superl. et compar. ἐλάσσων, *minor*; à μικρὸς, vel them. ἐλαχὺς, *parvus.*
Ἐλᾰχιςότερος, *minimo minor*: Ephes. iii. 8. ab ἐλάχιςος.
Ἐλᾰχον, ες, ε, a. 2. Vide ἔλαχεν.
Ἐλᾰχυπτέρυξ, γος, ὁ ꝗ ἡ, *qui alas* vel *pinnas parvas habet*: μικροπτέρυξ. ab ἐλαχὺς, *parvus*, et πτέρυξ, γος, ἡ, *ala.*
ἘΛᾸΧΥ'Σ, εῖᾰ, ὺ, *parvus*, ut μικρός· comp. ἐλάσσων· superl. ἐλάχιςος, *minimus.*

Ἐλᾰ'ω, *agito, arceo*: Poët. pro th. ἐλαύνω.
Ἔλδεαι, Ion. pro ἔλδῃ, 2. sing. præs. ab
ἝΛΔΟΜΑΙ, ῃ, εται, et per Prosth. Poët. ἐέλδομαι, *desidero, cupio, appeto*: hinc
Ἔλδωρ, et ἐέλδωρ, ορος, τὸ, *desiderium.*
Ἕλε, et ἕλ', *interfecit, rapuit*, 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, *capio*: fut. ήσω. perf. ἥρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.
Ἐλεάζαρ, ὁ nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Dei auxilium.*
Ἐλεαίρεσκον, Ion. imperf. verbi seq.
Ἐλεαίρω, f. ᾰρῶ, *misereor*, idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, *misericordia.*
Ἐλιακεὶμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Deus restituet.*
ἘΛΕΑ'Σ, ὁ, avis nomen; vel ἐλέα, quia paludes inspectat; quæ ἕλη.
Ἐλεγεῖον, ȣ, τὸ, *ELEGIACUM carmen*: ab ἔλεγος, idem.
Ἐλεγκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *redargutorius, reprehensorius*: et
Ἐλεγκτὸς, ἡ, ὸν, *reprehensibilis*: et
Ἐλεγμὸς, ȣ̃, ὁ, *redargutio, reprehensio*: omnia ab ἐλέγχω.
Ἐλεγξᾰ'τωσᾰν, 3. pl. a. 1. imperat. act. et
Ἐλέγξῃς, *spreveris*, 2. sing. a. 1. sub. act. ἔλεγξον, ᾰ'τω, *argue*, a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, *arguo, reprehendo.*
Ἔλεγξις, εως, ἡ, *redargutio*: ab eod. th.
Ἐλέγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. verbi λέγω.
Ἐλεγοποιὸς, ȣ̃, ὁ ꝗ ἡ, *qui scribit elegos*: ex ἔλεγος et ποιέω.
ἜΛΕΓΟΣ, ȣ, ὁ, *lamentatio, luctus, ELEGIA, carmen lugubre*: q. ab ἐλεέω, vel ἒ λέγω, flentium vox.
Ἐλεγχείη, ης, ἡ, *probrum*: et
Ἐλεγχὴς, έος, ὁ ꝗ ἡ, *vituperabilis*: et
Ἐλέγχιςος, ejusd. superl. *probris dignissimus*, vel *notatus*: et
Ἐλεγχθῇ, 3. sing. aor. 1. subj. pass. ab ἐλέγχω, quod vide.
Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum, dedecus*: et in pl. ἐλέγχεᾰ. et
Ἔλεγχος, ȣ, ὁ, *ELENCHUS, argumentum, probatio*: ab
ἘΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, *arguo, argumentis* (vel *exemplis*) *demonstro, convinco, refuto.* aor. 1. ἤλεγξᾰ. a. 1. imperat. ἔλεγξον, ᾰ'τω. perf. ἤλεγχᾰ. ἐλέγχομαι, *redarguor, reprehendor.* perf. pass. ἤλεγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ἠλέγχθην. a. 1. sub. pass. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ.

ἘΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *ELEDONA*, species quædam polypi.
Ἑλέειν, *capere*, Dialys. Ion. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *capio*: fut. ήσω. perf. ἥρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
Ἐλεεινὸς, ἡ, ὸν, *miserabilis*: ab ἔλεος, ȣ, ὁ, *misericordia.*
Ἐλεεῖσθαι, præs. inf. ab
Ἐλεέομαι, *consequor misericordiam*: vid. seq.
Ἐλεέω, -ῶ, *misereor*, cum accus. f. ήσω. a. 1. ἠλέησᾰ. a. 1. imperat. ἐλέησον, ᾰ'τω. a. 1. sub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐλεῆσαι. perf. act. ἠλέηκᾰ. præs. pass. ἐλεέομαι, *misericordiam consequor.* perf. ἠλέημαι. part. ἠλεημένος. a. 1. ἠλεήθην. a. 1. sub. ἐλεηθῶ, ῇς, ῇ. part. ἐλεηθεὶς, έντος. f. 1. ἐλεηθήσομαι. Th. ἔλεος, ȣ, ὁ, *misericordia.*
Ἐλεηθῶσιν, *misericordiam consequantur*, 3. pl. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.
Ἐλεήμων, ονος, ὁ ꝗ ἡ, *misericors*: ab ἐλέω.
Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, *misericordia, ELEEMOSYNA*: donum quod in pauperes erogatur. Angl. contractiùs, ALMS, et inde AN ALMONER: ut Lat. Eleemosynarius: ab ἐλεήμων, quod vide.
Ἐλέησε, *misertus fuit*, 3. sing. a. 1. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.
Ἐλέησον, ᾰ'τω, aor. 1. imperat. act. ejusd. verbi.
Ἐλεητῐκὸς, κὴ, κὸν, *ad misericordiam propensus, misericors*: ex ἐλεέω.
Ἐλεητὺς, ύος, ἡ, *commiseratio*: Poët. Th. ἔλεος, idem.
Ἐλείθυιᾰ, ᾱς, ἡ, idem quod Εἰλείθυια, *Lucina*, quod vide.
Ἑλεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio, capio*: fut. ήσω. perf. ἥρηκα. aor. 2. εἷλον.
Ἑλειὸς, ȣ̃, ὁ, *glis*: ab ἕλος, εος, τὸ, *palus.*
Ἐλείψασκον, *reliqui*, Ion. pro ἔλειψᾰ, a. 1. ind. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔλιπον.
Ἔλεκτο, *concubuerat*, Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi λέγομαι, *cubo*: f. ξομαι. perf. λέλεγμαι.
ἘΛΕΛΕΥ̃, *acclamatio bellica*: an ab ἐλελεῦ ἰὴ, ab *hallelujah*, i. e. *laudate Dominum.*
Ἐλελήθει, pro ἐλελήθει, Ion. *oblitus erat*, 3. sing. plusq. perf.

med. et in 3. pl. ἐληλήθεσᾰν, correptâ Attic. penultimâ: verbi λανθάνω, lateo: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον, perf. med. λέληθα.
Ἐλέλιζεν, torquebat, imperf. Ion. ab
Ἐλελίζω, f. ί'σω, quasso, convolvo. Th. εἰλέω, verso: item
Ἐλελίζω, clamo: ab ἐλελεῦ.
Ἑλέλικτο, convolutus erat, pro ἐλήλικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἑλίσσω, volvo: f. ξω. perf. ἥλιχα. perf. pass. ἥλιγμαι, et per reduplic. Attic. ἐλήλιγμαι unde plusq. perf. ἠληλίγμην, ξο, κτο, sublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. εἰλέω, verso.
Ἐλελίξαις, Æol. pro ἐλελίξᾱς, a. 1. part. ab ἐλελίζω, pulso, quatio. Them. εἰλέω, verso.
Ἐλέλιξεν, commovit, 3. sing. a. 1. ind. act. ab
Ἐλελίττω, f. ξω. perf. χᾰ, circumago, quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verso.
Ἐλέλιχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησᾰν, ejusd. 3. pl. aor. 1. pass.
Ἐλελόγχει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi λαγχάνω, sortior: f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. perf. med. λέλογχα.
Ἐλελοίπεσᾰν, omiserant, Att. pro ἐλελοίπεισᾰν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi λείπω, linquo: f. ψω. perf. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.
Ἕλεν pro εἷλεν, invasit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. (dempto augmento) verbi αἱρέω, capio. fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
ἙΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. Ἑλένα, HELENA; item vas. Sed ἑλένη seu ἑλάνη, lampas, fax.
Ἑλένιον, ου, τὸ, festum in honorem Helenæ. Est et ἑλένιον, herba quædam è lachrymis Helenæ nata.
Ἐλέξᾰτο, dormivit, a. 1. med. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.
Ἑλεόθρεπτος, ου, ὁ κ ἡ, genitus seu nutritus in paludibus: ab ἕλος, εος, τὸ, palus, et τρέφω, alo.
Ἐλεοῖσιν, mensis, dat. pl. Ion. ab ἐλεός, quod vide.
Ἐλεὸν, miserè, per Sync. pro ἐλεεινόν· ab ἐλεεινὸς, miser, quod ab ἐλεέω, misereor. Th. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.
Ἔλεος, ου, ὁ, misericordia, commiseratio: vel εος, ους, τό. Hinc ἐλεεινὸς, miserabilis: ἐλεέω, misereor: ἐλεήμων, misericors: ἐλεημοσύ'νη, eleemosyna, misericordia.
ἘΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, sive ἐλεὸν, οῦ, τὸ, mensa coquinaria.
Ἐλέπῐσᾰ, ᾱς, ε, aor. 1. verbi λεπίζω, decortico, quod vide.
Ἑλέσθαι, instituisse, capere, a. 2. inf. med. verbi αἱρέω, capio: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. med. εἱλόμην.
Ἕλεσθε, sumite, 2. pl. ἑλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.
Ἕλεσκον, Ion. imperf. ab aor. verbi αἱρέω.
Ἑλετὴ, ῆς, ἡ, quæ capi potest; ab ἑλετὸς, ἡ, ὸν, quod ab αἱρέω, capio.
Ἑλέτην, interfecerunt, a. 2. act. dual. ἕλετο, pro εἵλετο, abstulit, 3. sing. a. 2. med. verbi αἱρέω.
Ἕλευ, elige, Dor. pro ἑλοῦ, ἑσθω, a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομαι.
Ἐλευθερί'ᾱ, ᾱς, ἡ, libertas: et
Ἐλευθερίαιος, aliis ἐλευθέριος, liberator; Jovis epitheton. et
Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas, liberalitas: et
Ἐλευθέριος, ου, ὁ κ ἡ, liberalis, ingenuus: ab
ἘΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, ου, ὁ, LIBER; cui δοῦλος opponitur. ἐλευθέρᾱ, ᾱς, ἡ, libera. Adjectivè ἐλεύθερος, ᾱ, ον, liber, a, um, immunis.
Ἐλευθεροῦντᾰς, acc. plur. part. præs. ab
Ἐλευθερόω, libero: f. ώσω. perf. ἠλευθέρωκᾰ. a. 1. ἠλευθέρωσᾰ. a. 1. sub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἠλευθέρωμαι. a. 1. pass. ἠλευθερώθην. a. 1. part. pass. ἐλευθερωθεὶς, έντος. fut. 1. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, liber.
Ἐλευθέρως, et -ρί'ως, adv. liberaliter, ingenuè: ab eod. th.
Ἐλευθέρωσῐς, εως, ἡ, liberatio: et
Ἐλευθερωτὴς, ου, ὁ, liberator: à perf. pass. verbi ἐλευθερόω, cujus them. ἐλεύθερος, liber.
Ἐλευθῆρος, et ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen propr. urbis in Bœotia.
Ἐλεύθω, venio, inus. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, venio: at
Ἐλευθὼ, εἰλειθυῖᾰ, Lucina, quòd invocetur, ut partus veniat in lucem: ab ἐλεύθω, venio.
Ἔλευσῐς, εως, ἡ, adventus: ab inusit. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι.
Ἐλεύσομαι, ῃ, εται, veniam, et in 3. pl. ἐλεύσονται, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. med. verbi ἔρχομαι, venio: a. 2. m. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.
ἘΛΕΦΑΙ'ΡΩ, et ἐλεφαίρομαι, decipio, noceo, lædo, 3. sing. imperf. ἐλεφαίρετο.
Ἐλεφαντάρχης, ου, ὁ, dux eorum qui pugnant ex elephante, -τάρχαι, qui sexdecim elephantis præsunt.
Ἐλεφάντειος, Ἐλεφαντῐκός· et
Ἐλεφάντῐνος, η, ον, ELEPHANTINUS: eburneus: ab ἐλέφας.
Ἐλεφαντί'ᾱσῐς, εως, ἡ, lepra.
Ἐλεφαντομά'χοι κυνηγοὶ, venatores cum elephantis pugnantes.
ἘΛΕ'ΦᾹΣ, αντος, ὁ, ELEPHAS: item ebur; dens elephantis.
Ἐλέχθην, ης, η, dictus sum, a. 1. ind. pass. à λέγω, dico: f. ξω. perf. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα.
Ἔλεψε, decorticavit, 3. sing. a. 1. act. à λέπω, f. ψω, a. 2. ἔλαπον.
ἝΛΗ, vel εἵλη, ης, ἡ, calor solaris: hinc εἵλεσις, εως, ἡ, æstus. Sed
Ἕλῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. q. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, capio; a. 2. εἷλον, et dempto ι, (quod pro augmento accipit) ἕλον, in sub. ἕλω, ῃς, ῃ.
Ἔλησᾰ, pro ἔλησᾰ, Poët. à λάω, λῶ, volo: pro θέλω, per Aphæresin syllabæ initialis.
Ἕληαι, ceperis, a. 2. sub. med. Ion. pro ἕλῃ. ab αἱρέω, capio: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, et sub. ἕλωμαι, tanquam ab ἕλω, inus. expuncto ι, quod pro augmento recipit, ut in ἕλῃ dictum.
Ἐλήθετο, oblitus est: Ion. pro ἐλά'θετο, 3. sing. a. 2. med. verbi λανθάνω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.
Ἐληλά'δᾰτο, Ion. pro ἐλήλαντο, 3. pl. plusq. perf. verbi ἐλαύνω.
Ἐλήλᾰκᾰ, abegi, perf. act. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.
Ἐληλά'κεσᾰν, ejecerunt, Att. pro ἠλάκεισαν, 3. pl. plusq. perf. ejusd.
Ἐληλᾰκότες, provecti, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejusd.
Ἐλήλᾰμαι, et ἐληλά'μην, perf. et plusq. perf. pass. abactus sum: et
Ἐληλᾰμένος, summotus, pro ἠλαμένος, perf. part. pass. Att. ab ἐλαύνω, abigo.
Ἐλήλᾰται, Att. pro ἤλαται, ejusd. perf. 3. sing. et ἐλήλᾰ-

το, *immissus erat:* Att. pro ἥλατο, plusq. perf.
Ἐλήλεγκται, *redargutus est,* perf. Att. pass. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, *redarguo.*
Ἐλήλεγμαι, *convictus sum,* pro ἤλεγμαι, perf. ind. pass. Att. ab eod. th.
Ἐληλέδαται, Ion. pro ἐλήλανται, seu ἐληλασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐλαύνω.
Ἐληλυθὼς, perf. part. med. Att. et Æol. pro ἐληλυθὼς, verbi ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. perf. med. ἤλυθα. et
Ἐλήλυθα, Att. et ἐλήλυθα, Æol. pro ἤλυθα, *veni,* perf. med. ejusd.
Ἐληλύθειν, *veneram,* et in 3. pl. ἐληλύθεισαν, Att. pro ἐληλύθεισαν, plusq. perf. med. ejusd.
Ἐληλυθότες, pl. perf. part. m. ejusd.
Ἐληλυθυῖα, *adveniens,* perf. part. med. f. g. à masc. ἐληλυθὼς· quod à perf. med. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.
Ἔληξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, *cesso:* f. ξω.
Ἐλήφθης, *sumptus es:* 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, *sumo:* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, *veni,* a. 2. imperat. et
Ἐλθεῖν, a. 2. infin. ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. ἔλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, *venio.*
Ἐλθέμεν, Ion. et ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejusd.
Ἐλθὲν, etiam et
Ἐλθῆν, Dor. pro ἐλθεῖν, *venire* vel *venisse,* a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.
Ἔλθῃς, ἔλθῃ, 2. et 3. sing. a. 2. sub. act. sic et ἔλθῃσ' pro ἔλθῃσι, quod ejusd. verbi Ion. pro ἔλθῃ, a. 2. sub. σι, Paragog.
Ἔλθοι, *venerit,* 3. sing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο, a. 2. opt. m. ejusd.
Ἐλθὸν, a. 2. part. n. g. ἐλθόντ' pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντα, acc. sing. m. g. ab ἐλθὼν, a. 2. part. act. verbi ejusd.
Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus,* dat. pl. ejusd. part. Ion. et Poët. pro ἐλθοῦσιν.
Ἔλθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. Sic ἔλθοισαν, in Bibliis, pro ἔλθοιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.
Ἐλθοῦσ' pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod.
Ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. et
Ἐλθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio,* a. 2. ἦλθον.
Ἑλιγήσομαι, *complicabor,* f. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω, vel -ττω· a. 2. ἥλιγον. a. 2. pass. ἠλίγην. Th. εἰλέω, *verso.*
Ἑλιγμὸς, ȣ, ὁ, *vortex.* ἑλιγμοὶ, *ambages:* ab ἑλίσσω.
Ἐλιέζερ, ὁ, *Eliezer,* nom. viri indecl. Hebr. *Deus restituet.*
Ἐλιθοβόλεον, -ȣν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, *lapidibus ferio:* à λίθος, *lapis,* et βάλλω, *jacio:* perf. med. βέβολα.
Ἕλικας, acc. pl. *curvas:* ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen:* et adj. sumitur pro *intortus.* Th. εἰλέω, *verso.*
Ἑλίκη, ης, ἡ, nom. urbis in Achaiâ, terræ motu sublatæ: item ursa major, inter astra: item ab Arcad. *Salix,* quod tortilis sit.
Ἑλικοβλέφαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ:* Veneris epithet. ab
Ἑλικὸς, ἡ, ὸν, *volubilis, niger:* ab ἑλίσσω, *volvo.* Th. εἰλέω, idem.
Ἑλικτὴρ, ῆρος, ὁ, *armilla, inauris:* ab ἑλίσσω.
Ἑλικτὸς, ἡ, ὸν, *involutus, intortus, curvus:* qu. ab ἑλίσσω, *circumvolvo:* th. εἰλέω.
Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, nom. montis, nomen habens ab anfractuosis viis. Hinc
Ἑλικωνιάδες, αἱ, *Musæ:* dat. pl. Ἑλικωνιάδεσσι, et
Ἑλικώνιαι παρθένοι, pro Musis.
Ἑλίκωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *cui oculi versatiles, blandi,* vel *rotundi; nigris oculis præditus:* ab ἑλικὸς, *volubilis, niger:* quod ab ἑλίσσω, *volvo,* (Th. εἰλέω, *verso*) et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Ἑλίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τȣ̃ ἑλίσσειν τὰς κώπας, *à remis circumvertendis.*
Ἑλικώπιδα, acc. sing. *limis oculis contuentem:* ab
Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, dicitur de puellâ *quæ amantium oculos ad se trahit:* vel *quæ nigris oculis est decora:* vel *cui oculi sunt volubiles et rotundi:* ab iisd. ac ἑλίκωψ, quod vide.
Ελιννὺς, ύος, ὁ ϗ ἡ, *otiosus.* Polyb. in Excerpt. Ursini.
ΕΛΙΝΝΥ'Ω, et ἐλινύω, *quiesco, otior, sedo:* q. ab εἰλέω, *concludo:* ut sit conclusum velut vivere.
ΕΛΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, *ramus:* q. ab εἰλεῖσθαι, *circumagi:* agitatur in arbore.
Ἕλιξ, et εἵλιξ, ικος, ἡ, *volumen, involucrum, gyrus, clavicula, armilla, annulus:* item *species hederæ.* Adjectivè etiam pro *intorto, implicito, volubili:* ab ἑλίσσω. Th. εἰλέω, *volvo.*
Ἑλιὰδ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *Laus Dei.*
Ἐλίπανα, ας, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, *pinguefacio:* f. ανῶ.
Ἔλιπον, ες, ε, *reliqui;* et in 3. pl. ἔλιπον. a. 2. act. verbi λείπω, *linquo:* f. ψω. perf. φα. perf. med. λέλοιπα.
Ἐλισάβετ, *Elizabetha,* nom. mulieris indecl. Hebr. interpret. *Deus juravit.*
Ἐλισσαῖος, αίȣ, nom. Prophetæ Hebr. interpret. Lat. *à Deo salus.*
Ἑλισσέμεν, et ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præs. inf. act. verbi ἑλίσσω, *circumvolvo.* Th. εἰλέω, *volvo.*
Ἐλίσσετο, 3. sing. et ἐλίσσονθ' pro ἐλίσσοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λίσσομαι, *supplico.*
Ἑλισσομένη, præs. part. pass. f. g. ab
Ἑλίσσω, vel -ττω, et εἰλίσσω, seu -ττω, *volvo, circumvolvo, complico:* f. ξω. perf. εἵλικα. (pro augmento enim ἑλίσσω post ε adsciscit ι) perf. pass. εἵλιγμαι, ξαι, κται. Th. εἰλέω.
Ἔλιφθεν, *relicti sunt,* Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐλείφθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λείπω, *linquo:* f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Ἑλίχρυσος, vel ἑλειόχρυσος, ȣ, ὁ, planta agrestis florem aurei coloris habens. εἶδος φυτȣ̃, ȣ̃ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ ϗ οἷον χρυσοειδές. Interp. Theocr. in Idyll. 1.
Ἕλκε, *trahebat,* imperf. Ion. pro εἷλκον, ες, ε. ἕλκεο, Ion. pro ἕλκȣ, præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, *traho:* fut. ἕλξω, q. v.
Ἕλκει, *ulceri,* dat. sing. ab ἕλκος, *ulcus.*
Ἑλκέμεν, præs. inf. Ion. pro ἕλκειν, ab ἕλκω.
Ἕλκεο, vide in ἕλκε.
Ἑλκεσίπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longâ veste induta:* ab ἕλκω, *traho,* ex πέπλος, ȣ, ὁ, *vestimentum muliebre.*
Ἕλκετο, *traxit,* imperf. pass. Ion. pro εἵλκετο· ab ἕλκω, *traho,* q. v.
Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *cui longa est tunica:* ab ἕλκω, *traho,* et χιτὼν, *tunica.*
Ἑλκέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod

ἕλκω, *traho:* item *dilacero, violo.*

Ἑλκηδὸν, adv. *tractim, luctando, attrahendo*, ut supplantetur. Th. ἕλκω.

Ἑλκηθμὸς, ȣ͂, ὁ, *violenta tractio:* ab ἑλκέω.

Ἑλκίζω, f. ίσω, idem ac th. ἕλκω, *traho.*

ἝΛΚΟΣ, εος, τὸ, *ULCUS:* dat. sing. ἕλκεϊ, ἕλκει. q. ab ἕλκω, *traho:* ob distractionem cutis et continui divulsionem: vel quod vitiosos attrahat humores.

Ἑλκόω, ῶ, *exulcero:* f. ώσω. perf. ἥλκωκα. perf. pass. ἥλκωμαι, undè part. ἡλκωμένος. Th. ἕλκος, *ulcus.*

Ἑλκτικὸς, ἡ, ὸν, *tractorius, attractivus:* et

Ἑλκτὸς, ἡ, ὸν, *tractus, ductilis.* Th. ἕλκω, *traho.*

Ἕλκυσις, εως, ἡ, *tractio:* et

Ἑλκυσμὸς, ȣ͂, ὁ, idem.

Ἑλκυστάζω, f. άσω, *trahendo rapto:* ab

Ἑλκύω, *traho:* f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα. (per ι enim ἑλκύω facit incrementum.) a. 1. inf. act. ἑλκύσαι. a. 1. part. ἑλκύσας, αντος. ab

ἝΛΚΩ, *traho*, et Metaph. *vivo cum aliquo:* imperf. εἷλκον. (augetur etiam ἕλκω, ι post ε recipiendo.) fut. ξω. perf. χα. hinc ἕλξις, εως, ἡ, *tractio:* ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem. ὁλκὸς, ȣ͂, ὁ, *tractus:* ἑλκέω, et ἑλκύω, *traho:* ἑλκυστικὸς, *attractivus.*

Ἑλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ulcerosus:* et

Ἕλκωμα, ατος, τὸ, *ulceratum:* et

Ἑλκωματικὸς, ἡ, ὸν, *ulcerativus:* et

Ἕλκωσις, εως, ἡ, *ulceratio:* omnia à th. ἕλκος, *ulcus.*

Ἕλλαβε, *sumpsit*, Poët. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio:* fut. λήψομαι. perf. λέληφα, et Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ἑλλάδος, gen. sing. ab Ἑλλὰς, q. v.

Ἐλλαμβανόμενος, η, ον, *captus, apprehensus.* Th. λαμβάνω.

Ἐλλάμπω, f. ψω, *illustro:* et

Ἐλλάμψεσθαι, Ion. et Poët. fut. 1. m. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, *clarum ac illustrem fore:* ex ἐν et λάμπω, *splendeo.*

Ἑλλὰν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ἕλλην, Att. etiam pro Ἑλληνικὸς ponitur. Hinc

Ἑλλάνιος πατὴρ, pro Ἑλλήνιος.

Ἑλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἑλληνοδίκης, ȣ, ὁ, idem valet ac si dicas, Ἑλλήνων δικαστὴς, *Græcorum judex.*

Ἑλλὰς, άδος, ἡ, *Græcia:* dat. Ἑλλάδι· acc. Ἑλλάδα. Interdum adjectivè pro ἑλληνική. Th. Ἕλλην, quod videas.

Ἐλλάσαι, Poët. pro ἐλάσαι, *abegisse:* a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.

Ἑλλάσποντος, ω, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ȣ, ὁ, *HELLESPONTUS.*

Ἔλλαχον, Poët. pro ἔλαχον, *sortitus sum*, a. 2. ind. act. v. λαγχάνω, *sortior:* a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. perf. med. λέλογχα.

ἙΛΛΕ'ΒΟΡΟΣ, seu ἐλλέβορος, ȣ, ὁ, *HELLEBORUS, veratrum:* παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quod capiat seu suffocet esu.

Ἐλλεδάνοισιν, dat. pl. Ion. ab

Ἐλλεδανὸς, ȣ͂, ὁ, *vinculum, restis:* ab ἕλλω, *stringo.* Th. εἰλέω, *coarcto.*

Ἔλλειμμα, ατος, τὸ, *defectus:* ab ἐλλείπω.

Ἐλλειπτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἐλλιπὴς, ab

Ἐλλείπω, εις, ει, *relinquo, prætermitto, deficio:* à λείπω, *linquo:* f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, *derelictio, prætermissio, defectus*, item figura à th. præced.

Ἕλλερα, *mala:* qu. ab ὀλλύω, *perdo.*

Ἔλλεσχος, ὁ ϗ ἡ, *vulgatus, qui est in omnium ore et sermone:* ab ἐν et λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio.*

ἝΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, *HELLEN:* filius Deucalionis, à quo incolæ Phthiotidis primùm Ἕλληνες dicti, quoniam Hellen illius partis Thessaliæ rex erat. Ante hunc Γραικοὶ dicti, quod Latini retinuerunt.

Ἑλληνίζω, *cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor:* f. ίσω. perf. ἡλλήνικα. perf. pass. ἡλλήνισμαι, undè est ἑλληνισμὸς, ȣ͂, ὁ, *Græcismus.* Th. Ἕλλην, *Græcus.*

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, *Græcus, a, um*, item *Græcanicus:* et *quod ad Græcos attinet.*

Ἑλληνικῶς, adv. *Græcè:* et

Ἑλλήνιος, α, ον, idem ac Ἑλληνικὸς, q. v. et

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, *Græcanica.* Th. Ἕλλην.

Ἑλληνισμὸς, ȣ͂, ὁ, *Græcismus:* proprietas Græcæ linguæ: et

Ἑλληνιστὴς, ȣ͂, ὁ, *Græcanicus;* et

Ἑλληνιστὶ, adv. *Græcè:* à perf. pass. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, *præsides ac judices certaminum Græcorum*, qui et ἀγωνοθέται vocabantur. Th. δίκη, *jus.*

Ἔλληξα, Poët. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. à λήγω, *cesso:* fut. ξω.

Ἑλλήσποντος, ȣ, ὁ, *HELLESPONTUS.*

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἐλλιπὲς, τὸ, *cui deest aliquid, imperfectus:* ab ἐλλείπω, *deficio.* Th. λείπω, *linquo.*

Ἐλλίσσετο et ἐλλισάμην, Poët. imperf. et aor. 1. verbi λίσσομαι.

Ἐλλιτάνευε, Poët. imperf. verbi λιτανεύω.

Ἐλλογέω, ῶ, *imputo*, cum dat. ἐλλόγει, præs. imperat. f. ἐλλογήσω. a. 1. ἐνελόγησα· ab ἔλλογος, *rationis particeps:* ex ἐν et λόγος, *ratio:* quod à λογίζομαι, *reputo.* Th. λέγω, *dico.*

Ἐλλόγιμος, η, ον, idem quod λόγιμος, *celebris, nobilis.* Th. λέγω, *dico.*

Ἔλλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rationis particeps:* ab ἐν et λόγος.

Ἔλλοπας, *mutos*, acc. pl. ab ἔλλοψ, q. v.

Ἐλλοπεύω, et ἐλλοπιεύω, *piscor:* ab ἔλλοψ, epitheton piscium: q. v.

ἘΛΛΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *hinnulus;* vertitur etiam *mutus;* q. ab ἕλλω, *contineo.*

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, *mutus, piscis acipenser:* ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, et λείπω, *linquo.*

Ἕλλω, *contineo*, q. ab εἰλέω, *coarcto.*

Ἑλλώτια, ων, τὰ, *dies festus*, de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp. Od. 13.

ἝΛΜΙΝΣ, νθος, ὁ, *lumbricus, tinea:* ab εἰλεῖν, quia se volvit repens.

Ἐλμωδὰμ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. interpret. *Deus mensurabit eos.*

Ἕλξις, εως, ἡ, *tractio, attractus:* ab ἕλκω, *traho.*

Ἐλογίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι, q. v.

Ἐλόευν, *lavabam*, Dor. pro ἐλόȣν, verbi λȣ́ω, *lavo:* vel à verbo Poët. λοέω, imperf. ἐλόεον, ἐλόȣν, et Dor. ἐλόευν.

Ἐλοιδόρει, 3. sing. imperf. act. verbi λοιδορέω, *convitior, maledico.* Th. λοίδορος, ȣ, ὁ, *convitiator.*

Ἑλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi αἱρέω, *capio*: fut. ἡσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἕλοιμι, οις, οι, aor. 2. opt. act. et

Ἑλοῖσα, ας, α, Dor. pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. et

Ἑλόμην, Ion. pro εἱλόμην, a. 2. m. ejusd.

Ἕλον, Ion. pro εἷλον, *cepi*, aor. 2. ind. act. ἑλόντ' pro ἑλόντε, dual. a. 2. part. ἑλόντα, acc. sing. ejusd. temp. ἕλοντο, *sumpserunt*, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, *capio*.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, *palus*: indè ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *palustris*: an ἕλος, à πελὸς, *niger*: quia lutulenta paludis aqua.

Ελοῦ, *elige*, a. 2. imperat. ab αἱρέω.

Ελοῦμεν, *lavabamus*, per Sync. pro ἐλούομεν, ab ἔλουον, imperf. verbi λούω, *lavo*: f. σω.

Ἑλοῦντες, nom. plur. f. 2. part. verbi αἱρέω, f. 2. ἑλῶ, εῖς, εῖ.

Ἑλοῦσ', pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a. 2. imperat. med. ejusd.

Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω, *pario*: f. ευσω. a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, *peperi*. Th. λοχὸς, οῦ, ἡ, *gravida*.

Ἐλόωσι, Poët. pro ἐλῶσι, vel ἐλάουσι, 3. pl. præs. pro fut. ab ἐλάω, quo Poëtæ pro ἐλαύνω utuntur.

Ἔλπεαι, *speras*, pro ἔλπῃ, 2. sing. præs. ἔλπεσθαι, præs. inf. ab ἔλπομαι, ῃ, εται, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ελπεο, *spera*, Ion. pro ἔλπου, præs. imperat. vel 2. sing. imperf. Ion. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*, ab eod. th.

Ἐλπίζω, *spero*, imperf. ἤλπιζον. f. 1. ίσω, Att. ιῶ. perf. ἤλπικα. perf. part. ἠλπικὼς, ότος. a. 1. act. ἤλπισα. a. 1. part. pass. ἐλπισθεὶς· ab

ἘΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *spes*, *exspectatio*: dat. pl. ἐλπίσι.

Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. pass. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπιστέον, *sperandum*, nom. verbale ab eod.

Ἐλπιῶ, *sperabo*, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. ejusd.

Ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπόμενος, *sperans*, ejusd. præs. part.

Ἔλπω, *sperare facio*: perf. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἤλπα. sæpè pro præsente usurpatur.

Ἐλπωρὴ, ῆς, ἡ, *spes*. Th. ἔλπω.

Ἔλσαι, *immittere*, per Sync. pro ἐλάσαι, Il. Λ. 401. a. 1. infin. act. Sic et ἔλσαν pro ἔλασαν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. ἔλσας pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, *agito*: fut. ἐλάσω.

Ἕλσαι verò est a. 1. infin. act. per Sync. pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, *traho*: q. v.

Ἔλυμα, et ἔλυμα, ατος, τὸ, *dentale*, *lignum in quod vomer includitur*. Hes. Op. 430: ab ἕλω, *traho*. Th. εἰλέω, *verso*.

Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi. Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. sing. a. 1. med. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, *vasto*: f. 2. m. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, *exitium*.

Ἔλυμος, *theca citharæ*, *tibiæ genus è buxo*, *arcus*: ab ἐλύω, *intego*. Est et ἔλυμος, *panicum*, Etymol. ab ἕλος.

Ἐλύπει, 3. sing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λυπέω, *doleo*: fut. ήσω. perf. λελύπηκα. Th. λύπη, *dolor*.

Ἔλυσα, ας, ε, *solvi*, a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi λύω, *solvo*: f. σω. perf. λέλυκα.

Ἔλυτρον, ου, τὸ, *involucrum alicujus rei*, *theca*, *alveus aquarum*: ab εἰλέω, *involvo*.

Ἐλυτρόω, *tegmine involvo*.

Ἐλυτρώσω, *liberâsti*, 2. sing. a. 1. m. verbi λυτρόω, *libero*: à λύτρον, *pretium redemptionis*. Th. λύω, *solvo*: fut. σω. perf. λέλυκα.

Ἐλύω, vel ἐλύω, f. ύσω, *involvo*, *intego*, *implico*: ab εἰλέω, *involvo*.

Ἔλφος, εος, τὸ, *butyrum*, Cypriis.

Ἕλω, *capiam*, a. 2. sub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. ab ἕλω, inus.

Ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *palustris*: ab ἕλος, *palus*.

Ἐλωὶ, Syriacè Hebr. ἠλὶ, hoc est Θεέ μου, *Deus mi*.

Ἕλωμαι, *auferam*, a. 2. sub. m. verbi αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Ἑλὼν, *capiens*, a. 2. part. act. ejusd.

ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, *captura*: pl. ἕλωρα, et

Ἑλώριον, ου, τὸ, idem: q. ab ἕλω, *capio*, inus. pro αἱρέω.

Ἕλωρος, ου, ὁ, fluvii Siculi nomen.

Ἐμ' pro ἐμὶ, acc. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. et

Ἔμαθον, ες, ε, *didici*, a. 2. verbi μανθάνω. f. μαθήσομαι. perf. μεμάθηκα. a. 2. part. μαθών.

Ἐμάθοσαν, *didicerunt*, 3. plur. a. 2. Bœot. pro ἔμαθον, q. v.

Ἐμαίμασσε, *desideravit*, 3. sing. a. 1. act. Poët. gemino σ, verbi μαιμάω. Th. μάω, *vehementèr cupio*.

Ἐμακάρισεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico*: f. ίσω. perf. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, *beatus*.

Ἐμαλάχθην, *emollitus sum*, a. 1. pass. verbi μαλάσσω, seu -ττω, *mollio*: f. ξω. perf. μεμάλαχα.

Ἐμαλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μηλοφορέω, *poma fero*: ex μῆλον, *pomum*, et φέρω, *fero*.

Ἐμάνην, *insanivi*, aor. 2. ind. pass. verbi μαίνομαι, *insanio*: f. μανοῦμαι.

Ἐμάξατο, *extersit*, 3. sing. a. 1. m. verbi μάσσω, vel -ττω, *abstergo*: f. ξω. aor. 1. ἔμαξα. perf. pass. μέμαγμαι.

Ἐμάρανε, *tabefecit*, 3. sing. a. 1. act. à μαραίνω, unde etiam

Ἐμαράνθην, ης, η, *extinctus sum*; et in 3. pl. ἐμαράνθησαν, a. 1. pass. à μαραίνω, *marcessere facio*: f. ανῶ. perf. μεμάραγκα. perf. pass. μεμάραμμαι.

Ἐμαργήναντο, 3. pl. a. 1. med. verbi μαργαίνω, *insanio*. Th. μάργος, *insanus*.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, *pugno*.

Ἐμὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus*, *a*, *um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*: dat. ἐμαυτῷ, caret nom. sing. dual. necnon pl. Quoties verò pluralitèr effertur, id fit divisè, ἡμεῖς αὐτοὶ, *nos ipsi*; ὑμεῖς αὐτοὶ, *vos ipsi*. Sic ἐγὼ αὐτὸς, *ego ipse*, σὺ αὐτὸς, *tu ipse*, ἀπ' ἐμαυτοῦ, *sponte meâ*.

Ἐμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. m. à μάχομαι, *pugno*: 3. pl. imperf. ἐμάχοντο. f. μαχήσομαι, et έσομαι. perf. pass. μεμάχημαι. a. 1. pass. ἐμαχήθην.

Ἔμβα, pro ἔμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, *ingredior*. a. 2. ἐνέβην. Ex ἐν et βαίνω, *eo*. f. βήσομαι.

Ἐμβαδὸν, adv. *terrestri itinere*: ab ἐμβαίνω.

Ἐμβαθύνας, *sapiens*, i. e. *profundus cogitatione*; Hesych.
Ἔμβαινον, imperf. Ion. pro ἐνέβαινον, ab
Ἐμβαίνω, *ingredior*, *progredior*: f. ἐμβήσομαι. perf. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβὰς, άντος· εἰς ναῦν, Dem. Th. βαίνω, *eo*.
Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐμβάλλω.
Ἐμβαλεῖν κώπαισι, Poët. *incumbere remis*.
Ἔμβαλλε, *conjecit*, 3. sing. imperf. pro ἐνέβαλλε, *irruebat*: et
Ἐμβάλλεο, præs. imperat. pass. Ion. ab
Ἐμβάλλω, *injicio*, *infero*, *impello*, *ingredior*, *irrumpo*: f. ἀλῶ. perf. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλον. inf. ἐμβαλλεῖν. ab ἐν et βάλλω, *jacio*.
Ἐμβάλοι, *conjiceret*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐμβάλουσα, a. 2. part. f. g. et
Ἔμβαλον pro ἐνέβαλον, a. 2. per Sync. ab ἐμβάλλω, q. v.
Ἔμβαμμα, ατος, τὸ, *intinctus*: ex ἐμβάπτω.
Ἐμβαπτίζω, f. ίσω et
Ἐμβάπτω, *intingo*, *immergo*: f. ψω. perf. ἐμβέβαφα. a. 1. ἐνέβαψα. a. 1. part. act. ἐμβάψας, αντος· ex ἐν et βάπτω, *tingo*.
Ἐμβὰς, άντος, a. 1. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior*; q. v.
Ἐμβασίλευον, ες, ε, imperf. Ion. pro ἐνεβασίλευον· ab
Ἐμβασιλεύω, *regno in*: f. εύσω. perf. ἐμβεβασίλευκα. a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, *rex*.
Ἔμβασις, εως, ἡ, *ingressus*; *solium*, in quo lavamus: ab ἐμβαίνω, quod videas.
Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ, nom. propr. muris: ab ἐμβαίνω, *ingredior*, (Th. βαίνω, *eo*) et χύτρον, *olla*.
Ἐμβατεύω, *fastuosè incedo*, *invado*, *ingero me*: *ingredior in possessionem rei oppignoratæ*: f. εύσω. perf. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευσα. ab ἐν et βατεύω, *ineo*: ab eod. th.
Ἔμβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui adscendi potest*, *facilis accessu*, *pervius*. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβάφιον, ου, τὸ, *acetabulum*, *vas quod lucernæ usum præstat*: et
Ἐμβάψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, *intingo*, q. v.
Ἐμβεβάκειν, Dor. et Poët. pro ἐμβεβήκειν, *insistere fecit*, perf. act. et
Ἐμβέβασαν, per Sync. Poët. pro ἐνεβεβήκεισαν, 3. pl. plusq. perf. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *gradior*, *eo*: f. βήσομαι. perf. βέβηκα, Ion. βέβαα· et in 3. pl. plusq. perf. act. Ion. ἐβεβάεισαν, per Sync. βέβασαν, *ingressi erant*.
Ἐμβεβαὼς, υῖα, *ingressus*, *insistens*: et ἐμβεβηκὼς, perf. part. ejusd.
Ἐμβείῃ, Ion. pro ἐμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐμβαίνω, *ingredior*: ex ἐν et βαίνω, *eo*: fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην. in sub. βῶ, βῇς, βῇ, et Ion. βέω, βέῃς, βέῃ, et Poët. βείω, βείης, &c.
Ἔμβη, Ion. et Poët. pro ἐνέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. et
Ἐμβήη, Poët. pro ἐμβαίη, 3. sing. a. 2. opt. act. (ut σπήη pro σπαίη) ejusd. verbi.
Ἔμβηθι, *inscende*, a. 2. imperat. et
Ἔμβην, pro ἐνέβην, 1. sing. a. 2. verbi ἐμβαίνω.
Ἐμβῆναι, a. 2. inf. verbi ἐμβαίνω.
Ἐμβιβάζω, *facio ut inscendat*, *impono*, *impello*: f. άσω. a. 1. ἐνεβίβασα. ex ἐν et βιβάζω, *ineo*. Th. βαίνω, *eo*.
Ἐμβίωσις, εως, ἡ, *vita*, *victus*, *permansio in vitâ*.
Ἐμβιωτήριον, ου, τὸ, *habitaculum*.
Ἐμβλέπω, *intueor*: cum. dat. imperf. ἐνέβλεπον. f. ἐμβλέψω. a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε. ab ἐν et βλέπω, *video*.
Ἐμβληθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. et
Ἔμβλημα, ατος, τὸ, EMBLEMA, *operi alteri insertum*: et
Ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio*, *irruptio*, *fluminis ostium*: omnia ab ἐμβάλλω, *immitto*. Th. βάλλω, *jacio*.
Ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, *insertus*: sic
Ἐμβόλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intercalaris*: ab eod. verbo et th.
Ἔμβολα, ων, τὰ, in mediâ fabulâ à mimis *interposita*: ab
Ἔμβολον, ου, τὸ, q. d. *interjectorium*, *paxillus*, *vectis*, *promontorium*: et
Ἔμβολος, ὁ, *navis rostrum*, *acies cuneata*; et loci nom. Pind. ab iisd.
Ἐμβράμαι, *fato destinatus sum*, pro εἵμαρμαι, Laconicè adjecto β, Euphoniæ gratiâ, et sublato ι, perf. ind. pass. et indè
Ἐμβραμένη, pro εἱμαρμένη, *fatum*: à μείρω, *divido*, *sortior*: perf. med. ἔμμορα pro μέμορα.
Ἐμβρέμομαι, *infremo*. Ex ἐν et βρέμω.
Ἐμβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gravis*, *constans*: ab ἐν et βρίθω, *ingravesco*.
Ἐμβριθῶς, *severè*, *duriter*, *ferociter*, *asperè*.
Ἐμβριμάομαι, -ῶμαι, *fremo*, *graviter interminor*, cum dat. imperf. ἐνεβριμαόμην, -ώμην. fut. ήσομαι. a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο. ab ἐν et βρίμω, *fremo*.
Ἐμβρίμημα, ατος, τὸ, *comminatio cum austeritate*, *mugitus*, *indignatio*.
Ἐμβρόνιον, μικρὸν καὶ ἀπόρφυρον ἱμάτιον Ἰβηρικὸν, q. ab ἐν et βορὰ, ut in eo cibus capi possit.
Ἐμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo*: Undè
Ἐμβροντησία, ας, ἡ, *stupor*, *vesania*: et
Ἐμβρόντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *attonitus*, *vesanus*: ab ἐν et βροντάω, *tono*. Th. βροντὴ, *tonitru*.
Ἔμβρυον, ου, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον) EMBRYON, *infans utero conclusus*; *fœtus*. Th. βρύω, *scateo*, *pullulo*.
Ἔμβρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prægnans*, *genitalis*: ab eod.
Ἐμβύθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in profundo est*: ex ἐν et βυθός.
Ἐμεγάλυνα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, *prædico*: q. v.
Ἐμέγηρα, *invidi*, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, *invideo*: fut. αρῶ.
Ἔμεθα, 1. pl. a. 2. m. ἕμην, ἕσο, verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.
Ἐμέθεν, Att. pro ἐμέοθεν, Ion. pro ἐμοῦθεν, gen. sing. ab ἐγὼ, *ego*.
Ἐμεθύσθην, ης, η, a. 1. pass. et
Ἐμεθύσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μεθύω, *inebrio*. Th. μέθυ, *vinum*.
Ἔμεινα, ας, ε, *mansi*, a. 1. act. verbi μένω, *maneo*: f. νῶ. perf. μεμένηκα. a. 1. inf. μεῖναι.
Ἐμεῖο, gen. Ion. et Poët. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
Ἔμελε, *curæ erat*, imperf. impers. verbi μέλει, *curæ est*: f. μελήσει. perf. μεμέληκε.
Ἐμέλησε, *curæ fuit*, a. 1. ind. verbi μέλει, *curæ est*, impers.
Ἔμελλε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μέλλω, *futurus sum*.
Ἐμεμεκὼς, perf. part. act. ab ἐμέω, *vomo*: quod infrà videas.
Ἐμεμίγμην, ξο, κτο, plusq. perf. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω. perf. μέμιχα.

'Εμέμνητο, 3. sing. plusq. perf. μνάομαι, *memini.*

'Εμέμφετο, 3. sing. imperf. verbi μέμφομαι, *incuso:* f. ψομαι.

'Εμὲν, *sumus*, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ab εἰμὶ, *sum.*

"Εμεν, *esse*, Ion. pro εἶναι· ab eod.

"Εμεν, et ἕμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. infin. verbi ἵημι, *mitto.* Potest et ἕμεν esse 1. pl. a. 2. act. ἧν, ἧς, in pl. εἷμεν et ἕμεν.

'Εμενοίνᾶ, 3. sing. imperf. verbi μενοινάω, *curo.* Th. μένος, εος, τὸ, *animus.*

"Εμενον, imperf. act. verbi μένω, *maneo:* f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

"Εμενος, a. 2. part. m. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην.

'Εμέο, ep. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγώ.

'Εμέσᾶς, a. 2. part. act. verbi ἐμέω, *vomo.*

'Εμετείθη, *dimissus fuit*, Ion. pro μεθείθη, a. 1. pass. à μεθίεμαι.

'Εμετῐᾰ́ω, *vomiturio:* et

'Εμετῐκὸς, ἡ, ὸν, *vomitorius:* et

'Εμετὸς, ȣ̃, ὁ, *vomitus:* item adj. *vomitu ejectus:* ab ἐμέω, *vomo.*

'Εμεῦ, *mei*, gen. Dor. et Æol. pro ἐμȣ̃, ab ἐγὼ, *ego.*

'ΕΜΕ'Ω, -ῶ, *VOMO:* f. έσω. perf. ἤμεκᾰ· et Att. redupl. ἐμήμεκᾰ. a. 1. ἤμεσᾰ. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, ᾰ́τω. aor. 1. infin. ἐμέσαι.

'Εμεωυτȣ̃, Ion. pro ἐμαυτȣ̃, *mei ipsius.* Sic in acc. ἐμεωυτόν.

'Εμὴν, acc. sing. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um.* Th. ἐγὼ, *ego.*

"Εμην, *misi*, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto:* a. 2. act. ἧν.

"Εμηνᾰ, a. 1. ind. act. ἐμηνᾰ́μην, a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio:* f. 2. m. μανȣ̃μαι. perf. m. μέμηνα.

'Εμήνῐε, 3. sing. imperf. act. verbi μηνίω, f. ίσω, q. v.

'Εμήνῡθεν, Bœot. pro ἐμηνῡ́θησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μηνύω, *indico:* f. ύσω. perf. μεμήνυκα. a. 1. ind. pass. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, έν.

'Εμήνῡσεν, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

'Εμήσᾰτο, *excogitavit*, *paravit*, 3. sing. a. 1. m. verbi μήδομαι, *delibero, cogito; cum solertiâ quid facio:* f. ήσομαι. Th. μῆδος.

'Εμηχᾰνέᾰτο, Ion. pro ἐμηχᾰνῶντο, *moliebantur*, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι. Th. μηχανὴ, *machina.*

'Εμῐ́ᾰνᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

"Εμῐγον, *miscui*, a. 2. ind. act. ἐμῐ́γην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo:* f. μίξω. perf. μέμιχα.

'Εμῐ́ηνᾰ, *maculavi*, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, f. ανῶ, *inquino, fœdo.*

"Εμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μίγνυμι, *misceo:* f. ξω. perf. χα.

'Εμῑμήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi μιμέομαι, *imitor:* f. ήσομαι.

"Εμιμνε, *expectabat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μίμνω, *maneo.* Th. μένω, f. νῶ, *maneo:* a. 1. ἔμεινα.

'Εμῑ̀ν, *mihi*, Dor. pro ἐμοὶ, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego.*

"Εμιξε, a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, *misceo:* f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.

'Εμίσγετο, imperf. pass. verbi μίσγομαι, id. quod μίγνυμαι, *misceor:* f. 1. pass. μιχθήσομαι. perf. μέμιγμαι. a. 1. pass. ἐμίχθην. a. 2. ἐμίγην.

'Εμῑ́σησᾰν, *oderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μισέω, *odi:* f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τό.

'Εμισθώσᾰτο, 3. sing. a. 1. verbi μισθόω, *mercede loco.* Th. μισθὸς, *merces.*

"Εμιχθεν, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐμίχθησᾰν, 3. pl. a. 1. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*, f. ξω.

'Εμίχθην, a. 1. ind. pass. ejusd.

"Εμμᾰ, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, *vestis:* ab ἕω, *induo.*

"Εμμᾰθε, Poët. pro ἔμᾰθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, *disco:* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

'Εμμᾰνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *furens:* ab

'Εμμαίνομαι, *adversus aliquem insanio:* fut. ἐμμανȣ̃μαι. Th. μαίνομαι, *insanio.*

'Εμμανȣὴλ, ὁ, nomen *Salvatoris*, indecl. Hebr. interpret. Θεάνθρωπος, *nobiscum Deus.*

'Εμμαȣ̃ς, ἡ, nomen villæ, indecl. Hebr. interpret. *propugnaculum.*

'Εμμᾰπέως, adv. *dicto citiùs:* q. ἅμα τῷ ἔπει ab ἔπος, *verbum.* Th. ἔπω, *dico.*

'Εμμᾰτέω, *attrecto, palpo:* expon. ἐμμάττειν, ergò ab ἐμμάσσω, q. *intus tango.* Th. μάσσω, *abstergo.*

'Εμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, *permaneo*, q. v.

'Εμμελετᾰ́ω, f. ήσω, *meditor:* quod à μελετάω, *curam gero.* Th. μέλει, *curæ est.*

'Εμμελέτημᾰ, ᾰτος, τὸ, *meditatio, exercitatio.*

'Εμμελητέον, ejusd. adj. verbale.

'Εμμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *aptus, concinnus:* ab ἐν et μέλος, *carmen:* indè

'Εμμελῶς, et ἐμμελέως, *concinnè, aptè*, adv.

'Εμμεμᾰυῖᾰ, perf. part. act. Ion. f. g. pro ἐμμεμηκυῖᾰ, à verbo ἐμμάω, q. à μάω, *cupio:* f. ήσω. perf. μέμηκα. perf. part. μεμηκὼς, υῖα, ὸς, et per Crasin μεμαὼς, υῖα, ός.

'Εμμεμᾰὼς, *incitatus*, perf. act. part. m. g. gen. ἀότος, et per Ectasin Poët. μεμαῶτος. acc. sing. ἐμμεμᾰῶτᾰ· vide præc.

'Εμμέμηνᾰ, perf. m. verbi ἐμμαίνομαι, *insanio:* ab ἐν et μαίνομαι, idem. f. μανȣ̃μαι.

"Εμμεν, ἔμμεναι, et ἔμεναι, Poët. Æol. et Dor. pro εἶναι, *esse:* ab εἰμὶ, *sum.*

'Εμμενὲς, έος, τὸ, *constantia:* et adverbialitèr *constantèr:* n. g. ab ἐμμενής· et

'Εμμενέως, Poët. pro ἐμμενῶς, adv. *constantèr:* ab

'Εμμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *permanens:* ab

'Εμμένω, *permaneo, persevero:* præs. inf. ἐμμένειν. f. ἐμμενῶ. perf. ἐμμεμένηκᾰ. a. 1. ἐνέμειναᾰ. ex ἐν et μένω, *maneo.*

"Εμμεσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intermedius, qui medium habet.* Th. μέσος, *medius.*

"Εμμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *servans modum:* ab ἐν et μέτρον, *mensura.*

'Εμμήνῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ· et

"Εμμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *menstruus, a, um:* τὰ ἔμμηνα, vel -ια, *menstrua mulierum.* Ex ἐν et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

'Εμμῑ̀, *sum*, Dor. et Æol. pro εἰμὶ, *existo.*

'Εμμὸρ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον, Heb. *lutulentus.*

"Εμμορᾰ, ᾰς, ε, *sortitus sum*, per Metaph. pro μέμορα, perf. m. verbi μείρω, *divido, sortior.*

"Εμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *particeps; fatalis.* Ex ἐν et μόρος.

'Εμμῠ́λων, ωνος, ὁ, *mola:* Num. xi. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι· sed rectiùs, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, *mola.*

'Εμνᾰ́σᾰτο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνᾰσεν, pro ἔμνησεν, *memoriam renovavit.*

'Εμνήμῠκᾰ, pro ἤμυκα, perf.

Att. per redupl. et Pleonasm. τῦ ν. ab ἡμύω, *inclino, cado.*
Ἔμνησᾰ, *memini*, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, *in memoriam revoco* : f. μνήσω. perf. μέμνηκα. perf. pass. μέμνημαι· et
Ἐμνήσθην, ης, η, *memini*, a. 1. ind. pass. ejusd. Th. μνάομαι.
Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, *memores erant*, Poët. 3. pl. imperf. verbi μνάομαι.
Ἐμόγησᾰ, ἄς, ε, *laboravi, defessus fui*, aor. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ήσω, *tolero, laboro.* Th. μόγος, *labor.*
Ἔμοιγε, *mihi*, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego* : γε Att. adjecto.
Ἐμοῖο, Att. pro ἐμῦ, gen. ab ἐγώ· et Ion. pro ἐμῦ, gen. ab ἐμός.
Ἔμολε, *venit*, a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, *advenio.*
Ἐμόλῡνᾰ, ἄς, ε, a. 1. ind. verbi μολύνω, *inquino.*
Ἐμὸς, ὴ, ὸν, *MEUS, a, um* : ab ἐμῦ, *mei*, gen. ἐγὼ, *ego.*
Ἐμόχθει, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθῦμεν, 1. pl. à μοχθέω, *laboro* : f. ήσω. perf. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, *labor.*
Ἔμπᾰ, *tamen*, idem quod ἔμπας.
Ἐμπᾰγέντων, gen. pl. ab
Ἐμπᾰγεὶς, *infixus*, a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo* : ex ἐν et πηγνύω, seu πήγνυμι, *compingo* : f. πήξω. perf. πέπηχα. a. 1. ἔπηξα. a. 2. ἔπαγον. a. 2. pass. ἐπάγην. perf. m. πέπηγα.
Ἐμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. præs. ab
ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *curo, rationem habeo* : f. ά'σομαι. hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, *curator.*
Ἐμπᾰθὴς, έος, contr. ῦς, ὁ ἡ ἡ, *affectibus deditus* : ex ἐν et πάθος, εος, τὸ, *morbus, affectus.* Th. πάσχω, *patior* : a. 2. ἔπαθον.
Ἐμπᾰθῦς, præced. gen. sing.
Ἔμπαιγμᾰ, ἄτος, τὸ, *illusio* : ab ἐμπαίζω, *illudo.*
Ἐμπαιγμὸς, ῦ, ὁ, *ludibrium* : ab
Ἐμπαίζω, *illudo* : cum dat. imperf. ἐνέπαιζον. f. ξω. perf. ἐμπέπαιχᾰ. a. 1. part. ἐμπαίξᾱς, αντος. perf. pass. ἐμπέπαιγμαι. a. 1. pass. ἐνεπαίχθην. f. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, *ludo*, f. ξω.
Ἐμπαίκτης, ῦ, ὁ, *irrisor* : à præced.
Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.
Ἔμπαιος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *peritus, expertus.* Ab ἐμπαίω.

Ἔμπᾰλῑν, *retrò, contrà, è contrario* : adv. ἔμπαλιν γνώμας, *præter sententiam* : sic ἔμπαλιν τέρψιος, *in contrarium delectationis.* Th. πάλιν, *rursus.*
Ἐμπαλλάσσειν, Ion. pro ἐμπλέκειν, *involvere, illaqueare.* Alii per simplex λ scribunt : vide in παλάσσω, *inquino.*
Ἐμπᾰρᾰγί'νομαι, *supervenio.*
Ἐμπᾰροινέω, f. ήσω, *temulenter aliquid facio*, cum dat.
ἜΜΠᾹΣ, et Ion. ἔμπης, et Att. vel Dor. ἔμπᾰ et ἔμπᾱν, *tamen, omninò, prorsùs* : q. ab ἐν et πᾶς, *omnis.*
Ἐμπάσσω, f. ά'σω, *inspergo, intexo.* Th. πάσσω vel -ττω, *conspergo, variego.*
Ἔμπεδᾰ, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum* ; *tutum et constans* : ab ἐν et πέδον, *solum.*
Ἐμπεδά'ω, -ῶ, vel ἐμπεδέω, Ion. *compedibus constringo* : ex ἐν et πεδάω. Th. πέδη, *pedica.*
Ἐμπεδέως, Poët. adv. pro ἐμπεδῶς, *firmitèr, constantèr, assiduè.*
Ἐμπεδόμοχθος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, Poët. *laboriosus, ærumnosus* : ab ἔμπεδος, *firmus*, (quod à πέδον, *solum*) et μόχθος, *labor.*
Ἔμπεδον, Poët. adv. quod et ἐμπέδως, *firmitèr, tutò, perpetuò* : ab ἔμπεδος.
Ἐμπεδορκέειν, -εῖν, *fædus servare* : ab ἔμπεδος, *firmus*, et ὅρκος, *jusjurandum.*
Ἔμπεδος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *stabilis, firmus* : ab ἐν et πέδον, *solum.*
Ἐμπεδοσθενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui firmum robur habet* : ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.
Ἐμπεδόω, f. ώσω, *stabilio, firmitèr et constantèr servo, seu observo* : et
Ἐμπέδως, adv. *firmitèr, certò* : ab ἔμπεδος, *stabilis.* Th. πέδον.
Ἐμπεδῶς, idem : ab ἐμπεδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἔμπεδος.
Ἐμπείρᾰμος, sive ἐμπέρᾰμος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *peritus* : ex ἐν et πεῖρα.
Ἐμπειρί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *peritia, experientia* : et indè
Ἐμπειρῐκὸς, ῦ, *EMPIRICUS* : medicus qui ab experimentis solùm medicinam novit et tractat. Angl. AN EMPIRICK. utrumque ab ἔμπειρος.
Ἐμπειρῐκῶς, adv. *empiricorum more* : à præc.
Ἔμπειρος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *peritus* : hinc τὸ ἔμπειρον, ῦ, *peritia.* Th. πεῖρα, *conatus.*
Ἐμπείρως, adv. *more eorum, qui rei periti sunt, scitè, aptè, prudentèr* : ab ἔμπειρος.

Ἐμπέλᾰ, præs. imperat. ab
Ἐμπελά'ω, idem quod πελάζω, *appropinquo.* Th. πέλας, adv. *propè.*
Ἐμπελᾰδὸν, et -ά'δην, *propè, juxtà*, adv. ab eod.
Ἐμπελάζω, et -ά'ω, fut. ά'σω, idem quod πελάζω, et -άω, *appropinquo, admoveo.* Th. πέλας, *propè.*
Ἐμπελά'σαντες, *inter se committentes* : a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω.
Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, *infigo* : f. ρῶ. perf. ἐμπέπαρκα· ab ἐν et πείρω, *transfigo.*
Ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, *custodia ejus fidei commissa* : perf. part. pass. ex ἐν et πιστεύω, *credo.* Th. πείθω, *persuadeo.*
Ἐμπεπρασμένος, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, *vendo.* Th. πιπράσκω, *vendo.* f. σω. perf. pass. πέπραμαι. Th. περάω, idem.
Ἐμπέρᾰμος, v. ἐμπείραμος.
Ἐμπερῐέχω, f. έξω, *comprehendo* : ex ἐν, περὶ, et ἔχω.
Ἐμπερῐπᾰτέω, f. ήσω, *inambulo* ; ab ἐν, περὶ, et πατέω, *calco.*
Ἐμπερόνᾱμᾰ, ἄτος, τὸ, *vestis fibulis adstricta* : Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à perf. pass. verbi περονάω. Th. περόνη, *fibula.*
Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. et in 3. pl. ἐμπέσωσῐ. ἐμπεσεῖν, a. 2. infin. verbi ἐμπίπτω, *incido*, q. v.
Ἐμπέσωσῐ, 3. pl. aor. 2. sub. ejusd.
Ἐμπετανύ'ω, f. πετά'σω, perf. κᾰ, *extendo* : ex ἐν et πεταννύω, id.
Ἔμπετες, Dor. per Sync. et conversione σ in τ, pro ἐνέπεσες, 2. sing. a. 2. act. ab ἐμπίπτω, *incido.* Vel est imperf. ab ἐμπέτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, *cado*, a. 2. ἔπεσον, et Dor. ἔπετον.
Ἐμπεφῦᾰ, *implexa*, perf. part. f. g. à φύω. perf. πέφυκα. et in m. voce πέφυα. perf. part. πεφυὼς, πεφυυῖα, et per Sync. πεφῦα.
Ἐμπεφῦ'η, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum perf. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, *innascor.* Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω, ῃς, ῃ, pro πεφύκω, per Sync.

ut πιφυὼς, pro πιφυκὼς, sed tunc ι subscribi deberet. Th. φύω, *nascor.*

Ἐμπεφῡκὼς, et ἐμπεφὺὼς, υῖᾰ, ὸς, *implexus, affixus,* part. ab ἐμπέφῡκᾰ, et in m. voce ἐμπέφῠᾰ, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

Ἐμπήγνῡμῐ, *infigo, et concrescere facio,* et ἐμπήγνῠμαι, *concresco.*

Ἐμπηδᾰ́ω, -ῶ, f. ήσω, *insilio, irruo.*

Ἔμπης, Ion. pro ἔμπας, q. v.

Ἐμπιμπλᾰ́ω, vel -ῐπλᾰ́ω, seu ἐμπίμπλημῐ, vel -ῐ́πλημῐ, *impleo, satio:* f. ήσω. perf. ἐμπέπληκᾰ. ex ἐν et πίμπλημι, quod cum πλήθω ejusd. est originis et significationis. Th. πλέος, *plenus.*

Ἐμπίμπρημῐ, f. ήσω, perf. ἐμπέπρηκᾰ, *incendo.*

Ἐμπῐ́πλανται, 3. pl. præs. ind. pass. et ἐμπῐ́πλασθαι, præs. inf. et

Ἐμπῐ́πλη, *impleto,* Att. pro ἐμπῐ́πληθῐ, seu ἐμπῐ́πλᾰθῐ, præs. imperat. verbi ἐμπίπλημι. ab eod.

Ἐμπῐπρασκόμενος, ου, præs. part. ab ἐν et πιπράσκω, *vendo:* perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo.*

Ἐμπίπτω, *incido, invado; obvius fio:* f. ἐμπτώσω. perf. ἐμπέπτωκᾰ. a. 1. ἐνέπεσᾰ. a. 2. ἐνέπεσον. f. m. ἐμπεσοῦμαι. ab ἐν et πίπτω, *cado:* perf. πέπτωκα.

ἘΜΠῙΣ, ῐ́δος, ἡ, *culicis genus:* q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, f. σω, *fido, concredo, fidei committo:* à πιστεύω, idem, quod à πίστις, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Ἐμπλᾰκεὶς, έντος, *implicatus,* a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, *implico,* q. v.

Ἐμπλάσσω, vel -ττω, f. σω, *illino, inspergo, obstruo; in massam formo.* Th. πλάσσω, *fingo.*

Ἐμπλαστὸς, et -αστῐκὸς, ή, ὸν, *ad illinendum aptus:* et

Ἔμπλαστρος, (sub. φαρμακεία) vel ἔμπλαστρον, (sc. φάρμακον) *EMPLASTRUM,* compositio ex emplasticis: ἔμπλαστρον, compositionem, ἔμπλαστρος, materiam respiciens. Angl. A PLASTER: ab ἐμπλάσσω.

Ἐμπλείη, ης, ἡ, *plena:* Ion. ab ἔμπλειος, quod ab ἔμπλεος, idem quod simplex th. πλέος, *plenus.*

Ἐμπλείμην, a. 2. opt. m. verbi ἐμπίπλημι, seu ἐμπίμπλημι, *impleo:* ut θείμην, ex τίθημι. Th. πλέος, *plenus.*

Ἔμπλειος, η, ον, Poët. pro ἔμπλεος, *expletus, plenus.* Ab ἐμπίμπλημι.

Ἐμπλέκω, *IMPLICO, irretio, intexo:* f. ἐμπλέξω. perf. ἐμπέπλεχᾰ. a. 1. ἐνέπλεξᾰ. a. 2. ἐνέπλᾰκον. præs. pass. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. pass. ἐνεπλᾰ́κην. a. 2. part. pass. ἐμπλᾰκεὶς, έντος. perf. m. ἐμπέπλοκᾰ, undè ἐμπλοκὴ, *nodus:* ab ἐν et πλέκω, *necto.*

Ἔμπλεος, idem quod πλέος, *plenus.*

Ἐμπλέω, *innavigo, innato.* Th. πλέω, f. εύσω.

Ἐμπλήδην, *confertim, plenè,* adv. ab

Ἐμπλήθω, *impleo, expleo:* f. ήσω. perf. ἐμπέπληκᾰ. a. 1. ἐνέπλησᾰ. perf. pass. ἐμπέπλησμαι, *impletus fui:* a. 1. pass. ἐνεπλήσθην. a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ. ab ἐν et πλήθω. Th. πλέος.

Ἔμπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *attonitus, stupidus, vecors:* ab ἐμπλήσσω, q. v.

Ἐμπλήμενος, per Sync. pro ἐμπλησᾰ́μενος, aor. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, *impleo.* Sunt qui velint dici præs. pass. verbi πλῆμι, à πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλημένος, qui perfectum esse innuit, augmento carens. Th. πλέος, *plenus.*

Ἔμπλην, *propè,* adv. ab ἐμπλάω, vel -άζω, per Sync. pro ἐμπελάζω, *appropinquo.* Th. πέλας, *propè.*

Ἔμπληξῐς, εως, ἡ, *admiratio:* ab ἐμπλήσσω.

Ἐμπλήσᾰτο, Ion. pro ἐνεπλήσᾰτο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπλήθω, *impleo;* f. σω. Th. πλέος, *plenus.*

Ἐμπλησθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ejusd.

Ἐμπλησθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd. verbi.

Ἐμπλήσσω, vel -ττω, *feriendo irruo, ingruo; obstupefacio.* Th. πλήσσω, *percutio.*

Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *nodus, implicatio:* ab ἐμπλέκω, *implico.* Th. πλέκω, *necto.*

Ἐμπλόκῐᾰ, ων, τὰ, *mundi muliebris species crinibus implicata:* it. *festum* Athenis.

Ἐμπνεύσαις, Æol. pro

Ἐμπνεύσᾱς, αντος, a. 1. part. act. et

Ἔμπνευσῐς, εως, ἡ, *inspiratio:* et

Ἐμπνευστὸς, ἡ, ὸν, *inspiratus:* ab

Ἐμπνέω, et -είω, Poët. *inspiro, spiro,* cum gen. f. εύσω. perf. ἐμπέπνευκᾰ. a. 1. ἐνέπνευσᾰ. Th. πνέω, *spiro.*

Ἔμπνοος et ἔμπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, *spirans, vivus:* acc. ἔμπνουν· ab ἐμπνέω, *inspiro:* ex eod. th.

Ἐμπνῠ́θη, *respiravit,* pro ἐνεπνύθη, 3. sing. a. 1. pass. à πνύω, *spiro, sapio:* perf. πέπνυμαι. perf. part. πεπνυμένος, *sapiens.* Th. πνέω, *spiro:* f. εύσω.

Ἐμποδίζω, f. ῐ́σω, *pedes implico, impedimento sum:* et

Ἐμπόδῐον, ου, τὸ, *impedimentum:* ex ἐν et ποῦς.

Ἐμπόδισμᾰ, ᾰτος, τὸ, et -μὸς, οῦ, ὁ, idem et ab iisd.

Ἐμποδοστᾰτέω, *impedio:* f. ήσω. perf. ἐμπεποδοστᾰ́τηκᾰ. à seq. et ἵσταμαι, *sto.*

Ἐμποδοστᾰ́της, ου, ὁ, *qui est impedimento.*

Ἐμποδὼν, adv. *ante pedes, impedimento:* ὁ ἐμποδὼν, *obvius:* τὰ ἐμποδὼν, *præsentia:* ab ἐν et ποῦς, *pes.*

Ἔμποθεν, *coram,* Dor. ex ἔμπροσθεν, *in conspectu:* ab ἐν et πρὸ, *ante.* Alii pro πόθεν.

Ἐμποιέω, ῶ, f. ήσω, *efficio in* aut *extra, infero, induco.* Th. ποιέω, *facio.*

Ἐμποίησᾰν, *fecerunt,* pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.

Ἐμπολᾱ́, ᾶς, ᾶ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, *mercatura, negotiatio.* Th. πολέω, *vendo.*

Ἐμπολᾰ́ω, et έω, f. ήσω, *vendo, comparo:* vide ἐμπολόωντο. Hom. Od. O. Th. πωλέω, *vendo.*

Ἐμπολέμῐος, pro ἐμπόλεμος, et πολεμικὸς, *bellicus, ad bellum respiciens.* Th. πόλεμος.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, et

Ἐμπόλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *emptum, comparatum:* ab ἐμπολάω.

Ἐμπολῑτεύω, et -εύομαι, *versor in republicâ; administro rempublicam;* item *versor in;* ab ἐν et πολιτεύω, idem. Th. πόλις, *civitas.*

Ἐμπολόωντο, *sibi comparabant,* pro ἐνεπολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. pass. verbi ἐμπολάω. Th. πωλέω, *vendo.*

Ἐμπορευέσθωσᾰν, 3. pl. imperat. præs. pass.

Ἐμπορεύομαι, *nundinor, mercor, lucror:* f. εύσομαι. a. 1. m. ἐνεπορευσᾰ́μην, ω, ᾰτο· quod ab ἔμπορος, *mercator:* ab ἐν et

πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo:* perf. m. πέπορα.

Ἐμπορῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *mercatura, negotiatio;* acc. sing. Ion. ἐμπορίην, ab iisd.

Ἐμπορῐκὸς, ἡ, ὸν, *mercatorius, negotiatorius:* et

Ἐμπόριον, ου, τὸ, *EMPORIUM, forum nundinarium, mercatus:* ab

Ἔμπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vector, mercator, viator:* ab ἐν et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo:* perf. m. πέπορα.

Ἐμπορπᾰ'ω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἐμπεπόρπηκᾰ, *infibulo, conjungo.* Th. πορπὴ, *fibula.*

ἘΜΠΟΥΣᾸ, ης, ἡ, *EMPUSA, spectrum.*

Ἔμπρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dicitur de re *quæ fieri conficique potest:* ab ἐν et πράσσω, *facio.*

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, *inter homines conspicuum esse, decus inter homines obtinere:* à πρέπω, *decorus sum.*

Ἐμπρήθω, *incendo:* f. ήσω. perf. ἐμπέπρηκᾰ. aor. 1. ἐνέπρησᾰ. perf. pass. ἐμπέπρησμαι. a. 1. pass. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, *uro.*

Ἐμπρῆσαι, *incendisse:* a. 1. inf. act. et

Ἐμπρήσεις, 2. sing. f. 1. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. et

Ἐμπρησθεὶς, *incensus,* a. 1. part. pass. ejusd.

Ἔμπρησῐς, εως, ἡ, et ἐμπρησμὸς, οῦ, ὁ, *incensio, incendium:* et

Ἐμπρηστὴς, οῦ, ὁ, *incendiarius:* à perf. pass. verbi ἐμπρήθω, quod vide.

Ἐμπρισθεὶς, *sectus,* a. 1. part. pass. ab

Ἐμπρῐ'ω, *serrâ incido;* f. ῑ'σω. perf. κᾰ. a. 1. pass. ἐνεπρίσθην· ab ἐν et πρίω, *serrâ seco.*

Ἔμπροσθεν, *coram, antè:* πρόσθεν, idem, cum gen. Th. πρὸ, *antè, coram.*

Ἐμπρόσθῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anterior:* à præced.

Ἐμπτισσόμενος, *pistus, tusus,* Prov. xxvii. 22. nusquam alibi occurrens. Th. πτίσσω, *tundo.*

Ἔμπτυσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sputum.*

Ἐμπτῡ'ω, *inspuo, conspuo:* f. ῡ'σω. perf. ἐμπέπτῡκᾰ. a. 1. ἐνέπτῡσᾰ, cum dat. vel seq. εἰς. perf. pass. ἐμπέπτυσμαι. aor. 1. pass. ἐνεπτύσθην. f. 1. pass. ἐμπτυσθήσομαι· ab ἐν et πτύω, *spuo.*

Ἐμπῡρῐβήτης, ου, ὁ, *igni aptus.* Ex ἐν, πῦρ et βαίνω.

Ἐμπυρίζω, seu -ρόω, vel -ρεύω, *incendo:* f. σω· et

Ἐμπῡρισμὸς, οῦ, ὁ, *incensio:* ab

Ἔμπῡρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *igne urens, ignitus, igni admotus:* ἔμπυρον, (sc. θῦμα) *holocaustum:* ab ἐν et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Ἐμῡθολόγησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulas narro:* f. ήσω· ex μῦθος, *fabula,* et λέγω, *dico.*

Ἔμῡκον, *mugivi,* a. 2. act. verbi μυκάω, *mugio:* f. ήσω.

Ἐμφαίνουσῐ, 3. pl. præs. ind. ab

Ἐμφαίνω, *repræsento, illustro:* ex ἐν et φαίνω, *ostendo.* f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. perf. πέφαγκα. perf. m. πέφανα.

Ἐμφᾰνέστᾰτᾰ, *valdè, manifestè,* superl. ab

Ἐμφᾰνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *conspicuus, manifestus:* et hinc ἐμφᾰνέως, Ion. pro ἐμφᾰνῶς, *apertè.*

Ἐμφᾰνίζω, *indico, -as, patefacio, ante oculos pono:* f. ῑ'σω. a. 1. ἐνεφᾰ'νῐσᾰ. a. 1. imperat. ἐμφᾰ'νῐσον, ᾰ'τω. ἐμφᾰνῐ'σᾰτε, 2. pl. præs. pass. ἐμφᾰνίζομαι, *appareo:* a. 1. ind. pass. ἐνεφᾰνίσθην. a. 1. inf. pass. ἐμφᾰνισθῆναι. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν et φαίνω, *ostendo.*

Ἐμφᾰνισμὸς, οῦ, ὁ, *indicium.*

Ἐμφᾰνῶς, adv. *apertè:* ab ἐμφαίνω, q. v.

Ἔμφᾰσῐς, εως, ἡ, *repræsentatio, species expressa; simulatio:* Latinis et Angl. quoque *Emphasis:* et

Ἐμφᾰτῐκὸς, seu -αντῐκὸς, ἡ, ὸν, *significativus cum emphasi:* Angl. EMPHATICAL. unde

Ἐμφᾰτῐκῶς, seu -αντῐκῶς, adv. *significantèr:* et

Ἐμφᾰτῐκώτερον, et -αντῐκώτερον, compar. *significantiùs:* ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo.*

Ἐμφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *similis:* q. *refert ad aliquid:* ab

Ἐμφέρομαι, fut. ἐνοίσομαι, perf. ἐνήνεγμαι, *deferor, circumferor.* Vid. Is. Voss. Resp. ad obj. p. 307. quod ex ἐν et φέρω, *fero.*

Ἐμφῐλονεικῶς, adv. *contentiosè.*

Ἔμφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *perterritus, metu perculsus:* ab ἐν et φόβος, *metus:* à φέβομαι, *timeo:* perf. m. πέφοβα.

Ἐμφορέομαι, -οῦμαι, f. ήσομαι, perf. ημαι, *repleor, satior, fruor:* ab

Ἐμφορέω, -ῶ, *importo, infligo.* Th. φέρω, *fero.*

Ἐμφράσσω, vel -άττω, f. ξω, perf. χᾰ, *obturo, obstruo, infarcio:* ἐμφράξηται, 3. sing. a. 1. sub. m. à φράττω, *sepio,* quod videas.

Ἔμφρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *custoditus;* item *custodiens:* ex ἐν et φρουρα.

Ἔμφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *mentis compos, prudens, sapiens:* ab ἐν et φρὴν, *mens.*

Ἐμφῠὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Poët. *naturâ insitus et ingenitus, naturalis:* id. quod ἔμφυτος· quod vide.

Ἔμφῡλος, ου, et ἐμφῠ'λῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tribulis, intestinus:* ex ἐν et φυλὴ, *tribus.*

Ἐμφῠ'ς, ῦσᾰ, ῠ'ν· ύντος, *inhærens:* a. 2. part. ab ἐνέφυν, υς, υ, ab ἔμφυμι, *innascor:* vide in φύς.

Ἐμφῡσᾰ'ω, *afflo, inspiro:* f. ήσω. a. 1. ἐνεφῡ'σησᾰ, ᾰς, ε. Th. φυσάω, *sufflo.*

Ἐμφῡ'σημᾰ, ᾰτος, τὸ, *inflatio; item inflatum:* à perf. pass. præced.

Ἔμφῠτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insitus, innatus:* ab

Ἐμφῡ'ω, f. σω. perf. ἐμπέφῡκᾰ, *ingenero:* ab ἐν et φύω, *gigno.*

Ἔμψῡχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animatus, spirans, vivus:* ab ἐν et ψυχὴ, *anima, vita.*

Ἐμῶν, vid. ἐγώ.

ἘΝ, (pro quo ἐνῐ' et εἰν Poët.) *IN:* regit dat. et significat *quietem.* Vertitur etiam per *cum,* ut ἐν φόβῳ· et *inter,* ut ἐν ὑμῖν· et *propter, ad, apud, de, pro, erga,* pro διὰ, *intra,* etiam et *contra, penes, propè, coram:* imò verò in sacris literis per Hebraismum vim omnium præpositionum obtinet. Et ἐν cum acc. pro εἰς in compositione plerumque significat *in:* interdum *ad, contra, inter; augmentum* quoque, et *defectum.*

Ἐν pro ἔνθᾰ, *ibi;* et ἔν' pro ἔνεστι, *licet.*

Ἓν, *unum,* nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, *unus, a, um.*

Ἐν ἀμείβοντι, scil. χρόνῳ, id est, *alternatim, alternis vicibus.*

Ἕνᾰ, ᾱς, ᾱ, Dor. ἕνη, ης, ἡ, *vesperi, serò.* Th. ἕνος, ου, ὁ, *annus.*

Ἐνᾰγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sanctus, piaculo obstrictus:* ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνεχόμενος.

Ἐνᾰγίζειν, *justa persolvere, parentare.* Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio.*

Ἐνᾰ'γισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *parentatio.*

Ἐνᾰγισμὸς, οῦ, ὁ, *parentatio.*

Ἐναγκᾰλῐ'ζομαι, *in ulnas recipio, amplector:* f. ῑ'σομαι. a. 1. m. ἐνηγκᾰλῐσᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. part. m. ἐναγκᾰλῐσᾰ'μενος. ex ἀγκάλη, *ulna.* Th. ἀγκαὶ, *ulnæ·*

Ἐναγκυλῶντες βέλη, *tela amentantes:* ab ἀγκύλη, *amentum.*
Ἐναγκωνιεῖς, Att. pro ἐναγκωνίσεις, 2. sing. f. 1. ab
Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, *cubito incumbo, inclino:* ex ἐν et ἀγκών, ῶνος, ὁ, *cubitus.*
Ἔναγχος, *nuper:* ab ἐν et ἄγχι, *prope.*
Ἐνάγω, f. ξω, perf. χα, *induco, incito.* Th. ἄγω, *duco.*
Ἐναγωνίζεσθαί τινι, *adversari, seu resistere alicui:* quod ab ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγών, *certamen.*
Ἐναγώνιος, ου, ὁ, *qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus:* ab eod. th.
Ἐναθλέω, f. ήσω, *exercito.*
Ἔναιε, *habitabat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi ναίω, *habito:* f. σω. perf. νέναικα.
Ἐναίρειν, præs. inf. act. ab
ἘΝΑΙ'ΡΩ, *occido, interficio, spolio:* f. ἀρῶ. a. 1. ἔνηρα. a. 1. m. ἐνηράμην.
Ἐναίσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens,* &c. ab ἐν et αἶσα, ης, ἡ, *fatum, parca, sors.*
Ἐναλίγκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *similis:* ab ἐν et ἀλίγκιος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἐνάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus, maritimus:* q. d. ἐν ἁλὶ, scil. ὤν· ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*
Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio, immutatio.*
Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, *permutatio, pretium:* et
Ἐναλλὰξ, *alternatim, vice versâ:* adv. ab
Ἐναλλάττω, *permuto, alterno:* f. ξω. perf. χα. ab et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto.*
Ἐνάλλομαι, *insilio, pedibus conculco.*
Ἔναλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *varius, diversus:* ἔναλλα, propriè dicuntur ea, *quæ vicissim altera in alterorum naturam migrant.* Th. ἄλλος, *alius.*
Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω· ab ἐν et ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα. Att. ἑάλωκα. aor. 2. ἥλων. a. 2. inf. ἁλῶναι. a. 2. part. ἁλοὺς, ἁλόντος, q. ab ἅλωμι.
Ἐναμέλγω, fut. ξω, *immulgeo.* Ex ἐν et ἀμέλγω.
Ἔναμμα, ατος, τὸ, *vinculum, amentum jaculi:* ab ἐνάπτω, *alligo.*
Ἔναντα, *contra:* vel pro ἐναντίον· ab ἐν et ἀντὶ, *coram, apertè.* Th. ἀντὶ, *pro,* &c.
Ἔναντι, *coram, antè:* cum gen. ex ἐν et ἀντὶ, *coram, apertè.* Th. ἀντὶ, *pro, contra,* &c.
Ἐναντία, ας, *contraria:* ἐξ ἐναντίας, adverbialiter, *è regione:* f. g. ab ἐναντίος, q. v.
Ἐναντίβιον, adv. *adversùs, contrà:* ab
Ἐναντίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adversarius:* q. *vim contrariam habens:* q. ἐναντίαν βίαν ἔχων· ex ἀντὶ, *contra,* et βία, *vis.*
Ἐναντιευμένου pro ἐναντιουμένου, gen. sing. part. præs. ab
Ἐναντιόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *adversor:* ab ἐναντίος, quod vide.
Ἐναντίον, adv. idem ac ἔναντι.
Ἐναντιοπραγέω, *adversarum sum partium, cum hostibus sentio:* ex ἐν, ἀντὶ, et πράσσω.
Ἐναντίος, ία, ίον, *contrarius, a, um:* ab ἐν et ἀντίος, *adversus.* Th. ἀντὶ, *pro.*
Ἐναντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas,* et
Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, *adversatio:* ab ἐναντιόομαι, quod vide.
Ἐναντίως, adv. *contrariè:* ab ἐναντίος, q. v.
Ἐναντίωσις, εως, ἡ, *repugnantia:* ab ἐναντιόομαι, quod videas.
Ἔναξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νάσσω, *æquo, complano:* f. ξω.
Ἐναπεδεικνύατο, Ion. pro ἐναπεδείκνυντο, *se ostendebant:* 3. pl. imperf. pass. ex ἐν, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo.*
Ἐναπερείδομαι, f. ἐναπερείσομαι, perf. ἐναπήρεισμαι, *firmo, innitor:* vide ἐρείδω.
Ἐναποδείκνυμι, *demonstro.*
Ἐναποθνήσκω, *morior:* ex ἐν, ἀπὸ, et θνήσκω, *morior:* f. θανοῦμαι.
Ἐναποκυβεύω, *ludo, ac tesseris committo.*
Ἐναπολαμβάνω, *intercipio.*
Ἐναποπνέω, ut ἐναποπνεῦσαι ταῖς ἀνάγκαις, est *calamitatibus ultimis,* vel *tormentis, immori.*
Ἐναποτίθημι, *depono.*
Ἔναρα, τὰ, *spolia, arma,* quia interfectis detrahuntur; ab ἐναίρω, *occido, spolio.*
Ἐνάργει, Dor. pro ἐνήργει, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐνεργέω, *operor,* quod vide.
Ἐναργέως, *apertè:* adv. ab
ἘΝΑΡΓΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *clarus, evidens:* q. ab ἐν et ἀργὸς, *albus.*
Ἐνάρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *virtutis particeps:* ab ἀρετὴ, *virtus.*
Ἐναρηρὼς, part. perf. verbi inusit. ἐνάρω.
Ἐναρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *aptè insertus, implicitus.* Ab ἐνάρω. Sic ἐναρεῖς dici videntur, qui ἐναρέες vocantur.
Ἐναρίζω, f. ίξω, perf. χα, *interficio, spolio:* ab ἐναίρω, idem; quod vide.
Ἐναριθμέω, ῶ, f. ήσω, *adnumero:* ex ἐν et ἀριθμός.
Ἐναρίθμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, et
Ἐνάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *annumeratus.* Th. ἀριθμός.
Ἐναρίμβροτος, ου, ὁ, *qui cædit mortales, homicida:* ab ἐναίρω, *interficio,* et βροτὸς, *mortalis.*
Ἐνάριξε, a. 1. ind. act. Poët. et Dor. pro ἐνάρισε· ἐναρίξοι, 3. sing. f. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω, *interficio,* quod vide.
Ἐνάρκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ναρκέω, *torpeo.* Th. νάρκη, ης, ἡ, *torpedo.* Alii leg. ἐνάρκησα, ας, ε.
Ἐναρμόζω, f. όσω, perf. ἐνήρμοκα, *admoveo, accommodo.* Th. ἄρω, *apto.*
Ἐναρμόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *concinnus.*
Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, *aptare,* a. 1. inf. act. ab ἐναρμόζω, f. σω. Th. ἄρω, *apto.*
Ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, *incipio,* quod vide.
Ἔναρον, *interfecerunt,* 3. pl. a. 2. act. pro ἔνηρον, vel ἤναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, *occido.*
Ἐναρφόρος, *spoliator;* pro ἐναρηφόρος· ab ἔναρα, τὰ, *spolia,* et φέρω, *fero.*
Ἐνάρχομαι, *incipio, auspicor:* f. ἐνάρξομαι. a. 1. m. ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi:* a. 1. m. part. ἐναρξάμενος· ab ἐν et ἄρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*
Ἐνάρω, in præs. inusit., aor. 1. ἔναρσα, part. perf. ἐναρηρὼς, *apto.* Ex ἐν et ἄρω.
Ἐνάσθην, *habitavi,* a. 1. pass. verbi νάω, inus. pro ναίω, *habito.*
Ἔνασσα, *habitandi causâ collocavi,* a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. Poët. ab eod. th.
Ἐνάτη, *nona;* Poët. pro ἐννάτη, ab ἐννέα, *novem.*
Ἔνατμον φυσικὸν, *vapor naturalis.*
Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, *diversor.* Th. αὐλὴ, *stabulum, aula.* Hinc
Ἐναυλισάμενος, *moratus,* a. 1. part. m.
Ἔναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tibiis personans;* usurpatur item substantivè, *tibia:* ab ἐν et αὐλὸς, *tibia:* et
Ἔναυλος, ου, ἡ, *stabulum.* Th. αὐλὴ, *aula, atrium, stabulum.*
Ἐναυξάνω, *innutrio.*
Ἔναυσμα, *scintilla, fomes:* à seq.

'Εναύω, *accendo*. Th. αὔω, idem.

'Ενἄφἰ'ημἰ, f. ἐνἄφήσω, perf. ἐνἄφεἶκἄ, *insero, immitto, injicio.*

'Ενδαΐς, ἶδος, ᾶ, Dor. pro 'Ενδηΐς, nom. pr.

'Ενδατέομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, *dispertior:* ex ἐν et δατέομαι.

'Εν δὲ, Poët. pro ἐνῆν δὲ vel ἐνῆσαν δὲ, *inerat verò*, vel *inerant.* Tum ἐν δὲ, Ion. pro ἐπὶ δέ.

'Ενδεδυμένοι, *induti*, nom. pl. perf. part. pass. ab ἐνδύω, *induo:* f. ύσω. perf. ἐνδέδυκα. a. 1. ἐνέδυσα. ab ἐν et δύω, *induo.*

'Ενδέει, ἐνδεῖ, impers. *deest, opus est:* et

'Ενδεέςερον, comparat. ab

'Ενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indigus, egenus:* ab ἐν et δέω, *opus habeo.*

"Ενδειᾰ, ᾱς, ἡ, *INEDIA, inopia:* ab ἐνδεῖ, quod vide.

"Ενδειγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *manifestum, indicium:* ab

'Ενδείκνῡμἰ, *indico:* præs. pass. ἐνδείκνῠμαι, σαι, ται, *ostendo:* et in 3. pl. ἐνδείκνυνται. præs. inf. ἐνδείκνυσθαι. f. m. ἐνδείξομαι. perf. pass. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνεδειξᾰ́μην, ω, ατο. aor. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, -ᾰ́σθω. a. 1. sub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται. ab ἐν et δείκνυμι, *ostendo.*

"Ενδεικτο, pro ἐνδέδεικτο, *ostensus erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

"Ενδεκᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *undecim;* ἄκλιτον· ex ἓν, *unum*, et δέκα, *decem.*

'Ενδεκᾰ́κἰς, adv. *undecies:* et

'Ενδεκᾰ́πηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *undecim cubitorum.* Ex ἕνδεκα et πῆχυς.

'Ενδέκᾰτος, ᾰ́τη, ᾰτον, *undecimus:* ab ἕνδεκα.

'Ενδέκεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, *admittere, probare.* Th. δέχομαι.

'Ενδελέχειᾰ, Att. pro ἐντελέχειᾰ, ᾱς, ἡ, *perfectio, assiduitas:* ab ἐνδελεχής.

'Ενδελεχέω, *continuus sum.*

'Ενδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus;* ab ἐντελὴς, *perfectus, integer:* ab ἐν, τέλος, et ἔχω.

'Ενδελεχίζω, f. ἴσω, *sum assiduus, continuo:* et

'Ενδελεχισμὸς, ῦ, ὁ, *assiduitas, continuatio;* et

'Ενδελεχῶς, adv. *assiduè:* ab ἐνδελεχὴς, quod vide.

'Ενδέξῐᾰ, adv. *aptè, dextrè:* ab

'Ενδέξιος, ᾱ, ον, *qui est ad dextram, prosper, faustus.* Th. δεξιὰ, *dextra.*

'Ενδέομαι, f. δεήσομαι, *indigeo:* it. *illigor, obligor.* Vide ἐνδέω.

"Ενδεσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *vinculum:* et

'Ενδεσμέω, -ῶ, f. ήσω, *illigo, implico:* et

'Ενδεσμεύω, idem: et

"Ενδεσμος, ȣ, ὁ, *illigatio, ligatura, vinculum, fasciculus:* ab ἐν et δεσμὸς, *vinculum*, q. à δέω, *ligo.*

'Ενδέχεται, *licet, fieri potest*, impers. ab

'Ενδέχομαι, ῃ, εται, *admitto, recipio:* f. ἐνδέξομαι. perf. ἐνδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio.*

'Ενδεχόμενος, *possibilis, licitus:* à præc.

'Ενδέω, -ῶ, f. ήσω, *illigo, implico, adstringo:* item *desum, opus habeo:* ab ἐν et δέω, *ligo, egeo.*

'Ενδημέω, *incolo:* f. ήσω. perf. ἐνδεδήμηκᾰ· ab ἔνδημος, *manens cum populo suo:* ex ἐν et δῆμος, *populus.*

'Ενδήμῐος νȣ̃σος, *morbus cuidam populo peculiaris:* ab eod. th.

'Ενδήμοισῐ, dat. pl. Ion. ἐνδήμων, gen. pl. ab

"Ενδημος, ȣ, *qui in civitate* vel *domi est, domesticus:* ab eod. th.

'Ενδῐᾰ́ασκον, Ion. pro ἐνεδίαον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbrosa deduco.* Th. ἔνδιος, *meridianus.*

'Ενδῐᾰβάλλω, f. βᾰλῶ, perf. ἐνδῐᾰβέβληκᾰ, *criminor, adversor.*

'Ενδῐᾰ́θετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *internus:* ab ἐν et διατίθημι, quod vide.

'Ενδῐᾰθρύπτεσθαι, *ludificari:* et

'Ενδῐᾰθρύπτω, *per delicias illudo:* ex ἐν, διὰ, et θρύπτω, *frango:* quod vide.

'Ενδῐαιτᾰ́ομαι, *immoror.*

'Ενδῐᾰπρέπειν γυμνασίαις πολεμικαῖς, *bellicis tyrociniis se probare, ibi decenter et pulchrè agere.*

'Ενδῐᾰτρῖβω, *immoror:* ex ἐν, διὰ, et τρίβω, *tero:* f. ψω.

'Ενδῐᾰτριπτέον, *immorandum:* ejusd. verbale.

'Ενδῐδάσκω, *doceo, erudio:* f. ξω. perf. ἐνδεδῐ́δᾰχᾰ.

'Ενδῐδόναι, *cedere, remittere:* præs. inf. act. ex ἐν et δίδωμι, *do.*

'Ενδῐδύσκομαι, *induor:* cum acc. imperf. ἐνεδῐδυσκόμην, ȣ, ετο, est verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, *induor:* ab ἐν et δύω.

'Ενδῐδύσκω, *induo:* ab ἐνδύω.

'Ενδῐ́δωμἰ, f. ώσω, *in manus trado, præbeo; cedo, remitto.* Th. δίδωμι, *do.*

'Ενδῐ́εσᾰν, *incitabant:* pro ἐνδίησαν, 3. pl. imperf. ind. act. ab ἐνδίην, verbi ἐνδίημι, *immitto.* Alii volunt esse 3. pl. a. 2. act. ex ἐν, διὰ, et ἵημι, *mitto.* Alii imperf. pro ἐνεδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι) pro διώκω, ut sit *insecuti sunt.* Th. δίω.

"Ενδῐκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro δίκαιος, *justus:* ab ἐν et δίκη, *jus.*

"Ενδῐνᾰ, τὰ, *intestina:* ab ἔνδον, *intus.*

"ΕΝΔΙΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *meridianus.* Et ἔνδῐον substantivè ponitur pro διατριβῇ. Hinc ἐνδιάω, *meridior.*

'Ενδογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intus genitus:* ex ἔνδον, *intus*, et γίνομαι, *nascor.*

"Ενδοθεν, adv. *ex interiori loco:* et

"Ενδοθῐ, Poët. *intus, in:* ab ἔνδον, idem.

'Ενδοῖ, *INTUS*, Dor. pro ἔνδον, *intus.*

'Ενδοιάζω, f. ᾰ́σω, *dubito:* et indè

'Ενδοιᾰ́σῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ἐνδοιαςὸς, *dubius, incertus:* et

'Ενδοιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. et 'Ενδοίᾰσῐς, εως, ἡ, *dubitatio:* ab ἐν et δοιάζω, *dubito:* à δοιὴ, *dubium.* Th. δύο.

'Ενδομᾰ́χᾱς, ᾱ, ὁ, Poët. et Dor. pro

'Ενδομᾰ́χης, ȣ, ὁ, *intus* vel *domi pugnans:* ab ἔνδον, *intus*, et μάχομαι, *pugno.*

'Ενδομενῐ́ᾰ, *supellex;* quæ sunt σκεύη ἔνδον μένοντα.

'Ενδόμησῐς, εως, ἡ, *pila, moles erecta ad mœnia fulcienda:* ab inusit. ἐνδομέω. Th. δέμω, *struo.*

'Ενδομυχέω, ῶ, *intus lateo.*

'Ενδόμυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intestinus:* ex ἔνδον, *intus*, et μυχὸς, *penetrale.*

"ΕΝΔΟΝ, *intus:* adv. et pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, *ex interiori loco:* ἔνδοθι, *intus.*

'Ενδοξάζω, *glorifico:* fut. ᾰ́σω. perf. ἐνδεδόξᾰκᾰ. perf. pass. ἐνδεδόξασμαι. a. 1. pass. ἐνεδοξᾰ́σθην, ης, η. a. 1. sub. pass. ἐνδοξασθῶ. a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν et δόξα, *gloria.* Th. δοκέω, *videor.*

'Ενδοξασθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

"Ενδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nobilis, gloriosus, opinabilis.* ἔνδοξᾰ τὰ, *res gloriosæ.* in comp. ἐνδοξότερος. in superl. ἐνδοξότᾰτος. ab iisd.

'Ενδόξως, adv. *gloriosè.*
'Ενδόσιμον, ου, τὸ, *carminis, orationis,* vel *cantionis exordium; incitatio, occasio:* et
'Ενδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gratuitus:* et
"Ενδοσις, εως, ἡ, *remissio:* ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, *do.*
'Ενδότατος, άτη, ατον, *intimus:* et
'Ενδοτάτως, adv. *intimè,* superl. ut
'Ενδότερος, έρα, ερον, *interior:* et
'Ενδοτέρω, adv. *interiùs:* comp. ab ἔνδον, *intus.*
'Ενδουπέω, ῶ, f. ήσω, aor. 1. ησα, *insono, sonum edo in.* Ex ἐν et δοῦπος.
"Ενδρυον, ου, τὸ, *cor et medulla arboris:* et
"Ενδρυον, seu -ος, *temo, aratrum:* ex ἐν et δρῦς, -υὸς, ἡ, *quercus.*
'Ενδρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *nemorosus:* ab ἐν et δρυώδης, *quernus.* Th. δρῦς, *quercus.*
"Ενδυκες, et ἐνδυκέως, adv. *prompto animo, diligentèr:* Poët. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.
"Ενδυμα, ατος, τὸ, *INDUMENTUM, vestimentum:* ab ἐνδύω, *induo,* quod vide.
"Ενδυμι, idem. q. ἐνδύω, aor. 1. ἐνέδυν, υς, υ.
'Ενδυναμόω, *corroboro:* f. ώσω. perf. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνεδυνάμωσα. præs. pass. ἐνδυναμοῦμαι, *invalesco.* imperf. pass. ἐνεδυναμοόμην, -ούμην, -όου, -οῦ, -όετο, -οῦτο. a. 1. pass. ἐνεδυναμώθην. ex ἐν et δυναμόω, *roboro.* Th. δύναμαι, *possum.*
'Ενδύντες, nom. pl. præs. part. ab ἔνδυμι, vel aor. 2. part. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδύνω, q. v.
'Ενδύνω, *irrepo, induo:* f. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδυν, υς, υ. ab ἐν et δύω, δύνω, et δύμι, *subeo.*
"ΕΝΔΥΟ, *celeritèr, ocyùs:* quasi duobus momentis.
'Ενδῦσα, *induta,* a. 2. part. f. g. ab ἐνδὺς, -ύντος, verbi ἔνδυμι. Th. δῦμι, vel δύω, *subeo.*
'Ενδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. m.
'Ενδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, *induo,* quod vide.
"Ενδυσις, εως, ἡ, *amictus:* ab
'Ενδύω, (ut et ἐνδύνω, et ἐνδύομαι,) *INDUO:* cum dupl. acc. fut. ύσω. a. 1. ἐνέδυσα. a. 1. imperat. ἔνδυσον, άτω. perf. ἐνδέδυκα. perf. pass. ἐνδέδυμαι. part. ἐνδεδυμένος, *indutus.* a. 1. med. ἐνεδυσάμην, ω, ατο. imperat. m. a. 1. ἔνδυσαι, -άσθω. a. 1. sub. m. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται, et in 2. pl. ἐνδύσησθε. a. 1. inf. m. ἐνδύσασθαι, et part. ἐνδυσάμενος. ab ἐν et δύω, seu δύνω, *subeo, induo.*
'Ενέβαλον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.
'Ενεβίβασεν, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, *impono:* f. άσω. ab ἐν et βιβάζω. Th. βαίνω, *incedo.*
'Ενεβριμησάμην, ω, ατο, *graviter interminatus sum,* a. 1. med. verbi ἐμβριμάομαι, *fremo.* Th. βρέμω, idem.
'Ενεγγυάομαι, *spondeo:* Dem. c. Apaturium. ab ἐν et ἐγγύη, *sponsio.*
'Ενεγγύησα, *spopondi:* ejusd. a. 1. Ion. pro ἐνηγγύησα.
"Ενεγγυς, idem quod ἐγγὺς, *propè.*
'Ενέγκαι, *tulisse,* a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα, a. 1. act. ἐνέγκαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνέγκασθαι, a. 1. inf. m. ἐνεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, *fero,* f. οἴσω.
'Ενεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab
"Ενεγκον, a. 2. ind. ἐνεγκὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. ab inusit. ἐνέγκω, pro φέρω, *fero:* f. οἴσω.
'Ενεδίδου, 3. sing. imperf. act. quasi à διδόω. vide ἐδίδουν.
'Ενέδρα, ας, ἡ, *insidiæ:* et indè
'Ενεδρεύω, *insidior:* cum acc. f. εύσω. perf. ἐνήδρευκα. a. 1. ἐνήδρευσα. imperat. ἐνέδρευσον, άτω. ab ἐνέδρα, q. ex ἐν et ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*
'Ενεδρεύων, οντος, ejusd. præs. part. act.
"Ενεδρον, ου, τὸ, idem ac ἐνέδρα, quod vide.
'Ενέδυ, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἔνδυμι.
'Ενέδυσα, ας, ε, et in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω, *induo,* quod vide.
'Ενέεικα, ας, ε, pro ἔνεικα, seu ἤνεγκα, aor. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inusit. Th. φέρω, *fero.*
'Ενέηκεν, Poët. et Ion. pro ἐνῆκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. vel perf. act. verbi ἐνίημι, *immitto:* ab ἐν et ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, *mitto, statuo, induo.*
'Ενεθεὶς, ἐντος, *dilutus, infusus,* a. 1. part. pass. ἐνεθῆναι. a. 1. inf. pass. ab ἐνίημι. Vide ἐνέηκεν.
'Ενέθηκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐντίθημι, *impono:* fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.
'Ενεθίζω, fut. ίσω, *insuesco:* ab ἐθίζω.
'Ενεθυμήθη, *pœnituit,* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι· quod vide.
'Ενείδω, *inspicio:* ab εἴδω, q. v.
'Ενείην, præs. opt. ab ἔνειμι, *insum:* quod ab ἐν et εἰμὶ, *sum:* vel a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, *immitto:* facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἵην, ut τίθημι, θείην.
"Ενεικα, Poët. pro ἕνεκα, *propter:* quod vide.
"Ενεικα, ας, ε, *attuli,* a. 1. ind. act. Poët. pro ἤνεγκα. ἐνεῖκαι, aor. 1. inf. act. sed ἐνείκαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐνείκω, inus. pro φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.
'Ενείκειε, *intulisset,* 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἐνείκῃ, *ferat,* 3. sing. a. 1. sub. ab eod. th.
'Ενειλέω, -ῶ, *INVOLVO:* f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. perf. ἐνείληκα. Ex ἐν et εἰλέω, *VOLVO.*
"Ενειμα, ας, ε, et in 3. pl. ἔνειμαν, *distribuerunt,* aor. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo:* fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα. perf. med. νένομα.
"Ενειμεν, 1. pl. præs. Poët. pro ἔνεσμεν, ab
"Ενειμι, *insum;* ἔνεστι, et per Apoc. Ion. ἔνι· pro ἐστὶ, *est:* τὰ ἐνόντα, præs. part. n. g. pl. num. *quæ penes vos sunt:* ab ἐν et εἰμὶ, *sum.*
'Ενεὶς, ἕντος, *qui misit:* et in f. g. ἐνεῖσα, et in n. g. ἐνὲν, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι, q. ab ἐν et ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. perf. εἶκα. a. 2. ἧν.
'Ενεῖσθαι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, *immitto:* interdum ab ἐνέω, seu ἐννέννυμι. Th. ἕω, perf. pass. εἶμαι.
"Ενεισι, *insunt,* 3. pl. præs. ind. act. ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*
'Ενείχεε, Ion. pro ἐνεῖχε, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, *in animo habeo.*
'Ενείχθην, *latus sum:* Ion. pro ἠνέχθην, a. 1. pass. undè part. a. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνείκω, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, *fero.*
"ΕΝΕΚΑ, et ἕνεκεν, et Poët. εἵνεκα, et εἵνεκεν, *propter, causâ:* adv. regit gen. ἕνεκά σου, *tui causâ:* interdum subauditur, ut τῆς ἀρετῆς, pro ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. οὗ ἕνεκα finem significat: ex quibus οὕνεκα, *quia:* ut τοὔνεκα, ex τοῦ ἕνεκα, *hujus rei causâ, quapropter.*
'Ενέκειτο, *inerat,* 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι, quod ab ἐν et κεῖμαι, *jaceo:* f. κείσομαι.
'Ενεκεκόλαπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐγκολάπτω, *insculpo.* Th. κολάπτω, *tun-*

do: fut. ψω. perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.

'Ενεκεντρίσθην, ης, η, *insitus fui,* a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, *insero:* f. ίσω. perf. ἐγκεκέντρικα· ab ἐν et κέντρον, *stimulus.* Th. κεντέω, *pungo.*

'Ενεκίσσων, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκισσάω.

'Ενεκοπτόμην, *impediebar,* imperf. pass. ab ἐγκόπτω, *impedio:* fut. ψω. aor. 1. ἐνέκοψα. perf. ἐγκέκοφα. ab ἐν et κόπτω, *scindo.*

'Ενεκότει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, *odio habeo.* Th. κότος, *ira vetus.*

'Ενέκοψᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. vide ἐνεκοπτόμην.

'Ενέκρυψᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, *condo, intego:* perf. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, *occulto:* f. ψω. perf. κέκρυφα.

'Ενεκτέον, *referendum,* adj. verbale à φέρω, *fero:* perf. pass. ἤνεγμαι, ξαι, κται.

'Ενέκυρσᾰ, *incidi,* et in 3. plur. ἐνέκυρσᾰν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dici volunt pro ἐνεκύρησα.

'Ενελαύνω, *agito.* Pind. Pyth. Od. viii. 11. ab ἐν et ἐλαύνω.

'Ενελῑ'πᾶνεν, a. 1. ind. act. verbi ἐλλιπαίνω, quod ab ἐν et λιπαίνω, *pinguefacio.* Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo.*

'Ενέμετο, vide in ἐνέμοντο.

'Ενεμήθην, aor. 1. pass. ab ἐν et νέμω, *tribuo, pasco:* f. νεμῶ. perf. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα.

'Ενέμοντο, *depascebantur,* 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

'Ενεμφῡ'εσθαι, *innasci.* Th. φύω, *nascor.*

'Ενενήκοντᾰ, pro ἐννενήκοντα, *nonaginta.* Th. ἐννέα, *novem.*

'Ενενῆτο, *cogitaret,* Ion. pro ἐνενόητο, per contract. 3. sing. plusq. perf. pass. verbi νοέω. Th. νόος, νοῦς, *mens.*

'Ενένῑπεν, Ion. et

'Ενένιπτε, Attic. redupl. pro ἤνιπτε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐνίπτω, idem quod ἐνέπω, *dico.* Th. ἔπω, id.

'Ενένισπον, aor. 2. verbi ἐνίσπω, i. q. ἐνέπω.

'Ενενοοῦμεν, *cogitabamus,* 1. plur. imperf. ind. act. verbi ἐννοέω. et

'Ενενώκᾶσῑ, per contract. Ion. pro ἐνενοήκασι, 3. pl. perf. ind. act. ab ἐν et νοέω, *cogito.* Th. νόος.

'Ενενῶντο, *cogitaverant,* pro ἐνενόηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. ab ἐννοέω.

'Ενεξουσῐάζομαι, f. ᾰ'σομαι, perf. ἐνεξουσῐ'ασμαι, *mihi potestatem assumo.*

'Ενεὸς, ᾰ', ὸν, *mutus, surdus, stultus.*

'Ενεοττοποιήσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. à νεοττοποιέομαι, *pullos excludo:* à νεοττὸς, οῦ, ὁ, *pullus,* et ποιέω, *facio.*

'Ενέοχμεν, *innovavit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi νεοχμέω, -ῶ, *innovo:* à νεόχμος, *novus.* Th. νέος.

'Ενεπᾰ'γησᾰν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. ab ἐμπήγνυμι, *infigo:* ab ἐν et πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo:* f. ξω.

'Ενέπαιζον, *illudebam,* imperf. act. et

'Ενέπαιξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo:* f. ξω. perf. ἐμπέπαιχα· ab ἐν et παίζω.

'Ενεπαίχθην, a. 1. pass. ejusd. verbi.

'Ενέπαξεν, *infixit,* Dor. pro ἐνέπηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ήξω.

'Ενεπεπορπέᾰτο, Ion. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi πορπάω, vel πορπέω, *fibulis astringo.* Th. πόρπη, *fibula.*

'Ενέπεσον, *ceciderunt,* 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, *cado.*

'Ενεπετάννῡες, *extendebas,* 2. sing. imperf. verbi ἐμπεταννύω.

'Ενεπήγετο, 3. sing. imperf. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo:* ab ἐν et πήγνυμι, f. ξω, *compingo.* Desinentium in γνύω, vel γνυμι, tempora formantur à finitis in γω.

'Ενεπλήσθησᾰν, 3. pl. a. 1. pass. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, *impleo:* f. σω. perf. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα. ab ἐν et πλήθω, *repleo.* Th. πλέος.

'Ενέπνευσᾰν, 3. pl. a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro:* ab ἐν et πνέω, *spiro:* f. πνεύσω.

'Ενεπνύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἔμπνυμι, *respiro, revivisco:* ab iisd.

'Ενεπόδιζον, *impediebant,* 3. pl. imperf. verbi ἐμποδίζω. Ex ἐν et ποῦς.

'Ενεποιήσαντο, *duxerunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi ἐμποιέω, *facio in.* Th. ποιέω, *facio.*

'Ενέποισῑν, Dor. pro ἐνέπουσῑν, *dicunt, vocant,* 3. pl. præs. ind. act. ab ἐνέπω, pro καλῶ.

'Ενέπρηθον, *incendebant,* 3. pl. imperf. ind. act. ab

'Ενέπρησᾰ, ᾰς, ε, *incendi,* a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, *incendo:* fut. ήσω. perf. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, *uro.*

'Ενέπτυσᾰ, ᾰς, ε, *inspui,* aor. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. pass. ab ἐμπτύω, *inspuo:* fut. ύσω. perf. ἐμπέπτυκα. Ex ἐν et πτύω, *spuo.*

'Ενέπω, *insequor;* ab ἕπω, *sequor:* et

'Ενέπω, (et Poët. ἐννέπω) *dico, cano;* item *calumnior:* et

'Ενέπων, *alloquens,* ejusd. præs. part. ab ἐν et ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα.

'Ενεργάζομαι, *facio in, ingenero:* ab ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον.

'Ενέργειᾰ, ᾰς, ἡ, *actio, efficacia:* et

'Ενεργέω, ῶ, *operor, intus efficio, ago:* fut. ήσω, perf. ἐνήργηκᾰ. perf. pass. ἐνήργημαι. aor. 1. ἐνήργησᾰ. imperf. pass. ἐνηργεόμην, οῦμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. ab ἐνεργὴς, *efficax,* Th. ἔργον, *opus.*

'Ενεργῆ, acc. sing. ab ἐνεργὴς, quod vide.

'Ενέργημᾰ, ᾰτος, τὸ, *effectus, operatio, facultas:* à 1. pers. perf. ind. pass. verbi ἐνεργέω, *operor,* quod vide.

'Ενεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *efficax.* Th. ἔργον, *opus.*

'Ενεργητῐκὸς, ἡ, ὸν, *activus, a, um:* ab ἐνεργὴς, quod ab ἔργον.

'Ενεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *operator, efficax:* qu. ἐν ἔργῳ ὤν.

'Ενεργῶς, *efficacitèr,* adv. ab ἐνεργὴς, qu. vide.

'Ενερείδω, f. είσω, aor. 1. εισᾰ, *impingo, illido; infigo.* Med. *innitor, incumbo.* Ex ἐν et ἐρείδω.

"Ενερθε et ἔνερθεν, *infrà,* adv. ab ἐν et ἔρα, ας, ἡ, *terra.*

"Ενεροι, *mortui, manes,* INFERI: dat. pl. Ion. ἐνέροισῑ· ab iisd. et

'Ενέρτερος, *inferior,* per Sync. pro ἐνερότερος, compar. ab ἔνερος, *inferus.*

'Ενέρχεσθαι, Poët. pro εἰσέρχεσθαι, *intrare, ingredi.* Th. ἔρχομαι, *venio.*

"Ενεσᾰν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi ἐνίημι, ab ἐν et ἵημι, *mitto:* a. 2. ἧν. Alii volunt esse imperf. ab ἔνειμι, et per Systol. dici pro ἐνῆσαν.

'Ενεσῐ'ᾰ, ᾰς, ἡ, *consilium:* ab

"Ενεσῐς, εως, ἡ, *immissio:* ab ἐνίημι, *immitto:* quod ex ἐν et ἵημι, *mitto.*

'Ενέσται, per Sync. pro ἐνέσεται, f. 1. ab εἰμὶ, *sum.*

'Ενέστακτο, 3. sing. plusq. perf.

pass. verbi ἐνςάζω, *instillo:* f. ξω. Th. ςάζω, *stillo.*

Ἐνεςεῶτος, Ion. pro ἐνεςῶτος, gen. sing. ab ἐνεςὼς, quod vide.

Ἐνεςήρικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐνςηρίζω.

Ἐνεςησάμην, a. 1. m. verbi ἐνίςημι· ab ἐν et ἵςημι, *sto:* fut. ςήσω. a. 2. ἔςην.

Ἔνεςι, et ἔξεςι, *licet, inest.* Th. εἰμί.

Ἐνεςὼς, ῶτος, ὁ ϗ τὸ, *præsens:* dat. sing. ἐνεςῶτι, perf. part. per Crasin pro ἐνεςηκώς. ab ἐν et ἵςημι, *sto:* f. ςήσω, a. 2. ἔςην.

Ἐνετειλάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo:* cum dat. f. ἐντελῦμαι. perf. med. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, pro προςάσσω.

Ἐνέτη, ης, ἡ, *fibula:* ab ἐνίημι, *injicio:* ab ἐν et ἵημι, *mitto.*

Ἑνετία, ας, ἡ, propr. nom. urbis, *VENETIA.*

Ἑνετὸς, ῦ, ὁ, *VENETUS.*

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor:* ab ἐν et τυγχάνω, f. τεύξομαι, *sum:* a. 2. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἐντυλίττω, *involvo:* fut. ξω. perf. ἐντετύλιχα. ab ἐν et τυλίττω, *in modum culcitræ convolvo:* quod à τύλη, *culcitra.* Th. τύλος, *callus.*

Ἐνέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, *occurro alicui, interpello:* f. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, *sum.*

Ἐνεῦδεν, Dor. pro ἐνεύδειν, *in aliquo loco dormire:* præs. inf. act. ab ἐν et εὕδω, f. ήσω, *dormio.*

Ἐνευδοκιμέω, ῶ, fut. ήσω, *inclaresco:* ex ἐν et εὐδοκιμέω.

Ἐνευλογέω, *benedico:* fut. ήσω. perf. ἐνευλόγηκα. fut. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι. Ex ἐν et εὐλογέω. Th. λέγω, *dico.*

Ἐνεύναιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *in lecto positus, qui est in lecto.* Ex ἐν et εὐνή.

Ἔνευσαν, *natârunt,* 3. pl. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

Ἐνεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐνεφανίσθην, et in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, *conspicuum me exhibeo, indico, ostendo:* f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, ἁτω. a. 1. inf. pass. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφορεῖτο, *satiabatur,* 3. sing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, *repleor:* quod ab ἐμφορέω, *importo.* Th. φέρω, *fero.*

Ἐνέφραξαν, *obstruxerunt,* 3. pl. aor. 1. ind. act. à φράσσω, *obturo:* f. ξω.

Ἐνέφυν, υς, υ, a. 2. et part. ἐμφὺς, *inhærens:* ab ἔμφυμι, *adhæreo.* Th. φύω.

Ἐνεφύσησα, ας, ε, aor. 1. verbi ἐμφυσάω, *afflo:* f. ήσω. perf. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν et φυσάω, *flo.*

Ἕνεχ', pro ἕνεκα, ob sequentem aspirat. *propter, gratiâ.*

Ἐνεχάραττον, ες, ε, *insculpebam,* imperf. ind. act. verbi ἐγχαράττω. Th. χαράσσω, vel χαράττω, *sculpo.*

Ἐνέχεα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, *infundo:* ex ἐν et χέω, *fundo:* fut. χέσω, et χεύσω. a. 1. ἔχευσα et ἔχεα.

Ἐνέχεεν, 3. sing. a. 1. vel imperf. ind. act. ejusd.

Ἐνεχείρει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, *molior:* f. ήσω. a. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε. ab ἐν et χεὶρ, *manus.*

Ἐνέχεσθαι, *detineri, implicari:* ab ἐν et ἔχω.

Ἐνεχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. aor. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. imperat. ἐνέχθητι. in opt. ἐνεχθείην. et in sub. ἐνεχθῶ.

Ἐνεχθῆναι, aor. 1. inf. pass. ejusd.

Ἐνέχραε, 3. sing. aor. 2. verbi ἐγχραύω, vel ἐγχράω, *infligo:* ab ἐν et χράω, *commodo.*

Ἐνεχυράζω, fut. άσω, *pigneror, pignora capio, loco pignoris accipio,* vel *aufero: oppignero:* ab ἐνέχυρον, *pignus,* quod vide.

Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, *pignus, oppigneratum:* et

Ἐνεχυρασμὸς, ῦ, ὁ, *pigneratio, pignus:* à perf. pass. anteced. verbi.

Ἐνέχυρον, ῦ, τὸ, *pignus, arrhabo:* q. d. quo aliquid tutum redditur: ab ἐχυρὸς, *tutus.*

Ἐνέχω, *immineo, insto,* cum dat. f. ἐνέξω. imperf. ἐνεῖχον, ες, ε. præs. pass. ἐνέχομαι, *teneor, implicor, obstringor, obnoxius sum:* ab ἐν et ἔχω.

Ἐνέωρος, *suspensus, animi dubius.*

Ἐνζευγνύω, f. εύξω, *jungo:* ex ἐν et ζευγνύω.

Ἔνη, ης, ἡ, *novilunium.* Th. ἕνος, ῦ, ὁ, seu ἔνος, vel ἔννος, ῦ, ὁ, *annus.*

Ἐνηβητήρια, τὰ, *loca amœna in quibus juvenes voluptatibus indulgent.* Ex ἐν et ἡβητήριον, *locus amœnus.* Th. ἥβη, *pubes.*

Ἐνήδρευον, *insidias collocabam,* imperf. verbi ἐνεδρεύω, *insidior:* quod videas.

Ἐνήεια, ας, ἡ, *benignitas, mansuetudo:* ab ἐνηὴς, quod adi.

Ἐνῆεν, Poët. pro ἐνῆν, *inerat,* imperf. ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐνηέος, *placidæ,* gen. sing. ab

Ἐνηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benignus, placidus, mitis:* ab ἐὺς, ἐέος *bonus.*

Ἐνηθῆναι, *immissum esse,* a. 1. inf. pass. ab ἐνήθην, a. 1. pass. verbi ἐνίημι, *immitto:* ab ἐν et ἵημι, *mitto.*

Ἐνῆκα, ας, ε, *immisi,* a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐνήλατα, *ligna recta, in quæ defiguntur et adiguntur gradus scalæ:* ab ἐν et ἐλαύνω, *agito.*

Ἐνήμενος, ῦ, *insidens,* part. præs. med. verbi ἔνημαι, *insideo:* quod ex ἐν et ἧμαι, *sedeo.*

Ἐνημμένος, η, ον, *alligatus, annexus,* item *indutus,* part. perf. pass. ab ἐνάπτομαι. Th. ἅπτω, *necto.*

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, *insum:* ab ἐν et εἰμὶ, *sum.*

Ἐνήνοθα, *florui,* perf. med. verbi ἐνανθέω· ex ἐν et ἀνθέω, *floreo:* f. ήσω. perf. med. ἤνθα, et, inserto ο, ἤνοθα. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Ἐνήνοχα, *tuli,* perf. med. Att. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. perf. med. ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήρατο, *interfecit,* 3. sing. a. 1. m. verbi ἐναίρω, *occido:* fut. αρῶ. a. 2. ἔνηρα· ab ἐν et αἴρω, *tollo.*

Ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi, inchoavi;* aor. 1. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Ἔνησα, *nevi,* a. 1. ind. act. à νέω, *neo:* f. νήσω. perf. νένηκα.

Ἐνῆσαν, *inerant,* 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, *insum:* imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐνήσειν, *jaculatum esse,* fut. 1. inf. ab ἐνίημι, f. ἐνήσω. ab ἐν et ἵημι, *mitto.*

Ἐνηχέω, ῶ, *insono, inculco:* et pass. ἐνηχῦμαι, *doceor:* ab

Ἔνηχος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *sonans, sonorus:* ab ἐν et ἦχος, *sonus.*

Ἔνθ' pro ἔνθα, *hic, illic:* et Dor. ἔνθε pro ἐλθέ, Att. pro ἔλθε, *veni.*

ἘΝΘΑ, adv. *hic, ibi, illic, ubi, tum:* ἐνταῦθα, idem. ἔνθα μὲν, ἔνθα δὲ, *hic, illic.*

'Ενθάδε, et Att. ἐνθάδί, *hic, huc, illic:* et

"Ενθάκεν, *tunc, ibi:* ab ἔνθα.

'Ενθάλπω, *foveo.* Th. θάλπω, id.

"Ενθάπερ, *ubi:* ab ἔνθα.

'Ενθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, *hic, tunc:* q. v.

'Ενθεάζειν, *divino spiritu afflatum esse:* ab ἔνθεος, *in quo Deus est.* Th. θεὸς, *Deus.*

"Ενθεμα, ατος, τὸ, *insitum:* et

'Ενθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. et Dor. pro ἐνθεῖναι, *inserere,* aor. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 2. part. m. ab ἐν et τίθημι, *pono:* fut. θήσω. a. 1. ἔθην.

"Ενθεν, ἐνθένδε, et ἐντεῦθεν, *hinc, illinc,* adv. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic.*

"Ενθεο, pro ἐνέθεσο, seu ἐνέθȣ, *imposuisti,* 2. sing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, *concipio:* ab ἐν et τίθημι, *pono.*

"Ενθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *numine afflatus, divinus:* ab ἐν et θεός.

"Ενθες, *impone,* a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, *impono:* a. 2. ἐνέθην.

"Ενθεσις, εως, ἡ, *impositio:* et

"Ενθετος, ȣ, ὁ, *insitus:* ab ἐντίθημι, quod vide.

'Ενθεῦτεν, Ion. pro ἐντεῦθεν, *hinc, illinc.*

"Ενθῃς, Dor. pro ἔλθῃς, *veneris,* 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, *venio.* Sic ἔνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. act.

'Ενθορέω, ῶ, *insilio:* ab ἐν et θόρω, seu θορέω, *salio.*

"Ενθορον, *insilui,* pro ἐνέθορον, a. 2. act. ejusd.

"Ενθȣ, vel pro ἐνέθȣ, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνεθέμην, vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν et τίθημι, *pono.*

"Ενθȣς, per contract. pro ἔνθεος, quod vide.

'Ενθȣσιάζω, seu άω, f. σω, perf. ακα, *fanatico,* seu *divino furore agor, numine afflor:* ab ἔνθȣς.

'Ενθȣσιασμὸς, ȣ, ὁ, et ἐνθȣσίασις, εως, ἡ, *fanaticus,* seu *divinus afflatus.* Angl. ENTHUSIASM: et

'Ενθȣσιαςὴς, ȣ, ὁ, *numine afflatus, fanaticus.* Angl. ENTHUSIAST: et

'Ενθȣσιαςικὸς, ἡ, ὸν, *numine afflatus, fanaticus:* item activè, *furore corripiens:* à perf. pass. anteced. verbi. Angl. ENTHUSIASTIC.

'Ενθȣσιαςικῶς, *fanaticè;* adv. à præc.

'Ενθȣσιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐνθȣσιαστικός· ab ἔνθȣς. Th. θεός.

'Ενθρέψασθαι, *inserere,* a. 1. inf. m. ἐνθρέψατο, 3. sing. a. 1. m. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, *alo:* f. θρέψω. a. 1. ἔτραφον. perf. med. τέτροφα.

'Ενθρονίζω, *in throno loco:* et -ίζομαι, *in throno sedeo:* ἐνεθρονίσθην, a. 1. pass. ab ἐν et θρόνος, quod à θράω, *sedeo.*

'Ενθρύπτω, f. ψω, *imminuo, intero:* a. 1. ἐνέθρυψα. Th. θρύπτω.

'Ενθυμέομαι, ȣμαι, *cogito, mente agito* et *verso:* f. ήσομαι. perf. ἐντεθύμημαι. a. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἔνθυμος, *qui est animo præsenti.* Th. θυμὸς, *animus.*

'Ενθυμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

'Ενθύμημα, ατος, τὸ, *cogitatio, conceptus animi, sensum:* *ENTHYMEMA,* syllogismus: et

'Ενθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio, commentatio:* à perf. pass. ejusd.

'Ενθυμητέον, *habendum est in animo:* verbale ab ἐνθυμέομαι.

'Ενθυμία, ας, ἡ, *cogitatio:* et

'Ενθύμιον, ȣ, τὸ, idem, et *id quod in animo versatur:* et

'Ενθύμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in animo est,* et *de quo cogitamus:* et

'Ενθυμόομαι, *irascor:* ab ἐνθυμόω.

"Ενθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est animo præsenti* (cui ἄθυμος oppon.): ab ἐν et θυμὸς, *animus.*

'Ενθυμόω, *ad iram provoco.*

'Ενθυσιάζω, f. άσω, perf. ἐντεθυσίακα, *sacrifico.*

"Ενθω, *veniam,* Dor. pro ἔλθω, a. 2. sub. Sic ἐνθὼν, *veniens,* Dor. pro ἐλθὼν, *profectus,* a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι.

'Ενθωράκιος, *thorace indutus, loricatus.* Th. θώραξ.

"Ενι, per Apoc. Ion. pro ἔνεστι, *licet,* vel pro ἔνεισι, *insunt:* ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

'Ενὶ, *in,* Poët. pro ἐν.

'Ενὶ, *uni,* dat. sing. ab εἷς, μία, ἓν, *unus, a, um.*

'Ενιαύσια, adv. *quotannis,* n. g. pl. num. et

'Ενιαυσιαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *anniculus, anniversarius:* et

'Ενιαύσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *annuus, anniversarius:* ab

'ΕΝΙΑΥΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, *annus:* q. d. ἀπὸ τȣ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι. inde ἐνιαυτίζω, *annum alicubi ago.*

'Ενιαύω, f. αύσω, *immoror; indormio.* Ex ἐν et ἰαύω.

'Ενιαχῆ, *nonnullis in locis,* aut *partibus,* id. quod

'Ενιαχȣ, *alicubi.* Th. ἔνιοι, *aliqui.*

'Ενιβάλλω, id. quod ἐμβάλλω.

'Ενιβλάπτω, f. ψω, aor. 1. part. pass. ἐνιβλαφθεὶς, *impedio.* Ex ἐνὶ et βλάπτω.

'Ενιδεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐνείδω. Th. εἴδω, *video.*

"Ενιδρις, υος, ἡ, *lutra:* credo legend. ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aquâ vivat.

'Ενιδὼν, a. 2. part. verbi ἐνείδω.

'Ενίει, 3. sing. imperf. verbi ἐνίημι. tanq. ab ἐνιέω. Th. ἵημι, *mitto,* vel ἕω.

"Ενιεν, *iniit,* 3. sing. ab ἔνιον, ες, ε, a. 2. verbi ἔνειμι· ab ἐν et εἶμι, *eo.*

'Ενιέναι, perf. inf. ut et ἐνιεὶς, præs. part. et

'Ενίετε, *immittite,* 2. pl. imperat. præs. ab ἵεθι, ἱέτω· ab

'Ενίημι, *immitto, injicio.* Th. ἵημι vel ἕω, *mitto:* imperf. ἵην. a. 2. ἧν.

'Ενίκα, *vincebat,* 3. sing. imperf. ut et in 3. plur. ἐνίκων, verbi νικάω, *vinco:* f. ήσω. perf. νενίκηκα.

'Ενικάτθεο, *repone,* pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθȣ, Poët. et Ion. a. 2. imperat. m. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono.*

'Ενικλάω, *infringo:* ab ἐνὶ, Poët. pro ἐν, et κλάω, *frango.*

"Ενικμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *humidus.* Th. ἰκμὰς, *humor.*

'Ενικνέομαι, ȣμαι, *intro, penetro:* ab ἰκνέομαι.

'Ενικὸς, ἡ, ὸν, *singularis:* et

'Ενικῶς, adv. *singulariter.* Th. εἷς, *unus.*

"ΕΝΙΟΙ, ιαι, ια, *aliqui, nonnulli;* quasi ἔνι οἳ, *sunt qui.* Hinc

'Ενίοτε, *interdum;* et ἐνιαχȣ, *alicubi:* ab eod.

'Ενίπα, ας, α, Dor. pro

'Ενίπη, ης, ἡ, *increpatio:* ab ἐνίπτω, *objurgo:* quod ab ἐν et ἔπω, *dico.*

'Ενιπίμπλημι, f. ήσω, aor. 1. ησα, inf. aor. pass. ἐνιπλησθῆναι, *impleo, saturo.* Ex ἐν et πίμπλημι.

'Ενίπλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἔμπλειος.

'Ενιπλήσσω, f. ξω, *terrorem incutio; irruo, incido.* Ex ἐν et πλήσσω.

'Ενιπρήθω, Poët. pro ἐμπρήθω. Th. πρήθω, *uro.*

'Ενίπτω, f. ψω, *dico, objurgo:*

ab ἐν et ἔπω, *dico*: et pro ἐνέπω, *indico, declaro*.
Ἐνισκήπτω, *innitor, incumbo*: pro ἐνσκήπτω, Poët. Th. σκήπτω, *nitor, incumbo*.
Ἐνισκίμπτω, f. ψω, *innitor, incumbo; infigo*. Ex ἐνὶ et σκίμπτω.
Ἔνισπε, *dixit*, a. 2. verbi ἐνισπέω. Vel
Ἐνίσπειν, præs. inf. pro ἐνέπειν. Th. ἔπω, *dico*.
Ἐνισσέμεν, *terrere*, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, ab
Ἐνίσσω, *verbis asperis incesso, objurgo, injuriâ adficio*. ab ἐνίπτω.
Ἐνίσταντai, *sustineant*, 3. plur. ind. pass. ab
Ἐνίστημι, *insto, impendo, immineo*: f. ἐνστήσω. perf. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκὼς, ότος, et per Crasin ἐνεστὼς, ῶτος, et in f. g. ἐνεστῶσα, et in pl. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, *præsentia*: a. 2. act. ἐνέστην. f. 1. m. ἐνστήσομαι. ab ἐν et ἵστημι, *sto*.
Ἐνίσχειν, Ion. pro κατέχειν, *impedire*: ex ἴσχω, pro ἔχω, *teneo*.
Ἐνισχυρίζομαι, f. ίσομαι, perf. ἐνισχύρισμαι, *insto, causæ fiduciam in hoc colloco*.
Ἐνισχύω, *corroboro*: f. ύσω. perf. ἐνίσχυκα. a. 1. ἐνίσχυσα. ab ἐν et ἰσχύω, *possum*. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*.
Ἐνιχρίμπτω, f. ψω, id. quod ἐγχρίμπτω.
Ἐννάετες et εἰνάετες, adv. *per novem annos*: ab ἐνναέτης, quod vide.
Ἐννάετηρος, ου, ὁ, (ἐνναετήρω, dual. num.) *novennis*: et
Ἐννάετης, έος, ὁ ϗ ἡ, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, ut ἔτος, εος, τὸ, *annus*.
Ἐνναίρειν, præs. inf. Poët. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, *occido*.
Ἐνναίω, *inhabito*. Th. ναίω.
Ἐννάκόσιοι, αι, α, *nongenti*: et
Ἐννάκοσιοστὸς, ὰ, ὸν, *nongentesimus*: ab ἐννέα et κόσιοι, numerorum terminatio: vide infrà ἐννενήκοντα.
Ἐνναταῖος, α, ον, *novenus*: ab ἔννεα.
Ἐννάτη, *nonæ*, dat. sing. f. g. ab
Ἔννατος, η, ον, *nonus, a, um*, ab
Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *NOVEM*: ἄκλιτον.
Ἐννεάβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *novem boum*, seu *ejus nominis nummûm pretium valens*: à βοῦς, *bos*, et ἐννέα, *novem*.
Ἐννεακαίδεκα, indecl. *novemdecim*.
Ἐννεακαιδεκαετηρὶς, *novendecennalis circuli tabula, à Metone, celeberrimo Atheniensium mathematico, inventa*.
Ἐννεακαιδέκατος, ά τη, ον, *decimus nonus*.
Ἐννεάκλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *novem lectis constans*. Ab ἐννέα et κλίνη.
Ἐννεάνυχες et εἰνάνυχες, adv. *per novem noctes*: ab ἐννέα, *novem*, et νὺξ, *nox*.
Ἐννεάπηχυς, εως, ὁ ϗ ἡ, *qui novem cubitorum est*. Ex ἐννέα et πῆχυς.
Ἐννεάστεγον κατασκεύασμα, *structura novem contignationum*.
Ἐννεάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *novem voces habens*. Epithet. fistulæ: ex ἐννέα, *novem*, et φωνὴ, *vox*.
Ἐννεάχιλοι, pro ἐννεακισχίλιοι, *novem millia*: ex ἐννέα et χίλιοι, *mille*.
Ἐννενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *nonaginta*, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, *novem*, et -ήκοντα vel -άκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in linguâ Latinâ *-ginta*. Sic -κόσιοι est terminatio eorum quæ crescunt per centum, &c.
Ἔννεον, pro ἔνεον, imperf. verbi νέω.
Ἐννεόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *novem ulnas longus*. Ex ἐννέα et ὀργυιά.
Ἐννεὸς, οῦ, *attonitus, mutus*, q. ἐναυὸς· ex ἐν et αὔω, *clamo*, in quo vox præ metu et stupore suppressa.
Ἔννεπε, *dixit*, a. 2. Poët. et Ion. pro ἔνειπε. Sic ἐννέπετε, *dicite*, Poët. pro ἐνέπετε, præs. imperat. ab ἐνέπω. ab ἐν et ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.
Ἐννέποισα, ας, ἁ, Dor. et Poët. pro ἐνέπουσα, ης, ἡ, *locuta*, ejusd. part.
Ἐννεσία, ας, ἡ, *consilium*; pro ἐνεσία, idem.
Ἐννεσίῃσι, ejusd. dat. pl. Ion. et Poët. pro ἐνεσίαις.
Ἐννεύω, *INNUO, nutu significo*: imperf. ἐνένευον. fut. ἐννεύσω. perf. ἐννένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, *innuo*.
Ἐννέωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, et ὥρα, ας, ἡ, *annus, hora*.
Ἔννη, seu ἔννη, pro ἔνη, *vetus*, scil. ἡμέρα, *dies*. Th. ἔνος, seu ἔνος, *annus*.
Ἐννήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *nonaginta*.
Ἐννῆμαρ, adv. *per novem dies*: ab ἐννέα, *novem*, et ἦμαρ, τὸ, *dies*, Poët. pro ἡμέρα.
Ἐννηφὶν, *perendinum*: ab ἔννηφιν est Paragoge Poët.
Ἐννοέομαι, οῦμαι, et Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, *mente concipio, cogito, recordor*: ab ἔννοος.
Ἐννόημα, ατος, τὸ, *notio, mentis conceptus*.
Ἐννόησα, ας, ε, Poët. pro ἐνόησα, *sensi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, *mens*.
Ἔννοια, ας, ἡ, *cogitatio*: ab ἔννοος, *cordatus*. Th. νόος, *mens*.
Ἔννομα, *legitimè*, adv. et
Ἔννομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *legitimus, subjectus legi*: ab ἐν et νόμος, *lex*. Th. νέμω, *tribuo*: perf. med. νένομα.
Ἔννος, et ἔννους, ου, ὁ ϗ ἡ, *mentis compos, sapiens, prudens*: ab ἐν et νόος, νοῦς, *mens*.
Ἐννοσέμεν, Dor. pro ἐννόσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐννόθω, habente ν gem. metri gratiâ. Vide ἐνόθω.
Ἐννοσεύω, f. εύσω, perf. ἐννενόσευκα, *nidifico*.
Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, Neptuni epithet. *terræ quassator*: ab ἐνόω, *moveo*, (quod ab εἷς, ἑνὸς, *unus*) et γαῖα, *terra*.
Ἐννοσίδας, α, ὁ, Poët. et Dor. ab ἐνόθω, pro κινῶ, *moveo*, et τὴν δᾶν, pro γῆν, *terram*.
Ἐννοσσεύω, *pullos gigno, nidifico*.
Ἕννυτο, 3. sing. imperf. ab ἕννυμαι. Vide in ἐννόω, *induo*.
Ἔννυχον vel -ύχιον, adv. *noctu, multâ nocte*: ab
Ἔννυχος, η, ον, seu ἐννύχιος, ου, *nocturnus, a, um*: ab ἐν et νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.
Ἐννυχώτερον, *maturius*; compar. ab ἔννυχον.
Ἑννύω, et ἕννυμι, *induo*. Th. ἕω, idem.
Ἐννώσας, Ion. pro ἐννοήσας, a. 1. part. verbi ἐννοέω, *mente concipio*: ab ἐν et νόος, νοῦς.
Ἐνόδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in viâ positus, obvius*: ex ἐν et ὁδός.
Ἐνόησα, ας, ε, *cognovi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*, f. ήσω. ab eod. th.
Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔννοσις, id est, *motio, agitatio*. Hesych. ἐννοσίμεν, ἐπιπλήττειν.
Ἐνοικειοῦν, *familiarem reddere, instillare*.
Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, *familiarem reddo*: ab ἐν et οἶκος, *domus*.
Ἐνοικέω, *inhabito*: f. ήσω. perf. ἐνῴκηκα. a. 1. ἐνῴκησα. præs. part. ἐνοικέων, -ῶν, έουσα, -οῦσα, έον, -οῦν: ab ἐν et οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.

Ἐνοίκησις, εως, ἡ, *inhabitatio*: à perf. pass. præc. verbi.
Ἐνοικίζω, f. ίσω, a. 1. ἐνῴκισα, a. 1. imperat. ἐνοίκισον, *in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio*: ab ἐν et οἰκίζω. Th. οἶκος.
Ἔνοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incola, inquilinus, domesticus*: ab eod. th.
Ἐνοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, *vinum infundo*. Ex ἐν et οἰνοχοέω.
Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi νομίζω, *existimo*: f. ίσω. perf. νενόμικα. q. à νόμος, *lex*.
Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, *in consuetudine sum alicujus, conversor*: ab ἐν et ὅμιλος, *cœtus, turba*.
Ἐνομίλησε, *usus consuetudine*: ejusd. 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἔνον, *quum liceat, quod inest*: et
Ἐνόντα, τὰ, *quæ penes vos sunt*: ubi Ellipsis præp. κατά· præs. part. ab ἔνειμι, *insum*, quod vide.
Ἐνοῦσαν, 2 Reg. xx. 15. pro ἐνοοῦν, 3. pl. imp. *cogitabant*: ab ἐννοέω.
Ἐνόπη, ης, ἡ, *Enope*, nom. propr.
Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, *clamor*: ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω.
Ἐνοπλίζομαι, *armis ornor*: ab ἐν et ὅπλον.
Ἐνοπλίζω, *armo*.
Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, *armati*: ab ἐν et ὅπλον, *arma*.
Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, *armis ornor*.
Ἔνοπλος, η, ον, *armatus*. vide ἐνόπλιοι.
Ἐνορᾶν, *inspicere, animadvertere*, præs. inf. act. contr. pro ἐνοράειν. ab
Ἐνοράω, ῶ, *inspicio, animadverto*: ab ἐν et ὁράω, *video*.
Ἐνόρκιος λόγος, *verbum jurejurando firmatum*.
Ἐνόρκιος, Poët. pro Ἔνορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *juratus, jurejurando obstrictus*, vel *comprobatus*: ab ἐν et ὅρκος, *jusjurandum*.
Ἐνόρνυμι, *excito, concito*: 3. plusq. perf. pass. ἐνώρτο. Ex ἐν et ὄρνυμι.
Ἐνορούω, f. ούσω, *irruo, insilio*. Ex ἐν et ὀρούω.
Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἔνορχος, q. v.
Ἐνορχίων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχῶν, ab
Ἐνόρχης, ἔνορχος, et ἔνορχις, *testiculos habens, mas*: ab ἐν et ὄρχις, εως, ἡ, *testiculus*.
ΕΝΟΣ, et ἔνος, vel ἔννος, seu ἔνος, ου, ὁ, *ANNUS*: hinc
Ἔνος, η, ον, *annuus*: ἔνη καὶ νέα, *ultima dies mensis lunaris*: q. *vetus et nova*.
Ἐνόσει, 3. sing. imperf. act. à νοσέω, *ægroto*: f. ήσω. perf. νενόσηκα. Th. νόσος, *morbus*.
Ἔνοσις, εως, ἡ, *motus*: ab ἐνόθω, *moveo*.
Ἐνοσίχθων, *terræ quassator*: Neptuni epithet. quod ab ἐνόθω, *quatio*, et χθὼν, *terra*.
Ἐνόσουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, *ægroto*. Th. νόσος, *morbus*.
Ἐνοσφίσθησαν, *separati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à νοσφίζω, f. ίσω, perf. νενόσφικα. Th. νόσφι, *seorsim*.
Ἑνότης, ητος, ἡ, *unitas*: ab εἷς, ἑνὸς, *unus*.
Ἐνοχλέω, -ῶ, *turbo, molestus sum*: f. ήσω. perf. ἐνώχληκα. ab ἐν et ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, *turba*.
Ἐνοχλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.
Ἔνοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obstrictus, obnoxius, reus*: ab ἐνέχομαι, *obstringor*: ex ἐν et ἔχω, *habeo*.
Ἔνοχος, vel cum genit. vel cum dat. notat *reatum criminis*, et *reatum pœnæ*. Deut. xix. 10, αἵματι ἔνοχος, et Marc. xiv. 64, εἶναι ἔνοχον θανάτου, subaudito ἐπί.
Ἑνόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἥνωκα, *unio, aduno*.
Ἐνσείω, f. είσω, perf. ἐνσέσεικα, *incutio, traho*.
Ἐνσημαίνω, f. ανῶ, *significo, exprimo, imprimo*: ab ἐν et σημαίνω. Th. σῆμα, *signum*.
Ἐνσιτέομαι, *convivia agito*: ex ἐν et σιτέομαι.
Ἐνσκήπτω, *ingruo, irruo*: de fulmine propriè. Th. σκήπτω, *cado, ruo*.
Ἐνσκολεύομαι, f. εύσομαι, *laqueis capio*.
Ἐνσπαργανόω, f. ώσω, *fasciis involvo, à pueritiâ imbuo*: ex ἐν et σπαργανόω.
Ἐνστάζω, f. ξω, *instillo*: ex ἐν et στάζω, *stillo*.
Ἔνστασις, εως, ἡ, *exordium et auspicatio rei institutæ, instantia litis et causæ, institutum*: item figura oratoria: et
Ἐνστάτης, ου, ὁ, *qui in viâ obsistit, adversarius*: et
Ἐνστατικὸς, ἡ, ὸν, *instans et urgens*: ab ἐνίσταμαι, *insto*. Th. ἵστημι.
Ἐνστέλλειν, Ion. pro ἐνδύειν, *induere, vestire*. Th. στέλλω, *amicio, orno*.
Ἐνστηρίζω, f. ίξω, *infigo, adigo in*. Ex ἐν et στηρίζω.
Ἐνστρέφομαι, η, εται, *invertor*: f. ψομαι. ex ἐν et στρέφω, *verto*: f. ψω. a. 2. ἔστραφον.
Ἐνσχερῶ, vide σχερῷ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordine, propè*.
Ἐντακεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐντήκω, *liquefactum instillo*: ex ἐν et τήκω, Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω.
Ἐνταλθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐντέλλω, *faciendum injungo*: perf. pass. ἐντέταλμαι. perf. med. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, *mando*.
Ἔνταλμα, ατος, τὸ, *mandatum*: ab ἐντέλλω. Vide præc.
Ἐντανύειν, *intendere*: ex ἐν et τανύω, idem quod th. τείνω, *tendo*.
Ἔντασις, εως, ἡ, *intentio, contentio, productio*: et
Ἐντατὸς, ἡ, ὸν, *intentus*: et
Ἐντατικὸς, ἡ, ὸν, *intendendi vim habens*: omnia ab ἐντείνω. Th. τείνω, *tendo*.
Ἐνταῦθα et ἐνταυθοῖ, *hic, illic, huc, eò*. Th. ἔνθα, *hic, ibi*.
Ἐνταφεὶς, ἐντος, *sepultus*, a. 2. pass. ab ἐνθάπτω, idem quod
Ἐνταφιάζω, *funero, ad sepulturam corpus compono*: f. άσω. perf. ἐντεταφίακα. perf. pass. ἐντεταφίασμαι. ex ἐν et ταφὴ, *sepultura*. Th. θάπτω, *sepelio*.
Ἐνταφιάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.
Ἐνταφιασμὸς, οῦ, ὁ, *funeratio*: et
Ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, *funerator*: à perf. pass. verbi ἐνταφιάζω.
Ἐντάφιον, ου, τὸ, *sepultorium linteum, exequiæ*: ab
Ἐντάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sepulchralis, funebris*: ab ἐν et τάφη, *sepultura*, quod à θάπτω, *sepelio*.
Ἔντε, pro
ΕΝΤΕΑ, τὰ, et per contract. ἔντη, *arma, vasa convivalia*.
Ἐντειλάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*, quod vide.
Ἐντείνω, f. ενῶ, perf. ἐντέτακα, *INTENDO, cædo, ferio*. Th. τείνω, *tendo*.
Ἐντελεῖται, 3. sing. f. 2. ind. med. ἐντελοῦμαι· vide ἐντέλλομαι.
Ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, actus*: ab
Ἐντελεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perfectus, assiduus*: vide in ἐνδελέχεια.
Ἐντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *absolutus, perfectus*: à τέλος, εος, τὸ, *perfectio*.
Ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*: cum

dat. f. 1. m. ἐντελοῦμαι. perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐνετειλάμην, ω, ατο. perf. med. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, *sum, fio, mando.*

Ἐντέμνω, *incido, scalpo; cæsas hostias immolo.*

Ἐντενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *intentus, contentus:* et

Ἐντενίζω, f. ίσω, *oculos defigo:* ab ἐν et τείνω, *tendo.*

Ἔντερον, ου, τὸ, *intestinum:* ab ἐντός.

Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, *arma.*

Ἐντεσίεργος epithet. est mulorum, *subjugalis:* fortè ab εἴργω, *arceo,* et ἔντεα, τὰ, *arma.*

Ἐντεσιουργὸς, οῦ, ὁ, *armorum opifex:* ab ἔντεα, τὰ, *arma,* et ἔργον, *opus.*

Ἐντέταλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, *mando, jubeo:* f. ἐντελοῦμαι· perf. ἐντέταλμαι, σαι, ται. ex ἐν et τέλλω, *mando.*

Ἐντεταμένος, η, ον, *intentus, a, um,* part. perf. pass. verbi ἐντείνω, *intendo.* Vide ἐντέταται.

Ἐντεταμένως, adv. *vehementèr:* deriv. ab ἐντεταμένος, q. v.

Ἐντέταται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντείνω, q. v.

Ἐντετύχηκα, perf. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor, invenio:* ab ἐν et τυγχάνω, *sum,* f. τεύξομαι, a. 1. ἔτυχον.

Ἐντεῦθεν, *hinc, illinc,* adv. loci. Th. ἔνθα, *hic, illic.*

Ἔντευξις, εως, ἡ, *aditus, congressus, interpellatio, preces:* in nom. pl. ἐντεύξεις, ab ἐντυγχάνω, *intercedo.* Th. τυγχάνω, *sum.*

Ἔντεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peritus, artificialis.* Th. τέχνη, *ars.*

Ἐντήκω, f. ξω, *illiquefacio, instillo, imprimo.* Th. τήκω, *liquefacio.*

Ἐντὶ, *sunt,* Dor. pro εἰσὶ, et ἐστὶ, ab εἰμὶ, *sum.*

Ἐντίθημι, et ἐντίθεμαι, *impono, insero, recondo.* Th. τίθημι.

Ἐντίκτω, f. τέξω, *ingenero:* ex ἐν et τίκτω.

Ἔντιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pretiosus, honoratus:* compar. ἐντιμότερος, *dignior:* ab ἐν et τιμὴ, *honor, pretium.* Th. τίω, *honoro.*

Ἐντιμότης, τητος, ἡ, *dignitas:* à præc.

Ἐντίμως, adv. *honorificè.*

Ἕντο, *miserunt,* 3. pl. ab ἕμην, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, *mandatum:* ab ἐντέλλομαι, *mandatum impono:* perf. med. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, *mando.*

Ἔντομα, ων, τὰ, *insecta;* tum *incisiones, victimæ:* ex ἐν et τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.

Ἐντομὴ, ῆς, ἡ, *incisio:* item *immolatio:* ab eod. th.

Ἐντομὶς, ίδος, ἡ, *incisio:* ab eod.

Ἔντομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exsectus, castratus:* ab eod. th.

Ἔντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intentus, acer, vehemens:* ex ἐν et τείνω, *tendo:* perf. med. τέτονα.

Ἐντόπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inquilinus;* ejus loci incola, q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

Ἐντορνεύω, f. εύσω, *rotundo:* ab ἐν et τορνεύω.

ἘΝΤΟ'Σ, *INTUS, intra:* adv. hinc

Ἔντοσθε et ἔντοσθι, idem.

Ἐντραπείην, a. 2. opt. pass. ab ἐντρέπομαι, q. v.

Ἐντράπελος, ἡ, ὸν, *illiberalis, turpis, quod quilibet aversari debet.* Vide τραπελός. Th. τρέπω.

Ἐντραπῇ, *erubescat,* 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐντράπηθι, a. 2. imperat. ἐντραπήσομαι, η, εται, f. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἔντρεπε, *revertere,* præs. imperat. act. Vide ἐντρέπω.

Ἐντρέπομαι, *revereor, erubesco, curo:* verbi med. f. ἔψομαι. perf. ἐντέτροπα. imperf. ἐνετρεπόμην, ου, ετο. a. 2. pass. ἐνετράπην, *erubui:* a. 2. sub. ἐντραπῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. ἐντραπήσομαι. passivè, *mutor, flector:* ab

Ἐντρέπω, *pudore afficio:* quasi facio, ut quis faciem avertat. fut. ἐντρέψω. perf. ἐντέτρεφα. a. 2. ἐνέτραπον. ab ἐν et τρέπω, *verto.*

Ἐντρέφω, *enutrio:* f. ἐνθρέψω. perf. ἐντέτρεφα. præs. pass. ἐντρέφομαι. ab ἐν et τρέφω, *alo:* f. ψω. a. 2. ἔτραφον. perf. m. τέτροφα.

Ἐντρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *solers, diligens:* ab

Ἐντρέχω, *incurro, convenio, quadro, inhæreo:* ab ἐν et τρέχω, *curro:* fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Ἐντρίβω, f. ίψω, perf. ῖφα, *intero, infrico;* et Metath. *infligo, incutio, impingo.* Th. τρίβω, *tero.*

Ἔντριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triplex:* ab ἐν et τρίτος, *tertius.*

Ἔντριτος, substant. *mediator inter duos:* Gl. Phil. *sequester,* μεσίτης.

Ἔντριψις, εως, ἡ, *infrictio,* pigmenti, scilicet, aut cerussæ · ab ἐντρίβω.

Ἔντρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tremefactus:* ex ἐν et τρόμος, *tremor:* à τρέμω. perf. med. τέτρομα. Th. τρέω, *tero.*

Ἐντροπαλίζω, *respecto reflectens inter eundum:* à τροπαλίζω, idem quod τρέπω.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, *verecundia, pudor;* à perf. med. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, quod vide.

Ἔντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innutritus:* ab ἐντρέφω, q. v.

Ἐντρυφάω, -ῶ, *oblecto me, luxuriosè utor, ludificor:* f. ήσω. perf. ἐντετρύφηκα. ab ἐν et τρυφὴ, *mollities.* Th. θρύπτω, *frango.*

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ, oblectamentum.*

Ἐντυγχάνω, *occurro alicui, adeo aliquem precandi causâ, interpello, nanciscor:* f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον. ab ἐν et τυγχάνω, *sum.*

Ἔντυε, *parabat,* Ion. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, *armo, instruo:* ab ἔντεα, τὰ, *arma.*

Ἐντυλίττω, *involvo:* fut. ίξω. perf. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐνετύλιξα. perf. pass. ἐντετύλιγμαι. quod ab ἐν et τυλίττω, *in modum culcitræ involvo:* q. à τύλη, *culcitra, stragulum.*

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. m. et

Ἔντυνον, *para,* a. 1. imperat. act. ab

Ἐντύνω, f. υνῶ, *apparo, instruo.* Th. ἔντεα, τὰ, *arma.*

Ἐντυπὰς, adv. *impresso corporis vestigio, obvolutim:* ab

Ἔντυπος, *impressus:* quod ab

Ἐντυπόω, *imprimo, informo, insculpo:* f. ώσω. perf. ἐντετύπωκα. perf. pass. ἐντετύπωμαι. ab ἐν et τύπος, *vestigium, nota.* Th. τύπτω, *verbero.*

Ἐντύω et ἐντύνω, *instruo, apparo.* Th. ἔντεα.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab

Ἐνυάλιος, ου, *Mars, Martius.* Th. Ἐνυὼ, ἡ, *Bellona.*

Ἐνυβρίζω, *contumeliâ afficio:* f. ίσω. perf. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. a. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος. ab ἐν et ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia.*

Ἐνύδριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aquatilis, irriguus aquis.* Th. ὕδωρ, *aqua.* Undè et

Ἔνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aquosus, madidus.*

Ἐνυεὺς, ῆος, ὁ, *ENYEUS,* nom. propr. viri.

Ἐνυμφοκόμησε, *sponsum ornavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi νυμφοκομέω. ex νύμφη, *sponsa*, et κομέω, *orno*.

Ἔνυξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel -σσω, *fodio, punctim cædo*: f. ξω. perf. νένυχα.

Ἐνῦπάρχω, f. ξω, *insum*: ex ἐν et ὑπάρχω.

Ἐνυπνιάζω, *somnio*: fut. ᾰ́σω. perf. ἐνυπνῐ́ακᾰ. f. 1. pass. ἐνυπνῐασθήσομαι· ἐνυπνιάσθην, a. 1. pass. ab ἐν et ὕπνος, *somnus*.

Ἐνυπνιαςὴς, ȣ̃, ὁ, *insomniator*: à perf. pass. verbi præc.

Ἐνύπνῐον, ȣ, τὸ, *insomnium*. Accipitur etiam adv. *per somnum*. à seq.

Ἐνύπνῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui per somnum fit*. Ex ἐν et ὕπνος, *somnus*.

Ἐνύςαξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. à νυςάζω, *nicto, præ somno capite nuto*: fut. ξω. perf. νενύςαχα. Dicitur νυςάζω pro νευςάζω, à νεύω, *nuo*.

Ἔνυςρον, ȣ, τὸ, *magnum intestinum*: quia ἐν ὑςέρῳ, *in postremo corporis*. Th. ἀνύω, *perficio*.

Ἐνυφαίνω, f. ᾰνῶ, *intexo*: et

Ἐνυφαντὸς, ἡ, ὸν, *intextus*: ex ἐν et ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Ἐνυφάσμᾰτᾰ χρυσᾶ, *texturæ aureæ*.

ἘΝΥΏ, όος, -ȣ̃ς, ἡ, *Bellona, Dea bellica*.

Ἐνύω, *perimo*: quod et ἔνω, Etym. pro φένω, et ex eo fit per Aphæresin.

Ἐνώμᾰ, *quatiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi νωμάω. Th. νέμω, *distribuo*.

Ἐνωπῇ, *manifestè, coram*: Dativus adverbialitèr usurpatus: ab

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, *aspectus*: ab ἐν et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ἐνώπῐᾰ, τὰ, *parietes domûs qui sunt è regione januæ*.

Ἐνωπῐδῐ́ως, adv. *perspicuè*: ab ἐνώπιος.

Ἐνώπῐον, adv. *in conspectu, coram*: ab

Ἐνώπῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in alicujus præsentiâ quod dicit* aut *facit, adversus*; q. d. ἐν ὠπί. ab ἐνωπὴ, *aspectus*; q. vide.

Ἐνῶρσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. et

Ἐνῶρτο, *irruerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ἐνώρμην, σο, το, verbi ἐνόρω. ex ἐν et ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω. perf. ὦρκα. perf. pass. ὦρμαι.

Ἐνὼς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *homo*.

Ἐνωσᾰ́μην, ω, ᾰτο, *cogitavi*; per Crasin pro ἐνοησάμην, a. 1. m. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.

Ἐνῶσι, *insint*, 3. pl. præs. sub. verbi ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἕνωσῐς, εως, ἡ, *unitas, unitio*: ab ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*.

Ἐνώτη, ης, ἡ, idem ac ἐνώτιον, et ab iisd.

Ἐνωτίζομαι, *auribus percipio*: f. ἐνωτῐ́σομαι, et Att. -ιȣ̃μαι. a. 1. m. ἐνωτῐσᾰ́μην. f. 1. pass. ἐνωτισθήσομαι. ab ἐν et ȣ̃ς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. ȣ̃ας, ατος, τὸ, idem.

Ἐνώτῐον, ȣ, τὸ, *inauris*: ab iisd.

Ἐνώτῐσαι, ἐνωτῐσάσθω, 2. et 3. sing. et

Ἐνωτῐ́σασθε, *auribus percipite*, 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, quod vide.

Ἐνὼχ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. *consecratus*.

Ἐνωχλήθην, *molestiâ sum affectus*, a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, *molestiam exhibeo*: ab ἐν et ὄχλος, ȣ, ὁ, *turba, molestia*.

ἘΞ, *EX*, præposit. regit gen. scribitur ἐκ, sequente consonâ; quod vide: sed

ἝΞ, *SEX*: adjectivum numerale, ἄκλιτον. Hinc ἑξάκις, *sexies*: ἕκτος, *sextus*.

Ἔξᾰγ' pro ἔξᾰγε, *eduxit*; quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. act. Tum ἔξᾰγε, *educ*, præs. imperat. act. et

Ἐξᾰ́γᾰγε, ἐτω, et in 3. pl. ἐξᾰγᾰγέτωσᾰν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, *educo*.

Ἐξᾰγᾰγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξᾰγᾰγὼν, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Ἐξαγγέλλω, *prædico, annuntio*: f. ἐξαγγελῶ. perf. ἐξήγγελκᾰ. a. 1. ἐξήγγειλᾰ. a. 1. sub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Ἔξᾰγε, a. 2. imperat. vel Ion. 3. sing. imperf. vel a. 2. vide ἔξαγ'.

Ἐξᾰγῖνέειν, -εῖν, Ion. pro ἐξάγειν, *educere*: vide ἐξάγω.

Ἑξᾰ́γῐον, ȣ, τὸ, *sextula*: pondus pendens sex scrupula. Th. ἓξ, *sex*, et ἄγω, *pendo*.

Ἐξᾰ́γιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *scelestissimus*: ab ἐξ et ἄγος, vel ἄγος, εος, τὸ, *scelus*.

Ἐξᾰ́γνῡμῐ, *frango, rumpo*: ab ἐξ et ἄγω, idem. f. ᾰ́ξω.

Ἐξᾰγορᾰζόμενοι, *redimentes*, part. med. ab

Ἐξᾰγοράζω et -ζομαι, *redimo*: f. ᾰ́σω. perf. ἐξηγόρᾰκᾰ. a. 1. ἐξηγόρᾰσᾰ. a. 1. sub. ἐξᾰγορᾰ́σω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀγοράζω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἐξᾰγόρευσῐς, εως, ἡ, *indicatio rei arcanæ; confessio*: ab

Ἐξᾰγορεύω, f. εύσω, *effutio, enarro, confiteor*: ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

Ἐξᾰγρῐόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἐξηγρῐ́ωκᾰ, *agrestem reddo*.

Ἐξᾰ́γω, *educo*: f. ἐξᾰ́ξω. perf. ἐξῆχᾰ. a. 2. act. ἐξῆγον, et Att. ἐξήγᾰγον. Sic a. 2. inf. ἐξᾰγεῖν, et ἐξᾰγᾰγεῖν. a. 2. part. ἐξᾰγὼν, et ἐξᾰγᾰγὼν, όντος. Th. ἄγω, *duco*.

Ἐξᾰγωγεῖς, τȣτέςι οἱ κατὰ πόλεις ἐξάγοντες φρȣρὰς, *præsidiorum deductores, qui ex urbibus præsidia deducunt*.

Ἐξᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, *eductio, exportatio*: et

Ἐξᾰγώγῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et τὰ ἐξαγώγιμα, *merces, quæ exportantur*: ab ἐξάγω, *educo*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἑξᾰγώνῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ἑξᾰ́γωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sexangulus*: ex ἓξ et γωνία, *angulus*.

Ἐξᾰ́δελφος, ȣ, ὁ, qui natus est ex ἀδελφῷ, vel ἀδελφῇ.

Ἐξᾰ́δῐος, ȣ, ὁ, nomen proprium viri.

Ἐξᾰδῠνᾰτέω, ῶ, f. ήσω, *elangueo, debilior fio, deficio*. Th. δυνατὸς, *validus*.

Ἑξᾰέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἑξαέτης, ȣ, ὁ, *sexennis*: et

Ἑξᾰετῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, Poët. *sexennis puella*: ex ἓξ, *sex*, et ἔτος, εος, *annus*.

Ἔξαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *exsanguis*.

Ἐξαίνῡτο, *abstulerat*, 3. sing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι, *eximo*: ab ἐξ et αἴνυμαι, *capio*.

Ἐξαιρέθησᾰν, *expugnati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαιρέω, quod vide.

Ἐξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab eod. th.

Ἐξαίρετον, Poët. *eximiè, supra modum, vehementèr*: ab

Ἐξαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eximius, selectus*: et

Ἐξαιρέτως, adv. *maximè, præcipuè*.

Ἐξαιρεύμην, Dor. et Ion. pro ἐξῃρέμην, 1. sing. imperf. pass. ab

Ἐξαιρέω, *eruo, tollo, evello, seligo, everto*: f. ήσω. perf. ἐξῄρηκᾰ. a. 2. act. ἐξεῖλον. a. 2. imperat. ἔξελε. a. 2. m. ἐξειλόμην, ȣ, ετο, *eripui, navem exoneravi*: a. 2. sub. m. ἐξέλωμαι. a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἐξαίρω, *tollo, effero:* f. ἐξᾰρῶ, et in 2. pl. ἐξᾰρεῖτε. perf. ἐξῆρκᾰ. perf. pass. ἐξῆρμαι. a. 1. pass. ἐξήρθην. a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, *tollatur:* ab ἐξ et αἴρω, *tollo.*

Ἐξαίσῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iniquus, indecens:* ab ἐξ et αἶσα, *sors.*

Ἐξᾰΐσσω, f. ΐξω, *prosilio alicunde, cum impetu prodeo.* Ab ἐξ et ἀΐσσω.

Ἐξαιτέομαι, -οῦμαι, *expeto, postulo:* et passivè, *exposcor ad pœnam:* f. ήσομαι. a. 1. med. ἐξῃτησᾰ́μην, ω, ᾰτο· ab

Ἐξαιτέω, *deposco, exposco ad quæstionem:* ab ἐξ et αἰτέω, *peto.*

Ἐξαίτησῐς, εως, ἡ, *postulatio ad quæstionem* vel *pœnam; deprecatio pro reo:* à perf. pass. præc.

Ἔξαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *eximius.* Ab ἐξ et αἰτέω.

Ἐαίφνᾱς, Dor. pro

Ἐξαίφνης, *repentè,* adv. et Poët. ἐξαπίνης· ab ἐξ et αἴφνης, *subitò:* quod ab ἄφνω, per Sync. pro ἀφανῶς, *subitò:* adjecto ς, quod ex α priv. et φαίνω, *ostendo.*

Ἐξαιφνῐ́δῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *repentinus:* ab ἐξαίφνης, quod vide.

Ἐξᾰκέσᾱς, a. 1. part. act. ab

Ἐξᾰκέω, (quod et ἐξακέομαι) *medeor:* fut. έσω et ήσω. perf. ηκᾰ. ab ἐξ et ἀκέομαι, *sano.*

Ἑξᾰ́κῐς, adv. *sexies.* Th. ἕξ, *sex.*

Ἑξᾰκισμῡ́ριοι, *sexaginta millia;* ab ἑξάκις et μύριοι, *decem millia.*

Ἑξᾰκισχῑ́λῐοι, *sex millia:* ab ἕξ, *sex,* et χίλιοι, *mille.*

Ἐξᾰκολουθέω, -ῶ, *sequor;* cum dat. fut. ήσω. perf. ἐξηκολούθηκᾰ. ab ἐξ et ἀκόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pedissequus, comes.*

Ἐξᾰκονᾰ́ω et ἐξᾰκονέω, *exacuo.*

Ἑξᾰκόσῐοι, αι, ᾰ, *sexcenti.* Th. ἕξ, *sex.*

Ἑξᾰκοσῐοστὸς, ἡ, ὸν, *sexcentesimus:* ab eod. th.

Ἐξᾰ́κουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè exaudiri potest.*

Ἐξᾰκούω, f. ούσω, *exaudio, intelligo.*

Ἐξᾰλᾰόω, ῶ, f. ώσω, aor. 1. ωσᾰ, *excæco.* Ex ἐξ et ἀλαόω.

Ἐξᾰλᾰπᾰ́ζω, *diripio, populor:* f. ἐξᾰλᾰπᾰ́ξω, εις, ει. ab ἐκ et λαπάζω, seu λαπάσσω, f. ξω.

Ἐξᾰλᾰπᾰ́ξαι, *vastare,* a. 1. inf. act. ejusd.

Ἐξᾰ́λᾰτο, Dor. pro ἐξήλᾰτο, *exiluit,* 3. sing. a. 1. m. verbi ἐξᾰ́λλομαι, quod vide.

Ἐξᾰλέασθαι, *evitare,* a. 1. inf. m. pro ἐξᾰλεύασθαι per Sync. ab ἐξ et ἀλεύω, idem ac th. ἀλέω, *vito:* f. έσω. perf. ἤλεκα.

Ἐξᾰ́λειπτρον, ου, τὸ, *unguentarium vas:* ab ἐξαλείφω, *ungo, deleo:* quod vide.

Ἐξᾰλειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab

Ἐξᾰλείφω, *unguentum abstergo, deleo, oblitero,* interdum *ungo:* f. ψω. perf. ἐξήλειφᾰ. a. 1. pass. ἐξηλείφθην. ab ἐξ et ἀλείφω, *ungo.*

Ἐξᾰλείψειᾰ, ᾰς, ε, ejusd. a. 1. opt. Æol.

Ἐξᾰ́λλαξεν, Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλλαξεν. ab

Ἐξαλλάττω, fut. ξω, perf. χᾰ, *immuto, differo.* Th. ἀλλάσσω, *muto.*

Ἐξᾰ́λλομαι, ῃ, εται, *exsilio:* f. ἐξᾰλοῦμαι. a. 1. m. ἐξηλᾰ́μην, ω, ᾰτο. Th. ἅλλομαι, *salio.*

Ἔξαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clarus, præstans, è numero exemptus.*

Ἐξαλλοτριόω, f. ώσω, perf. ἐξηλλοτρῐ́ωκᾰ, *alieno, vendo.*

Ἐξᾰμαρτᾰ́νω, *pecco, aberro; peccare facio:* a. 2. inf. ἐξᾰμαρτεῖν. ab ἐξ et ἁμαρτάνω. f. ήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Ἐξᾰμείβετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. ab

Ἐξᾰμείβομαι, *immuto:* ab ἐξ et ἀμείβω, *commuto:* f. ψω. perf. ἤμειφα.

Ἐξᾰμελέω, idem quod ἀμελέω, *negligo:* quod vide.

Ἑξᾰ́μετρος, *HEXAMETER, versus sex pedum:* ab ἕξ, *sex,* et μέτρον, *mensura.*

Ἑξᾰ́μηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semestris,* -ηνον, *semestre.*

Ἐξᾰνᾰδῠ̀ς, *regressus,* a. 2. part. act. ab

Ἐξᾰνᾰδῠ́ω, f. ῠ́σω, *emergo, detrecto:* quod ab ἐξ, ἀνὰ, et δύω vel δῦμι, *subeo.*

Ἐξᾰνᾰλίσκω, *consumo:* ab ἐξ et ἀναλίσκω, *absumo:* quod ab ἀνὰ et ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων.

Ἐξᾰνᾰλῡ́ω, f. ῡ́σω, *eripio, libero.* Ab ἐξ, ἀνὰ, et λύω.

Ἐξᾰνᾰλωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐξαναλίσκω.

Ἐξᾰνάστᾰσῐς, εως, ἡ, *resurrectio:* ab ἐξανίστημι, *excito:* q. v.

Ἐξᾰναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξᾰναστᾱ̀ς, a. 2. part. act. ab eod. verbo.

Ἐξᾰναστήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐξᾰναστῆσαι, a. 1. inf. verbi præc.

Ἐξᾰνᾰτέλλω, *exorior:* f. ἐξᾰνᾰτελῶ. ab ἐξ, ἀνὰ, et τέλλω, *orior, sum.*

Ἐξᾰνᾰφανδὸν, adv. *apertè, clarè.*

Ἐξᾰνᾰχωρέω, f. ήσω, *recedo ex:* ab ἐξ, ἀνὰ, et χωρέω.

Ἐξανδρᾰποδῐ́ζομαι, fut. ῐ́σομαι, *mancipo, expugno.*

Ἐξανδρᾰποδιούμενοι, Ion. et Att. pro ἐξανδρᾰποδισόμενοι, *in servitutem abstracturi:* f. 1. part. m. à præc.

Ἐξανδρᾰπόδισῐς, εως, ἡ, *direptio in servitutem:* ab ἐξ et ἀνδραποδίζω· hoc ab ἀνδρᾰ́ποδον, *mancipium;* ex ἀνὴρ, *vir,* et ποὺς, *pes.*

Ἐξᾰνέδῡσᾰν, *egressæ sunt,* 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδυν, vel a. 1. ab ἔδυσα, in ἐξαναδύω. quod vide.

Ἐξᾰνέστην, a. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.

Ἐξᾰνέτειλᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, q. v.

Ἐξᾰνέχω, f. έξω, *exsto super, emineo;* in med. voce ἐξᾰνέχομαι, *perfero:* ex ἐξ et ἀνέχω.

Ἐξᾰνῆκεν, 3. sing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, *emitto:* ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto.*

Ἐξανθέω, f. ήσω, *effloresco, pullulo, erumpo,* interdum *defloresco;* ab ἐξ et ἀνθέω, *floreo.* Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Ἐξανθίζω, f. ῐ́σω, *floridis coloribus tingo:* ab eod.

Ἐξᾰνίστᾰμαι, *exurgo:* vide ἐξᾰνίστημι, undè et

Ἐξᾰνιστᾰ́ναι, *funditùs evertere,* præs. inf. et

Ἐξᾰνίστᾰσο, άσθω, præs. imperat. pass. ἐξᾰνιστᾱ̀ς, άντος, a. 2. part. act. ab

Ἐξᾰνίστημῐ, *excito, surgo:* f. ἐξᾰναστήσω. a. 1. ἐξᾰνέστησᾰ. a. 2. ἐξᾰνέστην, ης, η. ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto.*

Ἐξάντης, ὁ, ἡ, *indemnis, integer:* q. ἔξω τῆς ἄτης, Plut. in Phædro.

Ἐξαντλέω, -ῶ, f. ήσω, *exhaurio, EXANTLO:* ab ἀντλέω, *haurio.* Th. ἄντλος, *sentina.*

Ἐξᾰνῠ́ω, id. quod ἀνύω, *perficio:* f. σω. perf. ἤνυκα. Dicimus et ἀνύτω, et ἀνύττω.

Ἐξᾰ́ξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, *educo.*

Ἐξᾰπᾰτᾶν, præs. inf. ab ἐξαπατάω, q. v.

Ἐξᾰπᾰ́τᾱς, *blanditias,* acc. pl. ab ἐξαπάτη.

Ἐξᾰπᾰτᾰ́ω, -ῶ, *seduco, decipio:* præs. imperat. ἐξᾰπᾰ́τᾱε, -ᾱ, ᾰέτω, ᾰ́τω. f. ήσω. perf. ἐξηπᾰ́τηκᾰ. a. 1. ἐξηπᾰ́τησᾰ. a. 1. sub. ἐξᾰπᾰτήσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀπατάω, *fallo.*

Ἐξᾰπᾰ́τη, ης, ἡ, *fallacia, deceptio:* ab eod.

'Εξᾰπᾰτῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξᾰπᾰ'τησε, 3. sing. a. 1. act. Ion. ἐξᾰπᾰτήσειν, f. 1. inf. act.
'Εξᾰπᾰτητέον, *decipiendum est;* verbale ab ἐξαπατάω.
'Εξᾰπᾰτίσκω, Poët. idem quod ἐξαπατάω.
'Εξᾰπᾰτίσκων, *fallens:* ejusd. præs. part.
'Εξᾰπᾰτῶντῐ, *decipiunt;* Dor. pro ἐξᾰπᾰτῶσῐ, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐξαπατάω, quod vide.
'Εξᾰπᾰφίσκω, aor. 2. ἐξήπᾰφον, subj. ἐξᾰπᾰφω, *fallo, decipio.* Ab ἐξ et ἀπαφίσκω.
'Εξᾰπᾰ'φοιτο, *imponet,* 3. sing. aor. 2. opt. à verbo præc.
'Εξᾰπέστειλᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. verbi ἐξαποστέλλω· vide ἀπέσταλκα.
'Εξᾰ'πινᾰ, *repentè;* adv. dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης, quod vide.
'Εξᾰπῐ'ναιος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem cum αἰφνίδιος, *subitus, improvisus:* ex α priv. et φαίνω, *ostendo.*
'Εξᾰπῐναίως, *repentinè;* adv. à voce sup.
'Εξᾰπῐ'νᾱς, Dor. pro
'Εξᾰπῐ'νης, *ex improviso:* Poët. pro ἐξαίφνης. q. ex α priv. et φαίνω, *in lucem profero.*
'Εξᾰπλήσῐος, η, ον, Ion. pro ἐξᾰπλᾰ'σῐος, *sesculpo major.* Th. ἐξ, *sex.*
'Εξᾰπλόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἐξήπλωκᾰ, *explano, explico.*
'Εξᾰποβαίνω, *descendo.* Ab ἐξ et ἀποβαίνω.
'Εξᾰποδῑ'ωμαι, *expellam,* præs. sub. ab ἐξαποδίομαι, quod ab ἐκ, ἀπὸ, et δίω, *expello.*
'Εξᾰποδῡ'νω, *exuo.* Th. δύνω.
'Εξᾰπόλλῡμῐ, *funditùs perdo:* et ἐξᾰπόλλῡμαι, *emorior, pereo:* ab ἐξ, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. m. ὦλα.
'Εξᾰπολοίᾰτ', Ion. pro ἐξᾰπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἐξᾰπωλόμην, aor. 2. m. ejusd. verbi.
'Εξᾰπονίζω, f. ψω, *abluo, eluo.* Ab ἐξ, ἀπὸ, et νίπτω.
'Εξᾰπορέομαι, -ῦμαι, *prorsùs hæreo, et quò me vertam nescio: tædio vincor, egeo, debilitor:* f. ήσομαι. a. 1. pass. ἐξηπορήθην. a. 1. inf. ἐξᾰπορηθῆναι. ab ἐξ, α, et πείρω, *transeo.*
'Εξᾰπορέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, idem.
'Εξᾰποστέλλω, *ablego:* fut. λῶ. perf. ἐξᾰπέσταλκᾰ. a. 1. ἐξᾰπέστειλᾰ. ab ἐξ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto.*

'Εξᾰποτῐ'νω, *punio.* Ab ἐξ, ἀπὸ, et τίνω.
'Εξᾰ'πτω, *adnecto, appendo:* ab ἐξ et ἅπτω, *necto:* f. ψω. perf. ἧφα.
'Εξᾰ'πωλον, ε, (subaudi ζεῦγος, *jugum*) *à sex equis tractus.*
'Εξᾰραιρημένος, Ion. et Att. pro ἐξῃρημένος, *exemptus, eximiè selectus:* perf. part. pass. ab ἐξαιρέω, quod vide.
'Εξᾰραίρηται, Ion. pro ἐξῄρηται, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.
'Εξᾰ'ρᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo, suscipio.* Th. αἴρω. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.
'Εξαργυρίζομαι, *pecuniâ vendo* vel *permuto:* ab ἐξ et ἄργυρος, *argentum.*
'Εξαργυρῐσᾰ'μενος, a. 1. part. m. ejusd.
'Εξαργυρῦν, inf. præs. ab
'Εξαργυρόω, ῶ, f. ώσω, *ære æstimo, in argentum redigo, pecuniâ vendo* vel *permuto.* Th. ἄργυρος, *argentum.*
'Εξᾰρῐθμέω, *enumero, supputo:* f. ήσω. a. 1. part. m. ἐξᾰρῐθμησᾰ'μενος. ab ἐξ et ἀριθμός.
'Εξαρκεῖν κτεάτεσσιν, *sufficientèr abundare fortunis:* i. e. tantum possessionùm habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit. 'Εξαρκεῖν τοῖς φίλοις, *amicis subvenire.* Th. ἀρκέω, *sufficio.*
'Εξαρκέντως, adv. *sufficientèr, satis:* ab ἐξ et ἀρκέω.
'Εξαρνέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, *nego, recuso.*
'Εξαρνησᾰ'μενος, ejusd. aor. 2. part. m.
"Εξαρνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui aliquid negat.* Th. ἀρνέομαι, *nego.*
'Εξαρπάζω, f. ά'σω, perf. ἐξήρπᾰκᾰ, *diripio, aufero.*
"Εξαρσῐς, εως, ἡ, *evulsio.*
'Εξαρτᾰ'ομαι, ῶμαι, *dependeo:* ab
'Εξαρτᾱ'ω, ῶ, f. ήσω, *suspendo, annecto, devincio, attollo.* Th. ἀρτάω, *appendo.*
'Εξαρτίζω, *absolvo, præparo:* f. ῐ'σω. perf. ἐξήρτῐκᾰ. aor. 1. ἐξήρτῐσᾰ. a. 1. inf. ἐξαρτῐ'σαι. perf. pass. ἐξήρτισμαι· et part. ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus:* ab ἐξ et ἀρτίζω, *perficio.* Th. ἄρτιος, *perfectus, integer.*
'Εξαρτῡμένοι, *instructi:* Ion. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. pass. ab
'Εξαρτῡ'ω, idem quod th. ἀρτύω, *instruo, adorno:* f. ύσω. perf. κα.
'Εξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio,* id. quod πάλιν, cum quo junctim sæpe legitur.

"Εξαρχος, ε, ὁ, *inceptor, princeps, præcentor:* undè Angl. EXARCH. et
'Εξάρχω, idem ac simplex ἄρχω, *incipio, auspicor:* ab ἐξ et ἀρχὴ, *initium, principatus.*
'Εξᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *numerus senarius: nummus æreus Siculus.* Th. ἐξ, *sex.*
'Εξασθενέω, -ῶ, *viribus deficio:* f. ήσω.
'Εξασθενίζω, f. ῐ'σω, *debilito.*
'Εξασκέω, f. ήσω, *exerceo, exorno, perpolio.* Th. ἀσκέω, *exerceo.*
'Εξάστᾰς, villos vocant pannorum textilium: fortè ab ἐξίσθαι, à ξέω, *rado, carmino.*
'Εξαστράπτω, *emico, refulgeo:* f. ψω. perf. ἐξήστρᾰφᾰ. ab ἐξ et ἀστράπτω, *fulguro.*
'Εξᾰτῐμάζω, fut. ά'σω, *infamo, parvi facio.*
'Εξᾰτῐμόω, f. ώσω, idem.
'Εξαναίνω, id. quod αὐαίνω, *arefacio.* Th. αὔω.
'Εξαύδᾰ, *dic,* præs. imperat. ab
'Εξαυδᾰ'ω, *eloquor:* f. ήσω. ab ἐξ et αὐδάω, *loquor.* Th. αὐδὴ, *vox.*
'Εξαυτῆς, *eodem momento, continuò, statim:* q. ab ἐξ et αὐτῆς, (sc. ὥρας.) Th. αὐτὸς, *ipse.*
'Εξαῦτῐς, pro quo αὖτις, *rursus, denuo,* adv. Th. est αὖ, *rursus.*
'Εξᾰφαιρέω, ῶ, med. ἐξαφαιρέομαι, ῦμαι, *eximo, aufero.* Ex ἐξ et ἀφαιρέω.
'Εξαφῑ'ημῐ, f. ήσω, *omitto, dimitto.*
'Εξᾰφῡ'ω, f. ύσω, *exhaurio.* Th. ἀφύω, *haurio.*
'Εξέβᾰλον, ες, ε, *profligavi:* a. 2. ind. act. verbi ἐκβάλλω, *ejicio:* quod vide.
'Εξέβᾰν, per Sync. pro ἐξέβησᾰν, *exierunt,* 3. pl. a. 2. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω. ab ἐκ et βαίνω, *eo:* f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
'Εξεβῐάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβιάζομαι, *vi adigo.* Th. βία, *vis.*
'Εξεγείρομαι, *exurgo:* et
'Εξεγείρω, *excito, suscito:* f. ἐξεγερῶ. perf. ἐξήγερκᾰ. a. 1. ἐξήγειρᾰ. ab ἐξ et ἐγείρω, *excito.*
'Εξεγένοντο, *procreati sunt,* 3. pl. ab ἐξεγενόμην, a. 2. m. verbi ἐκγίνομαι. ab ἐκ et γίνομαι, *nascor,* quod vide.
'Εξέγροντο, Ion. et Poët. pro ἐξήγροντο, 3. pl. imperf. per

Sync. pro ἐξηγείροντο, ab ἐξέγρομαι, per Sync. pro ἐξεγείρομαι, *excito*. Th. ἐγείρω, *excito*.

Ἐξεδεχόμην, ου, ετο, *expectabam*, imperf. m. verbi ἐκδέχομαι. f. ἐκδέξομαι. perf. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ et δέχομαι, *capio*, *excipio*.

Ἐξεδίκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, *vindico*: f. ήσω. perf. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ et δίκη, *jus*.

Ἐξέδοτο, 3. sing. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi*: verbi ἐκδίδωμι. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, *do*; a. 2. ἔδων.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, *EXEDRA*: ab ἐξ et ἕδρα, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo*: Undè et

Ἔξεδρος, ου, ὁ κ ἡ, *loco suo emotus, expulsus*.

Ἐξέδυσαν, *exuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, *exuo*: f. ἐκδύσω. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ et δύω, vel δῦμι, *subeo*: a. 2. ἔδυν.

Ἐξέδω, *EXEDO*. Th. ἔδω.

Ἔξεεν, *radebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ξέω, *rado*: f. ξέσω.

Ἐξεθαμβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, *expavesco, attonitus sum*: ab ἐκ et θάμβος, *stupor, pavor*.

Ἐξέθεντο, *exposuerunt*, 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι.

Ἐξέθλιψα, *expressi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, *tero*.

Ἐξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, *prosilio*: ab ἐκ et θόρω, seu θορέω, *salio*.

Ἐξέθρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐξεθρέψατο, *eduxit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐκτρέφω. ab ἐκ et τρέφω, f. θρέψω, *alo, nutrio*.

Ἔξει, pro ἔξιθι, Att. *EXI*, præs. imperat. ab ἔξειμι, q. ab ἐξέω, *EXEO*; ab ἐξ et εἶμι, *eo*.

Ἕξει, *habebit*, 3. sing. f. 1. ind. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω et σχήσω, perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ.

Ἐξείης, Poët. pro ἑξῆς, *deinceps ordine*, adv. q. ab ἔχω.

Ἐξεικάζω, f. άσω, *similem reddo*: ab εἰκάζω.

Ἐξείκαστο, *assimilis erat*, 3. sing. plusq. pass. ab ἐξεικάζω.

Ἐξεικονίζω, f. ίσω, perf. ἐξεικόνικα, *fingo, ex exemplari effingo vel exprimo*.

Ἐξεῖλε, 3. sing. a. 2. act. ἐξείλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐξαιρέω. vide ἐξειλόμην.

Ἐξείλκυσα, ας, ε, α. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, *extraho*. Th. ἕλκω, *traho*.

Ἐξειλόμην, ου, ετο, *exemi*, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, *eximo*: f. ήσω. ab ἐκ et αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἔξειμι, vel ἔξιημι, *exeo, egredior*: præs. inf. ἐξιέναι. a. 2. act. ἔξιον, ες, ε. aor. 2. part. ἐξιὼν, όντος. a. 1. Att. ἐξήεσα, *egressus sum*: ab ἐξ et εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Ἐξεῖναι, *licere, fas esse*, præs. inf. ab ἔξεστι, *licet*, impers. ab ἐξ et εἰμὶ, *sum*.

Ἐξείνισα, *hospitio excepi*, a. 1. ind. verbi ξεινίζω, pro ξενίζω. f. σω. perf. ἐξένικα. Th. ξένος, et Poët. ξεῖνος, *hospes*.

Ἐξεῖπα, *dixi*, a. 1. act. et

Ἐξεῖπον, ἐξεῖπε, ἐξείπω, ἐξειπεῖν, ἐξειπὼν, a. 2. act. et

Ἐξείπω, *dicam*, a. 1. sub. act. ab ἐξέπω. ab ἐξ et ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα.

Ἐξειργασμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, *elaboro*: f. άσομαι. perf. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐξείργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι, *cohiberi*: ab

Ἐξείργω, f. ξω. perf. χα, *cohibeo, excludo*. Th. εἴργω, *arceo*.

Ἐξειρύσαι, Ion. et Poët. pro ἐξερύσαι, aor. 1. inf. act. ab ἐρύω, *traho*: f. σω.

Ἐξείρω, f. ἐξερῶ, *EXERO*. Th. εἴρω, *necto*.

Ἐξεὶς, *qui emisit*, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, *emitto*: aor. 2. ἐξῆν. ab ἐξ et ἵημι, *mitto*: f. ήσω.

Ἕξεις, *habebis*, Dor. ἑξεῖς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω. imperf. εἶχον.

Ἔξεισθα, Poët. pro ἔξεις, verb. ἔξειμι.

Ἔξεισι, *prodit*, 3. sing. præs. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

Ἐξεκαύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐξεκαύθην, *exarsi*, verbi ἐκκαίω, *exuro*: f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ et καίω, *uro*: a. 2. ἔκαον.

Ἐξεκέντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, *transfigo*: f. ήσω. perf. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ et κεντέω, *pungo*.

Ἐξεκένωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, *exinanio*. Th. κένος, *vacuus*.

Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, *concionem advoco, congrego*: ab ἐξ et ἐκκλησιάζω. Th. καλέω, *voco*.

Ἐξεκλάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, *defringo*: f. άσω. perf. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ et κλάω, *frango*.

Ἐξεκλείσθην, ης, η, *exclusus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, *excludo*: f. είσω. perf. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σται. ab ἐκ et κλείω, *claudo*.

Ἐξέκλεψεν, *furatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω. ab ἐκ et κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. φα. perf. m. κέκλοπα.

Ἐξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, *deflecto*, quod vide, et ἐξέκλιναν, 3. pl. a. 1.

Ἐξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, *exculpo, tundendo eximo*: ab ἐκ et κολάπτω, *tundo, excavo*: f. ψω. perf. κεκόλαφα.

Ἐξελάαν, Poët. τῦ α Epenthesi pro ἐξελᾶν, præs. inf. verbi ἐξελάω, *expello*, quod vide. hinc 3. pl. præs. ἐξελάωσι· ab ἐξ et ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, *agito*.

Ἐξέλαθον, et Poët. ἐκλέλαθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλήθω et ἐκλανθάνω, *oblivisci facio*. Th. λήθω, *lateo*, f. λήσω.

Ἐξελάλησα, a. 1. ab ἐκλαλέω, *effutio*.

Ἐξελάμβανε, 3. sing. imperat. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐξελάουσι, *expellunt*, 3. pl. ind. præs. verbi ἐξελάω, quod vide.

Ἐξελάσαι, a. 1. inf. ἐξελάσας, *qui abegit*, a. 1. part. act. ἐξέλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω.

Ἐξελασία, ας, ἡ, *expeditio, profectio*: et

Ἐξέλασις, εως, ἡ, *expulsio, discessus*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἐξέλασσεν, Poët. et Ion. pro ἐξέλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *expello*.

Ἐξελατόμησας, *fodisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκλατομέω.

Ἐξελαύνουσι, 3. pl. præs. ind. ab

Ἐξελαύνω, *expello, conflo, facio*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἐξελάω, f. σω, et Att. ἐξελῶ. perf. ἐξήλακα, et Att. ἐξελήλακα. Poët. pro ἐξελαύνω, *expello, abigo*. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Ἔξελε, *erue*, a. 2. imperat. act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act.

verbi ἐξαιρέω. Dicimus et ἔξελε, pro ἐξεῖλε, Ion. et ἔξελον pro ἐξεῖλον, aor. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελὼν, a. 2. part. ab ἐξ et αἱρέω, *capio*.

Ἐξελέγχομεν, 1. pl. præs. ind. act. et ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἐξελέγχω, *redarguo, convinco*: f. γξω. perf. ἐξήλεγχα. a. 1. ἐξήλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι· ab ἐξ et ἐλέγχω, *arguo*, f. ξω.

Ἐξέλεθ', *delegit*, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω. vide ἐξειλόμην.

Ἐξελέξω, *elegeris*, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, *dico, eligo*: f. λέξω. perf. λέλεχα.

Ἐξελέσθαι, *eripere*, a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω, *eximo, tollo*: a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐξ et αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐξελεύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, *egredior*: ab ἐξ et ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν. perf. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Ἐξεληλάκεσαν, *expulerunt*, Ion. et Att. pro ἐξηλάκεισαν, 3. pl. plusq. perf. act. verbi ἐξελάω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Ἐξελήλυθα, *exii*, perf. m. Att. inf. ἐξεληλυθέναι, et part. ἐξεληλυθώς· ab ἐξέρχομαι. vide ἐξελεύσομαι.

Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι. ab ἐξ et ἔρχομαι, *venio*.

Ἐξελθέμεναι, Poët. pro ἐξελθεῖν, aor. 2. inf. verbi ἐξέρχομαι.

Ἐξελθὸν, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eod. verbo et th.

Ἐξέλθω, a. 2. sub. et 1. pl. ἐξέλθωμεν. 3. pl. ἐξέλθωσι. ἐξελθὼν, a. 2. part. ejusd.

Ἐξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, *derelinquo*: ab ἐκ et λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐξελκύω, f. ύσω, et

Ἐξέλκω, *abstraho, extraho*: imperf. ἐξεῖλκον. f. ἐξέλξω. præs. part. pass. ἐξελκόμενος, *abstractus*: ab ἐξ et ἕλκω, *traho*.

Ἐξέλκωσις, εως, ἡ, *fodicatio, exulceratio*.

Ἐξελόμην, *diripui*, pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω. ab ἐξ et αἱρέω, *capio*: f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Ἔξελον, pro ἐξεῖλον, *eripui*, aor. 2. ind. act. Ion. ejusd. verbi. ἐξελοῦ, a. 2. imperat. m.

Ἐξελῶ, *eximam*, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω. ἐξέλωμαι, a. 2. sub. m. Th. αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Ἐξελῶσι, *expellent*, 3. pl. f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελάω vel ἐξελαύνω, *abigo*. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

Ἐξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, *abstergo*: imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

Ἐξέμεν, et ἐξέμεναι, *emisisse*, Ion. et Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἔξειμι. a. 2. ἔξην. ab ἐξ et ἵημι, *mitto*.

Ἑξέμεν, *servare*, f. 1. inf. Ion. pro ἕξειν, verbi ἔχω, *teneo*: f. ἕξω. perf. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον.

Ἐξεμέω, f. έσω, *evomo*. Vide ἐμέω.

Ἐξέμμορε, perf. 2. verbi ἐκμείρομαι.

Ἐξεμπωλημένος, η, ον, *venditus*, Ion. pro ἐξεμπεπωλημένος, perf. part. pass. verbi ἐξεμπωλέομαι. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἐξεμυκτήρισα, a. 1. act. ab ἐκμυκτηρίζω, *subsanno, irrideo*. Th. μυκτὴρ, *naris*.

Ἐξεναίρω, f. αρῶ, id. ac th. ἐναίρω, *interficio*.

Ἐξεναντίας, adv. et divisim ἐξ ἐναντίας, *ex adverso, adversum*: ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, *adversus*, quod ab ἀντὶ, *pro*.

Ἐξεναρίζω, f. ξω, idem ac simplex ἐναρίζω, et th. ἐναίρω, *interficio*.

Ἐξενάριξε, *interfecit*, ejusd. a. 1. ind.

Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, *effero, promo*: f. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε. ab ἐκ et φέρω, *fero*.

Ἐξενεῖκαι, Poët. pro ἐξενέγκαι, a. 1. inf. act. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. ejusd.

Ἐξένευσε, *se subduxit*, a. 1. ind. act. ab ἐκνεύω, f. σω, *enato, elabor*. Th. νεύω, *innuo*.

Ἐξενεχθεὶς, έντος, et Ion. ἐξενειχθεὶς, εῖσα, a. 1. part. pass. ἐξενεχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. ab ἐκφέρω. vide ἐξενέγκατε.

Ἐξενεχυράζω et ἐξενεχυριάζω, *pignus capio*, Diog. Laërt. in Menippo.

Ἐξενηνειγμένος, η, ον, Ion. pro ἐξενηνεγμένος, *exportatus*, perf. part. pass. verbi ἐκφέρω, *effero*. Th. φέρω.

Ἐξενήνοχα, ας, ε, et in 1. pl. ἐξενηνόχαμεν, perf. m. ejusd.

Ἐξένηψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκνήφω, q. v.

Ἐξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, *exeas*, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐξενθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*. Sic ἐξενθὼν, pro ἐξελθών.

Ἐξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, *hospitio recipio*: f. ίσω. perf. ἐξένικα. Th. ξένος, *hospes*.

Ἐξέντο, *exemerunt*, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξίημι. a. 2. m. ἐξέμην. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐξέπαρθον, et per Metath. ἐξέπραθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω, *devasto*: f. σω. ab ἐκ et πέρθω, *vasto*.

Ἐξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, *excido*: f. ἐκπτώσω. perf. ἐκπέπτωκα. a. 1. ἐξέπεσα. a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω.

Ἐξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, *expando*: f. άσω. ab ἐκ et πετάω, seu πετάννυμι, f. σω, *pando, explico*.

Ἐξέπιπτε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐκπίπτω, *excido*. Th. πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπίσταμαι, σαι, ται, *probè novi, calleo*, præs. ind. ab ἐξ et ἐπίσταμαι, *scio*: f. ἐπιστήσομαι. quod ab ἐπὶ et ἵστημι, *scio*.

Ἐξεπίσται, Ion. pro ἐξεπίστασαι, vel ἐξεπίστῃ, *scis*; 2. sing. præs. ejusd.

Ἐξεπίτηδες, *consultò, datâ operâ*, adv. ab ἐξ et ἐπιτήδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *idoneus, aptus*.

Ἐξεπλάγην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, *percello*: f. ξω. ab ἐκ et πλήσσω, vel -ττω, *percutio*.

Ἐξέπλει, 3. sing. imperf. verbi ἐκπλέω, *enavigo*: f. εύσω. ab ἐκ et πλέω, *navigo*. a. 1. med. ἐξεπλευσάμην.

Ἐξεπλήσσοντο, *percellebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, *percello*, quod vide.

Ἐξεπόνασα, Dor. pro ἐξεπόνησα, *elaboravi*, a. 1. ind. act. verbi πονέω, *laboro*. Th. πένομαι.

Ἐξεπράθομεν, *deprædati sumus*, 1. pl. a. 2. act. ἐξέπραθον, per Metath. pro ἐξέπαρθον, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω. Th. πέρθω, *vasto*: f. 2. παρθῶ.

Ἐξέπτη, *evolavit*, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπταμαι. fut. ἐκπτήσω.

a. 2. ἐξέπτην. ab ἐξ et ἵπταμαι, *volo, -as.*
Ἐξέπω, *evulgo.* Th. ἔπω, *dico.*
Ἐξέρᾶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *vomitus:* ab
Ἐξερᾰ'ω, *evacuo, expromo:* fut. ᾰ'σω. perf. ἐξήρᾱκᾰ. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra.*
Ἐξεργάζομαι, *absolvo, perficio:* item *everto, occido:* f. ᾰ'σομαι. perf. ἐξείργασμαι. ab ἐξ et ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*
Ἐξεργᾰ'σᾰο, Ion. pro ἐξειργᾰ'σω. vide ἐργάσαο.
Ἐξεργασθὲν, ejusd. a. 1. part. pass. n. g.
Ἐξεργᾰσῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *elaboratio, absolutio.*
Ἐξεργασμένος, Ion. pro ἐξειργασμένος, *factus,* perf. part. ab ἐξεργάζομαι.
Ἐξεργαστῖκὸς, ἡ, ὸν, *ad perficiendum idoneus:* ab ἐργάζομαι, quod vide.
Ἐξερέεινεν, *interrogabat,* 3. sing. imperf. ab
Ἐξερεείνω, idem quod ἐξερέω, *eloquor, perquiro:* item *interrogo.* Th. εἴρω, *dico.*
Ἐξερείπω, *prosterno, everto.* Th. ἐρείπω, *everto.*
Ἐξέρειψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. ejusd.
Ἐξερέομαι, et ἐξέρομαι, pro quo ἐξείρομαι, etiam Ion. *interrogo, sciscitor:* ab ἐξ et ἐρέω, *dico.* Th. εἴρω, idem.
Ἐξερέοντο, *interrogabant,* ejusd. 3. pl. imperf.
Ἐξερευνᾰ'ω, *penitùs scrutor;* f. ήσω. perf. ἐξηρεύνηκᾰ. a. 1. ἐξηρεύνησᾰ. ab ἐξ et ἐρευνάω, fut. ήσω, *indago, vestigo.*
Ἐξερέω, *dico,* vel *eloquor;* item *perquiro:* ab ἐξ et ἐρέω, idem quod th. εἴρω, *dico.*
Ἐξερημόω, -ῶ, f. ώσω, *devasto.* Th. ἔρημος.
Ἐξερῖπόντες, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem quod th. ἐρείπω, *cado, everto:* f. ψω. a. 2. ἤριπον.
Ἐξέρπω, fut. ψω. perf. ἐξῆρφᾰ, *erepo, prorepo; erepere facio.* Ps. civ. 22.
Ἐξεῤῥᾰ'γη, *erupit,* 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ et ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango:* f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.
Ἐξέρυσ', pro ἐξέρυσε, *extraxit,* a. 1. ind. act. ἐξερῦ'σαι, a. 1. inf. ἐξερῦ'σᾱς, a. 1. part. et
Ἐξερῦ'σασκον, Ion. imperf. verbi ἐξερύω.
Ἐξερῦ'ω, *extraho.* Th. ἐρύω, f. σω, *traho.*
Ἐξέρχομαι, *exeo, egredior:* imperf. ἐξηρχόμην, ου, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω. a. 2. sub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐξελθεῖν, a. 2. part. ἐξελθὼν, ῦσᾰ, όν. perf. med. ἐξήλῠθᾰ, et Att. ἐξελήλῠθᾰ. plusq. perf. ἐξεληλῠ'θειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio.*
Ἔξεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ξέω, *rado:* f. έσω. perf. ἔξεκα.
Ἐξεσῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, et Ἐξεσῖ'η, ης, ἡ, *legatio:* ab ἐξ et ἵημι, *mitto.*
Ἔξεσῖς, ῖος, ἡ, Ion. et Poët. pro ἔξωσις, *expulsio:* παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, *ejicere.*
Ἐξέσκληκᾰ, perf. act. verbi ἐκσκλέω, *exarefacio:* quod ab ἐκ et σκλέω, pro σκελέω, per Sync. idem quod σκέλλω, *exsicco, arefacio.*
Ἐξέσμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξέσμᾱον, -ων, verbi ἐκσμάω, *extergo:* ab ἐκ et σμάω, seu σμέω, *abstergo.*
Ἐξέσπᾰσε, *retraxit,* 3. sing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ et σπάω, *traho:* f. σω. a. 1. ἔσπασα.
Ἐξέσσῠτο, 3. sing. syncop. aor. 2. med. verbi ἐκσεύω.
Ἐξέσται, pro ἐξέσεται, f. 1. verbi ἔξεστι, *licet.*
Ἐξεστεμμένος, η, ον, *coronatus,* part. perf. pass. verbi ἐκστέφω.
Ἐξεστηκὼς, υῖᾰ, ὸς, *mente commotus, pavens, mutatus,* part. perf. act. ab ἐξίστημι.
Ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui,* a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, et ἐξιστάω, *obstupefacio:* f. ἐκστήσω. quod ab ἐξ et ἵστημι, *sto.*
Ἔξεστῖ, *licet,* impers. ab ἔξειμι, inus. quod est ab ἐξ et εἰμὶ, *sum:* f. ἐξέσται, pro ἐξέσεται. ἐξὸν, part. n. g.
Ἐξέστραμμαι, ψαι, πται, *eversus fui,* perf. pass. ab ἐκστρέφω, *everto:* f. ψω. perf. ἐξέστρεφα. Th. στρέφω, *verto.*
Ἐξεστρᾰτοπεδεύσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐκστρατοπεδεύω, *castra loco* seu *pono:* ab ἐκ et στρατὸς, *exercitus,* et πέδον, *solum.*
Ἐξετάζω, *exquiro, examino, exploro, æstimo, comparo:* fut. ᾰ'σω, et Dor. ξω. perf. ἐξήτᾰκᾰ. a. 1. ἐξήτᾰσᾰ. a. 1. imperat. ἐξέτᾰσον. Th. ἐτάζω, *inquiro.*
Ἐξέτᾰμον, *secuerant,* 3. pl. a. 2. verbi ἐκτέμνω. fut. μῶ. perf. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ et τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.
Ἐξετᾰνύσθη, *extensus est,* 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ et τανύω, id. qu. th. τιταίνω, *tendo.*
Ἐξετᾰ'σαι, a. 1. inf. act. ἐξέτᾰσον, -ᾰ'τω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω.
Ἐξέτᾰσῖς, εως, ἡ, *exquisitio:* ab ἐξετάζω.
Ἐξετασμὸς, ῦ, ὁ, *quæstio.* usit. quoque pro *recensione exercitus.*
Ἐξεταστέον, *inquirendum.*
Ἐξεταστῖκὸς, κὴ, κὸν, *inquirendi peritus:* ab ἐξετάζω.
Ἐξέτεινᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo.*
Ἐξετέλειον, *perfecerunt,* 3. plur. imperf. pro ἐξετέλεον, Poët. et
Ἐξετελεῖτο, 3. sing. imperf. pass. et
Ἐξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, *perficio.* Th. τέλος, *finis.*
Ἐξετέλεσσ' pro ἐξετέλεσσε, Poët. pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
Ἑξέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sexennis,* pro ἑξαέτης. ab ἕξ, *sex,* et ἔτος, *annus.*
Ἐξ ἔτι τῦ, *ab illo tempore.*
Ἐξετμήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, *excido:* ab ἐκ et τέμνω, *seco:* fut. τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον.
Ἐξετρᾰ'πησᾰν, 3. pl. a. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι, *aversor:* f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, *deflectam.* a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η. a. 2. sub. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ. ab ἐκ et τρέπω.
Ἐξέτρω, *vulnerabatur,* 3. sing. imperf. ab ἐκ et τρῶμι, imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, *vulnero.*
Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω, *abortum facio:* ab eod. th.
Ἐξετύφλυ, *excæcabat,* 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐκτυφλόω. Th. τυφλὸς, *cæcus.*
Ἐξευρεῖν, *invenire,* a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, *adinvenio.*
Ἐξεύρεσῖς, εως, ἡ, *inventio: lucrum.* ὐκ ἔστιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν, *nihil lucri accrescit ex operibus eorum,* Baruci iii. 8. Malè vers. Angl.
Ἐξευρηκότων, gen. pl. ab
Ἐξευρηκὼς, ότος, *qui invenit,* part. perf. act. ab ἐξευρίσκω.
Ἐξεύρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *inventum:* à perf. pass. verbi seq.
Ἐξευρίσκω, *excogito, comperio:* ab ἐξ et εὑρίσκω, id. fut. ήσω. perf. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.
Ἐξευρόντες, ejusd. a. 2. part. acc. pl. num. vide ἐξευρεῖν.
Ἐξεφαάνθην, ης, η, *emersi,* a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθην, per Epenth. τῦ α, verbi ἐκφαίνω,

emergo. Th. φαίνω, *ostendo:* f. νῶ. perf. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.
Ἐξέφᾰνᾰν, *exorta sunt,* 3. pl. a. 2. pass. syncop. pro ἐξεφά'νησᾰν. ab eod. th.
Ἐξέφερον, *exportabant,* 3. plur. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.
Ἐξεφρείομεν, Ion. pro ἐξεφέρομεν, 1. pl. imperf. ind. act. ab ἐκφρείω, pro ἐκφέρω.
Ἐξέφῡν, ῡς, ῡ, *natus sum,* cum gen. a. 2. ab ἐκ et inus. φῦμι, (idem ac th. φύω, *nascor*) undè a. 2. ἔφυν.
Ἐξεφύρθης, *polluta es,* 2. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐκφύρομαι.
Ἐξέχει, 3. sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, *effundo:* f. 1. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. ἐξέχευσᾰ, ἐξέχευᾰ, et ἐξέχεᾰ, ᾰς, ε. a. 1. imperat. ἔκχεον, άτω. 2. pl. ἐκχέᾰτε. imperf. pass. ἐξεχεόμην, -ούμην. ab ἐκ et χέω, *fundo,* f. χεύσω.
Ἐξέχρησε, *suffecit,* a. 1. act. Vide in ἐκχρᾶν, pro ἐξαρκεῖν, *sufficere.*
Ἐξεχύ'θην, ης, η, *exii, penetravi,* a. 1. pass. verbi ἐκχύω, seu ἐκχύνω, *effundo:* f. ύσω. perf. ἐκκέχυκα. ab ἐκ et χύω, *fundo.* Th. χέω.
Ἐξέχω, f. έξω, perf. ἐξέσχηκᾰ, *emineo, exto, exorior:* ab ἐξ et ἔχω.
Ἐξέψυξε, *animam efflavit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo;* f. ξω. ab ἐκ et ψύχω, f. ξω, *frigefacio.*
Ἐξέψω, f. ψήσω, *coquo, elixo.*
Ἐξέωσᾰν, Att. pro ἐξῶσᾰν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, *impello:* ab ἐκ et ὠθέω, f. ὤσω, *pello.*
Ἐξήγᾰγε, *eduxit,* 3. sing. a. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, *educo,* quod vide.
Ἐξήγγειλᾰ, ᾰς, ε, *indicâssem,* a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuntio:* f. λῶ. perf. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.
Ἐξήγειρᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito, suscito:* f. ἐξεγερῶ. perf. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.
Ἐξηγέομαι, -οῦμαι, *expono, enarro: præsum, rego; censeo, dissero:* imperf. ἐξηγεόμην, -ούμην, έυ, -οῦ, έετο, -εῖτο. f. ἐξηγήσομαι. a. 1. m. ἐξηγησά'μην, ω, ᾰτο. a. 1. part. ἐξηγησά'μενος. ab ἐξ et ἡγέομαι, *duco.*
Ἐξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐξεγείρω.
Ἐξήγημᾰ, ᾰτος, τὸ, *enarratio, quod narratur:* et
Ἐξήγησῐς, εως, ἡ, *enarratio, expositio:* propriè divinorum et excellentium, ut ἑρμηνεία, vulgarium: et
Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, *interpres, magus, conjector:* ἐξηγηταὶ, Athenis, *sacrorum interpretes:* et
Ἐξηγητῐκὸς, ἡ, ὸν, *enarrativus:* τὰ ἐξηγητικὰ, *libri Pontificiales.* Omnia à perf. pass. verbi ἐξηγέομαι, *expono.*
Ἐξηγόρᾰσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξᾰγοράζω, *redimo:* f. σω. perf. ἐξηγόρᾰκᾰ. a. 1. sub. act. ἐξᾰγορά'σω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀγοράζω, *emo.* Th. ἀγορὰ, *forum.*
Ἐξηγορῐ'ᾰ, ῐ'ᾱς, ἡ, *accusatio.*
Ἐξηγούμενος, η, ον, præs. part. ἐξηγοῦνται, 3. pl. præs. verbi ἐξηγέομαι.
Ἐξηγρόμην, per Sync. pro ἐξηγειρόμην, *exsurrexi, expergefactus sum,* imperf. pass. ab ἐξ et ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐγείρω.
Ἐξήεσᾰν, *egressi sunt,* 3. pl. a. 1. Att. ἐξήεσᾰ, verbi ἔξειμι, *exeo,* vel ἐξίημι. ab ἐξ et εἶμι, *eo:* a. 2. ἔξιον, ες, ε. præs. inf. ἐξιέναι.
Ἐξήκειν, *exire, exitum habere:* ab ἐξ et ἥκω.
Ἑξήκοντᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *sexaginta.* Th. ἕξ, *sex.*
Ἑξηκοντᾰέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, *sexagenarius.*
Ἑξηκοντά'κλῑνος, *domus sexaginta lectulorum.*
Ἐξήλᾰσᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *exagito, expello.* Th. ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα. perf. ἤλακα.
Ἐξήλᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐξάλλομαι, *exsilio.* Th. ἅλλομαι, *salio:* a. 1. m. ἡλάμην, σο, το, et per Sync. ἅλτο.
Ἐξήλᾰτος, ου, *extensus, extrinsecùs obductus:* ab ἐλαύνω, *ductile opus facio.*
Ἐξηλείφθησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. pass. et
Ἐξήλειψε, 3. sing. a. 1. ind. act. à verbo ἐξαλείφω, *deleo.*
Ἐξήλθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo.*
Ἐξῆλθον, per Sync. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejusd.
Ἐξηλῐ'ᾰσᾰ, *crucifixi,* a. 1. ind. verbi ἐξηλιάζω, *crucifigo, sole aduro:* ab ἐξ et ἡλιάζω, *soli expono.* Th. ἥλιος, *sol.*
Ἐξηλλαγμένος, perf. part. pass. ab ἐξαλλάττω, *immuto.* Th. ἀλλάττω, *muto.*
Ἐξήλῠσῐς, Ion. et Poët. pro ἔξοδος, *exitus:* ab ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio.*
Ἐξήλθοσᾰν, *exierant,* 3. pl. a. 2. act. pro ἐξῆλθον, Exod. xvi. 27.
Ἑξῆμᾰρ, adv. *per sex dies.* Ab ἕξ et ἦμαρ.
Ἐξημέρωσῐς, εως, ἡ, *cicuratio.*
Ἐξήμεσε, *evomuit,* a. 1. ind. ab ἐξεμέω, quod ab ἐμέω, *vomo.*
Ἐξημοιβὸς, ἡ, ὸν, *permutatorius.* Ab ἐξαμείβω.
Ἐξῆν, *licebat,* verbi ἐξεῖναι, *licere.*
Ἐξήνεγκε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero:* f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero:* a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.
Ἐξηπά'τησᾰ, ᾰς, ε, *decepi, frustratus sum, seduxi,* a. 1. ind. act. verbi ἐξαπατάω, idem quod th. ἀπατάω, *decipio.*
Ἐξήπᾰφε, *decepit,* 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐξαπάφω, idem quod ἀπάφω, *decipio, fallo:* sicut ἐξαπατῶ pro ἀπατῶ ponitur.
Ἐξήπλωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐξαπλόω, *expando, explico:* ab ἐξ et ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, et contractè ἁπλοῦς, *simplex.*
Ἐξῆρᾰ, *sustuli,* a. 1. ind. act. verbi ἐξαίρω, *effero.* Th. αἴρω, *tollo.*
Ἐξήραμμαι, seu ἐξήρασμαι, perf. pass. verbi ξηραίνω, *sicco:* f. ανῶ. perf. ἐξήραγκα. Th. ξηρὸς, *aridus.*
Ἐξήρᾱνᾰ, *arefeci,* a. 1. ind. act. ejusd.
Ἐξηράνθην, *exarui,* a. 1. ind. pass. ejusd.
Ἐξῆρες, 2. sing. imperf. vel a. 2. act. verbi ἐξαίρω, *aufero.* Th. αἴρω, *tollo.*
Ἐξήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐξέρομαι, *interrogo.* Th. εἴρω, *dico.* Hinc εἴρομαι et ἔρομαι, idem.
Ἐξηρεύνησᾰ, ᾰς, ε, et in 3. plur. ἐξηρεύνησᾰν, aor. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, *penitùs scrutor.*
Ἐξηρεύξᾰτο, 3. sing. ab ἐξηρευξά'μην, a. 1. m. ab ἐξερεύγω, f. ξω, *eructo, ructum effundo.* Th. ἐρεύγω, *ructo.*
Ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus,* perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω, *planè perficio.*
Ἐξηρτυμένος, *instructus, munitus,* perf. part. pass. ab ἐξ et ἀρτύω, *instruo.*
Ἐξῆρχον, *incipiebant, duces erant,* 3. pl. imperf. ind. act. ab ἐξάρχω· ab ἐξ et ἄρχω, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium, imperium.*

'Εξηρώησι, Poët. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, *cum impetu feror, celeritèr recedo.* Th. ἐρωέω, *eo, fluo.*

'ΕΞΗ͂Σ, adverbialitèr, *deinceps, consequenter:* ἐφεξῆς, idem. ὁ ἑξῆς, *ordine sequens:* ἡ ἑξῆς, scil. ἡμέρα, *sequens dies:* Poët. ἑξείης. qu. ab ἔχω.

'Εξήταξα, Dor. pro ἐξήτασα, a. 1. ind. act. verbi ἐξετάζω, *examino, exploro:* fut. σω, et Dor. ξω.

'Εξηχέομαι, -οῦμαι, *persono:* f. ήσομαι. perf. pass. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐξ et ἠχέω, *sono.* Th. ἦχος, *sonus.*

'Εξηχέω, ῶ, fut. ήσω, *persono, cano:* ab ἦχος.

'Εξίειν, Ion. pro ἐξιέναι, *exire:* ab ἐξ et ἵημι pro ἔω, εἶμι, *vado.* Item ἐξιέιν, pro ἐξιέναι, *ejicere:* ab ἐξ et ἵημι, *mitto.*

'Εξιέω seu ἐξίημι, *expando.* Pindar.

'Εξιθύνω, f. υνῶ, *rego, dirigo.* Ab ἐξ et ἰθύνω.

'Εξικέσθαν, Dor. pro ἐξικέσθην, 3. dual. a. 2. ind. m. pro pl. ἐξίκοντο· et

'Εξῖκετ', *pervenit,* 3. sing. a. 2. ind. med. ἐξικόμην, ου, ετο· ab ἐξικνέομαι.

'Εξικετεύω, fut. εύσω, *supplico, precor ex:* ab ἐξ et ἱκετεύω.

'Εξικνέομαι, *pervenio:* ab ἐξ et ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι. perf. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

'Εξικνεῖσθαι, ejusd. præs. inf.

'Εξικόμην, ου, ετο, *perveni:* ejusd. a. 2. m.

'Εξιλάομαι, et -άσκομαι, f. άσομαι, *placo.* Th. ἱλάω, *propitius sum.*

'Εξίλασις, εως, ἡ, *placatio:* et

'Εξίλασμα, ατος, τὸ, *placamen:* et

'Εξιλασμὸς, οῦ, ὁ, *placatio:* à perf. pass. verbi ἐξιλάομαι.

'Εξιλάσομαι, *placabo,* f. 1. m. ejusd. verbi.

'Εξίμεναι, *exire,* Dor. pro ἐξεῖναι, vel ἐξιέναι, præs. inf. ab ἐξ et εἶμι, *eo.*

'Εξιόντων, gen. pl. part. aor. 2. verbi ἔξειμι, *exeo.* Th. εἶμι, *eo:* a. 2. ἶον. a. 2. part. ἰών.

'Εξιππεύομαι, *equitando animi gratiâ expatior, evagor.*

'Εξίπτημι, *evolo.*

'Έξις, εως, ἡ, *habitus,* in acc. ἕξιν. Th. ἔχω.

'Εξισάζω, f. άσω, *adæquo, æquiparo.*

'Εξίσης, adv. *æquè:* sc. ἐξ ἴσης μοίρας· ex ἐξ et ἴσος.

'Εξίσου, adv. *æquè:* sc. ἐξ ἴσου μέτρου· ex iisdem.

'Εξίσουσθαι, præs. inf. pass. ab

'Εξισόω, *adæquo:* ab ἐξ et ἰσόω, *æquo:* f. ώσω. Th. ἶσος, vel ἴσος, *par, æqualis.*

'Εξίσταντο, *percellebantur,* 3. pl. imperf. m. ab

'Εξίσταμαι, *obstupesco, cedo:* ab

'Εξίστημι et ἐξιστάω, *obstupefacio, immuto:* f. ἐκστήσω. a. 1. ἐξέστησα. a. 2. ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui.* imperf. med. ἐξιστάμην, σο, το. ab ἐξ et ἵστημι, *sto.*

'Εξιστορεῖν τι, *exquirere quid,* Ion. et Poët. pro ἐκζητεῖν, quod ex ἱστορέω, *cognosco.* Th. ἵστωρ, *sciens.*

'Εξισχύω, *valeo, possum:* f. σω. perf. ἐξίσχυκα. a. 1. ἐξίσχυσα. a. 1. sub. ἐξισχύσω, ης, η. ab ἐξ et ἰσχὺς, *robur, vires.*

'Εξίσχω, id. quod ἐξέχω.

'Εξισωτέον, *æquandum est;* verbale ab ἐξισόω.

'Εξίτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *evanidus, exolescens:* ab ἔξειμι, *exeo.*

'Εξιτητέον, *exeundum est:* verbale ab ἔξειμι.

'Εξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, *quibus non exire licet:* ab ἔξειμι, *exeo.* Th. εἶμι, *eo.*

'Εξιχνεύω, f. εύσω, *vestigo, pervestigo.*

'Εξιχνιάζω, f. άσω, idem: undè

'Εξιχνιασμὸς, οῦ, ὁ, *investigatio.*

'Εξκαίδεκα, indecl. *sexdecim.*

'Εξοδεύω, f. εύσω, perf. ἐξωδεύκα, *excedo, morior.*

'Εξοδία, ας, ἡ, *egressio, expeditio:* et indè

'Εξοδιάζω, *exire facio, expendo:* ab ἔξοδος, *exitus;* quod ab ἐξ et ὁδὸς, *via.*

'Εξοδιασθεὶς, έντος, *ab eunte illatus:* ejusd. a. 1. part. pass.

'Εξόδιον, ου, τὸ, EXODIUM, *exitus:* et

'Έξοδος, ου, ἡ, *exitus;* item *mors:* ab ἐξ et ὁδὸς, *via.*

'Εξόζω, *oleo, redoleo.* Th. ὄζω.

'Εξοιδέω, ῶ, fut. ήσω, *extumesco.* Th. οἰδέω, *tumeo.*

'Εξοικέω, f. ήσω, *emigro:* et

'Εξοικίζω, fut. ίσω, *domo ejicio, expello:* ab

'Έξοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exul:* ab ἐξ et οἶκος.

'Εξοίσομεν, *efferemus,* 1. pl. et ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, *effero:* f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero:* a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

'Εξοιχνεῦσιν, *egrediuntur,* pro ἐξοιχνοῦσιν, Dor. et Ion. 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰχνέω, id. q. οἴχομαι, *abeo:* f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

'Εξοκέλλω, f. ελῶ, aor. 1. ἐξώκειλα, *delabor, impingo;* item *averto:* ab ὀκέλλω. Th. κέλλω.

'Εξολέσειεν, *perdat,* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐξ et ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. med. ὦλα.

'Εξολέσωμεν, *deperdamus,* 1. pl. a. 1. sub. act. ejusd.

'Εξολισθαίνω, *effugio, elabor, excido, eludo:* f. ανῶ. perf. ἐξωλίσθηκα.

'Εξολλύω, -όλλυμι, f. ολέσω, *omninò perdo.*

'Εξολόθρευμα, ατος, τὸ, et

'Εξολόθρευσις, εως, ἡ, *perditio:* ab

'Εξολοθρεύω, *funditùs perdo:* f. εύσω. perf. ἐξωλόθρευκα. præs. pass. ἐξολοθρεύομαι, *dispereo.* perf. pass. ἐξωλόθρευμαι. a. 1. pass. ἐξωλοθρεύθην. f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι· ab ἐξ et ὄλεθρος, *exitium.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*

'Εξολόλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, *ululatus edo.* Th. ὀλολύζω, *ululo:* fut. ξω. perf. χα.

'Έξομαι, f. 1. m. verbi ἔχω, *habeo.*

'Εξομβρέω, fut. ήσω, perf. ἐξώμβρηκα, *pluo, stillo:* ἐξομβρήσει βδέλυγμα, *implebitur maledictione;* Eccl. x. 13. Th. ὄμβρος, *pluvia.*

'Εξόμνυμι, et frequentiùs -μαι, *abjuro, ejuro:* ab ἐξ et ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro.*

'Εξομόθεν, adv. *ex eodem loco; ex propinquo.* Ab ἐξ et ὁμόθεν.

'Εξομοιόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἐξωμοίωκα, *assimilo, effingo:* undè

'Εξομοιοῦμαι, *similitudinem refero.*

'Εξομολογέομαι, -οῦμαι, *confiteor, gratias ago, celebro, glorifico:* cum dat. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐξωμολογησάμην, ω, ατο. ab ἐξ et ὁμὸς, *similis,* et λόγος, quod à λέγω, *dico.*

'Εξομολόγησις, εως, ἡ, *confessio, prædicatio, gratiarum actio:* à perf. pass. præc. verbi.

'Εξὸν, præs. part. n. g. ab ἔξεστι, *licet,* q. v.

'Εξονομάζω, f. άσω, *nomine voco, invoco, alloquor:* et

'Εξονομαίνω, fut. ανῶ, *nuncupo.* Th. ὄνομα, *nomen.*

'Εξονομακλήδην, adv. *nominatim.* Ab ἐξ, ὄνομα, et καλέω.

'Εξόπιθεν, Poët. pro

'Εξόπισθεν, adv. *à tergo, in posterum, è longinquo:* cui opponitur κατόπιν, *proximè.* et

'Εξοπίσω, adv. *retrò, in postremum, posteà.* Th. ὀπίσω, *retrorsum.*

Ἐξοπλίζω, *penitus armis instruo, instituo:* fut. ἴσω. perf. pass. ἐξώπλισμαι.

Ἐξοπλῖσῐα, ας, ἡ, *armatura; item tempus armandi:* à præc.

Ἐξοπτᾷν, pro ἐξοπτάειν, præs. inf. act. ab

Ἐξοπτάω, ῶ, fut. ήσω, *excoquo, asso.* Th. ὀπτάω, *asso.*

Ἐξορῖα, ας, ἡ, *exterminatio, exilium:* ab ἔξορος.

Ἐξορίζειν, *exterminare,* præs. inf. act. ab

Ἐξορίζω, f. ἴσω, *extermino, exsilio multo:* ab ἐξ et ὅρος.

Ἐξορκίζω, *adjuro:* fut. ἴσω, et Att. -ιῶ. perf. ἐξώρκικα. a. 1. ἐξώρκισα. perf. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, *jusjurandum.*

Ἐξορκισμὸς, ȣ, ὁ, *adjuratio:* à 1. pers. perf. pass. verbi præc.

Ἐξορκιστὴς, ȣ, ὁ, *EXORCISTA,* à 3. pers. perf. pass. verbi ejusd.

Ἐξορκιῶ, f. Att. ejusd.

Ἔξορκος, ȣ, ὁ, *eximium jusjurandum.* Vel *jusjurandum contrarium aliorum verbis.* Th. ὅρκος, *jusjurandum.*

Ἐξορκȣ̃ν, præs. inf. act. ab

Ἐξορκόω, -ῶ, f. ώσω, id. ac ἐξορκίζω, *jurejurando obstringo.* Th. ὅρκος, *jusjurandum.*

Ἐξόρκωσῐς, εως, ἡ, *jusjurandum:* à 2. pers. perf. pass. verbi præc.

Ἐξορμάω, f. ήσω, *erumpo, proficiscor, impello:* ναῦν, *navem ex statione deduco.* ab ἐξ et ὁρμάω, *impetu feror.* Th. ὁρμή.

Ἐξόρμησῐς, εως, ἡ, *eruptio:* à 2. pers. perf. pass. verbi præc.

Ἐξορμίζω, (pro quo etiam dicitur ἐξορμέω, -ῶ), f. ίσω, perf. ἐξώρμῐκα, *enavigo, erumpo.*

Ἔξορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *exsul, exterminatus:* ab ἐξ et ὅρος.

Ἐξορέω, f. έσω, *exsilio, prosilio.* Ab ἐξ et ὀρέω.

Ἑξόροφος πύργος, *turris sex contignationum.*

Ἐξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, *ramus.* Th. ὅρπηξ, idem.

Ἐξόρυξῐς, εως, ἡ, *effossio:* ab

Ἐξορύττω, *effodio, perfodio:* f. ύξω. a. 1. ἐξώρυξα. a. 1. part. ἐξορύξας, αντος. Th. ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio:* perf. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα.

Ἐξορχέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, *exulto, illudo; enuntio, prodo arcana.*

Ἐξόσδεις, Dor. pro ἐξόζεις, *oles.* ab ἐξόζω.

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, *in exsilium mitto,* testarum suffragiis: ab ἐξ et ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, *testa.*

Ἐξοστρακισμὸς, ȣ, ὁ, *EXOSTRACISMUS, relegatio,* per testarum suffragia, *exsilium:* à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.

Ἐξότε et ἐξότȣ, pro ἐξ ȣ̃, *ex quo,* sc. tempore.

Ἐξȣδενέω, -ῶ, id. cum ἐξȣδενόω· ab ἐξ et ȣ̓δείς.

Ἐξȣδένησῐς, εως, ἡ, *contemptus:* et

Ἐξȣδενητὴς, ȣ, ὁ, *contemptor:* à perf. pass. verbi ἐξȣδενέω.

Ἐξȣδενόω, -ῶ, *nihili facio, pro nihilo habeo:* fut. ώσω. perf. ἐξȣδένωκα. perf. pass. ἐξȣδένωμαι. a. 1. pass. ἐξȣδενώθην. a. 1. sub. pass. ἐξȣδενωθῶ. a. 1. part. pass. ἐξȣδενωθεὶς, έντος. ab ἐξ et ȣ̓δενόω, quod ab ȣ̓δεὶς, ενός. Th. εἷς.

Ἐξȣδένωμα, ατος, τὸ, *despectio:* à præc.

Ἐξȣδένωσῐς, εως, ἡ, *contemptus:* à perf. pass. verbi ἐξȣδενόω.

Ἐξȣθενέω, -ῶ, et ἐξȣθενίζω, *nihili facio, aspernor:* f. ήσω. perf. ἐξȣθένηκα. a. 1. ἐξȣθένησα, *sprevi:* a. 1. sub. act. ἐξȣθενήσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐξȣθένημαι. perf. part. ἐξȣθενημένος, η, ον, *pro nihilo habitus:* ab ἐξ et ȣ̓θεὶς, ενὸς, *nullus:* idem quod ȣ̓δεὶς, quod ex ȣ̓δὲ et εἷς. ȣ̓θεὶς verò ex ȣ̓τε, *neque,* (ubi τ, propter sequentem aspiratam, mutatur in θ) et εἷς, *unus.*

Ἐξȣθένημα, ατος, τὸ, *abjectio:* à præc.

Ἐξȣσῐα, ας, ἡ, *licentia, potestas, autoritas, dignitas:* est jus sive facultas moralis: at δύναμις, vis activa, seu facultas naturalis; ἐξȣσίαι, ῶν, αἱ, *potestates, magistratus:* ab ἔξεστι, *licet.*

Ἐξȣσιάζω, *potestatem habeo, dominor, in potestate habeo,* cum gen.: sed cum dat. *potestatem do:* f. ἄσω. perf. ἐξȣσίακα. f. 1. pass. ἐξȣσιασθήσομαι. ab ἐξȣσία, quod vide.

Ἐξȣσιαστὴς, ȣ, ὁ, *dominus:* à perf. pass. verbi præc.

Ἐξοφέλλω, *adaugeo, amplifico, accumulo.* Ab ἐξ et ὀφέλλω.

Ἔξοχ᾽ pro ἔξοχα, et Poët. ἐξόχως pro ἔξοχον, *eximiè, præter alia, excellentèr:* adv. ab ἐξέχω, *excello.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia:* κατ᾽ ἐξοχὴν, *per excellentiam, egregiè:* et

Ἔξοχον, et ἔξοχα, adv. *eximiè:* neut. gen. ab

Ἔξοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eminens, excellens:* ab ἐξέχω, *excello.* Th. ἔχω.

Ἐξοχώτατος, *excellentissimus;* superl. à verbo præc.

Ἐξυλωμένος, η, ον, *ligno stratus:* apud LXXII. Th. ὕλη, *sylva.*

Ἐξύνηκα, vel ξυνέηκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento: à συνίημι, *intelligo.* Th. ἵημι, *mitto:* aor. 1. ἧκα, Att. ἕηκα, et ξὺν pro σύν.

Ἐξυπανίστημι, *exorior.* Ab ἐξ, ὑπὸ, ἀνὰ et ἵστημι.

Ἐξυπηρετέω, f. ήσω, *ministro, inservio:* ex ἐξ et ὑπηρετέω.

Ἐξυπνίζω, *è somno excito:* fut. ίσω. perf. ἐξύπνικα. a. 1. ἐξύπνισα. a. 1. sub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ὕπνος, *somnus.*

Ἔξυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expergefactus, qui evigilavit:* ab eod. th.

Ἐξύρατο, 3. sing. aor. 1. med. ἐξυράμην, -ω, -ατο, verbi ξυρέω, *abrado:* quod à ξυρὸς, *acutus.* Th. ξέω, *rado.*

Ἐξύρημαι, *rasus sum,* perf. pass. verbi ξυράω, *abrado:* ab eod. th.

Ἐξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ejusd. et ab eod. th.

Ἐξυφαίνω, fut. ανῶ, *texo, telam absolvo:* ab ἐξ et ὑφαίνω, idem ac th. ὑφάω, *texo.*

Ἐξύφηνα, ας, ε, *texui;* ejusd. a. 1. ind.

Ἐξυψόω, f. ώσω, *sublimo.*

Ἔξω, adv. *foras, foris, extra:* ἔξω τῆς πόλεως, *extra civitatem:* ὁ ἔξω, scil. ὢν, *externus, peregrinus:* item compar. ἐξώτερος, έρα, ερον, *exterior,* et superl. ἐξώτατος, άτα, ατον, *extimus.* ab ἐξ.

Ἕξω, *habebo,* f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo.*

Ἐξῴδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, *extumesco.* Th. οἰδέω vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo.*

Ἔξωθεν, adv. *extrinsecus, foris:* cum gen. ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex.*

Ἐξωθέω, -ῶ, *expello, extrudo; impello,* Act. xxvii. 39. f. ἐξώσω. perf. ἐξῶκα. a. 1. ἐξῶσα. a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello.*

Ἐξῴκισα, *domo ejeci,* a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω. f. ίσω. perf. ἐξῴκικα. ab ἐξ et οἶκος.

Ἐξώλεια, ας, ἡ, *internecio:* ab ἐξώλης.

Ἐξωλέκειν, εις, ει, plusq. perf. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditùs perdo.* Th. ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. m. ὦλα, Att. ὄλωλα.

Ἐξώλης, εος, ὁ ϗ ἡ, *perditus, deploratus, perniciosus:* ab ἐξ et ὄλλυμι.

Ἐξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω seu ἐξολισθαίνω, *illabor, incido:* ab ἐξ et ὄλισθος, *lapsus.* Hinc ὀλισθέω, *labor.*

Ἐξωλόθρευσα, ας, ε, aor. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo:* quod adi.

Ἐξωμοιωμένος, η, ον, *assimilatus,* partic. ab ἐξωμοίωμαι, perf. ind. verbi ἐξομοιόω.

Ἔξωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *abjuratus, expeditus.*

Ἐξώπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *extra conspectum positus:* ab ὤψ, *oculus* vel *aspectus.* Th. ὄπτομαι.

Ἐξώπλισε, *intruxit,* a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, *armo:* ab ἐξ et ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, *arma.*

Ἐξώργισμαι, perf. pass. *iratus* vel *irata sum:* ab ἐξ et ὀργίζω, *irascor.* Th. ὀργή.

Ἐξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, *jurejurando obstringo.* Th. ὅρκος, *jusjurandum.*

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, *cum impetu feror, erumpo:* ab ἐξ et ὁρμή, *impetus.*

Ἔξωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intempestivus, exoletus.* Th. ὥρα, *tempus, vigor ætatis.*

Ἐξῶρτο, *exsiluit,* 3. sing. plusq. perf. pass. ἐξώρμην, σο· verbi ἐξόρω, *excito.* Th. ὄρω, idem. f. -ρῶ et ὄρσω. perf. ὦρκα.

Ἐξῶσαι, *expellere,* a. 2. inf. Act. xxvii. 39. ἔξωσον, ά'τω, a. 1. imperat. ἐξώσας, αντος, a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, *pello:* fut. ὤσω. aor. 1. ὦσα.

Ἔξωσμα, ατος, τὸ, *expulsio:* ab eod.

Ἐξώστης, ου, ὁ, *expulsor violentus:* quod ab ἐξωθέω, q. v.

Ἐξωστρακισμένος, ου, *per Ostracismum ex aliquo loco pulsus,* perf. part. pass. verbi ἐξοστρακίζω.

Ἐξώτατος, ά'τη, ατον, *extimus:* undè

Ἐξωτά'τω, adv. *extimè:* utrumque cum

Ἐξωτερικὸς, ἡ, ὸν, *externus, trivialis:* et

Ἐξώτερος, ερα, ερον, *exterior:* ab ἔξω, *foras.*

Ἐξωτέρω, adv. *exteriùs:* et

Ἐξωτικὸς, ἡ, ὸν, *EXOTICUS, peregrinus:* ab eod. th. Hinc Angl. EXOTIC.

Ἐξῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, *exeo.* Th. οἴχομαι, *eo:* fut. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Ἔξωχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè pallidus.* Th. ὠχρὸς, *pallidus.*

Ἕο pro οὗ, *sui:* aliq. αὐτοῦ, Pronom.

Ἑοὶ, nom. pl. ab ἑὸς, *suus.*

Ἑοῖ, Poët. pro οἷ, seu αὐτῷ, *ipsi.*

Ἔοι, *sit,* 3. sing. præs. opt. ab ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, Poët. pro εἴην, ης, η, tanq. ab ἔω, verbi εἰμί.

Ἔοιγμεν, *videbamur,* per Sync. pro ἐοίκαμεν, 1. pl. perf. med. Att. ab

Ἔοικα, ας, ε, *assimilatus sum, visus sum,* perf. med. Att. pro οἶκα, ab εἴκω, *similis sum:* undè

Ἔοικε, *decet,* perf. med. Att. pro οἶκε, et

Ἐοίκεσαν, *similes facti erant,* Att. pro ἐοίκεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi εἴκω, *similis sum.*

Ἐοικότα, *similem,* acc. sing. et

Ἐοικότες, *similes,* nom. pl. ab ἐοικὼς, q. v.

Ἐοικότως, *eodem modo:* adv. ab

Ἐοικὼς, ότος, *similis,* perf. part. med. ab ἔοικα. Th. εἴκω, *similis sum.*

Ἑοιμι, *immitterem:* Poët. pro ἱείην, præs. opt. verbi ἵημι, *mitto:* quasi ab ἕω.

Ἑοῖο, gen. Ion. pro ἑοῦ, ab ἑὸς, *suus,* Poët. pro ὅς.

Ἑοῖς, et ἑοῖσι, *suis,* dat. plur. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS, a, um.* Sed ἕοις vide in ἔοι.

Ἔοισα, Dor. pro ἐοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἔολπα, *speravi,* perf. med. pro ἦλπα, Att. seu Ion. verbi ἔλπω. Th. ἐλπὶς, *spes.*

Ἔον, *eram,* imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt esse aor. 2. Poët. pro ἦον, verbi εἰμί.

Ἐὸν, ἐόντος, præs. part. Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἐὼν pro ὤν· ἐόντος pro ὄντος, ἐόντι, et in pl. ἐόντες, et

Ἐόνθ' pro ἐόντα, acc. sing. part. præs. pro ὄντα, Poët. ab ὤν. et

Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, plur. præs. part. Ion. pro ὄντε et ὄντες. ab εἰμί.

Ἔοργα, *feci,* perf. med. Att. ἐώργειν, plusq. perf. med. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω, tanq. ab ἔργω. perf. med. ἔῤῥογα et ἔρογα, et per Metath. ἔοργα. Hinc ἐοργὼς, part. perf. med.

Ἔοργαν, *fecerunt,* 3. pl. perf. med. pro ἐόργασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tam in perf. act. quam med. mutatur Chalcidicè et Bœoticè in ν, ut τετύφαν pro τετύφασι. Vide in ἔοργα.

Ἐόργει, Ion. et Poët. pro ἐώργει, 3. sing. plusq. perf. med. ab eod.

Ἐόργη, ης, ἡ, *tudicula, cochleare:* ab ὀργάω, *appeto impatientèr.*

Ἑορτάζω, f. ά'σω, *festum celebro:* et

Ἑορτά'σιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *solennis, festus:* unà cum

Ἑορταστικὸς, ἡ, ὸν, *festus:* ab

ἙΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *festum.*

Ἑὸς, ἑὰ', ἑὸν, Poët. pro τεὸς, τεὰ, τεόν· communitèr, σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um.*

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅν, *SUUS, a, um.*

Ἐοῦσα pro οὖσα, et ἐὼν pro ὤν, præs. part. Ion. verbi εἰμὶ, *sum:* ἐοῦσι pro οὖσι, dat. pl.

Ἐπ' pro ἐπὶ, *in, &c.* q. v.

Ἐπά'βολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *compos:* Dor. pro ἐπήβολος, quod vide. ab ἐπιβάλλω, η pro ι, Poëticâ licentiâ.

Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπά'γαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, *adduxisti,* a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, *induco,* Att. per reduplicat. Th. ἄγω.

Ἐπαγαίομαι, *lætor aliquâ re, admiror:* id. quod ἐπάγαμαι.

Ἐπαγάλλεο, *exulta,* præs. imperat. pass. Ion. pro ἐπαγάλλου· ex ἐπὶ et ἀγάλλομαι, *ornor, glorior.* Th. ἀγάλλω, *orno.*

Ἐπαγάλλομαι, *exulto, efferor:* ab eod.

Ἐπά'γαμαι, *admiror, affecto:* ex ἐπὶ et ἄγαμαι, *admiror:* ab inusitat. ἀγάω, idem.

Ἐπαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, *indignor:* ex ἐπὶ et ἀγανακτέω, idem.

Ἐπαγγειλά'μενος, a. 1. part. m. quod cum

Ἐπαγγελί'α, ας, ἡ, *promissio:* et

Ἐπαγγέλλεται, 3. sing. præs. pass. et

Ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior.*

Ἐπαγγέλλοντι, *promittunt,* Dor. pro ἐπαγγέλλουσι· ab

Ἐπαγγέλλω, *indico, denuntio:* f. ἐπαγγελῶ. perf. ἐπήγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα. præs. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor, profiteor, spondeo:* perf. pass. ἐπήγγελμαι, *promisi:* a. 1. m. ἐπηγγειλά'μην, ω, ατο. ab ἐπὶ

et ἀγγέλλω, *nuntio:* f. λῶ. perf. ἤγγελκα.

Ἐπάγγελμᾰ, ᾰτος, τὸ, *promissum:* ab ἐπήγγελμαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπᾰ́γειν, *inducere*, inf. act. verbi ἐπάγω.

Ἐπᾰγείρω, *congrego:* quod ex ἐπὶ et ἀγείρω, idem: f. ἀγερῶ. perf. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα.

Ἐπᾰ́γερσῐς, εως, ἡ, *collectio:* à præc.

Ἐπᾰ́γεσθαι, *induci*, præs. inf. pass. verbi ἐπάγω.

Ἐπᾰ́γην, *concretus sum*, a. 2. pass. ab aor. 2. act. ἔπᾰγον, *fixi:* verbi πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo:* fut. πήξω. f. 2. παγῶ.

Ἐπᾰγῑνέειν, *adducere*, Ion. et Poët. pro ἐπάγειν.

Ἐπᾰγλᾰῐ̈εῖ, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσει, 3. sing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, *illustro*. Th. ἀγλαὸς, *splendidus*.

Ἐπᾰγλᾰΐζειν, Ion. *illustrare, celebrare:* ab eod. verbo et th.

Ἐπᾰγλᾰΐζομαι, *exulto ob aliquid:* ab eodem quod sup.

Ἐπαγμένος, *alliciens*, Ion. pro ἐπηγμένος, vel pro ἐπαγόμενος, ab ἐπάγω.

Ἐπᾰ́γομαι, *adduco, allicio;* item *cito auctorem:* ab ἐπάγω, *adduco*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἔπᾰγον, vide in ἐπάγην.

Ἐπᾰγορεύειν, *dictis adjicere:* ab ἀγορεύω, *orationem habeo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἐπᾰ́γριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *agrestis, ferox:* ex ἐπὶ et ἄγριος, *agrestis*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

Ἐπᾰγριόω, ῶ, f. ώσω, *agrestè reddo, effero:* ab eod.

Ἐπᾰγρῠπνέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *invigilo:* ab ἐπὶ et ὑπνέω, *dormio:* per Pleonasm. literar. γρ. Th. ὕπνος, *somnus*.

Ἐπᾰ́γω, *adduco, induco:* fut. ἐπάξω. perf. ἐπῆχᾰ. a. 1. ἐπῆξᾰ. a. 1. part. ἐπάξᾱς, αντος. a. 2. ἐπῆγον, Att. ἐπήγᾰγον. Hinc a. 2. inf. ἐπᾰγᾰγεῖν. Ex ἐπὶ et ἄγω, *duco:* quod vide.

Ἐπᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, inductio, subvectio:* et

Ἐπᾰγωγὸς, ἡ, ὸν, *blandus, ad persuadendum aptus:* et indè superlat.

Ἐπᾰγωγότᾰτᾰ, *quæ maximam vim habent suadendi:* ab ἐπάγω, *induco*. Th. ἄγω.

Ἐπᾰγωνίζομαι, *decerto:* f. ίσομαι. perf. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπὶ et ἀγὼν, *certamen*.

Ἐπᾴδω, f. ᾴσω, *accino, incanto:* ex ἐπὶ et ᾄδω, contract. ex ἀείδω, *cano*.

Ἐπᾰείδειν. Poët. pro ἐπᾴδειν, *accinere:* ex eod.

Ἐπᾰείρᾱς, *elevans*, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, *attollo, incito*. Th. ἀείρω, *tollo:* f. ἀερῶ.

Ἐπᾰείρουσῐ, *extollunt*, Dor. pro ἐπαείρουσι, 3. pl. præs. ind. act. ex iisdem.

Ἐπᾰείρω, *solicito, erigo:* ex ἐπὶ et ἀείρω, *tollo*.

Ἔπαθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*.

Ἔπᾰθον, *passus sum*, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior:* f. πείσομαι. a. 2. inf. παθεῖν. perf. med. πέπονθα.

Ἐπαθροίζω, *congrego:* f. οίσω. perf. ἐπήθροικᾰ. præs. pass. ἐπαθροίζομαι. ex ἐπὶ et ἀθροίζω, *cogo*. Th. ἀθρόος, *confertus*.

Ἐπαιάζω, *illacrymor:* ex ἐπὶ et αἰάζω, *lamentor*.

Ἐπᾰΐγδην, adv. *cum impetu, impetuosè:* item *in superficie, leviter*. Th. ἀΐσσω.

Ἐπαιγίζω, f. ίσω, *irruo, impetuosè spiro:* ab ἐπὶ et αἰγὶς, ἡ, *procella;* quod ab ἀΐσσω, *irruo*.

Ἐπαιδέομαι, οῦμαι, *erubesco:* undè

Ἐπαιδεσθεὶς, *reveritus*, aor. 1. part. Th. αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, *pudor*.

Ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à παιδεύομαι, *erudior, castigor*. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer*.

Ἐπᾰΐειν, *audire, percipere*. Th. ἀΐω, *audio*.

Ἐπαίκλῐᾰ et ἐπαίκνῐᾰ, ων, τὰ, *quæ post cœnam apponuntur, bellaria:* ab ἐπὶ, *post*, et αἶκλον vel αἶκνον, *cibus, cœna*. Th. αἶκλος, *vespertinus*.

Ἐπαινεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐπαινέω, *laudo:* q. v.

Ἐπαινέοντῐ, *laudant*, Dor. pro ἐπαινοῦσι, 3. pl. præs. ind. ab eod. ut et

Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπαινέσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. et

Ἐπαινέσσειε, *probaverit*, aor. 1. opt. act. Æol. et

Ἐπαινέσσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ. ab ἐπαινέω, *laudo*, f. έσω, quod vide.

Ἐπαινετέος, *laudandus*, adject. verb. et

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, *laudator:* et

Ἐπαινετῐκὸς, κὴ, κὸν, *qui solet laudare:* et

Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, *laudabilis:* et

Ἐπαίνετος, ου, ὁ, nomen viri Gr. et interpretatur *laudabilis:* ab

Ἐπαινέω, -ῶ, *laudo:* f. έσω, et Poët. ήσω. perf. ἐπήνεκᾰ, et ηκᾰ. a. 1. ἐπήνεσᾰ. a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσον, ᾰ́τω. id. Th. αἶνος.

Ἐπαινὴ, *dura;* nom. sing. fœm. ab ἐπαινός.

Ἐπαινήσαις, Æol. pro ἐπαινήσας, a. 1. part. act. et

Ἐπαινήσῃ, *laudaverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. et

Ἐπαινῆται, *laudetur*, 3. sing. præs. sub. pass. ab ἐπαινέω, quod vide.

Ἔπαινος, ου, ὁ, *laus:* ex ἐπὶ et αἶνος, *laus*.

Ἐπαινὸς, ἡ, ὸν, *insignis, celebris; durus, horrendus, atrox:* ex ἐπὶ et αἶνος, *laus*.

Ἐπαινοῦμεν, *laudamus*, 1. plur. præs. ind. act. contr. pro ἐπαινέομεν· et

Ἐπαινούμενος, *laudatus*, præs. part. pass. contr. pro ἐπαινεόμενος· et

Ἐπαινοῦσῐ, 3. pl. præs. ind. act. contr. pro ἐπαινέουσι. omnia ab ἐπαινέω, *laudo*, quod vide.

Ἐπᾰΐξαι, *irruere*, a. 1. inf. act. et

Ἐπᾰΐξᾱς, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἐπὶ et ἀΐσσω, *ruo:* f. ξω.

Ἐπᾱΐξασκον, Ion. imperf. iterat. ab aor. verbi ἐπαΐσσω.

Ἐπαίρομαι, *attollo:* et

Ἐπαίρω, *attollo, exigo:* f. ἐπᾰρῶ. perf. ἐπῆρκᾰ. a. 1. ἐπῆρᾰ. a. 1. imperat. ἔπᾱρον, ᾰ́τω. a. 1. ἐπήρθην. περισσὰ ἐπαίρειν, *plusquam oportebat exigere:* ex ἐπὶ et αἴρω, *tollo*.

Ἔπαισε, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à παίω, *percutio:* f. σω.

Ἐπαισθᾰ́νομαι, *sentio:* et

Ἐπαίσθημᾰ, ᾰτος, τὸ, *sensus:* ab αἰσθάνομαι, *sentio*.

Ἐπᾰΐσσομαι, idem quod ἐπαΐσσω, quod vide.

Ἐπᾰΐσσοντᾰ, *irruentem*, acc. sing. part. præs. ab

Ἐπᾰΐσσω, *irruo*, cum dat. aliquando *occurro*, et cum gen. item *insequor, impero, percutio, invado:* cum acc. aliquando, *insurgo*. In omnibus significationibus aliquid impetus et vehementiæ significatur. Ex ἐπὶ et ἀΐσσω, *ruo*.

Ἐπᾰ́ϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus facinora innotuerunt*. Vide ἄϊστος.

Ἐπαισχυνθήσομαι, *erubescam*, f. 1. pass. ab

Ἐπαισχῠ́νομαι, *pudet me, erubesco*, cum acc. a. 1. pass. ἐπησχύνθην. Th. αἶσχος, εος, τό.

Ἐπαιτέω, *mendico:* f. ήσω. perf. ἐπήτηκᾰ. Th. αἰτέω, *peto*.

Ἐπαίτης, ου, ὁ, *mendicus:* à pr.

Ἐπαιτιάομαι, ῶμαι, *conqueror, &c.* v. αἰτιάομαι.

Ἐπαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui* vel *quæ est in culpâ.* Th. αἰτία, *culpa.*

Ἐπαίχθη, *lusus est,* 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παίζω, *ludo:* f. ξω, et σω.

Ἐπαΐω, *exaudio:* ab ἀΐω, *audio.*

Ἐπαιωρέομαι, οῦμαι, *attollor, efferor; impendeo; suspensè, dubiè, cunctantèr ago.*

Ἐπαιωρέω, *elevo, suspendo, incumbo, impendeo, ingruo, erigo, effero.* Th. αἰωρέω, *elevo.*

Ἐπαιωρούμενος, ου, *erectus.*

Ἐπακήκοα, ας, ε, vide in ἐπακούω.

Ἐπακμάζω, f. άσω, *vigeo:* ex ἐπὶ et ἀκμάζω, *vigeo.* Th. ἀκμὴ, *flos ætatis.*

Ἐπακολουθέω, *subsequor:* f. ήσω. perf. ἐπηκολούθηκα. a. 1. act. ἐπηκολούθησα. a. 1. sub. ἐπακολουθήσω. Ex ἐπὶ et ἀκόλουθος, ου, ὁ καὶ ἡ.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, *consequentia:* à perf. pass. præc. verbi.

Ἐπάκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, *auditor.* Th. ἀκούω, *audio.*

Ἐπάκουε, *animum adjice,* præs. imperat. et

Ἐπακοῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπακούω.

Ἐπάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui auditur, auscultabilis:* ab

Ἐπακούω, *exaudio, obtempero:* f. ούσω. perf. ἐπήκουκα. a. 1. ἐπήκουσα. Hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐπήκουσμαι. perf. med. ἐπήκοα, et Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, *audio.*

Ἐπακριβοῦμαι, *accuratè et diligenter curo.*

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, *exaudio:* imperf. ἐπηκροαόμην, ώμην, &c. Ex ἐπὶ et ἀκροάομαι, *audio:* f. άσομαι.

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, *auscultatio:* à præc.

Ἐπακταῖος, α, ον, *littoralis:* ex ἐπὶ et ἀκτή.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator:* et

Ἐπακτικὸς, ἡ, όν, *illex, advena:* ab ἐπάγω.

Ἐπάκτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *littoralis:* ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἐπακτὸς, ἡ, όν, *adscititius, peregrinus:* ἐπακτὸς ὄμβρος, *impetuosus imber:* ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello.*

Ἐπακτρεὺς, *venator,* quia canes in feras ἐπάγει, *impellit:* et

Ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, *navigiolum:* et

Ἔπακτρον, ου, τὸ, *navigium piscatorium:* ab ἐπάγω, *impello.*

Ἐπάλαιεν, *luctabatur,* 3. sing. imperf. act. verbi παλαίω, *luctor:* quod vide.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, perf. αχα, *exclamo lætus:* ex ἐπὶ et ἀλαλάζω, *acclamo.* Th. ἀλαλή.

Ἐπαλάομαι, ῶμαι, *pervagor:* ab ἀλάομαι, *vagor.*

Ἐπαλαστέω, ῶ, f. ήσω, *gravitèr afficior ob mala:* ex ἐπὶ et ἀλαστέω, idem: quod ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, *cujus oblivisci non possumus.* Th. λήθω, *lateo.*

Ἐπαλαστήσασα, *miserata,* ejusd. a. 1. part. act. fœm. gen.

Ἐπαλείφω, *superillino:* ab ἀλείφω, *ungo.*

Ἐπαλεξήσουσα, *auxiliatura,* f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπὶ et ἀλέξω, vel ἀλεξέω, *arceo.*

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio:* et

Ἐπαλλάττω, f. ξω, *permuto:* ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto:* f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, *vibro, agito:* Alii poni volunt pro ἐφήλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, *insilio.*

Ἐπάλληλος, ὁ, ἡ, *alternus:* ex ἐπὶ et ἀλλήλων, *mutuò:* quod ab ἄλλος, *alius.*

Ἐπάλμενος, *insiliens,* per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab ἐφάλλομαι, q. v.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, *propugnaculum muri:* ex ἐπὶ et ἀλκὴ, *robur.*

Ἔπαλπνος, ου, apud *Pindarum* hoc vocabulum tantùm reperitur: et dici puto *de vento secundo nautisque grato,* q. per Sync. pro ἐπίθαλπνος, ex ἐπὶ et θάλπνος, *splendidus,* et per Metaph. *lucis instar gratus:* à θάλπω, *calefacio, foveo.*

Ἐπᾶλτο, *insiliebat,* imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel plusq. perf. pass. pro ἐφῆλτο· ab ἐφάλλομαι· vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν et ἐπαμᾶσθαι, *accumulare:* ab ἀμάω.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, *permuto, alterno:* f. ψομαι. ab ἐπὶ et ἀμείβω, *muto:* f. ψω. perf. ἤμειφα.

Ἐπαμεινώνδας, ου, ὁ, *EPAMINONDAS,* Thebanorum dux.

Ἐπάμειπτο, *responderat,* Ion. pro ἐπήμειπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐπαμείβω.

Ἐπάμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. Æol. ac Ion. pro ἐφήμερος, *unius diei, qui durat unum diem:* ab ἐπὶ et ἡμέρα, *dies.*

Ἐπαμησάμενος, *obrutus,* a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, *coacervo:* quod ex ἐπὶ et ἀμάω.

Ἐπαμοιβαδὶς, vel ἐπαμοιβαδὸν, adv. *vicissim:* ab ἐπαμείβω, *alterno.*

Ἐπαμοιβὸς, ἡ, ὸν, *alternus:* ab eod. th.

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, *auxilior.*

Ἐπαμῦναι, *propugnare,* a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, άτω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, *defendo.* Th. ἀμύνω, *auxilior.*

Ἐπαμύντωρ, ορος, ὁ, *auxiliator.* Ab ἐπαμύνω.

Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, *in utramque partem vergo, in ancipiti sum:* ex ἀμφότερος, *uterque.* Th. ἄμφω, *ambo.*

Ἐπὰν, *postquam:* Conj. ex ἐπὶ et ἄν. vide ἐάν.

Ἐπαναβαίνω, *ascendo super:* ab ἐπὶ, ἀνὰ, et βαίνω, *eo.*

Ἐπαναβάλλεσθαι, *differre.* Vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβληδὸν, adv. quasi *injectim.* Th. βάλλω.

Ἐπαναβοάω, f. ήσω, *acclamo:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et βοάω, *clamo.*

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, q. v.

Ἐπαναγινώσκω, *relego -is:* ex ἐπὶ et ἀναγινώσκω, *lego.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

Ἐπαναγκάζω, f. άσω, *urgeo, cogo, compello:* ex ἀναγκάζω, *cogo.* Th. ἀνάγκη, *necessitas.*

Ἐπάναγκες, adv. *necessè, necessariò:* τὰ ἐπάναγκες, sc. ὄντα, *necessaria.* Act. xv. 28. Th. ἀνάγκη, *necessitas.*

Ἐπανάγω, *redeo, commoveo:* f. άξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, *provehe:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἄγω, *duco.*

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, *repetitio verbi:* ex ἐπὶ et ἀναδίπλωσις, *reduplicatio.* Th. διπλόος.

Ἐπαναζεύγνυμι, *reverto:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ζεύγνυμι.

Ἐπαναιρέομαι, οῦμαι, *suscipio:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἱρέω, *capio.*

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, *occisio, interitus:* ab ἀναιρέω, *occido:* vide præced.

Ἐπαναίρω, f. αρῶ, *elevo:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἴρω, *tollo.*

Ἐπανάκειμαι, *repositus sum:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et κεῖμαι, *jacio.*

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, *revocatio, restitutio:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et καλέω, *voco.*

Ἐπαναλαμβάνω, *repeto.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Ἐπᾰνάληψις, ιως, ἡ, *repetitio:* à verbo præc.

Ἐπᾰνᾰλογεῖν, præs. inf. act. *altiùs repetendo aperire:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et λέγω, *dico.*

Ἐπᾰνᾰμένω, f. νῶ, *exspecto:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μένω.

Ἐπᾰνᾰμιμνήσκω, *commonefacio,* cum acc. f. ήσω. perf. ἐπᾰνᾰμέμνηκᾰ. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μιμνήσκω, *in memoriam revoco.* Th. μνάομαι, *recordor:* f. μνήσομαι. perf. μέμνημαι.

Ἐπᾰνᾰνεόω, *renovo:* f. ώσω. perf. ωκᾰ. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et νεόω, idem. Th. νέος, *novus.*

Ἐπᾰνᾰπαύομαι, *acquiesco,* cum dat. f. αύσομαι. perf. ἐπᾰνᾰπέπαυμαι. a. 1. m. ἐπᾰνεπαυσάμην, ω, ἄτο. ab ἐπὶ, ἀνὰ, et παύω, *cesso:* a. 2. ἔπαον.

Ἐπᾰνᾰπλέειν, præs. inf. act. *crebrò navigare.* Th. πλέω.

Ἐπᾰνάστᾰσις, εως, ἡ, *rebellio:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et στάσις. Th. ἵστημι, *sto.*

Ἐπᾰναστέλλω, f. ελῶ, *cohibeo.* Th. στέλλω, *inhibeo.*

Ἐπᾰνάστημᾰ, ᾰτος, τὸ, *prominentia:* et

Ἐπᾰναστήσομαι, f. 1. m. ab ἐπανίσταμαι, *insurgo:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto.*

Ἐπᾰναστρέφω, f. ψω, *revertor:* ab ἐπὶ, ἀνὰ, et στρέφω.

Ἐπᾰναστροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio, reflexio:* à perf. med. verbi præc.

Ἐπᾰνᾰτίθεσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι, *insuper impono, acceptum fero:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τίθημι, *pono.*

Ἐπᾰνᾰτρέπω, f. ψω, *subverto:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρέπω.

Ἐπᾰνᾰτρῠγάομαι, *post vindemiam quæ supersunt colligo:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρυγάω, *vindemio.* Th. τρύγη, *vindemia.*

Ἐπᾰνᾰφέρω, *crimen in alium rejicio:* et

Ἐπᾰνᾰφορὰ, ᾶς, ἡ, *repetitio:* à φέρω, *fero.*

Ἐπᾰνᾰχωρέω, ῶ, f. ήσω, *recedo:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et χωρέω.

Ἐπᾰνεθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi ἐπανίημι, *redeo, remitto.* Th. ἵημι, *mitto.*

Ἐπάνειμῐ, *redeo:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι. ab ἔω.

Ἐπᾰνείρεσθαι, *denuò interrogare:* ab εἴρομαι, *interrogo.* Th. εἴρω, *necto, interrogo.*

Ἐπᾰνεὶς, *qui dimisit,* a. 2. part. act. ab ἐπάνην, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι.

Ἐπᾰνελθεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπᾰνελθὼν, in f. g. ἐπᾰνελθοῦσᾰ, a. 2. part. act. ab

Ἐπᾰνέρχομαι, *redeo, accedo:* f. ἐπᾰνελεύσομαι. a. 2. ἐπᾰνῆλθον. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρχομαι, *venio.*

Ἐπᾰνερωτάω, *interrogo:* f. ήσω. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἐρωτάω, *rogo.*

Ἐπᾰνερωτήσει, ejusd. 3. sing. f. 1. act.

Ἐπᾰνέχω, *antecello, innitor:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔχω, *habeo:* f. ἕξω, et σχήσω. a. 1. ἔσχον.

Ἐπᾰνήκω, *redeo:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἥκω, f. ξω.

Ἐπᾰνήρετο, *percunctabatur,* 3. sing. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρομαι, *interrogo.* Th. εἴρω, *dico.*

Ἐπανθέω, *superfloreo:* f. ήσω. perf. ἐπήνθηκᾰ. perf. m. ἐπήνθᾰ, et per Epenth. τοῦ ο, ἐπήνοθᾰ, et redupl. Att. ἐπενήνοθᾰ. ex ἐπὶ et ἀνθέω, *floreo.* Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Ἐπᾰνιᾶσῐ, *remittunt,* 3. plur. præs. ind. Att. ab

Ἐπᾰνίημῐ, *remitto:* ab ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto;* in 3. pl. ἱεῖσι, Ion. ἱέασι, et per Crasin Att. ἱᾶσι.

Ἐπᾰνισταίᾰτο, Ion. pro ἐπανίσταιντο, *insurrexerunt,* 3. pl. præs. opt. pass. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵσταμαι. vel scribendum ἐπανιστέατο, 3. pl. imperf. ind. pro ἐπανίσταντο. Th. ἵστημι.

Ἐπᾰνίστᾰμαι, *insurgo:* ab eod.

Ἐπᾰνιστέᾰται, Ion. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præs. pass. ab

Ἐπᾰνίστημῐ, *insurgo:* f. ἐπᾰναστήσω. perf. ἐπᾰνέστηκᾰ. f. 1. m. ἐπᾰναστήσομαι. Th. ἵστημι.

Ἐπᾰνιτέον, *redeundum,* adv. theticum, ab ἐπάνειμι, *redeo:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι, *eo.*

Ἐπᾰνιὼν, *regressus,* a. 2. part. ab eod.

Ἐπάνοδος, ου, ἡ, *reditus:* ex ἐπὶ et ἄνοδος, ἡ, *ascensus.* Th. ὁδὸς, *via.*

Ἐπᾰνορθέμενος, præs. part. pass. et

Ἐπᾰνορθοῦσθαι, præs. inf. pass. ab

Ἐπᾰνορθόω, -ῶ, f. ώσω, *corrigo:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθός.

Ἐπᾰνόρθωμᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Ἐπᾰνόρθωσῐς, εως, ἡ, *correctio,* et

Ἐπᾰνορθωτέος, η, ον, *corrigendus,* et

Ἐπᾰνορθωτὴς, οῦ, ὁ, *corrector:* à perf. pass. verbi ἐπανορθόω, *corrigo.*

Ἐπαντάω, *occurro:* f. ήσω. perf. ἐπήντηκᾰ. a. 1. ἐπήντησᾰ. ex ἐπὶ et ἀντάω, *occurro.* Th. ἀντὶ, *contra.*

Ἐπαντέλλουσᾰ, *oriens,* præs. part. f. g. ab

Ἐπαντέλλω, per Sync. pro ἐπανατέλλω, *exorior; oriri facio, sublevo.* Eur. Phœn. 105. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τέλλω, *orior.*

Ἐπάντησῐς εως, ἡ, *occursus:* ab ἀντί.

Ἐπάνω, *suprà,* adv. cum gen. ex ἐπὶ et ἄνω.

Ἐπάξᾱς, αντος, a. 1. part. act. et

Ἐπάξειν, f. 1. inf. ab ἐπάγω, *induco:* f. άξω. perf. ἐπῆχα. Th. ἄγω, *duco.*

Ἔπαξε, Dor. pro ἔπηξε, *fixisset,* 3. sing. a. 1. act. à πήγνυμι, *figo:* f. ξω.

Ἐπάξῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dignus;* Poët. pro ἀντάξιος, *æquiparandus:* ex ἐπὶ et ἄξιος, idem.

Ἐπαξίως, adv. *dignè, egregiè:* à præc.

Ἐπαξόνῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui circum axem volvitur,* epith. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, *axis.*

Ἐπάξω, Dor. pro ἐπήξω, *compegisti,* 2. sing. a. 2. m. verbi πήγνυμι, *compingo:* f. πήξω.

Ἐπᾰοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὴ, *incantatio:* et

Ἐπᾰοιδὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro ἐπῳδὸς, *incantator.* Th. ἀείδω, *cano.*

Ἔπᾰον, *sedavi,* a. 2. ind. act. Hinc in aor. 2. pass. ἐπάην, verbi παύω, *cesso:* f. παύσω, perf. πέπαυκα.

Ἐπᾰπολαύω ταῖς ἡδοναῖς, *consumo ætatem voluptatibus.*

Ἐπᾰπειλέω, *minor -aris:* fut. ήσω. perf. ηκᾰ. Ex ἐπὶ et ἀπειλέω, idem.

Ἐπᾰποδύομαι, *suspicio:* ex ἐπὶ et ἀποδύομαι, idem. Th. δύνω, vel δύω, *subeo.*

Ἐπᾰπόρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *quæstio;* quod et

Ἐπᾰπορῶμεν, pro -έωμεν, 1. pl. præs. sub. act. ab ἐπαπορέω, *addubito:* quod ex ἐπὶ et ἀπορέω, hoc est ab α priv. et πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.

Ἐπᾰποστέλλω, *insuper mitto:* ex ἐπὶ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto.*

Ἐπάπτηνᾰ, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, *circumspicio:* fut. ανῶ. a. 1. part. παπτήνας.

Ἐπᾱρὰ, ᾶς, ἡ, *imprecatio:* ex ἐπὶ et ἀρά.

Ἐπᾱράομαι, f. άσομαι et ήσομαι, *imprecor:* ab ἀράομαι, *precor.* Th. ἀρὰ, *preces.*

Ἐπάρᾱς, *attollens:* et

Ἐπάρᾱσᾰ, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo,* q. v.

Ἐπᾱράσῐμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *execrabilis:* ex ἐπὶ et ἀρὰ, *preces.*

Ἐπᾰράσσω, *irruo:* ex ἐπὶ et ἀράσσω, *amputo, pulso:* f. ξω.

Ἐπᾰ́ρᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἔπᾰρον, ἀτω. ab ἐπαίρω, *attollo.*

Ἐπᾱ́ρᾱτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *execrabilis:* ab ἐπαράομαι, quod vide.

Ἐπάργῠρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inargentatus, argento tectus.* Th. ἄργυρος, *argentum.*

Ἐπᾰ́ρη, *transfixus est,* 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi πείρω, *transeo.* At ἐπᾱ́ρῃ, *sustulerit,* est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω.

Ἐπᾰρήγω, *adjuvo:* f. ήξω. perf. ηχᾰ. Th. ἀρήγω, idem.

Ἐπᾰρήρειν, plusq. perf. med. verbi ἐπάρω, *apto:* quod ex ἐπὶ et ἄρω, *apto:* perf. med. ἦρα, et Att. ἄρηρα.

Ἐπᾰρησᾰ́μενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, *imprecor.* Th. ἀρὰ, *diræ.*

Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐπαίρεσθαι, *efferri:* et

Ἐπᾰρθητῐ, ήτω, in 2. pl. ἐπάρθητε, a. 1. imperat. pass. ab ἐπαίρω, *attollo.*

Ἔπαρθον, et per Metath. ἔπραθον, *diripui,* a. 2. ind. act. verbi πέρθω: f. 2. πράθω.

Ἐπᾰρκειᾰ, ας, ἡ, *auxilium:* ab ἐπαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sufficiens.*

Ἐπᾰ́ρκεσε, *præstitit,* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε. et

Ἐπαρκέσει, 3. sing. f. 1. ind. act. ab

Ἐπαρκέω, *subvenio,* cum dat. item *propulso:* fut. ἐπαρκέσω. perf. ἐπήρκεκᾰ. a. 1. ἐπήρκεσᾰ. Ex ἐπὶ et ἀρκέω, *propulso.*

Ἔπαρμᾰ, ᾰτος, τὸ, *altitudo, elatio:* ab ἐπαίρω.

Ἐπᾰ́ρμενον, *sufficientem, aptum,* præs. part. pass. acc. sing. pro ἐπαρόμενον. Th. ἄρω, *apto.* Vide ἄρμενον.

Ἐπαρξᾰ́μενος, a. 1. part. med. ab ἐπάρχομαι, *auspicor:* ex ἐπὶ et ἀρχὴ, *initium.*

Ἐπᾰ́ρȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *agricola, hortulanus.* Ex ἐπὶ et ἄρȣρα.

Ἔπαρσῐς, εως, ἡ, *elevatio:* ab ἐπαίρω, *elevo.* Th. αἴρω, *tollo.*

Ἐπάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπᾱρῶ: ab ἐπάρω, idem quod ἄρω, *apto:* a. 1. ἐπῆρσα.

Ἐπαρτᾰ́ω, f. ήσω, perf. κᾰ, *impendeo.* Th. ἀρτάω, *suspendo.*

Ἐπαρτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *paratus, qui est in promptu:* ex ἐπὶ et ἀρτέομαι, *paro.*

Ἐπαρτῠ́ω, f. ῡ́σω, *apto, adapto.* Ex ἐπὶ et ἀρτύω.

Ἐπᾰρυστὴρ, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, et

Ἐπᾰρυστρῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, *haustrum, emunctorium.* Th. ἀρύω.

Ἐπαρχῐ́ᾰ, ας, ἡ, *provincia:* ab ἔπαρχος.

Ἐπάρχομαι, f. ἄρξομαι, *auspicor.* Ex ἐπὶ et ἄρχω.

Ἔπαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *præses, præfectus:* ex ἐπὶ et ἀρχὴ, *principatus.*

Ἐπᾰ́ρωγὸς, ȣ̃, ὁ, *auxiliator;* et ἡ, *auxiliatrix:* ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, *auxilior.*

Ἐπᾷσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, *inculco.* Th. ᾄδω pro ἀείδω, *cano.*

Ἐπᾰ́σαντο, et gem. σσ, ἐπάσσαντο, *gustârunt,* 3. pl. a. 1. med. à πάω, vel πάομαι, *possideo, vescor:* perf. pass. πέπαμαι.

Ἐπασκέω, Poët. pro κοσμέω, *exorno.* Th. ἀσκέω, *orno, exerceo.*

Ἐπασσῠ́τεροι, *frequentes;* ab ἐπὶ et ἆσσον, *propè,* seu ἀσσοτέρω, *propiùs:* ἐπασσύτεροι dicuntur facere, qui aliquid faciunt continuâ serie sequentes.

Ἔπασχον, *passus fui,* imperf. à πάσχω, *patior:* f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. perf. m. πέπονθα.

Ἐπᾰ́ταξε, *percussit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, *ferio;* perf. πεπάταχα. a. 1. part. πατάξας.

Ἐπᾰτήθην, ης, η, *calcatus sum,* a. 1. pass. verbi πατέω, f. ήσω, *calco;* a. 1. ἐπάτησα.

Ἐπᾰ́τησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπαυλέω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *præcino, accino:* ex ἐπὶ et αὐλέω, *cano tibiâ:* ab αὐλὸς, *tibia.*

Ἐπαυλίζομαι, *stabulor, in loco immoror:* ab αὐλίζομαι, *stabulor.* Th. αὐλὴ, *aula.*

Ἔπαυλῐς, εως, ἡ, *commoratio, villa:* ab eod.

Ἔπαυλος, ȣ, ὁ, *stabulum.* Ex ἐπὶ et αὐλή.

Ἐπαυξᾰ́νω, vel ἐπαύξω, *adaugeo, amplifico:* f. ἐπαυξήσω. a. 1. ἐπηύξησᾰ. perf. ηκᾰ. Ex ἐπὶ et αὐξάνω vel αὔξω, *augeo.* Th. ἀέξω.

Ἐπαύξησῐς, εως, ἡ, *amplificatio.*

Ἐπαυρεῖ, *fruitur,* 3. sing. ind. et

Ἐπαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. act. et

Ἐπαύρεο, 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπηύρȣ, *adeptus es;* ab ἐπαυρέω -ῶ, f. ήσω. a. 2. m. ἐπηυρόμην, ȣ, ετο, Dor. ἐπαυρόμην. Alii volunt esse imperf. verbi ἐπαύρομαι.

Ἐπαύρεσῐς, έως, ἡ, *fruitio:* ex sequente.

Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, et ἐπαύρομαι, *fruor, consequor;* item *pœnas luo.* ἐπαυρεῖν βασιλῆος, *luere pœnas propter regem,* Il. ά. 410. κακοῤῥαφίης, *pœnas insidiarum,* Il. ό. 17. sub. κακὸν ἐκ vel ἕνεκα, quod exprimitur Od. σ'. 106. Πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ, *magis autem nocte laborat,* Hes. Op. 419. sub. καμάτȣ. Th. αὔρα, *aura.*

Ἐπαύρηαι, *fruaris,* Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι.

Ἐπαῠ́ρῐον, *cras:* adv. ἡ ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, *crastinus dies.* Th. αὔριον, *cras.*

Ἐπαυρίσκȣσῐ, 3. pl. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαύροιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. et

Ἐπαῦρον, Dor. pro ἐπηῦρον, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπαύρωνται, *fruantur,* 3. pl. præs. sub. verbi ἐπαύρομαι, *fruor:* ab eod.

Ἐπαυσᾰ́μην, αύσω, αύσατο, a. 1. m. verbi παύω, *cesso:* f. σω. a. 2. ἔπαον.

Ἔπαυσᾱν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπᾰ́ῡσον, *acclama,* a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ et αὔω, *clamo.*

Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. ind. m. Vide ἐπαυσάμην.

Ἐπᾰῡτεῖν, *acclamare:* ἐπᾰῡτεον, *acclamabant,* Ion. pro ἐπηῦτεον, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ et ἀϋτέω, Poët. pro αὔω, *clamo.*

Ἐπαυτοφώρῳ, *in flagranti delicto, in ipso facto:* ex ἐπὶ, *in,* et αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, *ipse,* et φωρὰ, *furtum.* Th. φῶρ, φωρὸς, ὁ, *fur.*

Ἐπαυχένιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui supra cervicem fertur:* ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχήν.

Ἐπαυχέω, -ῶ, f. ήσω, *glorior ob.* Th. αὐχέω.

Ἐπᾰφᾰ́ομαι, -ῶμαι, *contrecto, demulceo:* vide in ἀφάω, *palpo.* Th. ἅπτομαι, *tango.*

Ἐπᾰφαυάνθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαυαίνω, *exsicco:* quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, et αὐαίνω, *arefacio.* Th. αὔω, *sicco, accendo.*

Ἐπᾰ́φησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπᾰφῐ́ημῐ, *immitto:* f. ἐπᾰφήσω. perf. ἐπᾰφεῖκᾰ. a. 2. sub. ἐπᾰφῶ. ex ἐπὶ, ἀπὸ, et ἵημι, *mitto.*

Ἐπᾶφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *spumosus.*

Ἐπᾱφρίζω, *despumo:* f. ῐ́σω. perf. ἐπήφρῐκᾰ. ex ἐπὶ et ἀφρὸς, *spuma.*

'Επαφρόδῖτος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *venustus*.

'Επαφύσσω, f. ύσω, *insuper fundo*. Ex ἐπὶ et ἀφύσσω.

'Επαφῶ, *immisero*, a. 2. sub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι.

'Επαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gravis, molestus*. Th. ἄχθος, *pondus*.

'Επάχνωσεν, *vexavit, constrinxit*, a. 1. ind. verbi παχνόω, f. ώσω. Th. πάχνη, *pruina*.

'Επαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio*. Th. παχὺς, έος, *crassus*.

"Επε' pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

'Επεὰ'ν, Ion. pro ἐπὰν, *posteaquam*: vel pro ἐπεὶ vel ὅταν, *quando*.

'Επέβᾰ, Dor. pro ἐπέβη, 3. sing. a. 2. ind. et ἐπέβᾰν pro ἐπέβησαν, 3. pl. a. 2. vide ἐπέβην.

'Επέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, *accedo*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

'Επέβαλλεν, 3. sing. imperf. act. ab ἐπιβάλλω, *injicio*: ex ἐπὶ et βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

'Επέβᾰλον, a. 2. ind. act. Vide præced.

'Επέβᾰσε, Dor. pro ἐπέβησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπεβίβασε, *ascendere fecit, imposuit, restituit in*. Th. βαίνω, *eo*.

'Επέβην, ης, η, *peragravi*, a. 2. ind. ab ἐπιβαίνω· ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

'Επέβησᾰ, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέβησᾰν, 3. pl. a. 1. vel 2. act. et

'Επεβήσᾰτο, 3. sing. a. 1. m. ab eod.

'Επεβί'βᾰσᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono, ascendere facio*: f. άσω. ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

'Επεβί'ω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιβιόω, *supervivo*: à βιόω, *vivo*: f. ώσομαι. a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βίωθι. a. 2. opt. βιοίην. a. 2. inf. βιῶναι. a. 2. part. βιούς. Th. βίος, *vita*.

'Επέβλεψᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, *respicio*: f. ψω. perf. ἐπιβέβλεφα. ex ἐπὶ et βλέπω, *video*.

'Επεβούλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, *insidior*: ex ἐπὶ et βουλεύω, *consulto*: quod à βουλὴ, *consilium*.

'Επεγγελᾰ'ω, *ridens insulto*: ex ἐπὶ, ἐν, et γελάω, *rideo*: f. σω. perf. κα.

'Επέγειρε, præs. imperat. act. et

'Επεγείροντες, præs. part. pl. num. ab

'Επεγείρω, *excito*: f. ερῶ. perf. ἐπήγερκᾰ. a. 1. ἐπήγειρᾰ. ab ἐπὶ et ἐγείρω, *excito*.

'Επέγεντο, per Sync. pro ἐπεγένετο, 3. sing. a. 2. m. ἐπεγενόμην, ου, ετο. ex ἐπὶ et γίνομαι, *sum*.

'Επεγκολάπτω, f. ψω, perf. φᾰ, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*.

'Επεγνωκόσῐ, dat. pl. perf. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγινώσκω, *agnosco*: f. 1. ἐπιγνώσομαι. perf. ἐπέγνωκα. ex ἐπὶ et γινώσκω, *cognosco*.

'Επεγνώσθην, a. 1. ind. pass. et

'Επέγνωτε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejusd.

'Επέγρετο, *expergefiebat*: imperf. per Sync. Poët. pro ἐπεγείρετο. ab ἐπεγείρομαι. Vide ἐπεγείρω.

'Επεγχᾰνεῖν, *inhiare*, a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν, et χαίνω, *hisco*: a. 2. ἔχανον. inf. χανεῖν.

'Επεδείξᾰτο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, *commonstro*: a. 1. act. ἐπέδειξα. f. δείξω. perf. δέδειχα. ex ἐπὶ et δείκνυμι, *ostendo*.

'Επέδησᾰ, ας, ε, *ligavi*, a. 1. ind. act. verbi πεδάω, *ligo*: f. ήσω. Th. πέδη, *pedica*.

'Επεδί'δου, pro ἐπεδί'δω, 3. sing. imperf. act. q. ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, *insuper do*: f. δώσω. Th. δίδωμι, *do*.

'Επέδρᾰμε, *accurrit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιτρέχω. ex ἐπὶ et τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα.

'Επέδρη, ης, ἡ, Ion. pro ἐφέδρα, *mora, obsidio*: vide ἕδρα, *sella*.

'Επέδῡν, *exortus sum*, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδῦμι, *exorior*: ex ἐπὶ et δῦμι, vel δύνω. f. δύσω. perf. δέδυκα, *subeo*.

'Επέδωκᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et δίδωμι, *do*: f. δώσω. perf. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

'Επέεσσῐ, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἔπεσι: ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

'Επεζᾰ'ρησᾰν, pro ἐπεβάρησαν, dici Eustath. existimat · β mutatur in ζ, Ion.

'Επέζησᾰ, *superstes fui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, *vivo*; f. ήσω. perf. ἔζηκα.

'Επεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιζητέω, *requiro*. Th. ζητέω, *quæro*: f. ήσω. perf. ἐζήτηκα.

'Επέην, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι, Ep. pro ἐπῆν.

'Επέθετο, 3. sing. ἐπέθεντο, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι. a. 2. ἔθην.

'Επέθηκᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επεθύ'μησᾰ, et in 3. pl. ἐπεθύ'μησᾰν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, *concupisco*: ex ἐπὶ et θυμέω. Th. θυμὸς, *animus*.

'ΕΠΕΙ', et ἐπειδὴ, *postquam, quoniam, quanquam*: conj. cum indicat. ἐπεὶ ἄρα, *alioquin*, 1 Cor. vii. 14.

'Επεὶ δὲ, *deinde*.

'Επειδή τε, *alioqui*, Soph. Elect. 325.

'Επεὶ τάχιστα, *simul atque*.

'Επείγεαι, *urges, instas*, 2. sing. ind. med. Ion. pro ἐπείγεσαι, à verbo ἐπείγω, *urgeo*.

'Επείγετο, *festinabat*: 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἠπείγετο, ab eod.

'Επείγομαι, *impellor, urgeor*; quod ab ἐπείγω.

'Επειγομένοιο, *festinantis*, gen. sing. Ion. præs. part. pass. pro ἐπειγομένου, à præced. et

'ΕΠΕΙ'ΓΩ, *urgeo, impello, festino*: f. ξω. perf. ἤπειχᾰ.

'Επειδᾰ'ν, *postquam*; pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπεί.

'Επειδὴ, idem quod ἐπεί.

'Επειδήπερ, *quandoquidem*: cum ind. ab eod.

'Επείδοι, 3. sing. præs. opt. ab

'Επείδω, *intueor, respicio*: f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι. a. 2. ἐπεῖδον. a. 2. imperat. ἔπιδε. ex ἐπὶ et εἴδω, *video*.

'Επειὴ, pro ἐπειδὴ, *cum, quoniam*. Th. ἐπεί.

"Επειθε, pro ἔπειτα, adv. *deinde, postea*. Th. εἶτα, *postea, tum*.

'Επείθετο, *obedivit*, 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, *pareo*; f. σομαι. a. 2. m. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, *persuadeo*; a. 2. ἔπιθον.

'Επείκᾰ, Dor. pro Poët. ἐπείκε, et hoc pro ἐπεὶ ἄν, *quum*.

'Επείκτης, ου, ὁ, *instigator*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

'Επειλημμένη, *tenens*, perf. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω. f. λήψομαι. Vide εἴλημμαι.

"Επειμῐ, *succedo, invado*: a. 2. ἔπιον, ες, ε. a. 2. part. act. ἐπιὼν, οῦσᾰ, όν, *sequens*: hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *jugis*: ex ἐπὶ et εἶμι, *eo*.

"Ἔπειμι, *supersto, immineo:* ab εἰμὶ, *sum.*
Ἐπεῖναι, Ion. pro ἐφεῖναι, *permittere, immittere,* a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἕω, *mitto.*
Ἐπείνυσθαι, *indui,* præs. inf. verbi ἐπείνυμι, quod ex ἐπὶ et ἕω, *induo:* hinc Ion. εἰνύω.
"Ἔπειξις, εως, ἡ, *festinatio.* Th. ἐπείγω.
Ἐπείπερ, *quandoquidem;* conj. cum indicat. ab ἐπεί.
Ἐπειπὼν, a. 2. part. act. ἐπειπεῖν, *insuper dicere,* a. 2. inf. act. ab ἐπὶ et ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.
"Ἔπειρᾰ, ας, ε, et in 3. pl. ἔπειρᾰν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo;* f. ἐρῶ. perf. πέπαρκα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. a. 1. pass. ἐπάρθην.
Ἐπειρᾰ́θην, ης, η, et in 1. pl. ἐπειρᾰ́θημεν, a. 1. ind. pass. et
Ἐπειρᾰ́σω, *tentâsti,* 2. sing. a. 1. m. ἐπειρᾰσᾰ́μην, ω, ατο. à πειράω, f. άσω, et ήσω, *conor, tento.* Th. πεῖρα, *conatus.*
Ἐπειρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πειράομαι, *tento:* ab eod.
Ἐπείρεσθαι, *interrogare,* præs. inf. m. ab εἴρω.
Ἐπείρη, Ion. pro ἐπείρᾱ, 3. sing. imperf. verbi πειράω, *conor.* Vide ἐπειράσω.
Ἐπειρῠ́εσθαι, *attrahere;* qu. ab εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho.*
Ἐπειρώᾰτο, Ion. pro
Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant:* 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento.* Th. πεῖρα.
Ἐπειρωτᾶν, præs. inf. Ion. pro ἐπερωτᾶν, verbi εἰρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo.*
Ἐπειρώτευν, Ion. pro ἐπηρώτων, imperf. act. et
Ἐπειρώτησις, εως, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, *interrogatio:* ab eod.
"Ἔπεισᾰ, ας, ε, a. 1. verbi ἔπειμι, *adeo:* ex εἶμι, *eo:* a. 1. inus. εἶσα. Potest etiam formari à πείθω, *persuadeo;* f. πείσω· undè a. 1. ἔπεισα.
Ἐπεισᾰ́γω, f. ξω, perf. ηχᾰ, *superinduco:* et
Ἐπεισᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, *superinductio:* ex ἐπὶ, εἰς, et ἄγω, *duco.*
Ἐπείσακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ascititius (rex).*
Ἐπεισέρχεται, *subit,* 3. sing. præs. ab ἐπεισέρχομαι, *ingredior:* quod ex ἐπὶ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
Ἐπεισηγέομαι, οῦμαι, *insuper induco.*
Ἐπείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πείθομαι, *obedio.* Vide πείθω, *persuadeo.*
"Ἔπεισιν, *adeat,* 3. sing. præs. ab ἔπειμι, addito ν finali: ex ἐπὶ et εἶμι, *eo:* a. 2. ἴον.
ἘΠΕΙ΄ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *aqualiculus, ima ventris pars:* τὸ αἰδοῖον· an ab ἐπὶ et σείω, *moveo?* an ab ἐπεισιέναι;
Ἐπεισκωμάζω, *impudentèr et velut temulentèr me infero in alicujus societatem:* ex ἐπὶ, εἰς, et κωμάζω, *comessor.* Th. κῶμος, *comessatio.*
Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, *pars fabulæ quasi adventitia.* Th. ὁδὸς, *via.*
Ἐπεισόδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *superinductus, adventitius:* et
Ἐπεισοδιώδης, εος, ὁ, idem: ab eod. th.
Ἐπεισπηδᾰ́ω, *superinsilio:* fut. ήσω. perf. ηκᾰ. ex ἐπὶ, εἰς, et πηδάω, *salio.*
Ἐπεισφέρομεν, 1. pl. præs. ind. ab
Ἐπεισφέρω, *adfero:* ex ἐπὶ, εἰς, et φέρω. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
"Ἔπειτᾰ, *deinde,* adv. Th. εἶτα, *postea.*
Ἐπείτοιγε, adv. *quandoquidem.*
Ἐπείχθην, *properavi,* a. 1. ind. pass. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι.
Ἐπεῖχον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi ἐπέχω, *inhibeo, attendo:* quod vide.
Ἐπεκᾰ́θισᾰ, ας, ε, et in 3. pl. ἐπεκᾰ́θισᾰν, a. 1. ind. verbi ἐπικᾰθίζω, *colloco:* f. ίσω. perf. ἐπικεκᾰ́θικᾰ. ex ἐπὶ et καθίζω, *colloco, sedere facio.* Th. ἵζω, f. ἵσω, idem.
Ἐπεκᾰλεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐπικᾰλέω, *advoco.* Th. καλέω, *voco:* f. έσω et ήσω. perf. κέκληκα.
Ἐπεκᾰλύφθησᾰν, *clausi sunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καλύπτω, quod vide.
Ἐπεκέᾰτο, Ion. pro ἐπέκειντο, *instabant, irruerunt,* 3. pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, quod vide.
Ἐπέκεινᾰ, *trans;* adv. cum gen. pro ἐπὶ ἐκεῖνα, *ad illa usque.*
Ἐπέκειτ', ἐπέκειντο, 3. sing. et pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo super, impositus sum.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*
Ἐπεκέκλετ', pro ἐπεκέκλετο, *invocabat,* 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἐπὶ et καλέω, *voco:* f. έσω et ήσω. perf. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι.
Ἐπεκλώσαντο, *destinârunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπικλώθω, *fatalia stamina duco:* quod ex ἐπὶ et κλώθω, *neo.*
Ἐπεκρᾰ́τει, 3. sing. imperf. ab ἐπικρατέω, *prævaleo.* Th. κράτος, *robur.*
Ἐπεκρέμᾰσᾰ, ας, ε, *appendi,* a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω, q. ab ἐπὶ et κρεμάω, *suspendo:* f. άσω. a. 2. ἐκρέμαδον. q. à κρεμάζω.
Ἐπέκτᾰσις, εως, ἡ, *extensio:* et
Ἐπεκτείνομαι, η, εται, *contendo, nitor, extendor:* fut. ἐπεκτενοῦμαι. a. 1. m. ἐπεξετεινᾰ́μην, ω, ατο. ab
Ἐπεκτείνω, *extendo:* quod ab ἐπὶ, ἐκ, et τείνω, *tendo:* f. τενῶ. perf. τέτακα.
Ἐπεκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ἐπικτάομαι, *insuper acquiro.* Th. κτάομαι, q. v.
Ἐπελᾰ́βετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλαμβάνω, *apprehendo;* f. λήψομαι. a. 2. ἐπέλαβον. ex ἐπὶ et λαμβάνω, *capio.*
Ἐπελᾰ́θετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor:* f. λήσομαι. a. 2. ἐπέλαθον. ex ἐπὶ et λανθάνω, seu λήθω, *lateo:* f. λήσω.
Ἐπελαύνω, *invado:* ex ἐπὶ et ἐλαύνω, *agito:* f. άσω. perf. ἤλακα.
Ἐπέλευσις, εως, ἡ, *invasio, impetus.* Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio.*
Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio:* quod ex ἐπὶ et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον.
Ἐπελθὼν, οῦσᾰ, ὸν, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος. Vide ἐπελθεῖν.
Ἐπελπίζω, f. σω, *in spem erigo:* ex ἐπὶ et ἐλπίζω, *spero.* Th. ἐλπὶς, *spes.*
Ἐπέλῡον, ες, ε, a. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, *explico:* f. ύσω. perf. ἐπιλέλυκα. a. 1. pass. ἐπελύθην. Th. λύω, *solvo.*
Ἐπεμαίετ' pro ἐπεμαίετο, *instigabat,* 3. sing. imperf. verbi ἐπιμαίομαι, *incito:* quod ex ἐπὶ et μάω, *vehementèr cupio.*
Ἐπεμάξᾰτο, 3. sing. a. 1. m. verbi μάσσω, f. ξω, *abstergo.*
Ἐπεμβαίνω, *ingredior:* ex ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, *eo:* f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Ἐπέμβᾰλε, *injecit,* 3. sing. a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, *superinjicio.* Th. βάλλω, *jacio:* f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. perf. m. βέβολα.

Ἐπιμϐάλλεσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπεμϐάλλομαι, *inseror*: ab eod. th.

Ἐπεμϐάτης, ου, ὁ, *sessor, qui equo insidet*: et

Ἐπεμϐεϐαὼς, *conscendens*, perf. part. act. Ion. pro ἐπεμϐεϐηκὼς, ότος, ab ἐπεμϐαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, *eo*: fut. βήσομαι. perf. βέϐηκα. a. 2. ἔϐην.

Ἐπέμεινα, ας, ε, et in 1. pl. ἐπεμείναμεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*: f. ἐπιμενῶ. perf. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπὶ et μένω, *maneo*.

Ἐπεμελήθην, ης, η, *curavi*, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι, *curam gero*: f. ήσομαι. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἐπεμέμφετο, 3. sing. imperf. pass. ex ἐπὶ et μέμφομαι, *accuso*: f. ψομαι. perf. μέμεμμαι.

Ἐπέμενε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*. Vide ἐπέμεινα.

Ἐπεμηνάμην, ω, ατο, *insanivi*, a. 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, *insanio*: f. 1. m. μανοῦμαι. perf. m. μέμηνα.

Ἔπεμπε, imperf. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Ἐπέμυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω *subsanno*: ex ἐπὶ et μύττω vel -σσω, *mungo, emungo*. Th. μύζω, *clausis labris quendam ex naribus sonum emitto*.

Ἔπεμψα, ας, ε, *misi*, a. 1. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω. perf. πέπεμφα. a. 1. imperat. πέμψον.

Ἐπενάχετο, Dor. pro ἐπενήχετο, *supernatabat*, 3. sing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω.

Ἐπενδύομαι, *superinduo* vel *superinduor*: perf. ἐπενδέδυμαι, *indutus sum*, unde part. ἐπενδεδυμένος, *indutus*: et

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, *amiculum, indusium*: ab

Ἐπενδύω, *superinduo*: f. ύσω. perf. ἐπενδέδυκα. a. 1. m. ἐπενδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐπενδύσασθαι. ex ἐπὶ, ἐν, et δύω, *induo*.

Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπενέγκῃ, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. et

Ἐπενεγκὼν, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, q. v.

Ἐπενείκαντες, nom. pl. part. act. ab ἐπὶ et ἔνεικα, quod vide, Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπένειμα, ας, ε, *distribui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, à νέμω, *tribuo*; f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. ab ἐπινέμομαι, *depascor*: ab eod. th.

Ἐπενήνεον, *accumulabam*, imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, *accumulo*: ex ἐπὶ, ἐν, et νέω, *glomero*: imperf. ἔνεον et ἤνεον: unde ἐνήνεον et ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε, *floruit super*, perf. m. pro ἐπῆνθε, Epenth. τοῦ ο, et redupl. Att. ab ἐπανθέω, *superfloreo*; ex ἐπὶ et ἀνθέω, *floreo*. Seu potiùs aor. 2. ab ἐπενήνοθον, ut ostendit Clarkius ad Il. B. 219. ex significatione temporis. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἐπενήχετο, *innatabat*, 3. sing. imperf. m. ab ἐπινήχω. f. ξω. Th. νέω, *nato*.

Ἐπένθει, 3. sing. imperf. verbi πενθέω, *lugeo*.

Ἐπενθρώσκω, f. ώσω, *insilio*: ex ἐπὶ, ἐν, et θρώσκω.

Ἐπενθὼν, Dor. pro ἐπελθὼν, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*. Th. ἔρχομαι.

Ἐπεντύνω, *apparo, instruo*. Ex ἐπὶ et ἐντύνω.

Ἐπέξειμι, *erumpo, egredior adversus*: ex ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

Ἐπεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab ἐπεξέρχομαι, *procedo*, quod ex ἐπὶ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*: f. ελεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξελθεῖν, aor. 2. inf. act. ex iisdem.

Ἐπεξεργάζομαι, *elaboro*: ex ἐπὶ, ἐξ, et ἐργάζομαι, *laboro*: f. σομαι. perf. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐπεξέρχομαι. Vide ἐπεξελευσόμεθα.

Ἐπεξεύρομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, *invenio*: ex ἐπὶ, ἐξ, et εὑρίσκω, idem. f. ήσω. a. 2. εὗρον.

Ἐπεξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, *deinceps*: idem quod ἑξῆς.

Ἐπεξιέναι, cum dat. *reum peragere et convincere*; item *erumpere* vel *edisserere*: et

Ἐπέξιθι, *persequere, percense*, præs. imperat. ab ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

Ἐπέοικε, *convenit*, perf. m. ex ἐπὶ et εἴκω, *similis sum*. Vide ἔοικα.

Ἐπεπείθεθ' pro ἐπεπείθετο, *obedivit*, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐπεπείθεσαν, per Syst. pro ἐπεπείθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. fortè legend. ἐπεποίθεσαν, quod pro ἐπεποίθεισαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐπὶ et πείθω, *persuadeo*: f. πείσω. aor. 2. ἔπιθον. perf. m. πέποιθα.

Ἐπέπειν, Ion. pro ἐφέπειν, *insequi*: ex ἐπὶ et ἕπω, *sequor*.

Ἐπεπειρέατο, Ion. pro ἐπεπείρηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi πειράω, *conor*: f. άσω, et Ion. ήσω. perf. pass. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*: cum dat. f. ἐπιπτώσω. perf. ἐπιπέπτωκα. ex ἐπὶ et πίπτω, *cado*.

Ἐπεπήγει, 3. sing. plusq. perf. m. quod ex ἐπὶ et πήγνυμι, seu πήσσω, *figo*: f. ξω. perf. πέπηχα. perf. m. πέπηγα.

Ἐπέπιθμεν, *persuasimus*, per Sync. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπέπιθον, Ion. redupl. primis duab. literis, à πείθω. aor. 2. ἔπιθον. Alii volunt esse 1. pers. pl. plusq. perf. m. pro ἐπεποίθειμεν, à perf. m. πέποιθα.

Ἐπέπλεον, *adnavigabant*, 3. pl. imperf. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Ἐπέπληγον, *percussi*, per reduplicationem pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, *percutio*: f. ξω. a. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον. vel est a. 2. verbi compos. ἐπιπλήττω, quod vide.

Ἐπέπληξα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω vel -ττω, fut. ξω, *increpo*: ex ἐπὶ et πλήσσω, *percutio*.

Ἐπέπλων, ως, ω, *adnavigabam*, imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω· ut ἐδίδων vel ἔδων, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.

Ἐπεποίθειν, *confisus fueram*, plusq. perf. m. ex ἐπὶ et πείθω, *persuadeo*: f. πείσομαι. perf. m. πέποιθα.

Ἐπεπόνθῃ, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ἤδη pro ᾔδειν, plusq. perf. m. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. perf. m. πέπονθα.

Ἐπεπράγεσαν, *egerant*, pro ἐπεπράγεισαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐπεπράγειν, verbi πράσσω vel -ττω. fut. ξω. perf. m. πέπραγα.

Ἐπέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, *insuper sternuto*: ex ἐπὶ et πταίρω, f. αρῶ.

Ἐπέπτατο, 3. sing. a. 2. ind. m. *advolavit*. Vide ἐπτάμην.

Ἐπεπτώκειν, *exciderant*, plusq. perf. verbi πίπτω, *cado*: fut. πτώσω. perf. πέπτωκα.

Ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι, *audio, interrogo:* f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Ἐπεραιώθην, *transgressus sum,* a. 1. ind. pass. verbi περαιόω, *transveho.* Th. πέρα, *ultra.*

Ἐπεράσσᾰν, Poët. pro ἐπέρᾰσαν, 3. pl. aor. 1. verbi περάω.

Ἐπεργάζομαι, *colo, aro, subigo:* ex ἐπὶ et ἐργάζομαι, fut. άσομαι, perf. ασμαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*

Ἐπερείδω, f. είσω, *fulcio, firmo:* et

Ἐπέρεισε, *adegit,* 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et ἐρείδω, f. σω, *figo, firmo.*

Ἐπέρεσθαι, *sciscitari,* inf. ab ἐπέρομαι.

Ἐπερήρεισμαι, perf. pass. verbi ἐπερείδω, per redupl. Att.

Ἐπέρησᾰ, ας, ε, *transivi, trajeci,* a. 1. act. verbi περάω. f. ήσω et άσω. perf. πεπέρακα.

Ἐπέρομαι, f. ρήσομαι, *sciscitor.*

Ἐπερράγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιρρήγνυμι. Th. ῥήσσω, *frango:* f. ξω.

Ἐπερρίφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιρρίπτω, *injicio:* ex ἐπὶ et ῥίπτω, *projicio:* f. ψω. perf. ἔρριφα.

Ἐπερρώσᾰν, 3. pl. a. 1. act. et

Ἐπερρώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπιρρώννυμι, *confirmo, impello, fortitèr moveo:* ex ἐπὶ et ῥώννυμι. f. ῥώσω. perf. ἔρρωκα. a. 1. pass. ἐρρώσθην.

Ἐπερύω, f. ύσω, aor. 1. υσᾰ, Poët. υσσᾰ, *attraho.* Ex ἐπὶ et ἐρύω.

Ἐπέρχομαι, *supervenio:* f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον. ex ἐπὶ et ἔρχομαι, *venio:* perf. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἐπέρχοντ' pro ἐπέρχονται, 3. pl. præs. ejusd.

Ἐπερωτάω, *interrogo:* imperf. ἐπηρώταον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. f. ήσω. perf. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, a. 1. imperat. ἐπερώτησον, -άτω. ex ἐπὶ et ἐρωτάω, *rogo, sciscitor.*

Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio:* et

Ἐπερωτήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

Ἐπερώτησις, εως, ἡ, *interrogatio:* ab eod.

Ἐπέσαξεν, 3. sing. a. 1. verbi ἐπισάττω, *sterno:* f. ξω. Th. σάττω, *onero.*

Ἐπεσβολία, ας, ἡ, *convitium:* et

Ἐπέσβολος, ὁ καὶ ἡ, *verba probrosa in aliquem jaciens:* ex ἐπὶ, εἰς, Att. ἐς, et βάλλω, *jacio:* perf. m. βέβολα· vel qu. ἔπεσιν, ὡς βέλεσι, βάλλων, verbis tanquam telis impetens.

Ἔπεσεν, *cecidit,* 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, *cado:* f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπεσθίω, *insuper edo, post aliud edo:* ex ἐπὶ et ἐσθίω, *edo.* Th. ἔσθω, idem.

Ἑπέσθω, *sequatur,* 3. sing. præs. imperat. et

Ἑπέσθων, 3. dual. præs. imperat. verbi ἕπομαι, *sequor:* præs. inf. ἕπεσθαι.

Ἔπεσιν, dat. pl. ab ἔπος, ἔπεος, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, *dico:* a. 2. εἶπον.

Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. verbi σκάζω, *claudico:* f. σω.

Ἐπεσκέπεν, *tegebat,* 3. sing. imperf. verbi ἐπισκέπω. f. ψω. Th. σκέπω, *tego.*

Ἐπεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, *inviso, visito:* f. ψομαι. perf. pass. ἐπέσκεμμαι. ex ἐπὶ et σκέπτομαι, *circumspicio.*

Ἐπεσκίασᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, *inumbro,* cum dat. fut. άσω. perf. ἐπεσκίακα. a. 1. sub. ἐπισκιάσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et σκιὰ, *umbra.*

Ἐπεσκίρτησε, *insiluit,* 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et σκιρτάω, *salto.* Th. σκαίρω, *salio.*

Ἐπεσκότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, *obtenebro:* f. ήσω. perf. ἐπεσκότηκα. ex ἐπὶ et σκότος, *tenebræ.*

Ἔπεσον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado:* f. 2. m. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα.

Ἐπέσπεσθαι, Ion. et Poët. pro ἐφέπεσθαι, *sequi:* et

Ἐπέσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπεῖν. a. 2. part. ἐπισπών. ab inus. ἐπισπέω, *assequor:* ex ἐπὶ et σπέω, fact. ex ἕπω per transposit. et Pleonasm. τοῦ σ. Th. ἕπω.

Ἐπέσσεται, gem. σσ, pro ἐπέσεται, Poët. 3. sing. f. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἐπέσσυται, *impetum fecit,* per Metath. pro ἐπισέσυται, 3. sing. perf. pass. et

Ἐπέσσυτο, pro ἐπεσέσυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ex ἐπὶ et σύομαι, *concito,* verbi inus. pro σεύομαι, idem. Th. σείω, *quatio.*

Ἐπέσταλμαι, *missus sum,* perf. pass. verbi ἐπιστέλλω, *mitto:* quod vide.

Ἐπέστειλᾰ, ας, ε, *misi,* a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπεστενάχιζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, *ingemisco:* ex ἐπὶ et στεναχίζω, *gemo:* f. σω. Th. στενὸς, *angustus.*

Ἐπέστενε, *ingemiscebat,* 3. sing. imperf. ex ἐπὶ et στένω, *gemo:* ab eod. th.

Ἐπεστέψαντο, *coronaverunt,* 3. pl. a. 1. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, *corono:* f. ψω. perf. ἔστεφα.

Ἐπεστεὼς, ῶτος, per Crasin Ion. pro ἐφεστακὼς et ἐφεστὰὼς, perf. part. act. et

Ἐπέστην, ης, η, *superveni,* a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, *insto:* f. ἐπιστήσω. perf. ἐφέστηκα. ex ἐπὶ et ἵστημι, *sto.*

Ἐπεστήρικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Vide ἐστήρικται. à στηρίζω, *firmitèr statuo:* f. ξω.

Ἐπεστήριξᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, *confirmo:* ab eod. th.

Ἐπέστησᾰν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐπέστην, q. v.

Ἔπεστι, *imminet,* aliquando *licet,* 3. sing. præs. verbi ἔπειμι, *supersto, immineo.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐπεστονάχιζε, idem quod ἐπεστενάχιζε· ex ἐπὶ et στοναχίζω, *gemo.* Th. στενὸς, *angustus.*

Ἐπεστραμμένᾰ, *perversa et asperiora verba,* perf. part. pass. n. g. pl. Vide seq.

Ἐπεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιστρέφω, *converto:* f. ψω. Th. στρέφω, *verto:* a. 2. ἔστραφον.

Ἐπέστρεψᾰ, ας, ε, aor. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐπεστυφέλιζον, *verberabant,* 3. pl. imperf. ex ἐπὶ et στυφελίζω, *duritèr tracto.* Th. στύφω, *adstringo;* fut. ψω.

Ἐπέσχε, 3. sing. a. 2. act. ἐπέσχον· ab ἐπέχω.

Ἐπέσχετο, 3. sing. aor. 2. m. ejusd. verbi.

Ἕπεται, *sequitur,* 3. sing. præs. ind. ab ἕπομαι, *sequor:* a. 1. m. εἰψάμην. Th. ἕπω.

Ἑπέτας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro ἑπέτης, ου, ὁ, *assecla, comes, famulus:* ab eod. th.

Ἐπετάσθην, a. 1. ind. pass. à πετάννυμι, seu πετάζω, f. άσω, *pando, velo.* Th. πετάω.

Ἐπέτειλᾰ, ας, ε, *jussi,* a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω. ex ἐπὶ et τέλλω, inusit.

Ἐπέτειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anniversarius.* Th. ἔτος.

Ἐπέτελλε, *imperabat*, 3. sing. imperf. act. et
Ἐπετέλλετ' pro ἐπετέλλετο, 3. sing. imperf. pass. Vide ἐπέτειλα.
Ἐπετέρπετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, *delecto*: f. ψω.
Ἐπετήδευσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, *sector studiosè, operam do*: f. εύσω. Th. ἐπιτηδὴς, *idoneus*.
Ἐπετήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ῐ'α, ῐον, *annuus, totum annum durans*. Th. ἔτος, *annus*.
Ἐπετί'θουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. qu. ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, q. v.
Ἐπετί'μᾶ pro ἐπετί'μαε, 3. sing. imperf. act. ab ἐπιτιμάω.
Ἐπετί'μησᾶ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ἐπετί'μων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπετί'μᾶον, -ων, verbi ἐπιτιμάω, *objurgo*: q. v.
Ἐπέτοσσα, ας, ε, *incidi in, offendi, nactus sum*, a. 1. Poët. pro ἐπέτοσα, verbi πετόω, -ῶ. f. όσω. q. à prisco verbo πέτω. Th. πίπτω.
Ἐπετρά'πην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω, *permitto*: f. ἐψω. perf. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. perf. m. ἐπιτέτροπα. ex ἐπὶ et τρέπω.
Ἐπέτρεψᾶ, ας, ε, a. 1. ind. act. ab eod. verbo.
Ἐπέτυχον, ες, ε, aor. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, *assequor*: ex ἐπὶ et τυγχάνω, *sum*: fut. τεύξομαι.
Ἕπευ, pro ἕπου, imperf. verbi ἕπομαι.
Ἐπεύαδον, imperf. vel aor. 2. Æol. Pleonasm. τοῦ υ pro ἐπέαδον, ab ἕαδον, resolutione Ion. pro ἧδον, mutato φ in π, ab ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo*: f. ἁδήσω.
Ἐπευθόμεθᾰ, *intelleximus*, 1. pl. imperf. ex ἐπὶ et πεύθομαι. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.
Ἐπευθυμέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἐπευθύ'μηκᾰ, *æquo animo sum*. Th. θυμός.
Ἐπευκτὸς, ἡ, ὸν, *optabilis*.
Ἐπευλαβέομαι, οῦμαι, *metuo, non audeo*.
Ἐπευξά'μενος, a. 1. part. m. ab ἐπεύχομαι, *apprecor*. Th. εὔχομαι, *precor*: f. εὔξομαι. perf. εὖγμαι.
Ἐπευφημέω, fut. ήσω, *laudibus prosequor, benedico*: ex ἐπὶ et εὔφημος, *laudatus*, quod ab εὖ, *benè*, et φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.
Ἐπευφήμησᾰ, ας, ε, *laudavi*, et in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi præc.
Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχου, præs. imperat. ab
Ἐπεύχομαι, ῃ, εται, *glorior*. Th. εὔχομαι.
Ἐπευωνίζω, fut. ί'σω, perf. ῐκᾰ, *vilis pretii facio*. Th. ὠνέομαι, *emo*.
Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl. plusq. perf. Poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à verbo φαίνομαι, *appareo*: fut. φανήσομαι. perf. pass. πέφαμμαι, et Att. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, *ostendo*.
Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, *infero*: f. ἐποίσω. aor. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω.
Ἔπεφνεν, *occidit*, 3. sing. imperf. verbi πέφνω, idem quod φένω, *occido*: perf. m. πέφονα. Alii volunt esse ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, et per Sync. ἔπεφνον, *occidi*. Alii à φένω deducunt, et per redupl. πεφένω, per Sync. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Aut à φένω, a. 2. ἔφενον, per redupl. Syracus. ἐπέφενον, per Sync. ἔπεφνον.
Ἐπέφραδον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, *induco, indico*: f. σω. perf. ἐπιπέφρακα. perf. m. πέφραδα. Alii volunt ἐπέφραδον Syracusanâ reduplicatione dici pro ἔφραδον, ut in voce superiori: vel potest esse imperf. facto præsenti πεφράδω, ex perf. m. πέφραδα. Th. φράζω, *dico*.
Ἐπεφρά'σάτ' pro ἐπεφρά'σάτο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιφράζομαι, *excogito*: ab eod.
Ἐπεφράσσάτο, Poët. pro ἐπεφράσατο. Vide præced.
Ἐπεφύ'ετο. Vide ἐπεφυόμην.
Ἐπέφυκον, ες, ε, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, *nascor*: f. σω. perf. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.
Ἐπεφυόμην, ου, ετο, *adnascebar*, imperf. ind. pass. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, *gigno*.
Ἐπεφώνει, 3. sing. imperf. ab ἐπεφώνεον, -ουν, -εες, -εις· verbi ἐπιφωνέω, *acclamo*: fut. ήσω. perf. ἐπιπεφώνηκα. perf. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.
Ἐπέχεε, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχέω, *infundo*. Vide ἐκχέω.
Ἐπέχειν, *abstinere, occupare*, præs. inf. act. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, *arcum intendere in scopum*: ab ἐπέχω, quod vide.
Ἐπεχείρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, *aggredior*: imperf. ἐπεχείρεον, -ουν. f. ήσω. perf. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ et χεὶρ, *manus*.
Ἐπεχεῖτο, pro ἐπεχέετο, *infundebat*, 3. sing. imperf. m. ex ἐπὶ et χέομαι. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω.
Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. pass. verbi πέκω, idem quod πείκω, *pecto, tondeo*: f. πέξω.
Ἐπέχρᾶον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχράω, seu ἐπιχραύω. Th. χράω, *invado furiosè*.
Ἐπέχρῖσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, *illino*: f. ίσω. perf. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, *ungo*.
Ἐπέχω, *inhibeo*; item *attendo*; Job xviii. 2. 1 Tim. iv. 16. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. fut. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω. perf. ἐπέσχηκα. a. 2. ἐπέσχον. ex ἐπὶ et ἔχω.
Ἔπεψᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπτω.
Ἐπέων, gen. pl. et
Ἔπη, *carmina*, nom. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, *carmen*. Th. ἔπω, *dico*, a. 2. εἶπον.
Ἐπῇ, *insit*, 3. sing. præs. sub. ab ἔπειμι, *insum*: ex ἐπὶ et εἰμὶ, *sum*.
Ἐπήβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἐπίβολος, *compos, qui aliquid adeptus est*: ab ἐπιβάλλω, q. v.
Ἐπήγαγε, *adduxit*, Att. pro ἐπῆγε, 3. sing. a. 2. act. vel perf. med. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, *duco*: f. ἄξω. perf. ἦχα. a. 1. ἦξα.
Ἐπηγά'γοντο, 3. plur. imperf. pass. Att. ab ἐπάγομαι, *adducor*: ab eod. th.
Ἐπηγγειλά'μην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, *promitto*: ex ἐπὶ et ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ. perf. ἤγγελκα.
Ἐπήγειρᾰ, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, *excito*: f. ρῶ. perf. ἐπήγερκα. ex ἐπὶ et ἐγείρω.
Ἐπηγκενί'δες, αἱ, *tabulæ navium à prorâ ad puppim extensæ*, dictæ quasi ἐπενεγκίδες. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.
Ἐπηγορεύειν, Ion. pro κατηγορεῖν.
Ἐπήειν, ήεις, ήει, plusq. perf. med. verbi ἔπειμι, *accedo, adeo*. Th. εἶμι, *eo*.
Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, *inerat*, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ et εἰμὶ, *sum*.
Ἐπηετᾰνὸς, ἡ, ὸν, *annuus*: ex ἐπὶ et ἔτος, *annus*.
Ἐπηθρηκυῖᾰ, perf. part. act.

f. g. ab ἐπαθρέω· quod ex ἐπὶ et ἀθρέω, *video:* f. ήσω.

'Επῄεα, ας, ε, Ep. imperf. verbi ἔπειμι, *invado.*

'Επῆκαν, Ion. pro ἐφῆκαν, *immiserunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, *mitto.* Sic

'Επῆκε, Ion. pro ἐφῆκε, 3. sing. ab eod. temp.

'Επηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, *subsequor:* f. ήσω. perf. ἐπηκολούθηκα. a. 1. sub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et ἀκόλουθος, *pedissequus.*

'Επήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propitius, qui rem aliquam audivit.* Th. ἀκούω, *audio.*

'Επήκουσα, a. 1. ind. act. verbi ἐπακούω, q. v.

'Επηκροῶντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροαόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο· ab ἐπακροάομαι, -ῶμαι, *exaudio:* ex ἐπὶ et ἀκροάομαι, *audio.*

"Επηλαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πάλλω, *vibro:* f. αλῶ. a. 1. ἔπηλα.

'Επῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, *accedo;* fut. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

'Επηλυγάζω, vel -ίζω, *obumbro, veluti umbraculo tego:* ex ἐπὶ et ἠλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, *tenebræ.*

'Επήλυδες, οἱ ϗ αἱ, *advenæ,* nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος· ab ἐπέρχομαι. vide ἐπῆλθον.

'Επήλυθε, 3. sing. perf. med. vel a. 2. ind. act. et per Sync. ἐπῆλθε, ab eod. verbo.

"Επηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, *advena, extraneus:* vide ἐπήλυδες.

'Επηλυσία et ἐπηλυσίη, ἡ, Ion. *adventus;* item *incantatio quæ fit veneficiis.* Th. ἔρχομαι.

'Επηλύτης, ου, et ἐπήλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *advena:* ab eod. th.

'Επήμηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, *noceo, damnum do:* f. ανῶ. Th. πῆμα.

'Επημοιβὸς, ἡ, ὸν, *alternans:* ab ἀμείβω, *alterno.*

'Επημύω, f. ύσω, *inclinor, demittor.* Ex ἐπὶ et ἠμύω.

'Επῆν, *aderat,* 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, *sum.* At

'Επὴν, *quandoquidem,* Ion. pro ἐπὰν, ab ἐπεὶ, *postquam,* et ἂν, *si.*

'Επῄνεον, *laudabam,* et contractè ἐπῄνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, *laudo:* f. ήσω, et έσω. a. 1. ἐπῄνεσα. a. 1. pass. ἐπῃνέθην. ex ἐπὶ et αἶνος, *laus.*

'Επῄνεσαν, *approbârunt,* 3. pl. a. 1. Poët. gem. σσ, pro ἐπῄνεσαν. Vide ἐπῄνεον.

'Επῄνησαν, *laudârunt,* 3. plur. a. 1. act. Poët. pro ἐπῄνεσαν. ab ἐπαινέω, vel etiam regularitèr, à f. ήσω.

'Επήνθα, perf. med. verbi ἐπανθέω, *superfloreo:* ex ἐπὶ et ἄνθος, *flos.* Vide ἐπενήνοθα.

'Επήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, *occurro:* fut. ήσω. perf. ἐπήντηκα. ex ἐπὶ et ἀντάω. Th. ἀντὶ, *contrà.*

'Επηνύσθη, *completa erat,* 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, *expedio.* Th. ἀνύω, *perficio.*

'Επήξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, *compingo, figo:* perf. med. πέπηγα.

"Επηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επηπείλησε, *minatus fuerat,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω.

'Επηπύω, *acclamo.* Ex ἐπὶ et ἠπύω.

'Επῆρα, *sustuli,* a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, a. 1. ind. med. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.

'Επήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amabilis:* ex ἐπὶ et ἐράω, f. άσω, *amo.*

'ΕΠΗΡΕΑ'ΖΩ, *damno afficio, infesto, vexo, calumnior:* fut. άσω. perf. ἐπηρέακα. qu. ex ἐπὶ et "Αρης, *Mars.*

'Επηρεασμὸς, οῦ, ὁ, *vexatio, malevolentia, contumelia:* et

'Επηρεαστικὸς, ἡ, ὸν, *injuriosus, infestus, contumeliosus:* et

'Επήρεια, ας, ἡ, *damnum, injuria:* ab ἐπηρεάζω, q. v.

'Επῆρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, *attollo:* f. ἐπαρῶ. perf. ἐπῆρκα. a. 1. part. ἐπάρας, αντος. a. 1. pass. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ et αἴρω, *tollo.*

'Επήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad remigationem accinctus, remis instructus:* ab ἐρετμὸς, *remus.* Th. ἐρέσσω vel -ττω, *remigo.*

'Επήρετο, 3. sing. imperf. med. verbi ἐπέρομαι, *interrogo:* ex ἐπὶ et εἴρω, *dico.* At ἐπῄρετο, cum ι subscript. est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, *attollor.* Th. αἴρω, *tollo.*

'Επηρεφέας, acc. pl. ab

'Επηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tectus, coopertus:* ex ἐπὶ et ἐρέφω, *tego:* f. ψω.

'Επήρθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, *attollo.* Vide in ἐπῆρεν.

'Επήρκει, 3. sing. imperf. ab ἐπαρκέω, *sufficio, subvenio:* f. έσω. perf. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, *propulso.*

'Επήρκεσαν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Επηρμένος, *elatus,* part. perf. pass. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπῄρετο.

'Επῆρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπὶ et ἄρω, *apto:* f. Æol. ἄρσω, undè infin. ἆρσαι, &c.

'Επηρτημένος, perf. part. pass. ab ἐπαρτάομαι, *immineo:* quod ab ἐπὶ et ἀρτάω, *suspendo:* f. ήσω.

'Επηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρώταον, -ων, -αες, -ας, verbi ἐπερωτάω, *interrogo:* f. ήσω. perf. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

'Επηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επῆσαν, *insuper erant,* 3. plur. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, *sum.*

'Επησθεῖεν, Ion. pro ἐφησθεῖεν, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re:* quod ex ἐπὶ et ἥδω, *delecto:* f. ήσω. Th. ἡδὺς, *suavis.*

'Επήσθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *sentio:* ex ἐπὶ et αἰσθάνομαι, idem. f. αἰσθήσομαι. perf. ᾔσθημαι. a. 2. med. ᾐσθόμην, ου, ετο.

'Επησκήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐπασκέω, *exerceo.* Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.

"Επηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἕπομαι, *sequor:* a. 1. m. εἰψάμην.

'Επήτης, ου, vel ἐπητὴς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *facundus.* Th. ἔπω, *dico.*

'Επήτριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *densus:* ab ἐπὶ et ἤτριον.

'Επητὺς, ύος, ἡ, *facundia.* Ab ἐπητής.

'Επηχέω, -ῶ, *obstrepo, insono:* ex ἐπὶ et ἠχέω, *sono.* Th. ἦχος, *sonus.*

'Επηχθεσμένος, perf. pass. part. ab ἐπάχθομαι, *ingemo sub pondere:* quod ex ἐπὶ et ἄχθομαι, idem: f. ήσομαι et έσομαι. a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, *pondus.*

'ΕΠΙ', præpositio, cum gen. *in, ad, supra, super, coram:* cum dat. *in, propter, coram:* facit periphrasin adverbii, ἐπὶ ἡσυχίᾳ, *quietè;* ἐπ' ἰσχύϊ, pro ἰσχυρῶς, *robustè:* ἐπὶ δὲ τούτων, *interea,* Diod. Sic. ἐπ' ἐξαγωγῇ, *cum conditione avehendi.* τελευτᾷν ἐπὶ παισὶν, *mori post se relinquens pueros.* ἐπὶ πολλαῖς βίβλοις ἐτελεύτησεν, *mortuus est operibus multis relictis.* ἐπὶ τούτοις παράγαγε, *adducito post hos,* ἐφ' ᾧτε, *ea conditione, ut.* ἐπὶ τοῖς σώμασι, *sub*

nexu obligationis corporis. Cum accus. ἐπὶ χρόνον, aliquamdiu; ἐπὶ δεξιὰν, ad dextram; ἐφ' ἡνίαν, ad sinistram. Cum acc. personæ post verba motûs, contra, Luc. xiv. 31. Herod. 1. cum acc. rei, propter, Matt. iii. 7. cum acc. super, adversus, per: ἐπὶ μᾶλλον, multò magis: in compositione significat in, super, contra, ad, post, præ, prope, sub, augmentum, diminutionem.

Ἔπι pro ἔπεστι, inest, instat: ponitur etiam pro ἔπεισιν, insunt: ab ἔπειμι. Th. εἰμί.

Ἐπιάλλω, immitto: ab ἰάλλω, mitto, f. αλῶ.

Ἐπιάλμενος, per Sync. pro ἐπιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præs. part. ex ἐπὶ et ἅλλομαι, salio: a. 2. m. ἡλόμην, ου, ετο.

Ἐπιανδάνω, imperf. ἐπήνδανον, complaceo, gratus sum. Ex ἐπὶ et ἀνδάνω.

Ἐπίασα, ας, ε, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, capio, prehendo: fut. άσω. perf. πεπίακα. a. 1. pass. ἐπιάσθην. f. 1. pass. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, premo, crucio: Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, a. 1. ind. pass. Vide in ἐπίασα.

Ἐπιαύω, dormio inter vel apud: ab ἰαύω, f. σω, commoror, dormio.

Ἐπίαχον, clamabam, vel clamabant, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.

Ἐπίβα, insulta, per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπίβαθρον, ου, τὸ, naulum: ab ἐπιβαίνω, conscendo. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβαίην, ης, η, conscendam: a. 2. opt. act. quasi ab ἐπιβήμι· ab eod. th.

Ἐπιβαινέμεν, ascendere, Ion. pro ἐπιβαίνειν, præs. inf. act. ab

Ἐπιβαίνω, conscendo: f. ἐπιβήσομαι. perf. ἐπιβέβηκα. a. 2. ἐπέβην. a. 2. part. ἐπιβὰς, άντος. Ex ἐπὶ et βαίνω, eo.

Ἐπιβάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβάλλευ, Dor. pro ἐπιβάλλου, præs. imperat. pass. ab

Ἐπιβάλλω, injicio, immitto: imperf. ἐπέβαλλον, erumpebam: f. ἐπιβαλῶ. perf. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβαλον. a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, όντος. perf. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω.

Ἐπιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαλοῦσι, 3. pl. f. 2. act. et

Ἐπιβαλὼν, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαρέω, aggravo: fut. ήσω. perf. ἐπιβεβάρηκα. a. 1. ἐπεβάρησα. a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ et βαρέω, idem. Th. βάρος.

Ἐπιβὰς, άντος, conscendens, a. 2. part. act. et in f. g. ἐπιβᾶσα. ab ἐπιβαίνω.

Ἐπίβασις, εως, ἡ, invasio, basis: ab eod.

Ἐπιβάσκω, Poët. pro ἐπιβαίνω: præs. inf. ἐπιβασκέμεν.

Ἐπιβατεύω, f. εύσω, aggredior, navem ascendo; in navi milito, navem capio: ascendo: invado, occupo: ab ἐπιβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβατήρια, ίων, τὰ, machinæ ad invadendos muros: et

Ἐπιβατήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, scansorius: et

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, EPIBATA, vector: ab eod. verbo et th.

Ἐπιβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur, ad quem patet accessus: ab ἐπιβαίνω, conscendo. Th. βαίνω, eo.

Ἐπίβδα, festum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor. In nuptiarum festo, primus dies vocabatur γάμοι, secundus ἐπίβδα, tempus, scil. sequens vel futurum. Scap. dicit, quartam et ultimam diem festi cujusdam apud Athenienses, quod ἀπατέρια vocabant, sic dici, cujus prima dicta est δόρπεια, secunda ἀνάρρυσις, tertia κουρεῶτις.

Ἐπιβεβηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, conscendo.

Ἐπιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. et

Ἐπίβην, Ion. pro ἐπέβην, aor. 2. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. infin. act. ejusd.

Ἐπιβήσεο, ascende, præs. imperat. Ion. pro ἐπιβήσου· ab ἐπιβήσομαι, quod à f. irregularitèr formatum. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβησόμενος, fut. 1. m. part. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Ion. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, inscensor: et epithet. maris fœminam ascendentis.

Ἐπιβιβάζω, impono, facio ascendere: f. άσω. perf. ἐπιβεβίβακα. a. 1. ἐπεβίβασα. Ex ἐπὶ et βαίνω, eo.

Ἐπιβιόω, ῶ, et ἐπιβίωμι, supervivo.

Ἐπιβλέπω, respicio: fut. ψω. perf. ἐπιβέβλεφα. Th. βλέπω, video.

Ἐπιβλέψαι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, intueor. Th. βλέπω, video: f. ψω. perf. φα.

Ἐπιβλὴ, ῆς, ἡ, fibula: ab ἐπιβάλλομαι, quia immittitur: ex ἐπὶ et βάλλω, jacio.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, q. d. additamentum, panniculus, ornamentum domûs. ab iisdem.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, pessulus: eo quod foribus injiciatur: ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβοάω, inclamo, acclamo, exclamo, convoco: f. ήσω. perf. ἐπιβεβόηκα. In pass. signif. invoco, imploro auxilium; celebro, in ore habeo. Ex ἐπὶ et βοάω, clamo.

Ἐπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, præter alios subvenio. Th. βοηθέω, auxilior.

Ἐπιβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro infami, apud Anacreont. à βοάω, clamo, celebro.

Ἐπιβόλαιον, ου, τὸ, id. q. ἐπίβλημα, q. v.

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impositio, applicatio intellectûs, impetus, inceptatio: ab ἐπιβάλλω, impono. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, compos: ab eod.

Ἐπιβόσκω, pasco: f. βοσκήσω. Th. βόω, -ῶ, fut. όσω et ώσω, idem.

Ἐπιβουκόλιον, ου, τὸ, idem quod simplex βουκόλιον, ου, τὸ, boum armentum. Sic ἐπιβουκόλος, idem quod βουκόλος, bubulcus.

Ἐπιβούλευμα, ατος, τὸ, insidiæ.

Ἐπιβουλεύω, insidias struo, animo agito: f. εύσω. et

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, insidiæ: Poët. ἐπιβουλία. et

Ἐπίβουλος, ου, ὁ, insidiator: ex ἐπὶ, adversùs, et βουλὴ, consilium.

Ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror: ex ἐπὶ et βραδύνω, tardo. Th. βραδὺς, tardus.

Ἐπιβραχὺ, ad breve tempus. Th. βραχύς.

Ἐπιβρέμω, adfremo: ex ἐπὶ et βρέμω, f. μῶ.

Ἐπιβρέχω, f. ξω, perfundo, irroro. Th. βρέχω, q. v.

Ἐπιβρίθειν, præs. inf. act. ingruere: ab

Ἐπιβρίθω, fut. ίσω, ingravesco, impressionem facio, deprimo: Th. βρίθω, sum gravis.

Ἐπιβρίσῃ, ingruerit, 3. sing. a. 1. sub. act. à præc.

Ἐπιβρόντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, attoni-

tus, vesanus, cui tonitrua mentem perculêre. Th. βροντὴ, *tonitru*.

'Επῐβρύ'χω, f. ύξω, *infremo:* ex ἐπὶ et βρύχω.

'Επῐβύ'ω, *obturo:* à βύω, f. σω, idem.

'Επῐβώμῐᾰ, ων, τὰ, *sacrificia.* Th. βωμὸς, *ara*.

'Επῐβώσασθαι, Ion. et Poët. pro ἐπιβοήσασθαι, *invocâsse*, a. 1. inf. m. verbi ἐπιβοάω. Sic ἐπῐβώσωνται, pro ἐπιβοήσωνται, *invocaverint*, 3. pl. a. 1. sub. m.

'Επῐβωσόμεθᾰ, *invocabimus*, contract. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab ἐπιβοάω: sic βώσαντι, pro βοήσαντι.

'Επῐβωστρεῖν, Dor. pro ἐπιβοᾷν, *invocare:* ab eod.

'Επῐβώτωρ, ορος, ὁ, *pastor:* ab ἐπιβόσκω, *pasco:* quod à th. inus. βόω, idem.

'Επῐγαμβρεύω, *affinitatis jure duco:* f. εύσω. perf. ἐπῐγεγάμβρευκᾰ. a. 1. ἐπεγάμβρευσᾰ. ex ἐπὶ et γαμβρὸς, *gener*.

'Επῐγᾰμῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *affinitas, jus connubiale:* et

'Επῐ'γᾰμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *nubilis:* à γάμος, *nuptiæ*. Th. γαμέω.

'Επῐγάστρῐον, ϐ, τὸ, *EPIGASTRIUM, venter exterior.* Th. γαστὴρ, *venter*.

'Επιγδϐπέω, f. ήσω, Poët. pro ἐπιδϐπέω, *sonitum insuper edo.* Ex ἐπὶ et γδϐπέω, i. q. δϐπέω.

'Επῐγεγονὼς, ότος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio:* quod vide.

'Επῐ'γειᾰ, ων, τὰ, *funes quibus navis litori alligatur:* et

'Επῐ'γειον, ϐ, τὸ, apud Mathemat. *apsis ima planetarum*, vulgò *auge;* ἀπογείῳ opponitur: ab

'Επῐ'γειος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, et ἐπῐ'γαιος, *terrestris:* τὰ ἐπῐ'γειᾰ, *terrena:* ex ἐπὶ et γέα, ας, ἡ, et contract. γῆ, idem ac γαῖα, *terra*.

'Επῐγελᾰ'ω, -ῶ, f. ᾰ'σω, *arrideo, illudo, insulto.* Th. γελάω, *rideo*.

'Επῐγεμίζω, f. ῐ'σω, *superimpleo, onero super.*

'Επῐγενόμενος, ϐ, a. 2. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio:* quod vide.

'Επῐ'γῐᾰ, ων, τὰ, *funes quibus puppis à terrâ religatur:* ab ἐπὶ et γέα vel γύα. melius igitur ἐπίγεια.

'Επῐγίγνομαι, præs. ind. hinc ἐπιγιγνόμενος, præs. part. id. quod

'Επῐγῐ'νομαι, ῃ, εται, *supervenio, supernascor, succedo:* f. ἐπῐγενήσομαι. a. 2. m. ἐπεγενόμην. perf. med. ἐπῐγέγονᾰ. ex ἐπὶ et γίνομαι, *nascor*.

'Επῐγῐνέμενοι, ων, οἱ, *posteri:* ejusd. part. præs.

'Επῐγῐνώσκω, *agnosco;* (ἐπιγνώσω non est in usu) f. ἐπῐγνώσομαι. perf. ἐπέγνωκᾰ. a. 1. ἐπέγνωσᾰ. a. 2. ἐπέγνων, ως, ω. a. 2. imperat. ἐπῐ'γνωθῐ. a. 2. opt. ἐπῐγνοίην. a. 2. sub. ἐπῐγνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἐπῐγνῶναι. a. 2. part. ἐπῐγνϐς, όντος. perf. pass. ἐπέγνωσμαι. a. 1. pass. ἐπεγνώσθην. quod ex ἐπὶ et γινώσκω, *cognosco*.

'Επῐγλωσσῐ'ς, seu -ωττῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *lingula:* apud Medic. *caruncula palato annexa.* Th. γλῶσσα, *lingua*.

'Επῐγνάμπτω, *inflecto:* f. ψω. perf. φᾰ. aor. 1. ἐπέγναμψᾰ. Th. κάμπτω, *flecto*.

'Επῐγνάμψᾱς, ᾶσᾰ, ejusd. a. 1. part. act.

'Επῐγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω.

'Επῐγνόντες, nom. pl. ab

'Επῐγνϐς, όντος, a. 2. part. act. verbi præc.

'Επῐ'γνωθῐ, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

'Επῐγνωμοσύ'νη, ης, ἡ, *arbitrium, cognitio:* et

'Επῐγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *arbiter, judex, intercessor:* ab ἐπιγινώσκω.

'Επῐγνῶναι, *cognoscere*, a. 2. inf. act. et

'Επῐγνῷς, 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. et

'Επῐγνώσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι. ab ἐπιγινώσκω, q. v.

'Επῐ'γνωσῐ'ς, εως, ἡ, *agnitio:* et

'Επῐ'γνωστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *cognitus:* ab eod. verbo.

'Επῐ'γονοι, ων, οἱ, *posteri, filii.* Th. γίνομαι, *sum, fio:* perf. med. γέγονα.

'Επῐγϐνῐ'διος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *genibus impositus:* ab

'Επῐγϐνῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *femur, genu musculus; os quo tegitur genu:* ex ἐπὶ, *super*, et γόνυ, τὸ, *genu*.

'Επῐγρᾰβδην, *strictim:* adv. ab ἐπιγράφω.

'Επῐ'γραμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *EPIGRAMMA, inscriptio:* et

'Επῐγρᾰφεὺς, έως, ὁ, *quæstor:* et

'Επῐγρᾰφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio, titulus: indictio; descriptio censûs:* omnia ab

'Επῐγρᾰ'φω, *inscribo:* fut. ψω. perf. ἐπῐγέγρᾰφᾰ. a. 1. ἐπέγραψᾰ. perf. pass. ἐπῐγέγραμμαι. plusq. perf. ἐπῐγεγράμμην, ψο, πτο. quod ex ἐπὶ et γράφω, *scribo*.

'Επῐδαίσῐος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *communis:* ab ἐπὶ et δαίω, *partior*.

'Επῐδάκνω, *mordeo super, pungo:* ab ἐπὶ et δάκνω.

'Επῐδᾰνείζω, f. είσω, *ultra fænero.* In med. *adhuc aliam pecuniam fænori sumo; pecuniam iterum sub eadem hypotheca accipio:* Dem. c. Locritum.

'Επῐδαψῐλεύεσθαι, et -εύειν, *liberalitèr exhibere.* ὅτι ϗ ἐπιδαψιλεύσῃ τῷ παραδείγματι, Luc. Dial. *quod copiosius exemplum à me productum explices.* Th. δαψιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *largus, copiosus:* q. v.

"Επῐδε, *respice*, a. 2. imperat. verbi ἐπείδω, *respicio, intueor:* f. ἐπείσω. a. 2. εἶδον et ἴδον. ab εἴδω, *video*.

'Επῐδεδωκότᾰ, acc. sing. perf. part. act. ἐπῐδεδωκὼς. ab ἐπιδίδωμι, *insuper do, cresco:* ex ἐπὶ et δίδωμι. f. δώσω. perf. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

'Επῐδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐπιδευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indigens:* quod vide.

'Επῐδείελᾰ, adv. *post meridiem:* malim ἐπὶ δείελα, *circa pomeridianum tempus:* ab

'Επῐδείελος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pomeridianus.* Th. δείλη, *tempus pomeridianum:* quod à δέω et εἵλη, quum solis splendor deficere incipit.

'Επῐ'δειγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *indicium, specimen:* ab

'Επῐδείκνῡμῐ, vel ἐπῐδεικνύ'ω, *ostendo, demonstro:* præs. part. ἐπῐδεικνῦ'ς, ύντος. fut. ἐπῐδείξω. perf ἐπῐδέδειχᾰ. a. 1. ἐπέδειξᾰ. a. 1. imperat. ἐπῐ'δειξον, ᾰ'τω, et in 2. pl. ἐπῐδείξᾰτε. a. 1. inf. ἐπῐδεῖξαι. præs. part. m. ἐπῐδεικνύ'μενος. ex ἐπὶ et δείκνυμι, *monstro*.

'Επῐδεικτῐκὸς, ἡ, ὸν, *demonstrans, ostentans:* à sup. verbo.

'Επῐδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπῐδείξασθαι, a. 1. inf. m. ἐπῐδείξᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπῐδείξᾰτο, 3. sing. a. 1. Ion. ab ἐπιδείκνυμι, q. v.

'Επῐ'δειξῐς, εως, ἡ, *demonstratio, ostentatio, specimen:* acc. sing. ἐπίδειξιν. ab ἐπιδείκνυμι.

'Επῐδέκᾰτος, η, ον, *decimus:* τὸ ἐπιδέκατον, *decima pars.* Th. δέκα, *decem*.

'Επῐδέξῐος, ᾰ, ον, *sincerus, elegans, dexter:* ἐπιδέξια χειρὸς, Poët. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, *ad dextras partes manûs, dextrâ manu:* ab ἐπὶ et δεξιὰ, *dextera*.

'Επιδέομαι, f. δεήσομαι, *insuper egeo, indigeo.* Th. δέω, *indigeo.*
'Επιδέρκεται, *inspicit,* 3. sing. præs. ind. m. ab
'Επιδέρκω, *inspicio:* ex ἐπὶ et δέρκω, *video:* f. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον.
'Επιδεύεαι, Ion. pro ἐπιδεύῃ, *absis,* 2. sing. præs. sub. med. verbi ἐπιδεύομαι, *egeo:* ex ἐπὶ et δεύω pro δέω, *egeo.*
'Επιδεύῃς, *egeas,* 2. sing. præs. sub. act. ejusd.
'Επιδευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἐπιδεὴς, *indigens:* nom. pl. ἐπιδευεῖς, ab ἐπιδεύω, *indigeo:* quod ab
'Επιδεύομαι, idem quod ἐπιδέομαι, *indigeo:* ab ἐπὶ et δεύω pro δέω, *egeo.*
'Επιδευόμενος, ejusd. præs. part. med.
'Επιδέχομαι, *excipio:* imperf. ἐπεδεχόμην, ου, ετο. fut. ξομαι. perf. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio.*
'Επιδέω, f. έσω et ήσω, *ligo.* Th. δέω.
'Επίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *manifestus:* ex ἐπὶ et δῆλος.
'Επιδημεύω, f. εύσω, Poët. pro
'Επιδημέω, ῶ, *advena sum, advenio peregrè domum, domi sum, in urbe versor:* fut. ήσω. perf. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, et in acc. ἐπιδημήσαντα. ab ἐπίδημος.
'Επιδημία, ας, ἡ, *adventus.*
'Επίδημος et ἐπιδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *versans in populo, civilis, domesticus:* ex ἐπὶ et δῆμος, *populus.*
'Επιδιαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *distribuo, partior:* ex ἐπὶ et διαιρέω, *divido.*
'Επιδιατάσσομαι, *insuper mando* vel *constituo:* item *insuper addo:* f. ξομαι. a. 1. m. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ, διὰ, et τάσσω, vel -ττω, *ordino.*
'Επιδιατρίβω, fut. ψω, *tempus tero.*
'Επιδιδάσκω, f. άξω, *doceo quod restat:* ex ἐπὶ et διδάσκω.
'Επιδίδωμι, *insuper do, cresco:* ἐπεδίδου, 3. sing. imperf. pro ἐπεδίδω. f. ἐπιδώσω. perf. ἐπιδέδωκα. a. 1. ἐπέδωκα. a. 2. ἐπέδων. a. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, *do.*
'Επιδιελόμενοι, *inter se partiti:* ab ἐπιδιαιρέω.
'Επιδιέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui biennium excessit.* ἐπιδιετεῖς ἡβήσαντες, *biennium ex ephebis egressi.*
'Επιδίζεσθαι, *inquirere.* Th. δίζω, *quæro.*

'Επιδικάζομαι, *hæreditatem peto* vel *jure obtineo; adjudico:* ab ἐπὶ et δικάζω. Th. δίκη.
'Επίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *litigiosus, controversus:* ab eod. th.
'Επιδινέω, ῶ, f. ήσω, *in orbem ago, verso:* ex ἐπὶ et δινέω, idem. Th. δίνη, *vortex.*
'Επιδινήσας, ejusd. aor. 1. part. act.
'Επιδιορθόω, -ῶ, *corrigo:* f. ώσω. perf. ἐπιδιώρθωκα. aor. 1. act. ἐπιδιώρθωσα. aor. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω, ης, η. aor. 1. sub. m. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηται. ex ἐπὶ, διὰ, et ὀρθὸς, *rectus.*
'Επιδιπλασιάζω, f. άσω, *duplico.*
'Επιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, *duplico.*
'Επιδιφριὰς, άδος, ἡ, *locus quidam in curru, pars currûs:* et
'Επιδίφριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sedet aut ponitur in curru; aliquando otiosus:* ex ἐπὶ et δίφρος.
'Επίδιχα, *seorsim, separatim,* Poët. adv. pro χωρίς. Th. δὶς, *bis.* hinc δίχα, *seorsim.*
'Επιδίωξον, a. 1. imperat. act. verbi διώκω.
'Επιδόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιδοὺς. Vide ἐπιδίδωμι.
'Επίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo est opinio, futurum:* ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν, *de eo erat opinio, fore ut regnaret:* et ἐπίδοξος, pro ἔνδοξος, *celebris, gloriosus:* à δόξα, *opinio, gloria.* Th. δοκέω.
'Επιδόξως, adv. *gloriosè.*
'Επιδορπὶς, ίδος, ἡ, *cœna secundaria:* ab ἐπὶ et δόρπον.
'Επιδόρπιον ὕδωρ, *aqua ad cœnam:* ex ἐπὶ et δόρπον, *cœna.*
'Επίδος, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.
'Επίδοσις, εως, ἡ, *accessio, incrementum:* ab eod.
'Επιδοῦναι, a. 2. inf. act. et
'Επιδοὺς, a. 2. part. verbi ἐπιδίδωμι.
'Επιδραμέτην, 3. dual. aor. 2. verbi ἐπιτρέχω.
'Επιδραμόντος, gen. sing. a. 2. part. ἐπιδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, *percurro.* Th. τρέχω. f. θρέξω. a. 2. act. ἔδραμον.
'Επιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursus, irruptio:* et
'Επίδρομος, ου, ὁ, *accessu facilis, planus:* ab ἐπιτρέχω, *percurro.* Th. τρέχω, *curro:* f. ξω. perf. δεδράμηκα. perf. m. δέδρομα.
'Επιδύω, *occido:* f. ύσω. ἐπιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. Th. δύω, *subeo.*

'Επιδῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi ἐπιδίδωμι.
'Επίδωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ἐπιδώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπείδω pro ἐφοράω, *inspicio.*
'Επιδὼν, ejusd. a. 2. part. act.
'Επιδώσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.
'Επιείκεια, ας, ἡ, *æquitas, moderatio, clementia, lenitas:* ab ἐπιεικὴς, *æquus,* quod vide.
'Επιείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *similis:* ab εἴκελος, idem. Th. εἴκω, *similis sum.*
'Επιεικεύω, f. εύσω, *mitesco, mitis fio:* ab
'Επιεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *æquus, decens, consentaneus, qui æquitatem stricto juri præfert; clemens, mansuetus:* ἐπιεικὲς, sc. ἐστὶ, *consentaneum est, decet.* et
'Επιεικτὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis, facilè cedens.* et
'Επιεικῶς, adv. *æquè, moderatè, clementèr:* ex ἐπὶ et εἴκω, *cedo, similis sum.*
'Επιειμένος, *indutus,* pro ἐφειμένος, perf. part. pass. Poët. et in voc. ἐπιειμένε. ex ἐπὶ et ἕω, vel ἕννυμι, *induo:* f. ἕσω. a. 1. εἷσα.
'Επιεῖν, Ion. pro ἐφιεῖν et ἐφιέναι. Vide ἐπιέναι.
'Επιείσομαι, Ep. fut. ἐπιεισαμένη, Ep. fem. partic. aor. 1. verbi ἔπειμι, *succedo.*
'Επιέλπεο, *spera,* præs. imperat. Ion. ab
'Επιέλπομαι, quod et simplex ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero:* fut. σω. perf. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, *spes.*
'Επιέναι, præs. inf. ab ἔπειμι, *accedo;* item ἐπιέναι Ion. pro ἐφιέναι. ex ἐπὶ et εἶμι, *eo,* vel ἵημι, *mitto.*
'Επιέσσασθαι, gem. σ pro ἐπιέσασθαι, Poët. pro ἐφέσασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπιέννυμι, f. ἐπιέσω, quod ab ἐπὶ et ἕννυμι, seu ἕω, *induo:* f. ἕσω. a. 1. m. εἰσάμην.
'Επίεσαι, 3. pers. perf. pass. ab ἐπιέω, *induo:* f. 1. ἐπιέσω. a. 1. εἷσα. perf. pass. εἷμαι, et assumpto σ, fit εἷσμαι, σαι, σται. Hinc ἐπίεσται.
'Επιζαρέω, f. ήσω, *gravo, premo,* pro ἐπιβαρέω, Eurip. Phœniss. 45.
'Επιζάφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vehemens:* et indè
'Επιζαφελῶς, adv. *graviter:* ex ἐπὶ et ζαφελὴς, *vehemens, agrestis.*
'Επιζάω, ῶ, f. ήσω, *sum superstes:* ex ἐπὶ et ζάω.
'Επιζευγνύω, vel -υμι, *conjungo.*

Th. ζευγνύω, vel -υμι, *jungo:* f. ξω.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, *conjunctio: EPIZEUXIS*, figura, cum dictio in versu, aliis non interjectis, geminatur: à perf. pass. verbi præc.

Ἐπιζήμιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *damnosus, noxius:* ex ἐπὶ et ζημία, *damnum.*

Ἐπιζῆν, præs. inf. act. *supervivere.* Vide ζῆν.

Ἐπιζῆσαι, a. 1. inf. act. *supervivere.* Vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, *requiro, efflagito:* f. ήσω. perf. ἐπεζήτηκα. aor. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπὶ et ζητέω, *quæro.*

Ἐπίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto:* fut. ἐφήσω, Ion. ἐπήσω. a. 2. ἔφιον, et Ion. ἔπιον. hinc a. 2. sub. ἐπίω.

Ἐπίηλεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιάλλω, *immitto:* quod ex ἐπὶ et ἰάλλω, f. ἰαλῶ, *mitto:* a. 1. ἴηλα.

Ἐπίηρα, τὰ, *amabilia:* ἐπίηρα φέρειν, *gratificari.* Vide seq.

Ἐπιήρανος, quasi ἐπιήρατος, τ in ν mutato, et per Sync. ἐπήρατος, et ἐπίηρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *amabilis:* ab ἐράω, *amo:* verso ε in η.

Ἐπιησθέντες, Ion. vel Poët. pro ἐφησθέντες, nom. pl. a. 1. part. verbi ἐφήδομαι, *gaudeo super aliquâ re:* ex ἐπὶ et ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἐπιθαλάμιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *nuptialis:* τὸ ἐπιθαλάμιον *EPITHALAMIUM, carmen nuptiale.* Th. θάλαμος, *thalamus.*

Ἐπιθανάτιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *morti destinatus:* ex ἐπὶ et θάνατος, *mors.* Th. θνήσκω, *morior:* f. θανϐμαι. a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθαρσύνω, fut. υνῶ, *audacem reddo, animum addo.* Ex ἐπὶ et θαρσύνω.

Ἐπιθεῖναι, *inducere,* aor. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, ἕντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per Sync. pro ἐπιθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἐπὶ et τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, *additamentum.*

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, *impositio, invasio:* ab ἐπιτίθημι, *impono;* quod vide.

Ἐπιθετικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad fallendum, aggressu promptus:* ab eod. verbo.

Ἐπίθετος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *adjectitius, accessarius, impositilius:* ἐπίθετον, scil. ὄνομα, apud Grammat. *EPITHETUM, adjectivum:* ab eod. verbo.

Ἐπιθέω, *incurro.*

Ἐπιθῇ, ῇς, 3. et 2. sing. aor. 2. sub. act. ἐπιθῶ. ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *accessio, additio:* et

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, *operculum, tegmen:* ab ἐπιτίθημι, *impono.* Th. τίθημι.

Ἐπιθήσεται, 3. sing. fut. 1. m. ἐπιθήσομαι, ab eod. verbo et th.

Ἔπιθι, *invade,* præs. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, *eo:* præs. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. ἴον.

Ἔπιθμεν, per Sync. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo:* f. πείσομαι.

Ἐπιθοάζω, f. άσω, *insideo:* ex ἐπὶ et θοάζω. q. idem quod θάσσω.

Ἔπιθον, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. a. 2. med. verbi πείθω, *persuadeo:* perf. med. πέποιθα. perf. pass. πέπεισμαι. f. 1. pass. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, *audacem reddo:* ex ἐπὶ et θράσος, εος, τὸ, *audacia:* per Metath. pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

Ἐπιθρέξας, 2. sing. aor. 1. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, *percurro, incurro.* Th. τρέχω. fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, *insiliens,* præs. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, *insilio, subsulto.* Th. θρώσκω, *salio.*

Ἐπιθυμέω, *concupisco, desidero:* imperf. ἐπεθύμεον, ϐν, εες, εις. f. ήσω. perf. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. ex ἐπὶ et θυμὸς, *animus.*

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, et ἐπιθύμησις, εως, ἡ, *cupiditas, desiderium:* à præc.

Ἐπιθυμητὴς, ϐ, ὁ, *cupidus, studiosus:* ab eod.

Ἐπιθυμητικὸς, ἡ, ὸν, *ad concupiscendum propensus:* ab eod.

Ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis:* ab eod.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, *concupiscentia, cupiditas, desiderium, libido:* ab ἐπὶ et θυμός.

Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, *suffitus:* à seq.

Ἐπιθυμιάω, f. άσω, *odores adoleo:* ex ἐπὶ et θυμιάω.

Ἐπιθύω, f. ύσω, perf. κα, *cum impetu feror in aliquem, immolo:* ex ἐπὶ et θύω, idem.

Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιτίθημι, *impono:* a. 2. m. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*

Ἐπιΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sciens, peritus.* Ex ἐπὶ et ἵστωρ.

Ἐπικάθημαι, *insideo;* τραπέζῃ, *mensæ, ut mos fuit nummulariorum.*

Ἐπικαθίζω, *colloco:* f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα. a. 1. ἐπεκάθισα. a. 1. part. ἐπικαθίσας, αντος. ex ἐπὶ et καθίζω, *sedere facio.* Th. ἵζω, fut. ἵσω, idem, et *sedeo.*

Ἐπικαθίσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ejusd.

Ἐπικαίριος et ἐπίκαιρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *tempestivus, opportunus.* Th. καιρὸς, *tempus.*

Ἐπικαίω, aor. 1. ἐπέκηα, *accendo, incendo.* Ex ἐπὶ et καίω.

Ἐπικαλέομαι, ϐμαι, *invoco, appello;* item *cognominor:* f. έσομαι. perf. ἐπικέκλημαι. plusq. perf. ἐπικεκλήμην, σο, το. a. 1. m. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, ηται. a. 1. pass. ἐπεκλήθην. aor. 1. part. pass. ἐπικληθεὶς, εῖσα, έν. ex ἐπὶ et καλέω, *voco.*

Ἐπικαλευμένα χρήματα, *pecuniæ, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conqueritur:* ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen:* ab

Ἐπικαλύπτω, *contego, obscuro:* ex ἐπὶ et καλύπτω, *tego:* fut. ψω. perf. φα. perf. pass. κεκάλυμμαι. a. 1. pass. ἐκαλύφθην.

Ἐπικάμπτω, seu ἐπιγνάμπτω, *inflecto, persuadeo:* f. ψω. Th. κάμπτω, *flecto.*

Ἐπικάρσιος, ία, ιον, vel ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem quod th. κάρσιος, *obliquus.*

Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. act. Vide in κατακλύζω, *inundo.*

Ἐπικαταλαμβάνω, *supervenio, immineo.*

Ἐπικαταμένω, f. νῶ, *diutiùs maneo:* ex ἐπὶ, κατὰ, et μένω.

Ἐπικαταπλέω, *adnavigo.*

Ἐπικαταράομαι, *maledico:* et

Ἐπικατάρατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *execrabilis:* ex ἐπὶ et κατάρατος, *diris devotus.* Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ.

Ἐπικατασφάττω, f. άξω, *macto insuper:* ex ἐπὶ, κατὰ, et σφάττω.

Ἐπικάτειμι, *descendo, desideo in:* ex ἐπὶ, κατὰ, et εἶμι.

Ἐπίκαυτος, ὁ ϗ ἡ, *præustus.* Th. καίω, *uro:* f. καύσω.

Ἐπίκειμαι, *incumbo, insto, urgeo:* 3. pl. ἐπίκεινται. imperf. ἐπεκείμην, σο, το. præs. inf. ἐπικεῖσθαι· præs. part. ἐπικείμενος. f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι.

Ἐπῐκείρω, f. κέρσω, attondeo; præcido. Ab ἐπὶ et κείρω.
Ἐπῐκεῖσθαι, præs. inf. ἐπῐκείσθω, 3. sing. præs. imperat. ἐπίκεισο, verbi ἐπίκειμαι, q. v.
Ἐπῐκεκλημένος, perf. part. pass. verbi ἐπικαλέομαι, invoco: quod vide.
Ἐπῐκέλομαι, aor. 2. ἐπῐκεκλόμην, insuper advoco. Ex ἐπὶ et κέλομαι.
Ἐπῐκέλλω, f. κέλσω, aor. 1. κελσᾰ, inf. ἐπῐκέλσαι, part. ἐπῐκέλσᾱς, applico, appello; appellor, pervenio. Ex ἐπὶ et κέλλω.
Ἐπῐκεράννῡμῐ, f. κερᾰσω, aor. 1. inf. ἐπῐκρῆσαι pro ἐπῐκερᾰσαι, admisceo. Ex ἐπὶ et κεράννυμι.
Ἐπῐκερδής, έος, ὁ ἡ ἡ, quæstuosus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.
Ἐπῐκερτομέω, f. ήσω, perf. ηκᾰ, verba profero mordacia, ac quasi cor proscindentia. Vide in κερτομέω.
Ἐπῐκερτομέοισᾰ, Dor. pro ἐπῐκερτομέουσᾰ, ȣσᾰ, præs. part. f. g. ab eod. verbo.
Ἐπῐκεύθω, f. εύσω, occulo, celo: ex ἐπὶ et κεύθω, occulo.
Ἐπῐκήδειον, ȣ, τὸ, EPICEDIUM: ab
Ἐπῐκήδειος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, funebris: ab ἐπὶ et κῆδος, cura, funus.
Ἐπῐκήριος, sive ἐπῐ́κηρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, obnoxius morti, dolorem afferens: ex ἐπὶ et κήρ.
Ἐπῐκηρῡκεύεσθαι, per præconem aliquid agere. Th. κῆρυξ, præco.
Ἐπῐκηρύσσειν ἀργύριον τινὶ, caput alicujus pecuniâ licitari: ab
Ἐπῐκηρύσσω, vel -ττω, per præconem denuntio, edicto pronuntio: ex ἐπὶ et κηρύσσω, vel -ττω, promulgo. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, præco.
Ἐπῐκῐ́δνημῐ, diffundo super: quod à κίδνημι, seu κιδνάω, hoc autem à σκεδάω, dispergo.
Ἐπῐκίνδῡνος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, periculosus. Th. κίνδυνος, periculum.
Ἐπῐκῑνέω, fut. ήσω, commoveo. Th. κινέω.
Ἐπῐκίρνασθαι, misceri: à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, misceo.
Ἐπῐκλείω, celebro; perhibeo; invoco. Ex ἐπὶ et κλείω, καλέω.
Ἐπῐκλέπτω, furor: f. ψω. Th. κλέπτω, furor: fut. ψω. perf. med. κέκλοφα.
Ἐπῐκληθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέομαι, invoco: quod vide.
Ἐπῐ́κλημᾰ, μᾰτος, τὸ, crimen: ab ἐπικαλέω.
Ἐπῐ́κληρος, ȣ, ἡ, ad quam universa hæreditas pertinet: ex ἐπὶ et κλῆρος, sors.
Ἐπῐκλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπῐκλήσᾱς, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω, appello: f. έσω. perf. ἐπικέκληκα. ex ἐπὶ et καλέω, voco.
Ἐπῐ́κλησῐς, εως, ἡ, cognominatio, invocatio: ab eod. verbo. Th. καλέω, voco, perf. pass. κέκλημαι, σαι.
Ἐπῐ́κλητος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, accersitus: ex ἐπὶ et καλέω.
Ἐπῐκλῑ́νω, f. ῶ, acclino, inclino, converto: ex ἐπὶ et κλίνω.
Ἐπῐ́κλοπος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, furax: item subdolus: ab ἐπὶ et κλέπτω, f. ψω, furor: perf. med. κέκλοπα.
Ἐπῐκλύζω, proluo, inundo: quod ex ἐπὶ et κλύζω, f. σω, abluo: a. 1. ἔκλυσα. perf. κέκλυκα.
Ἐπῐ́κλυστος, η, ον, aquis irriguus.
Ἐπῐκλῠ́σᾱσᾰ, a. 1. part. f. g. ab ἐπικλύζω.
Ἐπικλῠ́ω, audio, celeber sum. Ex ἐπὶ et κλύω.
Ἐπῐκλώθω, neo, fatalia stamina duco: ex ἐπὶ et κλώθω, neo: f. κλώσω.
Ἐπῐκοιμᾰ́ομαι, -ῶμαι, obdormisco, incubo: à κοιμάω.
Ἐπῐ́κοινον, (scil. γένος) EPICŒNUM apud Grammat. item adverbialitèr in commune: n. g. ab
Ἐπῐ́κοινος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, communis, promiscuus. Th. κοινὸς, communis.
Ἐπῐκοινωνέω, -ῶ, f. ήσω, communico, sum communis: ab eod.
Ἐπῐκόπτω, f. ψω, præcido: ex ἐπὶ et κόπτω.
Ἐπῐκοσμέω, f. ήσω, perf. κᾰ, exorno, excolo: à κοσμέω.
Ἐπῐκȣ́ρειος, ȣ, ὁ, EPICUREUS, nomen Sectæ ab Epicuro, philosopho infami. ab ἐπίκȣρος, auxiliator.
Ἐπῐκȣρέω, auxilior, auxilio venio: f. ήσω. ab eodem th.
Ἐπῐκȣρῆσαι, auxilium præbere, ejusd. a. 1. inf. act. et ἐπῐκȣρήσαντᾰ, auxiliantem, acc. sing. a. 1. part. act.
Ἐπῐκȣρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, auxilium, remedium: ab
ΈΠΊΚΟΥΡΟΣ, ȣ, ὁ ἡ ἡ, auxiliator, auxiliatrix: ab ἐπὶ et κȣ̃ρος, quòd juvenum sit belligerare.
Ἐπῐκȣφίζω, εις, ει, allevo, præs. ind. ex ἐπὶ et κȣφίζω, levo. Th. κȣ̃φος, ȣ, levis.
Ἐπῐκρᾰδαίνω, f. ανῶ, vibro, quatio super: ex ἐπὶ et κραδαίνω, seu κραδάω.
Ἐπῐκρᾰ́θην, Poët. pro ἐπικράνθην, quod vide.
Ἐπι κραιαίνω, 3. pl. perf. pass. ἐπῐκεκρᾰ́ανται, 3. pl. plusq. perf. ἐπῐκεκρᾰ́αντο, id. ac seq.
Ἐπῐκραίνω, perficio: f. ανῶ. a. 1. ἐπέκρηνα. q. ex ἐπὶ et κραίνω, f. νῶ, effectum reddo.
Ἐπῐκρᾶναι, capite annuisse, ejusd. a. 1. inf. et ἐπι κρᾶνεῖς, 2. sing. f. 1. act.
Ἐπῐκράνθην, amarus factus sum, a. 1. ind. pass. à πικραίνω, amarum reddo: fut. ανῶ. perf. πεπίκραγκα. Th. πικρὸς, amarus.
Ἐπῐκρᾰταιόω, -ῶ, f. ώσω, insuper confirmo: ἐπεκραταιώθην, a. 1. ind. pass. prævalui, invalui. Th. κράτος.
Ἐπῐκρᾰ́τειᾰ, ᾱς, ἡ, continentia: ab eod.
Ἐπῐκρᾰτέοντᾰ, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. part. præs. ab
Ἐπῐκρᾰτέω, prævaleo, potior, dominium obtineo, supero, cohibeo: f. ήσω. perf. ἐπῐκεκρᾰ́τηκᾰ. ex ἐπὶ et κράτος, εος, τὸ, robur.
Ἐπῐκρᾰτέως, Poët. pro ἐπῐκρᾰτῶς, validè, adv. ab iisd.
Ἐπῐκρᾰτήσειᾰ, ας ε, a. 1. opt. Æol. ab ἐπικρατέω, vinco. Th. κράτος, vis.
Ἐπῐκρᾰτῐ́δες, sudaria, lintea sudatoria: quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur: à κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, idem.
Ἐπῐκρέμᾰμαι, impendo, immineo. Th. κρεμάω.
Ἐπῐκρήηνον, pro ἐπῐ́κρηνον, perfice, a. 1. imperat. act. per Epenth. τȣ̃ η, verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπὶ et κραίνω, efficio: f. ανῶ. a. 1. ἔκρηνα.
Ἐπῐκρήνωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. ab eod. th.
Ἐπῐκρῆσαι, a. 1. inf. Ion. pro ἐπῐκερᾰ́σαι, verbi ἐπικεράννυμι, admisceo: q. ex ἐπὶ et κεράννυμι, misceo: f. 1. κεράσω. q. v.
Ἐπῐκρῐδὸν, adv. electim, facto delectu: à seq.
Ἐπῐκρῑ́νω, decerno, approbo. Th. κρίνω.
Ἐπῐκρῐ́ον, ȣ, τὸ, antenna. Ex ἐπὶ et ἴκριον.
Ἐπῐκροτέω, applaudo, crepito, castigo: f. ήσω. perf. ἐπῐκεκρότηκᾰ. hinc
Ἐπῐκρότησῐς, εως, ἡ, complosio.
Ἐπῐκρȣ́ω, f. κρȣ́σω, perf. ἐπῐκέ-

κρυκᾶ, *implaudo*. Th. κρέω, *pulso*.

'Επίκρύπτω, f. ψω, idem ac th. κρύπτω, *abscondo, celo, dissimulo*.

'Επίκρυφος, η, ον, Poët. pro quo et κρύφιος, ία, ον, et κρύπτος, *occultus*. Th. κρύπτω, *occulto*.

'Επικτερεΐζω et ἐπικτερίζω, f. ἐπικτερεΐξω, opt. aor. 1. ἐπικτερΐσειᾶ, *justa facio, parentalia* (κτέρεα) *perficio, exequias celebro*. Ex ἐπὶ et κτερεΐζω.

'Επίκτητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *acquisititius*: ex ἐπὶ et κτάομαι, *acquiro*: f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

'Επικυέω, -ῶ, f. ήσω, et

'Επικυΐσκω, et ίσκομαι, *superfœto*: ex ἐπὶ et κύω, *in utero gesto*.

'Επικυλισμὸς, ȣ, ὁ, *supervolutio*: ab

'Επικυλίω, f. ίσω, *volvo super, devolvo in*.

'Επικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσᾶς, a. 1. part. ἐπικύρσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, *incido*. Vide κυρτός.

'Επικυρτώοντε, *attollentes*, dual. part. præs. Poët. ab ἐπικυρτόω, *incurvo*. Th. κυρτός.

'Επικώμιον, ȣ, τὸ, Poët. pro ἐγκώμιον, ȣ, τὸ, *encomium, laus*: et hinc

'Επικώμιος, ίᾶ, ιον, pro ἐγκώμιος vel ἐγκωμιαστικὸς, ή, όν, *laudatorius, a, um, laudator*. Th. ἐγκώμιον, *laus*.

'Επιλᾶβέσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλᾶβόμενος, a. 2. part. m. ἐπιλάβωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, *prehendo*: q. v.

'Επιλᾶθέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*, q. v.

'Επιλάθηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd.

'Επιλᾶλέω, f. ήσω, *superloquor, vocifero*.

'Επιλαμβάνομαι, *apprehendo, carpo, assumo*, cum gen. *nanciscor*: f. 1. med. ἐπιλήψομαι. a. 2. med. ἐπελᾶβόμην, ȣ, ετο. a. 2. imperat. med. ἐπιλᾶβȣ̃. a. 2. sub. med. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται. aor. 2. inf. ἐπιλᾶβέσθαι. a. 2. part. med. ἐπιλᾶβόμενος· et

'Επιλαμβάνω, *insuper accipio, corripio, occupo, retineo*: ex ἐπὶ et λαμβάνω, *capio*: perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

'Επίλαμπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *manifestus*: ex ἐπὶ et λάμπω, *luceo*: hinc

'Επιλάμπω, f. ψω, *superfulgeo, affulgeo, luceo super aut post*: *illustro*. Ex ἐπὶ et λάμπω.

'Επιλάμψαντος ἔαρος, *affulgente vere*, aor. 1. part. act. gen. sing.

'Επιλανθᾶνέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

'Επιλανθάνομαι, *obliviscor*: fut. ἐπιλήσομαι. perf. pass. ἐπιλέλησμαι. a. 2. m. ἐπελᾶθόμην, ȣ, ετο. a. 2. inf. m. ἐπιλᾶθέσθαι. cum gen. ex ἐπὶ et λανθάνω. idem quod th. λήθω, *lateo*: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. perf. m. λέληθα.

'Επίλᾶσις, ῖος, ᾶ, Dor. pro ἐπίλησις, *oblivio*: ab ἐπιλανθάνομαι, quod vide.

'Επιλεαίνω, *lævigo, polio*: à λεαίνω, idem. Th. λεῖος, *lævis*.

'Επιλέγεο, pro ἐπιλέγȣ, 2. sing. imperat. ab

'Επιλέγομαι, *nominor, dicor, subjicior, eligo, ratiocinor*, præs. pass. ab

'Επιλέγω, *dictis addo, concludo*; item *eligo*: fut. 1. m. ἐπιλέξομαι. a. 1. m. ἐπελεξάμην, ω, ατο, *allegi*: ex ἐπὶ et λέγω, *dico, deligo*: f. ξω. perf. λέλεχα.

'Επιλείβω, *libo*. Ex ἐπὶ et λείβω.

'Επιλείπω, *deficio*; et in 3. pl. λείπȣσι. f. ψω. perf. ἐπιλέλειφᾶ. a. 2. med. ἐπέλιπον. perf. med. ἐπιλέλοιπᾶ. Th. λείπω, *linquo*.

'Επίλειψις, εως, ἡ, *defectio*: à præc.

'Επίλεκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *electus*: ab ἐπιλέγομαι.

'Επιλέλᾶθᾶ, Dor. pro ἐπιλέληθᾶ, *oblitus sum*, perf. med. et

'Επιλελῆσθαι, perf. inf. pass. et ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐπιλανθάνομαι.

'Επιλεύσσω, *adspicio, prospicio*: ex ἐπὶ et λεύσσω, *video*: Poëticum est.

'Επιλήθεο, *obliviscere*, Ion. pro ἐπιλήθȣ, præs. imperat. ab

'Επιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*. Th. λήθω.

'Επίληθος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *oblivionem inducens*. Ab ἐπιλανθάνω.

'Επιληκέω, ῶ, *applaudo*. Ex ἐπὶ et ληκέω.

'Επιλήνιοι ὕμνοι, *hymni qui ad vindemiæ torcularia canuntur*. Th. ληνὸς, quod vide.

'Επιληπτεύομαι, Jer. xlix. 3. *in luctu, quasi morbo comitiali, apprehendor*.

'Επιληπτικὸς, ή, όν, et ἐπίληπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *comitialis, comitiali morbo laborans*: ab ἐπιλαμβάνω, quod vide.

'Επιληπτίζω et -πτομαι, *morbo comitiali laboro*: ab ἐπίληπτος.

'Επίληπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἐπιληπτικὸς, q. v.

'Επιλησμονὴ, ῆς, ἡ, *oblivio*; qu. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*: perf. pass. ἐπιλέλησμαι.

'Επιλήσμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *immemor*: ab ἐπιλήθομαι.

'Επιλήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, *obliviscor*: utrum libet videas.

'Επιληψίᾶ, ᾶς, ἡ, *invasio, EPILEPSIA, morbus comitialis*: ab ἐπιλαμβάνω, *corripio*, q. v.

'Επιλίγδην, idem quod th. λίγδην, *strictim, leviter*, adv.

'Επιλλίζω, f. ίσω, *oculis innuo*. Th. ἴλλος, *oculus*.

'Επίλογος, ȣ, ὁ, *EPILOGUS, conclusio*: ab ἐπιλέγω. Th. λέγω. Angl. EPILOGUE.

'Επίλοιπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *reliquus*: ab ἐπιλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

'Επιλύπως, adv. *cum magnâ tristitiâ*. Th. λύπη.

'Επίλυσις, εως, ἡ, *explicatio*; item *impetus, egressio*, ἔφοδος, quo sensu usurpatur 2 Pet. i. 20. ab

'Επιλύω, *explico, solvo*: f. ύσω. perf. ἐπιλέλυκᾶ. a. 1. ἐπέλυσᾶ. a. 2. ἐπέλυον. perf. pass. ἐπιλέλυμαι. a. 1. pass. ἐπιλύθην. f. 1. pass. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπὶ et λύω, *solvo*.

'Επιλωβεύω, *cavillor*. Ex ἐπὶ et λωβεύω.

'Επιμαίνομαι, *insanio*: Metaph. *furiosè amo*: ab ἐπὶ et μαίνομαι. f. 2. m. μανȣ̃μαι. a. 1. m. ἐμανάμην, Att. ἐμηνάμην.

'Επιμαίομαι, *attrecto, instigo, cupio, inquiro*: ab ἐπὶ et μαίομαι, idem ac μάω, *cupio* et *quæro*.

'Επιμάρτυρ, ρος, ὁ ᾗ ἡ, *testis*. Th. μάρτυρ.

'Επιμάρτυρᾶ, *testem*, acc. sing. præced.

'Επιμαρτυρέω, *testificor*: f. ήσω. perf. ἐπιμεμαρτύρηκᾶ. Th. μάρτυρ, *testis*: hinc et

'Επιμαρτύρομαι, *testes appello*; *attestor*: et

'Επιμάρτυρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *testis*.

'Επιμάσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. ab

'Επιμάσσομαι, *tactu exploro, prehendo, abstergo*: à μάσσω vel -ττω, *tango*.

'Επίμαχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*:

hinc superlat. ἐπιμαχώτατος.

Ἐπιμεθεὺς, ίος, ὁ, an Ἐπιμηθεὺς, scribend. *EPIMETHEUS*, nomen viri.

Ἐπιμειδήσας, αντος, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμειδάω, *subrideo.* Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo molliter.*

Ἐπιμείλια, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus*: aut *illa dos quæ sponso datur*: quod à μειλίσσω, *mellitum reddo*, vel à μέλει, *curæ est.*

Ἐπιμελήθητι, aor. 1. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι, q. v.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, *cura, diligentia, studium*: ab ἐπιμελής. Th. μέλει, *curæ est.*

Ἐπιμελέομαι, ῦμαι, *curam gero, curo*: cum gen. fut. ήσομαι. perf. ἐπιμεμέλημαι. a. 1. pass. ἐπεμελήθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. ἐπιμελήθητι. ab ἐπιμελής. Th. μέλει.

Ἐπιμελέστατα, nom. plur. n. g. superlat. grad. adverbialitèr, *diligentissimè*: ab ἐπιμελὴς, *diligens*: compar. ἐπιμελέστερος. ab eod.

Ἐπιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sedulus, diligens, solicitus*: item *quod curæ est*: τὸ ἐπιμελὲς, interdum substantivè pro *diligentia*: ab ἐπὶ et μέλει, *curæ est.*

Ἐπιμελητέον, *curandum*, adj. verbale: ad ἐπιμελέομαι, quod vide.

Ἐπιμελητὴς, ῦ, ὁ, *curator*: acc. pl. ἐπιμελητάς. ab eod.

Ἐπιμελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιμέλεια, *diligentia.*

Ἐπιμέλομαι, idem ac ἐπιμελέομαι, q. v.

Ἐπιμελῦ, præs. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμελῶς, adv. *accuratè, solicitè*: ab ἐπιμελὴς, *diligens.* Th. μέλει, *curæ est.*

Ἐπιμεμπτὰ, nom. pl. n. g. ab

Ἐπιμεμπτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *culpandus, accusabilis*: ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπιμέμφεαι, Ion. pro ἐπιμέμφῃ, 2. sing. sub. m. ab

Ἐπιμέμφομαι, *incuso, reprehendo*: ex ἐπὶ et μέμφομαι, *conqueror, accuso*: f. ψομαι. perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Ἐπιμένω, *permaneo, persevero*: præs. imperat. ἐπίμενε. imperf. ἐπέμενον. f. ἐπιμενῶ. a. 1. ἐπέμεινα. a. 1. imperat. ἐπίμεινον, *perge*: a. 1. sub. act. ἐπιμείνω, ης, η. a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι. perf. act. ἐπιμεμένηκα, Th. μένω, *maneo.*

Ἐπιμερισμὸς, ῦ, ὁ. Th. μέρος, *partitio.*

Ἐπιμετρέω, f. ήσω, *in mensurâ addo, certâ mensurâ mutuum do*: et

Ἐπίμετρον, ῦ, τὸ, *auctarium, additamentum*: ab ἐπὶ et μέτρον, *mensura.*

Ἐπιμήδομαι, *molior, struo, comminiscor.* Ex ἐπὶ et μήδομαι.

Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, *consilium quod initur re peractâ*: cui προμήθεια oppon. et

Ἐπιμηθεὺς, έως, ὁ ϗ ἡ, *serò sapiens*: et

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *prudens*: ab ἐπὶ et μῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Ἐπιμήκης, εος, *porrecta* (*acies*).

Ἐπιμήνια, *menstrua sacra*: ab

Ἐπιμήνιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *menstruus*: à μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

Ἐπιμηνίω, f. ίσω, *irascor.* Ex ἐπὶ et μηνίω.

Ἐπιμηχανάομαι, ῶμαι, *machinor, molior, struo.* Ex ἐπὶ et μηχανάομαι.

Ἐπίμικτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *permixtus*: ex ἐπὶ et μίγνυμι.

Ἐπιμίμνω, *versor in.* Ex ἐπὶ et μίμνω.

Ἐπιμὶξ, adv. *promiscuè, mixtè*: et

Ἐπιμιξία, ας, ἡ, *commercium*: ab iisd.

Ἐπιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, *misceo.*

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, *congressus*: ab eod. th.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*, 3. sing. præs. ind. ab

Ἐπιμίσγομαι, *in consortium venio* aut *in consortio sum, accedo*: præs. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, *misceo*: f. ξω.

Ἐπιμνάομαι, *recordor, mentionem facio*: f. ἐπιμνήσομαι. perf. ἐπιμέμνημαι, a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.

Ἐπιμνησθεὶς, έντος, *recordatus*, a. 1. part. pass. ejusd.

Ἐπιμοιράομαι, *impertior*: ex ἐπὶ et μοιράω, *partior*: quod à μοῖρα, *pars.* Th. μείρω, *divido*: perf. med. ἔμμορα.

Ἐπιμοίρασθαι, ejusd. præs. inf. pass.

Ἐπιμομφὰ, ᾶς, ᾶ, Poët. et Dor. pro

Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, *objurgatio, reprehensio*: ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπίμοχθος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *laboriosus*: à μόχθος, *labor.*

Ἐπιμπλέετο, Ion. pro ἐπιμπλάετο, ᾶτο, et hoc pro ἐπίμπλατο, 3. sing. imperf. et

Ἐπίμπλω, *impletus eras*, pro ἐπίμπλασο, Ion. ἐπίμπλαο, et contractè ἐπίμπλω, 2. sing. imperf. à πίμπλαμαι, *impleor*, quod à πίμπλημι, f. πλήσω. Th. πλέος, *plenus.*

Ἐπίμπρα, *urebat*, 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρη, à πίμπρημι, quasi πιμπράω, *comburo*: imperf. ἐπίμπραον, -ων, -αες, ας, -αε, α. Th. πρήθω, *incendo.*

Ἐπιμύζω, f. ύσω, perf. κα, *submissè suspiro*: à μύζω, *gemo.*

Ἐπιμύθιον, ῦ, τὸ, *affabulatio, quod fabulæ annectitur*: ex ἐπὶ et μῦθος, *fabula, verbum.*

Ἐπιμύλιον, ῦ, τὸ, *superior mola*: et

Ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*: ex ἐπὶ et μύλη, *mola.*

Ἐπιμύσσω, vel -ττω fut. ξω. perf. χα. *subsanno.* Th. μύσσω, vel -ττω, *mungo.*

Ἐπιμωμητὸς, ἡ, ὸν, *vituperabilis*: ex ἐπὶ et μῶμος, *dedecus.*

Ἐπίνειον, ῦ, τὸ, *navale emporium*: ex ἐπὶ et νεῖος, *navalis.* Th. ναῦς, *navis.*

Ἐπινέμεσθαι, *depasci*, præs. inf. pass. Th. νέμω, *pasco*: f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπινενησμένος, perf. part. pass. ab ἐπινήθω, *fatalibus filis attribuo*: a. 1. part. pass. f. g. ἐπινησθεῖσα, ης, ἡ· ex ἐπὶ et νέω, *neo.*

Ἐπινενόηκα, perf. act. ind. verbi ἐπινοέω, *considero*: ex ἐπὶ et νοέω, *cogito.* Th. νόος.

Ἐπινεύω, *annuo*: fut. σω. perf. ἐπινένευκα. a. 1. ἐπένευσα. ex ἐπὶ et νεύω, *annuo.*

Ἐπινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubilus, nubibus tectus.*

Ἐπινέω, f. ήσω, *fatalia fila nens tribuo, fatalibus filis attribuo.* Ex ἐπὶ et νέω.

Ἐπινεφρίδιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *quod est in vel super renibus.* Ex ἐπὶ et νεφρός.

Ἐπινήχομαι, f. ξομαι, *influo, innato*: ab ἐπὶ et νήχομαι. Vide νήχω.

Ἐπινήω, vel ἐπινηέω et ἐπινηνέω, f. ήσω, perf. ηκα, *in acervos aggero*: ex ἐπὶ et νήω, vel νηέω, idem quod νέω, *glomero.*

Ἐπινικάω, f. ήσω, *vinco, supero.* Hinc

Ἐπινίκιον, ῦ, τὸ, *victoriale.* Est et *hymnus in alicujus victoriam*: ab

Ἐπινίκιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *ad victoriam pertinens*: ab ἐπὶ et νικάω, *vinco*: f. ήσω.

Ἐπινίσσομαι, *advenio*, Call. Hymn. in Jovem, χ. 13. Theocr. Idyll. viii. 43. Q. Calabr. ii. 561. Apoll. iv,

281. 817. Ex ἐπὶ et νίσσομαι, *venio*.

Ἐπῖνοέω, fut. ήσω, *comminiscor, cogito, animadverto, destino*: et

Ἐπῖνοιᾰ, ᾱς, ἡ, *cogitatio*: ex ἐπὶ et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Ἐπῖνομες, Dor. pro ἐπῖνομεν, *bibebamus*, 1. pl. imperf. verbi πίνω, *bibo*.

Ἐπῖνομος, ου, ὁ, Poët. ὁ σύνομος, *qui in eodem regionis tractu et pascuis versatur*. Vide νόμος.

Ἔπῖνον, imperf. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Ἐπῖνυμφῖδῖος, ον, *nuptialis*: ab ἐπὶ et νύμφη.

Ἐπῖνύσσω, *admoveo, impello*, idem quod νύσσω, vel -ττω, f. ξω.

Ἐπῖνυστάζω, fut. ξω, perf. χᾰ, *dormio, inclino*: ab ἐπὶ et νυστάζω.

Ἐπὶ ξένης, vel conjunctim, Ἐπιξένης, *in terrâ peregrinâ*: et

Ἐπιξενόομαι, ῦμαι, *hospitio excipior, hospitor, peregrinor, peregrè advenio*: à ξενῦμαι, *hospitio conjungor*. Th. ξένος, *hospes*.

Ἐπιξένωσῖς, *actio quâ quis alium hospitio excipit, vel necessitudo hospitii*.

Ἐπίξῦνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *communis, promiscuus*: à ξυνὸς, ῦ, *communis*, idem quod κοινός.

Ἐπῖοίνῖος, an legend. ἐποίνιος, *vinosus*: ex ἐπὶ et οἶνος, ου, ὁ, *vinum*.

Ἔπῖον, *bibi* vel *biberunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. pro quo ἐπίοσαν, Jerem. li. 7. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω. perf. πέπωκα.

Ἐπῖον, Ion. pro ἔφιον, a. 2. ab ἐφίημι, *immitto*. Vide ἐπίῃ.

Ἐπῖὸν, τὸ *accedens, irruens*: τὰ ἐπιόντα, *futura*: et

Ἐπῖόντᾰ, *accedentem, contra venientem*, acc. sing. a. 2. part. ab ἔπειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

Ἐπῖόπτομαι, sive ἐπόπτομαι, *inspicio*: ex ἐπὶ et ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ἐπῖορκέω, *pejero*: f. ήσω. perf. ἐπῖώρκηκᾰ. præs. inf. ἐπῖορκεῖν. præs. part. act. pl. num. ἐπῖορκῦντες. præs. part. pass. ἐπῖορκύμενος. ex ἐπὶ, *contra*, et ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐπῖορκήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐπῖορκον, ου, τὸ, *perjurium*: et

Ἐπῖορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *perjurus*: ab ἐπὶ et ὅρκος, *juramentum*.

Ἐπῖόρκως, adv. *perjurè*: à præc.

Ἐπῖουρᾰ, τὰ, *intervalla*, Ion. pro ἐπίορα, ab ὅρος, ου, ὁ, *terminus*.

Ἐπῖουρος, ου, ὁ, *custos*: ab ἐπὶ et οὖρος, idem.

Ἐπῖοῦσᾰ, *sequens*, et in dat. sing. ἐπιούσῃ, a. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπῖούσῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus*: ab a. 2. part. ἐπιὼν, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, *succedo, sequor*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπῖόψομαι, *videbo*, f. 1. med. verbi ἐπιόπτομαι, quod vide.

Ἐπῖπάγχῠ, *prorsus*, adv. ex ἐπὶ et πάγχυ, pro πάνυ, *valdè*.

Ἐπῖπᾰλῡνω, *inspergo*. Ex ἐπὶ et παλύνω.

Ἐπὶ πᾶν, *in totum, omninò*, adv. ab ἐπὶ et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e*.

Ἐπῖπᾰρασκευάζω, f. ἀσω, *paro*: aor. 1. opt. m. ἐπιπαρασκευασαίμην, σαιο, σαιτο.

Ἐπῖπᾶς, idem quod πᾶς, Vet. inscr. ap Salm. de modo usur.

Ἐπῖπάσσω, f. ἄσω, *conspergo*. Th. πάσσω.

Ἐπῖπειθείη, ης, ἡ, *fiducia*: ab ἐπιπείθομαι, voce med. *persuadeo mihi*.

Ἐπῖπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obediens, morem gerens*: à seq.

Ἐπῖπείθομαι, *pareo, puto, credo*: f. πείσομαι. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Ἐπῖπέλομαι, part. ἐπῖπλόμενος pro ἐπιπελόμενος, *accedo, revolvo, volvo*. Ex ἐπὶ et πέλομαι.

Ἐπῖπεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quintus*.

Ἐπῖπέμπω, f. ψω, *immitto, supermitto*.

Ἐπῖπεπτωκὸς, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπῖπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*.

Ἐπῖπέτομαι, aor. 2. Sync. ἐπεπτάμην, *advolo*. Ex ἐπὶ et πέτομαι.

Ἐπῖπέφῦκᾰ, ᾰς, ε, *insuper produxi*, seu *edidi*, perf. ind. act. verbi ἐπιφύω. Th. φύω, *nascor*.

Ἐπῖπηδάω, fut. ήσω, perf. κᾰ, *insilio*. Th. πηδάω.

Ἐπῖπίλνημῖ, *appropinquare facio*: med. ἐπῖπίλναμαι, *appropinquo, accedo*. Th. πίλναμαι.

Ἐπῖπίπτω, *irruo*, cum dat. f. ἐπιπτώσω. perf. ἐπῖπέπτωκᾰ. a. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi*. a. 2. part. ἐπῖπεσὼν, όντος. Th. πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσῦμαι.

Ἐπιπλάζομαι, fut. πλάγξομαι, *erro super, pererro*. Th. πλάζω.

Ἐπῖπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fictus*: ab ἐπὶ et πλάσσω.

Ἐπὶ πλεῖον, *utplurimum*.

Ἐπὶ πλεῖστον, *frequentissimè, maximè*: adv. à πολὺς, *multus*. compar. πλείων superl. πλεῖστος.

Ἐπῖπλείω, id. quod ἐπῖπλέω, *navigo super, navigo, innavigo*. Th. πλέω.

Ἐπῖπλέκω, *permisceo, implico*: ex ἐπὶ et πλέκω, *necto*: f. ξω. perf. πέπλεχα. a. 1. ἔπλεξα.

Ἐπῖπλέοντᾰ, acc. sing. part. præs. ab ἐπιπλέω, *innato*. Th. πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Ἐπὶ πλέον, adv. *copiosiùs, ampliùs*: ab

Ἐπῖπλεος, έᾰ, ον, *plenus*. Th. πλέος, idem.

Ἐπῖπλῆξαι, a. 1. inf. act. ἐπῖπλήξᾰσης, gen. sing. aor. 1. part. f. g. ἐπιπλήξῃς, 2. sing. a. 1. sub ab ἐπιπλήσσω, vel -ττω, *increpo*, quod vide.

Ἐπῖπληξῖς, εως, ἡ, *increpatio, objurgatio*.

Ἐπῖπλήσσεο, *increpare*, præs. imperat. pass. Ion. ab

Ἐπῖπλήσσω, vel -ττω, *increpo*, cum dat. f. ξω. perf. ἐπῖπέπληχᾰ. a. 1. ἐπέπληξα. a. 1. sub. act. ἐπῖπλήξω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et πλήσσω, vel -ττω, *percutio*.

Ἐπῖπλήττω. Vide in ἐπιπλήσσω.

Ἐπῖπλοᾰ, Ion. pro ἐπῖπλᾰ, *suppellex*: q. ab ἐπιπόλαιος, *superficiarius*: τὰ ἐπιπόλαια, hinc per gem. Sync. ἐπίπολα et ἔπιπλα. Th. ἐπιπολῆς, quod vide.

Ἐπῖπλοκὴ, ῆς, ἡ, *implicatio*: ab ἐπιπλέκω.

Ἐπῖπλομένοιο, *volvente*, gen. Ion. ab

Ἐπῖπλόμενος, præs. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, *sum*.

Ἔπῖπλον, *implebam*, vel *implebant*, 1. s. vel 3. pl. a. 2. act. qu. à πιπλάω, pro πιμπλάω, seu πίμπλημι, *impleo*: ut à τιμάω, ἔτιμον. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπῖπλοος, et ἐπῖπλους, -όου, ῦ, *navigatio adversus aliquem, conflictus*: ab ἐπιπλέω, *classe invado*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἐπιπλώουσι, Dor. pro Poët. ἐπιπλώουσι, et hoc pro ἐπιπλέουσι, *innavigant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπιπλέω, *navigo*: f. πλεύσω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπλὼς, *navigans*, per Sync. pro ἐπιπλώσας, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, à πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω. Alii deducunt à perf. πέπλευκα. perf. m. πέπλεα. undè πεπλεὼς, et per Aphær. et Sync. πλὼς, in compos. ἐπιπλὼς, ab ἐπιπλέω, *classe invado*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἐπιπλώσας, αντος, ὁ, *navigans*, a. 1. part. ab ἐπιπλώω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπνείουσα, ης, ἡ, *respirans*: præs. part. f. g. ab

Ἐπιπνείω, *inspiro*: ex ἐπὶ et πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἐπιπνίγω, *suffoco*: f. ίξω. perf. ἐπιπέπνιχα. a. 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπὶ et πνίγω, *strangulo*.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, *afflatus*, *instinctus divinus*: ab ἐπιπνέω, *afflo*. Th. πνέω, *flo*.

Ἐπιπόδιος, ον, *pedes irretiens*: ab ἐπὶ et ποῦς.

Ἐπιποθέω, *expeto*, *desidero*, *intimè amo*: f. ήσω. perf. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα· ex ἐπὶ et ποθέω. Th. πόθος, *desiderium*.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, *desiderium*: et

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exoptatus*: et

Ἐπιποθία, ας, ἡ, *desiderium*: ab ἐπιποθέω.

Ἐπιποιμὴν, ένος, ὁ ϗ ἡ, *pastor*. Th. ποιμήν.

Ἐπιπολάζω, f. άσω, perf. ακα, *innato*, *in superficie sum*: et

Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *superficiarius*, *qui in superficie tantum corporis alicujus extat*. ἐπιπόλαιος κτῆσις, *bona mobilia*; et

Ἐπιπολαίως, adv. *superficialiter*: ab

ἘΠΙΠΟΛΗ͂Σ, *in superficie*, *in summitate*: τὸ ἐπιπολῆς, *ipsa superficies*: q. ab ἐπὶ, *suprà*, et πέλω, *sum*.

Ἐπὶ πολλῷ, *magni* vel *magno*: et

Ἐπιπολὺ, adv. *magnâ ex parte*, *multùm*; ὡς ἐπιπολὺ, *plerumque*. Th. πολὺς, *multus*.

Ἐπιπομπεύω, f. εύσω, perf. κα, *triumpho*, *pompam duco*: ex ἐπὶ et πομπεύω, idem. Th. πέμπω, f. ψω, *mitto*.

Ἐπίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *laboriosus*: à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*: perf. m. πέπονα.

Ἐπιπόνως, adv. *laboriosè*: à præc.

Ἐπιπορεύομαι, *proficiscor*, *peragro*: f. εύσομαι. perf. ἐπιπεπόρευμαι. ex ἐπὶ et πορεύομαι, quod à πείρω, *transeo*: perf. m. πέπορα.

Ἐπιπορπάω, έω, vel όω, *infibulo*, *fibulis subnecto*. Th. πόρπη.

Ἐπίπρασκον, imperf. act. verbi πιπράσκω.

Ἐπιπραΰνω, *mansuefacio*: ab ἐπὶ et πραΰνω.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, *decus*: et

Ἐπιπρεπὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *decorus*. Th. πρέπω, *decorus sum*.

Ἐπιπρέπω, *decorus sum in* vel *super*: ab eod.

Ἐπιπρὸ, adv. *prorsus*. Ex ἐπὶ et πρό.

Ἐπιπροέηκεν, *insuper misit*, 3. sing. aor. 1. act. Att. ab ἐπιπροΐημι, quod ex ἐπὶ, πρὸ, et ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα, et Att. ἕηκα. a. 2. ἧν. a. 2. infin. εἶναι.

Ἐπιπροέμεν, Ion. pro ἐπιπροεῖναι. a. 2. infin. act. ab eod. verbo.

Ἐπιπροϊάλλω, *protendo*, *foras emitto*: ex ἐπὶ, πρὸ, et ἰάλλω, *mitto*: a. 1. ἴηλα.

Ἐπιπροΐημι, *insupèr mitto*. Vide ἐπιπροέηκεν.

Ἐπίπροικος, *frater* vel *avus paternus reliquam hæreditatem possidens*: nam cui universa hæreditas obvenit fit κλῆρος. Salm. de modo usur. c. 4. p. 165, 6.

Ἐπίπροσθεν, adv. *antè*: ex πρόσθεν, idem. Th. πρὸ, *antè*.

Ἐπιπροστίθημι, fut. ήσω, *insuper addo*: ex ἐπὶ et προστίθημι.

Ἐπιπτέσθαι, a. 2. infin. m. ex ἐφίπτημι, *advolo*: ex ἐπὶ et ἵπταμαι, *volo -as*: f. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτόμην.

Ἔπιπτον, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.

Ἐπιπωλέομαι, f. ήσομαι, *obambulo*, *lustro*: ex ἐπὶ et πωλέω, idem cum πολέω, *verto*.

Ἐπιῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, *vehementer strido*: ab ἐπὶ et ῥοιζέω, *sibilo*, *latro*. Th. ῥοῖζος, *stridor*: quod vide.

Ἐπιῤῥαίνω, f. ανῶ, perf. ἐπέῤῥαγκα, *inspergo*. Th. ῥαίνω, f. ανῶ, idem.

Ἐπιῤῥαντίζω, f. ίσω, perf. κα, *superaspergo*, *inspergo*: à præc.

Ἐπιῤῥάπτω, *insuo*: f. ψω. perf. ἐπέῤῥαφα. ex ἐπὶ et ῥάπτω, *suo*.

Ἐπιῤῥάσσω, vel -ράττω, f. ξω, *irruo*, *illidor*: ex ἐπὶ et ῥάσσω, *allido*, *dejicio*.

Ἐπιῤῥέζω, Ion. imperf. ἐπιῤῥέζεσκον, *sacra facio super*. Ex ἐπὶ et ῥέζω.

Ἐπιῤῥεπὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *propensus*: ab

Ἐπιῤῥέπω, f. ψω, perf. ἐπέῤῥεφα. *vergo*, *propendeo*: ex ἐπὶ et ῥέπω, f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥέω, f. ῥεύσω, *influo*, *adfluo*, *inundo*. Th. ῥέω.

Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, *adverbium*: pars orationis apud Gramm. Th. ῥέω, *dico*.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, *claudebat*, *irruebat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐπέῤῥασσε, verbi ἐπιῤῥάσσω, *illido*, *irruo*: vel ab ἐπαράσσω, idem: ex ἐπὶ ex ἀράσσω, vel -ττω, f. ξω, *amputo*, *tundo*. Sunt qui malint esse imperf. Ion. verbi ἐπιῤῥήσσω, *infringo*: ab ἐπὶ et ῥήσσω, vel -ττω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω.

Ἐπίῤῥινον, ου, τὸ, *frontale*, *ornamentum frontis*, *et aurium naribus impendens*.

Ἐπιῤῥίπτω, *injicio*, *conjicio*, cum acc. f. ψω. perf. ἐπέῤῥιφα. a. 1. ἐπέῤῥιψα. a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος. Ex ἐπὶ et ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui magnâ animi contentione aliquem juvat*, *auxiliator*, vel *auxiliatrix*: item *utilis*: ex ἐπὶ et ῥόθος, *undarum strepitus*.

Ἐπιῤῥυεὶς, εῖσα, ὲν, part. a. 2. ἐπεῤῥύην, -ηθι, -είην, -ῶ, -ῆναι, -είς· *cum affluxerit*. ab inusitato themate, ἐπιῤῥύω, sive ἐπιῤῥυέω, id. q. ἐπιῤῥέω.

Ἐπίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *irriguus*: ab eod. them.

Ἐπιῤῥωννύω, et ἐπιῤῥώννυμι, f. ῥώσω, *corroboro*. Th. ῥωννύω, idem.

Ἐπιῤῥωσθεὶς, έντος, *confirmatus*, *corroboratus*, a. 1. part. pass. ex ἐπιῤῥώννυμαι, *confirmor*: ab eod.

Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, *centones qui supponuntur clitellis*, *et ipsæ clitellæ*: ab

Ἐπισάσσω vel ἐπισάττω, f. ξω, *sterno*, *insterno*. Th. σάττω, *onero*.

Ἐπισείω, f. είσω, *incutio*. Th. σείω.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. ab

Ἐπισημαίνω, *indico*: fut. ανῶ. perf. αγκα. Th. σῆμα.

Ἐπίσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insignis, illustris, signatus.* ἐπίσημον τῆς νηὸς, *navis insigne.* ab eod.

Ἐπίσης, adv. *æquè ac, perindè:* ex ἐπὶ et ἴσος.

Ἐπισιτευόμενος, fut. part. ab Att. fut. ἐπισιτιοῦμαι, communitèr ἐπισιτίσομαι. hinc f. part. ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιούμενος, Ion. versâ diph. ου in ευ, fit ἐπισιτιευόμενος. ab

Ἐπισιτίζομαι, *cibaria sumo:* ab

Ἐπισιτίζω, *cibaria præbeo:* f. ίσω. perf. ἐπισεσίτικα. perf. pass. ἐπισεσίτισμαι. ex ἐπὶ et σῖτος, *frumentum.*

Ἐπισιτισμὸς, οῦ, ὁ, *cibaria, cibus, victus:* à perf. pass. super. verbi.

Ἐπισκάζω, fut. άσω, *claudico.* Th. σκάζω, *idem.*

Ἐπισκέπτομαι, *inviso, visito:* f. ψομαι. perf. pass. ἐπέσκεμμαι, *recensitus sum:* a. 2. ἐπεσκέπην, ης, η, *lustratus fui:* a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἐπίσκεψαι, άσθω. 2. pl. ἐπισκέψασθε, *deligite, despicite:* a. 1. m. sub. ἐπισκέψωμαι, ῃ, ηται. ex ἐπὶ et σκέπτομαι, *circumspicio, viso.*

Ἐπισκέπτω, fut. ψω, *considero, aspicio.* Th. σκέπτω.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, perf. ακα, *sarcio, instauro, insterno:* ex ἐπὶ et σκευάζω, *instruo.* Th. σκεῦος, *vas.* Hinc

Ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ, *instaurator.*

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, *instauratio, refectio.* Th. σκευή.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, *visitatio:* acc. ἐπίσκεψιν. ab ἐπισκέπτομαι, quod vide.

Ἐπισκηνόω, *in tabernaculo habito:* f. ώσω. perf. ἐπεσκήνωκα. a. 1. ἐπεσκήνωσα. a. 1. sub. ἐπισκηνώσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et σκηνὴ, *tabernaculum.*

Ἐπισκήπτειν, *cum impetu deferri, accusare, obtestari.* Th. σκήπτω, *cum impetu cado.*

Ἐπισκιάζω, fut. άσω, *obumbro.* Th. σκιὰ, *umbra.*

Ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, idem et ab eod.

Ἐπίσκοπα, *ut scopum assequaris:* adv. quod à σκοπὸς, *scopus.* Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*

Ἐπισκόπει, *considera:* præs. imperat. act. ab

Ἐπισκοπέω, *visitationi vaco, prospicio:* f. ήσω. perf. ἐπεσκόπηκα, ex ἐπὶ et σκοπέω, *contemplor, video.* Th. σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio, video:* perf. ἔσκεμμαι.

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, *visitatio:* ab eod. th.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, *EPISCOPUS, inspector, præses:* ab ἐπέσκοπα, perf. m. verbi ἐπισκέπτομαι, *circumspicio,* quod vide.

Ἐπισκοτέω, -ῶ, fut. ήσω, *obtenebro.* Th. σκότος, *tenebræ.*

Ἐπισκύζωνται, *indignentur,* 3. pl. sub. m. verbi ἐπισκύζομαι. ex ἐπὶ et σκύζομαι, *irritor:* q. à κύων, κυνὸς, *canis.*

Ἐπισκυθίζω, f. ίσω, *Scytharum more largiùs poto:* a. 1. imperat. act. ἐπισκύθισον. a. 1. inf. act. ἐπισκυθίσαι. Th. Σκύθης, ου, ὁ, *Scytha.*

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, *supercilium:* ex ἐπὶ et σκύνιον, *summa palpebra, cilium.*

Ἐπισκώπτω, fut. ψω, perf. φα, *irrideo dicteriis.* Th. σκώπτω, *dicteriis utor.*

Ἐπισμῇ, Ion. pro ἐπισμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, *abstergo, detergo.*

Ἐπισμυγερὴ, ῆς, ἡ, *ærumnosa,* Hesiod. ab ἐπὶ et σμύχω, f. ξω, *vasto, corrumpo.*

Ἐπισμυγερῶς, adv. *miserè, graviter.* Ab eodem.

Ἐπισοβέω, -ῶ, f. ήσω, *incedo.*

Ἔπισος, ου, ὁ, *æqualis.* Th. ἴσος.

Ἐπισπάομαι, ῶμαι, *attraho;* ἐπισπάσθω, 3. sing. præs. imperat. m. f. άσομαι. a. 1. m. ἐπεσπασάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ et σπάω, *traho.*

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, *cardines ostii:* à præc.

Ἐπισπαστὸς, ἡ, ὸν, *accersitus.* Ab ἐπισπάω.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, *laqueus, funis,* quo aliquid ἐπισπᾶται, id est, *attrahitur; tentorium, velum:* ab ἐπισπάομαι, quod vide.

Ἐπισπάω, -ῶ, f. άσω, *attraho:* ex ἐπὶ et σπάω, *traho.*

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, *libatio.* Th. σπένδω, *libo:* f. σπείσω.

Ἐπισπένδω, f. σπείσω, *infundo, libo:* ab eod. th.

Ἐπισπερχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *festinus.* Th. σπέρχω, *urgeo.*

Ἐπισπέρχω, *urgeo:* ab eod. th.

Ἐπισπεύδω, f. εύσω, *propero, urgeo.* Th. σπεύδω, *festino.*

Ἐπισπῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐπισπῶ, *abeo:* ab ἐπὶ et σπῶ, verbo Poët. pro ἕπω, *sequor.*

Ἐπίσποιτο, *comitetur,* 3. sing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπόμαι pro ἕπομαι. Vide σπεῖο, *sequere:* hinc ἐπισπόμενος, part.

Ἐπισπορίη, ης, ἡ, *iterata satio:* ab ἐπὶ et σπείρω, *sero:* f. ερῶ. perf. m. ἔσπορα.

Ἐπισπουδάζω, f. άσω, perf. ἐπεσπούδακα, *festino:* à σπουδάζω.

Ἐπισπουδαστὴς, οῦ, ὁ, *accelerator.*

Ἐπισπώμενος, η, ον, *attractus:* præs. part. m. ab ἐπισπάομαι, *attraho.* Them. σπάω, *traho.*

Ἐπισσείω, Ep. pro ἐπισείω.

Ἐπίσσωτρα, nom. pl. ab ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, *canthus:* ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur: ex ἐπὶ et σῶτρον, *lignum orbiculare rotæ;* quod à σείω, *agito.*

Ἐπίστα, Poët. et Dor. pro ἐπίστασαι, *scis, nôsti,* 2. sing. præs. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπισταδὸν, adv. *ordine, astando.* Ab ἐφίστημι.

Ἐπισταθμεία, ας, ἡ, *diversatio:* ab

Ἐπισταθμεύω, f. εύσω, perf. κα, *stativa habeo, diversor:* ab

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ, *mansionum curator:* ex σταθμὸς, *stabulum, statio.* Th. ἵστημι, *sto.*

Ἐπίσταμαι, σαι, ται, *peritus sum, scio:* et in 1. pl. ἐπιστάμεθα, præs. part. ἐπιστάμενος, η, ον, *sciens:* imperf. ἐπιστάμην et ἠπιστάμην, σο, ατο, f. ἐπιστήσομαι. ex ἐπὶ et ἴσαμαι vel ἵστημι, *scio:* factâ Epenth. lit. τ.

Ἐπιστάμενος, *sciens:* part. superioris; item *superstans.* Vide ἐπίστασθαι.

Ἐπισταμένως, *scientèr:* adv. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάντες, *instantes,* nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιστὰς, άντος, verbi ἐφίστημι, *insto:* f. ἐπιστήσω. perf. ἐφέστηκα. aor. 2. ἐπέστην. a. 2. sub. ἐπιστῶ. ex ἐπὶ, et ἵστημι, *sto.*

Ἐπιστὰς, άντος, aor. 2. part. act. Vide sup.

Ἐπίστασαι, 2. sing. præs. verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστασθαι, Ion. pro ἐφίστασθαι, *suprà stare.* Sic ἐπιστάμενος, Ion. pro ἐφιστάμενος, præs. part. pass. verbi ἐφίστημι, *insto,* quod vide.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, *inspectio, animadversio, curatio:* et

Ἐπίστασις, εως, ἡ, idem. Th. ἵστημι, *sto.*

Ἐπιστατέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *præsum:* ab

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, *magister, præfectus:* ab ἐφίστημι, *præficio.*

Ἐπίστατο, *noverat,* 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστατον, ου, τὸ, crateris basis vel fulcrum, Insc. Sig.

Ἐπιστατοῦντες, nom. pl. part. præs. verbi ἐπιστατέω, præsum, præfectus sum: ab ἐπὶ et ἵστημι, sto.

Ἐπιστέαται, Ion. pro ἐπίστανται, 3. pl. præs. ind. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστεῖλαι, scribere, aor. 1. inf. act. ab

Ἐπιστέλλω, mitto: fut. ἐπιστελῶ. perf. ἐπέσταλκα, a. 1. ἐπέστειλα. perf. m. ἐπέστολα. ex ἐπὶ et στέλλω, mitto.

Ἐπιστεναχέω, f. ήσω, ingemo, ingemisco. Ex ἐπὶ et στεναχέω.

Ἐπιστενάχομαι, idem ac præced. Ex ἐπὶ et στενάχω.

Ἐπιστεύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πιστεύω, credo: f. εύσω. quod à πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Ἐπιστεύθη, commissum erat, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.

Ἐπιστεφὴς, έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, coronatus: ab

Ἐπιστέφω, f. ψω, perf. ἐπέστεφα, corono. Th. στέφω, idem.

Ἐπιστέωνται, sciant, Ion. pro ἐπίστανται. Vide ἐπίσταμαι.

Ἐπίστῃ, scis: Att. pro ἐπίστασαι, 2. sing. præs. ind. ab eod.

Ἐπίστηθι, ητω, instat, a. 2. imperat. ab ἐφίστημι, insto, quod vide, vel ἐπιστάντες.

Ἐπιστηθίζομαι, f. ίσομαι, pectori alicujus incumbo. Th. στῆθος, pectus.

Ἐπιστήμαις, dat. pl. ab

Ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia, peritia, ars: ab ἐπίσταμαι, scio. Th. ἵστημι, idem.

Ἐπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, scientiâ præditus: ab eodem verbo et them.

Ἐπιστῆναι, instare, a. 2. inf. ab ἐφίστημι, supersto, incumbo. Th. ἵστημι, sto.

Ἐπιστηρίζω, confirmo: f. ίξω, et ιῶ, a. 1. ἐπεστήριξα. ex ἐπὶ et στηρίζω, firmitèr statuo.

Ἐπιστήσῃ, scies, 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστιον, Ion. pro ἐφέστιον, domicilium: et

Ἐπίστιος, Ion. pro ἐφέστιος, domesticus, incola: ab ἐπὶ et ἑστία, focus, lar.

Ἐπιστοβέεσκεν, Ion. pro ἐπεστόβουν, seu ἐπεστόβεον, imperf. act. verbi ἐπιστοβέω pro ἐπιστομέω, f. ήσω, perf. κα, irrideo, contumeliâ afficio: ex ἐπὶ et στόμα, ος.

Ἐπισταλάδην, adv. ornatè, succinctè: ex ἐπὶ et στέλλω, mitto; item orno: f. στελῶ. perf. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. perf. m. ἔστολα.

Ἐπιστολάζω, f. άσω, perf. ἐπεστόλακα, infero, cumulo.

Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, EPISTOLA: ab ejusd. verbi perf. m.

Ἐπιστολικὸς, ἡ, ὸν, epistolaris: à præced.

Ἐπιστομίζω, os obturo: f. ίσω. perf. ἐπεστόμικα. ex ἐπὶ et στόμα, os, oris.

Ἐπιστόμιον, ου, τὸ, EPISTOMIUM: ab eod.

Ἐπιστοναχέω, ῶ, fut. ήσω, ingemisco: ab ἐπὶ et στοναχέω.

Ἐπιστρατεύω, f. εύσω, perf. κα, expeditionem suscipio adversus: ex ἐπὶ et στρατεύω, exercitum educo. Th. στρατὸς, exercitus.

Ἐπιστρατηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιστρατεία, militaris expeditio adversus aliquem: à præced.

Ἐπιστραφεὶς, εῖσα, ὲν, in gen. ἐπιστραφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιστρέφω, converto. Th. στρέφω, verto: f. ψω. perf. ἔστρεφα. a. 2. ἔστραφον. perf. m. ἔστροφα.

Ἐπίστρεφε, præs. imperat. act. et

Ἐπιστρέφεται, 3. sing. præs. pass. ab ἐπιστρέφω.

Ἐπιστρεφέως, Ion. et Poët. accuratè, fraudulentèr: adv. ab

Ἐπιστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, industrius, versutus, perversus: à seq.

Ἐπιστρέφω, converto: fut. ψω. perf. ἐπέστρεφα. a. 1. ἐπέστρεψα. a. 1. imperat. ἐπίστρεψον, άτω. a. 1. sub. ἐπιστρέψω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐπιστρέψαι. a. 1. part. act. ἐπιστρέψας, αντος. a. 2. pass. ἐπεστράφην, ης, η, converti me: a. 2. imperat. pass. ἐπιστράφητι, ήτω, a. 2. sub. pass. ἐπιστραφῶ. a. 2. part. pass. ἐπιστραφεὶς, έντος. perf. m. ἐπέστροφα. ἐπιστρέφομαι, Med. curo, Anacr. ap. Longin. § xxx. Th. στρέφω, verto.

Ἐπιστρέψαι, aor. 1. inf. act. ab eod. verbo et th.

Ἐπιστρέψαντα, advertentem, acc. sing. aor. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ἐπιστροφάδην, adv. huc illuc se convertendo, fortitèr: et

Ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio: à perf. m. ἐπέστροφα, verbi ἐπιστρέφω, quod vide.

Ἐπίστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui versatur inter; item flexuosus: à præced.

Ἐπιστρωννύω, insterno: ex ἐπὶ et στρωννύω, sterno: fut. στρώσω. a. 1. ἔστρωσα. Th. στορέω, sterno.

Ἐπιστρωφάω, ῶ, f. ήσω, versor in, oberro. Ex ἐπὶ et στρωφάω.

Ἐπίστω, sciebas: per contract. pro ἐπίστασο, Ion. ex ἐπίστασο, 2. sing. imperf. ἐπιστάμην, σο. ab ἐπίσταμαι, scio. Th. ἵστημι.

Ἐπιστώσαντο, pacti sunt, 3. pl. a. 1. m. verbi πιστόω, fidem exigo: quod à πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἐπισυνάγω, congrego, cogo: f. ἐπισυνάξω. perf. ἐπισυνῆχα. a. 1. ἐπισυνῆξα. a. 1. inf. ἐπισυνάξαι. a. 2. act. ἐπισυνήγαγον, a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν. perf. pass. ἐπισυνῆγμαι. perf. part. pass. ἐπισυνηγμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐπισυνήχθην. aor. 1. part. pass. ἐπισυναχθεὶς, εῖσα, έν. ex ἐπὶ, σὺν, et ἄγω, ago.

Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, congregatio: à præced.

Ἐπισυνάπτω, f. ψω, perf. ἐπισυνῆφα, coagmento, conjungo: ex ἐπὶ et συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, necto.

Ἐπισυναχθεισῶν, gen. pl. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, cogo, quod vide.

Ἐπισυνέχω, contineo, apto: undè

Ἐπισυνέχοντες, part. ducentes vel habentes uxores alienigenas: ap. l. iii. Esdræ, ix. 17.

Ἐπισυνηγμένη, perf. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, cogo.

Ἐπισυνίσταμαι, conspiro, insurgo in aliquem: vide ἐπισύστασις.

Ἐπισυνίστημι, ad seditionem excito. Th. ἵστημι.

Ἐπισυντρέχω, simul occurro: ex ἐπὶ, σὺν, et τρέχω, curro: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα.

Ἐπισύρω, traho post me; item ambage verborum rem, de quâ agitur, implicare, neque cardinem causæ attingere. Met. ducta ab anguibus, qui super terram reptant, et vestigia solo non imprimunt. Th. σύρω, traho.

Ἐπισύστασις, εως, ἡ, coitio, agmen: ex ἐπὶ et συνίστημι, consto, ad defectionem solicito. Th. ἵστημι.

Ἐπισυστρέφω, f. ψω, una converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.

Ἐπισφαγήσεται, 3. sing. f. 2. pass. ab

Ἐπισφάζω, seu -σφάττω, jugulo, macto: ab ἐπὶ et σφάζω, seu σφάττω. f. ξω. a. 2. ἔσφαγον. pass. -φάγην.

Ἐπισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, periculo-

sus, lubricus: ex ἐπὶ et σφάλλω, *supplanto.*

Ἐπισφᾰλῶς, adv. *periculosè.*

Ἐπισφρᾱγίζω, f. ίσω, *insignio, sigillo.* ab ἐπὶ et σφραγίζω, *signo.*

Ἐπισφύριον, ου, τὸ, *fibula ocreæ:* ex ἐπὶ, *suprà,* et σφυρὸν, *malleolus pedis.* Th. σφύρα, *malleus.*

Ἐπίσχε, *cohibe,* præs. imperat. act. ab ἐπίσχω, q. ab ἴσχω pro ἔχω, *habeo.*

Ἐπισχέειν, Ion. pro ἐπισχεῖν, a. 2. inf. Vide in ἐπίσχεο.

Ἐπίσχεο, Ion. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. m. ἐπίσχες, aor. 2. imperat. act. (q. à σχῆμι) ἐπισχόμενος, aor. 2. part. m. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἐπέχω.

Ἐπισχερῶ, adv. *deinceps, ordine:* ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, *inhibeo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ἐπισχεσίη, ης, ἡ, *prætextus.* Ab ἐπέχω.

Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, *abstinentia, parsimonia.* Ab eodem.

Ἐπισχόμενος, *tenens,* a. 2. part. m. Vide ἐπίσχεο.

Ἐπισχύω, *invalesco, magis ac magis urgeo:* imperf. ἐπίσχυον, ες, ε. f. ύσω. perf. ἐπίσχῡκᾰ. aor. 1. ἐπίσχῡσᾰ. ex ἐπὶ et ἰσχύω, *valeo.* Th. ἰσχύς.

Ἐπισχὼν, *adhibens,* a. 2. part. act. ab ἐπέχω. Th. ἔχω, *habeo:* f. ἕξω, perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. imperf. εἶχον.

Ἐπισωρεύω, *coacervo:* fut. εύσω. perf. ἐπισεσώρευκᾰ. ex ἐπὶ et σωρεύω, *cumulo.* Th. σωρὸς, *acervus.*

Ἐπιτᾰγὴ, ῆς, ἡ, *imperium, præceptum:* ab ἐπιτάσσω, *impero,* quod vide.

Ἐπίταγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *subsidiaria cohors:* item *mandatum:* ab eod.

Ἐπίτᾱδες, Ion. pro ἐπίτηδες, adv. ab ἐπιτηδὴς, *idoneus.*

Ἐπιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui aliis imperat:* ab ἐπιτάττω.

Ἐπιτακτὸς, *imperatus,* part. perf. pass. ab ἐπιτάσσω, q. v.

Ἐπιτᾰμνειν, Ion. pro ἐπιτέμνειν, *incidere.* Th. τέμνω, *seco.*

Ἐπιτᾰνύω, f. ύσω, Ep. aor. 1. υσσᾰ, *obtendo.* Ex ἐπὶ et τανύω.

Ἐπίταξις, εως, ἡ, *imperatum, jussum:* ab ἐπιτάσσω, q. v.

Ἐπιτᾰράττω, fut. ξω, perf. χᾰ, *interturbo, interpello.* Th. ταράττω, -σσω, *turbo:* f. ξω.

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ ἡ, *adjutor:* pro ἐπίῤῥοθος, idem: ex ἐπὶ et ῥόθος, *undarum strepitus.*

Ἐπίτᾰσις, εως, ἡ, *intentio, vehementia:* ab ἐπιτείνω, *intendo.*

Ἐπιτάσσω, vel -ττω, *colloco, impero:* f. ξω. præs. part. ἐπιτάσσων, οντος. ex ἐπὶ et τάσσω, *ordino:* f. ξω. perf. τέταχα. a. 1. ἔταξα, perf. med. τέταγα.

Ἐπιτᾰφῖος, ου, ὁ ἡ, *funebris;* ex ἐπὶ et θάπτω, *sepelio:* a. 2. ἔταφον.

Ἐπιτᾰχύνω, *accelero:* à ταχύνω, idem. f. υνῶ. Th. ταχὺς, *celer.*

Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπιτείλᾱς, *qui jussit,* a. 1. part. act. et

Ἐπίτειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, *mando, jubeo.* Th. τέλλω, inus.

Ἐπιτείνω, *intendo, contendo:* ex ἐπὶ et τείνω, *tendo:* f. νῶ. perf. τέτακα.

Ἐπιτειχίζω, *muro cingo, excitato muro oppugno:* ex ἐπὶ et τειχίζω, *murum struo:* f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus.*

Ἐπιτείχισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *propugnaculum adversus aliquem:* à præc.

Ἐπίτεκᾰ, acc. ab ἐπίτεξ, q. v.

Ἐπιτελεσθέντᾰ, acc. sing. a. 1. part. pass. à perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι, a. 1. pass. ἐπετελέσθην. ab

Ἐπιτελέω, -ῶ, έεις, -εῖς, *perago, exequor:* fut. έσω. a. 1. ἐπετέλεσᾰ, *absolvi:* ex ἐπὶ et τέλος.

Ἐπιτελὴς, έος, -οῦς, ὁ ἡ, *absolutus, perfectus.* Vide ἐπιτελέω.

Ἐπιτέλλεο, Ion. pro ἐπιτέλλου, præs. imperat. pass. ab

Ἐπιτέλλομαι, η, εται, *exorior:* et Poët. pro ἐντέλλομαι, *impero.* Hinc

Ἐπιτελλομενᾰων, *exorientium,* gen. pl. Æol. part. præs. f. g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, inus.

Ἐπιτέμνω, f. εμῶ, perf. μηκᾰ, *disseco, brevius reddo:* à τέμνω, *seco.*

Ἐπίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, *partui vicina:* ex ἐπὶ et τίκτω, *pario:* f. τέξομαι. perf. med. τέτοκα.

Ἐπιτερπέστερον, *jucundius,* comp. ab

Ἐπιτερπὴς, έος, ὁ ἡ, *jucundus.* Th. τέρπω, *delecto:* f. ψω.

Ἐπιτέρπομαι, *oblector:* ab eod. th.

Ἐπιτερπόμενος, præs. part. pr.

Ἐπιτέτᾰται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιτείνω, *intendo, contendo.* Th. τείνω, *tendo.*

Ἐπιτέτραπται, *commissum est,* 3. sing. perf. pass. et

Ἐπιτετρᾰφᾰται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, *committo curæ alicujus.* Th. τρέπω, *verto:* f. ψω. perf. φα. perf. med. τέτροπα.

Ἐπιτήδειᾰ, et Ion. ἐπιτήδεᾰ, *apta,* nom. pl. n. g. ab

Ἐπιτήδειος, ου, ὁ ἡ, item -ειος, ειᾰ, ειον, *idoneus, commodus, opportunus.* Th. ἐπιτηδὴς, idem.

Ἐπίτηδες, Ion. adv. *de industriâ:* ab ἐπιτηδὴς.

Ἐπιτήδευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *studium, institutum:* ab

Ἐπιτηδεύω, εις, ει, *datâ operâ aliquid facio, operam do:* f. εύσω. a. 1. ἐπετήδευσᾰ. quod et

Ἐπιτηδέως, adv. *accuratè:* Ion. pro ἐπιτηδείως· ἐπιτήδειος, *aptus:* ab

ΕΠΙΤΗΔΗΣ, έος, ὁ ἡ, *idoneus, aptus.*

Ἐπιτήκω, f. ήξω, *liquefactum infundo.* Th. τήκω, *liquefacio.*

Ἐπιτηρέω, ῶ, f. ήσω, *conservo.* Th. τηρέω, *servo.*

Ἐπιτηρήσᾱς, a. 1. part. act. superioris verbi.

Ἐπιτιθέᾱσι, Ion. pro ἐπιτιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Ἐπιτίθει pro ἐπιτίθετι, præs. imperat. ab

Ἐπιτίθημι, *impono:* ἐπιτίθει, præs. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, qu. ab ἐπιτιθέω. fut. ἐπιθήσω. perf. ἐπιτέθεικᾰ. a. 1. ἐπέθηκᾰ. a. 2. ἐπέθην. a. 2. imperat. ἐπίθες, έτω. a. 1. pass. ἐπετέθην. a. 1. sub. pass. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ. f. m. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἐπεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono.*

Ἐπιτιθῇς, ῇ, præs. sub. act. Vide suprà.

Ἐπιτῑμᾷ, 3. sing. præs. ind. et

Ἐπιτῑμᾷς, 2. sing. præs. sub. ab ἐπιτιμάω.

Ἐπιτίμαιος, *morosus reprehensor, qui frequentèr alios carpit et reprehendit.*

Ἐπιτῑμάω, ῶ, *pretium augeo,* item *objurgo:* cum. dat. imperf. ἐπετίμαον, -ων, fut. ήσω. perf. ἐπιτετίμηκᾰ. a. 1. ἐπετίμησᾰ. a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω. a. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι. ex ἐπὶ et τίω, *honoro.*

Ἐπιτῑμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπιτιμάω.

Ἐπιτῑμήσεσι, dat. pl. ab

Ἐπιτίμησις, εως, ἡ, *increpatio, caritas σίτου, caritas annonæ:* et

Ἐπιτιμήτωρ, ορος, ὁ, *ultor.* Ab ἐπιτιμάω.

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, *increpatio:* et Ἐπιτίμιον, *mulcta, pœna:* ab ἐπιτιμάω, q. v.

Ἐπίτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui honos integer est, honoratus;* item *obnoxius pœnæ:* ab ἐπὶ et τιμή.

Ἐπιτιμῶνται, *reprehenduntur,* 3. pl. præs. ind. pass. et

Ἐπιτιμῶντας, acc. plur. part. præs. ab eod.

Ἐπιτίτθιος, ου, idem ac ὑποτίτθιος, *lacteus.* Th. τίτθος, *mamma.*

Ἐπιτλάω, *perfero, perpetior;* 3. sing. aor. 2. imperat. ἐπιτλήτω. Ex ἐπὶ et τλάω.

Ἐπιτοαυτὸ, vel divisim ἐπὶ τὸ αὐτὸ, adv. *eodem loco, simul, adhæc.* Th. αὐτὸς, ἡ, ὁ, *ipse.*

Ἐπίτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *partui propinqua.* Th. τίκτω, *pario:* perf. med. τέτοκα.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐντολὴ, *mandatum.* Th. τέλλω, *mando.*

Ἐπιτολμᾶν, *sustinere,* præs. inf. act. ab

Ἐπιτολμάω, *audeo:* f. ήσω. Th. τόλμα, *audacia.*

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, *amputatio,* *EPITOME,* *compendium.* Th. τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.

Ἐπίτονος, ου, ὁ, *lorum, funis.* Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτοξάζομαι, f. άσομαι, *in aliquem arcum intendo:* ex ἐπὶ et τοξάζομαι, idem. Th. τόξον, *arcus.*

Ἐπιτοπίζω, f. ίσω, *in loco et sede meâ me continuo, sedem non muto:* à τόπος, *locus.*

Ἐπιτοπολὺ, adv. *ut plurimùm:* ex ἐπὶ et πολύς.

Ἐπιτόσσαις, si codex sanus, part. a. 1. act. ab ἐπιπετόω, f. όσω. a. 1. ἐπεπέτοσα. a. 1. part. ἐπιπετόσας, Æol. gem. σσ, et per Sync. ἐπιτόσσαις. Vide πετῶν, *incidere in aliquid.* Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοπίζω. fut. ίσω. a. 1. part. ἐπιτοπίσας, et Æol. et Poët. ἐπιτοπίσσαις, et per Sync. ἐπιτόσσαις.

Ἐπιτραπέω, Ep. pro ἐπιτρέπω.

Ἐπιτρεπτέα, et -τέον, *permittendum:* verbale ab

Ἐπιτρέπω, *permitto, committo:* f. ψω. perf. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται. a. 2. pass. ἐπετράπην. perf. med. ἐπιτέτροπα. Th. τρέπω, *verto.*

Ἐπίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Ἐπιτρέψοντι, *permittent,* Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπιτρέχω, f. θρέξω, a. 2. ἐπέδραμον, *accurro, incurro.* Th. τρέχω.

Ἐπιτρίβω, *attero, affligo.* Th. τρίβω, *tero:* f. ψω. perf. φα.

Ἐπίτριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sesquitertius;* idem quod τρίτος. ἐπὶ τρίτος τόκος, *usura quæ tertiam partem sortis singulis annis reddit.*

Ἐπίτριψις, εως, ἡ, expon. *fluctus.* Psal. xcii. à præced. ab ἐπιτρίβω.

Ἐπιτροπαίη βασιληΐη, *regnum alicui commissum, ut ab eo administretur, quamdiu quis in ejus tutelâ manet:* ab ἐπιτρέπω.

Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, *procurationem festino:* et

Ἐπιτροπεύομαι, *educor:* ab ἐπίτροπος.

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, *procuratio, tutela:* à perf. med. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ, *procurator, tutor:* ab eod.

Ἐπιτροχάδην, adv. *succinctè, maturè:* à τροχάω, *curro, festino.* Th. τρέχω, idem.

Ἐπιτυγχάνοις, 2. sing. præs. opt. act. ab

Ἐπιτυγχάνω, *assequor:* a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε. ex ἐπὶ et τυγχάνω, *adipiscor:* f. τεύξομαι. perf. τέτευχα.

Ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cristata:* Epith. quod alaudis cristatis tribuitur: ex ἐπὶ et τύμβος, *tumulus:* vel quod ut plurimùm circa busta versentur, vel quod veluti τύμβον in capite ferant.

Ἐπιτυχεῖν τινὶ, *incidere in aliquid, et invenire,* aor. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτυχία, ίας, ἡ, *felix successus.*

Ἐπιτυχὼν, όντος, *quilibet vilis,* a. 2. part. act. ab eod.

Ἐπιφαίνω et -ομαι, *appareo:* præs. imperat. ἐπίφαινε. fut. ἐπιφανῶ. perf. ἐπιπέφαγκα. a. 1. ἐπέφηνα. perf. pass. ἐπιπέφαμμαι, et Att. ἐπιπέφασμαι. a. 2. pass. ἐπεφάνην, ης, η. ex ἐπὶ et φαίνω, *ostendo.*

Ἐπιφᾶναι, a. 1. inf. præced.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, *apparentia, superficies:* ab ἐπιφανής.

Ἐπιφανεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, q. v.

Ἐπιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illustris:* ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφανῶς, *apertè:* adv. à præc.

Ἐπιφαύω, *illucesco:* f. ἐπιφαύσω et -ομαι. à φαύω, Æol. pro φάω, *luceo.*

Ἐπιφέροισα, *afferens;* Dor. pro ἐπιφέρουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφέρομαι, pass. *incumbo, irruo.*

Ἐπιφέρω, εις, ει, *infero, objicio:* imperf. ἐπέφερον, ες, ε. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero.*

Ἐπιφημίζεσθαι, *malè ominari,* præs. inf. pass. à φημίζω, *divulgo.* Th. φάω, *dico.*

Ἐπιφθὰς, *præveniens,* a. 2. part. act. ex ἐπὶ et φθάνω, f. φθάσω, *prævenio:* perf. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην. qu. à φθῆμι.

Ἐπιφθονέω, ῶ, f. ήσω, *invideo, denego.* Ex ἐπὶ et φθονέω.

Ἐπίφθονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invidiosus.*

Ἐπιφθόνως, adv. *invidiosè.*

Ἐπιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, *inspuo veneficarum more.* Th. πτύω, *spuo.*

Ἐπιφλέγω, f. ξω, *splendeo, refulgeo:* idem quod φλέγω, *incendo:* sed Metaph. *illustro.*

Ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, *impetus, impressio.* Th. φέρω, *fero.*

Ἐπιφορέω, -ρῶ, f. ήσω, Ion. id. qu. ἐπιφέρω, *infero.*

Ἐπιφορήματα, ων, τὰ, *bellaria:* à præced.

Ἐπίφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *commodus, pronus:* item *uterum ferens.* Th. φέρω.

Ἐπιφράζομαι, *intelligo, considero:* ab ἐπιφράζω, *indico, moneo, dissero, declaro.* Th. φράζω, *dico:* a. 2. ἔφραδον.

Ἐπίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, *prudens.*

Ἐπιφρονέω, ῶ, f. ήσω, *prudens sum, perspicax sum, sapio.* Ab ἐπίφρων.

Ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, *prudentia:* ab eod.

Ἐπιφροσύνῃσι, ejusd. dat. plur. Ion.

Ἐπίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mentis compos, prudens, sapiens:* ex ἐπὶ et φρὴν, *mens.*

Ἐπιφυὰς, άδος, ἡ, *propago:* et in pl. ἐπιφυάδες. et

Ἐπιφυέσθω, *accrescat, adhæreat,* 3. sing. imperat. præs. ab

Ἐπιφύομαι, f. ύσομαι, *adnascor, accresco.* Th. φύω, *gigno.*

Ἐπιφὺς, ῦσα, ὺν, præs. part. act. ab ἐπίφυμι, *adnascor:* ab eod.

Ἐπιφωνέω, *acclamo:* imperf. ἐπεφώνεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει.

fut. ήσω. perf. ἐπιπεφώνηκα. perf. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox.*
Ἐπίφώνημα, ατος, τὸ, *exclamatio:* à præced.
Ἐπίφώνησις, εως, ἡ, *acclamatio:* dat. ἐπιφωνήσει. ab eod. verbo.
Ἐπίφώσκω, *illucesco:* imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, *luceo:* undè φάος, et contractè, φῶς, *lux.*
Ἐπίχαίρω, f. αρῶ, *gaudeo;* item *insulto.* Th. χαίρω, *gaudeo.*
Ἐπιχαλάω, f. άσω, *laxo.* Th. χαλάω, idem.
Ἐπίχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *æreus, æratus.* Th. χαλκός.
Ἐπιχαράττω, *insculpo.* Th. χαράττω, vel -σσω, idem. f. ξω.
Ἐπίχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, *gratus:* ab ἐπὶ et χάρις.
Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, *ludibrium, irrisio:* à χάρμα, *gaudium.* Th. χαίρω, *gaudeo.*
Ἐπιχείρει, *aggredere,* præs. imperat. act. ab
Ἐπιχειρέω, -ῶ, *aggredior:* imperf. ἐπεχείρεον, -ȣν, *conabar:* f. ήσω. perf. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ et χεὶρ, *manus.*
Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, *argumentum:* et
Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem: et *aggressio, conatus, conspiratio:* ab eod. verbo et th.
Ἐπιχειροτονέω, *scisco, decerno, suffragia fero:* ex ἐπὶ et χειροτονέω, idem: f. ήσω· quod à χεὶρ, *manus,* et th. τείνω, *tendo:* f. τενῶ. perf. τέτακα.
Ἐπιχέω, f. εύσω, *infundo:* vide suprà ἐκχέω.
Ἐπιχθόνιοι, *terrestres, in terris versantes:* gen. pl. ἐπιχθονίων. dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, et in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις. ex ἐπὶ et χθὼν, *terra.*
Ἐπιχολώτατος, η, ον, *amarissimus, a, um:* à χολὴ, *bilis.*
Ἐπιχορηγέω, *suppedito, subministro:* f. ήσω. perf. ἐπικεχορήγηκα. a. 1. ἐπεχορήγησα. ex ἐπὶ et χορηγὸς, *dux chori:* quod ex χορὸς, *cœtus saltantium,* et ἄγω, *duco.*
Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, *suppeditatio:* ab iisd.
Ἐπιχράω, *vehementi cum impetu adorior:* ex ἐπὶ et χράω, f. ήσω, perf. ηκα, *commodo, invado furiosè.*
Ἐπιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, *familiaris, necessarius:* ex ἐπὶ et χράομαι, *utor.* Th. χράω, idem.
Ἐπιχρίω, *illino:* fut. ίσω. perf. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα. ex ἐπὶ et χρίω, *ungo.*
Ἐπίχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inauratus.* Th. χρυσός.
Ἐπιχύνω, *infundo:* hinc
Ἐπίχυσις, εως, ἡ, *infusio, libatio.*
Ἐπιχωρέω, f. ήσω, *cedo, concedo:* ἐὰν ἐπιχωρηθῇ, *si concederetur.*
Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, *permissio:* Esd. iii. 7.
Ἐπιχωρία, *familiaria,* nom. pl. n. g. ab
Ἐπιχώριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indigena, patrius:* ab ἐπὶ et χῶρος, *locus.*
Ἐπιψάλλω, *psallo:* f. λῶ. perf. ἐπέψαλκα. à ψάλλω, *cano.*
Ἐπιψαύων, præs. part. ab ἐπιψαύω, *contingo:* quod à ψαύω, idem quod ψάω, *tango.*
Ἐπιψεκάζω, f. άσω, perf. κα, *irroro, instillo:* ex ἐπὶ et ψεκάζω, *roro, stillo:* quod à ψεκὰς, idem quod th. ψακὰς, ἡ, *ros.*
Ἐπιψηφίζω, f. ίσω et ιῶ, *in suffragium mitto, ad suffragium ferendum voco, suffragio meo confirmo.* In med. signif. *scisco, decerno.* Th. ψῆφος, *calculus.*
Ἐπίψογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui reprehensionem meretur.*
Ἐπιωγαὶ, ῶν, αἱ, *secessus, sinus.* Ex ἐπὶ et ἰωγή.
Ἐπιὼν, όντος, *instans, insequens,* a. 2. part. ab ἔπειμι, *aggredior.* Th. εἶμι, *eo.*
Ἐπλάγην, *stupui,* de animi consternatione: sed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio:* f. ξω. a. 2. ἔπλαγον.
Ἐπλάγχθην, *aberravi,* pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, *errare facio:* f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα.
Ἐπλανᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πλανάομαι, *erro.* Th. πλάνη, *error.*
Ἔπλαξε, *finxit,* Dor. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. et
Ἔπλασ' pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et
Ἐπλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi πλάσσω vel -ττω, *fingo, formo:* fut. πλάσω. perf. πέπλακα.
Ἔπλεε, *navigabat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.
Ἔπλεν, per Sync. pro ἔπελεν, 3. sing. imperf. verbi πέλω, *sum.*
Ἔπλεο, *eras,* 2. sing. imperf. ab ἐπελόμην, ἐπέλȣ, Ion. ἐπέλεο, et per Sync. ἔπλεο et ἔπλȣ, Dor. ἔπλευ. à πέλομαι, *sum.* Th. πέλω.
Ἔπλεον, imperf. act. à πλέω, *navigo.*
Ἐπλεόνασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo, abundo:* f. άσω. Th. πολὺς, *multus:* comp. πλείων et πλέων, *amplior.*
Ἔπλετ' pro ἔπλετο, et hoc per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. à πέλομαι, *sum:* vide ἔπλεο.
Ἔπλευ, Dor. per Sync. pro ἐπέλȣ, ab eod.
Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. act. *navigavimus:* à πλέω, *navigo:* f. εύσω.
Ἐπλήγην, *cæsus sum,* aor. 2. ind. pass. verbi πλήσσω vel -ττω, *ferio:* f. ξω. a. 2. ἔπλαγον. vide ἐπλάγην.
Ἐπλήθην, a. 1. ind. pass. à πίμπλημι, *impleo:* fut. πλήσω. perf. pass. πέπλημαι. Th. πλέος, *plenus.*
Ἐπληθύνθην, *crevi,* a. 1. ind. pass. à πληθύνω, *multiplico, cresco:* f. υνῶ. perf. πεπλήθυγκα. a. 1. ἐπλήθυνα. perf. pass. πεπλήθυμμαι. a. 1. opt. pass. πληθυνθείην. à πλήθω, *impleo:* ab eod. th.
Ἔπληντο, *impleverant,* pro ἐπέπληντο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi πίμπλημι, *impleo:* f. πλήσω. Alii malunt esse imp. pass. verbi πλῆμι, *impleo:* imperf. ἐπλήμην, σο, το, *implebat.* Th. πλέος, *plenus.*
Ἔπληξε, *stupefecit,* a. 1. ind. act. à πλήττω, -σσω. fut. ξω. a. 2. ἔπλαγον. a. 1. ἔπληξα.
Ἐπληρώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi πληρόω, *impleo:* et
Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo:* f. ήσω. perf. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, *plenus.*
Ἐπλήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et th.
Ἔπλητο, *implebatur,* 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι vel plusq. perf. per Sync. pro ἐπέπλητο, à πλήθω, *impleo.* Th. πλέος.
Ἐπλȣ́τησα, ας, ε, *dives evasi,* a. 1. ind. act. à πλȣτέω, fut. ήσω. perf. πεπλȣ́τηκα. Th. πλȣ̃τος, *divitiæ.*
Ἔπνευσα, *spiravi,* a. 1. ind. act. à πνέω, *spiro:* f. πνεύσω.
Ἔπνιγε, 3. sing. imperf. act. et
Ἐπνίγη, *suffocatus est,* 3. sing. a. 2. pass. à πνίγω, *suffoco:* fut. ξω. perf. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον.

'Επνύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. tanquam à πνεύω, idem cum πνέω, *flo, spiro:* f. εύσω.
'Επογμεύω, f. εύσω, *sulcum duco:* ab ὄγμος, *sulcus.*
'Επόγμιος Δημήτηρ, *Ceres sulcum ducens.*
'Επόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐφόδια, *viaticum, commeatus;* et
'Εποδιάζειν, Ion. pro ἐφοδιάζειν, *viaticum alicui præbere:* ex ἐπὶ et ὁδὸς, *via.*
'Εποδύρομαι, *defleo:* ab ὀδύρομαι, f. ῦμαι, *ploro.*
'Επόζω, f. έσω vel ήσω. ab ὄζέω. ἐποζέσει, *computrescet.* Exod. vii.
'Επόθεσα, ας, ε, *desideravi:* dicitur et ἐπόθησα, ας, et
'Επόθησεν, 3. sing. a. 1. act. à ποθέω, *desidero, amo:* f. ήσω. Th. πόθος, *desiderium.*
'Εποίει, 3. sing. imperf. à ποιέω.
'Εποιεῦντο, Dor. pro ἐποιοῦντο, 3. pl. imp. à ποιέομαι.
'Εποίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio:* f. ήσω.
'Εποικοδομέω, *ædifico, superstruo:* f. ήσω. perf. ἐπῳκοδόμηκα. ab οἶκος, *domus,* et δέμω, *struo.*
'Εποικοδομηθέντες, *ædificati,* nom. pl. a. 1. part. pass. à præc.
"Εποικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *advena, domûs dominus.* Th. οἶκος, *domus.*
'Εποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, *pasco;* quod vide.
'Εποιοῦσαν, pro imperf. ἐποίουν, *faciebant.* Job. i. 4.
'Εποίπνυον, imperf. verbi ποιπνύω.
'Εποῖσαι, *intulisse,* a. 1. inf. act. et
'Εποίσει, *inferet,* f. 1. act. et
'Εποισθήσεται, 3. sing. fut. 1. pass. et
'Εποιστέον, verbale, *inferendum:* ab ἐπιφέρω, *infero:* f. ἐποίσω, ab inus. ἐποίω. Th. φέρω.
'Εποίχεο, *accede,* Ion. pro ἐποίχου, præs. imperat. med. ab
'Εποίχομαι, *eo adversum, adeo, irruo:* imperf. ἐπῳχόμην, ου, ετο. f. ήσομαι. perf. ἐπῴχημαι. ex ἐπὶ et οἴχομαι, *abeo.*
'Εποιχόμενος, præs. part. pass. præced.
'Εποκέλλω, *impingo, illido:* f. ἐποκελῶ. a. 1. ἐπώκειλα. perf. ἐπώκελκα. ex ἐπὶ et ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello, applico.*
'Εποκίξατο, vide in ποκίξατο.
'Επολιτεύοντο, 3. plur. imperf. pass. à πολιτεύομαι, *administro:* f. εύσομαι. Th. πόλις, *urbs.*

"Επομαι, *sequor:* f. ἕψομαι. imperf. vel a. 2. m. εἱπόμην. Th. ἕπω, *sequor.*
'Επομβρία, ας, ἡ, *imbrium copia.* Th. ὄμβρος.
'Επόμενος, η, ον, præs. part. ab ἕπομαι.
'Επόμνυθι, *jura,* præs. imperat. act. ab
'Επόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, *jurejurando confirmo, insuper vel præterea juro, dejero:* f. ἐπομόσω.
'Επομόσαι, a. 1. inf. act. et
'Επομόσση, Poët. pro ἐπομόση, *juraverit,* 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπόμνυμι· q. v.
'Επομφάλιον, ου, τὸ, *umbo clypei:* ex ἐπὶ et ὀμφαλὸς, *umbilicus.*
'Επομφάλιος, α, ον, *umbilicatus, rotundus.* Ex ἐπὶ et ὀμφαλός.
'Επόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, *elaborarunt,* 3. plur. a. 1. act. et
'Επόνει, 3. sing. imperf. act. à πονέω, *laboro:* fut. ήσω. perf. πεπόνηκα. quod à πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *laboro:* perf. m. πέπονα.
'Επονειδίζω, *probro afficio:* fut. ίσω. perf. ἐπωνείδικα. ex ἐπὶ et ὄνειδος, *probrum.*
'Επονείδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *probrosus:* à præced.
'Επονήθην, ης, η, *laboravi,* a. 1. ind. pass. à πονέω, *laboro:* f. ήσω. Th. πένομαι, *facio.*
'Επονηρεύοντο, *malitiose faciebant,* 3. pl. imperf. pass. verbi πονηρεύομαι, quod vide.
'Επονομάζω, *cognomino, nuncupo; nominatim consecro:* f. σω. perf. ἐπωνόμακα. præs. pass. ἐπονομάζομαι, η, εται, *cognominor:* ex ἐπὶ et ὄνομα, *nomen.*
'Επόνουν, *laborabant,* 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, *laboro,* f. ήσω.
"Επονται, *sequuntur,* 3. pl. præs. ἕποντο, *sequebantur,* pro εἵποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, *sequor.* Th. ἕπω.
'Εποξύνω, f. υνῶ, perf. ἐπώξυγκα, *exacuo, accelero.*
'Εποπίζομαι, *respicio.* Ex ἐπὶ et ὀπίζομαι.
'Εποποιητικὸς, κὴ, κὸν, *qui pertinet ad* ἐποποιΐαν: ab ἔπος et ποιέω.
'Εποποιΐα, ας, ἡ, *Epici* sive *Heroici carminis scriptio:* ab iisdem.
'Εποποιὸς, οῦ, ὁ, *qui scribit heroicum carmen:* ab iisdem.
'Εποπτάω, ῶ, imperf. ἐπώπτων, *asso super, asso.* Ex ἐπὶ et ὀπτάω.

'Εποπτεύω, *inspecto:* fut. εύσω. perf. ἐπώπτευκα. a. 1. ἐπώπτευσα. ex ἐπὶ et ὄπτομαι, *video:* f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.
'Επόπτης, ου, ὁ, *testis oculatus, inspector, præses:* ab eod. th.
'Επόπτομαι, *inspicio, viso:* fut. ψομαι. Th. ὄπτομαι, *video.*
'Εποράαν, Ion. pro ἐφορᾶν, *inspicere,* præs. infin. ab ὁράω, *video.*
'Εποργίζομαι, *irascor ad, ob.* Th. ὀργή.
'Επορέγομαι, *protentâ manu capto:* ex ἐπὶ et ὀρέγομαι, seu ὀρέγνυμι, *porrigo, extendo:* f. ξω.
'Επορεξάμενος, *porrectus,* ejusd. a. 1. part. m.
'Επορεύετο, 3. sing. et ἐπορευόμεθα, 1. pl. imperf. verbi πορεύομαι, *proficiscor:* ἐπορεύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα. indè πόρος, *transitus,* &c.
'Επορεύθησαν, vide in ἐπορεύετο.
'Επόρθουν, imperf. act. verbi πορθέω, *vasto:* imperf. ἐπόρθεον, -ουν. f. ήσω. perf. πεπόρθηκα. quod à πέρθω, *diruo:* f. πέρσω. a. 2. ἔπραθον. perf. med. πέπορθα.
'Επορίσαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi πορίζω, *præbeo, viam aperio, paro:* fut. ίσω. Th. πείρω.
'Εποrμέειν, -εῖν, Ion. pro ἐφορμεῖν, *in statione stare.* Th. ὅρμος, *statio navium.*
'Επορνύμενος, *irruens,* præs. part. ab ἐπόρνυμαι. ex ἐπὶ et ὄρνυμι, idem cum ὄρω, *excito:* f. ρῶ. perf. ὦρκα.
'Επόρουσε, *irruit,* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab
'Επορούω, *irruo:* f. σω. perf. ἐπώρουκα. Th. ὄρω, *concito:* f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.
"Επορσον, *incita,* a. 1. imperat. act. ab
'Επόρω, *concito adversus:* a. 1. ἐπῶρσα. Th. ὄρω, *concito:* f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω.
'Επορωρέχατο, vide ἐπωρορέχατο.
"Επος, εος, τὸ, *verbum, carmen, oraculum:* ab ἔπω, *dico.*
'Εποτᾶτο, *volabat,* 3. sing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus.* Th. πέτομαι, *volo -as.*
'Εποτίσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi ποτίζω, *potum do, rigo:* f. ίσω. perf. πεπότικα. a. 1. pass. ἐποτίσθην. Th. πίνω, *bibo.*
'Εποτρύνω, *instigo:* ab ἐπὶ et

ὀτρύνω, *incito*: fut. υνῶ. perf. ὤτρυγκα.
Ἐπȣρά'νῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cœlestis*: ἐπȣρά'νῖα, ων, τὰ, scil. δώματα, *cœlum*: ex ἐπὶ et ȣρανὸς, *cœlum*.
Ἐποφείλω, *insupèr debeo*: 1. pl. ἐποφείλομεν. ex ἐπὶ et ὀφείλω, *debeo*: f. ὀφειλήσω.
Ἐποχέομαι, ȣ̃μαι, *invehor*. Th. ὄχος, *currus*.
Ἐποχέω, ῶ, fut. ήσω, *veho*: ab eod. th.
Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, *retentio, remora*, *EPOCHA*, *status cœli, positusque siderum*, apud Math. item, *retentio, assensus*, apud Philos. ab ἐπέχω, *inhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*.
Ἔποχον, ȣ, τὸ, *instratum equi*: ab ὄχος.
Ἔποχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *compos, insidens equo*: ab eod.
Ἐποχυρόω, idem cum simplice ὀχυρόω.
Ἔποψ, τὸ, τȣ̃ ἔποπος, *upupa*.
Ἐπόψῖμος, id. q. ἐπόψιος.
Ἐπόψῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *spectabilis*: et
Ἔποψῖς, εως, ἡ, *aspectus*: ab ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι.
Ἐπρά'δειν, Ion. pro ἐπεπόρδειν, plusq. perf. m. verbi πέρδω, *pedo*: f. 2. παρδῶ. a. 2. ἔπαρδον. fut. 2. pass. παρδήσομαι. perf. med. πέπορδα, *pepedi*.
Ἐπρά'θην, *venditus sum*, aor. 1. ind. pass. à πιπράσκω, *vendo*: factum à πράω, per Sync. pro περάω. f. πράσω. perf. πέπρακα. perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo*.
Ἔπρᾰθον, ες, ε, per Poët. Metath. pro ἔπαρθον, *populatus sum*, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto*: f. 2. πραθῶ. perf. med. πέπορθα. a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπαρθόμην.
Ἔπραξᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. ἐπραξά'μην, a. 1. med. verbi πράσσω, vel -ττω, *facio*.
Ἔπρᾱσᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, *vendo*: vide ἐπράθην.
Ἐπράχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πράσσω, *facio*: f. ξω.
Ἔπρεσε pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, *incendo*: f. σω.
Ἔπρηξᾰ, *feci*, a. 1. Ion. pro ἔπραξα, q. v.
Ἔπρησε, *incendit*, a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.
Ἐπρήσθην, *concrematus sum*, a. 1. pass. à πρήθω, *incendo*: f. πρήσω. perf. πέπρηκα. perf. pass. πέπρησμαι.
Ἐπρησσόμην, *conficiebar*, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, *facio*: f. ξω.
Ἐπρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, *factus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd.
Ἐπρῐά'μην, *emi*, imperf. verbi πρίαμαι, *emo*: vel est a. 1. m. ἐπριασάμην, et per Sync. ἐπριάμην.
Ἐπρίσθησᾰν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi πρίω vel πρίζω, *disseco*: f. πρίσω. perf. πέπρικα. a. 1. ἔπρισα. perf. pass. πέπρισμαι. a. 1. pass. ἐπρίσθην.
Ἐπρῖ'ω, *emisti*, 2. sing. imperf. pro ἐπρῖ'ᾰσο, Ion. ἐπρῖ'ᾰο, et Crasi ἐπρίω, ab ἐπριάμην.
Ἔπρωσεν, pro ἐπερά'τωσεν, 3. sing. a. 1. act. per Sync. ut πεπρωμένος, per Sync. pro πεπερατωμένος, tanq. ex πρόω pro περατόω, *finio, termino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*.
ἘΠΤᾸ', οἱ, αἱ, τὰ, *SEPTEM*.
Ἑπτᾰβόειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ex septem bubulis pellibus factus*: ex ἑπτὰ, *septem*, et βȣ̃ς, *bos*.
Ἑπτᾰ'γλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *septilinguis*. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob septem chordarum sonos: nam singulæ proprium edunt sonum. ab ἑπτὰ et γλῶσσα, *lingua*.
Ἑπτᾰδεκαίδεκᾰ, indecl. οἱ, αἱ, τὰ, *septemdecim*.
Ἑπταέτης et -ετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *septennis*: ἑπτάετες, adv. *septennium*: ab ἑπτὰ et ἔτος.
Ἑπτᾰκαίδεκᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *septemdecim*.
Ἑπτᾰκαιδέκᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *septimus decimus*.
Ἑπτᾰ'κῐς, *septies*, adv. ab ἑπτὰ, *septem*.
Ἑπτᾰκισχῑ'λιοι, αι, ᾰ, *septiès mille*.
Ἑπτᾰκόσῐοι, αι, ᾰ, *septingenti*.
Ἑπτᾰκτῠπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *septisonus*; Epith. citharæ septem sonos edentis: ab ἑπτὰ et κτύπος, *sonitus*. Th. τύπτω, *pulso*.
Ἐπτᾰ'μην, et in 3. sing. ἔπτᾰτο, a. 2. m. verbi ἵπταμαι, *volo -as*: f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. m. πτάμενος. a. 2. infin. πτάσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπτησάμην, a. 1. m. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod à πτῆμι. a. 2. ἔπτην. undè a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.
Ἑπτᾰ'μηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *septimestris*: τὸ ἑπτάμηνον, (sc. ἔμβρυον) *partus septimestris*. Th. μὴν, -νὸς, *mensis*.
Ἔπταξᾰν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. pl. a. 1. act. à πτήσσω, fut. ξω, *præ metu trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Ἑπτᾰπλά'σῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, et
Ἑπτᾰπλᾰσῑ'ων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *septuplus*: et
Ἑπτᾰπλᾰσῑ'ως, adv. *septuplò*: ab ἑπτὰ, *septem*, et πλάσιος, terminatio numeralis.
Ἑπτᾰπόδην, *septempedalem*, acc. sing. ab
Ἑπτᾰπόδης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *septempedalis*: ex ἑπτὰ, *septem*, et πȣ̃ς, ποδὸς, *pes*.
Ἑπτᾰ'πορος, propr. nomen fluvii: q. *habens septem vias*: à πόρος, *transitus*, q. à πείρω.
Ἑπτᾰ'πῠλος, ȣ, et Ion. οιο, ὁ ϗ ἡ, *septem portas habens*, Thebarum Epith. ex ἑπτὰ, *septem*, et πύλη, *porta*.
Ἔπτᾰρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, *sternuto*.
Ἔπτᾰτο, 3. sing. aor. 2. verbi ἵπταμαι.
Ἑπτᾰχᾶ, et -χῆ, adv. *septempliciter*. Th. ἑπτὰ, *septem*.
Ἐπτέρνηκᾰ, ᾰς, ε, perf. act. *supplantavi*, verbi πτερνάω· vel legend. ἐπτέρνικα, perf. à πτερνίζω, *supplanto*. Th. πτέρνα, *calx*. Gen. xxvii. 36.
Ἐπτερῠ'γην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi πτερύσσομαι, f. ξομαι, *alis latera ferio*. Th. πτερὸν, ȣ̃, τὸ, *ala*.
Ἔπτην, ης, η, *volavi*, in 3. plur. ἔπτησᾰν, a. 2. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι. Vide ἐπτάμην.
Ἐπτοίηθεν, Poët. pro ἐπτοιήθησᾰν, 3. pl. aor. 1. pass. verbi πτοιέω.
Ἐπτοίηται, 3. sing. perf. pass. verbi πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *terrefacio, attonitum reddo*; item *animo specto, attento*.
Ἐπτόμην, quidam dici tradunt, pro ἐπτάμην, a. 2. med. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, *volo -as*.
Ἑπτόροφος, *septem tectis vel cameris constans*: ab ὄροφος, *culmen*.
Ἐπτωκὼς, Ion. pro πεπτωκὼς, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσȣ̃μαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Ἔπῠδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ἔφυδρος, *udus*. Th. ὕδωρ, *aqua*.
Ἐπῠθόμην, ȣ, ετο, et in 3. plur. ἐπῠ'θοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.
Ἐπυνθά'νετο, 3. sing. imperf. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*.

'Επύργωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, *turri munio*: f. ώσω. Th. πύργος, *turris*.

"ΕΠΩ, *dico*: inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat) a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα et ἔειπον, et in 3. pl. εἴποσαν, Ruth. iv. 11. a. 1. imperat. εἶπον, άτω, et in 3. pl. εἰπάτωσαν. aor. 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι. a. 2. sub. εἴπω, ης, η. a. 2. inf. εἰπεῖν. a. 2. part. εἰπὼν, όντος, et in f. g. εἰποῦσα, ης.

"ΕΠΩ, *operor, ago, tracto.* in compositione usitatum. item *sequor;* in qua tamen significatione usurpatur potiùs ἕπομαι. Hom. Il. δ. 202. indè ἐπέτης, ου, ὁ, *pedissequus.*

'Επωάζω, f. άσω, *incubo*: hinc

'Επωασμὸς, οῦ, ὁ, *incubatio.*

'Επῳδὴ, ῆς, ἡ, et Poët. ἐπαοιδὴ, et -ία, *EPODA, incantamentum*: et

'Επῴδιον, ου, τὸ, *quod odæ accinitur, versiculus*: et

'Επῳδὸς, οῦ, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, *incantator.* Ab ἐπὶ et ᾠδὴ, *carmen*: quod à perf. m. verbi ἀείδω, *cano.*

'Επώκειλαν, *illiserunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, *appello, moveo*: ὀκέλλω, id.

'Επώλουν, *vendiderunt*, 3. plur. imperf. verbi πωλέω, *vendo*: f. ήσω.

'Επωμὶς, ίδος, ἡ, *ea pars jugulorum quæ cum scapulis apertis connectitur*, vicina humero: it. *chlamys.*

'Επωνόμασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. Vide ὠνόμασα.

'Επωνυμία, ας, ἡ, *cognomentum*: gen. pl. ἐπωνυμιῶν. ab ἐπὶ et ὄνομα, *nomen.*

'Επώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inditum, cognominatum.* Ex ἐπὶ et ὄνομα.

'Επώρα, *inspiciebat*, Ion. pro ἐφώρα, 3. sing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, *video.*

'Επωρωρέχατο, Ion. pro ἐπορωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. facta ex tertiâ sing. ἐπορώρεκτο, inserto α ante το, verbi ὀρέγω, *porrigo, extendo*: f. ξω. perf. ὤρεχα, et Att. ὀρώρεχα.

'Επῶρσε, *concitavit*, 3. sing. a. 1. act. sic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, *excito*: f. Æol. ὄρσω. a. 1. ὦρσα. perf. ὦρκα.

'Επωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *profuturus.*

'Επωφέλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utilis*: dat. pl. ἐπωφελίμοισι. ab ἐπὶ et ὠφελέω, *juvo, prosum.*

'Επώχατο, *inclusi erant*, 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐπωγμένοι ἦσαν, facta ex tertiâ sing. ἐπῶκτο, inserto α ante το, et tenui versâ in aspiratam, ab οἴγω, *aperio*: fut. ξω. perf. ᾦχα. perf. pass. ᾦγμαι. plusq. perf. ᾤγμην, ξω, κτο.

'Επώχετο, 3. sing. imperf. Vel, ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐποίχομαι, *irruo, adeo.* Th. οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

"ΕΡΑ, ας, ἡ, *TERRA*, et Angl. EARTH.

"Εραζ', pro ἔραζε, adv. ad locum, *in terram, humi*: in prosâ χαμαί. Th. ἔρα.

'Εραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, *optârim*, 1. sing. opt. ab ἔραμαι, *amo*, quod vide.

'Εραίσθη, 3. sing. a. 1. pass. à ῥαίω, *profligo, corrumpo*: f. σω. perf. ἔῤῥαικα.

"Εραμαι, σαι, ται, *amo, cupio, gestio*, Poët. pro ἐράω, f. άσω.

'Ερᾶν, *amare*, præs. inf. act. ab ἐράω, -ῶ, άεις, -ᾷς, *amo*: f. ἐράσω.

'Ερανίζω, f. ίσω, *stipem confero;* ἐρανίζομαι, med. *stipem peto, colligo, accipio.* Th. ἔρανος, *collecta.*

'Εραννῆς, *amœnæ*, gen. sing. f. g. ab

'Εραννὸς, ἡ, ὸν, *amabilis, jucundus*: ab ἐράω, *amo.*

"ΕΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *collecta, collatitia cœna; collatio, beneficium, gratia.* Est verò etiam, ἔρανος, *pecunia, quâ erogatâ, pauper amicus sublevatur.*

"Ερασδε, Dor. pro ἔραζε, adv. quod vide.

'Εράσθην, *amatus sum*, pro ἠράσθην, Ion. a. 1. pass. ἐρᾶσθαι, Ion. pro ἐρᾶν· ab ἐράω, *amo*: f. άσω.

'Ερασίμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amans carminis* seu *cantûs*: ab ἐράω, *amo*, et μολπὴ, *cantilena.* Th. μέλπω, *cano.*

'Ερασιπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *studiosus capillitii*: ab ἐράω, *amo*, et πλόκαμος, *cincinni.* Th. πλέκω, *necto.*

'Εράσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amabilis*: ab ἐράω.

"Ερασσαι, *amas*, Poët. pro ἔρασαι, 2. sing. ab ἔραμαι, σαι, quod vide.

'Εράσσατο, *amavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, ut ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐράω.

'Εραστὴς, οῦ, ὁ, *amator*: ab eod. th.

"Εραστος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *amabilis.*

'Εραστὸς, οῦ, ὁ, *amabilis*: et

'Ερατεινὸς, ἡ, ὸν, *amabilis*: ab ἐράω, *amo.*

'Εράτη, ῆς, ἡ, *amata*: ab ἐρατός.

'Ερατίζω, *amo, cupio*: f. ίσω. Th. ἐράω.

'Ερατὸς, ἡ, ὸν, *amabilis*: ab eod. th.

'Ερατὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ERATO*, nomen mulieris vel Musæ: ab ἐράω.

'Ερατῶν, gen. pl. ab ἐρατὸς, *amabilis.*

'ΕΡΑ'Ω, *amo, appeto*: f. άσω. perf. κα. ἔραμαι, Poët. idem. Est et ἐράω, *depleo, evacuo.*

"Εργ' pro ἔργα, *opera*, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, *opus.*

'Εργᾷ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. m. nam sublato σ, ἐργάῃ, undè per Crasin ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

'Εργάζευ, Dor. pro ἐργάζου, præs. imperat. ab

'Εργάζομαι, *operor, laboro, lucror*: ἐργάζοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. imperf. εἰργαζόμην, ου, ετο. f. ἐργάσομαι. a. 1. m. εἰργασάμην, ω, ατο (augetur enim recipiendo ι post ε). perf. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*

"Εργαθεν, Poët. pro εἴργαθεν, imperf. Ion. ab ἐργάθω, idem quod εἴργω, *arceo.*

'Εργαλήϊον, Ion. pro ἐργαλεῖον, ου, τὸ, *instrumentum*: ab ἔργον, *opus.*

'Εργαξῆ, *operabis*, Dor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ἐργάζομαι.

'Εργάσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi ejusd.

'Εργάσαο, pro ἐργάσω, antiquitùs ἐργάσασο, eliso σ ἐργάσαο, et indè contractè ἐργάσω, 2. sing. a. 1. m. ab ἐργάζομαι.

'Εργασθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. ejusd.

'Εργασία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *opera, operatio, cultura, lucrum, quæstus*: ab ἔργον, *opus.*

'Εργάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *confectus, elaboratus, cultus*: ab ἐργάζομαι, *operor.*

"Εργασμαι, Ion. pro εἴργασμαι, perf. pass. Hinc ἐργασμένος, Ion. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, q. v.

'Εργαστέον, *faciendum est*: verbale ab ἐργάζομαι.

'Εργαστηριακὸς, ἡ, ὸν, *operarius.*

'Εργαστήριον, ου, τὸ, *officina, fornix;* item, *carcer.* Th. ἔργον.

'Εργαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad faciendum*

idoneus, qui scitè exequitur cogitata: ab ἐργάζομαι.
Ἐργάτεύομαι, *opus conficio:* à seq.
Ἐργά'της, ου, ὁ, *operarius;* acc. pl. ἐργάτας. ab ἔργον.
Ἐργάτί'νης, ου, ὁ, Poët. pro ἐργάτης, q. v.
Ἐργά'τίς, ίδος, ἡ, *operatrix mercenaria:* ab ἔργον, *opus.*
Ἐργά'ω, -ῶ, et -ά'ομαι, -ῶμαι, idem quod ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*
Ἔργει, *arcet,* 3. sing. præs. ind. act. ab ἔργω, Ion. idem quod εἴργω, *arceo, repello.*
Ἔργμάτί, *operi, facinori,* dat. sing. per Metath. pro ῥέγματι· sic in dat. pl. ἔργμασι. à ῥέζω, f. ξω, et per Metath. ἔρξω.
Ἐργοδίωκτέω, -ῶ, f. ήσω, *exigo opera;* ἐργοδιωκτοῦντες, *operibus præfecti:* ex ἔργον.
Ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, *exactor operum:* ex ἔργον et διώκω.
Ἐργολάβεῖν, præs. inf. act. ab
Ἐργολάβέω, f. ήσω, *opus faciendum suscipio, quæstum facio:* ab ἔργον, *opus,* et λαμβάνω.
Ἐργολάβί'α, ί'ας, ἡ, *merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, conductio.*
Ἐργόμενος, *prohibitus:* Vide ἔργει.
Ἐργόμωκος, ου, ὁ, *illusor,* qui ἔργῳ μωκεύει. Est et *adulator:* indè ἐργομωκί'α, *adulatio.*
ἜΡΓΟΝ, ου, τὸ, *opus:* προὔργου τι, *quod operæ pretium est.*
Ἔργω, Poët. εἴργω, *arceo.* Th. εἴργω, idem.
Ἐργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *difficilis:* ab ἔργον.
Ἔρδειν, *facere,* præs. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, *facio.*
Ἔρδεσκε, *perpetrabat,* pro ἦρδε, Ion. addito σκε, 3. sing. imperf. ab ἔρδω pro ῥέζω, *facio.*
Ἔρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, *facientes,* acc. pl. part. præs. ἔρδοντί, dat. sing. ab ἔρδων, οντος, præs. part. ab
Ἔρδω, pro ῥέζω, *facio.*
Ἐρεβεννὴ νὺξ, *obscura nox:* ab
Ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, *obscurus.* Th. Ἔρεβος, εος, τὸ, *Erebus.*
Ἐρέβευσφὶν pro ἐρέβουσφὶν, gen. sing. per Paragog. Poët. ab Ἔρεβος, *Erebus.*
Ἐρεβίνθῖνος, η, ον, *cicerinus:* ab
ἘΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *cicer.*
ἜΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, *EREBUS, orcus, inferi:* q. ab ἔρα, quia subterraneus, vel ab ἐρέφω, *tego:* ἐρεβόθεν, *ex Erebo:* ἐρεβεννὸς, *obscurus.*
Ἐρεβόσδε, adv. *in Erebum.*

Ἐρεείνω, *interrogo;* imperf. ἐρέεινον, ες, ε, quod ab ἐρέω, seu εἴρω, *dico.*
Ἐρέθησίν, *irritat,* 3. sing. præs. sub. Parag. Ion. pro ἐρέθῃ· ab ἐρέθω, *lacesso, irrito.*
Ἐρέθιζε, *irrites,* præs. imperat. ἐρέθιζεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præs. inf. ἐρέθιζον. imperf. Ion. ab
Ἐρεθίζω, f. ί'σω, idem quod ἐρέθω, *irrito.*
Ἐρεθίσδειν, *irritare,* Dor. pro ἐρεθίζειν. Vide in ἐρέθιζε.
Ἐρέθισμα, ατος, τό· et
Ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ, *provocatio, irritatio:* et
Ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, *protervus irritator:* ab
ἘΡΕ'ΘΩ, *irrito, lacesso:* hinc ἐρεθίζω, id. ἐρέθισμα, τὸ, *irritamentum:* q. ab ἔρις, *lis.*
Ἐρεῖ, *dicit,* 3. sing. præs. ind. act. ab ἐρέω, *dico.* Th. εἴρω, idem. et
Ἐρεῖ, *dicet,* 3. sing. f. ab εἴρω, f. ἐρῶ, *dico.*
ἘΡΕΙ'ΔΩ, *figo, firmitèr fulcio, innitor:* et pro ἀντερείδω, *resisto:* f. ἐρείσω. perf. ἤρεικα. a. 1. ἤρεισα. a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν. perf. pass. ἤρεισμαι.
Ἐρεικτὸς, ἐρικτὸς, et ἐρηκτὸς, ἡ, ὸν, *confractus,* vel *fissus:* ab
ἘΡΕΙ'ΚΩ, (et ἐρίκω), *frango, contundo:* f. ξω.
Ἔρειο, *interroga,* præs. imperat. Ion. et Poët. pro ἔρου, et adscito ι, metri gratiâ, verbi ἔρομαι. imperf. εἰρόμην. Th. εἴρω.
Ἐρείομεν, *rogamus,* Poët. Ectasi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, *dico.*
Ἐρειὸς, οῦ, Dor. pro ἐριστικὸς, ἡ, ὸν, *contentiosus.* Th. ἔρις, *lis.*
Ἐρεί'πῖον, ου, τὸ, *rudus,* in pl. *rudera,* παραπτώματα τῶν οἴκων. ab ἐρείπω, *everto.*
Ἐρειπομένης, gen. sing. præs. part. f. g. ab
ἘΡΕΙ'ΠΩ, *everto, diruo:* f. ψω. perf. φα. a. 2. ἤρῖπον. hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, *rupes.*
Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. et 3. sing. f. 1. verbi εἴρω, *necto* et *dico:* f. ἐρῶ.
Ἐρείσατο, *hæsit,* 3. sing. a. 1. m. ἔρεισε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐρείδω, q. v.
Ἔρεισμα, ατος, τὸ, *firmamentum, fulcimentum, columen:* à perf. pass. verbi ἐρείδω.
Ἐρείτω, *dicat,* 3. sing. imperat. præs. verbi ἐρέω, *dico:* perf. εἴρηκα.
Ἐρεμνῆς, gen. sing. f. g. ab
Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricosus, obscurus, niger:* pro ἐρεβεννός. Th. Ἔρεβος, *Erebus, inferi.*

Ἔρεξα, ας, ε, *feci,* et in 3. pl. ἔρεξαν, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio:* f. ξω, et per Metath. ἔρξω, perf. ἔρρεχα.
Ἐρέοντο, *interrogabant,* 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τοῦ ε pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico.*
Ἐρέουσα, *dictura,* f. 1. part. f. g. ab ἐρέω, *dicam,* per Dialysin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, *dico.* Alii dici volunt in præs. part. f. g. ab ἐρέω, *dico.*
ἘΡΕ'ΠΤΩ, *edo:* Poët. *tego, orno, corono;* f. ψω. perf. φα. hinc ἐρεπτόμενος, præs. part. med.
Ἐρέριπτο, *projectus erat,* 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἔρριπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, *projicio;* f. ψω. perf. ἔρριφα, Poët. ῥέριφα. sic perf. pass. ἔρριμμαι, Poët. ῥέριμμαι. plusq. perf. ἐρεριμμην, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο dici velint pro ἐρήριπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐρείπω, *everto.*
Ἐρεσσέμεναι, *remigare,* Dor. pro ἐρέσσειν, præs. inf. ab
ἘΡΕ'ΣΣΩ, vel -ττω, *remigo:* et Metaph. *impello:* fut. ξω. perf. χα.
ἘΡΕΣΧΕΛΕ'Ω, *cavillor, rixor:* f. ήσω. perf. κα.
Ἐρέτης, ου, ὁ, *remex;* acc. pl. ἐρέτας· ab ἐρέσσω, *remigo.*
Ἐρετμέω, ῶ, f. ήσω, *remigo:* à seq.
Ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, et ἐρετμὸν, οῦ, τὸ, *REMUS:* ab ἐρέττω.
Ἐρετμόω, -ῶ, f. ώσω, *remigare facio, remigio applico:* à præc.
Ἐρέττω, *remigo,* idem cum ἐρέσσω.
Ἐρευγμὸς et ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, *ructatio:* ab ἐρεύγω.
Ἐρεύγομαι, *eructo, dico:* f. ἐρεύξομαι. perf. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, *ructo.*
ἘΡΕΥ'ΓΩ, *ERUCTO:* f. ἐρεύξω. perf. ἤρευχα. a. 2. ἤρυγον.
ἜΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, *rubor:* hinc ἐρυθρὸς, *ruber,* et ἐρυθραῖος, idem.
Ἐρεύθω, fut. εύσω, perf. ἤρευκα, *rubefacio:* à præced.
Ἐρεύμενον, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potiùs pro ἐρευόμενον, ab ἐρεύω, *investigo:* alii verò ἐρεύμενον dici volunt pro ἐρέμενον, Dor. ab εἴρω, seu ἐρέω, *dico.*
Ἔρευνα, ης, ἡ, *indagatio, scrutinium:* et
Ἐρεύνα, *quære,* præs. imperat. ab
ἘΡΕΥΝΑ'Ω, -ῶ, *indago, inve-*

stigo: f. ήσω. perf. ἠρεύνηκα. a. 1. ἠρεύνησα. a. 1. imperat. ἐρεύνησον, ά'τω.
'Ερευνῆ, Dor. pro ἐρευνᾶ, 3. sing. præs. ab ἐρευνάω.
'Ερευνῶν, præs. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*, quod vide.
'ΕΡΕ'ΦΩ, *tego*; f. ψω. perf. φα. hinc ὀροφὴ, *contignatio*, *tectum*: ὄροφος, *tectum*.
'Ερεχθῆος, gen. Ion. ab 'Ερεχθεὺς, *ERECHTHEUS.*
'Ερεχθόμενος, *jactatus*, *molestiâ affectus*, præs. part. ab ἐρέχθομαι, quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, *scindo*.
''Ερεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*: f. ψω.
''Ερεψις, εως, ἡ, *tectura*, *tectum*: à perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego*.
'Ερέω, *dico*, *interrogo*, *nuntio*: præs. ind. vel per Dialysin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi εἴρω. imperf. εἴρεον, (ι post ε pro augmento recipiens). præs. m. ἐρέομαι, *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι. ab εἴρω, *necto*, vel ῥέω, *dico*.
'Ερῆ, Dor. pro ἐρᾶ, *amat*, 3. sing. præs. ab ἐράω, *amo*.
'Ερημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον, ab
'Ερημάζω, f. ά'σω, *in solitudine vagor*. Th. ἔρημος.
'Ερημαῖος, Poët. idem cum ἔρημος.
'Ερημί'α, ας, ἡ, *desertum*, *solitudo*, *penuria*: ab ἔρημος, quod vide.
'Ερημιὰ'ς, ά'δος, ἡ, idem ac ἐρημὰ'ς, ά'δος, ἡ, *deserta*, *solitaria*. Th. ἔρημος.
'Ερημικὸς, ἡ, ὸν, *solitarius*: et
'Ερημί'της, ȣ, *solitarius*, *EREMITA*: hinc Angl. EREMITE, quod vulgò HERMIT: ab
''ΕΡΗΜΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ἡμη, ημον, et Ion. et Att. ἐρῆμος, *desertus*, *solitarius*, *destitutus*. ἔρημος, ȣ, ἡ, sc. χώρα, *EREMUS*, *desertum*, *solitudo*.
'Ερημȣ͂ται, *vastatur*, 3. sing. præs. pass. ab
'Ερημόω, *vasto*, *desertum reddo*, *derelinquo*: f. ώσω. perf. ἠρήμωκα. aor. 1. ἠρήμωσα. præs. pass. ἐρημόομαι, et in 3. pl. ἐρημȣ͂νται. perf. pass. ἠρήμωμαι. perf. part. pass. ἐρημωμένος, η, ον, *vastatus*, *a*, *um*. a. 1. pass. ἐρημώθην, ης, η. præs. inf. ἐρημȣ͂σθαι. Th. ἔρημος.
'Ερήμωσις, εως, ἡ, *vastatio*, *desolatio*, *destitutio*: et
'Ερημώτης, ȣ, ὁ, *vastator*, *desertor*: à perf. pass. præced.
'Ερηρέδαται, *nixi sunt*, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω. perf. κα. perf. pass. ἤρεισμαι, et Att. redup. ἐρήρεισμαι. perf. m. ἤρειδα, et Att. ἐρήρειδα.
'Ερήρεικα, *firmavi*, perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, *fixus sum et obfirmatus*, perf. pass. ἐρήρειδα, perf. Att. m. ab ἐρείδω, *firmo*.
'Ερηρεισμένος, *firmatus*, part. perf. pass. ejusd. verbi: vide ἐρήρεικα.
'Ερήρειςο, 3. sing. plusq. perf. pass. Att. Vide ἐρηρέδαται.
'Ερήρικα, *contendi*, perf. act. Att. per redupl. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω. perf. pass. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, *contentio*.
'Ερήριμμαι, *dirutus sum*, perf. pass. Att. reduplic. pro ἤρειμμαι, plusq. perf. ἐρηρίμμην. ab ἐρείπω, *everto*.
'Ερήριφα, *dirui*, perf. Att. pro ἤρειφα. ab eod.
'Ερηρώτηκα, *interrogavi*, Att. redupl. pro ἠρώτηκα, perf. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.
'Ερήσομαι, *interrogabo*, f. 1. m. verbi ἔρομαι, seu ἐρέομαι. Th. εἴρω, *dico*.
'Ερητύ'ετ' pro ἐρητύ'ετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐρητύομαι, η, εται, *prohibeor*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.
'Ερήτυθεν, *tenuerunt*, Bœot. Sync. Ion. pro ἐρητύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐρητύθην· et
'Ερητύ'σασκε, Ion. pro ἐρήτυσε, *inhibuit*, 3. sing. aor. 1. ind. verbi ἐρητύω.
'Ερητύ'σειε, *compesceret*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρητύσαι. ab
'ΕΡΗΤΥ'Ω, *inhibeo*: fut. ύ'σω. aor. 1. opt. Æol. ἐρητύ'σεια, ας, ε.
''ΕΡΙ, nihil per se significat, sed est particula augens significationem in compositione.
''Ερια, τὰ, *lana*: ab ἔριον, ȣ, τὸ, idem quod εἶρος, εος, τὸ, *lana*.
'Εριαύχην, *cervicem elatam habens*: ab ἔρι et αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.
'Εριβόας, ȣ, ὁ, *clamosus*: ex ἔρι, *valdè*, et βοάω, *clamo*.
'Εριβρεμεταν, Dor. pro ἐριβρεμετῶν, gen. pl. ab
'Εριβρεμέτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *graviter fremens*, *grandifremus*: ex ἔρι et βρέμω, *fremo*.
'Ερι'βρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisdem.
'Εριβρυχέω, gen. Ion. pro ἐριβρύ'χȣ, ab
'Εριβρύ'χης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè mugiens*: ex ἔρι, *valdè*, et βρύχω, *strideo*: f. ξω.
'Εριβώλακα, acc. sing. ab
'Εριβώλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *valdè glebosus*, *fertilis*: ab ἔρι, *valdè*, et βῶλος, ȣ, ἡ, *gleba*.
'Ερι'βωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisd.
'Εριγάςωρ, ορος, ὁ, *ventricosus*: ab ἔρι et γαςὴρ, *venter*.
'Εριγδȣ́ποιο, gen. sing. Ion. ab
'Εριγδȣπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἐρίδȣπος, (γ interposito) *valdè sonans*: ex ἔρι, *valdè*, et δȣ͂πος, *sonitus*.
'Εριγένεια, vide ἠριγένεια.
'Εριδαίνετον, *contenditis*, dual. num. præs. ind. ab
'Εριδαίνω, *certo*, *contendo*: f. ανῶ. a. 1. ἐρί'δηνα. Th. ἔρις, *contentio*.
'Εριδδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἐριδδέω, *contendo*, Poët. pro ἐριδέω, quod ex f. 2. ἐριδῶ, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.
'Ερι'δέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἐρίζω, *contendo*: ab eod.
'Ερι'δηνα, *contendi*, aor. 1. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, *lis*.
'Εριδήσασθαι, Poët. more pro ἐρίσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἐριδέω.
''Εριδι, dat. sing. ab ἔρις, *contentio*.
'Εριδμαίνοντι, Dor. pro ἐριδμαίνȣσι.
'Εριδμαίνω, Poët. Pleonasmo τȣ͂ μ, pro ἐριδαίνω, *contendo*, quod videas. Th. ἔρις, *contentio*.
'Ερι'δȣπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἐρίγδȣπος.
''Εριζε, *certabat*, 3. sing. imperf. act. pro ἤριζε· potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, *certo*: f. ίσω. perf. ἤρικα. ab eod. th.
'Εριζέμεν et ἐριζέμεναι, *contendere*, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω. ab eod. th. ἐρίζȣσαι, nom. pl. præs. part. f. g.
'Ερίζεσκον, Ion. imperf. verbi ἐρίζω.
'Ερίζοντι, *contendunt*, *certant*, Dor. pro ἐρίζȣσι, 3. pl. præs. ind. ab
'Ερίζω, f. ί'σω, perf. ικα, *contendo*, *certo*; item *exaspero*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*.
'Ερι'ηρες, Ion. pro ἐρί'ηροι: ab ἐρίηρος, *amabilis*. Hinc ἐρίηρ, *peramabilis*: ab ἔρι et ἐράω, *amo*. Alii deducunt ab ἄρω, *adapto*.
'ΕΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *ERITHACE*, *cibus apum*, vel

gluten ad conficiendos favos. [?]

Ἐρῑ'θειᾰ vel ἐρῑθείᾱ, ᾱς, ἡ, *contentio:* ab

Ἐριθεύω, vel potiùs ἐριθεύομαι, f. εύσομαι, *litigo*, pro ἐριδεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis:* item *lanam tracto, laboro, servio;* ab εἶρος, *lana.*

Ἐριθηλέων, gen. pl. ab

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè virens*, Ion. pro ἐριθαλής· ab ἔρι, *valdè*, et θάλλω, *germino.*

Ἔριθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lanificus, textrix, ancilla:* ab εἶρος, εος, τὸ, *lana.* Est et ἔριθος, ȣ, ὁ, *agricola, messor:* q. ab ἔρα, *terra*, quam colit.

Ἐρῑκλάγκτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. et Poët. pro

Ἐρῑκλάγκτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè strepens:* ex ἔρι et κλάζω, *clamo:* f. γξω.

Ἐρίκτῠπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè sonans:* ex ἔρι, *valdè*, et κτύπος pro τύπος, *sonus pulsu factus.* Th. τύπτω, *pulso.*

Ἐρῑκῠ̄δὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè illustris, admodum gloriosus:* ab ἔρι, *valdè*, et κῦδος, εος, τὸ, *gloria.*

Ἐρῑ'μῠκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè mugiens:* ab ἔρι, *valdè*, et μυκάω, *mugio.*

ἘΡῙΝΕΟ'Σ, seu ἐρῑνὸς, ȣ̃, ὁ, *caprificus arbor.*

ἘΡΙΝΝΥ͂'Σ, ῠ'ος, ἡ, *ERINNYS, furia, peccatorum ultrix:* in acc. pl. ἐριννύας, ἐριννῦς. Aliquando ἐριννὺς dicitur, *qui injuriam alicui illatam prosequitur: et qui fecit.* hinc

Ἐριννῦ'ειν, *indignari:* quasi ab ἔρις, ut litium auctor.

Ἔρῐον, ȣ, τὸ, *lana:* ab εἶρος, εος, τὸ, idem. q. ab εἴρω, *necto.*

Ἐριȣ́νης, seu ἐριȣ́νῐος, ȣ, *valdè utilis.* Epithet. Mercurii sic dicti, quasi ἔρι ὀνȣ̃ντος. ab ὄνημι, *prosum.*

Ἐρῐȣργέω, ῶ, f. ήσω, *lanificium exerceo:* ab ἔριον, *lana*, quod vide, et ἔργον, *opus.*

Ἔρῐπ' pro ἔρῐπε, *cecidit, interfectus est*, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἤριπε. ἐρῐπεῖν, a. 2. inf. ἐρῐπὼν, ȣ̃σᾰ, ὸν, a. 2. part. act. ab ἐρείπω, *everto:* f. ψω.

Ἐρῑ'πνη, ης, ἡ, *cacumen:* ab ἔρι πνέεσθαι, quia *valdè perflatur.*

ἜΡῘΣ, ῐδος, ἡ, *lis, contentio:* Dea discordiæ. acc. sing. τὴν ἔριδα et ἔριν.

Ἐρῑ'σαντε, *contendentes*, nom. dual. ab ἐρῑ'σᾱς, αντος, aor. 1. part. act. ab ἐρίζω, f. ίσω, *contendo.* Th. ἔρις, *lis.*

Ἐρίσδειν, Dor. pro ἐρίζειν. et

Ἐρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. act. Vide ἐρίσαντε.

Ἐρισθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè potens:* ab ἔρι, *valdè*, et σθένος, εος, τὸ, *robur.* Th. σθένω.

Ἔρισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *contentio, certamen:* à perf. pass. verbi ἐρίζω, quod vide.

Ἐρισμᾰρᾰ'γοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισμᾰ'ρᾰγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè tonans:* ab ἔρι et σμαραγέω, *magnos strepitus edo.*

Ἐρισσᾰρᾰ'δοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισσᾰ'ρᾰδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *grandifremus.* Th. ἄραδος, *strepitus*, seu *cordis pulsus vehemens post exercitium.*

Ἐριςᾰ'φυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *magnas ferens uvas:* à ςαφυλή.

Ἐριςὴς, ȣ̃, ὁ, *litigator*, à 3. pers. perf. pass. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis.*

Ἐριςῐκὸς, ὴ, ὸν, *contentiosus:* à præc.

Ἐρίσχηλος, ȣ, *promptus ad convitia:* ab ἔρις, *lis*, et χεῖλος, εος, τὸ, *labrum.*

Ἐρῑ'τῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pretiosus, valdè honoratus:* ἐριτίμοιο, gen. Ion. ex ἔρι, *valdè*, et τιμὴ, *pretium.* Th. τίω, *honoro.*

Ἐρῑ'φῐον, ȣ, τὸ, *parvus hædus:* dim. ab

ἜΡῚΦΟΣ, ȣ, ὁ, *hædus:* et ἐρῑ'φως, acc. pl. Dor. pro ἐρῑ'φȣς. q. ἔαρι φαινόμενος, quod *vere nasci soleat.*

Ἐριχθόνῐος, ȣ, ὁ, *ERICHTHONIUS*, filius Vulcani et Minervæ.

Ἑρκεῖος, ȣ, ὁ, *Herceus, custos domûs.* Ab ἕρκος.

Ἕρκῐον, ȣ, τὸ, et

Ἕρκος, εος, τὸ, *septum:* pl. τὰ ἕρκεα. ab εἴργω, *includo.*

Ἑρκτὴ, ῆς, Ion. pro εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, *carcer:* ab εἴργω, *includo.*

ἝΡΜᾸ, ᾰτος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum, saburra, scopulus, inauris:* q. ab εἴρω, *necto:* vel per Syncop. pro ἔρεισμα. ab ἐρείδω, *figo.*

Ἑρμᾰγόρᾱς, *HERMAGORAS*, nomen propr.

Ἑρμάζω, f. ᾰ'σω, *fulcio, saburro.* Th. ἕρμα.

Ἑρμαῖᾰ, ων, τὰ, *Mercurii sacra:* ab ἑρμαῖος.

Ἕρμαιον, ȣ, τὸ, *lucrum insperatum:* ab

Ἕρμαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἑρμαῖος, αίᾱ, αῖον, *Mercurialis.* Th. Ἑρμῆς, ȣ̃, ὁ, *Mercurius.*

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Dor. pro Ἑρμῆς.

Ἑρμᾶ's, *scopulus in mari occultus:* ab ἕρμα, idem.

Ἑρμᾰτίζω, f. ί'σω, *saburro, fulcio:* ab ἕρμα.

Ἑρμᾰ'ων, ᾰ'ωνος, Poët. pro Ἑρμῆς, ȣ̃, ὁ, *Mercurius.*

Ἑρμείᾱς, et Ἑρμέᾱς, ȣ, ὁ, Poët. pro Ἑρμῆς, ȣ̃, ὁ, *Mercurius.* Hinc Ἑρμείην, acc. sing. Ion. pro Ἑρμείᾱν.

Ἑρμῆ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, ȣ̃, ὁ, *Mercurius.*

Ἑρμηνείᾱ, ᾱς, ἡ, *interpretatio, elocutio:* ab

ἙΡΜΗΝΕΥ'Σ, έος, et Att. -έως, ὁ, *interpres.* q. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεῦσαι, aor. 1. inf. act. ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνεύτης, ȣ̃, ὁ, *interpres:* ab

Ἑρμηνεύω, *interpretor, explico:* f. εύσω. perf. ἡρμήνευκᾰ. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres.*

ἙΡΜΗ͂Σ, ȣ̃, ὁ, *Mercurius:* et Poët. ἑρμέᾱς, et -είᾱς, idem. Hinc ἕρμαιος seu -αῖος, et ἑρμᾰῐκὸς, *Mercurialis.* q. ab εἴρω, vel ἐρέω, *dico;* vel ab אמר, *sermo, dixit.*

Ἑρμῖ'ν, vel ἑρμῖ's, ῖνος, ὁ, *fulcrum tori:* ab ἕρμα, quod vide.

Ἑρμογένης, έος, ὁ, nom. viri. Gr. *ex Mercurio genitus.*

ἜΡΝΟΣ, εος, τὸ, *planta, germen, ramus.*

Ἔρξαι, *facere*, aor. 1. inf. act. et

Ἔρξᾱν, *fecerunt*, Ion. pro ἔρξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. ab ἔρδω pro ῥέζω, *facio:* f. ῥέξω, εις, ει, et per Metath. ἔρξω, ἔρξον, *fac*, a. 1. imperat. ἔρξας, αντος, a. 1. part. ἔρξῃς, a. 1. sub. 2. sing. ἔρξαι, pro ῥέξαι, a. 1. inf.

Ἔρξει, 3. sing. f. 1. act. ab eod.

Ἔρξω, εις, ει, f. 1. ejusd.

Ἔοργᾰ, per Metath. pro ἔοργα, perf. m. ejusd.

Ἐρόεις, όεσσᾰ, εν, -εντος, *amabilis:* ab ἔρως, *amor.* Th. ἐράω, *amo.*

Ἐροίην, Att. pro ἐροῖμῐ, ut ποιοίην pro ποιοῖμι· ab ἐρέω, *dico, interrogo.* Th. εἴρω, *loquor.*

Ἔρομαι, *interrogo:* a. 2. m. ἠρόμην, ab eod. verbo et th.

Ἔρον, acc. sing. ab

Ἔρος, ȣ, ὁ, *amor:* Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo.*

Ἐρȣ̃μεν, 1. pl. f. 2. act. verbi εἴρω, *dico:* f. ἐρῶ.

Ἐρȣ̃σῐν, *dicent*, 3. pl. ab ἐρῶ, f. ejusd.

Ἑρπετὸς, ὴ, ὸν, *reptilis:* ἑρπετὰ, τὰ, *reptilia, serpentes, &c.* ab ἕρπω, *repo:* f. ἕρψω. a. 1. εἷρψα, ας, ε.

Ἕρπην, *serpere:* Dor. pro ἕρπειν. ab eod.

Ἕρπης, ητος, ὁ, *morbus:* à serpendo sic dictus, quod per corpus serpat. Th. ἕρπω.

Ἑρπηστὴς, ᾶ, ὁ, *reptator:* et

Ἑρπηστικὸς, ἡ, ὸν, *reptilis,* ab ἕρπω.

Ἕρπις, *vinum:* Ægyptiorum linguâ, ab eod. repit enim vitis, nisi pedamentis regatur.

Ἑρπύζω, fut. ύσω, *serpo:* ab ἕρπω.

Ἕρπυλλος, ȣ, ὁ, seu ἕρπυλλον, ȣ, τὸ, *SERPYLLUM:* ab

ἙΡΠΩ, f. ψω, *SERPO, REPO, vado:* imperf. εἷρπον. a. 1. εἷρψα, (nam ι loco augmenti post ε adsciscit) indè ἑρπετὸς, *reptilis.*

Ἕρπωμες, *eamus,* Dor. pro ἕρπωμεν, 1. pl. sub. verbi præced.

Ἐῤῥαβδίσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. à ῥαβδίζω, *virgis cædo:* f. ίσω. Th. ῥάβδος.

Ἐῤῥάγην, *rupi;* et in 3. pl. ἐῤῥάγησαν, a. 2. ind. pass. ab

Ἔῤῥαγον, *rupi,* a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango, rumpo:* f. ξω. perf. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐῤῥάδαται, *aspersi sunt,* 3. pl. Ion. perf. pass. pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. Sic ἐῤῥάδατο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. factum ex 3. sing. ἔῤῥασαι, correptâ penultimâ, deinde ante ται et το inserto δα. Sunt qui ex perf. med. ἔῤῥαδα formant, abjecto ται et το, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo, aspergo:* f. ανῶ.

Ἐῤῥαμμένος, *consutus,* perf. part. pass. à ῥάπτω, *consuo:* f. ψω. perf. φα. perf. pass. ἔῤῥαμμαι.

Ἐῤῥαντισμένος, *conspersus,* perf. part. pass. à ῥαντίζω, *aspergo:* f. ίσω. Th. ῥαίνω, *perfundo.*

Ἔῤῥαος, et ἔῤῥας, *aries.* v. ἐῤῥωός.

Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. aor. 1. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cædo, percutio:* f. ίσω. perf. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, *virga.*

Ἐῤῥάσθην, *inspersus sum,* aor. 1. ind. pass. verbi ῥάζω, *perfundo.*

Ἐῤῥάφην, ης, η, a. 2. ind. pass. et

Ἔῤῥαψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *suo:* f. ψω. perf. ἔῤῥαφα.

Ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, *peri,* præs. imperat. act. verbi ἔῤῥω, *dolens eo:* f. σω.

Ἔῤῥεε, *fluebat,* 3. sing. imperf. à ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθην, sive ἐῤῥήθην, *dictus sum,* a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico:* perf. pass. ἔῤῥημαι, quod et εἴρημαι. a. 1. part. pass. ῥηθείς.

Ἔῤῥεξε, *fecit, sacrificavit,* 3. sing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio:* f. ῥέξω.

Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem,* præs. imperat. ab ἔῤῥω. Vide ἔῤῥε.

Ἔῤῥεον, Ion. et Dor. pro ἔῤῥȣν, ex ἔῤῥεον, *fluebant,* 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.

Ἔῤῥευσε, 3. sing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.

Ἐῤῥήθη, *declaratus est,* 3. sing. a. 1. pass. Vide ἐῤῥέθην· à ῥέω, *dico.*

Ἔῤῥηξαν, *fregerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango:* f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε. aor. 2. ἔῤῥαγον. perf. m. ἔῤῥηγα.

Ἔῤῥιγα, perf. m. verbi ῥιγέω, *horreo:* f. ήσω. perf. ἐῤῥίγηκα. a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor, frigus.*

Ἐῤῥίγῃσι, Ion. Paragoge pro ἐῤῥίγῃ, 3. sing. præs. sub. act. et

Ἐῤῥίγοντι, *formidanti,* dat. sing. præs. part. act. ab

Ἐῤῥίγω, *horreo,* fact. ex perf. m. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, *exhorreo.* Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *horror.*

Ἐῤῥίζωμαι, *radicatus sum,* perf. pass. ἐῤῥιζωμένος, ένη, ον, *stabilitus,* perf. part. verbi ῥιζόω, *radico:* a. 1. pass. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, *radix.*

Ἔῤῥιμμαι, *projectus sum,* perf. ind. pass. ἐῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio:* f. ψω. perf. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον.

Ἔῤῥινον, ȣ, τὸ, *medicamentum purgando capiti naribus infusum:* à ῥὶν, *nasus.*

Ἔῤῥιπτον, *projiciebam,* imperf. act. verbi ῥίπτω.

Ἐῤῥίφθων, *projiciantur illi duo,* 2. dual. perf. imperat. pass. ἔῤῥιψο, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio.*

Ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio:* f. ψω. a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε. a. 1. part. ῥίψας, αντος. a. 2. pass. ἐῤῥίφην.

Ἐῤῥύηκα, *fluxi,* perf. act. q. à ῥυέω pro ῥύω, *fluo:* a. 2. pass. ἐῤῥύην, undè inf. ῥυῆναι. part. ῥυείς. à th. ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.

Ἐῤῥύπηνα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, *sordidum reddo, maculo, infamem reddo.* Th. ῥύπος, *sordes.*

Ἐῤῥυσάμην, ω, ατο, *arripui,* a. 1. m. verbi ῥύω, *traho:* f. ῥύσω. perf. ἔῤῥυχα. a. 1. pass. ἐῤῥύσθην.

Ἐῤῥύσθην. Vide in ἐῤῥυσάμην.

ἘΡῬΩ, f. σω, *ægrè eo, dolens et afflictus eo, pereo:* Æolicè dicitur pro εἴρω, idem quod φθείρω, pro quo et φθέῤῥω, Æol. vel ut alii ab ἔρα et ῥέω, ut sit, *ad terram fluo.*

Ἔῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥηγα, *ruptus sum,* perf. m. à ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, *frango:* f. ξω. a. 2. ἐῤῥαγον.

Ἔῤῥωμαι, *confirmatus sum,* perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω. f. ῥώσω. perf. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥωμενεςέρως, *fortiùs, robustiùs,* adv. ab ἐῤῥωμενέςερος, *vehementior,* comp. ab

Ἐῤῥωμένως, *robustè,* adv. à perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, *qui animo est fortis; item validus:* comp. ἐῤῥωμενέςερος. superl. ἐῤῥωμενέςατος. Th. ῥωννύω, seu ῥώννυμι, *corroboro:* f. ῥώσω. perf. ἔῤῥωκα.

Ἔῤῥων, præs. part. verbi ἔῤῥω, *ægrè eo.*

Ἐῤῥώοντο, *ruebant,* 3. pl. imperf. pass. à ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, *roboro:* vel est 3. pl. plusq. perf. pass. Poët. pro ἔῤῥωντο, ejusd. verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.

ἘΡῬΩΟ'Σ, ȣ, ὁ, *aper,* vel *aries:* q. ab ἔρι, *valdè,* et ῥώω, *roboro.*

Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ῥώννυμι, *corroboro:* f. ῥώσω. a. 1. ἔῤῥωσα. tanquam à ῥώω.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. pass. ἐῤῥώσθην, *convalui,* aor. 1. ind. pass. ἔῤῥωσθε, 2. pl. perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔῤῥωσο, ώσθω, *vale,* et in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete,* perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔρσα, a. 1. Ion. ab ἔῤῥω, f. σω, *ægrè* vel *dolens eo:* quod vide.

ἝΡΣΗ, seu ἔρση, ης, ἡ, *ros:* q. à ῥέω, *fluo.* Hinc ἑρσήεις, εντος, et ἑρσαῖος, αία, αῖον, *roscidus.*

Ἔρσην, Ion. pro ἄρσην, *mas.*

Ἔρσις, εως, ἡ, *plexus, religatio:* ab εἴρω, *necto.*

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, *afflictus eo.*

Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo:* f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Ἐρύγμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro ἐρύγηλος, *graviter boans;* vel *eructans cibos:* ab ἐρεύγω, *ructo.*

Ἐρύεσθαι, *liberare,* præs. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, *custodio.*

'Ἐρυθαίνετο, *rudebat*, 3. sing. imperf. pass. ab
'Ἐρυθαίνω, *rubefacio*: fut. ανῶ. a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor*.
'Ἐρύθεια, ας, et dat. Ion. -ῃ, ἡ, *ERYTHEA*, insula: nomen propr. loci.
'Ἐρύθημα, ατος, τὸ, *radix quâ mulieres faciem pingunt*; item *rubor*: ab ἐρυθαίνω.
'Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω.
'Ἐρυθιάω, ῶ, *rubefio*. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor*.
'Ἐρυθιόωσαν, *rubefactam*, ejusd. præs. part. acc. sing. f. g. Poët. pro ἐρυθιῶσαν.
'Ἐρυθραίνω, *rubefacio*: ab ἐρυθρός.
'Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, *ERYTHRÆUS*, *rubor*: ab ἐρυθρός.
'Ἐρυθραίων, gen. pl. ab ἐρυθραῖοι, incolæ urbis, cui nomen 'Ἐρυθρὰ, ας, ἡ. Fortè scribendum ἐρυθρέων, gen. Ion. pro ἐρυθρῶν, ab ἐρυθραί.
'Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, *RUBER*: ab ἔρευθος, *rubor*.
'Ἐρυκακέειν, *coercere*, præs. inf. ab
'Ἐρυκακέω, et ἐρυκάνω, idem quod th. ἐρύκω, *inhibeo*: f. ξω.
'Ἐρυκανάω, ῶ, unde 3. pl. præs. ἐρυκανόωσι pro ἐρυκανῶσι, et ἐρυκάνω, Poët. id. quod ἐρύκω.
'Ἐρυκέμεν, et ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, præs. inf. et
'Ἐρύκοι, 3. sing. præs. opt. ab
'ΕΡΥ'ΚΩ, *inhibeo*, *contineo*, *impedio*: f. ξω. perf. χα.
"Ἐρυμ', pro ἔρυμα, ατος, τὸ, *tutamen*, *præsidium*, *munitio*: ab ἐρύω, *servo*, *traho*.
"Ἐρυμαι, per Syncop. pro ἐρύομαι, q. v.
'Ἐρυμνὸς, ἡ, ὸν, *munitus*, *tutus*. Th. ἐρύω.
'Ἐρυμνότης, τητος, ἡ, *munitio*: à præc.
'Ἐρύομαι, *custodio*, *servo*: fut. ύσομαι. perf. εἴρυμαι.
'Ἐρύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *custodio*.
'Ἐρυσαίατο, *eriperet*, pro ἐρύσαιτο, Ion. inserto α, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *traho*.
'Ἐρύσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ab eod.
'Ἐρύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, *traho*.
"Ἐρυσαν, Ion. pro ἤρυσαν, 3. pl. a. 1. act. sic et ἐρύσαντο, *traxerunt*, 3. pl. aor. 1. m. verbi ἐρύω.
'Ἐρυσάρματας, per Metaplasm. pro ἐρυσαρμάτους, *currum trahentes*: ab
'Ἐρυσάρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *currum trahens*: ab ἐρύω, *traho*, et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.
'Ἐρύσασ' pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *traho*.
'Ἐρύσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.
"Ἐρυσθαι pro ἐρύεσθαι. Vide ἔρυμαι.
'Ἐρυσίβη, ης, ἡ, *rubigo*; item *vitium segetis*, quo spicæ fiunt marcidæ, et in fœtidum pulverem friabiles. Th. ἔρευθος, εος, τό.
'Ἐρύσιμον, ου, τὸ, *herbæ et seminis genus*: ab ἐρύω, *traho*.
'Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *custos urbis*: ab ἐρύω, *custodio*, et πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs*. Potest etiam exponi *qui urbes vastat*, nam ἐρύω tam significat ἑλκύειν quàm φυλάττειν.
'Ἐρυσσάμενος, *extrahens*, aor. 1. part. m. gem. σ. sic ἔρυσσαν, pro ἔρυσαν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *traho*.
'Ἐρύσσομεν, *trahemus*, 1. pl. f. 1. act. vel per Systol. pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.
"Ἐρυτ' pro ἔρυτο, *eripuit*, quod pro εἴρυτο, 3. sing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro ἐρύομαι, *custodio*. Th. ἐρύω, *traho*. Sunt qui velint esse a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejusd.
'ΕΡΥ'Ω, *traho*, *custodio*, *servo*: imperf. εἴρυον (pro augmento ι post ε recipiens). f. ύσω. a. 1. εἴρυσα. perf. εἴρυκα. perf. pass. εἴρυμαι. a. 1. pass. εἰρύθην. a. 1. m. εἰρυσάμην. inf. εἰρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.
"Ἐρφ' pro ἕρπε, *veni*, præs. imperat. ab ἕρπω, *serpo*.
"Ἐρφος, ου, ὁ, *pellis*: ab ἐρέφω, *tego*. Est etiam ϝέρφος.
"Ἐρχαται, *compressi sunt*, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. Sic ἔρχατο pro εἰργμένοι ἦσαν 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. verbi εἴργω, *arceo*: f. ξω. perf. εἶρχα. perf. pass. εἶργμαι.
'Ἐρχατόωντο, *prohibebantur*, 3. pl. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχατόω, *obsepio*, *concludo*; quod ab ἔρχατος, *sepes*, *septum*. Th. εἴργω, *includo*.
"Ἐρχεο, Ion. pro ἔρχου, *accede*; in pl. ἔρχεσθε, et in dual. ἔρχεσθον, præs. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio*, quod vide.
"Ἐρχευ, Dor. pro ἔρχου, præs. imperat. Vide ἔρχεο.
"Ἐρχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.
"ΕΡΧΟΜΑΙ, *venio*, *eo*: sub. ἔρχωμαι. imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, έτω et άτω, &c. α pro ι accipiens apud LXXII. a. 2. sub. ἔλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐλθεῖν. a. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, όν. perf. m. ἐλήλυθα et Att. εἰλήλουθα, ab inus. ἐλεύθω. inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθὼς et εἰληλουθώς plusq. perf. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπέρχομαι, *advenio*: ἔπηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, *advena*, *extraneus*: προσήλυτος, idem.
'Ἐρψοῦμες, Dor. pro ἑρψόμεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ab ἕρπω, *repo*.
'Ἐρψῶ, Dor. pro ἕρψω, f. 1. ejusd. verbi.
"Ἐρω, pro ἔρωτι, Apocop. dat. ab ἔρως.
'Ἐρῶ, *dicam*, f. 1. vel 2. verbi εἴρω. hinc et ἐρέω, contractè ἐρῶ.
'ΕΡΩΔΙ'ΟΣ, ιοῦ, et ἐρωδιὸς, οῦ, ὁ, *ARDEA*, avis species: q. ab ἔρως, *amor*: quia venerea avis.
'Ἐρώει, *quiesce*, præs. imperat. ab
'ΕΡΩΕ'Ω, f. ήσω, perf. ηκα, *eo*, *fluo*, *impetu feror*, *cesso*, *retrocedo*, *inhibeo*, *repello*.
'Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, *impetus*, *remissio*, *cessatio*: à verbo præced.
'Ἐρωήσει, *fluet*, 3. sing. f. 1. act. ab eod.
'Ἐρωμανέεσσι, dat. pl. ἐρωμανέων, gen. pl. ab
'Ἐρωμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *amatorius*: ab ἔρως, *amor*, quod ab ἐράω, *amo*, et μανία, ας, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*: perf. m. μέμηνα.
'Ἐρῶν, ῶντος, et in pl. ἐρῶντες, præs. part. et
"Ἐρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.
'ΕΡΩΤΑ'Ω, *interrogo*, *oro*: f. ήσω. perf. ηρώτηκα. aor. 1. ἠρώτησα. perf. pass. ἠρώτημαι. Hinc
'Ἐρωτεῖν, *interrogare*: Ion. pro ἐρωτᾶν.
'Ἐρωτηθεὶς, ένος, *interrogatus*, a. 1. part. pass. et in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, αντος, a. 1. part. act. et
'Ἐρώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio*, *quæstio*: et
'Ἐρωτηματικὸς, ἡ, ὸν, *interrogativus*: et indè

Ἐρωτηματικῶς, *interrogativè*: adv. et

Ἐρώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα, item *ipsa interrogandi actio*: omnia à perf. pass. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἐρωτιδεῖς, Anacreon vocat *parvos Amoris pullos*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*: et

Ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, *amatorius*: et

Ἐρωτικῶς, adv. *amatoriè*: et

Ἐρωτὶς, ἴδος, ἡ, *amicula, scortillum*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐρωτοτόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, *amorem pariens*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*, (quod ab ἐράω, *amo*) et τίκτω, *pario*: perf. m. τέτοκα.

Ἐρωτύλος, ε, ὁ, *amatorculus, parvus amator, amatorius*. Th. ἐράω.

Ἐρωτῶν, ῶντος, et in pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, præs. part. act. et

Ἐρωτῷο, *interrogeris*, 2. sing. præs. opt. pass. ἐρωτασίμην, -ῴμην, ἐρωτάοιο, -ῷο. ab ἐρωτάω.

Ἔς, *mittito*, a. 2. imperat. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. perf. εἶκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Ἐς, Poët. et Att. pro εἰς, *in*, quod vide: ἐς φάος, *in lucem*: ἐς πλόον ἄρχεσθαι, *navigationem auspicari*.

Ἐσαγγελεὺς, έως, ὁ, *internuntius*: ab ἐς et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Ἐσαγγέλλω, vide εἰσαγγέλλω. et similiter in omnibus ab ες sive εις compositis.

Ἐσαγείρω, *cogo in, congrego in, colligo in*. med. ἐσαγείρομαι, aor. 1. ἐσαγειρόμην, *congregor in, cogor in*. Ex ἐς pro εἰς, et ἀγείρω.

Ἐσάγω, id. quod εἰσάγω.

Ἐσαειράμενος, *tollens*, a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς pro εἰς, et ἀείρω. f. ἀερῶ. aor. 1. ἤειρα. indè ἀειράμενος. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐσαθρέω, -ῶ, f. ήσω, *conspicio*: ex εἰς et th. ἀθρέω, f. ήσω, *video*.

Ἐσαθρήσειεν, *videret*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusd.

Ἐσακοντίζω, f. ίσω, perf. ικα, *jacula in aliquem jaculor*: ab ἀκοντίζω, *jaculor*. Th. ἄκων, οντος, ὁ.

Ἐσακέειν, *morem gerere, obtemperare*. Th. ἀκέω, *audio*.

Ἐσάλλομαι, *insilio*. Th. ἄλλομαι, *salio*: f. ἀλεῦμαι. a. 1. m. ἡλάμην.

Ἐσάλπιζον, *clangebant*, 3. pl. imperf. verbi σαλπίζω, *tubâ cano*: f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *tuba*.

Ἐσᾶλτο, *insilierat*, Dor. pro ἐσῆλτο, 3. sing. plusq. perf. pass. vel ut alii per Sync. pro ἐσήλλετο, imperf. aut ἐσήλατο, a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, carentis augmento.

Ἔσαν, per Systolen pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἕσαν, *miserunt*, 3. pl. a. 2. ἧν, verbi ἵημι, *mitto*. Vide ἕς.

Ἔσανε, 3. sing. a. 1. act. à σαίνω, f. ανῶ. idem quod σείω, *moveo*.

Ἐσάντα, adv. *ex adverso, contra, adversus*. Ex ἐς vel εἰς et ἄντα.

Ἕσαντο, Ion. pro εἵσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα.

Ἐσάπην, *putrefactus sum*, a. 2. pass. à σήπω, *putrefacio*: f. σήψω. a. 2. ἔσαπον et ἔσηπον. perf. m. σέσηπα.

Ἐσαράσσειν, *impressionem in aliquem facere*. Th. ἀράσσω, *pulso*.

Ἐσάωθεν, Bœot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσαώθην, verbi σαώζω, idem quod σαόω, quod à σώζω, *servo*. Th. σάος, *salvus*.

Ἐσάωσα, *servavi*, aor. 1. ind. ejusd.

Ἐσβάλλειν, *immittere, irrumpere*. Th. βάλλω.

Ἐσβάντες, pro εἰσβάντες, aor. 2. part. act. pl. num. ab εἰσβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. aor. 2. ἔβην. a. 2. part. βάς.

Ἔσβεσεν, *extinxit*, 3. sing. a. 1. act. et ἐσβέσθην, *extinctus sum*, a. 1. pass. verbi σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω. perf. ἔσβεκα. et

Ἔσβην, *incendi*, a. 2. act. à σβῆμι, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt esse a. 2. act. verbi σβέω. Th. σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω. perf. ἔσβεκα. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. pass. ἐσβέσθην. f. 1. pass. σβεσθήσομαι.

Ἐσβιβάζειν, *interponere in, introducere*: quod à βιβάζω, *admitto*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus*. Th. βάλλω, *jacio*: perf. med. βέβολα.

Ἐσδέρκομαι, aor. 2. ἐσέδρακον, *intueor, video*. Ex ἐς vel εἰς, et δέρκομαι.

Ἐσδιδεῦν, Ion. et Poët. pro ἐσδιδόναι, *influere*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἑσδόμενοι, *sedentes*, Dor. pro ἑζόμενοι, præs. part. ab ἕζομαι.

Ἑσδώμεθα, *sedeamus*, Dor. pro ἑζώμεθα, 1. pl. præs. sub. m. ab ἕζομαι, *sedeo*: Dor. ἕσδομαι. f. 2. m. ἑδῦμαι.

Ἔσεαι, *eris*, Ion. pro ἔσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi εἰμὶ, *sum*: f. ἔσομαι, ῃ, εται.

Ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσεβάσθην, *colui*; verbi σεβάζομαι, *colo*: f. άσομαι. perf. σεσέβασμαι. Th. σέβω, idem.

Ἔσει, *eris*, Att. pro ἔσῃ, 2. sing. f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσείδω, *inspicio*: ab εἰς et εἴδω, *video*: f. εἴσω. aor. 2. εἶδον et ἴδον.

Ἔσειμι, *ingredior*, præs. ind. ab ἐς pro εἰς, et εἶμι, *eo*.

Ἐσείσατο, *excussit*, 3. sing. a. 1. m. à σείω, *quatio*: f. σείσω. perf. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.

Ἐσείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à perf. pass. σέσεισμαι. ab eod. th.

Ἐσεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. 1. verbi εἰμὶ, *sum*. Dores enim circumflectunt f. act. et m. ut ἐσεῦμαι, vel ἐσεῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται.

Ἐσελθεῖν, *subire, in mentem venire*, a. 2. inf. ex εἰς, Att. ἐς, et th. ἔρχομαι, *venio*: aor. 2. ἦλθον.

Ἐσεμάσσατο, 3. pers. sing. aor. 1. verbi εἰσμάομαι.

Ἐσενειχθεὶς, εῖσα, ὲν, *illatus, a, um*, a. 1. part. pass. et

Ἐσενηνεῖχθαι, perf. inf. pass. ab ἐς et ἐνείκω, Ion. pro ἐνέγκω, verbo inus. *fero*: f. ξω. perf. ἤνειχα. perf. pass. ἤνειγμαι. Att. ἐνήνειγμαι. in inf. ἐνηνεῖχθαι. Vide ἐνείχθην, a. 1. pass. à φέρω, f. οἴσω, *fero*; a. 1. act. ἤνεγκα.

Ἐσέπτατο, *advolavit*, 3. sing. aor. 1. m. Vide ἐπτάμην, ω, ατο.

Ἐσεργνῦναι, *includere*: ab ἐς et ἔργνυμι, idem quod ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.

Ἐσέρχομαι, f. ελεύσομαι, aor. 2. ἐσῆλθον, *proficiscor ad, ingredior*; id. quod εἰσέρχομαι.

Ἐσεσάχατο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi σάττω, *onero*: f. ξω. perf. χα. fit enim Ion. ex 3. sing. ἐσέσακτο, inserto α ante το, et tenui, quæ præcedit, conversâ in aspiratam.

Ἐσεσήρει, 3. sing. plusq. perf. m. à σέσηρα, perf. m. *sum apertus, hio, rideo*. Th. σαίρω, *scopis purgo*: f. αρῶ.

Ἔσεσθαι, f. 1. inf. et

Ἔσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσέτευς φανέντος ἄλλε, *redeunte donec anno*. Fortè legend.

ἐς᾽ ἔτȣς, q. ἔςι ἄλλȣ ἔτȣς, *donec alio anno*. Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέωτα, ἀντὶ τȣ͂ ἐς νέον ἔτος, *in sequentem ac novum annum*.

῎Εσευᾰ, *concitavi*, a. 1. ind. act. pro ἔσευσα: à σεύω, *moveo, agito*. Th. σείω, *quatio*: f. σείσω.

᾽Εσεῦμαι, *ero*, Dor. pro ἔσομαι, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.

᾽Εσέφθην, a. 1. ind. pass. à σέβομαι, seu σέβω, *colo*.

᾽Εσέχειν, *effluere, exire, ingredi*. Th. ἔχω.

᾽Εσεχυντο, Ion. pro ἐσεκέχυντο, 3. pl. plusq. perf. pass. ex εἰς vel ἐς, et χέω, fut. χεύσω, *fundo*: tanquam à χύνω.

῞Εση, *eris*, 2. sing. fut. 1. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.

᾽Εσήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησᾰν, 3. pl. a. 1. pass. à σηκάζω, *stabulo includo*. Th. σηκὸς, *stabulum*.

᾽Εσῆκε, *immisit*, 3. sing. a. 1. ab ἐσίημι, pro εἰσίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

᾽Εσήλᾰτο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, *insilio*: ex εἰς et ἅλλομαι, *salio*: f. ἁλȣ͂μαι. a. 1. m. ἡλάμην.

᾽Εσήμᾱνᾰ, ας, ε, *indicavi*, a. 1. ind. act. à σημαίνω, *significo*: fut. ανῶ. perf. γκα. a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, *signum*.

᾽Εσθ᾽ pro ἐςὶ, ob sequent. aspirat. ab εἰμὶ, *sum*.

῞Εσθαι, *misisse*, a. 2. inf. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην, ἕσο.

᾽Εσθᾱ͂ς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

῎Εσθειν, præs. inf. ab ἔσθω, *comedo*.

᾽Εσθημένος, *indutus*, perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι, quod ab ἐσθὴς, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

῞Εσθην, aor. 1. pass. verb. ἕννυμι.

᾽Εσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*; in acc. ἐσθῆτᾰ· et

᾽Εσθησῖς, εως, ἡ, *vestitus*: ab eod. th.

῎Εσθῐε, *ede*, præs. imperat. act. et

᾽Εσθῐ́ειν, *edere*: præs. inf. ab

᾽Εσθῐ́ω, *edo*, præs. sub. ἐσθῐ́ω, ῃς, ῃ. 3. pl. ἐσθῐ́ωσῐ. imperf. ἤσθῐον, ες, ε. f. ἐσθῐ́σω. perf. ἤσθῐκᾰ. Th. ἔσθω, idem.

᾽ΕΣΘΛΟ´Σ, ἡ, ὸν, *bonus, a, um*: dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσῐ.

᾽Εσθλότης, ητος, ἡ, *bonitas*: à præced.

῎Εσθορε, Poët. et Ion. pro εἰσέθορε, *insiluit*, 3. sing. aor. 2. act. verbi ἐσθορέω, *insilio*. Th. θόρω, seu -έω, *salio*.

῎Εσθος, εος, τὸ, *vestis*. Ab ἕννυμι.

῎Εσθοτε, pro ἐςὶ ὅτε, *est quando*.

῎ΕΣΘΩ, vel ἐσθίω, *comedo*; f. ίσω. perf. ικα.

῞Εσθω, aor. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην.

᾽Εσῑγᾱ́θη, Dor. pro ἐσῑγήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à σιγάω, *sileo, taceo*: f. ήσω.

᾽Εσῐδεῖν pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. et

᾽Εσῐ́δη, *inspexerit*, Poët. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

᾽Εσῐδὼν, a. 2. part. ab ἐσείδω, quod vide.

᾽Εσῑ́έναι, *immittere, intrare*, præs. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, *mitto*; vel ἵημι, pro εἶμι, *eo*.

᾽Εσῐ́νατο, 3. sing. a. 1. m. à σίνομαι, seu σίνω, *noceo, lædo*.

῞Εσῐς, εως, ἡ, *desiderium, cupiditas*: ab ἵεμαι, *cupio*.

᾽Εσῑτήρῐᾰ, sive εἰσῑτήρῐᾰ, *Calendæ Januarii*, seu *dies ille in quo totus magistratus apparebat Athenis*; item *Sacra quæ initio anni fiebant, ut felix anni auspicium foret*: ab εἴσειμι, *ingredior*. Th. ἔω vel εἶμι, *eo*.

᾽Εσῐ́ωπᾱ, 3. sing. imperf. act. à σιωπάω, *sileo*: f. ήσω. perf. σεσιώπηκα.

῎Εσκαμμαι, *fossus sum*, perf. pass. verbi σκάπτω, *fodio*: f. ψω. perf. ἔσκαφα. a. 2. act. ἔσκαφον. a. 1. pass. ἐσκάφθην.

᾽Εσκᾰτᾰβαίνω, *descendo in*. Ex ἐς, κατὰ, et βαίνω.

᾽Εσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi εἰσκατατίθημι. ex εἰς, κατὰ, et τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

῎Εσκᾰφᾰ, *fodi*, perf. act. et

᾽Εσκᾰ́φην, a. 2. pass. à σκάπτω, *fodio*. Vide ἔσκαμμαι.

῎Εσκε, *erat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἦν, ab εἰμὶ, *sum*.

᾽Εσκέδᾰσ᾽, pro ἐσκέδασε, *dispersit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκεδάω, *dissipo*: f. άσω.

῎Εσκεμμαι, *consideravi*, perf. pass. verbi σκέπτομαι.

᾽Εσκεμμένως, adv. *considerate, circumspecte*: à præced.

᾽Εσκευᾰ́δᾰται, *instructi sunt*, Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. et

᾽Εσκευᾰ́δᾰτο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi σκευάζω, *paro, instruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

᾽Εσκευασμένος, *paratus*, perf. part. pass. ab eod. verbo et th.

᾽Εσκευώρημαι, perf. pass. à σκευωρέομαι, *vasa custodio*; item *struo, molior*: à σκεῦος, *vas*, et ὅρος, *custos, inspector*.

᾽Εσκήνωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκηνόω, *commoror, habito*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

᾽Εσκίδναντο, *dispergebantur*, 3. pl. imperf. pass. à σκίδνημι, in pass. σκίδναμαι· imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, *dissipo*.

᾽Εσκίρτᾱ, 3. sing. imperf. act. et

᾽Εσκίρτων, 3. pl. imperf. act. à σκιρτάω, *salio*. Th. σκαίρω, idem.

῎Εσκλην, ης, η, *exarui, mortuus sum*, a. 2. ind. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per Sync. pro σκελέω. perf. ἔσκληκα. part. ἐσκληκὼς, et ἐσκληὼς, *aridus*. Th. σκέλλω, *exsicco*.

᾽Εσκομῐ́σαι, *importare*, a. 1. inf. act. ab ἐς, *in*, pro εἰς, et κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

῎Εσκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, *eram*: verbi εἰμὶ, *sum*.

᾽Εσκορόδῐσᾰ́ς με, *me irritâsti*, veluti comesto allio; vel *ad lacrymas coegisti*, tanquam intrito, à σκοροδίζω, *allio pasco*. Th. σκόροδον, *allium*.

᾽Εσκοτίσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. à σκοτίζω. f. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. Th. σκότος, *tenebræ*.

᾽Εσκύπτω, *intueor, in rem aliquam propendeo*. Th. κύπτω, *inclino caput*: f. ψω.

῎Εσκωπτεν, 3. sing. imperf. verbi σκώπτω, *cavillor*: fut. ψω. perf. ἔσκωφα. a. 1. ἔσκωψα.

᾽Εσλὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *princeps*.

᾽Εσλὸν, Dor. pro ἐσθλὸν, *bonum*: ab ἐσθλός.

᾽Εσλὼς, pro ἐσθλȣ͂ς, *bonos*, Dor. Vide præced.

᾽Εσμᾰ́ρᾰ́γησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*: hinc σμαραγίζω, idem.

᾽Εσμάσσω, *imprimo*. Th. μάσσω, *abstergo, tango*.

᾽Εσμὲν, *sumus*, 1. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum*.

῎Εσμηγμαι, *extersus sum*, perf. pass. à σμήχω, f. ξω, idem quod σμάω, *abstergo*.

᾽Εσμὸς, ȣ͂, ὁ, *examen apum*: ab ἕω, *mitto*. Est enim agmen quod emittitur natali sede.

῎Εσο, vel ἴσθι, *esto tu*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

Εσοδος, vel εἴσοδος, ἡ, *ingressus, vectigal*: ab εἰς, *in*, et ὁδὸς, *via*.
Ἐσοικίζω, *domum recipio*. Th. οἶκος, *domus*.
Ἔσοιντο, 3. pl. f. opt. ab εἰμὶ, *sum*.
Ἔσοισθε, 2. pl. f. opt. ἐσοίμην, ejusd. verbi.
Ἔσομαι, *ero*, et
Ἐσόμεθᾰ, *erimus*, 1. pl. f. et
Ἐσοντ', pro
Ἔσονται, *erunt*, 3. pl. f. 1. m. ab εἰμὶ, *sum*.
Ἐσόπτομαι, *inspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.
Ἔσοπτρον, ου, τὸ, *speculum*: à præced.
Ἐσορᾶν, præs. inf. ab
Ἐσορά'ω, *aspicio*. Th. ὁράω, *video*.
Ἐσορῇς, et ἐσορῇ, Dor. pro ἐσορᾷς et ἐσορᾷ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. et
Ἐσορῆτε, pro ἐσορᾶτε, 2. plur. præs. ind. act. verbi ἐσοράω, *intueor*. Th. ὁράω, *video*.
Ἐσορῶμες, Dor. pro ἐσορῶμεν, *aspicimus*, 1. plur. ejusd. verbi.
Ἐσορῶν, præs. part. act. in. pl. ἐσορῶντες· et
Ἐσορῶσιν, 3. pl. ind. act. ab eod. verbo.
Ἐσεῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἐσοφί'σᾰτο, 3. sing. a. 1. med. à σοφίζομαι, *comminiscor, doceor, cognosco*: f. ίσομαι. perf. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, *sapiens*.
Ἐσόψομαι, *videbo*, f. 1. m. ab εἰς et ὄπτομαι, *video*.
Ἐσπά'θημαι, perf. pass. à σπαθάω, *texo, dilapido*. Th. σπάθη, *textorium instrumentum*; item *spathula*, &c.
Ἐσπᾰθημένος, *cumulatus*, præc. part.
Ἐσπά'θων, *accumulabam*, 1. sing. imperf. ab eod. th.
Ἔσπᾰκᾰ, *attraxi*, perf. act. verbi σπάω, *traho*: f. άσω.
Ἐσπά'ραξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi σπαράσσω, *lacero*: f. ξω. perf. ἐσπάραχα.
Ἐσπάρθαι, *satum esse*, perf. inf. pass. à σπείρω, *sero*: fut. ρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. perf. pass. ἔσπαρμαι.
Ἐσπαρμένος, ἡ, ον, perf. part. pass. ejusd.
Ἐσπά'σάτ', pro ἐσπά'σάτο, *evulsit*, 3. sing. a. 1. m. et
Ἔσπε, *evulsit*, 3. sing. a. 2. act. ἔσπον, ες: à σπάω, *traho*.
Ἔσπειρᾶ, a. 1. act. verbi σπείρω, *sero*: f. ερῶ.
Ἔσπεισᾶ, *libavi*, a. 1. ind. act. et
Ἐσπείσθην, ης, η, *sacrificio placatus sum*, a. 1. pass. ab ἔσπεισται, 3. sing. perf. pass. ἔσπεισμαι, à σπένδω, *libo*.
Ἑσπέρᾶ, ας, ἡ, *VESPERA*. Th. ἕσπερος.
Ἑσπέρᾱς, adv. *vesperi*: à præc.
Ἑσπερί'δες, ων, αἱ, *HESPERIDES*: et
Ἑσπέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ί'ᾰ, ιον, *vespertinus, occidentalis*: ab
ἙΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *VESPER*: quasi ἕω πέρας, *diei finis*.
Ἕσπερος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. q. ἑσπέριος: ποτὶ ἕσπερα (sc. μέρη τῆς ἡμέρας), *ad vesperam*.
Ἕσπεσθαι, *sequi*: Poët. pro ἕπεσθαι, præs. inf. m. verbi ἕπω, *sequor*.
Ἔσπετε, *dicite*, 2. pl. imperat. præs. ab ἔσπω, *dico*, Poët. pro ἔπω. a. 1. εἶπα.
Ἕσπετο, *sequebatur*, Poët. pro εἵπετο, 3. pers. sing. imperf. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι, *sequor*.
Ἔσπευδον, *festinabant*, 3. plur. imperf. act. à σπεύδω, *festino*: f. σω. a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.
Ἐσπῖλωμένος, η, ον, perf. part. pass. à σπιλόω, *maculo*: fut. ώσω. perf. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, *macula*.
Ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, *misericordiâ tactus fui*, a. 1. ind. pass. verbi σπλαγχνίζομαι, *misericordiâ moveor*: fut. ίσομαι. perf. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, *viscus, commiseratio*.
Ἐσποιέω, idem quod εἰσποιέω, *adscisco, adopto*. Th. ποιέω, *facio*: f. ήσω. perf. ηκα.
Ἑσπόμεθ', pro ἑσπόμεθᾰ, *consequimur*: 1. plur. præs. ind. Poët. ab
Ἕσπομαι, *sequor*, pro ἕπομαι. in opt. ἑσποίμην. part. ἑσπόμενος. Th. ἕπω, idem.
Ἕσπον, ες, ε, *evulsi*, a. 2. verbi σπάω, *traho*: hinc a. 2. inf. σπεῖν. part. σπών. et in a. 2. m. ἐσπόμην. a. 2. inf. σπέσθαι. part. σπόμενος.
Ἔσπουδᾰ, perf. med. à σπεύδω, *festino*: quod vide.
Ἐσπούδᾰσᾰ, a. 1. ind. act. verbi σπουδάζω, *studeo*: f. άσω· ab eod. th.
Ἔσπω, *loquor*, Poët. pro ἔπω.
Ἐσρώμ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. interpret. *sagitta exultationis*.
Ἕσσᾰ, ας, ε, a. 1. Poët. pro εἷσα, ab ἕω, vel ἕννυμι, *induo*: vel ab ἕω, seu ἕζω, *sedere facio*.
Ἕσσαι pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἕω, vel ἕζω, *sedere facio*; vel 2. sing. perf. pro εἷσαι, ab εἷμαι, perf. pass. verbi ἕω, *induo* vel *sedeo*. Sunt qui velint ἕσσαι pro ἧσσαι, *indutus es*, poni, quasi ab ἧσμαι, perf. pass. ejusd. verbi.
Ἑσσᾰμένη, *involuta*, a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη, Poët. verbi ἕω, seu ἕννυμι, *induo*: ἑσσάμενοι χροΐ χαλκὸν, med. *cum nosmet ipsi armaverimus*.
Ἔσσᾰν, Poët. Systole pro ἦσαν, *erant*, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἕσσᾱς, a. 1. part. act. Poët. pro ἕσας· et
Ἕσσασθαι, pro ἕσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἕω, *induo* vel *sedeo*.
Ἕσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἕσσα.
Ἔσσεαι, *eris*, Ion. et Poët. pro ἔσῃ, 2. sing. fut. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἕσσεαι, *sedisti*, seu *indutus es*: Poët. pro εἷσαι, 2. pers. sing. perf. pass. εἷμαι. ab ἕω, *sedeo, induo*.
Ἐσσεῖται, Poët. et Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἔσσεται, *erit*, 3. sing. fut. pro ἔσεται, ejusd.
Ἔσσευᾰ, Poët. pro ἔσευσα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσσευᾰν· et
Ἐσσεύαντο, pro ἐσσεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. à σεύω, idem quod σείω, *agito, cieo*.
Ἔσσευμαι, perf. pass. pro ἔσευμαι, Ion. pro σέσευμαι· et
Ἐσσεύοντο, *exciverunt*, pro ἐσεύοντο, 3. pl. imperf. à σεύομαι. Th. σείω, *agito*.
Ἑσσὴν, ῆνος, ὁ, *rex*, præcipuè apum: παρὰ τὸ ἕσαι, id est, *stabilire*, scil. subditos.
Ἐσσί', *es*, Poët. pro εἶ seu εἶς, 2. sing. et
Ἔσσο, *esto tu*, Poët. pro ἔσο, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.
Ἕσσο, gem. σ, pro ἕσο, quod Ion. pro εἷσο, 2. sing. plusq. perf. pass. verbi ἕω, seu ἕννυμι, *induo*: fut. ἕσω. perf. εἷκα. perf. pass. εἷμαι. plusq. perf. εἵμην.
Ἐσσόμενᾰ, *futura*, f. 1. m. part. pl. ab
Ἐσσόμενος, η, ον, *futurus, a, um*, pro ἐσόμενος· in dat. plur. Ion. ἐσσομένοισι' ab εἰμὶ, *sum*.
Ἕσσον pro ἕσον, *indue*, a. 1. imperat. act. verbi ἕω, *induo*.
Ἑσσόομαι, *vincor*, Ion. pro ἡσ-

σῶμαι, ab ἡσσάομαι, -ῶμαι. Th. ἥσσων, *minor, inferior.*

Ἑσσῦν, Ion. pro ἡσσῦν, sed usitatiùs ἡσσᾷν, præs. inf. ab eod. th.

Ἔσσῠθεν, *eruperunt,* Bœot. et gem. σ, pro ἐσύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. ab ἐσύθην, verbi σύω vel σεύω, *agito.* Th. σείω, idem.

Ἔσσῠμαι, σαι, ται, Poët. et per Metathes. pro σέσυται, perf. pass. et

Ἐσσῠμένος pro σεσυμένος, perf. part. pass. ejusd.

Ἐσσῠμένως, adv. *incitatè:* à præced.

Ἔσσυτ', pro ἔσσυται, et hoc pro σέσυται, *irruit,* 3. sing. perf. pass. et

Ἔσσῠτο pro σέσυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à σύω, quod pro σεύω, *agito.* Th. σείω, idem.

Ἕσσω, Poët. pro ἕσω, f. 1. act. verbi ἕω, *sedere facio:* a. 1. εἷσα.

Ἕσσωμαι, Ion. pro ἥσσωμαι, *victus sum,* perf. verbi ἑσσόομαι, Ion. pro ἡσσάομαι, *vincor:* γυναικὸς ἡσσώμενος, *ab uxore victus,* Eurip. Alcest. 697. Hecub. 1252. δεξιᾶ, *à dextro cornu victus,* Supplic. 205. Th. ἥσσων, *minor.*

Ἕσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ἥσσων, *inferior.*

Ἔϛ', pro ἐϛὶ, *est,* 3. sing. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἕϛᾰᾰ, *steti,* Ion. Sync. pro ἕϛηκα, perf. verbi ἵϛημι, *sto.*

Ἔϛαζε, *stillabat,* 3. sing. imperf. verbi ϛάζω, f. ξω, *stillo.*

Ἔϛᾰθεν, *steterunt,* Bœot. Sync. pro ἐϛάθησαν, 3. pl. seq.

Ἐϛᾰ́θην, *statutus sum,* a. 1. ind. pass. ab ἵϛημι, *sto.*

Ἔϛαι, *erit,* per Sync. pro ἔσεται, 3. sing. f. 1. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἑϛαίην, præs. opt. act. verbi ἕϛημι pro ἵϛημι, *sto:* undè imperat. ἕϛαθι, inf. ἑϛάναι. part. ἑϛάς.

Ἕϛᾰκᾰ, *steti,* pro ἕϛηκα, perf. act. verbi ἵϛημι, *sto,* a. 2. ἔϛην.

Ἔϛακτο, *stillabatur,* et Ion. ἥϛακτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ἠϛάγμην· à ϛάζω, *stillo:* f. ξω. perf. ἔϛαχα.

Ἐϛᾰλᾰ́δᾰτο, Ion. Pleonasmo syllabæ δα, pro ἐϛάλατο, quod pro ἐϛαλμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ϛέλλω, *orno, instruo:* f. λῶ. a. 1. ἔϛειλα. perf. med. ἔϛολα.

Ἐϛᾰ́λᾰτ', *succincti erant,* pro ἐϛάλαται, quod Ion. pro ἐϛαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. et pro

Ἐϛᾰ́λᾰτο, quod Ion. pro ἐϛαλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. et

Ἐϛᾰ́λην, *missus sum,* a. 2. pass. ab ἔϛᾰλον, a. 2. act. et

Ἔϛαλκᾰ, perf. act. à ϛέλλω, *mitto, orno:* f. 2. ϛαλῶ. perf. pass. ἔϛαλμαι. a. 1. pass. ἐϛάλθην.

Ἕϛᾰμεν, *stamus,* Ion. pro ἵϛαμεν, 1. pl. præs. verbi ἕϛημι, Poët. pro ἵϛημι, *sto:* undè et ἕϛατε, ἑϛᾶσι· ἑϛάναι, infin. ἑϛαίην, opt. Sunt qui velint ἕϛαμεν per Sync. dici pro ἑϛήκαμεν, perf. act. verbi ἵϛημι.

Ἑϛᾰ́μεν, Ion. pro ἑϛάναι, quod pro ἱϛάναι, præs. infin. act. verbi ejusd.

Ἔϛᾰν, *steterunt,* Bœot. Sync. pro ἔϛησαν, 3. pl. a. 2. act. ἔϛην. ab eod. th.

Ἑϛᾰ́ναι, *stetisse,* per Sync. pro ἑϛᾰκέναι, perf. infin. ab ἵϛημι. Alii volunt esse præs. infin. ab ἵϛημι, ut ἱϛάναι, ex ἵϛημι.

Ἑϛᾰότ' pro ἑϛᾰότᾰ, acc. sing. vel ἑϛαότε, *stantes,* nom. dual. à nom. ἑϛαώς, per Sync. pro ἑϛακώς, ότος, perf. part. act. verbi ἵϛημι, *sto.*

Ἔϛᾰσᾰν, *steterunt,* et Dor. ἐϛᾰ́σᾰν, 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔϛησᾰν, ab ἔϛην, a. 2. ejusdem verbi, quod mutat spiritum in aoristis. Vel si aspiretur ἕϛᾰσᾰν, per Sync. ponitur pro ἑϛήκεισαν, vel ἑϛάκεισαν, 3. pl. plusq. perf. ab ἵϛημι. Vel est 3. pl. imperf. act. pro ἵϛασαν, ab ἕϛημι, pro ἵϛημι, *sto.*

Ἐϛᾰ́σαντο, Dor. pro ἐϛήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.

Ἐϛᾰ́σᾰτο, Dor. pro ἐϛήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἵϛημι, *sto.*

Ἑϛᾶσῐ, *stant,* 3. pl. præs. ind. act. ab ἕϛημι, Poët. pro ἵϛημι, *sto.* Vel ἑϛᾶσι per Sync. dicitur pro ἑϛήκασι, 3. plur. perf. act. ejusd. verbi.

Ἑϛᾰ́τω, 3. sing. imperat. act. ἕϛαθι, -άτω· ab eod. verbo.

Ἑϛᾰ̃ως, contractè pro ἑϛακώς, perf. part. act. verbi præc.

Ἐϛὲ, *estis,* 2. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum.* Sed

Ἔϛε, *estote,* 2. pl. præs. imperat. ἔσο, ἴϛω, ejusd. verbi. Est et

Ἔϛε, *donec:* ab ἐς pro εἰς et ϛέ.

Ἔϛειλᾰ, *misi,* a. 1. ind. act. verbi ϛέλλω, *mitto, orno:* f. λῶ· perf. ἔϛαλκα.

Ἐϛειλᾰ́μην, ω, ᾰτο, a. 1. med. ejusd.

Ἔϛειχον, *ibant,* 3. pl. imperf. act. verbi ϛείχω, *ordine eo:* f. ξω. perf. ἔϛειχα.

Ἔϛενεν, 3. sing. imperf. verbi ϛένω, *gemo:* f. νῶ. Th. ϛενὸς, *angustus.*

Ἐϛερεώθησᾰν, *confirmati sunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ϛερεόω, *firmo:* f. ώσω. a. 1. ἐϛερέωσα, ας, ε. Th. ϛερεὸς, *solidus.*

Ἐϛέρημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi ϛερέω, *privo:* fut. ήσω. a. 1. pass. ἐϛερήθην. a. 1. inf. ϛερηθῆναι.

Ἐϛεφᾰ́νιξᾰ, Dor. pro ἐϛεφᾰ́νισᾰ, a. 1. ind. act. verbi ϛεφανίζω· fut. ίσω, vel ίξω. Th. ϛέφω, *corono.*

Ἐϛεφᾰ́νῦτο, pro -όετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐϛεφᾰνώσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. med. et

Ἐϛεφᾰ́νωται, *cinctum est,* 3. sing. perf. ind. pass. ἐϛεφᾰ́νωμαι, σαι, ται· à ϛεφανόω, *corono.* Th. ϛέφω, idem.

Ἔϛεφε, 3. sing. imperf. act. ejusd. th.

Ἑϛεὼς, ῶτος, per Epenth. Poët. τῦ ε, pro ἑϛὼς, *stans:* per Crasin por ἑϛακὼς, perf. part. act. verbi ἵϛημι, *sto:* f. ϛήσω. perf. ἕϛακα. a. 2. ἔϛην.

Ἔϛη, *stetit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ejusd.

Ἕϛηκ', pro ἕϛηκᾰ, ᾰς, ε, perf. act. et

Ἑϛήκαντῐ, Dor. pro ἑϛήκᾰσῐ, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.

Ἑϛήκω, *sto,* præsens ortum à perf. ἕϛηκα verbi ἵϛημι. perf. med. εἵϛηκᾰ. plusq. perf. εἱϛήκειν, et in 3. plur. ἑϛήκεσᾰν, Att.

Ἑϛηκὼς, ότος, part. perf. ab eod. verbo.

Ἔϛην, a. 2. ind. act. Vide ἔϛη.

Ἑϛήξει, et ἑϛήξεται, 3. sing. f. 1. act. et m. verbi ἑϛήκω, *sto:* facti more Syracusano ex perf. ἕϛηκα, verbi ἵϛημι.

Ἐϛηριγμένος, perf. part. et

Ἐϛήρικται, 3. sing. perf. pass. à ϛηρίζω, *statuo:* f. ξω. perf. χα. perf. pass. ἐϛήριγμαι, ξαι. plusq. perf. ἐϛηρίγμην, ξο, κτο.

Ἔϛησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐϛησᾰ́μην, ω, ᾰτο, a. 1. ind. m. et

Ἔϛησᾰν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔϛην, ab ἵϛημι, *sto.*

Ἑϛὼς, *qui stetit,* per Sync. pro ἑϛηκὼς, ότος, perf. part. ejusd. verbi.

Ἐϛῖ, 3. sing. præs. εἰμὶ, *sum.*

'ΕΣΤΙ'Α, ᾶς, ἡ, *focus, lar, domus:* item *VESTA.*
'Εςιά'θην, Ion. pro εἱςιά'θην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑςιάω, *domo accipio:* quod à præc.
'Εςιᾶ's, ά'δος, ἡ, *Vestalis:* ab ἑςία.
'Εςῐ'ᾶσῐς, εως, ἡ, *cœna:* ab ἑςιάω.
'Εςιᾶ'σων, f. 1. part. act. verbi ἑςιάω, *convivio excipio:* ab ἑςία, *domus, lar.*
'Εςῐᾶτορῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *epulatio:* et
'Εςῐᾶτόρῐον, ȣ, τὸ, *cœnaculum:* et
'Εςιᾶ'ω, *convivio excipio:* f. ᾰ'σω. perf. εἱςῐ'ᾱκᾰ. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑςία, *lar.*
"Εςῐϐεν, 3. sing. a. 2. verbi ςείϐω, *calco:* f. ψω.
'Εςῐχέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. à ςείχω, *ordine eo:* f. ξω. a. 2. ἔςιχον.
'Εςῐχόωντο, *ordine ibant,* 3. pl. imperf. pass. Poët. pro ἐςιχῶντο, q. pro ἐςιχάοντο, verbi ςιχάω· ab eod. th.
"Εςο, *sederat,* seu *indutus erat,* Poët. seu Ion. pro εἷςο, vel εἷτο, 3. sing. plusq. perf. pass. εἵμην, verbi ἕω seu ἕννυμι, *sedeo, induo:* f. ἕσω. perf. pass. εἷμαι.
'Εςόϐεον, imperf. act. verbi ςοϐέω, *maledico:* Æol. pro ςομέω. Th. ςόμα, os.
'Εςομώθην, *apertus sum,* aor. 1. pass. verbi ςομόω, f. ώσω, *adaperio:* ab eod. th.
"Εςον, est 2. dual. num. imperat. ἴσω, ἴςω. Ponitur et pro ἦτον, dual. num. imperf. εἰμί.
'Εςονᾰ'χῐζεν, *suspirabat,* 3. sing. imperf. verbi ςοναχίζω. fut. ίσω. perf. ἐςονάχικα. Th. ςενὸς, *angustus.*
"Εςοργᾰ, *amavi,* perf. m. verbi ςέργω, f. ξω, *amo, acquiesco.*
'Εςοργὼς, ότος, part. perf. med. superioris verbi.
'Εςόρεσᾰ, *stravi,* a. 1. ind. act. verbi ςορέω, *sterno:* f. έσω et ήσω. a. 1. pass. ἐςορέσθην.
'Εςόρεται, an ἐςόρεται, *stratus est,* Dor. pro ἐςόρεςαι, 3. sing. perf. pass. à ςορέω, *sterno.* Alii volunt ἐςόρεται, Dor. dici pro ἔςρωται, 3. sing. perf. à ςρωννύω. f. ςρώσω. id. q. ςορέω.
"Εςραμμαι, ψαι, πται, *versus sum,* perf. pass. verbi ςρέφω, *verto:* f. ψω.
'Εςρᾰτοπέδευσᾰ, ᾶς, ε, a. 1. ind. act. verbi ςρατοπεδεύω, *castra metor:* quod à ςρατὸς, *exercitus,* et πέδον, *solum.*
'Εςρᾰτόωντο, Poët. pro ἐςρατῶντο, 3. plur. imperf. verbi ςρατάομαι, *castra pono.* Th. ςρατὸς, *exercitus.*
'Εςρᾰ'φᾰτο, *aversi erant,* 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐςραμμένοι ἦσαν, verbi ςρέφω, *verto;* f. ψω. perf. φα. perf. pass. ἔςραμμαι.
'Εςρᾰ'φην, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.
'Εςρέφθην, *versus sum,* a. 1. ind. pass. et
"Εςρεφον, ες, ε, imperf. ind. act. à ςρέφω, *verto:* fut. ψω.
'Εςρηνιᾰ'σᾰ, ᾶς, ε, a. 1. ind. act. verbi ςρηνιάζω, *dissolutè vivo:* f. άσω. perf. ἐςρηνίακα. Th. ςρῆνος, *luxus.*
"Εςροφᾰ, *verti,* perf. med. verbi ςρέφω.
"Εςρωμαι, *constratus sum,* perf. pass. et
'Εςρωμένος, perf. part. pass. verbi ςρώννυμι, f. ςρώσω, idem quod ςορέω, *sterno.*
"Εςρωσᾰ, a. 1. ind. act. et
"Εςρωτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab eod.
"Εςῠγον, a. 2. ind. act. verbi ςυγέω, vel inusitat. ςύγω, *odio prosequor:* f. ςύξω.
'Εςῠφέλιξεν, *dispulit,* 3. sing. a. 1. ind. act. à ςυφελίζω, f. ξω, *duritèr tracto.* Th. ςύφω, *adstringo:* f. ψω.
"Εςω, *ESTO,* 3. sing. imperat. verbi εἰμὶ, *sum.*
'Εςωμῠλᾰ'μην, ω, ᾶτο, a. 1. med. verbi ςωμύλλω, idem quod ςωμυλέω, *loquax sum.* Th. ςόμα, os.
"Εςων, 3. dual. imperat. verbi εἰμὶ, *sum.*
"Εςωρ, ορος, ὁ, *clavus temonis:* ab ἕω, *mitto:* melius ἕκτωρ, ab ἔχω, quia continet.
'Εςὼς, ῶτος, *stans:* in f. g. ἑςῶσᾰ, perf. part. act. pro ἑςαχὼς, per Sync. ἑςαὼς, et per Crasin ἑςὼς, ῶτος, in gen. pl. ἑςώτων· ab ἵςημι, *sto.*
"Εςωσᾶν, *sint,* 3. pl. imperat. præs. ab εἰμί.
'Εςῶτες, nom. plur. ab ἑςὼς, quod vide.
'Εσῠ'θην, *commotus sum,* a. 1. pass. à σύω, pro σεύω, *moveo.* Th. σείω, *agito.*
'Εσῠ'λᾰ, *spoliabat,* 3. sing. imperf. verbi συλάω, f. ήσω. Th. σύλη, *præda.*
'Εσῠ'λευον, *prædati sunt,* imperf. act. verbi συλεύω, *spolio:* ab eod. th.
'Εσῠνῆκᾰ, ας, ε, *intellexi,* a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, *intelligo:* fut. συνήσω. ex σὺν et ἕω, *mitto,* &c.
'Εσύςερον, adv. *posteà:* ex ἐς et ὕςερος, *posterior.*
'Εσφᾰ'γην, ης, η, *jugulatus sum,* a. 2. ind. pass. ab ἔσφᾰγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω seu σφάζω, f. ξω, *jugulo:* perf. pass. ἔσφαγμαι.
'Εσφαγμένος, ejusd. perf. part. pass.
"Εσφαζον, *mactabant,* 3. plur. imperf. act. verbi σφάζω, *macto:* f. ξω.
'Εσφαίρωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio:* fut. ώσω. Th. σφαῖρα, *globus.*
'Εσφᾰ'λην, ης, η, *deceptus sum,* a. 2. ind. pass. ab ἔσφᾰλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, *decipio:* f. αλῶ. perf. ἔσφαλκα.
"Εσφαλμαι, perf. pass. ab ἔσφαλκα. perf. act. ejusd.
"Εσφαξᾶν, *trucidârunt,* 3. plur. a. 1. ind. act. verbi σφάζω, *jugulo:* f. άξω. perf. med. ἔσφαγα.
'Εσφᾰρᾰ'γιζον, *sonum excitabant,* imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, *sonus.*
'Εσφέρω, id. quod εἰσφέρω.
"Εσφηλᾰ, *decepi,* a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.
"Εσφιγγεν, *stringebat,* 3. sing. imperf. act. et
"Εσφιγξε, *adstrinxit,* 3. sing. a. 1. act. verbi σφίγγω, *stringo:* f. γξω.
'Εσφορέω, ῶ, id. quod εἰσφορέω.
'Εσφρᾰ'γιζεν, *obsignavit,* 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obsigno:* f. ίσω. perf. ἐσφράγικα. a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, *sigillum.*
'Εσφρᾰγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. et
'Εσφρᾰγισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo et th.
'ΕΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *focus, ara, crusta ex adustione vulneri adhærens:* undè Angl. A SCAR.
'Εσχᾰρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. idem.
'Εσχᾰρῐ's, ῐ'δος, ἡ, *focus, craticula.* Th. ἐσχάρα.
'Εσχᾰρόφῐν, Poët. pro ἐσχάρης et ἐσχάρῃ.
'Εσχᾰτιᾰ', ᾶς, ἡ, et
'Εσχᾰτῐ'η, ης, ἡ, Ion. pro eod. Theocr. in Hylua. xiii. 35. Angl. THE DOWNS, *extremitas agri incultior.*
'Εσχᾰτογήρως, ω, ὁ, *decrepitus, defectus ætate.*
"Εσχᾰτον, ȣ, τὸ, *extremitas:* item adv. *ultimè:* ab
"ΕΣΧΑΤΟΣ, η, ον, *extremus ul-*

timus: ἐσχάτη τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, *post filios mortua est mater*, Maccab. vii. 41. subintellige ἀπό.
Ἐσχατόωσα pro ἐσχατόεσσα, f. g. ab ἐσχατόεις, *extremus.*
Ἐσχάτως, adv. *extremè, ad extremum.* ἐσχάτως ἔχει, Marc. v. 23. Diod. Sic. Exc. de Virt. et Vit. 554. ed. Wess. Non igitur barbaricè, ut Salm. de Ling. Hellen. p. 109. Th. ἔσχατος, *extremus.*
Ἔσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi ἔχω, *habeo:* f. ἕξω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. sub. σχῶ. perf. pass. ἔσχημαι.
Ἔσχεθεν, Poët. pro ἔσχεν, 3. sing. aor. 2. verbi ἔχω.
Ἐσχέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et
Ἔσχηκα, perf. act. ab ἔχω. vide ἔσχε.
Ἐσχηματίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, *effingo:* à σχῆμα, *habitus.* Th. ἔχω, *habeo.*
Ἔσχικα, perf. act. verbi σχίζω, *fingo:* fut. ίσω. perf. pass. ἔσχισμαι.
Ἐσχίσθην, ης, η, et in 3. plur. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Ἐσχόμην, a. 2. m. et
Ἔσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον. vide ἔσχε.
Ἕσω, f. 1. verbi ἕζω, *sedere facio:* vel ἕω, *induo.*
Ἔσω, *intrà:* adv. cum gen. et
Ἔσωθεν, *intrinsecus:* ab εἰς, *in.*
Ἐσώθην, *servatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi σώζω, *servo:* fut. σω. perf. pass. σέσωσμαι.
Ἔσωσα, a. 1. act. ejusd. verbi.
Ἐσώτερος, α, ον, *interior, -us, intimus.*
Ἐσωφρονίσθην, ης, η, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω, *sapere facio:* f. ίσω. perf. σεσωφρόνικα. à σώφρων, *temperans:* ex σόος, seu σάος, contractè σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens.*
Ἔτ', pro ἔτι, *adhuc, etiam.*
Ἐτάγην, *constitutus sum*, a. 2. ind. pass. à τάσσω, vel -ττω, *ordino:* f. ξω. perf. χα. a. 2. ἔταγον.
Ἐτάζω, *examino, inquiro, scrutor, castigo*, Sap. Salom. i. 9. vi. 3. xi. 10. f. άσω, et Dor. ξω· ab ἐτεὸς, *verus.*
Ἐτάθην, *extentus sum*, a. 1. ind. pass. verbi. τείνω, *tendo:* fut. τενῶ. perf. τέτακα. perf. pass. τέταμαι.
Ἔται, *familiares*, nom. pl. ab ἔτης, ου, ὁ, *socius.*
Ἑταίρα, ας, ἡ, *amica, meretrix:* et
Ἑταιρεία, ας, ἡ, *societas:* et
Ἑταιρέω, ῶ, *prostituo me:* fut. ήσω. ab ἑταῖρος.
Ἑταίρη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταίρα.
Ἑταιρηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία, *sodalitium:* et
Ἑταιρήϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος, Jovis Epith. *qui sodalitiis præest:* ab eod. th.
Ἑταίρησις, εως, ἡ, *impudicitia:* ab ἑταιρέω.
Ἑταιρία, ας, ἡ, *sodalitium:* et
Ἑταιρίζω, f. ίσω, *sodalis fio, opitulor:* et
Ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, *sodalitius, meretricius:* ab
ἙΤΑΙ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *sodalis.*
Ἐτάκευ, Dor. pro ἐτήκου, *tabescebas*, 2. sing. imperf. à τήκομαι, *liquesco:* et
Ἐτάκην, *liquefactus sum*, a. 2. ind. pass. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio:* f. ξω. a. 2. ἔτακον.
Ἐταλάνιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω, *miserum et ærumnosum voco:* f. σω. à τάλας, ανος, *miser.* Th. ταλάω, f. άσω, *suffero.*
Ἔταμον, *scidi*, a. 2. act. verbi τέμνω, *scindo:* f. 2. ταμῶ.
Ἐτανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, *tendo.* Th. τείνω, idem.
Ἔταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. et
Ἐταξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à τάσσω vel -ττω, *ordino:* f. ξω. perf. χα.
Ἐτάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo:* fut. ξω. perf. τετάραχα. perf. pass. τετάραγμαι. a. 1. pass. ἐταράχθην.
Ἐταράχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præc.
Ἑταρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, quod vide.
Ἑταρίσσατο, 3. sing. a. 1. med. gem. σ, Poët. à præced.
Ἕταρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *sodalis:* gen. pl. ἑτάρων.
Ἐτασμὸς, οῦ, ὁ, *inquisitio, tormentum, flagra;* 2 Mac. vii. 37. ab ἐτάζω, *inquiro:* fut. άσω.
Ἔτασον, άτω, a. 1. imperat. verbi præced.
Ἐτάφην, *sepultus sum*, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, *sepelio:* f. ψω.
Ἔταφον, *stupui, admiratus sum*, a. 2. ind. act. et τέθηπα, perf. med. idem, vel *stupeo, admiror:* ab eod. verbo. Vide ἐτέθηπε.
Ἐτάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero.* Th. ταχὺς, *celer.*
Ἔτεα, nom. vel acc. plur. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus.*
Ἐτεθήλει, 3. sing. plusq. perf. m. verbi θάλλω, *vireo:* fut. αλῶ. perf. med. τέθηλα.
Ἐτέθην, *positus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Ἐτέθηπε, Ion. pro ἐτεθήπει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi θάπτω, *sepelio.* Alii à θήπτω, *stupeo*, vel θήπω. f. ψω. perf. τέθηφα. perf. med. τέθηπα.
Ἐτεθνήκειν, *obieram*, 1. sing. plusq. perf. ind. act. verbi θνήσκω, *morior:* f. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. perf. med. τέθνηα. hinc inf. τεθνάναι.
Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio, facio:* a. 1. ἔτειλα.
Ἔτεινα, *extendi*, a. 1. act. verbi τείνω, *tendo:* f. τενῶ. perf. τέτακα.
Ἔτειος, εία, ειον, *annuus, a, um.* Th. ἔτος, τὸ, *annus.*
Ἔτειρεν, *affligebat*, 3. sing. imperf. ind. act. et
Ἐτείρετο, *confectus erat*, 3. sing. imperf. ind. pass. à τείρω, *affligo, vexo:* f. τερῶ. perf. τέταρκα. a. 1. ἔτειρα.
Ἔτεκ', pro ἔτεκε, *peperit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, *pario:* fut. τέξομαι. perf. med. τέτοκα.
Ἐτεκνοποιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo;* ἐτεκνοποίει, 3. sing. imperf. act. à τέκνον, *fœtus*, (quod à τίκτω, *pario*,) et ποιέω, *facio.*
Ἐτέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τεκνόω, *liberos procreo, gigno.*
Ἐτελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἐτελεῖτο, per Pleonasm. τοῦ ι, verbi τελέω, *perficio.* Th. τέλος, *finis.*
Ἐτέλειον, *perfecerunt*, pro ἐτέλεον, 3. pl. imperf. act. ab eod. verbo et th.
Ἐτελείωσα, ας, ε, *consummavi*, a. 1. ind. act. verbi τελειόω, *perficio:* f. ώσω. ejusd. th.
Ἐτέλεσα, ας, ε, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, *finis.*
Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. th.
Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, q. v.
Ἐτελεύτα, pro -αε, 3. sing. im-

perf. act. à τελευτάω, *ad finem perduco, desino:* f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, *finis.*

Ετελλε, imperf. act. à τέλλω, *mando:* a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεμον, *incidi,* a. 2. verbi τέμνω, vel τάμνω, *seco:* f. ταμῶ et τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον et ἔτεμον. perf. med. τέτομα.

Ἐτεόκλειοι χάριτες, sic appellatæ ab Eteoclo Cephisi filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.

Ἐτεὸν, adv. *verùm, verè:* n. g. ab

Ετεὸς, ᾶ, ὸν, Poët. idem quod ἐτὸς, ἡ, ὸν, *verus:* undè etiam formatur per interposit. τοῦ ε. Th. εἰμὶ, *sum.*

Ετεραλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *dubius,* quasi *anceps robur.* Et sic dicitur *victoria,* quia alteri semper tribuit ἀλκήν. ab ἕτερος, *alter,* et ἀλκὴ, *robur.*

Ἑτερήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alternis diebus.* Ex ἕτερος et ἡμέρα.

Ἑτέρηφι, *alter:* Poët. adv. pro nomine ἑτέρα. Th. ἕτερος, *alter.*

Ἑτερόγλωσσος, vel -ττος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui diversæ linguæ est:* ab ἕτερος, *alter,* et γλῶσσα, ης, ἡ, *lingua.*

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, *diversam doctrinam doceo:* f. ήσω. ab ἕτερος, *alius,* et διδάσκω, *doceo.*

Ἑτεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, *alterius sum opinionis, orthodoxis non assentior:* et

Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, *opinio diversa* vel *prava:* et

Ἑτερόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui alterius est opinionis* vel *sectæ:* Angl. HETERODOX. omnia ab ἕτερος, *alter,* et δόξα, *opinio:* q. à δοκέω, *censeo.*

Ἑτεροζήλως, adv. *iniquè:* ab ἑτερόζηλος, *qui alio zelo ducitur:* ab ἕτερος, *alius,* et ζῆλος, *æmulatio.*

Ἑτεροζυγέω, ῶ, f. ήσω, *alteram jugi partem traho:* et

Ἑτερόζυγος, *altera libræ pars:* ex ἕτερος, *alius,* et ζυγὸς, *jugum.* Th. ζεύγνυμι, *jungo.*

Ἑτεροῖος, οία, οῖον, *diversus à reliquis:* et inde

Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, *altero, immuto:* ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, *alter.*

Ἑτερόκλιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alitèr declinatus:* sc. ὄνομα, *HETEROCLITON.* Th. κλίνω, *inflecto.*

Ἑτεροκωφῶν, Sirach. xix. 25. Sed rectiùs opinor ἐθελοκωφῶν, *qui surdum se simulat.*

Ἑτερόπλοος, contr. ἑτερόπλους, ὁ ϗ ἡ, *ab alterâ parte navigationem præbens:* ἑτερόπλουν δάνεισμα, *pecunia nautica, cujus periculum in unum trajectum, non etiam in reditum præstatur, ut in ἀμφοτερόπλῳ fit.*

Ἑτερόπνοος, πνους, ὁ ϗ ἡ, *alternè flans:* ab ἕτερος et πνέω.

ἝΤΕΡΟΣ, ᾶ, ον, *alter, alius,* μηδέτερος et οὐδέτερος, *neuter:* ἐν ἑτέρῳ, sc. τόπῳ, *alibi:* ἑτέρᾳ λαβεῖν, *sinistrâ manu capere,* i. e. nullo negotio, sub. χειρί.

Ἑτερότης, ητος, ἡ, *diversitas:* ab ἕτερος.

Ἑτερότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aliò conversus, diversus:* ab ἕτερος et τρέπω.

Ἑτερόω, f. ώσω, *altero:* ab ἕτερος.

Ἔτερπεν, *delectabat,* 3. sing. imperf. à τέρπω, *delecto:* fut. ψω.

Ἔτερσε, a. 1. ind. act. Æol. à τείρω, *affligo, vexo.* Vel ut alii volunt à τέρσω, *exsicco:* undè τερσαίνω, idem.

Ἑτέρῳ, dat. sing. Vide ἕτερος.

Ἑτέρωθε, et -θεν, adv. *ex alterâ parte.* Th. ἕτερος, *alter.*

Ἑτέρωθι, adv. *ab altera parte.*

Ἑτέρως, adv. *alitèr:* ab eod.

Ἑτέρωσε, adv. *ad alteram partem, alio.*

Ἑτέρωσις, εως, ἡ, *alteratio:* ab ἕτερος.

Ἐτετάλμην, σο, το, *jussus eram,* plusq. perf. pass. verbi τέλλω, *mando:* perf. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Ἐτεταπείνωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ταπεινόω, *humilio:* f. ώσω. perf. τεταπείνωκα. Th. ταπεινὸς, *humilis.*

Ἐτετάχατο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α ante το, et κ verso in aspirat. χ, verbi τάσσω, *ordino:* f. ξω. perf. τέταχα. perf. pass. τέταγμαι.

Ἐτετεύχατο, Ion. pro ἐτετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi τεύχω, *fabricor:* f. ξω. perf. τέτευχα. perf. pass. τέτευγμαι et τέτυγμαι.

Ἔτετμεν, 3. sing. imperf. act. verbi τέτμω, *invenio:* quod derivatur à τέμνω, *seco, scindo:* f. τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον, ες, ε, et hinc per Pleonasm. τοῦ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

Ἐτετρήχειν, εις, ει, plusq. perf. verbi τρήχω, *asper* et *salebrosus sum:* f. ξω. perf. τέτρηχα. Th. τραχὺς, έος, *asper, scaber.*

Ἐτέτυκτο, *factus erat,* 3. sing. plusq. perf. pass. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, *fabrico:* quod vide.

Ἐτετύφεα, Ion. pro ἐτετύφειν, et ἐτετύφεε, pro ἐτετύφει, plusq. perf. act. à τύπτω, *verbero:* f. ψω.

Ἐτετύχοντο, 3. pl. a. 2. med. verbi τυγχάνω, *assequor:* f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυχόμην, et per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, ου, ετο.

Ἔτεχ', pro ἔτεκε, ob sequent. aspirat. 3. sing. aor. 2. act. verbi τίκτω, *pario:* f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Ἐτέχθην, *natus sum,* a. 1. ind. pass. à τίκτω, *pario.*

Ἔτη, nom. et acc. pl. contract. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

Ἐτήκετο, *liquescebat,* 3. sing. imperf. m. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio:* f. ξω. perf. med. τέτηκα.

Ἐτήρουν, *servabam,* imperf. act. à τηρέω, *servo:* imperf. ἐτήρεον, ουν. f. ήσω. perf. τετήρηκα.

ἝΤΗΣ, ου, ὁ, *socius, amicus:* ὦ 'τᾶν pro ὦ ἐτᾶν, *O amice* vel *amici:* q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ consuetudo, vel ἔτος, ut sit coætaneus, vel ἐτεὸς, ut sit verus amicus.

Ἐτησίαι, ων, οἱ, *Etesiæ,* venti anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ spirare solent: à seq.

Ἐτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *annuus, anniversarius:* ab ἔτος, *annus.*

Ἑτητόμακα, vel ἑτητοίμακα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, *præparavi,* verbi ἑτοιμάζω, *paro.* Th. ἕτοιμος, *promptus* et *paratus.*

Ἐτήτυμος, per Anadipl. seu Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *verus:* ἔτυμον, et ἐτήτυμον, adv. *verè.*

ἜΤΙ, *adhuc, insuper, amplius, posthac.*

Ἐτίθει, *ponebat,* 3. sing. imperf. ind. act. q. à τιθέω· imperf. ἐτίθεον, ουν, εες, εις. Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. m. ἐθέμην, σο το. a. 2. inf. m. θέσθαι.

Ἐτίθευ, Dor. pro

Ἐτίθου, *ponebaris,* 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτίθεσο· ab ἐτιθέμην, σο, imperf. ejusd.

Ἔτικτον, ες, ε, imperf. act.

verbi τίκτω, pario: f. τέξομαι. a. 2. ἔτικον. a. 2. sub. τέκω. a. 1. pass. ἐτίχθην. perf. med. τέτοκα.

Ἐτί'μησᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐτῑμησά'μην, ω, ατο, et in 3. pl. ἐτῑμήσαντο, a. 1. m. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Ἐτῐνάσσετο, concutiebatur, 3. sing. imperf. pass. à τινάσσω, quatio: fut. ξω. perf. τετίναχα.

Ἐτῐ'ομεν, honorabamus, solvebamus, 1. plur. imperf. act. verbi τίω.

Ἔτῑσᾰ, ας, ε, colui: a. 1. ind. act. verbi τίω, honoro, solvo: f. σω. perf. τέτικα.

Ἐτῐταίνετο, extendebatur, 3. sing. imperf. pass. à τιταίνω, quod à τείνω, tendo.

Ἔτλην, ης, η, sustinui, a. 2. ind. act. à τλῆμι, tolero: f. τλήσω. perf. τέτληκα. Th. ταλάω, idem: hinc per Sync. τλάω et τλῆμι.

Ἔτμᾰγεν, dissecti sunt, Bœot. Sync. pro ἐτμά'γησᾰν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ἐτμά'γην, verbi τμήγω, vel τμήσσω. f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, seco.

Ἔτμηγον, a. 2. ut et ἔτμαγον, ejusd.

Ἐτμήθην, excisus sum, a. 1. ind. pass. verbi τέμνω, seco: f. μῶ. perf. τέτμηκα.

Ἔτμηξᾰ, scidi, a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, seco: fut. ξω. Th. τέμνω, idem.

ἜΤΝΟΣ, εος, τὸ, puls ex leguminibus: q. ab ἔδω, edo.

Ἕτοιμᾰ, parata, nom. pl. n. g. Vide ἕτοιμος.

Ἑτοιμάζω, paro: f. ά'σω. perf. ἡτοίμᾰκᾰ. a. 1. inf. act. ἑτοιμά'σαι. a. 1. imperat. act. ἑτοίμᾰσον, ά'τω, et in 2. pl. ἑτοιμά'σᾰτε. perf. pass. ἡτοίμασμαι, σαι. ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμᾰσῐ'ᾰ, ας, ἡ, præparatio: à præc.

ἝΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, sive ἑτοῖμος, Att. promptus, paratus: hinc

Ἑτοίμως, promptè, adv.

Ἑτοίμως ἔχειν, paratum esse.

Ἐτόλμᾰ, 3. sing. imperf. verbi τολμάω, audeo, imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας. f. ήσω. perf. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἕτον, ἕτην, dual. a. 2. ind. act. verbi ἵημι, mitto: a. 2. ἧν.

Ἔτορον, aor. 2. verbi τορέω.

ἜΤΟΣ, εος, τὸ, annus.

Ἐτὸς, ἡ, ὸν, et ἐτεὸς, ὰ, ὸν, verus, bonus: et

Ἐτὸς, adv. frustrà, temerè: ab εἰμὶ, sum.

Ἔτρᾰγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, rodo: f. τρώξομαι.

Ἔτρᾰπ', pro ἔτρᾰπε, evertit, 3. sing. ab ἔτρᾰπον, a. 2. act. verbi τρέπω, verto: fut. ψω. perf. φα. a. 2. pass. ἐτράπην. perf. med. τέτροπα. a. 2. m. ἐτραπόμην, et in 3. pl. ἐτράποντο.

Ἐτρά'πεον, uvas calcabant, 3. pl. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex fut. 2. τραπῶ verbi τρέπω, verto.

Ἐτρά'πετ', pro ἐτράπετο, 3. sing. a. 2. ind. med. vide ἔτραπ'.

Ἐτρά̆πην, ης, η, a. 2. pass. à τρέπω, verto: vide ἔτραπ'.

Ἐτρᾰπόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἔτρᾰπον, a. 2. act. verbi τρέπω. vide ἔτραπ'.

Ἐτρά'φην, educatus sum, et in 3. plur. ἐτρά'φησᾰν, a. 2. ind. pass. verbi τρέφω, alo: f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ἔτρᾰφον, ες, ε, ejusd. a. 2. act. vide ἐτράφην.

Ἔτρεμε, tremebat, 3. sing. imperf. act. à τρέμω, tremo: quod à τρέω, idem.

Ἔτρεσᾰ, ας, ε, tremui, a. 1. ind. act. verbi τρέω, tremo, trepido: f. τρέσω.

Ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, alo: f. θρέψω. perf. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. perf. med. τέτροφα.

Ἔτρησε, perforavit, 3. sing. a. 1. act. verbi τιτράω, seu τίτρημι, terebro: fut. τρήσω, tanq. à τράω.

Ἔτρῐγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, strido: perf. med. τέτριγα.

Ἐτρύ'γων, vindemiebant, 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, ων· verbi τρυγάω. Th. τρύγη, vindemia.

Ἐτρύ'πη, Dor. pro ἐτρύ'πᾰ, et hoc Ion. pro ἐτρύ'πᾰε, 3. sing. imperf. verbi τρυπάω, perforo. Th. τρῦπα, foramen.

Ἐτρύ'φην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi θρύπτω, frango, frango luxu: f. ψω. perf. φα. perf. pass. τέθρυμμαι.

Ἐτρῠφήσᾰτε, 2. pl. a. 1. act. verbi τρυφάω, in deliciis vivo: f. ήσω. perf. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, frango luxu.

Ἔτρωσᾰ, vulneravi, a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, vulnero, lædo: f. ώσω, q. à τρώω.

Ἐτύ'θην, immolatus sum, euphoniæ gratiâ, pro ἐθύθην, a. 1. ind. pass. à θύω, f. σω, macto, sacrifico.

Ἐτῠλίχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω, involvo, perscrutor: f. ξω. Th. τύλος, callus.

Ἔτῠμᾰ, vera, nom. pl. n. g. ab ἔτῠμος, verus.

Ἐτῠμολογῐ'ᾰ, ας, ἡ, ETYMOLOGIA, originis verborum indicatio: ab ἔτυμος et λόγος, sermo, quod à λέγω, dico.

Ἔτῠμον, ου, τὸ, ETYMUM, vera origo alicujus vocabuli, ejusque originis ratio: item

Ἔτῠμον, necnon ἐτήτυμον, adverbial. verè: n. g. ab

ἘΤῩΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, verus, dat. pl. Ion. ἐτύ'μοισῐν. ἐτήτῠμος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Epenth. idem. ἐτύ'μως, verè: adv.

Ἐτυμπᾰνίσθησᾰν, 3. plur. a. 1. ind. pass. à τυμπανίζω, distendo: f. ίσω. perf. τετυμπάνικα. à τύμπανον, seu τύμπανος, instrumentum quo pulsato sonus cietur.

Ἐτύ'πᾰν, Dor. pro ἐτύ'πην, sauciatus sum, a. 2. ind. pass. à τύπτω. ἐτύπεν, pro ἐτύπησαν, Bœot.

Ἐτύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τύπτω, verbero.

Ἔτῠχε, 3. sing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, nanciscor: f. τεύξομαι. perf. pass. τέτυγμαι.

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. pro ἐτεύχθην, à perf. pass. τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, verbi τεύχω, fabricor.

Ἔτῠχον, ες, ε, vide ἔτυχε.

Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτώσῐᾰ, inania, acc. pl. item adverbialitèr, frustrà: ab ἐτώσιος, iners, vanus.

Ἐτωσιεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui incassùm laborat: ab ἐτώσιον, inane, et ἔργον, opus.

Ἐτώσῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, iners, vanus: ab ἐτὸς, adv. frustrà. Th. εἰμὶ, sum.

Εὖ, benè, bellè, felicitèr, adv. in compos. plerumquè facilè: item benè, facilitèr, valdè. Th. ἐὺς, bonus.

Εὗ, Dor. pro οὗ, sui.

Εὔᾰ, ας, ἡ, EVA, nom. primæ matris. Hebr. interp. vivificans.

Εὐαγγελῐ'ᾰ, ας, ἡ, nunciatio: vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω, EVANGELIZO, læta annuncio: f. ί'σω, et Att. εὐαγγελιῶ. perf. εὐηγγί-

λῖκᾰ. a. 1. εὐηγγέλῖσᾰ. a. 1. inf. εὐαγγελῖ'σαι. perf. pass. εὐηγγέλισμαι. a. 1. pass. εὐηγγελίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. εὐαγγελισθείς. imperf. pass. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο. f. 1. m. εὐαγγελῖ'σομαι. a. 1. m. εὐηγγελῖσα'μην, ω, ατο. a. 1. inf. m. εὐαγγελῖ'σασθαι. ex εὖ et ἀγγέλλω, *nuncio.*

Εὐαγγελῖκὸς, ὴ, ὸν, *EVANGELICUS:* et

Εὐαγγέλῖον, ου, τὸ, *EVANGELIUM; faustus* ac *lætus nuncius:* ab εὖ et ἀγγελία, *nuncium.* Th. ἀγγέλλω, *nuncio.*

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, *EVANGELISTA, Evangelii præco:* à perf. pass. verbi εὐαγγελίζω. Hinc Angl. EVANGELIST.

Εὐάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fausta nunciat:* ab εὖ et ἄγγελος, *nuncius.*

Εὐᾱγέω, ῶ, *sanctè ago, purus sum:* ab

Εὐᾱγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanctus, purus:* ab ἄγος, *veneratio:* sed εὐᾱγὴς, *agilis,* prout

Εὐα'γητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mobilis:* ab ἄγω, *duco.*

Εὐᾱγόρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐᾱγορῖ'ᾰ, sive εὐηγορία, ας, ἡ, *benedicentia; item sermonis elegantia:* ab εὖ et ἀγορέω.

Εὐᾱγρῖ'ᾰ, et εὐᾱγρησῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *prospera venatio:* ab

Εὔᾱγρος, ον, *felix in capturâ:* ex εὖ et ἄγρα.

Εὐα'γων τιμὰ, *honor qui sequitur aliquem ob certamina præclarè certata.* Ex εὖ et ἀγὼν, ῶνος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectiùs putant hoc εὐάγων esse gen. pl. qui cum πατρώων jungendus: et duct. ab εὔαγος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro *rectè instituto in re aliquâ.* Hinc

Εὐᾱγωγῖ'ᾰ, ἡ, *recta educatio et institutio:* παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔᾱδε, *placuit,* 3. sing. a. 2. pro ἕαδε, Pleonasm. Æol. τοῦ υ, et mutato simul spiritu; ἕαδε verò per resolutionem Ion. pro ἧδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἁδέω, *placeo.* Alii volunt esse perf. med. verbi ἅδω, *placeo:* perf. med. ἧδα, et solutione ἕαδα. part. med. ἑαδώς.

Εὐάεϊ, dat. sing. ab εὐαής.

Εὐάζω, f. ά'σω, *evan clamo,* de clamore bacchantium euoë ab εὐάν.

Εὐαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *salubritèr spirans, qui benè à ventis perflatur:* ex εὖ, *benè,* et ἄω, vel ἄημι, *spiro.*

Εὐαιμονῖ'δης, *EUÆMONIDES,* nom. propr.

Εὐαίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *benè* vel *valdè laudatus:* ex εὖ, *benè,* et αἰνέω, *laudo.*

Εὐαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè capi potest:* ex εὖ et αἱρέω, *capio.*

Εὐαισθησῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *sensuum vigor:* ex εὖ, *benè,* et αἰσθάνομαι, *sentio.* perf. ᾔσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *beatus, felicis ævi, EUÆON,* acc. sing. Εὐαίωνᾰ.

Εὐᾰλαζόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad gloriandum proclivis:* ex εὖ et ἀλαζονεύω.

Εὐᾱλᾱ'κᾰτος, Dor. pro εὐηλάκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui bonam* vel *pulchram colum habet:* ex εὖ et ἠλακάτη, *colus.*

Εὐᾰ'λωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *captu facilis:* ab εὖ et ἁλίσκομαι, *capio.*

Εὐᾱμερῖ'ᾰ, ᾱς, ᾶ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, *diei bonitas et serenitas; secundarum rerum status et tranquillitas:* ex εὖ et ἡμέρα, *dies.*

Εὐα'ν, *vox mulierum bacchantium.* Hinc Lat. *Evan,* ipse Bacchus.

Εὐα'νεμος, Poët. et Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *secundus ventus:* ex εὖ et ἄνεμος, *ventus.*

Εὐανθεῖς, *florentes,* nom. pl. ab εὐανθής, έος, ὁ ϗ ἡ, pro εὐθαλής, *florens,* et τὸ εὐανθές· ab εὖ et ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Εὐάνθεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *floridus.* Vide εὐανθεῖς.

Εὐᾱνορῖ'ᾰ, ᾱς, ᾶ, Dor. pro Ion. εὐηνορία, ἡ, *strenuitas, fortitudo:* et

Εὐα'νωρ, ορος, ὁ, Poët. et Dor. pro Ion. εὐήνωρ. ex εὖ, *benè,* et ἀνὴρ, ὁ, *vir.*

Εὐᾰπάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obvius, comis.*

Εὐᾰπα'τητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis deceptu.* ex εὖ et ἀπατάω, f. ήσω, *decipio.*

Εὐᾰπήγητος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu:* ex εὖ, ἀπὸ, et ἡγέομαι, *duco, narro.*

Εὐᾱρεστέω, ῶ, *placeo:* fut. ήσω. perf. εὐηρέστηκᾰ. a. 1. εὐηρέστησᾰ. a. 1. inf. act. εὐᾱρεστῆσαι. præs. pass. εὐᾱρεστέομαι, *delector:* ab

Εὐα'ρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *acceptus:* ex εὖ, *benè,* et ἀρεστὸς, *placitus.* Th. ἀρέσκω, *placeo.*

Εὐᾱρέστως, adv. *ad placitum:* ab eodem.

Εὐᾱρμᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bonum habens currum:* ab ἅρμα, *currus.*

Εὐάρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bonus ductor et imperator; imperio parens.*

Εὐᾱχὴς, έος, ὁ, Poët. et Dor. pro εὐηχὴς, *qui bonum habet sonum, canorus.*

Εὔβοιᾰ, ᾱς, ἡ, *EUBŒA,* est nomen loci. ex εὖ et βόω, *pasco.*

Εὔβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè pastus:* ex iisd.

Εὐβουλεὺς, Jovis epitheton: διὰ τὴν ἐν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς σύνεσιν, *propter eximiam in bene consulendo prudentiam.*

Εὐβουλῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *bonum consilium:* à seq.

Εὔβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consultus, prudens; qui benè consulit alteri:* item propr. nom. *EUBULUS:* ex εὖ, *benè,* et βουλὴ, *consilium.*

Εὐβούλως, adv. *prudentèr:* à præc.

Εὖγε, Dat. *EUGE,* laudantis et exultantis adv.

Εὐγένειᾰ, et Ion. εὐγενῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *nobilitas:* et

Εὐγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nobili genere ortus, generosus:* ex εὖ, *benè,* et γένος, εος, τὸ, *genus.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Εὔγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, Atticè: et

Εὔγεων, ω, τὸ, pro εὔγειος, *fertilis.* Th. γῆ.

Εὖγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *jactatio.* Ab εὔχομαι.

Εὖγμαι, perf. pass. ab εὔχομαι, *precor:* f. ξομαι.

Ἐΰγναμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè inflexus.* Ex εὖ et γναμπτός.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *æquus, candidus:* ex εὖ et γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cognitor:* quod à γνώμη, *sententia.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

Εὔγνωστος et εὔγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè notus, nobilis, cognitu facilis.*

Εὐδαιμονέστᾰτᾰ, adverbial. *felicissimè,* n. g. ab

Εὐδαιμονέστᾰτος, *felicissimus,* superl. et

Εὐδαιμονέστερος, *felicior,* compar. ab εὐδαίμων, *felix:* q. v.

Εὐδαιμονέω, *beatus sum, beatè vivo:* f. ήσω. et

Εὐδαιμονῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *felicitas:* ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ῖ'σω, *beatum judico:* ab εὐδαίμων, quod ex εὖ et δαίμων, *deus, fortuna.*

Εὐδαιμονῖκὸς, ὴ, ὸν, *ad felicitatem idoneus* vel *pertinens, beatus:* et

Εὐδαιμονῖκῶς, adv. *beatè:* ab iisd.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, *felicitas:* et

Εὐδαιμονισμὸς, ᾶ, ὁ, *beatitudinis existimatio* vel *prædicatio:* à perf. pass. verbi εὐδαιμονέω.

Εὐδαιμόνως, adv. *fortunatè, feliciter:* ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *beatus:* ab εὖ et δαίμων, *deus, fortuna.*

Εὖδε, 3. sing. imperf. Ion. pro ηὖδον, ες, ε· εὗδει, 3. sing. præs. ind. εὕδειν, præs. inf. ab εὕδω, f. εὑδήσω, *dormio.*

Εὐδείελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad occasum benè situs, clarus, sublimis:* ex εὖ et δείλη.

Εὔδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui ad bonam cœnam pertinet:* ex εὖ et δεῖπνον.

Εὔδενδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *arboribus benè consitus:* à δένδρον.

Εὕδεσκον, Ion. imperf. iterat. verbi εὕδω.

Εὕδησι, *cessat,* Ion. pro εὕδῃ, 3. sing. præs. sub. act. ab εὕδω, *dormio.*

ΕΥ'ΔΙ'Α, ας, ἡ, *serenitas:* ex εὖ et δία, quod *aërem* significat: à Ζεὺς, *Jupiter, aër:* gen. διός.

Εὐδιᾱνὸς, ᾱ, ὸν, Dor. pro

Εὐδιεινὸς, ἡ, ὸν, idem quod εὔδιος.

Εὐδικίη, ης, ἡ, *jus æquum.* Ex εὖ et δίκη.

Εὔδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *serenus, tranquillus, trepidus.* Th. εὐδία, *serenitas.*

Εὔδμᾱτος, ȣ, ὁ, Dor. pro εὔδμητος, quod vide.

Εὔδμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè ædificatus:* ex εὖ, *benè,* et δέμω, *struo:* f. μῶ. perf. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, ῶ, *acquiesco, aliquo oblector: benè alicui cupio, volo, bonâ existimatione sum:* f. ήσω. perf. εὐδόκηκα. a. 1. εὐδόκησα, et Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, *videor:* f. ήσω, et δόξω.

Εὐδόκησις, ἡ, *approbatio, benevolentia:* à præc.

Εὐδόκητος, ȣ, ὁ, *placens, gratus:* et

Εὐδοκία, ας, ἡ, *benevolentia gratuita, favor, beneplacitum, decretum:* ab εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, *benè exploro:* fut. άσω. a. 1. part. εὐδοκιμάσας. ex εὖ et δοκιμάζω, *exploro.* Th. δοκέω, *videor.*

Εὐδοκιμέω, *benè audio, clarus sum:* f. ήσω. ex εὖ et δόκιμος, *probatus:* ab eod. th.

Εὐδοκιμηκότες, pl. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, q. v.

Εὐδόκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *probatus* et *laudatus:* ab eod.

Εὕδοντ', pro εὕδοντα, *dormientem,* acc. sing. part. præs. ab εὕδω, *dormio:* f. ήσω.

Εὐδοξία, ας, ἡ, *celebritas:* ab εὖ et δόξα, *gloria.* Th. δοκέω, *videor.*

Εὐδρᾰνεια, vel -νία, ας, ἡ, *vis, potentia:* ex εὖ, *benè,* et δράω, *facio.*

ΕΥ'ΔΩ, *dormio:* fut. εὑδήσω. perf. κα. Hinc καθεύδω, idem.

Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐέᾰνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *decentèr velatus:* ex εὖ et ἑανὸς, *vestis,* quod vide.

Εὕει, *torret,* 3. sing. præs. ind. act. verbi εὕω, vel ὕω, *uro:* f. σω.

Εὐειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *speciosus:* ab εὖ et εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Εὐειδότος, *benè scientis,* gen. sing. perf. part. ab

Εὐειδὼς, ότος, per Crasin pro εὐειδηκώς· ab εὖ et εἰδέω, *scio:* f. ήσω.

Εὐεκτέω, -ῶ, f. ήσω, *valeo, sanus sum, benè me habeo.*

Εὐέλπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, et εὐέλπιστος, *benè sperans:* et

Εὐελπιστία, ας, ἡ, *bona spes:* ab εὖ et ἐλπὶς, *spes.*

Εὐεξᾰπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *facilis deceptu:* ab εὖ et ἐξαπατάω.

Εὐεξία, ας, ἡ, *bona corporis habitudo:* ab εὖ et ἔχω, *habeo.*

Εὐεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facundus:* et

Εὐεπία, et εὐέπεια, ας, ἡ, *facundia:* ab εὖ et ἔπος, *verbum,* quod ab ἔπω, *dico.*

Εὐεπίην, *facundiam,* ejusd. acc. sing. Ion.

Εὐεργὲς, *fabrefactum,* n. g. ab εὐεργὴς, q. v.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia:* ab εὖ et ἔργον.

Εὐεργεσιάων, ejusd. gen. plur. Æol. pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργέτας, ᾱ, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ȣ, q. v.

Εὐεργετέω, f. ήσω, perf. εὐηργέτηκα, *benefacio.* Th. ἔργον.

Εὐεργετηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass. et εὐεργετῆται, 3. sing. præs. sub. pass.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, *beneficium:* à perf. pass. verbi εὐεργετέω.

Εὐεργέτης, ȣ, ὁ, *beneficus,* gen. plur. εὐεργετῶν, acc. pl. εὐεργέτας. ab εὖ et ἔργον, *opus.*

Εὐεργετητέον, *benefaciendum est:* verbale ab εὐεργετέω.

Εὐεργετητικὸς, ἡ, ὸν, *beneficus:* et

Εὐεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè fabricatus:* et

Εὐεργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὖ εἰργασμένος, *benè factus:* ab iisd.

Εὐερέστησα, credo scribend. εὐηρέστησα, q. v.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè septus, benè munitus:* ab εὖ, *benè,* et ἕρκος, εος, τὸ, *septum.* Th. εἴργω, *cohibeo.*

Εὐετηρία, ας, ἡ, *annuorum proventuum felicitas, ubertas:* ex εὖ et ἔτος.

Εὐέφοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *accessu facilis:* ex εὖ et ἔφοδος.

'Εὔζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bonis transtris instructus.* Ex εὖ et ζυγόν.

Εὐζωᾶ, ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐζωὴ, ἡ, *bona et beata vita:* ex εὖ et ζωὴ, *vita.* Th. ζάω.

Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab

Εὔζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè cinctus, formosus, expeditus:* ex εὖ et ζωννύω, *cingo:* f. ζώσω. Hinc ζώνη, *zona.*

Εὐηγγέλην, *nunciatus sum,* a. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω. ex εὖ, *benè,* et ἀγγέλλω, *nuncio:* f. λῶ. a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελίζω, *læta nuncio:* quod vide.

Εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejusd.

Εὐηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, per Pleonasm. τȣ η, pro εὐγενὴς, *generosus:* ex εὖ et γίνομαι, *nascor.*

Εὐηγεσίη, ης, ἡ, *prudens administratio.* Ex εὖ et ἡγέομαι.

Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia, stultitia:* et

Εὐήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *bonis moribus præditus, simplex;* item *stultus:* ex εὖ et ἦθος, εος, τό.

Εὐήθως, adv. *simplicitèr:* ab eod.

Εὐήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *valdè acutus:* ex εὖ et ἀκή.

Εὐηκοΐα, ας, ἡ, *facilitas audiendi:* item

Εὐήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè audiens, qui benè auditur:* ex εὖ et ἀκȣ́ω, *audio.*

Εὐήκτȣν, imperf. act. verbi εὐεκτέω, *bonâ corporis habitudine sum:* ab εὐέκτης, ex εὖ et ἔχω.

Εὐηλᾰκᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui bonam* vel *pulchram colum habet:* ex εὖ et ἠλακάτη, *colus.*

Εὐήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *apricus:* ex εὖ, *benè,* et ἥλιος, ȣ, ὁ, *sol.*

Εὐημερέω, -ῶ, f. ήσω, *felicitèr dego, plausus fero.* Th. ἡμέρα.

Εὐημέρημα, ατος, τὸ, *prosperitas diei.*

Εὐημερία, ίας, ἡ, id. *serenitas diei.*

Εὐηνί'νη, ης, ἡ, *Eueni filia:* nom. propr.
Εὔηνον, nomen fluvii.
Εὐήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *viros honestans, generosus.* Ex εὖ et ἀνήρ.
Εὐήρᾰτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *valdè amabilis:* ab εὖ, *benè,* et ἐράω, *amo.*
Εὐηρέϛησᾰ, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεϛέω, *libens acquiesco, placeo:* ex εὖ et ἀρεϛὸς, *gratus.* Th. ἀρέσκω, f. ήσω, *placeo.*
Εὐήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fabrefactus.* Ex εὖ et ἄρω.
Εὐήτριος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *benè textus:* ex εὖ et ἤτριον.
Εὔηχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *benè sonans, canorus.*
Εὐθάλης, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὖ θάλλων, *benè florens, floridus.* Th. θάλλω, *vireo.*
Εὐθᾰνᾰσί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *bona et facilis mors:* ex εὖ, *benè,* et θάνατος, *mors.* Th. θνήσκω, *morior.*
Εὐθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *confidens, audax:* à θάρσος.
Εὐθαρσῶς, adv. *confidentèr:* à præc.
Εὐθείη, dat. sing. Ion. f. g. ab εὐθεῖα, ας, *recta:* ab εὐθὺς, *rectus.*
Εὐθενέω· vide εὐθηνέω.
Εὐθερᾰ'πευτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *facilè sanabilis:* ab εὖ et θεραπεύω.
Εὐθὲς ἦν, *illud placebat:* vide εὐθής.
Εὐθετέω, ῶ, f. ήσω, *aptus sum:* et idem quod
Εὐθετίζω, f. ί'σω, *concinnè dispono:* ex εὖ et τίθημι, *pono.*
Εὐθετί'σᾱς, αντος, ejusd. aor. 1. part. act.
Εὔθετος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *appositus, aptus:* ex εὖ, *benè,* et θετὸς, *positus.* Th. τίθημι, *pono.*
Εὐθεώρητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *facilis spectatu:* à θεωρέω.
Εὐθέως, adv. *statim.* Th. εὐθὺς, *rectus.*
Εὔθηλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *mammosus, distentas habens mammas:* ex εὖ et θηλή.
Εὐθημοσύ'νη, ης, ἡ, *concinna rerum dispositio:* ab
Εὐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *concinnus,* quod à τίθημι, *pono.*
Εὐθηνέω, -ῶ, *prospero successu utor:* ab εὖ et θὴν, idem quod θὶν, θινὸς, *cumulus, acervus.*
Εὐθηνί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *prosper successus:* ab iisd.
Εὐθηνϐ̃ντᾰ, *affluentem,* acc. sing. part. præs. ab εὐθηνέω, quod vide.
Εὐθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placens.*
Εὔθικτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *tactu facilis;* item *facetus, dicax:* à θίγω, *tango.*
Εὐθίκτως, *aptè, congruè;* adv.
Εὔθραυϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *facilis contusu, friabilis:* ex εὖ, *benè,* et θραύω, *frango.*
Εὔθριξ, τρῖχος, ὁ ϗ ἡ, *benè comatus:* ex εὖ et θρίξ.
Εὔθρονος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchrum thronum habens:* ex εὖ et θρόνος, *thronus.* Th. θράω, *sedeo:* f. θρήσω.
Εὐθὺ, adv. *rectà,* vel pro εὐθὺς, *statim,* ab εὐθὺς, quod vide.
Εὐθύ'γλωσσος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus:* ab εὐθὺς et γλῶσσα, *lingua.*
Εὐθῡδρομέω, -ῶ, *rectum cursum teneo:* f. ήσω. perf. εὐθυδεδρόμηκᾰ. ab
Εὐθύ'δρομος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui recto cursu pergit;* quod ex εὖ et δρόμος, *cursus.* Th. τρέχω, *curro:* a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα.
Εὐθῠμᾰ'χᾱς, ᾱ, ὁ, Poët. et Dor. pro εὐθυμά'χης, ϐ, ὁ, *qui rectà ad prælium tendit, vir fortis:* ab εὐθὺς et μάχομαι, *pugno.*
Εὐθῡμέω, -ῶ, *bono animo sum:* f. ήσω. perf. εὐθύ'μηκᾰ. a. 1. εὐθύ'μησᾰ. ex εὖ et θυμός.
Εὐθῡμί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *lætitia, alacritas:* et εὐθῡμοσύ'νη, idem: et
Εὔθῡμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui est bono et hilari animo:* et
Εὐθύ'μως, adv. *alacritèr:* εὐθυμότερον, *alacriùs,* compar. Ab iisd.
Εὐθύ'νᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω.
Εὐθύ'νη, ης, ἡ, *disquisitio, inquisitio, accusatio, pœna, crimen:* et
Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, et εὐθυντὴς, ϐ̃, et εὔθυνος, ϐ, ὁ, *director, corrector:* omnia ab
Εὐθύ'νω, *complano, erigo, dirigo;* item *rectus sum:* εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, *rectà administrare jura populis:* f. ῠνῶ. perf. εὔθυγκᾰ. a. 1. ῡνᾰ. a. 1. imperat. ῡνον, ά'τω. a. 1. ind. pass. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθὺς, *rectus.*
Εὐθύ'πνοιο Ζεφύροιο πομπαὶ, *rectà spirantis* seu *secundi Zephyri flatus:* ab εὐθὺς, *rectus,* et πνέω, *spiro.*
Εὐθύ'πομπος αἰὼν, *rectà ducens ævum:* ab εὐθὺς et πέμπω, *mitto.*
Εὐθῠπορέω, ῶ, f. ήσω, *habeo meatus rectos, rectam viam sequor:* à seq.
Εὐθύ'πορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *cujus meatus recti sunt:* ex εὐθὺς et πόρος, *via.* Th. πείρω, *transeo.*
ΕΥ'ΘΥ'Σ, εῖᾰ, ὺ, έος, *rectus, a, um:* ἐπὶ εὐθεῖαν, *ad rectam viam.*
Εὐθὺς, etiam adv. *statim:* cum gen. *rectà.*
Εὐθύ'τερος, *rectior:* compar. ab εὐθὺς, q. v.
Εὐθύ'της, ητος, ἡ, *rectitudo,* et Metaph. *æquitas:* ab eod. th.
Εὐθύ'τονος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *in rectitudinem extensus:* ab εὐθὺς et τείνω, *tendo:* perf. m. τέτονα.
Εὐῑ'λᾰτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *propitius:* ex εὖ, *benè,* et ἱλάω, *propitius sum.*
Εὐῑ'λᾰτεύω, *propitius sum,* f. εύσω. à præc.
Εὐϊχθὺς θάλασσα, *mare piscosum.*
Εὐκαιρέω, *opportunitatem nanciscor, vacat mihi:* imperf. Att. ηὐκαίρεον, -ϐν. f. ήσω. a. 1. Att. ηὐκαίρησᾰ. Th. καιρὸς, *occasio.*
Εὐκαιρί'ᾱ, ᾱς, ἡ, *opportunitas:* ab
Εὔκαιρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *opportunus:* et
Εὐκαίρως, *opportunè:* adv. ex εὖ et καιρὸς, *temporis opportunitas.*
Εὐκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè flexus.* Ex εὖ et κάμπτω.
Εὐκάρδιος, et Poët. εὐκραδιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus, stomacho conveniens.* Th. καρδία.
Εὐκᾰτᾰγώνιϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *expugnatu facilis.*
Εὐκᾰτᾰφρόνητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *despiciendus,* -φρονητότερος, *contemptior,* compar.
Εὐκᾰτέργαϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *facilè confectus, facilè subactus:* ex εὖ et κατεργάζομαι.
Εὐκέᾰτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὐκέαϛος, *qui facilè scindi secarique potest:* ex εὖ et κεάζω, *findo.* Th. κέω, idem.
Εὐκηλήτειρᾰ, ᾱς, ἡ, *placatrix:* ex εὖ et κηλέω, *mulceo.*
Εὔκηλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Æolico Pleonasmo dicitur pro ἕκηλος, *quietus, mitis.*
Εὐκῑνησί'ᾱ, *facilis motus:* à κινέω.
Εὐκῑ'νητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *facilè mobilis, agilis:* ab eod.
Εὐκῑνήτως, adv. *facili motu:* à præc.
Εὐκλέᾶ, *inclytam,* acc. sing. per Sync. pro εὐκλεέᾰ· dat. εὐκλεῖ', Poët. pro εὐκλεέϊ. ab
Εὐκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus.* Th. κλείω, *celebro.*
Εὐκλείᾰ, ᾱς, ἡ, *splendor nomi-*

nis, *gloria:* ex εὖ et κλέος seu κλεῖος, τὸ, *gloria:* ab eod. th.
Εὐκλείη, idem.
Εὐκλειὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, id. quod εὐκλεής.
Εὐκλεῖξαι, a. 1. inf. act. Dor. pro κλεῖσαι. Vide κλεῖξαι.
Εὔκληΐς, ῖδος, ἡ, *benè clausa.* Ex εὖ et κληΐς.
Εὐκλήρημα, ἄτος, τὸ, *prospera fortuna.* Th. κλῆρος.
Εὐκνήμῑς, ῖδος, ὁ ἡ ἡ, *benè ocreatus* vel *armatus:* ex εὖ, *benè,* et κνήμη, *tibia.*
Εὐκολῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *facilitas:* et
Εὔκολος, ου, ὁ ἡ ἡ, *facilis, qui non est stomacho fastidioso:* ex εὖ et κόλον, *cibus.*
Εὐκόλως, adv. *expeditè:* ab εὔκολος.
Εὐκομῐ'σασθαι, *benè recondere,* a. 1. inf. m. ex εὖ et κομίζω, *curo.* Th. κομέω, idem.
Εὔκομος, Poët. ἠΰκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, *benè* vel *pulchrè comatus:* ex εὖ et κόμη, *coma.*
Εὐκοπῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *facilitas:* et
Εὔκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *facilis:* ex εὖ et κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *scindo:* fut. ψω. perf. m. κέκοπα.
Εὐκοσμέω, ῶ, f. ήσω, *modestè me gero, officio fungor; orno benè:* et
Εὐκοσμῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *decentia, modestia, mores compositi:* et
Εὔκοσμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *benè ordinatus, concinnus:* et
Εὐκοσμότᾰτᾰ, *ornatissimè:* superlat. neut. pl. adv. loco sumitur: et
Εὐκόσμως, adv. *concinnè, rectè:* omnia ex εὖ et κόσμος, *ordo.*
Εὐκρᾶέος, gen. sing. ab
Εὐκρᾱής, έος, ὁ ἡ ἡ, *temperatus.* Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo:* vel εὐκραής, per Sync. pro εὐκρατής.
Εὐκρᾰ'τη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐκρῐνέες, nom. pl. sunt *venti Etesii,* q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ: ab
Εὐκρῐνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *purus, liquidus, ordine collocatus.* Th. κρίνω, *discerno.*
Εὐκταῖος, αίᾰ, αῖον, *optabilis.* Item *votivus, cui preces offeruntur.* Θέμιν εὐκταίαν. Medeæ Eur. 170. εὐκταίαν Ἐρινύν. Æschyl. Sept. ap. Theb. 729. ex εὔχομαι.
Εὐκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *optativus:* ab εὔχομαι, *precor:* fut. εὔξομαι. perf. εὖγμαι.

Εὐκτῐκῶς, *optativè,* adv. ab εὐκτικός.
Εὐκτῐμένη, vel Poët. ἐϋκτῐμένη, *benè ædificata,* perf. part. pass. f. g. pro εὐκεκτισμένη, detracto augmento Ion. et abjecto σ, verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt ἐϋκτιμένος dici Æol. pro ἐκτισμένος, vel per Syncop. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, *fabricor:* f. σω. perf. κα.
Εὔκτῐτος, η, ον, *benè structus:* ex εὖ et κτίζω, *condo.*
Εὐκτὸς, ἡ, ὸ, *optabilis, votivus:* ab εὔχομαι, *precor.*
Εὔκυκλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *rotundus:* ex εὖ, *benè,* et κύκλος, *circulus.*
Εὐλᾰ'βειᾰ, ᾶς, ἡ, *metus, reverentia, circumspectio:* ab εὐλαβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui benè res capessit, circumspectus:* ab εὖ et λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Εὐλᾰβέομαι, -οῦμαι, *vereor, caveo, vito:* ηὐλᾰ'βειτο, *metuebat,* 3. sing. imperf. Att. f. ήσομαι. perf. εὐλᾰ'βημαι. aor. 1. pass. εὐλᾰβήθην, Att. ηὐλᾰβήθην, ης, η. a. 1. part. εὐλᾰβηθεὶς, έντος, *veritus.* Th. λαμβάνω.
Εὐλᾰβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *circumspectus, timidus, religiosus, verecundus.* Vide εὐλάβεια.
Εὐλᾰβητέον, *cavendum est,* verbale ab εὐλαβέομαι, *vereor.*
Εὐλᾰβῐ'ης, *cautionis,* gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide εὐλάβεια.
Εὐλᾰβοῦ, præs. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, quod vide.
Εὐλᾰβῶς, adv. *timidè, cautè, religiosè:* ab εὐλαβὴς, qu. ab εὖ et λαμβάνω, *capio.*
Εὐλᾰβῶς ἔχειν, *vereri:* ab εὐλαβής.
ΕΥΛΑΙ', ῶν, αἱ, *vermes,* propriè qui in corpore nascuntur.
ΕΥΛΑ'ΚᾹ, ης, ἡ, *vomer, bidens, ligo:* qu. ab εὖ et λαχαίνω, *fodio:* vel potiùs ab εὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus.*
Εὔλᾰλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *benè loquens, facundus:* ab εὖ et λαλέω, *loquor.*
Εὐλείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *pratis accommodatus.* Ex εὖ et λειμών.
Εὐληπτότᾰτᾰ, *facillimum captu, commodissimè:* neut. superl. pl. ab
Εὔληπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *facilis captu.* Th. λαμβάνω.
ΕΥ'ΛΗΡᾸ, τὰ, *lora, habenæ.*
Εὐλῐμένη, ης, ἡ, nom. mulieris, q. *bonus portus.*

Εὐλογέω, *benedico:* cum acc. *felicia precor, præsto;* item *celebro, laudo, gratias ago:* fut. ήσω. perf. εὐλόγηκᾰ. a. 1. Att. ηὐλόγησᾰ. perf. pass. εὐλόγημαι. part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, *benedictus:* ex εὖ et λόγος, *sermo.* Th. λέγω, *dico:* fut. ξω. perf. m. λέλογα.
Εὐλογήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. et
Εὐλόγημαι, perf. pass. εὐλογημένος, perf. part. pass. ab εὐλογέω.
Εὐλογητὸς, ἡ, ὸν, *benedictus, a, um,* à 3. pers. perf. pass. verbi ejusd.
Εὐλογῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *benedictio, gratiarum actio, laus:* ἐπ' εὐλογίαις, *benignè:* et
Εὔλογος, ου, ὁ ἡ ἡ, *rationalis, rectus, verus:* ab εὖ et λόγος, *sermo, ratio:* à λέγω. præt. m. λέλογα.
Εὐλόγως, adv. *rectè, aptè, opportunè, consentaneè:* à præc.
Εὔλῠτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui facilè solvi potest, paratus discedere, expeditus.* Th. λύω.
Εὐλῠ'τως, adv. *expeditè, facilè:* à præc.
Εὐμᾰθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *docilis, ingeniosus;* item *intellectu facilis:* ab εὖ et μανθάνω, *disco.*
Εὐμᾰθῶς, adv. *facilè discendo, cum docilitate.*
Εὐμᾱ'κης, εος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro εὐμήκης, *longus, &c.* quod vide.
Εὔμᾱλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *pecorosus, bonas habens oves:* ex εὖ et μῆλα, *oves.* Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.
Εὐμᾰ'ρειᾰ, seu -ρῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *facilitas:* et
Εὐμᾰρέως, et -ρῶς, adv. *facilè:* ab
Εὐμᾰρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *facilis:* ex εὖ et μάρη, *manus,* q. *tractabilis.*
Εὐμᾰρῐ'η, pro secessu, quo itur, ut alvus exoneretur: q. d. *commoditates.* Vide εὐμαρής.
Εὐμᾰρῶς, adv. *facilè:* ab εὐμαρής.
Εὐμεγέθης, έος, ὁ ἡ ἡ, *ingens.* Th. μέγας.
Εὐμεθόδως, et εὐμεθοδῐκῶς, *compendiosè:* ex εὖ et μέθοδος, ου, ἡ, *via, compendium:* q. ex μετὰ et ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via.*
Εὐμελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *aptè modulatus, canorus:* à μέλος.
Ἐϋμμελῐ'ης, ου, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ου, ὁ, *fraxini peritus,* i. e. fraxineæ hastæ. Th. μελία, *fraxinus.*

Εὐμένειἄ, ᾶς, ἡ, *benevolentia*. Vide εὐμενής.
Εὐμενεςέρως, *benignius*: adv. comp. ab eod.
Εὐμενέτης, ȣ, ὁ, *benevolus*. Ex εὖ et μένω.
Εὐμενέω, *benevolus sum*: εὐμενέοντος, gen. sing. part. præs. à seq.
Εὐμενής, έος, ὁ ᾗ ἡ, *benevolus*, *benignus*: Comparat. εὐμενέςερος. ab εὖ et μένος, *animus*.
Εὐμενῶς, adv. *benignè*, *benevolè*.
Εὐμετάϐλητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, et
Εὐμετάϐολος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *facilè mutabilis*: ex εὖ, μετὰ, et βάλλω, *jacio*: f. λῶ. perf. m. βέϐολα.
Εὐμετάδοτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, et vertitur, *facilis ad impertiendum*: ex εὖ et μεταδίδωμι, *impertior*. Th. δίδωμι, *do*.
Εὐμεταχείριςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *tractabilis, quo quis facilè ex arbitrio suo uti possit*: ex εὖ et μεταχειρίζομαι.
Εὐμήκεις, nom. pl. ab
Εὐμήκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *benè longus*: ex εὖ et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.
Εὔμηλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *ovibus abundans, pecorosus*: à μῆλον, *ovis*.
Εὐμνημόνευτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *memoratu facilis*: adj. verbale ab εὖ et μνημονευτὸς, *qui memoriâ tenetur*: quod à μνημονεύω, *memoriâ teneo*. Th. μνάομαι, *recordor*: fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι.
Εὐμοιρίἄ, ἡ, *bona sors*. Th. μοῖρα.
Εὔμολπος, ȣ, ὁ, *EUMOLPUS*: nom. propr.
Εὐμορφίᾶ, ίᾶς, ἡ, *elegans forma*.
Εὔμορφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *formosus*: ab εὖ et μορφὴ, *forma*.
Εὔναζε, præs. imperat. act. εὐνάζῃ, *cubitum ieris*, 2. sing. præs. sub. pass. ab
Εὐνάζω, *sopio, dormio*: f. ἄσω. Th. εὐνὴ, *cubile*.
Εὐναὶ, nom. pl. ab eod. th.
Εὐναιετάω, ῶ, *benè habitatus sum*. Ex εὖ et ναιετάω.
Εὐναιόμενος, η, ον, *benè habitatus, a, um*, præs. part. pass. ab εὖ et ναίω, *habito*.
Εὐναῖος, αίᾶ, αῖον, *qui procumbere amat, qui ad cubile pertinet*: ab εὐνή.
Εὐνάτειρᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, *conjux*: ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.
Εὐνάω, -ῶ, fut. ήσω, *sopio*: ab eod. th.
Εὐνείκη, ης, ἡ, nom. mulieris, *benè litigans*.

Εὐνέτης, ȣ, ὁ, *conjux, tori consors*. Confer Eurip. Medeæ 161. ubi pro ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν legendum videtur Δυρομένα σὸν εὐνήταν. A seq.
ΕΥ'ΝΗ', ῆς, ἡ, *cubile*.
Εὐνηθεῖσᾶ, *concumbens*: aor. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, *sopio*: f. ήσω. Th. εὐνή.
Εὐνῆθεν, adv. *è lecto*. Ab εὐνή.
Εὐνήτης, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *conjux*; vid. supra εὐνέτης: ab eod.
Εὐνῆφῐ et εὐνῆφῖν, antiq. gen. ab εὐνή.
Εὐνῐέςερος, Ion. pro εὐνȣέςερος, *benevolentior*, comp. Vide in εὐνȣέςατος.
Εὐνῖκη, ης, ἡ, et Dor. Εὐνῖκᾶ, nomen mul. Gr. *bona victoria*.
Εὖνῐς, ιος, ὁ ᾗ ἡ, *orbus, privatus*; acc. εὖνιν. ab εἷς, *unus*.
'Εΰννητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *benè textus*. Ex εὖ et νέω.
Εὐνοέω, *benevolus*, vel *benè affectus sum*: f. ήσω. perf. εὐνόηκᾶ· et
Εὔνοιᾶ, ᾶς, ἡ, *benevolentia*: ab εὔνοος, -ȣς, ὁ ᾗ ἡ, *benevolus*: ex εὖ et νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.
Εὐνοῖκὸς, ἡ, ὸν, *benevolus*: et
Εὐνοῖκῶς, adv. *benevolè*: compar. εὐνοϊκωτέρως. superl. εὐνοῖκώτᾰτᾰ. Ab iisd.
Εὐνομεῖν, *bonis legibus instituere*: hinc
Εὐνομεῖσθαι, *bonis legibus uti*: εὐνομήθησᾰν, 3. pl. a. 1. pass. et
Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur*: ex εὖ et νόμος, *lex*.
Εὐνομῖην, acc. sing. ab Εὐνομίη, ης, ἡ, nomen mulieris, *legitima*: ab iisd.
Εὔνοος, et εὔνȣς, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *benevolus*: εὐνȣέςερος, compar. et εὐνȣέςᾰτος, superl. et
Εὔνȣν, *amicum*, acc. sing. ab εὔνοος, -ȣς, *benevolus*: ab εὖ et νόος, *mens*.
Εὐνȣέςᾰτος, *benevolentissimus*; superl. ab εὔνοος, *benevolus*.
Εὐνȣέςερος, *benevolentior*; compar. ab eod.
Εὐνȣχῐ́ᾶς, ȣ, ὁ, *spado*: et
Εὐνȣχίζω, *castro*: f. ῐ́σω. perf. εὐνȣ́χῐκᾰ. perf. pass. εὐνȣ́χισμαι. a. 1. pass. εὐνȣχίσθην. ab
Εὐνȣχος, ȣ, ὁ, *EUNUCHUS*; item *dynasta*: à gynæceis custodiendis sic dictus: ab εὐνὴ, *cubile, lectus*, et ἔχω, *habeo, servo*.
Εὔντᾰ, Dor. et per Crasin pro ἐόντα, sive ὄντα, acc. sing. part. præs. ab ὢν verbi εἰμὶ, *sum*.
Εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, *oro*: fut. ξομαι. a. 1. m. ξάμην, ω, ατο.

Εὐξάμενος, ȣ, a. 1. part. m. ab eod. th.
Εὔξενος, vel -εινος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *hospitalis*: et
Εὐξείνως, adv. *hospitaliter, amicè*: ab εὖ et ξένος, *hospes*.
Εὔξεςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *benè rasus, politus*. Th. ξέω, *rado*.
Εὔξῃ, *oraveris*: 2. sing. a. 1. m. sub. εὔξωμαι, ῃ, ηται· ab εὔχομαι, *precor*.
'Εὔξοον, *benè rasam, politam*: acc. sing. ab
Εὔξοος, idem quod εὔξεςος. Th. ξέω.
Εὐοδέω, f. ήσω, *prosperè progredior*; et *prosperum iter præbeo*: et
Εὐοδῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *prosperum iter*: item propr. nom. mulieris, Gr. *prosperè agens*: ab εὖ et ὁδὸς, *via*.
Εὔοδμος, ȣ, ὁ, Poët. Ion. et Dor. pro εὔοσμος, *odoratus*: ex εὖ et ὄζω, *oleo*.
Εὔοδος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *pervius, prosperum* vel *expeditum habens iter*: ex εὖ et ὁδὸς, *via*.
Εὐοδόω, -ῶ, *prosperum iter præbeo*: fut. ώσω. perf. εὐώδωκᾰ. præs. pass. εὐοδόομαι, ȣ̃μαι, *prosperum iter habeo, prosperor*: perf. pass. εὐώδωμαι. a. 1. pass. εὐωδώθην, ης, η. f. 1. pass. εὐοδωθήσομαι. ab εὔοδος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *iter expeditum habens*: ex εὖ et ὁδὸς, *via*.
Εὐόδωκᾰ, ᾰς, ε, ejusd. perf. act. Ion. pro εὐώδωκα.
Εὐόδως, adv. *prospero itinere*.
Εὐόδωσον, aor. 1. imperat. act. verbi εὐοδόω.
ΕΥΟΙ', *EVOE*, vox quâ Baccho acclamabatur: inde 'Εὔιος, ȣ, Bacchi cognomen.
Εὐοιώνιςον, ȣ, τὸ, *bonum augurium, omen*.
Εὐόμενοι, *assati*, præs. part. pass. verbi εὔω, seu εὕω, f. σω, *uro*.
Εὔοπλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *benè armatus*, seu *felix in armis*: hinc superl. pl.
Εὐοπλότᾰτοι, *armis instructissimi*. Th. ὅπλον.
Εὔοπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *conspicuus*. Th. ὄπτομαι.
Εὐορκέω, *religiosè juro*: f. ήσω, præs. inf. εὐορκεῖν. Vide εὔορκος.
Εὐορκῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *jurisjurandi fides*: ab
Εὔορκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui jusjurandum religiosè colit*: ab εὖ et ὅρκος, *jusjurandum*.
Εὔορμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *tutus*: ab εὖ et ὅρμος, ȣ, ὁ, *statio navium*: q. ab εἴρω, *figo*.

Εὐπᾶγὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *benè compactus:* ex εὖ et πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo.*
Εὐπά'θειᾰ, et -θῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, pro quo Ion. -θείη, et θῖ'η, *natura quæ facilè affici potest, voluptas, beneficium:* et
Εὐπᾰθέω, -ῶ, *indulgeo voluptatibus, facilè afficior,* seu *beneficio afficior.* Th. πάσχω, *patior:* f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.
Εὐπά'θημᾰ, ᾰτος, τὸ, *majestas, spiritus.*
Εὐπᾰθὴς, ἑος, ὁ ϗ, ἡ, *qui facilè afficitur, injuriæ obnoxius:* ab eod. th.
Εὐπαιδῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *felicitas quam boni liberi adferunt:* et
Εὔπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, *felix multâ prole,* seu *bonos habens liberos.* Th. παῖς, *puer.*
Εὔπακτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro εὔπηκτος, q. v.
Εὐπᾰρᾰκολϐθητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *intellectu facilis; item perspicax:* ab εὖ et παρακολϐθέω, *assequor.* Th. ἀκόλϐθος, *pedissequus.*
Εὐπά'ρᾱος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro εὐπάρειος, *habens pulchras genas:* ex εὖ et πάρεια, ἡ, *gena.*
Εὐπά'ρῠφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *eleganter textus.*
Εὐπᾰτέρειος, ειᾰ, ον, *claro patre natus, generosus:* ab εὐπάτηρ, vel εὐπάτωρ, *nobilis.* Th. πατὴρ, ἑρος, ὁ, *pater.*
ΕΥ'ΠᾸΤΟ'ΡΙΟΝ, ϐ, τὸ, *EUPATORIUM,* herba quædam, ab Εὐπάτωρ. Vel potiùs ab ἧπαρ, dicitur enim et ἡπατόριον.
Εὐπᾰτρῖ'δης, ϐ, ὁ, *homo Romanus patricii generis, nobilis.*
Εὐπειθέω, ῶ, f. ήσω, *obtempero:* ab εὐπειθής.
Εὐπειθὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *obsequens:* ex εὖ et πείθω, *persuadeo.*
Εὐπειθῶς, adv. *obsequiosè:* à præc.
Εὔπειϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *facilè credens, moriger:* ab εὖ et πείθω.
Εὐπένθερος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui nobilem socerum habet.* Th. πενθερὸς, ϐ͂, ὁ, *socer.*
Εὔπεπλος, seu ἐΰπεπλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchrum habens peplum:* ab εὖ et πέπλος, *peplum.*
Εὐπερίϛᾰτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *ad circumcingendum proclivis:* ex εὖ et περιΐϛαμαι, *circumsto, tango:* quod ex περὶ et ἵϛημι, *sto.*
Εὐπέτειᾰ, ᾱς, ἡ, et
Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. *facilitas:* et
Εὐπετὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *facilis:* comp. εὐπετεϛέρως, *facilius:* adv. ab εὐπετέϛερος· ex εὖ et πίπτω, *cado.*
Εὐπετῶς, et -έως, adv. *facilè:* ab eod. th.
Εὐπηγὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *benè compactus.* Ex εὖ et πήγνυμι.
Εὔπηκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *benè ædificatus:* ex εὖ et πήγνυμι, *compingo, ædifico.*
Εὔπιϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *fidelis:* ex εὖ et πιϛός.
'Εΰπλειος, η, ον, *benè plenus.* Ex εὖ et πλεῖος, id. quod πλέος.
Εὐπλεκέων, gen. pl. ab
Εὐπλεκὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *benè junctus, flexibilis, nexilis:* ex εὖ et πλέκω, *plecto, necto:* f. ξω.
Εὔπλεκτος vel ἐΰπλεκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *benè plexus, benè plicatus* seu *nexus.* Ex iisdem.
Εὐπλοεῖν, Ion. pro εὐπλεῖν, *uti prosperâ navigatione.* Th. πλέω, *navigo.*
Εὔπλοιᾰ, ᾱς, ἡ, et
Εὐπλοίη, ης, ἡ, *bona navigatio:* ex εὖ et πλέω, *navigo:* fut. πλεύσω.
Εὐπλοκᾰμῖ's, ῖ'δος, ἡ, et
Εὐπλόκᾰμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchros cincinnos vel cirros habens:* ex εὖ et πλόκαμος, *cincinni:* q. à πλοκὴ, *implicatio.* Th. πλέκω, *plecto:* f. ξω. perf. m. πέπλοκα.
Εὐπλῦνὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *benè lotus, mundus:* ab εὖ et πλύνω, *lavo.*
Εὔπνοος, et εὔπνϐς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *benè spirans, perflabilis.* Th. πνέω, *spiro.*
Εὐποιεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi
Εὐποιέω, ῶ, fut. ήσω, *benefacio:* et
Εὐποίητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *benè factus, elegans:* ab εὖ et ποιέω, *facio.*
Εὐποιῗ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *beneficentia:* à seq.
Εὐποιὸς, ϐ͂, ὁ ϗ ἡ, *beneficus.* Th. ποιέω.
Εὔπολῐς, *EUPOLIS,* nom. propr.
Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐπορέω, ῶ, *abundè possum, est mihi facultas; item* simpl. *possum:* f. ήσω. perf. εὐπόρηκᾰ. et in 3. sing. imperf. pass. Att. ηὐπορεῖτο. ex εὖ et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo:* perf. m. πέπορα.
Εὐπορῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *facultas, copia:* ab εὔπορος.
Εὐπόριϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *paratu facilis:* ex εὖ et πορίζω.
Εὔπορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *expeditus.* Th. πείρω.
Εὐπρᾶγῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, idem quod εὐπραξία· à perf. m. πέπραγα, verbi πράσσω, *facio.*
Εὐπρᾱξῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *res secundæ, prosperitas, pulchrum facinus.* Th. πράττω, *facio:* f. ξω.
Εὐπρέπειᾰ, ᾱς, ἡ, *decor eximius, ornatus:* ab
Εὐπρεπὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *decor eximius, excellens:* ex εὖ et πρέπω, *decorus sum.*
Εὐπρεπῶς, adv. *decorè, eleganter:* ab eod.
Εὐπρηξῖ'η, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία, q. v.
Εὔπρηϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *facilis accensu, facilis inflatu, validus.* Ex εὖ et πρήθω.
Εὐπρήσσω, Ion. imperf. εὐπρήσσεσκον, *ordino, benè curo.* Ex εὖ et πράσσω.
Εὐπρόσδεκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *acceptus:* à προσδέχομαι, *suscipio, probo:* ex εὖ, πρὸς, et δέχομαι, *capio:* fut. δέξομαι.
Εὐπρόσεδρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *aptè adhærescens,* et *assiduus in aliquo negotio:* ex εὖ et πρόσεδρος, *assiduè occupatus:* item *assessor:* quod ex πρὸς et ἕδρα, ας, ἡ, *sella.* Th. ἕζομαι, f. ἑδϐ͂μαι, *sedeo.*
Εὐπροσηγορῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *affabilitas:* à seq.
Εὐπροσήγορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *affabilis:* ex εὖ et προσηγορέω, *compello:* quod ex πρὸς et ἀγορέω. Th. ἀγορὰ, *forum.*
Εὐπρόσῖτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *accessibilis:* ex εὖ, πρὸς, et εἶμι, *eo.*
Εὐπρόσοδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem. Th. ὁδὸς, *via.*
Εὐπρόσοιϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *allatu* vel *aditu facilis:* ex εὖ et προσοίω, pro quo usurpatur in præs. προσφέρω.
Εὐπροσόρμιϛος, *appulsu et aditu facilis.*
Εὐπρόσφορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *facundus in sermone.*
Εὐπροσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosus appareo:* ab
Εὐπρόσωπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *speciosus, pulcher:* ex εὖ et πρόσωπον, ϐ, τὸ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video:* perf. m. ὦπα.
Εὔπρυμνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchram puppim habens;* ex εὖ et πρύμνα, ης, ἡ, *puppis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.*
Εὔπτερος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *benè alatus:* ex εὖ et πτέρον.
Εὔπυργος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pulchras turres habens.* Th. πύργος, *turris.*
Εὔπωλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *producens bonos equos:* ex εὖ et πῶλος, *pullus.*
Εὐραὶ, ῶν, αἱ, *ferramenta axi in-*

fixa, adeò ut à rotâ non atteratur. Th. εὐρὺς, *latus.*
Εὑρά'μην, *inveni:* per Sync. pro εὑρησά'μην, ω, ατω, aor. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio.*
Εὐρὰξ, *ex obliquo:* positâ re in εὖρος, εος, i. e. *latitudinem.* Alii volunt Ion. dici pro πλευρὰξ per Aphær. à πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus, costa.*
Εὑρὲ, a. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro εὗρε. ut εἰπὲ pro εἶπε, λαβὲ pro λάβε. ab εὑρίσκω, *invenio:* q. v.
Εὗρε, *invenito tu:* aor. 2. imperat. act. vide præced. vel *invenit:* 3. sing. aor. 2. ind. ab eod.
Εὐρέα, Ion. pro εὐρεῖα, *lata:* quod vide.
Εὑρέθην, *inventus sum:* aor. 1. ind. pass. et
Εὑρεθῶσιν, 3. pl. aor. 1. sub. pass. et
Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, quod vide.
Εὐρεῖα, *lata:* f. g. ab εὐρὺς, -έος, qu. vide.
Εὕρεμα, ατος, τὸ, *inventum:* ab εὑρίσκω.
Εὑρέμεναι, Ep. aor. 2. inf. verbi εὑρίσκω.
Εὕρεσις, εως, ἡ, *inventio:* et
Εὑρετὴς, ȣ, ὁ, *inventor:* ab εὑρίσκω, *invenio.*
Εὑρετὶς, ἴδος, ἡ, *inventrix:* à præc.
Εὕρετο, 3. sing. a. 2. m. ab εὑρίσκω.
Εὑρέτρια, ας, ἡ, *inventrix:* ab εὑρετής.
Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab εὑρίσκω.
Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum:* ab eod. th.
Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.
Εὑρήσεις, 2. sing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. ind. act. εὑρήσω. ab εὑρίσκω, *invenio:* quod vide.
Εὑρησιέπης, έος, ὁ ᾗ ἡ, Poët. pro εὑρεσιέπης, *verborum inventor:* ab εὑρίσκω, *invenio,* et ἔπος, τὸ, *verbum:* q. ab ἔπω, *dico.*
Εὕρητε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab εὑρίσκω, q. v.
Εὔριζος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *benè radicatus.* Th. ῥίζα.
Εὔριν, ῖνος, ὁ ᾗ ἡ, *sagax:* ex εὖ, *benè,* et ῥὶν, *nasus.*
ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ȣ, ὁ, *EURIPUS, fretum reciprocum,* i. e. sæpè undas absorbens et revomens: quasi ab εὖ et ῥίπτω, quia facilè projicitur. Hinc
Εὔριπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, proverbialitèr ponitur, ut εὔριπος ἄνθρωπος, εὔριπος τυχὴ, ob inconstantiam.
ΕΥΡΙ'ΣΚΩ, *invenio, deprehendo:* fut. εὑρήσω. perf. εὕρηκα. a. 1. εὕρησα, a. 2. εὗρον. a. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι. a. 2. sub. εὕρω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. εὑρεῖν. a. 2. part. εὑρὼν, όντος. perf. pass. εὕρημαι. a. 1. pass. εὑρέθην, ης, η, *inventus sum:* f. 1. pass. εὑρεθήσομαι. aor. 1. m. εὑρά'μην, ω, ατο, per Sync. pro εὑρησά'μην, *acquisivi.* εὑρέθη ἐν γαςρὶ ἔχȣσα, Matt. i. 18. idem quod ἦ, *erat,* ut Luc. xvii. 18. 1 Pet. ii. 22. Galat. ii. 17. absque Hebraismo, quem deprehendisse Olearius putavit Obs. in Matt. p. 40. Sic Jos. *Ant.* vii. 7. Eurip. Iphig. in Taur. 777. Hieroc. in Carm. Pyth. Antouin. l. ix. p. 269.
Εὔροια, ας, ἡ, *facilis fluxus:* Metaph. *affluentia, prosperitas.* Th. ῥέω, *fluo.*
Εὑροίμην, *invenero:* aor. 2. opt. m. et
Εὕροις, 2. sing. a. 2. opt. act. et
Εὑροῖσα, ας, α, Dor. pro εὑρȣ̃σα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, *invenio:* q. v.
Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, *Euroclydon,* ventus quidam procellosus, Act. xxvii. 14. ex εὐρὺς, *latus,* vel potiùs Εὖρος, *Eurus,* et κλύδων, *fluctus.* Th. κλύζω, *lavo.*
Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi εὑρίσκω, *invenio,* quod vide.
Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, όντος, a. 2. part. ab eod. Et
Εὕροσαν, 3. pl. imp. pro εὗρον, Ps. cxvi. 3.
Εὖρος, ȣ, ὁ, *EURUS.* Th. ῥέω, *fluo.*
Εὖρος, εος, τὸ, *latitudo.*
Εὑρȣ̃σα, aor. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, q. v.
'Εὐῤῥαφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *benè consutus.* Ex εὖ et ῥάπτω.
'Εὐῤῥεὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *pulchrè fluens.* Ep. contr. gen. ἐϋῤῥεῖος. Ex εὖ et ῥέω.
'Εὐῤῥείτης, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *pulchrè fluens:* ἐϋῤῥείταο, gen. Æol. pro ἐϋῤῥείτȣ. ex εὖ et ῥέω, *fluo.*
'Εὔῤῥοος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisdem.
Εὐρὺ, adv. *latè:* ab εὐρύς.
Εὐρυά'γυια, ας, ἡ, *latas vias habens:* ab εὐρὺς et ἀγυιὰ, *via.*
Εὐρυά'λη, ης, η, *EURYALE,* nom. mulieris.
Εὐρυά'λως, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, *latus, amplus:* ex εὐρὺς, et ἅλως, *area.*
Εὐρυβά'της, ȣ, ὁ, *EURYBATES,* nom. propr.
Εὐρυβί'ης, Ion. pro εὐρυβί'ας, ȣ, ὁ, *cujus vis se latè extendit, latè patens:* ex εὐρὺς, *latus,* et βία, *vis.*
Εὐρυδά'μας, αντος, ὁ, *EURYDAMAS,* nomen propr.
Εὔρυθμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *numerosus, concinnus:* ex εὖ et ῥυθμὸς, *rhythmus, concinnitas.*
Εὐρύ'θμως, adv. *concinnè.*
Εὐρυκρείων, *latè dominans:* ex εὐρὺς, *latus,* et κρείων, οντος, ὁ, *regnator.* Th. κραίνω.
Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, *qui lata prata habet, spatiosus, amplus:* ab εὐρὺς, *latus,* et λειμὼν, *pratum.*
Εὐρυμέτωπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *latam frontem habens:* ab εὐρὺς, et μέτωπον. Th. ὄπτομαι, *video.*
Εὐρυνόμη, ης, ἡ, *EURYNOME,* nom. mul.
Εὔρυναν, 3. pl. a. 1. act. εὔρυνα, ας, ε, et
Εὐρύ'νοντι, *dilatant:* Dor. pro εὐρύνȣσι, 3. pl. præs. ind. ab
Εὐρύ'νω, *dilato:* f. νῶ. Th. εὐρὺς, *latus.*
Εὐρυοδείης, gen. Ion. ab εὐρυοδεία, ας, ἡ, *spatiosa,* et
Εὐρυόδειος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *habens latas vias:* ab εὐρὺς, *latus,* et ὁδὸς, ἡ, *via.*
Εὐρύ'οπα, voc. sing. ab εὐρυόπης, ȣ, ὁ, *latè sonans,* vel *latè perspicuus:* ab εὐρὺς, *latus,* et th. ὄψ, *vox.* Vel ut alii volunt ab ὢψ, *vultus,* quod ab ὄπτομαι, *video.* Tum etiam εὐρύοπα potest esse acc. ab εὐρύωψ, -οπος, et -ωπος, *latum oculum habens:* ab eod. ὢψ, *oculus.*
Εὐρύ'πορος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *vastus.* Ex εὐρὺς et πόρος.
Εὐρυπύλης, έος, ὁ ᾗ ἡ, *amplas et spatiosas portas habens.* Ex εὐρὺς et πύλη.
Εὐρύ'πυλος, ȣ, ὁ, *EURYPYLUS,* nom. propr.
Εὐρυρέεθρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *lata habens fluenta, latè fluens.* Ex εὐρὺς et ῥέεθρον.
Εὐρυρέων, ȣσα, ον, *latè fluens.* Ex εὐρὺς, et ῥέω.
ΕΥΡΥ'Σ, εῖα, ὺ, gen. έος, είας, έος, *latus, amplus.*
Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *potens:* ab εὐρὺς, *latus,* et σθένος, *robur.*
Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, *EURYSTHEUS,* Rex Mycænorum.
Εὐρυσθέως, gen. præced. Att. pro -έος.
Εὐρυσθῆα, Poët. pro εὐρυσθέα, acc. sing. ejusd.
Εὐρύςερνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui habet*

latum pectus: ab εὐρὺς et στέρνον, *pectus.*
Εὐρύτῖμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longè latèque honoratus:* ex εὐρὺς et τιμή.
Εὐρυτί'ων, ωνος, ὁ, *EURYTION,* nom. propr.
Εὐρυφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *latè germinans.* Ex εὐρὺς et φύω.
Εὐρυχαίτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro εὐρυχαίτης, ου, ὁ, *latam comam habens, laticomus:* ab εὐρὺς et χαίτη, *juba, coma.*
Εὐρυχόροιο, *spatiosæ:* gen. Ion. ab εὐρύ'χορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in quâ ampli chori duci possunt:* ex εὐρὺς et χορὸς, *chorus, chorea.* Vel Poët. ponitur pro εὐρυχώρου. ab
Εὐρύ'χωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latus, amplus:* ab εὐρὺς et χῶρος, *locus.*
Εὐρύ'ωψ, ωπος et οπος, ὁ ϗ ἡ, *latè videns:* ab εὐρὺ, *latè,* et ὤψ, ὠπὸς, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Εὕρω, vide in εὕρωμεν.
Εὐρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *putris,* it. *situ obsitus:* et
Εὐρώεις, εντος, ὁ, *putris, obscurus;* it. *amplus:* acc. sing. εὐρώεντᾰ, ab εὐρώς.
Εὕρωμεν, *invenerimus,* 1. plur. a. 2. sub. act. εὕρω, ης. ab εὑρίσκω, *invenio,* quod vide.
Εὑρὼν, οῦσᾰ, ὸν, aor. 2. part. ab eod.
Εὐρωπεὺς, έος, ὁ, et Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, *EUROPÆUS, ex Europa.*
Εὐρώπη, ης, ἡ, *EUROPA,* nom. mul.
ΕΥ'ΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, *situs, mucor, caries.*
Εὔρωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *robustus, sanus:* ab εὖ et ῥώννυμι.
Εὐρώστως, adv. *robustè:* à præc.
Εὐρώτᾱς, ου, ὁ, *EUROTAS:* nom. propr. fluvii Laconiæ.
Εὐρωτιά'ω, f. ά'σω, *cariem sentio, situ sum obsitus:* ab εὐρώς.
ΕΥ'Σ, έος, ὁ, *bonus:* dicitur et ἠΰς.
Εὖσᾰ, ᾱς, ε, et in 3. pl. εὖσᾰν, a. 1. ind. act. verbi εὕω, seu εὔω, *uro, ustulo:* f. εὕσω. at
Εὖσᾰ, ᾱς, ἡ, Dor. et Æol. pro ἐοῦσα, vel οὖσα, ης, ἡ, *existens:* præs. part. f. g. verbi εἰμί.
Εὐσέβει, 2. sing. præs. imperat. vel 3. sing. imperf. ind. verbi εὐσεβέω, -ῶ, *colo:* f. ήσω. perf. ηκα. Ex εὖ et σέβω, *colo.*
Εὐσέβειᾰ, ᾱς, ἡ, *pietas:* et
Εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, *pietatis officia:* et
Εὐσεβὲς, έος, τὸ, *pietas:* et
Εὐσεβέω, ῶ, *colo:* cum acc. item *in pietate instituo, informo;* f. ήσω. perf. εὐσέβηκᾰ. a. 1. εὐσέβησᾰ. ab iisd.
Εὐσεβέως, *piè,* adv. et
Εὐσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pius:* et
Εὐσεβῶς, *piè,* adv. contractè pro εὐσεβέως, ab eod. th.
Εὔσελμος, vide in ἐΰσσελμος.
Εὔσεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *venerabilis:* ex εὖ et σέβομαι.
Εὔσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè significans:* ex εὖ et σῆμα, *signum.*
Εὐσθένειᾰ, ᾱς, ἡ, *virium integritas, robur:* et
Εὐσθενέω, ῶ, *viribus polleo;* f. ήσω· et
Εὐσθενὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *validus:* ex εὖ et σθένω.
Εὔσκῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *opacus, qui facilè adumbratur.* Th. σκία.
Εὔσκαρθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè saltans, agilis;* ex εὖ et σκαρθμὸς, *saltus.* Th. σκαίρω, *salto.*
'Εΰσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Dialysin qro εὔσκοπος, *qui scopum peritè assequitur; providus, opportunus:* ex εὖ et σκοπὸς, *finis.* Th. σκέπτομαι.
Εὔσοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè salvus, incolumis;* ex εὖ et σόος, *integer.*
Εὔσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *misericors;* ex εὖ et σπλάγχνον, *viscus, cor.*
'Εΰσσελμος, seu ἐΰ'σελμος, Poët. pro εὔσελμος, *benè tabulatus;* ex εὖ et σέλμα, τὸ, *transtrum.* Th. σελὶς, *spatium inter lineas* vel *inter tabulata navis.*
Εὐστά'θειᾰ, ᾱς, ἡ, *constantia, columen;* et
Εὐσταθέω, -ῶ, f. ήσω, *consto, stabilio;* et
Εὐσταθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *stabilis;* ab εὖ et ἵστημι.
Εὐσταθῶς, adv. *constantèr, firmitèr, tutò.*
Εὐσταλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè instructus, expeditus.* Th. στέλλω.
Εὐσταλῶς, adv. *expeditè:* à pr.
Εὐστάχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *abundans spicis:* ex εὖ et στάχυς.
Εὐστέφᾰνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *formosus, benè coronatus:* ex εὖ et στέφανος, *corona.* Th. στέφω, *corono;* f. ψω.
Εὔστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pulchro ore est, disertus:* ex εὖ et στόμα, ατος, τὸ, *os.*
Εὐστοχέω, ῶ, fut. ήσω, *jaculandi peritus sum, solertèr conjecto:* et
Εὐστοχί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *dexteritas in jaculando, solertia in conjiciendo:* et
Εὔστοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *felix in jaculando, solers:* à th. στοχάζομαι, *collimo.*
Εὐστόχως, adv. *cautè.*
Εὐστρεφὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, et Poët. ἐϋστρεφὴς, *pulchrè tortus, flexilis:* ex εὖ et στρέφω, *flecto.*
'Εΰστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἐΰστροφος.
Εὐστροφί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *facilitas ad se vertendum.*
'Εΰστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchrè tortus, tortilis, agilis.* Ex εὖ et στρέφω.
Εὐσύμβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quod per conjecturas facilè cognosci potest:* ex εὖ et συμβάλλω, *conjicio.* Th. βάλλω, *jacio.*
Εὐσύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis in pactis, in commercio:* ex εὖ et συμβάλλω.
Εὐσύ'νοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilè conspiciendus:* ex εὖ, σὺν, et ὄπτομαι.
Εὔσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et ἐΰσφυρος, *cui est elegans pedum forma:* ex εὖ et σφυρὸν, *malleolus pedis, pes.* Th. σφύρα, *malleus.*
Εὐσφύ'ρω, pro εὐσφύ'ρου, gen. Dor. præced.
Εὐσχημόνως, adv. *decentèr:* et
Εὐσχημοσύ'νη, ης, ἡ, *decor:* ab
Εὐσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *decens, spectabilis, honoratus:* ex εὖ et σχῆμα, τὸ, *gestus, habitus.* Th. ἔχω, *habeo.*
Εὔσωτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἐΰσσωτρος, *bonas habens rotæ curvaturas ligneas:* ex εὖ et σῶτρον, *lignea circumferentia rotæ.* Th. σείω, *quatio.*
Εὖτ', pro εὖτε, *quando,* adv.
Εὐτακτέω, ῶ, f. ήσω, *ordinem et disciplinam servo:* et
Εὔτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ordinem servans:* et
Εὐτάκτως, adv. *decenti ordine:* et
Εὐταξί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *bonus ordo:* ex εὖ et τάσσω, *ordino:* f. ξω. perf. χα.
ΕΥ'ΤΕ, *quando, quum, sicut,* adv. ἠΰτε, Ion. et Poët. Dialysi, *sicut.*
Εὐτείχεᾰ, *benè munitam,* acc. sing. ab εὐτείχης, quod vide.
Εὐτείχεος, έου, ὁ ϗ ἡ, *benè munitus:* ab
Εὐτείχης, εος, ὁ ϗ ἡ, id. ex εὖ et τεῖχος.
Εὐτεκνί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *felicitas sobolis:* ex εὖ et τέκνον, *filius.* Th. τίκτω, *pario.*
Εὔτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prole felix, fœcundus:* ab iisd.
Εὐτελέστᾰτᾰ, ων, τὰ, superl. grad. ab
Εὐτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *frugalis:* item *abjectus, humilis:* ab εὖ et τέλος.
Εὐτέρπη, ης, ἡ, *EUTERPE,* nom. Musæ: et

Εὐτερπὴς, έος, ὲς, ὁ ϗ ἡ, *valdè jucundus*: ab εὖ et τέρπω, *delecto.*
Εὔτηκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè colliquescit.*
Εὔτμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè sectus et paratus*: ex εὖ et τέμνω, *seco.*
Εὐτοκῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *fœcunditas*: ab
Εὔτοκος, ε, ὁ ϗ ἡ, *fœcundus*: ab εὖ et τίκτω, *pario*, perf. m. τέτοκα.
Εὐτολμῐ'ᾰ, ῐᾱς, ἡ, *animi præsentia*: et
Εὔτολμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *audax*: à th. τόλμα.
Εὐτονῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *firmitas tenoris*: et
Εὔτονος, ε, ὁ ϗ ἡ, *validus, firmus, intensus*: et
Εὐτόνως, adv. *acritèr, magnâ contentione*: ex εὖ et τείνω, *tendo.*
Εὐτοξῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *scientia benè jaculandi arcu.*
Εὐτρᾰπελεύομαι, *lepidè jocor*: et
Εὐτρᾰπελῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *urbanitas*: item *scurrilitas*: ab
Εὐτρᾰ'πελος, ε, ὁ ϗ ἡ, *lepidus, urbanus*, qui sua verba potest εὖ τρέπειν, *scitè vertere.* Th. τρέπω. a. 2. ἔτρᾰπον.
Εὐτρᾰφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè nutritus*: ex εὖ et τρέφω.
Εὐτρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *paratus, æquus*: qui facilè ad aliquid τρέπεται, *vertitur*: et
Εὐτρεπῐ'ζω, fut. ῐ'σω, *paro*: ab eod. th.
Εὔτρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè perforatus*: Poët. ἐΰτρητος· accipitur et pro εὐρύτρητος, *lato ore hians.* Th. τιτράω, *perforo*: f. τρήσω.
Εὐτρῐ'αινᾰν, acc. sing. Dor. 1. decl. ab εὐτριαίνης, ε, ὁ, *inclytus tridente*: ex εὖ et τρίαινα, *tridens.* Th. τρεῖς, *tres.*
Εὐτρόχᾰλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *rotundus, planus*: et
Εὔτροχος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. ἐΰτροχος, *benè currens, volubilis, agilis*: ex εὖ et τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.
Εὔτυκος, ε, ὁ ϗ ἡ, metri gratiâ pro
Εὔτυκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè fabricatus*: ab εὖ et τεύχω, *fabricor*: a. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.
Εὐτῠχεῖν, *secundâ fortunâ uti*: inf. ab
Εὐτῠχέω, *felix sum*: fut. ήσω. Ex εὖ, *benè*, et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *assequor.*
Εὐτῠχέως, Ion. et Poët. pro εὐτυχῶς, adv. *prosperè*: ab iisd.
Εὐτῠ'χηκᾰ, *benè cessit mihi*, perf. ind. act. ab εὐτυχέω.
Εὐτῠ'χημᾰ, ᾰτος, τὸ, *felicitas*: ab eod. th.
Εὐτῠχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *fortunatus*: ab εὖ, *benè*, et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *assequor.*
Εὐτῠχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσᾱς, aor. 1. part. act. verbi εὐτυχέω, *felix sum*: quod et
Εὐτῠχῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *secunda fortuna*: ab εὐτυχής.
Εὔτῠχος, ε, ὁ, *EUTYCHUS*, nomen propr. q. à præced.
Εὔϋδρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *aquâ abundans*: ex εὖ et ὕδωρ, *aqua.*
Εὐφᾱμῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, *fausta* vel *læta acclamatio*: et
Εὐφᾱ'μως, Dor. pro εὐφήμως, *bona verba dicendo*: vide εὐφημέω.
Εὐφᾰρέτρᾱς, ε, et Dor. -ᾱ, ὁ, Apollinis epith. *pulchram pharetram habens*: ex εὖ et φαρέτρα, *pharetra.*
Εὐφημέω, -ῶ, έεις, -εῖς, *celebro, laudo, gratulor*: f. ήσω. Ex εὖ et φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.
Εὐφημῆσαι, *fausta precari*, a. 1. inf. act. verbi præced.
Εὐφημῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *bona fama, laus, bonum omen*: et
Εὐφημίζω, f. ῐ'σω, *votis excipio et acclamatione*: et
Εὔφημος, ε, ὁ ϗ ἡ, *boni nominis, boni ominis*: et
Εὐφημοσῠ'νᾰ, ᾱς, ᾰ, Poët. et Dor. pro
Εὐφημοσῠ'νη, ης, ἡ, *admonitio, mandatum*: vide εὐφημέω.
Εὔφθογγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè sonans*; ex εὖ et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *sono*: f. γξομαι. perf. ἔφθεγμαι. perf. m. ἔφθογγα.
Εὐφορέω, ῶ, *exubero, fertilis sum*: f. ήσω. perf. εὐφόρηκα. a. 1. εὐφόρησα· ab
Εὔφορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ferax, qui facilè ferri tolerarique potest.* Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω.
Εὔφορτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè ferri potest, velox*: ex εὖ et φέρω.
Εὐφρᾰδέως, adv. *scitè.* Ex εὖ et φράζω.
Εὐφραίνω, *exhilaro, oblecto*: fut. εὐφρᾰνῶ. perf. εὔφραγκᾰ. a. 1. εὔφρᾱνᾰ, Att. ηνᾰ. præs. pass. εὐφραίνομαι, *lætor, genio indulgeo*: a. 1. pass. εὐφράνθην, ης, η. aor. 1. imperat. εὐφράνθητῐ. f. 1. pass. εὐφρανθήσομαι, *lætabor*: ex εὖ et φρὴν, *mens.*
Εὐφρᾰνέαι, Ion. pro εὐφρᾰνῇ, 2. sing. f. 1. m. εὐφρανέμαι, à præced.
Εὐφρᾰνέειν, Ion. pro εὐφρᾰνεῖν, f. 1. inf. act. ab eod.
Εὐφρᾰ'νθην, ης, η, Att. ηὐφράνθη, Psal. xvi. 9. a. 1. pass. εὐφράνθητῐ, ήτω, aor. 1. imperat. εὐφρανθείην, aor. 1. opt. in 3. pl. θείησᾰν. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro.*
Εὔφρονᾰ, acc. sing. ab εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ *hilaris.* Th. φρὴν, *mens.*
Εὐφρόναι, *noctes*, nom. pl. ab εὐφρόνη, *nox*: παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, quia nox ad considerationem et consilia multùm conferre putatur: ab eod.
Εὐφρονέω, ῶ, *sapio*: f. ήσω. Ex εὖ et φρὴν, *mens.*
Εὐφροσῠ'νη, ης, ἡ, et Dor. εὐφροσῠ'νᾰ, ᾱς, ᾰ, *lætitia*: ab
Εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *hilaris.* Ex εὖ et φρὴν, *mens.*
Εὐφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *habilis, ingeniosus*: acc. sing. εὐφυέᾰ. dual. εὐφυέε. Ex εὖ, *benè*, et φύω, *nascor.*
Εὐφυῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *bona indoles, ingenii dexteritas*: et
Εὐφυῶς, adv. *ingeniosè, scitè*: ab εὐφυής.
Εὐφωνῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *vocum (in scribendo) suavis compositio*: à seq.
Εὔφωνος, *benè sonans, canorus*: ex εὖ et φωνή.
Εὐχαίτης, ε, ὁ *benè seu pulchrè jubatus, benè comatus*: à χαίτη, *coma.*
Εὔχαλκος, ε, ὁ ϗ ἡ, *bene æratus.* Ex εὖ et χάλκος.
Εὐχᾰριστέω, ῶ, *gratias ago*, cum dat. f. ήσω. perf. εὐχᾰρίστηκᾰ. a. 1. εὐχᾰρίστησᾰ. præs. pass. εὐχᾰριστέομαι, ἔμαι, *gratiarum actione celebror*: aor. 1. pass. εὐχᾰριστήθην, ης, η, aor. 1. sub. pass. εὐχᾰριστηθῶ, ῇς, ῇ. Th. χάρις, *gratia.*
Εὐχᾰριστῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *gratiarum actio*: et
Εὐχᾰ'ριστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *gratus*: et
Εὐχᾰρίστως, adv. *placidè*: ab eod. th.
Εὐχᾰ'ς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio.* Th. εὔχομαι, *precor.*
Εὔχεαι, Ion. pro εὔχη, 2. sing. præs. sub. verbi εὔχομαι, *precor*: f. εὔξομαι. perf. εὖγμαι.
Εὔχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, *manu præstans, fortis*: ab εὖ et χεὶρ, *manus.*
Εὐχειρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *artificium, dexteritas*: à præcedente.
Εὔχεο, Ion. pro εὔχε, 2. sing. imperf. vel præs. imperat. verbi εὔχομαι, *precor.*

Εὐχέρειᾰ, ᾱς, ἡ, *facilitas:* et
Εὐχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis:* et
Εὐχερῶς, adv. *facilè:* ex εὖ et χεὶρ, *manus.*
Εὐχέσθω, *precetur,* 3. sing. præs. imperat. verbi εὔχομαι.
Εὐχετᾰ'ασθαι, Poët. pro εὐχετᾶσθαι, præs. inf. ab
Εὐχετᾰ'ομαι, ῶμαι, *preces fundo.* Th. εὔχομαι, idem.
Εὐχετοῴμην, Poët. pro εὐχετῴμην, præs. opt. pass. εὐχεταοίμην, ῴμην, à præced.
Εὐχὴ, ῆς, ἡ, *votum:* ab εὔχομαι, *precor.*
Εὔχθω, *dedicetur,* 3. sing. perf. imperat. pass. εὖξο, εὔχθω· ab
ΕΥ῎ΧΟΜΑΙ, *glorior, dico, precor, opto:* imperf. Att. ηὐχόμην, ȣ, ετο, pro εὐχόμην. fut. εὔξομαι. perf. εὖγμαι. a. 1. m. εὐξᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.
Εὖχος, εος, τὸ, *gloria, honor, decus:* à præc.
Εὐχρηςέομαι, *commodè tractor:* et
Εὔχρηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utilis, valdè utilis:* ex εὖ et χράω, *commodo, utendum do:* f. χρήσω.
Εὖ῎χροης, έος, ὁ ϗ ἡ, id. quod seq.
Εὔχροος, contr. εὔχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè coloratus:* ex εὖ et χρόα, *color.*
Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, *votum,* Poët. pro εὐχή. Th. εὔχομαι, *precor.*
Εὐχωλίμαῖος, αίᾰ, αῖον, *qui vota facit,* vel *facta exequi conatur:* à præc.
Εὐψῡχέω, f. ήσω, perf. εὐψῡ'χηκᾰ, *bono sum animo:* ab εὖ et ψυχή.
Εὐψῡχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *jucundo et salubri expositus frigori, frigidus:* à ψύχω.
Εὐψῡχί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *lætitia, magnanimitas:* et
Εὔψῡχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lætus, magnanimus:* et
Εὐψῡ'χως, adv. *lætè, magnanimè:* ex εὖ et ψυχή.
ΕΥ῎Ω, seu εὔω, f. σω, *uro, ustulo.*
Εὐώδη, acc. sing. ab
Εὐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *benè olens:* ab εὖ et ὄζω, *oleo:* f. ήσω et έσω· perf. med. ὦδα, Att. ὄδωδα.
Εὐωδί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *fragrantia:* à præc.
Εὐωδιάζω, *sum boni odoris:* ab eod.
Εὔωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vilis, parvi pretii.* Th. ὠνέομαι, *emo.*
Εὐώνῠμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fausti nominis* ac *ominis, clarus, sinister:* quod sinistra certis in rebus felicia habebantur: ex εὖ et ὄνομα, *nomen.*
Εὐώπης, ȣ, ὁ, *qui pulchrum vultum habet* (de viro). Voc. εὐῶπα. Usurpari item videtur in fœmineo genere. Soph. Œd. Tyr. ὦ χρυσέα θύγατερ Διὸς εὐῶπα. l. 198. Vid. seq.
Εὐῶπὶς, ἶδος, ἡ, *quæ pulchrum vultum* aut *oculos habet:* ab εὖ et ὢψ, *vultus, oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Εὐωχέω, ῶ, f. ήσω, *convivio accipio:* et
Εὐωχέων, *convivans, lætus,* præs. part. act. præcedentis: ab
ΕΥ'ΩΧΙ῎Ᾱ, ᾱς, ἡ, *convivium, epulum:* q. ab εὖ et ὀχὴ, *cibus.*
Ἐφ', pro ἐπὶ, *in, super,* cum gen. et acc. at
῎Εφ', *dixit,* pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, *dico.*
῎Εφᾰ, *dixit,* Dor. pro ἔφη, a. 2. ejusd.
Ἐφάανθην, *apparui,* Poët. pro ἐφάνθην, a. 1. ind. pass. verbi φαίνω. f. ανῶ. perf. pass. πέφαμμαι.
Ἐφᾱβῖκὸς, Dor. pro ἐφηβῖκὸς, *puerilis.* Th. ἥβη, *pubes.*
῎Εφᾱβος, Dor. pro ἔφηβος, *adolescens:* ab eod. th.
῎Εφᾰγον, ες, ε, et Dor. ἐφᾰ'γον, a. 2. verbi φάγω, *comedo;* pro quo in 3. pl. ἐφάγοσαν, Ps. lxxviii. 29. f. 2. m. φάγομαι, pro φαγȣ̃μαι. a. 2. inf. act. φαγεῖν.
῎Εφᾰθ', pro ἔφᾰτο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico.*
Ἐφαίνεο, *videreris,* 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφαίνȣ, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, *appareo:* f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα. perf. πέφαγκα. f. 2. pass. φανήσομαι.
῎Εφαινον, *ostendebant,* 3. pl. imperf. act. ejusd. pro quo ἐφαίνοσαν, 1 Mac. iv. 50.
Ἐφάλλομαι, *insilio,* imperf. ἐφηλλόμην, ȣ, ετο, f. ἐφᾰλȣ̃μαι. a. 1. m. ἐφηλλᾰ'μην, ω, ᾰτο. Th. ἅλλομαι, *salio.*
῎Εφᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maritimus:* ab ἐπὶ et ἅλς.
Ἐφᾱλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, præs. part. act. ab ἐφηλόω, *clavo affigo:* ex ἐπὶ et ἧλος, *clavus.*
Ἐφᾰ'μᾱν, Dor. pro ἐφᾰ'μην, q. vide.
Ἐφᾰμαρτᾰ'νω, *ad peccandum induco.*
῎Εφᾰμεν, 1. pl. imperf. verbi φημὶ, *dico.*
Ἐφᾱμέριος, ῐ'ᾰ, ον, Poët. et Dor. pro ἐφημέριος, *diurnus, temporarius.* Th. ἡμέρα, *dies.*
Ἐφᾰ'μην, a. 2. m. verbi φημὶ, *dico.*
Ἐφᾰ'μιλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *par, æqualis, æmulus.* Th. ἅμιλλα, *certamen.*
῎Εφᾰν, *dicebant,* Bœot. Sync. pro ἔφασαν, 3. pl. imperf. sed ἐφᾱν Dor. pro ἔφην, *dixi,* a. 2. vel imperf. à φημὶ, *dico.*
Ἐφανδᾰ'νω, *placeo:* f. ήσω. ex ἐπὶ et ἁνδάνω, q. v.
῎Εφᾰνε, *apparuit,* a. 2. ind. act. et
Ἐφᾰ'νην, ης, η, *emersi,* a. 2. ind. pass. à φαίνω, *appareo:* f. ανῶ. a. 2. ἔφανον. perf. pass. πέφαμμαι. perf. med. πέφηνα.
Ἐφάνθην, *apparui,* a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
Ἐφᾰνίσθησᾰν, *apparuerunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φανίζω. f. ίσω. perf. pass. πεφάνισμαι. a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω.
Ἐφᾰ'παξ, *semel,* adv. ex ἐπὶ et ἅπαξ, idem.
Ἐφάπτειν τινὶ πότμον, Poët. q. d. *alligare alicui mortem,* pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, *mortem alicui inferre.* Th. ἅπτω, *tango.*
Ἐφάπτομαι, *attingo, capesso:* ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango:* f. ἅψω. perf. ἧφα.
Ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, *convenientia, cohærentia:* ab
Ἐφαρμόζω, *accommodo,* vel ἐφαρμόττω, q. v.
Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, *adaptare;* ab
Ἐφαρμόττω, *accommodo, quadro:* ex ἐπὶ et ἁρμόζω, seu ἁρμόττω, f. σω, *congruo.* Th. ἄρω, *apto.*
Ἐφάρξαντο, *obstruebantur,* 3. pl. a. 1. med. verbi φράσσω, vel -ττω, *sepio, obstruo:* fut. ξω. perf. χα. a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐφράξαντο, et per Metath. ἐφάρξαντο.
῎Εφᾰσᾰν et ἐφᾰ'σαν, *dixerunt,* 3. pl. a. 2. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi φημὶ, *dico.*
῎Εφασκον, imperf. verbi φάσκω.
῎Εφᾰτο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico.*
Ἐφαύλισᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, *flocci facio.* Th. φαῦλος, *vilis.*
Ἐφαψᾰμένη, ης, *amplexata,* a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι. ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango:* fut. ἅψω.
Ἐφάψᾰτο, Dor. pro ἐφήψᾰτο,

3. sing. a. 1. m. ab eod. verbo et th.
'Εφέβοντο, 3. pl. imperf. verbi φέβομαι, *timeo, effugio :* perf. med. πέφοβα.
'Εφεδρεύω, *insideo, insidior :* fut. εύσω. perf. κᾶ. ab
"Εφεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in sellâ sedet, assessor, adversarius :* ex ἐπὶ et ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι.
'Εφέζετο, *insidebat,* 3. sing. imperf. et
'Εφεζόμενος, *insidens,* præs. part. ab ἐφέζομαι, qu. ab ἕζομαι, *sedeo :* f. 2. m. ἐδοῦμαι.
'Εφέηκᾰ, ᾰς, ε, Poët. seu Ion. pro ἐφῆκᾰ, ᾰς, ε, *immisi :* ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto.*
'Εφεθεὶς, aor. 1. part. pass. ab ἐφίημι, *immitto :* ab eod. th.
'Εφείδετο, *parcebat,* 3. sing. imperf. pass. à φείδομαι, *parco :* f. φείσομαι.
'Εφειμένος, *indutus,* perf. part. pass. Poët. pro ἐπιειμένος, ab ἐπιέννυμι. ex ἐπὶ et ἕω, *induo.* Sed
'Εφείμενος, *immissus,* est a. 2. part. m. ab ἐφίημι, *immitto,* assumpto ι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto.*
'Εφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto :* ex ἐπὶ et ἵημι. f. ἥσω. a. 2. ἦν.
'Εφεῖντο, *irruerant,* 3. pl. plusq. perf. pass. ἐφείμην, σο, το, ab iisd.
'Εφείσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi φείδομαι, *parco :* f. σομαι. perf. πέφεισμαι.
'Εφείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. ab ἐφίημι.
'Εφειστήκειν, per Pleonasm. literæ ι, pro ἐφεστήκειν, plusq. perf. verbi ἐφίστημι, *insto,* q. vide.
'Εφείσω, *pepercisti,* 2. sing. a. 1. m. vide in ἐφείσατο.
'Εφείω, Poët. pro ἐφῶ, a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto :* vide ἐφεῖναι.
'Εφέλκομαι, *extrahor :* ex ἐπὶ et ἕλκω, *traho :* f. ξω.
'Εφελκομένῳ, dat. sing. part. præs. præced.
'Εφελκύω, f. ύσω, *attraho, elicio, impello.*
'Εφέλκω, f. ξω, idem : et *procrastino.*
'Εφέμεν, Ion. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto :* th. ἵημι, vel ἕω, *mitto :* a. 2. ἦν.
'Εφεξῆς, adv. *deinceps :* ab ἑξῆς, idem.
'Εφέξω, *prohibebo, continebo,* f. 1. act. ab ἐπέχω, *cohibeo.* Th. ἔχω, *habeo :* f. ἕξω.
'Εφέπειν κράταιον ἔγχος, *tractare validam hastam.* Et pro *regere, gubernare.* Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, *sequor.*
'Εφέπεσκον, ες, ε, Ion. pro ἐφεῖπον, ες, ε, imperf. ab
'Εφέπω, *persequor.* Th. ἕπω, *sequor :* a. 2. εἶπον.
"Εφερον, ες, ε, *ferebam,* imperf. verbi φέρω, *fero :* pro quo in 3. pl. ἐφέροσαν, 1 Chr. xxii. 4. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
"Εφερσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi φέρω, *fero :* f. 1. Æol. φέρσω.
"Εφες, *immitte,* a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto.*
"Εφεσις, εως, ἡ, *desiderium, appetitus ;* item *provocatio* de judicio ad judicium, *appellatio :* ab iisd.
"Εφεσος, ου, ὁ, *EPHESUS,* nomen urbis.
'Εφέσπετο, *sequebatur,* 3. sing. imperf. Ion. ab ἐφέσπομαι, Poët. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, *sequor.*
"Εφεσσαι, *colloca,* Poët. pro ἕφεσαι, a. 1. imperat. med. verbi ἐφέζω, vel ἐφέω. fut. 1. ἐφέσω. a. 1. m. ἐφεισάμην, et Poët. ἐφεσσάμην. indè ἐφεσσάμενος, a. 1. part. m. Th. ἕω, *colloco.*
'Εφέσσεσθαι, *imponere,* gem. σ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. med. Vide in ἕφεσσαι.
'Εφέστᾰσᾰν, *instabant,* 3. pl. imperf. act. ab ἐφέστημι pro ἐφίστημι, *insto :* alii volunt dici pro ἐφεστάκεισαν, per Sync. 3. pl. plusq. perf. ab ἵστημι, *sto.*
'Εφεστᾰὼς, part. perf. verbi ejusd.
'Εφέστηκᾰ, ᾰς, ε, perf. act. verbi ἐφίστημι, *insto.*
'Εφέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domesticus, civis, indigena :* tum *qui domi est,* vel *qui domum redit :* ab ἐπὶ et ἑστία, *focus, domus.*
'Εφεστρὶς, ίδος, ἡ, *sagum, chlamys, vestimentum.* Th. ἕω, vel ἕννυμι, *induo.*
'Εφεστῶτᾰ, per Crasin pro ἐφεστηκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, *insto.*
'Εφετμέων, *mandatorum,* gen. pl. Ion. pro ἐφετμῶν, ab
'Εφετμὴ, ῆς, ἡ, *mandatum :* ab ἐφίημι, *immitto.* Th. ἕω, *mitto.*
'Εφευρετὴς, οῦ, ὁ, *inventor :* ab
'Εφευρίσκω, *invenio :* vide in ἐφεύροι.
'Εφεύροι, *inveniret,* 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπὶ et εὑρίσκω, *invenio :* f. εὑρήσω. perf. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.
'Εφεψιόωντο, Poët. pro ἐφεψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι, *illudo :* ex ἐπὶ et ἑψιάομαι, seu ἐψιάομαι, *colloquor, ludo :* ab ἐψία, *colloquium, lusus.* Th. ἔπω, *dico.*
'Εφεώρᾱ, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφοράω, *intueor :* ex ἐπὶ et ὁράω, *video :* imperf. ἑώραον, ων. f. άσω. perf. ἑώρακα.
"Εφη, *dixit,* 3. sing. a. 2. act. verbi φημὶ, *dico.*
'Εφηβίᾰ, ᾱς, ἡ, *pubertas :* et
'Εφηβικὸν, οῦ, τὸ, *pubes, puberum multitudo :* et
'Εφηβικὸς, ἡ, ὸν, *ad ephebos* seu *puberes pertinens :* et
"Εφηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *EPHEBUS, pubes, adolescens.* Th. ἥβη, *pubes, pubertas.*
'Εφῆκᾰ, ᾰς, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, *immitto :* f. ἐφήσω. Th. ἵημι, *mitto.*
'Εφήλᾰτο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐφάλλομαι, *insilio.* Th. ἅλλομαι, *salio.*
'Εφηλὶς, ίδος, ἡ, *fibula :* ab ἐπὶ et ἧλος, *clavus.*
"Εφηλις, ιδος, et ιος, ἡ, *vitium faciei asperæ :* ex inflammatione vel ustione solis: ab ἐπὶ et ἥλιος, *sol.*
"Εφηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *clavis affixus :* ab ἧλος, *clavus :* item *maculis solaribus affectus,* vel *soli expositus :* ex iisd.
'Εφήμενος, *insidens,* præs. part. ab ἔφημαι, *insideo :* ex ἐπὶ et ἧμαι, *sedeo.*
'Εφημερεύειν τοῖς κινδύνοις, *totum diem periculis immorari, pericula sustinere.*
'Εφημερίᾰ, ᾱς, ἡ, *series, classis :* et
'Εφημερίαι, αἱ, *vices :* ab ἐφήμερος, *unicum diem durans :* ex ἐπὶ et ἡμέρα, *dies.*
'Εφημέριοι βροτοὶ, *unius diei homines, qui* scil. *brevissimæ vitæ tempus vivunt :* ab
'Εφημέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐφήμερος.
'Εφημερὶς, ίδος, ἡ, *EPHEMERIS,* libellus in quo acta quotidiana continentur : et
'Εφήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quotidianus, diurnus.* Th. ἡμέρα.
'Εφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum :* ex ἐπὶ et ἕω, *mitto.*
"Εφην, ης, η, *dixi,* a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico.*
'Εφηνᾰμην, ω, ᾰτο, a. 1. med. verbi φαίνω, *ostendo :* f. ανῶ. perf. πέφαγκα.

Ἔφηνε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.
Ἐφῆπται, 3. sing. perf. pass. ἐφῆμμαι, ψαι, πται, ab ἐφάπτομαι, *attingo, assequor*. Th. ἅπτομαι, *tango*.
Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ et ἁρμόζω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*.
Ἔφησᾰ, a. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.
Ἐφήσεις, *impelles*, 2. sing. f. 1. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.
Ἔφησθᾰ, *dicebas*, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. verbi φημὶ, *dico*.
Ἐφησθεῖεν, per Sync. pro ἐφησθείησᾰν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re*: ex ἐπὶ et ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.
Ἐφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re*, quod ab ἥδομαι, *delector*; f. ἥσομαι. Th. ἡδὺς, *suavis*.
Ἔφθᾰκᾰ, *præveni*, perf. act. verbi φθάνω, *prævenio*: fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην.
Ἔφθαξᾰ, Dor. pro ἔφθᾰσᾰ.
Ἐφθᾰ́ρην, *perii*, a. 2. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*: f. ερῶ. perf. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα.
Ἔφθαρκᾰ, *corrupi*. Vide præc.
Ἐφθαρμένος, *interemptus*, part. perf. pass. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.
Ἔφθᾰσᾰ, ᾰς, ε, *præveni, perveni*, a. 1. à φθάνω. f. φθάσω. tanq. à φθάω.
Ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, *loquor*: f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. perf. med. ἔφθογγα.
Ἐφθέγξᾰο, Ion. pro ἐφθέγξω, 2. sing. a. 1. m. et
Ἐφθέγξᾰτο, 3. sing. a. 1. med. ejusd. verbi.
Ἔφθην, *præveni*, a. 2. ind. verbi φθάνω, fut. φθάσω. quod à φθῆμι.
Ἐφθῐ́αθ' pro ἐφθῐ́ᾰτο, *corrupti erant*, 3. pl. plusq. perf. pass. ἐφθῐ́μην, σο, το. facta ex 3. sing. inserto α ante το à φθίομαι, *corrumpor*. fut. φθίσομαι. perf. ἔφθιμαι. Th. φθίω.
Ἐφθίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω, *pereo*; perf. pass. ἔφθισμαι. Th. φθίω.
Ἔφθῖτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐφθῐ́μην, σο, το· à φθίομαι. ab eod. th.
Ἔφθορᾰ, *corrupi*, perf. med. verbi φθείρω, *corrumpo*. Th. φθέω, idem.
Ἑφθὸς, ή, ὸν, *elixus, coctus*: ab ἕψω, *coquo*; f. ἑψήσω.
Ἐφῐάλλω, seu ἐπιάλλω, f. λῶ, perf. λκᾰ, *emitto*: ab ἐπὶ et ἰάλλω, *mitto*.
Ἐφῐάλτης, ου ὁ, EPHIALTES, nom. proprium: item significat, *malum ubi aliquis noctu se grandi mole opprimi, invadique ab alio credit; incubus*: ex ἐπὶ et ἅλλομαι, *salio*.
Ἐφῖᾶσῐ, 3. pl. præs. ind. verbi ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.
Ἐφιγμένος, præs. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, *attingo, assequor*: ex ἐπὶ et ἱκνέομαι, *venio*: fut. ἵξομαι. perf. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.
Ἐφῐ́ει, 3. sing. imperf. quasi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*.
Ἐφῐ́εμαι, *desidero*: imperf. ἐφῑέμην. præs. part. ἐφῑέμενος. ex ἐπὶ et ἵεμαι, pass. ab ἵημι, *mitto*: et
Ἐφῑ́εμεν et ἐφῑέμεναι, Dor. pro
Ἐφῑέναι, præs. infin. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.
Ἐφῐ́εσᾰν, *immittebant*, 3. plur. imperf. ejusd.
Ἐφιζᾰ́νω, *insideo, instituo*: ex ἐπὶ et ἱζάνω, *sedeo*. Th. ἕζω, idem.
Ἐφίζοισᾰ, ᾱς, ᾰ, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, η, *insidens*: ab eod. th.
Ἐφῐ́ημῐ, *immitto, remitto, permitto*: f. ήσω. perf. ηκᾰ. ab ἐπὶ et ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, id.
Ἐφῐ́ησῐ, 3. sing. præs. ind. act. et
Ἐφῐ́ῃσῐ, 3. sing. præs. sub. pro ἐφίῃ, à præced. ἐφίημι.
Ἐφῐ́ητῐ, Dor. pro ἐφίησι, *permittit*, 3. sing. præs. ind. act. ab eod.
Ἐφῐκέσθαι, aor. 2. infin. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*: f. ἐφίξομαι. a. 2. m. ἐφικόμην, ου, ετο. ex ἐπὶ et ἱκνέομαι, *venio*.
Ἐφῐ́κετο, 3. sing. a. 2. med. ab
Ἐφῐκνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*: vide ἐφικέσθαι.
Ἐφῐ́κοντο, 3. pl. a. 2. m. præc.
Ἐφικτὸς, ή, ὸν *quem assequi possumus*: ὅσον ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, *pro viribus*: ab ἐφικνέομαι. Vide in ἐφικέσθαι.
Ἐφῐ́λᾱθεν, Dor. pro ἐφίληθεν, quod vide.
Ἐφῐ́λᾱσᾰ, ᾰς, ε, et in pl. ἐφῐλᾱσᾰν, a. 1. Dor. pro ἐφῐ́λησᾰ, ᾰς, ε, et ἐφῐ́λησᾰν. à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.
Ἐφῐ́λᾰτο, 3. sing. a. 1. m. q. à φιλῶ, *diligo*: a. 1. imperat. med. φῖλαι. a. 1. part. φιλάμενος. etiam posset esse imperf. pass. à φίλημι. Vel per Sync. potest dici à regulari a. 1. m. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φῖλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.
Ἐφῐ́λετο, *amabatur*, imperf. à φίλημι, pro φιλέω, *diligo*.
Ἐφῐ́λευν, Dor. pro ἐφῐ́λουν, 3. pl. imperf. verbi φιλέω. Th. φίλος.
Ἐφῐ́ληθεν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi et th.
Ἐφῐ́λησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. ab iisd.
Ἐφῐλονείκουν, 3. pl. imperf. verbi φιλονεικέω, *rixor, contendo*: f. ήσω· ex φίλος, *amicus*, et νεῖκος, εος, τὸ, *rixa, jurgium*.
Ἐφῐλοσόφησᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philosophor*: ex φίλος et σοφός.
Ἐφῑμείρω, id. q. simplex ἱμείρω, *desidero*: f. ρῶ. perf. κα. a. 1. pass. ἱμέρθην, ης, η.
Ἐφῐ́μερος, ου, ὁ ἡ ἡ, *amabilis*: ab ἵμερος, *desiderium*: ab eod. th.
Ἔφιππος, ου, ὁ, *equo insidens, eques*. Th. ἵππος, *equus*.
Ἐφιπποτοξότης, ου, ὁ, *equester sagittarius*.
Ἐφίπτᾰμαι, *advolo, involo*.
Ἐφίσδει, *insidet, incubat*, Dor. pro ἐφίζει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἕζω, *sedeo*.
Ἐφίστη, 3. sing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίσταθι, *præfice*, præs. imperat. ab
Ἐφίστημῐ, *insto, supervenio, sisto, præficio*: f. ἐπιστήσω. perf. ἐφέστηκᾰ. perf. part. ἐφεστηκὼς, ότος, et per Crasin ἐφεστὼς. a. 2. ind. act. ἐφέστην, ης, η, *superveni*, cum dat. a. 2. imperat. ἐπίστηθῐ, ήτω, a. 2. sub. ἐπιστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἐπιστᾰ̀ς, άντος. et in f. g. ἐπιστᾶσᾰ, ης· ex ἐπὶ et ἵστημι, *sto*.
Ἐφῑῶσῐν, 3. pl. præs. sub. act. vide ἐφίημι.
Ἔφλᾰδον, *obstrepui*, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, *inarticulatè loquor*.
Ἔφλεξᾰ, ᾰς, ε, *exussi*, a. 1. ind. verbi φλέγω, *uro*: f. ξω. perf. χα. perf. pass. πέφλεγμαι. a. 1. pass. ἐφλέχθην.
Ἐφλέχθη, *flagravit*, 3. sing. a. 1. pass. ejusd.
Ἐφόβηθεν, *territi fuerunt*, Bœot. Sync. pro ἐφοβήθησᾰν, 3. plur. a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, *metum incutio*: fut. ήσω. perf. πεφόβηκα. Th. φί-

ϐεμαι, *timeo:* perf. med. πέφοϐα.
᾿Εφόϐησᾰ, ᾱς, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
᾿Εφοδεύσομεν, 1. plur. f. 1. ind. act. ab
᾿Εφοδεύω, *iter facio:* f. εύσω. ex ἐπὶ et ὁδός.
᾿Εφοδιάζω, f. ά'σω, *viaticum do, instruo:* ab
᾿Εφόδιον, ου, τὸ, *viaticum:* quod ab
῎Εφοδος, ου, ἡ, *via*, seu *ratio, apparatus, aditus, accessus, impetus.* Etiam adjectivè, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad quem via patet, qui adiri potest.* ex ἐπὶ et ὁδὸς, *via.*
᾿Εφοίτᾱ, pro ἐφοίτᾱε, *ibat*, 3. sing. imperf. verbi φοιτάω, f. ήσω, *eo.*
᾿Εφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide, vel 3. sing. imperf. à φοίτημι.
᾿Εφόλκαιον, ου, τὸ, *clavus.* Ab ἐφέλκω.
᾿Εφομαρτέω, f. ήσω, *insequor; sum præsens.* Ex ἐπὶ et ὁμαρτέω.
᾿Εφόνευσε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. act. verbi φονεύω. Th. φένω, *occido:* perf. med. πέφονα.
᾿Εφοπλίζω, *armo, apparo:* fut. σω. perf. ἐφώπλῐκᾰ. a. 1. ind. act. ἐφώπλῐσᾰ, ας, ε. a. 1. inf. act. ἐφοπλῖ'σαι. et
᾿Εφοπλῐσόμεθᾰ, *præparabimus*, ejusd. 1. pl. f. 1. ind. Poët. ex ἐπὶ et ὅπλον, *arma.*
᾿Εφορᾰ'ω, f. ἐφορᾱ'σω, perf. ἐφεώρᾱκᾰ, *intueor, observo, visito:* ex ἐπὶ et ὁράω, *video.*
᾿Εφορείᾰ, ᾱς, ἡ, *inspectio, ephororum magistratus:* ab eod. th.
᾿Εφόρεις, *ferebas*, 2. sing. imperf. ind. act. verbi φορέω, *gesto.* Th. φέρω, *fero.*
᾿Εφόρευν, *ferebant*, Dor. pro ἐφόρουν, verbi φορέω. ab eod. th.
᾿Εφορμᾱθεὶς, έντος, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, a. 1. part. pass. ab
᾿Εφορμᾰ'ω, fut. ήσω, perf. ηκᾰ, a. 1. inf. pass. ἐφορμηθῆναι, *ruo in, impetum facio:* ex ἐπὶ et ὁρμάω, *irruo.* Th. ὁρμὴ, *impetus.*
᾿Εφορμέω, f. ήσω, *in statione me continens alteri immineo; insidior instar piratarum, qui coram portubus ad anchoram stantes naves expectant egressuras:* ex ἐπὶ et ὅρμος, *navis statio.*
᾿Εφορμὴ, ῆς, ἡ, *aditus.* Ab ἐφορμέω.
᾿Εφορμήσασθαι, *aggredi*, ab ἐφορμάω, a. 1. inf. med.
῎Εφορος, ου, ὁ, *inspector, patronus:* ἔφοροι, *EPHORI*, magistratus Lacedæm. ab ἐφοράω, *intueor, observo:* ex ἐπὶ et ὁράω, *video.*
᾿Εφόσον, pro ἐφ' ὅσον, *in quantum, quoad.*
῎Εφρᾰδον, *dixi*, a. 2. ind. verbi φράζω, *dico:* fut. σω. 3. sing. a. 1. m. ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο.
῎Εφραθᾰ, ης, ἡ, nomen urbis. Heb. *fructifera.*
᾿Εφραὶμ, ὁ, nomen filii secundi *Josephi:* item nomen urbis indeclin. Hebr. et interpret. Lat. *sese propagans.*
῎Εφραξᾰ, ᾱς, ε, et in 3. plur. ἔφραξᾱν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -ττω, fut. ξω, *sepio, occludo.*
᾿Εφρᾰ'σᾰθ', pro ἐφρᾰ'σᾰτο, *cogitavit*, 3. sing. a. 1. m. verbi φράζω, *cogito:* f. σω. a. 2. ἔφρᾰδον.
῎Εφρᾱσε, 3. sing. a. 1. ind. act. et
᾿Εφράσσαντο, *consultaverunt*, 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, ejusd. verbi.
᾿Εφρυάττετο, 3. sing. imperf. verbi φρυάττομαι, *fremo.*
῎Εφρυξᾰ, ᾱς, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, f. ξω, *torreo.*
῎Εφῡ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φῦμι. Th. φύω, *nascor, sum.*
᾿Εφυϐρίζω, *contumeliâ afficio;* f. ῐ'σω. perf. ἐφύϐρῐκᾰ· ex ἐπὶ et ὑϐρίζω, idem. Th. ὕϐρις, εως, ἡ, *contumelia.*
᾿Εφῠ'ϐριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contumeliosus, probrosus.*
῎Εφῠγον, ες, ε, *fugi*, a. 2. ind. act. pro quo in 3. pl. ἐφῠ'γοσᾱν, Nehem. xiii. 10. verbi φεύγω, *fugio:* f. ξω. perf. m. πέφευγα, pro πέφυγα.
᾿Εφῠ'γοσᾱν, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi ejusd.
᾿Εφῠ'δρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aquosus.* Ex ἐπὶ et ὕδωρ.
᾿Εφῠ'η, *enatus est*, 3. sing a. 2. ind. pass. à φύω, vel φῦμι, *nascor.*
᾿Εφῠ'λαξᾰ, ᾱς, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -ττω, *custodio:* fut. ξω. perf. πεφύλαχα.
᾿Εφυμνέω, ῶ, fut. ήσω, *decanto, celebro:* ex ἐπὶ et ὑμνέω.
῎Εφῡν, ῡς, ῡ, a. 2. et ἔφῠν, per Sync. pro ἔφῡσᾱν, 3. pl. a. 2. verbi φῦμι. à φύω, *nascor.*
᾿Εφῠ'περθε, et -θεν, *desuper*, quod ex ἐπὶ et ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, *super.*
῎Εφυρον, *rigabant*, 3. plur. imperf. verbi φύρω, *rigo;* f. ρῶ, et Æol. φύρσω.
᾿Εφῠ'σᾱ, 3. sing. imperf. act. verbi φυσάω, *sufflo, inflo.*
᾿Εφυσῐώθησᾱν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φυσιόω, *inflo:* f. ώσω. perf. πεφυσίωκα. ab eod. th.
᾿Εφύσση, Dor. pro ἐφύσσᾱ, 3. sing. imperf. à φυσσάω, pro quo et φυσάω. Vide in ἐφύσα.
῎Εφῡτε, 2. pl. imperf. act. Vide φῦμι, *nascor.*
᾿Εφῠ'τευσ', pro ἐφῠ'τευσε, *plantavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto.* Th. φύω.
῎Εφφαθᾱ, Syriacum verbum, vertitur *aperitor*, Marc. vii. 34.
᾿Εφωτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, *illumino:* f. ίσω. perf. πεφώτικα. q. à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.* Th. φάω, *luceo.*
᾿Εφώνεεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi φωνέω, *loquor.* Th. φωνὴ, *vox.*
῎Εχ', pro ἔχε, *contine*, præs. imperat. ab ἔχω, *habeo.*
῎Εχᾰδον, ες, ε, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, *hio.*
῎Εχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, *gaudeo:* f. χαρῶ. perf. κέχαρκα. a. 1. m. ἐχηράμην.
᾿Εχᾰλάσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi χαλάω, *dimitto:* f. άσω. perf. κεχάλακα.
᾿Εχᾰλέπηνᾰ, *difficilem me præbui*, a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, *irascor:* quod à χαλεπὸς, *difficilis, gravis.* Th χαλέπτω, *lædo.*
῎Εχᾰνον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χαίνω, *hisco:* fut. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. perf. m. κέχηνα.
᾿Εχᾰρᾰ'κου, pro ἐχᾰρᾰ'κοε, 3. sing. imperf. act. verbi χαρακόω, *vallum circumduco;* quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *vallum*, seu *agger quo castra muniri solent.* Th. χαράσσω, fut. ξω, *sculpo.*
᾿Εχᾰ'ρασσον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. verbi χαράσσω.
᾿Εχᾰ'ρην, ης, η, et in 3. pl. ἐχᾰ'ρησᾱν, *gavisi sunt*, aor. 2. ind. pass. verbi χαίρω, q. v.
᾿Εχᾰρίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor:* f. ίσομαι. Th. χάρις.
῎Εχε, *præbe*, præs. imperat. act. ἔχεν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. verbi ἔχω, *habeo.*
῎Εχεᾰ, *effudi*, pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo;*

f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Ἐχέγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fide dignus*: ab ἔχω et ἐγγυή, *sponsio.*

Ἐχέθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animi continens.* Ab ἔχω et θυμός.

Ἔχειν ἐπ' ἔργοισιν, ἀμφί τε βουλαῖς, *habere se in operibus et circa consilia*, id est, *in factis et consiliis occupatus esse.* Et ἔχειν pro εἶναι, *esse, versari.* Et pro διοικεῖν, *administrare.*

Ἐχειροτονήθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi χειροτονέω, *per suffragia creo*: ex χεὶρ et τείνω.

Ἐχέμεν, Ion. et Dor. ἐχέμεναι pro ἔχειν, præs. infin. act. ab ἔχω, *habeo.*

Ἐχέμονα, acc. sing. ab Ἐχέμων, ονος, ὁ, nom. propr.

Ἔχεν, *habebat*, Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. vel Dor. pro ἔχειν, infin. verbi ἔχω.

Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, *ECHENEIS*, pisciculus, qui et *remora* appellatur: ab ἔχω, *detineo*, et ναῦς, *navis.*

Ἔχεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἔχου, ab eod. verbo.

Ἐχεπευκής, έος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ ἐχεπευκές, *amarus, mortifer*; ab ἔχω et πεύκη, ης, ἡ, *amaritudo*: *picea*: quasi lacryma piceæ.

Ἔχεσκε, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐχέστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui gemitus ac suspiria affert, perniciosus*: quod ab ἔχω, *habeo*, et στόνος, *gemitus*: quod à στένω, *gemo.* Th. στενός.

Ἔχετ', pro εἴχετο, Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi ἔχω, *teneo, habeo.* Vel ἔχετ' pro εἶχε, et τε enclit.

Ἐχέτην, *tenebant*, pro εἰχέτην, dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω.

Ἐχέτης, ου, ὁ, *dives*: ab ἔχω, *habeo.*

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva*: παρὰ τὸ ἔχεσθαι, *quia manu tenetur.* Th. ἔχω, *teneo.*

Ἔχετος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἔχευα, *effudi*, et in 3. pl. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*: f. χεύσω. aor. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Ἐχεύατο, *effudit*, 3. sing. a. 1. m. ab ἔχευα, a. 1. act. quod vide.

Ἐχέφρονες, nom. pl. ab ἐχέφρων.

Ἐχεφρόνως, adv. *prudentèr.*

Ἐχέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cordatus*: ex ἔχω, *habeo*, et φρὴν, *mens.*

Ἔχηρα, aor. 1. ind. act. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. ρῶ.

Ἔχῃς, *habeas*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ἔχω.

Ἔχησθα, pro ἔχῃς, 2. sing. conj. præs. ab ἔχω.

Ἔχθαιρ', pro ἔχθαιρε, *odio prosequere*, præs. imperat. act. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*

Ἐχθαίρῃ, *oderit*, 3. sing. præs. sub. ejusd.

Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, *odio prosequuntur*, 3. pl. præs. ab

Ἐχθαίρω, f. αρῶ, a. 1. ἔχθηρα, *odio prosequor.* Th. ἔχθος.

Ἔχθει, *oderit*, 3. sing. præs. ab ἔχθω, *odio prosequor*, quod ab eod. th.

Ἐχθὲς, idem quod χθὲς, *heri*: adv.

Ἐχθήρειε, *inimicus sit*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω.

Ἐχθήρω, *odio habeam*, aor. 1. sub. act. ejusd.

Ἐχθήσομαι, *inimicus ero*, f. 1. m. verbi ἐχθάνομαι, tanq. ab ἐχθέομαι. Th. ἔχθος.

Ἔχθιστος, ίστη, ιστον, *inimicissimus*, superlat. grad. ab ἐχθρὸς, *invisus*; comp. ἐχθίων· superl. ἔχθιστος· ab eod. th.

Ἐχθοδοπέω, -ῶ, f. ήσω, *altercor*, *invisus fio, sum odio*: ab

Ἐχθοδοπὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus*: quasi ἐχθοοπὸς, Pleonasm. τοῦ δ, ab ἔχθος, *odium*, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *visus*, seu *vox, quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum.* Th. ὄπτομαι, *video.* Quid si ab ἔχθος et δουπέω, ut sit *odium resonans*, abiens in convitia?

ἜΧΘΟΣ, εος, τὸ, *odium, inimicitia*: q. ab ἔχομαι, *absisto, desino*: ut amor ὁμιλίας mater, ita odium τοῦ σχέσθαι.

Ἔχθρα, ας, ἡ, *inimicitia*: ab ἔχθος.

Ἐχθραίνω, *odi, odio prosequor, invisum reddo*: et

Ἐχθρεύω, f. εύσω, *inimicus sum*: ab ἔχθρα.

Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *Diis invisus*: ex ἐχθρὸς et δαίμων.

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus, a, um*: ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*

Ἐχθρότατος, ου, ὁ, *inimicissimus*: Poët. pro ἔχθιστος, superl. à præced.

Ἔχθω, *odio habeo*; pass. ἔχθομαι, *odio habeor, invisus sum.*

Ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera*, fœmina: ab ἔχις. Est et nomen mulieris.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula*, seu *catulus viperæ*; dimin. ab ἔχις.

ἘΧΙ͂ΝΟΣ, ου, ἡ, *ECHINUS*, qui terrestris est, et *erinaceus* etiam appellatur, et marinus; à spinis quibus ἔχεται. Est et *venter medius in animalibus ruminantibus*, ob asperitatem echino similem: item *ollæ genus.*

Ἐχιόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *morsus* (vel *ictus*) à *viperâ*: ab ἔχις et δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

ἜΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, *ANGUIS*, *vipera*, mas. Hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera*, fœmina: ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula.*

Ἔχμα, ατος, τὸ, *retinaculum, junctura*: idem quod ὄχμα. Th. ἔχω, *teneo.*

Ἔχοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἔχω, *habeo*, quod vide.

Ἔχοισα, Dor. pro ἔχουσα, *habens*, præs. part. f. g. ab ἔχω.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, *bilis.*

Ἔχομεν, 1. pl. præs. ind. verbi ἔχω, *habeo.*

Ἐχομένη, ης, ἡ, *dies perendinus*: q. d. *cohærens* crastino. Th. ἔχομαι, seu ἔχω.

Ἐχόμενος, *hesternus, proximus, contiguus.* ἐχόμεναι κωμοπόλεις, Marc. i. 38. *vici vicini*, Hebraismus sec. Ham. At sic Xenoph. ad fact. et dict. Socr. l. iii. Exped. Cyri, l. i. Isocr. de permutatione.

Ἔχον, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ab ἔχω, *habeo.*

Ἔχονθ', pro ἔχοντα, acc. sing. part. præs. act. ejusd. verbi.

Ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, *habent.*

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, gen. pl. part. præs. act. pro 3. pl. præs. imperat. verbi ἔχω.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω, *herbis pasco, saturo*: f. άσω. perf. κεχόρτακα. Th. χόρτος, *gramen.*

Ἔχουσ', pro ἔχουσι, *habent*, 3. pl. præs. ab ἔχω.

Ἔχραον, a. 2. act. verbi χραύω, *leviter saucio*: ut παύω, ἔπαον. Alii volunt esse imperf. à χράω, *polluo, commodo, vaticinor.* Vel per Tmesin pro ἐξέχραον.

Ἐχρέωντο, Ion. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. à χράομαι, *utor.*

Ἔχρην, imperf. à χρὴ, *oportet*, impersonale, infin. χρῆναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. pl. aor. 1. ind. m. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi

χράομαι, utor: f. χρήσομαι. perf. κέχρημαι. Th. χράω, commodo.

'Εχρήσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχρήσθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi χράω, oracula edo.

'Εχρῆτο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi χράομαι. Vide ἐχρησάμεθα.

"Εχριεν, unxit, 3. sing. imperf. à χρίω, ungo: fut. ίσω. perf. κέχρικα.

"Εχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Εχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, moror, quod vide.

'Εχρέωντο, Poët. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι, -ῶμαι, utor. Th. χράω.

'Εχύη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi χύω, vel χέω, fundo.

'Εχύθην, ης, η, effusus sum, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εχύμην, et in 3. pl. ἔχυντο, 1. sing. et 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐκεχύμην, et ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω. f. χύσω. perf. pass. κέχυμαι.

'ΕΧΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus, tutus. ὀχυρὸς, ὃ, idem. q. ab ἔχω, firmitèr teneo.

'Εχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo: et

'Εχυρῶς, adv. tutò, firmè: ab ἐχυρός.

"ΕΧΩ, habeo; possum; ago; impetro; administro, guberno; affectus sum; præs. opt. ἔχοιμι, et in 3. pl. ἔχοιεν. imperf. εἶχον, ες, ε (ι recipiens loco augmenti). f. ἕξω et σχέσω. ab inus. σχέω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε. a. 2. imperat. σχές. a. 2. sub. σχῶ, ῆς, ῇ. cum adv. adject. vel participio pro verb. καλῶς ἔχειν, gaudere; τὸν δ' ἀτιμώσας ἔχει, contumelia alterum affecit; εἶχον ἥσυχος, tacui, Eurip. Supplic. 305. ἐχόμενα σωτηρίας, Heb. vi. 1. saluti vicina: παρουσίαν ἔχειν, Soph. Aj. 540. adesse. Hinc δαδοῦχος, facem habens.

"Εχωντι, Dor. pro ἔχωσι, habeant, 3. plur. præs. sub. ab ἔχω.

'Εχώρει, 3. sing. imperf. act. verbi χωρέω, capio, accedo, eo.

'Εχώσατο, iratus est, 3. sing. a. 1. m. verbi χώομαι. f. χώσομαι. a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χολὴ, bilis.

'Εχώσθην, ης, η, aggestus fui, aor. 1. ind. pass. verbi χόω, undè χωννύω, vel χώννυμι, f. χώσω. Th. χέω, terra aggesta extruo.

'Εψαφάλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ψαφάλλω, tracto, contrecto turpitèr: q. à ψάω, tango.

'Εψάλαται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ψάλλω, psallo, tango lenitèr: f. αλῶ. perf. ἔψαλκα.

"Εψατο, tetigit, 3. sing. aor. 1. m. verbi ἅπτω, tracto.

"Εψεαι, pro ἕψῃ, 2. sing. f. 1. verbi ἕπομαι, sequor. Th. ἕπω, idem.

"Εψειν, et Ion. et Poët. ἑψεῖν, præs. inf. act. ab ἕψω, coquo.

"Εψεται, 3. sing. f. 1. m. et ἕψεσθαι, f. 1. infin. m. verbi ἕπομαι, sequor.

'Εψεύδετο, 3. sing. imperf. pass. à ψεύδομαι. Th. ψεύδω, fallo.

'Εψεύσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à ψεύδω, fallo: f. σω. aor. 1. ἔψευσα. hinc ἐψεύσω, 2. sing. a. 1. ind. m.

'Εψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, contrecto: quod vide.

"Εψημα, ατος, τὸ, pulmentum: et

"Εψησις, εως, ἡ, coctio, elixatio: et

'Εψητὴς, οῦ, ὁ, coctor: et

'Εψητὸς, ἡ, ὸν, coctus; item subst. pisciculus quidam: omnia à perf. pass. verbi ἕψω, coquo.

'Εψία, ας, ἡ, colloquium. Th. ἕπω, dico.

'Εψιάασθαι, Poët. Pleonasm. pro ἐψιᾶσθαι, dixisse: verbi ἐψιάω, quod formant ab ἕψω, f. verbi ἕπω, dico.

'Εψιθυρίσδομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, susurro. Th. ψίθυρος, susurrus.

'Εψιόωντο, Poët. et Ion. pro ἐψιῶντο. 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, colloquor. Th. ἕπω, dico.

'Εψυχαγώγει, 3. sing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, animum flecto seu allicio: ex ψυχὴ, anima, et ἄγω, duco.

"Εψυχον, imperf. act. à ψύχω, refrigero: f. ξω.

"ΕΨΩ, coquo: f. ἑψήσω. perf. κα.

"ΕΩ, f. ἕσω, induo; item mitto, colloco: undè ἀμφιέννυμι, circuminduo.

"ΕΩ, f. ἔσομαι, sum, eo.

"Εω, ἧς, miserim, aor. 2. sub. Poët. pro ὦ, ῇς, ab ἵημι, mitto: f. ἥσω. a. 2. ἧν.

"Εω, acc. sing. ab ἕως, aurora.

"Εω, ἔῃς, ἔῃ, sim, sis, sit, Poët. pro ὦ, ῇς, ῇ, præs. sub. verbi εἰμὶ, sum.

'Εῷ, suo, dat. sing. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, suus, a, um. Th. ὅς, qui.

'Εῶ, contractè pro ἐάω, sino: f. ἐάσω. perf. εἴακα.

"Εωγα, aperui, perf. med. Att. pro ὦγα, verbi οἴγω, aperio: f. ξω.

"Εωγμαι, patefactus sum, perf. ind. pass. Att. ἐωγμένος, perf. part. pass. ejusd.

'Εωγυῖα, aperta, perf. part. m. f. g. ab ἔωγα, Att. pro ὦγα, perf. m. verbi οἴγω. perf. m. part. Att. ἐωγώς.

'Εώη, Att. pro ἐῷ, 3. sing. præs. opt. act. verbi ἐάω, -ῶ, sino.

"Εωθα, perf. m. Æol. et Ion. pro εἴωθα, solitus sum: ab ἔθω, soleo: perf. m. part. εἰωθὼς, υῖα, ὸς, et Ion. ἐωθὼς, ότος. Th. ἔθος, mos.

"Εωθεν, adv. manè, diluculò: ab ἕως, aurora.

'Εωθινὸς, ἡ, ὸν, matutinus. ἐξ ἐωθινοῦ, à mane.

'Εώθουν, pellebant, 3. pl. imperf. ind. act. Att. pro ὤθεον, -ουν, verbi ὠθέω, f. ὠθήσω et -ώσω.

'Εωθὼς, Ion. pro εἰωθὼς, qui solitus est; part. perf. m. ab ἔθω.

'Εῴκειν, similis eram, plusq. perf. Poët. ex Att. perf. m. ἔοικα· verbi εἴκω· perf. m. οἶκα et ἔοικα.

"ΕΩΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, hesternus, pridianus: q. ex ἕως et ὀλλύω, quod est perditæ seu præteritæ diei: propriè dicitur de cibis relictis per Metaph. pro marcido et obsoleto.

'Εώλπειν, speraveram, plusq. perf. Poët. et Att. pro ἠόλπειν, verbi ἔλπω, sperare facio: perf. m. ἔολπα.

'Εῶμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. sub. ab ἵημι, pro ἔω, significante πληρόω, impleo.

'Εῷμι, sinerem, contractè pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, sino: perf. εἴακα.

'Εὼν, qui est, Poët. vel Ion. pro ὢν, præs. part. verbi εἰμὶ, sum.

"Εων, contractè pro ἔαον, vel pro εἴων, Ion. sinebam: imperf. verbi ἐάω, sino: aor. 1. εἴασα.

'Εώνημαι, emi, perf. Att. pro ὠνήμαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. pass. verbi ὠνέομαι, emo.

'Εωνέμην, emebam, Att. pro ὠνέμην, et ἐωνοῦντο, 1. sing. et 3. pl. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, emo: f. ὠνήσομαι.

'Εῳνοχόουν, vinum fundebam,

Att. pro ᾠνοχόουν, imperf. verbi οἰνοχοέω. f. ήσω. ex οἶνος, *vinum*, et χέω, *fundo*: f. χεύσω.

Ἑῷος, ου, *EOUS*, *matutinus*, *orientalis*: ἑῴα, *oriens*: ab ἕως, *aurora*.

Ἔωξα, *aperui*, Att. pro ᾦξα, aor. 1. act. verbi οἴγω, *aperio*.

Ἑώρα, *intuebatur*, 3. sing. imperf. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, *video*: sic ἑώρακα, pro ὥρακα, perf. Att. ἑωρακὼς, perf. part. ἑωράκαμεν, 1. pl. perf. act.

Ἑώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, *suspendium*; *vas pensile*. Th. αἰωρέω, *suspendo*.

Ἐώργειν, *feceram*, plusq. perf. m. Poët. et Att. à perf. m. ἔοργα, verbi ἔργω, seu potiùs ῥέζω, *facio*: f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω. perf. m. ἔροργα, et per Metath. ἔοργα.

Ἑώρταζον, *celebrabam festum*, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτὴ, *festum*.

Ἑώρων, pro ὥρων, *videbam*, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

Ἕως, et Poët. εἵως, idem quod ὡς· ex quo factum est per Att. Pleonasm. τοῦ ε, *ut*, *dum*, *usque*, *interim*, cum gen. item sine casu. rariùs cum subjunct. non addatur ἐάν.

Ἕως, ω, ἡ, *aurora*, in acc. ἕω, apud oratores pro ἠὼς, -όος, et contractè -οῦς, idem. Æolicè αὔως.

Ἔωσα, *repuli*, Att. pro ὦσα, a. 1. act. et

Ἐωσάμην, et in 3. pl. ἐώσαντο, a. 1. ind. m. Att. verbi ὠθέω, *pello*: f. ὤσω.

Ἐώσθην, *rejectus sum*, a. 1. ind. pass. Att. pro ὤσθην. ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω, f. ὤσω.

Ἐωσὶ, et ἕωσιν, Ion. pro ὦσι, *sint*, 3. pl. præs. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔωσται, Att. pro ὦσται, 3. sing. perf. pass. Vide ἐώσθην.

Ἕωστε, pro ὥστε, *ut*, *ita ut*: ab ὡς et τε.

Ἑωσφόρος, ου, *lucifer*: ab ἕως, pro ἠὼς, *aurora*, et φέρω, f. οἴσω.

Ἑωυτοῦ, *sui ipsius*: Ion. pro ἑαυτοῦ· vel pro σεαυτοῦ, *tui ipsius*.

Ἑωυτῷ, pro ἑαυτῷ, sic ἑωυτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, *sibi*.

Z.

Z, sexta apud Græcos litera, in numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε et ζ, interponitur ϛ pro senario. Septenarium millenarium denotat ͵ subscripto.

Ζ, Dor. in plerisque nominibus ac verbis, in σδ resolvitur: ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in composit. ἐπίτασιν significat, ut ἐρι, et ἄγαν, *valdè*, *admodum*: Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος, pro διαβάλλειν, et διάβολος. Est etiam ζᾷ, pro ζάει, 3. sing. præs. act. à ζάω, *vivo*, q. v.

Ζαβαρεῖον, *repositorium*: vide *Zabaria*, in Lat. Etymol.

Ζάβη, ης, ἡ, *lorica*: ex ζαβοῖς, *annulis*: vide *Raba*, in Lat. Etymol.

Ζαβυλὼν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *cohabitatio*.

ΖΑ'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos est *falx*: per Sync. dici volunt q. ζάγκυλον, à ζα et ἀγκύλον, inde Angl. SICKLE.

Ζαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vehementer flans*: ab ἄω, *flo*, *spiro*, et ζα, in composit. *valdè*.

Ζαθέοιο, gen. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, έη, εον, *valdè divinus*. in acc. fœm. gen. ζαθέην. pl. ζαθέας. ex ζα, particulâ intens. et Θεὸς, *Deus*.

Ζαῖεν, *vixissent*, per Sync. pro ζαίησαν, 3. pl. præs. opt. ζαίην, ης, η. à ζῆμι, pro ζάω, *vivo*: inf. ζῆν, pro ζᾶν.

Ζακελτίδες, vel ζεκελτίδες, *rapæ*, vel *cucurbitæ*: etiam ζακυνθίδες, ab insulâ Zacyntho.

Ζάκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *furiosus*, *valdè iracundus*: ex ζα et κότος, *ira vetus*.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ καὶ ἡ, nom. viri Syriac. *justus*.

Ζαχαρίας, ου, ὁ, nom. viri Hebr. interpret. Lat. *memoria Domini*.

Ζάκχος, ου, ὁ, *gazophylacium*: an γανζάκχος, legend. vox ab Hebræis retenta?

ΖΑ'ΛΕΙΑ, ας, ἡ, *ZALIA*, *laurus Alexandrina*: an à θάλλω?

Ζαλεῦ, Dor. pro ζηλοῦ, præs. imperat. pass. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

ΖΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *turbo*, *procella*: à ζα et ἄελλα, vel à ζέω.

Ζάλος, ου, ὁ, *agitata aqua et fluctuans*: à præced.

Ζαλόω, Dor. pro ζηλέω, *æmulor*, *beatum prædico*. Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, *æmulandus*, quod vide.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, *oleum è baccis olivarum*: an à *samsa*, qui nucleus olivarum?

Ζαμενέω, f. ήσω, *magnâ vi ago*, *vires intendo*: à

Ζαμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vehemens*, *validus*: ὁ μέγα μένος ἔχων, *magnanimus*, *valdè iracundus*: ex ζα et μένος, τὸ, *mens*, *robur*.

Ζαμένησε, *vires intendit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμενέω.

Ζὰν, ζανὸς, Dor. pro ζὴν, quod pro Ζεὺς, *Jupiter*; gen. Διὸς, quasi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζανὼ, -όος, -οῦς, ἡ, *JUNO*: à præced.

Ζάπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prædives*: à ζα et πλοῦτος, *divitiæ*.

Ζαρὰ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *ortus*.

Ζαργάνη, vide σαργάνη.

Ζαροβοτάνη, ης, ἡ, *machina quædam bellica*.

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præs. part. f. g. verbi ζητέω, *quæro*: f. ήσω. perf. ἐζήτηκα.

Ζατέω, *quæro*, Dor. pro ζητέω.

Ζατρεύω, *in pistrino torqueo*: ex ζα et τρέω, *timeo*, vel τείρω, *tero*.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *saginatus*, *pinguis*: ex ζα Epitat. et τρέφω, *nutrio*: f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, *genus lusûs*: ζατρικίζειν, *ludere zatricium*. An ludus sacchiorum qui tremendam militiam pingit? q. à ζα et τρέειν.

ΖΑΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *simplex*; *durus*, *agrestis*, *vehemens*: q. ex ζα et ἀφελὴς, *simplex*.

Ζαφελῶς, adv. *valdè*, *simpliciter*, *iracundè*: à præced.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *valdè urens*, *florens*: ex ζα et φλέγω, *uro*.

Ζαχρειὴς, et ζαχρηὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *valdè utilis*, *vehemens*, *acris*: gen. pl. ζαχρειῶν· ex ζα, *valdè*, et χράω, *invado furiosè*: vel ut alii volunt à χρεία, *necessitas*, *utilitas*.

Ζαχρεῖος, ου, *qui est valdè egens*: ex ζα et χρεία, *necessitas*.

Ζά́χρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dives auri:* à ζα et χρυσὸς, *aurum.*
Ζὰψ, *mare:* fortè à fervore aquæ, à ζέειν.
ZΆ΄Ω, *vivo, vigeo, revivisco, lætus sum:* imperf. ἔζαον. præs. part. ζά΄ων, ζῶν, ζά΄ουσα, ζῶσα, ζά΄ον, ζῶν. f. ζήσομαι, η, εται. a. 1. ἔζησα, ας, ε. a. 1. sub. ζήσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. ζήσας, ασα, αν.
ZΕ΄Α, vel ζειά, ᾶς, ἡ, *ZEA, far, frumenti species, spelta:* fortè à ζάω, quod inde sit victus.
Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri Hebr. δὼς, *dos.*
Ζεγέρῖες, nomen Libyæ, quod Græcè sonat βουνοὶ, id est, *colles.* Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur.
Ζείδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fertilis,* pro ζήδωρος, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam, à ζῆν et δῶρον, *munus.*
Ζείουσα, pro ζέουσα, Ion. vel Poët. præs. part. f. g. verbi ζέω, *ferveo:* f. έσω. a. 1. part. ζεσθείς.
ZΕΙΡΆ, ᾶς, et Ion. ζειρὴ, ἡ, *vestis genus, catena.*
Ζειρέω, *aromata facio:* forsan à ζειρός.
Ζειρὸς, ποικίλος, *varius:* an à ζα et εἴρω, *necto?* ut sit valdè nexus.
Ζείω, pro ζέω, *ferveo,* quod vide.
Ζέλκια, *olera,* Phrygib. q. à ζάω, quòd inde sit victus.
Ζέλλω, *jacio,* Hesych.
Ζέμα, ατος, τὸ, *decoctum.*
Ζεννύ΄ω et ζέννυμι, *fervefacio:* à ζέω, *ferveo.*
Ζέσε, Ion. pro ἔζεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. et
Ζεσθεὶς, έντος, *fervefactus,* a. 1. part. pass. à ζέω· a. 1. pass. ἐζέσθην.
Ζέσις, ιος, ἡ, *fervor:* et
Ζεστὸς, ἡ, ὸν, *fervidus, a, um:* à ζέω, *ferveo.*
Ζευγελά΄της, seu ζευγηλά΄της, ου, ὁ, *qui agit boum jugum.*
Ζευγίππαι, *bigæ, è quibus olim pugnabatur;* sive ζεύγη πολεμιστήρια.
Ζευγί΄της, ου, ὁ, *jugalis, jugo astrictus:* et
Ζεύγλη, ης, ἡ, *jugum:* et ζεῦγος. Th. ζευγνύω, *jungo.*
Ζεῦγμα, ατος, τὸ, *junctura, conjunctio;* item *ZEUGMA* figura apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum significans: à 1. pers. perf. pass. verbi ζευγνύω, *jungo.*
Ζευγνύ΄ασι, Ion. pro ζευγνῦσι, 3. pl. præs. ind. act. et
Ζεύγνυτι, Dor. pro ζεύγνυσι, 3. sing. præs. ind. act. à ζεύγνυμι.
ZΕΥΓΝΥ΄Ω, vel ζεύγνυμι, *jungo, copulo; jungo matrimonio; jungo ponte:* f. ζεύξω. perf. ἔζευχα. perf. pass. ἔζευγμαι hinc compos. ὑποζευγνύω, *subjugo:* ὑπόζευξις, *subjunctio:* ὑποζύγιος, *subjugis:* δίζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, *bijugis:* δίζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ζεῦγος, εος, τὸ, *jugum, par, bigæ, vehiculum.* Th. ζευγνύω, *jungo.*
Ζευκτηρία, ας, ἡ, *vinculum:* et
Ζευκτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *conjugatus, junctus:* à perf. pass. verbi ζευγνύω, *jungo.*
Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. ζευξά΄μενος, *jungens,* a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.
Ζεῦξις, εως, ἡ, *connexio:* à 2. pers. perf. pass. ejusd.
Ζεύξω, *jungam,* f. 1. act. à ζευγνύω, tanq. à ζεύγω.
Ζευξὼ, όος, ἡ, nomen mul. q. d. *conjugans:* à ζεύγνυμι.
Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, *gusto,* apud Hesych. Th. γεύω, sic ζεύσασθαι pro γεύσασθαι.
ZΕΥ΄Σ, *Jupiter, deus;* gen. Διὸς, dat. Διΐ, acc. Δία, voc. Ζεῦ. ponitur etiam pro *aëre:* hinc δῖος, α, ον, *divinus.*
ZΕ΄ΦΥΡΟΣ, ου, et Ion. οιο, ὁ, *ZEPHYRUS, Favonius:* q. ζωηφόρος, *vitam ferens,* aut *ea quæ ad vitam attinent:* hinc Ζεφύρι΄η πνοὴ, *Zephyrius flatus.*
ZΕ΄Ω, *ferveo, bullio, scateo:* f. ζέσω. perf. ἔζεκα. verbum fictitium à sono: hinc Angl. TO SEETHE.
Ζῆ, *vive,* Dor. pro ζᾶ, præs. imperat. à ζάω, *vivo,* vel ζῇ, *vivit,* Dor. pro ζᾷ, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἔζη, à ζῆμι.
Ζῆθι, *vive,* præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. à ζῆμι, ut στῆθι ab ἵστημι. Alii ex ζάε, ζᾶ, formant præs. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι, adjectâ syllabâ θι, à ζάω, *vivo.*
Ζῆθος, idem ac ζύθος, quod videas.
Ζηλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *invidus, zelotypus,* q. à ζηλόω, *æmulor.* Th. ζῆλος, *æmulatio.*
Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. act. à ζηλόω, *æmulor:* ab eod. th.
ZΗ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, *æmulatio, invidia, ZELUS, amor cultûs divini:* q. à ζέω, *ferveo.* Est enim fervidus affectus: hinc Angl. ZEAL, ZEALOUS.
Ζηλοτυπέω, fut. ήσω, *zelotypus sum, zelo ducor, æmulor, invideo:* et
Ζηλοτυπί΄α, ας, ἡ, *ZELOTYPIA, æmulatio:* à
Ζηλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ZELOTYPUS, invidiâ percussus:* q. ζήλῳ τυπείς. ex ζῆλος et τύπτω, *percutio.*
Ζηλόω, *æmulor, ambio, probo, invideo;* item *depereo,* cum acc. fut. ώσω. perf. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.
Ζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio, zelotypia:* à perf. pass. præced.
Ζηλώσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. verbi ζηλόω, *æmulor.* Th. ζῆλος.
Ζηλωτέον, nomen verbale, à ζηλόω, *æmulor:* ab eod. th.
Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, *æmulator; accensus zelo:* Angl. A ZEALOT: quod et
Ζηλωτὸς, οῦ, *æmulandus,* in compar. ζηλωτότερος, (et in pl. f. g. ζηλωτότεραι,) à perf. pass. verbi ζηλόω, *æmulor.*
ZΗΜΙ΄Α, ας, ἡ, *damnum, pœna, mulcta:* hinc
Ζημιόω, *damnum affero, mulcto:* fut. ώσω. perf. ἐζημί΄ωκα. a. 1. pass. ἐζημιώθην. à præc.
Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.
Ζημί΄ωμα, ατος, τὸ, *mulcta, damnum:* et
Ζημί΄ωσις, εως, ἡ, *mulctatio:* à perf. pass. verbi ζημιόω.
Ζῆν pro ζᾶν, Dor. præs. inf. verbi ζάω, *vivo.*
Ζὴν, ζηνὸς, pro Ζεὺς, *Jupiter:* acc. ζῆν pro ζῆνα. Item Ζὰν, Ζανὸς, et Dor. Δὴν, Δάν.
Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen jurisperiti. Gr. *Jovius.*
Ζῇς pro ζᾷς, Dor. *vivis,* 2. sing. præs. ind. à ζάω. aor. 1. inf. act. ζῆσαι.
Ζήσῃ. Vide in ζήσομαι.
Ζήσομαι, ῃ, εται, *vivam,* f. 1. m. ejusd. verbi ζάω.
Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, nomen proprium filii Boreæ.
Ζήτει, *quære,* præs. imperat. act. à ζητέω, *quæro.*
Ζητεύῃς, *quæras,* 2. sing. præs. sub. act. à
Ζητεύω, *quæro,* Poët. pro ζητέω, quod vide.
ZΗΤΕ΄Ω, -ῶ, *quæro, studeo, requiro:* imperf. ἐζήτουν. f. ήσω. perf. ἐζήτηκα. præs. pass. ζητέομαι, *quæror:* imperf. ἐζητεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -έετο, -εῖτο. Hinc

Ζήτημα, ἄτος, τὸ, *quæstio, quæsitum.*
Ζήτησις, εως, ἡ, *inquisitio, quæstio:* à ζητέω.
Ζητήσωμεν, *inquiramus,* 1. pl. a. 1. sub. act. ab eod.
Ζητητέον, *quærendum est;* verbale: et
Ζητητικὸς, ἡ, ὸν, *inquisitivus:* à ζητέω, *quæro.*
Ζητοῦσιν, *quærunt,* 3. pl. præs. ind. act. à ζητέω.
Ζητρεῖον, ου, τὸ, *locus in quo servi puniuntur:* à ζα et τρέω, *timeo.*
Ζήτω, Dor. pro ζάτω, *vivat,* 3. sing. præs. imperat. act. à ζάω, quod vide.
Ζητῶμεν, 1. pl. præs. sub. à ζητέω, *quæro.*
Ζιβύνη, ης, ἡ, idem quod σιβύνη. Vide in Lat. Etym. *Sibyna.*
ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, *ZINGIBERIS,* planta. Vide in Lat. Etymol. Angl. GINGER.
Ζίγγος, ου, ὁ, *sonus apum:* à sono.
ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *ZIZANIUM, lolium:* corruptela σίτου.
Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita.*
Ζορκάδες, αἱ, Ion. pro δορκάδες, *capreæ.*
Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis. Hebr. interpret. Lat. *exulans in Babel.*
Ζέσθω, præs. imperat. pass. à ζόω, pro quo ζώννυμι, *cingo.*
Ζοφεροῖο, gen. Ion. à
Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, *caliginosus.* Th. ζόφος, *caligo.*
Ζοφόεις, όεσσα, όεν, *tenebrosus, obscurus:* Poët. est à
ΖΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo, tenebræ, occasus:* q. ζάνοφος· ex ζα et νέφος.
Ζοφόω, -ῶ, f. ώσω, *obtenebro:* à ζόφος.
Ζοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ζοφόεις, ab eod. th.
Ζόφωσις, εως, ἡ, *obscuratio, tenebræ, obscuritas:* à perf. pass. verbi ζοφόω.
Ζύγαστρον, ου, τὸ, et τὸ ζυγάστριον, *arca, capsa.* Xenoph.
Ζυγέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, f. ζεύξω, *jungo.*
Ζυγίη, ης, ἡ, *conjugium:* ab eod. th.
Ζύγιος, ία, ιον, *jugalis:* à ζυγός.
Ζυγόδεσμος, ου, ὁ, *lorum quo temo alligatur jugo, subjugium.* Ex ζυγὸν et δεσμός.
Ζυγὸς, οῦ, ὁ, et ζυγὸν, τὸ, *JUGUM:* in pl. ζυγοὶ et ζυγὰ, *statera:* αἱ ὑπὸ ζυγὸν, *nuptæ.* Th. ζευγνύω, *jungo.*
Ζυγόφιν, gen. pro ζυγοῦ, à ζυγόν.
Ζυγόω, -ῶ, f. ώσω, *jugo submitto, JUNGO:* à ζυγός.
Ζύγωμα, ἄτος, τὸ, *jugamentum:* à perf. pass. præced. verbi.
ΖΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *ZYTHUS, potus ex hordeo, cerevisia:* quia fit ζέσει αἴθους, *fervore ignis.* Est enim ζύθος, ζέμα *quoddam,* id est, *potus coctus.*
ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *fermentum:* q. à ζέω, quia massam *fervere* facit.
Ζυμόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἐζύμωκα, *fermento:* à ζύμη.
Ζύμωμα, ἄτος, τὸ, *fermentum:* et
Ζύμωσις, εως, ἡ, *fermentatio:* à perf. pass. verbi ζυμόω.
Ζωαγράφω et ζωαγραφέω, *depingo:* à ζῶα et γράφω.
Ζωαγραψάμενος, a. 1. part. m. ejusd.
Ζωάγριον, ου, τὸ, *præmium pro vitâ servatâ:* à ζωγρέω, *vivum capio, è cæde conservo:* à ζωὴ, *vita,* (quod à ζάω, *vivo*) et ἄγρα, *captura.*
Ζωγραφέω, f. ήσω, *pingo:* et
Ζωγραφία, ας, ἡ, *pictura:* et
Ζωγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pictor:* propriè qui ζῶα γράφει.
Ζώγρει, *vivum cape:* præs. imperat. à
Ζωγρέω, -ῶ, quasi ζωὸν ἀγρεύω, *vivum capio, vitæ parco;* item *vivifico:* f. ήσω. perf. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι. quod ex ζωὸς, *vivus,* (quod à ζάω, *vivo*) et ἄγρα, *captura.*
Ζωγρία et εία, ας, ἡ, idem quod ζωγρίη.
Ζωγρίας, ου, ὁ, *vivus captus:* in acc. ζωγρίαν· et hinc
Ζωγρίη, ης, ἡ, q. d. *viva captio:* ab iisdem. Vide in ζωγρέω.
Ζωδιακὸς, οῦ, ὁ, *ZODIACUS:* in quo ζώδια. à
Ζώδιον, ου, τὸ, *animalculum, signum cœleste,* in Zodiaco. Th. ζάω, *vivo.*
Ζῶε, *vivebat,* 3. sing. imperf. Ion. ζώειν, præs. inf. verbi ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo.*
Ζώειν, Ion. et Poët. pro ζῆν. q. v.
Ζώεσκον, imperf. ind. act. Ion. et Poët. pro ἔζωον, verbi præced.
Ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita;* item *sumptus ad vitam sustentandam:* Th. ζάω, *vivo.*
Ζώῃ, *vivat,* 3. sing. præs. sub. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.
Ζῴην, *viverem,* præs. opt. Att. pro ζῷμι, contractè ex ζάοιμι, verbi ζάω.
Ζωῇσιν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, à ζωὴ, *vita:* ab eod. th.
Ζωθάλμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vividus, almus:* quia ζωὴν θάλπει, *vitam fovet.*
Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita.*
Ζωϊκὸς, ἡ, ὸν, *animalis:* à ζῶον, *animal.* Th. ζάω.
Ζῶμα, ἄτος, τὸ, *lorica, vestimentum quo cingimur:* idem quod ζωστήρ. Th. ζωννύω, *cingo.*
Ζῶμεν, *vivimus:* 1. plur. præs. ind. act. verbi ζάω.
Ζωμήρυσις, εως, ἡ, *trulla ad hauriendum jusculum:* ex ζωμὸς, *jus,* et ἀρύω, *haurio.*
ΖΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *jus, jus esculentum:* inde ζωμίδιον, *jusculum.*
Ζῶν, præs. part. n. g. à ζάω, *vivo:* q. v.
Ζώνη, ης, ἡ, *ZONA, cingulum, pera:* dat. pl. ζώνῃσι pro ζώναις, Ion. Th. ζωννύω, *cingo.*
Ζώννυμι, idem quod ζωννύω.
Ζωννύσκετο, *cingebatur,* 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, *cingo.* Alii volunt esse imperf. à ζωννύσκομαι.
ΖΩΝΝΥ'Ω, ζώννυμι et ζωννύσκω, *cingo:* imperf. ἐζώννυον, ες, ε. f. ζώσω. perf. ἔζωκα. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο. hinc ζωστὴρ, et ζώνη, *zona, cingulum,* περίζωμα, *ventrale.*
Ζῶντα, *viventem,* acc. sing. ζῶντος, gen. sing. part. præs. verbi ζάω.
Ζώντειον vel ζώντιον, ου, τὸ, *mola:* quia ibi esca ad ζωὴν, id est, *vitam,* paratur: vel q. ζειώντειον, à ζέα, *spelta.*
Ζωογονέω, *vivifico:* f. ήσω. perf. ἐζωογόνηκα· à
Ζωογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitalis:* ex ζωὴ, *vita,* et γόνος, *generatio:* quod à γίνομαι, *nascor.*
Ζωογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ζωγράφος, quod vide.
Ζώοιμι, *vivam,* præs. opt. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.
Ζώοισι, *animalibus,* dat. pl. Ion. à
Ζῶον, ου, τὸ, *animal:* q. à ζωὴ, *vita.* Th. ζάω, *vivo.*
Ζώοντε, *vivos,* dual. num. Poët. pro ζῶντε. Sic ζώοντες, in pl. pro ζῶντες, præs. part. ζώοντι, Dor. pro ζῶσι, verbi ejusd.
Ζωοποιέω, *vivifico:* f. ήσω. perf. ἐζωοποίηκα. a. 1. pass. ἐζωοποιήθην. a. 1. part. ζωοποιηθεὶς, *vivificatus:* ex ζωὸς, *vivus,* (quod à ζάω) et ποιέω, *facio.*

Ζωοποίησις, εως, ἡ, *vivificatio.*
Ζωὸς, ἡ, ὀν, *vivus, a, um.* Th. ζάω.
Ζωοτοκέω, -ῶ, *animal genero* seu *pario:* et
Ζωοτοκῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *animalis generatio:* à
Ζωοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animal gignens* vel *pariens, viviparus:* ex ζωὸς, *vivus,* et τίκτω, *pario.*
Ζωόφυτᾰ, τὰ, *quæ mediæ sunt naturæ inter plantam et animal.* Th. φύω, *nascor.*
Ζωόω, *vivum reddo:* à ζωὸς, *vivus:* qu. à ζάω, *vivo.*
Ζωπυρέω, f. ήσω, *ignem sopitum accendo, suscito, ad vigorem pristinum revoco, refocillo, inaugeo:* à
Ζώπυρον, ου, τὸ, *reliquiæ ignis cineribus sopiti:* σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo, quasi vivus fieri potest: à ζῶν πῦρ, *ignis vivens:* (2) *suscitabulum:* (3) *suscitandi vim habens,* ut follis, flabellum.
ΖΩΡΟ'Σ, ᾶ, ὸν, *merus, efficax;* ut ζωρὸς οἶνος, *merum vinum.* compar. ζωρότερος, *meracior, purior.*
Ζωρότερος. Vide ζωρός.
Ζὼς, *vivus,* pro ζωὸς, à ζάω, *vivo.*
Ζῶσαι, a. 1. inf. act. ζώσασθαι, a. 1. inf. m. à ζώννυμι, f. ζώσω, *cingo.* Potest et ζῶσαι esse præs. part. act. f. g. pl. num. verbi præced.
Ζωσᾰ́μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. Ion. pro ἐζωσάμην, à ζωννύω, *cingo.*
Ζώσει, 3. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.
Ζώσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi præced.
Ζωσθεῖσᾰ, *cincta,* aor. 1. part. pass. f. g. à ζώννυμι, *cingo:* f. ζώσω. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. pass. ἐζώσθην. part. ζωσθείς.
Ζωσθῆναι, *cinctum esse,* aor. 1. inf. pass. ejusd.
Ζῶσῐ, *vivunt,* 3. pl. præs. ind. verbi ζώω.
Ζώσῐμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitalis, qui vivere potest.*
Ζῶσῐς, εως, ἡ, *cinctura.*
Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum, balteus;* acc. sing. ζωστῆρᾰ· à ζώννυμι, *cingo.*
Ζῶστρον, ου, τὸ, *cinctus, vestis ad præcingendum idonea:* ab eod. th.
Ζώσω, *cingam,* f. 1. act. ejusd. verbi.
Ζωτῐκὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *vivificus, vitalis, vegetabilis.*
Ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo.* Sed ζωῷ, dat. sing. à ζωὸς, ῦ, *vivus:* ab eod. th.

H.

H, Septima litera apud Græcos, sonat è, et est nota numeralis significans *octo,* et cum lineolâ infra subjectâ, *octo millia.*
'Η, *hæc,* artic. præpos. ἥ, *quæ,* artic. postpos. ἤ, et Poët. ἠὲ, *aut, vel, sive, an.* Tum ἢ, ἤ, *ha, ha,* vox desistere jubentis; item ᾗ, *miserit,* 3. sing. a. 2. sub. ab ἵημι, *mitto:* et ᾗ, dat. sing. ab ἥ, artic. postpos. ᾖ, *sit,* 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum.* ἦ, *dixit,* 3. sing. a. 2. per Aphær. pro φῆ, et hoc pro ἔφη, a. 2. à φημὶ, *dico.* Tunc etiam ἦ est adv. *sanè, profectò.* Et ἦ, *erat,* 3. sing. imperf. ab εἰμί.
῟Η, *quâ, quomodo, quâ ratione, quâ viâ,* dat. sing. f. ab ὅς, ἥ, ὅ, quasi ᾗ ὁδῷ, *quâ viâ.*
῎Η, *quàm,* postponitur comparativis et adjectivis inde formatis, ὑστεραῖος, προτεραῖος, ut τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ᾗ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν. Plat. Symp. init. Subintelligitur aliquando ὥστε δύνασθαι· ut νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, Sophoc. Œdip. 1316. Xenoph. Memorabilia, iii. ed. Wol. Subintelligitur μᾶλλον· ut ού χρεῖαν ἔχει ἢ τὰς πόδας νίψασθαι, Joan. xiii. 10. *non opus est ut plusquam pedes lavet* Βούλομ' ἐγὼ σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι, Il. A. 117. vel pro εἰ μή. εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα—ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, Act. xxiv. 20. In extremâ parte propositionis *nonne:* οὐκοῦν ἤν τις ἀποκτείνῃ τινὰ οὗτος δήπου ποιεῖ ἃ δοκεῖ αὐτῷ, ἢ γάρ; Plat. Gorg.
῏Ηᾰ, *eram,* imperf. Ion. pro ἦν, verbi εἰμὶ, *sum:* imperf. ἦν, Ion. ἔα, Ectasi Poët. ἦα.
῏Ηᾰ, ᾖας, ε, *ivi,* perf. med. Att. pro εἶα, ας, ε, et solutione ἤῐ̈ᾰ, verbi εἶμι, *eo.*
῏Ηᾰ, *leguminum stipula:* ab αὖος, *aridus.* Th. αὔω, *sicco.*
῞Ηᾰτο, Ion. pro ἦντο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, *sedeo:* quod in 3. pl. ἧνται, et Ion. ἕαται. Th. ἕω, *sedeo.*
῞Ηβᾰ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro ἥβη, quod vide.
'Ηβαιὸς, *parvus:* à βαιὸς, idem: et
'Ηβαιὸν, *paululum:* οὐδ' ἠβαιὸν, *ne tantillum quidem.* Pleonasm. τοῦ η.
'Ηβᾰ́ω, vel ἡβάσκω, *adolesco, pubesco:* f. ἡβήσω. ab ἥβη, *pubes, pubertas, juventa.*
῞ΗΒΗ, ης, ἡ, *PUBES, pubertatis Dea, juventus:* est etiam vigor ætatis, in sene licet.
'Ηβηδὸν, adv. *juveniliter, viritim.*
'Ηβηκὼς, *adultus,* perf. part. act. verbi ἡβάω, *pubesco:* et
'Ηβήσαντε, *pubescentes,* num. dual. a. 1. part. act. et
'Ηβήσειε, *annos pubertatis attigisset,* 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusd. verbi: et
'Ηβητήρῐον, ου, τὸ, *locus exercitii literarii adolescentum.* Sumitur et pro *loco amœno et conviviorum.* Omnia ab ἥβη, *pubes.*
'Ηβουλήθην, *volui:* Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, *volo:* f. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.
'Ηβῴην, ης, η, *pubescerem:* Att. pro ἡβάοιμι, -ῷμι, præs. opt. act. verbi ἡβάω, *pubesco.*
'Ηβῴοιμῐ, ἡβῴοις, *pubescerem,* præs. opt. act. ab ἡβώω, Poët. pro ἡβάω, quod vide.
'Ηβώωσᾰ, Poët. pro ἡβῶσᾰ, præs. part. f. g. ab ἡβάω.
῏Ηγ' pro ἦγε, *duxit,* 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, *duco:* f. ἄξω. perf. ἦχα.
'Ηγᾰ́ασθε, Poët. pro ἠγᾶσθε, 2. pl. imperf. verbi ἀγάομαι.
'Ηγᾰ́γετ' pro ἠγᾰ́γετο, *duxit,* 3. sing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω.
῞Ηγᾰγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. pro quo ἠγᾰ́γοσᾰν, 3 Ezr. i. 19. ejusdem verbi.
'Ηγᾰθέῃ, dat. sing. f. g. ab
'Ηγᾰ́θεος, ου, *valdè divinus:* Ion. pro ἀγάθεος, qu. d. ἄγαν θεῖος. Th. Θεὸς, *Deus.*
'Ηγαλλῐᾰ́σᾰτο, 3. sing. aor. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, *exulto.* Th. ἀγάλλω, *orno.*
'Ηγᾰ́μην, *admirabar,* imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω vel ἀγάομαι, *admiror.*
'Ηγᾰνάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, *indignor, doleo:* f. ήσω. perf. ηκα.
'Ηγᾰ́πᾰ, 3. sing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.
'Ηγᾰ́πευν, Dor. et Æol. pro ἠγᾰ́πουν, *amabant,* 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπέω pro ἀγαπάω, *diligo.*
'Ηγᾰ́πησε, *dilexit,* 3. sing. a. 1.

act. verbi ἀγαπάω, *diligo*: f. ήσω. perf. ἠγάπηκα.

'Ηγᾰσᾰ'μην, ω, ᾰτο, *admiratus sum*, a. 1. m. verbi ἀγάζομαι. f. άσομαι. perf. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, *admiror*.

'Ηγάσθην, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi et th.

'Ηγάσσᾰτο, 3. sing. aor. 1. m. Poët. gem. σ, ἀγάζομαι. vide ἠγασάμην.

'Ηγγᾰ'ρευσᾰν, 3. pl. aor. 1. act. verbi ἀγγαρεύω, *cogo*: f. εύσω. perf. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, *tabellarius regius*.

'Ηγγειλᾰ'μην, *nuntiavi*, aor. 1. m. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*: f. ελῶ. perf. ἤγγελκα. aor. 1. ἤγγειλα.

"Ηγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Ηγγέλθην, a. 1. ind. pass. ἠγγέλην, a. 2. ind. pass. ἤγγελμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*: f. ελῶ. a. 2. ἤγγελον.

'Ηγγέλλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

"Ηγγῐκᾰ, ᾰς, ε, perf. act. ἤγγῐσᾰ, a. 1. ind. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo*: f. ίσω. Th. ἐγγὺς, *propè*.

'Ηγγῠᾶτο, *sponsores accipiebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

"Ηγε, *abduxit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω, f. ἄξω, *duco*.

"Ηγε, fœm. ab ὅγε.

"Ηγειρᾰ, *excitavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω. f. ερῶ. perf. ἤγερκα. a. 1. pass. ἠγέρθην.

'Ηγεῖσθαι, *cogitare*, præs. inf. ab ἡγέομαι, *duco*, *arbitror*: f. ἡγήσομαι.

'Ηγεῖται, 3. sing. præs. ἡγεῖτο, *ducebat*, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

'Ηγεμονεύω, f. εύσω, perf. κᾰ, *præeo*, *sum dux*: imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε· et

'Ηγεμονῆᾰ, *ducem*, acc. sing. ab ἡγεμονεὺς, *dux*: et

'Ηγεμονῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *imperium*: et

'Ηγεμονῐ'δης, ου, ὁ, *dux*, *princeps*: et

'Ηγεμονῐ'η, Ion. pro ἡγεμονία, *imperium*: et

'Ηγεμονῐκὸς, ἡ, ὸν, *imperatorius*: hinc τὸ ἡγεμονικὸν, *principatus animi*: ab

'Ηγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *dux*, *præses*, *rector*: gen. pl. ἡγεμόνων. dat. pl. ἡγέμοσῐ· ab

'ΗΓΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *duco*, *dux sum*; *existimo*: imperf. ἡγεόμην. f. ήσομαι. perf. ἧμαι. q. ab ἄγω, *duco*.

'Ηγερέθοντο, *coibant*, 3. pl. imperf. pass. ab ἀγερέθομαι, Poët. pro ἀγείρομαι, *congregor*: hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, *congrego*: f. ερῶ. perf. ἤγερκα.

'Ηγερέομαι, inf. ἠγερέεσθαι, Poët. pro ἀγείρομαι.

"Ηγερθεν, *convenerunt*, Bœot. Sync. pro ἠγέρθησᾰν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, *congrego*: vel, ut alii, ab ἐγείρω, *excito*.

'Ηγέρθην, *sum excitatus*, et in 3. pl. ἠγέρθησᾰν, aor. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω, sin verò significat *collectus sum*, ab ἀγείρω.

"Ηγερκᾰ, *collegi*, perf. ind. act. ab ἀγείρω, sin *excitavi*, ab ἐγείρω.

"Ηγεσθε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγόμην, verbi ἄγω, *duco*: ἤγετο, 3. sing. a. 2. m.

'Ηγέτης, ου, ὁ, idem ac ἡγεμὼν, quod videas.

"Ηγετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἄγω.

'Ηγηγέρκειν, *excitaveram*, plusq. perf. act. Att. verbi ἐγείρω, *excito*: f. ερῶ. perf. ἤγερκα.

'Ηγηλάζω, f. ά'σω, *duco*, *præeo*: ab ἄγειν et ἐλᾶν, ἀγηλᾶν, ex quo ἡγηλάζειν formari vult Eustath.

'Ηγημᾰ, ᾰτος, τὸ, *consilium*, *voluntas*: ab ἡγέομαι.

"Ηγην, et Att. ἐάγην, a. 2. ind. pass. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*: f. ἄξω. a. 1. ἦξα et ἔαξα.

"Ηγησαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι.

'Ηγησᾰ'μην, ω, ᾰτο, *præivi*, a. 1. m. et

'Ηγησάσθω, *dux sit*, 3. sing. a. 1. imperf. ejusd. verbi.

'Ηγήσᾰτ', pro ἡγήσᾰτο, 3. sing. a. 1. m. ἡγησᾰ'μην, quod vide.

'Ηγησῐ'ᾱς, ου, ὁ, *HEGESIAS*: nomen philosophi.

"Ηγησῐς, εως, ἡ, *principatus*.

'Ηγῆτ' pro ἡγῆται, *redeat*, 3. sing. præs. sub. med. verbi ἡγέομαι, *duco*.

'Ηγητέον, *putandum est*.

'Ηγητὴρ, ῆρος, ὁ, *ductor*. Th. ἡγέομαι.

'Ηγήτωρ, ορος, ὁ, idem: in pl. ἡγήτορες.

'Ηγῐασμένος, *sanctificatus*, perf. part. pass. ab ἁγιάζω, *sanctifico*: f. άσω. Th. ἅγιος.

"Ηγμαι, *actus sum*, perf. pass. verbi ἄγω, *ago*: f. ἄξω. perf. ἧχα. perf. part. pass. ἠγμένος.

'Ηγνῐκότες, nom. pl. ab

'Ηγνῐκὼς, ότος, perf. part. act. et

'Ηγνισμένος, perf. part. pass. ab ἁγνίζω, *purifico*, *expio*: f. ίσω. perf. ἥγνικα. Th. ἁγνὸς, *castus*.

'Ηγνόηκᾰ, *ignoravi*, perf. ind. act. ἠγνόησᾰ, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω· ex α priv. et νόος, *mens*.

'Ηγνοίησε, *ignoravit*, Poët. et Dor. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

'Ηγνόουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἀγνοέω, *ignoro*: f. ήσω. perf. ἠγνόηκα. ex α et νόος, *mens*.

"Ηγξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. ἠγξᾰ'μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. et ἦγχα, perf. act. ab ἄγχω, *strangulo*, *suffoco*.

"Ηγομεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην est 1. sing. a. 2. med. verbi ἄγω, *duco*.

"Ηγοντ' pro ἤγοντο, *ducebant*, 3. pl. imperf. vel aor. 2. m. ejusd. verbi.

'Ηγορᾰ'ασθε, pro ἠγορᾶσθε, 2. plur. imperf. ab ἀγοράομαι.

'Ηγόρᾰσᾰς, *emisti*, 2. sing. et ἠγόρᾰσᾰν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω. *emo*: f. άσω. perf. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, *forum*.

'Ηγοράσθητε, 2. pl. aor. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

'Ηγορασμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi et th.

'Ηγορεύθησᾰν, *renuntiati sunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, *verba facio*: ab eod.

'Ηγορόωντο, *concionabantur*, Poët. pro ἠγορῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀγοράομαι· ab eod. th.

'Ηγούμενος, ου, ὁ, *dux*, *imperator*: substantivè à præs. part. verbi ἡγέομαι, -οῦμαι, *duco*: in 3. pl. ἡγοῦνται. f. ἡγήσομαι.

"Ηγουν, adv. idem quod ἤτοι, *sive*; item *videlicet*: ab ἢ, *sive*.

"Ηγρετο, Poët. Sync. pro ἠγείρετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγείρω, *excito*.

'Ηγρεύθην, a. 1. ind. pass. et

"Ηγρευκᾰ, perf. act. et ἤγρευσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. ab ἀγρεύω, f. εύσω, *capto*, *venor*. Th. ἄγρα, *captura*.

"Ηγρευσεν, a. 1. vide in ἤγρευκα.

'Ηγρῐ'ωσαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀγριόω, *effero*, *efferatum reddo*: f. ώσω. perf. ἠγρίωκα. perf. pass. ἠγρίωμαι. perf. inf. pass. ἠγριῶσθαι. Th. ἀγρὸς, *rus*, *ager*.

'Ηγριῶσθαι, perf. inf. pass. vide ἠγρίωσαι.

'Ηγροικησᾰ'μην, ω, ᾰτο, a. 1. m. verbi ἀγροικέω, ab ἄγροικος,

rusticus, qui in agro vivit. Th. ἀγρὸς, rus, et οἶκος, domus.
Ἤγχα, ας, ε, strangulavi, suffocavi, perf. ind. act. verbi ἄγχω.
Ἠγωνίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, certo: f. ίσομαι. perf. ἠγώνισμαι. perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγών.
Ἠγώνισμαι, certavi: vide ἠγωνίζετο.
Ἠδ', pro ἠδὲ, et.
Ἦδα et ἕαδα, Att. seu Ion. perf. m. verbi ἁνδάνω, seu ἅδω, placeo.
Ἠδάφωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐδαφόω, quod ab ἐδαφίζω, solo æquo: quod ab ἔδαφος, solum. Th. ἕζομαι, sedeo.
ἨΔΕ', Poët. et: at ἥδε, hæc.
Ἤδεα et Ἤδη, cognoveram, Att. et Ion. pro ᾔδειν, seu εἴδειν, plusq. perf. verbi εἴδω, scio: perf. εἴδηκα, et per Syncop. εἶδα. in plusq. perf. εἴδειν, Att. ᾔδειν, et Ion. ᾔδεα, -εας, -εε.
Ἡδέα, suavitèr: adv. ab ἡδὺς, quod vide: et in acc. plur. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.
Ἡδεῖα, ας, f. g. ab ἡδὺς, suavis: compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος.
Ἤδειμεν pro εἴδειμεν, 1. pl. plusq. perf. act. vide ᾔδειν.
Ἤδειν, εις, ει, noveram, et εἴδειν, per Sync. pro εἰδήκειν, 1. sing. perf. act. et ᾔδειν, noverat, 3. sing. pl. perf. Arist. Vesp. 632. verbi εἰδέω, scio: f. ήσω. perf. med. οἶδα.
Ἤδεισαν, ejusd. 3. pl. plusq. perf. vide ᾔδειν.
Ἤδεισθα, noveras, Æol. Paragoge pro εἴδεις, 2. sing. plusq. perf. act. vide ᾔδειν.
Ἤδεκα, comedi, perf. act. Att. pro ἦκα, verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω formari volunt, et in perf. Att. dici ἐδήδοκα.
Ἡδέος, jucundi, gen. sing. ab ἡδὺς, vel ἡδὺ, suavis, e.
Ἤδεσαν, noverant, 3. pl. plusq. perf. pro ᾔδεισαν, Atticè correptâ penultimâ. Vide ᾔδειν.
Ἠδέσθην, veritus sum, a. 1. pass. verbi αἰδέομαι, veneror: f. έσομαι et ήσομαι, perf. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς, όος, -οῦς, ἡ.
Ἥδεται, 3. sing. præs. ind. ἥδετο, 3. sing. imperf. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς.
Ἡδέως, libentèr: adv. ab ἡδὺς, suavis: comp. ἥδιον. superl. ἥδιστα, libentissimè.
ἨΔΗ, adv. jam, mox, protinus: ἤδη ἐκ πολλοῦ, jamdudum.
Ἤδη, nôram et noverat, Att. pro ᾔδειν, q. v. Aristoph. in Av. 511.
Ἠδίκησε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, lædo, injuriâ afficio; perf. part. pass. ἠδικημένος. Ex α priv. et δίκη, jus.
Ἥδιον, libentius, jucundius, compar. n. g. ab ἡδύς.
Ἥδιστα, adverbialitèr, suavissimè, libentissimè: ab
Ἥδιστος, ου, suavissimus, superl. ab ἡδὺς, έος, suavis.
Ἡδίων, ονος, suavior, libentior, compar. ab eod. th.
Ἥδομαι, f. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, lætor: ab eod. th.
Ἡδομένη, ης, part. præs. fœm. gen. Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præs. part. ab eod. th.
Ἧδον et Dor. ᾇδον, imperf. vel a. 2. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, cano. Sed ἧδον, aor. 2. verbi ἁνδάνω, placeo: f. ἁδήσω.
Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas, jucunditas: ab ἥδω, delecto: et
Ἧδος, εος, τὸ, suavitas: est et ἧδος, acetum. Th. ἡδὺς, suavis.
Ἥδρασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, stabilio: f. άσω. perf. pass. ἥδρασμαι. ab ἕδρα, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo.
Ἡδρηκὼς, ότος, adultus, perf. part. act. ab ἁδρέω. Th. ἁδρὸς, multus, magnus.
Ἡδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἁδρύνω, crassum reddo. Th. ἁδρὸς, crassus.
Ἡδὺ, suavitèr: adverb. est et in n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis, e: compar. ἡδύτερον, et ἥδιον, suavius.
Ἡδυέπειαι, suaviloquæ, nom. plur. f. gen. ab ἡδυεπὴς, suaviloquus: quod ab ἡδὺς et ἔπω, dico.
Ἡδυεπὴς, vide ἡδυέπειαι.
Ἡδυμελίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vocem hubet suavem instar mellis: ex ἡδὺς et μελίφθογγος.
Ἡδύναιντο, Ion. pro δύναιντο, 3. pl. opt. Alii legendum censent ἠδυνέατο, pro ἐδύναντο, poterant, 3. pl. imperf. à δύναμαι.
Ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, poteram, imperf. m. verbi δύναμαι, possum: f. δυνήσομαι. a. 1. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, et ἠδυνάσθην, quasi à δυνάζω.
Ἠδυνήθην, potui, et in 3. pl. ἠδυνήθησαν, a. 1. vide ἠδυνάμην.
Ἡδύνομαι, jucundus sum, f. 1. m. ἡδυνοῦμαι.
Ἥδυνται, edulcatus est, 3. sing. perf. pass. ab
Ἡδύνω, suave reddo: fut. υνῶ. perf. pass. ἥδυμμαι. Th. ἡδὺς, suavis.
Ἡδύοσμον, ου, τὸ, mentha: herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, suavis odor.
Ἡδύπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, gratus urbi: ex ἡδὺς et πόλις.
Ἡδύποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dulcis. Ex ἡδὺς et πότος.
ἩΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, gen. έος, είας, έος, SUAVIS, jucundus, lætus: q. ab ἥδω, delecto: compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος, et ἡδύτερος, ἡδύτατος.
Ἥδυσμα, ατος, τὸ, suavitas, condimentum: et
Ἡδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἡδύνω.
Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis suavitas: ab ἡδὺς, suavis, et φωνὴ, vox.
Ἥδω, f. ἥσω, a. 1. ἧσα, delecto. Th. ἡδὺς, suavis.
Ἡδῶ, Hesych. ἠδῶ, ἶρις ἤγουν τόξον. Legitur ea vox Jobi xxxvi. 30. an ἠδῶ legendum? lux enim res suavis homini. Quid si scriptum esset ἠῶ, quæ est aurora? aut εἰδῶ. quod est oculus, qui lumen?
Ἠὲ, Poët. pro ἢ, quam, aut.
Ἦε, erat, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, sum: imperf. ἦν, Ion. ἔα, Ectasi Poët. ἦα, ας, ε. Sed
Ἤε, ivit, 3. sing. perf. m. ἦα pro εἶα, verbi εἶμι, eo.
Ἤεα, iveram, Ion. pro ᾔειν, plusq. perf. m. verbi ejusd.
Ἤει, 3. sing. plusq. perf. m. verbi ejusd.
Ἠείδειν, εις, ει, Pleonasmo τοῦ η, pro εἴδειν, pl. perf. ab εἰδέω· vel Attica Epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, plusq. perf. et per Crasin εἴδειν, verbi εἰδέω, scio.
Ἠείδης, pro εἴδης, plusq. perf. sub. m. Pleonasm. τοῦ η, vel Att. Epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, pl. perf. m. verbi εἰδέω, scio.
Ἤειν, ᾔεις, ᾔει, plusq. perf. m. verbi εἶμι, eo.
Ἤειρα, Pleonasmo τοῦ η, pro εἶρα, a. 1. act. verbi εἴρω, necto; vel est aor. 1. act. verbi ἀείρω, effero, attollo.
Ἠέλιος, ου, ὁ, sol, Poët. pro ἥλιος, gen. Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.
Ἦεν, erat, pro ἦν, vel ἦ, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, sum: vide ἦε. At
Ἤεν, est 3. sing. perf. med. verbi εἶμι, eo: vide ἦε.
Ἠέξευ, pro ηὔξου, crescebas, 2. sing. imperf. ab ἀέξομαι, Callim. Hymn. in Jovem.
Ἠέος, et per Metath. ἔηος, gen.

sing. ab ἐΰς, *bonus, fortis*; et per Poët. Ectasin ἠΰς.
Ἠέπερ, *quam*: idem quod ἤπερ. Th. Poët. ἠέ.
Ἠέρᾶ, *nebulam*, acc. sing. ab ἠὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër, caligo*. Vide ἠέρι.
Ηερέθονται, 3. pl. ind. præs. et ἠερέθοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερέθομαι, *attollor, suspensus sum*. Reperitur et ἠερέθομαι. Th. ἀείρω, *attollo*.
Ἠέρθην, et in 3. pl. ἠέρθησᾶν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.
Ἠέρῐ, dat. sing. Poët. pro ἀέρι, ab ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër*: et in f. g. *caligo*. Hinc ἠερῐ'η, ἡ, *matutina*.
Ἠερῐ'βοιᾶ, ᾶς, ἡ, nomen mulieris.
Ἦερκᾶ, ας, ε, *sustuli*, perf. ind. act. et
Ἦερμαι, σαι, ται, *sublatus sum*, perf. pass. ἠέρμην, σο, το, *sublatus eram*, plusq. perf. ind. pass. ab ἀείρω, *attollo*.
Ἠεροειδεῖ, *obscuro*, dat. sing. ab
Ἠεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obscurus*: ab ἠὴρ, έρος, Poët. pro ἀὴρ, *aër, caligo*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.
Ἠερόεις, όεσσᾶ, όεν, *tenebrosus*: ab ἠὴρ, ἔρος, pro ἀὴρ, *aër*.
Ἠεροφοῖτῐς, ῐδος, ἡ, *per aërem means, vaga*, vel *quæ in tenebris vagatur*: ab
Ἠερόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aëreus*, vel *aërea*, quod ab ἠὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, et φοιτάω, *eo*.
Ἠερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *voce aërem replens, valdè clamans*. Ex ἀὴρ et φωνή.
Ἤερτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀείρω, *attollo*.
Ἥεσᾶν, *iverant*, Att. pro ᾔεισᾶν, 3. pl. plusq. perf. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*.
Ἠετί'ων, ωνος, ὁ, *EETION*, nom. propr.
Ἠζάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω, *sicco*.
Ἦην, *eram*, seu *erat*: Poët. ἔην, et Att. ἤην, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἠὴρ, έρος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀὴρ, *aër, caligo*.
Ἤθᾶ, *consuevi*: Att. pro εἴωθα, seu εἶθα, perf. med. verbi ἔθω, *soleo*.
Ἠθᾶ'δᾶ, *consuetam*, acc. sing. ab ἠθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *consuetus*. Th. ἦθος, *mos*.
Ἠθαῖος, ου, ὁ, Poët. pro συνήθης, εος, ὁ, *familiaris*: ab eod. th.
Ἠθᾶ'νιον, ου, τὸ, *poculi quoddam genus*.
Ἠθᾶ'ς, ᾶ'δος, ὁ ϗ ἡ, *familiaris, assuetus*. Th. ἦθος, *mos*.
Ἤθε', pro ἤθεα, *mores, sedes, domicilia*, nom. vel acc. plur. ἤθεσῐ, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, *domicilium, indoles*.
Ἠθεῖ', pro ἠθεῖε, *venerande*, vox junioris ad seniorem. vocat. usit. ab
Ἠθεῖος, εία, εῖον, per Prosth. pro θεῖος, *venerandus, colendus, patruus*. Th. θεὸς, *Deus*.
Ἠθεῖν, vide ἤθω.
Ἤθελε, 3. sing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, *volo*.
Ἠθέλησᾶ, ας, ε, *volui*, et in 3. pl. ἠθέλησᾶν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω, fut. θελήσω.
Ἤθελον, ες, imperf. ejusd. verbi.
Ἠθέω, f. ήσω, vide in ἤθω.
Ἤθη, ων, τὰ, *mores*, pl. ab ἦθος.
Ἤθηκᾶ, *colui*, perf. act. ab ἠθέω, seu ἤθω, *colo*: f. ἠθήσω. perf. part. pass. ἠθημένος.
Ἠθῐκὸς, ἡ, ὸν, *ETHICUS, moralis*: ab ἦθος.
Ἠθῐκὸς, οἶνος, *vinum colatum*: ab ἤθω, *colo, -as*.
Ἠθῐκῶς, adv. *moralitèr, honestè*: ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.
Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, *colum, cribrum*: ab ἤθω, *colo, -as*.
Ἠθοποιέω, -ῶ, f. ήσω, *mores formo* vel *fingo*: et
Ἠθοποιῒᾶ, ας, ἡ, *morum fictio, affectuum expressio*; gen. pl. ἠθοποιϊῶν. ab ἦθος, *mos*, et ποιέω, *facio*.
Ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *mores instituens* vel *exprimens*: ab iisd.
ἨΘΟΣ, εος, τὸ, *domicilium, consuetæ sedes, indoles, ingenium, morum proprietas, mores*. κατ' ἤθεα, *oppidatim*, Hes. Opp. 137. *benignitas*, Plat. intes. p. 709.
Ἠθῦ'μουν, Att. pro ἐθύμουν, imperf. act. verbi θυμέω, *ad iram provoco*. Th. θυμὸς, *ira*.
ἬΘΩ, f. ἤσω, perf. ἦκᾶ. seu ἠθέω, f. ἠθήσω, *colo, per colum mitto*: hinc ἠθμὸς, *colum*.
Ἤῐ̈, pro ἤϊε, *ivit*, 3. sing. ab ἤϊα, perf. med. Ion. et
Ἠῐ̈ειν, per solutionem pro ᾔειν, plusq. perf. med. ab εἶμι, *eo*.
ἨΪΘΕΟΣ, ου, ὁ, *adolescens, juvenis, cœlebs*: q. ab αἴθω, quia calidioris sanguinis: vel ab ἀΐσσω, *impetuosè ruo*.
Ἤϊκτο, *similis erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi εἴκω, *similis sum*: f. εἴξω. perf. εἶκα. perf. pass. εἶγμαι, εἶξαι, et per solutionem, versoque ε in η, ἤϊξαι. Sic in plusq. perf. ἠΐγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. Alii volunt esse 3. sing. plusq. perf. verbi ἀΐσσω, *ruo*: f. ἀΐξω.
Ἤῐ̈μεν, per solutionem diphthongi pro ᾖμεν, q. per Sync. pro ᾔειμεν, 1. pl. plusq. perf. med. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*.
Ἤῐ̈ξᾶ, *irrui*, et in 3. pl. ἤϊξᾶν, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, *irruo*: f. ξω. perf. ἤϊχα.
Ἤῐ̈ξαι, *similis factus es*, 2. sing. perf. pass. vide ἤϊκτο.
Ἠῐ̈όεις, εντος, per Sync. pro ἠϊονόεις, *habens magnas ripas*: in dat. ἠϊόεντι. Th. ἠϊὼν, όνος, ἡ, *ripa, littus*.
Ἤῐ̈ον, ου, τὸ, *viaticum, esca*: ab ἔω, seu εἶμι, *eo*: quia eundi consilio datur.
Ἤῐ̈ον, imperf. vel a. 2. ab εἴω, vel ἴω, inusit. *vado*.
Ἠῐ̈όν', pro ἠϊόνᾶ, acc. sing. ab ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus, ripa*.
Ἠῐ̈όνεσσῐ, dat. pl. Ion. ejusd. th.
Ἠῐ̈όνη, ης, ἡ, nom. mulieris.
Ἠῐ̈ονῆσαι, per solutionem diphthongi Ion. vel Poët. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἰονάω, *aspergo, perfundo*.
Ἤῐ̈ος, ῐ̈ᾶ, ῐ̈ον, *jaculandi peritus*: ab ἵημι, *jacio*: Epitheton Apollinis et Bacchi.
Ἤῐ̈ς, pro ᾗς, et hoc pro αἷς, dat. pl. ab ἥ, *quæ*.
Ἤῐ̈σᾶν, *iverunt*; per Pleonasm. τοῦ η, pro ἴσαν, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, *eo*. Alii formant ab a. 1. εἶσα, et in 3. pl. εἶσαν, per solutionem diphthongi et ε verso in η, quasi ab εἴω. Alii volunt esse 3. pl. plusq. perf. med. dempto ε, pro ᾔεισαν, sed tunc ι deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf. ἴσην, Ion. ἴσαν, et Att. εἴσαν, et ε in η mutato, ἤϊσαν, *sciebam*: ab ἴσημι, *cognosco*.
Ἤϊσκεν, *assimilabat*, 3. sing. imperf. verbi ἐΐσκω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.
Ἠΐστωσᾶ, ας, ε, *everti*, a. 1. ind. act. verbi ἀϊστόω, *memoriam alicujus aboleo, deleo*: ab ἄϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo nihil scire potes*: ex α priv. et εἴδω, *scio*.
Ἠΐχθην, ης, η, *excurri*, a. 1. ind. pass. verbi ἀΐσσω, *irruo*: f. ξω. perf. ἤϊχα.
ἨΪΏΝ, όνος, ἡ, *littus, ripa*; q. ab αἰονάω, *aspergo*. Alii ab ἀΐω, *audio*, quod resonet fluctibus.
Ἧκ' pro ἧκε, *misit*, 3. sing. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.
ἭΚᾸ et ut alii etiam legunt,

ἦκα, adv. *leniter, quietè, sensim;* quod ab ἀκὴν, *quietè.*

Ἦκα, perf. act. verbi ἔδω, *comedo,* pro quo etiam ἔδηκα dicitur; et verbi ἔθω, *soleo:* necnon verbi ἤθω, *colo.* ἦκα, perf. act. ab ᾄδω, *cano.*

Ἧκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto:* et perf. ab ἥδω, f. ἥσω, *delecto:* necnon perf. med. ab ἥκω, *venio.*

Ἤκαζον, *assimilabam,* imperf. Att. η pro ει, verbi εἰκάζω, *assimilo.* Th. εἴκω, *similis sum.*

Ἠκᾶλος, ἡ, ὸν, *quietus.* Th. ἦκα, *sensim, leniter.*

Ἤκᾰχον, a. 2. ind. act. Att. pro ἦχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, *doleo.* Th. ἄχος, *dolor.*

Ἧκε, *immisit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 2. ἧν. Potest etiam esse 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, *venio.*

Ἤκειν, εις, ει, plusq. perf. Att. pro εἴκειν ab εἴκω, *similis sum.* Vel ut alii ab εἶμι, *eo:* perf. inus. εἶκα.

Ἤκεν vel ἤ κεν, adv. pro ἤ, *aut, an:* et

Ἦκεν, vel ἦ κεν, adv. *certè.*

Ἠκεσάμην, ω, ἄτο, *medicinam adhibui:* ἐθεράπευσα, Hesych. a. 1. med. ab ἀκέομαι, *sano:* f. ἀκέσομαι.

Ἤκεστος, η, ον, *stimulo nondum domitus, stimulum nondum expertus.* Ex ἠ pro ἀ priv. et κεντέω.

Ἠκηκόειν, *audieram:* pro ἀκηκόειν, et in 3. plur. ἠκηκόεισᾰν, Att. pro ἠκηκόεισᾰν, plusq. perf. med. ab ἀκήκοα, perf. med. Att. verbi ἀκούω, *audio:* f. ούσω. perf. ἤκουκα. perf. med. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.

Ἠκισάμην, ω, ἄτο, a. 1. med. verbi αἰκίζω, *contumeliosè tracto, pulso:* f. ίσω. perf. ᾔκικα. perf. part. pass. ᾐκισμένος. Th. αἰκία, *verbera, pulsatio.*

Ἥκιστα, adv. *minimè:* ab

Ἥκιστος η, ον, *minimus.* Th. ἦκα, *sensim.*

Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, *sequor:* f. ήσω. perf. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus.*

Ἥκομεν, 1. plur. præs. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, *venio:* f. ξω.

Ἠκόνημαι, *sum acutus,* perf. pass. verbi ἀκονάω, fut. ήσω, *acuo.* Th. ἀκόνη, *cos.*

Ἠκονημένος, η, ον, part. superioris perfecti.

Ἦκου, Ion. pro ἦπου, *certè.*

Ἤκουκα, perf. act. verbi ἀκούω, *audio:* f. σω. perf. med. ἤκοα, Att. ἀκήκοα.

Ἤκουσ' pro ἤκουσα, ας, ε, *audivi,* a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. pass. ejusd.

Ἠκριβωμένος, η, ον, *accuratus,* perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, *planè cognosco.* Th. ἀκριβὴς, *diligens, accuratus.*

Ἠκριβωμένως, adv. idem cum ἀκριβῶς, *accuratè:* à præc.

Ἠκρίβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, *exquiro:* perf. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβὴς, *exquisitus.*

Ἠκροάσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἀκροάομαι, fut. σομαι, idem quod ἀκούω, *audio.*

Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκρωτηριάζομαι.

Ἧκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ἧκται, 3. sing. perf. verbi ἄγω, *ago:* f. ἄξω. perf. ἦχα. perf. pass. ἦγμαι.

Ἠκυρώσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, *antiquo, irritum facio:* ex α priv. et κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

ἭΚΩ, *venio, pertineo, veni, adsum.* Eurip. Med. 932. Hecub. 1. imperf. ἧκον, ες, ε. f. ἥξω. perf. med. ἧκα, ας, ε. a. 1. ἧξα. a. 1. sub. ἥξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ἥξωσι.

Ἠλάθην, *ejectus sum,* a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.

Ἠλαίνομαι, *stultesco, insanio:* ab ἠλεός.

Ἤλακα, *expuli,* perf. act. verbi ἐλαύνω, *agito.*

ἨΛΑΚΑ΄ΤΗ, ης, ἡ, *colus;* in pl. τὰ ἠλακάτα, *fusus, fila, stamina.* q. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, *moveo:* vel ἠλάσκω, *vagor, circumeo.*

Ἠλακατὴν, ῆνος, ὁ, *piscis quidam,* à similitudine coli.

Ἠλάλαξα, ας, ε, et in 3. plur. ἠλάλαξαν, *clamârunt,* a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, *clamo alala.* Th. ἀλαλὴ, *vox militum ante pugnam.*

Ἡλάμην, ω, ἄτο, *exilui,* et in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *salio.*

Ἤλασ' pro ἤλασε, *percussit,* a. 1. act. verbi ἐλαύνω.

Ἠλασάμεσθα, pro ἠλασάμεθα, 1. plur. aor. 1. med. verbi ejusd.

ἨΛΑ΄ΣΚΩ et ἠλασκάζω, *vagor, error, devito:* q. ab ἄλη, *error,* vel ἐλάω, *agito.*

Ἠλάστεον, -ουν, imperf. act. verbi ἀλαστέω, *indignor, mœrore afficior:* ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, *cujus memoria erit perpetua.* ex α priv. et λήθω, *lateo.*

Ἠλάστρεις, *agebas,* 2. sing. imperf. act. verbi ἐλαστρέω, idem quod ἐλαύνω, *agito:* fut. ἐλάσω.

Ἥλατο, *saltavit,* 3. sing. a. 1. med. verbi ἅλλομαι, *salio:* f. med. ἁλοῦμαι.

Ἠλαττοῦντο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλαττονέω, *diminuo.* Th. ἐλαχὺς, *parvus:* comp. ἐλάττων, vel -σσων· superl. ἐλάχιστος.

Ἠλάττωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, *minuo:* f. ώσω. perf. ἠλάττωκα. ab eod. th.

Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, *doleo:* fut. ήσω. perf. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος, *dolor.*

Ἤλγουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. præc. verbi.

Ἤλεγξα, ας, ε, *argui, argumentis* (vel *exemplis*) *demonstravi,* a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, *arguo:* f. ξω.

Ἤλειμμαι, *unctus sum,* perf. pass. verbi ἀλείφω, *ungo:* f. ψω. perf. φα. aor. 2. ἤλιφον. a. 1. m. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφα, *unxi,* perf. act. et

Ἤλειψα, ας, ε, a. 1. act. vide ἤλειμμαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, q. v.

Ἠλέκτρη, ης, ἡ, *ELECTRA,* nom. mul.

Ἤλεκτρος, ου, ἡ, et τὸ ἤλεκτρον, *ELECTRUM, succinum:* μίγμα τὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. à λέκτρον, *lectus:* vel ab ἠλέκτωρ, *sol:* quod referat fulgorem solis. Th. λέγομαι, *cubo.*

Ἠλεκτρύων, ωνος, ὁ, *ELECTRYON,* nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, *ELECTRYONE,* nomen mul.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, *sol,* quia homines ἀλέκτρους facit, *i. e.* non sinit in lectis jacere, sed excitat ad opera. Aut quia ipse est ἄλεκτρος, *i. e.* non cubat, sed in perpetuo motu est: à λέκτρον, *lectus.* Th. λέγω, *cubare facio.*

Ἠλέματος, ά΄τη, ἄτον, *vanus:* ex ἠλεὸς, *stultus,* et μάταιος, *vanus.*

ἨΛΕΟ΄Σ, ά, ὸν, *stultus, stolidus:* q. ab ἄλη, *error.*

Ἤλευα, Poët. et Æol. pro ἤλευσα, *effugi,* a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per Epenth. τοῦ υ,

pro ἀλίω, *vito*: ἠλευά'μην, ω, ἄτο, a. 1. m. à præc.

Ἠλευθέρωσα, ας, ε, *liberavi*, a. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, *libero*: f. ώσω. Th. ἐλεύθερος.

Ἠλήλατο, *transfixus est*, &c. pro ἐλήλατο, 3. sing. plusq. perf. Att. in 3. pl. ἠλήλαντο. ab ἐλαύνω, *agito*: fut. ἐλάσω. perf. ἤλακα. perf. pass. ἤλαμαι. et Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἤλατο, simili redupl. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Th. ἀλάομαι, -ῶμαι, idem.

Ἠληλίμμην, pro ἀληλίμμην, plusq. perf. pass. Att. redupl. et syst. diphthongi: ab ἀλείφω, *ungo*: f. ψω. perf. ἤλειφα. perf. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθ' pro ἦλθε, *venit*, 3. sing. ab

Ἦλθον, ες, ε, *veni*, per Sync. pro ἤλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. perf. med. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἤλθοσαν, *venerunt*, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἦλθον, Exod. xvi. 27. Ps. xlviii. 4.

Ἠλὶ, vox Hebraica, et interpret. Lat. *Deus mi*: item *ELI*, nomen viri indeclinabile, Hebraic. et interp. Lat. *ascensus*.

Ἡλιάζομαι, *apricor*, ab ἥλιος: item *in Heliæâ judico*: ab

Ἡλιαία, ας, ἡ, *HELIÆA*, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, *sol*.

Ἠλίας, ου, ὁ, *ELIAS*, nomen Prophetæ, Heb. interp. Lat. *Deus meus*.

Ἠλιβάτος, ου, et Ion. ἠλιβάτοιο, ὁ καὶ ἡ, *tam altus ut soli uni sit pervius*: ab ἥλιος, *sol*, Æol. ἤλιος, et βαίνω, *eo*. Alii formant ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, et βαίνω.

Ἡλίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, *piscor*: ab ἁλιεὺς, *piscator*. Th. ἅλς, *mare*.

Ἠλίθα, adv. *frustrà*; *copiosè*: et

Ἠλιθιάζω, f. άσω, *stultè ago*: ab

ἨΛΙ΄ΘΙΟΣ, ία, ιον, *stultus*, *vecors*.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, *stoliditas*: à præc.

ἩΛΙΚΙ΄Α, ας, ἡ, *statura*, *ætas*, *adolescentia*, *vigor*: q. ab ἥλικος, *quantus*. ἐν ἡλικίᾳ τῷ σῷ, *in tuis temporibus*, Eurip. Suppl. 283.

Ἡλικιώτης, ου, ὁ, et Dor. ἡλικιώτας, α, ὁ, *coætaneus*: à præc.

ἩΛΙ΄ΚΟΣ, ίκη, ίκον, *quantus*: sed ἥλικος, gen. sing. ab ἧλιξ, infra.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλινδέω, idem quod ἀλίω, *volvo*.

Ἧλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, *coætaneus*, *æqualis*: ab ἡλικία, *statura*.

ἭΛΙΟΣ, ου, ὁ, *sol*: q. ab ἕλη, *splendor*.

Ἡλιοῦσθαι, *sole aduri* vel *illustrari*: à præcedente.

Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων.

Ἤλιτεν, *peccavit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀλιτέω vel ἀλείτω, *pecco*: a. 2. ἤλιτον.

Ἠλιτόμηνος et ἀλιτόμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *natus ante completos menses*: ab ἀλιτέω, *aberro*, et μὴν, *mensis*.

ἭΛΙΨ, ιπος, ἡ, *calceus*: q. ab ἀλείφω, *ungo*, quia ex corio est, quod ungi solet.

Ἡλιωθεὶς, έντος, *sole æstuans*, aor. 1. part. pass. ab

Ἡλιώθην, a. 1. pass. verbi ἡλιόω, *insolo*. Th. ἥλιος, *sol*.

Ἡλιῶσαι κόμαι, *aureæ et flavæ comæ*, nom. pl. part. præs. f. g. ab ἡλιάω, f. άσω, *colore radios solis refero*: ab eod. th.

Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, *traho*.

Ἡλκωμένος, perf. part. pass. ab ἑλκόω, *exulcero*: f. ώσω. Th. ἕλκος, *ulcus*.

Ἠλλάγησαν, *mutati sunt*, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω, vel -ττω. f. ξω. a. 2. ἤλλαγον. perf. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. pass. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, perf. part. pass. et

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἠλλάχθαι, perf. inf. pass. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: vide ἠλλάγησαν.

Ἠλλοίωμαι, *mutatus sum*, perf. pass. verbi ἀλλοιόω, *abalieno*: f. ώσω. perf. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, *alius*.

Ἠλλοτρίωνται, *alienati sunt*, 3. pl. perf. pass. ab ἀλλοτριόω, *abalieno*: f. ώσω. perf. ἠλλοτρίωκα. ab ἀλλότριος, *alienus*. Th. ἄλλος.

Ἠλοήθην, *contusus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοάω, *trituro*, *comminuo*: fut. άσω et ήσω.

Ἠλοίησεν, *amputavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poët. pro ἀλοάω, *trituro*: f. ήσω.

Ἠλὸς, ἡ, ὸν, per Sync. pro ἠλεὸς, *stolidus*, quod vide.

Ἧλος, ου, ὁ, *clavus*: q. ab ἵω, *mitto*: quia immittitur: indè fort. Angl. AN AWL.

Ἤλπικα, perf. act. et

Ἤλπισα, a. 1. ind. act. verbi ἐλπίζω, *spero*: f. ίσω. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἧλτο, *saltavit*, per Sync. pro ἥλατο, 3. sing. a. 1. m. mutato etiam spiritu, ab ἅλλομαι, *salio*.

Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, *tenebræ*, *umbra*. Th. λύγη, idem.

Ἤλυθ' pro ἤλυθε, 3. sing. a. 2. ἤλυθον, q. v.

Ἤλυθα, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, perf. med. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. ejusd.

Ἤλυξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, *evito*, *effugio*: f. ξω· tanq. ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, *vito*.

Ἠλύσιον, ου, τὸ, scil. πεδίον, *Elysius campus*.

Ἧλφον, ες, ε, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω vel ἄλφω. Th. ἄλφα.

Ἥλωκα, *captus sum*, Att. ἑάλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*: fut. ἁλώσω· tanq. ab ἁλόω vel ἅλωμι. a. 2. ἥλων, et Att. ἑάλων.

Ἠλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, *vagor*, *erro*.

Ἥλων, Att. ἑάλων, a. 2. et

Ἥλωσαν, 3. plur. a. 2. ἥλων, quod vide in ἥλωκα.

Ἧμα, ατος, τὸ, *telum*, *missile*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἠμάθηνεν, Att. pro ἠμάθανεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμαθαίνω, *in ignorantiâ versor*: ab ἀμαθὴς, *indoctus*: ex α priv. et μανθάνω, *disco*: f. μαθήσω. a. 2. ἔμαθον.

Ἠμαθίων, ονος, ὁ, *EMATHION*, nom. regis.

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, *arenosus*; Ion. pro ἀμαθόεις, ab ἄμαθος pro ψάμαθος, idem quod th. ψάμμος, *arena*.

ἩΜΑΙ, σαι, ται, *sedeo*: q. ab ἕω, *colloco*.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, *dies*: in plur. ἤματα. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἥμαρτες, 2. sing. a. 2. ind. act. ἥμαρτον· et

Ἡμάρτηκα, perf. ind. act. et

Ἡμαρτηκότα, acc. sing. perf. part. ab ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ἁμαρτήσω.

Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. præc. pro

quo in 3. pl. ἡμάρτοσαν, Deut. xxxvi. 5.
Ἡμάτιος, ία, ιον, *diurnus*: ab ἦμαρ, *dies*. Th. ἡμέρα, idem.
Ἡμάτωμαι, *cruentatus sum*, perf. pass. verbi αἱματόω, *cruento*: f. ώσω. Th. αἷμα, *sanguis*.
Ἡμαύρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμαυρόω.
Ἤμβλακον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi Poët. ἀμβλακέω, fortè ἀμπλακέω, *pecco*: quod à πλακία, *error*. Th. πλάζω, *errare facio*: fut. -γξω.
Ἠμβλύνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύνω, f. σω. Th. ἀμβλὺς, *obtusus*.
Ἤμβροτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον. Poët. tanq. ab ἀμβροτέω pro ἁμαρτάνω, *pecco*.
Ἧμε παρῆμεν, Dor. pro ὥστε με παρεῖναι, *ut ego præsens adessem*.
Ἡμέας, acc. plur. Ion. pro ἡμᾶς· ab ἐγώ. nom. pl. ἡμέες pro ἡμεῖς.
Ἡμεδαπὸς, ἡ, ὸν, *qui est è nostro solo, nostras*: ex ἡμεῖς et δάπεδον, *pavimentum, solum*; vel ἔδαφος, idem.
Ἤμεθα, *fuimus*, 1. pl. a. 2. m. ἤμην. ab εἰμὶ, *sum*.
Ἠμείβετο, *respondit*, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀμείβω, *permuto*: fut. ψω. perf. ἤμειφα.
Ἠμείδηκα, ας, ε, perf. act. et
Ἠμειδηκὼς, perf. part. ab ἀμειδάω, quod ex α priv. et μειδάω, *rideo*: f. ήσω.
Ἡμεῖς, *nos*, nom. pl. ab ἐγὼ, *ego*.
Ἡμείων, *nostrûm*, Ion. pro ἡμῶν, gen. plur. ejusd.
ἩΜΕΚΤΕ'Ω, *ægrè fero, indignor*: fortè ab ἐμέω et ἔχω, quasi vomitum et fastidium habeo.
Ἠμέληκα, *neglexi, contempsi*, perf. act. et
Ἠμελημένος, *neglectus*, perf. part. pass. ab ἀμελέω, *negligo*: vide ἠμέλουν.
Ἤμελλ', pro ἤμελλε, 3. sing. imperf. Att. verbi μέλλω, *futurus sum*: f. μελλήσω.
Ἠμέλουν, 3. pl. imperf. verbi ἀμελέω, *negligo*: f. ήσω. perf. ἠμέληκα. quod ex α priv. et μέλει, *curæ est*, impersonal.
ἩΜΕ'Ν, Poët. et conjunct. copulat. cui respondet ἠδέ. At ἦ μὲν, *sanè, profectò*.
Ἦμεν, *eramus*, 1. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. Est et ἦμεν, et ἦμες, præs. inf. Dor. pro εἶναι, ejusd. verbi. Est et ἦμεν, per Sync. pro ᾔειμεν, *iveramus*, 1. pl. plusq. perf. med. verbi εἶμι, *eo*.
Ἥμενος, η, ον, *sedens*, præs. part. ab ἧμαι, *sedeo*.
ἩΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, et Ion. ἡμέρη, *dies, lux*: veteres ἡμέραν, ἱμέραν vocabant, ab ἱμείρω, *appeto*, quod appetibilis ob lucem: ἡμέρα κυριακὴ, *dies dominicus*.
Ἡμερεύω, f. σω, *diem transigo*: à præced.
Ἡμερέων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies*.
Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *unius diei*: et
Ἡμερινὸς, ἡ, ὸν, *diurnus*: et
Ἡμέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ab ἡμέρα, *dies*.
Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, *mansueta, cicur*. Th. ἥμερος, *mansuetus*. Est et species *roboris*, item *vitis*.
Ἡμερόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in diem vivit*, ut mendici omnes; peculiariter sic dictus est Diogenes, qui quotidiè victum mendicabat: item *insecti genus* unicum diem vivens, ἐφήμερον etiam dict.
Ἡμεροδανειστὴς, οῦ, ὁ, *fœnerator diurnus*, Diog. Laërt. vit. Menippi Cynici.
Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, q. d. *diurnus cursor, tabellarius*: ab ἡμέρα, *dies*, et τρέχω, *curro*: perf. med. δέδρομα.
Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui totâ die dormit*: ab ἡμέρα, *dies*, et κοίτη, *lectus*.
Ἡμερολογέω, ῶ, fut. ήσω, *dies numero*: ab ἡμέρα et λέγω, *lego, numero*.
Ἡμερόομαι, -οῦμαι, *cicuro, mansuefio*: ab
ἭΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *mansuetus, cicur*: ab ἡμέρα, quia *dies* jucunda.
Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, *speculator diurnus*: ab ἡμέρα et σκοπὸς, *speculator*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.
Ἡμερόω, f. ώσω, perf. ωκα, *mansuefacio*: ab ἥμερος, *cicur*, quod vide.
Ἦμες, præs. inf. Dor. pro εἶναι, *esse*; ab εἰμὶ, *sum*: vel *eramus*; Dor. pro ἦμεν, 1. plur. a. 2. ejusd.
Ἡμετέρης, gen. sing. Ion. f. g. ab
Ἡμέτερος, α, ον, *noster*: ab ἡμεῖς, *nos*. Th. ἐγὼ, *ego*.
Ἠμημένος, perf. part. pass. verbi ἀμάω, *meto, colligo*: f. ήσω.
Ἦ μὴν, adv. *certè*, Heb. vi. 14. vide ἦ μὲν, *profectò, sanè*.
Ἤμην, ἦσο, *fueram* vel *eram*, plusq. perf. vel potiùs imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἥμην, *sedebam*, imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*.
Ἤμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμάω, *meto*: fut. ήσω. perf. ἤμηκα.
Ἠμὶ, *loquor*, Att. Aphæresi pro φημί.
Ἡμίανδρος, ου, ὁ, *semivir*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et ἀνὴρ, *vir*.
Ἡμιάῤῥην, νος, ὁ ϗ ἡ, *semivir*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ἄῤῥην, *mas*.
Ἡμίβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semesus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et βρωτὸς, *edulis*. Th. βρώσκω, *comedo*.
Ἡμιγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semibarbatus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et γένειον, *barba*.
Ἡμίγυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *seminudus*.
Ἡμιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *semiustus*. Ex ἡμι et δαίω.
Ἡμιδαρεικὸς, οῦ, ὁ, *semi-daricus decem drachmas continens*: ex ἥμισυς et δαρεικός.
Ἡμιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cui dimidium deest*: ex ἥμισυ et δέομαι.
Ἡμίεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semicoctus*. Th. ἑψέω.
Ἡμιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *seminex, semimortuus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ἔθανον, a. 2. verbi θνήσκω, *morior*.
Ἡμίθεοι, *SEMIDEI*; et in gen. plur. ἡμιθέων· ab ἥμισυς, *dimidius*, et θεὸς, *deus*.
Ἡμιθνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *semimortuus*: ex ἥμισυ et θνήσκω.
Ἡμίθνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semimortalis*. Th. θνήσκω.
Ἡμίνα, ης, ἡ, *HEMINA*, *dimidium sextarii*. Th. ἥμισυς, *dimidius*.
Ἡμιοβόλιον, ου, τὸ, *dimidium oboli, drachmæ duodecima pars*: ex ἥμισυ et ὀβολός.
Ἡμιολία, *usura frugum*, ita ut ad duos modios tertius usuræ nomine adjiciatur. Salm. de m. us. p. 313. de fœn. trap. p. 43.
Ἡμιόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *totus cum dimidiâ sui parte*: ex ἥμισυ et ὅλος.
Ἡμιόνειος, είη, ειον, *ad mulos pertinens, a mulis tractus*. Ab ἡμίονος.
Ἡμίονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mulus, a*: quasi *semiasinus*, dat. pl. Ion. ἡμιόνοισι· ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὄνος, *asinus*.
Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, *securicula, dimidiata securis*: ab ἥμισυς,

dimidius, et πέλεκυς, *securis*.

'Ημιπλεθρον, ου, τὸ, *dimidium jugeri:* ex ἥμισυς, *dimidius*, et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum*.

'Ημιπλίνθιον, ου, τὸ, *dimidiatus later:* ab ἥμισυς, *dimidius*, et πλίνθος, *later*.

'Ημίπνουν, acc. sing. ab ἡμίπνοος, -ους, *semivivus:* ab ἥμισυς, *dimidius*, et πνέω, *spiro*.

'Ημίσειἄ, είας, ἡ, *dimidia;* fœm. et Ion. ἡμίσεἄ, ab ἥμισυς.

'Ημίσευμἄ, ἄτος, τὸ, *dimidia pars:* ab eod.

'Ημίση, τὰ, contractè pro ἡμίσεα, nom. pl. n. g. et

'Ημίσους, gen. contract. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς.

'Ημιστίχιον, ου, τὸ, *HEMISTICHIUM*, dimidium versûs. ex ἥμισυς, *dimidius*, et στίχος, *versus*. Th. στείχω, *eo*.

'ΗΜΙΣΥΣ, ἡμίσειἄ, ἥμισυ, *dimidius, a, um, SEMI* vel *SEMIS*.

'Ημιτάλαντον, ου, τὸ, *SEMITALENTUM:* ex ἥμισυς et τάλαντον, *talentum*.

'Ημιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus, semiperfectus:* ab ἥμισυς, *dimidius*, et τέλος, *finis*.

'Ημίτομον, ου, τὸ, *dimidiata pars:* et

'Ημίτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dimidiatus:* ex ἥμισυς et τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.

'Ημιώριον, ου, τὸ, *SEMIHORA:* ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὥρα, *hora*.

'Ημμαι, *accensus sum*, perf. pass. ind. et

'Ημμένος, *incensus*, perf. part. pass. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango, accendo*.

'Ημοιβἄ, ἄς, ε, *commutavi, permutavi, vices reddidi*, perf. ind. m. verbi ἀμείβω, *commuto*.

'Ημοιρηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, *exsors et expers sum:* ab ἄμοιρος, *expers*, quod ex α priv. et μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

'ΗΜΟΣ, adv. *quando, cum*, sine interrogatione: cui respondet τῆμος, *tum*.

'Ημπειχόμην, *induebar*, cum duplici augmento, scil. præter commune ει pro ε, habens etiam η pro α, pro ἀμπειχόμην, imperf. pass. verbi ἀμπίχομαι vel ἀμπέχω, pro ἀμφίχω, f. ἀμφέξω, *circumduo, induo:* ex ἀμφὶ, *circum*, et ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

'Ημπισχόμην, itidem pro ἀμπισχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀμπέχω. Vide præced.

'Ημπισχόμην, *induebar*, imperf. pass. verbi ἀμπίσχω, idem quod ἀμπέχω, vide ἠμπειχόμην.

'Ημπόλησε, *vendidit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, *vendo in aliquo loco*. Th. πωλέω, *vendo*.

'Ημῦν' pro ἤμυνε, *ultus est*, 3. sing. imperf. vel aor. 1. verbi ἀμύνω, *auxilior*, item *ulciscor*, f. νῶ. aor. 1. ἤμυνα.

'Ημύνᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd.

'Ημῦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

'ΗΜΥ'Ω, *inclino, cado:* f. ύσω. perf. ἤμῦκᾰ, Att. ἐμήμῦκᾰ.

'Ημφᾰγνόουν, imperf. ind. act. verbi ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro:* ex ἀμφὶ et ἀγνοέω, *ignoro;* ex α priv. et νόος, νοῦς, *mens*.

'Ημφειμένος, *indutus*, perf. part. pass. verbi ἀμφιέννυμι. f. ἀμφιέσω vel ἀμφέσω. perf. pass. ἠμφεῖμαι, utrinque assumpto augmento, η pro α, et ει pro ε. ex ἀμφὶ, *circum*, et ἕω, *induo*.

'Ημφίβαλλον, *dubitabam*, imperf. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, *jacio:* f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

'Ημφίγνουν pro ἠμφιγνόουν, *dubitabam*, imperf. act. foris etiam sumpto augmento, ab ἀμφιγνοέω, *ex parte cognosco, dubito:* undè etiam a. 1. ind. ἠμφιγνόησα. ex ἀμφὶ, *circum*, et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

'Ημφιεννύμην, *indutus eram*, imperf. pass. foris assumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι. ex ἀμφὶ et ἕννυμι seu ἕω, *induo:* f. ἕσω, Poët. ἕσσω. a. 1. εἷσα.

'Ημφίεσᾰ, *vestivi*, pro ἀμφίεσα, aor. 1. ind. ejusdem verbi, sumpto augmento ab initio.

'Ημφίεσμαι, *indutus sum*, perf. pass. ind. ab ἀμφιέννυμι. f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι seu ἕω, *induo*.

'Ημφιεσμένος, *indutus*, part. præced. perf. pass. Pro ea suprà habuimus ἠμφειμένος.

'Ημφισβήτουν, *contendebam*, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, *contendo de re aliquâ*.

"Ημων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *jaculator:* ab ἵημι seu ἵω, *mitto*. Sed

'Ημῶν, *nostrûm*, gen. plur. ab ἐγὼ, *ego*.

"Ημων, imperf. ab ἀμάω.

"Ην, *si*, cum subj. ἢν μὴ, *nisi*.

"Ην, *quam*, acc. sing. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ.

'Ην, *eram* vel *erat*, 1. vel 3. sing. imperf. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum;* item pro ἐξῆν, *licebat:* at

'Ην, ἦς, ἦ, Att. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. verbi φημὶ, *dico*. Sed

'Ην, ἧς, ἧ, *misi*, a. 2. ind. verbi ἵημι, *mitto*.

'Ηνάγκᾰσᾰ, ἄς, ε, a. 1. ind. act. et

'Ηναγκάσθην, a. 1. ind. pass. ab ἀναγκάζω, *cogo;* imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. perf. pass. ἠνάγκασμαι. perf. part. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

'Ηναγκασμένως, adv. *coactè:* ab ἠναγκασμένος, part. perf. pass. verbi ἀναγκάζω.

'Ηναιδηκότες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω, *impudens sum:* ab ἀναιδὴς, *impudens:* ex α priv. et αἰδὼς, *pudor*.

'Ηνᾰλωκᾰ pro ἀνήλωκα, perf. ind. act. verbi ἀναλίσκω, *absumo*, quod ab ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα. et Att. ἑάλωκα.

'Ηνᾰλωσᾰ, *consumpsi*, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα, à præced. q. v.

'Ηναντιώθην, *adversatus sum*, a. 1. ind. pass. et

'Ηναντίωμαι, perf. pass. undè

'Ηναντιωμένος, perf. part. ab ἐναντιόομαι, *adversor*, quod ab ἐναντίος, *adversus, oppositus*. Th. ἀντὶ, *contra*.

"Ηναξᾰ, ἄς, ε, *imperavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, *regno:* f. ξω. perf. χα. Th. ἄναξ, *rex*.

"Ηνᾶρᾰ, *interfeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, *occido:* f. αρῶ.

"Ηνασσεν, 3. sing. imperf. verbi ἀνάσσω, *impero:* vide ἦναξα.

"Ηνδᾰνον, ες, ε, *placebam*, imperf. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*.

'Ηνδρᾰγᾰθηκέναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, *viriliter ago:* ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir*, et ἀγαθὸς, *bonus*.

'Ηνδρώθην, *ad virilem perveni ætatem*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

"Ηνεγκᾰ, ἄς, ε, *tuli*, et in 3. pl. ἤνεγκᾰν, a. 1. ind. act. et

'Ηνεγκάμην, ω, ἄτο, *tuli*, a. 1.

ind. med. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἐνέγκω· undè etiam

Ἤνεγκον, a. 2. ind. act. ἠνεγκόμην, a. 2. ind. m. et

Ἤνεγμαι, perf. ind. pass. et

Ἠνεγμένος, perf. part. pass. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.

Ἠνέθην, *laudatus sum*, aor. 1. ind. pass. ab αἰνέω, *laudo*: f. έσω et ήσω. perf. ἤνεκα. perf. pass. ἤνημαι. Th. αἶνος, *laus*.

Ἤνεικα, ας, ε, *tuli*, et in 3. pl. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. verbi φέρω, f. οἴσω. et

Ἠνείκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. pro ἠνέγκαντο· vide præced.

Ἠνεῖπε, *edixit, vetuit*, 3. sing. a. 1. vel 2. pro ἀνεῖπε, pro quo etiam ἀνείπαπε dicitur Poëtis, per Anadiplasiasmum. Th. ἔπω, *dico*: aor. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, *sustinebam*, pro ἀνειχόμην, 1. sing. imperf. ind. m. duplici augmento: et

Ἠνείχοντο, 3. pl. ejusd. ab ἀνέχομαι, *tolero*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον.

ἨΝΕΚΗ͂Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *porrectus, continuus, perennis*.

Ἠνεμόεις, εσσα, εν, *ventosus, ventis expositus*: ab ἤνεμος, Poët. pro ἄνεμος, *ventus*.

Ἤνεπον, *dixi, allocutus sum*, a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpositione sumente augmentum, quia nihil addit ad significatum: ex ἐν et ἔπω, *dico*.

Ἤνεσα, *laudavi*, aor. 1. verbi αἰνέω, fut. έσω vel ήσω. perf. ἤνεκα.

Ἠνεσχέθην, *sustinui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, *attollo*: f. ἀνέξω et ἀνασχήσω, tanq. à σχέω. a. 2. ἀνέσχον. perf. ἀνέσχηκα. perf. pass. ἀνέσχημαι. a. 1. ind. pass. ἀνεσχέθην, et aucta præpositione ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἠνεσχόμην, *sustinui*, itidem pro ἀνεσχόμην, aor. 2. m. verbi ejusd.

Ἠνέχθην, ης, η, *delatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, qu. ab ἐνέγκω. perf. pass. ἤνεγμαι.

Ἠνέῳγα, *aperui*, pro ἀνέῳγα, quod Att. pro ἀνῷγα, perf. m. et

Ἠνέῳγμαι, perf. ind. pass. Att. et

Ἠνεῴχθην, a. 1. ind. pass. Att. ab ἀνοίγω, *aperio*: f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεῴχθησαν, 3. pl. præced.

Ἠνήλωμαι, *consumptus sum*; cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. pass. et

Ἠνηλωμένος, perf. part. pass. pro ἀνηλωμένος· in a. 1. pass. ἠνηλώθην pro ἀνηλώθην. itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα pro ἀνήλωσα. ab ἀναλίσκω, *consumo*. Th. ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

Ἠνηνάμην, ω, ατο, *renui*, a. 1. ind. med. et

Ἠνήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. ab ἀναίνομαι, *recuso*.

Ἦνθε seu ἦνθεν, Dor. pro ἦλθε. vide ἦνθον.

Ἠνθισμένος, *tinctus*, perf. part. pass. à perf. ἤνθισμαι verbi ἀνθίζω, *floridum reddo*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Ἦνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, et in 1. pl. ἤνθομες pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι.

ἨΝΙ͂, *ecce*: pro quo et ἠνίδε.

ἩΝΙ͂Α, ας, ἡ, *habena*: ἀφ' ἡνίας, *ad sinistram*, q. ab ἑνόω, *colligo*.

Ἡνιάζω, f. σω, *fræno*: à præced.

Ἤνιγμαι, *obscurè dixi*: perf. pass. undè ἠνιγμένος, præs. part. ἠνιξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἰνίττομαι, *obscurè innuo*: fut. ξομαι. Th. αἶνος, *apologus, dictum fabulosum*.

Ἠνίδε, *ecce*: pro ἠνὶ, idem.

Ἠνίησαι, *mœrore confectus es*, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνιάω. f. ήσω. perf. pass. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, *mœror*.

Ἡνίκ', per Apostrophen pro

ἩΝΙ͂ΚΑ, *quum, quando*: 2 Cor. iii. 15, 16. adv. extra interrogationem; in interrogatione verò est πηνίκα, *quando?*

Ἡνίον, ου, τὸ, *habena*: ab ἡνία, idem.

Ἡνιοποιέω, ῶ, f. ήσω, *rego, moderor*: ab ἡνία, *habena*, et ποιέω, *facio*.

Ἡνιοχεία, ας, ἡ, *aurigatio*: et

Ἡνιοχεύς, έως, ὁ, *auriga*: à seq.

Ἡνιοχεύω, fut. εύσω, *habenas teneo, aurigo; moderor, rego*: ab ἡνίοχος.

Ἡνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Ἡνιόχη, ης, ἡ, *HENIOCHE*, nomen mulieris: q. *agitatrix*.

Ἡνιοχῆες, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεύς, *auriga*.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: ex ἡνία, *habena*, et ἔχω, *teneo*.

Ἠνίπαπε, *dixit*: Pleonasm. Poët. pro

Ἤνιπεν, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐνίπτω, f. ψω, idem quod ἐνέπω, *dico minitabundus*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἦνις, ιος, ἡ, *annicula*: ab ἔνος, *annus*.

Ἠνισσάμην, ω, ατο, *obscurè dixi*: pro ἠνιξάμην, a. 1. m. verbi ἐνίσσω. f. ξω. perf. ἤνιχα. Th. αἶνος, *apologus*: at

Ἠνισσάμην, *maledixi*, sine ι subscripto, est a. 1. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνίπτω, *objurgo*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἠνίσσετο, *obscurè dicebat*, 3. sing. ab

Ἠνισσόμην, imperf. verbi αἰνίσσομαι, *occultè innuo*. Th. αἶνος, *apologus*.

Ἠνίχθω, *ænigmaticè dicta sint*, 3. sing. perf. imperat. pass. ἤνιξο, χθω. ab eod. verbo et th.

Ἤνοθα, *florui*, perf. med. interposito ο, pro ἤνθα, ab ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἠνοίγην, ης, η, *apertus sum*, a. 2. ind. pass. cum augmento in initio more simplicium verb. pro ἀνῴγην· ab ἀνοίγω, *aperio*: f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἤνοιξα, ας, ε, *aperui*, a. 1. act. ejusd. quod vide.

Ἤνοισται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναφέρω, vel ἐμφέρω, ab inusitato th. οἴω, aucto extrinsecus.

Ἦνον, *perficiebam*, imperf. verbi ἄνω, Poët. pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω, f. ύσω, *perficio*.

Ἠνορέα, ας, vel Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *virilitas, fortitudo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα, perf. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἤνοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *sonorus, vocalis*; item *perspicuus*. Th. ὄψ, *vox*.

Ἥνπερ, acc. sing. fœm. ab ὅσπερ.

Ἧνται, 3. pl. præs. ind. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἤντεον, imperf. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, *occurro, obvius fio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἤντετο, *occurrebat*, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἄντομαι pro ἀντάω, *occurro*. Th. idem.

Ἤντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀντάω.

Ἠντιβόλευν, *occurrebam*, imperf. verbi ἀντιβολέω, *occurro, supplico*: ab ἀντιβάλλω, *con-*

trà jacio. Th. βάλλω, *jacio :* perf. med. βέβολα.
Ἠντίδικεν, *contradicebam*, imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, *adversarius :* ex ἀντὶ, *contrà*, et δίκη, *jus*.
Ἥντιν', pro ἥντινα, *quam ?* acc. sing. ab ἥτις, ἧςτινος, *quæ?* Th. ὅς, *qui*, et τὶς, *quis ?*
Ἠντιώθην, ης, η, *adversatus sum*, aor. 1. ind. pass. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντὶ, *contrà*.
Ἧντο, *sedebant*, 3. pl. imperf. verbi ἧμαι.
Ἠνύθην, ης, η, *perfectus fui*, a. 1. ind. pass. et
Ἤνυον, ες, ε, *perficiebam*, imperf. vel a. 2. ind. act. et
Ἤνυσα, a. 1. ind. act. ab ἀνύω, *perficio :* f. ύσω. perf. υκα.
Ἤνυστρον, ου, τὸ, *ventriculus secundus*.
Ἤνωγα, *mandavi*, perf. ind. med. et
Ἠνώγειν, εις, ει, *mandaveram*, plusq. perf. ind. m. verbi ἀνώγω, *jubeo :* fut. ξω. perf. ἤνωχα.
Ἠνώγεον et
Ἤνωγον, *jubebam*, imperf. ejusd. verbi.
Ἥνωμαι, *unitus sum*, perf. pass. verbi ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*, gen. ἑνός.
Ἡνωμένος, *continuus :* ab ἑνόω.
Ἤνωξα, ας, ε, *jussi*, aor. 1. ind. act. verbi ἀνώγω. f. ξω.
Ἠνώρθουν, *corrigebam*, cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, *corrigo :* ex ἀνὰ et ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.
Ἠνώρθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ἠνώχλουν, imperf. ind. act. cum duplici augmento, ab ἐνοχλέω, *turbo :* f. ήσω. a. 1. ἠνώχλησα. perf. ἠνώχληκα. ab ἐν et ὄχλος, *turba*.
Ἧξα, ας, ε, *veni*, a. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio :* f. ξω.
Ἦξα, ας, ε, *duxi*, a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω, *duco :* et
Ἦξα, *fregi*, Att. ἔαξα, aor. 1. ind. act. verbi ἄγω seu ἄγνυμι, *frango :* f. ξω. at
Ἧξα, *impetum feci*, a. 1. act. verbi αἴσσω pro ἀΐσσω, *irruo*.
Ἠξίου, 3. sing. imperf. ind. act. contract. ab ἀξιόω, *dignum censeo*. Th. ἄξιος, *dignus*.
Ἠξιώθην, aor. 1. ind. pass. ab ἀξιόομαι, -οῦμαι, *dignus habeor :* quod ab eod.
Ἠξίωσα, a. 1. verbi ἀξιόω, *dignum censeo :* ab eod. th.
Ἠξίωται, *dignus habitus est*, 3. sing. perf. pass. à præced. verbo.
Ἥξουσι, *venient*, 3. pl. f. 1. ab ἥκω, *venio :* f. ἥξω.
Ἥξω, *veniam*, Dor. pro ἥξω, f. 1. à verbo præcedente.
Ἠοῖ, *auroræ*, dat. sing. ab ἠὼς, gen. contract. ἠοῦς.
Ἤειδα, *cecini*, perf. med. verbi ἀείδω, f. σω, *cano*.
Ἠῷος, ῴα, ῷον, *orientalis, matutinus :* ab ἠὼς, *aurora*.
Ἤομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. ἦον, ες, ε, Att. pro εἶον, ες, ε· vulgariter ἴον, ες, ε. ab εἶμι, *eo*.
Ἦον, ες, ε, vide præced.
Ἠόνα, acc. sing. ab ἠὼν, όνος, ἡ, *ripa*, pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus*.
Ἠονημένος, vide seq.
Ἠόνησας, 2. sing. aor. 1. act. verbi αἰονάω, *aspergo, perfundo ;* fut. ήσω. perf. part. pass. ἠονημένος.
Ἠοῦς, gen. sing. ab ἠὼς, όος, et contractè ἠοῦς, ἡ, *aurora*.
Ἠπαλύνθην, a. 1. ind. pass. ab ἀπαλύνω, *emollio*. Th. ἁπαλὸς, *mollis*.
Ἠπάνει, *eget*, et Ἠπανία, ας, ἡ, *inopia*. Hesych. fortè ab ἀπὸ et ἀνίημι, *remitto, desino*.
ἯΠΑΡ, ατος, τὸ, *HEPAR, jecur :* in pl. τὰ ἥπατα· quasi ab ἕπω, *operor*, et ἔαρ, *sanguis, ver*.
Ἠπατήθην, ης, η, *deceptus eram*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, *fallo :* f. ήσω.
Ἡπατοσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, *exta consulo :* ex ἧπαρ, *hepar*, et σκοπέω, *exploro*. Th. σκέπτομαι, *video*.
Ἡπατοσκοπήσασθαι, *exta consulere*, a. 1. inf. m. à præc.
Ἡπατοσκοπία, ίας, ἡ, *jecinoris inspectio*.
Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aruspex*.
Ἡπατουργὸς, ὁ καὶ ἡ, *hepatis sector*.
Ἤπαφε, 3. sing. a. 1. ind. act. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπάφω, *decipio*, verb. Poët. deduct. ab ἀπατῶ, idem.
Ἠπάω, *perforo, sarcio :* hinc ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπὴ, *foramen*.
Ἠπεδανὸς, ἡ, ὸν, q. ἀπεδανὸς, *claudus, infirmus, stolidus :* ab α priv. et πεδανὸς, *humilis, firmus :* q. à πέδον, *solum*.
Ἠπείγετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπείγω, f. ξω, *urgeo, festino*.
Ἤπειγμαι, *acceleratus sum*, perf. ind. pass. et
Ἠπειγμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.
Ἠπείθησα, ας, ε, et in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo, incredulus sum ;* fut. ήσω. ex α priv. et πείθω, *persuadeo*.
Ἠπείθουν, imperf. ind. act. verbi ἀπειθέω· vide præced.
Ἠπείλησεν, *minatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, *minor :* f. ήσω.
Ἠπείροιο, gen. sing. Ion. pro ἠπείρου, ab ἤπειρος.
Ἠπειρόνδε, adv. pro εἰς ἤπειρον, *ad terram, ad littus*.
Ἠπειρόνδε, adv. *in Epirum*.
ἬΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *terra continens ac mediterranea :* quasi ἄπειρος· ex α priv. et πέρας, *finis :* item *EPIRUS*, regio sic dicta, pars Græciæ.
Ἠπειρώτης, ου, ὁ, *EPIROTA, in continente natus :* à præced. quod vide.
Ἠπειρωτῶν, gen. pl. præcedentis nom.
Ἔπειτα, Poët. pro ἔπειτα, *deinde :* ex ἐπὶ et εἶτα, *postea*.
Ἤπερ, *aut*, conj. disjunct. Th. ἢ, *aut*.
Ἠπεροπευς, ῆος, ὁ, id. quod ἠπεροπευτής.
Ἠπεροπεύσας, *qui decepit*, a. 1. part. act. ab ἠπεροπεύω.
Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, *deceptor :* ab
Ἠπεροπεύω, *decipio :* fut. εύσω. Th. ὄψ.
Ἠπεχθάνοντο, *offensi fuerunt*, 3. pl. imperf. pass. pro ἀπηχθάνοντο· ab ἀπεχθάνομαι, *invisus sum :* ex ἀπὸ et ἔχθος, *odium*.
Ἠπήσασθαι, aor. 1. inf. m. ab ἠπάω, *sarcio :* q. v.
Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, *sartor :* ab eod. th.
ἨΠΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, *EPIALUS, febris quotidianæ species :* q. ἤπιος, per Antiphrasin.
Ἠπιάω, *mitigo, placo :* f. άσω et ήσω. Th. ἤπιος, *lenis*.
Ἠπιήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi præced.
Ἠπιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lenis, qui mitia dat :* ex ἤπιος, *mitis*, et δῶρον, *donum*.
ἬΠΙΟΣ, ία, ιον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *clemens, placidus, mitis sermone :* quasi ab ἔπος, *verbum*.
Ἠπιότης, ητος, ἡ, *lenitas :* ab ἤπιος.
Ἠπίστατο, Ion. et Att. pro ἐπίστατο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἐπίσταμαι, idem quod simplex ἴσημι, *scio*.
Ἠπιστέατο, Ion. pro ἐπίσταντο, 3. pl. ejusd. imperf.

Ἠπιςήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιςέω, *diffido, non credo:* f. ήσω. perf. ἠπίςηκα. aor. 1. ἠπίςησα, et in 3. pl. ἠπίςησαν. ex α priv. et πίςις, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo:* f. σω. a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιςήθην Att. dici pro ἐπιςήθην, ab ἐπίςαμαι, *scio.*

Ἠπίςησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀπιςέω· vide ἠπιςήθην.

Ἠπίςουν, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠπίως, adv. *leniter, benignè, humanissimè.*

Ἡπόμην, et εἱπόμην, imperf. ind. m. verbi ἕπομαι, *sequor.* Th. ἕπω, idem.

Ἠπορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἠπόρουν, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπορέω, *dubito:* ab α priv. et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo:* perf. m. πέπορα.

Ἤπου, *aut:* ab ἤ, *aut*, et που, *alicubi:* q. ab ὅς, *qui;* sed

Ἦπου, *profectò, certè:* etiam *utrum? an?* ab ἦ, idem. Th. ἤ, *vel:* vide præced.

Ἧπται, *tactus est*, 3. sing. perf. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω, *tango:* f. ψω. perf. φα.

Ἤπυον, *clamabant*, 3. pl. imperf. verbi ἀπύω, vel ἠπύω, *sono:* f. ύσω. quasi ab ἔπω, *loquor.*

Ἠπῦτα, vocat. sing. ab

Ἠπύτης, ου, ὁ, *vociferator:* ab

Ἠπύω pro ἀπύω, *clamo:* vide ἤπυον.

Ἦρ' pro ἦρα, *numquid?* ex ἦ, *certè*, item *an?* et ῥα, inclit. particula, vel explet.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, *VER:* contract. ex th. ἔαρ, idem.

Ἥρα, ας, et Ion. ἥρη, ης, ἡ, *Juno.* Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἀήρ. Vel q. ab ἐράω, *amo.*

Ἦρα, *tuli*, a. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo:* f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. at

Ἦρα, sine ι subscripto, est perf. med. verbi ἄρω, *apto:* sed perf. med. Att. ἄρηρα est usitatius.

Ἤρα, *amabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo:* f. άσω.

Ἠρᾶθ', pro ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἀράομαι, *imprecor;* imperf. ἠραόμην, ἠρώμην. Th. ἀρὰ, *preces, imprecatio.*

Ἡρακλέης, et contractè Ἡρακλῆς, *Hercules;* gen. -ῆος, dat. -ῆϊ, acc. -ῆα. ab ἥρως et κλέος, qu. *heroum gloria;* vel ἥρας κλέος, quod à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλείω, *celebro.*

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, *HERACLIDES*, nomen propr.

Ἡράκλεια, τὰ, *Herculis festa* vel *sacrificia.*

Ἡράκλεις, *HERCLE, papæ*, adv. jurantis per Herculem.

Ἡρακλησίη, ης, *Herculea.*

Ἡρακλῆς, *HERCULES:* vide Ἡρακλέης.

Ἤραμαι, *amatus sum*, perf. pass. verbi ἐράω, *amo.*

Ἤραμεθα, 1. pl. aor. 1. med. ab αἴρω.

Ἠράμην, ω, ατο, *extuli*, a. 1. m. verbi αἴρω, *tollo.* Vide ἦρα.

Ἦραν, 3. pl. a. 1. ind. act. ἦρα ejusd. verbi.

Ἤρανος, ου, ὁ, *rex.* Th. ἐράω, *amo.*

Ἤραρα, *accommodavi*, pro ἄρηρα, perf. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *apto.* Vide ἠρήρειν.

Ἤραρον, ες, ε, *aptaveram*, a. 2. verbi ejusdem. Il. Δ. 110. quod alii falsò perfecto ascribunt. Clarke in loc.

Ἤρας, *amabas*, 2. sing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo.*

Ἠρασάμην, *devovi*, aor. 1. m. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces.* At ἠρασάμην ab ἐράομαι, *amor*, vel ἐράζομαι, idem, à th. præced.

Ἠράσθην, *adamatus sum*, a. 1. pass. ab eod.

Ἠράσσαο, Ion. et Dor. pro ἠράσω, *amâsti*, 2. sing. a. 1. m. verbi præced.

Ἠρᾶτο, *execrabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, -ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *imprecatio.*

Ἤρατο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, *amo;* vel per Sync. pro ἠράσατο, 3. sing. a. 1. m.

Ἤρατο, 3. sing. aor. 1. m. ab αἴρω, *tollo.*

Ἠργάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀργαίνω, *albico:* fut. ανῶ. Th. ἀργὸς, *albus.*

Ἠργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. pass. ab ἐργάζομαι, *operor:* quod vide.

Ἦργμαι, *orsus sum*, perf. pass. et part. ἠργμένος, ab ἄρχω, *incipio:* fut. ξω. perf. ἦρχα. a. 1. part. pass. ἀρχθείς.

Ἤρεαι, *interrogas*, 2. sing. Ion. pro ἤρῃ, verbi ἔρομαι, dicitur et εἴρομαι, *interrogo.* Th. εἴρω, *dico.*

Ἡρέθην, *electus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, *eligo:* f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἤρεθον, 3. pl. imperf. verbi ἐρέθω, *lacesso.*

Ἥρει, 3. sing. imperf. act. verbi αἱρέω, *eligo.*

Ἠρείκει, 3. sing. plusq. perf. verbi ἐρείδω, *firmo, fulcio:* f. σω. perf. ἤρεικα. et in part. ἠρεικώς. a. 1. part. m. ἐρεισάμενος.

Ἤρεικον, ες, ε, *proscindebam*, imperf. act. verbi ἐρείκω, *frango:* f. ξω.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐρείδω, *fulcio:* f. σω.

Ἡρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, *capio, eligo:* a. 1. pass. ἡρέθην.

Ἠρείψαντο, *corripuerunt*, 3. pl. aor. 1. med. verbi ἐρείπω, *everto:* f. ψω. aor. 1. ἤρειψα. a. 2. ἤριπον.

Ἠρέμα, *tacitè, sensim, paulatim*, adv. ab ἤρεμος.

Ἠρεμάζω, f. άσω, *mœreo.*

Ἠρεμαῖος, αία, αῖον, *quietus, submissus, lentus:* ab ἤρεμος.

Ἠρεμαίως, adv. *sensim, lentè:* à pr.

Ἠρεμέω, -ῶ, f. ήσω, *quiesco;* et

Ἠρεμία, ας, ἡ, *quies:* ab

ἩΡΕΜΟΣ, έμη, εμον, *quietus, mitis, placidus:* ab ἔρημος, vel ἥμερος, per Metath. vel q. ab ἦρος, *amabilis:* quod ab ἐράω.

Ἦρεν, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi αἴρω, *tollo.* Vide ἦρα.

Ἥρεον, *capiebam*, imperf. act. verbi αἱρέω, *capio:* a. 2. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐρέφω, *tego:* f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, *placui*, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, *placo*, et *placeo.*

Ἡρέτισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἡρετισάμην, ω, ατο, aor. 1. m. verbi αἱρετίζω, *eligo:* f. ίσω, perf. ἡρέτικα. Th. αἱρέω, *capio.*

Ἤρετο, 3. sing. imperf. ind. Att. verbi ἔρομαι, *interrogo:* imperf. Ion. εἰρόμην, ου, ετο. Sunt qui velint esse a. 2. ind. med. ἠρόμην. Tum ᾑρόμην, ι subscripto, imperf. pass. est verbi αἴρω, *tollo.*

Ἥρευν, *venabantur*, imp. Dor. pro ἐθήρευον, verbi θηρεύω, *venor.* Th. θὴρ, *fera.* At

Ἥρευν, cum ι subscripto, est imperf. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, *capio:* fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησα, *scrutatus sum*, aor. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, *indago, scrutor.*

Ἥρη, Ion. pro Ἥρα, ας, ἡ, *Juno.*

Ἥρημαι, Dem. Ol. 1. 56. *elegi* vel *electus sum*, Aristoph. Eccles. perf. ind. pass. ἡρημένος, *qui delegit*, ejusd. part. ab αἱρέω, *eligo, capio* : f. ήσω. perf. ᾕρηκα. et in 3. pl. ἡρήκασι.

Ἥρημεν, Varin. per Sync. dici tradit pro ἡρήκαμεν, 1. pl. perf. ᾕρηκα, verbi præcedentis.

Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐρημόω, *vasto* : fut. σω. perf. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, *solitudo*.

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠρήρειν, *accommodaveram*, plusq. perf. med. Att. verbi ἄρω, *apto* : f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. perf. m. ἦρα, Att. ἄρηρα, et cum adhuc novo augmento, ἤρηρα. hinc plusq. perf. ἠρήρειν.

Ἠρήρειστο, *inhæserat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐρερείσμην, σο, στο, verbi ἐρείδω, *figo* : f. σω. perf. pass. ἤρεισμαι, et Att. ἐρήρεισμαι, et cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Ἡρήσαντο, *optârunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi αἱρέω, *seligo* : f. ήσω. a. 1. ᾕρησα. inde a. 1. m. ἡρησάμην. At

Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, *precor*. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*.

Ἤρθην, *sublatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo* : perf. ἦρκα.

Ἤρθρωσας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, *formo, fingo* : f. ώσω. Th. ἄρθρον, *artus*.

Ἦρι, *manè*, adv. vel *verè* : ab ἦρ, ἦρος, τὸ, *ver* : factum ex ἔαρ, ἔαρι.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, *Aurora* : quia ἦρι γίνεται, i. e. *manè existit*, oriente sole : et

Ἠριγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vernus, matutinus* : ab ἔαρ, et contractè ἦρ, *ver*, vel ἠὴρ, pro ἀὴρ, *aër*, et γίγνομαι, *sum*.

Ἠριδανὸς, οῦ, et Ion. οῖο, ὁ, *ERIDANUS* : nomen fluvii.

Ἤριζον, imperf. act. verbi ἐρίζω, *contendo* : f. ίσω. perf. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἠριθμημέναι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀριθμέω, *numero* : f. ήσω. perf. ἠρίθμηκα. a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε. perf. part. pass. ἠριθμημένος, η, ον. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἠρίκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo, litigo* : f. ίσω. perf. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἤρικον, ες, ε, *secui*, aor. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango* : f. ξω.

Ἠρίνεος, α, ον, vel potiùs ἠρίνεος, *laneus*, pro ἐρίνεος. Th. εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, per Crasin pro ἐαρινὸς, *vernus*. Th. ἔαρ, -ρος, τὸ, *ver*, et contractè ἦρ.

ἨΡΙΌΝ, οῦ, τὸ, *monumentum, sepulchrum*, q. ab ἔρα, in terrâ enim humantur mortui.

Ἤριπον, ες, ε, *cecidi, lapsus sum*, aor. 2. act. ἠριπόμην, *dirutus sum*, aor. 2. m. verbi ἐρείπω, *everto* : f. ψω.

Ἠριπώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐριπόω, ab eod. th.

Ἤρισα, ας, ε, *contendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἦρκα, *tuli*, perf. act. verbi αἴρω, *tollo* : f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ἤρκει, *sufficiebat*, 3. sing. imperf. act. ἠρκεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρκέω, *auxilior, sufficio*.

Ἤρκεσα, ας, ε, *suffeci*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἦρκται, *incepit*, 3. sing. perf. pass. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, *incipio* : seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ἠρκὼς, perf. part. act. verbi αἴρω, *tollo* : perf. ἦρκα.

Ἦρμαι, *sublatus sum*, perf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo* ; a. 1. ind. pass. ἤρθην. a. 1. part. pass. ἀρθείς.

Ἥρμοσε, 3. sing. imperf. act. ἥρμοσα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἁρμόζω, *apto* : f. όσω. Th. ἄρω, *apto*.

Ἡρμοσμένως, adv. *aptè, congruentèr* : ab ἁρμόζω, *apto*.

Ἠρνεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. ἠρνεόμην, -ούμην, verbi ἀρνέομαι, *recuso* : f. ήσομαι. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. pl. imperf. verbi ἄρνυμαι, *capio, consequor*.

Ἠρξάμην, ω, ατο, a. 1. m. et in 3. pl. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι, *incipio* : f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, *initium, imperium*.

Ἤρξαντο et ἤρξατο. Vide in ἠρξάμην.

Ἦρξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio, impero* : f. ξω. Th. ἀρχὴ, *imperium*.

Ἡρόδοτος, ου, ὁ, *HERODOTUS* : nomen propr.

Ἤρομαι, *aratro conscissus sum*, perf. pass. verbi ἀρόω, *aro* : f. όσω. perf. ἤροκα.

Ἠρόμην, *interrogavi*, imperf. vel a. 2. ind. m. verbi Poët. ἔρομαι, *interrogo*.

Ἠρόμην, imperf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἦρος, *amabilis, jucundus* : ἦρα, τὰ, *grata* : ab ἐράω, *amo* ; ἔκτασιν habens τοῦ ε.

Ἤροσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἀρόω, *aro* : f. όσω. perf. ἤροκα.

Ἤροσαν, 3. pl. aor. 2. pro ἦρον, *sustulerunt* : ab αἴρω, *tollo*. Josh. iii. 14.

Ἤρου, *interrogâsti*, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. verbi ἔρομαι, *interrogo*. Sed

Ἤρου, 2. sing. imperf. ind. pass. ἠρόμην, ab αἴρω, *tollo*. At

Ἡροῦ, 2. sing. imperf. ind. pass. et

Ἡροῦντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ἡρούμην, verbi αἱρέω, *capio*.

Ἠροῦς, gen. sing. ab Ἠρὼ, gen. -όος, -οῦς, ἡ, *Ero*, nom. propr. virginis.

Ἡροῦς, gen. sing. ab Ἡρὼ, nomen proprium.

Ἠροῦτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀρόω, *aro*.

Ἥρπασεν, *rapuit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, *rapio* : f. σω, et Dor. ξω. perf. ἥρπακα. a. 2. pass. ἡρπάγην. perf. m. ἥρπαγα.

Ἦρσα, a. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, *apto, congruo* : f. ἀρῶ, et Æol. ἄρσω. Sed

Ἦρσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἄρδω, *humecto*.

Ἦρται, 3. sing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρτημαι, *appensus sum*, perf. pass. verbi ἀρτάω, *appendo* : f. ήσω. hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠρτήσθω.

Ἦρτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ex ἤρμην, verbi αἴρω, *tollo*.

ἨΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, *ERYNGIUM, herba quædam aculeata*.

Ἤρυγγος, *villus dependens ex mento hircorum aut caprorum*, tanquam εἰρίον, seu *lanugo*.

Ἤρυγε, *eructavit*, 3. sing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, *ructo* : f. ξω.

Ἠρύκακε, *inhibuit*, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρυκάκω, idem quod ἐρύκω, *inhibeo*.

Ἤρυκον, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐρύκω, *inhibeo, impedio* : f. ξω.

Ἤρυον, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, *haurio* : f. ύσω.

Ἤρυτο, plusq. perf. pass. 3. sing. verbi ἐρύω, *traho, custo-*

dio. An pro ἠρύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med.
῾Ηρχ', pro ἦρχε, *incepit*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio.*
῎Ηρχᾶτο, Ion. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἔργω, idem quod εἴργω, *coërceo.* Vel ab ἄρχω, *incipio, impero.* Th. ἀρχὴ, *imperium, initium.*
῏Ηρχε, *præibat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio.*
῎Ηρχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἄρχομαι, ab ἄρχω, *incipio, impero.* Th. ἀρχή.
᾽Ηρχόμην, ου, ετο, imperf. ab ἔρχομαι, *venio.*
῏Ηρω, 2. sing. aor. 1. ind. m. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, *tollo.*
῞Ηρω, per Apoc. pro ἥρωα, acc. sing. et ἥρῳ, dat. pro ἥρωϊ, ab ἥρως, *heros.* At
᾽Ηρὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ERO*, nomen proprium virginis.
῞Ηρωας, et ἥρωες, acc. et nom. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, *heros.*
῾Ηρώδης, ου, ὁ, *HERODES*, nomen regis q. ab *heroe* oriundus. Undè
῾Ηρωδιᾶνοὶ, οἱ, *Herodis ministri.*
῾Ηρωδιὰς, άδος, ἡ, *HERODIAS*, nomen Herodis concubinæ.
῾Ηρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, qu. ab ἥρως et δίων, *heroas profligans.*
᾽Ηρώησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐρωέω, *fluo.*
῾Ηρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *HEROICUS.* Th. ἥρως.
῾Ηρωΐνη, et ἡρῴνη, ης, ἡ, *heroina*, i. e. *semidea:* ab ἥρως.
῾Ηρώϊος, ΐα, ϊον, et κατὰ συναίρεσιν, ἡρῷος, ῴα, ῷον, idem.
῎Ηρων, *amabam*, imperf. act. verbi ἐράω, *amo;* f. σω.
῞ΗΡΩΣ, ωος, ὁ, *HEROS*, nom. pl. ἥρωες· inde ἡρωΐνη, ης, ἡ, *heroina.*
᾽Ηρώτα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo:* f. ήσω.
᾽Ηρώτων, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ejusd.
῞Ης, *suæ*, gen. ab ἡ, *sua*, quod ab ὅς.
῏Ης, et ᾗσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἡ. Th. ὅς, *suus.*
῏Ης, *eras*, 2. sing. imperf. et Dor. pro ἦν, 3. sing. Sed ᾖς, *sis*, 2. sing. sub. Ab εἰμί. Sed
῏Ης, *dixisti*, 2. sing. imperf. ab ἠμὶ pro φημί· vel per Aphær. pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel aor. 2. verbi φημὶ, *dico.*

῏Ησα, et ᾖσαν, 1. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, *cano.*
῏Ησαι, 2. sing. præs. ind. ἧμαι, *sedeo.*
᾽Ησαΐας, ου, ὁ, nom. prophetæ, Hebr. interpret. Lat. *salus à Domino.*
῏Ησαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum.* At ᾖσαν, Att. pro ἤεσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi εἶμι, vel εἴω, *eo.* Vel per Synær. pro ᾔϊσαν, 3. pl. plusq. perf. m. ᾔειν. Potest etiam ᾖσαν esse 3. pl. a. 1. verbi ᾄδω, *cano.* Sunt qui velint ᾖσαν etiam dici pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. perf. per Crasin pro εἰδήκεισαν, verbi εἰδέω, *scio:* Eurip. Rhes. 854. f. ήσω. perf. εἴδηκα.
῞Ησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. ἧσα, verbi ἥδω, *delecto:* f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *suavis.*
῞Ησατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἥδομαι, *delector.* Sed
῎Ησατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ᾄδω, *cano.*
᾽Ησαῦ, ὁ, nomen viri indecl. Heb. *factus.*
᾽Ησέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, *impiè ago:* f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα. ex α priv. et σέβω, *colo.*
῞Ησει, *mittet*, 3. sing. f. 1. ind. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. perf. εἶκα. Potest etiam esse f. 1. verbi ἥδω, *delecto.*
᾽Ησέλγημαι, *petulans fui*, perf. ind. pass. verbi ἀσελγέω, *petulantèr ago:* f. ήσω. Th. ἀσελγὴς, *petulans, insolens.*
᾽Ησέλγηνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, *petulantèr ago*, id. q. ἀσελγέω, q. v.
῏Ησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἕω seu ἕζω, *sedeo.* Sed
῏Ησεν, 3. sing. a. 1. m. ab ᾄδω, *cano.*
῏Ησθα, *eras*, Paragoge Æol. τοῦ θα pro ἦς, 2. sing. imperf. Sed ᾖσθα, *sis*, Æol. etiam pro ᾖς, 2. sing. sub. verbi εἰμὶ, *sum.* Sunt etiam qui ᾖσθα per Syncop. poni credant pro ᾔδεισθα, *noveras*, et hoc pro ᾔδεις, θα Æol. Paragoge, quod est 2. sing. plusq. perf. ind. act. ᾔδειν pro εἰδήκειν, verbi εἴδω vel εἰδέω, *scio:* fut. ήσω. perf. m. οἶδα.
῏Ησθαι, *sedere*, præs. inf. ab ἧμαι, *sedeo.*
῾Ησθείην, a. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*
᾽Ησθένηκα, *elangui*, perf. act. verbi ἀσθενέω, *sum infirmis viribus:* fut. ήσω. ab ἀσθενὴς, *invalidus*, quod ex α priv. et σθένω, *valeo.*

᾽Ησθένουν, *languebam*, imperf. ejusd. verbi.
῾Ησθέντες, *gavisi*, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*
῎Ησθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ᾐσθόμην, ου, ετο, verbi αἰσθάνομαι, *sentio:* f. αἰσθήσομαι. perf. ᾔσθημαι.
῞Ησθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.* Sed
῎Ησθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ᾄδω, *cano.*
῎Ησθημαι, *sensi*, perf. pass. ind. hinc in 3. sing. plusq. perf. ᾔσθητο, et in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, *sentio*, a. 2. m. ᾐσθόμην.
῞Ησθην, ης, η, *lætatus sum*, et in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω, *delecto.* Th. ἡδὺς, *suavis.*
᾽Ησθησάμην, ω, ατο, *sensi*, a. 1. ind. m. verbi αἰσθάνομαι. Vide ᾔσθετο.
᾽Ησθῆσθαι, *sensisse*, perf. inf. pass. ejusd. verbi. Vide ᾔσθημαι.
῾Ησθήσομαι, *lætabor*, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector;* a. 1. ind. pass. ἥσθην. Th. ἡδὺς, *suavis.*
῎Ησθητο, 3. sing. plusq. perf. verbi inusit. ἐσθέομαι pro ἕννυμαι, *induor.* perf. part. ἠσθημένος. ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis.* Th. ἕω seu ἕννυμι, *induo.* At
῎Ησθητο, cum ι subscripto, est 3. sing. plusq. perf. pass. verbi αἰσθάνομαι, *sentio.* Vide ᾔσθημαι.
῎Ησθιον, ες, ε, *devorabam*, imperf. act. verbi ἐσθίω, *edo:* f. ίσω. perf. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.
῎Ησθμηνα, ας, ε, *anhelavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, *anhelo:* f. ανῶ. perf. ἤσθμαγκα. Th. ἄσθμα, *flatus.*
᾽Ησθόμην, et in 3. pl. ᾔσθοντο, a. 2. ind. m. verbi αἰσθάνομαι, *sentio:* f. αἰσθήσομαι.
῏Ησι, *sit*, Ion. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum.* Sed
᾽Ησὶ, per Apoc. pro φησὶ, 3. sing. à φημὶ, *dico.*
῏Ησιν, per Paragog. Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum.* Sed
῞Ησιν, dat. pl. Ion. pro αἷς, *suis* vel *quibus:* ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus, a, um;* vel ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod.*
῾Ησίοδος, ου, ὁ, *HESIODUS,*

nom. propr. Poëtæ, qu. ex ἧσις, *delectatio*, et ὁδὸς, *via*.
ᾛΗσὶς, εως, ἡ, *voluptas, delectatio:* ab ἥδω, *delecto*. Hinc Angl. EASE.
Ἠσί'τυν, *inediâ premebar*, imperf. verbi ἀσιτέω· quod ex α priv. et σῖτος, *frumentum*.
Ἤσκειν, Ion. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκει, *exercebat*, 3. sing. imperf. verbi ἀσκέω, *exerceo, elaboro, orno:* f. ήσω. perf. pass. ἤσκημαι, σαι, ται.
Ἠσκήθην, *exercitatus sum*, a. 1. ind. pass. et
Ἤσκηκα, *exercui*, perf. act. ejusd.
Ἤσκησαν, *aptarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. et
Ἤσκηται, 3. sing. perf. pass. ab ἀσκέω.
Ἤσκυν, *exercebam*, imperf. act. ejusd. verbi.
ᾛΗσμαι, *decantatus sum*, perf. pass. verbi ᾄδω, *cano*. Sed
ᾛΗσμαι, *lætatus sum*, perf. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*. Sunt qui ἧσμαι, *sedi*, velint esse perf. ind. pass. verbi ἕζω, *sedeo*, perf. ἧκα.
ᾛΗσμεν, *sciveramus*, per Syncop. pro ᾔδειμεν, 1. pl. plusq. perf. ᾔδειν, Att. pro εἴδειν, quod per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio*.
ᾛΗσο, *eras* vel *fueras*, 2. sing. imperf. vel plusq. perf. ἤμην, verbi εἰμὶ, *sum*. At
ᾛΗσο est 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, *sedeo*.
Ἠσπάζοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ἀσπάζομαι, *amplector:* f. άσομαι. perf. ἤσπασμαι.
Ἤσπικα, *tutatus sum*, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικότες, verbi ἀσπίζω, *defendo*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*.
ᾛΗσσα seu ἧττα, ης, ἡ, *inferiores partes, clades:* et
Ἡσσάομαι vel ἡττάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *inferior evado, vincor, superor, succumbo, frangor*. ἡσσῶντο, 3. plur. imperf. ind. act. Eurip. Th. ἥσσων, *minor*.
ᾛΗσσε, pro ᾖσε, *cecinit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ᾖσα, verbi ᾄδω, *cano*.
Ἡσσήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, *superor*. Th. ἥσσων, *minor*.
ᾛΗσσον, *minus*, n. g. ab
ἩΣΣΩΝ, et ἥττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *minor, inferior;* et in n. g. ἧσσον, vel ἧττον, *minus*. inde ἡσσάομαι, *superor*.
ᾛΗσαι, 3. sing. perf. ab ἧσμαι, *sedi*, quod vide.
ᾛΗσαν, vide in ἧσε.
Ἤστατυν, imperf. ind. act. verbi ἀστατέω, *instabilis sum, vacillo:* ex α priv. et ἵστημι, *sto*.
ᾛΗστε, gen. fem. ab ὅστε.
ᾛΗστε, *sciebatis*, per Sync. pro ᾔδειτε, 2. pl. plusq. perf. ind. act. ᾔδειν, per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω, *scio*. Sic ᾖσαν, pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. perf. et
Ἤστην, *sciverant*, 3. dual. plusq. perf. per Sync. pro ᾐδείτην, ejusd. verbi. Sed
Ἤστην, *erant*, dual. imperf. Poët. pro ἤτην, et in 2. pl. ἧστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, *sum*. At
Ἥστην, *sedebant*, 3. dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, *sedeo*.
Ἡστινοσῦν, *qualiscunque:* ex particulâ expletivâ ῦν et ὅστις, ἥτις, ὅτι, quod facit in gen. ἥστινος, *cujuscunque*, supple ποιότητος, *qualitatis*, vel aliquid simile.
ᾛΗστο, *sedebat*, Poët. pro ἦτο, 3. sing. imperf. verbi ἧμαι, *sedeo:* vel est plusq. perf. ab ἕζω.
ᾛΗστον, ἧστην, *eratis, erant*, Poët. pro ἦτον, ἤτην, dualis imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἤστραπτε, *illuminabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἀστράπτω, *fulguro:* f. ψω. perf. φα.
Ἠσυνθέτηκα, perf. ind. act. verbi ἀσυνθετέω, *non sto pactis:* quod ex α priv. et συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.
Ἡσυχάζω, *quiesco, taceo:* fut. άσω. perf. ἡσύχακα. præs. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχος, *quietus*.
Ἡσυχαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. qu. th. ἥσυχος.
Ἡσυχῆ, adv. *quietè, tacitè:* ab eod.
Ἡσυχία, ας, et Ion. ίη, ης, ἡ, *tranquillitas, otium, silentium:* ab eod. th.
Ἡσύχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod
ἩΣΥΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *quietus:* qu. ἧσιν ἔχων, Gall. *qui est à son aise:* ab ἥδω, *delecto*.
Ἡσύχως, adv. *quietè:* à præc.
Ἠσφαλίσαντο, *muniverunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἀσφαλίζω, *firmo:* f. ίσω. perf. κα. quod ab ἀσφαλὴς, *tutus:* hoc ex α priv. et σφάλλω, *everto*.
Ἤσχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχάλλω, *molestè fero*.
Ἠσχολήθησαν, *operam dederunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω, *occupatus sum;* quod ab ἄσχολος, *cui otium non est:* quod ex α priv. et σχολὴ, *otium*.
Ἠσχυμμένος, part. perf. pass. verbi αἰσχύνω.
Ἠσχύνετο, *erubescebat*, et in 3. pl. ᾐσχύνοντο, imperf. pass. verbi αἰσχύνομαι. perf. ᾔσχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo*.
Ἥσω, *mittam*, f. 1. verbi ἵημι, *mitto:* a. 2. ἧν. Sed
Ἤσω, *ibo*, f. 1. verbi εἶμι, ab ἴω, inus. *eo*.
Ἤτασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐτάζω, *examino:* f. άσω.
Ἥτ' pro ἥτε, *hæcque*, articulus præpos. habetque accentum ob sequentem dict. encliticam τε.
Ἤτε—ἤτε, *et—et, tum—tum, aut—aut, vel—vel*. Ex ἢ et τε.
ᾛΗτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. Sed ἦτε est 2. pl. sub. ejusd.
Ἤτεε, et ᾔτεεν, sequente vocali, et contractè ᾔτει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἰτέω, *peto:* f. ήσω. perf. ᾔτηκα.
ᾛΗτέ κε, *certè, nimirum*, adv.
Ἠτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνόω, a. 1. ἠτέκνωσα, ας, ε, *sterilem efficio:* ex α priv. et τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.
Ἤτηκα, ας, ε, *petii*, perf. ind. act. et
Ἠτήκειν, *accusaveram*, plusq. perf. verbi αἰτέω, *peto*.
Ἤτην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἠτήσασθε, 2. pl. ᾐτήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab αἰτέω. f. ήσω. a. 1. ᾔτησα.
ᾛΗτι, *verè, certè*, adv. Th. ἦ.
Ἠτιᾶτο, *objurgabat*, 3. sing. imperf. ab αἰτιάομαι, *accuso*. Th. αἰτία, *culpa*.
Ἠτιμάσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω, q. v.
Ἠτίμησ', pro ἠτίμησε, *inhonoravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α priv. et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.
Ἠτιόωντο, pro ᾐτιῶντο, 3. pl. imperf. verbi αἰτιάομαι.
Ἥτις, fem. ab ὅστις.
Ἤτοι, *sive, seu, vel, certè*. Th. ἤ, *aut*.
Ἡτοίμαζε, 3. sing. imperf. ind. act. et
Ἡτοίμασα, ας, ε, et in 3. pl. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro:* f. άσω. perf. ἡτοίμακα. perf. part. pass. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus*.
Ἡτοίμασται, 3. sing. perf. ind.

pass. ἡτοίμασμαι. vide præced.

Ἦτον, *eratis*, 2. dual. imperf. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἦτορ, ορος, τὸ, *cor, animus*. Sunt tamen qui indeclinabile esse dicant. qu. ab ἄω, *fulgeo*: undè αὔω, *accendo*; cor enim calet. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus*.

Ἠτεῦντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi αἰτέω, *peto*: f. ήσω. perf. ᾔτηκα.

ἨΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, *stamen, textum*. Schol. Nicandri etiam ἤτριον affert pro *hepate, jecore*. an à texturâ venarum? In Epigr. pro *labaro* sumitur.

ἮΤΡΟΝ, ου, τὸ, *imus venter, pars umbilico subjecta*: ubi scil. ἤτριον, *intestinorum*. aut ab ἔδω, quia ibi vasa cibaria.

Ἧττᾰ, vel ἧσσα, ης, ἡ, *clades*. Th. ἥττων, *minor*.

Ἡττάομαι, -ῶμαι, vel ἡσσάομαι, *superor, inferior evado, succumbo*: perf. pass. ἥττημαι. a. 1. pass. ἡττήθην, ης, η. a. 1. part. ἡττηθεὶς, ἕντος. ἡττᾶσθαί τινι, *vinci ab aliquo*, 2 Pet. ii. 19, rarior est constructio. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἡττᾶσθαι, præs. inf. à præc.

Ἡττάω, f. ήσω, *vinco, supero*.

Ἥττημᾰ, ατος, τὸ, *diminutio, defectus, clades*: à 1. pers. perf. ind. pass. superioris verbi ἡττάομαι.

Ἡττημένος, *victus*, perf. part. pass. verbi ἡττάομαι, quod vide.

Ἧττον, ονος, τὸ, *minus*; item *damnum*. εἰς τὸ ἧττον, *cum detrimento*. ab ἥσσων vel ἥττων, *minor*.

Ἠτύχει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀτυχέω, *adversâ fortunâ utor*. quod ex α priv. et τύχη, *fortuna*.

Ἤτω, *sit*, vel *esto*, pro ἔστω, 3. sing. imperat. ab εἰμὶ, *sum*: ab inus. ἔω, quod in imperat. ἔε, ἐέτω, et Crasi ἤτω.

Ηὔγει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αὐγέω. credo ηὔχει. ab αὐχέω, *glorior*.

Ἠϋγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnis jubis*. Ab εὖ et γένειον.

Ηὔδᾰ, 3. sing. imperf. ind. act. ηὔδαον, *dicebam*, verbi αὐδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αὐδάζομαι, *loquor*, idem quod αὐδάω. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ηὐδηκὼς, *qui dixit*, perf. part. act. ab αὐδάω, f. ήσω, *vocem edo*, ab eod. th.

Ηὐδόκησᾰ, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. ind. act. verbi εὐδοκέω, *volo*.

Ηὗδον, *dormivi*, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi εὕδω, *dormio*: f. εὑδήσω.

Ηὔηνᾰ, *arefeci*, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *sicco*.

Ηὐθύνθην, ης, η, aor. 1. ind. act. verbi εὐθύνω, *dirigo*: fut. υνῶ. perf. γκα. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Ηὐκαίρουν, imperf. ind. act. Att. pro εὐκαίρεον, -ουν, verbi εὐκαιρέω, *vacat mihi*: f. ήσω. quod ex εὖ, *benè*, et καιρὸς, *occasio, tempus*.

Ἠΰκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *habens pulchros crines, pulchricoma*; Poët. Diæresi pro εὔκομος, gen. Ion. εὐκόμοιο· ex εὖ et κόμη, *coma*.

Ηὔλει, 3. sing. imperf. act. ηὔλεον, -ουν, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ηὐλησάμην, 1. plur. a. 1. ind. act. ηὔλησα, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*: f. ήσω. perf. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ηὐλίσθην, ης, η, et in 3. pl. ηὐλίσθησᾰν, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι, *stabulor, pernocto, excubo*: perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, *aula*.

Ηὐλόγει, 3. sing. imperf. ind. Att. verbi εὐλογέω, *benedico*: f. ήσω. perf. εὐλόγηκα. Ex εὖ et λόγος, *verbum*: quod à λέγω, *dico*: perf. m. λέλογα.

Ἠΰν, *bonum*, acc. sing. ab ἠΰς, *bonus*. Th. ἐΰς, έος, ὁ, idem.

Ηὔξᾰνε, 3. sing. imperf. ind. verbi αὐξάνω, *augeo, invalesco*: f. αὐξήσω. perf. ηὔξηκα. a. 1. pass. ηὐξήθην. Th. ἀέξω, idem.

Ηὔξᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. Att. verbi εὔχομαι, *oro*.

Ἤϋξεν, *ingemuit*, a. 1. ind. act. verbi αὔω, et per Dialysin ἀΰω, f. ἀΰσω. Hinc præsens, geminato σσ, ἀΰσσω. fut. ξω. a. 1. ἤϋξα. Vel à comm. fut. ἀΰσω, Dor. ἀΰξω.

Ηὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*: f. 1. m. αὐξήσομαι. Th. ἀέξω, idem.

Ηὐξήθην, *auctus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω. f. ήσω. a. 1. ind. act. ηὔξησα. perf. pass. ηὔξημαι.

Ηὔξησᾰ, a. 1. ind. act. ejusd. Vide ηὐξήθην. Th. ἀέξω.

Ηὐπορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. Att. verbi εὐπορέω, *abundè possum, est mihi facultas*: fut. ήσω. perf. εὐπόρηκα. quod ab εὔπορος, *pervius*. Th. πείρω, *transeo*, perf. m. πέπορα.

Ηὑράμην, ω, ατο, *inveni*, per Syncop. pro ηὑρησάμην, Att. et Æol. pro εὑρησάμην. a. 1. ind. m. verbi εὑρίσκω, *invenio*: f. εὑρήσω. perf. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ηὑρῆσθαι, perf. inf. pass. Att. ejusd.

Ηὕρω, 2. sing. a. 1. ind. m. ηὑράμην, quod adeas.

Ἠΰς, Poëtica Ectasi pro ἐΰς, *bonus, fortis*: gen. ἠέος.

Ἤϋσᾰ, ας, ε, *clamavi*, dissolut. diphthong. pro ηὖσα. aor. 1. ind. act. verbi αὔω, *clamo*.

Ἠΰτ', pro ἠΰτε, *sicut, tanquam*: per Ectasin et Dialysin Ion. pro εὖτε, adv.

Ηὔφρᾱνᾰ, ας, ε, et in 3. pl. ηὔφρᾱνᾰν, aor. 1. ind. act. Att. pro εὔφρανα· et

Ηὐφράνθην, ης, η, Att. pro εὐφράνθην, a. 1. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro*: quod ab εὖ et φρὴν, *mens*.

Ἧφᾰ, perf. act. ab ἅπτω, *necto*: f. ψω. aor. 2. ἧφον. perf. pass. ἧμμαι. a. 1. pass. ἥφθην.

Ἡφαίστειος, εία, ειον, *Vulcanius*: τὸ Ἡφαίστειον, scil. ἱερὸν, *Vulcani templum*: et τὰ Ἡφαίστεια, *Vulcanalia*: ab

ἭΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, *Vulcanus, ignis*: qu. ab ἅπτω, *accendo*, et ἀϊστόω, *destruo*.

Ἠφανίσθην, ης, η, *disapparui*, a. 1. ind. pass. et

Ἠφάνισμαι, σαι, σται, perf. ind. pass. ab ἀφανίζω, f. ίσω, *extinguo, obscuro*: ab ἀφανὴς, *obscurus*: quod ab α priv. et φαίνω, *appareo*.

Ἥφᾰσᾰ, *contrectavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, *tracto*: quod ab ἀφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἠφειδήκεισᾰν, 3. pl. plusq. perf. act. ab ἀφειδέω, *non parco, contemno*: imperf. ἠφείδουν. perf. part. ἠφειδηκώς. ab ἀφειδὴς, *qui non parcit*: ab α priv. et φείδομαι, *parco*.

Ἠφείθην, *concessi*, pro ἀφείθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, *demitto, permitto*: quod ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἠφηνιᾰκὼς, auctâ præposit. pro ἀφηνιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, *habenas detracto*: ex ἀπὸ et ἡνία, ας, ἡ, *habena*.

Ἥφθᾱ, Dor. pro ἥφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. et

Ἧφθαι, *attigisse*, perf. inf. pass.

ab ἅπτω, *tango*: f. ψω. perf. ἧφα. perf. pass. ἧμμαι.

Ἧφι, Poët. pro ᾗ, dat. fem. ab ὅς.

Ἧφιε, *permisit*, a. 2. verbi ἀφείω, seu ἀφίημι, *permitto*: cujus a. 2. ἄφιον, et cum augmento præpositionis ἤφιον, ες, ε. Vel potiùs dicendum esse aor. 2. verbi ἀφιέω, *dimitto*: f. 2. ἀφιῶ. a. 2. ἤφιον. Marc. i. 34. xi. 16. Philo legat. ad Caium. Rarissimè in usu. Pro quo

Ἠφίει, *emittebat*, 3. sing. imperf. pro ἠφίη, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel ut alii volunt ἐφίημι. Th. ἕω, *mitto*.

Ἠφυσάμην, ω, ατο, aor. 1. ind. m. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, *haurio*: f. σω. perf. ἤφυκα.

Ἠφωρίσθαι, perf. inf. pass. Att. ab ἀφορίζω, *termino*, *definio*: f. ίσω. perf. ἀφώρικα. quod ex ἀπὸ et ὅρος, *terminus*, *limes*.

Ἧχε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἄγω, *duco*: f. ἄξω. perf. ἦχα. perf. inf. pass. ἦχθαι. a. 1. pass. part. ἀχθείς.

Ἠχεῖ, 3. sing. ind. præs. verbi ἠχέω, *sono*: f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἠχέτα, pro ἠχῆτα, voc sing. ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*: ab eod. th.

Ἠχέω, -ῶ, f. ήσω, *sono*: ab eod.

Ἠχή, ῆς, ἡ, idem quod ἦχος.

Ἠχήεις, et in f. g. ἠχήεσσα, *resonans*: adj. ab ἠχή, idem ac th. ἦχος, *sonus*.

Ἠχθέσθην, *ægrè tuli*, a. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι, *ægrè fero*: f. ήσομαι vel έσομαι. quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*.

Ἤχθημαι, *inimicus fui*, perf. ind. pass. verbi ἐχθάνομαι, quasi ab ἐχθέομαι. f. 1. med. ἐχθήσομαι. a. 2. m. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, *odium*. Sunt qui velint ab ἄχθομαι, *sum invisus*, derivari. Tum th. est ἄχθος, *onus*.

Ἤχθην, ης, η, *ductus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἄγω, *duco*: f. ἄξω.

Ἤχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, *odio prosequor*: f. αρῶ. perf. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἠχθόμην, *odio fui*, et in 3. pl. ἤχθοντο, aor. 2. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, *odio sum*: qu. ab ἐχθέομαι· vide ἤχθημαι. Vel est imperf. verbi ἄχθομαι, *succenseo*: fut. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*.

Ἧχι, pro ᾗ, *ubi*, adv. Th. ὅς, οὗ, *quis*.

Ἤχλυσε, 3. sing. aor. 1. verbi ἀχλύω, *caligo*, *obtenebror*: f. ύσω. Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ.

Ἠχμαλώτευται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, *captivum duco*: aor. 1. act. ἠχμαλώτευσα, ας, ε. vide in αἰχμάλωτος.

Ἦχον, Dor. pro εἶχον, imperf. act. ab ἔχω, *habeo*: f. ἕξω.

ἮΧΟΣ, ου, ὁ, *sonus*, *sonitus*: An ab ἄγω, *frango*? an potiùs ab ἄω, *spiro*?

Ἠχρειώθην, et in 3. pl. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. pass. ἀχρειόω, *inutilem reddo*: f. ώσω. perf. ἠχρείωκα. Ex α priv. et χρεία, ας, ἡ.

Ἠχὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ECHO*, *sonus reciprocus*, *vox repercussa*. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἡψάμην, ω, ατο, *attigi*, aor. 1. m. verbi ἅπτομαι, seu ἅπτω, *tango*: f. ψω. perf. ἧφα.

Ἥψησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἕψω, *coquo*: f. ἑψήσω. indè ἕψημα, *pulmentum*.

Ἧωθ' pro ἠῶ τε. Vide ἠώς.

Ἠῶθεν, *manè*. Est et ἕωθεν, *diluculò*. Th. ἠὼς, *aurora*.

Ἠῶθι, adv. *in aurorâ*: ab ἠὼς, *aurora*.

Ἠωνίκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi αἰωνίζω, *æterno*: f. ίσω. perf. ἠώνικα. Th. αἰὼν, *ævum*.

Ἠῷος, ῴα, ῷον, *EOUS*, *matutinus*, *orientalis*: ab ἠὼς, *aurora*.

Ἠωρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. verbi αἰωρέομαι, *attollor*, *evehor*. Th. αἰωρέω, *sursum tollo*.

Ἠώρουν, imperf. ind. act. verbi αἰωρέω, *in sublime attollo*: f. ήσω. perf. ἠώρηκα.

ἨΩ'Σ, όος, -οῦς, ἡ, *aurora*, *diluculum*, *dies*, *Sol*. acc. ἠόα, ἠῶ, et ἠῶθ', pro ἠῶ τε hinc ἠῷος, ου, *matutinus*. q. ab αὔω, *splendeo*.

Θ.

Θ, Octava apud Græcos litera; nota numeralis significans *novem*, et cum lineolâ infernè appositâ *novem millia*. sonum habet του τ, additâ aspiratione. Θ, Ion. pro τ. mutatur Æol. in δ et φ, ut φὴρ, interdum πλεονάζει, ut θαμὰ pro ἀμά.

Θ', pro τε, *et*, sequente aspiratione.

Θάασσεν, *sedebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi θαάσσω, idem quod θοάζω, *sedeo*, *celeritèr moveor*. Th. θοὸς, *celer*, *velox*.

Θάγῃ, 2. sing. f. 2. ind. m. θάγουμαι, verbi θάσσω, *propero*, pro θαάσσω. Vide θάασσεν.

Θαδδαῖος, ου, ὁ, *THADDÆUS*, nomen Apostoli. Syr. interpret. Lat. *uber*.

Θαεῖτο, Dor. pro θηεῖτο, et hoc Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi θεάομαι, et Ion. θηέομαι, -οῦμαι, *specto*.

Θάεο, Ion. pro θάου, *vide*, præs. imp. pass. verbi θάομαι, pro θεάομαι, *specto*: f. θεάσομαι.

Θάημα, ατος, τὸ, Dor. pro θέαμα, τὸ, *spectaculum*: ab eod. th.

Θαητὸς, ἡ, ὸν, *mirus*, *admirandus*, *conspicuus*, Dor. pro θεατὸς, ab eod. verbo.

Θαίζω, *agito*, *impello*: Hesych. pro ἐλαύνω.

Θαιμὸς, οἰκία, σπόρος, Hesych. an corruptum à δόμος?

ΘΑΙΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cardo*, *axis*: à θύρα, *janua*: Hesych.

Θακέω, ῶ, f. ήσω, *sedeo*: et

Θακεύω, f. εύσω, idem. à

Θᾶκος, ου, ὁ, et τὸ θῶκος, θάκεος, *sedes*, *sedile*.

Θαλάμη, ης, ἡ, *cubile*, *piscium latibulum*. Th. θάλαμος, *cubile*.

Θαλαμήϊα δοῦρα, *ligna thalamo struendo apta*: ab eod. th.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cubicularius*, *circa cubiculum versans*: ex θάλαμος, *cubiculum*, et πολέω, *verso*.

Θαλαμΐα, ας, ἡ, Ion. θαλαμΐη, ης, *navis foramen*, *per quod remus in aquas exsertus exstat*. Th. θάλαμος, q. v.

Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à θάλαμος.

Θαλάμονδε, adv. pro εἰς θάλαμον, *in thalamum*.

ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, *THALAMUS*, *cubiculum*, *cella penuaria* seu *promptuaria*, *thesaurus*, *ubi reponuntur pecuniæ et alia pretiosa*, *domus*, *nidus*, *pars navis inferior*, *nuptiarum locus et dies*: q. à θάλλειν, *pullulare*, sc. γένος. vel à θάλπω, *foveo*: quoniam ibi θαλπόμεθα.

ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, seu -ττα, ης, ἡ, *mare*: quasi à θάλλω, *vireo*, quod vitrei sit coloris.

Θαλάσσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus*: à præced.

Θαλασσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, *maris imperium obtineo*: et

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, *qui ma-*

ris imperio potitur: ex θάλασσα, *mare*, et κρατέω, *fortitèr impero*. Th. κράτος, *robur*.

Θαλασσοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per mare iter faciens*: à θάλασσα, *mare*, et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*.

Θαλάττιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus*: à θάλαττα, ης, ἡ, *mare*.

Θαλαττοκρατέω, et θαλαττοκράτωρ. Vide supra θαλασσοκρατέω, &c.

Θαλέει, 3. sing. præs. ind. act. verbi θαλέω, Poët. pro θάλλω, *floreo*.

Θαλέθοντες *florentes*, præs. part. verbi θαλέθω, idem quod θάλλω, *floreo*.

Θάλειά, ας, ἡ, *THALIA*, nomen Musæ. Est et

Θάλειά, seu θαλῖά, ας, ἡ, *epulum solenne*, *dies festus*, *omnium rerum affluentia*. Th. θάλλω, *floreo*.

Θάλειος, είά, ον, *virens*, *floridus*: et

Θαλερὸς, ὰ, ὸν, *in flore existens*, *floridus*: ab eod. th.

Θαλερώτερον, *profusius*: comparat. præcedentis.

Θαλέω, -ῶ, f. ήσω, Poët. *floreo*, *vireo*: Metaph. *decoror*, *ornor*: ab eod. th.

Θαλῆς, οῦ, ὁ, et Θάλης, ητος, *THALES*, nom. propr. Philosophi civis Milesii.

Θάλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi θαλέω, q. v.

Θαλῖά, ας, Ion. θαλῖη, ης, ἡ, *convivium*: item *frons oleagina*. Vide θαλλία. Etiam

Θαλῖά, Ion. Θαλῖη, ης, ἡ, nom. mul.

Θαλῖαι, ῶν, αἱ, *convivia*, *solennitates*: et

Θαλῖῃ, *convivio*, dat. sing. et

Θαλῖῃσῖ, dat. pl. à θαλία, Ion. θαλίη, *convivium*. Th. θάλλω, *vireo*.

Θαλλῖά seu θαλῖά, ας, ἡ, *ramus virens*, *germen*: ab eod. th.

Θάλλοισά, ας, ἁ, Dor. pro θάλλουσα, ης, ἡ, *florens*, præs. part. f. g. et

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, *oleæ termes*, *omnis frons virens*: et

Θάλλουσῖν, *florent*, 3. pl. præs. ind. act. à

ΘΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, *vireo*, *pullulo*, *floreo*: perf. τέθαλκά.

Θάλος, εος, τὸ, *germen*, *proles*, *filius*. Et pro τιμὴ, δόξα, *honor*, *gloria*, *decus*: à præc.

Θάλπεαι, Ion. et Dor. pro θάλπῃ, *cremaris*, 2. sing. præs. sub. pass. à θάλπω, *foveo*.

Θάλπιος, ου, ὁ, *THALPIUS*, nom. propr. quod ab eod. th.

Θαλπιόων pro θαλπιῶν, præs. part. Poët. à θαλπιάω, *calesco*. Th. θάλπω, *foveo*: f. ψω.

Θαλπιώθ, Cantic. iv. 4. εἰς θαλπιώθ. ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. *in propugnaculis*. Junius, *ad armaria*. Alii *turres præaltas* vertunt.

Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, et θαλπρὸς, ὰ, ὸν, ότερος, ότατος, *calidus*, *fervidus*; item *splendidus*; et

Θάλπος, εος, τὸ, *calor*, *æstus*: à

ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, *foveo*, *calefacio*.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, *fomentum*, item *solamen*, *spes*: quia calefacit; ut contra metus frigefacit: à præced.

Θαλύσιά, ίων, τὰ, *festum post comportatas fruges*: *primitiæ frugum*. Th. θάλλω, *vireo*.

Θαλύσιος, ά, ον, *ex novis fructibus factus*: ut panis θαλύσιος. Vide præced.

Θαλφθεὶς, *calefactus*, a. 1. part. pass. et

Θαλφθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi θάλπω, f. ψω, *foveo*.

Θάλψις, εως, ἡ, *calefactio*, *calor*, *tepor*, *fomentum*: ab eod. th.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi θάλλω, *floreo*.

ΘᾸΜᾸ', adv. *crebrò*, *frequentèr*: q. ab ἅμα.

Θάμαρ, ἡ, *THAMAR*, nomen mul. indeclinab. Hebr. interpret. Lat. *palma*.

Θάμβει, *obstupuit*, 3. sing. imperf. Ion. à

Θαμβέω, -ῶ, *obstupefacio*, *expavesco*: f. ήσω. perf. τεθάμβηκά. præs. pass. θαμβέομαι, *expavesco*, *obstupefio*: imperf. pass. ἐθαμβεόμην, -ούμην· et in 3. pl. ἐθαμβέοντο, -οῦντο. a. 1. pass. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, *stupor*.

Θάμβησεν, *expavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.

Θάμβησῖς, εως, ἡ, *pavor*: ab eod.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, εως, τὸ, *stupor*, *attonita admiratio*.

Θάμεες, et θάμεάς, nom. et acc. pl. à θαμὴς, quod vide.

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, *creber*, *frequens*: quod et

Θαμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *frequens*, *creber*: in num. pl. θαμέες, à θαμὰ, *crebrò*.

Θαμίζω, f. ίσω, *frequento*, *frequens sum*: ab eod. th.

Θαμιμασάδης, Scythicè *Neptunus* appellatur.

Θαμῖνά, *frequentèr*, *crebrò*: Poët. adv. à

Θαμῖνὸς, ἡ, ὸν, *creber*, *frequens*: à θαμὰ, *crebrò*.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, *DUMUS*, *frutex*, *fruticetum*, quasi *creber ramis*: à θαμινὸς.

Θαμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fruticosus*: à præced.

Θάμυρις, ῖδος, ἡ, *solennis cœtus*: qui θαμὰ, i. e. cum frequentiâ, congregatur.

Θανάσῖμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lethalis*, *mortifer*: à θνήσκω, *morior*: quod vide.

Θανατηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lethifer*: à θάνατος, *mors*, quod à θνήσκω, *morior*, et φέρω, *fero*.

Θάνάτος, ου, ὁ, *mors*: gen. Ion. θάνάτοιο· à θνήσκω, *morior*. θανάτῳ πορεῖν, *dare letho*.

Θανατοῦν, præs. inf. act. à

Θανατόω, ῶ, *occido*; item *capitis condemno*: f. ώσω. perf. τεθανάτωκά. a. 1. ἐθανάτωσά. a. 1. sub. θανατώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. θανατῶσαι. a. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. pass. θανατωθεὶς, έντος. à θάνατος, *mors*, quod vide.

Θανατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *lethalis*: ab eod.

Θανάτωσῖς, εως, ἡ, *cædes*, *mors*: ab eod.

Θανατώσωσῖ, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, q. v.

Θανέειν, a. 2. inf. act. Ion. et

Θανεῖν, *mori*, aor. 2. inf. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Θανέμεν, a. 2. inf. act. Ion. et Dor. pro θανεῖν.

Θάνοιμῖ, a. 2. opt. act. ejusd. verbi.

Θανοίσάς, *mortuæ*: gen. Dor. pro θανούσης, a. 2. part. fœm. gen. à θνήσκω, *morior*: a. 2. ἔθανον.

Θανὸν, a. 2. part. n. g. et

Θανόντ' pro θανόντά, acc. sing. a. 2. part. m. g. et

Θανόντων, gen. pl. a. 2. part. act. à θανὼν, όντος, verbi θνήσκω, quod vide.

Θανοῦμαι, f. 2. ind. m. ejusd.

Θανοῦσά, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Θανὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ab eod.

Θάομαι, f. θήσομαι, 3. pl. opt. aor. 1. θησαίατο, Ion. pro θήσαιντο, *admiror*.

Θάοντά, Dor. pro θεάοντα, acc. sing. part. præsentis activi verbi θεάω pro θεάομαι, *specto*

Θάπτιν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

ΘΑ'ΠΤΩ, *igne vel quovis modo condo, sepelio, admiror:* fut. ψω. perf. τέτἄφα. a. 1. ind. ἔθαψἄ. a. 1. infin. θάψαι. a. 2. ind. act. ἔτἄφον. a. 2. ind. pass. ἐτά'φην, ης, η, *sepultus fui:* a. 2. infin. pass. τάφῆναι. fut. 2. pass. τἄφήσομαι. perf. med. τέθηπᾰ, quasi à θάπω.

Θάρα, ὁ, *THARA*, nomen viri, indeclinabile. Hebr. *spirans.*

ΘΑΡΓΗΛΙ'Α, ας, ἡ, scil. ἑορτή. Vel θαργήλῐᾰ, τὰ, sc. ἱερὰ, *sacra in honorem Apollinis et Dianæ*, cùm pro primitiis sacra facerent, q. à θέρω, *calefacio*, et γῆ, *terra*, nam indè frugum maturitas.

Θαργηλῐὼν, -ῶνος, ὁ, *undecimus mensis Atheniensium:* quia θέρει τὴν γῆν, *i. e.* terram calefacit; Aprili enim respondet.

Θαῤῥἄλέος, ἑᾶ, ἑον, idem quod θαρασαλέος, *fidens.* Th. θάρσος, *fiducia:* undè

Θαῤῥἄλέως, *audactèr, confidentèr:* adv.

Θαῤῥεῖν, præs. inf. à

Θαῤῥέω, -ῶ, *confido, bono animo sum:* f. ήσω. perf. τεθάῤῥηκᾰ. a. 1. ἐθάῤῥησᾰ. à θάῤῥος, id. q. θάρσος, *fiducia.* Hinc Angl. TO DARE.

Θάῤῥος, εος, τὸ, *audacia:* vide θάρσος.

Θαρσἄλέος, ἑᾶ, ἑον, *fidens, audax:* compar. θαρσἄλεώτερος, *audacior, animosior.* Th. θάρσος, *fiducia.*

Θαρσἄλέως, *audactèr:* adv. à præc.

Θάρσει, *confide*, præs. imperat. act. à θαρσέω.

Θαρσεὺς, έος, ὁ, *Tharsensis:* à Θάρσος, ȣ, ἡ.

Θαρσεῦσᾰ, ᾶς, ᾶ, part. præs. fœm. gen. Dor. pro θαρσȣ̃σα, ης, ἡ, *confidens:* à seq.

Θαρσέω, ῶ, *confido, præditus sum fiducia, animum sumo:* f. ήσω. perf. ηκᾰ. à θάρσος.

Θαρσήσᾶς, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, et per Metathesin θράσος, εος, τὸ, *fiducia, audacia:* quasi à θέρω, *calefacio:* calidi enim audaces.

Θάρσος, ȣ, ἡ, *THARSUS*, nomen urbis, Apostoli Pauli patria, teste Jos. Ant. l. vi. 1. ut ab origine scriptum. Actor. ix. 11. xxi. 39. Ponitur et pro *Oceano*, 1 Reg. xxii. 48.

Θαρσῦνίσκω, imperf. ἐθαρσύ'νεσκον, Poët. pro θαρσύνω.

Θάρσῦνος, η, ον, *confidens, in spem erectus.* A seq.

Θαρσύ'νω, *fiduciam affero:* fut. ὑνῶ. præs. part. fœm. gen. θαρσύ'νȣσᾰ. Th. θάρσος, *fiducia.*

Θαρσὺς, εῖᾰ, ὺ, *audax:* à θάρσος, εος, τό.

Θᾶσαι, Dor. pro θέασαι, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. med. verbi θεάομαι, *specto:* pro quo Poëtæ θάομαι.

Θᾶσεὺς, έως, Dor. pro Θησεὺς, *Theseus.*

Θᾶ'σομαι, *ponam*, Dor. pro θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono.*

Θᾶσόμενος, Dor. et per Crasin pro θεασόμενος, f. 1. m. part. à θεάομαι, *specto.* Vide præc.

ΘΑ'ΣΟΣ, ȣ, ἡ, *THASUS:* insula quædam maris Ægei.

Θᾶσσον, *celeriùs, citiùs:* compar. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer.*

Θάσσω, f. θάξω, *sedeo:* contractè pro θαάσσω, id. q. θοάζω, *celeritèr moveo;* item *sedeo*, propriè *celeritèr in sedile insilio.* Th. θοὸς, *celer.*

Θάσσων, *celerior:* qu. θοάσσων, à θοὸς, *celer:* comparativus ex ταχὺς, *celer*, ταχίων, et θάσσων, vel θάττων.

Θᾶ'τερος, *alteruter:* à τὸς pro ὁ, et ἕτερος, *alter.* Sic θᾶτέρȣ pro τȣ̃ ἑτέρȣ. et sic porrò θᾶ'τεραι, Dor. pro ταὶ ἕτεραι. ἐπὶ θᾶ'τερᾶ, *in diversum, in alteram partem.*

Θάττων, *celerior.* Vide θάσσων.

Θαῦμα, ἄτος, τὸ, *res miræ, admiratio, miraculum:* in plur. θαύμᾶτ' pro θαύμᾶτᾶ.

Θαυμάζεσκον, Ion. imperf. verbi θαυμάζω.

Θαυμάζομεν, 1. pl. præs. ind. θαυμασόμεθᾶ, 1. pl. f. 1. m. à

ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, *miror, admiror, colo, observo cum approbatione*, Luc. ix. 43. *cum indignatione*, Joan. vii. 21. Mar. vi. 3. cum διὰ, Diod. Sic. iv. p. 193. et sic construend. Joan. vii. 21. Strab. l. xvii. p. 1138. Ælian. V. H. xii. c. 6. cum acc. raro. Dem. Ol. α s. ή. ed. Mounteney. imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε. f. ά'σω. a. 1. ἐθαύμᾶσᾶ, ας, ε. a. 1. sub. act. θαυμά'σω, ῃς, ῃ. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η. a. 1. inf. pass. θαυμασθῆναι, *admirationi esse.* f. 1. m. θαυμάσομαι, ῃ, εται.

Θαυμαίνω, *admiror*, pro θαυμάζω. indè θαυμάνȣντες, f. 1. part. pl. num.

Θαύμαντος, gen. sing. à

Θαύμᾶς, αντος, ὁ, *THAUMAS*, nomen proprium.

Θαυμᾶ'σιος, ᾶ, ον, *admiratione dignus:* et

Θαυμασμὸς, ȣ̃, ὁ, *admiratio:* et

Θαυμαςὴς, ȣ̃, ὁ, *admirator, laudator:* et

Θαυμαςῐκὸς, ὴ, ὸν, *ad admirationem propensus:* à θαυμάζω.

Θαυμαςὸς, ὴ, ὸν, *admirabilis:* ȣ̓ θαυμαςὸν, *non est mirum:* à θαυμάζω.

Θαυμαςέω, ῶ, fut. ώσω. perf. τεθαυμάςωκᾰ, *mirifico.*

Θαυμαςῶς, adv. *sapientèr.*

Θαυμᾰτοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *præstigiator:* ex θαῦμα et ποιέω.

Θαφθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *sepultus, a, um:* in dat. plur. θαφθεῖσῐ, a. 1. part. pass. à θάπτω, *sepelio:* f. ψω. a. 2 ἔταφον. a. 1. inf. pass. θαφθῆναι.

Θάψαι, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Θαψί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *herba quædam ferulacea:* à Thapso insula sic dicta.

ΘΑ'ΨΟΣ, ȣ, ἡ, *lignum Scythicum*, vel *herba ad tingendum apta:* quia lanam rubefacit: à Thapso flumine, ubi nascitur.

Θᾶ'ω, *video;* sc. cum stupore; contrac. pro θεάω, idem quod θεάομαι, *specto.* Est et θάω, *nutrio:* item *sugo.*

Θεᾶ', ᾶς, ἡ, *DEA:* θεᾶν, gen. pl. Dor. et θεᾶ'ων, Æol. pro θεῶν. Th. θεὸς, *Deus.*

Θέᾰ, ᾶς, ἡ, *spectaculum, spectandi locus:* acc. sing. θέᾱν. Th. θεάομαι, *specto.* Potest θέα etiam dici in præs. imperat. act. à θεάω.

Θεᾶθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi θεάομαι, *specto*, quod vide.

Θέαινᾰ, idem quod θεᾶ, *dea.*

Θέᾶμᾰ, ἄτος, τὸ, *spectaculum.* Th. θεάομαι.

Θεᾶνὼ, όος, -ȣ̃ς, ἡ, *THEANO:* 4. Declin. contractorum.

ΘΕΆ'ΟΜΑΙ, *specto, contemplor:* f. 1. m. ά'σομαι. perf. pass. τεθέᾶμαι. a. 1. pass. ἐθεᾶ'θην. a. 1. inf. pass. θεᾶθῆναι. a. 1. m. ἐθεᾶσᾶ'μην, ω, ᾶτο. a. 1. inf. m. θεᾶ'σασθαι. a. 1. part. m. θεᾶσᾶ'μενος.

Θεᾶ'ριον, ȣ, τὸ, pro *loco sacro*, vel *templo:* vide in θεωρός.

Θεᾶσᾶ'μενος, a. 1. part. m. et

Θεᾶ'σασθαι, a. 1. inf. m. à θεάομαι q. vide.

Θεᾶτὴς, ȣ̃, ὁ, *spectator:* acc. pl. θεατάς. ab eod. th.

Θεᾶτὸς, ὴ, ὸν, *spectabilis, dig-*

nus spectatu. Th. θεάομαι, *specto.*

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam, in theatrum omnibus spectandum produco:* f. ίσω. perf. τεθεάτρικα. perf. pass. τεθεάτρισμαι. à θέατρον.

Θεατροειδής, έος, ὁ ϗ ἡ, *theatri formam habens:* à θέατρον et εἶδος.

Θέατρον, ου, τὸ, *THEATRUM, locus in quo ludi spectantur, spectaculum.* Th. θεάομαι, *specto.*

Θεάφιον, *sulphur:* à θεῖον, idem, et ἅπτω, *incendo.*

Θέαφος, idem.

Θέε, *discurrebat,* pro ἔθεε, 3. sing. imperf. Ion. verbi θέω, *curro:* f. θεύσομαι.

Θεὲ, legitur 1 Reg. xiv. 29. Ezech. iv. pro *thalamo.* Symmachus vertit. ὁδὸς, Aquila πρόθυρον.

Θέειον, Poët. et Ion. pro θεῖον, ου, τὸ, *sulphur:* q. θεῖον τι, *divinum quid.* Th. θεὸς, *Deus.* inde θεειόω, *sulphure fumigo.*

Θέεος, Poët. pro θεῖος, α, ον, *divinus.*

Θέεσκον, imperf. Ion. verbi θέω.

Θεεύμενος, Ion. pro θεώμενος, præs. part. med. à θεάομαι, ῶμαι, *specto.*

Θεήϊος, Poët. pro θέειος, quod pro θεῖος, *divinus.* Th. θεὸς, *Deus.*

Θεήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo impulsus,* vel *immissus:* ex θεὸς et ἐλαύνω.

Θεῇς, *deabus,* Ion. pro θεαῖς, à θεὰ, *dea:* ab eod. th.

Θεήσασθαι, *contemplari,* Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. med. et

Θεήσεαι, Ion. pro θεήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi θεάομαι, *specto:* f. θεάσομαι, et Ion. θεήσομαι, ῃ.

Θεητὸς, ή, ὸν, *cum admiratione spectandus:* à θεέω, verb. Ion. *cum admiratione specto:* ab eod. th.

Θεῖα, ἡ, nom. mul. Sed θείην, *divinam,* Ion. pro θείαν, à θεῖος, *divinus.* Th. θεὸς, *Deus.*

Θέει, Ion. vel Poët. pro θεῖ, *currit,* 3. sing. præs. à θέω, *curro;* f. θεύσομαι. Sic θέειν, pro θεῖν.

Θεῖεν, 3. pl. aor. 2. opt. verbi τίθημι.

Θείην, ης, η, a. 2. opt. act. Sed θείῃ cum ι subscripto, *ponat,* est 3. sing. præs. sub. à θέω, *pono:* pro quo Poëtæ θείω. vel est a. 2. sub. Poët. pro θῇ, à τίθημι, *pono.* a. 2. ἔθην. Vide etiam in θεῖα.

Θειλοπεδεύω, *in loco solis calori exposito exsicco, insolo:* à

Θειλόπεδον, ου, τὸ, fact. ex artic. τὸ et εἰλόπεδον, *locus solis calori expositus, et ad insolandum aptus:* ex εἵλη, idem quod ἕλη, *calor solaris,* et πέδον, *solum.*

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono:* a. 2. ind. act. ἔθην.

ΘΕΙ'ΝΩ, *ferio, percutio:* Poët. fut. θενῶ. præs. pass. θείνομαι, *percutior, vapulo:* præs. part. pass. f. g. in acc. θεινομένην, *verberatam.*

Θείοιο, gen. Ion. pro θείου, à θεῖος, *divinus.*

Θείομεν, *ponamus,* 1. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro θῶμεν, verbi τίθημι. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. sub. θῶ, Poët. θέω, et θείω, in pl. θέωμεν, et metri gratiâ θείωμεν, et Systole θείομεν.

Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur:* quod à Deo fit, tanquam πῦρ κεραύνιον, *ignis fulmineus:* et

Θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen:* à θεῖος, *divinus.*

Θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um:* Poët. θέειος. à θεὸς, *deus.* Sed

ΘΕΙ͂ΟΣ, ου, ὁ, *patris* vel *matris frater, avunculus.*

Θειοτέρως, et θειότερον, *magis divinitùs:* adv. à θειότερος, comp. à θεῖος, *divinus.*

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majestas:* à θεῖος, *divinus.*

Θεῖτε, per Sync. pro θείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θείω, Poët. pro θέω, *curro:* f. θεύσομαι. item Poët. pro θῶ, a. 2. sub. verbi τίθημι, *pono.* Vide θείομεν.

Θειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sulphureus:* à θεῖον, *sulphur.*

Θείωσα, *consecravi:* Ion. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, *Deo consecro.* Th. θεός.

Θέλ', pro θέλε, præs. imperat. act. à θέλω, *volo:* f. θελήσω. a. 1. part. θελήσας.

Θέλγεσκον, Ion. imperf. verbi θέλγω.

Θελγῖν, ῖνος, ὁ, *veneficus:* à θέλγω, *decipio.*

Θελγομένη, *gestiens,* præs. part. pass. f. g. à

ΘΕ'ΛΓΩ, *mulceo, delinio, decipio:* f. ξω. qu. εἰς τὸ θέλειν ἄγω, *impello quocunque velim.*

Θέλεις, *vis,* 2. sing. præs. ind. à θέλω, *volo.*

Θέλιμνον, et θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum:* à θέω, *pono.* Th. θέμηλον, idem.

Θέλημα, ατος, τὸ, *voluntas:* in pl. τὰ θελήματα· et

Θέλησις, εως, ἡ, idem: à θέλω, *volo:* quod ab ἐθέλω, idem.

Θελήσω, *volam,* f. 1. ind. act. ejusd.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, *qui vult, qui libenter facit:* ab eod. th.

Θελητὸς, ή, ὸν, *expetitus, cupitus:* ab eod. th.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor:* et

Θελκτήριον, ου, τὸ, *illecebra:* à θέλγω, *mulceo.*

Θελκτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *placandi vim habens.* A θέλγω.

Θελξινόων, *permulcentium:* gen. pl. à θελξίνοος, *mentem demulcens:* à θέλγω, f. ξω, *mulceo,* et νόος, *mens.*

Θέλουσα, Dor. pro θέλουσα, *volens,* præs. part. fœm. gen. et

Θέλοντι, Dor. pro θέλουσι, *volunt,* 3. pl. præs. ind. act. et

Θέλουσα, *volens,* præs. part. f. g. à θέλω, *volo:* f. θελήσω.

Θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum:* q. à θέω, *pono.* Th. θέμηλον, *fundamentum.*

Θέλω, seu ἐθέλω, *volo, delector, opto;* item *possum:* Att. imperf. ἤθελον, ες, ε. f. θελήσω. perf. τεθέληκα. a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, et Atticè ἠθέλησα. a. 1. sub. θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur, quæstio quæ pro fundamento dissertationis ponitur: legio provinciæ alicui imposita: ipsa provincia: pecunia ad mensam posita.* Cebes in tabula. Tobit iv. 9. à τίθημι, *pono.* Est et θέμα, *sidus natalitium,* et *horoscopum.* à τίθημι, *pono.* Hinc Angl. A THEME.

Θεματικὸς, ή, ὸν, *positivus, provincialis, primitivus* apud Grammaticos. A pr.

Θεμέθλοις, dat. pl. à

Θέμεθλον, ου, τὸ, idem quod θέμηλον, q. v.

Θεμείλιον, Poët. pro

Θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum:* ab eod. th.

Θεμέλιος, ου, ὁ, idem. Etiam

Θεμέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in fundamento,* seu *fundamenti loco, ponitur.* Ab eod.

Θεμελιόω, ῶ, *fundamentum jacio:* f. ώσω. perf. τεθεμελίωκα. perf. pass. τεθεμελίωμαι. plusq. perf. pass. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελίωτο, in 3. sing. à præc.

Θεμελίωσις, εως, ἡ, *fundatio,*

fundamentorum constitutio: à præc.

Θέμεν, Ion. pro θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, *ponere*, a. 2. inf. act. θέμεν σπουδὰν ἅπασαν ἀμφί τινος πράγματος, *ponere omne studium circa rem aliquam.* Th. τίθημι.

Θέμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Θέμερος, ου, ὁ, *gravis, venerandus.* Th. θέμις.

Θέμεθλον, Poët. idem quod θεμέθλιον, ου, τὸ, *fundamentum:* quod à

ΘΕΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, *fundamentum:* q. à θέω, *pono.*

Θεμίπλεκτος, ου, ὁ, Poët. *à Themide contextus*, ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτός. à πλέκω, *plico, necto*, et Θέμις, quod vide.

Θέμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, institutum, vectigal.* Est et

Θέμις, nomen Deæ.

Θεμισκέρων, οντος, ὁ, *juris studiosus, qui jura colit, et justitiam exercet:* ex θέμις, *jus*, et κέρω, pro κεράω, vel κεράννυμι, *misceo.*

Θεμίσκοπος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. *juris inspector et præses:* à θέμις, *jus*, et σκέπτομαι, *video.*

Θεμίσσω, f. ίσομαι, a. 1. med. ἐθεμισσάμην, Poët. *justè judico, guberno:* à θέμις, *jus.*

Θέμιστα, *justitiam*, acc. sing. θέμιστες, nom. pl. *vectigalia, oracula:* ab eod.

Θεμιστεῖος, εία, εῖον, Poët. pro δίκαιος, *justus:* et

Θεμιστεύω, f. εύσω, *vaticinor, do jura et leges:* et

Θεμιστέων, gen. plur. f. g. Ion. pro θεμιστῶν, à θεμιστὸς, *legibus consentaneus:* quod à θέμις, *jus.*

Θεμιστοκλέης, ῆς, ὁ, gen. -έεος, έους, *THEMISTOCLES*, nomen proprium viri.

Θεμιστοκλέους, gen. sing. præc.

Θεμιστονόη, ης, ἡ, nom. mul. qu. *quæ sapit ex legibus.*

Θεμιστὸς, ἡ, ὸν, *legibus consentaneus:* à θέμις, *lex.*

Θεμιστὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, *justus, licitus:* à θέμις.

Θεμὸς, *dispositio, monitio.* Th. τίθημι, *pono.*

Θεμόω, ῶ, f. ώσω, *appropinquare facio, accedere cogo:* qu. à θέω, *pono;* ut sit ponere in conspectu. Alii à θέμις, quatenus est δυνατόν.

Θὲν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, *vola, cavitas manûs et pedis:* q. à θέσει, quia in volam ponuntur, quæ dantur; aut à θένω, *cædo*, quod illa pars manûs percutiatur.

Θένω, *cædo, pulso, tundo:* ut θείνω. f. ενῶ. a. 2. ἔθανον. Hinc θάνατος.

Θέο, pro θέσο, θοῦ, imper. aor. 2. med. verbi τίθημι.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, *læsio deorum, impietas, dira stoliditas:* et

Θεοβλαβὴς, έος, οῦς, ὁ ἢ ἡ, *cui Deus mentem eripuit, in deos contumeliosus:* ex θεὸς et βλάπτω, *noceo:* f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, *THEOGNIS*, nom. propr. Poëtæ.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *à Deo doctus:* ex θεὸς, *Deus*, et διδάσκω, *doceo.*

Θεόδματος, Dor. pro θεόδμητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *divinitùs ædificatus, tributus.* Sic θεοδμήτα, ας, ἁ, Dor. pro θεοδμήτη, *divinitùs condita.* Ex θεὸς, *Deus*, et δέμω, *struo:* perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ου, ὁ, *THEODORUS*, nomen proprium viri; Angl. THEODORE.

Θεόδοτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *divinitùs et à Deo datus:* idem ac θεόσδοτος.

Θεοειδὴς, έος, οῦς, ὁ ἢ ἡ, *formâ Deum referens:* ex θεὸς, et εἶδος, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Θεοείκελ', pro θεοείκελε, voc. sing. à

Θεοείκελος, ου, ὁ ἢ ἡ, *Deo similis:* ex θεὸς, *Deus*, et εἴκελος, *similis.* Th. εἴκω, *assimilo.*

Θεόθεν, *divinitùs, à Deo*, adv. à θεὸς, *Deus.*

Θεοῖο, gen. Ion. pro θεοῦ, à θεὸς, *Deus.*

Θέοισα, Dor. pro θέουσα, ης, ἡ, *currens*, præs. part. f. g. à θέω, *curro.*

Θέοιτο, θοῖτο, 3. sing. a. 2. m. opt. Ion. à θέω, -ῶ· pro commun. θείμην, θεῖο, θεῖτο· à τίθημι, *pono.*

Θεοκλυτέω, f. ήσω, *deum invoco, deum audio, deo obedio;* à θεὸς, *Deus*, et κλύω, *audio.*

Θεόκριτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *divino judicio electus;* item *dearum judex*, Periphras. Paridis: à θεὸς et κρίνω, *judico.*

Θεόκτιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, *à Deo conditus:* à θεὸς et κτίζω, *condo, creo.*

Θεολογία, ας, ἡ, *THEOLOGIA, dissertatio de Deo:* à θεὸς et λέγω, *dico.* Angl. THEOLOGY.

Θεολόγος, ου, ὁ ἢ ἡ, *THEOLOGUS, qui de Deo disserit.* Tribuitur Johanni Evangelistæ κατ' ἐξοχήν. à θεὸς, *Deus*, et λέγω, *dico:* perf. m. λέλογα. Angl. A THEOLOGUE.

Θεομαχέω, ῶ, *Deo repugno:* f. ήσω. perf. τεθεομάχηκα· et

Θεομαχία, ας, ἡ, *Deorum pugna:* et

Θεομάχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *Deo repugnans:* ex θεὸς, *Deus*, et μάχομαι, *pugno.*

Θέομεν, Poët. pro θῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θεομισὴς, έος, -οῦς, ὁ ἢ ἡ, *Deo invisus:* à θεὸς et μῖσος, τὸ, *odium:* at

Θεομίσης, εος, -ους, ὁ ἢ ἡ, *qui Deum odit:* ab iisd.

Θεόμοιρος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, *qui sortem divinitùs est adeptus*, et hinc *præstantissimus.* Ex θεὸς, *Deus*, et μοῖρα, *fatum.* Th. μείρω, *divido, sortior.*

Θεόντων, gen. pl. part. præs. à θέω, *curro:* f. θεύσομαι· ὀδόντων λευκὰ θεόντων, pro ὀδόντων λευκῶν, Hes. in Scut. 146.

Θεόπνευστος, ου, ὁ ἢ ἡ, *divinitùs inspiratus:* ex θεὸς et πνέω, f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, *THEOPOMPUS*, nomen propr. viri.

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *divinum quid præ se ferens:* à θεὸς et πρέπω.

Θεοπροπέω, ῶ, *vaticinor:* f. ήσω. perf. ηκα. et

Θεοπροπία, ας, ἡ, *vaticinatio:* et

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vaticinium:* et

Θεοπρόπος, ου, ὁ ἢ ἡ, *vates:* à θεὸς, *Deus*, et πρέπω, *excello, decorus sum;* vel προΐπτω, *qui loco Dei loquitur*, ut προφήτης.

Θεοπρωτῶν, gen. pl. à

Θεοπρωτοὶ, *Theosprotæ.*

Θεόρτος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. *à Deo excitatus:* ex θεὸς et ὄρω, *excito.*

ΘΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *Deus*, et aliquando etiam f. g. pro *dea*, q. à θέω, *pono, facio:* hinc ἀθεότης, ητος, *impietas:* &c.

Θεόσδοτα, *divinitùs data*, n. g. pl. à

Θεόσδοτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *à Deo datus:* ex θεὸς et δίδωμι, *do.*

Θεοσέβεια, ας, ἡ, *cultus Dei:* et

Θεοσεβὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *Dei cultor, religiosus:* ex θεὸς, *Deus*, et σέβω, *colo.*

Θεοσεβῶς, adv. *piè:* à præced.

Θεοςύγης, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dei osor:* ex Θεὸς et ςυγέω, *odi.*

Θεόταυρος, ȣ, ὁ, *deus taurus;* Epith. Jovis: ex Θεὸς et ταῦρος, *taurus.*

Θεότης, ητος, ἡ, *DEITAS.* Th. Θεὸς, *Deus.*

Θεότῑμος, ȣ, ὁ, *THEOTIMUS,* nom. propr. Vel adjectivè, -ος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs honoratus:* ex Θεὸς et τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Θεȣδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *deorum reverens.* A Θεὸς et δέος.

Θεοφᾰνίη, ης, ἡ, Ion. *Dei apparitio:* ex Θεὸς et φαίνω, *appareo.*

Θεόφῐ, ep. gen. et dat. sing. et plur. à Θεός.

Θεόφῐλε, voc. à Θεόφιλος, *THEOPHILUS,* nomen propr. id. ac

Θεοφῐλὴς, έος, -ȣ̃ς, ὁ ϗ ἡ, *pius, amans deorum, Deo gratus:* à Θεὸς et φίλος, *amicus.*

Θεόφῐν, *divinitùs,* adv. interdum et dat. pl. pro Θεοῖς, à Θεός.

Θεόφραςος, ȣ, ὁ, *THEOPHRASTUS,* nom. propr. Angl. THEOPHRAST.

Θεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *divinâ mente præditus, vates, propheta:* ex φρὴν, *mens,* et Θεός.

Θεοφῠ́λακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à Deo servatus, qui est in Dei tutelâ:* à Θεὸς et φυλάσσω, *custodio:* f. ξω.

Θερᾰ́παινᾰ, ης, ἡ, *ancilla:* et

Θερᾰπαινὶ̀ς, ί̆δος, ἡ, idem. Th. Θεράπων, οντος, ὁ, *servus.*

Θερᾰπείᾰ, ᾱς, ἡ, *sanatio, famulatus:* à Θεραπεύω, quod vide.

Θερᾰπευθείσῃ, dat. sing. aor. 1. part. pass. f. g. et

Θερᾰπεύσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. à Θεραπεύω, *servio.*

Θερᾰπευτέον, *colendum est, sanandum est,* verbale à Θεραπεύω.

Θερᾰπευτὴς, ȣ̃, ὁ, *minister, medicus:* et

Θερᾰπευτῐκὸς, ἡ, ὸν, *obsequiosus, sanandi vim habens:* et

Θερᾰπευτὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *sanabilis:* à

Θερᾰπεύω, *famulor, servio, curo, sano,* cum acc. in imperf. ἐθερᾰ́πευον, ες, ε. f. εύσω. perf. τεθερᾰ́πευκᾰ. aor. 1. imperat. act. θερᾰ́πευσον, ᾶτο. imperf. pass. ἐθερᾰπευόμην, ȣ, ετο. perf. pass. τεθερᾰ́πευμαι. perf. part. pass. τεθερᾰπευμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐθερᾰπεύθην, ης, η. Th. Θεράπων, *minister, servus.*

Θερᾰ́πνη̈ῑ, ἡ, Ion. pro Θεραπεία, *ministerium, famulatus, sanatio:* à præced.

Θερᾰ́πνᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ, nomen urbis, de quâ consule Stephanum, in Θεράπναι. Etiam

Θεράπνη, ης, ἡ, *ancilla,* per Syncop. à Θεράπαινα.

Θερᾰ́ποντᾰ, acc. sing. Θερᾰ́ποντε, nom. dual. Θερᾰ́πȣσῐ, dat. pl. à

ΘΕΡΆΠΩΝ, οντος, ὁ, *minister, famulus, servus:* q. à Θέρω, *curo.*

Θεραφεῖμ, Heb. *imagines, idola:* Angl. TERAPHIM.

Θερείη, ης, ἡ, Ion. pro Θερεία, idem quod Θέρος, *æstas.*

Θέρειος, εία, ειον, *æstivus:* à Θέρος.

Θερειτᾰ́τη, per Syncop. pro θερειοτᾰ́τη, *fervidissima,* superl. f. g. à pr.

Θέρευς, Dor. pro Θέρους, gen. sing. à Θέρος, εος, τὸ, *æstas.*

Θερέω, pro Θερῶ, subj. aor. 2. pass. verbi Θέρω.

Θερίζω, *æstatem traduco, meto,* cum accusat. sæpè absolutè ponitur. f. σω. perf. τεθέρῐκᾰ. a. 1. part. Θερί̆σᾱς. perf. pass. τεθέρισμαι. a. 1. pass. ἐθερίσθην. à Θέρος, εος, τὸ, *messis.*

Θερῐνὸς, ἡ, ὸν, *æstivus:* ab eod. th.

Θερίσδειν, Dor. pro Θερίζειν, præs. infin. act. à Θερίζω, *meto.*

Θερισμὸς, ȣ̃, ὁ, *messis:* et

Θερισήριον, ȣ, τὸ, *falx messoria:* et

Θεριςὴς, ȣ̃, ὁ, *messor:* et

Θέριςρον, seu Θερίςρῐον, ȣ, τὸ, *vestis æstiva.* Th. Θέρος, *æstas.*

Θερμὰ̀, nom. pl. n. g. à Θερμὸς, *calidus.* Th. Θέρω, *calefacio.*

Θέρμαι, ῶν, αἱ, *thermæ, balnea:* à Θέρμη.

Θερμαίνω, *calefacio:* fut. ᾰνῶ. a. 1. ἐθέρμᾱνᾰ. perf. τεθέρμαγκᾰ. præs. pass. Θερμαίνομαι, *calefio,* et *calefacio me.* imperf. ἐθερμαινόμην, ȣ, ετο. perf. pass. τεθέρμαμμαι. a. 1. pass. ἐθερμάνθην. Th. Θέρω, *calefacio.*

Θέρμετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi Poët. Θέρμομαι, pro Θερμαίνω, *calefacio,* ejusd. th.

Θέρμη, ης, ἡ, *calor, æstus.* Th. Θέρω, *calefacio.*

Θερμολȣτέω, ῶ, f. ήσω, *lavor calidâ, calidâ perfundor:* à Θερμὸς, *calidus,* et λȣ́ω, *lavo.*

Θερμοπῠ́λαι, ῶν, αἱ, quasi dicas, *calidæ portæ, THERMOPYLÆ,* locus quidam Græciæ, sic dictus quòd prope eas Græciæ fauces calidæ sint aquæ.

Θερμὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *calidus, a, um.* in superl. Θερμότᾰτος. à th. Θέρω, *calefacio.*

Θερμότης, ητος, ἡ, *calor, caliditas:* à pr.

ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *messis, æstas:* q. à Θέρω, quia calida ejus temperies.

Θερσῑ́της, ȣ, ὁ, *THERSITES,* nom. propr.

Θέρσος, Æol. pro Θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Θέρσω, f. 1. act. Æol. pro Θέρω· et Θερσόμενος, f. 1. part. m. à

ΘΕ'ΡΩ, *calefacio, medeor, curo:* f. Θερῶ, et Æol. Θέρσω.

Θὲς, pro Θέτι, *pone,* a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην.

Θέσᾰν, *posuerunt,* Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. ἔθην, ejusd. verbi.

Θέσθαι, aor. 2. infin. m. Θέσθω, 3. sing. aor. 2. imperat. m. à τίθημι, *pono.*

Θέσῐς, εως, ἡ, *THESIS, positio, depositio, sors pecuniæ.* Dem. c. Apat. Θέσις ἐπέων, *carminum compositio.* Th. τίθημι, *pono.*

Θέσκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro Θεοείκελος, sic in pl. n. g. Θέσκελᾰ, *divina, Deo similia:* ex Θεὸς, *Deus,* et εἴκελος, *similis,* quod ab εἴκω, *similis sum.*

Θέσμῐος, ί̆ᾱ, ῐον, *legitimus:* à Θεσμὸς, *lex.*

Θεσμοθέτης, ȣ, ὁ, *legislator:* à Θεσμὸς, *lex,* et τίθημι, *pono.*

ΘΕΣΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *lex.* Etiam *strues lignorum* ap. Hesych. si lectio vera sit. f. à τίθημι.

Θεσμοφορεῖον, ȣ, τὸ, *sacrum Cereris:* et

Θεσμοφόρῐᾰ, *festa in Cereris honorem:* ex Θεσμὸς, *lex,* et Φέρω, *fero.*

Θεσπεσῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, et Ion. Θεσπεσῐ́η, f. g. à

Θεσπέσῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *divinus:* gen. Ion. Θεσπεσῐ́οιο. Th. Θέσπις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *vaticinus, divinus.*

Θεσπῐδὰ̀ης, έος, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs ardens; aut doctus à Deo:* è Θέσπις et δαίω, *uro,* vel *scio.*

Θεσπῐ́ζᾱσᾰ, Dor. pro Θεσπῐ́σᾱσᾰ, a. 1. part. act. f. g. à

Θεσπῐ́ζω, *vaticinor;* fut. ίσω. à Θέσπις.

Θεσπῐέπειᾰ, ᾱς, ἡ, *vaticinatrix, divino ore loquens:* ex Θέσπις et ἔπος.

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ῐος, ὁ ϗ ἡ, *vates divinus:* q. ex Θεὸς et ἔπω, *loquor.*

Θέσπισμα, ἄτος, τὸ, *oraculum :* à præced.

Θεσσάλονῖκεὺς, έος, ὁ, *Thessalonicensis :* à

Θεσσάλονῖκη, ης, ἡ, *THESSALONICA,* nom. urbis; sic dict. Gr. à *victoriâ Thessalis reportatâ per Philippum.*

Θέσσαν, Ion. et Poët. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. à τίθημι, *pono.*

Θεστῖης, ου, ὁ, *THESTIES,* nom. propr.

Θέστωρ, ορος, ὁ, *THESTOR,* Ænopis filius: hinc Θεστορίδης.

Θέσφἄτᾶ, τὰ, *responsa divina :* à Θέσφἄτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Deo dilectus:* ex Θεὸς et φημὶ, *dico.*

Θετέον, *ponendum,* nomen verbale : à τίθημι, *pono.*

Θετῖκὸς, ἡ, ὸν, *positivus, a, um ;* in pl. n. g. Θετικά. ab eod. th.

Θετῖκῶς, adv. *affirmativè,* cui opponitur ἀρνητικῶς, *negativè :* à præced.

Θέτῖς, ἡ, *THETIS,* nomen propr. Deæ.

Θέτο, *reposuit,* Ion. pro ἔθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi τίθημι, *pono :* a. 2. act. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Θετὸς, ἡ, ὸν, *positus, adoptivus :* ab eod. th.

Θεττάλῖᾶ, ᾶς, ἡ, *THESSALIA,* nomen regionis : hinc Θεττἄλοὶ, οἱ, *Thessali.*

Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. Θὲς, à τίθημι, *pono :* a. 2. ἔθην.

Θεῦ, Dor. pro Θοῦ vel Θέσο, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Θευγενῖς, ῖδος, ἡ, per Crasin pro Θεογενὶς, *à Deo nata.*

Θεύγεσθαι, Cretensium dialecto, pro Θέλγεσθαι, Hesych.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. declin. *THEUDAS:* nomen pseudoprophetæ. Lat. *torrens.*

Θευμερῆ, Dor. pro Θεομερεῖ, quod Att. Θευμερῆ, dat. sing. à Θευμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Att. pro Θεομερὴς, *divinus :* q. ὑπὸ Θεοῦ μεμερισμένη, τουτέστι δεδομένη τῇ Θείᾳ. à Θεὸς, *Deus,* et μερίζω, *partior.* Th. μείρω, *divido.*

Θεύμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, per Crasin et Dor. pro Θεόμορος, *à Deo datus, seu per distributionem alicui à Deo datus :* ex Θεὸς et μείρω, *partior.* perf. m. μέμορα, Poët. ἔμμορα.

Θεύσεαι, Ion. pro Θεύσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. et

Θεύσεσθαι, f. 1. infin. m. verbi Θέω, *curro :* f. Θεύσομαι.

Θευσέμενος, Dor. pro Θευσόμενος, f. 1. part. m. ejusd.

Θευχᾶρῖλᾶ, Dor. pro Θεοχᾶρῖλᾶ, fœminæ nomen.

ΘΕ'Ω, f. Θεύσομαι, *curro, cursu contendo.* Est et Θέω, *pono, facio :* unde τίθημι.

Θέωμεν, pro Θῶμεν, Ion. 1. pl. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono.*

Θεώντων, gen. pl. part. præs. act. contract. à Θεάω, *exhibeo me videndum.* Th. Θεάομαι, *specto.*

Θεωρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. à

Θεωρέω, *specto:* fut. ήσω. perf. τεθεώρηκᾶ. a. 1. sub. Θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. Θεωρός. Unde et

Θεώρημᾶ, ἄτος, τὸ, *quod contemplamur, præceptum.*

Θεωρητῖκὸς, ἡ, ὸν, *contemplativus.*

Θεωρῖᾶ, ᾶς, ἡ, *contemplatio, commentatio, meditatio, inspectio : spectatio ludorum seu certaminum in panegyricis conventibus; item spectacula ipsa :* etiam *inspectio locorum et morum cujusque civitatis :* necnon *publica legatio ad ludos.* à Θεωρός.

Θεωρίζω, f. ίσω, *aspicio, specto.*

Θεωρῖη, Ion. pro Θεωρία, q. v.

Θεωρῖκὸς, ἡ, ὸν, *ad spectationem ludorum pertinens.* à Θεωρία.

Θεωρῖς, ῖδος, ἡ, *nomen navis publicæ, qua Athenienses suos Θεωροὺς et sacrorum publicos ministros, ad oraculum consulendum mittebant.*

ΘΕΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *spectator, contemplator :* qu. à Θεάομαι, *specto :* signif. etiam *qui rerum divinarum curam gerit.* à Θεὸς et ὤρα, *cura.*

Θεώτερος, ᾶ, ον, *divinior,* compar. à Θεός.

Θήϐᾶ, Dor. pro Θήϐησι, seu ἐν ταῖς Θήϐαις, *Thebis.*

Θηϐᾶγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ex urbe Thebanorum oriundus :* ex Θήϐη et γείνομαι, *nascor.*

Θήϐαζε, *Thebas:* adv. à Θήϐη.

Θηϐαῖος, αίᾶ, αῖον, et in pl. Θηϐαῖοι, οἱ, *Thebani.*

Θήϐασδε, pro εἰς Θήϐας, *Thebas.*

Θήϐη, ης, ἡ, *THEBÆ,* nom. urbis: hinc

Θήϐηθεν, *Thebis:* adv.

Θηγάνη, ης, ἡ, *cos.* Th. Θήγω, *acuo.*

Θήγει, *acuit,* 3. sing. præs. ind. à

ΘΗ'ΓΩ, *acuo, incito, instigo :* f. ξω. perf. τέθηχᾶ. a. 1. ἔθηξᾶ.

Θηεῖσθαι, Ion. pro Θεᾶσθαι, præs. infin. m. et

Θηεῖτο, *contemplabatur,* Ion. pro ἐθηεῖτο, et hoc pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. m. à

Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι, *specto :* q. v.

Θηεύμενος, ου, Ion. et Dor. pro Θεώμενος, præs. part. m. à Θεάομαι.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηοῦντο, quod Ion. pro ἐθεῶντο, *intuebantur,* 3. pl. imperf. m.

Θήῃς, pro Θῇς, 2. sing. aor. 2. subj. verbi τίθημι.

Θηήσαντο, *contemplati sunt,* Ion. pro ἐθεάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι.

Θηήσασθαι, Ion. pro Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Θηητὴρ, ῆρος, ὁ, *spectator, peritus.* A Θηέομαι.

Θηητὸς, ἡ, ὸν, *mirandus, cum admiratione spectandus :* à Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι, *specto.*

Θήῖον, Ion. pro Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur :* q. v.

Θηκαῖος, ᾶ, ον, q. *thecæ destinatus : ad aliquid condendum vel recipiendum :* à Θήκη.

Θηκάμενος, *ponens,* a. 1. part. m. à τίθημι, *pono :* fut. Θήσω. perf. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Θήκᾶτο, 3. sing. aor. 1. ind. m. Ion. et

Θῆκε, *posuit,* Ion. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono :* f. Θήσω. a. 1. ἔθηκα. perf. τέθεικα.

Θήκη, ης, ἡ, *THECA, ubi aliquid reponitur, sepulchrum :* ab eod. th.

Θηκτὸς, ἡ, ὸν, *acutus :* à Θήγω.

Θηλάζω, *lacto, lac præbeo ; item sugo :* f. σω. perf. τεθήλᾶκᾶ. Θηλάζων, ουσᾶ, ον, præs. part. Th. Θηλὴ, *papilla.*

Θηλᾶμὼν, ὁ καὶ ἡ, *nutritor, nutrix :* à præc.

Θηλάσειᾶ, ᾶς, ε, *suxerim,* aor. Æol. opt. act. ab eod.

Θηλέᾶ et Θηλέη, Ion. pro Θήλειᾶ, *fœmella ;* acc. sing. Θῆλυν. acc. pl. Θηλεᾶς. nom. pl. Θήλειαι. Th. Θῆλυς, εος, ὁ καὶ ἡ, *fœmineus.* et pro ἡ Θῆλυς dicitur Θήλεια.

Θηλέω, Ion. pro Θαλέω, idem quod Θάλλω, *germino, pubesco.*

Θήλεως, gen. Att. à Θῆλυς, quod vide.

ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, *papilla, mamma, uberis apex, ruma :* q. à Θάλλω, *pullulo.*

Θηλητὴρ, κυνηγὸς, apud Hesych. fortè legend. Θηρητὴρ, *venator :* à Θὴρ, *fera.*

Θηλῠγονῖᾰ, ῐᾶς, ἡ, *materna generatio stipis.*

Θηλῠδρῖας, ου, ὁ ϗ ἡ, *mollis, effœminatus*: q. à θῆλυς et δράω, ut sit *fœminam ago.*

Θηλῠκὸς, ἡ, ὸν, *fœmininus*: à θῆλυς.

Θηλῠμᾰνὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *insaniens mulierum amore*: ex θῆλυς, *fœmina*, et μαίνομαι.

Θηλῠμελὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *molliter canens*: ex θῆλυς et μέλος.

Θηλῠ'νεσθαι, *fœminarum more lascivire*, præs. inf. m. à

Θηλῠ'νω, *effœmino, emollio*: à θῆλυς.

Θηλῠπρεπὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *fœminis conveniens*: à θῆλυς et πρέπει.

ΘΗ͂ΛΥΣ, εος, ὁ ϗ ἡ, vel -ὖς, εια, ῠ, *fœmineus.* ἡ θῆλεια, subst. *fœmina.* τὸ θῆλυ, idem. θῆλυς ἐέρση, *ros herbas vegetans*, Hes. Scut. Herc. ver. 395. ποιοῦσα θάλλειν, vel à θάω, *nutrio.*

Θηλῠτερᾶ'ων, *mulierum*, gen. pl. Æol. à θηλύτεραι, compar. f. g. à θηλύτερος, *effœminatior, mollior*: à præced.

Θηλῠτόκος, ου, ἡ, *fœminei sexûs partum edens, habilis fœminæ procreandæ*: ex θῆλυς, *fœmina*, et τίκτω, *pario*: perf. m. τέτοκα.

Θηλὼ, όος, οῦς, ἡ, Hesych. τροφὸς, τήθη, *altrix, nutrix*: à θηλὴ, *mamma.*

Θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus rerum simul positarum, cumulus*: à τίθημι, *pono.*

Θημωνῖᾰ, ᾶς, ἡ, *acervus, cumulus.*

Θὴν, νὸς, ὁ, *acervus*, idem quod θὶν. Est et

Θὴν, expletiva particula: et pro *quidem* sumitur, et *certè.*

Θήνῐον, *lac*: γάλα. Hesych. à θάω, *nutrio, lacto.*

Θήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à θήγω, *acuo*: f. ξω.

Θηοῖο, 2. sing. opt. act. præs. pass. à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto, video.*

Θήπω, *stupeo, cum stupore admiror*: q. à θηέω, *miror.*

ΘΗ'Ρ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, *FERA*, item *leo*: gen. pl. θηρῶν. dat. pl. θηρσῖ'. qu. à θέω, *curro.* Hinc

Θήρᾶ, ᾶς, ἡ, *venatio præda venatu capta*; item *tendicula.* Est et

Θήρᾶ, ἡ, *THERA insula.*

Θήραιον ἔπος, *vaticinium in insulâ Therâ redditum.* Th. θήρα.

Θήρᾶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *venatio, captura*: à

Θηρᾶν, præs. inf. à θηράω, *venor.* Th. θὴρ.

Θηρᾶ'ομαι, f. ᾱ'σομαι, *venor, capto*: et

Θηρᾶτὴς, οῦ, ὁ, *venator, sectator*: et

Θηρᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *venaticus*: à θὴρ, *fera.*

Θηράω, ῶ, et θηρᾶ'ομαι, ῶμαι, *venor, sector.* Th. θήρ.

Θήρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ferinus, belluinus*: ab eod.

Θήρεον, πέπλον ποικίλον Atticis, inquit Hesych. q. à θὴρ, *bellua*: alii à Θήρα, *Thera insula.*

Θήρευε, præs. imperat. act. et

Θηρεύειν, præs. infin. act. θηρεῦσαι, a. 1. inf. act. à θηρεύω, *feras venor.* Th. θὴρ, *fera.*

Θηρευέμεν, *venari, assectari*, præs. inf. Ion. pro θηρεύειν.

Θήρευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *venatio*: à θηρεύω.

Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, ac θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*: et

Θηρευτῐκὸς, ἡ, ὸν, *venaticus*: undè θηρευτικὴ, sc. τέχνη, *venandi scientia, venatio*: à

Θηρεύω, *feras venor, insidiosè observo, capto*: f. εύσω. perf. τεθήρευκᾰ. à θὴρ, *fera.*

Θήρης, gen. sing. Ion. à θήρα, ας, et Ion. ης, ἡ, *fera*: ab eod.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*, Poët. pro θηρευτήρ· à θηρεύω, *venor*, quod à th. præced.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, *venator*: ab eod. verbo et th.

Θηρῐᾰκὰ, τὰ, scil. φάρμακα, *medicamenta quæ venenatorum animalium morsus depellunt*: et

Θηρῐᾰκὴ, scil. ἀντίδοτος, *THERIACA, antidotus adversus venena.* Th. θὴρ, *fera.*

Θηρῐᾱ'λωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à feris captus*: à θηρίον, *fera*, et ἁλίσκω, *capio.*

Θηρῐόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à feris comestus*: à θηρίον et βρώσκω, *comedo.*

Θηρῐομᾰχέω, *cum belluis pugno*: f. ήσω. perf. τεθηρῐομᾰ'χηκᾰ. a. 1. ἐθηρῐομᾰ'χησᾰ, ας, ε. à θηριομάχος.

Θηρῐομᾰ'χης, *qui depugnationi cum bestiis est addictus.*

Θηρῐομᾰ'χος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cum feris pugnat*: compos. ex θηρίον, idem quod θὴρ, *fera*, et μάχομαι, *pugno.*

Θηρῐ'ον, ου, τὸ, *fera, bestia*: apud medicos, *bestia venenata.* Th. θὴρ, idem.

Θηρῐόω, ῶ, *in naturam ferinam converto, irrito*; θηρῐοῦμαι, *ferocio.* à θηρίον.

Θηρῐωδέστᾰτᾰ, *feris refertissima*, superl. à

Θηρῐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ferus, a, um; ferinus.* Th. θὴρ, *fera.*

Θηρῐωδῶς, adv. *ferino more*: à præced.

Θηροφόνη, ης, ἡ, *fericida*: ex θὴρ, *fera*, et φένω, *occido*: perf. m. πέφονα.

Θηρώμενος, præs. part. pass. à θηράω, *venor.* Th. θὴρ, *fera.*

Θηρῶν, *captans*, præs. part. act. ab eod. verbo et th.

ΘΗ'Σ, τὸς, ὁ, *operarius, servus, mercenarius*: quod à θέω, *facio.*

Θῆσαι, *lactâsse*, a. 1. inf. act. verbi θάω, *nutrio, lacto*; vel per Sync. pro θηλάσαι, à θηλάζω. Sic θήσᾰτο, *suxit*, à θάω, vel pro θηλάσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. à θηλάζω, *lacto.* Th. θηλὴ, *papilla.*

Θησαίᾰτο, *contemplati sint*, 3. pl. aor. 1. opt. m. Ion. pro θεάσαιντο, εα in η coalescentibus, et ν in α verso. à θεάομαι, *specto*: f. άσομαι. a. 1. med. ἐθεασάμην. a. 1. opt. m. θεασαίμην.

Θησαυρίζω, *thesauros extruo, congero*: fut. ῐ'σω. perf. τεθησαύρῐκᾰ. perf. pass. τεθησαύρισμαι. à θησαυρός.

Θησαύρισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *repositorium, thesaurus*: à præc.

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *THESAURUS*: à τίθημι εἰς αὔριον, *in crastinum repono.* Vel ab αὐρὸς, *dives*, ut sit *divitiarum repositio.*

Θησαυροφῦ'λαξ, ᾰκος, ὁ ϗ ἡ, *thesauri custos.*

Θησέᾰ, acc. sing. à Θησεὺς, έος, ὁ, *Theseus*, nom. propr.

Θήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Θήσειν, f. 1. inf. act. et

Θησεῖμεν, Dor. pro præced. et

Θησεύμεσθᾰ, Dor. et Æol. pro θησόμεθα, *ponemus*, 1. pl. f. 1. m. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θησεὺς, έος, ὁ, *THESEUS*, nom. propr.

Θῆσθαι, *lactare*, Ion. pro θᾶσθαι, quod contractè pro θάεσθαι, præs. inf. pass. verbi θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro θηλάζεσθαι, præs. inf. pass. à θηλάζω, *lacto.* Th. θηλὴ, *papilla.*

Θήσομαι, f. 1. ind. med. θήσω, f. 1. act. pl. θήσομεν. et

Θήσοντῐ, Dor. pro θήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. à τίθημι, *pono.*

Θῆσσᾰ, ης, ἡ, et θῆττᾰ, ης, ἡ, *ancilla mercenaria.* Th. θὴς, *servus mercenarius.*

Θήσω, (Dor. θησῶ,) f. 1. act. à *τίθημι, pono.*

Θῆτα, acc. sing. à θὴς, τὸς, ὁ, *servus:* θῆσσα, vel θῆττα, ἡ, *ancilla.*

Θητεία, ας, ἡ, *servitus:* ex θής.

Θητεύω, *mercede servio:* f. εύσω. ab eod.

Θητικὸς, κὴ, κὸν, *mercenarius:* ab eod.

Θῆττα, ης, ἡ, *ancilla.* Vide θῆσσα.

Θιάζω, *choros duco, tripudio:* à

ΘΙ'ΑΣΟΣ, ου, ὁ, *cœtus et multitudo tripudiantium:* παρὰ τὸ θεῖα ᾄσαι, quòd *divina canant.* Sunt qui legunt θύασος· et si ad Bacchum respicias, θυάζω est *Bacchica orgia celebro.* à θιὸς, Cret. et Æol. pro θεὸς, unde Lacon. Σιός.

Θιασῶται, τῶν, οἱ, *Sodales, qui simul choros exercent:* frequentiùs dicitur de iis, *qui sacrificiorum et cultûs divini prætextu, veluti sodales coibant festis diebus, epulisque indulgebant,* à præced.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, *fiscella è vimine plexa in modum arculæ.*

ΘΙΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tostus sub carbonibus;* item *tener, venerabilis:* fortè à τέφρα, *cinis,* vel θύω, *incendo:* pro *tenero,* est q. à τρυφερός,

Θιγεῖν, a. 2. inf. act. et

Θιγέμεν, Ion. pro θιγεῖν, præs. inf. à θίγω, *tango.*

Θίγοισα, Dor. pro θίγουσα, *tangens,* præs. part. f. g. et

Θίγον, *tange,* Dor. pro θίγε, a. 2. imperat. act. à

ΘΙ'ΓΩ, *TANGO, attingo:* f. ξω. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. Hinc

Θίξις, εως, ἡ, *tactus.*

ΘΙ'Ν, aut θὶς, θινὸς, ὁ vel ἡ, *acervus, cumulus;* item *littus.* Est et

Θῖν', acc. sing. pro θῖνα, à θὶς, *littus.*

Θῖος, *Deus:* Cretens. à θεός.

Θιπόβρωτος, *malus:* pro θριπόβρωτος, *comestus, à vermibus vel tineis.* à θρῖπες et βρώσκω, *comedo.*

Θὶς, θινὸς, idem q. θίν.

Θισπόω, *conjicio:* Hesych. puto à θέσπις, ut sit *vatis instar divinare.*

Θλαδίας, ου, ὁ, *eunuchus:* propriè *cui testes contusi:* à θλάω, *frango.*

Θλασίας, ου, ὁ, pro eodem.

Θλάσμα, ατος, τὸ, *fractura, collisio:* à θλάω.

Θλάσπι, εως, τὸ, *THLASPI,* herba: à θλάω, quia semen habet quasi contusum.

Θλάσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθλασε. à

ΘΛΑ'Ω, ῶ, *elido, frango:* f. σω. perf. κα.

Θλιβίας, θλαδίας, *spado;* cui testes τεθλιμμένοι, seu *elisi:* à

ΘΛΙ'ΒΩ, *attero, stringo, contero, premo, affligo:* f. ψω. perf. φα. perf. pass. τέθλιμμαι. part. perf. pass. τεθλιμμένος, *pressus.* Pro θλίβω. Æol. φλίγω, undè *AFFLIGO.*

Θλίψις, εως, ἡ, *afflictio, anxietas:* à præced.

Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, *morior;* θνασκομεν, Dor. pro θνήσκομεν, et θνατὸς, Dor. pro θνητὸς, *mortalis.* Th. θνήσκω.

Θνατὰ μέλη, *mortalia membra,* nom. vel acc. pl. à θνατός. Vide præced.

Θνήξομαι, f. 1. ind. med. verbi θνήσκω, q. v.

Θνησιμαῖον, ου, τὸ, *cadaver:* à

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, *morticinus:* et

Θνῆσις, εως, ἡ, *mors:* et

Θνῆσκον, *moriebantur;* pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. et

Θνήσκοντες, nom. pl. præs. part. act. omnia à

ΘΝΗ'ΣΚΩ, *morior:* f. θνήξομαι, ῃ, εται. f. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. q. à θνάω. plusq. perf. ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε. q. à θείνω, *percutio:* perf. m. τέθναα. perf. inf. m. τεθνάναι, contractè pro τεθναέναι. Hinc θνητὸς, οῦ, ὁ, *mortalis.*

Θνητογαμία, ας, ἡ, *nuptiæ mortalium, nuptiæ à dea cum mortali contractæ:* ita dic. nuptiæ deæ *Thetidos* cum *Peleo* mortali: à θνητὸς et γάμος.

Θνητοῖο, gen. Ion. à

Θνητὸς, ἡ, ὸν, *mortalis;* dat. pl. θνητοῖσι.

Θνητῶν, gen. pl. à θνητός.

Θοάζω, f. άσω, *celeriter moveor,* item *sedeo:* vide θάσσω. à θοὸς, *celer.*

Θοῇσι, *velocibus,* dat. pl. f. g. Ion. pro θοαῖς, à θοός.

Θοιμάτιον, ου, τὸ, Att. pro τὸ ἱμάτιον, *vestis.* Th. ἕω, *induo.*

Θοίμην, οιο, οιτο, a. 2. med. opt. Poët. pro θείμην, εῖο, εῖτο. à τίθημι, *pono.*

Θοινάω, f. ήσω, perf. ηκα, *convivor, epulor, comedo, devoro:* à

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *epulum, convivium;* item *cibus:* tanquam à θύω, *epulor;* vel potiùs ab οἶνος, *vinum;* aut ab utroque.

Θοινητικὸς, ἡ, ὸν, *ad epulationem idoneus:* à

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem.

Θοινίζω, Ion. *convivio excipio:* à θοίνη.

Θοῖτο. Vide in θεῖτο, et in θοίμην.

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, *turbidus, sordidus:* à θολὸς, *sordes.*

Θολερῶς, *turbidè:* adv. θολερῶς προβαίνειν, *titubanter incedere:* à præced.

Θολία, ας, ἡ, *pileus fastigiatus, umbella.*

ΘΟΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *sordes, fæx, atramentum sepiæ:* et adjectivè -ὸς, ἡ, ὸν, *turbidus.* At

Θόλος, ου, ὁ vel ἡ, *tholus, testudo, camera fastigiata:* hinc θολία, *pileus acutus.*

Θολοῦντα, acc. sing. part. præs. à

Θολόω, f. ώσω, perf. ωκα, *turbo.* Th. θολὸς, *fæx.*

ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, *celer, velox:* q. à θέω, *celeritèr eo.*

Θοόω, f. ώσω, aor. 1. ἐθόωσα, *acuo.* A θοός.

Θόρε, *desiliit,* 3. sing. a. 2. act. Ion. à

Θορέω, ῶ, vel θόρω, *salio:* f. ήσω. a. 2. ἔθορον.

Θόρνυμι vel θορνύω, item θόρνυμαι, θορνύομαι, *insilio, ineo, libidine agitor, coëo.* à θόρω.

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. vel a. 2. ind. act. à θόρω.

Θορὸς, οῦ, ὁ, et θορὴ, ῆς, ἡ, *semen genitale.* Th. θόρω, *salio.*

Θορυβεῦσιν, Dor. pro θορυβοῦσι, *tumultuantur,* 3. pl. præs. ind. act. à

Θορυβέω, ῶ, *tumultuor, perturbo; applaudo,* Dem. Phil. ii. f. ήσω. perf. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, -ουν. Th. θόρυβος, *tumultus.*

Θορυβήσῃ, *obstrepat,* 3. sing. a. 1. sub. act. à præced.

Θόρυβος, ου, ὁ, *tumultus, turba:* à θροὸς, *tumultus,* et βοὴ, *clamor.* Hinc θορυβέω, *tumultuor.*

Θορυβοῦντες, *tumultuantes,* præs. part. pl. m. g. ab eod. th.

ΘΟ'ΡΩ, sive θορέω, *salio:* q. à θέω ῥᾶον. præs. part. θόρων.

Θοῦ et θέσο, θέσθω, a. 2. imperat. med. verbi τίθημι, *pono:* a. 2. m. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ου, ὁ, *THUCYDIDES,* in dat. Θουκυδίδῃ.

Θούριδος, *impetuosæ,* gen. sing. à

Θοῦρις, ιδος, ἡ, *impetuosa:* à

Θοῦρος, ου, ὁ, *impetuosus:* à θόρω.

Θοῦρος Συβαρίτης, *THURUS Sybarita,* nom. viri.

Θόωκος, Poët. pro θῶκος, *sedile*

solium : à θοάζω, sedeo. Th. θοὸς, celer.

Θόωνα, acc. sing. à Θόων, Thoon, nomen propr.

Θοῶς, adv. celeritèr. Th. θοὸς, celer.

Θράκη, ης, ἡ, THRACIA.

Θρᾴκιος, et θρᾳΐκιος, Ion. θρηΐκιος, ου, ὁ, Thracius. à θρᾴξ.

Θρᾳκιστὶ, Thracum more. Th. Θρᾴξ, Thrax.

Θρᾶνος, ου, ὁ, sella. Th. θράω, sedeo.

ΘΡΑ'Ξ, ᾳκὸς, et Poët. θρῆξ, -ηκὸς, ὁ, THRAX.

Θρᾰσεῖα, ᾶς, ἡ, f. gen. à θρασὺς, έος, ὁ, audax. Th. θάρσος, fiducia.

Θρᾰσέως, adv. audactèr : à

Θρᾰ'σος, εος, τὸ, audacia : per Metath. pro θάρσος, idem.

Θράσσω, Att. θράττω, f. ξω, perturbo, vellico, moveo : Poët. pro ταράσσω, turbo ; per Sync.

Θρᾰσύγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. qui audacia habet membra : ὁ θρασέα ἔχων γυῖα.

Θρᾰσυκάρδιος ου, ὁ ϗ ἡ, audaci præditus corde : à θρασὺς, audax, et καρδία, cor.

Θρᾰσυμάχᾶν, gen. pl. Dor. pro θρᾰσυμά'χων. à θρασύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax in pugnâ : quod vide.

Θρᾰσυμά'χανος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro θρασυμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax machinator, qui consilium init audax : ex θρασὺς, audax, et μηχανὴ, machina.

Θρᾰσύ'μαχος, ου, ὁ, THRASYMACHUS, nomen proprium : q. audax in bello : ex θρασὺς et μάχη, pugna.

Θρᾰσυμέμνονα, acc. sing. à

Θρᾰσυμέμνων, ονος, ὁ ϗ ἡ, audax, quia audactèr hostem irruentem sustinet : ex θρασὺς, audax, et μένω, maneo, expecto.

Θρᾰσυμήδεα, acc. sing. à

Θρᾰσυμήδης, εος, ὁ, THRASYMEDES, nom. propr.

Θρᾰσύ'νομαι, audax fio : item audactèr loquor : à θρασὺς, audax, quod vide.

Θρᾰσύ'πονος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, qui labores audactèr adit et tolerat.

Θρᾰσὺ's, εῖα, ὺ, audax. Th. θράσος, fiducia.

Θραυστὸς, ἡ, ὸν, fragilis, friabilis : à

ΘΡΑΥ'Ω, f. αύσω, frango, frio : q. à θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡᾸ'Ω, sedeo : f. ήσω. a. 1. m. ἐθρησάμην. a. 1. infin. m. θρήσασθαι.

Θρέϊσσα, ας, ἡ, Dor. pro Θρήϊσσα· leg. et θράσσα vel -ττα, Threissa.

Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, omne quod alitur, pro θράμμα. à τρέφω, alo : fut. θρέψω. perf. pass. τέθραμμαι.

Θρεμματροφέω, pecora alo vel habeo.

Θρέξασκον, cucurri, vel cucurrerunt, 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, curro. f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. act. verbi θρεξάσκω, idem quod τρέχω, curro.

Θρέξω, fut. 1. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.

Θρεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. cui præ metu cor in pectore trepidat et salit : à θροέω, et per Sync. θρέω, salio, et καρδία, cor.

Θρέπτα, τὰ, per Sync. pro θρεπτήρια.

Θρεπτήρια, τὰ, educationis præmia. Th. τρέφω, alo : f. θρέψω.

Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, nutritus, altilis.

Θρέπτρα, ων, τὰ, nutritionis præmium. A τρέφω.

Θρέφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. ab eod. th.

Θρέψαι, aor. 1. infin. act. θρέψαιο, 2. sing. aor. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Θρεψά'μενος, aor. 1. part. m. ejusd. verbi.

Θρέψασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Θρέψε pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Θρέψον, nutri, aor. 1. imperat. act. et

Θρέψω, alam, f. 1. ind. act. à τρέφω, alo.

ΘΡΕ'Ω, vel potiùs θρέομαι, tumultuando clamo seu loquor ; hinc θρόος, clamor.

Θρηΐκιος, ου, ὁ, Thracius : à Θρῆξ, ηκὸς, Ion. pro Θρᾴξ.

Θρῆϊξ, Ion. pro Θρῆξ, quod pro Θρᾴξ, Thrax.

Θρήκη, ης, ἡ, THRACIA, nomen regionis.

Θρήκηθεν, adv. ex Thraciâ.

Θρηκῶν, gen. pl. Ion. pro θρακῶν. à Θρᾴξ, Thrax.

Θρήνει, præs. imperat. act. à

Θρηνέω, ῶ, lamentor, odas lugubres cano : imperf. ἐθρήνεον, -ουν. f. ήσω. perf. τεθρήνηκα. a. 1. imperat. θρήνησον, ά'τω, plange : à

ΘΡΗ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, luctus, planctus : q. à θρέω, tumultuando clamo, vel loquor. Alii παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν, quod luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à θρηνέω, q. v.

Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum pedum. Th. θράω, sedeo : f. ήσω.

Θρηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad lamentandum propensus, luctui deditus, luctui assuetus, flebilis, lamentabilis. à θρῆνος.

Θρησκεία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, religio, superstitiosus cultus Deorum : à θρησκεύω.

Θρησκεία Θεοῦ, cultus Deo præstandus. Jos. Ant. iv. 4. 8. 44. et passim, quod negant Suicerus, Elsnerus, et Wolfius dici, gen. scil. objecti.

ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, fut. εύσω, superstitiosè Deum colo, veneror : q. θεῷ ἀρέσκειν, Deo placere. Hinc

Θρῆσκος, ου, ὁ, religiosus : à præced.

Θρῖαὶ, αἱ, calculi, quos sortilegi in urnam mittunt : an à θραύω, frango, quia fragmenta lapidum ?

Θριαμβεύω, TRIUMPHO de aliquo, triumphare facio ; cum acc. f. εύσω. a. 1. part. θριαμβεύσας, αντος, et

Θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, triumphalis : à

ΘΡΙ'ΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, TRIUMPHUS. Qui enim triumphabant, solebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum foliis seu festâ fronde incedere. Vel à θρῖον, folium, et ἀμβαίνω, circumeo, folia enim laurina victorum tempora olim circumibant et ornabant. Hinc redimitus tempora lauro, Virg. Suidas ducit à θρίασις, id est, Poëtarum furor.

ΘΡΙΓΚΟ'Σ, seu θριγχὸς, οῦ, ὁ, pinna seu corona murorum, et qu. capillus, vallum, septum, templum : à θρὶξ, quia ut capillus muri.

Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumsepio. A θριγκός.

ΘΡΙ'ΔΑΞ, κος, ἡ, lactuca, herba nota.

Θριμμὸς, γογγυσμὸς, murmur, Hesych. an à τρίζω, strido ?

Θρῖναξ, ακος, ὁ, vannus, vannulus. Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, capillus, seta, villus : dat. pl. θριξί'. hinc τριχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pilosus : τριχωτὸς, ἡ, ὸν, idem.

Θρί'ον, vel θρῖον, folium ficûs, frons ficulnea, folium quodvis : genus edulii. qu. à θρέω, sono, ficulneæ enim frondes valdè crepant.

Θρί'ος, ου, extremus rudens, qui

laxatur primum in prora, vento favente: ab eod. th.
Θρῐπόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *corrosus et exesus à tineis* aut *vermibus:* à θρὶψ et ἔδω, *edo.*
Θρὶψ, πὸς, ὁ, *vermis qui lignis innascitur.* Th. τρίβω, *tero.*
Θροέω, *turbo, tumultuando clamo;* item *loquor:* fut. ήσω. perf. τεθρόηκα. à θρόος, *clamor tumultuantium,* quod à perf. med. τέθορα, verbi θρέω, vel potiùs θρέομαι, *tumultuando clamo.*
Θροηθῆναι, *turbatum esse,* a. 1. inf. pass. θροηθεὶς, a. 1. part. pass. à θροέω, *turbo.*
ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *grumus, sanguis coagulatus.*
Θρομβόομαι, *in grumos concresco:* inf. præs. θρομβοῦσθαι. a. 1. part. pass. θρομβωθεὶς, εῖσα, ὲν, *concretus:* à præced.
ΘΡΟ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *flos, pigmentum, rosa.*
Θρόνος, ου, ὁ, *THRONUS, solium, regnum:* q. θρᾶνος, à θράω, *sedeo:* perf. m. τέθροα. undè θρόος, *clamor;* et per Epenth. τοῦ ν, θρόνος.
Θρόος, ου, contr. θροῦς, ου, ὁ, *clamor tumultuantium* vel *pugnantium, tumultus, fremitus, fama, turba:* à θρέω, *clamo.*
ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ῐ'δος, ἡ, *ellychnium, herba cujus folia sunt apta ad ellychnia:* q. à θήρω et ἅλλομαι, quod *caleat* ac *surgat.*
ΘΡΥΓᾸΝᾸ'Ω, vel rectiùs θρυγᾰνόω, *frico, scabo, scalpo.*
Θρῡλέω, idem quod θρυλλέω. Vide in θρύλλος, *susurrus.*
Θρύλλημᾰ, ατος, τὸ, *murmur.* Th. θρύλλος.
Θρυλλίζω, et θρυλλίσσω, *susurro, murmuro:* à
ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, *susurrus, murmur, tumultus:* q. à θρέω, *sono.* Hinc θρυλλέω et θρυλλίζω, *susurro, murmuro:* πολυθρύλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multùm celebratus.*
Θρύμμᾰ, ατος, τὸ, *fragmentum:* à θρύπτω, *frango.* Hinc Angl. THRUMS.
ΘΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, *juncus, herba palustris, ulva:* q. à θρύπτω, quia *fragilis.*
Θρυπτόμενος, *contritus,* præs. part. pass. à
ΘΡΥ'ΠΤΩ, *frango, comminuo, frio, frango luxu:* f. 1. ψω. f. 2. τρυφῶ pro θρυφῶ, θ in τ mutato Euphoniæ ergò. perf. τέθρυφᾰ. perf. pass. τέθρυμμαι.
ΘΡΩ'ΣΚΩ, *salio, insilio:* qu. à θορέω, *salio.*
Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, *tumulus, locus eminens:* à præc.
Θῠ'ᾰ, arbor quædam odora, *THYA* dicta, à θύω, *suffio.*
Θυάζω, f. ᾰ'σω, *orgia celebro.* Th. θύω, *sacrifico.*
Θυαὶ, ῶν, οἱ, *haruspices,* qui ex sectis victimis divinant.
Θύαρος, *lolium:* Diosc. an quod cum impetu nascitur, et veluti currit inter fruges, à θύω vel θέω? an quia eas θύει, *occidit?*
Θυᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *quæ furore percita fertur.* Scribitur etiam θυιὰς et θυῑάς. q. à θύω, ὁρμῶ. item
Θυᾰ'ς, *solennis:* q. à θύω, *sacrifico.*
Θυάτειρᾰ, ων, τὰ, *THYATIRA,* nomen urbis. Gr. *victimas absumens.*
Θυᾰ'ω, *subo:* à θύω, id est, ὁρμῶ.
ΘΥΓᾸ'ΤΗΡ, *filia, nata:* gen. έρος, ρός. acc. θῠγατέρᾰ, ατρᾰ. voc. ὦ θῠ'γατερ. dat. pl. θῠγᾰτρᾰ'σῐ.
Θυγῠ'τρῐον, ου, τὸ, *filiola.* Dim. à θυγάτηρ.
Θῦε, *æstuabat,* 3. sing. imperf. Ion. à θύω, *macto, impetu feror:* f. θύσω. perf. τέθυκα.
Θύεσσῐ, *suffimentis,* dat. pl. Poët. à θύος, εος, τό. ab eod. th.
Θῠ'ει, *insanit,* 3. sing. præs. ind. ab eod.
Θυεία, ας, ἡ, *mortarium, pila,* ἴγδη. Puto à θύω, *vehementèr moveo;* aut ab odore aromatum, nam θύος, τὸ, est *odoramentum.*
ΘΥ'ΕΛΛᾸ', ης, ἡ, *procella:* q. à θύειν et εἱλεῖν. vel à θύω et ἄελλα, *procella:* an à θύω, *impetuosè ruo?*
Θυελλοφορέομαι, *cum procella ruor, feror.*
Θῠ'εσσῐ, dat. pl. Poët. pro θύεσι, à θύος, θύεος, τὸ, *victima, suffimentum:* ab eod. th.
Θυέστ', pro Θυέστᾰ, voc. sing. à Θυέστης, ου, ὁ, *Thyestes.*
Θυέτω, *sacrificet,* præs. imperat. act. à θύω.
Θυήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *redolens suffimentis:* à θύος, εος, τὸ, *victima, suffimentum:* quod ab eod. th.
Θυηκόος, ου, ὁ, *qui thura adolet, sacrificus:* à θύος, εος, τὸ, *suffimentum,* et κέω, id est, καίω, *uro.*
Θυηλᾰ', an potiùs θυηλή, ῆς, ἡ, *libamenta, primitiæ sacrorum.* à θύω, *sacrifico.*
Θυηλαῖς, dat. pl. à
Θυηλή, ῆς, ἡ, *aruspicium, libamenta, sacrificium:* à θύος, εος, τὸ, *victima.* Th. θύω, *sacrifico.*
Θυηπολέω, fut. ήσω, *sacrifico, macto:* et
Θυηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sacrificus:* à θύος, εος, τὸ, *victima,* quod à θύω, et πολέω, *verso.*
Θῠ'ῐ̈νος, η, ον, *THYINUS:* à θύα, *thya,* arbor quædam odora. Th. θύω, *suffio.*
Θυΐσκη, ης, ἡ, *thuribulum, mortariolum:* ab eod. th.
Θῠ'κος, ου, ὁ, *vas, in quod conjiciuntur* θύη, id est, *suffimenta.*
Θυλᾰ'κῐον, ου, τὸ, et θυλακίσκος, ου, ὁ, idem quod
ΘΥ'ΛᾸΚΟΣ, ου, ὁ, vel θύλαξ, ακος, ὁ, *saccus, siliqua, folliculus, vagina seminis:* qu. φύλακος.
Θυλᾰκοτρὼξ, *mus,* vel *locusta,* qui saccos escarios τρώγει, id est, *rodit:* vide præced.
Θύλαξ, ακος, ὁ. Vide θύλακος.
Θῠ'λημᾰ, ατος, τὸ, *farina quæ diis* θύεται, irrorato vino et oleo.
Θῦμᾰ, ατος, τὸ, *odoramentum, sacrificium, victima:* hinc deducitur θυμιάω, *suffio.* θυμίαμα, *suffimentum.* θυμιατήριον, *thuribulum.* Th. θύω, *sacrifico.*
Θυμαίνω, f. ανῶ, *succenseo.* Vide in θυμήνας.
Θυμαλγέᾰ, acc. sing. à θυμαλγής, έος, ὁ καὶ ἡ, *afferens dolorem animo:* ex θυμὸς, *animus,* et ἄλγος, τὸ, *dolor.*
Θυμᾰ'λωψ, ωπος, ὁ, *titio ambustus:* à τύφω, *ustulo:* f. θύψω, undè θύψις, *ustio.*
Θυμᾰ'ρεᾰ, *gratam,* acc. sing. à θυμαρής.
Θυμαρέω, ῶ, f. ήσω, *placeo, mihi placet:* à seq.
Θυμᾰ'ρης, έος, ὁ καὶ ἡ, *gratus, placidus:* ex θυμὸς, *animus,* et ἄρω, *apto.*
ΘΥ'ΜΒΡᾹ, ας, ἡ, *THYMBRA,* herba odorata. fortè ἀπὸ τοῦ θύειν, ob fragrantiam.
Θύμβρις, ῐ'δος, Hesych. est nomen fluvii, nempe *Tiberis.* Hinc θυμβριὰς αὐδὴ, *Romana vox.*
Θυμβροφᾰ'γος, ου, ὁ καὶ ἡ, *thymbra victitans, pauper.* Th. θύμβρα.
Θυμέλη, ης, ἡ, *altare:* ubi θύεται, specialitèr *ara Bacchi post orchestram;* tum *farina quæ in arâ offertur; scena, theatrum.*
Θυμελῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad thymelen pertinens, in thymele versans, ludens, theatricus.* Isidor. 18, orig. cap. 44.

Θυμίομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, *irascor.* Th. θυμὸς, *ira.*
Θυμηγερέω, ῶ, f. ήσω, *animum recolligo, stimulo ad iracundiam:* à θυμὸς et ἐγείρω.
Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, *animo sum læto et hilari.* ex eod. et ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*
Θυμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *animo gratus:* à θυμὸς et ἡδὺς, *dulcis.*
Θύμημᾰ, ᾰτος, τὸ, à verbo θυμέω.
Θυμήνᾱς, et in f. g. θυμήνᾱσᾰ, aor. 1. part. act. verbi θυμαίνω, *irascor:* f. θυμανῶ. a. 1. act. ἐθύμηνα. à θυμὸς, *animus, ira.*
Θυμήρης et θῡμᾰ́ρης, έος, ὁ ϗ ἡ, *animo conveniens, gratus:* qu. θυμῷ ἄρων. ab ἄρω, *apto.*
Θυμῐάζω, *suffitum facio, odores incendo:* fut. ᾰ́σω. perf. act. τεθῡμῐᾱκᾰ. perf. pass. τεθῡμῐ́ᾰμαι, σαι, ται. Th. θυμιάω, idem.
Θυμῐ́ᾱμα, ᾰτος, τὸ, *suffitus:* ab eod. th.
Θυμῐ́ασμᾰ, ᾰτος, τὸ, idem.
Θυμῐᾰτήρῐον, ου, τὸ, *thuribulum, acerra;* item *altare, suffitus:* à
ΘΥΜΙΆΩ, ῶ, f. ᾰ́σω, *suffio, odores incendo:* à θῦμα.
Θυμῐῆται, Ion. et Dor. pro θυμῐᾶται, 3. sing. præs. ind. pass. à præced.
Θυμῐκὸς, ἡ, ὸν, *iracundus:* ex θυμός.
Θυμοβορέω, ῶ, fut. ήσω, *animum exedo tristitiâ:* ex θυμὸς, *animus, ira,* et βορᾶ, *pabulum.*
Θυμοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animum vorans:* ex iisd.
Θυμοδᾰκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *molestus, animum mordens:* ex θυμὸς, *animus,* et δάκνω, *mordeo;* a. 2. ἔδακον.
Θυμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *animosus, acer et vehemens, iracundus.*
Θυμοειδῶς, *animosè, iracundè,* adv.
Θυμολέοντᾰ, acc. sing. à
Θυμολέων, οντος, ὁ, *leonino animo præditus:* ex θυμὸς, *animus,* et λέων, *leo.*
Θυμομᾰχέω, -ῶ, f. ήσω, *infenso animo bellum gero:* cum dat. f. ήσω. perf. τεθῡμομᾰ́χηκᾰ. Ex θυμὸς, *ira,* et μάχομαι, *pugno.*
Θυμοζάλμη. Vide ὀζάλμη.
Θυμοραιςὴς, et Poët. Dialysi θῡμοραῐςὴς, οῦ, ὁ, *animum destruens:* scribitur etiam θυμοῤῥαίςης· ex θυμὸς et ῥαίω, *destruo.*
ΘΥΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *animus, mens, ira, venenum,* Deut. xxii. 33. Job. xx. 16, 21. Apoc. xiv. 8. ut exponi debet, de quo vid. Jos. Med. Op. p. 910. qu. à θύω, *cum impetu feror.*
Θύ́μος, ὁ, sive θῠ́μον, ου, τὸ, *THYMUS,* sive *THYMUM,* herba: q. à θύω, *suffio,* quia odorata. Angl. THYME.
Θῡμουμένοις, dat. pl. præs. part. pass. à θυμόω, q. v.
Θῡμοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animum labefactans:* ex θυμὸς, *animus,* et φθείρω· qu. à φθίω, *corrumpo.*
Θῡμόω, -ῶ, *ad iram provoco, concito, incito:* f. ώσω. perf. τεθῡ́μωκᾰ. præs. pass. θῡμόομαι, -οῦμαι, *excandesco:* præs. part. pass. θῡμούμενος. perf. ind. pass. τεθῡ́μωμαι. aor. 1. pass. ἐθῡμώθην. Th. θυμὸς, *ira, animus.*
Θῡμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *animosus.*
Θῡμωθεὶς, a. 1. part. pass. et
Θῡμώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à θυμόω, q. v.
Θῡμωθῆναι, aor. 1. infin. pass. ejusd. verbi.
Θῦνε, imperf. Ion. pro ἔθυνε, *currebat.* Potest etiam esse præs. imperat. à θύνω, idem est quod θύω, *cum impetu feror.*
Θύννᾰ, ης, ἡ, *thynnus;* et
Θυννᾰ́ς, ᾰ́δος, ἡ, idem; à
ΘΥ΄ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *THYNNUS,* piscis: q. à θύω pro ὁρμῶ, quoniam circa ortum canis æstu agitatur: in fœminin. gen. θύννη, et θυννὶς, ίδος.
Θυννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *thynno similis, crassus et ineptus:* à præced.
Θῠ́νοντ' pro θῠ́νοντᾰ, acc. sing. præs. part. à
Θῠ́νω, *cum impetu feror, propero, festino.* Th. θύω, idem.
Θυόεις, όεσσᾰ, όεν, *odorus, suffitu repletus:* à θύον.
Θυόεντος, gen. sing. à θυόεις.
Θῡ́οισᾰ, Dor. pro θῡ́ουσᾰ, *ruens, furens,* præs. part. fœm. gen. à
Θῡ́ομαι, *sacrifico,* vel *sacrificor, mactor:* à θύω.
Θῠ́ον, ου, τὸ, *libum, quod diis offerebatur:* ab eod. Sed
Θῦον, *furens,* præs. part. neut. gen. ab eodem.
Θῡ́οντῐ, Dor. pro θῡ́ουσῐ, *sacrificant,* 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.
Θῠ́ος, εος, τὸ, *sacrificium, suffimentum;* indè *THUS:* à θύω, *sacrifico.*
Θυοσκόος, ου, ὁ, *aruspex, qui intelligit ea quæ per ignita sacrificia significantur:* à θύος, τὸ, *sacrificium,* et κοέω, Ion. pro νοέω, *intelligo:* vel ut alii à καίω, *uro.*
ΘΥ΄ΡΑ, ας, ἡ, *janua, ostium:* q. à θύω, *irruo.*
Θῠ́ραζε, adv. *foras;* et θῠ́ρηφῐ, à præced.
Θυραῖος, α, ον, *externus, ad portam pertinens:* ex θύρα.
Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. pl. à θύρα.
Θυράσσω, *extra fores ago:* ab eod. th.
Θυραυλέω, ῶ, f. ήσω, *excubo, ad fores pernocto:* et
Θυραυλῐ́ᾰ, ας, ἡ, *ante fores pernoctatio:* à θύρα, *janua,* et αὐλὴ, *atrium, stabulum.*
Θυρᾰ́ων, gen. pl. Æol. pro θυρῶν· à θύρα, *janua.*
Θυρεὸς, οῦ, ὁ, *scutum:* à similitudine januæ. Est et *saxum claudens speluncæ ingressum:* apud LXX. Psalm. xlvi. 2. videtur poni pro *curru.* Th. θύρα. Hinc
Θυρεοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *scutifer.*
Θῠ́ρετρον, ου, τὸ, *janua:* Poët.
Θῠ́ρηφῐ, adv. vel dat. adverbialitèr positus, addita particula φι. Poët. *foris, extra.* Th. θύρα, *janua.*
Θῠ́ρῐον, ου, τὸ, *ostiolum;* item *fenestra:* ab eod. th.
Θυρῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, *ostiolum, fenestra:* à θύρα.
Θυρόω, -ῶ, f. ώσω, *januis munio.*
Θύρσος, ου, ὁ, *THYRSUS, hastula frondibus vestita, baculus Bacchicus:* à θύω, quia agitur à vento vel manibus; in pl. θύρσᾰ, Poët. pro θύρσοι. At
Θυρσὸς, οῦ, ὁ, *nuptialis corona.*
Θυρσόω, *hastam hederâ cingo,* ut *thyrsus fiat.*
Θῠ́ρωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *janua;* item *tabulamentum ad januas faciendas:* à θύρα.
Θυρὼν, ῶνος, ὁ, *vestibulum:* ab eod.
Θυρωρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *januæ custos, janitor,* pro θυρουρός· ex θύρα et οὖρος, *custos:* Dor. ου mutat. in ω· vel ab ὤρα, ας, ἡ, *cura,* et θύρα, *janua.*
Θῦσαι, *sacrificare:* a. 1. infin. act. à θύω.
Θυσᾰνόεις, sive θυσσᾰνόεις, όεσσᾰ, όεν, *fimbriatus:* à
ΘΥ΄ΣΑΝΟΙ, οἱ, *fimbriæ, villi seu nodi,* à crumenis dependentes: q. à θῦσαι, *movere,* quia mobilis.
Θῡ́σειν, f. 1. infin. act. à θύω, *macto.*

Θύσθλα, ων, τὰ, *sacra, liba, thyrsi* vel *rami:* ab eod.
Θυσία, ίας, ἡ, *victima, sacrificium.* Undè
Θυσιάζω, f. άσω, *sacrifico, immolo.*
Θυσίασμα, ατος, τὸ, idem ac θυσία. et
Θυσιαστήριον, ου, τὸ, *altare:* ab eod.
Θυσιάων, gen. pl. Æol. pro θυσιῶν, à θυσία, ας, ἡ, *sacrificium.* Th. θύω, *sacrifico.*
Θύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sacrificare potest* aut *solet:* ab eod.
Θύσκη, ης, ἡ, *scapha* recipiens τὰ θύματα, quæ Diis offeruntur: sed θυΐσκη, *acerra, mortariolum.*
Θυσσανόεις, et in f. g. θυσσανόεσσα, *fimbriatus, a, um.* Th. θύσανοι, *fimbriæ.*
Θύσσω, *quatio, moveo:* à θύω.
Θυστὰς, άδος, ἡ, *sacrifica, sacrificalis:* et
Θύτης, ου, ὁ, *sacerdos, sacrificus:* et
Θυτικὸς, ἡ, ὸν, *sacrificus, ad sacrificia pertinens:* Hinc ἡ θυτικὴ, sc. τέχνη, *aruspicina.* à
ΘΥ'Ω, *suffio, thura adoleo, odores accendo, sacrificando celebro, macto, sacrifico:* qu. à θέω, *facio;* item *impetu feror, furo:* qu. à θέω, *curro:* f. σω. perf. τέθυκα. a. 1. imperat. act. θῦσον, άτω, perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐθύθην, ης, η.
Θυώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, *odoratus, odorifer.* A θύος et εἶδος.
Θύων, præs. part. act. à θύω.
Θυώνα, ας, ἁ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ *Semele.* Vide Suidam.
Θυωρὶς, ίδος, ἡ, idem quod θυωρός.
Θυωρίτης, ου, ὁ, *qui sacræ mensæ ministrat:* à
Θυωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, *mensa quæ sacris usibus dicatur:* quia θύη ὠρεῖ, id est, φυλάττει, tenet, et servat ea, quæ diis θύονται.
ΘΩ῀, contractum ex θέω, est *pono, colloco:* undè τίθημι. item *curro.* Contractum ex θάω, significat *nutrio, lacto;* item *cœno, epulor.*
Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono.* a. 2. ind. act. ἔθην.
ΘΩΗ', ῆς, ἡ, *mulcta, damnum,* alicui impositum: q. à θῶ, *pono:* hinc ἀθῷος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impunis.*
Θῶκόνδε, adv. pro εἰς θῶκον, *ad consessum.*
Θῶκος, idem quod θᾶκος, ου, ὁ, *sedile, officina, taberna.* Hes. Op. 493.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, *THOMAS,* nom. pr. Apostoli. Hebr. *geminus.* Est et θωμᾶς, ἄβυσσος, ἢ δίδυμος.
Θῶμεν, 1. pl. aor. 2. sub. act. θῶ. à τίθημι, *pono.* f. θήσω, a. 2. ἔθην.
Θώμιγξ, γος, ὁ, *funiculus tenuis:* à
ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, f. ξω, *funiculis ligo, flagris cædo.*
Θώμισσος, Hesych. μισθὸς, puto à θωμὸς, *acervus:* ut sit *congregatio nummorum.*
Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, *dimidium;* ut θώτερον, pro τὸ ἕτερον.
Θωπεία, ας, ἡ, *assentatio:* à θωπεύω, *assentor.*
Θωπεύοντες, nom. pl. præs. part. à
Θωπεύω, f. εύσω, *adulor, assentor:* quod à
ΘΩ'ΠΤΩ, *assentor, colo:* item *cavillor, irrideo:* q. à θάω, *video:* assentatoris enim est, alios respicere, suspicere, et admirari mendacitèr. Vel potiùs à θῶ, *nutrio, epulor:* victûs enim causâ blandiuntur κόλακες.
Θωρακίζω, f. ίσω, *thorace munio, armo:* à θώραξ.
Θωράκιον, ου, τὸ, *lorica:* ab eod.
Θωρακοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui thoraces conficit:* ex θώραξ et ποιέω.
ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ἡ, *THORAX, pectus, vestis quâ tegitur pectus, lorica;* q. à θορέω, *salio:* vel à θέρω, *calefacio,* quia ibi *cor salit* vel *calefacit.*
Θωρηκόφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro θωρακοφόρος, *thoracem ferens:* ex θώρηξ et φέρω, *fero.*
Θωρηκτὴς, οῦ, ὁ, *loricatus, armatus.* A θωρήσσω.
Θώρηξ, Ion. pro θώραξ, *pectus;* acc. sing. θώρηκα.
Θωρήξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. à θωρήσσω, f. ξω, *pectus loricâ munio.* Th. θώραξ.
Θωρήσσετο, *armabatur,* 3. sing. imperf. pass. Ion. à
Θωρήσσω, *armo:* f. ξω. perf. τεθώρηχα. a. 1. pass. ἐθωρήχθην. ab eod. th.
Θωρηχθεὶς, έντος, ὁ, et in acc. θωρηχθέντ' pro θωρηχθέντα, a. 1. part. pass. et
Θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. à θωρήσσω, quod vide.
Θὼς, θωὸς, ὁ, *animal lupo simile, lynx:* à θέω, *curro:* vel à θοὸς, *celer.*
Θώτερον, Dor. pro τὸ ἕτερον, *alterum.*
Θωῦμα, ατος, τὸ, *miraculum,* Ion. pro θαῦμα.
Θωϋμάζω, *miror,* Ion. pro θαυμάζω.
Θωϋμάσιος, *admirandus,* pro θαυμάσιος.
Θωϋμαστὴς, *admirator,* pro θαυμαστής.
Θωϋμαστὸς, *admirandus,* pro θαυμαστός.
ΘΩΫ'ΣΣΩ, f. ξω, *clamo, vociferor, latro, impetu belluino feror.* q. à θύσσω, quod à θύω, *impetu feror.*
Θωϋτὸς, ἡ, ὸν, *mirabilis, e:* in pl. n. g. θωϋτὰ, pro θαυμαστὰ, Ion. q. à θῶυμα. Th. θαυμάζω, *miror.*
Θὼψ, θωπὸς, ὁ, *assentator, adulator.* Th. θώπτω, *assentor, colo.*

I.

I Est nona apud Græcos litera. Nota numeralis valens *decem,* et cum lineolâ subjectâ *decem millia.* Matt. v. 18.
Ἶα, *vox:* quasi ab αὔω, *clamo.*
Ἴα, *sola,* ex οἴα, vide οἶος, et ἴος. Tum et ἴα ex μία esse possit, abjecto μ. Est et Ἰά, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait, Heb. *Jah.*
Ἴα, ἴων, τὰ, irreg. plur. ab ἴος.
Ἰάειρος, ου, ὁ, *JAIRUS,* nom. viri. Heb. *illuminabit.*
Ἰάθην, ης, η, *sanatus fui,* aor. 1. ind. pass. et
Ἰαθήσομαι, η, εται, fut. 1. pass. ab ἰάομαι, *sano.*
Ἰαιβοῖ, ut αἰβοῖ, dolentis interjectio.
Ἰαίνεται, *gaudet,* 3. sing. præs. ind. med. ab
ἸΑΙ'ΝΩ, *calefacio, liquefacio, perfundo, perfundo lætitiâ, exhilaro, floreo;* item *ad iram concito.* Hesych.
Ἰακὸς, ἡ, ὸν, *Ionicus.* ab Ἴων.
Ἴακχος, ου, ὁ, *IACCHUS, BACCHUS:* ab ἰάχω, *clamo.* Hinc ἰακχάζειν, *Bacchari.*
Ἰακὼβ, ὁ, *JACOB,* nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *plantam tenens.*
ἸΆΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, *IALEMUS,*

vir in carmine ineptus ac frigidus: carmen lugubre: adject. *miser:* qu. ab ἰάλλω, *projicio.*

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. ind. act. ab

ἸΑ'ΛΛΩ, fut. λῶ, *mitto, emitto, volo, -as, appeto, tribuo.*

Ἰάλμενος, ȣ, ὁ, *IALMENUS,* nom. propr. viri.

Ἴᾱμᾰ, ἄτος, τὸ, *sanatio, remedium, medicamentum:* ab ἰάομαι, *sano.*

Ἰαμβεῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iambicus:* ab ἴαμβος.

Ἰαμβίζω, *proscindo, maledictis et conviciis insector:* ab ἴαμβος.

Ἰαμβοποιὸς, ȣ, ὁ, *qui scribit Iambos:* ex ἴαμβος et ποιέω.

ἼΑΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, *IAMBUS, pes metricus,* vel *carmen.*

Ἰαμβρῆς, ȣ, ὁ, aliàs Μαμβρῆς, *JAMBRES,* nomen Magi Ægyptii, q. *rebellans.*

Ἰᾱμενὴ et ἴαμνος, idem quod εἰαμένη, *locus irriguus et herbosus.*

Ἰᾰμιδέων, Ion. pro Ἰᾰμιδῶν, gen. pl. ab Ἰᾰμῖδαι, ων, οἱ, *Iamidæ.*

Ἰάνθη, ης, ἡ, nom. mul. ab ἰαίνω, *exhilaro.*

Ἰάνθην, ης, η, *florui,* a. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω, *floreo, exhilaro.*

Ἰάνθῐνος, ῐ'νη, ῐνον, *violaceus:* à seq.

Ἴανθος, ȣ, ὁ, *flos quidam, color purpureus:* q. ab ἴον.

Ἰαννὰ, ὁ, nom. viri indecl. Luc. iii. 24.

Ἰαννῆς, ȣ, ὁ, *JANNES,* nom. Magi Ægyptii: q. *respon- sans,* 2 Tim. iii. 8.

Ἰᾰολκὸς, ȣ, ἡ, et per Crasin Ἰωλκὸς, *IOLCUS,* nom. urbis Thessalicæ.

ἸΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ά'σομαι, *medeor, sano, curo:* q. ab ἴα, *vis:* cum acc. imperf. Ἰᾱόμην, -ώμην, ᾱ'ȣ, -ῶ, ᾱ'ετο, -ᾶτο. perf. Ἴᾱμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. Ἰᾱ'θην, ης, η. f. 1. ind. pass. Ἰᾱθήσομαι. a. 1. ind. m. Ἰᾱσᾰ- μην, ω, ᾰτο. a. 1. sub. m. Ἰᾱ'σω- μαι, ῃ, ηται. Hinc Ἰᾱ'σῖμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sanabilis:* Ἰατρεύω, *medeor.*

Ἰᾰπετοῖο, gen. Ion. ab

Ἰαπετὸς, *IAPETUS,* nomen viri Cœli et Terræ filii: ab ἰάπτω, *mitto, maledictis lacesso.* Hinc Ἰᾰπετῖονῖ'δης, ȣ, ὁ, *Iapeti filius:* voc. Ἰαπετιονίδη.

ἸΑ'ΠΤΩ, *mitto, noceo:* q. ab ἵημι, *mitto.* vel q. ab ἰῷ ἵπτω, i. e. *misso jaculo lædo.*

ἸΑ'ΠΥΞ, ῦγος, ὁ, *IAPYX, ventus ex Apuliâ flans,* cujus pars Iapygia.

Ἰαρδανῖ'η νύμφη, *Omphalis* periphrasis.

Ἰαρὲδ, nomen viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. *dominabitur.*

Ἰᾱσάσθαι, a. 1. infin. m. Ἰᾱ'σῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. Ἰᾱσᾰ'μην, ω, ᾰτο, aor. 1. ind. m. ab ἰάομαι, *medeor.*

Ἰᾶσθαι, præs. infin. pass. ejusd.

Ἴᾱσῐ, *eunt,* 3. pl. præs. ind. Ion. pro ἴσι, verbi εἶμι, *eo.*

Ἱᾶσῐ, *mittunt,* Att. contractè pro ἱέασι, et hoc Ion. pro ἱεῖσι, 3. pl. præs. ind. verbi ἵημι, *mitto:* a. 2. ἧν.

Ἰᾱ'σῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sanabilis:* ab ἰάομαι.

Ἴᾱσῐς, εως, ἡ, *sanatio:* ab ἰάομαι, *sano, medeor.*

Ἰᾱσῐ'ῳ, dat. sing. ab Ἰᾱ'σῐος, ȣ, ὁ, nomen viri: qu. ab ἰάομαι.

Ἰᾱσῐ'ων, ωνος, ὁ, nomen viri.

ἸΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *IASIONE, olus quoddam sylvestre.*

ἼΑΣΠῙΣ, ῐδος, ἡ, *IASPIS, gemma.*

Ἰᾱσὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, Dea ἰάσεως, id est, *sanationis.*

Ἰᾱ'σων, ονος, ὁ, *JASON,* nomen viri. Gr. *sanaturus.*

Ἰᾱτέον, *curandum,* adject. verbale: ab ἰάομαι, *sano.*

Ἰᾱτὴρ, et Ion. Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, *medicus,* Poët. pro ἰατρὸς· ab ἰάομαι, *sano.*

Ἰᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ἰάομαι.

Ἰατρεύω, f. εύσω, *medeor, curo.*

Ἰατρεύομαι, *sum medicus.*

Ἰατρῐκὴ, ῆς, ἡ, sub. τέχνη, *ars medendi, medicina:* ab

Ἰατρῐκὸς, ὴ, ὸν, *ad medicos* vel *ad medicinam pertinens, medicinæ peritus:* à seq.

Ἰατρὸς, ȣ, ὁ, *medicus.* Th. ἰάομαι, *sano.*

ἸΑΤΤᾸΤΑΙ', *heu,* adv. et Ἰαττᾰταιὰξ, idem.

ἸΑΥ͂, interjectio indignantis.

Ἴαυον, *traduxi,* imperf. act. et

Ἰαύεσκον, Ion. imperf. verbi ἰαύω.

ἸΑΥ'Ω, *commoror, tempus tero, dormio:* f. σω. q. ab ἐάω, *sino.*

Ἰᾰφέτης, ȣ, ὁ, *qui sagittas emittit:* ab ἰὸς et ἀφίημι.

Ἰᾰφθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ἰάπτω, *mitto:* f. ψω.

Ἰᾰχαῖος, αίᾱ, αῖον, *lugubris:* ab ἰαχή.

Ἰᾰχαῖσῐ, dat. pl. Ion. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor.* Th. ἰάχω, *clamo.*

Ἴᾰχε, *resonabat,* 3. sing. imperf. Ἴᾰχον, verbi ἰάχω, *clamo:* perf. ἴαχα.

Ἰᾰχὴ, ῆς, ἡ, *clamor, fremitus:* ab eod.

Ἰᾰ'χημᾰ, ᾰτος, τὸ, *vociferatio, clamor.*

Ἴᾰχον, ες, ε, imperf. Ἰᾰ'χȣσᾰ, præs. part. act. f. g. et

Ἰᾰχυῖᾰ, *resonans,* perf. part. act. f. g. ab

ἸΑ'ΧΩ, f. ξω, perf. χᾰ, *vocifero, clamo:* qu. ab ἴα, *vox,* et χέω, *fundo.*

Ἰᾰχὼς, perf. part. act. præc.

Ἰᾰωλκὸς, ȣ̃, ἡ, nomen urbis.

Ἰᾰ'ων, ονος, ὁ, Poët. pro Ἴων, quod vide.

Ἰβανέω, *haurio:* ex ἱμάω, μ in β commutando. Hinc ἰβανατρὶς, *funis haustorius.*

ἼΒΔΗΣ, ȣ, ὁ, *clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit.*

ἼΒΗΡ, ηρος, ὁ, *IBERUS,* gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam: altera Occidua, quæ Hispania.

ἼΒΗΡῙΣ, *IBERIS,* herba; quæ et καρδαμαντική.

ἹΒῙΣ, ῐδος, seu ῐος, ἡ, *IBIS,* avis serpentes devorans.

ἹΒΙ'ΣΚΟΣ, ȣ, ὁ, *HIBISCUS,* species malvæ sylvestris, *althæa.*

Ἴβυξ, ῦκος, ὁ, *Ibyx,* avis clamosæ genus. Unde *Ibycus,* nomen poëtæ Græci.

Ἴγδη, ης, ἡ, *mortarium, pila.*

Ἱγμένος, *profectus,* perf. part. pass. ab ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι. perf. ἷγμαι.

Ἰγνῦ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *poples:* à γόνυ.

Ἰδ' pro ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, *et, atque.*

ἼΔᾹ, ης, ἡ, *IDA, mons in Phrygiâ et Cretâ.* hinc

Ἰδαῖος, αίᾰ, αῖον, *IDÆUS.*

Ἰδᾰ'λῖμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *æstuosus, sudorificus.* à th. ἶδος, εος, τὸ, *sudor.*

Ἰδᾰνὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *jucundus.* Hesych.

Ἴδε et Att. ἰδὲ, *aspice,* item *ecce* adverbialitèr: a. 2. imperat. act. Est et ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video;* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον, ες, ε. a. 2. part. ἰδὼν, -όντος, et in f. g. ἰδȣ̃σ' pro ἰδȣ̃σα. Sed

Ἰδὲ, *et, atque,* ex ἠδέ. Illud Ion. hoc Att. ab ἢ, *vel.*

Ἰδέᾰ, ᾶς, ἡ, *visus, species, IDEA, genus et forma, pulchritudo, forma vultus,* Matt. xxviii. 3. quod non esse Græcè asserit Thom. Magister, pro quo ὄψιν vel εἶδος usurpant. Sic tamen Dem. de falsa legat. εἰ δέ τις ἂν ἐφ' ἡλικίας τὴν

ἰδέαν ἑτέρω βελτίων, *Si quis vero adolescens aliis formâ præstantior.* in pl. ἰδέαι. ab εἴδω, *video.*
Ἰδέειν, Ion. pro ἰδεῖν, *vidisse*, ab a. 2. ἴδον, verbi εἴδω, *video.* vide ἴδε.
Ἴδει, *æstu*, dat. sing. ab ἴδος, εος, τὸ, *sudor.*
Ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi ἴδω, *video.* vide ἴδε.
Ἰδέμεν, Ion. Dor. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. et
Ἰδὲν, aor. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, quod vide.
Ἰδέσθαι, a. 2. inf. m. ab εἴδω, *video:* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, et ἴδον. unde ἰδόμην, a. 2. m.
Ἴδεσκε, Ion. Paragoge pro ἴδε, *vidit*, 3. sing. a. 2. ἴδον, Poët. pro εἶδον, verbi εἴδω, *video.*
Ἰδέω pro εἴδω, *video.* Sed Ἴδεω, gen. Ion. pro Ἴδου, ab Ἴδης, ὁ, *Ida*, nomen propr.
Ἴδη, Ion. pro Ἴδα, quod vide.
Ἴδῃ, *viderit*, 3. sing. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἴδηαι, Ion. pro ἴδῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἰδῆν, Dor. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. quod vide.
Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbo: sed
Ἴδης, gen. sing. ab Ἴδα, ης, ἡ, *mons Cretæ.*
Ἰδησῶ, Dor. pro ἰδήσω, f. 1. ab ἰδέω, *video*, quod vide.
Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. sub. verbi εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἰδίᾳ, adv. *privatim*, cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, *proprius.*
Ἰδιάζω, fut. σω, *sum seorsim ab aliis, in secessu dego.* ab eod. th.
Ἰδίη, Ion. idem quod ἰδίᾳ, quod vide.
Ἰδιοβουλεύειν, *privato et suo consilio uti:* ab ἴδιος, *proprius*, et βουλὴ, *consilium.*
ἼΔΙΟΣ, ία, ιον, *proprius, a, um, privatus, suus, suæ speciei*, qu. ab ἰδέα, *species*, κατ' ἰδίαν, *privatim.* Sæpè ponitur pro ἑαυτοῦ, -ῆς, ut τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτοῦ. sic ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, i. e. ἀφ' ἑαυτοῦ, *à se ipso;* οἱ ἴδιοι, *familiares.* Hinc
Ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas.*
Ἰδιότητα, acc. sing. præc.
Ἰδίω, *SUDO.* Th. ἴδος, εος, τὸ, *sudor.*
Ἰδίωμα, ατος, τὸ, *IDIOMA, proprietas linguæ.* Th. ἴδιος, *proprius.*
Ἰδίων, gen. pl. ab ἴδιος, *proprius.*
Ἰδίως, *propriè*, adv. ab eod.
Ἰδιωτευόντων, gen. pl. præs. part. ab
Ἰδιωτεύω, f. σω, *privatam vitam ago.* Th. ἴδιος, *privatus.*
Ἰδιώτης, ου, ὁ, *IDIOTA, privatus:* ab eod.
Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, *privatus:* et
Ἰδιωτισμὸς, οῦ, ὁ, *loquendi genus à vulgo sumptum*, ab ἰδιώτης.
Ἴδμεν, *scimus*, Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio.* Hinc ἴδμων, *peritus*, et ἰδμοσύνη, *peritia:* dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. Alii volunt ἴδμεν per Sync. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἴδον, verbi εἴδω. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἰδέμεν, Ion. seu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. v. εἴδω.
Ἴδμεναι, *scire*, per Sync. pro ἰδέμεναι, Dor. et Att. ut ἰδέμεν, Ion. pro ἰδεῖν, aor. 2. inf. act. verbi εἴδω, *video.* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, et ἴδον.
Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *scientia:* et
Ἴδμων, *sciens*, vide ἴδμεν· ab ἴσημι.
ἸΔΝΟ'Ω, ῶ, f. ώσω, *incurvo, inflecto.* q. ab ἴς, *nervus.* Vel ab ἴς et νεύειν, nervorum enim virtute fit ut flectamur, nuamus, &c.
Ἰδοίατο, *visi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἴδοιντο. ab εἴδω, *video:* a. 2. ἴδον.
Ἴδοιμι, οις, οι, aor. 2. opt. act. ejusd.
Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, *quæ vidit*, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video:* a. 2. ἴδον.
Ἰδόμην, a. 2. ind. m. ejusd.
Ἴδον, ες, ε, *vidi*, a. 2. ind. act. et
Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. ab εἴδω, *video;* a. 2. εἶδον, et Poët. ἴδον.
Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd.
ἽΔΟΣ, εος, τὸ, *sudor.*
Ἴδοσαν, Bœot. pro ἴδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video*, Deut. vii. 19.
Ἰδοὺ, *ecce*, adv. distinguitur accentu ab ἰδοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.
Ἰδουμαία, ας, ἡ, *IDUMÆA*, nomen regionis, Syr. interpret. Lat. *rufa.*
Ἰδοῦσα, *intuita*, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video:* f. σομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον. a. 2. part. ἰδών.
Ἰδρεία, ας, et Ἰδρία, ἡ, *peritia:* ab ἴσημι, *scio.*
Ἴδριες, *periti*, nom. pl. ab ἴδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, et
Ἰδρίη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρεία, vel ἰδρία, *peritia:* ab ἴσημι, *scio.*
Ἴδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, *peritus, providus:* unde *formica* sic dicta, Hes. Op. 778. ab eod.
Ἱδρόω, Poët. pro ἱδρώω, f. ώσω, perf. ωκα, *sudo:* ab ἱδρὼς, *sudor.* Th. ἴδος, εος, τὸ, idem.
Ἵδρυμα, ατος, τὸ, *firmamentum.*
Ἱδρυμένος, *fundatus*, part. pass. ab
Ἵδρυμι, seu Ἱδρύνω, id. quod ἱδρύω, q. v.
Ἱδρυνθεὶς, εῖσα, ὲν, *collocatus*, a. 1. part. pass. pro ἱδρυθεὶς, et
Ἱδρυνθῆναι, pro Ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἱδρύω. Thuc. l. iv. Plut. in Rom. p. 18.
Ἵδρυσις, εως, ἡ, *constitutio, fundatio.*
ἹΔΡΥ'Ω, seu Ἵδρυμι, f. ύσω, *sedere facio, statuo, colloco*, q. ab ἵζω.
Ἱδρῶ, per Apoc. pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab
Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *SUDOR:* ab ἴδος, εος, τὸ, idem.
Ἱδρώω, f. ώσω, *sudo*, Poët. vel Att. pro ἱδρόω, ab ἱδρὼς, *sudor.* Th. ἴδος, idem.
Ἰδυῖα, *docta, sciens*, perf. m. part. f. g. ex perf. m. ἴδα, verbi εἴδω, *scio.* Alii formari posse credunt ex perf. part. act. εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ε, ἰδὼς, ἰδυῖα· per Crasin pro εἰδηκὼς, υῖα, ὸς, ejusd. verbi. Est et Ἰδυῖα, ας, ἡ, nom. mul. q. εἰδυῖα, *gnara.*
Ἰδυίῃσι, dat. pl. à præced.
Ἴδωμαι, a. 2. sub. m. ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἰδὼν, οῦσα, *intuens*, a. 1. part. act. ejusd. verbi.
Ἴδωσιν, 3. pl. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἴε, *vade*, aor. 2. imperat. act. verbi εἶμι, *eo.* a. 2. ἴον, ες.
Ἰεζαβὴλ, ἡ, *JEZABEL*, nomen reginæ, indecl. Syr. *in insulâ habitans*, Lat.
Ἱέθι, Ἱέτω, *mitte, mittat*, præs. imperat. verbi ἵημι, *mitto.*
Ἵει, *mittebat*, 3. sing. imperf. pro ἵη, tanq. ab ἱέω, verbi ἵημι, *mitto.*
Ἱείην, ης, η, *mittam*, præs. opt. act. verbi ἵημι, *mitto.*
Ἵεις, Ἵει, *mittebas, -bat*, 2. et 3. sing. imperf. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, *mitto.*
Ἱεὶς, έντος, *mittens*, præs. part. et
Ἱεῖσαι, *emittentes*, nom. pl. præs. part. f. g. ab ἵημι, *mitto.*
Ἱεῖσι, et Ion. Ἱεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.

Ἵεμαι, et Ἵημι, eo: ab ἴω, idem: pro quo jam εἶμι.
Ἵεμαι, mittor, cupio: ab ἵημι, mitto.
Ἱέμεν, Ion. sed Ἱέμεναι, Att. et Dor. pro ἱέναι, mittere, præs. inf. verbi ἵημι, mitto; præs. part. ἱέμενος.
Ἰέμεν et Ἰέμεναι, itidem Ion. et Dor. pro ἰέναι, præs. inf. act. ab εἶμι, eo.
Ἵεν, mittebant, Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, mitto: sed
Ἴεν, 3. sing. a. 2. ἴον, ες, ε, verbi εἶμι, eo, ν additur ob sequentem vocalem.
Ἱέναι, mittere, præs. inf. act. verbi ἵημι, mitto: at
Ἰέναι, ire, præs. inf. act. verbi ἵημι, vel εἶμι, eo: διὰ λόγων, vel διὰ γλώσσης, ἰέναι, loqui, Eurip. Troad. 916. Medea, 962.
Ἵενται, 3. pl. præs. ind. pass. et
Ἱέντες, nom. pl. præs. part. act. ab ἱείς. et
Ἵεντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἵημι, mitto.
Ἱερᾶ, τὰ, sacra: ab ἱερὸς, sacer. Est et
Ἱερᾶ, ἡ, medicamenti compositio, et serpentis nomen; item major anchora tutiorque, extremum navis subsidium. ἱερὰ νόσος, epilepsia, morbus comitialis.
Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, sacer.
ἹΕ΄ΡΑΞ, ᾶκος, ὁ, accipiter: quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥαδίως, id est, fertur in aëre velocitèr, vel quia ales ἱερός.
Ἱεράομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, sacerdos sum. Vide in ἱερᾶται.
Ἱεράπολις, εως, ἡ, HIERAPOLIS, nomen urbis. Gr. sancta civitas.
Ἱερᾶται, 3. sing. præs. ind. verbi ἱεράομαι, -ῶμαι, sacerdotio fungor. Th. ἱερὸς, sacer.
Ἱερᾶτεία, ας, ἡ, functio sacerdotalis, sacerdotium: ab eod. th.
Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, sacerdotium: ab
Ἱερᾶτεύω, sacerdotio fungor: fut. σω. perf. Ἱεράτευκα. perf. pass. Ἱεράτευμαι.
Ἱερᾶτικὸς, ἡ, ὸν, sacerdotalis.
Ἱεράων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, sacer.
Ἱέρεια, ας, ἡ, et Ion. ἱερείη, sacerdos; in pl. ἱέρειαι. ab eod.
Ἱερεῖον, ȣ, τὸ, victima; ab ἱερὸς, sacer.
Ἱερεμίας, ȣ, ὁ, HIEREMIAS, nomen Prophetæ. Hebr. exaltans Dominum.
Ἱερεὺς, έως, ὁ, sacerdos, pontifex maximus, 1 Mac. xv. 1, 2. Heb. v. 6. qui τὰ ἱερὰ curat. hinc et ἀρχιερεὺς, pontifex maximus, summus sacerdos. ab ἱερὸς, sacer.
Ἱερεύω, f. εύσω, sacrifico, macto, dico, consecro. ab eod.
Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ. Vide ἱερός.
Ἱερήϊον, ȣ, τὸ, victima, Ion. Dialysi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, sacer.
Ἱερῖς, ῖδος, ἡ, sacerdos: ab eod. th.
Ἱεριχὼ, HIERICHO, nomen urbis.
Ἱερογλυφικὰ, τὰ, sacra quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, sed variis figuris animalium aliarumque rerum exarata. ex ἱερὸς, sacer, et γλύφω, sculpo. Th. γλάφω, idem.
Ἱερόδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sacris serviens.
Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερὸς, sacer.
Ἱεροκαυτόω, fut. ώσω, holocausti et victimæ loco adoleo. D. S.
Ἱερομηνία, ας, ἡ, sacer festus, sacer mensis. Vel totus ille mensis in quo Nemea celebrabantur: ex ἱερὸς, sacer, et μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.
Ἱερὸν, ȣ͂, τὸ, scil. δῶμα, sacra ædes, templum. It. sacrificium, victima.
Ἱερονίκης, ȣ, ὁ, victor in sacris Græcorum. ex ἱερὸς et νίκη, victoria.
Ἱεροποιέω, ῶ, f. ήσω, dico, consecro: ex ἱερὸς, sacer, et ποιέω, facio.
Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sanctimoniam decens: ex ἱερὸς, sanctus, et πρέπω, convenio.
ἹΕΡΟ΄Σ, ὰ, ὸν, sacer, a, um, præstans, magnus: τὰ ἱερὰ, res sacræ.
Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, et Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, Matt. ii. 1. Rarò in fœm. Ita tamen, Jos. c. App. et Bell. Jud. vii. 3. et Ἱερȣσαλὴμ, ἡ, indecl. HIEROSOLYMA, Hebr. et interpret. terribilis Schalem.
Ἱεροσολυμίτης, ȣ, ὁ, Hierosolymitanus.
Ἱεροσυλέω, ῶ, sacrilegium committo: f. ήσω. perf. Ἱεροσύληκα· et
Ἱεροσυλία, ας, ἡ, sacrilegium: ab ἱερόσυλος.
Ἱεροσύλησις, εως, ἡ, sacrilegium.
Ἱερόσυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sacrilegus, a, um: ex ἱερὸν, sacrum, et συλάω, spolio.
Ἱερȣργέω, ῶ, sacra celebro, celebror sacris: cum accus. f. ήσω. perf. Ἱερȣ́ργηκα. ex ἱερὸν, τὸ, sacrum, et ἔργον, opus.
Ἱερȣργία, ας, ἡ, sacrificium: ex ἱερὸς et ἔργον, opus.
Ἱερȣσαλὴμ, ἡ· Vide Ἱεροσόλυμα.
Ἱεροφαντέω, ῶ, f. ήσω, sacrorum antistes sum, sacra doceo: et
Ἱεροφάντης, ȣ, ὁ, qui sacra et ceremonias docet, sacrorum antistes: et
Ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, sacerdotalis: ab ἱερὸς, sacer, et φαίνω, ostendo.
Ἱεροψάλτης, ȣ, ὁ, qui sacra canit: ab ἱερὸς et ψάλλω, cano.
Ἱερόω, -ῶ, f. ώσω, sacro, dedico.
Ἱερῶσθαι, perf. inf. pass. à pr. sacratum vel sacrum esse.
Ἱερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium. Th. ἱερός.
Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ἵην, ex ἵημι, mitto: a. 2. ἧν.
Ἱέσθην, 3. dual. Ἵεσθε, 2. pl. imperf. ind. pass. verbi ἵεμαι, cupio.
Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. senex.
Ἵετο, cupiebat, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἵεμαι, desidero. Th. ἵημι, mitto.
Ἰέττα, pater, et sylvestris caper, q. ab ἄττα.
ἸΕΥ͂, HUI, adv. irridendi.
Ἰεφθὰς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. apertor.
Ἰεχονίας, ȣ, ὁ, nomen viri. Hebr. præparatus à Domino.
Ἵεω, mitto: ab ἕω. Sed Ἰέω et ἵημι, Ion. pro εἶμι, eo.
Ἱζάνω, f. ήσω, q. ab ἱζέω, idem quod ἵζω, sedere facio.
Ἵζε, sede, præs. imperat. act. et
Ἵζεο, Ion. pro ἵζȣ, præs. imperat. pass. ab eod. th.
Ἵζεσκον, Ion. imperf. verbi ἵζω.
Ἵζευ, sede, Dor. pro ἵζȣ, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.
Ἵζημα, ατος, τὸ, sedile, vallis.
Ἱζήσας, a. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ήσω, sedere facio, instituo: et
Ἵζοισα, ας, ᾶ, Dor. pro ἵζȣσα, ης, ἡ, sedens, præs. part. f. g. et
Ἵζον, ες, ε, sedebam, imperf. act. omnia ab
ἽΖΩ, f. ἵσω, sedere facio, sedeo, colloco: q. ab ἕω, colloco. Hinc καθίζω, idem.
ἸΗ͂, adv. seu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιὼν, &c. Alii aspirari volunt ἱὴ, et du-

cunt ab ἵεσθαι, *desiderare.* Est et ἰή, *vox.* Vide ἴα.
Ἰῇ, *æquali*, dat. sing. ab ἴος, ἴα, ἴον, *solus, a, um ; unus, a, um.* Aristarchus scribit gen. et dat. hujus nominis circumflecti. Fortasse Ion. pro μιᾷ positum dicemus, à μία, μιᾶς, *una.* Vide ἴος.
Ἰήϊος, ου, ὁ, *Apollo*, q. ab ἰάομαι, *sano.*
Ἰήκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *doloribus medens:* ab ἰάομαι, *medeor*, et κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *seco, tundo:* fut. ψω. perf. m. κέκοπα.
Ἧλα, *injeci*, aor. 2. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto:* f. αλῶ.
Ἵημι, *mitto:* imperf. ἵην, ης, η, vel ἵεον, -ουν, -εις, -ει. fut. ἥσω. perf. εἶκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἥν, ἧς, ἥ. præs. pass. ἵεμαι, *mittor, desidero.* imperf. ἱέμην, σο, το. perf. εἷμαι. a. 1. pass. ἕθην. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο. a. 2. part. med. ἕμενος. Th. ἕω, *mitto.* Sed
Ἵημι, *eo, vado:* ut εἶμι, ex ἕω, idem.
Ἴηνα, aor. 1. act. verbi ἰαίνω.
Ἰήσασθαι, *curare:* Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἰάομαι, *curo:* f. άσομαι. sic
Ἰήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. ab eod. verbo.
Ἧσθα, pro ἧς, 2. sing. præs. sub. verbi εἰμι.
Ἵησι, *mittit*, 3. sing. præs. ind. verbi ἵημι· sed
Ἵησι, *vadit*, 3. sing. verbi ἵημι, *eo*, ab εἶμι seu ἕω, *eo:* at
Ἴῃσι, *eas*, Ion. Paragoge pro ἴῃς, 2. sing. a. 2. sub. verbi εἶμι, *eo:* a. 2. ἴον, vel ut alii Ion. et Poët. pro ἴῃ, *eat*, 3. sing. aor. 2. sub. act. ejusd. verbi.
Ἰήσονι, dat. sing. ab Ἰήσων, ὁ, nom. viri.
Ἰησοῦς, ου, ὁ, *JESUS:* nomen Salvatoris, Hebr. quod interpret. Lat. *Salvator.*
Ἰῆται, ων, οἱ. Sunt οἱ τὴν Ἴον νῆσον οἰκοῦντες.
Ἰητὴρ, Ion. pro ἰατὴρ, ὁ, *medicus:* ab ἰάομαι, *sano.*
Ἰητρὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro ἰατρός.
Ἰθαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *originalis, indigena, rectè et legitimè natus:* ab ἰθὺ, *rectè*, et γείνομαι, *nascor.*
Ἰθάκη, ης, ἡ, *ITHACA:* nomen insulæ, Ulyssis patriæ.
Ἰθάκηνδε, adv. *in Ithacam.*
Ἰθέα, Ion. pro ἰθεῖα. Vide ἰθύς.
Ἰθεῖα, ας, ἡ, *recta:* ἰθείην νέμειν, *jus reddere.* Hes. Op. 224. sub. δίκην: nom. sing. f. g. et
Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, *rectus, a, um;* dat. pl. Ion. ἰθείῃσι· ab ἰθείη, Ion. pro ἰθεῖα.
Ἰθέως, Ion. pro εὐθέως, *celeritèr.*
Ἴθι, *vade*, præs. imperat. ab εἶμι, *eo.*
Ἴθμαθ' pro ἴθματι, dat. sing. ab ἴθμα, ατος, τὸ, *gressus, passus;* ab ἴω vel εἶμι, *vado.*
Ἴθρις, *spado:* cui ἶς τεθέρισαι, *vis demessa est.*
Ἰθὺ, et ἰθὺς, adv. *rectà, obviam, statim.* Th. ἰθὺς, *rectus.*
Ἰθυδίκαισι, dat. pl. Ion. ab
Ἰθυδίκης, ου, ὁ, *cujus judicia sunt recta:* ab ἰθὺς, *rectus*, et δίκη, *jus.*
Ἰθύθριξ, ἴχος, ὁ καὶ ἡ, *qui rectos capillos habet:* ab ἰθὺς, *rectus*, et θρὶξ, ἡ, *capillus.*
Ἰθυμάχη, ης, ἡ, *legitima pugna, quæ aperto Marte fit:* ex ἰθὺς, *rectus*, et μάχομαι, *pugno.*
ἼΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, *genus carminis et saltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris.* q. ab ἰθύειν βοῇ, *prorumpere clamore.*
Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἰθύνω, *dirigo.* Th. ἰθὺς, *rectus.*
Ἴθυνεν, *direxit*, 3. sing. imperf. act. ab ἰθύνω.
Ἰθύντατα, adv. superl. ab ἰθύς.
Ἰθύνω, *dirigo:* f. νῶ. præs. pass. Ἰθύνομαι, *rego, dirigo.* Th. præced.
Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *rectà volans, qui recto cursu fertur:* ab ἰθὺς, *rectus*, et πέτομαι, *volo, -as.*
ἸΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, *rectus, non obliquus; verus.* Sed
Ἰθὺς, ύος, ἡ, *impetus:* ab ἰθύω, *rectà feror:* q. à præc.
Ἰθύτεραι, *rectiores*, nom. plur. f. g. ab
Ἰθύτερος, compar. ab ἰθὺς, *rectus.*
Ἰθύω, f. ύσω, *rectà feror, impetu feror.* Th. id.
Ἰΐζω, *æruginosus reddor:* ab ἰὸς, *ærugo.*
Ἵκανε vel Ἵκανεν, *pervenit*, 3. sing. imperf. et
Ἱκάνετον, dual. imperf. verbi ἱκάνω. imperf. ἵκανον. opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Th. ἵκω, *venio.*
Ἱκανόομαι, -οῦμαι, *idoneus et aptus fio:* f. m. ώσομαι. perf. pass. ἱκάνωμαι· ab
ἹΚΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *idoneus, sufficiens, congruus:* λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος, *cum accepissent Jasonis satisfactionem*, Act. xvii. 9.
Ἱκανότης, ητος, ἡ, *idoneitas, sufficientia:* à præced.
Ἱκανούσθω, *sufficiat, satis sit*, 3. sing. imperat. pass. ab
Ἱκανόω, ῶ, *idoneum* vel *sufficientem reddo:* f. ώσω. perf. ἱκάνωκα. Th. ἱκανὸς, *idoneus.*
Ἱκάνω, *convenio, adeo, assequor, supplico.* Hesych. Th. ἵκω, *venio.*
Ἱκανῶς, adv. *sufficientèr, abundè, affatim, admodum, valdè.* Th. ἱκανὸς, *sufficiens.*
Ἱκανώτατος, superl. ab ἱκανός.
Ἴκελος, έλη, ελον, *similis:* ab εἴκω, *similis sum.*
Ἷκε, *ibat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἵκω, *venio:* f. ἵξω. a. 1. ἷξα.
Ἵκεο, *veni*, Ion. pro ἵκου, præs. imperat. pass. verbi ἵκομαι, vel 2. sing. a. 2. m. ἱκόμην, ου, et Ion. εο, ετο, verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, *venio.*
Ἱκέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi ejusd.
Ἱκέσθην, 3. dual. a. 2. ind. m. verbi ejusd.
Ἱκεσία, ας, ἡ, *supplicatio, preces:* ab ἱκέτης, *supplex.*
Ἱκέσιος, ία, ιον, *supplex:* ἱκέσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter:* per Sync. pro ἱκετήσιος, idem: ab eod. th.
Ἵκετ' pro Ἵκετο, *pervenit*, 3. sing. a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*, quod vide.
Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*, quod vide.
Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. et
Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, *supplicatio:* et
Ἱκέτευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab
Ἱκετεύω, *supplico:* f. εύσω. Th. ἱκέτης.
Ἱκετηρία, ας, ἡ, *supplicatio:* ab
Ἱκετήριος, ία, ιον, *supplicibus conveniens, supplex:* ab ἱκέτης.
Ἱκετηρὶς, ίδος, ἡ, *quæ supplicat:* ab
ἹΚΕ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *supplex:* acc. sing. ἱκέτην. dat. pl. Ion. ἱκέτῃσι. Hinc
Ἱκετήσιος, ία, ιον, id. qu. ἱκέσιος.
Ἵκηαι, *venias:* Ion. pro Ἵκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* fut. ἵξομαι. perf. ἶγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἵκωμαι, ῃ, ηται.
Ἵκηται, *veniat*, 3. sing. aor. 2. sub. m. ejusd. verbi.
Ἰκμάζω, fut. άσω, *humecto:* ab ἰκμάς.
Ἰκμαῖος, Jupiter, q. d. *humidus, pluvius:* ab eod.
ἸΚΜΑ'Σ, άδος, ἡ, *humor, vapor.*

῞Ικμενος, *fluens, secundus*, per Sync. pro ἱκόμενος, Euphoniæ causâ, spiritu mutato. Sunt tamen qui ἵκμενος scribunt. Estque vel præs. part. verbi ἵκομαι, vel a. 2. part. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: fut. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην. Sunt qui ἵκμενος expon. *humidus*, à Th. ἰκμὰς, *humor*.

῾Ικνεῖσθαι, Ion. pro πρέπειν, *decere*.

῾ΙΚΝΕ΄ΟΜΑΙ, -ῦμαι, *venio, advenio, supplico*: fut. ἵξομαι. perf. ἷγμαι. a. 2. m. ῾Ικόμην, ου, ετο.

῾Ικνεόμενον, Ion. pro τὸ ἱκανον, *id quod sufficit et decorum est*: et

῾Ικνεομένως sive ἱκνυμένως, *ritè, congruè*: adv. à verbo ἱκνέομαι, *venio*.

῾Ικνευμένῳ χρόνῳ, *temporis progressu*; Ion. et Dor. pro ἱκνυμένῳ· et

῾Ικνεῦνται, Ion. et Dor. pro ἱκνῦνται, *venient*, 3. pl. præs. ind. m. verbi ἱκνέομαι.

῾Ικνύμενος, *veniens, congruus, justus*: ut ἱκνύμενον μέγεθος, *justa magnitudo*, part. præs. m. ejusd.

῞Ικοι, *occuparet*, 3. sing. aor. 2. opt. act. et

῾Ικοίμᾱν, Dor. pro

῾Ικοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m.

῾Ικοίμεθᾰ, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

῞Ικομαι, *venio*: ab ἵκω, idem: quod usitatius est et ἵκομαι, *supplico*. Hesych.

῾Ικόμην, ου, ετο, *veni*, a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

᾿Ικόνῐον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, *ICONIUM*: nomen urbis Gr. *imaguncula*.

῞Ικοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἱκόμην, q. v.

῞Ικου, præs. imperat. verbi inusitati ἵκομαι. Th. ἵκω, *venio*. Vel 2. sing. a. 2. ind. m. ἱκόμην, verbi ἱκνέομαι. sed

῾Ικοῦ est a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: a. 2. ἱκόμην, ου, ετο.

᾿ΙΚΡΙ΄ΟΝ, ου, τὸ, *tabula, tabulatum*: quasi ἀκρίον, quod εἰς ἄκρα factum, vel ab ἱκνεῖσθαι, *ire*: super tabulatis enim itur. Eustath. scribit ἵκριον.

᾿Ικρῐόφῐν, nom. Poët. indecl. pro præced.

῎Ικτᾰρ, adv. *propè, celerrimè*: ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι.

᾿Ικτερῐκὸς, ἡ, ὸν, *ICTERICUS*: ab

῎ΙΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *morbus regius, ICTERUS*: et pro ave *galbula*. Scribitur et ἰκτερός.

῾Ικτὴρ, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, *supplex*: ab ἱκέτης, idem.

῾Ικτήρῐος, id. qu. ἱκετήριος, q. v.

᾿Ικτῐ΄δεος, έᾱ, εον, et per Aphær. κτίδεος, *è mustelâ confectus*: ab ἰκτὶς, *mustela*: per Aphær. κτὶς, ίδος, ἡ.

᾿ΙΚΤΙ̑Ν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ου, ὁ, *milvus*. Aristoph. est et lupi species ap. Oppian.

᾿ΙΚΤῘ΄Σ, ί΄δος, ἡ, *mustela sylvestris*, est rapax: ut et ab ἰκτὶν esse potuit.

῞Ικτο, 3. sing. plusq. perf. verbi ἱκνέομαι, *venio*: fut. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην. perf. ἷγμαι. Vel per Sync. dicitur pro ἵκετο, 3. sing. a. 2. m. ejusd. verbi.

῞ΙΚΩ, *venio*: f. ἵξω. a. 1. ἷξᾰ. hinc ἱκάνω, Poët. idem.

῞Ικωμαι, aor. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: a. 2. ἱκόμην.

῞Ικωντῐ, Dor. pro ἵκωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἵκω, *venio*.

᾿Ιλᾰδὸν, *turmatim*, adv. ab ἴλη, *agmen, turma*: quod et εἴλη. Th. εἰλέω, *congrego*.

῞Ιλᾰθῐ, *propitius esto*, præs. imperat. ab ἵλημι, undè et part. ἵλας. Alii verò volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, aor. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *propitium reddo*: f. άσομαι. perf. pass. ασμαι, σαι, σται. Th. ἱλάω, vel ἵλημι, f. ήσω, *propitius sum*.

῞Ιλᾱος, vel ῞Ιλᾰος, ου, ὁ ϗ ἡ, et Att. ῞Ιλεως, ω, *propitius, hilaris*: q. ab ἕλη, *splendor*; qui se serenum exhibet. Th. ἱλάω.

῾Ιλᾰρὸς, ᾱ΄, ὸν, *HILARIS, lætus*: et

῾Ιλᾰρότης, ητος, ἡ, *HILARITAS*: ab eod. th.

῾Ιλᾰρόω, -ῶ, f. ώσω, *exhilaro*.

῾Ιλᾰρῡ΄νω, f. ὑνῶ, perf. ῾Ιλᾰ΄ρυγκᾰ, *lætifico, exhilaro*.

῞Ιλᾱς, Dor. et per Sync. pro ᾿Ιόλας, α, ὁ, viri nomen.

῾Ιλάσθητῐ, *propitius esto*: et per Sync. ῞Ιλᾰθῐ, et Poët. Ectas. ῞Ιληθῐ, aor. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *placo*: f. άσομαι. perf. pass. ἵλασμαι. a. 1. pass. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

῾Ιλάσκεσθαι, præs. inf. pass. ab ἱλάσκομαι, *placo*: 3. pl. imperf. ἱλάσκοντο. fut. ἱλάσομαι. præs. part. fœm. gen. ἱλασκομένη. ab eod. th.

῾Ιλάσκομαι, *propitius fio, exhilaro*: f. ῾Ιλᾰ΄σομαι. reperitur et ῾Ιλάζομαι. perf. pass. ῞Ιλασμαι. a. 1. imp. ῾Ιλάσθητι, cum dat. Th. ἱλάω.

῾Ιλασκόμενος, η, ον, præs. part. ejusd.

῾Ιλασμὸς, οῦ, ὁ, *propitiatio*: ab eod.

῾Ιλᾰ΄σομαι, *placabo*, f. 1. m. ejusd. vel ἱλάομαι. aor. 1. m. ἱλασάμην.

῾Ιλασσᾰ΄μενος, ου, ὁ, a. 1. part. m. gem. σ, ejusd.

῾Ιλάσσεαι, *places*, Ion. pro ῾Ιλάσσῃ, aor. 1. sub. m. in 2. sing. ab ἱλάσκομαι, *placo*.

῾Ιλασσώμεθᾰ, *placemus*, gem. σ, 1. pl. aor. 1. sub. m. ejusd. verbi.

῾Ιλαστήρῐον, ου, τὸ, *propitiatorium*: sic Christus est verè ἱλαστήριον, quia suâ oblatione nobis placavit Deum: ab

῾Ιλαστήρῐος, ί΄ᾱ, ίον, *propitiatorius, a, um*: habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι· ab ἱλάσκομαι.

῾Ιλαστὴς, οῦ, ὁ, *propitiator, placator*: q. ab

῾ΙΛᾼ΄Ω, et ῞Ιλημῐ, *propitius sum*: f. ήσω. perf. κᾰ. præs. imperat. ῞Ιλᾰθῐ, et per Ectasin ῞Ιληθῐ.

᾿ΙΛΕΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *foramen ubi latet serpens*; aut *alicujus feræ cubile*. Est et ᾿Ιλεὸς, *ILEUS, convolvulus, morbus intestinorum*: ab εἰλέω, *verso, involvo*.

῾Ιλεόω, *placo, propitium reddo*: ab

῞Ιλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, Att. pro ἵλαος, *propitius*: ab ἱλάω.

῎Ιλη, pro εἴλη, ης, ἡ, *agmen*. Th. εἰλέω, *congrego*.

῞Ιληθῐ, pro ἵλαθι, q. v.

῾Ιλήκησῐ, Ion. Paragoge pro ῾Ιλήκῃ, 3. sing. perf. sub. act. verbi ἵλημι, seu ἱλάω, f. ήσω, *propitius sum*.

᾿Ιλῐᾰ΄δᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro ᾿Ιλιάδης, ου, ὁ, quod per Aphæresin pro Οἰλιάδας, α, ὁ, *Ajax, Oïlei filius*, ὁ τοῦ ᾿Οϊλέως παῖς.

᾿ΙΛΙᾸ΄Σ, ά΄δος, ἡ, *ILIAS, Poema Homeri de rebus Iliacis*: item *turdi species*: et pro *congerie*, ut ἰλιὰς κακῶν, *ilias malorum*.

᾿Ιλῐᾰ΄ς μάχη, Poët. pro ᾿Ιλιακὴ μάχη, *Iliacum prælium*.

᾿Ιλιγγῐᾶν, *vertigine laborare*. Vide

῎Ιλιγξ, γος, ἡ, *vortex*. indè ἰλιγγιάω, *vertigine laboro, hæsito*. q. ab εἴλιγγος, ου, ὁ, *vortex*. Th. εἰλέω, *verso*.

᾿Ιλῐόθεν, adv. *ab Ilio*.

᾿Ιλῐόθῐ, adv. *in Ilio*: ᾿Ιλιόθι πρὸ, *ante Ilium*.

Ἴλιον, *ILIUM*, *Troja:* ab Ἶλος, qui filius Trois Regis.
Ἴλιος, ου, ἡ, i. q. Ἴλιον.
Ἰλιοραίστας, α, ὁ, *Ilii populator:* ab Ἴλιον et ῥαίω, *destruo.*
Ἰλιόφι, Poët. pro Ἰλίου.
Ἰλλὰς, άδος, ἡ, *vinculum contortum:* ab εἴλλω seu ἴλλω, quod ab εἰλέω, *contorqueo.*
ἼΛΛΟΣ, ου, ὁ, *oculus*, qu. ab εἰλέω, *verso:* quia oculi volubiles. indè ἴλλω, *oculos conniveo:* σιλλοὶ seu σίλλοι, ων, οἱ, *scomma*, *Poëma irrisorium:* q. παρὰ τὸ διασείειν τοὺς ἴλλους, *motu oculorum addito.*
Ἰλλυρικὸν, οῦ, τὸ, *ILLYRICUM*, nomen regionis. inde Ἰλλύριοι, ων, οἱ, *Illyrii.*
Ἴλλω, *oculis conniveo;* est etiam *contineo:* ab ἴλλος, q. v.
Ἰλυὸς, vel εἰλυὸς, οῦ, ὁ, *latibulum:* ab εἰλύω.
ἸΛΥΣ, ύος, et ύος, ἡ, *limus*, *cœnum:* quod ab ἴλος, *palus.*
Ἰλύω, f. ύσω, *oblimo*, *limo obduco:* à præced.
Ἱμαῖος, αία, αῖον, *molaris.* Ἱμαῖον ᾆσμα, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*, sive *quæ cani solebat ab iis qui molas versabant, aut aquam è puteis hauriebant.* Eadem cantio et ἐπανταῖος dicta. Th. ἱμὰς, *lorum*, *loreus funis.*
Ἱμαλὶς, pro *Cerere*, et *Dea farinæ.*
Ἵμασ', pro Ἵμασε, *verberavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, *loris cædo, verbero:* f. άσω. ab
ἹΜΑ'Σ, άντος, ὁ, *lorum*, *funiculus ex loris bubulis:* dat. pl. ἱμᾶσι. q. ab ἵημι, *mitto:* indè ἱμάω, fut. ήσω, *loreo fune extraho*, *haurio.*
Ἱμάσθλη, ης, ἡ, *scutica*, *flagellum:* à præc.
Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum:* quod vide.
Ἱμάσσας, Poët. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. ab
Ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero:* f. άσω. Th. ἱμὰς, *lorum.*
Ἱματίζω, *vestio:* f. ίσω. perf. ἱμάτικα. perf. pass. ἱμάτισμαι. perf. part. ἱματισμένος, η, ον, *vestitus.* ab
Ἱμάτιον, ου, τὸ, *vestimentum:* pro εἱμάτιον, ab εἷμα, *vestis.* Th. ἕω, *induo.* perf. pass. εἷμαι.
Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ κ ἡ, *custos vestium.*
Ἱματισμένος, ου, *vestitus*, *indutus.* Vide ἱματίζω.
Ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, *vestis*, *vestitus:* ab eod. th.

Ἱμάω, ῶ, *loreo fune extraho*, *haurio:* f. ήσω. ἱμαῖον μέλος, *cantilena*, *quam canit ὁ ἱμῶν*, ὁ ὑδατηγός. Vide ἱμαῖος.
Ἱμείρομαι, idem quod
ἹΜΕΙ'ΡΩ, *desidero*, *cupio;* cum gen. qu. ab ἵεμαι, *cupio*, et ἐράω, *amo.*
Ἴμεν, ἴτε, *imus*, *itis*, 1. et 2. pl. præs. ind. εἶμι, *eo.* Dicitur et ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi. et
Ἴμεν, *ire:* Ion. sed Dor. ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι et ἰέναι, præs. inf. ab εἶμι, vel ἵημι, *eo.*
Ἱμέρα, ας, ἡ, *fluvii nomen:* ut et Ἱμέρας, α, ἡ, *Siciliæ fluvius.*
Ἱμερόεις, έντος, ὁ, et in f. g. ἱμερόεσσα, *desiderabilis:* in superl. ἱμεροέστατος. ab
Ἵμερος, ου, ὁ, *desiderium.* Th. ἱμείρω.
Ἱμερόφωνος, ου, ὁ κ ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem:* ab ἱμείρω, *desidero*, et φωνή.
Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis:* ab ἱμείρομαι.
Ἵμμεναι, Poët. pro ἴμεναι, ἰέναι, inf. ab εἶμι.
Ἵμπτω, *lædo*, *pungo*, *terreo:* ex ἴπτω. Tum ἵμπτω, *jungo:* q. ab ἰν pro ἐν, et ἅπτω, *alligo.*
ἽΝ, *mensuræ nomen;* item *fibra.* vide ἴς. Tum ἵν, *ipsum* vel *ipsam*, pro αὐτὸν et αὐτήν· pro quo Poëtæ μὶν dicunt. Latinis olim etiam *im* et *em* pro *eum.* Ἰν, *IN*, Præpositio, etiam pro ἐν, et in compositione.
Ἶν' pro ἶνα, *fortitudinem*, acc. sing. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *nervus*, *fibra.*
Ἵν' pro ἵνα, *ut.*
ἽΝΑ, *ut:* conjunct. causalis regit sub. ἐν αὐτῇ στήλῃ ἵνα περ Θρασύβουλον, Lysias, 259, ed. Tayl. *in iisdem tabulis quibus*, &c. Cum genit. ut *ubi gentium* apud Latinos: κοὐ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῦ, Soph. Œd. Tyr. 421, *non vides quò mali es redactus.* vid. Mark. Eurip. Suppl. 1012. Regit Indic. cum pro ὅτε usurpatur, 3 Joan. 4. Cum Indic. aliquando, præsertim in temporibus imperfectis et præteritis: Ἐξαῦδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω, Il. A. 363. *dic, ne celes animo, ut sciamus ambo.* ἵνα ἐτιμωρεῖτο, ἵνα εἰσῄειν, &c. Lys. 1. 435, 1. ubi vid. Not. Marklandi. ἵνα ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδυ, Xen. Cyrop. i. 73. 8vo. ed. Hutch. *ut illapsus in ea le-*

pus ipse se in retia indueret. 1 Cor. iv. 6. ix. 28. Apocal. xxii. 14. Pro ὥστε, *ita ut*, Odyss. i. 136. Cum subjunctivo idem valet quod imperativus: ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς, Mar. v. 23, *veniens impone.* ἵνα παραγγείλῃς, 1 Tim. i. 3, *fac ut præcipias.* Frequens cum ὅπως· quod loquendi genus haud facilè reperias cum ἵνα apud antiquos. Sæpe indicat quod fieri debet; ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα, Eph. 33, *revereri debet virum.* ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσι, 1 Joan. ii. 19, *et manifestari debebant.* Arrian. Diss. Epict. l. i. c. 29, Σωκράτης οὐκ ἵνα πάθῃ ταῦτα ὑπ' Ἀθηναίων, *Socrates non debuit hæc ab Atheniensibus;* ἵνα μὴ, *nisi;* ἵνα τί; vel ἱνατί; *ut quid? proptèr quid? quare?* Ion. pro πῶς, *quomodo.*
Ἴναι, *ire*, præs. inf. verbi εἶμι, *eo.* Dicimus et εἶναι et ἰέναι.
Ἰνάω, ῶ, idem quod ἰνέω. Hesych.
Ἰνδάλλομαι, *similis videor*, *videor*, *appareo:* q. ἰδάλλομαι, inserto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem. ab εἶδος, *facies*, *forma.* Th. εἴδω, *video.*
Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, *simulacrum*, *species:* à præc.
ἸΝΔΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *INDICUM*, *piper*, vel *zinziber Indicum.*
Ἰνδῷος, α, ον, *Indicus.*
Ἶνες. Vide in ἴς, *fibra.*
Ἴνεσιν, dat. plur. ab ἴς.
ἸΝΕ'Ω, ῶ, *vacuo*, *expurgo.*
Ἰνίον, ου, τὸ, *occipitium*, *posterior colli pars:* ab ἴς.
Ἶνις, ιος, ὁ κ ἡ, *filius*, *nepos.* Hesych.
Ἴννη, *filia*, ut et ἴννος, ου, ὁ, *filius:* ab ἶνις, Hesych. Vide præc.
Ἰννὸς, *pullus ex equo et mula*, aut *asina:* qu. ab ἶνις, quod vide. item *mancus*, *vanus.*
Ἰννύομαι, *fleo:* ab ἶνις, aut ab ἰνᾶν.
Ἰνόω, Poët. pro ἰνάω, *exhaurio*, *consumo*, *absorbeo.*
Ἰνὼ, όος, ὁ, *INO:* nomen mulieris, q. *valida.* ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fibra*, *robur.*
ἼΞ, ἰκὸς, ὁ, *vermiculus vites adedens.*
Ἴξαλος, ου, ὁ κ ἡ, *qui saltu progreditur*, *impetuosus*, *libidinosus:* Hesych. ab ἰξὺς, *lumbus*, et ἅλλομαι, *salio*, capræ Epith.
Ἶξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω, *venio:* f. ἵξω. a. 1. ἶξα, ας, ε.
Ἵξεαι, *pervenies*, 2. sing. f. 1.

m. Ion. pro ἷξη, verbi ἱκνέομαι, venio: f. m. ἵξομαι. perf. pass. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

'Ιξευτὴς, ου, ὁ, qui visco aves captat, auceps. ab ἰξεύω. Th. ἰξὸς, viscum.

'Ιξεύτρῐᾰ, ᾱς, ἡ, viscatrix: ab

'Ιξεύω, visco aves capio, aucupor: ab ἰξὸς, viscum.

'Ιξῐ'ᾱ, ᾶς, ἡ, idem quod ἰξὸς, q. v.

'Ιξόεις, όεσσᾰ, όεν, viscosus, lethalis: ab ἰξός.

"Ιξῐς, εως, ἡ, adventus. Th. ἱκνέομαι, venio: f. ἵξομαι. perf. ἷγμαι.

'Ιξῐ'ων, ονος, ὁ, IXION: quis ille fuerit, et cur apud inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p. 294, &c.

"Ιξομαι, f. 1. m. verbi ἱκνέομαι.

"Ιξον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. pro ἷκον, Bœot. solent enim κ in ξ mutare; vel a. 2. ind. act. verbi ἵκω, venio: f. ἵξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἵξω, quod à fut. ἵξω, verbi ἵκω, formatum asserunt.

'Ιξὸν, viscum, acc. sing. ab

'ΙΞΟ'Σ, ου, ἡ, Æol. βισκὸς, VISCUM, arundo aucupatoria, pedica passerum, varix: adj. parcus, tenax.

'ΙΞΥ'Σ, ύος, ἡ, lumbus, dorsum: q. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est.

'Ιξώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, viscosus, visci modo lentus et tenax.

'Ιοϐόλος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui sagittas jaculatur, venenum jaculans.

'Ιοδνεφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, purpureus: ab ἴον, viola, et δνόφος, tenebræ.

'Ιοδόκος, ου, ὁ ϰ ἡ, sagittarum receptrix. epithet. pharetræ. dicitur enim 'Ιοδόκη, ἡ, substantivè, pharetra, sagittarum receptaculum; ab ἰὸν, jaculum, et δέχομαι, capio.

'Ιοειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, niger, rubiginosus: ab ἰὸς, ου, ὁ, telum, rubigo cujusque metalli, et εἶδος, forma. Th. εἴδω, video. Vel ἰοειδὴς, purpureus, violacei coloris: ab ἴον, viola, et εἶδος.

'Ιόεις, όεσσᾰ, όεν, rubigini obnoxius, accommodatus ad sagittas conficiendas, niger, violacei coloris, subfuscus.

"Ιοιμῐ, "ιοις, "ιοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, eo: a. 2. ἴον.

'Ιοῖσᾰ, Dor. pro ἰοῦσα, profecta, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

'Ιόλᾱος, ου, ὁ, quis fuerit IOLAUS, quando ex mortuis resurrexerit, et cur, vid. Pind. Pythior. Od. 9. p. 304, 305.

"Ιομεν, eamus, 1. pl. a. 2. ind. ἴον, verbi εἶμι, eo. Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub.

'Ιόμωρος, ου, ὁ, jaculator, et jaculis destinatus, mortem inferens jaculis. Vel ὁ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένος, telis malè exceptus. ab ἰὸς, jaculum, et μόρος, fatum, verso ο in ω. Th. μείρω, partior.

"ΙΟΝ, ου, τὸ, viola; item solum, n. g. ab ἴος, ἴα, ἴον, solus. est et

"Ιον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, eo.

'Ιόνθ' pro ἰόντα, acc. sing. a. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, eo.

'Ιονθά's, ά'δος, ἡ, lanuginosa, villosa, varis laborans: exponitur et velox: et

"ΙΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, lanugo, primi pili: q. ab ἄνθος, quia flos juventæ: item varus in facie.

'Ιόντᾰ, euntem, acc. sing. a. 2. part. εἶμι, eo: ἴον, a. 2. part. ἰὼν, όντος, et in f. g. ἰοῦσα.

'Ιοπλόκᾰμος, ου, ὁ ϰ ἡ, violaceos vel nigros capillos habens: ex ἴον, viola, et πλόκαμος, cincinni. Th. πλέκω, necto.

'Ιόππη, ης, ἡ, nom. urbis, Joppa. Hebr. pulchritudo.

'Ιορδά'νης, ου, ὁ, nomen fluvii, Jordan. Hebr. orientis ex Jor et Dan, qui sunt duo fontes ad radices Libani.

"ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus: q. δόρκοι, à visûs acumine, à δέρκω, video.

'ΙΟ'Σ, ου, ὁ, missile, jaculum, sagitta: q. ab ἵημι, mitto: item venenum, rubigo, ærugo. ἰόω, rubigine obduco. ἰώδης, rubiginosus: sed

"Ιος, "ιᾰ, "ιον, solus, a, um; item unus.

'Ιοστέφᾰνος, coronam è violis gestans: ab ἴον, viola, et στέφανος, corona. Th. στέφω, corono.

'Ιότης, ητος, ἡ, consilium, voluntas: ab ἕω vel ἵημι, mitto.

'ΙΟΥ', adv. dolentis, hei, HEU: hinc ἰύζω, lamentor. Est et exultantis adv.

'Ιουδαΐζω, JUDAIZO, fio Judæus, Judaicè vivo: fut. ῐ'σω. perf. ἰουδάῐ'κᾰ. ab 'Ιουδαῖος, Judæus. Th. 'Ιούδας, α, ὁ, Judas.

'Ιουδαῐ'κὸς, ἡ, ὸν, JUDAICUS, a, um: hinc

'Ιουδαῐ'κῶς, adv. Judaicè.

'Ιουδαῖος, ου, ὁ, JUDÆUS: item Judaicus, a, um, ut γῆ 'Ιουδαία.

'Ιουδαϊσμὸς, ου, ὁ, JUDAISMUS.

'Ιουδαϊστὶ, adv. Judaicè, Judaico more.

'Ιούδᾱς, ᾱ, ὁ, nomen viri Judas; Hebr. interpret. Lat. celebrationis filius.

'Ιουλῐ'ᾱς, ᾱ, ὁ, nomen viri. Gr. barbatulus.

'Ιούλῐος, ου, ὁ, JULIUS, nomen viri. Gr. barbatulus.

"Ιουλος, ου, ὁ, lanugo, quæ ἵεται οὔλη, exit mollis et crispa. Th. οὖλος, mollis, crispus.

"Ιουν, mittebam, imperf. contract. ex ἵεον, -ουν, q. ab ἱέω. Th. ἕω, vel ἵημι, mitto.

'Ιοῦσᾰ, ης, ἡ, et in acc. pl. 'Ιούσᾱς, accedentes, a. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, eo: a. 2. ἴον.

'Ιοῦστος, nom. viri. Lat. JUSTUS.

'Ιοχέαιρᾰ, ᾱς, ἡ, quæ fundit sagittas: vel quæ sagittis gaudet: ab ἰὸς, sagitta, et χέω, fundo, vel χαίρω, gaudeo. Epithet. Dianæ. Nicander etiam aspidem ἰοχέαιραν vocat, gaudentem veneno; vel fundentem venenum.

'Ιόω, ῶ, rubigine obduco: ab ἰός.

'Ιπνὸς, vel ἴπνος, ου, ὁ, furnus, caminus, culina, sterquilinium, ἴπνος ἐλεφάντινος. Aristoph. Plut. 816. latrina, seu sella familiaris, idem quod κοπρῶν, AN IVORY CLOSE-STOOL. vulgò falsò redditur, Toup. Par. II. 36, 37. Hinc 'Ιπνοὶ, loca quædam sic dicta. Th. ἴπτω, lædo.

"Ιπος, ου, ὁ, muscipula, quæ ἰποῖ, id est, opprimit murem: sed ἶπος, pressura, onus, pœna. ab ἴπτω, lædo.

'Ιπόω, ῶ, f. ώσω, premo, πιέζω· ut ἰποῦσθαι συμφοραῖς, premi calamitatibus. Th. ἴπτω, noceo.

'Ιππᾰγωγὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, q. d. equorum ductorius, aut Epith. navis quâ equi trajiciuntur: ex ἵππος et ἄγω, duco.

'Ιππάζεσθαι, equitare. ab ἵππος, equus.

"Ιππαιχμος, ου, ὁ ϰ ἡ, Poët. qui hastâ vel lanceâ ex equo pugnat. Ex ἵππος et αἰχμὴ, cuspis.

'Ιππᾰλῐ'δᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro ἱππᾰλῐ'δης, idem quod ἱππεὺς, έος, ὁ, eques.

'Ιππαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum magister equitum, præsum equitatui; et

'Ιππαρχῐ'ᾱ, ᾶς, ἡ, præfectura equitum: ex ἵππος et ἀρχὴ, imperium.

Ἱππαρχικὸς, ἡ, ὸν, *ad magistrum equitum pertinens:* ex iisd.

"Ἵππαρχος, ȣ, ὁ, *HIPPARCHUS*, nomen viri. Est et *Equitum præfectus, Magister equitum.* Et sic vocatur Neptunus: ex ἵππος et ἀρχὴ, *principatus.*

Ἱππὰς, ἄδος, ἡ, Ion. pro ἱππικὴ, *equestris:* hinc

Ἱππάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equitabilis:* ab ἵππος, *equus.*

Ἱππασία, ίας, ἡ, *equitatus, equitatio.*

"Ἵππειος, η, ον, *equinus.* Ab ἵππος.

Ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques,* et in pl. ἱππεῖς, ejusd. th.

Ἱππευτὴς, ȣ̃, ὁ, *equestris* vel *equitandi peritus:* ab

Ἱππεύω, *equito:* f. εύσω. perf. ἵππευκα. Th. ἵππος, *equus.*

Ἱππήεσσι, dat. pl. Ion. pro ἱππεῦσι, ab ἱππεὺς, *eques.*

Ἱππηλασίη, scil. ὁδὸς, *equestris via,* quâ equi aguntur: ab

Ἱππηλάσιος, ȣ, *equestris, equitabilis, per quem equi agitantur:* ab ἵππος, *equus,* et ἐλαύνω, *impello:* f. ἐλάσω.

Ἱππηλάτα, voc. sing. ab

Ἱππηλάτης, ȣ, ὁ, *equitator, agitator equorum:* ex ἵππος et ἐλαύνω, *agito.*

Ἱππήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equitabilis, spatiosus:* ab iisd.

Ἱππικὸν, ȣ̃, τὸ, *equitatus:* ab

Ἱππικὸς, ἡ, ὸν, *equestris.* Th. ἵππος, *equus.*

Ἱππιοχαίτης, ȣ, ὁ, *ex juba equina sive setis equinis factus.* Ex ἵππος et χαίτη.

Ἱππιοχάρμης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gaudens equis.* Ab ἵππος et χάρμη.

Ἱπποβότοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equos nutriens:* ex ἵππος et βόω, *pasco.*

Ἱπποδάμοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόδαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equorum domitor:* ex ἵππος et δαμάω, *domo:* a. 2. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, εῖα, υ, *densus, instar equi hirsutus:* ex ἵππος et δασὺς, *densus, pilosus.*

Ἱπποδιώκτας, ᾶ, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ȣ, ὁ, *equorum agitator, eques:* ab ἵππος, *equus,* et διώκω, *persequor.*

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, *cursus equestris:* et

Ἱπποδρόμιος Ποσειδῶν, *Neptunus equestrium certaminum præses:* ab ἵππος, *equus,* et δρόμος, *cursus.* Th. τρέχω, *curro:* perf. med. δέδρομα.

Ἱππόδρομος, ȣ, ὁ, *HIPPODROMUS, circus:* ab iisd.

Ἱππόθεν, adv. *ex equo.*

Ἱπποθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *celer instar equi, valdè celer:* ex ἵππος et θύω, *impetu feror.*

Ἱπποιῒν pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dat. pl. Ion. ab ἵππος, *equus.*

Ἱπποκέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iter equo faciens, equester.* Ex ἵππος et κέλευθος.

Ἱπποκένταυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *HIPPOCENTAURUS:* ab ἵππος, *equus,* et κένταυρος, *centaurus,* quod à κεντέω, *pugno,* et ταῦρος, *taurus.*

Ἱππόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ex setis equinis confectus.* Ex ἵππος et κόμη.

Ἱπποκορυστὴς, ȣ̃, ὁ, *galeatus, eques bellicosus:* ex ἵππος, *equus,* et κορύσσω, *galeâ armo.* Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*

Ἱππόκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equis perstrepens:* ab ἵππος, *equus,* et κρότος, *sonus.*

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολύτεια, *Hippolyti filia.*

Ἱππομανὲς, έος, τὸ, *virus ex equarum inguinibus defluens; frutex quidam equis lethalis; equina cupido coitûs.* Ex ἵππος, *equus,* et μαίνομαι, *insanio.*

Ἱππομαχία, ας, ἡ, *equestre prælium:* ex ἵππος et μάχομαι, *pugno.*

Ἱππόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *rei equestris peritus:* ab ἵππος et μῆτις, ιος, ἡ, *consilium.*

Ἱππόνικος, ȣ, ὁ, *HIPPONICUS,* nom. viri: q. ex ἵππος, *equus,* et νίκη, *victoria.*

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *valdè intelligens,* Lat.

Ἱπποπείρης, ȣ, ὁ, Poët. ὁ τȣ̃ ἵππȣ ϗ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, ϗ ταύτης ἔμπειρος, *qui equi ac artis equestris periculum fecit.*

Ἱπποπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui equos alit, equester.* Ex ἵππος et πολέω.

"ΙΠΠΟΣ, ȣ, ὁ, *equus,* in f. g. *equa* et *equitatus:* sed ἵκκος, Dor. pro ἵππος, q. ab ἵεσθαι ποσὶν, est enim celerrimum animal. Vel quia humum ἰπτεῖ ποσὶ, *premit pedibus* admodum, undè *sonipes.* Hinc ἐφίππιον, ȣ, τὸ, *sella equina.* Sed

"Ἵππος, ἡ, pro *substantia.* Gen. xiv. 21.

Ἱπποσόα, ας, ἡ, *equorum agitatrix:* ἡ τȣ̀ς ἵππȣς σόȣσα, τȣτέστι σείȣσα ἢ κινȣ̃σα. Quod ab ἵππος et σείω, *quatio.* Hinc et

Ἱπποσόας, ᾶ, ὁ, Poët. et Dor. pro ἱπποσόης, ȣ, ὁ, *qui equos agitat.* Vide præced.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia;* ab ἵππος, *equus.*

Ἱππότα, voc. sing. ab ἱππότης, ȣ, ὁ, *eques:* sæpe vocat. pro nom. ponitur Att. ab ἵππος, *equus.*

Ἱπποτοξότης, ȣ, ὁ, *eques sagittarius:* ab ἵππος et τόξον, *arcus.*

Ἱπποτροφέω, f. ήσω, *equos alo:* et

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, *equorum nutritio, sumptus in equis alendis factus:* ab ἵππος et τρέφω, *alo.*

Ἱπποτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui equos alit:* ex iisd.

Ἱππȣκρήνη, *HIPPOCRENE,* i. e. *equi fons.* Nomen fontis in Bœot. ex ἵππος et κρήνη, *fons.*

"Ἱππȣρὶς, ίδος, ἡ, Epith. *galeæ cristam ex setis equinis habentis:* ex ἵππος et ȣ̓ρὰ, *cauda.*

Ἱπποφόρβιον, ȣ, τὸ, *locus pascendis equis:* ex ἵππος et φέρβω, *pasco:* perf. med. πέφορβα.

Ἱπποφορβὸς, ȣ̃, ὁ, *equorum pastor:* ab iisd.

Ἱπποχάρμας, ᾶ, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης, ȣ, ὁ, *equis gaudens:* ab ἵππος et χαίρω, *gaudeo.*

Ἱππωνέω, ῶ, f. ήσω, *equos emo:* ex ἵππος et ὠνέομαι, *emo.*

Ἱππωνία, ας, ἡ, *equorum emptio:* à præc.

"ΙΠΤΑΜΑΙ, *volo, -as,* præs. inf. ἵπτασθαι, fut. πτήσομαι, q. à πτάω. a. 2. m. ἐπτάμην, vel ἐπτάμην.

Ἱπτήσομαι, *volabo,* f. 1. med. verbi ἵπταμαι, *volo, -as.*

"Ἵπτω, Att. pro ἵπτασο, *volabas,* 2. sing. imperf. ejusd. verbi.

"ΙΠΤΩ, vel "Ἵπω, *noceo, lædo:* indè ἴψ, ἰπὸς, ὁ, *vermis cornua corrodens:* ἰπνὸς, seu ἴπνος, ȣ, ὁ, *furnus:* ἶπος, ȣ, ὁ, *muscipula.*

Ἱρὰ, *sacra,* ab ἱρὸν, Ion. pro ἱερὸν, *sacrum, sacrificium:* at

Ἱρὰ, ᾶς, ἡ, *concio:* q. ab εἴρω, *loquor.*

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. sing. præs. ἱεράομαι, *sacerdos sum;* præs. inf. ἱρᾶσθαι. Sic ἱράτω, pro ἱεράτω, 3. sing. imperat. Th. ἱερὸς, *sacer.*

Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *sacerdos:* ab eod. th.

Ἱρὴ, ῆς, ἡ, *HIRA,* nomen regionis.

Ἱρῆϊαι, Ion. pro ἱέρειαι, *sacerdotes:* et

Ἱρήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *hostia, victima.* Th. ἱερὸς, *sacer.*

Ἵρηξ, Ion. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter.*

ἼΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, *arteriæ.* Hippocr.

ἾΡΙΣ, ἴδος, ἴος, εως, ἡ, *arcus cœlestis, IRIS, dea.* in acc. ἶριν. dat. pl. ἴρισι, ἴρισσι, ἴρεσι, ἴρεσσι. q. ab εἴρω, *dico, prædico, nuntio.*

Ἴρισσιν, pro ἴρισι, dat. plur. ab ἶρις, quod vide.

Ἱρὸς, Ion. pro ἱερὸς, οῦ, ὁ, *sacer:* sed

Ἶρος, ου, ὁ, *IRUS,* nom. propr. cujusdam mendici apud Hom.

Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, *sacra, ceremoniæ:* ex ἱρὸς pro ἱερὸς, *sacer,* et ἔργον, *opus.*

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui et ἱεροφύλαξ, aliàs vocatur. *sacerdos, sacrorum antistes.* ab ἱερὸς, *sacer,* et φαίνω, *appareo.*

Ἱρῶν, Ion. ἱερῶν, gen. plur. ab ἱερὸν, *sacrum.*

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Ion. pro ἱερωσύνη, *sacerdotium,* quod vide.

ἼΣ, ἰνὸς, ἡ, *fibra, nervus, robur, VIS.*

Ἴσ', pro ἴσα, *æquè:* adv. ab ἴσος, vel ἶσος, *æqualis.* ἴσα καὶ, *perinde ac.*

Ἰσαὰκ, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *ridebit.*

Ἰσάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ἴσος τοῖς ἀγγέλοις, *par sanctis angelis.*

Ἰσάζω, f. άσω, *adæquo.* Th. ἴσος, *æqualis.*

Ἰσαΐας, vide supra Ἡσαΐας.

Ἰσαῖος, ου, ὁ, *ISÆUS,* nom. propr.

Ἰσαῖος, αία, αῖον, *æqualis,* id. q. ἴσος.

Ἴσαις, *paribus,* dat. plur. f. g. ab ἴσος, *par.*

ἸΣΑΛΗ, ης, ἡ, *vestis è pelle caprinâ:* rectiùs ἰξάλη, vel ἴξαλη. vide ἴξαλος.

Ἴσαμι, *scio,* Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, 3. pl. imperf. verbi εἶμι, *eo.* Tum et

Ἴσαν, *sciebant,* per Sync. dicitur pro ἴσασαν, ab ἴσην, imperf. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, *sciunt,* quod vide.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *par numero:* ex ἴσος, *æqualis, par,* et ἀριθμὸς, *numerus.*

Ἴσασ', pro ἴσασι, 3. plur. ind. præs. at

Ἴσας, αντος, præs. part. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἴσασαι, pro quo et ἴσῃ, 2. sing. præs. ἴσαμαι, *scio.*

Ἴσασι, et Ἴσασιν, *sciunt,* 3. plur. ind. præs. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἴσασι, *scit,* Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἰσασκόμην, Ion. imperf. med. verbi ἰσάζω.

ἸΣΑΤΙΣ, ἴδος, ἡ, herba *glastum;* valdè exsiccat: q. ab ἴσον, quia vim habet æquandi tumores, quos folia imposita διαφοροῦσι, digerunt ac reprimunt.

Ἰσαυδής, έος, ὁ καὶ ἡ, *cognominis:* ex ἴσος, *æqualis,* et αὐδὴ, *vox.*

Ἴση, *sciebat,* 3. sing. imperf. act. ab ἴσημι, *scio:* sed

Ἴσῃ, *scis,* Att. pro ἴσασαι, 2. sing. ind. verbi ἴσαμαι, *scio.*

Ἰσηγορέω, ῶ, f. ήσω, et ἰσηγορέομαι, οῦμαι, *liberè loquor:* ex ἴσος et ἀγορέω, *loquor.*

Ἰσηγορία, ας, ἡ, *æqua loquendi libertas, æqualitas:* à præc.

Ἰσημερία, ας, ἡ, *æquinoctium:* ἰσημερία μετοπωρινὴ, *æquin. autumnale,* ἐαρινὴ, *vernum:* ex ἴσος, *æqualis,* et ἡμέρα, *dies:* q. d. *æquidiarium.*

Ἰσημερινὸς, ινὴ, ινὸν, *æquinoctialis:* q. v. *æquidialis:* ex iisd.

ἼΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσησι, *scio:* quasi ab εἴδω, f. εἴσω, idem.

Ἰσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, *æqualis, par.* ab ἴσος, idem, et ἄρω, *apto.*

Ἴσθι, *scias,* per Sync. pro ἴσαθι, præs. imperat. ab ἴσημι, *scio.* Sed

Ἴσθι, *sis, esto,* præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἰσθλὴ, corruptè pro ἰξάλη, *pellis capræ.*

Ἴσθμια, τὰ, scil. ἱερὰ, *sacra ISTHMIA in honorem Neptuni, ludi Isthmii.* Th. ἰσθμὸς, *isthmus.*

Ἰσθμιακοὶ ἀγῶνες, οἱ, *ludi ISTHMIACI:* et

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, *Isthmiaca;* in plur. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, ut ἰσθμιὰς νίκη, *Isthmiaca victoria.* ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιον, ου, τὸ, *collum, colli ornamentum:* ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιος, ία, ιον, *in Isthmo habitans,* Epith. *Neptuni.* Ἴσθμια, *sacra Isthmia, in honorem Neptuni.*

Ἰσθμοῖ, Poët. adv. pro ἐν Ἰσθμῷ, *in Isthmo: apud Isthmum.*

ἸΣΘΜΟΣ, οῦ, ὁ, *ISTHMUS, terra angusta inter duo maria:* item aliquid isthmo simile, ut *fauces, pars inter os et gulam: collum clepsydræ, imbrex narium.* qu. ἰθμὸς, q. ab ἰέναι, quod in mare excurrat, et supercilio promineat.

Ἴσι, *eunt,* 3. pl. ind. præs. pro εἶσι, et Ion. ἴασι. ab εἶμι, *eo.*

ἸΣΙΚΟΣ, ου, ὁ, et Ἰσίκιον, ου, τὸ, *lucanica:* edulii genus, è carne minutissimè incisâ.

Ἶσις, ἴδος, ἡ, *ISIS:* nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. *quæstor ærarii.*

Ἴσκον, ες, ε, imperf. ab

Ἴσκω, *scio, assimilo, comparo, dico;* pro εἴσκω, idem. Th. εἴδω, *scio, video:* vel εἴκω, *similis sum.*

Ἴσμεν, *scimus,* per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præs. ab ἴσημι, *scio.*

Ἰσμήνιον μαντεῖον, *ISMENIUM oraculum.*

Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui æquali sorte fruitur, par Deo:* ex ἴσος et δαίμων.

Ἰσοδιαιτία, ης, ἡ, *victûs æqualitas:* ex ἴσος et διαίτη.

Ἰσοδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æquali victu utens:* ex iisdem.

Ἰσόθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Deo similis:* ab ἴσος, *similis,* et Θεὸς, *Deus.*

Ἴσοι, *totidem:* cui præcedunt ὅσοι et πόσοι. ab ἴσος.

Ἰσοκράτης, έος, ὁ καὶ ἡ, *pari potestate præditus:* ex ἴσος, *æqualis,* et κράτος, *robur.* etiam.

Ἰσοκράτης, έος, -ους, ὁ, *ISOCRATES,* nomen propr.

Ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Ion. pro -ία, *æqualis potentia:* ab ἰσοκράτης.

Ἰσολογία, ας, ἡ, *honoris æqualitas:* à λόγος.

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro Ἰσομήτωρ, *æqualis matri:* ex ἴσος et μήτηρ, *mater.*

Ἰσομιλήσιον ἱμάτιον, *vestis Milesiæ par,* id est, *mollis et delicata.*

Ἰσομοιρέω, ῶ, fut. ήσω, *æquam portionem capio:* ex ἴσος, *par,* et μοῖρα, *portio.* Th. μείρω, *partior.*

Ἰσόμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æqualem partem habens.*

Ἰσόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἴσος et μέρος.

Ἶσον, adv. *æqualitèr:* ab ἴσος, *par.* At

Ἶσον, vel Ἴσον, ου, τὸ, *æqualitas, æqualis portio:* ab eod.

Ἰσονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æquabilitate juris utens.* Ἰσόνομος, *æquabilitèr distributus.* ex ἴσος et νόμος.

Ἴσονται, *ibunt*, Poët. pro ἵξονται, 3. pl. f. 1. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι. Alii pro εἴσονται, à verbo εἴω vel ἕω, et ἴω.

Ἰσοπάλης, έος, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Ἰσόπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in luctâ seu pugnâ æqualis:* ex ἴσος et πάλη, *lucta.*

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, *planities:* ab

Ἰσόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *planus:* ex ἴσος, *æqualis*, et πέδον, *solum.*

Ἰσόπετρος, η, ον, *durus.* Th. πέτρα.

Ἰσόπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æquilaterus.* Th. πλευρά.

Ἰσοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *æquè plenus.* Th. πλῆθος.

Ἰσόπρεσβυς, ὁ, *pari ætate.*

Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, *æquilibrium:* et

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *par, æquivalens:* ex ἴσος, *par*, et ῥέπω, *propensus sum.*

ἼΣΟΣ, vel ἴσος, η, ον, *æqualis, par*, q. ab εἴδω, *assimilo.*

Ἰσότης, ητος, ἡ, *par conditio, æqualitas:* à præc.

Ἰσότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æquè pretiosus:* ex ἴσος, *par*, et τιμὴ, *pretium.* Th. τίω, *honoro.*

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. inf. pass. ab ἰσόω, *æquo.* Th. ἴσος, *par.*

Ἰσοφαρίζω, *adæquo, æquiparo:* qu. ἰσοφερίζω. ab ἴσος, *æqualis*, et φέρω, *fero:* vel ἰσοφαρίζω, *indutus sum paribus indumentis;* à φᾶρος, εος, τὸ, *pallium.*

Ἰσοφαρίσδεν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, præs. inf. præced.

Ἰσοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æqualem partem ferens, paris capacitatis aut mensuræ.* ἰσοφόροι, *boves æquali ferendo oneri apti.* Th. φέρω, *fero.*

Ἰσόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui par est in suffragiis ferendis, parem auctoritatem habens.* Versus ἰσόψηφοι dicuntur, in quibus omnes literæ pro numeris acceptæ eundem numerum efficiunt. Quale epigr. Leonidæ Alexandrini in Anthol. epigr. l. vi. p. 12. p. 563, quod fefellit H. Stephanum in Thes.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimus, eodem* vel *pari animo præditus:* ex ἴσος, *par*, et ψυχὴ, *anima.*

Ἰσόω, ῶ, *adæquo:* f. ώσω. hinc Ἰσώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἴσος, *par.*

Ισπῶ, *dico*, tempora sumit ab ἔπω, idem.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indec. Hebr. *princeps Dei.*

Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, *Israelita*, et Ἰσραηλῖτις, f. g. *Israelitis:* à præc.

Ἰσσαχὰρ, *Issachar*, nomen viri. Hebr. *est merces.*

Ἵστᾶ, *statue*, Att. contractè pro ἵσταθι, præs. imperat. act. verbi ἵστημι. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ἵσταον, -ων, αες, -ας, αε, -α, verbi ἱστάω, seu ἵστημι, *statuo:* sed

Ἱστᾷ, est 3. sing. præs. sub. ab ἵστημι, *statuo.*

Ἵσταμαι, σαι, ται, sæpè pro ἴσαμαι, *scio:* in comp. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἴσημι, *scio.*

Ἱστάμενος, η, ον, *stans:* gen. Ion. ἱσταμένοιο, *incipiens.* Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο, Od. ξ. 162. *Hoc quidem exeunte mense, isto autem instante.* ἱστάμενος μὴν, ad primam solum decadem mensis porrigebatur posterioribus temporibus: at Hesiodi ævo ad diem vigesimum ut Op. 797. ab ἵστημι, *statuo:* in pass. ἵσταμαι, *sto.*

Ἱστάντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἵστημι, *sto.*

Ἵστᾶο, Ion. pro ἵστασο, *statuebas*, 2. sing. imperf. pass. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

Ἵστασ', pro ἵστασο, præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto:* a. 2. ἔστην. f. στήσω.

Ἵστασκον, Ion. imperf. verbi ἵστημι.

Ἵστατο, 3. sing. imperf. ind. pass. ejusd.

Ἴστε, *scitis*, per Syncop. pro ἴσατε, 2. plur. præs. ind. act. ab ἴσημι, *scio.* Et per Sync. dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴστω, et in pl. ἴστε.

Ἰστέον, *sciendum*, verbale pro εἰστέον, ab εἴδω, *scio:* perf. pass. εἶσμαι, εἶσαι, εἶσται.

Ἵστη, *siste*, pro ἵσταθι, Att. imperat. fit à 3. sing. imperf. ἵστην, ης, η. est itaque etiam in 3. sing. imperf. ab ἵστημι, *sto.* Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. sing. imperf. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *statuo.* Vel cum ι subscripto est 2. sing. præs. pass. Att. pro ἵστασαι, ab ἵστημι. Sed

Ἱστῇ dicitur pro ἱστᾷ, 3. sing. præs. sub. ab

ἽΣΤΗΜΙ, *statuo, firmo, exerceo, erigo, colloco, cohibeo, SISTO, subsisto, adduco, appendo, pondero, instituo:* etiam *fœnero*, δανείζειν, Hesych. Salm. de usur. c. xv. &c. q. à στάω. f. στήσω. perf. ἕστακα. perf. part. ἑστακὼς, et per Syncop. ἑστὼς, per Crasin ἑστῶς, ῶτος, ὁ, *qui stetit.* Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστακέναι. a. 2. ἔστην, ης, η. perf. pass. ἕσταμαι. a. 1. pass. ἐστάθην, ης, η. a. 1. inf. σταθῆναι. a. 1. part. σταθεὶς. f. 1. pass. σταθήσομαι, η, εται.

Ἱστίην, Ion. pro ἑστίαν, acc. sing. ab ἑστία, *Vesta, focus, domus.*

Ἱστιητόριον, ου, τὸ, Ion. pro ἑστιατόριον, *cœnaculum:* ab eod. th.

Ἱστίον, ου, τὸ, *navis velum:* in pl. τὰ ἱστία. ab ἱστὸς, *malus navis.* Th. ἵστημι, *sto.*

Ἱστοβοῆϊ, *temoni*, dat. sing. Att. ab ἱστοβοεὺς, έος, ὁ, *temo, stiva*, Hes. Op. 431. ab ἱστὸς, *tela*, (quod ab ἵστημι, *sto*) et βοῦς, *bos.*

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali:* ab ἱστὸς, *malus navis*, et δέχομαι, *capio.*

Ἱστοπέδη, ης, ἡ, *basis mali.* Ab ἱστὸς et ποῦς.

Ἵστορα, acc. sing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, *sciens.*

Ἱστορέω, f. ήσω, perf. ηκα, *inquiro, sciscitor, lustro, memoriæ trado:* à præc.

Ἱστορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, lustratio locorum, inquisitio, rerum gestarum expositio, HISTORIA*, gen. plur. ἱστοριῶν. et

Ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *HISTORICUS:* à th. ἵστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sciens.*

Ἱστοροῦσι, 3. pl. præs. ind. verbi ἱστορέω, *cognosco, memoriæ trado:* perf. ἱστόρηκα. præs. part. pass. ἱστορούμενος, η, ον. Th. ἵστωρ.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, *malus navis;* item *instrumentum textorium*, è quo stamina ducuntur; Hes. Op. 779. ab ἵστασθαι, quia *erigitur.* Th. ἵστημι, *sisto.*

Ἴστρον, acc. sing. ab Ἴστρος, ου, ὁ, nom. fluvii Germanici, *Danubius, ISTER.*

Ἴστω, *scito ille*, per Sync. pro ἰσάτω, præs. imperat. sic ἴστων, pro ἰσάτων, ibid. Th. ἴσημι, *scio:* sed

Ἵστω, contractè pro ἵσταο, quod Ion. pro ἵστασο, 2. sing. imperf. ind. pass. vel præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto.*

Ἵστων, *stabam*, imperf. ind. act. pro ἵστην, q. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *sto.* Sed

Ἴστων, per Sync. pro ἰσάτων, 3. dual. imperat. vel pro ἰσάτω-

σαν, 3. pl. imperat. verbi ἴσημι, *scio.*

"ΙΣΤΩΡ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sciens, peritus, testis, arbiter:* q. ab ἴσημι, *scio.*

"Ισχ', pro ἴσχε, vel præs. imperat. vel 3. sing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *habeo.*

Ἰσχἄλέος, η, ον, *aridus.* Poët. pro ἰσχνός.

Ἰσχἄνᾶ'α, Poët. pro ἰσχανᾶ, *cupit,* 3. sing. præs. ind. et

Ἰσχἄνᾶ'ασκον, Ion. imperf. verbi seq.

Ἰσχἄνᾶ'ω, ῶ, *appeto, detineo:* ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἰσχᾶ'νει, *detinet,* 3. sing. præs. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cohibeo, reprimo:* quod ab ἔχω, *habeo.*

Ἰσχἄνόωσᾶ, pro ἰσχανῶσα, perf. part. ind. act. f. g. verbi ἰσχανάω, *cohibeo,* quod ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἰσχἄνόωσῐν, Poët. pro ἰσχανῶσιν, *reprimunt,* 3. plur. præs. sub. ejusd.

Ἰσχᾶ'νω, *comprimo, cohibeo:* vide in ἰσχάνει.

Ἰσχᾶ's, ᾶ'δος, ἡ, *carica:* quia ἰσχνὴ, siccando *gracilis* facta. Th. ἰσχνός.

"Ισχει, *cohibet,* 3. sing. ind. et

"Ισχειν, præs. inf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *cohibeo.*

Ἰσχέμεν et ἰσχέμεναι, Ion. et Dor. pro præcedente.

"Ισχεο, Ion. pro ἴσχȣ, *contine,* præs. imperat. pass. ejusd. verbi. Th. ἔχω, *habeo.*

"Ισχευ, Dor. pro ἴσχȣ, ejusdem temporis et verbi.

Ἰσχῐ'ον, ȣ, τὸ, vel ἴσχῐον, *coxa, coxendix:* τὰ ἰσχία, *clunes:* ab

"ΙΣΧΙΣ, εως, ἡ, *lumbus:* q. ab ἰσχὺς, in lumbis enim est *robur.* Vel lumbis nos ἴσχομεν, *sustinemus.*

ἸΣΧΝΟ'Σ, ἡ, ὀν, *macer, gracilis, tenuis;* propriè et metaphoricè.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, *macies, gracilitas:* à præcedente.

Ἰσχνόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui gracilem et exilem vocem habet:* ex φωνὴ, *vox,* et ἰσχνὸς, *gracilis.*

"Ισχονται, *hærent,* 3. pl. præs. ind. pass. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *contineo.*

Ἰσχῠρίζομαι, f. ῐ'σομαι, *contendo viribus, nitor:* item *assevero, affirmo:* ab

Ἰσχῠρὸς, ᾶ', ὸν, *robustus, a, um:* in compar. ἰσχῠρότερος· superl. ἰσχῠρότᾰτος. Th. ἰσχὺς, *robur.*

Ἰσχῠρόω, -ῶ, *firmo, corroboro:* fut. ώσω. perf. ἰσχῠ'ρωκᾰ. imperf. ἰσχῠ'ροον, -ȣν, ροες, -ρȣς, ροε, -ρȣ.

Ἰσχῠρῶς, adv. *validè, vehementèr, enixè:* à præced.

ἸΣΧΤ'Σ, ῠ'ος, ἡ, *robur, vires, virtus, potestas:* dat. ἰσχῠ'ῐ". acc. ἰσχῠ'ν.

Ἰσχῠ'σει, *poterit,* 3. sing. fut. 1. act. ab

Ἰσχῠ'ω, *possum:* f. ῠ'σω. perf. ἴσχῡκᾰ. Th. ἰσχύς.

"Ισχω, εις, ει, *habeo, teneo, retineo, detineo, occupo.* Th. ἔχω, *habeo, contineo.*

"Ισχωσ' pro ἴσχωσῐ, 3. pl. præs. subj. à præced.

Ἰσώνῠμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἰσώνυμος, *qui idem nomen habet, cognominis:* ab ἴσος, *par, æqualis,* et ὄνομα, *nomen.*

"Ισως, adv. *æqualitèr, fortassis.*

"Ισωσῐ, *nōrunt,* 3. pl. a. 1. subj. ab εἴδω, *scio:* f. εἴσω, vel ἴσω. Sed vide an non legend. ἴσασι, 3. plur. præs. ind. verbi ἴσημι, *scio.*

"Ιτ' pro ἴτε, quod vide.

Ἰτᾰλῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *ITALIA,* nomen peninsulæ nobiliss. ab Italo rege sic dictæ.

Ἰτᾰλῐκὸς, ἡ, ὀν, *Italicus, Latinus.*

Ἰτᾰλῐώτης, ȣ, ὁ, idem.

Ἰτᾰλῐῶτῐς, ῐδος, ἡ, *Itala.*

Ἰτᾰλὸς, ȣ, ὁ, *vitulus; Italus.* Sed

Ἰτᾰλὸς, ȣ̃, ὁ, prisca lingua, *taurus, bos:* q. ab ἴτης.

Ἰτᾰμῐ'ᾰ, ῐ'ᾱς, ἡ, *temeritas, imprudentia.*

Ἰτᾰμὸς, ἡ, ὸν, *temerarius, audax, animosus, magnanimus.* Th. ἴτης, ȣ, ὁ, idem.

"Ιτε, *accedite,* 2. pl. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, ab εἶμι, *eo.*

ἸΤΕ'Ᾰ, ᾶς, et ἰτέη, ης, ἡ, *salix, hasta saligna:* q. ab ἰέναι, quia celeritèr in altum excrescit.

Ἰτέον, *eundum,* verbale ab εἶμι, *vado.*

"Ιτην, *iverunt,* 3. dual. imperf. verbi εἶμι, *eo.*

"ΙΤΗΣ, ȣ, ὁ, *temerarius, audax, animosus.*

"Ιτον, dual. præs. ind. et dual. imperf. verbi εἶμι, *eo.*

Ἰτȣραίᾰ, ᾶς, ἡ, nomen regionis; Syr. interpret. Lat. *montosa.*

"ΙΤΡΙΆ, ων, τὰ, *ima pars ventris, abdomen:* etiam *bellaria, dulciaria.*

"Ιτρῐον, ȣ, τὸ, *placentæ genus tenue.* Est etiam

"Ιτρῐον, *iterum, iteratum,* Latin. Gr. barbar.

"Ιττω, apud Aristophan. pro ἴσω, *sciat,* q. v.

"Ιτῠν, acc. sing. ab

"ΙΤΤΣ, ῠος, ἡ, *circumferentia et curvatura rotæ.* Homerus ἴτυς vocat, quæ ἀψίς. Tum ἴτυς est *omnis extremitas rotundæ rei;* etiam *umbo.*

"Ιτω, *ito ille,* 3. sing. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, *eo.*

Ἰῠγὴ, ῆς, ἡ, *sibilus, clamor:* et

Ἰῠγμὸς, ȣ̃, ὁ, *clamor:* ab ἰύζω.

"Ιῠγξ, γγος, ἡ, *torquilla, verticilla, motacilla,* aviculæ nomen sic dictæ, quia collum torquet. Alii appellant *frutillam. Frutis* autem est *Venus.* Ad philtra et incantationes in usu erat. Propterea etiam ἴυγξ, *illecebra quævis.*

Ἰῠ'ζω, *sibilum edo;* item *fistulâ cano, clamo.* Th. ἰȣ̀, adv. exultantis.

Ἰῠ'κτᾶ', Macedonicè, pro

Ἰῠκτὴς, ȣ̃, ὁ, *sibilator:* ab ἰύζω, *clamo.*

"Ιφᾰ, *læsi,* perf. act. verbi ἴπτω seu ἴπω, *noceo:* f. ψω.

"Ιφθῑμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἴφθῑμος, ῑ'μη, ῑμον, *robustus, animosus:* ab ἶφι, *fortiter.* Th. ἶς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur.* Alii derivari malunt ab ἶφι, *fortitèr,* et θυμὸς, *animus.*

"Ιφῐ, *fortitèr,* adv. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur.*

"Ιφῐᾰ μῆλα, *pingues et vegetæ oves:* Iliad. ε. ver. 556. ab eod. th.

Ἰφῐᾰ'νασσᾰ, ης, ἡ, *IPHIANASSA:* nomen mulieris.

Ἰφῐγένειᾰ, ᾱς, ἡ, nom. mul. filiæ Agamemnonis.

Ἰφῐκλείδης, ȣ, ὁ, nom. viri.

Ἰφῐκλῆα, acc. sing. ab Ἰφικλέης, Ἰφικλῆς, nomen viri, q. d. *valdè honoratus.*

"Ιφῐς, ἡ, *IPHIS,* nom. propr. mulieris.

Ἰχθῠᾶ'οντες, *piscibus inhiantes,* nom. pl. part. præs. et

Ἰχθῠᾶ'ασκον, Ion. imperf. verbi seq.

Ἰχθῠᾶ'ω, ῶ, *piscor.* Th. ἰχθὺς, *piscis.*

Ἰχθῠϐολεὺς, έως, ὁ, *qui pisces tridente figit, piscator:* ex ἰχθὺς et βάλλω.

Ἰχθῠ'δῐον, ȣ, τὸ, *pisciculus,* diminut. ab ἰχθύς.

Ἰχθῠηρὸς, ρᾶ', ρὸν, *aptus ad pisces captandos, piscarius:* ab eod.

Ἰχθῠῐ'κὸς, ἡ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, *piscaria porta.* ex 2 Paralip. xxxiii. 14.

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, *piscosus:* ab ἰχθύς.
Ἰχθυοθηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *piscator:* ex ἰχθὺς et θηράω.
ἸΧΘΥ'Σ, ύ'ος, ὁ, *piscis.* ἰχθῦς, *locus ubi pisces veneunt.* Aristoph. in Vesp. Vid. plura in Græv. ad Hes. Scut. Herc. ver. 312.
Ἴχνεσῖν, dat. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.
Ἰχνεύμων, *ICHNEUMON:* Suidæ piscis quidam; qui et ἰχνευτὴς, tanq. *vestigator* crocodili. Hesych. etiam genus *vespæ.*
Ἰχνεύτης, ȣ, ὁ, *indagator:* ab
Ἰχνεύω, fut. σω, *vestigor, per vestigia sequor:* ab ἴχνος, *vestigium.*
Ἰχνέω, -ῶ, Poët. pro ἔρχομαι, εἶμι, *eo, accedo:* ab eod.
Ἴχνη, nom. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.
Ἰχνηλᾰτέω, ῶ, f. ήσω, *indago, investigo:* ex ἴχνος, *vestigium,* et ἐλαύνω, *persequor.*
Ἴχνῐον, ȣ, τὸ, *vestigium:* ab
ἼΧΝΟΣ, εος, τὸ, *vestigium, ima pedis pars, gressus.*
ἸΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *sanguis crudus, sanies, tabum.* Sumitur et pro *sero,* et pro *humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.*
Ἶψ, ἰπὸς, *vermis quæ ligna* vel *cornua corrodit.* Th. ἴπτω, *noceo.*
Ἴψᾰο, *læsisti,* Ion. pro ἴψω, 2. sing. a. 1. m. ἰψά'μην, verbi ἴπτω seu ἴπω, *noceo.*
ἾΨΟΣ, *suber,* arbor an quia ei cortex facilè ἴπτεται, læditur? ἰψὸς verò *hedera:* nam arbores quibus adhæret ἴπτει, id est, *lædit.*
ἸΏ, *heu, eheu,* adv. dolentis et exclamantis: sed
Ἰῷ, dat. sing. ab ἰὸς, ȣ, ὁ, *sagitta:* vide ἰός. at
Ἱῶ, ἱῆς, *mittam, as,* præs. sub. verbi ἵημι, *mitto:* et
Ἰὼ pro ἐγὼ, Scholiast. Aristoph.
Ἰωάθαμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *à Deo perfectus.*
Ἰωακεὶμ, nomen viri indecl. Hebr. q. d. Lat. *Dominus excitabit ipsum.*
Ἰώαν, nomen viri indecl. Alii Ἰωνάν.
Ἰώαννᾰ, ης, ἡ, Hebr. *gratiosa.*
Ἰωαννᾶς, ᾶ, id. Vel Ἰωαννᾶ est indecl.
Ἰωάννης, ȣ, ὁ, nomen viri. Hebr. *gratiosus.*
Ἰὼβ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *ejulans.*
Ἰώγᾰ, Poët. pro ἐγὼ, *ego.*
ἸΩΓΗ', ῆς, ἡ, *tegmen, diversorium, littus, clamor.*
Ἰώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *violaceus:* ab ἴον.
Ἰώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ferrugineus, venenosus:* ab ἰός.
ἸΩΗ', ῆς, ἡ, *clamor, vox, flatus:* q. ab ἵημι, *mitto.*
Ἰωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. *acquiescit.*
Ἰωκᾶ's, acc. pl. ab
Ἰωκὴ, per Aphæresin, pro διωκὴ, idem quod δίωξις, *persecutio.* Th. διώκω, *persequor.*
Ἰωλκὸς, ȣ, ἡ, *urbs Thessaliæ.*
Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἶμι, *eo.*
ἼΩΝ, ωνος, ὁ, *ION,* à quo Iones dicti: sed
Ἰὼν, *eho, heus,* ex ἰώ. Est et
Ἰὼν, ἰȣ̃σᾰ, *profectus -a, prodiens, -iturus.* part. verbi εἶμι, *eo.*
Ἰὼν pro ἐγὼν, Bœoti dicebant, non ut putabat Tryphon Grammaticus apud Apollodorum, subtractione τȣ̃ γ, et mutatione τȣ̃ ε in ι: sed detractione τȣ̃ ε, ut in pronom. κεῖνος, pro ἐκεῖνος: ita γὼν pro ἐγὼν, ut γὼ pro ἐγώ. deindè γᾶμμα in ἰῶτα mutârunt, sic ἰὼν fecere pro ἐγών. Ideo et aspirârunt, quia γ plerumque vice densi spiritus. Salm. de Hellen. p. 376.
Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *columbus.*
Ἰωνιά, *violetum,* ubi ἴα nascuntur. Th. ἴον, *viola:* sed
Ἰωνῐ'ᾰ, ας, ἡ, *IONIA, regio.* Th. Ἴων, *Ion.*
Ἰωνῐκὸς, ἡ, ὸν, *IONICUS, Ionum proprius:* ab eod. th.
Ἰωνῐκῶς, adv. *Ionicè:* item *molliter et delicatè:* à præc.
Ἰὼξ, ἰωκὸς, ὁ, apud Homer. idem quod ἰωκὴ, quod vide.
Ἰωρὰμ, ὁ, nomen regis indecl. Hebr. interpret. Lat. *ex Domino excelsus.*
Ἰωρεὶμ, ὁ, nomen viri indecl.
Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *Dominus judicabit.*
Ἰωσῆ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *senex.*
Ἰωσὴφ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *addat.*
Ἰωσίας, ȣ, ὁ, nomen viri Hebr. q. interpret. Lat. *qui est à Domino.*
Ἰῶτᾰ, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos indecl.
Ἰωχμοῖο, *tumultûs,* gen. Ion. ex ἰωχμὸς, ȣ̃, ὁ, *persecutio, tumultus bellicus.* Th. διώκω.
ἼΩΨ, ἴωπος, ὁ, piscis nomen.

Κ.

Κ Decima est apud Græcos litera: nota numeralis significans *viginti,* et cum lineolâ infernè positâ, *viginti millia.* κ' pro καὶ ponitur: κᾶ, Dor. pro κὲ vel κὲν, com. ἄν.
ΚᾸΒΑ'ΛΛΗΣ, ȣ, ὁ, *CABALLUS, equus clitellarius.*
Κάββαλ' et κάββᾰλε, *prostravit,* Dor. seu Poët. pro κατέβαλε, a. 2. ind. act. Sic
Καββᾰλεῖν pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. et
Καββά'λετ', 3. sing. a. 2. med. pro κατεβάλετο. à καταβάλλω, *dejicio.* Th. βάλλω, *jacio:* f. λῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. perf. med. βέβολα.
Καββᾶ's, άντος, ὁ *descendens,* Poët. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, quod vide.
Κᾰ'βηξ, ηκος, ὁ, vel κᾰ'βαξ, *larus,* avis vorax, à præc.
ΚᾸ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, *frumentaceæ mensuræ genus.*
Καγγόνῠ pro κατὰ γόνυ.
ΚΑ'ΓΚᾸΜΟΝ, ȣ, τὸ, *lacryma Arabici ligni.*
Κάγκᾰνος seu κάγχᾰνος, ȣ, ὁ, *aridus, siccus:* à καγχαίνω, *calefacio.*
ΚΑΓΧΑ'ΖΩ, f. ά'σω, perf. ακᾰ, *CACHINNOR, convitior:* indè καγχασμὸς, *cachinnus.*
ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, *calefacio, arefacio.*
Καγχᾰλά'ω, ῶ, *cachinnor, rideo, exulto, gaudeo:* à χαλάω, *laxo.*
Καγχᾰλόωσῐ, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. plur. præs. sub. verbi præc.
Καγχλάζω, f. ά'σω, *tristor, laboro, infeliciter ago.*
Κἀγὼ pro ϗ ἐγὼ, *et ego.*
Κάδδ' pro κατὰ δέ. κάδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.
Κάδδ' ἔβαλε pro κατέβαλε δέ. Sic κάδδ' ἔθορε pro κατέθορε δέ.
Καδδὲ, Poët. pro κατὰ δέ.
Καδδέπεσε, Poët. pro κατέπεσε δὲ, 3. sing. a. 2. ind. à καταπίπτω.
Καδδρᾰθέτην, Dor. et Æol. pro κατεδραθέτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, seu

καταδαρθάνω, *dormio*. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, et per Metath. ἔδραθον. f. δαρθήσομαι.

Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν, *pro virili;* à δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. Th. δύναμαι, *possum*.

Καδδῦσαι pro καταδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, *subeo, penitùs ingredior*. Th. δύνω et δύω, idem.

Κάδιον, ου, τὸ, *pera, parvus cadus*.

Καδμεῖος, ου, ὁ, *CADMÆUS:* dat. pl. Ion. Καδμείοισι· à Κάδμος, quod vide.

Καδμείωνας, acc. pl. à Καδμείων, ωνος, ὁ, *Cadmiensis:* et

Καδμηΐᾶν ἀπὸ Θηβᾶν, Poët. pro Καδμηΐων ἀπὸ Θηβῶν, *Cadmæis à Thebis:* et

Καδμηΐς, ΐδος, ἡ, *Cadmæa:* à

Κάδμος, ου, ὁ, *CADMUS:* nomen viri.

Κᾶδος, εος, τὸ, Poët. pro κῆδος, εος, τὸ, *funus et ipsa cadaveris elatio, funerisque pompa, affinitas:* et

ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ου, ὁ, *CADUS, vas vinarium, et situla pro suffragiis colligendis.*

ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula quædam Syriaca.

Καείς, έντος, ὁ, *deustus, crematus*, a. 2. part. pass. à καίω, *uro:* f. καύσω. a. 2. pass. ἐκαήν.

ΚΑ'ΖΩ, *orno:* f. σω. Poët. perf. pass. κέκασμαι. hinc ἐκέκαστο, 3. sing. plusq. perf.

Καῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et

Καῆναι, a. 2. inf. pass. à καίω, *uro:* fut. καύσω. a. 2. ἔκαον. a. 2. pass. ἐκάην, et Ion. κάην.

Καήσομαι, *ardebo*, fut. 2. pass. verbi καίω, *uro:* vide præc.

Καθὰ, adv. *sicut:* ex κατὰ et ἃ, *secundum quæ.*

Καθαγίζω, *consecro;* item *solvo justa, perago exequias, adoleo, cremo:* ex κατὰ et ἁγίζω, *consecro*. Th. ἄγος, τὸ, *veneratio:* item *purificatio, lustratio.*

Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, *consecratio;* item *parentatio, parentalia:* à præc.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, *destructio, subversio, cædes:* à

Καθαιρέω, *detraho, everto, destruo:* item *de imperio dejicio;* vid. Span. ad Julian. p. 212. Freinsh. ad Curtium iii. 8. 20. f. ήσω. f. 2. καθελῶ. perf. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε. a. 2. part. act. καθελὼν, όντος. comp. ex κατὰ et αἱρέω, *eligo*. a. 2. εἷλον, ex ἕλω, inusitat. Voce media non reperitur, inquit Budæus, sed occurrit passivè *destrui*, Act. xix. 27. et cum accus. Eurip. Supplic. 748.

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, *purgo, mundo, lustro, flagris cædo:* f. καθαρῶ. perf. κεκάθαρκα. perf. pass. κεκάθαρμαι. perf. part. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*. καθαρὸς, ὰ, ὸν, *purus*. καθάριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Καθάλλομαι, *desilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*, f. οῦμαι.

Καθάπαξ, *omninò*, adv. ex κατὰ et ἅπαξ, *semel*.

Καθάπερ, *sicut:* ex κατὰ et ἅπερ, quod ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Καθάπτεσθαι, *demulce*, vel *animum tange:* inf. præs. pro imperat. more Att. à

Καθαπτικὸς, ἡ, ὸν, *invectivus, mordax:* à

Καθάπτομαι, f. ψομαι, *attingo, tango, perstringo, lacesso, incesso*. καθαπτόμενος, præs. part. ex κατὰ et ἅπτομαι, *tango:* f. ψομαι.

Καθάπτω, *adapto, annecto, necto, alligo:* f. ψω. perf. καθῆφα. a. 1. καθῆψα. ex κατὰ et ἅπτω, *necto*.

Καθάρειος, seu καθάριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mundus*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρεύω, *purgo, purus sum:* ab eod.

Καθάρθαι, *purum factum esse*, Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. inf. pass. et

Καθαρθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, *purgo:* f. αρῶ. perf. pass. κεκάθαρμαι.

Καθαρίζω, *purgo:* f. ίσω. a. 1. ind. ἐκαθάρισα. a. 1. imperat. καθάρισον, άτω. a. 1. sub. καθαρίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθαρῖσαι. perf. act. κεκαθάρικα. perf. pass. κεκαθάρισμαι. a. 1. pass. ἐκαθαρίσθην. a. 1. imperat. pass. καθαρίσθητι. ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα, Matt. viii. 3. *expurgata est ejus lepra*, ut Joan. xv. 2. quod damnat Heumannus in Con. immeritò: vid. Hom. Od. ζ. 93. Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, *purgatio*. ab eod.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum:* hinc

Καθάρματα, τὰ, *homines viles et abjecti:* item *sacri* vel *piaculares*, scil. qui ad avertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, *purgatio, vibex*, ut καθαίρω, *flagris cædo*.

Καθαρὸς, ὰ, ὸν, *purus, a, um:* undè καθαρῶς, *purè*, adv. à καθαίρω, *purgo*.

Καθαρότης, ητος, ἡ, *puritas:* ab eod.

Καθάρσιον, ου, τὸ, *purgatio, expiatio:* à

Καθάρσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expiatorius, purgatorius*. καθάρσιον ὕδωρ, *aqua lustralis*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Κάθαρσις, εως, ἡ, *purgatio, expiatio:* ab eod.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαροῦ, gen. à καθαρὸς, *purus:* item f. 1. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρῶς, adv. *purè, manifestè:* à καθαρός.

Καθαρώτερος, *purior*, compar. à καθαρός.

Καθεδοῦμαι, ῇ, εῖται, *sedebo*, f. 2. m. verbi καθέζομαι, *sedeo*. Th. ἕζω, seu ἕω, *colloco*.

Καθέδρα, ης, ἡ, *suggestum, CATHEDRA, sella, sessio:* à

Καθέζομαι, *sedeo:* præs. part. m. καθεζόμενος. imperf. m. ἐκαθεζόμην. f. 2. m. καθεδοῦμαι. ex κατὰ et ἕζω, seu ἕω, *colloco*.

Καθέζω, *sedere facio:* ex κατὰ et ἕζω.

Καθέηκα, Poët. pro καθῆκα, aor. 1. verbi καθίημι.

Καθείατο, pro ἐκάθηντο, 3. pl. imperf. verbi κάθημαι.

Καθεικέναι, perf. ind. act. à καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto;* perf. εἷκα.

Καθεῖλον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *destruo*.

Καθειμένος, *demissus*, perf. part. pass. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἕω, *mitto*.

Καθεῖναι, a. 2. inf. act. à καθίημι, *demitto*, quod vide.

Καθεῖντο, 3. pl. plusq. perf. pass. à καθίημι, *demitto:* perf. pass. καθεῖμαι· ex κατὰ et ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. a. 1. ἧκα. perf. εἷκα.

Καθείργνυμι, id. quod καθείργω.

Καθείργω, *coerceo, cohibeo:* fut. ξω. a. 1. καθεῖρξα. part. perf. pass. καθειργμένος. à κατὰ et εἴργω.

Καθεῖρκται, et καθεῖρκτο, 3. sing. perf. et plusq. perf. pass. verbi præc.

Καθεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. act. à καθίημι, *demitto:* a. 2. καθῆν. Th. ἵημι, *mitto:* sed

Καθεῖς, vel potiùs καθ' εἷς, *unusquisque*, Marc. xiv. 19. Joan. viii. 9. pro καθ' ἕνα, nom. pro accus. ut Lucian. Dial. Mar. et Marc. καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων, et 1 Cor. xiv.

31. Vid. Græv. in Luc. Solœc. lv.

Κἄθεῖσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθέζω, *sedere facio:* ex κατὰ et ἕζω. a. 1. εἶσα.

Κἄθεστήκεισἄν, 3. pl. plusq. perf. act. verbi καθίστημι, *constituo.*

Κἄθεῖτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à καθίημι· vide καθεῖντο.

Κἄθεκάστην, pro καθ' ἑκάστην, sc. ἡμέραν, *quotidie, indies.* Sic καθέκαστον, pro καθ' ἕκαστον, καθέκαστα, *singulatim.*

Κἄθεκούσῖος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *voluntarius:* ex κατὰ et ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius.*

Κἄθεκτὸς, ἡ, ὸν, *qui detineri potest, qui potest ferri:* à κατέχω, *detineo.* Th. ἔχω, *habeo,* f. ἕξω.

Κἄθέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. à καθαιρέω, quod vide.

Κἄθέλκω, f. ξω, *detraho:* καθέλκειν τὴν ὁλκάδα, *subducere* navem in portum. Isoc. Trapez. p. m. 471. Th. ἕλκω, *traho:* f. ξω.

Κἄθελῶ, εῖς, εῖ, f. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *destruo.*

Κἄ'θεμἄ, ἄτος, τὸ, *monile* ex variis gemmis in pectus mulierum *descendens, ornamentum collare,* Isa. iii. 18. Ezech. xvi. 11. à καθίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Κἄθέμενος, a. 2. part. m. verbi καθίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.* aor. 2. m. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Κἄθεξῆς, adv. *ordine, deinceps:* ex κατὰ et ἑξῆς, idem.

Κἄθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, *detineo, retineo.* Th. ἔχω, *habeo;* f. ἕξω.

Κἄ'θεο, *demittito:* Ion. pro κάθεσο, vel κάθϐ, a. 2. imperat. m. verbi καθίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

Κἄ'θες, *demitte,* a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Κἄ'θεσἄν, 3. pl. a. 2. ind. act. κάθην, verbi καθίημι, *demitto.*

Κἄθέσσαντο, Ion. et Poët. pro καθείσαντο, *collocârunt,* 3. pl. aor. 1. ind. m. verbi καθέζω, *colloco:* ex κατὰ et ἕζω. a. 1. εἷσα.

Κἄθεστἄμένος, perf. part. pass. verbi καθίστημι, *constituo, statuo:* perf. pass. καθέσταμαι. Ex κατὰ et ἵστημι, *sto.*

Κἄθέστηκἄ, ἄς, ε, perf. ind. act. et in 3. pl. κἄθεστήκἄσῖ· et hinc

Κἄθεστηκὼς, perf. part. à καθίστημι, *constituo,* quod vide.

Κἄθεστὼς, ῶτος, per Sync. pro καθεστηκὼς, perf. part. ejusd. verbi.

Κἄ'θετος, ϐ, ὁ, *perpendiculum, linea perpendicularis:* à καθίεμαι, quia *deorsùm mittitur.*

Κἄ'θευδε, *dormivit,* pro ἐκάθευδε, 3. sing. imperf. Ion. vel præs. imperat. act. verbi

Κἄθεύδω, *dormio:* f. κἄθευδήσω. κἄθεύδοντἄ, acc. sing. part. præs. κἄθεύδωμεν, *dormiamus,* 1. pl. præs. sub. Th. εὕδω, *dormio.*

Κἄθεύρεμἄ, vel -ρημἄ, ἄτος, τὸ, *lucrum, inventum:* ex κατὰ et εὑρίσκω, *invenio.*

Κἄθεψέω, ῶ, fut. ήσω, *decoquo, mollio, frango:* à κατὰ et ἕψω, *coquo.*

Κἄθέψησῖς, ἡ, *decoctio:* à pr.

Κἄθεψῖἄ'ομαι, 3. pl. præs. κἄθεψῖόωνται pro καθεψιῶνται, *probris insequor, illudo.* A κατὰ et ἑψιάομαι.

Κἄθεώρων, *despiciebant,* 3. pl. imperf. Att. à καθοράω. est et 1. sing. Th. ὁράω, *video.*

Κἄ'θη, *sedes,* Att. pro κἄ'θησαι, et Ion. κἄ'θηαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι, idem quod ἧμαι, *sedeo.*

Κἄθηγεμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ, suasor, præceptor:* et

Κἄθηγέομαι, -ϐμαι, *dux sum viæ, duco, præeo:* ex κατὰ et ἡγέομαι, *duco.*

Κἄθηγητὴς, ϐ, ὁ, *dux viæ;* item *institutor, præceptor:* à præc.

Κἄθηδῦπἄθέω, ῶ, f. ήσω, *per luxum et voluptatem absumo:* ex κατὰ, ἡδὺς, *suavis,* et πάσχω, *patior.*

Κἄθῆκἄ, ἄς, ε, aor. 1. ind. act. verbi καθίημι, *demitto.*

Κἄθῆκον, οντος, τὸ, *conveniens, decens: officium.* τὰ καθηκοντά μοι, *mea.* à

Κἄθήκω, *convenio, pertineo:* καθήκει, *convenit,* cum dat.

Κἄθηλόω, -ῶ, f. ώσω, *clavo defigo,* vel *configo:* ab ἧλος, *clavus.*

Κἄθήλωσῖς, εως, ἡ, *confixio.*

Κἄ'θημαι, *sedeo:* imperat. κἄ'θησο. imperf. ἐκἄθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Κἄθήμενος, η, ον, *insidens,* præs. part à præced. ϐ ἦσαν καθήμενοι, Act. ii. 1. *ubi commorabantur.* Inter Hebraismos recensent Vorstius et Heumannus ad Luc. xxiv. 49. At sic Xenoph. l. iv. p. 74. ed. Basil. et l. 1. p. 177. ubi cum διατρίβων jungitur.

Κἄθημέρἄν, *quotidiè:* ponitur adverbialitèr: et sæpe præponitur τό. et

Κἄθημερῖνὸς, ἡ, ὸν, *quotidianus:* ex κατὰ et ἡμέρα, *dies.*

Κἄ'θηρε, *abstersit,* Ion. 3. sing. a. 1. act. verbi καθαίρω, *purgo:* f. αρῶ.

Κἄθηρέθην, per Systolen pro καθηρέθην, a. 1. ind. pass. verbi καθαιρέω, *destruo,* q. v.

Κἄθήρητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ejusd.

Κἄθῆσθαι, *sedisse,* præs. inf. à κάθημαι, *sedeo.* Th. ἧμαι, idem.

Κἄ'θησο, *sede,* præs. imperat. ejusd.

Κἄθήσομαι, *sedebo,* f. 1. m. à κάθημαι, *sedeo.* Th. ἧμαι, idem.

Κἄθῆστο, *sedebat,* Poët. pro κἄθῆτο, penultimâ circumflexâ, Ion. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt esse 3. sing. plusq. perf. ab ἕζω. perf. pass. ἧσμαι. plusq. perf. ἥσμην, ἧσο, ἧστο.

Κἄθῆψεν, *annexuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθάπτω· Th. ἅπτω, *necto:* fut. ψω. perf. ἧφα.

Κἄθῖδρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *lassus et fessus ad sudorem usque:* ex κατὰ et ἱδρὼς, *sudor.*

Καθῖδρυνθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. à

Κἄθῖδρῦ'νω pro καθιδρύω, *sedeo, colloco.* Th. ἱδρύω, *sedere facio.*

Κἄθῖδρῦ'ω, f. ύσω, perf. ῦκἄ, *colloco, construo:* ab eod. th.

Κἄθῖ'ει, *demittebat,* 3. sing. imperf. q. à καθιέω, verbi καθίημι, *demitto.* Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*

Κἄθῖερόω, -ῶ, f. ώσω, *consecro, dedico, devoveo.* Th. ἱερὸς, *sacer.*

Κἄθῖ'εσἄν, 3. pl. imperf. καθίην, à καθίημι, quod vide.

Κἄθιζἄ'νω, *sedeo, insideo:* ex κατὰ et ἰζάνω, idem quod ἵζω, *sedere facio, sedeo.*

Κἄθίζεν, *sede,* Dor. pro καθίζϐ, præs. imperat. pass. à καθίζω.

Κἄθίζϐσἄν, acc. sing. præs. part. f. g. à

Κἄθίζω, εις, ει, *sedeo, colloco:* eleganter cum participio vel adjectivo *efficio:* ut, κλαίοντα καθίζειν, *efficere ut aliquis fleat.* Plato in Ione. Is. Casaub. Lect. Theoc. i. ver. 50. f. ῖσω. a. 1. ἐκἄ'θῖσἄ. hinc a. 1. imperat. κἄ'θῖσον, ἄ'τω, et in pl. κἄθῖ'σἄτε, a. 1. part. act. κἄθῖ'σἄς. a. 1. sub. κἄθῖ'σω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κἄθῖ'σαι. perf. act.

κικά'θικά. præs. med. κάθίζομαι. a. 1. m. ἐκάθισά'μην, ω, ἄτο. a. 1. sub. m. κάθί'σωμαι, ῃ, ηται, et in 2. pl. κάθί'σησθε. Ex κατὰ et ἵζω, *sedere facio.*
Κάθί'ημί, *demitto*; per Metaph. *exploro*: γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως, Aristoph. Concion. *sententiam civitatis tentare et explorare*, ut nautæ demissa bolide maris altitudinem tentant. f. ήσω. aor. 1. ind. κάθῆκά. a. 2. κάθῆν. præs. pass. κάθί'εμαι, *demittor*. præs. part. κάθί'έμενος, η, ον. Ex κατὰ et ἵημι, *mitto.*
Κάθί'κεο, Ion. pro καθίκȣ, 2. sing. a. 2. m. verbi καθικνέομαι.
Κάθί'κέτευε, 3. sing. imperf. act. à
Κάθί'κετεύω, f. εύσω, perf. ευκά. idem quod ἱκετεύω, *supplico.* Th. ἱκέτης, *supplex.*
Κάθί'κνέομαι, ȣμαι, *contingo, assequor, pervenio*: f. ίξομαι. ex κατὰ et ἱκνέομαι, *venio.*
Κάθίξάς, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας. à καθίζω, f. ίσω, *sedeo.*
Κάθιξῆ, fort. scribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω, *sedeo*: vel legend. καθιξεῖ, 3. sing. fut. 1. Dor. καθιξῶ, εῖς, εῖ, pro καθίσω, εις, ει. Vel lege καθίξοι, ut in Crispini codice.
Κάθίξω, Dor. pro καθίσω, f. 1. verbi καθίζω, quod vide.
Κάθίȣμαι, *sedebo*, Att. pro καθίσομαι, f. 1. m. ejusd. verbi.
Κάθιππεύω, f. εύσω, *obequito*: ex κατὰ et ἵππος.
Κάθίπτάμαι, vel κάθίπτημί, *devolo*: f. πτήσομαι. aor. 2. sub. κάταπτῶ. a. 2. part. κάθαπτά'ς. aor. 2. med. κάθεπτά'μην. ex κατὰ et ἵπταμαι, vel ἵπτημι, *volo.*
Κάθί'σάς, αντος, ὁ, a. 1. part. act. et
Κάθί'σάτε, *considite*: 2. pl. a. 1. imperat. act. et
Κάθί'σει, 3. sing. f. 1. act. et
Κάθί'σεσθε, 2. pl. f. 1. m. et
Κάθί'σῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. et in 3. pl. κάθί'σωσί. à καθίζω, quod vide.
Κά'θίσίς, εως, ἡ, *sedes.* Et
Κά'θισμά, ἄτος, τὸ, *sessio, sedile*: ex καθίζω.
Κάθίστά, *appone*: per Apocopen pro κάθίστάθί, præs. imperat. verbi καθίστημι.
Κάθίστάμαι, *constituo*, item *instituo*; et pass. *constituor, collocor, componor*; item *venio, sum, fio.* Th. ἵστημι, *statuo, sisto.*
Κάθίστά'ναι, præs. infin. verbi καθίστημι, q. v.
Κάθίστη, 3. sing. imperf. act. à
Κάθίστημί, vel κάθιστάω, *constituo*: κάθίστάμαι πόλεμον, voc. Med. rara locutione, pro *instituo* vel *committo bellum*, Eurip. Suppl. 523. f. κάταστήσω. perf. κάθέστηκά. plusq. perf. κάθειστήκειν. a. 1. κάτέστησά. a. 2. κάτέστην, ης, η. præs. pass. κάθίστάμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. κάτεστά'θην, ης, η. Ex κατὰ et ἵστημι.
Κάθίστησί, 3. sing. præs. indic. act. à præcedente verbo.
Κάθιστῶσά, Att. pro κάθιστᾶσά, præs. part. f. g. q. à καθιστάω, ab eod. verbo.
Κάθὸ, *sicut, quòd, in quantum, in hoc*: adv. ex κατὰ et ὅ, *quod.*
Κάθοδηγέω, -ῶ, *in viam reduco.* f. ήσω. perf. κάθωδήγηκά. ex κατὰ et ὁδηγὸς, *dux viæ.*
Κά'θοδος, ȣ, ὁ, *reditus, regressus.* Th. ὁδός.
Κάθολἴκὸς, ἡ, ὸν, *generalis*: ex κατὰ et ὁλικὸς, *universalis.* Th. ὅλος, *totus.*
Κάθόλȣ, adv. *prorsùs, in universum, in summâ, in genere*: ab eod. th.
Κάθομἄλίζω, f. ί'σω, *complano*: et Metaph. *à ferociâ in mansuetudinem redigo.* Th. ὁμαλὸς, *planus.*
Κάθομολογέω, ῶ, *confiteor*; item *paciscor, despondeo*: f. ήσω. præs. pass. κάθομολογȣμαι, *despondeo*; item pass. *desponsor, promittor*: ex κατὰ, ὁμȣ̃, *simul*, et th. λέγω, *dico.*
Κάθοπλίζω, f. ί'σω, *armo*: præs. pass. κάθοπλίζομαι, *armor.* præs. inf. κάθοπλίζεσθαι. perf. pass. κάθώπλισμαι. perf. part. κάθωπλισμένος, η, ον. Ex κατὰ et ὁπλίζω, *armo.* Th. ὅπλον, *arma.*
Κάθορᾶ, *intuetur*, 3. sing. ind. act. à
Κάθορά'ω, f. ά'σω. perf. κάθώρἄκά, Att. κάθεώρἄκά. Th. ὁράω, *video.*
Κάθορμίζω, fut. ί'σω, *stationem subeo, in portum appello.* Th. ὅρμος, *statio navium.*
Κάθόρμἴον, ȣ, τὸ, *monile*: Hos. ii. 13. ex κατὰ et ὅρμος, idem.
Κάθοσιόω, ῶ, fut. ώσω, *sanctum reddo et purum à scelere, consecro, sacrifico, dico, despondeo.* Th. ὅσιος, *sanctus.*
Κάθόσον et καθ' ὅσον, *quantum, quemadmodum*, pro καθώς. Heb. ix. 27. ex κατὰ et ὅσος, *quantus.*
Κάθότί, *eo quod*: ex κατὰ et ὅ,τι.
Κά'θȣ, *demitte*, a. 2. imperat. m. κά'θεσο, κά'θεο, et κάθȣ, verbi καθίημι, q. vide. Item
Κά'θȣ, *sede*, pro κάθησο, undè κάθησο, et per Systol. κάθεσο, sublato σ, et Crasi facta κάθȣ. à κάθημαι, *sedeo*: quod ex κατὰ et ἧμαι, idem.
Κάθῠβρίζω, f. ί'σω, *insolentèr afficio injuriis, injuriâ lacesso, dedecore afficio*: ex κατὰ et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, *injuria.*
Κά'θῠγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aquosus*: ex κατὰ et ὑγρὸς, *humidus.*
Κάθῠμνέω, ῶ, f. ήσω, *hymnum cano, laudo*; perf. ηκά.
Κάθῠ'περθε vel κάθῠ'περθεν, *in summo loco, suprà*: adv. ex κατὰ et ὕπερθεν, *suprà.* Th. ὑπὲρ, *super.*
Κάθῠπνόω, -ῶ, f. ώσω, *obdormio*: ex ὑπνόω, *dormio.*
Κάθῠποκρί'νομαι, *histrionicâ actione capto et demulceo, simulo.*
Κάθυστερέω, -ῶ, f. ήσω, perf. κάθυστέρηκά, *sum posterior, tardiùs advenio.*
Κάθῠφαίνω, f. φάνῶ. perf. κάθῠ'φαγκά, *contexo.*
Κάθῠφεὶς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι, *subtraho.*
Κάθῠφέσθαι, a. 2. inf. m. ejusd. verbi.
Κάθῠφί'ημί, *submitto, remitto, cedo, prodo causam adversariis, prævaricor, subtraho.* Th. ἵημι.
Κάθὼς, *sicut, quum*: ex κατὰ et ὡς, idem.
ΚΑΙ', *et, etiam, æquè, nam, igitur, aut*: conj. copul. καίπερ, *quamvis, cùm*; ἧξȣσι ϗ παραβαλȣ̃σι, Luc. xix. 43. Grot. ad Matt. xv. 25. et Beza ad Mar. xv. 38. Hebraismum fingunt. Sic tamen Hom. Odyss. ε. 262. Τέτρατον ἦμαρ ἔην ϗ τῷ τετέλεστο ἅπαντα, *quartus dies erat, cum illi omnia absoluta sunt.* *Sed*, ϗ ȣ̉ πάντως τοῖς πόρνοις, I Cor. v. 10. ϗ ἀπ' ἐμαυτȣ̃ ποιῶ ȣ̉δὲν, Joan. viii. 28. ϗ ȣ̉ μὴ ποιήσῃ τὸν πατέρα, Matt. xv. 5. *redundat*, Matt. xxviii. 9. Mar. xiii. 54. Act. xiv. 22. Rom. v. 21. Jac. ii. 4. *Etsi*, ϗ μέγα δώῃ, *etsi multum dederit*, Hes. Op. 357. καί τοι σμίκρον ἐὸν, *etsi sit exiguum*, ibid. 360. exponendi vim habet, *hoc est*, κακῶς ἔπραττεν ϗ πένης ἦν, *malè egit, hoc est, pauper erat*, Arist. Plut. v.

Græv. ad Hesiod. Oper. 328.

ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, ȣ, ὁ, *carcer subterraneus, in quem sontes conjiciebant Spartani; barathrum seu fossa, in quam cadavera eorum, qui publico supplicio fuerant affecti, projiciebantur.* Lacon. vox. Aliter καιάτας, Hesych.

Καϊάφας, ᾶ, ὁ, nomen pontificis. Hebr. q. d. *circuitor* vel *blasphemans.*

Καίγε, *et quidem:* ex ϗ, *et*, et γε, dictione encliticâ.

Καῖε, pro ἔκαιε, *adolebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi καίω, *uro:* f. καύσω. a. 2. ἔκαον.

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ȣ, ὁ, *CÆCIAS, ventus ab ortu æstivo spirans:* à Caico, fl. Mysiæ, sic dictus.

Καϊν, *Kain*, vel *Cain*, nomen primi fratricidæ, indecl. Heb. *acquisitus.*

Καϊνὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. *possessor.*

Καινέα, acc. sing. à

Καινεὺς, έος, ὁ, nom. propr. regis.

Καινία, ας, ἡ, *victoria cæde parta.* Hesych. à καίνω.

Καινίς. Vide in καίνω.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *novus, a, um;* quasi à ϗ νῦν. compar. καινότερος, ᾶ, ον· superl. καινότατος.

Καινοτέραις, *novis*, dat. pl. f. g. compar. grad. à præc. q. v.

Καινότης, ητος, ἡ, *novitas.* Th. καινὸς, *novus.*

Καινοτομέω, ῶ, f. ήσω, perf. m. τέτομα, *innovo, res novas molior:* ex καινὸς, *novus*, et τέμνω, *seco.*

Καινοτομία, ας, ἡ, *novitas.*

Καινȣργέω, ῶ, f. ήσω, *rebus novis studeo, res novas molior:* ex καινὸς et ἔργον, *opus.*

Καινοφωνία, ας, ἡ, *novitas vocum:* ex καινὸς, *novus*, et φωνὴ, *vox.*

Καίνυμαι, *vinco:* à

ΚΑΙ'ΝΩ, *perimo, occido:* q. à κίω, *findo*, vel à κνάω, *seco:* indè καινὶς, ίδος, ἡ, *mors.*

Καιομένῃσι, *incensis*, dat. plur. Ion. f. gen. præs. part. pass. à καίω, *uro:* f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.

Καίοντο, *incendebantur*, Ion. pro ἐκαίοντο, 3. plur. imperf. pass. ejusd. verbi.

Καίȣσ', pro καίȣσα, præs. part. f. g. ab eod. th.

Καίπερ, *etsi, quamvis:* ex ϗ et περ, particula expletiva.

Καίριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tempestivus, opportunus, lethalis:* à καιρός.

Καιρόεις, όεσσα, όεν, *benè textus:* à καῖρος, *licium.*

ΚΑΙΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *occasio, opportunitas, modus, tempus, status rerum, calamitas.* εἰς καιρὸν, ἐν καιρῷ, *in tempore, opportunè:* q. à κυρεῖ, *accidit:* at

ΚΑΙ͂ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *licium:* q. à κείρω, *tondeo.* Hinc καιρόω, *stamen connecto.*

Καιροσίων, gen. pl. f. g. pro καιροεσσῶν, per Metath. à καιρόεις, *benè textus:* f. καιρόεσσα· à præc.

Καιροτηρέω, f. ήσω, *temporis opportunitatem observo.* D. S.

Καιρόω, ῶ, *stamen connecto:* à καῖρος, *licium.*

Καίρω, τρέχω, Etymol. an propter verbum καιρόω, -ῶ, ut sit *percurrere pectine telas.*

Καῖσαρ, αρος, ὁ, *CÆSAR*, nomen primi imperatoris inter Romanos. Latinè *à cædendo.*

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *CÆSAREA.*

Καίτοι, *imo, vero.* H. Steph. ad Philoct. Soph. ver. 1289.

Καίτοιγε, *quanquam*, conjunct. cum indic. ex ϗ, τοι, et γε.

ΚΑΙ'Ω, *uro, accendo, cremo:* f. καύσω. perf. κέκαυκα. perf. pass. κέκαυμαι. aor. 1. pass. ἐκαύθην. a. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι. a. 1. sub. pass. καυθήσωμαι, ῃ, ηται. 1 Cor. xiii. 3.

Κάκ', pro κακὰ, nom. vel acc. pl. n. g. et κακὰ, ᾶς, ά, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, *improba:* à κακὸς, *malus.*

Κακάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malus nuntius, mala nuntians:* ex κακὸς et ἄγγελος. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Κακαγορία, ας, ἡ, Dor. pro κακηγορία, ἡ, *maledicentia.* Vide in κακηγορέω. Sic et κακάγορος, Dor. pro κακήγορος.

Κ'ἀκεῖ, *et illic:* ex ϗ et ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, *ille.*

Κ'ἀκεῖθεν, *et illinc:* ex ϗ et ἐκεῖθεν. ab eod. th.

Κ'ἀκεῖθι, pro ϗ ἐκεῖθι, *et illic.*

Κ'ἀκεῖνος, *et ille:* ex καὶ et ἐκεῖνος.

Κ'ἀκεῖσε, ex καὶ et ἐκεῖσε, *illuc, eò:* ab eod. th.

Κακέμφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *de quo κακῶς φασίν, inglorius, ignobilis.* τὸ κακέμφατον, apud Hesych. est figura, quæ cum junctura vocum insuavitèr sonat. quod et κακέμφατον.

Κακηγορέω, ῶ, f. ήσω, *maledico:* à κακήγορος.

Κακηγορία, ας, ἡ, *maledictum:* à

Κακήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maledicus:* à κακὸς et ἀγορέω, *dico.*

Κακηπελέω, *malè affectus sum, malè valeo*, κακῶς πέλω.

Κακῆς, dat. pl. f. g. Ion. pro κακαῖς, à κακὸς, ἡ, ὸν, *malus, a, um.*

Κακία, ας, ἡ, *malitia, vitium, ignavia, molestia.* Th. κακὸς, *malus.*

Κακίζω, f. ίσω, perf. ικα, *vitupero:* vide in κακίσαι.

Κάκιον, *pejus*, n. g. et κακίων, *pejor*, ὁ ϗ ἡ, compar. à κακὸς, *malus.*

Κακίσαι, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω, *vitupero, labefacio, improbo:* præs. pass. κακίζομαι, *vituperor;* item *ignavè me gero, ignavus fio:* præs. part. pass. κακιζόμενος. Th. κακός.

Κάκιστος, ȣ, ὁ, *pessimus*, superl. ab eod.

Κακίων, ίονος, ὁ ϗ ἡ, *deterior.* Vide κάκιον.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, *perdix:* κακκαβὶς, ίδος, ἡ, idem; à sono.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *CACABUS, olla testacea.*

Κακκείειν, Æol. Sync. pro κατακείειν, *dormiturire:* Sic

Κακκείοντες, pro κατακείοντες, præs. part. à κατακείω, *dormiturio:* quod ex κατὰ et κείω, *cubare cupio.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Κακκεφαλῆς, compos. ex κατὰ et κεφαλῆς, *capitis:* κακκεφαλᾶς, Dor. et Æol. pro κακκεφαλῆς.

Κακκῆαι, a. 1. inf. Æol. per Sync. pro κατακῆαι, seu κατακαῦσαι. nam καίω, *uro:* a. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, *in galeam:* à κόρυς, υθος, ἡ, *galea:* in acc. κόρυθα et κόρυν.

Κακκορυφὴν, id est, κατὰ κορυφὴν, *in vertice.*

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, præs. part. verbi κατακρύπτω, *occulto, dissimulo.* Th. κρύπτω, *abscondo:* f. κρύψω. a. 2. ἔκρυβον.

Κακοδαιμονία, ας, ἡ, *infelicitas, insania:* à κακοδαίμων.

Κακοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *infelix, cui malus est genius:* ex κακὸς et δαίμων.

Κακοδοξέω, -ῶ, *sum pravæ opinionis;* à κακὸς, *malus*, et δόξα, *opinio, fama.* item *infamiâ laboro.*

Κακόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ignobilis:* ab eodem. Th. δοκέω, *videor.*

Κακοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *malè pannosus, vestitus.* Ex κακὸς et εἷμα.

Κἄκοεργῐ´η, ης, ἡ, *improbitas:* à seq.
Κἄκοεργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maleficus:* ex κακὸς et ἔργον, *opus.*
Κἄκόζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malus et infelix æmulator:* à κακὸς, *malus,* et ζῆλος, *æmulatio.*
Κἄκοζηλῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *mala et infelix æmulatio:* ab eodem.
Κἄκοζωῑ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *misera vita,* Poët. pro κακὴ ζωή.
Κἄκοήθειᾰ, ᾱς, ἡ, *prava consuetudo, malignitas:* à
Κἄκοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *malignus, a, um:* ex κακὸς, *malus,* et ἦθος, εος, τὸ, *mos, consuetudo:* in pl. ἤθεα.
Κἄκοθημοσῠ´νη, ης, ἡ, *ignavia,* propriè *quum res malè geruntur et disponuntur:* ex κακὸς, *malus,* et θήμων, ονος, ὁ, *acervus rerum simul congestarum.* Th. τίθημι, *pono.*
Κἄκοῑ´λῐον, *infelix Ilium:* ex κακὸς et Ἴλιον.
Κἄκοῖο, gen. Ion. et κἄκοῖσῐ, dat. pl. Vide κακός.
Κἄκοκέρδειᾰ, ᾱς, ἡ, *turpis quæstus:* à κακὸς, *malus,* et κέρδος, εος, τὸ, *lucrum.*
Κἄκοκερδείῃσῐν, dat. pl. Ion. pro κακοκερδείαις, à præc.
Κἄκόκνᾱμος, Dor. pro κακόκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui crura habet exilia:* ex κακὸς et κνήμη, *tibia.*
Κἄκολογέω, ῶ, *maledico:* cum acc. à κακολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maledicus:* f. ήσω. perf. κεκἄκολόγηκᾰ. aor. 1. ἐκἄκολόγησᾰ. a. 1. inf. act. κἄκολογῆσαι. ex κακὸς, *malus,* et λέγω, *dico.* perf. m. λέλογα.
Κἄκολογῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *maledicentia:* ex iisdem.
Κἄκομήχᾰνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malorum machinator:* ex κακὸς et μηχανὴ, *machina.*
Κἄκομῐλῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *mala conversatio.* Diod. Sic.
Κἄκόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *deformis:* ex κακὸς et μορφὴ, *forma.*
Κἄκὸν, ȣ̃, τὸ, *detrimentum, malum:* à κακός.
Κἄκόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui malis legibus utitur:* à νόμος, *lex.*
Κἄκόνοος, -νȣς, όȣ, -ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *malevolus:* ex κακὸς et νόος, *mens.*
Κἄκόνυμφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infeliciter nuptus:* ex κακὸς et νύμφη.
Κἄκόξεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, comp. κἄκοξεινώτερος, *malorum hospitum exceptor.* Ex κακὸς et ξεῖνος.
Κἄκοπᾰ´θειᾰ, ᾱς, ἡ, *vexatio, molestia:* à κακοπαθὴς, q. v.
Κἄκοπᾰθέω, *patior mala, æger sum animo, tolero adversa:* fut. ήσω. perf. κεκἄκοπᾰ´θηκᾰ. a. 1. ἐκἄκοπᾰ´θησᾰ. a. 1. imperat. κἄκοπᾰ´θησον, ᾰ´τω. à
Κἄκοπᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ærumnosus:* ex κακὸς, *malus,* et πάθος, εος, τὸ, *passio.* Th. πάσχω, *patior:* a. 2. ἔπαθον.
Κἄκόπᾰτρῐς, ῐδος, ὁ ϗ ἡ, *malo patre ortus:* in acc. κἄκόπᾰτρῐν. ex κακὸς et πατὴρ, *pater,* vel πατρὶς, *patria.*
Κἄκοποιῑ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *maleficium:* ex κακὸς et ποιέω, *facio.*
Κἄκοποιέω, ῶ, *malefacio:* f. ήσω. perf. κεκἄκοποίηκᾰ. a. 1. ἐκἄκοποίησᾰ. a. 1. inf. act. κἄκοποιῆσαι. ex iisd.
Κἄκοποίησῐς, εως, ἡ, *maleficium.*
Κἄκοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *maleficus, a, um:* ex κακὸς et ποιέω.
Κἄκόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *qui infirmis est pedibus:* ex κακὸς et πȣ̃ς, *pes.*
Κἄκόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malè alatus:* ex κακὸς et πτερόν.
Κἄκοπρᾱγέω, -ῶ, *conflictor malis, infelix sum:* ex κακὸς et πράσσω, *facio:* f. ξω. perf. m. πέπραγα.
Κἄκοπρᾱγῐ´ᾰ, ῐᾱς, ἡ, *jactura, infelicitas:* et
Κἄκοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *malas res agens, maleficus:* ex iisd. th.
Κἄκοῤῥᾰφῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *malorum machinatio, insidiæ:* ex κακὸς et ῥάπτω, *consuo:* f. ψω. perf. ἔῤῥαφα. a. 2. pass. ἐῤῥάφην.
ΚᾸΚΟ´Σ, ἡ, ὸν, *malus, improbus, infaustus, perniciosus, ignobilis, imperitus, ignavus, timidus, humilis, abjectus, pauper, vilis:* q. à χάζω, *recedo,* ignavi enim et timidi recedere solent.
Κἄκότᾱς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, *calamitas, malum:* à præc.
Κἄκοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *malis artibus utor et maleficio, malis artibus depravo:* et
Κἄκοτεχνῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *mala ars, maleficium:* et
Κἄκότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malis artibus deditus, malignus:* ex κακὸς et τέχνη, *ars.*
Κἄκότητῐ, dat. sing. κἄκότητᾰ, acc. sing. à
Κἄκότης, ητος, ἡ, *improbitas, malitia, vitium.* Th. κακὸς, *malus.*
Κἄκοτῠχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix:* ex κακὸς et τύχη.
Κἄκȣργέω, ῶ, f. ήσω, *maleficus sum et fraudulentus, damno afficio:* et
Κἄκȣργῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *improbitas:* à κακȣ̃ργος.
Κἄκȣργῐκὸς, κὴ, κὸν, *ad malè faciendum proclivis:* ex
Κἄκȣ̃ργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contractè pro κακοεργὸς, *maleficus, improbus:* ex κακὸς, *malus,* et ἔργον, *opus.*
Κἄκȣχέω, ῶ, *malè tracto, malè habeo aliquem:* f. ήσω. perf. κεκἄκȣ´χηκᾰ. ex κακῶς et ἔχω, *habeo.* Hinc κακȣχȣ̃μαι, *malè vexor.*
Κἄκοφρᾰδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *malum cogitans* aut *machinans:* ex κακὸς et φράζω, *dico, meditor;* a. 2. ἔφραδον.
Κἄκοφροσῠ´νη, ης, ἡ, *mala cogitatio, insania.*
Κἄκόφρων, φρονος, ὁ ϗ ἡ, *insanus:* ex κακὸς et φρήν.
Κἄκόχαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *alienis malis gaudens:* ex κακὸν, *malum,* et χαίρω, *gaudeo.*
Κἄκοχρήσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *improbus:* ex κακὸς et χράομαι, *utor.* Th. χράω, *do mutuò.*
Κἄκοχῡμῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *redundantia vitiosorum humorum:* ex κακὸς et χυμὸς, *succus.* Th. χέω, *fundo.*
Κἄκόψογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maledicus:* ex κακὸς et ψέγω, f. ξω, *reprehendo, vitupero:* perf. med. ἔψογα.
Κἄκόψῡχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pusillanimis, qui animo est demisso* sive *malo:* à ψυχή.
Κἄκόω, ῶ, fut. ώσω, *malo* seu *damno afficio, infesto, vexo, affligo, vitio; malè affectum reddo:* ἐπήγειραν ϗ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς—κατὰ τῶν ἀδελφῶν, Act. xiv. 2.—*malè affectos reddiderunt animos contra fratres.* ἅπαξ λεγόμενον, inquit Beza. ἐκακȣ̃το δὲ ταῖς ὑποψίαις, *exasperabatur verò suspicionibus.* Jos. Ant. xvi. c. 7. s. 3. At κακȣ̃ν τινα κατά τινος forsan non reperitur, et accus. Act. xiv. 2, cum remotiori verbo ἐπήγειραν in constructione fortè jungendum.
Κακτᾰ´μεναι, *occidere:* Dor. pro κατακτάμεναι, aor. 2. inf. act. à κατάκτημι, vel κατακτείνω, *occido.* Th. κτείνω, idem. f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. aor. 2. ἔκτανον.
Κάκτᾰνε, Sync. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. Vel pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.
Κάκτεινε, per Sync. pro κατέκτεινε, 3. sing. imperf. ind. act. vel a. 1. ind. act. verbi κατακτείνω, *occido.*
ΚΑ´ΚΤΟΣ, ȣ, ἡ, *spinosa quæ-*

dam planta, carduus: quasi à καίω, quia urit, seu pungit.

Κἀκτέτω, Dor. pro ϗ ἐκ τούτε, scil. χρόνε, ex hoc tempore.

Καγχεῦσαι, effudisse, per Sync. Æol. pro καταχεῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi καταχέω. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.

Κἄκῶς, adv. malè, improbè, perperàm; infeliciter, κακῶς πράσσοντες, Eurip. Orest. 1591. qui sunt in rebus adversis. At κακῶς ποιεῖν τινα, Dem. Phil. i. 8, aliquem malè afficere. κακῶς εἰδότες ὡς, Isocr. Panath. ignari quod: Angl. ILL AWARE THAT. à κακὸς, malus.

Κἄ'κωσῖς, εως, ἡ, clades.

Κἄκώσεσῖν, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi κακόω.

Κἄκώτερος, Poët. pro κακίων, pejor.

Κἄκωτῖκὸς, ἡ, ὸν, infestus, noxius: à κακόω.

Κᾶλᾶ, ligna: à nom. κᾶλον, ε, τὸ, lignum: sed

Κἄλᾶ, opportunè: adv. à καλὸς, pulcher.

Κἄλᾶβρίζω, Calabros imitor. Hesych.

Κἄλᾶβώτης, ὁ, stellio.

ΚἌΛᾸΘΟΣ, ε, ὁ, CALATHUS, quasillum: q. à καλὸν et θέειν, quòd in ejus structurâ ligna in orbem currant.

ΚἌΛΑΪ'Σ, ὁ, nomen lapidis cujusdam; item velum. Hesych. q. à κάλως, funis nauticus, eò enim et velum tenditur.

Κἄλᾶμαίᾶ, ᾶς, ἡ, alii καλαμαῖον, cicada minima: ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter calamos stipulasque versatur.

Κἄλᾶμά'ομαι, -ῶμαι, stipulas lego; item spicas colligo post messores; item racemo, inus. et Metaph. spolio post alium. Th. κάλαμος, arundo.

Κἄλᾶμευτᾶ's, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Κἄλᾶμευτὴς, ε, ὁ, messor: à

Κἄλᾶμεύω, f. εύσω, meto, culmos seco et colligo.

Κἄλᾶ'μη, ης, et Dor. κἄλᾶ'μᾶ, ᾶς, ἡ, stipula; item Metaph. corpus senectute confectum, et quasi arescens: expon. etiam cadaver hominis interempti: à κάλαμος.

Κἄλᾶμίνθη, ης, ἡ, CALAMINTHA, nepeta: similis menthæ agresti. Th. μίνθα, mentha.

Κἄλᾶμίνθῖος, nomen ranæ: à κἄλᾶμίνθη, quod vide: vel à κάλαμος.

Κἄλᾶ'μῖνος, ΐνη, ῖνον, arundineus: à κάλαμος.

Κἄλᾶμῖ's, ΐδος, ἡ, arundo piscatoria, theca calamorum, arundinetum: ab eod.

Κἄλᾶμίσκος, ε, ὁ, parva arundo: ab eod.

ΚἌΛᾸΜΟΣ, ε, et Dor. καλαμω, ὁ, CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica.

Κἄλᾶμοστεφέων, gen. pl. à

Κἄλᾶμοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calamis circumdatus: ex κάλαμος et στέφω, corono.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, vestis linea ad talos demissa, Ægyptiis et Persis in usu.

ΚἌΛΑΥΡΓΤΪΣ, spuma argenti: à Calauriâ sive Calabriâ.

Κἄλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum in summo repandum: q. κᾶλον αὖ ῥέπον. à ῥέπω, vergo, propendeo.

Κἄλέεσκον, ες, ε. Ion. Epenth. τε̃ εσκ, pro ἐκάλεον, εες, εε, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi καλέω, voco.

Κἄλείμεναι, vocare, inf. Poët. pro καλέμεναι, Ion. pro

Κἄλεῖν, vocare, præs. inf. act. contr. pro καλέειν, à καλέω, quod vide.

Κἄλεοίμην, præs. opt. pass. et

Κἄλέοισῖ, Dor. pro καλέεσι, vocant: 3. pl. præs. ind. act. ab eod. th.

Κἄ'λεον, Ion. pro ἐκάλεον, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Κἄλέοντες, οντων, οἱ, sic dicti ἀπὸ τῶν καλῶν, κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux κέλοντας appellat, et οἱ ἱστόποδες καλε̃νται, recta ligna quæ telas sustinent, telæ jugum.

Κἄλέοντῖ, Dor. pro καλέεσι, -ε̃σι, vocant, 3. pl. præs. ind. act. et

Κἄλέσαντο, vocârunt, Ion. pro ἐκαλέσαντο, 3. pl. a. 1. m. et

Κἄλέσᾶσ' pro κἄλέσᾶσᾶ, a. 1. part. act. fœm. gen. et

Κἄλεσκόμην, Ion. imperf. med. à καλέω.

Κἄλέσσᾶτο, vocavit, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, et Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic κἄλεσσᾶ'μενος, a. 1. part. m. gem. σ. et

Κἄλεῦνται, dicuntur, Dor. pro καλε̃νται, 3. plur. præs. ind. pass. à καλέω.

Κἄλεῦντο, Dor. pro ἐκαλε̃ντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καλέω. Sic κἄλεῦμαι, Dor. pro καλε̃μαι, κἄλεῦσᾶ, Dor. pro καλε̃σα. à

ΚἌΛΕ'Ω, voco, accerso, imploro, nomino: fut. έσω et ήσω. perf. κέκληκᾶ. a. 1. ἐκά'λεσᾶ. a. 1. imperat. κά'λεσον, ά'τω. a. 1. inf. κἄλέσαι. a. 1. part. κἄλέσᾶς, αντος, ὁ. perf. pass. κέκλημαι. aor. 1. pass. ἐκλήθην. fut. 1. pass. κληθήσομαι, ῃ, εται. Hinc fort. Angl. TO CALL.

Κἄλήμεναι, Dor. et Poët. pro καλῆναι, præs. inf. act. quod à κάλημι, idem quod καλέω, voco.

Κἄλήμενος, Æol. pro καλέμενος, præs. part. pass. à καλέω, vel præs. part. pass. à κάλημι, pro καλέω, voco.

Κἄλήτωρ, ορος, ὁ, vocalis, canorus: Epithet. præconis: à καλέω.

Κἄλῖᾶ', ᾶς, ἡ, nidus: acc. Ion. καλιήν· hinc καλιαὶ, horrea. Th. κᾶλον, lignum.

Κἄλιᾶ's, ά'δος, ἡ, tugurium, domuncula, sacellum: à præc.

Κἄλῖῆς, gen. sing. Ion. κἄλῖὴν, acc. sing. à καλιὰ, nidus: quod vide.

Κἄλινδέω, ῶ, volvo, verso: à κυλίω, idem.

Κάλλαιον, ε, τὸ, barba galli gallinacei, Hesych.

Κάλλεᾶ, nom. pl. à κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.

Καλλείπω, Poët. pro καταλείπω, relinquo: fut. καλλείψω pro καταλείψω. ex κατὰ et λείπω, linquo: f. ψω.

Καλλῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, nomen propr.

Καλλῖβόᾶς, ε, ὁ, qui pulchram et suavem vocem habet, ὁ καλὴν βοὴν, εἴτε φωνὴν ἔχων· ex καλὸς, pulcher, et βοάω, clamo.

Καλλῖγυ'ναικᾶ, acc. sing. à

Καλλῖγυ'ναιξ, αικος, ὁ ϗ ἡ, pulchris mulieribus abundans: ex καλὸς, pulcher, et γύνη, mulier.

Καλλῖέλαιος, ε, ὁ, frugifera olea: q. καλὴ ἐλαία, pulchra olea. Ei opponitur ἀγριέλαιος, oleaster, q. sylvestris olea.

Καλλῖεπέω, f. ήσω, ornatè et elegantèr dico: ex κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo, vel καλὸς, pulcher, et ἔπω, dico.

Καλλῖεργέω, ῶ, f. ήσω, pulchrè fabricor: ex καλὸς et ἔργον, opus.

Καλλῖερέω, ῶ, f. ήσω, lito, qu. felici eventu sacrifico, καλῶς ἱερεύω. καλλῖερεῖσθαι, idem. Th. ἱερὸς, sacer.

Καλλίζωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, pulchrè cinctus. Ex καλὸς et ζώνη.

Καλλῖθέμεθλος, ε, ὁ ϗ ἡ, pulchrè fundata: ex καλὸς, pulcher,

et θέμεθλον, idem quod θέμηλον, ου, τὸ, *fundamentum.*
Καλλίθριξ, καλλίτριχος, *habens pulchros capillos:* ex καλὸς et θρὶξ, gen. τριχός.
Καλλίκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fructuosus, bonum fructum ferens:* ex καλὸς et καρπός.
Καλλικολώνη, ης, ἡ, *locus quidam amœnissimus,* propriè *pulcher collis* aut *tumulus:* ex καλὸς et κολωνὸς, *tumulus.*
Καλλικόμοιο, *pulchricomæ,* gen. sing. Ion. à
Καλλίκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchram comam habens:* ex καλὸς, *pulcher,* et κόμη, *coma.*
Καλλικρήδεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchris vittis.* Ex καλὸς et κρήδεμνον.
Κάλλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, apud Poët. pro καλὸς, *pulcher.*
Καλλίναος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchrè fluens:* ex καλὸς et νάω, *fluo.*
Καλλίνικον, ου, τὸ, Poët. *præclara victoria,* ἡ καλὴ νίκη. Et inter *saltationum* genera ponit Pollux. item *carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solebat:* ex καλὸς et νικάω, *vinco.*
Καλλίνικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *victor egregius:* ex iisd.
Κάλλιον, *melius:* compar. n. g. vel adv. à καλὸς, *pulcher.*
Καλλιόπη, ης, et Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, *CALLIOPE,* nomen Musæ: ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo,* quod à καλὸς, *pulcher,* et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.*
Καλλιόω, -ῶ, fut. ώσω, *venusto, pulchrum facio* vel *reddo.*
Καλλιπάρῃος, Æol. pro καλλιπάρειος, *pulchras genas habens:* ex καλὸς, *pulcher,* et παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala, gena.*
Καλλίπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pulchrum peplum* vel *vestem habet:* ὁ ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.
Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchricomus, pulchras comas* vel *cincinnos habens:* ex καλὸς et πλόκαμος, *cincinnus.* Th. πλέκω, *necto.*
Καλλίπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui præclaras opes habet:* ex καλὸς et πλοῦτος, *divitiæ.*
Κάλλιπον, Æol. Sync. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo.* Th. λείπω, *linquo:* f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Καλλίπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchram habens proram:* ex καλὸς et πρώρα.
Καλλίπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pulchros equos habet:* ex καλὸς et πῶλος, *pullus equinus.*
Καλλιρέεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchrifluus, liquidus, copiosus:* ex καλὸς, *pulcher,* et ῥέεθρον, Poët. *fluentum:* q. à ῥέω, *fluo.*
Καλλιρόη, ης, ἡ, *CALLIRHOE;* nomen mulieris.
Καλλίροος, et καλλίρροος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchrè fluens, pulchra fluenta habens:* ex καλὸς, *pulcher,* et ῥέω, ῥεύσω, *fluo.*
Καλλίστα, ας, ἁ, Dor. pro καλλίστη, *pulcherrima.* Sed κάλλιστα, adv. superl. *pulcherrimè, optimè.* καλλίστη νῆσος, sic dicta *Theræ* insula. à καλὸς, *pulcher,* compar. καλλίων· superl. κάλλιστος.
Καλλιστεύω, f. εύσω, *pulchritudine excello; fortissimè rem gero.* idem quod ἀριστεύω. Th. καλός.
Καλλίστευμα, ατος, τὸ, *præmium pulchritudinis.* Eurip. Orest. 1677.
Κάλλιστος, η, ον, superl. à καλὸς, *pulcher;* compar. καλλίων.
Καλλίσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchros talos habens:* ex καλὸς et σφυρὸν, *malleolus pedis.* Th. σφύρα, *malleus.*
Καλλίτριχας, *pulchricomas,* acc. pl. à καλλίθριξ, τριχὸς, *pulchros crines habens:* ex καλὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus.*
Κάλλιφ', ob sequentem aspiratam, pro κάλλιπε, Æol. Sync. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo.* Th. λείπω, *linquo:* f. ψω. a. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.
Καλλίχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro καλλίχωρος, *qui pulchram regionem* aut *locum habet:* ὁ καλὴν χώραν ἔχων.
Καλλονὴ, ῆς, ἡ, Sap. xiii. 3. idem quod
Κάλλος, εος, et contractè κάλλους, τὸ, *pulchritudo.* Th. καλὸς, *pulcher.*
Κάλλυντρον, ου, τὸ, *id quo aliquid ornatur; scopæ:* à
Καλλύνω, f. υνῶ, *pulchrum reddo, como, orno:* item *verro.* præs. pass. καλλύνομαι, *ornor, pulcher reddor;* item *eleganter me habeo, glorior, mihique ipsi placeo:* à κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo.* Th. καλὸς, *pulcher.*
Καλλωπίζω, f. ίσω, *decoro:* propriè *pulchros oculos facio:* præs. pass. καλλωπίζομαι, *efferor:* à καλὸς, *pulcher,* et ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Καλλώπισμα, ατος, τὸ, *ornamentum:* à præc.
Καλλωπισμὸς, οῦ, ὁ, idem: est et *elegantia vestitûs.*
Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, *nimis pulchritudini et elegantiæ addictus:* à καλλωπίζω.
Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *honestatis magister, honesta docens:* ex καλὸς, *pulcher,* et διδάσκαλος, *magister:* quod à διδάσκω, *doceo.*
Καλοκαγαθία, ας, ἡ, *probitas:* ex καλὸς et ἀγαθὸς, *bonus.*
Καλοκάγαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *probus, integer:* ab iisd.
ΚΑ͂ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum.* Sed Καλὸν, Poët. *pulchrè,* à καλὸς, quod vide.
Καλοπέδιλον, ου, τὸ, et in pl. τὰ, *ligneæ compedes.* Th. πέδιλον, τὸ, *calceus.*
Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, *benefacio:* ex καλὸς et ποιέω, *facio.*
Καλόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *pulchros pedes habens, pulcher:* à καλὸς et ποὺς, ποδὸς, *pes:* item κᾶλόπους, *ligneum pedem habens; ipse pes ligneus;* à κᾶλον, *lignum.* Est et nomen animalis Indici.
Κάλος, ου, ὁ, *funis, rudens.*
ΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *pulcher, honestus, bonus, decens, probus, strenuus, jucundus, suavis.* compar. καλλίων. superl. κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, substantivè, *decus, commodum, honestas.* ἔστι καλὸν pro πρέπει eleganter. Theocr. Idyll. xxvii. 7. Gal. iv. 18.
Καλοῦμαι, præs. ind. pass. καλούμενος, η, ον, præs. part. pass. καλοῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. καλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi καλέω, *voco.*
Καλπάζειν, *equum in gressum exultantem urgere:* præs. inf. act. à καλπάζω. Hinc forsan Angl. TO GALLOP.
ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, et κάλπις, *urna, situla, hydria:* q. à κόλπος, quòd sit *sinuosa:* aut à καλύπτω, quòd *occultet liquorem.*
Κάλπις, ιδος, et ιος, ἡ, *urna:* à præced. item *equus tolutarius, tolutim currens, cursor, cursûs species.* Hesych. hinc καλπάζειν.
Καλύβη, ης, ἡ, *tugurium:* à καλύπτω, *abscondo.*
Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, *CALYDON,* nomen urbis.
Καλύκων, gen. pl. à κάλυξ, υκος, ἡ, *theca.*
Κάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen:* à καλύπτω.

Κάλυξ, ῦκος, ἡ, *rosa clausa, theca, CALYX: id quo aliquid includitur,* ut *folliculus, putamen,* &c. numeratur etiam in *mundo muliebri.* à καλύπτω, *tego.*

Κᾰλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *tegmen, operculum:* ab eod.

Κᾰλυπτήριον, ου, τὸ, *operimentum.*

Κᾰλύπτρᾱ, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre.*

Κᾰλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre:* à

ΚᾸΛΥ'ΠΤΩ, *tego, velo, operior:* f. ψω. a. 1. ἐκάλυψᾰ. a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, et in 2. pl. κᾰλύψᾰτε. perf. act. κεκάλυφᾰ. a. 2. ἐκάλυβον. perf. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκᾰλυμμένος, η, ον.

Καλύστριοι, οἱ, nomen Judicum.

Κᾰλύψαι, a. 1. inf. act. κᾰλύψᾱς, *tegens,* a. 1. part. act. κᾰλυψάμενος, a. 1. part. m. κᾰλύψῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. à καλύπτω, *tego.*

Κᾰλυψοῖ, dat. sing. à

Κᾰλυψὼ, όος, -οῦς, ἡ, *CALYPSO,* Dea, quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον.

Καλχαίνω, f. ανῶ, *purpureo colore tingo;* etiam *altâ mente cogito, alto animo verso:* à κάλχη.

Κάλχᾱς, αντος, ὁ, nomen vatis proprium, à καλχαίνω.

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, *flos* vel *animal, quo tingitur purpura.*

Κᾰλῶ, *vocabo,* f. 1. Att. contract. à καλέσω, verbi καλέω, *voco.*

Κᾰλώδιον, ου, τὸ, *funiculus nauticus:* à

ΚᾸ'ΛΩΣ, -ω, vel -ωος, ὁ, *rudens, funis nauticus.*

Κᾱλῶς, adv. *pulchrè, rectè:* à καλός.

ΚᾸ'ΜΑΞ, ᾰκος, ἡ, *vitis pedamentum, palus, pertica, tibicen, fossa.* dat. pl. κάμαξι. q. à κάμνω, quia velut *laborat* gestando onere.

ΚᾸΜᾸ'ΡᾹ, ας, ἡ, *CAMERA, fornix, testudo:* quia pondere quasi κάμνει, *laborat.*

ΚᾸΜᾸΣΓΝΕΣ, οἱ, *pisces marini.* Alii κᾰμάσηνες.

Κᾰμάσσω, *moveo.* Hesych.

Κᾰμᾰτηρὸς, ρᾱ, ρὸν, *laboriosus, defessus, ærumnarum plenus.* Th. κάμνω, *lassesco.*

Κᾰ'μᾰτος, ου, ὁ, *labor:* καμάτως, pro καμάτους, acc. pl. Th. κάμνω.

Κᾰμᾰτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *gravis, laboriosus:* vide præced.

Καμβαίνω, *cesso:* an pro καταβαίνω, *descendo?*

Κάμβᾰλον, *deposui,* per Sync. pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi κατεμβάλλω· ex κατὰ, ἐν, et βάλλω, *jacio:* fut. λῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Καμβρίζω, *cessator sum:* Æol. Sync. pro καταβρίζω. Hesych.

Καμβύσης, ου, ὁ, *CAMBYSES,* nomen proprium.

Κᾰ'με, vel κᾰ'μεν, *elaboravit, afflictabatur,* 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor:* f. καμῶ. perf. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κᾰμεῖται, 3. sing. f. 2. m. καμοῦμαι· κᾰμεῖσθε, 2. pl. ejusd. temporis. Ab eod.

Κᾰμηλαύκιον, vel κᾰμελαύκιον, ου, τὸ, *pileus,* quia καῦμα ἐλαύνει, *æstum cohibet.*

Κᾰμηλίτης, ου, ὁ, *cameli agitator* vel *curator:* à κάμηλος, *camelus.*

Κᾰμηλοπάρδᾰλις, εος, ἡ, *CAMELOPARDALIS,* animal de genere Camelorum: à κάμηλος et πάρδαλις. Th. πάρδος.

ΚᾸ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *CAMELUS,* Angl. CAMEL: παρὰ τὸ κάμνειν, quòd sit animal ferendis *laboribus* optimè idoneum.

Κᾰ'μητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Κάμιλος, ου, ὁ, *funis crassus.*

Κᾰμῖναῖος, αία, αῖον, *ad caminum pertinens:* et

Κᾰμῖνευτὴς, οῦ, ὁ, *ad fornacem laborans:* à

Κᾰμῖνεύω, f. εύσω, *in camino excoquo,* seu *candefacio:* à κάμινος.

ΚᾸ'ΜῙΝΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *CAMINUS, fornax, ignis, flamma, ardor:* q. καύμινος, ab inusit. καύω, pro καίω, *uro.*

Κᾰμῖνὼ, οῦς, ἡ, ut γρηῢς καμινὼ, *anus camini fuligine oppleta:* dat. καμινοῖ. à præc.

Καμμάρψαι, per Sync. pro καταμάρψαι. Hesych.

Καμμὲν, pro κατὰ μὲν, *utique.*

Καμμένειν, per Sync. pro καταμένειν, præs. inf. à μένω, *maneo.*

Κᾰ'μμες, Æol. pro καὶ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονίη, Ion. per Sync. pro καταμονία, *perseverantia, victoria:* à καταμένω, *constantèr permaneo.* Th. μένω, *mano.*

Κάμμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infelix:* Poët. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος, *malum fatum.* Th. μείρω, *divido.*

Καμμύω, per Sync. pro καταμύω, *conniveo, claudo oculos:* f. ύσω. a. 1. ἐκάμμυσᾰ. perf. κεκάμμῡκᾰ, pro καταμέμυκα. Ex κατὰ et μύω, *claudo:* f. σω. perf. μέμυκα.

Κάμνε, *elaborabat,* 3. sing. imperf. Ion. à

ΚΑ'ΜΝΩ, *lassesco, fatigor, deficio, laboro, ægroto:* f. κᾰμῶ, vel κᾰμοῦμαι. perf. κέκμηκᾰ. a. 2. ἔκᾰμον. a. 2. sub. κᾰ'μω, ῃς, ῃ, et in 2. pl. κᾰ'μητε.

Κᾰ'μον, Ion. pro ἔκᾰμον, a. 2. ind. et

Κᾰμόντες, *mortui,* nom. pl. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto.*

Κᾰμοῦσᾰ, *laborans,* a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura;* item *articulus:* à κάμπτω, *flecto:* sed

Κάμπη, ης, ἡ, *eruca.* Gl. Cyr. Sub eod. th.

Καμπτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *flexibilis, flexilis.*

Κάμπτρᾱ, ᾱς, ἡ, *capsa,* quæ fiebat ex lignis flexis: à

ΚΑ'ΜΠΤΩ, *flecto, inflecto:* f. ψω. perf. κέκαμφᾰ. κάμψαι κακὰ, *declinare mala.* Eurip. Suppl. 748. Hinc fort. Angl. HAMMOCK.

Καμπύλος, η, ον, *curvus, inflexus.* Th. κάμπτω.

Καμφιστιλᾱμένᾱ, Dor. pro καὶ ἀμφιστειλαμένη, *superinduta.* Th. στέλλω, *orno.*

Κάμψᾰ, ης, ἡ, *theca, CAPSA:* καμψάκης, ου, ὁ, *vas olearium.* Th. κάμπτω.

Κᾰμὼν, οῦσᾰ, ὸν, *fatigatus, a, um, mortuus:* a. 2. part. act. à κάμνω, *fatigor:* f. μῶ. a. 2. ἔκαμον.

Κᾱν, *etsi, quamvis, saltem, tantùm non, ac si.* Anacr. vii. 8. pro καὶ ἄν.

Καν, sine accentu, pro καὶ ἐν.

Κανᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *possessio:* et

Κᾰνᾶ, *canistra,* Gen. xl. 16. pro κάνεα. vide κάνεον.

ΚᾸ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *lignum tenue, cui pictores ceram vel linum circumlinunt:* q. à κάννη, *arundo.* Κάναβοι, οἱ, *fontes rivo multiplici sparsi.*

Κᾰ'ναθρον, ου, τὸ, *currus ex storeâ:* à κάννη, *storea.*

Κανανίτης, ου, ὁ, *Cananita,* nomen gentile. Hebr. q. interpret. Lat. *æmulator.*

Κᾰ'ναστρον, ου, τὸ, *CANISTRUM;*

scribitur et κάνιςρον. Th. κάνης, idem.
Κᾰνᾰφόρος, ω, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro κανηφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, quod vide.
Κᾰνᾰχέω, ῶ, f. ήσω, *resono, strepitum* seu *crepitum edo.* Th. ἦχος, *sonus.*
Κᾰνᾰχὴ, ῆς, ἡ, *crepitatio, sonitus:* à præc.
Κᾰνᾰχηδὰ et κᾰνᾰχηδὸν, adv. *cum strepitu.* à præc.
Κᾰνᾰχιζε, *substrepebat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à
Κᾰνᾰχίζω, f. ίσω, idem quod καναχέω, *resono.*
ΚΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *nomen commune omnibus Æthiopum reginis.*
Κανδαύλης, ϐ, ὁ, *CANDAULES,* nomen propr.
ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ϐ, ὁ, *edulii genus, ex amylo, caseo, lacte, melle.*
ΚΑ'ΝΔΥΣ, ύος, ὁ, *indumentum Persicum.*
Κᾰνεῖν, a. 2. inf. act. à καίνω, *perimo:* a. 2. part. κανών.
Κᾰ'νειον, ϐ, τὸ, id. ac κάνεον.
Κᾰνέοιο, gen. Ion. pro κανέϐ, à κάνεον, contractè κανῦν, τὸ, *canistrum.* Th. κάνης, ητος, ὁ, idem.
Κᾰ'νεον, -ῦν, τὸ, *canistrum;* ejusd. th.
Κᾰνῆν, Dor. et Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, *perimo:* fut. κανῶ. a. 2. ἔκανον.
ΚᾸ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, *CANISTRUM, calathus.* q. ex κάννη, *canna,* ex quâ plectitur. Vide κάναςρον.
Κᾰνηφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *canistrum ferens; canephoræ,* virgines sacra portantes, qui honos erat in primariis. ex κάνης, *canistrum,* et φέρω, *fero.*
ΚΑ'ΝΘᾸΡΟΣ, ϐ, ὁ, *scarabæus:* etiam *poculum, CANTHARUS;* item *navigii* cujusdam genus.
Κανθήλιος, ϐ, ὁ, *asinus;* à κάνθων. inde κανθήλια, *clitellæ.*
ΚΑ'ΝΘΟΣ, ϐ, ὁ, *asinus.* Etym. sed
ΚΑΝΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *oculi angulus, hirquus, CANTHUS, ferrum quo rotæ vinciuntur.*
ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, *asinus.*
ΚΑ'ΝΝᾸ, seu κάννη, ης, ἡ, *storea, CANNA.* Hinc Angl. A CANE, A CANN.
Καννᾰ'βῖνος, ί νη, ινον, *ex cannabe factus:* à
ΚΑ'ΝΝᾸΒῚΣ, εως, ἡ, et κά'νᾰβῖς, etiam κάννᾰβος, *CANNABIS.*
Καννεύσᾱς, pro κατανεύσας, *annuens,* a. 1. part. act. verbi καταvεύω. Th. νεύω, *annuo.*

Κάννη, vide κάννα.
Καννόμον, pro κατὰ νόμον.
Κᾰνονῑκὸς, ἡ, ὸν, *regularis:* à κανών.
Κᾰνῦν, vide κανέοιο.
Κ'ᾰνῠπόδητος, ω, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro ϗ ἀνυπόδητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *discalceatus, et nudis pedibus:* ex α priv. et ὑποδέω, *subligo.* Th. δέω, *ligo.*
ΚᾸ'ΝΩΝ, όνος, ὁ, *CANON, regula,* in librâ, mensurâ et aliis. q. à κάννη.
ΚᾸ'ΝΩΠΟΝ, ϐ, τὸ, *sambuci flos.*
Κᾶξ, Dor. et per Crasin pro ϗ ἐξ.
Κᾰξήγειρε, *excitavit quoque,* Dor. et Att. per Crasin pro ϗ ἐξήγειρε. Th. ἐγείρω, *excito.*
Κᾰπᾰνήϊος, Ion. pro Καπανεῖος, et hoc pro Καπανέος, gen. à Καπανεὺς, *CAPANEUS.* gen. Ion. Καπανῆος. hinc
Κᾰπᾰνηϊάδη, patronymic. qu. à κάπτω, *comedo.*
Κ'ᾰπειτᾰ, pro ϗ ἔπειτα, *et deinde.*
Καπερναοὺμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vicus consolationis.*
Κᾰ'πετος, ϐ, ὁ, *fossa,* per Aphæresin pro σκάπετος· à σκάπτω, *fodio.*
Κᾰνταῦθᾰ, pro ϗ ἐνταῦθα, *et hic quoque.*
Κᾰ'πη, ης, ἡ, *præsepe;* item *pabulum equis in præsepi appositum:* à κάπτω, *avidè comedo.*
Κᾰπηλείᾱ, ᾱς, ἡ, *ars cauponaria, omnis negotiatio, quæ non navigat, ars institoria:* à
Κᾰπηλεύω, f. σω, *cauponor, cauponariam exerceo:* sæpè etiam ponitur Metaph. 2 Cor. ii. 17. καπηλεύοντες, i. e. *callidè, avarè, fraudulentèr tractantes.* sign. etiam *moras nectere.* Æschyl. de Parthenopæo. Vid. Salm. de us. c. xii. p. 346. à κάπηλος.
Κᾰπηλεῖον, ϐ, τὸ, *caupona:* à præc.
ΚᾸ'ΠΗΛΟΣ, ϐ, ὁ, *CAUPO, institor, propola.*
Κ'ᾰπὶ, pro ϗ ἐπί.
Καπίθη, ης, ἡ, *mensura frumenti chœnicum duarum capax,* secundum Xenophontem.
Κᾰ'πνη, ης, ἡ, *caminus, fumarium:* et
Κᾰπνιᾰ, ᾱς, ἡ, *fuligo:* à καπνός.
Κᾰπνιζόμενος, *fumans,* præs. part. pass. à
Κᾰπνίζω, f. σω, *fumo denigro, fumum excito.* Apud Hom. *ignem succendo,* convivii gratiâ. Th. καπνὸς, *fumus.*
Κᾰπνοδόχη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. *fumarium, caminus:* παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.
ΚᾸΠΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *fumus,* et pro *igne* Poët. q. à κάπτω, *spiro.*
Κᾰπνῦχος, ϐ, ὁ, *tubulus, per quem fumus exit:* à καπνὸν ἔχειν.
Καπνόω, f. ώσω, *fumo denigro.* Eurip. Suppl. 497. Troad. 585.
Κᾰπνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fumosus, fumidus.*
Κᾶπος, ω, Dor. pro κῆπος, ϐ, ὁ, *hortus.*
Καππᾰδοκίᾰ, ᾱς, ἡ, nomen regionis ab amne Cappadoce.
ΚΑ'ΠΠᾸΡῙΣ, εως, ἡ, *CAPPARIS, frutex spinosus.*
Καππαύσι, per Sync. pro καταπαύσι, *sedat:* vide καταπαύω.
Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, *per campum.* Th. πέδον, *solum, terra.*
Κάππεσε, *decidit,* Æol. Sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. act. in 3. dual. καππισέτην, et
Κάππεσον pro κατέπεσον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω. Th. πίπτω, *cado:* f. πεσῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Καπποφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Lucian. equi Epith. *ferens* κάππα, literam, inustam vel quocumque modo impressam; quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω.
Καππυρίσᾱσᾰ, Dor. et Poët. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, *inflammo:* f. σω. a. 1. κατεπύρισα. Ex κατὰ et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*
Κᾰ'πριος, ϐ, ὁ, *aper; rostrum navis.* Herodot. à κάπρος. At
Κᾰ'πριος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *aprugnus, apro similis;* ut καπρίϐς πρώρας, *aprorum instar rostratas proras:* à
ΚᾸ'ΠΡΟΣ, ϐ, ὁ, *APER, verres:* qu. à
ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè, spiro, flo:* f. ψω. perf. φα.
Κᾰπῠρίζω, *clarè et sonorè rideo; gulæ indulgeo:* à
Κᾰπῠρὸς, ὰ, ὸν, *torridus, adustus:* etiam *auram magno cum fragore efflans, exspirans:* à
Κᾰπύω, *flo, exspiro:* f. σω. a. 1. ἐκά'πῠσᾰ, ας, ε. Th. κάπτω, idem.
Καπφάλαρ', Æol. et Poët Sync. pro κατὰ φάλαρα, quæ

sunt *ornamenta equorum.* Th. φαλὸς, *splendidus.*
Κάπω, *spiro*, pro κάπτω.
Κάπων, *capo, gallus castratus.*
ΚᾸ'Ρ, *CAR*, gentile nomen, *mancipium Caricum, homo nihili:* Nam Cares serviles et barbari: at
Κᾰ'ρ pro κάρη, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, *caput.* Sumitur etiam pro κὴρ, *mors.*
Κάρᾱ, τὸ, et κάρη, *caput, vertex:* q. à κείρω, *tondeo:* vel à κρείω, *impero*, qui est *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem. Hinc Angl. GARRET.
ΚᾸ'ΡᾸΒΟΣ, ȣ, ὁ, *CARABUS, animal marinum, è cancrorum genere.* Hinc Angl. CRAB.
Κᾰρᾰδοκέω, fut. ήσω, perf. ηκᾰ, *expecto:* q. capite exserto ad videndum: à κάρα et δοκέω, *video.*
Κᾰρᾰκάλλιον, *cucullа:* q. τȣ̃ κάρα κάλλος.
Κᾰρᾱτομέω, -ῶ, f. ήσω, *caput amputo*, Eur. Rhes. 585.
ΚΑΡΒᾸΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile et rusticum calceamentum.*
Κάρδα, *virile* et *bellicosum* est Persis: q. à καρδία, *cor.*
ΚΑ'ΡΔᾸΜΟΝ, ȣ, τὸ, *nasturtium*, herba: et καρήδαμον. à δαμάω, quia calore et acrimoniâ suâ caput tentet.
Καρδαμύλη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Καρδᾰμύσσω pro σκαρδαμύσσω, Etymol.
Καρδά'μωμον, *CARDAMOMUM:* à κάρδαμον et ἄμωμον, habens cum *cardamo* et *amomo* similitudinem.
ΚΑΡΔΙ'Ᾱ, ᾱς, ἡ, *cor, animus, os ventriculi:* q. à κέαρ. Angl. HEART.
Καρδιᾰκὸς, ἡ, ὸν, *cardiacus, ad cor pertinens:* à præc.
Καρδιογνώστης, ȣ, ὁ, *cordium cognitor:* ex καρδία et γνώστης, *cognitor.* Th. γινώσκω, *cognosco.*
Καρδιελκέω, ῶ, f. ήσω, *cor revello:* ex καρδία et ἕλκω, *traho.*
Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, *cordis dolorem sentio:* etiam Cant. iv. 9. *cor moveo* aut *vulnero.* Th. καρδία.
ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ȣ, ἡ, *mactra, alveus, in quo farina subigitur.*
Κά'ρη, τὸ, indecl. *caput:* per Apoc. pro th. κάρηνον. Sed
Καρῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à κείρω, fut. κερῶ, *tondeo:* a. 2. act. ἔκαρον. a. 2. pass. ἐκάρην.
Κά'ρηαρ, ᾰτος, (per Sync. κάρητος) τὸ, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

Κᾰρήᾰτι, dat. sing. à κάρηαρ, *caput.*
Κᾰρηκομά'ω, ῶ, f. ήσω, *caput comatum habeo:* ex κάρηνον, *caput*, et κόμη, *coma.*
Κᾰρηκομόωντες, *comati*, Poët. pro καρηκομῶντες, nom. plur. præs. part. à καρηκομάω.
Κᾰρῆναι, *detonsum esse*, a. 2. inf. pass. verbi κείρω, *tondeo:* a. 2. ἔκαρον. f. 2. καρῶ. a. 2. pass. ἐκάρην.
ΚᾸ'ΡΗΝΟΝ, ȣ, τὸ, *caput, vertex.* κάρη, τὸ, indeclin. idem.
Κᾰ'ρητος, per Sync. pro καρήατος, gen. sing. à κάρηαρ, ατος, τὸ, *caput:* idem quod κάρηνον.
Κᾱρῐκοὶ, *Carici:* nom. pl. à
Κᾱρῐκὸς, ἡ, ὸν, *CARICUS.* Th. Κὰρ, *Car*, gentile nomen.
Κᾱρῖ'ναι, αἱ, *præficæ:* à κὴρ, *mors*, vel quòd è Cariâ esse solent.
Κᾱρῖ's, ῖδος et ί'δος, ἡ, *squilla*, piscis genus: q. à κάρα, quia maxima pars corporis ejus *caput* est. Th. κάρηνον, *caput.*
ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *resono, tremo.*
ΚΑΡΚῘ'ΝΟΣ, seu καρκῖνος, ȣ, ὁ, *cancer*, piscis; *cancer*, sidus cœleste; *cancer*, morbus.
Καρκινόω, ῶ, *cancro assimilo, obliquè moveo.* καρκινȣ̃σθαι, dicuntur plantarum radices, quæ cancri instar divaricatis, et in latera dispersis fibris, terram apprehendunt. à th. præced.
Καρκῐ'νωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *CARCINOMA, cancer*, morbus. Th. καρκίνος, idem.
Καρμήλιον, ȣ, τὸ, *mons Carmelus.*
Κάρνος, εος, τὸ, *pediculus, ovis, pecus.* Hesych.
ΚᾸ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *sopor cum gravedine, marcor.* Sed
Κᾱρὸς pro κηρὸς, gen. Dor. à κὴρ, *parca, mors:* vel καρὸς, Dor. pro κηρὸς, ȣ̃, ὁ, *cera.*
Καρόχιον, ȣ, τὸ, *rheda.* Angl. CAROCHE.
Κᾰρόω, -ῶ, f. ώσω, perf. κεκά'ρωκᾰ, *soporem cum gravedine affero*, pass. *gravedine soporis opprimor, alto gravique somno corripior.* Th. κάρος, *sopor.*
ΚΑ'ΡΠΑΙ, ῶν, αἱ, vel κάμπαι, *vermes, qui oleis innascuntur.*
ΚΑΡΠΑΙ'Ᾱ, vel καρπαία, ας, ἡ, *saltationis quoddam genus:* ὄρχησις ἐν τοῖς ὅπλοις.
Καρπά'λῐμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *celer:* quasi ἁρπάλιμος. hinc
Καρπᾰλί'μως, *citò, raptim:* qu. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio.*
Καρπά'σινος, η, ον, *carbasinus:* à

ΚΑ'ΡΠᾸΣΟΣ, ȣ, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum, CARBASUS.*
ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, *CARPESIUM*, festuca tenuis: q. à κάρφος, *festuca.*
Καρπίζομαι, *fructum colligo.*
Καρπίζομαι, *in libertatem assero.* à κάρφος, *virgula.* Salm. de modo usur. c. ult. p. 880.
Καρπίζω, *fructum decerpo* vel *colligo.* à καρπὸς, *fructus.*
Καρπῖ's, ῖ'δος, ἡ, *vindicta, assertio.* à καρπὸς, *carpus.*
Καρπιστὴς, ȣ̃, ὁ, *assertor, vindex.*
Καρπιστί'ᾰ, *assertio in libertatem:* quòd manûs brachiale capetur, qui *carpus* dicitur. Gell. lib. 20. cap. 9.
Κάρπῖμος, ῖ'μη, ῖμον, *frugifer, fructuosus, fructifer.* Th. καρπὸς, *fructus.*
Καρπόβρωτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *fructum exesum habens, fructum esculentum habens.*
Καρποῖσιν, dat. pl. Ion. à καρπός.
Καρπόομαι, -ȣ̃μαι, *fructum percipio, fruor, consequor;* item *exhaurio, consumo:* vide καρπόω.
ΚΑΡΠΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *fructus, semen, fœtus, utilitas:* καρπὸς φρενῶν, *fructus mentis*, i. e. *prudentia.* Est et *pars manûs ubi pulsum explorant, CARPUS.* Hinc ἄκαρπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *infructuosus;* εὔκαρπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *fructibus abundans.* Est et
Καρπὸς, ȣ̃, ὁ, nomen viri.
Καρποφορέω, ῶ, *fructum fero:* f. ήσω. perf. κεκαρποφόρηκᾰ. a. 1. ἐκαρποφόρησᾰ. à
Καρποφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *frugifer, -a:* ex καρπὸς et φέρω, *fero.*
Καρπόω, *fructum colligo, CARPO* ad fruendum, *sacrifico:* a. 1. ἐκάρπωσᾰ. Th. καρπός.
Κάρπωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fructus, quæstus;* item *victima, oblatio, hostia:* et
Κάρπωσις, εως, ἡ, *fruitio, usus rei fructuosus:* à præced.
Καρπωτὸς, ἡ, ὸν, q. *fructibus affectus*, vel *variorum fructuum figuras habens intextas:* vel ut H. Steph. exponit, *manuleatus:* Epith. vestis: ab eod. th.
Κάῤῥᾰ, *Carrha*, urbs Arabiæ.
Καῤῥέζειν, Æol. Sync. pro καταῤῥέζειν, præs. inf. et
Καῤῥέζȣσᾰ, *demulcens*, præs. part. fœm. gen. pro καταῤῥέζȣσα, ex καταῤῥέζω.
Κάῤῥον, ȣ, τὸ, *rheda, carrus.* Angl. A CAR OF CART.
Κάῤῥων, Dor. pro κρείσσων, com-

par. ab ἄγαθος, *fortior, melior:* q. κάρτων, à κάρτος pro κράτος, *robur.*

Κάῤῥωτος, ου, ὁ· quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ἴα, ἴον, *obliquus.* unde ἐγκάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Κάρτᾰ, *valdè, vehementèr, admodum, profectò, certè:* à κάρτος pro κράτος, *robur,* ἢ κάρτα, *maximè,* affirmandi modus.

Καρτᾰλᾰ́μῐον, ου, τὸ, *parvus κάρταλλος.*

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, *cophinus,* seu *corbis in angustum desinens.*

Κάρτεϊ, dat. sing. à κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, *robur.*

Καρτεραίχμᾶς, ᾶ, ὁ, Poët. et Dor. pro

Καρτεραίχμης, ου, ὁ, *hastipotens, qui bellicis armis est potens.* Ex καρτερὸς, *robustus,* et αἰχμὴ, *cuspis.*

Καρτερέω, -ῶ, *forti animo sum, persevero, tolero, patientèr fero, duro, perduro:* fut. ήσω. perf. κεκαρτέρηκᾰ. aor. 1. ἐκαρτέρησᾰ. a. 1. opt. Æol. καρτερήσειᾰ, ας, ε. à καρτερὸς, *validus,* quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Καρτερῐ́ᾰ, ας, ἡ, *tolerantia, patientia:* et

Καρτερῐκὸς, ἡ, ὸν, *qui patientiâ præditus est:* à καρτερὸς, quod vide.

Καρτερόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pertinax, qui toleranti animo est:* ex κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur,* et θυμὸς, *animus.*

Καρτερὸν εἶναί τινος, pro κρατεῖν τινὸς, *vincere aliquem:* à καρτερός.

Καρτερὸν pro καρτερῶς, *fortitèr.*

Καρτεροπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, *fortitèr feriens:* à καρτερὸς et πλήσσω.

Καρτερὸς, ρὰ, ρὸν, *robustus, fortis, validus, potens, vehemens, violentus, magnanimus, tolerans, patiens:* à κάρτος, quod per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Καρτερόφρονᾰ, acc. sing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *præfractus, magnanimus:* à καρτερὸς, quod vide, et φρὴν, *mens.*

Κάρτιστος, ου, *præstantissimus,* per Metath. pro κράτιστος, superl. Th. κράτος, *robur.*

Κάρτος, εος, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, *vires, robur.*

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. à

Καρτῦ́νω pro κρατύνω, *firmum reddo, corroboro.* q. v. Th. κράτος, *robur.*

ΚᾸΡΥ͂Ᾰ, ας, ἡ, *nux juglans,* arbor: κᾰ́ρυον, ου, τὸ, *nux juglans,* fructus; q. à κάρα, quia est fructus rotundus, instar capitis.

Κᾰρῠ́ῐνος, *nuceus.*

Κᾰρῠ́ϊσκος, *speciem nucis* vel *amygdalæ referens.*

ΚᾸΡΎΚΗ, ης, ἡ, *intritum quoddam seu condimentum Lydorum.*

Κᾰ́ρυξ, ῠκος, ὁ, Dor. pro κήρυξ, ὁ, *præco.*

Κᾰρύξαισᾰ, Æol. pro κηρύξασα, *quum præconio promulgâsset:* a. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, *prædico.* Th. κήρυξ, *præco.*

Κᾰ́ρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κᾰ́ρυον, ου, τὸ, *nux juglans.* Vide καρύα.

Κᾰρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, quod vide.

Κᾰρυωτᾰ̀, τὰ, Exod. xxxviii. *scyphi in nucis modum facti:* à καρύα, quod vide.

Καρφᾰλέος, έᾱ, έον, *siccus, aridus.* Th. κάρφω, *sicco.*

Κάρφη, ης, ἡ, *fœnum:* à κάρφω.

Κάρφος, εος, τὸ, *palea:* à

ΚΑ'ΡΦΩ, *sicco, arefacio:* fut. ψω. perf. κέκαρφᾰ. hinc κάρφος, εος, τὸ, *palea.*

Καρχᾰλέος, ου, apud Homerum pro καρφαλέος, quod vide.

Καρχᾰρόδοντᾰ, acc. sing. à

Καρχᾰρόδους, όδοντος, ὁ καὶ ἡ, *dentibus asper:* ex κάρχαρος, *asper;* quod à χαράσσω, *sculpo,* et ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens.*

Κάρχᾰρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *asper.* Th. χαράσσω, *sculpo.*

Καρχᾱ́σιον, Dor. pro καρχήσιον, quod vide.

Καρχηδόνιος, ου, *Carthaginensis:* à

Καρχηδὼν, όνος, ἡ, *CARTHAGO.*

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARCHESIUM; summa pars mali nautici, navis, poculum quoddam oblongum.*

Κᾰρῶ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. à κηρὸς, ου, ὁ, *cera.*

ΚᾸΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, et κᾰσαλβᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *meretrix, scortum.*

ΚᾸ'ΣΑΣ, ου, ὁ, *tapes utrâque parte villosus.*

Κᾰσαύρᾱ, et κᾰσωρῖ̀ς πόρνη, Hesych. ex κάσσα et ὥρα, *cura.*

Κᾰσθλοῖσῐν, *et in bonis,* dat. pl. Ion. à κᾰσθλὸς, pro καὶ ἐσθλὸς, *et bonus.*

Κᾰσῐ́ᾰ, ας, ἡ, *CASIA, frutex lauro similis.* Κασία μέλαινα, *cassia fistularis.* Vide κάσσια.

Κᾰσῐ́γνητ', pro κασίγνητε, voc. à κασίγνητος.

Κᾰσιγνήτη, ης, ἡ, *soror:* à

Κᾰσῐ́γνητος, ου, ὁ, *frater ex utroque parente, germanus, consobrinus, consanguineus:* adj. *fraternus, germanus.* à κάσις et γίνομαι.

ΚᾸ'ΣΙΣ, ῐος, ὁ καὶ ἡ, *frater* vel *soror:* *coætaneus.* qu. γάσις, à γάω, *genero.*

ΚΑ'ΣΣᾸ, ης, ἡ, *meretrix:* quæ se illecebrosè κάζει, id est, *ornat et fucat;* aut κάει ἆσσον, *propè urit.*

ΚΑΣΣῙ́Ᾰ, ας, ἡ, *CASSIA, frutex aromaticus.* Vide κασία.

ΚΑΣΣῚ́ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, et Att. καττίτερος, *stannum.*

ΚΑΣΣΥ͂'Ω, et Att. καττύω, f. ύσω, *suppingo, consuo:* ut ea quæ subtus suuntur, usu conterenda: undè κάττυμᾰ, *solea.*

ΚΑΣΤᾸ'ΝᾹ, ης, ἡ, *CASTANA,* urbs Thessaliæ et Ponti: undè et καστανaïκὸν κάρυον, *nux castanea:* Angl. CASTAN-NUT or CHESTNUT.

Κάστᾰνον, ου, τὸ, *CASTANEA:* à præcedente.

Καστόρειον μέλος, Καστόρειος ὕμνος, Vide Pindar. Isthmior. Od. i. p. 437. 5. erat cantilena quâ utebantur in præliis Spartani, ut fortitèr agerent, mortemque contemnerent.

Καστορῖ̀ς, ῖδος, ἡ, *canis Amyclæa,* ita dicta quia ex Amyclis oriundus erat Castor. ex Κάστωρ.

Καστόρνῡμῐ, pro καταστόρνυμι, *sterno.* Ex κατὰ et στόρνυμι, *στορέω.*

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, *CASTOR, fiber,* animal ventricosum: ideò dicunt à γαστὴρ, *venter.*

Κάσχεθε, *detinebat,* 3. sing. imperf. Æol. Sync. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, *inhibeo.* Sic et

Κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. sing. aor. 2. m. verbi κατασχέω, vel κατέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo:* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

ΚᾸΤᾸ̀, Præp. cum. gen. *adversus:* εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Rom. viii. 31, *si Deus est pro nobis, quis contra nos?—De:* ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, 1 Cor, xv, 15,

quoniam de Deo testificati sumus.—*Super:* κατέχεεν αὐτῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς, Marc. xiv. 3, *effudit super caput ejus.* κατὰ πέτρων σπείρειν, 1 Cor. ii. 4, *seminare super petras.*—*Per:* ἐξορκίζω σε κατὰ τῦ Θεῦ, Matt. xxvi. 63, *adjuro te per Deum.*—*In,* ἐν: ἡ κατὰ βάθυς πτωχεία, 2 Cor. viii. 2, *profunda paupertas.*—*In,* εἰς: ἐκ εἶχες ἐξυσίαν κατ' ἐμῦ, Joan. xix. 11, *non haberes potestatem in me.*

Κᾰτᾰ, cum accus. *secundum:* κατ' εἰκόνα ἡμῶν, Gen. i. 26, *secundum imaginem nostram.* —*In:* κατ' ὄναρ, Matt. i. 20, *in somnio.* κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, Luc. xv. 14, *in illâ regione:*—*Ad:* ἦλθε κατ' αὐτὸν, Luc. x. 33, *venit ad eum.*—*Versus:* κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. xvi. 7, *Bithyniam versus proficisci.*—*Juxta:* κατ' Ἄργος, Eurip. Supplic. 366, *circa Argos sita.* Bezam ad Act. Apost. xxvii. 5.—*Ob:* οἷς κατ' ὀφθαλμὸς προεγράφη, Gal. iii. 3, *quibus ob oculos prius fuerat depictus.* —*Cum:* κατὰ σαυτὸν ἔχε, Rom. xiv. 22, *tecum habe.*—*Inter:* τὸς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας, Act. xxi. 21, *omnes qui sunt inter gentes.*—*Apud:* πάντων τῶν κατὰ Ἰυδαίυς ἐθνῶν, Act. xxvi. 3, *omnium qui apud Judæos sunt rituum.*—*Ex* vel *propter:* κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, Matt. xix. 3, *quavis ex causa.* κατὰ χάριν, Rom. iv. 4, *ex gratia.*—*Usque ad:* ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, Joan. xxi. 25, *quæ si scribantur usque ad unum:* hoc est, *singula.*—*Distributivum:* ὑμεῖς καθ' ἕνα, Eph. v. 33, *vos singuli.*—Inservit Periphrasi Nominum: οἱ κατὰ πόλιν, Luc. viii. 4, *civitatum incolæ.* κατὰ λόγον, Act. xix. 14, *quatenus æquum est.* κατὰ κράτος, ver. 20, *fortiter.* ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, *qui nostra ætate vel memoria vixerunt.* ὁ καθ' ἡμᾶς λόγος, *nostra doctrina aut secta.*—Κατὰ per ellipsin omittitur: ϗ αὐτὸ τῦτο δὲ σπυδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2 Pet. i. 5, *in hoc omni studio incumbite.* Eurip. in Androm. 906. τὰ αὐτὰ ϗ νοσῦμεν, *hac ipsa in re languemus.*—In compositione notat, 1. *oppositum* τῷ ἄνω, *de, deorsum,* ut καταβαίνω, *deorsum scando, descendo.* 2. *contra,* ut κατακαυχᾶσθαι, *contra gloriari.* 3. *valdè,* sive intendit significationem, ut κατείδωλος, *refertus idolis.* 4. retinet significationem simplicis, ut καταθνήσκω, *morior.*

Κᾰτᾰ'βᾰ, *descende:* per Apoc. pro κατάβηθι, a. 2. imperat. act. Att. à

Κᾰτᾰβαίνω, *descendo:* imperf. κᾰτέβαινον. f. m. κᾰτᾰβήσομαι. perf. κατᾰβέβηκᾰ. a. 2. κᾰτέβην, ης, η. a. 2. imperat. κᾰτᾰ'βηθῐ, κᾰτᾰβᾰ'τω, et per Apoc. κᾰτᾰ'βᾰ. a. 2. sub. act. κᾰτᾰβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. κᾰτᾰβῆναι. a. 2. part. κᾰτᾰβᾰ'ς, άντος· ex κατὰ in compos. *deorsum,* et βαίνω, *eo.*

Κᾰτᾰβάλλω, *dejicio, everto, conjicio, prosterno;* fut. ᾰλῶ. perf. κᾰτᾰβέβληκᾰ. præs. m. κᾰτᾰβάλλομαι, *fundamentum jacio:* perf. pass. κᾰτᾰβέβλημαι. aor. 1. pass. κᾰτεβλήθην. perf. med. κᾰτᾰβέβολᾰ. Th. βάλλω, *jacio.*

Κᾰτᾰβαπτίζομαι, *immergor:* f. ῐ'σομαι, perf. κᾰτᾰβεβάπτισμαι. a. 1. pass. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, *intingo.*

Κᾰτᾰβᾰρέω, ῶ, *degravo, onero:* f. ήσω. perf. κᾰτᾰβεβᾰ'ρηκᾰ. a. 1. κᾰτεβᾰ'ρησᾰ. Th. βάρος, εος, τὸ, *pondus.*

Κᾰτᾰβᾰρῠ'νω, idem, et ab eod.

Κᾰτᾰβᾰ'ς, ᾰ'ντος, et in f. g. κᾰτᾰβᾶσᾰ, aor. 2. part. act. verbi καταβαίνω, *descendo,* quod vide.

Κᾰτᾰβᾰ'σῐος, υ, ὁ ϗ ἡ, *descendens:* et

Κᾰτᾰ'βᾰσῐς, εως, ἡ, *descensus:* ab eod. verbo.

Κᾰτᾰβᾰ'τω, *descendat,* 3. sing. a. 2. imperat. act. κατάβηθι. ab eod. th.

Κᾰτᾰβαυκᾰλᾰ'ω, *jucundâ cantillatione sopio,* ut solent nutrices; idem quod βαυκαλάω. à βαυκὸς, *jucundus,* vel βαυβάω, *dormio.*

Κᾰτᾰβεβαιόομαι, -ῦμαι, *affirmo, assevero.* Th. βέβαιος, *firmus, stabilis.*

Κᾰτᾰβεβλημένᾱς, acc. pl. perf. part. pass. f. g. à καταβάλλω, quod vide.

Κᾰτᾰβεβρῐ'θᾱσῐ, *onustæ sunt,* 3. pl. perf. m. ex καταβρίθω, q. v.

Κᾰτᾰβείομεν, pro καταβῶμεν, 1. pl. aor. 2. sub. à καταβαίνω.

Κᾰτᾰβῇ, *descenderit,* 3. sing. a. 2. sub. act. à καταβαίνω, quod vide.

Κᾰτᾰ'βηθῐ, a. 2. imperat. act. ejusd.

Κᾰτᾰβήμεναι, Ep. pro καταβῆναι, inf. aor. 2. à καταβαίνω.

Κᾰτᾰβήσεο, *descende,* Ion. pro καταβήσευ, præs. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à f. 1. m. verbi καταβαίνω, *descendo.* Th. βαίνω, *eo.*

Κᾰτᾰβήσεται, 3. sing. f. 1. ind. m. verbi ejusd. et ab eod. th.

Κᾰτᾰβῐάζω et κᾰτᾰβῐάζομαι, *vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo.*

Κᾰτᾰβῐβάζω, *descendere cogo, deturbo, dejicio, deprimo:* f. ᾰ'σω. a. 1. act. κᾰτεβῐ'βᾰσᾰ. a. 1. pass. κᾰτεβῐβᾰ'σθην. f. 1. pass. κᾰτᾰβῐβασθήσομαι, η, εται. ex κατὰ et βιβάζω.

Κᾰτᾰβῐβρώσκω, *comedo:* præs. inf. pass. κᾰτᾰβῐβρώσκεσθαι. ex κατὰ et βιβρώσκω, idem quod βρώσκω, *comedo:* fut. βρώσω.

Κᾰτᾰβῐ'ϋ, *vive,* præs. imperat. à

Κᾰτᾰβῐόω, ῶ, fut. ώσω, *vitam transigo, vitam finio.* Th. βίος, *vita.*

Κᾰτᾰβῐώσᾱς, *vitâ defunctus,* a. 1. part. à pr.

Κᾰτᾰβῐ'ωσῐς, εως, ἡ, *tenuis victus, repressio vitæ, vitæ finis.* Ab eod.

Κᾰτᾰβλέπω, *despicio,* q. d. *deorsum aspicio:* f. ψω. perf. βέβλεφᾰ.

Κᾰτᾰβληχᾰ'ομαι, ῶμαι, *balo.* Th. βληχάομαι, idem.

Κᾰτᾰβλώσκω, *incedo per, descendo in.* Ex κατὰ et βλώσκω.

Κᾰτᾰβοᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, *vociferor, reclamo, clamore persequor:* κᾰτᾰβοᾶσθαι, præs. inf. med. *magnis clamoribus invehi in aliquem.* Th. βοάω, *clamo.*

Κᾰτᾰβόησῐς, εως, ἡ, *clamor, vociferatio.*

Κᾰτᾰβολᾰ', ᾶς, ᾶ, Dor. pro

Κᾰτᾰβολὴ, ῆς, ἡ, *fundamentum:* à καταβάλλω.

Κᾰτᾰβόσκω, et κᾰτᾰβόσκομαι, *depasco.* Th. βόσκω, *pasco.*

Κᾰτᾰβοσκομενᾰ'ων, *depascentium,* gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præs. part. pass. à pr.

Κᾰτᾰβρᾰβεύω, *debito præmio privo, imperiosè ago;* f. εύσω. a. 1. κᾰτεβρᾰ'βευσᾰ. ex κατὰ et βραβεῖον, *præmium.* Th. βραβεὺς, έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis.*

Κᾰτᾰβρᾰχῠ', adv. *paulatim, non longè post.*

Κᾰτᾰβρέχω, *irrigo, perfundo.* Metaph. *laudo:* κᾰτᾰβρέχειν σιγῇ, *rigare silentio, pro silen-*

tio premere, tegere. Th. βρέχω, *irrigo.*
Κἄτἄβρί'θω, f. ί'σω, *ingravesco, onustus sum, copiâ supero:* ex κατὰ et βρίθω, idem.
Κἄτἄβροχὴ, ῆς, ἡ, *irrigatio, madefactio.*
Κἄτἄβρόχω, opt. aor. 1. κατἄβρόξειἄ, *deglutio, ebibo.*
Κἄτἄ'βρωμἄ, ἄτος, τὸ, *esca, cibus.*
Κἄτἄβρώξἄς, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. à καταβρώσκω, *devoro.* Th. βρώσκω, *comedo.*
Κἄτἄ'βρωσῖς, εως, ἡ, *cibatio, devoratio:* à
Κἄτἄβρώσκω, *devoro.* Th. βρώσκω.
Κἄτἄβῠθίζω, *demergo:* f. ί'σω. perf. κἄτἄβεβῠ'θῖκἄ, ex βυθίζω.
Κἄτἄβώσομαι, Ion. pro καταβοήσομαι, f. 1. m. καταβοᾶσθαι τινὸς, *magnis clamoribus in aliquem invehi.* Th. βοάω.
Κἄτἄγἄ'γω, ῃς, ῃ, aor. 2. sub. Att. à κατάγω, *deduco,* quod vide.
Κἄτἄ'γαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et κἄτἄ'γειος, ᾰ, ον, *subterraneus.* Th. γαῖα, *terra.*
Κἄταγγελεὺς, έος, ὁ, *annuntiator:* à
Κἄταγγέλλω, *annuntio, celebro:* f. ελῶ. perf. κἄτήγγελκἄ. a. 1. κἄτήγγειλἄ. a. 2. κἄτήγγελον. hinc a. 2. pass. κἄτηγγέλην, ης, η. perf. med. κἄτήγγελἄ. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*
Κἄτἄ'γειν, *deducere,* præs. inf. act. à κατάγω, quod vide.
Κἄτἄγελασθήσῃ, *irrideberis,* 2. sing. f. 1. pass. et
Κἄτἄγέλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ridiculus:* adj. verbale à
Κἄτἄγελἄ'ω, ῶ, *derideo,* cum gen. imperf. κἄτεγέλἄον, -ων, ἄες, -ᾱς. ἄε, -ᾱ. f. ἄ'σω. perf. κἄτἄγεγέλἄκἄ. a. 1. κἄτεγέλἄσἄ. Th. γελάω, *rideo.*
Κἄτἄ'γελως, ωτος, ὁ, *irrisio, risio:* à præcedente.
Κἄτἄγηράσκȣσῖ, 3. plur. præs. ind. à
Κἄτἄγηράσκω, *senesco:* f. ἄ'σω. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.*
Κἄτἄγίζω, *consecro,* Ion. pro καθαγίζω· ab ἁγίζω, idem. Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio.*
Κἄτἄγῑνέειν, Ion. pro κατάγειν, *deducere, reducere.*
Κἄτἄγῑνώσκω, *decerno adversus aliquem, condemno:* f. κἄτἄγνώσομαι. perf. κἄτέγνωκἄ. a. 2. κἄτέγνων, ως, ω. perf. pass. κἄτέγνωσμαι. Th. γινώσκω, *nosco.*
Κἄτἄγνάπτω, f. ψω, *carmino,* item *lanam carminatam repono, recondo, repono.* μελέα μάτηρ γ', ἣ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίȣ. Eurip. Troad. 1252. γνάπτω verò rariùs in compositione occurrit.
Κἄτἄγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi κἄταγινώσκω, *damno:* quod vide. a. 2. sub. καταγνῶ. aor. 2. imperat. κατάγνωθι.
Κἄταγνῠ'ω, *frango:* vide κατάγω.
Κἄτἄγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. κἄτἄγνῶναι, a. 2. inf. ejusd. verbi καταγινώσκω.
Κἄτἄ'γνωσῖς, εως, ἡ, *damnatio:* ab eod. verbo.
Κἄτἄγογγύζω, *obmurmuro:* f. ύ'σω. perf. κἄτἄγεγόγγῠκἄ.
Κἄτἄγοητεύω, f. εύσω, *præstigiis decipio.* Th. γόης.
Κἄτἄγορασμὸς, ὁ, *emptio.*
Κἄτἄγορεύω, f. εύσω, *accuso,* vel *expono.* Th. ἀγορὰ, *forum.*
Κἄτἄγόρευσῖς, εως, ἡ, *expositio:* à præced.
Κἄτἄγρἄ'φω, *describo, delineo.* Th. γράφω, *scribo:* f. ψω.
Κατάγω, κἄτάγνῡμῖ, vel κἄταγνῠ'ω, *confringo:* f. κἄτάξω, legitur etiam Att. κἄτεάξω. aor. 1. Att. κἄτέαξἄ. præs. pass. κἄτάγνῠμαι, *confringor:* aor. 2. pass. κἄτεἄ'γην, ης, η. a. 2. sub. pass. κἄτεἄγῶ, ῆς, ῆ, et in 3. pl. κἄτεἄγῶσῖν. Ex κατὰ et ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango.*
Κἄτἄ'γω, *deduco; restituo,* τὸν υἱὸν, Isocr. Panath. *filium in regnum restituere,* ἀνάγεσθαι dicuntur nautæ, quando *oram solvunt:* κἄτἄ'γεσθαι, *quando portum subeunt,* Act. xxvii. 2, 3. f. κἄτάξω. perf. κἄτἄγήοχἄ. Att. a. 2. κἄτήγἄγον. Att. a. 2. sub. act. κἄτἄγἄ'γω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. κἄτἄγἄγεῖν. a. 2. part. act. κἄτἄγἄγὼν, ȣ̃σᾰ, όν. perf. act. κἄτῆχἄ. perf. pass. κἄτῆγμαι, ῆξαι, ῆκται. aor. 1. pass. κἄτήχθην, ης, η, *devectus fui:* ex κατὰ, *deorsum,* et ἄγω, *duco.*
Κἄτἄγωγὴ, ῆς, ἡ, *diversorium:* à κατάγομαι, *diversor.* Th. ἄγω, *duco.*
Κἄτἄγώγῖον, ȣ, τὸ, idem, et ex iisdem.
Κἄτἄγωνίζομαι, *debello:* f. ί'σομαι. perf. pass. κἄτηγώνισμαι. a. 1. m. κἄτηγωνῖσἄ'μην, ω, ἄτο· ex κατὰ et ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*
Κἄτἄδαίομαι, *devoro, comedo:* à δαίω, *epulum præbeo.*
Κἄτἄδάκνω, *mordeo,* præs. ind. ex κατὰ et δάκνω, idem. f. m. δήξομαι. a. 2. ἔδακον.
Κἄτἄδἄκρῠ'ω, fut. ύ'σω, *defleo:* ex κατὰ et δακρύω.
Κἄτἄδἄμάζω, *domo, perdomo:* f. ἄ'σω. perf. -δεδἄ'μἄκἄ. perf. pass. -δεδἄ'μασμαι.
Κἄτἄδἄπἄνἄ'ω, -ῶ, f. ήσω, *consumo.* Th. δαπανάω.
Κἄτἄδάπτω, f. δάψω, *devoro, comedo.* Ex κατὰ et δάπτω.
Κἄτἄδαρθἄ'νω, *indormio, obdormio; cubitum eo, dormitum eo:* à κατὰ et δαρθάνω, *dormio.*
Κἄτἄδεέστερος, ᾰ, ον, *minor, inferior;* comparat. à
Κἄτἄδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris, imperfectus.* Th. δέω, vel δέομαι, *egeo.*
Κἄτἄδεῖ, pro δεῖ, *indiget:* ab eod. th.
Κἄτἄδείκνῡμῖ, -νῠ'ω, *ostendo, demonstro.*
Κἄτἄδειλῐἄ'ω, ῶ, f. ἄ'σω, *expavesco.*
Κἄτἄδέξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, *ostendere,* a. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, *ostendo:* f. δείξω.
Κἄτἄδέομαι, *deprecor:* f. m. -δεήσομαι. perf. pass. -δεδέημαι. a. 1. pass. κἄτεδεήθην. Th. δέομαι.
Κἄτἄδεσμεύω, *alligo:* f. εύσω. perf. κἄτἄδεδέσμευκἄ.
Κἄτἄδεσμὴ, ῆς, ἡ, *fasciculus:* ex δέσμη.
Κἄτἄδεύῃ, scil. ὁ ὑετὸς, apud Hesiod. 3. sing. præs. sub. act. à
Κἄτἄδεύω, f. εύσω, *madefacio.* Th. δεύω, *rigo.*
Κἄτἄδέχομαι, f. δέξομαι, *recipio,* it. *patior.*
Κἄτἄδέω, *deligo, devincio, astringo, prohibeo, impedio, convinco, incanto:* f. ήσω. a. 1. κἄτέδησἄ. perf. κἄτἄδέδεκἄ et -ηκἄ. Th. δέω, *ligo.*
Κἄτἄ'δηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè manifestus:* ex κατὰ et δῆλος, *manifestus.*
Κἄτἄδημἄγωγέω, f. ήσω, *blandè et populariter loquor, populum demulceo:* ex κατὰ et δημαγωγέω, idem: quod ex δῆμος, *populus,* et ἄγω, *duco.*
Κἄτἄδημοβορέω, ῶ, f. ήσω, *populum devoro, quæ sunt Reip. devoro:* ex δῆμος et βορὰ, *esca.*
Κἄτἄδῐαιρέω, -ῶ, *divido:* f. ήσω. perf. κἄτἄδῐῄρηκἄ. a. 2. κἄτἄδιεῖλον. Th. αἱρέω.
Κἄτἄδῐαιτἄ'ω, ῶ, *condemno.* Th. δίαιτα, *vivendi mos.*

Κᾰτᾰδῖδεῦν, Ion. pro καταδιδόναι, *influere*, præs. inf. à
Κᾰτᾰδί'δωμί, f. κᾰτᾰδώσω, *distribuo*; item *influo*. Th. δίδωμι, *do*.
Κᾰτᾰδῖκάζω, *judico contra aliquem, condemno*: f. ά'σω. a. 1. pass. κᾰτεδῖκάσθην. f. 1. pass. κᾰτᾰδῖκασθήσομαι, η, εται. Ex κατὰ et δικάζω, *judico*. Th. δίκη, *jus*.
Κᾰτᾰδί'κη, ης, ἡ, *mulcta, condemnatio*.
Κᾰτᾰδῐώκω, *prosequor*: f. ξω. aor. 1. κᾰτεδί'ωξᾰ. Th. διώκω, idem.
Κᾰτᾰδοκέω, ῶ, f. ήσω, *arbitror, existimo, improbo*. Th. δοκέω, *video*.
Κᾰτᾰδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, *nugor*.
Κᾰτᾰ'δομαι, *cantu gaudeo*: ab ᾄδω, *cano*. Th. ἀείδω, idem.
Κᾰτᾰδουλόω, *in servitutem adigo*: f. ώσω. perf. κᾰτᾰδεδούλωκᾰ. a. 1. m. κᾰτεδουλωσά'μην, ω, ἄτο. a. 1. sub. m. κᾰτᾰδουλώσωμαι, ῃ, ηται. et in 3. pl. κᾰτᾰδουλώσωνται. præs. part. pass. κᾰτᾰδουλούμενος. Ex κατὰ et δουλόω.
Κᾰτᾰδρἄω et -δῐδράσκω, *defugio, decurro*: f. κᾰτᾰδρᾱ'σω.
Κᾰτᾰδρέπω, idem quod δρέπω, *decerpo*.
Κᾰτᾰδρομή, ῆς, ἡ, *incursio* vel *incursus, decursus*: à κατατρέχω, quod à τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον.
Κᾰτᾰδρύπτω, fut. ψω, *dilanio*. Th. δρύπτω, *lanio*.
Κᾰτᾰδῦ'μεναι, Dor. vel Att. pro
Κᾰτᾰδῦναι, *ingredi*, aor. 2. inf. act. verbi καταδύνω, vel κατάδυμι, *demergo*: a. 2. act. κατέδυν.
Κᾰτᾰδῠναστείᾰ, ἄς, ἡ, *oppressio*. à
Κᾰτᾰδῠναστεύω, *sub potestatem redigo, tyrannidem in aliquem exerceo*: f. εύσω. perf. κᾰτᾰδεδυνάστευκᾰ. Ex κατὰ et δυναστεύω, *sum princeps*. Th. δύναμαι, *possum*.
Κᾰτᾰδῡ'νειν, præs. inf. act. verbi καταδύνω.
Κᾰτᾰδύντᾰ, *occidentem*, acc. sing. a. 2. part. act. à καταδὺς, ύντος· à κατάδυμι. aor. 2. κατέδυν.
Κᾰτᾰδῡ'νω, vel κᾰτᾰ'δῡμί, *subeo in penitiorem locum, ingredior in profundum, abdo me, verecundor, demergo, occido*.
Κᾰτᾰδῦ's, ύντος, a. 2. part. à præced.
Κᾰτᾰδῦ'σεο, Ion. pro κατάδυσυ, præs. imperat. pass. à καταδύσομαι, *submergor, abdo me*, quod ex futuro in præsens abiit: ex κατὰ et δύσομαι, Poët. δύσσομαι, *mergor*. Th. δύνω, *subeo*.
Κᾰτᾰ'δῠσῐς, εως, ἡ, q. *demersio, latibulum, specus*: à
Κᾰτᾰδῡ'ω, idem quod καταδύνω. f. ῡ'σω. a. 2. κατέδυν, υς, υ.
Κᾰτᾰ'δω, *occino, incanto*. Th. ἀείδω, *cano*.
Κᾰτᾰείδω, Poët. idem quod κατᾴδω.
Κᾰτᾰειμένος, *tectus, densus*, Poët. pro καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθέννυμι, seu καθέω, quod ex κατὰ et ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα. perf. pass. εἷμαι.
Κᾰτᾰείνυον, *tegebant*, 3. pl. imperf. act. ex καταεινύω, quod ex κατὰ et εἰνύω, idem quod ἕω, *induo*.
Κᾰτᾰείσᾰτο, 3. sing. a. 1. med. verbi κατάειμι, pro κάτειμι, *descendo, proficiscor*. Th. εἶμι, seu ἴω, *eo*.
Κᾰτᾰζαίνω, 3. sing. ep. aor. κᾰτᾰζήνασκε, *arefacio*. Ex κατὰ et ἀζαίνω.
Κᾰτᾰθαμβέω, vel κᾰτᾰθαμβέομαι, *demiror cum stupore*: ex κατὰ et θαμβέω, *admiratione attonitus stupeo*. Th. θάμβος, εος, τὸ, *stupor*.
Κᾰτᾰθάπτω, *sepelio*.
Κᾰτᾰθαῤῥέω, κᾰτᾰθαρσέω, ῶ, f. ήσω, *fidenti animo sum, fidenter seu audacitèr me adversus aliquem gero*. à κατὰ et θαῤῥέω.
Κᾰτᾰθεῖναι, *deponere, solvere*, a. 2. inf. act. et
Κᾰτᾰθεῖο, *poneres*, 2. sing. a. 2. opt. med. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην. a. 2. opt. m. θείμην, θεῖο.
Κᾰτᾰθέλγω, f. γξω, *cicuro*. Ex κατὰ et θέλγω.
Κᾰτᾰθεμᾰτίζω, fut. ί'σω, *mihi anathema imprecor*, Matt. xxvi. 74. Iren. i. 13. 2. Just. M. et Oecumen. ad Act. xxiii. 12. In Matt. apud quosdam codd. malè legitur, κατανεθεματίζειν, quæ vox nusquam aliàs occurrit. Beng. in Gnom.
Κᾰτᾰθέσθαι, *reponere*, a. 2. inf. med. et
Κᾰτᾰ'θεσο, *reconde*, Poët. κάτθεο, a. 2. imperat. med. verbi κατατίθημι.
Κᾰτᾰ'θηαι, *deposueris*, Ion. pro καταθῇ, 2. sing. a. 2. sub. m. à κατατίθημι· a. 2. κατέθην.
Κᾰτᾰθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσῃ, *repones*, 2. sing. f. 1. m. ejusd. verbi.
Κᾰτᾰθλᾰ'ω, -ῶ, f. ά'σω, *confringo*. Th. θλάω, *frango*.
Κᾰτᾰθλέω, f. ήσω, *athleticis exercitationibus operam do*; item *vinco*: ex κατὰ et ἀθλέω, *certo*. Th. ἆθλος, *certamen*.
Κᾰτᾰθνήσκω, f. θανοῦμαι, aor. κᾰτέθᾰνον, perf. κᾰτᾰτέθνηκᾰ, *morior*. Ex κατὰ et θνήσκω.
Κᾰτᾰθνητὸς, ἡ, ὸν, *mortalis*: dat. pl. καταθνητοῖς. ex κατὰ et θνητὸς, quod à θνήσκω, *morior*.
Κᾰτᾰθοινᾰ'ω, ῶ, *absumo epulando, comedo*. à κατὰ et θοινάω.
Κᾰτᾰθραύσᾰς, αντος, a. 1. part. act. à
Κᾰτᾰθραύω, fut. αύσω, *effringo*. Th. θραύω, *frango*.
Κᾰτᾰθρηνέω, f. ήσω, *multis lacrymis deploro*. D. S.
Κᾰτᾰθῡ'μιον, ου, τὸ, *desiderium*; et
Κᾰτᾰθῡ'μιος, ᾰ, ον, *gratus, a, um*: ex κατὰ et θυμὸς, *animus*.
Κᾰτᾰθυμοβορέσῃς, *animi affectibus devores*, 2. sing. a. 1. sub. ex κατὰ et θυμοβορέω, *animum exedo tristitiâ*: quod à θυμὸς, *animus*, et βορὰ, *pabulum, esca*.
Κᾰτᾰθῦσαι, a. 1. inf. act. à
Κᾰτᾰθῡ'ω, f. θῡ'σω, *occido*. Th. θύω, *macto*.
Κᾰτᾰθώμεθᾰ, *deponamus*, 1. pl. a. 2. sub. med. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.
Κᾰταιβᾰτὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro καταβατὸς, *permeabilis*. Ex κατὰ et βαίνω.
Κᾰταΐγδην, *impetuosè*, adv. ex καταΐσσω.
Κᾰταιγίζομαι, *tumultuor, sum impetuosus*: f. ί'σομαι. perf. κᾰτῄγισμαι.
Κᾰταιγὶ's, ί'δος, ἡ, *procella*: ex κατὰ et αἰγὶς, idem: quod ab ἀΐσσω, *ruo*.
Κᾰταιδεῖσθαι, *revereri*: ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ἡ, *pudor*.
Κᾰταιθύσσειν, Poët. *cum splendore emittere*: ab αἰθύσσω, *splendeo*. Th. αἴθω, *uro, fulgeo*.
Κᾰταίθω, Poët. *comburo*. Th. αἴθω, *accendo*.
Κᾰταικίζω, f. ί'σω, idem quod αἰκίζω, *verberibus indignè afficio*. Th. αἰκία, *indigna verbera*.
Κᾰταινέω, ῶ, f. έσω, Poët. ήσω, *comprobo, collaudo*; *annuo*: ab αἰνέω, *laudo*. Th. αἶνος, *laus*.
Κᾰταιρεθεῖσᾰ, *eversa*, a. 1. part. pass. f. g. et

Κἄταιρεόμενος, Ion. pro καθαιρεόμενος, præs. part. pass. à
Κἄταιρέω, Ion. pro καθαιρέω, everto, feliciter conficio. Th. αἱρέω, capio.
Κἄταίρω, (de navigantibus) appello, applico, deferor, descendo, advenio. Th. αἴρω, tollo: f. ἀρῶ. perf. ἦρκα.
Κἄταΐσσω, f. ᾄξω, cum impetu deferor: ex κατὰ et ἀΐσσω.
Κἄταισχῦναι, a. 1. inf. act. à
Κἄταισχύνω, pudefacio, dedecoro: fut. κἄταισχῦνῶ. perf. κἄτῄσχυγκἄ. a. 1. κἄτῄσχῦνἄ. præs. part. κἄταισχύνομαι, pudefio: imperf. κἄτῃσχῡνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. pass. κἄτῃσχύνθην, ης, η. a. 1. imperat. κἄταισχύνθητῐ. a. 1. opt. κἄταισχυνθείην. a. 1. sub. pass. κἄταισχυνθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. κἄταισχυνθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ et αἰσχύνω, pudefacio. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.
Κἄταΐσχω, possideo, occupo. Ex κατὰ et ἴσχω.
Κἄταιτιᾷ, 3. sing. præs. ind. act. à
Κἄταιτιάω, fut. άσω, accuso, criminor. Th. αἰτία, crimen, causa.
ΚἌΤΑΙΓΤΥΞ, ῦγος, ἡ cassis, galea sine cristâ, et depressa. παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.
Κἄταιωρέομαι, -οῦμαι, dependeo. Th. αἰωρέω, f. ήσω, in sublime tollo.
Κἄτἄκᾰεὶς, εῖσἄ, ὲν, a. 2. part. pass. et
Κἄτἄκᾰήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. pass. à κατακαίω, exuro, quod vide.
Κἄτἄκαίνω, occido, perimo.
Κἄτἄκαίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, lethalis, lethifer: à καιρὸς, occasio.
Κἄτἄκαίω, exuro: imperf. κἄτέκαιον. f. κἄτἄκαύσω. a. 1. κἄτέκαυσἄ. a. 1. inf. κἄτἄκαῦσαι. a. 2. κἄτέκᾰον. perf. κἄτἄκέκαυκἄ. a. 1. ind. pass. κἄτεκαύθην, exustus fui. fut. 1. pass. κἄτἄκαυθήσομαι. a. 2. ind. pass. κἄτεκάην, ης, η. f. 2. pass. κἄτἄκᾰήσομαι. Ex κατὰ et καίω, uro.
Κἄτἄκᾰλέω, ῶ, f. ήσω, advoco, accerso, exquiro, invoco, imploro. κἄτἄκᾰλέομαι, -οῦμαι, idem. Th. καλέω, -ῶ, voco.
Κἄτἄκάλυμμἄ, ἄτος, τὸ, velamen: à
Κἄτἄκᾰλύπτω, obtego: f. ψω. perf. κἄτἄκεκάλυφἄ. a. 2. κἄτεκάλυβον. Th. καλύπτω, tego.
Κἄτἄκάμπτω, f. ψω, deflecto, detorqueo.
Κἄτἄκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cor tendens, sententiæ animi conveniens: à καρδία.
Κἄτάκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, dives. Th. καρπός.
Κἄτάκαυμἄ, ἄτος, τὸ, adustio: et
Κἄτἄκαύσει, exuret, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi κατακαίω, quod vide.
Κἄτἄκαυχάομαι, -ῶμαι, glorior adversus aliquem. Th. καυχάομαι, glorior: f. ήσομαι.
Κἄτἄκειέμεν, Ep. pro κατακαίειν, inf. præs. verbi κατακαίω.
Κἄτάκειμαι, σαι, ται, jaceo, decumbo, accumbo: imperf. κἄτεκείμην, σο, το. præs. inf. κἄτἄκεῖσθαι. præs. part. κἄτἄκείμενος, η, ον. f. κἄτἄκείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo.
Κἄτἄκείρω, detondeo: Metaph. absumo. Th. κείρω, fut. ερῶ, tondeo.
Κἄτάκεισ', pro κἄτάκεισο, recumbe, præs. imperat. verbi κατάκειμαι, quod vide.
Κἄτἄκεκλῐμένος, perf. part. pass. verbi κατακλίνομαι, inclinor. Th. κλίνω, inclino: f. νῶ. perf. κέκλικα.
Κἄτἄκέκρῐται, condemnatus est, 3. sing. perf. pass. à κατακρίνω, condemno judicio: fut. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, judico.
Κἄτἄκενόω, -ῶ, f. ώσω, evacuo, effundo.
Κἄτἄκεντέω, ῶ, f. ήσω, pugno, vulnero.
Κἄτἄκεντρόω, stimulis pungo, perforo. D. S.
Κἄτἄκερτομεῖν, verbis mordacibus insectari: vide in κέρτομαι.
Κἄτἄκεχύαται, Ion. pro κατακέχυνται. Vide in κέχυμαι.
Κἄτἄκηέμεν, Iliad. η. ver. 408, cremare, Ion. pro κατακῆαι, a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, cremo: quod à καίω, idem: fut. καύσω. a. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.
Κἄτἄκήομεν, Iliad. η. ver. 333, comburemus.
Κἄτἄκηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, cerâ tego: ex κατὰ et κηρὸς, cera.
Κἄτἄκλαίω, fut. αύσω, defleo: item lacrymis misericordiam moveo: ex κατὰ et κλαίω.
Κἄτἄκλάω, frango: f. άσω. a. 1. κἄτέκλᾰσἄ, ἄς, ε. Th. κλάω, frango.
Κἄτἄκλειστὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, occlusus, incarceratus: à
Κἄτἄκλείω, includo: fut. είσω. a. 1. κἄτέκλεισἄ, ἄς, ε. Th. κλείω, claudo.
Κἄτἄκληροδοτέω, sorte distribuo, à κληροδότης, ου, ὁ, testator: quod ex κλῆρος, sors, et δότης, dator. Th. δίδωμι, do.
Κἄτἄκληρονομέω, ῶ, f. ήσω, hæreditatem adeo, hæres fio: item hæredem facio, et sorte distribuo: à κληρονόμος, hæres, quod à κλῆρος, sors, et νέμω, distribuo.
Κἄτἄκληροῦμαι, sortitò accipio, sortior: ex κατὰ et κληρόω, sorte lego. Th. κλῆρος, sors.
Κἄτἄκλῐθῆναι, a. 1. inf. pass. et
Κἄτἄκλῖναι, dejicere, a. 1. inf. act. à
Κἄτἄκλίνω, facio discumbere, discumbo: fut. νῶ. perf. κἄτἄκέκλῐκἄ. aor. 1. κἄτέκλῖνἄ. aor. 1. imperat. κἄτἄκλῖνον, ἄτω. a. 1. ind. pass. κἄτεκλίθην. a. 1. sub. pass. κἄτἄκλῐθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. κἄτἄκλῐθῆναι. Ex κατὰ et κλίνω, reclino.
Κἄτἄκλύζω, inundo, submergo: fut. ύσω. perf. κἄτἄκέκλῠκἄ. perf. pass. κἄτἄκέκλυσμαι. a. 1. pass. κἄτεκλύσθην. a. 1. part. pass. κἄτἄκλυσθεὶς, submersus. ex κατὰ et κλύζω, lavo.
Κἄτἄκλυσμὸς, οῦ, ὁ, diluvium: à præced.
Κἄτἄκλώθω, fila deduco, deduco stamina; peculiariter fatalia stamina duco. Th. κλώθω, neo.
Κἄτἄκνίζω, concido; item carpo, obtrecto; item titillo, pruritum excito: ex κατὰ et κνίζω, rado. Th. κνάω, idem.
Κἄτἄκοιμάω, ῶ, f. ήσω, sopio, consopio. κἄτἄκοιμάομαι, ῶμαι, obdormio, dormio. Th. κοιμάω, cubare facio.
Κἄτἄκοιμηθήτω, cubet, a. 1. imperat. pass. verbi κατακοιμάω.
Κἄτἄκοιμίζω, idem quod κατακοιμάω.
Κἄτἄκοιμιστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius: à præc.
Κἄτἄκοιρἄνέω, ῶ, f. ήσω, dominor, rego, administro: ex κατὰ et κοιρανέω, impero. Th. κοίρἄνος, princeps.
Κἄτάκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in cubili est, jacet, aut dormit: ex κατὰ et κοίτη, cubile.
Κἄτἄκολουθέω, ῶ, subsequor; cum dat. f. ήσω. a. 1. κἄτηκολούθησἄ. a. 1. part. act. κἄτἄκολουθήσᾱς, αντος, in f. g. ᾶσα. perf. act. κἄτηκολούθηκἄ. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ καὶ ἡ, comes.
Κἄτἄκολούω, mutilo. Th. κολούω, id.

Κᾰτᾰκομίζω, f. ί'σω, *defero, comporto.* κᾰτᾰκομίζομαι, *domum redeo.*

Κᾰτᾰκονδὔλίζω, f. ί'σω, *pugnis percutio.* Th. κόνδὔλος.

Κᾰτᾰκοντίζειν, *telis confodere.* Th. ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum.*

Κᾰτᾰκοπεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *concisus, a, um.* à κόπτω, *scindo :* a. 2. ἔκοπον. perf. med. κέκοπα.

Κᾰτᾰ'κοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *furiosus, insanus ;* item *defessus, labore confectus.* ab eod. th.

Κᾰτᾰκόπτω, *concido :* fut. ψω. perf. κατᾰκέκοφᾰ. præs. part. f. g. κᾰτᾰκόπτȣσᾰ. Th. κόπτω.

Κᾰτᾰ'κορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *satur :* et

Κᾰτᾰκόρως, adv. *abundè, crebriùs.* Th. κορέω.

Κᾰτᾰκοσμέω, ῶ, fut. ήσω, perf. ηκᾰ, *compono, orno, digero in ordinem, colo :* ex κατὰ et κοσμέω, *orno, ordino.* Th. κόσμος, *ordo, ornatus.*

Κᾰτᾰκȣ́ειν pro ὑπακȣ́ειν, *obtemperare.* Th. ἀκȣ́ω, *audio.*

Κᾰτᾰκρᾰτέω, ῶ, fut. ήσω, *vinco, supero.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Κᾰτᾰκρᾰ'τος νικᾶν, *per vim vincere :* legitur etiam disjunctè κατὰ κράτος.

Κᾰτᾰκρεȣργέω, ῶ, f. ήσω, *laniorum more concido.* Ex κατὰ, κρέας, ατος, τὸ, *caro,* et ἔργον, *opus.*

Κᾰτᾰκρῆθεν, Iliad. π. ver. 548. id. q. κατὰ κρατὸς, *ex capite, prorsus, funditus.*

Κᾰτᾰκρημνίζω, *præcipitem deorsum ago, præcipito :* f. ί'σω. a. 1. κᾰτεκρήμνισᾰ. a. 1. inf. κᾰτᾰκρημνῖ'σαι. perf. act. κᾰτᾰκεκρήμνῐκᾰ. perf. pass. κᾰτᾰκεκρήμνισμαι. ex κατὰ et κρημνὸς, *præcipitium.*

Κᾰτᾰ'κρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *præceps :* à κρημνὸς, *præcipitium.*

Κατακριδεύω, *loquacitate obtundo :* f. σω. perf. κᾰ. à κατὰ et ἀκρὶς, *locusta :* garrula nempè illa est.

Κᾰτᾰ'κρῐμᾰ, ᾰτος, τὸ, *condemnatio :* à

Κᾰτᾰκρῖ'νω, *judico, fero sententiam contra aliquem, condemno.* f. νῶ. a. 1. κᾰτέκρῖνᾰ, ᾰς, ε. perf. act. κᾰτᾰκέκρῐκᾰ. perf. pass. κᾰτᾰκέκρῐμαι, σαι, ται. a. 1. pass. κᾰτεκρῐ'θην, ης, η. a. 1. sub. pass. κᾰτᾰκρῐθῶ, ῇς, ῇ· et in pl. ῶμεν, ῆτε, ῶσῐ. f. 1. pass. κᾰτᾰκρῐθήσομαι, η, εται. Th. κρίνω, *judico, secerno.*

Κᾰτᾰ'κρῐσῐς, εως, ἡ, *condemnatio :* à præced.

Κᾰτᾰκροτέω, -ῶ, *valdè laudo, celebro, applaudo.* f. ήσω. perf. κεκρότηκᾰ. Th. κρότος, *pulsus.*

Κᾰτᾰκρύπτω, *occulto, tego.* Th. κρύπτω, *abscondo.* f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Κᾰτᾰκρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. et

Κᾰτᾰκρύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρύπτω, *occulto.* Th. κρύπτω, *abscondo.* f. ψω. perf. φα.

Κᾰτακτᾰ'μεν et

Κᾰτακτᾰ'μεναι, *interficere,* a. 1. inf. act. Dor. pro κᾰτακτεῖναι, à κατακτείνω.

Κᾰτακτᾰνέεσθαι, Ion. pro κᾰτακτᾰνεῖσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. κατακτανȣ̃μαι, verbi κατακτείνω.

Κᾰτακτᾰ̀ς, άντος, *qui interfecit,* a. 2. part. act. à κατάκτημι pro κατακτείνω. a. 2. κατέκτην.

Κᾰτακτείνω, f. ενῶ, *interficio, occido :* ex κατὰ et κτείνω, *occido.*

Κᾰτᾰκῠκλόω, -ῶ, *circumcludo, circumcingo :* fut. ώσω. perf. κεκῠ'κλωκᾰ.

Κᾰτᾰκῠλῖ'σᾱς, αντος, a. 1. part. act. à

Κᾰτᾰκῠλῖ'ω, *devolvo :* f. ῐ'σω. Th. κυλίω.

Κᾰτᾰκύπτȣσᾰν, acc. sing. part. præs. act. f. g. à

Κᾰτᾰκύπτω, *incurvo me, decumbo.* Th. κύπτω, *pronus sum :* f. ψω.

Κᾰτᾰκῡριεύω, *dominor,* cum gen. f. εύσω. a. 1. κᾰτεκῡρίευσᾰ. a. 1. part. κᾰτᾰκῡριεύσᾱς, αντος. à κύριος, *dominus.* Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

Κᾰτᾰλᾰβέσθαι, a. 2. inf. med. κᾰτᾰλᾰ'βητε, 2. pl. a. 2. sub. act. κᾰτᾰλᾰβόμενος, a. 2. part. m. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo,* q. v.

Κᾰτᾰλᾰβέω pro καταλαμβάνω, quod vide infrà.

Κᾰτᾰλᾰβόμενος, a. 2. part. m. κᾰτᾰλᾰβȣ̃σᾰ, ης, aor. 2. part. act. f. g. à καταλαμβάνω, q. v.

Κᾰτᾰλαζονεύομαι, f. εύσομαι, *jactabundè aliquid dico* vel *facio ; arroganter et vanè commemoro :* ex κατὰ et ἀλαζονεύομαι, *me vendito, glorior.* Th. ἀλαζὼν *ostentator.*

Κᾰτᾰλᾰλέω, *obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho,* cum gen. f. ήσω. perf. κᾰτᾰλελᾰ'ληκᾰ. Th. λαλέω, *loquor.*

Κᾰτᾰλᾰλῐᾰ̀, ᾶς, ἡ, *obtrectatio, obloquutio :* et

Κᾰτᾰ'λᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *obloquutor, maledicus :* ab eod. th.

Κᾰτᾰλαμβά'νω, *deprehendo, offendo, comprehendo, assequor, comperio, invado, occupo, præsidia impono :* pass. dicitur etiam de iis qui ἔνθεοι vocantur, et à Deo quodam incitantur. f. κᾰτᾰλήψομαι. perf. κᾰτείληφᾰ. perf. inf. κᾰτειληφέναι. a. 2. act. κᾰτέλᾰβον. a. 2. part. κᾰτᾰλᾰβὼν, ȣ̃σᾰ, όν. perf. pass. κᾰτείλημμαι. perf. part. pass. κᾰτειλημμένος, η, ον. a. 1. pass. κᾰτελήφθην, ης, η. a. 2. m. κᾰτελᾰβόμην, ȣ, ετο, *assecutus sum.* a. 2. inf. m. κᾰτᾰλᾰβέσθαι. a. 2. part. m. κᾰτᾰλᾰβόμενος. ex κατὰ et λαμβάνω, *capio.*

Κᾰτᾰλαμπτέος, *deprehendendus,* Ion. pro καταληπτέος, quod vide.

Κᾰτᾰλάμπω, fut. ψω, *illustro, splendere facio.*

Κᾰτᾰλέγω, *deligo, conscribo, allego, censeo, existimo, numero ;* item *accuso, contestor,* Deut. xix. 16. f. ξω. perf. κᾰτᾰλέλεχᾰ. præs. pass. κᾰτᾰλέγομαι, *allegor.* Th. λέγω, *lego, colligo.*

Κᾰτᾰλείβομαι, η, εται, *destillo :* f. ψομαι. perf. λέλειμμαι. Th. λείβω, *libo :* f. ψω.

Κᾰτᾰ'λειμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *reliquiæ :* à

Κᾰτᾰλείπω, εις, ει, *relinquo :* f. ψω. perf. κᾰτᾰλέλειφᾰ. a. 1. κᾰτέλειψᾰ. a. 2. κᾰτέλῐπον. a. 2. part. act. κᾰτᾰλῐπὼν, όντος. perf. pass. κᾰτᾰλέλειμμαι. perf. part. pass. κᾰτᾰλελειμμένος. perf. med. κᾰτᾰλέλοιπᾰ. ex κατὰ et λείπω, *linquo.*

Κᾰτᾰ'λειψῐς, εως, ἡ, *reliquiæ :* et

Κᾰτᾰλελειμμένος, perf. part. pass. à præced.

Κᾰτᾰλέλειπᾰ, perf. med. verbi καταλείπω, q. v.

Κᾰτᾰλέξεται, *cubat,* 3. sing. f. 1. med. à λέγομαι. Th. λέγω, *cubare facio.*

Κᾰτᾰλεξῶ, Dor. pro κᾰτᾰλέξω, *recensebo,* f. 1. verbi καταλέγω.

Κᾰτᾰλεύω, *lapidibus obruo :* a. 1. κᾰτέλευσᾰ. ex κατὰ et λεύω, *lapido.* Th. λᾶας, λάαος, ὁ, *lapis.*

Κᾰτᾰλέω, *molo :* f. έσω et ήσω. ex κατὰ et ἀλέω, idem.

Κᾰτᾰλήγω, f. ήξω, *termino, definio.*

Κᾰτᾰλήθομαι, *obliviscor.* Ex κατὰ et λήθομαι.

Κᾰτᾰληπτέος, ᾱ, ον, *deprehendendus,* verbale à καταλαμβάνω.

Κἄτἄ'ληψῖς, ἐως, ἡ, *deprehensio, occupatio :* à καταλαμβάνω.

Κἄτἄλῖθάζω, *lapido*, cum acc. f. ἄ'σω. perf. κἄτἄλελῖ'θἄκἄ. a. 1. κἄτελῖ'θἄσἄ. Th. λίθος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *lapis.*

Κἄτἄλῖθοβολέω, -ῶ, f. ήσω, *lapido :* perf. -λελῖθοβόληκἄ.

Κἄτἄλῖθόω, ῶ, f. ώσω, *lapidibus obruo :* ex κατὰ et λίθος.

Κἄτἄλιμπἄ'νειν, Ion. pro καταλείπειν, *delinquere.*

Κἄτἄλῖπἄρέω, ῶ, fut. ήσω, *impensè rogo, obtestor :* ex κατὰ et λιπαρέω, *assiduus sum, assiduè rogo, efflagito, oro.* Th. λιπαρὴς, *assiduus.*

Κἄτἄλῖπεῖν, a. 2. inf. act. κἄτἄλῖ'ποιμῖ, οις, οι, a. 2. opt. κἄτἄλῖπὼν, ὂσἄ, ὸν, a. 2. part. act. à καταλείπω, *relinquo.*

Κἄτἄλῖπὼν, vide in καταλιπεῖν.

Κἄτἄλλἄγεὶς, ἐντος, a. 2. part. pass. κἄτἄλλἄ'γηθῖ, ήτω, et in pl. κἄτἄλλἄ'γητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, q. v.

Κἄτἄλλἄγὴ, ῆς, ἡ, *reconciliatio :* à

Κἄτἄλλάσσω, *commuto, permuto, reconcilio :* f. ξω. a. 1. κἄτήλλαξἄ. a. 1. part. κἄτἄλλάξἄς, αντος. a. 2. ind. pass. κἄτηλλἄ'γην, ης, η. Th. ἀλλάσσω vel -ττω, *muto.*

Κἄτἄλοἄ'ω, -ῶ, *trituro, contundo, confringo, vulnero.* ex κατὰ et ἀλοάω.

Κἄτἄλογἄ'δην, adv. *prosâ oratione :* à καταλέγω, *sigillatìm enarro.* Th. λέγω, *dico.*

Κἄτἄλογῖ'ἄ, ἄς, ἡ, *recensio.*

Κἄτἄλογίζομαι, f. ῑ'σομαι, *computo, annumero, ascribo :* et

Κἄτἄλογισμὸς, ȣ, ὁ, *computus, numerus :* omnia à

Κἄτἄ'λογος, ȣ, ὁ, *CATALOGUS, enumeratio :* à καταλέγω, *conscribo.* Th. λέγω.

Κἄτἄ'λοιπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *reliquus :* à καταλείπω.

Κἄτἄλοφἄ'δῖἄ, adv. *supra cervicem, super humeros.* Th. λόφος, *cervix.*

Κἄτἄλοχίζω, f. ῑ'σω, *decurio, in decurias* vel *cohortes distribuo, distribuo in classes.* Th. λόχος, *cohors.*

Κἄτἄ'λῠμἄ, ἄτος, τὸ, *diversorium :* à καταλύω, *diverto, hospitium capio.* Th. λύω, *solvo.*

Κἄτἄλῠ'ȣσῖ, 3. pl. præs. ind. à καταλύω, q. v.

Κἄτἄ'λῠσῖς, εως, ἡ, *destructio :* à

Κἄτἄλῠ'ω, *dissolvo, destruo :* item *diversor :* f. ῡ'σω. a. 1. κἄτέλῡσἄ. a. 1. sub. κἄτἄλῡ'σω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κἄτἄλῦσαι. a. 1 ind. pass. κἄτελῠ'θην. a. 1. sub. pass. κἄτἄλῠθῶ. f. 1. pass. κἄτἄλῠθήσομαι. Th. λύω, *solvo.*

Κἄτἄμἄ'θετε, *discite,* 2. pl. a. 2. imperat. act. κατάμαθε· à

Κἄτἄμανθἄ'νω, *disco, cognosco, animadverto, considero :* f. κἄτἄμἄθήσω. perf. κἄτἄμεμἄ'θηκἄ. a. 2. κἄτέμἄθον. a. 2. imperat. act. κἄτἄ'μἄθε, et in 2. pl. κἄτἄμἄ'θετε. a. 2. inf. κἄτἄμἄθεῖν, part. κἄτἄμἄθών. ex κατὰ et μανθάνω, *disco.*

Κἄτἄμἄραίνω, f. ἄνῶ, *tabefacio :* ex κατὰ et μαραίνω.

Κἄτἄμαρπτέειν pro καταμάρπτειν, *comprehendere, manu tangere.* Th. μάρπτω, *capio :* f. ψω.

Κἄτἄμαρτῠρέω, *testor contra aliquem :* f. ήσω. perf. κἄτἄμεμαρτῠ'ρηκἄ. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ ᾗ ἡ, *testis.*

Κἄτἄμάρψαισἄ, Dor. pro καταμάρψασα, *corripiens*, a. 1. part. act. f. g. à

Κἄτἄμάρψἄς, αντος, a. 1. part. act. et

Κἄτἄμάρψῃ, *opprimat,* 3. sing. a. 1. sub. act. à καταμάρπτω, *comprehendo.* Th. μάρπτω, *capio :* f. ψω.

Κἄτἄμᾶ'ω, *accumulo,* sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, *qui metunt.* καταμωμένȣς τῆς κεφαλῆς κόνιν, Jos. B. Jud. II. xv. 4. *capita pulvere conspersa.* Th. ἀμάω, *meto.*

Κἄτἄμβλῠ'νω, f. ῠνῶ, *oblundo :* ex κατὰ et ἀμβλύνω.

Κἄτἄμεθῠ'ω, κἄτἄμεθύσκω, vide μεθύσκω, *ebrium reddo.*

Κἄτἄμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, *commoror.* Th. μένω, *maneo :* a. 1. ἔμεινα.

Κἄτἄμελέω, ῶ, f. ήσω, *negligo, contemno :* ex κατὰ et μέλει, *curæ est,* impersonale.

Κἄτἄμελȣ̃σῖν, 3. pl. præs. ind. verbi præc.

Κἄτἄμέμφομαι, *increpo, conqueror, accuso ;* f. m. ψομαι. Th. μέμφομαι, *conqueror :* f. μέμψομαι. perf. μέμεμμαι. a. 1. m. ἐμεμψάμην.

Κἄτἄμεμφόμεθἄ, 1. plur. præs. ind. verbi præc.

Κἄτἄμένω, *commoror :* fut. νῶ. perf. κἄτἄμεμένηκἄ. a. 1. κἄτέμεινἄ. a. 1. imperat. κἄτἄ'μεινον. Th. μένω, *maneo.*

Κἄτἄμερίζω, f. ῑ'σω, *distribuo, dispartior :* à μερίζω.

Κἄτἄμετρέω, ῶ, f. ήσω, *dimetior, metior :* ex κατὰ et μετρέω, idem.

Κἄτἄμήκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *longus.* Th. μῆκος, εος, τό.

Κἄτἄμῐαίνεσθαι, *luctu fœdari.* Th. μιαίνω.

Κἄτἄμῐἄ'ναις, *polluens,* Æol. pro κἄτἄμῐἄ'νἄς, a. 1. part. act. à καταμιαίνω, f. ανῶ. a. 1. κατεμίανα. Th. μιαίνω, *polluo.*

Κἄτἄμίγνῡμῖ, *immisceo :* f. μίξω. à μίγνυμι.

Κἄτἄμιμνήσκω, *in memoriam revoco :* f. μνήσω. perf. μέμνηκἄ, à μιμνήσκω.

Κἄτἄμόνἄς, adv. *privatim :* ex κατὰ et μόνος, *unus, solus.*

Κἄτἄμονομἄχέω, f. ήσω, *singulari certamine devinco :* ex κατὰ, μόνος, *solus,* et μάχομαι, *pugno.*

Κἄτἄμύξἄτο, *laceravit,* 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi καταμύσσω.

Κἄτἄμῦσαι, *nictare,* a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, *claudo,* f. σω.

Κἄτἄμύσσω vel κἄτἄμύττω, f. ξω, *lacero, perstringo :* ex κατὰ et ἀμύσσω, *lacero.*

Κἄτἄμῠ'ω, f. μῡ'σω, *nicto.* Th. μύω.

Κἄτἄμωκἄ'ομαι, -ῶμαι, *derideo :* f. m. κήσομαι. Vide μωκάω.

Κἄτἄναγκάζω, f. ἄ'σω, *cogo, adigo,* idem quod ἀναγκάζω. Th. ἀνάγκη, *necessitas.*

Κἄτἄνἄ'θεμἄ, ἄτος, τὸ, *anathema adversus quempiam :* ex κατὰ et ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, *sepono.*

Κἄτἄνἄθεμἄτίζω, *devoveo :* fut. ῑ'σω. à præc. Vide κατηθεματίζω.

Κἄτἄνἄλείχω, *lambendo consumo,* ut *ignis ;* Sap. xvi. 16.

Κἄτἄνἄλίσκω, *consumo :* f. κἄτἄνἄλώσω. a. 1. κἄτἄνήλωσἄ. perf. κἄτἄνήλωκἄ. Ex κατὰ et ἀναλίσκω, *absumo :* quod ex ἀνὰ et ἁλίσκω, *capio :* fut. ἁλώσω. perf. ἥλωκα. a. 2. ἥλων.

Κἄτἄναρκἄω, ῶ, *obtorpeo, torpidum reddo :* f. ήσω. a. 1. κἄτενάρκησἄ. cum gen. ex κατὰ et ναρκάω, *torpore afficio.* Th. νάρκη, *torpor, veternus.*

Κατανάω, inusitat. undè a. 1. κατένασσἄ, *habitare feci, habitandum dedi ;* ex κατὰ et νάω, quod pro ναίω, *habito.*

Κἄτἄνέμω, *distribuo, partior ;* item *centurio, decurio, in numeros militares refero.* Th. νέμω. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα. perf. νενέμηκα.

Κἄτἄνεῦσαι, a. 1. inf. act. et

Κἄτἄ'νευσον, *annue,* a. 1. imperat. act. à

Κἄτἄνεύω, *annuo :* f. εύσω. a. 1 κἄτένευσἄ. perf. κἄτἄνένευκἄ. Th. νεύω, *annuo.*

Κἄτανθίζω, *floribus exorno*, D. S.
Κἄτἄνίςημἴ, *contra aliquem insurgo*: ex κατὰ, ἀνὰ, et ἵςημι. a. 2. κατανέςην.
Κἄτἄνοεῖν, præs. inf. κἄτἄνοήσᾶς, a. 1. part. act. à
Κἄτἄνοέω, ῶ, *animadverto, considero*: imperf. κἄτενόεον, ουν. f. ήσω. perf. κἄτἄνενόηκᾶ. a. 1. κἄτενόησᾶ. a. 1. imperat. act. κἄτἄνόησον, άτω. a. 1. inf. κἄτἄνοῆσαι. a. 1. part. act. κἄτἄνοήσᾶς, αντος. Ex κατὰ et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
Κἄτᾰ'νομαι, *absumor*. Ex κατὰ et ἄνω.
Κἄ'τᾰνος, CATINUS.
Κἄ'ταντᾰ, ων, τὰ, *declivia*, Poët. pro κατάντη, à κατάντες, εος, ὁ ᾗ ἡ, *declivis*, Iliad. ψ, ver. 116. Est et κἄ'ταντᾰ, adv. *sursum, deorsum*: ex κατὰ et ἀντὶ, *pro, contrà*.
Κἄταντᾰ'ω, *pervenio*: fut. ήσω. perf. κἄτήντηκᾰ. Ex κατὰ et ἀντάω, *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.
Κἄτάντημᾰ, ἄτος, τὸ, *occursus, revolutio*: à præc.
Κἄτάντηστῖν, adv. *è regione*.
Κἄταντῖκρῠ', adv. *recto de*. Ex κατὰ et ἀντικρύ.
Κἄταντί'ον, adv. Ion. *è regione*. Th. ἀντὶ, *contra*.
Κἄταντῖπέρᾶς, adv. *è regione*: ex κατὰ, ἀντὶ, et πέρας.
Κἄταντλέω, ῶ, f. ήσω, *haustâ aquâ perfundo*: ex κατὰ et ἀντλέω.
Κἄτἄνῠγῆς, 2. sing. a. 2. sub. pass. κἄτενῠ'γησᾰν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω.
Κἄτἄνῠ'γηθἴ, 2. pl. a. 2. imperat. pass. ejusd.
Κἄτᾰ'νυξῖς, εως, ἡ, *compunctio, molestia, dolor*, quo quis lancinatur; item *sopor, stupor*: à
Κἄτἄνύσσω, *compungo*: f. ξω. a. 1. κἄτένυξᾰ. a. 2. act. κἄτένῠγον. a. 2. pass. κἄτενῠ'γην, ης, η, *compunctus fui*, et in 3. pl. κἄτενῠ'γησᾰν. a. 2. inf. pass. κἄτἄνῠγῆναι. perf. pass. κἄτἄνένυγμαι, ξαι, κται. Ex κατὰ et νύσσω, *pungo*.
Κἄτἄνυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi præc.
Κἄτἄνῠ'ω, f. ῠ'σω, *conficio, perago, consequor, obtineo*; φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν, Soph. Electra, 1478, *amicâ enim potiti sunt hospitâ*. Th. ἀνύω, f. σω.
Κἄταξαίνω, *lacero, percutio*: f. ξἄνῶ. perf. κἄτέξαγκᾰ.
Κἄταξέμεν, Ion. pro κατάξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, *deduco, reduco*. Th. ἄγω, *duco*: f. ἄξω.
Κἄταξέω, f. έσω, *derado, radendo et scalpendo polio*. Th. ξέω, f. ξέσω.
Κἄτάξηρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *peraridus, siccus*. Th. ξηρός.
Κἄταξιόω, -ῶ, *dignum judico*: f. ώσω. perf. κἄτηξί'ωκᾰ. a. 1. pass. κἄτηξἴώθην, ης, η, *dignus habitus fui*. a. 1. sub. pass. κἄταξἴωθῶ. a. 1. inf. pass. κἄταξἴωθῆναι. a. 1. part. κἄταξἴωθεὶς, έντος. Ex κατὰ et ἄξιος, *dignus*.
Κἄταξῠ'ω, f. ῠ'σω, *derado, abrado*; item *incido*, et *scarifico*: ex κατὰ et ξύω, quod pro ξέω, *rado*.
Κἄτᾰπαίζω, *illudo*: f. ξω. perf. κἄτᾰπέπαιχᾰ.
Κἄτᾰπακτὸς, ή, όν, Ion. pro καταπηκτὸς, *compactus*: à πηγνύω, *compingo*.
Κἄτᾰπάλλω, f. λῶ, *dejicio*. Med. κἄτᾰπάλλομαι, *me dejicio, desilio*. κἄτέπαλτο, 3. sing. imperf. syncop. pro κεπάλλετο. Ex κατὰ et πάλλω.
Κἄτᾰπάσσω, -ττω, f. ᾰ'σω, perf. χᾰ, *conspergo*.
Κἄτᾰπᾰτέω, ῶ, *conculco*: f. ήσω. perf. κἄτᾰπεπᾰ'τηκᾰ. a. 1. κἄτεπᾰ'τησᾰ. a. 1. part. κἄτᾰπᾰτήσᾶς, αντος. a. 1. ind. pass. κἄτεπᾰτήθην, ης, η. Th. πατέω, *calco*.
Κἄτᾰπᾰ'τημᾰ, ἄτος, τὸ, *conculcatio*: ab eod.
Κἄτᾰπᾰ'τησῖς, εως, ἡ, idem: et ab eod.
Κἄτᾰ'παυμᾰ, ἄτος, τὸ, idem quod
Κἄτᾰ'παυσῖς, εως, ἡ, *requies*: à καταπαύω.
Κἄτᾰπαύσομεν, 1. pl. f. 1. act. à
Κἄτᾰπαύω, *compesco, requiesco*: f. αύσω. a. 1. κἄτέπαυσᾰ. a. 2. κἄτέπαυον. perf. κἄτᾰπέπαυκᾰ. perf. pass. κἄτᾰπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, *cesso*.
Κἄτᾰπειράζω, f. σω, *tento, conor*: à πειράζω.
Κἄτᾰπειρητηρί'η, ης, ἡ, Ion. pro καταπειρητηρία, *nauticum instrumentum*, quo nautæ maris altitudinem explorant: à καταπειρέω, *tento*. Th. πεῖρα.
Κἄτᾰπελμᾰτόω, -ῶ, *pittaciis consuo, resarcio*: f. ώσω. perf. -πεπελμᾰ'τωκᾰ. Th. πέλμα, *planta pedis*.
Κἄτᾰπέλτης, ου, ὁ, CATAPULTA, machina bellica: ex κατὰ et πέλτη, *scutum*. Vel ut alii à πάλλω, *vibro*.
Κἄτᾰπέμπω, fut. ψω, *demitto, mitto*.
Κἄτᾰπενθέω, -ῶ, f. ήσω, *defleo, lugeo*. Th. πένθος.
Κἄτᾰπεπτηυῖᾰ, *exterrita*, perf. part. act. f. g. per Sync. pro καταπεπτηκυῖα, verbi καταπτάω, idem quod καταπτήσσω, *perterrefio*. Th. πτοέω, *exterreo*. Alii volunt per Sync. dici pro καταπεπτηχυῖα, à καταπτήσσω. f. ξω. perf. καταπέπτηχα. ejusd. th.
Κἄτᾰ'περ, Ion. pro καθάπερ, *quemadmodum*.
Κἄτᾰπεσὼν, όντος, aor. 2. part. act. à καταπίπτω, *decido*.
Κἄτᾰπετάζω, κἄτᾰπεταννῠ'ω, vel κἄτᾰπετάννῡμἴ, f. ᾰ'σω, *expando, explico, extendo*: item *obtego, velo*. Th. πετάω, *pando*.
Κἄτᾰπέτασμᾰ, ἄτος, τὸ, *aulæum, velum quod rei cuipiam obtenditur*: à καταπετάννυμι, *expando*: quod à πετάω seu πετάννυμι, *pando*; f. άσω.
Κἄτᾰπέτομαι, *pervolo, devolo*. Vide πέτομαι.
Κἄτᾰπετροκοπέω, *ad petras allisa confringo, lapidibus jaciendis frango*: è κατὰ, πέτρος, et κόπτω.
Κἄτᾰπετρόω, ῶ, f. ώσω, *lapidibus obruo*: ex κατὰ et πέτρα.
Κἄτᾰπεφεύγᾶσἴ, 3. pl. perf. ind. m. verbi καταφεύγω, *perfugio*.
Κἄτᾰπέφνω, *occido*: ex κατὰ et πέφνω, idem: quod est verbum Poët. Th. φένω, *occido*.
Κἄτᾰπεφρονηκότως, *contemptim*: à καταφρονέω.
Κἄτᾰπέψῃ, Iliad. α. ver. 81. 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταπέπτω, idem quod πέπτω, *coquo*: f. πέψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, *concoquere magnam felicitatem*, id est, *frui magnâ felicitate ita ut in officio contineamur*.
Κἄτᾰπήγνῡμἴ, -γνῠ'ω, *defigo*: fut. πήξω.
Κἄτᾰπηδᾰ'ω -δῶ, *desilio*: ex πηδάω, *salio*: fut. ήσω. perf. καταπεπήδηκα.
Κἄτᾰπημήνειε, 3. sing. aor. 1. opt. Æol. κἄτᾰπημήνειᾰ, ας, ε, verbi κακαπημαίνω, idem quod πημαίνω, *noceo*. Th. πῆμα.
Κἄτᾰ'πῖκρος, ᾱ, ον, *amarus*: ex πικρός.
Κἄτᾰπίμπρημἴ, f. ήσω, *incendo, inflammo, comburo*: ex κατὰ et πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.
Κἄτᾰ'πῖνε, *deglutiebat*, 3. sing. imp. Ion. act. à

Κἄτἄπῖνω, *deglutio:* f. m. κατἄπῖομαι, pro -πῖῦμαι. a. 2. act. κἄτέπῖον. a. 2. sub. act. κἄτἄπῖω, ῃς, ῃ. perf. act. κἄτἄπέπωκἄ. a. 1. pass. κἄτεπόθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κἄτἄποθῶ. a. 1. inf. κἄτἄποθῆναι. ex κατὰ et πίνω, *bibo.*

Κἄτἄπῖομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi.

Κἄτἄπίπτω, *decido:* inf. præs. κἄτἄπίπτειν. a. 2. act. κἄτέπεσον. a. 2. part. κἄτἄπεσών. Th. πίπτω, *cado.*

Κἄτἄπιςεύω, f. εύσω, *committo, trado:* ex πιςεύω.

Κατἄπλἄγεὶς, έντος, a. 2. part. pass. verbi καταπλήσσω, *percello.* Th. πλήσσω, *percutio:* f. πλήξω. aor. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον. perf. med. πέπληγα.

Κἄτἄπλάσσω, -ττω, *cataplasmate curo, medeor;* fut. ἄσω. a. 1. κἄτέπλἄσἄ. perf. κἄτἄπέπλἄκἄ. ex πλάσσω, *fingo.*

Κἄτἄπλέκειν τὴν ζωὴν, *vitam finire.* Th. πλέκω, *complico.* Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, *concionem habere.*

Κἄτἄπλέω, *navigo:* fut. εύσω. a. 1. κἄτέπλευσἄ. Th. πλέω, idem.

Κἄτἄπληκτῖκὸς, ή, ὸν, *stuporem afferens, obstupescere faciens, terribilis, formidabilis aspectu:* et

Κἄτἄπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *perculsus, consternatus, pavidus, attonitus, stolidus:* à καταπλήσσω.

Κἄτἄπλῆξαι, a. 1. inf. à

Κἄτἄπλήσσω, *percello, obstupefacio:* fut. ξω. Th. πλήσσω, quod vide.

Κἄτἄπλοος, ȣς, ȣ, ὁ, *tutus navis reditus.* χρήματα χρωννύειν ἐπὶ πλοίȣ καθ᾽ ἑτερόπλȣν ἢ κατάπλȣν, *pecuniam mutuam dare sub usuris, ea conditione ut navis portum destinatum peregrè tangat, vel ut tutò commeet et redeat.* Lex Rhodia. Salm. de us. c. 9. p. 356. ἐπειδὴ Σικελικὸς κατάπλȣς ἐγίνετο, Dem. c. Dionys. *cum naves ex Sicilia redirent onustæ frumento.*

Κἄτἄπλȣτομἄχέω, f. ήσω, *opibus vinco:* è κατὰ, πλȣ̃τος, et μάχομαι.

Κἄτἄπλώειν, Ion. pro καταπλέειν, *navigare.*

Κἄτἄπνοᾶ, ᾶς, ἁ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus.* Th. πνέω, *spiro.*

Κἄτἄπόδἄς, Xen. *cominus, per vestigia;* adv. κἄτὰ πόδας.

Κἄτἄποθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπίνω, *deglutio.*

Κἄτἄπολεμέω, ῶ, f. ήσω, *debello:* ex κατὰ et πολεμέω.

Κἄτἄπονέω, *labore conficio, fatigo:* f. ήσω. perf. κἄτἄπεπόνηκἄ. præs. ind. pass. κἄτἄπονέομαι, *opprimor:* ex κατὰ et πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *laboro:* perf. m. πέπονα.

Κἄτἄποντίζω, *demergo:* f. ῖσω. perf. κἄτἄπεπόντῖκἄ. præs. pass. κἄτἄποντίζομαι, *demergor.* a. 1. pass. κἄτεποντίσθην. a. 1. sub. pass. κἄτἄποντισθῶ, ῇς, ῇ. Th. πόντος.

Κἄτἄποντισμὸς, ȣ̃, ὁ, *demersio:* à præced.

Κἄτἄπορεύομαι, *redeo:* f. εύσομαι. perf. -πεπόρευμαι. a. 1. κἄτεπορεύθην. ex κατὰ et πορεύομαι, *eo.*

Κἄτἄπορνεύω, f. εύσω, *prostituo:* à πορνεύω, *scortor.*

Κἄτἄ'ποσὶς, εως, ἡ, *devoratio, vorago:* ex καταπίνω.

Κἄτἄπότῖον, ȣ, τὸ, *CATAPOTIUM, medicamentum quod deglutiendo sumitur:* à καταπίνω, *deglutio.*

Κἄτἄπράσσω, f. ξω, *efficio:* ex κατὰ et πράσσω.

Κἄτἄπρᾶΰνω, *mitigo, lenio, demulceo, compesco:* ex κατὰ et πραΰνω, *mitigo.* Th. πρᾶος, *lenis.*

Κἄτἄπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pronus.*

Κἄτἄπρησθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπρήθω, *comburo, incendo.* Th. πρήθω, f. σω.

Κἄτἄπρίω, f. ῑσω, *serrâ deseco, disseco.*

Κἄτἄπροδιδόναι, *prodere,* præs. inf. ex

Κἄτἄπροδῖδωμῖ, *prodo.* Th. δίδωμι, *do.*

Κἄτἄπροήσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi

Κἄτἄπροΐημῖ, *projicio, elabi sino:* a. 2. infin. m. κἄτἄπροέσθαι. Ex κατὰ, πρὸ, et ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.

Κἄτἄπροΐξομαι, *progrediar longiùs, impunè evadam:* ex κατὰ et προΐξ.

Κἄτἄπροϊξἄ'μην, ω, ἄτο, a. 1. m. à præc.

Κἄτἄπρονομεύω, *captivo, deprædor, in prædam abduco.*

Κἄταπτᾶ'ς, άντος, a. 2. part. act. κἄταπτῆναι, a. 2. infin. act. verbi καθίπτημι, *devolo.* Th. ἵπταμαι, *volo.*

Κἄτάπτεσθαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, *perstringere, leviter attingere:* præs. inf. m. verbi καθάπτομαι.

Κἄταπτέω, -ῶ, *terreo, consterno:* fut. πτήσω. perf. κἄτέπτηκἄ.

Κἄταπτήξᾶς, Iliad. χ. ver. 191, *metu perculsus:* aor. 1. part. pass. à καταπτήσσω.

Κἄταπτήσομαι, *devolabo:* f. verbi καθίπταμαι. Vide in

Κἄταπτήσσω, f. ήξω, *præ metu me demitto, pertimesco:* ex κατὰ et πτήσσω.

Κἄταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι, seu καθίπταμαι, *devolo:* quod ex κατὰ et ἵπτημι, seu ἵπταμαι, *volo, -as:* f. πτήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἱπτάμην.

Κἄταπτῠχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sinuosus* et *multas plicas habens:* ex κατὰ et πτύσσω, *plico.*

Κἄταπτῠ'ω, f. ῠ'σω, *despuo, respuo, rejicio.* Th. πτύω.

Κἄτάπτωμᾰ, ἄτος, τὸ, *ruina, lapsus:* ex καταπίπτω.

Κἄταπτώσσω, *timeo, metu concido, trepido;* à κατὰ et πτώσσω, *expavesco.* Th. πτοέω, *terrefacio.*

Κἄτἄπῠ'γων, *cinædus, obscœnus:* ex κατὰ et πυγὴ, *nates.*

Κἄτἄπῠ'θω, f. ῡ'σω, *putrefacio, putredine consumo.* Med. κἄτἄπῠ'θομαι, *putresco.* Ex κατὰ et πύθω.

Κἄτἄπώγων, *barbatus.* D. S.

Κἄτἄ'ρᾶ, ᾶς, ἡ, *execratio:* ex κατὰ et ἀρὰ, *diræ, preces.*

Κἄτἄράκτης, ȣ, ὁ, *CATARACTA, locus abruptus et præceps in flumine, undè aqua ruit potiùs quàm fluit:* item *vectis, porta.* Est etiam nomen *avis* cujusdam: à καταῤῥάσσω, *impetuosè deturbo.* Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido.*

Κἄτἄρἄ'ομαι, ῶμαι, *execror, devoveo:* perf. pass. κἄτήρᾶμαι. perf. part. κἄτηρᾶμένος. a. 1. m. κἄτηρᾶσἄ'μην, ω, ἄτο. præs. infin. pass. κἄτἄρᾶσθαι. Th. ἀρὰ, *preces, diræ.*

Κἄτἄ'ρᾶσὶς, εως, ἡ, *execratio.*

Κἄτἄράσσω, vel -ττω, frequentiùs ρ geminato. v. καταῤῥάσσω.

Κἄτἄ'ρᾶτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maledictus;* item *devotus:* ex κατὰ et ἀράομαι.

Κἄταργέω, ῶ, *inanem et inutilem reddo, aboleo, facio cessare:* f. ήσω. perf. κἄτήργηκἄ. a. 1. act. κἄτήργησἄ. præs. ind. pass. κἄταργέομαι, *destruor, aboleor:* perf. pass. κἄτήργημαι. aor. 1. pass. κἄτηργήθην, *evanui, liberatus sum.* f. 1 pass. κἄταργηθήσομαι, ῃ, εται. ex κατὰ et ἀργέω, *cesso:* hoc

ab ἀργὸς, per Crasin pro ἀεργὸς, *otiosus*: quod ab α priv. et ἔργον, *opus*. Non facilè apud alium Scriptorem invenias præter sacros, inquit Beza, ad Rom. iii. 31. At apud Eurip. in Phœniss. ii. 760. Ἀλλ' εἶμ' ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα, *sed vado ne otiosam faciamus manum.*

Καταργυρόω, ῶ, f. ώσω, *argento obduco* vel *tego*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Καταρέζω, *demulceo, manibus tracto*: f. ξω. pro quo et καῤῥέζω. Th. ῥέζω, *facio*.

Καταρθεὶς, Ion. pro καθαρθεὶς, έντος, *purgatus*, a. 1. part. pass. à καθαίρω, *purgo*.

Καταριγηλὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *horrendus*. Ex κατὰ et ῥιγέω.

Καταριθμέω, *annumero*: f. ήσω. perf. κατηρίθμηκα. perf. pass. κατηρίθμημαι. perf. part. κατηριθμημένος, η, ον, *annumeratus*. a. 1. m. κατηριθμησάμην. a. 1. opt. m. καταριθμησαίμην, et in 1. pl. καταριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμός, *numerus*.

Καταρκέω, idem quod ἀρκέω, *sufficio*.

Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi καταῤῥήγνυμι, *cum impetu defero*. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. perf. m. ἔῤῥηγα.

Καταῤῥαθυμέω, ῶ, fut. ήσω, *per socordiam amitto*: ex κατὰ et ῥαθυμέω.

Καταῤῥάκτης, ῦ, ὁ· vide καταράκτης.

Καταῤῥάπτω, f. ψω, *insuo, consuo*: à κατὰ et ῥάπτω.

Καταῤῥάσσω, vel καταῤῥάττω, f. ξω, *frango, rumpo, impetuosè deturbo, erumpo, defluo*: à κατὰ et ῥάσσω.

Καταῤῥέον, *defluens*, præs. part. n. g. à καταῤῥέω.

Καταῤῥέπω, fut. ψω, *deorsum vergo et inclinor*: à κατὰ et ῥέπω, *vergo*.

Καταῤῥεῦσαν, *defluens*, aor. 1. part. act. n. g. à καταῤῥέω.

Καταῤῥεμβεύω, *circumago, vagari facio*. Num. xxxii. 13. κατεῤῥέμβευσεν, pro quo alii κατερόμβευσεν, *in modum rhombi circumegit*. à καταρομβεύω.

Καταῤῥέω, f. εύσω, *defluo, delabor, collabor, concido*. Th. ῥέω, *fluo*.

Καταῤῥήγνυμι, *confringo, diffringo, dirumpo*: item *cum impetu decidere facio, dejicio*. καταῤῥήγνυμαι, *confringor*; &c. etiam *ruo, decido, delabor*; ex κατὰ et ῥήγνυμι, idem quod ῥήσσω, *frango*.

Καταῤῥίπτω, *projicio*; f. ψω. a. 1. κατέῤῥιψα. perf. κατέῤῥιφα. perf. pass. κατέῤῥιμμαι, ψαι. Th. ῥίπτω.

Καταῤῥοος, ϗ, ὁ, contractè καταῤῥϗς, *defluxus, distillatio*, CATARRHUS. Th. ῥέω, *fluo*.

Καταῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, *absorbeo*: ex κατὰ et ῥοφέω.

Καταῤῥυέω, ῶ, *defluo*: f. ῥυήσω. perf. κατεῤῥύηκα. Th. ῥέω, *fluo*.

Καταῤῥυτον, ϗ, τὸ, *locus in quem defluit humor*: *copia, affluentia*: et

Καταῤῥυτος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *irriguus*: à καταῤῥέω, *defluo*. Th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Καταῤῥωδέω, *extimesco, metu consternor*: plusq. perf. καταῤῥωδήκεε, Ion. pro κατεῤῥωδήκει. part. καταῤῥωδηκὼς, Herodot. v. κατοῤῥωδέω. Th. ὄῤῥος, *linea quæ scrotum intersecat*.

Καταρτάω, ῶ, f. ήσω, *appendo, apto*: à κατὰ et ἀρτάω.

Καταρτίζω, propriè, *luxata membra in locum suum repono*: item *perficio, sarcio, coagmento*: f. ίσω. aor. 1. ind. act. κατήρτισα, ας, ε. aor. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι. a. 1. inf. καταρτίσαι. perf. pass. κατήρτισμαι. perf. inf. pass. κατηρτίσθαι. perf. part. κατηρτισμένος, η, ον, *coagmentatus*. a. 1. m. κατηρτισάμην, ω, ατο, *aptavi*. à κατὰ et ἀρτίζω. Th. ἄρτιος, *par*: de numero usurpatur.

Κατάρτισις, εως, ἡ, *instauratio*: et

Καταρτισμὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *coagmentatio*: à καταρτίζω.

Καταρτιςὴρ, ῆρος, ὁ, *compositor, moderator*. Ab eod.

Καταρχαιρεσιάζομαι, f. άσομαι, *aliorum ambitione vincor* (in comitiis propriè): ex κατὰ et ἀρχαιρεσιάζω.

Κατάρχϗσα, præs. part. f. g. à

Κατάρχω, *primus facio, imperito*: f. ξω. Th. ἀρχὴ, *principatus, initium*.

Καταρώμενος, ϗ, *execrans*, præs. part. et

Καταρῶνται, *imprecantur*, 3. pl. ind. m. vel pass. à καταράομαι.

Κατασβεννύω, -βέννυμι, *extinguo, compesco*: f. σβέσω. ex σβέννυμι, id.

Κατασείω, *decutio, deturbo, everto, concutio, terreo, deorsum moveo, manu silentium facio, signum do manu*: f. είσω. perf. κατασέσεικα. aor. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε. a. 1. part. act. κατασείσας, αντος. Th. σείω, *quatio*.

Κατασεύομαι, *cum impetu ruo*: aor. 2. κατεσσύμην. Ex κατὰ et σεύω.

Κατασημαίνω, *annoto, obverso*; item *obsigno sigillo*: ex κατὰ et σημαίνω, fut. ανῶ, *significo*. Th. σῆμα, τὸ, *signum*.

Κατασιγάω, -ῶ, *conticesco*: f. ήσω. perf. σεσίγηκα. ex σιγάω, *sileo*.

Κατασιδηρόω, *ferro induco, ferream cuspidem* vel *ferreum caput addo*.

Κατασινάζω, f. άσω, *admodùm lædo*: ex κατὰ et σίνω.

Κατασίνομαι, idem.

Κατασιωπᾶτε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. act. à

Κατασιωπάω, ῶ, f. ήσω· et -άομαι, *conticesco, silentium impero, sedo*. Th. σιωπάω, *sileo*.

Κατασκάπτω, *diruo*: fut. ψω. a. 1. κατέσκαψα. perf. κατέσκαφα. perf. pass. κατέσκαμμαι. perf. part. pass. κατεσκαμμένος, *dirutus*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Κατασκαφὰς, acc. pl. à

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: à perf. act. verbi κατασκάπτω.

Κατασκεδάζω, f. άσω, *dispergo, dissipo*: à σκεδάζω, idem.

Κατασκελετεύω, *exsicco*: pass. -τεύομαι, *aridus sum*. κατασκελέω, id. Th. σκέλλω.

Κατασκέπτομαι, f. ψομαι, *speculor, provideo*. Th. σκέπτομαι, *video*.

Κατασκευάζω, *instruo, adorno*; *præparo*; *armis instruo*; *exstruo, construo, ædifico*; *adstruo, probo*; *molior, machinor*; *comparo, acquiro*; *efficio, reddo*. f. άσω. perf. κατεσκεύακα. aor. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε. aor. 1. inf. act. κατασκευάσαι. a. 1. part. κατασκευάσας, αντος. perf. pass. κατεσκεύασμαι. perf. part. pass. κατεσκευασμένος. aor. 1. ind. pass. κατασκευάσθην, ης, η. ex κατὰ et σκευάζω. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Κατασκευαῖς, dat. pl. à κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio, apparatus*: à præc.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, *id quod structum est, molimen, ædificium, commentum, molimentum subdolum, præparatio*: ab eod.

Κᾰτασκευαςἶκᾰ, τὰ, *ad assertionem facientia*, nom. pl. n. g. à

Κᾰτασκευαςἶκὸς, ἡ, ὸν, *astruendi vim habens, aptus ad confirmandum*: et

Κᾰτασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio, structura, opificium; apparatus, supellex, vasa et instrumenta domûs* vel *fundi; castrorum metatio; probatio, demonstratio; descriptio.* à κατασκευάζω.

Κᾰτασκηνόω, ῶ, *tentorium defigo, nidulor, nidum struo, habito*: f. ώσω. a. 1. κᾰτεσκήνωσᾰ. et

Κᾰτασκήνωσἶς, εως, ἡ, *tentoriorum* seu *tabernaculorum collocatio, tentorium, habitaculum, nidus.* Th. σκηνὴ, *tabernaculum.*

Κᾰτασκήπτω, fut. ψω, *ingruo, grassor, impetuosè irruo, invado.* Th. σκήπτω, *ruo*: f. ψω.

Κᾰτασκἴάζω, *obumbro*: f. ά'σω. perf. κᾰτεσκἴ'ακᾰ. hinc

Κᾰτάσκἴος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *opacus, obscurus.* Th. σκιά.

Κᾰτασκοπεύω, f. εύσω, *exploro, speculor.*

Κᾰτασκοπέω, ῶ, *exploro, inspicio, speculor, circumspecto.* f. ήσω. perf. κᾰτεσκόπηκᾰ. a. 1. inf. act. κᾰτασκοπῆσαι. Ex κατὰ et σκοπέω, *speculor.* Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*

Κᾰτάσκοπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *explorator*: à κατασκοπέω.

Κᾰτασκορπίζω, *dissipo, disjicio.* D. S.

Κᾰτασκώπτω, f. ψω, *cavillor*: à κατὰ et σκώπτω.

Κᾰτασμικρῦ'νω, *imminuo, deprimo*: f. ὑνῶ. perf. κᾰτεσμίκρυγκᾰ. ex σμικρύνω.

Κᾰτασμῦ'ξαι, Iliad. ι. ver. 649. 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Κᾰτασμῦ'χω, *comburo*: fut. ξω. ex κατὰ et σμύχω, *exuro.*

Κᾰτᾰσοφἴζω, *sophismatis et argutis fallaciis utor adversus aliquem*: fut. ἴ'σω. perf. κᾰτᾰσεσόφἶκᾰ. præs. part. pass. κᾰτᾰσοφιζόμενος. a. 1. m. κᾰτεσοφἴσᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. part. m. κᾰτᾰσοφἴσᾰ'μενος. ex κατὰ et σοφὸς, *sapiens.*

Κᾰτασπᾰτᾰλᾰ'ω, -ῶ, *delicior, delicatè vivo*: f. ά'σω. perf. κᾰ.

Κᾰτασπᾰ'ω, -ῶ, *distraho, divello*: f. ά'σω. perf. κᾰτέσπᾰκᾰ. ex κατὰ et σπάω, *traho.*

Κᾰτασπείρω, *sero, semino, spargo*: ex κατὰ et σπείρω.

Κᾰτασπεύδω, f. σπεύσω, *accelero, urgeo.* ex κατὰ et σπεύδω.

Κᾰτάσπευσἶς, εως, ἡ, *festinatio, acceleratio.*

Κᾰτασπϐδάζω, f. ά'σω, *rebus seriis operam do*: à κατὰ et σπουδάζω, *sedulò ago.*

Κᾰτας᾽άζω, *distillo, instillo.* Th. ςάζω, *stillo.*

Κᾰταςᾰθεὶς, a. 1. part. pass. et

Κᾰταςᾰθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi καθίςημι, *constituo*; quod vide.

Κᾰταςάντος, gen. sing. à

Κᾰταςᾰ'ς, a. 2. part. f. g. κᾰταςᾶσᾰ. n. g. -ᾰ'ν· à καθίςημι, *constituo*: f. καταςήσω. a. 1. inf. act. καταςῆσαι. a. 2. inf. act. καταςῆναι. Th. ἵςημι, *sto.*

Κᾰταςᾰσἴάζω, f. ά'σω, *seditione opprimo et affligo, seditione circumvenio*: præs. pass. κᾰταςᾰσἴάζομαι, *factione vincor, seditionibus premor*: à ςάσις, *factio*; qu. ab ἵςημι, *sto.*

Κᾰτάςᾰσἶς, εως, ἡ, *constitutio*: à καθίςημι.

Κᾰταςεγάζω, f. ά'σω, idem quod th. ςέγω, *tego.*

Κᾰταςεἶλαι, a. 1. inf. act. à

Κᾰταςείλᾱς, *quum repressisset*, a. 1. part. act. à

Κᾰταςέλλω, *reprimo, sedo, compono, orno*: cum acc. f. 1. κᾰταςελῶ. f. 2. κᾰταςᾰλῶ. a. 1. κᾰτέςειλᾰ. aor. 1. part. κᾰταςείλᾱς. perf. κᾰτέςαλκᾰ. perf. pass. κᾰτέςαλμαι. perf. part. pass. κᾰτεςαλμένος, *sedatus.* perf. med. κᾰτέςολᾰ, *demisi, ornavi.* Th. ςέλλω.

Κᾰταςενάζω, *ingemisco*: f. ά'ξω. perf. ᾰχᾰ· ex κατὰ et ςενάζω, id.

Κᾰτάςημᾰ, ᾰτος, τὸ, *habitus, status, constitutio*: à καθίςημι, *constituo*, quod vide.

Κᾰταςῆναι, *evadere, exitum habere, fieri*, aor. 2. inf. act. verbi καθίςημι.

Κᾰταςηρίζω, *confirmo*: f. ίξω. perf. κᾰτεςήρἶχᾰ. ex κατὰ et ςηρίζω, *firmo.*

Κᾰταςῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi καθίςημι.

Κᾰταςολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus, amictus*: propriè verò *actus* τϐ καταςέλλειν, id est, *demittendi, sedandi, cohibendi.* Tum *modestia in vestitu*, à καταςέλλω, vel καταςέλλομαι, *amicio*: perf. med. κατέςολα.

Κᾰταςολίζω, *vestio, induo*: ex κατὰ et ςολίζω, *vestio.*

Κᾰταςορέω, ῶ, *sterno humi*; item *obfirmo.* a. 1. κᾰτεςόρεσᾰ. Th. ςορέω, *sterno*: f. έσω et ήσω.

Κᾰταςραγγίζω, *distillare facio, guttatim perfluo.* f. ἴ'σω. perf. ικα. ex κατὰ et ςραγγίζω.

Κᾰταςρᾰτηγέω, ῶ, f. ήσω, *stratagemate supero, bellicâ astutiâ decipio*: ex κατὰ, ςρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco.*

Κᾰταςρᾰτοπεδεύομαι vel -δεύω, *castra meto.* a. 1. m. κᾰτεςρᾰτοπεδευσᾰ'μην, ω, ᾰτο. ex ςρατοπεδεύω.

Κᾰταςρέφω, *subverto*: fut. ψω. perf. κᾰτέςρεφᾰ. a. 1. κᾰτέςρεψᾰ. perf. med. κᾰτέςροφᾰ. Th. ςρέφω, *verto.*

Κᾰταςρεψᾰ'μενος, a. 1. part. m. et

Κᾰταςρέψασθαι, a. 1. inf. m. à καταςρέφω.

Κᾰταςρέψοντἶ, Dor. pro καταςρέψϐσι, 3. pl. f. 1. ejusd. verbi.

Κᾰταςρηνἴάζω, *lascivio*: f. ά'σω. perf. κᾰτεςρηνἴ'ακᾰ. a. 1. sub. act. κᾰταςρηνἴά'σω, ῃς, ῃ. Th. ςρῆνος, εος, τὸ, *luxus, deliciæ.*

Κᾰταςροφὴ, ῆς, ἡ, CATASTROPHE, *subversio*: à καταςρέφω, quod vide.

Κᾰταςρώννῦμἶ, *prosterno*: f. ςρώσω. perf. κᾰτέςρωκᾰ. aor. 1. pass. κᾰτεςρώθην, ῃς, ῃ. Th. ςορέω, *sterno.*

Κᾰταςῠγέω, *aversor, odio prosequor*: a. 2. κᾰτέςῠγον. Th. ςυγέω, *odio*: f. ξω. q. à ςύγω.

Κᾰταςῦ'φελος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *valdè durus*: à ςυφελὸς, *durus, asper.* Th. ςύφω, *adstringo*: f. ψω.

Κᾰτᾰσῦ'ρω, *pertraho*: f. σῠρῶ. perf. κᾰτᾰσέσυρκᾰ. Th. σύρω, *traho.*

Κᾰτασφᾰλἴζω, *munio, roboro*: f. ἴ'σω. perf. κᾰτεσφᾰ'λἶκᾰ. perf. pass. -εσφᾰ'λισμαι. perf. part. -εσφᾰλισμένος.

Κᾰτασφάξᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Κᾰτασφάττω, *jugulo*: fut. ξω. a. 1. κᾰτέσφαξᾰ. a. 1. imperat. act. κᾰτάσφαξον, ά'τω.

Κᾰτασφηκόω, ῶ, f. ώσω, *in angustum contraho.*

Κᾰτασφρᾰγίζω, *obsigno*: f. ἴ'σω. perf. κᾰτεσφρᾰ'γἶκᾰ. perf. pass. κᾰτεσφρᾰ'γισμαι. perf. part. pass. κᾰτεσφρᾰγισμένος, *obsignatus.* Th. σφραγὶς, ἶδος, ἡ, *sigillum.*

Κᾰτασχεθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi κατέχω, quod vide.

Κᾰτασχέθω, *inhibeo, detineo.* Ex κατὰ et σχέθω.

Κᾰτασχεῖν, *occupare, appellare*, a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt esse præs. inf. verbi κατασχέω. Th. ἔχω, *habeo.*

Κἄτάσχεσἴς, εως, ἡ, *possessio, occupatio:* à κατέχω.

Κἄτάσχετος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *detentus, cohibendus, coercendus:* à κατέχω.

Κἄτάσχῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ. à κατέχω.

Κἄτασχολάζω, f. ά'σω, *otium habeo.*

Κἄτασχοῖσᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro κατάσχȣσα, ης, ἡ, *quæ cohibuit* et *retinuit*, a. 2. part. act. f. g. et

Κἄτασχόμενος, a. 2. part. m. et

Κἄτάσχωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. et

Κἄτασχὼν, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.

Κἄτᾰτᾰνύ'ω, f. ύ'σω, *extendo, explico, expedio.*

Κἄτᾰτᾰξεῖς, Dor. pro κατατήξεις, *contabefacies*, 2. sing. f. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio.*

Κἄτᾰτάσσω, vel -άττω, fut. ξω, *ordino, colloco, deligo, comparo, instruo.* Th. τάττω, *ordino.*

Κἄτᾰτείνω, *tendo, retineo, prosterno, contendo, distendo, extendo.* Th. τείνω, *tendo:* f. νῶ.

Κἄτᾰτελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *perfectus, totus.* Th. τέλος.

Κἄτᾰτέμνω, f. εμῶ, *concido, occido, seco, disseco:* a. 2. κάτέτᾰμον· part. κᾰτᾰτᾰμών. a. 1. pass. κάτετμήθην. part. κᾰτᾰτμηθείς. Th. τέμνω.

Κἄτᾰτέρπω, fut. ψω, *gaudio afficio.*

Κἄτᾰτήκω, f. ξω, *colliquefacio, emacio, contabefacio:* à κατὰ et τήκω, *liquefacio.*

Κατᾰτί'θεσθαι κλέος, *gloriam adipisci:* Herodot. à

Κἄτᾰτί'θημι, *depono; pendo, persolvo, numero; repono, colloco:* κᾰτᾰθεῖναι σπονδὰς, *fœdus facere.* Eurip. fut. θήσω. perf. κᾰτᾰτέθεικᾰ. a. 1. κάτέθηκᾰ. a. 2. m. κᾰτεθέμην, σο, το. a. 2. inf. m. κᾰτᾰθέσθαι. Th. τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην.

Κἄτᾰτολμᾶ'ω, ῶ, *audeo, aggredior:* f. ήσω. perf. τετόλμηκᾰ.

Κἄτᾰτομὴ, ῆς, ἡ, *concisio:* à perf. med. κατατέτομα, verbi κατατέμνω, *concido.* Th. τέμνω, *seco.*

Κἄτᾰτοξεύω, *sagittâ trajicio, telo configo:* f. εύσω. perf. κᾰτᾰτετόξευκᾰ. f. 1. pass. κᾰτᾰτοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus.*

Κἄτᾰτρέχω, *incurro, insector:* a. 2. κάτέδρᾰμον. Th. τρέχω, *curro:* fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. perf. med. δέδρομα.

Κἄτᾰτρί'βω, f. ψω, *tero, attero, consumo:* à κατὰ et τρίβω.

Κἄτᾰτρί'ψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi κατατρίβω.

Κἄτᾰτρύ'χω, *attero, contero; exhaurio, affligo.* Th. τρύχω, idem quod τρύω, *tero, attero.*

Κἄτᾰτρώγω, *comedendo* seu *corrodendo consumo, comedo.* à κατὰ et τρώγω.

Κἄτᾰῦθῖ, adv. *illic.*

Κἄταυλέω, ῶ, f. ήσω, *tibiâ modulor:* ex κατὰ et αὐλέω, idem: th. αὐλὸς, *tibia.*

Κἄταύλησἴς, εως, ἡ, *tibiarum inflatus.*

Κἄταυτί'κᾰ pro αὐτίκα, *statim.*

Κἄταυτόθῖ, adv. *ibi, illic, istic.*

Καταφάγω, inusit. *devoro:* f. 2. m. κᾰτᾰφᾰ'γομαι pro κᾰτᾰφάγȣμαι. a. 2. act. κάτέφᾰγον. a. 2. inf. κᾰτᾰφᾰγεῖν. a. 2. part. act. κᾰτᾰφᾰγὼν, όντος. Th. φάγω, *comedo.*

Κἄτᾰφαίνομαι, ῃ, εται, *videor esse:* κᾰτᾰφᾰνῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. φαίνω, *ostendo.*

Κἄτᾰφᾰμίζω et κᾰτᾰφᾰμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, *divulgo, celebro:* f. ί'σω et ίξω. Vide in φημίζω.

Κἄτᾰφᾰνῆ, acc. sing. à καταφανὴς, *conspicuus:* vel, ι subscripto, est 3. sing. a. 2. sub. pass. à καταφαίνομαι, quod vide.

Κἄτᾰφᾰνὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *conspicuus, apertus:* in nom. pl. κᾰτᾰφᾰνεῖς· ex κατὰ et φαίνω.

Κἄτᾰφᾰνῶς, adv. *apertè.*

Κἄτᾰφερὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *proclivis, declivis:* ex

Κἄτᾰφέρω, *deorsùm fero, defero, demitto; dejicio, deturbo; adigo, allido, incutio:* f. 1. κᾰτοίσω. a. 1. κάτήνεγκᾰ, *tuli.* præs. pass. κᾰτᾰφέρομαι, *deorsum feror, mergor:* a. 1. ind. pass. κάτηνέχθην. aor. 1. part. pass. κάτενεχθείς. Th. φέρω, *fero.*

Κἄτᾰφεύγω, *perfugio, aufugio, perfugium habeo ad aliquem:* f. φεύξομαι. a. 2. ind. act. κάτέφῠγον, ες, ε. a. 2. part. act. κᾰτᾰφῠγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio.*

Κἄτᾰ'φευξἴς, εως, ἡ, *perfugium:* à præc.

Κἄταφθᾰ'νω, *prævenio:* f. -φθᾰ'σω. perf. κάτέφθᾰκᾰ. ex φθάω.

Κἄταφθᾰρήσονται, 3. pl. f. 2. pass. à seq.

Κἄταφθείρω, *corrumpo, depravo:* f. κᾰταφθερῶ. perf. κάτέφθαρκᾰ. aor. 2. κάτέφθᾰρον. perf. pass. κάτεφθᾰρμαι. a. 2. pass. κάτεφθᾰ'ρην. f. 2. pass. κᾰταφθᾰρήσομαι, ῃ, εται, *corrumpar:* κᾰταφθεῖραι, aor. 1. inf. act. compos. ex κατὰ et φθείρω *corrumpo.*

Κἄταφθῖμένοισῖν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi

Κἄταφθί'ω, f. ί'σω, *perdo, interficio:* à κατὰ et φθίω, *corrumpo.* f. ίσω. perf. ἔφθικα. perf. pass. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθίμενος pro ἐφθιμένος· vel per Sync. dicitur in præs. part. pass. pro φθιόμενος. sic φθίσθαι, perf. inf. pass. pro ἐφθίσθαι, Ion. vel per Sync. pro φθίεσθαι, à φθίω.

Κἄταφθορᾶ', ᾶς, ἡ, *corruptio:* ex καταφθείρω. perf. med. κατέφθορα.

Κἄτᾰφῐλέω, ῶ, *deosculor:* imperf. κάτεφί'λεον, ȣν, εις, εις. præs. part. κᾰτᾰφῐλέων, ῶν, ἐȣσᾰ, ȣσᾰ. f. κᾰτᾰφῐλήσω. a. 1. ind. act. κάτεφί'λησᾰ. perf. act. κᾰτᾰπεφί'ληκᾰ. quod à φιλέω, id. Th. φίλος, *amicus.*

Κἄτᾰφλέγω, *comburo:* fut. έξω. perf. εχᾰ. ex κατὰ et φλέγω.

Κἄτᾰφλέξαι, *combussisset*, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Κἄτᾰ'φλεξἴς, εως, ἡ, *conflagratio:* à perf. pass. ejusd. th.

Κἄτᾰφλογίζω, *comburo:* f. ί'σω. a. 1. κάτεφλόγισᾰ, à φλογίζω, *ustulo.* Th. φλέγω.

Κἄτᾰ'φοβος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *timidus, formidolosus.* Th. φόβος.

Κἄτᾰφοιτᾶ'ειν, præs. inf. act. Ion. pro καταφοιτᾶν, verbi

Κἄτᾰφοιτᾶ'ω, ῶ, fut. ήσω, *venio, discedo:* ex κατὰ et φοιτάω.

Κἄτᾰφονεύω, *trucido:* idem cum φονεύω. Th. φένω, *occido.*

Κἄτᾰφορᾶ', ᾶς, ἡ, *lapsus, ictus, gravis somnolentia, invectiva:* ex κατὰ et φέρω.

Κἄτᾰφορεῖν, Ion. pro καταφέρειν, *deferre:* q. v.

Κἄτᾰ'φορος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *proclivis, pronus.*

Κἄτᾰφράζεσθε, 2. pl. præs. imperat. med. à

Κἄτᾰφράζομαι, f. ά'σομαι, *considero.* Th. φράζω, *dico:* f. σω. perf. πέφρακα. a. 2. ἔφρᾰδον. perf. med. πέφρᾰδα.

Κἄτᾰ'φρακτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *circumquaque armis munitus, cataphractus:* à καταφράσσω.

Κἄτᾰφράσσω, -ττω, *munio, tego, operior:* fut. ξω. perf. πέφρᾰχᾰ. perf. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται.

Κἄτᾰφρονέω, ῶ, f. ήσω, *contemno, despicio; item sentio contra aliquem; insidias struo*, Gen. xxvii. 12. *dolosè affecto*, Herodot. de Pisistrato. cum gen. præs. imperat. κᾰτᾰφρόνει, ει, et in 3. pl. είτωσᾰν, είτωσᾰν.

a. 1. act. κἄτεφρόνησἄ. aor. 1. sub. κἄτᾶφρονήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κἄτᾶφρονῆσαι. perf. act. κἄτᾶπεφρόνηκἄ. Th. φρὴν, *mens.*
Κἄτᾶφρόνησῐς, εως, ἡ, *contemptus:* et
Κἄτᾶφρονητὴς, ȣ, ὁ, *contemptor:* et
Κἄτᾶφρονητῐκὸς, κὴ, κὸν, *proclivis ad contemnendum:* et
Κἄτᾶφρονȣ̃ντᾶς, acc. pl. præs. part. act. à καταφρονέω, quod vide.
Κἄτᾰφῠγὴ, ῆς, ἡ, *refugium.* Th. φεύγω, *fugio.*
Κἄτᾶφῠγȣ̃σᾰν, acc. sing. f. g. part. a. 2. act. verbi καταφεύγω, *perfugio:* quod vide.
Κἄτᾶφῠλᾶδὸν, adv. *per tribus, tributim:* ex κατὰ et φυλὴ, *tribus.*
Κἄτᾶφυλλορροέω vel κἄτᾶφυλλοῤῥόω, ῶ, f. ήσω vel ώσω, propriè *de arboribus, quarum folia humi fluunt,* i. e. *cadunt,* et delapsa marcescunt: ex κατὰ, φύλλον, *folium,* et ῥέω, *fluo.*
Κἄτᾶφῠτεύω, *planto, transplanto:* f. εύσω. perf. πεφῠ́τευκᾰ.
Κἄτᾶφωρᾶ́ω, f. ά́σω, *deprehendo, comperio:* ex κατὰ et φωράω.
Κἄτᾶχαίνω, *dehisco, derideo cum cachinno:* à κατὰ et χαίνω, *dehisco.*
Κἄτᾶχᾰλάζω, id. quod
Κἄτᾶχᾰλᾶ́ω, f. ά́σω, *demitto per funem.* Th. χαλάω, *laxo.*
Κἄτᾶ́χαλκος, ȣ, ὁ ἡ, *æratus:* à κατὰ et χαλκός.
Κἄτᾶχαλκόω, ῶ, f. ώσω, *ære obduco:* à præc.
Κἄτᾶ́χαρμᾰ, ᾰτος, τὸ, *ludibrium:* à χάρμα, *gaudium.* Th. χαίρω, *gaudeo.*
Κἄτᾶχεύετ', 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro κατεχεύετο· à
Κἄτᾶχεύομαι, *effundo.* Th. χέω, *fundo.*
Κἄτᾶχέω, *effundo:* f. εύσω. a. 1. act. κατέχεᾰ, ᾰς, ε. ab eod. th.
Κἄτᾶχήνῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi καταχαίνω, *hisco, derideo.*
Κἄτᾶχὴς, έος, ὁ ἡ, *resonans:* ex κατὰ et ἦχος, *sonus.*
Κατάχθομαι, *rei alicujus molestiâ afficior:* quod ab ἄχθομαι, *ægre fero.* Th. ἄχθος, *pondus.*
Κἄταχθόνῐος, ȣ, ὁ ἡ, *subterraneus, infernus:* καταχθόνιοι, *inferi.* à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*
Κἄτᾶχορδεύω, *rescindo, lanio.* Th. χορδὴ, *intestinum, chorda.*
Κἄτᾶχόω, f. ώσω, *terrâ aggestâ obruo.* Th. χέω.
Κἄτᾶχȣ̃ν, præs. inf. κἄτᾶχῶσαι, a. 1. inf. *humo congestâ tegere:* verbi præc.
Κἄτᾶχρᾶ̃ν, *satis esse alicui.* Vide ἀποχρᾶν.
Κἄτᾶχρᾶ́ομαι, ῶμαι, *abutor:* f. ήσομαι. a. 1. m. κἄτεχρησᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. inf. m. κἄτᾶχρήσασθαι, *abuti.* cum dat. Th. χράομαι seu χράω, *commodo.*
Κἄτᾶχρῆσθαι, *interficere,* præs. inf. m. contr. pro καταχράεσθαι, verbi καταχράομαι.
Κἄτᾶχρήσασθαι, a. 1. inf. med. κἄτᾶχρησθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καταχράομαι.
Κἄτᾶ́χρησῐς, εως, ἡ, *abusio, abusus:* item *CATACHRESIS,* figura: et
Κἄτᾶχρηστῐκὸς, ἡ, ὸν, *abusivus:* et
Κἄτᾶχρηστῐκῶς, adv. *abusivè:* à καταχράομαι, quod vide.
Κἄτᾶ́χρῐσῐς, εως, ἡ, *inunctio:* à καταχρίω.
Κἄτᾶ́χρισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *unguentum.*
Κἄτᾶ́χριστος, ȣ, ὁ ἡ, *inunctus:* à
Κἄτᾶχρῑ́ω, f. ῑ́σω, *inungo, illino.* Th. χρίω, *ungo.*
Κἄτᾶ́χρυσος, ȣ, ὁ ἡ, *inauratus:* et
Κἄτᾶχρῠσόω, ῶ, *inauro, auro obduco* vel *tego.* à κατὰ et χρυσόω. Th. χρυσὸς, *aurum.*
Κἄτᾶ́χῠσῐς, εως, ἡ, *effusio, diffusio.*
Κἄτᾶχώννῡμῐ, vel κἄτᾶχωννῡ́ω, f. κἄτᾶχώσω. id. q. καταχόω, q. v.
Κἄτᾶχωρίζω, f. ῐ́σω, *divido, dispono.*
Κἄτᾶχῶσαι, a. 1. inf. act. à καταχώννυμι.
Κἄταψᾶ́ω, ῶ, fut. ήσω, *tergendo siccandove demulceo.* à κατὰ et ψάω.
Κἄταψεύδομαι, ῃ, εται, *mentior:* fut. σομαι. perf. κἄτέψευσμαι. Th. ψεύδω, *fallo.*
Κἄταψευσμὸς, ȣ̃, ὁ, *mendacium.*
Κἄταψηφίζομαι, f. ῐ́σομαι, perf. ισμαι, *damno, censeo, sententiam fero negativam:* ex κατὰ et ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, *lapillus.*
Κἄταψήχω, f. ήξω, *demulceo:* ex κατὰ et ψήχω.
Κἄταψύξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. κἄταψύξᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à καταψύχω.
Κἄτᾶ́ψυξῐς, εως, ἡ, *refrigeratio;* à seq.
Κἄταψῡ́χω, *refrigero:* f. ύξω. perf. κἄτέψῡχᾰ. a. 1. κἄτέψυξᾰ. a. 1. sub. κἄταψύξω, ῃς, ῃ. Th. ψύχω, *frigefacio.*
Κἄτεᾶγεὶς, a. 2. part. pass. et
Κἄτεᾶγῆναι, aor. 2. inf. pass. à κατάγνυμι, *frango.* Th. ἄγνυμι vel ἄγω, idem. f. ἄξω. perf. ἦγα, et per solut. ἔαγα. sic a. 1. ἦξα et ἔαξα. a. 2. pass. ἤγην et ἐάγην. hinc κατεαγεὶς, a. 2. part. pass.
Κἄτεᾶγὼς, υῖα, ὸς, ότος, *fractus,* part. perf. med. verbi κατάγνυμι.
Κἄτέαξᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. et
Κἄτεάξω, εις, ει, f. 1. ind. act. Att. solut. pro κατάξω, à κατάγω, *confringo,* quod vide; vel in κατεαγῆναι.
Κἄτέᾰται, *sedent,* Ion. pro κάθηνται, 3. pl. præs. ind. med. à κάθημαι, *sedeo.*
Κἄτέβᾰ, Dor. pro κατέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *descendo,* quod vide.
Κἄτεβάλλευ, Dor. pro κατεβάλλȣ, *conjiciebaris,* 2. sing. imperf. pass. à καταβάλλω, quod vide.
Κἄτέβην, ης, η, *descendi,* aor. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *descendo:* f. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. imperat. κατάβηθι. a. 2. part. act. καταβὰς, ἀντος. ex κατὰ pro κάτω, *deorsum,* et βαίνω, *eo.*
Κἄτεβήσετο, 3. sing. Ep. aor. verbi καταβαίνω.
Κἄτεβῐᾰ́σᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi βιάζω.
Κἄτεβλήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταβάλλω, *dejicio:* fut. αλῶ. perf. βέβληκα. perf. med. βέβολα. Th. βάλλω, *jacio.*
Κἄτεγγυᾰ́ω, -ῶ, f. ήσω, *vadimonio,* vel *sponsione,* vel *satisdatione obstringo; quidvis in manus trado.* τὴν ναῦν κατεγγυῶ καὶ τȣ̀ς παῖδας, Dem. c. Apaturium, *pueros tradidi ut venderentur.* malè in edd. *sponsione obstrinxi.* Salm. de m. us. p. 712. Th. ἐγγύη, *sponsio.*
Κἄτεγέλων, imperf. ind. act. κἄτεγέλᾰον, -ων, -ᾰες, -ᾱς. à καταγελάω, *derideo:* f. ήσω. quod vide.
Κἄτέγνωσᾰν, 3. pl. aor. 2. ind. act. et
Κἄτεγνώσθην, ης, η, *damnatus sum,* aor. 1. ind. pass. κἄτεγνῶσθαι, perf. inf. pass. à καταγινώσκω, *condemno.* Th. γινώσκω, *cognosco:* f. γνώσομαι. perf. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. pass. ἔγνωσμαι.
Κἄτεδᾰ́ην, ης, η, a. 2. ind. pass. à κατὰ et δαίω, *divido, disco.*

Κἄτιδαίσἄτο, 3. sing. a. 1. ind. m. à καταδαίομαι, quod vide.

Κἄτέδαρθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταδαρθάνω, obdormio. Th. δαρθάνω, dormio.

Κἄτέδειξἄ, ἄς, ε, a. 1. ind. act. à καταδείκνυμι, ostendo: f. δείξω. perf. δέδειχα.

Κἄτέδευσἄς, irrigâsti, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi καταδεύω. Th. δεύω, rigo: f. δεύσω.

Κἄτεδηδεσμένος, part. pass. à κατέδω.

Κἄτεδήδοκἄ, ἄς, ε, perf. ind. act. Att. pro κατήδοκα, à verbo κατέδω, comedo.

Κἄτεδηδοκώς, ότος, part. act. à præc.

Κἄτεδίώκετο, 3. sing. imperf. ind. med. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, persequor.

Κἄτεδί'ωξἄ, ἄς, ε, a. 1. verbi καταδιώκω, persequor: ab eod. th.

Κἄτεδόκεον, imperf. ind. act. verbi καταδοκέω, q. v.

Κἄτεδελῦτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à καταδελόω, in servitutem redigo. Th. δῦλος, servus.

Κἄτέδρἄθες, 2. sing. a. 2. ind. act. per Metath. pro κατέδαρθες. Vide κατέδαρθον.

Κἄτέδρἄμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, decurro: quod vide.

Κἄτέδῠ, occidit, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταδυμι.

Κἄτέδῦνε, 3. sing. imperf. ind. act. à καταδύνω, subeo.

Κἄτέδω, comedo, consumo: fut. εδῦμαι. perf. part. κἄτεδηδοκώς. a. 1. pass. κἄτηδέσθην. perf. pass. part. κἄτεδηδεσμένος.

Κἄτεέργνῦμῐ, id. ac κατείργνυμι.

Κἄτεηγώς, ότος, fractus, Ion. pro κατεαγώς, perf. part. m. Vide in κατεαγῆναι.

Κἄτεθάῤῥησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταθαῤῥέω, fidenti animo sum.

Κἄτέθετο, 3. sing. aor. 2. ind. m. verbi κατατίθημι, depono, quod vide.

Κἄτεθοινήσἄτο, 3. sing. a. 1. m. verbi καταθοινάω, absumo, comedo.

Κἄτεθίζω, f. ῐ'σω, consuefacio.

Κἄ'τει, 2. sing. præs. ind. act. verbi κάτειμι.

Κἄτείβω, Æol. et Ion. pro καταλείβω, effundo. Th. λείβω, libo, fundo: f. ψω.

Κἄτείδω, video, conspicio, inusit. sed hinc κἄτεῖδον, ες ε, a. 2. ind. act. Th. εἴδω, video.

Κἄτείδωλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idolis refertus: ab εἴδωλον, idolum. quod ab εἶδος, εος, τὸ, species. Th. εἴδω, video.

Κἄτεῖεν, descendebat, 3. sing. perf. ind. m. κἄτεῖἄ, ἄς, ε à κάτειμι, quod ex κατὰ pro κάτω, deorsum, et εἶμι, eo: a. 2. ἴον. perf. med. εἶα.

Κἄτεικάζειν, idem quod εἰκάζειν, conjecturis assequi. Th. εἴκω, similis sum.

Κἄτειλέω, idem ferè quod εἰλέω, involvo.

Κἄτειλημμένος, η, ον, deprehensus, perf. part. Att. à καταλαμβάνω, deprehendo: f. καταλήψομαι. aor. 2. κατέλαβον. perf. κατείληφα. indè κατειληφέναι, perf. infin.

Κἄτείλησις, εως, ἡ, involutio.

Κἄτειλίσσω, Ion. et Æol. pro καθειλίσσω, involvo: ab εἰλίσσω vel -ττω.

Κἄτειλῐ'χἄτο, Ion. pro καθειλίχατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro κἄτειλιγμένοι ἦσαν· à κατειλίσσω.

Κἄτείλοχε, recensuit, Att. pro καταλέλεχε, 3. sing. perf. ind. act. ex κατὰ et ἔπω, dico.

Κἄ'τειμῐ, descendo, revertor. Th. εἶμι, eo.

Κἄτεῖναι, demisisse, Ion. pro καθεῖναι, a. 2. infin. verbi καθίημι, quod vide.

Κἄτεῖπαι, accusare, a. 1. inf. κἄτειπεῖν, denuntiare, aor. 2. infin. act. verbi κατέπω· ex κατὰ et ἔπω, dico.

Κἄτειπών, όντος, ὁ, refragator; Hesych.

Κἄτειργἄ'σἄτο, 3. sing. aor. 1. ind. m. verbi κατεργάζομαι, operor: f. άσομαι. a. 1. ind. pass. κατειργάσθην. perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Κἄτειργῦ'ναι, coercere, concludere, præs. inf. à κατείργνυμι. Th. εἴργω, arceo.

Κἄτείρεικον, rescindebant, 3. pl. vel 1. sing. imperf. ind. act. verbi κατερείκω. Th. ἐρείκω, frango.

Κἄτείρῦσε, deduxit, a. 1. ind. act. et

Κἄτείρυσθαι, deduci, a. 2. inf. pass. à κατερύω, deduco. Th. ἐρύω, traho.

Κἄτειρωνεύομαι, f. εύσομαι, deludo, cum gen. κατειρωνεύετο τῦ πατρὸς, Jos. B. Jud. ii. 3. vid. et ii. 12. vii. 30, &c.

Κἄ'τεισῐν, 3. sing. vel pl. præs. ind. act. à κάτειμι, accedo. Th. εἶμι, eo.

Κἄτεκἄ'ην, ης, η, exustus fui: a. 2. ind. pass. verbi κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro.

Κἄτέκἄνε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, perimo, occido.

Κἄτέκαυσἄ, ἄς, ε, exussi, a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro.

Κἄτεκείμην, jacebam, imperf. ex κατὰ et κεῖμαι, jaceo.

Κἄτέκηε, 3. sing. aor. 1. ind. act. à κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro: f. καίσω. aor. 1. ἔκηα.

Κἄτέκηλε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατακηλέω. idem quod κηλέω, permulceo: fut. ήσω.

Κἄτεκλάξἄτο, conclusit, Dor. pro κατεκλείσατο, 3. sing. a. 1. m. et

Κἄτεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, inclusus eras, 2. sing. a. 1. ind. pass. et

Κἄτεκλασθῆς, Dor. pro κατεκλεισθῆς, inclusus fueris, 2. sing. a. 1. sub. pass. à κατακλείομαι. Th. κλείω, claudo, quod vide.

Κἄτέκλων, imperf. verbi κατακλάω.

Κἄτεκόπησἄν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Κἄτέκοψἄν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, amputo, concido. Th. κόπτω.

Κἄτεκρῐ'θην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico.

Κἄτέκρῐνἄ, ἄς, ε, aor. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κἄτεκρῠ'βην, ης, η, absconditus est, a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, abscondo: a. 2. ἔκρυβον.

Κἄτέκτἄ, 3. sing. aor. 2. ind. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, interficio: à κτῆμι. a. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α. a. 2. m. ἐκτάμην. part. κτάμενος. Th. κτείνω, interficio. Alii dicunt per Apoc. dici pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ejusd. verbi.

Κἄτέκτἄθεν, Iliad. ε. ver. 558, interfecti sunt, Ion. seu Bœot. pro κἄτεκτἄ'θησἄν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατακτείνω, interficio. Th. κτείνω, occido: f. νῶ. perf. ἔκτακα, et Poët. ἔκταγκα. a. 2. ἔκτανον.

Κἄτέκτανθεν, Bœot. Sync. pro κἄτεκτάνθησἄν, 3. pl. aor. 1. pass. verbi κατακτείνω· ex κατὰ et κτείνω, occido: fut. νῶ. perf. ἔκτακα, et Poët. ἔκταγκα. hinc perf. pass. ἔκταμμαι, ανσαι, ανται. aor. 1. pass. ἐκτάνθην.

Κἄτέκτἄνον, ες, ε, a. 2. ind. act. à κατακτείνω.
Κἄτέλᾶβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, deprehendo. Th. λαμβάνω, capio: fut. λήψομαι. perf. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
Κἄτελά'λεις, 2. sing. imperf. act. à καταλαλέω, obloquor: imperf. -εον, -ουν, &c. Th. λαλέω, loquor.
Κἄτελαύνω, depello, comminuo. Th. ἐλαύνω, f. άσω, agito.
Κἄτελεγχέτω, redarguat, 3.sing. imperat. act. à
Κἄτελέγχω, redarguo, convinco. Th. ἐλέγχω, arguo: f. ξω.
Κἄτελεέω, f. ήσω, misereor.
Κἄτελεῖν, demoliri, Ion. pro καθελεῖν, a. 2. infin. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, capio: a. 2. εἷλον.
Κἄτελείφθην, ης, η, relictus sum, a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, linquo.
Κἄτέλεκτο, collectus erat, Ion. pro κατελέλεκτο, 3. s. plusq. perf. pass. à verbo καταλέγω, deligo: vel imperf. per Syncopen pro κατελέγετο. Th. λέγω.
Κἄτελέλειπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Κἄτελεξά'μην, ω, ἄτο, cubui, a. 1. ind. m. à καταλέγομαι. κἄτέλεξᾶς, 2. sing. a. 1. act. Th. λέγω, cubare facio.
Κἄτέλεξε, recensuit, 3. sing. a. 1. act. à καταλέγω. ab eod. th.
Κἄτελήφθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταλαμβάνω, deprehendo, quod vide.
Κά'τελθε, descende, aor. 2. imperat. et
Κἄτελθέμεν, descendere, aor. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.
Κἄτέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. et
Κἄτελθὼν, a. 2. part. act. ejusd. verbi.
Κἄτέλἴπε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, relinquo: f. ψω. Th. λείπω, linquo; aor. 1. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.
Κἄτελἴ'ποσἄν pro κατέλιπον, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi καταλείπω. Exod. xvi. 24.
Κἄτελίσσω, idem quod κατειλίσσω, quod vide.
Κἄτελόμενος, Ion. pro καθελόμενος, qui detraxit, a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, capio: a. 2. εἷλον.
Κἄτελῦσἴ, Ion. pro καθελῦσι, dat. pl. aor. 2. part. ejusd. verbi.
Κἄτελπίζω, id. q. ἐλπίζω, spero: q. v.
Κἄτελπισμὸς, ῦ, ὁ, spes: à præc.
Κἄτέλῦεν, 3. sing. imperf. ind. act. κἄτέλῦσε, dissolvit, 3. sing. aor. 1. act. Th. λύω, solvo.
Κἄτελῦ'θησἄν, corruerunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Κἄτεμάνθἄνον, ες, ε, imperf. ind. act. à μανθάνω, disco.
Κἄτέμαρπτε, cepit, 3. sing. imperf. ind. act. κἄτέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. verbi καταμάρπτω· ex κατὰ et μάρπτω, capio: f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.
Κἄτεμβλέπω, fut. ψω, inspicio, intueor.
Κἄτεμήσἄτο, excogitavit, 3. sing. a. 1. med. verbi καταμήδομαι. f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Alii exponunt pro accumulabat: et volunt esse aor. 1. m. verbi καταμάομαι, accumulo. Th. ἀμάω, f. ήσω, meto.
Κἄτεμμἄτέω, manum immitto in guttur, vomitus ciendi causâ: tanquam ab ἐμέω, vomo.
Κἄτέναντἴ, κἄτεναντἴ'ᾶ, et κἄτεναντἴ'ον, vel κατ' ἐναντίον, adv. cum gen. ex adversò, è regione, coram, in conspectu, adversus: ex κατὰ, ἐν et ἀντὶ, necnon ab ἐναντίος, pro ἀντίος, oppositus. Th. ἀντὶ, pro.
Κἄτενἄρίζω, fut. ἴ'σω, interficio, occido.
Κἄτενάσθην, habitavi, a. 1. ind. pass. verbi κατανάω.
Κἄτένασσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. pro κατένασε. ab eodem verbo. Th. ναίω, habito.
Κἄτένεικε, detulit, 3. sing. a. 1. act. Poët. et Ion. pro κατήνεγκα, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.
Κἄτένευσε, annuit, 3. sing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, innuo: f. νεύσω.
Κἄτενεχθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. verbi καταφέρω.
Κἄτενήνεκται, 3. sing. perf. ind. pass. per Att. reduplicationem pro κατήνεκται ab eodem.
Κἄτενήνοθεν, constraverat, 3. sing. perf. med. à κατενθέω, quod ab ἐνθέω, per Metath. pro ἐνέθω, præt. m. ἤνοθα, et per redupl. Att. ἐνήνοθα. Alii dicunt κατενήνοθα esse perf. m. et carere præsenti. Scotus dicit quòd ἀνέθω per Metath. fiat ex ἀνθέω, floreo: quamvis sit trisyllabum, tamen mutet penultimam ε in ο, ἤνοθα.
Κἄτενήρἄτο, 3. sing. aor. 1. m. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, f. αρῶ, occido.
Κἄτενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, descendere, a. 2. infin. à κατέρχομαι.
Κἄτεντευκτὴς, ῦ, ὁ, oblocutor, accusator.
Κἄτενύ'γην, ης, η, sing. et
Κἄτενύ'γησἄν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω, compungo: fut. ξω. Th. νύσσω, pungo: a. 2. ἔνυγον.
Κἄτενῶπᾶ, vel κἄτένωπᾶ, adv. coram, in conspectu: ex κατὰ et ἐνώπιον.
Κἄτενώπἴον, adv. idem et ex iisdem.
Κἄτεξἄνάστασἴς, εως, ἡ, expugnatio, rebellio: ex κατὰ et ἐξανάστασις.
Κἄτεξυσιάζω, f. ά'σω, cum gen. potestatem exerceo in aliquem: quod ab ἐξυσία, potestas: hoc ab ἔξεστι, licet. Th. εἰμὶ, sum.
Κἄτεπαγγέλλομαι, promitto ex κατὰ, ἐπὶ et ἀγγέλλω, nuntio: f. λῶ. perf. ἤγγελκα.
Κἄτεπαίρομαι, insurgo, extollor: a. 1. m. -επηρά'μην. perf. pass. -επῆρμαι. aor. 1. -επήρθην. ex ἐπαίρω. Th. αἴρω.
Κἄτεπάλληλος, η, ον, alternus.
Κἄτεπάλμενος, insiliens: ex κατὰ et ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ et ἅλλομαι, salio.
Κἄτέπαλτο, 3. sing. Syncop. imperf. med. verbi καταπάλλω.
Κἄτεπάτήθην, ης, η, conculcatus est, a. 1. ind. pass. et
Κἄτεπά'τησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπατέω, conculco: fut. ήσω, Th. πατέω, calco.
Κἄτέπαυσε, diremit, sedavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, cesso: f. σω. a. 2. ἔπαον.
Κἄτεπείγοντᾶ, ων, τὰ, negotia urgentia: et
Κἄτεπείγοντος, gen. sing. part. præs. à
Κἄτεπείγω, f. ξω, urgeo, incito, festino, maturo. Th. ἐπείγω, urgeo.
Κἄτέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado: fut. 2. med. πεσῦμαι.
Κἄτεπέστησἄν, 3. pl. a. 2. ind.

act. verbi κατεφίστημι, *insurgo:* ex κατὰ, ἐπὶ et ἵστημι, *sto:* fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κάτέπεφνεν, *occidit*, per Syncop. pro κατεπέφονεν, 3. sing. a. 2. ind. act. ex κατὰ et ἐπιφονέω. Alii formant à φῶ, vel φένω, per reduplic. πεφένω, et per Sync. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Vel à φένω est a. 2. ἔφενον, et per Syncop. ἔφνον, et per Anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. à πέφνω, idem quod φένω.

Κάτεπήδησἄ, ἄς, ε, aor. 1. ind. act. verbi καταπηδάω, *salio.*

Κάτέπηξεν, *defixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπήγνυμι. f. ξω. perf. med. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo, struo.*

Κάτεπἴάνθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω, id. quod πιαίνω, *pinguefacio;* f. ανῶ. Th. πίων, ονος, *pinguis.*

Κάτεπἴδείκνῦμαι, *jacto, glorior.*

Κάτεπἴ'θῦμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *concupiscens:* ex κατὰ et ἐπιθυμέω.

Κάτεπἴλαμβᾰ'νω, *accipio:* a. 2. κάτεπέλᾰβον· ex κατὰ, ἐπὶ et λαμβάνω, *capio.*

Κάτεπἴφεύγω, *confugio.* D. S.

Κάτέπλευσᾰ, ἄς, ε, et in 3. pl. κάτέπλευσᾰν, aor. 1. ind. act. verbi καταπλέω, *navigo:* fut. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κάτεπλήγη, *perculsus est*, Iliad. γ. ver. 31. 3. sing. a. 2. ind. pass. à καταπλήσσω.

Κάτεπόθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, *deglutio:* perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, *bibo.*

Κάτεπρᾰ'ῡνᾰ, aor. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, *demulceo.* Th. πρᾶος, *mitis.*

Κάτέπω, *contra aliquem loquor, traduco.*

Κάτερᾰ'σαι, *defundere, decapulare:* ab ἐράω, *depleo.* Th. ἔρα, *terra.*

Κάτεργάζομαι, *efficio, operor, confero, interficio:* f. ᾰ'σομαι. a. 1. m. κάτειργᾰσᾰ'μην, ω, ᾰτο. aor. 1. inf. m. κάτεργᾰ'σασθαι. a. 1. part. m. κάτεργᾰσᾰ'μενος, *qui confecit, superavit.* aor. 1. ind. pass. κάτειργάσθην, ης, η. ex κατὰ et ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*

Κάτεργᾰσἴ'ᾰ, ἄς, ἡ, *confectio, opificium, cultura, concoctio:* à verbo præc.

Κάτεργασμένος, η, ον, Ion. pro κατειργασμένος, *confectus, paratus*, perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κάτέργειν, Ion. pro καθείργειν, *coercere, concludere.* Th. εἴργω, *includo.*

Κᾰ'τεργον, ε, τὸ, *opus effectum;* et

Κᾰ'τεργος, ε, ὁ ϗ ἡ, *excultus:* ab ἔργον, *opus.*

Κάτερειπόω, f. ώσω, *everto, diruo.* D. S.

Κάτερείπω, f. ψω, *dejicio, diruo.*

Κάτέρεξεν, Iliad. α. ver. 36. *demulcebat*, a. 1. ind. act. verbi καταρέζω, fut. ξω. Th. ῥέζω, *facio:* perf. ἔῤῥεχα.

Κάτερέφω, idem quod th. ἐρέφω, *tego:* f. ψω.

Κάτερέω, -ῶ, *obloquor, accuso, dico:* ab ἐρέω, quod ab εἴρω, *necto, dico.*

Κάτερήτῦον, 3. pl. imperf. ind. act. à

Κάτερητῦ'ω, *detineo.* Th. ἐρητύω, *inhibeo.*

Κάτεῤῥῦ'ω, pro κάτερῦ'ω, *detraho.* Th. ἐρύω, *traho:* f. ύσω.

Κάτεῤῥωγὼς, ότος, *ruptus*, part. perf. med. à καταῤῥήγνυμι, *confringo:* perf. med. κατέῤῥωγα. Th. ῥήσσω, *frango.*

Κάτερῡκᾰ'νω, Poët. pro κατερύκω.

Κάτέρῡκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. vel præs. imperat. act. ex

Κάτερῦ'κω, fut. ξω, *detineo, remoror.*

Κάτέρχομαι, *descendo:* f. κάτελεύσομαι. a. 2. κάτῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. κάτελθεῖν. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Κᾰ'τερῶτᾰ, Æolicè pro καὶ ἐπεθῶθε. Aspir. rariùs utuntur Æoles.

Κάτέσβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατασβέννυμι, *extinguo.* Th. σβέννυμι, idem. f. σβήσω, a. 2. ἔσβην, tanq. à σβῆμι.

Κάτέσειε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασείω, *decutio.* Th. σείω, *moveo.*

Κάτεσθἴ'ω, *edo, devoro:* imperf. κάτήσθἴον, ες, ε. hinc κάτεσθἴ'οντᾰ, acc. sing. præs. part. Th. ἐσθίω, *edo.*

Κάτεσκαμμένᾰ, τὰ, *ruinæ*, perf. part. pass. neut. gen. pl. verbi κατασκάπτω.

Κάτέσκαψᾰ, ἄς, ε, aor. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω, f. ψω, *diruo.* Th. σκάπτω, *fodio.*

Κάτεσκεύᾰσε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Κάτεσκευασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi κατασκευάζω, *instruo:* f. άσω. perf. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Κάτέστᾰθεν, *oppositi sunt*, pro κατεστάθησαν, Æol. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, *constituo.* Th. ἵστημι, *sto:* f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 1. ind. pass. ἐστάθην.

Κάτεστᾰ'θησᾰν, vide in κατέσταθεν.

Κάτέστᾰσᾰν, Ep. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. vide κατέστην.

Κάτεστεὼς, ῶτος, Ion. pro καθεστηκὼς, *constitutus*, perf. part. act. verbi καθίστημι, q. v.

Κάτεστήκει, *institutum est*, 3. sing. plusq. perf. ind. act. Ion. pro καθεστήκει.

Κάτεστηκέναι, *constituisse*, perf. ind. act. Ion. pro καθεστηκέναι.

Κάτέστην, ης, η, et in 3. pl. κάτέστησᾰν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, *constituo.* Th. ἵστημι.

Κάτεστόρεσᾰν, Iliad. ω. ver. 798. *straverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. à καταστορέω.

Κάτεστρᾰ'φᾰτο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, verbi καταστρέφω, *subigo.* Th. στρέφω, *verto.*

Κάτεστρέφετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ejusd. verbi, et ab eod. th.

Κάτέστρεψᾰ, ἄς, ε, aor. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κάτεστρώθησᾰν, *prostrati fuerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi καταστρώννυμι, *prosterno:* f. ώσω· perf. κατέστρωκα. a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ et στρώννυμι, *sterno.* Th. στορέω.

Κάτέστῡγε, Iliad. ρ. ver. 694. 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, *horresco, odio prosequor:* fut. ήσω et ξω· tanq. à στύγω.

Κάτεσχέθε, *tenebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασχέω, pro κατέχω, quod vide. et

Κᾰ'τεσχεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατέχω, *retineo.* Th. ἔχω, *teneo:* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Κάτέσχοσᾰν, pro κάτεσχον, 3. pl. aor. 2. *se retinuerunt*, Nehem. iii. 5.

Κάτετᾰ'κετο, *contabescebat*, Dor. pro κατετήκετο, 3. sing. imperf. ind. med. à κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio.*

Κάτετόξευσᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, *sagittâ trajicio:* f. εύσω. perf. κατατετόξευκα. Th. τόξον, *arcus.*

Κάτέτρἴβον, *atterebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi κατατρίβω. Th. τρίβω, *tero:* fut. ψω. perf. τέτριφα.

Κάτέτριζε, *stridebat*, imperf.

ind. act. à κατατρίζω. Th. τρίζω, strideo.

Κἄτέτρωξἄν, comederunt, 3. pl. a. 1. ind. act. à τρώγω, comedo: f. ξομαι. a. 2. ἔτραγον.

Κἄτετρώσἄτο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi κατατιτρώσκω, vulnero. Th. τιτρώσκω, idem. fut. τρώσω.

Κἄ'τευγμἄ, μἄτος, τὸ, imprecatio, donum votivum: ex κατεύχομαι.

Κἄτευδοκέω, laudo quem, probo: à κατὰ et εὐδοκέω.

Κἄτευδοκἴμέω, f. ήσω, præclarè rem administro. D. S.

Κἄτευθικτέω, -ῶ, f. ήσω, certo ictu vulnus infero, scopum feriο, rem acu tango, assequor. ab εὔθικτος, tactu facilis.

Κἄτευθῠ, vel κατ' εὐθὺ, adv. rectà.

Κἄτευθῠ'νω, dirigo, rego, constituo, mulcto: f. νῶ. aor. 1. κἄτεύθῡνἄ. a. 1. opt. act. κἄτευθῠ'ναιμἴ. a. 1. inf. act. κἄτευθῦναι. ex κατὰ et εὐθύνω, dirigo, corrigo. Th. εὐθὺς, rectus.

Κἄτευλογέω, -ῶ, prædico, extollo: f. ήσω. perf. -γηκἄ. perf. pass. -γημαι. Ex εὐλογέω.

Κἄτευνάζω, f. ἄ'σω, sopio, dormio: à κατὰ et εὐνάζω.

Κἄτευνἄ'ω, ῶ, f. ήσω, id. ac κατευνάζω.

Κἄτευοδοῖ, prosperè succedat, 3. sing. præs. opt. act. à

Κἄτευοδόω, ῶ, f. ώσω, prosperum iter præbeo.

Κἄτευοδόομαι, -ῦμαι, f. ώσομαι, prosperor: ex κατὰ et εὐοδῦμαι, quod ab εὖ et ὁδῦμαι. Th. ὁδὸς, via.

Κἄτευπορέω, f. ήσω, copiâ abundo. D. S.

Κἄτευτρεπίζω, f. ἴ'σω, compono, apparo, instruo: ex εὐτρεπίζω.

Κἄτευτῠχέω, ῶ, f. ήσω, feliciter expedio. D. S.

Κἄτευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, votum: à

Κἄτεύχομαι, f. ξομαι, imprecor, precor, opto, insulto. Th. εὔχομαι, quod vide.

Κἄτευωχεῖσθαι, epulari, præs. inf. à κατευωχέομαι. Th. εὐωχία, convivium.

Κἄτέφἄγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, devoro: q. v.

Κἄτεφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi καταφαίνομαι, videor: a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ης, η. ex κατὰ et φαίνω, ostendo.

Κἄτεφἄ'μιξεν, Dor. pro κατεφήμιξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταφημίζω, quod vide.

Κἄτεφἄ'νην, ης, η, a. 1. ind. pass. Vide κατεφαίνετο.

Κἄτεφθαρμένοι, nom. pl. perf. part. pass. à καταφθείρω, corrumpo: f. ερῶ. perf. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. ex κατὰ et φθείρω. Th. φθέω, corrumpo.

Κἄτέφθειρἄ, ἄς, ε, aor. 1. ind. act. ab eod.

Κἄτεφίστημἴ, insurgo: f. κἄτεπιστήσω. perf. κἄτεφέστηκἄ. a. 2. act. κἄτεπέστην, ης, η. quod ex κατὰ, ἐπὶ et ἵστημι, sto.

Κἄτεφόνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταφονεύω, trucido: f. εύσω. perf. καταπεφόνευκα. Th. φένω, occido.

Κἄτέφῠγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, perfugio: fut. εύξομαι. a. 2. part. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, fugio.

Κἄ'τεχε, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi κατέχω, detineo. hinc κατέχῃ, 3. sing. præs. sub. act. Th. ἔχω, habeo.

Κἄτέχεεν, 3. sing. a. 1. act. κἄτέχεἄ, verbi καταχέω, effundo. Th. χέω, fundo: f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Κἄτέχευἄ, ἄς, ε, a. 1. act. Vide sup.

Κἄτέχευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem.

Κἄτεχόμενος, ου, præs. part. pass. à

Κἄτέχω, detineo, obsto, retineo, teneo, occupo, sustineo (v. c. impetum), contineo, cohibeo, applico, appello (de navigantibus), advenio, accedo, amplector. In structura cum substantivis varias accipit significationes, quæ simpliciter non commodè exprimuntur: ut fama κατέχειν, dic. obtinere, dominari, regnare, quæ pervulgata est. imperf. κἄτεῖχον. f. κἄθέξω. perf. κἄτέσχηκἄ. a. 2. act. κἄτέσχον, ες, ε. a. 2. sub. κἄτάσχω, et in 1. plur. κἄτάσχωμεν. imperf. pass. κἄτειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, habeo.

Κἄτήγἄγον, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, reduco. Th. ἄγω, duco: f. ξω. a. 2. ἦγον, et Att. ἤγαγον.

Κἄτηγεμὼν, όνος, ὁ ἡ ἡ, dux viæ, autor, præceptor: Ion. pro καθηγεμών. à

Κἄτηγέομαι, Ion. pro καθηγέομαι, viæ dux sum, narro. Th. ἡγέομαι, duco.

Κἄτηγορεῖν, præs. inf. act. et

Κἄτηγορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à

Κἄτηγορέω, -ῶ, accuso, reprehendo, objicio: cum accus. et gen. item indico, arguo, dico vel prædico: f. ήσω. perf. κἄτηγόρηκἄ. imperf. act. κἄτηγόρεον, -ουν. a. 1. inf. κἄτηγορῆσαι. ex κατὰ, contrà, et ἀγορέω, seu ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορὰ, forum.

Κἄτηγορηθὲν, a. 1. part. pass. n. g. ab eodem verbo et th.

Κἄτηγόρημἄ, ἄτος, τὸ, accusatio, prædicatum: à 1. pers. perf. pass. verbi κατηγορέω.

Κἄτηγορἴ'ἄ, ἄς, ἡ, accusatio, prædicamentum: gen. pl. κἄτηγοριῶν· ab eod. verbo.

Κἄτηγορἴκὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, accusatorius; item delator: et

Κἄτήγορος, ου, ὁ ἡ ἡ, accusator: à κατηγορέω.

Κἄτηγορέμενος, ου, præs. part. pass. ejusd.

Κἄτηγωνἴ'σαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi καταγωνίζομαι, debello: f. ίσομαι. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Κἄτῄδεσἄ, ἄς, ε, a. 1. ind. act. verbi καταιδέω, erubescere facio: ex κατὰ et αἰδὼς, pudor.

Κἄτηθἄλωμένη, perf. part. pass. f. g. à κατaιθαλόω, idem quod αἰθαλόω, uro: fut. ώσω. Th. αἴθω, incendo.

Κἄτῄ'εν, descendit, 3. sing. perf. med. Att. pro κατεῖε. ab εἶμι, eo: perf. med. εἶα, ας, ε.

Κἄτήκει, 3. sing. præs. ind. act. Ion. pro καθήκει, convenit: et

Κἄτῆκον, οντος, Ion. pro καθῆκον, id quod ad nos pertinet; à καθήκω, pertineo; ex κατὰ et ἥκω, venio: fut. ξω.

Κἄτῄκιζον, imperf. act. v. καταικίζω, contumeliosè fœdo. Th. αἰκία, indigna verbera, injuria.

Κἄτήκοος, ου, ὁ ἡ ἡ, moriger, attentus; explorator, subditus: ex κατὰ et ἀκύω, audio: perf. med. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.

Κἄτήκω, pertineo, Ion. pro καθήκω· ab ἥκω.

Κἄτήλἄσἄ, subegi, percussi, a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. άσω. Th. ἐλαύνω, agito.

Κἄτῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατέρχομαι, descendo. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι.

ΚἈΤΗ'ΛΙΨ, πος, vel φος, ἡ, tabulatum, trabs, scalæ.

Κἄτηλλἄ'γην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταλλάσσω, reconcilio: f. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος. ex κατὰ et ἀλλάσσω, seu -ττω, muto.

Κἄτηλογέω, ῶ, f. ήσω, contemno, nihili facio: in compos. α in η vertitur, ut in κἄτηγορέω. ex κατὰ et ἀλογέω, contemno.

Κἄτηλοκίζω, f. ίσω, idem quod ἀλοκίζω, seu αὐλακίζω, sulco. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus.

Κἄτηλόκισται, 3. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Κἄτηλωκυῖᾶ, Ion. pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. à καθάλωμι, quod ex κατὰ et ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα. a. 2. ἥλων. q. ab ἅλωμι.

Κἄτημύχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi καταμύσσω, lacero. Th. μύσσω, f. ξω, mungo.

Κἄτηναγκασμένως, adv. coactè, fatali quadam necessitate. D. S.

Κἄτηνᾶλωμένᾶ, perf. part. pass. n. g. pl. à καταναλίσκω, absumo: ex κατὰ et ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. perf. ἀνήλωκα et ἠνάλωκα. hinc perf. pass. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω.

Κἄτήνᾶρε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, interficio: f. ἐναρῶ. a. 2. ἤναρον.

Κἄτήνεγκᾶ, ας, ε, detuli, a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. perf. med. Att. ἐνήνοχα.

Κἄτήνοχᾶ, perf. med. verbi καταφέρω· vide præced.

Κἄτήντησᾶ, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταντάω, pervenio: f. ήσω. ex κατὰ et ἀντάω, obviam venio. Th. ἀντὶ, contrà.

Κἄτηξιώθησᾶν, digni sunt habiti, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω. f. ώσω. perf. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, dignus.

Κἄτηόνων, imperf. ind. act. verbi καταιονάω, idem quod th. αἰονάω, aspergo, perfundo.

Κἄτηπιάω, mitigo, placo: fut. άσω vel ήσω. Th. ἤπιος, ου, ὁ ἡ, clemens, mitis.

Κἄτηπιόωντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ejusd. verbi, Poët. pro κατηπιῶντο.

Κἄτηρᾶσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἁ, preces, diræ.

Κἄτηρᾶτο, imprecatus est, 3. pers. sing. imperf. ind. med. contr. pro κατηράετο, verbi καταράομαι.

Κἄτηργήθη, 3. sing. a. 1. pass. à καταργέω.

Κἄτήργηκᾶ, perf. ind. act. et

Κἄτήργησᾶ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Κἄτῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατταίρω, appello, advenio. Th. αἴρω, tollo: fut. ρῶ. perf. ἦρκα.

Κἄτήρει, Ionicè pro καθῄρει, 3. pers. sing. imperf. ind. act. verbi καθαιρέω, dejicio, everto. Th. αἱρέω, capio: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. aor. 2. εἷλον.

Κἄτηρέθιτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi κατερέθω. Th. ἐρέθω, irrito, lacesso.

Κἄτηρεφέ', pro κἄτηρεφέα, acc. sing. κἄτηρεφέεσσι, dat. plur. Ion. à

Κἄτηρεφής, έος, ὁ ἡ, tectus. Th. ἐρέφω, fut. ψω, tego.

Κἄτήρης, ῆρες, instructus: ex κατὰ et ἄρω, apto, vel ἐρέσσω, remigo. Eurip. in Suppl. ver. 110. ed. Markl.

Κἄτήριπε, diruit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, everto: f. ψω.

Κἄτήρραξᾶν, compulerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταρράσσω, impetuosè dejicio: ex κατὰ et ῥάσσω, seu ἀράσσω, dejicio: f. ξω.

Κἄτηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. m. et

Κἄτηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καταρτίζω, luxata membra in suum locum repono, perficio: f. ίσω. perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτιος, ου, ὁ ἡ, par; propriè de numero.

Κἄτηρτισμένος, η, ον, perfectus, part. perf. pass. superioris verbi.

Κἄτηρτίσω, perfecisti, 2. sing. aor. 1. m. verbi καταρτίζω. vide κατηρτίσθαι.

Κἄτήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, comedo. Th. ἔσθω, edo. hinc ἐσθίω, idem. fut. ίσω.

Κἄτησχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταισχύνω, pudefacio: f. υνῶ. perf. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Κἄτήσχῦνον, ες, ε, imperf. act. ejusd. verbi.

Κἄτήφειᾶ, ας, ἡ, et Ion. κατηφείη, vultus demissus, seu pudor cum mœrore: à κατηφής.

Κἄτηφέω, ῶ, f. ήσω, sum vultu demisso præ tristitia aut pudore: ab eodem.

Κἄτηφής, έος, ὁ ἡ, pudibundus, subtristis, qui est vultu demisso præ mœrore aut pudore. à κάτω et φάος, lumen, oculus.

Κἄτηφήσᾶς, Iliad. χ. ver. 293. mæstus, a. 1. part. act. à κατηφέω, q. v.

Κἄτηφόνες, infames. Iliad. ω. ver. 253. à verbo κατηφάω, increpo, taxo.

Κἄτηχέω, ῶ, sono, insono; item vivâ voce doceo aliquem, doceo. fut. ήσω. perf. κἄτήχηκα. perf. pass. κἄτήχημαι, σαι, ται, cum accusat. ex κατὰ et ἦχος, sonus. Apud profanos vox rara: occurrit in Plut. de fluminibus, et in Lucian.

Κἄτηχέων, -ῶν, έοντος, -ῦντος, qui tradit elementa religionis: κἄτηχεόμενος, -ούμενος, qui ea discit, CATECHUMENUS, part. præs. superioris verbi.

Κἄτήχησῖς, εως, ἡ, CATECHESIS, institutio, quâ prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur: à 2. pers. perf. pass. κατηχέω, instituo.

Κἄτήχθην, ης, η, et in 1. plur. κἄτήχθημεν, a. 1. ind. pass. verbi κατάγω, deduco: f. ξω. perf. κατῆχα. a. 2. ind. act. κατήγαγον. a. 2. inf. καταγαγεῖν. perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, duco.

Κἄτηχίζω, idem quod κατηχέω, et ab iisdem. fut. ίσω. perf. pass. κἄτήχισμαι. Angl. TO CATECHIZE.

Κἄτηχισμὸς, οῦ, ὁ, CATECHISMUS: id. q. κατήχησις. Angl. CATECHISM.

Κἄτηχιστής, οῦ, ὁ, CATECHISTA: idem quod κατηχέων à perf. pass. verbi κατηχίζω.

Κἄτηχούμενος, ου, ὁ, qui prima elementa discit, part. præs. pass. ejusd.

Κἄτηωρεῦντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. ind. pass. Dor. pro κατηωροῦντο, verbi καταιωρέομαι, dependeo: ex κατὰ et αἰωρέω, in sublime tollo: fut. ήσω.

Κάτθᾶν' et κάτθᾶνε, mortuus est, per Sync. Æol. pro κατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω. Th. θνήσκω, morior: fut. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Κατθάψαι, Syncop. pro καταθάψαι.

Κατθέμεν, per Æol. Sync. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, depono. Th. τίθημι, pono: fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Κάτθεο, depone: itidem pro κατάθεο, Ion. pro κατάθεσο, vel κατάθου, a. 2. imperat. med. ejusd. verbi.

Κάττάπτω, f. ψω, lædo. Ex κατὰ et ἰάπτω.

Κάτϊᾶσι, descendunt, 3. plur. præs. ind. act. verbi κάτειμι.

Th. εἶμι, *eo.* At καθίασι, *dimittunt,* 3. pl. ind. à καθίημι, ab ἵημι, *mitto.* Th. ἕω.

Κἄτῐδεῖν, a. 2. inf. act. à κατείδω, *perspicio.* Th. εἴδω, *scio:* fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον.

Κἄτῐδόντες, nom. pl. a. 2. part. κατιδὼν, όντος, ab eod. verbo.

Κἄτῐέναι, *redire,* præs. inf. act. ex κατὰ et ἵημι, pro εἶμι, *eo.*

Κἄτίζειν, Ion. pro καθίζειν, *collocare.* Th. ἵζω, *sedere facio.* hinc κάτισεν, *collocavit,* a. 1. ind. act. Ion.

Κἄτῐθῠ, *rectà, è regione.* Th. ἰθὺς, *rectus,* q. ab εὐθὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κἄτῐθῦνω, *dirigo:* ex κατὰ et ἰθύνω; ab eodem th.

Κἄτικετεύω, Ion. pro καθικετεύω, id. quod ἱκετεύω, *supplico.* Th. ἱκέτης, *supplex.*

Κἄτιλλώπτω, *contortis oculis intueor.* Comicus ap. Clem. Alex. Pæd. iii. c. xi.

Κἄτῖμεν, pro κατιέναι, inf. præs. verbi κάτειμι.

Κἄτῐόντα, acc. sing. vel plur. n. g. part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo:* a. 2. ἴον.

Κἄτῐόω, ῶ, *rubigine vitio et consumo:* f. ώσω. perf. κἄτίωκᾰ. perf. pass. κἄτίωμαι, σαι, ται. Th. ἰὸς, ȣ̃, ὁ, *rubigo.*

Κἄτιππάζεσθαι, Ion. pro καθιππάζεσθαι, *perequitare.* Th. ἵππος, *equus.*

Κἄτῐρεῖν, præs. inf. act. Ion. et contr. pro καθιερόειν, *consecrare,* verbi καθιερόω. Th. ἱερὸς, *sacer.*

Κἄτίστασθαι, præs. inf. pass. Ion. pro καθίστασθαι, *constitui, esse.* Th. ἵστημι, *statuo.*

Κἄτιστέατο, Ion. pro καθίσταντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καθίστημι.

Κἄτίσχεαι, 2. sing. præs. ind. med. verbi κατίσχομαι, Ion. pro κατίσχῃ.

Κἄτίσχειν, Ion. pro κατασχεῖν, *coercere,* q. v.

Κἄτισχῦσȣσι, 3. pl. f. 1. act. à

Κἄτισχῦω, *invalesco, prævaleo;* item *opprimo,* Sap. Sol. x. 11. imperf. κἄτίσχῦον, ες, ε. fut. ῦσω. perf. κἄτίσχῦκᾰ. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur.*

Κἄτῐὼν, όντος, *descendens, revertens,* part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo:* a. 2. ἴον.

Κἄτῐωται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi κατιόω, quod vide.

Κἄτοδος, ȣ, ἡ, Ion. pro κάθοδος, *reditus.* Th. ὁδὸς, ἡ, *via.*

Κἄτοδῦρομαι, *deploro, defleo.*

Κἄτοικεσῐᾰ, ῐᾱς, ἡ, *habitatio:* ex

Κἄτοικέω, *habito, commoror:* f. ήσω. perf. κἄτῴκηκᾰ. a. 1. κἄτῴκησᾰ. a. 1. inf. act. κἄτοικῆσαι, cum acc. vel seq. ἐν, ἐπί. κἄτοικησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus.*

Κἄτοικῆν, Dor. pro κἄτοικεῖν, *incolere,* ejusd. præs. inf.

Κἄτοίκησῐς, εως, ἡ, *domicilium:* à κατοικέω.

Κἄτοικητήρῐον, ȣ, τὸ, idem: et

Κἄτοικῐᾰ, ᾱς, ἡ, *habitatio:* ab eod.

Κἄτοικῐδῐος, ῐᾰ, ῐον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *domesticus:* ab eod.

Κἄτοικίζω, f. ῐσω, *habitare facio:* ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκος, *domus.*

Κἄτοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, *inædifico.*

Κἄτοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incola:* ab eod.

Κἄτοικτείρω, idem quod οἰκτείρω, *misereor.* Th. οἶκτος, *misericordia.*

Κἄτοικτίζω, idem quod κατοικτείρω, et ab eod. th.

Κἄτοίκτῐσῐς, εως, ἡ, *misericordia.*

Κἄτοίομαι, *arroganter de me sentio.* Th. οἴω.

Κἄτοίσομαι, fut. verb. καταφέρω.

Κἄτοίχομαι, *morior.* Th. οἴχομαι, *abeo:* f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Κἄτοιχόμενος, ȣ, *mortuus,* ejusd. præs. part.

Κἄτόκνει, præs. imperat. act. à

Κἄτοκνέω, ῶ, fut. ήσω, *tergiversor, piget me, timeo.* Th. ὄκνος, *pigritia.*

Κἄτολοφῦρομαι, f. ȣ̃μαι, *lamentis prosequor:* ex κατὰ et ὀλοφύρομαι.

Κἄτόμνῦμῐ, et κἄτόμνῠμαι, *dejero.* Th. ὄμνυμι, *juro.*

Κἄτονόω, ῶ, et κἄτόνομαι, *vitupero, carpo, sperno.* à κατὰ et ὀνόω. id. q. ὄνημι, *vitupero.*

Κἄτοξῠς, ξεῖα, ξῠ, *peracutus.*

Κἄτοπάζω, *persequor, à tergo premo, expello:* Hes. Op. 322. κἄτοπάζῃ, 3. sing. sub. act. ab ὀπάζω, *persequor:* f. σω.

Κἄτόπῐν, adv. *in posterum, à tergo, post.* Th. ὀπίσω, *retrorsum.*

Κἄτόπισθεν, et -ισθε, Poëtis etiam, *à tergo, post:* ab eod. th.

Κἄτοπτεύω, *aspicio, animadverto:* à

Κἄτόπτης, ȣ, ὁ, *speculator, explorator:* ab ὄπτομαι, *video.*

Κἄτοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conspicuus:* ab eod. th. sed *pertostus,* ab ὀπτὸς, *assus;* cujus th. ὀπτάω, *torreo.*

Κἄτοπτρίζω, *imagines seu reflectiones facio in modum speculi:* f. ῐσω. perf. κἄτώπτρῐκᾰ. præs. m. κἄτοπτρίζομαι, *intueor tanquam in speculo,* cum acc. 2 Cor. iii. 18. et

Κἄτοπτρῐκὸς, ἡ, ὸν, *specularis,* κἄτοπτρῐκὴ, (scil. τέχνη) *CATOPTRICA,* pars optices, quæ reflectiones deprehendit. à

Κἄτοπτρον, ȣ, τὸ, *speculum.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Κἄτορθȣ̃σᾰν, acc. sing. f. g. part. præs. act. κἄτορθȣ̃ν, præs. inf. act. κἄτορθȣ̃σῐν, 3. pl. præs. ind. act. à

Κἄτορθόω, ῶ, f. ώσω, *erigo, cum virtute aliquid gero, benè constituo, corrigo:* perf. κατώρθωκα. Th. ὀρθός.

Κἄτόρθωμᾰ, ατος, τὸ, *res feliciter gesta, facinus felici successu patratum, rectè factum;* in dat. pl. κἄτορθώμᾰσῐ, quod et

Κατόρθωσῐς, εως, ἡ, *rei felix gestio, res feliciter gesta, prosper successus, recta effectio, correctio:* à perf. pass. verbi κατορθόω.

Κἄτοῤῥωδέω, ῶ, fut. ήσω, *metuo, timeo:* ab ὀῤῥωδέω, id. q. v.

Κἄτόρυκτος, *defossus:* à κατορύττω.

Κἄτόρυξῐς, εως, ἡ, *defossio:* ab eodem.

Κἄτορύττω, *perfodio, defodio, terrâ obruo.* Th. ὀρύσσω, *fodio:* f. ξω. perf. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.

Κἄτορωρύχθαι, ejusd. perf. inf. pass. Att.

Κἄτοχεύω, *fanaticus sum, numine sum afflatus:* fut. εύσω. perf. ῴχευκᾰ.

Κἄτοχὴ, ῆς, ἡ, *detentio:* à κατέχω.

Κἄτόχῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *numine afflatus.*

Κἄτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, id. *retentus.*

Κἄτόψῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *oculis subjectus, conspicuus:* à κατόπτομαι.

Κἄττῐτερος, ȣ, ὁ, Att. pro κασσίτερος, *stannum.*

Καττύπτεσθαι, *plangere, et præ mœrore corpus percutere,* Poët. per Sync. pro κατατύπτεσθαι. Th. τύπτω, *verbero, pulso.*

Καττῶ, Dor. pro κατὰ τȣ̃, *contrà,* &c.

Κἄτῠπερθε, Ion. pro καθύπερθε, *super, supra,* quod vide. hinc κἄτῠπέρτερος, Ion. pro καθυπέρτερος, *superior.*

Κἄτυπνῶσαι, *obdormivisse,* a. 1

inf. act. verbi *κατυπνόω*, Ion. pro *καθυπνόω*. Th. *ὕπνος*.

ΚΑ'ΤΩ, adv. *infra, deorsum, infernè*: cum articulo per nomen exponitur, ut *ὁ κάτω*, *inferior*: compar. *κατωτέρω*, adv. *inferiùs*.

Κᾰτωδῡνά'ω, ῶ, *dolore* vel *tristitiâ afficio*: f. ήσω.

Κᾰτώδῠνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dolore affectus, tristis*. Th. *ὀδύνη, dolor*.

Κᾰ'τωθε, vel *κᾰ'τωθεν*, *ab imo*. Th. *κάτω*.

Κᾰτωκᾰ'ρᾱ, adv. *in caput, capite deorsum vergente*: ex *κάτω* et *κάρα*.

Κᾰτῴκει, 3. sing. imperf. ind. act. *κατῴκησεν*, 3. sing. a. 1. ind. act. *κατῴκȣν*, 3. pl. imperf. act. verbi *κατοικέω*, *habito*, quod vide.

Κᾰτῴκισθεν, Bœot. Sync. pro *κατῳκίσθησαν*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi *κατοικίζω*, *condo*: f. σω. perf. *ῴκικα*.

Κᾰτῳκοδομημέναις, dat. pl. fœm. g. perf. part. pass. verbi *κατοικοδομέω*· vide *οἰκοδομέω*.

Κᾰτωμᾰ'δῐος, ᾱ, ον, *qui humeris fertur, qui ex humeris dependet*. Ex *κατὰ* et *ὦμος*.

Κᾰτωμᾰδὸν, Iliad. ο. ver. 352. adv. *humeris*. q. *κατὰ τὸν ὦμον*. ab *ὦμος, humerus*.

Κᾰτώμνυσθαι, vel *κατόμνυσθαι*, *dejerare*: à *κατόμνυμι*.

Κᾰτωμοσῐ'η, ἡ, *jusjurandum*: ab eod.

Κᾰτωνᾰ'κη, ης, ἡ, vel *κᾰτωνᾰ'κης*, ȣ, ὁ, *vestis servilis, cui assutus erat limbus è pelle ovillâ*: à *κάτω* et *νάκος*, *ovilla pellis*.

Κᾰτώνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi *κατόνομαι*, *vitupero, carpo*: q. v.

Κᾰτωπὸς, ἡ, ὸν, *qui oculos dejicit, qui vultum ob mœrorem demittit*. Ex *κάτω* et *ὤψ*.

Κᾰτώρᾱ, *aspiciebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro *καθώρα*, verbi *ὁράω*, *video*.

Κᾰτώρυξ, ῠχος, ὁ ϗ ἡ, *defossus*. Ex *κατὰ* et *ὀρύσσω*.

Κᾰτώρυξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *κατορύσσω*, *terrâ obruo*: f. ξω. perf. χα. Th. *ὀρύσσω, fodio*.

Κᾰτωρχέοντο, *saltabant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi *ὀρχέομαι*, *salto*.

Κᾰτώτᾰτος, *infimus*; superl. et

Κᾰτώτερος, *inferior*; et

Κᾰτωτέρω, adv. *inferiùs*; comparat. à *κάτω*, quod vide.

Καύαξ vel *καύηξ*, *larus*. Est et *κάβηξ*.

Καυάξαις, *confregeris*, 2. sing. a. 1. opt. act. pro *κατάξαις*, sublato τ, et adjecto υ, Æol. (ut in *αὐὴρ*, pro *ἀὴρ*) verbi *κατάγνυμι*, f. *άξω*. Th. *ἄγω*, vel *ἄγνυμι*, *frango*. Alii à *καυάζω*, *contero*, formant.

Καυθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi *καίω*, *uro*: fut. *καύσω*. perf. pass. *κέκαυμαι*. a. 1. pass. *ἐκαύθην*. a. 2. pass. *ἐκάην*. f. 1. pass. *καυθήσομαι*.

Καυκᾰ'λῐον, *vas quoddam*: à *καυκίον*.

ΚΑΥΚᾸΛῚΣ, ῐ'δος, ἡ, *CAUCALIS*, herba quædam, *daucus sylvestris*.

Καυκῐ'ον, ȣ, τὸ, *calix*.

ΚΑΥΚῚΣ, ῐ'δος, ἡ, *calceamenti genus*, aliter *βαυκός*.

ΚΑΥΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *CAULIS*, *scapus in herbâ*: *hastæ extremitas, quæ cuspidi immittitur*, Iliad. ν. ver. 162. et *ensis pars quæ manubrio inditur*, Iliad. π. ver. 388. item *penis*. An non hinc Angl. QUILL?

Καῦμᾰ, ᾰτος, τὸ, *æstus, incendium*: à *καίω*, f. *καύσω*, *uro*.

Καυμᾰτίζω, *torrefacio*: f. ίσω. a. 1. *ἐκαυμᾰ'τισᾰ*. a. 1. inf. act. *καυμᾰτῐ'σαι*. a. 1. ind. pass. *ἐκαυμᾰτίσθην*, ης, η, *torrefactus sum*. Th. *καίω*, *uro*.

Καυνᾰ'κη, ης, ἡ, *vestis stragula*, vel *vestimentum ab alterâ parte villosum*. Alii leg. *καυδόκη*. Th. *νάκος*, *pellis cum suo villo*.

ΚΑΥ͂ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *sors*: *κλῆρος*· sed

Καυνὸς, *malus*: q. à *κενὸς*, *vanus*.

Καυρὸς, ȣ͂, ὁ, *malus*: q. à *καυνός*.

Καυσῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *CAUSIA*, pileus latos margines habens ad prohibendum solis æstum: et

Καῦσῐς, εως, ἡ, *exustio*. Th. *καίω*, *uro*: f. *καύσω*.

Καῦσος, ȣ, ὁ, *æstus, febris ardens*: et indè

Καυσόω, -ῶ, *inflammo*: f. *ώσω*. perf. *κεκαύσωκᾰ*. præs. pass. *καυσόομαι*, -ȣ͂μαι. Th. *καίω*, *uro*.

Καυστειρὸς, ᾱ', ὸν, *ardens, fervens*: ab eod. Iliad. δ. ver. 342.

Καυστικὸς, ἡ, ὸν, *urendi vim habens*, *CAUSTICUS*, Plin. et

Καυστὸς, ἡ, ὸν, *cremabilis, crematus*: ab eod.

Καύσω, *incendam*, f. 1. act. à *καίω*, *uro*.

Καύσων, ωνος, ὁ, *æstus*: ab eod.

Καύτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro *καύτης*, ȣ, ὁ, *combustor*: ab eod. th.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *CAUTER*, *cremator*: ab eod.

Καυτηριάζω, *cauterio amputo*, *reseco*: f. ᾰ'σω. perf. *κεκαυτηρῐ'ακᾰ*. perf. pass. *κεκαυτηρῐ'ασμαι*. perf. part. pass. *κεκαυτηριασμένος*, *cauterio resectus*: à

Καυτήρῐον, ȣ, τὸ, *CAUTERIUM*, quod urendi vim habet. Th. *καίω*, f. *καύσω*, *uro*.

Καυτὸς, ἡ, ὸν, id. q. *καυστὸς*, *cremabilis, crematus*. At

Κᾀυτὸς, Atticâ synalœphe dicitur pro ϗ *αὐτὸς*, *et ipse*.

Καύχᾱ, ᾱς, ἡ, Dor. pro *καύχη*, ης, ἡ, *jactantia, gloriatio*. Th. *καυχάομαι*.

Καυχᾰ'εσαι, ᾶσαι, *gloriaris*, pro *καυχάῃ*, *καυχᾷ*, 2. sing. præs. pass. verbi seq.

ΚΑΥΧᾸ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *glorior, me jacto, exulto, jacto* vel *jactans prædico*. *καυχᾶσαι*, 2. sing. præs. ad formam *ἵσταμαι*, σαι. f. 1. m. *καυχήσομαι*. a. 1. m. *ἐκαυχησᾰ'μην*, ω, ᾰτο. a. 1. sub. m. *καυχήσωμαι*, ῃ, ηται.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, 2. sing. præs. præced.

Καυχέομαι, Dor. pro *καυχάομαι*.

Κᾀυχένᾰ, *cervicem*, acc. sing. pro ϗ *αὐχένα*· ab *αὐχὴν*, ένος, ὁ, *cervix*.

Καύχημᾰ, ᾰτος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quispiam*: et

Καύχησῐς, εως, ἡ, *gloriatio, ostentatio*: à perf. pass. verbi *καυχάομαι*.

Κᾱφέω, *spiro, anhelo, exspiro*: f. ήσω. à *κάπτω*, *flo*: f. ψω. perf. *κέκαφα*. Indè *κᾰφέω*. perf. part. *κεκᾰφηκὼς*, et per Crasin *κεκᾰφηὼς*, ότος, *spirans*, Iliad. ε. ver. 698. Indè Angl. TO GAPE.

Κᾱφήσιος, ȣ, ὁ, Dor. pro *Κηφήσιος*, ὁ, *CEPHESIUS*: à *Κηφισὸς τῆς Ὀρχομενȣ͂ ποταμός*.

Κᾱφησὸς, ȣ͂, ὁ, Dor. pro *Κηφισὸς*, ȣ͂, ὁ, *Bœoticæ fluvius*.

Κάφȣρᾱ, ᾱς, ἡ, *CAPHURA*: quæ vulgò *camfora*: ab Heb. כפר idem.

Κᾰχάζω, fut. σω, et Dor. ξω. *CACHINNOR*: idem quod *καγχάζω*, extrito γ, per onomatopœiam factum.

Κᾰχαξῶ, Dor. pro *καχάξω*, *cachinnos edam*, f. 1. verbi præc.

Κᾰχεκτέω, ῶ, *malo corporis habitu laboro*: et

Κᾰχέκτης, ȣ, ὁ, et *κᾰ'χεκτος*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malè habitus, tabidus*: et

Κᾰχεξῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *mala corporis habitudo*: à *κακὸς*, *malus*, et *ἕξις*, *habitus*, cujus th. *ἔχω*, *habeo*.

Κăχεταιρίᾰ, ᾱς, ἡ, *malum consortium:* ex κακὸς, *malus,* et ἑταιρία, *sodalitas.* Th. ἑταῖρος, *sodalis.*
Κăχεταιρείης, ejusd. sing. gen. Ion.
Κăχλάζοισᾰ, ᾱς, ᾰ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, *bulliens,* præs. part. f. g. à
Κăχλάζω, *strepito, resono;* undè Angl. TO CACKLE.
ΚĂ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, *lapillus, calculus.*
ΚĂ'ΧΡΫΣ, seu κάγχρυς, ὕος, ἡ, *hordeum in furno tostum;* item *rorismarini semen:* quasi à κάω et χροὰ, ob ustum colorem. Est et κάχρυς, quod *pilulæ ferè forma in quibusdam nascitur arboribus:* ut robore, nuce, abiete, &c.
Κăχύποπτος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *malorum suspicax:* ex κακὸς et ὑποπτεύω.
Κάψᾰ, ης, ἡ, *capsa,* quod Græci posteriores à Latinis acceperunt: q. κάμψα, à κάμπτω, quod ex lignis flexis fiat. Alii à κάπτω, *comedo.*
Καψάκης, ϰ, ὁ, idem.
Κάω, (undè a. 1. ἔκηᾰ, et a. 2. pass. ἐκάην, et f. 2. κάήσομαι) idem quod καίω, *uro.*
ΚΕ', et sequente vocali κὲν, particula poëtica, quæ in carmine idem valet quod in prosâ ἂν potentiale.
Κεάζω, *findo:* f. άσω, hinc κέασσε, 3. sing. aor. 1. Ion. et Poët. pro ἐκέασε. Th. κέω, *findo.*
ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ϰ, ἡ, *spina quædam.*
ΚΕ'ĀΡ, ᾶτος, τὸ, *cor, animus:* contractè κῆρ quasi à καίω, quia cor fons caloris.
Κέασσε, Iliad. π. ver. 347. Ion. pro ἐκέασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κεάζω, *findo.* hinc κεάσσᾱς, a. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.
Κέᾰται seu κείαται, *jacent,* 3. plur. præs. ind. med. Ion. pro κεῖνται, à κεῖμαι, undè κέᾰτο pro ἔκειντο, 3. pl. imperf.
Κέᾰτο, *jacebant, erant,* Ion. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. ind. med. à κεῖμαι, *jaceo.* sic κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet,* 3. sing. præs.
Κέϐλη, ης, ἡ, *caput:* Maced. pro κεφαλή.
ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ϰ, ὁ, avis nomen. Est et nomen gigantis.
Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portûs Corinthiaci, Gr. κέγχρος, *milium.*

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ϰ, ὁ, *milium, serpens quidam, adamantis genus, ornamentum vestis:* dat. pl. Ion. κέγχροισῐ. q. à κέρχνον, *siccum.*
Κεγχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *milio similis:* à pr.
Κεδάζω, sive κεδάω, f. άσω, pro σκεδάζω.
Κεδασθέντες, a. 1. part. pass. à κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάζω, *dispergo.*
Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.
ΚΕ'ΔΜᾸΤᾸ, ων, τὰ, *diuturni ex defluxione affectus.*
Κεδνῇ, *castæ, prudenti,* dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *dignus cujus cura habeatur.* Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura.*
Κεδνὸς, ἡ, ὸν, *dignus cujus cura habeatur, venerandus, inclytus, curiosus, solicitus, prudens, probus, honestus.* superl. κεδνότᾰτος. Iliad. I. ver. 582. Th. κῆδος.
Κέδρῐνος, ΐνη, ῐνον, *CEDRINUS:* à
ΚΕ'ΔΡΟΣ, ϰ, ἡ, *CEDRUS:* neut. gen. *fructus cedri.* qu. à κέω, *uro,* et ἱδρὼς, *sudor;* quod inter urendum sudet.
Κέδρων, ὁ, nomen torrentis indecl. Hebr. Lat. *opacus.*
Κέδρωςῐς, εως, ἡ, *vitis alba,* quæ *bryonia.*
Κέεται, 3. sing. præs. ind. med. Ion. pro κεῖται, *jacet.*
Κέηται, 3. sing. præs. sub. à κέωμαι, κέῃ· à κέομαι inus. pro κεῖμαι, *jaceo.*
Κείαντες, a. 1. part. act. pro καύσαντες, dici volunt: ut et κειάμενος pro καυσάμενος, a. 1. part. m. à καίω, *uro.*
Κείᾰται, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præs. ind. med. κείᾰτο, Ion. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo.*
Κεΐῃ, Dor. pro κὲ εἴῃ.
Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc.*
Κεῖθῐ, Iliad. γ. ver. 402. *illic,* et κεῖσε, *illuc,* adv. Th. ἐκεῖνος.
ΚΕΙ͂ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo, cubo, decumbo, diruor, dejectus sum, positus sum, sepultus sum, pendeo, desideo, situs sum.* pro ὑπόκειμαι, *pignori obligari,* Dem. c. Euergum ap. Salm. de mod. usur. p. 501, κεῖται ἔχων, Eurip. Suppl. *est habens,* i. e. *habet:* nam verba gestûs sæpe nihil volunt præter *esse* vel *existere,* f. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το. præs. part. κείμενος, η, ὸν.
Κείμενος, η, ον, præs. part. κείμενᾰ, τὰ, pl. n. g. à præc.
Κειμηλιάρχῐον, ϰ, τὸ, *locus in quo res pretiosæ reconduntur:* à

Κειμήλῐον, ϰ, τὸ, Iliad. ζ. ver. 47. *suppellex deposita, pretiosa suppellex.* Th. κεῖμαι.
Κεἰν, pro ϗ ἐν, vel ϗ εἰν, *et in.*
Κείνῃ, Poët. pro *illâ ratione, viâ,* pro ἐκείνῃ, sc. ὁδῷ.
Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, *ille;* in dat. plur. κείνοισῐ. Sic κείνῳ pro ἐκείνῳ, dat. sing.
Κεινὸς, ϰ̃, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro κενὸς, *vacuus.*
Κείνῳ, *illi,* pro ἐκείνῳ, dat. sing. à κεῖνος.
Κείνως, Ion. pro ἐκείνως, *illo modo.*
Κειρᾰ́δᾰς, acc. plur. ex κειρὰς, *tonsus.*
Κειρᾰ́μεναι, *detonsæ,* nom. plur. f. g. a. 1. part. med. à κείρω, *tondeo:* f. ερῶ. perf. κέκαρκα. a. 1. ἔκειρα.
Κειρᾰ̀ς, ᾰ́δος, Jerem. xlviii. 36. ed. Cant. ἀνθρώπϰς κειράδας, *viros tonsos.*
Κεῖρε, *tonde,* præs. imperat. act. κεῖρεν, Dor. pro κείρειν, *tondere,* præs. inf. act. κείρεται, 3. sing. præs. ind. pass. à κείρω, *tondeo.*
Κειρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *fascia, quâ mortuus involvitur; fascia sepulchralis.* Est et κηρεία, à κὴρ, *mors.*
ΚΕΙ'ΡΩ, *tondeo, abscindo, vasto, depopulor, sterno, devoro, scindo, trucido:* præs. part. κείρων, *tondens, tonsor:* f. κερῶ. a. 1. ἔκειρᾰ. hinc a. 1. inf. act. κεῖραι. a. 1. m. ἐκειρᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. imperat. m. κεῖραι, ἀσθω. a. 1. inf. m. κείρασθαι, *tondere:* κεκάρθαι, perf. inf. pass.
Κεῖς, Dor. pro ϗ εἰς.
Κεῖσε, *illuc,* adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.
Κεῖσθαι, præs. inf. à κεῖμαι, *jaceo.*
Κεισεῦμαι et κεισεῦμαι, Dor. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.
Κεῖτ' et κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. κεῖται, *jacet,* 3. sing. præs. ejusd.
Κείω, *jacere cupio:* ex κέω, unde κεῖμαι. Iliad. ξ. ver. 340.
Κείω, Poët. pro καίω.
Κεκᾰδήσομαι, et in 1. pl. κεκᾰδησόμεθᾰ, Iliad. Θ. ver. 353. f. 2. pass. Ion. et Poët. pro καδήσομαι, quod pro χαδήσομαι, à χάζω, *concedo, capio, anxiè solicitus sum:* f. σω. a. 2. ἔχαδον, Poët. κέχαδον, et Ion. κέκαδον, *privavi.* a. 2. part. κεκαδὼν, *privans,* Iliad. λ. ver. 334. a. 2. m. κεκαδόμην. Alii

dici volunt κεκαδήσομαι pro κικηδήσομαι, *curabo*, paulo post fut. verbi κήδομαι, *curo*. Sunt qui per reduplicat. pro κηδήσομαι positam dicant, et correptâ primâ syllabâ κεκαδήσομαι, q. à καδέω, verbo facto ex ἔκαδον, a. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, *exornatum*, Dor. pro κεκασμένον, part. perf. pass. à κάζω, *orno*: f. σω.

Κέκαδον, *privavi*, a. 2. Ion. pro ἔχαδον· et

Κεκάδοντο pro ἐχάδοντο, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, *recedo*, Iliad. δ. ver. 497.

Κεκαδὼν, part. aor. 2. verbi χάζω.

Κεκαθαρισμένος, η, ον, part. perf. pass. verbi καθαρίζω, *purgo*: et

Κεκαθαρμένος, part. perf. pass. à th. καθαίρω, *purgo*.

Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, *colloco*, quod vide. Th. ἵζω, *sedere facio*.

Κεκάλυμμαι, *tectus sum*, perf. pass. ind. et κεκαλυμμένος, η, ον, ejusd. perf. pass. part. verbi καλύπτω, *operio*, *tego*: f. ψω. perf. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον.

Κέκαμον, a. 2. ind. act. Poët. pro ἔκαμον· à κάμνω.

Κεκάμω, *laboraverim*, Iliad. α. ver. 168. per redupl. pro κάμω, a. 2. sub. act. verbi κάμνω. f. μῶ. perf. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. pass. à κείρω, *tondeo*.

Κέκαρκα, *totondi*, perf. act. κεκάρκει, Ion. pro ἐκεκάρκει, 3. sing. plusq. perf. à κείρω. f. ερῶ. perf. pass. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi καρόω, *veternum induco*: f. ώσω. Th. κάρος, *sopor profundus*.

Κεκάσθαι, Iliad. ω. ver. 546. perf. inf. pass. à κάζω, *orno*: fut. σω. perf. pass. κέκασμαι. perf. part. pass. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦθαι, præs. inf. pass. verbi καίω, *uro*: f. καύσω. perf. κέκαυκα. a. 2. ἔκαον.

Κεκαυμένῳ, dat. sing. perf. part. pass. ejusd.

Κεκαφηὼς, ότος, Iliad. ε. ver. 698. *qui expiravit*, Ion. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. qu. à καφέω. Th. κάπτω, *spiro*: f. ψω. perf. κέκαφα.

Κεκέρακα, *miscui*, perf. act. et

Κεκερασμένος, *mixtus*, part. perf. pass. à κεράννυμι, *misceo*.

Κεκέρδηκα, perf. ind. act. verbi κερδαίνω.

Κέκευθα, ας, ε, Iliad. χ. ver. 118. *texi*, perf. m. Sic κεκεύθει, *occultabat*, 3. sing. plusq. perf. med. Ion. verbi κεύθω, *occulto*: fut. σω. perf. κέκευκα. Sunt qui κέκευθε, a. 2. esse velint pro ἔκευθε, Ion. redupl.

Κέκηα, *accendi*, perf. med. verbi καίω, *uro*: f. καύσω. a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi κηρύσσω, *prædico*: fut. ξω. perf. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, *facinus cum periculo*, perf. part. pass. à κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ε, ὁ, *periculum*.

Κεκινδυνευμένως, adv. *periculosè*: à κινδυνεύω.

Κεκινέαται, *moti sunt*, Ion. pro κεκίνηνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi κινέω, *moveo*: fut. ήσω. perf. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poët. reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, *clamo*: aor. 2. ἔκλαγον. perf. med. κέκληγα.

Κεκλαμένων, Varin. affert pro κεκλασμένων, gen. plur. perf. part. pass. verbi κλάω, *frango*.

Κέκλαμμαι, *furto sum ablatus*, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. φα.

Κέκλαστο, *fracti erant*, Ion. pro ἐκέκλαστο, 3. sing. plusq. perf. ejusd.

Κεκλειμένος, *clausus*, pro κεκλεισμένος, perf. part. pass. verbi κλείω, *claudo*: f. σω. perf. κα. perf. pass. κέκλειμαι et κέκλεισμαι.

Κεκλεμμένον, *furto ablatum*, perf. part. pass. n. g. à κλέπτω, *furor*: f. ψω.

Κέκλεο, Ion. pro κέκλε, præs. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*.

Κεκλήαται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro κέκληνται, et

Κεκλήατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro κέκληντο, à καλέω, *voco*: perf. κέκληκα· perf. pass. κέκλημαι.

Κέκληγα, *clanxi*, perf. ind. med. verbi κλάζω, *clango*: f. γξω. a. 2. ἔκλαγον. hinc κεκληγυῖα, perf. part. med. f. g.

Κεκληγόντες, *clamantes*. Sunt qui velint Æol. poni pro κεκληγότες, nom. pl. perf. part. med. verbi κλάζω, *clamo*. Alii verò statuunt esse præs. part. act. à

Κεκλήγω, *clango*, *fremo*: ex perf. med. κέκληγα, verbi κλάω, *clamo*. Sed κεκληγὼς, ότος, *vociferans*, part. perf. med. à κέκληγα.

Κέκληκα, *vocavi*, perf. act. κεκληκὼς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. pass. et hinc

Κεκλημένος, η, ον, *vocatus*, perf. part. pass. et

Κεκλῆσθαι, *vocari*, perf. inf. pass. à καλέω.

Κεκλήσομαι, paulo post fut. ind. pass. ejusd. verbi.

Κεκλίαται, *inclinati sunt*, Ion. pro κέκλινται, 3. plur. perf. pass. verbi κλίνω, *inclino*. Sic κεκλίατο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. plusq. perf. pass. ejusd. verbi. Sunt qui velint κεκλίαται per Systol. dici pro κεκλείαται, *inclusi sunt*, idque Ion. pro κέκλεινται, 3. plur. perf. pass. verbi κλείω, *claudo*. Sic et κεκλιμένος, pro κεκλειμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. part. pass. f. g. à κλίνω, *inclino*: f. νῶ. perf. κέκλικα.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*. inde κεκλόμενος, præs. part.

Κέκλοφα, *furatus sum*, (undè κεκλοφὼς, part. *furatus*:) Att. pro κέκλεφα, perf. act. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. pass. κέκλεμμαι. perf. med. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Dor. vel Poët. pro κλῦθι, *audi*, præs. imperat. act. à κλῦμι, seu κλύω, *audio*. Sunt qui velint perf. imperat. esse pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, *collutus*, *oblitus*, perf. part. pass. verbi κλύζω, *eluo*.

Κέκλυτε, *audite*, Poët. redupl. pro κλῦτε, 2. pl. præs. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, seu κλύω, *audio*.

Κέκλωσμαι, *fato destinatus sum*, perf. pass. verbi κλώθω, *destino*, f. σω.

Κεκμακὼς, Dor. pro κεκμηκὼς, *defessus*, *defunctus*, perf. part. act. verbi κάμνω, *laboro*, *ægroto*: f. καμῶ. perf. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκμηῶτι, *lasso*, Poët. metri gratiâ pro κεκμηότι, dat. sing. Ion. perf. part. κεκμηκὼς, et sublato κ, Ion. κεκμηὼς, ότος, verbi κάμνω, *laboro*.

Κέκναισμαι, *excitatus sum*, perf. pass. verbi κναίω, idem quod κνάω, *scindo*.

Κεκοίμηται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi κοιμάω, *sopio*; f. ήσω. perf. κεκοίμηκα.

Κεκολάσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω, *punio:* f. άσω. perf. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo:* fut. ψω. perf. κέκοφα. perf. med. κέκοπα.

Κέκονα, *occidi*, Poët. pro ἔκτονα, perf. med. sublato primùm τ, et præposito κ, à κτείνω, *occido:* fut. κτενῶ. perf. med. ἔκτονα, ἔκονα, et κέκονα.

Κεκονιāμένος, η, ον, *dealbatus*, perf. part. pass. à κονιάω, *dealbo:* f. άσω. à κονία, *calx*. Th. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, Att. pro κεκονισμένος, q. v. vel perf. part. pass. à κονίω, *pulverem moveo*.

Κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, *pulvere impleo*. Th. κόνις, *pulvis*.

Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, *quiesco*.

Κεκοπανισμένος, *tusus*, part. perf. pass. Vide κοπανίζω.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, *laboro:* f. άσω. Th. κόπτω, *scindo*.

Κεκοπὼς, perf. part. m. verbi κόπτω, *tundo, scindo:* f. ψω. perf. κέκοφα. perf. med. κέκοπα.

Κεκορεσμένος, perf. part. pass. à κορέννυμι, *satio:* f. έσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, *satiatus*, perf. part. pass. à κορέω, *satio:* f. έσω et ήσω. perf. κεκόρηκα.

Κεκορηὼς, Ion. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. verbi præc.

Κεκορυθμένος, *galeâ armatus*, per Sync. pro κεκορυθημένος, verbi κορυθέω. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. th.

Κεκοτηότα, *iratum*, acc. sing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, *irascor:* f. ήσω. perf. κεκότηκα. hinc perf. part. κεκοτηκὼς, ότος, et Ion. κεκοτηώς. Th. κότος, *simultas, ira vetus*.

Κεκόφθαι, *scissum esse*, perf. inf. pass. à κόπτω, *scindo:* f. ψω. perf. pass. κέκομμαι.

Κεκράαντο, *absoluti fuerant*, Poët. et Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi κραίνω, *efficio:* f. ανῶ. perf. κέκρακα. perf. pass. κέκραμαι.

Κέκρāγα, ας, ε, *clamavi*, perf. med. verbi κράζω, f. ξω, *clamo*.

Κεκράγω, *clamo:* fut. ξω. a. 1. ἐκέκραξα, quod formant à κέκραγα. perf. med. verbi κράζω.

Κέκρāκα, *miscui*, per Sync. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, *misceo:* f. κεράσω, et per Sync. κράσω. perf. pass. κέκρāμαι. perf. part. pass. κεκρāμένος. a. 1. part. pass. κραθείς.

Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulo post fut. verbi κράζω, *clamo;* f. ξω. perf. med. κέκραγα.

Κεκρά'χāται, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. ejusd.

Κέκραχθι, *clamato*, per Sync. pro κεκράγηθι, imperat. verbi κεκράγομαι, idem quod κράζω, *clamo*. Alii pro κέκραχε dici volunt, 2. sing. perf. imperat. act. à κράζω.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, perf. med. verbi κράζω, *clamo*.

Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. sing. plusq. perf. verbi κεράω, *misceo:* fut. κεράσω, et per Sync. κράσω. perf. κέκρακα.

Κεκριγότες, *incertè loquentes*, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, *strido:* f. ξω. perf. med. κέκριγα. hinc κεκριγυῖα, perf. med. part. f. g. et in a. 2. act. ἔκρικον pro ἔκριγον.

Κεκριμένην, *diversam*, acc. sing. perf. part. pass. à κρίνω, *secerno:* f. νῶ. perf. κέκρικα.

Κέκριται, *judicatum est*, 3. sing. perf. ind. pass. ejusd.

Κεκροτāμένος, Dor. pro κεκροτημένος, perf. part. pass. verbi κροτέω, *pulso:* f. ήσω. Th. κρότος, *pulsus*.

Κέκροψ, οπος, ὁ, *impostor;* aut *simia*, per Metath. à κέρκωψ, quod vide.

Κέκρυβα, perf. med. verbi κρύπτω, *occulto:* fut. ψω. perf. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*, perf. part. pass. ejusd.

Κεκρύ'φαλος, ου, ὁ, *reticulum, quo mulieres crines compescunt*, aut simile quid, à κρύπτω, cujus perf. κέκρυφα.

Κεκρύ'φαται, *latent*, Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κέκρωψ, οπος, ὁ, *impostor*. vide κέκροψ.

Κέκτημαι, *possedi*, perf. pass. et

Κεκτημένος, perf. part. pass. et

Κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. à κτάομαι, *acquiro*, fut. ήσομαι. a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κεκύθωσι, Ion. et Poët. reduplic. pro κύθωσι, 3. plur. a. 2. sub. verbi κεύθω, *occulto:* f. σω.

Κελāδεῖν, *celebrare*, præs. inf. act. contr. pro κελαδέειν, à verbo κελαδέω, *celebro*.

Κελāδεινὸς, ἡ, ὸν, *obstreperus, tumultuosus*. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελāδεννὸς, ȣ̃, *canorus, clarus:* Poët. pro præced. Hinc gen. pl. κελαδεννᾶν, Dor. pro κελαδεινῶν.

Κελāδέοντι, *resonant*, Dor. pro κελαδέουσι, 3. plur. præs. ind. act. à

Κελāδέω, ῶ, *strepo, tumultuor, sono, insono, resono;* item *murmuro*, propriè de aquarum strepitu; etiam Poët. pro ὑμνέω, *celebro:* f. ήσω. a. 1. ἐκελά'δησα, Ion. κελά'δησα. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελāδῆτις, ήτιδος, ἡ, *decantatrix, celebratrix:* ab eod. th.

Κελά'δοιο, gen. Ion. pro κελάδου. à

ΚΕ'ΛĀΔΟΣ, ου, ὁ, *strepitus, tumultus, clamor;* item *sonus musicus*. q. à καλέω, vel κέλω ᾄδην.

Κελά'δων, οντος, Poët. idem ac κελαδέων, præs. particip. à κελαδέω, *strepo:* quod à præc.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui nigram ac funestam hastam habet:* Epith. Martis, qui, propter cædes quas facit, homines *atratos* incedere cogit. Ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, et ἔγχος, τὸ, *hasta*.

Κελαινεφεῖ, dat. sing. à

Κελαινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubium obfuscator:* ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, et νέφος, τὸ, *nubes*.

Κελαινῇ, *nigræ*, dat. sing. f. g. à

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, *niger:* qu. μελαινὸς, ἡ, ὸν. Th. μέλας, *niger*.

Κελαινότης, ητος, ἡ, *nigredo:* à præced.

Κελαινῶπις, ιδος, ἡ, fem. seq.

Κελαίνωψ, ωπος, ὁ, *qui nigrum vultum* vel *corpus habet*, vel *formidabilem aspectum*. Ex κελαινὸς, *niger*, et ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΕΛᾸΡΥ'ΖΩ, *cum strepitu fluo, murmuro, strepito*. f. σω. perf. κα. q. à κέλαδος, *strepitus*, et ῥύω, seu ῥέω, *fluo:* hinc

Κελά'ρυξις, εως, ἡ, *murmur, strepitatio*.

Κελāρύσδεν, Dor. pro κελαρύζειν, *murmurare*, præs. inf. act. à præced.

Κέλεαι, *jubes*, Ion. pro κέλῃ, 2. sing. præs. ind. m. à κέλομαι, *hortor:* f. ήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, et Dor. κελέβα

poculum: an à χέειν λοιβὴν, id est, libamen fundere?
ΚΕΛΕΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, avis pernicissima, galgulus: q. à κέλλω, celeritèr curro.
Κέλεσθε, jubete, 2. plur. præs. imperat. med. verbi κέλομαι.
Κέλευ', pro κέλευε, jube, præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκέλευε, verbi κελεύω, quod vide.
Κέλευθα, in plur. pro κέλευθοι, viæ, Poët. per Metaplasm. à
ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ȣ, ἡ, via: qu. ab ἐλεύθω.
Κέλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐκέλευσε, à κελεύω.
Κέλευσμα, ατος, τὸ, CELEUSMA, clamor adhortatorius nautarum, mandatum; et
Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, mandatum: à κελεύω, quod vide.
Κελευστὴς, ȣ̃, ὁ, jussor, hortator; peculiaritèr qui κέλευσμα canit: ab eod. verbo.
Κελευτιάω, Poët. pro κελευστιάω, idem quod
Κελεύω, jubeo, hortor: f. εύσω. perf. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα. a. 1. imperat. κελεύσον, άτω. a. 1. part. act. κελεύσας, αντος. Th. κέλω, hortor.
ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, (scil. ἵππος) CELES, equus: desultorius. Est et navis minoris genus quam CELOCEM vocant: utrumque qu. à κέλλω, celeritèr moveo.
Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi inus. κελέομαι, idem quod κέλω.
Κελήσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ejusd.
Κελητίζω, equito, celete equo vehor, equum desultorium ago. Th. κέλης, ητος, ὁ.
ΚΕ'ΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, appello, pervenio ad portum: a. 1. ἔκελσα, Æol. pro ἔκειλα. sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι.
Κελοίμην, hortarer, præs. opt. med. et
Κελόμην, imperf. ind. med. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, hortor.
Κέλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.
Κέλσαι, appulisse, a. 1. inf. act. Æol. verbi κέλλω, quod vide.
Κελύφη, τὰ, nom. pl. à
Κέλυφος, εος, τὸ, putamen, cortex. Th. καλύπτω, tego.
ΚΕ'ΛΩ, seu κέλομαι, jubeo, hortor: f. κελήσομαι, ab inus. κελέομαι. q. à καλῶ, voco.
Κεμὰς, άδος, ὁ, hinnulus cervi; q. ἀπὸ τȣ̃ κοιμᾶσθαι, quòd adhuc in speluncâ dormiat.
Κέμπφος, ȣ, ὁ, id. q. κέπφος, q. v.
ΚΕ'ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, incurva securis ad naves fabricandas: qu. à κέειν, secare.
Κενεαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vana jactans; à κενὸς, vacuus, et αὐχέω, glorior.
Κενεὴν, Poët. pro κενὴν, acc. sing. f. g. à
Κενεὸς, Poët. et Dor. pro κενὸς, ȣ̃, inanis. κενεὰ πνεῖν, inania spirare, id est, inanem et gloriâ vacuam vitam degere.
Κενεόφρονι, dat. sing. à
Κενεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, stultus: à κενὸς, inanis, et φρὴν, mens.
Κενεῶνα, acc. sing. à κενεὼν, ῶνος, ὁ, venter. Th. κενὸς, vacuus.
Κενεώτερον, vanius, compar. à κενὸς, vanus.
Κενοδοξία, ας, ἡ, vana gloria: et
Κενόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inanis gloriæ cupidus: ex κενὸς, inanis, et δόξα, gloria. Th. δοκέω.
Κενολογέω, -ῶ, garrio, inanitèr loquor: f. ήσω. perf. κεκενολόγηκα.
ΚΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vacuus, inanis: εἰς κενὸν, frustrà.
Κενοτάφιον, ȣ, τὸ, CENOTAPHIUM, inane sive honorarium sepulchrum: expon. etiam simulachrum seu imago, 1 Reg. xix. 13. Ex κενὸς, inanis, et τάφος, sepulchrum. Th. θάπτω, sepelio: f. ψω. a. 2. ἔταφον.
Κενότης, ητος, ἡ, vanitas: fœm. à κενός.
Κενόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Poët. vana cogitans, ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, mens.
Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus: à κενὸς, vanus, et φωνὴ, vox.
Κενόω, -ῶ, exinanio, vacuo, evacuo, deprimo, humilio, inanem seu inutilem reddo, exhaurio, consumo. f. ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. pass. κεκένωμαι. aor. 1. pass. ἐκενώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, inanis.
Κένσαι, stimula, per Sync. pro κέντησαι, a. 1. imperat. med. verbi κεντέω. Sic et κένσαι, stimulare, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντισαι poni, a. 1. imperat. med. à κεντίζω, idem quod κεντέω. Alii à κέντω formant: fut. ένσω. a. 1. ἔκενσα. idem quod κεντέω.
Κέντασε, Dor. et Ion. pro ἐκέντησε, punxit. Th. κεντέω, pungo: f. ήσω.
Κένταυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, CENTAURUS; item signum cœleste: ex κεντέω et ταῦρος, taurus.
ΚΕΝΤΕ'Ω, pungo, stimulo: f. ήσω. perf. κεκέντηκα. Dicitur et κεντέω. q. à κέω, findo, et ἐντὸς, intus.
Κέντορες, stimulatores: à κέντωρ, ορος, ὁ, à præced.
Κεντρηνεκέας, acc. pl. à
Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, stimulis agitatus: ex κέντρον, stimulus, (quod à κεντέω, pungo) et εἴκω, cedo.
Κεντρίζω, f. ίσω, stimulo: ex seq.
Κέντρον, ȣ, τὸ, stimulus, calcar; item CENTRUM. Th. κεντέω, pungo.
Κέντρων, ωνος, ὁ, CENTO, vestis è variis paniculis ac diversis coloribus consarcinata: ab eod. th.
Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio, vox origine Lat. à centum ducta.
Κεντῶν, pungens, præs. part. act. à κεντέω.
Κένωμα, ατος, τὸ, evacuatio, exinanitio. à κενόω.
Κέονται, jacent, Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præs. med. Sic κέοντο. Ion. pro ἐκεῖντο, 3. pl. imperf. ind. med. et κέοιτο, 3. sing. opt. q. à κέομαι pro κεῖμαι, jaceo.
ΚΕ'ΠΦΟΣ, ȣ, ὁ, avis quædam marina levissima, Gazæ fulica: item homo levis, stolidus.
Κεπφόω, f. ώσω, elevo, decipio. hinc a. 1. part. pass. κεπφωθεὶς, Prov. vii. 22. incautus, cepphi instar facilè actus aut deceptus. à præc.
Κεράατα, τὰ, Ion. pro κέρατα, cornua. Th. κέρας.
Κεράεσσιν, cornibus, dat. pl. Ion. pro κέρασι· à κέρας, ατος, τὸ, cornu.
Κεραία, ας, ἡ, cornu, antenna; item virgula inflexa: tum punctulum suprà literam: κεραῖαι etiam sunt apices eminentes in aliquâ re. Th. κέρας, cornu.
Κεραΐζετον, scindebant, 3. pers. dual. imperf. ind. act. Ion. à
Κεραΐζω, f. ίσω, cornibus dissipo; item vasto, exscindo, deleo. Th. κέρας, quod vide.
Κέραιρε, misce, præs. imperat. act. à
Κεραίρω, idem quod κεράννυμι, quod vide.
Κεραΐς, ΐδος, ἡ, perditrix, vastatrix: sed κεραΐς, ΐδος, ἡ, vermis cornu infestans: à κεραΐζω.

Κεράμει, dat. sing. à κεραμεὺς, quod vide.

Κεράμεία, ᾶς, ἡ, subintell. τέχνη, ars *figuli, figulina.* Th. κέραμος, quod vide.

Κεράμεῖον, ου, τὸ, *figuli officina:* et

Κεράμειος, *figulinus:* et

Κεράμεὺς, έος, et Att. έως, ὁ, *figulus.* Th. κέραμος.

Κεράμεύω, *fingo:* ab eod.

Κεράμήϊος, Ion. pro κεράμειος, *figulinus:* ab eod.

Κεράμικὸς, ἡ, ὸν, *fictilis, e:* et

Κεράμιον, ου, τὸ, *amphora, urceus fictilis:* et

Κεράμις, ίδος, et ῖδος, ἡ, *tegula:* à

ΚΕ'ΡᾸΜΟΣ, ου, ὁ, *terra figularis; testa, tegula; vas fictile vel aliud; crater lapideus:* à κέω, *uro,* et ἔρα, *terra.*

Κεράμῳ, dat. sing. à præc.

ΚΕΡΑ'ΝΝῩΜῘ, seu κεραννύω et κεράω, *misceo:* f. άσω. præs. part. κεραννὺς, ύντος. perf. κεκέρᾰκᾰ. a. 1. ἐκέρᾰσᾰ. a. 1. imperat. act. κέρᾰσον, άτω. perf. pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκρᾱμαι. a. 1. pass. ἐκεράσθην, et ἐκράθην. f. 1. pass. κερασθήσομαι, et κρᾱθήσομαι. Hinc ἄκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *purus, impermixtus:* εὐκρασία, ας, ἡ, *bona temperies.* Eust. à κέρας deriv.

Κεράοὶ, *cornutæ,* nom. pl. à κεραός.

Κεράοξόος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cornuum politor.* Ex κέρας et ξέω.

Κεράὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *cornutus:* à κέρας.

Κεράουχος, id. q. κερούχος.

ΚΕ'ΡᾸΣ, ᾶτος, τὸ, *cornu:* qu. à κάρα, *caput,* cujus est ornamentum. Hinc βούκερως, -ω, ϗ -ωτος, ὁ ϗ ἡ, *bubulis cornibus præditus.*

Κέρασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *mixtura.* Th. κεράννυμι, *misceo.*

ΚΕ'ΡᾸΣΟΣ, ου, ὁ, *CERASUS arbor,* à Cerasunte urbe: τὰ κεράσιᾰ, *fructus cerasi.* Hinc Angl. CHERRIES.

Κεράστης, ου, ὁ, *CERASTES, serpentis* genus: à *cornibus* dictum: item *vermiculus ficus infestans.* Th. κέρας, *cornu.*

Κερασφόρος, *corniger:* à κέρας, *cornu,* et φέρω, *fero.*

Κεράσω, *miscebo,* et per Sync. κράσω, f. 1. ind. act. verbi κεράννυμι, *misceo.*

Κερᾰτίζω, *cornu peto:* f. ίσω. perf. κεκεράτικα.

Κερᾰτίνη, ης, ἡ, *buccina.*

Κεράτιον, ου, τὸ, *siliqua, corniculum:* à κέρας, quia est *corniculata.* Sic κεράτια, ων, τὰ, *siliquæ,* seu *folliculi fabarum,* &c.

Κεράτινος, ίνη, ινον, *corneus, ex cornu factus.*

Κερᾰτίουμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, *cornu peto:* fut. ίσω. Th. κέρας, *cornu.*

Κερᾰτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *cornutus.*

Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu.*

Κεραύνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fulmineus:* ex κεραυνὸς, *fulmen.*

Κεραυνίᾶς, ου, ὁ, *fulmine ictus.* Hes. et ut legi debet Sap. Salom. xix. 13. τῇ βίᾳ τῶν κεραυνιῶν.

Κεραυνόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fulmine ictus:* à κεραυνὸς, *fulmen,* et βλητὸς, quod à βάλλω.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fulmen:* q. à κείρειν ϗ αὔειν, quia *scindit* et *urit.*

Κεραυνοσκοπίᾶ, ίᾶς, ἡ, *fulminum consideratio.* D. S.

Κεραυνόω, f. ώσω, *fulmino.*

Κεραυνωθέντος, gen. sing. ejusd. a. 1. part. pass.

Κεράω, *misceo,* Poët. vide κεράννυμι.

Κέρβερος, ου, ὁ, *CERBERUS, canis infernus:* q. κρεοβόρος, à κρέας, *caro,* et βορὸς, *vorax.*

Κερδαίνω, *lucror, quæstum facio, lucrifacio;* item *evito,* ut Act. xxvii. 21. præs. part. κερδαίνων, οντος. f. κερδᾰνῶ et κερδήσομαι. perf. κεκέρδηκᾰ. a. 1. ἐκέρδησᾰ. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. a. 1. ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η. f. 1. pass. κερδηθήσομαι. Perquam insolenti significatu, Jos. Ant. vii. 8. 1. ἐξ ἧς ὄνειδος ϗ κακοδοξίαν ὁ οἶκος ἐμῶν κερδανεῖ, *ex qua opprobrium et infamia in nostram familiam redundabit.* Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum.*

Κερδᾰλέη, ης, ἡ, contr. ῆ, ῆς, ἡ, *vulpina pellis:* à κερδὼ, *vulpes:* quod vide.

Κερδᾰλέος, έᾰ, έον, *lucrosus, quæstuosus, utilis, astutus.* Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κερδᾰλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *vulpinâ mente præditus:* à κερδαλέος, *astutus,* et φρὴν, *mens.* Vel à κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes,* λέων, *leo,* et φρὴν, *mens.*

Κερδᾰλεώτερον, *quæstuosius, utilius,* compar. à κερδαλέος.

Κερδᾰνέεις, Ion. pro κερδανεῖς, 2. sing. f. 1. et

Κερδᾰνέομεν, Ion. pro κερδανοῦμεν, *quæstum faciemus,* 1. pl. f. 1. verbi κερδαίνω, *lucror:* f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Κερδήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, *lucror,* quod vide.

Κέρδῖον, *utilius:* à

Κερδίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quæstuosior, utilior:* item *versutior:* et

Κέρδιστος, ου, superlat. *utilissimus;* item *versutissimus:* à

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, *lucrum:* q. κέαρ ἥδει, *cor oblectat:* item *astutia, versutia.*

Κερδοσύνη, ης, ἡ, *astutia, calliditas, dolus:* et

Κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes:* à κέρδος.

Κέρεᾰ, Ion. pro κέρατα, vel κέραα, *cornua:* à κέρας.

Κερέειν, Ion. inf. fut. verbi κείρω.

Κέρεος, Ion. pro κέραος, gen. à κέρας, ατος, -αος, -ως, τὸ, *cornu.*

Κερθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à κείρω, *tondeo:* f. ερῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κερκινὶς, ἡ, nomen mulieris.

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *radius textorius,* vel *tela;* quia ad *pulsandum* idonea. q. à κέρκω.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, *CERCOPITHECUS, simia caudata:* πίθηκος κέρκον ἔχων, *cluna simia;* à clunibus tritis sic dicta.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *cauda:* it. *membrum virile.*

Κερκυραῖος αία, αῖον, *CORCYRÆUS.*

Κέρκυρος, ου, ὁ, *genus navigii brevioris;* dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας, à *Corcyrâ* insulâ: vel pro κέρκουρος, ut potiùs scribitur: q. d. *caudata navis:* ex κέρκος et οὐρὰ, *cauda.*

Κέρκω, idem quod κρέκω.

Κέρκωψ, ὁ, *caudatus, versutus:* item *simiarum genus.* Κέρκωπας enim improbos homines fuisse lingunt. Th. κέρκος, *cauda.*

Κέρμᾰ, ᾰτος, τὸ, *segmentum æris, nummulus:* à κείρω, *seco.*

Κερμᾰτιστὴς, οῦ, ὁ, *nummularius, collybista:* à præced.

Κέρνος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, vel κέρνον, ου, τὸ, *vas fictile,* multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, et ex religionis avitæ ritibus ad sacra deferebant: quos ob id *cernophoros* vocabant. Ergo κέρνος dici potuit à κεραννύω, quòd varia in eo *miscerentur.*

Κερσίαξ, ᾶκος, ὁ, *antennæ extremitas, antennæ cornu:* ex κέρας, *cornu,* et οἴαξ, *temo navis.*

Κερουχὶς, ίδος, ἡ, *cornigera:* à seq.

Κερουχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cornua ha-*

bens, corniger, cornutus: à κέρας et ἔχω.
Κερόωντο, miscebant, Ion. et Poët. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, misceo: f. άσω.
Κέρσαι, totondisse, a. 1. inf. act. Æol. à κείρω, tondeo: f. κερῶ, et Æol. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, et Æol. ἔκερσα. perf. κέκαρκα.
Κέρσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔκερσε. Vide præced.
Κέρτομα, convitia, nom. pl. n. g. à κέρτομος, ε, ὁ ϰ ἡ, mordax, cavillatorius: et
Κερτομέω, f. ήσω, convitior: ex κείρω, tondeo, vel potiùs κέαρ, cor, et τέμνω, scindo: p. m. τέτομα.
Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia.
Κερτομίοισι, dat. pl. Ion. à
Κερτόμιος, et κέρτομος, ε, ὁ ϰ ἡ, cor scindens, mordax, cavillatorius, jocularis: v. κερτομέω.
Κέρχνη, ης, ἡ, puls è milio, vel panico: à κέρχω.
Κέρχνος, ε, ὁ, asperitas quædam gutturis quæ instar granorum milii sentitur: item Ion. milium: vide κέγχρος. Th. κέρχω. At
Κερχνὸς, ἡ, ὸν, siccus, durus, asper: ab eod.
ΚΕ'ΡΧΩ, exaspero; κέρχομαι, exasperor, ita ut vocem seu sonum edam raucum et creperum.
Κερῶ, tondebo, f. verbi κείρω· unde inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κέρσαι.
Κέρωνται, irreg. subj. præs. verbi κεράννυμι.
Κέσκετο, Ion. et Poët. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. à κέσκομαι, pro κεῖμαι, jaceo.
Κεστὸς, ε, acu pictus: κεστὸς ἱμὰς, cestus, cingulum Veneris illecebrosum: à κεντέω, pungo.
ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, est genus teli militaris, sudes: qu. à κέω, uro; item sudes piscis. Sunt qui exponunt malleum.
Κεστρεὺς, mugil; quod teli modo intret adulteros: q. à κέστρα. Juvenal. Sat. x.
ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, herba quædam, betonica.
Κεστρωτὸν ξύλον, lignum urendo acuminatum sine ferreo cuspide. Th. κέστρα, teli genus.
Κευθάνω, idem quod κεύθω, occulto, tego: in imperf. ἐκεύθανον.
Κεῦθε, præs. imperat. κεύθει, 3. sing. præs. à κεύθω, occulto.
Κεύθεα, acc. pl. κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, caverna profunda, penetrale: ab eod.
Κεύθῃς, 2. sing. præs. sub. à κεύθω, occulto.
Κευθμᾶσι, latebris, dat. pl. à
Κεῦθμα, ατος, τὸ, ejusd. th.
Κευθμὸς, ὁ, Iliad. ν. ver. 28. latebra, latibulum.
Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, locus qui occultat, latibulum, latebra: et
Κεῦθος, εος, τὸ, latebra, latibulum: à
ΚΕΥ'ΘΩ, occulo, seu occulto, abscondo: f. σω. perf. κέκευκα. q. à κέω, jaceo.
Κεφάλαιον, ε, τὸ, caput, capitulum: metaph. quod summum et præcipuum est in re aliqua: item summa in re arithmetica: (Theoph. Charact. c. xiv.) item summa pecuniæ creditæ, sors: etiam quælibet summa pecuniæ: (πολλῶ κεφαλαίε, Act. xxii. 8. Num. v. 7, &c. Novè, inquit Beza. At sic Lysias, Or. xviii. p. 310. ed. Hanov. 8. Dem. in Euerg. p. 617. ed. Wolf.) item summa libri seu sermonis: (κεφάλαιον ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, Heb. viii. 1.) Adjectivè aut per appositionem sumi videtur apud Aristoph. κεφαλαίῳ ῥήματι, grandi et gravi verbo. Th. κεφαλὴ, caput.
Κεφαλαιόω, -ῶ, in summas redigo, summatim repeto vel attingo: item caput ferio, vulnero: f. ώσω· perf. κεκεφαλαίωκα. a. 1. ἐκεφαλαίωσα.
Κεφαλαιώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, summarius, capitalis.
Κεφαλαιωδῶς, adv. summatim. Th. κεφαλή.
Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, summa: à
ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, caput; item homo; extremum ossis, crassius illud rotundumque; summa et conclusio; princeps, qui primas tenet; præcipuum in aliquâ re: gen. pl. Ion. κεφαλέων. dat. plur. κεφαλῆσι. Hinc Βεκέφαλος, ε, ὁ, equus Alexandri Magni.
Κεφαλῆφι, adv. capiti, proprie antiq. dat. à κεφαλή.
Κεφαλικὸς, ἡ, ὸν, capitalis, ad caput pertinens: à κεφαλή.
Κεφαλικῶς, adv. capitaliter: à præc.
Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis, pileus; capitulum; volumen, liber, in N. T. à κεφαλή.
Κέφαλος, ε, ὁ, CEPHALUS piscis, à capitis magnitudine. Item nom. viri. Th. κεφαλὴ caput.
Κεφάλω, dat. sing. à Κέφαλος, ε, ὁ, nom. viri.
Κέχαδα, ας, ε, perf. med. verbi χάζω, recedo: item hio, capax sum: a. 2. ἔχαδον. f. 2. χαδῶ.
Κεχάδοντο, Ion. Diaplasiasm. pro ἐχάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd.
Κεχανδότα, hiantem, capientem, acc. sing. præs. part. m. Poët. Pleonasm. à κέχανδα, perf. med. pro κέχαδα. perf. med. part. κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω, quod vide.
Κέχαρα, gavisus sum, perf. med. verbi χαίρω, gaudeo: f. χαρῶ. perf. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον.
Κεχάραγμένος, ε, infensus, perf. part. pass. à χαράσσω, sculpo: f. ξω. perf. χα.
Κεχάρηκα, gavisus sum, perf. act. nam à χαίρω, f. χαρῶ, fit præsens χαρέω. f. ήσω, perf. part. pass. κεχαρημένος, lætus.
Κεχάρηότα, gavisum: qu. à χαρέω, f. ήσω, perf. κεχάρηκα, unde fit part. κεχαρηκὼς, et per Crasin Ion. κεχαρηὼς, ότος· refertur ad χαίρω.
Κεχάρησέμεν, Ion. Diaplasiasm. pro χαρήσειν, f. 1. inf. act. à χαρέω, pro χαίρω, gaudeo.
Κεχάρητο, lætatus est, 3. sing. plusq. perf. Ion. ab ἐκεχαρήμην, σο, το, ab eod.
Κεχάρηὼς, ότος, gavisus. Vide κεχαρηότα.
Κεχάρισμένος, ε, perf. part. pass. unde κεχαρισμένε, charissime, voc. sing. à χαρίζομαι, gratificor: f. ίσομαι. perf. pass. κεχάρισμαι. Th. χάρις, gratia.
Κεχάρισμένως, adv. gratè, acceptè, jucundè, vel ad gratiam, ad voluptatem: à præced.
Κεχάρισται, 3. sing. perf. ind. pass. Vide κεχαρισμένος.
Κεχάριτωμένος, η, ον, gratiâ donatus, gratiâ ornatus: à χαριτόομαι, gratiâ afficior, gratiam accipio. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.
Κεχάροιάτο, gavisi fuissent, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro χάροιντο. Tum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipuè tribuunt: et formant Iones 3. pl. à 3. sing. ante το, vel ται, α inserentes. Estque à χαίρω, gaudeo: f. αρῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἐχαρόμην.
Κεχαρόμην, gavisus sum, a. 2.

ind. med. Ion. pro ἐχαιρόμην. Vide præced.

Κεχείμανται, *fluctuant*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi χειμαίνω, *fluctibus agito:* f. ανῶ. perf. κεχείμαγκα. perf. pass. κεχείμαμμαι, νσαι, νται.

Κέχηνα, *hiavi*, perf. med. ind. et hinc

Κεχηνὼς, ότος, part. perf. med. *hians, hiscens, os aperiens:* in nom. plur. κεχηνότες, *hiantes*, sive *stulti*, qui frequentèr *hiare* solent: à χαίνω, *hisco*, quod vide.

Κέχλαδα, perf. med. et

Κεχλαδὼν, όντος, a. 2. part. act. à χλάζω, *sibilo:* f. σω. a. 2. ἔχλαδον, ϗ ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίαγκα, perf. ind. act. verbi χλιαίνω, *tepefacio:* f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ότος, *deliciis abundans:* perf. part. med. verbi χλιδάω, *luxui deditus sum*. Th. χλίω, *deliciis frango*. Angl. TO CLOY.

Κεχολωμένος, *iratus*, perf. part. pass. Vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, *mox succensebis*, Ion. pro κεχολώσῃ, 2. sing. paulò post fut. et

Κεχολώσεται, *mox succensebit*, 3. sing. paulò post fut. verbi χολόω, *irascor:* f. ώσω. perf. κεχόλωκα. perf. pass. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, *bilis*.

Κεχολῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. ejusd.

Κέχρηκα, perf. ind. act. *utendum dedi:* à χράω, *do utendum*.

Κέχρημαι, σαι, ται, *mutuatus sum*, perf. ind. pass. à χράομαι.

Κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitùs promissus:* perf. part. pass. à χρηματίζω, *Dei nomine loquor, divinitùs admoneo:* f. ίσω. a. 1. ἐχρημάτισα. aor. 1. inf. act. χρηματίσαι. perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται. Th. χρῆμα, τὸ, *res, negotium, oraculum*.

Κεχρημένος, ε, perf. part. pass. *ab oraculo prædictus; egens*. à χράομαι, ῶμαι· f. χρήσομαι, *utor, oraculum consulo*. Th. χράω, *commodo, oracula edo*. (at secundùm Salmasium de Modo Usuræ, p. 191, κεχρησμένον ἀργύριον est *mutuo datum*, κεχρημένος est *indigens*.)

Κεχρήσεται, 3. sing. paulò post fut. à χρήζω, *indigeo:* f. σω. perf. pass. κέχρησμαι, σαι, ται. Th. χρεία, *indigentia*.

Κέχρησθε, 2. pl. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Κέχρισμαι, perf. ind. pass. à χρίω, *ungo:* f. ίσω. perf. κέχρικα.

Κέχυμαι, 1. sing. et κέχυνται, *confunduntur*, 3. pl. perf. ind. pass. κέχυντο, Ion. pro ἐκέχυντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. κεχυμένος, ε, *effusus*, perf. part. pass. verbi χύνω vel χύω, *fundo*. Th. χέω, idem.

Κέχυτ' pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. vel pro

Κέχυται, 3. sing. perf. ind. pass. Vide κέχυμαι.

Κεχωρήκεσαν, *cesserant*, Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. perf. act. verbi χωρέω, *cedo, eo:* f. ήσω. perf. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, *sejuncti sunt*, Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. pass. à κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, *separo*. Th. χωρὶς, *seorsum*.

Κεχωρισμένος, η, ον, *separatus, distans*, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Κεχωσμένος, η, ον, *aggestus, defossus*, part. perf. pass. verbi χώννυμι.

ΚΕ'Ω, et per Epenth. κείω, *findo, jacere cupio:* unde et κεῖμαι, *jaceo:* est et κέω, *uro:* vide καίω.

Κῇ, Ion. pro πῇ, *quo*.

Κῆαι, *accendisse*, a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, *uro*, quod vide.

Κήαντο, 3. pl. aor. 1. m. κηας, a. 1. part. act. κηάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

ΚΗ͂ΒΟΣ, ε, ὁ, *animal è simiarum genere*.

Κηγὼ, ut et κήγὼν, Dor. pro ϗ ἐγώ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ desertâ, ubi *Cedar* Ismaëlis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, *torquebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi κήδω, quod vide.

Κήδε' pro κήδεα, κήδη, nom. pl. à κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Κήδει, *lædit*, 3. sing. præs. ind. act. à κήδω, *ango:* præs. inf. κήδειν. Th. κῆδος, τὸ, *cura*.

Κηδεία, ας, ἡ, *funeratio, parentatio, sepultura*. Th. κῆδος, *exequiæ, cura*.

Κήδειος, ε, ὁ, *cujus curam gerimus, charus, amicus:* ab eod. th.

Κηδεμόνας, acc. pl. à

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, *curator, solicitus; item affinis:* ab eodem. th.

Κηδεὸς, ῦ, ὁ, idem quod κήδειος, quod vide.

Κήδεσθε, 2. pl. præs. ind. med. à κήδομαι, *curam gero*. κήδετο pro ἐκήδετο, 3. sing. imperf. m. ejusd.

Κήδεσι, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Κήδεσκον et κηδεσκόμην, Ion. imperf. verbi κήδω et κήδομαι.

Κηδεςὴς et κηδευτὴς, ε, ὁ, *qui curam alicujus gerit;* item *gener, socer, frater uxoris:* ab eod.

Κήδευμα, ατος, τὸ, *cura;* item *affinitas, affinis:* ex seq.

Κηδεύω, f. εύσω, *curo, funero:* item *affinitatem contraho, affinis sum*. à κῆδος.

Κηδέω, *curam gero; solicito*, Hes. Op. 364. f. έσω et ήσω. Th. κῆδος, *cura, exequiæ*.

Κήδιςος, ε, ὁ ϗ ἡ, *familiarissimus:* superl. ab eodem.

Κήδομαι, f. ήσομαι, *curo, solicitus sum de aliquâ re, satago:* item *mœreo, molestiâ afficior:* item *exequias alicujus curo*. à κῆδος.

Κηδομένη, *curans*, præs. part. f. g. verbi præced.

ΚΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, solicitudo, mœror, luctus, molestia, ærumna, damnum, exequiæ, funus, parentalia:* item *affinitas:* etiam *nuptiæ*.

Κήδω, *mœrore afficio, ango, lædo:* à præced.

Κῆδωκ', *et dedit:* pro ϗ ἔδωκε.

Κηδωλὸς, ἡ, ὸν, *solicitus, anxius:* à κῆδος.

Κήδων, *affligens*, præs. part. à κήδω.

ΚΗ'ΘΙΟΝ et κηθάριον, ε, τὸ, *vasculum in quod suffragia seu sortes conjiciebantur:* Ion. pro χήτιον, à χεῖσθαι. sic κιθὼν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Est ergò à χῶ, *capio*.

Κῆκ', Dor. pro ϗ ἐκ.

Κῆκα μάποθάνω, Dor. pro ϗ εἴκα μὴ ἀποθάνω, *etsi non moriar*.

Κήκιε, Poët. Anadiplasiasmo, pro κίκιε, et hoc pro ἔκιε, verbi κιέω vel κίω. a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. à κηκίω, *salio*. Th. κίω, *eo, vado*.

Κηκὶς, ῖδος, ἡ, *nidor*, in altum velut saliens: item *galla*, quæ e quercu subitò κηκίει, i. e. *prosilit:* ab eod. th.

Κηκίω, *cum impetu erumpo, saltu sursum feror:* à κίω, *vado*.

Κῆλα, ων, τὰ, nom. pl. à κῆλον, ε, τὸ, *telum:* Ion. pro κᾶλον, *lignum*.

Κηλαίνω, f. ἀνῶ, *mulceo, permulceo.* à κηλέω.
Κηλὰς, *hyberna dies, nubes, capra, vulpes.*
ΚΗ'ΛΑΣΤΟΣ, ȣ, ἡ, *arbor, ex iis quæ tardissimè suos fructus perficiunt*, ut *Juniperus, Ilex*, &c. κηλάστραι, *arbores quædam agrestes*; item *vasa pastoralia.*
Κήλειος, κήλεος, et κήλαος, ȣ, ὁ, *urens, calens, splendens*: q. à καίω, *uro.*
ΚΗΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *mulceo, decipio*: f. ήσω. sed
Κηλέῳ, dat. sing. à κήλεος, ȣ, *calidus.* Th. καίω, *uro.*
ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *tumor in quacunque parte corporis*, imprimis, *tumor scroti, ramex, hernia.*
Κηληθμὸς, ȣ̃, ὁ, *voluptas.*
Κηλῖδόω, -ῶ, fut. ώσω, *maculo, conspurco.* à
ΚΗΛΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *macula, nævus, ulcus*: item *probrum*: quasi *ustione facta macula*: à καίω, *uro.*
Κῆλον, ȣ, τὸ, *jaculum è ligno*: Ion. pro κᾶλον.
Κηλὸς, ἡ, ὸν, *siccus, aridus, tostus*: à καίω, *uro.*
Κηλόω, ῶ, fut. ώσω, *comburo*; item *decipio, noceo*, et *subagito.* Hesych. *precor*: Martin. in Cadm. Poëticum esse putat, pro κηλέω, ut sit Deum *mulcere precibus.*
Κηλώνῖον, ȣ, τὸ, *instrumentum quo aqua è puteis hauritur.*
Κἠμαυτὸν, Doricè ponitur pro ϗ ἐμαυτὸν, *et meipsum.*
Κἠμὲ, Dor. pro ϗ ἐμέ.
ΚΗΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *CAMUS, fræni genus, fiscella è viminibus plexa.* Haud malè à κάμπτω, quia est *flexilis.* Varinus à κάμνω, *laboro*, quia sub fræno jumentum laborat.
Κἦν, Dor. pro ϗ ἐν, vel ϗ ἂν, *etsi*: etiam pro ϗ ἦν, i. e. ϗ ἐάν· sed κ' ἦν pro ϗ ἦν.
Κῆνος, Æol. pro ἐκεῖνος.
Κῆνσος, ȣ, ὁ, *census*, hoc est *æstimatio bonorum*: vox origine Lat.
ΚΗ'Ξ vel κήυξ, *avis quædam, larus*: quidam κέπφον exponunt.
Κήξαπῖνης, Ion. et Dor. ex ϗ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, *repentè.*
Κἦπε, Dor. pro ϗ εἶπε.
Κἤπει, Dor. pro ϗ ἐπεὶ, *et postquam.*
Κἤπειτᾰ, Dor. pro ϗ ἔπειτα, *et postea.*
Κηπεύμᾰτᾰ, idem quod κῆποι, *horti, fructus hortenses.* D. S.
ΚΗ͂ΠΟΣ, ȣ, ὁ, *hortus, pecten, pubes muliebris.* Est et *animal simile simiæ.* hinc
Κηπȣρέω, ῶ, f. ήσω, *hortum colo*: et
Κηπȣρῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad hortulanum pertinens*: et
Κηπȣρὸς, *hortulanus*: ex ȣ̃ρος, *custos*, et κῆπος, *hortus.*
ΚΗ'Ρ, ρὸς, ἡ, *sors, fatum, mors fatalis.* at
Κῆρ, contractè pro κέαρ, ατος, τὸ, *COR.*
Κῆρᾰ, acc. sing. et
Κῆρᾰς, acc. pl. à κὴρ, *sors.*
Κηρείᾰ, ᾱς, ἡ, *fascia* propriè *sepulchralis*, quæ κειρία et κερεία. Th. κὴρ, *mors.*
Κηρεσσῐφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fatis agitatus* vel *advectus*: à φορέω, *agito, fero*, et κὴρ, *sors.*
Κήρῐνος, ῐνη, ῐνον, *cereus*: et
Κηρῐ'ον, ȣ, τὸ, *favus*: à κηρὸς, *cera.*
Κηρῐτρεφέων, gen. pl. à
Κηρῐτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *morti obnoxius*: q. d. *fato nutritus*: à κὴρ, *fatum*, et τρέφω, *alo.*
Κηρόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cerâ ligatus et compactus*: ex κηρὸς, *cera*, et δέω, *ligo.*
Κηροδομέω, ῶ, f. ήσω, *è cera ædifico, cellas cereas struo.* qu. ex κηρὸς, *cera*, et δομέω, idem quod th. δέμω, *struo.*
Κηροδομȣ̃σᾰν, acc. sing. part. præs. f. g. à præc.
Κηρόθῐ, *ex corde*: adv. à κέαρ, contractè κῆρ.
ΚΗΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *CERA.*
Κηρόω, ῶ, f. ώσω, *cerâ obduco*: à præc.
ΚΗΡΥ'ΒΙᾸ, ων, τὰ, *folliculi fabarum.* q. à κείρω, quia *resecantur.*
Κήρυγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *præconium, id ipsum quod per præconem edicitur et promulgatur, edictum præconis voce factum, proclamatio, ipsa promulgandi actio.* in sacris est *doctrina, institutio*, Evangelii *prædicatio.* à 1. pers. perf. pass. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, *præco.*
Κήρῡκε, nom. dual. κηρῡκέσσῐ, dat. pl. Ion. et
Κηρῡ'κειον, ȣ, τὸ, *caduceus, pretium quod datur præconi nuntianti* aut *vendenti.* à seq.
Κηρῡ'κειος, είᾰ, ειον, *ad præconem pertinens.* Th. κήρυξ, *præco.*
Κηρῡκηΐη, ἡ, Ion. pro κηρυκεία, ἡ, *præconis munus*: à præced.
Κήρυνθος, *CERYNTHUS*, nom. propr.
ΚΗ'ΡΥΞ, ῡκος, ὁ, *præco, caduceator, nomen ministri sacrorum apud Athenienses*; in libris sacris, *doctor religionis Christianæ.* q. à κράζω, *clamo*, vel à γῆρυς, *vox.*
Κηρύσσω, *prædico, publico, celebro*: in sacris libris *doceo*: imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε. f. ύξω. a. 1. ἐκήρυξᾰ. perf. pass. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. aor. 1. pass. ἐκηρύχθην. a. 1. part. pass. κηρυχθεὶς, έντος. f. 1. pass. κηρυχθήσομαι, ῃ, εται. Th. κήρυξ.
Κηρυχθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. et
Κηρυχθῆναι, aor. 1. inf. pass. à κηρύσσω, q. v.
Κηρῶ, gen. Dor. pro κηρȣ̃· à κηρὸς, ὁ, *cera.*
Κηρωτὸς, ἡ, ὸν, *ceratus.*
Κῆται, 3. pers. sing. subj. præs. verbi κεῖμαι.
Κητείᾰ, ᾱς, ἡ, *cetorum captura*; *locus ubi tales pisces capiebant seu condiebant.*
Κήτειος, είᾰ, ειον, *cetaceus*: exponitur et *magnus*: qu. à
ΚΗ͂ΤΟΣ, εος, τὸ, *CETUS, balæna.*
Κητὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.
Κητώδης, ες, *cetaceus, è cetorum genere.* τὰ κητώδη, *quæ cete appellantur*; *cetaria.* à κῆτος.
Κητώεις, εσσᾰ, εν, *amplus.* à κῆτος.
Κηῦ, Dor. pro ϗ εὖ, *et benè.*
Κήῡκᾰ, acc. sing. à
Κήῡξ, ῡκος, ὁ, nomen regis.
Κῆφ' ὅτι, Dor. pro ϗ εἶφ' ὅτι, et εἶφ' pro εἶπε, *dixit.*
Κῆφᾱ, Dor. pro ϗ ἔφη, vel ϗ εἶπα.
Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apostoli. Syr. *Petrus.*
ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *fucus*: ex apum genere. dat. pl. κηφήνεσσῐ pro κηφῆσι.
Κῆφθᾰ, Dor. Ion. et Æol. pro ϗ ἧφθη, *et accensa est*: 3. sing. a. 1. pass. verbi ἅπτω, *accendo*: quod vide.
Κηφισσῐ'δῐ, dat. sing. à Κηφισσῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *Cephisis*, lacus.
Κῆχος, Dor. pro πῆχος, à πῆ, *quo?*
Κηώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, et
Κηώεις, ώεσσᾰ, ῶεν, *benè olens, fragrans*: à καίω, quia odoris causâ *accenditur.*
ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui scoria immixta est*, Metaph. *non sincerus, fucatus*: q. à κίβδης, quod vide. Superl. κιβδηλότᾰτος. ἀκίβδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *purus, sincerus.*

Κίδδης, *lutum*, nempe *metallorum scoria;* item *improbus.*
ΚῘΒῘΣΙΣ, ιος, ἡ, *pera, sacculus.*
ΚΙΒΩ´ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fructus fabæ Ægyptiacæ*, et *genus poculi*, quod ex illo fructu fieri solitum.
ΚῙΒΩΤΟ´Σ, οῦ, ἡ, *arca, cista, capsa.*
Κιγκλίζευ, 2. sing. imperf. ind. med. Dor. pro ἐκιγκλίζου, *movebaris:* à
Κιγκλίζω, *imitor* τὸν κίγκλον, *in modum* τοῦ κίγκλου *moveor et agitor.* item activè, *agito, concutio, moto.*
Κιγκλῖ´ς, ῖ´δος, ἡ, *cancelli*, vel *foramen per quod immittitur clavis.* Th. κλείω, *claudo.*
ΚΙ´ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam*, quæ et κίγκαλος, quia crebrò caudam κινεῖ, *movet.*
ΚῘ´ΔᾸΡῘΣ, εως, ἡ, *pileus regius;* propriè *fascia*, quâ tiara cingebatur, undè *tiara* sive *pileus:* scribitur et κίταρις.
ΚῘΔᾸ´ΦΗ, ης, ἡ, *vulpes:* aliter κῐ´δάφος et κῐ´νάδος.
Κίδνημῐ, idem q. σκίδνημι, q. v.
Κῐ´ε, Ion. pro ἔκιε, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi κίω, *eo, occurro:* per Metath. pro ἴκω.
ΚῘΘᾸ´ΡᾹ, ᾱς, ἡ, *CITHARA:* κίθαρις, εως, ἡ, idem, *lyra:* κιθαρίζω, *citharâ ludo:* κιθαριστὴς, οῦ, ἡ, *citharista*, et hinc Angl. GITTERN et CITTERN.
Κιθᾰ´ριζεν, *personabat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et
Κιθᾰρίζω, *citharâ cano:* f. ῐ´σω. aor. 1. imperat. act. κῐθᾰ´ρῐσον. Th. κιθάρα, *cithara.*
Κῐ´θᾰρῐς, εως, ἡ, *lyra:* à κιθάρα.
Κῐθᾰ´ρῐσῐς, εως, ἡ, *citharæ pulsatio, citharæ cantus.*
Κῐθᾰριστὴς, οῦ, ὁ, *CITHARISTA:* in pl. οἱ κιθαρισταί. et
Κῐθᾰριστῐκὴ, sc. τεχνὴ, *ars citharistæ.*
Κῐθᾰριστῐκὸς, κὴ, κὸν, *ad citharistam pertinens.*
Κῐθᾰριστὺ´ς, ύος, ἡ, *ars pulsandi citharam:* et
Κῐ´θᾰρος, ου, ὁ, *piscis citharis*, Apollini sacer: omnia à κιθάρα, quod vide.
Κῐθᾰρῳδὸς, οῦ, ὁ, *CITHARŒDUS:* quod ex κιθάρα et ᾠδὸς, *cantor.* Th. ἀείδω, *cano.*
Κῐθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ῶνος, q. v.
ΚῘ´ΚῘ, or κῖκῐ, εως, τὸ, *CICI:* plantæ nomen; Lat. *ricinus.*
ΚῘ´ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, *CINCINNUS, cirrus.*
ΚΙΚΚᾸ´ΒΑΥ͂, *vox noctuarum.*
Κικκᾰ´βη, κόραξ, *noctua, CICUMA:* à præcedente.
Κικκὸς, οῦ, ὁ, *gallus:* videtur à sono ita dici, et Angl. CHICK.
Κικλήσκουσ´ pro κικλήσκουσα, *vocans:* præs. part. f. g. à
Κικλήσκω, Poët. pro καλέω, *voco.*
ΚῘ´ΚῨΣ, ῠος, ἡ, *vires, robur:* quod à κίω, *moveo.*
Κῐλῐκῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, nomen regionis, à *Cilice*, filio Phœnicis.
Κῐλῐ´κῐον, ου, τὸ, *CILICIUM, vestis ex hircis Ciliciæ villosioribus:* à
ΚῘ´ΛΙΞ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, *Ciliciâ oriundus.*
Κίλλᾰ, ης, ἡ, nom. propr. regionis.
ΚΙΛΛῘ´ΒΑΝΤΕΣ, ων, οἱ, *ligna, quibus defessi clypeos sustentabant.*
ΚΙΛΛΟ´Σ, οῦ, ὁ, *asinus:* apud Dores.
ΚΙΜΒΕ´ΡῘΝΟΝ, ου, τὸ, vel ut alii κιμβαρικὸν et κιμβερικὸν, *vestimenti pretiosi genus:* an à *Cimbriâ* vel *Cimmerio*, oppido Asiæ?
ΚΙ´ΜΒΗΞ seu κίμβιξ, κος, ὁ, *animalculum è vesparum* vel *apum genere:* item *parcus, sordidus.*
ΚῘΜΩΛῘ´Ᾱ, ᾱς, ἡ, *CIMOLIA terra:* ex insulâ Cimole.
ΚῘΝᾸ´ΒΡᾹ, ᾱς, ἡ, *canum cibus;* item *fœtor quam caprarum alæ reddunt*, et generalitèr *fœtor*, q. κυνῶν βρῶσις.
Κῐνᾰβρᾰ´ω, *oleo, fœteo:* à præc.
ΚῘ´ΝᾸΔΟΣ, εος, τὸ, et -ου, ὁ, *vulpes:* apud Siculos, *astutus.* Est et κίνδαφος, *vulpes:* et κιδάφη et κίδαφος.
Κῐνᾰ´μωμον, ου, τὸ, *cinnamomum:* vide κιννάμωμον.
ΚΙ´ΝΔᾸΛΟΣ, ου, ὁ, *clavus, paxillus.*
Κίνδαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, *agilis, mobilis:* à κινέω, *moveo.*
Κινδῠ´νευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *periculum, facinus audax:* à perf. pass.
Κινδῡνεύω, *periclitor:* f. εύσω. perf. κεκινδῠ´νευκᾰ· à
ΚΙ´ΝΔῩΝΟΣ, ου, ὁ, *periculum:* quod à κινῶ et δέος, vel δύω, *movet* enim *metum* et *mergi facit:* vel ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς ὀδύνας, *dolores* sc. *excitans.*
Κινδῡνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *periculosus.*
Κῑνείσθω, *moveatur*, 3. sing. præs. imperat. pass. et
Κῑνεῦ, Dor. et Æol. pro κινοῦ, *move*, præs. imperat. pass. à
ΚῙΝΕ´Ω, *moveo:* f. ήσω. perf. κεκῑ´νηκᾰ. a. 1. ἐκῑ´νησᾰ. a. 1. pass. ἐκῑνήθην, ης, η. Hinc
Κῑνέων, οῦσᾰ, ον, *movens*, præs. part. et
Κῑνηθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass.
Κῑνηθμὸς, οῦ, ὁ, *motus:* Poët. pro κίνησις. ab eod. th.
Κῑ´νημᾰ, ᾰτος, τὸ, *motus.* Th. κινέω.
Κῑνήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. ejusd.
Κῑ´νησῐς, εως, ἡ, *motus:* à κινέω.
Κῑνητὴρ, ῆρος, ὁ, *motor.* κινητὴρ γᾶς, *quassator terræ;* periphrasis Neptuni.
Κῑνητὴς, οῦ, ὁ, *motor:* à κινέω· undè et
Κῑνητῐκὸς, ὴ, ὸν, *movendi vi prææditus.*
Κῑνητῐκώτᾰτᾰ, pl. num. neut. gen. superl. grad. à κινητικός. Th. κινέω.
ΚΙ´ΝΝᾸ, ης, ἡ, *genus graminis in Ciliciâ.*
ΚΙΝΝᾸ´ΒᾸΡῘ, εως, τὸ, *CINNABARI;* item *coloris genus*, vulgò κόκκινον, *rubia.*
ΚΙ´ΝΝᾸΒΟΣ, ου, ὁ, *exemplar, quod plastes sibi proponit, proplasma recens editum.*
ΚΙΝΝᾸ´ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *CINNAMOMUM.*
Κῑνέσης, part. præs. gen. sing. f. g. à κινέω.
Κῑ´νῠμῐ, idem quod κινέω, *moveo, agito:* in præs. pass. κῑ´νῠμαι, *moveor:* undè κῑ´νυντο, in 3. pl. imperf. ind. m. Ion.
ΚῘΝῨ´ΡᾹ, ᾱς, ἡ, *instrumentum musicum Phœnicium et Syrium soni queruli.*
Κῐνῠ´ρομαι, *voce querulâ lamentor, lugubri voce queror.* à pr.
Κῐνῠρὸς, ᾰ, ὸν, *lamentabilis, querulus, funestus:* ab eod.
Κῐνώπετᾰ, ων, τὰ, *feræ bestiæ*, quasi κινώπεδα· ex κινέω et πέδον.
Κῐοίτην, *irent*, 3. dual. opt. à κίω, *vado.*
Κῐ´ον´ pro κῐ´ονᾰ, acc. sing. et
Κῐ´οσῐν, *columnis*, dat. pl. à κίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *columna.*
Κῐοῦσαι, *euntes*, nom. pl. præs. part. f. g. à κίω, *eo.* Sunt qui part. a. 2. esse velint pro ἰὼν, ἰοῦσα, ab εἶμι, *eo.*
ΚΙΡΚΑΙ´Ᾰ, ᾱς, ἡ, herbæ nomen.
Κίρκη, ης, ἡ, et Dor. Κίρκᾱ, *CIRCE:* nomen sagæ.
ΚΙ´ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *CIRCUS, CIRCULUS, locus in orbem rediens.* Est et *species accipitrum.* unde forsan Angl. QUIRK.
Κίρνᾰ, Ion. pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. ind. act. à
Κιρνᾰ´ω, *misceo:* fut. ήσω. Th. κεράννυμι seu κεράω, idem.
Κίρνη pro ἐκίρνη, 3. sing. im-

perf. ind. act. à κίρνημι· quanquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα, verbi præced.
Κίρνων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi κιρνάω, quod vide.
Κίῤῥαθεν, ἐκ τῆς Κίῤῥας, è *Cirrhâ.*
Κίῤῥις, *species accipitris et piscis:* à κιῤῥῶ, *colore.*
ΚΙ'ΡΡΟ'Σ, ρᾶ, ρὸν, *fulvus* seu *gilvus:* q. à καίω, *uro.*
ΚΙΡΣΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *varix*, cum vena à multo sanguine dilatatur: qu. à κιῤῥῶ, *colore*, dicitur et κρισσός.
ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ, *vermis, qui in ligno* vel *frumento nascitur.* Hinc ἄκιος, *non corrosus à vermibus.* Est et
Κὶς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *durus.*
ΚΙ'ΣΣΑ, et Att. κίττα, ης, ἡ, *pica, avis garrula, gulosa,* &c. Et sumitur pro *fastidio ciborum et appetitu absurdorum*, et pro *malacia.*
Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro, cupio, appeto, concipio, incalesco.* à præced.
Κισσήρης, *hederâ redimitus.*
Κίσσηρις, εως, ἡ, *pumex*, lapis tanquam à verme perrosus. Th. κὶς, *vermis.*
Κισσηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pumicosus, pumici similis.* à κὶς, *vermis.*
Κισσητὸς, ἡ, ὸν, *hederaceus, hederâ vinctus:* qu. à κισσάω pro κισσόω.
ΚΙΣΣΟ'Σ, et Att. -ττὸς, ȣ̃, ὁ, *hedera.*
Κισσοφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui capite gestat hederam.*
Κισσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem: ex κισσὸς et φέρω.
Κισσόω, et κιττόω, ῶ, fut. ώσω, *hederâ orno, hederâ corono.* κεκισσωμένος, perf. part. pass. *hederâ redimitus:* à κισσός.
Κισσύβιον, ȣ, τὸ, *poculum è ligno hederaceo:* ab eod. th.
ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA, capsa ex vimine* propriè.
ΚΙ'ΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, vel κίσθος, *fruticis genus.*
ΚΙΤΡΙ'Α, ᾶς, ἡ, *CITRIA arbor,* seu *malus Medica.*
Κίτριον, sc. μῆλον, *pomum citrium:* à præced.
Κιττὸς, *hedera:* vide κισσός· at
Κιττὸς, ἡ, ὸν, *bonus, a, um,* Laconicè.
Κίτωνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, à χιτὼν, quod vide.
Κιχάνω, idem quod κιχέω, *invenio, assequor.*

Κιχείη, *deprehendat,* 3. sing. præs. opt. à κίχημι, ut τιθείη, à τίθημι. undè et κιχείς. Sunt qui velint esse 3. sing. sub. à κιχείω, Poët. pro κιχέω, *deprehendo:* sed tum ι deberet subscribi.
Κιχεῖμεν, εῖτε, εῖεν, in pl. præs. opt. per Sync. Att. pro κιχείημεν, είητε, είησαν, verbi κίχημι, *assequor.*
ΚΙΧΕ'Ω, κιχάνω, et κίχημι, *invenio, assequor, comprehendo:* q. à χῶ, *capio*, et κίω, *eo:* f. ήσω. perf. ηκα. a. 2. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν. hinc
Κίχῃ, *apprehendat,* 3. sing. a. 2. sub. ejusd.
Κιχήμεναι, a. 2. inf. act. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio:* f. ήσω. a. 2. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχέμεναι, et Ectasi Poët. κιχήμεναι.
Κιχήμενος, η, ον, *assecutus,* præs. part. pass. verbi κίχημι, idem quod κιχέω.
Κιχήσας, *assecutus,* a. 1. part. et
Κιχήσατο, 3. sing. aor. 1. m. Ion. verbi κιχέω, *assequor.*
Κιχήσομαι, *assequar, deprehendam,* fut. à κιχέομαι, idem quod κιχέω.
Κιχήτην, per Sync. et Ion. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi κιχέω.
ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, *turdus, avis:* Dor. κιχήλα.
Κιχλίζω, *pinguibus* κίχλαις seu *turdis vescor:* hinc *delicior, immoderatè rideo:* affine est καχλάζω.
Κιχράω, et κίχρημι, *commodo, utendum do:* à χράω, idem.
Κιχὼν, *assecutus, nactus,* a. 2. part. act. à κιχέω, *assequor, deprehendo:* a. 2. ἔκιχον.
ΚΙΧΟ'ΡΗ, ης, ἡ, vel
Κιχώριον, ȣ, τὸ, *intubum, CICHORIUM:* q. à κίειν et χωρίον, *per agros serpit.*
ΚΙ'Ω, *vado, eo:* qu. ab ἴω, quod ex ἔω, seu εἶμι, *eo.*
ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *columna, columella:* dict. quòd in altum κίει. at
Κιὼν, ȣ̃σα, *vadens*, dicitur præs. part. licèt in ultimâ acuatur: à κίω. vel aor. 2. pro ἰὼν, ab εἶμι, *eo.*
Κλαγγεῦντι, Dor. et Æol. pro κλαγγȣ̃σι, 3. plur. præs. q. à κλαγγέω, -ῶ. Th. κλάζω, *clamo:* fut. κλάγξω.
Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, *CLANGOR:* ab eod. th.
Κλαγγηδὸν, adv. *cum clangore.* A κλαγγή.

Κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω.
Κλάδα, acc. sing. per metapl. pro κλάδον. à κλάδος.
Κλᾶδας, Dor. pro κλεῖδας.
Κλάδι, per Metaplasmum pro κλάδῳ, dat. sing. à
ΚΛΑ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, *ramus tener; progenies,* Poët. qu. à κλάω, *frango.*
Κλάειν, Att. et Dor. pro κλαίειν, à κλαίω, *ploro:* f. κλαύσω.
Κλάζοντε, dual. num. part. præs. à
ΚΛΑ'ΖΩ, *CLAMO, clango,* de anseribus, gruibus, &c. fut. κλάγξω. a. 2. ἔκλαγον. perf. κέκληγα. hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor.* Dicitur et
Κλάζω, pro κλάω, *frango*, et
Κλάζω, *claudo:* Dor. pro κληΐζω, à κλαῒς, i. e. κλεὶς, *clavis.*
Κλαῖ, pro κλαῖε, quod Ion. pro ἔκλαιε, 3. sing. imperf. et
Κλαίεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, *ploro:* fut. κλαύσω. perf. κέκλαυκα.
Κλαίοισθα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. sing. opt. act. ejusd. verbi.
Κλαίοντα, *flentem,* acc. sing. part. præs. et
Κλαίȣσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi κλαίω.
Κλαῒς, ῖδος, ἁ, Dor. pro κλεὶς, *CLAVIS:* nam hinc Ion. κληῒς, unde et κλαῒς.
Κλαῖθρον, ȣ, τὸ, Dor. et Æol. pro κλεῖθρον, ȣ, τὸ, *CLAUSTRUM.* Th. κλείω, *claudo.*
ΚΛΑΙ'Ω, *lacrymor, ploro, fleo, do pœnas, vapulo, pœnitentiâ facti ducor:* imperf. ἔκλαιον. fut. κλαύσω. perf. κέκλαυκα. qu. à κλάω, *frango:* luctu enim et lacrymis *frangitur* animus. ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, Luc. xix. 41. Jac. v. 1. κλαίειν ἐπί τινα, cum acc. Luc. xxiii. 28. Num. xi. 13. Jud. xi. 37, 38. xiv. 7. Exteri verò raro posteriori constructione.
ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *mutilatus:* q. à κλάω.
Κλάνιον, βραχιόλιον γυναικὸς, *armilla.*
Κλὰξ, ἁ, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *clavis.*
Κλάξω, vel ut alii κλαξῶ, f. 1. Dor. pro κλείσω ex κληΐζω, *claudo.* Th. κλείω, *claudo:* f. κλείσω, et Dor. κλαξῶ, ει verso in α. hinc a. 1. ἔκλαξα. Sic κλᾶξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.
Κλάοισα, Dor. pro κλαίȣσα,

præs. part. f. g. verbi κλαίω, *fleo.*

Κλᾰπεὶς, έντος, a. 2. part. pass. verbi κλέπτω, *furor:* f. ψω. a. 2. ἔκλαπον.

Κλᾱρονόμως, acc. pl. Dor. pro κληρονόμους, *hæredes.*

Κλᾶρος, Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, *sors, hæreditas.*

Κλᾱ́ρωσε, *conciliavit,* Ion. et Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. ind. act. verbi κλαρόω pro κληρόω. Th. κλῆρος, *sors.*

Κλᾰ́σας, αντος, a. 1. part. act. et κλᾰ́σαι, a. 1. inf. et

Κλασθείσης, gen. sing. aor. 1. part. pass. fœm. gen. à κλάω, *frango:* f. άσω. aor. 1. pass. ἐκλάσθην.

Κλᾰ́σῐς, εως, ἡ, *fractio:* et

Κλάσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fragmentum:* à perf. pass. verbi κλάω, *frango.*

Κλασῶ, *claudam,* Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλείω, *claudo.*

Κλαύδη, ης, ἡ, nomen insulæ: Græcè, *vox infracta.*

Κλαυδῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, nomen mulieris: Latinè quasi *clauda.*

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, *fletus, ploratus:* à κλαίω, *fleo:* f. κλαύσω.

Κλαυθμῠρίζω, f. ῐ́σω, *fleo, vagio,* et *in fletum adduco:* ab eod. th.

Κλαυθμῠρισμὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus:* à præc.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, *fletus, locus fletûs.* Th. κλαίω, *fleo:* fut. κλαύσω.

Κλαυσεῖται, 3. sing. f. 1. m. Dor. verbi κλαίω, *fleo:* fut. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ. f. 1. m. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσετε, 2. pl. f. 1. ind. act. verbi præced.

Κλαυσῶ, f. 1. Dor. pro κλαύσω. vide κλαυσεῖται.

ΚΛᾸ́Ω, *frango, mutilo:* f. 1. κλᾰ́σω. perf. κέκλᾰκᾰ. a. 1. ἔκλᾰσᾰ. a. 1. inf. κλᾰ́σαι. a. 1. part. κλᾰ́σας, αντος. perf. pass. κέκλασμαι. aor. 1. pass. ἐκλάσθην. præs. part. pass. κλᾰόμενος, η, ον. Hinc Angl. CLASH & CRASH, (*l* et *r* liquescente) & TO CLAW.

Κλεᾰ́ριστε, voc. sing. à

Κλεᾰ́ριστος, ου, ὁ, nomen proprium.

Κλεεινὸς, ἡ, ὸν, *inclytus, illustris, celeber.* à κλείω, *celebro.*

Κλεεννὸς, pro κλεινὸς, *inclytus, gloriosus.* Th. κλείω, *celebro.*

Κλεηδὼν, όνος, ἡ· vide in κληδών.

Κλεθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. pro κληθήσεται, per Syncopen pro καλεθήσεται. à verbo καλέω, *voco.*

Κλεῖᾰ, pro κλέα, et hoc ex κλέεα, *res præclarè gestæ,* à κλέος, εος, τὸ, *gloria.* Th. κλείω, *celebro.*

Κλειδόω, *CLAUDO, obsero:* à κλεὶς, -δὸς, ἡ, *clavis.* Th. κλείω, *claudo.*

Κλείετε, *celebrate,* 2. pl. præs. imperat. act. verbi κλείω, *celebro.*

Κλειθρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *rima:* et

Κλεῖθρον, ου, τὸ, *claustrum, sera; CLATHRUM:* à κλείω, *claudo.*

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, Poët. *celebris:* à κλείω, *celebro.*

Κλεῖξαι, Dor. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. à κλείω, *celebro, glorifico.* Vel à κλεΐζω, f. ΐσω, Dor. κλεΐξω. Sic κληΐξειν, f. 1. inf. Dor. pro κλεΐσειν.

Κλεῖος pro κλέος, *gloria.*

Κλείουσαι, *celebres,* nom. plur. part. præs. f. g. à κλείω, *celebro.* Sunt qui velint Ion. et Poët. dici pro κλέουσαι, à κλέω pro κλείω.

Κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *CLAVIS:* acc. pl. κλεῖδας, et per Sync. κλεῖς. Th. κλείω, *claudo.*

Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. et

Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à κλείω.

Κλειστὸς, ἡ, ὸν, *clausus, qui claudi solet:* ab eod.

Κλειτᾶς, acc. pl. κλειτὴν, acc. sing. f. g. à κλειτὸς, *celebris.*

Κλειτορῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, *myrtus* in naturâ muliebri. à κλείω, *claudo.*

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, *celebris, inclytus:* à

ΚΛΕΙ'Ω, *claudo:* item *celebro, memoro:* f. σω. perf. κέκλεικᾰ. a. 1. ἔκλεισᾰ. a. 1. sub. κλείσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κλεῖσαι. perf. pass. κέκλεισμαι et κέκλειμαι. perf. part. pass. κεκλεισμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐκλείσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κλεισθῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἐπικλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus, celeber:* at

Κλειὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, nomen mul. et Musæ. à κλεῖος.

Κλέμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *furtum;* à κλέπτω, *furor:* perf. pass. κέκλεμμαι.

Κλεμμῦς, χελώνη, *testudo:* quia se sub testâ veluti κλέπτει, i. e. *occultat.*

Κλεόβῐς, nom. propr. acc. sing. Κλεόβῐν.

Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, *celebror.* Th. κλείω, idem.

Κλεόπᾱς, ᾶ, ὁ, *CLEOPAS,* nom. viri Gr. qu. interpret. *omnis gloria.*

Κλεοπᾰ́τρῃ, dat. sing. Ion. à Κλεοπᾰ́τρᾱ, ᾱς, ἡ, *nomen mulieris.*

Κλέος et κλεῖος, εος, τὸ, *gloria, celebritas, nominis celebritas* seu *splendor:* item *fama, rumor.* Th. κλείω, *celebro.*

Κλέπος, εος, τὸ, *furtum:* à κλέπτω.

Κλέπτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, *fur.*

Κλέπτε, *falle,* præs. imperat. act. et

Κλέπτειν, præs. inf. act. à κλέπτω, quod vide.

Κλέπτης, ου, ὁ, *fur:* ab eod. th.

Κλεπτῐκὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *ars furandi:* à

Κλεπτῐκὸς, ἡ, ὸν, *furax, furtis deditus:* à κλέπτω.

Κλέπτοισᾰ, Dor. pro κλέπτουσα, *celans, occultans,* præs. part. act. f. g. à κλέπτω.

Κλεπτόμενος, præs. part. pass. à κλέπτω.

Κλεπτοσῠ́νη, ης, ἡ, *furtum, dolus.* à κλέπτω.

Κλεπτρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *fur.* Th. κλέπτω.

ΚΛΕ'ΠΤΩ, *furor, CLEPO, occulto, clam facio,* aut *dico, fallo, decipio:* f. ψω. perf. κέκλεφᾰ. a. 1. ἔκλεψᾰ. a. 1. sub. κλέψω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. κλέψωσῐ. a. 2. ἔκλᾰπον. perf. pass. κέκλεμμαι. perf. med. κέκλοπᾰ. Quidam à καλύπτω, κλέπτω, dict. volunt. Hinc Angl. TO CLIP, i. e. *numismata, &c.* quidpiam præcidendo, *suffurari.*

Κλέτᾱς, τὸ, *rupes:* quod à κλίνω, quia scil. acclivis.

Κλεύνῑκος, ου, Dor. pro κλεόνικος· ex κλέος, *gloria,* et νίκη, *victoria.* Th. νικάω, *vinco.*

Κλέψᾱς, *furatus,* a. 1. part. act. et

Κλέψεις, 2. sing. f. 1. κλέψωσῐ, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi κλέπτω, *furor:* quod vide.

Κλεψῠ́δρᾱ, ᾱς, ἡ, *CLEPSYDRA,* instrumentum horologicum: *fons quidam Athenis.* ex κλέπτω, *furor,* et ὕδωρ, *aqua.*

Κλέων, ωνος, ὁ, *CLEON,* nomen propr.

ΚΛΕΩΝῙ́Ᾱ, ᾱς, ἡ, *helenium,* herba.

Κλῄδην, *nominatim:* adv. à καλέω, *voco.*

Κληδονίζομαι, *vaticinor, vates consulo:* f. -ῐ́σομαι· peculiaritèr κληδονίζεσθαι. *de augurio* dicitur, *hariolari.* à κληδών.

Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, *vaticinium.* à pr.

Κλῆδος, εος, τὸ, *sepes;* à κλείω, *claudo*, quia horti iis *clauduntur*.

Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona, gloria, omen bonum:* Poët. κλεηδὼν, ex κληΐζω. Th. κλείω, *celebro:* at

Κληδὼν, 2 Reg. i. 10. exponitur *armilla*. Sed pro τὴν κληδόνα, rectiùs legitur χλιδῶνα.

Κλῄειν, Ion. pro κλείειν, *claudere*.

Κλῄζω, pro κληΐζω, *claudo*.

Κληηδὼν, όνος, ἡ, id. quod κλεηδών.

Κληθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. et

Κληθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. et

Κληθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à καλέω, *voco*.

Κλήθρᾱ et κλῆθρος, ȣ, ἡ, *alnus:* qu. à κλάω, *frango*, nam lignum alni fragile est.

Κλῆθρον, ȣ, τὸ, *claustrum, sera, repagulum:* à κλείω, *claudo*.

Κλῆθρος, ȣ, ἡ, idem q. κλήθρα, q. v.

Κληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi καλέω, *voco*.

Κληΐζω, f. ΐσω, *claudo;* item *celebro*. Th. κλείω, idem.

Κληῒς, ΐδος, ἡ, *clavis*, ut κλεὶς· vel *aliquid clavi simile, sedes nautica, transtrum:* ab eodem th.

Κληῗσαι, Ion. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. verbi κληΐζω.

Κληϊςὸς, ἡ, ὸν, *claustrarius, claustus*. à κληΐζω.

Κληΐω, pro κλείω, *claudo, celebro*.

ΚΛΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *palmes, virga vitea*, quia fragilis. à κλάω, *frango*. Et κλῆμα est ὑπόδημα, Hesych. Hinc

Κληματὶς, ίδος, ἡ, et

Κληματίον, ȣ, τὸ, *viticula, parvum sarmentum:* dim. à pr.

Κληματόομαι, *pampinis* et *sarmentis opacor* et *sylvesco*.

Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri Lat. *clemens*.

Κληροδοσία, ας, ἡ, *hæreditatis divisio*.

Κληροδοτέω, f. ήσω, *sorte divido, hæredem scribo*. à κλῆρος et δίδωμι.

Κληροδότης, ȣ, ὁ, *qui per sortem dat:* à præc.

Κληρονομέω, -ῶ, *hæreditatem adeo, hæreditatis jure obtineo, possideo:* f. ήσω. perf. κεκληρονόμηκα. a. 1. sub. act. κληρονομήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. κληρονομῆσαι. ex κλῆρος, *sors*, et νέμω, *tribuo*.

Κληρονομησάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, *hæreditas:* actio κληρονόμȣ, ab eod.

Κληρονόμος, ȣ, ὁ, *hæres;* qui κλῆρον νέμει, *dividit*.

ΚΛΗ͂ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *sors, patrimonium, sortitio:* quia olim hæreditas sorte dividebatur, mox omnia bona quacunque ratione parta. φθείρων τῶν Συρίων τȣ̀ς κλήρȣς, Herodot. Melpomene, *Syrorum agros vastans*. Sic et Hes. Op. 341. vid. ibi Græv. Est et κλῆρος, *vermiculus qui in favo nascitur*. Plin. lib. ii. 11. 16.

Κληρȣχία, *hæreditatis aditio:* à

Κληρȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui κλῆρον ἔχει, *qui aliquid sorte sibi attributum tenet*.

Κληρόω, *sorte lego, sorte deligo:* f. ώσω. perf. κεκλήρωκα. præs. pass. κληρόομαι, -ȣ̃μαι, *in sortem adsciscor:* a. 1. pass. ἐκληρώθην, *in sortem adscitus sum*. Th. κλῆρος, *sors*.

Κληρώσομαι, *sortiar:* f. 1. m. verbi præced.

Κληρωτὶ, *sortitò, in sorte*, adverb. Th. κλῆρος, εος, τὸ, *sors*.

Κληρωτὸς, ἡ, ὸν, *sorte lectus:* ex eodem.

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio, officium*. Th. καλέω, *voco*.

Κλῆσον pro κλήϊσον, per Synær. a. 1. imperat. act. verbi κληΐζω, *claudo, celebro*. Th. κλείω, idem. at

Κλῆσον, sine ι subscripto, per Sync. pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco:* a. 1. ἐκάλεσα.

Κλητέος, έα, έον, adj. verbal. *vocandus:* à 3. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Κλητεύω, *in jus voco:* ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, *apparitor, qui in jus vocat, antestatus:* ab eod.

Κλητικῆς, gen. sing. f. g. à

Κλητικὸς, ἡ, ὸν, *appellativus, a, um:* à καλέω.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, *vocatus, a, um; inclytus, exoptatus:* ab eodem th.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, *vocator, accersitor, præco, nuncius, minister magistratûs jus dicentis, testis, antestatus*, ab eod.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ȣ, τὸ, *herbæ genus*.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, *CLIBANUS:* qui et κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κρίθη, *hordeum*, et βαῦνος, *fornax*.

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio, cœli inclinatio, plaga, tractus, CLIMA:* à κλίνω.

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *scalæ gradus; annus scansilis:* à

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *scala, gradus, CLIMA:* qu. à κλίνω. Hinc Angl. TO CLIMB.

Κλίνη, ης, ἡ, et Dor. κλίνα, *lectus:* à κλίνω, *reclino*.

Κλινθήτην, Ion. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ȣ, τὸ, *lectulus:* ab eod. th.

Κλινικὸς, ἡ, ὸν, *CLINICUS, in lecto decumbens, ægrotus, lecto affixus:* à κλίνη.

Κλίνομεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Κλινόμενος, *inclinans:* præs. part. pass. à κλίνω.

Κλινοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *lectorum faber:* à κλίνη, *lectus*.

Κλινȣ̃μεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, *lectus, lectica, currus clausus:* à

ΚΛΙ'ΝΩ, *inclino, reclino, averto:* fut. νῶ. perf. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται. unde est κλίμα, ατος, τὸ, *regio, cœli inclinatio, tractus:* perf. m. κέκλινα, undè κλίνη, ης, ἡ, *lectus*.

Κλισία, ας, ἡ, *locus ubi discumbitur, discubitus, tabernaculum, tentorium, casa:* et

Κλισιάδες, αἱ, *januæ bifores*. Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide. et

Κλισίηθεν, *ex tentorio:* adv. de loco. κλισίηνδε, *ad tentorium:* à præced.

Κλισίηφι, Poët. dat. pro κλισίῃ.

Κλίσιον, ȣ, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile, caula, stabulum*. Th. κλίνω, *reclino*.

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio:* acc. κλίσιν. ab eod.

Κλισμὸς, ȣ̃, ὁ, *torus discubitorius, sella recubitoria:* dat. pl. Ion. κλισμοῖσι et

Κλισμῷ, *solio*, dat. sing. et

Κλίτος, εος, τὸ, *devexitas:* latus in quod res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, *vallis, montis declivitas:* à præced. th.

Κλοιὸς, ȣ̃, ὁ, *collare, vinculum* quo collum κλείεται. Th. κλείω, *claudo*.

Κλονέοντο, *turbabantur*, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. à

Κλονέομαι, *turbor, concutior*. v. seq.

Κλονέω, ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio:* à κλόνος.

Κλόνησις, εως, ἡ, *motus, agitatio, ira*: à pr.
Κλόνιον, ου, τὸ, *coxendix, spina dorsi*: à κλόνος· nam hæc pars corporis imprimis concuti et quassari potest.
Κλονιστὴρ, *gladiolus ad femora suspensus*: à pr.
ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, strepitus, perturbatio.* Hinc. Angl. A CLOWN.
Κλοπεύω, f. εύσω, *furor.* Xenoph. Exp. Cyri, I. vi. p. 1.
Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum*: à perf. med. κέκλοπα, verbi κλέπτω, *furor.*
Κλόπιος, ου, ὁ & ἡ, *fallax, dolosus.* à κλόπος.
Κλόπιμος, η, ον, *furtivus, a, um,* ab eodem th.
Κλοπίμως, adv. *furtivè*: à præced.
Κλοπὸς, οῦ, ὁ, *fur.* à κλέπτω.
Κλοτοπεύω, f. εύσω, *verba do, decipio, latenter furor et subduco tempus.* (fortè verum est κλοποτεύω, à κλοπὸς, *fur.*)
Κλοῦβον, *sigillum.* Hinc περικλουβίζω.
Κλύβατις, *herba quæ* ἑλξίνη, Latinis *parietaria.*
Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda, æstus.* Th. κλύζω, *abluo.*
Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, fluctuo*: f. ίσομαι. a. 1. pass. ἐκλυδωνίσθην, ης, η. ab eod.
Κλύεν, *audivit,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à κλύω, *audio.*
Κλύζεσκεν, *abluebat*: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκλυζε. et
Κλυζομένῳ, *inundanti,* dat. sing. part. præs. pass. à
ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo, eluo, purgo, clystere perluo, inundo, sonum ut fluctus edo.* hinc κατάκλυσις, εως, ἡ, *diluvium, inundatio.*
Κλῦθι, *audi,* præs. imperat. à κλῦμι· vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω, *audio.*
Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulieris. à
Κλύμενος, ου, *clarus.*
Κλύοιμι, *audirem,* præs. opt. à κλύω, q. v.
Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt,* 3. pl. imperf. ejusd. verbi.
Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER, id quo alvus eluitur,* item *ipsum instrumentum quo medicamentum injicitur.* Th. κλύζω, *abluo.*
Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus.* Th. κλύω, *audio.*
Κλυταιμνήστρη, ης, ἡ, *CLYTÆMNESTRA,* nomen mulieris.
Κλυτοεργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *inclytus artifex.* Ex κλυτὸς et ἔργον.
Κλυτόκαρπος, ου, ὁ & ἡ, *qui fert inclytum fructum*: ex κλυτὸς, *inclytus,* et καρπὸς, *fructus.*
Κλυτόπωλος, ου, ὁ & ἡ, *inclytus equis*: à κλυτὸς, *inclytus,* et πῶλος, *pullus equinus.*
Κλυτὸς, ἡ, ὸν, vel οῦ, ὁ & ἡ, *inclytus, clarus, celebris*: item *vocalis, clamore et strepitu turbulentus.* à κλύω, *audio.*
Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, *inclytus artifex*: ex κλυτὸς, *inclytus,* et τέχνη, *artificium.*
Κλυτότοξος, ου, ὁ & ἡ, *arcu et jaculis insignis*: à κλυτὸς et τόξον.
ΚΛΥ'Ω, *audio, percipio, morem gero.*
ΚΛΩΒΟ'Σ, οῦ, ἡ, *cavea avium.*
ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo more graculorum;* item *explodo è theatro.* Hinc Angl. TO CLUCK, sive CLOCK, gallinarum vox.
ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, *neo, torqueo, glomero;* et *fataliter destino*: undè κεκλωσμένα, dicuntur *fato destinata.* Hinc Angl. TO CLOTHE, &c.
Κλωθὼ, όος, ἡ, *CLOTHO,* una è Parcis.
Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, *asper, clivosus;* locus in quo sunt κλώμακες, *asperitates.* à κλῖμαξ, quasi κλιμακόεις, *scalâ egens, ascensu difficilis*: vel à κλάω, *frango.*
ΚΛΩ'Ν, ωνὸς, ὁ, *ramus,* vel *surculus,* qui deputari solet: accus. singul. κλῶνα· accus. plur. κλῶνας. Hinc
Κλωνίον, ου, τὸ, *ramulus*: qu. à κλάω, *frango.*
Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri contract. ex Κλεόπας, *gloria patris.*
Κλῶπες, *fures,* nom. plur. à κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur.* Th. κλέπτω, *furor.*
Κλωπεύω, f. εύσω, *furor*: ab eod.
Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, *ex fure patre natus*: ex κλὼψ, *fur,* et πατὴρ, *pater.*
Κλῶσμα, ατος, τὸ, *filum*: à κλώθω, *neo.*
Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, *fusus*: ab eod.
Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur*: vide κλῶπες.
Κμέλεθρα, ων, τὰ, *trabes*: αἱ δοκοί.
Κμητὸς, ἡ, ὸν, *elaboratus, factus*: à κάμνω, *laboro, facio.*
Κναίω, f. σω, *scindo, rado, contristo*: à κνάω, q. v.
Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, *flavus, albus.* Th. κνῆκος, ου, ἡ, *species seminis.*
Κνάκων, *caper*: à colore κνακῷ.
Κνάμα, ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, *crus.*
Κνάμπτω, id. q. γνάμπτω, seu κάμπτω, *flecto.*
Κναμὼς, acc. pl. Dor. pro κνημοὺς, *colles*: vide κνημός.
ΚΝΑ'ΠΤΩ, seu γνάπτω, f. ψω. perf. φα. *carmino, carpo*: propriè fullonum, *pecto, polio.* Angl. THE KNAP OF CLOTH, & TO NAP, id est, arrodere.
Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κνάω, *scindo, rado.*
Κναφεὺς, έος ὁ, *fullo*: à κνάπτω.
Κναφήϊον, ου, τὸ, Ion. pro κναφεῖον, *officina fullonica.* Th. κνάπτω.
Κνάφος, ου, ὁ, *carduus fullonicus*: ab eod. th.
ΚΝΑ'Ω, κνέω, item κνῆμι, *scindo, rado, scalpo, pruritum excito.* Hinc Angl. GNAW & GNASH.
Κνεφαῖος, αία, αῖον, *tenebricosus, obscurus*: à seq.
ΚΝΕ'ΦΑΣ, αος, τὸ, *caligo, tenebræ, crepusculum.*
Κνέωρον, herba quædam, quæ et κνήστρον, Plin. lib. xiii. 21. q. à κνέω, *rado*: quia linguam mordet.
Κνῆ, *scalpsit,* Ion. pro ἔκνη, 3. sing. a. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, *scindo.*
Κνήθω, *scalpo, frico, titillo, uro, pruritum moveo, irrito, ad iram provoco*: f. κνήσω. perf. κέκνηκα. præs. pass. κνήθομαι, *prurio.* κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν, 2. Tim. iv. 3. *auribus prurientibus.* Th. κνάω, *scindo.*
Κνηκίας, ου, ὁ, *lupus*: à κνηκὸς, *flavus*: quia tali colore sunt lupi.
Κνηκὶς, ῖδος, ἡ, *parva nubecula*: quia κνηκή: v. κνηκὸς, *flavus.*
ΚΝΗ͂ΚΟΣ, ου, ἡ, *species quædam seminis,* vel *herba croco similis.* Hinc
Κνηκὸς, ἡ, ὸν, *flavus, inclinans in candidum.*
Κνῆμα, ατος, τὸ, *ramentum*: item *pruritus.* Th. κνάω, *rado.*
Κνήμαργος, ου, ὁ & ἡ, *cruribus albis præditus*: ex κνήμη, *tibia,* et ἀργὸς, *albus.*
ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *tibia, crus.* Hinc Angl. KNEE. Ejus prior pars ἀντικνήμιον, posterior γαστροκνήμιον. Et *rotæ radius.*
Κνήμησι, dat. plur. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, *tibia.*
Κνημία, ας, ἡ, *radius rotæ.* Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. pl. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea:* ab eod. th.

Κνημιδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ocreis armatus:* ex κνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea,* et φέρω, *fero.*

Κνημῖς, ῖδος, ἡ, *tibiale, ocrea:* à κνήμη.

Κνημὸς, ȣ͂, ὁ, *pars montis, quæ à pede ipsius ascendit:* ab eod.

Κνηςῖρα, ας, ἡ, *pannus rarus, per quem aliquid colatur,* et q. raditur; à κνάω, *rado.*

Κνησθείην, a. 1. opt. pass. verbi κνάω, *scalpo, frico;* fut. σω. perf. κα. Th. κνάω, *scindo.*

Κνηςὴρ, ῆρος, ὁ, *qui radit, occisor, radula:* ab eod. th.

Κνηςήριον et κνῆςρον, *instrumentum quo raditur, radula.* à præc.

Κνῆςις, εως, ἡ, *culter.* Th. κνάω, *scindo.*

Κνήφη, ης, ἡ, *urtica,* quia κνᾷ· item *pruritus.* Vide κνίδη.

Κνίδειος κόκκος, *granum CNIDIUM:* fructus thymelææ, Theophrast. l. ix. c. 22. Th. κνίδιον, ȣ, τὸ, idem.

Κνίδη, ης, ἡ, *urtica:* quia κνίζει, et *cum pruritu* q. *mordet.* Th. κνάω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ȣ, τὸ, *grani species.*

Κνίδος, *quædam regio in Doride,* et nomen fluvii.

Κνιζομένα, ας, ά, præs. part. pass. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, *puncta, dolore affecta:* à

Κνίζω, *seco, rado, pruritum excito, urticæ in modum pungo* vel *uro, molestus sum, perdo.* Th. κνάω, *rado.*

Κνιπολόγος, avis quæ κνῖπας λέγει, id est, *legit et edit vermes qui ligna erodunt.* Alii scribunt κνιπολόχος, quod κνιψὶν, *culicibus, insidietur:* id quod est λοχεύειν, *insidiari.*

Κνιπὸς, *parcus:* qui de necessariis quoque aliquid κνάει. et

Κνιπότης, ητος, ἡ, *pruritus:* à κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, *urtica:* pro κνίδη, quod vide.

Κνισᾶντι, Dor. per Crasin ex κνισάεντι, pro κνισήεντι, à κνισήεις, εντος, *nidore plenus.* Th. κνίσσα seu κνίσα, *nidor.*

Κνίσδειν, Dor. pro κνίζειν, *pungere:* vide κνίζω.

Κνισμὸς, ȣ͂, ὁ, *pruritus, prurigo:* à κνίζω, *pruritum excito.* Th. κνάω, idem.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, seu κνῖσα, ης, ἡ, *nidor, ustura carnium, arvina, pinguedinis incensæ fumus:* qui nares κνίζει, i. e. *pruritum excitat.* Scribitur et κνῖσα.

Κνίσσαι, *pupugisse,* Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, *scalpo:* fut. ίσω. Th. κνάω, *scindo.*

Κνισσάω, f. ήσω, *nidore inficio,* seu *repleo;* item *vaporo, suffio,* de sacrificantibus; *fumo corrumpo.* Th. κνίσσα, *nidor.*

Κνισσήεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, *nidore plenus, nidori similis.* ab eod.

Κνισσοδιώκτης, ȣ, ὁ, nomen muris, *parasitus:* ex κνίσσα, *nidor,* et διώκω, *persequor.*

Κνισσὸς, ȣ͂, ὁ, *catillo,* qui κνίσσαν sectatur.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, *culex, vermiculus ex iis qui lignum vorant,* quia illud κνᾷ.

Κνȣ͂ς, contractè pro κνόος, ὁ, *gemitus axis in rotâ:* quum scil. κνᾶται.

Κνόφος, idem quod γνόφος et κνέφας, q. v.

Κνῦ, *res minima:* q. κενόν τι.

Κνῦζα, ης, ἡ, *scabies, prurigo:* à κνύζω, idem quod κνάω, *scabo, scalpo, rado.*

Κνυζάομαι, ῶμαι, *gannio:* à κνύω, id. quod th. κνάω, *rado.*

Κνυζεῦνται, Dor. pro κνυζȣ͂νται, 3. pl. præs. pass. à

Κνυζέω, *gannio:* f. ήσω. dict. de canibus. Th. κνάω, *scindo.*

Κνυζηθμὸς, ȣ͂, ὁ, *gannitus, vagitus.* à præced.

Κνυζόω, f. ώσω, aor. 1. κνύζωσα, Ion. pro ἐκνύζωσα, *deformo.*

Κνύζω et κνύω, *rado, scalpo;* à κνάω.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, *bestia, animans:* Pind. Pyth. χ.

Κνώδαξ, ακος, *fibula ferrea capitibus axium affixa.*

Κνώδων, οντος, vel κνώδȣς, ὁ, *mucro,* seu *acies gladii,* dentale in venabulo quod hominem ab apro tuetur: à καίνω et ὀδὸς.

Κνώσσω, *profundè dormio, sterto:* qu. à κενὰ et ὄσσε, *quum vacui sunt oculi,* neq. *occupati videndo.* derivatur ex ὄσσομαι pro ὄπτομαι, *video.*

Κνὼψ, *cæcus:* qu. κενὸς ὠπὶ, *vacuus visu:* ponitur per Pleonasm. τȣ͂ κ, pro νὼψ, quod ex νὴ, particula negativa, et ὢψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *stolidus, amens.*

ΚΟ'ΑΞ, *rana:* à sono κοὰξ, *quæ vox ranæ.*

Κοάω, *audio, intelligo;* contractè ex ἀκέω, aut à κοέω, quod vide.

ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ȣ, *vafer, maledicus, loquax, adulator:* qu. à κακόβȣλος.

Κόβειρος, ȣ, *ridiculus.*

ΚΟ'ΒΥΛΙΣ, εως, ἡ, *radula, quâ caseus raditur.*

ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, *CONCHA, ostreum marinum et aquatile, mensura conchæ capacitatem æquans, vasculum cavatum, oculi cavum.*

Κογχίτης, ȣ, ὁ, *lapis albus et mollis,* in quo κόγχοι. à præc.

Κόγχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *concha,* propriè *turbinata:* item quod κόγχῳ simile, ut *umbo clypei, cavitas oculi,* &c.

Κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura:* et

Κογχύλιον, ȣ, τὸ, *CONCHYLIUM, conchylii cruor, qui expetitur ad infecturas:* et *ipsa lana aut vestis eo cruore infecta.* Th. κόγχη.

Κόδηλον, *piscis mugil,* κεςρεὺς, Hesych. Puto à κέω, *seco.*

ΚΟΔΟΜΕΥ'Ω, *hordeum frigo,* seu *torreo.*

Κοδράντης, ȣ, ὁ, à *quadrante* Latino factum est, *quarta pars assis.*

Κοέω, *intelligo, sentio,* pro νοέω· aut ex κοάω, pro καίω, quod vide.

Κόθεν, Ion. pro πόθεν, *undè.*

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ȣ, ὁ, *COTHURNUS, calceus utrique pedi aptus et altus.* Inde *homo inconstans, mutabilis,* &c.

Κοθȣρὶς, *vulpes;* et

Κόθȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *caudam abscondens,* et hinc, *fucus,* quia *aculeum abscondit:* inde *fur, iners.* ex κεύθω et ȣ̓ρά.

ΚΟΙ῀, κοῖ῀, *vox porcellorum.*

Κοίη, Ion. pro ποία, scil. ὁδῷ, *quâ viâ, quâ ratione?* Sic et κοῖος, η, ον, Ion. pro ποῖος, *qualis?*

Κοικύλλω, *circumspicio:* ut sit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδος, gen. sing. à κοιλάς.

Κοιλαίνω, *cavo, exentero, detraho:* a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus.*

Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. verbi præc.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, *vallis, caverna,* item *mare:* ab eod. th.

Κοίλη, ης, ἡ, *concavum, pars navis:* ab eod. Hinc Angl. A KEEL.

Κοιλήναντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, *cavo.*

Κοίλῃς, et κοίλῃσιν, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλος, *cavus.*

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, *venter, uterus, ventriculus, alvus:* qu. à κοι-

λος, *cavus.* Tum et *canalis, per quem aqua ducitur.*

Κοιλῐᾰκὸς, ἡ, ὸν, *laborans morbo fluidæ* κοιλίας, *CŒLIACUS:* à præc.

Κοιλῐοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *parasitus,* qui κοιλίᾳ servit, ut δαίμονι, cujus *venter Deus* est.

Κοιλῐόδεσμος, ϰ, ὁ, *ventrale:* qu. *vinculum ventris,* quod suprà κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, Epithetum loci *qui cavam planitiem habet:* ὁ κοῖλον πεδίον ἔχων.

ΚΟΙ'ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, *cavus, concavus, depressus.* κοῖλος ἄργυρος, *argentum vivum,* quia tangenti se aperit et *cavum* exhibet: nisi potiùs sit *argentum excavatum sive cælatum.* κοῖλον, *vola, cavum pedis.* τὰ κοῖλα, ων, *ilia, cava lateris.* Hinc *CŒLUM,* apud Lat. à concavitate: et hinc Angl. TO COIL UP, i. e. ita convolvere, ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis et anguibus convolutis videre est.

Κοιλοςαθμέω, *fornico, camero:* f. ήσω. a. 1. ἐκοιλοςάθμησᾰ, ᾰς, ε. à seq.

Κοιλόςαθμος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *laqueatus, contignatus, tabulis excavatis tectus:* à κοῖλος, *cavus,* et ςαθμὸς, *stabulum, mansio.* Th. ἵςημι, *sto.*

Κοιλοςομῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *vitium illud quo vox in ore quasi in specu obscuratur, et velut in recessu auditur,* Quint. l. i. c. 9. à seq.

Κοιλόςομος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *qui quasi cavo ore loquitur:* à κοῖλος, *cavus,* et ςόμα, *os.*

Κοιλοσῦρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *CŒLOSYRIA,* regio sic dicta, Syriæ pars.

Κοιλότης, ητος, ἡ· à κοῖλος.

Κοιλόω, f. ώσω, *cavo:* à κοῖλος.

Κοίλωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *cavitas:* à præc.

Κοιμᾶϑ', pro ἐκοιμᾶτο, *dormiebat,* 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à

ΚΟΙΜΑ'Ω, -ῶ, *facio dormire, sopio:* f. ήσω. perf. κεκοίμηκᾰ. præs. pass. κοιμᾰ'ομαι, *dormio, morior:* præs. part. κοιμαόμενος, -ώμενος. perf. pass. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, *qui obdormivit:* a. 1. pass. ἐκοιμήθην, ης, η. f. 1. pass. κοιμηθήσομαι.

Κοιμηθεὶς, εῖσᾰ, ἐν, aor. 1. part. pass. à κοιμάω.

Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. pass. à κοιμάω.

Κοιμηθήτω, a. 1. imperat. pass. verbi κοιμάω.

Κοιμήσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κοιμήσασθε, *cubate,* 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi κοιμάω.

Κοίμησῐς, εως, ἡ, *dormitio:* et

Κοιμητήρῐον, ϰ, τὸ, *CŒMETERIUM, locus in quo dormitur* vel *sepelitur:* à κοιμάω, *dormire facio.*

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, quod vide.

Κοινᾰ'ομαι, -ῶμαι, Pind. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, *communis.*

Κοινᾰ' Ἀσίας, *certamina communiter Asiæ* proconsularis, urbium impensis et communi earum concursu celebrata, modo Smyrnæ, Ephesi, Pergami, &c. habita, quæ inter regiones Ioniam, Lydiam, Cariam, Phrygiam, Mysiam, Æolidem, continebantur. Iis præsidebat Asiarcha, et victores civicâ coronabantur, ut ex eorum superstitibus nummis patet. Vid. Vaill. de Num. Græcis, p. 337. Spanh. de Præst. Num. Diss. ix. l. iv. p. 610. Ed. fol.

Κοινὸν Ἀσίας, *commune Asiæ,* sic dictum corpus fœderatum civitatum, quæ supradictam societatem inibant. V. Reines. Insc. v. 22.

Κοινᾰ'σαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω, vel κοινόω, *communico:* f. ώσω. Th. κοινός.

Κοινῇ, *communitèr:* adv. ab eod.

Κοινοῖ, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. et in 3. sing. præs. opt. et sub. act. Et in 2. sing. præs. ind. pass. et in 2. sing. præs. sub. pass. verbi κοινόω, quod vide.

Κοινολογεῖσθαι, *aliquid cum aliquo communicare:* ex κοινὸς et λέγω, *dico.*

Κοινολογῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *collocutio:* expon. et *conjuratio:* ex iisd.

Κοινολογίζομαι, *colloquor.*

Κοινόμυιᾰ, ᾱς, ἡ, *cœnomya,* Hieron. *omne genus muscarum.* Exod. viii. 21, in LXX. Ps. lxxviii. 45. idem quod παμμυιὰ apud Aquilam, à κοινὸς et μυῖα. Rectiùs tamen forsan ut in Editt. legitur κυνόμυια, quam vide.

ΚΟΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *communis, publicus, vulgaris, expositus, pollutus, impurus.* hinc τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, *respublica, universitas, commune commodum.*

Κοινότης, ητος, ἡ, *communitas, participatio, consortium, societas:* à præced.

Κοινόω, -ῶ, *communico, commune reddo;* item *polluo, inquino, pro impuro habeo:* f. ώσω. perf. κεκοίνωκᾰ. a. 1. ἐκοίνωσᾰ. a. 1. inf. act. κοινῶσαι. ab eod. th.

Κοινῷ, dat. sing. à κοινός.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, *socius,* quod vide.

Κοινωνέω, -ῶ, *communico, impertio, particeps sum:* fut. ήσω. perf. κεκοινώνηκᾰ. a. 1. ἐκοινώνησᾰ. Th. κοινὸς, *communis.*

Κοινωνήσᾱσῐ, dat. pl. a. 1. part. act. κοινωνήσᾱς, αντος, verbi præced.

Κοινωνῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *communio; beneficentia; eleemosyna.* Th. κοινός.

Κοινωνῐκὸς, ἡ, ὸν, *sociabilis, non difficilis, non fastuosus, qui est facilis convictûs:* à

Κοινωνὸς, ϰ, ὁ ϗ ἡ, *socius, particeps:* in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινός.

Κοινωνϰσῐν, 3. pl. præs. ind. act. verbi κοινωνέω.

Κοινῶς, adv. *communitèr, uno animo.*

Κοινώτερος, ϰ, compar. à κοινός.

Κοινωφέλειᾰ, ᾱς, ἡ, *publica utilitas:* ex κοινὸς et ὠφελέω, *prosum.* D. S.

ΚΟΊ'Ξ, ῐκος, ὁ, *palmæ arboris quædam species.*

Κοιόλης, *sacerdos,* qui et κοίης.

Κοῖος, *qualis,* Æol. pro ποῖος. Est et

Κοῖος, ϰ, ὁ, nomen viri.

Κοιοφόρος, *gravida:* quia κοῖος, id est, κύος φέρει.

Κοιρᾰνέοντᾰ, acc. sing. part. præs. verbi κοιρανέω.

Κοιρᾰνέοντῐ, Dor. pro κοιρανέϰσι, *regunt, gubernant:* à

Κοιρᾰνέω, *impero, princeps sum:* f. ήσω. perf. κεκοιρᾰ'νηκᾰ. à κοίρανος.

Κοιρᾰνῆος, κοιρανῆον κάρτος, Erin. i. e. κοιρανικὸν κράτος, *principale imperium.*

Κοιρᾰνῐκὸς, κὴ, κὸν, *principalis:* à seq.

ΚΟΙ'ΡᾸΝΟΣ, ϰ, ὁ, *princeps, dominus:* qu. à κῦρος, *auctoritas,* quam dominator habet in subditos: hinc κοιρανέω, *dominor, impero.* Est et

Κοίρανος, ϰ, ὁ, nom. propr.

ΚΟΙΣΥ'ΡᾹ, *uxor Alcmæonis Atheniensis, nobilis ea et opulenta, sed luxuriosa.*

Κοιταῖος, αίᾱ, αῖον, *qui it cubi-*

tum, qui lectum petit. κοιταῖον γίνεσθαι, cubare, noctu jacere. Th. κοίτη, lectus.
Κοιτάζω, et κοιτάω, in lecto colloco: f. άσω. præs. m. κοιτάζομαι, jaceo, in lecto cubo: à κοίτη.
Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, dormio: f. σω, et Doric. ξω. hinc a. 1. ἐκοίταξα. à
ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus, proles. κοῖται, ῶν, αἱ, libidines. qu. à κεῖμαι, cubo.
Κοιτίον, ου, τὸ, dormitorium, cubiculum: à pr.
Κοιτὶς, ίδος, ἡ, parva κοίτη, lectulus: specialitèr capsula in quâ mundus muliebris servatur: ab eod.
Κοῖτον, acc. sing. à
Κοῖτος, ου, ὁ, cubile; somnus in cubili. Th. κοίτη.
Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, cubiculum: et
Κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius: ab eod.
Κόκαλον, os. Corona pretiosa, κόκαλα ὀςέα.
Κόκκινος, η, ον, COCCINUS: cocco tinctus: à
ΚΟ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, granum, bacca, COCCUS, color ex cocco factus puniceus, undè etiam pro purpurâ sumitur.
ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, et κοκύαι, ῶν, οἱ καὶ αἱ, avi, majores.
Κοκκύζει, canit, 3. sing. præs. ind. act. à
Κοκκύζω, COCCYZO; canto ut cuculus vel gallus: à κόκκυξ, quod vide.
Κοκκύμηλον, prunum præcox, malum quod coccygis vocant: ex κόκκυξ, quod vide, et μῆλον, malum. Th. μηλέα, malus arbor.
ΚΟ'ΚΚΥΞ, ῦγος, ὁ, CUCULUS, à sono: undè et κοῦκκος, Angl. CUCKOW, vel quòd sit κόκκινος colore. item piscis quidam, grossus, herba quædam, os in imo sacri ossis positum, galea.
Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν, cucurire. Th. præced.
Κόκυ, celeriter, Att. unde fort. Angl. QUICK.
Κόλαβος, offula, buccea parva: à κόλον, cibus.
Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, lascivè salto. Inde genus saltationis petulantis et lascivæ κολαβρισμὸς est dictus. Sic Job. v. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur κατεκλάσθησαν, à Sym. ταπεινωθήτωσαν.
Κόλαβρος, ου, ἡ, porcellus, obscœna cantio.
ΚΟΛΑ'ΖΩ, punio, castigo; reprimo; ἄρχει τοῦ ἅρματος, καὶ κολάζει τὰς τῶν ἵππων ὁρμὰς, currum regit, et impetum reprimit equorum. f. σω. perf. κεκόλακα. præs. pass. κολάζομαι, punior, pœnas do: a. 1. m. ἐκολασάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. κολάσωμαι, η, ηται. perf. pass. κεκόλασμαι, σαι, σται.
Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.
Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, assentatio: à κολακεύω, adulor. Th. κόλαξ.
Κολακεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κολακεύω.
Κολακευτέος, έα, έον, cui blandiendum est; adj. verbale: à
Κολακεύω, adulor, assentor: f. εύσω. perf. κεκολάκευκα. a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ.
Κολακὶς, ίδος, ἡ, assentatrix.
Κολακρῖται, vel κολακρέται, et κωλακρέται, civilium pecuniarum quæstores.
ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, adulator, parasitus; à κόλον, cibus, quem quærit.
ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, tundo, tundendo excavo, scalpo, sculpo: qu. à κοῖλος, cavus.
ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, animal ululæ inimicum.
Κόλασις, εως, ἡ, supplicium, cruciatus, punitio; item amputatio arborum luxuriantium; obstaculum. 1 Joan. iv. 18. ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, timor habet obstaculum, ubi Grot. legi vult κώλυσιν, malè. à κολάζω, punio.
Κόλασμα, ατος, τὸ, animadversio, cruciatus, pœna: et
Κολασμὸς, οῦ, ὁ, pœna, punitio: et
Κολαστήριον, ου, τὸ, carcer, locus supplicii, tormentum: à κολάζω, punio.
Κολάσωνται, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κολάζω, punio.
Κολαφίζω, alapam alicui infringo, colaphum infligo: fut. ίσω. perf. κεκολάφικα. Hinc præs. pass. κολαφίζομαι, colaphis cædor. Th. κολάπτω, tundo.
Κόλαφος, ου, ὁ, COLAPHUS, alapa. Th. κολάπτω, q. v.
Κολεοῖιν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεὸς, οῦ, ὁ, vagina.
Κολεοῖο, gen. Ion. à
ΚΟΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, et Ion. κουλεὸς, vagina, CULEUS: q. κοιλεὸς, à κοῖλος, cavus.
ΚΟΛΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, glaber. κολεραὶ ὄϊες, oves glabræ seu brevem lanam habentes, apud Aristot. Hist. Anim.
ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, proculco.
Κολία, saltatio quædam. Puto à ventris circumactu: vide κοιλία.
ΚΟΛΙ'ΑΣ, ου, ὁ, piscis quidam: sic dictus quod κοιλίαν habeat notabilem.
Κολιάω, salto: Hesych.
ΚΟ'ΛΛΑ, et κόλλη, ης, ἡ, gluten. quasi à κλείω, claudo.
Κόλλαβος, ου, ὁ, epitonium chordarum: verticillus citharæ, lyræ, &c. à κόλλοψ. Est et
Κόλλαβος, ου, ὁ, panis genus. Th. id.
Κολλάω, glutino: f. ήσω. perf. κεκόλληκα. præs. pass. κολλάομαι, -ῶμαι, agglutinor, adhæreo, cum dat. aor. 1. pass. ἐκολλήθην, ης, η. aor. 1. part. pass. κολληθεὶς, έντος. Th. κόλλα, gluten.
Κολλέψης, qui κόλλαν ἑψεῖ, glutinum coquit.
Κόλλη, ης, ἡ, gluten: vide κόλλα.
Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, glutinatus, conglutinatus. Th. κόλλα.
Κολλήθητι, adjungere, 2. sing. a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω, quod vide.
Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio; à κολλάω.
Κόλληστος, panis Ægyptius.
Κολλητὴς, οῦ, ὁ, glutinator: à κολλάω.
Κολλητὸς, ἡ, ὸν, conglutinatus, benè compactus: ab eod.
Κόλλιξ, quod et κόλιξ, panis rotundus, pastillus: à κόλον, esca.
Κολλούριον, ου, τὸ, collyrium, idem quod κολλύριον.
ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius in cervicibus et dorsis boum, &c. quia inde κόλλα ἑψεῖται. unde exoleti et callosi pueri κόλλοπες dicuntur. item κόλλοψ, sinus, gremium: item verticillum citharæ, quo fides intenduntur, Arist. hinc Anglicè forsan COLLOPS.
Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, nummularius, trapezita: à
ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ου, ἡ, COLLYBUS; species numismatis; bos in numismate parvo sculptus quasi κολλώμενος βοῦς. Sumitur et pro permutatione.
ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, panis parvus, crustum, COLLYRA.
Κολλυρίζειν, opus pistorium facere, 2 Reg. xiii. à præced.
ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, sive κολλούριον, ου, τὸ, COLLYRIUM, genus medicamenti: q. à κωλύειν τὸ

ῥεῖν, quòd oculorum *fluxum sistat.* Sed vox est generalis et nomen à figurâ inditum.
ΚΟΛΛΥΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, *avis nomen.*
Κολόβιον, ου, τὸ, *COLOBIUM, subucula:* quia κολοβὸν, *sine manicis.*
Κολοβόκερκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *caudâ truncatus:* ex κολοβὸς, *mutilus,* et κέρκος, ου, ἡ, *cauda.*
Κολοβὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *mutilus.* Th. κολούω, *amputo.*
Κολοβόω, -ῶ, *contraho, decurto, mutilo, minuo:* f. ώσω. perf. κεκολόβωκα. a. 1. pass. ἐκολοβώθην, ης, η. f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται, à κολοβὸς, *mutilus.*
Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. verbi præc.
Κολοιάζω, ῶ, *graculorum vocem sono:* à seq.
ΚΟΛΟΙΟΣ, οῦ, ὁ, *graculus, monedula.*
ΚΟΛΟΚΑΣΙΑ, ας, ἡ, et
Κολοκάσιον, ου, τὸ, *fabæ Ægyptiæ radix.*
ΚΟΛΟΚΥΝΘΗ, sive κολοκύντη, ης, ἡ, *cucurbita.*
Κολοκυνθίς, *cucurbita caprina,* vel *Alexandrina,* vel *cucumer amarus:* à præced.
Κολοκύντη, ης, idem quod κολοκύνθη.
ΚΟΛΟΝ, ου, τὸ, *cibus;* item *intestinum,* pro κῶλον.
Κόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutilus, truncatus:* à κολούω, *amputo.* Est etiam κόλος Athenæo *facilis:* undè εὔκολος et δύσκολος.
Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, *COLOSSÆ,* urbs Asiæ Minoris.
Κολοσσιαῖος, αία, αῖον, *Colosso magnitudine æqualis.* D. S.
ΚΟΛΟΣΣΟΣ, οῦ, *COLOSSUS, statua immensæ magnitudinis.*
Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, *strepitus sarmentorum quum trahuntur: cremium, palea:* ex σύρω, *traho,* et κᾶλον, *lignum,* seu potiùs κόλος, *mutilus.* Est enim sarmentum lignum defractum.
Κόλουροι, οἱ, *COLURI,* sic in sphæricâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores, quorum alter transit puncta Æquinoctiorum, alter Solstitiorum, mutuò se secantes in polis mundi ad angulos rectos sphæricos:* ita dicti quòd semper altera eorum pars sub horizonte lateat: à
Κόλουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *caudâ mutilus, truncus;* q. κόλος οὐράν.
ΚΟΛΟΥΤΕΑ, ας, ἡ, *COLUTEA arbor.* Si quis eam *mutilet,* ipsa moritur: ergo à
ΚΟΛΟΥΩ, *amputo, decurto:* f. σω. perf. κα. Hinc κόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutilus,* κολοβὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem. κολοβόω, *mutilo.* κολόβιον, ου, τὸ, *tunica.*
ΚΟΛΟΦΩΝ, ῶνος, ὁ, *fastigium, summa manus, finis.* Hinc κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, *COLOPHONEM* seu *ultimam manum imponere.*
ΚΟΛΠΟΣ, ου, *sinus, gremium:* à κοῖλος, quia *cavus.* hinc Angl. GULF, de maris *sinu.*
Κολπόω, ῶ, f. ώσω, *in sinus contraho, sinum efficio:* à præc.
Κόλπω, Dor. pro κόλπου, gen. sing. à κόλπος.
Κόλπωμα, ατος, τὸ, *loculus sinuosus, vestis sinuosa:* à κολπόω.
Κόλπωσις, εως, ἡ, *sinuatio:* ab eod.
ΚΟΛΥΜΒΑΩ, -ῶ, *nato, aquas subeo:* f. ήσω. perf. κεκολύμβηκα. qu. κολυμφάω, à κολὸς, *mutilus,* et φάω, *appareo:* nantes enim *mutili apparent.*
Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piscina, locus ubi natare possumus:* à præc.
ΚΟΛΥΤΕΑ, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa.* diversa à κολουτέα, de quâ suprà.
ΚΟΛΧΙΚΟΝ, οῦ, τὸ, *COLCHICUM, herba quædam venenata.* à regione *Colchorum.*
Κολχοὶ, ῶν, οἱ, *Colchi,* Asiæ populi.
Κολωάω, *vociferando perstrepo, more graculorum garrio.* A κολῳός.
Κολωνία, ας, ἡ, nom. urbis, Lat. *Colonia.* sed
Κολωνία, ας, ἡ, *colonia,* Act. xvi. 12. quâ voce et Ptolemæus utitur.
Κολώνη, ης, ἡ, idem quod
ΚΟΛΩΝΟΣ, οῦ, ὁ, *tumulus, collis:* qu. κολυωνὸς, à κωλύω, qui celeriorem progressum itinerantium *impedit.*
Κολῳὸς, οῦ, ὁ, *strepitus, tumultus.* Th. κολοιὸς, *parva cornix.*
ΚΟΜΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *arbutus.* Est et κόμαρος, vel κόμμαρος, pro κάμμαρος, *piscis.*
Κομᾶσαι, Dor. pro κομῆσαι, *comam ferat,* 3. sing. a. 1. opt. act. à
Κομάω, -ῶ, *comatus sum, comam alo:* f. ήσω. perf. κεκόμηκα. Hinc κομᾷν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare:* Herod. Th. κόμη.
Κομβέω, *sonum edo,* puto crepitu molarium.
ΚΟΜΒΟΣ, ου, ὁ, *nodus.*
Κομβόω, ῶ, f. ώσω, *nodum necto:* à præced.
Κομέεσκε, *curabat,* 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόμεε, ἐκόμει, à κομέω.
Κομεῖν, præs. inf. verbi ejusd.
Κομείτην, Ion. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. à
ΚΟΜΕΩ, ῶ, f. ήσω, *curam gero; nutrio, alo.*
ΚΟΜΗ, ης, et Dor. κόμα, ἡ, *COMA, cæsaries culta;* quod à κόπτω, *seco:* ut *cæsaries* dicitur à *cædendo:* vel à κομέω, *curam gero, alo, orno.* κόμη τριχῶν, *coma capilli,* Epicharm. de Monachis crinitis: et Num. vi. 5. ut debuit legi, non τρέφων κόμην τρίχα, Salm. de Cæsarie, p. 243. Hinc Angl. A COMB, TO COMB, &c.
Κόμης, *comes, præfectus:* à Lat. *comes.*
Κομήτης, ου, ὁ, *comatus, crinitus:* dicitur κομήτης, sub. ἀστὴρ, *stella crinita, COMETA.* Th. κόμη, *coma.*
Κομιδὴ, ης, ἡ, *actio τοῦ κομίζοντος, cura, diligentia, advectio; receptio:* à κομίζω, q. v. sed
Κομιδῇ, adv. *admodùm, vehementèr.*
Κομιεύμεθα, Ion. et Dor. pro κομιούμεθα, 1. pl. f. 1. m. Att. verbi
Κομίζω, *fero, veho, duco, gesto, repeto:* item *acccerso, adduco, mortuum effero:* præs. imperat. κόμιζε. f. ίσω. κομίζειν τινὰ ἐκ θανάτου, *aliquem à morte reducere.* perf. κεκόμικα. a. 1. ἐκόμισα. præs. m. κομίζομαι, *reporto, proficiscor.* imperf. ind. pass. ἐκομιζόμην, -ου, -ετο, *ferebar, -aris, -atur.* f. 1. m. κομίσομαι, et Att. κομιοῦμαι, a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, *obtinui,* a. 1. m. imperat. κόμισαι. Th. κομέω, *curo.*
Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, *reducere,* a. 1. inf. act. et
Κομίξας, αντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω.
Κομιοῦμαι, ῇ, εῖται, f. 1. m. Att. pro κομίσομαι, et κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi ejusd.
Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσαν. et
Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et
Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω, q. v.
Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd.
Κομισθῆναι, *allatum fuisse,* a. 1. pass. inf. ab eod.

Κομῖῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusd.

Κόμμα, ατος, τὸ, *segmen, pars minima* et *orationis fragmentum;* accipitur et pro *moneta:* à κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo.*

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, *GUMMI, lacryma arborum quarundam siccata.*

ΚΟΜΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *ornatus accuratior et fucatior:* q. à κομέω, *orno.* Hinc κομμόω, *fuco:* κομμωτὴς, ȣ, ὁ, *comptor, mango:* et fort. Angl. COMELY. Sed

Κομμὸς, ȣ, ὁ, *planctus.* Etiam κόμμος, *dens molaris.* Utrumque à κόπτω.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, *fuco.* Th. κομμὸς, *ornatus, fucatus.*

Κομμωτὴς, ȣ, ὁ, *comptor, mango.*

Κομόωντι, *comam habent,* Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi κομάω.

Κομπάζω, *crepito, glorior, jactito.*

Κομπασμὸς, ȣ, ὁ, *jactantia:* et

Κομπαςὴς, ȣ, ὁ, *jactator:* à κομπάζω.

Κομπέω, *crepito, glorior, jactito:* à

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ȣ, ὁ, *crepitus,* propriè *apri dentes acuentis, sonitus, jactantia.*

Κόμψευμα, ατος, τὸ, *scitamentum, speciosus sermo:* à

Κομψεύω, seu potiùs κομψεύομαι, *scitè dico* aut *facio, scitè cavillor:* à

ΚΟΜΨΟ'Σ, ὴ, ὸν, *scitus, elegans, loquax, facundus, vafer, versutus;* compar. κομψότερος, α, ον, *elegantior.* Hinc Lat. COMIS, quæ vox ab origine fuit COMS. Markl. Q. Gram. p. 134, ed. 2.

Κομψότης, ητος, ἡ, *elegantia:* à præc.

Κοναβέω, ῶ, f. ήσω, et κοναβίζω, f. ίσω, *resono, sonum reddo.* Th. κόναβος, *sonitus.*

Κονάβησε, *edidit fragorem,* a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναβέω, *resono.*

Κοναβίζω, f. ίσω, idem ac κοναβέω. q. v.

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *sonitus, strepitus, plausus.*

Κονδὸς, *curtus, parvus.* Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, *poculum Persicum* vel *Asiaticum.*

Κονδύλη, ης, ἡ, *ictus, tuber, vibex.* à κόνδυλος.

Κονδυλίζω, *cædo, pugno,* vel *nodo digiti percutio.* Th. idem.

Κονδυλισμὸς, ȣ, ὁ, *ictus pugno factus:* à κεκονδύλισμαι, perf. pass. verbi κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, *digiti articulus et junctura, pugnus, ictus qui fit pugno.*

ΚΟΝΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, *festino, curro; ministro, famulor:* q. à κόνις, *pulverem,* sc. *excitans currendo.*

Κονία, ας, ἡ, *pulvis, arena, cinis, calx.* à κόνις.

Κονιάω, ῶ, *dealbo, pulvere impleo* vel *aspergo:* f. άσω. perf. κεκονίακα. perf. pass. κεκονίαμαι. perf. part. pass. κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus.* Th. κόνις, *pulvis.*

Κονίζω, f. ίσω, Poët. κονίσσω. a. 1. ἐκόνισα, Poët. ἐκόνισσα. Med. κονίζομαι, *pulvere impleo, pulvere fœdo, pulvere conspergo; lino, oblino.* Pass. κονίζομαι. perf. κεκόνισμαι. perf. part. κεκονισμένος. Th. κόνις, *pulvis.*

Κονίησι, dat. plur. Ion. pro κονίαις. à κονία.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *CUNILA herba, thymbra.*

Κονίοντες, *pulverem excitantes,* nom. pl. præs. part. act. à κονίω. Th. κόνις, *pulvis.*

Κονίοπȣς, οδος, ὁ ᾗ ἡ, *calceamentum multifidum:* quod totum pedem non tegit, sed à pulvere aspergitur: ex κόνις et πȣς.

Κονιορτὸς, ȣ, ὁ, *pulvis, pulvis excitatus et in aërem levatus; etiam homo squalidus:* ex κόνις, *pulvis,* et ὄρω, *excito.*

Κονιορτώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *pulverulentus:* à præc.

Κονίπȣς, idem quod κονιόπȣς.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, *pulvis, cinis:* sed

Κόνις, ιδος, ἡ, *lens, ovum pediculorum.*

Κονίσαλος, vel **Κονίσσαλος**, ȣ, ὁ, *pulvis motus:* κόνις σαλευομένη· vel ab ἅλλομαι, *salio.*

Κονίςρα, ας, ἡ, *arena in quâ exercebant athletæ, exercitium in pulvere,* Æl. de Animal. l. vi. c. 14.

Κονίω, f. ίσω, *pulverem moveo* seu *excito.* Pass. κονίομαι. perf. κεκόνιμαι. perf. part. κεκονιμένος. plusq. ἐκεκονίμην, Ion. κεκονίμην. *pulvere fœdor.* Th. κόνις, *pulvis.*

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, *arbor apud Alexandrinos.* Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, *CONNIS,* nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *barba:* hinc

Κοννοφερὼν, *qui villosam barbam φέρει.*

Κοννόφρων, *qui barbâ sapiens est, stolidus, vanus.*

ΚΟΝΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, *CONTUS, nautica hasta longa et robusta:* qu. à κεντέω, *pungo.* Hinc fit diminutivæ formæ κόνταξ, undè Lat. *condex,* postea *codex,* propriè idem quod *truncus rami* vel *arboris;* dein translatum ad librum sive volumen instar rami. Salm. ad Vopisci Firmum, c. 3. inter Hist. Aug. Script. vol. ii.

Κόνυζα et κνύζα, *herba quædam coronaria.* Plin. lib. 21. cap. 9, 10.

Κόνων, ωνος, ὁ, *CONON,* Atheniensis.

Κοπάζω, *desino, quiesco:* fut. άσω. perf. κεκόπακα. à κόπος, *labor, lassitudo.* Th. κόπτω, *scindo, &c.* f. ψω. perf. med. κέκοπα.

Κοπανίζω, *tundo:* f. ίσω. perf. pass. κεκοπάνισμαι. part. -πανισμένος, *tusus.*

Κόπανον, ȣ, τὸ, *pistillum,* quo aliquid κόπτομεν, id est, *tundimus* in mortario. Th. κόπτω, *pulso.*

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπτω, *scindo:* fut. ψω. a. 2. ἔκοπον. a. 2. part. pass. κοπεὶς, *cæsus:* perf. med. κέκοπα.

Κόπειον vel κόπαιον, ȣ, τὸ, *frustum ab aliquo integro desectum:* à κόπτω, *cædo.*

Κοπετὸς, ȣ, ὁ, *planctus:* à κόπτομαι, *plango:* et

Κοπεὺς, έος, ὁ, *cælum, quo lapides, &c. cælamus:* à κόπτω, *cædo.*

Κοπὴ, ῆς, ἡ, *sectio, incisio, cædes, strages:* à perf. med. κέκοπα· quod à κόπτω, *cædo.*

Κοπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω, q. v.

Κοπιάω, ῶ, *laboro, molestè fero, fastidio, fatigor:* f. άσω. perf. κεκοπίακα. perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, *defatigatus.* à κόπος, *labor:* ab eod. th.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, *gladius,* seu *culter aptus ad cædendum;* item *securis.* ab eod.

Κοπιῶντες, præs. part. act. pl. num. κοπιώντων, in gen. plur. ex κοπιάω.

Κόπος, ȣ, ὁ, *labor, negotium, molestia, lassitudo.* Th. κόπτω.

Κοπόω, ῶ, fut. ώσω, *lasso.* à præc.

Κοπρεύω, *stercoro:* hinc *planto,* quia id fit *lætamine* adhibito. à κόπρος.

Κοπρέω, ῶ, f. ήσω, id. ac præced.

Κοπρία, ας, ἡ, *stercus.* Th. κόπρος, ἡ, idem.

Κοπρίζω, f. ίσω, *stercoro, stercore saturo:* ab eod.

Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, *stercoreus.*

Κόπριος, ία, ιον, *stercoreus, vilis:* undè κόπριος ἀνὴρ, *plebeïus homo.*

Κόπρισις, εως, ἡ, et

Κοπρισμὸς, ῦ, ὁ, *stercoratio:* à κοπρίζω.

Κοπριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *stercorosus:* à κοπρία.

Κοπρίων, ῶνος, ὁ, *scarabæus quidam:* ita dictus quòd stercoreas pilas provolvit. à

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ȣ, ἡ, *stercus, fimus:* hinc

Κοπρόω, -ῶ, et κοπρίζω, *stercoro.*

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, *sterquilinium.*

Κοπρώνης, εος, ὁ ϗ ἡ, *plebeïus, ultimæ sortis,* qu. *sterquilinarius.*

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, *COPTA, placenta,* tundendo facta. et

Κόπτοισα, Dor. pro κόπτȣσα, *cædens, tundens,* præs. part. act. f. g. verbi κόπτω.

Κοπτομένη, *excitata,* præs. part. pass. f. g. à

ΚΟ'ΠΤΩ, *cædo, scindo, vulnero; pulso, tundo:* imperf. ἔκοπτον, ες, ε. f. κόψω. perf. κέκοφα. præs. med. κόπτομαι, *plango, cædor,* &c. a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο. perf. med. κέκοπα. hinc Angl. A COPSE, id est, *sylva cædua.*

Κόπωσις, εως, ἡ, *lassitudo, defatigatio:* à κοπόω.

Κόρα, ας, α, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *puella.*

Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κόραξι, à κόραξ, ακος, ὁ, *corvus.*

Κόρακι, dat. sing. ab eod.

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, seu κȣράλιον, τὸ, *CORALLIUM seu CURALIUM,* lapis marinus rubens.

Κοράμβλη, ης, ἡ, *brassica.*

ΚΟ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *CORVUS; signum cœleste, nomen piscis, species machinæ,* item *malleus, quo fores pulsantur:* dat. pl. κόραξι, et Ion. κοράκεσσι. Hinc Angl. A CROW, TO CROAK, &c.

Κοράξαι, *efflagitâsse,* a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, vel -ττω, *precibus insto:* f. ξω. à præc.

Κοράσιον, ȣ, τὸ, *puella:* à κόρος, *juvenculus.* Matt. ix. 24. vocem non bonæ notæ damnant Phrynicus, et Tho. Magister, ut et Pollux, l. ii. p. 83. Τὸ κοράσιον occurrit apud Luc. in Asino, et Diog. Laert. l. vi. c. 2. τὸ κορασίδιον ap. Arrian. Diss. Epist. series. Th. κορέω, *verro, purgo.*

Κορβᾶν, Hebraicè, *oblatio, donum.* Syriacè κορβανᾶν.

Κορδακισμὸς, ȣ̃, ὁ, *saltatio impudica:* ex seq.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, ακος, ὁ, *saltatio quædam ridicula et lascivior:* q. à χορέω, *salio.*

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *clavæ caput,* quæ crassior pars, *ipsa clava,* et quicquid simile, *tuber; item vilissimus pisciculus quidam,* qui et κόρδυλος.

Κορὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *Calvus.*

Κορεῖ pro κορέσει, 3. sing. f. 1. act. per Sync. à κορέω, *satio.*

Κορέννυμι, fut. κορέσω, *saturo:* idem quod κορέω, *satio.*

Κορεννύω, *saturo:* v. κορέω.

Κορέσασθαι, *saturato,* a. 1. inf. m. à præc. verbo.

Κορέσειεν, *saturaverit,* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab eod.

Κορεσθεὶς, *satiatus,* a. 1. part. pass. et

Κορεσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab a. 1. pass. ἐκορέσθην, à

ΚΟΡΕ'Ω, κορεννύω, κορέννυμι, *verro, purgo; satio, saturo, exsatio:* f. κορέσω, et ήσω. per Sync. κορῶ. a. 1. ἐκόρεσα. a. 1. opt. Æol. κορέσειᾰ. a. 1. med. ἐκορεσάμην. a. 1. part. med. κορεσάμενος. Pass. κορέομαι. a. 1. ἐκορέσθην. a. 1. inf. κορεσθῆναι. a. 1. part. κορεσθείς. perf. κεκόρημαι et κεκόρεσμαι. perf. part. κεκορημένος et κεκορεσμένος.

Κόρη, ης, ἡ, *pupa, pupilla oculi:* it. *puella, pulchra mulier.*

Κόρηθρον, ȣ, τὸ, *scopæ:* à κορέω.

Κορθύεται, *fastigiatur,* 3. sing. præs. ind. pass. verbi κορθύομαι, *in acervum colligor.* Th. κόρθυς, υος, ἡ, *acervus.*

Κόρθυνεν, *collegit,* 3. pers. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Κορθύνω, vel κορθύω, *coacervo, colligo:* à

ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, *acervus, agger, tumulus.*

Κορθύω, *in acervum colligo, coacervo, elevo.* à præc.

Κορίαννον, ȣ, τὸ, *CORIANDRUM.* Idem et κορίανον et κόριον. Th. κόρις, *cimex.*

Κορίζομαι, f. ίσομαι, *blandior, blandè appello* κόρον aut κόρην. Th. κόρη.

Κορινναῖος, ȣ, ὁ *clanculario concubitu conceptus:* ex eâ scilicet quæ κόρη seu *virgo* esse putabatur.

Κορίνθιος, ία, ιον, *CORINTHIUS:* à Κόρινθος.

Κορινθίοισι, Ion. pro Κορινθίοις, dat. plur. à præc.

Κόρινθος, ȣ, ἡ, *CORINTHUS:* urbs Achaiæ.

Κόριον, ȣ, τὸ, *parva* κόρη, *puellula:* item *sacrificium pro* κόροις, *pueris:* et

Κόριον, ȣ, τὸ, est *Coriandrum.* Vide κορίαννον.

ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ ϗ ἡ, *cimex,* herbæ seu fruticis nomen: q. à κείρω, *scindo.* Item piscis quidam.

Κορμὸς, ȣ̃, ὁ, *truncus:* κορμὸς ξύλȣ, *caudex.* ab eod. th.

Κορνήλιος, ȣ, ὁ, nomen viri. Latinè à *cornu* dictus.

Κόροιβος, ȣ, ὁ, *stultus:* à quodam *Corœbo, stulto* viro.

Κόροιο, *satietatis,* gen. sing. Dor. pro κόρȣ, à κόρος, q. v.

Κοροπλάθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui pupas effingit:* ex κόρος et πλάσσω, *fingo.*

Κόρος, ȣ, ὁ, idem quod κȣ̃ρος, *infans nondum editus,* Callim. Hymn. in Del. ver. 212. et 214. atque ita forsan intelligendus, Hom. Il. vi. 59, *puer, pullus; scopæ, satietas,* et pro *insolentia et petulantia,* quæ à satietate. item *CORUS, mensura aridorum.* Th. κορέω, *purgo, curo,* et *satio.*

Κόρρα, et κόρσα, ας, α, Dor. pro

Κόρση, et Att. κόῤῥη, ης, ἡ, *crinis;* item *caput.* Th. κείρω, *tondeo.*

Κορυβαντίασμὸς, ȣ̃, ὁ, *orgia, bacchatio; item expiatio Corybantum ritu facta.* à seq.

Κορυβαντιάω, ῶ, f. άσω, *insanio more Corybantum:* à κορύβας.

Κορυβαντίζω, f. ίσω, *Corybantum sacris initio.* ab eod.

Κορυβαντισμὸς, ȣ̃, ὁ· v. κορυβαντιασμός.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *CORYBAS, sacerdos Rheæ seu Vestæ;* ἀπὸ τȣ̃ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς.

Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, *herba, fumaria bulbosa, alauda.* à κορυδός.

Κορυδαλλῶ, Dor. pro κορυδαλλȣ̃, gen. à

Κορυδαλλὸς, et κορυδαλὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *galerita, alauda:* ab eod.

Κορυδὸς et κορυδαλὸς, ȣ̃, ὁ, *alauda,* avis *galerita, cassita:* à κόρυς, *galea,* item *galerita.*

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo, humor à capite fluens; superbia, fastus,* Luc. Dial. Menip. et Æaci. *mucus:* qu. ex κάρα et ζέω, quia velut è *capite ebullit.*

Κορυθαῖξ, ϊκος, ὁ, *qui* κόρυθα ἀΐσσει, *galeam movet; bellator.*

Κορυθαίολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui habet*

galeam variegatam: lege κορυθαιόλος· ex κόρυς, υθος, ἡ, *galea,* et αἰόλος, *varius.*

Κόρυθος, gen. sing. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea.* Est et

Κόρυθος, *frustum massæ:* qu. à κορεῖν, *satiare.*

Κόρυκος, ου, ὁ, vide in κώρυκος.

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, et κόρυμβον, ου, τὸ, *vertex, cacumen, cincinnus, aplustria navium, caulis, racemus, ramus, CORYMBUS, bacca.* κόρυμβα, *rostra.*

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *clava,* quia *capitatus* fustis: à κάρα, *caput.*

Κορυνήτης, ου, ὁ, *qui clavâ pugnat:* à præc.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *satelles clavam gestans:* ex κορύνη et φέρω, *fero.*

Κορυπτίλος, ου, *cornupeta:* à

Κορύπτω, *caput jacto, cornu ferio.* Th. κέρας.

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, *galea, cassis:* acc. sing. κόρυθα et κόρυν, quod à κάρα· quia *capiti* tuendo imponitur. etiam *galerita,* alaudæ genus.

Κορυσσέμεν, Ion. et Dor. pro κορύσσειν, præs. inf. act. à

Κορύσσω, *galeâ armo; armo, orno, urgeo, augeo:* præs. inf. κορύσσειν. præs. part. f. g. κορύσσουσα. Th. κόρυς, *galea.*

Κορυστὴς, οῦ, ὁ, *armiger.*

Κορυστὸς, ἡ, ὸν, *auctus:* à κορύσσω.

Κορυφαῖος, αία, αῖον, *verticalis, supremus, præcipuus, CORYPHÆUS.*

ΚΟΡΥΦΗ', ῆς, ἡ, *vertex, summum in quâvis re:* dat. plur. Ion. κορυφῇσιν.

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, *erigo, attollo, consummo, augeo, adaugeo:* à præc.

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, *olus quoddam sylvestre vile:* Scribitur et κόρκορος.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *CORNIX;* Angl. A CROW. Item *malleus ferreus quo fores pulsantur,* vel *annulus quo fores attrahuntur:* item *summitas in curvamine arcûs,* et generalitèr quævis *summitas, corona.*

Κορωνιάοντα pro κορωνιῶντα, acc. sing. part. præs. Poët. verbi seq.

Κορωνιάω, ῶ, *cervicem* vel *cornua effero, incurvus et lunatus sum:* à κορώνη.

Κορωνίζω, f. ίσω, *more cornicis stipem colligo;* de circulatoribus quibusdam dicitur, qui cornicem circumferentes, stipem ei corrogabant, cantilenam quandam canentes. Ab eod.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *navis rostrata:* dat. pl. κορωνίσι· item *fastigium, summitas, et apex in re aliquâ, finis.*

Κορωνόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *herba:* quæ et κορακόπους, à *cornicis pede* sic dicta. Th. ποῦς, *pes.*

Κορωνὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *altus, cervicem attollens, elatus.* Th. κορώνη, *summitas.*

Κόσιοι, αι, α, est μετάληψις, seu *finis numeri post centum usque ad mille:* ut διακόσιοι, αι, α, i. e. δὶς ἑκατὸν, &c. et videtur κόσιοι dici, qu. ἑκατόσιοι.

Κοσκινόμαντις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum.* Ex κόσκινον, *cribrum,* et μάντις, εως, ὁ, *vates.*

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, *cribrum.*

Κοσκινοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *cribrarius.*

ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præsegmina,* quæ abjiciuntur. An à κῶς, *pellis,* et κολούω, *mutilo?*

Κοσμέω, *orno, ordino, compono, instruo, fungor magistratu:* f. ήσω. perf. κεκόσμηκα. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, et Ion. κόσμησα, ας, ε. a. 1. part. κοσμήσας, αντος. perf. pass. κεκόσμημαι. aor. 1. pass. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, *ordo.*

Κόσμηθεν, *ornati sunt:* Bœot. per Sync. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.

Κόσμημα, ατος, τὸ, *ornamentum:* à κοσμέω.

Κοσμῆν, præs. inf. act. Dor. pro κοσμεῖν, *ornare, instruere:* vide κοσμέω.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντος, aor. 1. part. act. ejusd. verbi.

Κοσμήσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. et

Κόσμησε, 3. sing. aor. 1. Ion. ejusd. verbi.

Κόσμησις, εως, ἡ, *ornatio:* à κοσμέω.

Κοσμήτειρα, ἡ, *ornatrix:* à κοσμήτηρ, id. q. seq.

Κοσμητὴς, οῦ, seu κοσμήτης, ου, ὁ, *ornator, moderator, ordinator:* à κοσμέω.

Κοσμήτορε, *principes duo,* nom. dual. à κοσμήτωρ.

Κοσμητὸς, ἡ, ὸν, *ornatus, excultus.* A κοσμέω.

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *dux, princeps, qui aciem instruit:* à κοσμέω.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, *mundanus, a, um:* ab eod.

Κόσμιον, ου, τὸ, *ornamentum exquisitius:* à κόσμος.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bene compositus, moderatus, modestus:* undè κόσμιον, ου, τὸ, *dignitas, æquitas, modestia,* et κόσμιοι, οἱ, *magistratus quidam apud Cretenses.* à κόσμος.

Κοσμιότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, venustas.* Th. κόσμος, *ordo, ornatus.*

Κοσμίως, adv. *compositè, decentèr; ritè, modestè;* à κόσμιος, *ornatus.* Th. κόσμος, *ornamentum.*

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, *princeps mundi,* pro Satana. item *rex,* et *quilibet magistratus.* Ex κόσμος, *mundus,* et κρατέω, *imperium obtineo.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*

Κόσμον, *jumentum,* Græcis barbaris.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, *ordo, modus et ratio, disciplina, ornatus, mundus muliebris, decus, laus, magistratus, mundus, orbis mundi, totius naturæ systema; imperium Romanum; terra Judaica,* licet non uni subjecta, Matt. iv. 8; *populus Judaicus,* Coloss. ii. 20. Gal. iv. 3. etiam *homines universi, homines impii, res terrenæ.*

Κόσμῳ φέρειν τι, Poët. loquendi genus pro κοσμίως καὶ μετρίως φέρειν τι, *aliquid moderatè ferre.*

Κόσος, *quantus,* pro πόσος, Ionicè.

ΚΟ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, *Colaphus, alapa.*

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, et Att. κόττυφος, ου, ὁ, *merula.*

Κόστη, ἀκόστη, *hordeum.*

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, *COSTUS, planta aromatica,* cujus radix eximio odore.

Κόσυμβος, ου, ὁ, *nodus:* qu. à κόμβος. Legitur et κοσύμβη et κοσσύμβη.

Κοσυμβωτὸς, οῦ, ὁ, *fimbriatus, nodatus.*

Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam, interdum.*

Κοτέει, *infestus est,* 3. sing. præs. ind. act. à κοτέω, *irascor.* Th. κότος, *ira vetus.*

Κότερα, Ion. pro πότερα.

Κοτέσσεται, *irascetur,* f. 1. m. gem. σ. à

Κοτέω, *irascor:* f. έσω, et ήσω. perf. κεκότεκα, et ηκα. præs. part. f. g. κοτέουσα. κοτέοντε, nom. dual. part. præs. κοτέων, οντος. Th. κότος, *ira vetus.*

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, *iratus:* ab eod. th.

Κοτινηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui fert oleastros*: ex κότινος et φέρω, *fero*.
ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *oleaster*: et *corona ex oleastro*.
Κοτὶς, ῖδος, ἡ, *occiput*: à κόττη, *caput*. At κοτὶς, apud Hesych. *ira*: à κότος.
ΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, et κότον, ου, τὸ, *vetus ira*: qu. à κεῖμαι, *jacio*.
Κοττᾰβίζω, f. ίσω, *cottabo ludo* vel *certo*, *vomo*, *evomo*: à κότταβος.
Κοττᾰβισὶς, εος, ἡ, *lusus cottabi*, *actio ludendi cottabo*: à pr.
ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, et κόσσαβος, ου, ὁ, *genus lusûs convivalis*, reliquiarum sc. vini elegans cum sonitu effusio: à κοττεῖν.
Κοττεῖν, *vehementèr verberare*, pro κόπτειν.
ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, *caput*.
Κοττίζω, *aleâ ludo*: et
Κοττιστὴς, οῦ, ὁ, *aleator*; à
Κόττος, *alea*; fortè à κοττεῖν, *jacere*. Est et κόττος, *gallus*. item *nomen viri* seu *gigantis*.
ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *cavum*, *cavitas*; *cavitas coxæ*, *in quâ femoris caput vertitur*; *acetabulum*, *hemina*. κοτύλαι dicuntur *cymbala*.
Κοτῠληδὼν, όνος, ἡ, idem quod κοτύλη. hinc κοτυληδονόφιν, idem; indeclinab.
Κοτῠλήρῠτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in poculum fluens*: à κοτύλη, *poculum*, et ῥέω, *fluo*.
Κότῠλος, ου, ὁ, poculum capiens quantum κοτύλη, mensura unciarum quatuor.
Κότυς, υος, ὁ, *COTYS*, *dæmon turpitudinis præses*. Hinc *sacra turpia* κοτύττια.
Κοῦ, Ion. pro ποῦ.
Κόαρτος, ου, ὁ, nomen viri Lat. *Quartus*. Sic κουαίστωρ, ωρος, ὁ, *quæstor*.
Κοὐκ, pro καὶ οὐκ, *et non*.
Κοὐκέτ', pro καὶ οὐκέτι, *nec jam*.
Κοῦκῐ, *CUCI*, arbor; *fructus arboris cuci*.
Κουλεὸν, οῦ, τὸ, id. ac seq.
Κουλεὸς, *vagina*, Ion. pro κολεὸς, quod vide.
Κοῦμι, est verbum Hebræum. Marc. v. 41. *surge*.
Κουρᾶ, ᾶς, ἡ, *tonsura*: q. à κείρω, *tondeo*. Hinc
Κουρεὺς, έος, ὁ, *tonsor*: à κουρεύω, *tondeo*.
Κουρεύτρῐᾰ, ας, ἡ, *tonstrix*: à
Κουρεύω, f. εύσω, *tondeo*.
Κούρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κόρη· dat. pl. Ion. κούρῃσῖ. Th. κορέω, *verro*.
Κουρῆτες, ων, οἱ, *CURETES*, *Corybantes*; dat. pl. Ion. κουρήτεσσιν.
Κουρᾶς, οῦ, ὁ, *tonsus*. Th. κείρω, *tondeo*.
Κουρῐδῐᾰ, ας, ἡ, *quæ virum duxit*, seu *quæ virgo nupsit*: à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, *verro*.
Κουρῐδῐ'ης, gen. sing. Ion. à κουριδία.
Κουρῐ'δῐος, ου, ὁ, *qui juvenili ætate uxorem duxit*: à κοῦρος.
Κουρίζουσῐν, *à teneris educant*, 3. pl. præs. ind. act. à
Κουρίζω, *juvenilem ætatem ago*, *juvenilia sapio*; item *à puerili ætate educo*: à κοῦρος, quod vide.
Κουρῐκὸς, ἡ, ὸν, *tonsorius*, *ad tonsorem pertinens*: à κουρά.
Κουρὶξ, adv. *per comam*, *comâ*. ab eod.
Κούρῐον, ου, τὸ, *tonstrina*: ab eod.
ΚΟΥ'ΡΜΙ, *CURMI*, *potionis genus* ut *cerevisia*. Ducamus à κεράω, *misceo*.
Κοῦρος, Ion. pro κόρος, *juvenculus*: ut et κούρη pro κόρη, *juvencula*. Th. κορέω, *verro*.
Κουροσύνη, ης, ἡ, *pueritia*: à κοῦρος, *juvenculus*.
Κουρότερος, *junior*: à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, *verro*.
Κουροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *juvencularum nutritor*: à κούρη pro κόρη, *juvencula* (quod à κορέω), et τρέφω, *alo*.
Κουστωδῐ'ᾰ, ας, ἡ, *custodia*: vox origine Latina.
Κοῦφᾰ pro κούφως, *levitèr*, adv. à κοῦφος, *levis*.
Κουφίζουσᾰν, acc. sing. f. g. præs. part. act. à
Κουφίζω, *levo*, *allevo*, *sublevo*: imperf. ἐκούφιζον. f. ίσω. perf. κεκούφῐκᾰ. a. 1. ἐκούφῐσᾰ. à
ΚΟΥ'ΦΟΣ, η, ον, *levis*, *facilis*, *inanis*; item *remissus*.
Κουφότερος, compar. *levior*.
Κουφότης, τητος, ἡ, *levitas*.
Κουφόω, idem et κουφίζω.
Κούφως, *levitèr*; adv.
ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, *COPHINUS*, *corbis*, *vas vimineum*; *mensura apud Bœotos cum liquidorum tum aridorum*. Hinc fort. Angl. COFFIN.
ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, *calculus*, *lapillus*.
Κοχλῐά'ρῐον, ου, τὸ, *COCHLEARE*: à κόχλος.
Κοχλῐ'ᾰς, ου, ὁ, *COCHLEA*; gen. pl. κοχλιῶν. ab eod.
Κόχλος, ου, ὁ, *concha*. hinc Angl. A COCKLE. à
ΚΟ'ΧΛΩ, *gyro*, *roto*, *torqueo*.
ΚΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *humor abundè fluens*.
Κοχῠ'δεσκον, Ion. pro ἐκόχυδον, 3. pl. vel 1. sing. imperf. ind. act. verbi
Κοχῠδέω, ῶ, f. ήσω, *magnâ copiâ fluo*: à κόχος.
Κοχῠ'εσκεν, *stillabat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκόχυε, per Epenth. τοῦ εσκ· verbi
Κοχῠ'ω, *magnâ cum copiâ defluo*. Th. κόχος, quod vide.
ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, et
Κόχωνον, ου, τὸ, *coxendicis commissura cum podice aut femore*.
Κόψᾱς, αντος, a. 1. part. et
Κόψεν, Ion. pro ἔκοψεν, 3. sing. a. 1. act. à κόπτω, *scindo*: fut. ψω. κόψασθαι, a. 1. inf. m.
ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ου, ἡ, *arbor mespilo similis*.
ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, seu κόψυχος, ου, ὁ, *avis quædam*, *merula*: idem quod κόσσυφος.
Κρᾰ'ανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, aor. 1. imperat. verbi κραίνω, *perficio*: f. κρανῶ. aor. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα. hinc a. 1. imperat. κρῆνον et κρήηνον.
Κρᾰ'ατ' pro κρᾰ'ατᾰ, nom. pl. à κράας, ατος, τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.
ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, seu κράββατος, ου, ὁ, *GRABATUS*, *lectus humilis*: q. à κάρα et βάω.
Κράγγη, ης, ἡ, κράγγων, vel κράγων, ονος, ὁ, *piscis è squillarum genere*.
Κρᾰγεὶς, *clamatus*, a. 2. part. pass. κρᾰγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κράζω, *clamo*: fut. ξω. a. 2. act. ἔκραγον. a. 2. pass. ἐκράγην.
Κρᾰγέτης, ου, ὁ, *vociferator*, *clamator*. Th. κράζω, *clamo*: perf. med. κέκραγα.
Κρᾰδαίνω, *vibro*, *crispo*, *quasso*, *concutio*. κρᾰδᾰ'νᾱς, aor. 1. part. *quatiens*, *vibrans*: à κραδάω.
Κρᾰδᾰ'ω, ῶ, *vibro*, *concutio*, *quatio*: à κράδη.
ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, *ramus ficulnus*, *folium ficulneum*; *ficus sylvestris*: q. à κλάδος, λ in ρ mutato.
Κρᾰδηφορῐ'ᾰ, ας, ἡ, *gestatio ramorum*, propriè *ficulnorum*: à κράδη et φέρω, *fero*.
Κρᾰδῐ'ᾰ, ας, ἡ, *cor*: pro καρδία, per Metath. sic
Κρᾰδῐ'η, ης, ἡ, *cor*: Ion. pro præced.
Κρᾰ'δος, ου, ἡ, *ramus ficulnus*, *ficus sylvestris*.
ΚΡΑ'ΖΩ, *clamo*, *CROCITO*: imperf. ἔκραζον. f. 1. κράξω. a. 1. ἔκραξᾰ, et per redupl. ἐκέκραξᾰ. paulo post f. κεκρά-

ζομαι. perf. med. κέκρᾱγᾰ. hinc Angl. CRACK et CRASH.

Κρᾰθεὶς, ένος, a. 1. part. pass. verbi κεράννυμι, misceo: fut. κεράσω, et per Sync. κράσω. perf. pass. κέκραμαι. aor. 1. pass. ἐκράθην.

Κρᾰθῆναι, vinci, per Sync. pro κρᾰτηθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi κρατέω, fut. ήσω, vinco. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

ΚΡΑΙ'ΝΩ, perficio, effectum reddo, CREO; impero, regno: f. ἀνῶ.

Κραιπᾰλᾰ'ω, ῶ, fut. ήσω, ebrius sum.

ΚΡΑΙΠᾸ'ΛΗ, ης, ἡ, CRAPULA, commessatio: q. ex κάρα, τὸ, caput, et πάλος, agitatio: q. à πάλλω, vibro: perf. med. πέπαλα.

Κραιπᾰλίζω, f. ί'σω, crapulor: à præced.

Κραιπνᾰ', velocitèr: adv. pro κραιπνῶς. à

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, velox, celer.

ΚΡΑΙ͂ΡᾸ, ᾶς, ἡ, caput: q. à κάρα, et aliquando idem est quod κέραια, antenna.

Κράλης, ου, ὁ, rex: κράλαινα, ης, ἡ, regina.

Κρᾶμᾰ, ᾰτος, τὸ, mixtura, mixtum: peculiaritèr vinum aquâ mixtum. Th. κεράννυμι, misceo.

Κραμβᾰλέος, ᾰ, ον, idem quod κράμβος, q. v.

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, brassica, caulis, CRAMBE: gen. pl. κραμβῶν. q. à κάρα, quia capitata, vel per Sync. pro κοράμβλη, vel κοράμβη, quod vide.

ΚΡΑ'ΜΒΟΣ, η, ον, aridus, siccus, tostus.

Κράμβος, ου, ὁ, vitium in uvis ex adustione.

Κραμβοφᾰ'γος, ου, ὁ, ϰ ἡ, nom. ranæ: ex κράμβη, brassica, et φάγω, comedo.

Κρᾱ'νᾰ, ᾱς, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, fons: hinc κρᾱνῐᾰ'δες, ων, ταὶ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, fontium Deæ, quæ et Naiades et Nymphæ vocantur; etiam κρᾱνῐ'δες, dictæ pro κρηνίδες.

Κρᾰνᾰὸς, ᾱ', ὸν, asper, sterilis, montanus: à κρᾶνον, caput.

Κρᾰνέεσθαι, absolutum iri: pro κρᾰνεῖσθαι, verbi κραίνω, perficio: f. κρανῶ. f. 2. m. κρανοῦμαι. f. 2. inf. m. κρανεῖσθαι, et Dialysi Poët. seu Ion. κρανέεσθαι.

ΚΡᾸΝΕΙ'Ᾱ, ᾶς, ἡ, CORNUS, arbor: à κράνον, quia capitatum fructum fert.

Κρᾱνῐᾰ'δᾱν, gen. pl. Dor. pro κρᾱνῐᾰ'δων, gen. pl. à

Κρᾱνῐᾰ'δες, ων, αἱ, fontium Deæ: à κρήνη, fons. v. κράνα.

Κρᾱ'νειον, ου, τὸ, galea: à κράνον, quia capitis tegumentum.

Κρᾱνῐ'ον, ου, τὸ, CRANIUM, calvaria, caput, item poculi genus. Th. κάρηνον, caput.

Κρᾶνον, ου, τὸ, caput: à κάρηνον, id.

Κρᾱ'νος, εος, τὸ, galea: à præc.

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector: et

Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Th. κραίνω.

Κράξᾱς, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, clamo: f. κράξω. perf. med. κέκραγα.

Κρᾱς, κρᾱτὸς, vel κράας, κρᾱ'ᾰτος, τὸ, caput. Th. κάρηνον, idem.

Κρᾶσῐς, εως, ἡ, CRASIS, mixtura, temperamentum. Th. κεράννυμι, misceo.

Κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria; margo litoris; montis radix; tribuitur retibus: à κρέμαμαι, pendeo, et πέδον, ου, τὸ, solum. Hinc ducamus Angl. TO GRASP, i. e. circuire ut fimbria.

ΚΡΑ'ΣΤῘΣ, εως, ἡ, gramen, fœnum: idem quod γράστις. Hinc Angl. GRASS.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, seu κραταιγὼν, όνος, ὁ, arboris species.

Κρᾰταιγῠ'ᾰλος, per Syncop. pro κραταιογύαλος, ου, ὁ ϰ ἡ, firmus, fortis: ex κραταιὸς, fortis, et γύαλον, cavitas, vola.

Κρᾰταιΐ'ς, adv. validè. subst. vis magna, i. e. κραταιὰ ἶς.

Κραταιὸς, ᾰ, ὸν, potens, fortis, robustus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κραταιότης, ητος, ἡ, vis, robur, fortitudo: à præced.

Κραταιόω, -ῶ, corroboro: fut. ώσω. perf. κεκρᾰταίωκᾰ. imperf. pass. ἐκρᾰταιόομην, -ούμην, -όου, -οῦ, -όετο, -οῦτο. præs. imperat. pass. 2. pl. κρᾰταιοῦσθε, fortes estote. a. 1. ind. pass. ἐκρᾰταιώθην. inf. ejusd. κρᾰταιωθῆναι. Th. κράτος, robur.

Κρᾰταίπεδος, ου, ὁ ϰ ἡ, solidus, firmus. Ex κραταιὸς et πέδον.

Κρᾰταίποδες, ων, οἱ, qui pedes robustos habent, nom. pl. à

Κρᾰταίπους, οδος, ὁ ϰ ἡ, per Sync. pro κραταιόπους, Epithet. tauri, qui validos et firmos pedes habet: qu. ex κραταιὸς, validus, et πούς, pes.

Κρᾰταίρῑνος, ου, ὁ, durâ pelle tectus: Herod. 1. 47.

Κρᾰταίωμᾰ, ᾰτος, τὸ, firmamentum, robur: à κραταιὸς, firmus. Th. κράτος, robur.

Κρᾰταιῶς, adv. potentèr, fortitèr.

Κρᾰταίωσῐς, εως, ἡ, fundatio, corroboratio.

Κρᾰτέει, dominatur, 3. sing. præs. ind. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρᾰ'τεϊ, imperio, dat. sing. à κράτος, εος, τό.

Κρᾰ'τει, 2. sing. præs. imperat. act. Sed

Κρᾰτεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi κρατέω.

Κρᾰτερᾰ'ων, pro κρατερῶν, gen. pl. Æol. f. g. à

Κρᾰτερὸς, ᾱ', ὸν, fortis, validus, acer, minax: in dual. κρατερώ. Th. κράτος, robur.

Κρᾰτερόφρον', dat. vel acc. sing. à

Κρᾰτερόφρων, ονος, ὁ ϰ ἡ, qui infracto animo est, acer, magnanimus. ex κρατερὸς, validus, et φρὴν, animus.

Κρᾰτερώνυξ, ῠ'χος, ὁ ϰ ἡ, validos ungues habens, solidas ungulas habens. Ex κρατερὸς, fortis, (quod à κράτος) et ὄνυξ, unguis.

Κρᾰτερώνῠχᾰς, acc. pl. à præc.

Κρᾰτερῶς, adv. validè, fortitèr, strenuè, totis viribus: à κρατερὸς, validus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κρᾰ'τεσφῐ, Ep. dat. plur. a κρᾶς.

Κρᾰτευτᾰ'ων, gen. pl. Æol. pro -ῶν, à κρατευταὶ, αἱ, veruum fulcra ac bases: à

Κρᾰτέω, ῶ, imperium obtineo, impero, potior, superior sum, præsto, invalesco, retineo, memoriâ teneo, prehendo, apprehendo: f. ήσω. a. 1. ἐκρᾰ'τησᾰ. a. 1. imperat. κρᾰ'τησον, ᾰ'τω. a. 1. sub. κρᾰτήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κρᾰτῆσαι. a. 1. part. κρᾰτήσᾱς, αντος. perf. act. κεκρᾰ'τηκᾰ. perf. inf. act. κεκρᾰτηκέναι. imperf. pass. ἐκρᾰτεόμην, ούμην. 3. pl. έοντο, οῦντο. perf. pass. κεκρᾰ'τημαι, et in 3. pl. κεκρᾰ'τηνται. Th. κράτος, robur.

Κρᾰτηθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi præced.

Κρᾱτὴρ, et Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, CRATER: à κεράννυμι, misceo.

Κρᾱτήρῐον, ου, τὸ, parvus crater, Dim.

Κρᾰτῇς, κρᾰτῇ, 2. et 3. sing. præs. sub. act. κρᾰτήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. κρᾰτήσωσῐ, 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρᾰτῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρᾰτησῐ'μᾰχος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui vic-

toriam in prœliis obtinet: ex κρατέω et μάχομαι, *pugno.*

Κρατησίπυς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *qui pedibus cursuque pedum vicit:* ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατησίππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui vicit equis:* ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κράτησις, εως, ἡ, *potentia; retentio.* vox Alexandrina, quæ occurrit in Ægyptiis seu Alexandrinis nummis Galbæ et Othonis, ut notat Spanhem. de Usu Num. Diss. III. p. 146, ed. fol. quo interprete significatur VIRTUS: sed Moyleus post Harduinum interpretatur IMPERIUM, ut Chron. Alex. ὁ Κόμμοδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως παύει τὸν διωγμὸν, *Commodus imperium adeptus persecutioni finem imposuit.* Vid. Moyl. Op. vol. ii. p. 264. à κρατέω.

Κρατί, *capiti,* dat. sing. à κρᾶς, κρατὸς, τό. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστα, adv. *optimè:* à

Κράτιστος, η, ον, *validissimus, a, um, præstantissimus,* superl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, et per Metath. κάρτος, *robur, potentia, imperium, victoria.*

Κρατὸς, *capitis,* gen. sing. à κρᾶς, κρατὸς, ὁ vel τὸ, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

Κρατȣ̃ντες, nom. pl. part. præs. verbi κρατέω.

Κρατύνω, f. υνῶ, *confirmo, munio, firmo:* à

Κρατὺς, ύος, ὁ, *fortis:* à κράτος, *robur.*

Κραυγάζω, *vociferor; vagio:* f. άσω. perf. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamor.* Th. κράζω, *clamo:* f. ξω.

Κραυγάνω, idem et ab eod.

Κραυγασίδης, ȣ, ὁ, nomen ranæ: à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor.* Th. κράζω. perf. med. κέκραγα· undè per Pleonasm. τοῦ υ fit κραυγή.

Κραῦρα, ας, ἡ, *struma, morbus boum:* à seq.

ΚΡΑΥ͂ΡΟΣ, *aridus, siccus:* qu. καύαρος, ρα, ρον· à καίω, *uro.*

Κρέα, nom. vel acc. pl. contractè pro κρέατα· à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, *fuscina, harpago:* ex κρέας et ἄγρα, *captura.*

Κρεανομέω, -ῶ, *carnes distribuo:* f. ήσω. ex νέμω.

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, (Ion. κρέαος, et Att. κρέως,) τὸ, *CARO:* in pl. κρέατα, κρέαα, κρέα· gen. pl. κρεάτων et κρεῶν.

Κρείουσα, Dor. pro κρείουσα, *regina,* præs. part. à κρείω, *impero:* Poët. κρείω.

Κρεῖον, ȣ, τὸ, *vas carnarium, ahenum:* à κρέας, *caro.* Est et Κρεῖον, acc. sing. à

Κρεῖος, ȣ, ὁ, nom. viri.

Κρείοντα, acc. sing. à Κρείων, οντος, ὁ.

Κρείσσονα, nom. pl. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. et f. g. et

Κρείσσοσιν, *præstantioribus,* dat. pl. à

Κρείσσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ ϗ ἡ, *præstantior, potentior, melior;* et τὸ κρεῖσσον, comparat. Κατ' ἐξοχὴν, in plur. *Dii.* ἐδεξιȣ̃ντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων, *ut Deorum quempiam exceperunt,* Luc. Epist. Saturnal. et passim. Ælian. V. H. iii. 1. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Κρείττοσιν, dat. pl. à

Κρείττων, ονος. Vide κρείσσων.

Κρείω, Poët. pro κρέω, *impero.*

Κρείων, οντος, ὁ, *regnator:* à pr. Est et

Κρείων, οντος, ὁ, nom. propr.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. à κρέας, ατος, τὸ, *caro.*

ΚΡΕ'ΚΩ, *pectine seu radio pulso; pulso;* item *strepitum, seu stridulum edo sonum:* fut. ξω. perf. χα. qu. à κρȣ́ω, *pulso:* vel à sono factum. κρέκειν ἱστὸν, *texere telam.* hinc Angl. TO CREAK, SCREAK, & A CREEK; ibi quippe aquæ strepitum faciunt.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. m. à κρέμαμαι. Th. κρεμάω, *suspendo:* a. 1. part. κρεμάσας, αντος.

Κρεμασθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. κρεμασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, aor. 1. inf. pass. à κρεμάω.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui suspendit:* à κρεμάω.

Κρεμαστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pensilis:* ab eodem.

Κρεμαστὸς, ἡ, ὸν, idem: à

ΚΡΕΜΑ'Ω, -ῶ, κρεμαννύω et κρεμάννυμι, *suspendo:* f. άσω. aor. 1. ἐκρέμασα. præs. pass. κρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo, suspendor.* part. κρεμάμενος, *pendens.* a. 1. pass. ἐκρεμάσθην. a. 1. sub. pass. κρεμασθῶ. a. 1. part. κρεμασθείς.

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, *CREMBALUM, crepitaculum.*

ΚΡΕ'ΜΥΣ, υος, ὁ, quidam piscis: vide Athen. lib. vii. cap. 15.

Κρὲξ, κὸς, ἡ, *CREX, avis pugnax:* à κρέκω, *sono:* fortè à rostri crepitu. est et κρὲξ, *capillus.*

Κρέουσα, ας, ἁ, Dor. pro Κρέȣσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium: *CREUSA* vel *Regina.*

Κρεȣργέω, ῶ, f. ήσω, *lanius sum, carnes laniorum modo concido:* item *concido in frusta:* à κρεȣργὸς, *lanius.*

Κρεȣργηδὸν, adv. *more eorum quæ in laniis conciduntur:* ab eod.

Κρεȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *lanius, lanio:* ex κρέας, *caro,* et ἔργον, *opus.*

Κρέσσονες, *præstantiores,* nom. plur. gen. pl. κρεσσόνων. à

Κρέσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præstantior.* Th. κράτος, *robur.*

Κρέω, *impero, regno;* Poët. κρείω.

Κρεωβορέω, f. ήσω, *carnibus vescor.* D.S.

Κρέων, οντος, ὁ, *Rex:* à κρέω, *impero.* hinc κρέȣσα, *Regina.*

Κρεωπώλης, ȣ, ὁ, *lanio, macellarius:* et

Κρεωπώλιον, ȣ, τὸ, *macellum, laniena:* à κρέας, *caro,* et πωλέω, *vendo.*

Κρεωφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui carnes edit:* ex κρέας, *caro,* et φάγω, *edo.*

ΚΡΗ'ΓΥΟΣ, ύον, *bonus, placidus, jucundus:* q. κηρὶ ἡδὺ, *cordi jucundum.* undè κηρέδυος, et per Sync. κρήδυος, et δ in γ mutato κρήγυος.

ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, ȣ, τὸ, *capitis ligamentum, vitta;* item *pinnæ murorum;* item *vasis operculum.* q. καρήδεμνον· ex κάρα, *caput,* et δέω, *ligo.*

Κρήνατε, *perficite,* 2. pl. et

Κρῆνον, *perfice,* 2. sing. a. 1. imperat. act. κρῆναι, pro κρῆναι. a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio.* f. κρανῶ. a. 1. ἔκρηνα, à quo a. 1. imperat. κρῆνον, Poët. Pleonasm. tanq. à κραιαίνω.

Κρηθείδας, α, ὁ, Dor. pro Κρηθείδης, ȣ, ὁ· τȣ̃ Κρηθέως παῖς, Αἴσων, *Crethei filius, Æson.*

Κρῆθεν, adv. *à capitè:* ex κρᾶς, ατὸς, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΗ͂ΘΜΟΝ, ȣ, τὸ, *herbæ genus.*

Κρῆθων, ὁ, *CRETHON,* nom. propr.

Κρῆϊον, ȣ, τὸ, *placenta quæ carnes immistas habet:* à κρέας vel κρῆς.

Κρημνάω et κρήμνημι, f. ήσω, *præcipito:* κρήμναμαι, *pendeo, suspensus sum.* præs. inf. κρημνάναι. part. κρημνὰς, άντος. Th. κρημνὸς, *præcipitium.*

Κρήμνη, *præcipita*, per Apoc. pro κρήμνηθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi præc. cujus imperf. ἐκρήμνην, ης, η, ita ut κρήμνη possit esse 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκρήμνη.

Κρημνίζω, f. ίσω, *præcipito:* à

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *præcipitium, locus eminens et abruptus.* qu. κρεμάμενος, id est, *pendens locus,* à κρεμάω, *suspendo.*

Κρημνότης, ου, ὁ, *fons.*

Κρημνώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *prœruptus, arduus:* à κρημνός.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, *perfice*, aor. 1. imperat. act. verbi κραίνω, quod vide.

Κρηναῖος, αία, αῖον, *fontanus, ad fontem pertinens.* A κρήνη.

Κρηνᾶ'ων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν· à

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *fons, vas aquarium.*

Κρήνηνδε, adv. pro εἰς κρήνην, *ad fontem.*

Κρηπιδόω, -ῶ, propriè *crepidas* seu *calceos induo;* it. *fundo:* f. ώσω. à κρηπίς.

Κρηπῖ'δωμᾶ, ἄτος, τὸ, *fundamentum, basis:* à præc.

ΚΡΗΠΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *CREPIDA, basis, fundamentum.*

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, *caro.*

Κρὴς, ητὸς, ὁ, *CRES, Cretensis:* οἱ Κρῆτες, *Cretenses.*

ΚΡΗΣΕ'ΡᾹ, ας, ἡ, *cribrum* seu *lineus sacculus per quem aliquid colatur.*

Κρήσκης, εντος, ὁ, nom. viri, Lat. *Crescens.*

Κρῆσσᾰ, ας, ἡ, *Cretensis fœmina.*

Κρησφύ'γετον, ου, τὸ, *asylum, refugium.* q. à Κρὴς, *Cretensis,* sc. Minois, et φεύγω.

Κρήτη, ης, ἡ, *CRETA,* nomen insulæ. Indè Κρῆτες.

Κρήτηνδε, adv. pro εἰς Κρήτην, *ad Cretam.*

Κρητῆρος, gen. sing. κρητῆρσῖ. dat. plur. à κρητὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater.* Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo.*

Κρητίζειν, *cretissare, Cretenses imitari.*

Κρῖ, τὸ, contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, *hordeum.* Alii per Apoc. pro κρίμνον dici volunt.

Κριαδέω, *RIDEO,* Hesych. q. κηρὶ ἁδεῖν, *cordi placere.*

Κρῖ'γε, Ion. pro ἔκριγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κρίζω, *strideo.*

Κριγμὸς, ῦ, ὁ, et κρῖγὴ, ῆς, ἡ, *stridor:* à

ΚΡΙ'ΖΩ, *strideo, stridorem edo:* f. ξω. perf. χᾰ. perf. med. κέκρῖγᾰ. à sono fictitium.

Κρῖ'θεν, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, *alii ab aliis separati sunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω, *secerno.*

ΚΡῙΘΗ', ῆς, ἡ, *hordeum.*

Κρῖθῆναι, a. 1. inf. pass. et κρῖθήσομαι, f. 1. ind. pass. à κρίνω, *judico, decerno.*

Κρῖθῆτε, 2. pl. a. 1. subj. pass. ab eodem.

Κρῖ'θῖνος, ΐνη, ῖνον, *hordeaceus:* à κριθὴ, *hordeum.*

Κρῖθώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, idem, et ab eod. th.

Κρῖθῶν, gen. pl. à κριθὴ, q. v.

Κρῖ'κεν, *resonuit, stridebat,* 3. sing. perf. ind. act. Ion. pro κέκριχε, verbi κρίζω, *strideo:* f. σω et ξω. vel est a. 2. Ion. et Poët. pro ἔκριγε. Si cum sensu conveniret, posset etiam esse perf. Ion. verbi κρίνω, *discerno.*

Κρῖ'κος, idem quod κίρκος, *circus, annulus.*

Κρῖ'μα vel κρῖμα, ἄτος, τὸ, *judicium, pœna, damnatio, vindicta:* τὰ κρίματα, *lites.* indè Lat. *CRIMEN,* et Angl. A CRIME, quia ob crimen aliquis judicatur et damnatur. Th. κρίνω, *judico.*

ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *farina crassior, mica.*

Κρῖναι, a. 1. inf. act. κρῖ'νᾱς, a. 1. part. act. à κρίνω.

Κρῖνά'μενος, *qui delegit,* a. 1. part. m. κρῖ'ναντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ab eod.

Κρῖνε, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔκρινε· κρῖ'νετε, 2. pl. imperat. præs. ejusd. verbi.

Κρῖνέωσῖ, Poët. pro κρίνωσι, 3. pl. præs. sub. act. verbi κρίνω.

ΚΡῙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *lilium, cucurbitæ flos;* item *species saltationis.* at

Κρῖνον, *judicavi,* imperf. Ion. vel a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico.*

Κρῖνος, εος, τὸ, *lilium.*

ΚΡῙ'ΝΩ, *CERNO, secerno, discerno, seligo, discepto, judico, adjudico, æstimo, sentio, accuso, culpo, condemno, exploro.* κρῖ'νεσθαι τιμάων, *certare de honoribus.* sub. ἕνεκα, Theogon. 882. f. κρῖνῶ. a. 1. ἔκρῖνᾰ. ἐκρῖ'νοσᾰν, 3. pl. imperf. pro ἔκρῖνον, Exod. xviii. 26. a. 1. imperat. κρῖνον, ά'τω. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1. part. κρῖ'νᾱς, αντος. perf. act. κέκρῖκᾰ. præs. pass. κρῖ'νομαι, *in judicium vocor.* perf. pass. κέκρῖμαι. a. 1. pass. ἐκρῖ'θην. a. 1. sub. pass. κρῖθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. κρῖθήσομαι.

ΚΡΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aries,* q. à κέρας, quia *cornutus.*

Κρῖοπρόσωπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *arietis vultu præditus.*

Κρῖσῖ'η, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κρῖ'σῖμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *judicabilis,* dies sic dictus, in quo judicatur de ægro vel de morbo, Salm. de annis clim. p. 7, 8.

Κρῖ'σῖς, εως, ἡ, *judicium, damnatio, accusatio, disceptatio.* βλασφημίας κρίσις, 2 Pet. ii. 11. *maledictionis judicium.* κατὰ κρίσιν, 1 Par. vi. 32. *juxta ordinem suum,* et ib. xxiv. 19. Th. κρίνω.

Κρίσκρᾱνᾰ, ων, τὰ, *regis scrinia,* Ctesias.

Κρίσπος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. origine *Crispus.*

Κρῖτήρῖον, ου, τὸ, *vis et instrumentum judicandi, tribunal, controversia, nota ex quâ judicium facimus:* à κρίνω, *judico.*

Κρῖτὴς, ῦ, ὁ, *judex:* et

Κρῖτῖκὸς, ἡ, ὸν, *CRITICUS, aptus ad dijudicandum;* item *qui dijudicat.* Hinc Angl. CRITICK.

Κρῖτὸς, ἡ, ὸν, *selectus, delectus, eximius:* à 3. pers. perf. pass. verbi κρίνω, *secerno.*

Κρίω, ἡ, nomen mulieris.

Κροαίνω, f. ᾰνῶ, perf. αγκᾰ, *pulso pedibus, cum strepitu cano.* q. κρουαίνω. Th. κρούω, *pulso.*

Κρόβυλος, idem quod κρώβυλος.

Κροῖσος, ου, ὁ, *CRŒSUS,* Lydorum rex.

Κρόκᾰ, *tramam,* per Sync. pro κροκίδα, acc. sing. à κροκὶς, ίδος, ἡ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama.*

ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, *trama, subtegmen,* id quod stamini inseritur τῷ κρόκειν, *pulsando: littus, arena.*

Κρόκῖνος, ΐνη, ῖνον, *croceus:* à κρόκος.

Κροκῖ'ς, ΐδος, ἡ, idem quod κρόκη, *trama.*

ΚΡΟΚΟ'ΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, *CROCODILUS,* qui κρόκον δειλιᾷ, *crocum metuit.* Vel quia est animal timidum, δειλὸν, et colore κρόκον imitatur. Hinc Angl. CROCODILE.

Κροκόεις, όεσσᾰ, όεν, *croceus, a, um:* à κρόκος.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *croceo peplo velatus:* à κρόκος, ου, ὁ, *crocus,* et πέπλον, ου, τὸ, *vestis muliebris.*

ΚΡΟ'ΚΟΣ, ου, ὁ, et τὸ κρόκον, *CROCUS* et *CROCUM.*

Κρόμμῠον, et Poët. κρόμῠον, ου, τὸ, *cepa:* q. à κάρα, *caput.*

Κρονίδης, ου, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, seu *Saturni, Jupiter*. gen. Ion. Κρονίδεω, voc ὦ Κρονίδη.

Κρονικὸς, ἡ, ὸν, *Saturnius, præ senio delirus:* et

Κρόνιος, ία, ιον, idem: à Κρόνος.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης. à

ΚΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *Saturnus*, qu. χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo suo orbe: vel quòd author sit temporis. Interdum κρόνος, *bardus, stupidus;* item *senex morosus et maleficus.*

Κροσσαὶ, αἱ, *pinnæ murorum et turrium, propugnacula.* Alii κρόσσας legunt, et pro *scalis* accipiunt. Th. κροσσὸς, *fimbria.*

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *extrema vestis ora, fimbria, limbus, villus.*

Κροσσωτὸς, οῦ, (sub. χιτὼν) *tunica fimbriata*, seu *villis prætexta:* à præced.

ΚΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, *cuspis ferrea, pilum:* vide γρόσφος.

Κροτᾰλίζω, f. ίσω, *pulso, crepitare facio:* à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulso*. Th. κρότος, *pulsus.*

Κρότᾰλον, ου, τὸ, *CROTALUM, crepitaculum*, quod et

Κρότᾰλος, ου, ὁ, *homo garrulus:* ab eod.

ΚΡΟ'ΤᾸΦΟΣ, ου, ὁ, *tempus, pars capitis,* παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἁφὴν, *quòd ibi evidens sit venarum pulsus.* dat. pl. κροτάφοισιν. acc. pl. Dor. κροτάφως.

Κροτέω, *pulso, verbero, plaudo:* f. ήσω. perf. ηκᾰ. à seq.

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *pulsus, plausus:* q. à κρούω.

ΚΡΟ'ΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus, musca canina.*

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *vitium in oleâ arbore.* tanq. κρότων.

Κροῦμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sonitus ex pulsatione instrumentorum.* Th. κρούω.

Κρουνηδὸν, *ad modum fontis salientis:* à

ΚΡΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *scatebra, salien fons.* qu. à κρήνη.

Κρουπᾰλᾰ, ων, τὰ, *lignei calcei.* quasi à κρούω et πάλλω, quòd *vibrent* quæ illis *pulsantur* calcata Eadem ac κρουπέζαι, ῶν, αἱ, et κρουπέζιᾰ, ων, τά. ex κρούω et πέζα.

Κρούσᾰς, a. 1. part. act. à κρούω, *pulso.*

Κροῦσις, εως, ἡ, *pulsatio:* à 2. pers. perf. pass. verbi seq.

ΚΡΟΥ'Ω, *pulso, ferio, collido:* f. κρούσω. perf. κέκρουκᾰ. a. 1. ἔκρουσᾰ.

Κρύβδᾰ et κρύβδην, et Dor. κρύβδᾰν, *clàm*, adv. à κρύπτω, *occulto.*

Κρυβεὶς, έντος, *absconditus*, a. 2. part. pass. κρυβῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo.* f. ψω. a. 2. ἔκρυβον. f. 2. pass. κρυβήσομαι. a. 2. pass. ἐκρύβην.

Κρυερὸς, ρᾱ, ρὸν, et Ion. κρυεροῖος, οίᾰ, οῖον, *frigidus.* Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus.*

Κρυμὸς, οῦ, ὁ, *frigus, glacies, rigor hyemis.* Th. κρύος.

Κρυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *frigidus:* à pr.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, *frigidus, algidus:* à

ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *frigus, gelu.*

Κρυπτᾰδίος, ίᾰ, ιον, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *clandestinus.* à κρύπτω, *abscondo.*

Κρυπτάζω, f. ά'σω, *cooperio, occulto.* D. S.

Κρυπτάσκω, *cooperio:* à κρύπτω, idem.

Κρύπτε, 3. sing. imperf. Ion. vel 2. sing. præs. imperat. verbi κρύπτω, *abscondo.*

Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, *CRYPTICUS, occultativus, celandi peritus:* et

Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *occultus, abditus.* Th. κρύπτω.

Κρύπτουσ' pro κρύπτουσι, *occultant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi κρύπτω.

ΚΡΥ'ΠΤΩ, *abscondo; occulo, tego; celo:* q. à καλύπτω. semper cum duplici accusativo. Vid. Markl. Eurip. Supplic. 296. f. ψω. aor. 1. ἔκρυψᾰ. hinc 2. sing. aor. 1. sub. κρύψῃς. a. 1. part. act. κρύψᾱς, αντος, et in f. g. κρύψᾱσᾰ. perf. κέκρυφᾰ. aor. 2. ἔκρυβον. perf. pass. κέκρυμμαι. a. 1. pass. ἐκρύφθην. a. 2. pass. ἐκρύβην. a. 2. inf. pass. κρυβῆναι. a. 2. part. κρυβείς.

Κρυπτῶς, adv. *occultè, clam, abditè:* à pr.

Κρυσταλλίζω, *instar crystalli splendeo:* à κρύσταλλος.

Κρυστάλλῐνος, ίνη, ινον, *CRYSTALLINUS:* à

ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *glacies, gelu:* item *CRYSTALLUS* lapis.

Κρυφᾶ, adv. *latentèr, clam:* Dor. pro κρυ'φᾰ. à κρύπτω, *abscondo:* f. ψω. perf. κέκρυφα.

Κρυφαῖος, αίᾰ, αῖον, Poët. idem ac κρύφιος, -ία, -ιον, *occultus, a, um:* ab eod.

Κρυφαίως, adv. *clam:* à pr.

Κρυφῆ, *occultè*, adv. à κρύφος, *occultus.* Th. κρύπτω, *occulto.*

Κρυφηδὸν, idem, et ab eod.

Κρυ'φῐος, ίᾱ, ιον, et ου, ὁ ϗ ἡ, *occultus:* dat. pl. Ion. κρυφίοισι. Th. κρύπτω, *abscondo:* f. ψω.

Κρυφίως, adv. *occultè:* à κρύφιος.

Κρυ'φος, ου, ὁ, Poët. pro κρύψις, εως, ἡ, *occultatio, tenebræ:* ab eod.

Κρύψαι, *celare*, a. 1. inf. act. κρύψᾱς, αντος, et in f. g. κρύψᾱσᾰ, a. 1. part. act. et

Κρύψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔκρυψε. κρύψῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κρύπτω, *occulto.*

Κρύψῐς, εως, ἡ, *occultatio: ars quædam et solertia disputandi:* à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, *crinis retortus, cincinni puerorum.* Scribitur et κρόβυλος. aliter et melius κρώβυλος exp. *reticulam comam constringens.* Ducamus à κάρα, vel κέρας, et βάλλω, quod capiti seu crinibus injiciatur.

Κρωγμὸς, οῦ, ὁ, *crocitatio;* à

ΚΡΩ'ΖΩ, *crocito, garrio:* κρώζῃ, 3. sing. præs. sub. qu. à κράζω. vel à sono corvi factum; ut plerumque aliarum avium propria.

ΚΡΩ'ΜΑΞ, ᾶκος, ὁ, *acervus lapidum:* aliter κλώμαξ.

ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ου, τὸ, *falx.*

ΚΡΩΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *hydria, urceus.*

Κτᾰ', Ion. pro ἔκτα, quod per Apoc. pro ἔκτανε. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, τροπῇ τοῦ η, (ut ἔβα pro ἔβη) verbi κτείνω, *occido*, vel κτῆμι.

Κτᾰ'μεν, Ion. pro κτεῖναι, a. 1. inf. act. à κτείνω, *occido:* vel κτάμεν, Ion. pro κτάναι, à κτῆμι, idem cum κτείνω.

Κτᾰ'μεναι, Dor. pro κτεῖναι, quod vide.

Κτᾰμένοιο, gen. Ion. à

Κτᾰ'μενος, *qui interemit, aut interemptus est*, a. 2. part. m. verbi inusit. κτῆμι, id. quod κτείνω, *interficio:* a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος dici pro κτεινάμενος· sic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.

Κτᾰ'ν, *possederunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, *possideo:* a. 2. ἔκτην, et in 3. pl. ἔκτησαν, et per Sync. ἔκταν, et deposito augmento κτάν. Th. κτάομαι. Posset etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, *occido:* a. 2. ἔκτην.

Κτᾰ'νε, Ion. pro ἔκτᾰνε, *interfecisset:* 3. sing. aor. 2. ind.

act. verbi κτείνω. fut. κτενῶ. perf. ἔκτακα. aor. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κτἄνέεσθαι, per Dialysin pro κτἄνεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, *interficio*; f. 2. m. κτανοῦμαι.

Κτἄνέοντες, Ion. Dialysi pro κτἄνοῦντες, nom. pl. f. 2. part. act. ejusd.

Κτἄνέουσῐ, pro κτἄνοῦσι, 3. pl. f. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Κτάνθεν, Bœot. Syncop. et simul Ion. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, *interficio*.

Κτάντᾶς, ου, ὁ. Dor. pro κτάντης, ου, ὁ, *interfector*. Th. κτείνω.

ΚΤἌΟΜΑΙ, ῶμαι, *acquiro, comparo, possideo; gigno*, Soph. Œdip. Tyr. 1512. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι (pro quo et ἔκτημαι). part. κεκτημένος, *possessor, dominus*; et -μένη, *domina*. aor. 1. ἐκτήθην, ης, η. aor. 1. m. ἐκτησᾰ́μην, ω, ατο. Hinc

Κτᾶσθαι, præs. inf. med. verbi præced.

Κτάσθαι, aor. 2. inf. m. verbi κτῆμι pro κτείνω, *interficio*: a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην.

Κτᾶτο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. sing. imperf. verbi κτάομαι, *possideo*: sed

Κτᾰ́το, Ion. pro ἐκτάτο, 3. sing. a. 2. m. ἐκτάμην, verbi κτῆμι pro κτείνω, *interficio*.

Κτᾰ́ω, *cædo, occido*: sic et κτάω, pro κτάομαι, *possideo*.

Κτέᾰνον, ου, τὸ, *possessio, facultates, opes*: idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, et ab eod.

Κτέᾰρ, ᾰτος, τὸ, idem, et ab eod.

Κτεᾰ́τεσσῐ, *possessionibus*, dat. pl. Ion. et Poët. pro κτέασσιν et κτέασιν, à κτέαρ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, *possideo*.

Κτεᾰτίζω, *acquiro, possideo*: f. ῐ́σω. Poeticum: à κτέατος, genit. à κτέαρ· ab eod. th.

Κτεᾰ́τισσε, Ion. et Poët. pro ἐκτεάτισε, 3. sing. aor. 1. act. ejusd.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. et

Κτείνᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, -αντος, et in acc. κτείναντᾰ, a. 1. part. act. verbi κτείνω, *occido*: f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κτεῖνε, præs. imperat. act. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præs. inf. act. κτείνεσθαι, præs. inf. pass. ejusd.

Κτείνεσκον, Ion. imperf. ejusd. verbi.

Κτεινόμενος, *occisus*, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Κτείνοντ' pro κτείνοντᾰ, acc. sing. præs. part. act. κτείνουσῐ, 3. pl. præs. ind. act. verbi

ΚΤΕΙ'ΝΩ, *interficio, occido*: f. κτενῶ. perf. ἔκτᾰκᾰ. a. 1. ἔκτεινᾰ. a. 2. ἔκτᾰνον. perf. pass. ἔκτᾰμαι. a. 1. pass. ἐκτάνθην. f. 1. pass. κτανθήσομαι. perf. m. ἔκτονᾰ. Legitur et κτένω, et κτέννω, et κτεννύω, et κτέννυμι.

ΚΤΕΙ'Σ, ενὸς, ὁ, *pecten*.

Κτενίζω, *pecto*: f. ῐ́σω. à κτείς.

Κτέννω, κτεννῠ́ω, et κτέννῡμῐ, *interficio*: à κτείνω.

Κτενῶ, f. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρᾰς, ᾰτος, τὸ, *res possessa, donum*. Th. κτάομαι, *possideo*.

ΚΤΕ'ΡΕᾸ, ων, τὰ, *exequiæ, inferiæ, justa*: q. à κτάω, *occido*. hinc

Κτερεΐζω, et κτερίζω, *exequias celebro*.

Κτερῐ́σειᾰν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. et

Κτερῐοῦσῐ, pro κτερῐ́σουσῐ, Att. 3. pl. f. 1. ind. act. verbi κτερίζω· à κτέρεα, quod vide.

Κτέω, idem quod κτάω, *occido*. Hinc

Κτέωμεν, *possideamus*, Ion. pro κτῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτῆμι pro κτείνω, *occido*, eodem tempore et modo.

Κτηδὼν, όνος, ἡ, *venarum cursus in arboribus, quasi pectines: filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano*. Th. κτείς, *pecten*.

Κτῆμᾰ, ᾰτος, τὸ, *possessio, fundus*.

Κτήμᾰτᾰ, των, τὰ, *bona, facultates, opes*: dat. pl. κτήμᾰσ' pro κτήμᾰσῐ. Th. κτάομαι, *possideo*.

Κτῆμῐ, *occido*: inus. cujus fut. κτήσω. perf. ἔκτηκᾰ. a. 2. ἔκτην. a. 2. part. κτᾰ́ς. Th. κτείνω, idem.

Κτήνη, κτηνῶν, nom. et gen. pl. à

ΚΤΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, *jumentum, pecus*: qu. possessio, à κτάομαι· hinc κτηνηδὸν, *pecudum more*, adv. et Angl. NEAT, de *pecore*.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *jumentorum pastor*: à κτῆνος et τρέφω, *alo*.

Κτηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *jumentarius, pecuarius, belluinus, brutus, stolidus*: ab εἶδος, *species*, et κτῆνος.

Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. κτήσασθαι, aor. 1. inf. med. κτήσασθε, 2. pl. aor. 1. imperat. med. sed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. med. verbi κτάομαι.

Κτησῐ́ᾱς, ου, ὁ, *CTESIAS*, nom. propr.

Κτῆσῐς, εως, ἡ, *possessio, res quæ possidetur, facultates, opes*: κατ' ἔργου κτῆσιν, *pro rerum natura, prout se res habet*, Soph. Trach. 234.

Κτήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. v. κτάομαι.

Κτητᾰ̀, n. g. nom. pl. à κτητὸς, *acquisibilis*.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, *famula*: ab eod.

Κτητῐκὸς, ἡ, ὸν, *acquirendi peritus; possessivus*: hinc κτητικὴ, ῆς, scil. τέχνη, *ars quæstuaria*. et

Κτητὸς, ἡ, ὸν, *acquisibilis, acquisitus, emptus*: et

Κτήτωρ, ορος, ὁ, *possessor*: à 3. pers. perf. pass. verbi κτάομαι.

Κτῐ́δεος, ὁ, per Aphær. pro ἰκτίδεος, *è mustelâ confectus*: à κτὶς, ἰδος, ἡ, *mustela*.

ΚΤΙ'ΖΩ, *condo, creo, fabricor*: f. κτῐ́σω. a. 1. ἔκτῐσᾰ. a. 1. imperat. κτῐ́σον, ᾰ́τω. a. 1. inf. κτῐ́σαι. a. 1. part. κτῐ́σᾱς, αντος. perf. ἔκτῐκᾰ. perf. pass. ἔκτισμαι. a. 1. pass. ἐκτίσθην. part. κτισθεὶς, έντος, *conditus*.

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *aries, dux ovium*: *quivis dux, princeps*. ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτης, *principem sacerdotem Veneris*: Pind. Od. ii. ver. 211. adjective, *cicur, mansuetus*.

Κτῐλόω, ῶ, fut. ώσω, *demulceo*. à pr.

Κτῐ́μενος, Poët. pro ἐκτισμένος, perf. part. pass. à κτίζω, *condo, creo*.

Κτῐ̀ς, idem quod ἰκτὶς, *viverra*; quæ est ex mustelis sylvestribus.

Κτῐσάσθᾱν, Dor. et Ion. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. m. verbi κτίζω, *condo*: f. ίσω.

Κτῐ́σῐς, εως, ἡ, *creatio, creatura, structura, res conditæ*, et pro *quovis opere*; *magistratus, homo*: et

Κτίσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *creatura, opus, structura*: à perf. pass. verbi κτίζω, *condo*.

Κτῐ́σον, *crea*, aor. 1. imperat. verbi κτίζω.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, *creator*: *incola*, Eurip. Orest. 1659. κτῐ́στης, ου, ὁ, idem, extrito σ, et retracto accentu: quod et

Κτιςὸς, ἡ, ὸν, *creatus, conditus:* et

Κτιςὺ'ς, ύ'ος, ἡ, *ædificatio:* à 3. pers. perf. pass. verbi κτίζω, *creo.*

Κτῠπέω, *strepo, strepito: tundo,* cum gem. accus. κτύ'πησε κρᾶτα μέλεον πλάγα, Eurip. Orest. 1486. *inflixit capiti tristem plagam:* f. ήσω. Th. τύπτω, *pulso.*

Κτύ'πημᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Κτύ'πος, ȣ, ὁ, *sonitus, strepitus:* à κτυπέω, cujus th. τύπτω.

ΚΥ'ᾸΘΟΣ, *CYATHUS, cotula:* quod à χύω, *fundo.*

Κῠᾰμευτὴς, ȣ̃, ὁ, *qui fabis eligit; sortilegus:* et

Κῠᾰμευτὸς, ἡ, ὸν, *fabis* vel *sorte electus:* à perf. pass. seq.

Κῠᾰμεύω, *fabis eligo, sortior:* à th. κύαμος.

Κῠᾰμοβόλος, *judex:* à

ΚΥ'ᾸΜΟΣ, ȣ, ὁ, *faba; calculus.* etiam

Κύ'ᾰμος, ȣ, ὁ, *fœtus, quicquid concipitur:* à κύω.

Κῠᾰμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, *fabarum vorator,* i. e. qui in suffragiis ferendis quæstui simul faciendo studet. Aristoph. à κύαμος et τρώγω.

Κῠᾰναιγὶ'ς, ί'δος, ἡ, Poët. *nigram ac formidabilem ægidem gestans:* ex κύανος, *cæruleus,* et αἰγίς.

Κῠᾰνεᾶν, Dor. pro κῠᾰνεῶν, sc. νήσων, *CYANEÆ insulæ.*

Κῠᾰνέη, ης, ἡ, *nigra:* dat. pl. Ion. κῠᾰνέῃσῐ, gen. pl. Æol. κῠᾰνεᾰ'ων· à κυάνεος.

Κῠᾰ'νειος, είᾰ, ειον, idem, et ab eodem.

Κῠᾰ'νεος, έᾰ et έη, εον, *CYANEUS, cæruleus, niger.* Th. κύανος, seu κυανὸς, *color cæruleus.*

Κῠᾰνόθριξ, ῐ'χος, ὁ ϗ ἡ, *cæruleos habens pilos:* equi epithet. ex κύανος et θρίξ.

Κῠᾰνόπεζᾰ, de mensâ: et κῠᾰνόπεζος, *nigros pedes habens:* ex κύανος, *niger,* et πȣ̃ς, *pes.*

Κῠᾰνόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cæruleo peplo utens:* à κύανος, *cæruleus,* et πέπλον, *peplum.*

Κῠᾰνοπρώρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, id. ac seq.

Κῠᾰνόπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cæruleam habens proram:* ex κύανος et πρῶρα, ας, ἡ, *anterior pars navis.*

ΚΥ'ᾸΝΟΣ, ȣ, ὁ, et κῠᾰνὸς, ȣ̃, ὁ, *color cæruleus, aqua marina:* hinc

Κῠᾰνόφρῠς, ῠος, ὁ ϗ ἡ, *nigrum habens supercilium:* ex κύανος et ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium.*

Κῠᾰνοχαίτης, ȣ, ὁ, *qui est nigricantibus setis:* ex κύανος et χαίτη, *juba, coma.*

Κῠᾰνῶπῐν, *nigroculam,* accus. sing. à

Κῠᾰνῶπῐς, ί'δος, ἡ, *cæruleo aspectu:* ex κύανος et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video:* perf. med. ὦπα.

ΚΥ'ᾸΡ, ᾰτος, τὸ, *foramen acûs; item, pars auris interna.*

Κύββᾰ, *poculum, CUPPA,* quia κυφόν. hinc Angl. CUP.

Κύβδᾰ, *inclinato capite:* à κύπτω.

Κῠβείᾰ, ᾱς, ἡ, *lusus aleæ:* item *astutia* et *fraus:* à κύβος, *tessera.*

Κῠβέλη, ης, ἡ, *CYBELE,* mater Deûm.

Κῠβερνᾱσις, εως, ἡ, Dores legunt pro κυβέρνησις.

Κῠβερνᾰ'τᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης, quod vide. sic

Κῠβερνᾱτὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κῠβερνᾰ'τωρ, et comm. κῠβερνήτωρ, *GUBERNATOR.*

ΚΥΒΕΡΝᾸ'Ω, -ῶ, -ᾰ'εις, -ᾷς -ᾰ'ει, -ᾷ, *GUBERNO;* propriè *navem rego:* f. ήσω. quasi κῦμα ἐρευνῶ, *fluctus scrutor.* vel à גבן, *prævalere, gubernare.* Hinc Angl. TO GOVERN.

Κῠβέρνησῐς, εως, ἡ, *gubernatio.* Th. κυβερνάω.

Κῠβερνήσοντος, gen. sing. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

Κῠβερνήτειρᾰ, ᾱς, ἡ, *gubernatrix:* et

Κῠβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Κῠβερνήτης, ȣ, ὁ, *gubernator:* quod et

Κῠβερνητῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad gubernatorem pertinens:* κυβερνητικὴ (sub. τέχνη), *gubernandi facultas:* à perf. pass. verbi κυβερνάω.

Κῠβερνισμὸς, ȣ̃, ὁ, *gubernatio.*

Κῠβευτὴς, ȣ̃, ὁ, *aleator:* et

Κῠβευτῐκὸς, ἡ, ὸν, *aleatorius, peritus aleator:* à perf. pass. verbi seq.

Κῠβεύω, f. εύσω, *aleâ* seu *tesseris ludo, periclitor.* Th. κύβος, *tessera.*

ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, *caput;* quia κυφὴ, *curva:* à κύπτω.

Κῠβήβη, ης, ἡ, *Cybele,* quæ suos ministros facit κυβήβειν, id est, κύπτειν, vel κυβιςᾶν.

Κῠβηλίζω, f. ί'σω, *securi percutio:* à seq.

ΚΥ'ΒΗΛΙ'Σ, ῐ'δος, ἡ, *securis, bipennis.*

Κῠβῐκὸς, ἡ, ὸν, *CUBICUS:* à κύβος.

Κῠβιςᾰ'ω, f. ήσω, *in caput me conjicio, in caput salto:* à κύβη, *caput.*

Κῠβίςημᾰ, ᾰτος, τὸ, et κῠβίςησῐς, εως, ἡ, *saltatio in caput:* et

Κῠβιςητὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator, qui se in caput dejicit:* à κυβιςάω.

ΚΥ'ΒΙ'ΤΟΝ, ȣ, τὸ, *CUBITUS, nodus brachii:* à κύπτω, *inclino.*

ΚΥ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, *CUBUS, tessera;* vel *aliquid habens figuram quadratam.*

ΚΥΓΧΝΙ'Σ, ί'δος, ἡ, *crater magnus.* Martinius ex Galeno probat esse *parvum calicem et doliolum medicum.*

ΚΥ'ΓΧΡᾸΜΟΣ, ȣ, ὁ, *CYNCHRAMUS, dux coturnicum.*

Κῠδάζω, f. ᾰ'σω, *convitior, maledico:* à κῦδος, ὁ, *convitium.*

Κῠδαίνω, f. ᾰνῶ, *celebro, decoro, laudo:* imperf. Ion. κύ'δαινον. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria, decus.*

Κῠδᾰ'λῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus:* ab eod. th.

Κῠδᾰ'νω, id. ac κυδαίνω et κυδιάω.

Κῠδᾰ'ω, ῶ, *glorior; veneror, admiror, extollo.* à κῦδος.

Κῠδήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *gloriosus:* ab eodem.

Κῠδηθῆναι, *decoratum esse,* a. 1. inf. pass. ab ἐκυδήθην, aor. 1. ind. pass. verbi κυδάω.

Κῠδῐᾰ'νειρος, ᾱ, ον, *honestans viros, claros viros continens:* à κῦδος et ἀνὴρ, *vir.*

Κῠδῐᾰ'ω, *glorior, jactito.* Th. κῦδος, *gloria.*

Κύ'δῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus:* ab eod.

Κῠδιόων, *exultans,* Poët. pro κυδιῶν, præs. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύ'διςος, η, ον, *gloriosissimus, a, um:* superl. et

Κῠδῑ'ων, οντος, ὁ ϗ ἡ, et κῡδοτερὸς, ρᾱ', ρὸν, *gloriosior:* compar. à κῦδος, *gloria.*

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, *inclytus;* vox nihili; lege κυδρὸς ubique. Græv. ad Hes. Op. 257.

Κῠδοιδοπᾰ'ω, ῶ, *tumultuor:* qu. ex κυδοιμὸς et δȣπεῖν.

Κῠδοιμέω, -ῶ, *turbas excito:* à

ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *turba, tumultus.* κύει τὸ οἶδμα, *fluctus parit,* ut Lat. *tumultus,* qu. *tumor multus.*

ΚΥ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *gloria, decus.*

Κῦδος, ȣ, ὁ, *convitium, probrum.*

Κῡδοτερὸς, vide κυδίων.

Κυδρὸς, ρᾱ', ρὸν, *gloriosus.* Hom. Il. Σ. 184. Od. Λ. 579. Hes. Op. 257. à κῦδος, *gloria.*

Κύ'δων, ωνος, ἡ, *CYDON,* urbs Cretæ.

ΚΥΔΩ'ΝΙΟΣ μηλέα, vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, *cotonea malus.* κυδώνιον μῆλον, ȣ, τὸ, *cotoneum* seu *CYDONEUM malum.* à Κύδων, unde istiusmodi mala.

Κύει, *in utero fert,* 3. sing. præs. ind. act. verbi κύω.

Κυεὶς, *conceptus,* a. 2. part. pass. ab ἐκύην, a. 2. ind. pass. verbi κύω, fut. σω, *in utero gesto.*

Κυέω, idem quod κύω, quod vide.

Κυζικηνὸς, ȣ, ὁ, Cyzicenum mensura.

Κύημα, ατος, τὸ, *quod in utero gestatur, fœtus:* et

Κύησις, εως, ἡ, *graviditas, prægnatio, conceptus:* à perf. pass. verbi κυέω, idem quod κύω, *in utero gesto.*

Κυητικὸς, ἡ, ὸν, *concipiendi vim habens.*

Κυθήρεια, *CYTHEREA, Venus;* ὅτι κεύθει τὰς ἔρωτας, *occultat amores* venereos; vel ab insulâ Cytherâ.

Κυθήροισι, dat. pl. Ion. à κύθηρος, ȣ, ὁ. Th. Κύθηρα, urbs Cypri.

ΚΥΊΞ, κος, *CYIX, bulbosa quædam planta.* Theophr. lib. vii. 13.

ΚΥ'ΚΑΣ, *Æthiopicum palmarum genus.* Theophrast. lib. ii. 8.

ΚΥΚΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, *misceo:* propriè de liquoribus: *confundo, agito, perturbo.* hinc

Κυκεία, ας, ἡ, et κύκημα, ατος, τὸ, *permixtio, confusio:* à præced.

Κυκεῶ, per Apoc. pro κυκεῶνα, acc. sing. à

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, *miscellanea potio.* Th. κυκάω.

Κυκηθήτην, Ion. pro ἐκυκηθήτην, 3. pers. dual. a. 1. ind. pass. verbi κυκάω, *misceo.*

Κύκλα, per Metaplasm. pro κύκλοι, *rotæ:* à κύκλος, quod vide.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, *CYCLAS,* vestis genus vel *limbus;* item adj. *orbiculata.* Th. κύκλος.

Κυκλεύω, idem quod κυκλόω.

Κυκλέω, ῶ, f. ήσω, *in orbem circumago, in orbem verto; verso, roto, agito;* à κύκλος, *circulus.*

Κυκληδὸν, adv. *instar circuli; undequaque:* et

Κυκλικὸς, ἡ, ὸν, et κύκλιος, ία, ιον, idem ac

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, *circularis, orbiculatus, rotundus:* et

Κυκλόθεν, adv. *in circuitu:* omnia à

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ȣ, ὁ, *circulus, orbis:* item *corona hominum: circularis argumentatio, circuitus* vel *circus, locus ubi vendebantur mancipia, mœnia urbis.*

Κυκλόσε, adv. *circulatim:* à præced.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tornando rotundus factus:* ex κύκλος, *circulus,* et τερέω, *terebro.*

Κυκλόω, *cingo, circumdo; in orbem ago:* f. ώσω. perf. κεκύκλωκα. a. 1. pass. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος.

Κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, *circa, in orbem, in circuitu, undique.*

Κυκλωτὸς, ἡ, ὸν, *rotundus:* à κυκλόω.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, et οἱ Κύκλωπες, *CYCLOPES:* ex κύκλος, *orbis, circulus,* et ὤψ. Th. ὄπτομαι, *video.*

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ȣ, ὁ, *CYGNUS, olor:* est et nom. propr.

Κυκόωντι, Poët. pro κυκῶντι, *miscenti,* dat. sing. part. præs. act. à κυκάω, f. ήσω, *misceo.*

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, *cavitates oculorum.*

Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, *calix.* Th. κυλίω, *volvo.*

Κυλίνδεται, 3. sing. præs. ind. pass. κυλίνδετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω, *volvo.*

Κύλινδρος, ȣ, ὁ, *CYLINDRUS:* lapis teres in modum columnæ. à

Κυλίνδω, idem ac th. κυλίω, *volvo.*

Κύλιξ, ικος, ὁ, *CALIX:* ab eod. th.

Κύλισις, εως, ἡ, *volutatio:* et

Κύλισμα, ατος, τὸ, *volutabrum:* à perf. pass. Th. κυλίω.

Κυλισμὸς, ȣ, ὁ, *volutatio:* à κυλίω.

Κυλιςὸς, ἡ, ὸν, *volutatus:* ab eod.

Κυλίχναι, αἱ, *caliculi,* seu *parva vasa potoria oris compressioris; item cucurbitulæ:* pl. à

Κυλίχνη, ης, ἡ, *poculum, pyxis medica:* à κύλιξ.

Κυλίχνιον, ȣ, τὸ, idem. Dim. à pr.

Κύλιχνος, ȣ, id. q. κυλίχνη.

ΚΥΛΙ'Ω, *volvo, voluto:* f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω et καλινδέω, idem.

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *qui distortis pedibus est, loripes:* Vulcani Epithet. à κυλλὸς, *claudus,* et πȣ̃ς.

ΚΥΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *claudus, curvus, mancus:* qu. à κόλος, *mutilus.*

Κυλοιδιάω, ῶ, *sum oculis tumentibus:* à κύλον, pro κοῖλον, *cavitas oculi,* et οἰδάω, *tumeo.*

Κυλοιδιῶντες, nom. plur. part. præs. à κυλοιδιάω, quod vide.

ΚΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, *fluctus, unda; magna lues:* qu. κύκημα, à κυκάω, *misceo.* Est et κῦμα pro κύημα, τὸ, *fœtus:* à κύω, *in utero gesto.*

Κυμαίνοντος, gen. sing. part. præs. act. κυμαίνων, et in f. g. κυμαίνȣσα· à

Κυμαίνω, *fluctuo, æstuo, ferveo, turgeo:* f. ανῶ. perf. γκα. Th. κῦμα.

Κύματ' pro κύματα, nom. pl. κύμασι, dat. pl. à κῦμα, quod vide.

Κυματίη, ης, ἡ, *tempestas:* et

Κυματίης, ȣ, Ion. pro κυματίας, ȣ, ὁ, *undosus:* ab eod. th. Hinc κυματίης ἄνεμος, *ventus impetuosus.*

Κυματίζω, f. ίσω, *undis agito, fluctuare facio.* Th. præced.

Κυμάτιον, ȣ, τὸ, *parvus fluctus; cymatium,* pars columnæ. Dim. à κῦμα.

Κυματολήγη, ης, ἡ, *nomen mulieris.*

Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *undis* seu *fluctibus pulsatus, fluctibus jactatus.* id. et κυματοπληγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à κῦμα et πλήσσω, *pulso.*

Κυματόω, -ῶ, id. ac κυματίζω.

Κυματώγη, ης, ἡ, et legitur κυματωγὴ, ῆς, ἡ, *littus;* ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex κῦμα et ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango.*

Κυματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fluctuosus:* ab eod. th.

Κυματωθεῖσα, ης, η, a. 1. part. pass. fœm. g. à κυματόω. Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus.*

Κυμβαλίζω, f. ίσω, *cymbalum pulso:* à

Κύμβαλον, ȣ, τὸ, *CYMBALUM:* à κύμβος.

Κύμβαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pronus in caput:* à

Κύμβη, ης, ἡ, *CYMBA;* it. *poculi genus;* et *caput.* à κύμβος.

Κυμβίον, ȣ, τὸ, et

Κύμβον, ȣ, τὸ, *acetabulum:* à

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, *cavus, recessus;* item *ollæ fundum:* qu. à κυφὸς, *curvus.*

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, εως, vel ιδος, ἡ, *avis quædam nocturna.*

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, *CYMINUM:* herba et nomen.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κῦμὼ, nomen mulieris.
Κῦνᾶγίτᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro κυνηγέτης, q. v.
Κῦνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχος, *canum suffocatio; angina.*
Κῦναγχῖκὸς, ἡ, ὸν, *anginâ laborans.*
Κῦναγχῖκὸν πάθος, ipsum est κύναγχον vel κυνάγχη, morbi inflammantis species, de quo vide Steph. in Thes. D. S.
Κῦνᾶγὼς, ῶ, ὁ, Dor. pro κυνηγὸς, ῦ, *venator:* ex κύων, *canis,* et ἄγω, *duco.*
Κῦνᾶ'δες, ων, οἱ, *canum pili:* quod à κύων, *canis.*
Κῦνᾶ'μυιᾶ, vide κυνόμυια.
Κῦνάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *versipellis, impudens:* qu. canis: ex κύων, *canis,* et ἄνθρωπος.
Κῦνᾶ'ρῖον, ȣ, τὸ, *catellus:* diminut. à κύων.
Κῦ'νᾶς, acc. pl. κῦ'νες, nom. pl. à præced. th.
Κῦνέη, ης, ἡ, contr. κυνῆ, ῆς, *pellis canina, galea, pileus:* ab eod. th.
Κῦ'νειος, ειᾶ, ειον, vel κῦ'νειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *caninus:* ab eod. th.
Κῦ'νεος, έᾶ, εον, idem et ab eod.
Κῦνέȣν, Ion. et Poët. Pleonasm. τῦ ε, pro ἐκύνȣν, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, *osculor.*
Κῦ'νες, nom. pl. à κύων, κυνὸς, *canis.*
Κῦ'νεσσῖν, *canibus,* dat. pl. Ion. pro κυσὶ, à κύων.
Κῦνέω, ῶ, f. ήσω, *osculor, blandior, adoro:* προσκυνέω, idem. Th. κύω.
Κῦνηγέσῖον, ȣ, τὸ, *canes venatores,* et *instrumenta venationis:* à κυνηγός.
Κῦνηγέτης, ȣ, ὁ, *venator:* et
Κῦνηγέω, *venor:* f. ήσω. à
Κῦνηγὸς, ῦ, ὁ, *venator:* à κύων et ἄγω.
Κῦνῖ'δῖον, ȣ, τὸ, *catellus.* Th. κύων, κυνὸς, ὁ ϗ ἡ, *canis.*
Κῦνῖκὸς, ἡ, ὸν, *caninus, CYNICUS:* ab eod. th.
Κῦνόδȣς, οντος, ὁ, *dens caninus:* à κύων, κυνὸς, *canis,* et ὀδȣ̀ς, *dens.*
Κῦνοθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impudens:* ex κύων, *canis,* et θάρσος, *audacia.*
Κῦνόμυιᾶ, ᾶς, ἡ, *musca canina.* Exod. viii. 21. Ps. lxxviii. 45. et Philo Vit. Mos. i. p. 401, ed. Mang. qui disertè ducit ex μυίας ϗ κυνός. Hinc de impudente dicitur, Athen. Deipnos. iii. 37. et, ut scribi debet, iv. 14. Alii legunt κυνάμυια.
Κῦνοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui caninâ facie est:* ex κύων, *canis,* et πρόσωπον, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Κῦνοῤῥαϊσὴς, vel Κυνοραισὴς, ȣ̃, ὁ, *ricinus:* ex κύων et ῥαίω.
Κῦνοσȣρᾶ', *CYNOSURA:* qu. κυνὸς ȣ̓ρὰ, *cauda canis:* pro *astro* sumitur.
Κύντερος, ȣ, *impudentior:* superl. κύντᾶτος. Th. κύων, *canis.*
Κῦνῶπᾶ, voc. sing. à
Κῦνώπης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *habens canis vultum;* item *impudens.* ex κύων, *canis,* et ὢψ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Κῦνώπῖδος, gen. sing. à
Κῦνῶπῖς, ῖδος, ἡ, *inverecunda:* à κυνώπης.
Κῦ'ος, εος, τὸ, *fœtus.* Th. κύω, *in utero gesto.*
Κῦȣ̃μενᾶ, nom. pl. n. g. part. præs. pass. à κυέω, idem quod κύω, quod vide.
Κῦοφορέω, ῶ, f. ήσω, *in utero fero, prægnans sum:* à κύος, *fœtus,* et φορέω, idem quod φέρω, *fero.*
Κῦπᾶρίσσῖνος, vel κῦπᾶρίττῖνος, ῖ'νη, ῖνον, *cupressinus, ex cupresso factus:* à
ΚΥΠΑ'ΡΙΣΣΟΣ, κῦπᾶ'ριττος, ȣ, ἡ, *CUPRESSUS,* arbor.
ΚΥ'ΠΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, *vas magnum concavum et capax.*
ΚΥΠΑ'Σ, ᾶ'δος, ἡ, et Κῦπασσῖ's, ῖ'δος, ἡ, *pallium* et *lecti stragulum; vestis* ποδήρης, quam delicatiores tum viri tum feminæ gestabant. Anthol. Reiskii, p. 22. Vide Toup. ii. p. 121.
ΚΥ'ΠΕΙΡΟΣ, ȣ, ὁ vel ἡ, *CYPERUS,* herba è juncorum genere.
ΚΥ'ΠΕΛΛΟΝ, ȣ, τὸ, *poculi genus:* defluxum à κύφελλον, quia *cavum.*
Κῦπρῖάρχης, ȣ, ὁ, *CYPRI præfectus.*
Κῦ'πρῖδᾶ, acc. sing. à Κύπρις, *Venus.*
Κῦπρίζω, *germino venustè, floreo.* Th. Κύπρος.
Κῦ'πρῖνον, ȣ, τὸ, *unguentum Cyprinum:* et
Κῦπρῖνος, *CYPRINUS:* et
Κῦ'πρῖος, ȣ, ὁ, *CYPRIUS:* ab eod. th.
Κῦ'πρῖς, ῖδος, ἡ, *Venus:* acc. Κῦ'πρῖδᾶ et Κῦ'πρῖν. Th. Κύπρος, *Cyprus.*
Κῦπρῖσμὸς, ȣ̃, ὁ, *efflorescentia:* à κυπρίζω.
Κυπρογένειᾶ, ᾶς, ἡ, Epithet. *Veneris,* quæ *nata* dicitur in insulâ *Cypro.* Dicitur et
Κυπρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem: à Κύπρος et γίνομαι, *nascor.*
ΚΥ'ΠΡΟΣ, *CYPRUS,* arbor et insula.
Κυπτάζω, f. ᾶ'σω, *pronus specto, immoror, cunctor, tempus tero:* à κύπτω.
Κυπτὸς, ἡ, ὸν, *inclinatus; supplex.* Th.
ΚΥ'ΠΤΩ, *pronus sum, incurvo me ad videndum:* f. ψω. a. 1. ἔκυψᾶ. a. 1. part. κύψᾶς, -αντος.
Κῦρᾶ'νᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro Κυρήνη, ἡ, *CYRENE.* Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 298, &c.
Κυρβαῖος, αίᾶ, αῖον, *sublimis, -e:* à κύρβις, quod vide.
ΚΥΡΒΑΣΙ'Α, ᾶς, ἡ, *crista gallinacei; tiara:* à κάρα et βαίνω.
ΚΥ'ΡΒΙΣ, εως, ἡ, *tabula triangula, cui leges inscribebantur.*
Κῦρε, Ion. pro ἔκυρε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κύρω, *incido, nanciscor.*
Κῦρείᾶ, ᾶς, ἡ, (per Syncop. pro κυριεία) *dominatio, potestas.* Th. κῦρος.
Κῦρέω, f. ήσω, *incido, assequor.* Th. κύρω, idem.
Κῦ'ρη, ἡ, *Ceres:* sic dicta, quia κυρία τȣ̃ ζῆν, *domina vitæ.*
Κῦρηβάζω, *cornibus pugno:* f. ᾶ'σω. qu. à κέρας, *cornu.*
ΚΥΡΗ'ΒΙΑ, ων, τὰ, *acera* et *glumæ hordei.* Vide κηρύβια.
Κῦ'ρημα, et per Sync. κύρμα, ᾶτος, τὸ, *id in quod aliquis incidit, præda.* Th. κύρω, *incido.*
Κῦρήνη, ἡ, *CYRENE,* urbs Africæ. Hebr. *murus.*
Κῦρήνῖος, ȣ, ὁ, *Quirinus,* nomen viri.
Κῦρῆσαι, a. 1. inf. et
Κῦρήσᾶς, αντος, a. 1. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido.*
Κυρθεὶς, *adeptus,* a. 1. part. pass. verbi κύρω· a. 1. ind. pass. ἐκύρθην.
Κῦρῖ'ᾶ, ᾶς, ἡ, *domina:* et
Κῦρῖᾶκὸς, ἡ, ὸν, *dominicus, a, um.* Th. κῦρος, τὸ, *auctoritas.*
Κῦρῖεύω, *dominor, potior, in potestatem redigo, recupero:* cum gen. fut. εύσω. perf. κεκῦρῖ'ευκᾶ. à κύριος, *dominus.* Th. κῦρος.
Κῦρίζω, vel κῦρίσσω, *cornibus peto:* qu. à κέρας, *cornu.*
Κῦ'ρῖος, ȣ, ὁ, *dominus, herus, qui auctoritate valet.* Th. κῦρος, *auctoritas.*
Κῦ'ρῖος, ῖ'ᾶ, ῖον, *penes quem potestas seu jus alicujus rei, aut qui pro arbitrio suo aliquid facit; auctoritatem habens; præcipuus; proprius.* ab eod.
Κῦρῖότης, ητος, ἡ, *dominatio:* à præc.
Κῦρίσσω, vide κυρίζω.

Κυρκᾶνᾶν, *miscere:* qu. à κυκαvᾶν, ρ interjecto.
Κύρμᾶ, ᾶτος, τὸ, per Sync. pro κύρημα, *id in quod aliquis incidit, præda:* à κυρέω, vel κύρω, quod vide.
Κύρν' pro Κύρνε, vocat. à
Κύρνος, ου, ὁ, *CYRNUS,* nom. propr.
ΚΥ͂ΡΟΣ, εος, τὸ, *auctoritas, edictum, cardo rei.* Est et
Κῦρος, ου, ὁ, *CYRUS,* Persarum rex.
Κῦρουν, præs. inf. act. et
Κῦρουσᾶ, præs. part. f. g. à
Κυρόω, -ῶ, *sancio, auctoritatem do, ratum facio:* f. ώσω. perf. κεκύρωκᾰ. perf. pass. κεκύρωμαι. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*
Κύρσαι, *incidere,* a. 1. inf. et
Κύρσᾶς, a. 1. part. act. à κύρω, *incido:* f. Æol. κύρσω.
Κύρσω, *adipiscar:* vide in præced.
ΚΥΡΤΟ'Σ, ὴ, ὸν, Æol. κυρπὸς, *CURVUS, gibbosus, convexus.* At
Κύρτος, ου, ὁ, *sagena, nassa:* dicitur et κύρτη, et κυρτὶς, quia *cava* seu *gibbosa.*
Κυρτόω, -ῶ, *curvo, incurvum reddo.* Th κυρτός.
Κύρτωμᾶ, ᾶτος, τὸ, *quod est incurvatum, gibbus:* item *tumor omnis præter naturam.* Th. κυρτὸς, *curvus.*
ΚΥ͂ΡΩ, *sum, incido, consequor:* f. 1. Æol. κύρσω· κυρέω, idem quod κύρω.
Κύσᾶς, αντος, *osculatus,* aor. 1. part. act. à κυνέω, *osculor.*
Κύσε, seu κύσεν, Ion. pro ἔκυσεν, 3. sing. a. 1. act. κύσον, a. 1. imperat. act. ejusd. verbi; inf. κύσαι unde Angl. TO KISS.
ΚΥ'ΣΘΟΣ, et κύσος, ου, ὁ, et κυσὸς, οῦ, ὁ, *nates, podex;* item *pro muliebri pudendo.*
Κυσὶ, dat. plur. à κύων, *canis,* quod vide.
Κυσσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, *quæ concepit,* verbi κύω, quod vide.
Κύσσε, Ion. et Poët. pro ἔκυσε, 3. sing. a. 1. verbi κυνέω.
ΚΥ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, *vesica:* acc. κύστιν.
ΚΥ'ΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici.*
ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, *CYTISUS,* nomen herbæ.
ΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *cavitas, sinus, alveus;* ubi aliquid κεῖται.
Κύτρᾶν, Ion. pro χύτρην, acc. sing. à χύτρα, *olla:* idem quod χύτρος, quod vide.
Κύτταρος, ου, ὁ, *loculamentum apum et vesparum:* à κύτος, *cavitas.*
Κύφελλᾶ, ων, τὰ, *nubes,* et *omnia cava:* q. à κυφὸς, *incurvus.*
ΚΥ͂ΦΙ, *suffimenti genus.*
Κυφὸς, ὴ, ὸν, *incurvus, gibbosus:* qu. à κύπτω, *flecto.*
Κῦφος, εος, τὸ, *gibbus.* Th. κύπτω.
Κύφων, ωνος, ὁ, *locus testudinatus, baculus incurvus, stiva:* item *instrumentum quo vinciebantur nocentes* aut *torquebantur; catasta, numella:* à κυφὸς, *curvus.* Th. κύπτω, *pronus sum.*
Κύφων' pro κύφωνᾰ, acc. sing. præced.
Κύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κύπτω, f. ψω, *incurvo me:* κύψαι, a. 1. inf.
ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *alveare apum:* hinc κυψελὶς, ῖδος, ἡ, *alveus.* Est et κυψέλη, *auris foramen, ejusque sordes.*
Κυψέλλιζον, nom. propr.
Κύψελος, ου, ὁ, *CYPSELUS:* hirundinum species, sic dicta ἀπὸ τῶν κυψελίδων, *ab alveolis,* quos è luto sibi construit. Item nom. propr. Eëtionis filii, ἀπὸ τῆς κυψέλης, in quâ latens ex periculo mortis evaserat.
ΚΥ'Ω, *in utero gesto, osculor:* f. σω. perf. κᾰ. Κυέω, idem.
ΚΥ'ΩΝ, κυνὸς, ὁ ϗ ἡ, *CANIS:* acc. κύνᾰ· dat. pl. κυσί.
Κῶᾰς, τὸ, *pellis ovilla.* Vide κῶς.
ΚΩΒΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *GOBIUS* seu *GOBIO* piscis: et Angl. GUDGEON.
ΚΩ'ΔΕΙᾸ, et κωδίᾰ, ᾶς, ἡ, *caput papaveris, globulus.* κώδη, *fructus papaveris.*
Κώδιον, ου, τὸ, *CORIUM, ovium vellus:* contract. pro κωΐδιον. Th. κῶς, ἐος, τὸ, *pellis ovina villosa.*
ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, *tintinnabulum, nota, tuba:* metaph. *homo garrulus.*
Κώεᾰ, ων, τὰ, nom. pl. à κῶς, εος, τὸ, *pellis agnina, stragulum.*
ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *poculum quoddam, compotatio; ebrietas.*
Κωθωνίζω, f. ίσω, *largiùs poto, compoto:* à præced.
Κωθωνιστήριον, ου, τὸ, verbale τοῦ κωθωνίζεσθαι, quod exstat 3. Esdr. iv. 63, *taberna compotatoria.* D. S.
Κωκᾰλὸς, οῦ, ὁ, Rex Sicanorum.
ΚΩΚΥ'Ω, f. ύσω, *fleo, ploro.* hinc
Κώκυμᾰ, ᾶτος, τὸ, et
Κωκυτὸς, οῦ, ὁ, *fletus, ululatus.*
ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, *quæ ex sacrificiis supererant, sacerdotibus distribuebant: quæstores.*
Κωλεᾶ', ᾶς, ἡ, *fœni fasciculus:* it. *perna.*
Κωλεὸς, idem quod κῶλον, quod vide.
Κώληψ, ηπος, ἡ, *talus, sura.* Th. κῶλον.
Κωλῐκὸς, ὴ, ὸν, *COLICUS, ad coli dolorem pertinens:* à
ΚΩ͂ΛΟΝ, ου, τὸ, *membrum, periodi pars: intestinum crassum, COLON* seu *COLUM.*
Κωλῡέτω, *castiget,* 3. sing. imperat. act. à κωλύω, quod vide.
Κώλῡμᾰ, ᾶτος, τὸ, et κωλύμη, ης, ἡ, *impedimentum, prohibitio:* et
Κώλῡσις, εως, ἡ, idem: et
Κωλῡτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui impedit:* à
ΚΩΛΥ'Ω, *prohibeo, impedio, arceo;* f. ύσω. perf. κεκώλῡκᾰ. a. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. pass. ἐκωλύθην.
ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *stellio.*
ΚΩ͂ΜᾸ, ᾶτος, τὸ, *syncopa, coma; somnus profundus: veternus:* item *illecebra, lenocinium, pellacia.*
Κώμαζον, imperf. Ion. et
Κωμάζοντᾰ, acc. sing. part. præs. à
Κωμάζω, *COMESSOR, hymnis celebro:* item *salto, choreas ago.* κωμάζειν εἴς τινα, *hymnum in alicujus laudem canere.* Th. κῶμος, *comessatio.*
ΚΩΜᾸΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *fructus quidam aromaticus.*
Κώμαξ, ᾶκος, ὁ, *petulans, nugator.*
Κωμάξᾰτε, Dor. pro κωμάσατε, *hymno celebrate,* a. 1. imperat. act. à κωμάζω, q. v.
Κωμάρχης, ου, ὁ, *vici præfectus:* à κώμη et ἄρχω.
Κωμάσδειν, Dor. pro κωμάζειν, *comessari,* inf. verbi κωμάζω.
Κωμᾶσίᾰ, ᾶς, ἡ, à κῶμος, *comessatio.*
ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, *pagus, vicus.* Hinc
Κωμηδὸν, *vicatim.*
Κωμήτης, ου, ὁ, *paganus.* κωμῆται, *ejusdem vici incolæ, vicini.*
Κωμόπολῐς, εως, ἡ, *oppidulum:* ex κόμη et πόλις, *urbs.* Mar. i. 38. nusquam alibi reperta.
ΚΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *COMESSATIO, lascivum convivium, lascivia:* q. *luxuria soporifera,* à κῶμα, *somnus:* item *genius comessationum præses; cœtus*

Baccho ministrantium; cœtus virorum qualiscunque, sed in isto sensu rarò. Eurip. Hippol. 44. et Ion. 1196. Κώμυ δεσπότης appellatur is, *in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus.*
ΚΩ'ΜΥΣ, υθος, ἡ, *laurus quæ ante fores statuitur, fasciculus fœni.*
Κώμῳ, dat. sing. à κῶμος.
Κωμῳδῐ'ᾰ, *COMŒDIA, Satira;* à κωμῳδός.
Κωμῳδῐογρᾰ'φος, ε, ὁ, *comœdiarum scriptor:* ex κωμῳδία et γράφω. D. S.
Κωμῳδοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *comœdiæ scriptor:* ex seq. et ποιέω.
Κωμῳδὸς, ῦ, ὁ, *COMŒDUS*, qui διὰ τὰς κώμας ᾄδει, *per vicos canit:* ex κώμη, *pagus*, et ἀείδω, *cano.*
Κώνειον, ε, τὸ, *cicuta, venenata potio:* à
ΚΩ'ΝΟΣ, ε, ὁ, *CONUS, turbo, nux pini piceæque, involucrum quorundam fructuum, apex galeæ.*
Κωνωπεῖον, ε, τὸ, *CONOPEUM ad culices arcendos, velum tentorii militaris.* Th. κώνωψ, *culex:* vel κῶνος, ob similitudinem figuræ. Angl. CANOPY.
Κώνωπες, nom. pl. à
ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *culex.*
Κωπέες, οἱ, *remiges*, nom. pl. à
Κωπεὺς, έος, ὁ, *remex:* à
ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, *remus, manubrium:* q. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc
Κωπήεις, εσσᾰ, εν, *manubrium* seu *capulum habens.* A κώπη.
Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *scalmus cui alligantur remi.*
Κωπῐ'ον, ε, τὸ, *remulus.* Dim. à κώπη.
Κώρᾰ, ᾱς, ᾰ, Dor. pro κώρη, ης, ἡ, sive κόρη, *puella, oculi pupilla.*
Κῶρον, Dor. pro κόρον, q. v.
Κωροσῠ'νᾰ, ᾱς, ἁ, Dor. pro κοροσύνη, ης, ἡ, *pueritia:* à κόρος.
Κωρῠ'κίον, ε, τὸ, *crumenula, sacculus, folliculus:* diminutiv. à
ΚΩ'ΡῨΚΟΣ, ε, ὁ, *pera, saccus coriaceus.*
ΚΩ͂Σ, κώεος, τὸ, *ovium vellus, stragulum.* Κῶος, εος, τὸ, idem. q. à κέω, *jaceo.* Est et
Κῶς, ῶ, ἡ, *COS*, nomen insulæ.
Κως, Ion. pro πως.
Κωσὰμ, ὁ, nomen viri, Hebr. *divinans.*
Κώτᾰλῐς, hodiè κοτάλι, *tudicula, cochleare majus.* An à κοτύλη, quia *cava?*
ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, f. ῐλῶ. perf. ιλκᾰ, *fabulor, garrio; fallaciter loquor.* hinc κωτίλλοντᾰ, acc. sing. part. præs. κωτίλλεσᾰ, præs. part. f. g.
Κωτῐ'λος, ῐ'λη, ῐ'λον, *loquax, garrulus, blandus, fallax, astutus:* à κωτίλλω.
Κωφεύω, (pro κεφεύω) *allevo:* it. *quiesco.*
ΚΩΦΟ'Σ, ὴ, ὸν, propriè *hebes, obtusus;* et hinc, sensu aliquo captus, impr. *auditu; surdus, tacitus, stolidus, iners, invalidus, irritus, obscurus* de oratione. κωφὸν βέλος, *telum obtusum.* κωφὸν κῦμα, *fluctus qui non exauditur.* hinc
Κωφόω, -ᾶ'ω, et -έω, *exsurdo, surdum reddo, surdesco.*
Κῴχεθ' pro ϗ ᾤχετο, *et abiit*, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo.*
Κωχεύω, *sustollo.* Hesych.

Λ.

Λ Undecima est Græcorum litera; nota numeralis significans *triginta*, et cum lineolâ infrà positâ, *triginta millia.*
Λᾰ, particula, *per se* nihil significans, verùm in *compositione auget* significationem.
ΛΑ͂ΑΣ, λᾶ'αος, ὁ, *LAPIS, saxum:* qu. ex λα partic. aug. et ἄζω, *sicco.* λᾶς, λαὸς, idem quod λᾶας.
Λάβᾰ, Dor. pro Λάβε, gen. à Λάβας pro Λάβης, viri nomen.
Λᾰ'βε, Ion. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act.
Λᾰβὲ, *cape*, et in plur. λᾰ'βετε, a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 2. inf. λαβεῖν. perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.
Λᾰβὲν, Dor. pro λαβεῖν, vide in præced.
Λᾰ'βη, ης, ἡ, *prehensio, ansa, manubrium, occasio, prætextus.* Th. λαμβάνω, *capio.*
Λᾰβῆν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαβέ.
Λᾰ'βῃς, 2. sing. et λᾰ'βῃσῐ, Ion. Paragoge pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. à λαμβάνω, *capio;* a. 2. ἔλαβον.
Λᾰβῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *ansa, manubrium, forceps, fibula:* dimin. à λαβή.
Λᾰ'βοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. λᾰ'βοιμῐ, οις, οι, verbi λαμβάνω· a. 2. ἔλαβον.
Λᾰβοῖσᾰ, Dor. pro λαβῦσα, part. a. 2. act. f. g. ab eod. verbo.
Λᾰβόμην, Ion. pro ἐλαβόμην, ε, ετο, a. 2. m. λᾰβόμενος, a. 2. part. med. à λαμβάνω, *capio:* a. 2. ἔλαβον.
Λᾰ'βον, Dor. pro λαβὲ, a. 2. imperat. act.
Λᾰβῦσᾰ, aor. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.
Λᾰβρᾰγόρης, ε, ὁ, *procaciter loquax:* à λάβρος, *vorax*, et ἀγορέω, *loquor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*
Λᾰ'βραξ, ᾶκος, ὁ, *lupus piscis.* à λάβρος.
Λᾰβρεύομαι, *præceps sum in loquendo:* à
ΛΑ'ΒΡΟΣ, ρᾶ, ρον, *valdè vorax, avidus;* q. ex λα vel λίαν, et βόρος, *vorax.* Hinc
Λᾰβρότης, ητος, ἡ, *voracitas.*
Λᾰβρώνῐον, ε, τὸ, *poculum quoddam latum:* q. à λάβρος.
ΛᾸΒῨ'ΡΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, *LABYRINTHUS, locus multis viarum ambagibus inflexus.*
Λᾰβυρινθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *labyrintheus, tortuosus, flexuosus:* à præced.
ΛΑ'ΓᾸΝΟΝ, ε, τὸ, *LAGANUM, placentæ genus.*
Λᾰγᾰρὸς, ᾱ', ὸν, *laxus, non distentus, non plenus;* in quo sc. est λαγὼν seu κενότης. hinc λαγαροὶ, *homines graciles, non ventricosi.*
Λαγγεύω, *fugio:* περιφεύγω.
Λαγγέω, *pigror* ex fatigatione. Hinc Latin. *LANGUEO.* Angl. TO LANGUISH.
Λᾰγέτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro
Λᾰγέτης, ε, ὁ, *dux, ductor populi:* q. λαῦ ἡγέτης.
ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ε, ἡ, *LAGENA*, poculi genus, à cavitate, quæ λαγὼν· *genus mensuræ, sextarius.* Scribitur et λᾰ'γυνος. Angl. FLAGON.
Λᾰγῐδεὺς, έος, ὁ, *cuniculus:* à λαγωός.
Λαγνείᾰ, ᾱς, Ion. ης, ἡ, *salacitas.* Th. λάγνης, *libidinosus.*
ΛΑ'ΓΝΗΣ sive λάγνος, ε, ὁ, *homo libidinosus, lascivus:* superl. λαγνίςᾰτος· qu. λάγνος, *valdè mulierosus:* ex λα et γύνη· vel à λέγω, *cubo.*
Λᾰγόνεσσῐν, *ilibus*, dat. pl. Ion. à λαγὼν, όνος, ἡ, *ilia.*
Λᾰ'γος, ε, ὁ, *LAGUS*, nom. propr.
Λᾰγὸς, ῦ, ὁ, Ion. pro λαγώς.
Λᾰγοσφᾰγῐ'ᾰ, ᾱς, ῐ'η, Ion. ἡ, *leporum venatio*, aut *cædes:* à λαγὸς et σφαγή.
ΛΑΓΧᾸ'ΝΩ, *sortior, sorte accipio, consequor, tribuo;* cum gen. et acc. fut. med. λήξομαι. perf. εἴληχᾰ pro λέληχᾰ.

part. εἰληχὼς et λεληχώς. a. 2. ἔλἄχον. a. 2. sub. λά'χω, ῃς, ῃ. aor. 2. part. λἄχὼν, όντος. perf. med. λέλογχἄ. aor. 1. med. inf. λῄξασθαι. perf. pass. εἴληγμαι. part. εἰλημμένος.

Λἄγῶ, leporem, acc. sing. à λαγώς.

ΛἌΓΩ'Ν, όνος, ἡ, ilia, lateris cavitas laxior et exossis.

ΛἌΓΩΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, Att. λαγὼς, ῶ, lepus. Ex λα et ȣ̃ς, auris. alii ex λα et γοάω, multùm gemo.

Λἄγῷος, ῴἄ, ῷον, leporinus; à præc.

Λἄγὼς, ὼ, ὁ, lepus. v. λαγωός. Sed

Λἄγὼς, acc. pl. Dor. pro λαγȣ̀ς, lepores.

Λά'δων, ωνος, ὁ, pater Daphnes: acc. Λά'δωνἄ. Est et nom. fluvii.

Λἄέρτης, ȣ, ὁ, LAERTES, pater Ulyssis.

Λἄερτῖἄ'δης, ȣ, ὁ, LAERTIADES, nomen proprium, filius vel nepos Laërtis.

Λᾶες, ων, οἱ, lapides: à λᾶς, λᾶος, id. quod λᾶας, ὁ, lapis.

Λάζἄρος, ȣ, ὁ, per Aphær. pro Ἐλεάζαρ.

Λάζεο, Ion. et λαζεῦ, Dor. pro λάζȣ, præs. imperat. pass. λάζετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, capio.

Λαζεῦ, Dor. pro λάζȣ· vide λάζεο.

Λαζοίἄτο, Ion. pro λάζοιντο, 3. pl. opt. pass. ejusd.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, capio, prehendo: q. à λάβη, aut λαβάζομαι. Dicitur et λάζυμαι.

Λαζὼν, abjecto α, pro ἀλαζὼν, mendax, vanus, superbus.

Λἀήμεναι, Dor. pro λάειν. Hesych. exponit φθέγγεσθαι. Sic

Λάε, Ion. pro ἔλαε verbi λάω, quod tamen et alias habet significationes.

Λά'θἄ, ᾶς, ἁ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, oblivio.

Λά'θαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clam malus et mordens, clandestinus: ex præc. et ἀργός.

Λά'θε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. λά'θεσθε, 2. pl. a. 2. imp. m. verbi λανθάνω, obliviscor, seu λήθω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον. a. 2. inf. λαθεῖν. perf. pass. λέλησμαι, perf. med. λέληθα.

Λἄθέμεν, Ion. et Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. vide λάθε.

Λά'θετ' seu λά'θετο, 3. sing. a. 2. ind. med. Ion. ejusd.

Λἄθήβης, ȣ, ἡ, immemor juventæ, senex: ex λήθω, cujus a. 2. ἔλαθον, et ἥβη, juventus.

Λά'θητε, 2. plur. a. 2. sub. act. verbi λήθω seu λανθάνω, obliviscor; a. 2. ἔλαθον.

Λἄθικηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, curas oblivione tegens: à λήθω et κῆδος, εος, τὸ, cura.

Λἄθιφθόγγοιο, gen. Ion. à

Λἄθίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vocis oblivionem inducens: ex λήθω, lateo, et φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Λἄθόμεθἄ, obliviscimur, Dor. pro ληθόμεθα, 1. plur. præs. ind. act. à λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω, lateo.

Λά'θον, Ion. pro ἔλἄθον, aor. 2. verbi λήθω.

Λᾶθος, εος, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem quod λήθη, oblivio.

Λά'θρᾶ, adv. clam, latentèr: et

Λἄθραῖος, αίἄ, αῖον, clandestinus: et

Λἄθραίως, clam, adv. à λήθω, Dor. λάθω, lateo.

Λά'θρη, Ion. pro λάθρα, clam, quod vide.

Λἄθρῐδῐ'οισῖν, dat. pl. Ion. à

Λἄθρῐ'δῐος, ῐ'ἄ, ῐον, occultus. Th. λήθω, lateo.

Λά'θρῐος, ῐ'ἄ, ῐον, occultus: ab eod.

Λἄθύρῐ'ς, herba è genere tithymallorum. Plin. 27. 11.

ΛἌΘΥ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, cicercula, genus leguminis.

Λἄθὼν, qui latuit, aor. 2. part. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo, obliviscor. fut. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λαιά', ᾶς, ἡ, LÆVA; à λαιὸς, quod vide.

Λά'ῖγξ, ῖγγος, ἡ, lapillus, calculus: à λᾶας, lapis.

ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ρᾶ', ρὸν, sinister, impudens, procax.

Λαικάζω, f. ά'σω, decipio, scortor: ex λα et κάζω, orno.

Λαιλἄπέω, -ῶ, f. ήσω, et λαιλαπίζω, per procellam aufero: ex

ΛΑΙ'ΛΑΨ, ἄπος, ἡ, LÆLAPS, turbo, ventus procellosus: à λαι, vel λα, et λάπτω, lambendo bibo.

Λαίμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gulosus, vorax, insatiabilis: ex λαὶ et μάργος.

Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, Suid. à λαιμός.

ΛΑΙΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, guttur, gula, jugulus, vorago, lacuna.

Λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido seu seco. à λαιμὸς, jugulus, et τέμνω, scindo.

Λαιμόσχἄτον, τὸ, præmium ob λαιμοῦ σχάσιν, merces athletici homicidii.

Λαΐνεος, έἄ, εον, et λά'ϊνος, ῐ'νη, ῐ'νον, lapideus. Th. λᾶς, lapis.

Λαῖον, ȣ, τὸ, seges, quâ frui possumus, à λαύω. sic fruges, à fruendo. Vide λεῖον et λήϊον.

ΛΑΙΟ'Σ, ά', ὸν, LÆVUS, sinister.

Λαιοτομέω, ῶ, fut. ήσω, segetem seco, meto: à λαῖον, ȣ, τὸ, seges, et τέμνω, seco.

Λαῖπος, impudicus, libidinosus. Hesych.

Λαισήϊ'ον, ȣ, τὸ, breve scutum, parmula: à λάσιος, hirsutus, quia ex crudo corio: vel à λαιὸς, sinister, quia in sinistrâ gestabatur.

ΛΑΙ'ΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo.

Λαιστὸν, onerosum, molestum: forsan à λα et οἰστὸν, quòd in eo ferendo valdè laborandum.

Λαῖτμἄ, ἄτος, τὸ, trajectus, latitudo, æquor. Poëticum à λα et ἰέναι, quod in amplum eat, seu extendatur.

ΛΑΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, vestis, velum. Dicitur et λαίφη, q. λεῖον ὕφος, levis texturæ.

Λαιψηροκέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rapidus, celer, obliquè means: ex λαιψηρὸς et κέλευθος, ȣ, ἡ, via.

Λαιψηρὸς, ρᾶ', ρὸν, velox, celer, levis: ex λα et αἰψηρὸς, celer, rapidus, velox. Th. αἶψα, statim.

ΛἌΚἌ'ΘΗ, ης, ἡ, LACATHA, arbor campestris.

Λά'καινἄ, LACÆNA, nom. propr.

ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, species quædam aromatis.

Λά'κε, crepitabat, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi ληκέω, crepitum oleo. a. 2. ἔλακον. perf. med. λέλακα.

Λἄκεδαίμων, ονος, LACEDÆMON, urbs Peloponnesi.

Λἄκεδαιμόνῐοι, ων, οἱ, LACEDÆMONII. à pr.

ΛἌΚΕ'ΡΥΖἌ, ης, ἡ, loquax, garrula, maledica. hinc

Λἄκερύζομαι, garrio, convitior. q. ex λα et κράζω, clamo.

Λἄκέω, apud Tragicos, pro ληκέω. Eurip. Orest. 162. ἄδυ ϗ ποτ' ἄρ' ἔλακεν. vide in ληκέω, LOQUOR.

Λἄκίζω, discindo, lacero. à seq.

Λἄκῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, fissura, propriè cum crepitu facta. à ληκέω, crepo.

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ȣ, ὁ, fossa, fovea, cisterna, puteus, LACUS.

Λακτίζοισἄ, Dor. pro λακτίζȣσα, præs. part. f. g. à

Λακτίζω, calcitro: f. ῐ'σω. perf. λελάκτῐκἄ. præs. pass. λακτίζομαι, calcibus petor. Th. λὰξ, adv. calce. hinc

Λακτιςὴς, ȣ̃, ὁ, *calcitro.*
ΛΑ'ΚΩΝ, *LACON, qui è Laconiâ*, unde
Λᾰκωνίζω, f. ί'σω, *Lacedæmonios imitor, brevis sum in loquendo,* ut quondam Lacones.
Λᾰκωνι'κὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *regio Peloponnesi :* à
Λᾰκωνι'κὸς, ὴ, ὸν, *LACONICUS ;* à Λάκων.
Λᾰκωνι'κῶς, adv. *Laconicè, brevitèr :* à pr.
Λᾰκωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, *LACONISMUS, breviloquentia :* à λακωνίζω.
Λᾰ'λᾰ, *LALA*, unde *lallare* dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.
Λᾰλᾰγεῦντες, *canentes*, Dor. pro λᾰλᾰγȣ̃ντες. Sic λᾰλᾰγεῦντῐ pro λᾰλᾰγȣ̃σῐ, *garriunt*, 3. pl. præs. ind. act. à
Λᾰλᾰγέω, ῶ, *resono, vociferor, cano, tumultuor verbis :* à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω, *loquor, narro.*
Λᾰλᾰγὴ, ῆς, ἡ, *clamor, garritus :* à præc.
Λᾰλάζω, *vociferor :* à λαλέω.
Λᾰ'λαξ, ᾰγος, ὁ, *clamor, sonitus,* λαλαγή. Th. λαλέω, *loquor.*
Λαλέοντι, Dor. pro λαλȣ̃σι, *loquuntur :* à λαλέω.
Λᾰλεῦμες, Dor. pro λαλȣ̃μεν, 1. pl. præs. ind. act. ab eod.
Λᾰλεῦντῐ, Dor. pro λαλȣ̃σι, 3. plur. præs. ind. act. ab eod.
ΛᾸΛΕ'Ω, ῶ, *sonum edo, loquor, garrio :* f. ήσω. perf. λελᾰ'ληκᾰ. a. 1. ἐλᾰ'λησᾰ. a. 1. sub. act. λᾰλήσω. perf. pass. λελᾰ'λημαι, *dictus fui.* aor. 1. pass. ἐλᾰλήθην. f. 1. pass. λᾰληθήσομαι.
Λᾰ'λημᾰ, ᾰτος, τὸ, *sermo, loquacitas :* à 1. pers. perf. pass. præced.
Λᾰ'λησον, aor. 1. imperat. act. verbi λαλέω, quod vide.
Λᾰλῐᾱ', ᾶς, ἡ, *loquela, garrulitas, loquacitas, sermo, rumor, colloquium, ipsa pronunciatio.* Th. λαλέω.
Λᾰλίςερος, compar. *loquacior :* à λάλος.
Λᾰλίςᾰτος, ȣ, *loquacissimus,* superl. à
Λᾰ'λος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *loquax, verbosus, disertus, garrulus :* à λαλέω.
Λαμὰ, adv. interrogandi. Hebr. vertitur Græcè ἱνατί ; Lat. *quare?*
ΛΑΜΒᾸ'ΝΩ, *accipio, capio, percipio, sumo, suscipio, invado, accipio,* it. *patior, consequor, adipiscor, nanciscor, comparo, prehendo, apprehendo, corripio, convinco.* λαμβάνειν μεταμέλειαν, *pœnitere*, Eurip. Iphig. Taur. 636. αἰδῶ, *vereri*, Soph. Aj. 348. ἐλαμβᾰ'νοσᾰν, pro ἐλάμβᾰνον, *acceperunt*, 3. pl. imper. Ezek. xxii. 12. ἐλᾰ'βοσαν pro ἔλᾰβον, 3. pl. a. 2. Deut. i. 25. f. λήψομαι. perf. λέληφᾰ, Att. εἴληφᾰ, cujus inf. εἰληφέναι, et part. perf. λεληφὼς, υῖᾰ, ὸς, et Att. εἰληφώς. a. 2. ind. ἔλᾰβον. aor. 2. imperat. λᾰ'βε, et Att. λᾰβὲ, et in 2. pl. λᾰ'βετε. a. 2. opt. act. λᾰ'βοιμῐ, οις, οι. a. 2. sub. λᾰ'βω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. λᾰβεῖν. a. 2. part. λᾰβὼν, όντος. perf. pass. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται, et part. εἰλημμένος, pro quo apud Poët. λελημμένος. aor. 1. pass. ἐλήφθην, ης, η. inf. ληφθῆναι, et part. ληφθείς.
Λάμεχ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *pauper.*
ΛΑ'ΜΙᾸ, seu λᾰμῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *piscis quidam galeorum maximus :* dictus à λαιμȣ̃, id est, *gulæ, amplitudine. LAMIA*, bestia quædam. *Lamiæ, sagæ.* Significat et *dæmonium alios vorare existimatum.*
Λάμνᾰ, *lamella.* Ex Lat. *lamina.*
Λαμνιᾰ'ς, ᾰ'δος, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, *Lemniaca.* Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex *Lemno.* Vel ἀντὶ τȣ̃ Λημνόσε.
Λαμπᾰδηφορῐ'ᾰ, ᾶς, et Ion. ῐ'η, ῐ'ης, ἡ, *lampadum gestatio :* ex λαμπὰς, *fax*, (quod à λάμπω, *luceo,*) et φέρω, *fero.*
Λαμπᾰ'δῐον, ȣ, τὸ, *facula ; linamentum quod vulneri inditur :* dimin. à
Λαμπᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *LAMPAS, fax :* à λάμπω, *luceo.* Angl. A LAMP.
Λάμπεν, *collucebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. λάμπετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi λάμπω, *luceo.*
Λαμπετᾰ'ω, ῶ, id. quod th. λάμπω, *luceo.*
Λαμπετόωντᾰ, *fulgentia*, pro λαμπετῶντα, Poët. acc. sing. præs. part. Sic λαμπετόωντῐ, Poët. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part. præced.
Λαμπήνη, ης, ἡ, *vehiculi genus regium* et περιφανὲς, qu. à λάμπω, *splendeo.*
Λαμπηνι'κὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *ad currum aut lecticam pertinens.*
Λαμπομένοισῐ, dat. pl. Ion. part. præs. pass. à λάμπω, *luceo.*
Λαμπρῐᾰ'δᾰ, gen. Dor. à Λαμπριάδης, ȣ, ὁ, nom. propr.
Λαμπρὸς, ᾱ', ὸν, *splendidus, clarus :* compar. λαμπρότερος· superl. λαμπρότᾰτος. Th. λάμπω.
Λαμπρότης, ητος, ἡ, *splendor :* ab eod.
Λαμπρῡ'νω, f. ῠνῶ, *clarum reddo :* à λαμπρός.
Λαμπρῶς, *splendidè, clarè*, adv. ab eod.
Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fax fulgens :* à 3. pers. perf. pass. verbi
ΛΑ'ΜΠΩ, *niteo, luceo, splendeo, fulgeo, splendesco :* qu. à λίαν φῶ. fut. λάμψω. perf. φᾰ. a. 1. ἔλαμψᾰ. a. 1. imperat. λάμψον, ᾰ'τω. a. 2. inf. λάμψαι.
Λᾰμῠρῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *facundia, lepores ; loquacitas, impudentia ; limpiditas :* à
ΛᾸΜῩΡΟ'Σ, ρᾱ', ρὸν, vel λᾰ'μῠρος, *disertus, facetus, scurrilis.*
Λαμφθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. Ion. pro ληφθείην. Sic λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι, a. 1. inf. λαμφθεὶς pro ληφθεὶς, aor. 1. part. pass. Ion. à λαμβάνω, *capio :* f. λήψομαι.
Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψᾰ'τω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo.*
Λάμψᾰκον, *LAMPSACUM*, nom. urbis.
Λάμψῐς, εως, ἡ, *splendor :* à 2. pers. perf. pass. verbi λάμπω, *luceo.*
Λάμψομαι, η, εται, Ion. et λαμψȣ̃μαι. Dor. pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio.*
Λανθᾰ'νεμος ὥρα, *anni tempestas tranquilla, quâ latet siletque ventus.* Ex seq. et ἄνεμος, *ventus.*
Λανθᾰ'νω, seu λήθω, Dor. λᾰ'θω, *LATEO, delitesco, ignotus sum.* Cum participio junctum redditur *imprudenter, inscius ;* participium autem convertendum in suum verbum ejusdem temporis et modi, cujus est λανθάνω· ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλȣς, Heb. xiii. 2. *inscii quidam angelos hospitio exceperunt*, et Aristoph. Nub. 137. f. λήσω. a. 2. ἔλᾰθον. perfecto activ. caret. λανθᾰ'νομαι item *oblivíscor :* perf. pass. λέλησμαι. a. 1. pass. ἐλήσθην et ἐλήθην. perf. med. λέληθᾰ. videas th. λήθω.
Λᾶνὸς, ῶ, ὁ, Doricè pro ληνὸς, ȣ̃, ὁ, *torcular.*
ΛΑ'Ξ, adv. *calce* seu *calcibus.* Hinc Lat. *CALX.*
Λάξασθαι, Dor. pro λήξασθαι, a. 1. inf. med. ab inusit. λήχω pro λαγχάνω, *sortior.* a. 2. ἔλαχεν. perf. med. λέλογχα.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, *ascia, cœlum.*
Λαξευτὴς, *lapicida* : et
Λαξευτὸς, ἡ, ὸν, *in saxo incisus* : à
Λαξεύω, *lapides polio* : ex λᾶς, λαὸς, *lapis*, et ξέω, *polio, sculpo.*
Λαξέυσις, εως, ἡ, *lapidis poliendi ars.* D. S.
Λᾶξις, ιος, ἡ, *sors, portio*, pro λῆξις, vel à λάχεσις, per Sync. λῆξις, vide in λαγχάνω, *sortior.*
Λᾱοδίκειᾰ, ας, ἡ, *LAODICEA*, nomen urbis. Gr. *jus populi.* Hinc
Λᾱοδικεὺς, έος, ὁ, *Laodicensis* : à præced.
Λᾱοδίκη, ης, ἡ, *Laodice*, nomen virginis.
Λαοὶ, nom. pl. à λαὸς, q. v.
Λᾱοκᾰτάρᾱτος, *maledictus à populo, invisus populo.*
Λᾱομέδειᾰ, nom. propr. mulieris.
Λᾱομεδοντιάδης, ου, ὁ, *filius Laomedontis.*
Λᾱομέδων, οντος, ὁ, *LAOMEDON*, nomen propr.
ΛᾹΟ'Σ, οῦ, ὁ, Att. λεὼς, ῶ, ὁ, *populus, turba.*
Λᾱοσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *à populo cultus.* Ex λαὸς, *populus*, et σέβομαι, *colo.*
Λᾱοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populum servans, populi tutor* seu *servator.* Ex λαὸς, *populus*, et σόω, *servo.* Etiam *qui populum agitat* seu *concitat* : ex λαὸς et σείω, *moveo.*
Λᾱοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui populum alit.* Et
Λᾱότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à populo nutritus* : ex λαὸς et τρέφω, *alo* : f. ψω. perf. med. τέτροφα.
Λᾱοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populi corruptor* : ex λαὸς, *populus*, et φθείρω, *corrumpo* ; perf. med. ἔφθορα.
Λᾱοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populum cædens* : ex λαὸς et φένω, *occido.*
Λᾱοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populos ferens.* Ex λαὸς et φέρω.
ΛᾸΠΑ'ΖΩ et λᾰπάσσω, sive -άττω, f. ξω, *evacuo, mollio, perdo.*
Λᾰ'πᾰθος, ου, ἡ, et λᾰ'πᾰθον, ου, τὸ, *fossa, terræ sulcus* : item *LAPATHUM* herba, à præc.
Λᾰπᾰ'ρᾱ, ας, ἡ, et λᾰ'πᾰρον, *pars inter costas nothas et ossa quæ ad ilia pertinent*, quia λαπαρὰ, i. e. *inania* : à
Λᾰπᾰρὸς, ρᾱ', ρὸν, *vacuus, inanis.* Th. λαπάζω, *evacuo.*
ΛᾸ'ΠΗ, ης, ἡ, *pituita* : quæ λαπάζεται à corpore.
Λᾰπῆναι, a. 2. inf. pass. à λάπτω, f. ψω, *lambendo bibo.*
ΛᾸΠΙ'ΖΩ, fut. ί'σω, *insolentiùs me effero, jacto me.* q. ex λα et ἔπος.
Λᾰπῑδᾱ'ων, gen. plur. Dor. pro Λαπιθῶν. à
Λᾰπῑ'θης, ου, ὁ, *LAPITHA* : qui cum Centauris congressus est.
Λᾰ'πισμᾰ, ἄτος, τὸ, *jactantia* : à 1. pers. perf. pass. verbi λαπίζω.
Λᾰπιστὴς, οῦ, ὁ, *temerarius, mendax, voluptuosus* ; *jactator, nugax* : à λαπίζω.
ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, perf. φᾰ, *lambendo bibo more canum* ; *ingurgito me.* undè per Apocopen fit Angl. TO LAP.
Λάρδος, *lardus.* Gl. Cyr.
ΛᾹΡΙ͂ΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *saginatus.*
ΛΑΡΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *corbis è vimine plexus.*
Λαρνᾰκόγυιος, ου, ὁ, quid significet, et ut Pani tribuatur, vide notas in Theocr.
ΛΑ'ΡΝΑΞ, ἄκος, ἡ, *urna, capsa, loculus*, in quo λαρινὰ seu *pinguia* reponuntur.
ΛᾸ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *LARUS*, avis vorax, qu. à λάω, *appeto.* Sed
Λᾱρὸς, ρᾱ', ρὸν, *hilaris, jucundus, gratus.* compar. λᾱρώτερος. superl. λᾱρώτᾰτος. παρὰ τὸ ἱλαρόν.
Λᾰρυγγίζω, f. ί'σω, et Att. ιῶ, *vocem dilato, clamito* : à
ΛᾸ'ΡΥΓΞ, γος, ὁ, *guttur, gula.*
Λᾰρύζω, *clamo* : à λάρυγξ, quod clamoris organum.
Λᾶς, λᾶὸς, ὁ, *lapis*, contractè à λᾶας.
Λασαίᾰ, ας, ἡ, nom. urbis Gr. *hirsuta, herbida.*
Λᾰσᾰ'μενος, Dor. pro λησάμενος, η, ον, *oblitus, a, um*, a. 1. part. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo* : f. λήσω.
ΛᾸ'ΣᾸΝΟΝ, ου, τὸ, *LASANUM, vasculum, olla* ; item *cloaca, sella familiaris.*
Λάσδεο, *accipe*, Dor. pro λάζου, præs. imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio*, q. v.
Λασεύμεθ' Dor. pro λησόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi λανθάνω. f. 1. m. λήσομαι, et Dor. λασεῦμαι, et λασεῦμαι, ῆ, εῖται.
ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *sanna, contumelia, subsannatio, irrisio.*
Λασθῆμεν, a. 1. inf. pass. Dor. pro λασθῆναι, verbi λήθω, et Dor. λάθω, *lateo.* perf. pass. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι. a. 1. pass. ἐλάσθην.
Λᾰσῑόκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui surdus ex hirsutiâ*, κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.
ΛᾸ'ΣΙ͂ΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *hirsutus, hispidus, setosus, calidus, animosus* ; *herbidus.*
ΛΑ'ΣΚΩ, *loquor* ; q. à λάλω.
Λάσταυρος, ου, ὁ, *hirsutus in parte virili* : cujus ταῦρος est λάσιος.
Λᾱσῶ, Dor. pro λήσω, fut. 1. à λήθω, *lateo.*
ΛᾸ'ΤΑΞ, ἄγος, ἡ, *humor excidens è poculo*, et *strepitus ille.* Est et *nomen animalis quadrupedis.*
Λᾰτῖνος, ὁ, *LATINUS*, nomen viri.
Λᾱτοΐδᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. Λητοΐδης, ου, ὁ, *LETOIDES, Apollo, Latonæ filius* : à Λητώ.
Λᾱτομέω, *lapides incido et polio, exscindo, excido* ; cum acc. f. ήσω. a. 1. ἐλᾱτόμησᾰ. perf. λελᾱτόμηκᾰ. perf. pass. λελᾱτόμημαι. perf. part. λελᾱτομημένος, η, ον. à λατόμος.
Λᾱτόμημᾰ, *lapis excisus* : à verbo præc. D. S.
Λᾱτομητὸς, ἡ, ὸν, *incisus in lapides, excisus, excavatus è lapide* : ab eodem.
Λᾱτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lapicida* : quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, et τέμνω, *scindo.*
ΛᾸ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *LATUS*, nom. piscis delicati, Athen. l. vi. 17.
Λᾰτρείᾰ, ας, ἡ, *servitus, cultus* : it. *cultus religiosus.* Et pro δούλη, *serva.* à λατρεύω. Th. λάτρις.
Λᾰτρευτὴς, οῦ, ὁ, *cultor* : à 3. pers. perf. pass. seq.
Λᾰτρεύω, *servio, famulor, religiosè colo, sacrifico* ; cum dat. f. σω. perf. λελᾰ'τρευκᾰ. a. 1. ἐλᾰ'τρευσᾰ. à λάτρις. al. à λα part. intens. et τρέω, *tremo.*
Λᾰ'τριν, acc. sing. λᾰ'τρισῐ, dat. pl. à λάτρις, ιος, *servus.*
Λᾰ'τριος, ᾱ, ον, *famularis.* Th.
ΛᾸ'ΤΡΙ͂Σ, ιος, ὁ ϗ ἡ, *servus, famula* ; quos uxor secum afferebat, cum in viri sui potestatem se dedit. Vox à λαὸς, *populus, plebs inferior.* Hinc nata distinctio inter *latriam*, cultum ministerialem ; et *duliam*, cultum divinum.
Λᾰ'τρον, ου, τὸ, *merces*, quæ servienti datur. à præc.
Λάτυμνον, ου, τὸ, nomen urbis.
ΛΑΥΚᾸΝΙ͂Ᾱ, vel λευκᾰνί'ᾰ, ας, ἡ, *guttur, gula* : q. à λαύω, *fruor.*
Λαύρᾱ, ας, ἡ, *platea lata, vicus* : q. λαύρα ὁδός· à
ΛΑΥ͂ΡΟ'Σ, ρᾱ', ρὸν, *LARGUS, latus, multus, copiosus* : q. à λα et εὐρὺς, *latus.*
Λαύρως, adv. *latè, abundè* : à præced.

Λαύω, *fruor:* undè usitatum ἀπολαύω, in λάω, *volo.*

Λᾰ'φῡρᾰ, τὰ, *spolia quæ vivis detrahuntur.* Th. λαφύσσω.

Λᾰφῡρεύω, f. εύσω, *spolio.*

ΛᾸΦΥ'ΣΣΩ, vel λᾰφύττω, f. ξω, *avidè deglutio, helluor, evacuo:* qu. à λάπτω.

Λᾰφύστιος, ί'ᾰ, ιον, *vorax, helluo:* à præc.

ΛᾸΧΑΙ'ΝΩ, *fodio:* f. ᾰνῶ. perf. αγκᾰ.

Λᾰχᾰνείᾰ, ᾱς, ἡ, *olerum collectio:* à

Λᾰχᾰνεύομαι, f. εύσομαι, *olera produco:* à

Λᾰ'χᾰνον, ȣ, τὸ, *olus:* à λαχαίνω.

Λᾰ'χειᾰ, ᾱς, ἡ, *fossu facilis:* it. nomen insulæ: à λαχαίνω, *fodio.*

Λᾰχεῖν, *sortiri,* aor. 2. inf. act. λᾰ'χε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *sortior:* f. λήξω. perf. λέληχα, et Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον. perf. med. λέλογχα. λαχεῖν ἀΐδαν, *mori,* Pindar.

Λᾰ'χεσῖς, εως, ἡ, *LACHESIS:* nom. Parcæ. à λαγχάνω, *sortior.*

Λᾰ'χη, ης, ἡ, idem quod λάχος, εος, τὸ, *sors:* ex eod.

Λᾰχήνᾱς, a. 1. part. act. à λαχαίνω, *fodio:* f. ανῶ. a. 1. ἐλάχηνα.

Λαχμὸς, ȣ̃, ὁ, *micatio, sors:* à λαγχάνω, *sortior, mico digitis.* λαχμὸς exponitur etiam λακτισμὸς, *calcitratio;* item *pilorum densitas.*

Λαχνᾶεις, εντος, Dor. pro λαχνήεις, *villosus, hispidus:* à

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *lanugo:* ex λα et χνȣ̃ς.

Λαχνήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *pilosus:* à præced.

Λᾰχοίην, ης, η, *sortiar,* Att. pro λᾰ'χοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, *sortior:* a. 2. ἔλαχον.

Λαχνȣ̃ται, (vox rara) *pilosus fit:* ex λαχνόομαι, ȣ̃μαι, q. à λάχνη.

Λᾰ'χος, εος, τὸ, *sors:* à λαγχάνω, *sortior:* a. 2. ἔλαχον.

Λᾰχȣ̃σᾰ, *sortita,* a. 2. part. act. f. g. à

Λᾰχὼν, ȣ̃σᾰ, ὸν, *sortitus, sortis particeps:* a. 2. part. verbi λαγχάνω, *sortior,* quod vide. a. 2. ἔλαχον.

Λαψᾰ'νη, ης, ἡ, *LAPSANA,* sylvestris brassicæ genus; à λάπτω.

Λαψεῦμαι, seu λαψȣ̃μαι, ῆ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, η, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, *sumes,* Dor. pro λήψῃ, 2. sing. f. 1. med. vide λαψεῦμαι.

Λαψȣ̃μαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛᾸ'Ω, *video, fruor, volo.* λῶ, Doricè, Markl. Eurip. Suppl. 221. Hinc λαύω, Pleonasmo τȣ̃ υ, unde usitatum ἀπολαύω, idem; quod vide.

Λᾱώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *popularis:* à λαὸς, *populus.*

Λέᾰ, *lapis, quem textor stamini inter texendum appendit:* à λᾶς contractè pro λᾶας, ὁ, *lapis.*

Λέαινᾰ, ᾱς, ἡ, *LEÆNA:* à λέων, *leo.*

Λεαίνω, idem quod λειαίνω, *lævigo;* item *comminuo:* f. ᾰνῶ. a. 1. ἐλέηνᾰ. Th. λεῖος, *lævis, non asper.*

Λεᾶναι, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Λέανδρος, ȣ, ὁ, *LEANDER,* nomen proprium.

Λεββαῖος, ȣ, ὁ, nom. Apostoli. Hebr. *cordatus.*

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ί'δος, ἡ, *exuviæ, pellis deposita:* q. à λέπω, *exuo.*

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, *LEBES, pelvis:* qu. à λέβω, *fundo, libo.*

Λεβωνᾶ, nom. oppidi. *Jud.* xxi. 19.

Λέγειν, præs. inf. à λέγω, *dico.*

Λεγεὼν, ὁ, *legio:* à Latinis sumpta vox.

ΛΕ'ΓΝΟΝ, ȣ, τὸ, seu λέγνη, ης, ἡ, *fimbria, quæ assuitur extremæ vestis oræ.*

Λεγόμεθεν, *dicimur,* Æol. pro λεγόμεθα, 1. plur. præs. pass. verbi λέγω, *dico.*

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, *dicimus:* et

Λέγοντῐ, *dicunt,* Dor. pro λέγȣσι: à

ΛΕ'ΓΩ, *LEGO, colligo: numero; dico, loquor; cubare facio, jaceo, dormio.* λέγειν τὴν ἐμὴν χάριν, Eurip. Orest. 1547. *dicere in meam gratiam,* sub. εἰς. ἔλεγε δὲ τὸν Ἰȣ̃δαν, Joan. vi. 71, *loquebatur de Juda.* Sic Theocr. Idyl. xv. f. λέξω. perf. λέλεχᾰ. a. 1. ἔλεξᾰ. a. 2. ἔλεγον. perf. pass. λέλεγμαι. perf. med. λέλογᾰ.

Ληλᾰσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *prædatio:* actio ejus qui ληλατεῖ, id est, *prædam agit,* qu. λείαν ἐλαύνει. item *præda.*

Ληλᾰτέω, ῶ, f. ήσω, *prædam ago, depopulor, prædor:* ex λεία et ἐλαύνω.

ΛΕΙ'Ᾱ, ᾱς, ἡ, *præda.* Sed λείᾰ, *lævigata:* vide in λεῖος.

Λειᾰγόρη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris: *suaviloqua:* ex λεῖος, *lævis,* et ἀγοράομαι, *concionor.* Th. ἀγορᾶ, *forum.*

Λειαίνω, *LINO, lævigo, polio:* f. ᾰνῶ. a. 1. ἐλείηνᾰ. Th. λεῖος, *lævis.*

Λείβεται, *stillat,* 3. sing. præs. ind. pass. à

ΛΕΙ'ΒΩ, *LIBO, fundo:* f. ψω. perf. λέλειφᾰ. Dicitur et εἴβω, Ion. et Æol.

Λειεῦμαι, Dor. pro λειȣ̃μαι, præs. pass. verbi λειόω, f. ώσω, *lævigo.* Th. λεῖος, *lævis.*

Λείηνᾰν, *explanârunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et Att. pro ἐλείαναν· à verbo λειαίνω, q. v.

Λεῖκνον, vel λίκνον, ȣ, τὸ, *ventilabrum.* hinc λεικνίζω, *vanno.*

Λεῖμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *reservatio, reliquiæ:* idem quod λείψανον, ȣ, τό. Th. λείπω, *linquo.*

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ῶνῐ, ὁ, *pratum:* quasi λείβω, quia *rigatur.*

Λειμώνιος, ί'ᾰ, ιον, *pratensis:* et

Λειμωνόθε, *ex prato:* à λειμών.

Λειογένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *læves malas habens:* ex λεῖος, *lævis,* et γένειον, *mentum.*

Λειόγλωσσος, *lævis linguâ, subdolè blandiens:* à λεῖος, *lævis,* et γλῶσσα, *lingua.*

ΛΕΙ'ΟΣ, εῖᾰ, εῖον, *LÆVIS, non asper;* item *planus, lubricus; lenis, perfectus.* Duci possit à λα et ἴσος, *æqualis:* hinc

Λειότης, ητος, ἡ, *lævitas:* à præc.

Λείεσῐν, *leonibus,* pro λέȣσιν, per Ectasin Poët. dat. plur. à λέων, οντος, ὁ, *leo.*

Λειόω, f. ώσω, *lævigo.* Th. λεῖος.

Λεῖπ' et λεῖπε, Ion. pro ἔλειπε, 3. sing. imperf. act. vel præs. imperat. Λείπεσθ' pro λείπεσθαι, præs. inf. pass. λείπεθ' pro ἐλείπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi λείπω, *linquo.*

Λείπεθ', vide in præced.

Λειποθῡμῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *animi deliquium repentè superveniens.*

Λείπομαι, ῃ, εται, præs. ind. pass. λειπόμενος, præs. part. ejusd.

Λειποστρᾰτῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, vel -ιον, ȣ, τὸ, *militiæ desertio:* ex λείπω et στρατὸς, *exercitus.*

Λειποψῡχέω, *animam linquo:* f. ήσω. ex λείπω et ψυχὴ, ἡ, *anima.*

Λειποψῡχȣ̃ντᾰ, acc. sing. part. præs. præc. verbi.

Λειπτέον, *linquendum est,* verbale à seq.

ΛΕΙ'ΠΩ, *LINQUO, relinquo; desum, deficio:* fut. ψω. perf. λέλειφᾰ. a. 1. ἔλειψᾰ. a. 2. ἔλῐπον. perf. pass. λέλειμμαι.

perf. med. λέλοιπα. Hinc Angl. TO LEAVE. Cum gen. significat *minus quàm*, ut, ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων. Diod. Sic. l. i. *anni paulo minus quàm* xviii *millia.* Defectus si exprimitur, ponitur in dativo: ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυσὶ λείποντα τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα, Diod. Sic. l. i. p. 4, *duobus minus quàm* cccxxx *annis.* οὐκ ἐλείποντο τῶν πόλεων αἳ ἐπὶ θύραις εἰσὶ τῆς Πίσης, Philostr. l. viii. c. 15. *tamen non seciùs adventabant quàm civitates quæ propinquæ sunt Pisæ.*

Λείπωσᾰ, Dor. pro λείπουσα, præs. part. f. g. à λείπω, *linquo.*

Λείρῐνος, ῐ́νη, ῐνον, necnon λίρινος, ίνη, ινον, idem quod sequens.

Λειρῐόεις, όεσσᾰ, όεν, *liliaceus, suavis, floridus, tener.* Th. λείριον, *lilium.*

Λειρῐόεσσῃ, dat. sing. f. g. à λειριόεις, quod vide.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *LILIUM*, pro quo et λίριον. Est folio λεῖον.

Λειρὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *gracilis, pallidus:* q. à λεῖος, *minutus.*

Λεῐςὸς, ὴ, ὸν, *prædabilis, prædativus, a, um:* à λεία, ας, ἡ, *præda.*

Λεῐ̈τὸς, ὴ, ὸν, *publicus, a, um:* à λαὸς, Att. λεὼς, *populus.* Ion. resolut. λήϊτος· item λεῖτος.

Λειτουργέω, ῶ, *ministro, munus publicum obeo; tropicè reipub. quocunque modo prosum.* fut. ήσω. perf. λελειτούργηκᾰ. a. 1. ἐλειτούργησᾰ. aor. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. à λειτουργός.

Λειτουργῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *servitus, ministerium publicum, LITURGIA:* et hinc Angl. LITURGY: à λειτουργός.

Λειτουργῐκὸς, ὴ, ὸν, *ministratorius, a, um:* à præc.

Λειτουργὸς, οῦ, ὁ, *qui munus publicum obit* vel *præstat; minister ecclesiæ:* à λεῖτος, *publicus*, et ἔργον, *opus.*

ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ἡ, *LICHEN, summæ cutis asperitas.* Est etiam herbæ species.

Λειχήνωρ, nom. muris: à λείχω et ἀνήρ.

Λειχομῠ́λη, ης, ἡ, nomen propr. muris: ex λείχω, *lambo*, et μύλη, *mola frumentaria.*

Λειχοπῐ́ναξ, nomen muris: à λείχω, *lambo*, et πίναξ, *tabula.*

ΛΕΙ'ΧΩ, *lambo, LINGO:* f. ξω. perf. χᾰ.

Λεῖψᾰν, Ion. pro ἔλειψαν, 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo:* f. ψω.

Λείψᾰν' pro λείψᾰνᾰ, τὰ, *reliquiæ:* nom. pl. à

Λείψᾰνον, ου, τὸ, *reliquiæ.* Th. λείπω, *linquo.*

Λείψω, f. 1. act. ejusd.

Λείων, Poët. pro λέων, οντος, ὁ, *leo.*

Λείωσῐς, εως, ἡ, *lævigatio:* à 2. pers. perf. pass. verbi λειόω. Th. λεῖος, *lævis.*

ΛΕΚᾸ'ΝΗ, ης, ἡ, *pelvis, catinus, patina:* Att. pro λακάνη. Ex λα et χαίνω, quod valdè pateat.

Λεκᾰ'νίον, ου, τὸ, *parva pelvis:* dim. à præced.

ΛΕ'ΚῚΘΟΣ, ου, ἡ, *vitellus, ovi luteum:* at m. g. *pisum.*

Λεκὸς, οῦ, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, *scutella:* indè λεκῐ̀ς, et dimin. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum*, adj. verbale: à λέγω, *lego.*

Λεκτῐκὸς, ὴ, ὸν, *eloquens:* undè

Λεκτῐκώτᾰτος, superlat.

Λέκτο, Poët. pro λέλεκτο, Ion. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi λέγω.

Λεκτὸς, ὴ, ὸν, *dicendus, dictus, selectus:* à 3. pers. perf. pass. ejusd.

Λέκτρον, ου, τὸ, *LECTUS.* Th. λέγω, *cubare facio.*

Λέκτρονδε, pro εἰς λέκτρον, *ad lectum.*

Λέκῠθος, idem ac λέκιθος, quod vide.

Λελᾰβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι, aor. 2. ἔλαβον.

Λελᾰ'βησῐ, Ion. Anadiplasiasmo et Paragoge τοῦ σι, pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Λελᾰβόμην, Poët. pro ἐλαβόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλᾱθᾰ, Dor. pro λέληθα, perf. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo;* f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λελᾰθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. m. et

Λελᾰ'θῃ, pro λάθῃ, 2. pers. a. 2. sub. m. et

Λέλᾰθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. et

Λελᾰθόμην, Anadiplas. Ion. pro ἐλαθόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλᾱκᾰ, ας, ε, *strepo*, perf. m. sed præsentis significationem habet: hinc λελᾰκυῖα, perf. part. m. f. g. verbi ληκέω, *resono, crepo:* a. 2. ἔλακον.

Λελᾰκυῖᾰ, vide in λέλακα. Alii formant à λακέω, *vociferor:* perf. part. λελακηκὼς, υῖα, et per Sync. λελακὼς, λελακυῖα.

Λελᾰ'ληκᾰ, ας, ε, perf. ind. act. verbi λαλέω, *loquor.*

Λελάμπρυνται, *resplenduit*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω. f. υνῶ. perf. λελάμπρυγκα. perf. pass. λελάμπρυμμαι, à λαμπρὸς, *splendidus.* Th. λάμπω, *luceo.*

Λελάσμεθᾰ, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. pass. Sic

Λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. verbi λανθάνω, seu λήθω, *lateo.*

Λέλαςαι, *oblitus est*, Dor. pro λέληςαι, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λελᾰ'χοιμῐ, pro λάχοιμι, a. 2. opt. et

Λελᾰ'χωσῐ, *sortiti fuerint*, Ion. Anadiplasiasm. pro λάχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi λαγχάνω, *sortior:* a. 2. ἔλαχον.

Λελειμμένος, perf. part. pass. verbi λείπω.

Λέλειπται, *relictus est*, 3. sing. perf. ind. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται· à λείπω, *linquo:* f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λελειχμότες, *lambentes*, perf. part. act. per Sync. et Epenth. τοῦ ε, pro λελιχμακότες, verbi λιχμάω. Th. λείχω, *lingo.* fut. ξω. perf. χα. vide Hesiodi Theogon. posset etiam ab hoc perfecto formari.

Λελέχθαι, perf. inf. pass. à λέγω, *dico:* a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέληθᾰ, ας, ε, *latui*, perf. med. verbi λανθάνω, seu λήθω: f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λεληθότως, adv. *furtim, latenter*, à λεληθὸς, part. perf. m. à λανθάνω, *lateo.*

Λέληκᾰ, *locutus sum*, perf. act. verbi λαλέω, f. ήσω. perf. λελάληκα, et per Sync. λέληκα. An potiùs dicendum esset perf. med. verbi ληκέω, pro βοάω; undè perf. m. λέληκα, ας, ε.

Λεληκὼς, υῖα, ὸς, ejusd. perf. part.

Λέλημμαι, *captus sum*, perf. pass. verbi λαμβάνω, *capio.* f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Λελημμένος, ejusd. perf. part.

Λελῆσθαι, *oblitum esse*, perf. inf. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo:* perf. pass. λέλησμαι· sed

Λελῆσθαι, cum ι subscripto, est à verbo ληΐζομαι seu λῄζομαι, *prædor.* Th. λεία, *præda.*

Λέλησμαι, perf. ind. pass. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω, seu λανθάνω.

Λέληφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*; quod vide.
Λελῃμένος, *charus, promptus*, perf. part. pass. verbi λιλέω, -ῶ, *volo*: perf. λελίληκα. perf. pass. λελίλημαι, et Euphoniæ gratiâ λελίημαι.
Λέλογα, perf. med. verbi λέγω, *dico*: f. ξω. perf. λέλεχα.
Λελογίσμεθα, 1. pl. perf. pass. verbi λογίζομαι, quod vide.
Λελογισμένως, *prudenter*, adv. ab eod.
Λέλογχα, ας, ε, *sortitus sum*, perf. med. et
Λελογχὼς, perf. part. m. verbi λαγχάνω, *sortior*.
Λέλοιπα, ας, ε, *reliqui*, p. m. et
Λελοιπὼς, ότος, perf. part. med. verbi λείπω, *linquo*.
Λελεμένος, *lotus*, perf. part. pass. verbi λέω, *lavo*: f. λέσω. perf. λέλεκα.
Λέλοχα, vel εἴλοχα, perf. ind. act. Att. pro λέλεχα. Hinc
Λελοχυῖα, *enixa*, perf. part. f. g. verbi λέγω, *dico*: quod tamen à λέχομαι, *peperi*, derivatum volunt.
Λέλυκα, ας, ε, *solvi*, perf. ind. act. verbi λύω.
Λελύμασμαι, perf. pass. Att. pro λελύμαμμαι, et hinc
Λελυμασμένος, *labefactus*, perf. part. pass. Att. verbi λυμαίνω, *corrumpo*: fut. ανῶ. perf. λελύμαγκα. Th. λύμη, *lues, noxa*.
Λελυμένος, η, ον, *solutus*, perf. part. pass. et
Λέλυται, 3. sing. perf. pass. λέλυντο, 3. pl. plusq. pass. Ion. verbi λύω, *solvo*: f. σω. perf. λέλυκα. perf. pass. λέλυμαι. perf. inf. pass. λελύσθαι.
ΛΕ'ΜΒΟΣ, ε, ὁ, *LEMBUS, parvum navigium*.
Λέμμα, ατος, τὸ, *cortex*. Th. λέπω.
Λέμφος, ε, ὁ, *mucus concretus*. Sed
Λεμφὸς, adj. *mucosus, stultus*.
Λέντιον, ε, τὸ, *linteum*: vox Lat. Gr. ὀθόνιον, ε, τό.
Λέξατο, *recensuit, numeravit*, Ion. pro ἐλέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγω, *dico*.
Λέξεο, *cubato*, Ion. pro λέξε, præs. imperat. pass. verbi λέξομαι, quod formatum à fut. verbi λέγω, *dico*: f. ξω.
Λεξίδιον, ε, τὸ, *dictiuncula*: dim. à λέξις. Th. λέγω.
Λεξικὸν, ε, τὸ, (scil. βιβλίον) *LEXICON, dictionarium*: ab eod. nom. et th.

Λέξις, εως, ἡ, *dictio, elocutio, oratio, sermo, stylus, verbum*: acc. λέξιν. Th. λέγω, *dico*.
Λέξεντι, *dicunt*, Dor. pro λέξεσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd.
Λέοντα, acc. sing. à λέων, οντος, ὁ, *leo*; in pl. λέοντες· dat. pl. λέεσι.
Λεοντέη et λεοντῆ, ῆς, ἡ, *pellis leonis*: à λέων.
Λεόντειος, εία, ειον, vel -ος, ε, ὁ ἡ, *leoninus*: ab eod.
Λεοντηδὸν, adv. *leonum more*.
Λέπαδνον, ε, τὸ, *lorum latum jumentarium, capistrum*: in pl. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, *decortico*.
Λέπαργος, ε, ὁ ἡ, *albus*. Eustath. qu. ex λεπὶς et ἀργὸς, *albus*.
Λέπας, τὸ, *rupes, promontorium*. Th. λέπω.
Λεπὰς, άδος, ἡ, *LEPAS, concha petræ adhærens*: à præced.
Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, *LEPISTA, genus calicis instar conchæ*: à præced.
Λεπίδιον, ε, τὸ, parva λεπίς.
Λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν, *squamatus*: ex λεπίς.
Λεπίζω, f. ίσω, *decortico*: à λέπος, *cortex*. Th. λέπω.
Λεπὶς, ίδος, ἡ, *squama, cortex*: et
Λέπισμα, ατος, τὸ, idem; et *decorticatio*: et
Λέπος, εος, τὸ, *cortex, squama*. Th. λέπω, *decortico*.
Λέπρα, ας, ἡ, *LEPRA, vitiligo*. Th. λεπρὸς, *scaber*.
Λεπρὰς, άδος, ἡ, *aspera*: petræ Epithet. et
Λεπρὰς, acc. pl. f. g. à λεπρὸς, *scaber*.
Λεπράω, -ῶ, f. ήσω, *scaber* seu *leprosus fio*: ab eod.
Λεπρὸν, ε, τὸ, *lepra*.
Λεπρόομαι, εμαι, *leprosus sum*.
ΛΕΠΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *scaber*; item *leprosus*.
Λεπτάλεος, έα, έον, idem quod λεπτὸς, *tenuis*.
Λεπτῆ, *macilentæ*, dat. sing. f. g. à λεπτός.
Λεπτολογία, ας, ἡ, *tenuis et inanis sermo*: à λεπτὸς, *tenuis*, et λόγος.
Λεπτὸν, ε, τὸ, *minutum quoddam nummi genus*, n. g. à
ΛΕΠΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tenuis, subtilis, gracilis, rarus, acutus, ingeniosus*.
Λεπτότης, ητος, ἡ, *tenuitas*: à λεπτός.
Λεπτύνω, f. υνῶ, *attenuo, extenuo*: à λεπτός.

Λεπύριον, *parvus cortex, squamula*: Dim. à seq.
Λεπυρὸν, ε, τὸ, *cortex, putamen ovi, testa*. Th. λέπω.
Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, *corticosus, squamâ tectus*.
ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, *decortico, exuo*.
Λερία, *LERIA*, insula: cujus incolæ Λέριοι ii malè audiebant ob malitiam.
Λερναίη, ης, ἡ, nomen *hydræ*, à Λέρνῃ, *palude*, in quâ versata fuerat.
ΛΕ'ΡΝΗ, ης, ἡ, *palus Argivorum*, ubi sordium confluges. Hinc
Λέρνη κακῶν, *LERNA malorum*.
Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Lesbis*.
Λεσβίζειν et Λεσβιάζειν, *Lesbios imitari*, obscœnis moribus: et
Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Lesbia fœmina*: et
Λεσβόθεν, adv. *è Lesbo*. à
ΛΕ'ΣΒΟΣ, *LESBUS*, insula.
Λεσχάζοντες, *garrientes*, nom. pl. præs. part. verbi λεσχάζω, quod à
ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, *sermocinatio, confabulatio, nugæ*.
Λεσχηνεύω, f. εύσω, *sermocinor, confabulor*. à pr.
Λευγαλέῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέαις· et
Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. m. g. pro λευγαλέοις· à
Λευγάλεος, έα, έον, *perniciosus, gravis, tristis*; *invalidus*; *tenuis*: q. λοιγαλέος. à Th. λοιγὸς, *pernicies*.
Λευΐ, et Λευῒς, ὁ, *Levi*: nomen viri, gen. τε Λευΐ, acc. Λευΐν· Heb. *additus*.
Λευΐτης, ε, ὁ, *Levita*: et
Λευϊτικὸς, ἡ, ὸν, *Leviticus*: à Λευΐ.
Λεύκ', pro λευκὰ, *alba*: à λευκός.
Λευκαίνω, *dealbo*; item *remigo*: f. ανῶ. a. 1. ἐλεύκανα. a. 1. inf. λευκᾶναι. a. 1. ind. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, *albus*.
Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. et
Λευκάνας, a. 1. part. à λευκαίνω, *dealbo*: quod vide.
Λευκανθεὶς, a. 1. part. pass. à λευκαίνω, q. v.
Λευκανθὴς, έος, ὁ ἡ, *florem album habens, canus*: ex λευκὸς et ἄνθος.
Λευκανθίζω, *albico, candidus sum*. Th. λευκὸς, *albus*.
Λευκανία, ίας, ἡ, Ion. -ίη, *gula*. vid. λαυκανία.
Λεύκασπις, ιδος, ὁ ἡ, *album clypeum habens*. Ex λευκὸς et ἀσπίς.

Λεύκη, ης, ἡ, *populus alba*; item *vitiligo alba*. ab eod. th.
Λεύκιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui candidos equos habet*: qu. λεύχιππος· ex λευκὸς, *albus*, et ἵππος, *equus*.
Λευκῖτᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem quod λευκὸς, *candidus*. ap. Theocr. hircus sic dicitur à colore.
Λευκῖτη, *creta*, ejusd. th.
Λευκόγειος, ȣ, vel Att. λευκόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, *cretosus*, *cujus terra alba est*: ex λευκὸς, *albus*, et γῆ, *terra*.
Λευκοθέα, *LEUCOTHEA*, *Albunea mater*, *Matuta*: q. λευκὴ θεὰ, lux enim est alba.
Λευκοθώραξ, ᾶκος, ὁ ϗ ἡ, *candidè loricatus*: ex λευκὸς et θώραξ.
Λευκόϊον, *caltha*, *viola*: q. λευκὸν ἴον, *viola alba*.
Λευκοῖσὶν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, *albus*.
Λευκόλῖνον, ȣ, τὸ, *album linum*: ex λευκὸς et λίνον, *linum*.
Λευκομέτωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *candidus*, *habens frontem albam*: ex λευκὸς et μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Λευκοπάρηος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *candidas habens genas*: ex λευκὸς, *albus*, et παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *gena*.
Λευκόπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, *albos habens pedes*: ex λευκὸς et πȣ̃ς.
Λευκόπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui albis equis utitur et vehitur*: ex λευκὸς, *albus*, et πῶλος, *pullus equinus*.
ΛΕΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *albus*, *candidus*, *serenus*, *purus*, *integer*.
Λευκότης, ητος, ἡ, *albedo*: à pr.
Λευκότερος, έρᾶ, ον, *candidior*: comp. à λευκὸς, *albus*.
Λευκόφρῦς ἀγορὴ, *cana fori facies*: ex λευκὸς et ὀφρὺς, *supercilium*.
Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *candidam tunicam gerens*: ex λευκὸς et χιτὼν, *tunica*.
Λευκόχροος, contr. λευκόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *albicans*, *albo colore*: ex λευκὸς et χρόα, *color*.
Λευκόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, *candidam habens cutem*: ex λευκὸς et χρὼς, χρωτὸς, ὁ, *corpus*. Th. χρόα, *color*.
Λευκόω, id. ac λευκαίνω.
Λεῦκτρᾶ, pl. tantùm, *LEUCTRA*, urbs Bœotiæ.
Λευκώλενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pulchris ulnis*, seu *brachiis*: ex λευκὸς et ὠλένη, *ulna*.
Λεύκωμᾶ, ᾶτος, τὸ, *tabula albo colore inducta*, *album*. Th. λευκός.

Λευρὸς, ρᾶ, ρὸν, *lævis*, *æquus*, *planus*, de loco: à λεῖος.
Λεύσσετε, *videtis*, 2. pl. præs. ind. act. à
ΛΕΥ'ΣΣΩ, *video*, *aspicio*.
Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, *lapidator*, *dignus qui lapidibus obruatur*: λευστῆρᾶ δήμȣ μόρον, Æsch. i. 78. *mors ex lapidatione illata*. à λεύω, *lapido*, quod vide.
Λευχειμονέω, ῶ, f. ήσω, *albis induor*: à seq.
Λευχείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *candidatus*: qui λευκὸν εἷμα gestat.
Λεύω, f. εύσω, *lapido*: à λᾶς, *lapis*.
Λεχέεσσὶν, dat. pl. Ion. à λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod vide.
Λεχεποίη, ης, ἡ, et
Λεχεποίης, ȣ, ὁ, *ferens herbas lectis et stibadiis idoneas*: à πόα, Ion. ποίη, *herba*, et λέχος, εος, τὸ, *lectus*. Th. λέγω, *cubo*.
Λεχθὲν, *dictum*, a. 1. part. pass. n. g. à λέγω, *dico*: f. ξω. a. 1. pass. ἐλέχθην.
Λέχος, εος, τὸ, *lectus*, *cubile*; *nuptiæ*, *uxor*, Poet. Th. λέγω, vel λέγομαι, *cubo*, *cubare facio*.
Λέχοσδε, pro εἰς λέχος, *ad lectum*.
Λεχόωντο, Ion. et Poët. pro ἐλεχῶντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi λεχάομαι, apud Hesych.
ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ίᾶ, ῖον, *obliquus*.
Λέχω vel λέχομαι, *cubo* vel *dormiendi* vel *pariendi*, &c. causâ: a. 1. λέξασθαι.
Λεχὼ, όος, contr. ȣ̃ς, ἡ, *puerpera*: à λέχος, εος, τὸ, *lectus*: quo decumbit. Th. λέγω, *cubare facio*.
Λεχώϊον, ȣ, τὸ, *puerperii locus*: ex præced.
Λεωδάμᾶς, αντος, ὁ, *LEODAMAS*, nomen Philosophi.
Λεῷμῖ, *vellem*, præs. act. opt. contr. pro λεάοιμι, à λεάω, -ῶ, pro λάω.
ΛΕ'ΩΝ, οντος, ὁ, *LEO*: λέαινα, ης, ἡ, *LEÆNA*: q. à λάω, quia *visu valet*.
Λεωπέτρᾶ, λειοπέτρᾶ, et λειοπετρῖᾶ, ᾶς, ἡ, *lævis* seu *plana petra*.
Λεωργὸς, ȣ̃, ὁ, *hominum fabricator*, *opifex publicus*, *audax*, *temerarius*. à λεὼς et ἔργον.
Λεὼς, ὼ, ὁ, Atticè pro λαὸς, *populus*.
Λεωσφέτερος, ȣ, *quem suæ civitatis jure donant*, *civemque faciunt*: ex λαὸς, Att. λεὼς, ὁ, *populus*, et σφέτερος, *suus*, à σφεῖς.
Λεωφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ὁδὸς, Ion. et Att. pro λαοφόρος, *via publica*. ex λεὼς pro λαὸς, *populus*, et φέρω, *fero*.

Λῆ, *velit*, Dor. pro θέλῃ, 3. sing. præs. sub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt à λάω deducere, in subj. λάω, λάῃς, λάῃ, Crasi λῶ, λᾷς, λᾷ, et Dor. λῶ, λῇς, λῇ, *velim*, *-is*, *-it*.
Λήβω, inus. pro λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι.
Λῆγ' pro Λῆγε, *quiesce*, præs. imp. et
Ληγέμεναι, Dor. pro λήγειν, præs. inf. act. verbi λήγω, *cesso*.
Λήγοιμεν, 1. pl. præs. opt. à
ΛΗ'ΓΩ, εις, ει, *cesso*, *desino*, *quiesco*.
ΛΗ͂ΔΟΝ, ȣ, τὸ, *frutex*, cisti species.
ΛΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis ex panno raro ac detrito*.
Ληθαῖος, αίᾶ, αῖον, et λήθαιος, αίᾶ, αιον, *LETHÆUS*, *oblivionem inducens*: adject. à λήθη, *oblivio*. Th. λήθω, *lateo*.
Λήθαργος, ȣ, ὁ, *LETHARGUS*, *veternus morbus*, *marcor*, et *inexpugnabilis penè dormiendi necessitas*: ex λήθη, *oblivio*, et ἀργὸς, *ignavus*. Th. ἐργάζομαι, *operor*.
Λήθεαι, *oblivisceris*, Ion. pro λήθῃ, 2. sing. præs. med. verbi λήθω.
Λήθει, *latet*, 3. sing. præs. ind. act. ejusd. verbi.
Λήθεσκον, Ion. imperf. ejusd. verbi.
Λήθετ' et λήθετο, *oblitus est*, 3. sing. imperf. med. Ion. pro ἐλήθετο, ejusd. verbi.
Λήθη, ης, ἡ, *oblivio*: hinc Lat. *LETHUM*. Th. λήθω, *lateo*.
Λήθȣσᾶ, præs. part. f. g. à
ΛΗ'ΘΩ, Dor. λάθω, *LATEO*, *celo*: f. λήσω. aor. 2. ἔλᾶθον. med. λήθομαι, *obliviscor*: perf. med. λέληθᾶ.
Ληϊβοτείρη, ης, ἡ, *segetem depascens*. Ex λήϊον et βόσκω.
Ληϊᾶς, ᾶδος, ἡ, *prædando capta*. A ληΐς.
Ληϊδ' pro ληΐδᾶ, acc. sing. à ληΐς, ΐδος, ἡ, *pecus*. Th. λεία, *præda*.
Ληΐζετ', pro ληΐζετο, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi ληΐζω.
Ληΐζω, *prædor*, *depopulor*, *eripio*, *rapio*, *sortior*, *nanciscor*: f. ΐσω. perf. pass. λεληΐσμαι. à seq.
Ληΐη, Ion. Dialysi pro λεία, ας, ἡ, *præda*.

ΛΗΐΟΝ, ου, τὸ, *seges*: in pl. τὰ λήϊα.
Ληῖς, ΐδος, ἡ, *præda, magna pecoris copia*: à λεία.
Ληΐσσατο, Poët. et Ion. pro ἐληΐσατο, 3. sing. a. 1. m. et
Ληΐσσεται, 3. sing. f. 1. med. verbi ληΐζομαι, *nanciscor*: fut. ΐσομαι.
Ληϊστὴρ, ῆρος, ὁ, *prædo, latro*. A ληΐζομαι.
Ληϊστὸς, ἡ, ὸν, *bello captus, prædativus*: à ληΐζω. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.
Ληΐστωρ, ορος, ὁ, *prædator, prædo, furtivus, prædatorius*: ab eod. verbo.
Ληΐτις, *prædatrix*, Epithet. Minervæ: à præced. th.
Λήϊτος, ου, ὁ, *publicus*, Ion. Dialysi pro λεῖτος, hinc λήϊτον, ου, τὸ, *curia*.
ΛΗΚΕ'Ω, vel Dor. λακέω, *sono, crepo, LACERO, LOQUOR*: fut. ήσω. a. 1. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, ες, ε. perf. med. λέλακα et λέληκα. hinc λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura* seu *scissura cum crepitu*. λακίζω, *lacero*.
ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, *LECYTHUS, ampulla olearia*.
Λήλαντος, ου, ὁ, nomen propr.
ΛΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *propositum animi, virilis fortisque animus*: qu. à λάω, *volo*.
Λημαλέος, έα, έον, *gramiosus, lippus*. Th. λήμη, *gramia*.
Λημάω, -ῶ, *lippio, gramiosos oculos habeo*: à
ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *gramia, lippientes oculi, sordes oculorum*: idem quod γλήμη, quasi à λα et μύω, *claudo*.
Λῆμμα, ατος, τὸ, *res quæ accipitur*; item *munus quo aliquis corrumpitur, lucrum, reditus, sumptio, assumptio, argumentum*. Th. λαμβάνω, *sumo*.
Λήμνιος, ία, ιον, *Lemnius*: à Λῆμνος.
ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *LEMNISCUS, fasciola è coronis dependens*.
Λῆμνος, ου, ἡ, *LEMNUS*: insula Vulcano sacra.
Ληναὶ, ῶν, αἱ, *Bacchæ, mulieres bacchantes*. Alii scribunt Λῆναι, quas dicunt esse *Nymphas torcularium præsides*. Vide ληνός.
Ληναῖος, ὁ, *LENÆUS*, cognomen *Bacchi*: ab eod. th.
Ληναιῶνα, acc. sing. à
Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, *Januarius*, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνὸς, *lacus torcularii preli*.
ΛΗΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lacus preli torcularii*, ubi uvæ prelo exprimuntur: qu. à λεαίνω, *comminuo*: sed
Λῆνος, εος, τὸ, *lana*: quia λεῖον, i. e. *molle*.
Λῆξαν, Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, *desiisse*, a. 1. inf. λήξασθαι, a. 1. inf. med. et
Λήξειε, ας, ε, aor. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, *cesso*: f. ξω.
Λῆξις, εως, ἡ, *sortitio, sors, conditio, hæreditas*: à λήχω pro quo λαγχάνω, *sortior*. At
Λῆξις, εως, ἡ, *cessatio*; à λήγω, *cesso*.
Ληρέω, *nugo*: quod à λα et ῥέω.
ΛΗ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, *nugæ, ineptiæ, tricæ*: hinc
Ληρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *nugator*.
Λῆς, Dor. pro θέλης, vide in λῆ.
Λήσεις, 2. sing. f. 1. act. et
Λήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi λήθω seu λανθάνω, *lateo*: fut. λήσω. a. 2. ἔλαθον.
Λησιπαίγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui ludi oblivionem inducit*: Epithet. *Bacchi*. ex λήθω, *lateo*, et παῖγμα. Sunt qui legunt λυσιπαίγμων, à λύω, *solvo*, et τὸ παῖγμα, *ludus*.
Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*: et
Λήσομαι, *obliviscor*: f. 1. m. et
Λήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. à λήθω seu λανθάνω, *lateo*: fut. λήσω.
Ληστεύω, f. εύσω, *latrocinor*: et
Ληστήριον, ου, τὸ, *agmen latronum*: à
Ληστὴς, οῦ, ὁ, pro ληϊστὴς, *latro*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.
Ληστικὸς, ἡ, ὸν, et
Ληστρικὸς, ἡ, ὸν, *prædatorius, ex præda vivens*.
Ληστρὶς, ίδος, ἡ, *prædatrix*.
Λήστρων, *latrina*: puto, ubi latent λησταί.
Λησῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. act. à λάω, -ῶ, *volo*; vel à λήθω, *lateo*.
Λητοΐδης, ου, ὁ, *Latonæ filius*: à
ΛΗΤΩ', όος, -οῦς, ἡ, *LATONA*, mater Apollinis, acc. Λητόα, ὦ.
Ληφθεὶς, εῖσα, ὲν, *captus*, aor. 1. part. pass. ληφθέντα, acc. sing. m. g. et
Ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. à λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. aor. 1. ind. pass. ἐλήφθην. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.
Ληφθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. ab eod. verbo.
Λήχω, inusit. pro λαγχάνω, *sortior*.
Λῆψις, εως, ἡ, *acceptum, acceptio*. et
Λήψομαι, η, εται, et in 1. pl. ληψόμεθα, f. 1. m. verbi λαμβάνω, quod vide. f. 1. m. inf. λήψεσθαι.
ΛΙΑ'ΖΩ, *agito, jacto, separo, turbo, propero*: f. σω. perf. κα. λιάζομαι, *separo me, secedo, abeo, eo, demitto me*. q. à λίαν.
ΛΙ'ΑΝ, *valdè, admodùm*.
Λιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus*: pro χλιαρός.
Λίασθεν, pro ἐλιάσθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. verbi λιάζω.
ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *LIBANUS*, nom. montis in Syriâ: *thus*.
Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, et λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, *thus, thuribulum*: à præced.
Λιβὰς, άδος, ἡ, *gutta*. Th. λείβω, *fundo*.
Λιβερτῖνος, ου, ὁ, *Libertinus*, nomen sectæ.
Λιβόνοτος, ου, ὁ, *LIBONOTUS*, ventus qui spirat inter Africum et Austrum: ex λὶψ, βὸς, ὁ, *libs*, q. à λείβω, *fundo*, et νότος, *notus*.
Λιβύαθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης. Dor. pro Λιβύηθεν.
Λιβύη, ης, ἡ, *LIBYA*. Λίβυσσα, *LIBYSSA*.
Λίβυρνον, ου, τὸ, *Liburnum*, species *navigioli*: à *Liburnis*, Illyridis populo.
Λίβυς ἀνὴρ, *vir ex Libyâ, Afer, Pœnus*.
Λίγα, *stridulè, argutè*: pro λιγέα, Hesych.
Λιγαίνω, *oblecto*, propriè arguto sono, *vocis acutum edo sonum*. Th. λιγύς.
ΛΙ'ΓΓΩ, *strideo, stridorem edo*: f. ξω.
Λίγδα, *cos, pulvis*, q. à λεῖος, *glaber*.
ΛΙ'ΓΔΗΝ, *strictim*: adv. à λίγγω.
ΛΙ'ΓΔΟΣ, *pila, mortarium*; item *fornacula, in quâ conflantur metalla*.
Λιγέα, acc. pl. n. g. à λιγὺς, εῖα, ύ.
Λιγεᾶν, Dor. pro λιγειῶν, gen. pl. et
Λιγείῃ, *canoræ*, dat. sing. f. g. à λιγὺς, εῖα, ὺ, *stridulus, a, um*. Th. præced.
Λιγέως, *stridulè*: adv. ab eod.
ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, *fuligo, fumus, flamma*.
ΛΙΓΝΩΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *pingui similis*.
Λίγξε, *sonuit*, pro ἔλιγξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λίγγω, *strideo*: f. ξω.
Λιγυπνείων, οντος, ὁ, *argutè spirans*. Ex λιγὺς et πνέω.
Λιγυρῇ, *suavi*, dat. sing. f. g. et
Λιγυρῇσι, dat. pl. f. g. Ion. à λιγυρός.

Λιγύριον et λίγυρον, ου, τὸ, *lapis ligurius* aut *lyncurius*.
Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λιγὺς, *stridulus*. Th. λίγγω, *strideo*.
ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ καὶ ἡ, *Ligur, qui ex Liguriâ*: sed
Λιγὺς, εῖα, ὺ, *stridulus, sonorus, canorus, suavis*. Th. λίγγω, *strideo*.
Λιγυστικὸς, ὴ, ὸν, *Ligusticus*: à Λίγυς, *Ligur*.
Λιγυφθόγγοισι, *sonorâ voce præditus*, dat. pl. Ion. à
Λιγύφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *stridulam* vel *suavem vocem habens, argutus*: ex λιγὺς, *stridulus*, (quod ex λίγγω, *strideo*,) et φθόγγη, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*: perf. med. ἔφθογγα.
Λιγύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *argutus*: ex λιγὺς et φωνὴ, *vox*.
Λίην, Ion. pro λίαν, *valdè*, adv.
Λιθάζω, cum acc. *lapido*: fut. άσω. a. 1. ἐλίθασα. a. 1. sub. λιθάσω, ης, η. a. 1. inf. λιθάσαι. perf. act. λελίθακα. perf. pass. λελίθασμαι. a. 1. pass. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, *lapis*.
Λίθαξ, ακος, ὁ vel ἡ, *lapillus, petra aspera*: item adj. *lapidosus*.
Λιθὰς, άδος, ἡ, *lapillus, lapis*. Th. λίθος.
Λιθάσας, αντος, a. 1. part. act. et
Λιθασθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi λιθάζω, quod vide.
Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.
Λιθεία vel λιθία, *copia lapidum, massa auri, preciositas auri*: et
Λίθεια, *luxus, luxuries, ubertas*: q. ex λίαν et θὶς, *acervus*.
Λίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapideus*. à λίθος.
Λίθινος, η, ον, *lapideus, a, um*. Th. λίθος, *lapis*.
Λιθόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapidibus petitus* aut *ornatus*: ex λίθος et βάλλω.
Λιθοβολέω, *lapido*, cum acc. imperf. ἐλιθοβόλεον, ουν. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. a. 1. inf. λιθοβολῆσαι. a. 1. part. act. λιθοβολήσας, αντος. perf. act. λελιθοβόληκα. f. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι. ex λιθοβόλος.
Λιθοβολία, ας, ἡ, *lapidum jactus*. D. S.
Λιθοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapidibus jaculans*: ex λίθος et βάλλω, *jacio*.
Λιθόλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapidibus obrutus*: ex λίθος et λεύω, *lapido*. Th. λᾶας, *lapis*.
Λιθοξόος, ου, ὁ, *lapicida, statuarius, qui lapides polit*: ex λίθος et ξέω, *rado, polio*.
Λίθος, ου, ὁ vel ἡ, *lapis, saxum*; dat. pl. Ion. λίθοισι.
Λιθοστεγὴς, ὲς, *lapide tectus, è lapide structus*. à στέγος, *tectum*.
Λιθόστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapidibus stratus*: ex λίθος, *lapis*, et στρωτὸς, *stratus*: quod à στρώννυμι. Th. στορέω, *sterno*.
Λιθοτομίαι, αἱ, *lapicidinæ*: ex λίθος et τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα.
Λιθουργίζω, f. ίσω, *lapidem scindo, incido*.
Λιθόω, ῶ, f. ώσω, *in lapidem verto*: à λίθος.
Λιθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *lapidosus*.
Λιθωμότης, ου, ὁ, *qui ad lapidem jurat*: ex λίθος et ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*.
Λίθωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam saxeam*: ex λιθόω, *in lapidem verto*. Th. λίθος.
Λικεριτίζω, *salto immodestè*: ex λίαν et σκιρτῶ.
ΛΙΚΙΓΞ, *minima et exilissima avis vox*: q. ex λίγγω, *strideo*.
Λικμάω, *ventilo, dissipo*: f. ήσω. perf. λελίκμηκα. Th. λικμὸς, *ventilabrum*.
Λικμήσει, 3. sing. f. 1. verbi præced.
Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, et λικμητὴς, οῦ, ὁ, *ventilator*: ab eod.
ΛΙΚΜΟΣ, οῦ, ὁ, *ventilabrum, vannus*.
Λικμώντων, gen. pl. præs. part. act. verbi λικμάω, quod vide.
Λίκνον, ου, τὸ, idem quod λικμὸς, *vannus*: qu. λεῖον κανοῦν, *plana corbis*: vel à λίαν κινεῖν, *quia valdè agitatur*.
Λικριφὶς, adv. *obliquè*: à λέχριος, *obliquus*.
Λικροὶ, οἱ, *rami cervinorum cornuum*: ex λὶξ et κέρας.
Λίκτης, ου, ὁ, *linctor*: qu. λείκτης, à λείχω, *lingo*.
ΛΙΛΑΙΟΜΑΙ, Poët. *cupio, appeto, desidero*. λιλαίηαι, Ion. pro λιλαίῃ.
Λιμαγχονάω et έω, ῶ, *fame neco, ango et affligo fame*: ex λιμὸς, *fames*, et ἀγχονάω. Th. ἄγχω, *strangulo*.
Λιμαίνω, fut. ανῶ, *fame laboro*. Th. λιμὸς, *fames*.
ΛΙΜΗΝ, ένος, ὁ, *portus*: acc. λιμένα, quasi λίαν μένει, quòd ibi naves tutæ *conquiescant*: hinc λιμενάρχης, *portitor, qui portui præest*.
Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *famelicus*. Th. λιμὸς, *fames*.
Λιμνὰς, άδος, ἡ, et λιμνῆτις, ιδος, ἡ, *lacustris, palustris*. Th. λίμνη, *palus*.
Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις· vide præced.
ΛΙΜΝΗ, ης, ἡ, *stagnum, palus*: qu. à λίαν μένει, scil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua *manet*, et non movetur.
Λιμνήσιος, ου, ὁ, nomen ranæ: à λίμνη, *lacus*.
Λιμνόχαρις, nomen ranæ: ex λίμνη et χαίρω, *gaudeo*.
Λιμοκτονέω, ῶ, *fame neco*: à λιμὸς et κτείνω, *occido*.
ΛΙΜΟΣ, οῦ, ὁ, *fames*; *homo sordidus*: q. à λείπω, *deficio*. hinc βούλιμος, ου, ὁ, et βουλιμία, ας, ἡ, *ingens fames*.
Λιμπάνω, *linquo*: à λείπω, idem.
Λιμφεύω, f. εύσω, *decipio*: à
Λιμφὸς, *sycophanta*.
Λιμώττω, fut. ώξω, perf. ωχα, *esurio*. Th. λιμός.
Λιμώττων, οντος, præs. part. præced.
Λίνεος, οῦς, λινέη, ῆ, λίνεον, οῦν, *LINEUS*. à λίνον.
Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, *thoracem habens lineum*: ex λίνον et θώρηξ, Ion. pro θώραξ.
Λινοκαλάμη, *lini stipula*. Jos. ii. 6.
ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, *LINUM, filum lineum, chorda, rete, linea piscatoria, linteum velum*. hinc Angl. LINE & LINEN.
Λίνος, ου, ὁ, *LINUS*, nomen viri.
Λὶξ, *obliquus*: Hesych. à λέγω.
Λίπ' pro λίπα, *pingue*, indeclinabile. Alii ex λιπαρῶ per Apoc. factum tradunt. Sunt qui pro λίπι indecl. ponunt, et hoc pro λιπαρόν. Th. λίπος, *adeps*. Ponitur et
Λίπ' pro λίπε, 3. sing. a. 2. ind. Ion. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*: a. 2. ἔλιπον.
Λιπαίνω, fut. ανῶ, *pinguefacio*: a. 1. ἐλίπηνα, et apud LXXII. ἐλίπανα, ας, ε. Th. λίπος.
Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ, *qui splendidis vittis est ornatus*: qu. à λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.
Λιπαρὰς, *abundantes*, acc. pl. f. g. à λιπαρὸς, ὰ, ὸν, q. v.
Λιπαρέω, f. ήσω, *assiduus sum, præsto, persevero*; item *assiduè et instanter rogo*. à λιπαρής.
Λιπαρέως et contract. ῶς, *assiduè, jugiter*: ab eod.
Λιπάρη, Ion. pro λιπαρὰ, *splendida*: λιπάρῃσι, dat. pl. Ion. à λιπαρὸς, quod vide.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *assiduus, sedulus.* à λίαν παρεῖναι, *valdè adesse.*

Λῖπᾰρῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *assiduitas:* à præc. Sed

Λῐπᾰρῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *pinguedo:* à λιπαρός.

Λῐπᾰροκρήδεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pulchram habens vittam:* ex λιπαρὸς, *splendidus*, et κρήδεμνον, *vitta.*

Λῐπᾰρὸς, ᾱ', ὸν, *pinguis, obesus, nitidus, pulcher, beatus.* Th. λίπος, τὸ, *pinguedo.*

Λῐπᾰροπλόκᾰμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui nitida est coma.* Ex λιπαρὸς et πλόκαμος.

Λῐπᾰρόχροος, -ȣς, -όȣ, -ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *nitido corpore præditus.* λῐπᾰρόχρων, acc. Dor. à λῐπᾰρόχρως pro λῐπᾰρόχρȣς, quod ex λιπαρὸς et χρόος, *corpus.* Th. χρόα, *color.*

Λῐ'πασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *pinguefactio, saginatio:* ex λιπαίνω.

Λῐπᾰ'ω, *pinguis sum.* Th. λίπος.

Λῐ'πε pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo:* f. λείψω. aor. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

Λῐπέειν, Dialysi Poët. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Λῐπεργνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui ex agro in urbem fugit:* ὁ λιπὼν τὰ ἔργα.

Λῐπεσήνωρ, ορος, ἡ, *maritum deserens:* ex λείπω et ἀνήρ. Stesichorus τὰς νεογάμȣς παῖδας, τὰς λιπέσας τȣ̀ς ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, *puellas recens nuptas, quæ suos maritos deseruerant,* λῐπεσήνορᾰς vocat.

Λῐπέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λείπω, *linquo:* fut. -ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λῐ'ποι, 3. sing. aor. 2. opt. act. λῐποίμην, a. 2. opt. m. λῐποῖσᾰ, Dor. pro λιπȣ̃σα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λῐ'ποιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. λῐ'ποιμῐ, ejusd. verbi.

Λῐ'πον pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ab eodem verbo.

Λῐποναύτᾱς, Dor. pro λῐποναύτης, ȣ, ὁ, *navis desertor:* ex λείπω, *linquo*, et ναῦς, *navis.*

Λῐπόπνοος, ȣς, *quem deficit spiritus:* ex λείπω et πνοή.

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, *pinguedo, adeps.*

Λῐποφεγγέᾰ, acc. sing. à

Λῐποφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *linquens lucem:* ex λείπω et φέγγος, τὸ, *lumen.*

Λῐπόων, Poët. pro λιπῶν, præs. part. verbi λιπάω, *pinguis sum.* Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo.*

ΛΙ'ΠΤΩ, *cupio, desidero.* Th. λάω, *volo.*

Λῐπὼν, ȣ̃σα, ὸν, a. 2. part. act. verbi λείπω. f. -ψω. a. 2. ἔλιπον.

ΛΙ'ΡΟΣ, ȣ, seu λῖρὸς, ȣ̃, *impudens, audax:* qu. à λίαν ὁρᾶν, *valdè videre.*

ΛΙ̃Σ, λῖτὸς, ὁ, *tenue et subtile linteum.* Est etiam

Λῖς, *leo:* Poët. cujus acc. λῖν. Th. λέων, *leo.* Est et

Λῐ's, per Apoc. pro λισσὴ, *lævis.*

Λῐ'σαι, *precare*, a. 1. imperat. m. verbi λίσσομαι, *supplico:* f. λίσομαι.

ΛΙ'ΣΠΗ, ης, ἡ, *animalculum quoddam gracile:* q. à λὶς pro λισσή.

Λίσπος, ȣ, f. λίσπη, ης, *attritus usu, gracilis.* Th. λίσπη.

Λίσσεσθαι, præs. inf. m. et

Λισσέσκετο, *supplicabat*, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ἐλίσσετο. et

Λισσέσκεσθαι, præs. infin. m. verbi λίσσομαι, quod vide.

Λίσσομ' pro λίσσομαι, *precor*, præs. ind. m. vel f. 1. m. Poët. pro λίσομαι· à

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, *supplico, precor, oro:* part. λισσόμενος. dicitur etiam λίτομαι.

ΛΙΣΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, *lævis, glaber:* q. λίαν ἴσος.

Λιςραίνω, *complano, fodio:* à λίςρον.

Λιςρεύω, f. εύσω, idem et ab eod. Odyss. Ω. 231.

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *scaphula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum.*

Λῖτᾰ, acc. sing. à λὶς, λιτὸς, ὁ, *tenue linteum.* Alii volunt esse pl. à λῖτον, τό.

Λῖταὶ, αἱ, *preces, Deæ præsides supplicationum.* Th. λίσσομαι, *precor.*

Λῖταῖσῐ, *frugalibus*, dat. pl. f. g. à λιτὸς, ȣ̃, *vilis, tenuis.*

Λῐτᾰνείᾰ, ᾶς, ἡ, *supplicatio, supplices preces, preces:* à λίτομαι pro λίσσομαι, *precor.* Hinc Angl. LITANY.

Λῐτᾰ'νευε, 3. sing. imperf. Ion. et

Λῐτᾰ'νευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à λιτανεύω.

Λῐτᾰνευτῐκὸς et λῐτᾰνευτὸς, ἡ, ὸν, *supplicatorius:* à seq.

Λῐτᾰνεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, *precor, oro.*

Λῐτᾰ'ων, *precum*, gen. pl. Æol. pro λιτῶν· à

Λῐτὴ, ῆς, ἡ, *preces.* hinc λιταί· à λίτομαι.

Λῐτοίμην, 1. sing. præs. opt. med. à

Λῐ'τομαι, idem quod λίσσομαι, *oro.*

ΛΙΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *simplex, nudus, vilis, tenuis, exiguus, incultus.* Etiam

Λῖτὸς, ἡ, ὸν, *supplex.* Pindar. pro λιτανευτικὸς, quasi à λίσσομαι.

ΛΙ'ΤΡᾹ, ᾶς, ἡ, *LIBRA, mensuræ et ponderis nomen:* numismatis Siculi genus, exigui pretii, æstimatum vulgò obolo Æginetico, decima pars Δεκαλίτρȣ, sive Denarii. Vide Salm. de m. usur. c. vi. p. 245.

Λῖτρισμὸς, ap. Epiphan. *pondus centenarium mercatorium.*

Λῐ'τρον pro νίτρον, Att.

ΛΙΧᾸΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *index digitus:* q. à λίαν χαίνειν, nam inter hunc et pollicem *magnus* est *hiatus*, sive intervallum; vel à λείχω, *lingo:* hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem et indicem distentos.

Λῐ'χμαζον, imperf. Ion. à

Λῐχμάζω, *lingo, lambo.* Th. λείχω, idem: f. ξω.

Λῐχμᾰ'ομαι, -ῶμαι, *lingo.* ab eod. th.

Λῐχνείᾰ, ᾶς, ἡ, *liguritio, gulositas.* à λιχνεύω.

Λῐχνεύω, et λῐχνεύομαι, *ligurior, avidè capio:* à

Λῐ'χνος, η, ον, *qui ita cupediis deditus est, ut digitos seu catinos lingat, gulosus, avidus.* à λείχω.

Λὶψ, λιϐὸς, ἡ, *petra*, undè aqua stillat: à λείϐω, *stillo.* Est et venti nomen, masc. gen. *LIBS.*

Λό' pro λόε, imperat. aor. verbi λοέω, quod Poët. pro λόω, *lavo.*

ΛΟΒΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *ima auris pars, quæ prehendi potest, LOBUS;* q. à λήϐω pro λαμϐάνω.

Λογᾰ's, ᾰ'δος, ὁ ϗ ἡ, *electus:* αἱ λογᾰ'δες, *delecti:* à λέγω, *eligo.* Est et *album in oculo.*

Λογεῖον, ȣ, τὸ, *oraculum:* à λόγος.

Λογῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *collectio, collecta:* 1 Cor. xvi. 1. 2. nova vox. à λέγω, *colligo:* perf. med. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. med. à

Λογίζομαι, *colligo, statuo, cogito:* imperf. m. ἐλογιζόμην. fut. m. -ῐ'σομαι. perf. pass. λελόγισμαι. aor. 1. pass. ἐλογίσθην. f. 1. pass. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico.*

Λογῐκὸς, ἡ, ὸν, *rationalis, verbalis, eloquens, doctus.* hinc τὸ λογῐκὸν, ȣ̃, *ratio*, et ἡ λογῐκὴ, sc. τέχνη, *logica.* ab eod. th.

Λόγῐμος, ῐ'μη, ῐμον, vel λόγῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis.* à λόγος.

Λόγῐον, ȣ, τὸ, *oraculum, responsum divinum.* τὰ λόγῐα, *eloquia.* à λόγος.

Λόγῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, *celebris, memorabilis, historiæ et antiquitatis peritus, et in eâ re facundus, eloquens, disertus, doctus: fatidicus et vates.* ab eod. th.

Λόγῐσαι, *consulta,* a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, *rationem ineo.* Th. λέγω, *dico.*

Λογισμὸς, ȣ, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio, ratio, mens, syllogismus.* ab eod. verb. et th.

Λογιςῐκὸς, κὴ, κὸν, *computandi peritus.* ab eod.

Λογογρᾰφέω, f. ήσω, *scribo orationes forenses, scribo historiam:* ex λόγος et γράφω.

Λογογρᾰ'φος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui orationes conscribit, orator;* item *rabula.* ex iisd.

Λόγοισῐ, dat. pl. Ion. à λόγος, *verbum,* quod vide.

Λογομᾰχέω, ῶ, *verbis pugno:* f. ήσω. perf. λελογομᾰ'χηκᾰ· ex λόγος, *verbum,* (quod à λέγω) et μάχομαι, *pugno.*

Λογομᾰχῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *verborum pugna:* à

Λογομᾰ'χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui verbis pugnat:* ex iisd.

Λογοποιέω, ῶ, fut. ήσω, *fabulas fingo* seu *scribo, confingo, mentior, perhibeo, dissero.* à

Λογοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *fabularum confictor* seu *scriptor; vaniloquus, qui falsos rumores spargit; historiarum scriptor, historicus.* ex λόγος et ποιέω, *facio.*

Λόγος, ȣ, ὁ, *dictum, verbum, sermo, oratio, verba, rumor, fama, opinio, liber, tractatus, ratio, proportio, mens, mentis conceptus, cogitatio:* in sacris *DOMINUS JESUS CHRISTUS. species;* λόγον ἔχοντα σοφίας, *habentia speciem sapientiæ:* Col. ii. 33. *causa;* τίνι λόγῳ, *quam ob causam:* Act. x. 29. quod non satis Græcum esse asserit Heumannus. At sic Eurip. Androm. 548, ἐκ τίνος λόγȣ νοσεῖ δόμος, *quam ob causam laborat domus.* Idem in Iphig. in Taur. 1358. τίνι λόγῳ πορθμεύετε; *quam ob causam mare trajecistis? κατὰ λόγον, quantum æquum est.* à perf. med. λέλογα, verbi λέγω, *dico.*

Λόγχαισῐ, dat. pl. Ion. à

Λόγχη, ης, ἡ, *sors, LANCEA:* à λαγχάνω, *sortior,* et *assequor:* a. 2. ἔλαχον. perf. med. λέλογχα.

Λογχόομαι, ȣ̃μαι. perf. λελόγχωμαι. perf. part. λελογχωμένος. *in mucronem,* sive *in acutum, desino.* à λόγχη.

Λογχωτὸς, ὴ, ὸν, *mucronatus:* à pr.

Λόγω, Dor. pro λόγȣ, gen. sing. à λόγος.

Λοεσσᾰ'μενος, η, ον, *lotus,* a. 1. part. m. Poët. pro λȣσάμενος· qu. à λοέω pro λȣ́ω, Dialysi ȣ in οε. hinc λόεσσᾰν, a. 1. ind. act. Ion. abjecto augmento, et Poët. gem. σ. a. 1. inf. act. λοέσσαι, et sic porrò.

Λοετρὸν pro λȣτρὸν, ȣ̃, τὸ, *lavacrum; balneum:* à λȣ́ω, *lavo.*

Λοετροχόος, -ȣ̃ς, -όȣ, -ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *aptus ad lavacrum:* ex præced. et χέω, *fundo.*

Λοέω, Poët. pro λȣ́ω, *lavo.*

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, *libatio.* Th. λείβω, *libo, stillo.*

Λοιγαῖος, αίᾱ, αῖον, *lugubris.* à λοιγός.

Λοιγήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, idem, et ab eod.

Λοίγῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, *exitialis, perniciosus:* à

ΛΟΙΓΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *pernicies, exitium.*

Λοιδορέω, -ῶ, *convitior, maledico:* f. ήσω. perf. λελοιδόρηκᾰ. præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι. a. 1. part. pass. λοιδορηθεὶς, έντος. præs. part. pass. λοιδορȣ́μενος. Th. λοίδορος, *convitiator.*

Λοιδόρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *probrum, convitium:* à præced.

Λοιδόρησῐς, εως, ἡ, idem.

Λοιδορῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *convitium:* à

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, *convitiator, maledicus.*

Λοιμῐκὸς, κὴ, κὸν, *pestilens:* à λοιμός.

Λοιμοῖο, gen. Ion. à

ΛΟΙΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *pestis, contagium:* per Metaph. de re aut homine pestilente et exitiali dicitur.

Λοιμώττειν, *peste laborare, peste infestari:* à præced.

Λοιπὸς, ὴ, ὸν, *reliquus, a, um.* τὸ λοιπὸν, *quod superest.* λοιπὸν, *alioquin.* τȣ̃ λοιπȣ̃, *de cætero.* Th. λείπω, *linquo:* perf. med. λέλοιπα.

ΛΟΙ'ΣΘΪΟΣ, ῐ'ᾰ, ῐον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ultimus, postremus:* à λείπω, *relinquo.* Hinc λοισθήϊα, *præmia quæ ultimò dantur.* τὰ λοίσθια, *postremò, tandem.*

Λοῖσθος, ȣ, ὁ, idem q. λοίσθιος.

Λοισθοτᾰ'την, *postremam,* acc. sing. f. g. superl. à præc.

Λοκροὶ, *LOCRI,* nomen nationis.

Λοξᾰ̀, *obliquè,* adv. à λοξός.

Λοξῐ'ης, Ion. pro Λοξῐ'ᾱς, ȣ, ὁ, *APOLLO:* ab eod. th.

Λοξοβᾰ'ται, *obliquè ingredientes,* nom. pl. à

Λοξοβᾰ'της, ȣ, ὁ, *obliquè incedens:* ex λοξὸς, *obliquus,* et βαίνω, *eo.*

ΛΟΞΟ'Σ, ὴ, ὸν, *obliquus, ambiguus, dubius.*

Λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas:* à præced.

Λοπᾰ̀ς, ᾰ'δος, ἡ, *putella, patina:* q. à λέπω.

Λόπῐμος, η, ον, quod potest λέπεσθαι, id est, *decorticari.*

Λοπὸς, ȣ̃, ὁ, *cortex:* à λέπω, *decortico.*

ΛΟΡΔΟ'Σ, ȣ̃, *curvus, cernuus.* Hinc f. vox ludicra, A LORD.

Λȣγὸς, *corvus,* Celtis.

Λȣδοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lanista:* q. λȣ̃δον τρέφων, *ludum alens.*

Λȣκᾶς, ᾶ, *LUCAS,* nomen viri, et

Λȣ́κῐος, ȣ, ὁ, *Lucius,* nomen Prophetæ, à luce sic dictum.

Λȣ̃μαι, Att. Sync. pro λȣ́ομαι, *lavor:* imperf. ἐλȣ́μην pro ἐλȣόμην, præs. inf. λȣ̃σθαι pro λȣ́εσθαι. Th. λȣ́ω.

Λȣνὸς, ὴ, ὸν, *splendidus, a, um.* Hesych.

Λȣ̃σεν pro ἔλȣσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi λȣ́ω, *lavo,* f. σω.

ΛΟΥ͂ΣΣΟΝ, *LUSSUM, album quiddam in abiete nascens.*

Λȣσῶ, *lavabo,* Dor. pro λȣ́σω, f. 1. à λȣ́ω.

Λȣτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum.* ab eod. th.

Λȣτρὸν, ȣ̃, τὸ, *balneum, lavacrum.* sed

Λȣ̃τρον, ȣ, τὸ, *aqua sordida, quâ nos lavimus.* à præced. th. λȣ́ω, *lavo.*

Λȣτροχόος· vide λοετροχόος.

Λȣτρῷ, dat. sing. à λȣτρὸν, *balneum.*

Λȣτρὼν, ῶνος, ὁ, *balneum:* à

ΛΟΥ'Ω, *LAVO;* f. σω. perf. λέλȣκᾰ. a. 1. ἔλȣσᾰ. a. 1. part. act. λȣ́σᾱς, αντος. perf. part. pass. λελȣμένος, η, ον. a. 1. m. ἐλȣσᾰ'μην, ω, ᾰτο.

Λοφῐᾰ̀, ᾱς, ἡ, *cervix, dorsum, eminentia dorsi: juba, seta; summitas, cacumen; sinus maris.* à λόφος.

Λοφνῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, et λοφνῐ̀ς, ῐ'δος, ἡ, *fax monoxyla,* tanq. sit *fax ex arboreo cacumine.* à

ΛΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, *cervix in jumen-*

tis; item *crista galeæ*: item λόφοι, *colles, tumuli*; hinc Angl. LOFT.

Λόφουρα, τὰ, *animalia quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ*: à λόφος et οὐρὰ, *cauda*.

Λόφουρος, *crista insignis, superbus*. Th. λόφος.

Λοχᾱγί̄ᾱ, ί̄ᾱς, ἡ, *cohortis præfectura*: ex seq.

Λοχᾱγὸς, οῦ, ὁ, *cohortis præfectus*: ex λόχος et ἄγω.

Λοχᾱγωγὸς, οῦ, ὁ, *ductor* λόχου, i. e. *turmæ*. Th. ἄγω, *duco*.

Λοχά̄ω, ῶ, f. ήσω, *insidior, insidias pono*: à λόχος, ὁ, *insidiæ*.

Λοχεοῖο, gen. Ion. à

Λοχεὸς, οῦ, ὁ, idem quod λόχος, *insidiæ*.

Λοχεύω, f. εύσω, *parturio*. λοχεύομαι, *partu edor*. à λοχὸς, ἡ, *gravida*.

Λοχηγετέω, ῶ, pro λοχαγέω, ῶ, f. ήσω, *cohortem duco*: ex λόχος, *cohors*, et ἄγω, *duco*.

Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάω.

Λοχίζω, f. ί̄σω, *in cohortes dispono, insidias pono*: à λόχος, *cohors*.

Λοχί̄της, ου, ὁ, *insidiator, manipularis*: à λόχος.

Λόχμη, ης, ἡ, *locus virgultis plenus*; (*aptus ad insidias*.)

Λόχονδε, adv. pro εἰς λόχον, *ad insidias*.

ΛΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *cohors, agmen*; item *insidiæ*: qu. à λέγομαι, *cubo, insideo*. hinc λοχάω et λοχάζω, *insidior*. sed

Λοχὸς, οῦ, ἡ, *puerpera, gravida*.

Λῠ́ᾱ, Dor. vel λῠ́η, ης, ἡ, *seditio, LUES*: à λύω, *solvo*.

Λῠγαῖος, αίᾱ, αῖον, *tenebrosus, obscurus*: à λύγη.

Λυγγᾰ́νω, *singultio*: à λύζω.

Λυγγῆος, genit. Ion. à λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.

Λύγδῐνος, ΐνη, ΐνον, *lævis, politus, candidusque, marmoris Parii instar*. à

ΛΥ'ΓΔΟΣ, ου, ἡ, lapidis genus, candoris eximii: *Parium marmor*.

ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *obscuritas, tenebræ*.

Λῠγίζω, f. ί̄σω, *flecto, torqueo, vieo, circumago*; item *supero, vinco*. med. *in omnes partes me flecto, elabi conor*. Th. λύγος.

Λυγιξεῖν, Dor. pro λυγίσειν, f. 1. inf. act. verbi præced.

Λυγκεὺς, έως, ὁ, *LYNCEUS*. Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse. à

ΛΥ'ΓΞ, λυγκὸς, ὁ καὶ ἡ, *LYNX, acutissimi visûs*: sed

Λῠ́γξ, λυγγὸς, ἡ, *singultus*: λυγμὸς, οῦ, ὁ, idem. à λύζω.

ΛΥ'ΓΟΣ, ου, ἡ, *vitex, virga, bacillus*. Hinc λυγέω et λυγίζω, *flecto*: sed

Λῠγὸς, οῦ, ὁ, *prelum quoddam*: quia λυγίζεσθαι seu *torqueri* potest.

Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro λυγρὰ, *tristis, odiosa*. à

ΛΥΓΡΟ'Σ, ρᾱ̀, ρὸν, *gravis, difficilis, funestus*.

Λυγρῶς, adv. *graviter*: à præced.

Λύδδᾰ, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.

Λῡδί̄ᾱ, ᾱς, ἡ, nomen mulieris è Lydiâ regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus*, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λῡδοπᾰθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui Lydorum more deliciis et voluptatibus indulget*.

Λῡδὸς, οῦ, ὁ, *LYDUS*, pl. Λυδοί.

Λῠ́ειν, *solvere*, præs. infin. à λύω.

ΛΥ'ΖΩ, *singultio*: f. ξω. hinc λυγμὸς, *singultus*: λὺγξ, γγὸς, ἡ, idem.

Λῠ́θεν, *soluti sunt*, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. verbi λύω, *solvo*: fut. λύσω. aor. 1. pass. ἐλύθην.

Λῠ́θη, Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. vide λύθεν.

ΛΥ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *cruor, sanguis pulvere mixtus*.

Λῠθρόω, f. ώσω, perf. ωκᾰ, *cruento, sanguine cum pulvere permisto fœdo*. à præced.

Λῠθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *saniosus*.

ΛΥΚᾸ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus*; à λύκου, id est, *solis*, et βάσει, id est, *progressu*.

Λῠκαίου Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara*.

Λῠκᾱονί̄ᾱ, ᾱς, ἡ, nomen regionis in Asiâ. Gr. *lupina*.

Λῠκαυγὲς, έος, τὸ, *crepusculum matutinum*. Th. αὐγὴ, *splendor*.

Λῠκᾰ́ων, ονος, ὁ, *LYCAON*, nom. propr.

Λῠκέη, ης, ἡ, sc. δορὰ, *pellis lupina*. à λύκος.

Λῠ́κειος, είᾱ, ειον, vel λῠ́κειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lupinus*. est et epith. Apollinis. à λύκος.

Λῠ́κη, ης, ἡ, *LUX*, quia *lux* λευκὴ, id est, *alba*.

Λῠκηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *in Lycia genitus*. Ex Λυκία et γίνομαι.

Λῠκῐδεῖς, οἱ, *luporum catuli*. Th. λύκος, *lupus*.

Λῠκιεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *in Lyciâ factus*: ex Λυκία et ἔργον.

Λῠκί̄ηθεν, adv. *ex Lyciâ*. à Λυκί̄ᾱ, *Lycia*.

Λῠ́κιοι, *LYCII*, acc. pl. Λυκίους. ab eod. th.

Λῠκοεργὴς, seu λῠκουργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *arcens* seu *urgens lupos*, epith. venabuli. à λύκος et εἴργω, *arceo*.

Λῠκομήδης, εος, ὁ, *LYCOMEDES*, nomen viri.

ΛΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *LUPUS*. est et λύκος, acc. plur. Dor. etiam λύκος, *Sol*, à λύκη, *lux*.

Λῠκοῦργος, ου, ὁ, *LYCURGUS*, nomen viri.

Λῠκόφρων, ονος, ὁ, *qui est lupini animi*: ex λύκος, *lupus*, et φρὴν, *animus*.

Λῠκόφως, τὸ, *crepusculum*: à λύκη.

Λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Cretâ.

ΛΥ~ΜΑ, ᾰτος, τὸ, *purgamentum, sordes*: q. à λύω, *eluo*.

Λῡμαίνω, *purgo*: à λῦμα. Sed

Λῡμαίνω, *perniciem affero, vasto, corrumpo*: fut. ᾰνῶ. a. 1. ἐλῡ́μηνᾰ. præs. pass. λῡμαίνομαι. f. λῡμᾰνοῦμαι. a. 1. m. ἐλῡμηνᾰ́μην, ω, ᾰτο, cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium*.

Λῡ́μᾰτ᾽, pro λῡ́μᾰτᾰ, nom. pl. à λῦμα, quod vide.

ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *lues, noxa, exitium*.

Λῠ́μην, λῠ́ο, λῠ́το, Ep. aor. 2. pass. verbi λύω.

Λῡμηνᾰ́μενος, a. 1. part. med. verbi λυμαίνω, quod vide.

Λύντο, 3. pl. Ep. aor. 2. pass. verbi λύω.

Λῠ́ομαι, *solvor*, præs. pass. verbi λύω.

Λῡπέω, *tristem reddo, dolore afficio*: f. ήσω. perf. λελῡ́πηκᾰ. a. 1. ἐλῡ́πησᾰ. præs. pass. λῡπέομαι, *contristor*: a. 1. pass. ἐλῡπήθην, ης, η. a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. infin. λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor*.

ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *dolor, ægritudo*.

Λῡπῆν, Dor. pro λυπεῖν.

Λῡπηρὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *molestus, tristis*: compar. λῡπηρότερος, et superl. λῡπηρότᾰτος· et inde

Λῡπηρῶς, adv. *molestè*. à λύπη.

Λῡπῇς, *molestus sis*, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, quod vide: f. λυπήσω, εις, ει.

Λῡποῦ, *luge*, præs. imperat. pass. λῡπουμένοις, dat. pl. præs. part. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor*.

Λυπρὸς, ᾱ̀, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit) *moles-*

tus, a, um. Est et *gracilis, jejunus, asper.* ab eod. th.

ΛΥ'ΡΑ, ᾶς, et Ion. ης, ἡ, *LYRA.*

Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ cano* et *ludo:* à λύρα.

Λυρικὸς, ἡ, ὸν, *LYRICUS:* à λύρα.

Λυριστὴς, ȣ̃, ὁ, *qui lyrâ canit:* à λυρίζω.

Λυροκτύπης, ȣ̃, ὁ, *Lyricus, qui lyram pulsat.* λυρόκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, usitatius est. ex λύρα, *lyra,* et τύπτω, *pulso.*

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ' pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λῦσαν pro ἔλυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. verbi λύω, *solvo:* undè forsan Angl. TO LOOSE.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui solvit, liberavit:* aor. 1. part. act. masc. g. ab eod. th.

Λυσανίας, ȣ, ὁ, *qui solvit dolores:* à λύω et ἀνία, ας, ἡ, *mœror.* Est et nomen Præfecti Romani.

Λῦσε pro ἔλυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω.

Λύσει, dat. sing. à λύσις, q. v.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ȣ, ὁ, *LYSIAS,* nomen viri. Gr. *dissolvens.* à λύω.

Λυσίζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ solvit zonam:* ex λύω, *solvo,* et ζώνη, *zona.* Th. ζωννύω, *cingo.*

Λυσίκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sedator malorum:* ex λύω, *solvo,* et κακὸν, *malum.*

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *solvens membra,* somni Epith. est: hinc Λυσιμέλεια, palus in Ciliciâ. à λύω et μέλος, εος, τὸ, *membrum.*

Λύσιν, *solutionem,* acc. sing. à λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, *solvo.*

Λύσιος, ία, ιον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *solvendi vim habens:* Epith. Bacchi qui solvit curas. ab eod.

Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, *jocos tribuens.* Epith. Bacchi, Anacr. xxix. 9. Sed vox est corrupta et contra analogiam, è quâ est *finiens ludos.* à λύω et παῖγμα, *jocus.*

Λυσιπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *detrimento* vel *damno* seu *dolore liberans:* à λύω et πῆμα, *damnum.*

Λυσίπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *solvens labores.* λυσίπονοι θεράποντες, *famuli, qui labores dominorum absolvunt, hisque dominos liberant.* ex λύω et πόνος, *labor:* quod à πένομαι, *laboro:* perf. med. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, *solutio, dissolutio:* acc. λύσιν. Th. λύω, *solvo.*

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, *utilitas.*

Λυσιτελέω, ῶ, f. ήσω, *utilis sum, prosum:* cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit:* à seq.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis, frugifer:* in comp. λυσιτελέστερος· superlat. λυσιτελέστατος. à λύω, *solvo,* et τέλος, *vectigal.*

Λυσιτελῶς, adv. *utiliter.*

Λῦσον, άτω, a. 1. imperat. act. λύσονται, 3. pl. f. 1. m. λυσόμενος, f. 1. med. part. verbi λύω.

ΛΥ'ΣΣΑ, sive λύττα, ης, ἡ, *rabies,* propriè canum: qu. à λύω. hinc

Λυσσάω, seu -ττάω, *furo:* λυσσόω, Poët. *in rabiem ago:* à λύσσα.

Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾶν, præs. inf. act. verbi λυσσάω, *furo.* ab eod. th.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *rabidus, rabiosus.* à præced. th.

Λυσσόων, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præs. part. act. verbi λυσσάω, quod vide.

Λυσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *rabidus, rabiosus.* Th. λύσσα.

Λυσσωθείης, *rabiosus fias,* 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσόω, quod vide in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω, *furo.* Th. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, *LYSTRA,* nomen urbis.

Λύστρα, ων, τὰ, idem. hinc

Λύστρος, α, ον, *Lystrensis.*

Λυτήριον, ȣ, τὸ, *remedium quod aliquo malo nos liberat:* n. g. à

Λυτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *solvendi* seu *liberandi vim habens, expiatorius:* à λύω, *solvo.*

Λύτο, 3. sing. Ep. aor. 2. pass. verbi ejusd.

Λυτὸν, *justitium;* quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, ȣ, τὸ, *redemptionis* seu *solutionis pretium.* Angl. RANSOM. Th. λύω.

Λυτρόω, *redimo:* f. ώσω. perf. λελύτρωκα. perf. pass. λελύτρωμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται. ab eod. th.

Λυτρώδης, vide λυθρώδης, *saniosus.*

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio;* et

Λυτρωτὴς, ȣ̃, ὁ, *redemptor:* à perf. pass. verbi λυτρόω.

Λυττάω, vide λυσσάω.

Λυχνεῖον, ȣ, τὸ, et λύχνιον· necnon

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum:* à λύχνος.

Λυχνίδιον, ȣ, τὸ, *lucernula:* à λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem, et ab eod.

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, *dies festus, in quo noctu lampades accenduntur:* ex λύχνος et καίω, *uro.*

ΛΥ'ΧΝΟΣ, ȣ, ὁ, *LYCHNUS, lucerna:* q. à λύειν νύχος, *solvere noctem.* Hinc Angl. A LINK.

ΛΥ'Ω, *SOLVO, dimitto.* pass. *dimittor.* med. *redimo.* ȣ̓ δύναται λυθῆναι ἡ γραφὴ, Joan. xi. 7. *non potest irrita reddi Scriptura.* Heumannus ait nusquam alibi hoc sensu reperiri: At sic Eurip. Iphig. in Aulide, 1268. θέσφατ' εἰ λεύσω θεᾶς, *si oracula Dei falsa deprehendi effecero.* λύειν νόμον, *abrogare legem.* ἐντολὴν, Matt. v. 19. *violare legem;* at non apud exteros. λύειν pro ἐπιλύειν, Jos. Ant. viii. 6. *explicare difficultatem,* αἴνιγμα, *ænigma,* χρησμὸν, *oraculum,* Plut. Symp. imperf. ἔλυον, ες, ε. f. λύσω. perf. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. a. 1. sub. λύσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. λῦσαι. imperf. pass. ἐλυόμην, ȣ, ετο. perf. pass. λέλυμαι. a. 1. pass. ἐλύθην, ης, η. f. 1. pass. λυθήσομαι.

ΛΩ͂, λῇς, *volo:* Dor. pro ἐθέλω. hinc λωΐον, *melior, quem magis volumus.* λώϊστος et λῷστος, ȣ, ὁ, *optimus.* Indè forsan Angl. I LIST.

Λωβάομαι, *injuriam infero, contumeliâ afficio, cavillor, ludibrio habeo, mutilo, deformo.* f. λωβήσομαι. indè λωβάσησθε, Dor. pro λωβήσησθε, 2. plur. a. 1. sub. m. ἐλωβήθην, a. 1. pass. Th. λώβη, *injuria.*

Λωβεύω, fut. εύσω, idem, et ab eod. th.

Λωβέω, λωβέομαι, Ion. idem: ab eod.

ΛΩ'ΒΗ, ης, ἡ, *injuria, contumelia, dedecus, pernicies, damnum, jactura, mutilatio.*

Λωβηθεὶς, *læsus,* aor. 1. part. pass. verbi λωβάομαι, quod vide.

Λωβήσαιο, 2. sing. aor. 1. opt. m. λώβησον. a. 1. imperat. act. verbi λωβάω vel λωβάομαι, *injuriam affero.* Th. λώβη.

Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, *injuriæ* seu *contumeliæ auctor, injuriosus, contumeliosus;* item *contumeliâ dignus.* à λωβέω, vel λωβάομαι.

Λωϐητὴς, ȣ, ὁ, *injuriosus, contumeliosus; depravator, corruptor.* ab eod.

Λωϐητὸς, ἡ, ὸν, *injuriâ* seu *contumeliâ affectus, læsus; injuriæ* seu *contumeliæ expositus* sive *obnoxius; dolore affectus: mancus, mutilatus.* ab eod.

Λωϐήτωρ, ορος, ὁ, *convitiator, contumeliosus; qui nocet.* ab eod.

Λωΐον, *melius*, compar. n. g. à λωΐων et contract. λῷων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *melior:* comp. et λώϊστος, vel λῷστος, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus.* Th. λῶ, *volo.*

Λωΐς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. *melior.*

Λώϊστος et contractè λῷστος, *optimus:* vide in λώϊον.

Λωΐτερος, idem ac λωΐων, et ab eod. th.

Λωλὸς, *stultus:* Græcis barbaris.

ΛΩ͂ΜΑ, ἄτος, τὸ, *fimbria, instita.* An q. κλῶμα, à κλώθω, *glomero.*

Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. plur. præs. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, *volo:* præs. part. f. g. λῶσα.

Λῷονᾰ, acc. plur. à λῴων, contractè pro λωΐων, quod vide.

ΛΩ͂ΟΣ, vel λῷος, ȣ, ὁ, *mensis Augustus.*

Λώπη, ης, ἡ, *pallium, vestimentum, vestis.* v. λῶπος.

Λωπίζω, f. ίσω, *vestem exuo, denudo.* à λώπη.

Λωποδυτέω, ῶ, f. ήσω, *veste exuo, vestimenta furor, spolio.* à

Λωποδύτης, ȣ, ὁ, *fur vestium, grassator:* qu. à λῶπος et δύω, *induo.*

Λῶπος, εος, τὸ, et λώπη, ης, ἡ, et λωπὰς, ἄδος, ἡ, *vestimentum tenue:* à λοπὸς, *cortex*, per Ectasin factum vult Eustath. Th. λέπω, *decortico.*

Λῷστᾰ, *optima*, superl. n. g. plur. num. vide in λώϊον.

Λὼτ, ὁ, nomen viri, indecl. *absconditus.*

Λωτεῦντᾰ, acc. sing. Dor. pro λωτόεντᾰ, Att. λωτȣ̃ντᾰ, à λωτόεις, εντος, *loto abundans:* Th. λωτὸς, *lotus.*

Λωτίζω, fut. ίσω, *lotum carpo, decerpo.* à λωτός.

Λωτόεις, όεσσᾰ, όεν, *loti ferax, herbosus.*

ΛΩΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *LOTUS:* arbor, cujus fructus adeò dulcis, ut externi eo degustato patriæ suæ obliviscantur: undè proverb. λωτὸν φαγεῖν, de iis dicitur *qui regionem externam præponunt suæ.* Est etiam herbæ genus. λωτῶ, Dor. pro λωτȣ̃, gen.

Λωτροχόος, ȣς, όȣ, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro λȣτροχόος, sive λοετροχόος, q. v. *aquam lavantibus fundens.*

Λῶφᾰρ, *laxamentum;* à

ΛΩΦΑ'Ω, *respiro, interquiesco, cesso;* item transitivè *sedo:* fut. ήσω. q. à λόφος, *collum:* propriè de jumentis, è quorum collo jugum deponitur.

Λωφέω, ῶ, idem. Hes.

Λώφημᾰ, ατος, τὸ, *laxamentum:* à præc.

Λώφησις, εως, ἡ, *quies, respiratio:* à perf. pass. verbi λοφέω.

Λῴων, ονος, ὁ ϗ ἡ, contractè pro λωΐων, *melior*, quod vide in λώϊον.

M.

M Est duodecima litera, μῦ dicta: nota numeralis quadraginta significans, et cum lineolâ infernè positâ quadraginta millia. Et μ' pro μέ vel ἐμέ· ab ἐγὼ, *ego.*

ΜΑ', *jurandi*, adv. ferè negare solet: nonnunquam affirmat: undè ϗ et ȣ̓, adv. jungitur.

Μαὰθ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *vacillans.*

Μᾰγᾰ́δῐς, ἡ, et μᾰ́γᾰδος, ȣ, ὁ, *instrumentum musicum quoddam.* à

Μᾰγάζω, *fides pulso.* à

ΜΑ͂ΓΑ'Σ, ᾰ́δος, ἡ, *tabulatum citharæ* vel *testudinis chordas sustinens.*

Μαγγᾰνείᾰ, ᾱς, ἡ, *veneficium:* et

Μαγγᾰνεύω, f. εύσω, *præstigiis utor; assentor, adulor:* à

ΜΑ'ΓΓΑ͂ΝΟΝ, ȣ, τὸ, *machinamentum; pessulus seræ; venenum*, quo quis mortem machinatur. à μηχανὴ vel μάγος quatenus veneficus.

Μαγδαλᾶ, nomen loci; Hebr. *turris.*

Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris. Syr. *magnifica.*

Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, è *Magdalâ, Magdalensis.*

Μᾰγείᾰ, ᾱς, ἡ, *MAGIA, ars magica, incantatrix:* à μάγος.

Μᾰγειρεῖον, ȣ, τὸ, *culina.* à μάγειρος, quod vide.

Μᾰγειρεύω, f. εύσω, *coquo, artem coquinariam exerceo; lanio, macto.* à μάγειρος.

Μᾰγείρισσᾰ, ης, ἡ, *coqua.*

ΜΑ'ΓΕΙΡΟΣ, ȣ, ὁ, *coquus:* qui cibos μάσσει, *lanius.* Vid. Davis et Markl. ad Max. Tyr. xxv. 2.

Μᾰγεὺς, έως, ὁ, *pinsor, pistor;* qui *tergit* seu *abstergit:* à μάσσω.

Μᾰγεύω, *artem magicam exerceo, sum magus:* f. εύσω. perf. μεμᾰ́γευκᾰ. Th. μάγος.

Μᾰγῐκὸς, ἡ, ὸν, *MAGICUS, veneficus:* ab eod. th.

Μᾰγῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, *vas subigendæ farinæ, lanx:* à μάσσω, *subigo.*

ΜΑ'ΓΝΗΣ, ητος, ἡ, *MAGNES.* Est et *Magnes, Magnesiæ habitator;* ea est urbs Asiæ ad Mæandrum.

Μαγνησῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *Magnesia.*

Μᾰ́γνητᾰς, acc. pl. à μάγνης.

ΜΑ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, *Magus, sapiens, præstigiator:* vocabulum Persicum.

ΜΑ͂ΓΥ'ΔΑ͂ΡΙ͂Σ, ῐος, ἡ, *radix laserpitii.*

Μαγὼγ, ὁ, nomen proprium. Hebr. *munimentum.*

Μᾰδᾰρὸς, ρᾶ, ρὸν, *depilis, glaber:* à μαδάω.

Μᾰδᾰρόω, -ῶ, *glabrum et calvum facio:* f. ώσω. perf. ωκᾰ.

Μᾰδᾰ́ω, -ῶ, f. ήσω, *debilem reddo, glaber sum; madeo, madidus sum.* à μαδός.

Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis, indecl. Hebr. *judicium.*

Μᾰδῐ́ζω, f. ῐ́σω, *glabrum reddo, vello:* à μαδός.

Μαδμαρίτις, *ad desertum:* Jos. xviii. 12. alii legunt Μαδδαρίτις.

ΜΑ͂ΔΟ'Σ, ἡ, ὸν, *lævis, glaber, depilis.*

Μαελὲθ, *instrumentum pneumaticum.* Psal. lii. 1.

ΜΑ'ΖΑ͂, ης, ἡ, *MAZA, libum: polenta farina conspersa et subacta aquâ vel oleo*, Hes. Op. 590. q. à μάσσω, *subigo:* hinc Lat. *massa.*

ΜΑΖΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *mamma, nutrix.*

Μαζȣρὼθ, *signa cœlestia*, Job xxxviii. 32.

Μᾰ́θε, έτω, *scias*, 2. sing. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, *disco.* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μᾰθεῦμαι, f. 2. med. Dor. pro μαθȣ̃μαι, verbi ejusd.

Μᾰ́θημᾰ, ᾰτος, τὸ, *disciplina, studium, documentum:* τὰ μαθήματα, *doctrinæ; mathematicorum theoremata:* à μανθάνω.

Μᾰθημᾰτῐκὴ, ῆς, ἡ, sc. ἐπιστήμη, *mathesis, disciplinarum mathematicarum ambitus et notitia.* à seq.

Μᾰθημᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad disciplinas pertinens* seu *aptus; dis-*

cendi cupidus, sciens, ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens, MATHEMATICUS: à μάθημα.

Μᾰθήσεαι, *disces,* Ion. pro μαθήσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi μανθάνω. fut. 1. m. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μᾰ'θησῐς, εως, ἡ, ipsa *discendi actio, cognitio;* à perf. pass. verbi μανθάνω, *disco.*

Μᾰθητέον, *discendum est:* verbale à μαθέω, seu μανθάνω.

Μᾰθητεύω, f. εύσω, *doceo,* cum acc.: *sum discipulus;* f. εύσω. perf. μεμᾰθήτευκᾰ. a. 1. part. pass. μᾰθητευθεὶς, έντος· à

Μᾰθητὴς, ȣ, ὁ, *discipulus.* Th. μανθάνω, *disco.*

Μᾰθοῖσᾰ, Dor. pro μαθȣ̃σα, *quæ didicit,* a. 2. part. act. verbi μανθάνω. a. 2. ἔμαθον.

Μαθȣσάλα, ὁ, nom. filii Enochi, indecl. Hebr. *mortem pellens.*

Μᾰθὼν, όντος, et in nom. plur. μᾰθόντες, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, *disco:* a. 2. ἔμαθον. τί μαθὼν, pro simplici τί, ut notat Casaub. ad Ath. xiii. 9.

ΜΑΓ͂Ᾰ, ᾶς, ἡ, *obstetrix, nutrix, avia.*

ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ, ȣ, ὁ, *MÆANDER,* vel *MÆANDRUS, Phrygiæ fluvius sinuosus, flexus.*

Μαιεύω, et μαιεύομαι, idem q. μαιόομαι. q. v.

Μαίη, Ion. pro Μαῖα, quod vide. Est et *soror Atlantis.*

Μαιμάζω, *cupio, salio, strepo:* f. ᾰ'σω.

Μαιμακτηριὼν, ῶνος, *mensis,* ut aliqui volunt, *November,* ut alii, *September.*

Μαιμάσσω, *cupio, pinso, abstergo:* f. ξω. perf. χᾰ.

Μαιμᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, *vehementèr cupio:* pro quo Poët. μαιμώω. Th. μάω, idem.

Μαίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd.

Μαιμώȣσᾰ, *prompta,* præs. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poët. pro μαιμάω, quod vide.

Μαϊνὰν, nomen viri, indecl. Hebr. *præparatus.*

Μαινᾰ̀ς, ᾰ'δος, ἡ, *furiosa, insana;* vel *quæ facit alios insanire.* Th. μαίνομαι.

Μαινόλης, q. ὁ μαινόμενος ὅλος, *qui totus insanit ac furit.*

ΜΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *insanio, furo:* f. μᾰνȣ̃μαι. præs. part. μαινόμενος, ȣ. perf. m. μέμηνᾰ.

Μαίομαι, *cupio, quæro; gestio:* præs. part. μαιόμενος, *inquirens:* ex μάω, idem.

Μαιόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, *obstetrix sum, obstetricem ago.*

Μαῖρᾰ, *canicula, sidus; æstus intensissimus:* à

Μαίρω, *luceo.*

ΜᾸ'ΚᾸΡ, ᾰρος, ὁ ϗ ἡ, et μᾰ'καιρᾰ, Poët. *beatus, felix:* in nom. pl. μᾰ'κᾰρες· dat. pl. μᾰ'καρσῐ, et Ion. μακάρεσσῐ.

Μᾰκᾰρίζω, *beatum prædico:* f. ῐ'σω, et Att. μᾰκᾰριῶ. perf. μεμᾰκᾰ'ρῐκᾰ. perf. pass. μεμᾰκᾰ'ρισμαι. undè μακαρισμὸς, *beatitudo.* Th. μάκαρ.

Μᾰκᾰ'ριος, ᾱ, ον, *beatus, a, um:* comp. μᾰκᾰρῐώτερος, ᾱ, ον. Th. μάκαρ, *beatus.*

Μᾰκᾰρῐότης, ητος, ἡ, *beatitudo:* ab eod. th.

Μᾰκᾰρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *beatitudo:* et

Μᾰκᾰριστὸς, ἡ, ὸν, *beatus:* à perf. pass. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ.

Μᾰκᾰρῑ'της, ȣ, ὁ, *felix,* de vitâ functis, qu. beatis: ab eod.

Μᾰκᾰρῖτις, ῐ'δος, ἡ, fem. præc.

Μᾰκᾰριῶ, Att. pro μακαρίσω, f. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico.* Th. μάκαρ, *beatus.*

Μᾱκαρτᾰ'τη, ης, ἡ, *felicissima,* f. g. à

Μᾱκάρτᾰτος, *beatissimus,* superlat. à μάκαρ, *felix:* comparat. μακαριώτερος et μακάρτερος.

Μᾱκεδνὸς, ἡ, ὸν, *longus, procerus.* à μῆκος.

Μᾱκεδονῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, nom. regionis, *Macedonia.*

Μᾱκεδονῐκὸς, ἡ, ὸν, *MACEDONICUS:* à

Μᾱκεδὼν, όνος, ὁ, *MACEDO:* in pl. Μᾱκεδόνες. q. ex μᾶκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, *longitudo,* et ἕδος, εος, -ȣς, τὸ, *sedes:* quòd regio illa fuerit oblonga.

Μᾱκέλη, ης, ἡ, *ligo,* Poët. et Ion. pro μάκελα seu μάκελλα, quod vide.

Μᾰ'κελλᾰ, ης, ἡ, *ligo:* à μία et κέλλω, *moveo.*

Μᾰ'κελλον, ȣ, τὸ, *macellum:* vox Lat. Græcè κρεωπώλιον, ȣ, τό.

ΜᾸ'ΚΕΡ, *cortex, qui ex Indiâ advehitur.*

ΜΑΚΚΟΑ͂Ν, *desipere, fatuè et stultè se gerere:* q. μὴ κοεῖν, *non sapere.*

Μᾶκος, Dor pro μῆκος, adverbialitèr positum, pro *in longitudinem, longè, procul.*

Μᾱκρᾱγορῐ'ᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro μακρηγορία, ἡ, *prolixitas orationis:* à μακρὸς, *longus,* (quod à μῆκος, *longitudo,*) et ἀγορὰ, *forum, concio.*

Μᾱκραίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *longævus:* ex μακρὸς et αἰών.

Μᾱκρᾱ̀ν, adv. *longè, procul:* à μακρός. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μᾱκρηγορέω, ῶ, f. ήσω, *multis verbis utor:* à μακρὸς, *longus,* et ἀγορέω, *dico.*

Μᾱκρὴν, acc. Ion. pro μακράν. μᾱκρῆσῐ, dat. pl. Ion. pro μακραῖς. à μακρός.

Μᾱκρόβῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longævus, vivax:* ex μακρὸς, *longus,* et βίος, *vita.*

Μᾱκροβῐότης, ητος, ἡ, *vivacitas, longævitas, vita longa.*

Μᾱκροβῐ'ωσῐς, εως, ἡ, *vitæ longævitas.* Baruc. iii. 14.

Μᾱκροημέρευσῐς, εως, ἡ, *diei prolongatio;* ex ἡμερεύομαι, *diem duco.*

Μᾱκρόθεν, adv. *eminus, procul.* à μακρὸς, cujus th. μῆκος. ἀπὸ μακρόθεν, *è longinquo.* Apoc. xviii. 17. et apud LXX. Psal. xxxvii. 12. vel xxxviii. 11. Ita vix reperiatur apud profanos antiquiores, præter Constantini Porphyrogen. Tacticis, p. 3, 4. 6. bis, 16, 17.

Μᾱκροθῡμέω, -ῶ, *iram differo, patientèr fero:* f. ήσω. perf. μεμᾱκροθῡ'μηκᾰ. a. 1. ἐμᾱκροθῡ'μησᾰ. a. 1. imperat. act. μᾱκροθῡ'μησον. à μακρόθυμος.

Μᾱκροθῡμῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *lenitas:* ab eod.

Μᾱκρόθῡμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longanimis:* à μακρὸς, *longus,* (quod à μῆκος, *longitudo,*) et θυμὸς, *animus.*

Μᾱκροθῡ'μως, adv. *patientèr:* à pr.

Μᾱκρολογέω, ῶ, f. ήσω, *prolixè loquor:* hinc μακρολογῶμεν, 1. pl. præs. sub. à μακρολόγος.

Μᾱκρολογῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *sermonis prolixitas:* à seq.

Μᾱκρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *prolixus in sermonibus:* à μακρὸς et λέγω.

Μᾱκρονίζω, *maximè inveterasco, in longum tempus differo.*

Μᾱκροπτόλεμος, ȣ, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, ȣ, ὁ, *Telemachus,* Ulyssis filius.

Μᾱκρὸς, ᾱ̀, ὸν, *longus, a, um.* Sed μᾱκρὸν, et μακρῷ, dat. et μᾱκρᾱ̀, n. g. pl. num. sæpè sumuntur adverbialitèr pro *longè, multò:* comp. μᾱκρότερος, ᾱ, ον. ȣ̓ διὰ μακρȣ̃, *brevi, cito,* sub. χρόνȣ, Polyæn. i. 17. Th. μῆκος, et Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μᾱκρότης, ητος, ἡ, *longitudo.*

Μᾱκροχρόνῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longæ-*

vus: ex μακρὸς, longus, (Th. μῆκος) et χρόνος, tempus.
Μᾰ'κρυμμα, defectio, abominatio, Esdr. ix. 1. 11. de hâc voce vid. Pearsoni Præf. in LXX. ferè sub fin.
Μᾰκρῦ'νω, f. νῶ, perf. κᾰ, longè summoveo: à μακρὸς, longus; quod à μῆκος, longitudo.
Μᾰκρᾷ, longè, vide in μακρός.
Μᾰκρῶς, adv. longè, prolixè: à μακρὸς, quod vide.
Μάκτρᾱ, ᾱς, ἡ, vas in quò pinsitur et farina subigitur, MACTRA. à μάσσω.
Μᾰκῦ'νω, Dor. pro μηκύνω, produco: à μῆκος, quod vide.
Μᾰκῶν, in longum protensus, vociferatus, a. 2. part. act. à μηκάω vel μηκέω. Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, longitudo.
Μᾰ'κων, ωνος, ἁ, Dor. pro μήκων, ἡ, papaver.
ΜᾸ'ΛᾸ, adv. valdè, multùm, admodùm. comp. μᾶλλον. superl. μάλιστα.
Μᾰ'λαγμᾰ, ᾰτος, τὸ, quod ad molliendum adhibetur: à μαλάσσω.
Μᾰλᾰκαίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, molles et teneros pedes habens. metri causâ pro μαλακόπους. ex μαλακὸς, mollis, (quod à μαλάσσω, mollio) et ποῦς, pes.
Μᾰλᾰκαυχητὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, dolores leniens: ex μαλακὸς, q. à μαλάσσω, et ἄχος.
Μᾰλᾰκῇ, dat. sing. μᾰλᾰκῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακὸς, ἡ, ὸν, mollis. Th. μαλάσσω, mollio.
Μᾰλᾰκι'ᾱ, ᾱς, ἡ, mollities, languor corporis. Sumitur et pro κίττα, ης, ἡ, pica, stomachi ignavia: et
Μᾰλᾰκίζω, fut. ι'σω, mollio: à μαλακὸς, quod à μαλάσσω.
Μᾰλᾰκισθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd.
Μᾰλᾰκὸς, ἡ, ὸν, MOLLIS: comp. μᾰλᾰκώτερος, ᾱ, ον. Th. μαλάσσω, mollio.
Μᾰλᾰκότης, ητος, ἡ, mollities: ab eod.
Μᾰλᾰκόχειρ, ρος, Poët. qui mollem habet vel admovet manum: à μαλακὸς, mollis. (Th. μαλάσσω, mollio) et χεὶρ, ἡ, manus.
Μᾰλᾰκῦ'νω, emollio, mollefacio: f. υνῶ.
Μᾰλᾰκῶ, gen. Dor. pro μαλακοῦ.
Μᾰλᾰκῶς, adv. languidè, incommodè.
Μᾰ'λᾰπερ, adv. quantumlibet. Th. μάλα, valdè.
ΜᾸΛΑ'ΣΣΩ, seu μᾰλάττω, mollio: f. άξω. perf. χᾰ. perf. pass. μεμᾰ'λαγμαι.
Μᾰλᾰ'χη, ης, ἡ, MALVA, quia alvum mollit, gen. pl. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω.
Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri. Hebr. laudans Deum.
Μᾰλερὸς, ρᾱ', ρὸν, ustivus, perniciosus. Th. μαλὸς, tener: id. quod ἀμαλός.
ΜᾸ'ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla: vide μασχάλη.
Μάλθᾰ, ης, ἡ, cera emollita. Th. μαλάσσω.
Μαλθᾰκὸς, ἡ, ὸν, mollis: à μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.
Μαλθᾰκόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mollem et suavem habet vocem: ex μαλθακὸς, mollis, et φωνὴ, vox.
Μάλιμνον, ου, τὸ, proprium loci nomen videtur: vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum censet στομάλιμνον. ex στόμα et λίμνη.
ΜᾸ͂ΛΙ͂Σ, ῖος, ἡ, et μᾱλῖη, morbus jumentorum, cum tussiunt, MALIS.
Μᾱλῖ'ς, ῖ'δος, ἁ, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod et μηλία, ας, MALUS arbor: Est et
Μᾱλῖ'ς, ῖ'δος, ἡ, Nymphæ nom.
Μᾰ'λιστᾰ, maximè: adv. superl. grad. à μάλα, valdè: comp. μᾶλλον. ἐν τοῖς μάλιστα, cum primis, maximè; νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος, Ælian. V. H. ii. 38, apud Romanos hæc lex maximè valebat. μάλιστα τρία τάλαντα, Dem. i. e. Aphobum, tria talenta et quod excurrit. τὸ δὲ ὕψος ἡμίσου μάλιστα ἐτελέσθη, οὗ διενοεῖτο, Thuc. l. 1. Ea altitudine [maris] quæ duplo major esset quàm ille in animo habuerat. ὅμοια τὰ μάλιστα, Herodot. passìm, pro ἐν τοῖς μάλιστα. ἀνὴρ δόκιμος, ὅμοια τὰ μάλιστα, vir quàm maximè probatus, l. vii. 118. et 141.
Μαλκέω, ῶ, et μαλκείω, Ion. et Poët. frigore contrahor: à
ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, manuum pedumve contractio, et stupor ex frigore.
Μαλλοῖς, velleribus, dat. pl. à μαλλὸς, vellus.
Μᾶλλον, magis, comp. à μάλα, valdè: superl. μάλιστα. μᾶλλον ϗ μᾶλλον, Phil. i. 9. Eurip. Iphig. in Tauris, 1406.
ΜΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, vellus, lana promissa.
Μαλλωτὸς, ἡ, ὸν, villosus: à præced.
Μᾶλον, ω, τὸ, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, ovis: et
Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, MALUM, pomum.
Μᾱλοπάρηος, ου, ὁ ϗ ἡ, teneras ac molliculas genas habens. Ex μαλὸς, οῦ, tener, et παρειὰ, gena. Vel derives ex μᾶλον pro μῆλον, τὸ, pomum, (quod à μηλέα, malus arbor,) et παρειὰ, gena, quod de rotunditate et de colore pomorum intelligendum.
ΜᾸΛΟ'Σ, οῦ, tener: q. ἀμαλός. et pro μαλλωτὸς, villosus.
Μᾱλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, poma fero: ex μῆλον, malum, et φέρω, fero.
Μάλχος, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. regius.
ΜΑ'ΜΜᾸ et μάμμη, ης, ἡ, et μαμμαίᾰ, ᾱς, ἡ, voces puerulorum ad matrem: avia.
Μαμμᾰ'κυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, stultus: q. à μάμμη, avia, et κεύθω, occulto.
ΜΑΜΜᾸ͂Ν, vox est balbutientium puerorum, significans panem. hinc μαμμάω, panem peto.
Μαμμῖ'ᾱ, ᾱς, ἡ, mater; avia: à μάμμα.
Μαμμωνᾶ, Mammona, τὸ, indecl. vox Syr. substantiæ, divitiæ.
Μᾶ'ν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis: et
Μᾶ'ν, Dor. pro μὴν, tamen, certè: ut ἀλλὰ μὴν, &c.
Μαναὴν, ὁ, nom. viri, indecl. Syr.
Μᾱνᾰ'κῖς, adv. rarò: à μανός.
Μανασσῆς, filius primogenitus Josephi. Hebr. faciens oblivisci.
ΜΑΝΔᾸ'ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.
ΜΑΝΔᾸΛΩΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, osculi genus immodestum.
ΜΑ'ΝΔΡᾹ, ᾱς, ἡ, stabulum, caula.
ΜΑΝΔΡᾸΓΟ'ΡᾹΣ, ου, ὁ, planta, cui inest vis somnifica.
Μανδῦ'η, ἡ, aut μανδῦ'ᾱς, ὁ, vestimenti militaris genus apud Persas.
Μᾰνεῖσᾰ, furore percita, a. 2. part. pass. f. g. verbi μαίνομαι, insanio: f. μανοῦμαι. a. 2. pass. ἐμάνην. hinc μανείς.
ΜΑΝΘᾸ'ΝΩ, disco, intelligo: f. μᾰθήσομαι. aor. 2. ἔμᾰθον. a. 2. imperat. μᾰ'θε, ἑτω, et 2. pl. μᾰ'θετε. a. 2. part. act. μᾰθὼν, όντος. perf. ind. act. μεμᾰ'θηκᾰ. perf. pass. μεμᾰ'θημαι.
Μᾰνῖ'ᾰ, ᾱς, et Ion. μᾰνῖ'η, ης, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, insanio.
Μανιᾰ'κης, ου, ὁ, torques. Gl. Cyr.

μανίαξ, *tortile, circulus.* Dan. v. 7. 29. q. à μήνη, *Luna,* Dor. μάνα.
Μᾰνῐκὸς, κὴ, κὸν, *insanus:* à μαίνομαι.
Μᾶνῐς, ῐδος, ἁ, Dor. pro μῆνις, ιος, ἡ, *ira permanens et diuturna.*
ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, *manna,* indecl. vox Hebr. q. d. *cibus paratus.*
ΜΑ'ΝΝΟΣ seu μᾰ'νος, ȣ, ὁ, *ornamentum colli vel manuum.* q. à μήνη, Dor. μάνα, *Luna.*
ΜᾹΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *rarus, laxus.* hinc μανάκις, *rarò.*
Μᾰνότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas:* à præc.
Μᾰνȣ̃μαι, f. verbi μαίνομαι, *insanio.*
Μαντεῖᾰ, ᾱς, ἡ, *divinatio, vaticinium:* et
Μαντεῖον, ȣ, τὸ, *vaticinium; locus ubi editur oraculum:* et
Μαντεῖος, ᾱ, ον, *vaticinans, fatidicus:* à th. μάντις, *vates.*
Μάντεσῖν, *vatibus,* dat. pl. à μάντις, εως, ὁ, *hariolus.*
Μάντευμᾰ, τος, τὸ, *vaticinium:* ex seq.
Μαντεύομαι, *vaticinor, auguror; conjicio: oraculum consulo;* præs. inf. μαντεύεσθαι. f. μαντεύσομαι. a. 1. m. ἐμαντευσᾰ'μην, ω, ᾰτο. Th. μάντις, *vates.*
Μαντήϊον, ȣ, τὸ, Ion. pro μαντεῖον, τὸ, *oraculum.* Sic μαντήϊος pro μαντεῖος. Th. μάντις.
Μαντῐκὴ, ῆς, ἡ, (sub. τέχνη) *ars divinandi:* à
Μαντῐκὸς, ὴ, ὸν, *ad vatem* seu *vates pertinens.* Th. μάντις.
ΜΑ'ΝΤῘΣ, εως, ὁ, *vates, hariolus.* q. à μαίνομαι. vel fortè à μανύειν, i. e. μηνύειν, *interpretari.* Is. Voss.
Μαντοσῠ'νη, ης, ἡ, *vaticinium.* Th. μάντις,
Μᾰ'νῡε, Ion. et Dor. pro ἐμήνυε, 3. sing. imperf. sic μανῡ'ει, Dor. pro μηνύει, *indicat:* verbi μηνύω, *indico.*
Μᾰ'νῡσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, *indico:* f. ύσω.
Μᾰνῡτᾱ'ς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, ȣ̃, ὁ, *index, qui rem aliquam indicat.* Th. μηνύω, *indico.*
Μᾰπέειν, *apprehendere,* per Syncop. τȣ̃ ρ, pro μαρπεῖν. et Poët. μαπεῖν, Ionicaque Diæresi μαπέειν, et Poët. redupl. μεμαρπέειν, a. 2. verbi μάρπτω, *capio:* p. m. μέμαρπα.
Μᾰ' 'ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω. præstaret scribere μ' ἀποθάνω.

ΜᾸ'ΡΑΓΔΟΣ, ȣ, ὁ, *gemma,* quæ et σμάραγδος appellatur.
ΜᾸ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, *flagellum, scutica.*
ΜᾸ'ΡᾸΘΟΝ, ȣ, τὸ, *MARATHRUM, fœniculum.*
Μᾰρᾰθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, *MARATHON opulenta.*
ΜᾸΡΑΙ'ΝΩ, fut. ᾰνῶ, *marcescere facio, flaccidum reddo.* perf. αγκᾰ. μᾰραίνομαι, *marcesco.* perf. pass. μεμᾰ'ραμμαι, νσαι, νται, Att. μεμᾰ'ρασμαι. (undè μαρασμὸς, ȣ̃, ὁ, *marcor, tabefactio*) aor. 1. pass. ἐμᾰράνθην. fut. 1. μᾰρανθήσομαι. Hinc ἀμάραντος et ἀμαράντινος, ὁ ϗ ἡ, *immarcescibilis.*
Μαρὰν ἀθὰ, hæc sunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλεύσεται, *Dominus veniet* ad judicium.
Μᾰρανθῆναι, *tabefactum esse,* a. 1. inf. pass. μαρανθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. verbi μαραίνω, quod vide.
Μᾰ'ρανσῐς, εως, ἡ, et
Μᾰρασμὸς, ȣ̃, ὁ, *tabes, MARASMUS, senium:* vide in μαραίνω. Angl. MURRAIN.
Μαργαίνω, f. ᾰνῶ, *insanio.* Th. μάργος, *insanus.*
Μαργᾰρῑ'της, ȣ, ὁ, *MARGARITA, unio:* à
ΜΑ'ΡΓᾸΡΟΝ, ȣ, τὸ, *unio:* pl. τὰ μάργαρα.
Μαργέλλη, *coralium,* species anagallidis, *lapis corallium.*
Μάργη, ης, ἡ, *insania:* à
ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insanus, stolidus, vecors:* q. ab ἀργὸς, *otiosus.*
Μαργοσῠ'νη, ης, ἡ, *insania:* à præced.
Μαρδόνιος, ȣ, ὁ, *Mardonius Persa.*
Μαρδοχαικὴ ἡμέρα, *dies Mardochæi.*
ΜᾸ'ΡΗ, ης, ἡ, vel pl. μᾰ'ραι, antiquâ voce *manus;* quibus dividimus et componimus: q. à μείρω. hinc δυσμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis.* εὐμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis.*
Μάρθα, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *magistra.*
Μαρίᾰ, ᾱς, ἡ, *MARIA,* B. V. nomen: et
Μαριὰμ, ἡ, nomen indecl. Hebr. *amara.*
Μᾰρῐανδῡνοὶ, *mancipia,* à gente subactâ.
ΜᾸΡῙ'ΛᾹ seu μᾰρῑ'λη, ης, ἡ, *pulvis carbonum, favilla:* q. à μαραίνω.
ΜᾸ'ΡῘΣ, ιως, ὁ, *MARIS, mensura quædam cotylarum sex capax.*

Μάρκος, ȣ, ὁ, nomen viri.
ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. ᾰρῶ, *rutilo, resplendeo:* μαρμαίρȣσᾰ, præs. part. f. g. q. à μαίρω.
Μαρμᾰ'ρειος, είᾰ, ειον, *marmoris more candens, marmoreus:* à μάρμαρος.
Μαρμᾰ'ρεος, ἑᾰ, Ion. ἑη, εον, id. et ab eod.
Μαρμᾰ'ρῖνος, ῑ'νη, ῖνον, *marmoreus, è marmore confectus, marmoris nitorem habens:* à μάρμαρος.
Μαρμᾰρόεις, όεσσᾰ, όεν, *marmoris nitore splendens.* à
Μάρμᾰρον, ȣ, τὸ, et
Μάρμᾰρος, ȣ, ὁ, substantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR;* item
Μάρμᾰρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *albus, candidus;* à μαρμαίρω.
Μαρμᾰρῠγὴ, ῆς, ἡ, *splendor:* ejusd. th.
ΜΑ'ΡΝᾸΜΑΙ, *pugno,* Poët. et in 1. pl. μαρνᾰ'μεθᾰ, q. à μάρη, *manus,* quia manu fit pugna.
Μαρνᾰμένοιϊ̈ν, *depugnantes,* Ion. pro μαρνᾰμένοιν, gen. dual. part. præs. μαρναμένων, gen. pl. verbi μάρναμαι.
Μάρνανθ', Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. μάρνασθαι, præs. inf. ejusd.
Μαρνώμεσθ' seu μαρνώμεσθα, Ion. pro μαρνώμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi μάρναμαι, *pugno.*
Μᾰ'ρον, *MARUM,* herba: ab Hebr. מר *amarus.*
Μαρπέειν, Ion. resol. pro μαρπεῖν, aor. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *prehendo.*
Μαρπίσση, ης, ἡ, nom. mulieris.
ΜΑ'ΡΠΤΩ, *capio, prehendo, assequor, attingo scopum:* f. ψω. p. φᾰ. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπᾰ. q. μάρη ἅπτομαι, *manu tango.* μάρπτειν σθένος, *vires assumere.*
Μαρσιππεῖον, ȣ, τὸ, et
ΜΑ'ΡΣῩΠΟΣ, μάρσιπος, et μάρσιππος, ȣ, ἡ· item μαρσῠ'πιον et -ῑ'πιον, ȣ, τὸ, *MARSUPIUM, crumena:* q. μάρης σιπύη, *manus arcula.*
Μαρτιχόρᾰ, nomen Indicum, animal esse ex Ctesiâ videtur.
ΜΑ'ΡΤῨΡ, ῠρος, ὁ ϗ ἡ, *testis, MARTYR.* hinc μαρτυρία, *testimonium:* μαρτυρέω, *testor.*
Μάρτῠρᾰ, præcedentis acc. sing.
Μαρτῠρέω, -ῶ, *testor;* imperf. ἐμαρτῠ'ρεον, -ȣν. fut. ήσω. perf. μεμαρτῠ'ρηκᾰ. perf. pass. μεμαρτῠ'ρημαι, *testimonium obtinui.* Th. μάρτυρ, *testis.*

Μαρτυρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *testimonium:* ejusd. th.

Μαρτυρῐ'ησῐ, dat. pl. Ion. pro μαρτυρῐ'αις, à μαρτυρία, et Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *testimonium.*

Μαρτῠ'ρῐον, ου, τὸ, *testimonium, MARTYRIUM.* Th. μάρτυρ.

Μαρτῠ'ρομαι, *testor, obtestor,* ejusd. th.

Μάρτῠρος, ου, ὁ, Poëticum, idem ac th. μάρτυρ, *testis.*

Μάρτῠς, ῠος, ὁ, idem cum præc. (ex quo per Sync. fit) acc. μάρτῠν. dat. pl. μάρτῠσῐ.

Μᾱρῠ'εται, Dor. pro μηρύεται, *innectitur,* 3. sing. præs. pass. verbi μηρύω, *revolvo, glomero:* hinc infin. Dor. μαρύεσθαι, *volvi.*

Μᾱρῠκᾶται, *ruminat,* Dor. pro μηρυκᾶται, 3. sing. à μηρυκάομαι. Vide μηρύκω.

Μάρψαις, *corripiens,* a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω, quod vide.

Μάρψῃς, *corripueris,* 2. sing. a. 1. sub. act. verbi μάρπτω, quod vide.

ΜᾸΣᾸ'ΟΜΑΙ seu μασσᾰ'ομαι, -ῶμαι, *mando, manduco:* imperf. ἐμασσάόμην, -ώμην, et in 3. pl. -ᾰ'οντο, -ῶντο. q. à μάσσω, *subigo.* hinc μάσαξ, ακος, ἡ, *mandibula, os.*

Μάσδᾰ, ᾱς, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, *placenta.*

Μασδὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma, sinus.*

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, et μάσθλης, ητος, ὁ, *lorum emollitum, pellis:* q. à μάσσω, *subigo.*

Μασθὸς, οῦ, ὁ, *mamma, papilla.* Vide μαζός.

ΜΑ'ΣΠΕΤᾸ, ων, τὰ, *prima silphii folia.*

Μασσαγέτῐς, *Massagetis,* nom. propr.

ΜΑ'ΣΣΩ vel μάττω. f. ξω. perf. χᾰ. *pinso, subigo; abstergo,* item *tango,* in quâ signif. format f. in σω.

Μάσσων, -ονος, ὁ καὶ ἡ, idem ac μακρότερος, *longior, major:* (et μᾶσσον, *plus,* Hesych.) q. à μακρὸς, *longus,* compar. μακρότερος, μακίων et μάσσων. superl. μακρότατος et μάκιστος, hinc μήκιστος. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μάσταχ' pro μάστᾰκᾰ, *escam,* acc. sing. à

Μάσταξ, ᾰκος, ἡ, *mandibula, os; esca.* Th. μασάομαι, *mando.*

Μαστευτὴς, οῦ, ὁ, *inquisitor:* à

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, fut. εύσω, *quæro, indago:* à μάω, *quæro.*

Μαστὴρ, ῆρος, ὁ, *inquisitor, investigator;* à μάω.

Μάστῑγᾰ, acc. sing. à μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum.*

Μαστῑγεῖν, Ion. pro μαστιγοῦν, præs. inf. vide μαστιγούσθω.

Μαστῑγεὺς, έως, ὁ, *flagellator:* à μάστιξ.

Μαστῑγῐ'ᾶς, ου, ὁ, *MASTIGIA, flagrio.* Th. μάστιξ.

Μαστῑγούσθω, *flagelletur,* 3. sing. præs. imperat. pass. à

Μαστῑγόω, ῶ, *flagello:* f. ώσω. perf. μεμαστῑ'γωκᾰ. a. 1. ἐμαστῑ'γωσᾰ. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ.

Μαστῑ'ετην, *flagellaverunt,* 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi μαστίω, Poët. pro μαστιγόω, *flagello.* hinc μαστιόων, per Sync. pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, *flagellum.*

Μαστίζω, *flagello:* fut. ξω. hinc μαστίζοντες, nom. pl. part. præs. à

ΜΑ'ΣΤΙΞ, ῑγος, ἡ, *flagrum, scutica,* et per Metath. *morbus.* Ὁμηρομάστιξ, *sic dictus fuit* Zoilus, *quòd Homeri carmina reprehenderet.*

Μάστιξεν, *flagellavit,* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μαστίζω, f. ξω, quod vide.

Μαστίσδειν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιεν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. pl. præs. opt. ejusd. verbi et th.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE,* lentiscina resina.

Μαστῑχόωντῐ, *mandendi,* Poët. pro μαστῑχῶντῐ, dat. sing. part. præs. verbi μαστῑχᾰ'ω, -ῶ. vox μονήρης, ap. Hesiod. in Scuto, 387.

Μαστὸς, οῦ, ὁ, vel μησθὸς, *uber, mamma.* Eam fœtus μάει et μάσσει. Th. μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma.*

Μαστρωπεία, ᾱς, ἡ, *lenocinium:* et

Μαστρωπεύω, seu -οπεύω, f. εύσω, *perduco* seu *produco, prostituo:* à

ΜΑΣΤΡΩΠΟ'Σ seu μαστροπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *leno, lena.* q. ματρὸς ὄπα habens blandiendo. inde fortasse per Metaph. Angl. STRUMPET.

Μάστωρ, ορος, ὁ, *quæsitor, inquisitor.* à μάω.

ΜΑΣΧᾸ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla.*

Μασχᾰλῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, idem.

Μᾰτάζω, *ineptio:* à ματάω.

Μᾰ'ταιᾰ, *vana,* n. g. pl. à μάταιος, qu. v.

Μᾰτᾰΐζω, idem quod ματάω, *ineptio, desipio, pedo.* Th. μάτην.

Μᾰταιοβουλῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *inane consilium:* ex μάταιος, *vanus,* et βουλὴ, *consilium.*

Μᾰταιολογῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *vaniloquentia:* à

Μᾰταιολογὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *vaniloquus:* ex μάταιος, *vanus,* (quod à μάτην, *frustrà*) et λέγω, *dico:* p. m. λέλογα.

Μᾰ'ταιος, αίᾱ, αιον, et μᾰ'ταιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vanus, a, um.* Th. μάτην.

Μᾰταιοτᾰ'τη, ἡ, *vanissima,* superl. à μάταιος, *vanus.* compar. ματαιότερος. superl. ματαιότατος. ejusd. th.

Μᾰταιότης, ητος, ἡ, *vanitas:* ab eod. th.

Μᾰταιόω, *vanum reddo:* f. ώσω. perf. μεμᾰταίωκᾰ. præs. pass. μᾰταιόομαι, οῦμαι, *vanus fio:* aor. 1. pass. ἐμᾰταιώθην. Th. μάτην, *frustrà.*

Μᾰ'τᾱν, Dor. pro μάτην, *frustrà.*

Μᾰτᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, *torpesco, vanè tempus contero.* Th. μάτην.

Μᾰτεύω, f. εύσω, *quæro, indago;* per Ellipsin pro μαστεύω, idem. Th. μάω, idem.

ΜᾸ'ΤΗΝ, adv. *frustrà, incassùm.*

Μᾰ'τηρ, έρος, ἁ, Dor. pro μήτηρ.

Μᾰτῇς, Æol. et Dor. pro μᾰτεῖς, 2. sing. verbi ματέω, undè Poët. inserto υ, ματεύω, et inserto σ, μαστεύω, *quæro, investigo:* quod vide.

Μᾰτήσετον, *inertes sunt,* dual. fut. 1. verbi ματάω, quod vide.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. quod interpret. Lat. *à Deo datus.*

Ματθὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *donum.*

Ματθίᾶς, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei.*

Μᾰτῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *vanitas.* Th. μάτην.

Μᾰ'τος, *inquisitio.* Th. μάω. *quæro.*

Ματρᾰδελφεὸς, οῦ, ὁ, Poët. et Dor. pro μητράδελφος, ου, ὁ, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *matris frater, avunculus.*

Ματρόδοκος, ου, ὁ, et ἁ, Poët. et Dor. pro μητρόδοκος, pro *semine quod mater à viro in matricem recepit.* Vel *qui matrem suam recipit ac fovet.* ex μήτηρ et δέχομαι, *accipio.*

Ματρομᾰ'τωρ, ορος, ἁ, Dor. pro μητρομήτωρ, ἡ μητρὸς μήτηρ, *mater matris, avia.*

Ματρόπολῐς, εος, ἁ, Dor. pro μητρόπολις, *metropolis,* i. e. *mater urbs.* Th. πόλις, *urbs.*

Ματροπόλος, ου, ἁ, Dor. pro μη-

τροπόλος, *quæ cum matribus versatur*, ἡ σὺν ταῖς μητράσι πολῦσα.

ΜΑΤΡΥ´ΛΛΗ, ης, ἡ, *lena*, quæ se *matrem* fingit: à μήτηρ, hinc ματρυλλεῖον, *lupanar*: et Angl. per Aphær. TRULL.

Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μήτρωες, *matris fratres, avunculi*: item *majores*: nom. pl. à

Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro μήτρως, *maternus avunculus, maternus avus*.

Μάττᾰϐος, ȣ, *stultus, fatuus*: ex μάτην et βοᾷν, *inanitèr clamare*.

Ματταθὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *donum Dei*.

Ματταθίας, ȣ, ὁ, idem.

Ματτῠ´ᾰ, vel -η, ἡ, *lautitiæ*. Th. μάσσω, *pinso*.

Μάττω, *pinso, subigo*: id. q. μάσσω, q. v.

Μαυλῐ´ᾰς, ȣ, ὁ, pro μάχαιρα, *gladius*. Th. αὐλὴ, *stabulum*.

Μαυλῐ´ς, ῐ´δος, ἡ, *culter*: q. à μαυλίας· item *quæ mercede aliquid facit*. μαυλίζω, *mercede prostituo*.

Μαυρȣ̃σῐ, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. act. per Aphæres. pro ἀμαυρȣ̃σι. Sic μαυρȣ̃σθαι, præs. inf. ab ἀμαυρόω, *obscuro*. Th. ἀμαυρὸς, *obscurus*.

Μᾰ´χαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna*. Th. μάχομαι.

Μᾰ´χαιρᾰ, ᾱς, ἡ, *MACHÆRA, gladius, sica, culter*. et

Μᾰχαιρῐ´δῐον, ȣ, τὸ, *gladiolus*. et

Μᾰχαιρῐ´ς, ῐ´δος, ἡ, *novacula, culter tonsorius*: ab eod. th.

Μᾰχᾰνᾱ`, ᾶς, ἁ, Dor. pro μηχανὴ, ἡ, *MACHINA, molimen; res, opus, facultas, vires*.

Μᾰχᾰτᾱ`ς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μαχητὴς, ȣ̃, *pugnax, bellicosus*. Th. μάχομαι.

Μᾰχειόμενος, ȣ, præs. part. verbi μαχείομαι, Poët. Epenthesi pro μαχέομαι, idem quod μάχομαι, *pugno*.

Μᾰχέοιτο, præs. opt. et in 3. pl. μᾰχέοιντο, verbi μαχέομαι, Poët. pro μάχομαι, *pugno*.

Μᾰχέομαι τινὶ, *pugno alicui*, i. e. *adversus aliquem*. Aristoph. in Ranis, 348.

Μᾰχεούμενος, ep. pro μαχόμενος.

Μᾰχεσαίμην, a. 1. opt. m. et

Μᾰχέσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι seu μαχέομαι. f. 1. μαχέσομαι et ήσομαι.

Μᾰ´χεσθαι, præs. inf. μᾰχέσθην, 3. dual. imperf. Ion. μᾰ´χεσθε, 2. pl. præs. imperat. verbi μάχομαι, *pugno*.

Μᾰχεσκόμην, Ion. imperf. verbi μάχομαι.

Μᾰχέσομαι et ήσομαι, f. 1. m. Vide in μαχέσασθαι.

Μᾰχέσσασθαι, *pugnare*, a. 1. inf. m. gem. σ. Sic μᾰχεσσᾰμένω, nom. dual. a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Μᾰ´χη, ης, ἡ, *pugna*: in pl. μάχαι. Th. μάχομαι, *pugno*. indè fort. Angl. MATCH.

Μᾰχήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *pugnax*: ab eod. th.

Μᾰχήσομαι, fut. 1. m. in 1. pl. μᾰχησόμεθ' pro μαχησόμεθα. et

Μᾰχησόμενος, fut. 1. part. med. verbi μάχομαι, *pugno*: f. μαχήσομαι vel έσομαι, tanquam et μαχέομαι.

Μᾰχητὴς, ȣ̃, ὁ, *pugnax, bellator*: acc. pl. μᾰχητᾱ´ς. Th. μάχομαι.

Μᾰχητὸς, ἡ, ὸν, *expugnabilis*. A μάχομαι.

Μᾰ´χῐμος, ῐ´μη, ῐμον, vel ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *pugnax*: ab eod. th.

ΜΑ˘´ΧΛΟΣ, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *incontinens, libidinosus*.

Μᾰχλοσῠ´νη, ης, ἡ, *lascivia*. à præced.

Μᾰχλότᾰται, *salacissimæ*: nom. pl. f. g. superl. à μάχλος.

Μᾰ´χοιτο, 3. sing. præs. opt. à

ΜΑ˘´ΧΟΜΑΙ, *pugno, rixor, litigo*: f. 1. μᾰχήσομαι et έσομαι. f. 2. m. μᾰχȣ̃μαι. imperf. ἐμᾰχόμην, ȣ, ετο. perf. μεμᾰ´χημαι. a. 1. m. ἐμᾰχησᾰ´μην, ω, ᾰτο.

Μᾰχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. Ion. μᾰχόμεσθᾰ, Poët. pro μαχόμεθα, 1. pl. præs. ind. verbi præced.

Μᾶχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος, et hoc pro μηχανὴ, *machina*.

Μᾰχȣ̃μαι, f. 2. m. verbi μάχομαι.

ΜΑ`Ψ, adv. *frustrà*: Poët. pro μάτην.

Μαψαῦραι, αἱ, *leves venti, auræ leves*: ex μὰψ et αὖρα, *aura*. Hes. Theogon. 872.

Μαψῐ´δῐος, ῐ´ᾰ, ῐον, *inanis, stultus*: et

Μαψῐδῐ´ως, *incassùm, stultè*: Th. μάψ.

Μαψῐλᾰ´κᾱς, ᾶ, ὁ, seu μαψῠλᾰ´κᾱς, Dor. pro μαψῠλᾰ´κης, ȣ, ὁ, *garrulus, qui nugas effutit, qui frustrà garrit*: ex μαψιδίως *stultè*, (quod ex μάψ) et λακέω, Dor. pro ληκέω, *sono, crepo*.

ΜΑ˘´Ω, ῶ, *vehementèr cupio, quæro*.

Μὲ et μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, *ego*.

Μέγᾰ, n. g. à μέγας, *magnus*; adv. *valdè, vehementèr, magnoperè, multùm*, Ion. pro μεγάλως.

Μεγᾰθαρσὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *magnâ fiduciâ præditus*: ex μέγας et Θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Μεγᾰ´θεες, Ion. pro μεγάλοι, *magni*.

Μέγᾰθος, Ion. pro μέγεθος, q. v.

Μεγᾰ´θῡμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *magnanimus*: gen. pl. μεγαθύμων· ex μέγας et Θυμὸς, *animus*.

Μέγαιρᾰ, ᾱς, ἡ, *MEGÆRA*, una ex Furiis. ex

ΜΕΓΑΙ´ΡΩ, *invideo*: item *curo, respecto*: ἐμέγηρε, a. 1. *invidit*. part. μεγήρᾱς, *sollicitus*. quasi παρὰ τὸ μέγα, quia magnis invideri solet.

Μεγᾰκήτης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *magnus, instar ceti*: acc. sing. μεγᾰκήτεᾰ· ex μέγας et κῆτος, τὸ, *cetus* vel *cete*.

Μεγᾰ´λᾰ, adv. *abundè, valdè*; it. *magna*, nom. pl. n. g. à μέγας, μεγάλη, μέγα.

Μεγᾰλᾰ´δῐκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui magnas facit injurias*: ex μέγας et ἀδικέω.

Μεγᾰ´λᾱν, Dor. pro μεγάλων· à μέγας.

Μεγᾰλᾱνορῐ´ᾰ, ᾱς, ἁ, Dor. pro μεγᾰληνορῐ´ᾰ, *superbia*: et

Μεγᾰλᾱ´νωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγᾰλήνωρ, *magnâ fortitudine præditus*: ex μέγας, *magnus*, et ἀνὴρ, *vir*.

Μεγᾰλαυχέω, -ῶ, f. ήσω, *magnificè me effero, jactito me*: ex

Μεγᾰλαυχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, vel μεγᾰ´λαυχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui valdè gloriatur, ostentatur*: ex μέγα, in pl. μεγάλα, et αὐχέω, *glorior*.

Μεγᾰλαυχῐ´ᾰ, ῐ´ᾱς, ἡ, *jactantia*: à præc.

Μεγᾰλεῖᾰ, τὰ, *gloria, laudes, præclara facinora*: à

Μεγᾰλεῖος, εἰᾰ, εῖον, *magnificus, venerandus*: à μέγας.

Μεγᾰλειότης, ητος, ἡ, *majestas, magnifica Dei virtus*: à pr.

Μεγᾰλείωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *magnificentia*: ab eod.

Μεγᾰλεπῐ´ϐολος, *qui magna molitur*, ut Hercules. ex ἐπιϐολὴ, *impetus*, D. S.

Μεγᾰληγορέω, ῶ, f. ήσω, *magnificè loquor, magna loquor*: à μέγας et ἀγορέω.

Μεγᾰληγορῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *magniloquentia*: à μεγαληγόρος.

Μεγᾰληγορῐ´η, dat. Ion. à pr.

Μεγᾰληγόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *grandi-*

loquus, jactabundus: à μέγας et ἀγορέω.

Μεγᾰλήτορᾰ, acc. sing. ex

Μεγᾰλήτωρ, ορος, ὁ, *magnanimus, superbus:* ex μέγα et ἦτορ, *cor, animus.*

Μεγᾰλίζεο, pro -ου, præs. imperat. pass. Ion. verbi

Μεγᾰλίζω, f. ῐ́σω, *magnificè effero.* Th. μέγας, *magnus.*

Μεγᾰλόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnam habens* vel *afferens gloriam:* ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um,* et δόξα, *gloria.* Th. δοκέω, *videor.*

Μεγᾰλοδωρεᾱ̆, ᾶς, ἡ, *magnifica donatio, largitio:* ex μέγας et δωρεά, *donum.* Th. δῶρον.

Μεγᾰλόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui magna donat, munificus:* à μέγας et δῶρον.

Μεγᾰλόθῡμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus.* Th. θυμὸς, *animus.*

Μεγᾰ́λοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè miser, infelix:* ex μέγας et οἶτος, *ærumna.*

Μεγᾰλοκευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui magna penetralia* seu *latibula habet:* ex μέγας et κεῦθος, τὸ, *latibulum.* Th. κεύθω, occulto.

Μεγᾰλοκίνδῡνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui magnis se objicit periculis:* ex μέγας et κίνδῡνος.

Μεγᾰλόμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnâ conductus mercede:* ex μέγας et μισθὸς, *merces.*

Μεγᾰλόμμᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnos oculos habens:* ex μέγας et ὄμμα, *oculus.*

Μεγᾰλόνοιᾰ, ᾶς, ἡ, *ingens animus, superbia:* ex μέγας et νόος, νοῦς, *animus.*

Μεγᾰλόνῠμος, ὁ, *celebris, magni nominis:* ex ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen.*

Μεγᾰλοποιέω, -ῶ, *magnifico, magni facio:* f. ήσω. perf. μεμεγᾰλοποίηκᾰ.

Μεγᾰλοπόλῑες Συρᾱ́κουσαι, *grandiurbes Syracusæ:* ex μέγας et πόλις, *urbs.*

Μεγᾰλοπρέπειᾰ, ᾶς, ἡ, *magnificentia:* à seq.

Μεγᾰλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *magnificus:* ex μέγας et πρέπω, *convenio.*

Μεγᾰλοπρεπῶς, adv. *magnificè.*

Μεγᾰλοπτέρῠγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnis alis præditus:* à μέγας et πτέρυξ.

Μεγᾰλοῤῥημονέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκᾰ, *magna loquor, jacto:* à seq.

Μεγᾰλοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *magniloquus:* ex μέγας et ῥέω, *loquor.*

Μεγᾰλόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *corpulentus, carnosus.*

Μεγᾰλόσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui magnum habet animum:* ex μέγας et σπλάγχνον.

Μεγᾰ́λους, acc. pl. m. g. à μέγας, *magnus:* gen. μεγάλου.

Μεγᾰλοφρόνως, adv. *fortitèr, magnanimitèr:* à μεγαλόφρων.

Μεγᾰλοφροσῠ́νη, ης, ἡ, *animi magnitudo:* à

Μεγᾰλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus:* acc. pl. μεγᾰλόφρονᾰς. ex μέγας et φρὴν, *mens.*

Μεγᾰλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus, magnificus:* ex μέγας et φύω.

Μεγαλοψῡχῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *magnanimitas:* à

Μεγᾰλόψῡχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus:* ex μέγας et ψυχὴ, *anima.*

Μεγᾰλυνθήτω, vide in seq.

Μεγᾰλῡ́νω, *prædico, verbis extollo, magnifico:* imperf. ἐμεγᾰ́λῡνον, ες, ε. f. μεγᾰλῠνῶ. a. 1. ἐμεγᾰ́λῡνᾰ. perf. μεμεγᾰ́λυγκᾰ. perf. pass. μεμεγᾰλυμμαι. a. 1. pass. ἐμεγᾰλύνθην, et imperat. μεγᾰλύνθητῐ, ήτω. f. 1. pass. μεγᾰλυνθήσομαι. Th. μέγας.

Μεγᾰ́λως, *magnoperè:* adv. et

Μεγᾰλωστί, Ion. pro μεγάλως, *valdè:* ab eod. th.

Μεγᾰλωσῠ́νη, ης, ἡ, *majestas:* ab eod.

Μεγᾰ́νωρ, ορος, ὁ, *superbus:* ex μέγας et ἀνὴρ, *vir.*

Μέγᾰρᾰ, ων, τὰ, *Megara* urbs.

Μεγᾰ́ρεσσῐν pro Μεγάροισιν, dat. pl. à præc.

Μεγᾰρέως, *Megarensis.*

Μεγᾰ́ροισῐν, *domibus:* dat. pl. à

Μέγᾰρον, ου, τὸ, *domus, domicilium, ædificium magnum,* tanquam *invidiæ* obnoxium: ex μεγαίρω vel μέγας, *magnus.*

Μεγᾰρόνδε, adv. pro εἰς μέγαρον, *in domum, in thalamum.*

ΜΕ´ΓᾹΣ, μεγᾰ́λη, μέγᾰ, *MAGNUS, a, um: natu grandiusculus,* Odyss. Β. 313. μέγας πνέων, *vehementèr spirans,* Eurip. fab. Rhesi, 322. gen. μεγᾰ́λου. acc. μέγᾰν, μεγᾰ́λην, μέγᾰ. in pl. οἱ μεγᾰ́λοι, *magnates:* in compar. μείζων et μάσσων, *major:* in superl. μέγιστος, *maximus.*

Μεγασθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui magnam potentiam habet, præpotens:* ex μέγας et σθένος, εος, τὸ, *robur, potentia.* Th. σθένω, *valeo.*

Μεγᾰφρονέω, seu μεγᾰλοφρονέω, *magnificè de me sentio:* ex μέγας et φρὴν, *mens.*

Μέγεθος, εος, ους, τὸ, *magnitudo:* dat. sing. μεγέθει. Th. μέγας.

Μεγέρᾰ, ᾱς, ἡ, Æol. pro Μεγᾰ́ρᾰ, *Megara,* Creontis filia.

Μεγήρᾰτᾰ τέκνα, *perquam amabiles liberi:* ex μέγα, *valdè,* et ἐράω, *amo.* Sunt qui legunt μεγήριτα.

Μέγης, *MEGES,* nomen proprium.

Μεγιστᾱ́ν, ᾶνος, ὁ, *magnas, -atis.* et

Μεγιστᾶνες, ων, οἱ, *proceres:* dat. pl. μεγιστᾶσῐ. à μέγιστος, quod vide.

Μεγιστόπολῑς ἡσυχία, *pax, quæ reddidit urbes maximas.* Concordiâ enim res parvæ crescunt.

Μέγιστος, η, ον, *maximus, a, um:* superl. ex μέγας, quod vide.

Μεδέουσᾰ, præs. part. f. g. verbi μεδέω pro μέδω, *impero:* hinc μεδέειν, Poët. cum dat.

Μεδέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μέδω, *curam gero, impero.*

Μεδέω, *rego, curo:* à μέδω.

Μεδήσομαι, *curabo,* fut. 1. m. verbi μεδέομαι seu μέδομαι. Th. præced.

ΜΕ´ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, *MEDIMNUS,* mensuræ genus.

Μεδοίᾰτο, Ion. pro

Μέδοιντο, *curarent,* 3. pl. præs. opt. m. verbi μέδομαι, *curo, impero.*

Μέδοισᾰ, ᾱς, ᾰ, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, *Medusa.*

Μέδοντες, *principes,* pl. part. præs. act. à μέδω, *impero.*

Μέδουσᾰ, ης, ἡ, *MEDUSA,* nomen mulieris: ab eod. th.

Μεδώμεθᾰ, *curemus,* 1. pl. præs. sub. pass. à

ΜΕ´ΔΩ, *impero, curam gero:* μεδέω, idem: ut et μέδομαι.

Μέζεᾰ, ων, τὰ, *genitalia:* à μέσον, quia in *medio* corpore.

Μεζόνως, *prolixiùs, majorem in modum:* à

Μέζων, Ion. pro μείζων, *major:* quod vide.

Μεθ' sequente aspiratâ, et μετ' sequente leni, pro μετὰ, *trans, cum, post.*

Μεθαιρέω, ῶ, *accipio:* f. ήσω. a. 2. μεθεῖλον, ab inusit. μεθέλω. Ion. μεθέλεσκον, ες, ε. à μετὰ et αἱρέω.

Μεθάλλομαι, *transilio:* Poët. aor. 2. part. syncop. μετάλμενος. Ex μετὰ et ἄλλομαι.

Μεθαρμόζω vel μεθαρμόττω, f. σω, *transmuto adaptando alitèr, apto, accommodo, commuto, transfero;* item *emendo:* ex μετὰ et ἁρμόζω vel -ττω, *adapto.* Th. ἄρω, *apto.*

Μεθέηκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3.

sing. a. 1. verbi *μεθίημι, dimitto.*

Μεθεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *μεθαιρέω.*

Μεθειμένος, perf. part. pass. verbi *μεθίημι, dimitto:* perf. pass. *μεθεῖμαι.* Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*

Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθεὶς, *relinquens,* a. 2. part. act. verbi *μεθίημι.*

Μεθεῖτε, per Sync. pro *μεθείητε,* 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Μεθείω, Ion. vel Poët. pro *μεθῶ,* a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi *μεθαιρέω,* inusitat. quod ex *μετὰ* et *αἱρέω, capio:* aor. 2. εἷλον.

Μεθέμεν, *prætermisisse,* aor. 2. inf. act. Ion. pro *μεθεῖναι,* Dor. *μεθέμεναι,* verbi *μεθίημι.* Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*

Μεθέξομαι, *partem capiam,* f. 1. m. verbi *μετέχω, particeps sum:* f. *μεθέξω.* Th. ἔχω, *habeo.*

Μέθεπε, *investigabat,* 3. sing. imperf. Ion. pro *μεθεῖπε.* à

Μεθέπω, *sequi facio, advenio, investigo.* *μεθέπομαι,* f. *μεθέψομαι, assequor, sector, imitor.* ex *μετὰ* et ἕπω seu ἕπομαι, *sequor.*

Μεθερμηνεύω, *interpretor,* f. εύσω. perf. *μεθηρμήνευκα.* ex *μετὰ* et *ἑρμηνεύω,* quod ab *ἑρμηνεὺς, interpres.*

Μέθες, *dimitte;* et in 2. pl. *μέθετε,* a. 2. imperat. act. verbi *μεθίημι, prætermitto:* ex *μετὰ* et ἵημι seu ἕω, *mitto.*

Μεθεστᾶναι, per Sync. pro *μεθεστακέναι,* perf. inf. act. verbi *μεθίστημι, amoveo:* ex *μετὰ* et ἵστημι, *sto.*

Μεθέστηκα, perf. ind. act. et

Μεθεστηκὼς, ότος, per Crasin *μεθεστὼς,* perf. part. act. ab eod. verbo et th.

Μέθη, ης, ἡ, *ebrietas, vinolentia.* Th. *μέθυ,* τὸ, *vinum.*

Μεθῆκα, *dimisi,* a. 1. ind. act. verbi *μεθίημι.* f. *μεθήσω.* Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*

Μέθημαι, *sedeo inter, assideo.* Ex *μετὰ* et ἧμαι.

Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, *diurnus:* ex *μετὰ* et *ἡμέρα, dies.*

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, *cessatio, negligentia:* ex

Μεθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *remissus, negligens:* à *μεθίημι, prætermitto.* Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*

Μεθηρινῶν, *diurnorum,* gen. pl. à *μεθηρινὸς* pro *μεθημερινός·* ex *μετὰ* et *ἡμέρα, dies.*

Μεθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. *μεθήσω,* εις, ει, *dimittam:* f. 1. ind. act. verbi *μεθίημι·* quod ab ἵημι seu ἕω, *mitto.*

Μεθησέμεν, Ion. pro *μεθήσειν,* f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίει pro *μεθίη,* 3. sing. imperf. (q. à *μεθιέω.*) verbi *μεθίημι,* quod vide.

Μεθιέμεναι, Dor. pro *μεθιέναι,* præs. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίεν, *prætermittebant,* Bœot. Sync. pro *μεθίησαν,* 3. pl. imperf. *μεθίην·* à

Μεθίημι, *dimitto, missum facio, depono; negligo, permitto; remitto, condono:* f. *μεθήσω,* activè cum accus. *μεθίεμαι,* cum gen. In activo accusativus aliquando subintelligitur, *κρύος μεθῆκε, frigus se remittit,* Anacr. iii. 23. ex *μετὰ* et ἵημι seu ἕω, *mitto:* perf. εἷκα. a. 2. ἧν.

Μεθιστάνω, idem quod *μεθίστημι.*

Μεθίστημι, *statuo aliud pro alio; muto, transfero, traduco, submoveo, expello, facessere jubeo, in exilium mitto, migrare cogo, dimoveo, retraho, revoco:* f. *μεταστήσω.* perf. *μεθέστηκα.* a. 1. *μετέστησα.* a. 2. *μετέστην.* Pass. et med. *μεθίσταμαι.* a. 1. pass. *μετεστάθην.* a. 1. subj. *μεταστάθῶ.* ex *μετὰ* et ἵστημι, *sto.*

Μεθοδεία, ας, ἡ, *fraudulenta circumventio, insidiæ:* à

Μεθοδεύω, *machinor:* f. εύσω. perf. *μεθώδευκα.* Hinc *μεθοδεύοιντο,* 3. pl. præs. opt. pass. deriv. à

Μέθοδος, ου, ἡ, *METHODUS, via, compendium, ratio et via docendi et discendi, ratio tractandi de re aliquâ:* ex *μετὰ* et *ὁδὸς,* οῦ, ἡ, *via.*

Μεθομίλεον, ουν, *conversabar,* imperf. act. Ion. qu. à

Μεθομιλέω, ῶ, f. ήσω, *conversor, commercium habeo cum:* ex *μετὰ* et *ὅμιλος, turba.*

Μεθόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conterminus:* *μεθόριον,* ου, τὸ, *confinium:* et in pl. *μεθόρια,* ων, τὰ, *confinia:* ex *μετὰ* et *ὅρος, terminus.*

Μεθορμάω, ῶ, f. ήσω, *incito in;* pass. *irruo.* aor. 1. part. pass. *μεθορμηθεὶς, incitatus.* Ex *μετὰ* et *ὁρμάω.*

Μεθορμίζω, f. ίσω, *transmitto:* *μεθορμίζομαι,* v. med. *portum muto.* ex *μετὰ* et *ὁρμίζω.*

ΜΕ'ΘΥ, τὸ, *vinum.* à *μεθίημι,* quod nos *μεθήμονας,* i. e. *negligentes,* reddat.

Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro *μεθυδότης,* ου, ὁ, *vini dator:* Bacchi Epithet. Ex *μέθυ,* τὸ, *vinum,* et *δίδωμι, do.*

Μεθύοντα, acc. sing. part. præs. et

Μεθύουσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. verbi *μεθύω, ebrius sum.* Th. *μέθυ, vinum.*

Μεθυσθεὶς, a. 1. part. pass. à

Μεθύσκω, *ebrium reddo:* f. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα. præs. pass. *μεθύσκομαι, inebrior:* a. 1. pass. ἐμεθύσθην. a. 1. sub. pass. *μεθυσθῶ,* ῇς, ῇ. f. 1. pass. *μεθυσθήσομαι.* Th. *μέθυ,* τὸ, *vinum.*

Μέθυσος, ύση, υσον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *ebrius.* Attici dicunt ἡ *μέθυσος* vel ἡ *μεθύση.* Barbari verò de viro etiam utuntur *μεθύσης.* V. Græv. not. in Luc. Solœc. c. xvii. ab eod. th.

Μεθύω, *ebrius sum:* id. q. *μεθύσκω.*

ΜΕΙΔΑ'Ω, seu *μειδέω, rideo, subrideo:* f. ήσω. a. 1. ἐμείδησα. perf. *μεμείδηκα.* hinc *μειδιάω* seu *μειδιόω,* Poët. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, et in pl. *μειδήματα, risus.* Th. *μειδάω.*

Μείδησα, ας, ε, et in 3. pl. *μείδησαν,* a. 1. ind. act. Ion. et

Μειδήσας, in f. g. *μειδήσασα,* a. 1. part. act. verbi *μειδάω, rideo.*

Μειδιάω, ῶ, f. άσω, seu *μειδιόω,* Poët. *rideo, subrideo.* Th. *μειδάω.*

Μεῖζον, n. g. à *μείζων, major,* quod vide: dicitur et

Μειζότερος, ου, idem quod *μείζων,* 3 Ep. Joh. 4.

Μείζω, nom. vel acc. pl. n. g. *μείζονα, μείζοα, μείζω.* à

Μείζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ *μεῖζον, MAJOR* et *majus:* comparat. à positivo *μέγας, magnus:* superl. *μέγιστος.*

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nom. propr.

Μείλας, Ep. pro *μέλας.*

Μείλια, ων, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus; ludicra, deliciæ.* Th. *μέλι.*

Μείλιγμα, ατος, τὸ, *lenimentum, placamentum.* Th. *μειλίσσω, verbis demulceo.*

Μείλινος, η, ον, *fraxineus,* Poët. pro *μέλινος·* à *μελία, fraxinus.*

Μειλισσέμεν, præs. inf. Ion. pro *μειλίσσειν.* et

Μειλίσσεο, præs. imperat. pass. Ion. pro *μειλίσσου.* à

ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, fut. ξω, *mellitum reddo, gratificor, verbis demulceo:* qu. ex *μέλι, mel.*

Μειλιχία, ἡ, *remissio.* A *μείλιχος.*

Μειλιχίοισιν, dat. pl. Ion. à

Μειλίχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem cum *μείλιχος,* ου, ὁ ϗ ἡ, *blandus, mellifluus, suavis, jucundus:* à verbo præced.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. et
Μείνᾱς, αντος, in pl. μείναντες, aor. 1. part. act. verbi μένω, *maneo:* f. μενῶ. perf. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.
Μείνᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. et
Μεινᾰ'τω, 3. sing. a. 1. imperat. act. à μένω, *maneo:* f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.
Μείνῃς, ῃ, *maneas, -at,* 2. et 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusd.
Μείονᾰ, acc. ex μείων, ονος, ὁ ꝁ ἡ, *minor:* et τὸ μεῖον, comparat. irregularis à μικρὸς, *parvus.*
Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, *minus habeo, deterior sum conditione, inferior sum:* ex μεῖον, *minus,* (qu. à μείων) et ἔχω, *habeo.*
Μειονεξῐ'ᾰ, ῐ'ᾱς, ἡ, *diminutio, deterior conditio, contemptus, injuria.*
Μείους, pro μείονες, aut μείονας, nom. et acc. pl. ex μείων, *minor.*
Μειοῦσθαι, *minùs fieri,* inf. pass. et
Μειόω, ῶ, *minuo:* f. ώσω. perf. κᾰ. perf. pass. μεμείωμαι. Th. μείων.
Μειρᾰ'κῐον, ου, τὸ, *adolescens:* à
ΜΕΙ῎ΡΑΞ, ᾰκος, ὁ ꝁ ἡ, *adolescens, puer, puella.*
Μείρεο, *partire,* præs. imperat. pass. Ion. pro μείρου, verbi μείρω, seu -ομαι.
Μείρεται, *partitur,* 3. sing. præs. verbi μείρομαι, idem quod μείρω. dicitur et
Μείρεται, *desideratur,* per Aphær. pro ἱμείρεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi ἱμείρω, *desidero.*
Μειρόμεναι, pl. num. fœm. gen. part. præs. pass. à
ΜΕΙ΄ΡΩ, vel potiùs μείρομαι, *divido, partior, privor:* perf. pass. μέμαρμαι et Att. εἵμαρμαι. perf. med. ἔμμορᾰ.
Μεὶς, μηνὸς, ὁ, *mensis:* Æol. pro μὴν, idem.
ΜΕΙ΄ΩΝ, ονος, ὁ ꝁ ἡ, *MINOR.* compar. irregularis à μικρὸς, *parvus.* Hinc Angl. MEAN.
Μείωσῐς, εως, ἡ, *imminutio, extenuatio:* à μειόω.
Μελάγγειος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *qui nigram habet terram:* ex μέλας, *niger,* et γαῖα seu γῆ, *terra.*
Μελαγχαίτην, acc. sing. à
Μελαγχαίτης, ου, ὁ ꝁ ἡ, *nigram cæsariem habens:* ex μέλας, μέλαινα, *niger, -gra,* et χαίτη, *juba, cæsaries.*
Μελαγχολῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *MELANCHOLIA, atra bilis:* ex μέλας, αινα, αν, *niger, a, um,* et χολὴ, *bilis, fel.*
Μελαγχροιὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *nigro colore,* idem ac seq. Ex μέλας et χροιή.
Μελάγχροος, ους, όου, οῦ, ὁ ꝁ ἡ, *qui nigri coloris est:* ex μέλας et χρόα, *color.*
ΜΕ΄ΛᾸΘΡΟΝ, ου, τὸ, *domus,* Poët. et *medium tecti lignum.*
Μελᾰθρόφῐν, pro μελάθρου.
Μέλαινᾰ, ης, ἡ, *nigra;* μελαινάων, gen. pl. Æol. μελαίνῃσι, dat. pl. Ion. à μέλᾰς, q. v.
Μελαίνετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μελαίνομαι, *nigresco:* à
Μελαίνω, f. ᾰνῶ, *nigrum reddo.* Th. μέλας, *niger.*
Μέλαμπος, οδος, ὁ, Poët. pro
Μελάμπους, οδος, ὁ, nom. propr. viri.
Μελαμφᾰνὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *atri et fœdi aspectûs.* D. S.
Μελάμφυλλος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *qui nigra folia habet:* ex μέλας et φύλλον, *folium.*
Μέλᾰν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger,* et sumitur pro *atramento.*
Μελάνδετον, ου, τὸ, *vaginâ inclusum nigrâ:* ex μέλας et δέω, *ligo.*
Μελᾰνέω, *niger sum, nigresco.* A μέλας.
Μελάνθησᾰν, *nigrescebant,* 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, *denigro:* f. ανῶ. Th. μέλας.
Μελάνθῐον, ου, τὸ, *MELANTHIUM,* herba, *nigella:* ex μέλας, *niger,* et ἄνθος, *flos.*
Μελᾰνῐ'ᾰ, ῐ'ᾱς, ἡ, *nigredo:* à μέλας.
Μελᾰνότης, ητος, ἡ, *nigredo:* à μέλας.
Μελᾰνόχροος, ου, ὁ ꝁ ἡ, id. ac seq. Ex μέλας et χρόη.
Μελᾰνόχρως, ωτος, vel μελᾰνοχρὼς, ῶτος, ὁ ꝁ ἡ, *nigrum habens corpus,* vel potiùs *fusco colore præditus; niger:* ex μέλας et χρὼς, ὁ, *corpus.* Th. χρόα, *color.*
Μελᾰνόω, ῶ, *infusco, nigro:* à μέλας, ανος.
Μελαντειχὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *qui nigrum murum habet:* ex μέλας et τεῖχος, τὸ, *murus.*
Μελάντερος, compar. à μέλας.
Μελᾰ'νυδρος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *profundus:* ex μέλας et ὕδωρ, τὸ, *aqua.*
ΜΕ΄ΛᾹΣ, ᾰνος, ὁ· μέλαινᾰ, αίνης, ἡ· μέλᾰν, ᾰνος, τό· *niger, ater;* Metaph. *MALUS.*
Μελδόμενος, *tabescens,* præs. part. pass. à
ΜΕ΄ΛΔΩ, *liquefacio:* qu. μέλη ἔδω, *membra edo:* undè Angl. TO MELT.
Μελεὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *plenus.*
ΜΕΛΕᾸΓΡῘ΄ΔΕΣ, *MELEAGRIDES, gallinarum Africanarum genus.*
Μελέᾰγρος, ου, ὁ, *MELEAGER,* nomen propr. viri.
ΜΕΛΕΔΑΙ΄ΝΩ, *curo, desidero:* quod ex μέλει.
Μελέδημᾰ, ᾰτος, τὸ, *cura:* à pr.
Μελεδὼν, ῶνος, ἡ, *curator:* ab eod.
Μελεδωνεὺς, έως, ὁ, *curator:* à pr.
Μελεδώνη, ης, ἡ, *cura:* ab eod.
Μελέεσσῐν, et μέλεσσῐν, *membris,* dat. pl. Ion. et Poët. à μέλος, εος, τὸ, *membrum.*
ΜΕ΄ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *pedica, funis:* an ab eod. th.
ΜΕ΄ΛΕΙ, (imperson.) *curæ est:* imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε. præs. imperat. μελέτω. f. μελήσει. perf. act. μεμέληκε. perf. med. μέμηλε. Hinc μέλομαι, *curo:* ἀμελὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *negligens.*
Μελεϊσῐ', *membratim:* adv. à μέλος, τό.
ΜΕ΄ΛΕΟΣ, έᾰ, εον, *inanis, stultus; infelix:* dat. pl. μελέοισῐ.
Μέλεται, *oneri est:* à μέλομαι, *curo.* Th. μέλει, *curæ est.*
Μελετᾷς, 2. sing. præs. ind. à
Μελετᾰ'ω, ῶ, *MEDITOR, curo:* præs. imperat. μελέτᾰε, ᾶ. f. ήσω, vel potiùs ήσομαι. (rariùs enim apud Atticos usurpatur futurus activæ vocis) Grot. ad Luc. Solœc. perf. μεμελέτηκᾰ. a. 1. ἐμελέτησᾰ. Th. μέλει.
Μελέτη, ης, ἡ, *meditatio, cura:* ab eod.
Μελέτημᾰ, ᾰτος, τὸ, *meditatio:* à μελετάω.
Μελετηρὸς, ρᾰ', ρὸν, *exercitatus:* ab eod.
Μελετητῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad meditationem* seu *exercitationem pertinens* vel *aptus:* à μελετάω.
Μελέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est.*
Μελετῶσαι, *curantes,* nom. pl. fœm. præs. part. à μελετάω.
Μελέω, præs. inusit. unde fut. μελήσει, perf. μέμηλε, plusq. perf. μεμήλει, verbo μέλω· vide μέλει.
Μεληδὼν, όνος, ἡ, Poët. pro μελεδὼν, q. v.
Μέλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *cura, solicitudo:* à th. μέλει.
Μελήσει, *curæ erit,* f. 1. imperson. ab eod. th.
Μελήσεται, f. 1. med. μελήσουσῐ,

curæ erunt, 3. plur. f. 1. act. ejusd.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui curæ est mortalibus:* à fut. μελήσει, verbi μέλει, *curæ est*, et βροτὸς, *mortalis*, quod vide.

Μέληται, *curæ est*, Poët. pro μέλει· vel est 3. sing. sub. à μέλωμαι, ῃ, ηται· q. à μελέω inus pro μέλω.

ΜΕ'ΛΙ, ἴτος, τὸ, *MEL:* hinc μελιτόεις, εντος, ὁ, *melleus.*

ΜΕΛΙ'Α, ας, ἡ, *fraxinus; hasta fraxinea:* hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιάδης, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, q. v.

Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus.*

Μελίγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. *suaviloquus, qui mellis instar vocem fundit:* ex μέλι, *mel*, et γῆρυς, υος, ἡ, *vox:* Dor. γᾶρυς. Hinc μελιγάρυες ὕμνοι, *suaviloqui hymni.*

Μελίγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *dulcistrepus:* ex μέλι, *mel*, et δοῦπος, *strepitus.*

Μελίγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *suaviloquus;* vide μελίγαρυς.

Μελίγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mellitam habens linguam:* ex μέλι et γλῶσσα.

Μελιζέμεν, Ion. et Dor. pro μελίζειν, *modulari, celebrare, canere;* præs. inf. act. seq.

Μελίζω, *modulor, mellitum facio:* fut. ίσω. perf. μεμέλικα. Th. μέλι, *mel.* Sed

Μελίζω, f. ίσω, *membratim concido, trunco:* à μέλος, *membrum.*

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. sing. et

Μελιηδέϊ, dat. sing. à

Μελιηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *dulcis instar mellis:* ex μέλι, *mel*, et ἡδὺς, *suavis.*

Μελίκηρον, ου, τὸ, *favus:* à μέλι, *mel*, et κηρὸς, *cera.*

Μελίκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui mellis instar suavem vocem habet;* vel *qui voce mellis instar dulci gloriatur:* ex μέλι, τὸ, *mel*, et κόμπος, *crepitus, jactantia.*

Μελικὸς, οῦ, *qui cantilenas scribit;* Epithet. Poët. præsertim Lyrici. Th. μέλος, τὸ, *carmen.*

Μελίκρατον, Ion. μελίκρητον, ου, τὸ, *aqua melle mista; aqua mulsa; mulsum; mistura mellis et lactis:* à

Μελίκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *melle mistus.* Ex μέλι et κεράννυμι.

Μελικτᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Μελικτὴς, οῦ, ὁ, *suavis cantor.* Th. μέλος, τὸ, *carmen.*

Μελίνη, ης, ἡ, *panicum:* à μέλι, *mel.*

Μελίπνοος, ους, ὁ ϗ ἡ, *suaviter spirans:* ex μέλι, *mel*, et πνέω, *spiro.*

Μελίσδεις, 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro μελίζεις. μελίσδεο, 2. sing. imperf. Dor. et Ion. pro ἐμελίζου. μελίσδεται, *modulatur*, pro μελίζεται· à μελίζω, *modulor.* Th. μέλος, τὸ, *carmen.*

Μέλισμα, ατος, τὸ, *cantus:* à μελίζω.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, seu μέλιττα, ης, ἡ, *apis:* gen. plur. μελισσάων, Æol. μελισσᾶν, Dor. pro μελισσῶν, q. à μέλι, cujus effectrix.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, *apiarius:* à pr.

Μελίσσιος, α, ον, *ab apibus factus.* ab eod.

Μελιστὴς, οῦ, ὁ, Poët. *cantor*, vel *Lyricus Poëta:* à μελίζω, *modulor.*

Μελίτη, ης, ἡ, nomen insulæ et mulieris. Gr. *melliflua.*

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, *melleus, mellitus; serenus, placidus:* à μέλι.

Μέλιτος, gen. sing. à μέλι, ιτος, τὸ, *mel.*

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, *alveare:* ab ἔργον et μέλι, *mel.*

Μελιτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *mellarius:* ex iisd.

Μελιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *melleus, mellis instar dulcis:* à μέλι.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, *dulciarium.* Th. μέλι.

Μελίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mellisonus, dulcia verba fundens:* ex μέλι, *mel*, et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui melleâ dulcedine animum perfundit:* à μέλι, *mel*, et φρὴν, *animus.*

Μελίφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *melle mixtus:* ex μέλι et φύρω.

Μελίχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pallidula instar mellis:* ex μέλι et χλωρὸς, *viridis, in pallorem vergens.*

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *mellis instar flavus;* ex μέλι, *mel*, et χρόα, *color.*

Μέλκα, *lac*, q. ab ἀμέλγω, *mulgeo.* Hinc fort. Angl. MILK.

Μέλλησα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐμέλλησα, à μέλλω pro μελλέω, *futurus sum.*

Μέλλησις, εως, ἡ, *mora.*

Μελλήσω, f. 1. ind. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ breviter nuptias contrahet:* ex μέλλω et γαμέω, *uxorem duco.*

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

ΜΕ'ΛΛΩ, *futurus sum, cunctor:* f. μελλήσω vel σομαι. imperf. ἔμελλον. præs. part. μέλλων, ουσα, ον. τὰ μέλλοντα, *futura.* μελλόντων, g. pl. Post μέλλω sæpè subintelligendum verbum quod præcesserat: ὧν τοὺς μὲν ἀνῄρηκε, τοὺς δὲ ἐμέλλησεν, Julian. Orat. i. *quorum nonnullos occidit, nonnullos interfecturus erat.* σεαυτὸν ἐφόνευσας, ἐμέλλησας δὲ ϗ ἡμᾶς, scil. φονεύειν, Luc. Dial. Ajacis et Agamemn. ubi frustrà emendat Græv.

Μέλομαι, *curo.* Th. μέλει.

Μελόντων, *curæ sint*, Att. pro μελέτωσαν, 3. pl. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est.*

Μελοποιΐα, ΐας, ἡ, *lyricorum carminum scriptio:* ex seq.

Μελοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *lyricorum carminum scriptor:* ex μέλος et ποιέω.

ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *membrum;* item *MELOS, carmen modulatum.*

Μέλουσι, *curæ sunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi μέλει.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, *ludibrium:* à μέλπω, *ludo, tripudio.*

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen musæ. Hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. à μέλπομαι, *canto.* vid. μέλπω.

Μέλποντι, dat. sing. part. præs. à μέλπω, *canto.* hinc part. μέλπων, οντος. Sed et

Μέλποντι, Dor. pro μέλπουσι, *canunt*, 3. pl. præs. ind. act.

ΜΕ'ΛΠΩ, *canto, cantu celebro.* f. ψω. perf. φα. perf. med. μέμολπα. μέλπομαι, *canto, ludo, tripudio:* q. μέλος ἔπω, *carmen dico.*

Μελύδριον, ου, τὸ, diminut. à μέλος, *carmen.*

Μέλχι, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *rex meus.*

Μελχισεδὲκ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *rex justitiæ.*

Μελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, *modulor, cano:* à μελῳδός.

Μελῳδία, ας, ἡ, *MELODIA, harmonia, modulatio:* Angl. MELODY. à seq.

Μελῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *cantor* seu *modulator carminum:* à μέλος et ᾠδὴ, *carmen.*

Μέμαα, *promptus fui*, perf. act. Ion. et per Sync. pro μέμηκα. Siquidem Iones è præteritis subtrahunt κ, et penultimam

corripiunt. Sic μέμᾰμεν pro μεμήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. et in 3. pl. μεμᾱ́ᾱσι, verbi μάω, cupio.

Μέμᾰθηκᾰ, didici, perf. act. verbi μανθάνω, disco. f. μαθήσω. a. 2. ἔμαθον.

Μεμᾰκυῖᾰ, Ep. pro μεμηκυῖα, part. perf. med. f. g. à μηκάομαι. vide μέμηκα.

Μεμᾰλὼς, ότος, Dor. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμᾱλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμᾰμεν, cupimus, 1. pl. perf. act. per Sync. pro μεμήκαμεν, verbi μάω, cupio. Vide μέμαα.

Μεμᾰ́νημαι, perf. pass. à μανέομαι, insanio, f. ήσομαι. Th. μαίνομαι, idem.

Μεμᾰ́ποιεν, corripuissent, 3. pl. a. 2. opt. act. Poët. redupl. pro μάποιεν, et hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω, apprehendo. fut. ψω. a. 2. ἔμαρπον. perf. med. μέμαρπα.

Μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, perf. pass. verbi μείρω, divido.

Μέμαρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 2. act. et

Μεμαρπὼς, υῖᾰ, ὸς, perf. med. part. verbi μάρπτω, corripio.

Μέμᾰσᾰν, per Sync. Ion. pro μεμάκεισαν, 3. pl. plusq. perf. act. Ion. verbi μάω, cupio. vide μέμαα.

Μεμᾰυῖ', pro μεμᾰυῖᾰ, ᾶς, ἡ, et in m. g. μεμᾰὼς, ότος et ῶτος, perf. part. act. Ion. pro μεμηκὼς, υῖα, verbi μάω, incito. vide μέμαα.

Μεμᾰὼς, ότος, contract. ῶτος, et in dual. μεμᾰῶτε, prompti. Item μεμᾰότες et μεμᾰότε pl. et dual. vide in præced.

Μέμᾰτον, per Sync. pro μεμήκατον, dual. perf. act. μέμηκα. verbi μάω, promptus sum.

Μέμβλεται pro μεμέληται. et

Μέμβλετο pro μεμέλητο, per Sync. et Pleonasm. τοῦ β. aut ex μέμβλομαι, idem quod μέλομαι, curo.

Μέμβλωκᾰ, ᾶς, ε, veni, cucurri, curavi, per Sync. pro μεμόληκα, perf. act. à μολέω· vel pro μεμέληκα. à μελέω, idem quod μέλω, curo.

Μεμβρᾰ́νᾰ, ης, ἡ, membrana: ex Lat.

Μεμβρᾱ́ς, ᾰ́δος, ἡ, apuæ species quædam.

Μεμέληκε, curæ fuit, 3. sing. perf. ind. act. à μέλει, curæ est: q. à μελέω, inusit.

Μεμένηκᾰ, mansi, perf. act. et

Μεμενήκεισᾰν, 3. pl. plusq. perf. Ion. verbi μένω, maneo. fut. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μεμεστωμένοι, pleni sunt, perf. part. pass. verbi μεστόω, impleo. Th. μεστὸς, plenus.

Μεμετιμένος, ου, Ion. pro μεθειμένος, dimissus: à μετίεμαι, Ion. pro μεθίεμαι, dimittor. vel à μετίω pro μεθίω, dimitto. Th. ἵημι vel ἕω, mitto.

Μεμετρέᾰται, mensurati sunt, 3. pl. perf. pass. Ion. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω. f. ήσω. perf. μεμέτρηκα. Th. μέτρον, mensura.

Μέμηκᾰ, ᾶς, ε, perf. med. verbi μηκάομαι, balo: perf. part. m. μεμηκὼς et μεμακώς.

Μέμηλε vel μέμηλεν, curæ est, perf. act. per Sync. pro μεμέληκε. Alii volunt esse perf. med. Hinc μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότᾰ, pro μεμεληκὼς, perf. part. à μέλει, curæ est.

Μεμήλῃ, curæ fuerit, perf. sub. act. et

Μεμηλὼς, ότος, per Sync. pro μεμεληκώς. Vide μέμηλε.

Μέμηνᾰ, ᾶς, ε, perf. med. verbi μαίνομαι, insanio.

Μεμηχᾰνημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi μηχανάω, molior, struo; fut. ήσω. Th. μηχανὴ, artificium.

Μεμῐ́ασμαι, conspurcatus sum, perf. pass. verbi μιαίνω, conspurco, fœdo. fut. ανῶ. perf. part. pass. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, mixtus sum, perf. ind. pass. et

Μεμιγμένος, ου, perf. part. pass. verbi μίγνυμι, misceo. f. μίξω. perf. χα.

Μεμῑμημένος, effictus sum, perf. part. pass. verbi μιμέομαι, imitor. f. med. ήσομαι. perf. pass. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. sing. paulo post f. verbi μίγνυμι, misceo. f. ξω. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμῑσημένος, ου, invisus, exosus, part. perf. pass. à μισέω, odi: f. ήσω.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. pass. verbi μισθόω, mercede loco. hinc μεμισθωμένος, perf. part. pass. Th. μισθὸς, merces.

Μεμίχθαι, perf. ind. pass. à μίγνυμι, misceo: f. ξω. perf. χα.

Μέμνᾱμαι, Dor. pro μέμνημαι, perf. pass. à μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. perf. μέμνημαι.

Μεμνᾱμένος, memor, Dor. pro μεμνημένος, ου, præc. part. perf. pass. μεμνᾱμένω, gen. Dor.

Μέμνανται, meminerunt, Dor. pro μέμνηνται, 3. pl. perf. ind. pass. vide μέμναμαι.

Μέμνᾱσαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. sing. perf. pass. ejusd.

Μεμνέῳτο, memor esset, pro μεμνέοιτο, per Ectasin: hoc autem per Dialysin pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῇτο, 3. sing. perf. opt. pass. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, et Dor. μεμναίᾰτο, verbi μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. perf. pass. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνήμην, μεμνῇο, μεμνῇτο.

Μέμνῃ, meministi, 2. sing. perf. pass. Att. pro μέμνησαι, et Ion. μέμνηαι et μέμνεαι, à μνάομαι, recordor: fut. μνήσομαι. perf. pass. μέμνημαι. aor. 1. pass. ἐμνήσθην.

Μέμνηκᾰ, mansi, per Sync. pro μεμένηκα. perf. act. verbi μένω, maneo: f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. pass. hinc μέμνησο, perf. imperat. pass. μεμνημένος, perf. part. verbi μνάομαι· vide μέμνῃ.

Μεμνῇο, ῇτο, memor esses, esset, 2. et 3. sing. perf. opt. pass. μεμνήμην, verbi ejusd.

Μέμνησο, recordare, perf. imperat. pass. vide μέμνημαι. perf. inf. pass. μεμνῆσθαι.

Μεμνηστευμένῃ, perf. part. pass. f. g. dat. sing. à μνηστεύω, quod vide.

Μέμνονᾰ, acc. sing. à Μέμνων, nomen viri. Est et μέμνων, almus. q. à μέμνω, maneo.

Μέμνονες, aves quædam, circa Memnonis sepulchrum quotannis in Troade videri solitæ. Æl. Oppian. Plin. cui Memnonides.

Μέμνω, Ion. pro μέμνησο, quod vide.

Μέμνων, vide in Μέμνονα.

Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῇτο, memor esset, perf. opt. pass. vide μεμνῇο.

Μεμοίρᾱται, 3. sing. perf. pass. verbi μοιράομαι, sortitò partem capio. hinc perf. part. μεμοιρᾱμένος· à μοῖρα, portio. Th. μείρω, divido.

Μέμον' pro μέμονᾰ, mansi, perf. med. verbi μίμνω, vel μένω, maneo: f. μενῶ. perf. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μέμορᾰ, partitus sum, perf. med. verbi μείρω, divido. f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, sortitus sum, perf. ind. pass. verbi μείρω, partior; f. ρῶ.

Μεμορυγμένος, part. perf. pass. verbi μορύσσω.

Μεμπτὸς, ἡ, ὸν, incusandus, reprehendens; pl. μεμπτοί. Th.

μέμφομαι, accuso: fut. ψομαι. perf. μέμιμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκᾶσῐν, 3. pl. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor: f. ήσω· ex μῦθος, fabula, et λέγω, dico.

Μέμῡκᾰ, ἄς, ε, mugii, perf. med. verbi μυκάω, -ῶ, mugio: a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, accusas, 2. sing. præs. ind. Ion. pro μέμφῃ, verbi seq.

ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, conqueror, expostulo, incuso, vitupero, cum dat. f. m. μέμψομαι. perf. pass. μέμεμμαι, ψαι, πται. a. 1. m. ἐμεμψᾰ'μην, ω, ᾰτο.

Μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, quæstus, querimonia: à præc.

Μεμψᾰ'μενος, ε, a. 1. part. m. et Μέμψῃ, 2. sing. a. 1. sub. m. verbi μέμφομαι.

Μεμψῐμοιρέω, ῶ, fut. ήσω, conqueror de sorte meâ, conqueror: à seq.

Μεμψῐ'μοιρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui de sorte suâ queritur, querulus: à μέμψις et μοῖρα, fatum.

Μέμψῐς, εως, ἡ, querela: à μέμφομαι.

Μεμὼς, ῶτος, incitatus, per Sync. pro μεμηκὼς, et Ion. μεμαὼς, perf. part. act. verbi μάω, promptus sum.

ΜΕ'Ν, quidem, conjunct. discret. sequente δὲ, facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam: sine δὲ, ponitur aliquando pro δὴ, sanè, profectò, certè. Hinc μὲν γὰρ, enim; μὲν δὴ, quidem, verò; μὲν ἒν, quidem, itaque, porrò quidem, sanè quidem, enimverò, at enim; μὲν ἒν γε vel μενἒν γε, immò verò; μέν πε, quidem, certè; μέν ῥα pro μὲν sequente δέ· μέν τοι vel μέντοι, certè quidem, verùm tamen, verò, porrò, rursus.

Μένανδρος, ε, ὁ, MENANDER, nomen Poëtæ.

Μένγαρ, enim. Ex μὲν, quidem, et γὰρ, enim.

ΜΕ'ΝΔΗΣ, hircus, seu caper, Ægyptiorum linguâ. Et capripes Pan.

Μενεαινέμεν, Ion. pro μενεαίνειν, præs. inf. à

Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor, iratus sum; f. ᾰνῶ. aor. 1. ἐμενέηνᾰ. Th. μένος, τὸ, animus.

Μενεδήϊος, ε, ὁ ϗ ἡ, audax, bellicosus: qu. μένων ἐν τῇ δηΐδι, in pugnâ perseverans. Vel à μένος, εος, τὸ, animus, et δήϊος, hostilis: à δαίω, vasto.

Μενέηνᾰ, vel μενέηνᾰ, et in 1. pl. μενεήνᾰμεν, a. 1. ind. act. Ion. verbi μενεαίνω, q. v.

Μένει, 3. sing. ind. præs. μένειν, præs. inf. μένῃ, 3. sing. præs. sub. verbi μένω, maneo: fut. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μενέλᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro Μενέλαος, ε, ὁ, Menelaus.

Μενέμεν, Ion. pro μένειν, præs. inf. verbi μένω.

Μένεος, gen. sing. à μένος, τὸ, animus, ira.

Μενεπτόλεμος, ε, ὁ ϗ ἡ, constans in bello, fortis: à μένος, εος, τὸ, animus, et πόλεμος, bellum.

Μενέσθην, acc. sing. à

Μενέσθης, ε, ὁ, nom. propr.

Μενεσθὼ, όος, -ῦς, ἡ, nom. mulieris.

Μένεσκον, Ion. imperf. verbi μένω.

Μενεχάρμαι, pugnaces, nom. pl. à

Μενεχάρμης, ε, ὁ, et μενέχαρμος, ε, ὁ ϗ ἡ, promptus in bello. Ex μένος, εος, τὸ, animus, et χαίρω, gaudeo: f. αρῶ. perf. pass. κέχαρμαι. unde χάρμα, gaudium.

Μενέω, Ion. Dialysi pro μενῶ, f. verbi μένω, maneo.

Μενίππη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Μενοεικέᾰ, acc. sing. à

Μενοεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animo gratus: à μένος, εος, τὸ, animus, et εἴκω, cedo.

Μενοινᾰ'ω, -ῶ, -ᾰ'εις, -ᾷς, -ᾰ'ει, -ᾷ, impetu quodam animi concitatus cupio, in animo habere me facio: f. ήσω. præs. imperat. act. μενοίνᾱ. à μενοινή.

Μενοινέω, ῶ, f. ήσω, imperf. ἐμενοίνεον. aor. 1. ἐμενοίνησᾰ. idem et ab eod.

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus animi. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενοινώω, id. q. μενοινάω, q. v.

Μενοιτῐᾰ'δης, ε, ὁ, MENŒTIADES: à

Μενοίτῐος, ε, ὁ, nom. propr.

Μένοντε, nom. dual. part. præs. à μένω, maneo: præs. part. μένων, οντος.

Μένοντῐ, Dor. pro μένεσι, 3. pl. præs. ind. act. vel dat. sing. part. præs. verbi μένω, expecto.

Μενοπτόλεμος, ε, ὁ, nom. propr. Est et Μενοπτόλεμος, ε, ὁ ϗ ἡ, bellicosus, constans in bello: ex μένος et πόλεμος, bellum.

ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, animus, ardor animi, ira; item vis, robur.

Μενἒν, adv. imò, verò; ceterùm, certè quidem: ex μὲν, quidem, e ἒν, igitur.

Μενθύγι, imò, verò: ex eod. et γέ.

Μένεσᾰ, præs. part. f. g. à μένω, maneo: 3. pl. præs. ind. μένεσι.

Μέντοι, v. in μέν.

ΜΕ'ΝΩ, MANEO, permaneo, expecto; superstes sum; ἐὰν αὐτὸν μένειν ἕως ἔρχομαι, Joan. xxi. 22. (D. Heinsius Syriacismum voci inesse censet. At Sophoc. in Triclin. εἰ μὲ χρὴ μένειν, πάντων ἀρίςε φωτὸς ἐςερημένην, si me oporteat superstitem esse, omnium præstantissimo viro orbatam, et Xenoph. Cyrop. l. viii.) imperf. ἔμενον, ες, ε. f. μενῶ. perf. μεμένηκᾰ. plusq. perf. ἐμεμενήκειν, et in 3. pl. Ion. μεμενήκεισᾰν. aor. 1. ἔμεινᾰ, ᾰς, ε. a. 1. imperat. μεῖνον, ᾰ'τω. a. 1. sub. μείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. μεῖναι. a. 1. part. μείνᾱς, αντος. perf. med. μέμονᾰ.

Μεράρχης, ε, ὁ, qui parti imperat: μέρες ἄρχει, præfectus seu dux μεραρχίας. à μέρος et ἀρχή.

Μεραρχῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, agmen militum constans ex bis mille et quadraginta octo viris, Æl. Tact. à præc.

ΜΕ'ΡΔΩ, f. σω, privo, noceo; item intueor, video.

Μερῖ'δᾰ, acc. sing. à μερὶς, quod vide.

Μερῐδάρπαξ, ᾰγος, ὁ ϗ ἡ, nomen muris: à μερὶς, ίδος, ἡ, pars, ferculum, (quod à μείρω, divido,) et ἅρπαξ, rapax. Th. ἁρπάζω, rapio.

Μερῐ'δαρχης, ε, ὁ, qui particeps est principatûs: à μερὶς, ίδος, ἡ, pars, et ἀρχὴ, imperium.

Μερῐδαρχῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, ordinum militarium prætura, præfectura, provincia: à pr.

Μερίζεν, Dor. pro μερίζειν. at μέριζεν, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐμέριζεν: à

Μερίζω, partior, divido: f. ῐ'σω. perf. μεμέρῐκᾰ. a. 1. ἐμέρῐσᾰ. præs. pass. μερίζομαι, dissideo: perf. pass. μεμέρισμαι. aor. 1. pass. ἐμερίσθην, ῃς, ῃ. aor. 1. part. pass. μερισθεὶς, εῖσᾰ, έν. a. 1. m. ἐμερῐσᾰ'μην, ω, ᾰτο. Th. μείρω, divido.

ΜΕ'ΡΙΜΝᾸ, ης, ἡ, cura, solicitudo: quasi à μερίζω, quia μερίζει νῦν. gen. pl. Æol. μεριμνάων.

Μεριμνᾰ'ω, ῶ, curo, solicitè cogito, solicitus sum: fut. ήσω. perf. μεμερίμνηκᾰ. a. 1. ἐμερίμνησᾰ, ᾰς, ε. a. 1. sub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ. à præced.

Μεριμνήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi μεριμνάω.
Μεριμνητὴς, ῦ, ὁ, *cogitator, philosophus:* à μεριμνάω.
Μερὶς, ί'δος, ἡ, *pars, portiuncula, ferculum;* acc. μερίδα. Th. μείρω, *divido.*
Μερί'σασθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, *divido,* quod vide.
Μερισμὸς, ῦ, ὁ, *divisio, distributio; portio, pars;* item *figura rhetorica:* à μερίζω. fut. ίσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, *divido.*
Μεριστὴς, ῦ, ὁ, *partitor:* ab eod. verbo et th.
ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, μερμίρω ex μερμηρίζω, *anxiè cogito, curo.* Hinc
Μέρμερὰ, *quæ solicitum reddunt,* acc. pl. à
Μέρμερος, ῦ, *curiosus, difficilis et arduus, anxius percontator, exquisitus indagator.* Th. μερμαίρω, *curo.*
Μέρμηρὰ, ᾶς, ἡ, *solicitudo, cura solicita et anxia;* it. *somnus levis,* qui occupat hominem sub Auroram: Schol. Aristoph.
Μερμηρᾶ'ων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ας, ἡ, *cura.* Th. μερμαίρω.
Μερμηρίζω, f. ξω, *anxiè cogito.* Ab eod.
Μερμήριξεν, *cogitavit,* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi præc.
ΜΕ'ΡΜΙΣ, ῖθος, ἡ, *funis, funiculus, filum.*
Μερόπεσσιν, *hominibus,* dat. pl. Ion. pro μέροψι, à μέροψ, οπος, *divisam vocem habens:* gen. pl. μερόπων. ex μέρος, *pars.* Th. μείρω, *divido,* et ὄψ, *vox.*
Μερόπων, vide in præced.
Μέρος, εος, τὸ, *pars.* μέρος pro κατὰ μέρος, *partim,* Eurip. Iphig. Taur. 1299. Suppl. Mul. 1077, ubi vide Markl. τὰ ἐπὶ μέρυς, τὰ κατὰ μέρος, *singularia.* οἱ κατὰ μέρος, *singuli.* κατὰ μέρος, *singulatim, privatim, vicissim.* ἀνὰ μέρος, *vicissim:* 1 Cor. xiv. 27. ἀπὸ μέρυς, ἐκ μέρυς, *ex parte:* 1 Cor. xii. 27. 2 Cor. ii. 5. ἐν μέρει, *vicissim,* BY TURNS. Gronov. ad Arrian. l. iii. 26. Οὐκῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰπάτω. Luc. Dial. Mort. *ergo vicissim utrumque dicat.* Hemsterhusius. item *deinceps.* τὸ σὸν μέρος, *quantum in te est.* Th. μείρω, *divido.*
Μέροψ, οπος, ὁ, *homo:* à μείρω, *divido,* et ὄψ, *vox,* quia *vocem* habet in diversos articulatos et significantes sonos *divisam.*
Μέσαβον, ῦ, τὸ, *lorum quo boves alligantur temoni:* dat. sing. μεσάβῳ· ex μέσος, *medius,* et βῦς, *bos.*
Μεσάζω, f. ά'σω, *sum in medio:* à μέσος.
Μεσαιπόλῖος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *semicanus, qui medium canæ ætatis attigit:* ex μέσος, *medius,* et πολιὸς, *canus.*
Μεσαίτἄτος, η, ον, *maximè medius,* superl. pro inusitato μεσώτἄτος. Th. μέσος, ῦ.
Μεσαμβρῖνὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς, q. v.
Μεσᾱμέρῖος, ᾱ, ον, Dor. pro μεσημέριος, et hoc pro μεσημβρινὸς, *meridianus:* quod vide.
Μεσᾰ'ραιον, ῦ, τὸ, *mesenterium:* à μέση, *media,* et ἀραιὰ, *venter.*
Μέσἄτος, η, ον, Poët. per Sync. pro μεσώτατος, superl. à μέσος, *medius.*
Μέσαυλος, ῦ, ὁ, vel μέσαυλον, ῦ, τὸ, *locus in medio stabulo* vel *caulâ, locus in mediâ casâ:* aliis *janua media inter duas aulas:* ex μέσος et αὐλὴ, *aula, stabulum.*
Μεσεγγυᾰ'ομαι, -ῶμαι, *apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor, vel contendo:* item pass. *apud sequestrem deponor:* ex μέσος et ἐγγύη, *sponsio.*
Μεσηγὺ's et μεσηγὺ', adv. in *medio, inter, interea, medio spatio* vel *tempore:* à μέσος, *medius.*
Μεσήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *mediocris:* ab eod. th.
Μεσημβρί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *meridies:* q. medius dies. item ἀκμὴ alicujus rei, ut ætatis, gloriæ, &c. à μέση et ἡμέρα.
Μεσημβρῖνὸς, ἡ, ὸν, *meridianus:* à præced.
Μεσῖτεύω, *sum mediator, intervenio, fidejubeo:* f. εύσω. perf. μεμεσί'τευκᾰ· à
Μεσί'της, ῦ, ὁ, *mediator, internuntius.* Th. μέσος, *medius.*
Μεσογαίᾰ, ᾱς, ἡ, *loca mediterranea:* ex μέσος et γαῖα, *terra.*
Μεσόγειος, ᾱ, ον, *mediterraneus, a, um:* μεσόγειον, *mediterraneum mare:* 2 Mac. viii. 35. mendosè legitur μεσόδειον. ex iisdem cum præcedente.
Μεσόδμη, ης, ἡ, *trabs per mediam domum trajecta:* accipitur etiam pro *foramine in mediâ navi, cui malus inseritur,* aut potiùs *trabs transversa pertusa, per quam demittitur, et à quâ retinetur:* à μέσος et δόμος, *domus,* quod à δέμω, *struo.*
Μεσόμφᾰλος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *umbilicum in medio habens, in medio umbilico situs:* ex μέσος, *medius,* et ὀμφαλὸς, *umbilicus.*
Μεσονύκτῖον, ῦ, τὸ, *media nox, nox intempesta:* q. d. μέση νὺξ.
Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, *medium iter teneo:* ex μέσος, *medius,* et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.
Μεσοποτᾰμί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *MESOPOTAMIA,* nomen regionis. Gr. *interamnis.*
ΜΕ'ΣΟΣ, η, ον, *MEDIUS, præsens,* τὰ ἐν μέσῳ, *intermedia, præsentia impedimenta.* διὰ μέσυ, *interea, interjecto tempore.* διὰ μέσυ τινὸς, *interprete aliquo.* Hinc τὸ μέσον, ῦ, *medium.* Comp. μεσαίτερος. Superl. μεσαίτατος. Hinc
Μεσότης, ητος, ἡ, *medietas, medium interjectum, modus, qualitas:* à μέσος.
Μεσότοιχον, ῦ, τὸ, *intergerinus paries:* ex μέσος, *medius,* et τοῖχος, *paries.*
Μεσυρᾰνέω, ῶ, fut. ήσω, *sum in medio cœlo:* ex μέσος et ὐρανός.
Μεσυρᾰ'νημᾰ, ἄτος, τὸ, *medium cœli:* à pr.
Μεσῦσης, gen. sing. præs. part. f. g. à
Μεσόω, ῶ, f. ώσω, *sum in medio;* præs. part. μεσόων, -ῶν, όυσᾰ, -ῦσᾰ, όον, -ῦν. Th. μέσος.
ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *MESPILUS,* arbor.
Μέσπῖλον, ῦ, τὸ, *MESPILUM, fructus mespili:* à præced.
Μεσσᾱ'νῖος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ῦ, ὁ, *Messenius.*
Μέσσἄτος, pro μέσατος, Poët. idem quod μέσος, *medius.*
Μέσσαυλος, ῦ, ὁ, id. ac μέσαυλος. Ex μέσσος et αὐλή.
Μεσσηγὺ's, vel μεσσηγὺ, *inter.* Th. μέσος.
Μεσσί'ᾰς, ῦ, ὁ, *Messias:* vox Hebr. q. interpret. Lat. *unctus.* Gr. Χριστός. Angl. CHRIST.
Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. et Poët. à μέσσος.
Μεσσοπἄλὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui ex medio vibratur.* Ex μέσσος et πάλλω.
Μέσσος, Poët. pro μέσος, ῦ, *medius.* dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.
Μεστῇ, dat. sing. f. g.
ΜΕΣΤΟ'Σ, ή, όν, *plenus, refertus,* cum gen.
Μεστόω, -ῶ, *repleo, refercio:* fut. ώσω. perf. μεμέστωκᾰ. præs. pass. μεστόομαι, -ῦμαι, *plenus sum, impleor:* perf. pass. μεμέστωμαι. perf. part. pass. μεμεστωμένος. Th. μεστὸς, *plenus.*

ΜΕ'ΣΦᾸ, adv. Poët. pro μέχρι, *dum, donec, usque ad.*
Μέσως, adv. *mediocritèr, intra modum.* Th. μέσος, *medius.*
Μέτ' pro μετὰ, quod vide.
ΜΕΤᾸ', præpositio, cum gen. *unà, unà cum:* cum dat. *cum, in, per:* cum accus. *post, trans, in, inter, ad, adversus, propter.* sine casu apud Poëtas est *posteà, deinde.* In compositione, *cum, post, trans, inter,* in quâ tamen nonnunquam etiam *abundat,* sed sæpius *mutationem* infert, ut in μεταβάπτω, et *translationem:* sæpe *communionem et societatem cum aliis,* sæpe *locum inter alia similia medium.* Servit Periphrasi, ut οἱ μετ' αὐτȣ̃, *socii ejus;* οἱ μεθ' ὑμᾶς, *posteri.* Notetur Metathesis, μετὰ νῶτα βαλὼν, Il. Θ. 94. pro μεταβαλῶν τὰ νῶτα, *tergo obverso.* Luc. xv. 13. μετ' ȣ̓ pro ȣ̓ μετὰ, at
Μέτα, retracto accentu, est μέτεςι, *simul est.*
Μετᾰβαίνω, *transeo, migro, digredior:* f. m. μετᾰβήσομαι. perf. μετᾰβέβηκᾰ. a. 2. μετέβην, ης, η. a. 2. imperat. μετᾰ'βηθῐ. a. 2. sub. μετᾰβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. μετᾰβα'ς, άντος, *digressus:* ex μετὰ et βαίνω, *eo.*
Μετᾰβαλεῖν, a. 2. inf. act. à
Μετᾰβάλλω, *muto, inverto, migro, transeo; concoquo, corrumpo; perdo, amitto:* in med. *muto, transfero, transeo, perfuga sum; degenero; pœnitet me; vendo, permuto.* fut. μετᾰβᾰλῶ. perf. μετᾰβέβληκᾰ. aor. 2. μετέβᾰλον. perf. med. μετᾰβέβολᾰ. Th. βάλλω, *jacio.*
Μετᾰβα'ς, άντος, *digressus,* a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, quod vide.
Μετᾰβᾶσαι, Dor. pro μεταβῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi μεταβαίνω.
Μετᾰ'βᾰσῐς, εως, ἡ, *transitio:* à μεταβαίνω.
Μετᾰβεβήκᾰμεν, 1. pl. perf. act. verbi μεταβαίνω, quod vide.
Μετᾰβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. et
Μετᾰ'βηθῐ, aor. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω, quod vide.
Μετᾰβήσεται, 3. sing. f. 1. m. ejusd.
Μετᾰβλᾰβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *damnosus:* à βλάπτω, *noceo:* f. ψω.
Μετᾰβληθῶσῐ, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi μεταβάλλω, *muto,* quod vide.
Μετᾰβολὴ, ῆς, ἡ, *mutatio:* à μεταβάλλω, *muto:* perf. med. μεταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio.*
Μετᾰβολῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *trajectio, permutatio;* et
Μετᾰ'βολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mutabilis:* et
Μετᾰβȣλεύομαι, *consilium* vel *sententiam muto:* ex μετὰ et βȣλεύω, *consulto.* Th. βȣλή.
Μετάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *internuntius, nuntius.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*
Μετᾰγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis secundus Atheniensium,* in quo Apollini μεταγειτνίῳ sacrificabant. γειτνία est *vicinia.*
Μετᾰγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *posterior:* à
Μετᾰγῐ'νομαι, *posterior sum:* ex γίνομαι.
Μετᾰγῑνώσκω, *pœnitet me, sententiam muto:* ex μετὰ et γινώσκω, *cognosco:* f. γνώσομαι. perf. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.
Μετᾰ'γνωσῐς, εως, ἡ, *pœnitentia:* à præced.
Μετᾰγρᾰ'φω, *muto scriptum; exscribo, transcribo:* ex μετὰ et γράφω, *scribo.* f. ψω. perf. φα.
Μετᾰ'γω, *transfero, circumago:* f. μετάξω. præs. pass. μετάγομαι, ῃ, εται. Th. ἄγω, *duco.*
Μετᾰδαινῠ́μαι, f. μετᾰδαίσομαι, *convivor inter* vel *cum.* Ex μετὰ et δαίνυμι.
Μετᾰδήμῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in populo versatur, præsens in populo.* Th. δῆμος, *populus.*
Μετᾰδῐ'δωμῐ, *impertio:* f. μετᾰδώσω. perf. μετᾰδέδωκᾰ. a. 2. μετέδων, ως, ω. a. 2. imperat. μετᾰ'δος, ότω. aor. 2. sub. act. μετᾰδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. μετᾰδȣ̃ναι. a. 2. part. μετᾰδȣ̀ς, όντος. præs. inf. μετᾰδιδόναι. præs. part. act. μετᾰδιδȣ̀ς, όντος. Th. δίδωμι, *do.*
Μετᾰδιώκω, f. ξω, *statim subsequor:* ex μετὰ et διώκω.
Μετᾰδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. præced. verbi.
Μετᾰδοκεῖν, *sententiam mutare.* Th. δοκέω, *censeo.*
Μετᾰδόρπῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inter cœnandum, post cœnam.* Ex μετὰ et δόρπος.
Μετᾰδȣ̃ν' pro μετᾰδȣ̃ναι, *participem facere,* a. 1. inf. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.
Μετᾰ'δȣπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intercidens,* i. e. inter alios medios cadens: ex μετὰ et δȣ̃πος, *sonus aquarum.*
Μετᾰδρομᾰ'δην, *cursim,* adv. et
Μετᾰδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursio, transcursus:* à μετατρέχω, *transcurro.* Th. τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.
Μετᾰδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.
Μετᾰείσεσθαι, Poët. pro μετείσεσθαι, fut. 1. inf. m. verbi μέτειμι, *intersum,* quod vide.
Μετᾰθεῖν, *currere post,* inf. à μεταθέω.
Μετᾰθεῖναι, a. 2. inf. act. μετᾰθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, *transfero,* quod vide.
Μετᾰ'θεσῐς, εως, ἡ, *mutatio, translatio, amotio, METATHESIS,* seu *transpositio.* figura gram. cùm literæ transponuntur: ab eod.
Μετᾰθέω, -ῶ, *curro post, transcurro, cursu insequor:* ex μετὰ et θέω.
Μετᾰΐζω, *juxta sedeo, unà consideo.* Ex μετὰ et ἵζω.
Μετᾰΐξᾱς, a. 1. part. act. à μεταΐσσω, *irruo.* Th. ἀΐσσω, *ruo.*
Μεταίρω, *transfero; muto, transmuto, immuto:* item *transeo, migro:* fut. μετᾰρῶ. a. 1. act. μετῆρᾰ, ας, ε. ex μετὰ et αἴρω, *tollo.*
Μετᾰΐσσω, f. ξω, *irruo:* ex μετὰ et ἀΐσσω, *ruo.*
Μεταιτέω, ῶ, f. ήσω, *partem rei peto, stipem peto, mendico:* à μετὰ et αἰτέω, *peto.*
Μεταίτῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem causæ* seu *culpæ particeps,* vel *auctor.* Th. αἰτία.
Μεταίχμῐον, ȣ, τὸ, *campus* seu *spatium inter duas acies.* Th. αἰχμὴ, *cuspis, bellum.*
Μετᾰκᾰλέομαι, ȣ̃μαι, *accerso:* cum acc. f. 1. m. κᾰλέσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. μετεκᾰλεσᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. imperat. m. μετᾰκᾰ'λεσαι, *accerse.* ex μετὰ et καλέω, *voco.*
Μετᾰκῐᾰ'θω, *abeo indè ad, transeo:* imperf. μετεκῐ'ᾰθον, ες, ε. ex μετὰ et κίω, *eo.*
Μετᾰκῑνέω, *dimoveo:* fut. ήσω. perf. μετᾰκεκῐ'νηκᾰ. a. 1. μετεκῐ'νησᾰ. ex μετὰ et κινέω, *moveo.*
Μετᾰκῐ'νησῐς, εως, ἡ, *dimotio, transpositio.*
Μετᾰκιρνᾰ'ομαι, -ῶμαι, *mixtione temperor.*
Μετᾰκλαίω, *lacrymis et fletu prosequor:* f. 1. inf. m. μετᾰκλαύσεσθαι. Th. κλαίω, *fleo;* f. κλαύσω.
Μετᾰκλαύσεσθαι, f. 1. inf. m. à præc.
Μετᾰκλῐ'νω, part. aor. 1. pass. μετᾰκλινθεὶς, *declino, inclino, dimoveo.* Ex μετὰ et κλίνω.
Μετᾰκομίζω, fut. ῐ'σω, *trajicio, transfero:* ex μετὰ et κομίζω.

Μετἄκῦλινδέω, ῶ, f. ήσω, *de loco in locum volvo:* ex μετὰ et κυλινδέω. Th. κυλίω, *volvo.*

Μετἄλἄϐεῖν, a. 2. inf. act. μετἄλἄ'ϐῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. seq.

Μετἄλαμϐά'νω, *participo, percipio, particeps sum; communico; post accipio; commuto; interpretor verbum, verto; muto; vicissim accipio; assumo.* imperf. μετελάμϐᾰνον, ες, ε. f. 1. μετᾰλήψομαι. a. 2. μετέλᾰϐον, ες, ε. à μετὰ et λαμϐάνω.

Μεταλδήσκω, f. σω, *produco:* ex μετὰ et ἀλδέω.

Μετἄλήγω, fut. ήξω, *desino, desisto, cesso:* ex μετὰ et λήγω, *cesso.*

Μετἄλήξαντῐ, *cessanti,* dat. sing. a. 1. part. act. verbi præc.

Μετά'ληψῐς, εως, ἡ, *participatio, commutatio, transumptio;* item *METALEPSIS* figura: ex μεταλαμϐάνω, quod vide.

Μετάλλᾱ, *perscrutare,* præs. imperat. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλᾰγὴ, ῆς, ἡ· et

Μετάλλαξῐς, εως, ἡ, *mutatio, immutatio:* à μεταλλάττω, q. v.

Μεταλλᾱ'σοντᾰς, Dor. pro μεταλλήσοντας, acc. pl. fut. 1. part. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλᾱτὸς, ῦ, Dor. pro μεταλλητὸς, *qui indagari potest:* à μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλάσσω, vel -άττω, *muto, transmuto, inverso ordine aliquid facio.* f. ξω. perf. μετήλλᾰχᾰ. a. 1. μετήλλαξᾰ, ας, ε. ex μετὰ et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto:* f. ξω.

Μεταλλᾱ'ω, ῶ, *scrutor, diligentèr inquiro:* f. ήσω. μετάλλησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταλλευτῐκὸς, ὴ, ὸν, *metallicus.* hinc μεταλλευτῐκὴ, sc. τέχνη, *ars metallica:* à

Μεταλλεύω, fut. εύσω, *metalla eruo; cuniculos ago in obsidione; scrutor; transformo:* à μέταλλον.

Μεταλλήγω, Ep. pro μεταλήγω.

Μεταλλῐκὸς, ὴ, ὸν, *METALLICUS:* à

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, *METALLUM: fodina.* μέταλλα, τὰ, *cuniculi ad evertendas urbes.*

Μετάλμενος, *transiliens,* per Syncop. pro μεθαλλόμενος, præs. part. ex μετὰ et ἅλλομαι, *salio.*

Μετᾰμάζῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *medius inter mamillas.* μεταμάζιον, n. g. *pectus.* ex μετὰ, *inter,* et μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamilla.*

Μετᾰμαίεσθαι. Vide simplex μαίομαι, *quæro, vestigo.*

Μετᾰμανθά'νω, *addisco,* vel *relicto priore aliud disco; dedisco:* præs. part. μετᾰμανθά'νων, οντος. ex μετὰ et μανθάνω, *disco:* fut. μαθήσω. perf. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Μετᾰμέλει, *pœnitet;* impers. à μέλει, *curæ est.*

Μετᾰμέλειᾰ, ᾱς, ἡ, *pœnitentia, mutatio consilii:* à præced.

Μετᾰμεληθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *pœnitentiâ ductus,* aor. 1. part. pass. μετᾰμελῆσαι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι, quod vide.

Μετᾰμελῐ'η, Ion. pro μεταμέλεια, *pœnitentia.*

Μετᾰμέλομαι et -έομαι, -ῦμαι, *pœnitentiâ ducor, pœnitet me:* imperf. med. μετεμελόμην, et -εόμην, -ύμην. perf. pass. μετᾰμεμέλημαι. a. 1. pass. μετεμελήθην. a. 1. part. pass. μετᾰμεληθείς. f. 1. pass. μετᾰμεληθήσομαι, ῃ, εται, *pœnitebit me:* ex μετὰ, *post,* et μέλομαι, *curo.* Th. μέλει, *curæ est.*

Μετά'μελος, ου, ὁ, *pœnitentia; fervor, ira:* item adjectivè, *pœnitens:* à pr.

Μετᾰμίγνῦμῐ et μετᾰμίσγω, f. μετᾰμίξω, *permisceo, commisceo.* Ex μετὰ et μίγνυμι, μίσγω.

Μετᾰμορφόω, *transformo:* f. ώσω. perf. μετᾰμεμόρφωκᾰ. aor. 1. pass. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετὰ, *trans,* et μορφὴ, *forma.*

Μετᾰμόρφωσῐς, έως, ἡ, *METAMORPHOSIS, transformatio:* à 2. pers. perf. pass. præced.

Μεταμφιάζομαι, *vestibus exutum aliis induo, vestem muto, permuto:* ex μετὰ et ἀμφιάζομαι.

Μεταμφιέννῦμαι· f. m. μεταμφῐέσομαι. a. 1. m. μετημφῐεσά'μην, idem q. præc.

Μετᾰμώλῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, Att. pro

Μετᾰμώνῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vanus, irritus:* q. ab ἄνεμος, *ventus:* vel à μετὰ, particulâ negativâ μὴ, et ὀνῶ, *juvo.*

Μετᾰναιέτᾰς, *cohabitatores,* acc. pl. à

Μετᾰναιέτης, ου, ὁ, *incola:* et idem quod μετανάστης. Th. ναίω, *habito.*

Μετᾰναστεύω, f. εύσω, *migro, migrare facio:* à

Μετᾰνάστης, ου, ὁ, quod et μετᾰνάστῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulsus patriâ, exul, peregrinus:* à μετὰ et νάω, seu ναίω, *habito.*

Μετᾰνείσσομαι, *mutato loco vado, transeo:* à νείσσομαι seu νίσσομαι, idem quod νέομαι, *eo, redeo.* Th. νέω, idem.

Μετᾰνέομαι, *adeo, accedo:* ex μετὰ et νέομαι seu νέω, *eo, redeo.*

Μετᾰνεύμενος, Dor. pro μετανεόμενος, *accedens,* perf. part. verbi μετανέομαι.

Μετᾰνίσσεαι, Ion. pro μετανίσσῃ, *adis, persequeris, exerces,* 2. sing. præs. ind. à

Μετᾰνίσσομαι, id. q. μετανείσσομαι, q. v.

Μετᾰνίστημῐ, *sedibus pello, migrare facio:* ex μετὰ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Μετᾰνοέω, ῶ, *post factum sapio, resipisco:* f. ήσω. perf. μετᾰνενόηκᾰ. a. 1. μετᾰνόησᾰ, ας, ε. a. 1. imperat. act. μετᾰνόησον, ά'τω. a. 1. sub. μετᾰνοήσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. μετᾰνοήσωσῐ. ex μετὰ et νοέω, *cogito.* Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens.*

Μετά'νοιᾰ, ᾱς, ἡ, *resipiscentia, pœnitentia:* à præc.

Μετᾰνοῦντᾰς, acc. pl. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ᾱς, ἡ, *sericum:* vocab. barbarum.

Μεταξῠ', *inter, in medio; interim, interea;* interpret. interdum *postea,* sed ea sig. dubia est: cum ὁ, ἡ, τὸ, *medius, intermedius, a, um:* à μετά.

Μετᾰξῠλογέω, ῶ, f. ήσω, *inter dicendum multa interpono:* ex μεταξὺ et λέγω.

Μετᾰξῠλογῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *interlocutio:* à pr.

Μετᾰπαύομαι, f. αύσομαι, *interquiesco, desino.* Ex μετὰ et παύω. Hinc

Μετᾰπαυσωλὴ, ῆς, ἡ, *requies.*

Μετᾰπείθω, *traduco in aliam persuasionem:* f. m. μετᾰπείσομαι. aor. 2. μετέπῐθον. Pass. μετᾰπείθομαι. perf. μετᾰπέπεισμαι. a. 1. μετεπείσθην. ex μετὰ et πείθω.

Μετᾰπεισθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. pass. per Sync. pro μετᾰπεισθείησᾰν, verbi μετᾰπείθομαι, *in diversam sententiam traducor.*

Μετᾰπέμπομαι, *accerso:* cum acc. f. ψομαι. a. 1. m. μετεπεμψά'μην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. μετά'πεμψαι. a. 1. sub. med. μετᾰπέμψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. μετᾰπέμψασθαι. a. 1. ind. pass. μετεπέμφθην. a. 1. part. pass. μετᾰπεμφθεὶς, έντος, *accersitus:* ex μετὰ et πέμπω, *mitto.*

Μετάπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *accersitus*: à μεταπέμπομαι.
Μεταπηδάω, ῶ, f. ήσω, *transilio*: ex μετὰ et πηδάω, *salio*.
Μεταπίπτω, *recido*; *dilabor*; *transeo*: ex μετὰ et πίπτω, f. m. πεσοῦμαι, *cado*.
Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, *transformatio*, *METAPLASMUS* figura: à 1. pers. perf. pass. seq.
Μεταπλάσσω, *transformo*: præs. part. μεταπλάσσων, οντος. ex μετὰ et πλάσσω, seu -ττω, *fingo*: f. ξω. perf. χα.
Μεταποιέω, ῶ, f. ήσω, *muto*, μεταποιέομαι, οῦμαι, med. *mihi vindico*, *curo*. ex μετὰ et ποιέω.
Μεταπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *insignis*, *decorus*. à
Μεταπρέπω, *decorus sum inter*, *præ aliis excello*. imperf. μετέπρεπον. ex μετὰ et πρέπω, *decorus sum*.
Μεταῤῥυθμίζω, f. ίσω, *apto*, *corrigo*, *commuto*, *immuto*: ex μετὰ et ῥυθμίζω.
Μεταρσία, *sublatio*, *elevatio*. D. S.
Μετάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sublimis*, *in alto stans*; *superbus*: à μέταρσις.
Μεταρσιόω, ῶ, f. ώσω, *in altum vel sublime tollo*: a. 1. part. pass. μεταρσιωθεὶς, *in sublime sublatus*: à μετάρσιος.
Μέταρσις, εως, ἡ, *translatio*; item *mutatio*, *transmutatio*; *elevatio*: à μεταίρω.
Μετασεύομαι, Ep. μετασσεύομαι, aor. 2. μετεσσύμην, *cum impetu insequor*. Ex μετὰ et σεύω.
Μετασκευάζω, *in aliam formam seu habitum verto*: fut. άσω. perf. μετεσκεύακα. Pass. μετασκευάζομαι, *in alias sedes migro*, *vitæ genus muto*: ex μετὰ et σκευάζω.
Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, *transformatio*; *orationis ornatus*. Dionys. de structura orat. § ix.
Μετασκηνόω, *tabernacula aliò transfero*. D. S.
Μετασπῶν, part. aor. 2. verbi μεθέπω.
Μέτασσος, η, ον, *mediæ ætatis*: à μετά.
Μετάστασις, εως, ἡ, *transmutatio*, *migratio*, *exsilium*, *mors*: item figura rhetorica. à μεθίστημι.
Μεταστένω, f. νῶ, *ingemisco ob*: ex μετὰ et στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.
Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, aor. 1. inf. act. μεταστήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo*: f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, *sto*.
Μεταστοιχεὶ, adv. *ordine*, *serie*, *tenore perpetuo*. Ex μετὰ et στοῖχος.
Μεταστοναχίζετο, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. m. Ion. à
Μεταστοναχίζω, f. ίσω, *ingemisco et suspiro ob*: a. 1. μετεστονάχισα. imp. med. μετεστοναχιζόμην. ex μετὰ et στοναχίζω.
Μεταστραφεὶς, *conversus*, aor. 2. part. pass. verbi
Μεταστρέφω, *converto*, *inverto*, *perverto*, *muto*: f. ψω. perf. μετέστροφα. aor. 1. μετέστρεψα. a. 2. μετέστραφον. aor. 2. pass. μετεστράφην, ης, η. aor. 2. imperat. pass. μεταστράφηθι, ήτω. f. 2. pass. μεταστραφήσομαι. Ex μετὰ et στρέφω, *verto*.
Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*, *mutatio*: à præc.
Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, *particeps sum*: f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον.
Μετασχηματίζω, *transfiguro*: f. ίσω. aor. 1. μετεσχημάτισα. perf. μετεσχημάτικα. Ex μετὰ et σχηματίζω, *effingo*, quod à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*.
Μετασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, *transfiguratio*: à præced.
Μετατάσσω, sive -τάττω, fut. άξω, *transpono*; *aciem muto*: ex μετὰ et τάσσω.
Μετατίθημι, *transpono*, *transfero*: præs. part. μετατιθεὶς, έντος. f. 1. μεταθήσω. perf. μετατέθεικα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. pass. μετετέθην, ης, η, *translatus fui*. Th. τίθημι.
Μετατρέπῃ, εται, 2. et 3. sing. præs. pass. à
Μετατρέπω, *converto*: μετατρέπομαι, *convertor*, *curo*, *curam habeo*. ex μετὰ et τρέπω.
Μετατροπαλίζομαι, *convertor*: ex μετὰ et τροπαλίζομαι.
Μετατροπία, ας, ἡ, *mutatio*: vide μετάτροπος.
Μετάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui potest converti*, *mutabilis*: hinc μετάτροπα ἔργα τελοῦσι, *res in integrum restituunt*. Th. τρέπω, *verto*.
Μεταυδάω, f. ήσω, *interloquor*, *alloquor*: ex μετὰ et αὐδάω, *loquor*.
Μεταύριον, adv. *perendie*: ex μετὰ et αὔριον, *cras*.
Μεταύτικα, *statim*; *post*. ex μετὰ et αὔτικα.
Μεταῦτις, Ion. pro μετὰ ταῦτα, *postea*.
Μεταφερόμενος, ου, *transpositus*, præs. part. m. vel pass. à
Μεταφέρω, εις, ει, *transfero*, *traduco*: f. μετοίσω. a. 1. μετήνεγκα. Th. φέρω, *fero*.
Μετάφημι, imperf. μετέφην, *loquor inter*. Ex μετὰ et φημί.
Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio*, *METAPHORA*, tropus Rhetor. à præc.
Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, *METAPHORICUS*, *tralatitius*: à præc.
Μεταφορικῶς, adv. *METAPHORICE*: à præced.
Μεταφράζω, f. άσω, *transfero*, *interpretor*: μεταφράζομαι, *post delibero*: ex μετὰ et φράζω, *dico*.
Μετάφρασις, εως, ἡ, *METAPHRASIS*, *translatio*, *interpretatio*: à 2. pers. perf. pass. præced.
Μεταφρασόμεσθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζω.
Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, *interpres*: à 3. pers. perf. pass. verbi μεταφράζω.
Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, *qui habet metaphrasin*: à præc.
Μετάφρενον, ου, τὸ, *tergum*, *interstitium quod est inter lumbos et scapulas*: in dat. μεταφρένῳ. Ex μετὰ, *post*, et φρὴν, *mens*.
Μεταφυτεύω, f. εύσω, *transplanto*: ex μετὰ et φυτεύω.
Μεταφωνέω, *interloquor*, *compello*: ex μετὰ et φωνέω, *loquor*.
Μεταχειρίζω et μεταχειρίζομαι, f. m. ίσομαι, perf. pass. ισμαι, *administro*, *gero*, *rego*: ex μετὰ et χειρίζω, *tracto*. Th. χεὶρ, *manus*.
Μεταχρόνιαι, *in cœlo degentes*, nom. pl. f. g. à
Μεταχρόνιος, ία, ιον, *sublimis*, *in cœlo degens*: apud Scriptores Eccles. *immortalia cogitans*: à μετὰ, *trans*, et χρόνος, *tempus*.
Μετέασι, pro μέτεισι, 3. pl. præs. verbi μέτειμι.
Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, *muto*: fut. μεταβαλῶ. perf. μεταβέβληκα.
Μετέβην, ης, η, aor. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*.
Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπε, *interlocutus est*, 3. sing. aor. 1. vel 2. act. verbi μετείπω. Ex μετὰ, *inter*, et εἴπω, *dico*: a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.
Μετέησι, Ion. et Poët. pro μετῇσι, *interfuerit*, Poët. Paragoge pro μετῇ, 3. sing. præs. sub. verbi μέτειμι, *intersum*.
Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, *transpono*.
Μετείην, ης, η, *interessem*, præs. vel imperf. opt. verbi μέτειμι, *intersum*.

Μετείληφα, *accepi*, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μέτειμι, *eo post; persequor; sector; transeo; redeo:* ex μετὰ et εἶμι, *eo*.

Μέτειμι, *intersum:* ex μετὰ et εἰμὶ, *sum*.

Μετεῖναι, *interesse*, præs. inf. cum dat. μέτεστι, *adest*, 3. sing. verbi præced.

Μετεὶς, Ion. pro μεθεὶς, aor. 2. part. à μεθίημι.

Μετεῖχες, *adeptus es*, 2. sing. imperf. ind. act. verbi μετέχω, quod vide.

Μετείω, pro μετῶ, præs. sub. verbi μέτειμι.

Μετεκίαθεν, *adibat*, 3. sing. imperf. verbi μετακιάθω. Ex μετὰ et κίω, *vado*.

Μετελάμβανεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μεταλαμβάνω, *particeps sum;* fut. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, *capio*.

Μέτελθε, *persequere*, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, aor. 2. part. verbi μετέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. μετεμελήθην, verbi μεταμέλομαι, seu -έομαι, *pœnitet me:* imperf. μετεμελόμην, quod ex μετὰ et μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μετέμμεναι, Ion. et Dor. pro μετεῖναι, *conversari*, præs. inf. ab εἰμὶ, *sum*.

Μετεμόρφωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μεταμορφόω, *transformo:* f. ώσω.

Μετεμψυχόω, f. ώσω, *animam ex uno corpore in aliud traduco:* ex μετὰ, ἐν, et ψυχόω, *animo*. Th. ψυχή.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *animæ ex uno corpore in aliud transmigratio:* à præced.

Μετενήνοχα, ας, ε, perf. med. verbi μεταφέρω, *traduco*. Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. perf. med. Att. ἐνήνοχα.

Μετεξέτεροι, αι, α, *nonnulli:* à μετὰ, ἐξ, et ἕτερος, *alter*.

Μετεὸν, Ion. pro μετὸν, όντος, τὸ, præs. part. n. g. verbi μέτειμι.

Μετέπειτ' et μετέπειτα, *posteà*, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, et εἶτα, *deinde*.

Μετέρχεο, *exerce*, præs. imperat. med. Ion. pro μετέρχου· à

Μετέρχομαι, *adeo; transeo; insequor, quæro, investigo; obsecro, alloquor: ulciscor; conjector.* ex μετὰ et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Μετέσσυτο, 3. sing. syncop. aor. 2. verbi μετασεύομαι.

Μετεστεώσης, *conversæ*, Ion. pro μεθεστώσης, gen. sing. perf. part. act. f. g. à μεθίστημι.

Μέτεστι, *adest*, 3. sing. à μέτειμι. μέτεστί μοι τούτου, *particeps hujus sum*.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, *particeps sum*, cum gen. f. μεθέξω, a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετετέθην, ης, η, et in 3. pl. μετετέθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, *transfero*. Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. sing. imperf. qu. à τιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, *transfero*.

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, *interloquor:* ex μετὰ et φημὶ, seu φάω, *dico*.

Μετεφώνεεν, *allocutus est*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μεταφωνέω.

Μέτεχε, præs. imperat. μετέχειν, præs. inf. à

Μετέχω, *particeps sum*, cum gen. f. μεθέξω. perf. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετέω, pro μετῶ, præs. sub. verbi μέτειμι.

Μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA, quæ in aëre fiunt:* à μετέωρος.

Μετεωρίζω, *in sublime tollo, attollo, in spem erigo, animum addo:* f. ίσω. perf. μεμετεώρικα. μετεωρίζομαι, *animi tumore et præfidentia efferri*. Luc. xii. 29. nusquam alibi in sacris literis. Th. μετέωρος, *sublimis*.

Μετεωρισμὸς, ου, ὁ, *elevatio in sublime; animorum elevatio; sublimitas:* à 1. pers. perf. pass. præced.

ΜΕΤΕ'ΩΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *sublimis, excelsus; pendulus; vagus, fluctuans in alto mari:* qu. ex μετὰ et ἀείρω, *tollo:* q. d. εἰς ἀέρα ἀείρω, *in aërem tollo*.

Μετήϊσαν, Ion. pro μετεῖσαν, *prosecuti sunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ex μετείμι, *eo:* ex μετὰ et εἶμι, *eo;* aor. 1. εἶσα, Att. ᾖσα, Ion. ἤϊσα.

Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, quod vide.

Μετήλλαξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, *transmuto:* quod vide.

Μετήλυθεν, *adivit*, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, *adeo:* ex μετὰ et ἔρχομαι· f. m. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro μεταίωρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μεταίρω.

Μετήσεσθαι, Ion. pro μεθήσεσθαι, f. 1. inf. m. à μεθίημι, *dimitto*.

Μετηύδα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μεταυδάω.

Μετιεῖν, Ion. pro μεθιεῖν, et hoc pro μεθιέναι, *remittere, emittere, relinquere*, præs. inf. à μεθίημι.

Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ut et μετιέσθαι pro μεθίεσθαι, præs. inf. m. à

Μετίημι pro μεθίημι, *dimitto, permitto; emitto:* ex μετὰ et ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Μέτιθι, præs. imperat. à μέτειμι, *persequor, transeo:* quod ex μετὰ et εἶμι, *eo:* præs. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίσχειν pro μετέχειν, quod vide.

Μετοικεσία, ας, ἡ, *deportatio, transmigratio:* vox biblica, Jud. xviii. 30. 1 Par. v. 22. Mat. i. 17. à seq.

Μετοικέω, -ῶ, fut. ήσω, *migro, transmigro; incola sum* et *inquilinus:* à μετὰ et οἰκέω, *habito*.

Μετοίκησις, εως, ἡ, *migratio, incolatus:* à perf. pass. præc.

Μετοικία, ας, ἡ, *colonia:* à μέτοικος.

Μετοικίζω, *transfero incolas:* f. ίσω, et Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα· perf. μετῴκικα. Ex μετὰ et οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto*.

Μέτοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inquilinus, advena:* μέτοικοι, qui pœnæ causâ in aliam civitatem *deportantur:* ex μετὰ et οἶκος.

Μετοίχομαι, imperf. μετῳχόμην, *eo post, adeo*.

Μετοκλάζω, *flexis genibus succumbo:* ex μετὰ et ὀκλάζω, *in genua procumbo*.

Μετονομάζω, *mutato nomine priori alio nomine nomino:* ex μετὰ et ὄνομα.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, *ultio*.

Μετόπισθε et -σθεν, *posteà, ponè, post*, adv. ex μετὰ et ὀπίσω, *retrorsùm*.

Μετοπωρινὸν, adv. *in autumno;* et

Μετοπωρινὸς, ἡ, ὸν, *autumnalis:* à seq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, *ultima pars autumni:* ex μετὰ et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.

Μετεσί'ἄ, *communicatio, consortium:* à μέτειμι.

Μετοχετεύω, *derivo, per canales deduco:* ex μετὰ et ὀχετεύω.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, *communio, consortium:* et *participium,* apud Grammat. à μέτοχος, *particeps.*

Μετοχλίζω, *vecte transmoveo, transmoveo, transfero:* ex μετὰ et ὀχλίζω.

Μέτοχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *socius, consors:* à μετέχω, *particeps sum,* quod vide.

Μέτρᾶ, ων, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετρεῖ, 3. sing. præs. ind. act. μετρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Μετρέω, -ῶ, *METIOR, emetior; mutuum do, moderor:* f. ήσω. perf. μεμέτρηκἄ. a. 1. ἐμέτρησἄ. aor. 1. imperat. act. μέτρησον, ἄ'τω. Pass. μετρέομαι, ȣ̃μαι, *dimensum accipio, mensura accipio:* perf. pass. μεμέτρημαι. aor. 1. pass. ἐμετρήθην, ης, η. f. 1. pass. μετρηθήσομαι. Th. μέτρον, *mensura.*

Μέτρημᾶ, ἄτος, τὸ, *dimensum:* à pr.

Μέτρησῐς, εως, ἡ, *mensio, dimensio:* ab eod.

Μετρητὴς, ȣ̃, ὁ, *mensor; item amphora Attica,* continens tres urnas: à perf. pass. verbi μετρέω.

Μετρητῐκὸς, ὴ, ὸν, *ad mensuram pertinens; metiendi peritus.* μετρητικὴ, sc. τέχνη, *ars benè metiendi:* à μετρητός.

Μετρητὸς, ὴ, ὸν, *mensus, dimensus, mensurabilis:* à μετρέω.

Μετρῐάζω, f. ἄ'σω, *sum* μέτριος. Th. μέτρον.

Μετρῐκὸς, ὴ, ὸν, *METRICUS:* ab eod. th.

Μετρῐοπᾰθέω, -ῶ, idem quod συμπαθέω, *condoleo; vel condoleo quantum satis est:* f. ήσω. perf. μεμετριοπάθηκα. à

Μετρῐοπᾰθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *modum tenens in affectibus, moderatus:* ex μέτριος, *modicus,* (quod à μέτρον, *mensura,*) et πάθος, εος, τὸ, *affectus.* Th. πάσχω, *patior.*

Μέτρῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, vel ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *mediocris, moderatus, non nimius, æquus, justus.* μετρίαις, dat. pl. f. g. μέτρια ἔργα, *opera decentia,* Hes. Op. 306. μετριότερος, comp. *minor.* Th. μέτρον.

Μετρῐότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, mediocritas:* à pr.

Μετρῐοφρονέω, *modestè sentio:* ex μέτριος et φρονέω, *sentio.* Th. φρὴν, *mens.*

Μετρῐ'ως, *modicè, ita ut satis sit.* à μέτριος.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *mensura, modus: METRUM.* ἥβης μέτρον, Poët. pro ἥβη, Hes. Op. 131. inservit Periphrasi, ut μέτρον θαλάσσης, *mare.* κατὰ μέτρον, *multùm,* Phocyl. 133. μέτρον ἡλικίας, *adulta ætas,* Eph. iv. 13. μέτρον σοφίης, Hes. Op. 111. *sapientia summa.* Wopkens Lect. Tull. l. ii. c. 8. fort. ab Hebr. מדוד, *mensura:* vel ex usu Chald. מדה *dimensio:* vel *mensura.* Hinc Angl. METRE.

Μετωνομάζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi μετονομάζω.

Μετωνῠμῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *nominis permutatio, METONYMIA,* Tropus Rhetor. ex μετὰ et ὄνομα.

Μετωνῠμῐκὸς, ὴ, ὸν, ad *Metonymiam pertinens:* à pr.

Μετωνῠμῐκῶς, adv. *METONYMICE:* à pr.

Μετωπηδὸν, adv. *adversâ fronte:* à seq.

Μέτωπον seu μετώπῐον, ȣ, τὸ, *frons, pars faciei quæ post seu suprà oculos, prora navis, frons aciei militaris:* μετώπω, gen. sing. Dor. ex μετὰ et ὢψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Μετωποσκόπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *frontis inspector,* indèque futura augurans, *METOPOSCOPUS:* ex μέτωπον et σκοπὸς, q. à σκέπτομαι, *video:* perf. med. ἔσκοπα.

Μετῴχετο, *cursu petebat,* 3. sing. imperf. μετῳχόμην, ȣ, ετο· ex μετὰ et οἴχομαι, *abeo:* f. οἰχήσομαι.

Μεῦ pro μȣ̃, *mei,* gen. Dor. ab ἐγώ.

ΜΕ'ΧΡΙ seu μέχρῐς, sequente vocali, adv. cum gen. *usque ad,* de termino ad quem: *quoad, per,* de tempore per quod. Hinc μέχρις ἂν, *quamdiu.* μέχρις ȣ̃, *quatenus:* μέχρις ȣ̃ ἂν, *quoad:* μέχρι τίνος; *quousque?* μέχρι τινὸς, *aliquatenus.* μέχρι τȣ̃δε, *hactenus.* μέχρι πόλλȣ, *diu.* μέχρι ζωῆς, *quoad vitam.* μέχρι παντὸς, *in perpetuum.* Aliquando sine casu *donec:* item *quamdiu, tantisper dum.*

ΜΗ', adv. prohibendi: *ne, non, nisi, numquid?* ȣ̓ μὴ, *nequaquam:* εἰ μὴ, *nisi:* μὴ δῆτα, *absit.* ὅπως μὴ πέσῃς, cum a. 1. subjunct. Soph. Aj. 1108. cum fut. ind. ὅπως τȣ̃το μὴ πεισόμεθα. Dem. c. Leptin. p. 28. Hæc contra Dawes, p. 222, 223. ὅπως καλῶς λήψεται, Isocr. ad Evag. p. 81. ed. Battie, ubi malè Wolfius corrigit λήψηται. Μὴ pro ȣ̓ in rectâ enunciatione rariùs ponitur, ut Arist. de Avibus: μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκȣσά πά πω. Interrogat. μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Rom. ix. 14. *num injustitia est apud Deum?* ὅσον μὴ, *tantum non.* ὅτι μὴ, *præterquam.* μὴ ȣ̓, μὴ ȣ̓κ, *ne non.* μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, *absit enim.* εἰ δὴ μήγε, *cæteroquin, sin minus.*

Μήγε, *alioquin:* ex μὴ, *non,* et γὲ, *quidem.*

Μηδᾰμᾶ, et Ion. μηδᾰμῆ, *nusquam:* et indè μηδᾰμήγε, id. item

Μηδᾰμόθεν, adv. *nullâ ex parte:* et

Μηδᾰμόθῐ et μηδᾰμόσε, *nusquam:* à seq.

Μηδᾰμὸς, ὴ, ὸν, *ne unus quidem, nullus:* ex μὴ, *non,* δὲ, et ἀμὸς, *aliquis.*

Μηδᾰμȣ̃, adv. *nusquam:* et

Μηδᾰμῶς, adv. *nullo modo, nullatenus:* à μηδαμός.

Μηδ', μηδὲ, *neque, ne quidem,* conjunct. ex μὴ, *non,* et δέ.

Μήδεᾰ, *consilia, genitalia:* à μῆδος, εος, τό.

Μήδειᾰ, ᾱς, ἡ, *MEDEA,* nomen proprium mulieris.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, *MEDI.*

Μήδειος, ȣ, ὁ, *MEDEUS,* filius Jasonis et Medeæ.

Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus, nemo:* μηδεμῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *nulla:* μηδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil:* q. μηδὲ εἷς, ex μὴ, δὲ, et εἷς, *unus.*

Μηδεμῐ'ᾰ, ᾶς, et Ion. -ῆς, ἡ, *nulla:* vide in μηδείς.

Μηδὲν, n. g. à μηδεὶς, quod vide. μηδὲν ἀλλὰ, *duntaxat.* μηδὲν ἧττον, *nihilo minus.* μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis.* μηδὲν ὅτι, *nihil nisi.*

Μήδεο, Ion. pro μήδȣ, præs. imperat. verbi μήδομαι, *curam gero.*

Μηδέποτ' et μηδέποτε, *nunquam:* adv. ex μηδὲ, *neque,* et ποτὲ, *aliquando.* Th. ὅτε, *quando.*

Μηδέπω, *necdum, nondum:* ex μὴ, *non,* et πω, enclitic. *aliquatenus.* Th. ὃς, *qui.*

Μηδέτερος, ρᾶ, ρον, *neuter, a, um,* q. μηδὲ ἕτερος. ex μὴ, δὲ, et ἕτερος, *alter.*

Μήδετο pro ἐμήδετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μήδομαι, *curo:* f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Μηδίζω, f. ῐ'σω, *medizo, Medis faveo:* ex Μῆδος, *Medus.*

Μηδόλως, μηδὲ ὅλως, *haudquaquam.* Th. ὅλος.

Μήδομαι, *curam gero, delibero, meditor, consulo, molior, struo:* f. μήσομαι. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο. cum dat. Poët. *provideo, prospicio :* à

ΜΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, consilium;* in pl. μήδεα, *consilia, pudenda.*

Μῆδος, ου, ὁ, *MEDUS,* nomen gentile. Hebr. *dimensio.*

Μηδοτιοῦν, adv. *nihil quidquam, nullo pacto :* ex μηδὲ, ὅτι, n. g. ab ὅστις et οὖν.

Μήθ' pro μήτε, *neque.* Th. μή.

Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus,* et μηθὲν, ενὸς, τὸ, *nihil quidquam :* ex μήτε et εἷς, *unus.*

Μηκάζω, f. ά'σω, *balo.* à seq.

ΜΗΚΑ΄ΟΜΑΙ, *balo :* propriè est caprarum : à sono.

Μηκὰ'ς, ά'δος, ἡ, *capra :* à præced.

Μηκέτι, *non amplius : ne posthac:* ex μὴ, *non,* et ἔτι, *adhuc.*

Μήκιστα, *longissimè, tandem :* à

Μήκιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longissimus, procerissimus :* superl. à μῆκος.

ΜΗ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *longitudo, prolixitas, proceritas, statura, spatium :* q. à μέγα, *magnum.* Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, *remedium.* Hinc

Μηκύ'νω, *prolongo, produco :* fut. υνῶ. aor. 1. ἐμήκυνα. præs. pass. μηκύ'νομαι, *prolongor, succresco.* Th. μῆκος.

ΜΗ΄ΚΩΝ, ωνος, ἡ, *papaver :* fort. à capitis μήκει.

Μῆλα, *oves ;* item *opes, facultates,* quæ apud veteres erant *oves :* Hes. Op. 162. etiam *mala; genæ; mammæ puellarum.* nom. pl. à μῆλον.

ΜΗΛΕ΄Α, ας, ἡ, *malus* arbor.

ΜΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, *specillum ;* instrumentum chirurgicum. Puto à μάω, *quæro ;* quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ου, ὁ, *MELIUS :* qui est ex insulâ quæ Μῆλος dicitur, q. vide ; et Ion. pro προβάτειος, *ovillus.*

Μηλόβοσις, ἡ, nomen mulieris, q. d. *ovium custos.*

Μηλοβότας, α, ὁ, Dor. pro

Μηλοβότης, ου, ὁ, et μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, *ovium pastor, opilio :* ex μῆλον, *ovis,* et βόσκω, *pasco.*

Μηλόβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab ovibus depastus, desertus.* ex iisdem.

Μηλόδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui oves recipit :* ex μῆλον, *pecus,* et δέχομαι, *capio.*

Μῆλον, ου, τὸ, *MALUM, pomum ;* item *ovis, pecus.* v. μῆλα.

ΜΗ͂ΛΟΣ, ου, ἡ, *MELUS, insula una ex Cycladibus.*

Μηλόω, ῶ, f. ώσω, *specillum immitto, specillo tento, exploro.* Th. μήλη.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, scil. *ovina pellis :* à μῆλον, *ovis.*

Μηλωτρὶ'ς, ίδος, ἡ, *auriscalpium:* Gl. Cyr.

Μήλωψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *pomacei coloris :* à μῆλον, *pomum,* et ὤψ.

ΜΗ'Ν, *autem, verò,* pro δὲ, *tamen, profectò, sanè, porrò;* aliis particulis jungitur.

ΜΗ'Ν, μηνὸς, ὁ, *mensis :* à μήνη, quæ mensem describit cursu suo : accus. plur. μῆνας.

Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio :* f. m. μανοῦμαι. perf. med. μέμηνα.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *Luna :* Dor. μάνα. hinc fort. Angl. MOON, MONTH, &c.

Μήνιι' pro μήνιε, *irascere,* præs. imperat. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, *ira.*

ΜΗ'ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *membrana, maximè quæ cerebrum ambit,* dicta *pia mater.*

Μηνιθμὸς, οῦ, ἡ, *ira divina, ira.* Th. μῆνις, idem.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem : à

ΜΗ͂ΝΙΣ, ῖος, ἡ, *ira permanens ;* acc. sing. μῆνιν. q. à μένω, *maneo.*

Μηνί'σας, αντος, a. 1. part. act. à μηνίω, *irascor.* Th. μῆνις.

Μηνίσκος, *lunula,* ornamentum. Dim. à μήνη, *luna.*

Μηνῖω, *irascor, iram exerceo :* f. ί'σω. perf. κα. Th. μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ, *lunæ similis, lunatus :* ex μήνη, *luna,* et εἶδος, *species.*

Μήνυσις, εως, ἡ, *indicatio, indicium :* à μηνύω.

Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, *index, delator :* à seq.

ΜΗΝΥ΄Ω, *indico, significo, nuncio, certiorem facio, declaro :* fut. ύ'σω. perf. μεμήνυκα. a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. sub. act. μηνύ'σω, ῃς, ῃ. a. 1. part. μηνύ'σας, ασα, αν. a. 1. pass. ἐμηνύ'θην, ης, η. a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, έν.

Μὴ 'πιβάλης pro μὴ ἐπιβάλης, *ne injicias.*

Μὴ 'πιτάμης pro μὴ ἐπιτάμης, *ne incidas,* a. 2. sub. act. à τέμνω, *seco.*

Μήποτε, *ne quando, si fortè, fortasse :* ex μὴ, *ne,* et ποτὲ, *aliquando.* Th. ὅτι.

Μήπου, *necubi, ne fortè.* Ex μὴ et που.

Μήπω, *nondum, necdum, ne quomodo, ne fortasse; non;* ἀλλὰ μήπω τοῦτο. Dem. c. Mid. 17. *sed pone non ita fuisse,* scil. Midiam. statum reverà ignorâsse, qui locus fefellit Wolfium. Vid. Markl. ex μὴ et πω.

Μήπως vel μή πως, *ne quo modo, ne quo pacto, ne quâ, ne fortè, ne fortassis, nisi fortè, an fortè, ne quando,* simpl. *ne.* ex μὴ et πῶς.

Μῆρ', pro μηρὰ', nom. pl. à μηρὸς, quod vide.

Μηρί' pro μηρία, nom. plur. à μηρίον, *femur.* Th. μηρὸς, idem.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *funiculus, filum :* qu. à μηρύω, *glomero.*

Μηρί'ον, ου, τὸ, idem quod th. μηρός.

Μηριόνης, ου, ὁ, *MERIONES,* nom. propr.

ΜΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *femur, femen, crus, coxa :* in pl. μηροὶ et τὰ μηρὰ'.

Μηρυκάζω, *cibum remando, rumino :* à μηρύω, quia *ruminare* ut revolvere cibum : aut à μείρω, *divido, seco.*

Μηρυκά'ομαι, ῶμαι, idem et ab eod.

Μηρυκίζω, idem et ab eod.

Μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, *ruminatio :* à præc.

Μηρύ'κω, et μηρύ'κομαι, id. quod μηρυκάζω.

Μήρυμα, ατος, τὸ, *filum agglomeratum.* Th. μηρύω.

Μηρύ'σασθαι, a. 1. inf. m. verbi seq.

ΜΗΡΥ΄Ω, *revolvo, glomero, filum deduco, agglomero, texo :* f. ύ'σω. perf. κα.

Μήσαο, Ion. pro μήσω, 2. sing. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, et Ion. μήσαο, μήσατο, verbi μήδομαι.

Μήσεαι, Ion. pro μήσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusd.

Μῆστι, Dor. pro μὴ ἐστί.

Μῆστο, Ion. pro μέμηστο, seu ἐμέμηστο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μήδομαι.

Μήστωρ, ωρος, ὁ, *consultor, consiliarius; peritus.* Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura.* Hinc Angl. MASTER.

Μήστωρε, ejusd. nom. dual.

Μήτ' et μήτι, *neque :* conjunct. ex μὴ, *non,* et τι, *que.*

ΜΗ'ΤΗΡ, et Dor. μάτηρ, ἡ, *MATER :* item *matrix;* et apud Script. Eccl. *baptisterium :* gen. έρος, et per Sync.

-τρός. acc. μητέρα tantùm. dat. pl. μητράσι. voc. sing. ὦ μῆτερ.

Μήτι, *nequid, num? nedum, multò minùs, non modò, multò magis,* pro ratione argumenti. ἀλλ' οὐδὲ καθ' ἑαυτὸν στρατιώτης οὗτος οὐδενὸς ἐστ' ἄξιος μήτιγε τῶν ἄλλων ἡγεμών, Demosth. *si per se miles quidem non habendus est, multò minùs dignus qui aliis imperet.* Ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μήτι δὴ ὑπό γε τῶν φίλων, Plato Dionysio, *video luctatores in palæstrâ à pueris excitatos, non modò* [vel *multò magis*] *ab amicis.* In μήτι transponuntur particulæ: τοὺς τῶν δεόντων τὶ μὴ ποιοῦντες, *quæ conveniunt neutiquam faciunt,* pro μηδὲν τῶν δεόντων, Isocr. ad Nicoclem, p. 75. μήτιγουν, *non solum,* Æl. V. H. xii. 2. μήτιγε, *quantò magis, nedum, multò magis,* 1 Cor. vi. 3. à μὴ, *non,* et τὶ, *aliquid.*

Μήτι, pro μήτιϊ, dat. à μῆτις.

Μητιάασθε pro μητιᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à seq.

Μητιάω, ῶ, *consulto, delibero; molior, machinor.* Th. μῆτις, ἡ, *consilium.*

Μετίετα, Ep. pro

Μετίέτης, ου, ὁ, *consiliarius, prudens, consultor:* à μητιάω.

Μητίζομαι et μητίομαι, *machinor, concito:* ab eod. th.

Μῆτιν, acc. sing. à μῆτις, *consilium.* Est et nomen mulieris.

Μητιόεις, όεσσα, όεν, *consilio abundans.* Th. μῆτις.

Μητιόωσι, Poët. pro μητιῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi μητιάω, *consulto, delibero.* ab eod. th.

ΜΗ͂ΤΙΣ, ιος et ιδος, ἡ, *consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.*

Μήτις, neutr. μήτι, *nequis, nequid; nemo.* Ex μὴ et τίς.

Μήτρα, ας, ἡ, *matrix, uterus, vulva.* Th. μήτηρ, *mater.*

Μητραλώας, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, ου, ὁ, *matricida:* ex μήτηρ, *mater,* et ἀλοάω, -ῶ, *percutio.* Sic πατραλοίας, *patris percussor* dicitur.

Μητρόθεν, adv. *materno genere.* Th. μήτηρ.

Μητροκτονέω, -ῶ, f. ήσω, *matrem occido:* et

Μητροκτονία, ας, ἡ, *matris cædes:* et

Μητροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *matricida:* à μήτηρ et κτείνω, *occido:* perf. med. ἔκτονα.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, *matris pater, avus maternus:* ex μήτηρ et πατήρ.

Μητρόπολις, εως, ἡ, *METROPOLIS:* q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, *mater urbium:* quia sic se habet ad coloniam ex eâ deductam, ut mater ad filiam.

Μητροπολίτης, ου, ὁ, *qui ex matrice urbe est,* et *METROPOLITANUS:* à præced.

Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à matre abjectus,* de Paride dicitur: ex μήτηρ et ῥίπτω, *projicio.*

Μητρυιά, ᾶς, et Ion. μητρυιῆς, ἡ, *noverca; altera patria,* h. e. ubi quis vivit, et tamen non ibi natus est: à μήτηρ.

Μητρῷος, ῴα, ῷον, *maternus:* ab eod.

Μήτρως -ωος, ὁ, *avunculus maternus:* ab eod. th.

Μηχανάαται, Poët. pro μηχανᾶται, *machinatur,* 3. sing. præs. ind. pass. à μηχανάω.

Μηχανάομαι, ῶμαι, *machinor, molior, struor, agito; f.* ήσομαι. inf. μηχανᾶσθαι. Activè rarò occurrit. à μηχανή.

Μηχανεύω, fut. εύσω, *excogito, machinor;* f. 1. med. εύσομαι. perf. pass. μεμηχάνευσμαι. ab eod.

ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, *MACHINA, artificium, solertia, molitio, consilium.* πάσῃ μηχανῇ, *quovis modo:* οὐδεμία μηχανὴ dicitur de *re impossibili,* ad quam efficiendam consilium nil suppetit.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, *machina, machinamentum, dolus, ars, stratagema:* à μηχανάω.

Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, *machinas fabricandi peritus.* Subst. *MECHANICUS, artifex eorum quæ ingenio simul et manu fiunt.* ἡ μηχανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *ars mechanica.* à μηχανή.

Μηχανικῶς, adv. *mechanicâ arte.* D. S.

Μηχανοίατο, Ion. pro μηχανοῖντο, 3. pl. præs. opt. à μηχανέομαι pro μηχανάομαι, *machinor.* Th. μηχανή.

Μηχανοῤῥάφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fraudum consutor:* ex μηχανὴ et ῥάπτω.

Μηχανώμενος, præs. part. pass. verbi μηχανάομαι, *machinor.*

Μῆχαρ, ατος, τὸ, *artificium, commentum, conamen, adjumentum, remedium:* à seq.

Μῆχος, εος, τὸ, *consilium, remedium, commentum, dolus, fraus:* à μηχανή.

Μήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Dor. et Æol. pro μείων, *minor:* q. v.

Μήων, ωνος, ὁ, nom. propr. viri.

Μία, ᾶς, ἡ, *una:* dat. μιᾷ, et Ion. μιῇ· à masc. εἷς, *unus.*

ΜΙΑΙ'ΝΩ, *inquino, polluo, conspurco, inficio:* fut. ανῶ. a. 1. ἐμίηνα. perf. μεμίαγκα. perf. pass. μεμίαμμαι, et Att. μεμίασμαι. perf. part. pass. μεμιασμένος. a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, η. a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῇς, ῇ.

Μιαιφονέω, ῶ, *cæde me polluo:* f. ήσω. à

Μιαιφόνος, ου, ὁ, *homicida;* qui cæde se polluit. in voc. ὦ μιαίφονε. ex μιαίνω, *polluo,* et φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido:* perf. med. πέφονα.

Μίανθεν, Poët. pro ἐμίανθεν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. Vel per Sync. pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, *polluo:* hinc a. 1. sub. pass. μιανθῶ, et in 3. pl. μιανθῶσι.

Μίανσις, εως, ἡ, *pollutio:* à μιαίνω.

Μιανῶ, f. 1. act. ejusd. verbi.

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *pollutus, scelestus, dirus, flagitiosus, impurus:* ab eod. th.

Μίασμα, ατος, τὸ, *inquinamentum, labes, piaculum, scelus, contaminatio:* et

Μιασμὸς, οῦ, ὁ, idem: et

Μιάστωρ, ορος, ὁ, *contaminator:* à perf. pass. verbi μιαίνω.

Μιγάζομαι, *misceo, commisceo,* Poët. pro μίγνυμι.

Μιγὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, *mistus, fœdus, impurus; promiscuus:* à μίγνυμι.

Μίγδα, *mixtim, promiscuè:* adv. et

Μίγδην, idem; à μίγνυμι, *misceo.*

Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. et μιγεὶς, έντος, in fœm. gen. μιγεῖσα, a. 2. part. pass. ab ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo:* f. μίξω.

Μίγεν, Bœot. Sync. pro ἐμίγησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi ejusd.

Μιγέωσι, per Ectasin pro μιγῶσι, 3. plur. a. 2. sub. pass. et

Μίγη pro ἐμίγη, 3. sing. a. 2. pass. Ion. et

Μιγήμεναι, Att. et Dor. pro μιγῆναι, a. 2. inf. pass. et

Μιγήσομαι, f. 2. pass. et

Μίγμα, ατος, τὸ, *mixtura:* à 1. pers. perf. pass. omnia à

ΜΙ'ΓΝΥΜΙ, seu μιγνύω, *misceo,*

permisceo: pass. propè accedo, consuesco, de concubitu: fut. ξω. a. 1. ἔμιξα. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται. perf. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. pass. ἐμίγην. a. 2. inf. pass. μιγῆναι. Dor. μιγήμεναι. a. 1. pass. ἐμίχθην. paulò post f. μεμίξομαι.

Μιγνῦναι, præs. inf. act. à pr.

Μίδας, bestiola, quæ fabas peredit: q. à μίω, edo. Est et jactus tesserarii. Fuit et rex Phrygiæ ditiss. istius nominis.

Μίδεω, gen. Ion. pro Μίδου, à nominat. Μίδας.

Μιζρακὼθ, crater, Jer. lii. 19. μασμαρὼθ, legend. ex nonnullis editionibus.

Μιθριδάτης, ου, ὁ, MITHRIDATES, Ponti et Bithyniæ rex: à quo excogitatum est, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur MITHRIDATE.

Μικκὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ὰ, ὸν. hinc μικκύλος, diminut. à μικκὸς, parvulus.

Μικραδικητὴς, οῦ, ὁ, qui parvas facit injurias: ex μικρὸς et ἀδικέω.

Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à μικρός.

Μικροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, animo sum pusillo: à μικρόθυμος.

Μικροθυμία, ας, ἡ, pusillanimitas: ab eod.

Μικρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pusillanimus: à μικρὸς et θυμὸς, animus.

Μικροκίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui parvis se objicit periculis: ex μικρὸς et κίνδυνος.

Μικρολογία, ίας, ἡ, oratio tenuis, nullamque habens verborum et sententiarum dignitatem; cura, quæ impenditur rebus nihili vel minutis; sordes, avaritia: à seq.

Μικρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui rei parvæ rationem habet, qui in minima quæque inquirit; item sordidus, avarus seu parcus. ex μικρὸς et λόγος.

Μικροποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, humile reddens: ex μικρὸς et ποιέω.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, et Att. σμικρὸς, parvus, qui parva pretii seu momenti est. compar. μικρότερος. superlat. μικρότατος. vel irreg. ἐλάσσων, ἐλάχιστος. μετὰ μικρὸν, paulò post. μικρὸν, parum. μικροῦ, ferè. μικροῦ δεῖν, paulo minus, penè. μικρῷ πρόσθεν, paulò ante. μικροῦ πρότερον, paulò antè. μικρῷ ὕστερον, paulò post.

Μικρόσοφος, sciolus. D. S.

Μικρότης vel σμικρότης, ητος, ἡ, parvitas: à μικρός.

Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, honoris ambitus in parvis: à seq.

Μικροφιλότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, honoris ambiens in parvis: ex μικρὸς et φιλότιμος.

Μικροψυχία, ίας, ἡ, pusillanimitas: ex seq.

Μικρόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pusillanimus: ex μικρὸς et ψυχή.

Μικρῶς, adv. parùm: à μικρός.

Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μίγνυμι, misceo.

Μικτὸς, ἡ, ὸν, mixtus: ab eod. verbo.

Μίλητον, ου, τὸ, et -ος, ἡ, nomen urbis. Gr. coccinea; à μίλτος, minium.

ΜΙ'ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, instrumentum quoddam artis plasticæ.

Μίλιον, ου, τὸ, milliare: spatium mille passuum: voc. Lat. Matt. v. 41.

Μιλτηλιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, minio illitus seu tectus, miniatus: ex μίλτος, ου, ὁ, minium, et ἀλείφω, ungo.

Μιλτοπάρηος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubras habens genas vel proras: ex μίλτος et παρηὰ pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena, Poët. prora navis.

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ου, ἡ, minium, rubrica; rubigo segetum.

Μιλτόω, -ῶ, f. ώσω, minio inficio: à præced.

ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, et μίλφωσις, defluvium pilorum palpebræ.

Μίλω, Dor. per Apocopen pro Μίλωνι, Miloni.

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, fructus arbuti.

Μίμαντα, acc. sing. à Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, vel μίμαρκυς, υος, ἡ, farciminis genus.

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, imitor: cum. acc. præs. pass. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. perf. μεμίμημαι, σαι, ται.

Μιμήσαιντο, imitentur, 3. plur. a. 1. opt. m. μιμήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi præc.

Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum: et

Μίμησις, εως, ἡ, imitatio: et

Μιμητέος, α, ον, imitabilis: et

Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator: et

Μιμητικὸς, ἡ, ὸν, imitandi peritus: et

Μιμητὸς, ἡ, ὸν, imitabilis: omnia à perf. pass. verbi μιμέομαι.

Μιμνάζω, permaneo, præstolor, expecto: à μένω.

Μιμνάσκετο, Dor. et Ion. pro ἐμιμνήσκετο, recordabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi μιμνήσκω, quod vide.

Μίμνει, manet, 3. sing. præs. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, maneo.

Μιμνήσκω, facio recordari, moneo: præs. imperat. μίμνησκε. mutuatur sua tempora à th. μνάομαι. fut. μνήσω. perf. μέμνηκα. præs. pass. μιμνήσκομαι, recordor, memini: perf. pass. μέμνημαι, memini: a. 1. pass. ἐμνήσθην, et in 1. pl. ἐμνήσθημεν. a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο.

Μίμνον, manebant, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. μίμνοντι, Dor. pro μίμνουσι, 3. pl. præs. verbi μίμνω, idem quod μένω, maneo: præs. part. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. plur. Poët. et Ion. pro μίμνουσι, præs. part. μίμνων, οντος, à

Μίμνω, maneo, permaneo, exspecto, sustineo: à μένω.

Μῖμος, ου, ὁ, MIMUS, imitator, histrio. Th. μιμέομαι, imitor. Angl. MIMIC.

Μιμὼ, οῦς, ἡ, simia: quia μιμεῖται actiones hominum.

ΜΙ'Ν, ipsum, ipsam, acc. indeclinabile. Dor. pro αὐτὴν. vel οὖ. Sic αὐτόν μιν, pro ἑαυτὸν, seipsum. in gen. significat αὐτοῦ, vel αὐτῆς. Ducunt à nominativo ἵς pro ὅς, ille, cujus accusativus esset ἵν, et inde μὶν et νίν. Ponitur etiam pro αὐτοὺς et αὐτάς.

ΜΙ'ΝΘΑ seu μίνθη, ης, ἡ, MENTHA, herba.

Μίνθος, ου, ὁ, stercus.

Μινύαν, gen. Dor. pro Μινυῶν, à Μινύα, nom. propr. urbis Thessaliæ. Et Minyæ Argonautæ dicuntur.

Μινυιὰ, ᾶς, ἡ, eadem quæ et Μινύα. vide præced.

Μινύθει, minuit, 3. sing. præs. ind. act. et

Μινύθεσκον, Ion. imperf. verbi μινύθω.

Μινύθῃ, 3. sing. præs. sub. à

Μινύθω, minuo, marcesco. Th. μινυὸς, parvus: Angl. TO MINCE.

Μίνυνθα, adverb. paululùm: et hinc

Μινυνθάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, brevi tempore durans: ex

ΜΙΝΥΟ'Σ, ὰ, ὸν, Eustath. Att. dici vult pro μικρὸς, parvus, exilis.

Μινύριζε, præs. imperat. act. à

Μινυρίζω, exili voce lamentor: à μινυρὸς, idem quod th. μινυὸς, parvus.

Μινύρομαι, querelâ voce cantillo: qu. ab eod.

Μινυώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui brevis

est temporis, fluxus: ex μινὸς et ὥρα, *tempus.*
Μῖνως, ωος, ὁ, *MINOS,* nomen viri.
Μίξις, εως, ἡ, *concubitus, mistio.* Th. μίγνυμι, *misceo.*
Μιξοβάρβαρος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *semibarbarus.*
Μιξοπάρθενος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *naturam habens virginis et animalis:* à μίγνυμι, *misceo,* et παρθένος, ἡ, *virgo.*
Μίξω, *miscebo,* fut. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, q. v.
Μισάνθρωπος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *osor hominum, inhumanus:* ex μισέω, *odi,* et ἄνθρωπος, *homo.* Hinc Angl. MISANTHROPIST.
Μισαργυρία, ας, ἡ, *odium atque contemptus pecuniæ.*
Μισγάγκεια, ας, ἡ, *locus in convalle, in quâ fit mistio aquarum ex montibus confluentium:* ex μίσγω seu μίγνυμι et ἄγκος, εος, τὸ, *vallis.*
Μίσγεαι, Ion. pro μίσγῃ, 2. sing. præs. ind. pass. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo.*
Μίσγειν, præs. inf. à μίσγω, *tempero.* Th. μίγνυμι.
Μισγεσκόμην et ἐμισγεσκόμην, Ion. imperf. verbi μίγνυμι.
Μίσγετο, *miscebatur,* 3. sing. imperf. Ion. verbi μίσγομαι, ῃ, εται. ab eod. th.
Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγϐσαι, *miscentes,* præs. part. plur. f. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo.*
Μισγόμενος, η, ον, præs. part. pass. ejusd. verbi et th.
Μίσγω, *misceo, permisceo, tempero:* fut. ξω. (tanquam à μίγω.) Pass. μίσγομαι, imperf. ἐμισγόμην, in 3. dual. ἐμισγέσθην, *misceor, PERMISCEOR, coëo, concumbo, congredior, conversor:* præliantes quoque μίσγεσθαι dicuntur.
Μισεῖ, 3. sing. præs. ind. act. sed
Μῖσει, præs. imperat. act. à
Μισέω, -ῶ, *odi, minùs amo:* imperf. ἐμίσεον, ϐν. f. ήσω. perf. μεμίσηκα. a. 1. ἐμίσησα. a. 1. sub. μισήσω, ῃς, ῃ. et in 3. pl. μισήσωσι. præs. pass. μισέομαι, *odio habeor:* perf. pass. μεμίσημαι. perf. part. μεμισημένος, η, ον, *exosus, a, um.* Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium.*
Μισηθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. præced.
Μισήσῃ, *oderit,* 3. sing. a. 1. sub. act. à μισέω, quod vide.
Μισητὴς, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *osor:* ab eod.
Μισητὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus, libidinosus.* ab eod.
Μισθαποδοσία, ας, ἡ, *mercedis persolutio, præmii retributio, pœna:* ex μισθὸς, *merces,* et ἀποδίδωμι, *reddo.* Th. δίδωμι, *do.*
Μισθαποδότης, ϐ, ὁ, *qui mercedem persolvit, præmiorum largitor:* ab iisd.
Μισθαρνέω, -ῶ, *quæstum facio:* à μισθὸς, et ἄρνομαι, *capio.*
Μίσθιος, ία, ιον, vel ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *mercenarius.* Th. μισθός.
Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro μισθοδότης.
Μισθοδοτέω, ῶ, *mercedem do, stipendium persolvo:* f. ήσω. a. 1. ἐμισθοδότησα. Pass. μισθοδοτέομαι, ϐμαι, *mereo, stipendio afficior, mercedem fero:* imperf. ἐμισθοδοτεόμην, ϐμην. à μισθοδότης.
Μισθοδότης, ϐ, ὁ, *mercedis dator:* ex μισθὸς et δίδωμι, *do.*
ΜΙΣΘΟ'Σ, ϐ, ὁ, *merces, præmium laborum; pœna,* Callim. Vicissim ποίνη pro μισθὸς, Salm. de us. c. ii. p. 22.
Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, *conditio militis* μισθοφόρϐ, *stipendium:* à seq.
Μισθοφόρος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *miles:* ex μισθὸς et φέρω, *fero.*
Μισθόω, ῶ, f. ώσω, *mercede loco.* med. μισθόομαι, ϐμαι, *mercede conduco.* Pass. *mercede conducor.* Th. μισθὸς, *merces.*
Μίσθωμα, ατος, τὸ, *merces, sumptus, quæstus:* ab eod. th.
Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *mercede conductus, mercenarius.* Th. μισθός.
Μίσκελος, ϐ, ὁ, sc. οἶνος, *vile* et *nigrum vinum:* et
Μίσκελος, ϐ, ὁ, *sordidus, præparcus, qui frusta etiam rejecta colligit:* à
ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, *frusta et rejectamenta cœnarum, quæ everri solent.*
Μισολογέω, ῶ, *bonas literas odi, imperitus sum:* et
Μισολογία, ας, ἡ, *odium literarum:* à seq.
Μισολόγος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *bonarum literarum osor:* per consequens *indoctus, imperitus:* ex μῖσος, τὸ, *odium,* et λόγος, in pl. λόγοι, *studia literarum.*
Μισοξενία, ίας, ἡ, *inhospitalitas:* ex
Μισόξενος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *inhospitalis:* à μῖσος et ξένος.
Μισοποιέω, -ῶ, *inimica seu hostilia facio; quæ alius odit facio:* ex μῖσος et ποιέω.
Μισοποιὸς, ϐ, ὁ, *inimicus, infestus, hostilia faciens:* ex iisd.
Μισοπονηρέω, -ῶ, *malos odi et detestor:* f. ήσω. et
Μισοπονηρία, ίας, ἡ, *odium in sceleratos:* à
Μισοπόνηρος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *malorum osor:* ex μῖσος et πονηρός.
ΜΙ͂ΣΟΣ, εος, ϐς, τὸ, *odium.*
Μίσυλλον, ες, ε, imperf. Ion. à
ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, *in minutas partes seco.*
ΜΙ'ΣΥ, *succus in metallis concretus.*
ΜΙ'ΣΧΟΣ, ϐ, ὁ, *pediculus, quo fructus et folia plantæ appenduntur;* quasi ab ἴσχω, *teneo.*
ΜΙ'ΤΟΣ, ϐ, ὁ, *licium, filium quod stamini implicatur.*
ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *MITRA, cingulum, baltheus:* acc. Ion. μίτρην.
Μιτροχίτων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, *mitra tunicam cingens:* ex μίτρα et χίτων, *tunica.*
Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. μίτυλος, *mutilus.*
ΜΙ'ΤΥΛΟΣ et μύτιλος, λη, λον, *MUTILUS, cornibus carens.*
ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *purgamentum ceræ:* vox rei apiariæ.
Μιχαὴλ, nomen proprium angeli, indecl. item viri.
Μιχθεὶς, a. 1. part. pass. à μίγνυμι, *misceo:* qu. vide.
ΜΝΑ͂, ᾶς, ἡ, *MINA, libra:* varii ponderis, apud diversos.
Μνάα, *spondes:* Poët. Pleonasm. τϐ α, pro μνᾷ, 2. pers. sing. ind. verbi μνάομαι, *memoro, recordor.*
Μναμήϊον, ϐ, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.
Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, *memini.* Th. μνάομαι.
Μναμοσύνα, ας, ἁ, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.
ΜΝΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *memoro, mentionem facio, recordor, memor sum:* item *curo, operam do:* et *nuptias ambio.* f. 1. med. μνήσομαι. a. 1. ἐμνησάμην, ω, ατο. perf. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc μιμνήσκομαι, *recordor:* ἀναμιμνήσκομαι, idem.
Μνάσειεν, *in memoriam reduceret,* 3. sing. a. 1. opt. Æol. et Dor. pro μνήσειεν, et hoc pro μνήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω seu μνάομαι, *recordor.*
Μνάσῃς, *memores,* 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃς, à μιμνήσκω, f. μνήσω.
Μνᾶσθαι, præs. inf. med. contract. pro μναίεσθαι: à μνάομαι.

Μναςκόμην, Ion. imperf. verbi *μνάομαι, nuptias ambio.*
Μνάςειρᾰ, ᾱς, ᾰ, Dor. pro *μνήςειρα*, ἡ, *monitrix :* à *μνηςὴρ*, *monitor.* Th. *μνάομαι, memor sum.* Sic et *μναςὴρ* pro *μνηςὴρ*, *qui memor est alicujus rei, studiosus.*
Μναςέω, Dor. pro *μνηςέω*, quod pro *μνηςεύω*, quod vide.
Μναςήσᾱς, αντος, aor. 1. part. Dor. pro *μνηςήσας·* à *μναςέω.*
Μνᾶςῐς, ῐος, ᾰ, Dor. pro *μνῆσις*, quod pro *μνήμη, memoria.*
Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.
Μνᾰ́ω, ῶ, *in memoriam revoco, commonefacio, admoneo :* fut. ήσω. a. 1. ἔμνησᾰ. a. 1. part. *μνήσᾱς.* Th. *μνάομαι.*
Μνέεσθαι, Ion. pro *μνάεσθαι, commemorare : μνεώμενος, ambiens*, præs. part. Ion. à *μνάομαι.*
Μνείᾰ, ᾱς, ἡ, *mentio, memoria :* à *μνάω.*
Μνῆμᾰ, ᾰτος, τὸ, *monumentum, sepulchrum :* à perf. pass. ejusd. verbi.
Μνημεῖον, ȣ, τὸ, idem quod *μνῆμα*, q. v.
Μνήμη, ης, ἡ, *mentio :* à perf. *μέμνημαι* verbi *μνάομαι.*
Μνημονεύω, *memoriâ teneo, memini, memoro :* f. εύσω. *μνημονεύομαι, memoror :* et
Μνημονῐκὸς, ὴ, ὸν, *memoria valens :* it. *ad memoriam pertinens, memorabilis :* à *μνάομαι.*
Μνημοσῠ́νη, ης, ἡ, *memoria.* Est et nom. Deæ. et
Μνημόσῠνον, ȣ, τὸ, *quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monumentum, recordatio, memoria :* et
Μνήμων, ονος, ὁ ϰ̀ ἡ, *memor ;* item *bonâ memoriâ præditus :* à *μνάω.*
Μνησαίᾰτο, Ion. pro *μνήσαιντο*, 3. pl. a. 1. opt. med. et
Μνήσᾱσᾰ, *recordata*, a. 1. part. act. f. g. et
Μνησάσκετο, Ion. pro *ἐμνήσατο*, 3. sing. a. 1. med. à *μνάω.*
Μνήσεαι, *memineris*, Ion. pro *μνήσῃ*, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.
Μνησθεὶς, a. 1. part. pass. ab *ἐμνήσθην*, verbi ejusd.
Μνησθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. *μνήσθητῐ*, et in 2. pl. *μνήσθητε*, a. 1. imperat. *μνησθῆναι*, a. 1. inf. *μνησθήσομαι*, fut. 1. pass. verbi ejusd.
Μνησῐκακέω, ῶ, *mali* vel *injuriarum acceptarum memor sum:* ex *μνάομαι*, f. *μνήσομαι*, et *κακὸς, malus.*
Μνησῐκᾰκῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *injuriarum memoria :* ex iisdem.
Μνησῐ́κακος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *injuriarum memor :* ex iisd.
Μνήσομαι, *memor ero*, f. 1. m. et
Μνησόμεθ' pro *μνησόμεθᾰ*, 1. pl. f. 1. m. verbi *μνάομαι.*
Μνηςεύω, *nuptias ambio, sum procus ; ambio, concilio, comparo :* f. εύσω. perf. *μεμνήςευκᾰ.* præs. pass. *μνηςεύομαι, despondeor*, quod est mulieris, cum dat. perf. pass. *μεμνήςευμαι.* perf. part. f. g. *μεμνηςευμένη*, ης, ἡ, *desponsata.* a. 1. pass. *ἐμνηςεύθην.* aor. 1. part. pass. *μνηςευθεὶς*, εῖσᾰ, ὲν. à *μνηςὸς, sponsus.*
Μνηςέω, ῶ, f. ήσω, id. ac præc.
Μνηςὴ, ῆς, ἡ, *sponsa :* et
Μνηςὴρ, ῆρος, ὁ, *procus :* acc. pl. *μνηςῆρᾱς.* Th. *μνάομαι, ambio.*
Μνῆςῐς, εος et ῐος, ἡ, *memoria :* ab eodem.
Μνηςὸς, ὴ, ὸν, *desponsatus :* ab eodem.
Μνηςῠ̀ς, ῠ́ος, ἡ, *petitio mulieris in uxorem :* ab eod.
Μνιᾰρὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *muscosus. μνιάροιο τάπητος, tapetis musci instar molliusculi.* Epig. ap. Suid. à
ΜΝΙ͂ΟΝ, ȣ, τὸ, *muscus, alga.*
Μνίω vel *μίω, edo.*
Μνοίᾰ sive *μνώᾰ*, ᾱς, ἡ, vox Cretica, *servitus, familia.*
ΜΝΟΥ͂Σ, *μνȣ̃*, ὁ, *prima lanugo, pilus tener :* à *μνίον*, quia est ut *muscus.*
Μνώεο, Ion. pro *μνώȣ*, præs. imperat. pass. ex *μνώομαι.*
Μνώμενος, part. præs. verbi *μνάομαι, ambio.*
Μνῶνται, 3. pl. præs. ejusdem verbi.
Μνώομαι, Poët. pro *μνῶμαι*, à *μνάομαι, recordor.*
Μνώοντο, Ion. et Poët. pro *ἐμνῶντο*, 3. plur. imperf. verbi præced.
ΜΟΓΓΟ`Σ, ȣ̃, *qui obtusâ est voce.*
Μογερὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *laboriosus, ærumnosus.*
Μογεῦμες, Dor. pro *μογȣ̃μεν, laboramus*, 1. pl. præs. ind. act. à
Μογέω, ῶ, *ærumnas patior, laboro, labore fissus sum, doleo :* f. ήσω. Th. *μόγος, labor.*
Μογήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.
Μογῐλᾰλῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *hæsitantia in verbis, difficultas loquendi.* et
Μογῐλᾰ́λος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *difficultèr loquens, balbus, hæsitans, cui est lingua impedita :* ex *μόγις, ægrè*, et *λαλέω, loquor.*
Μόγῐς, adv. *vix, ægrè :* à
ΜΟ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, *labor, ærumna*, Poët.
Μογοςόχος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *partûs laborem suscipiens, circa partum laborans :* Epith. Lucinæ, circa *τόκȣς μογȣ̃σα, ut quæ parturientibus adsit :* à *μόγος* et *τίκτω, pario.*
ΜΟ'ΔΙΟΣ, ȣ, ὁ, *MODIUS :* mensura aridorum. Migravit vox à Græciâ in Latium.
ΜΟ'ΘΑΞ, ᾰκος, ὁ, *verna.*
ΜΟ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, *labor ;* item *bellum, pugna, tumultus, terror.*
Μόθων, ωνος, ὁ, *verna, vilis, nugator, garrulus, superbus :* à *μόθαξ.*
Μοθωνῐκὸς, ὴ, ὸν, *insolens, superbus :* à præc.
Μοὶ, *mihi*, dat. sing. ab *ἐγὼ, ego.*
Μοιμῠᾰ́ω et *μοιμύλλω, contraho labia :* à *μύω.*
Μοῖρᾰ, ᾱς, ἡ, *pars, portio, fatum :* gen. pl. Æol. *μοιρᾰ́ων.* **Μοῖραι**, *Parcæ.* Th. *μείρω, divido, sortior :* perf. med. *μέμορα.*
Μοιρᾰ́ω, fut. ήσω, *distribuo, partior :* à præc.
Μοιρηγενὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, *felici fato natus :* à *μοῖρα, fatum, felicitas*, et *γίνομαι, nascor.*
Μοιρῐ́διος, ῐ́ᾰ, ῐον, Poët. *fatalis :* à *μοῖρα.*
Μοῖσᾰ, ᾱς, ᾰ, Dor. pro *Μȣ̃σα*, ης, ἡ, *Musa.*
Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro *Μȣσῶν.*
Μοισαῖος, αίᾰ, αῖον, Poët. et Dor. pro *Μȣσαῖος, à Musis factus et paratus.*
Μοιχᾰ́γρῐᾰ, ων, τὰ, *quæ persolvit qui in adulterio comprehensus est*, vel *quæ in comprehensione mœchorum persolvuntur :* ex *μοιχὸς* et *ἄγρα, captura.*
Μοιχᾰλῐ̀ς, ῐ́δος, ἡ, *adultera, adulterium.* Th. *μοιχός.*
Μοιχᾰ́ομαι, ῶμαι, *sum adulter, adulterium committo :* (*μοιχᾶται ἐπ' αὐτὴν*, Mar. x. 11. *adulterium committit in illam*, ut J. C. Latini loquuntur.) fut. ήσομαι. perf. *μεμοίχημαι.* ab eod. th.
Μοιχᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *adultera :* à *μοιχός.*
Μοιχείᾰ, ᾱς, ἡ, *adulterium :* à *μοιχεύω.*
Μοιχευθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *adulteratus*, a. 1. part. pass. ex
Μοιχεύω, *stupro, vitio, adulter sum, mœchor :* f. εύσω. perf.

μεμοίχευκα. a. 1. ἐμοίχευσα. à μοιχός.

Μοιχίδιος, ία, ιον, *adulterinus, spurius.* et

Μοιχικὸς, ή, ὸν, *adulterinus:* à

ΜΟΙΧΟ'Σ ȣ, ὁ, *MŒCHUS, adulter:* q. à μὴ et εἴκω. Hinc μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera.*

ΜΟΛΓΟ'Σ, ȣ, ὁ, Æol. βολγὸς, *BULGA, saccus coriaceus.* μολγὸς etiam idem est ac *tempus mulgendi.*

ΜΟΛΕ'Ω, seu μόλω, *venio, vado, curro:* hinc μολὼν, aor. 2. part. act.

Μολίβδαινα seu μολύβδαινα, ης, ἡ, *pila* seu *massa plumbea:* et

Μολίβδεος, έα, εον, contract. μολιβδȣς, ῆ, ȣν, et μολίβδινος seu μολύβδινος, ίνη, ινον, *plumbeus:* à

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ seu μόλυβδος, ȣ, ὁ, *plumbum,* q. à μολεῖν εἰς βάθος.

Μόλιβος seu μόλυβος, ȣ, ὁ, idem quod μόλιβδος. Hom. Il. λ. 237.

Μόλις, adv. *vix:* idem quod μόγις. Th. μόλος, *labor.*

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *vorax, gulosus:* q. μολὼν ἐπὶ βοράν.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herbæ nomen.

Μολοῖσα, *profecta,* Dor. pro μολȣσα, a. 2. part. f. g. à μολέω, quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *labor, pugna, fremitus.*

ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, ȣ, *MOLOSSUS:* pes metricus, tribus syllabis longis constans: *incola Molossidis,* regionis Epiri.

Μολὸχ, ὁ, nomen Idoli, ἄκλιτον. Heb. *regnans.*

Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena:* dat. sing. μολπῇ. à μέλπω, *cano;* perf. med. μέμολπα.

Μολύβδαινα et μόλυβδος, vide μολίβδαινα.

ΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino, contamino, polluo:* dicitur et de coloribus, *inficio, tingo.* f. υνῶ. a. 1. ἐμόλυνα. perf. μεμόλυγκα. perf. pass. μεμόλυμμαι, et Att. μεμόλυσμαι. a. 1. pass. ἐμολύνθην, ης, η.

Μόλυνσις, ἡ, et

Μολυσμὸς, ȣ, ὁ, *contaminatio:* à μολύνω.

Μόλω, *venio.* à μολέω.

Μολὼν, a. 2. part. act. à pr.

Μομφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela, reprehensio:* à perf. med. μέμομφα, verbi μέμφομαι, *incuso.*

Μονάμπυκα, ας, ἡ, Poët. *unicum equi frænum:* ex μόνος, *solus,* et ἄμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, *reticulum muliebre.*

Μοναρχέω, *monarchiam obtineo, regno.* et

Μονάρχης, ȣ, ὁ, *monarcha, rex;* et

Μοναρχία, ας, ἡ, *MONARCHIA, unius dominatus:* ex μόνος et ἀρχὴ, *imperium.*

Μοναρχικὸς, ή, ὸν, *ad monarcham* seu *monarchiam pertinens, monarchiæ favens:* à præc.

Μόναρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *monarcha:* ex iisdem.

Μονὰς, άδος, ἡ, *unitas:* à μόνος.

Μοναστήριον, ȣ, τὸ, *monasterium:* Angl. MONASTERY.

Μοναχὸς, ή, ὸν, *solitarius, unicus: MONACHUS:* Angl. contr. MONK. Th. μόνος, *solus.*

Μονὴ, ῆς, ἡ, *mansio, habitatio.* Th. μένω, sed

Μόνη, ης, ἡ, *sola:* à μόνος.

Μόνιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *stabilis:* à μένω, *maneo:* perf. med. μέμονα.

Μονιὸς, ȣ, *solitarius, solitudines captans:* et sumitur pro *porco agresti.* Th. μόνος, *solus.*

Μόνιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equus singularis qui servit equiti.* opponitur equo currum subeunti. ex μόνος et ἵππος.

Μονοβάμων, ονος, Dor. pro μονοβήμων, ὁ ϗ ἡ, *qui singularem habet incessum:* ex μόνος et βαίνω, *eo.*

Μονογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *unigenitus:* ex μόνος, *solus,* et γένος, *familia.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Μονόδροπον φυτὸν, *planta unicum habens truncum:* ex μόνος et δρέπω, *decerpo.*

Μονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *uniformis, uniusmodi:* ex μόνος et εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Μονόζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *excellens bello, turmarius.*

Μονοήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *uno die durans:* ex μόνος et ἡμέρα, *dies.*

Μονοκέρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, *unicornis, animal unius cornu.*

Μονοκρηπὶς, ῖδος, ὁ ϗ ἡ, *qui unicam crepidam* seu *calceum habet:* ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. à κρηπὶς, ἡ, *basis, pes,* &c.

Μονομαχέω, ῶ, f. ήσω, *singulari certamine pugno:* à μονομάχος.

Μονομαχία, ας, ἡ, *singulare certamen, duellum, gladiatoris cum gladiatore congressus:* ab eod.

Μονομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *singulari certamine pugnans, gladiator:* ex μόνος et μάχομαι, *pugno.*

Μόνον, adv. *solùm, solummodò:* ante verbum *attamen.*

ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, *solus, a, um.*

Μονότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui vitam solitariam degit:* ex μόνος et τρέπω, *verso.*

Μονόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *luscus, altero oculo captus:* ex μόνος et ὀφθαλμὸς, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Μονοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *unam tunicam habens.* D. S.

Μονόψαφος, Dor. pro μονόψηφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet.* Th. ψῆφος, ȣ, ἡ, *calculus, suffragium.*

Μονόω, *solum relinquo, destituo:* f. ώσω. perf. μεμόνωκα. perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, *sola relicta.* a. 1. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος.

Μονωθεὶς, εῖσα, ὲν, *solus, relictus:* a. 1. part. pass. et

Μονωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μονόω.

Μονώνυξ, sive μώνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, *solidas habens ungulas:* ex μόνος, *solus,* et ὄνυξ, *unguis, ungula.*

Μονώτατος, η, ον, *maximè solus:* superlat. à μόνος, *solus.*

ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, *MORUS,* arbor.

Μορέω, f. ήσω, Poët. pro *interficio:* à μόρος, *mors:* quod vide.

Μόριμος, idem quod μόρσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fatalis,* quod vide.

Μόριον, ȣ, τὸ, *particula, portiuncula;* item *membrum genitale;* seu *pars quæpiam corporis:* Dim. à μόρος, *portio.* Th. μείρω, *divido:* perf. m. μέμορα.

Μορμολύκειον, vel -εῖον, ȣ, τὸ, *larva.* Th. μορμὼ, ȣς, ἡ, *mulier horrenda.*

Μορμολύττομαι, *terreo:* à μορμώ.

Μόρμος, *terrificus, terror inanis.* Hes.

Μορμύροντα, *fervescentem,* acc. sing. part. præs. ex

ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, *MURMURO, inundo:* qu. à μύρω, *fluo.*

ΜΟΡΜΩ', ȣς, ἡ, *strix, mulier horrendâ facie, larva.* Est etiam

Μορμὼ, adv. pro φεῦ.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. et

Μόρξω, *abstergam,* f. 1. act. verbi μοργνύω seu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, *abstergo.*

Μορόεις, όεσσα, όεν, *fatalis, exitiosus:* à μόρος.

Μόρον, ȣ, τὸ, *morum,* fructus quidam.

Μόρος, ȣ, ὁ, *portio, fatum, morbus, MORS.* Th. μείρω, *divido, sortior:* perf. med. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινὶ, *necem alicui inferre.*

ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ȣ, ὁ, *lapis quidam*

Ægyptius ad vestes dealbandas.

Μόρσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fatalis:* legitur et μόριμος· à μόρος, *fatum.* Th. μείρω, *sortior.*

ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, *inquino, fœdo:* f. ξω. perf. χα.

Μορφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μορφή. et

Μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, *formosus.*

ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, et Dor. μορφὰ, ᾶς, ἁ, *FORMA, species, statura corporis.*

Μορφνοῖο, gen. Ion. à

Μορφνὸς, οῦ, idem quod ὀρφνὸς, *obscurus, tenebrosus; flavus, fulvus.* Th. ὄρφνη, *tenebræ, obscuritas.*

Μορφόω, -ῶ, *FORMO:* f. ώσω. perf. μεμόρφωκα. perf. pass. μεμόρφωμαι. a. 1. pass. ἐμορφώθην. a. 1. sub. pass. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφή.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, *figura, formatio:* et

Μόρφωσις, εως, ἡ, *informatio, formatio, species:* à perf. pass. verbi μορφόω.

ΜΟ'ΣΣΥΝ, υνος, ὁ, *turris, propugnaculum.*

Μοσχάριον, ου, τὸ, *vitulus.* et

Μόσχειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vitulinus:* à μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, *vitulus;* it. *planta, surculus.* à μοσχεύω.

Μοσχεύω, fut. εύσω, *surculis ex arbore demptis planto:* à μόσχος.

Μοσχίον, ου, τὸ, diminut. à μόσχος, *vitulus.*

Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum conflo:* fut. ήσω. perf. μεμοσχοποίηκα. a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος et ποιέω, *facio.*

ΜΟ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *vitulus;* item *ramus novellus:* item *MOSCHUS,* vel *MUSCUS,* odoramenti genus. μόσχω, Dor. pro μόσχου, et μόσχως, Dor. pro μόσχους. Est et

Μόσχος, ου, ὁ, *MOSCHUS;* nom. propr.

ΜΟΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur.*

Μοτόω, *indo linamentum vulnerarium:* à præced.

Μότωσις, εως, ἡ, *linamentum vulneri inditum:* à præc.

Μουνὰξ, adv. *seorsim, singulatim, solùm:* ex μοῦνος pro μόνος, *solus.*

Μούναρχος pro μόναρχος, *qui solus imperat:* hinc

Μουναρχία, et Ion. -η, *monarchia:* ex μόνος, *solus,* et ἄρχω, *impero.* Th. ἀρχὴ, *imperium.*

Μουνογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *unicus, unigenitus:* à μοῦνος pro μόνος et γείνομαι, *nascor.*

Μουνόκωλον οἴκημα, *domus unius contignationis:* ex μοῦνος et κῶλον, *membrum.*

Μουνόλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex unico saxo factus.* Th. λίθος, *lapis.*

Μουνομαχέω, *singulari prælio dimico.* Th. μάχομαι, *pugno.*

Μοῦνος, ου, Poët. pro μόνος, *solus:* nom. pl. μοῦνοι.

Μουνοφυὴς, έος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *qui unius est naturæ, simplex:* ex μοῦνος, quod vide, et φύω, *nascor.*

Μουνόω, ῶ, f. ώσω· pro μονόω.

ΜΟΥΝΥ'ΧΙ'Α, ης, ἡ, *MUNYCHIA, portus Atheniensium:* à Munychiâ, quod Dianæ cognomen.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis primus vernus Atheniensibus:* quia in eo sacra fiebant Dianæ: à præced.

ΜΟΥ'ΣΑ, ης, ἡ, *MUSA:* μουσάων, gen. pl. Æol. et μουσᾶν, Dor. pro μουσῶν. Hinc

Μουσεῖον, ου, τὸ, *MUSÆUM, locus Musis et studiis destinatus:* à præced.

Μουσίζω, *cantû contendo:* ab eod.

Μουσικὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA,* sc. τέχνη, *ars.* à

Μουσικὸς, ἡ, ὸν, *MUSICUS.* Th. μοῦσα.

Μουσικῶς, *musicè, eleganter:* adv. à præced.

Μουσίσδειν, Poët. et Dor. pro μουσίζειν, *canere.* Th. μοῦσα.

Μοῦ 'στιν, Attici dicunt pro μοῦ ἐστίν.

Μοχθεῦντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. pl. part. præs. à

Μοχθέω, ῶ, *laboro:* fut. ήσω. præs. infin. μοχθεῖν. Th. μόχθος, *labor.*

Μοχθηρὰ, plur. num. n. g. à μοχθηρὸς, οῦ.

Μοχθηρία, ας, ἡ, *malitia, improbitas.* Th. μόχθος.

Μοχθηρόομαι, οῦμαι, *laboro;* et

Μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *laboriosus, calamitosus, malus, improbus.* ab eod. th.

Μοχθήσαντι, dat. sing. aor. 1. part. act. verbi μοχθέω, *laboro.*

Μοχθίζοντι, *laborant,* Dor. pro μοχθίζουσι, 3. pl. præs. ind. à

Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro:* à

ΜΟ'ΧΘΟΣ, ου, ὁ, *labor, molestia.*

Μοχλεύω, μοχλέω et -όω, *vectibus avello,* vel *moveo:* à

Μοχλὸς, οῦ, ὁ, *vectis:* idem quod ὀχλεὺς. Th. ὀχλεύω, *moveo.*

Μόψος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΥ῀, *flebilis vocula.*

Μύαξ, ακος, *mytilus.* Th. μῦς, μυὸς, ὁ, *mus.*

Μύας, acc. pl. à μῦς.

Μυγαλέη, vel μυγαλῆ, vel μυγάλη, ἡ, *mus araneus:* qui ἐκ μυὸς καὶ γαλῆς γίνεται. Th. γαλέη vel γαλῆ, *felis,* item *mustela.*

Μυγμὸς, οῦ, ὁ, *sonus qui labris occlusis è naribus emittitur.* Th. μύζω.

ΜΥΔΑ'ΖΟΜΑΙ, *aversor, abhorreo;* q. claudendo oculos: à μύω.

Μυδαίνω, fut. ανῶ, *stillo; putrefacio:* ex μυδάω.

Μυδαλέος, έα, έον, *madidus;* item *putris:* à

ΜΥΔΑ'Ω, ῶ, *MADEO, nimio madore et uligine vitior, putresco:* f. ήσω. perf. κα. Hinc per Apocopen fit Angl. MUD.

Μύδησις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore.* à præced.

Μύδος, *MUTUS:* à μύω, *labra claudo.* Sed

Μύδος, ου, ὁ, *virus, virosus humor.*

Μυδόωσαν, Poët. pro μυδῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi μυδάω, quod vide.

ΜΥΔΡΙ'ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium:* ducamus à μυδᾶν.

ΜΥ'ΔΡΟΣ, ου, ὁ, *ferrum ignitum.*

ΜΥΔΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungosa in ulcere fistuloso:* à μυδᾶν, *putrescere.* sed

Μύδων, ωνος, ὁ, *MYDON,* nomen propr. acc. Μύδωνα.

ΜΥΕΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *MEDULLA:* hinc

Μυελόεις, όεσσα, όεν, *medullosus.*

Μυελόω, ῶ, f. ώσω, *medullâ impleo.*

Μύες, nom. pl. à μῦς, -ὸς, ὁ, *mus.* voc. ὦ μῦ. gen. pl. μυῶν. dat. pl. μύεσσιν.

ΜΥΕ'Ω, *instituo in sacris, initio:* f. ήσω. perf. κα.

Μυζάω et μυζέω, *sugo:* à μύζω.

ΜΥ'ΖΩ, f. ύσω, propriè *premo, MUSSO, clausis labris sonum à naribus emitto:* item *sugo.*

Μύθεαι, Ion. pro μύθῃ, 2. sing. præs. sub. verbi μύθομαι pro μυθέομαι, *dico.* Th. μῦθος, *verbum.*

Μυθείαι, Ep. 2. sing. præs. pro μυθέῃ, à μυθέομαι.

Μυθεῖσθε, 2. pl. μυθεῖται, 3. sing. præs. m. μυθεῖσθαι, præs. inf. à

Μυθέομαι, *loquor.* Th. μῦθος.

Μυθεσκόμην, Ion. imperf. à μυθέομαι.

Μυθεύω, f. εύσω, *fabulosè narro, fingo.* ab eod. th.

Μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. opt. m. et
Μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. et
Μυθήσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi μυθέομαι, *loquor*, q. v.
Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, *dicens*, præs. part. f. g. à
Μυθίζω, *dico*; item *mussito*. Th. μῦθος, *verbum*.
Μυθικὸς, ἡ, ὸν, *fabulosus, a, um*: ab eodem th.
Μυθογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fabulæ auctor*: ex μῦθος et γράφω, *scribo*.
Μυθολογεύω, fut. εύσω, *fabulor, loquor*: et
Μυθολογέω, f. ήσω, *fabulas narro, fabulosè narro*. et
Μυθολογία, ας, ἡ, *fabularum narratio*: ex μῦθος, *verbum, fabula*, et λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico*: perf. med. λέλογα. Hinc Angl. MYTHOLOGY.
Μυθοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *fabulæ conditor*: ex μῦθος, *fabula*, et ποιέω, *facio*.
ΜΥ͂ΘΟΣ, ου, ὁ, *verbum, oratio, sermo*; *fabula*: qu. à μυέω. Hinc Angl. MOUTH.
Μυθωδέστατος, ου, superl. à
Μυθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fabulosus*. à μῦθος.
ΜΥΙ͂Α, ας, ἡ, *MUSCA*: q. à μύζω, *murmuro*. gen. plur. μυιάων, Dor. pro μυιῶν.
ΜΥΚΑ'Ω, *MUGIO, boo*: fut. άσω et ήσω. a. 2. ἔμυκον et Ion. μύκον. à sono boum factum, qui est μῦ.
Μύκε pro ἔμυκε, Ion. 3. sing. a. 2. à præc.
Μυκηθμὸς, *mugitus*: à μυκάω.
Μύκημα, ατος, τὸ, *mugitus*: à μυκάω, *mugio*.
Μυκήνηθεν, adv. *ex Mycenis*.
Μύκηρος, vel μούκηρος, ου, ὁ, *amygdala*.
ΜΥ'ΚΗΣ, ητος, vel ου, ὁ, *fungus*; item *summa gladii pars, quæ est in ipso manubrio*.
Μύκησις, ἡ, *mugitus*: à μυκάω.
Μυκητᾶν, *mugientium*, gen. pl. Dor. pro μυκητῶν· à
Μυκητὴς, οῦ, ὁ, *mugiens*: à μυκάω.
ΜΥ'ΚΛΑΙ, ῶν, αἱ, seu μύκλοι, οἱ, *lineæ nigræ, quæ in asinorum collis et pedibus sunt*.
Μύκον, Ion. pro ἔμυκον, *crepuerunt*, 3. pl. aor. 2. act. verbi μυκάω, quod vide.
ΜΥΚΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *naris, nasus, proboscis*. q. à μύσσω, *emungo*. hinc
Μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, *subsannatio, irrisio*: à μυκτηρίζω.
Μυκτηριστὴς, οῦ, ὁ, *subsannator, irrisor*: ab eod.
Μυκτηρίζω, *nares attraho, irrideo*: f. ίσω. perf. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, *nasus*.
Μυλαῖος, α, ον, *molaris*: à μύλη.
Μύλαξ, ακος, ὁ, *lapis molaris*. Th. μύλη.
ΜΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *MOLA*: Angl. MILL.
Μυλήφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mola fractus* et *contusus, molitus*. Ex μύλη et φάω.
Μυλιάω, *dentes concutio præ frigore, strido dentibus*: à præced.
Μυλικὸς, ἡ, ὸν, *molaris, -e*. Th. μύλη, *mola*.
Μυλιόωντες, Poët. pro μυλιῶντες, nom. pl. præs. part. act. verbi μυλιάω, quod vide.
Μυλλὰς, άδος, ἡ, *meretrix*: qu. à μύλλω, *permolo*.
ΜΥΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *curvus, tortuosus*: q. à κυλλός. Est verò
Μύλλος, ου, ὁ, *MULLUS*, piscis, qui et τρίγλα.
Μύλλω, *ore aliquid significo* et velut *innuo*: et Poët. pro *molo* et *subagito* sumitur. Th. μύλη.
Μυλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *similis lapidi molari*: à μύλος, vel μύλη, *mola*, et εἶδος, τὸ, *species*. Th. εἴδω, *video*.
Μύλος, ου, ὁ, idem quod μύλη, *mola*. in pl. μύλοι, *dentes molares*.
Μύλων, ωνος, et μυλὼν, ῶνος, ὁ, *pistrinum*. Th. μύλη.
Μυμὰ, ατος, τὸ, *edulium ex carnibus et sanguine*.
Μῦν, *murem*, accus. sing. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus*.
Μυνδὸς, ἡ, ὸν, *mutus*. ὁ μὴ αὐδῶν. Etym. malim à μύω.
Μύνη, ης, ἡ, πρόφασις, *excusatio, prætextus, mora*: à
ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, *prætexto, prætendo*.
ΜΥ'ΞΑ, ης, ἡ, *MUCUS, MUCOR*: quia μύσσεται è naribus.
Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, *nasus*.
Μυοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *murium occisor*: ex μῦς et κτείνω, *interficio*.
Μύουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *velut cauda muris in acutum desinens*. Versus μύουρος dicitur, qui mutilus est seu curtus. ex μῦς et οὐρά.
Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. *fundens*: à μύρω, *stillo, fundo*.
Μύραινα, ης, ἡ, *MYRÆNA* piscis. Th. μύρος, quod vide.
Μύρετο, *lugebat*, 3. sing. imperf. ind. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo*. Th. μύρω, *fluo*.
Μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, *unguentarius, aromatorius*: à
Μυρεψὸς, οῦ, ὁ, *unguentorum coctor*: ex μύρον et ἕψω, *coquo*.
Μυρί' pro μυρία, nom. vel accus. pl. n. g. à μυρίος, ου, *innumerus, infinitus*.
Μυριάδες, nom. pl. à
Μυριὰς, άδος, ἡ, *decem millium numerus*: à μύριοι.
Μυριάκις, *sæpius*. Th. μυρίος.
Μυρίζω, *ungo*: f. ίσω. perf. μεμύρικα. a. 1. ἐμύρισα. a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον.
ΜΥΡΙ'ΚΗ, ης, ἡ, *MYRICA* arbor.
Μυρίκινος, ίνη, ινον, *MYRICINUS*: à præced.
Μυριοπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *decem millibus multiplex, infinitè multiplicatus*. Th. μυρίος.
Μυριόπλεθρος ἀγρὸς, *ager decem millium plethrorum*. D. S.
ΜΥΡΙ'ΟΣ, ία, ιον, *infinitus, multiplex, ingens, extremus*. in pl. μυρίοι, ίαι, ία, *infiniti, innumerabiles*. Sed μύριοι, ιαι, ια, *decies mille*.
Μυριότης, ητος, ἡ, *infinitus numerus*. Th. μυρίος.
Μυρισμὸς, οῦ, ὁ, *aspersio unguentorum, unguentorum illitus*: à μυρίζω.
Μύρμαξ, Dor. et Æol. βύρμαξ, pro
Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος.
Μυρμιδόνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à
Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, undè plur. Μυρμιδόνες, *MYRMIDONES*, nomen propr. militum Achill. fortiss. gen. pl. Μυρμιδόνων.
ΜΥ͂ΡΜΟΣ, ου, ὁ, et μύρμηξ, ηκος, ὁ, *formica*. μυρμηδὼν, όνος, ὁ, *formicarum contubernium*.
Μῦρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. plur. imperf. verbi μύρω, *fluo, stillo*.
ΜΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *unguentum liquidum*: q. à μύρω, *fluo*.
ΜΥ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, vel μύραινος, *MURUS* piscis.
Μύῤῥα, ας, ἡ, *MYRRHA*. Th. μύρον, *unguentum*.
Μυρσίνη, ης, ἡ, idem quod
ΜΥ'ΡΤΟΣ, ου, ἡ, *MYRTUS*.
ΜΥ'ΡΩ, *fluo, stillo, fundo*: μύρομαι, *fleo, ploro*.
ΜΥ͂Σ, μυὸς, ὁ, *MUS, sorex, musculus*. voc. ὦ μῦ. dat. pl. Ion. μύεσσι.
Μύσαν, *clauserunt*, Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, *claudo*.

Μυσάρχης, ȣ, ὁ, *detestabilis præfectus:* 2 Macchab. v. 24. ex μύσος et ἀρχή.
Μυσᾰρὸς, ρᾶ, ρὸν, *scelestus.* et
Μυσάττομαι, *abominor, aversor:* f. ἄξομαι. perf. μεμύσαγμαι. à μῦσος.
Μυσί'ᾰ, ᾶς, ἡ, nomen regionis Gr. à
ΜΥ'ΣΟΣ, εος, τὸ, *scelus.*
Μύσος, ȣ, ὁ, *detestandus, abominandus.*
ΜΥ'ΣΣΩ, vel -ττω, Atticè *MUNGO, emungo.*
Μύςαξ, ᾰκος, ἡ, *MYSTAX, superius labrum, et in eo nati pili.* Angl. MUSTACHES. dicitur quoque μάςαξ.
Μυςήριον, ȣ, τὸ, *MYSTERIUM, res arcana:* à
Μύςης, ȣ, ὁ, *sacris initiatus, MYSTA.* Th. μυέω, *instituo in sacris.*
Μυςῐκὸς, ἡ, ὸν, *mysticus, cui subest mysterium, arcanus:* à μύςης.
ΜΥΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *buccea panis excavata, quâ pulmentum aut jus hauritur; cochlear.*
Μυςίλλω, *in parva seco:* q. εἰς μεῖον ςέλλω. vide μιςύλλω.
Μύςρον, ȣ, τὸ, *cochlear:* à μυςίλη.
ΜΥ'ΤΙΣ, ῐδος, ἡ, *nasus,* propriè de magnis piscibus.
Μυττὸς, ȣ̃, quod et μύτης, *mutus:* q. à μύω, quia *os ei clausum.*
Μύττω, idem quod μύσσω.
Μυττωτὸν, ȣ̃, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.*
Μύ'χᾰτος, η, ον, Poët. idem quod μύχιος, *abstrusus.* Th. μυχὸς, *penetrale.*
Μυχθίζω, *suspiro, ingemisco, irrideo:* à μύζω.
Μύ'χιος, ῐ'ᾰ, ιον, *intimus, abstrusus:* à μυχός.
Μῠχοίτᾰτος, ȣ, *penitissimus,* superl. à
Μυχμὸς, ȣ̃, ὁ, id. quod μυγμός.
Μῠχόνδε, adv. pro εἰς μυχὸν, *in penetrale.*
ΜΥΧΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *penetrale, locus intimus, recessus, sinus maris, adytum.*
ΜΥ'Ω, propriè *premo, comprimendo claudo, teneo, occludo:* hinc *conniveo, oculos claudo, labia comprimo.* f. σω. aor. 1. ἔμῡσᾰ. μέμῡκε γαῖα, Hes. Op. 508. *terra constringitur.*
Μυὼν, ῶνος, ὁ, *musculus:* item *pars quæ præcipuè habet musculos.* Th. μῦς, *mus.*
Μυωπάζω, f. ά'σω, *nihil procul cerno.* à

Μύ'ωψ, ωπος, ὁ ἡ ἡ, *connivens:* q. d. μύων ὦπας, *claudens oculos, lusciosus.*
Μωκᾰ'ομαι et -ῶμαι, *irrideo, illudo.* Th. μῶκος.
Μωκᾰ'ω, ῶ, f. ήσω, et μωκίζω, f. ῐ'σω, idem: à
ΜΩ͂ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *fatuus, irrisor:* q. à μῶ, *quæro,* quòd in aliena semper *inquirat.* Hinc Angl. MOCK.
Μωλέω, ῶ, *pugno:* à
ΜΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *bellum, pugna, tumultus:* item *ædificium in fluctibus extructum, portus manu factus.* Hinc. Angl. MOIL.
ΜΩ͂ΛΥ, ῠος, τὸ, *MOLY,* herbæ nomen.
ΜΩ'ΛΥΖᾸ, ης, ἡ, *caput allii.*
ΜΩ͂ΛΥΣ, ῠος, seu μώλυξ, κος, *indoctus, ignavus, tardus, hebes.*
Μωλῡ'ω, seu μωλῡ'νω, *hebelo:* à μῶλυς.
ΜΩ'ΛΩΨ, ωπος, ὁ, *vibex,* verberum in cute vestigium.
Μωμᾱ'σᾰτο, Dor. Ion. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. aor. 1. m. seq.
Μωμέομαι, vel μωμᾱ'ομαι, *vitupero, reprehendo, derideo:* fut. ήσομαι. aor. 1. m. ἐμωμησᾰ'μην. aor. 1. infin. m. μωμήσασθαι. a. 1. pass. ἐμωμήθην. a. 1. sub. μωμηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. sub. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται. Th. μῶμος.
Μωμεύμενος, *invidus,* præs. part. pass. Dor. pro μωμέμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμȣ̃νται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi μωμέομαι, quod vide.
Μωμεύω, f. εύσω, *carpo, reprehendo;* idem cum μωμέομαι, et ab eod. th.
Μώμημᾰ, ᾰτος, τὸ, *dictum, quo reprehendimus seu irridemus; reprehensio, irrisio:* à 1. pers. perf. pass. verbi μωμέομαι.
Μωμήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. μωμήσασθαι, a. 1. infin. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. sub. m. ejusd. verbi.
Μωμητὴς, ȣ̃, ὁ, *vituperator, reprehensor, irrisor:* et
Μωμητὸς, ἡ, ὸν, *vituperabilis:* à 3. pers. perf. pass. ejusd.
ΜΩ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia.* Item *MOMUS,* deus quidam reliquorum deorum irrisor: et hinc *irrisor, vituperator.*
ΜΩ͂Ν, *num, nunquid, an, utrum:* et sequente μὴ vel ȣ̉, *nonne, annon.*
Μῶνος, ᾱ, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, *solus.*

Μῶνυξ, ῠχος, per Sync. pro μονώνυξ, *solidas ungulas habens:* ex μόνος, *solus,* et ὄνυξ, υχος, ὁ, *ungula.*
Μώνῠχᾰς, ejusd. acc. pl.
Μωραίνω, *infatuo, stultè ago:* f. μωρᾰνῶ. a. 1. act. ἐμώρᾱνᾰ, Att. ἐμώρηνᾰ. perf. μεμώραγκᾰ. præs. pass. μωραίνομαι, *infatuor, stultus sum.* perf. pass. μεμώραμμαι. a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η, et in subj. μωρανθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. μωρανθείς. à μωρός.
Μωρανθεὶς, a. 1. part. pass. μωρανθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.
Μωρὲ, Matt. v. 22. *contumax:* vox Syriaca: ut Deut. xviii. 20. et sæpe in V. T. quæ malè *stulte* in Novo T. redditur.
Μωρί'ᾰ, ᾶς, ἡ, *stultitia.* Th. μωρὸς, *stultus.*
Μωρολογῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *stultiloquium:* à
Μωρολόγος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *stultiloquus:* ex μωρὸς et λόγος, *sermo.* Th. λέγω, *dico.*
Μωρὸν, τὸ, substantivè, *stultitia:* à
ΜΩΡΟ'Σ, ᾱ', ὸν, vel μῶρος, Att. *stultus, fatuus:* q. μὴ ὁρῶν, *nihil videns.*
Μωρῶς, adv. *stultè:* à præc.
Μῶσᾰ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro Μȣ̃σα, ης, ἡ, *Musa.*
Μωσῆς, ȣ̃, ὁ, et Μωσεὺς, έως, ὁ, dat. μωσῇ et μωσεῖ. acc. μωσῆν. nom. prophetæ.
Μῶσθαι, per Sync. pro μώσασθαι, dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν. à μάω, *quæro.*
Μῶῡ', τὸ ὕδωρ, *aqua,* Hesych.
Μωϋσῆς, ȣ̃, et Μωϋσεὺς, έος, ὁ, idem quod Μωσῆς, *Moses,* nomen prophetæ.

N.

N, Litera decima tertia apud Græcos, quæ νυ appellatur: nota numeralis significans *quinquaginta;* et cum lineolâ infrà positâ, *quinquaginta millia.*
Νααασσὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*
Ναβὶν, *cubiculum, thalamus:* indecl.
ΝᾸ'ΒΛᾸ, ης, ἡ, *NABLIA,* instrumentum musicum.
Νᾰ'ϐλᾰς, ὁ, idem.
Ναγγαὶ, οἱ, nomen viri, indecl.

Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*

Νᾶες, Dor. et Ion. pro νῆες, nom. pl. à ναῦς, ναὸς, ὁ, *navis.*

Νᾱέτης, seu ναιέτης, ου, ὁ, *incola.* Th. ναίω, *habito.*

Ναζαραῖος, αία, αῖον, et Ναζαρηνὸς, ἡ, ὸν, *NAZARENUS;* item Ναζωραῖος, ου, Act. xxvi. 9.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *surculus.*

Ναζωραῖος, αία, αῖον, *NAZARÆUS.*

Ναθὰν, ὁ, nomen prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *dedit.*

Ναθαναὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *Deus dedit.*

ΝΑΙ', adv. *NÆ, profectò, imò, etiam:* adverb. concedentis. Matt. xv. 27. contra Casaubonum. Xen. Oeconom. Ναὶ μὰ Δί', ἔφην ἐγὼ, *rectè, per Jovem.* ναὶ μὰ τὸν, &c. *certè per,* &c.

Ναῖε, pro ἔναιε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*

Ναίει, *incolit,* 3. sing. præs. ind. act. verbi ναίω, quod vide.

Ναίεσκε, *habitabat,* Poët. vel Ion. Epenth. pro ἔναιε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ναίω, *habito.*

Ναιετᾰ'ασκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*

Ναιετᾰ'ουσᾰ, præs. part. f. g. ejusd. verbi et th. sic ναιετάουσ' pro ναιετάουσι, 3. pl. præs. ind. act.

Ναιετᾰ'ω, idem quod ναίω, *habito.*

Ναιετᾰ'ωσῐ, Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. præs. ind. vel, ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, ejusd. verbi.

Ναῒν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *amœni,* sc. *agri.*

Ναίοισᾰ, Dor. pro ναίουσα, *habitans,* præs. part. à ναίω. ναίοισι, Dor. et Æol. pro ναίουσι, *habitant,* 3. pl. præs. ind. act.

Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, *habitabant,* 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.

ΝΑΙ̃ΡΟΝ, ου, τὸ, *odoramentum quoddam,* quod immiscent unguentis; an à ναίω, *fluo?*

ΝΑΙ'Ω, *habito, incolo.* ναιετάω, -ῶ, idem.

Νᾰ'κη, ης, ἡ, idem cum

ΝᾸ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *pellis cum suo villo, vellus:* qu. à νάσσω, quia est aliquid ναστὸν, id est, *dense compactum.*

Νᾶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fluentum, latex:* dat. pl. νάμασι· à νάω, seu ναίω, *fluo.*

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, *navem.*

ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, *patris matrisve soror.* Angl. NAUNT pro AUNT.

ΝΑ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *NANUS, pumilio.*

Ναννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pumilionis formam habens:* à præced.

Νᾶοὶ, nom. pl. à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum.*

ΝᾹΟ'Σ, οῦ, ὁ, et Att. νεὼς, ὁ, *templum:* q. à ναίω, *habito.*

Ναοὺμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum majestatis.*

Νᾰπαῖος, ᾱ, ον, *sylvosus:* à seq.

Νᾰ'πη, ης, ἡ, idem quod

ΝᾸ'ΠΟΣ, εος, τὸ, *saltus, clivus montis, locus cavernosus, vallis nemorosa:* q. ex νὴ et φάος, quòd *locus tenebrosus* sit. Vel à νάω, *fluo.*

ΝΑ͂ΠῨ, ῦος, τὸ, *sinapi.*

ΝΑ'ΡΔΟΣ, ου, ἡ, *NARDUS,* frutex.

Ναρθήκῐον, ου, τὸ, *NARTHECIUM, liber medicamentarius, vas medicamentarium:* à νάρθηξ.

Ναρθηκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ferulam ferens:* à φέρω, et

ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula, bacillus.*

ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, *odoramenti genus:* q. à νάρδος et καίω.

Ναρκᾰ'ω, et -έω, f. ήσω, *torpeo, obtorpesco:* à

ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo,* piscis genus: item *torpor, veternus.*

Νάρκημᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Νάρκησῐς, εως, ἡ, *torpor:* à perf. pass. verbi ναρκάω, quod vide.

Νάρκισσος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *NARCISSUS:* et in f. g. pro *flore* sumitur: à νάρκη, i. e. *torpore,* quem suo odore affert.

Ναρκόω, f. ώσω, *torpore afficio.* Th. νάρκη, *torpor.*

Ναρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *torpidus:* ab eod.

Νάρκωσῐς, εως, ἡ, *torpefactio:* et

Ναρκωτῐκὸς, ἡ, ὸν, *torpefaciendi vim habens:* à perf. pass. verbi ναρκόω, quod vide.

ΝΑ'ΡΤᾸΛΟΣ, ου, ὁ, *vasis genus.*

ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, *NARTA, planta odorata:* an à νάρδῳ;

Νᾰ'σᾰτο, Ion. et νάσσᾰτο, Poët. 3. sing. a. 1. m. pro ἐνάσατο, verbi νάω, *habito.* a. 1. infin. m. νάσασθαι. Th. ναίω, idem.

Νάσθην, ης, η, Ion. pro ἐνάσθην, &c. a. 1. ind. pass. verbi νάω pro ναίω, *habito.*

Νᾱσιώτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, *insulanus, insulæ incola.* Th. νῆσος, ου, ὁ, *insula.*

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ὁ, *insula.*

Νάσσᾰ, Ion. et Poët. pro ἔνασα, a. 1. ind. act. verbi νάω pro ναίω, *habito.*

Νάσσᾰτο, vide in νάσατο.

ΝΑ'ΣΣΩ, f. νᾰ'σω et νάξω, *æquo, complano, premo; farcio,* Jos. B. Jud. i. 13. ut legi debet.

Ναστὸς, ἡ, ὸν, *confertus, densus; firmus,* ut turris: à præced.

Ναυᾱγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγω, *navem frango:* f. ήσω. perf. νεναυᾰ'γηκᾰ. a. 1. ἐναυᾰ'γησᾰ.

Ναυᾱγήσᾱσῐ, *naufragis,* dat. pl. a. 1. part. act. ναυᾱγήσᾱς, αντος, verbi ναυαγέω.

Ναυᾱγῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *naufragium:* et

Ναυᾰ'γῐον, ου, τὸ, idem, et *fragmentum navis, tabulæ ex naufragio:* quod ex

Ναυᾱγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *naufragus:* ex ναῦς, *navis,* et ἄγω, *frango.*

Ναυαρχέω, ῶ, f. ήσω, *classi præsum:* ex ναύαρχος.

Ναυαρχῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *præfectura classis:* ab eod.

Ναύαρχος, ου, ὁ, *NAVARCHUS:* ex ναῦς et ἀρχή.

Ναυᾰ'της, ου, ὁ, *NAVITA,* corruptè legitur pro

Ναυβᾰ'της, ου, ὁ, *qui navem scandit, nauta:* ex ναῦς, et βαίνω, *scando.*

Ναυηγεῖν, Ion. pro ναυαγεῖν, et

Ναυηγῐ'η, Ion. pro ναυαγία, *naufragium, calamitas:* et

Ναυήγῐον, Ion. pro ναυάγιον· et

Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, *naufragus.*

Ναυκληρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *navicularia,* sive *navis locatio ad merces vehendas.* Vide Salm. de Us. c. 17. p. 316. *navium gubernatio, nautica vita:* à seq.

Ναύκληρος, ου, ὁ, *NAUCLERUS, navis dominus:* ex ναῦς, *navis,* et κλῆρος, *sors, hæreditas.*

Ναυκρᾰ'ροι, ων, οἱ, *reipub. principes et magistratus:* q. d. οἱ τὴν κάραν ϗ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ νηῒ αἴροντες.

Ναυκρᾰ'της, εος, ὁ ϗ ἡ, et ναυκράτωρ, idem; *qui* scil. *classe pollens maris imperium obtinet,* ϗ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν. ex ναῦς et κρατέω.

Ναυκρᾰ'τωρ, ορος, ὁ, *qui navibus præest, gubernator:* ex iisdem.

Ναύλη, idem quod νάβλα.

Ναῦλον, ου, τὸ, *NAULUM,*

merces quæ pro navigatione persolvitur. Th. ναῦς.
Ναυλοχέω, f. ήσω, *in portu maneo:* à
Ναύλοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *portuosus, naves continens:* subst. *statio navium, portus.* ex ναῦς, *navis,* et λέχος, *lectus:* (quod à λέγω, *cubo:*) vel λόχος, *insidiæ.*
Ναυμαχέω, *navale prælium committo:* à ναύμαχος.
Ναυμαχία, ας, ἡ, *navale prælium:* ab eodem.
Ναύμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *navali prælio aptus:* ex ναῦς et μάχομαι, *pugno.*
Ναυμάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *navale prælium committens:* ex iisdem.
Ναῦν, *navem,* acc. sing. et Poët. νηῦν, νῆα vel νέα, à ναῦς, *navis.*
Ναύπακτος, ου, ἡ, *NAUPACTUS,* urbis nomen.
Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, præs. part. pass. à
Ναυπηγέω, f. ήσω, *naves fabricor:* à ναυπηγός.
Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fabricandis navibus aptus:* ab eod.
Ναυπηγία, ας, ἡ, *navium fabricatio:* ab eod.
Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, *ad navium fabricationem pertinens:* à præc.
Ναυπήγιον, ου, τὸ, *locus ubi naves compinguntur:* ab eod.
Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, *navium fabricator:* ex ναῦς, *navis,* et πηγνύω seu πήγνυμι, *compingo:* perf. med. πέπηγα.
ΝΑΥ͂Σ, ναὸς, ἡ, *NAVIS,* Ion. νηῦς, νηὸς, dat. νηΐ. q. à νάω, *fluo.*
Ναυσίθοος, ου, ὁ, nom. viri, q. *qui navi currit:* ex ναῦς et θέω, *curro.*
Ναυσικλειτὸς, ἡ, ὸν, id. quod seq. Ex ναῦς et κλειτός.
Ναυσίκλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *re navali clarus.* Ex ναῦς et κλυτός.
Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus est in navibus:* ex νόος, *mens,* et ναῦς, *navis.*
Ναυσίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *navibus pervius, navigabilis:* ex ναῦς et πόρος.
Ναυσίστονος ὕβρις, *ignominia quæ propter cladem acceptam classi gemitum et luctum adfert:* à ναῦς, *navis,* et στόνος, *gemitus.* Th. στένος, *arctus.*
Ναυσίφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, Pind. *qui navibus vehitur:* ex ναῦς et φέρω, *fero.*
Ναύσταθμον, ου, τὸ, necnon
Ναύσταθμος, ου, ὁ, *navium statio, navale; navales copiæ:* à ναῦς, *navis,* et σταθμὸς, *statio,* quod ab ἵστημι, *statuo.*
Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, *navem mitto* vel *duco, navi veho, permeo, proficiscor:* à ναῦς et στέλλω, *mitto.*
Ναύτης, ου, ὁ, *NAUTA;* pro quo Poëtæ, præsertim Tragici, ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA.* Th. ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis.*
Ναυτία, et Ion. ναυσία, ας, ἡ, *NAUSEA.* ναυτίησις et ναυσίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis.*
Ναυτιάω, et ναυσιάω, et -όω, *NAUSEO:* metaph. *respuo, quasi nauseans.* à præc.
Ναυτικὸς, ἡ, ὸν, *NAUTICUS:* *rei nauticæ peritus.* τὸ ναυτικὸν, *res nautica; classis.* Th. ναῦς, *navis.*
Ναυτιλία, ας, et Ion. ης, ἡ, *navigatio:* ab eod. th.
Ναυτίλλομαι, *navigo:* à seq.
Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, οῦ, ὁ, *nauticus* vel *nauta:* item *NAUTILUS* piscis. Th. ναῦς, *navis.*
Ναυτιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *nauseam faciens, fastidiosus.* Th. ναῦς.
Ναῦφιν, Poët. gen. et dat. plur. à ναῦς, Ion. νηῦς.
ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, *NAPHTHA, oleum Medeæ, bitumen.*
Νάω, *habitare facio:* a. 1. ἔνασσα, et Poët. ἔνασσα, *habitare feci, collocavi:* aor. 1. pass. ἐνάσθην. a. 1. med. ἐνασσάμην, *habitavi.* Etiam
Νάω pro ῥέω, *fluo, mano, scaturio:* imperf. ἔναον.
Νάων μάχη, ἡ, Poet. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna.*
Νὲ, in compositione negat. *NE* brevis Lat.
Νέα et νῆα, Ion. et Poët. pro ναῦν, acc. sing. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis.* Est etiam
Νέα, f. g. à νέος, quod vide.
Νεάζω, f. άσω, *juvenesco.* Th. νέος, *novus, juvenis.*
Νεὰν, ᾶνος, ὁ, item
Νεανίας, ου, ὁ, *adolescens, audax, validus.* Th. νέος, *novus, juvenis.*
Νεανικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis; strenuus; audax; vehemens:* comp. νεανικώτερος. superl. -ώτατος. à præc.
Νεανικῶς, adv. *juveniliter; strenuè:* à præc.
Νεᾶνις, ἴδος, ἡ, *juvencula:* à νεάν.
Νεανισκεύω, *juvenesco:* à νεανίσκος.
Νεανίσκος, ου, ὁ, *juvenis, adolescentulus:* à νέος, *juvenis.*
Νεάπολις, εως, ἡ, nom. urbis; Gr. quod interpret. Lat. *nova urbs.*
Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, *novus, recens, juvenis, juvenilis.* Th. νέος, *novus.*
Νέας, *naves,* pro νῆας, accusativ. pl. Ion. à ναῦς.
Νεάσις, εως, ἡ, *novatio, renovatio:* à νεάζω.
Νέαται, *habitantur, structa sunt,* detracto augmento pro νενέαται, Ion. pro νένηνται, 3. plur. perf. pass. verbi νέω, *struo:* vel à νέω, Ion. pro νάω vel ναίω, *habito.*
Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, *novissimus.* Th. νέος, *novus.*
Νεατὸς, ἡ, ὸν, *novatus, novalis.* subst. *tempus renovandi agrum.* à seq.
Νεάω, ῶ, *novo;* imprimis *agrum:* à νεός.
Νέβελ, *uter, amphora.* Vox Hebræa, retenta à LXX. 1 Sam. i. 24.
Νεβρὶς, ἴδος, ἡ, *NEBRIS, hinnuli* aut *cervi pellis:* et indè
Νέβρισσα, serpentis genus à maculis sic dictum: à præc.
Νεβρὸς, οῦ, ὁ, *hinnulus, pullus cervi:* νεβρῶ, Dor. pro νεβροῦ, et νεβρῶς pro νεβρούς.
Νεεμὰν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat. *amœnus.*
Νέες, Ion. nom. pl. à ναῦς.
Νέεσθαι, *redire,* præs. inf. à νέομαι vel νέω, *eo, redeo.*
Νέεσσι, Ep. dat. pl. à ναῦς.
Νέηαι, Ion. pro νέῃ, *eas,* 2. sing. præs. sub. med. verbi νέομαι vel νέω, *eo, redeo.*
Νεηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *recens natus, recens genitus.* Ex νέος et γίγνομαι.
Νεήκεσσι, dat. pl. Poët. à
Νεήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *recentèr acutus:* à νέος, *novus,* et ἀκὴ, *cuspis.*
Νέηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, *qui nuper advenit:* à νέος, *novus,* et ἐλεύθω seu ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον.
Νεηνίας, Ion. pro νεανίας, *juvenis:* et
Νεῆνις, Ion. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula.* Th. νέος, *novus.*
Νεῖ, *net,* 3. sing. præs. ind. act. verbi νέω, *neo:* f. ήσω.
Νεῖαι, pro νέεαι, 2. sing. præs. verbi νείομαι, id. quod νέομαι.
Νειαίρη, ης, ἡ, *pars extrema ventris, venter inferior:* à
Νειαρὸς, vel νεαρὸς, *novus, ultimus.* Th. νέος, idem.
Νείατος, *infimus, ultimus:* per Syncopen pro νειότατος, su-

perl. à νεῖος, pro νέος, *novus, recens.*
Νείκεἄ, ut et νείκε', acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *rixa.*
Νεικεῖ, *contendit,* 3. sing. præs. ind. act. à νεικέω. Th. νεῖκος.
Νεικείεσκεν, Ion. Paragoge pro ἐνείκειε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi νεικείω, Poët. pro νεικέω, *rixor :* ab eod. th.
Νεικείῃ, et Ion. Paragoge νεικείῃσῖ, *vincat, probris affecerit,* 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.
Νεικεςὴρ, ῆρος, ὁ, *objurgator, convitiator :* à 3. pers. perf. pass. verbi νεικέω.
Νεικεῦσῖ, pro νεικοῦσι, 3. pl. præs. verbi
Νεικέω, et Poët. νεικείω, *rixor, objurgo :* f. ήσω et έσω. Th. νεῖκος.
Νείκησεν et νείκεσεν, Ion. pro ἐνείκησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi præced.
ΝΕΙ῀ΚΟΣ, εος, τὸ, *rixa, jurgium, contentio ; bellum :* q. à νὲ et εἴκειν.
Νείλασσᾰ, *exultat, læta est :* vox Hebr. Job. xxxix. 13.
Νειλομέτρον, ȣ, τὸ, (Strabo.) et Νειλοσκοπεῖον, ȣ, τὸ, *Nili specula, eum in finem prope Memphim extructa, ut incrementa et decrementa fluvii observentur, incolisque maturè significentur.* D. S.
Νεῖλος, ȣ, ὁ, *NILUS,* Ægypti fluvius.
Νείμᾱς, αντος, *qui tribuit,* a. 1. part. act. νείμᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. verbi νέμω, *tribuo :* a. 1. ἔνειμα.
Νεῖμεν vel νεῖμε, *tribuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔνειμεν, ejusd. verbi.
Νειόθεν, per Sync. pro νειατόθεν, adv. *ex imo :* et
Νειόθῖ, adv. per Sync. pro νειατόθι, *in imo fundo :* à νεῖος.
Νείομαι, id. ac νέομαι.
Νεῖον, ȣ, τὸ, Ion. pro νέον, ȣ, τὸ, *novale :* item adv. pro *nuper :* et
Νεῖος, ȣ, ὁ, et νειὸς, ȣ, ἡ, Ion. pro νέος, (sub. ἀγρὸς) et νεὸς, *ager renovatus :* et
Νεῖος, ȣ, Ion. pro νέος, *recens, novellus :* superl. νειότᾰτος, *novissimus, infimus :* omnia à th. νέος, *novus.*
Νείσσεαι, Ion. pro νείσσῃ, 2. sing. præs. sub. νείσσεο, Ion. pro νείσσȣ, præs. imperat. à
Νείσσομαι, *eo, proficiscor.* Th. νέω, *eo.*
Νείσσονται, 3. pl. præs. ind. med. præced. verbi.
Νεῖται, *redit,* 3. sing. præs. ind. verbi νέομαι. Th. νέω, *eo, redeo.*
Νείφω, *ningo :* perf. med. νένοφᾰ. à νίφω, id.
Νειχθεὶς, *reversus,* aor. 1. part. pass. à νείσσομαι, *redeo.* Th. νέω. Verùm vix verisimile indè derivari posse, et potiùs ad ἐνείκω, vel φέρω, referendum. Vide Scoti Gramm. Gr.
Νεκᾰ'δες, *mortui :* vide νεκάς.
Νεκᾰ'δεσσῖν, dat. pl. Ion. à
Νεκᾰ̀ς, ᾰ'δος, ἡ, *cadaverum acervus.* Th. νεκρὸς, *mortuus.*
Νεκρῖκὸς, ὴ, ὸν, *funebris :* ab eodem th.
Νεκρομαντείᾱ, ᾱς, ἡ, *vaticinatio quæ fit evocatis mortuis, NECROMANTIA,* barbarè *nigromantia,* quo vocabulo nos perindè ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus BLACK ART. à νεκρὸς, *mortuus,* et μάντις, *vates.*
Νεκρομαντεῖον, ȣ, τὸ, *vaticinium ex evocatis mortuis :* ab iisd. th.
ΝΕΚΡΟ'Σ, ᾰ', ὸν, *mortuus, cadaver ipsum :*
Νεκρόω, *mortifico, interimo :* f. ώσω. perf. νενέκρωκᾰ. aor. 1. ἐνέκρωσᾰ. a. 1. imperat. act. νέκρωσον, ᾰ'τω. perf. pass. νενέκρωμαι. perf. part. pass. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρός.
Νεκρωθεὶς, έντος, *neci datus,* a. 1. part. pass. ab ἐνεκρώθην, a. 1. pass. verbi νεκρόω, q. v.
Νέκρωσῖς, εως, ἡ, *mortificatio :* à 2. pers. perf. verbi ejusd.
ΝΕ'ΚΤᾸΡ, ᾰ́ρος, τὸ, *NECTAR, potus Deorum.*
Νεκτᾰ'ρεος, ρέᾰ, (Ion. ρέη,) ρεον, *NECTAREUS, nectaris suavitatem referens :* à præc.
ΝΕΚΫ'ΔᾸΛΟΣ, *insectum quoddam.*
Νέκῦες, *defuncti, manes :* νεκῦ'εσσῖ, dat. pl. Ion. νεκῦ'ων, gen. pl. à νέκυς, υος, idem cum νεκρὸς, *mortuus.*
Νεκῦομαντείᾱ, ᾱς, ἡ, id. ac νεκρομαντεία.
Νεκῦομαντεῖον, ȣ, τὸ, et
Νεκῦομαντήϊ¨ον, ȣ, τὸ, Ion. pro νεκυομαντεῖον, idem ac νεκρομαντεῖον, *oraculum, in quo mortui de re aliquâ consuluntur :* ex νέκυς et μάντις, *vates.*
Νέκῦς, ῦος, ὁ, *defunctus ; cadaver :* gen. pl. νεκύων. Th. νεκρός.
Νεμεᾰ̀ς, ᾰ'δος, ἡ, quod Poët. pro Νεμεαία, *NEMEÆA.*
Νέμει, *tribuit,* 3. sing. præs. ind. act. νέμειν, præs. inf. à νέμω, quod vide.
Νεμεαῖος, αίᾱ, αῖον, *NEMEÆUS :* à Νεμεῖα, ας, ἡ, nomen regionis.
Νεμέθω, Poët. pro νέμω, *pasco.*
Νεμείη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμέᾱ, ἡ, nomen regionis: à νέμος, εος, τὸ, *nemus.* Th. νέμω, *pasco.*
Νέμειον ἄγαλμα, *Nemæum ornamentum.*
Νεμεσᾰ'σαι, Dor. pro νεμεσῆσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. à
ΝΕΜΕΣΑ'Ω, -ῶ, *indignor, irascor, invideo ; indignationem formido, formido, irritum facio hostis consilium* seu *spem :* f. ήσω. perf. νενεμέσηκᾰ. a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην.
Νεμεσητῖκὸς, ὴ, ὸν, *ad indignationem propensus :* et
Νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, *reprehensibilis :* Poët. νεμεσσητός· à νεμεσάω, *irascor.*
Νέμεσθαι, præs. inf. pass. à νέμω, *pasco.*
Νεμεσίζῃ, *vitio vertes,* 2. sing. præs. subj. pass. à
Νεμεσίζω vel -ομαι, *reprehendo, indignor, revereor.* Th. νεμεσάω.
Νέμεσῖς, εως, ἡ, *indignatio, reprehensio cum quâdam invidiâ, ultio :* item *NEMESIS,* nomen Deæ insolentiam hominum reprimentis. Th. præced.
Νεμεσσᾷ, Poët. pro νεμεσᾷ, *indignè fert,* 3. sing. præs. ind. act. verbi νεμεσάω, *indignor.*
Νεμεσσᾱτὸς, Dor. pro νεμεσσητὸς, qu. vide.
Νεμέσσηθεν pro ἐνεμεσσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθην, Ion. pro ἐνεμεσσήθην, a. 1. pass. verbi νεμεσάω, *indignor.*
Νεμεσσητὸς, ὴ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, *reprehendendus, a, um :* ab eod. th.
Νέμεσσῖς, ἡ, Ep. pro νέμεσις.
Νεμηθεὶς, *tributus,* aor. 1. part. pass. verbi νέμω, *tribuo :* fut. νεμῶ. perf. pass. νενέμημαι. a. 1. pass. ἐνεμήθην.
Νέμησῖς, εως, ἡ, *distributio :* à νέμω.
Νέμονται, *fruuntur,* 3. pl. præs. ind. pass. νέμομαι, verbi νέμω.
Νέμος, εος, τὸ, *NEMUS, locus arboribus densus :* à
ΝΕ'ΜΩ, *tribuo, distribuo ; νέμομαι, tribuor, dividor,* interdum *divido, partior :* νέμω et frequentiùs νέμομαι, *possideo, habeo, colo :* νέμω, *pasco ; νέμομαι, pascor ;* νέμω, *adminis-*

tro: dicitur ut Lat. *tribuo*, pro *concedo, largior*: f. νεμῶ. perf. νενέμηκα. aor. 1. ἔνειμα. perf. med. νένομαι.

Νέναςαι, Dor. pro νένηςαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi νάω, *scaturio*: qu. à νέω.

Νενέαται, Ion. pro νένηνται, *collecti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω.

Νενέμηκα, *distribui*, perf. ind. act. verbi νέμω, qu. vide.

Νένηκα, *nevi*, perf. act. verbi νήθω, *neo*: f. νήσω. perf. pass. νένημαι et νένησμαι. perf. part. pass. νενημένος et νενησμένος. Th. νέω, *neo*.

ΝΕΝΙΉΛΟΣ, *cæcus, attonitus, vecors*.

Νενί'κανται, Dor. pro νενίκηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νικάω, *vinco*.

Νενί'κημαι, perf. pass. νενικημένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *patruus, avunculus*.

Νεννὸς, ὴ, ὸν, *stolidus*: quod à νὲ et νόος, *mens*.

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. et

Νενομισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, *puto, moribus instituo*. Th. νέμω.

Νενοσσευμένα, legendum νενεοσσευμένα, perf. part. pass. à νεοσσεύω, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νένοται, per Sync. pro νενόηται, *excogitatum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, *mens*.

Νένοφα, perf. med. verbi νέφω, pro quo νείφω.

Νενώμεθα, per Synæresin Ion. pro νενοήμεθα. et νένωται pro νενόηται, 1. pl. et 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper irrigatus*: ex νέος, *novus*, et ἄρδω, *irrigo*: f. σω.

Νεόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui recens uxorem duxit*, vel *recens nupta*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.

Νεογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Νεογι̃λης, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Νεογι̃λὸς, ὴ, ὸν, *recens natus*: q. νεογενὸς· ex νέος et γίνομαι, *nascor*.

Νεόγραπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuper pictus*. Ex νέος et γράφω.

Νεόγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui juvenilia membra habet, juvenis*: ex νέος, *juvenis*, et γυι̃ον, ȣ, τὸ, *membrum*.

Νεόδαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens excoriatus*. Ex νέος et δείρω.

Νεόδματος, ω, ὁ, Dor. pro νεόδμητος.

Νεοδμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *nuper domitus*: vid. seq.

Νεόδμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens structus*; item *nuper domitus, recens nupta*, i. e. νεοδάμαςος· ex νέος, *novus*, et δέμω, *struo*: f. μῶ. perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται· item à δαμάω, *domo*.

Νεοδρεπὴς, ὲς, idem ac

Νεόδρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens decerptus*: à νέος et δρέπω, *decerpo*: f. ψω.

Νεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *juvenili facie præditus*: ex νέος et εἶδος.

Νεόζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens nuptus*: ex νέος et ζυγόν.

Νεοθαλὴς et νεοθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper virens et pullulans*; item *recens*: ex νέος et θάλλω, *floreo*.

Νεοθλίϐης, έος, ὁ ϗ ἡ, *recens expressus*: ex νέος et θλίϐω.

Νεοίη, ης, ἡ, *juvenilis ætas*: à νέος, *juvenis*.

Νέοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens conditus et habitatus*: item *qui recens alicubi ædes habere cœpit*; *in novâ urbe domum habens*. ex νέος et οἶκος, *domus*.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recentem dolorem habens*; dat. sing. νεοκηδέϊ. ex νέος et κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Νεόκλωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens contextus*: ex νέος et κλώθω, *neo*.

Νεόκτιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens conditus*: νεοκτίςα, Dor. pro νεοκτίςη, ης, ἡ· ex νέος et κτίζω, *condo, creo*.

Νεόκτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *recens interfectus*: ex νέος, *novus*, et κτείνω, *interficio*: perf. med. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, *juvenum cœtus, juventus*: Th. νέος, *juvenis*.

Νέομαι, *neo, nato, vado, redeo*. Th. νέω, idem.

Νεομηνί'α, contractè νεμηνί'α, ας, ἡ, *nova luna*, vel *novus mensis*, aut *prima dies mensis, calendæ*: ex νέος, *novus*, et μήνη *luna*; item à μὴν, *mensis*.

Νέον, *nuper*, adv. νεωςὶ, Att. idem. Th. νέος, *novus*.

Νεοπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui est in recenti luctu*. Ex νέος et πένθος.

Νεόπηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuper compactus*: ex νέος et πήγνυμι, *compingo*.

Νεόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuper dives factus*: à νέος et πλȣ̃τος.

Νεόπλυτος et νεόπλυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens lotus*: ex νέος et πλύνω, *lavo*.

Νεόπριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuper dissectus serra, recens sectus*. Ex νέος et πρίω.

ΝΕ'ΟΣ, νέα, νέον, *NOVUS, novellus, recens, juvenis*; qu. à νῦν, *nunc*: comp. νεώτερος, α, ον, *junior*: pl. num. αἱ νεώτεραι, *juvenculæ, minores natu*. Hinc Angl. NEW.

Νεοσι'γαλος, ȣ, ὁ, *propter rei novitatem et excellentiam admirandus*; adeò ut eum audienti silentium præ admiratione pariat. Homerus talem σιγαλόεντα, appellaret. ex νέος et σιγάω, *sileo*.

Νεόσμηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuper tersus* vel *politus*: ex νέος et σμάω vel σμήχω, *abstergo, purgo*.

Νεοσσεύω, et Att. νεοττεύω, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, ȣ̃, ὁ, *pullus*.

Νεοσσία, ᾶς, ἡ, *nidus avium*: gen. pl. Ion. νεοσσιέων. à νεοσσός.

Νεοσσί'ον, ȣ, τὸ, *parvus pullus*; dimin. à

ΝΕΟΣΣΟ'Σ, et Att. νεοττὸς, ȣ̃, ὁ, *pullus, avicula, vitellus*; *nidus*: dat. pl. νεοσσοῖσι.

Νεοσσὼς, Dor. pro νεοσσȣ̃ς.

Νεότας, ατος, ἁ, Dor. leg. pro νεότης, q. v.

Νεότευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens fabricatus* vel *factus, nuper paratus*. Ex νέος et τεύχω.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper factus*: ex νέος et τεύχω, *fabrico*.

Νεότης, ητος, ἡ, *juventus*; acc. sing. νεότητ' pro νεότητα. Th. νέος, *juvenis*.

Νεοτήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *juvenilis*: ab eod. th.

Νεότματος, Dor. pro νεότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens sectus*: ex νέος, et τέμνω, *seco*: perf. pass. τέτμημαι.

Νεοτρίϐης, έος, ὁ ϗ ἡ, *recens tritus*: ex νέος et τρίϐω, *tero*.

Νεοττί'α, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία.

Νεοττί'ον, ȣ, τὸ, id. q. νεοσσίον, q. v.

Νεοττοποιέομαι, ȣ̃μαι, *pullos gigno*: f. m. ήσομαι. Hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησά'μενος. Ex νεοσσὸς seu -ττὸς, ὁ, *pullus*, et ποιέω, *facio*.

Νεοττὸς, ȣ̃, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, *pullus*.

Νευρέω, *secundo vento utor*: ex ναῦς et ȣ̃ρος, *ventus secundus*.

Νεȣ́τατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens vulneratus*: ex νέος et ȣ̉τάω, f. ήσω, *vulnero*.

Νεόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuper consitus* seu *plantatus*, apud Script. Eccles. νεόφυτος de eo dicitur,

qui nuper ad fidem Christianam accessit. ex νέος et φύω.

Νεοχμέω, ῶ, *res novas molior:* à seq.

Νεοχμὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *novus, qui integris est viribus.* à νεος.

Νεόχριςος οἶκος, *domus nuper incrustata, nuper calce arenâque perpolita:* ex νέος et χρίω, *ungo.* D. S.

Νεόω, -ῶ, f. ώσω, *novo, innovo:* ab eod. th.

ΝΕ'ΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, *filii, progenies, posteri, NEPOTES.* sed

Νέποδες, ων, οἱ, *euntes* vel *procedentes ut pisces,* h. e. *sine pedibus;* item *pisces:* à νέω, *nato,* vel νε partic. priv. et πȣ̃ς.

Νέρθε et νέρθεν, per Aphær. pro ἔνερθεν, *infra:* adv.

Νέρτερος, ἐρᾶ, ερον, *inferior.* νέρτεροι, *inferi, mortui.* à præc.

Νέςορᾶ, acc. sing. à Νέςωρ.

Νεςορῖ'δης, ȣ, ὁ, *NESTORIDES:* patronym. à

Νέςωρ, ορος, ὁ, *NESTOR,* nomen propr.

Νεῦμᾶ, ᾰτος, τὸ, *nutus.* Th. νεύω, *innuo.*

Νεῦμαι, Dor. pro νέομαι, -ȣ̃μαι, vel Ion. pro fut. νεύσομαι.

Νεύμεθᾶ, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, *redibimus:* à νέω, *redeo.*

Νεύοιεν, *nutabunt, vergent,* 3. pl. præs. opt. act. à νεύω, *innuo:* præs. part. νεύων, ȣσα, ον.

Νευρᾶ', ᾶς, ἡ, et Ion. ῆς, *nervus arcûs.* Th. νεῦρον, ȣ, τὸ, *nervus.*

Νευρειὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro præced.

Νευρῆς, gen. Ion. ab eodem.

Νευρῆφῐν, Ep. pro νευρῆς et νευρῇ.

Νευρῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, idem cum νεῦρον, *nervus.*

Νευροκοπέω, ῶ, *enervo, nervis præcido:* ex νεῦρον et κόπτω, *scindo.*

ΝΕΥ῀ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *NERVUS in corpore animalium; chorda in arcu; id quo cuspis sagittæ illigatur calamo.* νεῦρα, *nervi, vires, fides.*

Νευρόσπαςᾶ ἀγάλματα, *simulachra quæ nervis occultis trahuntur:* ex νεῦρον, *nervus,* et σπάω, *traho.*

Νεῦσ' et νεῦσε, Ion. pro ἔνευσε, *annuit,* 3. sing. a. 1. act. verbi νεύω, *innuo:* fut. σω. perf. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεῦσῐς, εως, ἡ, *nutus:* à 2. pers. perf. pass. verbi præced.

Νευςάζω, fut. ᾰ'σω, *nuto, caput concutio:* ab eodem th.

Νευςῐκὸς, ἡ, ὸν, idem cum

Νευςὸς, ἡ, ὸν, *natans.* Th. νέω, f. εύσω, *no.*

ΝΕΥ'Ω, *NUO, innuo, annuo; promitto; vergo:* f. σω. perf. κᾰ.

Νέφεᾰ, nom. pl. νεφέεσσῐ, dat. pl. Ion. à νέφος, εος, τὸ, *nubes.*

Νεφέλη, ης, ἡ, et Dor. νεφέλᾶ, *NEBULA, nubes:* à th. eod.

Νεφεληγερέτᾶο, gen. Æol. pro νεφεληγερέτȣ, à

Νεφεληγερέτης, ȣ, ὁ, *nubes excitans, nubes cogens:* Jovis Epithet. Ep. nom. νεφεληγερέτᾰ· ex νέφος et ἐγείρω, *excito,* vel ἀγείρω, *colligo.*

Νεφέλῐον, ȣ, τὸ, *nubecula:* dimin. à νεφέλη. Th. νέφος.

Νεφέλῃσῐν, dat. pl. à νεφέλη.

Νεφελωτὸς, ἡ, ὸν, *nubeus.*

Νεφθαλεὶμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *lucta.*

ΝΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *NUBES, nebula:* per Metaph. *magna multitudo.*

Νεφρῖτῐς, ῐ'δος, ἡ, *morbus* seu *affectus renum:* à sequente.

ΝΕΦΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *ren:* qu. à νέω, *fluo,* et φέρω, renes enim deferunt humores quosdam.

ΝΕ'Ω, *no, nato: neo, filum è colo duco* seu *torqueo: glomero, acervo, cumulo, construo.* f. νήσω et νεύσω. (sicut à πλέω fit πλεύσω.) imperf. ἔνεον. a. 1. ἔνησᾰ. Med. νέομαι, *eo, venio, redeo;* item *neo.* imperf. ἐνεόμην. a. 1. med. ἐνησᾰ'μην.

Νεωκόρος, ȣ, ὁ, *æditUus:* ex νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, *templum,* et κορέω, *scopis purgo.*

Νεώμεθ' pro νεώμεθᾰ, *redeamus,* 1. pl. sub. pass. νέομαι seu νέω, *redeo.*

Νεωμένη, *iterata,* scil. γῆ, præs. part. f. g. à νεάω, *renovo.* Th. νέος, *novus.*

Νεὼν, ῶνος, ὁ, *navale, statio navium:* à ναῦς.

Νεῶν, gen. pl. à νηῦς.

Νεωρὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *recens, novus, subitus.*

Νεώρῐον, ȣ, τὸ, *navale,* locus in quo naves custodiuntur: à ναῦς et ὤρα.

Νέως, adv. *nuper:* ab eod. th.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, ȣ̃, ὁ, *templum;* hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, *navalia,* q. d. *navium ædes:* ex ναῦς, gen. Ion. νηὸς, Att. νεὼς, et οἶκος, ȣ, ὁ, *domus.*

Νεωςῐ', adv. *nuper.* Th. νέος, *novus.*

Νέωτᾰ, εἰς νέωτα, *in annum novum:* ex νεόω.

Νεωτερίζεσθαι, præs. inf. pass. à

Νεωτερίζω, f. ῐ'σω, *res novas molior, immuto, novam rationem ineo, juniorum mores sequor.* Th. νέος.

Νεωτερῖκὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis:* à seq.

Νεώτερος, ȣ, *junior, minor natu:* superl. νεώτᾰτος. à νέος.

ΝΗ', *per:* adv. affirmantis et jurandi, cum acc. νὴ Δία, *per Jovem.* in compos. privativa est particula; interdum intensiva.

Νῆ' pro νῆᾰ, acc. Poët. pro ναῦν, *navem:* à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νηὸς· dat. pl. νήεσσι.

Νήαιθος, ȣ, ὁ, *NEÆTHUS:* nom. fluvii.

ΝΗΓΑ'ΤΕΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *novus, nuper factus.*

Νήγρετος, ȣ, ὁ, *ex quo quis excitari nequit:* ex νὴ et ἐγείρω, *excito.*

Νήδυιᾰ, τὰ, *intestina:* à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter.*

Νήδῠμος, ȣ, ὁ, *suavis;* per Pleonasm. τȣ̃ ν, pro ἥδυμος. Th. ἡδὺς, *suavis.*

Νηδυόφῐν, Poët. adv. *ex utero.* Th. νηδὺς, ύος, ἡ, *venter.*

ΝΗΔΥ῀Σ, ύ'ος, ἡ, *venter, uterus.*

Νήεσσ' pro νήεσσῐ, dat. pl. Ion. et Poët. à ναῦς, Ion. νηῦς, *navis.*

Νηέω, ῶ, *congrego, accumulo:* f. ήσω. Th. νέω, *glomero, neo:* f. νήσω. aor. 1. part. νήσας, et Pleonasm. τȣ̃ η, νηήσας.

Νηήσᾰς, a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. Sic νήησᾰν pro ἐνήησαν, aor. 1. Ion. sup. verbi νηέω.

Νήθω, *neo, filum è colu duco:* fut. νήσω. perf. νένηκᾰ. perf. pass. νένησμαι. Th. νέω, *neo, glomero.*

Νηῒ", dat. sing. à ναῦς, Ion. νηῦς, *navis.*

Νήῐ"ᾰ, τὰ, *navalia:* à

Νήῐ"ος, α, ον, vel νήῐ"ος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *navalis:* à νηῦς.

Νῆῐ"ς, ῐ"δος, ὁ ϗ ἡ, *inscius, rudis, timidus:* ex νὴ priv. et εἴδω, *scio.*

Νηῒ"ς, *Naïs, una Nympharum Naïdum:* Κυλλήνην Νηῒ"δᾰ, νύμφην, Dion. Hal. Ant. i. 13. Vid. Drakenb. ad Sil. Ital. v. 21.

Νηκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nihil lucri habens, inutilis.* Ex νὴ et κέρδος.

Νήκεςον, *insanabilitèr;* adv. ex

νὴ, negandi particulâ, et ἀκέω, *sano.*
Νηκυστέω, ῶ, f. ήσω, *non audio:* ex νὴ et ἀκέω, *audio.*
Νηκτὸς, ὴ, ὸν, *natans:* à νέω, *nato.*
Νηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sævus:* q. ex νὴ et ἀλέγω, *curo.*
Νηλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ νηλεὲς, *crudelis, -le, sævus, immisericors.* Dicitur et νηλειὴς et νηλὴς, έος. dat. sing. νηλέϊ. ex νὴ priv. et ἐλεέω, *misereor.*
Νηλέϊ, *immiti,* dat. sing. à νηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *immitis:* vel per Sync. pro νηλεέϊ, dat. à νηλεὴς, quod vide.
Νηλειὴς, idem quod νηλεὴς, qu. vide.
Νηλειῶς, adv. *crudelitèr.*
Νηλεόποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immitis, crudeli supplicio puniens:* ex νηλεὴς, *immitis,* et ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna.*
Νήλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invisibilis:* ex νὴ et λεύσσω, *video.*
Νηλήϊος, possessivum à Νηλεύς. Vide Πηληΐδης.
Νηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.
Νηλητὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. ac νηλιτής. Ex νὴ et ἀλιταίνω.
Νήλιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *discalceatus:* q. ex νὴ et ἤλιψ, *calceus.*
Νηλιτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *peccati expers:* ex νὴ et ἀλιτέω, *pecco.*
Νῆμα, ατος, τὸ, *filum:* nom. pl. νήματ' pro νήματα. Th. νέω, *neo.*
Νημερτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *verus:* ex νὴ et ἁμαρτάνω, *pecco:* f. ήσω. a. 2. ἥμαρτον. Est et
Νημερτὴς, nomen propr. mulieris.
Νηνεμία, ας, ἡ, *tranquillitas ventorum:* à
Νήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ventos non habens, serenus, tranquillus:* ex νὴ et ἄνεμος, *ventus.*
Νήξει, dat. sing. νήξεις, acc. pl. à
Νῆξις, εως, ἡ, *natatio.* Th. νέω vel νήχω, *nato.*
Νήξομαι, *navigabo,* f. 1. m. verbi νήχομαι ab eodem th.
Νηοῖς, *templis,* Ion. pro ναοῖς, à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum.* Sic νηὸν pro ναόν.
Νηοπόλος, ου, ὁ, *æditιuus, qui circa templum versatur:* ex νηὸς, pro ναὸς, et πολέω, *versor.*
Νηὸς, *navis,* gen. Ion. pro ναὸς, à ναῦς, ἡ, dat. pl. νηυσί. et
Νηὸς, Ion. pro ναὸς, ὁ, *templum.*
Νηπεδανὸς, ὴ, ὸν, *firmus:* à νὴ et ἠπεδανὸς, *debilis, infirmus:* q. ἀπιδανός. ex α priv. et πέδον, ου, τὸ, *solum, terra.*
Νηπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *luctu carens, luctum et mœrorem adimens.* Ex νὴ et πένθος.
Νηπευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non sciscitandus,* Orpheus apud Macrob. Saturn. i. 18. à νὴ et πεύθω, *sciscitor.*
Νηπιάα, ας, ἡ, *infantia, stultitia:* et
Νηπιάζω, *infantilitèr ago, infans sum:* f. άσω. perf. νενηπίακα. aor. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπιος, *infans.*
Νηπιαχεύω, *puerilitèr me gero, instar vagientis doleo:* ex νήπιος et ἀχεύω, *doleo.* Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor.*
Νηπίαχος, ου, ὁ, idem quod νήπιος, *infans.*
Νήπιε, voc. sing. ab eodem.
Νηπίεη, ης, ἡ, *infantia:* dat. sing. νηπιέῃ. et
Νήπιον, ου, τὸ, *infans, infantia:* à
ΝΗ'ΠΙΟΣ, ου, ὁ, *infans,* per Metaph. *imprudens, stultus:* ex νὴ priv. et ἔπος, *verbum.*
Νηπιότης, ητος, ἡ, *infantia.* à præced.
Νήπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incomptus, inornatus:* ex νὴ et πλέκω, *plico.*
Νήποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impunitus:* ex νὴ et ποινὴ, *pœna.*
Νηπύτιος, ία, ιον, *stultus, infans.* Th. νήπιος, idem.
Νηρεὺς, ῆος et έως, ὁ, nomen viri. Gr. νηρὸς, *humidus.*
Νηρὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *lucerna.*
Νήριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innumerabilis:* ex νὴ et ἄριθμος, ου, ὁ, *numerus.*
ΝΗ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fruticis species:* circa amnes nascens. q. à νηρὸς, *humidus.*
Νηρίτης, ὁ, *NERITA, concha quædam natatilis:* à νέω, *no.* Vide Ἀναρίτης.
Νήριτος, vel νήριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo non est contentio:* quod ex νὴ et ἐρίζω, *contendo.* Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.*
ΝΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus, cavus.* Est et
Νηρὸς, pro νεαρὸς, *recens:* à νέος, *novus.*
Νῆσαι, *cumulare,* a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. aor. 1. inf. m. Ion. verbi νήθω, seu νέω, *glomero, neo.*
Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris: à νῆσος, *insula.*
Νησίον, ου, τὸ, *parva insula:* ab eod.
ΝΗ͂ΣΟΣ, ου, ἡ, *insula:* dat. pl. νήσοισι. à νέω, *no.*
Νησοφύλακες, *insulæ custodes:* ex νῆσος et φύλαξ, *custos.* D.S.
ΝΗ͂ΣΣΑ, seu νῆττα, ας, ἡ, *ANAS:* qu. à νέω; quia *natare* amat.
Νηστεία, ας, ἡ, *jejunium, inedia:* à νῆστις, *jejunus.*
Νηστεύω, *jejuno:* f. εύσω. perf. νενήστευκα. a. 1. ἐνήστευσα. a. 1. part. νηστεύσας, αντος. Th. νῆστις.
ΝΗ͂ΣΤΙΣ, εως, ὁ ϗ ἡ, *jejunus:* qu. ex νὴ priv. et ἐσθίω, *edo.*
Νησὼ, ἡ, nomen mulieris.
Νήτην, adv. *frustrà, inutilitèr:* à
Νῆτος, *ultimus:* contractè à νέατος, ου, *novissimus.* Th. νέος, *novus.*
Νητὸς, ὴ, ὸν, *congestus, coacervatus, cumulatus.* A νήω, νηέω.
Νητρεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *verus, certus:* ex νὴ, *valdè,* et ἀτρεκὴς, *verus.*
Νηῦν, acc. sing. *navem:* à
Νηῦς, gen. νηὸς et νεὸς, ἡ, Ion. pro ναῦς.
Νηυσὶ, dat. pl. Ion. ab eod.
Νήϋτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animæ, vocis* seu *spiritûs, expers:* ex νὴ priv. et ἀϋτμὴ, *spiritus.*
Νηφαίνω, *sobrius sum.* Th. νήφω.
Νηφάλιος, et νηφάλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sobrius.* Th. νήφω.
Νηφαλιότης, ητος, ἡ, *sobrietas.* Th. νήφω.
Νήφουσι, dat. pl. part. præs. act. vel 3. pl. præs. ind. act. à
ΝΗ'ΦΩ, *sobrius sum, vigilo:* f. ψω. perf. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imperat. νῆψον, άτω, et in 2. pl. νήψατε. q. ex νὴ et πίω, *non bibo.*
Νήχετο, *natabat,* 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi νήχω. Th. νέω, *nato.*
Νῆχον, *natabant,* 3. pl. imperf. ind. act. Ion. verbi νήχω, *nato.* νηχόμενος, præs. part. m. Th. νέω, *nato.*
Νήχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latè fluens, effusus:* à νὴ et χύω, seu χέω, *fundo.*
Νήχω, f. νήξω, usitatiùs νήχομαι, *no, nato:* à νέω.
Νήω, *accumulo.* Th. νέω, idem.
Νηὼς, Dor. et Ion. νηὺς pro ναὺς, acc. pl. à ναὸς, *templum.*
Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger.*
ΝΙΓΛΑΡΟ'Σ, *musici modulaminis genus; musicus.*
Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo,* propriè de manibus.
Νίκᾳ, 2. sing. præs. ind. pass.

et 3. sing. præs. ind. act. sed

Νῖ'κᾶ, *vince*, præs. imperat. act. à νικάω, *vinco*.

Νῖκᾶν, præs. inf. act. ab eod.

Νῖκᾶ'νωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. *vir victoriæ*.

Νῖκαξῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro νικασῶ, et hoc pro νικήσω, *vincam*, f. 1. à νικάω, *vinco*.

Νῖκᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. et

Νῖκάσαις, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit*, *victor*. Sic et

Νῖκᾶ'σᾶς, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco*.

Νῖκᾶσεῖν, f. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusd.

Νῖκᾶ'τω, *vincat*, 3. sing. præs. imperat. act. ejusdem.

Νῖκᾶφορῖ'ᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, *victoriæ adeptio*. Sic

Νῖκᾶφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *victor*. Ex νικάω, *vinco*, et φέρω, *fero*.

ΝῙΚᾸ'Ω, ῶ, *VINCO*, *supero*; q. ex νὴ et εἴκω, *cedo*: fut. ήσω. perf. νενῖ'κηκᾶ. aor. 1. ἐνῖ'κησᾶ. a. 1. sub. νῖκήσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. act. νῖκῆσαι.

Νῖ'κη, ης, ἡ, *victoria*: à præc.

Νῖκῆ, Dor. pro νικᾷ, *vincit*: 3. sing. præs. ind. act. verbi νικάω.

Νῖκηθεὶς, εῖσᾶ, ὲν, *victus*, aor. 1. part. pass. ejusd.

Νῖ'κημᾶ, ᾰτος, τὸ, *victoria*: à νικάω.

Νῖ'κημῖ, pro νικάω, *vinco*.

Νῖκήσᾶς, νῖκήσᾶσᾶ, *superans*, a. 1. part. act. m. et f. g. à νικάω.

Νῖκητήρῖον, ȣ, τὸ, *victoriæ præmium*, *palma*: à

Νῖκητήρῖος, ῖ'ᾶ, ῖον, *ad victoriam pertinens*: à

Νῖκητὴς, ȣ̃, ὁ, *victor*: à νικάω.

Νῖκητῖκὸς, ὴ, ὸν, *vincendi peritus*; *cui sæpè contingit vincere*; *qui magni est ad victoriam momenti*. à præc.

Νῖκηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui victoriam reportat*. ex νίκη et φέρω, *fero*.

Νῖκόδημος, ȣ, ὁ, nom. viri. Gr. *populi domitor*.

Νῖκόκλης, εος, nom. propr.

Νῖκολαῖ'της, ȣ, ὁ, *NICOLAITA*, assecla Nicolai: à

Νῖκόλᾶος, ȣ, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri. Gr. *populi victor*.

Νῖκοποιέω, -ῶ, *victoriam facio*: ex νίκη et ποιέω.

Νῖκοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *victoriam faciens*: ex iisdem.

Νῖκόπολῖς, εως, ἡ, nom. urbis. Gr. *civitas victrix*: ex νίκη et πόλις.

Νῖκος, εος, τὸ, *victoria*: item *finis*, *æternitas*. εἰς νῖκος, *in perpetuum*. Th. νικάω, *vinco*.

Νῖκῷεν, Att. contract. pro νικάοιεν, 3. pl. præs. opt. à νικάω, *vinco*.

Νῖ'ν, Poët. et Dor. *ipsum*, *am*, *um*. pro ȣ̔ vel αὐτὸν, ut μὶν, quod vide. Alii νὶν sumunt pro αὐτῷ. pro αὐτὸ reperitur apud Sophoclem, et pro αὐτȣ̀ς apud Euripidem.

Νινευὶ, ἡ, *Nineve*, nom. urbis, indecl. Heb. *amœna habitatio*.

Νινευῖ'της, ȣ, ὁ, et in pl. Νινευῖται, οἱ, *Ninevitæ*: à præced.

Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE*, nom. mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis*, *malluvium*: à

ΝΙ'ΠΤΩ, act. *lavo*, *abluo*; propriè *de manibus*: f. ψω. perf. νένῖφᾰ. a. 1. ἔνιψᾰ. a. 1. sub. νίψω, ῃς, ῃ. præs. m. νίπτομαι, *abluo*. f. 1. m. νίψομαι. a. 1. m. ἐνιψᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. imperat. m. νίψαι, άσθω. a. 1. sub. m. νίψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. m. νιψᾰ'μενος.

Νίσσομαι, vel νείσσομαι, *eo*, *vado*, *redeo*. Th. νέω, *eo*.

Νισσομένης, gen. singul. part. præs. f. g. à præced.

Νίσσοντ' pro νίσσοντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. Ion. verbi νίσσομαι, quod vide.

ΝῙ'ΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *NITRUM*, sali simile.

Νῖ'φᾰ, per Apocopen pro νιφάδα, acc. sing. et

Νῖφᾰ'δεσσῖ, dat. plur. Ion. pro νιφάσι, à

Νῖφᾰ's, ᾰ'δος, ἡ, *nix acervatim et cum vehementi impetu decidens*; metaph. *multitudo*. ab obsoleto νὶψ, νιφὸς, undè Lat. *nix*, et νίφω, *ningo*. Græv. ad Hes. Op. 535.

Νῖφετὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod præc.

Νῖφόεις, όεσσᾰ, όεν, *nivosus*: à

ΝΙ'ΦΩ, et νείφω, *NINGO*, *madefacio*. νῖ'φομαι, *nive consperger*.

Νίψαι, aor. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo*: f. ψω.

Νιψᾰ'μενος, ȣ, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Νιψᾰ'τωσᾰν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo*.

Νοέῃ, νοῇ, *sapiat*, 3. sing. præs. sub. act. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Νόει, *cogita*, præs. imperat. act. à νοέω.

Νόεις, præs. part. pro νοεὶς, Æolic. retracto accentu, à νόημι, pro νοέω, *cogito*.

Νοέοντῖ, Dor. pro νοέȣσι, *cogitant*: vide νοέω.

Νοέȣσ', pro νοέȣσῖ, 3. pl. præs. ind. act. à νοέω, *cogito*.

Νοεέσῃ, dat. sing. part. præs. f. g. à νοέω, *cogito*. præs. part. νοέων, ῶν, νοέȣσα, ȣ̃σα. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.

Νοερὸς, ρᾶ', ρὸν, *intelligens*, *rationis capax*.

Νοεῦντες, Dor. pro νοȣ̃ντες, *cogitantes*, nom. pl. præs. part. act. à

Νοέω, *cogito*, *intelligo*, *scio*, *sapio*, *video*, *cerno*. præs. imperat. νόεε, νόει, νοεέτω, νοεῖτω. f. νοήσω. perf. νενόηκᾰ. a. 1. ἐνόησᾰ. a. 1. sub. νοήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. νοῆσαι. perf. pass. νενόημαι. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.

Νοηθὲν, ἐντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. à præced.

Νόημᾰ, ᾰτος, τὸ, *intellectus*, *mens*, *ingenium*, *cogitatio*, *consilium*, *inventum*. à νοέω. Th. νόος.

Νοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mentis compos*, *prudens*: item nom. propr.

Νοήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω. Th. νόος.

Νόησε, Ion. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à νοέω, f. ήσω.

Νόησῖς, εως, ἡ, *cogitatio*, *ipsa actio cogitandi*, *intelligentia*: à νοέω.

Νοητῖκὸς, ὴ, ὸν, *intelligendi facultate seu vi præditus*: à νοέω, *intelligo*. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.

Νοητὸς, ὴ, ὸν, *intelligibilis*: à νοέω.

Νοητῶς, adv. *intelligibilitèr*, *prudentèr*: à præc.

Νοθείᾶ, ᾱς, ἡ, *spuritas*: et

Νοθεύω, *nothum reddo*, *adultero*, *alieno*, *decipio*: à

ΝΟ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, *NOTHUS*, *spurius*, *non legitimus*.

Νομᾰ'δες, *NOMADES*, *populi Scythiæ et Libyæ*, *Numidæ*.

Νομᾰδῖκὸς, ὴ, ὸν, *pascuis vivens*, *pastoralis*. Th. νέμω, *pasco*.

Νόμαιον, ȣ, τὸ, Ion. pro νόμος, *mos*, *ritus*, *institutum*.

Νομαῖος, αίᾰ, αῖον, *in pascuis degens*, *veniens ab armento*: à νομή.

Νομάρχης, ȣ, ὁ, *provinciæ præfectus*: ex νομὸς, *præfectura*, (quod à νέμω, *regno*, *administro*,) et ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχή.

Νομᾰ's, ᾰ'δος, ὁ ϗ ἡ, *in pascuis degens*: à νομή.

Νομέες, εῖς, οἱ, pro *navium costis:* Herodot.

Νομέομαι, ῦμαι, *dilanio, discerpo:* à νέμω.

Νομεὺς, έως, ὁ, *pastor, dator, tributor.* Th. νέμω. perf. med. νένομα, *pasco, tribuo.*

Νομευσῶ, Dor. pro νομεύσω, *pascam,* f. 1. ind. act. verbi seq.

Νομεύω, fut. εύσω, *pasco.* Th. νέμω.

Νομέω, *possideo, acquiro.*

Νομὴ, ῆς, ἡ, *pabulum; distributio; possessio;* à νέμω, *pasco, tribuo.*

Νομίζω, *lege sancio;* item *existimo;* etiam *habeo in usu; legem impono, ritum aliquem instituo.* νομίζομαι, *censeor, existimor, videor.* interdum νομίζεται, vel νενόμισται, *legitimum est, moris est.* τὰ νομιζόμενα ποιεῖν πρὸς τοὺς Θεοὺς, *justa Diis facere.* νομιζόμενοι, *viri illustres, clari.* imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. fut. ίσω. perf. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα. a. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. act. νομίσας, αντος. imperf. m. ἐνομιζόμην, ου, ετο, *putabar; solebam.* à νόμος, *lex.* Th. νέμω, *tribuo.*

Νομικὸς, ή, ὸν, *ad leges pertinens, jurisperitus, jurisconsultus:* et

Νόμιμον, ου, τὸ, *consuetum jus:* et

Νόμιμος, ίμη, ιμον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *legitimus, ad leges pertinens; æquus;* item *peritus,* de Historicis et Philosophis: à νόμος, *lex.*

Νομίμως, adv. *legitimè:* à præc.

Νομιοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. vide νομιῶ.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. et

Νομίσας, αντος, a. 1. part. et

Νομίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi νομίζω, *existimo,* quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, *NUMISMA, nummus legitimus,* cujus valor νενόμισται, hoc est, *lege sancitus est.* νόμισμα ἐν τοῖς μέτροις, *recepta ad usitatam mensuram,* τὸ νομιζόμενον μέτρον. Salm. de us. c. xv. p. 437. Sub imperatoribus Byzantinis, *solidus aureus;* si de nummo argenteo dicitur, addunt ἀργυροῦν. (Gul. Clarke de Nummis, p. 180.) item *consuetudo.* Th. νόμος, *lex.*

Νομιστέος, *existimandus,* verb. ex νομίζω, *puto.* Th. νόμος, *lex.*

Νομιῶ, *existimabo,* f. Att. pro νομίσω, verbi νομίζω, *puto.* Th. νόμος, *lex.*

Νομογραφέω, ῶ, *leges scribo, condo.* à νομογράφος.

Νομογραφία, ας, ἡ, *legum scriptio:* ab eod.

Νομογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *legum scriptor, legislator:* ex νόμος et γράφω.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor, professor juris:* à διδάσκω, *doceo,* et νόμος, *lex.*

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis constitutio; legislatio:* et

Νομοθέσμως, adv. *legitimè:* ex νόμος et τίθημι, *pono.*

Νομοθετέω, *legem fero, sancio, instruo:* f. ήσω. perf. νενομοθέτηκα. a. 1. ἐνομοθέτησα. perf. pass. νενομοθέτημαι, *sancitus fui:* plusq. perf. ind. pass. ἐνενομοθετήμην, σο, το, et Att. abjecto ε, νενομοθετήμην, *leges acceperam.* à seq.

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legislator:* ex νόμος et τίθημι, *pono.*

Νομοθετήσειας, ας, ε, aor. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, *leges sancio,* quod vide.

Νομόνδε, adv. pro εἰς νομὸν, *ad pascua.*

ΝΟ´ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex,* quia suum cuique νέμει· *consuetudo, mos, institutum; cantilena:* at

Νομὸς, οῦ, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum; sedes quam quis incolit, regio, præfectura, provincia.*

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *legum custos;* in pl. νομοφύλακες, *legum custodes,* seu *præsides;* à νόμος, *lex,* et φύλαξ, *custos.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

ΝΟ´ΟΣ, νοῦς, ὁ, *mens, cogitatio, prudentia:* gen. νόου, νοῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νοῦν. voc. νόε, νοῦ. nom. Att. νοῦς. gen. νοός. dat. νοΐ.

Νοσέοντι, *laborant, ægrotant,* Dor. pro νοσοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à νοσέω.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, *morbidus, morbosus.* Th. νόσος.

Νοσέω, *ægroto, insanio:* præs. inf. νοσεῖν. fut. ήσω. perf. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, αντος. Th. νόσος.

Νοσηλεία, ας, ἡ, *cura ægri:* et

Νοσήλεια, ων, τὰ, *officia et remedia quæ ægroto præstantur:* à seq.

Νοσηλεύω, fut. εύσω, *ægrotantem curo:* à νόσος, *morbus.*

Νόσημα, ατος, τὸ, *ægritudo:* à νοσέω.

Νοσηματικὸς, ή, ὸν, *valetudinarius, morbosus:* à præc.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ægroti curantur:* et

Νοσοκομέω, -ῶ, *ægrotos curo:* à

Νοσοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui* vel *quæ ægrotos curat:* à νόσος et κομέω.

ΝΟ´ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus, vitium, pestis:* qu. νὴ et σόος, *sanus.*

Νοσσάδας ὄρνις, pro νεοσσάδας ὄρνιθας. Vide νεοσσὸς, *pullus.*

Νοσσεύω, f. εύσω, *nidulor.*

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus.* Th. νεοσσὸς, *pullus.*

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullulus:* à νεοσσὸς, *pullus.*

Νοσσοποιέω, ῶ, fut. ήσω, *nidum struo:* ex νοσσὸς et ποιέω.

Νοσσὸς, pro νεοσσὸς, *pullus.*

ΝΟΣΤΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, *redeo, eo, proficiscor.*

Νοστήσω, *redibo,* fut. 1. à νοστέω, *redeo:* hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

Νόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rediturus,* vel *qui redire potest; suavis, dulcis.* νοστιμώτερον ὕδωρ, *aqua dulcior,* Jos. B. J. νόστιμον ἦμαρ, *dies reditûs.* Th. νοστέω, *redeo.*

Νόστος, ου, ὁ, *reditus;* item *dulcedo:* ab eod. th. νόστος πάλιν, *retrorsum reditus,* Eurip. Supplic. 1209.

ΝΟ´ΣΦΙ, *seorsùm, sine.* νόσφι Θεῶν, *exceptis Diis.*

Νοσφίζομαι, *interverto, surripio; recedo, aversor:* f. med. ίσομαι. aor. 1. med. ἐνοσφισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι. à

Νοσφίζω, f. ίσω, *separo, segrego:* à νόσφι.

Νοσφισθεὶς, εῖσα, ὲν, *separatus,* aor. 1. part. pass. verbi præcedentis.

Νοσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *morbosus:* ex νόσος.

Νοσῶν, *ægrotans,* præs. part. act. à νοσέω. Th. νόσος, *morbus.*

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus:* à νοτίς.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ίδος.

Νοτίζω, f. ίσω, *humecto,* item *humore madeo:* à νοτὶς, *humor.*

Νότιος, ου, ὁ, *humidus:* à νοτὶς, *humiditas:* item *australis, austrinus:* à νότος, *auster.*

ΝΟΤΙ´Σ, ίδος, ἡ, *humor, humiditas.*

Νότοιο, gen. Ion. à

ΝΟ´ΤΟΣ, ου, ὁ, *NOTUS, auster.*

Νουβυστικὸς, ή, ὸν, *prudens, mentis plenus;* vox jocularis: à νοῦς, *mens,* et βύω, *impleo.*

Νουθεσία, ας, ἡ, *admonitio:* ex νόος, νοῦς, ὁ, *mens,* et τίθημι, *pono:* f. θήσω.

Νουθετέω, *admoneo, commonefacio; instituo, increpo:* f. ήσω. perf. νενουθέτηκα. a. 1. ἐνουθέτη-

σα. a. 1. inf. act. νȣθετῆσαι. ab iisd. th.
Νȣθέτημα, ατος, τὸ, *admonitio, commonefactio*: à præc.
Νȣθετικὸς, ἡ, ὸν, *admonitorius, a, um*: à νȣθετέω.
Νȣμηνία, ας, ἡ, *novilunium*, qu. νεομηνία. Ex νέος, *novus*, et μὴν, ὁ, *mensis*.
Νȣ̃μμος, ȣ, ὁ, *nummus*: Lat.
Νȣνεχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *cordatus, intelligens*: ex νȣ̃ς et ἔχω.
Νȣνεχῶς, adv. *cordatè, sapientèr*: νȣνεχόντως, idem: à pr.
Νȣ̃ς, vide νόος.
Νȣ̃σος, Poët. pro νόσος, ȣ, ἡ, *morbus, pestis*.
Νὺ, expletiva particula, Poët.
Νυγεὶς, a. 2. part. pass. verbi νύσσω, *pungo*: f. ξω. a. 1. ἔνυξα. a. 2. pass. ἐνύγην.
Νυγμὴ, ῆς, ἡ, et
Νυγμὸς, ȣ̃, ὁ, *punctus, stimulus*: à νύσσω.
Νύκτ' pro νύκτα, *noctem*, acc. sing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.
Νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, *nocturnus*: et
Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, *vespertilio*. Th. νὺξ, *nox*.
Νύκτερος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *nocturnus*: à νύξ.
Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, *NYCTICORAX, corvus nocturnus*.
Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui noctu lucet*: ex νὺξ, *nox*, et λάμπω, *luceo*.
Νυκτίνομος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui noctu pascitur*: ex νὺξ et νομὸς, à νέμω, *pasco*.
Νυκτομαχία, ας, ἡ, *prælium nocturnum*: ex νὺξ et μάχομαι, *pugno*.
Νύκτωρ, adv. *noctu*. Th. νύξ.
Νυμφαγωγὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, *dux sponsæ*: ex νύμφη, *sponsa*, et ἄγω, *duco*.
Νυμφαῖος, αία, αῖον, *ad nymphas pertinens*.
Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Gr. *sponsus*.
Νυμφεῖον, ȣ, τὸ, *thalamus*.
Νυμφεῖος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *sponsalis, ad sponsam pertinens*. Th. νύμφη.
Νύμφευσις, εως, ἡ, *desponsatio*: à seq.
Νυμφεύω, f. εύσω, *nuptum* seu *nuptui do*: νυμφεύομαι, *accipio uxorem*. ἐνυμφευσάμην, a. 1. m. *sponsam accepi*. a. 1. part. med. νυμφευσάμενος. a. 1. part. pass. fœm. νυμφευθεῖσα, *viro nupta*. Th. νύμφη.
ΝΥ'ΜΦΗ, ης, ἡ, *sponsa, nova nupta, NYMPHA*: gen. pl. νυμφέων, Ion. pro νυμφῶν.
Νυμφίδιος, ία, ιον, Poët. *sponsalis, ad sponsam pertinens*: à præc.
Νυμφικὸς, ἡ, ὸν, idem; et ab eod.
Νύμφιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *sponsalis*: sed
Νυμφίος, ȣ, ὁ, *sponsus*. Th. νύμφη.
Νυμφοκομέω, ῶ, f. ήσω, *novam nuptam adorno*: ex νυμφοκόμος.
Νυμφοκόμοιο, gen. Ion. à
Νυμφοκόμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *sponsam ornans*: ex νύμφη, *sponsa*, et κομέω, *orno, curam gero*.
Νυμφόληπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *lymphatus, nympharum spiritu correptus, fanaticus*; qu. qui speciem nymphæ in fonte viderit: ex νύμφη et λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι.
Νυμφοστόλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *sponsam ornans*: à νύμφη, *sponsa*, et στέλλω, *orno*.
Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, *thalamus, cubile sponsi*. Th. νύμφη.
ΝΥ͂Ν, vel Att. νυνὶ, *NUNC*. ὁ, ἡ, τὸ νῦν, sc. ὢν, οὖσα, ὂν, *præsens*. ἄχρι τȣ̃ νῦν, sc. καιρȣ̃, *ad hoc usque tempus*. ἀπὸ τȣ̃ νῦν, sc. χρόνȣ, *ab hoc tempore, post hoc tempus*. hinc Angl. NOW. at
Νὺν, *igitur*, enclit. idem quod νύ.
ΝΥ'Ξ, νυκτὸς, ἡ, *NOX*; acc. νύκτα. et Metaph. pro *tempore ignorantiæ*. aliquando pro *morte* ap. Hom. at
Νύξ' pro νύξε, Ion. pro ἔνυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, *pungo, vulnero*: fut. ξω. perf. νένυχα. a. 1. inf. νύξαι. part. νύξας.
Νύξω, *pungam*, f. 1. act. ejusd.
ΝΥΟ'Σ, ȣ̃, ἡ, *NURUS, sponsa*; à νέος, qu. *nova filia*.
Νυ̃σος, ȣ, ὁ, *claudus*, χωλὸς, Syracus.
Νύσσα, ης, ἡ, *meta*, ad quam νύσσονται equi.
Νύσσοντες, nom. pl. præs. part. act. à
ΝΥ'ΣΣΩ, seu -ττω, *pungo, fodico, punctim cædo, vulnero*: f. ξω. perf. νένυχα. a. 1. ἔνυξα. perf. pass. νένυγμαι.
Νυσταγμα, ατος, τὸ, et
Νυσταγμὸς, ȣ̃, ὁ, *dormitatio*: à
ΝΥΣΤΑ'ΖΩ, *dormito, præ somno capite nuto*: fut. ξω. a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, et νευστάω. à νεύω, *nuo*.
Νύττω, vide in νύσσω, *pungo*.
Νύχα, adv. *noctu*. Th. νύξ.
Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.
Νυχθήμερον, *spatium 24 horarum, ex die et nocte*: ex νὺξ, *nox*, et ἡμέρα, *dies*: κτ mutantur in χθ, ob sequentem aspirationem.
Νύχιος, ία, ιον, *nocturnus, a, um*. Th. νύξ.
Νύχος, εος, τὸ, *nox, tenebræ*. Th. νύξ.
ΝΩ'ΓΑΛΑ, ων, τὰ, *edulia suavia et delicata*; qu. νέον γάλα.
Νωδὸς, ἡ, ὸν, *edentulus*: ex νὴ et ὀδȣ̀ς, *dens*.
Νωδυνία, ας, ἡ, *vacuitas doloris*: à seq.
Νώδυνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *expers doloris; dolorem tollens*. ex νὴ et ὀδύνη, *dolor*.
Νῶε, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. *requiescere*.
Νῶθ' pro νῶτα, ob seq. aspirat. nom. pl. à νῶτος, ȣ, ὁ, *dorsum*; in pl. τὰ νῶτα.
Νωθεία, ας, ἡ, et Ion. νωθείη, *tarditas, segnities*: à
ΝΩΘΗ'Σ, έος, ὁ ᾗ ἡ, *tardus, piger, segnis, hebes, languidus*. ex νῶ part. priv. et θέω, *curro*.
Νώθητι, Synæresi Ion. pro νοήθητι, aor. 1. imperat. pass. à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.
Νωθροκάρδιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *excors, stupidus*: ex νωθρὸς et καρδία, *cor*.
Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, *tardus, piger*. Th. νωθής.
Νωθρότης, ητος, ἡ, *tarditas*: à pr.
Νῶϊ, νὼ, *NOS*: et νῶϊν, νῷν, nom. et dat. dual ab ἐγὼ, *ego*.
Νωΐτερος, α, ον, *qui nostrum duorum est, noster*. A νῶϊ.
Νῶκαρ, ρος, τὸ, *torpor*. adject. *admodum piger*.
Νωλεμέως, *indesinentèr*, adv. à
ΝΩΛΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ᾗ ἡ, et τὸ νωλεμὲς, *indesinens, assiduus*: qu. ex νὴ et λείπω, seu λεῖμμα.
Νωμᾷν, præs. inf. act. à νωμάω.
Νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. et
Νωμάσοισιν, Dor. pro νωμήσȣσιν, 3. pl. f. 1. act. verbi ejusd.
Νωμάω, ῶ, f. ήσω, *distribuo, moveo, vibro; divido; observo, considero; versor*. Th. νέμω, *divido, pasco*.
Νώμησαν, *distribuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. Ion. et
Νωμήσας, αντος, ὁ, *vibrans*, a. 1. part. act. à νωμάω, q. v.
Νωμῶ, Dor. pro νέμω.
Νώνυμος et νώνυμνος, Poët. pro ἀνώνυμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *obscurus, ignobilis, nomine carens*: ex νὴ et ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.
Νῶροψ, οπος, ὁ ᾗ ἡ, *splendidus*:

ex νὼ pro νὴ, et ὄψις, εως, *visus*, quòd *obscuret visum*.
Νῶσαι, Synæresi Ion. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. et
Νώσατο, *excogitavit*, pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. m. et sic in aliis: à νοέω, *cogito*.
Νῶτ' pro νῶτα, nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*.
Νωτάκμονες, nom. pl. à
Νωτάκμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *incudem gerens in tergo*: ex νῶτος, *tergum*, et ἄκμων, ονος, ὁ, *incus*.
Νωτίζω, f. ίσω, *obverto tergum*: à νῶτος.
Νωτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, *cervicem amputo*, *dorsum* seu *lumbos cædo*: à νῶτος, *dorsum*, et κόπτω, *cædo*.
ΝΩ͂ΤΟΣ, ου, ὁ, *dorsum*, *tergum*, *humerus*: item *superficies*, Poët. ut νῶτα θαλάσσης, seu *mare ipsum*. in pl. τὰ νῶτα. dat. pl. νώτοισι. gen. pl. νώτων.
Νωτοφορέω, *onera fero*; dicitur de camelis. D. S. ex præc. et φορέω.
Νωτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humeris* seu *tergo gerens*: ex νῶτος et φέρω.
Νωχελεύομαι, *piger et tardus sum in opere*: à
Νωχελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ, -ὲς, *tardus*, *segnis*; *imbecillis*, *ignavus*: ex νὴ et κέλλω, *moveo*, vel νὴ et ὀχέω, *porto*.
Νωχελία, ας, ἡ, *ignavia*, *tarditas*, *imbecillitas*: à præc.

Ξ.

Ξ, Decima quarta apud Græcos litera, nota numeralis valens *sexaginta*, et cum lineolâ infrà additâ *sexaginta millia* denotat. ξ pro σ, Dor. in fut. et a. 1.
ΞΑΙ'ΝΩ, *carmino*, *carpo*, *cædo*, *percutio*: fut. ξανῶ. perf. ἔξαγκα. a. 1. ἔξηνα. part. ξήνας. Pass. ξαίνομαι, *cædor*, aor. 1. pass. ἐξάνθην.
Ξάνθη, ης, ἡ, nom. mul.
Ξανθῆσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus*.
Ξανθίζω, f. ίσω, *flavum reddo*, seu *fulvum*: item *flaveo*, *flavus sum*. Th. ξανθὸς, *flavus*.
Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, *flavicomus*: ex ξανθὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.
Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à
Ξανθοκόμης, ου, ὁ καὶ ἡ, *flavicomus*: et
Ξανθόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ex ξανθὸς et κόμη, *coma*.
ΞΑΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *flavus*, *fulvus*, *rufus*, *luteus*. Est et
Ξάνθος, ου, ὁ, nom. fluvii.
Ξανθόχροος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui flavam cutem habet*: ex ξανθὸς et χρόος, *cutis*. Th. χρόα, *color*.
Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθοῦ, à ξανθός.
Ξάνιον, ου, τὸ, *instrumentum carminantium*, *pecten*: à ξαίνω.
Ξανῶ, fut. 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.
Ξεινήϊα, *hospitalia*: nom. pl. à
Ξεινήϊον vel ξείνιον, Poët. pro ξένιον, ου, τὸ, *munus quod datur hospiti*. Th. ξένος, *hospes*.
Ξεινήϊος, ΐη, ϊον, Poët. pro ξένιος.
Ξεινίζω, *hospitem accipio*: à ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes*.
Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus*: Ion. pro ξενικὸς, οῦ. Th. ξένος.
Ξείνιος, pro ξένιος, ία, ιον, *hospitalis*, *ad hospites pertinens*: ab eod. th.
Ξεινοδόκος, et ξεινοδέχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hospitium præbens*. at
Ξεινόδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui hospitium præbetur*: à ξεῖνος pro ξένος, *hospes*, et δέχομαι, *accipio*.
Ξεινοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονέω, *peregrinos interficio*, *hospitem* vel *hospites occido*: ex ξένος et κτείνω, *interficio*.
Ξεῖνος, η, ον, Ion. pro ξένος, *hospes*.
Ξεινοσύνη, ης, ἡ, *hospitium*: à ξεῖνος.
Ξεναγέτης, ου, ὁ, *qui est hospitum dux et acceptor*: ex ξένος et ἄγω, *duco*.
Ξεναγέω, f. ήσω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt*; *hospitio excipio*: *peregrinos moribus patriis instituo*; *milites mercenarios alo et eloco*: ex iisd.
Ξεναγὸς, οῦ, ὁ, *ductor hospitum*: à ξένος et ἄγω, *duco*.
Ξεναγωγέω, -ῶ, idem q. præc. et ex iisdem.
Ξεναπάτας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro
Ξεναπάτης, ου, ὁ, *hospitum deceptor*: ex ξένος et ἀπατάω, *decipio*.
Ξεναρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *hospitibus æquus*. Sic vocatur ἡ δίκη ἡ τοῖς ξένοις ἀρκοῦσα καὶ βοηθοῦσα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα, id est, *justitia*, *quæ peregrinis et hospitibus opem fert*, &c.
Ξενία, ας, et Ion. ης, ἡ, *hospitium*. Th. ξένος, *hospes*.
Ξενίζω, *hospitio accipio*: *peregrina sapio et loquor*; item *novitate quasi peregrinâ turbo*: hinc part. præs. τὰ ξενίζοντα, *peregrina*, *à vulgi sententiâ abhorrentia*. f. ίσω. perf. ἐξένικα. aor. 1. ἐξένισα. præs. pass. ξενίζομαι, ῃ, εται, *diversor*; item *re peregrinâ percellor*: a. 1. pass. ἐξενίσθην. a. 1. sub. pass. ξενισθῶ. à ξένος.
Ξενικὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus*, *exterus*, item *hospitalis*: ab eod. th.
Ξένιον, ου, τὸ, *munus quod hospiti datur*, *XENIUM*; *quodlibet munus*.
Ξένιος, ία, ιον, *hospitalis*, *hospitio accipiens*.
Ξενισθεὶς, *hospitio susceptus*, a. 1. part. pass. et
Ξενισθῶμεν, 1. plur. a. 1. sub. pass. à ξενίζω, quod vide.
Ξενισμὸς, οῦ, ὁ, *hospitum susceptio*, *mutatio* seu *perturbatio per rerum novitatem*: à ξενίζω.
Ξενιτεία, ας, ἡ, *peregrinatio*, *hospitium*: à
Ξενιτεύω, f. εύσω, *peregrè dego*, *peregrinor*. præs. med. ξενιτεύομαι, idem. exponitur et *in alieno solo mercede milito*. Th. ξένος, *hospes*.
Ξενοδοχέω, -ῶ, f. ήσω, *hospitalis sum*; *hospitio alios accipio*: ex ξένος et δέχομαι, *recipio*: perf. med. δέδοχα.
Ξενοδόχος et ξενοδόκος· vide ξεινοδόχος.
Ξενολογέω, -ῶ, *externos milites cogo* seu *conscribo*: fut. ήσω. perf. ἐξενολόγηκα. à
Ξενολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui milites externos colligit*; item *XENOLOGUS*; nom. propr. ex ξένος et λέγω.
ΞΕ'ΝΟΣ, η, ον, et Poët. ξεῖνος, *hospes*, *peregrinus*.
Ξενοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *peregrinos et hospites alo*: ex ξένος et τρέφω, *nutrio*.
Ξενόομαι, et ξενοῦμαι, *hospitio* sive *hospitii necessitudine jungor*: à ξενόω.
Ξενοφονέω, ῶ, f. ήσω, *hospites occido*: à ξένος et φονέω, *cædo*.
Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, *XENOPHON*.
Ξενόω, ῶ, fut. ώσω, id. ac ξενίζω, q. v.
Ξένως, adv. *peregrinè*, *peregrinorum more*: à ξένος, *peregrinus*.
Ξέρξης, *XERXES*: Persicum est nomen, Gr. Ἀρήϊος, *Martius*.
Ξερὸς, ὰ, ὸν, Poët. pro ξηρὸς,

siccus, aridus; τὸ ξερὸν, aridum.

Ξεσθεὶς, rasus, a. 1. part. pass. à ξέω, rado, quod vide.

Ξέσις, εως, ἡ, rasura, scalptura: à ξέω.

Ξέστης, ȣ, ὁ, sextarius, nomen mensuræ; gen. pl. ξεστῶν. ex Latinâ voce sextus.

Ξεστὸς, ἡ, ὸν, rasus, scalptus, dolando politus: à ξέω.

Ξεστȣργία, ας, ἡ, sculptura. D.S.

ΞΕ'Ω, rado, polio, scalpo, dolo: fut. έσω. perf. pass. ἔξεσμαι. a. 1. pass. ἐξέσθην.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, terra: à ξηρὸς, aridus.

Ξηραίνω, arefacio, sicco: f. ανῶ. perf. ἐξήραγκα. a. 1. ἐξήρᾶνα. perf. pass. ἐξήραμμαι. perf. part. pass. ἐξηραμμένος, η, ον. aor. 1. pass. ἐξηράνθην, ης, η. f. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, aridus.

Ξηρανθεὶς, siccatus, a. 1. part. pass. et

Ξηρανθῶ, a. 1. sub. pass. à ξηραίνω.

Ξηρασία, ας, ἡ, ariditas, siccitas: à ξηραίνω.

Ξήρασις, εως, ἡ, idem, et ab eod.

ΞΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, aridus, siccus, tabidus, inanis, vacuus, scil. cibo vel potu; item pallidus, exanimis.

Ξηρότης, ητος, ἡ, siccitas: à pr.

ΞΙΡΙ'Σ, seu ξυρὶς, herba quædam.

Ξιφηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ensem tenens: ex ξίφος et ἄρω.

Ξιφηφορέω, gladium gero: ex ξίφος et φορέω.

Ξιφηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gladium gestans: ex iisd.

Ξιφίας, ȣ, ὁ, piscis nomen: Angl. THE SWORD-FISH: à ξίφος, gladius.

Ξιφίδιον, ȣ, τὸ, gladiolus, pugio: dimin. à ξίφος.

Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, balteus; item vagina. à ξίφος.

Ξιφόκτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ense occidit. à ξίφος et κτείνω.

ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, ensis, gladius: dat. τῷ ξίφει. hinc Angl. KNIFE.

Ξȣθὸς, ἡ, ὸν, flavus, albus, rufus, celer, suavis: à ξανθός.

Ξυγκάτθανε, Poët. Sync. pro συγκατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ, et θνήσκω, morior: a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Ξυήλη, ης, ἡ, dolabra, radula. à ξέω.

Ξύλα, ων, τὰ, ligna: pl. à ξύλον.

Ξυλάριον, ȣ, τὸ, surculus, parvum lignum.

Ξυλεία, ας, ἡ, lignatio: à

Ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo, ligna peto seu conveho.

Ξυλεὺς, έως, ὁ, lignator: à ξύλον.

Ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus, a, um: ab eod.

Ξυλίφιον, ȣ, τὸ, parvum lignum, tabella. D. S.

Ξυλλαμβάνω, corripio; item opem fero: pro συλλαμβάνω. Th. λαμβάνω, capio.

Ξυλοκόπος, ȣ, ὁ, lignarius et lignator: ex κόπτω, scindo, et

ΞΥ'ΛΟΝ, ȣ, τὸ, lignum; fustis, arbor: de variis rebus è ligno factis dicitur: à ξύω, rado, quia secari et radi potest.

Ξυλȣργέω, artem fabrilem exerceo: ex ξύλον et ἔργον, opus.

Ξυλȣργικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum lignarium pertinens: ex iisd.

Ξυλοφανὴς, ὲς, lignum habens nudum. τὸ ξυλοφανὲς est locus ædificii ubi lignea materia non est tecta calce. ex ξύλον et φαίνομαι. D. S.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, portatio ligni: ex

Ξυλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lignifer, calo: ex φέρω, porto, et ξύλον, lignum.

Ξυλοχίζομαι, et Dor. ίσδομαι, idem ferè quod ξυλεύομαι et ξυλίζομαι, ligna seco et findo vel colligo, sive fissa in aliquem locum comporto; lignor: à ξύλοχος.

Ξύλοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ligna habens: subst. locus arboribus consitus, sylva: à ξύλον, lignum, materia, et ἔχω, habeo.

Ξυμβαίη, contingat, Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ξυμβάλλειν, obviam ire, præs. inf. Att. pro συμβάλλειν.

Ξύμβλητο, Ion. et Att. pro συνεβέβλητο, occurrebat, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi συμβάλλω, conjicio, committo.

Ξύμπαντας, universos, accus. plur. masc. gen. Att. et

Ξύμπασα, f. g. Att. à σύμπας.

Ξὺν, Att. et Ion. pro σὺν, cum: præposit. regens dat.

Ξυναγείρω, Att. pro συναγείρω. Ex ξὺν pro σὺν et ἀγείρω.

Ξυνάγνυμι, aor. 1. ξυνέαξα, Att. pro συνάγνυμι, confringo. Ex ξὺν pro σὺν et ἄγνυμι.

Ξύναγον, coegerunt, 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. et Att. à

Ξυνάγω, congrego, committo, ineo: Att. pro συνάγω. ξυνάγοντες, nom. pl. part. præs. à σὺν et ἄγω, duco.

Ξυνάειδε, concine, præs. imperat. act. Att. à συναείδω. Th. ἀείδω, cano.

Ξυνὰν πανηγυρίων, Dor. pro ξυνῶν πανηγυρίων.

Ξυνάων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Poët. q. d. ξυνὼν, όντος, qui cum aliquo est et versatur, socius alicujus, particeps.

Ξυνδεδέατο, Ion. et Att. pro συνδέδεντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi συνδέω, constringo. Th. δέω, ligo.

Ξυνδῆσαι, colligare, aor. 1. inf. act. Att. ejusd. verbi et th.

Ξυνεείκοσι, simul viginti: à ξὺν pro σὺν, Att. et ἐείκοσι, Poët. per Pleonasm. pro εἴκοσι, viginti.

Ξυνέηκα, ας, ε, Ion. dissolutione et Att. pro συνῆκα, ας ε, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, committo; intelligo.

Ξύνειμι, inf. fut. ξυνέσεσθαι, Att. pro σύνειμι. Ex ξὺν pro σὺν et εἰμί.

Ξύνειμι, part. præs. ξυνιὼν, 3. pl. imperf. ξύνισαν, Att. pro σύνειμι. Ex ξὺν pro σὺν et εἶμι.

Ξυνελαύνω, f. ξυνελάσσω, Poët. pro ξυνελάσω, compello, committo, Att. pro συνελαύνω. Ex ξὺν et ἐλαύνω.

Ξύνεργε, contrahebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et Att. pro συνεῖργε, verbi συνείργω· ex σὺν et εἴργω, includo: f. ξω.

Ξύνες, intellige, a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξύνετο, 3. sing. a. 2. ind. med. Att.

Ξύνεσις, εως, ἡ, Att. pro σύνεσις· à ξυνίημι.

Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à

Ξυνετὸς, ȣ, intelligibilis: Att. pro συνετός.

Ξυνήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communis: et

Ξυνήονας, acc. pl. à

Ξυνήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, particeps. Th. ξυνὸς, communis.

Ξυνίασι, 3. pl. præs. ind. à ξύνειμι, Att. convenio, congredior: ex σὺν et εἶμι, eo.

Ξυνίημι, imper. præs. ξυνίει, aor. 1. ξυνέηκα, Poët. pro ξυνῆκα, med. ξυνίεμαι, aor. 2. ξυνέμην, Att. id. quod συνίημι. Ex ξὺν pro σὺν et ἵημι.

Ξύνιον pro ξυνίεν, quod pro ξυνίεσαν, pro συνίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi συνιέω, vel συνίημι, intelligo.

Ξυνιόντων, confligentium, gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνίημι, vel ξύνειμι, congredior: ex σὺν

et ἵημι vel εἶμι· aor. 2. ἴον, ες, ε.

Ξυννενοφυῖαν, acc. sing. perf. part. act. f. g. Att. alii acc. sing. part. perf. med. f. g. pro συννενεφυῖαν, à verbo ξυννέφω, quod in perf. Att. ξυννένοφα, Atticâ mutatione ε in ο. Th. νέφος, τὸ, *nubes.*

Ξύνοίσεις, pro συνοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi συμφέρω, *simul fero, confero:* ex σὺν et φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνομήλικι, *æquali,* dat. sing. à

Ξυνομήλιξ, ῐκος, ὁ ϗ ἡ, Att. pro συνομήλιξ, *coætaneus:* ex σὺν et ὁμήλιξ, idem, quod ex ὁμὸς, *similis,* et ἡλικία, *statura.*

Ξυνὸς, ἡ, ὸν, *communis.* ξυνῇ, *communitèr.*

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, *coarctatio, in angustiam contractio:* à συνέχω, *constringo.* Th ἔχω.

Ξυνόω, -ῶ, f. ώσω, *conjugo, consocio:* à ξυνός.

Ξυνὼν, præs. part. act. pro συνὼν, όντος, à σύνειμι, *sum cum alio.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ξυνωρὶς, Att. pro συνωρὶς, ίδος, ἡ, *biga; par, gemini:* ξυνωρὶς τέκνων, *par filiorum,* Soph. Œd. Col. 448. à συνείρω, *connecto.*

Ξυομένη, ης, ἡ, præs. part. pass. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo.*

Ξυρά'ω, seu -έω, *rado, tondeo ad cutem:* præs. pass. ξυρά'ομαι, -ῶμαι, *tondeor:* præs. inf. ξυρᾶσθαι. perf. pass. ἐξύρημαι· unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, *tonsus, a, um.* a. 1. m. ἐξυρησά'μην, ω, ἅτο. a. 1. m. sub. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. ξυρήσωνται. à ξυρὸς, *novacula,* qu. à ξύω, pro ξέω, *rado.*

Ξύρησις, εως, ἡ, *rasura, tonsura:* à 2. sing. perf. pass. præced. abjecto ε, et αι in ις mutato.

Ξύρομαι, *rador,* vel *me rado;* propriè, *novaculâ.* à

Ξυρὸν, ȣ, τὸ, idem quod

Ξυρὸς, ȣ, ὁ, *novacula:* à ξύω.

Ξυρὸς, ᾶ, ὸν, *acutus, a, um:* ab eod.

Ξυσθεὶς, *rasus,* a. 1. part. pass. verbi ξύω, *rado novaculâ.*

Ξυστὸς, ἡ, ὸν, *rasus, scalptus, politus.* ξυστά, τὰ, *hastilia radendo polita.* est et

Ξυστὸς, ȣ, ὁ, seu ξυστὸν, ȣ, τὸ, *locus ubi athletæ exercentur:* à ξύω, quia *rasus et planus.* Th. præced.

Ξύστρᾶ, ᾱς, ἡ, vel

Ξύστρον, ȣ, τὸ, *pala ferrea ad radendum:* qu. à

Ξύ'ω, idem quod ξέω, *rado, scalpo, radendo polio:* f. ύσω. perf. ἔξυκα. a. 1. inf. med. ξύσασθαι. perf. pass. ἔξυσμαι. part. ἐξυσμένος.

O.

O Decima quinta apud Græcos litera est: nota numeralis quæ valet *septuaginta,* et cum lineolâ infrà appositâ, *septuaginta millia.* Veteres autem ȣ pro ο dicebant. Doricè vertitur in ε, Æolicè in υ, ut Ἀπέλλων pro Ἀπόλλων, ὄνυμα pro ὄνομα.

Ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc,* articulus præpositivus. 1. notat certum quid et notum, cujusque jam facta mentio. 2. interdum ornatûs tantùm gratiâ additur. 3. cum *genitivo* positus, omissum πατὴρ, παῖς, υἱὸς, μήτηρ, aut simile quidpiam innuit: ut Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππȣ, *Alexander Philippi,* scil. *filius.* 4. cum *Adverbio* pro *Adjectivo* ponitur; ut ὁ σήμερον, subint. ὢν, *hodiernus.* 5. *cum Participio* idem est quod *qui* relativus cum *verbo;* ut ὁ λέγων pro ὃς λέγει, *qui legit.* 6. cum μὲν et δὲ adhibetur in *divisionibus,* ut ὁ μέν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, HIC *quidem ridet,* ILLE *verò plorat.* 7. pro ὃς, *qui,* usurpatur. 8. cum *Præpositionibus* periphrasi inservit; ut οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum sociis.* 9. in genere neutro cum infinitivo *Gerund.* vel *Supin.* apud Lat. refert; ut καιρὸς τȣ̃ μάχεσθαι, *tempus pugnandi;* ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum* vel *ad pugnam.* 10. τȣ̃ ponitur interdum pro τίνος, *cujus?* τȣ autem sine accentu, pro τινὸς, *alicujus.* 11. τῇ exponitur *huc, illic, illuc, eâ ratione, eâ parte, eo loco, ubi.*

Ὄα, ᾱς, ἡ, *pellis ovilla:* ab ὄϊς, *ovis.* Est et

Ὄα, ᾱς, ἡ, *sorbus:* q. ab ἐάω, *linquo,* quòd ob insuavitatem *relinquitur.*

ὌΑΡ, ᾰρος, ἡ, *uxor,* in pl. ὄαρες, et contract. ὦρες. gen. plur. ὀά'ρων. dat. plur. ὤρεσσι, Poët. pro ὦρσι. Dictum ὄαρ, q. ὁμόαρ, ab ὁμȣ̃ ἄρειν, *simul congruere,* quod *conveniat viro.*

Ὀαρίζω, f. ί'σω, *colloquor familiaritèr, sicut cum conjuge:* à præc.

Ὀᾰρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *confabulatio, colloquium:* à præc.

Ὀᾰριστὴς, ȣ̃, ὁ, *confabulator, familiaris:* ab eod.

Ὀᾰριστὺ's, ἡ, *confabulatio, commercium:* ab eod.

Ὀά'ρȣς, *confabulationes,* accus. plur. ὀά'ρων, genit. plural. ab ὄᾰρος, ȣ, ὁ, *confabulatio.*

Ὀβελίζω, f. ί'σω, *obelo noto.* Th. ὀβελός.

Ὀβελίσκος, ȣ, ὁ, *OBELISCUS, lapis pyramidis formâ, veruculum.* Th. ὀβελός.

Ὀβελοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

ὈΒΕΛΟ'Σ, ȣ̃, ἡ, *veru:* item *nota, certis scriptorum locis apponi solita:* q. βέλος, *telum.*

Ὀβολῐαῖος, et ὀβολῐμαῖος, αίᾶ, αῖον, *obolaris.*

ὈΒΟΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *OBOLUS, sexta pars drachmæ.* hinc τριώβολον, ȣ, τὸ, *tres oboli.*

Ὀβολοστᾰτέω, ῶ, *fœneror.* Lysias. ex ὀβολὸς et ἵστημι.

Ὀβολοστά'της, ȣ, ὁ, *fœnerator:* à præc.

Ὀβολοστᾰτῐκὴ, ῆς, ἡ, *ars fœneratoria,* quia nummus non signatus appendi solebat: à pr.

Ὄβρῐᾰ et ὀβρί'κᾰλᾰ, *leonum, luporum,* &c. *catuli:* fort. quia ὄβριμα ex ὀβρίμοις nata, i. e. *fortibus.*

Ὀβρῐμοεργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *fortium facinorum patrator, ardua patrans:* ex ὄβριμος, *robustus, potens,* et ἔργον, *opus.*

Ὀβρῐμόθῦμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *forti animo præditus:* ab ὄβριμος, *fortis,* et θυμὸς, *animus.*

Ὀβρῐμοπά'τρη, ης, ἡ, *forti patre genita:* fem. seq.

Ὀβρῐμόπᾰτρος, ȣ, ὁ, *forti patre natus:* ab ὄβριμος et πατήρ.

Ὄβρῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fortis, potens.* Th. βριάω, *robustum reddo.*

ὌΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ȣ, τὸ, *aurum OBRYZUM, purum.*

Ὀγδοά's, ά'δος, ἡ, *numerus octonarius.* Th. ὀκτὼ, *octo.*

Ὀγδοά'τῃ, dat. sing. f. g. ab

Ὀγδόᾰτος, ά'τη, ᾰτον, Poët. pro

Ὄγδοος, όη, οον, *OCTAVUS.* Th. ὀκτώ.

Ὀγδοήκοντᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *octoginta:* et

Ὀγδοηκοστὸς, ἡ, ὸν, *octogesimus:* et

Ὀγδώκοντᾰ, Ion. pro ὀγδοήκοντᾰ, *OCTOGINTA,* οἱ, αἱ, τὰ, indecl. omnia ab ὄγδοος.

Ὀγδωκοντᾰέτης, sive ὀγδοηκον

τάέτης, ȣ, ὁ, *octogesimum annum agens:* ex ὀγδώκοντα et ἔτος.
Ὅγε, ἥγε, τόγε, *hic, hæc, hoc.*
ὈΓΚΆΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, *rudo:* propriè de asinis. ὀγκωμένȣ, gen. sing. præs. part. m.
Ὀγκηθμὸς, ȣ, ὁ, *ruditus:* à pr.
Ὀγκηρὸς, ρᾶ, ρὸν, *tumidus:* ab ὄγκος.
Ὀγκησὶς, εως, ἡ, idem quod ὀγκηθμὸς, Æl. de An. v. 51.
Ὀγκῖον, ὄγκαιον, ȣ, τὸ, *vas in quo aliqua ponuntur.* ab
ὌΓΚΟΣ, ȣ, ὁ, *tumor, fastus:* item *gravitas, pondus, moles, eminentia.* Hinc
Ὀγκόω, *tumidum reddo:* f. ώσω. perf. ὤγκωκα.
Ὀγμεύω, f. εύσω, *sulcum duco,* et per metaph. *ordine procedo.* ὤγμευον αὐτῷ, *ante ipsum ordine procedebant,* Xenoph. Cyropæd. Soph. Philoct.
ὌΓΜΟΣ, ȣ, ὁ, *sulcus, via.*
Ὀγχήςιος, ία, ιον, nomen adject. à substantivo. Ὀγχηςος, ȣ, ὁ. *Onchesti urbis incola.* Apud Pindar. Isth. Od. 1. 539. 3. vitiosè legitur Ὀρχηςίαις pro Ὀγχηςίαις.
ὌΓΧΝΗ vel ὄχνη, *pyrus* arbor, *pyrum* fructus.
Ὅδ' pro ὅδε, *hic, hæc, hoc,* q. v.
Ὄδαγμος, ȣ, ὁ, *morsus tenax:* ab ὀδάξω.
Ὁδαῖος, αία, αῖον, *venalis:* item *ad iter conficiendum idoneus.* Th. ὁδὸς, *via.*
Ὀδὰξ, adv. *mordicùs.* Th. ὀδȣς, *dens.*
Ὀδαξᾶομαι, id. q. ὀδαξέω, q. v.
Ὀδαξᾶσθαι, præs. inf. m. verbi præc.
Ὀδαξεῖσθαι, præs. inf. pass. verbi
Ὀδαξέομαι, *mordeor:* quod ab
Ὀδαξέω, ῶ, f. ήσω, *doleo morsu dentium.* Th. ὀδάξ.
Ὀδάξω et ὀδάξομαι, *mordeo, arrodo.*
Ὁδάω, seu ὁδέω, f. ήσω, *viatico instruo:* ab ὁδός.
ὍΔΕ, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc:* ex ὁ et δέ.
Ὀδελὸς, Dor. pro ὀβελός.
Ὁδεύω, *iter facio, eo:* præs. part. ὁδεύων, οντος. fut. εύσω. perf. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, *via.*
Ὁδήγει, *in viam duc,* præs. imperat. act. ab
Ὁδηγέω, *sum dux itineris; duco, dirigo:* f. ήσω. perf. ὡδήγηκα. ex ὁδηγός.
Ὁδηγητὴρ, ῆρος, idem quod Ὁδηγὸς, Inscript. Jovis Urii.
Ὁδηγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ:* ex ὁδὸς, *via,* et ἄγω, *duco.*
Ὀδῖος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.
Ὁδίτας, α, ὁ, Dor. pro
Ὁδίτης, ȣ, ὁ, *viator.* Th. ὁδός.
Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*
Ὁδοιπορέω, ῶ, *iter facio, viam emetior:* ex ὁδοιπόρος.
Ὁδοιπορία, ας, ἡ, *iter:* ab eod.
Ὁδοιπορικὸν, τὸ, *itinerarium (vestimentum).*
Ὁδοιπόριον, ȣ, τὸ, *merces* seu *donum quod comiti aut duci itineris datur, viaticum.* Ab ὁδοιπόρος.
Ὁδοιπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *viator:* ex ὁδὸς et πείρω.
Ὀδόντα, *dentem,* acc. sing. ab ὀδȣς, όντος, ὁ, *dens.*
Ὁδοποιέω, f. ήσω, *viam facio* seu *munio; viam* seu *aditum patefacio;* item *ad methodum redigo:* à seq.
Ὁδοποιὸς, ȣ, ὁ, *qui facit viam:* ex ὁδὸς et ποιέω.
ὉΔΟΣ, ȣ, ἡ, *via, auxilium, insidiæ.*
Ὁδȣν, *viam ostendere, ducere;* præs. inf. verbi ὁδόω.
ὈΔΟΥΣ, όντος, ὁ, *DENS:* acc. sing. ὀδόντα. dat. pl. ὀδȣσί.
Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vel ὁδοφύλακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *viarum custos:* ab ὁδὸς et φύλαξ, *custos.*
Ὁδόω, ῶ, fut. ώσω, *duco, præeo,* id. q. ὁδηγέω· ab ὁδός.
Ὀδύζομαι, fut. ύσομαι, *irascor:* a. 1. ὠδυσάμην.
Ὀδυνάομαι, -ῶμαι, *crucior.* Th. ὀδύνη.
Ὀδυνᾶρὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro ὀδυνηρὸς, ȣ, *dolorificus, dolorem adferens.*
Ὀδυνᾶσαι, *cruciaris,* contractum pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι. Regularitèr diceretur ὀδυνᾷ, 2. pers. sing. ind. pass. verbi ὀδυνάομαι, *crucior.* Th. ὀδύνη, *dolor.*
Ὀδυνάων, gen. plur. Æol. pro ὀδυνῶν. ab
ὈΔΥΝΗ, ης, ἡ, *dolor:* gen. pl. Æol. ὀδυνάων. dat. plur. Ion. ὀδύνησιν.
Ὀδυνηρὸς, ρᾶ, ρὸν, *dolorem afferens:* à præc.
Ὀδυνήφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dolorem mitigans:* in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδύνη, *dolor,* et φάω, *occido.*
Ὀδύρεο, *luge,* Ion. pro ὀδύρȣ, præs. imperat. ab ὀδύρομαι.
Ὄδυρμα, ατος, τὸ, *luctus, lamentum:* Angl. A DIRGE. et
Ὀδυρμὸς, ȣ, ὁ, *ejulatus, lamentatio:* ab
ὈΔΥΡΟΜΑΙ, *lamentor, ploro:* 3. pl. præs. sub. ὀδύρωνται. præs. part. med. ὀδυρόμενος. f. ὀδυρȣμαι. perf. ὤδυρμαι.
Ὀδυρτικὸς, κὴ, κὸν, *querulus:* ab ὀδύρομαι.
Ὀδυσῆϊ, dat. sing. Ion. ab Ὀδυσσεὺς, έος, ὁ, *Ulysses.*
Ὀδυσσάμενος, ȣ, *iratus,* aor. 1 part. med. et
Ὀδύσσατο, *iratus fuit,* 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὀδύσσω, *irascor.*
Ὀδυσσεία, ας, ἡ, *ODYSSEA:* ab
Ὀδυσσεὺς, έος, ὁ, et Æol. Ὑδύσσης, *ULYSSES:* acc. sing. Ὀδυσσέα vel -ῆα.
Ὀδυσσήϊος, α, ον, *ad Ulyssem pertinens, Ulysseüs.* à præced.
ὈΔΥΣΣΩ, fut. ὀδύσω, *irascor, succenseo:* qu. ab ὀδύνη, *dolor.*
Ὄδωδα, Att. pro ὦδα, *olui,* perf. med. verbi ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω. perf. med. inf. ὀδωδέναι. perf. part. med. ὀδωδώς.
Ὀδώδη, *oluerat,* Att. et Ion. pro ὠδώδει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi ejusd.
Ὀδώδυσαι, Att. redupl. pro ὤδυσαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ὀδύσσω, *irascor:* f. ύσω.
Ὀεσσὶ, Ion. et Æol. pro ὄϊσι, ab ὄϊς, contractè οἶς, *ovis:* gen. οἰὸς, vel ὄϊος.
Ὄζειν, *olere,* præs. inf. ab ὄζω.
Ὄζη, ης, ἡ, *fœtor pedis.*
Ὀζήσω, *olebo,* f. 1. verbi ὄζω.
Ὀζίας, ȣ, ὁ, nomen viri Hebr. quod interpret. Lat. *robur à Domino.*
ὌΖΟΣ, ȣ, ὁ, *nodus arboris, ramus.* Metaph. *homo bellicosus.*
ὌΖΩ, *OLEO:* f. ὀζήσω et -έσω. perf. ὤζηκα. perf. med. ὦδα et Att. ὄδωδα.
Ὀζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *olidus, fœtidus:* à præc. Sed
Ὀζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ramosus, nodosus:* ab ὄζος, *ramus.*
Ὅθ' pro ὅτε, *quando, quum.*
Ὅθεν, *unde, ex quâ causâ:* pro ὅπȣ, *ubi,* Matt. xxiv. 24. adverb. ab ὅς, *qui.*
Ὅθ' ἕνεκα, *eò quod,* Eurip. Ion. 662. Dan. 20. Soph. Aj. 123.
Ὄθετ' pro ὄθετο, *curabat,* 3. sing. imperf. med. Ion. verbi ὄθομαι. ab
ὌΘΗ, ης, ἡ, *cura, ratio:* q. cura consueta: ab ἔθω, *consuevi.*
Ὅθι, *ubi:* adv. ex ὅς.
Ὀθνεῖος, εία, εῖον, *alienigena, peregrinus:* pro νοθεῖος. Th. νόθος, *spurius.*
Ὄθομαι, *curo, moveor.* Th. ὄθη, *cura.*
ὈΘΟΝΗ, ης, ἡ, *linteum;* item *velum nauticum.*

'Ὀθόνῖον, ου, τὸ, *linteolum:* diminutiv. à præc.
Ὀθοννᾶ, ης, ἡ, *herba quædam et succus oculis conveniens.*
"Ὀθριξ, ὄτριχος, ὁ καὶ ἡ, per Sync. pro ὁμοιόθριξ, *qui est ejusdem capilli:* ex ὁμὸς, *similis,* et θρὶξ, *capillus.*
'Ὀθρῦς, ὕος, ἡ, nomen montis.
"Ὀθω, *moveo:* vide ὠθέω.
ΟΙ", *hei, heu,* lamentandi vocula.
Οἱ, *hi,* artic. præposit. vide ὁ, at
Οἱ, particula expletiva, ornatui inserviens; μή οἱ ὁ πάππος ἀποθάνοι, Xenoph. Cyrop. p. 26. *ne moreretur avus.*
Οἷ, *qui:* vide in ὅς.
Οἷ, adv. *quò, ubi:* ab eod. et
Οἷ, pronomen dat. cas. vide οὗ, *sui.* οἱ pro ἑαυτῷ.
Οἷ', pro οἷᾶ, *qualia:* ab οἷος, ου, *qualis:* et
Οἷᾶ, adv. *ceu, tanquam:* ab eod.
Οἰᾶκίζω, f. ἴσω, *guberno, rego,* propriè *navem:* ab οἴαξ.
Οἰᾶκοστρόφος, ου, ὁ, *qui gubernaculum vertit, gubernator:* ex οἴαξ et στρέφω.
ΟΙ'ΑΞ, ὁ, *gubernaculum, clavus navis:* q. ab οἴω, *fero.*
Οἶγε, *aperi,* præs. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.
Οἰγήσομαι, *aperiar,* f. 2. pass. ab
ΟΙ"ΓΩ, seu οἰγνύω et οἴγνῦμι, *aperio:* f. οἴξω. perf. ᾦχᾶ et ἔωχᾶ. perf. med. ἔωγᾶ.
Οἶδ' pro οἶδα vel οἶδε, vide seq.
Οἶδᾶ, ας, ε, *novi;* et in pl. οἴδᾶμεν, -δᾶτε, -δᾶσῖ, perf. med. verbi εἴδω, *scio.*
Οἰδαίνω, seu οἰδᾶνω et οἰδᾶω, *tumefacio:* præs. pass. οἰδᾶνομαι, η, εται, *tumefio.* Th. οἰδέω.
Οἶδασθᾶ, *nôsti,* Æol. Paragoge et per Sync. οἶσθα pro οἶδας, 2. sing. perf. m. verbi εἴδω vel εἴδημι, *scio.*
ΟΙ'ΔΕ'Ω, ῶ, *tumeo, inflatus sum;* f. ήσω. imperf. ᾤδεον, ουν. perf. ᾤδηκᾶ. perf. part. ᾠδηκώς.
Οἴδημᾶ, ᾶτος, τὸ, *tumor:* et
Οἴδησῖς, εως, ἡ, *tumor, inflatio:* à præc.
Οἰδῖπόδᾶς, ου, ὁ, Dor. pro
Οἰδῖπόδης, ου, ὁ, *ŒDIPUS, Thebarum rex.* Dicimus et Οἰδῖπους, οδος, ὁ, et Οἰδῖπος, ου, ὁ.
Οἰδίσκω, *tumefacio, intumesco:* ab οἰδέω.
Οἶδμᾶ, ᾶτος, τὸ, per Sync. pro οἴδημᾶ, ᾶτος, τὸ, *tumor.* Th. οἰδέω, *tumeo.*
Οἴεαι, Ion. pro οἴῃ, *putas,* 2. sing. præs. ind. med. verbi οἴομαι, *puto:* f. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι. Th. οἴω seu οἶω, *puto.*
Οἴει, *putas,* Att. pro οἴῃ, 2. sing. præs. ind. med. et
Οἴεσθαι, præs. inf. med. verbi ejusd.
'Οΐεσσῖ, dat. pl. Ion. ab οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis.*
Οἰέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ejusdem ætatis;* pro ὁμοιέτης· ex ὅμοιος, *similis,* et ἔτος, *annus.*
'Οϊζῦος, ου, ὁ καὶ ἡ, *miser, calamitosus.* Th. ὀϊζύς.
'Οϊζῦρῇ, dat. sing. Ion. f. g. ab
'Οϊζῦρὸς, ᾶ, ὸν, et οἰζῦρὸς, ᾶ, ὸν, *calamitosus:* ab
'ΟΙ"ΖΥ"Σ, ύος, ἡ, *ærumna, miseria:* acc. sing. ὀϊζύν. q. ab οἴ, *hei.*
'Οϊζύω, f. ύσω, *ærumnas et miserias perpetior:* à præc.
Οἴῃ, *soli,* dat. sing. gen. fœm. ab οἶος, ου, *solus.*
Οἰηθῆναι, *putâsse,* a. 1. inf. pass. ab οἴω seu οἴομαι, *puto:* fut. οἰήσομαι. perf. pass. ᾤημαι. a. 1. pass. ᾠήθην.
Οἰήϊον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus navis:* pro οἰήκιον, οἰάκιον. Dim. ab οἴαξ, idem.
Οἴηκες, vide οἴηξ.
Οἰηκίζειν, Ion. pro οἰακίζειν, *regere, gubernaculum regere:* ab
Οἴηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ὁ, *gubernaculum.* οἴηκες etiam dicuntur *annuli per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.*
Οἴησῖς, εως, ἡ, *opinio:* ab οἴομαι.
Οἰήσομαι, *putabo,* fut. 1. med. verbi οἴομαι seu οἶμαι. Th. οἴω, *puto.*
Οἴϊδᾶ, acc. sing. ab ὄϊς, ἴδος, ἡ, vel οἶϊς, οἴϊδος, *ovicula.* Th. ὄϊς, *ovis.*
Οἶκᾶ, perf. med. verbi εἴκω, *cedo, similis sum;* sed frequentiùs pro eo usurpatur ἔοικα.
Οἴκᾶδ' pro οἴκᾶδε, et Dor. οἴκαδες, *domum:* adv. ad locum: ab οἶκος, ου, ὁ, *domus.*
Οἴκᾶσῖ, et Atticè ἐοίκασι, *videntur,* 3. plur. perf. med. Sic οἴκᾶτε, Att. ἐοίκατε, verbi εἴκω, *similis sum.*
Οἶκε, et Att. ἔοικε, *videbatur,* 3. sing. perf. ind. med. ejusd. verbi.
Οἰκεῖν, *vivere,* præs. inf. act. verbi οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος.
Οἰκεῖος, εἰᾶ, εῖον, *domesticus, a, um:* item *proprius;* οἱ οἰκεῖοι, *domestici:* in superl. οἰκειότᾶτος, *familiarissimus:* ab eod.
Οἰκειότης, ητος, ἡ, *domesticus usus et consuetudo, familiaritas, amicitia;* item *propinquitas, cognatio:* à præc.
Οἰκειοφώνως, adv. *suâ voce:* ex οἰκεῖος, *proprius,* et φωνὴ, *vox.*
Οἰκειόω, ῶ, et οἰκειόομαι, *familiarem reddo, concilio, mihi vindico:* f. ώσω. a. 1. ᾠκείωσᾶ. ab οἰκεῖος.
Οἰκείτωσᾶν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito.*
Οἰκείων, *habitans:* Poët. pro οἰκέων, præs. part. act. verbi ejusd.
Οἰκείως, adv. *domesticè, propriè.* ab οἰκεῖος.
Οἴκεντῖ, *habitant,* Æol. pro οἰκεῖσι, 3. pl. præs. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, *habito.*
Οἰκέοισῖ, Dor. et Æol. pro οἰκέουσι, *habitant,* 3. plur. præs. ind. act. ab eod. verbo et th.
Οἰκέοιτο, Ion. pro οἰκοῖτο, 3. sing. præs. opt. pass. ejusd. verbi.
Οἰκετὴς, οῦ, ὁ, *domesticus:* item *servus:* gen. plur. οἰκετῶν. in nom. pl. οἰκέται. et
Οἰκέτῖς, ἴδος, ἡ, *domestica.* Th. οἶκος, *domus.*
Οἰκεῦντες, *habitantes,* Dor. pro οἰκοῦντες, nom. vel acc. plur. præs. part. verbi οἰκέω.
Οἰκεὺς, έος, ὁ, *domesticus servus:* acc. pl. Ion. οἰκῆας. Th. οἶκος, *domus.*
Οἰκέω, -ῶ, *habito; administro;* ἀσφαλῶς οἰκεῖν, *securè regere,* Dem. in Aristoc. p. 223. ed. Taylor. Eurip. Supp. 1231. f. ήσω. perf. ᾤκηκᾶ. a. 1. ᾤκησᾶ. præs. pass. οἰκέομαι, -οῦμαι, *incolor:* præs. part. pass. οἰκεόμενος, -ούμενος, οἰκεομένη, -ουμένη, ης, ἡ, *orbis terrarum habitabilis:* οἰκουμένη, sc. γῆ, *terra quæ incolitur; orbis terrarum; Romanum imperium; Judæa.* Th. οἶκος.
Οἰκῆᾶς, acc. pl. ab οἰκεὺς, quod vide.
Οἰκήϊᾶ, τὰ, *res domesticæ:* ab οἰκήϊος.
Οἰκηΐη, ης, ἡ, *familia:* et
Οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, ου, *domesticus.* Th. οἶκος.
Οἰκηΐεσθαι, Ion. pro οἰκειοῦσθαι, *suum facere:* ab οἰκειόω, quod vide.
Οἴκημᾶ, ᾶτος, τὸ, *habitaculum, carcer:* ab οἰκέω, *habito.*
Οἰκημένος, Ion. pro ᾠκημένος, ου, perf. part. pass. et
Οἰκῆσαι, *habitâsse,* aor. 1. inf. act. οἴκησον, aor. 1. imperat. verbi οἰκέω. fut. ήσω. aor. 1. ᾤκησα.
Οἴκησῖς, εως, ἡ, *sedes, habitatio:* ab οἰκέω, *habito.*
Οἰκητήρῖον, ου, τὸ, *domicilium:* et
Οἰκητὴς, οῦ, ὁ, *habitator:* et

Οἰκητὸς, ἡ, ὸν, *habitabilis:* et
Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator:* omnia ab οἰκέω.
Οἰκῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *domus:* ab οἶκος.
Οἰκῐᾰκὸς, ἡ, ὸν, *domesticus, a, um:* à præced. th.
Οἰκῐ'δῐον, ȣ, τὸ, *ædicula:* ab eod.
Οἰκίζω, *ædifico, struo, condo; in ædibus colloco:* item *coloniam in locum aliquem mitto:* fut. ῐ'σω. a. 1. ᾤκῐσᾰ. ab οἶκος.
Οἰκῐ'ον, ȣ, τὸ, *domicilium.* Dim. ab οἶκος.
Οἰκῐ'σαι, *habitare fecisse,* a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω.
Οἰκίσκος, ȣ, ὁ, *parva domus, cellula, avium cavea.*
Οἰκιςαὶ, nom. pl. ab οἰκιςὴς, quod vide.
Οἰκιςὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac
Οἰκιςὴς, ȣ̃, ὁ, *ædificator, conditor, coloniæ deductor.* Th. οἶκος, *domus.*
Οἰκογενεῖς, nom. vel acc. pl. ab
Οἰκογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *domi natus, vernaculus:* ab οἶκος, *domus,* et γείνομαι, *nascor.*
Οἰκοδέσποινᾰ, ης, ἡ, *hera, materfamilias,* q. d. *domina domûs:* ex οἶκος et δέσποινα.
Οἰκοδεσποτέω, *domum administro:* f. ήσω. perf. ᾠκοδεσπότηκᾰ· ab
Οἰκοδεσπότης, ȣ, ὁ, *herus, paterfamilias:* ex οἶκος et δεσπότης.
Οἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico; doceo, emendo:* f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκᾰ. aor. 1. ᾠκοδόμησᾰ. perf. pass. ᾠκοδόμημαι. plusq. perf. pass. ᾠκοδομήμην, σο, το. a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ης, η. f. 1. pass. οἰκοδομηθήσομαι. ab οἰκοδόμος.
Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, structura:* item *emendatio:* ab eod.
Οἰκοδόμημᾰ, ᾰτος, τὸ, idem: ab οἰκοδομέω.
Οἰκοδομῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *ædificatio; incrementum in cognitione Dei:* à seq.
Οἰκοδόμος, ȣ, ὁ, *ædificator:* ex οἶκος et δέμω.
Οἴκοθεν οἴκαδε, *de domo in domum.*
Οἴκοθῐ, *domi:* οἴκοι, idem. Th. οἶκος.
Οἴκοισῐν, dat. pl. Ion. ab οἶκος, ȣ, ὁ, *domus.*
Οἴκόνδε, *domum,* adv. ab οἶκος.
Οἰκονομέω, *sum dispensator, rem familiarem administro; rego, guberno:* fut. ήσω. perf. ᾠκονόμηκᾰ. ex οἰκονόμος.
Οἰκονομητῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad privatam administrationem pertinens, œconomiæ peritus:* à præc.
Οἰκονομητῐκώτερος, τέρᾱ, τερον, Xenoph. p. 28, 40. *ad privatam administrationem magis idoneus:* comparat. ab οἰκονομητικός.
Οἰκονομῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *dispensatio rei familiaris, rei domesticæ administratio:* ab οἰκονόμος.
Οἰκονομῐκὸς, κὴ, κὸν, *rei familiaris administrandæ peritus:* et
Οἰκονόμος, ȣ, ὁ, *dispensator rei familiaris:* ab οἶκος et νέμω.
ΟΙ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *domus, familia: bona, facultates.*
Οἰκόσῖτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui suo cibo vescitur,* et *ex suis facultatibus vivit:* ab οἶκος, *domus,* et σῖτος, *frumentum.*
Οἰκοτρῐ'βης, ȣ, ὁ, *verna, servus vernaculus, diu domi nostræ versatus,* aut *ex parentibus servis natus:* ex οἶκος et τρίβω, *tero.*
Οἰκȣμένη, ης, ἡ, (subaudi γῆ) *terra habitabilis.* Vide οἰκέω.
Οἰκȣρέω, f. ήσω, *domum custodio, domi me contineo;* item *domi latito,* vel *desideo:* ex οἶκος, *domus,* et ȣ̓ρος, *custos.*
Οἰκȣρῐᾶν, gen. pl. pro οἰκȣρίων· ab
Οἰκουρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *domûs custodia, assiduitas domestica.* Ab οἰκουρέω.
Οἰκȣρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *domi manens, domûs custos:* q. d. ȣ̓ρος τȣ̃ οἴκȣ. Th. ȣ̓ρος, *custos.*
Οἰκοφθορέω, ῶ, *rem familiarem perdo:* ab οἶκος et φθείρω, *corrumpo.*
Οἰκοφῠλᾰκέω, *domum custodio:* ex οἶκος et φυλάσσω, *custodio:* f. ξω.
Οἰκτείρᾱς, αντος, ᾱ. 1. part. act. ab οἰκτείρω, *miseror,* quod vide.
Οἰκτείρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *miseratio, commiseratio.* à 1. singul. perf. pass. ejusd. abjecto augmento.
Οἰκτειρήσω, f. 1. ind. act. ab
Οἰκτείρω, *miseror, commiseror:* f. οἰκτερῶ et οἰκτειρήσω. a. 1. ᾤκτειρᾰ. aor. 1. imperat. act. οἴκτειρον, *miserere.* Th. οἶκτος, *misericordia.*
Οἰκτίζω et οἰκτίζομαι, *miseror, commiseror, miseret me:* f. ῐ'σω et ῐ'σομαι. aor. 1. ᾤκτῐσᾰ. ab οἶκτος.
Οἰκτιρμὸς, ȣ̃, ὁ, *commiseratio:* ab οἰκτείρω.
Οἰκτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *misericors:* ab eod. Sed
Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, ȣ̃.
Οἴκτιςος, ίςη, ιςον, superl. *valdè miserabilis, miserrimus.* Vide οἰκτρός.
Οἰκτιῶ, *miserebor,* fut. 1. Att. pro οἰκτίσω, verbi οἰκτίζω.
ΟΙ'ΚΤΟΣ, ȣ, ὁ, *misericordia, commiseratio.*
Οἰκτότερος, Ion. pro οἰκτρότερος, *miserabilior,* comparat. ab
Οἰκτρὸς, ρᾱ, ρὸν, *miserabilis:* in superl.
Οἰκτρότᾰτος et οἴκτιςος. Th. οἶκτος.
Οἰκῶ, præs. ind. contractè pro οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*
Οἰκὼς, ότος, et Att. ἐοικὼς, *similis:* perf. part. m. ab εἴκω.
Οἰκωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui domum et rem domesticam juvat:* ex οἶκος, *domus,* et ὠφελέω, *juvo.*
Οἰκωφελῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, Ion. οἰκωφελῐ'η, *frugalitas, toti familiæ utilitatem afferens:* à præc.
Οἶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *impetus:* per Sync. pro οἴμημα, ab οἰμάω, *impetu feror.* Th. οἴμη, *via.*
Οἶμαι, *puto,* contract. ex οἴομαι. f. οἰήσομαι. perf. ᾦημαι.
Οἰμᾰ'ω, f. ήσω, *impetum do, irruo:* propriè *rectâ viâ.* Th. οἴμη, *via.*
Οἰμεῖν, Ion. pro ἐλθεῖν, *venire.*
ΟΙ'ΜΗ, ης, ἡ, *via, semita, cantus, vox:* ab οἴω, *fero:* via *fert* euntes.
Οἴμοι et ὤμοι, *heu mihi,* adv. dolentis.
Οἶμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *semita, virga;* item *versus, circulus, tibia, radius rotæ.* Th. οἴμη.
Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus:* ab
Οἰμώζω, *ploro, ejulo:* fut. ξω. Th. οἴ, *hei, heu,* adv. ægrè ferentium.
Οἰμώξᾱς, *plorans,* aor. 1. part. act. à præcedente.
Οἰμωχθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. ab eod. verbo.
Οἶν, *ovem,* acc. sing. ab οἶς, ἡ, *ovis.*
Οἰνάνθᾱ, ᾱς, ᾱ, Poët. et Dor. pro οἰνάνθη, ης, ἡ, *vitis florens, uva germinans;* ŒNANTHE *herba; avis quædam:* ex οἶνος et ἄνθος, *flos.* Sic οἰνανθῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη, οἴνη ἡ ἀνθȣ̃σα, *vitis.* Apud priscos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος.
Οἰνᾰ'ρεον, ȣ, τὸ, idem ac οἴνᾰρον, pro quo et οἰνᾰρῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *vitis, pampinus.* Th. οἶνος.
Οἰνᾰ'ρεος, έᾱ, εον, *pampineus:* ab eod.
Οἰνείδᾱο, gen. Ion. pro Οἰνείδȣ, ab
Οἰνείδης, ȣ, ὁ, nomen propr. Patronymic. ab

Οἰνεὺς, έος, ὁ, *Oeneus.*
Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν. ab
Οἴνη, ης, ἡ, *vitis.* Th. οἶνος, *vinum.*
Οἰνηρὸς, ρᾶ, ρὸν, *vinosus, vinarius:* ab eod.
Οἰνήρυσις, εως, ἡ, *vasculum quo vinum hauritur:* ex οἶνος et ἀρύω, *haurio.*
Οἰνεῖδαι, ῶν, οἱ, *Oenidæ:* τουτέστιν οἱ τοῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς fit Οἰνείδης, et, inserto ι, Οἰνιίδης, ου, ὁ.
Οἰνίζω, f. ίσω, *vinum emo,* vel *vinosum saporem refero:* ab οἶνος, *vinum.*
Οἰνοβαρείων, *vino gravis:* partic. verbi οἰνοβαρέω sive οἰνοβαρείω, ex iisd. cum seq.
Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vino gravis;* in vocat. sing. οἰναβαρές. ab οἶνος, *vinum,* et βαρὺς, *gravis.*
Οἰνοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vinum capiens;* Ion. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.
Οἰνοδότας, α, ὁ, Dor. pro
Οἰνοδότης, ου, ὁ, *vini dator.* Bacchi Epithet. ab οἶνος, *vinum,* et δίδωμι, *do.*
Οἰνόμαος, ου, ὁ, nom. propr. viri.
Οἴνοπα, acc. sing. οἴνοπι, dat. sing. ab οἶνοψ, quod vide.
Οἰνοπέδοιο, gen. Ion. pro οἰνοπέδου, ab
Οἰνόπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vinifer:* ab οἶνος et πέδον, *solum, terra.*
Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nom. propr.
Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vino plenus, vini ferax:* ex οἶνος et πλήθω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*
Οἰνοποιέω, ῶ, *vinum facio.* ex οἶνος et ποιέω.
Οἰνοποιΐα, ας, ἡ, *vini confectio:* à seq.
Οἰνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui vinum conficit:* ex οἶνος et ποιέω.
Οἰνοποσία, ας, ἡ, *vini potio:* ex οἶνος et πόσις.
Οἰνοποτάζω, idem quod
Οἰνοποτέω, ῶ, fut. ήσω, *vinum bibo:* ab
Οἰνοπότης, ου, ὁ, *vini potor:* ex οἶνος et πότης.
ΟΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *VINUM:* q. ab ὀνῶ, *juvo.*
Οἰνοφλυγέω, -ῶ, *vinosus sum, vino me ingurgito, inebrior:* et
Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, *vinolentia, compotatio:* ab
Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, *vinosus:* qu. οἴνῳ φλύζει, *vino fervet.*
Οἰνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vinum ferens, vino ferendo aptus:* ex οἶνος et φέρω.
Οἰνοχοείτω, *misceat,* 3. singul. præs. imperat. act. ab οἰνοχοέω.
Οἰνοχοεύω, fut. εύσω, idem quod seq.
Οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, *vinum infundo, sum pincerna.* Pass. οἰνοχοέομαι, οῦμαι, *vinum mihi infunditur:* ab οἰνοχόος.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, *vas ex quo vinum in poculum infunditur, trulla:* ab οἰνοχόος.
Οἰνοχόος, ου, ὁ, *pincerna, pocillator:* quod ab οἶνος, *vinum,* et χέω, *fundo.*
Οἰνοχοῶν, όντος, ὁ, *pocillator, pincerna.*
Οἶνοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *niger, vinei coloris;* dat. plur. οἴνοψι· ab οἶνος, *vinum,* et ὄψις, *visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Οἰνόω, -ῶ, f. ώσω, *ebrio, inebrio:* ab οἶνος.
Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.
Οἴξασα, aor. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, *aperio:* f. ξω.
Οἷο, Poët. pro οὗ, *illius, sui.*
Οἰόβατος, η, ον, *solivagus:* ex οἶος et βαίνω, *eo.*
Οἰοβότης, ου, ὁ, *seorsum ab aliis pascens:* ex οἶος et βόσκω.
Οἰόζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unicâ veste indutus; unicus:* ex οἶος et ζώνη.
Οἴοθεν, adv. *seorsum.* οἴοθεν οἶος, *cum solo solus.* Th. οἶος, *solus.*
Οἴομαι vel οἶμαι, *opinor, existimo:* præs. imperat. med. οἴου, οἰέσθω. f. m. οἰήσομαι. perf. pass. ᾤημαι. a. 1. pass. ᾠήθην. q. ab οἰέομαι. Th. οἴω, *puto.*
Οἶον, adv. *solum:* vide in οἶος.
Οἷον, adv. *qualiter, sicut, velut, quemadmodum, tanquam: verbi causâ, exempli gratiâ, fermè, ferè:* οἷον præcedente οὐδὲν vel μηδὲν, absque verbo, significat *nihil vetat.* οὐχ οἷον, et μὴ οἷον, *non solùm non,* vel *nedum.* Th. οἷος.
Οἰονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ οἶος καὶ μόνος νεμόμενος, *qui solus pascitur.* Vel ὁ τὰς ὄϊας νέμων, τουτέστιν ὁ ποιμὴν, id est, *qui oves pascit.*
Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, *possibile:* ab οἷος, quod vide.
Οἰοπέδιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *uno indutus calceo:* ex οἶος et πέδιλον.
Οἰοπολέω, *solitarius sum:* item *oves pasco.* vide seq.
Οἰοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ οἶος καὶ μόνος πολῶν, εἴτε πολούμενος ἔν τινι τόπῳ, *qui solus vagatur, et in aliquo loco versatur;* item *qui circa oves versatur:* ab ὄϊς, *ovis.* Th. πολέω, *verso.*
ΟΙ͂ΟΣ, *solus:* in f. g. οἴη, neut. οἶον, *solum;* quod et adverbialitèr sumitur.
ΟΙ͂ΟΣ, οἵα, οἷον, *qualis, quantus;* item *pronus, paratus, promptus, strenuus:* item pro ὅμοιος, *similis;* et pro δυνατὸς, *potens, possibilis.*
Οἰὸς vel ὄϊος, gen. sing. ab οἶς vel ὄϊς, ἡ, *ovis.*
Οἰοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *indutus unicâ tunicâ,* vel *qui tunicam ex ovis lanâ gestat:* ex οἶος, vel οἶς, οἰὸς, ἡ, *ovis,* et χιτὼν, *tunica.*
Οἰόω, ῶ, f. ώσω, *desolo, vasto; solum facio.* Th. οἶος, *solus.*
ΟΙ͂Σ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, vel οἶϊς, οἴϊδος, ἡ, *OVIS;* vel ὁ, *aries.*
Ὄϊς, ἴδος, ἡ, *ovicula:* à præced.
Οἴσατο et ὀΐσσατο, *putavit,* 3. sing. a. 1. ind. m. Poët. pro ᾠήσατο, factâ Syncope et rejecto augmento, verbi οἴομαι vel οἶμαι, *puto:* fut. οἰήσομαι. a. 1. m. ᾠησάμην, ω, ατο.
Οἶσε, *ferto,* præs. imperat. verbi οἴσω, factum ex f. verbi οἴω pro φέρω, *fero:* fut. οἴσω. hinc οἴσετον, *ferent,* dual. f. 1. act. et οἴσει, 3. sing. f. 1.
Οἰσέμεν, pro οἴσειν, inf. fut. verbi φέρω.
Οἴσεσθαι, f. 1. inf. m. ab οἴω pro φέρω, *fero:* f. οἴσομαι, ῃ, εται.
Οἰσῆ, Dor. pro οἴσῃ, 2. sing. fut. 1. m. verbi φέρω, *fero:* f. 1. m. οἴσομαι.
Οἶσθα, *nôsti,* per Sync. pro οἴδασθα, 2. sing. præt. m. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, *scio:* p. m. οἶδα, ας, ε.
Ὀϊσθεὶς, *suspicatus, indignatus,* a. 1. part. pass. Poët. verbi ὄϊομαι. a. 1. pass. ᾠΐσθην. Alii volunt esse aor. 1. part. pass. ab οἴω, *fero.* f. οἴσω.
Οἰσΐα, ας, ἡ, *salix:* q. ab ἴω, *eo,* quia *it* celeritèr crescendo.
Οἴσομαι, et Dor. οἰσοῦμαι, f. 1. m. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω, undè οἰσθήσομαι. ἡ ψῆφος οἰσθήσεται, *feretur.* In comp. ἐξοισθήσεται, *efferetur,* Eurip. Supplic. 561. a. 1. ἤνεγκα.
Οἰσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. Vide οἴσομαι.
Οἰσόμενος, *sibi relaturus,* fut. 1. part. m. verbi φέρω.
Οἶσον, ου, τὸ, *funis,* q. ab οἴω, quia fit ad *ferendum* aliquid.
Οἴσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi φέρω, *fero.*
Οἰσπάτη, ης, ἡ, *sordes ovium,* ut legend. ap. Dion. Cassium, c. xlvi. p. 337.
Ὀϊσσάμενος, ου, *ratus,* a. 1. part. m. et
Ὀΐσσατο, 3. sing. a. 1. m. gem.

σ, et Poët. verbi οἴομαι, f. οἰ-σομαι, *puto:* pro οἴομαι, f. οἰή-σομαι. Th. οἴω.
Οἰςέον, *ferendum;* verbale ab οἴω pro φέρω, *fero:* f. οἴσω.
'Οϊςεύω, *sagittâ peto:* ab
'Οϊςὸς, ῦ, ὁ, *sagitta:* in pl. ὀϊςοὶ, οἱ. ab οἴω, *fero:* f. οἴσω.
Οἰςρᾶω, et οἰςρέω, f. ήσω, *œstro* seu *asilo agitor.* metaph. *veluti œstri stimulis agitor.* Activè, *œstro agito, œstro stimulo.* Th. οἶςρος.
Οἰςρηθεὶς, *furore percitus,* a. 1. part. pass. verbi οἰςρέω.
Οἴςρημᾶ, ᾶτος, τὸ, *stimulus:* et
Οἰςρήεις, ήεσσᾶ, ῆεν, *furiosus, œstro percitus:* ab
ΟΙ'ΣΤΡΟΣ, ῦ, ὁ, *ŒSTRUS, tabanus, stimulus; furor, insania;* etiam *irritatio, cupiditas vehemens.* Hinc Angl. TO STIR.
ΟΙ'ΣΥ'Α, ᾶς, ἡ, *salix.* Vide οἰσία. Hinc Angl. OSIER.
Οἰσΰϊνος, η, ον, *vimineus, salignus.* à præced.
Οἰσΰμες, *feremus,* Dor. et Æol. pro οἴσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω.
Οἴσΰπος, ῦ, ὁ, *sordes ovium:* q. ab οἶς, *ovis,* et σήπω, *putrefacio.*
Οἴσω, *feram,* fut. 1. act. verbi φέρω, *fero:* a. 1. ἤνεγκα.
Οἰσῶ, *feram,* Dor. pro præced.
Οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, *allaturus alteri;* f. 1. part. verbi φέρω.
Οἵτ' pro οἵτε, *qui,* nom. pl. ab ὃς et τε.
Οἴτη, ης, ἡ, *ŒTA, mons Thessaliæ.*
Οἵτῖνες, *quicunque,* nom. pl. ab ὅςις, genit. ῦτινος, et in f. g. ἥτις, neut. ὅ,τι.
ΟΙ'ΤΟΣ, ῦ, ὁ, *ærumna, calamitas:* q. ab οἶ.
Οἰτόσυρος, Scythicè vocatur *Apollo.*
ΟΙ'ΦΕ'Ω seu -άω, *coëo.*
Οἰφὶ, *Ephi mensura.*
Οἰχέοντῖ, Dor. pro οἰχέυσι, ῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰχέω, *veho, fero:* pro usitat. οἴχομαι.
Οἴχεσθαι, *abire,* præs. inf. ab οἴχομαι.
Οἴχηνται, Ion. pro ᾤχηνται, 3. pl. perf. pass. et
Οἰχήσομαι, *abibo,* f. 1. m. verbi οἴχομαι.
Οἰχθεὶς, *apertus,* a. 1. part. pass. verbi οἴγω, *aperio:* fut. ξω. a. 1. pass. ᾤχθην.
Οἴχνεσκον, Ion. inserto σκ pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo.* Alii ab οἰχνέσκω pro οἰχνέω derivari malunt.
Οἰχνεῦσῖ, Dor. pro οἰχνῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ab
Οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo.*
Οἰχοίᾶτο, Ion. pro οἴχοιντο, 3. pl. præs. opt. ab
ΟΙ'ΧΟΜΑΙ, η, εται, *abeo, discedo, proficiscor, pereo, dissipor:* fut. m. οἰχήσομαι. perf. pass. ᾤχημαι. a. 1. pass. ᾠχήθην. præs. part. m. οἰχόμενος.
Οἴχωκᾶ, detracto augmento pro ᾤχωκα, Attic. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo.*
Οἰχώκει, *ivit,* Ion. Dialysi et Att. pro ᾠχώκει, 3. singul. plusq. perf. act. et
Οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. Attic. verbi οἴχομαι, *abeo:* vide οἴχωκα.
ΟΙ'Ω seu ὀΐω, *puto, existimo;* f. οἴσω. Sic οἴομαι et οἶμαι, *puto.*
Οἴω, *fero alteri:* οἴομαι, med. *affero mihi.* Il. ν. 168.
'Οΐων, *ovium,* gen. pl. ab ὄϊς, ὄϊος, seu οἶς, ἡ, *ovis.*
Οἰωνίζομαι, *auguror:* fut. m. ίσομαι. a. 1. med. ᾠωνῖσᾶμην. Th. οἰωνὸς, *avis.*
Οἰωνῖσαίμην, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι.
Οἰώνισμᾶ, ᾶτος, τὸ, *augurium.* et
Οἰωνισμὸς, ῦ, ὁ, *auspicium.* et
Οἰωνιςὴς, ῦ, ὁ, *augur:* ab οἰωνίζομαι.
Οἰωνοθέτης, ῦ, ὁ, *qui ex avibus auguratur; vates:* ab οἰωνὸς et τίθημι.
Οἰωνοπόλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *vates per cantum avium:* ab οἰωνὸς, *avis,* et πολέω, *versor.*
ΟΙ'ΩΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *avis, volucris; propriè vultur,* vel *avis carnivora;* item *augurium, omen.*
Οἵως, adv. *qualiter, quemadmodum, quomodò.* Th. οἷος, *qualis.*
"Οκᾶ, Dor. pro ὅτε, *quando.*
'Οκείλαντες, *appellantes,* nom. pl. a. 1. part. act. ab
'Οκέλλω, *appello, accedo:* f. ελῶ. aor. 1. ὤκειλᾶ. Th. κέλλω, idem.
"Οκκᾶ, Dor. pro ὅτε, *quando.*
"Οκκος, *OCULUS,* Dor. ab ὄπτομαι.
'ΟΚΛΑ'ΖΩ, *in genua succumbo, labasco, deficio:* q. à κλάω, *genua frango.*
'Οκνᾶλέως, *pigrè,* adv. ab ὄκνος, *pigritia.*
'Οκνείω, idem quod ὀκνέω, *pigresco.*
'Οκνέω, *piger et segnis sum, cunctor, non audeo, timeo, tergiversor:* f. ήσω. perf. ὤκνηκᾶ. a. 1. ὤκνησᾶ. a. 1. inf. ὀκνῆσαι. f. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος.
'Οκνηρίᾶ, ᾶς, ἡ, *pigritia:* à seq.
'Οκνηρὸς, ρᾶ, ρὸν, *segnis, piger, timidus, cujus aliquem piget:* ab
"ΟΚΝΟΣ, ῦ, ὁ, *pigritia, metus, ignavia:* q. ab ῦ κινεῖν, *non movere.*
'Οκνῦσῖν, *tergiversantur,* 3. pl. præs. ind. et
'Οκνῶσῖν, 3. pl. præs. sub. act. verbi ὀκνέω, quod vide.
'Οκόθεν pro ὁπόθεν, *unde.*
'Οκοῖᾶ, Dor. pro ὁποῖα, *qualia, qualitèr:* vide ὁποῖος.
'Οκόσος pro ὁπόσος.
'Οκρῖᾶομαι, ῶμαι, *exasperor, rixor.* 3. pl. imperf. ὀκρῖόωντο pro ὀκρῖῶντο. Ab ὄκρις.
"Οκρῖᾶς, *summa cacumina,* acc. plur. à nom. ὄκρις, quod vide.
'ΟΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *pulpitum, scala:* q. ab ἄκρον et βάω.
'Οκρῖόεις, όεσσᾶ, όεν, *longas prominentias habens:* ab
"Οκρῖς, ῖος, ὁ, idem quod ἄκρις, *summitas montis, cacumen.* Th. ἄκρος, *summus.*
'Οκρῦόεις, όεσσᾶ, όεν, *horrendus, dirus:* pro κρυόεις, Poët. idem quod κρυερὸς, ῦ, *frigidus, horrendus.* Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus.*
'Οκρῦοέσσης, gen. sing. f. g. ab adject. præced.
'Οκτᾶβλωμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui octo est buccellarum:* ex ὀκτὼ, *octo,* et βλωμὸς, *buccella.*
'Οκτᾶήμερος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *octo dies natus, qui fit octavo die:* ex ὀκτὼ et ἡμέρα, *dies.*
'Οκτᾶκῖς, *octies,* adv. ab ὀκτώ.
'Οκτᾶκισχῖλιοι, λῖαι, λῖα, *octo millia:* ex ὀκτάκις et χίλιοι.
'Οκτᾶκνημος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *octo radios habens,* proprium rotæ: ex ὀκτὼ et κνήμη, *radius rotæ.*
'Οκτᾶκόσιοι, σῖαι, σῖα, *octingenti.*
'Οκτᾶμηνῖαῖος, αίᾶ, αῖον, *octavum mensem agens.* ex ὀκτὼ et μήν.
'Οκτᾶπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *octo cubitorum:* ab ὀκτὼ et πῆχυς, *cubitus.*
'Οκτᾶπόδην, *octopedalem,* acc. sing. ab
'Οκτᾶπόδης, ῦ, ὁ, idem quod ὀκτάπυς, *octipes:* ex ὀκτὼ, *octo,* et πῦς, *pes.*
'Οκτᾶπυς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *octo pedes habens:* ex iisdem.
'ΟΚΤΩ', *OCTO,* οἱ, αἱ, τὰ, indecl.
'Οκτωκαίδεκᾶ, οἱ, αἱ, τὰ, *octodecim.* ex ὀκτὼ et δέκα.

Ὀκτωκαιδέκατος, ά'τη, ατον, *decimus octavus:* à præc.

Ὄκχ', ά, Dor. pro ὅτε, ἡ, *quum,* &c. ὄκχ' pro ὄκκα, quod vide.

Ὀκχέοντι, Pindaricè pro ὀχέουσι, *tolerant,* 3. pl. verbi ὀχέω.

Ὄκχος, ου, ἡ, Poët. metri gratiâ pro ὄχος, *vehiculum, currus.*

Ὄκως, *ut, postquam,* pro ὅπως, Ion.

Ὀλβίζω, f. ίσω, *beo.* Th. ὄλβος.

Ὀλβιοδαίμων, -ονος, ὁ καὶ ἡ, *felix:* ab ὄλβιος et δαίμων.

Ὄλβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *beatus, dives, locuples:* ab

ὌΛΒΟΣ, ου, ἡ, *felicitas, opes.*

Ὀλέεσθαι, pro ὀλεῖσθαι, inf. fut. med. verbi ὄλλυμι.

Ὀλέεσκον, pro ὄλεσκον, Pleonasmo τοῦ ε, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, *perdo.* Th. ὄλλυμι, idem.

Ὀλέθριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exitialis, perniciosus, lethalis:* ab ὄλεθρος.

Ὀλεθρίως, *perniciosè:* à præc.

Ὄλεθρος, ου, ὁ, *pernicies, interitus, pestis, mors.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλεῖται, *peribit,* 3. sing. f. 2. m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m. ὀλοῦμαι, ὀλῇ, ὀλεῖται.

Ὄλεκον, *peribam,* imperf. act. Ion. et

Ὀλεκοντας, acc. pl. part. præs. act. et

Ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab

Ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλέσειε, *perdat,* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ὄλλυμι, *perdo;* f. ὀλέσω.

Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab

Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *viros perdens:* ab ὄλλυμι, *perdo,* et ἀνήρ, *vir.*

Ὀλέσῃς, *perdas,* 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ὀλέσθαι, aor. 2. inf. m. verbi ejusd.

Ὄλεσσα, ας, ε, *perdidi,* aor. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ὤλεσα· et

Ὀλέσσαι, a. 1. inf. Poët. et

Ὀλέσσας, αντος, *qui destruxit,* aor. 1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ὀλέσσῃ, *perdat,* Poët. pro ὀλέσῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. ejusd.

Ὀλέσσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poët. ab ὄλλυμι.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, *perditrix:* ex

Ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, *perditor, interfector:* ab ὄλλυμι, *perdo.*

Ὄληαι, *pereas,* Ion. pro ὄλῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμι. f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. perf. med. ὦλα.

Ὀλίγα, pl. n. g. et

Ὀλίγαι, αἱ, nom. plur. fœm. gen. ab ὀλίγος, *paucus.*

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, *paucitas raritasque hominum, hominum infrequentia:* et

Ὀλιγάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *paucos homines habens, non frequens hominibus:* ex ὀλίγος, *paucus,* et ἄνθρωπος.

Ὀλιγαρχέω, ῶ, *paucorum potentiam teneo.* ὀλιγαρχοῦντες, *pauci dominatum obtinentes.* Pass. ὀλιγαρχεῖσθαι, *paucorum dominatui subditum esse.* ab ὀλιγαρχία.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, *OLIGARCHIA, paucorum potentia:* gen. pl. ὀλιγαρχιῶν. ab ὀλίγος, *paucus,* et ἀρχή, *imperium.*

Ὀλιγαρχούμενος, η, ον, *paucorum dominatui subditus:* ab ὀλιγαρχέω, q. v.

Ὀλιγαχόθεν, adv. *ex paucis locis, alicundè.* Th. ὀλίγος.

Ὀλιγηπελέω, idem quod ὀλιγοπελέω, quod vide.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *virium defectus, imbecillitas,* Poët. pro ὀλιγοπελία. ex ὀλίγος, *parvus,* et πέλω, *sum.*

Ὀλίγιστος, η, ον, *paucissimus,* superl. ab ὀλίγος, *paucus.*

Ὀλιγόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parumpèr vivens, minùs durabilis:* ex ὀλίγος et βίος.

Ὀλιγόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui parùm est fœcundus:* ex ὀλίγος, *paucus,* et γόνος, *soboles.* Th. γίνομαι, *nascor:* perf. med. γέγονα.

Ὀλιγοδρανέω, *langueo:* ab

Ὀλιγοδρανής, έος, ὁ καὶ ἡ, *faciendi facultate destitutus, infirmus:* ab ὀλίγος et δραίνω, *facio.*

Ὀλιγοετία, ας, ἡ, *paucitas annorum:* ab ὀλίγος et ἔτος.

Ὀλίγον, adv. *parùm, propemodùm.* Th. ὀλίγος.

Ὀλιγοπελέω et ὀλιγηπελέω, *parva res sum, infirmus sum et ferè mortuus:* ex ὀλίγος et πέλω, *sum.*

Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exiguâ fide præditus:* ex ὀλίγος et πίστις, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Ὀλιγοποιέω, -ῶ, f. ήσω, *ad paucitatem redigo:* à ποιέω, et

ὈΛΙΓΟΣ, ίγη, ίγον, *paucus, parvus, exilis, tenuis.* ὀλίγοι, *pauci quidam, penes quo imperium est,* Lat. *optimates.* jungitur præpositionibus, subaudit. χρόνος, &c. ut δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, *subitò.* ἐν ὀλίγῳ, *paucis,* Eph. iii. 3. κατ' ὀλίγον, *paulatim.* ὀλίγον ponitur adverbialiter et significat *parùm, paululùm, paulò post, ferè, propemodùm:* dicitur etiam ὀλίγου et ὀλίγῳ, ut ὀλίγου ἔφυγε, *parùm abfuit quin effugisset.* ὀλίγου δεῖ ἀπέθανον, *parùm abfuit quin mortuus essem.* ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν, *paulò ante nos.* ὀλίγῳ πλείους, *paulò plures.*

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, *paucitas, parvitas.* Th. ὀλίγος.

Ὀλίγου, adverbialitèr, *ferè, propemodùm:* ab eod. th.

Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *brevis temporis, exiguo temporis spatio durans:* ex ὀλίγος et χρόνος, *tempus.*

Ὀλιγοψυχέω, ῶ, f. ήσω, *pusillanimis sum:* ab ὀλιγόψυχος.

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, *pusillanimitas:* à seq.

Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pusillanimis:* ex ὀλίγος, *exiguus,* et ψυχή, *anima.*

Ὀλιγωρέω, *parvi pendo, negligo:* cum gen. præs. inf. ὀλιγωρεῖν· ab

Ὀλίγωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *negligens:* ab ὀλίγη ὥρα, id est, *parvâ curâ.*

Ὀλιγώρως, adv. *negligentèr, contemptim:* à præced.

Ὀλίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *minor:* ab ὀλίγος.

ὌΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, *penis coriaceus.*

Ὀλισθάνει, *delabitur,* 3. sing. præs. ind. act. ab

Ὀλισθάνω vel -αίνω, *labor, prolabor, cado.* Th. ὄλισθος, *lapsus.*

Ὀλισθέω, ῶ, f. ήσω, *cado, labor.* Hinc ὀλισθεῖν, præs. inf. act. vel, ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, et Ion. ὄλισθον, ες, ε. a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapsus, casus.*

Ὀλίσθημα, τος, τὸ, *casus, lapsus:* à præc.

Ὀλισθηρᾶς, gen. sing. f. g. ab

Ὀλισθηρὸς, ά, ὸν, *proclivis, lubricus:* ab eod. th.

Ὀλισθήσας, αντος, aor. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, quod vide.

ὌΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, *lapsus, casus, lapsus in lubrico.*

Ὁλκάς, άδος, ἡ, *navis oneraria:* Angl. HULK. ab

Ὁλκή, ῆς, ἡ, *tractio, inclinatio, pondus inclinatum:* item *drachma.* Th. ἕλκω, *traho, pendeo.*

Ὁλκίον, ου, τὸ, *gubernaculum*

seu *clavus navis:* ab ὁλκή. Sed

῞Ολκῖον, ου, τὸ, *labrum amplum ad instar magni crateris effictum, magnus crater, pelvis:* ab eod.

῾Ολκοὶ, οἱ, *instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, et ex terrâ in mare deducuntur:* ab ἕλκω, *traho.*

῾Ολκὸς, οῦ, ὁ, *tractus, SULCUS:* ab eod. th.

῞Ολληαι, Ion. pro ὄλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. ab ὄλλυμαι. Th. ὄλλυμι, *perdo.* Sic ὄληαι, Ion. pro ὄλῃ, aor. 2. sub. m.

᾽Ολλῠμένοιο, *pereuntis*, gen. sing. Ion. part. præs. pass. ab

῞ΟΛΛῩΜῘ seu ὀλλύω, *perdo; pereo.* fut. ὀλέσω. perf. ὤλεκᾰ. perf. med. ὦλᾰ, et Att. ὄλωλᾰ. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. inf. m. ὀλέσθαι.

῾Ολμειὸς, οῦ, ὁ, *fluvius in Helicone Bœotiæ:* ab *Holmeio* Sisyphi filio sic dictus.

῞ΟΛΜΟΣ, ου, ὁ, *mortarium; tripus; truncus corporis.*

῾Ολογρᾰφέω, ῶ, f. ήσω, *integrum scribo:* ex ὅλος et γράφω, *scribo.*

᾽Ολοὴ, ῆς, ἡ, *perniciosa:* dat. pl. ὀλοῇσῖ. ab ὀλοὸς, ἡ, όν. Hinc et ὀλώϊος, idem. Th. ὄλλυμι, *perdo.*

᾽ΟΛΟΘΟΥ̓ΡῘΟΝ, ου, τὸ, *species marinorum piscium.*

᾽Ολόθρευσῖς, εως, ἡ, *exterminatio:* ab ὀλοθρεύω.

᾽Ολοθρευτὴς, οῦ, ὁ, *exterminator:* ab eodem.

᾽Ολοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide: f. εύσω, *exitium affero, vasto, perdo:* perf. ὠλόθρευκᾰ. perf. pass. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι, *perdo.*

᾽Ολοίᾰτο, *pereant,* Ion. pro ὄλοιντο, 3. pl. aor. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο. perf. med. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

῾Ολοίτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *omni ex parte rotundus:* ab ὅλος et τροχὸς, *rota.* Th. τρέχω, *curro.*

῾Ολοκαρπόω, ῶ, fut. ώσω, *totum adoleo:* ex ὅλος et καρπόω.

῾Ολοκάρπωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sacrificium, holocaustum:* à præc.

῾Ολοκάρπωσῖς, εως, ἡ, *holocaustum:* ab eod.

῾Ολόκαυστον, ου, τὸ, *holocaustum,* genus sacrificii ubi tota victima cremabatur. ex ὅλος et καυστός.

῾Ολόκαυτος pro ὁλόκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *totus combustus,* seu sacrificii genus quo tota victima cremabatur.

῾Ολοκαυτόω pro ὁλοκαυστόω, -ῶ, *totum comburo, cremo:* f. ώσω. perf. ὡλοκαύτωκᾰ. perf. pass. ὡλοκαύτωμαι.

῾Ολοκαύτωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *victima* seu *hostia quæ tota comburebatur, holocaustum:* à præc.

῾Ολοκαύτωσῖς, εως, ἡ, *sacrificium, in quo victima tota crematur:* ab eod.

῾Ολοκληρῖᾰ, ᾱς, ἡ, *integritas omnium partium rei alicujus; sanitas:* ab

῾Ολόκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, propriè *hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ sortitò ei obtigerunt;* item *integer, totus:* ex ὅλος, *totus,* et κλῆρος, ου, ὁ, *sors, sortitio.*

᾽ΟΛΟΚΩΝἸΤῘΣ, ῖδος, ἡ, *olus quoddam sylvestre.*

᾽Ολολῠγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus:* et

᾽Ολολυγμὸς, οῦ, ὁ, idem. ab

᾽ΟΛΟΛΥ̓ΖΩ, *ULULO, ejulo, ploro:* f. ξω. aor. 1. ὠλόλυξᾰ. a. 1. imperat. ὀλόλυξον, -ᾰ́τω.

῾Ολομελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui integris membris est:* ex ὅλος et μέλος.

῾Ολομερὴς, ὲς, *qui integra membra habet.* D. S. *integer, totus, nullâ parte resectâ:* ex ὅλος et μέρος.

῎Ολοντο, *perierunt,* 3. pl. a. 2. ind. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. a. 2. m. ὠλόμην.

῾Ολοοίτροχος, Poët. pro ὁλοίτροχος, *omni ex parte rotundus:* ab ὅλος et τροχὸς, *rota.* Th. τρέχω, *curro:* aut ὀλοοίτροχος, *perniciosus currenti:* ex ὀλοὸς et τροχός.

᾽Ολοὸς, ἡ, ὸν, *perniciosus, a, um:* ab ὄλλυμι.

᾽Ολοόφρονᾰ, *perniciosum,* acc. sing. ab

᾽Ολοόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cui mens est perniciosa, perniciosus:* ab ὀλοὸς et φρὴν, *mens.*

῾Ολοπόρφῠρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *totus purpureus:* ex ὅλος, *totus,* et πορφύρα, *purpura.*

᾽ΟΛΌΠΤΩ, f. ψω, *vello, decortico:* qu. à λέπω, idem. Hinc fort. Angl. TO LOP.

῾Ολόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cum tota radice:* ex ὅλος et ῥίζα, *radix.*

῞ΟΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, *totus, integer, solidus, universus:* Angl. WHOLE.

῞Ολος, ου, ὁ, idem quod θόλος, *atramentum sepiæ.*

῾Ολοσίδηρος, *qui totus ex ferro est.* D. S.

῾Ολοσφύρᾰτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malleo ductus* seu *fabricatus, solidus:* ex ὅλος et σφύρα.

῾Ολοσχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *integer, perfectus;* q. ὅλῃ χειρὶ, *toto manu factus:* ex ὅλος et χεὶρ, ἡ, *manus.*

῾Ολοσχερῶς, adv. *omninò, planè, integrè:* à præced.

῞ΟΛΟΣΧΟΙ, *pediculi pomorum.*

῾Ολοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perfectus, integer:* ex ὅλος, *totus,* et τέλος, *finis.*

᾽Ολοῦμαι, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo:* q. v.

῾Ολοφλυγδὼν, όνος, ἡ, *pustula:* ex ὅλος et φλύζω, *ferveo.*

᾽Ολοφῠδνὸς, ἡ, ὸν, *luctuosus, lugubris:* ab ὀλοφύζω, q. pro seq.

᾽ΟΛΟΦΥ̓ΡΟΜΑΙ, *lamentor, ejulo, deploro.* præs. part. ὀλοφυρόμενος, η, ον.

᾽Ολοφυρμὸς, οῦ, ὁ, et

᾽Ολόφυρσῖς, εως, ἡ, *lamentatio, ejulatus, luctus:* ab ὀλοφύρομαι.

᾽Ολοφυρτῐκὸς, κὴ, κὸν, *ad lamenta proclivis:* ab eod.

᾽Ολοφώϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exitialis; item versutus, improbus.* ex ὀλλύω et φὼς, *homo;* vel ex ὀλοὸς et φώς.

῞ΟΛΠΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄλπᾱ, *lecythus, ampulla olearia, vas:* q. ab ἐλαίου ὀπῷ, *olei succo.*

᾽Ολπὶς, ῖδος, ὁ, idem.

᾽Ολυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *cœlestis.*

᾽Ολυμπῖᾰ, ᾱς, ἡ, *OLYMPIA, urbs Achaiæ:* at

᾽Ολύμπῖᾰ, ων, τὰ, *Olympiaca certamina in honorem* Jovis Olympii *celebrari solita:* ab ῎Ολυμπος.

᾽Ολυμπῖᾰδες, αἱ, *Musæ, tanquam Olympias domos inhabitantes:* ab eod. th. ᾽Ολυμπιάδας ἐλαίας, *Olympiacas oleas.*

᾽Ολυμπῖᾰς, ᾰ́δος, ἡ, *OLYMPIAS, quadriennium, quatuor annorum spatium,* vel *Olympici certaminis victoria:* in plur. ᾽Ολυμπιάδες. ab ῎Ολυμπος.

᾽Ολυμπῖκὸς, ἡ, ὸν, *OLYMPICUS.* Th. ῎Ολυμπος.

᾽Ολυμπῖονῑκᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

᾽Ολυμπῖονῑκης, ου, ὁ, *victor in Olympicis ludis:* et

᾽Ολυμπῖόνῑκος, ου, ὁ, idem: ex ᾽Ολύμπια et νικάω, *vinco.*

᾽Ολύμπῖος, ᾱ, ον, *Olympius, cœlestis.* à seq.

῞ΟΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, *OLYMPUS, Thessaliæ* vel *Macedoniæ mons*

altissimus; item *cœlum:* q. ab ὅλος et λάμπω, *luceo.*

"ΟΛΥΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *grossus, ficus immatura.*

"ΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, *species frumenti, affinis zeæ.*

'Ολυρίτης, ȣ, ὁ, *panis ex olyrâ.*

'Ολώϊος, ΐα, ϊον, *perniciosus, exitialis, noxius.* Th. ὄλλυμι.

"Ολωλα, ας, ε, *perdidi:* Att. pro ὦλα, perf. med. Hinc

'Ολώλῃ, 3. sing. sub. perf. med. verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην.

"Ολως, adv. *omninò, in summâ:* item *sanè.* Th. ὅλος.

'Ομᾶ, *similia,* nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, *similis.*

'Ομάγυρις, ιος, ἁ, Dor. pro ὁμήγυρις, *congregatio, concilium:* quod vide.

'Ομαδεύω, f. εύσω, *congrego:* et

'Ομαδέω, f. ήσω, *tumultuor:* ab

"Ομαδος, ȣ, ὁ, *multitudo, tumultus.* Th. ὁμὸς, *similis.*

'Ομαίμιος seu ὅμαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et

'Ομαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui est ejusdem sanguinis, consanguineus:* ex ὁμὸς et αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis.*

'Ομαιχμία, ας, ἡ, *belli societas:* ab ὁμὸς et αἰχμὴ, *cuspis.*

'Ομαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. ac ὁμαλὸς, quod vide.

'Ομαλίζω, f. ίσω, *planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo.* ὁμαλίζομαι, *ad æqualitatem redigor.* ab

'ΟΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *planus, lævis;* item *SIMILIS, æqualis, æquabilis.* ἀνώμαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *asper, inæqualis.* ἀνωμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Ομάρτει, *sequere,* præs. imperat. act. ab

'Ομαρτέω, ῶ, f. ήσω, *sequor, eo unà cum.* ab

'ΟΜΑΡΤΗ', Poët. idem quod ὁμȣ, *simul, unà.*

'Ομαρτήσας, αντος, *secutus,* a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, *sequor,* quod vide.

'Ομὰς, ἄδος, *universitas, multitudo, omnes simul:* ab ὁμȣ.

"Ομαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *consonans:* ex ὁμȣ et αὐλός.

'Ομβρέω, ῶ, *pluo:* f. ήσω. a. 1. ὤμβρησα. Th. ὄμβρος.

"Ομβρημα, ατος, τὸ, *imber:* à præc.

'Ομβρηνὸς, ἡ, ὸν, seu

'Ομβρηρὸς, ρα, ρὸν, *pluviosus:* ab eod.

'Ομβρήσαντος, gen. sing. aor. 1. part. ab ὀμβρέω, *pluo.* Th. ὄμβρος, *imber.*

'Ομβριμόπατρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, item in fem. g. ὀμβριμοπάτρη, *forti patre genitus:* ex ὄμβριμος pro ὄβριμος, *robustus,* (quod vide) et πατὴρ, *pater.*

"Ομβριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *robustus:* ex ὄβριμος, idem.

"Ομβριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pluvius, pluvialis:* ab

"ΟΜΒΡΟΣ, ȣ, ὁ, *IMBER, pluvia:* qu. ab ὁμȣ ῥεῖν, *simul fluere.*

'Ομεῖται, *jurabit,* 3. sing. f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro:* f. ὀμόσω. perf. ὤμοκα. f. 2. m. ὀμȣμαι, ῆ, εῖται.

'Ομευνέτης, ȣ, ὁ, *maritus:* et

'Ομευνέτις, ιδος, ἡ, *uxor:* et

"Ομευνος et ὁμευναῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conjux, eodem cubili utens:* ex ὁμὸς et εὐνή.

'Ομηγερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *simul congregatus:* in nom. pl. ὁμηγερέες· ab ὁμȣ, *simul,* et ἀγείρω, *congrego.*

'Ομηγυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Æol. pro præcedente.

'Ομηγυρίζομαι, f. ίσομαι, inf. aor. 1. ὁμηγυρίσασθαι, *congrego:* ab

'Ομήγυρις, εως, ἡ, *cœtus, multitudo hominum congregatorum:* ab ὁμȣ, *simul,* et ἄγυρις, εως, ἡ, *cœtus.*

'Ομηλικία, ας, et Ion. ὁμηλικίη, ης, ἡ, *ætatis æqualitas:* à seq.

'Ομῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *qui ejusdem ætatis est, æqualis:* ex ὁμȣ et ἧλιξ.

'Ομήρευμα, ατος, τὸ, *pignus, obses:* ab ὁμηρεύω.

'Ομηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρȣσαι, nom. pl. præs. part. f. g. ab

'Ομηρεύω, f. εύσω, *sum obses:* ab ὅμηρος.

'Ομηρέω, ῶ, fut. ήσω, *in unum convenio, occurro, obvius fio, comitor:* ab eod.

'Ομηρίδης, ȣ, ὁ, *Homeri imitator, rhapsodus.* Posteri Homeri ὁμηρίδαι dicti.

"Ομηρον, ȣ, τὸ, *pignus quod est obsidis vice.*

"ΟΜΗΡΟΣ, ȣ, ὁ, *obses:* qu. ab ὁμȣ εἴρειν, *simul nectere.*

"Ομηρος, ȣ, ὁ, *HOMERUS,* nomen Poëtæ celeberrimi Græci.

'Ομιλαδὸν, adv. *turmatìm.* Ab ὅμιλος.

'Ομίλει, *conversare,* præs. imperat. act. et

'Ομιλεῖν, *conversari;* ὁμιλεῖν τισι τύχαις, *in aliquos casus incidere, variam fortunam experiri,* præs. inf. act. ab

'Ομιλέω, -ῶ, *in cœtu aliquorum versor, colloquor, conversor:* cum dat. imperf. ὡμίλεον, ȣν. 3. sing. præs. opt. ὁμιλέοι. fut. ήσω. perf. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος. præs. part. act. ὁμιλῶν. ab ὅμιλος, *turba, cœtus.*

'Ομιληδὸν, adv. *turmatìm:* ab eod. th.

'Ομιλητικὸς, ἡ, ὸν, *qui benè scit conversari, sociabilis, affabilis:* ab ὁμιλέω.

'Ομιλία, ας, ἡ, *commercium, conversatio, colloquium.* Hinc Angl. HOMILY. ab

"ΟΜΙΛΟΣ, ȣ, ὁ, *cœtus, turba; turma; plebs; tumultus:* qu. ab ὁμȣ εἰλεῖσθαι, *quod unà cogatur.*

'ΟΜΙΧΕ'Ω, *meio, mingo:* qu. ὁμȣ χέω, *simul fundo.*

'ΟΜΙ'ΧΛΗ, et Ion. ὀμίχλη, ης, ἡ, *nebula, suffitus, caligo:* qu. ab ὁμȣ et ἀχλὺς, *caligo.*

"Ομμα, ατος, τὸ, *visum, oculus, aspectus, facies:* nom. pl. ὄμματα. dat. pl. ὄμμασι. ab ὄπτομαι, *video:* f. 1. m. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι.

"Ομματ' pro ὄμματα· v. præc.

'Ομματόω, *oculatum et vigilem reddo:* ab ὄμμα.

"Ομνυ, *jura,* præs. imperat. act. pro ὄμνυθι. et

'Ομνύεις, 2. s. præs. ind. act. ab

"ΟΜΝΥΜΙ seu ὀμνύω, *juro, dejero:* f. ὀμόσω. perf. ὤμοκα, et Att. ὀμώμοκα. aor. 1. ὤμοσα. a. 1. sub. ὀμόσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. ὀμόσας, αντος.

'Ομογάστριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *frater qui,* vel *soror quæ, ex eodem ventre prodiit, uterinus:* ab ὁμȣ, *simul,* (th. ὁμὸς) et γαστὴρ, *uterus.*

'Ομογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ· vide ὁμόγονος.

'Ομόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur:* ex ὁμὸς et γλῶσσα, *lingua.*

'Ομόγνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem generis.* quasi ὁμογένιος: ex ὁμȣ et γένος.

'Ομογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, *ejusdem sum sententiæ:* ab ὁμὸς et γνώμη, *sententia.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

'Ομογνωμόνως, adv. *concorditèr, unanimi consensu.* D. S.

'Ομόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ὁμογενὴς, *consanguineus, cognatus, germanus.* ab ὁμὸς, *similis,* et γείνομαι, *nascor.*

'Ομόδαμος, ω, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro

'Ομόδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. ἐκ τȣ αὐτȣ δήμȣ ὢν, *qui est ex eodem populo:* ex ὁμὸς et δῆμος, *populus.*

'Ομοδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui eodem*

victu seu *vitæ genere utitur*; item *convictor, contubernalis, sodalis*: ex ὁμὸς et δίαιτα, *vivendi mos.*

Ὁμοδρομέω, ῶ, f. ήσω, *simul curro, concurro*: ex ὁμοῦ, *simul*, et τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Ὁμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem speciei*: ex ὁμοῦ et εἶδος.

Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem generis* seu *nationis*: ex ὁμὸς, *similis*, et ἔθνος, *gens*.

Ὁμοεθνέω, *ejusdem gentis sum*. D. S.

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὁμοῦ ϗ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui simul et in eodem thalamo habitat.*

Ὁμόθεν, *simul*: ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eidem solio insidet, et ejusdem particeps est*: ab ὁμὸς et θρόνος, *thronus*: quod vide.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. *concorditèr, uno animo*: ab

Ὁμόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimis, concors*: ab ὁμὸς et θυμὸς, *animus*.

Ὅμοιᾰ, pl. num. n. g. ὁμοίας, gen. sing. f. g. ab ὅμοιος.

Ὁμοιάζω, *similis sum*: f. άσω. perf. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμός.

Ὁμοίην, acc. sing. Ion. f. g. ab eod.

Ὁμοίϊος, Poët. pro ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem generis*: ex ὅμοιος et γένος.

Ὁμοιόθριξ, τρῖχος, ὁ ϗ ἡ, *similes pilos habens*. per Syncopen dicitur ὄθριξ, q. v.

Ὁμοιοπάθειᾰ, ας, ἡ, *adfectuum similitudo*. D. S. ab

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *iisdem affectibus obnoxius*: ab ὅμοιος et πάθος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω, *patior*.

Ὅμοιος, οίᾰ, οιον, *similis, par*: ὅμοιον, *tantundem est, nil refert*: σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον, *tu verò sive me laudare seu vituperare velis, tantundem est*. Æsch. Agamemn. 143. Vid. Markl. ad Eurip. Sup. 1060. τὸ ὅμοιον, *similitudo*. Th. ὁμὸς, id.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, *similitudo*: à præced.

Ὁμοιότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *similium morum*: ex ὅμοιος et τρόπος.

Ὁμοιοτρόπως, adv. *eodem modo*: à præc.

Ὁμοιόω, ῶ, *assimilo, comparo*: f. ώσω. perf. ὡμοίωκα. aor. 1. ὡμοίωσα. a. 1. sub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. ὁμοιώσωμεν. perf. pass. ὡμοίωμαι. a. 1. pass. ὡμοιώθην. a. 1. sub. pass. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. ὁμοιωθῆναι. a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος. ab ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. pass. et

Ὁμοιωθησόμεθᾰ, 1. pl. f. 1. pass. ab ὁμοιόω, *assimilo*; quod vide.

Ὁμοίωμᾰ, ατος, τὸ, *similitudo, simulachrum*: à 1. sing. perf. pass. verbi ὁμοιόω.

Ὁμοίως, adv. *similitèr, perinde*: ab ὅμοιος, *similis*.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, *ipsa assimilatio, similitudo*: à 2. sing. perf. pass. verbi ὁμοιόω.

Ὁμόκλᾱρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejusdem sortis cum aliquo est particeps, consors*: ex ὁμοῦ et κλῆρος.

Ὁμοκλάω, seu -έω, ῶ, f. ήσω, *hortor vociferando, increpo*: ab ὁμοκλὴ, *increpatio*.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum cum vociferatione, increpatio et comminatio*: ex ὁμοῦ, *simul*, et κέκλομαι, idem quod κέλομαι, seu κέλω, *hortor*.

Ὁμοκλήσασκον, Ion. imperf. verbi ὁμοκλέω.

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, *increpator, objurgator*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὁμοκλάω.

Ὁμοκλήσᾱς, αντος, *minans*, a. 1. part. act. ab eod. verbo.

Ὁμοκλινὴς, έος, et ὁμόκλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est in eodem lecto* vel *toro*: item *simul accumbens mensæ*: ex ὁμὸς et κλίνη.

Ὁμολογέω, ῶ, *consentio, assentior, confiteor, profiteor, spondeo, paciscor, affirmo, similis sum, respondeo, laudo*; etiam *gratias ago* per Hebraismum, ut censet Vorstius, Philot. S. P. c. 5. p. 137. f. ήσω. perf. ὡμολόγηκα. a. 1. ὡμολόγησα. ex ὁμολόγος.

Ὁμολογηθέντᾰ, acc. sing. a. 1. part. pass. et

Ὁμολογήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, quod vide.

Ὁμολογησίᾰ, ας, ἡ, idem ac

Ὁμολόγησις, ἡ, *confessio, concessio*. D. S. à verbo eod.

Ὁμολογητέον, *confitendum est*: nomen verbale ab eod.

Ὁμολογίᾰ, ας, ἡ, *confessio, consensus, assensus*: item *convenientia, pactum, pactio, compositio*: ab

Ὁμόλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iisdem verbis utens, consentiens*. τὸ ὁμόλογον, *pactum*. ab ὁμὸς et λέγω.

Ὁμολογουμένως, adv. *ex confesso, sine controversiâ*: à præs. part. pass. ὁμολογούμενος, ουμένος, verbi ὁμολογέω, quod vide.

Ὁμολόγως, adv. *congruentèr*, item *apertè, sine ullâ dubitatione*: ab ὁμολόγος, quod vide.

Ὁμομήτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est ex eâdem matre natus*: ex ὁμὸς et μήτηρ, *mater*.

Ὁμὸν, *eundem, similem*, acc. sing. ab ὁμός.

Ὁμονοέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ὡμονόηκα, *consentio*: ex ὁμὸς, *similis*, et νόος, *mens*.

Ὁμόνοιᾰ, ας, ἡ, *concordia, unanimitas*: à præc.

Ὁμοούσιος, seu ὁμούσιος, *ejusdem essentiæ, consubstantialis*: ab ὁμὸς et οὐσία, *essentia*: ab ὢν, οὖσα, ὂν, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ὁμοπάτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *eodem patre genitus*, vel *eundem patrem habens*: ex ὁμὸς, et πατήρ.

Ὀμόργνῡ, *abstersit*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab

ὈΜΟ'ΡΓΝΥΜΙ et μόργνυμι, *abstergo, imprimo, inuro*: fut. ὀμόρξω. a. 1. ind. act. ὤμορξα. aor. 1. ind. med. ὠμορξάμην. perf. ὤμορχα.

Ὁμορέω, -ῶ, fut. ήσω, *confinis sum*: ab ὅμορος.

Ὀμόρξω, *tergam*, f. 1. act. verbi ὀμόργνυμι.

Ὅμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *finitimus, confinis*; *adfinis, amicus*: gen. pl. ὁμόρων. ex ὁμὸς, *similis*, et ὅρος, *terminus*.

ὉΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, *similis, par, idem*.

Ὀμόσαι, *jurare*, a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*; f. ὀμόσω. perf. ὤμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὁμόσε, adv. *eundem in locum, eòdem*. à præced. et

Ὅμοσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab ὁμόω, *unio*; f. ὁμόσω.

Ὁμοσε χωρήσας πράγματι, *offerens se periculo*.

Ὀμόσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄμνυμι.

Ὁμοσιτέω, *simul edo*: à seq.

Ὁμόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cum aliquo edit*: ex ὁμὸς et σῖτος, *frumentum*.

Ὁμοσκηνίᾰ, ίας, ἡ, *contubernium*, item *tentorium*: et

Ὁμοσκηνόω, -ῶ, f. ώσω, *in eodem sum tabernaculo*: ex ὁμὸς et σκηνὴ, ῆς, ἡ, *tabernaculum*.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est ex eodem semine et genere*: ex ὁμὸς et σπείρω, *semino*.

Ὀμόσσῃ, *juraverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. gem. σ. ut et

ὀμόσσᾶς pro ὀμόσας, a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὄμοσσον, *jurato*, a. 1. imperat. act. gem. σ, ejusd. verbi.

Ὁμοστῐχᾰ'ω, seu έω, ῶ, fut. ήσω, *simul procedo, unà eo, comitor*: ex ὁμὸς et στείχω, *eo*.

Ὁμόστολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *comes*: ex ὁμῦ et στέλλω.

Ὁμόστοιχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *in eodem versu* seu *ordine locatus, comes*: ex ὁμὸς et στοῖχος, *ordo, versus*. Th. στείχω, *eo, vado*.

Ὀμόσω, *jurabo*, f. 1. ind. act. verbi ὀμόω, seu ὄμνυμι. aor. 1. ὤμοσα.

Ὁμοτέλευτον, pro ὁμοιοτέλευτον, *quod similem habet finem*. D. S.

Ὁμότεχνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui ejusdem est artificii*: ex ὁμὸς et τέχνη, *ars*.

Ὀμοτῐκὸς, κὴ, κὸν, *jurativus, qui jurantis est*: ab ὀμόω, *juro*.

Ὁμότῑμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui in pari habetur honore*: ex ὁμὸς et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ὁμοτρᾰ'πεζος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *commensalis*: ab ὁμὸς et τράπεζα, *mensa*.

Ὁμότροπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *similis*, tam de *ingenio* quàm *moribus*; item *consentaneus*: ex ὁμὸς et τρόπος, *mores, ingenium*. Th. τρέπω, *verto*.

Ὁμῦ, *unà, simul, pariter*; *in eundem locum*; *in eodem loco*; *propè*; *ferè, circiter*: ab ὁμός.

Ὀμῦμαι, *jurabo*, f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὁμυρέω, ῶ, fut. ήσω, *finitimus sum*: ab ὅμυρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus*, quod vide.

Ὁμόφοιτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *comes, qui cum aliquo it*: ex ὁμῦ et φοιτάω, *eo*.

Ὁμόφρονᾰ et ὁμόφρονᾰς, acc. sing. et pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

Ὁμοφρονέω, ῶ, f. ήσω, *consentio, concors sum*: ab ὁμόφρων.

Ὁμοφροσῠ'νη, ης, ἡ, *concordia*: ab

Ὁμόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *concors, ejusdem animi et sententiæ*: ex ὁμὸς et φρὴν, *mens, animus*.

Ὁμόφῡλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, Xen. *ejusdem speciei, ejusdem generis, contribulis, ex eâdem tribu*: ex ὁμὸς et φυλὴ, *tribus*.

Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, *eâdem voce* vel *linguâ utor*: à seq.

Ὁμόφωνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur, cujus eadem vox est* seu *idem sonus, consonus, consentiens*: ab ὁμὸς et φωνὴ, *vox*.

Ὁμοχροιῑ'η, Ion. pro ὁμόχροιᾰ, ας, ἡ, *coloris similitudo*: ab ὁμὸς et χρόα, *color*.

Ὁμόψηφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *suffragii ferendi socius*: ab ὁμὸς et ψῆφος, *calculus*.

Ὁμόω, ῶ, f. ώσω, *unio, coire facio*: ab ὁμὸς, *similis, par*: sed

Ὀμόω, idem quod ὄμνυμι, *juro*.

Ὄμφᾰκες, nom. pl. ab ὄμφαξ, quod vide.

Ὀμφᾰκῑ'ᾰς, ε, ὁ, *acerbus, acerbitate suâ uvas immaturas referens*, seu *ex uvis immaturis confectus*: ab eod. th.

Ὀμφᾰκίζω, *sum acerbus*; f. ῑ'σω. perf. ὠμφᾰ'κῐκᾰ. ab eod.

Ὀμφᾰ'κῐον, ε, τὸ, *omphacium, succus uvæ acerbæ*: ab ὄμφαξ.

Ὀμφᾰλόεις, όεσσᾰ, όεν, *umbilicatus, a, um*. Epith. scuti: ab

ΟΜΦᾸΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *UMBILICUS, umbo, media pars agminis*: quod ab ἀμφιελίσσω, *circumvolvo*.

ΟΜΦΑΞ, ἄκος, ἡ, *uva acerba, necdum matura*; *quivis fructus immaturus*. quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, *crudus ad vescendum*.

ΟΜΦΗ', ῆς, ἡ, *vox divina, responsum à Deo datum*.

Ὁμωθῆναι, *similem factum esse* vel *unitum*, a. 1. inf. pass. ab ὁμόω, *unio*. Alii volunt per Sync. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, *similem facio*: quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis*.

Ὀμώμοκᾰ, Att. pro ὤμοκα, *juravi*, perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*.

Ὁμώνῠμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *idem nomen habens, cognominis*; ex ὁμῶς et ὄνομα, *nomen*.

Ὅμως, *tamen, nihilominus*; conjunct. discret. ὅμως μέντοι, *veruntamen*: sed

Ὁμῶς, adv. *similiter, æquè, pariter, simul, unà*; Poët. pro ὁμῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ὃν, ὄντε, *quem*; acc. sing. ab ὃς, *qui*. sed

Ὂν, præs. part. neut. g. ab ὢν, ὖσα, ὂν, ab εἰμὶ, *sum*.

Ὄνᾰγρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ὄνος ἄγριος, *ONAGER*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

Ὀναίμην, αιο, αιτο, *adjutus fuerim*; per Sync. pro ὀνησαίμην, aor. 1. opt. m. verbi ὄνημι, *juvo, prosum*: f. ὀνήσω. aor. 1. med. ὠνησάμην.

Ὄνᾰμαι, *vitupero*; *fruor*: ab eod. th.

Ὀνᾰ'μενος, ε, *qui fructum percepit*; per Sync. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, *juvo*. Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι præced.

ΌΝᾸΡ, τὸ, *somnium*: indecl. κατ' ὄναρ, *in somnio*: Matt. i. 20. Attici omittunt præpositionem, uti notat Phrynicus.

Ὀνᾰ'ριον, ε, τὸ, *asellus*, dimin. ab ὄνος, *asinus*.

Ὀνᾰσεῖ, *juvabit*, 3. sing. f. 1. ind. act. Dor. seu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνησῶ· deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, *prosum*.

Ὄνασθαι, *frui*, præs. inf. ab ὄναμαι, quod vide. vel a. 1. inf. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, *juvo*.

Ὄνᾰσῐς, ῐος, ἡ, Dor. pro ὄνησις, *usus, utilitas*: ab eod.

Ὀνάσσης, Dor. pro ὀνήσσης, 2. sing. aor. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ὀνειᾰ'θ', quod pro ὀνείατα, ων, τὰ, *cibaria, commoda*: ab

Ὄνειαρ, ᾰτος, τὸ, *utilitas, emolumentum*: ab ὄνημι.

Ὀνείδεᾰ, et contractè ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

Ὀνείδειος vel ὀνείδῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, *probrosus, contumeliosus*: ab eod. th.

Ὀνειδίζω, *probris increpo, vitupero, exprobro, convitior*; imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ῐ'σω. perf. ὠνείδῐκᾰ. a. 1. ὠνείδῐσᾰ. a. 1. sub. ὀνειδῐ'σω, ῃς, ῃ. præs. pass. ὀνειδίζομαι, *convitiis laceror*; perf. pass. ὠνείδισμαι. ab ὄνειδος.

Ὀνειδῐ'σᾶς, αντος, a. 1. part. act. at

Ὀνείδῐσᾰς, 2. sing a. 1. ind. act. Ion. ὀνείδῐσον, aor. 1. imperat. act. ab ὀνειδίζω, quod vide.

Ὀνειδῐ'σεις, 2. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ὀνείδισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *contumelia, probrum*: et

Ὀνειδισμὸς, ῦ, ὁ, *convitium*: ab ὀνειδίζω, *exprobro*. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

Ὀνειδῐ'σωσῐ, 3. pl. a. 1. sub. act. et

Ὀνειδιῶ, f. 1. Att. pro ὀνειδῐ'σω, verbi ὀνειδίζω, *exprobro*: f. ίσω. ab

ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, *probrum, dedecus*; item *laus, gloria*.

Ὄνειος, είᾰ, ειον, *utilis*: ab ὄνημι.

Ὀνείρᾰτᾰ, ων, τὰ, *insomnia*: in prosâ pro ὄνειρα, ab ὄνειρον, idem quod ὄναρ, *somnium*.

Ὀνείρειος, είᾰ, ειον, *ad somnum pertinens*; ut ὀνείρειαι πύλαι, *somni* vel *insomniorum portæ*; ab ὄνειρος, quod vide.

'Ονειροκρῖτᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro
'Ονειροκρῖτης, ȣ, ὁ, *somniorum interpres* : ab ὄνειρος, *somnium*, et κρίνω, *judico*.
"Ονειρον, ȣ, τὸ, *somnium* : ab ὄναρ.
'Ονειροπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *somniorum interpres* : ab ὄνειρος, *somnus*, et πολέω, *versor*.
"Ονειρος, ȣ, ὁ, *somnium*. Th. ὄναρ, idem.
'Ονείρῳ, dat. sing. ὀνείρων, gen. pl. à præced.
'Ονηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi
"Ονημαι, idem quod ὄναμαι.
'Ονημένος, ȣ, præs. part. pass. ab ὄνημαι, quod ab
"ONHMĪ, sive ὀνῐ'νημῐ, *juvo, prosum, utilitatem affero* : item *vitupero*. eodem modo usurpatur formâ med. fut. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. perf. ὤνηκᾰ. præs. pass. ὄνημαι, seu ὄνᾰμαι, seu ὀνῐ'νᾰμαι, *juvor, fructum et utilitatem percipio* : item *fruor* ; item *vitupero* : f. 1. m. ὀνήσομαι. a. 1. m. ὠνησᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, et contract. ὀναίμην.
"Ονησᾰ, Ion. pro ὤνησα, aor. 1. ind. act. et
"Ονησαι, *fruere*, a. 1. imperat. m. verbi ὄνημι.
'Ονήσεαι, *juvaberis*, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ejusdem.
'Ονήσει, *erit emolumentum*, 3. sing. f. 1. ind. act. ab ὄνημι. Sunt qui exponunt per *reficieris*, et volunt Att. dici pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab ὄνημαι. Th. ὄνημι.
'Ονήσῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utilis* : item propr. nom. ab ὄνημι.
"Ονησῐς, εως, ἡ, *fructus, utilitas*. Th. ὄνημι, *juvo*.
'Ονησῐφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utilitatem afferens* ; item nomen propr. ex ὄνησις et φέρω.
"Ονησο, præs. imp. pass. ab ὄνημαι, *fruor*.
'Ονητὸς, ἡ, ὸν, *vituperabilis* : ab ὄνημι.
'Ονήτωρ, ορος, ὁ, *utilis* ; item *ONETOR*, nom. propr.
'Ονθηλεύω, et ὀνθυλεύω, *stercore bovino inquino* ; *fimo jumentorum aspergo agrum* ; et inde *cibos condio exquisitè* ; quià ut fimo agri fœcundiores, sic condimentis cibi delicatiores fiunt: ab
"ONΘOΣ, ȣ, ὁ, *stercus* seu *fimus jumentorum*.
'Ονθῠλεύω, vide ὀνθηλεύω.
'Ονῐκὸς, ἡ, ὸν, *asinarius, a, um* : ab ὄνος, *asinus*.
'Ονῐ'νησῐν, *juvat*, 3. sing. præs. ind. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι· f. ὀνήσω.
"Ονοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ὄνομαι, quod vide : vel ut alii volunt a. 2. opt. med. verbi ὀνόομαι, *vitupero, carpo*. Th. ὄνημι, *vitupero*.
'Ονοκένταυρος, ȣ, ὁ, *onocentaurus*.
"Ονομ', pro ὄνομα, quod vide.
"ONOMĂ, Poët. ȣ̈νομᾰ, Æol. ὄνῠμᾰ, ᾰτος, τὸ, *NOMEN, fama, celebritas, prætextus*. κατ' ὄνομα, *nominatim*, adv.
'Ονόμαζε, *nominabat*, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. ind. act. ab ὀνομάζω.
'Ονομαζέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi
'Ονομάζω, *nomino, appello, profero, celebro* : 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι. præs. inf. ὀνομάζειν. fut. ᾰ'σω. perf. ὠνόμᾰκᾰ. præs. pass. ὀνομάζομαι, *nominor*, &c. perf. pass. ὠνόμασμαι. a. 1. pass. ὠνομάσθην, ης, η. præs. part. pass. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.
"Ονομαι, *vitupero* : f. m. ὀνόσομαι. a. 1. m. ὠνοσᾰ'μην. ab ὄνημι, idem.
'Ονομαίνω, *nomino* : f. ᾰνῶ. a. 1. ὠνόμηνᾰ. a. 1. sub. act. ὀνομήνω, quod quidam Att. dici credunt pro ὀνομαίνω. Th. ὄνομα, *nomen*.
'Ονομᾰ͂κλήδην, adv. *nominatim compellando*. Ex ὄνομα et καλέω.
'Ονομᾰ͂κλῠτὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *cujus nomen est inclytum, celebris*. Ex ὄνομα et κλυτός.
'Ονομᾰ͂'κρῐτος, ȣ, ὁ, nom. propr.
'Ονόμασθεν, Æol. et Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ὀνομάζω, q. v.
'Ονόμᾰσῐ, dat. pl. ab ὄνομα, q. v.
'Ονομᾰσῐ'ᾰ, ῐ'ᾱς, ἡ, *nominatio, appellatio* : ab ὀνομάζω.
'Ονομαςῐ', adv. *nominatim*.
'Ονομαςῐκὸς, ἡ, ὸν, *nominativus* : et
'Ονομαςὸς, ἡ, ὸν, *celebris, clarus* : in pl. ὀνομαςοί. ab ὀνομάζω.
'Ονόμηνᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. Ion. et
'Ονομήνω, a. 1. sub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.
"ONOΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *asinus, a* : q. ab ὄνημι, *juvo* : item bestiola multipes dicta *multipeda, porcellio*, item *superior molæ lapis, axis, fusus*.
'Ονόσσεται, *vituperabit*, 3. sing. f. 1. med. gem. σ, verbi ὀνόω. idem quod ὄνημι, *vitupero*.
'Ονοςὸς, ἡ, ὸν, *vituperandus* : in pl. n. g. ὀνοςᾰ͂. ab ὄνομαι, *vitupero*.
'Ονοτάζω, *carpo, convitior* : ab ὀνόω, id. quod ὄνημι, *vitupero*.
'Ονοτὸς, ἡ, ὸν, Poët. *vituperabilis* : ab eod.
'Ονοφορβὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *qui asinos pascit ac nutrit* : ab ὄνος et φέρβω, *pasco* : perf. med. πέφορβα.
'Ονόω, f. όσω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.
"Οντᾰ, *existentem*, acc. sing. part. præs. ab ὢν, ὄντος. ab εἰμὶ, *sum*.
"Οντῐνᾰ, *quemcunque* : acc. sing. ab ὅςις.
"Οντων, 3. pl. imperf. Att. pro ἦσαν, ab εἰμί. δικαςαί τε ὄντων, Plat. ix. de leg. pro quo Ion. dicitur ἐόντων, Herodot. 1. 23.
"Οντως, *verè*, adv. ab ὢν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.
"Ονῠμᾰ, ᾰτος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, *nomen*.
'Ονῠ'μαξᾰ, ᾰς, ε, Æol. et Poët. pro ὠνόμασα, aor. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino*, q. v.
'Ονῠμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.
"ONYΞ, ὔχος, ὁ, *UNGUIS, uncus* ; *ONYX* gemma ; in dat. pl. ὄνυξῐ. Hinc
"Ονῠχες, *ungues*, nom. pl. et
'Ονῠ'χεσσῐ, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*.
'Ονῠχίζω, *ungues facio, divido ungulam penitùs, ungues reseco, ad unguem exigo* : f. ῐ'σω. perf. ὠνῠ'χῐκᾰ. ab ὄνυξ, *unguis*.
'Ονῠ'χῐον, ȣ, τὸ, *unguiculus* ; item *lapis onychites*. Th. ὄνυξ.
'Ονῠχισμὸς, ȣ̃, ὁ, *unguium resectio* : à perf. pass. verbi ὀνοχίζω.
'Ονῠχιςὴρ, *ungulæ fissura*.
"ONΩNĪΣ, ῐ'δος, ἡ, *herbæ genus*.
'Οξάλμη, ης, ἡ, *muria acida*, ὀξεῖα ἅλμη.
'Οξεῖᾰ, ᾱς, ἡ, *acuta*, nom. sing. f. g. ab ὀξύς. et
'Οξεῖᾰ, exponitur per *acutum*, in pl. n. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξέως, ab eod.
'Οξεῖ', dat. sing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus*.
'Οξειᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν· et
'Οξείῃσῐ, dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, *acutus*.
'Οξέως, adv. *acutè, celeritèr, velocitèr* : ab eod.
"Οξος, εος, τὸ, *acetum* : et pro *viro iracundo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.
'Οξῠ', substantivè, *acumen, mucro, acies* ; item *celeritas* : adv. etiam *acutè, celeritèr*. Th. ὀξύς.

Ὀξυβελικὸς, adjectivum nominis ὀξυβελὴς, q. v. D. S.

Ὀξυβελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *acutam cuspidem habens, celeriter jaculum mittens:* ab ὀξὺς et βέλος, τὸ, *telum.*

Ὀξύγαρον, ου, τὸ, *garum aceto conditum:* ex ὀξὺς et γάρον.

Ὀξύγγιον, ου, τὸ, *axungia, arvina*, Græc. à Lat.

Ὀξυγράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *celeritèr scribens:* ex ὀξὺς et γράφω, *scribo.*

Ὀξυδερκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *acutum cernens:* ex ὀξὺς et δέρκω.

Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, *auditûs acumen:* ex ὀξὺς, *acutus*, et ἀκοὴ, *auditus.* Th. ἀκέω, *audio.*

Ὀξύθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui acerbo est animo, iracundus.* Hinc ὀξυθυμία, *animi acerbitas; sordes.* ab ὀξὺς et θυμὸς, *animus.*

Ὀξυκίνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ad motum subitus et præceps, qui subitò vel celeritèr movetur;* item ὀργίλος, *qui subitò irâ commovetur:* ab ὀξὺς et κινέω, *moveo.*

Ὀξυντὴρ, ῆρος, ὁ, *in acutum desinens instrumentum, scalprum:* à seq.

Ὀξύνω, *acuo;* item *acidum reddo:* f. υνῶ. perf. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξύς.

Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, *acutus, spinosus.* Th. ὀξύς.

Ὀξυῤῥεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, vel ὀξυῤῥεπὴς, et

Ὀξύῤῥοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui celeritèr repit* ac *movetur; celer, velox:* ab ὀξὺς, *velox*, et ῥέπω, *repo, vergo.*

ΌΞΥΣ, εῖα, ὺ, *acutus; acidus; velox, expeditus ad aliquid aggrediendum.*

Ὀξύσχοινος, ου, ὁ, *acutus juncus:* ex ὀξὺς, *acutus*, et σχοῖνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *juncus.*

Ὀξύτερος, ου, et in f. g. Ion. ὀξυτέρη, *acutior;* comparat. ab ὀξὺς, *acutus.*

Ὀξύτης, ητος, ἡ, *acumen, acies, acrimonia;* item *celeritas.* Th. ὀξύς.

Ὀξύτομος, ου, ὁ ἡ ἡ, *acutè secans, acutus:* ab ὀξὺς et τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.

Ὀξυφωνία, ίας, ἡ, *vox acuta:* ex ὀξὺς et φωνή.

Οὗ, Poët. pro οὗ, *cujus:* ab ὅς, *quis.*

Ὄπ' pro ὄπα, *vocem, sonum:* acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.*

Ὄπα, Dor. pro ὅπη, vel ὅπως, *ubi:* quod vide.

Ὀπαδέω, pro quo Hom. ὀπηδέω, *sequor; adsum, procedo, opitulor:* et

Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ, *assecla, comes:* quod et ὀπηδὸς, ab ὀπάζω.

Ὀπαζόμενος, ου, *auctus*, præs. part. pass. ab

ὈΠΑΊΖΩ, *persequor, sequi jubeo, comitem do; præbeo.* ὀπάζομαι, med. *comitem accipio; à persequente premor.*

Ὀπαῖον, ου, τὸ, *foramen ollæ;* item *foramen per quod fumus è furno aut camino exit.* Th. ὀπὴ, *foramen.*

Ὁπανίκα, Dor. pro ὁπηνίκα, quod vide.

Ὄπασα, ας, ε, Ion. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. et

Ὀπάσαι, a. 1. inf. act. et

Ὀπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. ab ὀπάζω, *præbeo.*

Ὀπάσσαις, *præbeas*, a. 1. opt. act. gem. σ. sic ὀπάσσει, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. verbi ὀπάζω.

Ὄπατρος, ου, ὁ ἡ ἡ, per Syncop. pro ὁμόπατρος, *eodem patre genitus:* ab ὁμὸς, *similis*, et πατήρ.

Ὀπάων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *minister, assectator, comes.* Th. ὀπάζω, *sequi jubeo.*

Ὅπερ, *quod:* ex ὃ et περ.

Ὀπέων, ωνος, ὁ, Ion. pro ὀπάων, quod vide.

ὈΠΗ', ῆς, ἡ, *foramen*, per quod *videri* potest; q. ab ὄπτομαι, *video.*

ὍΠΗ, *ubi, quo, quâ, quâ viâ, quomodo, prout:* item *quocunque, quemcunque in locum*, seq. ἄν. q. ab ὅς, *qui.*

Ὀπηδέω, ῶ, fut. ήσω, *comitor, comes sum, assector.* Th. ὀπάζω, *comitem do.*

Ὁπηνίκα, *quando:* ex ὅπου et ἡνίκα, *quum, quando.*

Ὀπήτιον, ου, τὸ, *subula.* Th. ὀπή.

Ὀπὶ, *voci*, dat. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.*

Ὀπιδνὸς, ἡ, ὸν, *reverendus, cavendus.* Th. ὄπις.

Ὀπίζετο, *curabat*, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. ab

Ὀπίζομαι, *curo, revereor;* item *caveo: rependo, ulciscor:* ab ὄπις.

Ὀπιζόμενος, præs. part. med. à præc.

Ὄπιθεν, *retrò, post, à tergo*, Ion. et Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, *retrorsùm.*

Ὄπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio.*

Ὄπιον, ου, τὸ, *OPIUM, succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat.* Th. ὀπὸς, *succus.*

Ὀπιπτεύοντ' pro ὀπιπτεύοντα, *spectantem*, acc. sing. part. præs. f. g. ab

Ὀπιπτεύω, *inspicio, circumspicio*, per reduplic. ab inusitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, *video.*

ὌΠΙΣ, ιδος, ἡ, *ultio, vindicta divina, cura, respectus.* q. ab ἕπομαι, *sequor.*

Ὀπισαμβὼ, *itio retrograda:* ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id est, ἀναβαίνειν.

Ὄπισθεν, *ponè, à tergo:* adv. Th. ὀπίσω, *retrò.*

Ὀπίσθιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *posterior, à tergo sequens.*

Ὀπισθίως, adv. *pòst, retrorsùm.*

Ὀπισθόδετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *à tergo revinctus:* ex ὄπισθεν et δέω, *ligo.*

Ὀπισθόμβροτον αὔχημα δόξας, *retrò mortales sequens gloriatio laudis.* Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.

Ὀπισθονόμοι βόες, *boves præpostere pascentes:* ab ὄπισθεν et νέμω, *pasco.*

Ὀπισθότονος, ου, ὁ ἡ ἡ, *in aversum tendens;* aut *tentus retrorsum.* subst. *partium posteriorum distentio, convulsio in posteriora; persona illo morbo laborans.* ex ὄπισθεν et τείνω.

Ὀπισθοφανῶς, *retrorsùm*, adv. ex ὄπισθεν et φαίνω.

Ὀπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrò.*

Ὀπίστερος, ου, *posterior:* ὀπίστατος, *postremus:* ab

ὈΠΙ'ΣΩ, *retrorsùm, retrò, pòst.* adv. cum gen. item sine casu. τὰ ὀπίσω, scil. ὄντα, *quæ retrò sunt.*

Ὅπλα, ων, τὰ, *instrumenta:* ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma.*

Ὁπλέα, acc. sing. ab Ὁπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.

Ὅπλεσθαι, præs. inf. ab ὅπλομαι, *armor.* Th. ὅπλον, *arma.*

Ὁπλέω, vide ὁπλίζω, q. idem est.

Ὁπλέων, Ion. pro ὁπλῶν, gen. pl. ab

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, *ungula.* Th. ὅπλον.

Ὁπλίζω, *armo:* fut. ίσω. perf. ὥπλικα. præs. pass. ὁπλίζομαι, *armor;* item activè *instruo, paro:* præs. inf. ὁπλίζεσθαι. a. 1. med. ὡπλισάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ὅπλισαι, άσθω, et in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον.

Ὅπλισθεν, pro ὡπλίσθησαν, aor. 1. pass. verbi ὁπλίζω.

Ὅπλισμα, ατος, τὸ, *armatura;* et

Ὁπλισμὸς, οῦ, ὁ, id. ab ὁπλίζω.

Ὁπλισόμεθα, *armabimur*, 1. pl. f. 1. m. Poët. à præc.
Ὁπλιστὴς, ῦ, ὁ, *armator* : à 3. sing. perf. pass. verbi ὁπλίζω.
Ὁπλιτεύω, fut. εύσω, *sum miles gravis armaturæ, armatis præsum* : ab
Ὁπλίτης, ου, ὁ, *armatus, miles armaturæ gravis* : ab ὅπλον.
Ὁπλιτικὸς, κὴ, κὸν, *ad milites gravis armaturæ pertinens*. τὸ ὁπλιτικὸν, sc. πλῆθος, *gravis armaturæ milites* : à præc.
Ὁπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, *arma distribuo* : ex ὅπλον et δίδωμι.
Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, *armamentarium* : ex ὅπλον, *arma*, et θήκη, *vagina*.
Ὁπλολογέω, ῶ, f. ήσω, *arma lego, colligo*.
Ὁπλομαχέω, ῶ, fut. ήσω, *armis decerto* vel *pugno* : et
Ὁπλομαχία, ας, ἡ, *pugna* seu *certamen quo armis decertatur* : ab
Ὁπλομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui armis pugnat* : ex ὅπλον et μάχομαι, *pugno*.
ὍΠΛΟΝ, ου, τὸ, *telum, scutum; instrumentum* : τὰ ὅπλα, *arma; instrumenta quævis; præsidia*.
Ὁπλοτεράων, *juvenum*, gen. pl. f. g. Æol. pro ὁπλοτέρων. ab
Ὁπλότερος, έρα, ερον, *junior, unus è posteris*. ὁπλότατος, *minimus natu*. Dicitur de iis qui *arma* ferre possunt. Th. ὅπλον, *arma*.
Ὁπλοφορέω, ῶ, f. ήσω, *arma gesto*; item *armatus stipo alicujus latus* : in pass. ὁπλοφορέομαι, *ab armatis stipor* : ab
Ὁπλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui arma gestat, armiger* : ex ὅπλον et φέρω.
Ὁποδαπὸς, ῦ, *cujas, ex quâ regione* : ex ὅπου, *ubi*, et δάπεδον, *solum*.
Ὁπόθεν, et Poët. ὁππόθεν, *undè* : à πόθεν. Th. ὅς, *qui*.
Ὁπόθι, Ep. ὁππόθι, adv. *ubi, ubinam, quo loco*.
Ὅποι, *ubi, quo* : vide ποῖ.
Ὁποῖος, οία, οῖον, *qualis, e* : idem quod οἷος, citra interrogationem.
ὈΠΟ'Σ, ῦ, ὁ, *succus, humor, coagulum* : qu. ab ὀπῆ, unde fluit. Est autem ὀπὸς, *succus sponte manans* : χυλὸς, *expressus succus*.
Ὀπὸς, gen. ab ὄψ.
Ὁπόσε, Ep. ὁππόσε, adv. *quocunque*.
Ὁπόσην, acc. sing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab ὁπόσος.
Ὁποσονῦν, adv. *aliquantulum, quantumcunque* : ex ὁπόσος et οὖν.
Ὁπόσος, et Poët. ὁππόσος, όση, όσον, *quantus* : à πόσος, et hoc ab ὅσος, *quantus*.
Ὁπόταν, adv. *quum, ubi* : conj. *quandoquidem, quoniam* : ab ὁπότε et ἄν.
Ὁπότε, et Poët. ὁππότε, *quando, quum, ubi, quandoquidem, quoniam, aliquando, olim, donec* : à ποτέ.
Ὁπότερος, έρα, ερον, *uter, utervis, alteruter*. à πότερος, *uter*.
Ὁποτέρωθεν, Ep. ὁπποτέρωθεν, *utrâ ex parte, utralibet ex parte, unde*. A præced.
Ὅπου, adv. *ubi*, citra interrogationem; *quandoquidem; quo; quousque*.
Ὅππα, Dor. pro ὅππη, et hoc pro ὁπόθεν, *unde*. Th. ὅτε, *quando*.
Ὅππη, Poët. pro ὅπη καὶ ὅπου, *quo*. Vide præced.
Ὁππόθι, Ep. pro ὁπόθι.
Ὁπποῖος, Ep. pro ὁποῖος.
Ὁππόκα, Dor. pro ὁππότε, *quando*, quod vide.
Ὁππόσε, Poët. pro ὁπόσε, *quò, quocunque, quando*.
Ὁππότ' pro ὁππότε· v. ὁπότε.
Ὁπποτέρην, *utram*, acc. sing. f. g. Ion. et
Ὁπποτέροισι, dat. plur. Ion. et Poët. ab
Ὁππότερος, *uter*; Poët. pro ὁπότερος.
Ὀπτάζομαι, *videor* : à seq.
Ὀπτάζω, *video* : ab ὄπτομαι.
Ὀπτάλεος, έα, έον, *assus, tostus* : ab ὀπτάω, *asso*.
Ὀπτανόμενος, ου, *visus, versans in conspectu*, part. præs. pass. ab
Ὀπτάνω, *video* : ex ὄπτομαι, idem.
Ὀπτασία, ας, ἡ, *apparitio, visio* : ab ὀπτάζω.
ὈΠΤΑ'Ω, *torreo, asso* : f. ήσω. perf. ὤπτηκα. perf. pass. ὤπτημαι, σαι.
Ὀπτεύμενος, Dor. pro ὀπτούμενος, q. ab ὀπτέομαι pro ὀπτάομαι, præs. part. med. ab ὀπτάω, *torreo*.
Ὀπτῇ, Dor. pro ὀπτᾷ, 3. sing. præs. ind. act. ab ὀπτάω, *torreo*.
Ὀπτηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab ὀπτάω, *torreo*.
Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator, explorator*. Th. ὄπτομαι.
Ὄπτησις, εως, ἡ, *ipsa torrendi actio* : ab ὀπτάω.
Ὀπτήσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. act. verbi ὀπτάω, quod vide.
Ὀπτικὸς, ἡ, ὸν, *visorius*. Th. ὄπτομαι. Hinc Angl. OPTICKS.
Ὀπτίλος, ου, ὁ, *oculus* : ab
ὌΠΤΟΜΑΙ, *video* : f. m. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι, ψαι, ται. aor. 1. pass. ὤφθην, ης, η. f. 1. pass. ὀφθήσομαι. a. 1. m. ὀψάμην. a. 1. sub. m. ὄψωμαι.
Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, *assus, a, um; tostus*. Th. ὀπτάω, *asso*.
Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. sing. ab ὀπτός.
ὈΠΥΙ'Ω, *ineo, coëo, uxorem habeo, nubo*. imperf. ὤπυιον, ες, ε. præs. pass. ὀπυίομαι, *ineor, in matrimonio habeor*.
Ὄπωπα, *vidi*, perf. med. Att. pro ὦπα. Hinc ὀπώπειν, εις, ει, plusq. perf. med. ab ὄπτομαι, *video*.
Ὀπώπεε, Ion. pro ὀπώπει, 3. sing. plusq. perf. med. Vide præced.
Ὀπώπεισαν, Ion. pro ὀπώπεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. ὀπώπειν. Vide in ὄπωπα.
Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, *conspectus, aspectus, visus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator* : à præced. quod vide.
ὈΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *autumnus, fructus autumnales; ætas maturior* : qu. ὀπῶν ὥρα, seu ὥρα, *tempus et cura succorum*, quia tunc fructus maturi sunt; nisi ἡ ὀψὲ ὥρα, *tempus serum anni*, aut quia in autumno est ὀπῶν ὥρα, *cura fructuum*, qui tum colligantur.
Ὀπωριεῖ, Att. pro ὀπωρίσει, 3. sing. f. 1. act. ab ὀπωρίζω.
Ὀπωριεῦντες, Dor. seu Æol. pro ὀπωριοῦντες, quod Atticum est pro ὀπωρίσοντες, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi.
Ὀπωρίζω, fut. ίσω, et Att. ιῶ, *fructus autumnales* seu *poma decerpo et colligo* : *pomis vescor* seu *fructibus autumnalibus*. Th. ὀπώρα, *fructus autumnales, autumnus*.
Ὀπωρινὸς, ἡ, ὸν, *autumnalis* : ab ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.
Ὅπως, *ut, quomodo* : conjunct. ex themate πῶς, adv. *quomodo?*
Ὅπως ἂν, *ut, adeò ut*, Matt. vi. 5. Luc. ii. 35. ὅπως ἀλλὰ, *non solùm non—sed, tantum abest ut*.
Ὁπωσοῦν, *quomodocunque* : à præced.
Ὁρᾷ, *videt*, 3. sing. præs. ind. act. ab ὁράω. sed
Ὅρα, præs. imperat. act. ὁρᾶν, præs. infin. act. ὁρᾶσθαι, præs. inf. pass. ab eod.
Ὁράασθαι, Poët. pro ὁρᾶσθαι.
Ὅραμα, ατος, τὸ, *visus, visio*,

quæ fieri solet κατ' ὄναρ, *spectaculum:* ab ὁράω, *video.*
'Ορᾱμᾰτισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.
"Ορᾰμνος, *frons, RAMUS:* qu. contractè, pro ὀρόδαμνος. Th. ῥάμνος, ȣ, ἡ, *spinosus frutex.*
'Ορᾶν ἀλκὰν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἤγȣν βλέπειν ἀνδρείαν, *spectare fortitudinem.* Pro quo in prosâ diceretur πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, *bellicum robur adspectu præ se ferre, oculis vultuque Martem spirare.*
'Ορᾱνὸς, ῶ, ὁ, Æol. pro ȣ̓ρανὸς, ȣ̃, ὁ, *cœlum.*
'Ορᾶται, *spectat,* 3. sing. præs. ind. m. et
'Ορᾶτο, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, *video.*
'Ορᾱτὴς, ȣ̃, ὁ, *spectator:* et
'Ορᾱτἳκὸς, ἡ, ὸν, *videndi potentiâ præditus:* et
'Ορᾱτὸς, ἡ, ὸν, *visibilis, e:* ab
'ΟΡΑ'Ω, *video, cerno, intelligo:* præs. imperat. ὅραε, ὅρᾱ. imperf. Att. ἑώρᾱον, ἑώρων. f. ά'σω. perf. ὥρᾱκᾰ, et Att. ἑώρᾱκᾰ. perf. inf. ἑωρᾱκέναι. plusq. perf. ind. act. ἑωρά'κειν, εις, ει. perf. pass. ἑώρᾱμαι, σαι, ται.
'Οργᾱ', ᾶς, ᾶ, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.
'Οργάζω, f. ά'σω, vide in ὀργάω.
'Οργαίνω, f. ᾰνῶ, *irrito, irâ accendo:* ab ὀργή.
'Οργᾱ'νη, ης, ἡ, *Minerva,* quæ et ἐργάνη, ab ἔργον, *opus,* quia *textrix.*
'Οργᾰνἳκὸς, ἡ, ὸν, *instrumentalis:* ab
"ΟΡΓᾸΝΟΝ, ȣ, τὸ, *instrumentum,* vel *opus, ORGANUM:* qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus,* seu ab ἔοργα, perf. med. verbi ῥέζω, *facio.* Hinc Angl. ORGAN.
'ΟΡΓᾸ'Σ, ά'δος, ἡ, *locus* vel *lucus Deo sacer, vinea.*
'ΟΡΓΑ'Ω, *appeto impatienter:* fut. ήσω. qu. ab ὀργὴ, *impetus.* Hinc ὀργάζω, *instigo, incito:* item *subigo, mollio.*
'ΟΡΓΗ', ῆς, ἡ, *ira, pœna, animi inclinatio, studium;* qu. ab ὄρω, *incito,* et ἄγω, *impello,* quia est *impulsus* quidam animi. Etiam
'Οργὴ, Ionibus significat *picem.*
"ΟΡΓῘΑ, ων, τὰ, *sacra Liberi,* et *cujusvis Dei, ORGIA,* qu. ab ὀργὴ, *impetus.*
'Οργἳάζω, f. ά'σω, *orgia celebro:* à præced.
'Οργίζομαι, f. ί'σομαι, pass. ab
'Οργίζω, *ad iram incito, lacesso, facio irasci:* f. ί'σω. perf. ὤργἳκᾰ. præs. pass. ὀργίζομαι, *irascor:* cum dat. præs. inf. ὀργίζεσθαι. a. 1. pass. ὠργίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. ὀργισθεὶς, έντος. f. 1. pass. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, *ira.*
'Οργιζώμεθᾰ, 1. pl. præs. sub. pass. à præced.
'Οργί'λος, ί'λη, ί'λον, *iracundus:* ab ὀργή.
'Οργἳλότης, ητος, ἡ, *iracundia:* à præc.
'Οργισθῆς, *iratus fueris,* 2. sing. a. 1. sub. pass. ab ὀργίζομαι, *irascor:* perf. ὤργισμαι. ab eod. th.
'Οργυιᾱ', ᾶς, ἡ, *mensura sex pedum, passus, ulna:* ab ὀρέγω, *extendo;* perf. med. ὤρογα, et γυῖον, *pes.* Est enim *extensorum pedum* mensura.
'Ορέγεσθαι, præs. inf. pass. ὀρεγόμενος, præs. part. pass. ab ὀρέγω, *extendo.*
"Ορεγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur;* item *passus:* ab eod.
'Ορεγνῦ's, ύντος, *porrigens,* præs. part. act. ab ὀρέγνυμι, seu ὀρέγω, *porrigo.*
'ΟΡΕ'ΓΩ, seu ὀρέγνῡμῐ, *porrigo, extendo; porrectâ et tensâ manu præbeo;* item *do.* fut. ξω. perf. ὤρεχᾰ. a. 1. ὤρεξᾰ. præs. m. ὀρέγομαι, *appeto:* cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι. aor. 1. pass. ὠρέχθην, ης, η. a. 1. m. ὠρεξά'μην, ω, ᾰτο. Hinc Angl. TO REACH, STRETCH.
'Ορειᾶν, Dor. pro ὀρείων, gen. pl. ab ὄρειος, *montanus:* ab ὄρος, *mons.*
'Ορειβᾰτέω, ῶ, *montes scando* vel *pererro.* et
'Ορειβά'της, ȣ, ὁ, *montes scandens.* ex ὄρος, εος, τὸ, *mons:* et βαίνω, *eo.*
'ΟΡΕΙ'ΓᾸΝΟΝ, seu ὀρί'γᾰνον, ȣ, τὸ, *ORIGANUM,* herbæ nomen. quod ab ὄρος, *mons,* et γάνος, *gaudium.*
'Ορεινὸς, ἡ, ὸν, *montanus, a, um:* hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *montana regio.* Th. ὄρος, εος, τὸ, *mons.*
'Ορεῖται, 3. sing. f. 2. m. ὀρȣ̃μαι, ῆ, εῖται· ab ὄρω, *excito:* f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.
'Ορειχάλκοιο, gen. Ion. ab
'Ορείχαλκος, ȣ, ὁ, *ORICHALCUM, æs montanum,* interdum adjectivè ὁ ϗ ἡ, *confectus ex orichalco.* q. ab ὄρειος et χάλκος, *æs.*
'Ορεκτὸς, ἡ, ὸν, *porrectus;* etiam qui *appetitur* seu *appeti solet:* ab ὀρέγω.
'Ορέξαι, *porrigere,* a. 1. inf. act. ab ὀρέγω.
'Ορεξά'μενος, η, ον, a. 1. part. m. ab eodem.
'Ορέξασθαι, a. 1. inf. m. et
'Ορέξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. omnia ab ὀρέγω, *porrigo.*
"Ορεξἴς, εως, ἡ, *libido, appetentia, appetitus, OREXIS.* Th. ὀρέγομαι, seu ὀρέγω, quod vide.
'Ορέοντο, *ruebant,* Ion. et Poët. Pleonasm. τȣ̃ ε, pro ὤροντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ὄρω, *excito.*
'Ορεσπολέω, -ῶ, f. ήσω, *in montibus versor* vel *erro:* ex ὄρος, εος, τὸ, *mons,* et πολέω, *verso.*
"Ορεος, gen. sing. ab ὄρος.
'Ορεσφοίτης, Dor. ᾶς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *montivagus:* ex ὄρος et φοιτάω.
'Ορεσἴβᾰ'της, ȣ, ὁ. v. ὀρειβάτης.
'Ορεσί'τροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *in monte nutritus, montanus.* Ex ὄρος et τρέφω.
'Ορεσκῴοισῐ, *montanis,* dat. pl. ab
'Ορεσκῷος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *in montibus degens:* ab ὄρος et κέω seu κεῖμαι, *jaceo.*
"Ορεσσῐ, *montibus,* dat. pl. Poët. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.*
'Ορεσσί'νομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *in montibus pascens, monticola:* ex ὄρος, εος, τὸ, *mons,* et νέμω, *pasco:* perf. med. νένομα.
'Ορέστερος, ᾰ, ον, *ad montem pertinens, montanus.* Ab ὄρος.
'Ορέστης, ȣ, ὁ, *ORESTES:* nomen propr. acc. sing. 'Ορέστην.
'Ορεστἴᾱ's, ά'δος, ἡ, *montana, monticola.* Th. ὄρος, *mons.*
"Ορεσφῐ et seq. vocal. ὄρεσφῐν, Ep. gen. et dat. sing. et plur. ab ὄρος, *mons.*
'Ορεὺς, Ion. ȣ̓ρεὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mulus, mula:* ab ὄρος, *mons,* quòd ad opera montana sit idoneus. sed
"Ορευς, Dor. pro ὄρȣς, τȣ̃, gen. sing. ab ὄρος, *mons.*
'Ορεχθέω, ῶ, f. ήσω, *cupio, commoveor,* Arist. Nub. *ad littus allido,* Theoc. xi. 43. *extendor,* Il. ψ. 23.
'Ορέω, Ion. pro ὁράω, *video:* sic ὁρέει pro ὁρᾷ, 3. sing. præs. ind.
'Ορέωντες pro ὁράοντες, ab ὁράω.
"Ορη, Dor. pro ὅρα, *vide,* præs. imperat. act. ab ὁράω.
"Ορηαι, *movearis,* Ion. pro ὄρῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi ὄρομαι. in sub. ἐὰν ὄρωμαι, ῃ. Th. ὄρω, *excito.*
'Ορῇς, Dor. pro ὁρᾷς, sic ὁρῆτε pro ὁρᾶτε, 2. pers. sing. et pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video.*
"Ορηται, *orta fuerit,* 3. sing.

præs. sub. pass. vel ut alii a. 2. sub. m. verbi ὄρομαι. Th. ὄρω, *excito*.

'Ορῆτε, *videtis*, Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

"Ορθαι, *motum esse*, per Systolen Ion pro ὦρθαι, perf. inf. pass. verbi ὄρω, *excito*. f. ὀρῶ. perf. pass. ὦρμαι, σαι, ται. at

'Ορθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ἡ, ὸν, *rectus, a, um*.

'Ορθεῦν, Dor. seu Æol. pro ὀρθοῦν, præs. inf. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορθίαν, Dor. pro ὀρθίων, *procerorum*, gen. pl. ab

"Ορθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arduus, in altum tendens*. hinc ὄρθιον φωνεῖν, *altum clamare*: ὄρθιον ὠρύσασθαι, *vehementèr vociferari*. Th. ὀρθός.

'Ορθόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui rectum consilium suppeditat*: ab ὀρθὸς et βουλὴ, *consilium*.

'Ορθογραφέω, -ῶ, *rectè scribo*. et

'Ορθογραφία, ας, ἡ, *ORTHOGRAPHIA, recta scriptura*, seu *rectè scribendi scientia*: ex ὀρθὸς et γράφω, *scribo*.

'Ορθογώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rectangulus*: ex ὀρθὸς et γωνία.

'Ορθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro

'Ορθοδίκης, ου, ὁ, *recta judicia dans, veridicus*: ab ὀρθὸς et δίκη, *jus*.

'Ορθόθριξ, ὁ καὶ ἡ, gen. ὀρθότριχος, *qui erectos habet crines*: ab ὀρθὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

'Ορθοκραιρᾶων, gen. pl. fœm. gen. Dor. ab

'Ορθόκραιρος, αίρα, αιρον, *caput erectum habens, cornua erecta habens*: ab ὀρθὸς, *rectus*, et κραῖρα, ας, ἡ, *caput, antenna, cornu*.

'Ορθολογέω, ῶ, *rectè loquor et propriè*: ex ὀρθὸς et λέγω.

'Ορθόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, *qui vera vaticinatur, veridicus vates*: ab ὀρθὸς et μάντις, *vates*.

'Ορθοποδέω, ῶ, *recto pede incedo, non claudico*: ab ὀρθόπους.

'Ορθόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, *erigens urbes*, vel *erectas incolumesque conservans*: Epithet. boni principis, *quia suâ sapientiâ servat civitates*: ab ὀρθὸς et πόλις, *civitas*.

'Ορθόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *recto pede progrediens*: ex ὀρθὸς et ποὺς, *pes*.

'ΟΡΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *rectus, erectus; porrectus; sincerus, æquus*.

'Ορθότης, ητος, ἡ, *rectitudo*: à præc.

'Ορθοτομέω, ῶ, *rectè seco, divido, distribuo*: f. ήσω. perf. ὠρθοτόμηκα. ab

'Ορθοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rectè secans*: ab ὀρθὸς et τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα.

'Ορθοτριχέω, -ῶ, *crines erectos habeo*: et

'Ορθοτριχία, ας, ἡ, *affectio quâ quis erectos habet crines*: ab ὀρθὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

'Ορθοῦν ὕμνον, *erigere hymnum*: pro, carmen in alicujus laudem componere, quod *altâ* voce canatur.

'Ορθόω, ῶ, f. ώσω, *erigo, dirigo; rectum facio*. Th. ὀρθός.

'Ορθρευοίσᾳ, Dor. pro ὀρθρευούσῃ, *manè vigilanti*, dat. singul. part. præs. f. g. ab

'Ορθρεύω, *manè surgo*: ab ὄρθρος, *diluculum*.

'Ορθρίζω, *diluculo venio*: imperf. ὤρθριζον. f. ίσω. perf. ὤρθρικα. a. 1. ὤρθρισα. a. 1. imperat. ὄρθρισον, *surge manè*. Th. ὄρθρος.

'Ορθρινὸς, ἡ, ὸν, *matutinus, a, um*. Th. ὄρθρος.

"Ορθριος, ία, ιον, *matutinus, summo mane veniens*: ejusd. th.

'Ορθρίσαντες, aor. 1. part. verbi ὀρθρίζω, quod vide.

'Ορθριῶ, *vigilabo*, Att. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

'Ορθρογόη, ης, ἡ, *mane lugens: quiritans*. Epith. *hirundinis*: ab ὄρθρος, *tempus matutinum*, et γοάω, f. ήσω, *gemo*.

"ΟΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, *tempus matutinum, diluculum*. ὄρθρου, *ante lucem*. qu. ab ὀρθόω, quia *diluculum* nos ad opera *erigit*: vel ab ὄρω, quia hoc tempore homines somno *excitantur* et surgunt.

"Ορθῳ, dat. sing. ab "Ορθος, ου, ὁ, nomen viri.

'Ορθωθῇ, *feliciter succedat*, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi ὀρθόω, quod vide.

'Ορθῶς, adv. *rectè, ut par est et decet*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορθώσαις, Æol. pro

'Ορθώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. præc.

'Ορθωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *erector*: qui jacentem erigit: ab ὀρθόω, *erigo*, ejusd. th.

'Οριγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγομαι, *desidero; item pugno, decerto*. Th. ὀρέγω, *porrigo*.

'Ορίζω, *termino, finio, definio; statuo, constituo, æstimo*: fut. ορίσω, et Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα. præs. pass. ὁρίζομαι. perf. pass. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, *definitus, decretus*. a. 1. pass. ὡρίσθην. a. 1. part. pass. ὁρισθεὶς, έντος, *declaratus*. Th. ὅρος, *terminus*.

'Ορίκτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro ὀρείκτιτος, *in monte constructus*; sive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, *in montibus enutritus*: ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et κτίζω, *condo*.

'Οριμαλίδες, ων, αἱ, *montana poma*: ab ὄρος et μᾶλα, Dor. pro μῆλα, *poma*. Th. μηλέα, *malus*.

'Ορίναις, *moveres*, 2. sing. a. 1. opt. act. et

'Ορίνετον, *commovent*, dual. præs. ind. act. ab

'Ορίνω, *excito, commoveo*: fut. νῶ. præs. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, *excito*: fut. ὀρῶ et ὄρσω, Æol.

"Οριον, ου, τὸ, *finis, terminus*: in pl. τὰ ὅρια, ων, *fines*. Th. ὅρος, *terminus*.

"Οριος, ου, ὁ, *terminalis*: ab eod. th.

'Ορίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, *definio*, quod vide.

'Ορισμὸς, οῦ, ὁ, *finitio, definitio*: et

'Οριστὴς, οῦ, ὁ, *finitor, constitutor juris et arbiter conditionum*; ab ὁρίζω, *termino, definio*. Th. ὅρος.

'Οριῶ, *definiam*, Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω, quod vide.

'Ορίων, gen. pl. ab ὅριον, *finis*, quod vide.

'Ορκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, *septum*: ab εἴργω, *includo*.

"Ορκη, ης, ἡ, *vas olearium*: ab eod.

'Ορκίζω, *jurejurando obstringo, adjuro*: f. ίσω. perf. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, *juramentum*.

"Ορκιον, ου, τὸ, *fœdus juramento sancitum*: ab ὅρκος.

'Ορκισμὸς, οῦ, ὁ, *juramentum*: ab ὁρκίζω.

"ΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, *jusjurandum*: *Deus inferorum perjurii vindex*, Hes. Op. 804. Theogon. 231. *sepulchrum*, Menand. ap. Varronem. Græv. ad Hes. Op. 804. ab εἴργω, *coerceo*.

'Ορκόω, ῶ, f. ώσω, perf. ωκα, *ad jusjurandum adigo, jusjurandum exigo*. Th. ὅρκος.

'Ορκωμοσία, ας, ἡ, *jusjurandum*: q. d. ὅρκου ὄμοσις, *juramenti juratio*. ex ὅρκος et ὄμνυμι, *juro*.

'Ορκωμόσιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

Ὁρκωμότης, ȣ, ὁ, *jurejurando adstrictus:* vide præced.
Ὁρκωτὴς, ȣ, ὁ, *qui jurejurando alium adstringit.* ὁρκωταὶ dicebantur *legati qui ad exigendum jusjurandum missi sunt.* à præced.
ὉΡΜᾸΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, *ordo, series, catena, latibulum:* q. ab ἁρμόζω, *apto.*
Ὁρμαίνω, *impetu feror, ruo, prorumpo:* f. ανῶ. perf. ὥρμαγκα. Th. ὁρμὴ, *impetus.*
Ὁρμᾶν ποτὶ πελώριον κλέος, Θεȣ̃ σὺν παλάμᾳ, *evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio.* Pindari loquendi genus.
Ὁρμᾶομαι, idem ferè quod ὁρμάω, et significat *proficiscor.*
Ὅρμαςαι, *adaptatum est,* 3. sing. perf. ind. pass. per Metath. pro ἅρμοςαι, Ion. pro ἥρμοςαι, verbi ἁρμόζω, f. σω, *quadro, convenio, apto:* perf. ἥρμοκα. perf. pass. ἥρμοσμαι, σαι, ςαι. Th. ἄρω, *apto.*
Ὁρμάω, ῶ, *incito, concito; ruo, irruo, impetu feror, prorumpo:* f. ήσω. perf. ὥρμηκα. aor. 1. ὥρμησα. perf. pass. ὥρμημαι. Th. ὁρμή.
Ὁρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ὁρμάω, quod vide.
Ὁρμενίδαο, gen. Æol. pro -ȣ. ab
Ὁρμενίδης, ȣ, ὁ, nomen viri.
Ὅρμενος, per Sync. pro ὀρόμενος, *qui citato impetu fertur, concitatus,* præs. part. pass. verbi ὄρω, *excito.* Est et
Ὅρμενος, *caulis brassicæ; corruda,* i. e. *asparagus sylvestris;* ab eod.
Ὁρμέω, -ῶ, f. ήσω, *stationem habeo:* it. *appello,* sc. *navem ad terram.* Th. ὅρμος.
Ὁρμεώμενος, *ruens,* Ion. pro ὁρμώμενος, quod contractè pro ὁρμαόμενος, præs. part. pass. ab ὁρμάω.
ὉΡΜΗ', ῆς, ἡ, *impetus, appetitus animi:* q. ab ὄρομαι, *cum impetu feror.*
Ὁρμηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass.
Ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. pass. et
Ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. pass. Ion. ab ὁρμάω.
Ὅρμημα, ατος, τὸ, *impetus:* ab eod.
Ὁρμήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω.
Ὁρμητήριον, ȣ, τὸ, *incitamentum, suscitabulum; locus è quo prodimus ad bellum inferendum, et quem pro perfugio habemus, sedes belli:* ab eod.
ὉΡΜΙ'Α, ᾶς, ἡ, *tenuis funiculus, linum, hamus, arundo piscatoria.*
Ὁρμίζω, f. ίσω, *naves in stationem subduco:* ab ὅρμος, *statio navium, monile.*
ὍΡΜῘΝΟΝ, ȣ, τὸ, *herba porro similis.*
Ὅρμισις, εως, ἡ, *quies in portu.* Vide in ὁρμίζω.
Ὁρμίσκος, ȣ, ὁ, *parvum monile:* ab
ὍΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, *monile, colli ornamentum; item statio navium:* q. ab εἴρω, *necto,* vel ab ἕρμα, *stabilimentum.*
Ὄρνεον, ȣ, τὸ, *volucris, avicula:* dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ.
Ὀρνιθάριον, ȣ, τὸ, *avicula.*
Ὄρνιθας, acc. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, *avis:* acc. sing. ὄρνιθα.
Ὀρνίθιον, ȣ, τὸ, *avicula:* ab ὄρνις.
Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, *aucupium, venatio avium:* ab ὄρνις et θήρα, *venatio.* Th. θὴρ, *fera.*
Ὀρνιθοσκοπέω, -ῶ, *ex avibus auguror:* f. ήσω. perf. ὠρνιθοσκόπηκα. ex ὄρνις et σκοπέω.
Ὄρνιξ, χος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro
ὌΡΝῙΣ, ῖθος, ὁ ϗ ἡ, *avis, ales, gallina; item augurium.*
Ὄρνισι, dat. pl. à præc.
Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. sing. ab ὄρνιξ, qu. vide.
Ὀρνιχολόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro ὀρνιθολόχος, *qui avibus insidias struit, auceps:* ab ὄρνις et λόχος, *insidiæ.*
Ὄρνυμαι, *excitor, surgo:* ab ὄρνυμι, id. quod ὄρω, *excito.*
Ὀρνύμεν et ὀρνύμεναι, *movere:* Dor. pro ὀρνύναι, præs. inf. act. et
Ὀρνυμένοιο, pro -ȣ, gen. Ion. part. præs. pass. à seq.
Ὄρνυμι, *excito, concito, impello:* ab ὄρω.
Ὄρνυσθε, *concitamini,* 2. plur. præs. imperat. pass. ρνῦσο, verbi ὄρνυμι.
Ὀρνύω, Poët. *moveo, incito:* id. quod ὄρνυμι, et ab eod.
ὈΡΟΒΟΣ, ȣ, ὁ, *ERVUM, leguminis genus,* q. ab ἐρέπτω, *edo.*
Ὀρογυῖα, *quæ porrexit,* perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω, *porrigo:* perf. med. ὤρογα. perf. part. med. ὠρογὼς, υῖα, et per Systol. Ion. ὀρογυῖα.
Ὀροδαμνὶς, ίδος, ἡ, idem quod
ὈΡΟ'ΔΑΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, *surculus, ramusculus.*
Ὀροδεμνιάδες, *nymphæ et apes:* quia ἐν ὄρει δέμνιον habent; aut ab ὀρόδαμνος.
Ὀροθεσία, ας, ἡ, *terminus positus:* q. d. θέσις τȣ̃ ὅρȣ, *positio termini.*
Ὀροθύνω, idem quod ὄρω, q. v.
Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα.
ὈΡΟ'ΝΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, herbæ nomen: an quod amet ὄρη, *montes?*
ὌΡΟΣ, εος, τὸ, *mons:* ab ὄρω, *excito, erigo:* est enim *erecta* in tumorem terra. at
ὍΡΟΣ, ȣ, ὁ, *terminus, limes, meta, titulus:* ab ὁρῶ, *video.* Termini enim signari solent, ut sint ὁρατοί. Sed
Ὀρὸς, ȣ, ὁ, *serum lactis.*
Ὀροσάγγαι, Persarum linguâ vocantur *homines de rege benè meriti.*
Ὀρȣσαν, *irruerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὤρȣσαν. Sed ὀρȣ́σα, *præcipitans,* pro ὀρȣ́σασα, a. 1. part. act. f. g. ab
Ὀρȣ́ω, *IRRUO, gradu concitato fero:* f. ȣ́σω. perf. ὤρȣκα. Th. ὄρω, *concito.*
Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, *fastigium, culmen, lacunar, contignatio, tectum.* Hinc Angl. ROOF. ab ἐρέφω.
Ὄροφος, ȣ, ὁ, *tectum:* ab eod.
Ὀροφόω, ῶ, *concamero, tego:* f. ώσω. perf. ωκα.
Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, *tectum:* à præc.
Ὁρόων, Poët. pro ὁρῶν, et in pl. ὁρόωντες pro ὁρῶντες, præs. part. act. verbi ὁράω, *video:* fut. άσω. perf. ὥρακα, et Att. ἑώρακα.
Ὁρόωντι, Dor. pro ὁρόωσι, seu ὁρῶσι, *vident,* 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.
Ὁρόωτε, *videretis,* Poët. pro ὁρῷτε, 2. plur. præs. opt. act. verbi præced.
Ὄρπετον, ȣ, τὸ, idem ac ὄρνιον, *avis.*
Ὅρπηκα, *stimulum,* acc. sing. ab
ὍΡΠΗΞ, ηκος, Dor. ὅρπαξ, ὁ, *stolo, ramus, surculus ex radice arboris enatus; virga aculeata, quâ boves incitant; jaculum è ramo tereti et recto.* qu. ab ἕρπω, quia ex arbore proserpit.
Ὅῤῥ' οἱ, Poët. pro ὅ ῥα αὐτῷ.
Ὀῤῥοπύγιον, vel ὀροπύγιον, vel ȣ̓ροπύγιον, ȣ, τὸ, *ultima pars spinæ.* ex ὄῤῥος, qu. vide, et πυγὴ, *nates.*
ὈΡ'ΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, *serum lactis.* Dicitur et ὀρὸς, ȣ, ὁ, qu. ab ἐρόεω seu ῥέω, *fluo.* Sed
Ὄῤῥος, ȣ, ὁ, *linea quæ scrotum medium intersecat; et sacri ossis extremum:* scribitur et ὄρος.
Ὀῤῥωδέω, ῶ, fut. ήσω, *metuo:* sumpta Metaph. ab animali-

bus, quæ in metu caudam subter femora contrahunt. Th. ὄῤῥος, quod vide. Scribitur et ὀῤῥωδέω.

Ὀῤῥωδῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *timor, metus:* vide in præcedente.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄρᾳι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito.*

Ὄρσασκον, Ion. imperf. verbi ὄρω.

Ὄρσεο, *surge,* Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. verbi ὄρσομαι, qu. Poëtæ finxerunt à f. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, *excito.*

Ὄρσῃς, *provoces,* 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Ὀρσίκτῠπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *horrisonus,* vel *qui strepitum excitat,* ὁ ὄρων κτύπον· ab ὄρω, *excito,* et κτύπος, *sonitus.* Th. τύπτω.

Ὀρσῐ́λοχος, ου, ὁ, *ORSILOCHUS:* nomen proprium.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *excitator nubium;* Jovis Epithet. ab ὄρω, *excito,* f. Æol. ὄρσω, et νέφος, *nubes.*

Ὀρσῐ́πεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatiens solum:* ab ὄρω et πέδον, *solum.*

Ὄρσο, per Sync. pro ὄρσεο, et hoc Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. pass. verbi ὄρσω, quod à fut. 1. formatum verbi ὄρω, *excito.*

Ὀρσοθῠ́ρᾱ, ᾱς, ἡ, et Ion. ὀρσοθῠ́ρη, *magna et alta janua:* ex ὄρω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, et θύρα, *janua.*

Ὀρσοτρῐ́αινᾰ, nom. Æol. pro com. ὀρσοτριαίνης, et Dor. ὀρσοτριαίνᾱς, gen. ὀρσοτριαίνᾱ, pro com. ὀρσοτριαίνου, ab

Ὀρσοτριαίνης, ου, ὁ, *tridentem impellens.* Epithet. Neptuni. ex ὄρω, *excito,* et τρίαινα, *tridens.* Th. τρεῖς.

Ὄρσω, *concitabo,* fut. Æol. verbi ὄρω. fut. ὀρῶ. Sed

Ὄρσω, ὄρσομαι, *surgo, propero.* hinc imperat. ὄρσεο, *surge.* ab ὄρω.

Ὀρτάζω, Ion. pro ἑορτάζω, fut. ᾰ́σω, *diem festum celebro.* Th. ἑορτή.

Ὀρτᾰλίζω, f. ῐ́σω, *incipio alas quatere et volatum tentare:* ab

ὈΡΤᾸΛΊΣ, ῐ́δος, ἡ, *pullastra, gallina:* q. ab ὄρω, *in altum erigo.* Hinc

Ὀρτᾰ́λῐχος, ου, ὁ, *avis pullus.*

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτὴ, *dies festus.*

Ὀρτῠγῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, olim insula, posteà facta continens.

Ὀρτῠγομήτρᾱ, ᾱς, ἡ, *coturnicum matrix; corturnicum maxima;* item *coturnix:* ex ὄρτυξ et μήτρα.

ὌΡΤΥΞ, ῠ́γος, ὁ, *COTURNIX:* qu. ab ὄρω, quod facilè ad pugnam *concitetur.*

Ὄρυγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fossa, fovea:* ab ὀρύσσω.

ὌΡΥΖᾸ, ης, ἡ, *ORYZA.* Angl. RICE.

Ὀρυκτὸς, ὴ, ὸν, *defossus, a, um:* ab ὀρύσσω, *fodio.*

ὈΡῩΜΑΓΔῸΣ, οῦ, ὁ, *strepitus, fragor, tumultus.*

Ὄρυξ, *capra quædam sylvestris:* ab ὀρύσσω, *fodio,* quia pedibus prioribus terram *effodit.*

Ὄρυξῐς, εως, ἡ, *fossio, fossura:* ab

ὈΡΎΣΣΩ, seu ὀρύττω, *fodio;* fut. ξω. perf. ὤρῠχᾰ. aor. 1. ὤρυξᾰ. a. 2. ὤρῠγον. perf. pass. ὤρυγμαι, ξαι. Hinc

Ὀρῠχὴ, ῆς, ἡ, *fossio, fossura:* et

Ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor.*

Ὀρφᾰνᾰ̀ τέκνα, *orphani:* ab ὀρφανὸς, *pupillus.*

Ὀρφᾰνῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *orbitas liberorum:* et

Ὀρφᾰνίζω, f. ῐ́σω, *orbo, privo:* cum gen. ὀρφᾰνίζεσθαι, *parentibus orbari, orbum esse.* Th. ὀρφανὸς, *pupillus.*

Ὀρφᾰνῐκὸς, ὴ, ὸν, *pupillaris:* ab

ὈΡΦᾸΝῸΣ, ὴ, ὸν, *ORPHANUS, pupillus, orbus parentibus, desertus, privatus:* q. ab ὀρφνὸς, *obscurus:* negligitur enim et veluti in tenebris versatur. Hinc Angl. ORPHAN.

Ὀρφεὺς, έως, ὁ, *ORPHEUS.* Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. iv. 253.

Ὀρφναίᾱ, seu αίη, substantivè pro ὄρφνη, f. g. à seq.

Ὀρφναῖος, αίᾱ, αῖον, item ὄρφνῖνος, ῐ́νη, ῐνον, et ὀρφνὸς, ὴ, ὸν, *tenebrosus, a, um, obscurus, ater:* à seq. th.

ὈΡΦΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄρφνᾱ, *tenebræ, obscuritas; nox:* qu. ab

ὈΡΦῸΣ, οῦ, ὁ, *lucis expers; orbus aliis quoque rebus.* Est et

Ὀρφὸς, οῦ, vel Att. ὀρφὼς, ὼ, ὁ, *ORPHUS,* piscis. acc. plur. ὀρφώς.

Ὄρχᾰμος, *princeps;* pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, *principatus.*

Ὄρχᾰτος, ου, idem quod ὄρχος, ου, ὁ.

ὈΡΧΈΟΜΑΙ, *salto, tripudio:* f. m. ήσομαι. a. 1. m. ὠρχησᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. part. m. ὀρχησᾰ́μενος, η, ον. q. ab ἔρχομαι, *incedo.*

Ὀρχεῦνται, *tripudiant,* Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. pl. præs. ind. med. verbi præc.

Ὀρχηδὸν vel ὀρχειδὸν, *viritim:* adv. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus.*

Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, *saltatio:* gen. Ion. ὀρχηθμοῖο. Th. ὀρχέομαι.

Ὄρχησῐς, εως, ἡ, idem, et ab eodem.

Ὀρχήσομαι, f. 1. m. verbi ὀρχέομαι.

Ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator:* et

Ὀρχηστὴς, οῦ, ὁ, *saltator:* ab ὀρχέομαι.

Ὀρχηστῐκὸς, ὴ, ὸν, *saltatorius:* à præc.

Ὀρχήστρᾱ, ᾱς, ἡ, *ORCHESTRA, locus in theatro ubi chorus saltabat,* vel *senatorum erant subsellia:* et

Ὀρχηστῠ̀ς, ῠ́ος, ἡ, *saltandi ars:* ab ὀρχέομαι, *salto:* qu. vide.

ὌΡΧῘΣ, εως, ὁ, *testis, testiculus:* item nomen herbæ, et piscis: q. ab ὀρέγομαι, *appeto.*

Ὀρχόμενος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ὌΡΧΟΣ, ου, ὁ, *plantarum series, vitium ordo, antes; hortus.* hinc ὄρχως, acc. pl. Dor. ex quo componi videtur unà cum YARD Angl. ORCHARD.

ὌΡΩ, *excito, concito;* et in pass. *excitor, surgo, cum impetu ruo:* f. ὀρῶ et ὄρσω. perf. ὦρκᾰ. perf. med. Att. ὄρωρᾰ.

Ὁρῶ, contract. ex ὁράω, *video.*

Ὁρῴᾰτο, Ion. pro ὁρῷντο, 3. pl. opt. pass. ab ὁράομαι.

Ὀρωδέω, ῶ, f. ήσω, id. q. ὀῤῥωδέω.

Ὁρῴην, -ῴης, -ῴη, *videam,* præs. opt. act. Att. pro ὁράοιμι, -ῷμι, verbi ὁράω, qu. vide.

Ὁρῶμαι, contractè ab ὁράομαι sic in pl. ὁρώμεθᾰ, præs. ind. pass. ὁρῶντες, pl. part. præs. act.

Ὁρῶμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video.*

Ὀρῶν, gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.* Sed

Ὁρῶν, præs. part. ab ὁράω.

Ὄρωρᾰ, Att. pro ὦρα, perf. m. verbi ὄρω, *excito:* plusq. perf. med. ὀρώρειν et ὠρώρειν, εις, ει.

Ὀρωρέχᾰτο, 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *porrigo, extendo:* fut. ξω. perf. ὤρεχα, et Att. ὀρώρεχα.

Ὀρώρῃ, *moveatur,* 3. sing. perf. sub. m. verbi ὄρωρα.

Ὀρώρηκᾰ, perf. act. Att. redupl. pro ὤρηκα, verbi ὀρέω, -ῶ, fut. ήσω, undè perf. pass. ὀρώρημαι. Nisi malis esse 3. sing. præs. sub. pass. verbi ὀρώρω, quod factum ex perf. med. ὄρωρα, verbi ὄρω, *excito,* quod vide.

Ὄρωρον, *extuli,* Att. pro ὦρον,

aor. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω.

Ὀρώρυχα, *fodi*, Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, *fodio*: f. ξω.

Ὀρώρω, idem quod ὄρω, et ab ejus perf. med.

Ὀρῶσαι, *videntes*, præs. part. f. g. pl. n. contract. verbi ὁράω, *video*.

Ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*; Artic. postpos. variis partic. jungitur, ut ὅσδὲ, ὅσπερ, ὅςε, ὅσκε· interdum usurpatur pro τίς, *quis?* et pro τὶς, *aliquis*; item pro ἔτος vel ἐκεῖνος, *hic* vel *ille*.

Ὅσα, *quanta*, nom. pl. n. g. ab ὅσος, *quantus*; adverbialiter *quantum*.

Ὁσάκις et ὁσάκι, *quoties*: adv. citra interrog. Th. ὅσος.

Ὁσαπλάσιος, ἴα, ἴον, et ὁσαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quantuplus, quotuplex*, (indefin.) ab eod. th.

Ὁσάχε, adv. *ubicunque*: à præced. th.

Ὅσγε, ἥγε, ὅγε, *qui quidem, quæ quidem*, &c. ab ὅς, *qui*, et γε.

Ὅσδοντι, *olent*, Dor. pro ὄζεσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὄσδω pro ὄζω, *oleo*.

Ὁσημέραι, *quotidiè*: pro ὅσαι ἡμέραι.

Ὅσια, ων, τὰ, *justa, parentalia*; item *beneficentiæ*. et

Ὁσία, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fas, expiatio, justa funebria*: et

Ὁσίην, acc. sing. Ion. f. g. ab

ὍΣΙΟΣ, ἴα, ἴον, *sanctus, justus, pius*. τὸ ὅσιον, ε, *quicquid legibus divinis et humanis, sed maximè illis, convenit*.

Ὁσιότης, ητος, ἡ, *sanctitas, pietas*. et

Ὁσιόω, -ῶ, f. ώσω, *sanctum reddo*; item *pio, expio*: ab ὅσιος, *sanctus*.

Ὁσίως, adv. *sanctè*: ab eod. th.

Ὅσκεν, *quicunque*: Poët. pro ὃς ἄν.

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, *odor*: ab ὄζω, Dor. ὄσδω, *oleo*.

Ὅσον, adverbialitèr, *quantum, quatenus*. ὅσον μὴ, *tantum non*. ὅσον ἐδέπω, et ὅσον ἐκ ἤδη, *parum est*. ἐδ᾽ ὅσον, et μηδ᾽ ὅσον, *ne minimum quidem*. μικρὸν, ὅσον ὅσον, *brevi tempore*, Heb. x. 37. Esa. xxvi. 20.

Ὅσονπερ, idem ac ὅσοντε, adv. *circitèr, fermè*; quod et

Ὁσονῶν, Ion. pro ὁσονὲν, *quantulumcunque*: ab

ὍΣΟΣ, η, ον, et Poët. ὅσσος, *quantus, a, um*, citrà interrog. in pl. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *quicunque*, &c. ἐφ᾽ ὅσον, *quamdiu*. καθ᾽ ὅσον, *quatenus*.

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod*. Th. ὅς.

ὌΣΠΡΙΟΝ, ε, τὸ, *legumen*: qu. à σπείρω, *semino*.

Ὄσσ᾽, *oculos*, dual. num. pro ὄσσε vel ὄσσεε, ab ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὅσσ᾽ pro ὅσσα, *quæcunque*: ab ὅσος et Poët. ὅσσος, *quantus*.

ὌΣΣΑ, ης, ἡ, *vox, fama, rumor, omen*: qu. ab ὄψ, *vox*.

Ὅσσα, Poët. pro ὅσάκις, *quoties*. et

Ὅσσαι, Poët. pro ὅσαι, *quotquot*: pl. num. f. g. ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, *quantus*.

Ὁσσάκι, Ep. pro ὁσάκι.

Ὁσσάτιον pro ὅσον, *quantum*.

Ὄσσε, τὼ, *oculos*, dual. num. pro ὄσσεε, per Apocopen τε ε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω, ab ὄσσος, ε, ὁ, vel ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*: ab ὄσσομαι, quod pro ὄπτομαι, *video*.

Ὄσσετο, *prævidebat*, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. verbi ὄσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ὄσση, ης, ἡ, *OSSA*, mons Thessaliæ.

Ὁσσίχον, Dor. pro. ὅσον, *quantum*.

Ὅσσοι, Poët. pro ὅσοι, *quicunque*: ab ὅσος.

Ὄσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præs. part. Est et ὄσσομαι, *prædico, auguror, vaticinor*: ab ὄσσα, *omen*.

Ὅσσον et ὅσσοντ᾽ pro ὅσον, *quantum*.

Ὄσσος, ε, ὁ, et ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*: in dual. τὼ ὄσσε, per Apoc. pro ὄσσεε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω. in dat. pl. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, *video*.

Ὀςᾶ, pl. ab ὀςὸν, ε, τὸ, *testa*. Sed ὀςᾶ, contractè pro ὀςέα, *ossa*, pl. num. ab ὀςέον, εν, *os*.

Ὀςακὸς, idem quod ἀςακὸς, qu. vide.

Ὅςε, vel ὅς,τε, ἥ,τε, ὅ,τε, *qui, quæ, quod*.

Ὀςέα, -ᾶ, -ῶν, τὰ, *OSSA*, plur. num. ab ὀςέον, *os, ossis*.

Ὀςεΐνος, ΐνη, ΐνον, et ὄςινος, ε, item ὀςώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *osseus*: ab

ὈΣΤΕΌΝ, -εν, gen. -έε, -ε, τὸ, *os, ossis*; *costa*.

Ὀςεόφι, seq. vocal. ὀςεόφιν, Poët. pro gen. plur. ὀςέων, ab ὀςέον.

Ὅςις, ἥτις, ὅτι, gen. ἔτινος, ἧςινος, &c. *quis, quisnam, quicunque*; Matt. xxv. 1. pro ὅς, Joan. viii. 53. Act. xiii. 43. et passim. ab ὅς, *qui*, et τίς.

ὌΣΤΑΙΓΞ, γος, ἡ, *scintilla*; item *cirrus, cincinnus*.

Ὀςολογία, ας, ἡ, *ossium investigatio* vel *collectio*.

Ὀςεν, ε, τὸ, *os, ossis*.

Ὀςοφυεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Ὀςοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *osseus naturâ*; ab ὀςέον, -εν, τὸ, *os*, et φύσις, *natura*. Th. φύω, *nascor*.

Ὀςρακίζειν, inf. ab

Ὀςρακίζω, *testulis in urnam conjectis damno, relego*: ab ὄςρακον.

Ὀςράκινος, ίνη, ινον, *testaceus, a, um*: ab ὄςρακον, ε, τὸ, *testa*.

Ὀςρακισμὸς, ε, ὁ, *OSTRACISMUS, relegatio per testulas in urnam missas*: ab eod. th.

Ὀςρακόδερμος, ε, ὁ, *testâ tectus, cui testa loco cutis seu pellis est*: ab ὄςρακον, ε, τὸ, *testa*, et δέρμα, ατος, τὸ, *pellis*, quod à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.

ὌΣΤΡΑΚΟΝ, ε, τὸ, *testa*, etiam *ea, quæ de pisce dicitur*; *testa figlina, testula in suffragiis ferendis adhiberi solita*.

ὌΣΤΡΕΟΝ, seu ὄςρειον, ε, τὸ, *OSTREUM*; et *OSTRUM*, color ostrinus: q. ab ὀςέον, *os*.

ὈΣΤΡΥΣ, ύος, vel ὀςρύα, ας, ἡ, *OSTRYA* vel *OSTRYS*, arbor.

ὈΣΦΡΑΙΝΟΜΑΙ, f. m. ἀνεμαι, *odoror, olfacio*.

Ὀσφράομαι, idem. f. m. ὀσφρήσομαι. perf. pass. ὤσφρημαι, σαι, ται.

Ὀσφρασία, ας, ἡ, *odor*: et

Ὄσφρησις, εως, ἡ, *odoratus*: ab ὀσφραίνομαι.

Ὀσφρόμενος, *qui odoratur*, per Syncop. pro ὀσφραινόμενος, præs. part. med. ab ὀσφραίνομαι, quod vide.

ὈΣΦΥΣ, ύος, ἡ, *lumbus, ilia*; accus. ὀσφύν. Alii ὀσφῦς, ὀσφῦν.

Ὄσχος, ε, et ὄσχεος, ε, ὁ, et ὄσχεον, ε, τὸ, it. ὀσχέα, ας, ἡ, necnon ὄσχη et ὤσχη, ης, ἡ, *ramus, novellus palmes*; et pro *scroto* sumitur. Th. μόσχος, *vitulus, ramulus*.

Ὅτ᾽ ut et ὅθ᾽ pro ὅτε, *quando*.

Ὅταν, seu ὅτ᾽ ἂν, *quum*, conjunct. ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, Mar. iii. 11. cum indicativo vix alibi repertum. item *quamdiù*. ex ὅτε et ἄν.

ὍΤΕ, *quando, quum*; *quandoque*; *quoniam*. Poët. ὅττε, Dor. ὅκκα.

Ὅτεο, Ion. et Dor. pro ὅτευ pro ἔτινος, quod vide.

"Οτεῳ τρόπῳ, Ion. pro ᾧτινι τρόπῳ, *quomodo.*

'Οτεῴδη, Ion. pro ᾡτινιδὴ, *cuicunque.* Sed ὅτεων pro ὧν τίνων, *quorum.*

"ΟΤΙ, et Poëticè ὅττι, conjunctio, *quòd, eò quòd, propterea quòd, quoniam, quia.* interdum vacat. *quàm* cum superlat. tamen cum positivo apud Herodot. ὅτι τάχος pro ὅτι τάχιστα, *quàm celerrimè.* μιμητική Matt. ix. 18. Marc. v. 35. vi. 15. Arist. Plut. p. 97. Xen. Cyrop. iii. 51. εἰδικῶς· ὅτι ἔσται τελείωσις, Luc. i. 45, THAT *there shall be a performance,* non, FOR *there shall be,* (quod tamen fit, Luc. xxii. 20.) Ita Matt. ix. 28. Marc. xi. 22, 24. Luc. iv. 36. 1 Pet. iv. 1. 2.—Pro διότι. ὅ,τι, *cur, quare.* Mar. ix. 28. Luc. ii. 49. Joan. iv. 27. Εἴποι ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων. Il. A. 64, *dicat cur tantopere iratus sit Phœbus Apollo.* et Od. τ. 464, ἢν μὴ φράσῃς ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε, Aristoph. Plut. i. 19, *nisi dicas tandem cur hanc sequamur.* Non igitur Hebraismus est, ut Grotius censet ad Mar. ix. 11. Verba loquentis inchoans abundat; Mar. ii. 11. &c. &c. Theoph. Charac. c. 3. "Οτι ἵνα λάβε τὴν γυναῖκα, Marc. xii. 19, *ut ducat uxorem,* rara locutio. Cum infinitivo, θεωρῶ ὅτι τὰ θηρία τοὺς πλείστους διαφθεῖραι, Polyb. θεωρῶ, ὅτι μετὰ ὕβρεως μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν, Act. xxviii. 10. Sed ὅ,τι, *quicquid,* pronom. n. g. ab ὅστις.

'Οτιοῦν, *quis igitur?* item *quodcunque, quodvis, quodlibet, quantulumcunque, quantumlibet,* μηδ' ὁτιοῦν vel οὐδ' ὁπωστιοῦν, Xenoph. Cyrop. l. i. c. 20, *nullo modo.* ab ὅς, *quis,* et οὖν, *ergo.*

'Οτλέω, f. ήσω· et ὀτλεύω, f. εύσω, *ærumnas fero; sustineo:* à seq. ὄτλος. Indè nonnulli Angl. TOIL ortum ducunt.

Οτλος, ου, ὁ, *ærumna, labor, miseria:* à τλάω, per Pleonasm. τοῦ ὁ, quod à ταλάω, *suffero:* ex quo per Syncop. fit τλάω.

'Οτοβέω et ὀττοβέω, -ῶ, fut. ήσω, *strepito:* ab

ΟΤΟΒΟΣ et ὄττοβος, ου, ὁ, *strepitus, tumultus, sonitus:* qu. ab ὄθω, *moveo,* et βοὴ, *clamor.*

'ΟΤΟΤΟΙ˜, ὀττοτοῖ, *heu! heu!*

'Οτοτύζω, f. ύσω, *fleo, dico* ὀτοτοῖ. Pass. ὀτοτύζομαι, *lugeor.* Th. ὀτοτοῖ.

"Οτου, Att. pro οὗτινος, gen. sing. ab ὅστις, *qui:* quod ab ὅς et τίς.

'Οτραλέως, *celeritèr, ocyssimè, accuratè:* adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito.*

'Οτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *celer, citatus, impiger, diligens.* in nom. dual. ὀτρηρώ. ab ὀτρύνω, *incito, hortor.*

"Οτριχες pro ὁμότριχες, *ejusdem pili:* ab θρίξ.

'Οτρυνέμεν, pro ὀτρύνειν inf. verbi ὀτρύνω.

'Οτρύνομεν, 1. plur. præs. ind. act. verbi ὀτρύνω, quod vide.

'Οτρυντὺς, ύος, ἡ, *hortatio, instigatio.* Th. ὀτρύνω.

'ΟΤΡΥ'ΝΩ, *incito, instigo, adhortor:* fut. υνῶ, et Ion. ὀτρυνέω. in pass. ὀτρύνομαι, *incitor.*

"Οττα, vide ὅσσα.

"Οττι, *quia, quoniam,* Poët. pro ὅτι.

"Οττικεν, Poët. pro ὅ,τι et κὲν, *quicunque.*

"Οττοβος, vide in ὄτοβος.

'Οττοτοῖ, vide ὀτοτοῖ.

'Οττοτύζω, id. q. ὀτοτύζω, q. v.

"Οτῳ, Att. pro ᾧτινι, *cui:* ab ὅστις, *quicunque.* ex ὅς et τὶς, *quis.*

ΟΥ', seq. conson. οὐκ, seq. vocali tenui, et οὐχ, seq. vocal. aspirat. adv. Att. οὐχὶ, *non.* Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, et vertitur *nequaquam.*

Οὗ, adv. *ubi, quò?*

Οὗ, *sui,* gen. ab ὅς, οὗ, *quis, cujus?* οὗ, οἷ, ἕ, *sui, sibi, se:* aliquando sed rariùs *illi, illum.*

Οὗ, *misisti,* pro ἕσο vel ἕο, contract. οὗ, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Οὐὰ, interject. irridentis, *vah!*

Οὐαὶ, interject. dolentis, imprecantis, aut comminantis, *væ!* cum dat. ἡ οὐαὶ, *miseria.*

ΟΥ˜ΑΣ, ατος, τὸ, *auris:* Poët. pro οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem: dat. pl. οὔασιν.

Οὔατα, *aures, vasorum ansæ,* nom. plur. ab οὖας, οὔατος, τὸ, *auris,* et contractè οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὐγγία vel οὐγκία, *UNCIA, pars una assis:* vox Latina.

Οὐδαῖος, αία, αῖον, *humilis, terrestris;* ab οὖδος, *solum.*

Οὐδαμῆ, et Dor. οὐδαμᾶ, *nusquam, nullatenus:* adv. ab οὐδαμός.

Οὐδαμινὸς, ἡ, ὸν, *nihili, nugatorius, gerro, contemptus:* ab οὐδαμός.

Οὐδαμοῖσι pro οὐδαμοῖς.

Οὐδαμὸς, ἡ, ὸν, *nullus:* quod ex οὐδὲ, *neque,* et ἀμὸς, *unus, aliquis.* q. d. οὐδ' ἀμὸς, *ne unus quidem.*

Οὐδαμῶς, *nequaquam,* adv. à præc.

Οὖδας, ατος, τὸ, *pavimentum, humus, terra.* idem quod οὖδος, εος, τὸ, *solum.*

Οὔδασδε, adv. *ad solum, ad terram.*

Οὐδὲ, *neque,* conjunct. ex οὐ, *non,* et δὲ, *verò.*

Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus.* οὐδεμία, ᾶς, ἡ, *nulla.* οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum.* ex οὐδὲ, *neque,* et εἷς, *unus.*

Οὐδέκοτε, Ion. pro οὐδέποτε.

Οὐδεμιᾷ, dat. sing. f. g. ab οὐδεμία. Vide in οὐδείς.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil:* οὐδὲν ἧττον, *nihilominus:* οὐδὲν μᾶλλον, *nihilo magis.* Vide οὐδείς.

Οὐδενόσωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nullâ curâ dignus, contemnendus:* ab οὐδεὶς et ὤρα, *cura.* Vel *qui ne quidem momento durat:* ex eod. et ὥρα, *tempus.*

Οὐδέποτ' pro οὐδέποτε, *nunquam,* adv. ex οὐδὲ, *neque,* et ποτὲ, *aliquando.*

Οὐδέπω, *nondum, nunquam,* adv.

Οὐδέτερος, έρα, ερον, *neuter:* ex οὐδὲ et ἕτερος, *alter.*

Οὐδετέρωθεν, adv. *neutrâ ex parte:* et

Οὐδετέρωσε, *neutram in partem:* ab

Οὐδετέρως, *neutro modo:* quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, *neuter, neque alter.*

Οὐδέτι, *neque ullum:* ex οὐ, *non,* δὲ, *verò,* et τὶ, *quid.*

ΟΥ˜ΔΟΣ, εος, τὸ, *solum, pavimentum:* q. ab ὁδὸς, ἡ, *via.* Sed

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, *limen.* Est et

Οὐδὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, *iter.*

Οὐδοτιοῦν, *nihil quidquam, nequaquam:* ex οὐδεὶς, *nullus,* et οὖν, *igitur.*

ΟΥ˜ΘΑΡ, ατος, τὸ, *UBER, mamma; abundantia, ubertas:* hinc Angl. UDDER.

Οὐθεὶς, οὐθεμία, οὐθὲν, *nullus, a, um:* ex οὔτε et εἷς, *unus.*

Οὔθην, *non quidem.* Th. οὐ, *non.*

Οὐκ, *non,* sequente tenui. Vide οὐ.

Οὐκέτι, *non ampliùs:* ex οὐκ, *non,* et ἔτι, *adhuc.*

Οὐκὶ, Poët. pro οὐχὶ, hoc autem pro οὐκ.

Οὔκουν, adv. *non certè, nullo modo, non ergo.* Sed

Οὐκοῦν, adv. *nonne; atqui, enimverò; profectò; itaque, igitur.*

Οὔκω, Ion. pro οὔπω, *nondum;* sic οὔκων, Ion. pro οὐκ vel οὔκουν, *non igitur.*

Οὔκων, pro οὔκουν, *non autem:* sed οὐκοῦν, *igitur.*

Οὔκως, Ion. pro οὔπως, *nullo modo.*

Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, *hordeum,* accipitur etiam pro *molâ salsâ,* quâ hostiæ *aspersæ significabantur.* hinc Islandicum OL, GEOL, et YULE, *convivium ex cerevisia et molis salsis.* Gul. Bowyer. Præf. ad Conject. in Nov. Test. p. xliv. Ed. 1772.

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, *confertum agmen, cohors:* q. ab οὖλος, *integer:* vel ex ὁμοῦ et εἰλεῖσθαι, *simul cogi.*

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix.* Th. οὖλος, *integer.*

Οὔλιος, ία, ιον, οὔλιμος, ίμη, ιμον, et οὐλοὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὀλοὸς, *perniciosus.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Οὐλίας, α, ὁ, Dor. pro Οὐλίας, ου, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, *merges, fasciculus hordei collecti:* ab οὖλος, *fascis,* et δέω, *ligo:* vel ab οὐλαὶ, *hordea.* Hinc

Οὐλόδετον, ου, τὸ, *funis,* quo οὖλος δεῖται, id est, *fasciculus colligatur.*

Οὐλόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, τὸ, *qui crispos habet capillos:* ex οὖλος, *crispus,* et θρὶξ, *capillus.*

Οὐλοθυτέω, *immolo.* q. οὐλὰς θύω.

Οὐλοκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crispo capite:* ex οὖλος, *contortus,* (q. ab εἴλω, *contorqueo*) et κάρηνον, *caput.*

Οὐλομένη, ης, *perniciosa,* Poët. pro ὀλομένη, a. 2. part. med. f. g. et

Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ejusd. temporis et modi verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. perf. med. ὦλα, Att. ὄλωλα, aor. 2. med. ὠλόμην. hinc a. 2. part. med. ὀλόμενος, η, ον.

Οὖλον, ου, τὸ, *gingiva;* ab οὖλος, *tener.*

Οὐλόπους, *integer pedibus:* ab οὖλος, *integer,* et πους, ποδὸς, ὁ, *pes.*

ΟΥ͂ΛΟΣ, η, ον, *integer, sanus, perfectus, mollis, tener, crispus;* item subst. ου, ὁ, *manipulorum collectorum fascis.* Tum etiam οὖλος pro ὀλοὸς, *perniciosus,* quod vide in ὄλλυμι. Ab οὖλος, *tener,* est οὖλον, *gingiva.* Ἴουλος, *prima lanugo ex puberum genis efflorescens.* οὖλος per Epenth. Ion. τοῦ υ, pro ὅλος, undè Angl. WHOLE, pro integro et sano manâsse videatur.

Οὐλόχυτα, ων, τὰ, seu οὐλοχύται, αἱ, *primitiæ ante sacrificium,* seu *ipsæ molæ, quæ victimis affundebantur.* οὐλοχύται dicuntur *ipsa canistra ex quibus molæ effunduntur:* ex οὐλαὶ et χέω.

Οὐλοχύτας, acc. pl. ab οὐλοχύται.

Οὐλύμπιος, ου, Poët. pro ὀλύμπιος, *OLYMPIUS; cœlestis:* ab Οὔλυμπος.

Οὔλυμπόνδε, adv. *ad Olympum.*

Οὔλυμπος, ου, et gen. Ion. οὐλύμποιο, ὁ, Poët. pro Ὄλυμπος, *OLYMPUS.* q. ὁλόλαμπος, *totus lucens.* Ὄλυμπόνδε, *ad Olympum,* q. εἰς οὔλυμπον.

Οὔλω, *VALEO, sum sanus.* Th. οὖλος, *integer.* Indè Angl. TO AVAIL.

Οὔμενουν, *nihil equidem, verumtamen.*

Οὐ μὴν ἀλλὰ, *verùm,* Isoc. Panath.

Οὑμὸς, per Synæresin pro ὁ ἐμὸς, *meus.* Sic τοὐμὸν pro τὸ ἐμόν.

ΟΥ͂Ν, conj. *igitur, itaque, ergo.*

Οὕνεκα et οὕνεκ', οὗ ἕνεκα, *cujus rei gratiâ, propter, quoniam.* Sic τοὕνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poët. pro ὄνεσθε, 2. pl. ind. pass. verbi ὄνομαι, idem quod ὀνόω, *vitupero.* Th. ὄνημι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, *nomen:* et

Οὐνομάζω, pro ὀνομάζω, itidem.

Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, *nominare.*

Οὐνομάκλυτος, ου, Poët. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, *nomine clarus, inclytus.*

Οὐνομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus:* Ion. pro ὁ νομάρχης. ex νομὸς (à νέμω, *rego*) et ἀρχὴ, *imperium.*

Οὐνομαστὸς, *celebris,* Ion. pro ὀνομαστὸς, quod vide.

Οὒξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Οὔπερ, adv. *haudquaquam, nequaquam.*

Οὗπερ, gen. sing. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod.*

Οὔπη, adv. *nusquam, nullo modo.*

Οὔποτε, *nunquam:* ex οὐ et πότε, et hoc ab ὅτε, *quando.*

Οὔπω, *nondum:* ex οὐ et πω (enclit.) *quodammodo;* hoc ab ὅς.

Οὔπως, adv. *nullo modo, nequaquam.*

ΟΥ'ΡΑ͂, ᾶς, ἡ, *cauda, extremum agmen, prora.* q. ab ὅρος, *terminus.*

Οὐραγία, ᾶς, ἡ, *extremum agmen:* ab

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, *extremi agminis dux:* ab οὐρὰ et ἄγω, *duco.*

Οὐραῖος, αία, αῖον, *caudatus, ad caudam pertinens; postremus:* ab οὐρά.

Οὐράνη, ης, ἡ, et οὐρήθρα, ας, ἡ, *meatus per quem urina defertur è renibus in vesicam;* ab οὖρον, *urina.*

Οὐρανία, ας, ἡ, et Ion. οὐρανίη, ης, ἡ, *URANIA,* una ex Musis. ab οὐρανός.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Dor. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ· ὁ τοῦ οὐρανοῦ παῖς, *Cœli filius.*

Οὐρανίδης, ου, ὁ καὶ ἡ, *cœlestis:* in nom. pl. οὐρανίδαι. Th. οὐρανὸς, *cœlum.*

Οὐράνιος, ία, ιον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *cœlestis, sublimis, magnus:* ab eod.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, *cœlicola, cœlestis:* in nom. pl. οὐρανίωνες· gen. pl. οὐρανιώνων. Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum.*

Οὐρανόθεν, adv. *è cœlo, cœlitùs:* et

Οὐρανόθι, adv. *in cœlo.* Th. οὐρανὸς, *cœlum.*

Οὐρανομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *cœlum altitudine tangens, altissimus:* ab οὐρανὸς, *cœlum,* et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

ΟΥ'ΡΑΝΟ'Σ, οῦ, et Dor. ὠρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum, aër usque ad nubes; palatum:* q. ab ὅρος, *terminus,* vel ὁράω, *video,* vel ὄρω, *suscito.*

Οὐρανόσε, *in cœlum:* adv. à præced. th.

Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cœli contemplator;* item piscis sic dictus ab oculo in capite, quem, dum natat, sursum tollit. Ab οὐρανὸς et σκοπὸς, quod à perf. med. verbi σκέπτομαι.

Οὐρανῶ, gen. Dor. et Æol. pro οὐρανοῦ, ab οὐρανός.

Οὐρὰς, acc. plur. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Οὐρβανὸς, οῦ, ὁ, *Urbanus,* nomen viri Lat.

Οὔρεα, Ion. pro ὄρεα, vide ὄρεος.

Οὐρεῖν, præs. inf. pro imperat. ab οὐρέω, *urinam reddo.* Th. οὖρον, *urina.*

Οὔρεος, Poët. pro ὄρεος, *montis,* gen. sing. Sic οὔρεα pro ὄρεα,

nom. pl. ὄρεσι dat. plur. ab ὄρος, εος, *mons.*
Οὐρεὺς, έος, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, *mulus.* q. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.* Est et
Οὐρεὺς, *custos*: ab ὄρος.
Οὐρέω, fut. ήσω, *urinam reddo, meio.* Th. ὄρον, *urina.*
Οὐρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro οὐρὰ, *cauda.*
Οὐρῇ, Ion. pro οὐρᾷ, dat. sing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*
Οὐρῆας, *mulos*, acc. plur. Ion. ab οὐρεὺς, έος, et Ion. -ῆος, ὁ, *mulus.*
Οὐρήθρᾶ, vide in οὐράνη.
Οὔρημᾰ, ατος, τὸ, *urina*, à 1. pers. perf. pass. verbi οὐρέω, *meio.*
Οὐρὴν, acc. sing. Ion. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*
Οὐρήσῃς, *meias*, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi οὐρέω, *meio*; f. ήσω. Th. ὄρον, *urina.*
Οὔρησῐς, εως, ἡ, *mingendi actus; urina*: et
Οὐρητὴρ, ῆρος, ἡ, *URETER, meatus urinarius*: Hinc Angl. URETER. et
Οὐρητῐκὸς, ή, ὸν, *urinarius, urinam ciens; meiendi facultatem habens*: omnia à perf. pass. verbi οὐρέω, *meio.*
Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *lux Domini.*
Οὐρῐ́αχος, ου, ὁ, *ferrum quo ima hastilis pars præfixa est.* Ab οὖρον.
Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, *conterminus sum, finio.* Sic οὔρισμᾰ, Ion. pro ὅρισμα.
Οὔριος, ῐ́ᾰ, ῐον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *secundus, prosper*: ab οὖρος.
Οὔρῐος, ου, ὁ, nomen propr. viri.
ΟΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *URINA*, quia ὀρύει ex vesicâ. Item Poët. pro ὄρος, *finis, terminus.*
ΟΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *ventus secundus, prosper successus*; item *custos, inspector*: q. ab ὄρω, *incito*, vel ὁράω, *video.* Est et
Οὖρος, Ion. pro ὅρος, *finis, terminus.* et
Οὖρος, εος, τὸ, *mons*, pro ὄρος. Sed
Οὐρὸς, οῦ, ὁ, *alveus* seu *fossa per quam deducitur navis in mare*: à præced. Est et
Οὐρὸς, οῦ, ὁ, *serum lactis* et *sanguinis*: ex ὀῤῥός.
Οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*; in pl. τὰ ὦτα, *aures.* Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
Οὓς, *quos*, acc. plur. ab ὃς, ἣ, ὅ. At οὗς, *suos*, ab ὃς, ἣ, ὅν.
Οὖσαν, acc. sing. ab οὖσα, ης, præs. part. ab εἰμὶ, *sum.*
Οὐσῐ́ᾰ, ας, ἡ, *essentia, natura, substantia, facultates*; ab ὢν, οὖσα, *ens*, præs. part. ab εἰμὶ, *sum.*
Οὐσῐωδῶς, adv. *substantialiter, essentialiter*: à præc.
Οὔτ' ἄρ' pro οὔτι ἄρα, *neque.*
Οὔτᾰ, *vulneravit*, per Apoc. pro οὔτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, *vulnero*: f. άσω. Sed οὔτᾱ est 3. sing. imperf. act. verbi οὐτάω, imperf. οὔταον -ων, -αες -ας, -αε -α.
Οὐτάζω, f. ᾰ́σω, idem cum th. οὐτάω, *vulnero.*
Οὐτᾰ́μεν, Ion. pro οὐτᾰ́ναι, Dor. οὐτᾰ́μεναι, præs. inf. act. verbi οὔτημι, id. quod οὐτάω, *vulnero.*
Οὐτᾰ́μενος, *vulneratus*, præs. part. pass. ab οὔταμαι, quod ab οὔτημι pro οὐτάω. vel per Sync. pro οὐτασάμενος, a. 1. part. med. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.
Οὔτασ' pro οὔτασε, *vulneravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, *vulnero.*
Οὔτασκον, Ion. imperf. verbi seq.
ΟΥΤᾺ'Ω, *vulnero, vulnus infligo*: f. ήσω. perf. ηκᾰ. Hinc οὐτάζω et οὔτημι, idem.
Οὔτε et οὔτ', ut et οὔθ', *neque*; ex οὐ et τὲ, *que*, οὔτε τι, *non omnino*, Il. α. 115.
Οὔτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, *alter.*
Οὐτήσασκον, Ion. imperf. verbi οὐτάω.
Οὔτησῐς, εως, ἡ, *vulneratio*: à 2. pers. perf. pass. verbi οὐτάω.
Οὔτῐγε, *minimè, nedùm.*
Οὐτῐδᾰνὸς, οῦ, *vilis, homo nullius pretii*: q. οὔτινος, gen. ab οὔτις, per Pleonasm. δα. vel ab οὔτις, *nullus*, et δάνος, εος, τὸ, *munus.*
Οὔτιν' pro οὔτινα, acc. sing. ab οὔτις, *nullus*; gen. οὔτινος· ex οὐ, *non*, et τὶς, *quis.*
Οὗτῐνος, gen. sing. ab ὅστις, *quicunque*: pro οὗτινος Attici dicunt ὅτου, Ion. ὅτεο, Dor. ὅτευ, Æol. et Poët. ὅττεο et ὅττευ. Pro ᾧτινι, Attici ὅτῳ, Ion. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Attici ὅτων, Ion. ὅτεων. Pro οἷστισι, Attici ὅτοις, Ion. ὅτεοις et ὁτέοισι. Ex ὃς et τὶς, *quis.*
Οὔτῐπω, *nullo modo, nondum*: ex οὔτι et πω.
Οὔτῐς, *nullus*, gen. οὔτῐνος, acc. οὔτιν' et οὔτῐνᾰ. ex οὐ, *non*, et τὶς, *quis.*
Οὔτοι, adv. *non sanè, nequaquàm.*
Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.* gen. τούτου, ταύτης. nom. plur. οὗτοι, αὗται, ταῦτᾰ. gen. τούτων. q. ex ὁ et αὐτός. Sic οὗτος, in voc. casu pro *heus tu.* τοῦτο μὲν—τοῦτο δὲ, Heb. x. 33. *partim vero, partim autem.*—τοῦτο μὲν πόλεις ἐπολιόρκει, τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κατέτρεχε. Diod. Sic. Ecl. i. l. 36. *partim urbes expugnabat; partim totam regionem impunè vastabat.* Καὶ ταῦτα, *et quod magis est*, formula quæ auget conditionem. Jamblich. v. p. 13. pro καίπερ, *tametsi, quanquam.* Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, καὶ ταῦτα παρὰ Ἀριαίου ὤν. Xenoph. Anab. ii. p. 147, 8vo. ed. Hutch. *Menonem non quærebat, quanquam ab Ariæo missus.*
Οὕτω, seq. consonante, et οὕτως, seq. vocali, sæpe quoque consonante. Att. οὑτωσῒ, adv. *ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde*, etiam *ita demum, tum demum.* à præc.
Οὐχ', ante asperam; οὐκ, ante vocalem; οὐ, ante consonantem, *non.*
Οὐχῐ̀, *nonne?* adv. interrogandi: item Atticè, *non*, adv. negandi. Th. οὐ.
Ὀφειλέτης, ου, ὁ, *debitor*; acc. pl. ὀφειλέτᾱς· ab ὀφείλω, *debeo.*
Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, et
Ὀφείλημᾰ, ατος, τὸ, *debitum*: ab
ΌΦΕΙ'ΛΩ, *debeo, reus sum; mulctor*; item *fœnero.* οὔτ' ὠφείλησα, οὔτε ὠφείλησέ με οὐδεὶς, Jer. xv. 10. *non fœneravi, non fœneravit me quisquam.* imperf. ὤφειλον. f. ὀφειλήσω. perf. ὠφείληκᾰ. a. 2. ὤφελον. præs. pass. ὀφείλομαι. præs. part. pass. ὀφειλόμενος, η, ον, *debitus, a, um.* perf. pass. ὠφείλημαι.
Ὄφελες, vide in ὄφελον, *utinam.*
Ὄφελλεν, Poët. pro ὄφελεν, quod Ion. pro ὤφελεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo.*
ΌΦΕ'ΛΛΩ, εις, ει, *augeo, adjuvo* (usurpatur et pro ὀφείλω, *debeo*): f. ὀφελῶ. perf. ὤφελκᾰ. a. 2. ὤφελον. aor. 1. opt. ὀφέλλειᾰ.
Ὀφέλλωσῐν, *augeant*, 3. plur. præs. sub. verbi ὀφέλλω, *augeo.*
Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.* Et usurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in primâ, secundâ, et tertiâ personâ. v. ὀφείλω.
Ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas, usus*: ab ὀφέλλω, *juvo, augeo.*
Ὄφεως, gen. ab ὄφις, ὁ, *anguis.*
Ὀφθαλμῐ́ᾰ, ας, ἡ, *oculorum morbus*: et indè
Ὀφθαλμῐᾰ́ω, *oculorum morbo*

laboro: ab ὀφθαλμὸς, quod vide.

Ὀφθαλμῖᾱμένυς ἄνθραξι, *inoculatos carbunculis*, Suid. voce ὠφθαλμισμένυς.

Ὀφθαλμοδυλείᾱ, ᾱς, ἡ, *obsequium* (vel *servitus*) *ad oculos heri præsentis exhibitum*. ab

Ὀφθαλμόδυλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *servus qui inspectante hero se gnavum præstat:* ab ὀφθαλμὸς, *oculus*, (quod ab ὄπτομαι, *video*) et δῦλος, *servus*.

Ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, *oculus*, per Metaph. *vir illustris*, vel *qui res futuras suâ prudentiâ prævidere potest:* dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖσῐν, ὀφθαλμὼς, Dor. pro ὀφθαλμῦς. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθαλμοφᾰνῶς, adv. *ad oculum, liquidè*.

Ὀφθεὶς, έντος, *visus*, a. 1. part. pass. ὀφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὀφθήσῃ, 2. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθῆναι, ὀφθήσῃ, vide in præc.

Ὄφῐν, acc. sing. ab ὄφις.

Ὀφιόδηκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *à serpente morsus:* ab ὄφις et δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

Ὀφῐομᾰ́χης, et ὀφῐομᾰ́χος, υ, ὁ, *qui cum anguibus dimicat*. Epith. *ichneumonis*. ex ὄφις et μάχομαι.

Ὄφῐος, gen. sing. ab ὄφις, ὁ, *serpens:* acc. ὄφιν.

Ὄφιρ, indecl. *Ophir*, nomen regionis.

ὌΦῚΣ, ῐ̓ος, et εως, ὁ, *serpens, coluber; sideris* nomen; *piscis* quidam; etiam *ornamentum brachiale*. q. ab ἰὸς, *venenum*, per literarum transpositionem, et per pleonasmum τῦ φ.

Ὀφιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *serpentinus, anguinus; anguibus abundans:* à præced.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφελεῖν, verbi ὀφείλω, *debeo*, et per Syncop. ὄφλω. f. ὀφειλήσω, et per Syncop. ὀφλήσω. perf. ὤφληκα. a. 2. ὦφλον.

Ὄφλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *mulcta imposita; debitum*.

Ὄφλησῐς, εως, ἡ, *debitum, quod publico ærario debetur*.

Ὀφλήσω, per Syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. vide ὀφλεῖν.

Ὄφλω, *debeo, mulctor, damnor; crimini obnoxius sum:* f. ὀφλήσω (tanq. ab ὀφλέω). perf. ὤφληκᾰ. part. ὠφληκὼς, *damnatus*, per Syncopen ab ὀφείλω.

ὌΦΡᾸ et ὄφρ', *ut, quò, donec, dum, quamdiu, interea dum*.

Ὀφρῠ́η, id. quod ὀφρύς.

Ὀφρυόεις, εντος, et in f. g. ὀφρυόεσσᾰ, ης, *excelsus, superciliosus:* à seq. th.

ὈΦΡῩ̓Σ, ῠ́ος, ἡ, *supercilium; fastus; tumulus*. dat. pl. ὀφρῠ́σῐ. ὀφρῦν συνάγειν, *contrahere supercilia*.

Ὄχ' pro ὄχᾰ, *valdè, præ cæteris, longè*, ponitur pro superl. ab ἔχω, *habeo*. usitatiùs est ἔξοχον et ἔξοχα, ab ἔξεχω, *emineo*.

Ὀχᾰ́νη, ης, ἡ, et

Ὄχᾰνον, υ, τὸ, *ansa clypei*, quâ ille tenetur: ab ἔχω, *teneo*.

Ὀχέεσκον, Ion. imperf. verbi ὀχέω.

Ὀχείᾱ, ᾱς, ἡ, *coitus; admissio:* ab ὀχεύω.

Ὄχεσκον, Ion. pro ὤχεον, imperf. act. verbi ὀχέω, *veho, porto:* f. ήσω.

Ὄχεσφῐν, *curribus*, dat. pl. Ion. pro ὄχεσιν. dicitur et ὀχέεσσῐ, dat. pl. Ion. ab ὄχος, εος, τὸ, *currus*.

Ὀχετηγὸς, ῦ, ὁ, *rivos ducens:* ab ὀχετὸς, *canalis*, et ἄγω, *duco*.

Ὀχετεύω, f. εύσω, *rivos duco, diduco:* ab

ὈΧΕΤῸΣ, ῦ, ὁ, *canalis, aquæ ductus, rivus; item cloaca:* q. ab ὀχέω, *veho*. ὀχετὸς ἄτας, *canalis calamitatis* pro *perpetuâ calamitate*.

Ὀχεὺς, έος, ὁ, *retinaculum, vectis*. in pl. ὀχῆες. ab ἔχω, *teneo*.

ὈΧΕΎΩ, *admissarium admitto; coëo:* fut. εύσω. perf. ὤχευκᾰ.

Ὀχέω, f. ήσω, *veho, porto, sustineo, suffero*. ὀχέομαι, ῦμαι, *vehor, portor, equito*. ab ὄχος, *currus*.

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, *cibus:* ab ἔχω, *sustento*.

Ὄχημᾰ, ᾰτος, τὸ, *vehiculum:* à 1. pers. perf. pass. verbi ὀχέω, *veho*.

Ὀχήσῐος, υ, ὁ, OCHESIUS, nom. propr.

Ὀχθᾰ́ομαι, *ingemo*. Hesych.

Ὄχθᾱς, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, *ripa:* dat. pl. ὄχθαις, et Ion. ὄχθησῐν, et ὄχθαισῐ, Poët.

ὈΧΘΈΩ, fut. ήσω, *indignor, graviter fero*.

ὌΧΘΗ, ης, ἡ, *ripa:* intra quam ἔχεται seu ὀχεῖται *aqua*.

Ὀχθήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *graviter fero*.

Ὄχθησῐν, dat. pl. Ion. et cum ν pro ὄχθαις, ab ὄχθη.

Ὄχθοιβος, υ, ὁ, *limbus, fimbria:* Suidæ est ὄχθοβος. ab

Ὄχθος, υ, ὁ, *ripa; locus editus; labra ulcerum tumida:* ab ὄχθη.

Ὀχλᾰγωγέω, ῶ, *turbam* seu *plebem duco;* f. ήσω. perf. ὠχλᾰγώγηκᾰ.

Ὀχλεῦνται, *turbantur*, Dor. pro ὀχλῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

Ὀχλεὺς, έως, ὁ, *vectis; cardo; vinculum:* ab

ὈΧΛΕΎΩ, *moveo;* f. εύσω.

Ὀχλέω, *turbo, commoveo; molestiâ afficio:* fut. ήσω. perf. ὤχληκᾰ. præs. pass. ὀχλέομαι, -ῦμαι, *vexor*.

Ὀχληρῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *molestia, turbulentia:* ab

Ὀχληρὸς, ᾱ̀, ὸν, *turbulentus, molestus:* et

Ὄχλησῐς, εως, ἡ, *molestia, perturbatio:* ab ὀχλέω. Th. ὄχλος, *turba*.

Ὀχλίζω, f. ῐ́σω, opt. aor. 1. ὀχλίσσειᾰ, Ep. pro ὀχλῐ́σειᾰ, *vecte impello, protrudo, moveo*. Th. ὄχος.

Ὀχλῐκὸς, ἡ, ὸν, *popularis, turbulentus:* ab eod.

Ὀχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbam:* f. ήσω. perf. ὠχλοποίηκᾰ. a. 1. ὠχλοποίησᾰ. ab ὄχλος et ποιέω, *facio*.

ὌΧΛΟΣ, υ, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus; molestia*. Æol. Ϝόλχος, literis trajectis et Digamma præposito, aliàs φολγὸς, VULGUS. Cretenses, Πόλχος. Anglicè FOLK. ut notant Salm. de linguâ Hellen. p. 66. et Chishull. Antiq. Asiat. p. 127.

Ὄχμᾰ, ᾰτος, τὸ, et ἔχμα, *retinaculum*. ab ἔχω, *retineo*.

Ὀχμάζω, *inhibeo:* fut. ᾰ́σω. à præced.

Ὄχμος, *series, ordo:* ubi una res ἔχεται ἄλλης, id est, *adhæret alii*.

Ὀχοῖσᾰ, ᾱς, ᾰ, Poët. et Dor. pro ὀχῦσα, ἡ, *vehens, ferens:* part. præs. f. g. ab ὀχέω, *veho, sustineo*. Th. ὄχος, *currus*.

ὌΧΟΣ, υ, ὁ, et εος, τὸ, *currus, vehiculum; item fluxus aquæ:* ab ἔχω, *contineo*, vel ἄγω, *impello*.

Ὀχῡρὸς, ρᾱ̀, ρὸν, idem quod ἐχυρὸς, *munitus, firmus*.

Ὀχῡρόω, ῶ, f. ώσω, *munio, fulcio:* ab ὀχυρὸς, *munitus*.

Ὀχῠ́ρωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *munitio:* à 1. pers. perf. pass. verbi præced.

Ὀχῠρωμᾰ́τῐον, ου, τὸ, *munimentum.*
Ὀχῠρῶς, adv. *tutò:* ab ὀχυρός.
Ὀχῠ́ρωσῐς, εως, ἡ, *munitio; præsidium.* ab ὀχυρόω.
Ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox, cantus:* ab ἔπω, *loquor.* Sed ὤψ, *oculus,* ab ὄπτομαι, *video.*
Ὀψᾰμᾰ́της, ου, ὁ, *qui serò metit:* ex ὀψὲ, *serò,* et ἀμάω, *meto.*
Ὀψᾰ́ομαι, ῶμαι, *opsonium comedo, vescor cum pane:* ab ὄψον.
Ὀψᾰ́ρῐον, ου, τὸ, *pisciculus.* Th. ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur.* per Synecdoch. gen. *piscis.*
Ὀψᾰρότης, ου, ὁ, *qui serò arat:* ab ὀψὲ, *serò,* et ἀρόω, *aro.*
ὈΨὲ, *serò; vesperi, post:* Matt. xxviii. 1. ὀψὲ τῶν Τρωϊκῶν, *post bellum Trojanum,* Philostrat. ab ὀπίσω, *post:* in compositione ε in ι mutatur.
Οψεαι, *videbis,* Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video:* f. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι. a. 1. pass. ὤφθην.
Οψει, *videbis,* Atticè pro ὄψῃ, 2. pers. sing. f. 1. med. ejusdem verbi. Est et ὄψει, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Ὀψείω, *videre cupio, desidero:* ab eod. th.
Ὄψεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi ejusd.
Ὄψηαι, *videbis,* Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video:* f. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι. a. 1. ὤφθην.
Ὀψῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *vespera, serum diei.* Th. ὀψέ.
Ὀψῐ́γονος, ου, *serò natus,* ὀψίγονοι, *posteri.* ab ὀψὲ et γείνομαι, *nascor:* perf. med. γέγονα.
Ὀψίζω, f. ῐ́σω, *serò aliquid facio,* vel *sub vesperam facio.* Th. ὀψέ.
Οψῐμᾰθῆ, acc. sing. ab
Ὀψῐμᾰθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *serò doctus:* ab ὀψὲ et μανθάνω, *disco.*
Ὄψῐμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *serotinus, serus.* Th. ὀψέ.
Ὀψῐ́νοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui serò sapit:* ab ὀψὲ et νόος, *mens.*
Ὄψῐς, εως, ἡ, *vultus, facies, species, visus:* ex 2. pers. sing. perf. pass. ὦψαι, verbi ὄπτομαι, *video.*
Ὀψῐ́σῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὀψίζω. Th. ὀψέ.
Ὀψῐτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *serò perficiendus, imperfectus:* ab ὀψὲ et τελέω, *perficio.*
Ὄψομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video,* quod vide.

ὌΨΟΝ, ου, τὸ, *opsonium, epulæ, condimentum, quicquid cum pane comedimus, piscis.* Alii ducunt ab ἕψω, *coquo,* ut *sit coctum quid cum pane.* Alii ab ὀπτάω, *asso.* Alii ab ὀψὲ, *serò,* quod non manè sed vesperi ea alimenta sumerent.
Ὀψοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui facit opsonium:* ex ὄψον et ποιέω.
Ὀψοφᾰ́γος, ου, *gulosus, edax:* ab ὄψον et φάγω, *comedo.*
Ὀψώνης, ου, ὁ, *opsonator:* ex ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur,* et ὠνέομαι, οῦμαι, *emo.*
Ὀψώνῐον, ου, τὸ, *OPSONIUM, stipendium:* ob ὀψώνης.

Π.

Π, Seu π, decima sexta apud Græcos litera: nota numeralis quæ *octoginta* denotat; et cum lineolâ infrà appositâ *octoginta millia.*
Πᾶ, nullo accentu notata, Enclitica est.
Πᾶ, Dor. pro πῆ, et sæpè ποῦ, quod et πόθι dicitur, *ubi?* et πῆ, pro ποῖ, *quonam? quem in locum?*
Πᾰγᾱ̀ν, Dor. pro πηγὴν, acc. sing. sed πᾱγᾶν, gen. pl. Dor. pro πηγῶν· à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons;* παγαῖσι, Dor. dat. pl.
Πᾱγᾰσαίω, gen. sing. Dor. pro Πηγασαίου, epith. Apollinis; à
Πᾱ́γᾰσος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS, alatus Persei equus.* Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons.*
Παγγλωσσῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *nimia loquacitas,* παρὰ τὸ πᾶν καὶ τὴν γλῶσσαν.
Πᾰγεὶς, έντος, *concretus,* a. 2. part. pass. πᾰγείην. a. 2. opt. pass. à πήγνυμι seu πηγνύω, *compingo, concrescere facio:* f. ξω. perf. πέπηχα. a. 2. pass. ἐπάγην. f. 2. pass. παγήσομαι. perf. med. πέπηγα.
Πᾰ́γεν, Ion. pro ἔπαγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo.*
Πᾰγετὸς, οῦ, ὁ, *glacies,* compacta aqua. Th. πηγνύω, *compingo.*
Πᾰ́γη, *defixum est,* Ion. pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. hinc πᾰγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi præced.
Πᾰ́γη, ης, ἡ, *laqueus, decipulum:* ab eodem th.
Πᾰγῐδεύω, *illaqueo, irretio:* fut. εύσω. perf. πεπᾰγῐ́δευκᾰ. à παγίς.
Πᾰ́γῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, *firmus, stabilis, solidus, fixus:* à πηγνύω, *compingo.*
Πᾰγῐ̀ς, ῐ́δος, ἡ, *laqueus in terram depactus, decipulum:* acc. sing. πᾰγῐ́δᾰ. ab eod.
Πάγκᾰκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *omninò malus, infaustissimus:* ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis -e,* et κακὸς, *malus.*
Πάγκᾰλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *perpulcher, honestissimus:* ex πᾶς et καλὸς, *bonus, pulcher.*
Παγκᾰ́λως, adv. *pulchrè, honestissimè:* à præc.
Πάγκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui fructuum omne genus fert:* à πᾶς et καρπὸς, *fructus.*
Πάγκοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *omnibus communis:* à πᾶς et κοινὸς, *communis.*
Παγκρᾰτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *omnipotens:* ut παγκρᾰτὲς πῦρ, *ignis omnia vincens et absumens:* ex πᾶς et κρατέω, *vinco.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*
Παγκρᾰτῐαστὴς, οῦ, ὁ, *peritus certandi in pancratio, pugil:* à seq.
Παγκρᾰ́τῐον, ου, τὸ, *athletici certaminis genus,* ad quod πᾶν κράτος adhibendum erat: *pugilatus et lucta.*
Πᾰ́γος, ου, ὁ, *tumulus, collis; glacies; sal.* Th. πηγνύω.
Παγχάλκεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *totus æreus, ex solido ære:* ex πᾶς et χαλκὸς, *æs.*
Πάγχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex omni parte utilis:* ex πᾶς et χρηστός.
Παγχρῡ́σεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *totus aureus:* ex πᾶς et χρυσὸς, *aurum.*
Πάγχυ, *penitùs:* adv. Poët. pro πάνυ. à πᾶς, *omnis.*
Πᾰδῆτε, *saltatis,* Dor. pro πηδᾶτε, 2. pl. præs. ind. act. verbi πηδάω, *salio.*
Πᾰ́θᾰ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poët. *casus, clades:* à πάθος, τὸ, *passio.* Th. πάσχω, *patior.*
Πᾰθαίνομαι, *afficior vehementèr et concitor;* item *afficior morbis animi:* à πάθος, quod vide.
Πᾰ́θε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπαθε, et
Πᾰθέειν, Ion. resolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, *patior:* f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. perf. med. πέπονθα.
Πᾰ́θει, dat. sing. à πάθος, εος, τὸ, *affectus, passio.* Th. præc.
Πᾰθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω. vide παθέειν.

Πά'θεσἶν, dat. pl. à πάθος, εος, τὸ, *affectus.* Th. πάσχω.
Πά'θη, ης, ἡ, *calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus:* à πάσχω. Sed
Πά'θη, *passiones,* nom. pl. contr. pro πάθεα, à πάθος. At
Πά'θῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. vel 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi πάσχω, *patior:* aor. 2. ἔπαθον.
Πά'θημᾶ, ἄτος, τὸ, *quod quis passus est* seu *patitur; passio, afflictio, morbus corporis* vel *animi.* in pl. τὰ παθήματα, *passiones.* à πάσχω.
Πἄθητῖκὸς, ἡ, ὸν, *passivus; qui pati potest; qui affectibus detinetur* aut *ducitur.* παθητικὸς λόγος, *oratio cui insunt πάθη,* i. e. *in quâ fervent concitati affectus.* Angl. PATHETICAL. à
Πἄθητὸς, ἡ, ὸν, *passibilis, qui pati potest:* à πάσχω.
Πά'θοιτε, 2. pl. a. 2. opt. et
Πά'θον, *passus sum,* Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. et
Πἄθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, *patior.* τί παθόντες, Attica loquendi formula, *quare,* idem quod τί simplex, ut notat Casaub. ad Athen. xiii. c. 9. Bos Anim. c. xxv.
Πἄθοποιΐα, ᾶς, ἡ, *commotio affectuum:* ex πάθος, εος, τὸ, *affectus,* et ποιέω, *facio.*
Πά'θος, εος, ους, τὸ, *quod quis patitur* seu *passus est, casus; cædes; morbus; perturbatio animi; ægritudo, affectio; mollities.* dat. pl. πά'θεσἶ. à πάσχω, *patior:* a. 2. ἔπαθον.
Πἄθοῦσᾶ, a. 2. part. act. f. g. à
Πἄθὼν, όντος, a. 2. part. act. à πάσχω.
Παῖ, voc. sing. à παῖς, *puer.*
ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, *PÆAN, hymnus in laudem Apollinis,* vel *cujuslibet dei; pes metricus; Apollo* ipse, sic dictus à παύω, quia mala *sedat;* vel à παίω, *ferio.*
Παιᾶνιεὺς δῆμος, *Pæaniensis populus:* à pr.
Παιᾶνίζω, fut. ίσω, *pæanem seu pæanas cano:* ab eod.
Παιά'νων, gen. pl. à παιὰν, qu. vide.
Παιγμοσύ'νη, ης, ἡ, *lusus, oblectatio.* Th. παίζω, *ludo.*
Παιγνιήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *vir qui jocis delectatur, jocosus.* et
Παίγνιον, ου, τὸ, et παιγνί'η, ης, ἡ, Ionicè gen. plur. παιγνιέων, *ludus, res ludicra.* à παίζω, *ludo.*

Παῖδ' pro παῖδᾶ, acc. sing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, *puer.*
Παιδᾶγωγεῖον, ου, τὸ, *schola, ludus literarius.* et
Παιδᾶγωγέω, ῶ, f. ήσω, *instituo pueros,* vel *tanquam puerum; moderor, rego.* et
Παιδᾶγωγὸς, οῦ, ὁ, *PÆDAGOGUS, puerorum custos et informator:* à παῖς et ἀγωγὸς, *dux.* Th. ἄγω. Angl. PEDAGOGUE.
Παιδά'ριον, ου, τὸ, *puerulus:* dimin. à παῖς, *puer.*
Παιδᾶριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *puerilis, puerum decens:* à præc.
Παιδεία, ᾶς, ἡ, *institutio, doctrina, eruditio, disciplina; ratio vitæ; castigatio:* à παιδεύω, *erudio.* Th. παῖς, *puer.*
Παίδειος, ου, ὁ, *puerilis.* παίδειος ὕμνος, *hymnus pueris conveniens,* vel *qui inter pueros canitur:* à παῖς.
Παιδεραστὴς, οῦ, ὁ, *amator puerorum:* ex παῖς et ἐράω.
Παιδέρως, ωτος, *acanthus,* et *flos quidam; genus unguenti:* à παῖς et ἔρως.
Παιδεύετε, 2. pl. præs. ind. act. verbi παιδεύω, quod vide.
Παίδευμᾶ, ἄτος, τὸ, *quod docetur; præceptum, disciplina:* Xen. à παιδεύω.
Παίδευσῖς, εως, ἡ, *institutio, disciplina, ipsa erudiendi actio, eruditio, doctrina:* ab eod.
Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, *eruditor, præceptor, magister, castigator:* ab eod.
Παιδεύω, *erudio, doceo, instituo,* propriè, *ut* puerum; *castigo, admoneo, reprehendo:* imperf. ἐπαίδευον. f. εύσω. perf. πεπαίδευκᾶ. a. 1. ἐπαίδευσᾶ. perf. pass. πεπαίδευμαι. hinc perf. part. πεπαιδευμένος, ου, *institutus.* a. 1. pass. ἐπαιδεύθην, ης, η. a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ῇς, ῇ. Th. παῖς.
Παιδιά', ᾶς, ἡ, *lusus;* item *jocus.* Th. παίζω, *ludo.* at
Παιδί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *pueritia, puerilis ætas.* Th. παῖς.
Παιδῖκὸς, ἡ, ὸν, *puerilis, puellaris:* à παῖς.
Παιδιόθεν, adv. *ab incunabulis, ab ineunte ætate,* vel *à pueritiâ:* à seq.
Παιδί'ον, ου, τὸ, *infans, puerulus; filiolus* vel *filiola:* diminut. à παῖς.
Παιδίσκη, ης, ἡ, *puella, ancilla;* Matt. xxvi. 69. Damnat Phrynicus ut non satis Atticum. At ita Lysias Orat. I. et Orat. II. c. Agorat. à παῖς.

Παιδίσκος, ου, ὁ, *puellus:* diminut. ab eod.
Παιδνὸς, ἡ, ὸν, *puerilis, adolescens.* à παῖς.
Παιδογονί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *liberorum procreatio:* à
Παιδογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberorum procreator:* ex παῖς et γίνομαι, *fio.*
Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τοῦ vel ἐκ παιδὸς, *à puero, à pueritiâ.* Th. παῖς.
Παιδοκομέω, ῶ, f. ήσω, *puerorum curam suscipio:* ex παῖς et κομέω.
Παιδολέτειρᾶ, ᾶς, ἡ, *liberorum perditrix:* à
Παιδολετὴρ, ῆρος, ὁ, sive
Παιδολέτωρ, ορος, ὁ, *liberorum perditor:* ex παῖς et ὀλέω.
Παιδοποιέω, ῶ, fut. ήσω, *liberos procreo.* hinc παιδοποιητέον, verbale. Ex παῖς et ποιέω, *facio.*
Παιδοποιΐα, ᾶς, ἡ, *liberorum procreatio:* à seq.
Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *liberos procreans:* ex παις et ποιέω, *facio.*
Παιδὸς, gen. sing. à παις, *puer.* dat. pl. παισί.
Παιδοτριβέω, ῶ, f. ήσω, *pueros exerceo* vel *instituo, educo:* et
Παιδοτρί'βης, ου, ὁ, *ludimagister:* ex παῖς et τρίβω, *tero.*
Παιδουργί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *puerorum procreatio:* ex παῖς et ἔργον.
Παιδοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *puerorum* seu *liberorum interfector.* Ex παῖς et φονεύω.
Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. plur. παῖς, παιδός.
ΠΑΙ'ΖΩ, contractè pro παιδίζω, *more puerorum lusito, ludo; joco; salto:* Od. Ψ. 147. Hes. Scut. Herc. 277. f. ξω, et σω. perf. πέπαιχᾶ. a. 1. ἔπαιξᾶ.
Παιήονᾶ, *hymnum,* acc. sing. à
Παιήων, ονος, ὁ, idem cum παιὼν, ῶνος, ὁ, quod vide.
Παίονες, οἱ, *Macedones.*
ΠΑΙ'ΠᾸΛᾸ, ων, τὰ, *loca prærupta et salebrosa,* à παιπάλη, h. e. *pulvis, in rupibus.*
Παιπά'λη, ης, ἡ, *farina tenuissima, pulvis:* q. ex παιπάλλω, *concutio.* Th. πάλη, ης, ἡ, idem.
Παιπά'λημᾶ, ἄτος, τὸ, idem, et ab eodem th.
Παιπάλλω, fut. ἄλῶ, *quatio:* idem qu. σείω, quod vide.
Παιπᾰλόεις, εντος, ὁ, in f. g. παιπᾰλόεσσᾶ, *præruptus, salebrosus, asper:* à παίπαλα, τὰ, quod vide. expon. et *pulveru-*

lentus: à παιπάλη, pulvis, flos farinæ.

Παιπάλοίσσῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοέσσαις, à præced.

ΠΑΙ'Σ, παιδὸς, ὁ ϗ ἡ, puer, vel puella; servus, filius: et sensu inhonesto, Aristoph. Plut. 154. et puro, Eurip. Supplic. 1088. Παίδων ἐραςὴς, pro τέκνων, cupiens liberos, et pro insciente, Bentleius in Phal. p. 420. pro παῖς, Cret. et Lacon. legunt πόϊρ, undè PUER.

Πα'ΐ'ς, ὁ, Ep. pro παῖς.

Παίσᾱς, αντος, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi παίω, percutio: f. παίσω. perf. πέπαικα.

Παίσᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, ludo: f. ξω, et σω. a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, puer.

Παῖσδᾰ, Dor. pro παῖδα, acc. sing. ejusd. th.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi

Παίσδω, pro παίζω, ludo; q. v.

Παίσῃς, vide in παίσας.

Παισὸς, ῦ, ἡ, dat. Παισῷ, nomen proprium regionis.

Παιφάσσω, oculos circumquaque verto; volito, festino, impetum facio; illustro, manifesto: qu. à παίω φάη, quatio seu vibro oculos.

Παιχθεὶς, έντος, illusus, aor. 1. part. pass. παίζω, ludo: f. ξω, perf. pass. πέπαιγμαι. a. 1. pass. ἐπαίχθην.

ΠΑΙ'Ω, f. παίσω. perf. πέπαικᾰ. a. 1. ἔπαισᾰ. a. 1. m. ἐπαισά'μην. reperitur etiam fut. παιήσομαι. percutio, ferio, pulso: item expeditè aliquid facio; subagito; raptim comedo: hinc Angl. TO PAY, id est, ferire.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Deus medicinæ, h. e. Apollo; medicus; hymnus. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus.

Πακτί'ς, ί'δος, ἁ, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, pecten: musicum instrumentum. à πήγνυμι.

Πακτὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro πηκτὸς, compactus: ab eod. th.

Πακτόω, ῶ, f. ώσω, compingo; obsero, claudo: à πακτός.

ΠᾸΛᾸ'ΘΗ, ης, ἡ, massa ficorum aut caricarum.

ΠᾸ'ΛΑΙ, adv. olim, quondam, pridem.

Πᾰλαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, senex, annosus, vetulus, olim genitus: gen. pl. πᾰλαιγενέων. ex πάλαι et γείνομαι, nascor.

Πᾰλαίγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem ac παλαιγενής· in pl. παλαιγόνοι, majores. Παλαιγόνον ergo accipe pro eo, qui aliquem olim genuit et procreavit. Παλαίγονον verò est pro eo, qui olim est genitus, et qui est antiquus. ex πάλαι et γείνομαι, nascor.

Πᾰλαίει, luctatur, 3. sing. præs. ind. act. à παλαίω, luctor. Sic παλαίειν φόνῳ, cum cæde luctari. Th. πάλη, lucta.

Πᾰλαιμονεῖν, Poët. pro παλαίειν, luctari, certare: vide præced.

Πᾰλαίμων, PALÆMON, Portumnus.

Πᾰλαιομώλωψ, veterator, verbero.

Πᾰλαιὸς, ᾱ', ὸν, antiquus, vetus, priscus: à πάλαι.

Πᾰλαιότερος, έρᾱ, ερον, antiquior; compar. à præc. vide παλαίτερος.

Πᾰλαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas: à παλαιὸς, antiquus.

Πᾰλαιόω, ῶ, antiquo, aboleo: fut. ώσω. perf. πεπᾰλαίωκᾰ. præs. pass. πᾰλαιόομαι, ȣ̃μαι, veterasco: f. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ῃ, εται. ab eod. th.

Πᾰ'λαισμᾰ, ᾰτος, τὸ, lucta, artificiosa luctatio, callidum consilium. Th. πάλη, lucta.

Πᾰλαισμά'τεσσί, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Πᾰλαισμοσῦ'νη, ης, ἡ, idem quod πάλη, lucta.

ΠᾸΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, palmus, mensura quatuor digitorum.

Πᾰλαιςὴς, ȣ̃, ὁ, luctator: à παλαίω.

Πᾰλαιςιαῖος, αίᾱ, αῖον, unius palmi longitudinem vel crassitiem habens: à παλαιςή.

Πᾰλαίςρᾰ, ᾱς, ἡ, PALÆSTRA, lucta, luctæ locus. Th. πάλη, lucta.

Πᾰλαίτερος, Ion. et Att. pro παλαιότερος, ȣ, antiquior, compar. à παλαιός. Sed nusquam παλαιότερος, Toup. in Suid. I. p. 106.

Πᾰλαίφᾰτον, Poët. pro παλαιφάτως, secundùm priscam famam. à seq.

Πᾰλαίφᾰτος, ȣ, ὁ, antiquitùs celebratus, priscus, antiquus. nomen viri. PALÆPHATUS, peripateticus: ex πάλαι et φατός. à φάω seu φημὶ, dico.

Πᾰλαίω, f. αίσω, luctor: à πάλη, lucta.

Πᾰλαίωμᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Πᾰλαίωσῐς, εως, ἡ, vetustas: à παλαιόω.

Πᾰλᾰ'μαις, manibus, dat. pl. πᾱλᾰμᾱ'ων, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν. et

Πᾰλᾰμᾱ'ομαι, ῶμαι, f. m. ήσομαι, manu tracto, struo, molior: à

ΠᾸΛᾸ'ΜΗ, ης, ἡ, et Dor. πᾰλᾰ'μᾱ, ᾱ, manus, PALMA; ars; quia palmâ exercetur. q. à πάλλω, vibro, agito. παλάμῃσι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις.

Πᾰλαμήδης, ȣ, ὁ, PALAMEDES, filius Nauplii.

Πᾰλᾰ'μηφῐ et vocal. seq. πᾰλᾰ'μηφῐν. Ep. gen. et dat. à παλάμη.

Πᾰλᾰμναῖος, αίᾱ, αῖον, cujus manus cæde contaminata est; item scelerum vindex: à παλάμη.

Πᾰλαξέμεν, Ion. seu Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. et

Πᾰλάσσετο, polluebatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Πᾰλάσσω, sortior; item inquino, fœdo, contamino; contundo: f. ξω. perf. πεπᾰ'λᾰχᾰ. a. 1. ἐπᾰ'λαξᾰ. Th. πάλλω, vibro, quatio.

Πᾰλευτρίᾰ, ᾱς, ἡ, columba illex, allectrix: à παλεύω.

ΠᾸΛΕΥ'Ω, allicio, fallo, protraho in retia: f. σω.

ΠᾸ'ΛΗ, ης, ἡ, lucta, quæ fit τῷ πάλλειν, movendo manus: etiam POLLEN, flos farinæ.

Πᾰλήσειε, 3. sing. aor. 1. opt. act. Æol. à παλέω, pro παλαίω, luctor. Sed verbum de mendo suspectum. Vide Æ. Porti Dictionar. Æol.

Πᾰ'λῐ, pro πάλιν, rursus, adv.

Πᾰλῐ'ᾰ, secundus nuptiarum dies, repotia: q. à πάλιν ἰέναι, quòd tunc redeant ad convivium.

Πᾰλιγγενεσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, renascentia, secundus ortus, instauratio, regeneratio: ex πάλιν et γένεσις, generatio. Th. γείνομαι, nascor.

Πᾰλίγγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diversâ et abhorrente (qualis est barbarorum) utens linguâ. παλίγγλωσσος πόλις, urbs quæ linguâ contrariâ utitur. ex πάλιν, rursus, è diverso, è contrario, et γλῶσσα, lingua.

Πᾰλίγκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vicissim alicui irascitur, iracundus: ex πάλιν, iterùm, et κότος, ira vetus.

Πᾰλιγκότως, animo vicissim irato, iracundè: adv. à præc.

Πᾰλιλλογέω, ῶ, fut. ήσω, idem iterùm dico: à παλίλλογος.

Πἄλιλλογῐ'ᾰ, ῐ'ᾱς, ἡ, *sermonis iteratio:* ab eod.
Πἄλίλλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rursus numeratus* vel *collectus.* ex πάλιν et λέγω, *colligo.*
Πἄλίμβᾰμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro παλίμβημος, *retrogradus, reciprocus.* ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ πάλιν βαίνουσα, ϗ πορευομένη. Est et *itus reditusque manuum et textorii instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur.* ex πάλιν et βαίνω, *eo.*
Πἄλιμπετὲς, adv. *retrò:* à seq.
Πἄλιμπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *relapsus:* ex πάλιν et πίπτω, *cado.*
Πἄλίμπηγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iterùm compactus:* ex πάλιν et πήγνυμι.
Πἄλιμπλαγχθεὶς, έντος, *errans,* a. 1. part. pass. à
Πἄλιμπλάζομαι, *aberro, vagis, erroribus retrò agor:* ex πάλιν et πλάζω, *errare facio, seduco:* f. γξω.
ΠΆΛῘΝ, adv. *iterùm, rursùs, denuò, de integro; vice versâ, è diverso, è contrario, contrà;* etiam *retrò* seu *retrorsùm.*
Πἄλῐνᾰ'γρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rursus congregatus, rursus congregans:* ex πάλιν et ἀγείρω, *congrego.*
Πἄλινδῐκῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *actio repetita:* à seq.
Πἄλίνδῐκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cùm rursus iisdem de rebus judicatur:* ex πάλιν et δίκη.
Πἄλινδρομέω, ῶ, f. ήσω. aor. 1. ἐπᾰλινδρόμησᾰ. perf. πεπᾰλινδρόμηκᾰ. *recurro, cursu reciproco redeo.* à παλίνδρομος.
Πἄλίνδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recurrens, reciprocans:* ex πάλιν et δρόμος.
Πἄλῐνόρμενος, η, ον, *qui gressu retro concitato redit.* Ex πάλιν et ὄρνυμι.
Πἄλῐ'νορσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *retrogradus, resiliens:* item *rursus concitatus.* ex πάλιν, *rursus,* et ὄρω, *excito:* fut. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.
Πἄλίντῐτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rependitur, vicissim punitus:* ex πάλιν et τίω, *punio.*
Πἄλίντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reflexus:* ex πάλιν et τείνω, *tendo.*
Πἄλιντρᾰ'πελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in contrarium versus:* à πάλιν et τρέπω.
Πἄλιντροπῐ'ᾰ, ῐ'ᾱς, ἡ, *reversio:* et
Πἄλιντροπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui revertitur:* ex iisd.
Πἄλῐνῳδέω, -ῶ, f. ήσω, *recanto, retracto, retexo orationem;* et
Πἄλῐνῳδῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *retractatio, recantatio,* *PALINODIA:* in bonam partem, *ejusdem vocis iteratio.* ex πάλιν et ᾠδὴ, *cantus.*
Πᾰ'λῐον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Thessaliæ mons.*
Πἄλῐ'ουρος, *PALIURUS,* frutex spinosus.
Πἄλιῤῥόθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *refluentes* seu *reciprocantes habens fluctus.* κῦμα παλιῤῥόθιον, *unda reflua.* ex πάλιν, *rursus, vicissim, et* ῥόθος, *undarum strepitus.*
Πἄλῐσσῠτέω, ῶ, f. ήσω, *retrò feror, retrogredior:* à seq.
Πἄλίσσῠτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad retrogradum gressum incitatus, retrogradus;* item *resiliens:* ex πάλιν et perf. pass. verbi σύομαι inusitat. v. σύω.
Πἄλῐ'ωξῐς legitur pro παλιδίωξις, εως, ἡ, *insecutio:* ex πάλιν, *rursus,* et διώκω, *persequor.*
Πάλλᾰ, *PILA,* idem quod σφαῖρα. qu. à πάλλομαι. Eust. Hinc fort. Angl. A BALL.
Παλλᾰ'δ' pro Παλλάδα, acc. sing. à Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas, Minerva.*
Παλλᾰ'θη, idem quod παλάθη, quod vide.
Παλλᾰκεύομαι, f. εύσομαι, *sum concubina; pellicem habeo.* παλλᾰκεύεσθαι, *ancillari.* à seq.
Παλλᾰκὴ, ῆς, ἡ, *PELLEX, puella, concubina.* Th. πάλλαξ, quod vide.
Παλλᾰκῐ'σισῐ, dat. pl. Ion. à
Παλλᾰ'κῐον, ου, τὸ, *adolescentulus:* Dim. à πάλλαξ.
Παλλᾰκῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, idem quod παλλακή.
ΠΑ'ΛΛΑΞ, ᾰκος, ὁ, *juvenis, adolescens:* q. jam idoneus ad τὸ πάλλειν hastam.
Παλλᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *PALLAS,* sapientiæ Dea, quæ et *Minerva* dicitur: à πάλλω, quòd scil. hastam *vibret* ut bellicosa.
Πάλλε, *jactabat,* Ion. pro ἔπαλλε, 3. sing. imperf. ind. act. et
Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi πάλλω, *vibro.*
Πάλλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omninò albus:* ex πᾶς et λευκός.
Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE,* nomen propr.
Παλλομένων, gen. pl. part. præs. pass. à seq.
ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio; PELLO; sortior.* πάλλομαι, *PALPITO, sortior, salio, exulto.* f. ᾰλῶ. perf. ᾰλκᾰ. perf. pass. πέπαλμαι, σαι, ται. Hinc fort. Angl. TO PELT.
Παλμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *palpitationibus obnoxius:* à παλμός.
Πᾰ'λος, ου, ὁ, *concussio; sors:* à πάλλω, *sortior.*
Παλτὸν, οῦ, τὸ, *telum,* quod πάλλεται.
Πάλτο, *impactus fuerat,* 3. sing. plusq. perf. pass. ἐπεπάλμην, σο, το, et Ion. sublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, *agito:* f. αλῶ. perf. αλκα. perf. pass. πέπαλμαι.
Πάλυντὴ, et Æol. πολυντὴ, ῆς, ἡ, *POLENTA:* à
Πἄλῡ'νω, *aspergo, conspergo: misceo, humecto:* item *albefacio;* propriè de farina: fut. ῠνῶ. aor. 1. ἐπᾰ'λῡνᾰ. imperf. ἐπᾰ'λῡνον. Th. πάλη.
Παμβᾰσῐλεὺς, έος, ὁ, *omnium rex:* ex πᾶς, *omnis,* et βασιλεὺς, *rex.*
Παμβῐ'ᾱς, ου, ὁ, Poët. *qui vim adversus omnia habet, adversus omnia violentus.* Ex πᾶς, *omnis,* et βία, *vis.*
Παμβότᾰνον τοῦ ἀγροῦ, expon. *herba agri:* ex πᾶς et βοτάνη, *herba.* Th. βόω, *pasco.*
Πάμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *possessio:* à πάω, *possideo.*
Παμμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *omninò magnus;* in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶν, *omne,* et μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo.* Th. μέγας, μεγάλου, *magnus.*
Παμμέλᾱς, αινᾰ, ᾰν, gen. ᾰνος, αίνης, ᾰνος, *omninò niger, totus niger* vel *ater.* Ex πᾶς et μέλας.
Παμμῐγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mixtus, ex omnibus compositus.* ex πᾶς et μίγνυμι, *misceo.*
Πάμμικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *perpusillus:* ex πᾶς et μικρός.
Παμμυῖᾰ, ᾱς, ἡ, Exod. viii. 21. *omne genus muscarum.* ex πᾶς et μυῖα, Aquilæ versio, Exod. viii. 21. Ps. lxxviii. 47.
Πάμπᾰν, adv. *prorsùs:* q. d. πάντως. Th. πᾶς, *omnis,* gen. παντός.
Παμπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui omnia persuadet.* Ex πᾶν, *omne,* et πείθω, *persuadeo.*
Παμπήδην, *funditùs, omninò.* Poët. adv. et
Παμπησῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *universa possessio.* Ex πᾶς, *omnis,* et πάω, seu πάομαι, *possideo:* perf. πέπαμαι.
Πάμπλειστος, *(numerus) quamplurimus.*
Παμπληθεὶ, adv. *confestim, per totam multitudinem, universâ turbâ:* à παμπληθής.

Παμπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *confertus, tota multitudo;* item *permultus, quamplurimus:* ex πᾶν et πλῆθος.
Παμποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *variè pictus:* ex πᾶς, *omnis,* et ποικίλος, *varius.*
Πάμπολλα, pl. n. g. et
Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à
Πάμπολυς, gen. παμπόλλου, *omninò multus, permultus:* ex πᾶς, *omnis,* et πολὺς, *multus.*
Παμπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. παντελῶς πορφύρεος, *omninò purpureus:* ex πᾶς, *omnis,* et πορφύρα, *purpura.*
Πάμπρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omnium primus:* ex πᾶς, *omnis,* et πρῶτος, *primus.*
Παμφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omnia devorans:* ex πᾶς et φάγω.
Παμφαίνῃσι, *totus splendeat,* 3. sing. præs. sub. act. Ion. à
Παμφαίνω, id quod seq.
Παμφανάω, *undecunque appareo, totus luceo:* hinc παμφανόωντα, pro παμφανῶντα, pl. n. g. præs. part. act. ut et παμφανόωσαν, pro παμφανῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. Ex πᾶς, *omnis,* et φαίνω, *appareo:* f. ανῶ. perf. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.
Παμφανόωντα, et παμφανόωσαν, vide in præc.
Παμφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, *omnium venenorum peritus.* Ex πᾶς et φάρμακον, *venenum.*
Παμφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omnia rapiens* ac *trahens.* Ex πᾶς, *omnis,* et φέρω, *fero.*
Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis Gr. *societas omnium gentium.* à seq.
Πάμφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omnis generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus:* ex πᾶς et φῦλον, *gens.*
Πάμφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex omnibus mixtus:* ex πᾶς et φύρομαι.
ΠΑ'Ν, πανὸς, ὁ, *PAN, Pastorum Deus,* q. à πάω, *pasco.* at
Πᾶν, *omne,* n. g. à πᾶς, πᾶσα, quod vide: et τὸ πᾶν, *vulgus.*
Πάναγριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ferox:* ex πάνυ, *omninò,* (quod à πᾶς, *omnis,*) et ἄγριος, *ferus.* Th. ἀγρὸς, *rus.*
Πάναγρον, ου, τὸ, *rete,* quòd *omnia capiat:* à seq.
Πάναγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omne capiens.* Ex πᾶς et ἄγρα.
Παναγύρις, ιος, ἁ, Dor. pro πανήγυρις, quod vide.
Πανάθλιος, ία, ιον, *omninò miser, miserrimus:* ex πᾶς, *omnis,* et ἄθλιος, *miser.*
Πάναιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *totus lucidus, splendidus:* ex πᾶς, *omnis,* et αἴθω, *luceo, uro.*
Πανάιολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omninò varius:* ex πᾶς et αἰόλος, *varius.*
Πανάκεια, ας, ἡ, *omnium morborum curatio:* item *PANACEA,* herba sic dicta qu. *omnia sanans:* à πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἀκέομαι, *sano.*
Πανάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *omnia sanans, omnibus morbis medens:* ex iisd.
Πανάπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *totus tener:* ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἁπαλὸς, *tener.*
Πανάπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *prorsus innoxius:* ex πᾶς et ἀπήμων, *illæsus.* Th. πῆμα, τὸ, *damnum.*
Πανάποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *miserrimus:* ex πᾶς, *omnis,* et ἄποτμος, *miser:* quod ab α et πότμος, *sors, fatum.*
Panάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *totus argenteus, ex argento solidus.* Ex πᾶς et ἄργυρος.
Πανάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omninò præstantissimus, longè præstantissimus:* ex πᾶς et ἄριστος, *optimus,* superl. ab ἀγαθὸς, *bonus.* Th. Ἄρης, *Mars.*
Πανάφηλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *qui caret æqualibus et sociis:* ex πᾶν et ἀφῆλιξ, *impuber;* quod ab ἧλιξ, *coætaneus.* Th. ἡλικία, *statura.*
Παναχαιοὶ, ῶν, οἱ, *omnes Græci.* Ex πᾶς et Ἀχαιοί.
Πανάωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omninò intempestivus; qui immaturâ morte moriturus est.* Ex πᾶς et ἀώριος, idem quod ἄωρος, *intempestivus, præcox;* quod ab α priv. et ὥρα, *hora.*
Πανδαισία, ας, ἡ, *lautum convivium:* ex πᾶς et δαὶς, ἡ, *epulum.* Th. δαίω, *epulum præbeo.*
Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *omnidomitor:* ex πᾶς et δαμάω, *domo.*
Πάνδαρος, ου, ὁ, *PANDARUS,* nomen propr.
Πάνδεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omninò sive omnibus modis gravis, gravissimus:* ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et δεινὸς, *gravis.*
ΠΑΝΔΕΛΕ'ΤΕΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *improbus, veteratorius:* à Pandeleto deceptore quodam.
Πανδημεὶ, adv. *cum omni populi totius frequentiâ:* à πάνδημος.
Πανδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *popularis, publicus:* ex πᾶς, *omnis,* et δῆμος, *populus, plebs.*
Πάνδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad universum populum pertinens, publicus; universus; vulgaris, plebeius:* ex iisd.
Πανδοκεύω, f. εύσω, *cauponor:* q. d. *omnes excipio:* à πανδοκεὺς, Ion. pro πανδοχεὺς, *caupo:* et
Πάνδοκος, seu πανδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ πάντας δεχόμενος, *omnes excipiens:* ex πᾶς et δέχομαι, *capio.*
ΠΑΝΔΟΥ'ΡΑ, ας, ἡ, seu πανδουρὶς, ίδος, ἡ, *PANDURA,* musicum instrumentum. Hinc Angl. A BANDORE.
Πανδοχεῖον, ου, τὸ, *diversorium, publicum hospitium:* ex πᾶς, *omnis,* et δέχομαι, *excipio:* perf. m. δέδοχα, (quod tamen inusitat. undè δοχεῖον, *receptaculum.*
Πανδοχεὺς, έος, ὁ, *publicus hospes:* ab iisd.
Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris; videtur etiam Epitheton telluris; *quæ omnes generis fruges profert:* ex πᾶν et δῶρον.
Πάνδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui dat omnia:* ex iisdem.
Πανέλλανες, Dor. pro πανέλληνες, *omnes Græci;* ex πᾶς et Ἕλλην, ηνος, *Græcus.*
Πανελλήνεσσι, *omnibus ad unum Græcis,* dat. pl. Ion. à præc.
Πανεπίσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omnia oculis suis lustrans:* ex πᾶς et ἐπισκόπος.
Πανέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cum totâ domo* seu *familiâ:* ex πᾶς et ἑστία, *focus.*
Πάνετες, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, *per totum annum.*
Πανευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte beatus, felicissimus:* ex πᾶς, n. g. πᾶν, et εὐδαίμων, *felix.* Th. δαίμων, *Deus.*
Πάνεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte coctus.* πάνεφθος κασσίτερος, *plumbum benè purgatum,* Herodot. ex πᾶς et ἕψω, *coquo, elixo.*
Πανηγυρέω, -ῶ, fut. ήσω, *exulto, panegyrim celebro.*
Πανηγυρίζω, f. ίσω, *festam panegyrim agito, festum ludosve panegyricos celebro, ferior; panegyricâ oratione laudo, in celebri cœtû prædico:* à πανήγυρις.
Πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, *PANEGYRICUS, celebris, festus:* et inde
Πανηγυρικῶς, adv. *panegyricè, pompose, splendidè:* à

Πάνήγὒρις, εως, ἡ, *conventus universalis; solemnitas; cœtus:* ex πᾶς et ἄγυρις, *cœtus.*

Πάνηγὒρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *festi panegyrici celebratio; panegyrica pompa:* à πανηγυρίζω.

Πάνῆμἄρ, *per totum diem:* ex πᾶν et Poët. ἦμαρ pro ἡμέρα.

Πάνημέρῐος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *per totum diem, toto die:* ex πᾶς et ἡμέρα, *dies.*

Πάνημερὸν, ceu πάνήμερον, adv. *toto die:* à seq.

Πάνήμερος, Dor. πάνᾶ'μερος, ȣ, ὁ, *qui aliquid per totum diem facit:* ex πᾶς et ἡμέρα.

Πάνθηρ, ηρος, ὁ, *panthera.*

Πανθῡμἄδὸν, adv. *toto animo, toto pectore.* Ex πᾶς et θυμός.

Πᾶνίσδεται, Dor. pro πηνίζεται, *conglomerat,* 3. sing. præs. ind. med. verbi πηνίζω. Th. πῆνος seu πήνη, *tela.*

Πάνῐώνῐον, τὸ, *locus erat, in quem omnes Iones communitèr de rebus communibus consultaturi conveniebant,* PANIONIUM. Fanum erat à 12 Ioniæ civitat. exstructum et denominatum: ex πᾶς et Ἴων nomen propr. viri, à quo Ἴωνες dicti.

Παννῠχίζω, fut. ῐ'σω, *pernocto; totam noctem transigo; pervigilium celebro;* etiam *lucubro:* à παννυχίς.

Παννῠ'χῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, et πάννυχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *per totam noctem; pernox.*

Παννῠχῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *festum quod per totam noctem celebratur; vigiliæ;* ex πᾶς et νύξ.

Πάνοικῐ', adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, *cum totâ domo.* Scribitur et πανοικεῖ.

Πάνοικῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *tota familia, tota domus.*

Πάνοίκῐος, ᾱ, ον, idem quod seq. à præc.

Πᾰ'νοικος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *cum totâ domo seu familiâ.*

Πάνόλϐῐος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *ex omni parte beatus:* ex πᾶς, *omnis,* et ὄλϐιος, *beatus.* Th. ὄλϐος, *beatitudo.*

Πάνόλεθρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *prorsus exitialis:* ex πᾶς et ὄλεθρος.

Πάνομφαῖος, ȣ, ὁ, PANOMPHÆUS, epithet. Jovis: à πᾶς, *omnis,* et ὀμφὴ, *divina vox, responsum à Deo datum:* vel sic dictus, quod *omni voce* et linguâ colatur.

Πάνόπη, ης, ἡ, nom. mulieris: q. d. *pro omnibus loquens.*

Πάνοπλῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *armatura totum corpus tegens:* à seq.

Πᾰ'νοπλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *omni ex parte armatus:* ex πᾶν et ὅπλον.

Πᾰ'νορμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *undique stationibus aptus.* Ex πᾶς et ὅρμος.

Πᾶνὸς, PANIS, Messapiis: qu. à πάω, *pasco.* Est et

Πᾶνὸς, ȣ̃, ὁ, *lucerna,* pro φανὸς à φαίνω· et

Πᾶνος, FAUNUS, pro πᾶν, Æol.

Πάνȣ̃ργευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *calliditas:* à

Πανȣργεύομαι, *dolosus sum, callidè ago:* à πανȣ̃ργος.

Πάνȣργέω, -ῶ, fut. ήσω, *callidè ago:* ab eod.

Πάνȣ̃ργημᾰ, ᾰτος, τὸ, *vafrum aliquid factum:* à perf. pass. verbi præc.

Πάνȣργῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *calliditas:* à

Πάνȣ̃ργος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *callidus, vafer, astutus:* q. d. παντόεργος, per Sync. τȣ̃ τ', πανόεργος, et factâ Crasi πανȣ̃ργος, ex πᾶν, *omne,* et ἔργον, *opus.*

Πάνȣ́ργως, adv. *versutè, dolosè, callidè:* à præced.

Πάνόψῐος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui omnium oculis cernitur:* ex πᾶς et ὄψις, *aspectus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Πανσέληνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, sub. σελήνη· q. d. *plenilunis luna, cum est in plenilunio.* ex πᾶν et σελήνη, *luna.*

Πάνσοφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *omni sapientiâ præditus:* ex πᾶν et σοφός.

Πανσπερμῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *omnifaria seminum mixtio, semina omnis generis permixta:* ex πᾶν et σπέρμα, *semen.*

Πανςρᾰτῐῆ, *cum frequentibus copiis, cum toto exercitu,* dat. sing. adverbiascens, Ion. pro πανςρατιᾷ. ex πᾶν et ςρατιὰ, *exercitus.*

Πανσῠδεῖ, πανσυδῐ', et πανσυδῐ'η, *omni impetu, festinantissimè;* vel *cum toto exercitu:* ex πᾶν et σύδην, *celeritèr.*

Πάντ', pro πάντᾰ, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e:* gen. παντός.

Παντᾷ, Dor. pro παντῆ, *quoquoversùm, in omnes partes, ubiquè.* Th. πᾶς, *omnis.*

Παντᾰκῆ, Ion. pro πανταχῆ, adv. *ubiquè, quoquoversùs.* Th. πᾶς.

Παντᾰ'πᾱσῐ, et seq. vocali παντᾰ'πᾱσῐν, *omninò, planè.* Th. πᾶς.

Παντᾰχῆ, adv. *ubiquè.*

Παντᾰχόθεν, adv. *undiquè, ex omnibus partibus:* et

Παντᾰχόσε, adv. *quoquoversùs:* et

Παντᾰχȣ̃, adv. *ubiquè, ubivis terrarum.* Th. πᾶς, *omnis.*

Παντελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *perfectus, integer; plenus, universus.* εἰς τὸ παντελὲς, *in perpetuum, prorsùs:* ex πᾶν et τελέω.

Παντελῶς, et παντελέως, Ion. *omninò, prorsùs:* adv. à præc.

Πάντεσσῐ, dat. pl. Ion. et Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis,* gen. παντός.

Πάντη, adv. *prorsùs, semper:* à πᾶς, *omnis:* at

Παντῆ, *ubiquè:* ab eod.

Παντλήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *omninò miser:* ex πᾶν et τλήμων.

Παντοδᾰ'πὴ, ἡ, *omnis generis,* nom. sing. fœm. gen. et

Παντοδᾰποῖσῐ, *omnigenis,* dat. pl. m. g. à

Παντοδᾰπὸς, ἡ, ὸν, *quod est ex omni solo, omnigenus:* ex πᾶς, et δάπεδον, *solum.*

Παντοδᾰπῶς, adv. *omnifariàm:* à præc.

Παντοδῠ'νᾰμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *omnipotens:* ex πᾶς et δύναμαι.

Πάντοθεν, *ubiquè, undiquaquè:* adv. à πᾶς, *omnis.*

Παντοίην, acc. sing. f. g. Ion. à

Παντοῖος, οίᾱ, οῖον, *omnigenus, varius.* Th. πᾶς, *omnis.*

Παντοίως, adv. *omnibus modis:* à præc.

Παντοκρᾰ'τωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, *omnipotens:* ex πᾶς, *omnis,* et κράτος, τὸ, *robur, potentia.*

Παντορέκτης, ȣ, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, *omnium appetens, qui res omnes concupiscit:* ex πᾶς, *omnis,* et ὀρέγω, *porrigo.*

Παντὸς, παντῐ', gen. et dat. à πᾶς, *omnis.*

Πάντοσ' pro πάντοσε, *undiquè,* adv. et

Πάντοτε, adv. *semper.* Luc. xviii. 1. Nusquam apud LXX. rarissimè apud Profanos occurrit. Occurrit tamen apud Achil. Tat. l. i. Dion. Hal. Ant. xi. Diog. Laert. l. iv. c. 3. 84. Jos. Bell. Jud. l. viii. c. 2. Th. πᾶς, *omnis.*

Παντοτρόφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *omnium nutritor:* à πᾶν et τρέφω.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, *omnis.*

Πάντως, adv. *omninò:* et

Πᾰ'νῠ, adv. *omninò, prorsùs, valdè, admodùm.* πάνυγε, *prorsùs.* ὁ πάνυ, *celeber ille.* à πᾶς.

Πάνῠπέρτᾰτος, η, ον, *omnium supremus:* ex πᾶς et ὑπέρ.

Πᾰ'ννσσᾰ, *nutrix,* Hesych. Puto à πάω, *pasco.*

Πἄνύςἄτος, η, ον, *omnium ultimus:* ex πᾶς et ὕςατος.

Πἄνώδὔνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *omninò dolorem adferens:* ex πᾶν et ὀδύνη, *dolor.*

Πἄνωλεθρῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *internecio, exitium, quo res aliquid prorsùs perit:* à

Πἄνώλεθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *planè perditus, prorsùs exitialis et perniciosus:* ex πᾶν et ὄλεθρος, *exitium.*

Πἄνωλέθρως, adv. *omninò, prorsùs:* q. dicas, *penitùs cum pernicie:* à præc.

Πἄνώλης, εος, ὁ ἡ ἡ, *qui prorsùs periit, omninò perniciosus:* ex πᾶν et ὄλλυμι, *perdo.*

Πἄνωπήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *omnibus conspicuus:* ex πᾶν et ὤψ, *oculus.*

Πᾰ'νωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *omni tempore crescens:* ex πᾶν et ὥρα, *tempus.*

Πὰξ, adv. *mirantis et interpellantis.*

Πᾶξαι, Dor. pro πῆξαι, *premere,* a. 1. inf. Sic πάξαιμῐ, pro πήξαιμι, aor. 1. opt. act. πῆξε, Dor. et Ion. pro ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. πάξᾱς, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo:* f. ξω.

Πάξαιθ', Dor. pro πήξαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. m. Vide præced.

Πᾰ'ομαι, seu πάω, *possideo, gusto, vescor.*

Πᾶος, ε, ὁ, *affinis, acquisitus affinitate:* à πάομαι, acquiro.

Πάπαῖ, *PAPÆ, atat:* an à πόποι?

Πάπαῖος, Scythicè, *Jupiter* appellatur.

Πᾰ'ποχ' ὅλως, pro πάποκα ὅλως, Dor. pro πήποτε ὅλως, *unquam omninò.*

Παππάζεσῐν, *patrem appellant,* 3. pl. præs. ind. act. à

Παππάζω, *adblandior patri vocando pappam.* Th. πάππας, ε, ὁ, *pater.*

ΠΑ'ΠΠΑΞ, *vox imitans crepitantem alvum.*

ΠΑ'ΠΠᾹΣ, ε, ὁ, *PAPPA, pater;* vox liberorum.

Πάππος, ε, ὁ, *avus;* item *flos lanuginosus:* à præced.

Παπποφόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *avi interfector:* ex πάππος, *avus,* quod vide, et φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*

Παππῷος, ῴᾰ, ῷον, *avitus:* à πάππος, *avus.* Th. πάππας, *pater.*

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνεσα, præs. part. f. g. à

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, *circumspicio, oculis lustro:* fut. ᾰνῶ. aor. 1. ἐπάπτηνᾰ. a. 1. part. act. παπτήνᾱς.

ΠᾸ'ΠῩΡΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, *PAPYRUS, charta,* res et vox *Ægyptiaca.*

Πᾰ̀ρ', per Apoc. Poët. pro παρὰ, *à, ab, juxta, prope,* &c. sed

Πᾰ'ρ' pro πάρα, seu πάρεςι, *adest:* ex παρὰ et εἰμὶ, *sum,* et

Πᾰ̀ρ, Dor. pro παρὰ, cum gen. *à, ab, ante:* cum acc. *juxta, prope.*

ΠᾸΡᾸ', præposit. cum gen. *à, ab, ex:* cum dat. *apud, juxta, penes:* cum acc. *ad, inter, juxta, circa, apud, supra, præter, contra.* In compositione valet *trans, præter, apud.* Et sæpè in malam partem accipitur, et vertitur *perperàm, vitiosè, malè.* οἱ παρὰ αὐτε, Mar. iii. 21, *sui ipsius propinqui.* Polyb. v. 85.

Πᾰ'ρᾰ, pro πάρεςι vel πάρεισιν, *adest,* vel *adsunt:* à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

Πᾰρᾰβαίνω, *transgredior, transcendo; prætereo; violo, lædo:* præs. part. act. πᾰρᾰβαίνων, εσᾰ. fut. πᾰρᾰβήσομαι. perf. πᾰρᾰβέβηκᾰ. aor. 2. πᾰρέβην. perf. pass. πᾰρᾰβέβημαι, σαι, ται. Ex παρὰ et βαίνω, *eo.*

Πᾰρᾰβᾰλεῖ, 3. sing. f. 1. act. verbi παραβάλλω, quod vide.

Πᾰρᾰβαλλόμενος, præs. part. pass. à

Πᾰρᾰβάλλω, *objicio, projicio; flecto; admoveo, adjicio, committo; accedo, applico; trajicio; confero, comparo.* πᾰρᾰβάλλομαι, in med. *depono aliquid apud aliquem; decipio; audaciâ præcipiti periculum adeo.* fut. πᾰρᾰβαλῶ. perf. πᾰρᾰβέβληκᾰ. a. 2. πᾰρέβᾰλον. a. 2. sub. πᾰρᾰβᾰ'λω, ῃς. ῃ. perf. med. πᾰρᾰβέβολᾰ. Ex παρὰ et βάλλω, *jacio.*

Πᾰρᾰβᾰλόμενος, ε, a. 2. part. med. à præcedente.

Πᾰρᾰ'βᾰσῐς, εως, ἡ, *transgressio:* à παραβαίνω.

Πᾰρᾰβάσκω, *pugno ex curru,* pro παραβάτης εἰμί. Ex παρὰ et βάσκω, idem quod βαίνω, *eo.*

Πᾰρᾰβᾰ'της, ε, ὁ, *transgressor, violator legis;* item *qui è curru pugnat:* pro quo legitur et παραιβάτης. Ex παραβαίνω, quod vide.

Πᾰρᾰβῇς, *transilias,* 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Πᾰρᾰβιάζομαι, *adigo, cogo:* fut. ᾰ'σομαι. aor. 1. m. πᾰρεβιᾱσᾰ'μην, ω, ᾰτο. Ex παρὰ et βιάζω, *vim affero.* Th. βία, *vis.*

Πᾰρᾰβιβάζω, f. ᾰ'σω, *abire facio, aufero.*

Πᾰρᾰβλέπω, *limis oculis intueor,* straborum more; item *negligentèr aspicio:* ex παρὰ et βλέπω, *video.*

Πᾰρᾰβλήδην, adv. *per comparationem, parabolicè; simulatè, obliquè; sitû parallelo:* à παραβάλλω, *comparo,* qu. vide.

Πᾰρᾰ'βλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *quod comedendum objicitur, pabulum:* ab eod. verbo.

Πᾰρᾰβλὼψ, ῶπος, ὁ ἡ ἡ, *strabus:* in pl. παραβλῶπες. à παραβλέπω, *oculis obliquis aspicio.* Th. βλέπω, *video.*

Πᾰρᾰβολεύομαι, *periculo me expono:* à παράβολος.

Πᾰρᾰβολεύσασθαι, aor. 1. inf. med. à præc.

Πᾰρᾰβολὴ, ῆς, ἡ, *PARABOLA, obscura sententia, typus, exemplar, adagium; similitudo.* Hinc Angl. PARABLE.

Πᾰρᾰ'βολος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui temerè cuivis periculo caput objicit, præceps, incautus:* ex παραβάλλω, quod vide.

Πᾰρᾰβελεύομαι, *perperam consulo:* a. 1. part. m. πᾰρᾰβελευσᾰ'μενος, *non habitâ ratione:* ex παρὰ et βελεύω, *delibero.* Th. βελὴ, *consilium.*

Πᾰρᾰβώμῐος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui apud aram est, qui à latere aræ est:* ex παρὰ et βωμὸς, *ara.*

Πᾰρᾰγᾰγεῖν, *producere,* aor. 2. inf. Att. et

Πᾰρᾰγᾰγέση, Att. a. 2. part. f. g. à

Πᾰρᾰγᾰγὼν, όντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, *traduco,* quod vide.

Πᾰραγγελῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *præceptum, mandatum; ambitus, petitio magistratûs cum prehensatione:* à

Πᾰραγγέλλω, *denuncio, condico, præcipio, impero:* imperf. πᾰρήγγελλον. fut. πᾰραγγελῶ. perf. πᾰρήγγελκᾰ. a. 1. ind. act. πᾰρήγγειλᾰ. a. 1. part. πᾰραγγείλᾱς, αντος. perf. med. πᾰρήγγελκᾰ. ex παρὰ et ἀγγέλλω, *nuncio.*

Πᾰράγγελμᾰ, ᾰτος, τὸ, *præceptum:* à præced.

Πᾰράγγελσῐς, εως, ἡ, *præceptum, mandatum, præceptio:* ab eod.

Πᾰραγέγονᾰ, ᾰς, ε, perf. med. verbi παραγίνομαι, q. v.

Πᾰρᾰ'γει, *protrudit,* 3. sing. præs. ind. act. verbi παράγω, quod vide.

Πἄρἄγενόμενος, ου, a. 2. part. m. et

Πἄρἄγένωμαι, η, ηται, a. 2. sub. m. verbi παραγίνομαι, q. v.

Πἄρἄγεύω, *gustum aliquem præbeo, obitèr gustare facio:* ex παρὰ et γεύω, *gustum præbeo.*

Πἄρἄγήρᾶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *deliramentum:* à seq.

Πἄρἄγηρᾰ'ω, ῶ, *deliro præ senectute:* ex παρὰ et γῆρας, *senectus.*

Πἄρἄγῑ'νομαι, η, εται, *advenio, adsum:* imperf. πἄρεγῑνόμην, ου, ετο. f. 2. pass. πἄρἄγενήσομαι. a. 2. m. πἄρεγενόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. πἄρἄγένωμαι, η, ηται. a. 2. part. m. πἄρἄγενόμενος, η, ον. ex παρὰ et γίνομαι, *sum, fio.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Πἄρἄγῑνώσκω, *præter jus et æquum statuo, perperàm judico:* ex παρὰ et γινώσκω, *cognosco.*

Πἄραγκιστρόω, *hamum addo.* πἄρηγκιστρωμένοι τριόδοντες, *tridentes hamati, hami formam referentes.* D. S.

Πἄρᾰ'γοισᾰ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro παράγουσα, ης, ἡ, *abducens;* præs. part. f. g. à παράγω, quod vide.

Πἄρἄγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, *consolabatur,* 3. sing. imperf. ind. pass. verbi παρηγορέω, quod vide.

Πἄρἄγγρἄφὴ, ῆς, ἡ, *exceptio litis,* Isocr. c. Callimach. *adscriptio in margine.* à seq.

Πἄρἄγγρᾰ'φω, fut. ψω, *adscribo, juxtà scribo; in margine annoto; præscribo; perperàm scribo; inscribo; induco; abrogo; tollo, libero:* ex παρὰ et γράφω, *scribo.*

Πἄρἄγυμνόω, ῶ, f. ώσω, *nudo; denudo; patefacio.* Th. γυμνὸς, *nudus.*

Πἄρᾰ'γω, *produco, profero, in medium adduco; deduco; item disserendo fallo, à præposito subdolâ oratione abduco; traduco; progredior; prætereo.* f. πἄράξω. perf. πἄρῆχᾰ. a. 2. act. πἄρῆγον, ες, ε, et Att. πἄρήγᾰγον, cujus part. πἄρἄγᾰγὼν, ῦσᾰ. ex παρὰ et ἄγω, *duco.*

Πἄρἄγωνίζειν, *angulosum esse:* à παρὰ et γωνία.

Πἄρἄγωνίσκος, *angulus, norma, regula.*

Πἄρἄδαρθᾰ'νω, *juxta dormio:* à παρὰ et δαρθάνω, *dormio.*

Πἄρἄδεδώκᾰμεν, 1. plur. perf. ind. act. et

Πἄρἄδεδώκειν, plusq. perf. Att. et

Πἄρἄδέδομαι, perf. ind. pass. à παραδίδωμι, *trado,* q. v.

Πἄρᾰ'δειγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *exemplar; documentum:* in dat. pl. παραδείγμασι. à παραδείκνυμι.

Πἄρἄδειγμᾰτίζω, *publicæ ignominiæ expono; in triumpho duco:* f. ῑ'σω, perf. πἄρἄδεδειγμᾰ'τῐκᾰ. à præc.

Πἄρἄδεικνῠ'ω, vel πἄρἄδείκνῡμῐ, *juxtà ostendo, confero; ostendo; assigno:* fut. δείξω. a. 1. πἄρέδειξᾰ. à παρὰ et δεικνύω.

ΠᾸΡᾺ'ΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, *hortus, viridarium: PARADISUS; locus beatorum:* à פרדס *pomarium, hortus irriguus.* Angl. PARADISE.

Πἄρἄδέχομαι, *excipio, recipio; comprobo,* Justin. M. Apol. I. ί. f. πἄρἄδέξομαι. perf. pass. πἄρἄδέδεγμαι. ex παρὰ et δέχομαι, *capio.*

Πἄρἄδῐᾰτρῐβὴ, ῆς, ἡ, *præposterum studium, exercitatio et litigium in quibus tempus præposterè teritur:* ex παρὰ et διατριβή.

Πἄρἄδῐ'δοσθαι, præs. inf. pass. et

Πἄρἄδῐδοὺς, όντος, præs. part. act. à

Πἄρἄδῐ'δωμῐ, *trado, dedo, expono:* imperf. πἄρεδῐ'δουν, tanq. à παραδιδόω. f. πἄρἄδώσω. f. part. act. πἄρἄδώσων. a. 1. ind. act. πἄρέδωκᾰ, a. 2. πἄρέδων, ως, ω. a. 2. sub. act. πἄρἄδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. πἄρἄδοῦναι. a. 2. part. πἄρἄδοὺς, όντος. perf. πἄρἄδέδωκᾰ. plusq. perf. πἄρἄδεδώκειν, εις, ει, pro πἄρεδεδώκειν, Att. Marc. xv. 10. præs. pass. πἄρἄδῐ'δομαι, *prodor:* perf. pass. πἄρἄδέδομαι, *traditus sum* ac *commendatus.* a. 1. pass. πἄρεδόθην, ης, η. f. 1. pass. πἄρἄδοθήσομαι.

Πἄρἄδόντᾰ, acc. sing. a. 2. part. act. πἄρἄδοὺς, όντος, verbi præced.

Πἄρἄδοξάζω, fut. ᾰ'σω, *dehonesto, defamo;* item contr. *valdè honoro, illustro, mirabile reddo:* à παράδοξος.

Πἄρἄδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, *paradoxa loquor:* à seq.

Πἄρἄδοξολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui paradoxa seu incredibilia dicit:* ex παράδοξος et λέγω.

Πἄρᾰ'δοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod est παρὰ δόξαν, *præter opinionem, inopinatus;* item *admirabilis, incredibilis.* ex παρὰ et δόξα.

Πἄρᾰ'δοσῐς, εως, ἡ, *traditio; doctrina quæ ore traditur, institutum.* à παραδίδωμι.

Πἄρἄδοῦναι, a. 2. inf. act. et

Πἄρἄδοὺς, όντος, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Πἄρἄδρᾰθέειν, Poët. pro πἄρᾰδρᾰθεῖν, aor. 2. inf. verbi παραδαρθάνω.

Πἄρἄδρᾰμέτην, 2. dual. aor. 2. verb. παρατρέχω.

Πἄρἄδρᾰ'ω, ῶ, *administro:* ex παρὰ et δράω, *famulor.*

Πἄρἄδῠ'ω, et πἄρἄδῠ'ομαι, *irrepo, obrepo:* ex παρὰ et δύω, *subeo.*

Πἄρἄδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. et

Πἄρἄδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Πἄρἄείδω, *cano propè* vel *apud aliquem:* ex παρὰ et ἀείδω, *cano.*

Πἄρἄείρω, f. ερῶ, Ep. aor. 1. pass. πἄρηέρθην, *attollo propè, juxta suspendo.* Ex παρὰ et ἀείρω.

Πἄρἄζᾰ'ω, ῶ, *vivo secus quàm decet.* ὅστις πένης ὢν ζῇ, παραζῆν βούλεται. Menand. Reliq. 293. *quicunque in egestate vivit, vitâ abuti ad res malas vult.*

Πἄρἄζεύγνῡμῐ, *adjungo, adnecto:* ex παρὰ et ζεύγνυμι.

Πἄρἄζηλόω, ῶ, f. ώσω, *ad æmulationem provoco:* fut. ώσω. perf. πἄρεζήλωκᾰ. ex παρὰ et ζῆλος, *æmulatio.*

Πἄρἄζήλωσῐς, εως, ἡ, *æmulatio:* à præc.

Πἄρἄζώνη, ης, ἡ, *balteus:* ex παρὰ et ζώνη, *cingulum.*

Πἄρἄθᾰλάσσῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, et πἄρἄθᾰλάσσῐος, vel πἄρἄθᾰλάττῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, *maritimus:* ex παρὰ et θάλασσα, vel -ττα, *mare.*

Πἄρἄθάλπω, f. ψω, *calefacio, demulceo:* ex παρὰ et θάλπω.

Πἄρἄθαῤῥῠ'νω, et πἄρἄθαρσῠ'νω, *fiduciam addo, confirmo:* ex παρὰ et θαῤῥύνω, vel θαρσύνω, *animum addo.* Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Πἄρἄθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι, *pono.*

Πἄρᾰ'θεμᾰ, ᾰτος, τὸ, *depositorium, repositorium:* quod ex παρατίθημι, *appono.*

Πἄρἄθέμενος, η, ον, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι.

Πἄρἄθερμαίνω, *calefacio:* f. ᾰνῶ. perf. πἄρᾰτεθέρμᾰγκᾰ. ex παρὰ et θερμαίνω.

Πἄρἄθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι.

Πἄρᾰ'θεσῐς, εως, ἡ, *appositio;* etiam *id ipsum quod apponitur; commendatio; compositio, comparatio, collatio.* à παρατίθημι.

Πἄρᾰθέτης, ου, ὁ, *structor, insertor; qui dapes apponit:* ab eodem.

Πἄρᾰθέω, *juxtà curro, cominùs sequor;* item *prætercurro:* ex παρὰ et θέω, *curro:* f. θεύσομαι.

Πἄρᾰθεωρέω, ῶ, *juxtà specto, contemplor; comparo; despicio, aspernor:* fut. ήσω. perf. πἄρᾰτεθεώρηκᾰ. imperf. pass. πἄρεθεωρέομην, -ούμην. ex παρὰ et θεωρέω, *specto.*

Πἄρᾰθήγω, f. ξω, *acuo, exacuo, instigo:* ex παρὰ et θήγω, *instigo.*

Πἄρᾰθήκη, ης, ἡ, *depositum; additamentum:* à παρατίθημι, *appono.*

Πἄρᾰθήσει, 3. sing. f. 1. act. et

Πἄρᾰθήσομαι, f. 1. m. et

Πἄρᾰθησόμενος, ου, f. 1. part. m. à παρατίθημι, *appono.*

Πἄρᾰθλί'βω, *premo, opprimo:* f. ψω. perf. τέθλῑφᾰ.

Πἄρᾰ'θου κ̀ πἄρᾰ'θεσο, a. 2. imperat. m. verbi παρατίθημι.

Πἄρᾰθρᾰσύ'νω, f. ύνῶ, *adhortor, fiduciam et alacritatem addo.*

Πἄρᾰθύ'ρᾰ, ας, ἡ, *posticum,* qu. *falsa* θύρα, *janua;* ita ut παρὰ notet *perversionem.*

Πἄραὶ, per Ectasin Poët. pro παρὰ, quod vide.

Πἄραιβᾰσί'ᾰ, ας, ἡ, *delictum, transgressio:* idem quod παράβασις. ex παραβαίνω, *transgredior.* Th. βαίνω, *eo.*

Πἄραιβᾰ'της, ου, ὁ, pro παραβάτης, *transgressor legis:* tum *qui è curru pugnat:* in plur. παραιβάται. à παραβαίνω.

Πἄραιβᾰ'τῐς, ῐδος, ἡ, *mulier mercede conducta:* à præc.

Πἄραιθύσσω, *excito, incendo, moveo, prorumpo:* ex παρὰ et αἰθύσσω, *moveo, quasso.* Th. αἴθω, *uro.*

Πἄραίνεσῐς, εως, ἡ, *adhortatio, admonitio; consolatio:* et

Πἄραινετῐκὸς, ἡ, ὸν, *admonitorius, adhortatorius, suasorius:* à

Πἄραινέω, ῶ, *admoneo:* imperf. πἄρῄνεον, ουν, εες, εις. fut. έσω. perf. πἄρῄνεκᾰ. a. 1. πἄρῄνεσᾰ. ex παρὰ et αἰνέω, *laudo.* Th. αἶνος, *laus.*

Πἄραινοῦντος, gen. sing. πἄραινοῦντᾰς, acc. plur. part. præs. act. verbi præc.

Πἄραιπεπῐ'θησῐ, subj. aor. 2. et πἄραιπεπῐθοῦσᾰ, fem. part. aor. 2. verbi παραιπείθω, quod pro παραπείθω.

Πἄραιρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Πἄραιρέω, ῶ, *adimo, aufero; diruo:* a. 2. πἄρεῖλον, med. παραιρέομαι, οῦμαι. a. 2. πἄρειλόμην. a. 2. inf. πἄρελέσθαι. a. 2. part. πἄρελόμενος. ex παρὰ et αἱρέω.

Πἄραισθᾰ'νομαι, *in sensu fallor, non sum satis compos exacti sensûs;* item *percipio:* ex παρὰ, *perperam,* et αἰσθάνομαι, *sentio.*

Πἄραίσῐος, ου, ὁ κ̀ ἡ, *dirus, infaustus:* ex παρὰ et αἴσιος.

Πἄραΐσσω, *prætereo, proripio me raptim:* ex παρὰ et ἀΐσσω, *ruo:* f. ξω. perf. ἤϊχα.

Πἄραιτεῖσθαι, præs. inf. m. à

Πἄραιτέω, ῶ, fut. ήσω, et usitatior forma med. πἄραιτέομαι, οῦμαι, *deprecor; recuso, aversor, repudio; excuso; precor, rogo:* f. m. ήσομαι. a. 1. med. πἄρῃτησᾰ'μην, ω, ᾰτο. aor. 1. part. m. πἄραιτησᾰ'μενος. perf. pass. πἄρῄτημαι, undè part. πἄρῃτημένος. ex παρὰ et αἰτέομαι seu αἰτέω, *peto.*

Πἄραίτησῐς, εως, ἡ, *deprecatio, veniæ petitio, venia, excusatio:* à præced.

Πἄραιτητέον, *fugiendum:* verbale ab eod.

Πἄραίτῐος, ου, ὁ κ̀ ἡ, *auctor:* ex παρὰ et αἴτιος.

Πἄραιτούμεθᾰ, 1. pl. præs. ind. m. verbi παραιτέομαι, q. v.

Πἄραιφᾰ'μενος, -ου, *admonens, appellans,* a. 2. part. med. per Epenth. Poët. à παράφημι, *hortor.* Th. φημὶ seu φάω, *dico.*

Πἄραίφᾰσῐς, εως, ἡ, *admonitio, consilium, adhortatio, consolatio:* ab eod. verbo et th.

Πἄραιφρονέω, ῶ, fut. ήσω, Poët. pro παραφρονέω, *exanimatus sum vel præ metu, vel præ vulneris gravitate.*

Πἄραιωρεύμενος, Ion. pro παραιωρούμενος, ου, *juxtà pendens:* præs. part. med. à

Πἄραιωροῦμαι, *juxta pendeo:* ex παρὰ et αἰωρέω, *sursùm tollo.*

Πἄρᾰκᾰββᾰλε, Poët. pro παρακατέβαλε, 3. sing. aor. 2. verbi παρακαταβάλλω.

Πἄρᾰκᾰθεύδω, *dormio apud, accubo.*

Πἄρᾰκᾰ'θημαι, *juxta assideo:* ex παρὰ et κάθημαι.

Πἄρᾰκᾰθίζω, *sedeo, assideo:* præs. part. πἄρᾰκᾰθίζων, ουσᾰ, ον. f. ῐ'σω. perf. πἄρᾰκεκᾰ'θῐκᾰ. ex παρὰ et καθίζω, *sedere facio:* q. ex κατὰ et ἵζω, idem. f. ἵσω.

Πἄρᾰκᾰθίςημῐ, *juxta colloco; altrinsecùs colloco:* ex παρὰ, κατὰ, et ἵςημι, *colloco.*

Πἄρᾰκαίρῐος, seu πἄρᾰ'καιρος, ου, ὁ κ̀ ἡ, *intempestivus:* ex παρὰ et καιρὸς, *opportunitas temporis, occasio.*

Πἄρᾰκαίρως, adv. *intempestivè:* à præced.

Πἄρᾰκᾰλέω, ῶ, *rogo, precor, hortor, consolor, advoco.* πἄρᾰκᾰλεῖς εἰς φόβον, Eur. Orest. 1621. *incutis mihi terrorem.* imperf. πἄρεκᾰ'λεον, ουν, εες, εις, εε, ει, f. έσω. perf. πἄρᾰκέκληκᾰ. a. 1. ind. act. πἄρεκᾰ'λεσᾰ. præs. pass. πἄρᾰκᾰλέομαι, οῦμαι, *consolatione erigor, fruor:* aor. 1. pass. πἄρεκλήθην. a. 1. inf. pass. πἄρᾰκληθῆναι. f. 1. pass. πἄρᾰκληθήσομαι, ῃ, εται. ex παρὰ et καλέω, *voco.*

Πἄρᾰκᾰ'λυμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam, velum, aulæum;* item Metaph. *obtentus, prætextus:* à

Πἄρᾰκᾰλύπτω, *velo, occulto:* f. ψω. perf. πἄρᾰκεκᾰ'λῠφᾰ. perf. pass. πἄρᾰκεκᾰ'λυμμαι, ψαι, πται. à παρὰ et καλύπτω, id.

Πἄρᾰκᾰτᾰβαίνω, *descendo.*

Πἄρᾰκᾰτᾰθήκη, ης, ἡ, *depositum:* ex παρακατατίθημι.

Πἄρᾰκᾰτᾰλέγομαι, *adcubo:* ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, *cubo.*

Πἄρᾰκᾰτᾰτῐ'θημῐ, *depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado, depono tanquam apud sequestrem:* ex παρὰ, κατὰ, et τίθημι, *pono.*

Πἄρᾰκᾰτᾰτῐθώμεθᾰ, 1. pl. præs. sub. pass. verbi præc.

Πἄρᾰκᾰτέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod vide.

Πἄρᾰκᾰτέχω, *retineo, complector; coërceo, cohibeo, moror;* ex παρὰ et κατέχω.

Πἄρᾰ'κειμαι, σαι, ται, *adjaceo:* f. είσομαι. ex παρὰ et κεῖμαι, *jaceo.*

Πἄρᾰκέκλημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi παρακαλέω, *hortor,* quod vide.

Πἄρᾰκεκρῐμένος, ου, perf. part. pass. verbi παρακρίνω.

Πἄρᾰκεκρόᾰται, *insaniverunt,* 3. plur. perf. pass. Ion. pro παρακεκρουσμένοι εἰσὶ, verbi παρακρούω.

Πἄρᾰκέλευσῐς, εως, ἡ, *adhortatio:* acc. sing. παρακέλευσιν à

Πἄρᾰκελεύω, *adhortor:* f. εύσω. πἄρᾰκελεύομαι, idem. ex παρὰ et κελεύω, *jubeo, hortor.* Th. κέλω, idem.

Πἄρᾰκεχειμᾰκότῐ, dat. sing. perf. part. act. verbi παραχειμάζω, *hyberno.*

Πἄρᾰκειώμεθᾰ, 1. pl. præs. sub. verbi παρακέομαι, *adjaceo, ac-*

cubo: ex παρὰ et κέομαι, pro κεῖμαι, *jaceo*.

Πᾰρᾰκῑ'ω, *prætereo, prætergredior*. Ex παρὰ et κίω.

Πᾰρᾰκλαίοντῐ, *juxtà flenti*, dat. sing. part. præs. à

Πᾰρᾰκλαίω, *sine causâ fleo, frustrà fleo*: ex παρὰ et κλαίω, *ploro*.

Πᾰρᾰκλείω, *excludo*: fut. είσω. perf. κέκλεικᾰ. q. ex παρὰ et κλείω, *claudo*.

Πᾰρᾰκλῄειν, *excludere*, Ion. pro παρακλείειν, præs. inf. verbi præc.

Πᾰρᾰκληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. verbi παρακαλέω.

Πᾰρᾰ'κλησῐς, εως, ἡ, *consolatio, exhortatio*: à παρακαλέω.

Πᾰρᾰκλητῐκὸς, ὴ, ὸν, *consolatorius, adhortatorius*: et

Πᾰρᾰ'κλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *advocatus*; item *consolator*: sic vocatur *Christus* et *Spiritus Sanctus*. Joan. xiv. 16. deest ap. *LXX.* et

Πᾰρᾰκλήτωρ, ορος, ὁ, *exhortator, deprecator, consolator*: ab eod. th.

Πᾰρᾰκλῐδὸν, adv. *declinando in latus, deflectendo, per declinationem veritate*. à παρακλίνω.

Πᾰρᾰκλῑ'νω, f. ῐνῶ, part. aor. 1. πᾰρᾰκλῑ'νᾱς, *juxta* vel *a latere accumbere facio, declino, averto*. neutr. *declino, deflecto*. med. vel pass. πᾰρᾰκλῑ'νομαι, *juxta accumbo*. Ex παρὰ et κλίνω.

Πᾰρᾰκλῶν, præs. part. act. verbi παρακλάω, *confringo*: ex παρὰ et κλάω, *frango*.

Πᾰρᾰκμάζω, *senesco, florere desino*: fut. ά'σω. perf. πᾰρήκμᾰκᾰ. ex παρὰ et ἀκμάζω, *floreo*.

Πᾰρᾰκοὴ, ῆς, ἡ, *contemptus, inobedientia*: à παρακόω, quod vide.

Πᾰρᾰκοίτης, ȣ, ὁ, *maritus*: et

Πᾰρᾰ'κοιτῐς, ῐδος, ἡ, *uxor*: ex παρὰ, *juxta*, et κοίτη, *cubile, lectus*.

Πᾰρᾰκολȣθέω, ῶ, έεις, εῖς, *sequor, comitor*: cum dat. fut. ήσω. perf. πᾰρηκολȣ́θηκᾰ, ας, ε, *sectatus sum, perscrutatus sum*: ex παρὰ et ἀκολȣθέω, *sequor*. Th. ἀκόλȣθος, *pedissequus, comes*.

Πᾰρᾰκομίζω, *præterveho, transveho; deduco, comitor; seduco*: f. ῐ'σω. perf. πᾰρᾰκεκόμῐκᾰ. ex παρὰ et κομίζω, *fero*.

Πᾰρᾰκονᾰ'ω, -ῶ, f. ήσω, *exacuo, incito*: ex παρὰ et ἀκονάω. Th. ἀκόνη, *cos*.

Πᾰρᾰκȣ́σᾱς, αντος, a. 1. part. act. à

Πᾰρᾰκȣ́ω, *perperam audio, oscitantèr* seu *negligentèr audio; audita sic transmitto, quasi non audierim*; item *dicto audiens non sum*, et *clam audio*: f. ȣ́σω. perf. πᾰρήκȣκᾰ. a. 1. πᾰρήκȣσᾰ. a. 1. sub. act. πᾰρᾰκȣ́σω, ῃς, ῃ. perf. med. πᾰρήκοᾰ. ex παρὰ et ἀκȣ́ω, *audio*.

Πᾰρᾰκρεμάννῡμι, f. κρεμᾰ'σω, part. aor. 1. παρακρεμᾰ'σᾱς, *suspendo juxta* seu *a latere*. Ex παρα et κρεμάννυμι.

Πᾰρᾰκρῑ'νω, *comparo, judicium fero de re aliquâ; perperàm judico; juxta colloco*: ex παρὰ et κρίνω.

Πᾰρᾰκρȣ́ω, et πᾰρᾰκρȣ́ομαι, m. *repello, rejicio, repudio; circumvenio, decipio*: fut. -ȣ́σω. perf. -κέκρȣκᾰ.

Πᾰρᾰκτᾰ'ομαι, -ῶμαι, *insuper acquiro, possideo; in propinquo prædia habeo*: ex παρὰ et κτάομαι, *possideo*.

Πᾰρᾰκτῐ́ος, ᾱ, ον, *littoralis*: ex παρὰ et ἀκτή.

Πᾰρᾰκύπτω, *inclinato capite in obliquum aspicio*, seu *transversim limis oculis aspicio; inclinans me introspicio; accuratè et diligentèr inspicio*: fut. ψω. perf. πᾰρᾰκέκῡφᾰ. a. 1. πᾰρέκυψᾰ. a. 1. inf. act. πᾰρᾰκύψαι. a. 1. part. act. πᾰρᾰκύψᾱς, αντος. ex παρὰ et κύπτω, *pronus sum, inclino me*.

Πᾰρᾰκύψᾱς, αντος, a. 1. part. à παρακύπτω, quod vide.

Πᾰρᾰ'λᾰϐε, a. 2. imperat. act. πᾰρᾰλᾰϐεῖν, aor. 2. inf. act. verbi παραλαμϐάνω, *assumo*, q. v.

Πᾰρᾰλᾰϐὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi

Πᾰρᾰλαμϐᾰ'νω, *accipio, assumo; jure hæreditario possideo*, Plat. Pol. B. 1. *adduco*: f. m. πᾰρᾰλήψομαι. perf. πᾰρείληφᾰ. a. 2. πᾰρέλᾰϐον. a. 2. part. act. πᾰρᾰλᾰϐὼν, όντος. aor. 1. ind. pass. πᾰρελήφθην. fut. 1. pass. πᾰρᾰληφθήσομαι. ex παρὰ et λαμϐάνω, *capio*.

Πᾰρᾰλανθᾰ'νω, *lateo*.

Πᾰρᾰλέγομαι, *cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo; concumbo*: ex παρὰ et λέγομαι, *cubo*. Sed

Πᾰρᾰλέγομαι, *præternavigo, lego littus*: vox nautica: imperf. πᾰρελεγόμην. ex παρὰ et λέγω, *lego*: quia funem *legendo*, i. e. *colligendo*, aspera loca prætereunt.

Πᾰρᾰλείπω, *prætermitto, omitto, silentio prætereo*: cum acc. hinc τὰ παραλειπόμενα, *prætermissa*: ex παρὰ et λείπω, *linquo*: f. ψω. perf. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

Πᾰρᾰλελειμμένος, η, ον, perf. part. pass. πᾰρᾰλέλειπται, 3. sing. perf. ind. pass. πᾰρᾰλελεῖφθαι, perf. inf. pass. verbi sup.

Πᾰρᾰλῐ'ᾱ, ῐ'ᾱς, ἡ, *regio maritima*: ex

Πᾰρᾰ'λῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maritimus*: ex παρὰ, *apud*, et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Πᾰρᾰλῐπεῖν, a. 2. inf. act. πᾰρᾰλῐ'πῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi παραλείπω, q. v.

Πᾰραλλᾰγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio, transmutatio*: et

Πᾰραλλὰξ, *vicissim, alternatim*: et

Πᾰράλλαξῐς, εως, ἡ, *differentia, mutatio, alternatio*: à παραλλάττω. ex παρὰ et ἀλλάττω, *muto*.

Πᾰραλλάσσω, vel πᾰραλλάττω *alterno, alternatim vario; prætereo, transeo; supero; declino; fugio, aberro; differo, discrepo*: f. ξω. a. 1. πᾰρήλλαξᾰ. perf. med. πᾰρήλλᾱγᾰ. perf. pass. πᾰρήλλαγμαι.

Πᾰράλληλᾰ, *inter se ex adverso posita*: n. g. pl. num. à

Πᾰράλληλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mutuus, æquidistans*: ex παρὰ et ἀλλήλων, *invicem*. Th. ἄλλος, *alius*.

Πᾰρᾰλογίζομαι, *subdolâ supputatione fallo, falsâ argumentatione utens decipio*: f. med. ῐ'σομαι. a. 1. med. πᾰρελογῐσᾰ'μην, ω, ᾰτο. perf. pass. πᾰρᾰλελόγισμαι. ex παρὰ, *perperàm*, et λογίζομαι. Th. λέγω, *dico*: perf. med. λέλογα.

Πᾰρᾰλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, *falsa ratiocinatio*; et

Πᾰρᾰλογιςὴς, ȣ̃, ὁ, *fallax ratiocinator, deceptor*: à perf. pass. verbi παραλογίζομαι.

Πᾰρᾰλογιςῐκὸς, ὴ, ὸν, *fallacibus rationibus decipiendi peritus, captiosus*: à præc.

Πᾰρᾰ'λογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inopinatus, inexpectatus, absurdus*: ex παρὰ et λόγος. Th. λέγω. perf. med. λέλογα.

Πᾰ'ρᾰλοι, οἱ, *qui maritimam incolunt oram*: à

Πᾰ'ρᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *marinus*: ex παρὰ et ἅλς, *mare*.

Πᾰρᾰ'λῠσῐς, εως, ἡ, *resolutio; laxatio; PARALYSIS*, seu *resolutio nervorum*. et

Παράλυτικὸς, ἡ, ὸν, *PARALYTICUS*: à perf. pass. verbi παραλύω. Hinc Angl. PARALYTICK.

Παρά'λυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nervorum motu sensuque debilitatus, enervatus.* D. S.

Παράλύ'ω, *resolvo; dissuo; debilito; libero.* τοὺς νόμους παραλύειν, *leges violare.* f. ύ'σω. perf. πάράλέλυκά. perf. pass. πάράλέλυμαι. undè perf. part. pass. πάράλελυμένος, η, ον, propriè *resolutus*: item *laborans paralysi.* ex παρὰ et λύω.

Παράμείβηται, *prætereat*, 3. sing. præs. sub. pass. à

Παράμείβω, *prætereo, permuto.* Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto.*

Παράμείψεται, *transierit*, 3. sing. f. 1. m. præc. verbi.

Παράμελέω, ῶ, f. ήσω, *negligo, contemno*: ex παρὰ et ἀμελέω, *curam non habeo*: quod ex α priv. et μέλει, *curæ est.*

Παράμέμνημαι, vide in μέμνημαι.

Παράμένω, *permaneo*: πάράμένειν ἀγωνιζομένων, *adsidere dimicantibus, ita ut præstò sint suis laborantibus succurrere*, Herodot. l. i. § 33. fut. -μενῶ. perf. -μεμένηκά. a. 1. πάρέμεινά. quod ex παρὰ et μένω, *maneo.*

Πάρά'μερος, ου, ὁ, Dor. pro παρήμερος, *quotidianus*; ut τὰ παράμερα πράγματα, *res quæ singulis diebus geruntur*: ex παρὰ et ἡμέρα, *dies.*

Παράμεύομαι, Poët. pro παραμείβομαι, *prætereo, supero.* Th. ἀμεύω, *vado, vinco.*

Παράμήρί'διον, ου, τὸ, *quod equi femur tegit*: ex παρὰ et μηρός.

Παράμιγνύ'ω, vel πάράμίγνυμί, f. ξω, *commisceo*: ex παρὰ et μιγνύω.

Παράμίκρὸν, *propemodùm, ferè*: ex παρὰ et μικρός.

Παράμίμνω, Poët. pro παραμένω. ex παρὰ et μίμνω.

Παράμόνίμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui constanter manet.* à παραμένω.

Παράμύθέομαι, οῦμαι, *consolor, medeor, hortor*: f. m. ήσομαι. a. 1. med. πάρεμύθησά'μην, ω, άτο. a. 1. sub. m. πάράμύθήσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. πάράμύθήσωνται. ex παρὰ et μυθέομαι, *dico.* Th. μῦθος, *verbum.*

Παράμυθησαίμην, *consolatus fuero*, a. 1. opt. m. πάράμύθήσάσθαι, a. 1. inf. med. à παραμυθέομαι, *consolor.*

Παράμυθητἵκὸς, ἡ, ὸν, *consolationem adferens*: à παραμυθέομαι, quod vide.

Παράμυθί'ά, ᾶς, ἡ, *consolatio, exhortatio*: ex παρὰ et μῦθος, *sermo.*

Παράμυ'θίον, ου, τὸ, *conformatio*: quod ex iisd. th.

Παράμυθουμένοις, dat. plur. part. præs. pass. πάράμυθοῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi παραμυθέομαι, quod vide.

Παράνακλί'νω, *inclino*; ex παρὰ et ἀνακλίνω.

Παράναλίσκω, *obitèr impendo, perperàm consumo*; item *consumo* simplicitèr: fut. -ᾶλώσω. perf. -ήλωκά. Th. ἀλίσκω.

Παράνηνέω, ῶ, *ad latus aggero, coacervo, accumulo.* ex παρὰ et νηνέω, i. q. νηέω.

Παράνομέω, -ῶ, *legem transgredior*: f. ήσω. perf. πάράνενόμηκά. ex παρὰ et νόμος, *lex.*

Παράνομί'ά, ᾶς, ἡ, *transgressio*: à

Παρά'νομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *violator legis, improbus*: ex παρὰ et νόμος.

Παράνόμως, adv. *contra leges*: à præc.

Παράνοχλέω, ῶ, f. ήσω, *obturbo, molestiam adhibeo.*

Πα'ράντά, adv. *obliquè, à latere.* ex παρὰ et ἄντα.

Παρά'νυμφος, ου, ὁ, *pronubus.*

Παράξίφί's, ί'δος, ἡ, *pugio, sica.*

Παράπείθω, f. είσω, *persuadeo; falsâ persuasione decipio.* à παρὰ et πείθω.

Παράπειρά'ω, ῶ, vel ά'ομαι, ῶμαι, *leniter tento*: à παρὰ et πειράω, *tento.*

Παράπέμπω, f. ψω, *prætermitto; transmitto; deduco; comitor; importo; sperno.* Th. πέμπω, *mitto.*

Παράπεπήχάσί, 3. plur. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι.

Παράπεσόντάς, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω, *prolabor*: quod vide.

Παρά'πηγμά, ᾶτος, τὸ, *tabula affixa columnæ, &c. ut legum, fœderum; tabula in quâ descripta est cœli ratio, et siderum orientium, occidentiumque, et tempestatum significatio, &c.* item *tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens.* à seq.

Παράπήγνυμί, f. ξω, *à latere figo, juxtà depango*: ex παρὰ et πήγνυμι.

Παράπἵκραίνω, *exacerbo*: fut. ἀνῶ. a. 1. πάρεπί'κρᾶνά. ex παρὰ et πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo.* Th. πικρὸς, *amarus.*

Παράπἵκρασμὸς, οῦ, ὁ, *exacerbatio*: à 1. pers. perf. pass. sup. verbi.

Παράπίπτω, *prolabor; incido; accido; pecco*: fut. πάραπτώσω. perf· πάράπέπτωκά. a. 2. πάρέπεσον. a. 2. part. πάράπεσὼν, όντος, *prolapsus.* ex παρὰ et πίπτω, *cado.*

Παράπλάζω, *seduco*: hinc a. 1. part. act. πάραπλάγξᾶς· in 3. sing. opt. præs. pass. πάράπλάζοιτο. ex παρὰ et πλάζω, *errare facio*; f. πλάγξω.

Παράπλέοντες, et in acc. plur. πάράπλέοντάς, præs. part. act. verbi παραπλέω.

Παράπλευρί'διον, ου, τὸ, *quod equi latera tegit*: ex παρὰ et πλευρά.

Παράπλέω, *præternavigo*: fut. πλεύσω. a. 1. πάρέπλευσά. a. 1. inf. act. πάράπλεῦσαι. ex παρὰ et πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Παράπλήθω, *juxta plenus sum.* ex παρὰ et πλήθω.

Παρά'πληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vecors, stupidus, insanus*; à παραπλήσσω.

Παράπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *obliquè a fluctibus percussus; vecors, insanus.* ex παραπλήσσω.

Παράπληξί'ά, ᾶς, ἡ, *insania*: ab eod.

Παράπλήσῖον, adv. *proximè, tantundèm*: à seq.

Παράπλήσἵος, ου, ὁ ϗ ἡ, *proximè ad aliquem accedens, affinis, similis*: in plur. n. g. παραπλήσια, *similia.* ex παρὰ et πλησίος, *propinquus.* Th. πέλας, *propè.*

Παράπλησί'ως, adv. *similitèr, eodem prope modo*: à præc.

Παράπλήσσω et πάράπλήττω, fut. ξω, *perperam pulso citharam, aut aliud instrumentum musicum*: et πάράπλήττομαι, *mente percellor, vecors et amens fio.* πάράπεπληγμένος, perf. part. *vecors, amens.* ex παρὰ et πλήσσω.

Παράπλώω, *præternavigo*, aor. 2. πάρέπλων, Ep. et Ion. pro παραπλέω. ex παρὰ et πλώω, i. q. πλέω.

Παράπνέω, ῶ, f. πνεύσω, subj. aor. 1. πάράπνεύσω, *a latere flo, præter flo.* ex παρὰ et πνέω.

Παράποιέω, ῶ, *falsò assimulo, adultero*: ex παρὰ et ποιέω.

Παράπομπὴ, ῆς, ἡ, *importatio, advectio, pompa*: à παραπέμπω.

Παράπορεύομαι, *transeo, prætereo, ad latus incedo*: imperf. πάρεπορευόμην, ου, ετο. f. med.

εὐσομαι. ex παρὰ et πορεύομαι, eo, *proficiscor.* Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.

Παραπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *purpuratus.* D. S.

Πᾰρᾰπρεσβείᾰ, ᾱς, ἡ, *malè gesta legatio:* à seq.

Πᾰρᾰπρεσβεύω, et -εύομαι, *legationem perperam ago:* f. σω. a. 1. πᾰρεπρέσβευσᾰ. a. 1. med. πᾰρεπρεσβευσᾰ́μην· ex παρὰ et πρεσβεύω.

Πᾰρᾰπροσποίησῐς, εως, ἡ, *dissimulatio:* à 2. pers. perf. pass. verbi

Πᾰρᾰπροσποιȣ̃μαι, *dissimulo, cohibeo:* ex παρὰ, πρὸς, et ποιέω, *facio.*

Πᾰρᾰ́πτωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *lapsus, offensio, delictum:* à παραπίπτω, *offendo:* quod vide.

Πᾰρᾰπῠ́λῐον, ȣ, τὸ, *portella;* q. portula juxta portam. à πύλη, *porta.*

Πᾰρᾰρᾰθυμεῖν τῆς φυλακῆς, *excubias negligentèr agere.* D. S.

Πᾰ́ρᾱρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui non est mentis compos; inutilis:* ex παρὰ, quæ et vim privationis habet, et ἄρω, *apto.*

Παραῤῥέοντος, gen. sing. præs. part. act. à

Παραῤῥέω, *præterfluo:* à παρὰ et ῥέω, *fluo:* fut. ῥεύσω. perf. ἔῤῥευκα.

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, *qui verbis flecti potest, adhortatorius:* ex παρὰ et ῥέω, *dico:* fut. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα.

Παραῤῥίπτω, f. ψω, *abjicio:* ex παρὰ et ῥίπτω.

Παραῤῥύω vel παραῤῥέω, *præterfluo, prætereo:* a. 2. act. πᾰρέῤῥῠον, et hinc a. 2. pass. πᾰρεῤῥῠ́ην, ης, η, a. 2. sub. pass. πᾰραῤῥῠῶ, ῇς, ῇ, et in 1. plur. παραῤῥυῶμεν· ex παρὰ et ῥύω. Th. ῥέω, *fluo.*

Πᾰραρτᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, *suspendo è cingulo,* vel *succingo ut ensem:* ex παρὰ et ἀρτάω, *suspendo.*

Πᾰραρτέομαι, *paro, instruo:* ex παρὰ et ἀρτέομαι.

Πᾰρᾰ́ρτημᾰ, ᾰτος, τὸ, *quicquid è cingulo suspensum gestatur, appendix quælibet:* à παραρτάω.

Πᾰρᾰ́ρυμα, ᾰτος, τὸ, *funis.*

ΠΑΡΑΣΑ'ΓΓᾹΣ seu παρασάγγης, ȣ, ὁ, *PARASANGA, apud Persas mensura est viarum triginta stadia continens.*

Πᾰρᾰσείω, f. είσω, *utrinque quatio.* παρασείω τὰς χεῖρας, *utrinque dimitto manus et circum latera jacto.* ex παρὰ et σείω.

Πᾰρᾰσημαίνω, fut. ανῶ, *falsum signum imprimo, obsigno, adnoto, adscribo.* ex παρὰ et σημαίνω.

Πᾰρᾰ́σημον, ȣ, τὸ, *nota, insigne:* à seq.

Πᾰρᾰ́σημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insigni notatus:* ex παρὰ et σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Πᾰρᾰ́σῖτος, ȣ, ὁ, *qui cibum apud aliquem sumit.* in malam partem notat eum, *qui cibi gratiâ assentatur; cœnarum assecla: PARASITUS.* ex παρὰ et σῖτος *frumentum.* Angl. PARASITE.

Πᾰρᾰσῐωπᾰ́ω, ῶ, fut. ήσω, *reticeo.* ex παρὰ et σιωπάω, *sileo.*

Πᾰρᾰσῐώπησῐς, εως, ἡ, *reticentia:* à 2. pers. perf. pass. verbi præc.

Πᾰρασκευάζω, *præparo, apparo, compono:* fut. ᾰ́σω. perf. πᾰρεσκεύᾰκᾰ. perf. pass. πᾰρεσκεύασμαι, *paratus sum:* f. 1. m. πᾰρασκευᾰ́σομαι. ex παρὰ et σκευάζω, *paro.* Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Πᾰρασκεύασῐς pro παρασκευὴ, *apparatus.* D. S. à præc.

Πᾰρασκευαστῐκὸς, κὴ, κὸν, *qui parare solet:* à παρασκευάζω.

Πᾰρασκευὴ, ῆς, ἡ, *præparatio, PARASCEVE:* ab eod.

Πᾰρασπονδέω, ῶ, *fœdus frango:* fut. ήσω. perf. πᾰρεσπόνδηκᾰ. ex παρὰ et σπονδαὶ, *fœdera.* Th. σπένδω, *libo:* fut. σπείσω. perf. pass. ἔσπεισμαι. aor. 1. pass. ἐσπείσθην. perf. med. ἔσπονδα.

Πᾰρασπονδηθεῖσῐν, dat. pl. a. 1. part. pass. πᾰρασπονδȣ̃ντες, nom. plur. part. præs. act. verbi sup.

Πᾰρᾰ́σπονδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fœdifragus:* à παρασπονδέω.

Πᾰραστᾰδὸν, *adstando, stando à latere, propè stando:* verbale à παρίστημι, *sisto propè:* quod ex παρὰ et ἵστημι, *sto.*

Πᾰρασταθμίζω, *perpendo, præpondero:* quod ex παρὰ et σταθμὸς, ȣ̃, ὁ, *statera, libra.* Th. ἵστημι, *appendo, sto.*

Πᾰραστᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *postis, porticus:* et

Πᾰρᾰ́στᾰσῐς, εως, ἡ, *repræsentatio, animi præsentia; exilium et fuga extorris:* à παρίστημι, quod ex παρὰ et ἵστημι, *statuo.*

Πᾰραστᾰτέω, ῶ, f. ήσω, *adsisto, adsum, auxilior:* et

Πᾰραστᾰ́της, ȣ, ὁ, *qui à latere stat, auxiliarius; opitulator, socius:* à παρίστημι.

Πᾰραστᾰ́τῐς, ῐδος, ἡ, *adjutrix:* ex eodem.

Πᾰραστείχω, f. ξω, *juxtà prætereo:* ex παρὰ et στείχω.

Πᾰρᾰ́στημᾰ, ᾰτος, τὸ, *animi præsentia, præstantia.* Jos. B. Jud. iv. 4. 1, 2. ii. 17, 34. à παρίστημι.

Πᾰραστῆναι, *adesse, opem ferre, se dedere:* aor. 2. inf. à παρίστημι.

Πᾰραστῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πᾰραστησᾰ́μενος, a. 1. part. med. et

Πᾰραστήσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi παρίστημι, *adsto,* q. v.

Πᾰραστήσασθαι, *adstare, opitulari, adstipulari,* a. 1. inf. m. παρίστημι, quod vide.

Πᾰραστῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. παραστῶ, ῇς, ῇ, ejusd. verbi.

Πᾰραστρέφω, *distorqueo, perverto, depravo:* f. ψω. Ex παρὰ et στρέφω, *verto.*

Πᾰρασυμβάλλω, *assimilo, comparo:* ex παρὰ et συμβάλλω.

Πᾰρασύνθετον, (sc. ὄνομα) ȣ, τὸ, *verbum ductum à composito,* ut ab ἄπιστος ἀπιστέω. item *compositum, quod à verbo ducitur.* ex παρὰ, σὺν, et τίθημι.

Πᾰρᾰσῠ́ρω, fut. ῠρῶ, *præposterè traho, perverto, distorqueo, corrumpo; abstraho, avello:* ex παρὰ et σύρω, *traho.*

Πᾰρασφᾰλίζομαι, f. ῐ́σομαι, *ad latus* vel *juxtà munio, confirmo, instauro:* ex παρὰ et ἀσφαλίζομαι.

Πᾰρασφάλλω, *errare facio, diverto:* ex παρὰ et σφάλλω, *everto, supplanto:* fut. αλῶ. perf. ἔσφαλκα.

Πᾰρασφρᾱγίζω, *præsigno: adulterino signo noto:* ex παρὰ et σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *signum.*

Πᾰρασχεῖν, *effecisse, præstitisse, exhibuisse, præbuisse,* a. 2. inf. à παρέχω. παρεῖχον, imperf. act. ex παρὰ et ἔχω, *habeo:* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Πᾰρασχέμεν, Ion. pro παρασχεῖν.

Πᾰρᾰ́σχοις, *præbueris,* 2. sing. a. 2. opt. act. πᾰρᾰ́σχȣ, *exhibe,* a. 2. imperat. med. ab eod. verbo.

Πᾰρᾰ́σχȣ, vide in παράσχοις.

Πᾰρασχὼν, όντος, *qui præbuit,* vel *præstitit,* a. 2. part. verbi παρέχω, quod vide.

Πᾰρᾰτᾰνῠ́ω, f. ῠ́σω, Ep. aor. 1. πᾰρετᾰ́νυσσᾰ, *juxta porrigo, coram produco.* ex παρὰ et τανύω.

Πᾰρᾰ́ταξῐς, εως, ἡ, *instructio aciei; instructa acies; prælium, conflictio;* à παρατάσσω, *aciem instruo.*

Πᾰρᾰ́τᾰσῐς, εως, ἡ, *extensio, pro-*

ductio; à παρατείνω, protendo. Th. τείνω, tendo: f. τενῶ. perf. τέτακα. a. 1. ἔτεινα.

Πἄρἄτἄτῐκὸς, ἡ, ὸν, extendendi vim habens. παρατατικὸς, sc. χρόνος, imperfectum tempus, quod adhuc παρατείνεται, protenditur in futurum. Th. τείνω, tendo.

Πἄρἄτἄτῐκῶς, adv. extensivè; laxè, solutè: à præced.

Πἄρἄτάττω vel -άσσω, in acie colloco, aciem instruo: ex παρὰ et τάσσω vel -ττω, ordino.

Πἄρἄτείνω, protendo, extendo, prorogo, detineo, conficio: fut. ενῶ. perf. πἄρἄτέτἄκἄ. a. 1. πἄρέτεινἄ. Th. τείνω, tendo.

Πἄρἄτεκταίνω, f. ἀνῶ, med. πἄρἄτεκταίνομαι, opt. aor. 1. πἄρἄτεκτηναίμην, adfingo, aliter fingo, muto. ex παρὰ et τεκταίνω.

Πἄρἄτηρέω, -ῶ, observo; imperf. πἄρετήρεον, -ουν. fut. ήσω. perf. πἄρἄτετήρηκἄ. a. 1. πἄρετήρησἄ. a. 1. part. act. πἄρἄτηρήσᾶς, αντος, et in f. g. πἄρἄτηρήσᾶσἄ. præs. med. πἄρἄτηρέομαι, idem. ex παρὰ et τηρέω, servo.

Πἄρἄτηρήσᾶσἄ, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Πἄρἄτήρησῐς, εως, ἡ, observatio: ab eodem verbo.

Πἄρἄτηρητὴς, οῦ, ὁ, observator: ab eodem.

Πἄρἄτῐ́θημῐ, appono; præbeo; comparo; propono; commendo: f. πἄρἄθήσω. a. 1. πἄρέθηκἄ. a. 2. act. πἄρέθην, ης, η. a. 2. sub. πἄρἄθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. πἄρἄθεῖναι. perf. πἄρἄτέθεικἄ. præs. pass. πἄρἄτῐ́θεμαι, apponor; item in mediâ formâ, appono (cibum); depono aliquid apud aliquem, commendo; adhibeo in auxilium; cito aliûs testimonium, allego, in medium affero; periculis expono me; repono, recondo: f. 1. m. πἄρἄθήσομαι. a. 2. m. πἄρεθέμην, σο, το. a. 2. imperat. med. πἄρἄ́θου pro πἄρἄ́θεσο, committe. ex παρὰ et τίθημι, pono.

Πἄρἄτίλλω, depilo, vulsellâ pilos extraho: ex παρὰ et τίλλω.

Πἄρἄτίλτρῐἄ, ᾶς, ἡ, ancilla, quæ vulsellis glabrat: à præc.

Πἄρἄτολμᾰ́ω, ῶ, fut. ήσω, idem quod simplex τολμάω, q. v.

Πἄρᾰτρᾰ́γῳδος, ου, ὁ καὶ ἡ, tragicus: ex παρὰ et τράγῳδος, quod idem significat.

Πἄρᾰτρέπω, diverto, deflecto: ex παρὰ et τρέπω, f. ψω, verto.

Πἄρᾰτρέχω, à latere curro; prætercurro: prætereo, præterlabor. ex παρὰ et τρέχω, curro: a. 2. ἔδραμον.

Πἄρᾰτρῐ́βω, f. ψω, tero, attero, contero, affrico: et πἄρᾰτρῐ́βομαι, infensus sum alicui, rixor: ex παρὰ et τρίβω, tero; fut. ψω. perf. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.

Πἄρᾰτροπέω, ῶ, idem quod παρατρέπω; παρατροπέων, decipiens. ex παρὰ et τροπέω.

Πἄρᾰτροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio: et

Πἄρᾰ́τροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui à rectâ viâ est aversus: Metaph. pro illicito: ex παρὰ et τρόπος, mores, ratio. Th. τρέπω, verto.

Πἄρᾰτρωπᾰ́ω, ῶ, diverto, deflecto: ex παρὰ et τρωπάω, quod à τρέφω, verto.

Πἄρᾰτρωπῶσ' pro πἄρᾰτρωπῶσῐ, convertunt, 3. plur. præs. ind. vel sub. præc. verbi.

Πἄρᾰτυγχᾰ́νω, obvius fio; adsum, intervenio: f. m. πἄρᾰτεύξομαι. a. 2. πἄρέτῠχον. a. 2. part. act. πἄρᾰτῠχὼν, όντος. ex παρὰ et τυγχάνω, sum.

Πἄρᾰτῠχὸν, oblatum, quum liceat: n. g. part. aor. 2. act. præced. verbi.

Πἄρᾰτῠχόντᾰ, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. ejusd.

Πἄραυδᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, colloquendo consolor: ex παρὰ et αὐδάω.

Πᾰ́ραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, malè sonans ad tibiam: ex παρὰ, malè, et αὐλὸς, tibia.

Πἄραυτῐ́κᾰ, adv. confestim, in præsentiâ: ex παρὰ et αὐτίκα, statim.

Πἄρᾰφαίνω, f. ἀνῶ, in transitu vel ex propinquo ostendo: ex παρὰ et φαίνω.

Πἄρᾰφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, in transversum fero, abripio, transfero, supero. f. πᾰροίσω. a. 2. πᾰρήνεγκον. a. 2. imperat. act. πἄρένεγκε. a. 2. inf. πἄρενεγκεῖν. σημαίνει ὅτι τὰς ὥρας πᾰρηνέγκᾰτε τῆς θυσίας, Dem. c. Midiam, l. 12. oraculum significat sacrum non tempore esse factum. ex παρὰ et φέρω, fero.

Πἄρᾰ́φημῐ, persuadeo, hortor: ex παρὰ et φημὶ seu φάω, dico.

Πἄραφθαίησῐ, superet, prævertat, 3. sing. a. 2. opt. act. per Paragogen σι, pro παραφθαίη· à

Πἄραφθᾰ́νω, πἄραφθᾰ́ω, et πἄραφθημῐ, prævurro, prævenio, præverto, anteverto: f. φθᾰ́σω. a. 2. ἔφθην. q. à φθῆμι. Th. φθάνω, prævenio.

Πἄρᾰφθέγγομαι, f. ξομαι, sono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum, non concinnè respondeo, nihil ad rem pertinentia loquor; interpello; acclamo: ex παρὰ et φθέγγομαι.

Πἄρᾰφορᾱ̀, ᾶς, ἡ, translatio, fraus, error.

Πἄρᾰφορέω, ῶ, fut. ήσω, affero, colligo: à παραφέρω.

Πἄρᾰφρᾰ́ζω, f. ᾰ́σω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea quæ alius dixit, et velut orationis ejus vestigiis insistendo: ex παρὰ et φράζω, dico.

Πἄρᾰ́φρᾰσῐς, εως, ἡ, PARAPHRASIS, circumlocutio, interpretatio, quâ aliquis eodem sermone utens aliud latiùs eloquitur. Angl. PARAPHRASE. à præc.

Πἄρᾰφραστὴς, οῦ, ὁ, PARAPHRASTES; interpres: ab eod.

Πἄρᾰφραστῐκὸς, ἡ, ὸν, expositorius: à præc.

Πἄρᾰφράττω, obsepio: ex παρὰ et φράττω.

Πἄρᾰφρονέω, -ῶ, demens sum, deficio; f. ήσω. perf. πἄρᾰπεφρόνηκᾰ. Ex παρὰ, contrà, et φρὴν, ενὸς, ὁ, mens.

Πἄρᾰφρονῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, dementia: à παράφρων.

Πἄρᾰφρόνῐμος, ου, ὁ καὶ ἡ, demens: à παραφρονέω.

Πἄρᾰ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amens: q. d. παρὰ τὴν φρένα, contra mentem.

Πἄρᾰφῠᾰ̀ς ᾰ́δος, ἡ, propago, stirps: nom. pl. παραφυάδες. à παράφυμι. Th. φύω.

Πἄρᾰφῠλακτέον, cavendum: verbale, à

Πἄρᾰφῠλάττω, idem quod th. φυλάσσω, custodio, observo: f. ξω. perf. κα.

Πἄρᾰφῠ́ω, f. ῠ́σω, adgenero, i. e. genero juxtà, pullulo. πἄρᾰφῠ́ομαι, adnascor. ex παρὰ et φύω.

Πἄρᾰχαλκεύω, cudo.

Πἄρᾰχειμᾰ́ζω, hyberno. f. ᾰ́σω. perf. πἄρᾰκεχείμᾰκᾰ. aor. 1. πἄρεχείμᾰσᾰ. a. 1. inf. act. πἄρᾰχειμᾰ́σαι. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Πἄρᾰχειμᾰσῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, hybernatio, hyematio: à παραχειμάζω, quod vide.

Πἄρᾰχορδῐεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. sing. f. 1. act. à seq.

Πἄρᾰχορδῐ́ζω, f. ῐ́σω, à chordâ aberro. Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, chorda, fides.

Πἄρᾰχρᾰ́ομαι, ῶμαι, f. m. ήσο-

μαι, *abutor, contemno, negligo:* ex παρὰ et χράομαι.
Πάραχρῆμα, adv. *actutùm, ex tempore, illicò:* q. d. *in ipsâ re:* à παρὰ et χρῆμα, ατος, τὸ, *res.*
Παραχύτης, ου, ὁ, *mediastinus, perfusor.* Hic est servus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit. à χέω, *fundo.*
Παραχωρέω, ῶ, fut. ήσω, *cedo, concedo.* Th. χωρέω, *eo.*
Παραχώρησις, εως, ἡ, *cessio:* à præc.
Παραψυχάομαι, ῶμαι, *consolor.* Th. ψυχὴ, *anima.*
Παρβεβαὼς, pro παραβεβαὼς, part. perf. verb. παραβαίνω.
ΠΑΡΔΑΚΟΣ, ἡ, ὸν, *humidus, uvidus:* q. ab ἄρδω, *irrigo,* aut portiùs à παρὰ et δεύω.
Παρδαλέη, ῆ, ῆς, ἡ, scil. δορὰ, *pantherina pellis:* à
Παρδάλειος, sive παρδάλειος, *pantherinus,* quod à πάρδαλις, *pardalis* seu *panthera.*
Πάρδαλις, εως, ἡ, *pardalis* seu *panthera.*
ΠΑΡΔΟΣ, ου, ὁ, *PARDUS,* fera.
Παρέασι, *adsunt,* Ion. pro πάρεισι, 3. plur. præs. ind. à πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*
Παρεβάλομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, *confero, adjicio.* Th. βάλλω, *jacio:* f. αλῶ. perf. βέβληκα. aor. 2. ἔβαλον.
Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, *transgredior:* ex παρὰ et βάσκω, Poët. pro βαίνω, *eo.*
Παρέβην, *transgressus sum,* a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, *transgredior:* f. βήσομαι. Th. βαίνω, *eo:* a. 2. ἔβην.
Παρεβιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παραβιάζομαι, *vi adigo:* f. m. άσομαι. Ex παρὰ et βιάζω, *vim adfero.* Th. βία, *vis.*
Παρέγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, et παρέγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adscriptitius:* à seq.
Παρεγγράφω, fut. ψω, *falsò inscribo* vel *adscribo:* ex παρὰ et ἐγγράφω.
Παρεγγυάω, ῶ, f. ήσω, *per manus trado, adhortor; jubeo; nuntio:* ex παρὰ et ἐγγυάω, *in manus trado.* Th. ἐγγύη, *sponsio.*
Παρεγκλίνω, fut. ινῶ, *aliquâ ex parte inclino:* ex παρὰ et ἐγκλίνω.
Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et
Παρέδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado,* quod vide.
Παρέδραμον, ες, ε, a. 2. act. à παρατρέχω, *prætereo,* q. v.
Παρεδρεύω, εις, ει, *assideo, assiduus sum in aliquâ re:* à seq.
Πάρεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *assessor:* vide in παρεδρεύω. ex παρὰ et ἕδρα, *sedes.*
Παρέδωκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado:* a. 2. παρέδων. Th. δίδωμι, *do:* f. δώσω.
Παρέζεσθαι, *sedere,* præs. inf. med. et
Παρέζεο, *asside,* Ion. pro παρέζου, præs. imperat. m. et
Παρέζετο, 3. sing. imperf. m. à seq.
Παρέζομαι, *assideo:* ex παρὰ et ἕζομαι, *sedeo:* f. 2. med. ἐδοῦμαι.
Παρεζόμενος, præs. part. med. ejusd. verbi.
Παρεθέμην, σο, το, et in 3. pl. παρέθεντο, aor. 2. ind. med. verbi παρατίθημι, *appono:* qu. vide.
Παρεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à παρέθην seu παρείθην, aor. 1. pass. verbi παρίημι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*
Παρεθεωροῦντο, *despiciebantur,* 3. pl. imperf. ind. pass. à παραθεωρέομαι, οῦμαι, *despicior:* qu. ex παρὰ et θεωρέω, *specto.* Th. θεωρὸς, *spectator.*
Παρέθην, vel aor. 2. ind. act. à παρατίθημι, *appono;* vel a. 1. pass. à παρίημι. Vide in παρεθείς.
Παρέθρισαν, per Sync. pro παρεθέρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, *demeto, amputo:* ex παρὰ et θερίζω.
Πάρει, præs. imperat. Est et πάρει, 2. sing. præs. et 3. sing. imperf. verbi πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum:* præs. imperat. ἴσθι, pro quo et εἶ invenitur.
ΠΑΡΕΙΑ, et Æol. παρηΐα, ας, ἡ, *gena, maxilla:* gen. pl. παρειῶν.
Παρείατο, *assidebant,* Ion. pro παρεῖντο, 3. pl. plusq. perf. ex perf. παρεῖμαι. Th. ἕω, *sedeo, induo:* perf. pass. εἶμαι.
Παρείδω, *negligo:* vide εἴδω.
Παρείθην, ης, η, *dimissus sum:* a. 1. ind. pass. à παρίημι, qu. vide in παρεθείς.
Παρεῖκα, *dimisi,* perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*
Παρείκω, *cedo, concedo:* ab εἴκω, *cedo.*
Παρεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. et
Παρείλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi παραιρέω, *diruo, adimo.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. a. 2. εἷλον. perf. ᾕρηκα.
Παρειλήφατε, 2. pl. perf. ind. act. verbi παραλαμβάνω, id. quod λαμβάνω, *accipio:* f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
Παρειληφὼς, ότος, part. perf. act. ejusd. verbi.
Παρεῖμαι, perf. pass. à παρίημι. f. παρέσομαι. Th. ἵημι, *mitto.*
Παρειμένος, η, ον, *remissus, dimissus,* perf. part. pass. Hinc παρειμένας, acc. pl. f. g. ejusd. temporis, verbi παρίημι, quod vide.
Πάρειμι, *adsum,* πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι. præs. inf. παρεῖναι. part. παρὼν, όντος, *præsens:* imperf. παρῆν, *aderam:* f. παρέσομαι, η, εται, et πάρεσται. Ex παρὰ et εἰμὶ, *sum.*
Πάρειμι, *advenio, prodeo, progredior:* in 2. et 3. sing. πάρεις, πάρεισι. a. 2. act. παρῆν, ῆς, ῆ. a. 2. part. παρὼν, όντος. quod ex παρὰ et εἶμι seu ἴημι, *vado, eo.*
Παρεῖναι, præs. inf. à πάρειμι, *adsum;* quod vide.
Παρείπῃ, *persuadeat, seducat;* 3. sing. a. 2. vel a. 1. sub. à παρείπω, *moveo, seduco.* Th. εἴπω, *dico;* quod vide.
Παρεὶς, έντος, aor. 2. part. act. verbi παρίημι, *omitto;* quod vide.
Παρεὶς, aor. 2. part. à παρίημι, *projicio.* ἀπὸ λύπης παρεὶς ἑαυτὸν, Dion. Hal. Ant. i. § 87. *præ mœrore humi se projiciens.*
Παρεισάγω, *introduco, insinuo; subintroduco:* fut. -άξω. perf. παρεισῆχα. perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. Ex παρὰ, εἰς, et ἄγω, *duco.*
Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio:* à παρεισάγω, quod vide.
Παρεῖσαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, q. v.
Παρείσακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *irreptitius, clam se insinuans:* à παρεισάγω, quod vide.
Παρεισδύω, *subrepo:* f. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς, et δύνω, vel δύω, *subeo:* fut. δύσω.
Παρεισενέγκαντες, *conferentes,* nom. pl. aor. 1. part. à παρεισφέρω, quod vide.
Παρεισέρχομαι, *irrepo, irrependo ingredior; intervenio:* fut. παρεισελεύσομαι. aor. 2. παρει-

σῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, et ἔρχομαι, venio.
Πἄρείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. πά'ρεισο, σθω, verbi παρίημι, omitto; quod vide.
Πά'ρεισῖ, 3. sing. præs. ind. à πάρειμι, advenio; quod ab εἶμι, eo: et 3. pl. à πάρειμι, adsum: quod ab εἰμὶ, sum.
Πἄρεισπίπτω, irrumpo: ex παρὰ et εἰσπίπτω, ingruo.
Πἄρεισπορεύομαι, clanculùm ingredior.
Πἄρεισφέρω, confero: f. πἄρεισοίσω. a. 1. ind. act. πἄρεισήνεγκἄ. a. 1. part. act. πἄρεισενέγκἄς, αντος. ex παρὰ, εἰς, et φέρω, fero: f. οἴσω.
Πἄρεισφθείρομαι, perniciosè obrepo, Jos. B. J. iv. c. 8. vid. Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329. Bos Animadv. c. xxiii.
Πἄρεῖχε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παρέχω, exhibeo. Th. ἔχω, habeo: imperf. εἶχον. aor. 2. ἔσχον. fut. ἕξω et σχήσω.
Πἄρὲκ vel πἄρὲξ, extrà, foris: à παρὰ et ἐκ vel ἐξ. regit gen. vel acc.
Πἄρεκά'θηντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi παρακάθημαι, assideo: ex παρὰ et κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.
Πἄρεκά'λεσἄ, ἄς, ε, aor. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, hortor, consolor: f. έσω. perf. κέκληκα. Th. καλέω, voco.
Παρεκά'λου, contractè pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejusd.
Πἄρεκβαίνουσῖ, 3. pl. præs. ind. act. à
Πἄρεκβαίνω, digredior, transgredior, degenero: ex παρὰ et ἐκβαίνω.
Πἄρέκβἄσῖς, εως, ἡ, digressio, transgressio; dat. pl. πἄρεκβά'σεσῖ. à præc.
Πἄρεκελεύετο, admonebat, 3. sing. imperf. ind. m. Ex παρὰ et κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.
Πἄρεκλείπω, f. ψω, deficio: à παρὰ et ἐκλείπω.
Πἄρεκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi παρακαλέω, rogo, hortor, consolor. Th. καλέω, voco; f. έσω. perf. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι. a. 1. pass. ἐκλήθην.
Πἄρεκπροφεύγω, f. εύξομαι et ευξοῦμαι effugio, non contingo alicui. Ex παρὰ, ἐκ et φεύγω.
Πἄρεκρί'θησἄν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi παρακρίνω, discerno.
Πἄρεκρούσἄτο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi παρακρούω, decipio. Th. κρούω, pulso.
Πἄρεκτείνω, extendo, produco: f. -κτενῶ. perf. -τέτἄκἄ. a. 1. πἄρεξέτεινἄ. ex παρὰ et ἐκτείνω.
Πἄρεκτέον, exhibendum, præbendum, verbale: à παρέχω.
Πἄρεκτῖκὸς, ἡ, ὸν, suppeditans, adj. verbale: à παρέχω, præbeo: quod ex παρὰ et ἔχω, habeo.
Πἄρέκτοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, devius: à παρὲκ, extra, et τόπος, locus.
Πἄρεκτὸς, adv. foris, forinsecus, extrinsecus; item extra, præter, præterquam. cum genit. ex παρὰ et ἐκτὸς, extrà. Th. ἐκ vel ἐξ.
Πἄρέκυψἄ, ἄς, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, incurvo me. Th. κύπτω, pronus sum, inclino me: f. ψω. perf. κέκυφα.
Πἄρεκχέω, effundo, stagno. D. S.
Πἄρέλἄβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα.
Πἄρελαύνω, aveho, prætervehor. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω. perf. ἤλακα.
Πἄρελέγχω, f. ξω, arguo, redarguo: ex παρὰ et ἐλέγχω, arguo.
Πἄρελέξἄτο, concubuit, 3. sing. a. 1. m. ex παραλέγομαι.
Πἄρελεύσεαι, præteribis, Ion. resolut. pro πἄρελεύσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi παρέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio: f. med. ἐλεύσομαι.
Πἄρεληλῠθέναι, perf. inf. m. et
Πἄρεληλῠθὼς, ότος, et in n. g. πἄρεληλῠθὸς, perf. part. med. Att. et hinc πἄρεληλῠθότἄ, acc. sing. m. g. ejusd. temporis, verbi παρέρχομαι, prætereo.
Πἄρελθεῖν, a. 2. infin. act. et
Πἄρελθέτω, aor. 2. imperat. ejusd. verbi.
Πἄρελθόντἄς, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. πἄρελθοῦσἄν, accus. sing. f. g. ejusdem temp. à
Πἄρελθὼν, όντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio: fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et ἦλθον.
Πἄρέλθωσῖ, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.
Πἄρέλκοντἄ, acc. sing. part. præs. à παρέλκω, attraho. Th. ἕλκω, traho: f. ξω.
Πἄρέλκῠσῖς, εως, ἡ, protractio: et
Πἄρελκυστὴς, οῦ, ὁ, procrastinator: et in f. g. παρελκύστρια. à
Πἄρελκῠ'ω, f. ύσω· id. q. seq.
Πἄρέλκω, protraho, prorogo, differo; supervacaneus sum, abundo, vaco: ex παρὰ et ἕλκω.
Πἄρελογί'σω, 2. sing. aor. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.
Πἄρεμβάλλω, immitto, clàm immisceo; ordine colloco; castra loco: fut. βἄλῶ. perf. πἄρεμβέβληκἄ. aor. 2. πἄρενέβἄλον. perf. med. πἄρεμβέβολἄ. ex παρὰ et ἐμβάλλω.
Πἄρεμβεβληκυῖἄν, acc. sing. f. g. perf. part. act. verbi præc.
Πἄρέμβλησῖς, εως, ἡ, et
Πἄρεμβολὴ, ῆς, ἡ, interjectio; castra; item exercitus: à παρεμβάλλω, quod vide.
Πἄρέμμεναι, pro παρεῖναι, inf. præs. verbi πάρειμι, adsum.
Πἄρεμπίπτω, intercido, interlabor: f. 1. m. παρεμπισοῦμαι. Th. πίπτω.
Πἄρεμπολά'ω, ῶ, f. ήσω, mercor: ex παρὰ et ἐμπολάω.
Πἄρενέβἄλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, qu. vide.
Πἄρένεγκε, a. 2. imperat. et
Πἄρενεγκεῖν, a. 2. infin. act. à παραφέρω, transfero. Th. φέρω. f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.
Πἄρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, aor. 2. infin. et παρένθῃς, Dor. pro παρέλθῃς, prætereas, a. 2. sub. act. à παρέρχομαι.
Πἄρενθέσῖς, εως, ἡ, insertio; PARENTHESIS: et
Πἄρενθήκη, ης, ἡ, interjectio; additamentum; à παρεντίθημι, intersero.
Πἄρενοχλέω, obturbo, obstrepo: cum dat. f. ήσω. perf. πἄρενώχληκἄ. Ex παρὰ et ἐνοχλέω.
Πἄρεντί'θημῖ, intersero: ex παρὰ et ἐντίθημι.
Πἄρὲξ vel πἄρὲκ, extrà, foris; præter: ex παρὰ et ἐξ vel ἐκ.
Πἄρέξει, Luc. vii. 4. ut censent Beza, Pastor, Castel. Vulg. Lat. Markl. Quæst. Gram. fut. 1. med. Attic. pro παρέξῃ, præstabis.
Πἄρέξειν, f. 1. infin. act. à παρέχω, præbeo: f. ξω. Ex παρὰ et ἔχω.
Πἄρεξελαύνω, vel πἄρεξελά'ω, ultra progredior, prætereo: ex παρὰ et ἐξελαύνω.
Πἄρεξεληλά'κει, Ion. pro πἄρεξηλά'κει, et Att. πἄρεξεληλά'κει, 3. sing. plusq. perf. act. verbi præc.
Πἄρεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, aor. 2. πἄρεξῆλθον, part. πἄρεξέλθων, inf. πἄρεξελθεῖν, clam prætergredior; transgredior. Ex παρὰ, ἐξ et ἔρχομαι.

Παρεξῄει, 3. sing. perf. ind. m. Ion. verbi παρέξειμι, *prætereo.* Th. εἶμι, *eo.*

Παρεξῆκε, *supersedit,* 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, quod ex παρὰ, ἐξ, et ἵημι, *mitto.*

Παρεξιέναι, *præterire,* præs. inf. verbi παρέξειμι, *eo.*

Παρεξίστημι, *de statu suo dimoveo, decedo de via* vel *ratione* vel *mente; degenerare facio, corrumpo, immuto:* f. παρεκστήσω. aor. 2. παρεξέστην. perf. -εξέστηκα.

Παρέξομεν, *dabimus,* 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεοῖσα, Dor. pro παρεῦσα, Ion. pro παροῦσα, *præsens:* præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum.*

Παρεόντα, acc. sing. part. præs. à παρεὼν, όντος, Ion. pro παρὼν, verbi ejusd.

Παρεοῦσι, *præsentibus,* dat. pl. præs. part. pro παροῦσι, Ion. ab eodem.

Παρέπεισεν, *persuasit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, *persuadeo:* f. σω. perf. κα. a. 2. ἔπιθον.

Παρεπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, *auxilium fero, opitulor.* D. S.

Παρεπιδείκνυμι, *ostendo, demonstro:* fut. ξω. perf. παρεπιδέδειχα. Th. δείκνυμι, idem.

Παρεπίδημος, ου, ὁ, *advena, hospes:* ex παρὰ et ἐπίδημος, ου, ὁ, *versans in populo:* quod ex ἐπὶ et δῆμος, *populus.*

Παρεπίκρανα, aor. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, *exacerbo:* f. ανῶ. Ex παρὰ et πικραίνω, idem quod πικρόω, *exacerbo, amarum reddo.* Th. πικρὸς, *amarus.*

Παρεπινοέω, ῶ, *nova excogito.* D. S. ex παρὰ et ἐπινοέω.

Παρέπλαξαν, Dor. pro παρέπληξαν, *in errorem impulerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραπλήττω, f. ξω. Vide πλήττω, *percutio.*

Παρέπομαι, *consequor, assequor:* ex παρὰ et ἕπομαι.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. act. verbi παρίπτημι, *prætervolo:* ex παρὰ et ἵπταμαι, *volo:* f. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτήμην.

Παρεργάτης λόγων, qui præter ἔργον (*ministerium* suum) etiam oratoriam et facundiam ἐν παρέργῳ *exercet.* Eurip. Suppl. 426, et Markl. ibid.

Πάρεργον, ου, τὸ, *accessio, appendix; perfunctoriè factum:* à seq.

Πάρεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens:* ex παρὰ et ἔργον.

Παρερεθίζομαι, f. ίσομαι, *lacessor, irritor.*

Παρέρπειν, *dolosè subire.* Th. ἕρπω, *serpo.*

Παρέῤῥευκα, ας, ε, perf. ind. act. à seq.

Παραῤῥέω, *præterfluo:* ex παρὰ et ῥέω, *fluo:* fut. ῥεύσω. perf. ἔῤῥευκα.

Παρέρχομαι, *prætereo, prodeo; progredior:* fut. m. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2. sub. παρέλθω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. παρέλθωσι. a. 2. infin. act. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθὼν, όντος, *adveniens:* perf. med. παρελήλυθα. Hinc παρεληλυθὼς χρόνος, *tempus præterlapsum.*

Πάρες, *remitte, dimitte, permitte,* a. 2. imperat. à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

Πάρεσαν, pro παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi παρασημειόομαι, *annoto:* ex παρὰ et σημειόω, *noto:* f. ώσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum, nota.*

Πάρεσις, εως, ἡ, *remissio:* à παρίημι, *prætermitto:* ex παρὰ et ἵημι seu ἕω, *mitto.*

Παρεσιώπα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, *sileo.*

Παρεσκευάδατο, Ion. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. et

Παρεσκευάζοντο, 3. pl. imperf. pass. à παρασκευάζω, *præparo:* f. άσω. a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ et σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et th.

Παρέσπαρται, 3. sing. perf. ind. pass. à παρασπείρω, *semino juxta.* Th. σπείρω, *sero, semino:* fut. ερῶ. a. 1. ἔσπειρα. perf. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.

Παρέσσῃ, *aderis,* Poët. pro παρέσῃ, 2. sing. f. 1. m. Sic παρέσσεται pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ et εἰμὶ, *sum:* f. ἔσομαι, ῃ, εται, et per Sync. ἔσται.

Παρέσται, *aderit,* 3. sing. f. m. ejusd. verbi.

Παρεστάμεν, *adesse, adstare,* Ion. pro παρεστάναι, præs. inf. act. à παρίστημι pro παρίστημι. Ex παρὰ et ἵστημι seu ἵστημι. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Παρέσταν, *adstiterunt,* Poët. Sync. pro παρέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *adsto.* Th. ἵστημι, *sto.*

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *sisto,* quod vide.

Παρεστήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ejusd.

Πάρεστιν, *adest,* et cum infin. *licet,* 3. sing. à πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Παρεστὼς, ῶτος, *adstans, qui præstò est,* part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτες, *adstantes,* ejusd. nom. pl.

Παρέσχε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παρέχω, *obtineo.*

Παρέσχεθεν, *apposuit,* 3. sing. imperf. ind. act. à παρασχέθω, idem quod παρέχω, *præbeo.* Th. ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. aor. 1. m. verbi παρατάσσω, *aciem instruo.* Th. τάσσω, *ordino.*

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, *produco:* f. ενῶ. perf. παρατέτακα. Th. τείνω, *tendo.*

Παρέτραπε, *deflexit,* 3. sing. a. 2. ind. act. à παρατρέπω, *diverto:* f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔτραπον. perf. med. τέτροπα. Th. τρέπω, *verto.*

Παρέτρεσσαν, *trepidârunt,* 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, *tremo:* fut. τρέσω.

Παρευνάζομαι, f. άσομαι *juxta sopior, a latere cubo.* Ex παρὰ et εὐνάζομαι.

Παρευρίσκω, *reperio, excogito:* ex παρὰ et εὑρίσκω, *invenio.*

Παρεῦσας, Dor. pro παρούσης, gen. sing. præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum.*

Παρεχάλκευσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi παραχαλκεύω, *ago fabrum ferrarium, cudo;* quod à χαλκεύω, *ærariam artem tracto.* Th. χαλκὸς, *æs.*

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præs. inf. verbi παρέχω, *exhibeo,* quod vide.

Παρεχεσκόμην, Ion. aor. verb. παρέχομαι.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχουσι, *permittunt, præbent,* 3. plur. præs. ind. act. verbi ejusd.

Παρέχου, *præbe,* præs. imperat. pass. à verbo sequenti.

Παρέχω, *exhibeo, præbeo:* imperf. παρεῖχον. f. παρέξω. perf. παρέσχηκα. aor. 2. παρέσχον. a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος. præs. m. παρέχομαι, *præ-*

beo: imperf. m. πἄρειχόμην, ȣ, ετο. ex παρὰ et ἔχω, *habeo.*
Πἄρεὼν, *præsens,* Poët. vel Ion. pro παρὼν, præs. part. à παρεῖμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*
Πἄρῇ, 3. sing. præs. sub. ab eodem verbo et th.
Πἄρήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, *præcipio:* f. ελῶ. perf. παρήγγελκα. aor. 1. παρήγγειλα, ας, ε. aor. 2. παρήγγελον, ες, ε. perf. med. παρήγγελα. ex παρὰ et ἀγγέλλω, *nuntio.*
Πἄρηγορέεσκε, *conciliabat,* 3. sing. imperf. Ion. pro παρηγόρει. à
Πἄρηγορέω, *consolor; hortor; lenio;* præs. part. πἄρηγορέων. 1. pl. præs. ind. πἄρηγορȣ̃μεν. πἄρηγορέάτο, Ion. pro παρηγόρητο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ex παρὰ et ἀγορέω, fut. ήσω, idem cum ἀγορεύω, *verba facio pro concione.* Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum.*
Πἄρηγορῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *solatium:* et
Πἄρήγορος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *consolator, consolatorius:* à παρηγορέω.
Πἄρήερθη, *suspensum est,* 3. sing. a. 1. ind. pass. à παραείρομαι. ex παρὰ et ἀείρω, *attollo:* f. ἀερῶ. perf. ἤερκα. aor. 1. pass. ἠέρθην. aor. 1. sub. pass. ἀερθῶ.
Πἄρήϊξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, *prætereo.* Th. ἀΐσσω, *ruo:* fut. ξω.
Πἄρήϊ̈ον, ȣ, τὸ, Poët. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena:* et
Πἄρήϊ̈ον, ȣ, τὸ, *ornamentum equorum, maxillis apponi solitum:* à
Πἄρήϊ̈ος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *ad genam pertinens:* à præcedente th.
Πἄρῆκᾰ, aor. 1. ind. act. verbi παρίημι, *omitto,* quod vide.
Πἄρηκολȣ́θηκᾰ, ἂς, ε, *sectatus sum,* perf. ind. act. verbi παρακολȣθέω, f. ήσω, *sequor.* Th. ἀκόλȣθος, *pedissequus.*
Πἄρήκω, f. ήξω, perf. ἦχᾰ, *pertineo, pertranseo, pervenio.* Th. ἥκω, *venio.*
Πἄρήλᾰσᾰ, aor. 1. verbi παρελαύνω.
Πἄρῆλθον, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide. et
Πἄρήλθοσᾰν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, *prætereo:* quod vide.
Πἄρήλῐος, ȣ, ὁ, *sol geminatus, gemini soles.* Th. ἥλιος, *sol.*
Πἄρηλλαγμένως, adv. *insolentèr, inusitato more.* D. S. à perf. pass. part. παρηλλαγμένος, verbi παραλλάσσω.

Πἄ'ρημαι, *assideo:* ex παρὰ et ἧμαι, *sedeo.*
Πἄρημελήκει, Ion. pro πἄρημελήκει, *neglexit,* 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi παραμελέω, quod vide.
Πἄρῆμεν, Dor. pro παρεῖναι, *adesse,* præs. inf. à πάρειμι, *adsum.*
Πἄρήμενος, *assidens,* præs. part. à πάρημαι, *assideo,* quod ex παρὰ et ἧμαι, *sedeo.*
Πἄρήνει, 3. sing. imperf. act. verbi παραινέω, *admoneo:* fut. ήσω et έσω. perf. ήνεκα. Th. αἶνος, ȣ, ὁ, *laus.*
Πἄρηορῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *lorum exterius.* πἄρηορῐ́αι, *habenæ.* à
Πἄρήορος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *equus funalis:* in quadrigâ enim quatuor erant equi, quorum duo jugales erant, dexter et sinister; duo etiam funales, itidem dexter et sinister; omnesque ita juncti, ut æquali fronte currerent: etiam *prominens ubique, extensus:* item *stolidus,* metaphoricè, quia equi funales excurrunt longiùs et evagantur. ex παρὰ et ἀείρω, *tollo,* vel εἴρω, *ligo,* aut ἄρω, *congruo.*
Πἄρήπᾰφες, aor. 2. ind. act. à παραπάφω, *decipio:* ex παρὰ et ἀπάφω, Poët. idem quod ἀπατάω.
Πἄρῃρημένᾰ, nom. plur. perf. part. pass. neut. g. verbi παραιρȣ̃μαι, *adimo, aufero.* Th. αἱρέω, *capio.*
Πἄρήρτητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀρτάω, *suspendo;* vel ἀρτέομαι, *apparo.*
Πἄρῆσᾰν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμί.
Πἄρῆσθᾰ, 2. sing. imperf. verbi πάρειμι.
Πἄρήσθεν, *sensisti,* Dor. pro παρήσθȣ, 2. sing. a. 2. ind. m. ex παρὰ et αἰσθάνομαι, *sentio:* f. αἰσθήσομαι. a. 2. m. ᾐσθόμην, ȣ, ετο.
Πἄρήσονται, 3. pl. f. 1. m. verbi παρίημι, *omitto.* Alii legunt πἄρέσονται, *aderunt:* à πάρειμι.
Πἄρήσωσῐ, si codex mendo caret, est 3. pl. a. 1. sub. verbi παρίημι, *permitto* ut intret; f. παρήσω. Fortè legendum παρήσȣσι, 3. pl. fut. ejusd.
Πἄρῃτημένος, *excusatus,* perf. part. pass. à παραιτέομαι, ȣ̃μαι, *excuso:* quod à Th. αἰτέω, *peto.*
Παρθέμενος, *apponens,* Poët. seu Ion. Sync. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, *appono:* f. παραθήσω. a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, *pono.*
Παρθενείᾱ, ᾶς, ἡ, *virginitas:* à παρθενεύω.
Παρθενεῖᾰ, ων, τὰ, *status virginitatis:* à
Παρθένειος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *virgineus:* à παρθένος.
Παρθενεύω, f. εύσω, παρθενεύομαι, *in virginitate dego, virginitatem custodio.*
Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθενὼν, *conclave virginum:* et
Παρθένῐᾰ, ων, τὰ, *signa virginitatis:* et
Παρθενῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *virginitas.* à παρθένος, ȣ, ἡ, *virgo.*
Παρθενῐκᾱ́ων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. Ion. παρθενικῇσιν. à
Παρθενῐκὸς, ἡ, ὸν, *virgineus, a, um.* Th. παρθένος, ȣ, ἡ, *virgo.*
Παρθένῐος, ῐ́ᾰ, ῐ́ον, *virgineus, virginalis.* Th. παρθένος.
Παρθενῐὼν, ῶνος, vel παρθενεὼν, Ion. pro παρθενὼν, ῶνος, ὁ, *conclave virginum:* ab eod. th.
Παρθενοπῖ́πης, ȣ, ὁ, *virginum nimis avidus inspectator,* aut *observator:* à παρθένος, ȣ, ἡ, *virgo,* et ὀπιπεύω, quod ab inusit. ὀπτεύω, *inspicio, observo.* Th. ὄπτομαι, *video.*
ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, ȣ, ἡ, *virgo.* interdum adject. ὁ ᾗ ἡ. et παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένȣς.
Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, vide παρθενιών.
Πάρθεσᾰν, pro παρέθεσαν, 3. pl. aor. 2. verbo παρατίθημι.
Πάρθος, ȣ, ὁ, *Parthus,* nomen gentile.
Πἄρῐαύω, *juxtà moror* vel *commoror,* vel *juxtà dormio:* ex παρὰ et ἰαύω.
Πἄρῖέναι, præs. inf. ex παρίημι.
Πἄρῄεσᾰν, *præteribant,* 3. plur. imperf. ab eod.
Πἄρίζω, f. ῐ́σω, *juxtà colloco, assidere facio; assideo, juxtà sedeo.* πἄρίζομαι, *assideo.* ex παρὰ et ἵζω.
Πἄρῐ́ημῐ, *omitto, prætermitto, admitto, permitto, dimitto, remitto, laxo, languidum reddo:* f. πἄρήσω. perf. πἄρεῖκᾰ. præs. pass. πἄρῐ́εμαι, *remissus fio:* et med. *obsecro,* Plat. Apol. Socr. τȣ̃το ὑμῶν δέομαι ᾗ παρίεμαι, *hoc oro et obtestor,* et I. i. de Rep. perf. pass. πἄρεῖμαι, σαι, ται. perf. part. πἄρειμένες, η, ον, *remissus.* ex παρὰ et ἵημι.
Πἄ'ρῖνος, ȣ, ὁ, id. quod
ΠΑ'ΡΙΟΣ, ῐ́ᾰ, ῐον, *PARIUS, qui ex insulâ Paro est.*

Πἄρεπτεύω, f. εύσω, *prœterequito*. D. S.
Πάρις Σιμιχίδας, *PARIS*, *Simichi filius*.
Πἄρἴσόω, ῶ, *adæquo*, *æquiparo*: ex παρὰ et ἰσόω, *æquo*. Th. ἴσος, *par*, *æqualis*.
Πἄριστά'νω, seu πἄρίστημἴ, *sisto*: f. πἄραστήσω. Th. ἵστημι, *sto*.
Πἄριστἄ'ς, άντος, præs. part. act. et
Πἄρίστἄσο, præs. imperat. pass. et
Πἄρίστἄτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à
Πἄρίστημἴ, πἄριστἄ'ω, et πἄριστἄ'νω, *sisto*; *in medium produco*, *exhibeo*, *demonstro*, *doceo*; *inhibeo*; *confero res inter se*; *commoveo*, *concito*; *admoneo*, *subjicio*. at in perf. et aor. 2. passivè dicitur, significatque *adesse*, *opem ferre*, *in mentem venire*, *videri*. in med. ferè significat activè, et præterea, *ad deditionem compello*, *expugno*, *subigo*; *confirmo*, *reficio animum*. fut. πἄραστήσω. perf. πἄρέστηκἄ. perf. part. act. πἄρεστηκὼς, ότος, et contractè πἄρεστὼς, ῶτος, *adstans*. plusq. perf. ind. act. πἄρειστήκειν. a. 1. act. πἄρέστησἄ, *steti*. aor. 1. imperat. act. πἄράστησον, et in 2. pl. πἄραστήσἄτε, *sistite*. a. 1. inf. act. πἄραστῆσαι, *probare*. a. 2. πἄρέστην, ης, η, *adstiti*. f. 1. m. πἄραστήσομαι, *sistar*. ex παρὰ et ἵστημι, *sto*.
Πἄρίσχειν, præs. inf. pro παρέχειν. et
Πἄρίσχομεν, 1. pl. præs. ind. à seq.
Πἄρίσχω, *juxtà habeo* seu *teneo*; *exhibeo*, *prœbeo*, *dono*: ex παρὰ et ἴσχω.
Πἄρἴὼν, όντος, et in acc. pl. πἄρἴόντἄς, a. 2. part. verbi πάρειμι, *prœtereo*, *pervenio*: ex παρὰ et εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον, ες, ε. a. 2. part. ἰών.
Παρκἄτέλεκτο, *accubabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι qu. ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, seu λέγω, *cubare facio*.
Παρκείμενος, per Sync. Poët. pro παρακείμενος, *adjacens*, *vicinus*: vide παράκειμαι.
Παρκλῖ'νουσἴ, *deflectunt*, per Sync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, *reclino*: f. νῶ. perf. κα.
Παρκύπτοισἄ, *procumbens*, Dor. et Poët. pro παρακύπτουσα, præs. part. f. g. à παρακύπτω. Th. κύπτω, *incurvo me*.
Παρμέμβλωκε, Æol. per Sync. pro παραμέμβλωκε, *curavit*, *advenit*, *adstitit*, 3. sing. perf. ind. act. ex παρὰ et μέμβλωκε, factum ex μεμόληκε, 3. sing. perf. per Sync. τοῦ ο, et euphoniæ gratiâ inserto β, et η verso in ω. à Th. μολέω, *venio*, *advenio*. f. ήσω. perf. μεμόληκα, ας, ε.
Παρμενᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi, apud Paul.
Παρμένω, Ep. pro παραμένω.
Παρμονώτερος, ου, Poët. Sync. pro παραμονιμώτερος, *durabilior* et *constantior*: quod à positivo παραμόνιμος deductum; hoc à παραμένω, *persevero*, *constans sum*. Th. μένω, *maneo*.
Παρνήσσοιο, gen. Ion. et Poët. pro παρνήσσου. et
Πάρνησσόνδε, adv. *ad Parnassum*, *in Parnassum*. à
Πάρνησσος, ὁ, nomen montis in Delphis.
ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, *genus locustarum*.
Πἄροδεύω, fut. εύσω, *prœtereo*, *prœtergredior*: q. à
Πά'ροδος, ου, ἡ, *aditus*, *ingressus*, *transitus*; ὡς ἐν παρόδῳ, *velut in transitu*: proverb. ex παρὰ et ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.
Πά'ροιθε et πά'ροιθεν, *ante*, *antea*, *coram*: cum gen. Th. πάρος, Poët. *ante*.
Πἄροικεσί'ἄ, ἄς, ἡ, *incolatus*: à
Πἄροικέω, -ῶ, *juxtà habito*, *habito apud*, *vicinus sum*, *accolo*, *incola sum*, *peregrè adveni aliquem in locum habitandi causâ*: fut. ήσω. perf. πἄρῴκηκἄ. a. 1. πἄρῴκησἄ. a. 1. inf. act. πἄροικῆσαι. à πάροικος.
Πἄροικί'ἄ, ἄς, ἡ, *commoratio*, *habitatio temporaria*: à πάροικος.
Πἄροικίζω, *habitationis causâ migro*: f. ί'σω. perf. ῴκἴκἄ. à
Πά'ροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *accola*, *advena*: ex παρὰ et οἶκος.
Πἄροιμί'ἄ, ἄς, ἡ, *proverbium*: ex παρὰ et οἴμη, seu οἶμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *via*.
Πἄροιμἴάζω, *similis sum*: fut. -ά'σω. perf. -ῳμί'ἄκἄ. à præc.
Πἄροιμἴώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *proverbialis*: ab eod.
Πἄροινέω, ῶ, f. ήσω, *ex ebrietate ago* vel *dico quœ dedecent*; *pecco per vinolentiam*: à πάροινος.
Πἄροινί'ἄ, ἄς, ἡ, *abusus vini*, *petulantia quœ abusum vini comitatur*: ab eod.
Πά'ροινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vinosus*, *ebrius*: ex παρὰ et οἶνος, *vinum*.
Πἄροινούμενος, præs. part. pass. à παροινέω.
Πἄροισθέντἴ, dat. sing. aor. 1. part. pass. verbi παραφέρω, *transfero*: f. 1. παροίσω. Th. οἴω, inus. *fero*.
Πἄροιστρέω, *insanio*, *erro*: fut. ήσω. aor. 1. πἄρῴστρησἄ. perf. ῴστρηκἄ. Th. οἶστρος, *stimulus*.
Πἄροίτερος, ερᾶ, ερον, *prior*, ratione *temporis* vel *loci*: à πάρος, *ante*.
Πἄροίχομαι, *prœtereo*: imperf. πἄρῳχόμην, ου, ετο. f. m. πἄροιχήσομαι. perf. pass. πἄρῴχημαι, *prœterivi*. perf. part. pass. πἄρῳχημένος, η, ον, *prœteritus*. ex παρὰ et οἴχομαι, *eo*, *abeo*: f. οἰχήσομαι.
Πἄροιχομένοισἴ, *prœteritis*, dat. pl. part. præs. et
Πἄροιχώκει, Ion. et Poët. pro παρῳχώκει, *prœterierat*, 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi παροίχομαι, quod vide.
Πἄρολισθαίνω, *prolabor*, *lubricè oberro*: ex παρὰ et ὀλισθαίνω, *labor*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.
Πἄρομαρτέω, *comitor*, *assequor*: ex παρὰ et ὁμαρτέω, *unà eo cum*, *sequor*. Th. ὁμαρτῆ, adv. *simul*.
Πἄρομαρτοῦντἄ, acc. sing. part. præs. à præced.
Πἄρομοιάζω, *similis sum*, *assimilo*: f. ά'σω. perf. πἄρωμοίἄκἄ. à
Πἄρόμοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *similis*: ex παρὰ et ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.
Πἄροξῦναι, a. 1. inf. act. et
Πἄροξυνθείην, ης, η, aor. 1. opt. pass. à
Πἄροξῦ'νω, εις, ει, *acuo*, *ad iram concito*, *exacerbo*: f. υνῶ. a. 1. πἄρώξῡνἄ. perf. πἄρώξυγκἄ. imperf. pass. πἄρωξῡνόμην, ου, ετο. perf. pass. πἄρώξυμμαι, et Att. πἄρώξυσμαι. ex παρὰ et ὀξύνω, *acuo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.
Πἄροξυσμὸς, οῦ, ὁ, *exacerbatio*, *incitamentum*: à præced.
Πἄροπτἄ'ω, *asso*, *torreo*. D. S.
Πἄρόρἄσἴς, εως, ἡ, *aspectus obliquus*; *contemptus*: à seq.
Πἄρορἄ'ω, *limis oculis aspicio*, *transversùm intueor*: item *videre me dissimulo*, *negligo*, *condemno*: *perperam video*: ex παρὰ et ὁράω, *video*: fut. med. ὄψομαι. perf. act. Att. ἑώρακα.
Πἄροργίζω, *ad iram provoco*: f. ί'σω, et Att. ἴῶ. perf. πἄρώργἴκἄ. perf. pass. πἄρώργισμαι.

ex παρὰ et ὀργίζω, *ad iram incito.*

Παρόργισμα, ατος, τὸ, et

Παροργισμὸς, ȣ, ὁ, *irritatio ad iram, iracundia:* à παροργίζω, quod vide.

Παρορίζω, f. ίσω, *fines transgredior:* ex παρὰ et ὅρος.

Παρορμάω, ῶ, f. ήσω, *incito, stimulo, instigor, hortor.* in med. *irruo.* ex παρὰ et ὁρμάω.

Παρορμητικὸς, κὴ, κὸν, *stimulans:* à præc.

ΠΑ΄ΡΟΣ, *antè, anteà, priùs; priusquam, antequam:* adv. cum gen.

Παροτρύνω, *acerbo, incito, stimulo:* fut. υνῶ. perf. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα. ex παρὰ et ὀτρύνω, *instigo, incito.*

Παρȣ̃σης, gen. sing. à παρȣ̃σα, præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum:* q. ex παρὰ et εἰμὶ, *sum:* præs. part. ὤν, ȣ̃σα, ὄν.

Παρȣ̃σι vel παρȣ̃σιν, *præsentibus:* dat. plur. præs. part. παρὼν, όντος, ejusdem verbi et th.

Παρȣσία, ας, ἡ, *adventus, præsentia:* à πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Παροχετεύω, *per altos canales deduco, mutatis canalibus derivo:* ex παρὰ et ὀχετεύω, *derivo.* Th. ὀχετὸς, *canalis.*

Πάροχος, ȣ, ὁ, *præbitor:* à παρέχω· *qui à latere alicujus vehitur,* vel *qui in vehiculo* seu *curru alicui assidet:* ex παρὰ et ὄχος, *currus.*

Παροψὶς, ίδος, ἡ, *PAROPSIS, patina,* in quâ *opsonia apponuntur:* ex παρὰ et ὄψον, *opsonium.*

Παρπεπιθεῖν, et παρπεπιθὼν, per Sync. pro παραπεπιθεῖν, et παραπεπιθὼν, quæ Anadiplasiasmo Ion. dicuntur pro παραπιθεῖν et παραπιθὼν, aor. 2. inf. et part. verbi παραπείθω, *persuadeo, fallo.* Th. πείθω, *persuadeo:* f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ία, ιον, vel ιȣ, ὁ ϗ ἡ, *ante pedes existens:* ex παρὰ et πȣ̃ς.

Παῤῥησία, ας, ἡ, *libertas, loquendi fiducia:* hinc παῤῥησίᾳ, *apertè, palàm:* ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, *celebrem esse, et in omnium ore versari:* q. d. πανρησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, *dico.*

Παῤῥησιάζομαι, *liberè loquor; palàm et liberè ago:* imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην, ȣ, ετο. f. άσομαι. f. inf. m. παῤῥησιάσεσθαι. aor. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο. à præced.

Παῤῥησιαςὴς, ȣ̃, ὁ, *qui liberè loquitur:* à præc.

Παῤῥησιαςικὸς, κὴ, κὸν, *qui liberè solet loqui:* ab eod.

Παρςαίην, pro παραςαίην, opt. aor. 2. et

Παρςὰς, pro παραςὰς, et

Παρςᾶσα, pro παραςᾶσα, part. aor. 2. verbi παρίςημι.

Παρςῆτον, pro παραςῆτον, 2. dual. aor. 2. subj. verbi παρίςημι.

Παρτιθεῖ, *apponit,* Sync. Æol. pro παρατιθεῖ, 3. sing. præs. qu. à παρατιθέω pro παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι.

Παρτιθέτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi ejusd. et th.

Παρυφαίνω, *attexo:* ex παρὰ et ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

Παρυφάω, *attexo;* ex παρὰ et ὑφάω, *texo.*

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, *præclava, prætexta:* à præcedente.

Παρφάμεν, Æol. Sync. pro παραφάμεν, quod Ion. pro παραφάναι, a. 2. inf. act. et

Παρφάμενος, pro παραφάμενος, a. 2. part. m. παρφαμένα, Dor. pro παρφαμένη, *adhortans:* et

Παρφάσθαι, a. 2. inf. m. verbi παράφημι, *suadeo, hortor;* ex παρὰ et φημὶ, *dico.* a. 2. act. ἔφην. a. 2. m. ἐφάμην.

Πάρφασις, εως, ἡ, Sync. pro παραίφασις, *oratio quâ quis decipitur, impostura, fraus.* ab eod. verbo et th.

Παρφυγέειν, pro παραφυγεῖν, inf. aor. 2. verbi παραφεύγω.

Πάρφυκτον, ȣ, τὸ, Poët. Sync. pro παράφυκτον, *quod vitari potest:* ex παρὰ et φεύγω, *fugio.*

Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, *canticum ad alterius imitationem compono:* à seq.

Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, *canticum* vel *carmen ad alterius similitudinem compositum:* ex παρὰ et ᾠδή.

Παρῳδία, ίας, ἡ, *carmen ad alterius similitudinem compositum:* ex iisd.

Παρωθέω, ῶ, f. ήσω, *expello, ejicio, domo expello;* item *rejicio, aspernor, negligo; procrastino:* ex παρὰ et ὠθέω, *pello.*

Παρωκεανίτης, ȣ, ὁ, *maritimus, litoralis; qui est ex litore oceani:* ex παρὰ et ὠκεανός.

Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, *ora oceani:* à præc.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror:* fut. ήσω. perf. παρῴκηκα: ex παρὰ et οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Παρῴκισμαι, perf. ind. pass. verbi παροικίζω, *juxta habitare facio:* f. ίσω. ex παρὰ et οἰκίζω, *condo, loco:* ab eod. th.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi παροικοδομέω, *ædifico juxtà.* ex παρὰ et οἰκοδομέω, *ædifico:* f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. ab οἶκος, *domus,* et δέμω, *struo:* perf. med. δέδομα.

Παρώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *denominativus, ab alio denominationem habens:* ex παρὰ et ὄνυμα pro ὄνομα.

Πάρωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *præditus colore inter cinereum et rufum medio:* à πυῤῥὸς, *rufus.* Th. πῦρ, *ignis.*

Παρῶπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi παρόπτομαι, *negligo.* Th. ὄπτομαι, *video:* f. m. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, *tumor glandularum sub auribus:* quia παρὰ ὠσί.

Παρώτρυναν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, *exstimulo:* fut. υνῶ. perf. παρώτρυγκα. ex παρὰ et ὀτρύνω, *instigo.*

Παρῴχηκε, *præteriit,* perf. ind. act. et

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus,* part. perf. act. et

Παρῳχημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi παροίχομαι, *prætereo:* f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo:* perf. act. ᾤχηκα.

ΠΑ͂Σ, πᾶσα, πᾶν. gen. παντὸς, πάσης, παντός· acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. f. gen. Ion. πασέων, pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, et Ion. πάντεσσι, et in f. g. Ion. πάσῃσι, pro πάσαις, *omnis; quivis; totus; plerique, reliqui omnes; summus, maximus.* τὸ πᾶν vel πᾶν, *summa rerum;* etiam *universitas.* nonnunquam τὸ πᾶν adverbialitèr ponitur, pro *omni ex parte, omninò; perpetuò, semper.* Est et

Πᾶς, *pater:* vocula infantum; qu. à πάω, *pasco.*

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, *omnium,* gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *gustâsse,* a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo, gusto:* hinc πασσάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πασίθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit.*
Πασίμέλεσᾰ, ης, ἡ, *omnibus curæ habita.* Ex πᾶς et μέλω.
Πάσσᾰκᾰ, acc. sing. à πάσσαξ.
Πασσᾰλίσκος, ου, ὁ, *claviculus ligneus, paxillus:* Dim. à seq.
ΠΑ'ΣΣᾸΛΟΣ, et Att. πάττᾰλος, ου, ὁ, *PESSULUS, clavus ligneus, PAXILLUS:* à Dor. πάσσω, pro πήσσω, *figo, infigo.*
Πασσᾰλόφῐ, Poët. pro πασσάλου.
Πασσᾰ'μενος, ου, aor. 1. part. m. gem. σ, à πάομαι, *edo:* perf. pass. πέπαμαι. Th. πάω.
Πάσσαξ, ᾰκος, ὁ, *claviculus ligneus, paxillus:* à πάσσαλος.
Πάσσε, Ion. pro ἔπασσε, *conspergebat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi πάσσω. est et præs. imperat.
Πασσυδῐ'η, idem quod πανσυδίη, *omni impetu, catervatim:* adv. invenitur et πασσυδεὶ, *funditùs:* ex πᾶς, *omnis,* et σύομαι, inus. idem quod th. σείω, *quatio.*
ΠΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *inspergo, conspergo; superinjicio;* item *variego:* fut. ᾰ'σω. perf. ᾰκᾰ. Dicitur et
Πάσσω, pro πήσσω, Dor. *infigo.*
Πάσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, irreg. compar. pro παχίων, *crassior, spissior, densior.*
Παστᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *thalamus:* à πάσσω, *variego,* quia *variegatus* et artificiosè factus: exponitur etiam *porticus, atrium, locus convivii,* qu. à πάομαι, *edo.*
Παστὸς, ἡ, ὸν, *conspersus;* item subst. *thalamus;* Psal. xix. 5. à πάσσω, *conspergo.*
Παστοφόρῐον, ου, τὸ, *locus ubi est thalamus:* ex παστὸς et φέρω.
Πάσχα, τὸ, indecl. *pascha:* vox origine Hebræa. Lat. *transitus.*
Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν, præs. inf. act. à
ΠΑ'ΣΧΩ, εις, ει, *PATIOR; afficior; accidit mihi quid;* Atticè, *facio.* εὖ πάσχειν, *beneficio affici;* vel absque εὖ, ὅσα παθόντες ἐξ αὐτοῦ, Jos. Ant. iii. 13, *quantis bonis ab ipso adscitis:* et sic fortè intelligendus Gal. iii. 4. f. πείσομαι. a. 2. ἔπᾰθον. a. 2. inf. πᾰθεῖν. a. 2. part. πᾰθών. perf. act. πεπᾰ'θηκᾰ. perf. med. πέπονθᾰ.
Πατὰ, Scythicè.
Πᾰτᾰγέω, ῶ, fut. ήσω, *strepo, strepito, fragorem edo:* à
Πᾰ'τᾰγος, ου, ὁ, *stridor, fragor:* à πατάσσω, quod vide.
Πᾰ'ταικος, *simulacra Deorum in puppibus navium, Phœnicibus.*
Πᾰτᾰ'νη, ης, ἡ, *PATINA, patella:* à πιτάω, *pando, aperio.*
Πᾰτάξαι, a. 1. inf. act. et
Πᾰτάξᾱς, αντος, *percutiens,* a. 1. part. act. et
Πᾰτάξεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi πατάσσω, *percutio.*
Πᾰτάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd.
Πᾰ'τᾰρᾰ, ων, τὰ, *nomen urbis Lyciæ in Asiâ:* à *Pataro* conditore sic nominata.
ΠᾸΤΑ'ΣΣΩ, *cum strepitu palpito, percutio:* fut. ξω. perf. πεπᾰ'τᾰχᾰ. a. 1. ἐπᾰ'ταξᾰ.
Πᾰτέεσθαι, idem quod πάσασθαι, *gustâsse,* Herodot. à πάομαι, *gusto.*
Πᾰτέοντῐ, Dor. pro πατέουσι, *calcant,* 3. pl. præs. ind. act. à πατέω.
Πᾰ'τερ, vocat. sing. sed
Πᾰτέρ', pro πᾰτέρᾰ, acc. sing. à πατὴρ, quod vide.
ΠᾸΤΕ'Ω, *calco, conculco, protero;* f. ήσω. perf. πεπᾰ'τηκᾰ. a. 1. pass. ἐπᾰτήθην.
ΠᾸΤΗ'Ρ, έρος, et per Sync. πᾰτρὸς, ὁ, *PATER, genitor, parens, auctor:* q. à πάω, *pasco:* Angl. FATHER.
Πᾰτήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. et
Πᾰτησεῖς, Dor. pro πατήσεις, 2. sing. f. 1. à πατέω, *calco.*
Πᾰ'τμος, ου, ἡ, nomen insulæ in Ægeo mari.
Πᾰ'τος, ου, ὁ, *calcata* seu *trita via, callis.* Angl. A PATH. à πατέω, *calco.*
Πᾰ'τρᾱ, ᾱς, et Ion. πᾰ'τρη, ης, ἡ, *familia:* et idem quod πατρὶς, *patria.* Th. πατὴρ, *pater.*
Πᾰτρᾰδελφεὸς, οῦ, ὁ, Poët. pro
Πᾰτρᾰδελφὸς, οῦ, ὁ, *patris frater, patruus:* ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός.
Πᾰ'τρᾱθε, *ex familiâ:* ἐκ τῆς πάτρας καὶ φρατρίας. Vide πάτρα.
Πᾰτρᾰλοίᾱς, ου, ὁ, vel
Πᾰτρᾰλῴᾱς, ου, ὁ, *patris percussor, parricida:* ex πατὴρ et ἀλοάω, seu ἀλοιάω, -ῶ, *trituro, multis ictibus contundo, verbero.*
Πᾰτρᾰ'σῐ, dat. pl. à πατήρ.
Πᾰτρῐᾰ', ᾱς, ἡ, *familia, tribus, progenies, gentis origo.* Th. πατήρ.
Πᾰτρῐάρχης, ου, ὁ, *PATRIARCHA, primus patrum:* ex πατριὰ et ἄρχων. Hinc Angl. PATRIARCH.
Πᾰτρῐκὸς, ἡ, ὸν, *paternus, a, um:* et
Πᾰ'τρῐος, ου, ὁ καὶ ἡ, *PATRIUS, hæreditarius, à patre* vel *patribus traditus.* Th. πατὴρ, *pater.*
Πᾰτρῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *PATRIA:* in acc. πᾰτρῐ'δᾰ. Poëticè usurpatur pro πόλις, sive *urbs patria,* Pind. Od. v. 112; et alibi. ab eod. th.
Πᾰτρῐώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis.* Hinc Angl. PATRIOT.
Πᾰτρῐῶτῐ'ς, in fem. gen. idem. Th. πατὴρ, *pater.*
Πᾰτροβόᾱς, ᾱ, ὁ, nomen viri.
Πᾰτροκᾰσίγνητος, ου, ὁ, *patruus:* ex πατὴρ et κασίγνητος, *frater:* quod ex κάσις, idem, et γείνομαι, *nascor.*
Πᾰτροκλέης, -ῆς· gen. έεος, έος, οῦς· dat. έεῐ, έῐ, εῖ· accus. έεᾰ, έη, ῆ· voc. εες, εις. Dicitur et
Πᾰ'τροκλος, ου, ὁ, *PATROCLUS:* ex πατὴρ et κλέος, εος, τὸ, *gloria:* quod à κλείω, *celebro.*
Πᾰτροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parricida, patris interfector:* ex πατὴρ et κτείνω, *neco.*
Πᾰτροπᾰρᾰ'δοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à parentibus traditus:* ex πατὴρ, *pater,* παρὰ, et δίδωμι, *do.*
Πᾰτροπᾰ'τωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, *pater patris, paternus avus.*
Πᾰτροτύπτης, ου, ὁ, *qui patrem verberat:* ex πατὴρ et τύπτω, *verbero.*
Πᾰτροῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *patris bona possidens:* ut πατροῦχος παρθένος, *virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet:* à πατὴρ et ἔχω, *habeo.*
Πᾰτροφονεὺς, έος, ὁ, *parricida;* item, *qui alterius patrem occidit:* ex πατὴρ et φονεὺς, *homicida.* Th. φένω, *interficio.*
Πᾰτροφόντης, ου, ὁ, idem et ex iisd.
Πᾰτρῴᾱ, ᾱς, ἡ, *paterna.* Th. πατρῷος.
Πᾰτρῴζω, *paternis vestigiis insisto, patris mores imitor:* à πατρῷος.
Πᾰτρῷῐ'ος, ου, ὁ καὶ ἡ, seu
Πᾰτρῷος, ῴᾱ, ῷον, *patrius, a, um.* Th. πατὴρ, *pater.*
Πάττᾰλος, ου, ὁ, vide in πάσσαλος.
Πάττω, Atticè pro πάσσω, *infigo.*
Παῦε, *cessa, desiste,* præs. imperat. act. et
Παυεσκόμην, Ion. imperf. med. et

Παύεσκον, Ion. imperf. act. verbi παύω.
Παύθη, *remisit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθην, ης, η, verbi παύω, *cesso*: quod vide.
Παῦλος, ȣ, ὁ, nomen propr. Apostoli Gentilium, et interpret. Lat. *pusillus*.
Παυρίδιος, ȣ, *pauxillus*, *pauculus*: et
Παῦρον, adv. *PARUM*: et
Παυρόνπερ, *PARUMPER*: à
Παῦρος, ȣ, Poët. *paucus*, *non multus*, *PARVUS*, *brevis*. in compar. παυρότερος. τὰ παῦρα, adverbialitèr, *rarò*, *parùm*. Th. παύω, *cesso*.
Παῦσαι, a. 1. inf. act. et
Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. et
Παύσᾶσαι, a. 1. part. act. f. g. pl. à παύω, *cesso*: f. σω.
Παύσειεν, *sedaret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.
Παῦσις, εως, ἡ, *cessatio*, *quies*: à παύω.
Παυστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vim sedandi habens*: ab eod.
Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio*: et
Παυσώμεσθᾰ, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à
ΠΑΥ΄Ω, *facio cessare*, *finio*; *coërceo*, *sedo*; *cesso*; Angl. TO PAUSE. fut. σω. perf. πέπαυκᾰ. a. 1. ἔπαυσᾰ. a. 1. imperat. παῦσον, άτω. a. 2. ἔπᾰον. a. 2. pass. ἐπάην. præs. med. παύομαι, *desino*, *cesso*, *desisto*, *quiesco*. imperf. ἐπαυόμην, ȣ, ετο, et in 3. pl. ἐπαύοντο. a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ᾰτο. perf. pass. πέπαυμαι.
Πᾰφλᾰγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon*, nom. prop. gent. Πᾰφλᾰγόνων, gen. pl.
Πάφλαζεν, *fervebat*, 3. pers. sing. imperf. ind. act. Ion. et
Πᾰφλάζοντο, 3. pl. præs. ind. pass. à
Πᾰφλάζω, *ferveo*, *æstuo*, propriè de maris æstu. ex th. φλάζω, *ferveo*.
Πάφος, ȣ, ἡ, nomen urbis, Gr. vocata à *Papho* conditore.
Πᾰχεῖᾰ, ᾱς, ἡ, *densa*, nom. sing. f. g. et
Πᾰχείῃ, dat. sing. f. g. Ion. à παχὺς, έος, ὁ, *crassus*.
Πάχετος, pro παχύτερος, *crassior*.
Πάχετος, εος, τὸ, *crassities*.
Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. à πήγνυμι, *compingo*: quod vide.
Πάχιστος, η, ον, irreg. superl. pro παχύτατος: à παχύς.
ΠΑ΄ΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina*, *ros glaciatus*: ab eod. th.
Πᾰχνήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *pruinosus*: à πάχνη.
Πάχνος, εος, τὸ, *crassities*, *pinguedo*.
Πᾰχνόω, *congelo*, *gelu constringo*: expon. et *contristo*.
Πάχος, εος, τὸ, *crassities*, *crassitudo*, *spissitudo*.
Πᾰχύδερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *crassam pellem* seu *cutem habens*; item *fatuus*, *rudis*; ex παχὺς, *crassus*, et δέρμα, *cutis*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.
Πᾰχυνθεὶς, έντος, *pinguefactus*, a. 1. part. pass. à
Πᾰχύνω, *crassum reddo*, *pinguefacio*: f. ὑνῶ. perf. πεπάχυγκᾰ. perf. pass. πεπάχυμμαι. a. 1. pass. ἐπᾰχύνθην, *pinguefactus sum*. à
ΠΑ΄ΧΥ΄Σ, έος, ὁ, *crassus*, *spissus*, *densus*; *PINGUIS*; *stupidus*, *hebes*, *tardus*; *rudis*, *vilis*, de veste et supellectili; etiam *dives*. in f. g. πάχεῖᾰ, ᾱς, ἡ, in n. g. πάχύ. q. à πήσσω, *compingo*. annon hinc Angl. PACK?
Πᾰχύτης, ητος, ἡ, *crassities*: à præced.
ΠΑ΄Ω, vel πάομαι, *gustare facio*, *vescor*, *PASCO*; item *possideo*, *acquiro*: f. άσομαι. perf. πέπᾰμαι.
Πέδᾰ, præpos. Æol. pro μετὰ, *post*: acc. regit. qu. à πȣ̃ς.
Πεδάᾳ, Ion. Pleonasmo pro πεδᾷ, 3. sing. præs. ind. act. et
Πεδάᾱν pro πεδᾶν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, *irretio*, *compedibus adstringo*. Th. πέδη, *pedica*.
Πεδάασκον, *impediebant*, Ion. pro ἐπέδαον, -ων, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.
Πεδάγρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *reprehensus ex fugâ*, à persequentibus. qu. à πέδα pro μετὰ, et ἀγρέω, *venor*, vel ἀγείρω, *congrego*.
Πεδαίρω, *è solo in sublime tollo*: à πέδα Æol. pro μετὰ, et αἴρω, *tollo*.
Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν· ex πέδα pro μετὰ, et ἀμείβειν, *mutare*.
Πεδᾰνὸς, ἡ, ὸν, *firmus*, *humilis*. Th. πέδον, *solum*, *terra*.
Πεδάρσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro μετάρσιος, *sublimis*, quod vide.
Πέδᾰς, acc. pl. à πέδη, ης, ἡ, *pedica*.
Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act. et
Πέδᾰσον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act. à πεδάω, *impedio*, *vincio pedicis*. Th. πέδη, *pedica*.
Πεδάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mentem victam habens*, *mente captus*, *stultus*; à πέδη, *pedica*, et φρὴν, *mens*.
Πεδάω, ῶ, fut. ήσω, *compedibus adstringo*; *compedio*, *illigo*, *irretio*. Th. πέδη.
Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι· ex πέδα Æol. pro μετὰ, et ἔρχομαι, *accedo*.
Πεδέω, -ῶ, *pedicis vincio*: f. ήσω. perf. πεπέδηκᾰ. Th. πέδη.
ΠΕ΄ΔΗ, ης, ἡ, *pedica*, *compes*: q. à πȣ̃ς, *pes*.
Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πεδάω, vel πεδέω.
ΠΕ΄ΔΙ̃ΛΟΝ, ȣ, τὸ, *calceus*, *talare*: q. à πȣ̃ς et εἱλέω, quia circa *pedem volvitur*.
Πεδῖνὸς, ἡ, ὸν, *campestris*, *planus*: à seq.
Πεδίον, ȣ, τὸ, *campus*, *planities*, gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed
Πέδιον, ȣ, τὸ, *parvum vinculum*. Th. πέδη, *pedica*.
Πεδίονδε, adv. pro εἰς πεδίον, *in campum*, *rus*.
Πεδόθεν, adv. *ex fundo*, *è terrâ*; à
ΠΕ΄ΔΟΝ, ȣ, τὸ, *solum*, *terra*, *humus*: qu. à πȣ̃ς, quia *pede* calcatur.
Πέδονδε, adv. pro εἰς πέδον, *in solum*, *sive terram*.
Πεδοστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *terram calcans*, *terrestris*: à præc. et στίβω.
ΠΕ΄ΖᾸ, ης, ἡ, *malleolus* seu *planta pedis*, *fimbria*: generaliter *extremitas*, ut *margo*, *crepido*, *ripa*: etiam *regio*, *plaga*.
Πεζέταιρος, ȣ, ὁ, *miles mercenarius militiâ pedestri merens*, *pedes*: ex πεζῇ et ἑταῖρος.
Πεζεύω, *pedibus iter facio*; f. εύσω. perf. πεπέζευκᾰ. Th. πέζα.
Πεζῇ, *pedibus*; πεζῇ, sc. ὁδῷ, *pedestri itinere*: ab eod. th.
Πεζῖκὸν, ȣ̃, τὸ, *peditatus*, *exercitus terrestris*: qu. à
Πεζῖκὸς, ἡ, ὸν, *pedestris*. πεζικὴ δύναμις, *peditatus*, *pedestris exercitus*. Th. πέζα, *planta pedis*.
Πεζοβόας, ȣ, ὁ, *qui pedestrem pugnam committit*; *pedes*: Poët. ex πεζὸς, *pedestris*, et βοὴ, *clamor*, *bellum*.
Πεζομάχᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ȣ, ὁ, vel πεζομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui pedestre prælium committit*: ex πέζα et μάχομαι.

Πεζομαχέω, ῶ, f. ήσω, *pedestre prælium committo:* à præc.

Πεζομᾰχῐ΄ᾰ, ᾶς, ἡ, *pedestre prælium:* ab eodem.

Πεζὸς, ῦ, ὁ, *pedes,* item adjectivè *pedestris,* vel *pedibus iter faciens.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεῖ, Dor. pro πῦ, *ubi.*

Πεῖθ' pro ἔπειθε, *persuasit,* 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, *persuadeo.*

Πειθαρχέω, ῶ, *principi obedio, obtempero, pareo:* f. ήσω. perf. πεπειθάρχηκᾰ. aor. 1. ἐπειθάρχησᾰ. q. d. πείθομαι ἄρχοντι. Th. ἄρχω, *impero.*

Πειθαρχῐ΄ᾰ, ᾶς, ἡ, *obtemperatio magistratûs:* à præced.

Πειθέμεν, *persuadere,* Ion. et Dor. pro πείθειν, præs. inf. act. verbi πείθω, quod vide.

Πείθεο, *obtempera,* Ion. pro πείθυ, præs. imperat. m. et pass. et

Πείθεσθαι, præs. inf. pass. πείθηται, 3. sing. præs. sub. m. et pass. à πείθω, *persuadeo.*

Πειθέω, -ῶ, Poët. et Att. pro quo et πιθέω, pro πείθω.

Πειθήνῐος, ῐ΄ϋ, ὁ ϗ ἡ, *obsequens:* ex πείθομαι et ἡνία.

Πείθομαι, *pareo, morem gero:* præs. med. et pass. et

Πειθόμενος, præs. part. pass. à πείθω.

Πείθοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. à πείθω, *persuadeo.*

Πειθὸς, ἡ, ὸν, pro πιθανὸς, ἡ, ὸν, *persuasorius.* πειθοῖς λόγοις, 1 Cor. ii. 4. quæ vox nusquam aliàs occurrit adjectivè sumpta. Th. πείθω, *persuadeo.*

Πείθυ, præs. imperat. med. et pass. à πείθω.

Πειθῦς, *persuasionis,* gen. sing. à

Πειθὼ, όος, ῦς, ἡ, *suada, suadela:* à

ΠΕΙ΄ΘΩ, *persuadeo, oratione flecto, suadeo.* cum acc. personæ *concilio gratiam alicujus.* 2 Mac. iv. 45. Matt. xxviii. 14. Act. xii. 20. 2 Cor. v. 11. Gal. i. 10. τὺς ἀνθεςηκότας αὐτῷ ὐδαμῶς πεῖσαι δύνανται. Dem. pro corona, *eos qui principio restituerunt, nequaquam conciliare potest.* imperf. ἔπειθον. f. πείσω, *securum reddam.* a. 1. ἔπεισᾰ. a. 2. ἔπῐθον. perf. πέπεικᾰ. præs. m. πείθομαι, *persuadeor, assentior:* it. cum dat. *obedio, pareo, credo.* imperf. ἐπειθόμην, ϋ, ετο. perf. pass. πέπεισμαι, *persuasus sum.* perf. part. pass. πεπεισμένος, η, ον. aor. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, *assensus sum, credidi.* f. 1. pass. πεισθήσομαι. perf. med. πέποιθᾰ, *confido.* perf. inf. med. πεποιθέναι, *confidere.* perf. part. med. πεποιθὼς, ότος, *fretus.* plusq. perf. med. ἐπεποίθειν, εις, ει.

Πειθώμεθᾰ, *pareamus,* 1. plur. præs. sub. m. à πείθω.

ΠΕΙ΄ΚΩ, vel πέκω, PECTO, *carmino, carpo:* f. ξω. perf. πέπεχᾰ. a. 1. pass. ἐπέχθην. perf. med. πέποκᾰ.

ΠΕΙ΄ΝᾸ, et Ion. πείνη, ης, ἡ, *fames, esuritio.* q. à πένομαι, *pauper sum.* Hinc Angl. TO PINE.

Πεινᾰλέος, έᾰ, έον, *famelicus.* Th. πεῖνα.

Πεινᾶντῐ, *esurienti,* Dor. pro πεινῶντι, dat. sing. part. præs. et

Πεινᾶσαι, a. 1. inf. act. à

Πεινᾰ΄ω, ῶ, f. ᾰ΄σω, *esurior, fame premor; appeto, desidero:* à πεῖνα.

Πεινέω, Ion. pro πεινάω, id. et ab eod.

Πείνημῐ, *esurio:* à πεινάω.

Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, inf. à πεινάω, *esurio;* et πεινήμεναι, Dor. et Æol. pro πεινῆν.

ΠΕΙ΄ΡᾸ, ας, ἡ, *experimentum, conatus, inceptum, tentatio, dolus:* qu. à πείρω, *transeo.* sed

ΠΕΙΡᾸ΄, ᾶς, ἡ, *cuspis* vel *acies gladii.*

Πειράζω, *tento, exploro.* f. ᾰ΄σω. perf. πεπείρᾰκᾰ. a. 1. ἐπείρᾰσᾰ. a. 1. inf. πειρᾰ΄σαι. præs. pass. πειράζομαι, *tentor, ad peccandum solicitor.* perf. pass. πεπείρασμαι. a. 1. pass. ἐπειράσθην. a. 1. sub. pass. πειρασθῶ. a. 1. inf. pass. πειρασθῆναι, *tentari.* Th. πεῖρα.

Πειρᾰθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. et

Πειρᾰθῶ, in 3. plur. πειρᾰθῶσῐν, a. 1. sub. pass. verbi πειράω, quod vide.

Πειραίνω, *finio, necto:* à περαίνω.

Πεῖρᾰρ, seu πεῖρᾰς, ᾰτος, τὸ, *finis.* Th. πέρας, ατος, τὸ, idem.

Πείρᾰς, αντος, *qui figit,* aor. 1. part. act. à πείρω, *transadigo, transfigo:* f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.

Πειρᾰ΄σαι, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. et

Πείρᾰσαι, a. 1. imperat. med. verbi πειράω, *tento.* Th. πεῖρα.

Πειρασθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi πειράζω.

Πείρᾰσῐς, εως, ἡ, *tentatio, solicitatio:* à πειράω.

Πειρασμὸς, ῦ, ὁ, *tentatio:* à πειράζω, quod vide.

Πειραςὴς, ῦ, ὁ, *tentator.* Th. πεῖρα.

Πειραςῐκὸς, ἡ, ὸν, *tentandi peritus;* item *qui inani conatu utitur:* à πειράζω.

Πείρᾰτ' pro πείρᾰτᾰ, nom. pl. à πεῖρας, ᾰτος, pro πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis.*

Πειρᾰτέον, *tentandum,* nomen verbale à πειράω, *conor.* Th. πεῖρα.

Πειρᾰτεύω, fut. εύσω, *piraticam exerceo; populor, vasto, prædor:* à πειρατής.

Πειρᾰτήρῐον, ϋ, τὸ, *sedes piratarum, locus piratis infestus:* à

Πειρᾰτὴς, ῦ, ὁ, *prædo marinus,* PIRATA: Angl. PIRATE. dat. pl. πειραταῖς. à πειράω.

Πειρᾰ΄τω, *tentet,* 3. sing. præs. imperat. act. à

Πειρᾰ΄ω, -ῶ, *conor, nitor, periculum facio, tento:* f. ᾰ΄σω, vel ήσω. perf. πεπείρᾰκᾰ. imperf. m. ἐπειρᾰ΄ομην, -ώμην, -ᾰ΄ϋ, -ῶ, -ᾰ΄ετο, -ᾶτο. 3. pl. -ᾰ΄οντο, -ῶντο. Th. πεῖρα, *experientia, conatus.*

Πειρηθῆναι, *periculum fecisse,* a. 1. inf. pass. et

Πείρησαι, *experire,* a. 1. imperat. m. verbi πειράω, q. v.

Πειρητίζω, *experior, periculum facio:* à πειράω, idem. Th. πεῖρα.

Πειρῐ΄θοος, ϋ, ὁ, nomen viri.

Πείρινς, θος, ἡ, *crates,* vel *alveus, ex viminibus in curru.*

ΠΕΙ΄ΡΩ, *transadigo, transfodio:* item *transeo.* f. ερῶ. perf. κᾰ. a. 1. ἔπειρᾰ. a. 2. ἔπᾰρον. perf. pass. πέπαρμαι. aor. 1. pass. ἐπάρθην. perf. med. πέπορᾰ.

Πειρῶ, *tenta,* præs. imperat. pass. πειράϋ, -ῶ, et

Πειρῴᾰτο, Ion. pro πειρῷντο, 3. pl. opt. pass. à πειράω, *conor.* Th. πεῖρα, *conatus.*

Πειρώμεθᾰ, *experimur,* 1. plur. præs. ind. med. et

Πειρώμενος, præs. part. m. vel pass. verbi πειράω, *conor, periculum facio.*

Πεῖσᾰ, ᾶς, ἡ, *funis anchoralis:* à πείθω.

Πεῖσαι, pro πῖσαι, *irrigare,* a. 1. inf. act. à πίω, *potum do,* inusit.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, et

Πείσαισᾰ, Æol. pro πείσασα,

-ης, ἡ, a. 1. part. f. g. à πείθω.

Πείσᾶς, αντος, *persuadens*, a. 2. part. act. à πείθω, *persuadeo*: f. σω.

Πεισάχᾰλῖνᾰ ἅρματα, *currus habenis obedientes*: τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virg. *Fertur equis auriga, neque audit currus habenas*: ex πείθω et χαλινὸς, ȣ, ὁ, *frænum*.

Πείσεαι, *obedies*, Ion. pro πείσῃ, 2. sing. f. 1. m. et

Πείσεις, 2. sing. f. 1. act. et

Πεισέμεν, *persuasurum esse*, Ion. pro πείσειν, fut. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, *persuadeo*.

Πείσεσθαι, f. 1. inf. m. et

Πείσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. f. 1. med. à πείθω, *persuadeo*: f. σω.

Πεισθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à πεισθεὶς, έντος, έντι, ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Πεισθήσομαι, f. 1. ind. pass. à πείθω, quod vide.

Πεῖσμᾰ, ἄτος, τὸ, *rudens*. à πείθω.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, *persuasio*. Gal. v. 8. et Eustath. ad Od. x. vix alibi. ab eod. th.

Πείσομαι, *patiar*, vel *parebo*: f. 1. m. à πάσχω, *patior*, vel πείθω, *pareo*.

Πεῖσος, vel πῖσος, εος, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum*: qu. qui possit πῖσαι, i. e. *potum præbere*: à πιπίσκω, *potum præbeo*: fut. πίσω. Th. πίνω, *bibo*.

Πειστέον, *obediendum est*: verbale à πείθω.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, *obediens, persuasor*: à πείθω.

Πέκω, idem quod πείκω, q. v.

Πελά'γεσσῖν, dat. pl. Ion. à πέλαγος.

Πελᾰγίζω, f. ί'σω, *inundo, restagno*: à πέλαγος.

Πελᾰγῖτῐς, ῐ'δος, ἡ, *navis per mare transiens*: à seq.

ΠΕ'ΛᾸΓΟΣ, εος, τὸ, *PELAGUS, mare*: in nom. plur. πελάγη. qu. πλοῖα ἄγων, *naves ducens*.

Πελά'γων, *Pelagon*, nom. viri.

Πελάζω, *appropinquo, accedo*; item *appropinquare facio, admoveo, pertingo*; f. ά'σω. perf. κᾰ. præs. inf. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, *admovere victoriæ, dare victoriam*. Sic κράτει πέλασσον, *victoriam mihi largire*, a. 1. imperat. act. Poët. Th. πέλας, *propè*.

ΠΕ'ΛᾸΝΟΣ, ȣ, ὁ, *libum è polline farinæ*, qu. à πάλη, *farina tenuis*, vel παλύνω, *misceo*.

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, ȣ, ὁ, *ciconia*; q. à πελὸς, et ἀργὸς, quia *nigris* et *albis* pennis.

ΠΕ'ΛᾸΣ, adv. *propè*, qu. à πέλω, *appropinquare facio*. Hinc ὁ πέλας, *vicinus, propinquus, alius*.

Πέλᾰσᾰν, *applicârunt*, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Πελά'σᾶς, αντος, *accedens*, a. 1. part. act. πελά'σαι, a. 1. inf. à πελάζω, *admoveo*: fut. σω. perf. πεπέλακα. Th. πέλας, *propè*.

Πελασγῐκὸς, ὴ, ὸν, *Pelasgicus*. à seq.

Πελασγοὶ, Iones dicti sunt *Pelasgi Ægialenses*, Πελασγοὶ Αἰγιαλέως. antequam Danaus et Xuthus in Peloponnesum transierunt. Herodot. vii. 94. sic dicti ab Ægialeo rege.

Πελασθεὶς, έντος, *accedens*, a. 1. part. pass. et

Πελάσθη, *infixa est*, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et th.

Πελάσσαις, Æol. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σ, verbi πελάζω, quod vide.

Πελά'της, ȣ, ὁ, *qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola; cliens; mercenarius*, qui θὴς Atticis, πενέστης Thessalis, πελάτης reliquis Græcis. Salm. de M. Us. p. 871. à πελάω.

Πελά'τῐς, ῐ'δος, ἡ, *cliens, famula*: à præc.

Πελά'ω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ȣ, τὸ, *jugerum*.

Πέλει, *est, contigit*: ab inusit. πέλω, *sum*. In Stobæo vox poëtica habetur: sed sæpe eâ utuntur Tragici in Iambis. Markl. in Eurip. Suppl. 878.

Πέλειᾰ, ᾱς, ἡ, et

Πελειά's, ά'δος, ἡ, *columbarum quædam species*, sic dicta quòd nigricante sit colore; item generalitèr *columba*. Th. πελὸς, *niger*.

Πελειά'σῖν, *columbis*, dat. pl. à præc.

Πέλειος, εία, ειον, *niger, fuscus*: à πελός.

Πελεκά'ν, ᾶνος, Atticè πελεκᾶς, ᾶντος, Dor. πελεκᾶς, ᾶ, ὁ, *PELICANUS*. Gl. V. πελεκάνος, θαλάσσιον ὄρνεον. à πελεκάω, *seco*; quòd rostrum habeat magnum et latum, *dolationi* aptum. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πελεκά'ω, ῶ, f. ήσω, *seco, securi incido*: et

Πελέκημᾰ, ἄτος, τὸ, *fomes, id quod inter dolandum excidit, scobs, ramentum*, quod pro fomite esse potest. Th. πέλεκυς.

Πελεκίζω, *securi ferio*, f. ί'σω. perf. πεπελέκῐκα. perf. pass. πεπελέκισμαι. perf. part. πεπελεκισμένος, η, ον, *securi percussus*. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πελεκῖνος, *securidaca*, herba, cujus semen est ut πέλεκυς, *securis*.

Πελέκκησεν, Ion. et Poët. pro ἐπελέκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *seco*, q. v.

Πέλεκκον, ȣ, τὸ, *manubrium* seu *capulus bipennis*: à

ΠΕ'ΛΕΚΥ῀Σ, εως, ὁ, *securis, bipennis*. in acc. πέλεκυν.

Πελεμίζετ' Ion. pro ἐπελεμίζετο, *contremuit, quassatus fuit*, 3. sing. imperf. ind. pass. à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, *moveo, commoveo*: f. ξω. a. 1. pass. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, *motus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à πελεμίζω, quod vide.

Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, *existebat*, 3. sing. imperf. et

Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, 3. sing. imperf. verbi Poët. πέλω, *sum*.

Πελεσκόμην, Ion. imperf. med. ejusdem verbi.

Πέλευ, Dor. pro πέλȣ, præs. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *sum*.

Πελιδνὸς, ὴ, ὸν, *nigrorem plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus*: à th. πελὸς, *niger*.

Πελιδνόω, -ῶ, fut. ώσω, *lividum reddo, sugillo*: à præc.

Πέλῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, *niger, lividus*: à πελός.

Πέλοντο, *erant*, 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, *sum*: à πέλω, idem.

ΠΕ'ΛΛᾸ, Ion. πέλλη, ης, ἡ, *mulctra*. πελλῖ's, ῐ'δος, ἡ, idem. qu. à πλέος, *plenus*, quòd sæpè lacte *impleri* soleat. Indè Angl. A PAIL, i. e. mulctrale. item *vas potorium*.

Πέλλη, ης, ἡ, *PELLA*, urbs Macedoniæ; unde Alexander Magnus *Pellæus* dictus. Sed

Πέλλη, id. q. πέλλα, *mulctra*: q. v.

Πέλλος, η, ον, sive πελλὸς, ὴ, ὸν, idem quod πελὸς, *niger*.

ΠΕ'ΛΜᾸ, ἄτος, τὸ, *planta pedis*; item *solea*. q. à πελὸς, quia *nigra*; aut à πηλὸς, *lutum*, quòd eâ calcamus.

Πέλομαι, *sum*; idem quod πέλω.

Πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. pl. præs. ind. med. præc. verbi.

Πελοπηϊάδαι, Ion. Dor. et Poët. pro Πελοπίδαι, οἱ, nom. pl. à

Πελοπίδης, ου, ὁ, *Pelopis filius*: à Πέλοψ, πος, nom. propr.

Πελοποννησιακὸς, ἡ, ὸν, *Peloponnesiacus*: et

Πελοποννησιστὶ, adv. *Peloponnesiacè*: à

Πελοπόννησος, ου, ἡ, *Peloponnesus*, regio Græciæ, infra mare Ionium et Ægæum.

Πέλοπος, gen. sing. à Πέλοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, nom. propr.

ΠΕΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *niger, fuscus*.

Πελταστὴς, οῦ, ὁ, *PELTASTA, peltatus, cetratus*: et

Πελταστικὸς, ἡ, ὸν, *ad peltastam pertinens*; item *qui peltâ se tueri in pugnâ novit*: à

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, *PELTA, scutum brevius*: q. παλτὸν, quod *vibrari* possit.

Πέλυξ, υκος, ὁ, vel πέλυς, εως, ἡ, *PELVIS*, propriè *lignea*; facta τῷ πελεκᾷν.

ΠΕ'ΛΩ, et πέλομαι, *sum*; *venio*; *verto*; *admoveo, appropinquare facio*.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, *monstrum*.

Πελώρη, *vasta*, f. g. Ion. à πέλωρος.

Πελώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *monstrosus*; item *admirandus, suspiciendus, mirus*; et *immanis, ingens*. Th. πέλωρ.

Πέλωρον, ου, τὸ, *monstrum*: à

Πέλωρος, ώρα, ωρον, *monstrosus, portentosus*: item *ingens, immanis*: ab eod.

Πέμμα, ατος, τὸ, *coctum aliquid*; peculiaritèr *genus quoddam placentæ*: à πέπτω, *coquo*.

Πεμπάδαρχος, *quincurio*: id. q. πενταδάρχος.

Πεμπάζω, seu πεμπάζομαι, fut. άσω, et med. -άσομαι, *per digitos numero, præsertìm quinos*; item simpl. *numero*: à

Πεμπὰς, άδος, ἡ, idem quod πεντὰς, άδος, *numerus quinarius, quinque*: à

Πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*. Est et

Πέμπε, pro ἔπεμπε, Ion. 3. sing. imperf. ind. act. verbi πέμπω.

Πέμπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *senex*; q. jam *mittendus* in sepulchrum: à πέμπω.

Πέμπεισα, ας, ἁ, Dor. pro πέμπουσα, ης, ἡ *mittens*, præs. part. f. g. à πέμπω, *mitto*. f. ψω.

Πέμπον, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejusd. verbi.

Πεμπταῖος, αία, αῖον, *quintanus, quinque dies natus, quod quinto die fit, venit, redit, agit*, &c. à πέμπτος.

Πεμπτάμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Dor. pro πεμφθήμερος, vel πενθήμερος, *quinque dies durans*, seu *à quinque diebus*: ex πέμπτος, ου, *quintus*, et ἡμέρα, *dies*.

Πέμπτος, η, ον, *quintus, a, um*. à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*: at

Πεμπτὸς, ἡ, ὸν, *missus, a, um*: à

ΠΕ'ΜΠΩ, *mitto, dimitto, procul amando*; *demitto, emitto, mitto in, impono, deduco, veho*, πέμπειν μαντεῖα σεμνὰ, Eurip. in Phœniss. 293, *mittere ad oraculum venerandum*. f. ψω. perf. πέπεμφα. a. 1. ἔπεμψα. aor. 1. imperat. act. πέμψον, άτω. a. 1. sub. πέμψω, ῃς, ῃ. a. 1. infin. πέμψαι. a. 1. part. πέμψας, αντος. præs. pass. πέμπομαι, *mittor*. a. 1. pass. ἐπέμφθην. f. 1. pass. πεμφθήσομαι, præt. m. πέπομπα. πέμπομαι, med. *curo aliquem deducendum*. Eurip. Hecub. 372. Orest. 107, 111.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, *veru cum quinque cuspidibus*: à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*, et ὀβελὸς, *veru*.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ *flatus*: item *gutta, nubes, bulla*: pro *anima* accipitur apud Lycopr. qu. à πέμπω, ut sit quod *emittitur* è re aliquâ.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *insectum è vesparum genere*.

Πέμψαν, Ion. pro ἔπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. et

Πέμψας, αντος, a. 1. part. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέμψει, 3. sing. et

Πέμψουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, f. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Πένεσθαι, præs. infin. à πένομαι, *laboro, ago*, quod vide.

Πενέστης, ου, ὁ, *servus, famulus*: idem qui Θὴς Atticorum. à πένομαι, *laboro*.

Πένηαι, Ion. pro πένῃ, 2. sing. sub. verbi πένομαι, *laboro, pauper sum*.

Πένης, ητος, ὁ, *qui labore victum quærit, pauper, egens*: dat. pl. πένησι. à πένομαι, *laboro, egeo*.

Πένθει, *luge*, præs. imperat. à πενθέω, *lugeo*: sed

Πένθεϊ, dat. sing. à πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πενθείετον, pro πενθεῖτον, 3. dual. præs. à πενθέω.

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *socer, uxoris pater*: πενθερὰ, ᾶς, ἡ, *socrus, uxoris mater*: ut ἑκυρὸς, et -ρὰ, *socer*, et *socrus*, mariti pater et mater.

Πενθέω, -ῶ, *lugeo*: f. ήσω. perf. πεπένθηκα. a. 1. ἐπένθησα. a. 1. infin. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθῆναι, præs. infin. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præs. infin. verbi πενθέω, *lugeo*. Th. πένθος.

Πένθιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, et πένθιμος, ίμη, ιμον, *lugubris*: à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, *luctus, mœror*: q. πόνθος, à perf. med. πέπονθα, verbi πάσχω, *patior*. Hinc πενθέω, *lugeo*.

Πενία, ας, ἡ, et Ion. -η, ης, *paupertas*: à πένης, *pauper*. Th. πένομαι, *laboro, inops sum*.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauper, pauperculus, a, um*: à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio, efficio, ago*; *paro, curo, struo*; *pauper sum*: πενόμενος, præs. part. πέπονα, perf. med.

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. med. verbi præced.

Πεντάδαρχος, ου, ὁ, *qui quinque viris præest*: ex πέντε, *quinque*, et ἀρχὴ, *principium*.

Πεντάεθλον, ου, τὸ, *quinquertium*: et

Πεντάεθλος, ου, ὁ, *quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit*: ex πέντε, *quinque*, et ἄεθλος, *certamen*.

Πενταετηρικὸς, ἡ, ὸν, *quinquennalis*; *lustralis*: à

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, *quinquennium, lustrum*. Sed Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo πενταετηρική.

Πενταέτηρος, ου, ϗ ἡ, *quinquennis, quinquennalis*: et

Πενταέτης, ου, ὁ, sive πενταέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, id. à πέντε, *quinque*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πένταθλον, ου, τὸ, *quinquertium, quinque certamina*: et

Πένταθλος, ου, ὁ, *quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit*: ex πέντε, *quinque*, et ἆθλος, *certamen*. Th. ἄεθλος, idem.

Πεντάκις, *quinquiès*: adv. à πέντε.

Πεντακισχίλιοι, αι, α, *quinquiès mille*: ex præc. et χίλιοι.

Πεντακόσιοι, αι, α, *quingenti, æ, a:* ex πέντε, *quinque,* et κόσιοι.

Πεντάπηχυς, υος, ὁ & ἡ, *qui est quinque cubitorum:* ex πέντε et πῆχυς.

Πενταπλάσιος, ία, ιον, Ion. πενταπλήσιος, *quintuplus, quinquies tantus.* Th. πέντε.

Πενταπλασίως, adv. *quintuplicitèr, quinque modis:* à præc.

Πεντάπλοος, ους, ὁ & ἡ, et πενταπλόος, οῦς, -πλόη, ῆ, -πλόον, οῦν, *quintuplex:* à πέντε.

Πένταχα, et πενταχῆ, *quinquefariàm, quinque modis:* à

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinque.*

Πεντεκαίδεκα, *quindecim.*

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus quintus, a, um;* ex πέντε et δέκατος, *decimus.* Th. δέκα, *decem.*

Πεντετηρὶς, ίδος, ἡ, vid. supra πενταετηρίς.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta:* ex πέντε, *quinque.*

Πεντηκονταέτης, εος, ὁ, *quinquaginta annos habens:* ex πεντήκοντα et ἔτος.

Πεντηκονταετία, ας, ὁ, *quinquaginta anni:* ex iisd.

Πεντηκοντάλιτρον, ου, τὸ, *quinquaginta libræ,* nummus Siculus, ita à pondere dictus, quia scil. quinquaginta libras valebat. D. S.

Πεντηκόνταρχος, ου, ὁ, *qui quinquaginta militibus præest:* ex πεντήκοντα et ἀρχὸς vel ἀρχή.

Πεντηκόντερος, ἡ, *navis quæ quinquaginta remis agitur:* ex πεντήκοντα et ἐρέσσω.

Πεντηκοντόγυος, ου, ὁ & ἡ, *qui quinquaginta jugerum est:* ex πεντήκοντα, quod vide, et γύα, seu γυία, *arvum, jugerum.*

Πεντηκοντοκάρηνος, ου, ὁ & ἡ, *qui habet quinquaginta capita:* ex πεντήκοντα et κάρηνον, ου, τὸ, *caput.*

Πεντηκόντορος, ου, ὁ, id. q. πεντηκόντερος.

Πεντηκόσιοι, αι, α, *quingenti, æ, a, quingeni, æ, a.*

Πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, *quinquagesimus, a, um.* Hinc πεντηκοστὴ, scil. ἡμέρα, *dies quinquagesimus,* à resurrectione Domini. Angl. PENTECOST. Th. πέντε.

Πεντόζοιο, gen. Ion. à

Πέντοζος, ου, ὁ & ἡ, *qui in quinos ramos dispergitur.* Sic vocatur etiam *manus:* ex πέντε et ὄζος, *ramus.* Digiti sunt veluti *quinque* ramusculi.

Πέξαιτ' pro πέξαιτο, *tondeatur,* 3. sing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, seu πείκω, *pecto.* f. ξω.

Πεξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejusd.

ΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *penis.*

Πεπάγασι, Dor. pro πεπήγασι, 3. plur. perf. med. verbi πήγνυμι, *compingo:* f. ξω. a. 2. ἔπαγον. perf. med. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, *passa,* per Sync. pro πεπαθηκυῖα, perf. part. act. f. g. verbi παθέω, f. ήσω, pro πάσχω, *patior:* aor. 2. ἔπαθον.

Πεπαίδευνται, 3. pl. perf. pass. et

Πεπαίδευται, 3. sing. perf. ind. pass. Vide παιδεύω.

Πεπαίνω, *excoquo et ad maturitatem perduco, maturo, mitigo, lenio.* Th. πέπτω, idem.

Πεπαισμένος, ου, perf. part. pass. à παίζω, *ludo, illudo:* vel à παίω, *percutio:* f. αίσω. perf. pass. πέπαισμαι. Sunt qui à πεπαίνω derivari dicunt.

Πεπαίτερος, έρα, ερον, *maturior, mitior:* compar. à πέπων, *maturus,* quod vide.

Πεπαλαγμένος, ου, *pollutus,* perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino, fœdo:* f. ξω. perf. πεπάλαχα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro:* f. αλῶ. Alii à πηλὸς, *lutum.*

Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. ab eod. th.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. pass. à παλάσσω, *sortior:* q. à πάλος, *sors;* item *agitatio.* Th. πάλλω, *agito.*

Πεπαλὼν, *qui vibravit:* Ion. redupl. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, *vibro:* fut. παλῶ. a. 2. ἔπαλον.

Πέπαμαι, perf. ind. med. verbi πάομαι, f. άσομαι, *possideo.*

Πεπᾶναι, a. 1. infin. act. verbi πεπαίνω, *coquo:* aor. 1. part. pass. πεπανθεὶς, εῖσα, ὲν, *coctus:* nom. pl. πεπανθέντες.

Πεπαρεῖν, per Anadiplas. pro παρεῖν, a. 2. infin. verbi πείρω, *transeo;* fut. ερῶ. a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. infin. pro πορεῖν, verbi πορῶ, vel πορέω, *do, præbeo.*

Πεπάρθαι, perf. infin. pass. à

Πέπαρμαι, perf. ind. pass. et

Πεπαρμένος, η, ον, *trajectus, a, um, confixus:* perf. part. pass. verbi πείρω, *transadigo:* fut. ερῶ. perf. πέπαρκα. perf. med. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, *debacchatus sum,* perf. ind. act. Att. pro παρῴνηκα. et

Πεπαρῳνημένος, ου, *ludibrio habitus,* perf. part. pass. Att. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, *pecco per vinolentiam.* Th. οἶνος, *vinum.*

Πέπασαι, *acquisivit,* Poët. pro

Πέπαται, 3. sing. perf. pass. verbi πάομαι, *possideo:* fut. άσομαι. perf. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, *desii,* perf. ind. pass. et

Πεπαυμένοις, dat. plur. part. pass. et

Πέπαυσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi παύω, *cesso:* fut. παύσω. perf. πέπαυκα. a. 2. ἔπαον.

Πεπείθαται, *persuasi sunt,* Ion. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo:* fut. σω. a. 2. ἔπιθον. perf. pass. πέπεισμαι.

Πεπείθοντο, *paruerunt,* Ion. redupl. pro ἐπείθοντο, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Πεπείραμαι, *expertus sum,* Dor. pro πεπείρημαι, perf. ind. pass. indè a. 1. pass. ἐπειράθην, à πειράω, *tento:* f. άσω et ήσω. Th. πεῖρα, *conatus, experientia.*

Πέπειρος, ου, ὁ & ἡ, *maturus, mitis:* à πεπαίνω, *coquo.* Th. πέπτω, idem.

Πεπείσθω, *persuasum habeat,* 3. sing. perf. imperat. pass. et

Πέπεισμαι, perf. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo,* f. σω.

Πεπελεκισμένος, ου, *decollatus, securi percussus,* perf. part. pass. verbi πελεκίζω, *securi ferio.* Th. πέλεκυς, *securis.*

Πεπεραγκέναι, perf. infin. act. verbi περαίνω. fut. ανῶ. perf. πεπέραγκα. idem quod περατόω, *finio.* Th. πέρας, τὸ, *finis.*

Πεπερημένος, ου, *advectus et venditus:* à περάω, *vendo:* f. άσω et ήσω. perf. πεπέρηκα. perf. pass. πεπέρημαι.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, ιος, vel εως, τὸ, *PIPER:* Angl. PEPPER. à πέπειρος, quòd calore suo *coctionem* juvet.

Πέπηγα, ας, ε, *concrevi,* perf. med. et

Πεπηγὼς, ότος, *infixus,* perf. part. m. verbi πήγνυμι, seu πήγω, *compingo.*

Πεπηδηκέναι, perf. infin. act. verbi πηδάω, *salto.*

Πεπιεσμένος, η, ον, *pressus,* perf. part. pass. verbi πιέζω, *premo:* fut. σω. perf. κα. perf. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, *inducere,* Ion. redupl. pro πιθεῖν, aor. 2. infin. verbi πείθω, *persuadeo:* f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπῖθημένος, η, ον, perf. part. pass. et

Πεπιθήσω, *persuadebo*, Ion. redupl. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, *persuadeo :* a. 2. ἔπιθον. undè πιθέω.

Πέπιθμεν, per Sync. pro πεπίθομεν, Ion. redupl. pro ἐπίθομεν, 1. pl. aor. 2. act. verbi πείθω.

Πεπῖθοιμεν, *suasissemus ;* et in 3. pl. πεπῖθοιεν, Ion. redupl. pro πίθοιμεν, et πίθοιεν, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. et

Πεπιθὼν, aor. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, όντος, verbi πείθω, *persuadeo :* a. 2. ἔπιθον.

Πεπιςεύκᾰμεν, 1. pl. perf. ind. act. verbi πιςεύω, *credo :* fut. εύσω. à πίςις, εως, ἡ, *fides.*

Πεπιςεύκεισᾰν, *crediderant,* 3. pl. plusq. perf. Att. pro ἐπεπιςεύκεισαν, ab eod. verbo.

Πεπιςευμένην, acc. sing. f. g. part. pass. verbi πιςεύω. vide πεπιςεύκαμεν.

Πεπλᾰνημένως, adv. *vagabundè :* à πλανάομαι, *erro.* Th. πλάνη, *error.*

Πέπλαςαι, 3. sing. perf. pass. πεπλάσθαι, perf. inf. pass. πεπλασμένος, ȣ, perf. part. pass. verbi πλάσσω, *fingo :* fut. σω. perf. κα.

Πεπλᾰ́τυνται, 3. sing. perf. pass. verbi πλατύνω, *dilato ;* fut. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. Th. πλατὺς, έος, *latus, amplus.*

Πέπληγᾰ, *percussi,* perf. med. verbi πλήσσω. f. ξω. aor. 2. ἔπληγον.

Πεπληγέμεν, et πεπληγέμεναι, Ion. et Dor. pro πεπλήγειν, verbi πεπλήγω, *percutio :* ex p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præsens abiit : undè et imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπέπληγον, nisi malis esse a. 2. act. verbi πλήσσω. aor. 2. πέπληγον, Anadiplas. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, *percussi :* vide præc.

Πεπλήθυνται, 3. sing. perf. pass. verbi πληθύνω quod vide.

Πεπληθὼς, υῖᾰ, ὸς, *plenus, a, um,* perf. part. med. verbi πλήθω, *impleo :* fut. πλήσω. perf. med. πέπληθα.

Πεπλημένος, pro πεπελημένος vel πεπελασμένος, part. perf. pass. verbi πελάζω.

Πέπληντο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo :* f. πλήσω. perf. pass. πέπλημαι.

Πεπληροφορημένων, *eorum quæ impleta sunt,* gen. pl. perf. part. pass. à πληροφορέω.

Πεπλήρωμαι, et in 3. pl. πεπλήρωνται, perf. ind. pass. verbi πληρόω, *impleo :* f. ώσω. perf. πεπλήρωκα. Th. πλέος, *plenus.*

Πεπλησῖᾰκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo, sector, accedo familiaritèr ad aliquem :* f. άσω. perf. κα. à πλησίον, *propè.* Th. πέλας, idem.

ΠΕ'ΠΛΟΣ, ȣ, et Ion. πέπλοιο, ὁ, et πέπλον, ȣ, τὸ, *PEPLUS, -UM,* vestis muliebris.

Πεπλύσθαι, Poët. perf. infin. pass. verbi inus. πλύω, *lavo :* f. ύσω. perf. pass. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλως, vide in ἐπέπλων, ως, ω. et

Πέπλως, acc. pl. Dor. pro πέπλȣς. Th. πέπλος.

Πεπνῡμένος, η, ον, *prudens, sapiens,* perf. part. pass. et in dual. πεπνῡμένω, à perf. ind. πέπνῡμαι, verbi πνῦμι, seu πνύω, fut. σω, *spiro :* in pass. πνῦμαι, *sapio.* Th. πνέω, *spiro.*

Πέπνυσο, *sapito,* perf. imperat. pass. verbi πνῦμαι, *sapio :* à πνῦμι, vel πνύω, id. quod præced. th.

Πεποίηκᾰ, ᾶς, ε, et in 3. pl. πεποιήκαντῐ, Dor. pro πεποιήκασι, perf. ind. act. et

Πεποίημαι, et in 3. pl. πεποίηνται, perf. ind. pass. πεποιῆσθαι, perf. inf. pass. et

Πεποιημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi ποιέω, f. ήσω, *facio.*

Πεποίθεᾰ, Ion. plusq. perf. verbi πείθω, pro ἐπεποίθειν.

Πέποιθ' pro πέποιθε, *confidit,* 3. sing. perf. med. πέποιθᾰ, ας, ε. hinc πεποίθῃς, 2. sing. perf. med. sub. et

Πεποιθέναι, perf. inf. med. πεποιθὼς, ότος, in pl. πεποιθότες, perf. part. med. verbi πείθω, *persuadeo :* f. σω. a. 2. ἔπιθον. πεποίθει. 3. sing. plusq. perf. med. Ion.

Πεποίθησῐς, εως, ἡ, *fiducia :* à perf. med. πέποιθα, verbi ejusd.

Πεποίθομεν, 1. pl. præs. ind. verbi πεποίθω. qu. Siculo more factum ex perf. med. πέποιθα, verbi præced.

Πεποιθότως, adv. *confidenter, cum fiduciâ :* à seq.

Πεποιθὼς, ότος, *fretus, confisus :* vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um,* perf. part. pass. verbi ποικίλλω, f. λῶ, *variego.* Th. ποικίλος, *varii coloris.*

Πέπομφᾰ, *misi,* Att. pro πέπεμφα, perf. ind. act. verbi πέμπω, *mitto :* f. ψω.

Πέπον, *mollis, ignave : amice !* Il. ε. 109. voc. à nom. πέπων.

Πέπονᾰ, perf. med. à πένομαι, *laboro.*

Πεπονᾱμένος, Dor. pro πεπονημένος, ȣ, *elaboratus :* qu. vide.

Πέπονες, όνων, οἱ ϗ αἱ, *pepones,* nom. pl. à πέπων.

Πεπονημένος, η, ον, *elaboratus,* perf. part. pass. verbi πονέω, *excolo, instruo.* Th. πένομαι, *laboro.*

Πεπονηρευμένος, perf. part. pass. verbi πονηρεύω, *improbus sum, improbè ago :* à πονηρὸς, *malus.*

Πέπονθᾰ, *passus sum,* perf. ind. med. et

Πεπονθὼς, ότος, perf. part. med. verbi πάσχω, *patior :* f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδᾰ, *pepedi,* perf. med. verbi πέρδω, *pedo.*

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplas. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo.* Th. πείρω, *transadigo :* perf. med. πέπορα.

Πεπόρευσο, præs. imperat. pass. verbi πορεύομαι, *eo.*

Πεπόσθαι, perf. inf. pass. à πῶμι vel πίνω, *bibo :* f. πώσω. perf. πέπωκα. perf. pass. πέπομαι. a. 1. pass. ἐπόθην. a. 1. part. ποθείς.

Πέποσθε, *laborâstis,* per Sync. pro πεπόνησθε, 2. pl. perf. ind. pass. verbi πονέω, *laboro :* fut. ήσω. perf. πεπόνηκα. perf. pass. πεπόνημαι. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonasm. inserto σ, perf. med. verbi πάσχω, *patior :* fut. πείσομαι.

Πεποτήᾰται, *volârunt,* Ion. pro

Πεπότηνται, 3. pl. perf. pass. verbi ποτάομαι, *volo :* fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. Th. πέτομαι vel πετάομαι, idem.

Πεπότητο, *volabat,* 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. ab eod.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πράσσω. vide πέπραχα.

Πέπρᾱκᾰ, *terminavi,* per Sync. pro πεπέρακα, perf. ind. act. verbi περάω, *transeo :* f. άσω et ήσω. Alii à πράσσω formant, quod vide. Est et

Πέπρᾱκᾰ, perf. verbi πιπράσκω, *vendo :* f. πράσω.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo:* f. πράσω. fut. 1. pass. πραθήσομαι. a. 1. pass. ἐπράθην, ης, η. Th. περάω, *vendo.*

Πέπρᾶχᾰ, perf. ind. act. verbi πράσσω, *facio:* fut. ξω. perf. inf. act. πεπρᾶχέναι. perf. ind. pass. πέπραγμαι. aor. 1. pass. ἐπράχθην.

Πεπρᾶχέναι, vide in præced.

Πεπρῆσθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, η, ον, *incensus,* perf. part. pass. verbi πρήθω, *incendo:* perf. pass. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum,* per Sync. pro πεπερόνωμαι, perf. ind. pass. et

Πεπρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi περατόω, per Sync. περόω et πρόω, *destino.* Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis.*

Πέπρωται, per Sync. pro πεπεράτωται, 3. sing. perf. pass. et

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπεράτωτο, 3. sing. plusq. perf. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπτᾰμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι, sic in 3. pl. πέπτανται, *expansa sunt,* pro πεπέτανται, perf. pass. verbi πετάζω vel πετάομαι, *expando.* Sunt qui πέπταμαι exponunt *volavi,* et pro ἔπταμαι poni credunt, perf. pass. verbi πτῆμι, *volo, -as.*

Πεπτεῶτᾰ, *lapsum,* acc. sing. perf. part. act. verbi πεπτεὼς, quod Pleonasm. τοῦ ε, pro πεπτὼς, et hoc per Sync. pro πεπτωκὼς, gen. -ῶτος vel -ότος, perf. part. act. à πίπτω, *cado:* f. πτώσω. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ῶτος, *terrefactus:* perf. part. act. verbi πτήσσω, *metu contrahor:* fut. ξω. perf. πέπτηχα, et sublato χ, Ion. πέπτηα. Hinc part. πεπτηὼς, et in acc. πεπτηῶτα· quod tamen per Ectasin dici pro πεπτεῶτα quidam credunt, quod vide.

ΠΕ'ΠΤΩ, *coquo, maturo, pinso:* f. ψω. perf. πέπεφᾰ. Æol. πέσσω, Att. πέττω.

Πέπτωκᾰ, *cecidi,* perf. act. et

Πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado:* fut. πτώσω. a. 2. ἔπεσον. f. 2. m. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτᾰ, per Sync. pro πεπτωκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ejusd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπῦθοιτο, *audiat, intelligat,* 3. sing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. et

Πεπῦθωνται, Ion. Anadiplas. pro πύθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo:* fut. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πυκάζω, *denso.* πεπυκασμένον νόον, *animo sapiens,* eâdem ratione quâ Latinis *callidus,* cujus animus rerum usu occaluit. Græc. in Hes. Op. 793. Th. πύκα, adv. *densè.*

Πεπῦρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πυρόω, *inflammo:* f. ώσω. perf. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Πεπύσθην, Ion. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθωνται.

Πέπυσμαι, *interrogavi,* perf. pass. et

Πέπυστο, Ion. pro ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Πέπωκᾰ, *bibi,* perf. ind. act. verbi πίνω, *bibo:* fut. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *coctus* seu *excoctus à sole, maturus,* de *fructibus* dicitur; *mollis, ignavus;* item metaph. *suavissimus, jucundissimus.* compar. πεπαίτερος. superl. πεπαίτατος. item subst. *PEPO.* à πέπτω, *coquo.*

ΠΕ'Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet: et plerumque significat *quanquam, tametsi:* interdum respondet articulæ *cunque.* Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ est περί.

ΠΕ'ΡᾹ, *ultra, ultra modum, ultra quàm, plus quàm, supra, præter.*

Περᾶ'ᾶν, *penetrare,* Ion. pro περᾶν, præs. inf. verbi περάω.

Περᾶ'ασκον, Ion. imperf. verbi περάω.

Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro περαία, scil. γῆ vel χώρα, *terra quæ est ultra aliquem locum, ultra mare.* à περαῖος.

Περαίνω, f. ανῶ, perf. αγκα, *finio, perficio, efficio;* item *ex concessis aliquid efficio,* i. e. *infero,* vel *concludo syllogisticè; prædico.* Th. πέρας, *finis.*

Περαῖος, αία, αῖον, *ulterior, in ulteriore parte situs:* à πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, *in ulteriorem partem transveho, trajicio, transeo; finio, perficio:* à præc.

Περαιτέρω et περαίτερον, *ulterius, ampliùs:* à πέρα.

Πέρᾱν, adv. *ultra, trans:* cum gen. item *cis, secus:* idem quod πέρα, *ultra.* Sed

Περᾶν, præs. infin. à περάω, *transeo.*

ΠΕ'ΡᾸΣ, ᾰτος, τὸ, et πεῖρᾰς, τὸ, *finis, terminus:* item adv. *denique.*

Περᾶ'σαις, Æol. pro

Περᾶ'σᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi περάω, *transeo.*

Πέρᾱσις, εως, ἡ, et

Περασμὸς, οῦ, ὁ, *transitus:* à περάω.

Περᾰτᾰ, ων, τὰ, *fines,* nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τὸ, *finis.* ἐκ περάτων τῆς γῆς, Matt. xii. 42. pro *è regione longè remota.* Vorstius, c. xxiii. hîc Hebraismum quærit. Sic tamen Themistius, xiii. Jos. l. vi. c. 1. l. iv. 6. Philo Legat. ad Caium.

Περᾶ'τη, ης, ἡ, *finis:* expon. etiam *extremitas horizontis orientem versus.* Th. πέρας.

Περᾱτὸς, ἡ, ὸν, Ion. περητὸς, *per quem transitus patet, permeabilis:* à περάω.

Περᾱτόω, *finio, termino:* f. ώσω. perf. κᾰ. præs. pass. περᾰτοῦμαι, *finior, terminor:* perf. ind. pass. πεπερᾶ'τωμαι, per Sync. πέπρωμαι, *fato destinatus sum:* cujus part. πεπρωμένος, η, ον, *fatalis, fato destinatus:* à πέρας.

ΠΕΡᾸ'Ω, *transeo, supero, transporto, vendo:* f. ᾱ'σω et ήσω.

Περγᾰμῖ'ᾰ, ᾶς, ἡ, Poët. pro

Πέργᾰμος, ου, ἡ, *urbs Asiæ insignis; Troja,* ita dicta, quod *edita in rupe* sit sita. *Pergama* enim omnia *loca editiora* olim appellabantur.

Περγᾰσῖ'δην, *Pergasidem,* acc. sing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, *Perga:* nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. *velum.*

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ῖκος, ὁ καὶ ἡ, *PERDIX,* avis; Metaph. *astutus, libidinosus:* quod à περιέδω, *circumedo.*

ΠΕ'ΡΔΩ, *PEDO, crepitum ventris edo:* f. σω. perf. κᾰ. a. 2. ἔπαρδον. perf. med. πέπορδᾰ. hinc Angl. TO FART.

Πέρην, Ion. pro πέραν, *ultra:* idem quod πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. et

Περήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi περάω, fut. ήσω vel άσω, *transeo.*

Περησέμεναι, Ep. inf. fut. pro περήσειν, à περάω.

Περητὸς, Ion. pro περατὸς, ȣ. *qui transire potest:* ab eod. verbo.

Πέρθαι, Ion. pro πεπέρθαι, perf. inf. pass. à

ΠΕ'ΡΘΩ, *privo, vasto, perimo; PERDO, trucido:* f. σω. perf. κᾰ. a. 2. ἔπρᾰθον. perf. med. πέπορθα.

ΠΕΡΙ`, præpos. cum gen. *de, pro, propter, ob, gratiâ:* item *præ, ultra, supra.* cum dat. *circum, circa.* cum accus. *circa, circum, erga, in.* servit sæpe periphrasi, 1. personæ, ut οἱ περὶ Σωκράτην, *Socrates,* vel *Socratici,* οἱ περὶ Ἄνυτον, *Anytus,* vel *Anytus cum sociis:* 2. rei, ut τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, *cupiditas:* 3. genitivi, ut ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, *virtus ejus.* in compos. sæpe *intendit,* ut περίλυπος, *prætristis;* περίεργος, *nimis occupatus.* interdum in eodem verbo, modò addit aliquid significationi simplici, modò nihil.

Περὶ δείματι φεύγειν, Poët. pro ἀπὸ φόβȣ φεύγειν, *præ metu fugere.*

Πέρι pro περίεστι, sicut ἔνι pro ἔνεστι. Vide περιεῖναι.

Περῐᾰγερέθω, *circum colligo:* med. περῐᾰγερέθομαι, *circum congregor:* ex περὶ et ἀγερέθω.

Περῐάγνῡμῐ, f. άξω, *circum frango* vel *refringo.* Ex περὶ et ἄγνυμι.

Περῐᾰ'γω, *circumeo, circumago, circumduco:* in 3. pl. sub. περῐᾰ'γωσῐν. imperf. act. περῐῆγον. f. περῐάξω. a. 2. περῐήγᾰγον. Att. pro περῐῆγον. ex περὶ et ἄγω, *duco.*

Περῐᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, *circumactus, circumductio, conversio:* ex præced.

Περῐαιρέω, -ῶ, *circùm aufero* vel *in circuitu amputo, circumcido, decortico; detraho, aufero, adimo, depono:* f. ήσω. perf. περῐῄρηκᾰ. a. 2. περῐεῖλον, ες, ε. a. 2. inf. περῐελεῖν. præs. pass. περῐαιρέομαι, ȣ̃μαι, *tollor:* imperf. περῐῃρεόμην, -ȣ́μην, έȣ, -ȣ̃, έετο, -εῖτο. Th. αἱρέω, *capio.*

Περῐαιρȣ̃σᾰ, præs. part. f. g. verbi præcedentis.

Περῐ'αλλᾰ, adv. *eximiè, insigniter.*

Περῐ'αλλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *aliis præstans, eximius:* ex περὶ et ἄλλος.

Περῐάλλως, adv. *eximiè, supra modum:* à præc.

Περῐαμπέχω, sive περῐαμπίσχω, f. αμφέξω, *circùm amplector, obtego:* ex περὶ, ἀμφὶ, et ἔχω. Siquis tironum quærat, cur ex ἀμφὶ et ἔχω compositis non fiat ἀμφέχω, meminerit, quod apud Græcos duæ proximè sequentes in eodem verbo syllabæ nunquam aspirentur. Meminerit porro quod περὶ in compositione vocalem suam finalem semper retineat.

Περῐάπτω, f. άψω, *circumnecto, circumappendo, pro amuleto appendo;* item *comparo, acquiro, impono, injungo:* ex περὶ et ἅπτω, *necto.*

Περῐάργῡρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *auro obductus, deauratus:* ex περὶ et ἄργυρος, *argentum.* Hinc

Περῐαργῡρόω, -ῶ, *argento obduco:* f. ώσω. perf. -ηργῡ'ρωκᾰ.

Περῐαστράπτω, *circumfulgeo, splendore circumdo, illumino, illustro:* f. ψω. perf. περῐήστρᾰφᾰ. aor. 1. περῐήστραψα. ex περὶ et ἀστράπτω, *fulguro.*

Περῐαυγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *circumquaque splendens, pellucidus.* Th. αὐγὴ, *splendor.*

Περῐ'αυγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *undequaque splendidus:* ab eod. th.

Περῐαυτολογέω, -ῶ, *de me ipso loquor jactabundus, ostento me:* ex περὶ, αὐτὸς, et λέγω, *dico:* perf. med. λέλογα.

Περῐαυτολογῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *sui ipsius prædicatio, ostentatio:* à præc.

Περῐαύω, f. αύσω, *pernocto.* Th. ἰαύω, *commoror:* f. σω.

Περῐαύων, *dormiens,* præs. part. act. à præcedente.

Περῐ'ᾰχε, *insonuit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Dor. περιαχέω, *circumsono,* f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus.*

Περῐβαίνω, *circumeo:* item *circumeundo protego, defendo:* fut. περῐβήσομαι. a. 2. περῐέβην. aor. 2. inf. act. περῐβῆναι. ex περὶ et βαίνω, *eo.*

Περῐβᾰ'λεσθαι, a. 2. inf. m. à

Περῐβάλλω, *circumdo, cingo, amicio; irretio, implico, involvo; amplector, amplexor, amo; colligo, comparo, quæro, acquiro; supero; circumjicio, complector, capio;* item *circumnavigo;* f. -βᾰλῶ. a. 2. -έβᾰλον, *amicui:* perf. -βέβληκᾰ. præs. pass. περῐβάλλομαι, *vestior:* perf. pass. -βέβλημαι. perf. part. pass. βεβλημένος, η, ον, *amictus, a, um.* fut. 2. med. -βᾰλȣ̃μαι. a. 2. -εβᾰλόμην, ȣ, ετο, *vestitus fui:* a. 2. imperat. m. -βᾰλȣ̃, έσθω. perf. med. -βέβολᾰ. ex περὶ et βάλλω, *jacio.*

Περῐ'βᾰρᾰ, *genus calceamenti.* Suid. περίβαλλα. an à περιβάλλω, quod pedi *circumjiciatur?*

Περῐβῆναι, *protegere,* a. 2. inf. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

Περῐβῐόω, ῶ, *supervivo, superstes sum:* f. ώσω. perf. -βεβῐ'ωκᾰ.

Περῐ'βλεπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *conspicuus, qui est admirationi, spectabilis, illustris, celebris:* à περιβλέπω.

Περῐβλέπτως, adv. *clarè, insigniter, cum admiratione:* à præc.

Περῐβλέπω, *circumspicio:* item *affecto, admiror:* f. ψω. perf. -βέβληφᾰ. præs. m. περῐβλέπομαι, idem. imperf. m. -εβλεπόμην ȣ, ετο, a. 1. m. -εβλεψᾰ'μην, ω, ᾰτο. a. 1. part. m. -βλεψᾰ'μενος, η, ον. ex περὶ et βλέπω, *video.*

Περῐ'βλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *pallium:* à περιβάλλω.

Περῐβόητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *clarus, celebris:* à βοάω, *clamo.*

Περῐβόλαιον, ȣ, τὸ, *amictus, velamen:* et

Περῐβολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus; amplexus; ambitus, periodus orationis:* à perf. med. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, *circumdo, amicio.*

Περῐβρᾰχῑόνῐον, ȣ, τὸ, *brachiale:* ex περὶ et βραχίων, ονος.

Περῐβώμῐον, ȣ, τὸ, *simulacrum, statua:* ex περὶ et βωμὸς, *ara.*

Περῐ'βωτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *celebris, famosus:* pro περιβόητος, quod vide.

Περῐγίγνομαι, vel περῐγῐ'νομαι, *supersum, supero, vinco, salvus evado; contingo; potior:* præs. part. περῐγιγνόμενος, ȣ, *superstes:* a. 2. m. περῐεγενόμην. a. 2. part. m. -γενόμενος. a. 2. infin. m. -γενέσθαι. ex περὶ et γίγνομαι.

Περῐγλᾰγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *lacte plenus, lacte abundans:* ex περὶ et γλάγος, Poët. pro γάλα, ακτος, τὸ, *lac.*

Περῐγληνᾰ'ομαι, ῶμαι, *oculorum pupillis lustro, circumspicio.* Th. γλήνη, *pupilla oculi.*

Περῐγληνώμενος, ȣ, *collustrans oculis, circumspiciens:* à præc.

Περῐ'γλωσσος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, *qui linguâ est eximius, disertus, eloquens.*

Περῐγνάμπτω, f. ψω, *circumflecto, in orbem flecto:* ex περὶ et γνάμπτω.

Περιγογγύζω, f. ύσω, *obmur-*

muro: ex περὶ et γογγύζω, *murmuro.*

Περιγογγύζωσι, 3. pl. præs. sub. act. verbi præc.

Περίγρᾰ, ᾱς, ἡ, *circinus,* quo rotarum περιγυρὶς, id est, *circumferentia* perficitur.

Περιγράφω, f. ψω, *circumscribo; definio* seu *præfinio; finio, claudo; leviter non exactè describo; deleo, oblitero; repudio:* ex περὶ et γράφω.

Περιδδείσᾱσᾰ, *verita;* Ectasi Poët. pro περιδείσασα, aor. 1. part. act. f. g. verbi περιδείδω.

Περιδεής, έος, ὁ ϗ ἡ, *meticulosus:* ex περὶ et δέος, εος, τὸ, *metus.* Th. δείδω, *timeo.*

Περιδείδῐᾰ, perf. med. à

Περιδείδω, *undiquaque metuo, pertimesco:* f. είσω. a. 1. περίεδεισᾰ. a. 1. part. περιδείσᾱς. perf. med. περιδείδῐᾰ. ex περὶ et δείδω.

Περιδειπνέω, -ῶ, f. ήσω, *epulum funebre celebro:* à

Περίδειπνον, ου, τὸ, *epulum funebre, parentalia:* ex περὶ et δεῖπνον, *convivium.*

Περιδέμω, plusq. perf. pass. περιδεδμήμην, *circum ædifico* vel *struo.* Ex περὶ et δέμω.

Περιδέξῐᾰ, ων, τὰ, *dextralia, armillæ:* à

Περιδέξῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ambidexter:* ex περὶ et δεξιὸς, *dexter.* Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, *dextra.*

Περιδέραιον, ου, τὸ, *collare, armilla;* frequentiùs pro *ornatu collari* seu *monili:* et

Περιδέραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumcollaris:* ex περὶ et δέραιον, *collare.* Th. δέρη, *cervix, collum.*

Περιδέω, ῶ, *circumligo:* f. ήσω. perf. περιδέδεκᾰ. præs. pass. περιδέομαι. perf. pass. -δέδεμαι. plusq. perf. pass. -εδεδέμην, σο, το. ex περὶ et δέω, *ligo.*

Περιδινέω, *circumverto, circumfero, circumago, circumveho.* Ex περὶ et δινέω.

Περιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, *circumduplico, involvo, obtego:* ex περὶ et διπλόω.

Περιδίω, *pertimesco.* Ex περὶ et δίω.

Περιδρᾰμόντες, nom. pl. aor. 2. part. act. à περιτρέχω, *circumcurro, percurro:* fut. -θρέξω. a. 2. -έδρᾰμον, ες, ε. a. 2. part. act. περιδρᾰμὼν, όντος. perf. ind. act. περιδεδρᾰ́μηκᾰ. ex περὶ et τρέχω, *curro.*

Περιδρομή, ῆς, ἡ, *circuitus, ambitus:* à περιτρέχω.

Περίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumcurrens, rotundus.* ab eod.

Περιδρύπτω, f. ψω, *circum lanio* vel *lacero.* Ex περὶ et δρύπτω.

Περιδύω, fut. ύσω, *circumvestio, induo:* item *exuo, detractis vestimentis spolio:* ex περὶ et δύω.

Περιδώμεθον, 1 dual. aor. 2. subj. med. et

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδομαι, *depono,* seu *deposito pignore certo, paciscor:* ex περὶ et δίδωμι, *do.*

Περιέβάλετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. et

Περιεβᾰ́λετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi περιβάλλω, *amicio,* quod vide.

Περιεγένετο, 3. sing. aor. 2. m. verbi περιγίνομαι.

Περιέδρᾰμον, ες, ε, vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, η, ον, *præcinctus,* perf. part. pass. verbi περιζώννυμι, *præcingo,* quod vide.

Περιέθηκᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, *circumpono:* f. -θήσω. aor. 2. περιέθην. Th. τίθημι, *pono.*

Περιείδω, inusitat. *circumspicio, speculor; probè novi; negligo, sino, patior.* in usu, a. 2. ind. περιεῖδε, *neglexit.* a. 2. inf. περιϊδεῖν. ex περὶ et εἴδω.

Περιειλέω, ῶ, f. ήσω, *circumplico, circumvolvo.* Pass. περιειλέομαι, *involvor.* ex περὶ et εἰλέω.

Περιειληθεὶς, έντος, *involutus, indutus,* aor. 1. part. pass. à præc.

Περιείλησῐς, εως, ἡ, *circumvolutio:* ab eod.

Περιειλήφᾱσῐ, 3. pl. perf. ind. act. Att. verbi περιλαμβάνω, *complector:* quod ex περὶ et λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. à

Περιειλίσσω, f. ξω, *involvo, circumvolvo:* ex περὶ et εἱλίσσω.

Περίειμι, *superior sum, supero, antecello.* τοὺς γονεῖς ἔχοντες περιόντας, Zosim. l. ii. *qui ambos parentes habent eminentiores.* malè Leuncl. *superstites.* item *supersum, abundo, resto:* ex περὶ et εἰμὶ, *sum.*

Περιεῖναι, præs. infin. à præc.

Περιείχετο, *circuibat,* 3. sing. imperf. pass. à περιέχω, quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, *occulto:* f. ψω. perf. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, *abscondo.*

Περίελαι, apud Hesych. pro ἄφελε, quasi esset a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, *aufero:* quod vide. f. 1. ελῶ. ex inus. th. περιέλω, undè a. 1. -εῖλα.

Περιέλᾰσῐς, εως, ἡ, *circumactio:* à περιελαύνω.

Περιελαύνω, fut. λᾰ́σω, *circumequito, obequito; cogo, abigo; vexo, violenter tracto:* ex περὶ et ἐλαύνω.

Περιελεῖν, a. 2. inf. act. à περιαιρέω.

Περιέλειχε, 3. sing. imperf. act. verbi περιλείχω, *circumlingo.* Th. λείχω, *lambo.*

Περιελελίσσω, f. ξω. aor. 1. περιελέλιξᾰ, *circumquatio, circumago.* Ex περὶ et ἐλελίσσω.

Περιελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo.* Th. ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. et

Περιελόντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιελὼν, όντος, in f. g. περιελοῦσᾰ, verbi περιαιρέω, *disseco.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. perf. ἥρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιέννῡμῐ, *circuminduo, circumvestio:* ex περὶ et ἕννυμι. Th. ἕω, *induo:* fut. ἥσω. a. 1. εἷσα. a. 1. m. ἑσσάμην, Ion. et Poët. pro εἱσάμην.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιπίπτω, *incido,* cum dat. f. περιπτώσω. perf. περιπέπτωκα. ex περὶ et πίπτω, *cado:* a. 2. ἔπεσον.

Περιέπλεκε, 3. sing. imperf. act. verbi περιπλέκω, fut. ξω, *circumplector;* item *sensum animi verbis obumbro* vel *contego:* ex περὶ et πλέκω, *necto.*

Περιέπω et περιέπομαι, *obeo et vernaliter circa aliquem officiis fungor, assector, colo, tueor, curo, foveo, observantiâ prosequor, diligenter observo:* ex περὶ et ἕπω, *sequor.*

Περιεργάζομαι, *inanitèr satago, et laboro:* f. ᾰ́σομαι. a. 1. m. περιεργᾰσᾰ́μην, ω, ᾰτο. Ex περὶ et ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*

Περιεργίᾰ, ᾱς, ἡ, *curiositas, nimis accurata diligentia:* et

Περίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *curiosus;* item *nimis exquisitus, supervacaneus.* Th. ἔργον, *opus.*

Περιέρχομαι, *circumeo, circumvenio; oberro; decipio; devenio, tandem venio; ulciscor, punio.* f. περιελεύσομαι. a. 2. περιῆλθον, *oberravi.* Th. ἔρχομαι, *venio.*

Περιέσπᾰκᾰ, ας, ε, *distraxi,* perf. ind. act. et

Περιέσπᾶτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περισπάω, -ῶ, *distraho*; quod vide.

Περιέσπε, 3. sing. aor. 2. Ion. verbi περισπάω, *avello, distraho*. a. 2. περιέσπον. Th. σπάω, *traho*. Alii à περιέπω, *obeo, prosequor*, deductum volunt; quod ex περὶ et ἕπω, *sequor*: a. 2. ἕσπον, ες, ε, Poët.

Περιέσσασθαι, a. 1. inf. m. gem. σ, verbi περιέννυμι, *circumin-duo*.

Περιέσταλμένος, η, ον, *obvolutus, circumcirca indutus*, part. perf. pass. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, *orno*: f. λῶ. perf. ἔσταλκα. perf. pass. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιΐστημι, *circumsto*. Th. ἵστημι, *sto*: f. στήσω. perf. ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Περιέστησᾰν, 3. pl. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, aor. 1. verbi περιΐστημι, quod vide.

Περί ἐστὶν, 3. sing. præs. ind. verbi περίειμι, *superior sum, abundo*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιέστραψεν pro περιήστραψεν, *circumfulsit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιέστῶτᾰ, acc. sing. perf. part. act. περιεστὼς, ῶτος, contractè pro περιεστηκὼς, verbi περιΐστημι, *circumsto*, quod vide.

Περιέσχᾰτος, ά'τη, ᾰτον, *extremus*. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέχω.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέτᾰμον, a. 2. ind. act. verbi περιτέμνω, *circumcido*. fut. περιτεμῶ. perf. περιτέτμηκα. perf. med. περιτέτομα. Th. τέμνω, *seco*.

Περιετέτμητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Περιέτῠχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, *adipiscor*. Th. τυγχάνω, *sum*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιέφθησᾰν, Ion. pro περιείφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi περιέπω, *prosequor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Περιέχω, et in med. περιέχομαι, *contineo, comprehendo; circumdo, cingo, ambio, obsideo; superior sum; retineo, consertis manibus retineo; complector*: in med. *foveo, amo, curo, defendo*. περιέχει pro περιέχεται, *continetur*, 1 Pet. ii. 6. et Jos. xi. 4. a. 2. περιέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Περιεώρᾱ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi περιοράω, *circumspicio*. Th. ὁράω, *video*; imperf. Att. ἑώραον. perf. ἑώρακα.

Περίζωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *cingulum, ventrale, lumbare pallium*, Ruth iii. 15. à

Περιζώννῡμῐ, *præcingo*: f. περιζώσω. perf. περιέζωκᾰ. aor. 1. περιέζωσᾰ. perf. pass. περιέζωσμαι. perf. part. pass. περιεζωσμένος, *præcinctus*. a. 1. m. περιεζωσά'μην, ω, ᾰτο. aor. 1. imperat. med. περίζωσαι, άσθω. a. 1. part. med. περιζωσά'μενος. Ex περὶ et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*. f. ζώσω.

Περίζωσαι, *præcingere*, a. 1. imperat. med. verbi præc.

Περιζώστρᾱ, ᾱς, ἡ, *fascia, cingulum*: à περιζώννυμι, q. v.

Περιηγέομαι, -οῦμαι, *circumduco*: ex περὶ, *circum*, et ἡγέομαι, *duco*: f. -ήσομαι.

Περιηγημᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *circumductus*, adj. verbale, à præc.

Περιηγὴς, *in orbem jacens*. κυκλάδας περιηγέας. Call. Hymn. in Del. 198. *cyclades in orbem jacentes*, ut legi debet.

Περιήγησῐς, εως, ἡ, *circumductio*; item *expositio* vel *commemoratio rei alicujus quæ fit sigillatim et quasi per singula ducendo*: à περιηγέομαι.

Περιῆγον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, *circumduco*. Th. ἄγω, *duco*: f. ἄξω. perf. ἦχα. a. 2. ἦγον, et Att. ἤγαγον.

Περιῄειν, εις, ει, plusq. perf. m. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*. perf. med. εἶα. plusq. perf. ᾔειν, in pl. ᾔεισαν, et Att. ᾔεσαν.

Περιήκω, de illis dicitur *qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt*. Th. ἥκω, *venio*.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον. et per Syncopen ἦλθον.

Περιηλῠτεύομαι, *circumeo, discurro*: hinc 2. pl. præs. imperat. m. περιηλυτεύεσθε, *circuite*: ex περὶ et ἐλεύθω pro ἔρχομαι, *venio*.

Περιημεκτέω, ῶ, f. ήσω, *iniquo animo fero*. Th. ἠμεκτέω, id.

Περιῆν, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιήνεικᾰ, *circumtuli*, Ion. pro περιήνεγκα, aor. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηργυρωμένος, perf. part. pass. verbi περιαργυρόω, *argento tingo*: ex περὶ et ἄργυρος, *argentum*.

Περιῄρειτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περιαιρέομαι, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*. fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιήστρᾰφᾰ, ᾰς, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, *circumfulgeo*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*. f. ψω. perf. ἤστραφα.

Περιηχέω, f. ήσω, *circumsono*. Ex περὶ et ἠχέω.

Περιθάλπω, *circumfoveo*: ex περὶ et θάλπω, *foveo, calefacio*: f. ψω.

Περιθεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*: fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Περί θεμᾰ, ᾰτος, τὸ, *quod circumponitur, tectorium*: à περιτίθημι.

Περί θεσῐς, εως, ἡ, *circumpositio*: à περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*.

Περιθέω, ῶ, f. ήσω, *circumcurro, in orbem curro*: ex περὶ et θέω.

Περιθρηνέομαι, οῦμαι, *lamentis circumsono*: à περὶ et θρηνέω, *lugeo*. Th. θρῆνος, *luctus*.

Περιθριγκόω, -ῶ, *circummunio loricâ* aut *septo*: ex περὶ et θριγκόω, *loricâ* aut *septo munio* aut *vallo*. Th. θριγκὸς, *pinna murorum*.

Περί θῡμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irâ valde accensus*. Th. θυμὸς, *ira*.

Περιΐ δέμεναι, et per Syncop. περιΐδμεναι, Dor. et Att. pro περιΐ δεῖν, a. 2. inf. verbi περιείδω, q. v.

Περιΐ δῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Περιΐ ἐναι, *circumire, devenire*, præs. inf. et

Περιΐ οῦσᾰ, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιΐστά'μενος, η, ον, præs. part. pass. à

Περιΐστημῐ, et in med. περιΐστᾰμαι, *statuo circum, colloco, circumquaque stare facio; circumpono; circundo, cingo; redigo; circumsto, circumsisto*. in med. *vito, declino, fugio*, 2 Tim. ii. 16. Tit. iii. 19. Lucian. in fine Hermotimi. Græv. in not. in Luc. Solœc. § xxv. Gataker. Antonin. l. iii. 4. 92. f. περιστήσω. perf. περιέστηκᾰ. a. 1. περιέστησᾰ. perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, et contractè περιεστὼς, ῶτος, *circumstans*. præs. pass. περιΐστᾰμαι, *cohibeo*. περιΐστασο, *obsiste, cohibe*, præs. imperat. pass.

cum acc. ex περὶ et ἵστημι, *sto.* f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. inf. act. στῆναι. part. στάς.

Περῐκᾰθαίρω, f. ᾰρῶ, *circumquaque purgo, perpurgo:* exponitur etiam *circumcido:* ex περὶ et καθαίρω, *purgo.*

Περῐκᾰθᾰριεῖ, 3. sing. f. 1. à

Περῐκᾰθᾰρίζω, f. ί'σω, et Att. -ιῶ, *circumcirca purifico, perpurgo:* ex περὶ et καθαρίζω, *purifico.* Th. καθαίρω, *purgo.*

Περῐκάθαρμᾰ, ᾰτος, τὸ, *purgamentum, sordes undique collectæ:* à περικαθαίρω, quod vide.

Περῐκά'θημαι, *sedeo circùm; circumsideo, obsideo:* ex περὶ et κάθημαι.

Περῐκᾰθίζω, fut. ί'σω, *hostilitèr circumsideo, obsideo:* ex περὶ et καθίζω, *colloco, sedeo.* Th. ἵζω, idem. f. ἵσω.

Περῐκαλλέᾰ, acc. sing. à

Περῐκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perpulcher.* in nom. pl. περῐκαλλέες. Ex περὶ et καλὸς, *pulcher.*

Περῐκᾰλύπτω, *obvolvo, circumtego.* f. ψω. a. 1. περῐεκά'λυψᾰ. perf. περῐκεκά'λῠφᾰ. perf. pass. περῐκεκά'λυμμαι. perf. part. pass. περῐκεκᾰλυμμένος, η, ον, *circumtectus, a, um.* ex περὶ et καλύπτω, *abscondo.*

Περῐκαρφισμὸς, ῦ, ὁ, q. d. *festucatio, quùm gallina ovo edito se festucâ aliquâ purificat, purificatio:* ex περὶ et κάρφος, εος, τὸ, *festuca, palea.* Th. κάρφω, *sicco.*

Περῐκᾰτά'ληπτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *comprehensus, occupatus.* Th. λαμβάνω.

Περῐκᾰταῤῥήγνῡμῐ, f. ξω, *dilacero:* ex περὶ et καταῤῥήγνυμι. Th. ῥήσσω.

Περῐκατεῤῥήξᾰτο, 3. sing. a. 1. med. præc.

Περῐκά'τησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præs. inf. m. Sic περῐκᾰτημένῳ, Ion. pro περικαθημένῳ, dat. sing. part. præs. verbi περικάθημαι, *sedeo circùm, obsideo.*

Περῐ'κειμαι, *circumjaceo, circumponor, circundor, redimior,* cum acc. περῐ'κειται, 3. sing. *superest, restat.* imperf. med. περῐκείμην, σο, το. Th. κεῖμαι, *jaceo:* f. είσομαι.

Περῐκεντέω, -ῶ, f. ήσω, *circumpungo, circumstimulo, configo:* ex περὶ et κεντέω.

Περῐκεφᾰλαίᾱ, ᾱς, ἡ, *galea,* qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. Th. κεφαλὴ, *caput.*

Περῐκήδεο, Ion. pro περικήδου, præs. imperat. pass. à

Περῐκήδομαι, idem quod κήδομαι, *curam gero.* Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Περῐ'κηλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *valdè aridus, ambustus;* item *circumquaque fissus:* ex περὶ et κήλεος, *calidus.* Th. καίω, *uro.*

Περῐ'κηπος, *hortus vicinus.* D. S.

Περῐκλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. περικλασθείς. à

Περῐκλά'ω, ῶ, fut. ά'σω, *undique frango.* Th. κλάω, *frango.*

Περῐκλειόμενος, *circumclusus,* præs. part. pass. à

Περῐκλείω, f. είσω, *circumcludo, cingo.* Th. κλείω, *claudo.*

Περῐκλῄειν, Ion. pro περικλείειν, inf. præc.

Περῐκλῆς, έεος, contr. έους, ὁ, *PERICLES,* nomen proprium.

Περῐκλύζω, f. ύ'σω, *circumluo, undique alluo:* ex περὶ et κλύζω.

Περῐκλῠτὸς, ἡ, ὸν, *celebris:* ex περὶ et κλυτός. Th. κλύω, *audio.*

Περῐκνημῐ'ς, ῖδος, ἡ, *ocrea, tibialia:* ex περὶ et κνήμη, *tibia.*

Περῐκνῐ'δίον, ῦ, τὸ, *particula quæ libando ambedi potest:* à

Περῐκνίζω, *circumscalpo, circumcarpo; accido:* ex περὶ et κνίζω.

Περῐκομπέω, -ῶ, f. ήσω, *increpo, circumstrepo:* ex περὶ et κομπέω, *strepo.*

Περῐκοπὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio, circumcisura;* item quævis *mutilatio,* et *lineamentum,* seu *corporis descriptio; apparatus, ornatus; facultates, opes:* à

Περῐκόπτω, f. ψω, *circumcido;* item Metaph. *accido,* i. e. *vires alicujus et potentiam imminuo:* ex περὶ, *circum,* et κόπτω, *seco.*

Περῐκοσμέω, -ῶ, f. ήσω, *exorno.*

Περῐκρᾰτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *compos, superior.* cum gen. Ex περὶ et κρατέω, *teneo.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Περῐκρύπτω, *occulto:* fut. ψω. perf. περῐκέκρῠφᾰ. a. 2. περῐέκρῠβον, ες, ε. Th. κρύπτω, *abscondo.*

Περικτῐ'ονες, vide in περικτύονες.

Περικτῐ'της, ῦ, ὁ, *circumvicinus, finitimus;* in plur. περικτῖται. Ex περὶ et κτίζω, *ædifico, struo.*

Περικτῐ'ων, ονος, ὁ, *finitimus habitator.* vide in seq.

Περικτῠ'ονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων, ονος, *qui circum aliquem locum ædificia extruit:* ex περὶ, *circum,* et κτίζω, *ædifico.*

Περῐκῠκλόω, -ῶ, *circumcingo:* f. ώσω. perf. περῐκεκῠ'κλωκᾰ. a. 1. περῐεκῠ'κλωσᾰ. Th. κύκλος, *circulus.*

Περῐκῠ'κλῳ, adv. *circùm, circumcirca:* ex περὶ et κύκλος.

Περῐκωνέω, ῶ, f. ήσω, *circumcirca illino,* propriè *pice:* ex περὶ et κῶνος, *pix.*

Περῐλαμβά'νω, *complector, comprehendo; amplector:* ex περὶ et λαμβάνω, *capio:* fut. λήψομαι.

Περῐλάμπω, *circumfulgeo, undique illustro;* f. ψω. a. 1. περῐέλαμψᾰ. a. 1. part. act. περῐλάμψᾱς, αντος. Th. λάμπω, *luceo.*

Περῐλείπω, *relinquo, reliquum facio:* f. ψω. perf. περῐλέλειφᾰ. præs. pass. περῐλείπομαι, *reliquus sum, supersum.* perf. part. pass. περῐλελειμμένος, η, ον, *relictus, residuus, a, um.* Ex περὶ et λείπω, *linquo.* a. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

Περῐλείχω, *circumlambo, circumcirca lingo:* ex περὶ, *circum,* et λείχω, *lingo.* f. ξω.

Περῐλέπω, *circumcirca decortico, in orbem delibro:* ex περὶ et λέπω, *decortico.*

Περῐλεσχηνευτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *celebris:* ex περὶ et λεσχηνεύω, *sermocinor.* Th. λέσχη, *sermocinatio.*

Περῐ'ληµμᾰ, ᾰτος, τὸ, *captio, res capta:* à περιλαμβάνω.

Περῐληπτὸς, ἡ, ὸν, *qui comprehendi potest; qui percipi potest:* à περιλαμβάνω, *comprehendo.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Περῐλῐχμάζω et περῐλιχμά'ω, vel -ά'ομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

Περῐ'λοιπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *relictus, residuus.*

Περῐλέω, fut. έσω, *circumcirca lavo* seu *abluo:* à περὶ et λέω.

Περῐ'λῡπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *valdè tristis, dolore confectus, solicitus, anxius:* περὶ in compos. intendit. Th. λύπη, *dolor.*

Περῐμαιμώω, *circumlustro.* Ex περὶ et μαιμάω.

Περῐμαίνομαι, *valdè furo, circumquaque furo:* ex περὶ et μαίνομαι, *furo, insanio:* f. μανῦμαι.

Περῐμένης, 2. sing. præs. sub. à

Περῐμένω, *exspecto,* cum. accus. f. περῐμενῶ. perf. περῐμεμένηκᾰ. a. 1. περῐέμεινᾰ, ᾰς, ε. Th. μένω, *maneo.*

Περῐ'μεστος, ῦ, ὁ, *valdè plenus.* Plut. in Cæs. p. 709. D.

Περῐ'μετρον, ῦ, τὸ, *ambitus, circumferentia:* à

Περίμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *orbicularis, rotundus.* ἡ περίμετρος, sc. γραμμὴ, *linea, quâ in orbem ductâ aliquid metimur, PERIMETER.* Th. μέτρον, *mensura.*
Περιμήδεα, acc. sing. à
Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.
Περιμήκεες, nom. pl. à περιμήκης.
Περιμήκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prælongus, admodum arduus.* Ex περὶ et μῆκος.
Περιμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *prælongus:* ex περὶ intens. et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*
Περιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, 3. pl. præs. περιμηχανόωντο pro περιμηχανῶντο, *circum machinor, circumstruo, comminiscor.* Ex περὶ et μηχανάομαι.
Περιναιετάω, ῶ, *circumhabito:* ex περὶ et ναιετάω.
Περιναιέτης, ου, ὁ, *qui circumhabitat, vicinus, incola.* à præced.
Περιναύτιος, ἀπὸ τοῦ περὶ et ναυτία, *nauseabundus, nauseâ plenus.* Libri MSS. habent et περιναύσιος, quod idem est.
Περίνεον vel περίναιον, ου, τὸ, *PERINÆUM,* pars inter πρωκτὸν καὶ αἰδοῖον, puto, quod humore soleat qu. περινεῖν, id est, *circumnatare.*
Περίνεως, ω, ὁ, *superfluus in navi vector:* à περὶ, *suprà,* et ναῦς, *navis.*
Περινίσσομαι, *circumeo.*
Περινισσομενάων, gen. pl. Æol. part. præs. à præc.
Περινοέω, -ῶ, *mente complector et concipio; comminiscor et excogito; maximè cognosco:* f. ήσω. perf. -νενόηκα.
Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, *circumeo et oberro; in orbem lustro et inspicio:* ex περὶ et νοστέω.
Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. et f. g. à præc.
Πέριξ, *circumcirca.* Th. περὶ, *circum.*
Περίξεστὸς, ἡ, ὸν, *circum rasus* vel *politus.*
Περιξέω, f. έσω, *circumquaque radio* vel *polio:* ex περὶ et ξέω.
Περιξύω, *circumrado, circumscarifico.* f. ύσω. perf. -έξυκα. ex περὶ et ξύω.
Περιοδεύω, *circumeo, lustro, periodum facio:* f. εύσω. perf. ώδευκα. à περίοδος.
Περίοδος, ου, ἡ, *circuitus, ambitus, PERIODUS:* ex περὶ et ὁδὸς, ἡ, *via.*
Περίοιδα, perf. verbi περιείδω.
Περιοικέω, -ῶ, *accola sum:* fut. ήσω. perf. περιῴκηκα. Ex περὶ et οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*
Περιοικὶς, ίδος, ἡ, *circa urbem sita, vicina:* à περίοικος.
Περιοικοδομέω, -ῶ, *in orbem struo, domi includo:* fut. ήσω. perf. -ῳκοδόμηκα.
Περίοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *accola, qui circa nos habitat, qui nobis est vicinus:* ex περὶ et οἶκος.
Περιοπτέος, έα, έον, *despiciendus, negligendus;* adj. verbale: à
Περιόπτομαι, *circumspicio;* item *contemno.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Περίοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conspicuus, negligens:* à περιόπτομαι.
Περιορᾶν, præs. inf. act. à
Περιοράω, ῶ, f. άσω, *circumspicio, negligo.* Th. ὁράω, *video.*
Περιόρθριον, ου, τὸ, *diluculum:* ex περὶ et ὄρθρος.
Περίορθρον, ου, τὸ, *tempus antilucanum diluculo proximum;* item *diluculum:* ab iisd.
Περιορίζω, f. ίσω, *suis finibus limitibusque circumscribo;* item *extermino:* ex περὶ et ὁρίζω, *termino.* Th. ὅρος, *terminus.*
Περιορισμὸς, οῦ, ὁ, *circumscriptio quæ fit limitibus;* item *ipsi limites agrorum;* et *exilium:* à præced.
Περιουσία, ας, ἡ, *abundantia; præstantia:* à περίειμι, *abundo.* Th. εἰμὶ, *sum:* part. ὢν, οὖσα.
Περιουσιάζω, f. άσω, *suppetunt mihi opes et copiæ:* à περιουσία.
Περιουσιασμὸς, οῦ, ὁ, *possessio opum, peculium:* et q. actus τοῦ περιουσιάζοντος. à præc.
Περιούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peculiaris, abundans, eximius:* à περιὼν, οῦσα, verbi περίειμι, *excello.* Th. εἰμὶ, *sum.*
Περιοχὴ, ῆς, ἡ, *argumentum, complexio:* à περιέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo.*
Περιπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vehementi mœrore afflictus:* ex περὶ et πάθος.
Περιπαρῆναι, a. 2. inf. pass. περιπαρεὶς, έντος, *trajectus,* a. 2. part. pass. verbi περιπείρω.
Περιπατέω, ῶ, *obambulo, deambulo.* Metaph. *vitam dego, vivo:* f. ήσω. perf. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, *circum,* et πατέω, *calco.*
Περιπατητικὸς, ὴ, ὸν, *PERIPATETICUS,* qui profitetur sectam Aristotelis: Hinc Angl. PERIPATETICK: à præced.
Περιπατοίην, Attic. pro περιπατοῖμι, præs. opt. act. à περιπατέω, quod vide.
Περίπατος, ου, ὁ, *ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus;* it. *disputatio Philosophica quæ fit inter ambulandum, disputatio ambulatoria;* it. *locus in quo Philosophi ambulantes disputabant,* peculiaritèr *schola seu secta Aristotelis:* à περιπατέω, quod vide.
Περιπείρω, *circumcirca transfigo:* f. περιπερῶ. a. 1. περιέπειρα, ας, ε. in pass. περιπείρομαι, ῃ, εται, *transfigor:* ex περὶ et πείρω, *transfigo.*
Περιπέπταμαι, vide πέπταμαι.
Περιπεπτωκέναι, perf. inf. act. verbi περιπίπτω.
Περιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. infin. περιπέσητε, 2. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.
Περιπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui incidit.* Res verò περιπετεῖς dicuntur, *quæ in contrarium statum sunt lapsæ.* ex περὶ et πέτω, inus. pro quo fit πίπτω, *cado.*
Περιπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *valdè amarus, peracerbus.* Ex περὶ et πευκής.
Περιπεφλευσμένων, gen. pl. perf. part. pass. à περιφλεύω, pro περιφλύω, *amburo.* quod à φλύω, *ferveo.* Th. φλέω, *nugor,* &c.
Περιπίπτω, *circùm cado, cado super, incumbo, incido;* cum dat. f. περιπτώσω. perf. περιπέπτωκα. a. 2. περιέπεσον. a. 2. inf. περιπεσεῖν. à περὶ et πίπτω, *cado.*
Περιπλανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *errabundus circumeo:* ex περὶ et πλανάομαι.
Περίπλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *implicitus, connexus:* verbale à
Περιπλέκω, *circumplico, complector;* item *involvo orationem verbis et sensum obumbro:* ex περὶ et πλέκω, f. ξω, *necto.*
Περιπλέω, f. εύσω, *circumnavigo:* ex περὶ et πλέω.
Περιπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *admodùm plenus* vel *frequens, valdè magnus.* Ex περὶ et πλῆθος.
Περιπλόμενος, ου, per Syncop. pro περιπελόμενος, *circumvolutus.* in gen. plur. περιπλομένων. hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, *vertens annus:* à περιπέλω, *circumverto.* Th. πέλω, *sum* et *verto.*
Περίπλοος, -ους, όου, οῦ, ὁ, *circumvectio, circumnavigatio;* item adject. *qui circumnavigari potest:* ex περὶ, *circum,* et πλέω, *navigo:* unde πλόος, -οῦς, ὁ, *navigatio.*

Περίπνίγης, έος, ὁ ϗ ἡ, *præfocatus.* D. S.

Περιποιέω, ῶ, *tueor, servo, conservo;* in med. *acquiro, quæro, comparo:* f. ήσω. perf. πεπεποίηκα. præs. m. περιποιέομαι, -ȣμαι. a. 1. m. περιποιησάμην, ω, ατο. hinc περιποιησώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. ex περὶ et ποιέω, *facio.*

Περιποίησις, εως, ἡ, *tutatio, acquisitio, vindicatio:* à præced.

Περιπολέω, -ῶ, f. ήσω, *in orbem ago* seu *versor, obeo, circumeo:* ex περὶ, *circum,* et πολέω, *versor.*

Περιπόλια, ων, τὰ, *civitates vicinæ.*

Περιπόρφυρον, ȣ, τὸ, *prætexta, vestis purpurea.*

Περιποτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *circumvolo.* ex περὶ et ποτάομαι.

Περι πρὸ, *ultrà,* q. *circum et antè:* à περὶ et πρό.

Περιπταίω, *incido* cum. dat. ὀλέθρῳ, Tryph. 383. Vid. not. Merric.

Περίπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *undique pinnatus* vel *tectus;* ex περὶ et πτερόν.

Περιπτύξασα, *complexa,* a. 1. part. f. g. à

Περιπτύσσω, f. ξω, *circumplico, circumdo, circumplector, complector, amplector, circumvenio:* ex περὶ, *circum,* et πτύσσω, *plico.*

Περίπτωμα, ατος, τὸ, *casus, prolapsus:* à περιπίπτω.

Περίπυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *celebris, famâ notus;* ex περὶ et πυνθάνομαι, *audio, cognosco.* f. m. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.

Περιῤῥαίνω, *circumaspergo;* fut. ῥανῶ. perf. περιέῤῥαγκα. ex περὶ et ῥαίνω, *aspergo.*

Περιῤῥαντήριον, ȣ, τὸ, *aspergillum, instrumentum ad aspergendum; vas aquarium;* à præc.

Περιῤῥαντίζω, idem quod περιῤῥαίνω, q. v. f. ίσω. perf. περιεῤῥάντικα.

Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, *suo:* f. ψω. perf. ἔῤῥαφα.

Περιῤῥέω, *circumfluo, alluo:* ex περὶ, *circum,* et ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo.*

Περιῤῥήγνυμι, *dirumpo:* f. περιῤῥήξω. perf. περιέῤῥηχα. aor. 1. περιέῤῥηξα. a. 1. part. act. περιῤῥήξας, αντος. Ex περὶ et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango.*

Περιῤῥηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vertiginosus.* Ex περὶ et ῥέω.

Περίῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus:* et

Περίῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus:* à περιῤῥέω, quod vide.

Περισείω, et Ep. περισσείω, *circum quatio* vel *agito,* Med. περισσείομαι, *circum agitor, circumvolito.* Ex περὶ et σείω.

Περισθενέω, ῶ, *admodum robustus sum.* Ex περὶ et σθένος.

Περισιαλόω, -ῶ, *variego, includo;* fut. ώσω. perf. περισεσιάλωκα.

Περισίδηρος, η, ον, *ferro obductus.* D. S.

Περισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perdurus, pertinax, præfractus, asper, molestus:* ex περὶ et σκέλλω, *exsicco.*

Περισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *crura ambiens.* ex περὶ et σκέλος, *crus.*

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, *feminale, caliga, bracca, fasciola:* à præc.

Περισκεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *circumtectus:* ex περὶ et σκέπω.

Περίσκεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *excelsus, altus:* à περισκέπτομαι, *circumspicio.* Th. σκέπτομαι, *video.* f. ψομαι.

Περισκυλακίζω, *lustro* per σκύλακα. Veteres se lustrare et expiare solebant, *catulo* circa corpus ducto: quam lustrationem vocabant περισκυλακισμὸν, à σκύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *canis catulus.* Th. ὑλάω, *latro.*

Περισκυτίζω, *cutem detraho, excorio:* fut. ίσω. perf. -εσκύτικα.

Περισπασμὸς, ȣ, ὁ, *distractio, circumductio:* à

Περισπάω, -ῶ, *circumcirca detraho, distraho:* f. άσω. perf. περιέσπακα. imperf. pass. περιεσπάόμην, -ώμην, άȣ, -ῶ, άετο, -ᾶτο. vox à Tho. Magistro improbata, sed à Diod. Sic. usurpatur p. 47. D. περὶ πολλὰ τῇ διανοίᾳ περισπωμένȣ. et Jos. Ant. v. i. 15. περὶ πολλά. Th. σπάω, *traho.* f. άσω. perf. ἔσπακα.

Περισπέρχω, et Att. vel Ion. περισπερχέω, *studiosè propero, graviter fero,* vel *infensus sum.* Th. σπέρχω, *urgeo.*

Περισπόριον, ȣ, τὸ, *suburbium.*

Περισπȣδαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *studiosè expetitus:* ex περὶ et σπȣδάζω, *sedulò ago, enitor.* Th. σπεύδω, *festino.*

Περισπωμένη, ης, (sc. προσῳδία) *circumflexus* accentus, part. præs. f. g. à περισπάω, -ῶ, quod vide supra.

Περισσὰ, *eximia,* nom. pl. n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vide.

Περισσαίνω, Ion. pro περισαίνω, *caudam movendo circum blandior* vel *adulor.* Ex περὶ et σαίνω.

Περισσεία, ας, ἡ, *abundantia:* à περισσεύω.

Περίσσευμα, ατος, τὸ, *abundantia, reliquiæ:* ab eod. th.

Περισσεύω, vel περιττεύω, *abundo, supersum, excello.* f. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσα, *feci exuberare.* 2 Cor. ix. 8. 12. Eph. i. 8. 1 Thess. iii. 12. περισσεύσαιμι, a. 1. opt. act. περισσεῦον, οντος, τὸ, *quod superest, reliquiæ,* præs. part. n. g. Sic τὸ περισσεῦσαν, αντος, aor. 1. part. act. n. g. quod à περισσὸς, *eximius.* Th. περὶ, *suprà.*

Περισσὸν, ȣ, τὸ, substantiv. *præstantia, excellentia, copia:* n. g. seq.

Περισσὸς, et Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, *excellens;* item *nimius, redundans:* q. d. περὶ ἄλλων ὢν, *aliis præstans.* ἐκ περισσȣ, *multò magis.* εἴκοσι περιττὰ, *viginti et amplius.* Th. περὶ, *suprà.*

Περισσότερος, ȣ, *præcellentior:* et indè

Περισσοτέρως, adv. *vehementiùs, magìs:* compar. à περισσός.

Περισσῶς, adv. *copiosè, eximiè, egregiè; valdè, vehementèr; abundè;* ab eod.

Περιστάδον, adv. *circumstando, circumcirca:* à περιΐστημι.

Περισταίην, ης, η, a. 1. opt. act. verbi περιΐστημι, *circumsto.* et

Περιστάντας, acc. pl. à

Περιστὰς, άντος, *circumstans:* part. a. 2. ejusd. verbi, quod ex περὶ et ἵστημι, *sto:* f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, *statio, circumstantia, circumstantium corona, necessitas, vicissitudo, occasio:* acc. περίστασιν. à περιΐσταμαι.

Περίστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *coronâ circumstantium cinctus:* item *locus altus:* ab eodem.

Περιστείχω, f. ξω, part. aor. 1. περιστείξας, *circumeo, in orbem eo.* Ex περὶ et στείχω.

Περιστέωσι, *circumstent:* Poët. pro περιστέωσι, et hoc Ion. pro περιστῶσι, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi περιΐστημι, *circumsto.* Th. ἵστημι, *sto:* f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλω, f. ελῶ, perf. αλκα, *protego, diligentèr observo, orno.* περιστέλλειν ἀοιδὰν, *carmen*

concinnare et componere. Th. στέλλω, *orno.*
Περιστεναχίζω, f. ίσω, *circumquaque gemo, circumsono, circum persono.* Ex περὶ et στεναχίζω.
Περιστένω, *circumquaque gemo.* Ex περὶ et στένω.
ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ΄, ᾶς, ἡ, *columba:* q. à περίσσως ἐρᾷν. Sæpiùs enim parit anno: ideo Veneri sacrabant eam. Vel à περισσῶς τρέειν, est enim *pavida valdè.*
Περιστερὼν, ῶνος, ὁ, *columbarium:* it. herba sic dicta: à sup.
Περιστερίδιον, ου, τὸ, dimin. *pullus columbinus.*
Περιστεροειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *columbinæ speciei.*
Περιστεφανόω, *coronâ cingo:* vide στεφανόω.
Περιστέφεται, *coronatur,* 3. sing. præs. ind. pass. qu. à
Περιστέφω, *coronâ cingo.* Th. στέφω, *corono:* f. ψω.
Περιστήθιον, ου, τὸ, *pectorale:* ex περὶ et στῆθος, *pectus.*
Περιστήωσι, pro περιστῶσι. Ep. 3. plur. sub. aor. 2. verbi περιΐστημι.
Περιστοιχίζω, fut. ίσω, *indagine claudo:* ex περὶ et στοῖχος, *series plagarum, quibus saltus et stabula ferarum à venatoribus cinguntur.*
Περιστόμιον, ου, τὸ, *lingulæ locus in gutture; pinguedo: ora* seu *limbus; puteal.* Th. στόμα, ος.
Περιστονάχιζε, *circumquaque ingemiscebat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à
Περιστοναχίζω, *circumcirca gemo.* Th. στενὸς, οῦ, ὁ, *angustus.*
Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, *circumfulgeo.* Th. ἀστράπτω, *fulguro.*
Περιστρέφοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi
Περιστρέφω, f. ψω, *circumago, in orbem verto.* Th. στρέφω, *verto.*
Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio, rotatus:* à præc.
Περίστρωμα, ατος, τὸ, *tapes, aulæum; qu. circumstratum:* ex
Περιστρώννυμι, *prosterno:* f. στρώσω. perf. περιέστρωκα.
Περιστρωφᾶσθαι, Ion. pro περιστρέφεσθαι.
Περιστύλιον, ου, τὸ, περίστυλον, et
Περίστυλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *locus columnis cinctus.* Th. στῦλος, *columna.*
Περισύρω, *circumcirca traho, distraho, divello; vexo, diripio, probris lædo.* Th. σύρω, f. ρῶ, *traho.*
Περισφύριον, ου, τὸ, *fimbria, talaria, fascia circa talos:* ex περὶ et σφυρὸν, *talus.*
Περίσχεο, *auxiliare,* Ion. pro περίσχου, a. 2. imp. m. ex περὶ et ἔχω, *habeo:* f. ἕξω, et σχήσω. a. 2. ἔσχον. a. 2. m. ἐσχόμην. a. 2. imperat. m. σχοῦ.
Περισχόμεθα, 1. pl. aor. 2. med. verbi περιέχω.
Περισχίζω, f. ίσω, *circumcido; dirimo:* ex περὶ et σχίζω, *findo.*
Περιταμνέμεν, *incidere,* Ion. pro περιτάμνειν, præs. infin. act. à
Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, *circumcido.* Th. τέμνω, *seco:* f. τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. perf. med. τέτομα. hinc perf. infin. med. περιτετομέναι.
Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιτίθημι, *attribuo.* Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. aor. 2. ἔθην.
Περιτειχίζω, f. ίσω, *circumvallo, muro includo.* Th. τεῖχος, *murus.*
Περιτείχισις, εως, ἡ, item
Περιτείχισμα, ατος, τὸ, et
Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, *circumvallatio:* ex περιτειχίζω.
Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, *orior, exorior:* med. à
Περιτέλλω, f. ελῶ, *circumvolvo, perficio:* ex περὶ et τέλλω.
Περιτεμεῖν, a. 2. infin. act. à
Περιτέμνω, *circumcido, amputo:* f. τεμῶ. perf. περιτέτμηκα. aor. 2. περιέτεμον et -έταμον. a. 2. inf. act. περιτεμεῖν. perf. pass. περιτέτμημαι. perf. part. pass. περιτετμημένος, aor. 1. pass. περιετμήθην. perf. med. περιτέτομα· ex περὶ et τέμνω, *seco.*
Περιτέτμηνται, 3. pl. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.
Περιτίθημι, *circumpono, appono, addo;* 3. pl. περιτιθέασιν, Ion. pro περιτιθεῖσι. fut. περιθήσω. perf. περιτέθεικα. a. 1. περιέθηκα. a. 2. περιέθην, ης, η. aor. 2. part. act. περιθεὶς, έντος. Th. τίθημι, *pono.*
Περιτμηθῆναι, a. 1. infin. pass. et
Περιτμηθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.
Περίτμητος, *circumcisus.* undè ἀπερίτμητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *incircumcisus.* à 3. pers. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.
Περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio:* à perf. med. verbi ejusd.
Περιτράπεισης, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi
Περιτρέπω, *circumago, converto, redigo, impello:* f. ψω. perf. περιτέτροφα. a. 1. περιέτρεψα. a. 2. περιέτραπον· ex περὶ et τρέπω, *verto.* f. ψω. perf. med. τέτροπα.
Περιτρέφομαι, f. θρέψομαι, *undequaque accresco.*
Περιτρέχω, *circumcurro, percurro;* f. περιθρέξω. a. 2. περίεδραμον, ες, ε. a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος. perf. περιδεδράμηκα. quasi à δραμέω. Th. τρέχω, *curro:* fut. ξω. perf. med. δέδρομα.
Περιτρομέω, ῶ, f. ήσω, *circum tremo* vel *contremisco.* Ex περὶ et τρομέω.
Περιτροπέων, *revertens,* Ion. pro περιτροπάων. à περιτροπάω, *circumeo.* Th. τρέπω, *verto.*
Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, *vicissitudo, quâ aliquid per vices fit in orbem:* à περιτροπάω, *circumeo.* ab eod. th.
Περίτροχος, ου, ὁ ϰ ἡ, *circumactus, rotundus.* à περιτρέχω.
Περιττεύω, vide in περισσεύω.
Περιττὸς, οῦ, &c. vide in περισσός.
Περιτυγχάνω, *incido, fortè reperio.* Th. τυγχάνω, *sum:* f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Περιτυχὼν, όντος, et in f. g. περιτυχοῦσα. a. 2. part. act. verbi præced.
Περιφαίνομαι, *circumquaque conspicior.* Th. φαίνω, *in lucem profero, ostendo:* f. ανῶ. perf. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.
Περιφάνεια, ας, ἡ, *prospectus, splendor:* à
Περιφανὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *circumquaque conspicuus, splendidus:* à περιφαίνομαι.
Περιφανῆ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. à περιφαίνομαι.
Περιφανῶς, adv. *circumspicuè, valdè manifestè; apertè:* à περιφανής.
Περίφαντα, acc. sing. à Περίφας, αντος, ὁ, *PERIPHAS,* nom. propr.
Περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia, rotunditas, convexitas:* item *hallucinatio.* περιφέρεια θαλάσσης, *margo.* à seq.
Περιφερὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *rotundus, teres.* à
Περιφέρω, *circumfero; circumago; in errorem induco, perturbo; transfero:* f. περιοίσω. a. 2. περιήνεγκον. præs. pass. περιφέρομαι, *circumferor,* præs. part. pass. περιφερόμενος, η, ον,

circumactus. Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Περιφεύγω, f. ξω, *effugio;* à περὶ et φεύγω.

Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περίφθημι. pro quo usurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, *prævenio, anteverto:* fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην. tanquam à φθῆμι.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, *circumlatio, circumactio: ferculorum missus; conturbatio, hallucinatio, erratio:* à περιφέρω, quod vide.

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, *quoquoversus versatilis:* à περιφέρω, quod vide.

Περίφραγμα, ατος, τὸ, *circumseptio, obex:* ex περιφράσσω.

Περιφραδέως, adv. *accuratè, peritè:* et

Περιφραδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *sciens, peritus:* à

Περιφράζω, *circumloquor, considero.* Th. φράζω, *dico;* fut. σω. a. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.

Περίφρακτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *circummunitus;* à περιφράσσω.

Περίφρασις, εως, ἡ, *circumlocutio, PERIPHRASIS* figura: ab eod.

Περιφράσσω, -ττω, *circumsepio, circumvallo:* fut. άξω. perf. πέφραχα. pass. πέφραγμαι. ex φράσσω.

Περιφρονέω, *despicio:* fut. ήσω. perf. περιπεφρόνηκα. à περίφρων.

Περίφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *prudens, valdè prudens:* ex περὶ et φρὴν, *mens.*

Περιφύομαι, *adnascor, adhæreo:* f. ύσομαι.

Περιχαίρω, *summoperè lætor.* Th. χαίρω, *lætor:* f. χαρῶ et χαιρήσω. aor. 2. ἔχαρον. perf. pass. κέχαρμαι.

Περιχαλκόω, -ῶ, fut. ώσω, *ære obduco.*

Περιχαρακόω, -ῶ, *vallo, circummunio:* f. ώσω. perf. περικεχαράκωκα. Th. χάραξ, *sulcus.*

Περιχαρὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *supra modum lætus:* à περιχαίρω.

Περιχεύω, et περιχέω, f. εύσω, *circumfundo, offundo.* Ex περὶ et χέω.

Περιχώομαι, f. ώσομαι, *vehementer irascor.* Ex περὶ et χώομαι.

Περίχωρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *circumjacens regio:* ex περὶ et χώρα, ας, ἡ, *regio.* Th. χῶρος, ου, ὁ, *locus.*

Περιψάω, *circumquaque abstergo, defrico:* à περὶ et ψάω, *tergo:* f. ψήσω. perf. ἔψηκα.

Περίψημα, ατος, τὸ, *sordes:* à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.

Περίψησις τοῦ μύλου, *molæ contritio.* Suid.

Περιψιλόω, *circumcirca nudo, spolio:* ex περὶ et ψιλόω, *nudo.* Th. ψιλὸς, *nudus.*

Περιωθέω, -ῶ, *indignè trudo, pulso,* aut *vexo.* Th. ὠθέω, f. ήσω, et ώσω, *trudo.*

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, *specula; ipsa circumspiciendi actio:* ex περὶ et ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Περιώσιον, adv. *magnoperè, supra modum; supra cætera:* ex

Περιώσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *admodùm sanctus; eximius; numerosus:* ex περὶ et ὅσιος, ου, *sanctus.* Vel quasi περιακύσιος, *qui facilè exaudiri potest:* quod à περιακύω, *admodùm clamo.*

Περκάζω, *nigresco, vario:* fut. άσω. perf. πεπέρκακα. Th. πέρκος.

ΠΕ'ΡΚΟΣ, et περκνὸς, ἡ, ὸν, *niger, nigris maculis variegatus.*

Περμησσὸς, οῦ, et Ion. -οῖο, ὁ, *fluvius Bœotiæ ex Helicone,* Phœbo et Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, *PERNA,* πτέρνα, ης, ἡ, *calx, pes suis sale maceratus et infumatus:* ex quo per ejectionem τ fit πέρνα.

Περνὰς, præs. part. act. à πέρνημι, *vendo.*

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, *vendo:* à περάω, idem.

Περόναμα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα.

Περονᾶσθαι, Att. pro περονᾶν, *fibulâ nectere:* à περονάω.

Περονατρὶς, ίδος, ἡ, *peplum, vestis quæ fibulâ succingebatur.* Th. περόνη.

Περονάω, ῶ, f. ήσω, *fibulâ subnecto, fibulo:* item *trajicio veluti fibulâ:* à περόνη.

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *fibula, acus, sura:* item *monile:* q. à πείρω, *transadigo, figo.*

Περόνημα, ατος, τὸ, *opus acu factum: quodvis opus.* à περονάω.

Περπερεύομαι, *perperàm ago, temerè ago, præceps sum;* item *effero me, jactationi aut vanæ ostentationi deditus sum:* f. m. εύσομαι. Th. πέρπερος, *vanus.*

Περπερία, ας, ἡ, *temeritas:* à

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ου, *PERPERUS, levis, vanus, temerarius:* qu. περφόρος, ἀπὸ τοῦ περιφέρεσθαι, *circumferri.*

Περρεθήκατο, metri gratiâ, pro περιεθήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, *circumpono.* Th. τίθημι, *pono;* fut. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Περρέχειν, pro περιέχειν. hinc verbale περίοχος, et per Sync. Poët. πέρροχος.

Πέρροχος, ου, ὁ, *excellens, eminens:* vide præced.

Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, *vasto:* fut. σω. Est et Πέρσαι, nom. pl. à Πέρσης, ου, ὁ, *PERSA.*

Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, *PERSEUS,* nom. viri.

Περσεφόνεια, ας, ἡ, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, *PROSERPINA,* filia *Jovis* et *Cereris:* à πέρθω, *vasto,* et φένω, *occido:* vel quasi φέρουσα φόνον.

Περσήϊος, ου, Poët. pro Περσεῖος, *PERSEIUS, ex Perseo natus:* quod à Περσεὺς, έος, ὁ, *Perseus.*

Περσηῒς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ου, ὁ, *PERSA:* nom. pl. οἱ Πέρσαι. Fuit et frater Hesiodi ita appellatus.

Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen fœminæ. Heb. q. d. *ungula.*

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *anno præterito: antehac:* q. à περάω, *transeo.*

Περυσινὸς, ἡ, ὸν, *qui est anni superioris:* à præced.

Περῶ, f. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo.*

Περῶν, *transiens,* præs. part. act. à περάω, *transeo.*

Πέσε, seu πέσεν, *cecidit,* Ion. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado:* f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον. hinc a. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. act. πεσὼν, οῦσα, ὸν, et in accus. m. g. πεσόντα.

Πεσέεσθαι, *casurum;* diphthongi dissolut. pro πεσεῖσθαι. f. 2. inf. m. verbi πίπτω, *cado:* vide πέσε.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. et

Πεσεῖται, 3. sing. f. 2. m. πεσεῖσθαι, f. 2. infin. m. ejusd. verbi.

Πεσέμεν, Ion. pro πεσεῖν, a. 2. infin. act. verbi ejusd.

Πεσέτωσαν, *decidant,* 3. plur. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, *cado:* aor. 2. ind. act. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσοῦμαι, *cadam,* Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Πέσησι, Ion. Paragogicè pro πέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi præced.

Πέσκος, idem quod πέκος, *pellis tondenda, vellus:* à πέκω, *tondeo.*

Πίσον, Ion. pro ἔπεσον, aor. 2. ind. act. πισόντα, acc. sing. πισόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, *cado.*

Πέσος, εος, τὸ, *cadaver:* à πίπτω.

Πεσοῦμαι, f. 2. m. in 3. pl. πεσοῦνται, verbi ejusd.

Πεσσέμεν, Ion. pro πέσσειν, præs. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πέπτω, *concoquo, digero.*

ΠΕΣΣΟ'Σ, seu πεττὸς, οῦ, ὁ, *calculus,* vel *scrupulus lusorius; ipse ludus.* Est et

Πεσσὸς, *medicamentum molli lanâ compositum, quod fœminis subjicitur inter naturalia:* an à πέσσω, *mollio?* an à πέκος, *pellis lanata?*

Πέσσω, Æol. pro πέπτω, *coquo:* hinc præs. part. πέσσων, *demulcens.*

Πεσὼν, όντος, *qui cecidit,* a. 2. part. act. verbi πίπτω, *cado:* fut. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo, explico:* id. quod πετάω.

Πέταλ' pro πέταλα, *folia,* nom. pl. à πέταλον, qu. vide.

Πεταλισμὸς, οῦ, ὁ, *ostracismus per folia.*

Πέταλοι, *vituli;* qui cornua habent instar πετάλων, id est, *foliorum* seu *ramorum.*

Πέταλον, et Ion. πέτηλον, ου, τὸ, *folium:* item *lamina, bractea:* dat. pl. πετάλοισι. Th. πετάω, *extendo.*

Πέταμαι, vide πέτομαι.

Πετάννυμι, idem quod πετάω, *pando.*

Πετανὸς, ὰ, ὸν, Poët. et Dor. pro πετεινὸς, *volatilis, volucris.* Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετάομαι, id. q. πέτομαι, q. v.

Πέτασαν, et gem. σ, πέτασσαν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω, vel -άζω, f. άσω, *expando.*

Πετασθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. à πετάομαι, idem quod πέτομαι, *volo:* ubi videas.

Πέτασος, ου, ὁ, *PETASUS, pileus latior, galerus:* à πετάω, *expando.*

Πετάσω, *extendam,* f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, *explico.*

Πετασὼν, *PETASO, coxa cum costis:* à πετάω, *extendo.*

Πέταυρον, ου, τὸ, *pertica in quâ gallinæ dormiunt; gallinarium;* genus *laquei;* item *profunditas:* ex πετάομαι et αὖρα.

Πέταχνον, vel πέδαχνον, ου, τὸ, *poculum amplum in modum folii expressum:* à

ΠΕΤΑ'Ω, (unde πετάζω, et πεταννύω, seu πετάννυμι,) *pando, explico; aperio:* f. άσω. a. 1. ἐπέτασα. pass. πετάζομαι, πετάομαι et πετάννυμαι. perf. πέπταμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι. a. 1. ἐπετάσθην.

Πετεεινοῖς, *volucribus;* per Epenth. Poët. pro πετεινοῖς, dat. pl. à πετεινὸς, οῦ, ὁ, *volucris,* et

Πετεηνὸς, οῦ, ὁ, etiam dicitur pro πετεινὸς, *volatilis:* nam Poëtæ sæpissimè ει in εε mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετεινὸν, οῦ, τὸ, *volatile, avis.* πετεινὰ, τὰ, *volucres.* et

Πετεινὸς, ὴ, ὸν, *volucris:* ab eod. th.

Πετέσθην, *volabant,* Ion. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. m. verbi πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτευ, Dor. pro πέτου, præs. imperat. m. ab eod. th.

Πέτευρον, ου, τὸ, *trabs, lignum; scandula: locus ubi gallinæ aut aliæ aves dormire solent:* Dictum quasi πέτευδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quòd volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur et πέταυρον.

Πετεῶο, Att. pro Πετεὼ, gen. sing. à Πετεὼς, ὁ, nomen propr.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. sing. præs. sub. m. verbi

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, -αμαι, et πετάομαι, *volo, -as:* qu. à πετάω. volatus enim fit expansis alis. præs. part. med. πετάομενος, -ώμενος. præs. sub. πέτωμαι, ῃ, ηται. a. 1. pass. ἐπετάσθην, ης, η, *volavi.*

Πετόντεσσιν, Ion. et Poët. pro πέτουσιν, dat. pl. part. præs. act. vel, ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, *cado.*

Πετοῦν, præs. inf. act. idem valet ac ἐπιπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, *incidere in aliquid, nancisci:* à verbo

Πετόω, ῶ, f. ώσω, *incido in aliquid, nanciscor:* à πέτω, inus. pro πίπτω, *cado.*

Πέτρα, ας, ἡ, *PETRA, saxum grande, rupes, antrum in rupe,* Il. β. et passim. Vid. Græv. ad Hesiod. Op. 589. Th. πέτρος, ου, ὁ, *lapis, saxum.*

Πετράεσσα, ας, ἡ, Dor. pro πετρήεσσα, ας, ἡ, *saxosa.* vide πετρήεις.

Πετραῖος, αία, αῖον, *saxatilis, inter petras* seu *saxa versans; in petrosis et saxosis locis nascens:* à πέτρα.

Πετραῖος Ποσειδῶν. Cur et apud quos Neptunus *PETRÆUS* vocaretur et coleretur, consule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. iv. 248. 12.

Πετράκης, ὁ, gemma quædam: à πέτρα.

Πέτρη, ης, ἡ, Ion. pro πέτρα· dat. pl. Ion. πέτρησι.

Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, *saxosus, petrosus, lapidosus:* à πέτρα.

Πετρηέσσῃ, dat. sing. f. g. præc.

Πετροβατέω, ῶ, f. ήσω, *petras scando:* à seq.

Πετροβάτης, ου, ὁ, *qui saxa scandit:* ex πέτρος et βαίνω.

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, *lapis, saxum:* undè *PETRUS,* nom. Apostoli.

Πετροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *saxis adhærens:* ex πέτρος et φύω, *nascor.*

Πετρόω, ῶ, f. ώσω, *in lapidem verto;* item *lapido.* Th. πέτρος.

Πετρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *petrosus, lapidosus:* à πέτρος, *lapis.*

Πεττὸς, *calculus:* vide in πεσσός.

Πετώμενος, ου, contract. à πετάόμενος, verbi πετάομαι, seu πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτω, *cado:* inus. pro quo πίπτω, id. qu. à πέδον, *solum; est enim ad solum moveor.*

Πεύθετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide.

Πευθοίατο, *audirent,* Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præs. m. à

Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, *audio, intelligo:* f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, *abietes,* nom. plur. à πεύκη, ης, ἡ, *abies.*

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, *amarus, prudens, cautus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea,* vel *larix* arbor. Vel qu. à πύκα, nam et πυκνὸς est συνετός.

Πευκεδανὸς, ὴ, ὸν, *amarus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea:* cujus lacryma amara.

Πευκείδας, acc. sing. à Πευκείδης, ου, ὁ, nomen gentile.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *pinus, picea, larix:* pro *face* aliquando usurpatur, Aristoph. in Nub. an à πευκὸς, *amarus?*

Πεύκινος, ίνη, ινον, *pineus:* à præced.

Πευσεῖσθε, *audietis,* Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi

πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, *audio.*
Πευσόμενος, part. f. verbi ejusd.
Πέφαμαι, *interii*, perf. pass. pro πέφημαι· à φάω, *occido.* Alii volunt esse præs. pass. verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3. sing. perf. πέφαται, et in 3. pl. πέφανται. infin. πέφασθαι. paulo post f. πεφήσομαι.
Πέφαμμαι, *apparui*, et in 3. pl. πέφανται, perf. pass. verbi φαίνω, *appareo*: f. φανῶ. perf. πέφαγκα.
Πεφαργμένος, *obstructus*, per Metathesin pro πεφραγμένος, perf. part. pass. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, *sepio*: f. ξω. perf. χα.
Πέφασμαι, *apparui*, perf. Att. pro πέφαμμαι, quod vide.
Πεφιδήσεαι, *parces*; Ion. pro πεφειδήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φείδομαι, *parco, remitto pœnam*: fut. φήσομαι et φειδήσομαι. perf. pass. πεφείδημαι.
Πεφείσεται, 3. sing. paulo post f. verbi præced.
Πεφεισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo.
Πεφευγέναι, perf. infin. m. à φεύγω, *fugio*: f. ξω. a. 2. ἔφυγον. perf. med. πέφευγα.
Πεφευγοίην, Att. Metaplasm. pro πεφεύγοιμι, præs. opt. m. verbi ejusd.
Πέφηνα, *visus sum*, perf. med. verbi φαίνω, *video, ostendo*: f. ανῶ. perf. πέφαγκα.
Πεφήσεαι, Ion. pro πεφήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φάω, *occido*: f. φήσω. paulo post f. πεφήσομαι.
Πεφήσεται, *apparebit*, 3. sing. paulo post fut. verbi φάω, quod est idem cum φαίνω, *appareo.*
Πεφιδέσθαι, Ion. per Anadiplasiasm. pro φιδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi φείδομαι, *parco.*
Πεφιδήσεται, *parcet*, 3. sing. paulo post. f. verbi φιδέω, fut. ήσω. perf. pass. πεφίδημαι, σαι. Vel est f. med. verbi πεφιδέω, factum ex perf. med. πέφιδα, quod à præc. verbo.
Πεφίδοιτο, *parcat*, Ion. Anadiplas. pro φίδοιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi φείδω vel φείδομαι, *parco*: a. 2. ἔφιδον, et Ion. Anadiplas. πέφιδον.
Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, *amatus*, perf. part. pass. verbi φιλέω, quod vide.
Πεφίμωσο, ώσθω, *obmutesce*, perf. imperat. pass. verbi φιμόω, *os occludo, ad silentium adigo*: fut. ώσω. perf. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, ȣ, vel φῖμος, ȣ, ὁ, *camus, fiscella.*
Πέφνε, *interemit*, 3. sing. imperf. vel a. 2. Ion. à φένω.
Πέφνω, *occido, interficio*: à φένω.
Πεφοβήατο, *territi erant*, Ectasi Poët. pro πεφοβέατο, qu. Ion. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi φοβέω, *terrefacio*: f. ήσω. perf. πεφόβηκα. plusq. perf. pass. ἐπεφοβήμην, σο, το. Th. φέβομαι, *timeo*: perf. med. πέφοβα.
Πεφόρατο, *ferebatur*, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. verbi φορέω, *fero*: f. ήσω. perf. πεφόρηκα. Th. φέρω, *fero*: fut. οἴσω.
Πεφορτισμένος, ȣ, *oneratus sum*, perf. part. pass. verbi φορτίζω, *onero*: f. ίσω. perf. πεφόρτικα. ab eod. th.
Πέφραδα, perf. med. verbi φράζω, *loquor*: fut. σω. perf. πέφρακα. aor. 2. ἔφραδον. perf. pass. πέφρασμαι.
Πεφράδαται, *locuti sunt*, Ion. pro πεφρασμένοι εἰσὶ, 3. pers. pl. perf. pass. verbi φράζω, *loquor.*
Πεφράδατο, itidem Ion. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. pers. plur. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.
Πέφραδε, Ion. Anadiplasiasmo pro ἔφραδε, 3. sing. a. 2. act. Hinc
Πεφραδέμεν, a. 2. infin. act. pro πεφραδεῖν, per Anadiplasiasm. pro φραδεῖν. Th. φράζω.
Πεφραδέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφραδέτην. ab eod.
Πέφραδμαι, Dor. pro πέφρασμαι, perf. pass. verbi φράζω, *loquor*: fut. σω. perf. πέφρακα.
Πεφρηδὼ, όος, ἡ, nomen mulieris: à πέφραδα, p. m. verbi præced.
Πέφρικα, *horrui*, perf. act. Ion. pro -χα. vel perf. med. verbi φρίσσω, vel -ττω. f. ξω. perf. χα. Hinc
Πεφρίκαν Chalcidicè dici volunt pro πεφρίκασι, 3. plur. perf. act. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, *fluctuum fremitus.*
Πεφρίκων, οντος, præs. part. à πεφρίκω, *horreo.* Quod præs. à perf. formatum, ut et alia multa verba. Vide πέφρικα.
Πεφροντισμένως, adv. *diligentèr, accuratè*: à φροντίζω.
Πέφυα, *natus sum*, perf. med. verbi φύω, *nascor*: a. 2. ἔφυον vel ἔφυν· vel perf. act. dicitur pro πέφυκα, Poët. Hinc
Πεφύασι pro πεφύκασι, 3. pl. perf. act. ejusd. verbi.
Πεφυγμένος, *qui fugit*, perf. part. pass. à
Πεφύγω, *fugio*, præs. à perf. med. πέφυγα, factum more Syracusano. Alioquin est perf. med. sub. verbi φεύγω, id.
Πέφυζα, Ion. pro πέφυγα, perf. med. et πεφυζὼς, itidem pro πεφυγὼς, πεφυζότες, *fugitivi*, pro πεφυγότες, perf. part. med. verbi φεύγω, *fugio.* Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζηκότες, ut et πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζέω, -ῶ, f. ήσω. Th. φεύγω.
Πέφυκα, ας, ε, *extiti, naturâ comparatus sum*; et in 3. pl. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, *sum, nascor*: f. φύσω.
Πεφύκει, *nata est*, 3. sing. plusq. perf. act. Ion. ab eod. verbo.
Πέφυκεν, 3. sing. perf. act. πεφυκέναι, p. infin. act. ejusd. verbi.
Πεφυκὼς, *innatus*, perf. part. act. verbi ejusd.
Πεφυλαγμένος, *observatus*, perf. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -ττω, fut. ξω, *custodio, servo*: perf. πεφύλακα.
Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.
Πεφυρμένος, part. perf. pass. verbi φύρω.
Πεφυῖα, fem. part. perf. verbi φύω.
Πεφωρακὼς, ότος, perf. part. act. verbi φωράω, *in furto deprehendo*: f. άσω. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur.*
Πεφώρημαι, perf. pass. et
Πεφωρημένος, perf. part. pass. à φωράω, *in furto deprehendo*: f. άσω. perf. πεφώρακα, et Ion. πεφώρηκα.
Πεφωτισμένος, perf. part. pass. à φωτίζω, *illumino*: fut. ίσω. perf. πεφώτικα· à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.* Th. φάω, *luceo.*
Πέψις, εως, ἡ, *coctio*: à πέπτω.
Πη, sine accentu, encliticum est, pro πως. εἴπη, *sicubi.* δήπη, *utique igitur*, quidam scribunt πῃ et πῆ. at
Πῇ, extrà interrog. *aliquatenus, quodammodo.* πῆ; interrog. *quî? quâ ratione? quà? quò?*
Πηγάζω, f. άσω, *scaturio.* Th. πηγὴ, *fons.*
Πηγαὶ, pl. num. à πηγή.

Πηγαῖος, αία, αῖον, *fontanus:* ab eod. th.

Πηγανίζω, f. ίσω, *rutam imitor* vel *refero:* à

Πήγανον, ȣ, τὸ, *ruta*, herba, quia σπέρμα πηγνύει, suo calore et siccitate. Ideò castitatis herba. Th. πηγνύω, *compingo, concrescere facio.*

Πηγὰς, ἄδος, ἡ, *glacies;* quia concreta aqua: acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, ȣ, ὁ, *PEGASUS*, equus Persei alatus. Th. πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *villosus;* vel *habens vellus compactum*, vel *nigrum* vel *album:* à πηγὸς, *compactus, albus, niger*, et μαλλὸς, *vellus.*

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, *fons, scatebra:* quia πηδᾷ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ατος, τὸ, *aliquid compactum, PEGMA:* à

ΠΗΓΝΥ'Ω, -ῦμι, et πήσσω, seu -ττω, *compingo, cogo, concrescere facio, figo.* f. ξω. aor. 1. ἔπηξα. a. 1. inf. πῆξαι. a. 1. m. ἐπηξάμην. perf. med. πέπηγα. perf. inf. m. πεπηγέναι. pass. πήγνυμαι. imperf. ἐπηγνύμην. a. 2. ἐπάγην. a. 2. inf. πάγηναι.

Πηγὸς, ἡ, ὸν, *benè compactus, pinguis; niger; albus* seu *niveus*, qualis est glaciei color: à præc.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, *glacialis, glacies:* ex perf. med. πέπηγε, *compactum est.* Th. πηγνύω.

Πήδαιος, ȣ, ὁ, *PEDÆUS:* nomen propr.

Πηδάλιον, ȣ, τὸ, *gubernaculum, clavus navis.* Th. πηδὸν, ȣ, τὸ, *remus;* vel πῆδος, ὁ, *ligni species.*

Πήδασος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *uliginosus et fonticulis scatens*, undè aqua πηδᾷ: item *PEDASUS*, nomen propr. regionis; est et equus Achillis sic dictus.

ΠΗΔΑ'Ω, *salio, salto:* f. ήσω. perf. πεπήδηκα.

Πήδημα, ατος, τὸ, *saltus:* à præced.

Πηδήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πηδήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi πηδάω.

ΠΗ͂ΔΟΣ, ȣ, ὁ, vel πηδὸν, ȣ, τὸ, *ligni species; palmula remi, ex eo ligno quod πηδὸν vocatur;* item *remus, ex eo præsertim ligno.*

Πήθω, inusit. *patior.* Th. πάσχω.

Πηκτίδες, αἱ, *fides, -ium;* vel musicum instrumentum.

Πηκτὶς, ίδος, ἡ, *gelu fictitium;* à πήγω, *compingo: culter ad scindendas carnes;* qu. à πέκω, *vello, carpo: instrumentum musicum*, quod *magadis* dicitur; quia è lignis πηκτόν.

Πηκτὸς, ἡ, ὸν, *compactus, concretus, congelatus.* Th. πηγνύω, *compingo.*

Πηλακίζω, f. ίσω, *luto conspergo; probo afficio.* à πηλός.

Πηλακισμὸς, ȣ, ὁ, *contumeliosa injuria:* à præc.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, *PELAMIS*, genus piscis: quia ἐν πηλῷ μύει. Th. πηλὸς, *lutum.*

Πήλας, *qui vibravit*, a. 1. part. act. et

Πῆλε, *vibravit*, Ion. pro ἔπηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πάλλω, *vibro:* f. αλῶ. a. 1. inf. πῆλαι et πῆλε, Ion. pro ἔπηλε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. à πάλλω. a. 2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. sing. à Πηλεὺς, έος, ὁ, *PELEUS*, nomen viri.

Πηλείων, ονος, ὁ, *Pelida*, nom. propr. Est et ranæ nomen, à luto sic dictæ.

Πηλείωνάδε, *ad Pelidam.*

Πηληϊάδεω, gen. Ion. per dissolut. ηϊ pro ει, et εω pro ȣ, à

Πηληϊάδης, ȣ, ὁ, pro Πηλείδης, et per Crasin Πηλείδης, patronymicum à Πηλεὺς, έος, et Ionicè ῆος, ὁ, *Peleus.* Hinc Πηληϊδης.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, *galea, cassis:* q. à πάλλεσθαι, id est, κινεῖσθαι, quòd *vibrari* soleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus, a, um?* Th. ἡλίκος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος πόσος, οἷος ποῖος, *qualis?* ὅτε πότε, *quando?* ȣ πȣ, *ubi?* ὅθεν πόθεν, *unde?* ὡς πῶς, *quomodo?* &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas:* à præc.

Πήλινος, ίνη, ινον, *luteus, ex luto factus.* Th. πηλός.

Πήλιον, ȣ, *PELION*, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ȣ, ὁ, nomen ranæ: ex πηλὸς, *lutum*, et βαίνω, *eo.*

Πῆλον, *vibravi*, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, *vibro.*

ΠΗΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *lutum, cœnum*, item *mortarium.* Est et

Πηλὸς, *vinum*, Ion. propriè *fæculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλέσιος, ȣ, ὁ, nomen ranæ: à πηλὸς, *lutum.*

ΠΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *damnum, exitium, clades.*

Πημαίνω, *noceo, lædo, pecco:* f. ανῶ. aor. 1. ἐπήμανα, Att. ἐπήμηνα. a. 1. pass. ἐπημάνθην. a. 1. infin. pass. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi præc.

Πημήνειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejusd.

Πῆμος, Dor. pro πηνίκα, *quando?* ab ἦμος, *quando?*

Πήνα, pro ἀπήνη, *rheda.*

Πηνειὸς, ȣ, ὁ, nomen viri, vel fluvius *PENEUS.*

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela:* vide in πῆνος.

Πενήκη, vel πηνίκη, *fucus:* à φενάκη.

Πηνίκα, *quando?* ab ἡνίκα, idem.

Πήνιον, ȣ, τὸ, *radius* vel *fusus, cui filum involvitur, stamen* seu *filum quod è colu deducitur et fuso devolvitur:* item *insectum ex erucarum genere.* Th. πῆνος, *tela.*

ΠΗ͂ΝΟΣ, ȣ, ὁ, et πήνη, ης, ἡ, *tela, textum:* qu. à πένομαι, *operor.*

Πηξάμενος, ȣ, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω. f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξας. aor. 1. infin. m. πήξασθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejusd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio, congelatio:* à πηγνύω, *compingo.*

Πήξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel -υμι, *compingo.*

Πηὸς, ȣ, Ion. pro παὸς, ȣ, *affinis, cognatus:* in pl. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo.*

ΠΗ'ΡΑ, ας, ἡ, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA, saccus:* qu. à φέρω, *fero.* Malim à πάω, *pasco*, ut sit escaria pera.

Πηρίδιον, ȣ, τὸ, *perula*, dim. præced.

Πηρὶν, ῖνος, *testiculus:* quia ὄσχεον est, ceu πήρα.

Πηρόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui peram alligat:* ex πήρα et δέω.

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mutilus, mancus, mutus, cæcus.*

Πηρόω, ῶ, fut. ώσω, *mutilo:* à præced.

Πήρωσις, εως, ἡ, *mutilatio:* à perf. pass. præced. verbi.

Πησόμενος, η, ον, *passurus:* an à πήθω, fut. πήσω, *patior:* a. 2. ἔπαθον, pro quo magis usitat. πάσχω;

Πήσσω, vel -ττω, idem quod πηγνύω, *cogo, coagulo, congelo,*

Πητύα, ᾶς, ἡ, *coagulum:* à præc.

Πήχει, *lacertos,* nom. dual. à πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*

Πῆχθεν, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐπήχθησαν, *fixi sunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel -υμι. f. πήξω. perf. πέπηχα. perf. pass. πέπηγμαι. a. 1. pass. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, et πήχυος, α, ον, *cubitalis, qui unius cubiti est:* à

ΠΗ͂ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus, ulna; mensura à cubito usque ad summum medii digiti; instrumentum architectonicum,* ad similitudinem cubiti accedens, cùm ad angulos rectos brachium flectitur; item *pars citharæ* vel *testudinis, verticillos continens, quibus fides intenduntur et laxantur;* etiam *pars arcûs media, quæ sagittam sustinet.*

Πιάζω, qu. Dor. pro πιέζω, *vexo, affligo, premo, injectâ manu premo, prehendo, comprehendo, corripio:* fut. άσω. perf. πεπίακα. a. 1. ἐπίασα, et in 2. pl. ἐπιάσατε. a. 2. sub. πιάσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. πιάσαι. a. 1. part. πιάσας, αντος. a. 1. ind. pass. ἐπιάσθην, ης, η, *captus fui.* f. 1. pass. πιασθήσομαι, *capiar.*

Πιαίνω, *pinguefacio:* fut. ανῶ. a. 1. ἐπίανα. a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes suas augere.* Th. πίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *pinguis.*

Πιανάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. πίανον, ατω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio.*

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πῖαρ, αρος, τὸ, *pinguedo.* Th. πίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *pinguis.*

Πιάσαι, a. 1. infin. act. et

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. et

Πιάσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκέρνης, *pocillator.* Gl. Cyr.

Πιδάκιον, ου, τὸ, *fons:* à πῖδαξ, idem. Suidas. vid. Toup. in voce.

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, *aquis salientibus scatens, irriguus, uvidus:* à seq.

ΠΙ͂ΔΑΞ, ακος, ὁ vel ἡ, *fons, scatebra, aqua saliens:* à πιδάω.

Πιδάω, id. quod πηδάω, *salio.*

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, *aquis salientibus scatens:* à præc.

Πίε, *bibe,* a. 2. imperat. ut et πίθι, à πίνω, *bibo:* fut. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. sing. Ion.

Πιέειν, *bibere,* Ion. Dialysi pro πιεῖν, a. 2. infin. verbi ejusd.

Πιέζευν, *premebant,* Ion. seu Dor. pro ἐπίεζον, 3. pl. imperf. act. verbi πιεζέω, idem quod πιέζω, *premo.*

ΠΙΕ'ΖΩ, *premo, stringendo premo; constringo; prehendo;* item *crucio, vexo:* fut. έσω. perf. πεπίεκα. perf. pass. πεπίεσμαι. Dicitur πιάζω pro πιέζω.

Πιεῖν, aor. 2. infin. act. verbi πίνω, *bibo:* f. πώσω. aor. 2. ἔπιον.

Πίειρος, ου, ὁ, et ἡ πίειρα, *pinguis, opulentus.* Th. πίων, idem.

Πίεμεν, pro πιεῖν, inf. aor. 2. verbi πίνω.

Πιερία, ας, et Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA,* regio Macedoniæ, quæ credita fuit Musarum sedes.

Πιερίηθεν, *ex Pieriâ,* adv. è loco. et

Πιερὶς, ίδος, ἡ, et in pl. Πιερίδες, *PIERIDES,* Musæ, à Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes,* Luc. xvii. 8. 2. sing. f. 1. m. à πίνω.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πίε, *bibe,* verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, *absorbeat,* 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Πίησθα, Æol. Paragoge pro πίῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, *bibo:* fut. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, *doliolum,* et *poculum* instar dolii. Th. πίθος, ου, ὁ, *dolium.*

Πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, *dico ad persuadendum:* à

Πιθανολογία, ας, ἡ, *probabilitas sermonis:* ex πιθανὸς, *persuasorius,* pro πειθανὸς, (quod à πείθω, *persuadeo*) et λόγος, *sermo.* Th. λέγω, *dico.*

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, *probabilis, persuasorius, disertus, gratus, blandus, acceptus, obsequens, docilis:* in compar. πιθανώτερος· superl. πιθανώτατος. dicitur quasi πειθανὸς à πείθω.

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas, persuasio:* à præc.

Πίθεσθ', pro πίθεσθε, *persuadeamini,* 2. pl. a. 2. imperat. m. πίθου, verbi πείθω. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, *obediant,* 3. dual. aor. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Πιθέω, f. ήσω, *confidor, obsequor.* Th. πείθω.

Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, *cella vinaria.* D. S. à πίθος.

Πίθηαι, *persuasus sis,* Ion. Paragog. pro πίθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. à πείθω.

Πίθηκος, ου, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, *simiis vescor:* ex πίθηξ, *simia,* et φάγω, *edo.*

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, et πίθηκος, ου, ὁ, *simia;* item *pumilio.*

Πιθήσας, *fretus,* a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, *persuadeo:* f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται, *paruerit,* 3. sing. a. 2. sub. m. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejusd.

Πίθι, *bibe,* pro πίε, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, undè πίεθι, et per Crasin πῖθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo:* f. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, *credant,* Ion. pro πιθοίντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πιθοίμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, *persuadeo.*

Πίθοιο, Ion. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium.*

Πιθόμην, *obedivi,* a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Ion. pro ἔπιθον. a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo.*

ΠΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *dolium:* q. ubi τοῦ πιεῖν θέσις.

Πίθω, Dor. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium.*

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *simia.* at

Πιθὼν, part. a. 2. à πείθω.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *butyrum.*

Πικραίνω, *amarum reddo; exacerbo, molestiâ afficio:* f. ανῶ. a. 1. ἐπίκρανα. pass. πικραίνομαι, *amarus fio; exacerbesco.* a. 1. ἐπικράνθην. Th. πικρός.

Πικρὰν, acc. sing. f. g. πικρὸς, *amarus.*

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, *amaritudo, exacerbatio animorum:* à πικραίνω.

Πικρία, ας, ἡ, *amarulentia, amaritudo.* Th. πικρός.

Πικρόγαμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *cui amaræ nuptiæ contigerunt:* ex πικρὸς et γάμος.

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *amarus, acerbus.*

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaritudo:* à præced.

Πικρόω, ῶ, fut. ώσω, *amarum reddo, exacerbo.* Th. πικρός.

Πικρῶς, adv. *amarè, acerbè; pressè, strictè:* à πικρός.

Πι´λᾶτος, ȣ, ὁ, nomen præsidis Romani: interpret. Lat. *telo armatus.* Angl. PILATE.

Πιλέω, ῶ, et πιλόω, -ῶ, *cogo, coarcto, constipo.* Th. πῖλος. Hinc Angl. TO PILE.

Πι´λημᾰ, ᾰτος, τὸ, *lana coacta; quævis res constipata in modum lanæ coactæ;* item *pileus:* à præced.

Πιλνᾷ, *dejicit,* 3. sing. præs. ind. act. verbi πιλνάω, idem quod πελάω. Th. πέλας, adv. *propè.*

Πίλνᾰμαι, pass. à πίλνημι, id. quod πιλνάω.

Πίλνᾰτο, Ion. pro ἐπίλνατο, 3. sing. imperf. ind. pass. à πίλναμαι, quod vide.

Πιλνᾰ´ω, -ῶ, *admoveo, appropinquare facio.*

Πίλνημῐ, πίλνᾰμαι, idem.

ΠΙ´ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *PILEUS* seu *pileum; indumentum ex lanâ compactum, quibus pectus muniri solebat; tapes spissus ex lanâ crassâ compactus; socculus laneus; PILA, strues.*

Πιλόω, -ῶ, f. ώσω, et πιλέω, *cogo, coarcto, constipo:* à præced.

ΠΙ´ΜΕΛΗ`, ῆς, ἡ, *pinguedo:* et hinc

Πῐμελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *pinguis, obesus:* qu. à πῖος, *pinguedo,* et μέλος, *membrum.*

Πιμπλᾰ´νεται, *impletur,* 3. sing. præs. pass. verbi πιμπλάνομαι. perf. πέπλημαι. aor. 1. pass. ἐπλήθην. Th. πλέος, *plenus.*

Πίμπλαντ', *plena erant,* Ion. pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem quod πλήθω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Πιμπλᾰ´ω, πιμπλᾰ´νω, et πίμπλημῐ, f. πλήσω, *impleo.* πίμπλᾰμαι, *plenus sum.* Th. πλέος.

Πιμπλεῦσαι, *replentes,* Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præs. f. g. à πιμπλὰς, ᾶσα, verbi πίμπλημι, fut. πλήσω, idem cum πλήθω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Πίμπλη, *imple,* Att. pro πίμπλαθι, præs. imperat. à

Πίμπλημῐ, v. πιμπλάω.

Πιμπρᾱ´ς, ᾶσᾰ, ᾰ´ν, præs. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo.*

Πιμπρᾰ´ω, πῐ´πρᾰ´ω, et πίμπρημῐ, πῐ´πρημῐ, *incendo:* f. πιμπρήσω et πρήσω. perf. πέπρηκᾰ. a. 1. ἔπρησᾰ. præs. pass. πίμπρᾰμαι, *incendor, intumesco:* præs. infin. pass. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam,* fut. 1. à πίμπρημι, quod vide.

Πῖν' pro πῖνε, præs. imperat. à πίνω, *bibo.*

Πι´νᾰ, v. πίννα.

Πινᾰκῐ´διον, ȣ, τὸ, *tabella.* Th. πίναξ.

Πινᾰ´κιον, ȣ, τὸ, *tabella:* et

Πινᾰκῐ´ς, ῐ´δος, ἡ, idem. à seq.

ΠΙ´ΝΑΞ, ᾰκος, ὁ, *tabula, asser; libellus, index.* Est et πίναξ, *discus, quadra.*

Πινδόθεν, adv. ἐκ Πίνδȣ, *ex Pindo. Pindus* autem *mons erat agri Perrhæboiorum:* vel ut alii etiam *urbs.*

Πι´νεθ' pro πίνεται, ob seq. aspirat. 3. sing. præs. ind. pass. verbi πίνω, *bibo:* præs. imperat. act. πῖνε, *bibe.*

Πινέμεν, Ion. et πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præs. infin. act. verbi πίνω, *bibo:* fut. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πι´νετο, *bibebatur,* Ion. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ejusd.

Πι´νινον, *marinum,* propriè ad πίναν pertinens. v. præc.

ΠΙ´ΝΝΑ, ης, ἡ, *PINNA,* genus conchæ. Scribitur et πίνα.

Πινόεις, όεσσᾰ, όεν, *sordidus:* à πῖνος, *sordes.*

Πῖνον, ȣ, τὸ, *vinum hordeaceum:* à πίνω.

Πι´νοντ' pro πῐ´νοντᾰ, *bibentem,* acc. sing. part. præs. verbi πίνω.

ΠΙ´ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *sordes.* Sed

Πι´νος, ȣ, ἡ, *pinus;* qu. à πίων, *pinguis,* quia abundat resinâ.

Πι´νȣσ' pro πῐ´νȣσῐ, *bibunt,* 3. pl. præs. ind. act. verbi πίνω, f. πώσω.

Πινύσκω seu πινύσσω, *moneo, sapere facio:* etiam *alloquor:* à πνῦμαι, *sapio;* quod à πνέω, *spiro.*

Πινῠτὴ, ῆς, ἡ, *sapientia, prudentia:* à πινυτός.

Πινῠτὸς, ἡ, ὸν, *sapiens, prudens:* à πινύω.

Πινῠτόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *prudens:* ex πινυτὸς et φρὴν.

Πινῠτῶς, adv. *prudentèr:* à πινυτός.

Πινῠ´ω, f. ῠ´σω, *moneo, sapere facio:* à πνέω.

ΠΙ´ΝΩ, *bibo,* imperf. ἔπῐνον. f. πώσω. perf. πέπωκᾰ. aor. 2. ἔπῐον. aor. 2. imperat. πῖ´ε, et πῖθῐ. a. 2. sub. πῐ´ω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. a. 2. part. πιὼν, ȣ̃σᾰ, όν. f. 1. m. πῐ´ομαι, εσαι, pro πίȣμαι, ῇ, εῖται.

Πι´νωσῐν, 3. pl. præs. sub. act. verbi præced.

Πι´νωσῐς, εως, ἡ, *potio.*

Πῐ´ομαι, *bibam,* f. 1. vel 2. m. pro πιȣ̃μαι. Sunt qui velint esse præsens à πίω, fut. πίσω, pro πίνω, *bibo.*

Πῐ´ονος, gen. sing. à πίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *pinguis.*

Πῖος, εος, τὸ, *pinguedo.* Th. πίων, *pinguis.*

Πιότερος et πιότᾰτος, compar. et superl. à πίων, *pinguis.*

Πιότης, ητος, ἡ, *pinguedo.* Th. πίων.

Πιȣ̃σᾰ, aor. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, *bibo:* fut. πώσω. aor. 2. ἔπιον. a. 2. part. πιὼν, ȣ̃σα, όν.

Πιπίσκω, f. πῐ´σω, *potum præbeo:* à πίω pro πίνω, *bibo.*

Πιπλᾰ´ω, ῶ, vel

Πι´πλημῐ, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Πι´πος, ȣ, ὁ, *PIPUS, avis marina:* q. à πίω, quod frequentiùs *bibat.*

Πιππίζω, f. ῐ´σω, *pipio, avium pullos voce imitor:* à

Πίππος, ȣ, ὁ, *PIPIO, pullus avis.*

Πιπρᾱ´σκω, *vendo, venundo:* imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε. f. πρᾱ´σω. (qu. à πράω pro περάω) perf. πέπρᾱκᾰ. perf. pass. πέπρᾱμαι. perf. part. πεπρᾱμένος, *venditus.* a. 1. pass. ἐπρᾱ´θην. a. 1. inf. pass. πρᾱθῆναι. a. 1. part. πρᾱθεὶς, εῖσᾰ, έν. f. 1. pass. πρᾱθήσομαι, *vendor.* Th. περάω, *vendo.*

Πι´πρᾰ´ω, v. πιμπράω.

Πι´πρημῐ, v. πιμπράω.

Πίπτε, *cadebat,* imperf. Ion. verbi πίπτω.

Πίπτȣσαι, *incidentes,* pl. num. f. g. part. præs. seq. verbi

ΠΙ´ΠΤΩ, *cado, ruo, corruo, prosternor, dejicior, incido, procumbo:* f. πέσω, et Dor. πεσῶ. f. m. πεσȣ̃μαι, Dor. pro πέσομαι. perf. act. πέπτωκᾰ. a. 1. ἔπεσᾰ. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, et in 2. pl. πέσετε. a. 2. sub. πέσω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πεσεῖν. aor. 2. part. πεσὼν, ȣ̃σᾰ, όν.

Πίπτωσῐ, 3. plur. præs. sub. à πίπτω.

Πισάγᾱς, ᾱ, ὁ, nomen Persicum, quod *leprosum* significat.

Πῖσαι, *potum præbeo,* a. 1. inf. act. verbi πιπίσκω. f. πίσω. q. à πίω pro πίνω, *bibo.*

Πισῐδῐ´ᾰ, ᾱς, ἡ, *PISIDIA,* nomen regionis.

Πι'σον, ȣ, τὸ, *PISUM:* à πτίσσω, *tundo.*

Πῖσος et πεῖσος, εος, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum:* qu. à πῖσαι, *irrigare*, quod vide.

ΠΙ'ΣΣᾸ seu πίττᾰ, ης, ἡ, *PIX:* Angl. PITCH. qu. à πῖος, quia *pinguis:* aut à πίτυς, *pinus.*

Πισσόω seu πιττόω, -ῶ, f. ώσω, *pice oblino:* à præc.

Πιϛᾰ', *pignora beneficentiæ*, nom. pl. n. g. à πιϛὸς, ἡ, ὸν, *fidus, a, um:* quod à πίϛις, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

ΠΙΣΤᾸ'ΚΙᾸ, ων, τὰ, *PISTACIA, nuculæ pineis nucibus similes.*

Πίϛεις, nom. pl. à πίϛις, εως, ἡ, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πιϛευθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à seq.

Πιϛεύω, *credo, fido, committo.* f. εύσω. perf. πεπίϛευκᾰ. plus. perf. πεπιϛεύκειν, Att. pro ἐπεπιϛεύκειν. part. perf. act. πεπιϛευκὼς, υῖα, ός. a. 1. ind. act. ἐπίϛευσᾰ. a. 1. imperat. πίϛευσον, ά'τω, et in 2. pl. πιϛεύσᾰτε. a. 1. sub. πιϛεύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. πιϛεῦσαι. a. 1. part. πιϛεύσᾱς, ᾶσᾰ, ᾶν. præs. pass. πιϛεύομαι, *credor.* perf. pass. πεπίϛευμαι. a. 1. pass. ἐπιϛεύθην, ης, η. à πίϛις, εως, ἡ, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πιϛῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad fidem faciendam aptus, fidelis:* à πίϛις, *fides.* Est et

Πιϛῐκὸς, ἡ, ὸν, *potabilis:* à πιπίσκω.

Πιϛῐκὸς, pro ὀπιϛικὸς, per Aphær. τȣ̃ ο, ab Ὦπις, ιςος, ἡ, nomen urbis propè Babylonem, undè optima nardus.

Πίϛῐς, εως, ἡ, *fides*, vario sensu, ut Latina vox; *assensio; fiducia; id quod fidem facit, argumentum, testimonium; promissio; opinio.* qu. πεῖϛις, παρὰ τὸ πεπεῖσθαι, *persuasum esse.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πιϛὸν, τὸ, *pignus.* τὰ πιϛὰ, *pignora, fœdus.* item τὸ πιϛὸν idem ac πίϛις. Sed

Πιϛὸν, adverbialitèr pro πιϛῶς, 3 Epist. Joh. ver. 5. à

Πιϛὸς, ἡ, ὸν, *fidelis; fidus; fide dignus.* Est et

Πιϛὸς, *Christianus, credens in Christum:* οἱ πιϛοὶ, *credentes.* à πείθω. At

Πιϛὸς, ἡ, ὸν, *potui aptus, potabilis:* à πίω, *poto.* Th. πίνω, *bibo.*

Πιϛότερος, compar. et πιϛότᾰτος, superl. à πιϛὸς, *fidelis.*

Πιϛȣ̃ται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi

Πιϛόω, ῶ, *fidem facio*, et *exigo, confirmo, stabilio:* fut. ώσω. perf. πεπίϛωκᾰ. perf. pass. πεπίϛωμαι. a. 1. pass. ἐπιϛώθην. à πιϛὸς, *fidelis.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πιϛωθεὶς, έντος, *cui fides habita est*, a. 1. part. pass. πιϛώθητον, dual. num. a. 1. imperat. pass. πιϛώθητῐ, verbi πιϛόω, *fidem facio.*

Πιϛῶς, adv. *fidelitèr:* à πιϛὸς, *fidelis.*

ΠΙ'ΣΥΓΓΟΣ, ȣ, ὁ, *sutor, cerdo.* Referamus ad πίσσα ὑγρὰ, *quia picem humidam* tractat.

Πι'σῠνος, *fretus, fidens.* Th. πείθω, *persuadeo:* f. σω. perf. κα. a. 2. ἔπιθον.

Πι'σῠρες et πίσσαρες, Æol. pro τέσσαρες, *quatuor.*

Πι'σω, *potabo*, f. 1. Poët. verbi πίω. Vide πῖσαι.

ΠΙΤᾸ'ΝᾸ, ης, ἡ, *turma, cohors; tribus quædam:* ab urbe Æolidis Πιτάνη· indè

Πιτᾰνήτης λόχος, *cohors Pitanetes.*

Πι̃τνᾰ, *cadebat*, imperf. Ion. pro ἐπίτνα, verbi πιτνάω, vel à πίτνημι, τροπῇ τȣ̃ η εἰς α, ut ἔϐα pro ἔϐη· hinc πιτνὰς, præs. part. Th. πίπτω, *cado.*

Πι̃τνᾰν, 3. pl. imperf. act. pro ἐπίτνασαν. Vide πίτνα.

Πιτνᾰ'ω seu πι̃τνημῐ, *expando, extendo; concutio, projicio:* à πίπτω.

Πιτνέω, ῶ, id. q. πίπτω, *cado, labor.*

Πι̃τνω, *cadere facio, jacio.* Th. πίπτω.

Πιττᾰ'κῐον, ȣ, τὸ, *index* vel *titulus pice illitus, ut affigi possit et applicari, tabula, pugillare; PITTACIUM.* Th. πίττα vel πίσσα, *pix.*

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ, *PITTACUS MITYLENÆUS:* unus è septem Græciæ sapientibus.

Πιττόω, vide in πισσόω.

Πιτῠ'ῐ'νος, ῐ'νη, ῐ'νον, *pineus:* à πίτυς.

ΠΙ'ΤῩΛΟΣ, ȣ, ὁ, *strepitus aquæ remo percussæ; remigium; crebra agitatio et motus; larga destillatio.*

Πιτῠόεις, όεσσᾰ, όεν, *pinis abundans:* à πίτυς.

ΠΙ'ΤῩΡΟΝ, ȣ, τὸ, *furfur:* q. à πίτω. Est enim id. quod πίτει, id est, excidit à frumento cùm molitur.

ΠΙ'ΤῩΣ, ῠος, ἡ, *picea, PINUS:* qu. à πῖος, quia pingui abundat.

Πιτῠώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *piceis abundans, piceus:* à πίτυς.

Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris*, 2. sing. præs. sub. à

Πιφάσκομαι et πιφάσκω, *jactito, dico, memoro, commemoro.* Th. φάω vel φημὶ, *dico.*

Πιφαύσκεο, Ion. pro πιφαύσκȣ, præs. imperat. pass. à

Πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, q. per reduplic. pro φάσκω, idem quod φημὶ, *dico, loquor.* Th. φάω, idem. Est etiam πιφαύσκω, *in lucem profero:* à φάω, idem.

Πι'ω, inusit. pro πίνω, *BIBO.* Est et πι'ω a. 2. sub. act. à πίνω. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πι'ωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis, obesus:* compar. πιότερος. superl. πιότᾰτος.

Πιὼν, *qui bibit*, a. 2. part. act. verbi πίνω, *bibo:* fut. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πλᾱγᾱ', ᾶς, ἁ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, *PLAGA*, quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, *icuncula cerea, quasillus:* à πλάσσω, *fingo.* Sunt qui πλαγγὼν exponunt *vagus*, voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω. f. 2. πλαγῶ. aor. 2. ἔπλαγον, et Pleonasmo τȣ̃ γ, ἔπλαγγον, undè aor. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verùm contra morem participiorum flectitur per όνος, ut apud Hesych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, *reticula muliebria.*

Πλᾰγῐάζω, *obliquo, decipio, obliquè nuncio:* fut. ά'σω. perf. πεπλᾰγῐ'ᾰκᾰ. Th. πλάγιος.

Πλᾰγῐ'αυλος, ȣ, ὁ, *obliqua tibia:* ex πλάγιος, *obliquus*, et αὐλὸς, ȣ̃, ὁ, *tibia.*

Πλᾰ'γῐον, adv. *obliquè:* à

ΠΛᾸ'ΓΙΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et πλᾰ'γῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, *obliquus, transversus:* q. à πλάζομαι, *erro.*

Πλᾰγῐοφῠ'λαξ, ᾰκος, ὁ, *qui obliqua seu latera aciei custodit.* ex præc. et φύλαξ.

Πλᾰγῐ'ως, adv. *obliquè; obscurè:* à πλάγιος.

Πλαγκτὸς, ἡ, ὸν, *in errorem actus, errabundus, erraticus; amens, insanus:* à πλάζω.

Πλαγκτοσῠ'νη, ης, ἡ, *erratio, vagatio, error:* à præced.

Πλαγχθέντες, *errantes*, nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐπλάχθην, euphoniæ gratiâ interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, *erravi:* verbi

πλάζω, *errare facio:* f. πλάγξω.
Πλάγχθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, aor. 1. ind. pass. Vide πλαγχθέντες.
Πλᾰδᾰρὸς, ᾱ, ὸν, *præhumidus, uvidus; flaccidus:* et
Πλᾰδᾰ'ω, -ῶ, et -όω, ῶ, *humore nimio abundo:* qu. à
ΠΛΑ'ΔΟΝ, ȣ, τὸ, et πλᾰ'δος, ȣ, ὁ, *humor superfluus.*
Πλάζομαι, *vagabundus jactor, erro:* hinc part. præs. med. πλαζόμενος. Th. πλάζω, *errare facio.*
ΠΛΑ'ΖΩ, *errare facio; amoveo; disturbo:* f. πλάγξω. aor. 1. ἔπλαγξᾰ. perf. χᾰ. a. 1. pass. ἐπλάγχθην, ης, η. Ponitur et πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo.*
Πλᾰ'θᾰνον, ȣ, seu πλᾰθᾰνὸν, ȣ̃, τὸ, *orbis super quo panes formantur:* ab eod.
Πλᾱ'θω, *appropinquo, admoveo:* à πελάω. Th. πέλας, *propè.*
Πλαίσῖον, ȣ, τὸ, *lateris forma,* vel *forma in quâ lateres formantur:* à πλάσσω, *formo.*
Πλᾰ'κᾰ, acc. sing. à πλὰξ, ἡ, *tabula lata,* &c. q. v.
Πλᾰκεὶς, *involutus,* a. 2. part. pass. à πλέκω, *plecto, necto;* f. ξω. a. 2. pass. ἐπλάκην. a. 2. inf. pass. πλακῆναι.
Πλᾰκῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *error:* à πλάζω, *erro.*
Πλᾰκόεις, όεσσᾰ, όεν, *latus* et *tenuis:* à πλάξ.
Πλᾰκȣ̃ς, ȣ̃ντος, ὁ, *PLACENTA:* contract. à πλακόεις.
Πλᾱ̃κτρον, ȣ, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum, instrumentum quo citharæ fides pulsantur:* à πλήσσω, *percutio.*
Πλᾰκῶ, *plicatus sim,* a. 2. sub. pass. verbi πλέκω, *plecto:* quod vide.
Πλᾱ̀ν, Dor. pro πλὴν, *nisi, præterquam quod; item præter, seorsum.*
Πλᾰνᾰ'ω, *facio errare, fallo, seduco:* f. ήσω. perf. πεπλᾰ'νηκᾰ. a. 1. ἐπλᾰ'νησᾰ. præs. pass. πλᾰνᾰ'ομαι, *seducor, erro:* perf. pass. πεπλᾰ'νημαι. perf. part. πεπλᾰνημένος, η, ον, *seductus, a, um.* a. 1. pass. ἐπλᾰνήθην, ης, η, *seductus fui.* à
ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *error, vagatio:* qu. à πλάζω. πλάναι, *ambages.*
Πλᾰ'νης, ητος, ὁ ϗ ἡ, *erro, vagabundus:* à præc.
Πλᾰνήσᾱς, αντος, *decipiens,* a. 1. part. act. à πλανάω, q. v.
Πλᾰνήτης, ȣ, ὁ, *erro, -onis, erraticus;* et subaudito ἀςὴρ, *stella erratica, PLANETA:* Angl. A PLANET. à πλανάω.
Πλᾰνητῖκὸς, ὴ, ὸν, *erraticus, vagabundus:* à præc.
Πλᾰνῆτῖς, ῖδος, ἡ, *vagabunda, erratica:* ab eod.
Πλᾰ'νος, ȣ, ὁ, *seductor, impostor;* item *error.* Sed
Πλᾰ'νος, η, ον, *fallax, fraudulentus, BLANDUS.* Th. πλάνη, *error.*
Πλὰξ, ᾰκος, ἡ, *tabula lata, æquor, planities, crusta.* Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus.*
Πλᾱ̃ξεν, Dor. et Ion. pro ἔπληξεν, *percussit,* 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλήττω vel πλήσσω, *percutio:* f. ξω.
Πλᾱ'ξιππος, ω, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro Πλήξιππος, *equorum agitator:* παρὰ τὸ πλήττειν τȣ̀ς ἵππȣς.
Πλᾰ'σαντῖ, dat. sing. à
Πλᾰ'σᾱς, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, *fingo:* f. σω.
Πλᾰ'σῖς, εως, ἡ, *fictio:* à πλάσσω, *fingo.*
Πλάσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *figmentum:* ab eodem th.
Πλασμᾰτῖ'ᾱς, ȣ, ὁ, *fictus, fictitius;* item *fictor, fabulator:* à præced.
Πλάσσε, *finxit,* Ion. et Poët. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à
ΠΛΑ'ΣΣΩ, et Att. -ττω, *fingo, comminiscor, simulo:* fut. πλᾰ'σω. perf. πέπλᾰκᾰ. perf. pass. πέπλασμαι. hinc
Πλάςης, ȣ, ὁ, *fictor, formator:* à πλάττω.
Πλάςιγξ, ιγγος, ἡ, *lanx è jugo suspensa, cui pondus imponitur; tabula in quâ cottabis ludebatur.* Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus.* Est et
Πλάςιγξ, Dor. pro πλήςιγξ, ιγγος, ἡ, *ferrula, flagellum:* à πλήσσω, *percutio.*
Πλαςῖκὴ, sub. τέχνη, *fingendi* seu *fictorum ars, PLASTICE.* à
Πλαςῖκὸς, ὴ, ὸν, *ad fingendi artem aptus;* item *fingendi arte valens.* Th. πλάσσω, *fingo.*
Πλαςὸς, ὴ, ὸν, *fictus, a, um:* ab eod.
Πλᾰτᾰγέω, ῶ, fut. ήσω, *crepito, crepitaculo sonitum edo, manu plausum edo:* à
Πλᾰτάγη, ῆς, ἡ, *crepitaculum; fremitus maris;* item *homo garrulus.* à πλατάσσω.
Πλᾰτᾰ'γημᾰ, ᾰτος, τὸ, *strepitus, sonus:* à πλαταγέω, q. v.
Πλᾰτᾰγίζω, idem quod πλαταγέω, quod vide.
Πλᾰταιαὶ, ῶν, αἱ, *PLATÆÆ:* hinc
Πλᾰταιεὺς, έως, ὁ, *Platæensis:* dat. plur. Πλαταιεῦσι.
Πλᾰτᾰ'νιςος, ȣ, ἡ, idem quod
Πλᾰ'τᾰνος, ȣ, ἡ, *PLATANUS* arbor, quia *lata diffusa* ramis. Th. πλατὺς, *latus.*
Πλᾰτάσσω, *ex ictu et collisione sonum edo.* Th. πλατύς.
Πλᾰτέ' pro πλᾰτέᾰ, acc. sing. m. et nom. vel acc. pl. n. g. πλᾰτέων, gen. plur. ab eod. th.
Πλᾰτεῖᾰ, ᾱς, ἡ, subaud. ὁδὸς, *PLATEA:* ab eod.
Πλᾰ'τη, ης, ἡ, *palmula,* extrema et latior pars remi, vel ipse *remus,* ipsa *navigatio,* ȣ̓ρίῳ πλάτῃ κατηγόμην, Soph. Philocl. 358. *Sigeum cursu secundo appuli.* Th. πλατύς.
Πλᾰτῖ'ον, Dor. leg. pro πλησίον, *propè,* quod vide.
Πλᾰ'τος, εος, τὸ, *latitudo.* Th. πλατύς.
Πλάττω, *fingo,* Att. pro πλάσσω, idem; quod vide.
Πλᾰτειάσδοισαι, nom. pl. part. præs. fem. gen. à πλατειάσδω, Dor. pro πλατειάζω, *ore in latum diducto loquor.* Th. πλατὺς, *latus.*
Πλᾰ'τυγξ, sive potiùs πλᾰ'τιγξ, γγος, ἡ, *summa et lata pars remi, quâ percutitur aqua.* Th. præc.
Πλᾰτῠ'κερως, ωτος, ὁ, *qui latis cornibus est:* nom. propr. *animalis, quod cervorum generi* annumeratur. Gall. *Chamois.* Ex πλατὺς et κέρας, τὸ, *cornu.*
Πλᾰτυνθήσομαι, f. 1. pass. à
Πλᾰτῠ'νω, *dilato:* f. ῠνῶ. perf. πεπλᾰ'τυγκᾰ. a. 1. ἐπλᾰ'τῡνᾰ. perf. pass. πεπλᾰ'τυμμαι. a. 1. pass. ἐπλᾰτύνθην. a. 1. imperat. pass. πλᾰτύνθητῖ, ήτω. Th. πλατὺς, *latus.*
Πλᾰτῠ'νωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *latum dorsum habens:* quod ex πλατὺς, *latus,* et νῶτος, ȣ, ὁ, *tergum.*
ΠΛΑΤΥ'Σ, έος, ὁ, *LATUS, amplus:* in f. g. πλᾰτεῖᾰ, ᾱς, ἡ, in n. g. πλᾰτῠ'. Hinc Angl. PLATE, PLAT, PLATTER.
Πλᾰτυσμὸς, ȣ̃, ὁ, *dilatatio, latitudo: ostentatio, jactantia:* à πλατύνω.
Πλᾰτύψῠχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *latus animâ, insatiabilis, avarus.*
Πλᾰ'των, ωνος, ὁ, *PLATO,* magister Aristotelis.
Πλάω, per Sync. pro πελάω, *appropinquo.* Th. πέλας, *propè.*
Πλέᾰς, per Sync. pro πλέονας, acc. pl. et sic πλέες pro πλέο-

νες, nom. pl. compar. à πολὺς, *multus:* compar. πλέων et πλείων. superlat. πλεῖστος.

Πλέγμα, ατος, τὸ, *omne id quod nexum seu contextum est; opus vitile; calathus, canistrum; cincinnus:* Item *rete.* Th. πλέκω, *necto.*

Πλέθρα, ων, τὰ, *humida et herbosa loca:* an quia πλαδαρά?

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, *plethrum seu jugerum æquans.* à

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *plethrum,* teste Suida, *spatium centum pedum; jugerum,* 240 pedum. Vid. Hutch. in Xen. Cyri Inst. l. vii. apud Poët. πέλεθρον.

Πλεῖ, *naviga:* pro πλέε, præs. imperat. act. vel 3. sing. præs. ind. act. à πλέω, *navigo:* fut. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, *PLEIAS,* Sydus pluribus stellis constans. qu. à πλέω, *navigo,* quia utilis *navigantibus;* vel à πλείονες, quòd *plures* stellas habet.

Πλείειν, Ion. seu Poët. Epenthesi pro πλέειν, præs. inf. act. verbi πλέω, *navigo;* fut. πλεύσω.

Πλεῖθι, per Pleonasmum syllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præs. imperat. act. ejusd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλεία, ας, ἡ, *plena:* à masculino πλέος, *plenus:* Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præs. inf. à πλέω, *navigo:* fut. πλεύσω.

Πλεῖον, vel πλέον, *plus,* comparat. n. g. gen. sing. πλείονος. gen. plur. πλειόνων. nom. vel acc. plur. n. g. πλείονα, πλείοα, πλείω, *plura.* Th. πολὺς, *multus:* comp. πλείων et πλέων. superl. πλεῖστος.

Πλεῖος, Poët. pro πλέος, *plenus.*

Πλειότερος, η, ον, *plenior,* comp. à πλεῖος.

Πλείους, *plures,* acc. pl. m. g. pro πλείονας, comp. à πολὺς.

Πλεῖστα, adv. Vide πλεῖστον.

Πλείστη, *plurima,* nom. sing. f. g. et πλείσταις, dat. pl. f. g. à πλεῖστος, quod vide.

Πλειστηριάζω, f. άσω, *pluris liceor quàm cæteri:* à πλεῖστος, superl. à πολὺς, *multus.*

Πλειστηριασμὸς, οῦ, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quàm cæteri;* à præc.

Πλειστόμβροτος ἑορτὴ, *celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt:* πρὸς ἣν πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστον et πλεῖστα, adv. *plurimùm, maximè, longissimè.* τὸ πλεῖστον, *maximâ ex parte, ad summum, ut plurimum.* à

Πλεῖστος, η, ον, *plurimus, a, um,* superl. à πολὺς, *multus.* comp. πλείων et πλέων.

Πλείω, acc. sing. vel nom. pl. n. g. Att. et Ion. pro πλείονα, à πλείων. alicubi adverbii more usurpatur. Παραγενομένων δικαστῶν πλείω τῶν τετταράκοντα. D. Sic. i. 92. Ῥώμη ἄνευ φρονήσεως πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε. Isocr. Parænes. *Robur sine prudentia ipsis possidentibus magis* vel *plerumque nocuit.*

Πλείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *major, amplior:* n. g. πλεῖον, *plus:* compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um.*

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus:* sic dictus quasi à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo *compleantur* tempora.

Πλεκόω, ῶ, fut. ώσω, *implicor, coëo:* à πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, *plexus; cirrus; rete, laqueus:* à πλέκω.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis,* dat. plur. Ion. à

Πλεκτὸς, ὴ, ὸν, *PLEXUS:* à

ΠΛΕ'ΚΩ, *PLICO, PLECTO, necto, texo:* fut. ξω. perf. πέπλεχα. aor. 2. ἔπλαγον. perf. pass. πέπλεγμαι. aor. 1. pass. ἐπλέχθην. perf. med. πέπλοχα.

Πλέννα, seu βλέννα, *mucus.*

Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω, quod vide.

Πλέξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Πλέον, ονος, τὸ, q. Poët. pro πλεῖον, *PLUS:* et

Πλέονα pro πλείονα· vide πλεῖον.

Πλεονάζον, *abundans,* præs. part. n. g. et

Πλεονάζουσι, 3. pl. præs. ind. à

Πλεονάζω, *copiosior* aut *major sum quàm necesse est, multiplicor; plus habeo, autecello; insolesco; augeo.* f. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc aor. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, quod vide.

Πλεονάκις, adverb. *sæpius:* à πλέον, quod vide.

Πλεονάσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, *abundantia, superfluitas; latior rei explicatio:* ab eod. th.

Πλεονεκτέω, -ῶ, *quæstui* vel *plus habeo; superior sum, vinco; fraudo, circumvenio; plus appeto quàm par aut satis est.* fut. ήσω. aor. 1. ἐπλεονέκτησα. perf. πεπλεονέκτηκα. aor. 1. pass. ἐπλεονεκτήθην. a. 1. sub. pass. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. πλεονεκτηθῶμεν, *superemur.* ex πλέον pro πλεῖον, *plus,* et ἔχω, *habeo.* Qui ex alicujus injuriâ, aut ad alicujus injuriam πλέον ἔχει, tum πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον dicitur; at si simpliciter sine cujusquam damno superior sum illo, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου dicor. Qui aliquem circumvenit, ut ei sua auferat, πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον, non ἐκείνου. ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ἀπὸ τοῦ Σατανοῦ, *ut non circumveniamur à diabolo,* non verò, *ne expugnemur violentèr à Satanâ.* Salm. de Trapezit. fœnore, p. 168 et seq.

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio, partes superiores, prærogativa, id in quo fraudatur aliquis:* à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *fraudator, avarus:* ab eod.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα· *avaritia; adulterium; luxuria in cibo et potu:* ex πλέον et ἔχω, f. ἕξω, *habeo.*

Πλέονες, *plures,* nom. pl. et

Πλεόνεσσ' pro πλεόνεσσι, *pluribus,* dat. plur. Ion. à πλέων, Poët. pro πλείων, *major:* compar. m. gen. à πολὺς, *multus:* superlat. πλεῖστος, *plurimus.*

ΠΛΕ'ΟΣ, έα, έον, *PLENUS:* Poët. πλεῖος, et Att. πλέως. qu. à πολὺς, *multus.*

Πλέουσας, *navigantes,* acc. plur. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Πλέτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncopen pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi πέλομαι, *sum.*

Πλεῦν pro πλέον, *plus.* et

Πλεῦνα pro πλέονα, acc. sing. m. g. et

Πλεῦνας pro πλέονας, acc. pl. m. et

Πλεῦνες, οἱ, pro πλέονες, *plures.* et

Πλεύνων pro πλεόνων· et

Πλεύνως, pro πλεόνως, *plus:* Ion. hæc omnia à πλέων pro πλείων, quod vide.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, *membrana succingens costas, latus, costa.*

Πλευρῖτις, ίδος, ἡ, *morbus lateris, PLEURITIS.* Angl. PLEURISY. à præced.

Πλευρὸν, οῦ, τὸ, idem quod πλευρά.

Πλεύσεαι, Ion. pro

Πλεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.
Πλευσῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro πλεύσομαι, fut. 1. med. ejusd. verbi.
Πλεύσω, *navigabo*, fut. 1. ind. act. à
ΠΛΕ'Ω, *navigo*: fut. πλεύσω. perf. πέπλευκα. quasi à πλάω pro πελάω, *propinquo*.
Πλέω, *plura*, per Sync. et Crasin pro πλέονα, οα, nom. vel acc. plur. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς, *multus*. compar. πλείων, et Poët. πλέων, in neut. gen. πλέον, ονος, τό.
Πλέῳ, *pleno*, dat. singul. à πλέος, ε, *plenus*. Est et
Πλέῳ, Att. pro πλέοι, nom. pl. m. à πλέως· quod vide.
Πλέων, Poët. pro πλείων, q. v.
Πλέως, Att. pro πλέος, *plenus*.
Πληγεὶς, έντος, *percussus*, et in fœm. gen. πληγεῖσα, a. 2. part. pass. à πλήσσω, vel -ττω, *percutio*: fut. ξω. a. 2. ἔπληγον, et ἔπλαγον.
Πληγὴ, ῆς, ἡ, et Dor. πλαγὰ, *PLAGA*, *ictus*, *vulnus*: à perf. med. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio*.
Πληγῆναι, *percussum esse*, a. 2. inf. pass. verbi ejusd.
Πληγῶν, gen. plur. à πληγὴ, quod vide.
Πλήθει, dat. sing. à πλῆθος, εος, τὸ, quod vide.
Πλῆθεν, *impleti erant*, Bœot. per Sync. pro ἐπλήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐπλήθην, ης, η, à verbo πίμπλημι, *impleo*: fut. πλήσω. ab inusit. πλάω.
Πλήθοντι, dat. sing. part. præs. act. à πλήθω, q. v.
Πλήθοντος ὄχλε ἐν ἀγορᾷ, *cùm frequens esset turba in foro.* Quod aliàs dicitur πληθέσας ἀγορᾶς.
Πλῆθος, εος, τὸ, *multitudo*, *vulgus*, *PLEBS*: à πλήθω.
Πλήθεσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi πλήθω, quod vide.
Πληθῦν, *multitudinem*, acc. sing. à πληθὺς, quod vide.
Πληθυνθείην, ης, η, aor. 1. opt. pass. et
Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. à
Πληθύνω, *multiplico*, *cresco*: f. υνῶ. perf. πεπλήθυκα. præs. pass. πληθύνομαι, *cresco*. perf. pass. πεπλήθυμμαι, νσαι, νται. a. 1. ἐπληθύνθην. Th. πλέος, *plenus*.
Πληθὺς, ύος, ἡ, *multitudo*: acc. πληθύν. idem quod πλῆθος, εος, τὸ, et ab eodem th.
Πληθύω, *plenus sum*, *abundo*, *frequens sum*: præs. pass. πληθύομαι, idem: à præc.
Πλήθω, *impleo*, *inundo*: f. πλήσω. a. 1. ἔπλησα. perf. act. πέπληκα. a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, *impletus fui*. a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. πλησθεὶς, έντος. à πλέος.
Πληθώρα, ας, ἡ, et Ion. πληθώρη, *omnium humorum æquabilis redundantia*; *satietas*; *magna hominum frequentia*: à πλήθω.
Πλήθωσι, 3. pers. plur. præs. sub. act. verbi πλήθω.
Πληϊάδες, Poët. pro πλειάδες, *Vergiliæ, sidus in dorso Tauri*: à πλειὰς, άδος, quod vide.
Πλήκτης, ε, ὁ, *percussor*; item *pugnax*: à perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, *percutio*.
Πληκτίζομαι, *pugno usque ad plagas*, *digladior*; *ad commiserationem induco*: à πλήκτης.
Πληκτικὸς, ἡ, ὸν, *percutiendi* vel *pugnandi vim habens*, *mordax*: ab eod.
Πληκτικώτερα, nom. vel acc. pl. n. g. à
Πληκτικώτερος, ε, *vehementior*: comparat. grad. à πληκτικός.
Πλῆκτρον, ε, τὸ, *PLECTRUM*, *scutica*, *flagellum quo fides pulsantur*; item *calcar galli gallinacei*: à πλήσσω.
Πλήμη, ης, ἡ, vel πλήμμη, *æstus maris*: à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.
Πλῆμι, *appropinquo*; *impleo*: à πλάω, per Sync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, *propè*.
Πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitiositas*, *improbitas*, *peccatum*, *erratum*. et
Πλημμελέω, -ῶ, f. ήσω, *incompositè*, *inconcinnè*, vel *immoderatè*, *me gero*; *improbè me gero*, *delinquo*: à πλημμελής.
Πλημμέλημα, ατος, τὸ, *peccatum*, *delictum*. item *quod pro peccato penditur*. à perf. pass. verbi πλημμελέω.
Πλημμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *inconcinnus*, *immoderatus*, *vitiosus*: à πλὴν et μέλος, qu. *sine modulatione*: aut. à πλέον μέλος, *cùm membrum abundat*.
Πλημμέλησις, εως, ἡ, *delictum*.
Πλήμμυρα, ας, ἡ, *maris æstuantis accessus*, *inundatio*: à πλήμη, vel πλήμμη, *æstus maris*, quod vide, et μύρω, *fluo*: cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, *maris æstuantis recessus*: pro ἄμπωσις, ex ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo*.
Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.
Πλήμνη, ης, ἡ, *modiolus rotæ*; *fistula cui axis inseritur*, *et circa quem ea volvitur*: à πολῦμαι, *versor*, vel ἀπὸ τῦ πληρῦσθαι ὑπὸ τῦ ἄξονος, *quòd axe impleatur*.
Πλημνόδετον, ε, τὸ, *ferramentum rotæ*, *quo radii modiolo colligantur*: à πλήμνη et δέω, *ligo*.
Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas quoddam*: à πλήθω, *impleo*, et χέω, *fundo*.
ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam*, *præter*, cum gen. *sed*, *sed tantùm*, *tamen*, *quinetiam*, *cæterùm*, *itaque*, *tantùm*, *maximè*. πλὴν τῶν ἀποςόλων, Act. viii. 1. *præter apostolos*. πλὴν ἐὰν, *si modo*. πλὴν εἰ, *nisi*.
Πλῆντο, *implebantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.
Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio*: f. ξω.
Πλήξας, αντος, et in nom. dual. πλήξαντε, aor. 1. part. act. ejusd. verbi.
Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *quæ multiloquio aërem verberat*.
Πλῆξεν, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω.
Πλήξιππος, ε, ὁ ϗ ἡ, *equorum domitor*, *et stimulator*: ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, et ἵππος, *equus*.
Πλῆξις, εως, ἡ, *percussio*, *consternatio*. Th. πλήσσω.
Πλῆρες, n. g. à πλήρης, q. v.
Πλήρη, acc. sing. à
Πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, et πλῆρες, τὸ, *plenus*, *perfectus* seu *integer*. Th. πλέος.
Πληροῖ, 3. sing. præs. ind. et opt. act. verbi πληρόω, *impleo*.
Πληρῦσθε, *impleamini*, 2. pl. imperat. pass. à
Πληρόομαι, -ῦμαι, *impleor*. Vid. πληρόω.
Πληροφορέω, -ῶ, *plenam fidem facio*, *plenum affero*: etiam *consummo*, *impleo*, *ita impleo ut nihil amplius desiderari possit*. f. ήσω. perf. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα. a. 1. imperat. πληροφόρησον. præs. pass. πληροφορέομαι, -ῦμαι, *certus sum*, *persuasissimum habeo*: res enim πληροφορεῖ-

σθαι dicitur, *quæ nobis plenè notificatur, ad plenum persuadetur.* perf. pass. πεπληροφόρημαι. perf. part. pass. πεπληροφορημένος. aor. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθην, ης, η. a. 1. part. pass. πληροφορηθεὶς. ex πλήρης, *plenus*, et φορέω, seu φέρω, *fero.*

Πληροφορῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *plena assensio, plena persuasio, certa fides:* à præc.

Πληρόω, -ῶ, *impleo, repleo, instruo; prægnantem reddo: suppleo; absolvo, finio; satio; solvo quod debeo.* f. ώσω. perf. πεπλήρωκᾰ. aor. 1. ἐπλήρωσᾰ. a. 1. opt. act. πληρώσαιμῐ, αις, αι. a. 1. sub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. πεπλήρωμαι. aor. 1. pass. ἐπληρώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. πληρωθῶ, ῇς, ῇ. perf. part. pass. πεπληρωμένος, *impletus, consummatus.* à πλήρης, idem quod th. πλέος, *plenus.*

Πληρωθῶσῐ, 3. plur. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Πλήρωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *supplementum, plenitudo, impletio.* πληρώματα, *classiarii, remiges et milites navales.* Ælian. de Anim. à præced. verbo.

Πληρώσᾱς, αντος, aor. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πλήρωσῐς, εως, ἡ, *repletio; plenitudo; perfectio; absolutio; solutio debiti:* à πληρόω.

Πλησᾰ́μενος, ϐ, *cùm implevisset*, a. 1. part. med. et

Πλήσᾱς, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, *impleo:* f. σω. a. 1. ἔπλησα.

Πλησθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, aor. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Πλησῐ́αζε, *appropinqua*, præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, *appropinquo, familiaritèr ad aliquem accedo, aliquo familiaritèr utor; sector; consuesco, rem habeo cum aliqua.* οἱ πλησιάζοντες, *discipuli alicujus*, Isocr. fut. ᾰ́σω. acc. pl. part. præs. πλησιάζοντᾰς. à πλησίον, quod vide.

Πλησῐαίτερος, *propinquior, propior:* compar. à πλησίος, qu. vide.

Πλησῐαιτέρω, Ion. adv. pro ἐγγύτερον, *propiùs:* à præc.

Πλησῐέστερος, idem quod πλησιαίτερος, quod vide.

Πλησῐ́ον, adv. *propè:* sed ὁ πλησίον, *propinquus;* quod et absque articulo Luc. x. 29, 36. Vix usquam alibi, ut notat Markl. Eurip. Suppl. ver. 110.

Πλησῐ́ος, ῐ́ᾰ, ῐ́ον, *propinquus, proximus, vicinus.* Th. πέλας, *propè.*

Πλησιόχωρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *alicujus agro vicinus:* ex πλησίος et χῶρος, *ager, locus.*

Πλησίστιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *velum implens; item qui prospero cursu navigat vento implente velum:* ex πλήθω et ἱστίον, ϐ, τὸ, *velum.* Th. ἵστημι, *statuo.*

Πλήσμῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, *implens, replens*, de cibo dicitur: item *delicatus, fastidiosus.* τὸ πλήσμιον, *fastidium, satietas.* à πλήθω, fut. σω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, *satietas, repletio, plenitudo:* acc. pl. πλησμονᾰ́ς. ab eod. th.

ΠΛΗ´ΣΣΩ, seu -ττω, *percutio, frango, percello, terreo:* f. ξω. perf. πέπληχᾰ. a. 1. ἔπληξᾰ. a. 1. part. πλήξᾱς, αντος. a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet; et ἔπλᾰγον, quod ad consternationem animi: sic et in aor. 2. pass. ἐπλήγην et ἐπλᾰ́γην. perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo:* f. ήσω. Sunt qui velint esse plusq. perf. pass. et Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλέος, *plenus.*

Πλήττει, 3. sing. præs. ind. act. et

Πλήττετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. à πλήττω, id. quod πλήσσω, quod vide.

Πλήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dor. et Æol. pro πλείων, quod vide.

Πλινθείᾰ, ᾱς, ἡ, *laterum fictio, lateritium opus; item agmen militare sic dispositum ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræsentet.* Th. πλίνθος.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, *lateres fingo; item ex lateribus ædifico:* à πλίνθος.

Πλίνθῐνος, ῐ́νη, ῐνον, *lateritius:* à πλίνθος.

Πλινθῐ́ον, ϐ, τὸ, *laterculus*, dimin. à

ΠΛΙ´ΝΘΟΣ, ϐ, ἡ, *later.*

Πλινθουργέω, ῶ, fut. ήσω, *lateres conficio:* à πλινθουργός.

Πλινθουργῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *confectio laterum:* ab eod.

Πλινθουργὸς, ϐ, ὁ, *qui lateres conficit:* ex πλίνθος et ἔργον.

Πλὶξ, *gradus, gressus, passus; item spatium inter pollicem et medium digitum:* à

ΠΛΙ´ΣΣΩ, seu -σσομαι, *tolutim incedo, gressus glomero, gradior:* tanq. terram πλήσσω pedibus.

Πλῐχᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *cutis quæ pudendis subest, inter utrumque femur:* à præced.

Πλοιᾰ́ριον, ϐ, τὸ, *navicula; calceamenti muliebris genus:* dim. à πλοῖον.

Πλοῐ̈́ζω, et πλοῐ̈́ζομαι, *navigo, navi proficiscor:* à πλόος.

Πλοῖον, ϐ, τὸ, *navis*, impr. *oneraria:* à præt. m. inus. πέπλοα, verbi πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Πλοκᾰμῐ̀ς, ῐ̈δος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma:* et

Πλόκᾰμος, ϐ, ὁ, *cincinni*, vel *cirri, crines plexi et intorti; complicatio, connectio:* à πλοκὴ, quod vide.

Πλοκερὸς, ᾱ̀, ὸν, *textilis.* Th. πλέκω, *plico.*

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *nexus, implicatio, contextus, compositio;* item *dolus:* à πλέκω.

Πλόκῐμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *textilis, nexilis:* à πλόκος.

Πλόκῐον, ϐ, τὸ, *cirrus, coma plexilis; genus monilis collaris:* ab eod.

Πλόκῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, *nexilis; textilis;* item *perplexus, intricatus:* à seq.

Πλόκος, ϐ, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, coma plexilis:* à πλέκω, *necto.*

Πλόος, ϐς, ὁ, gen. όϐ, ϐ̃, *navigatio, cursus navis.* Item πλϐ̃ς, πλοὸς, πλοῖ. Th. πλέω, *navigo:* fut. πλεύσω. a. 2. ἔπλεον. perf. med. πέπλοα.

Πλϐ̃, gen. contract. à πλόος, πλϐ̃ς, q. v.

Πλϐσιάζω, id. ac πλϐτίζω, q. v.

Πλϐ́σῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, *dives, locuples.* πλϐσία πόλις, *urbs opulenta.* in comparat. πλϐσιώτερος, έρᾱ, ερον. Th. πλϐ̃τος, *divitiæ*, q. v.

Πλϐ̃τε, voc. sing. à Πλϐ̃τος, ϐ, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præses.

Πλϐτεῖν, præs. inf. act. à πλϐτέω, quod vide.

Πλϐτεῦντᾰ, Dor. pro πλϐτῦντα, acc. sing. præs. part. act. à

Πλϐτέω, -ῶ, *dives sum, divitias possideo:* f. ήσω. perf. πεπλϐ́τηκᾰ. aor. 1. ἐπλϐ́τησᾰ. Th. πλϐ̃τος.

Πλϐτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo:* f. ῐ́σω. perf. πεπλϐ́τῐκᾰ. aor. 1. ἐπλϐ́τῐσᾰ. aor. 1. pass. ἐπλϐτίσθην. ab eod. th.

Πλȣτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix;* ex πλȣ̃τος et δότειρα, *datrix:* et
Πλȣτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator:* ex πλȣ̃τος, *divitiæ,* et δοτὴρ, *dator.* Th. δίδωμι.
Πλȣτοδότης, ȣ, ὁ, idem et ex iisdem.
Πλȣ́τοιο, gen. Ion. pro πλȣ́τȣ, à
ΠΛΟΥ͂ΤΟΣ, ȣ, ὁ, *divitiæ, PLUTUS:* qu. à πολὺ et εἶναι, undè ἐτόν. Ergò πλȣ̃τος sunt πολλὰ ἐτὰ, et πλȣ́σιος, cui πολλὴ ȣ̓σία.
Πλȣτȣ̃ντι, dat. sing. præs. part. act. et
Πλȣτȣ̃σι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλȣτέω, *dives sum,* quod vide.
Πλȣτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *opulenta.* Th. πλȣ̃τος.
Πλȣ́των, ωνος, ὁ, *PLUTO.* Th. πλȣ̃τος, *divitiæ.*
Πλοχμὸς, ȣ̃, ὁ, *crinis plexus et intortus,* per Sync. pro πλόκαμος, *crines plexi.* Th. πλέκω, *necto.*
Πλυθεὶς, εῖσα, ὲν, *lotus,* aor. 1. part. pass. verbi πλύνω, *lavo;* perf. pass. πέπλυμαι.
Πλύνεσκε, *lavabat,* Ion. pro ἔπλυνε, 3. sing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo.*
Πλυνὸς, ȣ̃, ἡ, *labrum ubi lavatur.* πλυνὸν ποιεῖν τίνα, *omnibus conviciis proscindere aliquem.* Th. πλύνω, *lavo.*
Πλύντης, ȣ, ὁ, *qui vestimenta lavat, fullo:* à
ΠΛΥ΄ΝΩ, *lavo,* propriè *vestimenta:* ut λούω, *corpus;* νίπτω, *manus et pedes.* Significat et *maledictis proscindo, objurgo, contamino:* fut. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. a. 1. imperat. πλῦνον, ά'τω. perf. πέπλυγκα. Quidni hinc Angl. TO PLUNGE? Gall. *plonger?*
Πλῶε, *navigabat,* 3. sing. imperat. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. sing. imperf. Ion. et
Πλώειν, præs. inf. act. verbi πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo.*
Πλωεύσας pro πλωέσας, acc. pl. f. g. part. præs. Ion. pro πλέσας, à πλωέω, quod à πλώω pro πλέω, *navigo.*
Πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. Ion. vel Poët. pro ἐπλωΐζε, à πλωΐζω.
Πλωΐζω, et πλωΐζομαι, *navigo.* Th. πλέω, idem.
Πλώϊμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *navigandi peritus, ad navigandum aptus:* ab eodem.

Πλῶμι seu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.
Πλῶσαι pro πλεῦσαι, à πλέω, *navigo.*
Πλώȣσα, *natans,* præs. part. f. g. à πλώω.
Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτωρ, ορος, ὁ, *natator, navigator:* à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo.*
Πλωτικὸς, ἡ, ὸν, *navigationi* vel *natationi aptus, qui nauticæ rei dat operam;* item *mercator:* et
Πλωτὸς, ἡ, ὸν, *navigabilis, natatilis, natans in aquis;* à πλῶμι, quod vide.
Πλώτωρ, ορος, ὁ, vide in πλωτήρ.
Πλώω, vide in πλῶμι.
Πνείοντες, *anhelantes,* nom. pl. part. præs. act. à
Πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro:* fut. πνεύσω.
Πνέοισα, ας, ἁ, Dor. pro
Πνέȣσα, ας, ἡ, *spirans,* præs. part. f. g. à πνέω, *spiro,* q. v.
Πνεῦμα, ατος, τὸ, *spiritus, ventus, aura, flatus; vita, anima, animus;* in Scripturâ S. *spiritus S.* et interdum *malus spiritus.* Th. πνέω, *spiro.*
Πνευματικὸς, ἡ, ὸν, *spiritualis, ventosus, inflatus, inflans;* in Script. S. *divinus, sanctus, purus, perfectus, vi et efficaciâ præditus:* item *quod Scriptura S. continet, quod cum eâ convenit.* Hinc Angl. PNEUMATICK. à præc.
Πνευματικῶς, adv. *spiritualitèr:* à præc.
Πνευματοφορέομαι, ȣ̃μαι, *à vento feror, vento agitor;* etiam *numine afflor.* præt. πεπνευματοφόρημαι. à
Πνευματοφόρος, ȣ, ὁ, *spiritu ductus,* vel *afflatus:* à πνεῦμα et φέρω.
Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, *PULMO,* respirationis instrumentum: à πνεῦμα.
Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *spiro:* fut. πνεύσω. a. 1. ἔπνευσα. aor. 1. part. πνεύσας.
Πνεύσειεν, *spiraret,* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.
Πνεύσω, *spirabo,* f. 1. act. à
ΠΝΕ΄Ω, *flo, spiro, anhelo; odorem spiro, oleo:* fut. πνεύσω, perf. πέπνευκα. perf. pass. πέπνευμαι.
Πνιγεὶς, εῖσα, ὲν, *suffocatus,* a. 2. part. pass. et
Πνιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, *suffocans:* à πνίγω.
Πνιγήσομαι, *suffocabor,* f. 2. pass. à πνίγω.

Πνιγμὸς, ȣ̃, ὁ, *suffocatio, strangulatio:* et
Πνῖγος, εος, τὸ, idem: à
ΠΝΙ΄ΓΩ, *suffoco, strangulo; eneco, torqueo, ango.* fut. ξω. imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. pass. ἐπνιγόμην, ȣ, ετο. perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται. a. 2. ind. pass. ἐπνίγην. f. 2. pass. πνιγήσομαι.
Πνιγώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *æstu suffocans, suffocans, strangulans.* à πνῖγος.
Πνικτὸς, ἡ, ὸν, *suffocatus.* à th. πνίγω.
Πνίξαντες, *suffocantes,* nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.
Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus, spiritus:* à πνέω, *spiro:* p. m. πέπνοα.
Πνοιὰς, *flatus,* acc. pl. à
Πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epenthes. τȣ̃ ι, Dor. pro πνοὴ, quod vide.
Πνῦμι, et πνῦμαι, et πνύω, *spiro, sapio, intelligo:* perf. πέπνυμαι. Th. πνέω, *spiro:* fut. πνεύσω.
Πνὺξ, υκνὸς, ὁ, *locus Athenis, ubi conciones habebantur:* à πινύω, *moneo.*
Πνῦτο, *spirabat; intelligebat,* 3. sing. imperf. Ion. verbi πνῦμαι. vide πνῦμι.
ΠΟ΄Α, ας, ἡ, Ion. ποίη, *herba, pabulum:* q. à πάω vel πάομαι, *gusto, edo.*
Πόδα, acc. sing. πόδας, acc. pl. à πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes.*
Ποδαβρὸς, ȣ̃, *pedibus mollibus præditus:* ex πȣ̃ς, *pes,* et ἁβρὸς, *mollis.*
Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula, tendicula;* item *articularis morbus, PODAGRA,* q. d. πόδες ἀγρȣ̃νται, *pedes capiuntur.* Ex πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes,* et ἄγρα, ας, ἡ, *captura.*
Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, vel ποδαγρὸς, ȣ̃, ὁ, *PODAGER, qui podagrâ tentatur, PODAGRICUS.* τὰ ποδαγρικὰ, sub. πάθη, *podagrici dolores.* à præced.
Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis:* ex πȣ̃ς, *pes,* et νίπτω, *lavo.*
Ποδάνιπτρον, ȣ, τὸ, vel ποδόνιπτρον, *aqua quâ pedes abluuntur:* ex iisd. th.
Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, *cujas? ex quâ regione?* q. ποίȣ δαπέδȣ;
Πόδαργε, voc. sing. à
Πόδαργος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *albos* vel *celeres pedes habens:* ex πȣ̃ς, *pes,* et ἀργὸς, ȣ̃, *albus, celer.*
Ποδαρκεῖν, Poët. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, *pedibus valere, pedum velocitate præditum esse.* Vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus celer:* ex πȣ̃ς, *pes,* et ἀρκέω, *sufficio, par sum.*

Ποδεκμάˊγιον, ȣ, τὸ, *pedale:* in quo πόδες ἐκμάσσονται, *pedes absterguntur.* Th. μάσσω, *abstergo.*

Πόδες, nom. pl. et

Πόδεσσιν, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus, è pellibus dependens:* et accipitur pro *rei alicujus figurâ in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem;* necnon *calceamenti rustici genus.* Th. πȣ̃ς, *pes.*

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *usque ad pedes dependens:* ex πȣ̃ς, *pes,* et ἠνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *porrectus in longitudinem;* item *perpetuus.*

Ποδήνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pedibus velox, ventipes:* ex πȣ̃ς, *pes,* et ἄνεμος, *ventus.*

Ποδήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, (scil. ἐσθὴς) *vestis talaris,* sive *ad pedes usque dependens:* ex πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes,* et ἄρω, *apto.*

Ποδίζω, vide in ποδιῶ.

Ποδίσκος, ȣ, ὁ, ὁ μικρὸς πȣ̃ς, *pediculus, parvus pes.*

Ποδιστῆρες, expon. *lebetes, cacabi.* Th. πȣ̃ς.

Ποδιῶ, *compede vinciam,* Att. pro ποδίσω, f. 1. ind. act. verbi ποδίζω, *metior pede;* item *pede ligo, pedicis obligo;* fut. ίσω. Th. πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδοῖιν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. et dat. dual. à πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδόκοιλον, ȣ, τὸ, *vola pedis,* ποδὸς κοῖλον.

Ποδόρτιον, ȣ, τὸ, *vestis ad pedes demissa.* Ex πȣ̃ς et ἄρω, vel ὀρίζω, vel ὄρω.

Ποδὸς, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. à πȣ̃ς, *pes.*

Ποδοστράˊβη, ης, ἡ, *instrumentum tortorium* quo torquetur aliquis manibus ligatis et pedibus: item *instrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur:* et *tendicula quâ cervi capiuntur.* ex πȣ̃ς et στρέφω.

Ποδόψελον, *pediculum,* Gl. Cyr. puto ποδῶν ψέλλιον, *pedicula.*

Ποδόψοφοι, sunt *qui pede strepitum excitant,* ποδὶ ψοφȣ̃σι.

Ποδώκεᾰ, acc. sing. à ποδώκης.

Ποδώκιᾰ, ᾶς, ἡ, *pedum pernicitas.* à seq.

Ποδώκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus celer:* ex πȣ̃ς, ποδὸς, *pes,* et ὠκὺς, *celer.*

Πόδωμᾰ, *pulpitum,* tanquam res *pedata,* pedibus fulta. qu. à πȣ̃ς, ποδός.

Πόει, Att. pro ποίει, præs. imperat. act. à

Ποέω, Att. pro ποιέω, *facio.*

Ποθ', sequente aspirat. pro ποτὲ, *aliquando.*

Ποθέεσκε, *desiderabat,* Ion. pro ἐπόθεε, ει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ποθέω, *desidero.* Th. πόθος, *desiderium.*

Ποθεινὸς, ὴ, ὸν, *desiderabilis, desideratus.* Th. πόθος, *desiderium.*

Πόθεν, *undè?* interrogativum: ab ὅθεν, *undè,* indefinit. Th. ὅς, *qui.*

Ποθὲν, adv. *alicundè.*

Ποθέοισαι, Dor. pro ποθέȣσαι, *desiderantes,* nom. pl. part. præs. f. g. et

Ποθέοντε, *desiderantes,* nominativ. dual. præs. part. à ποθέω, *desidero;* præs. part. ποθέων, ȣσα. Th. πόθος, *desiderium.*

Ποθέοντι, Dor. pro ποθέȣσι, 3. plur. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ποθέρπω, Dor. pro προσέρπω, *serpendo accedo:* ex πρὸς et ἕρπω, *serpo.*

Πόθεσᾰν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, *desidero:* quod vide.

Ποθέσπερᾰ, *vesperi,* Dor. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, *vesper.*

Ποθεῦντες, *amantes,* Dor. pro ποθȣ̃ντες, nom. pl. part. præs. et

Ποθεῦντι, Dor. pro ποθȣ̃σι, 3. pl. præs. ind. act. à

Ποθέω, ῶ, *desidero, expeto, amo:* fut. ήσω et έσω. a. 1. ἐπόθεσᾰ. Th. πόθος, ȣ, ὁ, *desiderium.*

Ποθὴ, ῆς, ἡ, *desiderium:* à præc.

Ποθήμεναι, per Ectasin pro ποθέμεναι, *desiderare,* Dor. seu Ion. pro ποθεῖν, præs. inf. à ποθέω, quod vide.

Πόθι, *ubi? quo?* ab ὅθι, *ubi,* indefin. sed

Ποθὶ, *alicubi, aliquando:* ab eodem.

Ποθορεῦσᾰ, Dor. pro προσορῶσα, *aspiciens,* præs. part. f. g. et

Ποθορῆ, Dor. pro προσορᾷ, *aspicit,* 3. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, Dor. pro προσοράω, *aspicio:* ex ποτὶ, pro πρὸς, et ὁράω, *video.*

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poët. pro προσορῶ, *aspicio.*

Ποθορῆσθᾰ, Dor. et Æol. pro προσορᾷς, *aspicis,* 2. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορῆ.

Ποθορῶσᾰ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro προσορῶσα, ης, ἡ, *aspiciens,* præs. part. f. g. ejusd. verbi.

ΠΟ´ΘΟΣ, ȣ, ὁ, *desiderium:* q. à πόθω, *desidero,* inusit. alii à perf. med. πέποιθα, verbi πείθω, *persuadeo.*

Ποθȣ̃μεν, *desideramus,* 1. plur. præs. ind. act. verbi ποθέω, quod vide.

Ποῖ, *quò, quorsùm?* ab indefinit. οἷ, *quò.*

Ποίᾰ, ᾶς, ἡ, *qualis:* in m. g. ποῖος, quod vide.

Ποιάˊεις, άˊεσσᾰ, ᾶεν, *herbosus, a, um,* Dor. pro ποιήεις, quod vide.

Ποίαντος υἱὸς, pro *Philoctete.*

Ποιεῖ, *facit,* 3. sing. præs. ind. act. sed

Ποίει, 2. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιέεσκον pro ἐποίεον, ȣν.

Ποιεῦ, *fac,* Dor. pro ποιȣ̃, præs. imperat. pass. ποιεῦντι, *facienti,* Dor. pro ποιȣ̃ντι, dat. sing. part. præs. act. ποιεῦντᾰ, Dor. pro ποιȣ̃ντα, acc. sing. part. præs. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεύμενον pro ποιȣ́μενον.

Ποιεύμην, Dor. et Ion. pro ἐποιȣ́μην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεῦμεν, Dor. et Ion. pro ἐποιȣ̃μεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ´Ω, *facio, factito, fabricor; carmina facio; pono.* fut. ήσω. perf. πεποίηκᾰ. perf. part. πεποιηκώς. a. 1. ἐποίησᾰ. aor. 1. part. ποιήσᾱς. præs. pass. ποιέομαι, ȣ̃μαι, *fio.* perf. pass. πεποίημαι. aor. 1. pass. ἐποιήθην. a. 1. m. ἐποιησάˊμην, ω, ᾰτο. Varias significationes accipit diversis junctum substantivis aut particulis; ut ποιεῖν τὸν νόμον, *servare legem,* at ποιεῖσθαι νόμον, *legem sancire.* θυσίας ποιεῖν, *sacrificare.* ἑορτὴν ποιεῖν, *diem festum celebrare.* χρόνον ποιεῖσθαι, *morari.* λόγον ποιεῖσθαι, *dicere.* ἀρχὴν ποιεῖσθαι, *incipere.* παῖδα ποιεῖσθαι, *adoptare.* περὶ πολλȣ̃ ποιεῖσθαι, *magnifacere.* ἐν ὀλίγῳ ποιεῖσθαι, *contemnere.*

Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba.*

Ποιήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *herbosus:* à præced.

Ποιήεσσᾰ, ᾶς, ἡ· vide præced.

Ποιηθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, aor. 1. part. pass. verbi ποιέω, *facio.*

Ποίημᾰ, ᾰτος, τὸ, *opus, actio,*

POEMA, opus Poëtæ, *figmentum*. ποιήματα, ων, *res conditæ*. Th. ποιέω, *facio, versus facio*.

Ποιήμενος, Ion. pro πεποιημένος, η, ον, *factus*, perf. part. pass. à ποιέω, *facio*.

Ποίησ' pro ποίησε, quod vide.

Ποιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et

Ποίησε, *fecit*, Ion. pro ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*.

Ποιήσῃ, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, *actio, conficiendi ratio; item POESIS*; Angl. POESY: à ποιέω, *facio: carmina compono*.

Ποιήσομ', *faciam*, pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ποιητέον, *faciendum*, nom. verbale: à ποιέω.

Ποιητὴς, ȣ, ὁ, *POETA; item effector, conditor, factor*: dat. plur. ποιηταῖς, fit à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, scil. τέχνη, *ars faciendi carmina, POETICA*. à

Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, *POETICUS*: Angl. POETICK. in pl. n. g. ποιητικά. à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, *factus; factitius; adoptivus, adscititius*; adject. verbal. à ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, *POETRIA*: Angl. POETRY. ab eod. verbo.

Ποιηφαγέω, ῶ, fut. ήσω, *herbas comedo*: ex ποίη seu πόα, *herba*, et φάγω, *edo*.

Ποικιλάνιος, ω, Dor. pro

Ποικιλήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui variegatas habenas habet*. ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas*: à ποικίλος, *varius*.

Ποικίλλω, *variego, vafrè fingo*. f. λῶ. præs. infin. ποικίλλειν. præs. part. ποικίλλων, οντος. Th. ποικίλος, *varius*.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus versicolor*: à præc.

Ποικιλόβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *versutus, qui animo suo agitat varia consilia*: ex ποικίλος, *varius*, et βȣλὴ, *consilium*.

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *varium vocem sonumque habens*: à ποικίλος et γῆρυς.

Ποικιλόδειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *varium habens collum; versicolor*. expon. et *canorus, varians vocem*: ex ποικίλος, *varius*, et δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum*, et per Met. causæ, *vox*.

Ποικιλόθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui varios habet thronos*: ex ποικίλος et θρόνος.

Ποικιλομήτης, ȣ, ὁ, et

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *varia et multiplicia habens consilia, versipellis*: ex ποικίλος, *varius*, et μῆτις, *consilium*.

Ποικιλόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui tergum variis maculis distinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, et νῶτος, *dorsum*.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, *varius, maculosus*: item *qui varias artes callet, versutus*.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, Epith. carminis *quod vario citharæ sono canitur*: ex ποικίλος, *varius*, et φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara*.

Ποικιλτὴς, ȣ, ὁ, *qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat*: à ποικίλλω, quod vide.

Ποικιλῳδὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui varia canit*: epith. Sphingis. ex ποικίλος et ᾠδή.

Ποικίλως, adv. *variè, multis modis*. à ποικίλος.

Ποιμαίνεσκον, Ion. imperf. verbi ποιμαίνω.

Ποιμαίνονθ', pro ποιμαίνοντα, acc. sing. part. præs. act. et

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνȣσι, *pascunt*, 3. pl. præs. ind. à

Ποιμαίνω, *pasco, rego, curo, doceo*. fut. ανῶ. a. 1. ἐποίμανα. a. 1. imperat. ποίμανον, ά'τω, et in 2. pl. ποιμά'νατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*.

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν, quod vide.

Ποιμά'νατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*, quod vide.

Ποιμαντέον, *pascendum*, verbale à ποιμαίνω.

Ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν, *pastorius*. ab eod.

Ποιμανῶ, *pascam*, fut. 1. verbi ejusd.

Ποιμένι, dat. sing. à ποιμήν.

Ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis*: à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *pastor; adjutor, rector*. q. à πάω, *pasco*, vel q. in ποίῃ μένων, *in herbâ manens*.

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex*, Dor. ποίμνα· à præc.

Ποιμνήϊος, ΐα, ϊον, *ad ovium gregem pertinens*: à præc.

Ποίμνιον, ȣ, τὸ, *grex*. dimin. à ποίμνη.

Ποινά'ω, -ῶ, *PUNIO, pœnas exigo*: à

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, *PŒNA, ultio*: pro *præmio* etiam accipitur, tum pro *liberatione* et *solutione*: item pro *pretio*, δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, Il. ε. 266. *dedit* [equos] *pretium Ganymedis*. q. à πόνος, *molestia*.

Ποιοίην, ης, η, Att. vel Æol. pro

Ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογȣ̃σα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

Ποιολογέω, -ῶ, f. ήσω, *spicas lego*: ex ποίη, *herba*, pro πόα, Ion. et λέγω, *colligo*.

Ποῖος, οία, οἶον, *qualis, -e*. semper interrogativum, ὁποῖος, nunquam. Th. οἷος, *qualis*, citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem*, acc. sing. à

Ποιότης, ητος, ἡ, *qualitas*; à ποῖος.

Ποιȣ̃, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιȣ̃μες, Dor. pro ποιȣ̃μεν, 1. pl. præs. act. ejusd. verbi.

Ποιȣ́ντων, *faciant*, Att. pro ποιείτωσαν. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. part. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio*.

Ποιπνὸς, ȣ̃, ὁ, *sedulus minister*: à

Ποιπνύω, seu ποιπνεύω, *aliquid sedulò ago, satago, expeto, ministro*. ἀπὸ τȣ̃ ποιεῖν et πνεύειν, seu πνέειν, *spirare*: nam qui *satagit*, et *properantèr opus facit, anhelat*.

Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, *scrotum, mentula*. Etym. à σπείρω. Vide πηρίν.

Ποίτινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *remunerator, qui gratiam refert*. per Syncop. quasi ποινήτινος. ex ποινὴ et τίνω.

Ποιῴην, Att. pro ποιοῖμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, *quando*, quod vide.

Ποκίζω, vide in seq.

Ποκίξατο, Dor. et Ion. pro ἐποκίσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ποκίζω, *vello, tondeo*: f. ίσω. à

Πόκος, ȣ, ὁ, *vellus*. Th. πείκω, vel πέκω, *tondeo*.

Πόκως, Dor. pro πόκȣς, acc. pl. à πόκος.

Πολέας, Poët. pro πολλȣ̃ς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus*: sed

Πόλεας, *urbes*, acc. pl. à πόλις, εως, ἡ, *urbs.*

Πολέες, Ion. seu Poët. pro πολλοὶ, et

Πολέεσσ', pro πολέεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro πολλοῖς· à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πόλει, dat. sing. à πόλις, εως, ἡ, *urbs.*

Πολεῖν, præs. infin. act. à πολέω, *verto.*

Πολεμαρχέω, ῶ, f. ήσω, *officium gero polemarchi:* à seq.

Πολέμαρχος, ου, ὁ, *dux belli:* ex πόλεμος, *bellum*, et ἀρχὸς, *dux.* Th. ἀρχὴ, *principium*, item *principatus.*

Πολεμέω, -ῶ, *bello, prælior:* fut. ήσω. perf. πεπολέμηκα. a. 1. ἐπολέμησα. aor. 1. infin. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum.*

Πολεμήϊος, Ion. Dialysi pro πολέμειος, ου, *bellicus:* ab eod.

Πολεμήσει, *præliabitur*, 3. sing. f. 1. act. verbi πολεμέω, quod vide.

Πολεμία, ας, ἡ, (sc. χώρα) *hostilis regio:* à πολέμιος.

Πολεμιζέμεν, et πολεμιζέμεναι, *pugnare*, præs. inf. Ion. et Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, quod vide.

Πολέμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. à

Πολεμίζω, *pugno, belligero:* fut. ίσω. perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, *bellum.*

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, *bellicus, militaris, bellicosus:* hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, *ars militaris:* τὸ πολεμικὸν, οῦ, sc. σημεῖον, *classicum, bellicum:* et Angl. POLEMICK. Th. πόλεμος, *bellum.*

Πολεμικῶς, adv. *bellicosè.* à præc.

Πολέμιος, ία, ιον, *hostis, inimicus; militaris:* à πόλεμος.

Πολεμιστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bellicosus:* à

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, *bellicosus, bellator*, acc. sing. πολεμιστήν· à πολεμίζω.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *bellum excipiens:* ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολέμοισι, dat. pl. Ion. à πόλεμος, *bellum.*

Πολεμόκλονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tumultuosus:* ex πόλεμος et κλόνος, *tumultus.*

Πόλεμόνδε, adv. pro εἰς πόλεμον, *ad bellum.*

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, et Ion. οιο, ὁ, *bellum; prælium:* q. πολύαιμος· ex πολὺ et αἷμα, *sanguis.* Vel qu. πολόλεμος, ex πολὺς, et ὄλλυμι, *perdo.* Vel qu. πόλεις μειῶν, *civitates minuens.* Alii à πολέω, *everto.* Hinc

Πολεμοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *bellum nutrio* seu *foveo:* à πόλεμος et τρέφω.

Πολεμόω, -ῶ, f. ώσω, *ad bellum excito.* Th. πόλεμος.

Πολέος, gen. sing. Poët. pro πολλοῦ· sic in gen. pl. πολέων, pro πολλῶν· à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πολέσκετο, Ion. pro ἐπολέετο, -εῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, *verto.* Nisi ex πολέσκω derivare malis, idem quod πολέω.

Πόλευς, gen. sing. Dor. pro πόλιος, à πόλις, ἡ, *urbs.*

Πολεύω, *versor, commoror, moror.* à πέλομαι.

ΠΟΛΕ'Ω, *verto, verso, versor:* f. ήσω. perf. πεπόληκα. undè fort. Angl. TO PLOW.

Πόλεως, et Poët. πόληος, gen. sing. à πόλις, ἡ, *urbs.*

Πολήων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, *urbium:* ab eod.

Πολιανομέω, -ῶ, f. ήσω, *præfectus urbis sum:* à

Πολιανόμος, ου, ὁ, *ædilis, præfectus urbis:* ex πόλις et νέμω, *rego.*

Πολίαρχος, ου, ὁ, *præfectus urbis* vel *urbium; princeps urbis* vel *urbium:* ex πόλις et ἀρχός.

Πολιὰς, άδος, ἡ, *urbana:* Palladis Epithet. quæ urbis præses tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιατᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης, q. v.

Πολίζω, *urbem condo, urbem statuo:* f. ίσω. perf. πεπόλικα. aor. 1. ἐπόλισα. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιήοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro πολιοῦχος, q. v.

Πολιῆς, gen. sing. f. g. à πολιός.

Πολιήταις, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. à

Πολιήτης, ου, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis:* πολιήτῃσι, dat. pl. pro πολίταις. à πόλις.

Πόλινδε, adv. pro εἰς πόλιν, *ad urbem, in urbem.*

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cana habens tempora:* ex πολιὸς et κρόταφος, *tempus.*

Πολιορκέω, ῶ, *urbem obsideo et cingo obsidione, machinis et tormentis urbem oppugno; vexo, affligo; bello peto:* fut. ήσω. a. 1. ἐπολιόρκησα. pass. πολιορκέομαι, οῦμαι, præs. part. pass. πολιορκούμενος. a. 1. pass. ἐπολιορκήθην. perf. πεπολιόρκημαι. ex πόλις et ἕρκος, εος, τὸ, *septum.* Th. εἵργω, f. ξω, *includo.*

Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, *urbium obsessor:* à præc.

Πολιορκία, ας, ἡ, *obsessio, obsidio:* ab eod.

ΠΟΛΙΟ'Σ, ιὰ, ιὸν, *canus, albus:* q. à παλαιὸς, *vetusta* enim solent esse *cana.*

Πολιοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *urbis præses, tutelaris deus* vel *dea;* de Minerva Atheniensi, *præses arcis:* à πόλις et ἔχω.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, *urbs, civitas.* ubi homines πολοῦσιν, id est, *versantur*, vel potiùs à πολὺς, quòd sint πολλοὶ certis legibus juncti.

Πόλισμα, ατος, τὸ, *urbs:* à πολίζω.

Πολισμάτιον, ου, τὸ, *oppidulum:* dimin. à præced.

Πολίσσαμεν, Ion. et Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi πολίζω, quod vide.

Πολῖται, nom. pl. πολίτης, ου, ὁ, *civis.* Th. πόλις, *urbs.*

Πολιτάρχης, ου, ὁ, *gubernator civium, urbis præfectus:* ex πολίτης et ἀρχὴ, *principatus.*

Πολιτεία, ας, ἡ, et Ion. πολιτηΐη, *civitas, respublica, jus civitatis, reipublicæ status et administratio:* Angl. POLITY. à πολιτεύω. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιτεύεσθαι, præs. infin. pass. à πολιτεύω.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, *vita civilis:* item id. ac πολιτεία· in pl. τὰ πολιτεύματα· et

Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, *magistratus:* à

Πολιτεύω, *rempubl. administro:* fut. εύσω. perf. πεπολίτευκα. præs. m. πολιτεύομαι, id. item *me gero:* perf. pass. πεπολίτευμαι, *servivi.* cum dat. à

Πολίτης, ου, ὁ, *civis;* in nom. pl. πολῖται, in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *POLITICUS, civilis; administrandæ reipublicæ peritus, qui in administratione reipublicæ versatur; facilis, comis; urbanus, elegans; popularis.* hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *ratio* seu *ars benè instruendæ* vel *administrandæ reipublicæ:* et Angl. POLITICK.

Πολιτικῶς, adv. *civilitèr, levitèr, facetè:* à præc.

Πολιτικώτερος, α, ον, et superl. πολιτικώτατος, ου, à præcedente πολιτικός.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, *civis* fœmina; à πολίτης, quod vide.

Πολῑτογρᾰφῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *novus civium census:* à πόλις et γράφω, *scribo.* D. S.

Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum.* Th. πόλις.

Πολλᾰ̀, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multum:* aliquando pro πολλάκις, *sæpè.* Th. πολὺς, *multus.*

Πολλᾰ́κῐ, Poët. pro

Πολλᾰ́κῐς, adv. *sæpè, multoties:* et

Πολλᾰπλᾰ́σῐος, ȣ, et

Πολλᾰπλᾰσῐ́ων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multiplex;* item *multò copiosior;* Luc. xviii. 30. Diod. Sic. p. 48. (ap. marg.) B. et 248. (ib.) D. ab eod. th.

Πολλᾰχῆ, adv. *multis in locis, passim; sæpè:* à πολλάκις.

Πολλᾰχȣ̃, adv. *multis in locis:* ab eod.

Πολλᾰχῶς, adv. *multifariàm:* ab eod.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa,* f. g. à πολύς.

Πολληπλήσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος, quod vide.

Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multùm, longè:* qu. à

Πολλὸς, ȣ̃, Poët. pro πολὺς, *multus,* quod vide: *fortis, vehemens, magnus.*

Πολλοστημόριον, ȣ, τὸ, *pars multesima, minima pars:* à

Πολλοστημόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multesimus, unam ex multis partibus habens; item minimus:* ex πολλοστὸς, quod vide, et μόριον, *particula.* Th. μείρω, *divido.*

Πολλοστὸς, ἡ, ὸν, *multesimus, unus è multis.* Th. πολὺς, *multus.*

Πολλȣ̃, πολλῷ, gen. et dat. sing. πολλοῖς, dat. pl. ejusd. th.

Πόλος, ȣ, ὁ, *POLUS, vertex* seu *cardo mundi, cœlum.* Angl. POLE. à πολέω, *verto.*

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ȣ, ὁ, *PULS, pulmentum.* Angl. PULSE. ab eod.

Πολῠ̀, *multùm:* n. g. vel adv. sumitur et vertitur *valdè.* ἐπὶ πολὺ, *diu.* sic in pl. τὰ πολλὰ, *multùm, valdè.* à πολύς.

Πολῠᾰ́ῐ̈κος, gen. sing. à πολυάϊξ, quod vide.

Πολῠ́αιν' pro πολύαινε, voc. à

Πολῠ́αινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm laudatus, laudatissimus:* ex πολὺς et αἶνος, *laus.* est et nomen propr.

Πολῠᾰ́ῐ̈ξ, κος, ὁ ϗ ἡ, *impetuosus:* ex πολὺς et ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror.*

Πολῠάνδρῐον, ȣ, τὸ, *cœmeterium,* quòd *multos viros* capiat: ex πολὺς et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir.*

Πολῠάνθεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem ac

Πολῠανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multos habens flores, floribus abundans:* ex πολὺς et ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Πολῠάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *frequens hominibus:* ex πολὺς et ἄνθρωπος.

Πολῠᾰ́ρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multis votis exoptatus:* ex πολὺ et ἀρητὸς, *precibus expetitus.* Th. ἀρὰ, *preces.*

Πολῠᾰ́ρῐθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infinitus, innumerabilis.* D. S.

Πολῠαρκέστᾰτος, ȣ, *copiosissimus, longè sufficientissimus:* superl. à

Πολῠαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ad multa sufficiens,* vel *multùm sufficiens; item diu durans:* ex πολὺς et ἀρκέω, *sufficio.*

Πολῠ́αρνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multos agnos habens; dives:* ex πολὺς et ἄρς, *agnus.*

Πολῠ́αρς, ρνος, ὁ ϗ ἡ, idem: ab iisd.

Πολῠ́αρχος, ȣ, ὁ, *multorum princeps,* ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολιαρχὸς, quod vide.

Πολῠβενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè profundus:* ex πολὺ et βένθος, εος, τὸ, quod à βάθος, εος, τὸ, *profunditas.*

Πολῠ́βοσκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Epith. telluris, *quæ multos pascit:* ex πολὺς et βόσκω, *pasco.* Th. βόω, idem.

Πολῠβότειρᾰ, ᾱς, ἡ, et Poët. πȣλυβότειρα, *multorum altrix, quæ multos pascit:* ex πολὺς et βόω, *pasco.*

Πολῠ́βοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *multas habens uvas:* ex πολὺς et βότρυς, *uva.*

Πολῠ́βȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè prudens:* à πολὺς et βȣλὴ, *consilium.*

Πολῠβȣ̃ται, nom. pl. à

Πολῠβȣ́της, ȣ, ὁ, *multos boves habens:* à πολὺς et βȣ̃ς, *bos.*

Πολῠ́βωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multas aras habens:* à πολὺς et βωμός.

Πολῠβώτᾱ, Dor. pro πολυβώτȣ, à præced.

Πολῠγᾱθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro πολυγηθής.

Πολῠγᾰ́λακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lacte abundans:* ex πολὺς et γάλα.

Πολῠγηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multum lætitiæ adferens:* ex πολὺς et γηθέω, *lætor.*

Πολῠ́γναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui variis modis flectitur, qui multos habet flexus:* ex πολὺς et γναμπτὸς, *inflexus:* qu. à γνάμπτω pro κάμπτω, *flecto.*

Πολῠ́γνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè notus, celeberrimus:* ex πολὺ et γνωτὸς, *cognitus.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

Πολῠ́γομφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multos clavos habens:* ex πολὺς et γόμφος, *cuneus, clavus.*

Πολῠ́γονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *abundans fœtu, fœcundus:* ex πολὺς et γονὸς, *fertilis.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Πολῠδαίδᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multo artificio elaboratus:* ex πολὺς et Δαίδαλος, *Dædalus,* ingeniosus ille artifex.

Πολῠ́δᾰκρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *multùm lacrymans, lacrymosus:* acc. sing. πολύδακρυν. ex πολὺς et δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma.*

Πολῠδᾰ́κρῡτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm defletus* vel *deflendus; lacrymosus, lacrymabundus.* Ex πολὺς et δακρύω.

Πολῠδᾰπᾰ́νως, adv. *sumptuosissimè, multis impensis.* D. S.

Πολῠδειρᾰ̀ς, ᾰ́δος, ὁ ϗ ἡ, *cacuminosus:* ex πολὺς et δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis.* Th. δέρη et δειρὴ, *cervix, jugum montis.*

Πολῠδένδρεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui multas arbores habet:* ex πολὺς et δένδρον, *arbor.*

Πολῠδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multos intuens:* ex πολὺς et δέρκω, *video:* a. 2. ἔδρακον.

Πολῠ́δεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multis vinculis illigatus vel aptus.* Ex πολὺς et δεσμός.

Πολῠδεύκης, *POLLUX:* nomen propr.

Πολῠδίψιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm siticulosus:* expon. et *multùm desideratus.* f. legendum Il. Δ. 171. πολυϜίψιον Ἄργος, *Argos multis modis læsum,* ab ἴπτω, *lædo.* Upton. not. in Shaksp. § vi. ex πολὺς et δίψα, *sitis.*

Πολῠδώρη, ης, ἡ, nomen mul.

Πολῠ́δωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multa donans; et qui ingentem dotem attulit:* ex πολὺς et δῶρον, *donum.* Est et

Πολῠ́δωρος, ȣ, ὁ, nomen propr.

Πολῠειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multiplex; diversas habens species:* ex πολὺς et εἶδος, εος, τὸ, *species.* Th. εἴδω, *video.*

Πολῠ́ειδος, ȣ, ὁ, nom. propr.

Πολῠέλεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm misericors:* ex πολὺς et ἔλεος.

Πολῠέραστος, αστη, αστον, *valdè amabilis.*

Πολῠεργὸς, ȣ̃, vel πολύεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multi operis homo, operosus:* ex πολὺς et ἔργον, *opus.*

Πολύετης, έος, ὁ ϗ ἡ, *annosus:* ex πολὺς et ἔτος, *annus.*
Πολύευκτος, *multis votis expetitus:* ex πολὺς et εὔχομαι, *opto.*
Πολύζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quem æmulari solemus:* item *invidiosus:* ex πολὺς et ζῆλος.
Πολύζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *habens multa transtra:* ex πολὺς et ζυγὸς, *jugum:* in pl. ζυγὰ, *transtra.* Th. ζευγνύω, *jungo.*
Πολυήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multos dies habens:* ex πολὺς et ἡμέρα, *dies.*
Πολυήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *peroptabilis:* ex πολὺς et ἐράω, -ῶ, *amo:* f. άσω.
Πολυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multisonus,* acc. sing. πολυηχέα· ex πολὺς et ἦχος, *sonus.*
Πολυθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *magnam audaciam habens, valdè audax.* Ex πολὺς et θάρσος.
Πολυθρύλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm celebratus.* Th. θρύλλος, *susurrus.*
Πολύθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. Epith. quod et convivio tribuitur et epulo, *multis victimis mactatis instructo:* ex πολὺς et θύω, *macto.*
Πολυϊδρείᾰ, ᾱς, ἡ, *multa scientia et experientia:* à πολύϊδρις.
Πολύϊδριν, *multiscium:* acc. sing. à
Πολύϊδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, *multiscius, percallidus:* ex πολὺς et ἴδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, *sciens.* Th. ἴσημι, *scio.*
Πολύϊππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *equis abundans.* Ex πολὺς et ἵππος.
Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *multiscius, multiplici doctrinâ præditus:* ex πολὺς et ἵστωρ.
Πολυκαγκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multùm aridus:* ex πολὺς et κάγχανος. Th. καγχαίνω, *arefacio.*
Πολυκάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multicalamus:* ex πολὺς et κάλαμος.
Πολυκάρανος, ȣ, ὁ, Dor. pro πολυκάρηνος, *multiceps, qui multa capita habet:* ex πολὺς et κάρηνον, ȣ, τὸ, *caput.*
Πολύκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fructuosus:* et
Πολυκαρπότᾰτος, ȣ, *fructibus abundantissimus:* ex πολὺς et καρπὸς, *fructus.*
Πολυκέρδειᾰ, ᾱς, ἡ, *multus astus, summa astutia.* à seq.
Πολυκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multùm quæstuosus; valdè astutus:* ex πολὺς et κέρδος, *lucrum.*
Πολύκεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm acu pictus et ornatus:* ex πολὺς et κεστὸς, *acu pictus.* Th. κεντέω, *pungo.*

Πολυκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè luctuosus.* Ex πολὺς et κῆδος.
Πολυκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *magnis piscibus abundans:* ex πολὺς et κῆτος, εος, τὸ, *cete, balæna.*
Πολυκλαύτοιο, gen. Ion. à
Πολύκλαυτος, seu πολύκλαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm defletus:* ex πολὺς et κλαίω, *fleo:* f. κλαύσω.
Πολύκλειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè clausus:* ex πολὺς et κλείω, *claudo.*
Πολυκληῗδᾰ, acc. sing. à
Πολυκληῗς, ηῗδος, ὁ ϗ ἡ, *multis transtris instructus; multâ compage junctus:* ex πολὺς et κληῒς, *sedes nautica:* vel à κληῒς pro κλεὶς, δὸς, *clavis.*
Πολύκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dives, locuples.* Ex πολὺς et κλῆρος.
Πολύκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à multis vocatus, è multis locis convocatus:* ex πολὺς et καλέω, *voco.*
Πολύκλυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm ablutus; qui multis fluctibus abluitur; undosus:* ex πολὺς, et κλύζω, *abluo:* f. σω.
Πολύκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm elaboratus:* ex πολὺς et κάματος, *labor.* Th. κάμνω, *laboro.*
Πολύκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multos habens colles, saltuosus:* ex πολὺς et κνημὸς, *pars montis,* &c. Th. κνήμη, *tibia.*
Πολυκοιρανίᾰ, ᾱς, ἡ, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *multorum imperium:* à
Πολυκοίρανος, ȣ, *multorum dominus et rex:* ex πολὺς et κοίρανος, ȣ, ὁ, *rex, princeps.*
Πολυκτέᾰνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multarum possessionum dominus:* in gen. pl. πολυκτεάνων· ex πολὺς et κτέανον, ȣ, τὸ, Poëtis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *res, possessio:* et
Πολυκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *dives:* ex πολὺς et κτάομαι, *possideo:* f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.
Πολυκώκῡτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *luctuosus:* ex πολὺς et κωκυτὸς, *fletus.* Th. κωκύω, *fleo.*
Πολύλᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *garrulus, multiloquus, loquax:* ex πολὺς et λαλέω, *loquor.*
Πολυλήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *habens multas segetes; locuples:* ex πολὺς et λήϊον, ȣ, τὸ, *campus, seges.*
Πολύλλιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multis precibus expetitus.* Ex πολὺς et λίσσομαι.
Πολυλογίᾰ, ᾱς, ἡ, *multiloquium, loquacitas:* à
Πολυλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multiloquus:* ex πολὺς et λόγος, *sermo.* Th. λέγω, *dico:* perf. med. λέλογα.
Πολυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui multa didicit, multiscius, eruditus:* ex πολὺς et μανθάνω, *disco.* f. m. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Πολυμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multipartitus, multifarius:* ex πολὺς et μέρος, εος, τὸ, *pars.* Th. μείρω, *divido.*
Πολυμερῶς, adv. *multifariàm; variè:* à pr.
Πολύμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multas oves habens; pecorosus;* etiam *pomifer:* ex πολὺς et μῆλον.
Πολύμητις, ῐος, ὁ ϗ ἡ, *valdè prudens:* ex πολὺς et μῆτις, ιος, ἡ, *consilium.*
Πολυμήχᾰν', pro πολυμήχανε, voc. à πολυμήχανος.
Πολυμηχᾰνίᾰ, ᾱς, ἡ, *solertia, calliditas:* à seq.
Πολυμήχᾰνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multis artibus et dolis instructus, industrius, solers, astutus:* ex πολὺς et μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium.*
Πολυμνήστη, ης, ἡ, *à multis ambita.* Ex πολὺς et μνάομαι.
Πολύμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multiformis:* ex πολὺς et μορφή.
Πολυμόρφως, *multiformitèr:* à præc.
Πολύμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *laboriosus, ærumnosus:* πολυμόχθω, gen. Dor. pro -ȣ· ex πολὺς et μόχθος, ȣ, ὁ, *labor.*
Πολύμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multiloquus, loquax, garrulus.* Ex πολὺς et μῦθος.
Πολυνεφέλᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ȣ, ὁ, *qui multas habet nubes:* ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.
Πολυνηνεμίᾰ, ίᾱς, ἡ, *abundans tranquillitas ventorum:* ex πολὺς et νηνεμία.
Πολυξεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multorum hospes:* ex πολὺς et ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes.*
Πολυξένᾱ, ᾱς, ἁ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, fœm. à
Πολύξενος, vel πολύξεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui multos habet hospites:* ex πολὺς et ξένος vel ξεῖνος.
Πολυοδίᾰ, ᾱς, ἡ, *multa itinera:* ex πολὺς et ὁδὸς, *via.*
Πολύολβος, ὁ ϗ ἡ, *perbeatus:* ex πολὺς et ὄλβος, *beatitudo.*
Πολύορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm jurans.* Th. ὅρκος, *juramentum.*
Πολυοχλίᾰ, ᾱς, ἡ, *multitudo turbulenta, multa turba:* ex πολὺς et ὄχλος, *turba.*
Πολυπαίδης, ȣ, ὁ, *POLIPÆDA,* nomen proprium.
Πολυπαίπᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *admo-*

dum callidus, veterator, vafer. Ex πολὺς et παίπαλος.

Πολὔπάμμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *dives:* ex πολὺς et πάμμα, ατος, τὸ, *possessio.* Th. πάω, *possideo.*

Πολὔπειρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *multa experientia:* ex

Πολὔ'πειρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multa expertus:* ex πολὺς et πεῖρα, *experientia.*

Πολὔπενθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *luctuosus:* ex πολὺς et πένθος, εος, τὸ, *luctus.*

Πολὔπήμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *multa damna afferens, noxius:* ex πολὺς et πῆμα, *damnum.*

Πολὔπῖδαξ, ᾰκος, *fontibus scatens:* ex πολὺς et πῖδαξ, *fons.*

Πολὔ'πῐκρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multum amarus, perquam amarus.* Ex πολὺς et πικρός.

Πολὔ'πλαγκτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multivagus:* gen. pl. πολυπλάγκτων. ex πολὺς et πλάζω, f. πλάγξω, *errare facio.*

Πολὔπλᾰνὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *multivagus:* et

Πολὔπλᾰ'νητος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, idem: à πολὺς et πλανάω.

Πολὔπλᾰσιάζω, *multiplico:* fut. ᾰ'σω. à

Πολὔπλᾰ'σῐος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, et

Πολὔπλᾰσῐ'ων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *multiplex.*

Πολὔ'πλεθρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *qui multorum jugerum est:* ex πολὺς et πλέθρον, *jugerum.*

Πολὔπληθέω, ῶ, *multus numero sum, cresco numero:* à

Πολὔπληθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *multus numero:* ex πολὺς et πλῆθος, *multitudo.*

Πολὔπλήθειᾰ, et πολὔπληθῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *magna multitudo, frequentia; item copia:* à præc.

Πολὔπληθῠ'νω, *summoperè multiplico:* ex πολὺς et πληθύνω, *multiplico.*

Πολὔπλήθω, f. πλήσω, *largitèr impleo, multiplico.*

Πολὔπλοκῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *versutia:* à

Πολὔ'πλοκος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *implicitus:* in quo *multæ* sunt πλοκαὶ, seu *nexus; varius, multiplex; dolosus, vafer:* ex πολὺς et πλέκω, *necto.*

Πολὔποίκῐλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multiformis:* ex πολὺς et ποικίλος, *varius.*

Πολὔ'πȣς, οδος, ὁ ϰ ἡ, *multipes:* ex πολὺς et πȣ̃ς, ποδὸς, *pes.* item

Πολὔπȣς, όδος, ὁ, *POLYPUS* piscis, à multitudine pedum dictus: ex iisd.

Πολὔπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, *multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico; curiosè perscrutor:* præs. inf. πολυπραγμονεῖν· à πολυπράγμων.

Πολὔπραγμοσῠ'νη, ης, ἡ, *solicitudo de multis negotiis, et quidem nihil ad nos pertinentibus; curiositas:* à

Πολὔπράγμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *negotiosus, curiosus:* ex πολὺς et πρᾶγμα, *res,* quod à πράσσω, *facio:* f. ξω. perf. pass. πέπραγμαι.

Πολὔπρόβᾰτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *pecoris abundans:* ex πολὺς et πρόβατον, ȣ, τὸ, *pecus.*

Πολὔπρόσωπος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multiformis:* πολυπρόσωπος γενεὰ, Jos. B. J. i. 17, *numerosa progenies.*

Πολὔπτῠχος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multiplicitèr duplicatus:* ex πολὺς et πτύσσω, *duplico:* f. ξω.

Πολὔπτολῐς, εως, ἡ, *multarum urbium potens,* Call. Hymn. in Delum, 266. à πολὺς et πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs.*

Πολὔπτῠχος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multas plicas habens, multas valles habens.* Ex πολὺς et πτύξ.

Πολὔπτωτον, ȣ, τὸ, *POLYPTOTON,* figura rhetorica: à

Πολὔπτωτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multos habens casus:* à πολὺς et πτωτὸς, quod à πτόω, inus. idem ac th. πίπτω, *cado.*

Πολὔ'πῡρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multum tritici ferens.* Ex πολὺς et πυρός.

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *multiloquus, loquax:* ex πολὺς et ῥῆμα.

Πολὔῤῥηνες, nom. pl. à

Πολὔῤῥην, ηνος, et πολὔῤῥηνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multos agnos habens, dives:* ex πολὺς et ῥὴν, *ovis.*

ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, *multus, frequens, amplus, præstans, vehemens.* ἡ πολλὴ τῆς γῆς, Att. pro πολλὴ γῆ, τί μοι πολὺ; *quid mihi prodest?* in pl. οἱ πολλοὶ, *plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus.* In sacris libris interdum pro πάντες. interdum de *perpaucis* reperitur. gen. πολλȣ̃, ῆς, ȣ̃. acc. πολῠ'ν, πολλὴν, πολῠ'. hinc in comparat. πλείων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *amplior, copiosior:* superlat. πλεῖςος, ȣ, *plurimus.*

Πολὔσαρκῐ'ᾰ, ῐ'ᾱς, ἡ, *abundantia carnis, obesitas:* ex πολὺς et σάρξ.

Πολὔσκαρθμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multùm agilis in saltu:* ex πολὺ, *multùm,* et σκαίρω, *salio.*

Πολυσπερέες, *dispersæ,* nom. pl. à

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *multùm sparsus.* Th. σπείρω, *dissemino.*

Πολύσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *intimâ misericordiâ abundans:* ex πολὺς et σπλάγχνον, ȣ, τὸ, *viscus.*

Πολυσπέρχων, ὁ, *Polysperchon,* nomen proprium.

Πολυςᾰ'φῠλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *uvis abundans:* ex πολὺς et ςαφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva.* Th. ςαφὶς, ίδος, ἡ, *uva passa.*

Πολύςονος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multùm gemens;* item *luctuosus:* ex πολὺς et ςένω, *gemo.*

Πολυςεφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *multis sertis redimitus:* ex πολὺς et ςέφω.

Πολύςῐος, sive πολύςειος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multos habens calculos, scrupulosus:* ex πολὺς et ςία.

Πολυςροφᾰ'λιγξ, γγος, ἡ, *verticosus, multùm volutatus:* ex πολὺς et ςροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *conversio, vortex.* Th. ςρέφω, *verto.*

Πολὔσύνδετον, figura apud Grammat. ἀσυνδέτῳ contraria, quæ fit per conjunctionum multiplicationem: à πολὺς et σύνδετος, *colligatus:* quod à σὺν et δέω, *ligo.*

Πολὔτεκνῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *fœcunditas pullorum,* vel *liberorum:* ex πολὺς et τέκνον, *fœtus, proles.* Th. τίκτω, *pario:* fut. τέξω. aor. 2. ἔτεκον. perf. med. τέτοκα.

Πολὔ'τεκνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *fœcundus, qui pertinet ad fœcunditatem:* ex iisd.

Πολὔτέλειᾰ, ᾱς, ἡ, *magnificentia:* πολυτελειῶν, gen. pl. à

Πολὔτελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *sumptuosus, pretiosus, exquisitus:* ex πολὺς et τέλος, *impensa, sumptus.*

Πολὔτελῶς, adv. *sumptuosè, magnificè:* à præc.

Πολὔτῑ'μητος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *multo honore dignus, præclarus, pretiosus:* et

Πολὔ'τῑμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *valdè pretiosus, multo honore dignus:* ex πολὺς et τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium, honor.* Th. τίω, *æstimo, honoro.*

Πολὔτλᾱς, αντος, ὁ ϰ ἡ, *multa passus, nobilis:* ex πολὺς et τλάω, seu ταλάω, *tolero.*

Πολὔτλήμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *multùm patiens; multùm miser:* ab iisd. th.

Πολὔ'τλητος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, id. quod πολυτλήμων.

Πολὔτόκος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *partu fœcundus.* Th. τίκτω, *pario:* perf. med. τέτοκα.

Πολύτρηρων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *columbis abundans:* ex πολὺς et τρήρων, ωνος, ἡ, *columba.* Th. τρέω, *tremo.*

Πολύτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multa foramina habens, multiforus.* Ex πολὺς et τρητός.

Πολυτροπί'ā, ᾶς, ἡ, pro quo

Πολυτροπί'η, ης, ἡ, Ion. *varietas modi, varii modi, varietas; versutia:* à

Πολύτροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *varius, cujus sunt multi modi, versutus:* à πολὺς et τρόπος, *modus.* Th. τρέπω, *verto:* f. ψω. perf. med. τέτροπα.

Πολυτρόπως, adv. *multis modis:* à præced.

Πολυΰμνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè celebratus.* Ex πολὺς, *multus,* et ὕμνος, ȣ, ὁ, *hymnus, carmen.*

Πολυϋμνί'ā, ᾶς, ἡ, *POLYHYMNIA,* nomen Musæ: ex πολὺς et ὕμνος, *hymnus, cantus.*

Πολυφάρμᾰκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multorum venenorum peritus.* Ex πολὺς et φάρμακον, *venenum, medicamentum.*

Πολύφᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm celebris:* ex iisd. cum seq.

Πολύφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *celebris:* ex πολὺς et φημὶ, seu φάω, *dico:* et

Πολύφημος, ȣ, ὁ, nomen proprium.

Πολυφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui multos perdit, et auctor est multorum interituum:* ὁ πολλὰς φθείρων. Th. φθέω, *corrumpo.*

Πολύφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multos habens amicos.* Th. φίλος.

Πολύφιλτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè amans:* ex πολὺς et φίλτρον, ȣ, τὸ, *amoris illecebra.* Th. φίλος, *amicus.*

Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro -ȣ, à

Πολύφλοισβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multo strepitu resonans, turbulentus;* ex πολὺς et φλοῖσβος, *fremitus undarum.*

Πολύφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profusus, vagus:* ex πολὺς et φοιτάω, *venio, ventito.*

Πολυφόρβη, ης, *multos pascens,* f. g. à

Πολύφορβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et πολύφορβος, η, ον, *multos nutriens:* ex πολὺς et φέρβω, *pasco:* fut. ψω. perf. med. πέφορβα.

Πολύφορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui multas habet sarcinas; onustus:* ex πολὺς et φόρτος, ȣ, ὁ, *onus.*

Πολυφρᾰδέεσσι, *astutis,* dat. pl. à

Πολυφρᾰδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè consultus.* Th. φράζω, *dico:* a. 2. ἔφραδον.

Πολύφροντις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *multis curis plenus:* ex πολὺς et φροντὶς, *cura.*

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia:* in dat. pl. πολυφροσύναις. à seq.

Πολύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *prudens, callidus.* Ex πολὺς et φρήν.

Πολύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multas edens voces; garrulus:* ex πολὺς et φωνή.

Πολύχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multum habens æris, solidus, firmus.* Ex πολὺς et χαλκὸς, ȣ, ὁ, *æs.*

Πολυχορδί'ā, ᾶς, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo:* à

Πολύχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multas habens chordas:* ex πολὺς et χορδὴ, ἡ, *chorda, fides.*

Πολυχρόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *diuturnus.* Ex πολὺς et χρόνος, *tempus.*

Πολυχρονιώτερος, έρᾱ, ερον, *diuturnior -us;* comparat. et πολυχρονιώτᾰτος, superl. à præced.

Πολύχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *affluens auro:* ex πολὺς et χρυσὸς, *aurum.*

Πολυψήφις, ῖδος, ὁ ϗ ἡ, *multis calculis* seu *lapillis abundans:* ex πολὺς et ψῆφος, ȣ, ἡ, *lapillus.*

Πολυώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui multos dolores affert:* ex πολὺς et ὀδύνη, *dolor.*

Πολυώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multa habens nomina, celebris.* Ex πολὺς et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Πολυωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multiforus.* Ex πολὺς et ὀπή.

Πολυωρέω, -ῶ, f. ήσω, *magnam curam gero; honoro; lautè et accuratè accipio:* à πολὺς et ὠρέω, *curo,* quod ab ὥρα, *cura.*

Πόμᾰ, ᾰτος, τὸ, *potus.* Th. πίνω, *bibo.*

Πομπαῖος ȣ̓ρος, *ventus secundus qui naves deducit, quò nautæ pervenire cupiunt.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπευέσκειν, Dor. pro πομπεύειν, *in pompâ duci:* quod à πομπὴ, *pompa.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπεὺς, έως, ὁ, *dux;* in pl. πομπῆες, *pomparum ductores:* à

Πομπεύω, f. εύσω, *transmitto, transveho, pompam duco; magnificè loquor:* à seq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio; impulsus ac afflatus divinus; POMPA, solenne spectaculum in modum triumphi.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπικὸς, ή, ὸν, *ad pompas pertinens, pompis conveniens:* à πομπή.

Πομπὸς, ȣ̃, ὁ, *comes, dux viæ:* à πέμπω.

Πομφόλυξ, ῠγος, ἡ, *bulla, favilla æris:* à πομφός.

Πομφολύσσω, fut. ξω, *bullarum instar eo, mano:* πομφόλυξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. Ion. à seq.

Πομφὸς, ȣ̃, ὁ, *eminentia cutis tumida, et simul humore abundans:* q. emissum aliquid, à πέμπω, aut à πέμφιξ, *flatus.* hinc et πομφόλυξ, *bulla.*

Πονᾱθῆ, Dor. pro πονηθῆ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi πονέω, *laboro.* Th. πένομαι, *facio:* perf. med. πέπονα.

Πονεῖν, præs. inf. act. à πονέω, *laboro; vexo, fatigo:* f. ήσω. Th. πένομαι, *facio:* perf. med. πέπονα.

Πονεῖτο, *laborabat,* Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. m. verbi πονέω.

Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο, *laborabant,* 3. pl. imperf. ind. m. ejusd. verbi.

Πονεύμενος, Dor. pro πονέμενος, præs. part. pass. ejusd. verbi et th.

Πονεῦμες, *laboramus,* Dor. pro πονȣ̃μεν, 1. pl. præs. ind. act. à πονέω, quod vide.

Πονεῦντας, *tractantes,* Dor. pro πονȣ̃ντας, acc. pl. part. præs. act. à seq.

Πονέω, -ῶ, *laboro; facio; tolero; fatigo, lassesco; ægroto, doleo; dolere facio.* Εἰ τὸ κέντρον πονεῖ τὸ τᾶς μελίσσας, Anacr. xl. 14. *Apis si acumen tantum facit dolorem:* f. ήσω· reperitur etiam πονέσω. Th. πένομαι, *facio:* perf. med. πέπονα.

Πονηρεύομαι, ῃ, εται, præs. ind. m. πονηρεύωμαι, præs. sub. m. à

Πονηρεύω, *improbè ago:* f. εύσω. à πονηρὸς, *improbus,* quod à πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *ago:* perf. med. πέπονα.

Πονηρί'ā, ᾶς, ἡ, *misera et laboriosa vitæ conditio; nequitia, vitium, malitia; inopia:* à seq.

Πονηρὸς, ᾱ̀, ὸν, *de industriâ malus, malignus, improbus, scelestus, vitiosus, malus,* i. e. malè se habens. πονηρὸς, ὁ, *diabolus,* κατ' ἐξοχήν. in compar. πονηρότερος, ᾱ, ον· superl. πονηρότᾰτος. à πονέω, *laboro,* quod à πόνος. Th. πένομαι, *efficio:* perf. med. πέπονα.

Πόνηρος, *laboriosus, miser, infelix:* ab eod.

Πονηρότἄτος, superl. à πονηρὸς, *malignus, scelestus.*
Πονηρῶς, adv. *improbè, scelestè:* à πονηρός.
Πονήρως, adv. *miserè:* à πόνηρος.
Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, *laboro.*
Πονησά'μενος, *laborans,* aor. 1. part. m. et
Πονήσἄτο, 3. sing. aor. 1. m. Ion. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro:* f. ήσω. Th. πένομαι, *ago:* perf. med. πέπονα.
Πονητέον, *laborandum est,* verbale: et
Πονητἴκὸς, ὴ, ὸν, *laboriosus:* ab eod. verbo et th.
Πόνοιο, gen. Ion. pro πόνȣ, à seq.
Πόνος, ȣ, ὁ, *labor, dolor, molestia; injustitia, iniquitas,* LXX. Ps. x. 7, 14. cxxxix. 24. iv. 10, &c. à perf. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro.*
Ποντᾶπορεύω, *mare trajicio:* f. εύσω. perf. πεποντᾶπόρευκᾶ.
Ποντἴᾶν, Dor. gen. pl. f. g. à πόντιος, ία, ιον, *marinus:* ut ποντιᾶν Νηρηΐδων. Th. πόντος.
Ποντἴὰ`ς, ά'δος, ἡ, Poët. pro ποντία, *marina.* Th. πόντος, *mare.*
Ποντἴκὸς, ὴ, ὸν, *marinus:* ab eod. item *PONTICUS,* incola Ponti: à Πόντος, *Pontus.*
Πόντἴος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et πόντἴος, ᾶ, ον, *marinus:* item prænomen præsidis Romani, qui *Pilatus* dictus: ab eod.
Ποντόθεν, *ex mari:* adv. è loco: à πόντος.
Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, *qui maris est rex* seu *dominator.* Ex πόντος, *mare,* et μέδω, *impero.*
Πόντονδε, adv. pro εἰς πόντον, *in mare, in pontum.*
Ποντοπορεύω, *per pontum gradior, mare pervado,* seu *pererro:* et
Ποντοπορέω, ῶ, f. ήσω, idem: à ποντοπόρος.
Ποντοπόροιο, gen. Ion. à
Ποντοπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mare* seu *pontum trajiciens:* ex πόντος, *mare,* et πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.
ΠΟ'ΝΤΟΣ, ȣ, ὁ, *PONTUS, mare.* Est et
Πόντος, *PONTUS,* nomen regionis Asiæ Minoris.
Ποντόφἴν, pro πόντȣ.
Πόπᾶνον, ȣ, τὸ, *POPANUM, placenta lata, tenuis et rotunda:* à πέπτω, *coquo.* Gl. Cyr. πόπανα, *liba.*
Πόπλἴος, ȣ, ὁ, Lat. *Publius.*
ΠΟ'ΠΟΙ, ων, οἱ, Dryopum linguâ dicuntur οἱ δαίμονες. interpretari ergò liceat ὦ πόποι, *ô dii immortales!* seu *proh deûm hominumque fidem!* vel *papæ!*
ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, fut. ύσω, *sibilo, blandè attrecto;* à sono.
Ποππῦλἴάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, *sibilare.*
Ποππύσδεν, Dor. pro ποππύζειν.
Πόππυσμᾶ, ᾶτος, τὸ *sibilus; palpum; adulatio, blanditiæ:* et
Ποππυσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. à ποππύζω.
Πόρδᾶλἴς, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, *pardalis:* à πάρδος, ὁ, *pardus.*
Πόρε, *præbuit,* 3. sing. aor. 2. act. Ion. pro ἔπορε et πόρε, *da,* a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poët. pro πορίζω, *suppedito.* et πόρεν pro ἔπορεν. et πόροι, 3. sing. a. 2. opt. act. ejusd. verbi. πόρειν θανάτῳ, *dare morti.* Th. πείρω, *transadigo:* f. περῶ. perf. med. πέπορα.
Πορεία, ᾶς, ἡ, *profectio, iter; gressus, incessus:* à πορεύω, *trajicio.* Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.
Πορεῖον, ȣ, τὸ, *id cujus ope iter facimus, quod legatis datur pro libertate commeandi:* ab eod.
Πορευθῆναι, a. 1. inf. pass. et
Πορευθῶ, a. 1. sub. seq. verbi πορεύομαι.
Πορεύομαι, eo, *proficiscor, iter facio:* item in sacrâ paginâ *versor;* etiam *ex vivis discedo,* Luc. xxii. 12. imperf. m. ἐπορευόμην, ȣ, ετο. præs. inf. m. πορεύεσθαι. f. m. πορεύσομαι. perf. pass. πεπόρευμαι. a. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, η, *abivi.* a. 1. imperat. pass. πορεύθητἴ. a. 1. subj. pass. πορευθῶ. à πορεύω.
Πορεύσῃ, *ibis,* 2. sing. f. 1. m. verbi præc.
Πόρευσἴς, εως, ἡ, *iter, via:* et
Πορευτὸς, ὴ, ὸν, *qui transiri potest, permeabilis:* à πορεύομαι, *proficiscor.*
Πορεύω, *trajicio, traduco, ire jubeo, facio ire, mitto:* f. εύσω. perf. πεπόρευκᾶ. à πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.
Πορέω, seu πόρω, *do, præbeo,* Poët. pro πορίζω, *auditum facio, comparo;* item *do.* Th. πείρω, *transadigo.*
Πορθέω, ῶ, *diruo, everto, vasto, depopulor:* imperf. ἐπόρθεον, ȣν. fut. ήσω. perf. πεπόρθηκᾶ. a. 1. ἐπόρθησᾶ. a. 1. part. act. πορθήσᾶς, αντος. Th. πέρθω, *diruo, depopulor:* f. σω. a. 2. ἔπραθον. perf. med. πέπορθα.
Πορθήσειν, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.
Πόρθησἴς, εως, ἡ, *vastatio, depopulatio:* à 2. pers. sing. perf. pass. verbi πορθέω, qu. vide.
Πορθμεῖον, ȣ, τὸ, *fretum,* et *navis quâ fretum trajicitur:* à πορθμός.
Πορθμεὺς, έως, ὁ, *portitor, qui aliquem lintre per fretum transportat:* et
Πορθμεύω, fut. εύσω, *transfreto, trajicio fretum; moveo, fero:* à πορθμὸς, quod vide.
Πορθμήἴον, Ion. pro πορθμεῖον.
Πορθμὸς, ȣ̃, ὁ, *fretum, trajectus:* à πείρω, *transeo.*
Πορθȣμένη, ης, ἡ, *devastata:* præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω, quod vide.
Πορίζεσθαι, præs. inf. pass. à seq.
Πορίζω, *transitum patefacio; paro, invenio, suppedito:* fut. ἴσω. perf. πεπόρἴκᾶ. perf. pass. πεπόρισμαι· à πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.
Πόρἴμᾶ, *pervia,* nom. pl. n. g. à
Πόρἴμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pervius; transiens; abundans, quæstuosus:* à πόρος, *transitus.* Th. πείρω.
Πόρἴς, ἴος, ὁ ϗ ἡ, *vitulus:* vide πόρτις.
Πόρισμᾶ, ᾶτος, τὸ, *corollarium, theorema à* demonstratis obiter *resultans:* item
Πορισμὸς, ȣ̃, ὁ, *comparatio, acquisitio; quæstus, suppeditatio, reditus, vectigal:* et
Ποριςὴς, ȣ̃, ὁ, *suppeditator, quæstor:* omnia à perf. pass. verbi πορίζω, quod vide.
Ποριςἴκὸς, κὴ, κὸν, *qui necessaria comparare amat:* à πορίζω.
ΠΟ'ΡΚΗΣ, ȣ, ὁ, *annulus,* seu *fibula, cujus complexu hastæ ferrum cum ligno coërcetur.*
Πόρκἴος, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. *piscator.*
ΠΟ'ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, *rete piscatorium, circulus quivis.*
Πορνεία, ᾶς, ἡ, *scortatio;* Matt. xv. 19. Mar. vii. 21. *adulterium;* Matt. xix. 9. *incestus;* 1 Cor. v. 1. à seq.
Πορνεύω, *scortor;* f. εύσω. a. 1. ἐπόρνευσᾶ. perf. πεπόρνευκᾶ. à seq.
Πόρνη, ης, ἡ, *meretrix,* quæ corpus suum περνᾷ, id est, *vendit,* ac *prostituit,* quod à περνάω seu πέρνημι, *vendo:* perf.

med. πέπορνα. Th. περάω, idem.

Πορνικὸς, ἡ, ὸν, *meretricius:* à πόρνη.

Πορνοκόπος, ϐ, ὁ, *leno, lenocinator, fornicarius.*

Πόρνος, ϐ, ὁ, *scortator:* propriè, *virile scortum*, publicè se prostituens, *fornicarius*, 1 Cor. v. 9, 10. Vide πόρνη.

Πόρος, ϐ, ὁ, *transitus, meatus, via; ora maritima; via et ratio aliquid efficiendi; vectigal, quæstus; auxilium, adjumentum.* Th. πείρω, *transadigo:* perf. med. πέπορα. Hinc fortè Angl. A PORE.

Πόρπαξ, ᾱκος, ὁ, idem ac ejus th. πόρπη.

Πορπάω vel -πέω, *fibulis astringo:* à

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, *fibula, annulus clypei;* à πείρω, *figo*, quia infigitur ut affigat.

Πόῤῥω, adv. *PORRO, procul, longè, antè, in anteriorem partem.* Th. πρὸ, *antè.* Est autem idem πρόσω, πόρσω, et πόῤῥω, et his opponitur ὀπίσω. πρόσω ϗ ὀπίσω, *antè et retrò.* Hinc comparat. πορρώτερος superl. πορρώτᾰτος.

Πόῤῥωθεν, adv. *eminùs, procul:* à πόῤῥω, quod vide.

Πορρώτᾰτος, superl. *longissimè distans, maximè procul dissitus:* et

Πορρωτά'τω, adv. superl. *longissimè:* et

Πορρώτερον, adv. *longiùs:* et

Πορρώτερος, *longiùs dissitus, magis procul remotus:* et

Πορρωτέρω, adv. compar. *longiùs:* à πόῤῥω, quod vide.

Πορσαίνω vel πορσύ'νω, *præbeo; paro, ago, perago, administro; colo, honoro; item incito, invito:* etiam *alo:* à πόρω, f. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo.* Th. πείρω. perf. med. πέπορα.

Πόρσιον, Poët. adv. pro πορρώτερον, *longiùs, remotiùs:* à πρόσω, adv. *longè*, &c. et per Metath. litt. πόρσω. hinc comparat. πόρσῐον, et superl. πόρσιςᾰ, *longissimè.* Th. πρὸ, *antè.*

Πόρσιςᾰ, vide in præc.

Πορσυνέϐσᾰ, Ion. pro πορσυνϐ̃σα, f. part. f. g. verbi πορσύνω.

Πορσύ'νω, vide πορσαίνω.

Πόρσω, *longè*, compar. πόρσιον, *longiùs.* Vide πόῤῥω.

Πόρταξ, ᾰκος, ὁ ϗ ἡ, idem quod seq. ejus th.

ΠΟ'ΡΤῐΣ, ῐος, ὁ ϗ ἡ, *vitulus, juvencus*, aut *vitula juvenca:* item et πόρις, quæ jam cœpit πορεύεσθαι.

ΠΟΡΦΥ'ΡᾹ, ᾱς, ἡ, *PURPURA, genus conchæ nobilis;* item *pannus purpuræ liquore tinctus, vestis purpurea.*

Πορφύ'ρεος, έᾰ, εον, contr. πορφυρϐ̃ς, ᾶ, ϐ̃ν, *PURPUREUS; splendidus, venustus, elegans; niger; versicolor:* à πορφύρα.

Πορφυρῖ'ς, ῐ'δος, ἡ, sc. ἐσθὴς, *purpurea vestis;* item *avis* nomen: ab eod.

Πορφυρί'ων, ωνος, ὁ, *Porphyrio*, nomen avis aquaticæ, sic dictæ à colore rostri et pedum.

Πορφυρόεις, εσσᾰ, εν, idem ac πορφύρεος.

Πορφυρόπωλῐς, εως, ἡ, *quæ purpuram vendit:* à πορφύρα et πωλέω, *vendo.*

Πορφύ'ρω, fut. ῠρῶ, *purpureo colore perfundo, rubeo.* Et *mare fluctuans* πορφύρειν dicitur. Hinc et *animus* dicitur πορφύρειν, *cum æstuat sed lenitèr.* Th. πορφύρα.

Πόρω, f. πόρσω, *suppedito, præbeo, do*, Poët. idem quod πορίζω. Th. πείρω.

Πόσ' pro ποσῖ', *pedibus*, sic et ποσσ' pro ποσσὶ, Poët. dat. pl. à πϐ̃ς, *pes.*

Ποσά'κῐς, *quoties?* adv. interrogandi, quod à πόσος, *quantus?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσᾰπλά'σῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, et ποσᾰπλᾰσῐ'ων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *quotuplex?* et

Ποσᾰπλῶς, adv. *quot modis? multis modis:* à πόσος.

Ποσᾰχῶς, adv. *quot modis?*

Πόσε, *quò? quem in locum?* à πόσος.

Πόσει dat. sing. à πόσις, εως, ὁ, *maritus.*

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, *Neptunus.* Hinc

Ποσειδά'νῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, Dor. pro Ποσειδώνιος, *Neptunius, a, um.*

ΠΟΣΕΙΔΑΩ~Ν, gen. ῶνος, et Ion. Ποσειδέων, ὁ, *Neptunus*, Deus maris.

Ποσειδά'ων, ά'ωνος, et -ά'ονος, ὁ, Poët. et per Crasin pro Ποσειδῶν, ὁ, accusat. Ποσειδά'ωνᾰ, Dor. ut et in vocat. Ποσείδᾱον.

Πόσεως, gen. sing. à πόσις, ἡ, *potus.* idem quod πόμα. Th. πίνω, *bibo.*

Πόσθη, ης, ἡ, *pellis quâ glans virilis tegitur.* q. πρόσθη, à προτίθεσθαι. Hinc Lat. *PRÆPUTIUM*, quasi προπόσθιον, extrito σ.

Πόσῐς, εως, ἡ, *potus*, idem quod πόμα, ατος, τό. et

Πόσῐς, ῐος vel εως, ὁ, *maritus.* Th. πίνω, *bibo.*

Πόσος, η, ον, *quantus, a, um? quotus?* πόσϐ, *quanti?* πόσοι, *quot?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσὸς, ἡ, ὸν, *aliquantus, quidam.* τὸ ποσὸν, *quantitas:* et

Ποσότης, ητος, ἡ, *quantitas.* ab eod. th.

Ποσσῆμαρ, adv. *quot dies, per quot dies, quot diebus:* ex πόσσος et ἦμαρ.

Ποσσῐ'κροτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *Terræ* epithet. quòd *pedibus pulsatur:* ex πϐ̃ς, *pes*, et κρότος, *pulsus.*

Ποσσῖ'ν, *pedibus*, dat. pl. Poët. pro ποσὶν, à πϐ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Πόσσω, Dor. pro πόσϐ, *quanti pretii?* à πόσος et gem. σ, πόσσος.

Πόςος, η, ον *quotus? quantus?* qu. πόσατος. Ex πόσος. Th. ὅσος, *quantus.*

Ποσῶς, *aliquantulùm:* à præc.

Ποτ' et ποθ' pro ποτὲ, *aliquando.* τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισαν, Xen. Apol. Socr. l. 1. *quibus tandem argumentis persuaserint.*

Ποτᾰγε, *admove*, Dores dicunt pro πρόσαγε, *age*, præs. imperat. act. à Dorico verbo ποτάγω pro προσάγω. Th. ἄγω, *duco.*

Ποτάγχῠμεν, *appropinquamus*, Dor. pro προσάγχυμεν, 1. pl. præs. ind. verbi προσάγχυμι, à πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, et ἄγχυμι. Th. ἄγχι, adv. *propè, juxtà.*

Ποτᾰείδω, *accino*, Dor. pro προσαείδω, f. m. ποταείσομαι.

Ποταίνῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, *recens, novus, peregrinus, primus.* à Dor. ποτὶ, *ad, propè.* Th. πρός.

Ποταινὸς, ἡ, ὸν, idem: ab eod.

Ποτᾰμείϐεσθαι, Dor. pro προσαμείϐεσθαι, *respondere.*

Ποτᾰμέλξομαι, η, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, fut. 1. med. verbi προσαμέλγω, *insuper mulgeo.*

Ποτά'μειος, είᾰ, ειον et

Ποτά'μῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, *fluvialis.* Th. ποταμός.

Ποτᾰμοῖο, gen. Ion. pro ποταμϐ̃·

Ποτᾰμόνδε, adv. pro εἰς ποταμὸν, *ad flumen.*

ΠΟΤᾸΜΟ'Σ, ϐ̃, ὁ, *fluvius.* q. à πότος, quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποτᾰμοφόρητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui*

vel *quæ à flumine abripitur:* ex ποταμὸς, *fluvius*, et φορητὸς, *qui gestari potest.* quod à φορέω, idem quod φέρω, f. οἴσω. Apoc. xii. 15. nusquam alibi, nisi apud Hesychium.

Ποταμόχωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *limo arenâve à fluvio devectâ opertus.*

Ποτανὸς, *volucer, volans:* Dor. pro ποτηνός. à seq.

Ποτάομαι, *volo:* f. m. ποτήσομαι. perf. πεπότημαι. hinc 3. pl. Ion. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, *volo -as.*

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, *qualis -e?* à th. δάπεδον, ȣ, τὸ, *solum, pavimentum.* Hinc ποδαπὸς, *cujas?* indè ποταπὸς, mutato δ in τ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν, τȣτέςι προσορᾷν, *aspicere, intueri.* ex Dor præposit. ποτὶ pro πρὸς, et αὐγάζομαι, *video.* Th. αὐγὴ, ἡ, *splendor, lux.*

Ποταύλει, *accinebat*, Dor. pro προσηύλει, 3. sing. imperf. act. verbi προσαυλέω, *tibiâ accino.* Th. αὐλὸς, ȣ̃, *tibia.*

Ποτᾶῷος, Dor. pro προσηῷος, *orientalis.* Th. ἠώς.

Πότε, *quando?* adv. interrogandi. ἕως πότε, *quousque?* Sed

Ποτὲ, *aliquando*, est dictio enclitica, quæ particulis δὴ, μὴ, μηδὲ, ȣ̓δὲ, &c. annectitur, ut ȣ̓δέ ποτε, μηδέ ποτε, *nunquam.* Th. ὅτε, *quando*, citra interrog.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, a. 2. à τρέχω, *curro.*

Ποτεκλεπτόμην, Doricè pro προσεκλεπτόμην, imperf. pass. verbi προσκλέπτομαι, *furtim ad aliquem ducor.* Th. κλέπτω, *furor.*

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, aor. 1. m. à προσμάττομαι.

Ποτέομαι, f. m. ποτήσομαι, idem quod πέτομαι, *volo -as.*

Ποτέον, *bibendum est:* verbale ab inusitato πόω, cujus vicem in præsenti supplet πίνω.

Ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. m. Ion. pro ἐποτέοντο, à verbo ποτέομαι, *volo.*

Ποτερίσδεν, Dor. pro προσερίζειν, *cum aliquo certare.* Ex ποτὶ pro πρὸς, et ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.*

Ποτέροισι, dat. plur. à πότερος, quod vide.

Πότερον et πότερα, adv. *utrùm, an:* à

ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότερον, *uter, utra, utrum*, et interrogativè, ut πόσος.

Ποτέρχευ, Dor. et Æol. pro προσέρχȣ, *accede*, præs. imperat. ab ἔρχομαι, *venio.*

Ποτεφύετο, *adhærebat*, Dor. pro προσεφύετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, *nascor.*

Πότεχ' et πότεχε, *adhibe*, Dor. pro πρόσεχε, præs. imperat. act. à προσέχω, quod vide.

Ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus.* à ποτάομαι.

Πότημα, ατος, τὸ, *potus, potio; poculum.* Th. πίνω.

Ποτῆμεν, Dor. pro προσεῖναι, præs. infin. verbi πρόσειμι.

Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, *poculum:* à πίνω.

Ποτηρίδιον, ȣ, τὸ, *pocillum:* à ποτήριον.

Ποτήριον, ȣ, τὸ, *poculum, calix:* à ποτήρ.

Ποτηροθήκη, ης, ἡ, *caliclarium, abacus:* à ποτὴρ et θήκη.

Ποτηροπλύτης, ȣ, ὁ, *cratera.*

Πότης, ȣ, ὁ, *potor, bibax:* et

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, *potus, potio:* à πίνω.

Ποτητὸς, ἡ, ὸν, *volucris:* à ποτάομαι.

Ποτὶ et ποτὶν, Dor. pro πρὸς, *ad.* ποτὶ χρόνος ἕρποι, *tempus adventat*, per Tmesin et Dor. pro προσέρποι.

Ποτιάπτω, *alligo.*

Ποτιβλέπεν, Dor. pro προσβλέπειν, *aspicere*, præs. inf. Th. βλέπω.

Ποτίδαια, ας, ἡ, *POTIDÆA*, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præs. part. pass. vel potiùs pro προσδεδεγμέναι, nom. pl. perf. part. pass. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, *expecto:* et

Ποτιδέγμενος, Dor. pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος· ex πρὸς et δέχομαι, *capio:* f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, *adspexisse*, a. 2. infin. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi προσδέρκομαι, *aspicio.* Th. δέρκω, *video.*

Ποτιδεύομαι, *indigeo;* Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. sing. a. 2. opt. ab εἴδω, *video.*

Ποτιδόρπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad cœnam utilis;* Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, *cœna.*

Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. sub. act. verbi προσείδω. Th. εἴδω, *video.*

Ποτιειλέω, Dor. pro προσειλέω.

Ποτίζω, *do potum, duco aquatum, rigo:* imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε. f. ίσω, et Att. -ιῶ. perf. πεπότικα. a. 1. ἐπότισα. a. 1. sub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ. a. 2. ind. act. ἐπότιδον. præs. pass. ποτίζομαι. aor. 1. ind. pass. ἐποτίσθην, ης, η. ποτιζομένη, *irrigua.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτιτίθει, pro Attico προςίθει, *appone:* et hoc pro προστίθετι, præs. imperat. à προςίθημι.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, *qui in corde hæret.* Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένος, ȣ, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, ȣ, ὁ, *inclinatus:* quod ex πρὸς et κλίνω, *inclino.*

Ποτικὸς, ἡ, ὸν, *bibax:* à πότος.

Ποτίκρανον, ω, τὸ, Dor. *pulvinar:* ex ποτὶ pro πρὸς, et κάρηνον, *caput.*

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, *alloqui.*

Ποτιλέξατο pro προσελέξατο, 3. pers. sing. a. 1. ind. m. verbi ejusdem.

Ποτιμάξατο, Dor. et Ion. pro προσεμάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσμάττω, *attingo:* ex πρὸς et μάσσω, *tango:* f. ξω.

Πότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *potabilis.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποτιμυθεῖσθαι, *alloqui*, Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, *verbum.*

Ποτινίσσομαι, ῃ, εται, *accedo, advehor:* Dor. pro προσνίσσομαι, *advenio:* præs. ind. à ποτὶ, Dor. pro πρὸς, et νίσσομαι, *eo, venio.* Th. νέω, *eo.*

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Latin. *puteus.* hod. *Puteoli.*

Ποτιόσσεται, *aspicit*, 3. sing. præs. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι, idem. perf. ὦμμαι. perf. med. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιρρίπτεῖν, Dor. pro προσρίπτειν, *projicere.* Th. ῥίπτω, idem.

Πότις, ιδος, ἡ, *potrix:* à πότης.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, *potum præbere:* à ποτίζω.

Ποτίσῃ, *bibendum dederit*, 3. sing. a. 1. sub. act. et in 1. pl. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.

Πότισις, εως, ἡ, *adaquatio:* à ποτίζω.

Ποτισμὸς, ȣ̃, ὁ, *potio:* à ποτίζω.

Ποτιστάζω, Dor. pro προσστάζω, *adstillo, instillo:* ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, *ad*, et στάζω, *stillo:* f. ξω.

Ποτιστήριον, ου, τὸ, *canalis:* à 3. pers. perf. pass. verbi ποτίζω, quod vide.

Ποτίστρᾱ, ᾱς, ἡ, *ubi animalia aquantur:* à ποτίζω.

Ποτιτέρπω, fut. ψω, Dor. pro προστέρπω.

Ποτίφορος, ου, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, *accommodatus, conveniens, aptus.*

Ποτιῶ, fut. 1. Att. et in 1. pl. ποτιοῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, ου, ὁ, *sors, fatum, mors:* quod à πίπτω, *cado.* πότμω, Doricè genit. pro πότμου.

Πότνᾰ, ᾱς, ᾰ, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότνος pro πότνιος.

Πότνι', pro

Πότνῐᾰ, ᾱς, ἡ, et contractè πότνα, *veneranda:* à πότνιος, quod vide.

Ποτνῐά'νακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dominatu venerandus:* ex πότνιος et ἄναξ, *rex.*

ΠΟ'ΤΝῘΟΣ, ῐα, ῐον, *venerandus, honorandus:* qu. à πίπτω, *cado:* quod coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidi.

Ποτοῖο, gen. Ion. à

Ποτὸν, οῦ, τὸ, *potio, potus, quod bibitur:* quod et

Πότος, ου, ὁ, *potatio, compotatio; POTUS:* et

Ποτὸς, ἡ, ὸν, *potulentus:* à πίνω, *bibo.*

Ποτόσδον, præs. part. n. g. à seq.

Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem quod simplex ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω, et -έσω. perf. ὤζηκα. perf. med. ὦδα et ὄδωδα, Att.

Ποτοῦ, gen. sing. à ποτὸν, quod vide.

Ποττᾱ̀ν, vel ποτ' τὰν pro ποτὶ τὰν, Dor. pro πρὸς τήν. Sic ποττὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, et hoc pro πρὸς τόν.

Ποττῶ, Dor. pro ποτὶ τῶ, vel ποτ' τῶ, et hoc pro πρὸς τοῦ.

Ποῦ, adv. *ubi? quo in loco? quo? ad quem locum?* ab οὗ. Th. ὅς, *qui.*

Που, encliticum, *alicubi, uspiam, ferè, circiter,* ἑκατονταέτης που ὑπάρχων, Rom. iv. 19. *nonaginta ferè novem annis.* ἔτεσί που εἴκοσι, Plut. in Numa, *viginti circiter annis.*

Πουγγὴ, πουγγίον, *sacculus.*

Πουγγί'ᾰ, τὰ, vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpant.

Πούδης, εντος, ὁ, nomen viri, quod interpret. Lat. *pudens.*

Πουλυβότειρᾰ, ᾱς, ἡ, *multorum alumna:* Epith. terræ: ex πουλὺς, Poët. pro πολὺς, et βόσκω, *pasco.* Th. βόω, idem.

Πουλύ'πους, οδος, ὁ, Ion. pro πολύπους.

Πουλῠ'ς, Poët. pro πολὺς, *multus.*

ΠΟΥ~Σ, vel ποὺς, ποδὸς, ὁ, *PES; mensura; pes metricus;* in navi *funes, quibus velum intenditur aut laxatur,* πόδες dicuntur, eò quòd ad mali pedem alligantur; *temo, clavus.* ἐν ποσῖ'ν, *obvius,* κατὰ πόδᾰ, *è vestigio insequendo.* κατὰ πόδᾰς διώκειν, *è vestigio subsequi.* κατὰ πόδας, παρὰ πόδᾰ, παρὰ πόδας, *è vestigio, confestim, illico.* πὰρ ποδὸς, *quod est præsens.* πὰρ ποσῖ', *juxta pedes.* περὶ πόδα, *convenienter.* πρὸ ποδὸς, et πρὸ ποδῶν, *ante pedes.* τὰ πρὸ ποδὸς, *præsentia.* voc. ὦ ποὺς. dat. pl. ποσῖ'.

Ποχ' ᾰ, Dor. pro ποτὲ ἡ, et hoc leg. pro πόκα.

Πόω, inusit. *bibo:* quod ex πίω, vel πίνω, idem.

Πρᾶγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *res, negotium, opus, molestia;* in plur. *administratio reipubl.* et in plur. *lites.* οἱ ἐν πράγμᾰσῐ, *magistratus, principes reipublicæ, ipse status reipublicæ.* à πέπραγμαι, perf. pass. verbi πράσσω vel -ττω, *facio,* f. ξω.

Πρᾰγμᾰτεῐᾰ, ᾱς, ἡ, *negotium; studium; intentio animi; commentatio; molestia; negotiatio, mercatura:* à seq.

Πρᾰγμᾰτεύομαι, ῃ, εται, *negotior: aliquid efficere cupio; studeo.* f. εύσομαι. a. 1. med. ἐπραγματευσά'μην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. πραγμά'τευσαι, άσθω, et in plur. πραγμᾰτεύσασθε. à πρᾶγμα.

Πρᾰγμᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, *strenuus, solers in rebus tractandis.* Hinc Angl. PRAGMATICK. ab eod.

Πρᾱέσῐ, dat. pl. à πραῢς, έος, idem qu. πρᾶος, *lenis, mitis, mansuetus.*

Πρᾰθέειν, Ion. pro πρᾰθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πέρθω, *vasto.* f. πέρσω. f. 2. παρθῶ, et per Metath. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον.

Πρᾱθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *venditus,* a. 1. part. pass. et

Πρᾱθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo;* fut. πράσω. Ex πράω, per Sync. pro περάω.

Πρᾰ'θον, ες, ε, Ion. pro ἔπραθον, aor. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto:* fut. σω. a. 2. ἔπαρθον, et per Metath. ἔπραθον. perf. med. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, *prætorium castrense, ubi tendebat prætoria cohors: ædes habitationi præsidum in provinciis destinata,* Mar. xv. 16. *Regum aulæ à provincialibus imperio Romano subjectis,* Act. xxiii. 35. *Villa voluptati Cæsaris destinata, prætorium Palatinum,* seu *Cæsareum,* Suet. Tib. 39. coll. cum Tacit. Annal. iv. 59. *Cohors prætoria in urbe,* Phil. i. 13. Perizon. à nomine Latino *prætor,* sic dictus quasi *præitor:* à præeundo.

Πρακτέον, verbale à πράσσω, *facio.*

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, et Ion. πρηκτὴρ, *actor; negotiator, mercator; exactor, coactor tributorum:* ab eod.

Πρακτῐκὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad agendum; efficax:* ab eod.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *exactor, perpetrator:* ab eod.

Πράμνειος, seu πράμνῖος, οἶνος, *vini genus:* sic dictum à Pramniâ rupe vel vite.

Πρᾶ'ν, Dor. pro πρώην, *nuper:* quod vide.

Πρᾱνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod th. πρηνὴς, *pronus.*

Πρᾱνιχθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, *præcipito;* quod ex præced. th.

Πρᾶξαι, aor. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πρᾰ'ξαντᾰς, acc. plur. aor. 1. part. act. πράξας, αντος, et in n. g. πρᾶξαν, ab eod. th.

Πρᾶξῐς, εως, ἡ, *factum, actio, successus rerum;* acc. sing. πρᾶξῐν. nom. pl. πράξεις, *res gestæ, historia.* dat. pl. πράξεσῐ. à præced. th.

Πρᾰ'ξωσῐ, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πράσσω.

Πρᾶον, adv. *leniter, mansuetè:* item *lene, mansuetum;* n. g. ex

ΠΡΑ~ΟΣ, et πρᾶος, ου, *lenis, mitis, mansuetus;* comparat. πραότερος, *mitior.* superl. πραότᾰτος, *mitissimus.*

Πρᾱότης, ητος, ἡ, *lenitas, mansuetudo:* à præced.

ΠΡᾸΠῘ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia:* dat. pl. πρᾱπί'δεσῐ.

ΠΡᾸΣῘ'Ᾰ, ᾶς, ἡ, *areola in horto.*

Fort. primò sic dicta est areola porrorum. à πράσον.
Πρά'σἶνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *porraceus, viridis:* à πράσον, ου, τὸ, *porrum.*
Πρᾶσἴς, εως, ἡ, *venditio:* à πιπράσκω, *vendo.* Th. περάω, idem.
Πρᾰσόκυρον, ου, τὸ, *falx, quâ porrum detondent:* ex seq. et κείρω.
ΠΡΑ'ΣΟΝ, ου, τὸ, *porrum:* à πράω, *incendo.* est enim calidum.
Πρασσαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ; à πράσον, *porrum,* in quo versatur.
Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præs. et
Πράσσόντἴ, Dor. pro πράσσουσι, *exigunt,* 3. plur. præs. ind. act. verbi πράσσω.
Πρασσοφάγος, ου, ὁ, nomen ranæ: ex πράσον et φάγω, *comedo.*
ΠΡΑ'ΣΣΩ et -ττω, *facio, ago; administro, adjuvo, tracto; vivo; patior; exigo; prodo.* fut. ξω. perf. χᾰ. perf. pass. πέπραγμαι, πράττειν κλέος, *gloriam sibi parare.* εὖ πράττειν, *prospero fortunæ flatû uti.* κακῶς πράττειν, *infelicem esse.*
Πρᾱ'σω, *vendam,* fut. 1. verbi πιπράσκω.
Πρᾱτὴρ, ῆρος, ὁ, *venditor:* à πιπράσκω.
Πρᾱ'της, ου, ὁ, idem.
Πρᾱ'τιστος, ω, ὁ, Dor. pro πρώτιστος, *primus:* superl. à πρῶτος.
Πρᾶτος, ᾱ, ον, Dor. pro πρῶτος, *primus.* Th. πρό.
Πράττω, *facio:* vide πράσσω.
Πρᾱΰθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mitis, lenis animo:* ex πραῢς et θυμὸς, *animus.*
Πρᾱΰμητἴς, ἴος, ὁ ϗ ἡ, *qui mite consilium habet, mitis:* ex πραῢς, idem quod πρᾶος, *lenis,* et μῆτις, ιδος, ἡ, *consilium.*
Πρᾱΰνω, *mitigo, lenio:* f. υνῶ. perf. πεπράϋγκα. ex
Πρᾱῢς, εῖᾰ, ῢ, idem quod th. πρᾶος, *mitis:* gen. πραέος. hinc
Πρᾱΰτης, ητος, ἡ, *lenitas:* à præced.
Πράω, inusit. *vendo:* vide πιπράσκω. Th. περάω, *vendo.*
Πρᾱ'ως, *leniter:* adv. à πρᾶος, *lenis.*
Πρεμνίζω, f. ἴσω, *unà cum suo stipite et radice evello.* Th. πρέμνον.
ΠΡΕ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *stipes, stirps.*
Πρέπει, *decet,* impers. à πρέπω.
Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præs. inf. à πρέπω.
Πρέποι, 3. sing. opt. præs. πρέπουσἴ, 3. plur. præs. ind. πρέποντος, gen. sing. part. præs. à πρέπω.
Πρέπον, τὸ, *decens, decorum, congruum:* et Att. adv. *decenter:* part. præs. n. g. à πρέπω.
Πρεπόντως, adv. *decenter:* à præc.
ΠΡΕ'ΠΩ, *decorus sum, conspicuus sum, excello.*
Πρέσβᾰ, *antiqua, veneranda;* per Sync. pro πρέσβεια, f. g. à πρέσβυς, υος, ὁ, *senex:* et in n. g. πρέσβυ.
Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio, postulatio, intercessio, honos augustior:* à πρεσβεύω.
Πρεσβεῖον, ου, τὸ, vide in πρεσβήϊον.
Πρέσβεις, nom. et acc. pl. contract. à πρέσβυς, υος, ὁ, *legatus.*
Πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem ac th. πρέσβυς, quod vide.
Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, *legatus, orator:* à πρεσβεύω.
Πρεσβευτἴκὸς, ἡ, ὸν, *ad legatum* vel *legationem pertinens;* à præc.
Πρεσβεύω, *legatione fungor; item senior sum, in honore ut senex sum; honore afficio ut grandævum:* fut. εύσω. perf. πεπρέσβευκᾰ. a. 1. ἐπρέσβευσᾰ. à πρέσβυς, *senex, legatus.*
Πρεσβῆες, *seniores,* nom. plur. Ion. à πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς.
Πρεσβήϊον, Ion. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, *honorarium: quod meretur is qui maximus est natu:* vel in genere, *quo aliquis honoratur veluti major natu.* Th. πρέσβυς, υος, vel Att. -εως, ὁ, *legatus, senex.*
Πρεσβηῒς, ῒδος, ἡ, *antiqua:* acc. sing. πρεσβηῒδα. Th. id.
Πρέσβἴς, εως, ἡ, *legata:* à πρέσβυς, *senex.*
Πρέσβιστος, et πρεσβύ'τατος, superl. à πρέσβυς, *senex.*
Πρεσβῠγένειᾰ, ας, Ion. πρεσβυγενείη, ης, ἡ, *primogenitura; antiquitas:* à seq.
Πρεσβῠγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *maximus natu; priscus:* ex πρέσβυς et γίνομαι.
ΠΡΕ'ΣΒῨΣ, εος, Att. εως, ὁ, vel πρέσβυς, εῖᾰ, υ, *senex; avis nomen; legatus; honoratus.* compar. πρεσβύ'τερος, *senior.* superl. πρεσβύ'τατος, ά'τη, ατον, et πρέσβιστος, ίστη, ιστον, *maximus natu, antiquissimus, honoratissimus.*
Πρεσβύ'τᾱς, acc. pl. à πρεσβύτης, *senex.*
Πρεσβῠτᾰτὸς, ἡ, ὸν, *maximus natu, antiquissimus:* superl. à πρέσβυς, *senex.*
Πρεσβῠτέρᾱ, ας, ἡ, *natu grandior:* f. g. à πρεσβύτερος. ab eod. th.
Πρεσβῠτέρἴον, ου, τὸ, *Synedrium magnum Judaicum,* Luc. xxii. 6. Act. xxii. 3. quæ vox nusquam apud LXX. præter in Hist. Susannæ quæ à Theodoreto dicitur versa, et Deuteron. xxxi. 9. *PRESBYTERIUM, collegium presbyterorum, senatus ecclesiasticus:* 1 Tim. iv. 14. à
Πρεσβύ'τερος, έρᾱ, ερον, *PRESBYTER;* (hinc Angl. PRESBYTER,) *senior; antiquior:* compar. à πρέσβυς.
Πρεσβύ'της, ου, ὁ, *senex:* à πρέσβυς, idem.
Πρεσβῠτἴκὸς, ἡ, ὸν, *senilis, antiquus:* à præc.
Πρεσβῦτἴν, acc. sing. à
Πρεσβῦτἴς, ἴδος, ἡ, *anus:* acc. sing. πρεσβύ'τιδᾰ, et -ῦτἴν. à πρεσβύτης.
Πρευμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placidus:* à πρᾶος et εὐμενὴς, *benevolus.*
Πρέψᾱς, αντος, *qui convenit,* a. 1. part. act. verbi πρέπω, f. ψω, *decorus sum.*
Πρῆγμ' pro πρῆγμᾰ, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res, negotium, pretium.* dat. pl. πρήγμᾰσἴ, πρήγματα ἔχειν, *molestias habere.* Th. πράσσω, *facio,* f. ξω.
Πρηγορεὼν, ῶνος, ὁ, *gula, guttur, ingluvies.* v. προηγορεών.
Πρηθῆναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuisse.* q. v.
ΠΡΗ'ΘΩ, *incendo, inflammo; inflo:* f. σω. perf. πέπρηκᾰ.
Πρηκτῆρᾰ, acc. sing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor.* Th. πράσσω, *facio.*
Πρημαίνω, *spiro, flo; furenti impetu spiro.*
Πρηνηδὸν, adv. *deorsum.* à
ΠΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *PRONUS, præceps.*
Πρῆξαι, *egisse,* aor. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio:* f. ξω.
Πρήξεις, *facies,* 2. sing. fut. 1. ind. act. πρήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω. sed
Πρήξεις, nom. pl. à πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις, εως, ἡ, *utilitas, res:* acc. sing. πρῆξιν· ab eod. th.
Πρῆσαι, *incendisse,* aor. 1. inf.

act. verbi πρήθω, *incendo:* f. σω.
Πρῆσε, *incendit*, Ion. pro ἔπρησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Πρῆσις, *venditio;* Ion. pro πρᾶσις, quod vide. est et
Πρῆσις, εως, ἡ, *ustio; inflatio:* à πρήθω.
Πρῆσσε, præs. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio:* f. ξω.
Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio:* f. ξω. Est et
Πρήσσω, *transeo:* à fut. περήσω verbi περάω.
Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui incendit et inflammat, quasi flator: PRESTER*, serpens quidam: in gen. plur. πρηστήρων, et acc. πρηστῆρας, à πέπρησται, 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*, vel *inflo.*
Πρήσω, f. 1. act. ejusd. verbi.
Πρητὴν, ῆνος, ὁ, *agnus*, vel *hædus, agniculus.*
Πρητήριον, ου, τὸ, *mercatus; locus in quo res venduntur:* Ion. pro πρατήριον. à πιπράσκω.
Πρηΰνει, *mitigat.* Ion. pro πραΰνει, 3. sing. præs. ind. act. verbi πραΰνω. Th. πραῢς, vel πρᾶος, *lenis, mitis.*
ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis.* Dicimus et πρὼν et πρώων· ex πρὸ et εἰμί.
Πρΐαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. à πρίαμαι, *emo.*
ΠΡΪ́ΑΜΑΙ, *emo, redimo:* seu *opus faciendum conduco:* qu. à περάω.
Πρῐάμενος, præs. part. πρῐ́ασθαι, præs. inf. ejusd.
Πρῐαμίδης, ου, ὁ, *PRIAMIDES:* à
Πρῐ́αμος, ου, ὁ, *PRIAMUS:* nomen proprium.
ΠΡΪ́ΑΠΟΣ, ου, ὁ, et Ion. Πρῐ́ηπος, *PRIAPUS, hortorum custos, idolum hortorum:* item *membrum virile.*
Πρῐ́ατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf. à πρίαμαι, quod vide.
Πρίζω, idem quod πρίω, *serrâ seco:* fut. σω. perf. πέπρῐκα. perf. pass. πέπρισμαι, σαι, σται. aor. 1. pass. ἐπρίσθην.
ΠΡΙ`Ν, *priusquàm:* et pro πρὸ, cum gen. *antè*, adv. regit inf. et ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τοῦ φωνῆσαι, *antequàm cecinerit.* Eleganter postponitur ἤ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, *antequàm habitaret.* Cum aliis etiam articulis, ἂν, δὲ, γε, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *pristinus, anteactus.*
Πρῖν, *priusquàm:* pro quo sæpiùs πρὶν ἤ.
Πρίνινος, ίνη, ινον, *iligneus, ex ilice confectus; robustus:* à πρῖνος.
ΠΡΙ͂ΝΟΣ, ου, ἡ, *ilex* arbor.
Πρίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίζω, *serrâ seco:* f. σω. perf. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι.
Πρισθεὶς, εῖσα, ὲν, *sectus*, aor. 1. part. pass. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Πρίσκας, α, ὁ, nomen viri origine Latinum, qu. d. *Priscus.*
Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, q. d. *Prisca.*
Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίστης, q. v.
Πριστηροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *habens formam serræ similem:* à πριστὴρ et εἶδος.
Πρίστης, ου, ὁ, *qui serrâ aliquid secat et findit:* item, *PRISTIS* piscis: et *genus poculi* et *navigii:* et
Πριστὸς, ἡ, ὸν, *serrâ dissectus:* à 3. pers. sing. perf. pass. verbi seq.
ΠΡΙ'Ω, seu πρίζω, *serro, serrâ seco; stringo, alligo.* Est et
Πρῖω, Att. et Ion. pro ἐπρίασο, 3. sing. imperf. vel est πρῖω, *eme*, præs. imperat. (ut ἵστω, pro ἵστασο,) verbi πρίαμαι, *emo.*
Πρίων, ονος, ὁ, *serra:* à πρίω, *serro.*
ΠΡΟ', *ante coram, PRO, præ, propter:* gen. regit. In compositis *præ*, modò *tempus* notans, modò *ordinem;* item *pro, ante, ex, ad*, et *argumentum:* interdum pro παρὰ ponitur.
Προάγῃ, 3. sing. præs. sub. act. à προάγω, quod vide.
Προάγγελα, *prænuntia*, nom. pl. n. g. à προάγγελος, *prænuntius:* ex πρὸ et ἄγγελος, *nuntius.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*
Προάγνυμι, f. άξω, *præfringo:* aor. 1. προέαξα. ex πρὸ et ἄγνυμι.
Προαγόρευσις, εως, ἡ, *prædictio, denunciatio, qualis illa quæ arcebat finibus Atticæ homicidii reos.* Salm. de m. us. p. 771. à
Προαγορεύω, fut. εύσω, *prædico, prænuntio, præcipio, denuntio; testor:* ex πρὸ et ἀγορεύω, *concionor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*
Προάγω, *deduco, perduco, promoveo, proveho; impello, incito; in lucem profero; produco; abduco; præeo; præcello:* f. άξω. a. 2. -ήγαγον, ες, ε. a. 2. part. προαγαγὼν, όντος. ex πρὸ et ἄγω, *duco.*
Προαγωγία, ας, ἡ, *promotio; institutio; perductio, lenocinium:* à προαγωγεύω.
Προαγωγεύσῃς, *prostituas*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi
Προαγωγεύω, *produco, perduco, prostituo:* à προαγωγὸς, *perductor.*
Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, *promotio, institutio:* à προάγω.
Προαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *perductor, productor, leno:* à προάγω.
Προαγωνίζομαι, *ante alium pugno; pugno pro aliquo:* ex πρὸ et ἀγωνίζομαι.
Προαδικέω, -ῶ, *injuriâ lacesso:* f. ήσω. perf. προηδίκηκα. pass. προαδικέομαι, οῦμαι, *injuriâ lacessor.* perf. part. pass. προαδικημένος. ex πρὸ et ἀδικέω.
Προαιδέομαι, οῦμαι, *antè revereor aliquem, alicui reverentiam ante alios debeo:* ex πρὸ et αἰδέομαι.
Προαιρέομαι, οῦμαι, *præfero, præopto, constituo:* f. ήσομαι. a. 2. m. προειλόμην, ου, ετο. perf. pass. προήρημαι, σαι, ται. Th. αἱρέω, *eligo:* f. ήσω. a. 2. εἷλον.
Προαίρεσις, εως, ἡ, *propositum, voluntas, consilium.* ἐκ προαιρέσεως, *consultò.* et
Προαιρετικὸς, ὴ ὸν, *qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur;* in neut. *quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium.* à προαιρέομαι.
Προαιρετὸς, ἡ, ὸν, *arbitrarius:* ab eod.
Προαιρουμένοις, dat. plur. part. præs. pass. ejusdem verbi.
Προαισθάνομαι, f. ήσομαι, *præsentio:* ex πρὸ et αἰσθάνομαι.
Προαιτιάομαι, -ῶμαι, *antè criminor:* f. άσομαι. a. 1. med. προητιασάμην, ω, ατο, *antè evici et demonstravi:* ab αἰτιάομαι, verbum forense, id est, *causor.* Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa.*
Προακηκουῖα, perf. part med. f. g. à
Προακούω, *prior audio, antè audio:* f. ούσω. perf. προήκουκα. aor. 1. προήκουσα. perf. med. προήκοα, et Att. προακήκοα. hinc perf. part. med. προακηκοὼς, υῖα. Th. ἀκούω, *audio.*
Προαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *promptus, declivis:* à προάλλομαι, *prosilio.* Th. ἅλλομαι, *salio.*
Προαμαρτάνω, *antè pecco:* fut. προαμαρτήσω. perf. προημάρτηκα. perf. part. act. προημαρτηκὼς, ότος. Th. ἁμαρτά-

νω, *pecco:* fut. ήσω: aor. 2. ἥμαρτον.

Προᾰνᾱλίσκω, fut. λώσω, *priùs consumo, antè absumo:* ex πρὸ et ἀναλίσκω.

Προᾰνᾰμέλπω, *præcino, antè decanto;* f. ψω. perf. προᾰνᾰμέμελφᾰ. Th. μέλπω, *cano.*

Προᾰνᾰσείω, *priùs concutio.* D.S.

Προᾰνᾰτάττω, *prætexto.* Th. τάττω.

Προᾰνᾰτέλλω, *priùs orior.* Th. τέλλω, *orior.*

Προάξω, fut. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προᾰπαγγέλλω, *prænuntio, palàm nuntio.* Ex πρὸ, ἀπὸ, et ἀγγέλλω.

Προᾰπελθεῖν, aor. 2. infin. act. verbi

Προᾰπέρχομαι, *præbeo, discedo:* ex πρὸ, ἀπὸ, et ἔρχομαι, *venio.* fut. m. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν.

Προᾰπῆλθον, aor. 2. act. verbi præced.

Προᾰποδείκνῡμῐ, *priùs demonstro:* ex πρὸ, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo:* f. ξω. perf. δέδειχα. perf. pass. δέδειγμαι. a. 1. pass. ἐδείχθην. a. 1. part. pass. δειχθεὶς, έντος.

Προᾰποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Προᾰπόλλῡμῐ, *priùs perdo.*

Προασπίζω, *clypeo objecto protego, propugno.*

Προαστῆῐον, ου, τὸ, vel ut alii leg. προάστιον, *suburbium:* quod ex πρὸ et ἄστυ, εος, τὸ, *urbs.*

Προαύλῐον, et πρόαυλον, ου, τὸ, *aulæ vestibulum.* πρὸ τῆς αὐλῆς, *ante aulam.* Th. αὐλὴ, *aula.* et

Προαύλῐον, ου, τὸ, *præludium tibiarum cantu.* Th. αὐλὸς, *tibia.*

Πρόβᾱ, *progredere,* a. 2. imperat. à προβαίνω. ex πρὸ et βαίνω. a. 2. ἔβην. a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, et βάθι.

Προβᾰ́δην, adv. *in progrediendo:* à προβαίνω, *progredior.*

Πρόβαινε, *progredere,* præs. imperat. act. à

Προβαίνω, *prægredior; anteeo, præcedo; præsum; progredior, provehor; procedo; antegredior,* seu *antecello:* f. m. προβήσομαι. perf. προβέβηκᾰ. perf. part. act. προβεβηκὼς, υῖᾰ, ός. a. 2. ind. act. προέβην, ης, η. a. 2. part. προβᾱ̀ς, άντος. Th. βαίνω, *eo:* f. m. βήσομαι.

Προβᾰ́λεσκον, Ion. aor. 2. verbi προβάλλω.

Προβάλλω, *projicio, emitto, profero, propello, propono.* in med. *produco, sisto, profero, objicio, insimulo, execror, aversor, reum defero, supero.* in pass. *designor, creor, proponor, obducor.* f. προβᾰλῶ. perf. προβέβληκᾰ. aor. 2. προέβᾰλον. a. 2. sub. act. προβᾰ́λω, ης, η. et in 3. pl. προβᾰ́λωσῐ. præs. part. pass. προβαλλόμενος. perf. med. προβέβολᾰ. Th. βάλλω, *mitto, jacio.*

Προβᾰ́λοιτο, *proponat,* 3. sing. a. 2. opt. med. verbi sup.

Προβᾰ́λοντο, Ion. pro προεβᾰ́λοντο, *projecerunt,* 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ejusd.

Προβᾰ́λωσῐ, 3. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Προβᾱ̀ς, άντος, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Πρόβᾰσῐς, εως, ἡ, *progressio,* actio τοῦ προβαίνοντος· tum *ipsa res quæ* προβαίνει, ut *pecus, proventus ex pecudibus:* à προβαίνω, quod vide.

Προβᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, propriè *ovillus,* per Synecd. sp. *pecuarius, a, um.* προβατικὴ, sc. πύλη, *pecuaria porta.* à

ΠΡΟ'ΒᾸΤΟΝ, ου, τὸ, *ovis, pecus:* in plur. πρόβᾰτᾰ. dat. plur. προβᾰ́τοις. à προβαίνω· quia προβαίνειν, *procedere,* solet pascendo.

Προβέβηκε, *anteivit,* 3. sing. perf. ind. act. et hinc

Προβεβηκὼς, υῖᾰ, ὸς, perf. part. act. verbi προβαίνω, *anteeo, supero:* quod vide.

Προβεβλημένος, ου, perf. part. pass. verbi προβάλλω, quod vide.

Προβέβουλᾰ, *prætuli, malui,* perf. med. verbi προβούλομαι, inusit. à βούλομαι, *volo:* f. βουλήσομαι.

Προβήσεται, *progredietur,* 3. sing. f. 1. med. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβῐβάζω, *produco; admoneo, persuadeo, impello; promoveo, proveho:* fut. ᾰ́σω. a. 1. προεβῐ́βᾰσᾰ. aor. 1. ind. pass. προεβιβάσθην. a. 1. part. pass. προβῐβασθεὶς, εῖσᾰ, έν. Th. βαίνω, *eo.*

Προβῐόομαι, οῦμαι, *antè vivo.* τὰ προβεβῐωμένᾰ, *vita anteacta,* perf. part. pass. οἱ προβεβιωμένοι, *qui ante nos vixêre.* ex πρὸ et βιόομαι.

Προβλέπομαι, *provideo:* f. ψομαι. a. 1. m. προεβλεψᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. part. m. προβλεψᾰ́μενος, ου. à

Προβλέπω, *provideo, prospicio.* Th. βλέπω, *video:* fut. ψω. perf. φα.

Προβλεψᾰ́μενος, ου, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *propositio, PROBLEMA,* unde Angl. PROBLEM; *propugnaculum, scutum:* à προβάλλω, *propono:* f. λῶ. perf. pass. προβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio.*

Προβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *projectus, prominens:* dat. sing. προβλῆτῐ· à προβάλλω· ab eod. verbo.

Πρόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ab eodem.

Προβοηθέω, ῶ, f. ήσω, *priùs opem fero, opem maturè fero:* ex πρὸ et βοηθέω.

Προβόλαιον, ου, τὸ, seu πρόβολος, ου, ὁ, *propugnaculum,* vel *scopulus eminens qui æstum maris frangit:* à seq.

Προβόλαιος, ᾱ, ον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *objectus, exporrectus:* à προβάλλω. Th. βάλλω.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, *objectus, actio quæ intenditur; propugnaculum, tutela; prætextus; prominentia; status pugilis in procinctu stantis.* milites esse dicuntur ἐν προβολῇ, cùm *scutis protentis* magno gradu excipiunt vim hostium: *ictus, plaga.* à προβάλλω.

Πρόβολος· vide προβόλαιον.

Πρόβοσκος, ου, ὁ, q. d. *vicarius pastoris:* à βόσκω, *pasco,* quod vide.

Προβούλευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *senatûs consultum:* ex perf. pass. verbi

Προβουλεύω, fut. εύσω, *consulo, prospicio, provideo; deliberatione populum prævenio,* i. e. *prædelibero:* à πρὸ et βουλεύω, *consulto.* Th. βουλὴ, *consilium.*

Πρόβουλος, ου, ὁ, *senator, princeps:* ab eod. th.

Προγεγεννημένος, perf. part. med. verbi προγεννάω, *antegenero.* à γεννάω, f. ήσω, *genero.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Προγεγονότων, gen. pl. à

Προγεγονὼς, ότος, perf. part. med. verbi προγίνομαι, *antecedo:* quod vide.

Προγένειος, ου, ὁ, *qui barbam habet promissam:* à γένειον, ου, τὸ, *mentum, barba:* q. v.

Προγενέστερος, έρᾱ, ερον, *major natu, antiquior;* comp. à προγενὴς, quod à προγίγνομαι, *sum antè, procedo.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Προγενομένων, gen. plur. a. 2. part. med. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγένοντ', pro προγένοντο, pro-

cedebant: Ion. pro προεγίνοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi

Προγίνομαι, *antecedo; sum antè:* f. προγενήσομαι. perf. pass. προγεγένημαι. a. 2. m. προεγενόμην. a. 2. part. m. προγενόμενος. perf. med. προγέγονα. Th. γείνομαι, *nascor,* q. v.

Προγινώσκω, *prænosco, præscio:* f. προγνώσομαι. perf. προέγνωκα. a. 2. προέγνων, ως, ω. perf. pass. προέγνωσμαι. perf. part. pass. προεγνωσμένος. Th. γινώσκω, *cognosco:* fut. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, *præscientia:* à προγινώσκω, quod vide.

Προγνώστης, ȣ, ὁ, *futurorum præscius, vates:* à 3. sing. perf. pass. verbi προγινώσκω, q. v.

Προγνωστικὸς, ἡ, ὸν, *facultate præsciendi præditus.* τὸ προγνωστικὸν, ȣ̃, sc. σημεῖον, *PROGNOSTICUM, rei futuræ signum.* Hinc Angl. PROGNOSTICK.

Προγονικὸς, ἡ, ὸν, *avitus, primitivus:* et

Πρόγονοι, ων, οἱ, *majores,* οἱ πρὸ ἡμῶν γινόμενοι: (οἱ ἔκγονοι, *posteri.*) à

Πρόγονος, ȣ, ὁ, *antè genitus, progenitor, auctor;* item adject. *avitus.* Est et πρόγονος, *privignus,* quòd sit loco filii, ubi πρὸ usurpatur pro ἀντί. Ex πρὸ et γόνος, ȣ, ὁ, *generatio.* à perf. med. γέγονα. Th. γείνομαι, *nascor.*

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, *PROGRAMMA, scriptum publicè propositum; edictum:* à perf. pass. verbi

Προγράφω, *antè scribo, proscribo, præscribo, publicè scriptum propono:* fut. ψω. perf. προγέγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. pass. προεγράφην, ης, η. perf. pass. προγέγραμμαι. perf. part. pass. προγεγραμμένος, η, ον. Th. γράφω, *scribo, decerno.*

Προγυμνάζω, f. άσω, *præexerceo:* ex πρὸ et γυμνάζω.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, *præexercitatio:* dat. pl. προγυμνάσμασι. à præc.

Προδαῆναι, a. 2. inf. et

Προδέδαε, 3. sing. perf. med. verbi προδαίω, *prænosco.* Th. δαίω, *disco:* f. δαήσομαι. a. 2. ἐδάην, indè δαῆναι, et δαήμεναι. perf. med. δέδαα, pro δέδηα, *novi.*

Προδεδομένος, η, ον, perf. part. pass. et

Προδεδωκέναι, perf. inf. act. et

Προδεδωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi προδίδωμι, *prior do,* quod vide.

Προδείελος, *ante vesperam.* Th. δείλη, *pomeridianum tempus.*

Προδείκνυμι, sive προδεικνύω, fut. δείξω, *præmonstro:* ex πρὸ et δεικνύω.

Προδειμαίνω, f. ανῶ, *præmetuo:* ex πρὸ et δειμαίνω.

Προδείσας, ασα, αν, *præmetuens,* part. a. 1. act. verbi προδείδω: ex πρὸ et δείδω.

Προδέκτωρ, ορος, *protector, patronus.* Th. δέχομαι, *capio.*

Προδηλέομαι, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, *antè lædo, cladis alicujus auctor sum:* ex πρὸ et δηλέομαι.

Πρόδηλος, ȣ, idem quod δῆλος, *manifestus, perspicuus.* πρὸ augmentum significans.

Προδήλως, adv. *perspicuè:* à præc.

Προδιαβάλλω, *antè criminor.*

Προδιδȣ̀ς, ȣ̃σα, ὸν, præs. part. act. et

Προδιδȣ̃σιν, *produnt,* 3. plur. præs. ind. à

Προδίδωμι, *prodo, desero; deficio; prior do; dedo,* ut urbem: f. δώσω. perf. προδέδωκα. a. 1. προέδωκα. a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, do.

Προδικάζω, *præjudico:* à πρὸ et δικάζω.

Προδικαστὴς, ȣ̃, ὁ, *præjudex.* à præc.

Προδοκάζω, f. άσω, *expecto, observo:* à πρὸ et δοκάζω, *observo.*

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, *locus insidiis aptus, insidiæ.* Th. δοκάζω, *observo.*

Πρόδομος, ȣ, ὁ, *vestibulum, anterior domûs pars.* à πρὸ et δόμος, *domus.* Th. δέμω, *struo.*

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio:* à προδίδωμι, *prodo.* Th. δίδωμι, do.

Προδότης, ȣ, ὁ, *proditor:* dat. προδότῃ· acc. pl. προδότας. ab eod. verbo et th.

Προδȣ̃ναι, a. 2. inf. act. à προδίδωμι, quod vide.

Προδραμέω, -ῶ, *procurro, præcurro:* f. ήσω. perf. προδεδράμηκα.

Πρόδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *PRODROMUS, præcursor, anteambulo; excursor, emissarius; præcox:* ex πρὸ et τρέχω, *curro:* f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Προδύντος ἡλίȣ, *ante Solis occasum.* Sed credo legendum, πρὸ δύντος, gen. sing. a. 2. part. à δύνω, *subeo:* a. 2. ἔδυν.

Προέγκειμαι, *antepositus sum alicubi:* ex πρὸ et ἔγκειμαι.

Προέγνω, 3. sing. aor. 2. ind. act. et

Προεγνωσμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προεγράφην, ης, η, aor. 2. ind. pass. verbi προγράφω, *antè scribo,* quod vide.

Προέγραψα, aor. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Προέδρα, ας, ἡ, *prima sedes.*

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, *præcurro.* Th. τρέχω, *curro;* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. perf. med. δέδρομα.

Προεδρία, ας, ἡ, et

Προεδρίη, ης, ἡ, Ion. *præsidentia, sedis* vel *loci prærogativa.* à seq.

Πρόεδρος, ȣ, ὁ, *qui sedet in primâ sede; præses:* ex πρὸ et ἕδρα.

Προέεργω, Ep. pro προείργω, fut. ξω, *prior arceo* vel *prohibeo.* Ex πρὸ et εἴργω.

Προέηκε, *præmisit,* 3. sing. a. 1. Att. pro προῆκε, verbi προΐημι, *præmitto.* Th. ἵημι, *mitto.* f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Προειδέναι, *expertum esse,* perf. inf. act. per Sync. pro προειδηκέναι. à seq.

Προείδω, sive προειδέω, *prævideo, prospicio, provideo, præscio:* f. εἴσομαι. a. 2. προεῖδον, ες, ε. a. 2. part. προϊδὼν, ȣ̃σα, όν. Th. εἴδω, *scio.*

Προειλόμην, ȣ, ετο, a. 2. ind. m. verbi προαιρέομαι, *præopto.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. aor. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Πρόειμι, *procedo, proficiscor.* Th. εἶμι, *eo.*

Προεῖπα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προειπεῖν, a. 2. inf. et

Προεῖπον, ες, ε, et in 1. pl. προείπομεν, a. 2. ind. act. verbi προείπω, *prædico,* quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, *prædixi,* perf. act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. προειρημένος, η, ον, *prædictus, a, um.* verbi προῤῥέω. f. ήσω. perf. προείρηκα, et Att. προείρηκα. Th. ῥέω, *dico.*

Προειρημένος, η, ον, perf. part. pass. à προερέω, -ῶ, *prædico,* inusit. quod ab ἐρέω, *dico.* Th. εἴρω, idem.

Πρόεισιν, 3. plur. præs. verbi πρόειμι, *progredior.* Th. εἶμι, *eo.*

Προεισπέμψας, a. 1. part. act. à

Προεισπέμπω, *intromitto antè, accerso antè; magnâ pompâ et comitatu induco:* ex πρὸ et εἰσπέμπω. Th. πέμπω.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, *prætendo, prætexto, promineo, præsto.* Th. ἔχω, *habeo.* fut. ἕξω et σχήσω. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκβάλλω, *priùs emitto, antè ejicio:* ex πρὸ et ἐκβάλλω. Th. βάλλω, *jacio.*

Προεκδίδωμι, f. δώσω, *priùs edo:* ex πρὸ et ἐκδίδωμι.

Προεκμανθάνω, *antè disco.* Ex πρὸ, ἐκ, et μανθάνω, *disco:* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προεκπέμπω, *priùs emitto.*

Προέκρινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, *antefero.* Th. κρίνω, *secerno, judico:* f. νῶ. perf. κέκρικα.

Προεκφέρω, *antè profero,* vel *exsero:* f. προεξοίσω. Th. φέρω, *fero.*

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, q. v.

Προελήλατο, *processisset,* 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. et Att. à προελαύνω. fut. άσω. perf. προήλακα, et Att. προελήλακα, et in perf. pass. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito.*

Προελεύσομαι, *præcedam,* f. 1. et

Προεληλύθει, 3. sing. perf. med. ind. Att. et

Προελθεῖν, a. 2. infin. et

Προέλθῃ, 3. sing. aor. 2. sub. verbi προέρχομαι, *prævenio.* Th. ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον. perf. med. ἤλυθα, et Atticè ἐλήλυθα.

Προελθὼν, οῦσα, ὸν, *prodiens, progressus,* part. aor. 2. præc. verbi.

Προελοίμεθα, 1. plur. a. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι, *præfero, constituo.* Th. αἱρέω, *capio:* fut. ήσω. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, *prior spero, antè spero:* f. ίσω. perf. προήλπικα. Ex πρὸ et ἐλπίζω, *spero.* Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes.*

Προεμαντεύου, 2. sing. imperf. pass. verbi προμαντεύομαι, *antè vaticinor,* quod à μαντεύομαι, *vaticinor.* Th. μάντις, εως, ὁ, *vates.*

Προέμεν, *promisisse,* Ion. seu Dor. pro προεῖναι, a. 2. infin. act. verbi προΐημι. Th. ἵημι, *mitto:* a. 2. ἦν.

Προεμπίπτω, *antè incido, antè occurro.*

Προενάρχομαι, *antè incipio:* fut. ξομαι. a. 1. med. προενηρξάμην, ω, ατο. ex πρὸ, ἐν, et ἄρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφέρω, *propono, exhibeo.* Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. pass. ἤνεγμαι. aor. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. part. pass. ἐνεχθείς.

Προενεγκὼν, part. aor. 2. ejusd. verbi.

Προενέπω, sive προὐνέπω, *prædico:* ex πρὸ et ἐνέπω.

Προενέχομαι, *constringor, teneor:* ex πρὸ et ἐνέχομαι. Th. ἔχω, *habeo.*

Προεξαΐσσω, *proruo:* ex πρὸ, ἐξ, et ἀΐσσω, *ruo.*

Προεξανίστασθαι, *antè alios surgere:* à πρὸ, ἐξ, ἀνὰ et ἵστημι, *sto.*

Προεξέδρα, ας, Ion. προεξέδρη, ης, ἡ, *sedes prominens; prætorium.* Th. ἕδρα, *sella.*

Προεορτάζω, f. άσω, *priùs festum celebro.*

Προεπαγγέλλομαι, *antè promitto:* aor. 1. med. προεπηγγειλάμην, ω, ατο. ex πρὸ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, *nuntio.*

Προέπω, *antè dico, proloquor.*

Προερέσσω, f. έσω, aor. 1. προέρεσσα, *promoveo remis, remorum ope appello.* Ex πρὸ et ἐρέσσω.

Προερέω, -ῶ, *prædico* vel *prænuntio:* ab ἐρέω, idem ac th. εἴρω, f. ἐρῶ, *dico.*

Προέρυσσεν, *deduxit,* Ion. et Poët. gem. σ, pro προείρυσε, 3. sing. a. 1. act. verbi προερύω, *traho.* Th. ἐρύω, *traho.*

Προερύσσω, *deduxero,* a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ab eod. verbo et th.

Προέρχομαι, *prævenio, progredior, egredior, præeo, præcurro:* cum gen. imperf. med. προηρχόμην, ου, ετο. f. προελεύσομαι, *præcedam.* a. 2. προῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. προέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. part. προελθὼν, όντος, *progressus.* Th. ἔρχομαι, *venio.*

Πρόες, έτω, *præmitte,* a. 2. imperat. act. verbi προΐημι, *præmitto.* Th. ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἦν. et in 3. pl. ἕσαν.

Πρόεσαν, *præmiserunt,* 3. plur. a. 2. ind. act. verbi προΐημι. Vide πρόες.

Προεσάξαντο, Ion. pro προεισήξαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi προεισάγω, *priùs importo.* Th. ἄγω, f. ξω, *duco.*

Προέσθαι, a. 2. inf. med. à προΐεμαι, *projicio,* frequentèr ap. Demosth.

Προεστάναι, *præesse,* præs. inf. à προέστημι pro προΐστημι.

Προεστάτε, *præestis,* per Sync. Ion. pro προεστήκατε, 2. plur. perf. act. Vide προεστῶτες.

Προεστὼς, ῶτος, *præses,* part. perf. per Sync. pro προεστηκώς· et

Προεστῶτες, *præfecti,* ejusdem nom. pl. perf. part. Att. pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, *præsum.* Th. ἵστημι, *statuo, sisto:* fut. στήσω. perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Προέσχον, ες, ε, aor. 2. verbi προέχω, *antecello.* Th. ἔχω, *habeo.*

Προετικὸς, κὴ, κὸν, *profusus:* à προΐημι.

Προετοιμάζω, *antè præparo:* f. άσω. a. 1. προητοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, *paro.* Th. ἕτοιμος, *promptus, paratus.*

Προευαγγελίζομαι, *antè evangelizo:* a. 1. m. προευηγγελισάμην, ω, ατο. ex πρὸ, εὖ, et ἀγγέλλω, *nuntio.*

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, *vaticinor; prophetas expono,* quod à πρόφημι, *prædico.* Th. φημὶ seu φάω, *dico.*

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, *prævenio:* f. προφθάσω. perf. προέφθακα. Th. φθάω, *prævenio:* aor. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, et in 3. pl. προέχουσι, *ante me teneo* seu *habeo, obtendo, prætendo; præsto, præcedo, præcello:* f. προέξω. Th. ἔχω, *habeo:* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, *pervenerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, *procedo.* Th. χωρέω, *eo, accedo:* f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. ind. act. verbi προάγω, *præcedo, produco:* f. ξω. aor. 2. προῆγον. Th. ἄγω, *duco.*

Προῆγεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προηγέομαι, -οῦμαι, *præeo, præcipuus sum,* cum acc. in 3. sing. προηγεῖται. f. προηγήσομαι. perf. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, *duco.*

Προηγητὴς, οῦ, ὁ, *dux viæ:* à præc.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gula,* vesica eminentior in avibus, ubi esca προαγείρεται, (id est, *præcolligitur,*) *guttur, ingluvies.*

Προήγορος, ου, ὁ, *qui primus causam dicit:* à προαγορεύω, *prædico:* quod ab ἀγορεύω, *concionor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Προηγούμενος, η, ον, *antecedens,* part. præs. verbi προηγέομαι.

προηγεμένη (sc. αἰτία), causa interna, ut προκαταρκτικὴ externa dicitur. undè

Προηγεμένως, adv. ex antecedente, præcipuè, ex professo: à præc.

Προηδυνθέντας, acc. plur. a. 1. part. pass. verbi

Προηδύνω, delecto antè; quod ex πρὸ et ἡδύνω, lætitiâ afficio. Th. ἡδὺς, έως, suavis.

Προῄειν, εις, ει, progrediebar, plusq. perf. med. vel imperf. Att. à πρόειμι. Th. εἶμι, eo: perf. med. εἶα. plusq. perf. med. ᾔειν.

Προῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Προήκατο, 3. sing. a. 1. med. verbi προΐημι, præmitto.

Προήκης, εος, ὁ ἢ ἡ, præacutus. Ex πρὸ et ἀκή.

Προήκω, procedo, progredior, antecello: προήκων, part. provectus. Th. ἥκω, fut. ξω, venio.

Προῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε. perf. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικότας, acc. plur. perf. part. act. verbi προελπίζω, prior spero: f. ίσω. perf. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, spes.

Προῆμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, antè diem.

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, f. ήσω, pecco.

Προῆν, projeci, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι seu ἕω, mitto.

Προήνεγκα, ας, ε, excellui, a. 2. ind. act. verbi προφέρω, excello. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo. Th. αἱρέω, capio, eligo: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προηρόσιος, ία, ιον, arationem præcedens. Unde προηροσία Δημήτηρ, Ceres ante arationem invocata. ex πρὸ et ἀρόω, aro.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi προέρχομαι, prævenio, cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. Th. ἔρχομαι, venio.

Προησκήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προασκέω, antè exerceo. Th. ἀσκέω, exerceo: f. ήσω.

Προήσομαι, ῃ, εται, profundam, f. 1. m. verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι seu ἕω, mitto: f. ήσω.

Προῃτιασάμεθα, antè demonstravimus, 1. pl. aor. 1. ind. m. verbi προαιτιάομαι, antè criminor: f. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προήχθην, ης, η, adductus sum, processi, a. 1. pass. verbi προάγω. Th. ἄγω, duco.

Προθέεσκον, Ion. imperf. verbi προθέω.

Προθέλυμνα, funditùs, radicitùs: adv. à

Προθέλυμνος, ου, ὁ ἢ ἡ, è radice erutus, qui radicitùs extirpatur: ex πρὸ et θέλυμνον, τὸ, fundamentum. Th. θέμηλον, idem.

Προθέντα, acc. sing. a. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, propono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. part. θεὶς, έντος.

Προθέουσι, permittunt, 3. plur. præs. ind. verbi προθέω. Th. τίθημι, pono.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propositum, propositio: à προτίθημι. Th. τίθημι, pono.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, tempus præfinitum: ab adj. seq.

Προθέσμιος, ία, ιον, præstitutus, antè constitutus: à προτίθημι, antè constituo. Th. τίθημι, pono.

Προθήκη, ης, ἡ, propositio; res proposita. ab eod. verbo et th.

Προθνήσκω, f. ήξω, morior antè: à πρὸ et θνήσκω.

Προθορών, prosiliens, a. 2. part. act. verbi inus. προθορέω. Th. θόρω seu θορέω, salio, insilio.

Προθυμέομαι, οῦμαι, alacri sum animo, promptus sum; studeo, magno studio enitor: à πρόθυμος.

Προθυμηθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. à præc.

Προθυμία, ας, ἡ, alacritas, animi promptitudo: à seq.

Πρόθυμος, ου, ὁ ἢ ἡ, animum alacrem habens ad aliquid, promptus: ex πρὸ et θυμός.

Προθύμως, adv. promptè, alacri animo: à præc.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem quod προθύραιον, vestibulum quod est ante januam. Th. θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.

Προϊάλλω, f. αλῶ, foràs emitto, promo: ex πρὸ et ἰάλλω.

Προϊάπτω, præmitto, procul mitto: f. ψω. a. 1. προΐαψα, ας, ε. f. infin. προϊάψειν. Th. ἰάπτω, mitto: f. ψω. undè

Προΐαψε, 3. sing. a. 1. verbi προϊάπτω.

Προϊδεῖν, a. 2. inf. act. et

Προϊδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi προείδω, prævideo. Th. εἴδω, video: fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον.

Προϊδὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. præced. verbi.

Προΐει, contract. ex προΐεε, Att. pro προΐη, 3. sing. imperf. act. inus. verbi προϊέω seu προΐημι, præmitto, largior. Th. ἵημι seu ἕω, mitto; imperf. ἵην. a. 2. ἧν.

Προϊέμεν, Ion. et προϊέμεναι, Att. seu Dor. pro προϊέναι, præs. inf. act. verbi προΐημι, præmitto, negligo. Th. ἵημι seu ἕω, mitto.

Προϊέμενος, emittens, præs. part. pass. προΐεται, 3. sing. præs. ind. verbi ejusd.

Προϊέναι, projicere, dejicere; permittere, sinere; præs. inf. à προΐημι.

Προΐζεσθαι, antè alios sedere: ex πρὸ et ἵζομαι. Th. ἵζω, sedere facio.

Προΐηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προϊάλλω.

Προΐημι, præmitto; mitto; emitto; dimitto; immitto; projicio; concedo arbitrio alicujus; τήνδε Θεῷ πρόες, Il. A. 127. hanc Deo permitte, i. e. Dei arbitrio trade. Th. ἵημι, mitto.

Προΐητι, Dor. pro προΐησι, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, mitto.

Προῖκα, adv. gratìs, sine mercede. Th. προὶξ, donum.

Προϊκνέομαι, οῦμαι, advenio, accedo.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus: à præc. vel à προὶξ, quasi ambiens προῖκα, largitionem.

ΠΡΟΙ´Ξ, et προὶξ, κὸς, ἡ, donum, dos, gratia: acc. προῖκα, quo adverbialitèr etiam usurpatur pro gratìs, sine mercede. προικὸς δίκη, actio quâ dos repetitur. Dem. c. Neæram. q. à πρὸ et ἵκω, venio, quia est donum quo quis alium prævenit ultrò: aut à πρόεσις, largitio, quod à προΐεμαι, effundo largitèr.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκνέομαι, advenio. quod ex πρὸ et ἱκνέομαι, venio; f. ἵξομαι.

Προϊππεύω, f. εύσω, equito antè: ex πρὸ et ἱππεύω, equito. Th. ἵππος, equus.

Προΐσσομαι, stipem peto, manum scil. extendendo. Archilochus ap. Suidam, voc. Καταπροΐξεται. Th. ἵκομαι, venio.

Προΐστημι, f. προστήσω, præpono, antepono; in medio etiam prætendo, præficio; prostituo;

operam do alicui rei, studeo. at in a. 2. et perf. act. et in pass. est *antisto, præsum; tueor; præsto; magistratum gero.* Th. ἵστημι, *sto.*

Προΐσχω et προΐσχομαι, *protendo, porrigo, prætendo.* Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo.*

Προϊὼν, όντος, in f. g. προϊοῦσα, a. 2. part. verbi πρόειμι, *procedo.* Th. εἶμι, *eo:* a. 2. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, *persecutio,* per Sync. pro προδίωξις, à προδιώκω. Th. διώκω, *persequor:* f. ξω. perf. χα.

ΠΡΟ'ΚΑ, adv. *subitò, statìm:* ut puto, more προκὸς, i. e. *hinnuli,* qui velox.

Προκαθεστηκυίας, gen. sing. f. g. perf. part. act. à προκαθίστημι, *antè constituo.*

Προκαθηγοῦμαι, *ducem me præbeo, ducatum præsto;* f. ήσομαι. perf. προκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, -οῦμαι, *dux sum.*

Προκάθημαι, *præsideo, antè sedeo:* imperf. m. προεκαθήμην· ex πρὸ et κάθημαι, *sedeo.*

Προκαθίζω, et προκαθίζομαι, *antè consideo; præfero:* ex πρὸ et καθίζω.

Προκαθίστημι, *antè constituo:* ex πρὸ et καθίστημι. Th. ἵστημι, *statuo:* f. στήσω. perf. ἕστηκα, seu ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, οῦμαι, *evoco, provoco, lacesso; in jus voco;* item *hortor.* Th. καλέω, *voco:* f. έσω. perf. κέκληκα.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. Ion. à

Προκαλίζομαι, *provoco, lacesso.* Th. καλέω, *voco.*

Προκαμὼν, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, *prælaboro.* Th. κάμνω, *laboro:* f. καμῶ. perf. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *præceps.* Th. κάρηνον, *caput.*

Προκαταγγέλλω, *prænuntio, antè denuncio:* f. ελῶ. perf. προκατήγγελκα. a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. pass. προκατηγγελμένος. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀγγέλλω, *nuntio.*

Προκατακαίω, f. αύσω, *comburo antè;* ex πρὸ et κατακαίω.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. infin. act. à

Προκαταλαμβάνω, *præoccupo, anticipo, anteverto:* ex πρὸ, κατὰ, et λαμβάνω, *capio:* fut. λήψομαι. perf. λέληφα, et Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον. perf. pass. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, *antè dissolvo, antè everto, antè finio:* ex πρὸ, κατὰ, et λύω, *solvo.*

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, *principalis, primarius:* ex πρὸ, κατὰ, et ἄρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Προκαταρτίζω, *priùs absolvo:* f. ίσω. a. 1. προκατήρτισα. a. 1. sub. act. προκαταρτίσω, ης, ῃ, et in 3. pl. προκαταρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀρτίζω, *perficio.* Th. ἄρτιος, *perfectus.*

Προκατασκευάζω, f. άσω, *præparo:* ex πρὸ et κατασκευάζω, *struo, paro.*

Προκαταφεύγω, f. ξω, *priùs fugio:* ex πρὸ et καταφεύγω.

Προκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

Προκατέρχομαι, fut. ελεύσομαι, *præcedo.*

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, quod vide.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, *antè sedens,* præs. part. verbi προκάθημαι, quod à κάθημαι, *sedeo;* quod vide.

Προκατίζειν, Ion. pro προκαθίζειν, inf. à προκαθίζω, q. v.

Προκατόπτομαι, f. όψομαι, *priùs speculor et exploro:* ex πρὸ et κατόπτομαι, *perspicio, video:* à κατὰ et ὄπτομαι.

Προκατοψόμεναι νῆες, *naves quæ exploraturæ præmittuntur,* f. 1. part. med. pl. num. f. g. à præc.

Πρόκειμαι, σαι, ται, *proponor; exponor; projicior:* hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, *propositus:* fut. προκείσομαι. præs. inf. m. προκεῖσθαι. Ex πρὸ et κεῖμαι, *jaceo.* πρόκειται dicitur vel de versione quæ originali adjacet; idem quod παράκειται, Hesych. vel de libro quæ omnibus oculis exponitur. Is. Vos. Variar. Observation. lib. p. 364.

Προκεκηρυγμένον, *prænuntiatum,* perf. part. pass. n. g. à προκηρύσσω, quod vide.

Προκενόω, ῶ, f. ώσω, *antè exhaurio:* ex πρὸ et κενόω.

Προκεχειροτονημένοις, *priùs designatis,* dat. pl. perf. part. pass. à προχειροτονέω, quod ex πρὸ et χειροτονέω, *decerno, creo,* elatis *manibus;* ex χεὶρ et τείνω, *tendo.*

Προκηρύσσω, vel Att. ύττω, *antè prædico:* f. ξω. a. 1. προεκήρυξα. à κηρύσσω, *prædico.* Th. κήρυξ, *præco.*

Προκινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor pro; propugno periclitando:* ex πρὸ et κινδυνεύω, *periclitor.* Th. κίνδυνος, *periculum.*

Προκλέης, έεος, ὁ, *PROCLES,* nom. propr.

Προκληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. à προκαλέομαι. Th. καλέω, *voco.*

Πρόκλησις, εως, ἡ, *provocatio;* item *conditio lata:* ab eod. verbo et th.

Προκλυτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *præauditus, præcognitus.* Th. κλύω, *audio.*

Προκομίζω, f. ίσω, *profero, affero:* ex πρὸ et κομίζω.

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, *processus, progressus, profectus, proventus:* à perf. m. verbi προκόπτω.

Προκόπτω, *proficio, incrementum capio; procedo:* imperf. προέκοπτον. fut. ψω. perf. act. προκέκοφα. perf. med. προκέκοπα. In Solœcismis numerat Luc. Solœc. Refutat. Græv. § 33. et Xenoph. Rerum Græc. l. vii. οὐδὲν προὔκοπτεν εἰς τὸ ἀπολῆσαι ἡμᾶς, *nihil profecerunt ad perdendos nos.* In malo sensu: ἐπὶ πλεῖον προκόψουσιν ἀσεβείας, 2 Tim. ii. 16, *ad ulteriorem prolabentur impietatem.* ἐν παιδείᾳ προκόπτειν, Diod. Sic. Quanquam Lucianus in Solœcistâ inter vocabula barbara proscribit. Th. κόπτω, *scindo.*

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè *prælatio,* quâ alii alium *anteponimus:* à

Προκρίνω, εις, ει, *antefero, antepono:* præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, *antè,* et κρίνω, *judico.*

Πρόκρισις, εως, ἡ, *prælatio; præjudicatio:* à perf. pass. verbi προκρίνω.

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur *naves aliæ post alias,* seu *super alias in continuâ serie:* à κροσσὸς, οῦ, ἡ, *fimbria;* vel κροσσαὶ, *scalæ.* Vide Eustath. et Suidam.

Προκυλίνδω, *provolvo.* Ex πρὸ et κυλίνδω.

Προκυρόω, -ῶ, *antè sancio:* fut. ώσω. perf. προκεκύρωκα. perf. part. pass. προκεκυρωμένος, η, ον, *priùs sancitus:* ex πρὸ et κυρόω, *ratum habeo, auctoritatem do.* Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

Προκύων, *PROCYON,* sive *Antecanis;* sidus quod *ante* majorem *Canem* oritur: ex πρὸ et κύων, *canis.*

Προκώμιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ τοῦ κώμου γραφόμενον, quod antè κῶμον, hym-

numque scribitur aut canitur: *hymni prooemium.*

Πρόκωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *remex qui est ad remum.* Th. κώπη, *remus.*

Προλαλέω, *garrio*, Epigr. Stratonicis ap. D'Orville ad Chariton. p. 348.

Προλαμβάνω, *occupo, anteverto:* f. προλήψομαι. perf. προείληφα. aor. 2. προέλαβον, ες, ε, *præoccupavi.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Προλέγω, *antè dico, prædico; item antè deligo:* imperf. προέλεγον. Th. λέγω, *dico:* f. ξω. perf. χα.

Προλείπω, *priùs relinquo*, item *relinquo; item antè deficio, priùs destituo:* f. ψω. aor. 2. προέλιπον. a. 2. m. προελιπόμην, perf. med. προλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo.*

Προλελεγμένος, η, ον, *antè delectus*, perf. part. pass. verbi προλέγω, quod vide.

Προλελοιπότες, *relicti*, nom. pl. part. perf. med. verbi προλείπω.

Προλεσχηνεύω, *priùs garrio, priùs colloquor:* ex πρὸ et λεσχηνεύω.

Προλήνιον, ου, τὸ, *antetorcular:* ex πρὸ et ληνὸς, *torcular.*

Πρόληψις, εως, ἡ, *anticipatio: occupatio; anticipata opinio; suspicio, præsumptio:* à προλαμβάνω, quod vide.

Προλιπόνθ' et προλιπόντ' pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω.

Προλιπὼν, *relinquens;* in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, q. d. *primus insidiator.*

Προμάθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, quod vide.

Προμαθεῖν, *prædidicisse*, aor. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμαθεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

Πρόμαλος, ου, ἡ, *plantæ species; vitex; myrica.* Th. μαλὸς, idem quod ἁμαλὸς, *tener.*

Προμανθάνω, *antè disco:* ex πρὸ et μανθάνω, *disco:* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προμαρτύρομαι, *antè testor, prænuntio*, f. οῦμαι. a. 1. m. προεμαρτυράμην, -ω, -ατο. à μαρτύρομαι, *testor.* Th. μάρτυρ, *testis.*

Προμαχέω, -ῶ, *propugno:* fut. ήσω. perf. προμεμάχηκα. ex πρὸ et μαχέω.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, q. v.

Προμαχίζω, *in primâ acie pugno:* f. ίσω. Th. μάχομαι, *pugno;* f. μαχήσομαι.

Προμάχοις, et Ion. προμάχοισι, *propugnatoribus*, dat. pl. à πρόμαχος.

Προμάχομαι, *propugno.*

Πρόμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui pugnam init in primâ acie, antesignanus, propugnator:* contract. πρόμος. Th. μάχομαι, *pugno.*

Προμάχων, gen. pl. præced. at

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, *propugnaculum.* Th. μάχομαι, *pugno.*

Προμελετάω, *præmeditor:* fut. ήσω. perf. προμεμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα. à μελετάω, *curo, meditor.* Th. μέλει, *curæ est.*

Προμεριμνάω, -ῶ, *antè sum solicitus:* f. ήσω. perf. προμεμερίμνηκα. à μεριμνάω, *anxiè cogito.* Th. μέριμνα, ης, ἡ, *cura.*

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, *frontale:* ex πρὸ et μέτωπον, *frons.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, *providentia, prudentia, cura, respectus:* à προμηθὴς, quod vide.

Προμηθείη et -ίη, Ion. pro præc.

Προμηθέομαι, *provideo, curam alicujus gero, rationem habeo:* à προμηθής.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, *PROMETHEUS*, nomen viri: qu. à

Προμηθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *providus, circumspectus:* ex πρὸ, *ante*, et μῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Προμηνύω, *præsignifico:* f. ύσω. perf. προμεμήνυκα. ex μηνύω.

Προμιγῆναι, *misceri*, a. 2. inf. pass. verbi

Προμίγνυμι, et προμιγνύω, f. ξω, *priùs misceo; item* simpl. *misceo.* à πρὸ et μίγνυμι.

Προμνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, *concilio nuptias alicui:* ex πρὸ et μνάομαι.

Προμνηστῖνος, η, ον, *deinceps, alius post alium, ex intervallo.*

Προμνηστρὶς, ίδος, ἡ, *pronuba, nuptiarum conciliatrix:* à προμνάομαι.

Προμολέω, *progredior:* ex πρὸ et μολέω, seu μόλω, *venio, eo.*

Προμολὴ, ῆς, ἡ, *vestibulum:* quia προμολοῦμεν, id est, *prodimus* per illud.

Πρόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui pugnam init in primâ acie, antesignanus:* contract. et πρόμαχος. Th. μάχομαι, *pugno.* Nisi ex πρὸ et μάω, ut sit, *qui antè ruit* in hostem.

Πρόναον, ου, τὸ, *vestibulum* seu *atrium templi.* à seq.

Πρόναος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ante templum situs:* à ναός.

Προναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, *prior navale prælium ineo.* ex πρὸ et ναυμαχέω, *navale prælium ineo:* ex ναῦς et μάχομαι, *pugno.*

Προνέμομαι, *progredior;* propriè, *pascendo seu depascendo.*

Προνήϊον, ου, τὸ, Ion. pro πρόναον, q. v.

Προνοέω, -ῶ, et -έομαι, -οῦμαι, *antè mente percipio; provideo; procuro:* fut. ήσω. perf. προνενόηκα. præs. inf. act. προνοεῖν. præs. inf. pass. προνοεῖσθαι. à νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, *mens.*

Προνοὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, αντος, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοητικὸς, ἡ, ὸν, *providendi solertiam habens, providus:* ab eod. verbo.

Προνοητικῶς, adv. *providè:* à seq.

Πρόνοια, ας, ἡ, et Ion. προνοίη, *cura, prudentia:* ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, *pabulatum egredior, prædationibus infesto, captivum abduco:* præs. pass. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt.* à

Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio; item direptio; præda.* à νομὴ, *pastus.* Th. νέμω, *distribuo, pasco.*

Προνοοῦσι, 3. pl. præs. ind. προνοοῦντος, gen. sing. part. præs. verbi προνοέω, quod vide.

Προνουμηνία, ας, ἡ, *dies præcedens neomeniam.*

Προνὺξ, Poët. adv. idem valet cum πρὸ νυκτὸς, *antè noctem.*

ΠΡΟ'Ξ, προκὸς, ὁ, *hinnulus; dama.*

Προξενέω, -ῶ, *sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis:* item *præsto.* προξένησαν, Œd. Tyr. 1488. quod explicat Scholiastes per εἰργάσαντο, αἴτιοι ἐγένοντο. à πρόξενος.

Προξενητὴς, οῦ, ὁ, *proxeneta, pararius, conciliator;* à præced. verbo.

Προξενία, ίας, ἡ, *jus hospitii:* à seq.

Πρόξενος, Ion. et Poët. πρόξεινος, ου, ὁ ἡ ἡ, *hospes publicus civitatis; item qui nobis aliquid conciliat et parat; item socius*, Lys. Th. ξένος, *hospes.*

Προοδηγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *dux viæ:* ex πρὸ et ὁδηγὸς, idem, quod vide.

Προοδοποιέω, ῶ, *viam præstruo, viam patefacio, præparo; auc-*

tor et adjutor sum, exemplum præbeo; item propensus sum: ex πρὸ, ὁδὸς, ῦ, ἡ, via, et ποιέω.
Πρόοδος, ου, ἡ, prodeundi seu exeundi actio; incrementum: ex πρὸ et ὁδός. et
Πρόοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui viam præit, præcursor. ab iisdem.
Προοιμιάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, exordior: f. m. άσομαι. præs. part. m. προοιμιαζόμενος, η, ον. à
Προοίμιον, ου, τὸ, exordium, procœmium. Th. οἴμη, via, semita.
Προοπτέον, prospiciendum. et
Πρόοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, prævisus, manifestus. Th. ὄπτομαι, video.
Προοράω, -ῶ, ante me video, prospicio: imperf. m. προωρώμην, -ώμην. perf. act. προεώρακα. perf. part. act. προεωρακὼς, ότος, qui anteà vidit. Th. ὁράω, video.
Προορίζω, priùs definio: f. ίσω. perf. προώρικα. a. 1. προώρισα, prædestinavi, decrevi. aor. 1. part. act. προορίσας, αντος, qui prædestinavit: ex πρὸ et ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.
Πρόου, projice, aor. 2. imperat. m. πρόεσο, πρόεο, πρόου, verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.
Προοφειλόμενος, η, ον, antè debitus, præs. part. pass. à
Προοφείλω, prior debeo; item debeo. Th. ὀφείλω, debeo.
Πρόπαν, n. g. à πρόπας, q. v.
Πρόπαππος, ου, ὁ, avi pater, proavus.
Πρόπαρ, per Apoc. pro
Προπάροιθε, antè, è regione. à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, antè, adv.
Πρόπας, ασα, αν, totus; ex πρὸ et πᾶς.
Προπάσχω, antè patior, aor. 2. προέπαθον. a. 2. part. act. προπαθὼν, όντος. Th. πάσχω, patior: f. πείσομαι. perf. med. πέπονθα. a. 2. m. ἐπαθόμην.
Προπάτωρ, ορος, ὁ, secundus auctor, qui vice patris seu auctoris est; propriè avus, progenitor, generis auctor: ex πρὸ et πατὴρ, pater.
Πρόπειρα, ας, ἡ, periculum, quod de re aliquâ fit, antequam aliquid aggrediamur, prætentamentum: ex πρὸ, antè, et th. πεῖρα, conatus.
Προπέμπω, deduco, mitto ante: item prosequor, comitor: fut. ψω. a. 1. προέπεμψα. a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω. a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, prosequar: a. 1. pass. προεπέμφθην, ης, η. a. 1. inf. pass. προπεμφθῆναι. a. 1. part. pass. προπεμφθεὶς, deductus. ex πρὸ et th. πέμπω, mitto.
Προπεπευσμένος, vel προπεπυσμένος, ου, qui ante aliquid intellexit, perf. part. pass. verbi προπυνθάνομαι, præsentisco: quod à πυνθάνομαι, audio: fut. πεύσομαι.
Προπεπωκὼς, υῖα, ὸς, qui propinavit, perf. part. act. verbi προπίνω, quod vide.
Προπεσόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. à προπίπτω, procido. Th. πίπτω, cado: fut. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Προπέτεια, ας, ἡ, petulantia, præcipitantia, temeritas; protervia; item proclivitas; propensio: à προπετής.
Προπετῆ, acc. sing. à
Προπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præceps, pronus; petulans, protervus, procax. προπετὲς, præcipitantèr, adverbialitèr. Ex πρὸ et πέτω, pro quo in usu est πίπτω, cado.
Προπετῶς, adv. præcipitantèr, temerè: à præc.
Προπέφανται, 3. sing. perf. pass. verbi προφαίνω.
Προπεφραδμένα, per præcones indicata, prædicta. Hes. Op. 655. prædeliberata; Dor. pro προπεφρασμένα, nom. vel acc. plur. n. g. perf. part. pass. verbi προφράζομαι, prædicor, prænuntior. Th. φράζω, dico: fut. σω. aor. 2. ἔφραδον. perf. pass. πέφρασμαι. perf. m. πέφραδα.
Προπηδάω, ῶ, f. ήσω, prosilio: ex πρὸ et πηδάω.
Προπηλακίζω, f. ίσω, probro et ignominiâ afficio: inde præs. part. pass. προπηλακιζόμενος, ου. a. 1. part. pass. προπηλακισθεὶς. ex πρὸ et πηλακίζω. Th. πηλὸς, lutum; unde πηλακίζω, contumeliâ afficio; propriè per aspersionem luti.
Προπίνω, PROPINO: item poculo provoco: per Metaph. in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior: ex πρὸ et πίνω, bibo: f. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.
Προπίπτοντες, incidentes, nom. pl. præs. part. à
Προπίπτω, procido: f. πτώσω. perf. πέπτωκα. à πίπτω.
Προποδίζω, procedo, progredior: à ποδίζω, gradior: f. ίσω. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.
Προποιέω, ῶ, f. ήσω, antè facio: ex πρὸ et ποιέω.
Πρόπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa dominum suum versatur, minister, servus. Th. πολέω.
Προπομπεύω, f. εύσω, in solemni pompâ proeo vel præferor: ex πρὸ et πομπεύω.
Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmissio, deductio: à προπέμπω.
Προπομπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, anteambulo, prævius, deductor: ab eod.
Προπονέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, antè fatigor. usurpatur et
Προπονέω, ῶ, fut. ήσω, antè laboro: ex πρὸ et πονέω.
Προπορεύομαι, præcedo, præeo: fut. m. εύσομαι. perf. pass. προπεπόρευμαι· ex πρὸ et πορεύομαι.
Προπράττω, antè facio: ex πρὸ et πράττω.
Πρόπρεων, ωνος, ὁ, promptus, benevolus: qu. πρόθυμος. Videtur compos. ex πρὸ et πρηὼν, ὁ, cacumen montis: et per Systol. πρεὼν, idemque valet ac
Προπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præceps, pronus, proclivis, paratus, propensus. Th. πρηνὴς, idem.
Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaseos gratiâ pro προκυλίνδομαι, provolvor ad pedes alicujus more supplicis. à κυλίνδω, idem quod th. κυλίω, volvo.
Προπτύω, antè exspuo: ex πρὸ et πτύω, exspuo.
Πρόπτωσις, εως, ἡ, procidentia, prolapsio: ex προπίπτω.
Προπύλαιον, et πρόπυλον, ου, τὸ, vestibulum. Th. πύλη, porta.
Προπυνθάνομαι, priùs audio seu intelligo, præsentio, præsentisco: ex πρὸ et πυνθάνομαι.
Προπώλης, ου, ὁ, PROPOLA, venditor primarius. Th. πωλέω, vendo.
Προρέει, profluit, 3. sing. præs. ind. et
Προρέοντι, profluenti, dat. sing. præs. part. à
Προρέω, vel προῤῥέω, profluo: ex πρὸ et ῥέω, fluo: f. ῥεύσω. at
Προῤῥέω, prædico: f. ήσω. perf. προείρηκα, et Att. προείρηκα. Th. ῥέω, dico, Hesych.
Πρόῤῥησις, εως, ἡ, vaticinium; oraculi septum, Luc. de Sacrif. p. 368. dat. pl. προῤῥήσεσι. à præced.
Πρόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, unà cum radice, radicitùs. Th. ῥίζα, ης, ἡ, radix.
ΠΡΟ'Σ, cum gen. à, ab, ex, erga, cum: cum dat. ad,

apud, usque: cum acc. in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter, de: πρὸς ἀγγέλους λέγει, Heb. i. 7. λέγειν τοὺς Θεοὺς πρὸς αὐτὸν, *Deos declarare de ipso* (Alexandro), Ælian. V. H. xii. 64. ubi vid. Perizon. Absolutè πρὸς est προσέτι, *præterea*, πρὸς δὲ, *ad hæc verò*.

Προσάββατον, ου, τὸ, *dies qui sabbatum antecedit.*

Προσάγαγε, aor. 2. imperat. act. et

Προσαγάγω, ῃς, ῃ, aor. 2. sub. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσαγγέλλω, *annuntio:* fut. -γελῶ. perf. προσήγγελκα. Th. ἀγγέλλω, idem.

Προσαγορευτέον, *compellandum est.* verbale à προσαγορεύω.

Προσαγορευτικὸς, ή, ὸν, *compellativus, salutatorius.* à

Προσαγορεύω, *compello, saluto, cognomino:* fut. εύσω. perf. προσηγόρευκα. præs. pass. προσαγορεύομαι, ῃ, εται, *cognominor:* aor. 1. ind. pass. προσηγορεύθην, ης, η. ab ἀγορεύω, *verba facio pro concione.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Προσάγω, *adduco; adhibeo, admitto;* item *accedo, appropinquo:* item *allicio, concilio.* in med. *ad me adduco, allicio, concilio; subigo, mancipo.* fut. ξω. perf. προσῆχα. a. 2. προσήγαγον. a. 2. sub. προσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. προσαγαγών. Th. ἄγω, *duco.*

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *aditus, accessus:* à præcedente.

Προσαΐσσω, f. ΐξω, part. aor. 1. προσαΐξας, *ruo* vel *prosilio in, accurro, accedo.* Ex πρὸς et αΐσσω.

Προσαιτέω, -ῶ, *mendico:* f. ήσω. perf. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto.*

Προσαίτης, ου, ὁ, *mendicus.* Vide præced.

Προσακτέον, *adducendum:* verbale à προσάγω.

Προσαλείφω, *allino, illino:* ex πρὸς et ἀλείφω, *ungo.*

Προσαμέλγω, *insuper mulgeo.*

Προσαμύνει, *tutatur,* 3. sing. præs. ind. act. verbi

Προσαμύνω, *insupèr auxilior.* Th. ἀμύνω, *auxilior.* fut. υνῶ. perf. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, *ascendo;* aor. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imperat. προσανάβηθι, et Atticè προσανάβα. ex πρὸς, ἀνὰ, et βαίνω, *eo, vado:* fut. βήσομαι. perf. βέβηκα.

Προσανάβασις, εως, ἡ, *ascensio:* à præc.

Προσαναιρέω, ῶ, *contrucido; tollo, everto.* προσαναιροῦμαι, *insuper suscipio.* ex πρὸς et ἀναιρέω.

Προσαναλέγομαι, *insuper recito, narro, commemoro.*

Προσαναλίσκω, *impendo:* fut. προσαναλώσω. perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανήλωσα. a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν. ex πρὸς et ἀναλίσκω, *consumo.* Th. ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλούς.

Προσαναπαύομαι, *acquiesco, requiesco:* f. m. -αύσομαι. perf. pass. -πέπαυμαι.

Προσαναπίμπλημι, *repleo, refercio.*

Προσαναπλάσσω, f. ξω, *insuper fingo:* ex πρὸς et ἀναπλάσσω.

Προσαναπληρόω, ῶ, *suppleo:* fut. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. ex πρὸς, ἀνὰ, et πληρόω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Προσανατίθεμαι, *confero:* præs. ind. med. προσανεθέμην, σο, το, aor. 2. ind. m. cum. dat. ex πρὸς, ἀνὰ, et τίθημι, *pono.*

Προσανατρέπω, *insuper everto; everto.*

Προσαναφέρω, *affero, refero.*

Προσανδραποδίζω, *præterea in servitutem redigo,* vel *abstraho:* ex πρὸς et ἀνδραποδίζω.

Προσανέρπω, *adrepo, irrepo, perrepo:* à πρὸς, ἀνὰ, et ἕρπω, *serpo.*

Προσανεσπάσθησαν, *convulsi fuerunt,* 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi προσανασπάω. ex πρὸς, ἀνὰ, et σπάω, *traho:* f. άσω. perf. pass. ἔσπασμαι.

Προσανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro προσηνὴς, quod vide. dat. προσανεῖ.

Προσανοίγω, *adaperio, aperio.*

Προσανοικοδομέω, ῶ, *in adversum ædifico:* ex πρὸς, ἀνὰ, et οἰκοδομέω.

Προσάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, *acclivis.* κατάντης, *declivis.* ab ἄντα, *coram.* Th. ἀντὶ, *pro.*

Προσάπαξ, *semèl, duntaxat.* Th. ἅπαξ, *semèl, omninò.*

Προσαπειλέομαι, -οῦμαι, *addo minas:* fut. m. ήσομαι. a. 1. m. προσηπειλησάμην, ω, ατο, *addidi minas.* a. 1. part. med. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, *minor, minitor.*

Προσαπέκτεινα, *interfeci,* a. 1. verbi προσαποκτείνω.

Προσαποθνήσκω, *præterea morior, etiam morior.* Th. θνήσκω.

Προσαποκτείνω, *occido, interficio:* ex πρὸς, ἀπὸ, et κτείνω, idem.

Προσαπόλλυμι, *præterea* vel *simul perdo;* simpl. *perdo.* προσαπόλλυμαι, *simul pereo.* ex πρὸς, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω, quod ab ὀλέω. perf. ὤλεκα, et Att. ὀλώλεκα. f. 2. ὀλῶ. indef. 2. part. act. ὀλῶν, οῦντος.

Προσαπολοῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi præc.

Προσαποστέλλω, *insuper mitto; mitto.*

Προσάπτω, *alligo, appendo, affigo, attribuo.* Th. ἅπτω, *necto:* f. ψω.

Προσαράσσω, et άττω, f. ξω, *allido:* scribitur et προσαρράσσω. ex πρὸς et ἀράσσω.

Προσαρήρεται, 3. sing. præs. ind. m. à

Προσαρήρομαι, *adapto.* A præterito medio formatur præsens, significans idem quod primitivum: sic ab ἄρω, *apto, congruo;* f. ἀρῶ: perf. med. ἦρα, et Att. ἄρηρα, undè præsens ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, nom. pl. n. g. vel acc. sing. m. g. perf. part. à προσάρω, *apto.* Th. ἄρω, *apto:* f. ρῶ. perf. ἦρκα. perf. med. ἦρα, et Att. redupl. ἄρηρα. inde perf. med. part. ἀρηρὼς, ότος.

Προσαρκέω, ῶ, fut. ήσω, *opem fero, suppedito:* ex πρὸς et ἀρκέω.

Προσαρμόζω, vel -ττω, *adapto, accommodo:* ab ἁρμόζω, *congruo.* Th. ἄρω, *apto.*

Προσαρτάω, ῶ, f. ήσω, *appendo.* Th. ἀρτάω.

Προσάρω, *adapto:* vide in προσαρηρότα.

Προσαυδάω, -ῶ, *alloquor, compellor:* ex πρὸς et αὐδάω, *loquor.* Th. αὐδὴ, *vox.*

Προσαυλέω, ῶ, fut. ήσω, *accino tibiâ.*

Προσαφοδεύω, *alvi profluvium rejicio.*

Προσβαίνω, *ascendo, conscendo;* item *accedo.* Th. βαίνω, *eo:* f. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Προσβαλλόντων, gen. pl. præs. part. act. à

Προσβάλλω, *adjicio.* Th. βάλλω, *jacio, mitto:* quod vide.

Προσβὰς, άντος, *adiens,* aor. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.

Πρόσβασις, εως, ἡ, *accessus;* ejusd. verbi et th.

Προσβιβάζω, *promoveo, impello:* f. άσω. perf. βεβίβακα. Th. βιβάζω.

Προσβλέπω, *obtueor, intueor.* Th. βλέπω, fut. ψω, idem.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, *adjectio; oppugnatio; appulsus navium ad terram:* item *amplexus:* à προσβάλλω, *adjicio:* perf. m. βέβολα.

Προσγελάω, *arrideo.* Th. γελάω, *rideo.*

Προσγίνομαι vel προσγίγνομαι, *accedo ad aliquem; adnascor:* ex πρὸς et γίνομαι, *sum:* f. m. γενήσομαι. a. 2. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, *nascor.*

Προσδαπανάω, -ῶ, *insuper insumo:* f. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. sub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ. Th. δαπανάω, *consumo.*

Προσδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui insuper eget, indigus:* à προσδέομαι.

Προσδεῖ, *insuper opus est.* Th. δέω, unde δεῖ, *opus est.*

Προσδείκνυμι, *commonstro:* fut. δείξω. perf. δέδειχα. ex πρὸς et δείκνυμι.

Προσδέκομαι, Ion. pro προσδέχομαι, quod vide.

Προσδεκτὸς, ἡ, ὸν, *acceptus, gratus:* à προσδέχομαι.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι, quod vide.

Προσδέομαι, *insuper egeo; egeo; insuper rogo:* cum gen. -δεῖσθαι. præs. inf. m. -δεόμενος, præs. part. m. à πρὸς et δέομαι, idem.

Προσδέχομαι, *admitto, suscipio, assumo, probo, excipio, expecto:* προσδέχου, præs. imperat. fut. ξομαι. perf. προσδέδεγμαι. a. 1. m. προσεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. πρόσδεξαι, -άσθω, et in pl. προσδέξασθε. a. 1. med. part. προσδεξάμενος. ex πρὸς et th. δέχομαι, *capio.*

Προσδίδωμι, *addo, impertior:* f. ώσω. a. 1. ἔδωκα. ex πρὸς et δίδωμι, *do.*

Προσδοκάω, -ῶ, *expecto:* imp. προσεδόκαον, -ων. f. ήσω. a. 1. προσεδόκησα. à πρὸς et δοκάω, idem quod th. δοκάζω, *observo, expecto.*

Προσδοκέω, Ion. pro præced.

Προσδοκία, ας, ἡ, *expectatio:* et

Προσδόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui expectatur:* à προσδοκάω, quod vide.

Προσδοκώμενος, ου, præs. part. pass. ab eod.

Προσδοσία, ας, ἡ, *proditio:* à προσδίδομαι, *prodo.* Th. δίδωμι, *do.*

Προσδραμέω, *accurro:* f. ήσω. a. 1. -εδράμησα. perf. προσδεδράμηκα.

Προσδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προστρέχω, *accurro.* Th. τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Προσεάω, ῶ, *permitto:* fut. άσω. a. 1. προσείασα. Th. ἐάω, *sino, permitto:* f. ἐάσω. perf. εἴακα.

Προσεβήσατο, *accessit,* 3. sing. aor. 1. m. verbi προσβαίνω, quod vide.

Προσεγγελῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi προσεγγελάω, *arrideo:* quod à πρὸς, ἐν, et γελάω, f. άσω, *rideo.*

Προσεγγίζω, *appropinquo:* fut. ίσω. perf. προσήγγικα. a. 1. προσήγγισα. aor. 1. inf. act. προσεγγίσαι. ex πρὸς et ἐγγίζω, *appropinquo.* Th. ἐγγὺς, *propè.*

Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. verbi προσδέχομαι, *expecto,* quod vide.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, quod vide.

Προσεδόκων, imperf. act. προσεδόκαον, -ων, verbi ejusd.

Προσέδραμον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi προστρέχω, q. v.

Προσεδρεύω, f. εύσω, *assideo; curo; obsideo:* à

Πρόσεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *assessor; assiduus in re aliquâ:* ab ἕδρα, ας, ἡ, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Προσέειπε, *alloquebatur,* Att. vel Poët. Pleonasmo pro προσεῖπε, 3. sing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσέπω. Th. ἔπω, *dico,* quod vide.

Προσέθηκα, ας, ε, *admovi,* a. 1. ind. act. προσεθέμην, σο, το, a. 2. ind. m. à προστίθημι, *oppono.*

Προσεθίζω, *assuefacio:* ex πρὸς et ἐθίζω, idem.

Προσέθου, 2. sing. a. 2. ind. m. à προστίθημι, *appono.* Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, ἔθεσο, Ion. ἔθεο, et per Crasin Att. ἔθου.

Προσείδω, *video, aspicio:* f. 1. med. προσείσομαι. vide εἴδω, idem.

Προσεικάζω, *assimilo, comparo:* ab εἰκάζω, f. σω, idem. Th. εἴκω, *similis sum.*

Προσείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *assimilis:* ab εἴκελος, *similis,* Poët. ab eod. th.

Προσείκω, f. ξω, *assimilis sum; videor;* ex πρὸς et εἴκω.

Προσειλήφει, 3. sing. plusq. perf. act. Att. verbi προσλαμβάνω, *assumo.* Th. λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. perf. λέληφα, et Att. εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον.

Προσείλου, 3. sing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, -οῦμαι, *allego.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. m. εἱλόμην, ου, ετο.

Πρόσειμι, *accedo:* ab εἶμι, *eo;* item *insum, adsum:* ab εἰμὶ, *sum.* Th. ἔω.

Προσεῖναι, *adesse, juvare,* præs. infinit. à πρόσειμι· vide præced.

Προσειπεῖν, *alloqui, affari,* a. 2. infin. act. verbi προσέπω. Th. ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. sing. præs. ind. à πρόσειμι, *adeo.* Th. εἶμι, *eo.*

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, *animum adverto, caveo:* f. προσέξω. Th. ἔχω, *habeo:* a. 2. ἔσχον.

Προσεκέατο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. et

Προσέκειτο, *instabat,* 3. sing. imperf. ind. med. verbi πρόσκειμαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Προσεκκαίω, *accendo, insuper exuro:* f. -καύσω. a. 1. -εξέκαυσα. perf. -εκκέκαυκα. Vide ἐκκαίω.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω, *agglutino:* fut. ήσω. perf. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten.*

Προσέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. à προσκόπτω, *offendo, impingo:* f. ψω. perf. προσκέκοφα, aor. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ. perf. pass. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, *scindo.*

Προσεκτήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, *acquiro.* Th. κτάομαι, *possideo:* f. m. κτήσομαι. perf. pass. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, *advolvo.* Th. κυλίω, *volvo:* f. ίσω. perf. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. sing. imperf. act. verbi προσκυνέω, *osculor, adoro:* f. ήσω. perf. προσκεκύνηκα. aor. 1. προσεκύνησα. ex πρὸς et κυνέω, idem quod κύω, *osculor.*

Προσέκυρσε, *appulit,* 3. sing. aor. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, *appropinquo.* Th. κύρω, *incido:* f. Æol. κύρσω.

Προσεκχέω, *effundo, insuper effundo:* f. -εύσω. a. 1. -εξέχευ-

σα. perf. -εκκέχυκα. Th. χέω, *fundo.*

Προσελαύνω, *advehor:* ex πρὸς et ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.

Προσελεῖν, *contumeliâ afficere:* προσελῦμεν, *contumeliâ afficimus.*

Προσέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Poët. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγω, *insuper dico.* Th. λέγω, *dico:* f. ξω. perf. χα.

Προσελέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Προσελεύσεται, 3. sing. f. 1. m. et

Προσελήλυθα, 1. sing. perf. med. et

Προσελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, *accedo.* Th. ἔρχομαι, *venio:* f. med. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον. perf. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, μένη, μενον, *attrahens,* præs. part. med. verbi seq.

Προσέλκω, fut. ξω. et προσέλκομαι, *attraho, extraho; illicio,* sc. *in fraudem:* ex πρὸς et ἕλκω, *traho.*

Προσεμβαίνω, *ingredior; insulto:* ex πρὸς, ἐν, et βαίνω, *eo, vado:* f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προσεμβριμάομαι, -ῶμαι, *amplius minor.*

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, *permaneo.* Th. μένω, *maneo:* fut. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, *admiscuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.

Προσεμπικραίνομαι, *insuper acerbor in aliquâ re:* ex πρὸς, ἐν, et πικραίνω, *exacerbo.* Th. πικρὸς, ὰ, *amarus.*

Προσεμπρήθω, *insuper incendo, præterea accendo:* ex πρὸς, ἐν, et πρήθω.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐμφερὴς, *similis.* Th. φέρω, *fero.*

Προσένᾶχε, Dor. pro προσένηχε, 3. sing. imperf. à προσνήχω, *adnato:* f. ξω. à νήχω, idem quod th. νέω, *nato.*

Προσενεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. προσένεγκον, άτω. προσενέγκας, aor. 1. part. act. et

Προσενεχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. à προσφέρω, *affero, offero.* Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, perf. med. Att. verbi προσφέρω· vide præced.

Προσενθυμεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. à

Προσενθυμέω, *intelligo:* f. ήσω. perf. προσεντεθύμηκα· ex πρὸς, ἐν, et θυμὸς, *animus.*

Προσεντείνω, *insuper intendo, magis cædo:* ex πρὸς, ἐν, et τείνω, *tendo,* quod vide.

Προσεξαποστέλλω, *prætereà dimitto, exire jubeo:* à πρὸς, ἐξ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto.*

Προσεξηγέομαι, *prætereà enarro.* Th. ἡγέομαι.

Προσέοικα, *assimilis sum, videor:* perf. med. à προσείκω.

Προσεοικότα, acc. sing. à

Προσεοικὼς, υῖα, ὸς, *assimilis, decens,* perf. part. med. verbi προσείκω.

Προσέπαισε, Att. pro προσέπαιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, *jocor.* Th. παίζω, *ludo, jocor:* f. ξω et σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, *accido ad pedes:* fut. προσπτώσω. perf. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. aor. 2. part. act. προσπεσὼν, ῦσα, όν. Th. πίπτω, *cado:* f. 2. m. πεσῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, *insuper ostendo:* ex πρὸς, ἐπὶ, et δείκνυμι, seu δεικνύω, f. ξω, *monstro:* perf. δέδειχα.

Προσεπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *insuper acquiro:* ex πρὸς, ἐπὶ, et κτάομαι.

Προσεπιμετρέω, *ultra justum subindè admetior, ad cumulum addo:* ex πρὸς, ἐπὶ, et μετρέω, *metior.* Th. μέτρον, *mensura.*

Προσεπιστέλλω, f. ελῶ, *insuper mitto:* ex πρὸς et ἐπιστέλλω.

Προσεπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, *insuper increpo; increpo:* ex πρὸς et ἐπιτιμάω.

Προσεπιφύομαι, *insuper adnascor:* à πρὸς, ἐπὶ, et φύομαι. Vide ἐπίφυμι.

Προσεπλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσπλήκω, *annecto.* Th. πλέκω, *necto:* f. ξω. a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσποιέομαι, *fingo, simulo.* Th. ποιέω, *facio.*

Προσέπταισεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προσπταίω, *impingo.*

Προσέπτυκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor;* item *amicè saluto:* f. ξομαι. perf. pass. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, *circumvolutus* vel *adplicitus fui:* ex πρὸς et πτύσσω, *plico.*

Προσέπω, inusit. in præsenti, *alloquor, compello; appello, nomino; saluto.* a. 2. προσεῖπον. a. 2. inf. προσειπεῖν. a. 2. part. προσειπών. Poët. προσέειπον, vel imperf. vel a. 2. et a. 1. προσεῖπα. ex πρὸς et ἔπω, *dico.*

Προσεργάζομαι, *aliquid operis addo, prætereà efficio, lucrifacio:* f. άσομαι. a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο. ab ἐργάζομαι, *operor:* perf. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*

Προσερεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi προσερέω, *alloquor:* quod ab ἐρέω, *dico.* Th. εἴρω, idem.

Προσερείδω, f. είσω, *applico; affigo; obsideo.* med. *innitor, confido; inhæreo, studiosè rem consector.* ex πρὸς et ἐρείδω.

Προσερείσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi præc.

Προσερεύγω, fut. ξω, *adructo; cum ructu afflo.* Th. ἐρεύγω, *ructo:* f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Προσέρπω, fut. ψω, *adrepo:* ex πρὸς et ἕρπω.

Προσέρχομαι, *adeo, accedo:* cum dat. imperf. m. προσηρχόμην, ου, ετο, f. m. προσελεύσομαι. a. 2. προσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. πρόσελθε. aor. 2. part. act. προσελθὼν, ῦσα, όν. perf. med. προσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Προσέσθε, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσίημι, *admitto:* qu. ab ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. a, 2. ἧκα. a. 2. m. ἥν. a. 2. ἕμην. Th. ἕω, *mitto.*

Πρόσεστι, *adest, additur, accedit,* 3. sing. præs. verbi πρόσειμι· ab εἰμὶ, *sum.*

Προσέσχηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσέχω, *adhibeo:* quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινα, *aliquem sibi socium adjungere,* præs. infin. à

Προσεταιρίζομαι, *sodalem adscisco:* ex πρὸς et ἑταιρίζω, f. ίσω. Th. ἑταῖρος, *sodalis.*

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, q. v.

Προσετέθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, *appono,* quod vide.

Προσέτι, adv. *adhuc, insuper, prætereà.* Th. ἔτι, idem.

Προσετίθει, 3. sing. imperf. act. quod à προσιθέω pro προστίθημι, *appono.* Th. τίθημι, *pono.*

Προσετίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προσεύξομαι, fut. 1. med. verbi προσεύχομαι, quod vide.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, *precatio, petitio;* item *locus precationis,* apud Judæos. A
Προσεύχομαι, *precor:* imperf. m. προσηυχόμην, ȣ, ετο, Att. fut. προσεύξομαι. a. 1. m. προσηυξάμην, ω, ατο, Att. a. 1. imperat. m. πρόσευξαι, άσθω. a. 2. sub. m. προσεύξωμαι, ῃ, ηται. aor. 1. infin. m. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, *precor.*
Προσέφερεν, 3. sing. imperf. act. verbi προσφέρω, *adfero.* Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, *alloquor.* Th. φημὶ, seu φάω, *dico.*
Προσεφώνεον, *alloquebantur,* 3. pl. imperf. act. à προσφωνέω. Th. φωνὴ, *vox.*
Προσεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *attentus;* item *contiguus, cohærens, proximus, vicinus:* à προσέχω, quod vide.
Προσέχοντος, gen. sing. præs. part. act. verbi προσέχω, quod vide.
Προσεχόντως, adv. *attentè:* à
Προσέχω, *adhibeo,* scil. τὸν νȣ̃ν, *animum adverto, caveo:* item *ausculto, obtempero: applico, appellor; permaneo, adhæreo:* imperf. προσεῖχον, ες, ε. præs. infin. προσέχειν. fut. προσέξω. perf. προσέσχηκα. aor. 1. sub. act. προσέξω, ῃς, ῃ, item *deditus sum alicui rei,* 1 Tim. iii. 8. μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντα, *non nimis vino deditus.* et Polyæn. VIII. ὁρῶσα τὸν ἄνδρα τρυφῇ προσέχοντα ϗ μέθῃ. Th. ἔχω, *habeo.*
Προσεῶντος, gen. sing. part. præs. verbi προσεάω, *permitto.* Th. ἐάω, *sino;* f. άσω. perf. εἴακα. a. 1. εἴασα.
Προσέωξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Att. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, *aperio.*
Προσζημιόω, fut. ώσω, *insuper damno afficio:* ex πρὸς et ζημιόω.
Προσῇ, 3. sing. sub. verbi πρόσειμι, *adsum.* Th. εἰμί.
Πρόσηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est ætatis pubertati proximæ:* ex πρὸς et ἥβη.
Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω, quod vide.
Προσῆγε, *accersivit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, *adduco,* quod vide.
Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. et προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, *cognomino,* quod vide.
Προσηγορία, ας, ἡ, *appellatio:* ab eod. verbo.
Προσῄκται, *similis est,* 3. sing. perf. pass. Ion. Dialysi pro προσεῖκται, verbi προσείκω, *similis sum:* in perf. pass. προσεῖγμαι, ξαι, κται, et solutâ diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ε in η, προσῄγμαι, ῄξαι, ῄκται. Th. εἴκω, *similis sum:* perf. med. ἔοικα.
Προσήκατο, *admisit,* 3. sing. a. 1. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.* a. 1. ἧκα.
Προσήκει, *pertinet, decet,* 3. sing. præs. vel impersonale, à
Προσήκω, *pertineo, convenio; cognatus* seu *conjunctus sum:* fut. ήξω. perf. med. προσῆκα. Th. ἥκω, *venio.*
Προσήκων, οντος, et τὸ προσῆκον, *pertinens: κατὰ τὸ προσῆκον, ut decet:* τὰ προσήκοντα, in pl. n. g. à præced.
Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, *accedo,* quod vide.
Προσήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *soli expositus, apricus:* ex πρὸς et ἥλιος.
Πρόσηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, et ex iisd.
Προσηλόω, -ῶ, *clavis affigo:* f. ώσω. perf. προσήλωκα. a. 1. προσήλωσα. ab ἡλόω, *clavis affigo.* Th. ἧλος, *clavus.*
Προσηλυτευσις, εως, ἡ, *habitatio in gente cui insitus sis:* ex
Προσηλυτεύω, f. εύσω, *in gente cui insitus sum habito, sum advena:* à
Προσήλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *advena, PROSELYTUS,* Angl. PROSELYTE: Matt. xxiii. 15. Act. ii. 10. vi. 5. xiii. 43. sic dictus adventitius ad religionem Judaicam, quique distinguitur a Judæo nato. Vocantur etiam προσήλυτοι qui ex aliis religionibus ad Christianismam accedunt. à προσέρχομαι, *accedo;* in perf. med. προσελήλυθα.
Πρόσημαι, *assideo:* ex πρὸς et ἧμαι, q. v.
Προσημαίνω, f. ανῶ, *præsignifico, portendo.* προσημαινόμενος, *cujus antè facta est mentio.* ex πρὸ et σημαίνω.
Προσῆν, imperf. act. verbi πρόσειμι, *adsum:* ab εἰμὶ, *sum.*
Προσηνδραποδίσθαι, perf. infin. pass. verbi προσανδραποδίζομαι, *insuper in servitutem redigo.*
Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, *affero,* quod vide.
Προσήνεπε, vide simplex ἤνεπον, *dixi.*
Προσηνέχθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, *affero.* Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω. perf. pass. ἤνεγμαι.
Προσηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benignus:* ex πρὸς et ἠΰς, *bonus.* Th. ἐΰς, idem.
Προσηρτημένος, η, ον, *appensus,* perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Th. ἀρτάω, *appendo.*
Προσηύδα, *alloquebatur,* 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω, f. ήσω. ab αὐδάω, *loquor:* imperf. ηὔδαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. Th. αὐδὴ, *vox.*
Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, *precor,* quod vide.
Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, *adduco.* Th. ἄγω. f. ξω. perf. ἦχα. a. 1. ἦξα.
Πρόσθε, *antè:* à πρό. πρόσθε βαλὼν, *superans.*
Προσθεῖναι, a. 2. infin. act. et
Προσθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 2. part. act. et
Προσθείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. act. verbi προστίθημι, *addo,* quod vide.
Πρόσθεμα, ατος, τὸ, *additamentum, appositum:* ab eod.
Προσθέμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.
Πρόσθεν, *anteà,* et Poët. πρόσθε. Th. πρὸ, *ante.*
Πρόσθεσις, εως, ἡ, *appositio, additio, incrementum:* à προστίθημι, qu. vide.
Πρόσθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et
Προσθετὸς, ὴ, ὸν, *adscititius:* ab eod.
Προσθήκη, ης, ἡ, *additamentum:* à προστίθημι, *addo.* Th. τίθημι, *pono.*
Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd. et th.
Προσθλίβω, *insuper premo, apprimo, attero:* fut. ψω. perf. -έθλιφα. Th. θλίβω.
Προσιέναι, præs. infin. act. à
Προσίημι, *aggredior, admitto:* ex πρὸς et ἵημι, seu εἶμι. Th. ἕω, *eo;* seu ἕω, *mitto.*
Προσίησαν, per Ectasin Poët. pro προσίεσαν, 3. pl. imperf. verbi προσίημι, *accedo:* qu. ab ἵημι, eo. Th. ἕω.
Προσιόντι, dat. sing. à προσιὼν, όντος, a. 2. part. verbi πρόσειμι, *accedo.* a. 2. πρόσιον, ες, ε, *adivi:* ab εἶμι, *eo;* a. 2. ἴον. Th. ἕω, *eo.*
Προσίσταμαι, *obsisto, adversor;* item *adsum, proximus sum:* ex πρὸς et ἵστημι.
Προσίστημι, *sisto, inhibeo, obicem*

oppono; item *affirmo*, *firmitèr colloco*: ex iisd.

Προσίσχω, *adhibeo*, *adverto*; *appello aliquò*; *attendo*: ex πρὸς et ἴσχω vel ἔχω, *habeo*.

Προσιὼν, όντος, *accedens*: vide προσιόντι.

Προσκαθήκω, *pertineo*, *advenio*: f. ήξω. aor. 1. -εκάθηξα. perf. -εκάθηχα. ex πρὸς, κατὰ, et ἥκω, *venio*.

Πρόσκαιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *temporarius*: q. d. *ad tempus durans*. Th. καιρὸς, *opportunitas*.

Προσκαίρως, *ad tempus*: à præc.

Προσκαίω, *aduro*: fut. καύσω. perf. κέκαυκα. Th. καίω.

Προσκαλεσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προσκαλέομαι, ȣ̃μαι, *advoco*: f. m. έσομαι. a. 1. m. προσεκαλεσάμην. a. 1. imperat. m. προσκάλεσαι, άσθω. aor. 1. sub. m. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται, perf. pass. προσκέκλημαι. Hæc à

Προσκαλέω, -ῶ, *advoco*, *accerso*, *advoco in auxilium*; item *in jus voco*. Th. καλέω, *voco*, f. έσω. perf. κέκληκα.

Προσκαρτερέω, -ῶ, cum dat. *semper sum præstò*, *perduro*: f. ήσω. a. 1. προσεκαρτέρησα. à πρὸς et καρτερέω, *tolero*: hoc à καρτὸς, idem quod κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, *perseverantia*: à præcedente.

Προσκαταλείπω, *dimitto*, *cesso*: f. λείψω. perf. λέλειφα. Th. λείπω, *linquo*.

Προσκατηγορέω, ῶ, f. ήσω, *insuper accuso*: ex πρὸς et κατηγορέω.

Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, *adustio*: ex προσκαίω.

Προσκέεται, Ion. pro πρόσκειται. à

Πρόσκειμαι, *adjaceo*; *addor*, *adsto*; *addictus sum alicui*, *colo*; *insto*; *hortor*; *incumbo*. præs. part. m. προσκείμενος, η, ον. ex πρὸς et κεῖμαι, *jaceo*.

Προσκεκλησάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, *adhortor*. Th. κέλω, seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*: f. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ȣ, τὸ, *cervical*, *pulvinar*: ex πρὸς et κεφάλαιον, *caput*. Th. κεφαλὴ, idem.

Προσκεφάλη, ῆς, ἡ, idem.

Προσκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *curam gerens*; *qui est affinis alicui*: à πρὸς et κῆδος, εος, τὸ, *affinitas*, *cura*.

Προσκήνιον, ȣ, τὸ, PROSCENIUM, *vestibulum et aulæum scenæ*: à πρὸ et σκήνη, *tabernaculum*.

Προσκηρύττω, *edico*: ex πρὸς et κηρύττω.

Προσκληρόω, -ῶ, *sorte allego*, seu *sorte lectum adjungo*; simpliciter *adjungo*, *consocio*. fut. ώσω. perf. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, *sors*.

Πρόσκλησις, εως, ἡ, *citatio*, in jus *vocatio*: ex πρὸς et καλέω, *voco*.

Προσκλίνω, f. ινῶ, *inclino versùs*, *acclino*: ex πρὸς et κλίνω.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, *inclinatio in alteram partem*, propriè *animi*; *propensio*. Metaph. à librâ. Ex πρὸς et κλίνω, *reclino*.

Προσκολλάω, -ῶ, *agglutino*: f. ήσω. perf. προσκεκόλληκα. a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, η. f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, *adhærebo*. Ex πρὸς et κολλάω, *glutino*. Th. κόλλα, *gluten*.

Προσκομίζω, *apporto*, *affero*, *adveho*: ex πρὸς et κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, *offendiculum*, *obstaculum in viâ*; *damnum*: à προσκόπτω, *offendo*, quod vide.

Προσκοπέω, -ῶ, f. ήσω, *provideo*, *prospicio*: ex πρὸ et σκοπέω.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, *offensio*: à perf. med. verbi προσκόπτω.

Πρόσκοπησις, εως, ἡ, *contemplatio*, *prospectio*: à verbo προσκοπέω.

Προσκόπτω, *offendo*, *impingo*. cum. dat. vel seq. πρὸς cum acc. f. ψω. perf. προσκέκοφα. a. 1. προσέκοψα. aor. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ. perf. pass. προσκέκομμαι. perf. m. προσκέκοπα. ex πρὸς et κόπτω, *scindo*, *ferio*.

Προσκρȣσάσης, gen. sing. f. g. a. 1. part. act. à προσκρούω.

Πρόσκρȣσις, εως, ἡ, *impactio*, *offensio*: à seq.

Προσκρȣ́ω, *impingo*, *offendo*; *infensus sum alicui*, Dem. c. Med. § 13. ex πρὸς et κρȣ́ω, *pulso*. f. σω. a. 1. ἔκρȣσα.

Προσκτάομαι, *acquiro*, *adjungo*: ex πρὸς et κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Πρόσκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *acquisitus*. D. S.

Προσκυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Προσκυλίω, *advolvo*. fut. ίσω. perf. προσκεκύλικα. a. 1. προσεκύλισα. Th. κυλίω, *volvo*.

Προσκυνέω, propriè *osculor*, *adoro*, *veneror*: cum acc. et sæpè dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησα. perf. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς et κυνέω, idem quod th. κύω, *osculor*.

Προσκύνημα, ατος, τὸ, et

Προσκύνησις, εως, ἡ, *adoratio*, *osculatio*: et

Προσκυνητὴς, ȣ̃, ὁ, *adorator*: à præced.

Προσκύπτω, *inclino me ad aliquid*: ex πρὸς et κύπτω, *inclino me*.

Προσκύρω, f. ύρσω et υρῶ, *incido in*: ex πρὸς et κύρω.

Πρόσκωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est ad remum*, *remex*: ex πρὸς et κώπη, *remus*.

Προσλαβόμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. et

Προσλαβὼν, ȣ̃σα, ὸν, *addens*, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλαλέω, *alloquor*, cum dat. fut. ήσω. perf. προσλελάληκα. a. 1. προσελάλησα. a. 1. infin. act. προσλαλῆσαι. ex πρὸς et λαλέω, *loquor*.

Προσλαμβάνω, *accipio præterea*, *assumo*, *adscisco*, *adjungo mihi*: cum acc. f. m. προσλήψομαι. a. 2. προσέλαβον. a. 2. infin. act. προσλαβεῖν. a. 2. m. προσελαβόμην, ȣ, ετο. aor. 2. imperat. m. προσλαβȣ̃, έσθω, *recipe*. aor. 2. part. med. προσλαβόμενος. Th. λαμβάνω, *capio*.

Προσλέγω, *insuper dico*: f. ξω. præs. med. προσλέγομαι, *alloquor*; *animo verso*, *cogito*. Hes. Op. Th. λέγω, *dico*.

Πρόσληψις, εως, ἡ, *assumptio*: à προσλαμβάνω.

Προσλογίζομαι, *adnumero*, *computo*, *recenseo*: f. m. ίσομαι. perf. pass. λελόγισμαι, σαι, σται. ex πρὸς et λογίζω.

Προσλογιστέος, έα, έον, *adnumerandus*: à præc.

Προσμεῖναι, a. 1. infin. et

Προσμείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Προσμενέτω, *expectet*, 3. sing. imperat. præs. act. à

Προσμένω, *permaneo*, *sustineo*, *expecto*, *persevero*: cum dat. f. προσμενῶ. aor. 1. ind. act. προσέμεινα. Th. μένω, *maneo*.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, f. ξω, *admisceo in*, *applico*, *admoveo*; *appello*, *subeo*, *succedo*; *manum consero*, *confligo*; *adeo quem*. προσμῖξαι, *appellere aliquò*, a. 1. inf. προσμιγνύναι τινὰ κράτει, *aliquem victoriæ compotem efficere*, præs. infin. act. Th. μίγνυμι.

Προσνέμω, *tribuo*, *attribuo*. προσνέμω ἐμαυτὸν, *permitto me*, *ad-*

jungo me, cum dat. præs. pass. προσνέμομαι, *tribuor, attribuor*; item *adscribor*. Th. νέμω, *tribuo*: fut. μῶ. perf. νενέμηκα.

Πρόσοδοι, *supplicationes ad Deorum templa*: n. pl. à

Πρόσοδος, ου, ἡ, *adventus, accessus, aditus; conventus; reditus, proventus*; ex πρὸς et ὁδὸς, ἡ, *via*.

Προσοδύρομαι, *lamentor ad*: cum dat. ex πρὸς et ὀδύρομαι, *lugeo*.

Προσόζω, *oleo*: Theocrit. προσόσδω. Th. ὄζω, idem.

Προσοίγω, *adaperio*; fut. οίξω. perf. προσέωχα.

Πρόσοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vicinus*: ex πρὸς et οἶκος.

Προσοίσειν, f. 1. infin. act. verbi προσφέρω, *adfero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσησθε, 2. pl. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, *accedo, adeo*. Th. οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι.

Προσοκέλλω, *appello, applico*; it. *impingo*, cum dat. ab ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello*.

Προσομαρτέω, -ῶ, f. ήσω, *comitor*: ex πρὸς et ὁμαρτέω, f. ήσω, *sequor*. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμοῦ, *simul*.

Προσομαρτῇ, *comitetur*, 3. sing. præs. subj. act. verbi præc.

Προσομίλει, *conversare*, præs. imperat. act. à

Προσομιλέω, fut. ήσω, *conversor*. Th. ὅμιλος, *turba*.

Προσομολογέω, *insuper fateor* vel *spondeo, fateor*. ab ὁμολογέω, *consentio, spondeo*. Th. λέγω, *dico*.

Προσόμουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vicinus, confinis*: ex πρὸς, ὁμὸς, et οὖρος. Ion. pro ὅρος, *terminus*.

Προσὸν, όντος, τὸ, *quod superest*, præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Προσονομάζω, *cognomino*: fut. άσω. perf. -ωνόμακα. ex ὀνομάζω, *nomino*.

Προσοράω, ῶ, *aspicio*: ex πρὸς et ὁράω.

Προσορμίζομαι, *appello*, vel *pervenio in portum*: fut. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η. ex πρὸς et ὁρμίζω, *navem in stationem subduco*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Πρόσου pro πρόσεσο, *admitte*, a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*. f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. m. ἕσο, ἕο et οὗ.

Προσουδίζω, f. ίσω, *humi allido*. Th. οὖδος, εος, τὸ, *solum*.

Πρόσουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vicinus*: ab οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus*.

Προσοῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ seu ἕω, *sum*. præs. part. ὢν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, *insuper debeo*: fut. ήσω. perf. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, *debeo*; f. ήσω.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, *attentio, consideratio*: à προσέχω.

Προσοχθέω, idem quod seq.

Προσοχθίζω, *infensus sum*, cum dat. f. ίσω. perf. προσώχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε. ex πρὸς et ὀχθίζω, idem cum th. ὀχθέω, *indignor*.

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, et

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, *offendiculum, offensio*: à præced. verbo.

Προσοχυρόω, ῶ, f. ώσω, *insuper* vel *ampliùs munio*: ex πρὸς et ὀχυρόω.

Πρόσοψις, εως, ἡ, *facies; vultus*; item *color, species*: ex πρὸς et ὄψις, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προσπαίζω, f. αίσω, *jocor cum*. ex πρὸς et παίζω, *jocor, ludo*.

ΠΡΟ΄ΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens, subitus*.

Προσπαρακαλέω, -ῶ, *adhortor*: f. έσω. perf. -κέκληκα. Th. καλέω, *voco*.

Προσπασσαλεύω, *paxillis affigo*. Th. πάσσαλος, *paxillus, clavus ligneus*.

Προσπάσσω, *inspergo, adspergo*: fut. άσω. perf. προσπέπακα. Th. πάσσω vel -ττω.

Πρόσπεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui valdè esurit, famelicus*: à πεῖνα, ης, ἡ, *fames*.

Προσπελάζω, et προσπελάω, fut. άσω, *appropinquo, admoveo*. προσπελασθεῖσα, nom. sing. part. a. 1. pass. f. g. *congressa*. ex πρὸς et πελάζω.

Προσπέμπω, *insuper mitto*: fut. ψω. perf. προσπέπεμφα. pass. προσπέπεμμαι.

Προσπεριβάλλομαι, *circundo, circumplector*: item *ultrà modum amplector*: ex πρὸς, περὶ, et βάλλω, *jaceo*.

Προσπερονάω, *fibulâ adnecto*. Xen. Cyrop. ex πρὸς et περονάω.

Προσπεσοῦσαν, acc. sing. f. g. à

Προσπεσὼν, οῦσα, ὸν, *qui irruit, adortus*, a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνυμι, *affigo*. fut. ήξω. perf. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. act. προσπήξας, αντος. ex πρὸς et πηγνύω seu πήγνυμι, *compingo*. f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Προσπηχύνομαι, f. ύνοῦμαι, *ulnis amplector*: à πρὸς, et πῆχυς.

Προσπίλναμαι, *appellor, admoveor*: à πιλνάω, vel πίλνημι, *admoveo*: Th. πέλας, *propè*, adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. præs. à

Προσπίπτω, *accido, evenio; accido ad, supplex fio; irruo, adorior; occurro, obvius fio*: cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε. f. προσπτώσω. perf. προσπέπτωκα. aor. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, ὸν. Th. πίπτω, *cado*.

Προσπλάζω, per Sync. pro προσπελάζω, idem quod simplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo*. Th. πέλας.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, *navigabilis*, -*e*. à πλῶμι. idem ac πλέω, *navigo*.

Προσποιέομαι, -οῦμαι, *vendico mihi; acquiro, in potestatem redigo; concilio mihi; simulo*: imperf. προσεποιεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -έετο, -εῖτο. Th. ποιέω, *facio*.

Προσποιέω, ῶ, f. ήσω, *facio ut meum sit, mihi assumo* vel *vendico, in meam potestatem redigo; acquiro*. ex πρὸς et ποιέω.

Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. med. vel pass. verbi præced.

Προσποίησις, εως, ἡ, *vindicatio, acquisitio, simulatio*: à verbo præc.

Προσποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, et προσποιητὸς, ἡ, ὸν, *simulatus*: ab eod.

Πρόσπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *famulus, -a*. Th. πολέω, *verso*.

Προσπορεύομαι, *accedo*, cum dat. fut. m. εύσομαι. perf. προσπεπόρευμαι· à πορεύομαι, *eo, proficiscor*: hoc à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*: fut. ρῶ. perf. κα. perf. med. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω, idem quod th. πταίω, *offendo*.

Προσπτῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi προσίπτημι, *advolo*, qu. ab ἵπτημι, *volo, -as*. f. πτήσω. a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην et ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, fut. ξω, *applico*; item *complector*. in pass. προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor*; it. *amicè saluto, blandè compello, amicè excipio et amplector*. Th. πτύσσω, *plico*.

Προσπυρόω, -ῶ, *magis accendo:* à πρὸς et πυρόω.

Προσραίνω, *adspergo, inspergo, adjicio:* f. -ρᾰνῶ. aor. 1. -έῤῥᾰνᾰ. perf. προσέῤῥαγκᾰ. ex πρὸς et ῥαίνω.

Προσρέω, fut. εύσω, *affluo.* Th. ῥέω, *fio.* Est et

Προσρέω, f. ήσω, *alloquor.* Th. ῥέω, *dico.*

Προσρήγνῡμῐ, *allido, illido:* fut. ήξω. perf. προσέῤῥηχᾰ. aor. 1. προσέῤῥηξᾰ, ας, ε. ex πρὸς et ῥήσσω seu ῥήγνυμι, *frango.*

Πρόσσοθεν, Poët. pro πρόσωθεν, adv. *è longinquo.* à πρόσω.

Προσστείχω, fut. ξω, *advenio:* ex πρὸς et στείχω.

Πρόσσω, Poët. pro πρόσω, *ante se, in anteriorem partem.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρόσταγμᾰ, ατος, τὸ, *præceptum, mandatum:* à προστάσσω, quod vide.

Προσταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, *labores et ærumnas in aliquâ re suffero:* ex πρὸς et ταλαιπωρέω.

Προστάξαι, a. 1. infin. act. et

Προστάξῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi προστάσσω, q. v.

Πρόσταξῐς, εως, ἡ, *ordinatio, mandatum.* ab eod. verbo.

Προστάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προστάσσω, quod vide.

Προσταράττω, *prætereà turbo.* Th. ταράσσω, vel -ττω.

Προστᾰς, ᾰδος, ἡ, *porticus, postes ostii, antæ.*

Προστᾰσῐᾰ, ας, ἡ, *præfecturæ dignitas; it. cura, tutela, patrocinium, auxilium; cultus externus, comitatus.* à προΐστημι, *præficio.* Th. ἵστημι.

Προστάσσω, vel -ττω, *mando, præcipio.* fut. ξω. perf. προστέταχᾰ. a. 1. προσέταξᾰ, ας, ε. perf. pass. προστέταγμαι. perf. part. pass. προστεταγμένος, η, ον· in pl. n. g. τὰ προστεταγμένᾰ, *quæ præcepta sunt.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.*

Προστᾰτεῖᾰ, ας, ἡ, *præfectura, procuratio:* item *patrocinium, defensio:* et

Προστᾰτεύω, f. εύσω. vel

Προστᾰτέω, f. ήσω, *præsum, præsideo;* item *patrocinor, defendo:* à

Προστᾰτης, ου, ὁ, *præfectus, præses; quicunque est in aliquo genere primus; patronus:* in acc. sing. προστάτην. à προΐστημι, *præpono, præficio.* Th. ἵστημι, *statuo.*

Προστᾰτῐς, ῐδος, ἡ, *patrona, hospita:* sic vocatur *Phœbe,* Rom. xvi. 1. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit. à præc.

Προστᾰτοῦντῐ, dat. sing. part. præs. à προστατέω, *præsum,* quod vide.

Προστάττω, vide προστάσσω.

Προστεθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. et

Προστεθήσομαι, ῃ, εται, *apponar,* fut. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προστερνῐδῐος, ου, ὁ ἡ, *pectori anteriùs applicatus.* hinc προστερνίδιον, ου, τὸ, *pectorale.* ex πρὸ et στέρνον.

Προστεταγμένος, η, ον. perf. part. pass. verbi προστάσσω, *mando,* quod vide.

Προστήκω, f. ξω, *liquefactum affundo.* hinc Metaph. *adhæreo, insideo.* Th. τήκω, *liquefacio.*

Προστῆναι, aor. 1. infin. act. à προΐστημι, *præpono, præficio.* Th. ἵστημι, *statuo:* fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Προστῐθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, præs. part. act. προστῐθέναι, præs. infin. act. et

Προστῐθεμεν, 1. plur. præs. ind. act. et

Προστῐθέμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. à

Προστῐθημῐ, *appono, applico, admoveo; addo, adjicio; adjungo; tribuo; propono.* imperf. act. προσετῐθην, et in 3. sing. προσετῐθη, et προσετῐθει, tanquam à προστιθέω. f. προστιθήσω. perf. προστέθεικᾰ. a. 1. προσέθηκᾰ. a. 2. προσέθην, ης, η. a. 2. imperat. act. πρόσθες. aor. 2. inf. προσθεῖναι. a. 2. part. act. προσθεὶς, εῖσᾰ, έν. Προστῐθεμαι, *addor, adjungo me, assentior; adstipulor, faveo, addico me.* imperf. m. προσετιθέμην, σο, το. aor. 1. ind. pass. προσετέθην, ης, η. f. 1. pass. προστεθήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. προσεθέμην, σο, το. ex πρὸς et τίθημι, *pono.*

Προστῑμᾰω, -ῶ, fut. ήσω, *mulcto.* Undè

Προστῑμημᾰ, ατος, τὸ, et

Πρόστῑμον, -ου, τὸ, *mulcta, pœna.*

Προστρᾰγῳδέω, ῶ, f. ήσω, *tragicè alloquor:* ex πρὸς et τραγῳδός.

Προστρᾰπὼν, οῦσᾰ, όν, *qui evertit aliquid, et in suam potestatem redegit,* a. 2. part. act. à

Προστρέπω, *oro, obsecro, ad genua provolutus precor.* expon. et *everto.* Th. τρέπω, *verto.* aor. 2. ἔτραπον. perf. med. τέτροπα.

Προστρέχω, *occurro:* in 3. pl. προστρέχουσῐν. fut. θρέξω. perf. προσδέδρᾰμηκᾰ. a. 2. προσέδρᾰμον, ες, ε. aor. 2. part. act. προσδρᾰμὼν, οῦσᾰ, όν. perf. med. προσδέδρομᾰ. Th. τρέχω, *curro.*

Προστρῐβω, *attero, affrico, infrico;* præs. pass. προστρῐβομαι, *mihi affricatur* vel *infricatur;* item *affrico, incutio, infligo, impingo.* Th. τρίβω, *tero;* fut. ψω.

Πρόστροπος, ου, ὁ ἡ, *conversus ad:* à προστρέπω.

Προστυγχᾰνοντες, nom. pl. præs. part. ex

Προστυγχᾰνω, *occurro, obvius fio; consequor aliquid; alicui rei deditus sum:* à πρὸς et τυγχάνω.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. à προσυποδείκνυμι.

Προσυπογρᾰφω, f. ψω, *insuper subscribo:* ex πρὸς et ὑπογράφω.

Προσυποδείκνῡμῐ, *ostendo:* à πρὸς, ὑπὸ, et δείκνυμι, *monstro.*

Προσυπομιμνήσκω, *prætereà in memoriam revoco; admoneo:* ex πρὸς, ὑπὸ, et μιμνήσκω.

Προσυψόω, -ῶ, *attollor, insuper extollo:* fut. -υψώσω. ex πρὸς et ὑψόω.

Προσφᾰγῐον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον,) *quicquid cum pane comeditur:* ex πρὸς et φάγω, *edo.*

Πρόσφᾰτος, ου, ὁ ἡ, propriè *recens dictus,* vel *occisus.* et in genere *recens, novus.* πρόσφατον, adv. pro νεωστὶ, *modò, nupèr, recentèr.* Ex πρὸς et φάω, *loquor,* vel *occido.* perf. pass. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφᾰτως, adv. *nupèr.* ex præced.

Προσφερὴς, έος, ὁ ἡ, *similis:* à προσφέρομαι.

Προσφέρω, *offero; affero, apporto, adhibeo; irruo:* in med. *sumo* v. gr. *cibum; tracto aliquem; manus consero; adjungo me alicui, assentior.* præs. imperat. act. πρόσφερε, έτω. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκᾰ. a. 2. προσήνεγκον. a. 1. pass. προσηνέχθην, ης, η. perf. med. προσενήνοχᾰ, ας, ε. Att. pro προσήνοχᾰ. ex πρὸς et φέρω, *fero.*

Προσφεύγω, *fugio ad, confugio, transfugio.* Th. φεύγω, *fugio.* f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον.

Πρόσφημῐ, imperf. προσέφην, et in med. πρόσφᾰμαι, unde inf. πρόσφασθαι, *alloquor, compello.* ex πρὸς et φημί.

Προσφθείρω, et προσφθείρομαι, *adrepo.* à φθεὶρ, *serpens.* Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329.

Προσφιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *amabilis, gratus, amicus:* ex πρὸς et φίλος, *amicus.*

Προσφιλῶς, adv. *amicè, benevolè:* ex præc.

Προσφορᾱ̀, ᾶς, ἡ, *oblatio; sumptio cibi, cibus ipse; exprobratio:* et

Πρόσφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro participio προσφερόμενος, *allatus, advectus;* item *accommodatus, aptus, conveniens:* à προσφέρω.

Προσφυέως, Ion. pro προσφυῶς, quod vide.

Προσφυῆ, acc. sing. ex

Προσφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *coalescens, adhærens; ingenitus, innatus; naturâ accommodatus:* ex φροσφύω.

Προσφυλᾰκὴ, ῆς, ἡ, *cautio, excubiæ, munitio.*

Πρόσφυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, *qui confugit ad aliquem cujus patrocinium exigit; profugus:* à προσφεύγω.

Προσφῦς, ῦσᾰ, *adhærens,* a. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod ex

Προσφῦ̆ω, *agnasci facio:* f. σω. perf. προσπέφῠκᾰ, *agnatus sum;* item *annexus sum, adhæreo.* Th. φύω, *nascor,* a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φὺς, ab inusit. φῦμι.

Προσφυῶς, *aptè, concinnè, convenientèr:* à προσφυής.

Προσφωνέω, -ῶ, *acclamo, alloquor:* cum dat. imperf. προσεφώνεον, -ȣν, -εες, -εις, -εε, -ει. fut. ήσω, perf. προσπεφώνηκᾰ. a. 1. ind. act. προσεφώνησᾰ. ex πρὸς et φωνέω, *vocem emitto.* Th. φωνὴ, *vox.*

Προσφωνήεις, Dor. ποτῐφωνήεις, εσσᾰ, εν, *vocalis:* à προσφωνέω.

Προσχέθομαι, *prætendo,* idem quod προέχομαι. Th. ἔχω, *habeo.*

Πρόσχειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad manum situs:* ex πρὸς, *ad,* et χεὶρ, χειρὸς, *manus.*

Προσχέω, *affundo, perfundo.* Th. χέω, *fundo.* f. χεύσω.

Πρόσχημᾰ, ᾰτος, τὸ, *prætextus, color, species; dignitas, decus; status rei:* ex πρὸς et σχῆμα, ᾰτος, τὸ, *habitus, forma.* Th. ἔχω.

Πρόσχης, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχεῖν, a. 2. infin. act. προσχέσθαι, a. 2. infin. m. προσχὼν, όντος, aor. 2. part. act. verbi προέχω, *obtendo, objicio.* Th. ἔχω, *habeo.* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προσχόντες, nom. pl. ex προσχὼν, όντος, quod vide in præced.

Προσχόω, προσχωννῠ́ω, et προσχώννῡμῐ, fut. ώσω, *aggero,* seu *terrâ aggestâ munio:* ex πρὸς et χόω, vel χωννύω.

Πρόσχῠσῐς, εως, ἡ, *affusio:* ex

Προσχῠ́ω, *affundo,* f. ῠ́σω. perf. προσκέχῠκᾰ. perf. pass. προσκέχῠμαι, σαι, ται. ex πρὸς et χύω, idem quod th. χέω, *fundo.*

Πρόσχωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *agger; terra et limus à fluvio aggestus:* à perf. pass. verbi προσχωννύω.

Προσχωρέω, *concedo,* sive *me confero; vicinus sum;* it. *dedo me, venio in fidem;* et *attribuo.* Th. χωρέω, fut. ήσω, *accedo.*

Πρόσχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vicinus, finitimus.* Th. χῶρος, *locus.*

Προσψαύω, *attingo,* cum dat. f. αύσω. perf. προσέψαυκᾰ. ex πρὸς et ψαύω, idem quod ψάω, *contingo.*

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem, ultrà, longè, procùl.* Th. πρὸ, *antè.*

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fœtidus:* ab ὄζω, *oleo,* f. ὀζήσω. perf. med. ὦδα, sed

Προσῴδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *inflatus:* ab οἰδάω, *tumeo.*

Προσῳδῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *accentus, PROSODIA:* hinc Angl. PROSODY: ex πρὸς et ᾠδὴ, *cantus.* Th. ἀείδω, *cano.*

Προσωθέω, ῶ, fut. θήσω, et ώσω, *impello, adigo:* ex πρὸς et ὠθέω, *pello.*

Προσώπᾰσῐ, per Metaplasm. pro προσώποις, dat. pl. à πρόσωπον, τὸ, *vultus,* quod vide.

Προσωπεῖον, ȣ, τὸ, *larva, persona, prætextus:* à πρόσωπον.

Προσωποληπτέω, ῶ, f. ήσω, *faciem respicio, personam respicio:* à seq.

Προσωπολήπτης, ȣ, ὁ, *qui accipit faciem,* id est, movetur rebus externis, *qui respectum habet personarum:* à πρόσωπον et λαμβάνω, *capio,* f. λήψομαι.

Προσωποληψῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *faciei acceptio, personæ respectus:* ex iisd.

Πρόσωπον, ȣ, τὸ, *facies,* q. d. quod est circa oculos; item *persona.* Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, *respicere faciem:* πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, 1 Cor. xiii. 12. *à facie ad faciem,* hoc est, *coram.* κατὰ πολλῶν προσώπων, 2 Cor. i. 11. *à multis personis,* i. e. hominibus. πρὸ προσώπȣ τῆς εἰσόδȣ αὐτȣ̃, Act. xiii. 24. *ante faciem ingressûs ejus,* i. e. ante ingressum ejus. Et sumitur pro *frontispicio domûs.* Ex ὢψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προσωποποιῐ̈́ᾰ, ᾱς, ἡ, *fictio personæ, PROSOPOPŒIA,* figura. à πρόσωπον, *persona, facies,* quod vide, et ποιέω, *facio.*

Προσωρμίσθησᾰν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, *appello in portum.* f. m. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η. ex πρὸς et ὁρμίζω, *navem in stationem subduco.* Th. ὅρμος, *statio navium.*

Προσώτᾰτᾰ, adv. *longissimè,* superl. et

Προσώτᾰτος, ᾰ́τη, ᾰτον, *longissimè progressus:* superl. à πρόσω, *ante se.* Th. πρὸ, *antè.*

Προσωτᾰ́τω, adv. *longissimè.* vide præced.

Προσώτερος, έρᾱ, ερον, *qui longiùs antè est;* comp. à πρόσω, *ante se, longè.* Th. πρὸ, *antè.*

Προσωτέρω, adv. *longiùs antè, ulteriùs:* à præc.

Προσωφέλημᾰ, ᾰτος, τὸ, *adjumentum:* ex πρὸς et ὠφέλημα.

Προσώχθῐσᾰ, ᾰς, ε, aor. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, *infensus sum:* f. ίσω. perf. προσώχθικα. Th. ὀχθέω, *indignor.*

Προτᾰμοίμην, a. 2. opt. m. verbi προτέμνω, *præscindo.* Th. τέμνω, *seco, scindo.* f. 2. ταμῶ. a. 2. ἔταμον. perf. med. τέτομα.

Προτᾰμὼν, *præcidens,* aor. 2. part. act. ejusd.

Πρότᾰσῐς, εως, ἡ, *propositio, initium dramatis.* à προτείνω, *prætendo, præpono.* Th. τείνω, *tendo.*

Προτάσσω, vel -ττω, *præstituo:* f. ξω. perf. προτέτᾰχᾰ. perf. pass. προτέταγμαι. perf. part. pass. προτεταγμένος, η, ον. Ex πρὸ et τάσσω, *ordino:* f. ξω.

Προτεθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, aor. 1. part. pass. verbi προτίθημι, *propono.* προτέθηκᾰ pro προτέθεικα, perf. act. Th. τίθημι, *pono.*

Προτείνω, *protendo, distendo, in medium affero; prætendo, præ me fero.* f. ενῶ. a. 1. προέτεινᾰ. aor. 1. part. προτείνᾱς, αντος. perf. προτέτᾰκᾰ. Th. τείνω, *tendo.*

Προτειχῐ́ζω, f. ῐ́σω, *muro præmunio, propugnaculo tueor.* Th. τεῖχος.

Προτείχισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *antemu-*

rale, propugnaculum, præmunitio: à perf. pass. verbi præc.

Προτελευτάω, ῶ, f. ήσω, *priùs morior:* ex πρὸ et τελευτάω.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, *templi vestibulum:* ex πρὸ et τέμενος.

Προτέμνω, f. προτεμῶ, *proscindo, præscindo, præincido:* ex πρὸ et τέμνω.

Προτέρα (sc. ἡμέρα), *pridiè:* à πρότερος.

Προτεραῖος, αία, αῖον, *prior.*

Προτερεῖ, 3. sing. præs. ind. à

Προτερέω, ῶ, f. ήσω, *prior sum, præeo; vinco:* à πρότερος.

Προτερηγενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *prior natus:* ex πρότερος et γίγνομαι.

Προτέρημα, ατος, τὸ, *privilegium, prærogativa; victoria:* à προτερέω.

Προτέροισιν, dat. pl. Ion. à πρότερος.

Πρότερον, adv. *priùs, potiùs:* à

Πρότερος, έρα, ερον, *prior, superior;* dat. pl. Ion. προτέροισι. Th. πρὸ, *antè.*

Προτέρω, -ως, et -ωσε, adv. *antè, ulteriùs:* à præc.

Προτετείχισμαι, perf. pass. à προτειχίζω, q. v.

Προτεύχω, f. ξω, *prius facio.* pass. *prius fio, prius evenio.* Ex πρὸ et τεύχω.

Προτὶ, idem quod πρὸς, Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, *alligo, appello, affigo; item attribuo, desero:* à πρὸς et ἅπτω, *necto.*

Προτιβάλλεαι, Dor. et Ion. pro προσβάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi προσβάλλω, *aggredior, coërceo:* quod ex πρὸς et βάλλω, *jacio,* f. αλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. perf. med. βέβολα.

Προτιδέγμενος, Dor. et Æol. pro προσδεδεγμένος. perf. part. pass. verbi προσδέχομαι, *admitto, expecto.* Th. δέχομαι, *capio:* f. ξομαι. Vide et simplex δέγμενος.

Προτιείδειν, Dor. pro προσείδειν, *aspicere,* præs. infin. act. à προσείδω.

Προτιειλεῖν, *propellite,* præs. inf. pro imperat. Dor. verbi προτιειλέω pro προσειλέω. Th. εἰλέω, *verto.*

Προτιείπω, Dor. pro προσείπω.

Προτιελεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω. Th. αἱρέω, *capio.* fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προτίθημι, *propono, objicio, præfero:* in med. *statuo, constituo; spectandum propono:* f. προθήσω. perf. προτέθεικα. a. 2. m. προεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono.*

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, *attingo.* Th. μάσσω, vel -ττω, *pinso, subigo, tango:* f. ξω.

Προτιμάω, ῶ, f. ήσω, *pluris facio, præfero, curo:* quod à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Προτιμῶν, præs. part. act. verbi præc.

Προτιόσσομαι, *aspicio, præsagio:* Dor. pro προσόσσομαι, quod Æol. esse ferunt pro προσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, *video,* fut. ψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, *auguror.* Th. ὄσσα, ης, ἡ, *vox, omen.*

Πρότμησις, εως, ἡ, *ipsa actio præscindendi, id quod præscinditur:* undè et *umbilicus* aspidis πρότμησις dicitur, Hom. Iliad. λ. quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet. Ex προτέμνω.

Προτολμάω, ῶ, fut. ήσω, *prior audeo:* ex πρὸ et τολμάω.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, *effigies* seu *imago hominis umbilico tenus ducta.* προτομαὶ dicuntur *facies animantium ratione carentium,* ut πρόσωπα *hominum* propria sunt. à προτέμνω.

Προτόνοισι, dat. pl. à

Πρότονος, ου, ὁ, vel -ον, τὸ, *funis ille qui deducitur à malo ad proram.* Th. τείνω, *tendo:* perf. med. τέτονα. undè τόνος, *tensio.*

Προτοῦ, *priùs, antè;* q. d. πρὸ τούτου τοῦ χρόνου.

Προτρέποντο, *revertebantur,* 3. pl. imperf. pass. Ion. Ex πρὸ et τρέπω, *verto.*

Προτρεπτικὸς, ή, όν, *adhortatorius:* à

Προτρέπω, *ante me verto; subsistentem et cunctantem urgeo, adhortor:* f. ψω. perf. τέτρεφα. a. 1. med. ἐτρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέπω, *verto:* perf. med. τέτροπα.

Προτρέχω, *præcurro:* f. 1. m. θρέξομαι. f. 2. med. δραμοῦμαι. a. 2. ἔδραμον. perf. act. δεδράμηκα. perf. med. δέδρομα. Th. τρέχω, *curro:* f. θρέξω.

Προτροπάδην φοβεῖσθαι dicuntur, *qui cum maximâ celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes:* à προτρέπω, quod vide.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio:* à προτρέπω, *adhortor.* Th. τρέπω, *verto, verso:* perf. med. τέτροπα.

Προτυχὸν, όντος, τὸ, pro παρατυχὸν, *quicquid se nobis fortuitò offert,* vel *obvium est.* Th. τυγχάνω, *sum.*

Προὔβαλεν, *projecit:* Atticâ Synæresi pro προέβαλεν, 3. sing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, *jacio:* f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προὔβη, itidem pro προέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προβαίνω, *progredior.* Th. βαίνω, *eo;* f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Προὔγραφε, Att. Synær. pro προέγραφε, 3. sing. imperf. act. verbi προγράφω, *antè scribo.* Th. γράφω, *scribo:* f. ψω.

Προὐδιδάξατο, itidem pro προεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. med. verbi προδιδάσκω, *priùs doceo.* Th. διδάσκω, *doceo:* f. ξω.

Προὔδωκας, itidem pro προέδωκας, 2. sing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, *prodo.* Th. δίδωμι, *do.*

Προὔθετο, itidem pro προέθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi προτίθημι. Vide in

Προὔθηκεν, itidem pro προέθηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, *propono.* Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. aor. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Προὔκειτο, *præpositus erat,* Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. Ex πρὸ et κεῖμαι, *jaceo:* fut. κείσομαι.

Προὐκεχωρήκεισαν, Att. pro προεκεχωρήκεισαν, 3. plur. plusq. perf. verbi προχωρέω, *abeo.*

Προὐκινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, *periculis me objicio pro aliquo.* Th. κίνδυνος, *periculum.*

Προὔνεικος, ου, ὁ, *mercenarius, homo turbulentus:* ex πρὸ et ἐνείκω, *fero:* vel à νεῖκος, *rixa.*

ΠΡΟΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *PRUNUS* arbor.

Προὐξένησεν, *conciliavit,* Att. pro προεξένησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, *sum hospes publicus,* &c. Th. ξένος, *peregrinus, hospes.*

Προϋπαρξις, εως, ἡ, *præ-existentia:* à

Προϋπάρχω, *antè existo;* item *liberalitate prævenio;* item *incipio:* imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε. f. ξω. perf. προϋπῆρχα. ex πρὸ et ὑπάρχω, *sum, existo:* quod ab ἄρχω, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Προὐπιλήφασιν, 3. pl. perf. ind. Att. Ex πρὸ, ἐπὶ, et λαμβάνω,

capio: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Πρὔπεμψᾰν, Att. Synæres. pro προὔπεμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προπέμπω, *mitto antè, deduco.* Th. πέμπω, *mitto.*

Προϋπηργμένᾰ, τὰ, *beneficia in quempiam priùs collata,* n. g. perf. part. pass. et

Προϋπῆρκται, 3. sing. perf. ind. pass. et

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi προϋπάρχω, q. v.

Προϋπόκειμαι, *priùs subjectus sum, præsupponor:* ex πρὸ et ὑπόκειμαι.

Προϋποτίθημι, f. ήσω, *præsuppono:* ex πρὸ et ὑποτίθημι.

Προὔπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ante oculos positus, manifestus:* ex πρὸ et ὄπτομαι, *video.*

Προὐργιαίτερον, *melius, utilius, antiquius:* à προὔργου, pro πρὸ ἔργου, *quod operæ pretium est.* Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus.*

Προὔργου, vide præced.

Προὐτίθει, Att. pro προετίθει, 3. sing. imperf. act. verbi προτιθέω, *propono,* pro προτίθημι. imperf. ετίθην, ης, η. Th. τίθημι, *pono.*

Προὐτρέπετο, Att. Synæres. pro προετρέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, *impello, adhortor.* Th. τρέπω, *verto.*

Προὔτυψᾰν, Att. itidem pro προέτυψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, *verbero;* f. ψω.

Προὔφειλες, Att. pro προόφειλες, *debebas,* Ion. pro προώφειλες, 2. sing. imperf. à προοφείλω, *debeo:* f. ήσω.

Προϋφίστᾰμαι, idem ac

Προϋφίστημι, *antecedo, prior sum:* f. προϋποστήσω. Ex ὑπὸ et ἵστημι, *sto.*

Προὔχειν, Att. pro προέχειν, præs. inf. verbi προέχω, *emineo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Προὔχοντο, similitèr pro προείχοντο, à

Προὔχω, contractè pro προέχω, *præcello.* Th. ἔχω, *habeo.*

Προφᾰγεῖν, *præcomedere:* inf. aor. 2. προὔφαγον, verbi προεσθίω.

Προφαίνω, *præluceo, præmonstro, ostento.* Th. φαίνω, *appareo:* f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Προφᾰνῆ, 3. pers. sing. aor. 2. sub. pass. præc.

Προφᾰνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perspicuus:* ἐκ τοῦ προφανοῦς, *manifestè:* à προφαίνω.

Προφᾰνῖᾰ, ᾱς, ἡ, *conspicuitas:* à προφανὴς, *perspicuus.*

Πρόφαντον, ου, τὸ, *oraculum:* à

Πρόφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod προφανὴς, *manifestus, eximius, conspicuus; præmonstratus, prædictus:* ex πρὸ et φαίνω, *ostendo.*

Προφᾰνῶς, adv. *apertè, perspicuè:* à προφανής.

Προφᾰσίζομαι, fut. ἴσομαι, *fingo causas, causificor, prætendo, excuso:* à seq.

Πρόφᾰσῐς, εως, ἡ, *prætextus, occasio:* alii deducunt à πρόφημι, alii à προφαίνω.

Προφᾰσιστῐκὸς, ἡ, ὸν, *excusatorius, ad excusandum excogitatus, dictus, &c.* à προφασίζομαι.

Προφᾱ́τᾱς, ᾱ, Dor. pro Προφήτης, ου, ὁ, *propheta.* Th. φάω, *dico.*

Πρόφερε, præs. imperat. προφέρει, *promovet,* 3. sing. præs. ind. act. verbi προφέρω, quod vide.

Προφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui est provectâ ætate; præstans:* in compar. προφερέστερος· in superl. προφερέστᾰτος. à προφέρω, *præsto.*

Προφέρησῐ, *adferat,* 3. pers. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ per Paragogen τοῦ σι, quod ex

Προφέρω, *PROFERO, promo, exhibeo, propono; exprobro, objicio; enuncio; excello, anteëo; promoveo; mando, impero,* Herodot. à πρὸ et φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Πρόφημῐ, *prædico, -cis:* aor. 2. προέφην. Ex πρὸ et φημὶ, *dico.*

Προφητείᾱ, ᾱς, ἡ, *PROPHETIA, vaticinium:* à seq.

Προφητεύω, *futura prædico, vaticinor:* in N. T. *interpretor vaticinia, et alia Sc. S. dicta:* imperf. προεφήτευον, ες, ε. fut. εύσω. a. 1. προεφήτευσᾰ, ᾰς, ε. a. 1. imperat. act. προφήτευσον, ᾰ́τω. à

Προφήτης, ου, ὁ, *PROPHETA,* Angl. PROPHET. *prophetiarum interpres.* à πρὸ, *antè,* et φήμι, *dico.*

Προφητῐκὸς, ἡ, ὸν, *PROPHETICUS,* Angl. PROPHETICK: à præc.

Προφῆτῐς, ῐδος, ἡ, *quæ futura prædicit, PROPHETISSA; sacerdos:* ab eod.

Προφθᾰ́νω, *prævenio:* f. προφθᾰ́σω. perf. προέφθᾰκᾰ. aor. 1. προέφθᾰσᾰ, *præveni:* à πρὸ et φθάνω, *prævenio:* fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Προφοβητῐκὸς, κὴ, κὸν, *ad præmetuendum pronus;* à πρὸ et φοβέω.

Προφορᾱ̀, ᾶς, ἡ, *prolatio; exprobratio:* à προφέρω, *profero,* quod vide.

Προφορῐκὸς, ἡ, ὸν, *enunciativus:* à præced.

Προφράζω, *prædico.* Th. φράζω, *dico.*

Πρόφρασσᾰ, ης, ἡ, *propensa, benevolens:* à πρόφρων, *propensus.* Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*

Προφρόνως, adv. et Poët. προφρονέως, *animo prompto, lubentèr:* à seq.

Πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *prudens, propensus, promptus:* ex πρὸ et φρήν.

Προφῠγεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφεύγω, *effugio.* Th. φεύγω, *fugio:* f. φεύξω, a. 2. ἔφυγον. perf. med. πέφευγα.

Προφῠ́γοις, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi ejusd.

Προφῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ, *qui antè excubat; præsidiarius:* ex πρὸ et φύλαξ.

Προφῠλάσσω, vel -άττω, *antè excubo, pro statione excubias ago, caveo, prospicio, custodio, præservo:* f. ξω. perf. προπεφῠ́λᾰχᾰ. Ex πρὸ et φυλάττω, *custodio.*

Προφωνέω, ῶ, f. ήσω, *proloquor, præmoneo;* ex πρὸ et φωνέω.

Προχειρίζομαι, *facio ut quid in promptu sit, profero in medium, produco;* item *deligo, sumo ad aliquid faciendum, designo, instituo; præverto, ante omnia facio.* in pass. *instituor,* f. ἴσομαι. a. 1. m. προεχειρῐσᾰ́μην, ω, ᾰτο. a. 1. inf. m. προχειρῐ́σασθαι. Ex πρὸ et χειρίζω, *manû tracto.*

Πρόχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est in promptu, expeditus:* ex πρὸ et χείρ.

Προχειροτονέω, *priùs designo, præ cæteris designo:* fut. ήσω. perf. προκεχειροτόνηκᾰ. perf. pass. προκεχειροτόνημαι. perf. part. pass. προκεχειροτονημένος, η, ον, *priùs designatus, a, um.* Ex πρὸ et χειροτονέω, *manum protendo:* hoc ex χεὶρ, *manus,* et τείνω, *tendo:* fut. τενῶ. perf. τέτακα. perf. med. τέτονα.

Προχείρως, adv. *facillimè:* à πρόχειρος.

Προχέοντῐ, Dor. pro προχέουσι, *profundunt,* 3. pl. præs. ind. act. Th. χέω, *fundo:* f. χεύσω.

Πρόχευσῐς, εως, ἡ, *profusio.* Th χέω, *fundo.*

Προχέω, f. εύσω, *profundo, effundo:* ex πρὸ et χέω.

Πρόχνῠ, *in genua;* adv. *funditùs:* ex πρὸ et γόνυ.

Προχοὴ, *fluxus aquæ; ostium quo fluvius in mare effunditur:* à προχέω.

Πρόχοος, sive πρόχους, ου, ἡ, *aqualis, vas quo aqua manibus datur:* ab eod.

Πρόχορος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *præiens in choro.*

Προχωρέω, ῶ, f. ήσω, *procedo, succedo:* sæpè etiam impersonalitèr usurpatur. Th. χωρέω.

Προχώρημα, ατος, τὸ, *stercus:* à præc.

Προῶμαι, vel προόωμαι, *deseram, remittam:* et in 1. pl. προώμεθα, aor. 2. sub. med. verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Προώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προορίζω, q. v.

Προωρώμην, imperf. med. verbi προοράω, -ῶ, *prospicio.*

ΠΡΥΛΕΕΣ, ων, οἱ, *propugnatores, pedites, multitudo in unum congregata.*

Πρύλις, εως, ἡ, *saltatio armata, quam pedites saltant:* à præc.

Πρύμνα, Ion. -η, ης, ἡ, *puppis, posterior pars navis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.* Hinc

Πρύμνηθεν, adv. *à puppi; à tergo.*

Πρυμνήσι᾽, pro πρυμνήσια, *retinacula*, nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ου, τὸ, *funis quo navis religatur ad terram:* à

Πρυμνήσιος, ία, ιον, *ad puppim pertinens:* à πρύμνα.

Πρυμνητὴς, οῦ, ὁ, *gubernator.* usurpatur item adjectivè pro πρυμνήσιος, à seq.

ΠΡΥΜΝΟΣ, ἡ, ὸν, *extremus, ultimus:* q. à πέρας, *finis, extremitas.*

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nom. mul. qu. *ultima.*

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, *extrema pars montis.* qu. à πρυμνὸς, *extremus,* et ὄρος, εος, τὸ, *mons.*

Πρυτανεῖα, τὰ, *pecunia quam actor et reus disceptaturi reponebant:* à

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, *locus Athenis in quo Prytanes judicia exercebant, et in quo viri benè de republicâ meriti publicis alebantur sumptibus; curia; palatium:* à seq.

Πρυτανεύω, f. εύσω, *rego, moderor, administro:* à

Πρυτανηΐα, ΐας, Ion. πρυτανηΐη, ΐης, ἡ, *officium* πρυτανέως. à seq.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, *Athenis senator è numero quingentorum, quorum decima pars decimâ anni parte rebus præerat; præfectus, administrator; custos, tutor:* in pl. πρυτάνεις. acc. sing. πρύτανιν. et est nomen propr. à πρῶτος.

Πρῷ, πρῴ, et πρῶ, Atticè pro πρωΐ, *mane,* q. v.

Πρώαν, Dor. pro

Πρώην, adv. *paulò antè, nupèr, quondam:* à πρωΐ, *manè, nuper, antè, olim.*

Πρωθήβης, ου, ὁ, et Πρώθηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui primos pubertatis annos agit, puber:* ex πρῶτος et ἥβη, *pubes.*

Πρωθύστερος, ου, *præposterus;* et πρωθύστερον, figura quæ ὑστερόπρωτον, sive ὕστερον πρότερον, appellatur.

ΠΡΩΪ, *manè,* adv. temporis, (cui opponitur ὀψὲ, *vesperi,*) *tempestivè, præmaturè; antè.* ἅμα πρωῒ, *summo diluculo.*

Πρωΐα, ας, ἡ, subaudi ὥρα, *matutinum tempus.* v. πρώϊος.

Πρωΐζα, *non ita dudum; præmaturè:* adv. à πρωΐ.

Πρωΐθεν, adv. *de mane:* ab eod.

Πρώϊμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *maturus, tempestivus.* Th. πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, *matutinus.* ab eod.

Πρώϊος, α, ον, idem. Hinc πρωΐα, sc. ὥρα, *tempus matutinum.* dicitur etiam πρώϊον, *hora matutina.* πρώϊος, *qui maturè* vel *citò aliquid facit;* item *maturus.* ab eod.

ΠΡΩΚΤΟΣ, οῦ, ὁ, *podex, nates.*

Πρὼν, ωνὸς, et πρώων, ονος, ὁ, pro πρηὼν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis.*

Πρώονες, οἱ, *montium vertices:* à πρώων, vide præc.

Πρὼξ, κὸς, ὁ, *gutta,* propriè *roris.* Th. πρωΐ.

ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, *PRORA, frons navis:* q. à πρὸ et ῥέω, *fluo:* vel, ut alii volunt, ab ὁράω, *video.*

Πρώραθεν, adv. *è prorâ.* Th. πρῶρα, *prora.*

Πρωρατεύω, *proreta sum:* à

Πρωράτης, ου, ὁ, et πρωρεὺς, έως, ὁ, *PRORETA.* Th. πρῶρα.

Πρῶτα, *primùm,* adv. τὰ πρῶτα, pro οἱ πρῶτοι. Ἐφεσίων τὰ πρῶτα γεγονότες, Heliodor. l. i. p. 24. εὐγενείας τὰ πρῶτα ὄντες, Idem viii. 350. à πρῶτος, *primus.* Th. πρό.

Πρῶται, vulgo Græcis dictæ, quæ Romanis metropoles, seu gentis capita. Sic ΕΦΕCΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC in nummo Gallieni et al. Spanh.

Πρωταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui primas partes agit.*

Πρώταρχος, ου, ὁ, *militiæ princeps:* ex πρῶτος et ἀρχή.

Πρωτεῖον, ου, τὸ, *principatus, primatus.* τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, *primæ partes.* à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, *PROTESILAUS.*

Πρωτεὺς, έος, ὁ, *PROTEUS, deus marinus.*

Πρωτεύω, *primas teneo, sum primus:* f. εύσω. perf. πεπρώτευκα· quod à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρώτη, ης, ἡ, *prima,* f. g. à πρῶτος, quod vide.

Πρωτηρότῃ, dat. sing. à

Πρωτηρότης, ου, ὁ, *qui primus erat:* ex πρῶτος et ἀρόω, *aro,* f. όσω.

Πρώτιστ᾽ pro πρώτιστα, quod et πρώτιστον, *primùm, in primis,* adv. superl. à πρῶτον. Sic

Πρώτιστος, ίστη, ιστον, superl. à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτοβαθρέω, -ῶ, *in primis subselliis,* aut *in subselliis primum colloco:* fut. ήσω. a. 1. ἐπρωτοβάθρησα. perf. πεπρωτοβάθρηκα. imperf. ἐπρωτοβάθρεον, -ουν. Ex πρῶτος et βάθρον.

Πρωτοβολέω, -ῶ, *primus jaculor:* fut. ήσω. a. 1. ἐπρωτοβόλησα. perf. πεπρωτοβόληκα. ex πρῶτος et βάλλω.

Πρωτογένης, εος, -ους, ὁ, *PROTOGENES,* nom. propr.

Πρωτογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *primogenitus:* ex πρῶτος et γένος.

Προτογέννημα, ατος, τὸ, *quod primum enatum et eductum est:* ex πρῶτος et γέννημα.

Πρωτόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. q. πρωτογενής. et

Πρωτογόνος, ου, ἡ, *primum pariens:* ex πρῶτος, *primus,* et γείνομαι, *nascor.* perf. med. γέγονα.

Πρωτογόνων, gen. pl. à πρωτογόνος. vide præced.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, *primus consessus.* q. d. ἡ πρώτη καθέδρα, quod ab ἕδρα, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, *primus accubitus:* ex πρῶτος et κλισία, ας, *locus in quo accumbitur.* Th. κλίνω, *reclino.*

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, *prima tonsura,* quâ sacrorum ordinum Candidati primò initiantur, et vocantur *Clerici* more Romano.

Πρωτολογία, ας, ἡ, *primus sermo, primæ partes agendi;* ex πρῶτος et λόγος.

Πρωτομέδεια, ας, ἡ, nomen mulieris, *quæ prior curat.*

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. *primùm*. Th. πρὸ, *ante*.
Πρωτοπάγεῖς, nom. pl. à
Πρωτοπάγὴς, έος, -ὖς, ὁ ϗ ἡ, *recens compactus*. Ex πρῶτος et πήγνυμι, *compingo*, f. ξω.
Πρωτόπειρος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *qui rei alicujus primùm periculum fecit:* ex πρῶτος et πεῖρα.
Πρωτοπλάστης, ϗ, ὁ, *primus fictor:* et
Πρωτόπλαστος, ϗ, ὁ, *qui primus formatus est*, ut Adam: ex πρῶτος et πλάσσω seu -ττω, *fingo*.
Πρωτόπλοος, ϗ, contr. πρωτόπλϗς, ὁ ϗ ἡ, *primùm navigans, primò navigationem experiens; in fronte navigans; novus, recens*. Ex πρῶτος et πλόος, πλϗς.
Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, *primus;* item pro comp. *prior, superior; primus*, i. e. *primum locum obtinens*. οἱ πρῶτοι, ων, *primates*, τὴν πρώτην, *primùm*, subintell. ὥραν, contractum est ex πρόατος pro πρότατος, superlat. à πρό. πρῶτοι, *majores*.
Πρωτοστἄσῐ'ᾰ, ας, ἡ, *principatus:* ex πρῶτος et στάσις, *statio*.
Πρωτοστἄ'της, ϗ, ὁ, *qui primus stat in acie;* item *princeps, author:* ex πρῶτος, *primus*, et ἵστημι, *sto*.
Πρωτοτοκεύω, f. εύσω, *primogeniturœ privilegia tribuo:* à πρωτοτόκος.
Πρωτοτοκέω, ῶ, f. ήσω, *primùm pario, primùm enitor:* ab eod.
Πρωτοτόκῐᾰ, ῐ'ων, τὰ, *jura primogeniti*, Hebr. xii. 16. ab eod.
Πρωτοτόκος, ϗ, ἡ, *primipara*. Sed
Πρωτότοκος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *primogenitus*, q. d. πρῶτον τέκος, *prima proles:* à τίκτω, *pario*, f. τέξομαι. perf. med. τέτοκα, *peperi*.
Πρωτὼ, όος, ἡ, nom. mulieris, ἡ πρωτεύϗσα.
Πρώτως, adv. *primò, primariè:* à πρῶτος. Th. πρὸ, *ante*.
Πταίην, *volem*, a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, *volo, -as:* a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι, idem.
Πταίοισᾰ, *offendens*, Dor. pro πταίϗσα, præs. part. f. g. à πταίω.
ΠΤΑΙ'ΡΩ, *sternuto:* f. πτᾰρῶ. a. 2. ἔπτᾰρον.
Πταίσειν, f. 1. inf. act. πταίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi πταίω, *impingo*.
Πταῖσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *offensio, lapsus:* à perf. pass. seq.

ΠΤΑΙ'Ω, *impingo, offendo, titubo, labor; pecco, erro; cladem accipio:* f. πταίσω. perf. ἔπταικᾰ. a. 1. ἔπταισᾰ. aor. 1. sub. act. πταίσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἔπταισμαι.
Πτᾰ'μενος, η, ον, *volans:* præs. part. pass. verbi πτῆμι, et in pass. πτάμαι. Alii malunt esse aor. 2. part. med. verbi ἵπταμαι, *volo;* fut. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτάμην.
Πταρμὸς, ϗ, ὁ, *sternutamentum:* ex πταίρω, *sternuto*.
Πτάρνῠμαι, idem quod πταίρω, *sternuto*.
Πτᾰ'το, *volabat*, Ion. pro ἔπτατο, 3. sing. imperf. pass. verbi πτάμαι. vel a. 2. med. ut dict. in πτάμενος.
Πτὲ, particula Poët. ex ποτέ.
ΠΤΕΛΕ'Ᾱ, ᾶς, ἡ, *ulmus*.
Πτερᾶ', nom. vel acc. plur. à πτερὸν, ϗ, τὸ, *ala;* πτερὰ νίκας, *alœ victoriœ*, id est, *victoria, quam quis celeritèr adipiscitur*.
Πτέρῐς, ῐ'δος, ἡ, *filix;* à πτέρυξ, *ala*, quia folia habet incisa et explicata.
ΠΤΕ'ΡΝᾸ, ης, ἡ, *calx, calcaneum; in navi ima mali pars; cujusvis rei extremitas; dolus*.
Πτερνίζω, fut. ῐ'σω, *calce peto, calcitro, ferio, supplanto*. à præced.
Πτερνῖ's, ῐ'δος, ἡ, *calx pedis:* item *fundum et basis pelvis:* à πτέρνα, *calx*.
Πτερνισμὸς, ϗ, ὁ, *calcitratio, dolus:* à πτερνίζω.
Πτερνογλῠ'φος, ϗ, ὁ, nomen muris. à πτέρνα et γλύφω, *scalpo*. Th. γλάφω, *cavo*.
Πτερνοτρώκτης, ϗ, ὁ, *pernivorus*, nomen muris: à πτέρνα et τρώγω, *rodo, comedo*.
Πτερνοφᾰ'γος, ϗ, ὁ, nomen muris: à πτέρνα et φάγω, *comedo*.
Πτερόεις, όεσσᾰ, όεν, *alatus, celer:* acc. sing. πτερόεντα, *velocem*. Aliquandò *sagittis* tribuitur: aliquandò etiam *verbis*, quòd emissa ex ore revocare nequeant. à
ΠΤΕΡΟ'Ν, ϗ, τὸ, *ala:* item *penna, pinna:* qu. per Sync. pro πετερὸν, à πέτομαι, *volo;* item *gestio*.
Πτεροφῠέω, -ῶ, fut. ήσω, *pennas produco, plumesco:* ex πτερὸν et φυὴ vel φύομαι.
Πτερόω, -ῶ, f. ώσω, *alatum facio, alas addo*. Th. πτερὸν, ϗ, τὸ, *ala*.
Πτερῠ'γεσσῐ, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala:* dat. sing. πτέρυγι.

Πτερῠ'γιον, ϗ, τὸ, *alula, pinna*, in piscibus: et *pinna* ædificii. *summa auricula; extremitas*. diminut. à seq.
Πτέρυξ, ῠγος, ἡ, *ala;* item *pinna* sive *penna*. à πτερόν.
Πτερύσσομαι, *alarum plausu latera ferio;* ut galli gallinacei ante cantum: item *gestio:* f. ύξομαι. à πτέρυξ.
Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, *alatus, pennatus:* à πτερόω.
Πτέσθαι, *volâsse:* pro πτάσθαι, a. 2. inf. med. à πτέω pro ἵπταμαι, *volo, -as:* f. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην. a. 2. inf. m. πτάσθαι.
Πτῆμᾰ, ᾰτος, τὸ, *volatus*.
Πτῆμῐ (pro πτάω) volo, inus. fut. πτήσω. a. 2. ἔπτην. perf. πέπτηκᾰ.
Πτηνᾶ', ῶν, τὰ, *aves*.
Πτῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, volo, -as, quod vide.
Πτηνὸν, ϗ, τὸ, *volatile, avis:* ab eod.
Πτηνὸς, ἡ, ὸν, *volucer:* à πτῆμι.
Πτῆξαι, *consternare*, a. 1. inf. act. à
Πτήσσω, *metu contrahor, expavesco; fugio; me abscondo;* item activè *perterrefacio*. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Πτήσω, f. 1. act. verbi πτῆμι seu ἵπτημι, *volo, -as*.
Πτῆται, 3. sing. aor. 2. subj. verbi ἵπταμαι.
Πτῐ'λον, ϗ, τὸ, *penna mollis, pinna, lanugo*. à seq.
ΠΤῘ'ΛΟΣ, ϗ, ὁ, *cui ex ciliis pili periere; calvus*.
ΠΤΙ'ΣΣΩ, seu -ττω, fut. ῐ'σω, *PISO, PINSO, tundo, decortico;* convenit cum πατάσσω, *percutio*.
ΠΤΟΕ'Ω, ῶ, *terrefacio, terreo;* item *obstupefacio;* item *cupiditate aliquâ vehementi incendo:* f. ήσω. perf. ἐπτόηκᾰ. a. 1. pass. ἐπτοήθην. a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. πτοηθῆτε. aor. 1. part. pass. πτοηθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *consternatus, attonitus*.
Πτοηθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi πτοέω.
Πτοήμενος, *attonitus, admirans*, Ion. pro ἐπτοημένος, perf. part. pass. ejusd.
Πτόησῐς, εως, ἡ, *consternatio:* ab eod.
Πτοίμην, οῖο, οῖτο, *volem, es, et*, pro πταίμην, αῖο, αῖτο, aor. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, *volo:* f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην.
Πτοιϗμαι, *consternor*, præs.

ind. pass. à πτοιέω, Poët. pro πτοέω, exterreo.
Πτολεμαΐς, ΐδος, ἡ, nomen urbis. Gr. bellatrix.
Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præs. inf. à πολεμίζω, bello, belligero. Th. πόλεμος, bellum.
Πτόλεμος, ου, ὁ, Poët. pro πόλεμος, bellum.
Πτολίεθρον, ου, τὸ, oppidulum; dimin. à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs.
Πτολίεσσιν, dat. plur. Ion. et Poët. à πτόλις, εως, ἡ, urbs. Poët. pro πόλις, idem.
Πτολιπόρθιος, et πτολίπορθος, ου, ὁ, urbium eversor: à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs, et πέρθω, vasto: perf. med. πέπορθα.
Πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs.
Πτόρθοιο, gen. Ion. à
Πτόρθος, ου, ὁ, ramus. Th. ὀρθὸς, rectus.
Πτύγμ' pro πτύγμα, ατος, τὸ, plicatura, sinus: à 1. pers. perf. pass. verbi πτύσσω, plico: f. ξω.
ΠΤΥΓΞ, γὸς, ὁ, avis genus. Eadem censetur quæ ὑβρίς.
Πτύελον, ου, τὸ, saliva: à πτύω, spuo.
Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, complicatus: à πτύσσω, complico, f. ξω.
Πτὺξ, υχὸς, ἡ, plica; ruga et sinus vestis; lamina pugillarium. πτύχες, januæ, valvæ; sinus clivi, valles montium. Th. πτύσσω.
Πτύξας, αντος, a. 1. part. act. à πτύσσω, complico, f. ξω.
Πτύξις, εως, ἡ, plica, plicatura; ab eod.
Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, quo sordes à frumentis veluti πτύονται, seu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, expuo.
Πτύοφι, genit. Poët. abjecto ν. à πτύον, ventilabrum, q. v.
Πτύρω, terreo: f. πτυρῶ. perf. ἔπτυρκα. præs. pass. πτύρομαι, consternor. Th. πτοέω, terreo.
Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum: à πτύω, spuo.
ΠΤΥ'ΣΣΩ, complico, plico; in rugas et sinus contraho: f. ξω. perf. πέπτυχα. aor. 1. ἔπτυξα.
Πτύχες, nom. pl. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica, q. v.
Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica: αἱ πτυχαὶ, vestes, impr. duplices; item montium sinus; etiam valvæ. ab eod.
Πτυχθεὶς, εῖσα, ὲν, plicatus, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, plico, f. ξω. a. 1. pass. ἐπτύχθην.
ΠΤΥ'Ω, f. ύσω, SPUO, expuo, contemno.
Πτωκαζέμεν, Ion. seu Dor. pro πτωκάζειν, præs. inf. act. verbi seq.
Πτωκάζω, metu contrahor, expavesco: à πτώξ.
Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus; clades; delictum; cadaver. Th. πίπτω, cado: fut. πτώσω.
Πτὼξ, κὸς, ὁ καὶ ἡ, timidus: item substantivè pro lepore: quod à πτώσσω, trepido. Th. πτοίω, terrefacio.
Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina, plaga: à πίπτω, cado, fut. πτώσω, quasi à πτόω. f. 2. m. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Πτωσκάζω, id. quod πτώσσω.
Πτώσσῃς, 2. sing. præs. sub. à πτώσσω. præs. inf. πτώσσειν.
Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, trepidant, formidant, 3. plur. præs. act. à
Πτώσσω, trepido, trepidè oberro mendicans, mendico: fut. ξω. hinc πτὼξ, trepidus. Th. πτοίω, terrefacio.
Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, cado: qu. à πτόω.
Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia: à seq.
Πτωχεύω, pauper sum, mendico: f. εύσω. perf. πεπτώχευκα. a. 1. ἐπτώχευσα. et
Πτωχίζω, pauperem facio, depaupero: f. ίσω. perf. πεπτώχικα. à
Πτωχὸς, ἡ, ὸν, mendicus, pauper: à πτώσσω.
Πυανέψια, ων, τὰ, festum quoddam Athenis: ex seq. et ἕψω.
Πύανον, ου, τὸ, faba: al. πύαμος et πύαμον.
Πύαρ, coagulum, fortè quia est crassum, ut πύον.
Πυγαῖα, ων, τὰ, sc. μέρη, nates, clunes. à seq.
Πυγαῖος, αία, αῖον, posticus, ad nates pertinens; salax, libidinosus: à seq.
ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, nates, clunes, quia densa ibi caro.
Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt; alii ut sit ferire nates alicujus. hinc
Πύγισμα, ατος, τὸ, pro præposterâ Venere. Vel pro plagis, quas quis natibus alicujus infligit. Th. πύγη, clunes.
Πυγμαῖος, ου, ὁ, PYGMÆUS; Anglic. PYGMY. à πυγμὴ, mensura spatium continens quod est à cubito ad digitos clausos: à πυγμή.
Πύγματος, ἔσχατος, Hesych. pro πύματος.
Πυγμαχέω, -ῶ, f. ήσω, pugilatu decerto: et
Πυγμαχία, ας, ἡ, Poët. pro πυγμὴ, ἡ, pugilatus, pugilum certamen: à
Πυγμάχος, ου, ὁ, pugil, luctator: ex πυγμὴ, pugnus, et μάχομαι, pugno.
Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; pugilatus; mensura continens spatium quod est à cubito ad digitos clausos, vel pugnum; undè dicti sunt Pygmæi, Πυγμαῖοι, q. d. cubitales, πυγμῇ, adverbialitèr, crebrò, enixè. Th. πὺξ, adv. pugno.
Πυγοστόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ nates vestibus ornat: à πυγὴ, nates, et στέλλω, orno, perf. med. ἔστολα.
Πυγούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, magnitudine cubiti. à seq.
Πυγὼν, όνος, ἡ, mensura à cubito ad extremam partem manûs, digitis inflexis. Th. πὺξ, adv. pugno.
Πυδαρίζω, salio, resilio, calcitro.
ΠΥ'ΕΛΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, solium balneorum, seu sella; alveus: q. à πῦς et λούω, lavo. Dicitur et πύαλος.
Πυθαγόρας, ὁ, PYTHAGORAS, philosophus.
Πυθαγορειὸς, ἡ, ὸν, PYTHAGOREUS. et
Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, PYTHAGORICUS. et
Πυθαγοριστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγοριστὴς, οῦ, ὁ, Pythagoricus. à Πυθαγόρας.
Πυθεδὼν, όνος, ἡ, putredo: à πύθω.
Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυνθάνομαι, interrogo, quæro: f. m. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. perf. pass. πέπυσμαι.
Πύθεται, 3. sing. præs. ind. m. verbi πύθομαι, putresco. Th. πύθω, f. πύσω, putrefacio.
Πύθευ, Dor. pro πύθου, aor. 2. imperat. med. verbi πυνθάνομαι. Vide πυθέσθαι.
Πύθῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi πύθω, putrefacio. At πύθῃ est 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι. Vide in
Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, audio, intelligo, quæro: fut. πεύσομαι. aor. 2. m. ἐπυθόμην.
Πύθια, ων, τὰ, sc. ἀγωνίσματα

PYTHIA, -orum, i. e. *Pythii ludi*; vel *tempus ipsum* τῶν Πυθίων. à Πύθιος.
Πῡθιὰ'ς, ἀ'δος, ἡ, Poët. idem; etiam *sacerdos Pythia*.
Πῡθῐκὸς, ὴ, ὸν, *PYTHICUS*: à Πύθιος.
Πῡθῐονῑ'κᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro
Πῡθῐονῑ'κης, ȣ, ὁ, *in ludis Pythiis victor*: ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας. et
Πῡθῐόνῑκος, ȣ, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν vocat Pind. *thesaurum hymnorum de victoriâ Pythicâ*, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici: à
Πῡ'θῐος, ῐ'ᾱ, ῐον, *PYTHIUS*: cognomen Apollinis, à serpente Pythone, quem jaculis interemerat.
Πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars; propago, palmes, vimen, ramus*: dat. sing. πυθμένῐ. acc. πυθμένᾰ.
Πῡθόθεν, *ex Pythone*, per Syncop. id. quod Πυθωνόθεν. qu. à Πυθὼ, όος, undè factum Πυθόοθεν, et per Sync. Πυθόθεν. i. e. ἐκ τῆς Πυθῶνος.
Πῡθοῖ, *in Pytho*, dat. sing. à Πῡθὼ, όος, ἡ, nomen urbis.
Πῡθοῖδε, *Pythum versus*. Hic δε postponitur dativo; alioquin postponi solet accusativo, ut οἰκόνδε, &c.
Πῡθοίᾰτο, *rogavissent*, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro, audio*: f. m. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. a. 2. opt. m. πυθοίμην, et in 1. pl. πυθοίμεθα.
Πῡθόμαντῐς, εως, ὁ ϗ ἡ, *vates Pythicus*. πυθόμαντιν ἑςίαν, *aram vaticinantem*, seu potiùs *aram juxta quam oracula edit vates Pythicus*. Ex Πυθὼν et μάντις.
Πῡθόμενος, a. 2. part. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*. Vide πυθοίατο.
Πῡ'θοντο, *audiverunt*, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.
ΠΥ'ΘΩ, *putrefacio*: f. πῡ'σω. πῡ'θομαι, *putresco*. at
Πῡθὼ, ȣ̃ς, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.
Πῡθῶδε, adv. *ad Pythonem*. à præced.
Πῡθὼν, ῶνος, ἡ, idem ac Πυθώ: at
Πῡ'θων, ωνος, ὁ, *PYTHO, draco vel serpens quem Apollo interemit; divinator vel dæmonium, cujus afflatu futura prædicebant*.
Πῡθωνόθεν, ἐκ τῆς Πυθῶνος, *ex Pythone*.
ΠΥ'ΚᾸ, *densè, spissè, accuratè, prudentèr*. q. à πήγω, *compingo, cogo*.
Πῠκάζω, *denso, stipo; tego, orno; munio, fulcio, firmum reddo*: fut. ά'σω. Th. πύκα, *densè*.
Πῠκᾰ'σαι, a. 1. inf. act. verbi præc.
Πῠκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, *ornare*. Sic πυκάσδῃ, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris*.
Πῠκῐμήδης, έος, ὁ ϗ ἡ, *prudens, accuratus, sedulus*. Ex πύκα et μῆδος.
Πῠκῐνῆς, gen. sing. f. g. à seq.
Πῠκῐνὸς, ὴ, ὸν, id. quod πυκνὸς, *creber, densus, spissus, prudens*. Th. πύκα, *densè*, adv.
Πῠκῐνῶς, adv. *densè, spissè, frequentèr, multum; prudentèr, accuratè*. à præced.
Πῠκνᾶ', *crebrò, prudentèr*. et
Πῠκνὸν, adverbialitèr, idem, à seq.
Πῠκνὸς, ὴ, ὸν, per Sync. pro πυκινὸς, q. v.
Πῠκνότης, ητος, ἡ, *densitas, spissitudo; crebritas; prudentia*: à præc.
Πῠκνῶς, *densè, spissè, sæpè, crebrò*, adv. in compar. πυκνότερον, *sæpiùs*. ab eod. th.
Πύκτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro πύκτης, quod vide.
Πυκτεύω, *pugil sum, pugilem ago*. fut. εύσω. perf. πεπύκτευκᾰ. à
Πύκτης, ȣ, ὁ, *pugil, qui pugno certat*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.
Πυκτὸς, ὴ, ὸν, *plicatus, complicatus*; id. q. πτυκτός.
Πῠλᾰγόραι, ων, οἱ, et Πῠλᾰγόροι, ων, οἱ, dicebantur *legati*, qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de republ. acturi, mittebantur: ex πύλη, *porta*, in pl. πύλαι, quod vide, et ἀγορὰ, *forum, cœtus*. Vide πυλαγία, apud Suidam et alios.
Πῠ'λαι, αἱ, nom. pl. *portæ*; item πύλαι, sive πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμόπυλαι, *PYLÆ*, locus in Tauri montis parte, sic dict. quòd ibi *portæ*, et fauces essent è Ciliciâ Syriam petentibus; gen. pl. Æol. πῠλᾶ'ων pro πυλῶν. à πύλη, ης, ἡ, *porta*.
Πῠλαίη, Ion. pro πῠλαία, ᾱς, ἡ, *Amphictyonum concilium, quod ad Pylas*, sive *Thermopylas haberi solebat*. vide præced.
Πῠλάρτης, ȣ, ὁ, *habens portas validas* vel *benè compactas*: à πύλη, *porta*, et ἄρω, *apto*.
Πῠλᾱωρός. v. πυλȣρός.
Πῠλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν, à
ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, vel πυλὶς, ίδος, ἡ, *porta*.
Πῠ'λῃσ', pro πῠ'λῃσῐ, dat. plur. Ion. à præc.
Πῠλῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *portula*: à πύλη.
Πῠλῐ'ων, gen. pl. à Πύλιος, ȣ, ὁ, *PYLIUS*, nom. propr. à Πύλος.
Πῠ'λονδε, adv. *ad Pylum, in Pylum*.
Πῠλόθεν, adv. *a Pylo, ex Pylo*.
Πῠ'λος, ȣ, ἡ, *PYLUS*, nomen oppidi in Peloponneso. Est et
Πῠ'λος, ȣ, ὁ, idem quod πύλη, *porta*.
Πῠλȣρὸς, πῡλωρὸς, et πῡλᾱωρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *custos, urbis portarum custodiæ præfectus*: à πύλη, *porta*, et ȣ̃ρος, *custos*, vel ὤρα, *cura*.
Πῠλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium, vestibulum*; item *ipsa porta, janua*. Th. πύλη, *porta*.
Πῠλωρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *janitor*. Vide πυλȣρός.
Πῡμᾰ'τῃ, *ultimæ*, dat. sing. f. g. à
Πῠ'μᾰτος, ᾰ'τη, ᾰτον, Poët. *extremus, ultimus*. à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum*.
ΠΥ'ΝΔΑΞ, ᾰκος, ὁ, *fundum, manubrium gladii*.
ΠΥΝΘᾸ'ΝΟΜΑΙ, seu πεύθομαι, *audio, cognosco, percontor, quæro*. præs. part. πυνθάνομενος, ȣ. fut. m. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπῠθόμην, ȣ, ετο. a. 2. inf. m. πῠθέσθαι, aor. 2. part. m. πῠθόμενος.
ΠΥ'Ξ, adv. *pugno* vel *pugnis*. Est et
Πὺξ, *assiduè, frequentèr*. qu. compactè. à πύκα. Sed
Πὺξ, πῡγὸς, ἡ, *nates, clunes*: id. q. πυγή.
Πύξῐνος, ῐ'νη, ῐνον, *buxeus*: et
Πυξῐ'ον, ȣ, τὸ, *tabella scriptoria*, quæ olim è *buxo* fuit; item *parva pyxis*: dim. à
Πυξῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *PYXIS, vasculum è buxo*, aut etiam *è quâvis materiâ*: à
Πύξος, ȣ, ὁ, *BUXUS*, Angl. BOX.
Πῦον, ȣ, τὸ, *pus, sanguis corruptus*. Th. πύθω, *putrefacio*.
Πῦος, ȣ, ὁ, et πῡὸς, ȣ̃, ὁ, *colostrum*: ab eod. Sed
Πῦος, εος, τὸ, *pus*: ab eod.
ΠΥ'ΠΠΑΞ, *vox poppysmatis*.
ΠΥ͂Ρ, πῠρὸς, τὸ, *ignis; febris*.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*, *PYRA*: à præced.
Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps*: ex πῦρ et ἄγρα, *captura*.
Πυραίθουσα, præs. part. f. g. à
Πυραίθω, *ignem facio*: ex πῦρ et αἴθω, *uro*.
Πυράκκιος, ία, ιον, *rufus*, idem quod πυῤῥάκης, quod vide. q. ex πῦρ, *ignis*, et ἄγω.
Πυρακτέω et -όω, *in igne verso*, *candefacio*: à πῦρ et ἄγω.
Πυράμη, ης, ἡ, *falx*, quâ πυρὸς demetitur: ex πυρὸς, *triticum*, et ἄμη, *falx*. Th. ἀμάω, *meto*.
Πυραμὶς, ίδος, ἡ, *PYRAMIS*, *figura in conum* (velut flamma ignis) *attenuata*. Th. πῦρ, *ignis*: Angl. A PYRAMID.
Πύραυνον, ου, τὸ, *igniarium*, vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur: à πῦρ et αὔω, *accendo*.
Πυργηδὸν, *in modum turris*: à πύργος.
Πυργόβαρις, εως, ἡ, *turris munita*, *propugnaculum*: à πύργος et βᾶρις, *domus turrita*.
ΠΥΡΓΟΣ, ου, ὁ, *turris*; *murus*, *pars quædam muri*; *fritillus*, *alveolus in quo agitantur ante jactum tesseræ*; item *militaris ordo quadringentos viros continens*, *cohors*, *turma equestris*. Eustath. tradit constare è trecentis et sexaginta viris; et construitur quadrangulâ formâ ad typum turris. q. πέρας γῆς, quòd ad fines territoriorum soleret fieri: aut à πῦρ, quia flammæ instar in acutum tendit.
Πυργοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui turrim fert*: ex πύργος et φέρω.
Πυργόω, *turris instar erigo*, *turri instruo et munio*: à præced.
Πυρεία, ας, ἡ, *fornax*, *caminus*.
Πυρεῖον, ου, τὸ, *igniarium*, *thuribulum*: quia in id πῦρ imponitur. Ion. πυρήϊον.
Πυρέσσω, vel -ττω, *febricito*, *febri laboro*: præs. part. πυρέσσων. f. ξω. perf. πεπύρεχα. a. 1. ἐπύρεξα. à
Πυρετὸς, οῦ, ὁ, *febris*, *igneus calor*. Th. πῦρ, *ignis*.
ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *nucleus*.
Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ferens triticum*: ex πυρὸς et φέρω, *fero*.
Πυρία, ας, ἡ, *sudatio sicca*, quia πυρὶ elicitur; tum *ipsum vas in quo* πυρία *peragitur*, *caldarium*: et
Πυριατήριον, ου, τὸ, *locus in quo sudantes foventur*, *hypocaustum*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυρίεφθος, et πυρίεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *igni coctus*: à πῦρ et ἕψω, *coquo*.
Πυριήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *in igne acutus*: à πῦρ et ἀκή.
Πυρίκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *igni exustus*, *adustus*. Ex πῦρ et καίω.
Πυρινὸς, ἡ, ὸν, *igneus*, *a*, *um*. Th. πῦρ, *ignis*. at
Πύρινος, ου, *triticeus*, *a*, *um*. Th. πυρός.
Πύριον, ου, τὸ, *fax*, *tæda*, Æl. de Anim. xii. c. 43.
Πυριπνείοντας, *ignitas*, acc. pl. part. præs. act. ex
Πυριπνείω, metri gratiâ pro πυριπνέω, *ignem spiro*: ex πῦρ et πνέω, *flo*.
Πυριπνεύστοισι, dat. pl. à
Πυρίπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ardens*: ex iisd.
Πυρισφάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et absumit*: ex πῦρ, *ignis*, et σφάραγος, *sonus*.
Πυρίτης, ου, ὁ, *lapis ignem emittens*, *silex*.
Πυριτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *igni nutritus*: ex πῦρ et τρέφω.
Πυριφεγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *igni fulgens*: ex πῦρ et φέγγος.
Πυριφλεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, *igneo ardore afflictus*: ex πῦρ et φλεγέθω.
Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, *igne ardens*, vel *igneo ardore flagrans*: ex iisd.
Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*: q. ex πῦρ et καίω, *incendo*.
Πυρναῖος, αία, αῖον, *maturus*, *edulis*: à seq.
Πύρνος, ου, per Sync. pro πύρινος, *triticeus*. hinc πύρνος est πύρινος ἄρτος, *panis triticeus*. πύρνα pro πύρινα ἄλευρα, *farina triticea*. item subst. *fragmentum panis*; item *esca*, *victus*. ab eod.
Πυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *igni similis*.
Πυρόεις, όεσσα, όεν, *igneus*, *ignitus*. Th. πῦρ.
Πυρόπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignem spirans*: ex πῦρ et πνέω.
Πυροῖο, gen. Ion. pro πυροῦ, à
ΠΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *triticum*, *frumentum*: q. σπυρὸς pro σπορός. à σπείρω, *semino*: perf. med. ἔσπορα. al. ab Hebr. בר, *triticum*, vel פרי, *fructus*, quia est nobilis terræ fructus; genere posito pro specie.
Πυροφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *igni ustus*: ex πῦρ et φλέγω.
Πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignem ferens*: pro quo et πυρφόρος. à πῦρ et φέρω. et
Πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *triticum ferens*: ex πυρὸς, *triticum*, et φέρω.
Πυρόω, -ῶ, *accendo*, *uro*, *cremo*: f. ώσω. perf. πεπύρωκα. præs. pass. πυρόομαι, οῦμαι, *uror*: præs. infin. pass. πυρόεσθαι, οῦσθαι. perf. pass. πεπύρωμαι. perf. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus*, *a*, *um*; item *igni exploratus*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυρπάλαμον βέλος, *fulmen*, à Pindaro dicitur quòd Jovis *manu* tractetur. à
Πυρπάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *versutus*, *ignem protendens*: ex πῦρ et παλάμη, *manus*.
Πυρπολέω, -ῶ, fut. ήσω, *circa ignem versor*, *ignem accendo*. cum acc. πυρπολέω et πυρπολέομαι, *igne et incendiis vasto*. ex πῦρ et πολέω.
Πυρπολέων, οντος, *incendiis depopulans*: præs. part. act. à præc.
Πυῤῥάζω, *rubeo*: f. άσω. perf. πεπύῤῥακα. à πυῤῥὸς, *rufus*.
Πυῤῥάκης, ου, ὁ, *rufus*: idem quod πυῤῥός.
Πυῤῥίχη, sub. ὄρχησις, *PYRRHICA*, *saltatio in armis*: sic dicta à *Pyrrhico* Spartano.
Πυῤῥιχίζω, *Pyrrhicam salto*, seu *armatus salto*: à præc.
Πυῤῥίχιος, ου, ὁ, *Pyrrhichius*. πυῤῥίχιος δρόμος, *Pyrrhichius motus*. πυῤῥίχιος ποῦς, *Pyrrhichius pes*, *duabus syllabis brevibus constans*.
Πυῤῥιχιστὴς, οῦ, ὁ, *Pyrrhicæ saltator*: à πυῤῥιχίζω.
Πύῤῥιχος, Dor. idem quod πυῤῥὸς, *rufus*.
Πυῤῥόομαι, -οῦμαι, *rubesco*: ex
Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *fulvus*, *rufus*, *flavus*: colorem τοῦ πυρὸς habens. Sed
Πύῤῥος, ου, ὁ, *PYRRHUS*, rex Epirotarum.
Πυῤῥότριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rufis capillis præditus*: ex πυῤῥὸς, *rufus*, (Th. πῦρ, *ignis*,) et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.
Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥου, à Πύῤῥος, *Pyrrhus*.
Πυρσεύω, *face accensâ signum do*: fut. εύσω. perf. πεπύρσευκα. à seq.
Πυρσὸς, οῦ, ὁ, *fax*. Th. πῦρ, *ignis*. Sed
Πυρσὸς, ἡ, ὸν, Æol. pro πυῤῥὸς, *rufus*.
Πυρφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ignem fert*, *sacrificulus*: à πῦρ et φέρω.
Πυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *igneus*, *ignitus*: à πῦρ.
Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part.

pass. verbi πυρόω, incendo, quod vide.
Πύρωσῐς, εως, ἡ, coctio ad ignem; probatio per ignem; incendium; uredo: ab eod.
Πυρώτης, ου, ὁ, qui igni excoquit et purgat; aurifaber. ab eod.
Πύσει, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, putrefacio: fut. πύσω. a. 1. pass. ἐπύσθην.
Πυσθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, putrefactus, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.
Πύσμᾰ, ᾰτος, τὸ, quæstio, sciscitatio. et
Πυσμᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, percunctatorius, sciscitativus; à πύθομαι, seu πυνθάνομαι, quæro, interrogo: f. m. πεύσομαι.
Πύσῐς, εως, ἡ, interrogatio: ab eodem.
Πύσω, putrefaciam, f. 1. act. à verbo πύθω.
ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine obducta: vas vinarium.
Πῶ, quomodo? Dor. pro πȣ̃, ubi? et
Πω, enclit. quodammodò, Dor. alicundè. Th. ὃς, qui.
Πῶ, bibe, præs. imperat. verbi πῶμι, in imperat. πόθι, et per Ectasin πῶθι. hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, bibo.
ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba.
Πωγωνί'ας, ȣ, ὁ, barbatus: à præced.
Πωγωνοτροφέω, -ῶ, barbam nutrio seu alo: ex πώγων, ωνος, ὁ, et τρέφω, alo.
Πώεᾰ, acc. pl. à πῶυ, εος, τὸ, grex: quod vide.
Πώλεαι, Ion. pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass.
Πωλέεσκε, Ion. pro ἐπώλεε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi πωλέω, vendo.
Πωλέσκετο, versabatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro πωλέετο, à verbo πωλέω, pro πολέω, verso.
Πωλεύμην, Ion. et Dor. pro ἐπωλȣ́μην, imperf. pass. à
ΠΩΛΕ'Ω, vendo; imperf. ἐπώλεον, -ȣν. f. ήσω. perf. πεπώληκᾰ.
Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. et
Πωλήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. πώλησον, ά'τω, a. 1. imperat. act. et
Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πωλέομαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.
Πωλῐκὸς, ἡ, ὸν, pullinus. à
ΠΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, PULLUS, plerumque equinus.
Πῶλυψ, ῦπος, ἡ, polypus: ex πολὺς et πȣ̃ς.
Πῶμ' pro
ΠΩ͂ΜᾸ, ᾰτος, τὸ, operculum. item potus, poculum: à πίνω, seu πόω, bibo.
Πώμᾰλᾰ, haudquaquam. ex πω et μάλα.
Πωμενῐκὸς, ᾱ', ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, pastoralis. Th. ποιμὴν, pastor.
Πώποτε pro πότε, unquam, adv. ab ὅτε, quandò.
ΠΩ͂ΡΟΣ, ȣ, ὁ, luctus; callus; tophus, lapis levis et porosus. at
Πωρὸς, ρᾱ', ρὸν, cæcus.
Πωρόω, facio occallescere, obduro: f. ώσω. perf. πεπώρωκᾰ. præs. pass. πωρόομαι, ȣ̃μαι, occallesco: perf. pass. πεπώρωμαι. a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, ex callo obdurui, occallui. Th. πῶρος, callus.
Πώρωσῐς, εως, ἡ, obduratio: à præced.
ΠΩ͂Σ, quomodo? qui? quâ ratione? in admiratione ponitur pro quàm, ut πῶς δυσχερῶς, quàm graviter!
Πῶς, extra interrog. encliticum, quodammodo, aliquo modo cum variis jungitur particulis, ut εἴπως, si fortè; εἴκεν πως, id. μήπως, ne fortè.
Πώσω, bibam, f. 1. act. verbi πίνω, bibo: a. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. à πόω.
Πωτᾱ'ομαι, Poët. pro ποτάομαι, volo, volito: q. à πέτομαι, id.
Πωτήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.
Πωτῶ, Dor. pro πέτω.
Πῶυ', εος, τὸ, grex: in nom. pl. πώεᾰ. Th. πάω vel πάομαι, possideo.
ΠΩ'ΥΞ, γος, ἡ, mergus; fulica. Scribitur et πῶυξ.

P.

P Litera decima septima est apud Græcos: nota numeralis valens centum, et cum lineolâ infernè additâ centum millia. Attici dictiones habentes communitèr ρ, σ, efferunt per duplex ρ, e. g. pro ἄρσην leg. ἄῤῥην, &c.
'P' pro ῥα. vide
'Ρᾰ, (enclitica Partic. sicut ἄρ, ex quâ facta est per Metathesin) certè, utique, omninò. Sed ῥᾰ', quidem.
'Ρᾱ', vel potiùs ῥᾷ, pro ῥᾴδιον, facilè.
'ΡΑ͂, τὸ, apud Medicos usit. genus radicis, RHA.
'Ραὰβ, vel 'Ραχὰβ, nomen hospitæ, indecl. Hebr. latitudo.
'Ρᾰβάττω, sursum ac deorsum curro: an à ῥᾰ et βάω;
'Ραββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רב, rab, multus; item magister: sic dictus à multiplici eruditione quâ præditus esse debet. ῥαββονὶ et ῥαββȣνὶ eodem sensu dicuntur.
'Ραβδίζω, virgis cædo: f. ί'σω. perf. ἐῤῥάβδῐκᾰ. a. 1. ἐῤῥάβδῐσᾰ. perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι. aor. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η. ἐράβδιζε pro ἐῤῥάβδιζε, 3. pers. sing. imperf. act. Jud. vi. 11. à
'ΡΑ'ΒΔΟΣ, ȣ, ἡ, virga, bacillus, sceptrum, hastile, fasces; vena metallica. hinc Lat. RUDIS, RADIUS, et Angl. A ROD.
'Ραβδȣχέω, -ῶ, virgas gesto seu fasces, anteeo gestans fasces: exp. anteeo: et
'Ραβδȣχί'ᾰ, ᾱς, ἡ, munus gestandi fasces: à
'Ραβδȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui virgas gestat aut fasces, lictor, viator. παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, quòd gestaret bacillum: iis magistratus utebatur vocandi et nuntiandi causâ.
'Ραβδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lictor, viator: ex ῥάβδος, virga, fasces, et φέρω, fero.
'Ρᾰγᾱ'ς, ᾰ'δος, ἡ, ruptura: à ῥηγνύω, rumpo. Th. ῥήσσω, idem.
'Ραγαῦ, nom. viri indecl. Hebr. proximus.
'Ραγδαῖος, αίᾰ, αῖον, impetuosus, vi perrumpens: à
'Ράγδην, adv. abruptè: à ῥήσσω.
'Ρᾰγεὶς, εῖσᾰ, ὲν, ruptus, aor. 2. part. pass. verbi ῥήσσω, vel ῥηγνύω, frango: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2. pass. ἐῤῥάγην. f. 2. pass. ῥαγήσομαι.
'Ρᾰγήσεσθαι, rupturum esse, f. 2. inf. pass. ejusd. verbi.
'Ρᾰγίζω, uvæ grana vel uvas colligo. hinc ῥᾰγίζοντῐ, Dor. pro ῥᾰγίζȣσῐ. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, acinus.
'Ρᾰδᾰλὸς, ἡ, ὸν, tener, mollis, delicatus: Hesych. pro ῥαδανός.
'Ρᾰδᾰ'μανθυς, ῦος, ὁ, RHADAMANTHUS, judex inferorum: in acc. Dor. 'Ραδάμανθᾰ, pro -υν.
'Ρᾰ'δαμνος, ȣ, ὁ, germen, ramus tener.
'Ρᾰδᾰνὸς, ἡ, ὸν, mollis, tener; procerus.

ʻΡᾰδᾰνίζω, fut. ίσω, *quatio:* à præc.
ʻΡαδινάκην, οἱ Πέρσαι καλῦσι τὸν ἔλαιον.
ʻΡᾰδῖνῆς, *agilibus*, dat. pl. Ion. pro ῥαδιναῖς. à
ʻΡᾰδῖνὸς, ὴ, ὸν, *gracilis, tenuis; agilis; mollis; debilis.*
ʻΡΑ΄ΔΙΞ, ῖκος, ἡ, *ramus.* Hinc Lat. *RADIX.*
ʻΡΑ΄ΔΙΟΣ, ί΄ᾰ, ίον, et ῥᾴδῖος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *facilis, proclivis:* in comparat. ῥᾴων, *facilior:* in superl. ῥᾷςος, *facillimus.* ῥηΐδιος, apud Poëtas idem quod ῥάδιος. Angl. READY.
ʻΡᾳδῖεργέω, ῶ, f. ήσω, *facilè ad scelus aliquod patrandum prorumpo; malâ fide ago;* item *cesso, sine intentione et curâ vivo:* à ῥαδιεργός.
ʻΡᾳδῖέργημᾰ, ἄτος, τὸ, *facinus, scelus, veteratorium facinus:* à præc.
ʻΡᾳδῖεργί΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *scelus, maleficentia:* à
ʻΡᾳδῖεργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *maleficus, falsarius, cui non est religio turpe quid patrare:* ex ῥᾴδιος et ἔργον, *opus.*
ʻΡᾳδῖ΄ως, adv. *facilè:* à ῥᾴδιος.
ʻΡάζω, idem quod ῥαίνω, *adspergo.* Est et
ʻΡάζω, *latro;* puto *fractâ voce:* qu. à ῥήσσω, *frango.*
ʻΡΆΘᾸΓΟΣ, ῦ, ὁ, *strepitus, sonitus, tumultus.*
ʻΡᾸΘᾸ΄ΜΙΓΞ, γος, ὁ, Poët. *gutta:* in pl. ῥαθάμιγγες. q. ex ῥαίνω.
ʻΡᾰθεὶς, *inspersus*, aor. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *adspergo:* a. 1. pass. ἐῤῥάθην.
ʻΡᾳθῡμέω, -ῶ, fut. ήσω, *remisso sum animo, deses sum;* item *quiesco, otio et quieti me trado.* et
ʻΡᾳθῡμί΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *remissio animi, desidia, negligentia:* à
ʻΡᾴ΄θῡμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *remissus, piger, negligens:* cujus θυμὸς τὸ ῥᾴδιον consectatur: *piger* enim *difficilia fugit.*
ʻΡᾳθῡμῦντες, *segnitèr agentes*, n. pl. præs. part. à ῥαθυμέω.
ʻΡᾳθῡ΄μως, adv. *segnitèr:* à ῥάθυμος, quod vide.
ʻΡαὶ vel ῥαῖ, adv. *facilè.* Hes. Etym.
ʻΡᾶΐ΄ᾰ, *sanitas:* à ῥώω, *roboro.*
ʻΡΑΙΒΟ΄Σ, ἡ, ὸν, *incurvus, intortus.*
ʻΡαικᾰ΄νη, ης, ἡ, *flagellum:* à ῥαίω, *disperdo.*
ʻΡΑΙ΄ΝΩ, *perfundo, aspergo:* f. ᾰνῶ. perf. ἔῤῥαγκᾰ. ʻΡαίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poët. *conspergere aliquem hymno,* pro *laudare.* Sic et ῥαίνεμεν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus ornare.* Hinc Angl. TO RAIN.
ʻΡᾰ΄ΐςᾰ, Poët. pro ῥᾷςα, *facillima:* quod vide.
ʻΡαιςὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus:* à ῥαίω, *destruo.*
ʻΡᾰΐ΄τερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius,* comp. ex ῥᾴδιος, *facilis.*
ʻΡΑΙ΄Ω, *profligo, corrumpo, destruo, disperdo:* f. σω. perf. κᾰ. Hinc Angl. TO RASE.
ʻΡΑΚΑ΄, vox convitii Syr. sed Lat. *vanus, cerebro vacuus, stultus.*
ʻΡᾰκῖ΄ς, ῖδος, ἡ, *surculus, ramus,* quia facilè ῥήγνυται.
ʻΡᾰκόεις, εσσᾰ, εν, *pannosus, a, um:* à
ʻΡᾰ΄κος, εος, τὸ, *lacera vestis, panniculus, linteolum;* item *ruga oris senilis;* hinc Angl. RAG. Th. ῥήσσω, *frango:* f. ξω.
ʻΡάκτος, ῦ, ὁ, *vallis, petra; præcipitium; collis:* ab eod. th. Sic *rupes,* à *ruptura.*
ʻΡᾰκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fractus, attritus:* à ῥάκος.
ʻΡαμᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celsa.*
ʻΡάμμᾰ, ἄτος, τὸ, *sutura:* à ῥάπτω, *suo:* f. ψω. perf. ἔῤῥαφα. perf. pass. ἔῤῥαμμαι.
ʻΡΑ΄ΜΝΟΣ, ῦ, ὁ, *spina alba:* spinosus frutex.
ʻΡαμνῦσί΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *RHAMNUSIA, Nemesis:* à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit.
ʻΡΑ΄ΜΦΟΣ, εος, τὸ, *rostrum,* propriè *avium.*
ʻΡανθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *rigatus,* aor. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *perfundo,* quod vide.
ʻΡανθὸς, ῦ, *aspersus:* et
ʻΡᾰνῖ΄ς, ῖδος, ἡ, *stilla, gutta.* Angl. RAIN. à ῥαίνω.
ʻΡαντίζω, *aspergo:* fut. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. perf. ἐῤῥάντῑκᾰ. a. 1. ἐῤῥάντῑσᾰ. perf. pass. ἐῤῥάντισμαι. perf. part. pass. ἐῤῥαντισμένος, *conspersus.* à ῥαντὸς, *aspersus.*
ʻΡαντισμὸς, ῦ, ὁ, *aspersio:* à præc.
ʻΡαντὸς, ἡ, ὸν, *adspersus:* à Th. ῥαίνω.
ʻΡὰξ, ῥᾶγὸς, ἡ, *acinus:* qu. à ῥήσσω.
ʻΡᾷον, *faciliùs,* adv. compar. à ῥᾴων pro ῥάϊον.
ʻΡᾰπᾰ΄ταυλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, et ῥαπᾰταύλης, ῦ, ὁ, vel ῥαπταύλης, *calamum* vel *tibiam compingens* aut *inflans:* à ῥαπάτη, *calamus, stipula:* vel à ῥάπτω, *suo,* et αὐλὸς, *tibia.*
ʻΡᾰπίζω, *palmis cædo; alapam impingo; virgâ cædo* seu *percutio, baculo cædo,* aut etiam *fuste; percutio:* Angl. TO RAP. fut. ίσω. perf. ἐῤῥᾰ΄πῖκᾰ. a. 1. ἐῤῥᾰ΄πῖσᾰ. perf. pass. ἐῤῥᾰ΄πισμαι. à
ʻΡΑ΄ΠΙ΄Σ, ί΄δος, ἡ, *virga:* idem quod ῥάβδος.
ʻΡᾰπί΄σᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.
ʻΡᾰ΄πισμᾰ, ἄτος, τὸ, *alapa,* et *ictus qui virgâ incutitur:* ab eod.
ʻΡᾰπιςὸς, ἡ, ὸν, *alapâ percussus:* ab eod.
ʻΡάπτης, ῦ, ὁ, *sutor, consutor:* et
ʻΡαπτὸς, ἡ, ὸν, *sutus, consutus:* à
ʻΡΑ΄ΠΤΩ, *suo, consuo, sarcino: machinor:* f. ψω. perf. ἔῤῥᾰφᾰ.
ʻΡᾰ΄πῡς, et ῥᾰ΄φῡς, ῠος, ἡ, *RAPA.* Angl. RAPE. inter radices.
ʻΡᾳρῖᾰ΄ς, ᾰ΄δος, ἡ, *Ceres:* quia alimoniâ *roborat* mortales: à ῥώω.
ʻΡᾰ΄ρίον, τὸ, *infans,* cui solus *venter* adhuc curatur: à
ʻΡΆΡΟΣ, ῦ, ὁ, *venter; robustus:* à ῥάω.
ʻΡᾰ΄σᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, *aspergo,* quod vide.
ʻΡασὶμ, *Rhasim:* vox Hebræa, quæ interpretatur Lat. *cursores, satellites.*
ʻΡΑ΄ΣΣΩ, *allido, dejicio:* idem quod ἀράσσω. f. ξω. perf. χᾰ.
ʻΡᾷςᾰ, adv. *facillimè;* vel nom. pl. neut. gen. et superl. gr. à ῥᾴδιος, *facilis:* compar. n. g. ῥᾷον.
ʻΡαςώνη, ης, ἡ, *facilitas, res secundæ, desidia:* à ῥᾷςος, *facillimus.* Th. ῥᾴδιος.
ʻΡάςωρ, *poculum, crater:* à ῥάζω, *irrigo.*
ʻΡᾸ΄ΦᾸΝΟΣ, ῦ, ὁ, *radix,* seu *radicula, RAPHANUS:* dicitur et ῥᾰφᾰνῖ΄ς, ῖδος, ἡ, et ῥᾰφᾰ΄νη, ης, ἡ. qu. à ῥάπυς seu ῥάφυς.
ʻΡᾰφὴ, ῆς, ἡ, *sutura.* Th. ῥάπτω, *suo.* f. ψω. perf. φα.
ʻΡᾰφῖδεὺς, έως, *sutor.* et
ʻΡᾰφῖδευτὴς, ῦ, ὁ, idem. et
ʻΡᾰφῖδευτὸς, ἡ, ὸν, *sutus, consutus;* item *acu pictus:* à
ʻΡᾰφῖ΄ς, ί΄δος, ἡ, *acus:* à ῥάπτω, *suo, consuo:* f. ψω. perf. ἔῤῥαφα.
ʻΡᾰχαὶ, *flagella in vitibus,* quia fragilia: à ῥήσσω, *frango.*
ʻΡαχὴλ, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. *ovis,* qu. quæ instar oviculæ tenella.

Ῥαχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, *allido, dejicio:* f. ξω.
Ῥᾱχῖᾰ, ᾱς, ἡ, *crepido littoris petrosa, rupes in mare procurrens;* Angl. A CRAG. quia ibi fluctus ῥήσσονται· *restagnatio maris in oceani littore; strepitus.*
Ῥᾰχίζω, f. ῐ́σω, *per spinam disseco; disseco:* à ῥάχις.
Ῥᾰ́χῐς, εως, ἡ, *spina dorsi, lumbus; dorsum montis.* acc. ῥάχιν. à ῥήσσω, *frango:* qu. *rupta* multis vertebris.
Ῥαχῑ́της, quod et ῥαχιςὴς, ȣ̃, ὁ, *dissector, jactator:* à ῥαχίζω.
Ῥαψῳδέω, -ῶ, fut. ήσω, *versus contexo, carminibus decanto, rhapsodias recito.* et
Ῥαψῳδῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *contextura carminum,* præsertim *heroicorum:* Angl. RHAPSODY. ex
Ῥαψῳδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *carminum contextor:* et quasi *consutor; rhapsodiarum recitator:* ex ῥάπτω et ᾠδή. Th. ἀείδω, *cano.*
Ῥᾴων, pro ῥαίων, *facilior;* compar. ex ῥᾴδιος, *facilis.*
Ῥέᾰ, *facilè;* qu. ῥέδα, à ῥέζω. ut *facilè* à *facio.*
Ῥεβέκκα, ἡ, nomen mulieris. indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *saginata, crassa.*
ῬΕ΄ΓΧΩ, vel ῥέγκω, *sterto, ronchiso:* f. ξω.
Ῥέδη, ης, ἡ, *RHEDA:* quam vocem apud neminem qui Græcè ante Joannem scripserit reperias.
Ῥέδω, *facio.* à ῥέζω, idem.
Ῥέε, et ῥέεν, *fluebat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.
Ῥέεθρᾰ, *fluenta,* nom. pl. à
Ῥέεθρον, ȣ, τὸ, id. q. ῥεῖθρον, q. v.
Ῥέει, ῥεῖ, 3. sing. ind. præs. ejusd. th.
Ῥέζεσκε, *sacrificabat,* Ion. pro ἔῤῥεζε, 3. sing. imperf. ind. act. et
Ῥέζȣσᾰν, *facientem,* acc. sing. part. præs. act. f. g. à
ῬΕ΄ΖΩ, *facio, sacrifico,* in 3. pl. ῥέζȣσῖ. f. ῥέξω, et ἔρξω. perf. χᾰ. hinc pass. ῥέζομαι, *fio:* perf. med. ἔροργᾰ, et per Metath. ἔοργᾰ. Dicitur et ἔρδω pro ῥέζω.
Ῥέη, ης, ἡ, *Rhea,* nom. prop. mulieris: acc. Ῥέην.
Ῥεθομᾰλῐ́δαι, *qui delicatâ sunt cute:* quibus ῥέθη μαλά.
ῬΕ΄ΘΟΣ, εος, τὸ, *membrum, corporis pars, facies.* à ῥέζω.
Ῥεῖᾰ, Poët. pro ῥέα, *facilè:* quod vide.
Ῥεῖᾰ, ᾱς, ἡ, *Rhea,* nom. mul. Vide Ῥέη.
Ῥείῃ, 3. sing. sub. præs. act. verbi ῥείω, Poët. pro ῥέω, *fluo.*
Ῥεῖθρον, Ion. ῥέεθρον, ȣ, τὸ, *alveus, locus ubi aqua labitur; fluentum.* Th. ῥέω, *fluo.*
Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, et ῥέκτης, ȣ, ὁ, *efficax in agendo, strenuus:* à ῥέζω.
Ῥεμβάζω, f. ᾰ́σω, *vagor mente:* à ῥέμβω.
Ῥεμβασμὸς, ȣ̃, ὁ, *circumagitatio, inconstantia:* à præc.
Ῥεμβεύω, *circumdo, fluctuo, vagor:* f. εύσω. perf. ἐῤῥέμβευκᾰ.
Ῥεμβὸς, ἡ, ὸν, *vagus, tortuosus:* à ῥέμβω, at
Ῥέμβος, ȣ, ὁ, *evagatio; aberratio:* ab eod.
ῬΕ΄ΜΒΩ, *in gyrum circumago, circumago; vagor.*
Ῥεμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *vagus, animo districtus:* à ῥέμβος.
Ῥεμφὰν, ὁ, nomen Idoli, indecl. qu. interpr. Lat. *Saturnus.* Gr. Κρόνος.
Ῥέξ', pro ῥέξε, quod Ion. pro ἔῤῥεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio:* f. ξω.
Ῥέξαι, a. 1. inf. act. et
Ῥέξᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, a. 1. part. act. et
Ῥέξειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, *facio:* f. ξω.
Ῥέξω, f. 1. verbi ejusd.
Ῥέον, pro ἔῤῥεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi ῥέω, *fluo:* f. εύσω. præs. part. ῥέων.
Ῥέοντε, *fluentes,* dual. num. præs. part. act. et
Ῥέοντῐ, Dor. pro ῥέȣσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ῥέω. Vide ῥέον.
Ῥεόμενοι, *fluentes,* nom. plur. part. præs. pass. ejusd. verbi.
ῬΕ΄ΠΩ, f. ψω, *vergo, propendeo, inclino, propensus sum, benevolus sum, pertineo.*
Ῥέρῑφᾰ, pro ἔῤῥῑφᾰ, perf. act. ῥέριμμαι, pro ἔῤῥιμμαι, *projectus sum,* perf. pass. verbi ῥίπτω, *projicio:* f. ψω.
Ῥεῦμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fluentum, fluctus:* expon. et *fluvius, fluvii impetus:* apud Medic. *fluxio, fluxus:* Angl. RHEUM: in dat. plur. ῥεύμᾰσῐν. Th. ῥέω, *fluo.*
Ῥεύσεται, *fluet,* 3. sing. f. 1. m. verbi ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.
Ῥεύσῃς, *diffluas,* 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.
Ῥεύσω, *fluam,* in 3. pl. ῥεύσȣσῐ, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, *fluo.*
Ῥεχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. verbi ῥέζω, *facio:* f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐῤῥέχθην. a. 1. part. ῥεχθεὶς, εῖσα, έν.
ῬΕ΄Ω, *fluo, fundo, evanesco, labor, decido, manare facio:* f. ῥεύσω. aor. 1. ἔῤῥευσᾰ. perf. ἔῤῥευκᾰ. perf. pass. ἔῤῥευμαι. Est et
Ῥέω, *dico:* ab ἐρέω· nisi à ῥέω, *fluo:* quòd sermo sit veluti *fluentum* è pulmonibus per os. f. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκᾰ, et Att. εἴρηκᾰ. perf. part. act. εἰρηκὼς, υῖᾰ, ός. plusq. perf. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει. perf. pass. εἴρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. εἰρημένος, η, ον. κατὰ τὸ εἰρημένον, *secundùm quod dictum erat.* a. 1. ind. pass. ἐῤῥέθην, ης, η· scribitur et ἐῤῥήθην, sed rariùs. aor. 1. part. pass. ῥηθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, nunquam ῥεθείς. f. 1. ind. pass. ῥηθήσομαι, *dicar.*
Ῥηγῆναι, pro ῥαγῆναι, *ruptum esse,* aor. 2. inf. pass. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango:* f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐῤῥάγην.
Ῥήγῐον, ȣ, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulsæ. Gr. *ruptura.*
Ῥῆγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *ruptio, rima:* à ῥήγνυμι.
Ῥηγμῖ̆ν, ῖνος, ἡ, *scissura; littus,* quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango.*
Ῥήγνυνται, *refringuntur,* 3. pl. præs. ind. pass. et
Ῥήγνυσκον, Ion. imperf. verbi ῥήγνυμι.
Ῥηγνῠ́ω, ῥήγνῡμῐ, seu ῥήσσω, *frango, rumpo, scindo;* fut. ῥήξω. a. 1. ἔῤῥηξᾰ. a. 1. imperat. act. ῥῆξον, ᾰ́τω. a. 1. sub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ. et in 3. pl. ῥήξωσῐν. a. 2. ind. act. ἔῤῥᾰγον. perf. med. ἔῤῥηγᾰ. præs. pass. ῥήγνῡμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ῥήγνυνται. perf. pass. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. Vide ῥήσσω.
Ῥῆγος, εος, τὸ, *culcitra, stragulum:* à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango.*
Ῥηδῐ́η, pro ῥηΐδίη, *facilis;* f. g. à ῥηΐδιος, quod vide.
Ῥηθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *declaratus, a, um,* a. 1. part. pass. verbi ῥέω, *dico,* quod vide.
Ῥηΐδῐη, ης, ἡ, *facilis;* f. g. à
Ῥηΐδιος, δῐ́η, διον, Ionic. vel Poët. pro ῥᾴδιος, *facilis.*
Ῥηΐδῐ́ως, *facilè;* adv. à præced.
Ῥήϊςος, ίςη, ιςον, *facillimus,* superl. à ῥηΐδιος.
Ῥηΐτερος, ȣ, *facilior,* compar. ab eod.
Ῥῆμᾰ, ᾰτος, τὸ, *verbum, res,*

factum, carmen, mandatum, sermo. Th. ῥέω, *dico*.
Ῥήμασι, dat. pl. à præced.
Ῥῆμος, ου, ὁ, *instrumentum quo panes in furnum immittuntur, pala*.
Ῥὴν, ηνὸς, ὁ, *ovis*: ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.
Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. et
Ῥήξας, αντος, in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. et
Ῥηξάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*: fut. ξω. perf. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα.
Ῥῆξε, *rupit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε, ejusd.
Ῥηξήνορα, acc. sing. à ῥηξήνωρ, quod vide.
Ῥηξηνορία, ας, ἡ, et Ion. ῥηξηνορίη, *fortitudo in perrumpendis hostium copiis*: à
Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, *qui virum frangere potest, strenuus, bellicosus*: à ῥήσσω, *frango*, fut. ξω, et ἀνὴρ, *vir*.
Ῥήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. et
Ῥήξωσι, 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi ῥήσσω. f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.
ῬΗΠΑΙ', ῶν, αἱ, *sublicæ, tigilla ad substructiones apta*.
Ῥησὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Syr. q. interpret. Lat. *aspersus*.
Ῥήσαντο, *dixerunt*, Ion. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, *dico*; f. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα, Att. εἴρηκα.
Ῥησείδιον, ου, τὸ, idem ac
Ῥησίδιον, ου, τὸ, βραχὺς λόγος, *breve dictum*: à
Ῥῆσις, εως, ἡ, *dictum, sententia, oratio; mandatum*: à ῥέω, *dico*.
Ῥῆσος, ου, nomen fluvii.
ῬΗ'ΣΣΩ, ῥηγνύω, seu ῥήγνυμι, *frango, rumpo*: fut. ξω. perf. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 2. ἔῤῥαγον.
Ῥητῆρ', pro ῥητῆρα, acc. sing. à
Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, *rhetor, orator*: à ῥέω, *dico*.
Ῥητίνη, ης, ἡ, *resina*; à ῥέω.
Ῥητοὶ, *clari*; ἄῤῥητοι, *ignobiles*: à ῥέω, *dico*.
Ῥητορεία, ας, ἡ, *actio dicendi; amplificatio oratoria*: à seq.
Ῥητορεύω, fut. εύσω, *rhetoricam exerceo; orationem habeo*: à ῥήτωρ.
Ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, *ad rhetorem* aut *artem oratoriam pertinens; eloquens*. ῥητορικὴ, ῆς, ἡ, (scil. τέχνη) *RHETORICA*. ab eod.
Ῥητορικῶς, *more rhetoris*: ab eod.

Ῥητορσι, dat. pl. ejusd. th.
Ῥητὸς, ἡ, ὸν, *dictus, certus, ratus, celebris*: à ῥέω, *dico*.
Ῥήτρα, ας, ἡ, *dicendi vices* seu *locus*; item *pactum, pactio*; *decretum, lex*, propriè Lycurgi. ab eod.
Ῥήτωρ, ορος, ὁ, *RHETOR, orator*: ab eod.
Ῥητῶς, adv. *certis verbis, disertè, palam*: à ῥητός.
Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, *sepes, vallum*. Th. ῥήσσω, *frango*.
Ῥιγεδανὸς, ἡ, ὸν, *horribilis, quem omnes exhorrent*. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*.
Ῥιγέω, ῶ, fut. ήσω, *RIGEO, FRIGEO, horreo, obstupesco*. ab eod.
Ῥιγηλὸς, ἡ, ὸν, *horrendus, horrificus*: ab eod.
Ῥιγῆσειν, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω, quod vide.
Ῥίγιον, *magis horrendum, acerbius, deterius, durius*: compar. à ῥῖγος, q. v.
Ῥίγιστα, *maximè horrenda*: superl. n. g. pl. ab eod.
ῬΙ͂ΓΟΣ, εος, τὸ, *RIGOR, FRIGUS vehemens*.
Ῥιγόω, ῶ, *rigeo, frigeo*: à præced.
ῬΙ'ΖΑ, ης, ἡ, *radix, surculus*.
Ῥίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à præced.
Ῥιζόω, ῶ, *radico, radicibus munio, stabilio*; fut. ώσω. perf. ἐῤῥίζωκα. a. 1. ἐῤῥίζωσα. præs. pass. ῥιζόομαι, οῦμαι. perf. pass. ἐῤῥίζωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐῤῥιζωμένος, η, ον.
Ῥίζωμα, ατος, τὸ, *radix*: à pr.
Ῥικνόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, *distrahor et omnibus modis distorqueor; indecentèr me flecto*: à seq.
ῬΙΚΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *rugosus, curvus, tenuis, macilentus*.
Ῥικνώσεαι, Ion. pro
Ῥικνώσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ῥικνόομαι.
Ῥίμφα, adv. *celeritèr, facilè*. Th. ῥίπτω, *projicio*.
Ῥιμφάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui celeritèr curru fertur*: ex ῥίμφα, *celeritèr*, qu. vide, et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.
ῬΙ͂Ν, et ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, *nasus*: qu. à ῥεῖν, quia per eum *fluit* humor e capite.
Ῥῖνα, acc. sing. à præc.
Ῥινάω, ῶ, f. ήσω, *decipio*, propriè *nares*, ut cum canes falluntur *olfactu*: ab eod.
Ῥινέω, ῶ, f. ῥινήσω, *limo*. Th. ῥίνη.
ῬΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lima*: Est et ῥίνη, *squatina* piscis: squatinæ enim cutis pro *limâ* esse potest.

Ῥίνημα, ατος, τὸ, *ramentum*: à ῥινέω.
Ῥινοπύλη, ης, ἡ, *portula, posticum*: q. à ῥινάω et πύλη.
Ῥινὸν, οῦ, τὸ, idem quòd ῥινὸς, *clypeus, scutum*.
ῬΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ vel ἡ, *pellis, cutis; clypeus, scutum*.
Ῥινοτόρος, ου, ὁ, *scuta perforans*; Epith. Martis. ex ῥινὸς et τορὸς, *penetrans*.
Ῥινῶν, *narium*, gen. pl. ex ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, *nasus*.
ῬΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *montis cacumen, promontorium*.
Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus ejus quod projicitur; ictus* vel *jactus teli missi sicut fulminis; incitamentum*. Th. ῥίπτω, *projicio*.
Ῥιπίζω, f. ίσω, *flabello ventilo*: à
Ῥιπὶς, ίδος et ῖδος, ἡ, *flabellum*: à ῥίπτω.
Ῥιπιστὸς, ἡ, ὸν, *qui ventilari potest, qui ventilatur; perflatilis et ventis expositus*: à ῥιπίζω.
Ῥῖπος εος, τὸ, et ου, ὁ, *crates*; idem quod ῥίψ.
Ῥιπτάζω, *jacto, projicio, præcipitem do*: f. άσω. Th. ῥίπτω, *projicio*.
Ῥιπτάσκω, Poët. pro ῥιπτάζω. imperf. Ion. ῥίπτασκον, pro ἐῤῥίπτασκον.
Ῥίπτει, 3. sing. præs. ind. act. verbi ejusd. at
Ῥιπτεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi ῥιπτέω, Att. pro ῥίπτω.
Ῥιπτέω, id. q. ῥίπτω.
Ῥιπτοῦμαι, Atticè pro ῥίπτομαι, vel à præced. th.
ῬΙ'ΠΤΩ, *projicio, præcipito, prosterno, dejicio, abjicio, jacio, emitto*: f. ψω. perf. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον. a. 1. pass. ἐῤῥίφθην.
Ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, *nasus*; plur. *nares*.
Ῥίσκος, ου, ὁ, *RISCUS, cista pelle contecta*.
Ῥιφθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ῥίπτω, *projicio*: q. v.
Ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ, *vimen flexile, ramus salignus; crates viminea*. ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν, *magno se periculo committere*.
Ῥίψαι, a. 1. inf. act. et
Ῥίψαις, Æol. pro
Ῥίψας, a. 1. part. act. à ῥίπτω, *projicio*: f. ψω.
Ῥίψε, Ion. pro ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
Ῥιψοκίνδυνος, ὁ ϗ ἡ, *qui se in pericula præcipitat*, seu *ad audendum projectus*: ex ῥίπτω, *præcipito*, et κίνδυνος, *periculum*.

Ῥιψοκινδύνως, adv. *more eorum qui se in pericula præcipitant, projectâ quâdam audaciâ, audacter:* à præc.
Ῥίψω, ης, η, aor. 1. sub. act. verbi ῥίπτω.
ῬΟΆ, vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, *malus Punica*, vel *malum Punicum.*
Ῥοαῖσι, dat. pl. et
Ῥοὰς, acc. pl. à ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum.* Th. ῥέω, *fluo.*
Ῥοβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *angustus.*
Ῥόγχος, ου, ὁ, *ronchus.* Th. ῥέγχω.
Ῥόδα, *rosæ;* nom. pl. à ῥόδον, quod vide.
Ῥόδαμνος, *germen.* Vide ῥάδαμνος.
Ῥοδάνη, ης, ἡ, *trama, subtemen.*
Ῥοδανὸς, ἡ, ὸν, *valdè rapidus:* à ῥέω, *fluo.* Hinc *RHODANUS* fluvius in Galliâ, ob velocitatem motûs.
Ῥοδανὸς, ἡ, ὸν, *roseus, bonum colorem habens.* Th. ῥόδον, *rosa.*
Ῥόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. *rosa.*
Ῥόδος, ου, ὁ, nomen fluvii: à ῥόδον, *rosa.*
Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *habens roseos digitos:* ex ῥόδον et δάκτυλος, *digitus.*
Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, arborescens stirps, quam Apuleius *rosam lauream* appellat.
Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *roseus:* ex ῥόδον, *rosa*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*
Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, *rosaceus.* Th. ῥόδον, *rosa.*
Ῥοδόμαλον, Dor. pro ῥοδόμηλον, q. v.
Ῥοδόμελι, τὸ, *RHODOMELI, confectio quædam ex rosis et melle:* à ῥόδον et μέλι.
Ῥοδόμηλον, ου, τὸ, *rosea gena;* item, *confectio ex rosis et malis cotoneis:* à ῥόδον et μῆλον.
ῬΟ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *rosa.* Angl. A ROSE.
Ῥοδόπαχυς, Dor. pro
Ῥοδόπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ habet roseos cubitos:* ex ῥόδον, *rosa*, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*
Ῥόδος, ου, ἡ, *RHODUS*, nomen Nymphæ, et Insulæ; olim dicta videtur Ῥόθος, ου, ἡ, ab *undarum strepitu.*
Ῥοδόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, *rosei coloris:* ex ῥόδον, τὸ, *rosa*, et χρόα, ἡ, *color.*
Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, id. et ex iisdem.
Ῥόζω, *latro, sterto:* potiùs ῥοιζῶ et ῥυζῶ· à ῥοῖζος, *stridor.*
Ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum, fluctus:* à ῥέω, *fluo.*
Ῥόθιον, ου, τὸ, *impetus undarum:* à
Ῥόθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impetuosus, vehemens.* à seq.
ῬΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *undarum strepitus, tumultus, impetus; aspera semita;* τῆς δίκης ῥόθος, Hes. Op. 219. *justitiæ aspera semita*, ut interpr. Schol.
Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, vide ῥοά.
Ῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, opt. aor. 1. ῥοιβδήσεια, *strideo, absorbeo.* à ῥοῖβδος, *stridor.*
Ῥοίζασχ' pro ῥοίζασκε, *stridebat:* ob seq. aspir. 3. sing. imperf. ind. act. verbi ῥοιζέω, *strideo:* imperf. ἐῤῥοίζεον, et Poët. ἐῤῥοίζεσκον, et pro ε, α.
Ῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, *strido, stridorem edo; latro; sibilo cum stridore:* à ῥοῖζος.
Ῥοιζηδὸν, adv. *cum stridore.* à
ῬΟΓΖΟΣ, ου, ὁ, *stridor, impetus:* à ῥέω, quia propriè aquæ *fluentis.*
Ῥοίη, ης, ἡ, Ion. pro ῥοιὰ, *malum granatum.*
Ῥοικὸς, ἡ, ὸν, *incurvus, inflexus.* at
Ῥοϊκὸς, ἡ, ὸν, *qui fluxione seu profluvio laborat; fluidus, fluxus:* à ῥέω, *fluo.*
Ῥοΐσκος, qu. parva ῥοά, figura referens *malum Punicum.*
Ῥομάστρα, ας, ἡ, *hasta.*
Ῥόμβος, ου, ὁ, *RHOMBUS, turbo, -inis, impetus:* à ῥέμβω, *circumago.*
Ῥόμυξ, *vermis ligna corrodens.*
Ῥομφαία, ας, ἡ, *ROMPHÆA, gladius, framea:* à ῥέμβω, *in gyrum circumago:* vel à ῥέπω, *vergo, propendeo.*
Ῥομφεῖς, *loræ*, quibus consuuntur calcei: an quia ῥέμβονται;
Ῥόον, acc. sing. à
Ῥόος, ου, ὁ, *fluxus:* à perf. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.
Ῥοπαία, id. ac ῥομφαία, q. v.
Ῥόπαλον, ου, τὸ, *clava, sceptrum, virga, baculus:* à ῥέπω, *flecto.*
Ῥοπαλωτὸς, ἡ, ὸν, *in clavæ speciem formatus;* Epith. poculi. à præc. vel *ex bacillis ligneis confectus.* κύλιξ ῥοπαλωτὴ, apud Suid. ex Dione in Commodo, *poculum ex bacillis ligneis confectum.* A CAN. Toup. III. p. 121.
Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *inclinatio lancis, momentum; propensio:* à ῥέπω.
Ῥουβὴν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *filius visionis.*
Ῥοὺθ, ἡ, nomen piæ mulieris, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *tremor.*
Ῥούσιος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus* Lat. est: aut à ῥοὰ, cujus granum rubet.
Ῥοῦφος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Rufus.*
ῬΟΦΕ'Ω et -ά'ω, *sorbeo, exhaurio:* f. ήσω. perf. ἐῤῥόφηκα.
Ῥοχθέω, *sonum edo:* f. ήσω. à seq.
Ῥόχθος, ου, ὁ, *fluctuum strepitus, fluctus:* an ab ἐρέχθω, *agito?* vel ex seq. et ὄχθος, *ripa?*
Ῥόω, *moveo, ruo:* à ῥέω.
Ῥύαξ, ακος, ὁ, *rivus, fluctus:* à ῥύω, *fluo.*
ῬΥΓΧΟΣ, εος, τὸ, *rostrum, rictus.*
Ῥύδην, adv. *affluenter, abundanter; vehementer, impetuosè:* à ῥύω, *fluo.*
Ῥυδὸν, adv. *fusè, affatim, abundè:* ab eod.
Ῥυεὶς, έντος, *qui fluit*, aor. 2. part. pass. verbi ejusd.
Ῥύεο, *libera*, Ionicè pro ῥύου, est præs. imperat. et
Ῥύεται, *tuetur*, 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι, *servo.*
Ῥυέω, -ῶ, *fluo:* fut. ήσω, perf. ἐῤῥύηκα.
Ῥύζην, adv. *fluenter, affluenter, confertim, vehementer:* sed alii rectiùs ῥύδην.
Ῥύηθι, aor. 2. imperat. pass. ex verbo præced.
Ῥυήσομαι, ῃ, εται, *fluam*, f. 2. pass. ejusd.
Ῥυηφενία, ίας, ἡ, *divitiarum affluentia:* à ῥυέω et ἄφενος.
Ῥυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero.*
Ῥυθμίζω, *concinno, ad numeros aptos redigo, tempero, moderor:* fut. ίσω. perf. ἐῤῥύθμικα. à
ῬΥΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *RHYTHMUS*, Angl. RHYME seu RHYTHM; *concinnitas; quicquid certo modo et ratione fit;* fortè, à ῥύω, *traho;* ut sit *tractus* æqualibus.
Ῥύμα, ατος, τὸ, *fluentum:* pro ῥεῦμα. Th. ῥέω. Est et
Ῥῦμα, ατος, τὸ, *tractus; tutamen, munimentum, defensio:* à ῥύω, *traho.*
Ῥῦμαι, *liberavi:* Ion. dempto augmento pro ἔῤῥυμαι, perf. ind. pass. verbi ῥύομαι, *libero.*
Ῥύματα, nom. pl. à ῥῦμα, quod vide.
Ῥυμβὸς, *rotula; turbo, impetus, vertigo:* à ῥέμβω, *circumago.*

Ῥύμη, ης, ἡ, *impetus; vicus, tractus in urbe:* à ῥύω, *traho.*
Ῥυμνὸς, 2 Macc. xi. 5. ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ, al. et rect. ἐρυμνῷ, i. e. *forti, munito:* vet. interp. *angusto:* qu. ab ῥύμη, *plateam,* retulerit.
Ῥυμὸς, ῦ, ὁ, *temo currûs, lignum inter equos, quo currus ῥύεται,* i. e. *trahitur.* Th. ῥύω, *traho.*
Ῥύομαι, v. ῥύω, *traho.*
Ῥύονται, *tuentur,* 3. pl. ind. præs. verbi præc.
Ῥύοντο, *servabant,* Ion. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.
Ῥυπαρευθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. à
Ῥυπαρεύω, *sum sordidus:* f. εύσω. Th. ῥύπος, *sordes.*
Ῥυπαρία, ας, ἡ, *sordes, illuvies:* et
Ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, *sordidus, squalidus, avarus:* à
ῬΥ'ΠΟΣ, ȣ, ὁ, *sordes:* per Metaph. *avaritia.*
Ῥυπόω, -ῶ, *sordesco:* præs. part. ῥυπόων, -ῶν. f. ώσω. perf. ἐῤῥύπωκα. a. 1. ἐῤῥύπωσα. a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, ἄτω. Th. ῥύπος.
Ῥυππαπαὶ, *nautica quædam acclamatio.*
Ῥύπτω, *sordes eluo, purgo.* Th. ῥύπος.
Ῥυσὰ, ἡ, *senectus;* quum quis fit *rugosus* ob *senectam;* à ῥυσὸς, et ῥυσσὸς, *rugosus;* cum cutis veluti in sulcos ῥύεται, id est *trahitur. Ruga* enim est cutis in plicas contractio. Th. ῥύω, *traho.*
Ῥυσαὶ, nom. pl. à præc.
Ῥῦσαι, άσθω, a. 1. imperat. m. et
Ῥύσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. et
Ῥύσασθαι, a. 1. inf. m. v. ῥύομαι, *libero:* f. ῥύσομαι. aor. 1. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο. Th. ῥύω.
Ῥυσάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. verbi ejusd.
Ῥῦσθαι, Ion. pro ἔῤῥυσθαι, perf. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero.* Vel, ut alii volunt, ῥῦσθαι, per Sync. vel Synæresin dici pro ῥύεσθαι, præs. inf. verbi ῥύομαι.
Ῥυσθῶ, *liberer,* et in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. sub. pass. verbi ejusd.
Ῥυσίδιφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Epithet. aurigæ, *qui trahit, ac trahendo currum regit:* ex ῥύω, *traho,* et δίφρος, *currus.*
Ῥύσιμον, ȣ, τὸ, *ruta;* quod à venenis ῥύεται, *liberat.* Vide ῥυτή.
Ῥύσιον, ȣ, τὸ, *quod pro ῥύσει, liberatione* datur; item *pignus, spolium: sacrificium,* ut quidam exponunt, Il. λ. 673. ap. Masson. Hist. Crit. tom. i. p. 212. Th. ῥύω, *traho.*
Ῥῦσις, εως, ἡ, *liberatio, redemptio.* Th. ῥύω vel ῥύομαι, *libero.* Est et
Ῥύσις, εως, ἡ, *fluxio, fluxus:* à ῥύω, pro Th. ῥέω, *fluo:* fut. ῥεύσω.
Ῥύσκω, seu ῥύσκομαι, *custodio, tueor:* et idem quod ῥύω.
Ῥυσμὸς, ῦ, ὁ, Poët. *rerum aliquarum series, tractus.* Th. ῥύω, *traho.*
Ῥυσὸς, vel ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, *rugosus:* à th. ῥύω, *traho.*
Ῥυσσότης, ητος, ἡ, *rugositas:* à præced.
Ῥυστάζω, f. ξω, *trahendo rapto, traho.* Th. ῥύω, *traho.*
Ῥυστακτὺς, ύος, ἡ, *tractio violenta* et *injuriosa.* à præced.
Ῥύστης, ȣ, ὁ, *liberator:* à ῥύω, *libero.*
Ῥυτὰ, τὰ, *fræna:* à ῥύω, *traho.*
Ῥυτὴ, ῆς, ἡ, *RUTA:* Angl. RUE: scrib. et ῥύτη. à ῥύω, *conservo:* quia valetudinem contra venena, &c. *conservat.*
Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos; habena:* σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, *effusis habenis currere,* Œdip. Col. 893, al. 955. à ῥύομαι, *custodio.* Est et *tractor,* à ῥύομαι, *traho.*
Ῥυτιδόω, ῶ, f. ώσω, *corrugo, in rugas contraho:* præs. pass. ῥυτιδόομαι, *in rugas contrahor.* à
Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, *RUGA:* à ῥύω, *traho.* Vide ῥυσά.
Ῥῦτο, Ion. seu Poët. pro ἔῤῥυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ῥύω, seu ῥύομαι, *libero, tueor.*
Ῥυτὸν, ῦ, τὸ, *poculi genus,* è quo potus tenuissimè fluit, et velut *trahendo* bibitur. Est et ῥυτὸν, *habena,* quia eâ equus ῥύεται, *trahitur.*
Ῥυτὸς, ἡ, ὸν, *tractus.* Th. ῥύω, *traho.*
ῬΥ'Ω, vel potiùs ῥύομαι, *traho; custodio, servo, tueor; libero:* ut ἐρύω. Est et
Ῥύω, *fluo:* à ῥέω, idem.
Ῥωγάλεος, έα, έον, *fissus, fractus;* et
Ῥωγὴ, ῆς, ἡ, *fissura:* à ῥῶξ. Th. ῥήσσω, *frango.*
Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, *rima.* ab eod.
ῬΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *naris:* frequentiùs plur. ῥώθωνες, *nares:* quasi à ῥὶς, vel ῥέω, *fluo.*
Ῥωμαῖος, αία, αῖον, *Romanus, a, um:* à Ῥώμη, *Roma.*
Ῥωμαλέος, έα, έον, *fortis, robustus:* à ῥώμη.
Ῥωμαλέως, adv. *fortitèr:* à præc.
Ῥώμη, ης, ἡ, *robur, vires:* à ῥωννύω. Est et
Ῥώμη, ης, ἡ, *ROMA,* Gr. *robur.*
Ῥώννυσι, 3. sing. præs. ind. à
ῬΩΝΝΥ'Ω, seu ῥώννυμι, *confirmo, corroboro:* f. ῥώσω· q. à ῥόω. perf. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα. præs. pass. ῥώννυμαι, σαι, ται, *corroboror, valesco:* perf. pass. ἔῤῥωμαι, σαι, ται, *valeo:* perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, *corroboratus; qui animo est forti; robustus, validus.* plusq. perf. ἐῤῥώμην, σο, το, *valebam:* perf. imperat. pass. ἔῤῥωσο, -ώσθω, *vale;* et in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete.*
Ῥὼξ, ωγὸς, ἡ, *RUPES; fissura; scala; acinus, granum, bacca:* à ῥήσσω, *frango;* fut. ξω. Hinc Angl. A ROCK.
Ῥώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. m. vel pass. Ion. ab inusit. ῥώομαι, *qualior, cum impetu feror:* à ῥωννύω, *confirmo.*
Ῥωπήϊον, ȣ, τὸ, *locus virgultis plenus:* à ῥὼψ, *virgultum.* Th. ῥέπω, *vergeo, propendeo.*
Ῥῶπος, ȣ, ὁ, et Ῥῶπον, ȣ, τὸ, *merx parvi momenti; sarcina omnifaria:* à ῥώψ.
Ῥωποπώλης, εος, ὁ, *venditor rerum minutarum:* qu. dicas, ῥῶπον πωλῶν, *viles et minutas merces vendens.*
Ῥωρὸς, ρὰ, ρὸν, *vehemens:* à ῥώω, seu ῥώννυμι, *roboro.*
Ῥὼς, *caput, vertex.* 2 Sam. xvi. 16.
Ῥωσθεὶς, εῖσα, ὲν, vide in ῥώσω.
Ῥώσω, *roborabo,* f. 1. act. verbi ῥωννύω. a. 1. pass. ἐῤῥώσθην. a. 1. part. ῥωσθείς.
Ῥωτάζω, *literam ῥῶ sæpè itero.*
Ῥωχμὸς, ῦ, ὁ, *scissura, rima, hiatus:* à ῥωγὴ, *fissura;* quod à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango.*
Ῥώχω, *dentibus fremo.*
Ῥὼψ, ωπὸς, ὁ, *merx non magni momenti; virgultum:* à ῥέπω, *vergeo, propendeo.*
Ῥώω, *ROBORO:* pro quo usurpatur ῥώννυμι vel ῥωννύω, *roboro.* pass. ῥώομαι, *corroboror, agitor:* et med. *ruo, irruo, festino.*

Σ.

Σ, Decima octava Græcorum litera, nota numeralis quæ denotat *ducenta,* et

cum lineolâ subjectâ *ducenta millia.* Attici interdum pro eo habent ξ, item τ. et Dor. et Æol. in δ mutatur. Multarum vocum initio impunè σ adest, etiam abest; ut σμικρὸς, μικρὸς, &c.

Σὰ, *tua:* ex σὸς, σὴ, σὸν, *tuus.* Th. σὺ sed

Σᾶ, *salva,* contract. ex σάα, quod à σάος, idem quod σόος, *salvus.*

Σαβάζειν, *bacchari, bacchantes imitari σαβοῖ clamitando; motu indecoro persultare:* à σαβοῖ.

Σαβάζιος, ου, ὁ, *Bacchus:* à σαβάζειν.

Σάβανον, ου, τὸ, *pannus asperior desiccandis corporibus accommodatus.*

Σαβάχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με, *deseruisti me.*

Σαβαὼθ, *exercitus.* Legitur et Σαββαὼθ.

Σαββατίζω, *septimo die requiesco, sabbatum servo:* f. ίσω, et Att. ιῶ. a. 1. ἐσαββάτισα. à σάββατον.

Σαββατισμὸς, οῦ, ὁ, *SABBATISMUS:* à præc.

Σάββατον, ου, τὸ, *SABBATUM, quies.* Synecd. *hebdomada* in pl. n. est quintæ declin. simpl. σάββατα, ων, σάββασι.

Σαββαὼθ, idem quod Σαβαὼθ.

ΣΑΒΟΙ', *vox Bacchantium:* at

Σάβοι, ῶν, οἱ, *Baccho initiati; Bacchi sacerdotes; loca Baccho consecrata.* Etiam Bacchus olim σάβος, σαβὸς, dictus. Plut.

ΣΑ'ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, *securis Amazonum; gladius Persicus; securis.*

Σαγγάριος, ου, ὁ, fluvius Phrygiæ majoris celeber.

Σάγη, ης, ἡ, *id quod equis* vel *asinis insternitur, tegmen, stratum, clitellæ.* σάγαι, αἱ, *arma corpus tegentia.* à σάττω.

Σαγήνευσαν, Æol. pro σαγηνεύουσαν, part. à

Σαγηνεύω, f. εύσω, *capio, irretio, diripio:* à seq.

Σαγήνη, ης, ἡ, *SAGENA, verriculum,* genus retis piscatorii. qu. à σάττω, *onero.*

Σαγηνοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *piscator qui verriculum jacit:* à præc. et βάλλω.

Σάγμα, ατος, τὸ, *onus jumenti sarcinarii, clitellæ; acervus; theca armorum.* Th. σάττω, *onero.*

Σάγος, εος, τὸ, vel ου, ὁ, *SAGUM.*

Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, *SADDUCÆUS:* sic dictus à sectæ illius autore *Zadoko.*

Σαδημώθ, *campestria:* vox Heb.

Σαδὼκ, nomen viri, indecl. Hebr. *justus.*

ΣΑΘΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *animal quadrupes, ex mari victum quærens.*

ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile.*

Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod σαπρὸς, *flaccidus, marcidus, putris; item debilis, futilis:* à σήπω, *putrefacio.*

Σαθρόω, f. ώσω, *debilito, marcidum* seu *flaccidum reddo:* à præced.

Σαΐν, acc. sing. à Σαΐς, ΐος, ἡ, *Saïs,* urbs Ægypti.

Σαίνει, *adulatur,* 3. sing. ind. præs. à σαίνω.

Σαίνουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *caudâ blandiens.* Ex σαίνω et οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Σαίνω, idem quod σείω, *moveo, caudam moveo; blandior;* propriè de canibus, qui caudâ adblandiuntur: fut. σανῶ. a. 1. ἔσηνα. præs. pass. σαίνομαι, *commoveor.*

ΣΑΙ'ΡΩ, *scopis purgo, verro; ore sum hianti:* f. ἀρῶ. perf. σέσαρκα. perf. pass. σέσαρμαι.

Σακέσπαλος, ου, ὁ, *scuti vibrator:* à σάκος, εος, τὸ, *scutum,* (quod à σάττω, *onero*) et πάλλω, *vibro.*

Σακεσφόρος, ου, ὁ, *scutifer:* à σάκος et φέρω.

Σακίταν, *stabularium,* acc. sing. à σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκὸς, οῦ, ὁ, *stabulum.*

Σακκελίζω, fut. ίσω, id. quod σακκέω.

Σακκεύω et σακεύω, id. q. seq.

Σακκέω, ῶ, f. ήσω, *per saccum transmitto, colo:* à σάκκος.

Σακκίζω, f. ίσω, et σακίζω, id. et ab eod.

Σάκκος, ου, ὁ, *SACCUS, cilicium:* ab Hebr. שק quod à nobis Anglis A SACK etiam appellatur.

Σάκος, εος, τὸ, item ap. Hes. σάκος, *scutum, clypeus.* σάκευς, Dor. pro σάκους, et σάκεος. Dores enim mutant gen. ου in ευ. Th. σάττω, *onero:* f. ξω. sed

Σακὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, quod vide.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος, vel σακχάριον, ου, τὸ, *SACCHARUM.*

Σακῶν, gen. pl. à Σακαὶ, *Sacæ,* Scythiæ pop.

Σαλὰ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *jaculum.*

Σαλαθιὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *petivi à Deo.*

Σαλαΐζω, *lamentor:* à mentis turbatione σάλῳ.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam simulat, jactabundus:* q. à σαλεύω, *jacto.*

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SALAMANDRA, animal lacerti figurâ.*

Σαλάμβη, foramen per quod σέλας βαίνει, Hesych.

Σαλαμῖς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ: σάλου ἁμὶς, *matula sali.*

Σαλάσσω, vel ττω, *moveo, concutio,* ut modium; *impleo largitèr:* ut diffluat: à σαλεύω.

Σαλάω, f. άσω, *quatio.*

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *pupillus.*

Σαλεύω, *agito, fluctuo;* propriè de mari, ventorum vi agitato: per Synecd. *concutio, commoveo, concito:* dicitur et *neutraliter,* ut *bello, periculo jactari, in periculo esse.* fut. εύσω. perf. σεσάλευκα. aor. 1. ἐσάλευσα. a. 1. inf. act. σαλεῦσαι. præs. part. pass. σαλευόμενος, *qui agitatur.* τὰ σαλευόμενα, *res instabiles.* perf. pass. σεσάλευμαι. perf. part. pass. σεσαλευμένος, *agitatus.* aor. 1. pass. ἐσαλεύθην, ης, η, *concussus fui.* a. 1. inf. pass. σαλευθῆναι. fut. 1. ind. pass. σαλευθήσομαι, ῃ, εται, *quassabor.* Th. σάλος, ου, ὁ, *salum.*

Σαλὴμ, ἡ, nom. urbis. indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pax.*

Σαλμὼν, ὁ, nom. abavi Davidis. indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *pacificus.*

Σαλμώνη, ης, ἡ, nom. mulieris, Hebr. qu. interpret. Lat. *perfecta, pacifica.*

ΣΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *SALUM, maris ora; item jactatio ejus qui navigat; fluctuatio:* ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *SALPA,* piscis: q. à σέλας, *splendor,* et φάω, *appareo.*

Σαλπίγγω, fut. γξω, *tubâ cano, buccino, resono:* à σάλπιγξ.

Σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, *tubicen, buccinator:* à præc.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ὁ, *tuba, buccina;* acc. pl. σάλπιγγας.

Σαλπίζω, *tubâ cano, buccino:* f. ίσω, et Att. ιῶ. a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. sub. act. σαλπίσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2. sing. aor. 1. sub.

act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.
Σαλπιςὴς, ȣ̃, ὁ, *tubicen:* à σαλπίζω.
Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, *signum, monumentum,* quod vide: etiam pro σῶμα, *corpus.*
Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, *significo.* Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*
Σαμάρεια, ας, ἡ, nom. urbis, montis, et regionis. Hebr. à viro *Schemer.* Lat. *fæx.* Hinc
Σαμαρείτης, ȣ, ὁ, *Samaritanus:* et
Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, *Samaritana:* à Σαμάρεια.
Σάμβαλον, ȣ, τὸ, idem quod σάνδαλον· indè ἀσάμβαλος, *qui sandalis caret.*
ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *SAMBUCA,* instrumentum musicum: item *machina bellica.*
Σᾶμερον, Dor. pro σήμερον, *hodiè,* Att. τήμερον. Vide σήμερον.
Σάμη, ης, ἡ, insula sic dicta.
Σαμοθρᾴκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ à *Samiis* tractum illum occupantibus.
Σάμος, urbis et insulæ nomen.
Σαμȣὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *exauditus à Deo.*
Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est, literam sigma, ut equus cui impressum erat Σ.
ΣΑ'ΜΨΥΧΟΝ, ȣ, τὸ, *SAMPSUCHUM,* herba, *amaracus.* Angl. MARJORAM.
Σαμψὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Sol.*
Σὰν, nom. lit. σ, ex Phœnicio *schin* factum.
ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, *SANDALIUM, calceamentum muliebre:* dicitur et σάνδαλον.
ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *succus concretus, SANDARACHA.*
Σάνδυξ, υκος, ἡ, *cerussa usta et rufa, SANDYX.*
Σανίδες, αἱ, *tabulæ, in quibus leges, aut ad judicium spectantia inscribebantur;* item *valvæ:* et
Σανίδιον, ȣ, τὸ, *tabella:* et
Σανιδωτὸς, ἡ, ὸν, *asseribus tectus:* à
ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *tabula, asser.* q. τανὶς, à τείνω, *extendo.*
Σάννας, vel σάννος, ȣ, ὁ, *fatuus.*
Σάνταλον, ȣ, τὸ, *SANTALUM,* arbor.
Σάοι, *servet,* 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω, Poët. pro σώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*
Σάος, *SANUS,* idem quod σόος, *salvus:* et contract. σῶς. compar. σαώτερος.
Σαȣ̀λ, ὁ, nomen regis, item Apostoli, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *petitus.* Flectitur etiam Græcè Σαῦλος, ȣ, ὁ, Act. viii. 3.
Σαόφροσιν, *prudentibus,* dat. pl. à σαόφρων, quod vide.
Σαοφροσύνη, ης, ἡ, Poët. pro σωφροσύνη. à seq.
Σαόφρων, et σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cui mens salva est;* item *prudens:* ex σάος seu σόος, *salvus,* et φρὴν, *mens.*
Σαπείη, 3. sing. aor. 2. opt. pass. et
Σαπείσης, *putrefactæ,* gen. sing. f. g. aor. 2. part. pass. verbi σήπω, *putrefacio.* f. ψω. a. 2. ἔσαπον.
Σαπεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus,* a. 2. part. pass. præc. verbi.
ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ȣ, ὁ, *SAPERDA,* piscis; accipitur etiam pro *homine sapiente et astuto.* Varro *Saperdam* pro *sapiente* ponit; sed Lipsius *scurram* exponit.
Σαπρία, ας, ἡ, *caries, putredo.* et
Σαπρίζω, *putresco,* f. ίσω, perf. σεσάπρικα. à
Σαπρὸς, ὰ, ὸν, *putris, rancidus, marcidus; fœdus, obscœnus:* à σήπω, *putrefacio.*
Σάπφειρα, ας, ἡ, nom. mulieris. Gr. *Sapphirus,* gemma.
ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ȣ, ἡ, *SAPPHIRUS,* gemma.
Σαπφικὸς, ἡ, ὸν, *SAPPHICUS:* à
Σαπφὼ, όος, ἡ, *poetria lyrica.*
Σαπφὼθ, *pelvis, limen.* Jerem. lii. 19. legend. puto ἀπφώθ.
Σαπὼν, ȣ̃σα, ὸν, *qui putrefecit,* a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio:* a. 2. ἔσαπον. Sed
Σάπων, ωνος, ὁ, *SAPO.*
Σαράβαρα, *SARABARA, bracca.*
Σάραπις, ιδος, ὁ, *SERAPIS,* deus Ægyptiorum.
Σαργάνη, ης, ἡ, *sporta, cista; vinculum:* idem quod σπυρὶς, ίδος, ἡ.
ΣΑ'ΡΓΟΣ, *SARGUS,* piscis è mugilum genere.
Σάρδεις, ων, οἱ, *SARDES,* urbs Lydiæ princeps. Syr. *clypeus.*
Σάρδινος, ȣ, ὁ, et σάρδιος, ȣ, ὁ, subaudi λίθος, *SARDUS,* nomen *gemmæ,* sic dictæ à Sardiniâ insulâ ubi laudatiss. nascitur. Rabbini *rubinum.* F. J. *pyropum* vocat.
Σάρδιον, ȣ, τὸ, et
Σάρδιος, ȣ, ὁ, idem ac σάρδινος.
Σάρδις pro Σάρδεις, q. v.
Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, *SARDONYX,* nomen gemmæ, compos. ex σάρδιος, ȣ, ὁ, *sardius,* et ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis;* quòd colore suo unguem humanum imitetur.
ΣΑΡΔΩ', όος, et Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia,* insula.
Σάρει, *verret,* 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, *verro, scopis purgo:* f. σαρῶ. Sed σάροι est 3. sing. præs. opt. act. verbi σαρόω, idem quod σαίρω, *verro.*
Σάρεπτα, τὰ, nom. urbis Hebr. *officina aurifabri.* Vel est pl. n. g. indecl. Vel sing. f. ἡ.
ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, *SARISSA, Macedonica hasta.*
Σαρκάζω, f. άσω, *carnes detraho;* it. *diducto rictu irrideo:* à σάρξ.
Σαρκασμὸς, ȣ̃, ὁ, *SARCASMUS, irrisio amarulenta.* Hinc Angl. SARCASM: à perf. pass. præced.
Σαρκίζω, f. ίσω, *carnes carpo, carnes vello* vel *detraho.* Th. σάρξ, *caro.*
Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, *carnalis:* à præced.
Σάρκινος, ίνη, ινον, *carneus;* ab eod. th.
Σαρκοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *carnivorus;* it. subst. *sepulchrum:* indè
Σαρκοφαγία, ας, ἡ, *carnium esus:* ex σάρξ et φάγω.
Σαρκόω, ῶ, f. ώσω, *carneum reddo, incarno:* indè
Σάρκωσις, εως, ἡ, *carnis generatio:* à præc. Th. σάρξ, *caro.*
Σάρμα, ατος, τὸ, *hiatus;* à σαίρω, *hio;* id. q. σάρωμα, *sordes purgando collectæ.*
ΣΑ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caro; pulpa.* in S. S. *homo; totum corpus humanum; hominis proclivitas ad mala; commoda, opes,* &c.
Σαρὸν et σάρον, v. seq.
Σάρος, ȣ, vel σαρὸς, ȣ̃, ὁ, *verriculum, scopæ; res* vel *homo nullius pretii:* à σαίρω.
Σαρȣ̀χ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *palmes.*
Σαρπηδὼν, *SARPEDON,* nom. prop. viri.
Σαρόω, *verro, mundo:* fut. ώσω. perf. part. pass. σεσαρωμένος. ab eod.
Σάργος, ȣ, ὁ, *arca, domus lignea.* Hes.
Σάῤῥα, ας, ἡ, nomen mulieris,

uxoris Abrahami. Hebr. *princeps.*
Σά'ρωθρον, ȣ, τὸ, *scopæ:* à σαρόω.
Σά'ρωμᾶ, ἄτος, τὸ, *sordes, quisquiliæ verrendo collectæ;* à σαρόω.
Σάρων, ωνος, ὁ, nom. regionis. Hebr. *lorica.* Est et
Σά'ρων, *natura muliebris:* item *venatorium rete;* etiam *deus nauticus.*
Σά'ρωνῐς, ῐ́δος, ἡ, *quercus cava:* quia σέσηρε.
Σά's, *tuas,* acc. pl. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um.* Th. σὺ, *tu.*
Σᾰτᾶν, ὁ, nom. principis malorum angelorum, indecl. Hebr. *adversarius.*
Σᾰτᾰνᾶς, ᾶ, ὁ, idem, 2 Cor. xi. 14.
Σᾰτί'νη, ης, ἡ, et σά'τῖνον, ȣ, τὸ, *plaustrum, vehiculum:* à σάττω, *onero.*
Σατνιόεις, εντος, ὁ, nomen fluvii.
Σά'τον, ȣ, τὸ, *frumenti mensura, tertia pars ephæ, et respondet sesquimodio.* Et *sesquimodius* continet 6 cabos, *cabus* verò 24 ova. Vox Syr.
Σᾰτρᾰπεύω, f. εύσω, *officio fungor satrapæ:* σατρά'πης.
Σᾰτρᾱπηΐ'ᾰ, ᾱς, et Ion. ΐη, ΐης, ἡ, *Satrapiæ principatus.* à
ΣᾸΤΡᾸ'ΠΗΣ, ȣ, ὁ, *SATRAPA, provinciæ præses.* Vox Persica.
ΣΑ'ΤΤΩ, *onero, onus impono, refercio, constipo, subigo:* fut. ξω. perf. σέσᾰχᾰ. perf. pass. σέσαγμαι.
Σᾰτῠρῐκὸν, *Satyricum,* scil. subintelligitur δρᾶμα. Æl. ii. 8.
Σᾰτῠρῐκὸς, ἡ, ὸν, *SATYRICUS; dicax, mordax:* et
Σᾰτῠ'ρῐον, ȣ, τὸ, *herba ad Venerem incitans:* à
ΣᾸ'ΤῨΡΟΣ, ȣ, ὁ, *SATYRUS:* q. à σάθη. σά'τῠροι, *fabula Satyrica.* Ath. x. p. 420. Λυκόφρων γρά'ψας Σάτυρȣς, Μενέδημον, *qui scripsit fabulam, cui tit. Menedemus.*
Σαυκὸς, ἡ, ὸν, *siccus, aridus.*
Σαυλᾶ', adv. *delicatè, molliter:* à
ΣΑΥΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *delicatus, mollis, fluxus, levis; quietus.* Est et
Σαῦλος, ȣ, ὁ, nom. propr.
Σαυνιάζω, *saunio percutio:* à seq.
Σαύνιον, ȣ, τὸ, *SAUNIUM,* jaculi genus. Vox barb.
Σαυνὸς, *mollis, tener.*
Σαύρᾶ, ᾱς, ἡ, *lacerta.*
Σαῦρος, ȣ, ὁ, *lacertus.* Est et nomen piscis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuspis in imo hastæ ferro transversa,* seu *ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta efficit ut erigatur et solo depangatur:* q. σαυρωτὴρ, à σωυρόω, *palum depango.*
ΣΑΥΣᾸΡΙΣΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *linguæ hæsitatio.*
Σαυσᾶρὸς, ȣ, ὁ, *SUSURRUS:* Vox fictitia.
Σαυτῆς, per Crasin pro σεαυτῆς· sic σαυτȣ pro σεαυτȣ, et σαυτὸν pro σεαυτὸν, *te ipsum:* ex σὺ et αὐτὸς, *ipse.*
Σά'φᾰ, adv. *perspicuè, certè, verè:* à σαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *manifestus.*
Σᾰφᾱνὴς, έος, ὁ ϗ ά, Dor. pro σαφηνὴς, *perspicuus, clarus, certus.*
Σᾰφὲς, Poët. n. g. loco adv. σαφῶς, *apertè, perspicuè,* q. v.
Σᾰφέστᾰτος, superl. et
Σᾰφέστερος, έρᾱ, ον, comp. à σαφὴς, *manifestus.*
Σᾰφέω, ῶ, f. ήσω, idem quod σαφηνίζω.
Σᾰφέως, et σάφηνέως, Ion. pro σαφῶς, *apertè, palàm,* quod vide.
Σᾰφῆ, acc. sing. à σαφὴς, quod vide.
Σᾰφήνειᾰ, ᾱς, ἡ, *perspicuitas:* ab eod.
Σᾰφηνίζω, fut. ί'σω. et Att. ιῶ, *manifesto, declaro:* Th. σαφὴς, *manifestus.*
Σᾰφηνιῶ, Att. pro σαφηνίσω, f. 1. verbi præced.
Σᾰφηνῶς, idem quod σαφῶς, quod vide.
ΣᾸΦΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *manifestus, apertus, perspicuus, certus.*
Σᾰφῶς, adv. *manifestè, perspicuè:* à præced.
Σαχθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *constipatus,* aor. 1. part. pass. à σάττω, *onero,* f. ξω. a. 1. pass. ἐσάχθην.
Σᾰὼ, όος, -ȣ̃ς, ἡ, nom. mul. *salva.*
Σά'ω, *servavit, servabat,* pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. rejecto augmento et Apocope Poët. σάω. Sumitur et pro σάωσον, *serva,* a. 1. imperat. per eand. Apoc. Alii volunt esse 3. sing. imperf. pro ἐσάωζε, vel præs. imperat. pro σάωζε, verbi σαώζω. Sunt qui σάω Doricum esse dicunt pro σάȣ, verbi σάομαι, vel σάω, Poët. *servo:* quod à σάος, Poët. pro σόος, *salvus.*
Σᾰώζω, Poët. pro σώζω, *servo:* ab eod. th.

Σά'ωσε, *servavit,* Ion. pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo:* ab eod. th.
Σᾰώσει, *servabit,* 3. sing. f. 1. ejusd. verbi et th.
Σᾰωσέμεν, *servaturum esse:* Ion. pro σαώσειν, fut. 1. inf. verbi σαώζω. Vid. σάωσε.
Σᾰώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.
Σᾰώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejusd.
Σᾰώτερος, *magìs salvus:* comp. à σάος, idem quod σόος, *salvus.*
Σβεννῠμενά'ων, Æol. pro σβεννυμένων, gen. plur. part. præs. pass. verbi seq.
ΣΒΕ'ΝΝῩΜῘ, et σβεννύ'ω, *exstinguo, restinguo, comprimo:* præs. imperat. σβέννῠθί, ύ'τω, et in 2. pl. σβέννῠτε. f. σβέσω. ab inus. σβέω. aor. 1. ἔσβεσᾰ. aor. 1. inf. act. σβέσαι. perf. ἔσβεκᾰ. præs. pass. σβέννῠμαι, σαι, ται, et in 3. pl. σβέννυνται. perf. pass. ἔσβεσμαι. a. 1. pass. ἐσβέσθην, et in inf. σβεσθῆναι. f. 1. pass. σβεσθήσομαι, ῃ, εται.
Σβέσᾰ, ᾰς, ε, Ion. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi sup. et
Σβέσῐς, εως, ἡ, *extinctio:* à 2. pers. perf. pass. ejusd.
Σβέσσαι, gem. σ, Poët. pro σβέσαι, a. 1. inf. act. verbi σβέννυμι.
Σβεστῐκὸς, ἡ, ὸν, *habens vim extinguendi:* à σβέννυμι.
Σβέσω, εις, ει, *extinguam,* f. 1. act. ejusd.
Σὲ, *te:* acc. sing. à σὺ, *tu.* σὲ φρένας, Att. pro σȣ̃ φρένας, vel potiùs pro κατὰ φρένας, per Synecd.
Σεαυτȣ̃, ῆς, ȣ̃, et contr. σαυτȣ̃, ῆς, ȣ̃, *tui ipsius.* caret nom. compositum ex σέο pro σȣ̃, *tui,* et αὐτȣ̃.
Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, *colo, veneror;* item *vereor.* f. ά'σομαι. perf. pass. σεσέβασμαι, σαι, σαι, a. 1. pass. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, *colo.*
Σέβᾰς, τὸ, indecl. *reverentia, veneratio, pudor; res sacra:* ab eod. th.
Σεβάσθησᾰν, Ion. pro ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à σεβάζομαι, quod vide.
Σέβασμᾰ, ἄτος, τὸ, *quod veneramur* seu *adoramus: id in quo Deus colitur.* σεβάσμᾰτᾰ, ων, τὰ, *sacra.* ab eod.
Σεβασμὸς, ȣ̃, ὁ, *veneratio, cultus, religio.* ab eod.
Σεβάσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel σεβάσ-

μῖος, ῖᾰ, ῖον, id. quod *σεβαστός*. ab eod.

Σεβάσσᾰτο, Ion. et Poët. gem. *σ* pro *ἐσεβάσατο*, 3. sing. a. 1. med. verbi *σεβάζομαι*.

Σεβαστὴ, ῆς, ἡ, *Augusta*, Cæsaris uxor; à

Σεβαστὸς, ἡ, ὸν, *veneratione dignus, venerandus, adorandus*; expon. etiam *augustus*, et plerumque cognomen Rom. Imperatorum. à perf. pass. verbi *σεβάζομαι*, idem ac th. *σέβω, colo*.

Σέβε, *cole*, præs. imperat. act. à *σέβω*.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *palmæ involucrum*.

Σεβίζω, Poët. idem quod *σεβάζομαι, colo, veneror*.

Σέβομαι, *colo, veneror*: cum acc. item pass. *color; pudet me, revereor*: præs. imperat. med. *σέβου*. præs. inf. med. *σέβεσθαι*. part. præs. *σεβόμενος, μένη, μενον*. Th. *σέβω, colo*.

Σέβοντι, Dor. pro *σέβουσι*, 3. pl. præs. ind. act. ejusd. th.

ΣΕ'ΒΩ, *veneror, adoro, colo*.

Σέθεν, per Sync. pro *σέοθεν*, Poët. Dor. seu Ion. pro *σοῦ*, gen. sing. à *σὺ, tu*. Vel etiam acc. sing. pro *σέ*.

Σεῖο, et *σέο*, Ion. pro *σοῦ*, gen. sing. à *σὺ, tu*.

Σειόμενος, ου, præs. part. pass. à *σείω, moveo*, med. *ruo*. f. *σω*. perf. *σέσεικα*.

Σείοντες, n. pl. præs. part. act. ejusd.

Σεῖος, Laconicè pro *θεῖος, divinus*. Th. *Θεὸς, Deus*.

Σεὶρ, ρὸς, ὁ, *Sol*. à *σείρω, desicco*.

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, *catena, funis, linea, SERA et obex*. *σειραὶ* quoque *bulborum et olerum fasciculi*. ab *εἴρω, necto*.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, *SIREN*, monstri marini genus, item *insectum api haud dissimile. Scarabæus*, genus crabronum vivens in eremo, Aristot. et LXX. Vid Voss. de Sibyllis, p. 262. Alii ab *εἴρω, necto*: alii à *σύρω, traho*. Alii autem à *σειρὰ*, quod audientes Sirenum voce capti, ab eâ tanquam fune penderent, et veluti alligati traherentur.

Σειριάω, f. *ά'σω, fulguro, luceo, inflammatione capitis laboro*, quæ *siriasis* dicitur: à *σείρω, desicco*.

Σείριον, ου, τὸ, *astrum*: et

Σείριος, ου, ὁ, *SIRIUS*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur. à *σαίρω, hio*: vel, ut alii, à præced. th.

Σειρομάστης, ου, ὁ, *hasta*, 2 Reg. xi. 10.

Σειρόω, -ῶ, *evacuo, inanio*: fut. *ώσω*. perf. *σεσείρωκα*.

Σείρω, *desicco*. hinc *σεὶρ, sol*.

Σεισάχθεια, *onus excussum, allevatio debiti communis*; Diog. Laert. in Solone. ex *σείω* et *ἄχθος*.

Σεισαμένας, Dor. pro *σεισαμένης*, aor. 1. part. m. f. g. à *σείω*.

Σεισθεὶς, *commotus*, a. 1. part. pass. verbi *σείω, moveo*: fut. *σείσω*. a. 1. pass. *ἐσείσθην, ης, η*, et in 3. pl. *ἐσείσθησαν*.

Σεῖσμα, ατος, τὸ, *concussio, quassatio*: et

Σεισμὸς, οῦ, ὁ, *agitatio, concussio; terræ motus*: à 1. pers. perf. pass. verbi seq.

ΣΕΙ'Ω, *concutio, quatio, moveo, agito*: fut. *σείσω*. perf. *σέσεικα*. a. 1. *ἔσεισα*. perf. pass. *σέσεισμαι*.

Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Secundus*.

Σέλα, dat. sing. à *σέλας, ατος, τὸ, fulgor*, dat. *σέλατι*, ejecto *τ*, *σέλαϊ*, contract. *σέλᾳ*.

Σελαγέω, ῶ, f. *ήσω, splendeo, fulgeo*: q. *σέλας ἄγω*. Th. *σέλας*.

Σέλαγος, ου, ὁ, nomen proprium.

Σελαναία, ας, Doricè, et *σελαναίη, ης, ἡ*, Ion. *Luna*.

Σελάναν, Dor. pro *σελήνην*, acc. sing. à *σελήνη, Luna*.

ΣΕ'ΛΑΣ, ατος, τὸ, *fulgor, lumen*.

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, *genus piscium cartilaginosum*. an à *σέλας*, cutis scil. splendore?

Σελεύκεια, ας, ἡ, nomen urbis à *Seleuco Nicanore* sic dictæ.

ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *poculi, navis*, et *vestis quoddam genus*.

Σεληναῖος, αία, αῖον, *lunaris*: hinc subst. in f. g. *σεληναία*, et Ion. -*αίη, luna*: à

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*: q. d. *σέλας νέον, lumen novum*. Sic dictum quòd subinde novas accipiat phases. à *σέλας*.

Σεληνιάζομαι, *σεληνιακός εἰμι, lunaticus sum; conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte*. f. *ά'σομαι*. a. 1. med. *ἐσεληνιασάμην, ω, ατο*. præs. part. med. *σεληνιαζόμενος, η, ον, lunaticus, a, um*. à præc.

Σεληνιακὸς, ἡ, ὸν, *lunaris, lunaticus, morbo comitiali laborans*. à *σελήνη*, quod vide.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, *apium*, herba.

ΣΕΛΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *spatium inter lineas, pagina*.

Σέλλα, *sella*: ex Latino.

Σελλάστρωσις, *sellisternium*: Gl. Cyr. *σελλῶν στρῶσις*.

Σελλήεις, εντος, ὁ, fluvius in Græcia, item alius Troadis.

ΣΕΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *SELLUS, pauper qui dives haberi volebat; jactator*.

Σέλμα, *spatium inter tabulata navis, transtrum*: à *σελίς*.

Σεμεὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *attonitus*.

Σεμέλη, ης, ἡ, *SEMELE*, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt à *σέλας* et *μέλειν*, quòd Jovi voluit jungi cum fulgure et tonitru.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, *SIMILA, similago, flos farinæ triticæ*.

Σεμίραμις, ἡ, *Semiramis*, Nini uxor.

Σεμνολογέω, -ῶ, f. *ήσω, speciosè et graviter loquor, glorior, jactito*: à

Σεμνολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui graviter* de re quâpiam *disserit, ostentator*: à *σεμνὸς* et *λόγος*. qu. à *λέγω, dico*. perf. med. *λέλογα*.

Σεμνόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, *vates venerabilis*: ex *σεμνὸς*, et *μάντις*.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *honestus, venerandus, castus, augustus, gravis*; qu. à *σέβω, veneror*. Hinc compar.

Σεμνότερος, *præstantior*.

Σεμνόω, -ῶ, f. *ώσω, illustro, exorno, magnificè prædico*: à *σεμνός*.

Σεμνότης, ητος, ἡ, *gravitas, majestas; reverentia, honestas; pudicitia*, Jos. B. J. ii. 12. Th. *σεμνός*.

Σεμνύνομαι, *gravitatem præ me fero, jactito me*: à

Σεμνύνω, fut. *υνῶ, venerandum et augustum reddo, orno, extollo*: à præced. th.

Σεμνῶς, adv. *honestè, decenter, graviter*: à *σεμνός*.

Σέο, Ion. pro *σοῦ*, gen. sing. à *σὺ, tu*.

Σεοὶ, *Dii*: Dor. meliùs *σιοί*.

Σεπτὸς, ἡ, ὸν, *venerabilis*: à *σέβω, colo*.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, ά'δος, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφεὶμ, *Seraphim*, indecl.

Σέργιος, ου, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *cichorii genus*.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel *σέριφον*, ου, τὸ, *absinthium marinum*.

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ *γραῦς*, ἡ, *anus, quæ in virginitate consenuit*.

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ου, ὁ, insecti genus, *culex*.

Σέσαγμαι, perf. pass. verbi σάττω, *onero*: f. ξω. perf. σέσαχα. perf. pass. inf. σεσάχθαι. perf. part. σεσαγμένος.

Σεσᾱρυῖᾰ, *ridens, dentes stridens*: f. g. à σεσᾱρώς, part. perf. med. verbi σαίρω, *sum ore hiante* seu *diducto*, prout illi faciunt qui cachinnantur. undè pro *ridente* accipitur. f. αρῶ. perf. σέσαρκα. perf. med. σέσηρα et σέσαρα.

Σεσεῖσθαι, perf. inf. pass. verbi σείω, *quatio, moveo.*

ΣΕ΄ΣΕΛΙ, εως, τὸ, et σέσελις, ἡ, herbæ nomen.

Σέσηπᾰ, *putrefactus sum*, perf. med. verbi σήπω, *putrefacio*, f. ψω.

Σέσηρᾰ, *sum ore aperto*, perf. med. à σαίρω.

Σεσηρὼς, υῖᾰ, ὸς, ejusd. part.

Σέθεν et σέθεν, Poët. pro σοῦ, gen. sing. vel acc. sing. à σὺ, *tu.*

Σεσῑγᾱμένος, Dor. pro σεσιγημένος, *qui silentio præteritur*, perf. part. pass. à σιγάω, *sileo*, f. ήσω.

Σεσῑωπᾱμένος, ᾱ, ον, *tacitus, qui silentio premitur*: Dor. pro σεσιωπημένος, perf. part. pass. verbi σιωπάω, *sileo.*

Σεσοφισμένος, η, ον, *peritus*, perf. part. pass. verbi σοφίζω, *reddo sapientem*: fut. ίσω. perf. σεσόφικα. Th. σοφὸς, *sapiens.*

Σεσοφισμένως, adv. *scitè, callidè*: à præced.

Σεῦ, Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, *tu.*

Σεῦᾰ, *fugavi*, a. 1. Ion. pro ἔσευα, verbi σεύω, *cieo, agitor.* Th. σείω, *quatio.*

Σευᾰ΄μενος, *ruens*, aor. 1. part. med. verbi ejusd. Il. χ. 22.

Σεύᾰτο, Ion. pro ἐσεύατο, 3. sing. a. 1. ind. med. pro ἐσεύσατο, verbi ejusd.

Σεύθω, *concitetur*: per Sync. pro σευάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. med. σεῦαι, άσθω, verbi ejusd.

Σευτλαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ, à seq. in quâ versatur.

Σεῦτλον vel τεῦτλον, ου, τὸ, *beta*, oleris genus.

Σεύω, fut. εύσω, *agito, concito, persequor, fugo.* σεύομαι, *feror, concitor, prorumpo, ruo, eo.* Th. σείω, *quatio.*

Σεφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σέβω, *veneror, colo.*

Σέψασθαι, a. 1. inf. m. ejusd.

Σεωυτοῦ, Ion. pro σεαυτοῦ, *tui ipsius.*

Σὴθ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *repositus.*

Σήθω, *excutio, cribro*: qu. à σείω, *moveo.*

Σηκάζω, f. ά΄σω, *stabulo, includo.* Th. σηκὸς, *stabulum.*

Σήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. præc. verbi.

Σηκῖ΄ς, ῖ΄δος, ἡ, *ancilla.* à σηκός.

Σηκοκόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui, quæ stabulum verrit, stabuli curator; æditaus*: ex σηκὸς et κορέω.

ΣΗΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *stabulum*, propriè *ovium et caprarum; templum; avium loculi*: est etiam *pondus* vel *statera.*

Σηκόω, -ῶ, f. ώσω, *pondero*: à præced. th.

Σήκωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *libramentum, æquipondium*; item *delubrum, fanum.* à σηκόω. Th. σηκός.

Σὴμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. ὀνομαστός.

Σῆμ' pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ˜ΜᾸ, ᾰτος, τὸ, *signum, nota; epistola; portentum, augurium; vexillum, insigne* nobilitatis; *monumentum, sepulchrum.*

Σημαίᾱ, ᾱς, ἡ, *vexillum, cohors; simulacrum; insigne* familiæ. Th. σῆμα.

Σήμαιν' pro σήμαινε, præs. imperat. à σημαίνω, quod vide.

Σημαίνοισᾰ, Dor. pro σημαίνουσα, *significans*, præs. part. f. g. ejusd. verbi.

Σημαίνω, *signo, signum do, significo, præcipio, impero*: fut. ᾰνῶ. a. 1. ἐσήμᾱνᾰ et ἐσήμηνᾰ. a. 1. act. inf. σημᾶναι. perf. σεσήμαγκᾰ. præs. pass. σημαίνομαι. perf. pass. σεσήμαμμαι, et Att. σεσήμασμαι. perf. part. σεσημασμένος, η, ον. à σῆμα, *signum.*

Σημᾶναι, a. 2. inf. act. verbi σημαίνω.

Σημᾰνέω, Ion. pro σημανῶ, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σημαντέον, *significandum*: verb. à σημαίνω.

Σημαντῖκὸς, ἡ, ον, *significandi vim habens*: ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *qui aliquid significat; præfectus, dux, qui signum dat classicum canendo*: ab eod.

Σημᾰσῖ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *signi datio, significatio*: ab eod.

Σήμᾰτᾰ, *literæ*, n. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Σημεῖον, ου, τὸ, *signum, nota, indicium, argumentum; vexillum; simulachrum; portentum, miraculum; punctum*: ab eod.

Σημειόομαι, -οῦμαι, *noto, insignio, annoto*: præs. imperat. σημειόου, -οῦ, οέσθω, -ούσθω, et in 2. pl. όεσθε, -οῦσθε. fut. ώσομαι. perf. pass. σεσημείωμαι. à σημεῖον.

Σημειόω, -ῶ, f. ώσω, *noto, signo*: ab eod.

Σημείωσῐς, εως, ἡ, *notatio, designatio, observatio*: à 2. pers. perf. pass. præced.

Σημερῖνὸς, *hodiernus*: à seq.

Σήμερον, et Att. τήμερον, *hodiè*: adv. q. d. τῇδε ἡμέρᾳ, *hoc die.* ἡ σήμερον, scil. ἡμέρα, *hodiernus dies.*

Σημῐκῖ΄ον pro σημεῖον, ου, τὸ, *signum*, quod vide.

Σημήνῃ, *significaverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi σημαίνω, *significo*: f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Σημῐκίνθῐον, ου, τὸ, sunt Lat. origine *semicinctium*, quod et *succinctorium* aut *subligaculum* dicitur. Græcè περίζωμα, ατος, τό.

Σὴν, acc. sing. à σός.

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, *marcedo, putredo, caries*: à σήπω, *putrefacio.*

Σηπῖ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *SEPIA*, nomen piscis atrum liquorem emittentis; accipitur et pro *atramento.* Athen. lib. 7. Th. σήπω, *putrefacio.*

Σηπτῖκὸν, οῦ, τὸ, *unguentum putrefaciens*: à

Σηπτῖκὸς, ἡ, ὸν, *putrefaciens*: quod et

Σηπτὸς, ἡ, ὸν, idem; it. *putridus*: à sequente.

ΣΗ'ΠΩ, *putrefacio*: fut. ψω. a. 1. ἔσηψᾰ. perf. act. σέσηφᾰ. perf. med. σέσηπᾰ, et Dor. σέσᾱπᾰ. σήπομαι, *putrefio, putresco, marceo*; aor. 2. pass. ἐσᾰ΄πην, ης, η, *computrui.*

Σήραγξ, γγος, ἡ, *rima et fissura terræ, antrum, caverna, specus*: à σεσηρέναι, verbi σαίρω, *apertus sum.*

ΣΗ˜ΡΕΣ, ων, οἱ, *SERES*, populus; sing. est σὴρ, ρὸς, ὁ, quod est etiam *bombyx, vermiculus qui net sericum.* Seres quippe arbores habent undè sericum conficiunt.

Σηρῖκὸς, ἡ, ὸν, *SERICUS, a, um*: à σὴρ, ρὸς, ὁ, *bombyx.*

Σὴς, τὸς, ὁ, *tinea.* sed

Σῆς, gen. sing. f. g. à σὸς. at

Σῇς, σῇσι, et σῇσιν, Ion. pro σαῖς, dat. pl. ab eod.

ΣΗΣΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, σήσᾱμον, ου, τὸ, *SESAMA*, vel *SESAMUM*, frumenti Indici genus.

Σηστιὰς, ἄδος, ἡ, *Sesta puella:* à

Σηστὸς, ᾶ, nomen insulæ.

ΣΗ͂ΤΕΣ, adv. *hoc anno:* Att. τῆτες, quasi τῷ ἔτει τέτῳ. Sed, inquit Dup. in Theophrast. Charac. c. iii. p. 249, exemplum desidero ubi σῆτες hoc sensu legatur.

Σητινὸς, ᾶ, ὁ, *hornus.*

Σητόβρωτος, ε, ὁ ϰ ἡ, *à tineis consumptus:* ex σὴς, *tinea,* et βρωτὸς, *voratus.* Th. βρώσκω, *comedo.*

Σητόκοπος, *à tineis cæsus,* seu *pertusus:* qu. à σὴς, τὸς, ὁ, *tinea,* et κόπτω, *scindo,* perf. med. κέκοπα.

Σὴψ, πὸς, ὁ ϰ ἡ, serpentis nomen, à putrefaciendo sic dicti. Th. σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, *putrefactio, putredo;* ab eod.

Σθεινῶ, όος, ἡ, nom. mulieris, *robusta.* qu. à σθένος, *robur.*

Σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, *robustus, validus:* à σθένος.

Σθενελαΐδες, *Sthenelaides.*

Σθένελος, ε, ὁ, nomen propr. viri.

Σθένος, εος, τὸ, *robur, vis, potentia.* Th. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, *roboro, confirmo:* f. ώσω. perf. ἐσθένωκα. a. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι. à præc.

ΣΘΕ'ΝΩ, *valeo, possum.*

Σιαγόνιον, ε, τὸ, *pars maxillæ.* σιαγόνια, *maxillæ.* à

ΣΙΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, *mala, maxilla.*

ΣΙ'ΑΛΟΝ, ε, τὸ, seu σίαλος, ε, ὁ, *SALIVA.* Dicitur et σίελον, quod à σείω, quia in ore movetur.

Σίαλος, ε, ὁ, est etiam *porcus saginatus;* gen. Ion. σιάλοιο, q. à σιτεύω, et ἅλις, quia admodùm pastus.

Σίβδη, ης, ἡ, vox Dorica: vid. σίγη.

ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, *SIBYLLA, vaticinatrix.* qu. d. σιᾶ βελή. σιὸς pro Θεὸς, Æol. vel Dor.

Σιβύνη, ης, ἡ, *venabulum,* propriè quo sues figuntur. Dicitur et συβήνη. à σῦς, *sus.*

Σῖγα, adv. *tacitè,* ut σιγῆ. vide σιγή. at

Σίγα, *tace,* præs. imperat. act. à σιγάω.

Σιγαλέος, έα, έον, *tacitus:* à σιγάω, *sileo.*

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, *qui ob pulchritudinem suam, admirationem et silentium inducit; qui ob teneritudinem nullum strepitum aut sonum edit; mollis, tener.* σιγαλόεντα, *splendida, miranda.* Th. σιγάω, *admiror, sileo.*

Σιγαλὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς, ἡ, ὸν, *tacitus, taciturnus.* Th. σιγάω, *taceo.*

Σιγᾶν, *tacere,* præs. inf. act. à seq.

ΣΙΓΑ'Ω, -ῶ, *taceo, sileo.* f. ήσω. perf. σεσίγηκα.

Σιγεὺς, έος, *Sigeensis.* Dion. Hal. i. p. 51. ed. Sylb.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas.* σιγῆ, dat. *tacitè, clàm:* adverbialitèr sumitur. Th. σιγάω, *sileo.*

Σιγηθεὶς, εῖσα, ὲν, *silentio præteritus,* a. 1. part. pass. verbi σιγάω, *sileo.* a. 1. pass. ἐσιγήθην.

Σιγηλὸς, ὴ, ὸν, *tacitus, taciturnus.* Th. σιγάω, *taceo.*

Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν, *silere,* præs. inf. ejusd. verbi.

ΣΙ'ΓΛΑΙ, ων, αἱ, *inaures.* Sed Σιγλαὶ, ῶν, αἱ, *cifræ, notæ compendiariæ in scribendo;* quòd per eas aliquid σιγῶμεν.

Σιγνοφόρος, ε, ὁ ϰ ἡ, *manipularius, signifer:* ex σίγνον, *signum,* quod Lat. et φέρω, *fero.*

Σιγύνης, ε, ὁ, *jaculum è ferro:* ut σιβύνη, Oppian. 1.

Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, *silent,* 3. pl. præs. ind. act. à σιγάω.

Σιδάρειος, Dor. pro σιδήρειος, *ferreus.*

Σιδαρόδετος, ε, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος.

Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum.*

Σιδαροχάρμας, ᾶ, ὁ, Dor. *qui ferro* vel *ferreis armis gaudet, bellicosus.* ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμᾶν, Dor. pro σιδηροχαρμῶν, gen. pl. à σιδηροχάρμης, ε, ὁ. Ex σίδηρος, *ferrum,* et χαίρω, *gaudeo.*

ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica,* et *fructus:* à Sida Bœotiæ oppido.

Σιδήρειος, ᾶ, ον, id. quod seq.

Σιδήρεος, -ᾶς, έη, -ῆ, (et Dor. έα, -ᾶ) εον, -ᾶν, *ferreus, a, um.* Th. σίδηρος, *ferrum.*

Σιδηρεύω, f. εύσω, *ferrum tracto:* à σίδηρος.

Σιδηρικὸς, ὴ, ὸν, *ferrarius.* ἡ σιδηρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *ars ferraria* sive *tractandi ferrum:* ab eod.

Σιδήριον, ε, τὸ, *ferrum, ferramentum:* ab eod.

Σιδηρίτας, et σιδαρίτας, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Σιδηρίτης, ε, ὁ, *ferrarius:* σιδηρίτης λίθος, *magnes.* v. seq. ab eod.

Σιδηρῖτις, ἴδος, ἡ, *fabrilis.* σιδηρῖτις τέχνη, *ars ferraria* seu *fabrilis.* σιδηρῖτις γῆ, *terra ubi ferrum foditur.* σιδηρῖτις λίθος, vel absolutè σιδηρῖτις, *magnes, quod ferrum attrahat.* etiam σιδηρῖτις, *herba quædam.* à σίδηρος.

Σιδηρόδετος, ε, ὁ ϰ ἡ, *ferro ligatus;* à σίδηρος, *ferrum,* et δέω, *ligo.*

ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, *ferrum, quicquid è ferro confectum est,* ut *ensis, telum,* &c. Hinc σιδήρεος, *ferreus.* σιδηρίτης, *magnes.* σιδήριον, *ferramentum.*

Σιδηροφορέω, -ῶ, fut. ήσω, *ensem gero:* ex σίδηρος et φορέω.

Σιδηρόω, -ῶ, f. ώσω, *ferro munio, ferrum obduco* aut *præfigo.* Th. σίδηρος, *ferrum.*

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nom. urbis Phœniciæ, *SIDON.* Hebr. *venatio.*

Σιδώνιος, ε, *SIDONIUS,* nom. gentile: à præc.

Σίελον, ε, τὸ, et σίελος, ε, ὁ, *saliva.* vid. σίαλον.

Σίζω, f. σίσω, vel σίξω, *strido, sibilo:* dicitur de stridore et sibilo quem emittit ferrum candens, cùm in aquâ restinguitur.

Σικανία, ας, ἡ, *SICANIA,* vel *Sicilia,* insula.

Σικάριος, ε, ὁ, *sicarius;* vox origine Lat. à *sica,* qu. *seca,* à secando. Gr. δόλων, ονος, ὁ, *pugio.*

Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia,* regio.

Σικελὸς, ὴ, ὸν, *Siculus, a, um,* in pl. Σικελοί.

Σίκερα, τὸ, *SICERA,* indecl. et sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut est *cerevisia,* &c.

Σίκιμα, ων, τὰ, *Sichem,* urbs et regio urbis circumvicina.

Σίκιννις, *saltatio quædam militaris;* à σείω et κινέω. Exercent eam σειόμενοι ϰ κινέμενοι.

Σίκλος, ε, ὁ, *SICLUS; didrachmum,* i. e. nummus continens duas drachmas. Vox origine Hebræa, שקל.

Σικύα, ας, ἡ, *cucurbita,* κολοκύνθη· qui similis est τῷ σικυῷ. Th. σίκυος, *cucumis.*

Σικυήρατον, ε, τὸ, *cucumerarium.* Alitèr σικυήλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικύκρατον, quod σίκυας κρατεῖ. à

ΣΙ'ΚΥΟΣ, ε, vel σικυὸς, ᾶ, ὁ, et veteres Græci κικυὸς, *CUCUMIS.*

Σικυωνόθε, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, *ex urbe Sicyone.*

Σικχαίνω, et σικχαίνομαι, *fastidio, tædet me:* fut. ανῶ. perf. σεσίκχαγκα. perf. pass. σεσίκχαμαι. et

Σικχασία, ας, ἡ, *tædium:* à

ΣΙΚΧΟ'Σ, ἡ, ὀν, *injucundus, molestus, imbecillis, fastidiosus;* item subst. *derisor.* Hinc Angl. SICK.

Σίλας, α, ὁ, nomen viri, Lat. *taciturnus.*

ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, ἴως, ἡ, *siligo.* Gr. à Lat.

Σιλλικύπριον, ου, τὸ, *planta quædam.*

Σίλλοι, ων, οἱ, *dicacitates, convitia.* q. à σείειν ἴλλους, *movere oculos.* Hesych. σελλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία. Est et σιλλὸς, ἀναφάλαντος, id est, *recalvaster.*

Σίλλυβον, ἀκάνθιόν τι ἁδρὸν καὶ ἐδώδιμον, Diosc. l. 4. *Est spina lata, foliis chamæleontis.* Est et

Σίλλυβον τῶν βιβλίων τὸ δέρμα· qu. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in quâ liber compingitur aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλουανὸς, οῦ, ὁ, *Silvanus;* nom. viri. Lat.

Σίλουρος, ου, ὁ, *SILURUS,* piscis; quia σείει τὴν οὐράν.

ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, *blatta.*

ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, *laserpitium,* frutex.

Σιλωὰμ, ὁ, nom. *piscinæ,* indec. Hebr. *missus.*

Σιμαὶ sunt *apes,* qu. à σιμός.

Σιμβλήϊος, ΐα, ϊον, *qui ad alveare pertinet:* à seq.

ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, vel σίμβλος, ου, ὁ, et σίμβλη, ης, ἡ, *alveare.* q. σιμόβολον· nempè ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι.

Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *exauditus.*

Σιμὴ, ῆς, ἡ, et in nom. plur. σιμαὶ, αἱ, *apes.*

Σιμόεις, εντος, *SIMOIS,* nom. fluv. et viri.

ΣΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *SIMUS, pressis naribus;* etiam *arduus, acclivis.* τὰ σιμὰ, ῶν, *loca ardua, acclivia.*

Σιμότης, ήτος, ἡ, *simitas:* à præced.

Σιμοῦντα, pro Σιμόεντα, acc. sing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nom. viri vel fluv.

Σίμων, ονος, ὁ, nom. propr.

Σιμωνίδης, ου, ὁ, *Simonides.*

Σινᾶ, τὸ, nom. montis, indecl. Hebr. *robur.*

Σιναμωρέω, -ῶ, *damno* seu *detrimento afficio, deperdo, vasto; subigo fœminam:* à

Σινάμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad alios lædendos natus; scortationi deditus;* à σίνω et μόρος, *fatum,* tanquam cui fatale sit nocere.

Σιναπίζω, *vultum adduco,* ut qui sinapi edunt.

Σίναπι, vide in σίνηπι, *sinapi.*

Σιναρὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius, læsus:* à σίνω.

ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *SINDON, amictus ex lino, linteum tenue.*

Σινεσκόμην, Ion. imperf. verbi σίνομαι.

Σίνεται, 3. sing. præs. ind. verbi σίνομαι, *lædo, noceo.*

ΣΙ'ΝΗΠΙ, et σίναπι, εως, τὸ, *SINAPI.*

Σινιάζω, *ventilo, vanno, cribro, concutio.* vox rara apud auctores Græcos, Is. Cas. fut. άσω. perf. σεσινίακα. a. 1. ἐσινίασα. a. 1. inf. act. σινιάσαι.

Σινίον, ου, τὸ, *cribrum:* à σίνω.

Σίνος, εος, τὸ, item σῖνος, *noxa, damnum, clades:* à σίνω, *noceo.*

Σίντης, ου, ὁ, *noxius.*

ΣΙ'ΝΩ, et σίνομαι, *noceo, lædo.*

Σινώπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti.*

Σινωπίζειν, *lascivire more scorti:* à *Sinope,* impudicâ muliere.

ΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *SIUM,* seu *laver,* herba aquatica.

Σιὸς, *Deus,* Dor. quia omnia σείει, vel à Θεός.

ΣΙΠΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *deformis, impurus.* σιφλὸς, ἡ, ὸν, idem.

Σιππαχόρα, nomen Indicum fluvii.

ΣΙΠΥ'Η, ης, ἡ, *arca,* propriè *panaria.* Suidæ quasi σιτοβύη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Respicit, opinor, ad σῖτος et βύω, *impleo.*

ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, *defrutum, sapa.*

Σιρὸς, vel σειρὸς, οῦ, ὁ, *SIRUS, fovea in usum granarii cavata.* q. σωρός.

ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *SISER,* olus.

Σισόη, ης, ἡ, *cincinnus.*

Σίσυβος, *fimbria.*

ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, *serpyllum sylvestre, SYSYMBRIUM.*

ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *sagum pelliceum, vestis è pellibus caprinis, penula.*

Σίσυς βαίτη, *pellis capræ, vile vestimentum:* à σίσυρα.

Σίσυφος, ου, ὁ, *SISYPHUS,* nomen propr.

ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίνων, ωνος, ὁ, *semen apio simile.*

Σιταγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *frumentum vehens:* à σῖτος et ἄγω.

Σιτάθην, Dor. et Ion. pro ἐσιτήθην, *comedi,* aor. 1. pass. à σιτέω. Th. σῖτος, *frumentum.*

Σιτανίας, ου, ὁ, species σίτου.

Σιτέομαι, -οῦμαι, *comedo, vescor.* Th. σῖτος.

Σιτευτὸς, ἡ, ὸν, *saginatus, a, um.* à

Σιτεύω, *frugibus sagino:* f. εύσω. perf. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum.*

Σιτέω, -ῶ, *alo, nutrio, pasco, sagino:* à σῖτος.

Σιτηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *frumentum vehens:* à σῖτος et ἄγω.

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, *annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio singulis datur mensibus:* à σῖτος, *frumentum,* et αἱρέω, *aufero.*

Σιτίζω, *nutrio, pinguefacio:* f. ίσω. perf. σεσίτικα. perf. pass. σεσίτισμαι, σαι, σται. Th. σῖτος, *frumentum.*

Σιτίον, ου, τὸ, *cibus,* dat. σιτίῳ. Th. σῖτος, *frumentum.*

Σίτισις, εως, ἡ, idem quod seq.

Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, *ipsa actio præbendi cibum:* à 1. pers. perf. pass. verbi σιτίζω, *nutrio.*

Σιτιστὸς, ἡ, ὸν, *saginatus, altilis.* à σιτίζω.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum:* ex σῖτος, *frumentum,* et βάλλω, *jacio.*

Σιτοβολῶνας, *horrea,* acc. plur. præced.

Σιτοδεία, ας, Ion. σιτοδηΐη, ης, ἡ, *annonæ caritas:* ex σῖτος, *frumentum,* et δέομαι, *indigeo.*

Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio:* à σῖτος et δίδωμι.

Σιτομετρέω, -ῶ, *frumentum metior:* fut. ήσω. perf. σεσιτομέτρηκα à σῖτος, *frumentum,* et μετρέω, *metior.*

Σιτομετρία, ας, ἡ, *frumenti dimensio.* D. S.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, vel σιτόμετρον, *cibarium, demensum,* q. d. μέτρον τοῦ σίτου, mensura cibi.

Σῖτον, ου, τὸ, *panis ex frumento.* Th. σῖτος.

Σιτοποιέω, -ῶ, et σιτοποιέομαι, -οῦμαι, *panem conficio.* σιτοποιέω, *alo.* σιτοποιέομαι, *frumentum mihi comparo, in cibos assumo:* ex σῖτος et ποιέω.

Σιτοποιὸς, οῦ, ὁ, *pistor:* ex σῖτος et ποιέω, *facio.*

Σιτοπώλης, ου, ὁ, *frumenti venditor:* à σῖτος et πωλέω, *vendo.*

ΣΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus.* δίκη σίτου, actio de alimentis, scil. ut si dotem vir non redderet cùm uxorem dimitteret, ali-

Σ K Σ K

menta præstaret. v. Salm. de m. us.

Σῑτοφᾰ́γος, ου, ὁ, nomen muris : quod à σῖτος et φάγω, *comedo.*

Σῑτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui frumentum portat* : à σῖτος et φέρω.

ΣΙ'ΤΤᾸ, *vox pastorum, ut festinet grex.*

Σιττύ'βη, ης, ἡ, *vestis pellicea.*

Σίττυβος, ου, ὁ, *genus vasis.* an quod in eo σῖτος ponitur?

Σῑτώνης, *frumenti emptor* : ex σῖτος et ὠνέομαι.

Σῐφλὸς, ἡ, ὸν, *deformis, debilis,* per Sync. ex σιπαλὸς, π in φ mutato.

Σῐφλόω, f. ώσω, *deformem reddo, ignominiam affero, debilito* : à præced.

ΣΙΦΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *vacuus.*

ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, *SIPHON, tubus, canalis.*

Σιὼν, τὸ, nom. montis, indec. Heb. *ariditas.*

Σιώπᾱ, præs. imperat. à σιωπάω.

ΣΙΩΠΑ'Ω, *sileo, taceo, silentio prætereo* : imperf. ἐσιώπᾰον, -ων, ᾰες, -ᾱς, ᾰε, -ᾱ. præs. imperat. act. σιώπᾰε, -ᾱ. f. ήσω. perf. σεσιώπηκᾰ. a. 1. ἐσιώπησᾰ. a. 2. sub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ.

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas.* σιωπῇ, dat. adverbialitèr usurpatur. *silentio, tacitè.* à σιωπάω.

Σιωπηλὸς, ἡ, ὸν, *taciturnus* : à præced.

Σιώπησῐς, εως, ἡ, *silentium* : à 2. pers. perf. pass. verbi σιωπάω.

ΣΚΑ'ΖΩ, *claudico* : fut. ᾰ́σω. perf. ἔσκᾰκᾰ.

Σκαιᾶ's πύλας, *Scæas portas,* quod in sinistrâ parte urbis; acc. pl. Vide σκαιός.

Σκαιῇ, dat. sing. à

Σκαιὸς, ᾱ', Ion. ἡ, ὸν, *sinister, SCÆVUS; ineptus; infaustus; gravis, difficilis; opacus.* Th. σκάζω, *claudico.*

Σκαιοσύ'νη, ης, ἡ, et

Σκαιότης, ητος, ἡ, *rusticitas, morositas* : à σκαιός.

ΣΚΑΙ'ΡΩ, fut. ᾰρῶ, *salio, tripudio.*

Σκαιῶς, adv. *sinistrè* : à σκαιός.

Σκᾰλᾰβώτης, ου, ὁ, *stellio.* Vide ἀσκάλαβος.

Σκᾰλεύω, f. εύσω, *fodio.* Th. σκάλλω.

Σκᾰληνὸς, ἡ, ὸν, vel σκᾰ'ληνος, η, ον, *obliquus et inæqualis* ; à σκάζω.

Σκᾰλίζω, fut. ῐ'σω, id. ac th. σκάλλω, *fodio.*

Σκᾰλῐ's, ῐ'δος, ἡ, et Σκᾰλιςήριον, ου, τὸ, *instrumentum τοῦ σκάλλειν, sarculum.*

ΣΚΑ'ΛΛΩ, *fodio, sarrio, findo.*

Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, *SCALMUS, paxillus, ad quem alligatur remus;* etiam *navis* : à σκάλλω.

Σκᾰ'λοψ, οπος, ὁ, *talpa* : ab eod.

Σκᾰμάνδρῐος, ου, à seq.

Σκᾰ'μανδρος, ου, ὁ, *SCAMANDER,* fluv.

Σκαμβὸς, οῦ, *qui obliquus in latus procedit; incurvus, distortus* : à σκάζω.

Σκαμμωνῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, et σκαμμώνιον, ου, τὸ, *SCAMMONIA* vel *SCAMMONIUM,* herba.

Σκᾱνᾱ', ᾶς, ᾱ, Dor. pro σκηνὴ, ῆς, ἡ, *taberna, tentorium.*

Σκανδᾰλίζω, *SCANDALIZO, scandalum affero, scandalo sum, offendere* vel *impingere facio.* (Vox non extra Biblia occurrens.) f. ῐ'σω. a. 1. ἐσκανδᾰ'λῐσᾰ. a. 1. sub. σκανδᾰλῐ'σω, ῃς, ῃ. et in 1. pl. -ωμεν. perf. act. ἐσκανδᾰ'λῐκᾰ. aor. 1. ind. pass. ἐσκανδᾰλίσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. σκανδᾰλισθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. plur. σκανδᾰλισθῆτε f. 1. pass. σκανδᾰλισθήσομαι, ῃ, εται. à

Σκάνδᾰλον, ου, τὸ, *SCANDALUM, offendiculum,* in viâ positum. Th. σκάζω, *claudico.*

ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ῐκος, ὁ, *genus oleris sylvestris.*

Σκανθᾰρίζω, vel potiùs σκινθαρίζω, *medio digito nasum ferio.* σκαρίζω pro eodem apud Hesych.

Σκάνθης, κράββατον, *grabbatum.* Vide ἀσκάντης.

Σκᾰ'νος, αἰτία, κώλυμα, Hesych. *culpa, impedimentum* : tanquam aliquid σκαιῶς factum.

Σκᾰπᾰ'νη, et Dor. -ᾱ, ἡ, *fossio; ligo* : à σκάπτω.

Σκαπέρδᾰ, *ludi genus.* Poll. l. ix. c. 7.

Σκᾰ'πετος, ου, ὁ, *fossa.* Th. σκάπτω, *fodio.*

Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor* : à σκάπτω.

Σκαπτησύλη, ης, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκάπτοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτρον, ου, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, *sceptrum.* Th. σκήπτω, *innitor.*

ΣΚΑ'ΠΤΩ, *fodio, excavo* : fut. ψω. aor. 1. ἔσκαψᾰ. aor. 1. sub. act. σκάψω, ῃς, ῃ. perf. ἔσκᾰφᾰ.

Σκαρδᾰμύσσω, vel -ύττω, f. ξω, *oculis salientibus crebrò conniveo* : à σκαίρω, *salio,* et μύω, *conniveo.*

Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, *saltus* : à σκαίρω, *salio.*

Σκᾰρίζω, *salio, palpito, bullio* : à σκαίρω.

Σκᾰρῖ's, ῐ'δος, ἡ, idem ac σκάρος, quod vide.

Σκᾰρῑφᾰ'ομαι, ῶμαι, *rado, fodio, scalpo, scarifico, superficiem leniter scindo.* Angl. TO SCARIFY. à σκάριφος.

Σκᾰρῑφεύω, *leviter delineo* ; à seq.

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *stylus, penicillus* : item *stipula, festuca* : q. à κάρφος, *festuca.*

Σκᾰ'ρος, ου, ὁ, *SCARUS, piscis.* Th. σκαίρω, *saltito.*

Σκαῦρος, *SCAURUS,* quia difficultèr σκαίρει, i. e. *salit* ; *qui talos tumentes ac porrectos habet.*

Σκᾰφεῖσᾰ, aor. 2. part. pass. f. g. verbi σκάπτω, *fodio.*

Σκᾰ'φη, ης, ἡ, *SCAPHA, vas oblongum* ; et *species navium,* Act. xxvii. 31. Angl. SKIFF : à σκάπτω, quia *excavatum* lignum : sed

Σκᾰφὴ, ῆς, ἡ, *fossa.* Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι, *effossum esse,* a. 1. ind. pass. verbi σκάπτω, *fodio* : f. ψω. a. 1. pass. ἐσκάφθην. a. 2. pass. ἐσκάφην.

Σκᾰφῐ'ον, ου, τὸ, *scaphula; vas; ligo,* quo σκάπτεται· *genus tonsuræ; ventilabrum; caput* : à σκάφη.

Σκᾰφῐ's, ῐ'δος, ἡ, *scaphula; alveus; mulctra; vas melli servando destinatum.* Th. σκάπτω.

Σκᾰ'φος, εος, τὸ, *fossa, fossio; item navigium.* Th. idem.

Σκεδᾶ, *dissipabis,* Bœot. pro σκεδάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi σκεδάω, seu -άζω. f. 1. m. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, et sublato σ, σκεδάῃ, unde per Crasin σκεδᾶ.

Σκεδάζω, vide in σκεδάω, *dissipo.*

Σκεδᾰ'σεις, 2. sing. f. 1. act. à σκεδάω.

Σκέδᾰσῐς, εως, ἡ, *dissipatio, dispersio.* à seq.

ΣΚΕΔΑ'Ω, άζω, et σκεδάννῡμῐ, *dissipo, dispergo* : f. ᾰ'σω. perf. ἐσκέδᾰκᾰ. Hinc fortè Angl. TO SCATTER.

ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ρᾱ', ρὸν, *exactus, diligens, exquisitus.*

ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ονος, ὁ, *Caurus,* ventus à Scironiis saxis spirans, à *Scirone* latrone habitatis.

Σκελετὸν, τὸ, scil. σῶμα, *cadaver aridum* : Angl. A SKELETON : à

Σκελετὸς, ἡ, ὸν, *exsiccatus, aridus.* Th. σκέλλω, *exsicco.*

Σκελέω, idem quod σκέλλω, quod vide.
Σκέλη, nom. pl. à σκέλος, εος, τὸ, *crus*.
Σκελῐᾰγὶς, *cruris fractio:* à σκέλος et ἄγω, *frango*.
Σκελίζω, *debilito, subverto, varico:* f. ῐ΄σω. perf. ἐσκέλῐκᾰ. à σκέλος, *crus*.
Σκελῐ΄ς, ῐ΄δος, ἡ, *perna:* ab eod. th.
Σκελλὸς, ἡ, ὸν, *aridus;* item *distortus:* à
ΣΚΕ΄ΛΛΩ, *exsicco, arefacio, attenuo.*
ΣΚΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, *crus, pes.*
Σκέπᾰ, *tecta*, acc. pl. per Apoc. pro σκεπάσματα. Vide σκέπασμα.
Σκεπάζω, *tego, aperio, protego, obnubo, velo:* fut. ᾰ΄σω. Th. σκέπω.
ΣΚΕ΄ΠΑΡΝΟΝ, ȣ, τὸ, *ascia, dolabra.*
Σκέπᾰς, τὸ, indecl. *tegmen, tegumentum:* à σκεπάω.
Σκεπᾰ΄σᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.
Σκέπᾰσῐς, εως, ἡ, *protectio, operimentum:* et
Σκέπασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *tegumentum, velamen:* ab eod.
Σκεπαςὴς, ȣ͂, ὁ, *protector:* et
Σκεπαςὸς, ἡ, ὸν, *tectus:* et
Σκέπαςρον, ȣ, τὸ, *tegmen:* à σκεπάζω.
Σκεπᾰ΄ω, idem cum σκεπάζω, quod vide.
Σκέπη, ης, ἡ, *tegmen, prætextus:* à σκέπω, *tego.*
Σκεπηνὸς, ἡ, ὸν, *munitus, tectus:* à σκέπω.
Σκέπτεο, Ion. pro σκέπτȣ, præs. imp. verbi σκέπτομαι, *considero:* f. σκέψομαι.
Σκεπτέον, *considerandum*, adj. verbale, à σκέπτομαι.
ΣΚΕ΄ΠΤΟΜΑΙ, *circumspicio; inviso, viso; video, speculor; delibero:* præs. part. σκεπτόμενος. f. ψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι.
ΣΚΕ΄ΠΩ, *tego, velo, operio.*
Σκέρβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conviciator:* q. à κέαρ et βάλλω, ut sit *cor petens verbis.*
Σκευᾰγωγέω, -ῶ, *vasa et utensilia castrensia bajulo, sarcinas et impedimenta veho.* et
Σκευᾰγωγὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, *vasa* seu *instrumenta vehens, qui vasa castrensia bajulat; lixa, calo:* ex σκεῦος et ἄγω.
Σκευάζω, f. ᾰ΄σω, *instruo, paro, orno, molior, struo.* à σκεῦος.
Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nom. pontificis. Hebr. *æquator.*
Σκευᾰσῐ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *apparatus, compositio, conditura:* et
Σκεύασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *confectio, compositio; id quod confectum* seu *compositum est:* et
Σκευαςὸς, ἡ, ὸν, *paratus, factus, confectus, factitius, compositivus:* à σκευάζω.
Σκευὴ, ῆς, ἡ, *apparatus, omnia gestaminum genera, supellex, arma, ornatus:* à σκεῦος.
Σκευοποιὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, *qui personas et alia scenica indumenta parat:* ex σκεῦος et ποιέω.
ΣΚΕΥ͂ΟΣ, εος, τὸ, *vas, vasis; utensile, instrumentum; velum*, rarius, Act. xxvii. 17. σκεύη, *vasa, sarcinæ, impedimenta.*
Σκευοφορέω, -ῶ, *vasa et instrumenta fero*, seu *bajulo:* à
Σκευοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui sarcinas fert, lixa, calo:* ex σκεῦος et φέρω.
Σκευοφῠ΄λαξ, ᾰκος, ὁ ϗ ἡ, *armarii* seu *vasorum custos:* ex σκεῦος et φύλαξ.
Σκευωρέω, sive σκευωρέομαι, *vasa et utensilia custodio; struo, molior, capto, insidior; satago, perscrutor:* à
Σκευωρὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, *vasorum custos:* ex σκεῦος et ὤρα.
Σκέψαι, aor. 1. imperat. m. à σκέπτω.
Σκέψασθαι, a. 1. infin. m. σκεψόμενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι, *circumspecto:* fut. ψομαι.
Σκέψῐς, εως, ἡ, *contemplatio, inspectio, consideratio, deliberatio, circumspectio: disceptatio:* ab eod. verbo.
Σκήλῃ, *arefecerit*, 3. sing. a. 1. sub. verbi σκέλλω, *arefacio:* vel σκάλλω, *fodio, findo:* fut. σκαλῶ. a. 1. ἔσκαλα et ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλεια, ας, ε. aor. 1. sub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, *arefecerim*. aor. 1. inf. σκῆλαι.
Σκηνᾰ΄ω, -ῶ, *tentorium figo, habito:* à σκηνή.
Σκηνέω, id. quod pr. et ab eod.
ΣΚΗΝΗ΄, ῆς, ἡ, *SCENA:* Angl. A SCENE: *tabernaculum, tentorium, compotatio, actio scenica.*
Σκηνητὴς, ȣ͂, ὁ, *in tentoriis habitans:* à σκηνέω.
Σκηνῐκὸς, ἡ, ὸν, *SCENICUS:* οἱ σκηνικοὶ, *actores* seu *histriones scenici.* à σκηνή.
Σκηνίπτω, idem quod σκοριφίζω, qu. σκῆνος ἴπτειν, id est, *corpus lædere:* σκῆνος, *corpus* est, in quo σκηνεῖ anima.
Σκηνογρᾰφῐ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *scenæ conformatio:* ex σκηνὴ et γράφω.
Σκηνοπηγῐ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *tentoriorum fixio.* sic vocatur *festum apud Hebræos à fingendis tentoriis dictum*, quod ab ipsis agebatur in memoriam pristinæ vitæ, quam in tabernaculis egerant. Zech. xiv. 16. Joh. vii. 2. dicitur et σκηνοπήγια, τὰ· à σκηνὴ, *tentorium*, et πήγνυμι, *figo, compingo.*
Σκηνοποιέω, -ῶ, f. ήσω, *tabernaculum conficio:* à seq.
Σκηνοποιὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, *tabernaculorum confector:* à σκηνὴ et ποιέω, *facio.*
Σκῆνος, εος, τὸ, *tabernaculum, tentorium; corpus:* à th. σκηνή.
Σκηνόω, ῶ, *tentorium figo, habito, commoror:* f. ώσω, εις, ει. perf. ἐσκήνωκᾰ. a. 1. ἐσκήνωσᾰ, *habitavi:* ab eod.
Σκήνωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *tabernaculum:* q. Metath. pro *corpore humano*. 2 Pet. i. 13, 14. à 1. pers. perf. pass. σκηνόω, quod vide.
Σκηπᾰ΄νῐον, ȣ, τὸ, et Ion. σκηπήνιον, et Dor. σκαπάνιον, *scipio, sceptrum:* à σκήπτω, *innitor.*
Σκήπτεσθαι, *prætexere speciosam aliquam causam, simulare.* Th. σκήπτω.
Σκήπτομαι, v. σκήπτω.
Σκηπτὸς, ȣ͂, ὁ, *fulmen, procella.* Th. σκήπτω.
Σκηπτȣ͂χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sceptrifer:* à σκῆπτρον et ἔχω, *teneo, habeo*
Σκῆπτρον, ȣ, τὸ, *SCEPTRUM:* Angl. A SCEPTRE: *scipio, baculus:* super quo quis σκήπτεται· à
ΣΚΗ΄ΠΤΩ, f. ψω, et σκήπτομαι, *nitor, innitor, incumbo.* σκήπτω, *cado in, decido in, vehementi impetu decido* vel *irruo; immitto.* σκήπτομαι, *fingo, simulo.*
Σκήπων, ωνος, ὁ, *scipio.* Th. σκήπτω.
Σκηρίπτω, *fulcio:* ab eod. th.
Σκῆψῐς, εως, ἡ, *speciosa causa, prætextus.* Th. σκήπτω, *innitor.*
ΣΚΙᾸ΄, ᾶς, ἡ, *umbra;* it. *socius, conviva:* dict. q. κία, à κίω, quia nos *comitatur.*
Σκῐᾱγρᾰφέω, -ῶ, f. ήσω, *adumbro;* à σκιαγράφος.
Σκῐᾱγρᾰφῐ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *adumbrata descriptio:* ab eod.
Σκῐᾱγρᾰ΄φος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui umbram alicujus describit:* ex σκιὰ et γράφω.
Σκῐᾰ΄δῐον, ȣ, τὸ, *umbella, umbraculum:* à σκιά.

Σκιάζω, *obumbro, umbrâ tego:* f. άσω. perf. ἐσκίἄκἄ. ab eod.

Σκιᾶμᾶχέω, -ῶ, *pugno cum umbrâ,* per conseq. *inanitèr laboro:* et

Σκιᾶμᾶχία, ᾶς, ἡ, *dimicatio cum umbrâ,* sive *non repugnante adversario:* ex σκιὰ et μάχομαι, *pugno.*

Σκιᾶρᾶν παγᾶν, Dor. pro σκιαρῶν πηγῶν, *umbrosorum fontium:* vide seq.

Σκιᾶρὸς, et σκιερὸς, ρᾶ, ρὸν, *umbrosus, opacus.* Th. σκιά.

Σκιᾶς, άδος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium.* Th. σκία.

Σκιᾶτρᾶφέω, -ῶ, f. ήσω, *in umbrâ nutrio.* σκιᾶτρᾶφέομαι, -ῦμαι, *in umbrâ dego.* ex σκιὰ et τρέφω.

Σκιᾶτροφέομαι, -ῦμαι, id. cum σκιατραφέομαι, q. v. in præc.

Σκιάω, f. άσω, *obumbro, umbrâ opacâ obtego.* Th. σκιὰ, *umbra.*

ΣΚΙΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ȣ, ὁ, *crocodilus terrestris, SCINCUS.*

Σκιδνᾶμένη, *dispersa,* præs. part. pass. f. g. à

Σκίδνημι, et σκιδνῶ, *dispergo, dissipo:* in pass. σκίδναμαι, et in 3. pl. imperf. pass. ἐσκίδναντο. Th. σκεδάω, *dissipo.*

Σκιερὸς, vide in σκιαρός.

Σκιῇ, dat. Ion. à σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra.*

Σκιητρᾶφεῖν, Ion. pro σκιατρᾶφεῖν, præs. inf. act. verbi σκιατραφέω. q. v.

ΣΚΙΛΛΑ, ης, ἡ, *SQUILLA,* herba bulbum insignem habens: Angl. SQUILL.

ΣΚΙΜᾹΛΙΖΩ, *medio digito tento an gallina ovum conceperit;* metaphoricè, *infamem* i. e. *medium digitum porrigo contemptûs et ignominiæ causâ.*

Σκιμβὸς, ἡ, ὸν, *claudus:* qui σκίμπτει in fulcro: vel à σκαμβός.

Σκιμπόδιον, ȣ, τὸ, *lectulus discubitorius.*

Σκίμπυς, οδος, ὁ, idem: ex σκίμπτω et πȣ̃ς.

Σκίμπτω, et σκήμπτω, *nitor, incumbo; ingruo, irruo; ferio; vicinus sum.* Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίμφθη, Ion. pro ἐσκίμφθη, *fixa est,* 3. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. à præc.

Σκίναξ, ἄκος, ὁ, ἡ, τὸ, *agilis ad subsiliendum:* q. à κινεῖν.

Σκίνᾶρ, ἄρος, τὸ, *fœtus:* q. à σκιρτάω.

Σκινδάλμος, ȣ, ὁ, *assula, scindula, festuca;* in pl. *subtiles nugæ:* à σχίζω.

ΣΚΙΝΔΑΨΟΣ, ȣ, ὁ, *planta quædam hederæ similis;* item *musicum instrumentum.*

ΣΚΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *naufragus, urinator.*

Σκιογρᾶφος, ȣ, ὁ, id. q. σκιαγράφος, q. v.

Σκιόεις, όεσσᾶ, όεν, *umbrosus;* in acc. σκιόεντα. Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκίȣρος, *SCIURUS,* animalculum caudâ sibi umbram faciens: Angl. SQUIRREL: à σκιὰ et ȣ̓ρὰ, *cauda.*

Σκιόωντο, Ion. et Poët. pro ἐσκιῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi σκιάω, *obumbro,* f. άσω. Th. σκιά.

Σκιπναῖος, αίᾶ, αῖον, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit.* Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίρον, ȣ, τὸ, *umbraculum:* à σκιά. Sed σκίρᾶ, τὰ, *festum* quoddam *Athenis:* undè σκιροφοριών.

ΣΚΙΡΟΣ, vel σκῖρος, ȣ, ὁ, *marmoris fragmentum, cæmentum; gypsus:* puto à σκέω, pro ξέω, *scalpo:* et hinc

Σκίῤῥος, ȣ, ὁ, *SCIRRHUS, tumor quidam durus:* ut in hepate, liene, quia similis σκίρῳ. vide præced.

Σκιρτασῆτε, *saltetis:* an legendum σκιρτάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε, à

Σκιρτάω, *salio, saltu lascivio:* f. ήσω. perf. ἐσκίρτηκᾶ. a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω, et in 2. pl. σκιρτήσᾶτε. Th. σκαίρω, *salio.*

Σκιρτῆσαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

Σκιρτοποιέω, -ῶ, *exultare facio:* à

Σκιρτόω, -ῶ, idem, et ποιέω.

Σκιρτῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi σκιρτάω.

ΣΚΙΤᾹΛΟΙ, ων, οἱ, *homines viles et improbi;* à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *umbrosus, opacus, obscurus.* Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκλέω, et σκλῆμι, *durus sum ex nimiâ ariditate:* per Syncop. pro σκελέω. Th. σκέλλω, *exsicco.*

Σκλῆναι, aor. 2. infin. verbi σκλῆμι (qu. ex σκλέω, quod vide) perf. ἔσκληκα. a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω, *arefacio.*

Σκληρᾶγωγέω, -ῶ, *durè tracto, minimè indulgentèr educo:* ex σκληρὸς, quod vide, et ἄγω, *duco.*

Σκληρία, ᾶς, ἡ, *durities, rigor:* à σκληρός.

Σκληροκαρδία, ᾶς, ἡ, *duritia cordis:* quasi dicas σκληρὰ καρδία, *durum cor.* Matt. xix. 1. à seq.

Σκληροκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui durus est corde:* ex σκληρὸς et καρδία.

Σκληροπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui durâ est facie, impudens:* ex σκληρὸς et πρόσωπον, *facies.*

Σκληρὸς, ᾶ, ὸν, *durus, a, um.* Th. σκέλλω, *exsicco.*

Σκληρότης, ητος, ἡ, *durities:* à præced.

Σκληροτρᾶχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *duræ cervicis homo, pertinax:* est Metaph. ab equo indomito: ex σκληρὸς, *durus,* quod vide, et τράχηλος, ȣ, ὁ, *collum.*

Σκληρύνω, *induro:* f. υνῶ. a. 1. ἐσκλήρῦνᾶ. a. 1. sub. act. σκληρύνω, ῃς, ῃ. imperf. pass. ἐσκληρυνόμην, ȣ, ετο. a. 1. ind. pass. ἐσκληρύνθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ, à σκληρός. Th. σκέλλω, *arefacio.*

Σκληρῶ, Dor. pro σκληρȣ̃, gen. à σκληρὸς, quod vide.

Σκληρῶς, adv. *duritèr:* à σκληρός.

Σκνιπὸς, ἡ, ὸν, *parcus, a, um.* q. à σκνὶψ, *culex,* quòd sit μικρόβορος, *parvi cibi.*

Σκνιφὸς, ἡ, ὸν, *hebes visu, cæcutiens,* Att. est σκότος, nempè κνέφας.

Σκνὶψ, idem quod κνίψ.

Σκοιὸς, ᾶ, ὸν, *fortis, mollis, varius, tenebrosus.*

Σκολιάζω, f. άσω, *ago perversè et tortuosè:* à σκολιός.

Σκολιῇσι, dat. pl. Ion. f. g. pro σκολιαῖς, q. à

ΣΚΟΛΙΟΣ, ᾶ, ὸν, *tortuosus, a, um, obliquus,* et per Metaph. *pravus, perversus.*

Σκολιότης, ητος, ἡ, *tortuositas, obliquitas, inæqualitas, pravitas.*

Σκολιόω, -ῶ, f. ώσω, *tortuosum reddo, perverto:* à σκολιός.

Σκολιῶς, adv. *tortuosè, obliquè:* ab eod.

Σκόλλυς, ὁ, *villus:* quia σκολιὸς, *intortus.*

ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ἄκος, ὁ, *gallinago avis;* vel *piscis quidam,* à rostro extenso, instar σκόλοπος.

Σκόλοπᾶς, *palos,* acc. pl. à σκόλοψ, οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCOLOPENDRA,* animal ex genere multipedum.

Σκόλος, *spinæ species:* quia σκύλλει, id est, *ostendit.*

ΣΚΟΛΟΨ, οπος, ὁ, *palus præ-*

acutus, vallus, surculus, aculeus, stimulus: veluti σκόλυ ὄψ, *spinea facies.*
Σκόλῠθρος, ου, *humilis, parcus:* an à σκελλὸς, *aridus?* quia *parci* se *aridos* gerunt.
ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, *SCOLYMUS, cardui species:* qu. à σκόλος· aut à
ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, *lacero, evello.*
Σκόλῠφρος, *tetricus:* qu. σκολιὸν φέρων.
ΣΚΟΜΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *SCOMBRUS,* piscis marinus.
Σκοπαῖος, vel potiùs σκωπαῖος, ου, ὁ, *nanus.*
Σκοπεῖ, 3. sing. præs. ind. act. et
Σκόπει, præs. imperat. act. et
Σκοπεῖν, præs. infin. verbi σκοπέω, quod vide.
Σκοπεῖν, licet à σκόπελος.
Σκόπελον, ου, τὸ, *scopulus, statua, signum.*
Σκόπελος, ου, ὁ, *SCOPULUS, locus altus:* undè σκοπεῖν licet. Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*
Σκοπεύω, f. εύσω, id. q. seq.
Σκοπέω, -ῶ, *speculor, exploro, quæro; observo; considero:* præs. imperat. σκόπεε, -ει, et in pl. σκοπέετε, -εῖτε. præs. part. σκοπέων, -ῶν. fut. ήσω. perf. ἐσκόπηκᾰ. à σκοπός. Th. σκέπτομαι, *circumspicio:* fut. σκέψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι, πται. perf. med. ἔσκοπα.
Σκοπῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi præced.
Σκοπὴ, ῆς, ἡ, *specula, speculatio:* et
Σκοπῐᾰ', ᾶς, ἡ, idem: ab eodem verbo.
Σκοπῐάζεμεν, Ion. seu Dor. pro σκοπιάζειν, præs. infin. act. à
Σκοπῐάζω, *speculor:* à σκοπιὰ, quod vide.
Σκοπῐῆ, ῆς, dat. et gen. Ion. à σκοπιά.
Σκοπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *speculator, inspector, præfectus, præses:* qui σκοπεῖ, seu σκέπτεται. Est et
Σκοπὸς, οῦ, ὁ, *SCOPUS, finis:* id quod acturus σκοπεῖ. Angl. SCOPE. Th. σκέπτομαι, quod vide.
Σκοποῦντᾰ, acc. sing. m. g. et
Σκοποῦντες, nom. pl. præs. part. verbi σκοπέω, quod vide.
Σκορᾰκίζω, fut. ί'σω, *ad corvos abire jubeo:* à κόραξ. tum *maledictis persequor, contumeliosè repello.* Th. κόραξ.
Σκορᾰκισμὸς, οῦ, ὁ, *contumelia:* à præc.
Σκορδῐνᾰ'ομαι, *pandiculor; est extendere membra cum oscitatione,* ut faciunt qui à somno surgunt. An à κόρος et δινεῖσθαι; accedit enim ille *motus* et *satietate* et fastidio.
Σκόρδῐον, *SCORDIUM:* herba quæ *allii* odorem resipit, in malignis morbis efficax. à seq.
Σκόρδον, ου, τὸ, *allium:* id. q. σκόροδον.
Σκοροδίζω, f. ί'σω, *alliis pasco:* à
ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, *allium:* q. σκῶρ ὄζειν, quod *fœdè oleat.* Hinc
Σκορδὼν, ῶνος, ὁ, *plantarium allii.*
Σκορπῐ'διον, ου, τὸ, *machina bellica, parvus scorpio.*
ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, *dissipo, spargo:* f. ί'σω. perf. ἐσκόρπῐκᾰ. a. 1. pass. ἐσκορπίσθην. aor. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ, qu. à σκαίρω.
ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ου, ὁ, *SCORPIUS, serpens.* Angl. SCORPION. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, à *spargendo veneno.*
Σκορπίσθητε, 2. pl. aor. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω.
Σκοτάζω, *obscuro:* f. ά'σω. perf. ἐσκότᾰκᾰ. et
Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, *tenebrosus, a, um:* nom. pl. neut. gen. σκοτεινᾰ'. Th. σκότος, εος, τὸ, *caligo.*
Σκοτῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *tenebræ:* ab eod. th.
Σκοτίζω, *tenebras alicui offundo, obscuro:* f. ί'σω. perf. ἐσκότῐκᾰ. perf. pass. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, *obtenebratus.* a. 1. pass. ἐσκοτίσθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητῐ, ήτω, et in 3. pers. pl. σκοτισθήτωσᾰν. a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. σκοτισθήσομαι, *obscurabor.* Th. σκότος, *tenebræ.*
Σκότῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, *tenebrosus, tenebricosus:* item *obscuris natalibus ortus, spurius:* ab eod. th.
Σκοτοδῑνῐᾰ'σαι, a. 1. infin. act. à
Σκοτοδῑνῐᾰ'ω, ῶ, f. ά'σω, *tenebricosâ vertigine laboro:* ex σκότος et δίνη, *vortex.*
Σκοτόεις, όεσσᾰ, όεν, *tenebrosus, tenebricosus.* Th. σκότος, *tenebræ.*
Σκοτομήνη, ης, ἡ, *tenebrosa* vel *illunis nox:* et
Σκοτομηνῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, idem: et
Σκοτομήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illunis;* Epith. noctis: ex σκότος et μήνη, *luna.*
ΣΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *tenebræ, caligo;* q. à σκιὰ, *umbra.*
Σκοτόω, ῶ, *obscuro, tenebras induco:* f. ώσω. perf. ἐσκότωκᾰ. præs. pass. σκοτόομαι, οῦμαι, *tenebrosus fio; vertigine occupor:* perf. pass. ἐσκότωμαι. perf. part. ἐσκοτωμένος, η, ον. à præced.
Σκότωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *vertigo:* à σκότος.
Σκουτᾰ'ριον, *cetra,* Gl. Cyr. ex Lat. qu. *parvum scutum.*
Σκῠβᾰλίζω, *rejicio, vilipendo;* f. ί'σω. perf. ἐσκῠβᾰ'λῐκᾰ. præs. pass. σκῠβαλίζομαι, *contemnor.* a. 1. m. ἐσκῠβᾰλῐσᾰ'μην· à σκύβαλον.
Σκῠβᾰ'λισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *res quæ rejicitur:* à præc.
ΣΚΥ'ΒᾸΛΟΝ, ου, τὸ, *stercus, fimus, quisquiliæ,* q. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.
ΣΚΥΔΜΑΙ'ΝΩ, *irascor, tristi vultu sum:* q. à σκύζω, *ad iram concito.*
Σκυζᾰ'ω, ῶ, *catulio:* de canibus appetentibus catellos. Th. κύων, *canis.*
Σκυζομένῳ, *irato,* dat. sing. præs. part. pass. verbi seq.
Σκύζω, *placidè admurmuro,* ut canis; it. *irrito:* præs. pass. σκύζομαι, *placidè admurmuro;* item *ad iram provocor, irascor.* à præced. th.
Σκῠ'θᾰ, voc. sing. et
Σκῠ'θαι, nom. pl. à
ΣΚΥ'ΘΗΣ, ου, ὁ, *SCYTHA, qui est è Scythiâ.* Accipitur et pro *fero.* Hinc
Σκῠθῐκὸς, ὴ, ὸν, *Scythicus.*
Σκῠθιστῐ', adv. *Scythicè.* à σκύθης.
Σκῠθοπολῖται, ῶν, οἱ, *cives urbis Scythopolis.*
Σκῠθρὸς, ρᾱ', ρὸν, *vultum præferens iratum et tetricum.* Th. σκυδμαίνω, *irascor.*
Σκῠθρωπάζω, fut. ά'σω, *vultu tristi sum, contristor, mœstus sum:* à
Σκῠθρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vel ἡ, ὸν, *qui est vultu tetrico, mœsto, torvo:* ex σκυθρὸς et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.*
Σκῠ'λᾰκᾰς, acc. pl. et
Σκῠλᾰ'κεσσῐν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, qu. vide.
Σκῠλᾰ'κευμᾰ, ᾰτος, τὸ, *catulus:* à σκύλαξ.
Σκῠλᾰ'κῐον, ου, τὸ, *catellus:* dimin. à
Σκῠλᾰκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *caninus.* τὸ σκυλακῶδες, *mos catulorum.* à σκύλαξ.
Σκῠ'λαξ, ᾰκος, ὁ ϗ ἡ, *catulus,* propriè *canis.* Th. ὑλάω, *latro.*
Σκῠλᾰ'ω, -ῶ, *spolio:* legitur pro συλάω, q. v.
Σκῠλεία, ᾱς, ἡ, *prædatio:* à σκυλεύω.

Σκυ̃λεύσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. à σκυλεύω.

Σκῠλευσἰς, εως, ἡ, *prædatio:* et

Σκῠλευτὴς, ȣ̃, ὁ, *spoliator, prædo:* à

Σκῠλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, -ῶ, *spolio:* f. εύσω. Th. σύλη, ης, ἡ, *spolium.*

Σκῠλῆναι, a. 2. inf. pass. et

Σκύλλȣ, *vexator,* præs. imperat. pass. à

ΣΚῨ'ΛΛΩ, *fatigo, vexo, jacto:* f. ὐλῶ. præs. pass. σκύλλομαι, *vexor, jactor.*

Σκυλμᾰνεῖς, 2. sing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, *irascor:* fut. ανῶ. idem quod σκυδμαίνω.

Σκυ̃λον, ȣ, τὸ, *præda, SPOLIUM:* Angl. SPOIL. est id. quod σῦλον, ȣ, τό. Th. σύλη, idem.

Σκῠ'μνος, ȣ, ὁ, *catulus leonis;* item *catulus* in genere. Th. κύων, *canis.*

Σκῠ'μνως, accus. pl. Dor. pro σκύμνȣς· à præced.

ΣΚῨ'ΝΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *summa palpebra, cilium.*

Σκῠρον, *SCYRUM,* nomen urbis.

Σκῠρωτὴ ὁδὸς, quænam fuerit vide apud Pindar. Pyth. 5. 124. in Græcis Scholiis.

Σκῠτᾰ'λη, ης, ἡ, et Dor. α̃, et Poët. σκύταλον, τὸ, *scutica, fustis, clava.* σκυτάλαι vocantur etiam *vectes* seu *phalangæ.* Th. σκύτος, *corium.*

Σκῠτᾰλἰ'ς, ἰ'δος, ἡ, idem.

Σκῠτεὺς, έος, ὁ, *cerdo, qui artem sutoriam exercet;* acc. plur. σκῠτέα̃ς. à th. præced.

Σκῠτεύω, f. εύσω, *artem coriariam* seu *sutoriam exerceo, cerdo sum.* ab eod. th.

Σκῠ'τἰνος, ἰ'νη, ἰνον, *è corio factus:* à seq.

ΣΚΥ̃ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis, CUTIS, SCUTICA.*

Σκῠτοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos, &c. sutor:* à σκῦτος et τέμνω, *scindo, seco:* perf. med. τέτομα.

ΣΚῨ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, et εος, τὸ, *SCYPHUS:* quia κυφὸν. aut à σκάπτω, quia excavatum.

Σκωληκόϐρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à vermibus exesus* seu *erosus:* ex σκώληξ et βρωτὸς, qu. à βρώσκω, *comedo.*

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *vermis.*

Σκῶλον, ȣ, τὸ, *offendiculum.* An à σκάζω, quia claudicare facit? Vide seq.

ΣΚΩ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *spinæ genus, palus præacutus et præustus.*

Σκωλύπτω pro σκολύπτω, Poët. *lacero.*

Σκῶμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *cavillum, sales, dicterium.* Th. σκώπτω, quod vide.

Σκώπτης, ȣ, ὁ, *cavillator:* à

ΣΚΩ'ΠΤΩ, *cavillor, contumelioso gestu subsanno:* qu. σκαιῶς ἔπω, vel ὄπτομαι. Angl. TO SCOFF: fut. σκώψω. perf. ἔσκωφᾰ. perf. pass. ἔσκωμμαι.

ΣΚΩ'Ρ, gen. σκα̃τὸς, τὸ, *stercus, oletum.*

Σκωρἰ'ᾰ, α̃ς, ἡ, *SCORIA, fæx,* seu *sordes metalli, stercus:* à præced.

Σκὼψ, σκωπὸς, ὁ, *avis nomen ex genere noctuarum, noctua, bubo:* etiam *genus saltationis.*

Σμα̃νος, εος, τὸ, Dor. pro σμῆνος, quod vide.

Σμᾰράγδἰνος, ἰ'νη, ἰνον, *smaragdinus, a, um:* et

Σμᾰραγδἰ'της, ȣ, ὁ, *lapis smaragdinus:* à

Σμᾰ'ραγδος, ȣ, ὁ, *SMARAGDUS,* gemma, idem quod μάραγδος.

ΣΜᾸΡᾸΓΕ'Ω, ῶ, *resono, strepo:* f. ήσω.

Σμᾰρᾰγίζω, f. ἰ'σω, *resono:* à præced.

Σμᾰ'ραγνᾰ, ης, ἡ, quæ et μαράγνα, *flagellum.*

Σμᾰράσσω, q. et μαράσσω, *splendeo:* à μαίρω, *luceo.*

ΣΜᾸΡῘ'Σ, ἰ'δος, ἡ, *piscis quidam pusillus, mæna candida.* qu. à μαίρω, *splendeo.*

ΣΜΑ'Ω, et σμέω, *abstergo, detergo, purgo.*

Σμερδᾰλέᾰ, et έον, adv. *terribiliter,* propriè *visu.* à

Σμερδᾰλέος, έᾰ, έον, *terribilis visu:* idem cum σμερδνὸς, quod à σμέρδω, *intueor.* Th. μέρδω, *intueor.*

Σμερδνὸς, ὴ, ὸν, *terribilis.* Vide in præced.

Σμῆγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *SMEGMA,* quo in abstergendo aliquid utimur. à σμήχω, idem quod th. σμάω, *abstergo.*

Σμήνεσἰ, et σμήνεσσἰ, dat. plur. Ion. et Poët. à

ΣΜΗ̃ΝΟΣ, εος, τὸ, *examen apum, alveare; sermonis suavitas.*

Σμῆξἰς, εως, ἡ, *abstersio:* à

Σμήχω, idem quod σμάω, *abstergo.*

Σμἰ̄κρὸς, α̃, ὸν, *parvus, a, um:* Att. pro μικρός.

Σμἰ̄κρότης, ητος, ἡ, *parvitas;* pro μικρότης.

Σμἰ̄κρῠ'νω, (pro μικρύνω) *imminuo:* f. υνῶ. perf. ἐσμίκρυγκα. à σμικρός.

ΣΜῘ'ΛΑΞ, ᾰκος, ἡ, *taxus, arbor feralis et venenata; arbor à taxo diversa, folium habens ilicis; frutex hortensis,* alias *phaseolus; herba quædam.*

Σμἰ̄λεύω, *scalpello reseco:* à

ΣΜῙ'ΛΗ, ης, ἡ, *scalprum.*

Σμἰ̄λἰ'ον, ȣ, τὸ, *scalpellum:* dimin. à præc.

Σμἰ̄λος, ȣ, ἡ, *taxus, arbor feralis et venenata;* id. q. σμῖλαξ.

Σμίνθᾰ, *mus domesticus,* quia vasa escaria σμα̃.

Σμινθεῦ, voc. sing. à

Σμινθεὺς, *Apollo.* Sic dictus *quia cum Smintham urbem mures infestarent, animalia infesta confecit, cujus memores beneficii, templum et simulachrum Apollini Smintheo posuerunt, et figuram muris ad statuæ pedes expressam.* à σμίνθα.

Σμῠγεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *exustus,* a. 2. part. pass. verbi σμύχω, *absumo:* fut. ξω. perf. ἔσμυχα. a. 2. pass. ἐσμύγην.

Σμῠγερὸς, ρα̃, ρὸν, *ærumnosus:* qui σμύχεται, *atteritur,* malis. Th. σμύχω.

Σμυ̃ξαι, *incendere,* aor. 1. inf. act. ejusd. verbi.

ΣΜῨ'ΡῘΣ, et σμἰ'ρἰς, *SMYRIS:* lapis quo annularii *ad gemmas expoliendas utuntur.*

Σμύρνᾰ, ης, ἡ, *myrrha.* Est et nomen urbis, sic dicta à *Smyrnâ* Amazone.

Σμυρνίζω, *myrrhâ imbuo:* f. ἰ'σω. perf. ἐσμύρνἰκᾰ. perf. pass. ἐσμύρνισμαι. perf. part. pass. ἐσμυρνισμένος, *myrrhâ imbutus.* à præced.

ΣΜῨ'ΧΩ, *attero, consumo, inflammo:* fut. ξω. hinc fort. Angl. TO SMOKE.

ΣΜΩ̃ΔΙΞ, ἰκος, et σμώδιγξ, γγος, ἡ, *vibex, livor ex percussione.*

ΣΜΩ'ΧΩ, *mando, -ere,* et *convitior:* Ion. et *percutio:* à σμάω.

Σοϐᾰρὸν, Poët. pro σοϐαρῶς.

Σοϐᾰρὸς, ρα̃, ρὸν, *concitatus, mobilis, petulans, fastuosus:* à σοϐέω.

Σοϐᾰρῶς, adv. *insolentèr, superbè:* à σοϐαρός.

Σοϐα̃'ς, ᾰ'δος, ἡ, *insolens,* ut meretrix: à

ΣΟΒΕ'Ω, *abigo, expello, ago: insolenter incedo:* f. ήσω. perf. σεσόϐηκᾰ. σοϐέονται πάρεξ Τιϐερηνίδα γαῖαν, Apoll. Rhod. *acti sunt præter Tiberinida terram.*

Σόϐη, ης, ἡ, *muscarium.*
ΣΟ'ΓΧΟΣ, ȣ, ὁ, *cucurbita, lactuca leporina.*
Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis. Hebr. q. interpret. Lat. *secretum.*
Σόεις, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*
Σόῃ, σοῖ, 3. sing. præs. sub. act. verbi ejusd.
Σοὶ, *tibi*, dat. sing. à σὺ, *tu.*
Σοῖο, gen. sing. Ion. pro σȣ̃, vel à σὺ, *tu*, vel σὸς, *tuus.*
Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, *tuis:* à σὸς, *tuus.* Th. σὺ, *tu.*
Σολοικίζω, f. ίσω, *refero Solœcos in loquendo, non loquor ut probatus loquendi mos fert.* à Σόλοικοι, quod vide.
Σολοικισμὸς, ȣ̃, ὁ, *SOLŒCISMUS;* Angl. A SOLECISM: *quicquid non rectè, sed perperam fit:* à præced.
Σόλοικοι, οἱ, *qui Solis (Ciliciæ urbe) habitârunt;* peculiaritèr sic appellati sunt ii, *qui cùm Solis habitarent, Attici tamen essent, aliquantùm ab elegantiâ et venustate sermonis Attici decesserant, et linguâ ex Atticâ et Solicâ mixtâ loquebantur:* generalitèr *barbari omnes*, i. e. *barbarè et vitiosè loquentes.* hinc σόλοικος, *naturâ et moribus barbarus, ineptus, insulsus.* Th. οἶκος, *domus.*
Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nom. regis, Hebr. q. interpret. Lat. *pacificus.*
Σόλος, ȣ, ὁ, *massa ferrea, quævis massa; discus.*
ΣΟΜΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, *inanis, fungosus, spongiosus.*
Σόοις, *serves:* 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω.
Σόομαι, ȣ̃μαι, med. à σόω.
ΣΟ'ΟΣ, ȣ, *salvus, incolumis, perfectus; sanus.* Sed
Σόος, σȣ̃ς, est *motus corporum, quæ sursum feruntur,* Aristot. l. iv. de Cœlo, cap. ult. à σόομαι, σȣ̃μαι, ὁρμῶ. Th. σείω.
Σορδισμὸς, ȣ̃, ὁ, *solœcismus in Græco sermone.* An à Lat. *sordes?*
ΣΟΡΟ'Σ, ȣ̃, ἡ, *loculus, sepulchrum, capulum, sandapila.*
Σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um.* à σὺ, *tu.*
Σȣ̃, gen. sing. à σὺ, *tu.* Est et
Σοῦ, contract. ex σόȣ, præs. imperat. pass. à σόομαι, vel σόω, *servo.* Est et vox abigentis aves, *curre;* à σόω, *in fugam conjicio.* Th. σείω, *agito.*
Σȣϐλίον, *subula.* Gl. Cyr.
Σȣ̃ϐος, *animal terrestre marinis infestum.* Oppian. lib. ii. Cyneg.
Σȣδάριον, ȣ, τὸ, *sudarium:* nomen origine Lat. à *sudor.* qu. à Gr. ὕδωρ.
Σȣσάννα, ης, ἡ, *Susanna:* nom. fœm. Heb. interpret. Lat. *lilium.*
Σέσθω, et σȣ̃σθε, *vadat; ruite, ite:* 3. sing. et 2. pl. præs. imperat. pass. verbi σόω, *vado, irruo.* Th. σείω, *quatio.*
ΣΟΥ'ΣΟΝ, ȣ, τὸ, *lilium:* linguâ Phœnicum.
Σȣτȣ̃ pro σεαυτȣ̃, *sui ipsius:* ex σὺ et αὐτὸς, *ipse.*
Σοφία, ας, et Ion. ης, ἡ, *sapientia.* Th. σοφὸς, *sapiens.*
Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. à
Σοφίζω, *sapientem reddo, doceo sapientiam:* fut. ίσω. perf. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. præs. pass. σοφίζομαι, ῃ, εται, *doceor sapientiam, percipio sapientiam; doceor,* i. e. *intelligo:* item *argutè aliquid comminiscor;* in malam partem *vafrè comminiscor:* perf. pass. σεσόφισμαι. perf. part. pass. σεσοφισμένος, ȣ. Th. σοφὸς, *sapiens.*
Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.
Σόφισμα, ατος, τὸ, *inventum callidum, inventum quodcunque, commentum.* à σοφίζω. hinc Angl. SOPHISM.
Σοφιςὴς, ȣ̃, ὁ, *SOPHISTA, artifex callidus,* inprimis *in dicendo; doctus et sapiens; qui tantùm ostentationis causâ philosophatur* vel *dicit; deceptor, impostor, qui verbis dolosis circumvenit.* Angl. SOPHIST. gen. pl. σοφιςῶν. acc. pl. σοφιςάς. ab eod. verbo.
Σοφοκλεῖ, dat. sing. à
Σοφοκλῆς, έος, ὁ, *SOPHOCLES:* nomen proprium.
ΣΟΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, *sapiens:* cui est σόον φάος, scil. mentis, *peritus alicujus rei* vel *artis; prudens, callidus, eruditus.*
Σοφόω, -ῶ, *sapientem reddo;* it. *illumino:* f. ώσω. perf. σεσόφωκα. à præc.
Σοφῶς, *sapientèr:* adv. ab eod.
Σοφωτέρῳ, *sapientiori:* dat. sing. à σοφώτερος, ȣ, compar. à σοφὸς, ȣ̃, *sapiens;* in superlat. σοφώτατος.
Σόω, Poët. pro σώζω, σώω, vel σαόω, *servo;* f. ώσω. in 3. pl. sub. σόωσι. à σόος, *salvus.* Sed
Σόω, *moveo, incito; in fugam conjicio:* σόομαι, *in fugam vertor, fugio, incitato cursû feror, curro, ruo, irruo:* à σόος vel σείω.
Σπαδίζω, *detraho:* f. ίσω, Dor. ίξω. Th. σπάω, *traho.*
Σπάδων, ωνος, et οντος, ὁ, *SPADO, cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulsus est.* Th. σπάω, *traho, evello.*
Σπαδωνίζω, f. ίσω, *castro.* Dionys. Hal.
Σπαθαλάω, quod à σπαθάω, *prodigo:* quod vide.
Σπαθαρίσκος, Gen. cap. xxviii. 14. Θέριςρον Scholiastes exponit. Puto qu. textum σπάθη.
Σπαθάω, *licium inculco* τῇ σπάθῃ. vel simp. *texo.* expon. et *prodigè licia telæ addo.* Hinc per Metaph. *profusè consumo, prodigo, luxurior:* à
ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *rudis* seu *rudicula, SPATHA, gladius, instrumentum textorium, palma.*
Σπαθῶσι, *dissipant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθάω, quod vide.
ΣΠΑΙ'ΡΩ, *palpito, vibro, tremo.* Idem et ἀσπαίρω. Est et σπαίρω, ἐκπνέω, *SPIRO*, nempe *exspiro animam*, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.
Σπάλαξ, ακος, ὁ, *TALPA*, quæ et ἀσπάλαξ. Th. σπάω, *traho.*
Σπαλεὶς, Æol. pro ςαλεὶς, a. 2. part. pass. à ςέλλω, *mitto:* f. 2. ςαλῶ.
Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, *raritas, penuria:* à σπανὸς, *rarus.*
Σπανία, ας, ἡ, *Hispania.*
Σπανίζω, *penuriâ laboro:* f. ίσω. perf. ἐσπάνικα. perf. pass. ἐσπάνισμαι. a. 1. pass. ἐσπανίσθην. à σπανός.
Σπάνιος, ία, ιον, *rarus:* à
Σπάνις, εως, ἡ, *raritas, penuria.* Th. σπανὸς, *rarus.*
Σπανισθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi σπανίζω.
Σπανίως, *rarò:* adv. à σπάνιος.
ΣΠΑΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *rarus, infrequens:* à πένω, *laboro.*
Σπὰξ, σπακὸς, ὁ ϗ ἡ, *canis.* Vox Pers.
Σπάραγμα, ατος, τὸ, *frustum rei dilaceratæ.* et
Σπαραγμὸς, ȣ̃, ὁ, *laceratio:* à
ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *lacero, lanio, vellico:* (q. à σπάω, *traho*, et ἀράσσω, *seco.*) f. ξω. perf. χα. a. 1. ἐσπάραξα. a. 1.

part. σπαράξας, ασα, αν. perf. pass. ἐσπάραγμαι.
Σπαργανίζω, *fasciis involvo:* fut. ίσω. perf. ἐσπαργάνικα. à σπάργανον.
Σπαργανίσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω.
ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *fascia, quâ infans involvitur, pannus oblongus.*
Σπαργανόω, *fasciis involvo:* fut. ώσω. perf. ἐσπαργάνωκα. a. 1. ἐσπαργάνωσα. perf. pass. ἐσπαργάνωμαι. perf. part. pass. ἐσπαργανωμένος, *fasciis involutus.* Th. σπάργανον.
ΣΠΑΡΓΑ'Ω, *tumeo, distentus sum:* ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc
Σπάργη, *appetitus ille exinaniendi, quod plenum est.*
Σπαρέδρα, ας, ἡ, *Sparedra,* Amogi Sacorum regis uxor.
Σπαρεὶς, *satus,* a. 2. part. pass. verbi σπείρω, *semino, sero:* fut. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 2. pass. ἐσπάρην.
Σπαρίζω, *palpito:* à σπαίρω.
Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, *infrequens, rarus, paucus:* à σπανός.
Σπάρος, ἰχθὺς, *cammarus, SPARUS.* Gl. Cyr.
Σπάρτη, ης, ἡ, *SPARTA,* Laconiæ urbs primaria.
Σπάρτηθεν, adv. *ex Sparta.*
Σπάρτηνδε, adv. *in Spartam.*
Σπαρτίον, vel σπάρτιον, ου, τὸ, *funiculus sparteus, funiculus:* à
Σπάρτον, ου, τὸ, *SPARTUM, vitile, funis sparteus.* etiam ὁ σπάρτος. à σπάω, quia *flecti* et *trahi* potest, vel potiùs à σπείρω.
Σπαρτοπόλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incanus, semicanus, cui sparsi sunt per tempora cani:* ex σπαρτὸς, *seminatus,* et πολιὸς, *canus.*
Σπαρτὸς, ἡ, ὸν, *seminatus, satu editus:* à σπείρω.
Σπαρτῶν γένος, *Satorum genus, Thebani* sic dicti, quod ex draconibus dentibus à Cadmo *satis* nati credantur. Th. σπείρω, *semino.*
Σπασάμενος, ου, a. 1. part. m. à σπάω, *traho.*
Σπάσεν, *traxit,* Ion. pro ἔσπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.
Σπάσμα, ατος, τὸ, in gladio *acies nuda, mucro;* in corpore humano *quod convulsum est, distensio, convulsio, SPASMA.* σπάσμα θαλάσσης, *maris æstus.* Th. σπάω, *traho.*
Σπασμὸς, οῦ, ὁ, *SPASMUS,* idem quod præced.
ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, *SPATANGUS, echinorum* species.
Σπαταλάω, -ῶ, *lascivio:* præs. part. σπαταλάων, -ῶν, -άουσα, -ῶσα, -άον, -ῶν. fut. ήσω. perf. ἐσπατάληκα. aor. 1. ἐσπατάλησα. à
Σπατάλη, ης, ἡ, *luxus, deliciæ:* à σπαθάω, *prodigo.* Th. σπάθη, *rudicula.*
Σπάτειος, εία, ειον, *coriaceus:* et
Σπατίλη, ης, ἡ, *stercus humanum humidum.* Alii expon. *coriorum præsegmina:* à
ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis,* Bœot. à σπάω, quia *contrahi* potest, vel quia detrahitur. Hinc
Σπατόω, *opus ex corio facio.*
ΣΠΑ'Ω, *traho, extraho, vello: sugo, bibo:* fut. σπάσω. perf. ἔσπακα. præs. med. σπάομαι, *distringo, stringo.* aor. 1. m. ἐσπασάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. σπασάμενος.
Σπεῖο, *sequere,* per Ectasin Poët. pro σπέο, quod Ion. pro σποῦ, præs. imperat. m. verbi ἕσπομαι, Poët. pro ἕπομαι, sed ε amittitur. Sic in inf. σπέσθαι pro ἕπεσθαι· in part. σπόμενος pro ἑπόμενος. Th. ἕπω, *sequor.*
Σπεῖος, Poët. pro σπέος, εος, τὸ, *specus.*
ΣΠΕΙ'ΡΑ, vel σπεῖρα, ας, ἡ, *SPIRA, funis in orbem convolutus, funus nauticus; item cohors, legio.* Hinc Angl. SPIRE.
Σπείρειν, *serito,* præs. infin. pro imperat. Ion. verbi σπείρω, quod vide.
Σπεῖρον, ου, τὸ, *fascia; vestis lacera, quævis vestis; item velum navis, carbasum;* et *funis nauticus in orbem convolutus:* à σπεῖρα.
Σπειρόω, ῶ, fut. ώσω, *circundo fasciâ:* à præc.
ΣΠΕΙ'ΡΩ, *SERO, semino, SPARGO.* f. 1. σπερῶ. f. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. aor. 1. ἔσπειρα. a. 1. inf. act. σπεῖραι. a. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν. a. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε. præs. pass. σπείρομαι, *seror.* perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον. a. 2. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η. a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. σπαρεὶς, έντος. perf. med. ἔσπορα.
Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, a. 1. part. act. σπείσασθαι, a. 1. inf. m. σπεισάμενος, aor. 1. part. m. verbi σπένδω, *libo:* f. σπείσω.
Σπείσαντ', *libaverunt,* Ion. pro ἐσπείσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejusd.
Σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, *libo:* f. σπείσω.
Σπείσω, *libabo.* Vide præced.
Σπειὼ, όος, ἡ, *SPEO,* nomen mul. q. d. *in specu latitans.*
Σπέκλον, *speculum.* Gloss. Cyr. ex Lat.
Σπεκλοποιὸς, *specularius.*
Σπεκουλάτωρ, ωρος, ὁ, *spiculator,* vox Lat. unicâ literâ mutatâ, sic dictus à spiculo quod gestabat, δορυφόρος seu δεξιολάβος, *satelles.* Alii tamen *speculatorem* à *speculando* dictum volunt, ideoque per *e* scribi debere.
ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, et πέλεθος, ου, ὁ, *stercus, excrementum.*
Σπένδεσκε, *libabat,* Ion. pro ἔσπενδε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi σπένδω, quod vide.
Σπένδησθα, pro σπένδῃς, 2. sing. præs. subj. verbi σπένδω.
Σπενδόμενος, præs. part. pass. à
ΣΠΕ'ΝΔΩ, *libo, fœdus ineo:* f. σπείσω. a. 1. ἔσπεισα. præs. pass. σπένδομαι, *libor, immolor:* perf. med. ἔσπονδα· undè Angl. TO SPEND.
ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *SPECUS, spelunca,* Poët. σπεῖος, Ion. σπῆος· dat. pl. σπέσσι, Poët. et Ion. σπήεσσι.
Σπέραδος, εος, τὸ, *semen:* à σπείρω, *semino.*
Σπέρμα, ατος, τὸ, *semen, SPERMA:* in S. S. *genus, posteri, filius:* in plur. σπέρματα. dat. pl. σπέρμασι. Th. σπείρω, *semino.*
Σπερμαίνω, f. ανῶ, idem quod σπείρω, *semino.*
Σπερματίζω, *semento, semen sero:* et
Σπερματικὸς, ἡ, ὸν, *seminalis.* à σπέρμα. Hinc Angl. SPERMATICK.
Σπερμολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui semina colligit, ut aves; garrulus, nugator, blaterator.* ex σπέρμα, ατος, τὸ, *semen,* et λέγω.
Σπερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *irritatus;* a. 1. part. pass. verbi σπέργω, *urgeo:* a. 1. pass. ἐσπέρχθην.
Σπερχνὸς, ἡ, ὸν, *celer, festinus; cum impetu ruens; assiduus:* à seq.
ΣΠΕ'ΡΧΩ, *vehementer cupio; urgeo, propello; festino:* σπέρχομαι, *fugor, irâ concitor, irascor.* a. 1. pass. ἐσπέρχθην.
Σπερῶ, f. 1. act. verbi σπείρω, *semino,* quod vide.
Σπὲς, *dic;* pro σπὲ, a. 2. im-

perat. act. ad formam verborum in *μι*, à *σπίω*, vel *σπῶ*, *dico*; f. *σπήσω*. aor. 2. *ἔσπον*. Quod *σπίω* ponitur pro *ἔσπω*, Poët. pro *ἔπω*, *dico*. Vel pro *ἕσπω*, pro *ἕπω*, vel *ἕπομαι*, *sequor*.

Σπέσθαι, *sequi*, præs. inf. m. verbi Poëtici *ἕσπομαι* pro *ἕπομαι*.

Σπέτε, 2. pl. aor. 2. imperat. *σπὲς*, quod vide.

Σπεύδει, *festinat*, 3. sing. præs. ind. act. verbi *σπεύδω*, *festino*.

Σπεύδοι, 3. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Σπεύδοντ' pro *σπεύδοντᾰ*, acc. sing. et

Σπεύδοντες, nom. plur. part. præs. et

Σπεύδοντῐ, Dor. pro *σπεύδουσι*, *properant*, 3. pl. præs. à

ΣΠΕΥ'ΔΩ, *festino*, *propero*; *studeo*, *paro*. *σπεύδειν βίον ἀθάνατον*, Poët. loquendi genus, *immortalem vitam affectare*. præs. imperat. *σπεῦδε*, *έτω*. imperf. *ἔσπευδον*. fut. *σπεύσω*. a. 1. *ἔσπευσᾰ*. a. 1. imperat. *σπεῦσον*, *ά'τω*. a. 1. part. act. *σπεύσᾱς*, *αντος*. perf. m. *ἔσπουδᾰ*. hinc Angl. SPEED.

Σπεύδωμες, *properemus*, Dor. pro *σπεύδωμεν*, 1. pl. præs. sub. et

Σπεύσᾱς, *αντος*, a. 1. part. act. verbi *σπεύδω*, f. *σω*, *festino*.

Σπεῦσον, a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Σπευστῐκὸς, *κὴ*, *κὸν*, *qui festinare solet*: à *σπεύδω*.

Σπῆϊ, alii legunt *σπεῖϊ*, dat. sing. à *σπεῖος*, pro *σπέος*, *εος*, *τὸ*, *antrum*, Ion. *σπῆος*.

Σπήλαιον, *ȣ*, *τὸ*, *spelunca*, SPELÆUM. Th. *σπέος*, *εος*, *τὸ*, *specus*, *antrum*.

Σπήλυγξ, *υγγος*, *ἡ*, SPELUNCA: ab eod. th.

Σπήλωνες, *lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco*: à *σπιλὰς*, *saxum*.

Σπιδὴς, *έος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *amplus*, *spissus*. à *σπίζω*, *extendo*.

Σπιδνὸς, *ἡ*, *ὸν*, *densus*, SPISSUS: ab eod. th.

Σπίζᾰ, *ης*, *ἡ*, *avis*, à sono, similis est *passeri*: à *σπίζω*, *pipilo*.

ΣΠΙ'ΖΩ, *extendo*, *expando*. q. à *σπάω*, *traho*; etiam *pipilo*, sonus quarundam avium.

Σπῐθᾰμαῖος, *αίᾱ*, *αῖον*, vide *σπιθαμώδης*, qu. idem significat.

ΣΠῙΘΑΜΗ', *ῆς*, *ἡ*, SPITHAMA, *spatium inter pollicem et minimum digitum expansos*; *palmus major*, *dodrans*: dicta vox *παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τὲς δακτύλες*, *à digitis extensis*.

Σπῐθᾰμῐαῖος, *αίᾱ*, *αῖον*, idem ac

Σπῐθᾰμώδης, *εος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *spithamæ* seu *dodrantis longitudinem æquans*, *dodrantalis*.

Σπῐλᾰ'δεσσῐν, *procellis*, dat. pl. Ion. à

Σπῐλᾰ'ς, *ά'δος*, *ἡ*, *rupes*, *scopulus maris*; est et *procella*: à

ΣΠΙ'ΛΟΣ, *ȣ*, *ὁ*, *macula*, *labes*, *vitiligo*; item *saxum*. undè

Σπῑλόω, *maculo*: f. *ώσω*. perf. *ἐσπῑ'λωκᾰ*· et

Σπῑ'λωμᾰ, *ᾰτος*, *τὸ*, *macula*, *labes*.

Σπινθᾰρῑ'δες, *scintillæ*. Th. *σπινθήρ*.

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, *ῆρος*, *ὁ*, SCINTILLA.

Σπῐ'νος, *fringilla*, avis. à *σπίζειν*.

Σπλαγχνίζω, *sacrifico*. pass. *σπλαγχνίζομαι*, *misericordiâ* (ex ipso corde profectâ) *moveor*. aor. 1. pass. *ἐσπλαγχνίσθην*, *ης*, *η*. a. 1. part. pass. *σπλαγχνισθεὶς*, *έντος*. à *σπλάγχνον*.

Σπλαγχνισμὸς, *ȣ̃*, *ὁ*, *misericordia*, *commiseratio*: à præc.

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, *ȣ*, *τὸ*, *viscus*: *τὰ σπλάγχνα*, *viscera*, *cor*, *jecur*, *pulmones*, *affectus maternus*, *commiseratio*. Σπλάγχνον frequentèr de corde dicitur, et liquet etiam in compositis: *ἄσπλαγχνος*, *non habens cor*, et *εὔσπλαγχνος*, *animosus*, *misericors*. Eustath. ducit à Dor. *σπλὰν* pro *σπλὴν*, *splen*, unum ex visceribus.

Σπλαγχνοφᾰ'γος, *ȣ*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *viscera edens*: ex *σπλάγχνον* et *φάγω*.

Σπληδὸς, *ȣ̃*, *ὁ*, *cinis*.

ΣΠΛΗ'Ν, *σπληνὸς*, *ὁ*, SPLEN, *lien*. Angl. SPLEEN.

Σπογγῐ'ᾰ, *ᾱς*, *ἡ*, SPONGIA: Angl. A SPONGE: à

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, *ȣ*, *ὁ*, *spongia*; qu. *σπᾷ ὑγρά*.

Σπογγώδης, *εος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *spongiosus*: à præc.

Σποδεύνᾱς, *ᾱ*, *ὁ*, Dor. pro *σποδεύνης*, *ȣ*, *ὁ*, *qui in cinere jacet ac dormit*. Ex *σποδὸς* et *εὐνὴ*, *ἡ*, *cubile*.

Σποδέω, *ferventi cinere obruo*, *percutio*, *purgo*; item *subagito*. Th. *σποδὸς*, *ȣ̃*, *ἡ*, *cinis*.

Σποδῐ'ᾰ, *ᾶς*, *ἡ*, *cinis*, *cinerula*: à *σποδός*.

Σποδίζω, fut. *ῐ'σω*, *sub cinere coquo*, *comburo velut in cinere*, *cineritius sum*. Th. *σποδός*.

Σπόδῐον, *ȣ*, *τὸ*, *cinerula*: à *σποδός*.

Σποδοειδὴς, *έος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *cinereus*: ex *σποδὸς*, *ȣ̃*, *ἡ*, *cinis*, et *εἶδος*, *species*. Th. *εἴδω*, *video*.

ΣΠΟΔΟ'Σ, *ȣ̃*, *ἡ*, *cinis*: qu. à *σβέω*, *σβεδὸς*, quia extinctis et consumptis lignis remanet.

Σποδόω, *-ῶ*, *cinere obruo*, *in cinerem redigo*: f. *ώσω*. perf. *ἐσπόδωκᾰ*. à præced.

ΣΠΟΛᾸ'Σ, *ά'δος*, *ἡ*, *vestis coriacea*.

Σπολὴ, *stola*. Hesychius pro *ςολὴ*, Dor.

Σπόλῐᾰ, *τὰ*, *lanæ*, quæ ex ovium cruribus evelluntur. à *σπάω*, *traho*, *evello*.

Σπόμενος pro *ἑσπόμενος*, sic *σπομένα*. Dor. pro *σπομένη*, *ης*, *ἡ*. Vide in *σπεῖο*.

Σπονδαρχῐ'ᾰ, *ᾶς*, *ἡ*, *initium libandi*, *honos ejus qui in sacrificiis publicis primus libat*. è *σπονδὴ* et *ἄρχομαι*.

Σπονδᾰ'ς, acc. pl. à *σπονδὴ*, q. v.

Σπονδεῖον, *ȣ*, *τὸ*, *calix*, *crater*, *vas ad libandum vinum*: à

Σπονδὴ, *ῆς*, *ἡ*, *libatio*, *libamen*: *σπονδῆσῐ*, dat. plur. Ion. pro *σπονδαῖς*. Peculiaritèr *σπονδαὶ* dicuntur *libationes quæ in sanciendis fœderibus adhibentur*: et sæpè etiam *ipsa fœdera*. à *σπένδω*, *libo*. f. *σπείσω*. perf. med. *ἔσπονδα*.

Σπονδοφόρος, *ȣ*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *qui libationes fert*, *sacerdos*. Ex *σπονδὴ*, *libatio*, (quod à *σπένδω*, *libo*,) et *φέρω*, *fero*. perf. med. *πέφορα*.

ΣΠΟ'ΝΔῨΛΟΣ, *ȣ*, *ὁ*, SPONDYLUS, *vertebra spinæ dorsi*.

Σπορᾱ', *ᾶς*, *ἡ*, *semen*, *satio*: *genus*, *proles*, *fœtus*: à perf. med. *ἔσπορα*, verbi *σπείρω*, *semino*.

Σπορᾰ'ς, *ά'δος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *sparsus*, *dispersus*: et

Σπορεὺς, *έος*, *ὁ*, *sator*, *seminator*: ab eod.

Σπόρῐμος, *ȣ*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *qui seminari potest*. *σπόρῐμᾰ*, *ων*, *τὰ*, *sata*: ab eod. th.

Σπόρος, *ȣ*, *ὁ*, *satio*, *semen*: ab eod.

Σπόρω, gen. Dor. pro *σπόρȣ*, à præc.

Σπȣ̃, pro *ἕσπȣ*, pro quo et *σπεῖο*, Ion. et Poët. præs. imperat. med. verbi *ἕσπομαι*, Poët. pro *ἕπομαι*, *sequor*: in cujus temporibus sæpe amittitur *ε*. Vide in *σπεῖο*. Et

Σπȣ̃, Scythicè *oculum* significat.

Σπȣδάζω, *festino*, *propero*; *studeo*, *operam do*, *sedulò ago*, *contendo*, *seriò ago*: cum *περὶ* significat *studium* pertinens

ad *utilitatem nostram*; cum πρὸς, ad *alienam*. σπȣδάζομαι, *expetor, existimor, color*. fut. ά'σω. præs. part. σπȣδάζων, οντος, in acc. pl. σπȣδάζοντᾰς. perf. ἐσπȣ́δᾰκᾰ. a. 1. imperat. act. σπȣ́δᾰσον, ά'τω. à σπȣδὴ, *diligentia*.

Σπȣδαιολογέω, ῶ, f. ήσω, *de rebus gravibus delibero, gravi sermone utor*: à seq. et λόγος.

Σπȣδαῖος, αίᾱ, αῖον, *diligens, probus, honestus, serius*: comp. σπȣδαιότερος, et Att. σπȣδαιέστερος, *majori studio utens*: à σπȣδὴ, *studium*. Th. σπεύδω, *festino*.

Σπȣδαιότᾰτοι, nom. plur. superlat. grad. à σπȣδαῖος, q. v.

Σπȣδαιοτέρως, et σπȣδαιότερον, *diligentiùs*, adv. comp. grad. à σπȣδαῖος, *studiosus*. Th. σπεύδω, *festino*.

Σπȣδαίως, adv. *studiosè, diligentèr, seriò*: à σπȣδαῖος, q. v.

Σπȣδαςῖκὸς, κὴ, κὸν, *seriis gaudens*: à σπȣδάζω.

Σπȣδὴ, ῆς, ἡ, et Dor. σπȣδὰ, *festinatio*, per Metaph. *animi intentio, desiderium, STUDIUM, diligentia*. Th. σπεύδω, *festino*: perf. med. ἔσπȣδα.

Σπȣδῆ, dat. præced. adverbial. *diligentèr, festinantèr, studiosè, cum labore*: à præc.

ΣΠΥ῀ΡᾸΘΙ῍Α, ᾱς, ἡ, et σπύ̆ρᾰθος, ȣ, ὁ vel ἡ, tum σπυρᾰ̀ς, ά'δος, ἡ, *caprarum stercus*.

Σπῠρὶ̆ς, ἴ'δος, ἡ, *SPORTA, corbis, fiscella*, seu *vas vimineum* aut *junceum*.

Στᾰγετὸς, ȣ, ὁ, *stilla*: à ςάζω.

Στᾰ'γῐον, ȣ, τὸ, *nota senarii* ς'.

Στᾰγὼν, όνος, ἡ, *stilla, gutta*: à ςάζω.

Στᾰδῐ'ᾰ, ᾱς, Ion. ςᾰδῐ'η, ης, ἡ, subaud. μάχη, *pugna stataria*. Fem. à ςάδιος.

Στᾰδῐοδρομέω, *cursu contendo*: f. ήσω. à

Στᾰδῐοδρόμος, *qui in stadio cursu certat*: quod ex ςάδιος, seu -ον, *stadium*, (quod ab ἵςημι, *sto*,) et δρόμος, *cursus*.

Στᾰ'δῐον, *STADIUM, curriculum*, quod stadium æquat. Æol. σπάδιον, *SPATIUM*: à ςάδιος.

Στᾰ'δῐος, ȣ, ὁ, idem. à

Στᾰ'δῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, *firmus, a, um; stabilis; longus* et *rectus*: ab ἵςαμαι, *sto*.

Στάζοντᾰ, *stillantem*, acc. sing. præs. part. à ςάζω, *stillo*.

ΣΤΑ'ΖΩ, *stillo*: f. ξω.

Στᾰθεὶς, έντος, *status, positus*; a. 1. part. pass. verbi ἵςημι, *sto*; f. ςήσω. a. 1. pass. ἐςάθην.

Στᾰ'θεν, Bœot. Sync. pro ἐςάθησαν, *steterunt*, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἵςημι, *sto*.

Στᾰθερὸς, ᾱ̀, ὸν, *stabilis, firmus, constans*; de die est *meridianus*: à ςάω, seu ἵςημι, *sto*.

Στᾰθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Στᾰθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Στᾰθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi ἵςημι.

Στᾰθῐ', Dor. pro ςῆθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Στάθμᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro ςάθμη, ἡ, *meta*, quod vide.

Σταθμᾰ'ω, fut. ήσω, et usitatiùs ςαθμᾰ'ομαι, ῶμαι, *ad amussim exigo, pondero, æstimo; conjecturam facio, pensito, expendo*: à ςάθμη, *amussis*.

Σταθμεύμενος, Ion. pro ςαθμώμενος, *conjiciens*: à ςαθμάομαι, vel -όομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, *amussis, regula ad quam aliquid exæquatur, meta; perpendiculum*: ab ἵςημι.

Σταθμίζω, f. ῐ'σω, *pondero, appendo*. Th. ἵςημι, *sto, pondero*.

Σταθμῐ'ον, ȣ, τὸ, *statera, libra*; item *pondus*: à ςαθμός.

Σταθμόνδε, adv. pro εἰς ςαθμὸν, *in stabulum*.

Σταθμὸς, ȣ, ὁ, *stabulum; statio, postis; statera, libra, pondus*: dicitur et *de magnis locorum intervallis*: dat. sing. ςαθμῷ. dat. pl. Ion. ςαθμοῖσῐ. ab eod. th.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro ςῆθος, εος, *pectus*.

Σταῖμεν, ςαῖτε, ςαῖεν, Att. Sync. pro ςαίημεν, ητε, ησαν, 1. pl. a. 2. opt. act. verbi ἵςημι.

ΣΤΑΙ῀Σ, et ςαὶς, αιτὸς, τὸ, *farina triticea aquâ subacta; adeps*.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, *gutta, lixivia, aloë*: à

Στακτὸς, ἡ, ὸν, *stillatitius*. Th. ςάζω, fut. ξω, *stillo*.

Στᾰ'λᾰ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro ςήλη, ἡ, *columna*.

Στᾰλαγμὸς, ȣ, ὁ, *distillatio*.

Στᾰλάζω, fut. ξω, *STILLO*. Th. ςάζω, idem.

Στᾰλᾰ'ω, idem ac præced.

Στᾰλῆναι, *missum esse*, aor. 2. inf. pass. verbi ςέλλω, *mitto*: a. 2. pass. ἐςάλην.

Στᾰ'λιξ, κος, *varus, paxillus*, qui facit imposita ςάειν.

Στᾰ'μεν, Poët. pro ςῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵςημι.

Στᾰμῖ̆ν, ῖ'νος, *lignum in navi erectum*: à ςάω, seu ἵςημι, quia stat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ȣ, ὁ vel ἡ, *urna, hydria, amphora*: ut puto, à ςάω, quòd erecta stet.

Στᾰ̀ν, Ion. pro ἔςαν, hoc verò Bœot. Sync. pro ἔςασαν, *steterunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἵςημι, *sto*: f. ςήσω. a. 2. ἔςην.

Στάξευμες, Dor. et Æol. pro ςάξομεν, *stillabimus*, 1. plur. f. 1. verbi ςάζω, *stillo*.

Σταξοῖσῐ, Æol. et Dor. pro ςάξȣσι, 3. pers. pl. f. 1. verbi ςάζω, *stillo*: f. ξω.

Στᾰόντᾰ, Ion. pro ἑςαότα, n. g. pl. num. præs. part. act. ab ἵςημι, *sto*. perf. part. ἑςακὼς, ότος, et Ion. Crasi ἑςαὼς, ότος, et per Aphæresin ςαότος, &c.

Στᾰ̀ς, *qui stetit*, a. 2. part. act. Sed ςᾶσ' pro ςᾶσᾰ, a. 2. part. f. g. ab ἵςημι, *sto*.

Στᾰ'σῃ, *consistas*, 2. sing. a. 1. sub. med. Dor. pro ςήσῃ, ab ἵςημι, *sto*.

Στᾰσιάζω, fut. ά'σω, *seditionem excito, dissideo; contendo, insurgo*: à ςάσις.

Στᾰσῐασμὸς, ȣ, ὁ, *seditio, seditionis concitatio*: à præc.

Στᾰ'σῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *stativus, stabilis, constans, firmus, quietus*. ἀργύριον ςάσιμον εἶναι, Leg. Solon. ap. Lysiam, *pecuniam fœnori dari licere*. ab ἵςημι, *sto*.

Στᾰ'σῐς, εως, ἡ, *status, statio, ipse standi actus; quies; stabilitas*; item *factio, seditio*. Th. ἵςημι.

Στᾰσῐώδης, εος, et ςᾰσιώτης, ȣ, ὁ *seditiosus*: à præc.

Στάσκεν, Ion. et Poët. pro ἔςη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵςημι, *sto*.

Στᾰ'σομαι, Dor. pro ςήσομαι, fut. 1. med. verbi ejusd.

Στᾰ'σω, Dor. pro ςήσω, fut. 1. ejusd.

Στᾰτὴρ, ῆρος, ὁ, *STATER*, nummus quatuor drachmas valens, Matt. xvii. 27. Sub Atheniensium republicâ nummus aureus unciæ ponderis: sub Bysantinis imperatoribus nummus sexta pars unciæ. *Debitor qui pecuniam mutuatur*. πολλοὶ ςατῆρες, ἀποδοτῆρες δ' ȣ̓δ' εἷς, Epicharmus: *multi sunt qui pecunias fœnore accipiunt, ne unus quidem qui reddat*.

Στᾰτὸς, ἡ, ὸν, *stans, qui stat; stabilis, firmus, constans*: ab ἵςημι.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *vallus, palus ligneus, crux*.

Σταυρόω, -ῶ, *vallum* seu *palum depango, palo crucifigo*; per

Metaph. *impetum carnis, ne in me regnet, frango;* virtute scil. Spiritûs S. precibus, &c. fut. ώσω. perf. ἐςαύρωκᾰ. a. 1. ἐςαύρωσᾰ. a. 1. imperat. act. ςαύρωσον, ά'τω, et in 2. plur. ςαυρώσᾰτε. a. 1. sub. act. ςαυρώσω, ης, η, et in 3. pl. ςαυρώσωσῐν. a. 1. inf. act. ςαυρῶσαι. a. 1. part. act. ςαυρώσᾰς, αντος. perf. pass. ἐςαύρωμαι, σαι, ται, *sum contemptui et horrori.* perf. part. pass. ἐςαυρωμένος, η, ον, *crucifixus.* a. 1. pass. ἐςαυρώθην, ης, η. aor. 1. imperat. pass. ςαυρώθητῐ, ήτω. a. 1. sub. pass. ςαυρωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. ςαυρωθῆναι. Th. ςαυρὸς, *crux.*

Σταυρώσῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad crucifixionem pertinens:* à seq.

Σταύρωσῐς, εως, ἡ, *crucifixio:* à 2. pers. sing. perf. pass. verbi ςαυρόω.

ΣΤᾸΦΙ῀Σ, ῖ'δος, ἡ, *uva passa.* Hinc ςᾰφῠλὴ, ῆς, ἡ, *uva:* qu. à ςάζω, qui stillat liquorem: hinc et ςαφυλὴ ἀνθρώπȣ, *columella, uva:* sed ςαφύλη, ης, est *perpendiculum; funiculus rubricâ illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno reprimendam.*

Στᾰφῠλὴ, et ςᾰφῠ'λη. vide in ςαφίς. ςᾰφῠλῆσῐ, dat. pl. Ion. à ςαφυλὴ, *uva.*

Στᾰχᾰ'νη, ης, ἡ, *trutina,* Dor. ab ἵςημι, *pondero.*

ΣΤᾸ'ΧΥ῀Σ, ύος, ὁ, *spica:* in nom. pl. ςάχυες. q. à ςὶξ, *ordo;* quia certos habet ordines granorum; item *stella* quæ *spica* virginis dicitur: et *herba,* marrubio similis. Est et

Στᾰ'χῠς, ῠος, ὁ, nomen viri.

Στᾰ'ω, ςῶ, *STO, maneo:* ab hoc inusitat. est ἵςημι, *statuo.*

ΣΤΕ'ᾸΡ, ᾰτος, τὸ, *sebum* seu *sevum;* item *farina aquâ subacta.*

Στεᾰτόομαι, -ȣ̃μαι, *pinguesco, pinguefio:* f. 1. med. ώσομαι. à præc.

Στεγάζω, *tego, sustineo, fulcio:* f. ά'σω. perf. ἐςέγᾰκᾰ. à ςέγω.

Στεγᾰνὸς, et per Sync. ςεγνὸς, ἡ, ὸν, *tectus, opertus; qui secreta in pectore retinet; densus, firmus:* à ςέγω, *tego, sustineo.*

Στέγασμᾰ, ᾰτος, τὸ, *integumentum:* à ςεγάζω.

Στεγαςρῖ'δες, *ad aliquid tegendum aptæ.* Th. ςέγω, *tego.*

Στέγη, ης, ἡ, *tectum, ædificium, contignatio:* undè Angl. STAGE. Th. ςέγω.

Στέγος, vel τέγος, εος, τὸ, idem et ab eod. th.

ΣΤΕ'ΓΩ, *TEGO, operio;* item *tolero, sustineo, impedio; contineo;* ȣ̓κ ἂν δυναίμην μὴ ςέγοντα πιμπλάναι, Eurip. ap. Plut. de Garrul. p. 504, *Implere te ne queo continentem ego nihil.* f. ξω. perf. ἔςεχᾰ. perf. med. ἔςεγᾰ.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, *STIPO, calco:* qu. ex ςάω, et βάω, quod enim calcat, *stat* et *it* quodammodo; quia stando movet pedes.

Στείλαντο, *collegerunt,* Ion. pro ἐςείλαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ςέλλω, *mitto, contraho,* quod vide.

Στειλειᾰ', ᾶς, ἡ, *foramen securis, in quod ςέλλεται,* id est, *immittitur* lignum: et

Στειλεὸν, et Poët. ςειλειὸν, ȣ̃, τὸ, et ςειλεὸς, vel ςελεὸς, ȣ̃, ὁ, *securis manubrium;* quòd ςειλειᾷ, immittitur.

Στεινομένη, Ion. pro ςενομένη, præs. part. pass. f. g. verbi ςένω, *gemo.* Th. ςενὸς, *angustus, arctus:* Ion. ςεινὸς, idem.

Στείνοντο, pro ἐςείνοντο, *resonabant,* 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐςένοντο, à ςείνω.

Στεινὸς, Ion. idem quod ςενὸς, *angustus:* sed

Στεῖνος, εος, τὸ, *via angusta; anxietas.* Th. ςενός.

Στεινόω, Ion. pro ςενόω· et

Στείνω, Ion. pro ςένω. Th. ςενός.

Στεινωπὸς, Ion. pro ςενωπὸς, hoc autem Poët. pro ςενοπὸς, *arcta* seu *angusta via:* à ςεινὸς, *angustus,* et ὀπὴ, *foramen.*

Στείομεν, *steterimus,* Ion. pro ςῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω in εο resoluto, ςέομεν, et Ectasi Poët. ςείομεν, verbi ἵςημι, *sto:* f. ςήσω. a. 2. ἔςην. a. 2. sub. ςῶ.

Στεῖρᾰ, ᾶς, et Ion. ςείρη, ης, ἡ, *carina navis,* quasi ςεῤῥὰ, *firma:* à ςεῤῥὸς, *solidus,* pro ςερεὸς, idem; *quod carina sit solidissima asserum, quippe in quam, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis.* Est etiam

Στεῖρᾰ, ᾶς, ἡ, *sterilis;* à ςερέω.

Στεῖρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sterilis.* ab eod.

Στειρόω, -ῶ, *sterilis sum;* f. ώσω. perf. ἐςείρωκᾰ.

Στεῖχον, Ion. pro ἔςειχον, *incedebant,* 3. pl. imperf. ind. act. verbi ςείχω, *eo, vado.*

ΣΤΕΙ'ΧΩ, *vado, ordine incedo:* ςείχειν πέδον, χθόνα, &c. *superambulo,* ap. Poët. Græc. frequenter. v. Salm. de m. us. p. 518. f. ξω. perf. ἔςειχᾰ. a. 2. ἔςῐχον.

Στελγῖ's, ῖ'δος, ἡ, et

Στλεγγίς, ἡ, *strigilis;* item *coronamenti genus, lamina;* à ςέλλειν γυῖα, *ornare membra.* Vide ςλεγγίς.

Στελεὸν, et ὸς, vide in ςειλεόν.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, *truncus, caudex:* qui qu. ex radice ςέλλεται.

ΣΤΕΛΙ῀Σ, ῖ'δος, ἡ, *viscum, quod arbori innascitur.*

Στέλλεν, *ornare,* Dor. pro ςέλλειν, præs. inf. act. à seq.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, *mitto, instruo, apparo, orno, amicio; contraho,* ut vela; *reprimo, inhibeo, sisto.* f. ςελῶ. f. 2. ςᾰλῶ. perf. ἔςαλκᾰ. a. 1. ἔςειλᾰ. præs. med. ςέλλομαι, *vito, declino; fallo; contendo, proficiscor,* sed *navigatione* propriè; *expeditionem suscipio.* perf. med. ἔςολα.

Στελμονῖ'αι, *fasciæ quibus canum latera præmuniuntur:* à ςέλλω, *instruo.*

Στελῶ, *mittam,* f. 1. verbi ςέλλω, *instruo.*

ΣΤΕ'ΜΒΩ, *contumeliâ* seu *injuriâ afficio; assiduè moveo.* vide ςέμφω.

Στέμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *sertum; corona; vitta, lana; STEMMA* nobilitatis: à 1. pers. perf. pass. verbi ςέφω, *corono:* fut. ψω. perf. ἔςεφα. perf. pass. ἔςεμμαι. Angl. A STEM.

Στέμφῠλᾰ, τὰ, *vinacea, floces, fraces.* Sunt folliculi ςαφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω, *moveo.* Martin. refert ad ςείβω, *calco.*

Στέναγμᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Στεναγμὸς, ȣ̃, ὁ, *suspirium, gemitus:* à seq.

Στενάζω, *gemo, ingemisco, suspiro:* præs. imperat. act. ςέναζε, έτω, et in pl. ςενάζετε. f. άξω. aor. 1. ἐςέναξᾰ. à ςένω, *gemo.* Th. ςενὸς, *angustus,* gemitus enim fit angusto corde.

Στενακτὸς, ἡ, ὸν, *gemebundus, lamentabilis:* à præced.

Στενᾰ'χεσκον, Ion. imperf. verbi ςενάχω.

Στενᾰ'χιζε, *ingemiscebat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Στενᾰχίζω, f. ῖ'σω, *gemo:* Poët. à

Στενᾰ'χω, f. ξω, Poët. et ςενᾰχέω, idem ac ςενάζω, et ab eod.

Στενόεις, όεσσᾰ, όεν, *gemebundus.* Th. ςενὸς, *arctus.*

Στενόεντᾰ, præced. acc. sing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχέω, *de rebus malè sub-*

tilibus garrio, de rebus frivolis subtilitèr disputo: à seq.

Στενολέσχης, ȣ, ὁ, *qui de rebus subtilibus garrit, argutator, nugator;* à στενὸς et λέσχη, *sermocinatio.*

ΣΤΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *angustus, arctus.*

Στενόσημον, *angusticlavium:* ex στενὸς, *angustus,* et σῆμα, ατος, τὸ, *signum:* ita πλατύσημον, *laticlavium.*

Στενότης, ητος, ἡ, *angustia:* à στενός.

Στενοχωρέω, -ῶ, *coarcto:* f. ήσω. perf. ἐστενοχώρηκα. præs. pass. στενοχωρέομαι, -ȣ̃μαι, *coarctor.* à στενόχωρος.

Στενοχωρί'α, ας, ἡ, *angustum spatium, angustia:* ab eod.

Στενόχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *arctus, angustus:* à στενὸς et χώρα.

Στενόω, fut. ώσω, *angusto, coarcto.* Th. στενὸς, *angustus.*

Στέντωρ, ορος, ὁ, *STENTOR,* præco, qui tantùm vociferabatur, quantùm alii quinquaginta; dat. sing. Στέντορι.

Στένω, fut. ενῶ, *gemo, deploro:* ex angusto corde. Th. στενὸς, *angustus.*

Στενωπὸς, Poët. pro στενοπὸς, *angustus, in quo visus contrahitur, arcta* seu *angusta via:* à στενὸς, *angustus,* et ὀπὴ, *foramen.*

Στενῶς, adv. *contractè, angustè:* à στενός.

Στένωσις, εως, ἡ, *angustia, coarctatio:* à στενόω.

Στέωμεν, *stetissemus,* Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto.*

Στέργοισα, Dor. pro στέργȣσα, præs. part. f. g. à στέργω, *diligo.*

ΣΤΕ'ΡΓΩ, *naturali charitate complector;* it. *acquiesco, sum contentus, oro, desidero:* f. ξω. perf. ἔστερχα. perf. m. ἔστοργα.

Στέργωσιν, 3. plur. præs. sub. verbi præced.

Στερεοκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *firmus et constans animo, duro corde:* ex στερεὸς et καρδία, *cor.*

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, εὰ, εὸν, *solidus, integer, perfectus, rigidus, firmus, durus:* q. à στάω, ut *firmitèr stans.*

Στερεότης, ητος, ἡ, *soliditas:* à præc.

Στερεόω, -ῶ, *confirmo, solidum reddo, corroboro:* f. ώσω. perf. ἐστερέωκα. imperf. pass. ἐστερεόμην, -ȣ́μην, et in 3. pl. ἐστερέοντο, -ȣ̃ντο. perf. pass. ἐστερέωμαι. a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεός.

Στερέσαι, pro στερῆσαι, a. 1. inf. act. verbi στερέω, *privo.*

Στέρεται, *privatur,* 3. sing. præs. pass. à στέρομαι, idem ac στερέομαι, -ȣ̃μαι.

ΣΤΕΡΕ'Ω, *privo, orbo:* f. ήσω, et έσω. perf. εκα, et ηκα. a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερέωμα, ατος, τὸ, *firmamentum, soliditas:* à στερεόω, *solido.* Th. στερεὸς, *solidus.*

Στερεῶς, adv. *solidè, firmitèr, constantèr:* à στερεὸς, q. v.

Στερέωσις, εως, ἡ, *firmatio, solidatio:* à perf. pass. verbi στερεόω.

Στερηθεῖσαι, nom. pl. a. 1. part. pass. fœm. gen. verbi στερέω, *privo:* a. 1. ἐστερήθην.

Στερήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi στερέω, *privo.*

Στέρησις, εως, ἡ, *privatio, commissio* vel *amissio mercimonii.* Aristot. Œcon. l. ii. v. Salm. de m. usur. p. 616. et

Στερητικὸς, ἡ, ὸν, *privativus:* à perf. pass. verbi στερέω, *privo.*

Στερθέμεν, *privatum esse,* per Sync. pro στερηθῆμεν, seu στερηθήμεναι, Ion. et Dor. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi στερέω, *privo:* f. έσω, et ήσω. a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερίσκονται, *privantur,* 3. pl. ind. pass. à

Στερίσκω, idem quod στερέω, *privo.*

Στέριφος, εος, τὸ, *pectus,* quia στεῤῥὸν, *solidum.* Et στέριφος, ιφη, ιφον, *sterilis; firmus:* à στερεὸς vel στεῖρος.

Στερκτὸς, ἡ, ὸν, *amabilis:* à στέργω.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ȣ, τὸ, *pectus:* quia στερεὸν ossibus firmiter munitum.

Στερνȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pectore suo continens, cavus;* epith. terræ: ex στέρνον et ἔχω.

Στέρξαι, *amavisse,* a. 1. infin. act. verbi στέργω, *naturali charitate complector:* fut. ξω. a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac στερέομαι, -ȣ̃μαι, *privo.*

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor, splendor:* per Aphæresin pro ἀστεροπὴ, Poët. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro:* f. ψω.

Στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, Ep. pro

Στεροπηγερέτης, ȣ, ὁ, *qui fulgur suscitat,* Jovis epithet. à στεροπὴ et ἀγείρω, *excito.*

Στέροψ, οπος, ἡ, idem quod στεροπή.

Στεῤῥὸς, ὰ, ὸν, idem ac στερεὸς, *solidus.*

Στεῤῥότης, ητος, ἡ, idem quod στερεότης, *soliditas.*

Στέρφος, εος, τὸ, *pellis:* à στέφω, *tego,* per Pleonasm. τȣ̃ ρ. Dicitur etiam ἔρφος, et Dor. στρέφος, q. à στρέφω.

Στερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *dilectus,* a. 1. part. pass. verbi στέργω. f. ξω. Vide in στέρξαι.

Στεύομαι, *promitto, firmo:* ab ἵστημι.

Στεῦτ', pro στεῦτο, vide in

Στεῦται, *firmatur,* per Sync. pro στεύεται, 3. sing. præs. verbi στεύομαι. sic στεῦτ' pro στεῦτο, *firmabatur,* Ion. et per Sync. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf. med. ejusd.

Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *sertum.*

Στεφάνη, ης, ἡ, *corona, vertex, orbis, cribri ambitus, montis culmen, galeæ species, ungula.* Th. στέφω, *corono.*

Στεφανηφορέω, ῶ, *coronam fero,* f. ήσω. perf. ἐστεφανηφόρηκα. à στεφανηφόρος.

Στεφανηφορί'α, ας, ἡ, *coronæ gestatio:* à seq.

Στεφανηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *coronam gestans, coronatus.* στεφανηφόρος ἄγων, *certamen, in quo victori corona datur ferenda.* Στεφανηφόρος, ȣ, ὁ, fuit is qui eligebatur quolibet anno à sacerdotibus, ut curam haberet sacrorum quæ ad Deos spectabant; tanquam summi pontifices in aliis urbibus. Apud Athenæum Stephanephorus Tarsi tunicam purpuream indutus albo distinctam coronam lauream ferebat, quam Plato de Legg. semper gerere ait, cùm alii sacerdotes non nisi inter sacra illam portarent. *Vaill. de Num. Græc.* p. 318. Ex στεφανὴ, quod à στέφω, *corono,* et φέρω, *fero.*

Στεφανίζω, f. ξω, *corono:* à seq.

Στέφανος, ȣ, ὁ, *corona;* metaph. *decus, honos.* Th. στέφω.

Στεφανοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi στεφανόω, q. v.

Στεφανοφορί'α, ας, ἡ, *coronæ gestatio:* à

Στεφανοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *coronatus, coronam gestans:* ex στέφανος et φέρω.

Στεφανόω, -ῶ, *corono;* item *honoro, orno, decoro:* fut. ώσω. perf. ἐστεφά'νωκα. præs. pass. στεφανόομαι, -ȣ̃μαι, -οῖ, -οῖ, -όεται, -ȣ̃ται, perf. pass. ἐστεφά'νωμαι, σαι, ται. perf. part. pass.

ἐστεφανωμένος, *coronatus:* à στέφανος. Th. στέφω, *corono.*
Στεφάνωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *corona;* et Metaph. pro *ornamento.* à 1. pers. sing. perf. pass. præced.
Στεφάνως, Dor. pro στεφάνους, acc. pl. à στέφανος, q. v.
Στέφον, *coronârunt,* Ion. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.
Στέφος, εος, τὸ, *corona* seu *corolla:* à seq.
ΣΤΕ΄ΦΩ, *corono, redimio, orno; cingo, circumdo, tego; impleo,* de poculis: fut. ψω. perf. φᾰ. perf. pass. ἔστεμμαι.
Στέψας, αντος, *qui coronavit,* a. 1. part. act. verbi præced.
Στέωμεν, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto:* a. 2. ἔστην.
Στῆ, *stetit,* Ion. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. et
Στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto:* f. στήσω. a. 2. ἔστην.
Στήῃ, vel στῇῃ, et στῇη, Poët. pro στείῃ, et hoc pro στέῃ, quod Ion. pro στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. Vel στήῃ, Pleonasmo τοῦ η, pro στῇ, verbi ἵστημι, *sto.* aor. 2. ἔστην.
Στήθεσσῐν, dat. pl. Ion. pro στήθεσῐ, à στῆθος, εος, τὸ, *pectus.*
Στήθεσφῐν, φ additur per Paragog. dat. plur. ejusd.
Στῆθῐ, *sta,* a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, *sto,* f. στήσω. a. 2. ἔστην.
Στηθοδεσμῐ`ς, ῐ΄δος, ἡ, *fascia pectoralis:* à seq.
Στηθόδεσμον, ου, τὸ, *pectorale, fascia:* ex στῆθος et δεσμός.
ΣΤΗ͂ΘΟΣ, εος, τὸ, *pectus.* τὰ στήθη, *aggeres arenæ,* vel *saxa in mari latentia.*
Στήκετε, 2. pl. præs. à
Στήκω (ab ἕστηκα), *firmitèr sto.* legitur verò in præsenti solo; dicitur verò στήκω pro ἑστήκω. per Aphæresin. ἑστήκω, f. ξω, *persto, constantèr sto.* Formatur à perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.
ΣΤΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, *lapis è terrâ extans, munitionis* vel *signi gratiâ;* sæpe pro *cippo,* vel *columnâ:* q. ab ἵστημι, *statuo.*
Στηλῐ΄δῐον, ου, τὸ, et
Στηλῐ`ς, ῐ΄δος, ἡ, *parvus cippus,* seu *columella.* acc. pl. στηλῐ΄δᾰς. Th. στήλη.
Στηλῑ΄της, ου, ὁ, *in cippum inscriptus; ob crimina notatus; columnaris:* ab eod. th.
Στηλογρᾰφῐ΄ᾰ, ᾱς, ἡ, *tituli inscriptio:* à γράφω, *scribo,* et στήλη, *titulus.*
Στηλόω, f. ώσω, *erigo ut cippum, stabilio ut cippum, statuo.* Th. στήλη, *cippus.*
Στήλωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *columna, cippus.*
Στῆμᾰ, ᾰτος, τὸ, *stamen,* impr. in herbis. ab ἵστημι.
Στήμεναι, pro στῆναι, aor. 2. inf. verbi ἵστημι.
Στήμονᾰ, acc. sing. à
Στήμων, ονος, ὁ, *stamen;* dat. στήμονῐ. Th. ἵστημι, *sto.*
Στῆναι, *posuisse,* a. 2. inf. act. ab eod. th.
Στήνῐᾰ, ων, τα, *festum erat Athenis, quo se mutuò scommatis perstringebant.*
Στήνῐον, ου, τὸ, *pectus:* à στῆναι, *firmum stare.*
Στηνῐόω· στηνιῶσαι, *conviciis incessere.* Hes. à στηνία.
Στήρῐγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum;* item *temo,* vel *furca currûs:* et
Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, *ipsa actio stabiliendi, firmitas:* à 1. pers. perf. pass. seq.
ΣΤΗΡΙ΄ΖΩ, *firmitèr figo, statuo, confirmo, stabilio, figo, sto, constituo.* f. ξω. a. 1. ἐστήριξᾰ. aor. 1. imperat. act. στήριξον, ά΄τω. a. 1. opt. στερίξαιμῐ, αις, αι. perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. ἐστηριγμένος, η, ον, *stabilitus.* a. 1. pass. ἐστηρίχθην. a. 1. infin. pass. στηριχθῆναι, *confirmari.*
Στήριξε, *firmitèr fixit,* Ion. pro ἐστήριξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.
Στῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἵστημι, *sto.*
Στῆσαι, *statuisse,* a. 1. infin. act. et
Στήσαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. m. verbi ἵστημι, f. στήσω.
Στήσαντ' pro στήσαντο, *erexerunt,* 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐστήσαντο, verbi ejusd.
Στήσᾱς, et in f. g. στήσᾱσᾰ, a. 1. part. act. et
Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et
Στήσομεν, *constituemus,* 1. pl. f. 1. act. verbi ἵστημι, quod vide.
Στῆτε, στήτωσᾰν, 2. et 3. pl. a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω, verbi ejusd.
ΣΤΗ΄ΤΗ, vel στήτᾱ, ης, ἡ, *fœmina, mulier:* q. à στήθη, *mamma.*
Στήτην, Ion. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι.
Στήωσῐν, *steterint,* 3. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro στῶσιν, verbi ἵστημι. a. 2. sub. στῶ, et Pleonasmo στέω, deinde Ectasi στείω, et Att. η pro ει, στήω, et in 3. pl. στήωσι.
ΣΤῙ΄Α, ᾱς, et στείᾱ, ᾱς, ἡ et στῖον ου, τὸ, *lapillus, calculus.*
Στῐβᾰρὸς, ρᾱ, ρὸν, *densus, crassus, firmus; ponderosus.* dat. pl. Ion. στιβαροῖσι. à στείβω, *calco, denso.*
Στῐβᾰρῶς, adv. *densè, firmitèr;* à præced.
Στῐβᾰ`ς, ά΄δος, ἡ, *stratum calcatum, torus ex herbis* aut *foliis humi stratis.* Στοιβὰς, idem, et ab eod. th.
Στῐβεύω, *vestigo, indago;* Gl. Cyr. propriè est *calco;* à στείβω.
Στῐ΄βη, ης, ἡ, *pruina;* à στείβω, *condenso.*
Στῐ΄βος, ου, ὁ, *iter tritum, trames.*
Στίγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *STIGMA, signum alicui inustum,* aut *impressum.* pl. τὰ στίγματα, etiam *maculæ:* et
Στιγμᾰτῐ΄ᾱς, ου, ὁ, *stigmate notatus.* à στίζω.
Στιγμὴ, ῆς, ἡ, *punctum.* στιγμὴ χρόνου, *punctum temporis, momentum.* à 1. pers. perf. pass. verbi
ΣΤΙ΄ΖΩ, *pungo, notis distinguo, stigmata inuro;* Metaph. *incesso, infamo;* f. ξω. perf. pass. ἔστιγμαι. hinc
Στικτὸς, ή, ὸν, *signatus, punctus, punctis signatus* vel *distinctus:* à 3. pers. perf. pass. præced.
Στίλβη, ης, ἡ, *nitor, splendor:* et
Στιλβὸς, ή, ὸν, *fulgidus, lucidus:* et indè
Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, *splendidum reddo:* à
ΣΤΙ΄ΛΒΩ, *splendeo, luceo, corusco, illustro;* f. στίλψω. perf. ἔστιλφᾰ.
Στίλβωσῐς, εως, ἡ, *nitor, splendor:* à στιλβόω.
ΣΤῙ΄ΛΗ, ης, ἡ, *nummulus minimi pretii, minimum quid.*
Στιλπνὸς, ή, ὸν, *lucens:* à στίλβω, *splendeo.*
ΣΤΙ΄ΜΜῙ, τὸ, *stibium.*
Στίμμισμᾰ, τος, τὸ, *pigmentum.*
Στὶξ, στιχὸς, ἡ, *ordo; versus; agmen:* in pl. αἱ στῐ΄χες, acc. pl. στῐ΄χᾱς. Th. στείχω, *ordine eo, vado.*
Στίξῐς, εως, ἡ, *compunctio.*
Στῖον, ου, τὸ, *lapillus.*
Στιππῠ΄ῐ΄νος, ου, ὁ, *stuppâ confectus:* ex
Στίππῠον, ου, τὸ, *stuppa:* id. q. στυππεῖον.
Στῐ΄φος, εος, τὸ, *turma, globus militum:* à στείβω, *denso.*
Στιφρᾰ΄ω, *denso, solido:* à
Στιφρὸς, ρᾱ΄, ρὸν, *densus, firmus, rigidus, aridus, contractus,* q calcatus. à στείβω, *condenso.*

Στῐχᾰοιδὸς, ῦ, ὁ, *poëta:* ex ϛὶξ et ἀοιδός.

Στῐχᾱ'ριον, ȣ, τὸ, *tunica, vestis episcoporum undulata.*

Στῐ'χᾰς, acc. pl. à ϛὶξ, ϛιχὸς, ἡ, *ordo, turma.* Th. ϛείχω, *ordine eo.* Sed

Στῐχᾰ's, ά'δος, ἡ, herbæ nomen: ab eod.

Στῐχᾰ'ω, et -ᾰ'ομαι, *ordine eo, vado.* Th. ϛείχω, *eo, vado:* a. 2. ἔϛιχον.

Στῐ'χε, *discede,* a. 2. imperat. act. verbi ejusd.

Στῐχήρης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *per versus scriptus:* et

Στῐχηρὸς, ρᾶ', ρὸν, idem. à ϛίχος, *ordo, versus.*

Στιχθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *notatus,* a. 1. part. pass. verbi ϛίζω, *pungo:* f. ξω. a. 1. pass. ἐϛίχθην.

Στῐ'χος, ȣ, ὁ, *versus, ordo,* idem quod ϛὶξ. Th. ϛείχω, *eo, vado.*

Στῐώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *durus, asper:* à ϛία.

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ῐ'δος, ἡ, *strigil,* idem quod ϛελεγγὶς, et ϛελγίς. *Balnearis strigilis* erat incurvo cum manubrio. Tum ab ejus similitudine ϛλεγγὶς, *pellis deaurata, capiti aptari solita, fasciola quædam.* ταινίδιον, *lamina, quâ pro coronâ utebantur.*

Στλεγγίζω, fut. ῐ'σω, *destringo, strigile rado:* à præc.

ΣΤΟᾺ, ᾶς, ἡ, *porticus.* ϛοαὶ, *loca in quibus frumenta reponuntur.*

Στόϐος, *convitium:* à ϛέμϐω, *contumeliâ afficio.*

Στοιϐάζω, *stipo, compono, struo:* à ϛοιϐὴ, *stipatio.*

Στοιϐᾰ's, ά'δος, ἡ, *frons, -dis,* idem quod βαῖον, ȣ, τό.

Στοιϐᾰ'σῐμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *stipabilis.*

Στοιϐαϛὴς, ȣ̃, ὁ, *stipator:* à 3. sing. perf. pass. verbi ϛοιϐάζω.

Στοιϐὴ, ῆς, ἡ, *stipatio; compositio, acervus, res exigua quæ ad explendum aliquid adhibetur; herba quædam.* à ϛείϐω, *calco:* fut. ψω. perf. ἔϛειφα. perf. med. ἔϛοιϐα.

Στοιχεῖον, ȣ, τὸ, (1) *Prima disciplinarum rudimenta,* Gal. iv. 3. Heb. v. 12. vi. 1. (2) *Literæ ex quibus sermo componitur.* Vid. Dionys. de collocat. verborum. Priscian. de accentibus, p. 832. (3) *Umbra Solarii* ex quâ signum capiebatur temporis ad cœnam eundi, testante Jul. Polluce Onomast. l. vi. c. 8. (4) *Imagines signorum Zodiaci* lapidulis annulisque insculptæ ad averruncanda quæ nocitura essent, ut docet Salmas. de Annis climactericis. (5) *Signa Zodiaci,* ut occurrit apud Epiphanium et Eusebium, notante Menagio ad Laertii Menedemum, l. vi. § 102. (6) *Elementum,* quo quid componitur, aut in quod resolvitur; definiente Zenone apud Laertium, l. vii. § 136. à ϛοῖχος, *ordo.* Th. ϛείχω, *ordine eo.* f. ξω. perf. ἔϛειχα. perf. med. ἔϛιχα, et ἔϛοιχα.

Στοιχειόω, -ῶ, f. ώσω, *elementa doceo:* à præc.

Στοιχείωσῐς, εως, ἡ, *prima elementorum institutio:* à perf. pass. verbi præc.

Στοιχέω, -ῶ, *incedo, ordine procedo; in versus rectos porrigor.* f. ήσω. perf. ἐϛοίχηκᾰ. ab eod. th.

Στοιχηδὸν, adv. *ordine, ordinatim:* ab eod. th.

Στοίχημᾰ, ᾰτος, τὸ, *conventio, pactum, conventum.* Artemid. Oneir. c. xxxii.

Στοῖχος, ȣ, ὁ, *ordo, versus.* Th. ϛείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, *STOLA, vestis oblonga.* Th. ϛέλλω, *orno, amicio.*

Στολητὴς, ȣ̃, ὁ, *vestiarius, vestiarii præses,* 2 Reg. x.

Στολῐδωτὸς, τὴ, τὸν, *plicas habens,* de veste dictum: à ϛολίς.

Στολίζω, f. ῐ'σω, *vestio, apparo:* à ϛολὴ, quod vide.

Στολῐ's, ῐ'δος, ἡ, *plica vestis:* à ϛολή.

Στολῐ'σᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi ϛολίζω, *amicio, apparo.*

Στολισμὸς, ȣ̃, ὁ, *vestitus, ornamentum:* à ϛολίζω.

Στόλισσον, *orna,* a. 2. imperat. act. Poët. verbi ϛολίζω.

Στολιϛὴς, ȣ̃, ὁ, *vestiarius:* à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ϛολίζω.

Στόλος, ȣ, ὁ, *militaris expeditio, classis, copiæ quæ aliquò mittuntur; profectio, iter; amictus, apparatus:* à ϛέλλω, *mitto.*

ΣΤΟ'ΜᾸ, ᾰτος, τὸ, *os, oris; sermo; acies gladii.* ϛόμα πρὸς ϛόμα λαλῆσαι, *loqui cum præsentibus.*

Στόμαργος, ȣ, ὁ, *rabula.* Gl. Cyr.

Στομᾰ'τεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à ϛόμα, ατος, τὸ, *os, oris.*

ΣΤΟ'ΜᾸΧΟΣ, ȣ, ὁ, *STOMACHUS, ventriculus.* à ϛόμα. Hinc Angl. STOMACH.

Στόμϐος, *qui ore dilatato sonum edit; convitium faciens:* à ϛόμα et βόω.

Στόμῐον, ȣ, τὸ, *osculum, parvum os, orificium vasis, venæ et similium introitus angustior; freni pars, quæ ori equi inditur.* Dim. à ϛόμα.

Στέμος, *garrulitas, convitium:* à ϛόμα.

Στομόω, ϛόμα ἔχειν ποιῶ, *ore afficio; os facio; ferrum acuo et induro; disertum reddo;* et *os claudo;* item *frontes in exercitu instruo.* Th. ϛόμα, *os, oris.*

Στόμωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *chalybs:* item *vis, robur:* et

Στόμωσῐς, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum:* item *acies, acumen, robur:* à perf. pass. verbi ϛομόω.

Στομφάζω, f. ᾰ'σω, *utor grandibus verbis:* à ϛόμϐος.

Στονᾰχεῦντῐ, Dor. et Æol. pro ϛονᾰχȣ̃σι, 3. pl. præs. ind. act. vel Dor. pro ϛοναχȣ̃ντι, dat. sing. part. præs. à

Στονᾰχέω, fut. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro:* à ϛένω, *gemo.* Th. ϛενὸς, *angustus.*

Στονᾰχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus, suspirium:* à ϛένω, *gemo.*

Στονᾰχίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à

Στονᾰχίζω, seu -ομαι, f. m. σομαι, idem quod ϛένω, *gemo, ingemisco:* à ϛοναχή. Th. ϛενὸς, *angustus.*

Στονόεις, όεσσᾰ, όεν, *gemebundus:* à ϛόνος, *gemitus.* Th. ϛενὸς, *arctus.*

Στόνος, ȣ, ὁ, *gemitus, dolor, mœror:* à ϛένω.

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis,* Oppian.

Στοργὴ, ῆς, ἡ, actus τȣ̃ ϛέργοντος, *amor ingenitus; affectus naturalis,* quo parentes et liberi se mutuò prosequuntur. Th. ϛέργω, *amo.*

Στορέννῡμῐ. Vide in ϛορέω, *sterno.*

Στορέσαι, *sternere,* aor. 1. inf. act. ϛόρεσᾰν, Ion. pro ἐϛόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ϛορέσᾱς, ϛορέσᾱσᾰ, a. 1. part. act. verbi ϛορέω, *sterno,* f. έσω.

Στορεσεῦντῐ, Dor. et Æol. pro ϛορέσȣσι, *sternent,* 3. pl. f. 1. act. à

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. έσω, vel ήσω. et hinc ϛορεννύ'ω, seu ϛορέννυμῐ, et ϛρωννύ'ω, seu ϛρώννυμῐ, *STERNO.*

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γγος, ἡ, *cuspis hastæ.*

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collimo, ad scopum tendo, conjecto:* f. ᾰ'σομαι. perf. ἐϛόχασμαι.

Στοχᾰσᾰ'μενος, aor. 1. part. m. verbi ejusd.

Στοχασμὸς, ȣ̃, ὁ, *collimatio ad scopum, conjectura:* et

Στοχαστέον, verbale: et

Στοχαστὴς, ȣ̃, ὁ, *conjector, qui rectè ad scopum tendit:* à perf. pass. verbi στοχάζομαι.

Στοχαστικὸς, ἡ, ὸν, *conjecturalis; ad scopum tendens:* à præc.

Στοχαστικῶς, *conjecturalitèr:* adv. à præc.

Στράϐαλος, *qui est tereti corpore, tortuosus:* à

Στραϐὸς, ἡ, ὸν, *qui est oculis distortis, luscus;* à στρεϐλὸς, *tortus.* Th. στρέφω, *verto, distorqueo.*

Στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus, strangulatio.* et

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, et

Στραγγαλὶς, ῖδος, ἡ, *tortuosus laqueus; dolosum consilium.* Th. στραγγὸς, *tortus.*

Στραγγαλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *tortuosus:* à στραγγαλιά.

Στραγγαλόω, -ῶ, fut. ώσω, *STRANGULO, torqueo, stringo.* Angl. TO STRANGLE. à στραγγός.

Στραγγεύομαι, *cunctor, tempus tero:* med. à

Στραγγεύω, *torqueo, STRINGO:* à στραγγός. item *guttatim exprimo.* Metaph. *premo.* à στρὰγξ, ἡ, *gutta, stilla.*

Στραγγίας, *species tritici:* an à rotunditate guttæ?

Στραγγίζω, f. ίσω, *guttatim exprimo, colo, torqueo:* à

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tortuosus, obliquus:* q. à στρέφω, *verto.*

Στραγγȣρία, ας, ἡ, *urinæ stillicidium:* Angl. THE STRANGURY. à στρὰγξ, γγὸς, ἡ, *gutta,* et ȣ̃ρον, *urina.*

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γὸς, ἡ, *gutta, stilla:* quasi à στάζω, *stillo;* f. στάξω, unde Epenth. τȣ̃ γ et ρ fit στράγξ.

Στράπτω, pro ἀστράπτω, *splendeo, fulguro.*

Στρατάομαι, *exercitum colloco, castra pono.* hinc στρατόωντο, Ion. et Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. ind. med. Th. στρατὸς, *exercitus.*

Στρατάρχης, ȣ, ὁ, idem quod στρατηγὸς, *dux:* à στρατὸς et ἀρχή.

Στράταρχος, ȣ, ὁ, Poët. idem ac στρατάρχης, *exercitûs dux, imperator:* ab iisdem.

Στρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio: stipendium: copiæ et agmen:* à στρατεύω.

Στράτευμα, ατος, τὸ, *exercitus:* ab eod.

Στρατευσίμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aptus ad militandum:* à seq.

Στρατεύω, *milito; exercitum in expeditionem educo:* f. εύσω. perf. ἐστράτευκα. a. 1. ἐστράτευσα. præs. m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατός.

Στρατηγέω, *præsum exercitui; stratagemate vinco:* à στρατηγός.

Στρατήγημα, ατος, τὸ, *STRATAGEMA, gestum militare, consilium militare.* Angl. STRATAGEM. Th. στρατηγέω.

Στρατηγία, ας, ἡ, *prætura, imperium rei militaris, peritia ducendi exercitum:* à στρατηγός.

Στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, *rei militaris peritus:* οἱ στρατηγικοὶ, *milites prætoriani.* δωρεὰν ὑπέσχετο τοῖς αὐλικοῖς ϗ στρατηγικοῖς προσαγορευομένοις, Plut. in Galba. *Donativum promisit militibus aulicis, quæ Prætorii appellantur.* Vid. plura ap. Perizonium de Prætorio, p. 124, 125, &c. ab eod.

Στρατήγιον, ȣ, τὸ, *prætorium, cohors prætoria,* in urbe sub Augusto, Dio, l. liii. vix alibi repertum, nisi apud Suidam. Vid. Perizon. de Prætorio, p. 224, &c. 624, 628.

Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, *imperatoria, prætoria.* App. V. B. Civ. p. 672. στρατηγίδα σπεῖραν, *cohortem prætoriam,* dicit idem App. l. iv. p. 656.

Στρατηγὸς, ȣ̃, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor.* στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων, *præfectus armorum,* Marm. Oxon. xxv. στρατηγοὶ τȣ̃ ἱερȣ̃, Luc. xxii. 4. 52. &c. ὕπατος στρατηγὸς, conjunctim, *duumviri in provinciis,* sic dicti, Reines. Inscr. cl. I. LXX. p. 430. ex στρατὸς, *exercitus,* et ἄγω, *duco.*

Στρατηΐη, Ion. pro στρατεία, ἡ, *militaris expeditio.*

Στρατηλασίη, ης, ἡ, *eductio exercitûs, expeditio;* ex th. στρατὸς et ἐλασία, *expeditio militaris.*

Στρατηλατέω, idem quod στρατηγέω, quod vide.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac th. στρατὸς, *exercitus.*

Στρατιώτης, ȣ, ὁ, et Dor. στρατιώτας, *miles.* στρατιῶται, ῶν, οἱ, *milites.* ab eod. th.

Στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, *militaris; militiæ peritus.* τὰ στρατιωτικὰ, *res militares.* à præced.

Στρατιωτικῶς, adv. *militaritèr:* à præced.

Στρατοκήρυξ, κος, ὁ, *belli præco:* q. d. στρατȣ̃ κήρυξ, *exercitûs præco.*

Στρατολογέω, -ῶ, *cogo et conscribo milites, delectum ago:* à στρατολόγος.

Στρατολογία, ας, ἡ, *delectus exercitûs:* à præc.

Στρατολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui exercitum colligit:* ex στρατὸς et λέγω.

Στρατοπεδάρχης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui castris præest, exercituum præfectus, imperator belli;* q. d. ἄρχων τȣ̃ στρατοπέδȣ, *princeps castrorum:* ex ἀρχὴ, *imperium,* et στρατόπεδον, quod vide.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, *castrametatio, castra ipsa, dispositio exercitûs:* à seq.

Στρατοπεδεύω, fut. εύσω, perf. ἐστρατοπέδευκα, *castra metor:* à

Στρατόπεδον, ȣ, τὸ, *prætoria,* Herodot. iv. 4. propriè *castra,* hoc est, *locus,* ubi imperator cum suo exercitu commoratur; tum per Metonym. *exercitus.* ex στρατὸς ex πέδον, *solum, campus.*

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *exercitus, copiæ militares,* sive *terrestres* sive *navales.*

Στρατόφιν, Poët. genit. pro στρατȣ̃. à præced.

Στρατόωντο, Ion. et Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi στρατάομαι, quod vide.

Στραφθεὶς, έντος, et στρεφθεὶς, *conversus,* a. 1. part. pass. à στρέφω, *verto.*

Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, *verto:* f. ψω. a. 2. ἔστραφον.

Στρέϐλευμα, ατος, τὸ, *tormentum, clavus navis.*

Στρεϐλὴ, ης, ἡ, *tormentum, prelum.*

Στρεϐλοκάρδιος, ȣ, ὁ, *cordis perversi homo:* ex καρδία, *cor,* et

Στρεϐλὸς, ἡ, ὸν, *tortuosus, callidus, perversus.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρεϐλόω, -ῶ, *detorqueo, perverto:* f. ώσω. perf. ἐστρέϐλωκα. ab eod. th.

Στρέμμα, ατος, τὸ, *luxatio;* it. *scriblita:* et

Στρεπτὸν, ȣ̃, τὸ, *torques:* et

Στρεπτοῖο, gen. Ion. à στρεπτὸς, ȣ̃, ὁ, *torques:* ab eod. th.

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, *flexibilis, versatilis, tortus:* sed

Στρεπτὸς, ȣ̃, ὁ, substant. *torques:* à στρέφω, *verto.*

Στρεπτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *torquatus:* ex φέρω et στρεπτὸς, *torques.*

Στρεύγω, *dolore afficio, tardo, cesso.* στρεύγομαι, *paulatim deficio, tabesco:* q. στραγγεύομαι. Th. στρὰγξ, γὸς, ἡ, *gutta.*

Στρεφεδῖνέω, *in gyrum verto:* oculi dicuntur alicui στρεφεδινεῖσθαι, cùm *vertigine corripiuntur.* ex στρέφω et δινέω, *gyro, circumago.* Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex.*

Στρεφθὲν, έντος, a. 1. part. pass. n. g. Vide

Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. sing. à στρεφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi στρέφω, *verto,* f. ψω. a. 1. pass. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, *verto, torqueo, flecto, verso, cogito, revertor:* fut. στρέψω. perf. ἔστρεφᾰ. a. 1. imperat. act. στρέψον, ά'τω. a. 2. ἔστρᾰφον. præs. pass. στρέφομαι, *convertor, converto me, mutor, contorqueor, contorquendo luxor, versor, occupatus sum:* perf. pass. ἔστραμμαι. aor. 1. pass. ἐστρέφθην. a. 2. pass. ἐστρά'φην, ης, η. aor. 2. sub. pass. στρᾰφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. στρᾰφεὶς, εῖσᾰ, ἑν. a. 1. part. pass. στρεφθεὶς, εῖσᾰ, ἐν. perf. med. ἔστροφᾰ.

Στρέψασκον, Ep. pro ἔστρεψαν, 3. pl. aor. 1. à στρέφω.

Στρηνὲς, adv. *asperè, horribilitèr.* à στρηνὴς, *asper.* Est et

Στρηνὲς, pro σαφὲς, *manifestè.*

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *asper, indomitus moribus.*

Στρηνῐά'ω, *luxurior, dissolutè vivo, lascivio:* f. ά'σω. perf. ἐστρηνί'ακᾰ. à seq.

ΣΤΡΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, *luxus, deliciæ, asperitas morum, fastus:* à στρηνὴς, *asper.*

ΣΤΡῘΒΟΣ, *exilis et tenuis vox avis:* à στρίζω pro τρίζω, *strideo.*

Στριγμὸς, ȣ, ὁ, *stridor quidam:* à στρίζω pro τρίζω.

Στρικτὸς, *strigosus.* Gloss. Cyr.

Στρὶξ, *columnarum canaliculus, STRIX.*

Στριφνὸς, ἡ, ὸν, *strigosus:* à στρέφω, *stringo.*

Στροϐεὺς, έως, ὁ, *instrumentum fullonium.*

Στροϐέω, -ῶ, f. ήσω, *circumago, torqueo, perturbo.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρόϐῑλος, ȣ, ὁ, *procella, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; pinus; cochlea, murex marinus:* à seq.

Στρόϐος, ȣ, ὁ, *vortex, vertigo, gyrus:* à στροϐέω.

ΣΤΡΟΓΓῨ'ΛΟΣ, η, ον, *rotundus, globosus; teres instar cylindri.*

Στρογγῠλόω, -ῶ, *rotundo:* f. ώσω. perf. ἐστρογγύ'λωκᾰ.

Στρογγύ'λωσῐς, εως, ἡ, *rotundatio,* item *acies exercitûs.*

Στρομϐῐχί'δης, *Strombichides,* nom. propr.

Στρόμϐος, ȣ, ὁ, *turbo, trochus,* idem quod στρόϐιλος· à στροϐέω, *torqueo.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρȣθίζω, f. ί'σω, *strideo.*

Στρȣθί'ον, ȣ, τὸ, *passerculus:* diminut. à seq.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *passer, parva avis, STRUTHIO; herba quædam.*

Στρȣ̀ς, *passer.* Hesych. contractum ex στρȣθός.

Στροφά'λιγξ, ἡ, *conversio, vertigo, gyrus, rotula, orbis; caseus:* à

Στροφᾰλίζω, idem quod στρέφω, *verto, verso.*

Στροφά'ω, -ῶ, *verto, volvo, verso:* à στρέφω.

Στροφεὺς, έως, ὁ, *cardo ostii:* ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus, STROPHA: callida tergiversatio:* undè Angl. STRIFE. à perf. med. ἔστροφα, verbi στρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ὁ, *vertebra, cardo; versura, flexus, versio:* ab eod.

Στροφί'οιο, gen. Ion. à Στρόφιος, ȣ, ὁ, nom. propr.

Στροφὶ's, ί'δος, ἡ, *conversio; volumen, spira:* à στροφή. Sed

Στρόφῐς, ὁ, *versutus, callidus:* ab eod.

Στροφόομαι, -ȣ͂μαι, f. ώσομαι, *intestina mihi torquentur, torminibus vexor:* à seq.

Στρόφος, ȣ, ὁ, *lorum contortum* vel *torquens, funis, fascia;* item *dolor intestinorum.* hinc fortè Angl. A ROPE. à στρέφω, *verto:* perf. med. ἔστροφα.

Στροφωτὸς, ἡ, ὸν, *versatilis;* à στροφόομαι.

Στρῡμόνᾰ, acc. sing. à

Στρῡμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, *acerbus:* idem quod στυφνὸς, undè & factum aiunt interposito ρ. Alii referunt ad στρέφω, *constringo.*

ΣΤΡῨΧΝΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *solanum* herba.

Στρῶμᾰ, ᾰτος, τὸ, *stratum, stragulum:* à στρώννυμι, *sterno,* quod vide. ab inus. στρόω.

Στρωμᾰ'τεὺς, έως, ὁ, *pulvinar, vestis aliqua sutilis.* Th. στορέω, *sterno.*

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, idem. à

Στρώννῡμῐ, vel στρωννύ'ω, *sterno:* imperf. ἐστρώννῡον. fut. στρώσω. a. 1. ἔστρωσᾰ. a. 1. imperat. act. στρῶσον, ά'τω. perf. ἔστρωκᾰ. perf. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, *stratus:* hinc Angl. TO STROW. Th. στορέω, idem.

Στρῶσῐς, εως, ἡ, *stratio, stratura;* item *lecti structura:* à 2. pers. sing. perf. pass. præced. verbi.

Στρῶσον, *sterne,* a. 1. imperat. act. et

Στρώσω, *sternam,* f. 1. act. verbi στρώννυμι, *sterno.*

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator, trabs parva, asser, crates:* à στρώννυμι.

Στρωτῆρες, *asseres, tabulæ ad contabulationem:* pl. à præc.

Στρωτὸς, ἡ, ὸν, *stratus:* à 3. sing. perf. pass. verbi στρώννυμι.

Στρωφᾶσθαι, præs. infin. pass. à

Στρωφά'ω, idem quod στροφάω, *verso, circumago:* f. 1. m. στρωφήσομαι. à στροφὴ, *versio, flexus.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, quod vide.

Στρώω, inusit. à στορέω, *sterno.*

Στῠγέει, *odit,* 3. sing. præs. ind. στυγέη, *timeat,* 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, *odio prosequor:* quod vide.

Στῠγερὴ, Ion. pro στῠγερᾱ̀, ᾶς, ἡ, *horribilis, odiosa:* dat. pl. στυγεραῖς. à

Στῠγερὸς, ρᾱ̀, ρὸν, *terribilis, tristis, gravis.* Th. στυγέω.

Στῠγερώπης, εος, ὁ ϗ ἡ, *invisus:* ex στυγερὸς, *horribilis,* et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Στῠγερῶς, adv. *horribilitèr:* à στυγερός.

ΣΤῨΓΕ'Ω, *odio prosequor, reformido, exhorresco:* f. ήσω et στύξω. ab inusit. στύγω. aor. 1. ἔστῠξᾰ. a. 2. ἔστῠγον.

Στύ'γημᾰ, ᾰτος, τὸ, *odium:* et

Στῠ́γητὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, a, um:* à perf. pass. verbi στυγέω.

Στυγνάζω, *tristis sum, contristor:* f. ά'σω. aor. 1. ἐστύγνᾰσᾰ. a. 1. part. act. στυγνά'σᾱς, αντος. à στυγνὸς, quod vide.

Στυγνά'σᾱς, αντος, aor. 1. part. act. verbi sup.

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus, tristis:* à

Στύ'γος, εος, τὸ, *odium.* Th. στυγέω, *odio prosequor.*

ΣΤΥ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *columna;* item *graphium, STYLUS:* Angl. STYLE.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *STYX;* nomen fluvii infernalis: à στυγέω, *exhorresco.*

Στύξαιμῐ, *odissem,* a. 1. opt. act. verbi στυγέω.

Στῠπεῖον, ȣ, τὸ, et στυππεῖον, et στυπποί'ον, *linum, stupa:* à

ΣΤΥ'ΠΗ, et στύππη, ης, ἡ, *STUPA.* Est et

Στύ'πη, *stipes, stirps:* qu. à στύ-

φω, quia eâ utimur ad stipandum.

Στύπῖνος, η, ον, *stupis confectus:* à ςύπη.

Στύπος, εος, τὸ, idem quod ςύπη.

Στύππη. Vide ςύπη.

Στυπτηρῖα, ᾱς, ἡ, *alumen;* quia valdè ςύφει, id est, *adstringit.*

Στυπτῐκὸς, ἡ, ὸν, *adstrictorius.* Hinc Angl. STYPTICK. Th. ςύφω.

Στυρᾰκῐνος, ῐνη, ῐνον, *styracinus, ex styrace arbore factus.* Gen. xxx. 37.

ΣΤΥ'ΡΑΞ, ᾰκος, ἡ, *STYRAX* arbor; *lachryma ejus, suffimen;* in gen. masc. ὁ, idem quod σαυρωτὴρ, q. v.

Στῠφελίζω, *asperè tracto, everto, quatio:* f. ξω.

Στῠφελίξαι, *quatere,* a. 1. inf. act. verbi ςυφελίζω. Th. ςύφω, *adstringo.*

Στῠφελὸς, ἡ, ὸν, *durus, asper:* et

Στυφνὸς, *adstringendi vim habens.* Th. ςύφω.

Στυφρὸς, ἡ, ὸν, *durus, rigidus:* q. ab eod. th.

ΣΤΥ'ΦΩ, *adstringo,* de iis quæ gustantur, *spisso:* f. ψω.

Στύψῐς, εως, ἡ, *adstrictio, spissatio:* à præc.

ΣΤΥ'Ω, f. ῡσω, *adstringo, durum reddo, denso; tristitiâ afficior;* in med. *tentigine laboro.*

Στωϊ̈κὸς, ἡ, ὸν, *STOICUS, a, um.* Angl. STOICK. ἀπὸ τῆς ςοᾶς, à porticu sic dicti, ubi disputabant.

Στωμῠλέω, -ῶ, *loquax sum, garrio.* Th. ςόμα.

Στωμῠλῐᾰ, ᾱς, ἡ, *loquacitas, nugæ:* à ςωμύλος.

Στωμύλλω, id. ac ςωμυλέω.

Στώμυλμᾰ, ᾰτος, τὸ, *loquacitas, nugæ:* à præc.

Στωμῠλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *garrulus, lepidus, dicax.* Th. ςόμα, ος, *oris.*

ΣΥ', et Dor. τὺ, *TU,* in genit. σȣ̃, &c. hinc σὸς, σὴ, σὸν, *tuus.*

Σῠάγρος, ȣ, ὁ, *aper:* σῦς ἄγριος.

ΣΥ'ΒΑΡῙΣ, ῐδος, et ῐος, ἡ, *SYBARIS, urbs Magnæ Græciæ,* et, ut alii volunt, *Italiæ;* item *luxus.*

Σῠβᾰρῑτης, ȣ, ὁ, *SYBARITA, qui est è Sybari.* et

Σῠβᾰρῑτῐκὸς, ἡ, ὸν, *SYBARITICUS; mollis.* Th. Σύβαρις.

Σῠβᾰρῖτις, ῐτῐδος, ἡ, *mulier Sybaritica.*

Σῠβήνη, vel σῠβῐνη, ης, ἡ, *theca ex corio,* propriè *suillo; etiam venabulum:* à σῦς.

Σῠβόσῐον, ȣ, τὸ, *grex suum qui pascuntur:* à σῦς et βόσις, ἡ, *pastus.* Th. βόω, *pasco.*

Σῠβώτης, ȣ, ὁ, *subulcus:* qui σύες βόσει, *pascit.*

Συγγεγρᾰφότες, ων, οἱ, nom. pl. à

Συγγεγρᾰφὼς, υῖᾰ, ὸς, perf. part. act. verbi συγγράφω, *conscribo.* Th. γράφω, *scribo:* f. ψω. perf. γέγραφα.

Συγγελᾰω, -ῶ, *unà rideo.*

Συγγένειᾰ, ᾱς, ἡ, *cognatio, generis et sanguinis communio:* ex συγγενής.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συγγίγνομαι, *simùl sum, conversor.*

Συγγενέσῐν, *cognatis,* dat. pl. à

Συγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *consanguineus:* à σὺν et γένος, εος, τὸ, *genus.* Th. γείνομαι, *nascor, sum:* a. 2. m. ἐγενόμην.

Συγγενώμεθᾰ, 1. pl. a. 2. sub. m. à συγγίγνομαι.

Συγγηράσκω, εις, ει, *consenesco:* à σὺν et γηράσκω, f. άσω, *senesco.* Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.*

Συγγῑνεσθαι, præs. infin. m. à

Συγγῑνομαι, *simul sum, conversor, convenio, coëo; adsum, auxilior; simul gignor:* ex σὺν et γίγνομαι.

Συγγῑνώσκω, *cognosco, mihi conscius sum; agnosco; consentio; ignosco:* ex σὺν et γινώσκω, *cognosco:* f. γνώσομαι. perf. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνώμη, ης, ἡ, *ignoscentia, venia, permissio:* à συγγινώσκω, *ignosco.*

Συγγνωμονῐκὸς, ἡ, ὸν, *proclivis ad ignoscendum, indulgens; veniâ dignus:* à

Συγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *facilis in dandâ veniâ, mitis, consentiens.* Vide συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, *veniam consequi:* a. 1. infin. pass. verbi συγγινώσκω, *ignosco:* f. συγγνώσομαι. a. 2. συνέγνων.

Συγγνωςὸς, ἡ, ὸν, *ignoscendus, cui danda venia esset:* à συγγινώσκω.

Σύγγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cognatus:* Poët. idem quod συγγενὴς, quod vide.

Σύγγραμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *scriptum, liber, opus:* dat. pl. συγγράμμᾰσῐ. à συγγράφω.

Συγγρᾰφεὺς, έος, ὁ, *scriptor, auctor:* ab eod.

Συγγρᾰφὴ, ῆς, ἡ, *monumentum, descriptio, SYNGRAPHA:* ab eod.

Συγγρᾰφω, *conscribo, scriptis mando; stipulor:* f. ψω. hinc

συγγράψαι, a. 1. inf. act. ex σὺν et γράφω.

Συγγυμνᾰσῐᾰ, ᾱς, ἡ, *exercitatio communis:* ex σὺν, *cum,* et γυμνασία, *exercitatio.*

Σῠγε, gen. σȣ̃γε, *tu saltem, tu quidem, tu sane.* Ex σὺ et γέ.

Συγκᾰθαιρέω, -ῶ, *unà everto, tollenti onus auxilior, juvo:* ex σὺν et καθαιρέω, quod ex κατὰ et αἱρέω, *capio.*

Συγκᾰθείργω, *unà cum alio concludo:* ex σὺν et καθείργω.

Συγκᾰθέλκω, Συγκᾰθελκῠω, *deorsum traho:* ex σὺν et καθέλκω.

Συγκᾰθεύδησῐς, εως, ἡ, *concubitus:* à

Συγκᾰθεύδω, f. ήσω, *simul dormio, concumbo:* ex σὺν et καθεύδω.

Συγκᾰθεψέω, -ῶ, f. ήσω, *simul decoquo.*

Συγκᾰθημαι, *consideo:* ex σὺν et κάθημαι, *sedeo.* Th. ἧμαι, idem.

Συγκᾰθίζω, *unà colloco; item unà sedeo:* a. 1. ind. act. σῠνεκᾰθῐσᾰ. a. 1. part. act. συγκᾰθῐσᾱς. Ex σὺν et καθίζω, *sedere facio.* Th. ἵζω, idem.

Συγκᾰθῠφαίνω, *unà intexo.*

Συγκαίω, *aduro, comburo:* fut. καύσω. perf. συγκέκαυκᾰ. ex σὺν et th. καίω, *uro.*

Συγκᾰκοπᾰθέω, -ῶ, *sum particeps afflictionum, unà patior:* f. ήσω. perf. συγκεκᾰκοπᾰθηκᾰ. Ex σὺν et κακοπαθέω, *malis afflictor:* q. ex κακὸς, *malus,* et πάσχω, *patior:* a. 2. ἔπαθον. perf. med. πέπονθα.

Συγκᾰκȣχέω, -ῶ, *unà malis vexo:* f. ήσω. perf. συγκεκᾰκȣχηκᾰ. præs. pass. συγκᾰκȣχέομαι, -ȣ̃μαι, *unà malis vexor:* quod ex σὺν et κακȣχέω, *malè tracto.* hoc est κακὸς et ἔχω, *habeo:* fut. ἕξω. aor. 2. ἔσχον.

Συγκᾰλέω, -ῶ, seu -έομαι, -ȣ̃μαι, *convoco:* fut. έσω. perf. act. συγκέκληκᾰ. a. 1. σῠνεκᾰλεσᾰ. a. 1. m. σῠνεκᾰλεσᾰμην, ω, ατο. Th. καλέω, *voco.*

Συγκᾰλυμμᾰ, ᾰτος, τὸ, q. *cooperimentum, tegumentum, operculum:* à perf. pass. verbi seq.

Συγκᾰλύπτω, *cooperio, occulto, obruo;* f. ψω. perf. συγκεκᾰλῠφᾰ. perf. pass. συγκεκᾰλυμμαι. a. 1. pass. σῠνεκᾰλύφθην. a. 2. pass. σῠνεκᾰλῠβην. perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, *opertus, tectus.* Th. καλύπτω, *occulto, tego:* f. ψω. a. 2. ἐκάλυβον.

Συγκᾰλύψειεν, 3. sing. aor. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, quod vide.

Συγκάμπτω, *incurvo*: f. ψω. perf. συγκέκαμφᾰ. a. 1. σύνέκαμψᾰ. aor. 1. imperat. act. σύγκαμψον, ά'τω, *incurva*. Ex σὺν et κάμπτω, *flecto*: f. ψω.

Συγκᾰτᾰϐαίνω, *unà descendo, coëo, convenio; descendo; ad alterius captum me accommodo*: a. 2. ind. act. συγκᾰτέϐην, ης, η. a. 2. part. act. συγκᾰτᾰϐά'ς. Ex σὺν, κατὰ, et βαίνω, *eo*: fut. βήσομαι. aor. 2. ἔϐην.

Συγκᾰτᾰϐάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi præc.

Συγκᾰτᾰγηράσκω, *unà senesco*: ex σὺν, κατὰ, et γηράσκω.

Συγκᾰτᾰ'γω, *unà reduco, in reducendo adjuvo*: ex σὺν, κατὰ, et ἄγω, *duco*.

Συγκᾰταζεύγνῡμῐ, *conjungo*. Th. ζεύγνυμι.

Συγκᾰτᾰθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi συγκατατίθημι, q. v.

Συγκᾰτᾰ'θεσῐς, εως, ἡ, *consensio, comprobatio, suffragium*: ab eod.

Συγκᾰτᾰκᾰλύπτω, *unà tego*: à σὺν, κατὰ, et καλύπτω.

Συγκᾰτᾰκληρονομέω, -ῶ, *simul possideo*: à σὺν, κατὰ, et κληρονομέω.

Συγκᾰτᾰμίγνῡμῐ, *commisceo*: ex σὺν, κατὰ, et μίγνυμι.

Συγκᾰτᾰνεύω, f. εύσω, *nutu adsentior*: ex σὺν et κατανεύω.

Συγκᾰτᾰσήπω, *putrefacio*: à σὺν, κατὰ, et σήπω.

Συγκᾰτασκάπτης, ȣ, ὁ, *vastator*: à

Συγκᾰτᾰσκάπτω, *diruo, perdo*: à σὺν, κατὰ, et σκάπτω.

Συγκᾰτασκευάζω, f. ά'σω, *unà instruo et adorno*. ex σὺν, κατὰ, et σκευάζω, *instruo, paro*. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Συγκᾰτασκευά'σᾱς, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

Συγκᾰτασκηνόω, *in eodem tabernaculo versor*; f. ώσω. ex σὺν, κατὰ, et σκηνόω.

Συγκᾰτασπά'ω, *convello*: f. ά'σω. ex σὺν, κατὰ, et σπάω.

Συγκᾰταςρεψάμένων, gen. pl. a. 1. part. m. verbi

Συγκᾰταςρέφω, *simul everto*: ex σὺν, κατὰ, et ςρέπω.

Συγκᾰτᾰτάττω, *unà cum aliis colloco*.

Συγκᾰτᾰτῐ'θημῐ, *unà depono*: med. συνκᾰτᾰτῐ'θεμαι, *assentior, consentio, comprobo*, subaudi ψῆφον, ut apud Lat. post *concedo*. Bos de Ellipsi, voce ψῆφος. perf. pass. συγκᾰτᾰτέθειμαι. perf. part. pass. συγκᾰτᾰτεθειμένος, *assensus*. Ex σὺν, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Συγκᾰτᾰφᾰγόντᾰ, acc. sing. a. 2. part. act. à

Συγκᾰτᾰφά'γω, *unà comedo*: ex σὺν, κατὰ, et φάγω, *edo*: a. 2. ἔφαγον. a. 2. infin. φαγεῖν.

Συγκᾰτᾰφλέγω, f. ξω, *unà comburo*: ex σὺν et καταφλέγω.

Συγκᾰταψηφίζω, *unà damno; item unà eligo*; fut. ί'σω. perf. συγκᾰτεψήφῐκᾰ. præs. pass. συγκᾰταψηφίζομαι, *communibus calculis allegor*: aor. 1. pass. συγκᾰτεψηφίσθην, ης, η, *communibus calculis allectus fui*. Ex σὺν, κατὰ, et ψηφίζω, *calculis computo; item decerno, statuo*. Th. ψῆφος, ȣ, ἡ, *calculus*.

Συγκᾰτέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi συγκατέρχομαι, *infra accedo*. ex σὺν et κατέρχομαι, *descendo*: hoc ex κατὰ et ἔρχομαι, *venio*: fut. ἐλεύσομαι. a. 1. ἦλθον.

Συγκᾰτεργάζομαι, *unà conficio, aliquem in aliquâ re conficiendâ adjuvo*: ex σὺν et κατεργάζομαι.

Συγκᾰτορύξαι, a. 1. inf. act. à

Συγκᾰτορύσσω, vel -ττω, *confodio unà*: ex σὺν, κατὰ, et ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*: f. ξω. perf. χα.

Σύγκειμαι, *simul positus sum; consto, compositus sum, consisto*; dicitur *de quo inter aliquos convenit*: ex σὺν et κεῖμαι.

Συγκείμενον, ȣ, τὸ, *pactum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Σύγκειται, *certum est, constat*. Vide præced.

Συγκεκομμένος, perf. part. pass. verbi συγκόπτω, q. v.

Συγκεντέω, *compungo, conficio*: à σὺν et κεντέω.

Συγκερά'ννῡμῐ, *contempero, commisceo*: f. συγκερά'σω. aor. 1. συνεκέρᾰσᾰ, ας, ε. perf. συγκεκέρᾰκᾰ. perf. pass. per Sync. συγκέκρᾱμαι. perf. part. pass. συγκεκρᾱμένος, η, ον, *contemperatus, unà permistus*. Ex σὺν et κεράννυμι, *misceo*: fut. κεράσω.

Συγκερᾰτίζω, -τίζομαι, *cornibus confligo cum aliquo*: ex σὺν et κερατίζω.

Συγκεφᾰλαιόω, *summatim recenseo*: et -όομαι, -ȣ̃μαι, *in summam colligo* vel *colligor, consummo*: ex σὺν et κεφαλαιόω. Th. κεφαλὴ, *caput*.

Συγκεχῠμένος, η, ον, *confusus, a, um*; perf. part. pass. verbi συγχέω, vel -ύω, f. ύσω, *confundo*, quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. sing. plusq. perf. imperat. pass. verbi συγχωρέω, *concedo, indulgeo*: quod ex χωρέω, *eo, accedo, capio*: fut. ήσω. perf. κεχώρηκα.

Συγκεχωσμένᾰ, *humo congestâ tecta*, perf. part. pass. à συγχόω, quod vide.

Συγκινδῡνεύω, f. εύσω, *unà periclitor*: ex σὺν et κινδυνεύω.

Συγκῑνέω, -ῶ, *commoveo*: f. ήσω. perf. συγκεκῑ'νηκᾰ. a. 1. σύνεκῑ'νησᾰ, ας, ε. Th. κινέω, *moveo*.

Συγκῑ'νησῐς, εως, ἡ, *commotio*: à præced.

Σύγκλᾰσῐς, εως, ἡ, *confractio*: et

Συγκλασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem: à verbo

Συγκλά'ω, *confringo*: fut. ά'σω. Vide κλάω.

Σύγκλεισῐς, εως, ἡ, et

Σύγκλεισμᾰ, ᾰτος, τὸ, et

Συγκλεισμὸς, ȣ̃, ὁ, *conclusio*: à perf. pass. seq.

Συγκλείω, *concludo*: fut. είσω. perf. συγκέκλεικᾰ. a. 1. σύνέκλεισᾰ. perf. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, ςαι. perf. part. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, *claudo*: f. σω.

Συγκληρονομέω, -ῶ, *cohæres sum*: f. ήσω. perf. συγκεκληρονόμηκᾰ. à

Συγκληρονόμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *cohæres*: ex σὺν et κληρονόμος, *hæres*: hoc ex κλῆρος, ȣ, ὁ, *sors*, et νέμω, *tribuo, possideo*: fut. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα. perf. νενέμηκα. perf. med. νένομα.

Σύγκλητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *convocatus, indictus*. subst. ἡ, sc. βȣλὴ, *senatus*, imprimis *Romanus*. à perf. pass. verbi συγκαλέω.

Συγκλονέω, f. ήσω, *conturbo, concutio*. Ex σὺν et κλονέω.

Συγκλύζω, *inundo*: fut. ύ'σω. perf. ῠκᾰ. à κλύζω.

Σύγκλῠς, ῠδος, ὁ, *collectitius, convena*.

Συγκοιμά'ομαι, -ῶμαι, *simul dormio, concumbo*: f. ήσομαι. ex σὺν et κοιμάω.

Συγκοινωνέω, *unà sum particeps, unà communico, commercium habeo*: cum dat. nom. plur. part. præs. συγκοινωνȣ̃ντες. fut. ήσω. perf. συγκεκοινώνηκᾰ. a. 1. συνεκοινώνησᾰ. a. 1. part. act. συγκοινωνήσᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν. Ex σὺν et κοινωνέω, *particeps sum*: hoc à κοινωνὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, *consors, particeps*. Th. κοινὸς, *communis*.

Συγκοινωνὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, *particeps, consors*: ex σὺν et κοινωνός.

Σύγκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui cum aliquo in eodem cubili cubat et dormit:* ex σὺν, *cum,* et κοίτη, *cubile.*
Συγκολλάω, -ῶ, *conglutino:* fut. ήσω. perf. συγκεκόλληκα. Th. κολλάω.
Συγκολυμβήσει, 3. sing. fut. 1. act. verbi συγκολυμβάω, *simul nato.* Th. κολυμβάω, *nato:* f. ήσω.
Συγκομιδὴ, *historiæ collectio; item simplicitèr collectio; congregatio hominum.*
Συγκομίζω, *unà affero:* f. ίσω. perf. συγκεκόμικα. a. 1. συνεκόμισα. ex σὺν et κομίζω, *fero.* Th. κομέω, *curo.*
Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, *præceps lapsus omnium facultatum* seu *virium in corpore humano:* item *SYNCOPE,* fig. Gram. à
Συγκόπτω, f. ψω, *concido, contundo, contraho:* ex σὺν et κόπτω, *scindo.*
Συγκοσμέω, -ῶ, *simul orno:* fut. ήσω. f. 1. infin. συγκοσμήσειν. ex σὺν et κοσμέω.
Σύγκρασις, εως, ἡ, *commixtio.* Th. κεράννυμι.
Σύγκριμα, ατος, τὸ, *coagmentum, concretum; interpretatio; edictum:* à συγκρίνω.
Συγκρῖναι, a. 1. infin. act. et
Συγκρίνας, ασα, αν, a. 1. part. act. à
Συγκρίνω, *comparo, coagmento, conjungo; decerno; interpretor:* f. νῶ. a. 1. συνέκρινα. a. 1. infin. act. συγκρῖναι. pass. συγκρίνομαι, *concresco, conferor, contendo, concerto:* ex σὺν et κρίνω.
Σύγκρισις, εως, ἡ, *concretio, congregatio; comparatio; interpretatio;* item *quod fas est, consuetudo, mos.* κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν, Num. xxix. 6. 24, *prout fas est.* dat. pl. συγκρίσεσι. à præced.
Συγκροτέω, -ῶ, f. ήσω, *complodo, collido, compono, apparo, colligo, incito:* ex σὺν et κροτέω, *pulso.* Th. κρότος, *pulsus.*
Συγκρουσμὸς, οῦ, ὁ, *collisio:* à
Συγκρούω, *collido, committo:* ex σὺν et κρούω, *pulso.*
Συγκρύπτω, idem ferè quod κρύπτω, *celo, abscondo:* f. ψω. perf. κέκρυφα. aor. 2. ἔκρυβον.
Συγκρύψαι, aor. 1. infin. act. præced.
Συγκτίζω, *simul condo, concreo:* f. ίσω. perf. συνέκτικα. ex σὺν et κτίζω.
Συγκτίστης, ου, ὁ, *ejusdem coloniæ deducendæ socius:* à κτίζω, *condo.*
Συγκύπτω, *deorsum aspicio, simul inclinor, consentio:* f. ψω. perf. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, *pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsum.*
Συγκυρέω, -ῶ, fut. ήσω, *accido, evenio; incido in aliquem; pertineo.*
Συγκυρία, ας, ἡ, *casus.* κατὰ συγκυρίαν, *fortè, fortunâ.* à
Συγκύρω, *concido, allido, impingo; incido:* ex σὺν et κύρω, *incido:* fut. κύρσω. aor. 1. ἔκυρσα. vel à συγκυρέω.
Συγκύφω, *contraho.*
Συγκωμάζατε, Dor. pro συγκωμάσατε, *choream unà instituite,* 2. pl. aor. 1. imperat. verbi
Συγκωμάζω, (q. ex σὺν et κωμάζω,) *unà comessor:* fut. άσω. Th. κῶμος, *hymnus, commessatio.*
Συγχαίρω, *unà gaudeo:* cum dat. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. f. 2. m. συγχαρῦμαι. aor. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, *gratulatus sum.* a. 2. imperat. pass. συγχάρηθι, ήτω, et in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, *gaudeo:* f. αρῶ. perf. κέχαρκα.
Συγχαρεῖται, 3. sing. f. 2. m. et
Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. verbi συγχαίρω, *gratulor.*
Σύγχει, *turba,* præs. imperat. act. à
Συγχέω, *confundo, consterno:* item *concito turbam,* ubi omnis generis homines promiscuè *confluunt:* f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. a. 2. συνέχεον, ες, ε. Th. χέω, et χείω, *fundo:* f. χέσω, χείσω, et χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.
Συγχορεύω, f. εύσω, *unà salto,* Anacr.
Συγχόω, *humo congestâ tego:* f. ώσω. à χόω, *aggerem duco.* Th. χέω.
Συγχράομαι, -ῶμαι, *simul* vel *unà utor; commercium habeo cum aliquo:* cum dat. f. ήσομαι. perf. συγκέχρημαι. Th. χράω, *commodo.*
Συγχρονίζω, *ætate æqualis sum;* item *commoror:* f. ίσω. perf. συγκεχρόνικα. ex σὺν et χρονίζω. Th. χρόνος, *tempus.*
Συγχύνω, et συγχύω, *confundo:* f. ύσω. perf. συγκέχυκα. a. 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, *disputando pudefeci, superavi.* perf. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, *conturbatus fui.* perf. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um.* a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η. Ex σὺν et χύω, vel χύνω, *fundo.* Th. χέω, idem.
Σύγχυσις, εως, ἡ, *confusio;* à præced.
Συγχύω, vide συγχύνω.
Συγχωνεύω, *conflo.*
Συγχώννυμι, vel συγχωννύω, *aggere communio; terrâ aggestâ obruo.*
Σύγχωρα, ας, ἡ, *ejusdem regionis:* ex σὺν et χώρα, *locus.* Th. χῶρος, idem.
Συγχωρέω, -ῶ, *concedo, assentior, indulgeo, ignosco, do veniam:* fut. ήσω. præs. part. pass. συγχωρέμενος. Ex σὺν et χωρέω, *eo, accedo.*
Συγχωρητέον, *concedendum est,* adj. verbale, à præced.
Συγχῶσαι, a. 1. infin. act. verbi συγχόω.
Σύδην, adv. *celeritèr, impetuosè:* à σύω, *concito.* Th. σείω, *agito.*
Σύες, *sues,* nom. pl. à σῦς, συὸς, ὁ καὶ ἡ, *sus,* pro quo usitatiùs ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ.
Σύετο, *concitatus est,* 3. sing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύετο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, *concito.* Th. σείω, *agito.*
Συζάω, -ῶ, *unà vivo:* præs. inf. συζῆν, Dor. pro συζᾷν, f. συζήσω. perf. συνέζηκα. Ex σὺν et ζάω, *vivo.*
Συζευγνύω, vel συζεύγνυμι, *conjungo:* f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα. perf. pass. συνέζευγμαι. perf. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον. Ex σὺν et ζευγνύω, *jungo.*
Συζῆν, Dor. pro συζᾷν, à συζάω, quod vide.
Συζητέω, -ῶ, *mutuò quæro, discepto, disputo:* imperf. συνεζήτεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. fut. ήσω. perf. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. Ex σὺν et ζητέω, *quæro.*
Συζήτησις, εως, ἡ, *disputatio, disceptatio:* et
Συζητητὴς, οῦ, ὁ, *disquisitor, disputator:* à συζητέω.
Συζυγία, ας, ἡ, *conjunctio, copulatio:* à
Σύζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conjunctus, copulatus:* à ζυγὸς, *jugum.* Th. ζευγνύω, *jungo.*
Συζῶν, ῶντος, præs. part. act. à συζάω, *unà vivo:* q. v.
Συζωννύω, *unà cingo.*
Συζωοποιέω, *unà vivifico:* f. ήσω. perf. συνεζωοποίηκα. a. 1. συνεζωοποίησα. Ex σὺν et ζωὸς, οῦ, *vivus,* (quod à ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo,*) et ποιέω, *facio.*
Συηνὸς, ἡ, ὸν, *qui porcinis est moribus, stupidus, insulsus.*

hinc *σύηνῖα*, *porcini mores.* Th. *σῦς*, *sus.*

Συθεὶς, *concitatus*, aor. 1. part. pass. verbi *σεύω*, vel *σύω*, *concito:* perf. pass. *σέσυμαι*, et *ἔσσυμαι*, per Hyperthesin. aor. 1. pass. *ἐσύθην*. Th. *σείω*, *agito.*

Σῦθεν, *impetum fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. et Bœot. Sync. pro *ἐσύθησαν*, verbi ejusd. et th.

Σῦθι, per Sync. pro *σύθητι*, *festina*, aor. 1. imperat. pass. verbi *σύω*· vide *συθείς*. Vel est præsens, vel a. 2. imperat. act. verbi *σῦμι*, pro *σύω*, *concito.* Th. *σείω.*

Συκαλὶς, ἴδος, ἡ, *ficedula;* quia *ficu* pinguescit. Th. *συκέη.*

Συκάμῖνος, ȣ, ἡ, *SYCAMINUS*, *sycamorus*, nomen arboris. Pro fructu est *συκάμῖνον*· volunt dici quod fructum ferat *σύκων ἀμείνων*, *qui ficubus melius sapiat.*

ΣΥΚΕΉ, -ῆ, -έης, -ῆς, ἡ, *ficus*, arbor. *σῦκον*, ȣ, τὸ, *ficus*, fructus.

Σύκῖνος, ἴνη, ἶνον, *ficulnus*, *imbecillis*, *fragilis*, *inutilis:* à præced.

Συκομορέα, ας, ἡ, *ficus Ægyptia*, arbor *sycomorus:* ex *συκέη*, *ficus*, et *μορέα*, *ας*, *ἡ*, *morus.*

Συκόμορος, *SYCOMORUS:* Angl. SYCAMORE. ex iisd.

Σῦκον, ȣ, τὸ, *ficus.* Vide *συκέη.*

Συκοφαντέω, -ῶ, propriè, *indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant absque vectigali expenso:* per Synec. speciei, *calumnior:* f. *ήσω*. perf. *σεσυκοφάντηκα*. a. 1. *ἐσυκοφάντησα*. à

Συκοφάντης, ȣ, ὁ, *SYCOPHANTA*, *calumniosus delator:* Angl. SYCOPHANT. Ex *σῦκον*, ȣ, τὸ, *ficus*, (Th. *συκέη*) et *φαίνω*, *in lucem profero, indico.*

Συκοφαντῖα, *calumnia*, *calumniosa delatio:* et

Συκοφαντῖκὸς, ἡ, ὸν, *ad sycophantam pertinens*, *calumniosus:* à præc.

Σύκχοι, *calceamenta Phrygia.*

Συκὼν, ῶνος, ὁ, *ficetum.*

Συλαγωγέω, -ῶ, *prædas ago et abduco*, *deprædor:* ex *σύλη*, *præda*, et *ἄγω*, *duco.*

Συλαθεὶς, ἐντος, Dor. pro *συληθεὶς*, quod vide.

Συλάσκε, *vi spoliabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro *ἐσύλα*· à

Συλάω, vel -έω, *spolio:* f. *ήσω*. perf. *σεσύληκα*. a. 1. *ἐσύλησα*. Th. *σύλη*, *præda.*

Συλεύμενος, ω, Dor. pro *συλεύμενος*, ȣ, *prædans*, præs. part. med. verbi *συλέω*. Th. *σύλη*, *præda.*

Συλεύω, *spolio*, *deprædor:* à

ΣΥ´ΛΗ, ης, ἡ, *præda*, *spolium;* *prædatio*, *spoliatio.*

Συληθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. et

Συλήσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi *συλάω*, *deprædor*, quod vide.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. et

Συλλαβέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi *συλλαμβάνω*, *comprehendo*, quod vide.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, *SYLLABA*, qu. quæ literas *comprehendit:* Angl. SYLLABLE. à *συλλαμβάνω*, *comprehendo:* a. 2. *συνέλαβον*. Th. *λαμβάνω.*

Συλλαβȣ̃σα, a. 2. part. act. f. g. verbi *συλλαμβάνω.*

Συλλαλέω, -ῶ, *colloquor;* cum dat. f. *ήσω*. perf. *συλλελάληκα*. a. 1. ind. act. *συνελάλησα*. a. 1. part. *συλλαλήσας*, *ασα*, *αν*. Ex *σὺν* et *λαλέω*, *loquor.*

Συλλαμβάνω, *comprehendo;* it. *conscius sum;* *concipio*, de fœminâ; *adjuvo:* fut. m. *συλλήψομαι*. perf. Att. *συνείληφα*. perf. part. act. *συνειληφὼς*, *υῖα*, *ός*. a. 2. ind. act. *συνέλαβον*. præs. m. *συλλαμβάνομαι*, *conjicio;* *opitulor*, *auxilior*, cum dat. a. 1. pass. *συνελήφθην*. a. 2. m. *συνελαβόμην*, ȣ, *ετο*. Th. *λαμβάνω*, *capio.*

Συλλέγω, *colligo:* f. *συλλέξω*. perf. *συλλέλεχα*. a. 1. *συνέλεξα*. a. 1. imperat. act. *σύλλεξον*, *άτω*. a. 1. sub. *συλλέξω*, *ῃς*, *ῃ*, et in 3. pl. *συλλέξωσι*. præs. pass. *συλλέγομαι*, *colligor;* *convenio.* Ex *σὺν* et th. *λέγω*, *lego*, f. *ξω.*

Συλλέξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. præced.

Συλλήβδην, *comprehensim*, *summatim:* adv. à *συλλαμβάνω.*

Συλλήπτρια, ίας, ἡ, *adjutrix.*

Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, *adjutor:* à *συλλαμβάνω.*

Συλληφθεὶς, a. 1. part. pass. et

Συλληφθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Συλλήφθητι, a. 1. imperat. pass. verbi *συλλαμβάνω.*

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. sing. f. 1. m. ejusd.

Σύλληψις, εως, ἡ, *comprehensio*, *auxilium;* *conceptio;* *SYLLEPSIS*, fig. Gramm. ab eod.

Συλλογὴ, ῆς, ἡ, *collectio*, *delectus:* à *συλλέγω.*

Συλλογίζω, *delectum habeo.* *συλλογίζομαι*, *ratiocinor;* *ratiocinando colligo;* *computo:* f. 1. m. *ίσομαι*, et Att. *ιȣ̃μαι*. a. 1. m. *συνελογισάμην*, *ω*, *ατο*. perf. pass. *συλλελόγισμαι*. Ex *σὺν* et *λογίζομαι*, *rationem ineo:* quod à *λόγος*, *ratio.* Th. *λέγω*, *dico:* f. *ξω*. perf. med. *λέλογα.*

Συλλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, *computatio*, *collectio quæ ratiocinando fit*, *SYLLOGISMUS:* Angl. SYLLOGISM. à præced.

Σύλλογος, ȣ, ὁ, *concio*, *conventus*, *cœtus*, *concilium*, *collegium:* à *συλλέγω*, quod vide.

Συλλοιδορέω, -ῶ, *unà convitior:* fut. *ήσω*. perf. *συλλελοιδόρηκα*. ex *σὺν* et *λοιδορέω.*

Συλλοχάω, -ῶ, *copias congrego.*

Συλλοχίτης, ȣ, ὁ, *ejusdem cohortis socius.* Th. *λόχος*, *cohors.*

Συλλυπέομαι, -ȣ̃μαι, *condoleo*, *condolesco:* ex *σὺν* et *λυπέω*, *dolore afficio*, *contristo.* Th. *λύπη*, *dolor.*

Συλλύω, *lites dirimo*, *reconcilio:* f. *ύσω*. a. 1. pass. *συνελύθην*. Ex *σὺν* et *λύω.*

Συλεύμενος, præs. part. pass. verbi *συλέω*, idem quod *συλάω*, *deprædor:* f. *ήσω*. Th. *σύλη*, *præda.*

Συλῶν, præs. part. act. verbi *συλάω*, vel -*έω*, *spolio:* præs. part. pass. *συλώμενος*. Th. *σύλη*, *præda.*

Συμβαίη, *eveniat*, 3. sing. a. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, εις, ει, *evenio*, *contingo;* *transigo;* *paciscor*, *fœdus ineo;* *consentio;* item *efficior*, *consequor:* imperf. act. *συνέβαινον*. fut. *συμβήσομαι*. perf. *συμβέβηκα*. perf. part. act. *συμβεβηκὼς*, *ότος*. aor. 2. ind. act. *συνέβην*, *ης*, *η*. a. 2. sub. *συμβῶ*, *ῇς*, *ῇ*. a. 2. part. act. *συμβὰς*, *ᾶσα*, *άν*. Ex *σὺν* et th. *βαίνω*, *eo.*

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi *συμβάλλω.*

Συμβαλλεόμενος, *conjiciens*, Ion. et Att. pro *συμβαλλόμενος*, præs. part. pass. Sic *συμβαλεόμενος*, pro *συμβαλόμενος*, a. 2. part. med. verbi ejusd.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro *συνεβάλλετον*. à

Συμβάλλω, *confero*, *congero;* *comparo;* *colligo conjecturâ;* *congredior;* *paciscor;* *pecuniam mutuam do;* *contexo*, ut mendacia. *συμβάλλομαι*, *conjecturâ assequor;* *rationem ineo*, *supputo;* *confero aliquid de meo;* *largior;* *adjuvo:* fut. *συμβαλῶ*. a. 2. *συνέβαλον*. a. 2.

inf. act. *συμβάλειν*, *confligere*: perf. *συμβέβληκα*. a. 2. med. *συνεβαλόμην*, ου, ετο. perf. med. *συμβέβολα*. Ex *σὺν* et th. *βάλλω*, *jacio*.
Συμβᾶμεν, Dor. pro *συμβῆναι*, a. 2. inf. act. verbi *συμβαίνω*, quod vide.
Συμβάντα, acc. sing. à
Συμβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi *συμβαίνω*.
Συμβασιλεύω, *unà regno*: fut. εύσω. perf. *συμβεβασίλευκα*. a. 1. *συνεβασίλευσα*. a. 1. sub. *συμβασιλεύσω*, ης, η. ex *σὺν* et *βασιλεύω*, *regno*. Th. *βασιλεὺς*, *rex*.
Σύμβασις, εως, ἡ, *compositio*, *pacificatio*, *fœdus*, *conventio*; à *συμβαίνω*, quod vide.
Συμβαστάζω, fut. άσω, *confero*, *comparo*: ex *σὺν* et *βαστάζω*.
Συμβεβάναι, Ion. pro *συμβεβηκέναι*, perf. inf. act. et
Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. et
Συμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. et
Συμβήσομαι, fut. 1. med. verbi *συμβαίνω*, *evenio*, quod vide.
Συμβιβάζω, *concilio*, *accommodo*; *doceo*, *instruo*, *collatis scripturæ locis probo*: f. άσω, εις, ει. a. 1. ind. act. *συνεβίβασα*. a. 1. ind. pass. *συνεβιβάσθην*, ης, η. a. 1. part. pass. *συμβιβασθεὶς*, εῖσα, ὲν, *compactus*. ex *σὺν* et *βιβάζω*, *facio ascendere*. Th. *βαίνω*, *scando*, *eo*.
Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi præced.
Συμβιβῶ, *instruam*, contract. pro -άω, Att. pro *συμβιβάσω*, f. 1. verbi *συμβιβάζω*, quod vide.
Συμβιόω, -ῶ, f. ώσω, *convivo*: ex *σὺν* et *βιόω*, *vivo*. Th. *βίος*, *vita*.
Συμβίωσις, εως, ἡ, *convictus*: et
Συμβιώτης, ου, ὁ, *convictor*, *contubernalis*: à præc.
Σύμβλημα, ατος, τὸ, *commissura*: à *συμβάλλω*.
Σύμβλησις, εως, ἡ, *commissio*, *compago*: ab eod.
Συμβλητὸς, ἡ, ὸν, *conferendus*, *comparabilis*: verbale ab eod.
Συμβοηθέω, -ῶ, f. ήσω, *opitulor*: ex *σὺν* et *βοηθέω*.
Συμβοηθὸς, οῦ, ὁ, *auxiliator*: ex *βοηθὸς*, idem.
Συμβολαιεύω, idem quod *συμβάλλω*, *contraho*.
Συμβόλαιον, ου, τὸ, *pactum*, *signum*, *argumentum*: et
Συμβολὴ, ῆς, ἡ, *conjectura*, *congressus*, *conflictus*, *commissura*: à *συμβάλλω*, quod vide.
Συμβολικὸς, ἡ, ὸν, *conjecturalis*, *ænigmaticus*: ab eod.
Συμβολικῶς, adv. *conjecturalitèr*: à præc.
Συμβολοκοπέω, -ῶ, f. ήσω, *symbolas do in convivia*, *comessationes frequento*: ex *σύμβολον* et *κόπος*, *labor*.
Σύμβολον, ου, τὸ, *signum*, *tessera militaris*, *SYMBOLUM*, *pactum*: à *συμβάλλω*.
Συμβουλευτὴς, οῦ, ὁ, *senator*, *consiliarius*: à *συμβουλεύω*.
Συμβουλευτικὸς, ἡ, ὸν, idem; *suasorius*: à præc.
Συμβουλεύω, *consilium do*: *consulo*: f. εύσω. perf. *συμβεβούλευκα*. a. 1. *συνεβούλευσα*, ας, ε. a. 1. part. act. *συμβουλεύσας*. a. 1. med. *συμβουλευσάμην*, ω, ατο. Ex *σὺν* et *βουλεύω*, *consulto*. Th. *βουλὴ*, *consilium*.
Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, *consilium*, *consultatio*: et
Συμβουλία, ας, et Ion. ης, ἡ, idem: et
Συμβούλιον, ου, τὸ, *consilium*: item *senatores*. *συμβούλιον ἔλαβον*, Matt. xii. 14. peculiari sermonis figurâ dictum. Camerar. Vocem plebeiam pronunciat Salm. de ling. Hellen. p. 291. Utitur sanè Diod. Sic. p. 337. A. *τῶν εἰς τὸ συμβούλιον παρειλημένων οἱ μὲν Δημοσθένει συγκατέθεντο*, *qui in Senatum adhibiti fuerant, alii Demosthenis consilium probarunt*. Th. *βουλὴ*, *consilium*.
Σύμβουλος, ου, ὁ, *qui est à consilio*, *consiliarius*. *σύμβουλος δήμου*, *rhetor qui populo quid faciendum sit suadet*. Fragm. Menandri ut notat Bos, Anim. c. iii. quod malè intellexit Bentl. p. 34.
Συμβραβεύω, f. εύσω, *unà operor*.
Συμβράζομαι, *unà trudor*, *pellor*.
Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, *condiscipulus*: à
Συμμανθάνω, *unà disco*. Th. *μανθάνω*, *disco*: f. *μαθήσομαι*. a. 2. *ἔμαθον*.
Συμμάρπτω, f. ψω. part. aor. 1. *συμμάρψας*, *simul comprehendo*, *unà corripio*. Ex *σὺν* et *μάρπτω*.
Συμμαρτυρέω, -ῶ, *unà testimonium reddo*, *unà testor*: f. ήσω. perf. *συμμεμαρτύρηκα*. aor. 1. *συνεμαρτύρησα*. ex *σὺν* et *μαρτυρέω*, *testor*. Th. *μάρτυρ*, υρος, ὁ ϗ ἡ, *testis*.
Συμμαχέω, -ῶ, *in bello sum socius*, *sum socius pugnæ*: ex *σὺν* et *μάχομαι*, *pugno*: fut. ήσομαι vel έσομαι.
Συμμαχία, ας, et Ion. ης, ἡ, *societas in bello*: à præced.
Συμμαχίδα, acc. sing. à *συμμαχίς*.
Συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, *socialis*, *auxiliaris*: à *σύμμαχος*.
Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, *socia*: à *σύμμαχος*.
Συμμάχομαι, *simul pugno*: à
Σύμμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *commilito*, *socius pugnæ*. Th. *μάχομαι*, *pugno*.
Συμμένω, *consisto*, *permaneo*, *duro*. Th. *μένω*, *maneo*.
Συμμερίζομαι, fut. ίσομαι, *unà partem capio*: cum dat. Ex *σὺν* et *μερίζω*, *partior*, *distribuo*: f. ίσω. perf. pass. *μεμέρισμαι*. Th. *μείρω*, *divido*.
Συμμετασχηματίζω, *transfiguro*: præs. part. pass. *συμμετασχηματιζόμενος*. à *μετασχηματίζω*, *transformo*: ex *μετὰ*, *trans*, et *σχῆμα*, ατος, τὸ, *habitus*. Th. *ἔχω*, *habeo*: f. *ἕξω*, et *σχήσω*. perf. pass. *ἔσχημαι*.
Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. act. à
Συμμετέχω, *unà particeps sum*: ex *σὺν* et *μετέχω*, *particeps sum*: f. *μεθέξω*. Hoc ex *μετὰ* et *ἔχω*, *habeo*: imperf. *εἶχον*. a. 2. *ἔσχον*.
Συμμέτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consors*, *unà particeps*: à præced.
Συμμετρέω, -ῶ, f. ήσω, *commetior*: ex *σὺν* et *μετρέω*.
Συμμετρία, *apta compositio membrorum*, *modus*, seu *proportio*. Angl. SYMMETRY. à
Σύμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *commensus*; *justæ magnitudinis*; *modicus*, *mediocris*; *accommodatus*: ex *σὺν* et *μέτρον*.
Συμμέτρως, adv. *moderatè*, *modicè*, *satis*, *congruentèr*: à pr.
Συμμήστωρ, ορος, ὁ, *consiliarius*: ex *σὺν* et *μήστωρ*.
Συμμητιάομαι, *unà ineo consilium*; *consilium do*. *συμμητιάασθαι* Ep. inf. pro *συμμητιᾶσθαι*. Ex *σὺν* et *μητιάομαι*.
Συμμηχανᾶσθαι, præs. infin. verbi
Συμμηχανάομαι, -ῶμαι, *simul excogito*, *comminiscor*: ex *σὺν* et *μηχανάομαι*.
Σύμμιγα, *promiscuè cum*, *simul cum*: à *συμμίγνυμι*.
Συμμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *permistus*: à *συμμίγνυμι*.
Συμμίγνυμι, *commisceo*, *permisceo*; *manum confero*: ex *σὺν* et *μίγνυμι*, *misceo*: f. *μίξω*. perf. *μέμιχα*. a. 2. *ἔμιγον*.
Σύμμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *permixtus*, *promiscuus*: à præced.
Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, *ejusdem rei imitator*: ex *σὺν* et *μιμητὴς*, *imitator*. Th. *μιμέομαι*, -οῦμαι, *imitor*: f. ήσομαι.

Συμμῖξαι, a. 1. inf. act. et
Συμμίξῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi *συμμίγνυμι, commisceo:* fut. ξω. Th. *μίγνυμι, misceo.*
Σύμμιξῐς, εως, ἡ, *commixtio, consortium:* ab eod.
Σύμμισγε, præs. imperat. act. à
Συμμίσγω, idem cum *συμμίγνυμι.*
Συμμῑσοπονηρέω, -ῶ, f. ήσω, *unà improbitatem odi:* ex *σὺν* et *μισοπονηρέω.*
Συμμιχθῆς, *commiscearis,* 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi *συμμίγνυμι,* quod vide.
Συμμορῐ΄ᾰ, ῐ΄ας, ἡ, *contubernium, societas, decuria:* ex *σὺν* et *μόριον.*
Σύμμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conformis.* *σύμμορφᾰ,* nom. pl. n. g. Ex *σὺν* et *μορφὴ, forma.*
Συμμορφόω, -ῶ, *conformo:* fut. ώσω. perf. *συμμεμόρφωκᾰ.* præs. pass. *συμμορφόομαι, -οῦμαι, conformor:* à præc.
Συμπᾰ΄θειᾰ, ᾱς, ἡ, *consensus in affectibus, convenientia et conjunctio naturæ, SYMPATHIA.* Angl. SYMPATHY: à *συμπαθής.*
Συμπᾰθέω, -ῶ, *unà cum alio afficior:* f. ήσω. a. 1. *σῠνεπᾰ΄θησᾰ.* a. 1. imperat. act. *συμπᾰ΄θησον, ᾰ΄τω.* a. 1. inf. act. *συμπᾰθῆσαι.* ab eod.
Συμπᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cui sunt iidem affectus; qui simul cum alio afficitur et angitur ejus malo:* à *συμπάσχω.*
Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, *collusor:* ex *συμπαίζω.*
Συμπαίσδεν, Dor. pro *συμπαίζειν, colludere.* Th. *παίζω, ludo.*
Συμπαίζω, *simul ludo:* f. ξω. perf. *συμπέπαικᾰ.* ex *σὺν* et *παίζω.*
Συμπανηγῠρίζω, f. ῐ΄σω, *unà festum celebro.*
Συμπάντων. Vide *σύμπας.*
Συμπᾰρᾰγῐ΄νομαι, *unà accedo, simul adsum:* fut. *συμπᾰρᾰγενήσομαι.* a. 2. med. *συμπᾰρεγενόμην, ου, ετο.* ex *σὺν, παρὰ,* et *γίνομαι, sum.*
Συμπᾰρᾰ΄γω, *simul prætereo, unà transeo:* fut. *ᾰ΄ξω.* perf. *συμπᾰρῆχᾰ.*
Συμπᾰρᾰκᾰλέομαι, -οῦμαι, *communem consolationem percipio:* a. 1. ind. pass. *συμπᾰρεκλήθην, ης, η.* a. 1. inf. pass. *συμπᾰρᾰκληθῆναι, mutuâ erigi consolatione:* ex *σὺν, παρὰ,* et *καλέω, voco.*
Συμπᾰρᾰκληθῆναι, vide in præc.
Συμπᾰρᾰλαμβᾰ΄νω, *simul assumo:* f. *συμπᾰρᾰλήψομαι.* a. 2. ind. act. *συμπᾰρέλᾰβον, ες, ε.* a. 2. inf. act. *συμπᾰρᾰλᾰβεῖν.* a. 2. part. *συμπᾰρᾰλᾰβὼν, όντος.* Ex *σὺν, παρὰ,* et *λαμβάνω, capio:* perf. pass. *εἴλημμαι.* a. 1. pass. *εἰλήφθην.*
Συμπᾰρᾰληφθῆς, 2. sing. aor. 1. sub. pass. verbi præced.
Συμπᾰρᾰμένω, *unà permaneo:* f. νῶ. perf. *συμπᾰρᾰμεμένηκᾰ.* a. 1. ind. act. *συμπᾰρέμεινᾰ.* ex *σὺν, παρὰ,* et *μένω, maneo:* f. νῶ. a. 1. *ἔμεινα.*
Συμπάρειμῐ, *unà adsum:* ex *σὺν, παρὰ,* et *εἰμὶ, sum:* præs. part. ὢν, Poët. ἐὼν, ἐόντος.
Συμπᾰρείποντο, 3. pl. imperf. med. à
Συμπᾰρέπομαι, *unà consequor.* Th. *ἕπομαι, sequor.*
Συμπᾰρεόντες, *qui cum iis sunt,* nom. plur. præs. part. Poët. pro *συμπαρόντες,* à *συμπάρειμι, unà adsum.*
Συμπᾰρέστᾱσεν, Dor. pro
Συμπᾰρέστησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à
Συμπᾰρίστημῐ, *simul adsto.* Ex *σὺν, παρὰ,* et *ἵστημι, sto, statuo.*
Συμπᾰρομαρτέω, -ῶ, *unà comitor:* ab *ὁμαρτέω.* Th. *ὁμαρτῆ, simul.*
Σύμπᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, *universus, totus, simul omnis.* gen. plur. *συμπάντων.* ex *σὺν* et *πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, -e.*
Συμπάσχω, *simul patior:* a. 2. *σῠνέπᾰθον.* perf. med. *συμπέπονθᾰ.* ex *σὺν* et *πάσχω, patior:* f. *πείσομαι.*
Συμπᾰτέω, -ῶ, *conculco, utroque pede calco:* f. ήσω. ex *σὺν* et *πατέω, calco.*
Συμπείθω, *unà persuadeo, persuadeo.* Th. *πείθω,* f. σω, *persuadeo.*
Σύμπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui idem cum aliquo experitur.* Ex *σὺν* et *πεῖρα, ας, ἡ, inceptum.*
Συμπέμπω, *unà mitto:* f. ψω. a. 1. *σῠνέπεμψᾰ.* Th. *πέμπω, mitto.*
Συμπεραίνω, *concludo, termino:* f. -περᾰνῶ. perf. *συμπεπέρᾰγκᾰ.* ex *περαίνω.*
Συμπερῐαιρετέον, *undique tollendum,* verbale à
Συμπερῐαιρέω, *undique tollo:* ex *σὺν, περὶ,* et *αἱρέω, capio:* fut. ήσω. a. 2. εἷλον.
Συμπερῐλαμβᾰ΄νω, *simul comprehendo, circumdo velut veste:* f. *συμπερῐλήψομαι.* a. 2. *συμπερῐέλᾰβον.* a. 2. part. act. *συμπερῐλᾰβὼν, όντος, complectus.* Ex *σὺν, περὶ,* et *λαμβάνω, capio:* perf. *λέληφα,* et Att. *εἴληφα.*
Συμπερῐφέρω, *unà circumfero.* *συμπερῐφέρομαι, unà circumfero meipsum; comitor; unà versor; familiariter utor; obsequor; versor in aliquâ re:* ex *σὺν, περὶ,* et *φέρω.*
Συμπήγνῡμῐ, *συμπηγνῦ΄ω,* vel *συμπήσσω, compingo, coagmento, coalescere facio.* Th. *πηγνύω, compingo:* f. ξω.
Σύμπηξῐς, *compactio, coagmentatio:* à præc.
Συμπῑ΄νω, *bibo cum aliquo,* cum dat. f. *συμπώσω.* perf. *συμπέπωκᾰ.* a. 2. *σῠνέπῐον, ες, ε.* Th. *πίνω, bibo.*
Συμπίπτοντᾰ, acc. sing. part. præs. à
Συμπίπτω, *incido, incurro, contingo.* Th. *πίπτω, cado;* fut. 2. med. *πεσοῦμαι.* perf. *πέπτωκα.* a. 2. *ἔπεσον.*
Συμπλᾰκήσομαι, ῃ, εται. vide in *συμπλέκω.*
Συμπλᾰ΄σᾱς, ᾱσᾰ, ᾰ΄ν, a. 1. part. act. et
Συμπλᾰ΄σασθαι, a. 1. inf. med. verbi *συμπλάσσω.*
Σύμπλασσε, *conformavit,* Ion. et Poët. pro *συνέπλασε,* 3. sing. a. 1. ind. act. à
Συμπλάσσω, vel -ττω, f. ᾰ΄σω, *fingo, confingo, comminiscor:* ex *σὺν* et *πλάσσω.*
Συμπλᾰτᾰγέω, *manibus complosis strepitum edo:* à *πλαταγὴ, crepitaculum;* quod à *πλατάσσω, ex ictu sonitum excito.*
Συμπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *connexus:* à
Συμπλέκω, *complico, connecto; consero manus:* fut. ξω. a. 2. *σῠνέπλᾰκον.* fut. 2. ind. pass. *συμπλᾰκήσομαι.* a. 2. inf. pass. *συμπλᾰκῆναι.* a. 2. part. pass. *συμπλᾰκεὶς, εῖσᾰ, έν.* ex *σὺν* et *πλέκω, necto:* f. ξω.
Συμπληγᾰ΄δες, ων, αἱ, *SYMPLEGADES,* duæ insulæ ita dictæ, quia olim *συμπλήττειν, collidere,* visa sunt: ex *σὺν* et *πλήττω.*
Συμπλήγδην, adv. *collisim:* à *συμπλήττω.*
Συμπληθῦ΄ω, *impleo:* à *πληθύω* vel -ύνω.
Συμπληροῦνται, 3. plur. ind. pass. à
Συμπληρόω, -ῶ, *compleo, expleo:* f. ώσω. perf. *συμπεπλήρωκᾰ.* præs. pass. *συμπληρόομαι, -οῦμαι.* imperf. pass. *συνεπληροόμην, -ούμην, -όου, -οῦ, -όετο, -οῦτο,* et in 3. pl. -όοντο, -οῦντο. præs. inf. pass. *συμπληροῦσθαι.*

ex σὺν et πληρόω, *impleo*, quod à πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *plenus*. Th. πλέος, idem.
Συμπλήρωσις, εως, ἡ, *ipsa complendi actio; complementum, perfectio:* ab eod.
Συμπλήσσω vel -ττω, f. ξω, *collido, confligo*. Th. πλήσσω.
Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *connexio, amplexus; manuum consertio in prælio;* figura rhetorica: à συμπλέκω.
Σύμπλοος, et -ες, ὁ, *navigationis socius*. Th. πλέω, *navigo*.
Συμπνέω, -ῶ, *conspiro; consentio*. Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo, spiro*.
Συμπνῖγω, *suffoco, strangulo, coarcto:* imperf. act. σύνέπνῖγον. f. ίξω. perf. συμπέπνῖχᾰ. a. 1. συνέπνιξᾰ. ex σὺν et πνίγω, *suffoco*.
Σύμπνοιᾰ, ᾶς, ἡ, *conspiratio, consensus*.
Συμποδίζω, *pedes obligo, impedio:* f. ῐσω. a. 1. σύνεπόδῐσᾰ, ᾰς, ε. ex σὺν et ποδίζω, *pedes ligo*. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.
Συμποδῐσᾱς, *quum ligasset*, a. 1. part. act. præc. Gen. xxii. 8.
Συμποθὲν, *absorptum*, aor. 1. part. pass. n. g. verbi συμπίνω, *unà bibo:* a. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω, *bibo*.
Συμποιέω, -ῶ, fut. ήσω, *unà facio, unà laboro, sustineo:* in med. est etiam *cogo*, veluti *exercitum:* ex σὺν et ποιέω, *facio*.
Συμπολεμέω, -ῶ, *simul bellum gero:* fut. ήσω. perf. συμπεπολέμηκᾰ· ex σὺν et πολεμέω.
Συμπολῑτεία, ᾶς, ἡ, *jus unà remp. administrandi, communia reipubl. jura et instituta:* à
Συμπολῑτεύω, et συνπολῑτεύομαι, *unà remp. administro, in eâdem republ. cum aliis versor:* ex σὺν et πολιτεύω, *rempub. administro:* hoc à πολίτης, ε, ὁ, *civis*. Th. πόλις, *urbs*.
Συμπολῑτης, ε, ὁ, *concivis:* ex σὺν et πολίτης.
Συμπονέω, -ῶ, f. ήσω, *unà laboro, simul tolero:* ex σὺν et πονέω.
Συμπονηρεύομαι, *simul cum alio malè ago*.
Συμπορεύομαι, *unà proficiscor;* cum dat. it. *convenio:* imperf. med. σὺνεπορευόμην, ε, ετο. f. συμπορεύσομαι. a. 1. ind. pass. σὺνεπορεύθην, ης, η. a. 1. part. pass. συμπορευθεὶς, εῖσᾰ, ἐν. Ex σὺν et πορεύομαι, *eo, proficiscor*. Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα. indè πόρος, *transitus*, &c.
Συμποσῐᾰ, ᾶς, ἡ, Poët. idem quod
Συμπόσῐον, ε, τὸ, *convivium, compotatio, distinctio ordinum eorum qui accubuerant:* à συμπίνω.
Συμπότης, ε, ὁ, *compotator, combibo:* ab eod.
Συμποτῐκὸς, ἡ, ὸν, *compotatorius, convivialis:* à præced.
Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, *adjutor*. συμπράκτωρ ὁδε, *comes viæ*. à seq.
Συμπράσσω, vel -ττω, *socius sum et adjutor, adjuvo, opitulor:* ex σὺν et πράσσω, vel -ττω, *facio:* f. ξω.
Συμπρεσβύτερος, ε, *unà presbyter*. Ex σὺν et πρέσβυς, υος, et Att. εως, ὁ, *senex;* comparat. πρεσβύτερος, *senior*.
Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Ion. *adjutor:* à συμπράσσω, quod vide.
Συμπρόειμῐ, *simul procedo*.
Συμπροπέμπω, f. ψω, *unà deduco:* ex σὺν et προπέμπω.
Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.
Συμπρόσειμῐ, *simul adsum, adhæreo*. f. med. συμπροσέσομαι. a. 2. συμπροσῆν. Vide εἰμί.
Σύμπτωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *casus, accidens:* hinc Angl. SYMPTOM. à συμπέπτωμαι. perf. pass. verbi συμπίπτω.
Συμφάγω, *comedo:* f. 2. med. συμφᾱγομαι, pro -φᾰγεμαι. a. 2. σὺνέφᾰγον. Th. φάγω, *edo*.
Συμφέρει, *conducit*, 3. sing. præs. ind. verbi συμφέρω, q. v.
Συμφέρον, τὸ, *commodum, utilitas:* et
Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, *collatus, congestus; solidus:* à
Συμφέρω, εις, ει, *simul fero, simul porto, comporto, conveho; perfero, tolero; confero, utilis sum:* συμφέρομαι, *unà moveor; convenio, congruo, alicui consentio, acquiesco; congredior; coëo; pugno, manus confero; evenio, accido:* f. σὺνοίσω. a. 1. σὺνήνεγκᾰ. a. 1. part. act. σύνενέγκᾱς, αντος. Ex σὺν et φέρω, *fero:* f. οἴσω.
Συμφεύγω, *confugio:* f. 1. med. -φεύξομαι. a. 2. act. σὺνέφῠγον. Th. φεύγω.
Σύμφημῐ, propriè *unà loquor*, et per Metonym. *consentio*, cum dat. a. 2. σὺνέφην, ης, η. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.
Συμφλέγω, *comburo:* fut. ξω. perf. med. -πέφλογᾰ. ex φλέγω, *uro*.
Συμφλογίζω, *simul inflammo:* f. ῐσω. perf. -πεφλόγῐκᾰ. ex φλογίζω, *inflammo*.
Συμφοιτᾰω, -ῶ, f. ήσω, *unà ventito; convehor; sum condiscipulus:* à σὺν et φοιτάω.
Συμφοιτητὴς, ε̃, ὁ, *condiscipulus:* à perf. pass. verbi præc.
Συμφορᾱ, ᾶς, ἡ, *collatio, congestio;* item *casus, eventus:* plerumque *fortuna adversa, calamitas*. Vide συμφορή.
Συμφοραίνω, *calamitatem alicujus deploro:* à præc.
Συμφορᾱω, -ῶ, *condoleo:* à συμφορά.
Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, *comporto*. Hinc συμφορήσαντες, a. 1. part. act. pl.
Συμφορὴ, Ion. pro συμφορᾶ, ᾶς, ἡ, *calamitas, casus, collatio:* à συμφέρω.
Σύμφορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *utilis, aptus;* item *comes:* ab eod.
Συμφόρως, adv. *commodè, utilitèr:* à præc.
Συμφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui unà consilia agitat, consiliator;* item *unanimis:* à
Συμφράζομαι, *simul delibero:* f. ᾰσομαι, et Poët. συμφράσσομαι. Th. φράζω, *dico:* f. σω. a. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.
Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. med. Poët. et
Συμφράσσᾰτο, *contulerat*. 3. sing. a. 1. med. Ion. et Poët. pro συνεφράσατο, verbi συμφράζομαι.
Συμφράσσω, vel
Συμφράττω, *concludo, consepio, munio:* f. ξω. perf. -πέφρᾱχᾰ. ex σὺν et φράσσω, *sepio*.
Συμφρονέω, -ῶ, fut. ήσω, *eâdem sum mente, consentio, assentior, communi consilio delibero;* item *intelligo, concipio:* ex σὺν et φρονέω, fut. ήσω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.
Συμφρῡγω, vel -ύττω, fut. ξω, *contorrefacio, unà frigo*. ex σὺν et φρύγω.
Συμφυεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. pass. verbi συμφύομαι, quod vide.
Συμφῠλαξ, ᾰκος, ὁ, *consors custodiæ:* ex σὺν et φύλαξ.
Συμφῠλέτης, ε, ὁ, *contribulis, qui est ex eâdem tribu:* ex σὺν et φυλέτης, *tribulis*. Th. φυλὴ, *tribus*.
Συμφῠομαι, *unà enascor; coalesco, cohæresco:* a. 2. pass. σὺνεφῠην, ης, η. aor. 2. part. pass. συμφυεὶς, εῖσᾰ, ἐν. Th. φύω, *nascor*.
Συμφυρμὸς, ε̃, ὁ, *mixtura, commixtio:* ex perf. pass. verbi
Συμφῠρω, *commisceo:* f. φυρῶ.

perf. -πέφυρκα. perf. pass. -πέφυρμαι.

Συμφῠτεύω, f. εύσω, *simul planto.* συμφῠτεῦσαι τὸ ἔργον sive τὸ ἔργον, *simul auctorem fuisse operis.* ex σὺν et φυτεύω.

Σύμφῠτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà plantatus, simul genitus, cognatus, innatus; consertus, consitus; sociabilis; similis; consentaneus:* à

Συμφῠ́ω, f. ύσω, *unà planto, coalescere facio, conglutino:* ex σὺν et φύω.

Συμφωνέω, q. *ex diversis vocibus unum efficio concentum, concino.* Per Metaph. *consentio, communi consensu paciscor:* fut. ήσω. perf. συμπεφώνηκα. a. 1. συνεφώνησα, ας, ε, *pactus sum.* a. 1. pass. συνεφωνήθην, ης, η. συνεφωνήθη ὑμῖν, *convenit inter vos.* Ex σὺν et φωνέω, *vocem emitto.* Th. φωνή.

Συμφωνηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. præced.

Συμφώνησῐς, εως, ἡ, *concordia:* à συμφωνέω.

Συμφωνῐ́α, ας, ἡ, *concentus:* et

Σύμφωνον, ου, τὸ, *pactum, conventum:* et

Σύμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consonus:* per Metaph. *concors:* ex σὺν et φωνὴ, *vox.*

Συμψά́ω, -ῶ, *contero, vestigia alicujus ita conturbo, ut non amplius appareant:* a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, *comminuo.*

Συμψηφίζω, *computo:* f. ί́σω. a. 1. συνεψήφῐσα, ας, ε. perf. συνεψήφῐκα. ex σὺν et ψηφίζω, *calculis computo.* Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus.*

Σύμψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus idem est suffragium, consentiens:* ex σὺν et ψῆφος.

Σύμψῡχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimis:* ex σὺν et ψυχὴ, *anima.*

ΣΥ͂Ν, *CUM*, præpos. regens dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, *cum Christo esse:* cum acc. contra morem Græcorum LXX. Eccles. in compos. *unà, paritèr, eodem tempore.* sæpe redundat.

Σῦν, *suem*, acc. sing. à σῦς, συὸς, *sus.*

Σῠνᾰγᾰγεῖν, a. 2. inf. act. et

Σῠνᾰγά́γετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. et

Σῠνά́γᾰγον, pro συνήγαγον, a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Σῠνάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *legationis socius.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Σῠνᾰγείρω, *colligo me.* Th. ἀγείρω, *colligo.*

Σῠνᾰ́γερθεν, Bœot. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced.

Σῠνάγνῡμι, f. άξω, aor. 1. σῠνέαξα, *confringo.* Ex σὺν et ἄγνυμι.

Σῠνᾰγορεύσᾱς, αντος, a. 1. part. act. à

Σῠνᾰγορεύω, f. εύσω, *adstipulor, assentior; tueor et defendo sententiam alicujus; patrocinor; jubeo:* ex σὺν et ἀγορεύω, idem quod ἀγοράομαι, *concionor, dico.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Σῠνᾱγρόμενος, præs. part. verbi συνάγρομαι, *congrego:* quod ex σὺν et ἄγρομαι, per Sync. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, *congrego.*

Σῠνᾰγυρμὸς, οῦ, ὁ, *collectio.* εἰς συνάγυρμον φρονήσεως, Plat. in Polit. ii. tom. p. 272, *ad colligendam prudentiam.* Ab ἀγύρω, *congrego.* undè et

Σῠνᾰ́γυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *simul collectus.*

Σῠνᾰ́γω, εις, ει, *colligo, congrego.* de uno dicitur, Matt. xxv. 35, ξένος ἤμην, ϗ συνηγάγετέ με. et LXX. apud Jud. οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν· et 2 Sam. Grotius inter Hebraismos refert, nec dum suppetit quicquam quo illum confutem. Kypke. f. σῠνάξω. a. 2. σῠνῆγον, et Att. σῠνήγᾰγον· in 2. pl. σῠνηγά́γετε, *hospitio excepistis.* a. 2. imperat. σῠνά́γᾰγε, *collige;* in 2. pl. σῠνᾰγά́γετε. a. 2. sub. act. σῠνᾰγά́γω, ης, η. aor. 2. part. act. σῠνᾰγᾰγὼν, οῦσα, όν. perf. ind. act. σῠνῆχα. perf. pass. σῠνῆγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. σῠνηγμένος, η, ον, *congregatus:* a. 1. ind. pass. σῠνήχθην, ης, η. a. 1. part. pass. σῠναχθεὶς, έντος. f. 1. ind. pass. σῠναχθήσομαι. ex σὺν et ἄγω, *duco.*

Σῠνᾰγωγεὺς, έως, ὁ, *coactor, conciliator:* à præc.

Σῠνᾰγωγὴ, ῆς, ἡ, *SYNAGOGA, conventus, collectio, schola.* hinc Angl. SYNAGOGUE. à præced.

Σῠνᾰγωνίζομαι, *unà certo.* f. m. ί́σομαι. perf. pass. σῠνηγώνισμαι. a. 1. med. σῠνηγωνῐσά́μην, ω, ατο. a. 1. inf. m. σῠνᾰγωνί́σασθαι. ex σὺν et ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*

Σῠνᾰγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui unà certat:* in acc. plur. σῠνᾰγωνιστά́ς. Ex σὺν et ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator, athleta.* quod ab ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*

Σῠνᾰδῐκέω, -ῶ, f. ήσω, *unà injurias facio:* ex σὺν et ἀδικέω.

Σῠνᾴδουσῐ, 3. pl. præs. à

Σῠνᾴδω, *consono, consentio.* Th. ἀείδω, et contr. ᾄδω, *cano:* f. ᾄσω. perf. ᾖκα.

Σῠναθλέω, -ῶ, *unà certo.* f. ήσω. perf. σῠνήθληκα. aor. 1. σῠνήθλησα, ας, ε. Ex ἀθλέω, pro ἀεθλέω, *certo.* Th. ἄεθλος, *certamen.*

Σῠνᾱθροίζω, *congrego:* fut. οίσω. perf. σῠνήθροικα. a. 1. σῠνήθροισα. a. 1. part. act. σῠνᾱθροίσᾱς, αντος. perf. pass. σῠνήθροισμαι. perf. part. pass. σῠνηθροισμένος, η, ον, *congregatus.* ex σὺν et ἀθροίζω, *colligo.* Th. ἀθρόος, *confertus, in unum collectus.*

Σῠναΐγδην, adv. *simul, uno impetu.* Th. ἀΐσσω, *cum impetu ruo.*

Σῠναΐκτην, *impetum paritèr faciebant,* Ion. pro συνηΐκτην, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi συναΐσσω.

Σῠναίμοις, dat. pl. à

Σύ̆ναιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consanguineus:* ex σὺν et αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis.*

Σῠναίνῠμαι, *simul capio: colligo: aufero.* Ex σὺν et αἴνυμαι.

Σῠναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναίρω, quod vide.

Σῠναιρέω, *simul profligo:* item *simul complector, contraho in unum:* ex σὺν et αἱρέω, *capio:* f. ήσω. perf. ηκα. quod vide.

Σῠναίρω, *simul tollo, confero, opitulor:* f. σῠνᾰρῶ. perf. σῠνῆρκα. a. 1. σῠνῆρα. a. 1. inf. act. σῠνᾶραι. Th. αἴρω, *tollo.*

Σῠναΐσσω, *simul irruo:* f. 1. m. σῠναΐξομαι. perf. pass. σῠνῄιγμαι. plusq. perf. σῠνηΐγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror.*

Σῠναίτῐος, ί́α, ιον, *auctor cum aliquo:* ex σὺν et αἴτιος.

Σῠναιχμά́λωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *concaptivus:* ab αἰχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *captivus.*

Σῠνᾰκμάζω, f. ά́σω, *unà adolesco:* ex σὺν et ἀκμάζω.

Σῠνᾰκολουθέω, -ῶ, *unà sequor:* fut. ήσω. perf. σῠνηκολούθηκα. a. 1. σῠνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comes.*

Σῠναλγέω, *unà doleo:* fut. ήσω. perf. σῠνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor.*

Σῠνᾰλίζω, *congrego:* f. σω. perf. σῠνήλῐκα. præs. part. pass. σῠνᾰλιζόμενος, *conveniens, veniens in cœtum.* aor. 1. part. pass. σῠνᾰλισθεὶς. ex σὺν et ἁλίζω, *congrego.* Th. ἅλις, *satis*, adv.

Σῠνᾰλίσκω, *simul capio:* ex σὺν et ἁλίσκω.
Σῠναλλᾰγὴ, ῆς, ἡ, *commercium cum aliquo:* à συναλλάττω.
Σῠνάλλαγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *commercium, contractus:* à perf. pass. verbi
Σῠναλλάττω, *paciscor cum aliquo:* item *congredior cum aliquo; concilio:* ab ἀλλάττω, *muto:* f. ξω. perf. χα.
Σῠνᾰ'μ' pro σῠνᾰ'μᾰ, adv. *simul cum, unà:* ab ἅμα.
Σῠνᾰ'μορος, vel σῠνᾰ'μωρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *vastator, maleficus.* Vide συναμωρέω.
Σῠναμφότερον, pro ἀμφότερον, *utrumque.* Th. ἄμφω, *ambo* vel *ambæ.*
Σῠνᾰμωρέω, *lædo, vasto.* Alii malunt σῐνᾰμωρέω legere; quod à σῐνᾰ'μωρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *cui in fatis est nocere aliis; qui ad id natus est ut alios lædat:* scribitur et σῐνᾰ'μορος. à σίνω, *lædo,* et μόρος, *fatum.* Th. μείρω, *divido.*
Σῠνᾰνᾰϐαίνω, *unà ascendo:* f. m. ϐήσομαι. a. 2. σῠνᾰνέϐην, ης, η. a. 2. part. act. σῠνᾰνᾰϐα`ς, in f. g. σῠνᾰνᾰϐᾶσᾰ, ης, ἡ, et in pl. σῠνᾰνᾰϐᾶσαι, *quæ simul ascenderant:* ex σὺν, ἀνὰ, et βαίνω, *eo.*
Σῠνᾰνᾰϐᾶσῐ, dat. plur. m. et n. g. a. 2. part. act. σῠνᾰνᾰϐᾶσᾰ, ης, ἡ, aor. 2. part. f. g. à præced.
Σῠνᾰνᾰϐοᾰ'ω, -ῶ, f. ᾰ'σω, *unà exclamo:* ex σὺν et ἀναϐοάω.
Σῠνᾰναιρέω, *simul tollo:* ex σὺν, ἀνὰ, et αἱρέω, *capio:* f. ήσω. a. 2. εἷλον.
Σῠνᾰνᾰ'κειμαι, *simul accumbo:* imperf. med. σῠνᾰνεκείμην, σο, το, et in 3. plur. σῠνᾰνέκειντο. præs. part. med. σῠνᾰνᾰκείμενος, η, ον. Ex σὺν, ἀνὰ, et κεῖμαι, *jacio:* fut. κείσομαι.
Σῠνᾰνᾰμίγνῡμῐ, *simul commisceo:* f. σῠνᾰνᾰμίξω. a. 1. σῠνᾰνέμιξᾰ. præs. inf. pass. σῠνᾰνᾰμίγνυσθαι. Ex σὺν, ἀνὰ, et μίγνυμι, *misceo:* f. μίξω. perf. μέμιχα.
Σῠνᾰνᾰλίσκω, f. ώσω, *unà expendo:* ex σὺν et ἀναλίσκω.
Σῠνᾰνᾰ'μιξῐς, εως, ἡ, *commixtio, commercium.* à perf. pass. verbi συνανα μίγνυμι.
Σῠνᾰνᾰπαύομαι, *simul quiesco, unà refocillor:* f. αύσομαι. ex σὺν, ἀνὰ, et παύω, *cesso:* a. 2. ἔπαον.
Σῠνᾰνᾰπλέκω, *implico:* f. πλέξω. perf. πέπλεχᾰ. ex σὺν, ἀνὰ, et πλέκω, *necto.*
Σῠνᾰνᾰστρέφω, f. ψω, *unà revertor, unà refero pedem, retrocedo.* σῠνᾰνᾰστρέφομαι, *conversor cum aliquo:* ex σὺν, ἀνὰ, et στρέφω, *verto:* f. ψω.
Σῠνᾰνᾰστροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio, conversatio:* à præc.
Σῠνᾰνᾰφέρω, *simul eveho:* f. σῠνᾰνοίσω. perf. σῠνᾰνήνεγκᾰ. ex σὺν, ἀνὰ, et φέρω.
Σῠνᾰνᾰφορᾶ`, ᾶς, ἡ, *relatio* vel *respectus ad aliquid,* ἐπὶ τὰ θεῖα, *ad res divinas.* Antonin. iii. § 13. ex σὺν, ἀνὰ, et φέρω.
Σῠνᾰνεστρᾰ'φην, a. 2. ind. pass. verbi συναναστρέφω.
Σῠνᾰνίστημῐ, f. αστήσω, *unà concilo:* ex σὺν et ἀνίστημι.
Σῠναντᾰ'ω, -ῶ, *occurro:* cum dat. f. ήσω. f. 1. part. act. σῠναντήσων, οντος. aor. 1. ind. act. σῠνήντησᾰ. a. 1. part. σῠναντήσᾱς. Ex σὺν et ἀντάω, *obvius fio.* Th. ἀντί.
Σῠνάντημᾰ, ᾰτος, τὸ, *occursus, eventus, exitus:* à præc.
Σῠνάντησῐς, εως, ἡ, *occursus:* ab eod.
Σῠναντιάζω, f. ᾰ'σω, *occurro:* ex σὺν et ἀντιάζω.
Σῠναντῐλαμϐᾰ'νω, *vicissim juvo, opem fero:* cum dat. a. 2. m. σῠναντελᾰϐόμην, ϐ, ετο. aor. 2. sub. med. σῠναντῐλᾰ'ϐωμαι, ῃ, ηται. Ex σὺν, ἀντὶ, et λαμϐάνω, *capio:* f. med. λήψομαι. a. 2. ἔλαϐον.
Σῠνάντομαι, *occurro, obviam eo:* Poët. pro συναντάω, q. v.
Σῠναντώντων, gen. plur. part. præs. verbi συναντάω.
Σῠναντῶσῐν, *occurrant,* 3. plur. præs. sub. verbi ejusd.
Σῠνάξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω, quod vide.
Σῠνᾰ'ορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *conjunctus, socius, comes.* Th. ἀείρω, *erigo:* f. ἀερῶ. perf. med. ἤορα, et Ion. ἄορα.
Σῠνᾰπᾰ'γω, *simul abripio:* f. ξω. perf. σῠναπῆχᾰ. præs. part. med. σῠνᾰπᾰγόμενος, ϐ, *obsecundans, obtemperans.* aor. 1. ind. pass. σῠνᾰπήχθην, ης, η, *simul abreptus fui.* a. 1. part. pass. σῠνᾰπαχθεὶς, έντος, *simul abreptus.* ex σὺν, ἀπὸ, et ἄγω, *duco.*
Σῠνᾰ'πᾱς, ᾶσᾰ, ᾰν, *simul omnis:* ex σὺν et ἅπας, *universus.* Th. πᾶς, *omnis.*
Σῠνᾰπέκρυψᾰ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω, *occulto.*
Σῠνᾰπέρχομαι, *unà cum aliquo abeo:* ex σὺν et ἀπέρχομαι.
Σῠνᾰπιστίᾰτο, Ion. pro συναφίσταντο, 3. pers. plur. imperf. pass. verbi συναφίστημι. vide ἀφίστημι. Alii legend. censent συναπισταίατο.
Σῠνᾰποδρᾰ'ω, -ῶ, *unà aufugio:* ex σὺν et ἀποδράω.
Σῠνᾰποθνήσκω, *simul morior:* cum dat. a. 2. ind. act. σῠνᾰπέθᾰνον, ες, ε. a. 2. inf. σῠνᾰποθᾰνεῖν. ex σὺν, ἀπὸ, et θνήσκω, *morior:* f. 2. med. θανϐμαι. perf. act. τέθνηκα.
Σῠνᾰποκρύπτω, f. ψω, *simul abscondo:* ex σὺν et ἀποκρύπτω.
Σῠνᾰπολέσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. et
Σῠνᾰπόλῃ, *simul pereas,* 2. sing. a. 2. sub. med. à
Σῠνᾰπόλλῡμῐ, *unà perdo:* f. σῠνᾰπολέσω. med. σῠνᾰπόλλῠμαι, *unà pereo.* a. 2. med. σῠνᾰπωλόμην, ϐ, ετο. ex σὺν et ἀπόλλυμι.
Σῠνᾰποστέλλω, *simul mitto, ablego:* f. σῠνᾰποστελῶ. perf. σῠνᾰπέσταλκᾰ. a. 1. σῠνᾰπέστειλᾰ. ex σὺν et ἀποστέλλω.
Σῠνάπτω, *agglutino, annecto, copulo, conjungo, attingo, advenio, adsum:* fut. ψω. perf. σῠνῆφᾰ. συνάπτει ὥρα, *tempus instat et urget.* Th. ἅπτω, *necto:* f. ψω. perf. ἧφα.
Σῠνᾶραι, aor. 1. inf. act. verbi συναίρω, *confero.* Th. αἴρω, *tollo:* f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. a. 1. ἦρα.
Σῠνάρασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ejusd.
Σῠνᾰρήρακται, Att. redupl. pro συνήρακται, 3. sing. perf. pass. à
Σῠνᾰράσσω, f. ξω, *collido, confligo.* Th. ἀράσσω, *pulso.*
Σῠνᾰρῐθμέω, -ῶ, *connumero, computo:* f. ήσω. perf. ηρῖθμηκᾰ. ex σὺν et ἀριθμέω, *numero.*
Σῠναρκέομαι, -ϐμαι, cum dat. *sufficio, patientèr aliquem fero,* Theoph. Charact. c. iii. à σὺν et ἀρκέομαι, *contentus sum.*
Σῠναρμόζω, f. σω, *coapto, concinno; congruo, convenio, quadro:* ex σὺν et ἁρμόζω, *apto.*
Σῠναρμολογέω, -ῶ, *congruentèr coagmento, aptè concinno:* fut. ήσω. perf. σῠνηρμολόγηκᾰ. part. præs. pass. σῠναρμολογεόμενος, -ϐμενος, -εομένη, -ϐμένη, *congruentèr coagmentatus, -a.* Ex σὺν et ἁρμολογέω, -ῶ, *aptè concinno, compingo,* et hoc ab ἁρμὸς, (pro ἁρμὸς, ϐ, ὁ, *compages:* ab ἄρω, *apto:* fut. ἀρῶ. perf. ἦρκα. perf. pass. ἦρμαι,) et λέγω, *dico.*
Σῠνάρμοξεν, Dor. et Ion. pro συνήρμοξεν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω.
Σῠναρμοσθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Συναρπᾰγὴ, ῆς, ἡ, abreptio, correptio, rapina: à

Συναρπάζω, simul abripio, diripio: f. ᾰ́σω. perf. συνήρπᾰκᾰ. plusq. perf. συνηρπᾰ́κειν, εις, ει. a. 1. ind. act. συνήρπᾰσᾰ. a. 1. part. συναρπᾰ́σᾱς, αντος. a. 1. ind. pass. συνηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συναρπασθεὶς, έντος, abreptus. Th. ἁρπάζω, rapio: f. σω, et Dor. ξω.

Συναρπᾰ́σᾱς, αντος, vide in præced.

Συναρτᾰ́ω, -ῶ, f. ήσω, conjungo: ex σὺν et ἀρτάω.

Συνάρχω, fut. ξω, unà impero: ex σὺν et ἄρχω.

Συνασπίζω, confertis clypeis pugno, testudine factâ pugno: ab ἀσπίζω, clypeo protego. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Συνασπισμὸς, ȣ͂, ὁ, mutua defensio, cum milites mutua scuta et hastas obtendunt capiti: à præced.

Συναυλίζομαι, unà commoror, conversor: f. m. ῐ́σομαι. perf. pass. συνηύλισμαι. Th. αὐλὴ, stabulum.

Σῠ́ναυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contubernalis: ex σὺν et αὐλή.

Συναυξᾰ́νω, simul augeo, facio crescere: f. συναυξήσω. perf. συνηύξηκᾰ. præs. pass. συναυξᾰ́νομαι, simul cresco: præs. inf. med. συναυξᾰ́νεσθαι. Ex σὺν et αὐξάνω, seu αὔξω, augeo: f. ήσω. Th. ἀέξω, idem.

Συναυξηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.

Συνᾰ́φειᾰ, ᾱς, ἡ, conjunctio: à συναφής.

Συνᾰφὴ, ῆς, ἡ, conjunctio, connexio: à perf. med. verbi συνάπτω.

Συνᾰφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conjunctus, contiguus: à συνάπτω.

Συναχθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi συνάγω, congrego: fut. άξω. perf. συνῆχα. Th. ἄγω, duco.

Συναχθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Συνάχθομαι, condolesco; in 3. pl. συνάχθονται. ex σὺν et ἄχθομαι, gravor, ægrè feror. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus.

Σῠ́ναψῐς, εως, ἡ, conjunctio: ex συνάπτω.

Συνάψομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi συνάπτω, connecto. Th. ἅπτω, necto: f. ψω.

Συνδάκνω, commordeo, compungo: ex σὺν et δάκνω.

Συνδειπνέω, -ῶ, f. ήσω, concœno: à σὺν et δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, cœna.

Συνδείπνησον, ᾰ́τω, a. 1. imperat. verbi præc.

Σύνδεσμος, ȣ, ὁ, nexus, vinculum: à συνδέω, quod vide.

Συνδεύμενος, Ion. pro συνδεόμενος, -ȣ́μενος, qui vinctus est cum aliquo: à

Συνδέω, simul vincio, colligo, connecto, consocio, concilio: f. ήσω. perf. συνδέδεκᾰ. perf. pass. συνδέδεμαι. perf. part. pass. συνδεδεμένος, simul vinctus. Ex σὺν et δέω, ligo.

Συνδῐᾰβάλλω, f. βλήσω, unà calumnior: ex σὺν et διαβάλλω.

Συνδῐαιτᾰ́ομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, unà vivo cum aliquo: ex σὺν et διαιτάομαι.

Συνδῐᾰκινδῡνεύω, cum aliquo periculum subeo: ex σὺν, διὰ, et κινδυνεύω, periclitor. Th. κίνδυνος, periculum.

Συνδῐᾰταλαιπωρέω, -ῶ, fut. ήσω, unà miserias perfero: ex σὺν, διὰ, et ταλαιπωρέω.

Συνδῐᾰτῐ́θημῐ, f. θήσω, unà dispono: ex σὺν et διατίθημι.

Συνδῐᾰτρῑ́βω, commoror apud vel cum, consuetudinem habeo cum; versor in, operam et studium pono in: imperf. συνδῐέτρῑβον, ες, ε. ex σὺν et διατρίβω. Th. τρίβω, tero: fut. ψω. perf. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.

Συνδῐᾰφέρω, cum alio perfero aut sustineo, aliquem in re aliquâ tolerandâ adjuvo. ex σὺν et διαφέρω.

Συνδῐᾰχειρίζω. Vide in διαχειρίζω, f. ῐ́σω, contrucido. ex σὺν et διαχειρίζω.

Συνδῐέτρῐβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi συνδιατρίβω.

Συνδῐῃτᾶτο, 3. sing. imperf. m. verbi συνδιαιτάομαι, -ῶμαι, cohabito, contubernalis sum: à διαιτάομαι, vitam dego. Th. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Συνδῐκάζω, f. ᾰ́σω, unà judico: ex σὺν et δικάζω.

Συνδῐκέω, -ῶ, f. ήσω, rem alterius in judicio ago et adjuvo: ex σὺν et δίκη.

Σύνδῐκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, testis, comes, adjutor; propriè σύνδικοι vocantur plures patroni, qui simul unam eandemque causam in judiciis defendunt. Th. δίκη, jus.

Συνδῐοικέω, -ῶ, f. ήσω, unà administro: ex σὺν et διοικέω.

Συνδῐώκω, f. ξω, unà persequor: ex σὺν et διώκω.

Συνδοκεῖν dicitur de quo inter multos convenit, quod communitèr placet. Th. δοκέω, censeo.

Συνδοκῐμάζω, f. ᾰ́σω, simul exploro, simul probo: à σὺν et δοκιμάζω.

Συνδοκῐμᾰ́σοντᾰς, acc. pl. f. 1. part. act. verbi præc.

Συνδοξάζω, simul glorifico: fut. ᾰ́σω. perf. συνδεδόξᾰκᾰ. aor. 1. ind. pass. συνεδοξάσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. συνδοξασθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. συνδοξασθῶμεν. à σὺν et δοξάζω, opinor, sentio; et hoc à δόξα, ης, ἡ, opinio. Th. δοκέω.

Σύνδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conservus, -a. Th. δȣ͂λος, servus.

Συνδρᾰμέω, -ῶ, concurro: f. ήσω. perf. med. -δέδρομᾰ.

Συνδρᾰμόντων, gen. pl. aor. 2. part. act. verbi συντρέχω, concurro. Th. τρέχω, curro: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Συνδρομᾰ́δες, ων, concurrentes: Epithet. insularum, quæ et συμπληγάδες appellantur. Vide præced.

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, concursus: à perf. med. verbi συντρέχω· vide in συνδραμόντων.

Σύνδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. concurrens; consentiens; cursûs socius: ab eod.

Συνδυάζω, copulo, communico, conjungo: fut. άσω. perf. -δεδῠ́ακα.

Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, Poët. duo simul conjuncti, bini: ex σὺν et δύω, duo.

Συνέβᾰλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω.

Συνέβη, et Dor. συνέβᾱ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, evenio. Th. βαίνω, eo: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συνεβόσκετο, 3. sing. imperf. pass. verbi συμβόσκω, unà pasco: quod à βόσκω, pasco. Th. βόω, pasco: f. όσω et ώσω.

Συνεβȣ́λευον, ες, ε, imperf. verbi συμβȣλεύω, consulto, hortor: quod à βȣλεύω, idem. Th. βȣλὴ, consilium.

Συνεβȣλεύσᾰτο et συνεβȣλεύσαντο, 3. sing. et pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Συνέγειρον, allevà, a. 1. imperat. act. à

Συνεγείρω, simul excito. Th. ἐγείρω, excito: f. -ερῶ. aor. 1. ἤγειρα. aor. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η.

Συνέδρᾰμον, aor. 2. verb. συντρέχω.

Συνεδρείᾱ, ᾱς, ἡ, consessus, consilium: à σύνεδρος.

Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præs. ind. act. à

Συνεδρεύω, f. εύσω, consideo: à σύνεδρος.

Συνεδρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *consessus:* ab eod.
Συνέδριον, ου, τὸ, *consessus,* sc. *judicum:* à
Σῠ'νεδρος, ου, ὁ, *consessor, assessor, consiliarius:* ex σὺν et ἕδρα.
Συνεεργᾰ'θω, id. quod seq.
Συνέεργω, Poët. pro συνέργω, quod pro συνείργω, *simul includo, colligo, constringo.* Th. εἴργω, *includo.*
Συνεζευγμένος, η, ον, *conjunctus, a, um,* perf. part. pass. verbi συζευγνύω, vel -υμι, *conjungo:* quod ex σὺν et ζευγνύω, seu -υμι, *jungo:* f. ζεύξω.
Συνεζευγμένως, *conjunctim:* adv. à præced.
Συνέζευξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συζευγνύω, *conjungo:* quod vide.
Συνεζήτει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi συζητέω, *discepto,* quod vide.
Συνεζωοποίησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συζωοποιέω, quod vide.
Συνέηκᾰ, ᾰς, ε, Ion. pro συνῆκα, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *intelligo:* f. συνήσω. ex σὺν et ἵημι, seu ἕω, *mitto.*
Συνεθέμεθᾰ, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *constituo:* fut. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 2. m. συνεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono.*
Συνέθεντο, *componebant,* 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.
Συνέθευ, Dor. pro συνέθεσο, -θεο, vel -θου, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *paciscor:* a. 2. m. συνεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*
Συνεθίζω, fut. ῐ'σω, *consuefacio:* ex σὺν et ἐθίζω. Th. ἔθος, *mos, consuetudo.*
Συνεθισθῇς, 2. sing. aor. 1. sub. pass. verbi præc.
Συνειδέω, f. ήσω, *sum conscius:* ab εἰδέω, *scio.* Th. εἴδω, idem.
Συνείδησῐς, εως, ἡ, *conscientia, intelligentia:* in pl. συνειδήσεις. à præced.
Συνεῖδον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω, *perspicio.*
Συνειδυῖᾰ, ᾱς, ἡ, f. g. et in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, *conscius:* contractè pro συνειδηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi συνειδέω, quod vide.
Συνείδω, *scio, perspicio:* aor. 2. infin. συνῑδεῖν. a. 2. part. συνῑδὼν, όντος. perf. med. σῠ'νοιδᾰ, *conscius mihi sum.* Th. εἴδω, *scio, video:* f. m. εἴσομαι.
Συνειδὼς, ότος, vide in συνειδυῖα.
Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, perf. part. pass. verbi συλλέγω, *colligo.*
Συνειλέω, -ῶ, fut. ήσω, *convolvo, cogo, compello, includo:* ex σὺν et εἰλέω.
Συνείληφᾰ, perf. ind. act. Att. undè συνειληφὼς, υῖᾰ, ὸς, perf. part. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo,* quod vide.
Συνειληφυῖᾰ, et σῠνειληφὼς, vide in συνείληφα.
Συνείληχᾰ, ᾰς, ε, Att. pro συλλέληχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi συλλαγχάνω, *simul sortior.* Th. λαγχάνω, *sortior:* a. 2. ἔλαχον, tanquam à λήχω inusitat. perf. med. λέλογχα.
Συνειλοχέναι, *collegisse,* perf. infin. Att. et
Συνειλοχὼς, υῖᾰ, ὸς, perf. part. Att. verbi συλλέγω, *colligo.* Th. λέγω, *lego:* f. ξω. perf. λέλεχα, et Att. εἴλοχα.
Σῠ'νειμῐ, *sum cum alio, consuetudinem habeo; sermocinor, in conventu discepto:* cum dat. imperf. σῦνῆν. f. ἔσομαι. præs. infin. συνεῖναι. præs. part. σῦνὼν, *conversans.* οἱ συνόντες τῷ Σωκράτει, *Socratis familiares, discipuli:* ex σὺν et εἰμὶ, *sum.*
Συνειπεῖν, *alicui assentire, alicui patrocinari.* Th. ἔπω, *dico.*
Συνείπετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέπομαι, *comitor.* Th. ἕπω, *sequor.*
Συνείρω, *connecto, perpetuâ oratione declamo; item cohæreo:* ex σὺν et εἴρω, *necto.*
Συνεὶς, *conscius,* a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo,* quod vide.
Συνεισελθεῖν, a. 2. infin. act. à
Συνεισέρχομαι, *simul ingredior:* cum dat. a. 2. ind. σῦνεισῆλθον, ες, ε. ex σὺν et εἰσέρχομαι.
Συνεισέφρησε, Att. Sync. pro σῦνεισεφόρησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, *simul induco:* quod à φορέω, *gesto.* Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω derivari, *intus admitto.*
Συνεισῆλθε, 3. sing. aor. 2. ind. act. à συνεισέρχομαι.
Συνεῖχε, *continebat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi συνέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον. f. σχήσω.
Συνείχετο, *angebatur,* 3. sing. imperf. pass. verbi συνέχω, *constringo.* Vide præced.
Συνεκᾰ'θῐσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *unà colloco et sedeo,* quod vide.
Συνεκαίετο, *coardebat,* 3. sing. imperf. pass. verbi συγκαίω, quod ex σὺν et καίω, *uro:* fut. καύσω. a. 2. ἔκαον. a. 2. pass. ἐκάην.
Συνεκβῐβάζω, f. ᾰ'σω, *adjuvo ut emergant:* ex σὺν et ἐκβιβάζω.
Συνεκβοᾰ'ω, -ῶ, f. ήσω, *unà cum aliis proclamo.*
Συνέκδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *socius peregrinationis:* ab ἔκδημος, *absens à popularibus suis.* Th. δῆμος, *populus.*
Συνεκέκρᾶτο, (Syncop. pro συνεκεκέρατο) 3. sing. plusq. perf. pass. et
Συνεκέρᾰσᾰ, ᾰς, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, *contempero:* f. συγκεράσω. perf. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, *misceo.*
Συνεκῑ'νησᾰν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συγκινέω, -ῶ, *commoveo:* f. ήσω. quod ex σὺν et κινέω, *moveo.*
Συνεκκεντέω, -ῶ, *unà confodio, occido:* ex σὺν et ἐκκεντέω, *effodio.*
Συνεκλάμπω, f. ψω, *unà effulgeo:* ex σὺν et ἐκλάμπω.
Συνέκλεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo,* quod vide.
Συνέκλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà electus:* ex σὺν et ἐκλέγω, *eligo.* Th. λέγω, *lego:* f. ξω.
Συνεκπολεμέω, -ῶ, f. ήσω, *unà debello, simul vinco:* ex σὺν et ἐκπολεμέω.
Συνεκπράσσω, *simul exigo:* in med. *unà ulciscor.*
Συνεκρότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκροτέω, *complodo.*
Συνεκτάττω, *simul instruo:* à verbo τάττω, seu -σσω, *ordino.*
Συνεκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *cohibendi seu continendi vim habens, continens et in statu suo conservans, compactus:* à συνέχω, *cohibeo, contineo.*
Συνεκτρέφω, *unà enutrio, simul alo:* fut. ψω. à verbo τρέφω, *nutrio.*
Συνεκτρέχω, *unà excurro, evenio, adjuvo.* Th. τρέχω.
Συνεκτρῑ'βω, f. ψω, *contero.* Th. τρίβω.
Συνέκτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *simul nutritus:* à συνεκτρέφω.
Συνέλᾰβον, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo,* quod vide.
Συνελᾰβόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab eod.
Συνελᾰ'λουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλαλέω, -ῶ, *colloquor,* quod vide.
Συνελαύνω, *compello, -is:* f. συνελᾰ'σω. a. 1. συνήλᾰσᾰ, *compuli.* Th. ἐλαύνω, *agito.*
Συνέλεξᾰν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

Συνέλευσις, εως, ἡ, *conventus*: à συνέρχομαι, *convenio*.
Συνεληλυθότας, acc. pl. part. m. verbi συνέρχομαι, *convenio*.
Συνελήφθην, ης, η, *conceptus fui*; et in 3. pl. συνελήφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.
Συνελθεῖν, a. 2. infin. act. et
Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, quod vide.
Συνελκύω, *simul traho, contraho*: ex σὺν et ἑλκύω, f. ύσω, *traho*. Th. ἕλκω, idem.
Συνέλκω, fut. ξω, idem; etiam *traho* simpliciter: ex σὺν et ἕλκω, *traho*.
Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi συλλογίζομαι, *ratiocinor*, quod vide.
Σύνελον pro συνεῖλον, aor. 2. verbi συναιρέω.
Συνελόντι, dat. sing. a. 2. part. act. verbi συναιρέω, *simul everto, contraho in unum*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. part. ἑλὼν, όντος.
Συνεμάχησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, *pugnæ sum socius, sto à partibus alicujus*: f. ήσω. Th. μάχομαι, *pugno*.
Συνεμβαίνω, f. βήσω, *unà conscendo, insurgo*: ex σὺν et ἐμβαίνω.
Συνέμεν, a. 1. infin. act. Dor. et Æol. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, *percipio, intelligo*: quod vide.
Συνεμπνέω, f. εύσω, *unà inspiro*: ex σὺν et ἐμπνέω.
Συνενείκειεν, Ion. et Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, *confero*. Vide ἐνείκεις.
Συνενείκεται, *confertur*, 3. sing. præs. ind. pass. à συνενείκω, Poët. pro συμφέρω.
Συνενήνοχα, ας, ε, perf. med. verbi συμφέρω. ὐδὲ τῦτο συνενήνοχεν αὐτῷ, Dem. de Rhod. lib. *nihil hoc ei profuit*.
Συνεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *unà diripio*: à σὺν et ἐξαιρέω.
Συνεξαμαρτάνω, *unà erro* vel *delinquo*; in 3. pl. συνεξαμαρτάνυσι. Ex σὺν et ἐξαμαρτάνω.
Συνέξειμι, f. είσομαι, *unà exeo*: ex σὺν et ἔξειμι.
Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Ion. pro συνεξεπράξαντο, à συνεκπράσσω.
Συνεξέρχομαι, *convenio, unà exeo*: f. 1. m. -ελεύσομαι. perf. -ελήλυθα. Th. ἔρχομαι.
Συνεξετάζονται, 3. pl. ind. pass. à
Συνεξετάζω, f. άσω, *exquiro*: ex σὺν et ἐξετάζω.
Συνεξέταττον, imperf. verbi συνεκτάττω, *simul ordino*.
Συνεξοκέλλω, *pertraho*: ex σὺν, ἐξ, et ὀκέλλω, *appello*. Th. κέλλω, f. σω, idem.
Συνεξομοιῦμαι, *assimilor*: ex σὺν et ἐξομοιόω, *assimilo*: et hoc ab ὅμοιος, ϋ, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.
Συνεξομοιῦσθαι, præs. inf. pass. verbi præc.
Συνεξορμάω, *unà irrumpo*: ex σὺν et ἐξορμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.
Συνεξώκειλεν, *pertraxit, devenit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω.
Συνεορτάζω, f. άσω, *unà festum celebro*: ex σὺν et ἑορτάζω.
Συνεοχμὸς, Att. pro συνοχμὸς, idem quod συνοχὴ, ῆς, ἡ, *junctura, commissura*: à συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.
Συνεπαθήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, *condoleo*: quod vide.
Συνέπαινος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *consentiens, comprobans*: ex σὺν et ἔπαινος.
Συνεπακολυθέω, -ῶ, f. ήσω, *unà subsequor, simul sector*: ex σὺν et ἐπακολυθέω, *subsequor*.
Συνεπανίστημι, f. στήσω, *unà ad seditionem incito*: voce med. *unà insurgo*: ex σὺν et ἐπανίστημι.
Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα, quod vide in συνέπηξεν.
Συνεπάψασθαι, Ion. pro συνεφάψασθαι, *simul attingere et aggredi*, aor. 1. infin. m. verbi συνεφάπτομαι.
Συνεπελαφρύνω, *simul allevo*: ex σὺν, ἐπὶ, et ἐλαφρύνω, *allevo*. Th. ἐλαφρὸς, ῦ, *levis, celer*.
Συνέπεμψα, a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, *unà mitto*. Th. πέμπω, *mitto*: f. ψω. perf. πέπεμφα.
Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι.
Συνέπηξεν, *condensavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι.
Συνεπιθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi συνεπιτίθημι.
Συνεπιμαρτυρέω, -ῶ, *testimonium insuper præbeo, adstipulor*: f. ήσω. perf. συνεπιμεμαρτύρηκα. ex σὺν et ἐπιμαρτυρέω. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ ϗ ἡ, *testis*.
Συνεπιμέλομαι, *unà curo*. Th. μέλει, *curæ est*.
Συνεπίομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi συμπίνω, *bibo cum aliquo*: cum dat. fut. συμπώσω. perf. συμπέπωκα. aor. 1. ind. act. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo*.
Συνεπιπονέω, *unà laboro*: ex σὺν, ἐπὶ, et πονέω, *laboro*.
Συνεπισκέπτομαι, *unà inspicio, unà considero*: f. 1. m. -ψομαι. à σὺν et ἐπισκέπτομαι.
Συνεπισπᾶσθαι, præs. infin. pass. verbi
Συνεπισπάω, -ῶ, *simul attraho*. Th. σπάω.
Συνεπισπεύδω, f. εύσω, *adjuvo ut quid celeriùs fiat*: ex σὺν et ἐπισπεύδω.
Συνεπισπόμενος, *simul sequens*. Vide in σπεῖο, *sequere*.
Συνεπίσταμαι, *conscius sum mihi, simul scio*. ex σὺν et ἐπίσταμαι.
Συνεπισχύω, *viribus meis aliquem adjuvo, auxilior, confirmo, suppetias fero*: fut. ύσω. perf. συνεπίσχυκα. ex σὺν et ἐπισχύω.
Συνεπιτίθημι, *simul impono*, i. e. *imputo*. συνεπιτίθεμαι, *simul adorior et invado, insurgo, aggredior; infestus sum; utor, abutor*. ex σὺν et ἐπιτίθημι.
Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, *suffoco*: f. ξω. perf. συμπέπνιχα. aor. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.
Συνέπνιξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Συνεπόδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. à συμποδίζω.
Συνέπομαι, *consequor, comitor*; cum dat. imperf. m. συνεπόμην, ϋ, ετο· quod ex σὺν et ἕπω, *sequor*.
Συνεπτώκει, *inciderat*, Ion. legitur pro συνεπεπτώκει, 3. pers. sing. plusq. perf. act. verbi συμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*.
Συνερανίζω, f. ίσω, *colligo, cogo, congero; confero, contribuo; opitulor ad aliquid efficiendum*. Isoc. ad Philippum. ex σὺν et ἐρανός.
Συνεράω, -ῶ, *simul amo*, Mosch. ult. ex σὺν et ἐράω. Item *confero aliquid, contribuo*. ἐρανοὶ δὲ εἰσὶν ἀπὸ τῦ συνερᾶν ϗ συμφέρειν ἕκαστον, Athen. l. viii.
Συνεργέω, -ῶ, *unà operor, adjuvo*: imperf. συνήργεον, -ϐν, -εες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. perf. συνήργηκα. à συνεργός.
Συνεργήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi præc.
Συνεργὸς, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor, administer, collega*: ex σὺν et ἔργον.
Συνερείδω, f. είσω, *defigo; impingo, incumbo, impressionem facio*. pass. συνερείδομαι, *cohæ-*

reo, *consertus sum, defigor*. ex σὺν et ἐρείδω.

Συνερέω, ῶ, fut. ήσω, *adsentior*. συνερρέντων, *assentientium*, Lys. ubi alii συνεργέντων, *adjuvantium*. ex σὺν et ἐρέω.

Συνέριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *socius laboris*; propriè *qui* vel *quæ lanificium simul exercet*: ex σὺν et ἔριθος, quod fit ab εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

Συνέρχομαι, *convenio, unà venio; in unum eundemque locum, finem*, vel *consilium venio; matrimonium ineo*: imperf. m. συνηρχόμην, ου, ετο. f. m. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. συνελθεῖν. a. 2. part. συνελθὼν, οῦσα, όν. perf. med. συνελήλυθα, ας, ε. perf. part. med. συνεληλυθὼς, υῖα, ός. plusq. perf. ind. med. συνεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Σύνες, *intellige*; et in 2. plur. σύνετε, aor. 2. imperat. act. verbi συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Συνεσβαίνω, f. βήσω, *unà adscendo*: ex σὺν et ἐσβαίνω.

Συνέσει, dat. sing. à σύνεσις, εως, ἡ, *intelligentia*; acc. σύνεσιν. verbi συνίημι, *intelligo*, qu. v.

Συνεσθίω, *vescor cum aliquo*: imperf. συνήσθιον, ες, ε. ab ἐσθίω, f. ίσω, idem quod ἔσθω, *edo, comedo*.

Σύνεσις, εως, ἡ, *intelligentia, intellectus, prudentia, sapientia, conscientia; coitio*: à συνίημι.

Συνεσκυθρωπάσαμεν, 1. pl. a. 1. verbi συσκυθρωπάζω, *simul contristor*: f. άσω.

Συνεσπάραξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. à συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo*: f. ξω. perf. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, *lacero*.

Συνεσπειραμένος, η, ον, præs. part. pass. verbi συσπειράω, quod vide.

Συνεσταλμένος, *contractus*, perf. part. pass. à συστέλλω, *contraho*, quod vide.

Συνέστασαν, *constituti erant*, Poët. pro συνέστησαν, 3. plur. a. 2. act. verbi συνίστημι.

Συνεσταυρώθην, ης, η, *simul crucifixus sum*, a. 1. ind. pass. et

Συνεσταυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi συσταυρόω, *unà crucifigo*: fut. ώσω. perf. συνεσταύρωκα. Th. σταυρὸς, οῦ, ὁ, *crux*, seu *palus erectus*.

Συνέστειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, *compono ad sepulturam, subtraho*: f. συστελῶ. perf. συνέσταλκα. aor. 1. συνέστειλα. Th. στέλλω, *contraho*.

Συνεστὼς, part. perf. verbi συνίστημι.

Συνεστῶσα μάχη, *prælium quod adhuc committitur*, perf. part. act. fœm. gen. per Epenth. τοῦ ε pro συνεστῶσα, qu. per Crasin dicitur pro συνεστακῶσα, verbi συνίστημι. Sic συνεστῶτες λίμῳ, *qui in fame sunt constituti; fame enecti*: perf. part. masc. gen. ab eod. verbo.

Συνέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Συνέστηκε, 3. pers. perf. ind. act. et

Συνεστήκει, Ion. pro συνειστήκει, *perstitit, duravit*, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνεστηκυῖαι, *firmæ*, nom. pl. perf. part. f. g. verbi ejusd.

Συνεστήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, *constituo*: fut. συστήσω. perf. συνέστακα. perf. part. συνεστακὼς, et per Crasin συνεστὼς, ῶτος. Th. ἵστημι, *statuo*.

Συνεστιάω vel συνεστιάομαι, *convivio seu epulo excipio*.

Συνεστίη, ης, ἡ, *convivium*. Th. ἑστία, *focus*.

Συνέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *convictor*: ex σὺν et ἑστία.

Συνεστῶτας, acc. pl. perf. part. act. verbi συνίστημι, q. v.

Συνέσχον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, *socia, scortum, concubina*.

Συνέταιρος, ου, ὁ, *sodalis, adjutor*.

Συνέταξα, ας, ε, *præcepi*, a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, *constituo*: fut. ξω. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*: perf. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω, *unà sepelio*. Th. θάπτω, *sepelio*: fut. ψω. perf. τέθαφα. a. 2. ἔταφον.

Σύνετε, *intelligite*, 2. pl. a. 2. imperat. à συνίημι, *intelligo*.

Συνετέθειντο, *constituerant*, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi συντίθημι, *constituo*, q. v.

Συνετέλεσα, ας, ε, *finii*, aor. 1. ind. act. à συντελέω, q. v.

Συνετήρει, 3. sing. imperf. act. verbi συντηρέω, *observo*, quod vide.

Συνετίζω, *intelligentem reddo*: à συνητὸς, et hoc à συνίημι, *intelligo*; quod ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Συνετιῶ, fut. 1. Att. pro ίσω, præced. verbi.

Σύνετο, *intellexit*, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi συνίημι. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. med. ἕμην, σο, το.

Συνετὸς, ἡ, ὸν, *qui intelligi potest, intelligens, perspicax, prudens in judicando, sciens*: à συνίημι, *intelligo*: ab eod. th.

Συνετρίβη, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, *contero*. Th. τρίβω, *tero*: f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔτριβον.

Συνετῶς, adv. *intelligentèr*: à συνετός.

Συνεύαδον, *complacuerunt*, 3. pl. imperf. vel aor. 2. Pleonasmo Æol. pro ἕαδον, et hoc pro ἧδον, quod et detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε. ab ἅδω, *placeo*. Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω· perf. med. ἧδα, et ἕαδα.

Συνευδοκέω, *comprobo, assentior, consentio*, cum dat. fut. ήσω. perf. συνευδόκηκα. ex σὺν et εὐδοκέω.

Συνευνάζω, et άζομαι, fut. άσω, *simul dormio, concumbo*: ex σὺν et εὐνάζω.

Συνευνάσθην, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præc.

Συνευνέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *conjux*: ex iisd. cum seq.

Σύνευνος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui* vel *quæ eodem cubili utitur; maritus*, vel *uxor*: ex σὺν et εὐνή.

Συνευπορέω, -ῶ, *unà comparo, operam suppedito*: ex σὺν, εὖ, et πείρω, *transadigo*.

Συνευφραίνομαι, *collætor*.

Συνευωχέω, ῶ, f. ήσω, *unà convivio excipio*: et συνευωχέομαι, -οῦμαι, *unà epulor*: cum dat. ex σὺν et εὐωχέομαι, *convivio excipio*. Th. εὐωχία, ας, ἡ, *convivium, epulum*; qu. ab εὖ et ἔχω, *benè habeo, lætus sum*.

Συνεφάπτομαι, f. ψομαι, *simul capesso, simul suscipio et aggredior; adjuvo, opitulor*: ex σὺν et ἐφάπτομαι.

Συνεφίστημι, *unà præficio; attendo animum*: a. 2. ind. act. συνεπέστην. perf. part. act. συνεφεστὼς, ῶσα, ὸς, *unà præfectus*. præs. med. συνεφίσταμαι, *unà præsum, unà insurgo*. ex σὺν et ἐφίστημι.

Συνεφώνησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, *consentio*: f. ήσω. perf. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, *vox*.

Συνέχεια, ας, ἡ, *continuitas, perpetuitas, assiduitas, crebritas, densitas*: à συνεχής.

Συνέχεον, εες, εε, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω, *confundo*,

concito: fut. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. Th. χέω, fundo.

Συνεχέως, Ion. pro συνεχῶς, assiduè, frequentèr: adv. et

Συνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, continuus, conjunctus, creber, frequens, assiduus: et

Συνέχουσα, ης, ἡ, præs. part. act. f. g. ex

Συνέχω, cohibeo, contineo; constringo, colligo; comprimo; habeo, teneo; coëo, convenio; calleo: f. συνέξω. perf. συνέσχηκα. a. 2. συνέσχον, ες, ε. præs. pass. συνέχομαι. imperf. pass. συνειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, habeo.

Συνεχῶς, adv. continentèr, crebò, frequentèr, assiduè: à συνεχής.

Συνεψήφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, computo: f. ίσω. perf. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συνηγάγετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. verbi συνάγω, congrego: fut. ξω. a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω.

Συνῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd. et th.

Συνήγειρε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, unà excito: f. συνεγερῶ. a. 1. pass. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito: a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Συνηγμένος, η, ον, congregatus: perf. part. pass. gen. plur. συνηγμένων, verbi συνάγω.

Συνηγόρει, 3. sing. imperf. ind. act. à

Συνηγορέω, ῶ, fut. ήσω, patrocinor; assentior, adstipulor: ab ἀγορέω, seu ἀγορεύω, loquor, dico. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium: à

Συνήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, advocatus, patronus: ab eod. th.

Συνηγορεῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi συναγορεύω.

Συνηδέατε, 2. pl. plusq. perf. ind. Ion. verbi συνειδέω, fut. ήσω, plusq. perf. Att. συνῄδειν, Ion. συνῄδεα. Th. εἰδέω, vel εἴδω, scio.

Συνῄδει, conscius erat, 3. sing. plusq. perf. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio: fut. ήσω. perf. ηκα. plusq. perf. εἰδήκειν, et per Syncop. εἴδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, f. m. ήσομαι, pari voluptate et gaudio afficior, gratulor; ab ἥδομαι. Th ἡδὺς, suavis.

Συνήθεας, acc. pl. à συνήθης.

Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas: à συνήθης.

Συνήθη, nom. pl. n. g. à

Συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, consuetus, familiaris: ex σὺν et ἦθος, εος, τὸ, consuetudo.

Συνήθλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, -ῶ, unà certo: f. ήσω. perf. συνήθληκα. q. à σὺν et ἄεθλος, seu ἄθλος, ου, ὁ, certamen.

Συνήθους, gen. sing. à συνήθης, -εος, -ους, ὁ ϗ ἡ, consuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Συνηθροισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi συναθροίζω, congrego, quod vide.

Συνηθῶν, gen. plur. à συνήθης, εος. Th. ἦθος.

Συνήθως, pro more: adv. ab eod.

Συνῆκα, ας, ε, intellexi: et in 3. pl. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo, quod vide.

Συνήλασα, ας, ε, compuli, a. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, compello, -is. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω. perf. ἤλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi συνέρχομαι, convenio, quod vide.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ ϗ ἡ, coætaneus, æqualis: ex σὺν et ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem quod ἧλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, coætaneus. Th. ἡλικία, ας, ἡ, statura.

Συνήλικος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Dan. i. 10.

Συνηλοίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συναλοιάω, -ῶ, contundo: fut. ήσω. Th. ἀλοάω, comminuo: dicitur et ἀλοιάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, societatis aut fœderis sanctio, pactum: à seq.

Συνήμων, socius: à σύνειμι vel συνίημι.

Συνηνείχθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. à συμφέρω, conduco: perf. pass. συνήνεγμαι, et, inserto ι, συνήνειγμαι. hinc συνηνείχθην. Th. φέρω, fero: fut. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναντάω, occurro: fut. ήσω. ab ἀντάω, obvius fio: perf. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, pro, contrà.

Συνήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod συνάορος, conjunctus, socius, comes, congruens, compar, conjux. Ex σὺν et ἄρω.

Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi συνεργέω, -ῶ, unà operor: imperf. συνήργεον, -ουν, εες, -εις, -εε, ει. fut. ήσω. Th. ἔργον, opus.

Συνηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus umbrâ, umbrosus, consitus, refertus, densus. Th. ἐρέφω, tego.

Συνήρχετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέρχομαι, convenio: imperf. συνηρχόμην, ου, ετο, fut. συνελεύσομαι. aor. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνήσθιον, imperf. act. verbi συνεσθίω, vescor cum aliquo: f. ίσω. Th. ἔσθω, edo.

Συνῆτε, intelligatis, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi συνίημι, intelligo, quod vide.

Συνήφθην, a. 1. ind. pass. Vide in συνῆψα.

Συνήχθην, ης, η, et in 3. plur. συνήχθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco: f. ἄξω. perf. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. pass. ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συνάπτω, conjungo: fut. ψω. a. 1. pass. συνήφθην. Th. ἅπτω, necto.

Συνθάπτω, unà sepelio: f. ψω. perf. συντέθαφα. a. 2. -έταφον. a. 2. ind. pass. -ετάφην, ης, η, consepultus fui: a. 2. part. pass. -ταφεὶς, έντος. Th. θάπτω, sepelio.

Συνθέλω, simul volo, consentio: ex σὺν et θέλω, fut. ήσω, volo.

Σύνθεμα, ατος, τὸ, signum quod ex composito datur, tessera; pactum, fœdus: à συντίθημι.

Συνθέμενος, conjungens, ruminans, perpendens: a. 2. part. m. verbi συντίθημι, conjungo. Th. τίθημι, pono: fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. a. 2. imperat. m. θέσο, θέο ϗ θοῦ, θέσθω.

Σύνθεο, et σύνθου, compone, animadverte, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.

Συνθεσία, ας, ἡ, compositio, pactum: gen. plur. Æol. συνθεσιάων, à συντίθημι. Th. τίθημι, pono.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, commissura cujuslibet rei; SYNTHESIS figura Gramm. acc. sing. σύνθεσιν. ab eod.

Σύνθετο, Ion. pro συνέθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι.

Σύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, et συνθετὸς, ἡ, ὸν, compositus, coagmentatus: à συντίθεμαι.

Συνθέτως, conjunctim, adv. à præc.

Συνθέω, ῶ, f. ήσω, vel -θεύσομαι, concurro; ex σὺν et θέω.

Συνθεωρία, ίας, ἡ, profectio cum aliquo ad ludos, sive ad sacra facienda: ex σὺν et θεωρός.

Συνθῆκαι, nom. pl. à

Συνθήκη, ης, ἡ, *compositio, acervus, pactum, fœdus, consensus :* acc. pl. συνθήκᾶς· à συντίθημι, *compono.* Th. τίθημι, *pono.*

Σύνθημᾰ, ἄτος, τὸ, *compositum, constitutum, signum :* ab eod.

Συνθηρευτὴς, ȣ̃, ὁ, *venationis socius :* ex σὺν et θηρευτὴς, *venator.*

Σύνθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *venationis comes :* ex σὺν et θήρα.

Συνθήσει, *componet,* 3. sing. f. 1. ind. act. verbi συντίθημι.

Συνθλᾶ'σαι, a. 1. inf. act. verbi συνθλάω.

Συνθλασθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi seq.

Συνθλᾶ'ω, *confringo ; contundo, collido :* f. ά'σω. a. 1. -έθλᾰσᾰ. perf. -τέθλᾰκᾰ. perf. pass. -τέθλασμαι. aor. 1. ind. pass. -εθλάσθην. f. 1. pass. -θλασθήσομαι, ῃ, εται. à th. θλάω, *frango.*

Συνθλῑ'βω, *comprimo :* fut. ψω. imperf. -έθλῑβον, ες, ε. perf. -τέθλῑφᾰ. Th. θλίβω, *premo :* f. ψω.

Συνθνήσκȣσῐ, 3. plur. præs. ind. act. à

Συνθνήσκω, *commorior.* Th. θνήσκω, *morior :* f. 2. m. θανȣ̃μαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, propriè, *deliciis frango, effœmino, enervo, affligo ;* item *comminuo, confringo :* fut. ψω. aor. 1. -έθρυψᾰ. perf. τέτρῠφᾰ. Th. θρύπτω, f. ψω, *frango.*

Συνῑδεῖν, *perspicere, considerare :* a. 2. infin. act. verbi συνείδω, perf. med. σύνοιδα, *conscius mihī sum.* Th. εἴδω, *video :* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον.

Συνῑεῖν, præs. infin. à συνιέναι· à συνιέω, pro συνίημι, *intelligo :* a. 2. σύνην. Th. ἕω, *mitto.*

Συνῑεὶς, εῖσα, ὲν, *intelligens,* præs. part. act. verbi συνίημι.

Συνῑ'εμαι, *paciscor, convenio,* præ. med. et

Συνῑ'εμεν, Ion. pro συνιέναι, præs. infin. act. et

Συνῑ'ετε, *intelligite,* 2. pl. præs. imperat. act. συνίεθι, έτω, verbi συνίημι.

Συνιζᾰ'νω, fut. -ζήσω, *consido, subsido :* ex σὺν et ἱζάνω.

Συνίζω, idem quod præc. ex σὺν et ἵζω.

Συνῑ'ημῐ, propriè *committo ;* it. *intelligo :* 3. pl. συνῑȣ̃σῐ, pro -εῖσῐ. Sic Rom. iii. 11. συνῑῶν, pro συνῑεὶς, έντος, præs. part. ad formam ποιῶν, à συνιέω.

præs. imperat. act. συνῑ'εθῐ, έτω, et in 2. pl. συνῑ'ετε, *intelligite.* præs. sub. συνῑῶ, ῇς, ῇ, et in 3. plur. ῶσῐ. præs. inf. συνῑ'έναι. f. συνήσω, εις, ει, et in 3. pl. συνήσȣσῐ. perf. συνεῖκᾰ. a. 1. σύνῆκα. a. 2. σύ'νην, ης, η. a. 2. imperat. σύ'νες, συνέτω, et in 2. pers. pl. σύ'νετε. a. 2. sub. συνῶ, ῇς, ῇ, et in 2. plur. συνῆτε. ex σὺν et ἵημι vel ἕω, *mitto.*

Συνῑ'μεν, Ion. Æol. et Dor. pro συνιέναι, præs. infin. act. et

Συνῑόντες, nom. pl. a. 2. part. verbi σύνειμι, *simul eo :* ab εἶμι, *eo :* aor. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, όντος. Th. ἕω, *eo.*

Συνῑ'ȣν, pro συνίεσαν, *intelligebant,* 3. pl. imperf. act. quod à συνιέω, pro συνίημι.

Συνῑȣ̃σι, *intelligunt,* 3. pl. præs. ind. ab eod.

Σύ'νῑσαν, *concurrerunt, unà iverunt,* 3. plur. imperf. act. verbi σύνειμι, *unà eo ;* quod ab εἶμι, *eo :* imperf. εἶν, εἶς, εἶ, in dual. ἴτον, &c. Th. ἕω, *eo.*

Συνῑ'σᾱσῐ, *sciunt,* 3. plur. præs. ind. verbi ἴσημι, *scio.*

Συνιςᾰ'μενος, η, ον, præs. part. pass. συνίςασθαι, præs. infin. pass. verbi συνίςημι, *constituo.*

Συνίςᾰται, 3. pers. sing. præs. ind. m. verbi συνίςημι.

Συνιςάντος, gen. sing. part. præs. act. verbi ejusd.

Συνιςᾰ'νω, vel συνιςᾰ'ω, *commendo ;* idem quod συνίςημι, 2 Cor. iii. 1.

Συνίςημῐ, *constituo, compono, creo, molior ; stabilio, firmo ; commendo ; demonstro, doceo ; contraho.* Πασιῶνα αὐτῷ συνέςησᾰ, Isocr. Trap. p. 468. *Pasionem sponsorem ei dedi.* Τὴν παρασκευὴν αὐτῶν συνιςαμένην ἠσθάνετο, Xen. Cyrop. p. 46. 8vo. Hutch. *Cum apparatum adversus se conflatum videret.* τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιςῶντες ἑαυτȣ̀ς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν, 2 Cor. iv. 2. ubi πρὸς πᾶσαν συνείδησιν, non referenda sunt ad τὸ συνιςῶντες, sed ad τῇ φανερώσει, *commendantes nosmetipsos manifestationi veritatis ad quamcunque conscientiam hominum.* συνιςάνειν enim semper cum dat. aut expresso aut subintellecto construitur, ut Eph. v. 12. et iii. 1. vi. 4. quâ in re errant inter nostrates. Bos. Exerc. Græc. Θεȣ̃ δικαιοσύνην συνίςησι, Rom. iii. 5, *ostendit Dei judicium.* ἄρα συνίςα δεινὸν εἶναι περιορᾶν τὰς Ἑλληνίδας πόλεις καταδȣλȣμένας, Diod. Sic. p. 421. A. *simul ostendebat periniquum fore Græcas civitates à Barbaris premi.* præs. part. συνιςῶν, ῶντος, contractè à συνιςάω, -ῶ, idem quod συνίςημι. f. συςήσω. perf. συνέςᾰκᾰ. seu συνέςηκᾰ. perf. part. act. συνεςᾰκὼς, et per Crasin συνεςὼς, ῶσᾰ, *consistens :* et per Epenth. συνεςεὼς, ῶσᾰ. a. 1. ind. act. συνέςησᾰ. præs. inf. m. συνίςασθαι. Th. ἵςημι.

Συνιςῶν, et in nom. pl. συνιςῶντες, præs. part. act. à συνιςάω, *commendo,* idem quod συνίςημι, quod vide.

Συνίςωρ, ορος, ὁ, *cognitor, testis :* à σὺν et ἵςωρ, *sciens.*

Συνισχῡρῑεῖν, f. 1. infin. verbi

Συνισχῡρίζω, *corroboro :* f. ῐ'σω et ῐῶ. (nam polysyllaba in ίζω habent fut. in ίσω, vel ιῶ) ex σὺν et ἰσχυρίζω.

Συνῑῶν, (pro συνιεὶς,) præs. part. act. verbi συνιέω, idem quod συνίημι, *intelligo, committo.* Sed

Συνῑὼν, όντος, (pro συνεὶς,) a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Συνῑῶσι, 3. pl. sub. præs. act. ab eod. verbo.

Συνκωμάξᾰτε, Dor. pro συνκωμᾰ'σᾰτε, *choream unà instituite,* 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi συγκωμάζω· ex σὺν et κωμάζω, *comessor.* Th. κῶμος, ȣ, ὁ, *hymnus, comessatio.*

Συνναίεσκε, Ion. pro συνέναιε, 3. sing. imperf. act. verbi

Συνναίω, *cohabito.* Th. ναίω, *habito :* f. σω.

Συννενέᾰται, *in acervum congesti sunt,* Ion. pro συννένηνται, 3. pl. perf. pass. verbi συννέω.

Συννέφειᾰ, ας, ἡ, *congregatio nubium :* et

Συννεφέω, *nubes cogo :* à

Συννεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubilus, nube obductus, obscurus.* Th. νέφος, εος, τὸ, *nubes.*

Συννεχὲς, adv. *assiduè, continentèr :* à συνεχής.

Συννέω, vel συννήω, *innecto, intexo ;* item *in unum acervum congero, coacervo :* ex σὺν et νέω, *neo,* item *glomero.*

Συννῆσαι, *coacervare :* a. 1. inf. act. à præc.

Συννοέω, f. ήσω, *cogito, intelligo :* ex σὺν et νοέω, *mente agito.* Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens.*

Σύννοιᾰ, ας, ἡ, *profunda cogitatio ; intelligentia ; mœror :* ex σὺν et νόος, *mens.*

Συννοίη, ης, ἡ, Ion. pro præc.

Σύννομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui cum ali-*

quo pascitur; Metaph. *conjunctus, cognatus:* ex σὺν et νομὴ, *pabulum.* Th. νέμω, *pasco:* perf. med. νένομα.

Σύννȣς, ὁ ϗ ἡ, *cogitabundus:* ex σὺν et νόος, *mens.*

Συννυμφοκόμος, ȣ, ὁ, *qui cum aliquo sponsam comitatur et curat,* Eurip. Iphig. in Aul.

Σύννυμφος, ȣ, ἡ, *connupta;* aliis, *fratria;* aliis, *connurus.* Ruth. i. 15. ex σὺν et νύμφη.

Σῠνοδεύω, *iter facio cum aliquo:* f. εύσω. perf. σῠνώδευκᾰ. ex σὺν et ὁδεύω.

Σῠνοδῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *comitatus, iter commune;* à σύνοδος.

Σῠνόδῐον, ȣ, τὸ, *conjunctio* seu *coitus lunæ cum sole:* ab eod.

Σῠνοδοιπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *comes in itinere;* ex σὺν et ὁδοιπόρος. Th. πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.

Σῠ́νοδος, ȣ, ἡ, *congressus, concio; conventus,* seu *SYNODUS;* item *conjunctio, coitus;* etiam *proventus, reditus:* ex σὺν et ὁδὸς, *via.*

Σῠνοδῠνᾰ́ομαι, -ῶμαι, *condoleo.*

Σῠ́νοιδᾰ, *conscius mihi sum,* perf. med. σῠνειδέναι, perf. infin. m. à συνείδω. Th. εἴδω, *scio.*

Σῠνοικέω, *unà versor, unà habito, matrimonium contraho:* fut. ήσω. perf. σῠνῴκηκᾰ. Th. οἶκος.

Σῠνοίκησῐς, εως, ἡ, *cohabitatio, contubernium, consortium, connubium;* et

Σῠνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, *qui cum aliquo habitat, contubernalis:* à συνοικέω.

Σῠνοικῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *contubernium, plures domus eodem loco conjunctæ; civitas; cœnacularia domûs;* item simpl. *domus, ædes;* à σύνοικος.

Σῠνοικίζω, f. ῐ́σω, *unà habitare facio, connubio jungo; nuptum do; urbem civibus frequento, coloniam deduco.*

Σῠνοικιςὴς, ȣ̃, ὁ, *qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condendo ædificio, urbe,* &c. ex σὺν et οἰκιςὴς, ȣ̃, ὁ, *ædificator.* Th. οἶκος, ȣ, ὁ, *domus.*

Σῠνοικοδομέω, -ῶ, *unà ædifico:* fut. ήσω. perf. σῠνῳκοδόμηκᾰ. præs. pass. σῠνοικοδομέομαι, -ȣ̃μαι, *unà ædificor.* ex σὺν et οἰκοδομέω.

Σῠ́νοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *simul habitans, consors, contubernalis.* Th. οἶκος, *domus.*

Σῠνοισόμεθᾰ, *congrediemur,* 1. pl. f. 1. m. verbi συμφέρω. Th. φέρω, fut. οἴσομαι, aor. 1. ἤνεγκα, *fero.*

Σῠνολκὴ, ῆς, ἡ, *contractio:* à συνέλκω.

Σῠ́νολον, adv. *omninò, in universum:* à

Σῠ́νολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *integer, universus.* Th. ὅλος.

Σῠνολοφῡ́ρομαι, *unà lamentor.* Th. ὀλοφύρομαι, *lamentor, ejulo:* f. ȣ̃μαι.

Σῠνόλως, adv. *prorsùs, omninò:* à σύνολος.

Σῠνομᾰ́λιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro συνομῆλιξ, *ætate par, æqualis.* Vide ὁμῆλιξ.

Σῠνομῑλέω, -ῶ, *unà colloquor:* cum dat. f. ήσω. perf. σῠνωμῑ́ληκᾰ. Th. ὅμιλος, *cœtus, turba.*

Σῠνόμνῡμῐ, *conjuro, conspiro.* Vide ὄμνυμι, *juro.*

Σῠνομολογέομαι, -ȣ̃μαι, *assentior:* et

Σῠνομολογέω, ῶ, *assentior, consentio, comprobo; confiteor; paciscor:* ex σὺν et ὁμολογέω. Th. λέγω, *dico.*

Σῠνομορέω, ῶ, *confinis sum:* fut. ήσω. perf. σῠνωμόρηκᾰ. ex σὺν et ὅμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conterminus:* ab ὁμȣ̃, *unà,* adv. et ὅρος, *terminus.*

Σῠνομοσῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *conjuratio:* ex συνόμνυμι, *conjuro.*

Σῠνοπᾱδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *comes:* ex σὺν et ὀπάζω, *persequor, comitem do:* f. άσω.

Σῠνορῑ́νω, *concito, commoveo.* Ex σὺν et ὀρίνω.

Σῠνορᾰ́ω, -ῶ, *perspicio, intelligo:* fut. ᾱ́σω. perf. σῠνώρᾱκᾰ, et -εώρᾱκᾰ. Th. ὁράω.

Σῠνȣ́λωσῐς, εως, ἡ, *cicatricis contractio:* ab ȣ̓λὴ, *cicatrix.*

Σῠνȣσῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *consuetudo, conversatio, concubitus:* à σύνειμι, *unà sum, conversor.* Th. εἰμὶ, seu ἔω, *sum.*

Σῠνȣσῐασμὸς, ȣ̃, ὁ, *congressus:* à συνȣσιάζω, *coëo:* f. άσω.

Σῠ́νοφρῠς, ῠος, ὁ ϗ ἡ, *juncta supercilia habens; tristis, trux, arrogans.* Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium.*

Σῠνοχὴ, ῆς, ἡ, *continuatio; compressio, coarctatio; angustia et anxietas; conflictus in prælio; ambitus,* quo aliquid undique circumdatur, Jos. Ant. viii. 3. 2. à συνέχω, *constringo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Σῠνοχωκότε, *coarctati, in angustum coëuntes,* nom. dual. perf. part. act. Atticè pro συνοχηκότε· Atticorum enim est η vertere in ω, et Ion. rejicitur augmentum. à verbo συνοχέω. fut. ήσω. perf. συνώχηκα. quod à συνοχὴ, *coarctatio, angustia.* hoc à συνέχω, *constringo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Σῠ́νοψῐς, εως, ἡ, *conspectus, compendium,* seu *SYNOPSIS:* à συνόπτομαι.

Συντᾰγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio, præceptum:* et

Σύνταγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *res ordinata,* seu *ordinatio; agmen, exercitus; volumen,* seu *SYNTAGMA:* ex συντάσσω, vel -ττω, q. v.

Συντᾰ́μνω, Ion. pro συντέμνω, *concido, præcido; breve facio.* Th. τέμνω, *seco.*

Συντᾰνῠ́σαις, Æol. pro συντανύσας, aor. 1. part. act. verbi συντανύω, idem quod συντείνω, *tendo, vergo.* Th. τείνω, id.

Σύνταξῐς, εως, ἡ, *constructio,* seu *SYNTAXIS.* hinc Angl. SYNTAX, apud Gramm. item *ordo, classis; series; volumen; stipendium, tributum; quicquid certo modo præscriptum est* vel *imperatum.* acc. sing. σύνταξῐν· à συντάσσω, *construo.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino:* f. ξω.

Συντᾰράσσω, *conturbo:* f. άξω. perf. συντετᾰ́ρᾰχᾰ. ex σὺν et ταράσσω, *turbo.*

Συντάσσω, vel -ττω, *unà cum aliis ordino, colloco, constituo:* præs. pass. συντάσσομαι, vel συντάττομαι, *accingor, paratus sum.* οὐ συντέταγμαι, Dem. *non sum paratus, instructus.* Luc. in Asin. Vid. Grævii not. in Luc. Solœc. xxiv. fut. ξω. a. 1. συνέταξᾰ, ᾰς, ε, *præcepi:* perf. συντέτᾰχᾰ. perf. pass. συντέταγμαι, ξαι, κται. Th. τάσσω.

Συνταττόμενος, præs. part. m. vel pass. à συντάττω. Vide συντάσσω.

Συντᾰχῡ́νω, *propero, accelero.* Th. ταχύς.

Συντεθραμμένος, *simul educatus,* perf. part. pass. à συντρέφω.

Συντείνω, *contendo, incito, pergo, studiosè labōro, festino.* Th. τείνω.

Συντελέθειν, præs. inf. Poët. pro συντελεῖν, *conficere, efficere, parare.* Vide τελέθω.

Συντέλειᾰ, ᾱς, ἡ, *collatio, pensitatio tributi; finis, consummatio; decretum;* item apud LXX. *malitia, improbitas.* à συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus.* Th. τέλος.

Συντέλεσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *consummatio, perfectio:* ex perf. pass. verbi

Συντελέω, -ῶ, *finio, conficio, consummo, perficio, perago,*

contribuo; item sacra facio communia cum aliis: f. ἔσω. a. 1. συνετέλεσᾰ, ᾱς, ε. perf. συντετέλεκᾰ. præs. inf. pass. συντελέεσθαι, εῖσθαι, *consummari.* perf. pass. συντετέλεσμαι. a. 1. ind. pass. συνετελέσθην, ης, η. a. 1. part. συντελεσθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *exactus, ad finem perductus.* ex σὺν et τελέω.

Συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis, qui tributum confert.* Th. τέλος, *vectigal.*

Συντελȣ̃ντᾰ, acc. sing. part. præs. act. verbi συντελέω, quod vide.

Συντέμνω, *concido, præcido, diminuo:* fut. εμῶ. perf. συντέτμηκᾰ. perf. pass. συντέτμημαι. perf. part. pass. συντετμημένος, η, ον, *concisus, a, um.* perf. med. συντέτομᾰ. Th. τέμνω, *seco.*

Συντέτακται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi συντάσσω, *constituo.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino:* f. ξω.

Συντετριμμένος, η, ον, *contritus, a, um,* perf. part. pass. verbi συντρίβω, *contero,* q. v.

Συντήκω, f. ξω, *liquatum jungo et unio,* vel *commisceo, coalescere facio; contabefacio:* à σὺν et τήκω, *liquefacio.*

Συντηρέω, *conservo, observo, revereor:* imperf. συνετήρεον, -ȣν, -εες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. perf. συντετήρηκᾰ. præs. pass. συντηρέομαι, -ȣ̃μαι, *conservor.* Th. τηρέω, *servo.*

Συντήρησῐς, εως, ἡ, *conservatio, observatio, et SYNTERESIS* conscientiæ: à 2. pers. sing. p. pass. verbi præced.

Συντηρητῐκὸς, ὴ, ὸν, *conservandi vim habens:* à συντηρέω.

Συντήρῐος, pro συντηρητικός.

Συντῐθέναι, præs. infin. act. συντῐ́θενται, 3. pers. pl. præs. ind. med. vel pass. verbi

Συντῐ́θημῐ, *constituo, compono, concinno:* fut. συνθήσω. perf. συντέθεικᾰ. a. 2. σῠνέθην. præs. med. συντῐ́θεμαι, *paciscor, consentio.* perf. pass. συντέθειμαι. plusq. perf. pass. σῠνετεθείμην, σο, το, et in 3. pl. σῠνετέθειντο, *constituerant.* a. 2. m. σῠνεθέμην, σο, το, *pactus sum.* Th. τίθημι, *pono.*

Συντῑμᾰ́ω, -ῶ, fut. ήσω, *magni æstimo, pretium augeo.* συντῑμῶμαι, *æstimo.* ex σὺν et τιμάω.

Συντῐ́μησῐς, εως, ἡ, *indicatio pretii, pretium.* à præc.

Συντομῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *brevitas:* à συντέμνω, *concido.* Th. τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.

Σύντομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *concisus:* ab eod. th.

Συντόμως, *concisè, breviter;* adv. à præc.

Συντομώτᾰτᾰ, *brevissimè,* superl. à σύντομος.

Σύντονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *contentus, concitatus:* à συντείνω, *contendo.* Th. τείνω, *tendo:* fut. ενῶ. perf. τέτακα. perf. med. τέτονα.

Συντόνως, adv. *vehementer:* à præc.

Συντρᾰ́πεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eâdem mensâ utens:* ex σὺν et τράπεζα.

Σύντρεις, οἱ, αἱ, τὰ, *tres simul, terni.* Th. τρεῖς, *tres.*

Συντρέφω, *simul educo, alo:* fut. -θρέψω. perf. pass. -τέθραμμαι. ex σὺν et τρέφω.

Συντρέχω, *concurro, convenio, advenio; consentio; adjuvo;* fut. m. συνθρέξομαι. a. 2. σῠνέδρᾰμον. perf. med. συνδέδρομᾰ. Th. τρέχω, *curro.*

Συντρῐβὴ, ῆς, ἡ, *contritio:* à

Συντρῑ́βω, *contero, comminuo; attero, crucio, vexo, labore, dolore et tristitiâ veluti contero et contundo:* præs. part. συντρῑ́βων, ȣσᾰ, ον. fut. ψω. perf. συντέτρῑφᾰ. aor. 1. συνέτριψᾰ. a. 1. part. act. συντρίψᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν. a. 2. ind. act. συνέτρῐβον. præs. pass. συντρῑ́βομαι, *conteror.* perf. pass. συντέτριμμαι. perf. infin. pass. συντετρῖφθαι. perf. part. pass. συντετριμμένος, η, ον. a. 2. ind. pass. συνετρῐ́βην, ης, η. f. 2. pass. συντρῐβήσομαι, η, εται. ex σὺν et Th. τρίβω, *tero.*

Σύντριμμᾰ, ᾰτος, τὸ, *contritio:* et

Συντριμμὸς, ȣ̃, ὁ, idem: à 1. pers. perf. pass. verbi præc.

Συντρῖψαι, a. 1. infin. ejusd.

Σύντριψῐς, εως, ἡ, *contritio:* ab eod.

Σύντροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *unà educatus:* à συντρέφω, *simul educo.* Th. τρέφω, *nutrio, alo:* f. ψω. perf. med. τέτροφα.

Συντροχάζω, *concurro, simul curro:* ex σὺν et τροχάζω, *curro.* Th. τρέχω, idem.

Συντυγχᾰ́νω, *concurro, occurro, obviàm fio: convenio, adeo; colloquor, conversor; commercium et consuetudinem habeo; contingo:* cum dat. a. 2. σῠνέτῠχον, ες, ε. aor. 2. infin. συντῠχεῖν. Th. τυγχάνω, *sum:* f. τεύξομαι.

Συντῠ́χη, ης, ἡ, nom. mulier. Gr. *affabilis.*

Συντῠχῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *occursus, colloquium; casus:* ex συντυγχάνω.

Συντῠχῐ́ην, præcedentis acc. sing. Ion.

Σῠνυμνέω, -ῶ, *unà cano, unà celebro:* ex σὺν et ὑμνέω, *celebro.*

Σῠνῠπᾰκȣ́εσθαι, præs. inf. med. vel pass. à

Σῠνῠπᾰκȣ́ω, *unà subausculto:* ex σὺν et ὑπακȣ́ω.

Σῠνῠποκρῐ́νομαι, *unà simulo:* aor. 1. ind. pass. σῠνῠπεκρῐ́θην, ης, η. ex σὺν et ὑποκρίνομαι.

Σῠνῠπȣργέω, ῶ, *unà operam confero:* fut. ήσω. perf. σῠνῠπέργηκᾰ. quod ex σὺν et ὑπȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *adjutor.* quod ex ὑπὸ et ἔργον, *opus.*

Σῠνῠφαίνω, *contexo; attexo, continuo, congero; molior:* f. σῠνῠφᾰνῶ. aor. 1. σῠνῠ́φηνᾰ. perf. σῠνῠ́φαγκᾰ. perf. pass. σῠνῠ́φαμμαι. a. 1. σῠνῠφάνθην. ex σὺν et ὑφαίνω.

Σῠνῠφὴ, ῆς, ἡ, *tela:* ex σὺν et ὑφὴ, *textura.*

Σῠνυψόω, -ῶ, *simul extollo:* fut. ώσω. perf. -ύψωκᾰ. à σὺν et ὑψόω, *extollo.*

Σῠνωδῐ́νω, *unà instar puerperæ doloribus afficior.* Ex σὺν et ὠδίνω, *parturio.* Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor.*

Σῠνῳδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *consonus, consentiens:* ex σὺν et ᾠδός.

Σῠνωθέω, ῶ, fut. ήσω, et σῠνώσω, tanq. à συνώθω, *simul detrudo; contrudo, cogo, coarcto; impello, incito:* ex σὺν et ὠθέω.

Σῠνῳκηκυῖᾰ, *maritata,* perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, *unà versor.* Th. οἶκος.

Σῠνώμεθᾰ, 1. pl. a. 2. sub. m. verbi συνίεμαι, *paciscor, convenio.*

Σῠνωμοσῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *conjuratio:* et

Σῠνωμότης, ȣ, ὁ, *conjuratus, confœderatus:* à συνόμνυμι, *conjuro:* fut. συνομόσω. perf. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, *juro.*

Σῠνωνέομαι, ȣ̃μαι, *coëmo:* ex σὺν et ὠνέομαι.

Σῠνωνῠμῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *nominis cum alio in significatione communio:* et

Σῠνώνῠμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nomen commune habens; idem significans:* ex σὺν et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Σῠνωρῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, *par equorum* aut *mulorum currum trahentium, bigæ; item par quodcumque:* qu. συναορὶς, à συναείρω, *connecto.* Th. εἴρω.

Σῠνωφελέω, ῶ, f. ήσω, *unà adjuvo:* ex σὺν et ὠφελέω.

Συνωχᾰδὸν, *confertim, continenter:* adv. à συνέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Συὸς, *suis*, gen. sing. à σῦς, Dor. pro ὗς, *sus.*

Συοφόντῐς, ῐδος, ἡ, *suum interfectrix:* ex σῦς et φόνος.

Σῠ́περ, gen. σοῦπερ, id. quod σὺ, *tu:* ex σὺ et πέρ.

Σῠ́ραι, ῶν, αἱ, *parvæ vilesque lacernæ.* Vide σισύρα.

Συρᾰ́κοσσαι, ῶν, αἱ, Dor. et Poët. pro

Συρᾰκοῦσαι, ῶν, αἱ, et **Συρᾰ́κουσαι**, *SYRACUSÆ*, nom. urbis. Gr. *trahentes invitum.*

ΣΥ'ΡΒΗ, ης, ἡ, *tumultus:* Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. hinc τυρβάζω, *turbas* seu *tumultum excito.* qu. à σύω, *moveo, turbo.*

Σύργαστρος, *operarius;* expon. etiam *subulcus*, ex σῦς et ἐργάζομαι. item *serpens*, in Theocr. à σύρω et γαστὴρ, *qui ventrem trahit.*

Συρέντες, *tracti*, nom. pl. a. 2. part. pass. à σύρω, *traho:* fut. ρῶ. a. 2. pass. ἐσύρην.

Συρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *pinguis tunica:* item herbæ nomen. at

Συρῐ́α, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex *Assyria*, per Aphær. ab *Assur*, hoc est, *progressus*, qui fuit filius Semi.

Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia.*

Συριγμὸς, οῦ, ὁ, *sibilus, stridor:* à 1. sing. perf. pass. verbi συρίσσω.

Σῦ́ριγξ, γγος, ἡ, *fistula; quicquid fistulosum est*, ut *in rotâ cavum cui axis inseritur; colli et pedis venæ grandiores; caverna;* item *ulcus:* sed impr. σύριγγες sunt *cuniculi in opere militari; viæ tectæ.* Th. συρίσσω, *sibilo.*

Συρίζω, *fistulâ cano, sibilo:* fut. ῐ́σω. perf. σεσῠ́ρῐκᾰ. pass. σεσῠ́ρισμαι. à συρίσσω.

Σῠριηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *genere Syrius.*

Συρικτᾶ̀ς, ᾶ, ὁ, Dor. pro **Συρικτὴς**, οῦ, ὁ, *fistulator.*

Συρίξᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, fut. ξω, *sibilo, fistulo.*

Συρίσδειν, et συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, *fistulâ ludere:* et συρίσδες pro συρίζεις, verbi συρίζω, idem qu. Th. συρίσσω, *sibilo.*

Συρισμὸς, οῦ, ὁ, *sibilus:* à συρίζω.

ΣΥΡΙ'ΣΣΩ, vel -ττω, f. ξω, *sibilo, fistulo.*

Συριστὶ, adv. *Syriacè, linguâ Syriacâ.*

Σύρμᾰ, *SYRMA, quod trahitur, vestis caudata mulierum:* à perf. pass. verbi σύρω.

Συρμαίᾰ, ᾱς, ἡ, *raphanus*, et *succus* maximè *raphani, ciendæ alvo aptus; cibi genus ex adipe et melle*, vel *ex aquâ et sale, purgationi serviens.*

Συρμαΐζω, *purgo potione ex aquâ et zeâ:* à συρμαία.

Συρμὸς, οῦ, ὁ, *tractus:* à σύρω.

Σῠ́ρουσᾰ, *trahens*, Dor. pro σύρουσα, præs. part. f. g. à σύρω, *traho.*

Συροφοίνισσᾰ, ης, ἡ, *SYROPHŒNISSA; ex Syriâ, Phœnicibus conterminâ, oriunda mulier.*

Συῤῥάπτω, *consuo:* ex σὺν et ῥάπτω, *suo:* fut. ψω. perf. ἔῤῥαφα.

Συῤῥάσσω, vel συῤῥάττω, *confligo, invado.* dicitur de fluminibus cum impetu confluentibus. f. ξω. perf. aor. 1. σῠνέῤῥαξᾰ. ex σὺν et ῥάσσω.

Συῤῥέμβομαι, *unà vagor:* ex σὺν et ῥέμβω, *in gyrum ago.*

Συῤῥέουσῐ, 3. pl. præs. ind. à **Συῤῥέω**, *confluo:* ex σὺν et ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.

Συῤῥήγνῡμῐ vel συῤῥηγνῠ́ω, f. ξω, *confringo; committo, irrito;* de fluviis, *magno impetu erumpo, impetuosè confluo.* ex σὺν et ῥήγνυμι vel ῥηγνύω.

Σύρτης, ου, ὁ, *tractor:* à σύρω.

Σύρτῐς, εως, ἡ, *SYRTIS*, lacus periculosus in mari: in pl. αἱ σύρτεις sunt duo sinus in Mediterraneo periculosissimi: à σύρω, *traho*, quòd naves attractas mergant.

Σύρφαξ, ᾱκος, *incompositus;* item *vilis multitudo* undecunque tracta: à σύρω, *traho.*

Συρφετὸς, οῦ, ὁ, *sordes*, q. contractæ, *vilis plebecula*, seu *fæx plebis:* à

ΣΥ'ΡΩ, *traho*, per pavimentum: f. συρῶ. perf. σέσυρκᾰ. perf. pass. σέσυρμαι.

ΣΥ͂Σ, σὺὸς, ὁ ϗ ἡ, *SUS, porcus, aper:* dat. pl. σῠσῐ́. ὗς, id.

Συσκέπτομαι, fut. ψομαι, *consulto cum alio:* ex σὺν et σκέπτομαι.

Συσκευάζω, f. ᾰ́σω, *in fasciculum colligo, compilo, apparo, subdole struo:* ex σὺν et σκευάζω. Th. σκεῦος, *vas.*

Συσκευὴ, ῆς, ἡ, *fraudulenta molitio, insidiarum machinatio, captatio.*

Συσκηνέω, ῶ, *contubernalis sum, in eodem sum tabernaculo:* ex σὺν et σκηνέω.

Συσκηνοῖεν, 3. plur. præs. opt. à præc.

Σύσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contubernalis:* ex σὺν et σκηνή.

Συσκηνόω, ῶ, *contubernalis sum:* à σὺν et σκηνόω.

Συσκῐάζω, *obumbro, occulto:* f. ᾰ́σω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra.*

Συσκῐᾰ́σαι, a. 1. inf. act. præc.

Σύσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *umbrosus, opacus:* ex σὺν et σκιά.

Συσκοτάζω, *obnubilo.* συσκοτάζει, impers. *contenebrascit, advesperascit.* ex σὺν et σκοτάζω. Th. σκότος.

Συσκυθρωπάζω, *simul contristor, condoleo:* fut. ᾰ́σω. ex σὺν et σκυθρωπὸς, *mœstus, vultu tetrico;* quod ex σκυθρὸς, *tetricus*, et ὢψ, *vultus.*

Συσπᾰράσσω, vel -ττω, *discerpo, lacero:* f. ξω. perf. σῠνεσπᾰ́ρᾰχᾰ. a. 1. σῠνεσπᾰ́ραξᾰ. Th. σπαράσσω, *lacero.*

Συσπᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, *constringo suturis:* ex σὺν et σπάω.

Συσπειρᾰ́ω, ῶ, f. ᾰ́σω, *conglobo:* ex σὺν et σπεῖρα.

Συσπεύδω, *studiosè et impensè alicui faveo.* Th. σπεύδω, *festino.*

Συσσεισμὸς, οῦ, ὁ, *concussio:* à perf. pass. verbi

Συσσείω, *concutio:* f. είσω. perf. συσσέσεικᾰ. perf. pass. συσσέσεισμαι. Th. σείω.

Σύσσημον, ου, τὸ, *commune signum:* et

Σύσσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà significans:* ex σὺν et σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Συσσῑ́τοισῐν, *sodalibus*, dat. pl. Ion. à

Σύσσῑτος, ου, ὁ, *sodalis:* ex σὺν, et σῖτος, ου, ὁ, *frumentum.*

Συσσῠ́ρω, *unà violenter traho, contrecto:* à σύρω.

Σύσσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem corporis particeps:* ex σὺν et σῶμα, *corpus.*

Συστᾰ́δες, ων, αἱ, ut συστάδες ἄμπελοι, *vites sine ordine plantatæ:* à συνίστημι.

Συστᾰδὴν, adv. *cominùs:* et

Συστᾰδὸν, adv. idem. ab eod.

Συστᾰθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi συνίστημι, quod vide.

Συστᾶσᾰν, acc. sing. fœm. a. 2. part. verbi συνίστημι, *insurgo:* a. 2. συνέστην, et part. συστὰς, -ᾶσα, -άν.

Συστᾰ́σεις, nom. pl. à σύστασις.

Συστᾰσῐάζω, fut. ᾰ́σω, *seditionis socius sum:* à σύστασις.

Συστᾰσῐαστὴς, οῦ, ὁ, *socius seditionis:* à 3. sing. perf. pass. verbi præc.

Σύστᾰσῐς, εως, ἡ, *constitutio, compositio, coagmentum, crassitudo, concretio; origo rei, ortus,*

initium; substantia, natura; confirmatio; conciliatio; coitio, conspiratio; cœtus; commendatio: à συνίστημι. fut. συστήσω, *constituo*. Th. ἵστημι, *statuo:* a. 2. ἔστην.

Συστασιώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est factionis:* ex σὺν et στασιώτης.

Συστατικὸς, ή, όν, *commendatitius, a, um:* à συνίστημι, *commendo*.

Σσταυρόω, -ῶ, *unà crucifigo:* fut. ώσω. perf. συνεσταύρωκα. perf. pass. συνεσταύρωμαι. a. 1. ind. pass. συνεσταυρώθην, ης, η. a. 1. part. pass. συσταυρωθεὶς, έντος. Th. σταυρὸς, *crux*, seu *palus erectus*.

Συστεγάζω, f. άσω, *unà contego:* à σὺν et στεγάζω, *tego*.

Συστέλλω, propriè *contraho;* item *compono ad sepulturam, vestibus sepulchralibus obvolvo*. Alii vertunt *subtraho, amoveo, corripio*. f. συστελῶ. f. 2. συσταλῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. ind. act. συνέστειλα. præs. inf. pass. συστέλλεσθαι. perf. part. pass. συνεσταλμένος, η, ον, *contractus, a, um*. ex σὺν et στέλλω, *mitto, contraho*.

Συστενάζω, fut. ξω, *unà suspiro, congemisco:* ex σὺν et στενάζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Συστεφανηφορέω, ῶ, f. ήσω. *unà coronam fero:* ex σὺν et στεφανηφορέω.

Σύστημα, ατος, τὸ, *compages, collectio, SYSTEMA*, Angl. SYSTEM; *acervus, conventus, turma, multitudo; opus quodlibet arte compositum;* à συνίστημι.

Συστῆναι, a. 2. inf. act. συστήσομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi συνίστημι, *constituo, in unum congrego*. Th. ἵστημι, *sto*.

Συστοιχέω, -ῶ, *ejusdem ordinis sum; in eàdem serie* seu *eodem versu sum collocatus; respondeo, congruo, similis sum:* fut. ήσω. perf. συνεστοίχηκα. ex σὺν et στοιχέω, *ordine procedo*. hoc à στοῖχος, ου, ὁ, *ordo*.

Συστοιχία, ας, ἡ, *ordo, rerum convenientia:* et

Σύστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ejusdem ordinis:* σύστοιχα dicuntur *quæ inter se sunt affinia:* à στοῖχος.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, *contractio;* item *SYSTOLE*, figura Gram. à συστέλλω, *contraho*. Th. στέλλω, idem. f. λῶ. perf. ἔσταλκα. perf. med. ἔστολα.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, *commilito:* ex σὺν et στρατιώτης, ου, ὁ, *miles*. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Σύστρεμμα, ατος, τὸ, *tumultus;* item *collectio:* à

Συστρέφω, *convolvo in fascem, contorqueo, colligo, conglobo; cogo, subigo, subjugo:* f. ψω. a. 1. συνέστρεψα. aor. 1. part. act. συστρέψας, αντος. perf. m. συνέστροφα. ex σὺν et στρέφω, *verto, torqueo*.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio et involutio in orbem; tumultuosa et seditiosa concio, concursus:* à perf. med. συνέστροφα, verbi συστρέφω, quod vide.

Συστῶ, ῇς, ῇ, *constituerim*, a. 2. sub. act. verbi συνίστημι, *constituo:* a. 2. συνέστην.

Συσφίγγω, *constringo, constringendo cogo et contraho:* f. ξω. a. 1. pass. συνέσφιγξα. à σφίγγω, *stringo*.

Σύσφιγξις, εως, ἡ, *coactio, constrictio:* à præc.

Συσχεθεὶς, εῖσα, έν, part. a. 1. et

Συσχεθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi συνέχω, *contineo:* fut. συσχήσω. perf. pass. συνέσχημαι. a. 1. pass. συνεσχέθην. ex σὺν et ἔχω, *habeo*.

Συσχηματίζω, *configuro, conformo:* f. ίσω. perf. συνεσχημάτικα. præs. pass. συσχηματίζομαι, *configuror*, cum dat. ex σὺν et σχῆμα, *figura*. Th. ἔχω, *habeo*.

Σύτο, *concitatus est, proruit*, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσευτο, verbi σεύω, vel σύω, *concito:* vel est 3. sing. a. 2. med. ἐσυόμην, ου, ετο, et per Sync. et Ion. σύτο, ejusd. verbi.

ΣΥΦΑΡ, *exuvium anguis et cicadæ; pellicula rugosa; senectus*.

Συφειὸς, οῦ, ὁ, id. quod συφός.

Συφεόνδε, adv. pro εἰς συφεὸν, *in haram*.

Συφορβὸς, οῦ, ὁ, *subulcus*, pro συοφορβός· à σῦς et φορβὴ, *pabulum*. Th. φέρβω.

Συφὸς, vel συφεὸς, οῦ, et συφεὼν, ῶνος, ὁ, *hara, suile*, ubi sues.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *mercenaria*.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *humerus*.

Συχνὰ, et συχνὸν, adv. *assiduè:* à

Συχνὸς, ή, όν, *frequens, creber, multus, spissus, confertus:* à συνεχής.

Συχνῶς, *cerebrò, assiduè:* à præc.

Σύω, *quatio, concutio, moveo*.

Συῶν, *aprorum*, gen. plur. à σῦς, συὸς, ὁ καὶ ἡ.

Σφ', pro σφὶ, nom. et acc. dual. ab οὗ, οἷ, *sui*.

Σφάγανον, ου, τὸ, *ensis:* à σφάζω, *jugulo*.

Σφαγεὶς, εῖσα, έν, *trucidatus*, a. 2. part. pass. verbi σφάζω, seu σφάττω, *jugulo:* fut. ξω. a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, *occisor, jugulator;* item *gladius*. Th. σφάζω, *jugulo*.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, *mactatio, epulum, jugulatio, jugulum:* ad eod. th.

Σφαγιάζω, f. άσω, et σφαγιάζομαι, *victimas jugulo, hostias macto:* à σφαγή.

Σφάγιον, ου, τὸ, *victima, hostia; locus* aut *vas quo excipitur sanguis victimarum:* ab eod.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, f. σω, *pedes agito, pedes jacio* seu *jacto; palpito* (de morientibus dicitur); *difficulter morior; graviter irascor*, propriè *cum supplosione pedum*.

Σφαδασμὸς, οῦ, ὁ, *pedum jactatio, palpitatio, ira vehementior:* à præc.

ΣΦΑ'ΖΩ, seu σφάττω, *jugulo, macto:* fut. άξω. perf. χα. a. 2. ἔσφαγον.

ΣΦΑΙ͂ΡΑ, ας, ἡ, *SPHÆRA, globus, pila:* q. à σπεῖρα.

Σφαιρηδὸν, *in modum pilæ, instar globi:* et

Σφαιρίζω, f. ίσω, *pilâ ludo:* et

Σφαιρικὸς, ή, όν, *ad sphæram pertinens, globosus:* et

Σφαιρίον, et -ίδιον, ου, τὸ, *globulus, pilula:* à σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, *ludus pilæ:* à σφαιρίζω.

Σφαιριστήριον, ου, τὸ, *SPHÆRISTERIUM, locus in quo pilâ luditur:* ab eod.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *globosus:* ex σφαῖρα, *sphæra*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma, species*. Th. εἴδω, *video*.

Σφαιρόω, ῶ, fut. ώσω, *conglobo, in pilam cogo, in rotundam et globosam massam conformo; pilam gladii* vel *hastæ cuspidi præfigo:* à σφαῖρα.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ἡ, *lorum, corrigia calceamenti:* à verbo præc.

Σφακελίζω, f. ίσω, *sphacelo laboro:* f. ίσω. perf. ἐσφακέλικα. à

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, *gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ;* puto à σφάζειν, quia necata ferè et mortua est pars illa affecta. Est et

Σφάκελος, *medius digitus*.

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *salvia* herba.

Σφακτηρῖά, ᾶς, ἡ, *SPHACTERIA*, insula.
Σφἄλερὸς, ρᾶ, ρὸν, *titubans; lubricus, instabilis; perniciosus, noxius:* à σφάλλω.
Σφἄλῆναι, *lapsum esse*, a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω.
Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præs. ind. act. à
ΣΦΑ΄ΛΛΩ, *supplanto, everto, FALLO, circumvenio:* fut. ἄλῶ. perf. ἔσφαλκἄ. a. 2. ἔσφἄλον.
Σφάλμἄ, ἄτος, τὸ, *lapsus, error, delictum, infortunium.* Th. σφάλλω.
Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, *vespa.*
Σφάξαι, *trucidâsse*, a. 1. inf. act. et
Σφάξἄς, αντος, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, *jugulo:* f. ξω.
Σφάξωσι, 3.pl.a.1.sub.act.ejusd.
Σφἄρἄγεῦντο, Dor. et Ion. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. plur. imperf. pass. à
Σφἄρἄγέω, -ῶ, fut. ήσω, *gutture sonum edo.* Th. σφάραγος.
Σφἄρἄγίζω, f. ἴσω, *cum strepitu excito:* à
ΣΦΑ΄ΡἌΓΟΣ, et σφάραγγος, ου, ὁ, *sonus qui gutture emittitur; item guttur.*
Σφᾶς, acc. pl. ab οὗ, *sui.*
Σφάττω, seu σφάζω, quod vide.
Σφὲ, *se* vel *ipsos*, acc. dual. ab οὗ, *sui:* item *se* vel *ipsum, ipsam*, acc. sing. Poët. pro ἓ, item *se* vel *ipsos, ipsas, ipsa*, acc. plur. Æol. pro σφᾶς et σφέα, ab eod.
Σφέἄ pro αὐτὰ, *ipsa.*
Σφέἄς, *illos*, Ion. pro σφᾶς.
ΣΦΕΔἌΝΟ΄Σ, ἡ, ὸν, *vehemens, intensus, acer, durus, festinus:* qu. à σπεύδω, *festino.*
Σφεῖς, nom. pl. ab οὗ, *sui*, et pro αὐτοί.
Σφείων, Ion. et Poët. pro σφῶν, gen. pl. ab οὗ.
Σφέλἄς, ἄτος, τὸ, *scabellum, lignum cavum.* Th. σφάλλω.
Σφέλμἄ, ἄτος, τὸ, *flos lentisci*, vel *ilicis.*
Σφενδαμνῖνος, ἴνη, ἴνον, *acernus; item durus, firmus:* à
ΣΦΕ΄ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *acer* arbor.
Σφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, *fundam torqueo.* Th. σφενδόνη.
Σφενδονέω, ῶ, f. ήσω, id. Th. id.
ΣΦΕΝΔΟ΄ΝΗ, ης, ἡ, *FUNDA;* quâ lapides violenter jaci queunt; item *ornamentum muliebre.* q. à σφιδανός.
Σφενδονίζω, f. ἴσω, idem quod σφενδονάω. Th. σφενδόνη.
Σφενδονῖτης, et σφενδονήτης, ου, ὁ, *funditor:* ab eod. th.

Σφέος, ου, ὁ, *suus:* σφέἄ, *sua*, neut. pl. ab ἑὸς, idem.
Σφερωτῆρος, Gen. xiv. 23. pro quo mel. editt. σφυρωτῆρος.
Σφέτερ᾽, pro σφέτερἄ, nom. pl. n. g. σφετερἄων, gen. pl. Æol. pro σφετέρων, et
Σφετέρην, acc. sing. Ion. f. g. pro σφετέραν, à σφέτερος.
Σφετερίζω, f. ἴσω, *meum facio, usurpo:* à σφετερός.
Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, *usurpatio:* à præc.
Σφέτερος, ἄ, ον, *suus, a, um; proprius:* item pro ὑμέτερος, *vester:* à σφέος.
Σφέων, Ion. pro σφῶν, *ipsorum.*
Σφηκόω, ῶ, fut. ώσω, *in angustum ex lato contraho, cuneo; constringo.* ἐσφηκῶντο, Dor. et Æol. pro ἐσφηκοῦντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Th. σφὴξ, ὁ.
Σφῆλἄ, pro ἔσφηλα, *fefelli*, a. 1. ind. et
Σφῆλαι, *movere*, a. 2. inf. act. et
Σφήλἄς, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, f. λῶ. a. 1. ἔσφηλα.
Σφηλὸς, οῦ, ὁ, *facilè mobilis, obliquus, densus:* à σφάλλω, *supplanto.*
ΣΦΗ΄Ν, ηνὸς, ὁ, *cuneus.*
Σφηνόω, -ῶ, *cuneo findo; cuneo obstruo, condenso, stipo:* fut. ώσω. perf. ἐσφήνωκἄ. à σφὴν, *cuneus.*
ΣΦΗ΄Ξ, ηκὸς, ὁ, *vespa, crabro.*
ΣΦΗ΄ΤΤἼΟΣ, ου, *acer.*
Σφὶ, et σφὶν, pro σφίσι, et pro αὐτοῖς, *ipsis.* Nam Poëtæ pro σφισὶ, dat. pl. utuntur dual. σφὶν, per Apoc. σφὶ, et per Aphæresin φίν. Th. ἓ, *se.*
Σφίγγ᾽, pro σφίγγἄ, acc. sing. à σφίγξ. Th. σφίγγω, *stringo.*
Σφιγγῖά, ᾶς, ἡ, *parsimonia:* à verbo
ΣΦΙ΄ΓΓΩ, *stringo, constringo:* f. ξω.
Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, *SPHINX; nomen vatis cujusdam alatæ, virgineâ facie, reliquo corpore leoni similis*, quæ ænigma prætereundis solvendum proponebat, nesciosque solvere dilaniabat; item *qui ænigmaticè loquitur:* à præc.
Σφίγξαι, *contrinxisse*, a. 1. inf. act. verbi σφίγγω. fut. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.
Σφὶν, *ipsis*, dual. vel dat. pl. pro σφισὶ, ab οὗ, *sui.* Th. ἓ, *se.*
Σφόδρἄ, *valdè, vehementèr;* adv. à
ΣΦΟΔΡΟ΄Σ, ρᾶ, ρὸν, *vehemens, validus.*
Σφοδρῶς, *vehementèr;* adv. à præced.
Σφονδύλη, ης, seu σπονδύλη, ης, ἡ,

radix silphio similis; item *insectum quoddam de blattarum genere.* Th. σπόνδυλος.
Σφονδύλιον, ου, τὸ, dim. à seq.
Σφόνδυλος, ου, ὁ, *verticillus nentium fœminarum; vertebra, spina dorsi.*
Σφὸς, οῦ, Dor. pro σφέτερος, *suus:* quod ab οὗ, *sui.* Th. ἓ, *se.*
Σφοῦ, gen. sing. à præced.
Σφρἄγίζω, *signo, sigillo, obsigno;* in S. S. *confirmo; item occludo:* f. ἴσω. perf. ἐσφράγἴκἄ. a. 1. ἐσφράγἴσἄ. a. 1. imperat. act. σφράγἴσον, άτω. a. 1. sub. act. σφράγἴσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. pass. ἐσφράγίσθην, ης, η. a. 1. m. ἐσφράγἴσἄμην, ω, ἄτο. Th. seq.
ΣΦΡΑ΄ΓΙ΄Σ, ἶδος, ἡ, *sigillum, signum.*
Σφράγἴσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. et
Σφράγἴσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*, quod vide.
Σφράγισμἄ, ἄτος, τὸ, *signum, sigillum:* à 1. pers. perf. pass. verbi σφραγίζω. Th. σφραγίς.
Σφρηγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide.
ΣΦΡἸΓΆΩ, -ῶ, f. ήσω, *turgeo, sum vegetus et corpore benè habito, lascivio:* q. à σπαργάω.
Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, *pulsus, motus cordis et arteriarum dilatatione et contractione factus:* à seq.
ΣΦΥ΄ΖΩ, fut. ξω, *salio, pulso, mico, palpito, desiderio æstuo.*
Σφύξἴς, εως, ἡ, *pulsus* seu *percussus venarum et arteriarum; cordis palpitatio:* à præc.
ΣΦΥ΄ΡἌ, ᾶς, ἡ, *malleus.*
Σφῠροκοπῖά, ας, ἡ, *ars fabrilis:* à
Σφῠροκόπος, ου, ὁ, *malleator:* à σφῦρα, *malleus*, et κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *seco:* f. ψω. perf. med. κέκοπα.
Σφῠρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus pedis; extremitas ima*, ut montis; *pes ipsa:* à σφῦρα.
Σφυρωτὴρ (ὑποδήματος), *corrigia* calceamenti. Th. σφῦρα.
Σφύσδειν, Dor. pro σφύζειν, quod vide.
Σφὼ, *vos* duo vel *vos* duos, nom. vel acc. dual. à σὺ, *tu*, vel *ipsi* duo, *ipsos* duos, nom. vel acc. dual. Dor. pro σφὲ, ab οὗ, *sui.*
Σφωὶ, *se* vel *ipsi* vel *ipsos*, nom. vel acc. dual. ab οὗ, *sui.*
Σφῶϊ, *vos* duo vel duos, nom. vel acc. dual. à σὺ, *tu.*
Σφῶϊν, *vestrûm* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual.

ab eod. vel *ipsorum* duorum, gen. vel *ipsis* duobus, dat. dual. ab ἕ, *sui*.

Σφωΐτερος, *suus*; aliquandò *tuus* et *vester*: à σφῶϊ.

Σφῶν, *sui* vel *ipsorum*, gen. pl. ab ἕ· vel *vestrûm* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. à σὺ, *tu*.

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, *animal pennis et pedibus carens, cella*, vel *soboles apum*. σχαδόνες, οἱ, *favi*.

Σχάζω, fut. ἄσω, *scarifico; demitto, deduco; dimitto, relinquo: inhibeo, cohibeo*: à σχάω.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ί'δος, ἡ, *varus, paxillus, furcula attollendis retibus*.

Σχᾶσαις, Æol. pro σχάσας, aor. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, f. άσω, a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.

Σχασθείην, a. 1. opt. pass. verbi σχάω vel σχάζω. fut. άσω. a. 1. pass. ἐσχάσθην.

ΣΧΑ'Ω, -ῶ, *scarifico, scalpo: laxo, demitto; deduco, transfero*.

Σχὲ, *habe*, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, *habeo*: a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, *SCHEDA, tabula, in quâ scribimus*, propriè *ex tempore*: à σχεδὸν, *illico*. Hinc. Angl. A SHEET.

Σχέδην, adv. *pedetentim, sensim, composito gradû*: à σχεδόν.

Σχεδίᾶ, ᾶς, ἡ, (sc. ναῦς, *navis*,) *ratis, navis subitò facta*: à σχεδόν.

Σχεδιάζω, fut. ἄσω, *ex tempore* vel *tumultuariè facio, inconsideratè ago*: à σχέδιος, quod vide.

Σχεδί'ασμᾶ, ἄτος, τὸ, *opus ex tempore factum*: à præced. verbo.

Σχεδί'ην, adv. *cominùs*: à σχέδιος.

Σχέδῐος, ί'ᾶ, ίον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui propè est: subitò factus*. Th. σχεδόν.

Σχεδόθεν, adv. *propè*: à σχεδόν.

ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *propè, propemodùm, juxtà, cominùs*, cum dat. et cum gen. item *fortasse*.

Σχέθε, *habe*, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, *habeo*: à σχέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω. a. 1. pass. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Ion. et Dor. pro σχέθειν, *habere*, præs. infin. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, *habeo, teneo, inhibeo, reprimo, detineo*: à σχέω, pro ἔχω.

Σχελί'δες, αἱ, *laterum carnes et pulpæ oblongæ*: q. à σκέλος.

Σχέμεν, Ion. seu Dor. pro σχεῖν, a. 2. infin. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Σχενδῦ'λη, ης, ἡ, *dolabra*: q. à σχάω, sive σχάζω.

Σχέο, Ion. pro σχȣ̃, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, *habeo*: a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχερῷ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordine, juxtà*. Formant à σχέδιος, quod vide. Hinc in dat. σχεδίῳ, et per Sync. σχέδῳ, et κατὰ τρόπην τȣ̃ δ εἰς ρ, et accentu mutato, factum σχερῷ.

Σχὲς, *habeto, mane*: per Pleonasm. τȣ̃ σ, pro σχὲ, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, *habeo*.

Σχέσῐς, εως, ἡ, *habitudo*, seu *constitutio corporis*: dicitur etiam *de cultu externo*: à σχέω.

Σχετλῐάζω, f. ἄσω, *conqueror*: à

ΣΧΕ'ΤΛῘΟΣ, ί'ᾶ, ιον, *infelix, miser, miserabilis; asper, severus, intractabilis, durus; acer, audax, laborum patiens; scelestus, nefarius, injustus*.

Σχέτο, *tenebatur*, Ion. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἔχω.

Σχέω, fut. ήσω, perf. ἔσχηκα, *habeo*, inusit. ab ἔχω.

Σχῆμᾶ, ἄτος, τὸ, *figura, habitus, gestus, cultus, SCHEMA; item decus, dignitas*; etiam *prætextus*: à præc.

Σχημᾰτίζω, *formo, figuro*; in med. *simulo*: à σχῆμα.

Σχημᾰτισμὸς, ȣ̃, ὁ, *cultus corporis et comptura; corporis compositio in certum modum*, item *orationis, gestûs; simulatio*: à præced. perf. pass.

Σχήσειν, f. 1. inf. act. σχήσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi σχέω, inusit. pro ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω.

Σχί'δαξ, ἄκος, ὁ, *fragmentum, assula*: et

Σχῖδος, *assula*: à σχίζω, *findo*.

Σχίζᾶ, et σχίζη, *fissura*: et

Σχίζῃς, dat. pl. Ion. à σχίζη, ης, ἡ, *scissura*. Th. σχίζω, *findo*.

ΣΧΙ'ΖΩ, *findo, SCINDO, disseco*: fut. ί'σω. perf. ἔσχῐκᾰ. perf. pass. ἔσχισμαι.

Σχινδαλμὸς, ȣ̃, ὁ, *assula*: frustum τῷ σχίζειν ablatum.

Σχῖνος, ȣ, ἡ, *lentiscus* arbor. Th. σχίζω, *findo*.

Σχί'σᾶς, αντος, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo*: f. σω. perf. ἔσχικα.

Σχισθῆναι, *scissum esse*, aor. 1. inf. pass. verbi σχίζω, *scindo*: f. ίσω. a. 1. pass. ἐσχίσθην.

Σχί'σῐς, εως, ἡ, *scissio, fissio, scissura*: à σχίζω.

Σχίσμᾰ, ἄτος, τὸ, *fissura, dissidium, SCHISMA*: à σχίζω.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, *scissura, fissura*: ab eod.

Σχίσσᾶς, gem. σ, pro σχίσας, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo*: f. ίσω.

Σχιςὸς, ἡ, ὸν, *fissus, fissilis*: à 3. pers. perf. pass. verbi σχίζω.

Σχοίᾰτο, *continerent*, Ion. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Σχοίην, *haberem*, Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Σχοινίζω, *fune metior, circumscribo, et finio*: à σχοῖνος.

Σχοινί'ον, ȣ, τὸ, *funiculus è junco plexus*: à σχοῖνος.

ΣΧΟΙ~ΝΟΣ, ȣ, ὁ, et aliquando ἡ, *juncus, funis è junco*: est idoneus ad τὸ σχεῖν, id est, *retinendum, ligandum*. Etiam

Σχοῖνος, *mensura* 60 *stadiorum*. Est vox Ægyptiaca; nempe *duplex parasanga*.

Σχοινοτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *funibus extensus, longus*. Ex σχοῖνος et τείνω, *tendo*.

Σχοῖντο, 3. pl. aor. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω. a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχολάζοι, *otiosus esset*, 3. sing. præs. opt. verbi

Σχολάζω, *otior, vaco*, cum dat. f. ἄσω. perf. ἐσχόλᾰκᾰ. perf. pass. ἐσχόλασμαι, σαι, ςαι. Th. σχολὴ, *otium*.

Σχολαῖος, αίᾰ, αῖον, *lentus, segnis, tardus*: ab eod.

Σχολαιότης, ητος, ἡ, *tarditas*: à præc.

Σχολαίτερᾰ, seu -ον, adv. *tardiùs, segniùs*. ab eod.

Σχολαίως, adv. *per otium, tardè*: ab eod.

Σχολαρχέω, -ῶ, *scholæ præsum*: ex σχολὴ et ἄρχω.

Σχολαςὴς, ȣ̃, ὁ, *otiosus*: à σχολάζω.

ΣΠΟΛΗ', ῆς, ἡ, *otium, vacatio, lucubratio; SCHOLA*: Angl. A SCHOOL.

Σχολῇ, dat. sing. præc. adverbial. *otiosè, per otium, perfunctoriè, sine diligentiâ; lentè, tardè; vix, ægrè; haudquaquam, nullo modo; multò minùs*.

Σχόλῐον, ȣ, τὸ, *glossema*: à σχολή.

Σχόμενος, *qui tenuit*, a. 2. part. m. verbi ἔχω, *habeo*: a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχῦ, *habe*, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.
Σχῶ, a. 2. sub. act. alii volunt esse fut. 2. ind. act. ejusd. verbi.
Σώᾶν, acc. sing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς, id. q. th. σόος, -ȣς, *salvus*.
Σωγενὴς, έος, ὁ, nomen propr. *Sogenes*.
Σώεσκε, Ion. pro ἔσωε, *servabat*, 3. sing. imperf. act. verbi σώω, idem quod σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.
Σώζει, 3. sing. præs. ind. act.
σώζοι, *servet*, 3. sing. præs. opt. verbi σώζω, quod vide.
Σωζόμενος, ȣ, in dat. pl. Ion. σωζομένοισῖ, præs. part. pass. ejusd. verbi.
Σώζω, *servo; tutum præsto*. fut. ώσω. perf. σέσωκᾰ. a. 1. ἔσωσᾰ. a. 1. imperat. act. σῶσον, *serva*. aor. 1, sub. σώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. σέσωσμαι. aor. 1. pass. ἐσώθην. præs. part. pass. σωζόμενος, *servandus*: et in dat. plur. Ion. σωζομένοισῖ. σωθεὶς εἰς Σόλȣς τῆς Κιλικίας, Isoc. Evag. p. 82. ed. Batt. *in Solos Ciliciæ urbem incolumis receptus*. Et in activo cum εἰς juncta occurrit, ut σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτȣ̃, 2 Tim. iv. 18, *incolumem perducet in regnum suum*. Σώσω σ' εἰς Ἑλλάδ', Eurip. Iphig. in Tauris 1068, *salvam te perducam in Græciam*. Εἰς πατρίδα σῶσαι, Soph. Philoct. 381. *incolumem in patriam perducere*. Th. σόος, *salvus*.
Σωθεὶς, έντος, *servatus*, aor. 1. part. pass. verbi præced.
Σωθῆναι, a. 1. infin. pass. et
Σωθησόμεθᾰ, 1. pl. et
Σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Σωκέω, *possum, valeo*: à σῶκος.
Σωκλείδᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro
Σωκλείδης, ȣ, ὁ. Est autem πατρωνυμικὸν ἀντὶ τȣ̃ Κυρίȣ Σωκλῆς, έος, ὁ.
Σῶκος, *servator*: Epith. Mercurii. à σέσωκα, verbi σώζω.
Σωκρᾰ́της, εος, -ȣς, ὁ, *SOCRATES*: voc. ὦ Σώκρατες.
Σωκρᾰτῐκὸς, ή, ὸν, *SOCRATICUS*: à præced.
ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *canalis, tubus*.
Σῶμ', pro
ΣΩ͂ΜΑ, ᾰτος, τὸ, *corpus; corpus vivum, pecus*: λέων ἐπὶ σώματι κύρσας, Hom. Il. γ. 23. Hes. Scut. 420. *ut leo, qui magnum in corpus inciderit*. item *quævis persona*. σώματα ἄδικα, Eurip. Suppl. 223, *personæ sontes*. dat. σώματι. n. pl. σώματα, *corpora, servi*.
Σωμασκέω, -ῶ, *corpus exerceo*: Xenoph. ab eod.
Σωμᾰτῐκὸς, ή, ὸν, *corporeus, a, um*: ab eod.
Σωμᾰτῐκῶς, adv. *corporaliter*: à præc.
Σωμᾰ́τῐον, ȣ, τὸ, *corpusculum; hominis defuncti cadaver; codex, liber*: à σῶμα.
Σωμᾰτοποιέω, -ῶ, *corpoream figuram tribuo, in unum corpus redigo, corpulentum reddo; reficio; validiorem reddo, augeo*: f. ήσω. perf. σεσωμᾰτοποίηκᾰ. Th. σῶμα.
Σωμᾰτοφῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ, *custos corporis, satelles*.
Σῶος vel σῷος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *salvus, sospes*: à σόος.
Σώπᾰτρος, ȣ, ὁ, nom. viri. Gr. *salvus pater*.
Σώρᾰκος, *vasis genus*: à σωρὸς, quia in id quædam σωρεύονται, *acervantur*.
Σωρεύσᾱσᾰ, a. 1. part. act. f. g. à
Σωρεύω, *cumulo, acervo*: f. εύσω. perf. σεσώρευκᾰ. perf. pass. σεσώρευμαι. perf. part. pass. σεσωρευμένος, η, ον, *cumulatus, a, um*. Th. σωρός.
Σωρηδὸν, *acervatim, cumulatim*: adv. à
ΣΩΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *acervus, cumulus*.
Σῶς, *salvus, incolumis, integer*: ex σάος, idem quod σόος, et contractè σῶς, ὁ ϗ ἡ.
Σῶσαι, *servare*, a. 1. infin. act. et
Σώσᾱσᾰ, a. 1. part. act. f. g. et
Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, qu. vid.
Σώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.
Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Gr. q. interpret. Lat. *cui vires sunt integræ*.
Σῶσῖ, per Crasin pro σώζȣσι, vel σώȣσι, à σώζω, vel σώω. Th. σόος, *salvus*.
Σωσῐ́πᾰτρος, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. *conservatio patris*.
Σῶσον, ᾰ́τω, a. 1. imperat. act. σώσων, f. 1. part. act. verbi σώζω, quod vide.
Σῶστρον, ȣ, τὸ, *merces quæ datur medico ob sanationem; donarium deo alicui oblatum ob valetudinem recuperatam*; item *quod datur ei qui fugitivum retraxit et domino restituit*; item *quod pro libertate datur*: à σώζω, *servo*.
Σώτειρᾰ, ᾱς, ἡ, *servatrix, liberatrix*: et
Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, *servator, salvator*: à σώζω.
Σωτηρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *conservatio, salus*: à præc.
Σωτήρῐᾰ, ῐ́ων, τὰ, sc. ἱερὰ vel θύματα, *sacra, quæ agitantur in honorem deorum sospitalium, ob salutem redditam*: à σωτηρίος.
Σωτήρῐον, ȣ, τὸ, *salus*: à σωτὴρ.
Σωτήρῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *salutaris, salutifer*: ab eod.
Σῶτρον, ȣ, τὸ, *lignum orbiculare rotæ*, quod radios in se σώζει.
Σώφρον', pro σώφρονᾰ, acc. sing. à σώφρων.
Σωφρονέω, -ῶ, *sanâ mente sum præditus, prudens sum, modestus sum, castus sum et pudicus*: f. ήσω. perf. σεσωφρόνηκᾰ. a. 1. ἐσωφρόνησᾰ. a. 1. imperat. σωφρόνησον, ᾰ́τω. à σώφρων.
Σωφρόνη, ης, ἡ, *SOPHRONE*, nom. propr.
Σωφρονητῐκὸς, κὴ, κὸν, *continentiæ deditus*: à σωφρονέω.
Σωφρονίζω, *ad sanam mentem reduco, facio ut quis sapiat; castigo, emendo; coërceo, compesco, reprimo, moderor*: fut. ῐ́σω. perf. σεσωφρόνῐκᾰ. perf. pass. σεσωφρόνισμαι. ex σώφρων.
Σωφρονῐκὸς, κὴ, κὸν, *ad temperantiam comparatus*: à σώφρων.
Σωφρόνισκος, ȣ, ὁ, *SOPHRONISCUS*.
Σωφρονισμὸς, ȣ̃, ὁ, *castigatio, emendatio*: à σωφρονίζω.
Σωφρόνως, adv. *temperanter*: ex σώφρων.
Σώφροσῖ, *temperantibus*, dat. pl. à σώφρων.
Σωφροσῠ́νη, ης, ἡ, *sanitas mentis; prudentia, temperantia, modestia, castitas*: à seq.
Σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cui mens est salva et incolumis; prudens, sapiens; moderatus, temperans; honestus, probus; castus*: ex σȣ̃ς, contractè σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens*.
ΣΩ'ΧΩ, *tero, lævigo*.
Σώω, idem quod σόω, *citato gressu currere cogo*: à σόος, *motus*. Th. σείω.
Σώω, *servo, sospito*: à σόος, *salvus*.

T.

T Est decima nona litera apud Græcos: nota numeralis significans *trecentum*, et cum lineolâ infernè additâ *trecentum millia*. Attici eâ pro σ utuntur, Ion. pro θ, Dor. pro κ.
T' pro τε.
Τᾰ̀, *hæc*: τᾰ́δε, τᾰ́δ', τᾰ́γε,

cum enclitic. nom. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.* Et τὰ, Dor. pro τί. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ, τᾷδε, pro τῇδε.

Ταϐιθὰ, ἡ, nom. mul. Syr. *capra, dama.*

Ταϐιτὶ, Scythicè *Vesta* nominatur.

ΤΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, *rancor:* cùm vigor naturalis perit, et res τήκεται, *mollescit.* Hinc Angl. TANG.

Ταγγίζω, *rancidus fio:* à præc.

Ταγγὸς, ἡ, ὸν, *rancidus:* ab eod.

Τᾰγεὶς, *constitutus,* a. 2. part. pass. à τάσσω, *ordino:* f. ξω. a. 2. pass. ἐτάγην.

Τάγκιςρω, Att. et Dor. pro τῷ ἀγκίςρῳ.

Τάγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *ordo, agmen, legio;* (δέκα τάγματα ἐξ ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἕκαςον, Dion. Halic. l. iv. *decem legiones è quater mille viris singulæ;* ςρατιὰν ἔχοντι ἀξιόλογον τριῶν τῶν ταγμάτων, Strab. l. iii. *qui exercitum habet non contemnendum trium circiter legionum;* malè ibi Casaub. *cohortium.*) *cohors.* (vid. Jos. B. J. iii. 6. 2. et Schol. in Hyginum, 4to. p. 90.) à τάσσω.

Τᾰγὸς, ȣ̃, ὁ, *dux, imperator, præfectus, præses:* ab eod.

Τάζω, *extendo, corripio, apprehendo:* ab inusit. τάω, *capio:* a. 2. ἔτᾰγον, undè a. 2. part. τᾰγὼν, et Poët. τετᾰγών. Th. τείνω, *tendo:* f. ενῶ. perf. τέτακα. a. 1. pass. ἐτάθην.

Τᾰθεὶς, *extensus,* aor. 1. part. pass. verbi τείνω.

Τᾰθῶσῐ, *intendantur,* 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Ταὶ, Ion. pro αἱ, et Dor. pro αἵ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίνᾰρος, ȣ, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων docet, et *urbem,* et *promontorium,* et *portum* ita vocari.

Ταινῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *TÆNIA; fascia, vitta, corona;* item *agger arenæ sub aquis latens, pulvinus, dorsum;* item *genus vermium longiorum.* Th. τείνω, *tendo.*

Τᾰ́κεαι, Dor. pro τήκεαι, et hoc Ion. pro τήκῃ, 2. sing. præs. pass. verbi τήκω, *liquefacio:* f. ξω.

Τᾰκεὶς, έντος, *liquefactus,* a. 2. part. pass. verbi τήκω, *liquefacio:* f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Τᾰκερὸς, ᾱ́, ὸν, *liquefactus, humidus; mollis, tener, delicatus; tabefactus:* à τήκω.

Τᾰκήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusd.

Τακτᾱ̀, *demensa:* à τακτὸς, qu. vide.

Τακτῐκὸς, ἡ, ὸν, *peritus ordinandi milites et aciei instruendæ.* τὰ τακτικὰ, *quæ ad rem militarem pertinent, scientia militaris.* Th. τάσσω, *ordino.*

Τακτὸς, ἡ, ὸν, *ordinatus, certus, statutus:* ab eod.

Τᾰλᾰεργὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, *qui patienter opus facit, laboriosus:* gen. pl. ταλαεργῶν· à τάλας, *miser,* et ἔργον, *opus.*

Τᾰ́λᾰθος, ȣ, ὁ, *Talathus:* nom. proprium.

Τᾰ́λαινᾰ, ης, ἡ, *misera.* Th. ταλάω.

Τᾰλᾱῐ̈ονῐ́δᾱς, ȣ, ὁ, Dor. pro

Τᾰλᾱῐ̈ονῐ́δης, ȣ, ὁ, Ταλαȣ̃ παῖς, i. e. *Adrastus, Talai filius.*

Τᾰλαιπωρέω, -ῶ, fut. ήσω, *miser sum; laboro, ærumnas perfero;* transitivè, *in miserias conjicio.* τᾰλαιπωρήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. τᾰλαιπωρȣ́μενος, præs. part. pass. à ταλαίπωρος.

Τᾰλαιπωρῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *miseria, molestia:* à

Τᾰλαίπωρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *miser, ærumnosus:* ex ταλάω et πῶρος, *luctus.*

Τᾰλαιπώρως, adv. *miserè, difficulter:* à pr.

Τᾰλᾰκάρδῐος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui toleranti et forti est animo; cujus cor tolerare novit; fortis, magnanimus:* ex ταλάω, *suffero,* et καρδία, ας, ἡ, *cor.*

Τᾰ́λᾰν, *miser;* voc. sing. à τάλας, q. v.

Τᾰλαντιαῖος, et -ῐαῖος, αιᾶ, αῖον, *talentum æquans:* et

Τᾰλαντεύω, *libro, pondero;* Metaph. *suspensum teneo;* præs. pass. τᾰλαντεύομαι, *ponderor;* item *vergo, inclino:* à

ΤᾸ́ΛΑΝΤΟΝ, ȣ, τὸ, origine *lanx,* Hom. Il. θ. 69. dein *pondus,* præcipuè quod in pensitatione lancibus ponderabatur. *Nummularium talentum,* ex mina XII unciarum, erat LX seu *quinquies duodecim minæ: Commerciale talentum,* ex mina XVI unciarum, erat LXXX seu *quinquies sedecim minæ: talentum magnum* seu *Alexandrinum,* ex mina XX unciarum, erat C seu *quinquies viginti minæ:* quod patet ex Plaut. Mostell. act. iii. scen. i. ver. 102, 114, et Priscian. Gram. Vet. vol. i. 134, *Clarke,* Num. Rom. Saxon. et Anglic. Connex. p. 395. *Ægyptium* idem quod *Commerciale.* Idem, p. 483. *Euboïcum* idem quod *Atticum* seu *Nummularium,* p. 395. *Sex millia drachmæ. TALENTUM.* Angl. A TALENT. qu. à ταλάω, *fero,* statera enim *fert* seu *sustinet* pondus.

Τᾰλᾰπείριος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *ærumnas expertus:* ex τάλας et πεῖρα, *experientia.*

Τᾰλᾰπενθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *luctum ferens, fortiter mœrorem ferens:* ex ταλάω, *perpetior,* et πένθος, εος, τὸ, *luctus.*

Τᾰ́λᾰρος, ȣ, ὁ, *qualus, in quo lana et fusi reponuntur; calathus, fiscella, vas in quo cibaria aut alia geruntur;* item *in quo lac servatur;* item *quo utuntur in premendo lacte et caseo formando.* in acc. plur. ταλάρȣς, et Dor. ταλάρως, *cistas.* Th. ταλάω, *suffero.*

Τᾰ́λᾱς, τᾰ́λαινᾰ, τᾰ́λᾰν, gen. ᾰνος, αίνης, ᾰνος, *miser, ærumnosus:* ab eod. th.

Τᾰλᾰσῐ́ᾰ, *lanificium:* fortè quo τάλας, se sustinet. Nam

Τᾰλᾰ́σῐον, *lana;* id circa quod ταλασία occupatur.

Τᾰλᾰσῐ́φρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *ærumnosus, cujus pectus omnia tolerat:* ex ταλάω, *suffero,* et φρὴν, *mens.*

Τᾰλαύρῑνος, ȣ, *patiens laborum, audax, fortis.* τᾰλαύρῑνον, adv. *audacter.* à

ΤᾸΛΑ'Ω, *TOLERO, suffero, perpetior, sustineo, audeo.*

Ταλθῠ́ϐιος, ȣ, ὁ, nom. propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen indecl. Syriacè, q. interpret. Lat. *puella.*

Τᾶλῐς, ῐδος, ἡ, *virgo nubilis:* q. à ταλᾶν ἄνδρα, *viri potens.* item Nymphæ nomen.

Τᾶλλᾰ, pro τὰ ἄλλα, pl. neut. gen. ab ἄλλος, *alius.*

Τᾰμᾱ̀, pro τὰ ἐμὰ, *mea,* nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus.* Th. ἐγὼ, *ego.*

Τᾰμᾰ́λιςᾰ, Ion. *maximè:* adv. idem quod μάλιςα.

Τ'ᾆμᾰτᾰ, Poët. Att. et Dor. pro τὰ ἤματα, *dies.*

Τᾰ́με, *scidit,* Ion. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, et Dor. τάμνω, *scindo;* f. μῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα. perf. med. τέτομα.

Τᾰμέει, Ion. pro ταμεῖ, 3. sing. f. 2. act. et

Τᾰμέειν, pro

Τᾰμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi τέμνω, *seco,* quod vide.

Τᾰμεῖον, ȣ, τὸ, pro ταμιεῖον, *cell penaria, promptuarium.* Th. ταμίας, ȣ, ὁ, *promus condus.*

Τăμέσθαι, aor. 2. inf. m. verbi τέμνω, *scindo.*

Τăμεσῐχρως, οος, ὁ ϗ ἡ, *incidens corpus:* τέμνων τὸν χρόα· à τέμνω et χρόος, contr. χρῶς, χροὸς, χροΐ, &c. *cutis cum carne subjectâ.* Th. χρόα, ας, ἡ, *color.*

Τăμῐᾰ, vel τăμῐεια, id. qu. ταμίη, q. v.

ΤĂΜĪĀΣ, ȣ, ὁ, *promus condus, dispensator, quæstor, qui ærario præest, arbiter:* à τέμνω, *scindo.*

Τăμῐεῖον, ȣ, τό. Vide in ταμεῖον.

Τăμῐεύω, *sum promus condus, quæstoris munus obeo; repono,* præsertim *in publicum:* in med. *repono, recondo; promo; repono in futurum; vires effundo parcè, ut sufficiant universo labori,* &c. *constituo, definio:* f. εύσω. perf. pass. τετăμῐευμαι. Th. ταμίας.

Τăμῐη, ης, ἡ, *proma, dispensatrix:* à ταμίας.

Τăμῐης, ȣ, ὁ, Ion. pro ταμίας, quod vide.

Τάμισος, *coagulum,* πιτύα, apud Hesych. vel *pellis hirco recèns detracta:* à τέμνω, q. v.

Τάμνε, *dividebat,* Ion. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. ind. act. à

Τάμνω, Dor. et Ion. pro τέμνω, q. v.

Τăμῶ, *incidam,* f. 2. ind. act. à τέμνω. a. 2. ἔταμον. a. 2. part. ταμών.

Τᾶν, Dor. pro τὴν vel ἥν· sed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, *quarum.*

Τάνᾰγρᾰ, *vas æreum, in quo condiebant carnes:* à τανύειν κρέας.

Τăνăηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *protensam habens aciem, protensus, longus:* à τανύω, *extendo,* et ἀκὴ, *acies.*

Τ'ἀναντῐᾰ, pro τὰ ἐναντία· ab ἐναντίος, *contrarius, adversus.* Th. ἀντὶ, *contra.*

Τăνăδειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *extensum collum habens,* Aristoph. Av. 255. ex ταναὸς et δείρη, *collum.*

Τăνăὸς, ὁ ϗ ἡ, et τăνăὸς, ἡ, ὸν, *protentus, extentus;* à τανύω. Th. τείνω, *tendo.*

Τăναύπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pedes extendens, latis passibus incedens, longipes, velox.* Ex ταναὸς et πȣ̃ς.

Τăνηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *longum somnum afferens, faciens τὶ ταναὸν λέγεσθαι, in longum cubare:* ex ταναὸς, *longus,* q. v. et λέγω, *cubare facio.*

Τăνῐκᾰ, Dor. pro τηνίκα, *tunc:* quod ab ἡνίκα, *quum.*

Τάνταλος, ȣ, ὁ, *TANTALUS;* nomen proprium.

Τăνῠγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *linguam extensam habens:* ex τανύω, q. v. et γλῶσσα, *lingua.*

Τăνῠγλώχῑν, ῖνος, ὁ ϗ ἡ, *extensas habens cuspides:* ex τανύω, q. v. et γλωχὶν, *cuspis.*

Τăνῠέθειρᾰ, ας, ἡ, Poët. epith. mulieris *passos habentis crines:* ex τανύω pro τείνω, *extendo,* et ἔθειρα, ἡ, *coma.*

Τăνυήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *longam habens cuspidem:* ex τανύω, idem quod τείνω, *extendo,* et ἀκὴ, *cuspis:* scrib. et τανακήκης, q. v.

Τăνῠθριξ, -τρῐχος, ὁ ϗ ἡ, *qui laxo est capillo; qui promissos crines habet; hirsutus:* ex τανύω et θρίξ.

Τάνῠμαι, *tendor, extendor, distendor;* id. cum τανύομαι. Th. τείνω.

Τăνῦν, *nunc:* adv. aliàs τὰ νῦν.

Τăνῠοντο, *extendebantur,* 3. pl. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τείνω.

Τăνῠπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longum habens peplum:* à τανύω, idem quod τείνω, *extendo,* et πέπλος, *vestis muliebris.*

Τăνῠπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pedes extendens; longis pedibus, latis passibus incedens; velox:* ex τανύω et πȣ̃ς.

Τăνύπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui alæ extentæ sunt, extensis aliis volans:* ex τανύω et πτερόν.

Τăνυπτερῠγεσσῐ, *velocibus,* dat. plur. Ion. et Poët. à

Τăνυπτέρυξ, ῠγος, ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ, idem quod τανύπτερος, *cui alæ sunt extentæ:* à τανύω pro τείνω, et πτέρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, ȣ̃, τὸ, *ala.*

Τăνύρριζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expandens radices:* epithet. arboris: à τανύω pro τείνω, et ῥίζα, ης, ἡ, *radix.*

Τăνυσθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. verbi τανύω, *extendo.*

Τăνῠσίπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui alæ extentæ sunt, extentis alis volans:* ex τανύω et πτερόν.

Τάνυσσᾰν, 3. pl. τάνυσσε, 3. sing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τανύω.

Τăνυστῠς, ύος, ἡ, *extensio:* ab eod. verbo.

Τăνύσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malleolos pedum extendens inter eundum; amplis latisque passibus progrediens; longa et gracilia crura habens; celer:* à τανύω, pro τείνω, et σφυρὸν, *malleolus pedis.* Th. σφῦρα, *malleus.*

Τăνῠτρῐχᾰ, *hirsutum,* acc. sing. à τανύθριξ.

Τăνῠφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *magnam habens corticem.* Ex τανύω et φλοιός.

Τăνῠφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lata et ampla folia habens, patulis ramis* vel *foliis.* Ex τανύω et φύλλον.

Τăνῠω, idem quod τείνω, undè et ducitur, f. ύσω. a. 1. pass. ἐτăνύσθην.

Τάξῐς, εως, ἡ, *ordo, series; ordo militaris; acies; statio et locus pugnandi; turma:* significat etiam *locum* et *vicem; officium, munus, partes;* item *similitudo,* κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, Heb. v. 6. *juxta similitudinem Melchisedec,* ut Heb. vii. 17. πέλαγος λίμνης ἔχει τάξιν, Diod. Sic. p. 223. A. ed. Rothom. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.*

ΤĂΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *humilis, -e;* non multùm à terrâ surgens: quod à θάπτω, *sepelio:* Eustath. à πατεῖσθαι, i. e. *calcari.*

Τăπεινότης, ητος, ἡ, *humilitas:* à præced.

Τăπεινοφροσῠνη, ης, ἡ, *humilitas, modestia, animi demissio:* à

Τăπεινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cujus animus est humilis:* à ταπεινὸς et φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*

Τăπεινόω, -ῶ, *humilem reddo, demitto, deprimo:* in S. S. *affligo, calamitatibus premo;* item *vitio, stupro.* f. ώσω. perf. τετăπείνωκᾰ. aor. 1. ἐτăπείνωσᾰ. a. 1. sub. act. τăπεινώσω, ῃς, ῃ. præs. pass. τăπεινόομαι, -ȣ̃μαι. perf. pass. τετăπείνωμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἐτăπεινώθην. a. 1. imperat. pass. τăπεινώθητῐ, ήτω, et in 2. pl. τăπεινώθητε. f. 1. ind. pass. τăπεινωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ταπεινός, *humilis.*

Τăπεινῶς, *humiliter:* adv. à ταπεινός.

Τăπείνωσις, εως, ἡ, *animi demissio; imminutio; inopia;* in S. S. *modestia:* à ταπεινόω, quod vide.

ΤΆΠΗΣ, ητος, ὁ, *TAPES:* qu. πάτης, à πατεῖσθαι, quia *tapetibus pavimentum* sternebant: dat. pl. τάπησῐν. Angl. TAPESTRY.

Τăπρῶτ', pro τăπρῶτă, *ut primum.* Th. πρό.

Τăράξῃ, *turbet,* 3. sing. aor. 1. sub. act. et

Τăρασσομένων, gen. pl. part. præs. pass. à

ΤᾸΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *turbo, commoveo:* f. ξω. perf. τετᾰ'ρᾰχᾰ. a. 1. ἐτάραξᾰ, ᾰς, ε, et in 3. pl. ἐτάραξᾰν. præs. imperat. pass. τᾰράσσυ, ἐσθω. perf. pass. τετᾰ'ραγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τετᾰραγμένος, η, ον, *turbatus.* a. 1. ind. pass. ἐταράχθην.

Τᾰράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi præced.

Τᾰρᾰχὴ, ῆς, ἡ, *turbatio, turba:* ab eod.

Τά'ρᾰχος, ȣ, ὁ, *tumultus:* ejusd. th.

Τᾰρᾰχώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *turbulentus:* ab eod.

Ταρϐέω, -ῶ, f. ήσω, *timeo, tremo; vereor, honoro.* Th. τάρϐος, εος, τὸ, *terror, metus.*

Ταρϐήσαντε, nom. dual. aor. 1. part. act. verbi præced.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, *terror, timor, metus:* q. per Sync. pro τάραϐος, à ταράσσω, *turbo.*

Ταρϐοσύνη, ης, ἡ, *pavor, terror, timor:* à ταρϐέω.

Ταργαίνω, *turbo:* puto à ταράσσω.

Ταργά'νη, ης, ἡ, *nexus, colligatio, pedica;* ubi unum cum alio ταργαίνεται.

Τᾱρῑχεύω, fut. εύσω, *sale condio;* generalitèr *condio, exsicco:* à

ΤᾹ'ΡῙΧΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, *salsamentum piscium; caro sale condita et exsiccata:* q. à τείρω, vel τέρσω, *exsicco.*

Ταρμύσσω, *terreo:* q. ταρϐύσσω, à ταρϐῶ.

Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Τάρπημεν, Ion. pro ἐτάρπημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. et

Τάρπησᾰν, *oblectati sunt,* Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. verbi τέρπω, *delecto:* f. ψω. a. 2. ἔταρπον.

Τάῤῥοθος, *auxiliator;* qu. à θαῤῥὸς et θέω, quia *celeriter subvenit.*

Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, ȣ̃, ὁ, *crates:* in quâ aliquid τέρσεται, id est, *siccatur;* vel *aliquid* ταρσῷ *simile;* ut *ala avium cum pennis ei insertis, palmula remi, palmula manûs* vel *pedis.* Est et

Ταρσὸς, ȣ̃, ἡ, nomen urbis Syr. q. interpr. Lat. *marmoris exploratio.* Urbs Ciliciæ, S. Pauli patria, ut nonnulli vocem scribunt.

ΤΑ'ΡΤᾸΡΟΣ, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, et in pl. τὰ τάρταρα, *inferi, TARTARUS; locus tenebrosus, carcer.* q. à ταράσσω, *turbo, terreo.*

Ταρτᾰρόω, -ῶ, *in tartarum detrudo.* semel occurrit, ταρτᾰρώσᾱς σείραις ζόφȣ, 2 Pet. ii. 4. *ad catenas dehinc subeundas,* Mede, Diss. iv. p. 24. f. ώσω. perf. τεταρτᾰ'ρωκᾰ. a. 1. ἐταρτᾰ'ρωσᾰ. a. 1. part. ταρτᾰρώσᾱς. Th. τάρταρος.

Ταρφέᾰ, *vehementèr:* adv. à ταρφὴς, q. v.

Ταρφέες, nom. pl. à ταρφὴς, seu ταρφὺς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber.* Th. τάρφος.

Ταρφειὸς, ᾱ', ὸν, et ταρφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber, frequens:* ab eod. th.

Τάρφεσῖν, dat. pl. ab eod.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum, sic dicta ob *sylvæ densitatem.*

Ταρφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber, frequens.* Th. τάρφος.

Ταρφθήμεναι, Dor. pro τερφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τέρπω, f. ψω.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, *densitas,* peculiariter *sylvæ:* q. τράφος, à τρέφω, *nutrio,* quòd animalia nutrit.

Ταρφύ's, έ'ος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber, frequens:* à pr.

Τάρφω, *sicco:* à τείρω, idem.

ΤΑ'ΡΧΕᾹ, ων, τὰ, et τάρχαι, ων, αἱ, *inferiæ, justa, parentalia:* an à ταραχῇ, *turbatione,* quæ est ob mortuos?

Ταρχεύω, ταρχέω, et -ύ'ω, *exequias facio:* à præced.

Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε pro τῆσδε, ᾗ ταύτης· et τᾶς pro ἧς.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *ordino, colloco, constituo, destino; mando, impero,* ut tributa: f. ξω. perf. τέτᾰχᾰ. a. 1. ἔταξᾰ, ᾰς, ε, *statui.* præs. m. τάσσομαι, *certis pensionibus solvo.* perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταγμένος, η, ον. ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν, Act. xiii. 48, *quotquot seipsos paraverant ad vitam;* reciproco sensu, ut τεταγμένος αὐτὸς ἐπὶ μέσης τῆς φάλαγγος, Diod. Sic. p. 551. D. *ipse* [summus dux] *medium phalangis obtinens.* Ὁ Δαρεῖος κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τεταγμένος, ib. p. 593. A. *Ipse Darius adversum Alexandrum cornu tenens.* a. 1. m. ἐταξᾰ'μην, ω, ᾰτο, *constitui.* a. 1. part. m. ταξᾰ'μενος.

Τάττωμεν, 1. pl. præs. sub. act. verbi præced.

Τατώμενος, Dor. pro τητώμενος, ȣ, *privatus re aliquâ,* præs. part. pass. verbi τητάω, *privo.*

Ταῦ"γέτοιο, gen. Ion. à

Ταΰ"γετος, ȣ, ὁ, nomen propr. montis.

Ταῦθ' sequente aspiratione pro ταῦτα, *hæc,* nom. pl. n. g. ab ȣ̃τος, αὕτη, τȣ̃το, *hic, hæc, hoc.*

Ταὔλιον, ȣ, τὸ, Att. et Dor. pro τὸ αὔλιον, *stabulum.* Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, *aula.*

Ταύρειος, είᾰ, ειον, et ταύρεος, έᾰ, εον, *taurinus.* Th. ταῦρος, *taurus.*

Ταυρηδὸν, adv. *in modum tauri, torvè:* ab eod.

Ταυροκᾰθαψῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *taurorum quædam venatio à Thessalis primùm instituta; tandem imperante Julio Cæsare in Circo Romano, et deinde etiam per alias civitates in spectaculum data.* Vid. Plin. N. H. l. viii. c. 45. et Marm. Oxon. xxxvii.

Ταυροπᾰ'τωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, *ex tauro procreatus:* à ταῦρος et πατὴρ, *pater.*

ΤΑΥ"ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *TAURUS; signum cœleste; Taurus* mons vastissimus Asiæ; *penis.* dat. pl. ταύροις· ταύρως, Dor. pro ταύρȣς, acc. pl.

Ταυροφόνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *tauricida:* à ταῦρος et φένω, *occido:* perf. med. πέφονα.

Ταυρόω, -ῶ, f. ώσω, *taurum facio.*

Ταυρȣ̃μαι, *taurinam induo naturam.* à ταῦρος.

Ταῦτ', pro ταῦτᾰ, *hæc,* nom. vel acc. pl. Att. Ion. et Dor. pro διὰ ταῦτα, *ob hæc:* ab ȣ̃τος, αὕτη, τȣ̃το, *hic, hæc, hoc.* Accipitur et ταῦτα, adv. pro *quod magis est, imprimis, præsertim.* ᾗ ταῦτα, *eoque.* ταύτᾳ, Dor. Æol. et Poët. pro τῃ αὐτῇ.

Ταὐτᾰ`, *eadem;* pro τὰ αὐτά.

Ταύτᾱν, Dor. pro ταύτην, *hanc, istam;* acc. sing. f. g. ab ȣ̃τος, αὕτη, τȣ̃το, *hic, hæc, hoc.*

Ταύτῃ, dat. sing. ab eod. adverbial. *eatenùs, eâ ratione, eo modo; eâ ex parte; eâ de causâ; hâc.*

Ταυτολογῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *schema rhetoricum, quando res eadem pluribus et ferè iisdem redditur verbis; ejusdem repetitio.* Angl. TAUTOLOGY. à seq.

Ταυτολόγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui idem dicit:* ταὐτὸ λέγει. Angl. TAUTOLOGY.

Ταυτόμᾰτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *per seipsum, spontaneus, fortuitus:* ἀπὸ ταυτομάτȣ, i. e. ἀπὸ τȣ̃ αὐτομάτȣ, *casû, fortuitò, derepentè, spontè, ultrò.* ταυτόμα-

τον, vel ταὐτόματον, pro τὸ αὐτόματον, *quod fit casû* vel *fortuitò*.

Τά'φε, Ion. pro ἔταφε, *obstupuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Τᾰφεὶς, *sepultus*, aor. 2. part. pass. verbi θάπτω, *sepelio*; item *stupeo*: f. ψω. a. 2. ind. pass. ἐτάφην.

Τᾰφὴ, ῆς, ἡ, *sepultura*: ab eod. verbo.

Τᾰφήϊος, η, ον, Ion. pro τάφειος, *sepulcralis, funereus*. Ex τάφος.

Τά'φιοι, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.

Τά'φος, ου, ὁ, *tumulus, collis*; *sepultura, funus, sepulchrum*; *epulum funebre*; item *admiratio, stupor*. Th. θάπτω, *sepelio*.

Τά'φρος, ου, ὁ, *fossa, fovea, sepulchrum*. Th. θάπτω. Est et

Τά'φρος, *vallum*: à præced. th.

Τᾰφὼν, aor. 2. part. act. Et notandum duplicem habere significationem: nonnunquam enim declarat idem quod θάψας, *qui sepelivit*; tum est à θάπτω, *sepelio*: nonnunquam idem quod θαμβήσας, *obstupefactus*, et tum est à θήπω, *obstupeo*: a. 2. ἔταφον. perf. med. τέθηπα.

Τά'χ', pro

Τά'χᾰ, adv. *brevì, citò, velocitèr, forsitan, utique*. Th. ταχὺς, έος, *celer*.

Τᾰχέες, nom. pl. à ταχύς.

Τά'χει, dat. sing. à τάχος, εος, τὸ, *celeritas*: ejusd. th.

Τᾰχεῖᾰ, ᾶς, ἡ, f. g. à ταχὺς, έος, *celer*.

Τᾰχέων, gen. pl. ab eod.

Τᾰχέως, adv. *celeritèr*: ab eod. th.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, *constituo*: f. ξω.

Τᾰχῖνὸς, ἡ, ὸν, *pernix, celer*. ταχινὰ, Poët. pro ταχινῶς, et hoc pro ταχέως, *celeritèr*. Th. ταχύς.

Τά'χῖον, adv. *citiùs, velociùs*: ab eod. th.

Τά'χιστᾰ, *citissimè*. τὴν ταχίστην, *celerrimè*. Th. ταχύς.

Τά'χος, εος, τὸ, *celeritas*: ab eod.

Τᾰχύ, *celeritèr*, adv. ab eod.

Τᾰχῠά'λωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui citò capi potest*: ex ταχὺς et ἁλίσκω, *capio*.

Τᾰχῠδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui velocitèr currit*: à ταχὺς, *celer*, et τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα. inde δρόμος, *cursus*.

Τᾰχῦνει, 3. sing. f. 1. act. à

Τᾰχύ'νω, f. υνῶ, *accelero, propero*. Th. ταχύς.

Τᾰχῠπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui citò paret*; item *credulus*: ex ταχὺς et πείθω, *persuadeo*.

Τᾰχύ'ποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro ὁ τῷ ταχέει πότμῳ ὑποτεταγμένος, *qui citæ morti est obnoxius*: ex ταχὺς, *celer*, et πότμος, *mors*.

Τᾰχύ'πωλος, *celeres equos habens*; *rei equestris peritus*: ex ταχὺς, *celer*, et πῶλος, ου, ὁ, *pullus equinus*.

ΤᾸΧΥ῍Σ, εῖᾰ, ύ, *celer, citus, velox, præceps*: comparat. τᾰχύ'τερος, *celerior*: pro quo usitatiùs τάχῖ'ων, item θάσσων, et -ττων. superl. τᾰχύ'τᾰτος, seu τά'χιστος.

Τᾰχυτά's, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

Τᾰχυτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas, velocitas*: aliàs ταχύτης. Th. ταχύς.

Τᾰχυτῆτ' pro ταχυτῆτα, acc. sing. præced.

Τά'ω, τῶ, *capio*. Indè format Eustath. τάζω.

Τά'ων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.

Τᾰὼς, ὼ, et Τᾰῶς, ῶ, et τᾰῶν, ῶνος, ὁ, *PAVO*: q. à τάσει, id est, *extensione* pennarum. Th. τείνω, *extendo*.

ΤΕ, conjunctio copulativa; valet idem quod Latinorum *que, ET*. Est dictio enclitica, et semper postponi solet, εἶπέ τε, *dixitque*: τὲ et ἄρα aliquandò apostrophantur; ut, τ' ἄρ', et expletivæ particulæ sunt. Et

Τὲ, Dor. pro σὲ, *te*.

ΤΕ'ΓΓΩ, *TINGO, humecto, mollio*: f. ξω. τέγγειν ψεύδει λόγον, *tingere mendacio orationem*, pro *mendacia dicere*. Hinc Angl. TO TINGE.

Τεγέᾰ, Ion. τεγέη, est oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγειος, *sub tecto, sublimis, altus*: à τέγος, quod vide.

Τεγκτὸς, ἡ, ὸν, *tinctus, madefactus*; *qui tingi et humectari potest*; *qui frangi oratione et molliri potest*. Th. τέγγω.

Τέγος, εος, τὸ, *tectum, domus*, pro στέγος, τὸ, idem: Poët. pro λόφος, vel ὄρος, *collis, mons*. Th. στέγω, *tego*.

Τεὴν, *tuam*, Poët. et Dor. pro σὴν, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, *tu*.

Τεθᾰλότᾰ, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. med. acc. sing. à θάλλω, *floreo*. Vide τεθαλυῖα.

Τεθᾰλυῖᾰ, *abundans*, perf. part. med. f. g. verbi θάλλω, *floreo*: f. αλῶ. perf. med. τέθηλα, et τέθαλα. perf. med. part. τεθαλώς.

Τεθάῤῥηκᾰ, *ausus sum*, perf. ind. act. verbi θαῤῥέω, *fiduciam habeo*: à θάῤῥος, τὸ, id. quod θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Τεθαρσήκᾱσῐ, 3. pl. perf. ind. act. verbi θαρσέω, *fiduciam habeo*. Th. θάρσος.

Τεθά'φᾰται, Ion. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, *sepulti sunt*, 3. plur. perf. pass. verbi θάπτω, *sepelio*.

Τεθέᾱμαι, perf. pass. verbi θεάομαι, *specto*: f. άσομαι.

Τεθεῖεν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. aor. 1. opt. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθεικᾰ, perf. act. et

Τέθειμαι, perf. pass. verbi τίθημι, *pono*.

Τεθεμελῖ'ωτο, *fundata fuerat*, 3. sing. plusq. perf. pass. Att. et Ion. verbi θεμελιόω, *fundamentum jacio*: fut. ώσω. perf. τεθεμελίωκα. à θεμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum*. Th. θέμηλον, ου, τὸ, idem.

Τέθηλᾰ, ας, ε, *florui*, perf. med. et

Τεθήλει, 3. sing. plusq. perf. med. Ion. verbi θάλλω, *floreo*.

Τεθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. aor. 2. pass. ἐτέθην.

Τέθηπᾰ, perf. med. verbi θάπτω, *sepelio, stupeo*: aor. 2. ἔταφον. perf. inf. med. τεθηπέναι. perf. part. med. τεθηπὼς, ότος.

Τεθήσᾰτο, Ion. Pleonasm. pro ἐθήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi θάομαι.

Τεθλασμένος, perf. part. pass. à θλάω, *frango*: f. άσω.

Τεθλιμμένος, η, ον, *pressus, a, um*, perf. part. pass. verbi θλίβω, *premo, affligo*: f. ψω. perf. τέθλιφα.

Τέθμῐος, ᾱ, ον, *legitimus, solennis*, pro θέσμιος. τέθμια, *leges, mores, instituta*: à

Τεθμὸς, *lex, mos*: à τίθημι.

Τέθνᾱκᾰ, perf. med. q. à θνάω, verbi θνήσκω, *morior*.

Τέθνᾰθῐ, præs. imperat. τεθναίην, præs. opt. τεθνά'ναι, præs. inf. τεθνά's, præs. part. à τέθνημι, *morior*: hoc à θνάω, seu θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Τεθναίην, *moriar*, præs. opt. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sunt qui Anadiplasiasmo Ion. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.

Τεθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, plur. num. præced.

Τεθνάκαμες, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. τέθνηκα.

Τεθνακὼς, όντος, *mortuus*, Dor. pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. act. τέθνηκα.

Τεθνάμεν, Ion. et τεθνάμεναι, Dor. pro

Τεθνάναι, præs. inf. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sed

Τεθνᾶναι, contr. pro τεθναέναι, perf. inf. med. et

Τεθνᾶσι, *mortui sunt*, per Synæresin pro τεθνάασι, 3. pl. med. verbi θνήσκω, *morior*: perf. med. τέθνακα.

Τεθνάτω, *interficiatur*, 3. sing. imperat. præs. τέθναθι, verbi τέθνημι pro θνήσκω.

Τέθνεικα, Bœot. pro τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.

Τεθνειὼς, ῶτος, per Sync. pro τεθνεικὼς, ότος, perf. part. act. Bœot. verbi θνήσκω, *morior*: fut. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα, et Bœot. τέθνεικα. a. 2. ἔθανον. perf. med. τέθνακα.

Τεθνεὼς, ῶτος, et Poët. τεθνηὼς, pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. act. τέθνηκα.

Τέθνηκα, ας, ε, et in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. et

Τεθνηκέτω, 3. sing. perf. imperat. act. à θνήσκω, qu. vide.

Τεθνήξω, fut. 1. verbi τεθνήκω, Syracusano more fact. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω.

Τεθνηὼς, Poët. pro τεθνεὼς, qu. vide.

Τεθνὼς, per Sync. pro τεθνακὼς, perf. part. med. verbi θνήσκω, *morior*: perf. med. τέθνακα.

Τεθόλωται, *turbatus est*, 3. sing. perf. pass. à θολόω, *turbo, inquino*. Th. θολὸς, οῦ, ὁ, *sordes turbidæ*.

Τεθορεῖν, Ion. Anadiplas. pro θορεῖν, præs. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, *salio*.

Τεθραμμένην, acc. sing. perf. part. pass. f. g. verbi τρέφω, *alo*: fut. θρέψω. aor. 2. ἔτραφον. perf. pass. τέθραμμαι.

Τεθρᾶσθαι, Dor. pro τεθρῆσθαι, perf. inf. pass. verbi τιτράω, seu τίτρημι, *perforo*: f. τρήσω. perf. pass. τέτρημαι.

Τεθραυσμένος, *confractus, vulneratus*, perf. part. pass. à θραύω, *frango*.

Τεθριπποβάτης, ὁ, *qui quadrigis vehitur*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et βαίνω, *ascendo*.

Τέθριππος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quatuor equos habens*. τέθριππον, sc. ἅρμα, *currus quadrijugus, quadriga*. ex τετρὰς, άδος, *quaternio*, (quod à τέσσαρες,) et ἵππος, *equus*.

Τεθριπποτροφέω, -ῶ, *equos quadrijuges alo*: à seq.

Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui equos quadrijuges alit*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et τρέφω, *alo*: perf. med. τέτροφα.

Τεθυμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi θύω, *sacrifico, immolo*: f. σω. perf. τέθυκα.

Τεθυμῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. verbi θυμόω, *ad iram provoco*: fut. ώσω. perf. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus, ira*.

Τεθυωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi θυόω, *odorem jucundum reddo*. Th. θύω, *macto*.

Τεῖν, et τίν, Ion. Poët. et Dor. pro σοὶ, *tibi*, dat. sing. à σὺ, *tu*.

Τείνας, αντος, a. 1. part. act. à

ΤΕΙ'ΝΩ, *TENDO*, *extendo, distendo, intendo, contendo; pertineo, specto*: f. τενῶ. perf. τέτακα. aor. 1. ἔτεινα. perf. med. τέτονα.

Τείρεα, τὰ, *astra*: Poët. τέρεα. à τέρας.

Τειρεσίας, ου, ὁ, *TIRESIAS*: vates Thebanus præstantissimus.

Τείρετο, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, *vexor*. Th. τείρω.

Τειρέω, -ῶ, *domo, contero*: fut. ήσω. perf. τετείρηκα.

Τειρήσω, εις, ει, fut. 1. à τειρέω, idem quod τείρω, *affligo, vexo, domo*.

Τειρομένοισιν, *vexatis*, dat. plur. part. præs. pass. verbi τείρω.

Τείροντι, Dor. pro τείρουσι, 3. pl. præs. ind. act. à

ΤΕΙ'ΡΩ, *vexo, affligo, subigo, TERO, attero*. f. τερῶ. a. 2. ἔταρον. Annon hinc Angl. TO TIRE?

Τειχεσιπλῆτα, voc. sing. à

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, *mœnium quassator*: ex τεῖχος et πλήσσω, *percutio*.

Τειχέω, pro τειχίζω, *muris cingo*. Th. τεῖχος.

Τειχέων, gen. pl. à τεῖχος.

Τειχήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, *mœnibus conclusus*: ex τεῖχος et ἄρω, *apto*.

Τειχίζω, *murum struo; muro cingo, munio*: fut. ίσω. perf. τετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τειχιόεις, όεσσα, όεν, *muris cinctus*: à τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τειχίον, ου, τὸ, *murus parvus, munimentum; domus*, Hom. dim. ab eod.

Τειχίσαι, a. 1. infin. act. et

Τειχισθῆναι, aor. 1. infin. pass. verbi τειχίζω.

Τειχιστής, οῦ, ὁ, *murarius, qui muros struit, cæmentarius*: ab eod.

Τειχομαχέω, -ῶ, f. ήσω, *murum oppugno*: à τειχομάχος.

Τειχομαχία, ας, ἡ, et Ion. -ίη, *muri oppugnatio*: à præc.

Τειχομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *muri oppugnator; muri defensor, propugnator*: à τεῖχος et μάχομαι.

ΤΕΙ͂ΧΟΣ, εος, τὸ, *murus, locus quivis munitus, urbs, castellum, præsidium*. τείχη, *mœnia*. τεῖχος ξύλινον, *lignorum strues, rogus*. qu. à τεύχω, *struo*.

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *murorum custos*: ex τεῖχος et φύλαξ, ὁ καὶ ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω.

Τείως, adv. pro τέως.

Τέκ' pro τέκε, Ion. pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Est et τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξω. perf. med. τέτοκα.

Τεκέειν pro τεκεῖν, inf. aor. 2. verbi τίκτω.

Τεκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi ejusd.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*.

Τέκετ' pro τέκετο, Ion. pro ἐτέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξω, et f. m. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, η, εται, *conjicio, argumentor; destino, ad finem perduco*: a. 1. m. ἐτεκμηράμην. à τεκμαίρω.

Τεκμαίρω, *certis signis ostendo et probo*: à

ΤΕ'ΚΜΑΡ, τὸ, *finis, exitus rei; item signum*.

Τεκμήριον, ου, τὸ, *certum signum*: à τέκμαρ.

Τέκμωρ, τὸ, *finis, exitus rei; finis seu scopus, quem quis in actionibus suis proponit; testimonium, signum*. Th. τέκμαρ.

Τέκνα, τὰ, *liberi, nati*, nom. pl. à τέκνον, quod vide.

Τεκνί'ον, ου, τὸ, *filiolus, filiola:* Dim. ab eod.
Τεκνογονέω, -ῶ, *liberos pario:* fut. ήσω. perf. τετεκνογόνηκα. aor. 1. ἐτεκνογόνησα. à τεκνογόνος.
Τεκνογονί'α, ας, ἡ, *liberorum procreatio:* à pr.
Τεκνογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberos pariens:* ex τέκνον et γίνομαι, *nascor:* perf. med. γέγονα.
Τεκνοποιέω, -ῶ, f. ήσω, et med. τεκνοποιέομαι, -οῦμαι, *liberos procreo; in filium adopto:* à τεκνοποιός.
Τέκνον, ου, τὸ, *fœtus, proles, filius, filia.* τέκνα, ων, τὰ, *liberi.* à τίκτω, *pario.*
Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi præc.
Τεκνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *liberos procreans:* ex τέκνον, *filius,* et ποιέω, *facio.*
Τεκνοτροφέω, -ῶ, *liberos educo:* f. ήσω. perf. τετεκνοτρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, *filius,* et τροφέω, *nutrio,* quod à τρέφω, *alo.*
Τεκνοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ liberos alit:* et
Τεκνότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ à liberis alitur.* Vide τεκνοτροφέω.
Τεκνόφι, adv. *per filium, operâ filii.* διὰ τοῦ τέκνου, Simonid.
Τεκνοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberos interficiens.*
Τεκνόω, -ῶ, *liberos procreo, genero;* item *liberos habeo, peperi:* f. ώσω. præs. pass. τεκνόομαι, *gignor, nascor.* à τέκνον, *proles.* Th. τίκτω, *procreo.*
Τέκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio:* à præcedente.
Τέκον, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, a. 2. infin. act. verbi τίκτω, *pario:* fut. τέξομαι. aor. 2. part. τεκὼν, όντος· gen. plur. τεκόντων.
Τέκος, εος, τὸ, *fœtus, proles:* à τίκτω, *pario.*
Τεκοῦσα, *pariens,* a. 2. part. act. f. g. à τεκὼν, quod vide.
Τεκταίνω, f. ανῶ, *fabricor, struo; artem fabrilem exerceo:* à τέκτων. Th. τεύχω.
Τεκτήνατο, Ion. pro ἐτεκτήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, *fabricor.*
Τεκτονικὸς, ἡ, ὸν, *fabrilis:* à τέκτων.
Τέκτονος, gen. sing. à τέκτων.
Τεκτοσύνη, ης, ἡ, *fabrilis ars, fabrica, structura.* A
Τέκτων, ονος, ὁ, *faber:* q. τεύκτων, à τεύχω, *fabricor:* f. ξω. perf. τέτευχα. perf. pass. τέτευγμαι, ξαι, κται. (ubi ε abjici solet.)
Τεκὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi τίκτω, *pario:* f. m. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.
Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *fascia, lorum clypei* aut *ensis:* à ταλάω, *suffero, sustineo.*
Τελαμωνί'αι, *baltea coriacea quibus armantur canes adversus feras:* à præced.
Τελαμώνιος Αἴας, *Ajax Telamonius,* nomen propr. Hinc
Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.
Τελέεσθαι, præs. infin. pass. verbi τελέω, *ad finem perduco.* Th. τέλος, εος, τὸ, *finis.*
Τελέῃς, *perficias,* 2. sing. præs. sub. act. verbi ejusd. et th.
Τελέθοντι, *sunt,* Dor. pro
Τελέθουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέθω.
Τελέθω, εις, ει, *sum, fio, orior:* Poët. τελέθομαι, idem: in 3. pl. τελέθονται, τελέθωσι, 3. pl. præs. sub. act. Th. τέλλω, *sum, fio.*
Τέλει, dat. sing. à τέλος, εος, τὸ, *finis.*
Τελεία, *perfecta,* f. g. à τέλειος.
Τελείετο, *perficiebatur,* 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio.* Th. τέλος.
Τέλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, et τέλειος, εία, ειον, *perfectus; summus, extremus, postremus.* in comparat. τελειότερος, έρα, ερον. Th. τέλος, *finis.*
Τελειότης, ητος, ἡ, *perfectio, integritas, consummatio:* à præced.
Τελειόω, -ῶ, *perficio, finio, conficio, consummo, termino;* it. *initio, sacro, consecro, purifico:* ut de sacris Eleusiniis dicebant τελεῖσθαι τὰ μικρὰ ϗ μεγάλα. f. ώσω. perf. τετελείωκα. a. 1. ἐτελείωσα. a. 1. sub. τελειώσω. a. 1. infin. τελειῶσαι. præs. pass. τελειόομαι, -οῦμαι, *perficior.* perf. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus sum.* perf. part. pass. τελειωμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τελειωθῶσι. à τέλειος. Th. τέλος.
Τελείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi τελέω.
Τελεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi ejusd.
Τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio.* Th. τέλος, εος, τὸ, *finis.*
Τελειωθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi τελειόω.
Τελείως, *perfectè, absolutè; integrè, plenè; prorsùs, omninò:* adv. à τέλειος, *perfectus.* Th. τέλος.
Τελείωσις, εως, ἡ, *perfectio, consummatio:* et
Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, *consummator:* à perf. pass. verbi τελειόω.
Τελέοις, 2. sing. præs. opt. act. verbi τελέω, *finio.* Th. τέλος.
Τέλεος, έα, εον, idem quod τέλειος, *perfectus:* et
Τελεόω, idem quod τελειόω, *perficio:* hinc præs. infin. τελεοῦν. Th. τέλος.
Τελέσαι, a. 1. infin. act. et
Τελέσαιμι, a. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi τελέω, quod vide.
Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, quod vide in præced.
Τέλεσαν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi τελέω, *perficio.* Th. τέλος.
Τελέσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejusd.
Τέλεσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. et
Τελέσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τελέω.
Τελεσθέντων, Att. pro τελεσθεισῶν, masc. pro f. g. a. 1. part. pass. à τελέω, *perficio.* Th. τέλος.
Τελεσθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi ejusd.
Τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, *perficio.* Th. τέλος.
Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro
Τελεσιάδης, ου, ὁ, πατρωνυμικὸν, pro Τελεσίας, ου, ὁ.
Τελέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *finem imponens, perfectus, ultimus.* Th. τέλος.
Τελεσιουργέω, -ῶ, f. ήσω, *perficio opus, perficio, conficio;* item *initio:* à
Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *perfector,* qui τελέσιον ἔργον, producit. Th. τέλος.
Τέλεσμα, ατος, τὸ, *vectigal.* Th. τέλος, *tributum.*
Τέλεσον, α'τω, *perfice,* a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio.* ab eod. th.
Τέλεσσα, Ion. et Poët. gem. σ, pro ἐτέλεσα, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, quod vide.
Τελέσσῃ, gem. σ, Poët. pro τελέσῃ, *perfecerit,* 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.
Τελεσσιγά'μοισιν, *perficientibus nuptias,* dat. pl. à
Τελεσσί'γαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ perficit nuptias:* ex τελέω, *perficio,* (Th. τέλος, *finis,*) et γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ.*
Τελέσσω, *perficiam,* Poët. pro

τελέσω, f. 1. ind. vel aor. 1. sub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεςήρια, ων, τὰ, *sacra quæ offeruntur re feliciter peractâ.* Th. τέλος.

Τελεςήριον, ȣ, τὸ, *locus in quo fit initiatio:* ex eodem.

Τελεσφορέω, -ῶ, f. ήσω, *ad finem perduco, perficio:* à

Τελεσφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad finem perducens; qui perfectum fructum fert, fructifer, utilis; ad finem perductus, perfectus; mulier, quæ tributum pro corpore exigit, meretrix,* Deut. xxiii. 17. At Is. Vos. de LXX. c. 17. interpretatur *initia ferens,* mulier quæ sacris gentium operatur; idololatria enim et scortatio passim in S. S. junguntur. τελεσφόρος δίκη, ap. Soph. *justitia summa.* Jensius, Ferc. literar. p. 45. Ex τέλος et φέρω, *fero.*

Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus;* item *initiatio, expiatio, sacerdotium, ceremoniæ.* Th. τέλος.

Τελεῦντι, et Τελεῦσι, Dor. pro τελεȣ̃σι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος.

Τελευτᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro τελευτὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Τελευταῖος, αία, αῖον, *ultimus, postremus, novissimus, extremus:* à τελευτή.

Τελευτᾷν, pro τελευτάειν, præs. inf. verbi τελευτάω, q. v.

Τελευτάσει, *perficiet,* 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει. et

Τελεύτασεν, *finivit,* Dor. et Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, -ῶ, *finio, ad finem perduco, morior.* f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα. a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος. perf. ind. act. τετελεύτηκα. præs. pass. τελευτάομαι, *evenio.* à

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis; mors.* Th. τέλος, *finis.*

Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. τελευτήσασι, dat. pl. τελευτήσαντες, acc. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελέω, -ῶ, *ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo; vendo, solvo; attribuor; initio sacris;* neutr. *tendo, pertineo aliquo:* f. έσω. perf. τετέλεκα. a. 1. ἐτέλεσα. a. 1. sub. act. τελέσω, ῃς, ῃ. perf. pass. τετέλεσμαι. aor. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η. fut. 1. pass. τελεσθήσομαι, ῃ, εται. a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῆς, ῆ. Th. τέλος, *finis.*

Τελέως, *plenè, planè, perfectè,* adv. à τέλος.

Τελέωσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio, consummatio.* Th. τέλος.

Τελεωτέρων, gen. pl. comparat. grad. à τέλεος, *perfectus.* Th. τέλος.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, *perfectus, eximius:* ab eod. th.

Τελήεσσας, *perfectas,* acc. plur. f. g. à τελήεις.

Τέλθος, εος, τὸ, *debitum, præmium:* à τέλος.

Τελίσκομαι, *compleor, perficior, initior:* Hesych. τελισκόμενος, *scortum virile,* cui pro flore corporis merces persolvitur, Deut. xxiii. 17, ut quidam interpretantur: *initiatus,* ut Is. Vossius de LXX. Interpret. c. xvii. Th. τέλος.

Τέλλειν ὁδὸν, *iter facere, proficisci:* Dor. pro ὁδὸν τελειȣ̃ν.

ΤΕΛΛΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeritèr τέλλει, *crescit,* ut sit τελεία.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *sum, existo:* à

ΤΕ΄ΛΛΩ, inusit. *facio, fio, orior.*

ΤΕ΄ΛΜΑ, ατος, τὸ, *lacuna, locus palustris:* et

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, *lutum:* à præc.

ΤΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, *finis, exitus; merces; pœna; vectigal; impensa; dignitas,* qualis *magistratuum,* qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; *legio, turma, cohors; maturitas virginis,* undè et *nuptiæ; mysteria.* τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, *denique, ad extremum.* διὰ τέλȣς, *in perpetuum.* τέλος δὲ, adv. *ad finem, ad mortem usque.* Ion. scribentibus sæpè est χρῆμα, *res.* ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐςὶν ὅμως ἀγαθῶν τε κακῶν τε, Hes. Op. 699. *penes hos enim potestas est simul bonorumque et malorum.* πολλοὶ γὰρ τῶν ἐν τέλει, Jos. B. l. i. c. 13. *multi eorum qui in honore sunt.* ἐννεκαίδεκα ὁπλιτῶν τέλη, Appian. de B. G. l. iv. p. 652. *undeviginti militum legiones,* scribens de numero legionum in pugnâ Philippicâ.

Τελȣ̃σι, *perficiunt,* 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω.

Τέλσον, ȣ, τὸ, *finis, extremitas:* ex τέλος per Metath. et additâ lit. ν.

Τελχὶν, ῖνος, ὁ, *fascinator;* qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet; furiosus, supra hominem vires habens, scelestus, malitiosus.* Τελχῖνες, οἱ, *homines afflati spiritu et insani,* quales Corybantes et Cabii fuisse commemorantur.

Τελῶν, *perficiens,* præs. part. verbi τελέω.

Τελωνέω, -ῶ, f. ήσω, *vectigalia redimo, publicanum ago, vectigal exigo; quæstui habeo; instar portitoris rapio.* à τελώνης.

Τελώνης, ȣ, ὁ, *tributorum emptor,* vulgò *publicanus;* rectiùs *portitor;* propriè qui portoriis exigendis præficiebatur ab ipsis *publicanis,* melioris conditionis hominibus. Illi in odia hominum incurrebant, ut not. Cic. de Off. l. 1. et Salm. de Fœn. Trap. 243. ex τέλος, εος, τὸ, *vectigal,* et ὠνέομαι, -ȣ̃μαι, *emo.*

Τελώνιον, ȣ, τὸ, *TELONIUM:* locus ubi Publicani sedebant et vectigal exigebant. à præc.

Τέμαχος, εος, τὸ, *frustum sectione alicundè ablatum:* impr. de *piscium frustis* dicitur; *piscis, salsamenta:* à τέμνω, *seco.*

Τεμένει, dat. sing. à

Τέμενος, εος, τὸ, *portio agri à cæteris resecta; ager sacer, nemus sacrum, fanum.* Th. τέμνω, *seco.*

Τέμνοισαι, *secantes,* Dor. pro

Τέμνȣσαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΕ΄ΜΝΩ, *seco, scindo:* f. τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. perf. med. τέτομα.

Τέμπεα, -η, τὰ, *TEMPE,* locus amœnissimus in Thessaliâ.

Τεμῶ, fut. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τέναγος, εος, τὸ, *locus humidus, maris illuvies, limus:* à τέγγω, *humecto.*

Τένδει, *arrodit,* 3. sing. præs. ind. act. à

ΤΕ΄ΝΔΩ, seu τένθω, *comedo, voro, rodo.*

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nom. propr. insulæ.

Τένθης, ȣ, ὁ, *vorator, liguritor:* à τένδω.

Τενθρηδὼν, όνος, et τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum,* ut vespa. Th. τένδω.

Τένοντα, acc. sing. et

Τένοντε, nom. dual. à

Τένων, οντος, ὁ, *tendo, finis musculi:* quia pars nervosa, cujus actio præcipuè in τάσει, id est, *tensione,* consistit: à τείνω. Hinc Angl. TENDON.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi τίκτω, *pario:* fut. τέξομαι, ῃ,

ἔται. a. 2. ἔτικον. perf. med. τέτοκα.

Τέο, Ion. pro τȣ̃, id est, τίνος, Poët.

Τεοῖο, Dor. pro σȣ̃, gen. sing. à σύ.

Τέοισ' et τέοισι, dat. pl. pro τίσι vel τισί.

Τεὸς, ἁ, ὸν, *tuus, a, um*, Dor. pro σὸς, ἡ, όν. Th. σὺ, *tu*.

Τέραμνος, ȣ, ὁ, *arca; tectum; tentorium*. adj. *mollis, tener*: et

Τεράμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mollis, tener*: à τέρην, *idem*. Th. τείρω, *vexo, tero*.

ΤΕ'ΡΑΣ, ἄτος, τὸ, *signum, portentum, prodigium*.

Τερασκόπος, Poët. Sync. pro τερατοσκόπος.

Τερατεύομαι, et

Τερατεύω, f. εύσω, *monstra loquor*. Th. τέρας.

Τερατοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *prodigiorum inspector et observator, vates*: ex τέρας, τὸ, *portentum*, et σκόπος, q. à σκέπτομαι, *inspicio, video*: perf. med. ἔσκοπα.

Τερατοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *faciens prodigia*. Th. τέρας.

Τερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *portentosus*. Th. τέρας.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *TEREBINTHUS* arbor.

Τέρεινα, et Ion. τερείνη, ης, ἡ, *tenera*: à masc. ὁ τέρην, ενος, quod vide.

Τερέμινθος, et τέρμινθος, ȣ, ἡ, idem ac τερέβινθος.

Τέρενα, acc. sing. à τέρην.

Τερετίζω, f. ίσω, *lascivè canto; garrio*: à τιττίζω, *strido ut cicada*. Th. τέττιξ.

Τερέτριον, ȣ, τὸ, *terebella*; à seq.

Τέρετρον, ȣ, τὸ, *terebra*: à seq.

ΤΕΡΕ'Ω, -ῶ, fut. ήσω, *terebro, torno, vulnero*: qu. à τείρω, *tero*.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, *TEREDO*: à τερέω.

Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρεινα, n. τέρεν, *TENER, mollis*. Angl. TENDER. à τείρω, *tero*, quia facilè *teritur*.

Τερθρεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantamentum*: à τερθρεύω.

Τερθρεὺς, έως, ὁ, *præstigiator*: à τέρας, quia *portenta* edit.

Τερθρεύω, vel -εύομαι, *præstigiis illudo, incanto, imposturis utor, oratione aptâ ad fallendum utor*: à præc.

Τέρθρον, ȣ, τὸ, *artemon*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. q. τέρεθρον, quia per *foramen* ducitur. Th. τερέω, *terebro*.

Τέρμ' pro τέρμα, quod vide.

ΤΕ'ΡΜΑ, ἄτος, τὸ, *terminus, meta, finis*; adv. *tandem, ad extremum*. hinc τέρμις, et τέρμων, idem, et Angl. TERM. à τείρω.

Τέρμινθος, idem quod τερέβινθος.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, *ad pedes usque demissus, talaris*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*.

Τέρμις, et

Τέρμων, id. ac τέρμα, q. v.

Τέρπει, *delectat*, 3. sing. præs. ind. act. τέρπεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi τέρπω.

Τέρπεο, *delectare*, Ion. pro τέρπȣ, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. et

Τέρπετ', Ion. pro ἐτέρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi præcedentis.

Τερπικέραυνος, ȣ, *fulmine gaudens*: à τέρπομαι, *delector*, et κεραυνὸς, ȣ̃, ὁ, *fulmen*.

Τερπνὸς, ἡ, ὸν, *jucundus, venustus*. τερπνὸν, ȣ̃, τὸ, *delectatio, voluptas*: à τέρπω, *delecto*.

Τερπνότατος, ȣ, *jucundissimus*: superl. à præc.

Τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas*: ab eod.

Τερπνῶς, adv. *jucundè*: ab eod.

Τερποίμην, præs. opt. pass. et

Τερπόμενος, præs. part. pass. et

Τέρποντο, *delectabantur*, Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. ind. pass. et

Τέρπȣ, -έσθω, *oblectare*, præs. imperat. Omnia ex

ΤΕ'ΡΠΩ, *delecto, exhilaro, mulceo*. τέρπομαι, *delector, gaudeo*. fut. 1. ind. act. τέρψω. perf. φα. τερπώμεθα, 1. plur. præs. subj. pass.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, *delectatio*.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσει, 3. sing. f. 1. Æol. verbi τείρω, *vexo*: f. τερῶ, et Æol. τέρσω.

Τέρσετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐτέρσετο, à verbo τέρσω, quod vide. τέρσετον est dual. fut. 1. Æol. verbi τείρω, *tero*.

Τέρσηνε, *siccabat*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod

ΤΕ'ΡΣΩ, *arefacio, sicco, uro*. ab Æolico τέῤῥω fit Lat. TORREO. à τείρω.

Τέρτιος, ȣ, ὁ, nom. viri. Lat. *Tertius*.

Τέρτυλλος, ȣ, ὁ, nomen Oratoris, seu *rabulæ forensis*: dim. à præced.

Τέρυς, υος, *invalidus, imbecillus*; item *vorax*; q. *tritus*: et

Τερύσκω, *affligo*: à τείρω, *vexo, tero*.

Τερφθῆ, *delectetur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Τέρψας, *oblectans*, aor. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τερψίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *delectans homines*, epith. Solis. à τέρψις et βροτὸς, *mortalis*.

Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*, in pl. τέρψεις. à perf. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ tripudiis se oblectantis: à τέρψις et χορὸς, *chorus, tripudium*.

Τέσσαρα, ων, τὰ, *quatuor*: à τέσσαρες.

Τεσσαράβοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quatuor boum pretium valens*. Ex τέσσαρες et βȣ̃ς.

Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quadraginta*. Th. idem.

Τεσσαρακονταέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, *quadraginta annorum*. ex τεσσαράκοντα et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Τεσσαρακοστὸς, ἡ, ὸν, *quadragesimus*: à

ΤΕ'ΣΣΑΡΕΣ, et Att. τέτταρες, ων, οἱ ϗ αἱ, ϗ τὰ τέσσαρα, *quatuor*: dat. τέσσαρσι. acc. τέσσαρας, et -α.

Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *quatuordecim*: ex præc. καὶ, et δέκα.

Τεσσαρεσκαιδέκατος, ἄτη, ἄτον, *decimus quartus*: à præc.

Τέσσερες, Ion. pro τέσσαρες. Hinc *Tessera*.

Τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*, perf. part. pass. verbi τάσσω, *ordino*: f. ξω. perf. χα.

Τεταγμένως, *ordinatè, stato tempore*: adv. à præced.

Τεταγὼν, όντος, *qui tetendit*, Ion. redupl. pro ταγὼν, a. 2. part. act. à verbo τάζω, *prehendo, capio, tendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Τέτακα, *extendi*, perf. act. à τείνω, *tendo*: f. ενῶ. a. 1. pass. ἐτάθην.

Τέτακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi τάσσω, *ordino*: fut. ξω. perf. χα.

Τέταλμαι, perf. ind. pass. verbi τέλλω, *orior*: f. τελῶ. perf. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Τετανὸς, ἡ, ὸν, *tentus, extentus, exporrectus*; item *glaber, æqualis*: à τείνω, *tendo*.

Τέτανος, ȣ, ὁ, *distentio*: ab eod.

Τέτανται, *exporrecti sunt*, 3. pl. perf. pass. ejusdem verbi.
Τεταπεινωμένος, η, ον, perf. part. pass. à ταπεινόω, *humilio*, q. vide.
Τετάραγμαι, ξαι, κται, perf. pass. verbi ταράσσω, *turbo, commoveo*: f. ξω. perf. χα.
Τεταραγμένως, *perturbatè, inordinatè*: adv. à perf. part. præced.
Τεταρπόμενος, Ion. redupl. pro ταρπόμενος, a. 2. part. med. verbi τέρπω, *delecto*.
Τεταρπώμεθα, Ion. et Poët. redupl. pro ταρπώμεθα, 1. plur. a. 2. sub. med. ejusd. verbi.
Τεταρταῖος, αία, αῖον, *quatriduanus, a, um*: à τέταρτος, άρτη, αρτον, *quartus, a, um*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.
Τετάρτη, dat. sing. f. g. à
Τέταρτος, άρτη, αρτον, et Poët. τέτρατος, *quartus*. à th. præc.
Τέταται, Pind. *posuit*, pro *contendit, in istam curam incubuit*, 3. sing. perf. ind. pass. et
Τέτατο, Ion. pro ἐτέτατο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi τείνω, *extendo*: f. ενῶ. perf. τέτακα. perf. pass. τέταμαι, σαι, ται.
Τετάχαται, *ordinati sunt*, Ion. pro τεταγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. verbi τάσσω. f. ξω. perf. χα. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται.
Τετειχισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi τειχίζω, *murum ædifico*: f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
Τέτελα, *perfeci*, perf. med. verbi τελέω, f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.
Τετέλεκα, perf. act. τετέλεσαι, 3. sing. perf. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.
Τετελεσμένον, *peractum*, acc. sing. perf. part. pass. ejusd. verbi.
Τετευγμένος, pro τετυγμένος, *consecutus*: perf. part. pass. verbi τυγχάνω, *assequor*. f. m. τεύξομαι. aor. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι.
Τέτευχα, ας, ε, perf. ind. act. à τυγχάνω, fut. τεύξομαι, *adipiscor*.
Τετεύχαται, *fabricati sunt*, Ion. pro τετευγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. et
Τετεύχατο, pro τετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. Ion. verbi τεύχω, f. ξω, *fabricor*.
Τετεύχῆσθαι, Ep. perf. inf. pass. verbi τεύχω.

Τέτηκα, perf. med. indè τετηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. med. verbi τήκω, *liquefacio*.
Τετιημένε, *afflicte*, voc. sing. à
Τετιημένος, ου, perf. part. pass. verbi τιέω, *crucio, dolore afficio*: fut. ήσω. perf. τετίηκα. Hinc perf. part. act. τετιηὼς, per Crasin pro τετιηκώς. Th. τίω, *punio*.
Τετίησθον, 2. dual. perf. pass. τετίημαι, à τιέω, *crucio*.
Τετιηὼς, ότος, per Crasin pro τετιηκὼς, ότος, *mœrens, tristatus, cruciatus*, perf. part. ex eod.
Τετιμένος, η, ον, *honoratus*, per Sync. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω, *honoro*. Alii volunt esse perf. part. pass. verbi τίω, *punio*: fut. τίσω. perf. pass. τέτιμαι.
Τετίμηκε, *honore affecit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi τιμάω.
Τετιμημένος, *æstimatus*, perf. part. pass. ejusd. verbi.
Τετιμῆσθαι, *honoratum esse*, perf. inf. pass. ejusd. verbi.
Τετίμηται, *honorata est*, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.
Τέτλα, per Apoc. pro τέτλαθι, vel præs. imperat. act. verbi τέτλημι, *tolero*; vel τέτλαθι, per redupl. Ion. dicitur pro τλᾶθι, a. 2. imperat. act. verbi τλῆμι, *patior*: aor. 2. ἔτλην. a. 2. imperat. τλῆθι, et Dor. τλᾶθι. Th. ταλάω, seu τλάω, *perfero*.
Τέτλαα, perf. med. ejusd. verbi. Sunt qui velint esse perf. ind. act. et per Syncop. dici pro τέτληκα.
Τέτλαθ' pro τέτλαθι, *sustineas*. Vide τέτλα.
Τετλαίην, ης, η, præs. opt. act. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, *perfero*.
Τετλάμεν, Ion. et τετλάμεναι, Æol. pro τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι. ab eod. th.
Τέτληκε, *sustinuit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi τλάω, *sustineo*: f. ήσω. Th. ταλάω, idem.
Τετληὼς, ότος, *passus*: per Sync. pro τετληκὼς, perf. part. act. ejusd. verbi et th.
Τέτμῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi τέτμω, *invenio*. Th. τέμνω, *seco*: indè τμῶ, et per redupl. τέτμω.
Τέτμηκα, *incidi*, perf. act. verbi τέμνω, *seco*: fut. μῶ. perf. pass. τέτμημαι. perf. part. pass. τετμημένος.
Τετμημένος, *incisus*, perf. part. pass. ab eod. verbo.
Τέτοκα, ας, ε, *peperi*, perf. med. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. perf. part. med. τετοκὼς, υῖα, ός.
Τετοκυίης, *enixæ*: gen. sing. f. g. à τετοκὼς, perf. part. med. à τέτοκα, quod vide.
Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω, *audeo*: f. ήσω. perf. τετόλμηκα.
Τέτομα, *incidi*, perf. med. verbi τέμνω, *seco*: f. τεμῶ. perf. τέτμηκα.
Τέτορ', pro τέτορε, dual. à τέτορες, *quatuor*: Ion. et Poët. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τὰ, Dor. pro τέσσαρα.
Τέτρα, in compositione est contractè pro τέτταρα, vel τετράκις, id est, *quater*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.
Τετράγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quatuor jugerum*: τετράγυον, ου, τὸ, *quatuor jugera, diurnus labor aratori propositus*. Ex τέτρα id. q. τέσσαρα, et γύη.
Τετραγωνοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quadratâ facie præditus*: ex τετράγωνος, quod vide, et πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Τετράγωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quadrangularis, quadratus*: ex τέτρα et γωνία, ας, ἡ, *angulus*.
Τετράδ', acc. pro τετράδα. à τετρὰς, q. v.
Τετράδιον, ου, τὸ, *quaternio*; *quaternio militum*, quatuor enim per vices excubias egerunt, Act. xii. 4. Idem quod Latinis *tabula*, folium nempè quadratum. Salm. de Modo Usur. p. 461. dimin. à τετρὰς, άδος, ἡ, idem.
Τετράδραχμον, ου, τὸ, *species nummi*.
Τετράενες, Dor. pro τετραετές.
Τετραένης, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ τετράενες, εος, *quadrimus, quatuor annos habens*: q. ὁ τέτταρας ἔνους, τουτέστι τέσσαρας ἐνιαυτοὺς, ἔχων.
Τετραέτης, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Th. ἔτος, *annus*.
Τετραετία, ας, ἡ, *quadriennium*: ab eod.
Τετραθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quatuor habens fundamenta, quadruplex*: ex τέτρα et θέλυμνον, *fundamentum*. Th. θέμηλον, idem.
Τετραίνω pro τιτραίνω, undè aor. 1. τέτρηνα. Th. τιτράω, *perforo*.
Τετράκις, *quater*: à τέσσαρες, *quatuor*.
Τετρακισμύριοι, αι, α, *quadraginta millia*: à τετράκις καὶ μύριοι, *decies mille*. Th. μύριος.
Τετρακισχίλιοι, αι, α, *quater mil-*

le: ex τετράκις, (quod à τέσσαρες) *quater*, et χίλιοι, *mille*.
Τετράκνᾶμος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, *qui quatuor habet radios*. Epith. *rotæ*. Ex τέσσαρες, *quatuor*, et κνήμη, ἡ, *tibia*.
Τετρᾰκόσῐοι, αι, ᾰ, *quadringenti, æ, a:* ex τέτρα, vel τετράκις, *quater*, (ex τέσσαρες, *quatuor*,) et κόσιοι, quod vide.
Τετρᾰκοσῐοστὸς, ἡ, ὸν, *quadringentesimus:* à præc.
Τετρακτῦ́ς, ύος, ἡ, idem quod τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.
Τετρᾰ́κῠκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quatuor circulos, orbes*, vel *rotas habens*. ex τέτρα et κύκλος.
Τετρᾰμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *quadripartitus:* ex τέτρα et μέρος.
Τετρᾰ́μηνον, ου, τὸ, *quadrimestre spatium:* à
Τετρᾰ́μηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quadrimestris*, quod ex τέτρα et μὴν, μηνὸς, *mensis*.
Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. à τρέπω, *verto*. fut. ψω. perf. φα. perf. part. pass. τετραμμένος. perf. med. τέτροπα.
Τετραμμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi ejusd.
Τετρᾰορῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, Poët. pro τέθριππος, vel ον. quùm adjectivum est, subauditur ἅρμα, ατος, τὸ, *quadrigæ*, vel *quadrigarum currus*. τετρᾰ́ορον ἅρμα, Poët. etiam pro ἅρμα τέθριππον, *quadrigæ*. Ex τέτορα, Dor. pro Att. τέτταρα, et per Syncop. τέτρα, *quatuor*, et ἀείρω, *conjungo:* perf. med. ἥορα, et Ion. ἄορα, ας, ε.
Τετρᾰ́πεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quadratus:* ex τέτρα et πέδον.
Τετρᾰπλᾰσῐάζω, f. ά́σω, *quadruplico:* à seq.
Τετρᾰπλᾰ́σῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, *quadruplus:* à τέτρα.
Τετρᾰπλᾰσῐ́ων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *quadruplo major*. Th. τέσσαρες.
Τετρᾰπλῆ, *quadrupliciter:* adv. à
Τετρᾰπλόος, -οῦς, όη, -ῆ, όον, -οῦν, *quadruplex*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.
Τετρᾰπλῶς, adv. *quadrupliciter:* à præc.
Τετρᾰ́πολος, ου, ὁ καὶ ἡ, epithet. *soli quater aratro versi:* à τέτρα et πολέω, *verso*.
Τετρᾰ́πους, οδος, ὁ καὶ ἡ, τὸ τετρᾰ́πουν, *quadrupes:* in gen. τετράποδος. dat. τετράποδι. acc. τετράποδα, et τὸ τετράπουν. in pl. οἱ καὶ αἱ τετράποδες, καὶ τὰ τετράποδα. gen. τετραπόδων. dat. τετράποσι. ex τέτρα et πους, *pes*.

Τετρᾰ́πτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quaternas gerens pinnas:* ex τέτρα et πτερόν.
Τετρᾰπτερυλλῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, *locusta;* quod τέσσαρα πτερὰ habeat.
Τετρᾰ́ρῡμον vel τετράρρῡμον ἅρμα, *currus* ex *quatuor*, scil. ῥυμοῖς, id est, *temonibus*, seu *jugis;* is ab octo equis trahitur.
Τετραρχέω, -ῶ, *sum tetrarcha:* f. ήσω. perf. τετράρχηκᾰ. à
Τετράρχης, ου, ὁ, *TETRARCHA, qui quatuor λόχοις præest:* ex τέτρα et ἀρχή.
Τετραρχῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *tetrarchæ munus*, ita tamen ut sæpè remanserit nomen, re ipsâ in aliam formam mutatâ. à pr.
Τετρᾰ́ς, ᾰ́δος, ἡ, *quaternarius numerus, quaternio;* dat. sing. τετρᾰ́δῐ. acc. τετρᾰ́δᾰ. dat. pl. τέτρᾰσῐ. Th. τέσσαρες, *quatuor*.
Τέτρᾰσῐ, Poët. metri gratiâ, pro τέτταρσι, *quatuor*, Att. pro τέσσαρσιν. Vide τέσσαρες.
Τετρᾰ́στῐχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quaternis versibus constans:* ex τέτρα et στίχος, *versus*.
Τέτρᾰτος, per Metath. pro τέταρτος, *quartus*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.
Τετρᾰ́τρῠφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in quatuor partes finditur:* ex τέτρα et θρύπτω, *frango:* fut. ψω.
Τετρᾰφᾰ́ληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, τέσσαρας φάλους ἔχουσα, *habens quatuor conos*, vel *clavos eminentes*, seu *phaleras:* à τέτρα et φάληρα, τὰ, pro φάλαρα, *phaleræ, ornamenta equorum, equitum et nobilium*.
Τετρᾰ́φᾰται, *versi sunt*, Ion. pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, *verto:* fut. ψω. perf. τέτρεφα. perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται. perf. med. τέτροπα.
Τετρᾰ́φᾰτο, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ejusd.
Τέτρᾰχᾰ, χῆ, χῶς, et
Τετρᾰχθᾰ́, *quadrifariam*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.
Τετράψομαι, paulo post fut. verbi τρέπω.
Τέτρηγᾰ, *turbatus sum*, perf. med. et
Τετρήγειν, *turbatus eram*, plusq. perf. med. Ion. per Syncop. perf. med. τετάραγα, et Ion. mutatione α in η, τέτρηγα, et in plusq. perf. med. ἐτετρήγειν, verbi ταράσσω, *turbo:* f. ξω. perf. τετάραχα.
Τέτρηνᾰ, ας, ε. Ion. pro ἐτέτρηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi τετραίνω, idem quod τιτραίνω, seu τιτράω, *perforo:* f. ήσω.
Τέτρηται, per Syncop. pro τετόρηται, 3. sing. perf. pass. verbi τορέω, *perforo*. Th. τερέω, *terebro;* f. έσω.
Τέτρηχᾰ, ας, ε, perf. ind. act. τετρήχει, pro ἐτετρήχει, 3. sing. plusq. perf. Ion. verbi Poët. τρήχω, pro τραχύνω, *asper* et *salebrosus sum*. Hinc perf. part. τετρηχὼς, υῖα, ός. Th. τραχὺς, έος, *asper*, Ion. τρηχύς.
Τετρηχυῖᾰ, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. Vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Sync. dici pro τεταραχυῖα, et α in η converso, verbi ταράσσω, *turbo:* f. ξω. perf. τετάραχα, et per Sync. τέτρηχα.
Τετρῖ́γει, 3. sing. plusq. perf. med. Ion. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, *strido:* fut. σω. perf. med. τέτριγα.
Τετρῑγὼς, υῖα, ὸς, perf. part. med. præced.
Τετρῑγῶτᾰς, Poët. pro τετριγότας, acc. plur. præced.
Τέτροφᾰ, perf. med. verbi τρέφω, *alo:* f. ψω. perf. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, *verti*, Att. dicitur pro τέτρεφα, verbi τρέπω, *verto:* f. ψω. perf. med. τέτροπα.
Τέτρῡμαι, perf. pass. et
Τετρῡμένος, *attritus, defatigatus*, perf. part. pass. à τρύω, *tero*.
Τέτρωκᾰ, *vulneravi*, perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. hinc perf. pass. τέτρωμαι. perf. part. pass. τετρωμένος.
Τέτρωμαι, τετρωμένος. Vide in τέτρωκα.
Τέττᾰ, adv. vox *benevolentiæ aut honoris, quâ seniorem junior compellat:* q. à τίω, *honoro*. τέττα est *amici*, ἄττα, *nutritii*, πάππα, *patris*, ἠθεῖε, *fratris*.
Τέττᾰρες, Att. pro τέσσαρες, quod vide.
Τεττίζω, *strido ut cicadæ*.
ΤΕ'ΤΤΙΞ, ῑγος, ὁ, *cicada;* in pl. τέττιγες.
Τέτυγμαι, perf. ind. pass. et
Τετυγμένος, η, ον, *fabricatus*, perf. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor:* fut. ξω. a. 2. ἔτυχον.
Τετῠκεῖν, Ep. redupl. inf. aor. 2. verbi τεύχω.
Τετῠ́κοντο, *paraverunt*, 3. plur. a. 2. med. verbi τεύχω, *fabricor:* fut. ξω. a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυχόμην, et Ion. ἐτυκόμην, et Poët.

Anadiplasiasmo τετυκόμην, ϵ, ετο.

Τέτυκται, *fabricatus est*, 3. sing. perf. ind. pass. τέτυκτο, Ion. pro ἐτέτυκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi τεύχω, *fabricor*; perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. sing. perf. pass. verbi τυφόω, *fumo infesto*; item *insolentem reddo*: f. ώσω. perf. τετύφωκα. à τῦφος, *fumus*. Th. τύφω.

Τετύχηκα, *nactus sum*, perf. act. verbi τυγχάνω, *nanciscor*: f. med. τεύξομαι, et act. τυχήσω, tanq. à τυχέω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχησι, Ion. et Poët. redupl. pro τύχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω, *sum*, *nanciscor*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. pass. verbi τεύχω, *fabricor*: f. ξω. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. pro τϵ, et hoc pro σϵ, *tui*. Th. σὺ, *tu*. Sed τευ sine accentu, pro τινός.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, *structura*, *opus*. Th. τεύχω, *paro*.

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, *explorator*: à τάω, *quæro*, vel pro πευθήν.

ΤΕΥ͂ΘΟΣ, ϵ, ὁ, *piscis ex sepiarum genere*, qui existimatur esse *loligo major*. τευθὶς, ίδος, ἡ, *loligo minor*.

Τεύθραν, acc. sing. nom. propr.

Τεῦκρος, ϵ, ὁ, *fabricator*. Est et nom. propr. à quo Trojani dicti sunt *Teucri*. Th. τεύχω, *fabricor*.

Τευμάομαι, *struo*, *fabricor*: à τεύχω, idem.

Τεῦξ', Ion. pro ἔτευξε, *fecit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. et

Τεῦξαν pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τεύχω, *fabricor*: fut. τεύξομαι. f. inf. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusd.

Τεύξεσθαι, inf. f. m. et

Τεύξομαι, f. 1. med. verbi τεύχω, *fabricor*, et τυγχάνω, *assequor*.

Τευξόμενος, *consecuturus*, part. præced.

ΤΕΥΤΑ'ΖΩ, f. άσω, *satago*, *sedulò rem curo*, *milito*: qu. à τεύχω, vel τάω.

ΤΕΥ͂ΤΛΟΝ, ϵ, τὸ, *beta*: Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel est 3. sing. imperf. ind. act. Ion. vel præs. imperat. act. verbi τεύχω, *fabricor*; fut. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τεῦχε', pro

Τεύχεα, ων, τὰ, *arma*; dat. pl. τεύχεσι. à τεῦχος.

Τεύχοισα, Dor. pro τεύχϵσα, præs. part. f. g. à τεύχω, *fabricor*.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi τεύχω, *fabricor*.

Τεῦχος, εος, τὸ, *vas*, *alveus*, *liber*, *instrumentum*: et τὰ τεύχεα, *instrumenta bellica*, *arma*. Th. τεύχω.

Τεύχϵ, *para*, præs. imperat. med. à

ΤΕΥ'ΧΩ, *fabricor*, *struo*, *paro*: (q. à τέκω, *pario*.) f. ξω. perf. τέτευχα. aor. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτευγμαι, pro quo τέτυγμαι, ξαι, ται. aor. 1. pass. ἐτεύχθην, et ἐτύχθην. Sic τεύχειν γέρας τινὶ, Poët. *honorarium munus alicui parare*. Gall. *Faire un présent*. τεύχειν τιμήν τινι, *honorem alicui habere*. τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος, Pind. Olymp. Od. vii. ver. 86, 17. *dum instruunt sacrificiis igni carentibus aram*.

ΤΕ'ΦΡΑ, ας, ἡ, et Ion. τέφρη, *cinis*. q. à τύφω, *uro*: hinc

Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, *cinereus*: et

Τεφρόω, -ῶ, *in cinerem redigo*: f. ώσω. perf. τετέφρωκα. a. 1. ἐτέφρωσα. a. 1. part. act. τεφρώσας, αντος. Th. τέφρα, *cinis*.

Τεφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod τεφρός. Th. τέφρα.

Τεχθεὶς, εῖσα, ὲν, έντος, a. 1. part. pass. τεχθῆναι, *natum esse*, a. 1. inf. pass. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 1. pass. ἐτέχθην.

Τεχθεῖσα, ης, f. g. ejusd.

Τεχθῆναι, a. 1. inf. pass. Vide τεχθείς.

Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. ind. pass. verbi τίκτω, *pario*: quod vide.

Τεχνάζομαι, *fabricor*, *astutè ædifico*, *machinor*: f. m. άσομαι. med. à

Τεχνάζω, f. άσω, *arte conficio*, simpl. *conficio*; *machinor*, *dolis utor*. Th. τέχνη.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, *dolus*, *artificium*: quod à τεχνάζω, *arte conficio*. Th. τέχνη, *dolus*.

Τεχνάω, f. ήσω, et τεχνάομαι, ῶμαι, *arte paro et conficio*, *artificiosè fabricor*; *dolosè machinor*, *molior*; simpl. *fabricor*, *conficio*. à seq. th.

ΤΕ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *ars*, *dolus*, *fallacia*, *TECHNA*: quasi à τεύχω, vel τέκω, *pario*.

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *artificiosus*: à præc.

Τεχνηέντως, adv. *artificiosè*: à præc.

Τέχνημα, ατος, τὸ, *opus arte confectum*, *artificiosum inventum*: à 1. pers. perf. pass. verbi τεχνάω. Th. τέχνη.

Τεχνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *artificiosus*: à præc.

Τεχνικὸς, ὴ, ὸν, *ad artem pertinens*; item *artificiosus*, *ingeniosâ præditus solertiâ*. Th. τέχνη.

Τεχνικῶς, adv. *artificiosè*, *solertèr*: à præc.

Τεχνικώτερον, *artificiosius*, compar. à τεχνικὸς, *artificiosus*. Th. τέχνη, *ars*.

Τεχνίτης, ϵ, ὁ, *artifex*, *faber*: ab eod. th.

Τεχνῖτις, ίτιδος, ἡ, *artifex*, *perita*, *ingeniosa*: à præc.

Τεχνολογέω, -ῶ, *de arte dissero*, *artis præcepta trado*; *artificiosè disputo*: à τεχνολόγος.

Τεχνολογία, ας, ἡ, *oratio de artibus*; *oratio artificiosa*: ab eod.

Τεχνόλογος, ϵ, ὁ ϗ ἡ, *qui de arte disputat*; *qui artificiosè loquitur*, *sophista*: à τέχνη et λέγω.

Τέῳ, dat. Ion. pro τινὶ, *cui*: sed

Τεῷ, dat. sing. à τεὸς, *tuus*: et

Τεὼ, nom. dual. à τεός, ἡ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*.

Τέων, Ion. pro τινῶν, *aliquorum*.

Τέως, *tamdiu*, *antea*, *interea*: ab ἕως, *donec*. Th. ὡς, *sicut*.

Τῇ, dat. f. g. adverbialitèr sumpt. *hâc*, *eâ parte*, *hìc*, *huc*. Sic et τῇδ', τῇ 'μῇ, per Synær. pro τῇ ἐμῇ. Th. ὁ, ἡ, τό.

Τῆ, Dor. pro τάς, *cape*, præs. imperat. verbi τάω. Vel pro τῆθι, per Apoc. à τῆμι, *capio*.

ΤΗ'ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, et τήβεννος, ϵ, ἡ, *toga*, *vestis Romana*: à quodam *Tebenno* Arcade inventore.

Τηγανίζω, *frigo*, *in sartagine coquo*: f. ίσω. perf. τετηγάνικα. à

Τήγανον, ϵ, τὸ, *sartago*: qu. τήκανον· à τήκω, *liquo*.

Τῇδε, *huc*, *istic*. τῇδε κἀκεῖσε, *huc*, *illuc*. adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*.

Τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix*; *avia*; *amita* seu *matertera*. Th. τιτθὸς, *mamma*.

Τῆθος, εος, τὸ, *ostreum quoddam*: à τηθὺς, quia *terreum*.

Τηθὺς, ύος, ἡ, *terra*; q. à τήθη, *nutrix*, quia terra omnia nutrit. Est et

Τηθὺς, ύος, ἡ, *TETHYS*, nomen mulieris; acc. Τηθύν.

Τηκεδόνι, dat. sing. à

Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, *tabes*, *tabefactio*. Th. τήκω, *liquefacio*: f. ξω.

Τήκεται, *liquescit*, 3. sing. præs. ind. med. verbi τήκω.

Τηκτικὸς, ὴ, ὸν, *vim liquefaciendi habens:* et

Τηκτὸς, ὴ, ὸν, *liquefactus, liquabilis:* à perf. pass. seq.

ΤΗ'ΚΩ, *liquefacio, liquo, macero, consumo, mollio:* f. ξω. perf. τέτηχα. præs. pass. τήκομαι, *liquor, liquesco, tabesco, maceror, consumor.* a. 2. pass. ἐτάκην, ης, η. f. 2. pass. τακήσομαι.

Τηλαυγέω, -ῶ, fut. ήσω, *longè splendorem spargo, eminùs* vel *latè splendeo:* à

Τηλαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *longè splendorem spargens, lucidus, præfulgens:* ex τῆλε, vel τηλȣ̃, *procul,* et αὐγὴ, *splendor.*

Τηλαύγησις, εως, ἡ, *splendor longè dispersus:* à τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, adv. *perspicuè, splendorem latè spargendo; clarè:* à τηλαυγής.

ΤΗ͂ΛΕ, adv. *procul, longè.* τηλȣ̃ et τηλόθι, id.

Τηλεβοάων, gen. plur. nomen gentis.

Τηλέβολος, ȣ, ὁ, *eminus* vel *è remoto loco jactus:* ex τῆλε, *procul,* et βάλλω, *jacio:* perf. med. βέβολα. Sed

Τηλεβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longè* seu *procul jaculans, eminus feriens:* ex τῆλε, *procul,* et perf. med. verbi βάλλω, *jacio.*

Τηλεδαπὸς, ὴ, ὸν, *qui à longinquâ regione ad nos venit, peregrinus.* à τῆλε.

Τηλεθάοντες, *florentes,* nom. pl. part. præs. à τηλεθάω.

Τηλεθάω, -ῶ, *vireo, germino; viresco, floreo.* Th. θάλλω, *floreo;* perf. m. τέθηλα, et per Metath. τήλεθα.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. à

Τηλεκλειτὸς, -ȣ̃, *celeberrimus, valde inclytus.* est et nomen viri. à τῆλε, *procul,* et κλείω, *celebro.*

Τηλεκλητὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *è longinquo evocatus.* Ex τῆλε, *procul,* et καλέω, *voco:* perf. pass. κέκλημαι, σαι, ται.

Τηλεκλυτὸς, ȣ̃, *procul inclytus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit.* Ex τῆλε, *procul,* et κλύω, *audio.*

Τηλέμαχος, ȣ, ὁ, nom. propr. ex Hom. Od.

Τηλέσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui è longinquo videtur, procul apparens:* ex τῆλε, *procul,* et σκέπτομαι, *video:* f. ψομαι. perf. med. ἔσκοπα. Sed

Τηλεσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui longè oculorum suorum aciem porrigit, maximo intervallo distantia cernens:* ex iisd.

Τηλεφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *eminus apparens, longè conspicuus:* ex τῆλε et φαίνω.

ΤΗΛΕΦΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *portulaca agrestis.*

Τήλεφος, ȣ, ὁ, nomen viri.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, et σηλία, *vas situlæ figurâ: area, qualis est frumentaria; ambitus cribri; fumarii operculum; tabula in quâ tesseris luditur.*

Τηλίκαυτα, pl. n. g. à τηλικοῦτος, q. v.

Τηλίκος, ȣ, *tantus, tantæ ætatis:* ab ἡλίκος, *quantus:* de magnitudine corporis.

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, et frequentiùs τηλικȣ̃τον, *tantus, a, um,* et de magnitudine, et de ætate. Ex τηλίκος, *tantus,* (quod ab ἡλίκος, *quantus*) et οὗτος, αὕτη, τȣ̃το, *hic, hæc, hoc.*

Τήλινος, ίνη, ινον, *fœno græco factus:* à

ΤΗ͂ΛΙΣ, εως, et ιδος, ἡ, *fœnum græcum:* q. à τῆλε, quia herba est caule et siliquis longè extensis.

Τηλόθεν, *eminus, longè;* et

Τηλόθι, adv. regit gen. idem quod. th. τῆλε, *procul.*

Τηλοτάτω, adv. superl. à τῆλε, *longissimè.*

Τηλοῦ, adv. idem. cum th. τῆλε, *procul.*

Τηλȣρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *cujus termini procul sunt, longinquus:* à τῆλε et ὅρος, *terminus.*

Τηλύγετης, ȣ, ὁ, per Sync. pro τηλυγενέτης, *in senectute genitus, natu minimus, charus, absente patre genitus, unicus:* à τῆλε, *procul,* et γίνομαι, *nascor.*

Τηλύγετος, -έτη, ετον, id. quod præced.

Τημελέω, -ῶ, fut. ήσω, *curam habeo:* à seq.

Τημελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *diligens.* ex τάω et μέλει.

Τήμερον, et ρα, Att. pro σήμερον, adv. *hodiè;* ab ἡμέρα, *dies.*

Τῆμος, et τημόσδε, *tum,* Poëticum, respondet ἦμος, *quùm,* à quo derivatur.

Τημοῦτος, pro τῆμος, quod vide.

Τὴν, *hanc,* τήνδε, τήνγε, acc. sing. ab ἡ, *hæc.*

Τήνα, *ista,* Dor. à τῆνος, α, ο, pro ἐκεῖνος, quod vide.

Τηνάλλως, *obitèr, levitèr; gratis, nullo periculo; inanitèr, temerè, frustra, alioquin, aliàs.* adv. q. τῆνο ἄλλως, *hoc frustrà.*

Τήνελλα, ἡ, et -ος, ὁ, *lyræ harmonia et pulsatiuncula, quæ in victoria edebatur.* An à τὸ νάβλον;

Τηνεὶ, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi, illuc.*

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, et τήνελλος, ȣ, ὁ, *lyræ harmonia.*

Τηνεσμὸς, ȣ̃, ὁ, *TENESMUS:* item τεινεσμὸς, à τείνω, *tendo.*

Τηνίκα, *tunc,* adv. et

Τηνικάδε, et τηνικαῦτα, pro eodem. τηνικαῦτα, *tam serâ nocte,* Lys. p. 14. Plat. Apoph. Lac. p. 21. *tum demum,* Lys. p. 79. Th. ἡνίκα, *quùm;* extra interrog.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi.*

Τῆνος, τήνα, τῆνο, Dor. pro Poët. κεῖνος, et hoc pro ἐκεῖνος, *ille:* gen. Dor. τήνω pro ἐκείνȣ, *illius.*

Τήνω, Dor. pro ἐκείνȣ, *illius,* gen. sing. à pr.

Τῆπερ, Ion. et Poët. pro ὥσπερ, *ut, veluti; ubi; quapropter.*

Τήρει, *servato,* præs. imperat. act. et

Τηρεῖσθαι, *servari,* præs. inf. pass. à τηρέω.

Τηρέοντι, Dor. pro τηρȣ̃σι, *custodiunt,* 3. pl. præs. ind. seq. verbi τηρέω.

ΤΗΡΕ'Ω, -ῶ, έεις, -εῖς, έει, -εῖ, *servo, asservo, tueor, custodio, observo; insidior, insidiosè observo; exspecto.* imperf. ἐτήρεον, -ȣν, f. ήσω. perf. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. τήρησον. άτω, et in 2. plur. τηρήσατε, *servate.* aor. 1. sub. act. τηρήσω, ης, η. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 1. part. act. τηρήσας, αντος. præs. pass. τηρέομαι, *asservor.* præs. inf. pass. τηρεῖσθαι. imperf. pass. ἐτηρεόμην, -ȣ́μην, έȣ, -ȣ̃, -έετο, εῖτο. perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. τετηρημένος, η, ον, *servatus, a, um.* aor. 1. pass. ind. ἐτηρήθην, ης, η. aor. 1. optat. passiv. τηρηθείην, ης, η. a. 1. inf. pass. τηρηθῆναι, *reservari.*

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, *observatio;* it. *custodia, carcer.* Th. τηρέω, *servo.*

Τῆσι, Ion. pro ταῖς, *his,* dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc.*

Τητᾶ, *quæras, careas,* 2. sing. præs. ind. med. verbi seq.

ΤΗΤΑ'Ω, -ῶ, fut. ήσω, *privo; quæro, tento.* τητάομαι, *careo, destituor.*

Τῆτες, Att. id. quod σῆτες, τῷ ἔτει, *hoc anno.*

Τήτη, ης, ἡ, *privatio, penuria.* Th. τητάω, *privo.*

ΤΗΥ͂ΣΙΟΣ, ΐα, ιον, *inanis.* Od. γ. 316. ο. 13. Heb. *Tohu,* תוהו, Mer. Casaub. ad Nup. Hom. Edit. p. 48. hinc

Τηΰσίως, *temerè, frustrà:* à præc.

Τί, *cur? quid?* Poët. τίη, à τίς, *quis?* interrog. gen. τίνος. τὶ, indefinitè, *aliquid:* τινὸς, gen.

ΤΙΑ'ΡΑ, ας, et Ion. -η, ἡ, *capitis gestamen apud Persas, TIARA.* An à τίω, quòd honoratorum esset gestamen?

Τιβεριὰς, ἄδος, ἡ, nomen urbis; à Tiberio Cæsare sic denominata.

Τιβέριος, ου, ὁ, *nomen Cæsaris,* quo nomen et appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *tripus;* qu. quia τρεῖς βάσεις habet.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, et ιος, ἡ, *TIGRIS,* fera.

Τίει, *honorat,* 3. sing. præs. ind. act. à τίω.

Τίεν, *honorabat,* 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejusd.

Τίεσκεν, *honorabat,* Poët. et Ion. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. à τίω, *honoro.* f. τίσω.

Τίεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi τίομαι, *honoror.* Th. τίω.

Τιέω, *punio:* idem quod τίω.

Τίη, διατὶ, Hesych. Hom. Il. μ. 310. Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα.

Τιῆ, vel τίη, Poët. pro τί, *quid.*

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel τιθαιβώσσω, *mel conficio;* q. à τιθέναι βόσιν, *ponere escam:* Mel, esca apum.

Τιθὰς, ἡ, *cicur.* τιθὰς ὄρνις, *gallina.*

Τιθασσεύω, f. εύσω, *cicuro, mansuefacio:* à

Τιθασσὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, et τιθασὸς, *cicur, mansuetus, sativus.*

Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω.

Τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Τιθέαται, Ion. pro τίθενται, 3. pl. præs. pass. ejusd. verbi.

Τιθέῃσι, Ion. pro τιθῇς, 2. sing. præs. sub. act. verbi τίθημι, *pono:* præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ, Ion. τιθέω, έῃς, &c. et σι, additum per Paragogen.

Τίθει, *ponebat,* Ion. pro ἐτίθει, vel ἐτίθη, 3. sing. imperf. ind. act. qu. à τιθέω, verbi τίθημι, *pono.* Et τίθει, *pone,* præs. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejusd. at

Τιθεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ex τιθέω, et

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, ητε, ησαν, pl. præs. opt. act. verbi τίθημι, *pono:* præs. opt. act. τιθείην, ης, η.

Τιθεὶς, εῖσα, ὲν, præs. part. act. verbi ejusd.

Τίθεμεν, Ion. et τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τίθεμμι, Æol. pro τίθημι.

Τίθεν, *posuerunt,* Poët. et Dor. pro ἐτίθησαν, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Τιθέναι, præs. inf. act. ex τίθημι. Hinc Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, *ponere aliquem in cædibus,* pro *interficere.*

Τιθεύω, f. εύσω, *nutrio:* à τιθή.

Τιθέω,-ῶ, *pono:* usitatiùs τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix:* à τιτθὸς, *mamma.*

Τιθήμεναι, Poët. Ectasi pro τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τιθήμενος, Poët. Ectasi pro τιθέμενος, præs. part. pass. verbi

ΤΙ'ΘΗΜΙ, *pono, colloco; duco, existimo, arbitror; propono; repono; suppono, thesin facio et hypothesin; facio ita esse; facio, infero, infligo; tribuo, attribuo; pignori oppono; nidifico; apparo, paro.* τίθεμαι, *sumo, vendico, tribuo.* præs. imperat. τίθετι, έτω. præs. inf. τιθέναι. præs. part. τιθεὶς, έντος. imperf. ἐτίθην, ης, η, et ἐτίθει, tanq. à τιθέω, et ἐτίθεν pro ἐτίθησαν. fut. θήσω. perf. τέθεικα, Bœot. pro τέθηκα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην, ης, η. a. 2. sub. act. θῶ, ῇς, ῇ. aor. 2. part. θεὶς, έντος. perf. pass. τέθειμαι. plusq. perf. ἐτεθείμην, σο, το. aor. 1. pass. ἐτέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. τεθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. pass. τεθῆναι. a. 1. m. ἐθηκάμην, ω, ατο. a. 2. ind. med. ἐθέμην, σο, et ἔθου, ἔθετο. a. 2. imperat. m. θέσο, et θοῦ, θέσθω, et in 2. pl. θέσθε. a. 2. part. m. θέμενος, η, ον, *qui posuit.* θεῖναι ὑποθήκην, act. *pignus dare.* θέσθαι ὑποθήκην, med. *pignus accipere.* ὅπλα θέσθαι, *armis inducias dare,* Decanus Cestriensis, vers. Angl. Xen. de rebus Græcis, l. ii. p. 70. ante Christ. 403. Ποιῶ [sensu τίθημι] δὲ ὑμᾶς ἐξαπατηθέντας, ὑπ' ἐμοῦ, Xen. Cyri, l. v. *pono vos à me deceptos.* Dem. adv. Leptinem, p. 364, quo sensu falso plebeium censet Grotius ad Matt. xii. 33. Νόμον τιθέναι vel θεῖναι dicitur legislator. θέσθαι, populus cui fertur et qui accipit, Salm. de modo us. p. 502. c. 12. Kuster. de verbis med. ἔθετο ἐν τῷ πνεύματι, Act. xix. 21, pro εἰς, in *animum induxit Paulus.* Grot. et alii inter locutiones Hebraicas referunt. Sic sanè Plut. in Ag. et Cleom. τίθησιν ψυχὴν, Joan. xii. *deponit animum,* rarissimè occurrit, teste Heumanno. *Sepelio,* ἐθεώρουν ποῦ τίθεται, Mar. xv. 17. Luc. xiii. 65. Joan. xix. 41.

Τιθηνέω, -ῶ, f. ήσω, *nutrio, nutricor; excolo.* med. τιθηνέομαι, *foveo.* à τιθηνός.

Τιθήνη, ης, ἡ, *nutrix:* à τιθή.

Τιθηνὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *nutritor, nutritius, educator:* à τιθή.

Τίθησθα, Æol. pro τίθης, 2. sing. verbi τίθημι.

Τίθητι, Dor. pro τίθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, οῦ, ὁ, *filius Laomedontis, ab Aurorâ adamatus:* dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Ion. pro ἔτικτε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Τίκτῃς, 2. sing. præs. sub. à

ΤΙ'ΚΤΩ, *pario, gigno, creo:* fut. τέξω, et med. τέξομαι, η, εται. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. a. 2. sub. τέκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. τεκεῖν. a. 1. ind. pass. ἐτέχθην, ης, η. a. 1. part. pass. τεχθεὶς, έντος, *natus, creatus, genitus, progenitus, editus.* f. 1. pass. ind. τεχθήσομαι, η, εται. perf. med. τέτοκα, ας, ε. perf. part. med. τετοκὼς, ότος, ὁ, et f. g. τετοκυῖα, υίας, ἡ.

Τίλα, *pennæ;* qui solent τίλλεσθαι.

Τίλαι, ῶν, αἱ, *quisquiliæ:* ut illæ quæ à panno vulso evolant. Sed τῖλαι, aor. 1. inf. act. et

Τίλλε, imperf. Ion. pro ἔτιλλε, et

Τίλλοισα, *vellens,* Dor. pro τίλλουσα, præs. part. f. g. omnia à

ΤΙ'ΛΛΩ, *VELLO, vellico, vexo, discerpo:* imperf. ἔτιλλον, ες, ε, fut. λῶ. perf. τέτιλκα. a. 1. ἔτιλα. perf. pass. τέτιλμαι. perf. part. τετιλμένος.

ΤΙ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, *stercus, merda.*

Τιμᾷ, *honorat,* 3. sing. præs. ind. act. sed

Τίμα, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel est præs. imperat. act. verbi τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem.

Τῑμᾰγόρᾱς, ου, ὁ, nomen propr.

Τῑμᾰ'εις, εσσᾰ, εν, Dor. pro τιμήεις, *honoratus*. Vide τιμῆντα.

Τῑμαῖς, dat. pl. à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Τῑμαίῳ, dat. sing. à Τιμαῖος, ου, ὁ, *Timæus*: nomen propr. Syr. *contaminatus*.

Τῑμαλφέω, -ῶ, fut. ήσω, *ob ingeniosa inventa honoro*. à

Τῑμαλφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui honorem sibi invenit; qui habetur in pretio; pretiosus, qui facilè emptorem reperit*: à τιμάω, *honoro*, et ἀλφέω, *invenio, excogito*.

Τῑμᾶ'ν, Dor. pro τιμήν.

Τῑμᾶντᾰ, Dor. pro τιμῆντα, quod vide.

Τῑμᾰ'ορος, ου, ὁ, *laudum alicujus celebrator*; item *punitor, ultor*: ex τιμὴ et ἀείρω. perf. med. ἤορα, et Ion. ἄορα.

Τῐ'μαρχος, ου, ὁ, *TIMARCHUS*, nomen propr.

Τῑμᾰ'σᾱς, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, *honoro*; quod vide.

Τῑμασεῦντῐ, *honorabunt*, Dor. et Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. act. à

Τῑμᾰ'ω, *honoro, decoro, magni facio, æstimo*; item *punio, mulcto*: f. ησω. perf. τετῑ'μηκᾰ. perf. pass. τετῑ'μημαι, σαι, ται. aor. 1. med. ἐτῑμησᾰ'μην, ω, ᾰτο. à τιμὴ, *honor*. Th. τίω, idem.

Τῑμὴ, ῆς, ἡ, *honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; pretium, quo res aliqua æstimatur; pœna, ultio, mulcta, census*. item *statua*, Reines. Inscript. v. 43; temp. Adriani vel Antonini Pii. *præmium*, 1 Tim. vi. 17. Sic Polyb. l. ix. c. 29. τίνος ϗ πηλίκης τιμῆς δεῖ ἀξιοῦσθαι Μακέδονας; *quonam et quanto præmio adficiendi sunt Macedones?* vid. plura apud Kypke. dat. pl. τιμαῖς. à τίω, *honoro*. fut. τίσω. perf. τέτικα. perf. pass. τέτιμαι.

Τῑμήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, in gen. εντος, *pretiosus, honoratus*: à τιμή. ab eod. th.

Τῑμήεσσᾰ, ης, ἡ, *pretiosa*, f. g. præced.

Τῐ'μημᾰ, ᾰτος, τὸ, *pretium, æstimatio, mulcta, census*: à 1. pers. perf. pass. verbi τιμάω, quod vide.

Τῑμῆντᾰ, per Crasin, pro τιμήεντα, accus. sing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τῑμήορος, ου, ὁ, *ultor*, Poët. Pindar. etiam *laudum celebrator*, q. τιμὴν ἀείρων. item *adjutor, inspector*. Oratoribus τιμωρὸς est *ultor*: qu. à τιμὴ, *pœna*, et ἀείρω, *tollo, sumo*, vel ὡρέω, *curo*.

Τῑμηουλκέω, -ῶ, *pretium augeo*: ex τιμὴ vel τίμιος et ὁλκὴ, quod est ab ἕλκω.

Τῐ'μησᾰς, *honorâsti*, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Τῑμήσᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à τίμησον, verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Τῑμήσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Τῐ'μησῐς, εως, ἡ, *litis æstimatio, mulcta, supplicium, pœna, census*. à perf. pass. verbi τιμάω.

Τῑμήσουσῐ, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Τῑμητέος, έᾰ, έον, *honorandus*: adj. verbale, ab eod.

Τῑμητὴς, οῦ, ὁ, *censor*: à 3. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Τῑμητῐκὸς, ἡ, ὸν, *propensus ad honorandum*; item *censorius*: à præc. Τιμήτικον πινάκιον, *tabula damnatoria*. Arist. Vesp. 167. καταδικαστικὸν, Schol. Sed quorsum tabellam damnatoriam poposcisset domi conclusus? Legend. forsan πινάκιόν τι τμητικὸν, *date tabulæ ligneæ frustum aliquod quo cerebrum hominis diminuam*. Dawes, Misc. Crit. 263.

Τῐ'μῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, *pretiosus, carus, honorabilis*: comp. τῑμῐώτερος. superl. τῑμῐώτᾰτος, ᾰ'τη, ᾰτον· à τιμή.

Τῑμῐότης, ητος, ἡ, q. d. *honorabilitas; nobilitas; excellentia, pretium; opulentia*: à præc.

Τῑμῐουλκέω, -ῶ, idem q. τιμουλκέω, q. v.

Τῑμῐώτᾰτος, η, ον, superl. à τίμιος, quod à τιμή. Th. τίω.

Τῑμογρᾰφέω, -ῶ, f. ήσω, *censeo, æstimo*, 2 Reg. xxiii. 28. ex τιμὴ et γράφω.

Τῑμοδημῖδαι, ῶν, οἱ, *Timodemidæ*. Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὅθεν οἱ πρόγονοι τοῦ Τιμοδήμου.

Τῑμόθεος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini. Gr. q. interpret. Lat. *colens Deum*.

Τῑμῶμαι, *color*, præs. pass. à τιμάομαι, -ῶμαι, idem. Th. τίω.

Τῐ'μων, ωνος, ὁ, nom. viri. Gr. *honorans*. at

Τῑμῶν, ῶντος, *honorans*, part. præs. à τιμάω, quod vide.

Τῑμωρέω, -ῶ, cum dat. *auxilior, opem fero*. at τιμωροῦμαι, cum acc. *punio, ulciscor*. fut. ήσω. perf. τετῑμώρηκᾰ. a. 1. pass. ἐτῑμωρήθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. τῑμωρηθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τῑμωρηθῶσῐ, *puniantur*. à τιμωρὸς, οῦ, *ultor*, contractè ex τιμάορος vel τιμήορος, ex τιμὴ et ὁράω, *video, observo*. παρὰ τὸ ὁρᾷν τῆς τιμῆς, *ab observato tempore vindictæ*.

Τῑμωρηθῶσῐ, *puniantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

Τῑμώρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *ultio, vindicta*.

Τῑμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Τῑμώρησῐς, εως, ἡ, *vindicta*: et

Τῑμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Τῑμωρητὴς, οῦ, ὁ, *vindex*: omnia à perf. pass. verbi τιμωρέω, quod vide.

Τῑμωρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *pœna, supplicium, ultio; auxilium*: à τιμωρὸς, *ultor*.

Τῑμωρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *ultor, punitor*; item *adjutor, auxiliator, defensor*. contract. à τιμάορος vel τιμήορος.

Τῑμωροῦν, præs. part. act. n. g. à τιμωρέω.

Τῐ'ν, Dor. pro σοὶ, *tibi*: à σὺ, *tu*.

Τῐ'ν', pro τίνα, acc. sing. à τίς, *quis?*

Τῐ'ναγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *concussio, vibratio*: à verbo

ΤΙ῀ΝΑ'ΣΣΩ, *quatio, concutio, vibro*: f. ξω. perf. χᾰ. qu. σινάσσω, à σείω, *quatio*.

Τῐ'νεσθαι, Ion. pro τίνυσθαι, *ulcisci*. Vide τινύω.

Τῐ'νεσκε, Ion. pro ἔτινε, 3. sing. imperf. act. verbi τίνω, *luo*. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘᾸΛΕ'ΟΣ, έᾰ, έον, *calidus, tepidus*.

Τινυ'ω, sive τίνυμῐ, et med. τίνυμαι, *luo, solvo, pendo, rependo; punio, pœnas exposco, ulciscor*. Th. τίω.

Τῐ'νυμῐ, id. quod præced.

Τῐ'νω, *luo, persolvo, pendo, rependo*. Th. τίω.

Τῐ'ον, *honorarunt*, 3. pl. imperf. vel aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτιον, à verbo τίω, *honoro*.

Τῐ'ποτε, *cur?* et per Sync. τίπτε à ποτέ, *quando?* Th. ὅτε, idem.

Τίπτ' pro τίπτε, Poët. pro τίποτε, q. v.

Τῐ'ρυνθ' pro Τῐ'ρυνθον, acc. sing. à Τῐ'ρυνθος, nomen oppidi.

ΤΙ῀Σ, τῐ'νος, ὁ ϗ ἡ, et in n. g. τῐ', *QUIS? quid?* Sed τῐ'ς, τῐνὸς, indefinitum *aliquis, quidam*. Τί ὅτι, *quare?* subauditur, Matt. xxiii. 34. Joan.

xvi. 29. et passim. Hinc ὅςις, ὅτινος, et in f. g. ἥτις, *quis, quæ*, vel *quisnam, quænam?* cum numeralibus *circitèr, fermè*. cum adjectivo qualitatis, *ferè*. γραφὴ τοιάδε τὶς ἦν, Xen. Mem. i. 1. *accusatio hujusmodi ferè erat*. Per se vices gerit τῦ πᾶς vel εἷς ἕκαςος. Τῶν κὲν τις κείνων γε ἢ ἐκλελάθοιτο γάμοιο, Hom. Od. γ. 224, *tum unusquisque illorum utique oblivisceretur nuptiarum*. Βαλλόντων κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τὸν τὶς ἄρη, Marc. xv. 24, *quid quisque auferat*. Adhibetur cum quis se *affectu* aliquo commotum sensit; κἀμὲ γὰρ διῆλθέ τι, Eurip. Suppl. 288, *nam me quoque aliquid tetigit*. vid. Markl. in loc. ὅτε τι, *non omnino*. Οὐ δέμας, ὐδὲ φυὴν, ὐτ' ἄρ φρένας, ὔτε τι ἔργα, Il. α. 115, *neque corpore, neque oris habitu, neque mente, neque omnino operibus*. Τί γάρ μοι ἢ τὺς ἔξω κρίνειν; *quid enim ad me judicare?* 1 Cor. v. 12. constructio quam nemo intellexit, inquit J. Clericus. At sic certè Ælian. Hist. Anim. l. iv. c. xi. τί γάρ μοι κωφοῖς συμβυλεύειν; et Tatian. Orat. ad Græcos: sub. διαφέρει, προσήκει. Τί ἡμῖν ἢ σοὶ; *quid nobis tecum?* Matt. viii. 29. Mar. v. 6. Joan. ii. 4. 2 Sam. xvi. 10. Anacr. Od. xvii. 4. et 10. τί γὰρ μάχαισι κἀμοί; *quid ad me pugnæ?* Τί Πλειάδεσσι κἀμοὶ, *quid Pleiades ad me?* Apud exteros Græcos et Latinos videtur contemptum indicare. Et apud LXX et Sacros Scriptores significat *cur mihi molestiam adhibes?* ut 1 Reg. xvii. 18, 42. Tho. Edwards. II. *Dissertat*. 1766. Τί pro ὅ, Hebræi ex inscitiâ linguæ Græcæ, Matt. x. 19. xv. 32. Luc. xvii. 8. ὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σὺ, Mar. xiv. 36.

Τῖσαι, a. 1. inf. act. et

Τῖσαίατο, Ion. pro τί'σαιντο, 3. pl. aor. 1. opt. m. τί'σασθαι, a. 1. inf. m. verbi τίομαι, *ulciscor, punio*.

Τῖσαίμεθᾰ, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. opt. m. et

Τί'σασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Τῖσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔτισε. et

Τί'σειᾰν, *luissent*, 3. pl. a. 1. opt. act. Æol. τίσεια, ας, ε, et

Τί'σεις, 2. sing. f. 1. ind. act. Omnia à τίω, *luo, solvo*.

Τί'σῖν, *ultionem*; acc. sing. à

Τί'σῐς, εως, ἡ, *ultio, pœna; persolutio, remuneratio*: à th. præced.

Τῐσῐφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum, q. *cædis ultrix*: à τίω et φόνος, quod à φένω, *occido*.

Τῖσον, ά'τω, a. 1. imperat. act. et

Τί'συσῖν, 3. pl. f. 1. ind. act. et

Τί'σωσ' pro τί'σωσῖ, *honorent*, 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi τίω.

Τί'ταινεν, 3. sing. imperf. Ion. verbi τιταίνω, *tendo*.

Τῐταίνοντᾰς, *nocentes*, acc. pl. part. præc. act. verbi

Τῐταίνω, *punio, ulciscor*; quod à τίω, idem. Sed

Τῐταίνω, *tendo, intendo*; à τείνω, idem.

Τῑτᾱ'ν, ᾶνος, ὁ, *Titan*: dat. pl. Τῑτᾶσῐ.

Τῑτᾶνοκτόνος, ὐ, ὁ, *qui Titanes sustulit*: à Τιτῆνες seu Τιτᾶνες, *Titanes*, (Th. τιταίνω, *ulciscor*,) et κτείνω, *occido*.

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ὐ, ἡ, *calx; gypsus*.

Τῑτῆνες, *Titanes*, posteri Saturni: dat. pl. τῑτῆσῐ, et Poët. seu Ion. τῑτήνεσσῐ. à τιταίνω, *ulciscor*. Th. τίω, *punio*.

Τίτθη, ης, et τιτθὴ, ῆς, ἡ, *mamma; nutrix; avia materna*: à τιτθός.

Τιτθί'ον, ὐ, τὸ, *mamilla*; dim. à τιτθός.

Τιτθὶ's, ί'δος, ἡ, *nutrix; avia, matertera*: à τιτθή.

ΤΙΤΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *mamma, mamilla*. Angl. A TEAT.

Τί'τλος, ὐ, ὁ, *titulus*: per Sync. ex Lat. sed Græcè est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*.

Τί'τος, ὐ, ὁ, nomen ministri verbi divini. Gr. q. interpret. Lat. *honoratus*.

ΤΙΤΡΑ'Ω, τί'τρημῐ, et τίτραίνω, f. τρήσω, (q. à τράω,) *perforo, terebro*: perf. pass. τέτρημαι.

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero, lædo*.

Τίτυὸς, ῦ, ὁ, *TITYUS*, gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper renascens à vulture exeditur.

Τῐτύσκετο, 3. sing. imperf. m. Ion. à

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, *collimo*, seu *collineo, dirigo ad scopum; paro, struo*.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus*.

Τίφθ', pro τίπτε, *cur*, Poët. pro τίποτε.

ΤΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *palus, locus palustris*.

ΤΙ'Ω, *honoro, æstimo; carum habeo; solvo, luo*: med. *punio, vindico, ulciscor*. f. ῑ'σω. perf. τέτῑκᾰ. perf. pass. τέτῑμαι.

Τλᾶθῐ, *tolera*, Dor. pro τλῆθι, præs. imperat. act. à τλῆμι, *tolero*, quod à τλάω, pro ταλάω, idem.

Τλᾱ'θῡμος, ὐ, ὁ ἢ ἡ, *ærumnarum patiens*: ex ταλάω seu τλάω, *tolero*, et θυμὸς, *animus*.

Τλαίην, *tolerarem*, præs. vel a. 2. opt. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλᾱ'μων, ονος, ὁ ἢ ἁ, Dor. pro τλήμων, q. v.

Τλᾱ's, άντος, part. præs. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάω, per Sync. pro ταλάω, q. v.

Τλῇ, *toleret*, 3. sing. a. 2. sub. act. Sed

Τλῆ, sine Iotâ subscrīpto, Ion. pro ἔτλη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Τλῆμεν, *pertulimus*, Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμῐ, *perfero, patior*: f. τλήσω. perf. τέτληκᾰ. a. 2. ἔτλην. à τλάω.

Τλήμονᾰ, acc. sing. et

Τλήμονες, nom. pl. à

Τλήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *patiens, ærumnosus, miser; audax, fortis*: à th. præced.

Τλῆναι, *passum esse*, a. 2. inf. verbi τλῆμι, q. v.

Τληπόλεμος, ὐ, ὁ, *TLEPOLEMUS*: nomen propr.

Τλῆσῐς, εως, ἡ, *patientia; audacia*. Th. ταλάω.

Τλήσω, *tolerabo*: f. 1. ind. act. à τλῆμι seu τλάω, pro ταλάω, *perfero*.

Τλητὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis*: à τλῆμι.

Τμᾰ'γεν, *secti sunt*, Ion. et Bœot. per Syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τμήσσω, idem cum τμάω, *seco, scindo*: f. τμήξω. a. 2. ἔτμηγον, et ἔτμαγον. Sic τμάγεν potest esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. Th. τέμνω, idem.

Τμάω, *seco*: undè τμήσσω, ab eod. th.

Τμηγεὶς, seu τμαγεὶς, *scissus*, a. 2. part. pass. verbi τμήσσω, à th. præced.

Τμήδην, adv. *incidendo, secando*: à τμάω, inusit. pro τέμνω, *seco*.

Τμηθεὶς, *sectus*, a. 1. part. pass. verbi ejusd. perf. pass. τέτμημαι. a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, *secabo*, f. 1. act. verbi inusit. τμάω, pro τέμνω, *seco*.

Τμῶλος, ου, ὁ, *TMOLUS*, nom. propr.

Τὸ, *hoc;* aliquando *quapropter:* et tunc subauditur κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id.* τόγ', τόδ', pro τόγε, τόδε. τὸ ἐόν, *id quod est.* τὸ articulus quibusdam adverbiis præponitur subaudito κατὰ, ut τὸ μεταξὺ, pro κατὰ τὸ μεταξὺ, τοὔμπαλιν, τοὐντεῦθεν, τονῦν, τοπαράπαν.

Τοαρχαῖον, Ion. pro πάλαι, *olim, quondam, ab origine.*

Τόγε, acc. neutr. ab ὅγε, *ea re, eam ob causam.*

Τόγε ἐμὸν, Ion. pro *quantum in me.*

Τόδε, acc. neutr. ab ὅδε, adverbialiter, *huc; ea re, igitur, idcirco.*

Τοδεύτερον, *iterùm, secundùm.*

Τοεπίπᾶν, adv. *omnino, penitùs.*

Τόθι, *ibi, illo in loco, ubi:* ab ὅθι. τόθ', pro τότε, et τόθεν, *tunc:* et pro ἐκεῖ, *illic.*

ΤΟΙ', particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur, ut καί τοι, *quamvis, quanquàm, atqui;* οὔ τοι, *nequaquàm, non.* aliquando præponitur, ut in τοιγαροῦν, *proinde, igitur.* à τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi,* Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu,* vel Dor. pro οἱ.

Τοὶ, ταὶ, τὰ, pro οἱ, αἱ, τὰ, à τὸς, τὴ, τὸ, unde ὁ, ἡ, τό.

Τοιαῦτ' pro τοιαῦτα, *talia;* et

Τοιαύτην, *talem,* acc. sing. f. g. à τοιοῦτος, q. v.

Τοιγάρ, *equidem, itaque.* τοιγαροῦν, idem. Ex τοὶ, γὰρ, *enim,* et οὖν, *ergo.*

Τοίη, ης, ἡ, *talis,* Ion. à τοῖος, quod vide.

Τοιῒν, pro τοῖν, gen. et dat. dual. ab ὁ.

Τοίνυν, *igitur.* Heb. xiii. 13. sententiam inchoat; quod nusquam alibi legisse memini. Camerar. ex τοὶ et νῦν, *nunc.*

Τοῖο, Ion. pro τοῦ, ab ὁ, *hic,* artic. præpos.

Τοῖον, *sic, ita,* adv. à

Τοῖος, οἷα, οἷον, *talis, hujusmodi.* Th. οἷος, *qualis.*

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis, ejusmodi:* ex τοῖος et δε, syllabicâ adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτον, *talis, hujusmodi:* ex τοῖος et οὗτος, *hic.*

Τοίπερ, pro οἵπερ, *qui.*

Τοῖς, *ipsis,* dat. pl. sic et τοῖσι et τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic, hoc.*

Τοῖσδε, et τοίσδεσσι, Poët. dat. pl. ab ὅδε, *hic.* Hic retinetur circumflexus in antepenultimâ, non ex lege, sed quia particula δέσσι articulo τοῖς quasi enclitica adjungitur.

Τ' οἰσία, legend. δέ τοι σία, *sia palustris.* Vide in Σίον.

ΤΟΙ͂ΧΟΣ, ου, ὁ, *paries, murus;* etiam *latus navis.*

Τοιχόω, -ῶ, fut. ώσω, *murum struo:* à τοῖχος.

Τοιχωρυχέω, -ῶ, f. ήσω, *parietem perforo:* à τοῖχος et ὀρύσσω.

Τοιχωρύχος, ου, ὁ, *qui perforat parietes:* ab iisdem.

Τοίω, *tales,* dual. num. à τοῖος, *talis.*

Τοίως, adv. Poët. pro οὕτω, *sic, ita,* q. d. *tali modo.* ab eod.

Τόκα, Dor. pro τότε, *tunc:* ab ὄκα, pro ὅτε.

Τοκὰς, ἀδος, ἡ, Poët. idem ac ἡ τετοκυῖα, *quæ peperit.* Non solùm autem mulieribus, sed et pecudibus tribuitur: à th. τίκτω, *pario,* quod vide.

Τοκάταρχᾶς, adv. *in principio,* i. e. κατὰ τὸ κατ' ἀρχήν.

Τοκέεσσι, Ion. et Poët. pro τοκεῦσι, dat. pl. à τοκεύς.

Τοκετὸς, οῦ, ὁ, *partus, puerperium:* à τίκτω.

Τοκεὺς, έος, ὁ, *parens;* gen. Ion. -ῆος· acc. pl. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario:* perf. med. τέτοκα.

Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Ion. gen. pl. τοκήων. à præced.

Τόκος, ου, ὁ, *partus, ipse pariendi actus; fœtus;* item *fœnus, usura:* à τίκτω, *pario:* fut. τέξομαι. perf. med. τέτοκα. *Pecunia quæ pro usura solvebatur;* καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν, Theoph. Char. c. vi. *obolos ex usura provenientes in buccam condere.*—Τόκος ἐπιδέκατος, usura quæ decimam partem sortis singulis annis reddit. Latinè dixeris *dextantes usuræ,* quod minimum erat apud Atticos fœnus.—Τόκος ἐπίτριτος, usura quæ tertiam partem sortis annuatim reddit, Latinè, *tertianæ usuræ,* vel *ternæ centesimæ,* quod fœnus maximum apud Atticos. In hac locutione *sortis* pars, quæcunque sit, intelligitur *annuatim* solvenda, q. d. Anglicè *the tenth penny.* At τόκος ἐπὶ δραχμῇ est cum drachma per mensem solvitur pro minâ. Τόκος ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς, usura quæ tres drachmas reddit pro minâ singulis mensibus. In his locutionibus *Mina* semper subintelligitur, q. d. Angl. *one per cent. monthly,* sive XII *per cent. yearly;* et *three per cent. monthly,* sive XXXVI *per cent. yearly.* Ἐπὶ ἐννέα ὀβολοῖς usura quæ dat XVIII drachmas in annum, h. e. IX obolos in singulis mensibus pro minâ. Vid. Salm. de usuris, c. xix. p. 581. et de Fœn. Trap. XLIII.

Τόκος ἑκατοστὴ, scil. δραχμὴ, vel ἑκατοστῆς τόκος, cum ἑκατοστὴ δραχμὴ *ex minâ,* (quæ centum drachmis valebat,) hoc est, centesima drachma singulis mensibus præstaretur: *usuræ centesimæ;* XII *per cent.*

— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς καὶ ἡμιοβολίῳ, Atticis; ἐνδέκας τόκος, Sicul.; δίμοιρος τετάρτη ἑκατοστῆς, Græcis recentioribus; *deunces,* XI *per cent.*

— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς, Att. δέκαντες τόκοι, Sicul.; δίμοιρος ἕκτη ἑκατοστῆς, Græcis; *dextantes usuræ,* X *per cent.*

— ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς καὶ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ πέμπτῳ ἡμιοβολίῳ, Att.; ἐννέαντες, Sicul.; δίμοιρος δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis: *dodrantes,* IX *per cent.*

— ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς, Atticis; ὄκτας τόκος, Siculis; δίμοιρος vel διμοιραῖος, Græcis; *besses usuræ,* VIII *per cent.*

— ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς καὶ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ τετάρτῳ ἡμιοβολίῳ, Atticis: ἕπταντες τόκοι, Sicul.; ἥμισυ δωδέκατον ἑκατοστῆς, Græcis; *septunces usuræ,* VII *per cent.*

— ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς, Atticis; ἡμιεκατοστιαῖοι τόκοι, Græcis; ἡμίλιτροι, Sicul.; *semisses usuræ,* VI *per cent.*

— ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς καὶ τετραχάλκῳ, Atticis; πεντέγκιοι et πέντανχες, Sicul.; τρίτη δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; *quincunces usuræ,* V *per cent.*

— ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς, Atticis; τετραντίας τόκος, Sicul.; τρίτη ἑκατοστῆς, Græcis; *trientes usuræ,* IV *per cent.*

— ἐπὶ ὀβολῷ καὶ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ τρισὶν ἡμιοβολίοις, Atticis; τριαντίας, Sicul.; τετάρτη ἑκατοστῆς, Græcis; *quadrantes usuræ,* III *per cent.*

— ἐπὶ ὀβολῷ, Atticis; διξαντίας τόκος, Sicul.; ἕκτη ἑκατοστῆς, Græcis; *sextantes,* II *per cent.*

Τόκος ἐπὶ ἡμιοβολίῳ, Atticis; οὐγκιαῖος τόκος, Sicul.; δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; unciæ usuræ, 1 per cent.

Vide plura apud Salmas. de modo usuræ, c. VI. VII, &c.

ΤΟ'ΛΜΑ, ης, ἡ, audacia, fiducia. Sed

Τόλμᾰ, fortis sis, præs. imperat. act. à τολμάω.

Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. τολμᾶν, præs. inf. act. verbi τολμάω.

Τολμᾰ'εις, ᾰ'εσσᾰ, ᾶεν, Dor. pro τολμήεις, audax, quod vide.

Τολμᾶσεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. sing. f. 1. à

Τολμᾰ'ω, -ῶ, audeo, patior, sustineo; imperf. ἐτόλμᾰον, -ων, ᾰες, -ᾱς. f. ήσω. perf. τετόλμηκᾰ. a. 1. ἐτόλμησᾰ. a. 1. inf. act. τολμῆσαι. a. 1. part. act. τολμήσᾱς, αντος. Th. τόλμα.

Τολμήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, audax, intrepidus, tolerans. Th. τόλμα, audacia.

Τόλμημᾰ, ᾰτος, τὸ, facinus: à τολμάω.

Τολμηρὸς, ᾱ', ὸν, audax: comparat. τολμηρότερος, audacior. Th. τόλμα.

Τολμηρότερον, adv. liberiùs: à præc.

Τολμῆς, Dor. pro τολμᾷς, 2. sing. præs. à τολμάω.

Τολμητέον, audendum est: verbale à τολμάω.

Τολμητὴς, ȣ͂, ὁ, homo audax, à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμῷεν, ausint, 3. pl. præs. opt. act. τολμάοιεν, -ῷεν, verbi τολμάω. Th. τόλμα.

Τολμῶσῐ, audent, 3. pl. præs. ind. act. verbi τολμάω.

Τολῠπεύω, glomero, contexo; machinor, struo; conficio, ad finem perduco: pass. ærumnas patior, labores molestos exantlo. à τολύπη.

ΤΟΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, lana carpta et pexa.

Τομὴ, ῆς, ἡ, Dor. τομὰ, sectio, amputatio; segmen: à τέμνω, seco. fut. μῶ. perf. τέτμηκα. perf. med. τέτομα.

Τομῐ'ᾱς, ȣ, ὁ, castratus: à τομή.

Τομὸς, ὴ, ὸν, acutus, penetrans, scindens: compar. τομώτερος. Sed

Τόμος, ȣ, ὁ, frustum sectione ablatum, TOMUS, Angl. A TOME. Th. τέμνω, seco.

Τόμῠρις, ἡ, Scytharum regina.

Τομώτερον, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, quem, acc. sing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΥ'ΖΩ, et τονθορίζω, murmuro, musso, submissè loquor: f. ῠ'σω. perf. ῠκᾰ.

Τονθρύζω, idem ac τονθορύζω.

Τονθρυστὴς, ȣ͂, ὁ, murmurator: à perf. pass. verbi præc.

Τόνος, ȣ, ὁ, TONUS, accentus, intentio: q. à τείνω, tendo: perf. med. τέτονα. Hinc Angl. TONE, & TUNE.

Τόξ' pro τόξᾰ, nom. pl. à τόξον, ȣ, τὸ, arcus.

Τοξάζομαι, f. ᾰ'σομαι, Ep. άσσομαι, aor. 1. opt. τοξασσαίμην, ex arcu sagittam emitto, sagittas mitto, arcu peto, jaculor: à τόξον.

Τόξευμᾰ, ᾰτος, τὸ, sagitta: et

Τοξευτὴς, ȣ͂, ὁ, sagittarius: à seq.

Τοξεύω, f. εύσω, arcu sagittam emitto, jaculor, arcu peto, sagittis ferio. Th. τόξον.

Τοξῐκὴ, κῆς, ἡ, sc. τεχνὴ, ars sagittaria: à seq.

Τοξῐκὸς, ὴ, ὸν, sagittarius, ad sagittas aptus. τὸ τοξικὸν, venenum, sc. ἔγχρισμα, quod sagittis illinebatur. Th. τόξον.

Τοξῐκώτᾰτοι, peritissimi sagittarii: superl. à τοξικός.

ΤΟ'ΞΟΝ, ȣ, τὸ, arcus; pharetra cum telis et arcu; ars sagittaria. q. à τάζω, tendo.

Τοξοσῠ'νη, ης, ἡ, sagittandi ars: à τόξον.

Τοξότᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

Τοξότης, ȣ, ὁ, sagittarius. Th. τόξον, arcus.

Τοξότῐς, sagittaria. Epithet. Dianæ.

Τοξοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui arcum gestat. τοξοφόροι Κρῆτες, sagittarii Cretenses. à τόξον, ȣ, τὸ, arcus, et φέρω, fero.

Τοπάζῐον, ȣ, τὸ, TOPAZIUS: Angl. TOPAZ, nomen gemmæ. Fortè à τοπάζω, quæror, investigo.

Τοπάζω, statuo, colloco, q. in loco; à τόπος. expon. et conjicio, suspicor; item quæro, investigo.

Τοπᾰ'λαι, idem quod πάλαι, olim.

Τοπάλαιὸν, antiquitùs, olim.

Τοπᾰρᾰ'πᾶν, omnino, prorsus: ex τὸ et παράπαν, id. quod ex παρὰ et πᾶν.

Τοπᾰραυτῐ'κᾰ, statim, in præsentiâ.

Τοπᾰ'ρος, et τὸ παρόσπερ, idem quod πάρος, Poët. pro πρὸ, ante.

Τοπάρχης, ȣ, ὁ, præfectus, loci præses: ex τόπος, locus, et ἀρχὴ, principatus.

Τοπαρχῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, regio præfecturæ, vel regionis præfectura: à præc.

Τοπηγορῐ'ᾱ, ῐ'ᾱς, ἡ, communis loci tractatio: à τόπος et ἀγορεύω.

ΤΟ'ΠΟΣ, ȣ, ὁ, locus, tractatus, argumentum.

Τοπρῐ'ν, adv. priùs, olim.

Τοπρῶτον, primum: à πρῶτος, primus. Th. πρὸ, ante.

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, seu τόρδῡλον, ȣ, τὸ, seseli Creticum, herbæ nomen. Valde diureticum est.

Τόρευμᾰ, ᾰτος, τὸ, opus torno factum: à perf. pass. verbi τορεύω.

Τορευτὸς, ὴ, ὸν, tornatus. τορευτὸν ἔπος, limatum vel tornatum carmen. à perf. pass. verbi τορεύω.

Τορεύω, fut. εύσω, cælo, sculpo. Vid. de voce Salmas. in Plinianis Exerc. Th. τερέω.

Τορέω, perforo, penetro; perspicuè declaro et denuncio: à τερέω, idem.

ΤΟ'ΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, modiolus rotæ in quem axis inseritur; vestigium rotæ; meta, carceres et repagula; fibula, uncus, clavus.

Τορνεύω, f. εύσω, torno rotundo.

Τόρνος, ȣ, ὁ, TORNUS, instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τερέω, terebro.

Τορνόω, f. ώσω, TORNO, cælo, rotundum facio, circulo circumscribo. Hinc Angl. TO TURN. à præc.

Τόρος, ȣ, ὁ, funis, et idem quod τόρνος. Sed

Τορὸς, ὴ, ὸν, penetrans, acutus: validus, magnus: à τορέω, perforo. Th. τερέω, idem.

Τορῠ'νη, ης, ἡ, id quo aliquid inter coquendum agitatur et teritur: à τείρω, tero.

Τὸς, inusit. pro ὁ, unde τȣ͂, hujus; pl. Poët. τοὶ pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τȣ̀ς.

Τοσαύτη, ης, ἡ, tanta, f. g. à τοσȣ͂τος, q. v.

Τόσος, et Poët. τόσσος, η, ον, tantus. τόσον πόσον, tantum quantum. Th. ὅσος, quantus.

Τοσȣ͂τος, τοσαύτη, τοσȣ͂το, tantus, a, um: in pl. τοσȣ͂τοι, tot. Ex τόσος, tantus, et ȣ͂τος, hic. τοσȣ͂το, Ion. pro ὧσε, ita. ἐν τοσȣ́τῳ, interea: ἐκέλευσέ με ἐν τοσȣ́τῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος, Luc. Dial. Panopes et Galen. et passim, jussit me interea tranquillum servare pelagus.

Τόσσᾰ, pro τόσα, tanta, nom.

pl. n. g. à τόσσος, pro τόσος, quod vide.

Τοσσάκι, Ep. pro τοσάκις, adv. toties.

Τοσσῆνον, Dor. pro τόσον, tantum.

Τοσσόςδε, τοσσήδε, τοσσόνδε, Ep. et Ion. pro τοσόςδε.

Τοσσῦτος, τοσσαύτη, τοσσῦτο et τοσσῦτον, Ep. pro τοσῦτος, tantus.

Τότε, tunc: τοτὲ, aliquando: ἐκ τότε ἀποθνήσκειν, ex tunc, Arist. de Hist. Anim. l. iii. εἰς τότε, Xenoph. Hellenic. 1. vii. quod notatur contra Luc. Solœc. et Grævium ibid. XLI. ἀφ' ὗ τότε pro ἀπὸ τῦ τότε, Theocr. Idyl. xiv. 24. "cujus mihi aliud exemplum non occurrit," inquit Is. Casaub. Theocrit. Lect. c. XIV. Adverbia temporis sæpe habent præpositiones sibi præfixas, et (quod amplius est) etiam sine mediante articulo, quod in aliis adverbiis vix aut ne vix videre est; ut ἀπὸ πέρυσι, ἐκ τότε, &c. Dup. in Theoph. Char. c. 3. p. 249. ab ὅτε.

Τοτρίτον, adv. tertium.

Τῦ, et τῦδε, hujus, gen. sing. ab ὁ, et τὸ, hic, hoc.

Τῦ, pro τίνος, cujus, τυ pro τινὸς, alicujus.

Τῦθ', seq. aspirat. pro τῦτο, hoc.

Τὔλασσον, deterius, pro τὸ ἔλασσον, comparat. n. g. à μικρὸς, parvus: comparat. ἐλάσσων. superl. ἐλάχιστος.

Τὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, meum, acc. sing. ab ἐμὸς, ῦ, meus. Th. ἐγὼ, ego.

Τὔμπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. antè, anterior pars, idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, ante.

Τὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, contrà, è contrario. Th. ἀντὶ, pro, contra.

Τὔνεκ', seu τὔνεκα, quocirca, pro τῦ ἕνεκα, cujus gratia.

Τὔνομα, pro τὸ ὄνομα, nomen.

Τὺς, hos, acc. pl. ab ὁ, hic.

Τῦτ', pro τῦτο, hoc, quod vide.

Τυτάκι, et τυτάκις, tunc, adv. à τῦτο.

Τὔτερον, Ion. pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, alterum.

Τυτέστι, hoc est; legitur et τῦτ' ἔστι ex τῦτο et ἐστί.

Τυτέων, Ion. pro τύτων, horum, harum, gen. plur. ab ὗτος, hic.

Τυτί, Dor. adv. ab Att. τυτοί, hic, et hoc pro τῦτο.

Τῦτο, hoc, vide in ὗτος.

Τυτόθε, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc, adv.

Τύτοισι pro τύτοις, his.

Τυτονί, Att. pro τῦτον, hunc: ab ὗτος.

Τύτῳ, Dor. pro ἐν τύτῳ τῷ τόπῳ, in hoc loco. Sed

Τύτω, Dor. pro τύτυ.

Τυτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc.

Τοφὲθ, 2 Reg. xxiii. 10. aliter ταφὲθ, sed corruptè, ut Jer. vii. 29, 30.

Τόφρα, tunc, intereà, tamdiu, aliquando, cùm: aliquando adhibetur pro ἕως τύτυ, hactenus. ab ὄφρα, ut.

Τράγανον, callosum, Gl. Cyr.

Τραγάω, et τραγίζω, hircum refero; hirquitallio. Dicitur de adolescentibus qui incipiunt libidine tentari, quod hircis imprimis accidit: unde et pubesco. Vites dicuntur τραγᾷν quæ fructum non ferunt, sed foliis luxuriantur. Lat. hirculari dicunt. à τράγος.

Τραγεία, ας, ἡ, sc. δορὰ, hircina pellis: à τράγειος.

Τραγεῖν, comedisse, aor. 2. inf. act. verbi τρώγω, comedo, rodo: f. τρώξομαι. a. 2. ἔτραγον.

Τράγειος et Τράγεος, hircinus. ut τραγείη et τραγῆ, sc. δορὰ, hircina pellis. τράγειον κρέας, hircina caro. à τράγος.

Τραγέλαφος, υ, ὁ, hirco-cervus, animal hirco et cervo simile: est etiam poculi genus: ex τράγος et ἔλαφος, cervus.

Τράγημα, ατος, τὸ, TRAGEMA, id quod in secundâ mensâ apponitur: idem quod τρωγάλιον. à τρώγω, comedo: a. 2. ἔτραγον.

Τραγικὸς, ἡ, ὸν, TRAGICUS: pertinens ad tragœdum. à

ΤΡΆΓΟΣ, υ, ὁ, hircus, caper; libido, salacia; fœtor qualis hircorum; luxuries arborum vel segetis.

Τραγῳδέω, f. ήσω, tragœdiâ decanto, tragicè decanto vel exaggero, tragicè exclamo vel ostento. à τραγῳδός.

Τραγῳδία, ας, ἡ, TRAGŒDIA. Angl. TRAGEDY. et

Τραγῳδοδιδάσκαλος, υ, ὁ, qui docet tragœdias: à τραγῳδὸς et διδάσκω.

Τραγῳδὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, TRAGŒDUS: à τράγος et ᾠδὴ, cantus: utpote, qui cantando caprum meretur.

Τράμη, vel τράμις, linea quæ medium scrotum dividit.

Τράμπις, navicula quâ trajicitur, puto quia facilè τρέπεται.

Τρανέω, f. ήσω, manifestum reddo: à τρανής.

Τρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perspicuus, manifestus: et

Τρανὸς, ἡ, ὸν, idem: à τιτράω, perforo.

Τρανόω, -ῶ, f. ώσω, clarum et perspicuum reddo, declaro, manifesto, revelo. à τρανός.

Τράπε, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, verto.

ΤΡΆΠΕΖΑ, ης, ἡ, mensa; mensa epulis instructa; mensa argentariorum: apud Aristoph. pulpitum aut locus editior in quo vernæ et mancipia omnium oculis venum exponebantur. q. per Aphæres. pro τετράπεζα. Ex τετρὰς, ἄδος, ἡ, numerus quaternarius, et πέζα, ης, ἡ, pes.

Τραπεζεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, qui mensam captat, parasitus; mensalis, domesticus. à præc.

Τραπεζίτης, υ, ὁ, mensarius nummularius, collybista: in pl. οἱ τραπεζῖται. à præced.

Τραπεζόκορος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui satiatur mensis appositis: à τράπεζα et κορέω, satio.

Τραπεζοφόρον, υ, τὸ, caliculare, ubi calices reponuntur: ex τράπεζα et φέρω.

Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, vertere.

Τραπείομεν, vertamus, Ion. et Poët. pro τραπῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. ω resolut. in εω, deinde ο pro ω, per Systolen, et ι inserto metri gratiâ, verbi τρέπω, verto; a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, e: à τρέπω, muto.

Τράπεν, Ion. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam potest Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω, verto: fut. ψω. a. 2. ἔτραπον. perf. med. τέτροπα.

Τραπέντα, acc. sing. part. a. 2. pass. verbi τρέπω, verto: a. 2. ἔτραπον.

Τράπεσδα, ας, ἁ, Dor. pro τράπεζα, suprà.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τρέπω.

Τραπέω, uvas calco in lacu: à τρέπω, verto, calcando enim vertuntur.

Τράπηξ, ηκος, ὁ, hasta, quia potest τρέπεσθαι, vibrari.

Τράπωμαι, a. 2. sub. m. verbi τρέπω, verto. vide τράπειν.

Τρασιά, ᾶς, ἡ, locus ubi siccantur ficus: à τέρσω, sicco.

Τραυλίζω, f. ίσω, balbutio, balbus aut blæsus sum: à τραυλός.

ΤΡΑΥΛΌΣ, ῦ, balbus, blæsus, TRAULUS.

Τραῦμᾰ, ἄτος, τὸ, *vulnus, clades, strages:* à τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω, *vulnero:* f. τρώσω. perf. pass. τέτρωμαι.

Τραυμᾰτῐᾶς, ου, ὁ, *vulneratus, saucius:* à præced.

Τραυμᾰτίζω, *vulnero:* fut. ῐ'σω. perf. τετραυμᾰ'τῐκᾰ. perf. pass. τετραυμᾰτισμαι. perf. part. pass. τετραυμᾰτισμένος, η, ον. à τραῦμα, *vulnus.* Th. τιτρώσκω, *vulnero.*

Τραύξᾰνᾰ, (q. τρώξανα) *reliquiæ pabuli quæ de præsepi cadunt:* quasi à τρώγω, *edo.*

Τρᾰ'φ' pro τρᾰ'φε, Ion. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, *alo:* f. θρέψω.

Τρᾰ'φειν, Ion. et Dor. pro τρέφειν, *educare* vel *educâsse,* pro τραφεῖν, à τρέφω, *alo.* Vel Att. pro τρέφεσθαι.

Τρᾰφεὶς, *nutritus, educatus,* a. 2. part. pass. verbi τρέφω, *alo:* a. 2. ἔτραφον.

Τρᾰφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Τρᾰ'φεν, Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. Sed

Τρᾰφὲν est aor. 2. inf. Dor. et Æol. pro τραφεῖν, vel Att. pro τραφῆναι, verbi τρέφω, *alo:* f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. perf. med. τέτροφα.

Τρᾰφερὸς, ρᾰ', ρὸν, *siccus; compactus;* tam de mari quàm de terrâ dicitur; quòd *utraque animalia nutriat.* τραφερὴ, *terra arida, continens.* Th. τρέφω, *alo.*

Τρᾰ'φη, *nutritus est,* 3. sing. a. 2. pass. Ion. verbi τρέφω, *alo:* a. 2. pass. ἐτράφην.

Τρᾰ'φηξ, *pars navis,* seu labrum *ubi scalmi ponuntur,* quia, ut puto, pars ea τραφερὰ, *sicca.*

Τρᾰφήσομαι, fut. 2. ind. pass. τρᾰφήσεσθαι, f. 2. infin. pass. verbi τρέφω.

Τραφθέντες, Ion. pro τρεφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à τρέπω, *verto.*

Τρᾰ'φοισᾰ, ᾱς, ἡ, Dor. et Æol. pro

Τρᾰφοῦσᾰ, ης, ἡ, *quæ aluit,* a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω.

Τρᾰχεῖᾰ, ας, ἡ, f. g. à τραχύς.

Τρᾰχέως, *asperè.* compar. τρᾰχῠ'τερον, *asperiùs.* superl. τρᾰχῠ'τᾰτᾰ, *asperrimè.* Th. τραχύς.

Τρᾰχηλῐᾰ'ω, -ῶ, *cervicem attollo:* fut. ᾰ'σω. perf. τετρᾰχηλῐ'ᾰκᾰ.

Τρᾰχηλίζω, *in cervicem resupino; obtorqueo collum; ango, ut luctator luctatorem; patefacio, aperio;* Heb. iv. 13. nova et incognita Græcis significatione, fut. ῐ'σω. perf. τετρᾰχήλῐκᾰ. perf. pass. τετρᾰχήλισμαι. perf. part. pass. τετρᾰχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, *collum, cervix:* in pl. τὰ τρᾰ'χηλᾰ, q. à τραχὺς et ἧλος, quòd ossa sint in eo tanquam *asperi clavi.*

Τρᾰχῡ'νω, *aspero, exaspero:* à

ΤΡᾸΧΥ'Σ, εῖᾰ, ῠ', *asper, scaber, agrestis.*

Τρᾰχῠ'της, ητος, ἡ, *asperitas:* à præc.

Τρᾰχωνῖτις, ῐ'δος, ἡ, nomen regionis Græc. Latinè *salebrosa.*

Τράω, inusit. undè τιτράω, *perforo.*

Τρεέτην, *timebant,* 3. dual. imperf. act. Ion. pro ἐτρεέτην, verbi τρέω, *timeo.*

Τρεῖν, præs. inf. à τρέω, *tremo.* Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro τρέμω.

ΤΡΕΙ~Σ, οἱ, αἱ, et τὰ τρῐ'ᾰ, *TRES, TRIA.* Angl. THREE; gen. τρῐῶν. dat. pl. τρῐσῐ'.

Τρεῖς ταβέρναι, ῶν, αἱ, nom. hospitii. Lat. *tres tabernæ.* Act. xxviii. 15.

Τρέμω, *TREMO, horreo, præ metu trepido:* fut. μῶ. perf. med. τέτρομᾰ. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, *tremo.*

Τρέπον, οντος, n. g. part. præs. à

ΤΡΕ'ΠΩ, *verto, converto, in fugam converto, muto, considero:* fut. ψω. perf. τέτρεφᾰ. a. 2. ἔτρᾰπον. perf. pass. τέτραμμαι. perf. med. τέτροπᾰ.

Τρέσσᾰν, *territi sunt,* Ion. et Poët. pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Sic

Τρέσσε, pro ἔτρεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. verbi τρέω, *tremo.*

Τρέσης, ου, ὁ, *timidus;* à τρέω.

Τρέφοιν, *alerem,* per Sync. pro τρεφοίην, præs. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi seq.

ΤΡΕ'ΦΩ, *nutrio;* item *compingo:* fut. θρέψω. perf. τέτρεφᾰ. aor. 1. ἔθρεψᾰ. perf. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται. perf. part. pass. τεθραμμένος, *educatus.* perf. med. τέτροφᾰ.

ΤΡΕ'ΧΩ, *curro, festino, propero:* f. 2. m. δρᾰμοῦμαι. perf. δεδρᾰ'μηκᾰ, a. 2. ἔδρᾰμον. perf. med. δέδρομᾰ. q. à δραμέω.

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, *verto:* f. ψω.

Τρέψᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, *convertens;* in acc. sing. τρέψαντᾰ· aor. 1. part. act. verbi τρέπω, *verto:* f. ψω. perf. med. τέτροπα.

Τρέψει, *vertat,* 3. sing. aor. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.

ΤΡΕ'Ω, -ῶ, *tremo, trepido; timeo, fugio:* fut. τρέσω. perf. τέτρεκᾰ.

Τρέω, *perforo:* f. 1. τρήσω.

Τρῆμᾰ, ᾰτος, τὸ, *foramen, cuniculus:* tanq. à τράω, ex τερέω, *perforo.*

Τρημᾰτίζω, fut. ῐ'σω, *aleâ ludo:* q. à τρῆμα, quia sunt *punctis cavis insignitæ.*

Τρήρων, ωνος, ἡ, *columba;* dat. plur. τρήρωσῐν. à τρέω, quia timida.

Τρητοῖο, gen. Ion. à

Τρητὸς, ἡ, ὸν, *perforatus, foramina habens:* à τρέω, *perforo;* f. τρήσω.

Τρηχῖνος, gen. sing. à τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mulieris.

Τρῆχος, ου, ὁ, *TRECHUS,* nomen viri.

Τρηχῠ'ς, εῖᾰ, ῠ', *asper,* Ion. pro τραχὺς, έος.

Τρηχὼ, όος, *locus acclivis et difficilis salebrosusque:* item *lapis:* alii *sæpem* exponunt. Sed

Τρήχω, *asper et salebrosus sum, exasperatus sum:* à τραχύς.

Τρῐ'ᾰ, *tria,* pl. n. g. vide τρεῖς.

Τρῐ'αινᾰ, ης, ἡ, *tridens, fuscina:* à τρία, quia *tres* habet cuspides.

Τρῐᾰκᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *dies trigesima mensis; numerus tricenarius:* à τρία.

Τρῐᾰ'κῐς, adv. *ter.* Th. τρεῖς.

Τρῐᾰ'κοντᾰ, οἱ, αἱ, τὰ, *TRIGINTA.* Th. τρεῖς.

Τρῐᾱκοντάζῠγος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *quæ habet triginta transtra;* navis epithet. ex τριάκοντα et ζυγὰ, *transtra.* Th. ζευγνύω, *jungo.*

Τρῐᾱκόσῐοι, αι, ᾰ, *trecenti, æ, a.* Th. τρεῖς.

Τρῐᾱκοστὸς, ἡ, ὸν, *trigesimus:* à τριάκοντα.

Τρῐᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *numerus ternarius, ternio, triga.* Apud Siculos tertia pars litræ, h. e. *quatuor unciæ.* Litra vero tertia pars δεκαλίτρου, sive denarii. Errant Poll. et Hesych. qui interpretantur *tres chalcos;* rectiùs *quatuor.* à τρεῖς.

Τρῐάσσω, *vinco, supero;* ab Athletis, quorum victoria in *triplici* certamine sita erat: à τριὰς, ἄδος, ἡ, *tertia pars.* Th. τρεῖς, *tres.*

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi præc.

Τριβακὸς, *homo diuturno usu velut tritus:* à τρίβω, *tero.*

Τρίβαλλος, *sycophanta, mensarum assecla.* Nam *Triballis* populis sordes vitæ objiciebant.

Τριβεὺς, έως, ὁ, *tritor:* à τρίβω.

Τριβὴ, ῆς, ἡ, *tritura; usus, exercitatio; mora:* à τρίβω.

Τρίβολος, ου, ὁ, *TRIBULUS,* herba sic dict. quia habet τρεῖς βολὰς, *tres cuspides.* Etiam *tribulum* quo paleæ teruntur.

Τριβόμενος, præs. part. pass. à τρίβω, *tero.*

Τρίβος, ου, ἡ, *via trita, semita:* à τρίβω, *tero.*

Τρίβου, præs. imperat. pass. et

Τρίβουσι, 3. plur. præs. ind. act. à

ΤΡΙ'ΒΩ, *tero, attero, tundo, vexo, quotidianis laboribus exerceo:* f. ψω. perf. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι. perf. med. τέτριβα.

Τρίβωμες, *teramus,* Dor. pro τρίβωμεν, 1. plur. præs. sub. act. à τρίβω.

Τρίβων, ωνος, ὁ, *pallium tritum, homo usu rerum tritus:* à τρίβω, *tero.*

Τρίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter uxorem ducens,* vel *ter nupta:* à τρὶς et γάμος.

Τριγκὸς, idem quod θριγκὸς, quod vide.

Τρίγλα, *TRIGLA piscis.* q. τρίγνα, quia τρὶς γεννᾷ, id est, *ter anno parit.*

Τρίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tres habens pupillas,* vel *habens in modum trium pupillarum:* ex τρεῖς et γλήνη, *pupilla.*

Τριγλώχιν, ῖνος, ὁ ϗ ἡ, *tricuspis.* in dat. τριγλώχινι. à τρεῖς, *tres,* et γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis, acies.*

Τριγονέω, -ῶ, *tertiò genero* vel *pario.* et

Τριγονία, ας, ἡ, *tertium genus,* ut *nepos.* à

Τρίγονος, ὁ ϗ ἡ, *tertiò generans* vel *pariens.* à τρὶς et γονή.

Τριγχὸς, *maceria.* vide θριγκός.

Τρίγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triangulus:* ex τρὶς et γωνία, *angulus.*

Τρίδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *servus ex tertiâ generatione:* ex τρὶς et δοῦλος.

Τριέτης, ίος, ὁ ϗ ἡ, *trimus, triennis.* Ex τρία et ἔτεα, -η, τὰ, *anni.* Th. ἔτος.

Τριετία, ας, ἡ, *triennium;* à præced.

Τριετίζω, *triennis sum, triennium ago:* ab eod.

ΤΡΙ'ΖΩ, fut. τρίσω, *STRIDO, murmuro.*

Τριηκὰς, άδος, ἡ, *tricesima pars,* Poët. pro τριακάς· acc. sing. τριηκάδα. Th. τρεῖς.

Τριήκοντα, *triginta,* Poët. vel Ion. pro τριάκοντα. et pro τριηκόντων ἐτέων, Hesiod. Oper. 696, ubi legendum τριήκοντα, ultimâ productâ ope *Vau* pro Digamma præponendæ voci ἐτέων, undè ν in fine τριηκόντων nata. Sic et τριηκόντων ἐτέων refingenda interpretatio *trigintis annis,* ut barbaris barbara respondeant. Dawes, p. 178, 179. Th. τρεῖς.

Τριηκονταέτιδες σπονδαὶ, *triginta annorum fœdus.*

Τριηκόντερος, ου, ἡ, *navis quæ triginta remis agitur.* ex τριήκοντα et ἐρέσσω, *remigo.*

Τριηκοσίας, *trecentas,* acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, *trecenti.* Th. τρεῖς, *tres.*

Τριημερία, ας, ἡ, *triduum, spatium trium dierum.*

Τριηραρχέω, -ῶ, f. ήσω, *triremes suppedito:* à τριήρης et ἄρχω.

Τριηράρχης, ου, ὁ, *qui triremes suppeditat:* ab iisdem.

Τριήραρχος, ου, ὁ, idem.

Τριήρης, εος, ἡ, *triremis, navis bellica.* Th. ἐρέσσω, *remigo.*

Τριηρίτης, ου, ὁ, *qui triremi vehitur.* à præc.

Τρικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triceps.* q. τρία κάρηνα, *tria capita* habens. Ex τρεῖς et κάρηνον.

Τρικλίνιον, ου, τὸ, et

Τρίκλινος, ου, ὁ, *TRICLINIUM,* i. e. locus tribus constratis lectis ad discumbendum.

Τρίλιστος, et τρίλλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm cupitus; propriè tèr petitus votis, peroptatus.* Ex τρὶς, *ter,* quod vide, et λίσσομαι, *precor.*

Τριμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tripartitus, in tres partes divisus; triplex:* à μέρος.

Τριμερίζω, f. ίσω, *in tres partes divido:* à præc.

Τρίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex tribus metris constans:* ex τρεῖς et μέτρον.

Τρίμηνον, ου, τὸ, *trimestre spatium, anni quadrans:* à

Τρίμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *trium mensium, trimestris.* Ex τρεῖς, *tres,* et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

Τριξὸς, *triplex,* pro τρισσὸς, à τρὶς, quod à τρεῖς, *tres.*

Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίοδος, ου, ἡ, *trivium;* dat. sing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, *tres,* et ὁδὸς, *via.*

Τριόδους, όντος, ὁ, *tridens.* Ex τρεῖς, *tres,* et ὀδοὺς, *dens.*

Τρίοπος, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *trium cubitorum.* Ex τρεῖς et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*

Τρίπλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *triplex:* à τρίς.

Τριπλάσιος, ία, ιον, *triplo major:* à τριπλῆ, vel τριπλόος.

Τριπλασίως, adv. *tripliciter:* à præc.

Τρίπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui trium jugerum est:* ex τρὶς et πλέθρον.

Τριπλῆ, adv. *tripliciter:* à

Τριπλόος, όη, όον, contr. τριπλοῦς, ῆ, οῦν, *TRIPLUS:* à τρεῖς.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. sing. à τρίπους.

Τριπόδης, ου, ὁ, *tripedalis:* à τρίπους.

Τριποδηφορέω, -ῶ, *tripodem aufero* vel *fero:* ex τρίπους et φορέω.

Τριπόθατος, ω, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro

Τριπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter optatus, desideratissimus:* ex τρὶς, *ter,* et ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθος, *desiderium.*

Τρίπολις, εος, ὁ ϗ ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epithet. loci *tres urbes habentis.*

Τριπόλῳ, dat. sing. à

Τρίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter aratus:* à τρὶς, *ter,* et πολέω, *verto, aro.*

Τρίπορθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ter captus ac direptus fuit:* ex τρὶς, *ter,* et πέρθω, *vasto.*

Τρίπος, ου, ὁ, Æol. pro

Τρίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *tripes, tripus:* ex τρὶς et πούς.

Τρίπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triplex:* à τρὶς et πτυχὴ, *plicatura.* Th. πτύσσω, *plico.*

Τρὶς, adv. *ter, sæpe.* ἐπὶ τρὶς, id. Th. τρεῖς, *tres.*

Τρισαλιτήριος, ου, ὁ, *facinorosissimus peccator:* ex τρὶς et ἀλίτης, *peccator.* Th. ἀλιτέω, *pecco.*

Τρισεινάδα, acc. sing. à

Τρισεινὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies mensis;* hoc est, *vigesimus septimus.* Ex τρὶς et ἐννέα, *novem.* Hinc ἐννὰς, et εἰνὰς, άδος, ἡ, *nonus dies.*

Τρισκαίδεκα, *tredecim.* Ex τρεῖς, *tres,* et δέκα, *decem.*

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui est tredecim cubitorum:* ex præc. et πῆχυς, εως, ἡ, *cubitus.*

Τρισκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus tertius:* à τρισκαίδεκα.

Τρισκελὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *tria habens crura:* ex τρὶς et σκέλος.

Τρισκοπάνιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ter pistus:* ex τρὶς, *ter*, et κόπανον, ȣ, τὸ, *pistillum*. Th. κόπτω, *scindo*.

Τρισμάκαρ, ἄρος, ὁ ϗ ἡ, *ter beatus, admodum beatus:* ex τρὶς et μάκαρ.

Τρισμύριοι, *triginta millia:* ex τρὶς et μύριοι.

Τρισολυμπιονίκης, ȣ, ὁ, ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, *qui ter Olympicis ludis victor fuit.*

Τρισπίθαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tres spithamas longus:* à τρὶς, *ter*, et σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*.

Τρισσεύω, f. εύσω, *tertius sum:* à seq.

Τρισσὸς, vel τριττὸς, ἡ, ὸν, *triplex, ternus, trinus, tres:* à τρίς.

Τρισσόω, *triplico, in tres partes divido, tertium facio:* à præc.

Τρισσῶς, adv. *tripliciter, trifariàm;* item *tertiâ vice*, 2 Reg. xx. 12. ab eod.

Τριστάτης, ȣ, ὁ, *trium primatum vel regni procerum aliquis.* Alii τριστάτας interp. *illos qui ad manum regis sinistram stabant, tertii ordinis principes; alii illos qui ad manum erant regis, ternas hastas manu tenentes.* v. τριτοστάτης.

Τρίστεγον, ȣ, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, *tertia contignatio:* et

Τρίστεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tres contignationes habens:* ex τρὶς, *ter*, et στέγη, ης, ἡ, *tectum*. Th. στέγω, *tego*.

Τριστοιχεὶ, adv. *triplici serie:* ex τρὶς et στείχω, *ordine eo.*

Τρίστοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *triplici ordine, triplici serie:* ex τρὶς et στοῖχος.

Τρισχίλιοι, αι, α, *ter mille:* ex τρὶς et χίλιοι, *mille*.

Τρίσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tricorpor:* ex σῶμα.

Τριταῖος, αία, αῖον, *tertius, triduanus.* τριταῖος ἄνεμος, *ventus post triduum oriens.* Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίτατος, άτη, ατον, *tertius:* à τρίτος, *tertius*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τρίτη, ης, ἡ, *tertia*, f. g. à τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, *tertia pars rei, triens:* ex τρίτος et μόριον.

Τριτημορὶς, ίδος, id. et ex iisd.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ epith. à τριτὼ, όος, ἡ, Bœot. *caput*, et γείνομαι, *nascor:* Poëtæ enim fingunt illam è Jovis *capite* esse *genitam*. Vel ex τρίτος, *tertius*, quod nata est *tertiâ* mensis die.

Τριτογενὴς, έος, ὁ, *Tritogenius*.

Τρίτος, η, ον, *tertius, a, um:* pro quo et τρίτατος. Th. τρεῖς, *tres*. τὸ τρίτον, scil. μέρος, *tertia pars*. τοτρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. *tertiò*. ἐκ τρίτȣ, *tertiâ vice*. ἐς τρίτην, *perindiè*.

Τριτοστάτης, ȣ, ὁ, et per Sync. τριστάτης, *qui præsuli vel præcentori tertius est, qui tertias partes tenet, vel tertium locum:* ex τρίτος et ἵστημι.

Τρίτων, *TRITON*, nom. propr.

Τριτωνὶς λίμνη. Consule Græca Scholia Pindar. Pyth. Od. iv. 234.

Τριφάσιος, ία, ιον, *triplex, trifarius;* propriè *qui tribus modis dicitur:* ex τρὶς et φάσις.

Τριφίλατος, ω, ὁ, Dor. pro

Τριφίλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maximè amabilis.* Th. φίλος.

Τρίφωσα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *valde lucens*.

Τρίχα, et Dor. τριχθὰ, *trifariàm:* adv. à τρίς.

Τριχάϊξ, ϊκος, ὁ ϗ ἡ, *crines* vel *cristas assiduè concutiens, bellicosus:* ex θρὶξ et ἀΐσσω.

Τρίχες, *pili;* nom. pl. à θρὶξ, τριχός.

Τριχθὰ, adv. *tripliciter:* à τρίχα.

Τριχίας. Κάτω τριχίας, *nullos in vertice capillos gerens, sed in circuitu,* qualis induebatur vetulus in Comœdiis servus. Salm. de Cæsarie, p. 238.

Τρίχινος, ίνη, ινον, *cilicinus, a, um; confectus ex crinibus seu pilis.* Th. θρίξ.

Τριχίων, ῶντος, ὁ, *hirsutus*.

Τριχόμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *villosus:* ex θρὶξ et μαλλός.

Τριχόω, -ῶ, f. ώσω, *pilosum reddo.* Th. θρίξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, *coma, capillamentum:* à perf. pass. præc.

Τρίψας, αντος, a. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero:* f. ψω.

Τρίψις, εως, ἡ, *tritura, frictio:* à τρίβω.

Τριώβολον, ȣ, τὸ, *tres oboli.* Th. ὀβολός.

Τριώροφον, ȣ, τὸ, *tertium tabulatum.* Vide διώροφον. ab ἐρέφω, *tego*.

Τροία, ας, et Ion. ης, ἡ, *TROJA:* in acc. Ion. Τροίην. Th. Τρῶς, Τρωὸς, ὁ, *Trojanus*.

Τροίηθεν, adv. *è Troja*.

Τροίηνδε, adv. *ad Trojam*.

Τρομεοίατο, Ion. pro

Τρομέοιντο, 3. plur. præs. opt. pass. verbi τρομέω.

Τρομέοντι, Dor. pro τρομέȣσι, -ȣσι, *metuunt*, 3. plur. præs. ind. à

Τρομέω, -ῶ, *tremo; horreo, timeo aliquem:* præs. part. f. g. τρομέȣσα. à τρόμος, *tremor*. Th. τρέω, *tremo*.

Τρόμος, ȣ, ὁ, *tremor*, Æol. ΤΡΟ´ΜΟΡ, unde Angl. TREMOR. à τρέμω.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ȣ, τὸ, *TROPHÆUM*, monumentum post τροπὴν hostium. Angl. A TROPHY. Th. τρέπω, *verto*.

Τροπάω, -ῶ, *verto, converto:* à τροπή.

Τροπέω, -ῶ, f. ήσω, *verto, in fugam verto:* ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, *conversio, versio, mutatio, conversio in fugam:* à τρέπω.

Τρόπηξ, *manubrium remi*, quod inter remigandum τρέπεται.

Τροπίας, ȣ, ὁ, ut οἶνος μὴ τροπίας, Aristoph. *vinum non evanidum, vinum firmissimum*, Toup. in Suid. P. III. p. 228.

Τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, *tropici circuli*, quos quando Sol attingit, *convertit* cursum suum. à

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, *TROPICUS: figurativus:* à τρόπος.

Τροπικῶς, *figuratè*, adv. à præc.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, *carina*. Fit ex lignis *versis*. ab eod. th.

Τρόπος, ȣ, ὁ, *modus; mos, ritus, consuetudo; studium, institutum, mores; ingenium, animus; TROPUS:* à τρέπω. Sed

Τροπὸς, ȣ, ὁ, *lorum contortum, quo remus scalmo alligatur, rudens:* ab eod.

Τροποφορέω, -ῶ, *mores alicujus tolero, morem gero, indulgentèr tracto:* f. ήσω. perf. τετροποφόρηκα. a. 1. ἐτροποφόρησα. ex τρόπος, ȣ, ὁ, *mos*, et φέρω, *fero*.

Τροπόω, -ῶ, fut. ώσω, *in fugam verto:* à τροπή.

Τροφαλὶς, ίδος, ἡ, *caseus*, quòd ex lacte *coagulato* fiat. Th. τρέφω.

Τροφεῖον, ȣ, τὸ, *præmium nutritionis:* à seq.

Τροφεὺς, έως, ὁ, *altor, nutritor:* à τροφεύω.

Τροφεύω, f. εύσω, *nutrio, alo:* à τροφέω.

Τροφέω, -ῶ, *alo, nutrio:* à seq.

Τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimonium, alimonia, nutritio.* Th. τρέφω, *alo*.

Τρόφῐες, οἱ, *qui jam sunt adulti.* Vide τρόφις.
Τρόφῐμος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. q. interpret. Lat. *alumnus.*
Τρόφῐς, ῐος, ὁ καὶ ἡ, *bene nutritus, crassus, pinguis.* et
Τροφόεις, εντος, idem. à τροφὴ, *alimentum.* Th. τρέφω, *alo.*
Τροφὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *altor,* et *altrix, nutrix:* ab eodem th.
Τροφοφορέω, legitur 2 Macc. vii. 27. τροφοφορήσᾰσᾰ σε, *educavi te:* ex τροφὴ et φέρειν. sed Martinius legendum censet τροποφορήσασα, *leniter tuli tuos mores:* ex τροποφορέω, *mores tolero.*
Τροχᾰ́ειν, -ᾶν, Poët. pro τρέχειν.
Τροχᾰλῐ́ᾰ, *rota quæ circumagitur ad aquam educendam,* TROCHLEA. à
Τροχᾰλὸς, ἡ, ὸν, *velox, citus, currens, rotundus, incurvus, volubilis,* ut τροχὸς, *rota;* item *loquax.* Th. τρέχω.
Τροχᾰ́ω, -ῶ, *curro, festino, rotor.* Th. τρέχω.
Τροχηλᾰ́της, ου, ὁ, *auriga:* à τροχὸς et ἐλαύνω.
Τροχῐᾰ̀, ᾶς, ἡ, *orbita:* ab eod.
Τροχῐλῐ́ᾰ, *torquilla:* Gl. Cyr. avis est. Lego τροχιλέα, *tortula,* id est, *trochlea.*
Τροχῖλος et τροχῐ́λος, ου, ὁ, TROCHILUS, *regulus,* aviculæ nomen: ex τρέχω.
Τρόχμᾰλᾰ, *septa et lapilli;* quorum usus est ad macerias, ad cingendum agros. Th. id.
Τροχοειδεῖ, dat. sing. à
Τροχοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *rotæ speciem habens, rotundus:* à τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota,* (quod à τρέχω, *curro,*) et εἶδος, εος, τὸ, *forma, similitudo.* Th. εἴδω, *video.*
Τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota.* sed
Τρόχος, ου, ὁ, *cursus.* Th. τρέχω.
Τροχόωσαι, Poët. pro τροχῶσαι, nom. plur. præs. part. act. f. g. à τροχάω, quod vide.
ΤΡΥ´ΒΛΙΟΝ, seu -ῐ́ον, ου, τὸ, *catinus, paropsis, patina.*
Τρῠγᾰ́ω, -ῶ, *fruges colligo;* item *vindemio, uvas decerpo; fruor; percipio:* fut. ήσω. perf. τετρῠ́γηκᾰ. a. 1. ἐτρῠ́γησᾰ. a. 1. imperat. act. τρῠ́γησον, ᾰ́τω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *triticum.*
Τρῠγέω, -ῶ, *sicco, arefacio,* τρυγεῖσθαι, *exsiccari.* à præc.
ΤΡΥ´ΓΗ, ης, ἡ, *triticum, frumentum, fructus:* item *ariditas* in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum.
Τρῠγητὴρ, ῆρος, ὁ, gen. pl. τρυγητήρων, *vindemiator:* et
Τρῠγητὴς, οῦ, ὁ, idem: et
Τρῠγητὸς, οῦ, ὁ, *frugum collectio, vindemia:* à perf. pass. verbi τρυγάω.
Τρῠγῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *fæx:* à τρύξ.
Τρῠγῐ́ας, ου, ὁ, sc. οἶνος, *vinum fæculentum, vini reliquiæ cum fæce:* ab eod.
Τρῠγόωεν, Poët. pro τρυγάοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi τρυγάω, quod vide.
Τρῠγῳδὸς, οῦ, ὁ, *comicus poeta.* Ex τρὺξ et ᾠδός.
Τρῠγὼν, όνος, ἡ, *turtur.* à τρύζω, *murmuro,* idem quod τρίζω.
Τρυζόντων, gen. pl. part. præs. act. à
Τρύζω, idem quod τρίζω, *murmuro;* vox per Onomatop. sed propriè *turturis.* Hinc *turtur* dicitur τρυγών.
Τρῡμᾰ, ᾰτος, τὸ, vel τρῡ́μη, ης, ἡ, *foramen à terebra; veterator, longo rerum usu veluti tritus:* à τρύω. Aristoph. in Nub. v. 447. vid. Toup. Suid. in voce.
Τρῡμᾰλῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, idem quod τρῦμα.
Τρῠ̀ξ, γὸς, ἡ, *fæx vini, vinum recens, mustum.* Expon. etiam *de granis recèns à Sole duratis.* Th. τρύγη.
ΤΡΥ῀ΠΑ, ης, ἡ, *foramen, terebra.*
Τρῠ́πᾰνον, ου, τὸ, *terebra:* à τρύπα.
Τρῡπᾰ́ω, -ῶ, f. ήσω, *terebro, perforo, pertundo:* ab eod.
Τρῠ́πημᾰ, ᾰτος, τὸ, *foramen:* à τρυπάω, *terebro.*
Τρυσσὸς, ἡ, ὸν, *afflictus, æger.* Th. τρύω, *vexo.*
Τρῠτᾰ́νη, ης, ἡ, TRUTINA: à τρύω pro τράω.
Τρῠ́φαινᾰ, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *delicatula.*
Τρῠφᾰ́λειᾰ, είᾱς, ἡ, *galea tres conos habens:* dat. sing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς et φαλὸς, οῦ, ὁ, *conus galeæ.*
Τρῠφᾰλῐ̀ς, ῐ́δος, ἡ, *caseus ex lacte concretus.* idem quod τροφαλὶς, q. v.
Τρῠφᾰ́ω, -ῶ, *in deliciis* vel *delicatè vivo; efferor et exulto lætitiâ: insolens sum et arrogans:* fut. ήσω. perf. τετρῠ́φηκᾰ. a. 1. ἐτρῠ́φησᾰ. nom. sing. part. præs. f. g. τρῠφῶσᾰ. à τρυφὴ, quod vide.
Τρῠφερὸν, pro τρῠφερῶς, *delicatè:* à
Τρῠφερὸς, ᾱ̀, ὸν, *delicatus, mollis:* à τρυφή.
Τρῠφερώτερος, *delicatior,* comparat. à præc.
Τρῠφὴ, ῆς, ἡ, *luxus, deliciæ:* à τέθρυφα, perf. verbi θρύπτω, *frango.*
Τρῠ́φημᾰ, ᾰτος, τὸ, *deliciæ:* à τρυφάω.
Τρῠ́φος, εος, τὸ, *fragmentum:* à θρύπτω.
Τρῠφῶσᾰ, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *delicatè vivens:* à τρυφάω, quod vide.
Τρύχμᾰλᾰ, *aspera loca:* à τραχὺς, *asper.* Vide τρόχμαλα.
Τρῠ́χνος, idem quod στρύχνος, *mollis.*
Τρῠ́χονται, *affliguntur,* 3. plur. præs. ind. pass. verbi τρύχω.
Τρῦχος, εος, τὸ, *pannus tritus.* Th. τρύω.
Τρῠ́χουσῐ, 3. pl. præs. ind. act. à τρύχω.
Τρῡχόω, -ῶ, *attero, absumo, conficio;* item *affligo:* à seq.
Τρῠ́χω, f. ξω, *afflicto:* à τρύω.
ΤΡΥ´Ω, *tero, attero, vexo, defatigo, exhaurio, affligo, eneco.*
Τρωαὶ, ῶν, αἱ, *Trojanæ.*
Τρωάνδε, Poët. et Dor. pro Τροίηνδε, *ad Trojam.*
Τρωᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, nomen urbis. Gr. *penetratrix.*
Τρώγᾰλᾰ, *bellaria:* pro
Τρωγᾰ́λῐᾰ, *bellaria in genere,* quæ saturi voluptatis gratiâ velut *rodebant.* Th. τρώγω, *rodo.*
Τρώγλη, ης, ἡ, *foramen, caverna,* prop. *rosione facta:* acc. pl. τρώγλας. ab eod.
Τρωγλοδῠ́νοντᾰ, acc. sing. part. præs. à
Τρωγλοδῠ́νω, *cavernam subeo, in cavernâ habito:* ex τρώγλη et δύνω, *subeo.*
Τρωγλοδῠ́της, ου, ὁ, nomen muris: à præc.
Τρωγοίσᾰς, Dor. pro τρωγούσας, *rodentes,* acc. pl. f. g. part. præs. à τρώγω, *rodo.*
Τρώγοντῐ, pro τρώγουσι, Dor. 3. pl. præs. ejusd. verbi.
Τρωγύλλῐον, ου, τὸ, nom. urbis, Gr. *cella penuaria.*
ΤΡΩ´ΓΩ, RODO, *comedo:* f. ξομαι. perf. τέτρωχᾰ. a. 2. ἔτραγον.
Τρώεσσῐ, dat. pl. Ion. et Poët. pro Τρωσῒν, à Τρὼς, *Trojanus.* hinc Τρωῑᾰ́δες, *Trojanæ.*
Τρωθῇ, *vulneretur,* 3. sing. a. 1. sub. pass. τρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω. f. τρώσω. perf. τέτρωκα. a. 1. pass. ἐτρώθην.
Τρωῐ̈́ᾰ, ᾶς, ἡ, Poët. pro Τροία, ας, ἡ, *Troja.* et
Τρωῐ̈́ᾰθεν, Poët. adv. pro Τροίαθεν, et Ion. Τροίηθεν, *ex urbe Trojâ.*
Τρωῐ̈́ᾰ̀ς, ᾰ́δος, ἡ, *Trojana,* Poët. fem. à Τρώϊος, *Trojanus.*

Τρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *Trojanus, a, um:* à Τρώς.

Τρωΐπερ, *Troï*, dat. sing. à Τρὼς, nom. propr.

Τρώκτης, ε, ὁ, *comestor, vorator:* expon. *astutus, deceptor.* Th. τρώγω, *comedo.*

Τρῶμα, ας, ἁ, Dor. pro Τρώμη, ης, ἡ, *foramen:* à τορέω, *perforo.* Th. τερέω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, *vulnus, plaga; damnum.* Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω, *vulnero.*

Τρωματίζω, f. ίσω, pro τραυματίζω, *vulnero.*

Τρῶξ, γὸς, ὁ, *vermiculus, qui legumina rodit:* et

Τρωξαλλὶς, *gryllus:* à τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. ex

Τρωξάρτης, ε, ὁ, *panivorus,* nom. muris. ἀπὸ τε τρῶξαι ἄρτον, *panem vorando.*

Τρώξιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *edulis, maturus:* ex τρώγω, *comedo.*

Τρωπασκόμην, Ion. imperf. med. à seq.

Τρωπάω, *verto:* à τρέπω, idem.

Τρὼς, ωὸς, ὁ, *Trojanus:* nom. pl. Τρῶες, ώων, *Trojani.*

Τρῶσεν, *vulneravit,* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρώσω, *vulnerabo.* vide præc.

Τρῶϋμα, ατος, Ion. pro τραῦμα, *vulnus,* quod vide.

Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, *curro.*

Τρώων, et Dor. Τρωῶν, gen. pl. à Τρὼς, Τρωὸς, *Trojanus:* dat. pl. Τρωσίν.

Τὰ, pro τινὰ, apud Comicos sæpè subjecta vocabulis in vocalem brevem exeuntibus, ut Ποσάττα, Arist. Ran. 174. et forsan apud Atticos semper poni debet pro αττα. Dawes, p. 302.

Τὺ, Dor. pro σὺ, *TU:* vel pro σέ. τύγα, Dor. pro σύγε, *tu.*

ΤΥΓΧΑ'ΝΩ, εις, ει, *sum, compos fio, sortior, attingo, obtineo, assequor,* cum gen. et cum acc. Pind. τυγχάνει, *contingit, evenit:* f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον, ες, ε. a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι. a. 2. sub. τύχω, ῃς, ῃ, et in. 3. pl. τύχωσι. a. 2. part. act. τυχὼν, ῦσα, ὸν, *vulgaris, -e.* perf. ind. act. τέτυχα, ας, ε, et τετύχηκα. δυνάμεις ὁ τὰς τυχέσας, Act. xix. 15. *virtutes non vulgares* ἐκ οἱ τυχόντες τῶν συγγραφέων, Diod. Sic. p. 3. C. *scriptorum celeberrimi quique.* ἐπικερίας τυχὼν, Act. xxvi. 22. *subsidium nactus.* εἰ τύχοι, 1 Cor. xiv. 10, *si ita res ferat, fortasse.*

Τυδείδαο, et Τυδειδέω, gen. Ion. à Τυδείδης, ε, ὁ, *TYDIDES,* nom. propr.

Τυῒδ', per Æol. pro ὧδε, *hîc.* Sappho.

Τυκάνη, ης, ἡ, *tribula.* à τύκω, *paro.*

Τυκίζω, *scalpo, polio:* à

Τύκος, ε, ὁ, et τύχος, *instrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus:* à τεύχω, *fabricor.*

Τυκτὰ, Persicè, nomen *cœnæ.*

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, *factus:* à τεύχω.

Τύκω, et τύχω, *paro:* ab eod.

Τύλη, ης, ἡ, *callus, culcita; gibbus cameli:* à τύλος, idem.

Τυλίττω, vel -σσω, *in modum culcitæ convolvo; perscrutor;* meton. *animum delinio, miserationem commoveo:* ex τύλη, *lodix, culcita.*

ΤΥ'ΛΟΣ, ε, ὁ, *callus,* seu *callum: tuber, gibbus, torus in pectore;* item *clavus ligneus;* etiam *pudendum.*

Τυλόω, f. ώσω, *callosum reddo:* perf. pass. τετύλωμαι. à præced.

Τυλωτὸς, ἡ, ὸν, *duratus, præferratus.* à præced.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, *venefica, quæ circa* τύμβες *versatur, et mortuos mutilat.* à

ΤΥ'ΜΒΟΣ, ε, et Dor. τύμβω, ὁ, *bustum, sepulchrum, tumulus:* q. à τύφω, *uro;* quòd Ethnicis olim in more fuerit damnatorum corpora concremare. hinc Angl. A TOMB.

Τυμβοχοέω, -ῶ, f. ήσω, *tumulum struo, tumulo sepelio:* ex τύμβος et χοέω seu χέω, *terrâ aggestâ exstruo.*

Τυμβοχοὴ, ῆς, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, *tumulus:* à verbo præc.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poët. *ictus, vulnus, plaga:* à τύπτω, *verbero.*

Τυμπανίζω, *tympanum pulso* seu *tundo; fustibus cædo; fustibus ad necem cædo; quovis violento supplicio afficio:* fut. ίσω. perf. τετυμπάνικα. perf. pass. τετυμπάνισμαι. a. 1. pass. ἐτυμπανίσθην, ης, η. à τύμπανον.

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, *tympanistria:* à

Τύμπανον, ε, τὸ, pro τύπανον, *TYMPANUM, instrumentum quo pulsato sonus cietur; palus, machina ad quam devincti plagis officiebantur; fustis.* Th. τύπτω, *verbero.*

Τύνη, *tu:* Dor. pro τὺ, et hoc pro σὺ, *tu.* Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

ΤΥΝΝΟ'Σ, ε, *parvus.* (Callim. apud Apollon. Dysc. in Excerptis, p. 433. Μῶσαι νιν ἐοῖς, ἐπίτυνον ἔθεντο. Quæ ita reformanda sunt — ἔπι ΤΥΝΝΟ'Ν ἔθεντο Γένασι. Toup. in Suid. voce Τέτονι.)

Τυννῦτος, et Att. τυννετοσὶ, *parvulus, tantillus:* à præced.

Τυντλάζω, f. άσω, *lutum calco, luto aspergo, blatero:* à

ΤΥ'ΝΤΛΟΣ, ε, ὁ, *lutum; nugæ.*

Τύπανον, ε, τὸ, idem ac τύμπανον, quod vide.

Τυπεὶς, *percussus,* a. 2. part. pass. à τύπτω, *verbero.*

Τυπὴ, ῆς, ἡ, *percussio, ictus:* dat. pl. Ion. τυπῆσι. ab a. 2. verbi ejusd.

Τυπικὸς, ἡ, ὸν, *TYPICUS, figuratus:* et inde

Τυπικῶς, adv. *typicè:* à

Τύπος, ε, ὁ, *nota, figura quælibet, signum percussione factum, TYPUS, exemplar; formula,* 3 Macc. iii. 30. Act. xxiii. 13. item *judicium, quo iis interdicebatur foro, qui creditoribus non satisfacerent.* à τύπτω.

Τυπόω, -ῶ, f. ώσω, *informo, figuro, signum imprimo:* à præced.

Τυπτήσεις, *verberabis,* Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω, fut. ψω, tanq. à τυπτέω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. pl. præs. ind. act. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. et

Τυπτόντων, *verberent,* Att. pro τυπτέτωσαν, nam gen. plur. part. præs. act. usurpant Attici pro 3. pl. imperat. præs. verbi seq.

ΤΥ'ΠΤΩ, *verbero, percutio, pulso, tundo:* ὄφις μ' ἔτυψε, Anacr. xl. 10. *serpens me vulneravit.* imperf. ἔτυπτον. fut. ψω. perf. τέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. fut. Att. τυπτήσω. præs. pass. τύπτομαι, *cædor, vapulo.*

Τύπῳ, dat. sing. à τύπος, quod vide.

Τυπωθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi τυπόω, *figuram pono:* f. ώσω. et

Τύπωμα, ατος, τὸ, idem ac τύπος, à τυπόω. ὁρῶ μορφῆς τύπωμα, Eurip. Orest. 166, *video simulachrum formæ ipsius.* Th. τυπόω.

Τυραννευόντων, gen. pl. part. præs. à

Τῠραννεύω, *regno, impero:* fut. εύσω. Th. τύραννος, *rex.*
Τῠραννέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod præced.
Τῠραννῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *TYRANNIS, dominatio:* à τύραννος.
Τῠραννῐ'δᾰς, acc. pl. à τυραννὶς, ίδος, ἡ, *tyrannis.*
Τῠραννῐκὸς, ἡ, ὸν, *TYRANNICUS, dominandi peritus:* à τύραννος.
Τῠραννῐκῶς, *tyrannicè:* adv. à præced.
Τῠραννῐκώτᾰτος, superl. à τυραννικός.
Τῠραννῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *TYRANNIS, imperium.* Angl. TYRANNY. à τύραννος.
Τῠραννοκτόνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *tyrannicida:* à τύραννος et κτείνω, *occido:* perf. med. ἔκτονα.
ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *TYRANNUS, rex, regina, princeps:* Angl. A TYRANT. Est et nomen viri et avis: item adj. pro τυραννικός.
Τυρϐάζομαι, *turbor, sollicitus sum;* med. à
Τυρϐάζω, *turbas excito, tumultuor:* f. ά'σω. perf. τετύρϐᾰκᾰ. à τύρϐη, ης, ἡ, Att. pro σύρϐη, *tumultus, turba.*
Τύρϐη, ης, ἡ, *TURBA, tumultus:* Att. dicitur pro σύρϐη, vel ex θόρυϐος.
Τῠρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, pro *Europa.*
Τῠρογλῠ'φος, ȣ, ὁ, nomen muris: ex τυρὸς, *caseus,* et γλύφω, *cavo, excavo.*
Τῠρόεις, όεσσᾰ, όεν, *caseo similis* seu *è caseo factus:* à
ΤΥΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, *caseus.*
Τῠ'ρος, ȣ, ἡ, nomen urbis. Syr. *rupes.*
Τυρσηνοῖσῐν, *Tyrrhenis,* dat. pl. nom. populi.
ΤΥ'ΡΣΙ'Σ, εως, ἡ, *TURRIS, propugnaculum:* ab Heb. צור.
Τυρχὴ, ῆς, ἡ, *FURCA:* quæ et ὑρχή.
Τῡρῶ, Dor. pro τυρȣ, *casei,* gen. ex τυρός.
Τῡρώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *caseo similis, qui est è genere caseorum.* Th. τυρός.
Τύσσω, *supplico:* Hesych. puto pro πτύσσω, ut sit *plicare manus* seu *genua.*
Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel τυτθὸς, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *parvus, pusillus:* τυτθὸν, adv. *paululum.* τυτθὸν ὅσσον, *valdè parum.* ex τιτθὸς, *mamma.*
Τῠφᾱ'ονᾰ, acc. sing. ex
Τῠφᾱ'ων, ονος, ὁ, nom. propr. viri. hinc Τῠφᾱόνῐον, nomen loci.
Τῠ'φη, idem quod τίφη.
Τῠφήρης, ex τύφη. Λυχνὸς τυφήρης, *lucerna ex herba palustri facta.* Epigr. Antipatris ap. Anthol. l. vi. 561.
Τυφθεῖμεν, εῖτε, εῖεν, *verberati essemus,* per. Sync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, 1. pl. a. 1, opt. pass. verbi τύπτω.
ΤΥΦΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *cæcus; obscurus;* epith. *parietis, in quo nulla fenestra; surdus.* τυφλὸς τȣ μέλλοντος, *futuri ignarus.*
Τῠφλότης, ητος, ἡ, *cæcitas:* ex præced.
Τῠφλȣται, *cæcutit,* 3. sing. præs. pass. ex τυφλόω, quod vide.
Τῠφλοφόρος, *cæcum ferens.* Th. φέρω.
Τῠφλόω, *excæco:* f. ώσω. perf. τετῠ'φλωκᾰ, ᾱς, ε. a. 1. ἐτῠ'φλωσᾰ, ᾱς, ε. et
Τῠφλώττω, *cæcus sum, cæcutio:* ex τυφλὸς, *cæcus.*
Τῦφος, ȣ, ὁ, *fumus; res inanis* fumo similis; *fumosa arrogantia, ostentatio; stupor attonitus.* Th. τύφω.
Τῡφόω, *fumo infesto;* item *effero, insolentem reddo:* f. ώσω. perf. τετῦ'φωκᾰ. præs. pass. τυφόομαι, -ȣμαι, *inflor, turgeo.* perf. pass. τετῦ'φωμαι, σαι, ται. perf. part. τετυφωμένος, η, ον, *inflatus, a, um.* a. 1. ind. pass. ἐτῡφώθην, ης, η. aor. 1. part. pass. τῡφωθεὶς, έντος, *tumefactus:* à τῦφος, *fumus, fastus:* à
ΤΥ'ΦΩ, *fumum excito, accendo, incendo, inflammo, uro;* f. θύψω. perf. τέθῠφᾰ. a. 1. ἔθυψᾰ. præs. pass. τῠ'φομαι, *fumigo, fumum edo, ardeo.*
Τῠφωέος, gen. sing. et τῠφωεῖ, dat. à τυφωεὺς, nomen gigantis. et
Τῠφῶν, ῶνος, *TYPHON,* nomen gigantis, qui et Typhoeus dicitur; item *turbo, procella.* à τύφω.
Τῡφωνῐκὸς ἡ, ὸν, *turbulentus, a, um.* à τυφών.
Τῠφὼς, -ῶ, ὁ, pro Τῠφὼν, ῶνος, *Typhoeus centiceps.*
Τῠ'χᾰ, ᾱς, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, *fortuna, gratia, favor.*
Τῠ'χαις, dat. pl. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *sum, contingo;* f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.
Τῠ'χε, Ion. pro ἔτυχε, 3. sing. a. 2. verbi præced.
Τῠχέειν, Poët. pro τυχεῖν, a. 2. infin. act. ejusdem verbi.
Τῠχεῖν, aor. 2. infin. act. ab eod.
Τῠ'χη, ης, ἡ, *fortuna, eventus:* in plur. *calamitates, fortuna adversa:* acc. pl. τῠ'χᾱς. τυχῇ, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην, *fortè fortunâ, fortuitò, casu.* Est et Τῠ'χη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris. à τυγχάνω, *contingo.*
Τῠχηρὸς, ᾱ', ὸν, *fortuitus, a, um:* à τύχη.
Τῠχηρῶν, gen. pl. à τυχηρός.
Τῠχηρῶς, *casu, fortuitò:* à τυχηρός.
Τῠ'χης, *assecutus eris,* 2. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω.
Τῠχήσω, f. 1. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, *assequor:* hinc τυχήσας, αντος, aor. 1. part. act.
Τυχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor:* perf. pass. τέτυγμαι. aor. 1. pass. ἐτύχθην.
Τῠχῐκὸς, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. q. interpret. Lat. *fortunatus.* à τύχη, *fortuna.*
Τῠ'χοιμῐ, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Τῠχοῖσᾰ, ᾱς, ἁ, Dor. pro τυχȣσα, *adepta,* a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω.
Τῠχὸν, *forsitan, fortuitò:* adv. à τυχὼν, a. 2. part. et
Τῠχόντῐ, dat. sing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.
Τῠχόντως, adv. *temerè:* à seq.
Τῠχὼν, ȣσᾰ, ὸν, *consecutus:* it. *obvius, vulgaris,* aor. 2. part. verbi ejusd.
Τῠ'χωσῐ, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi præced.
Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.
Τυψάντων, *verberent:* Att. pro τυψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejusd.
Τυψέλη, *sordes in auribus:* Hesych. Sed aliter est κυψέλη.
Τύψεν, *percussit,* Ion. pro ἔτυψεν, 3. sing. a. 1. ind. et
Τύψον, ά'τω, a. 1. imperat. act. et
Τυψȣντῐ, Dor. pro τύψȣσι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.
Τῳ, sine accentu, pro τινὶ, *alicui:* et τῷ, pro τίνι, interrogativo. ἐν τῷ διάγνως τȣτο τῶν εἰρημένων; Soph. Elect. 1192, *quibus ex dictis meis novisti ea?*
Τῶ, (sine ἰῶτα subj.) Dor. pro τȣ. sed
Τὼ, dual. est num. et
Τῷ, *huic,* dat. sing. ab ὁ, et pro ᾧ, *cui.* τῷ τρόπῳ, *quomodo?* Exponitur etiam *quare, idcirco;* pro διὰ τȣτο. Τῷ ϰ θαυμάζεσκον ἀκȣ́οντες τότε μῦθον, *quocirca miraban-*

tur qui illum tunc sermonem audiebant. Theoc. Idyll.

Τώγ' seu τώγι, *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic.*

Τὤγαλμα, ἄτος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, *simulachrum.*

Τὤγκιςρα, Dor. pro τὰ ἄγκιςρα, *hami.*

ΤΩΘΑ'ΖΩ, *dicteriis incesso, irrideo, mordeo:* f. ά'σω.

Τωθάσδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, *convitiis insectantes*, part. præs. pl. num. f. g. à τωθάζω, quod vide.

Τωθασμὸς, ȣ, ὁ, *irrisio:* et

Τωθαςὴς, ȣ, ὁ, *irrisor:* à perf. pass. verbi τωθάζω.

Τὤλγεος, Dor. pro τȣ ἄλγεος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor.*

Τὠμπέχονον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, *vestitus:* ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, *circumdo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Τῶ 'μῶ, Dor. pro τȣ ἐμȣ, *mei.*

Τῶν, τῶνγε, et τῶνδε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τό.

Τὤντρῳ, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, *antro.*

Τὤρνεον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, *avis.* Th. ὄρνις.

Τὼ 'πὸ τȣτȣ, pro τὸ ἀπὸ τȣτȣ, *postea.*

Τὠργείȣ, Dor. pro τȣ 'Αργείȣ, *Argivi viri.*

Τὤροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, *aratrum.*

Τὠρχαῖον, Dor. vel Att. pro τὸ ἀρχαῖον, *antiquitus, olim.*

Τὼς, *sic*, pro ȣ̔τως, per Aphæres. vel Dor. pro ὥς. Th. ȣ̔τος, *hic.* Et τὼς, *similiter*, à τὸς, inusit. pro quo ὁ, in usu. τὼς, ὡς, *tantum, quantum:* et Dor. pro τȣ̃ς.

Τὠςέα, Dor. pro τὰ ὀςέα, *ossa.*

Τὤυτ' ἐπὶ χρέος, Dor. et Poët. dictum pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, *ad idem ministerium.*

Τὠυτέȣ, τὠυτέῳ, et τὠυτὸ, pro τȣ αὐτȣ, τῷ αὐτῷ, et τὸ αὐτό.

Τὤυτȣ, Dor. pro τȣ αὐτȣ.

Υ.

Υ Litera vigesima est apud Græcos: nota numeralis quæ significat CCCC, et cum lineolâ infra positâ *quadringenta millia.* Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα. υ in ι, Dor. et Æol. mutatur, ut in Μοῖσα, pro Μȣσα, &c.

Ὗ, *olfacientis sonus:* adv. à spiritu naribus attracto fictum, quùm quis odoratu aliquid se probare ostendit.

Ὑάδες, αἱ, *HYADES, stellæ septem in cornibus Tauri, quæ, quùm oriuntur aut occidunt, pluvias excitant:* ab ὕω, *pluo.* Dicuntur enim *Palilicium sidus.*

Ὕαινα, ης, ἡ, *sucula, porcella; piscis* nomen; *HYÆNA*, fera è genere luporum. Th. ὗς.

Ὑακίνθια, *festum in honorem Hyacinthi* pueri: et

Ὑακίνθινος, ί'νη, ινον, *HYACINTHINUS, a, um:* ab ὑάκινθος.

Ὑακινθοβαφὴς, έος ὁ ϗ ἡ, *hyacinthino colore imbutus:* ab ὑάκινθος et βάπτω.

ὙΑ'ΚΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *HYACINTHUS, puer, flos,* et *gemma;* item *lana* aut *fila hyacinthino colore imbuta;* etiam nomen viri.

Ὑάλινος, ί'νη, ινον, *vitreus, a, um:* ab

ὝΑΛΟΣ, seu ὕελος, ȣ, ἡ, *vitrum, crystallus.*

Ὑαλȣργεῖον, ȣ, τὸ, *vitrarium;* et

Ὑαλȣργὸς, ȣ, ὁ, *vitrarius;* ab ὕαλος, *vitrum*, et ἔργον, *opus.*

Ὑὰ'ς, ά'δος, ἡ, *HYAS.* Vide ὑάδες.

Ὑββάλλειν *subvertere:* Dor. seu Æol. Sync. pro ὑποβάλλειν, præs. inf. act. ab ὑπὸ et βάλλω.

ὙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *curvus, inflexus.* sed

Ὕβος, ȣ, ὁ, *tuber in dorso cameli:* à præc.

Ὑβȣλοιο, Dor. pro Εὐβȣλοιο, *Eubuli.*

Ὑβρίζω, *contumeliâ afficio, injurius sum, insolesco;* item *stupro:* f. ί'σω, et Att. ιῶ. perf. ὕβρικα. a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρί'σαι. perf. pass. ὕβρισμαι, σαι, ςαι. a. 1. pass. ὑβρίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. ὑβρισθεὶς, έντος, *contumeliâ affectus.* f. 1. pass. ὑβρισθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕβρις.

ὝΒΡΙ'Σ, εως, ἡ, *injuria, contumelia, superbia; stuprum* vel *adulterium, per vim et insolentiam illatum:* acc. ὕβριν.

Ὑβρί'σαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, *contumeliâ afficio.* Th. ὕβρις.

Ὑβρίσδειν, Dor. pro ὑβρίζειν.

Ὑβρισθέντας, acc. pl. aor. 1. part. pass. verbi ὑβρίζω, quod vide.

Ὑβρισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. ab eod.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem quod ὕβρις.

Ὑβρισμένος, η, ον, *ambitiosè ornatus.* ἐν ςολῇ ȣ̓δέν τι ὑβρισμένῃ, Xen. Cyrop. i. 22. *stolam habens haud valdè pretiosam.* Eurip. Phœniss. 1119. vid. Bos. Obs. Miscell. c. 4. et Hutchinson in Cyri Exp. l. ii. p. 117. 8vo.

Ὑβριςὴρ, ῆρος, ὁ, et

Ὑβριςὴς, ȣ, ὁ, *contumeliosus, injuriosus; stuprator:* à perf. pass. verbi ὑβρίζω.

Ὑβριςικὸς, ἡ, ὸν, *pronus ad faciendam injuriam:* à præc.

Ὑβριςικῶς, adv. *injuriosè, contumeliosè:* à præc.

Ὑβρίςρια, ας, ἡ, *contumeliosa, superba:* ab ὑβριςήρ.

Ὕβωμα, ατος, τὸ, *curvamen:* ab ὑβός.

Ὕβωσις, εως, ἡ, *affectio spinæ dorsi incurvatæ, quâ gibbosi fiunt:* ab eod.

Ὑγιάζω, *sano, curo:* fut. ά'σω. perf. ὑγί'ακα. ab ὑγιής.

Ὑγιαίνῃς, 2. sing. præs. sub. act. ab

Ὑγιαίνω, *sanus sum:* fut. ανῶ. Th. ὑγιὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanus.*

Ὑγιέα, acc. sing. ab ὑγιής.

Ὑγί'εια, ας, ἡ, *sanitas:* ab eod.

Ὑγιείης, gen. sing. Ion. à præced.

Ὑγιεινὸς, ἡ, ὸν, *sanus, saluber.* Th. ὑγιὴς, id.

Ὑγιεινότατος, superl. à præc.

Ὑγιηρὸς, ρὰ, ρὸν, *sanus, incolumis, integer:* à seq.

ὙΓΙΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanus, incolumis, integer; verus, rectus, utilis; bonus, faustus; ratus.*

Ὑγρὰ, seu Ion. ὑγρὴ, f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumitur subst. pro ὑγρὸς κέλευθος, *mare, pelagus.* Th. ὑγρός.

Ὑγραίνω, f. ανῶ, *humecto, irrigo:* ab

ὙΓΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus; tener, mollis; flexibilis, agilis; laxus; lubricus; virens:* ab ὕω, *pluo.*

Ὑγρότης, ητος, ἡ, *humiditas, humor; flexibilitas, agilitas; prodigalitas, luxuria:* à præc.

Ὑγρῶς, adv. *humidè, liquidè, fluidè; molliter.*

Ὑγρῶς βλέπειν dicitur de Venere et feminis luxuriosis, quibus est *oculorum mobilis petulantia*, Ep. Philos. xxiv. Anacr. Od. xxviii. Bos Animadv. c. x.

Ὑδαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *aqueus, infirmus:* ab ὕδωρ.

Ὕδατι, dat. et ὕδατος, gen.

sing. Ὕδᾰσῐ, dat. pl. ab inusit. ὕδας, pro quo ὕδωρ, *aqua*.
Ὑδᾰτῐ'ς, ῐ'δος, ἡ, *vesicula, stilla:* Gl. Cyr. ab ὕδωρ.
Ὑδᾰτόεις, όεσσᾰ, όεν, *aquosus, aqueus, pluviosus.* Th. ὕδωρ.
Ὑδᾰτοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *aquis nutritus.* Ex ὕδωρ et τρέφω.
Ὕδει, *aquæ, limo,* dat. sing. ab ὕδος.
Ὕδερος, ου, ὁ, *hydrops:* ab ὕδωρ.
Ὑδέω, idem ac ὕδω, *cano.*
Ὑδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perite canens; sapiens, prudens:* ab ὕδω, *cano.*
Ὑδνέω, *nutrio:* an ab ὕειν;
Ὕδνον, ου, τὸ, *tumor terræ, tuber.* ὕδνα, *tubera.*
Ὕδος, εος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, *aqua.* Th. ὕω.
Ὕδρᾱ, ᾱς, ἡ, *HYDRA, aquatilis serpens:* ut et ὕδρος, *hydrus.* Th. ὕδωρ, ατος, τό.
Ὑδρᾰγωγεῖον, vel Ὑδρᾰγώγῐον, ου, τὸ, *aquæductio, aquæductus:* ab ὑδραγωγός.
Ὑδρᾰγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *aquæductor; item aquæductus:* ab ὕδωρ et ἀγωγὸς, quod est ab ἄγω.
Ὑδραίνω, f. ᾰνῶ, *lavo, humecto, irrigo, effundo.* Th. ὕδωρ, *aqua.*
Ὑδρᾰλέτης, ου, ὁ, *mola aquaria;* vel qui ὕδατι ἀλεῖ. ab ἀλέω, *molo.*
Ὑδράλμη, *aqua salsa:* ab ὕδωρ et ἅλμη, *salsugo.*
Ὑδραύλης, ου, ὁ, *organarius:* et Ὑδραυλῐ'ς, εως, ἡ, sive ὑδραυλῐκὸν, (scil. ὄργανον,) *HYDRAULA*, cui simile *organon*, scil. musicum, quo αὐλοῦσι per ὕδωρ.
Ὑδρείᾰ, ᾱς, ἡ, *aquatio, irrigatio:* ab ὑδρεύω.
Ὑδρεῖον, ου, τὸ, Ion. -ήῐον, *vas hauriendæ aquæ, HYDRIA;* item *aquatio:* ab eod.
Ὑδρεύω, *rigo, irrigo; aquam poto seu fero seu haurio:* ab ὕδωρ.
Ὑδρήῐον, τὸ, Ion. pro ὑδρεῖον, q. v.
Ὑδρηλὸς, ἡ, ὸν, *aquosus, aquaticus, humidus; irriguus, mollis.* ab ὑδραίνω.
Ὕδρην, Ion. pro ὕδραν, acc. sing. ab ὕδρα, ας, ἡ, quod vide.
Ὑδρῐ'ᾰ, *HYDRIA, cadus, urna, aquatio.* Th. ὕδωρ.
Ὑδρίσκη, ης, ἡ, idem.
Ὑδρομεδούση, nomen ranæ: ab ὕδωρ et μέδω, *impero.*
Ὑδροποτέω, -ῶ, *aquam bibo, sum abstemius;* f. ήσω. perf. -πότηκᾰ. ab
Ὑδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor:* ex ὕδωρ et πότης, q. à πίνω, *bibo.*
Ὕδρος, ου, ὁ, *HYDRUS, serpens aquaticus.* Vide ὕδρα.
Ὑδροφόρος, ου, ὁ, *quæ aquam portat:* ex ὕδωρ et φέρω, *fero.*
Ὑδρόχᾰρῐς, nomen ranæ: ab ὕδωρ et χαίρω, *gaudeo.*
Ὑδροχόος, ου, ὁ, *aquarius, sidus zodiaci:* ex ὕδωρ et χέω.
Ὑδρωπῐκὸς, ἡ, ὸν, *HYDROPICUS, a, um, qui laborat aquâ intercute:* ab
Ὕδρωψ, οπος, ὁ, *HYDROPS, aqua intercus:* nempe ex ὕδωρ et ὤψ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video.*
ὙΔΩ, *celebro, cano, dico:* qu. ab ᾄδω.
ὝΔΩΡ, ᾰτος, τὸ, *aqua.* Poët. est ὕδας, et ὕδος.
Ὑὲ, vox minitantis, *hui.*
Ὕει, *pluit,* 3. sing. præs. ind. act. verbi ὕω, f. ὕσω.
Ὕειος, είᾰ, ειον, *suillus:* ab ὗς, *sus.*
Ὕελος, *vitrum,* pro ὕαλος, quod vide.
Ὕεσθαι, *pluviis irrigari:* ab ὕω, *pluo.*
Ὑετίζω, *pluo:* f. ῐ'σω. perf. ὑέτῐκᾰ.
Ὑέτῐος, ῐ'ᾰ, ῐον, *pluviosus:* ab Ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia:* ab ὕω. Hinc forsan Angl. WET.
Ὑετώτᾰτος, ᾰ'τη, ᾰτον, *maximè pluvius:* superl. à præced.
Ὑηνῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *urbs porcorum, hara; mores suilli; insulsitas:* ab ὗς, *sus.*
Ὕης, ου, ὁ ϗ ἡ, *pluvius:* Jovis et Bacchi Epithet. ab ὕω.
Ὑθλέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor:* ab
ὝΘΛΟΣ, ου, ὁ, *nugæ, loquacitas.*
Υἱᾰ'σῐ, dat. pl. pro υἱοῖσι, ab υἷις, *filius.*
Υἷε, *filii,* nom. dual. ab υἷις.
Υἱέᾰ, acc. sing. et υἱέᾰς, acc. pl. et
Υἱέες, nom. pl. ab
Υἱεὺς, inus. gen. έως, *filius.* Th. υἱὸς, idem.
Υἷῐ', dat. sing. contract. ab
Υἷῐς, υἷῐ'ος, et contr. υἷς, υἷος, ὁ, *filius.*
Υἱοθεσίᾰ, ᾱς, ἡ, *adoptio:* q. d. θέσις υἱοῦ, quùm pro filio recipitur qui naturâ filius non est.
Υἷος, gen. contract. ab υἷῐς.
ΥἹΟ'Σ, οῦ, ὁ, *filius:* de brutis animalibus dicitur perindè ac hominibus, ut υἱὸς χοίρου, et υἱὸς μονοκερώτων, Ps. xxviii. 6. Vorstius Phil. Sacr. Par. I. c. 15. p. 318. Hebraismum esse censet. Plut. in Conviv. vii. Sap. συμφρονήσας ὡς ὄνου υἱὸς εἴη, *recordatus se filium esse asini,* Nepos. Apud S. Matt. υἱὸς Δαβὶδ, Ἀβραὰμ, pro aliquo ex seriis nepotibus ponitur. υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, *filius hominis,* scil. Messiah, regni præses, solummodo apud 2 Dan. vii. 13. Apoc. i. 13. xiv. 14.
Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio.* Th. υἱός.
Υἱόω, *adopto:* f. ώσω. a. 1. υἱωσᾰ. a. 1. ind. m. υἱωσᾰ'μην, ω, ᾰτο. à præced. th.
Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, *nepos, filius filii:* ab eod.
Υἱώσᾰτο, *in filium adoptavit,* 3. sing. aor. 1. ind. m. verbi υἱόω, quod vide.
ὝΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, et ὕκκη, ης, ἡ, *piscis quidam.*
Ὕλᾱ, ᾱς, ᾱ, Dor. pro ὕλη, *sylva.*
Ὕλαγμᾰ, ᾰτος, τὸ, et
Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, *latratus:* ab ὑλάω, *latro.*
Ὑλαῖος, αίᾰ, αῖον, *sylvestris; luxurians frondibus et sylvescens; materialis.* Th. ὕλη, *sylva.*
Ὑλᾰκὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.
Ὑλᾰκόμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semper latrans, latrando se exercens et fatigans, latrator.* Ex ὑλάω et μωρός.
Ὑλακτέω, -ῶ, fut. ήσω, idem quod
ὙΛᾸ'Ω, *latro:* f. ᾰ'σω.
ὝΛΗ, ης, ἡ, *SYLVA, materia, ligna; alimenta, fæces cibi decocti.* Hinc
Ὑλήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, *sylvosus, arboribus opacus.* Th. ὕλη.
Ὑληκοῖται, nom. pl. ab
Ὑληκοίτης, ου, ὁ, *qui in sylvâ dormit:* ex ὕλη et κοίτη, *lectus.*
Ὑλητόμος, ου, ὁ, *sylvicida, lignator:* ex ὕλη et τέμνω, *seco:* perf. med. τέτομα.
Ὑλῐ'αι, ων, αἱ, *præsegmina coriorum, res fæculentæ:* ab ὕλη, *fæx.*
Ὑλλῐ'ς σάθμη, *Dorica libra:* Vide Scholiast. Pindar. Pyth. I. 120.
Ὑλοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna in sylvis cædo.* ab
Ὑλοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad succidendas arbores aptus, lignorum cæsor, lignator.* Th. ὕλη et τέμνω, *seco.*
Ὑλοφᾰ'γοιο, gen. Ion. ab
Ὑλοφᾰ'γος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sylvas depascitur:* ab ὕλη et φάγω, *edo.*
Ὑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sylvosus.* Th. ὕλη.

Ὑμιᾶς, Ion. pro ὑμᾶς, *vos.*
ὑμὶς, Dor. pro
Ὑμεῖς, *vos;* qu. συμεῖς, à σὺ, *tu.* indè ὑμέτερος, *vester.* Poët. ὑμός.
Ὑμέναιος, ου, ὁ, *HYMENÆUS, nuptiarum præses genius; nuptiale carmen; nuptiæ:* est et nomen Hæretici cujusdam. Th. ὑμήν.
Ὑμεναιόω, Poët. pro γαμέω, *uxorem duco:* à præced.
Ὑμὶς, Dor. pro ὑμεῖς, *vos.*
Ὑμέτερος, έρα, ερον, *vester, a, um:* ab ὑμεῖς, *vos.* Th. σὺ, *tu.*
ὙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *membrana, pellicula; HYMEN, carmen nuptiale.* Ponitur et ὑμὴν pro ὑμετέραν, acc. sing. f. g. à σὺ, *tu.*
Ὕμμας, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. et
Ὕμμε et ὕμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. et
Ὕμμι et ὕμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σύ.
Ὑμνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare,* a. 1. infin. act. et
Ὑμνείουσαι, *cantantes,* nom. pl. part. præs. f. g. Poët. pro ὑμνέουσαι. et
Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus,* 1. plur. præs. et
Ὑμνεῦσαι, Dor. pro ὑμνοῦσαι, nom. pl. part. præs. f. g. et
Ὑμνεῦσι, Dor. pro ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. omnia ab
Ὑμνέω, *carmine celebro, hymnis decanto; celebro, laudo;* etiam *convicior, incuso, carmine perstringo et diffamo;* item *deploro, lamentor:* imperf. ὕμνεον, ουν. f. ήσω. perf. ηκα. a. 1. ησα. a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος. ab ὕμνος, *carmen.* Th. ὕδω, *celebro.*
Ὑμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à præced.
Ὕμνησις, εως, ἡ, *hymni cantus, laudatio:* à perf. pass. verbi ὑμνέω.
Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, et
Ὑμνήτης, ου, ὁ, *laudator:* propriè carminibus. et
Ὑμνητὸς, ἡ, ὸν, *celebratus, celebris:* à 3. sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *celebro.*
Ὑμνολογία, ας, ἡ, *hymnorum decantatio:* ab ὑμνολόγος.
Ὑμνολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *hymnos dicens:* ex ὕμνος et λόγος.
Ὕμνος, ου, ὁ, *HYMNUS, carmen in honorem Dei scriptum.* Th. ὕδω, *celebro.*
Ὕμνουν, imperf. act. et
Ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.
Ὕμνῳ, *carmini,* dat. sing. ab ὕμνος.
Ὑμνῳδέω, -ῶ, f. ήσω, *hymnos canto; oraculum edo:* à seq.
Ὑμνῳδὸς, οῦ, ὁ, *hymnorum cantor:* ex ὕμνος et ᾠδὴ vel ᾠδός.
Ὑμὸς, ἡ, ὸν, id. quod ὑμέτερος.
Ὕν et εἵν, et ἵν, pro Hebræo *HIN, mensuræ genus.*
Ὕνις, et ὕννις, εως, ἡ, et ὕννυς, υος, ὁ, *vomer.*
ὝΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus, mannus.* Puto ab υἱὸς, tanq. equi filius.
Ὑὸς, gen. sing. ab ὗς, *sus.* Th. σῦς, συὸς, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, *faba porcina, HYOSCYAMUS,* herba quædam, ex eo nominata, quòd ejus pastu resolvantur et convellantur apri: ex ὗς et κύαμος.
Ὑοφορβὸς, qui ὗας φόρβει, *subulcus:* ὑοφορβεῖον, *porcinarium, hara:* ab ὗς et φέρβω.
Ὑπαγανακτέω, -ῶ, f. ήσω, *subindignor; indignor:* ex ὑπὸ et ἀγανακτέω.
Ὑπαγγελέουσα, Ion. pro ὑπαγγελοῦσα, f. 2. part. act. f. g. ab
Ὑπαγγέλλω, *clam nuntio:* ex ὑπὸ et ἀγγέλλω. f. ελῶ. a. 1. ἤγγειλα.
Ὑπάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω.
Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, *cervical;* quod sub ἀγκῶνα ponimus.
Ὑπαγορευτέον, *vicissim dicendum:* adv. verbale; ab ὑπαγορεύω.
Ὑπαγορεύω, *verba subjicio, vicissim respondeo; post factum addo verba; nuncupo; dicto; interpretor:* fut. εύσω. perf. ὑπηγόρευκα. ex ὑπὸ et ἀγορεύω, ab ἀγορὰ, *forum.*
Ὑπάγω, *subduco; subjicio, jugo, subdo,* maximè in medio; *defero, in judicium adduco, accuso; recedo; eo;* in medio est præterea, *subjicio mihi, illiceo in fraudem, decipio, pellicio ad stuprum;* item *subjicio* vel *suggero alicui aliquid; hostem allicio,* Dion. Hal. Ant. i. 79. et Casaub. in loc. *morior, mortem obeo,* Matt. xxvi. 24. Mar. xiv. 21. at nusquam hoc significatum apud exteros. Contra ὑπάγω φρένα τέρψας, *vitam dego,* Theog. 917. præs. imperat. ὕπαγε, *vade.* imperf. ὑπῆγον, ες. fut. ὑπάξω. perf. ὑπῆχα. a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε. ex ὑπὸ et ἄγω, *duco.*
Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *subductio, submissio:* à præced.
Ὑπαείδω, f. είσω, aor. 1. ὑπάεισα, *succino.* Ex ὑπὸ et ἀείδω.
Ὑπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, à, *præ, sub,* &c.
ὙΠΑΙΘΑ, *coram, rectà;* ex ὑπαὶ et ἰθύ.
Ὕπαιθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subdialis:* ex ὑπὸ et αἰθρία.
Ὑπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι, *subripio.*
Ὑπαΐσσω, f. ξω, *clam prosilio, subrepo:* a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος. ab ὑπὸ et ἀΐσσω, f. ξω, *ruo.*
Ὑπαίτιον, ου, τὸ, *culpa, noxa:* ab
Ὑπαίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obnoxius crimini:* ex ὑπὸ et αἰτία, ας, ἡ, *causa.*
Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia:* à perf. med. ὑπήκοα, et Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio.*
Ὑπάκοισον, *audi,* Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. et
Ὑπακοίσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. sub. ab
Ὑπακούω, *obedio, ausculto, respondeo, subaudio; audio pulsantem ostium et sciscitando cognosco quis adsit.* Act. xii. 13. vid. exempla apud Camerar. Raph. Xenoph. et Gesner. imperf. ὑπήκουον. fut. ούσω. perf. ὑπήκουκα. aor. 1. ὑπήκουσα. a. 1. inf. ὑπακοῦσαι. ex ὑπὸ et ἀκούω, *audio.*
Ὑπαλεύασθαι, *subterfugere,* a. 1. inf. m. ab ὑπαλεύομαι.
Ὑπαλεύεο, Ion. pro -ου, præs. imperat. verbi
Ὑπαλεύομαι, *fugio, elabor:* ex ὑπὸ et ἀλεύω, Poët. pro ἀλέω, *vito.*
Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *immutatio,* et *HYPALLAGE* figura. ab
Ὑπαλλάττω, *submuto, immuto, commuto; loco alterius pono* seu *exhibeo:* ab ὑπὸ et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto.*
Ὑπαλύξαι, *effugere,* a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω.
Ὑπάλυξις, εως, ἡ, *effugium:* ab eod.
Ὑπαλύσκω, f. ύξω, *subterfugio, effugio, evito:* ex ὑπὸ et ἀλύσκω.
Ὑπαναχωρέω, -ῶ, fut. ήσω, *clam retro abeo.*
Ὕπανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *viro subjectus* seu *obnoxius:* qu. d. ὁ, vel ἡ, ὑπὸ τὸν ἄνδρα, *qui* vel *quæ est in potestate viri.*
Ὑπανίσαμαι, *assurgo honoris causâ alicui, exsurgo:* ex ὑπὸ et ἀνίσαμαι.
Ὑπανίσασο, *surge,* præs. imperat. m. præced.

Ὑπαντάω, -ῶ, *occurro:* f. ήσω. perf. ὑπήντηκα. a. 1. ὑπήντησα. ex ὑπὸ et ἀντάω, *occurro.* Th. ἀντί.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, et ὑπαντή, ῆς, ἡ, *obviatio, occursus:* à præc.

Ὑπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω, quod vide.

Ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέταν, *benefactori occurrere,* i. e. *viro de nobis bene merito gratiam referre:* ab

Ὑπαντιάω, et -άζω, f. άσω, *obviam prodeo, incurro, incido:* ab ὑπὸ et ἀντιάω, seu ἀντάω, *in occursum eo.* Th. ἀντί.

Ὕπαντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in antris est* vel *degit:* ex ὑπὸ et ἄντρον.

Ὑπαξόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sub axe est:* ab ὑπὸ et ἄξων.

Ὑπάπτειν, Ion. pro ὑφάπτειν, *succendere.* Th. ἅπτω.

Ὕ́ΠΑΡ, τὸ, indecl. *visio vera:* et ei ὄναρ opponitur.

Ὑπαργμένα, τὰ, Ion. pro ὑπηργμένα, *quæ jam facta sunt:* ab ὑπάρχω.

Ὑπάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *argentum in se continens; argento par.* ὑπάργυρος φωνὴ, *vox pecuniæ venalis.* hoc de illis dicitur, *qui linguam et vocem pretio venalem habent,* ab ἄργυρος.

Ὕπαρνος, et ὑπάῤῥηνος, ου, ὁ, *ovis sub se* vel *in se agnum habens:* ex ὑπὸ et ἄρς, ἀρνός.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *sum:* ab ἄρχω. Th. ἀρχή.

Ὕπαρξις, εως, ἡ, *substantia, res, facultates:* ex eod.

Ὑπαρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, *surripere.* Vide ἁρπάζω, *rapio.*

Ὑπᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, *erat,* 3. sing. imperf. ind. act. ab ὑπάρχω.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, ortus; beneficium ultrò datum.* Th. ἀρχή.

Ὑπάρχοντα, τὰ, *facultates quæ quis habet.* Vide ὑπάρχω.

Ὕπαρχος, ου, ὁ, *qui sub alio imperium obtinet; dux, præses, præfectus.* item nom. Indicum fluvii. ex ὑπὸ et ἄρχος.

Ὑπαρχούσης, gen. sing. part. præs. f. g. et

Ὑπάρχουσι, 3. plur. præs. ind. act. ab

Ὑπάρχω, εις, ει, *initium do, primus facio* aut *dico; sum, suppeto, præstò sum; adsum;* sum ὕπαρχος. οὐδ' ἀμυνόμενος, ἀλλ' ὑπάρχων, ἠδίκεις αὐτοὺς, Isoc. p. 443, *nec ultor, sed auctor, ei injuriis affecisti.* καὶ ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ πόλις, Xen. de Cyri Exped. l. v. p. 394. ed. Hutch. 8vo. *à parte vestra stabit mea civitas, præstò erit vobis.* in 3. pl. ὑπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, *bona fortunæ, quæ quis habet.* fut. ὑπάρξω. perf. ὕπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, imperium,* &c.

Ὑπασπίδια, adv. ab

Ὑπασπίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *clypeo tectus:* ex ὑπὸ et ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*

Ὑπασπίζω, fut. ίσω, *sub clypeo latens incedo, pugno;* Metaph. *sub alicujus patrocinio et tutelâ sum; armiger alicujus sum.* ex ὑπὸ et ἀσπὶς, *clypeus.*

Ὑπατεία, ας, ἡ, *consulatus:* à seq.

Ὑπατεύω, f. εύσω, *consulatum gero:* ab ὕπατος.

Ὑπατικος, η, ον, *consularis:* ab eod.

Ὕπατος, άτη, ατον, *summus, a, um:* contractè ex ὑπέρτατος. Est et ὕπατος, *consul,* quia penes illos erat summa potestas. Aliquando *honoratus, imus,* et *profundus.* Th. ὑπέρ.

Ὑπέασι, *subsunt,* Ion. pro ὕπεισι, 3. plur. præs. ind. verbi ὕπειμι, q. ex ὑπὸ et εἰμὶ, *sum.*

Ὑπέατι, *cultro;* sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

Ὑπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, *subjicio, suborno.* Th. βάλλω, *jacio:* fut. αλῶ.

Ὑπεβλέποντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ὑποβλέπομαι, *torvè intueor.* Th. βλέπω, *video,* fut. ψω.

Ὑπέγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sponsioni est obnoxius:* vide in ἔγγυος, *sponsor.*

Ὑπέδδεισαν, *timuerunt,* 3. plur. a. 1. ind. act. Poët. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo:* f. σω.

Ὑπεδείδισαν, *timuerunt,* per Sync. pro ὑπεδεδίεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi ὑποδείδω, quod ab ὑπὸ et δείδω, *timeo:* fut. δείσω. perf. med. δέδια. plusq. perf. ἐδεδίειν.

Ὑπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, *præmonstro:* f. ξω. perf. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, *ostendo.*

Ὑπεδέκετο, pro ὑπεδέχετο, ab ὑποδέχομαι, *suscipio.*

Ὑπέδεκτο, *excepit,* Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio:* fut. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Ὑπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὑποδέχομαι, *suscipio:* perf. pass. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio.*

Ὑπέδραμον, aor. 2. verbo ὑποτρέχω.

Ὑπεθερμάνθη, 3. sing. aor. 1. pass. verbi ὑποθερμαίνω.

Ὑπεθήκατο, *instruxit,* 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὑποτίθημι, *suppono.* Th. τίθημι, *pono:* fut. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Ὑπεικτέον, *cedendum est:* verbale à seq.

Ὑπείκω, *obedio, succumbo, cedo,* Poët. dicitur ὑποείκω, fut. ὑπείξω. Ex ὑπὸ et εἴκω, *cedo.*

Ὕπειμι, *subsum, adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ὑπεῖναι, *remittere,* Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφεῖμαι, et ὑπεῖναι, *adesse,* præs. inf. à præc.

Ὑπείξομαι, fut. 1. med. verbi ὑπείκω, quod vide.

Ὑπεὶρ, Poët. pro ὑπὲρ.

Ὑπείρεχον, *superabant,* per Metath. pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. ind. act. et

Ὑπειρέχοι, *teneat,* 3. sing. præs. opt. act. ab ὑπειρέχω pro ὑπερέχω, *excello:* quod ab ὑπὲρ, *supra,* et ἔχω, *habeo, teneo.*

Ὑπείροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. et Poët. pro ὑπέροχος, *eximius, excellens, excellentior:* ab eod.

Ὑπείσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, *submitto.*

Ὑπὲκ, præp. *e, ex.* Ex ὑπὸ et ἐκ.

Ὑπεκδραμεῖν, *effugere,* a. 2. inf. ab inusit. ὑπεκδραμέω, quod componitur ex ὑπὸ et ἐκδραμέω, pro quo in præsenti usurpatur ἐκτρέχω.

Ὑπεκθέωνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi ὑπεκτίθημι, *subduco.* Th. τίθημι, *pono.*

Ὑπεκκεῖσθαι, *clam aliquo exportatum esse.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Ὑπεκκομίζεσθαι, *clam exportare.* Hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ὑπὸ, ἐκ, et κομίζω, *fero.*

Ὑπεκπέμπω, *clam emitto, submitto.* Th. πέμπω, *mitto.*

Ὑπεκπροθεῖ, *longè præcurrit,* 3. sing. præs. ind. act. ab

Ὑπεκπροθέω, -ῶ, f. ήσω, *præcurro:* quod ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et θέω, *curro.*

Ὑπεκπρολύω, f. ύσω, aor. ὑπεκ-

προέλυσα, *prius solvo, solvo.* Ex ὑπὲκ, πρὸ et λύω.

Ὑπεκπρορέω, -ῶ, *profluo.* Ex ὑπὲκ, πρὸ et ῥέω.

Ὑπεκπροφεύγω, *clam profugio:* ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et φεύγω, *fugio:* a. 2. ἔφυγον.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. præc.

Ὑπεκσαώζω, f. ώσω, *libero, è periculo eripio;* 3. sing. aor. 1. ὑπεξεσάωσεν. Ex ὑπὸ, ἐκ et σαώζω.

Ὑπεκτίθημι, seu ὑπεκτίθεμαι, *aliquò transportandum curo, clam subductum expono.* Th. τίθημι.

Ὑπεκφέρω, *clam effero.* Ex ὑπὸ, ἐκ, et φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεκφεύγοντι, *clam fugiunt,* Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Ὑπέκφυγε, *effugisset,* Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab

Ὑπεκφεύγω, *clam fugio, subterfugio:* ex ὑπὸ, ἐκ, et φεύγω, *fugio.*

Ὑπεκχωρέω, -ῶ, *ex aliquo loco me subduco:* ex ὑπὸ, ἐκ, et χωρέω, *eo.*

Ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi,* aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, *existimo, præsumo.* Th. λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελαύνω, f. ελάσω, *adequito:* ex ὑπὸ et ἐλαύνω.

Ὑπελείφθην, *relictus sum,* a. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo:* fut. ψω. Th. λείπω, *linquo:* aor. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

Ὑπελήφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάνω, *existimo.* Th. λαμβάνω, *capio.* f. m. λήψομαι. perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελύσαο, *solvisti,* Ion. pro ὑπελύσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὑπολύω. Th. λύω, *solvo.* f. σω. a.1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Ὑπέμειναν, *exspectabant,* vel *sustinuerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, *sustineo.* aor. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo:* fut. νῶ. perf. μεμένηκα.

Ὑπέμενεν, 3. sing. imperf. act. ejusd.

Ὑπεμνήμυκε, *deflexit, tristatus est,* 3. sing. perf. ind. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, qu. ab ὑπὸ et ἠμύω, *cado, inclino:* fut. ύσω. perf. ἤμυκα, et Att. redupl. ἐμήμυκα, mutato η in ε, Pleonasmo Poët. τοῦ ν, ἐμνήμυκα.

Ὑπεμνήσθην, ης, η, *recordatus sum,* aor. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco,* quod vide.

Ὑπεναντίος, α, ον, *contrarius,* (nusquam *subcontrarius,* ut contendit J. Albert. ad Col. ii. 14.) *adversarius; obvius, obviam factus.* Ex ὑπὸ et ἐναντίος, *adversus.* Th. ἀντὶ, *pro.*

Ὑπεναντίως, *variè, è contrario:* adv. à præc.

Ὑπένερθε, Poët. *sub, subtus:* ex ὑπὸ et ἔνερθε, *infra.* item ἔνερθε, pro ἐνέρθε, ab ἔνερος, *mortuus.*

Ὑπενόουν, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor:* fut. ήσω. perf. ὑπονενόηκα. ex ὑπὸ et νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*

Ὑπεξάγω, opt. aor. 2. ὑπεξαγάγοιμι, *subduco, subtraho.* Ex ὑπὸ, ἐξ et ἄγω.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, *subtractio:* ab

Ὑπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *subtraho:* ab ὑπὸ, ἐξ, et αἱρέω, *capio.*

Ὑπεξαίρω, idem. f. ἀρῶ. perf. ὑπεξῆρκα. ab αἴρω, *tollo:* ex ὑπὸ et ἐξαίρω.

Ὑπεξαλύσκω, fut. ξω, *effugio, subterfugio, devito:* ex ὑπὸ, ἐξ, et ἀλύσκω. vide ἀλύξας.

Ὑπεξαναδὺς, *emersus,* vel *fallens emergendo.* præs. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δῦμι, *subeo.*

Ὑπέξειμι, *relinquo, excedo, exeo, subterfugio; in alicujus aspectum aggredior,* Diod. Sic. p. 616. D. ed. Rhodoman. ὑπεξιόντες, *prodeuntes,* aor. 2. part. Herod. l. i. c. 176. *subterfugientes,* l. iv. c. 120. ab ὑπὸ et ἔξειμι, *exeo.* Th. εἶμι, seu ἔω, *eo.*

Ὑπεξειρύω, *subtraho:* ab ὑπὸ, ἐξ, et εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho.*

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, *clam egredior.*

Ὑπεξέρχεσθαι, *clam exire:* ab

Ὑπεξέρχομαι, *clam egredior, me subduco; ulciscor, punio:* ex ὑπὸ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέσχε, *effugit,* pro quo commun. ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω, *clam me subduco.* Th. ἔχω.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, *subduco.*

Ὑπεξέχω, *clam me subduco.* Th. ἔχω.

Ὑπεξήϊσαν, *se subduxerunt.* Vide ἤϊσαν.

Ὑπεξήλυξε, *evitavit,* 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσκω.

Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, *filius familias,* propriè qui est ὑπ' ἐξουσίᾳ, *sub potestate,* scil. patris, nondum emancipatus; *subjectus, subditus.*

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, *subnavigo, sublego.* Th. πλέω, *navigo:* f. πλεύσω. a. 1. ἔπλευσα.

ὙΠΕ'Ρ, Poët. ὑπεὶρ, cum gen. *super, supra; pro, nomine, vice, loco alterius; propter; per; de:* cum acc. *ultra, trans, supra, præter,* vel *contra:* sine casu adverbii vim habet. in compos. notat *supra, super, pro, præ, trans, præter,* et *intensionem.* (*pro, in commodum,* vel *defensivè,* ut Rom. viii. 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; vel *votivè,* προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, Matt. v. 44, *et orate pro persequentibus et calumniantibus vos.*—*Juxta,* Ὁ Θεὸς, ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν—ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας, Phil ii. 13, *justa beneplacitum.*—*Vice, loco,* συμφέρει ἵνα εἷς ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, Joan. xi. 50, *loco totius populi.* ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι, Philem. 13.—*De,* τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεὸν, Rom. xv. 9. *de misericordiâ Deum glorificent.*—*Quod attinet ad,* ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, 2 Thess. ii. 1. *quod attinet ad adventum Domini.*—Ut Lat. *super,* κράζει ὑπὲρ Ἰσραὴλ, Heb. vi. 27.—*De* pro διὰ, *per,* ὑπὲρ ἧς ἔθνηκε, Soph. Trachin. ver. 271, *per quam moriebatur*—*Per,* in formulâ adjurandi, λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γένων, Hom. Il. χ. *precor per animam et genua.* καὶ μὴν ὑπὲρ πατρὸς λίσσεο, Il. ω. *per patrem supplica.* Vid. plura L. Bos Miscel. CXXXII.—*Propter,* ὑπὲρ παθέων, Eurip. Hippol. 159, *ob mala.* ἔριδος ὕπερ, Androm. 90, *ob discordiam.* usitatius ὑπὸ. vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1125.)

Ὑπέρα, ας, ἡ, *funis quo antennarum cornua tenduntur et laxantur:* ab ὑπέρ.

Ὑπεράγαν, adv. *valdè, maximè.*

Ὑπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, *deamo.* Th. ἀγαπάω, *diligo.*

Ὑπεραγόντως, *valdè,* adv. 2 Macch. vii. 20. ab

Ὑπεράγω, f. ξω, *excello.* Th. ἄγω, *duco.*

Ὑπεραεῖ, per Dialys. pro ὑπερᾳεῖ, dat. sing. ab

Ὑπεραής, έος, ὁ καὶ ἡ, *desuper flans:* ab ὑπὲρ et ἄω, *flo, spiro.*

Ὑπεραινετὸς, ἡ, ὸν, *maximè laudabilis:* ex ὑπὲρ et αἰνετὸς, *laudabilis.*

Ὑπεραίρω, *extollo, supra modum me effero;* item *antecello:* f. ὑπεράρῶ. perf. ὑπερῆρκᾰ. a. 1. ὑπερῆρᾰ. præs. pass. ὑπεραίρομαι, *supra modum efferor,* vel *effero meipsum.* a. 1. pass. ὑπερήρθην. a. 1. inf. pass. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπέραισχρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *supra modum turpis.* Th. αἰσχρὸς, *turpis.*

Ὑπέρακμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *florem ætatis excedens:* ex ὑπὲρ, *super,* et ἀκμὴ, *cuspis;* item *flos ætatis.*

Ὑπερᾰ́κρῐᾰ, ων, τὰ, *montium cacumina:* ab

Ὑπερᾰ́κρῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *loca montana incolens;* ex ὑπὲρ et ἄκρος, *summus.*

Ὑπεραλγέω, -ῶ, fut. ήσω, *supra modum doleo:* ex ὑπὲρ et ἀλγέω.

Ὑπεράλλομαι, *transilio:* ex ἄλλομαι, *salio.*

Ὑπέραλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eximius, præstans:* ex ὑπὲρ et ἄλλος, *alius.*

Ὑπεράλμενον, *transilientem,* per Sync. pro ὑπεραλλόμενον, acc. sing. part. præs. verbi ὑπεράλλομαι, *salio.*

Ὑπερᾰ́νω, et ὑπερᾰ́νωθεν, adv. cum gen. *longè suprà.* Ex ὑπὲρ et ἄνω, *sursum.*

Ὑπερᾰπολογεῖσθαί τινος, pro ὑπέρ τινος ἀπολογεῖσθαι, *pro aliquo causam agere.*

Ὑπεραρθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω, quod vide.

Ὑπεραῤῥωδέω, -ῶ, fut. ήσω, *supra modum metuo:* ex ὑπὲρ et ἀῤῥωδέω, *non metuo,* qu. ex α priv. et ὀῤῥωδέω, *metuo.* Th. ὄῤῥος.

Ὑπερασπίζω, f. ῐ́σω, *clypeo protego, propugno.* Ex ὑπὲρ et ἀσπίζω, *clypeo defendo.* Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*

Ὑπερασπισμὸς, ȣ̃, ὁ, *defensio, propugnatio:* et

Ὑπερασπιςὴρ, ῆρος ὁ, id. quod

Ὑπερασπιςὴς, ȣ̃, ὁ, *propugnator, protector:* à perf. pass. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπερασπιῶ, fut. 1. Att. verbi ὑπερασπίζω, quod vide.

Ὑπεραυξᾰ́νω, *vehementer augesco:* f. ὑπεραυξήσω. aor. 1. ὑπερηύξησᾰ. ex ὑπὲρ et αὐξάνω, *cresco.* Th. αὔξω, *augeo.*

Ὑπερᾱ́φᾰνος, ω, ὁ ϗ ᾶ, Dor. pro ὑπερήφανος, *superbus:* q. v.

Ὑπεραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *supra modum gravatus et onustus:* et

Ὑπεράχθομαι, *iniquissimo animo fero, valde doleo.* Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.*

Ὑπερϐαίνω, *supergredior, transgredior, transcendo; scando super reliquos, transeo: excedo, supero, antecello; opprimo; vinco; prætereo, omitto, non dico.* f. ὑπερϐήσομαι. perf. ὑπερϐέϐηκᾰ. a. 2. ὑπερέϐην, ης, η. ex ὑπὲρ et βαίνω, *eo.*

Ὑπερϐάλλῃ, *præterierit,* 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερϐάλλω, quod vide.

Ὑπερϐαλλόντως, adv. *excellenter, valde, plus justo.* ab

Ὑπερϐάλλω, *projicio ultra; supero, excello; excedo, abundo; contra liceor; trajicio:* f. ᾰλῶ. perf. ηκᾰ. perf. med. ὑπερϐέϐολᾰ. Th. βάλλω, *jacio:* fut. αλῶ. perf. βέϐληκα. aor. 2. ἔϐαλον.

Ὑπερϐᾰσῐ́ᾰ, ᾶς, et Ion. -ης, ἡ, *transgressio, contemptus,* Poët. pro ὑπέρϐασις.

Ὑπέρϐᾰσῐς, εως, ἡ, *transgressio, transitus: præstantia; violatio legis, fœderis,* &c. ab ὑπερϐαίνω. Th. βαίνω, *eo;* f. m. βήσομαι. a. 2. ἔϐην.

Ὑπέρϐᾰτον, ȣ, τὸ, *HYPERBATON,* figura, i. e. trajectus verborum ordo: et

Ὑπερϐᾰτὸς, ἡ, ὸν, *excellens, præstantissimus:* ab ὑπερϐαίνω, *transgredior,* quod vide.

Ὑπερϐήῃ, Att. pro ὑπερϐῇ, *transgressus fuerit,* 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπερϐαίνω. Th. βαίνω. f. m. βήσομαι. a. 2. ἔϐην. a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ.

Ὑπερϐῆναι, *superare,* a. 2. inf. act. et

Ὑπερϐῇς, *transeas,* 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Ὑπέρϐῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *violentus, omnem vim excedens, SUPERBUS.* ex ὑπὲρ et βία, *vis.*

Ὑπέρϐῐον, adv. *supra vires:* à præc.

Ὑπερϐῐ́ως, adv. idem, et ab eod.

Ὑπερϐῐάζομαι, f. ᾰ́σομαι, *vi supero:* ex ὑπὲρ et βιάζομαι.

Ὑπερϐολᾰ́δην, adv. *supra modum.*

Ὑπερϐολαὶ, *saltus, loca montana;* ab ὑπερϐολὴ, q. v.

Ὑπερϐολὴ, ῆς, ἡ, *exuberantia, excessus, præstantia, excellentia, HYPERBOLE,* figura; *dilatio;* à perf. med. verbi ὑπερϐάλλω.

Ὑπερϐολῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *excessus:* ab eod.

Ὑπερϐολῐκὸς, ἡ, ὸν, *excedens, nimius;* ab ὑπερϐολή.

Ὑπερϐόρεοι, ως, οἱ, *populi qui ultra Aquilonem habitant.* Th. Βορέας, *Boreas.*

Ὑπεργάζομαι, f. ᾰ́σομαι, *occultè molior, occultè facio:* ex ὑπὸ et ἐργάζομαι.

Ὑπερδᾰ́σῡν, acc. sing. ab

Ὑπερδᾰ́σῠς, -δᾰ́σῠ, *valdè hirsutus:* ex ὑπὲρ et δασὺς, *hirsutus.*

Ὑπερδέᾰ, per Sync. pro ὑπερδεέᾰ, accus. sing. ab

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *metu superior, qui nullo metu superatur* aut *frangitur:* q. ab ὑπὲρ et δέος, εος, τὸ, *metus.* Th. δείδω, *timeo.*

Ὑπερδείδω, *supra modum timeo.* Th. δείδω, *timeo.*

Ὑπερδῐκέω, f. ήσω, *causam ago pro:* ab ὑπὲρ et δίκη, *jus.*

Ὑπέρδῐκον Νέμεσιν φυγεῖν, *Nemesin ultricem evitare.* Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. x. 68. ab

Ὑπέρδῐκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *supra modum justus.* Th. δίκη, *jus.*

Ὑπερεδρᾰ́μομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, *prætercurro.* Th. τρέχω, *curro.* fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Ὑπερδῠνᾰμόω, *prævaleo:* f. ώσω. a. 1. ὑπερεδῠνᾰ́μωσᾰ. ab ὑπὲρ et δύναμαι, *possum:* aor. 1. pass. ἐδυνάσθην.

Ὑπερεθέμην, σο, το, aor. 2. m. verbi ὑπερτίθημι, *supra pono.* Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ὑπερείδω, *conniventiâ dissimulo:* f. είσομαι. a. 2. ὑπερεῖδον. a. 2. part. act. ὑπεριδὼν, όντος. ab ὑπὲρ et εἴδω, *video:* aor. 2. εἶδον, et ἴδον. item *confirmo, suffulcio:* ab ὑπὸ et ἐρείδω, *fulcio.*

Ὑπερείπω, f. ψω, *subverto, expugno:* aor. 2. ὑπήρῐπον. Ex ὑπὸ et ἐρείπω.

Ὑπερεῖσαι, aor. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, *suffulcio, fulcimine suppono:* ab ὑπὸ, *sub,* et ἐρείδω, *fulcio.*

Ὑπερέκεινᾰ, adv. *ultrà, trans,* cum genit. 2 Cor. x. ver. 16. idem quod ἔκεινα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα, adv. loci. Interdum *illic, antè.*

Ὑπερεκπλήσσω, f. ήξω, *supra modum terrefacio:* ὑπερεκπέπληγμαι, perf. pass. ex ὑπὲρ et ἐκπλήσσω.

Ὑπερεκτείνω, *præter modum produco, extendo me ultrà quàm fas est:* f. ὑπερεκτενῶ. a. 1. ὑπερεξέτεινᾰ. quod ab ὑπὲρ, ἐκ, et τείνω, *tendo.*

Ὑπερεκτῐ́ω, f. ῐ́σω, *solvo pro:*

ab ὑπὲρ, ἐκ, et τίνω, seu τίω, *solvo*.
Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, *dependio, dependsus*: à præc.
Ὑπερεκχέω, *super effundo*: f. ὑπερεκχεύσω. perf. ὑπερεκκέχυκα. Ex ὑπὲρ, ἐκ, et χέω, *fundo*, fut. χεύσω.
Ὑπερεκχύνω, *nimiùm effundo*. Sed ὑπερεκχύνομαι, *superfluo*. ex ὑπὲρ, ἐκ, et χύνω, f. χύσω. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω.
Ὑπερελθὼν, *qui superavit, qui vicit*, aor. 2. part. act. ab ὑπέρχομαι.
Ὑπερεντυγχάνω, *interpello, intercedo*: ex ὑπὲρ et ἐντυγχάνω, quod vide.
Ὑπερέξει, 3. sing. f. 1. ab ὑπερέχω, quod vide.
Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ab
Ὑπερεξέρχομαι, *digredior*: ex ὑπὲρ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*: fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Syncop. ἦλθον.
Ὑπερεπαίρω, *admodùm effero*: a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθην, ης, η. ex ὑπὲρ, ἐπὶ, et αἴρω, *tollo*.
Ὑπερεπιθυμέω, *admodùm desidero*: quod ex ὑπὲρ et ἐπιθυμέω, *desidero*, quod vide.
Ὑπερεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερπλεονάζω, *superabundo*.
Ὑπερέπτω, f. ψω, *clam arrodo, subtraho, aufero*. Ex ὑπὸ et ἐρέπτω.
Ὑπερέσχε, *protexit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, *emineo, præsto*.
Ὑπερεύγω, fut. ξω, *subrubesco*: ex ὑπὸ et ἐρεύγω.
Ὑπερευφραίνω, *magnâ lætitiâ afficio*.
Ὑπερεφάνης, seu ὑπερήφανος, quod vide.
Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο, τετέϛιν, ἐφονεύθη, καὶ ἔθανεν, *qui pro patre periit, ac cæsus est*. Vide ἔφθιτο.
Ὑπερέχω, *teneo super* aut *supra, superemineo, præstantior sum, supero*: τὸ ὑπέρεχον, *eminentia*, præs. part. n. g. et in pl. τὰ ὑπερέχοντα, *sublimia*: f. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον. q. ex ὑπὲρ et ἔχω, *habeo*: f. ἕξω et σχήσω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε.
Ὑπερήδομαι, *supra modum delector*. Th. ἡδὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *suavis, lætus*.
Ὑπερημερία, ας, ἡ, *dilatio ultra præscriptum diem, fænus pro debito ad diem non soluto*: ab
Ὑπερήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præteriens diem promissum*, vel *condictum; qui intra diem non persolvit debitum*: cum gen. ad alios transfertur, ut ὑπερήμερος τῶν γάμων, *quæ florem ætatis excessit*, Luc. Phil. in Ep. μηδὲ σεαυτὸν νόμιζε ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως, *ne putes te ætatem excessisse quâ audiendi sunt poëtæ*. At ὑπερήμερον εἰσπράττειν τινὰ, apud Dem. et passim, *tarda nomina acerbè compellare, et moræ pretium exigere*. Dup. in Theophr. Ch. p. 361. ab ὑπὲρ et ἡμέρα, *dies*.
Ὑπερημίσεις, *excedentes numero dimidium*: ab ἥμισυς, εος, *dimidius*.
Ὑπερηνορέω, *ultra virum possum, superbio*: ab
Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *superbus, supra modum virilis, fortis*: ab ὑπὲρ et ἀνήρ.
Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, *extollo, excedo, supero*; quod ex ὑπὲρ et αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.
Ὑπερήσει, 3. sing. fut. verbi ὑπερίημι.
Ὑπερήφανα τέκνα, *superba proles*. Vide ὑπερήφανος.
Ὑπερηφανέω, -ῶ, f. ήσω, *superbio; effero me; fastidio*; cum acc. *jacto*: à seq.
Ὑπερηφανὴς, ὲς, *superbus, arrogans*.
Ὑπερηφανία, ας, ἡ, *superbia, fastus*: à seq.
Ὑπερήφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *superbus, qui supra alios vult videri*. Subst. cum genit. in masc. *contemptor*. in neut. *magnificentia, pulchritudo eximia*. à φαίνομαι.
Ὑπερηφανῶς, adv. *arrogantèr, superbè*: à præc.
Ὕπερθε, seu ὕπερθεν, adv. *desuper, suprà*. ὕπερθε βάλλειν, Poët. pro ὑψοῦν, *extollere, in altum evehere*. Th. ὑπὲρ, *super*.
Ὑπερθεματίζω, *licitor, liceor, pretium augeo*. tanq. ab ὑπέρθεμα, *pretium superadditum*. Th. τίθημι.
Ὑπερθεματισμὸς, οῦ, ὁ, *licitatio, adjectio*: et
Ὑπερθεματιςὴς, οῦ, ὁ, *licitator*: ab ὑπερθεματίζω.
Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, *dilatio, mora, procrastinatio*: ab ὑπερτίθημι, *differo*. Th. τίθημι, *pono*.
Ὑπερθορέονται, 3. plur. præs. ind. med. verbi seq.
Ὑπερθορέω, -ῶ, f. ήσω, *supersilio, transilio*: ex ὑπὲρ et θορέω, *salio*.
Ὑπέρθορον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi præc.
Ὑπέρθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus*: ex ὑπὲρ et θυμὸς, οῦ, , *animus*.
Ὑπερθύριον, *superliminare*: et
Ὑπέρθυρον, idem: ex ὑπὲρ, *super*, et θύρα, *janua*.
Ὑπερίδης, ου, ὁ, *HYPERIDES*, nomen proprium.
Ὑπεριδὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, *conniventiâ dissimulo*; quod vide.
Ὑπερίημι, f. ήσω, *transmitto*. Ex ὑπὲρ et ἵημι.
ὙΠΕΡΙΚΟΝ, ου, vel -όν, οῦ, τὸ, *HYPERICUM*, herba.
Ὑπερικταίνομαι, *valdè gestio pedibus*, seu *subsulto, præ lætitia*. Ex ὑπὲρ et ἀκταίνω.
Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro -ου· ab
Ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nom. Patron. ab Ὑπερίων.
Ὑπερίονος, gen. sing. ab ὑπερίων.
Ὑπερισχύω, *vigeo, prævaleo*: fut. ύσω. perf. κα. ab ἰσχύω, *possum*.
Ὑπερίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *supergrediens*; epith. Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, *super iens*: item nomen propr.
Ὑπερκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *longè formosissimus*: ex ὑπὲρ et καλός.
Ὑπερκαταβαίνω, aor. 2. ὑπερκατέβην, *transcendo*. Ex ὑπὲρ, κατὰ, et βαίνω.
Ὑπερκατηφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Luc. Necyom. *pudibundus, supra modum tristis*: ex ὑπὲρ, κατὰ, et φάω, *luceo*.
Ὑπέρκειμαι, *superjaceo, præcedo, immineo*.
Ὑπερκεράννυμι, *superinfundo*: f. -κεράσω. perf. -κεκέρακα. ex ὑπὲρ et κεράννυμι, *misceo*.
Ὑπερκεράω, -ῶ, *cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero*; ex ὑπὲρ et κέρας, *cornu*.
Ὑπερκορέσαις, *exsaturaveris*, 2. sing. aor. 1. opt. act. verbi seq.
Ὑπερκορέω, f. έσω, *exsaturo*; ex ὑπὲρ et κορέω, *satio*.
Ὑπερκρατέω, -ῶ, *superior sum*: ex ὑπὲρ et κρατέω, *teneo*.
Ὑπερκρεμάω, et ὑπερκρεμαννύω, *super* vel *supra suspendo*. Th. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, *suspendo*: f. κρεμάσω.
Ὑπερκύδαντα, acc. sing. ab
Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloriâ supereminens*: ex ὑπὲρ et κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.
Ὑπερκύπτω, f. ψω, *caput profero ad prospiciendum; exsu-*

pero, cum acc. Plut. in Lycurg. ὃς ὑπερκύψας τὸ Ταΰγετον. Et cum gen. Ἄνδρες ἐν ὅπλοις λῃστρικοῖς ὄρους ὑπερκύψαντες, Heliod. l. 1.

Ὑπερμάκης, εος, ὁ ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης.

Ὑπερμαχέω, f. ήσω, *propugno*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Ὑπερμεγάθης, Ion. pro

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ἡ, *supra modum magnus*. Ex ὑπὲρ et μέγεθος, q. à μέγας, *magnus*.

Ὑπερμενέος, gen. sing. ab ὑπερμενής.

Ὑπερμενέω, -ῶ, *viribus præpolleo, viribus supero; superbio*. ab

Ὑπερμενής, έος, ὁ ἡ, *præpotens*; dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ ἡ, *præcelsus, prælongus, ingens*: à μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Ὑπέρμορον, et ὑπέρμορα, *præter fatum, contra quod in fatis erat*; à μοῖρα, vel μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *divido*.

Ὑπερνεφής, έος, ὁ ἡ, *nubes excedens*.

Ὑπερνικάω, -ῶ, *plus quam victor sum, longè supero*: fut. ήσω. perf. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, *vinco*.

Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, *populi qui supra Austrum habitant*. Th. νότος, ου, ὁ, *Notus, Auster*.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ ἡ, *prætumidus, superbus*; ex ὑπὲρ, *super*, (id est, *nimis*,) et ὄγκος, ου, ὁ, *tumor, fastus*.

Ὑπεροικέω, *suprà habito*. Vide οἰκέω.

Ὑπέροικος, ου, ὁ ἡ, *qui in superiori parte domûs domicilium* seu *sedes habet*: ex ὑπὲρ et οἶκος.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, *superbia*; dat. pl. Ion. ὑπεροπλίῃσι· ab ὑπέροπλος.

Ὑπεροπλίζομαι, f. ίσομαι, Ep. opt. aor. 1. ὑπεροπλισσαίμην, *audactèr aliquid facio; superbio, insolesco, insulto, per insolentiam noceo*. Ex ὑπὲρ et ὅπλον.

Ὑπέροπλος, ου, ὁ ἡ, *insolens, elatus, fortis, audax, cujus robur arma superat*. Pindar. in Olymp. dixit ἄταν ὑπέροπλον, *calamitatem ineluctabilem*. ex ὑπὲρ, *super*, et ὅπλον, ου, τὸ, *arma*.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, *superbus*: et

Ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, *qui contemnere et superbè despicari solet, superbus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπεροπτικῶς, adv. *more eorum qui superbè contemnunt*: à præc.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, *despectio, contemptus*: ab

Ὑπεροράω, *contemno, negligo*: fut. άσω. perf. ὑπερεώρακα. ex Th. ὁράω, *video*.

Ὑπερορῶντας, acc. plur. part. præs. act. verbi præced.

ὝΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *pistillum*. Veteres mortario usi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia, excellentia*: ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, *ingentes, immanes*, acc. plur. ab ὑπέροχος. Hinc

Ὑπεροχωτάτα, ας, ἁ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ης, ἡ, *excellentissima*. ab eod.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, *despectus, contemptus*: it. *superbia*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπαδῆτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, *transilitis*, 2. pl. præs. ind. act. verbi ὑπερπηδάω.

Ὑπερπερισσεύω, *superabundo*: f. εύσω. a. 1. ὑπερεπερίσσευσα. præs. pass. ὑπερπερισσεύομαι, *vehementèr exundo*: cum dat. ab ὑπὲρ et περισσὸς, *eximius, præstans*. Th. περί.

Ὑπερπερισσῶς, adv. *supra modum*: ab iisd.

Ὑπερπέτομαι, aor. 2. ὑπερεπτάμην, *supervolo, supernè volo*. Ex ὑπὲρ et πέτομαι.

Ὑπερπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *transilio*: ex ὑπὲρ et πηδάω, *salto*.

Ὑπερπίμπλημι, *super impleo*: ab ὑπὲρ, *super*, et πίμπλημι, id. quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπίπτω, *excedo, supero, præterlabor, prætereo*. Th. πίπτω, *cado*.

Ὑπερπλεονάζω, *superabundo, exubero*: fut. άσω. a. 1. ὑπερεπλεόνασα. ab ὑπὲρ et πλεονάζω, *plus habeo*: hoc à πλέων, seu πλείων, *amplior*. Th. πολὺς, *multus*.

Ὑπερπλημμυρέω, -ῶ, -έεις, -εῖς, *exundo*: fut. ήσω. ab ὑπὲρ et πλημμύρα, idem quod πλήμη, *æstus maris accedens*. Th. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ ἡ, Poët. *transmarinus, -a*: ex ὑπὲρ et πόντος, ου, ὁ, *mare*.

Ὑπερράγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑπερρήγνυμι, *subtus rumpo*: quod ex ὑπὸ et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*: fut. ῥήξω. a. 2. ἔρραγον. a. 2. pass. ἐῤῥάγην. perf. med. ἔῤῥωγα, pro ἔῤῥηγα.

Ὑπερσυντελικὸς, ἡ, ὸν, *plus quàm perfectus*: ab ὑπὲρ et συντελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Ὑπερτάζω, f. άσω, *superficiarium sulcum duco*: ab ὑπέρτατος, superl. ab ὑπὲρ, *super*: comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, *suprema*, nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, άτη, ατον, superlat. *summus, altissimus*; item *maximus*: in comp. ὑπέρτερος, *superior*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ὑπερτείνω, f. ενῶ, *supra modum tendo, intendo*. ὑπερτείνω et ὑπερτείνομαι, *extollor supra* vel *ultra*; *supero, excedo*; *tensus sum supra* vel *super*: ex ὑπὲρ et τείνω.

Ὑπερτερίης, gen. sing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, *storea superior*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, *superior*, compar. ab ὑπὲρ, *super*: in superlat. ὑπέρτατος, *supremus*.

Ὑπερτιθέμεν, et ὑπερτιθέμεναι, Ion. et Dor. pro ὑπερτιθέναι, *superponere*, præs. inf. verbi

Ὑπερτίθημι, *superpono, super attollo, præpono*; *differo, procrastino*. ὑπερτίθεμαι, *procrastino, differo*; *ad alium judicem rejicio*; *supero*. ex ὑπὲρ et τίθημι.

Ὑπερτρέχω, *supercurro*. Th. τρέχω.

Ὑπέρυθρος, ου, ὁ ἡ, *subruber*: ex ὑπὸ et ἐρυθρός.

Ὑπερυμνητὸς, ἡ, ὸν, vel ὑπερύμνητος, ου, ὁ ἡ, *superlaudabilis, admodùm laudabilis*: ex ὑπὲρ et ὑμνητός.

Ὑπερυψόω, -ῶ, *in summam effero sublimitatem*: fut. ώσω. perf. ὑπερύψωκα. a. 1. ὑπερύψωσα. ab ὑπὲρ, *super*, et ὑψόω, *in altum tollo*. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑπερφερὴς, έος, ὁ ἡ, *præcellens*: à seq.

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, *excello, supero*. Th. φέρω.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ ἡ, *fœdifragus, qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est*: ab ὑπὲρ, *supra*, et φιάλη, *phiala, vas ex quo libamina fundebantur*. Exponitur etiam *vinosus, superbus*; item *immensus*. et ponitur in laude teste Suidâ.

Ὑπερφιάλως, adv. *fœdifragè, superbè, arrogantèr*: à præc.

Ὑπερφιλέω, -ῶ, f. ήσω, *vehementèr amo*: ex ὑπὲρ et φιλέω.

Ὑπερφοβέω, -ῶ, f. ήσω, *vehementèr terreo*. ὑπερφοβέομαι, -οῦμαι, *vehementèr timeo*. ex ὑπὲρ et φοβέω.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, fut. ήσω, *supra modum de me sentio, insolesco;* item *suprà sapio,* Rom. xii. 3. à φρονέω, *sapio.* Th. φρὴν, *mens.*
Ὑπερφυᾶ, et -ῆ, acc. sing. ab
Ὑπερφυὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *naturæ modum excedens, valdè admirandus, insignis:* ab ὑπὲρ et φυὴ, ῆς, ἡ, *natura.* Th. φύω, *gigno.*
Ὑπερφυῶς, adv. *mirificè:* à pr.
Ὑπερφωνέω, -ῶ, fut. ήσω, *valdè clamo.*
Ὑπερχαίρω, f. ἄρῶ, *valdè gaudeo:* ex ὑπὲρ et χαίρω.
Ὑπερχἄρὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *valdè gaudens:* à præc.
Ὑπερχέω, *effundo, supereffundo:* f. χεύσω. præs. pass. ὑπερχέομαι, *exubero, supereffundor.* ex χέω, *fundo.*
Ὑπέρχομαι, *subeo;* cum accus. *circumvenio, deludo;* εἶδες οἷ ὑπέρχεται, ὥσπερεὶ γέροντας, ὑμᾶς, Aristoph. in Equis, *vides quomodo vos, tanquam senes, circumvenit et deludit.* cum dat. etiam *in mentem venio,* ἐδὲν ὑπέρχεταί μοι τῦτο, Isocr. Panath. p. 208. *obsequiosè colo.* Th. ἔρχομαι, *venio.*
Ὑπερχῠ́ω, *diffundo, superfundo:* fut. -χῠ́σω. perf. -κέχῠκᾰ. à χύω.
Ὑπερῴᾱ, ᾱς, ἡ, Ion. ὑπερῴη, *palatum,* quod *summum* in ore locum possidet: ab ὑπερῷος.
Ὑπερωέω, -ῶ, f. ήσω, *retrocedo, regredior:* ex ὑπὸ et ἐρωέω, *fluo, recedo.*
Ὑπερώησᾰν, *retrocesserunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. à præc.
Ὑπερωΐόθεν, adv. *ex summa ædium parte, è cœnaculo.* ab ὑπερώϊον, i. q. ὑπερῷον.
Ὑπερώϊος, ϫ, ὁ, *qui in summâ ædium parte est:* ex ὑπὲρ et ὤϊα, unde ᾦα.
Ὑπερῷον, ῴϫ, τὸ, *summa ædium pars, cœnaculum; palatium:* à seq.
Ὑπερῷος, ϫ, ὁ ᾗ ἡ, *qui in summâ ædium parte est:* contr. ab ὑπερώϊος, ut πατρῷος à πατρώϊος, Bos.
Ὑπερώτᾰτος, ά'τη, ᾰτον, *supremus,* superlat. ab ὑπὲρ, *super;* compar. ὑπερώτερος, *superior.*
Ὑπεσσεῖται, Dor. pro ὑπέσεται, *suberit,* 3. sing. fut. 1. med. verbi ὕπειμι· ab εἰμὶ, *sum.*
Ὑπέςᾰν, Dor. pro ὑπέςην, *suscepi,* sed ὑπέςᾰν, Bœot. Sync. pro ὑπέςησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίςημι, *suppono, subjicio.* Th. ἵςημι, *statuo:* fut. ςήσω. a. 2. ἔςην.
Ὑπεςιλά'μην, *subterfugerim,* a. 1. ind. med. verbi ὑποςέλλω, *subduco.* Th. ςέλλω, *contraho:* f. ςελῶ. a. 1. ἔςειλα.
Ὑπέςη, *pollicetur;* et in 1. pl. ὑπέςημεν, a. 2. verbi ὑφίςημι. Th. ἵςημι, *sto.*
Ὕπεςῐ, *subest,* 3. sing. præs. ind. verbi ὕπειμι, *subsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*
Ὑπέςρεφε, *avertebat,* 3. sing. imperf. act. verbi ὑποςρέφω. Th. ςρέφω, *verto:* f. ψω. a. 1. ἔςρεψα. a. 2. ἔςραφον.
Ὑπέςρεψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab eod. verbo.
Ὑπέσχε, *sustinuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπίσχω, *sustineo.* Th. ἔχω, *habeo:* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.
Ὑπέσχετο, *promisit,* 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ὑπισχνέομαι, -ϫ̃μαι, *promitto:* fut. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2. med. ὑπεσχόμην.
Ὑπέσχημαι, *pollicitus sum,* perf. pass. verbi ὑπισχνέομαι. vide sup.
Ὑπετά'γησᾰν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω, *subjicio,* quod vide.
Ὑπέταξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ὑπεύθῡνος, ϫ, ὁ ᾗ ἡ, *obnoxius reddendæ rationi, reus, nocens:* qui scil. ὑπ' εὐθύνῃ, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogatur. ab ὑπὸ et εὐθύνη, *inquisitio in eos à quibus magistratûs gesti ratio deposcitur.* Th. εὐθὺς, *rectus.*
Ὑπευνηθεῖσ', *congressa:* pro ὑπευνηθεῖσᾰ, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπευνάω, quod ab εὐνάω, *sopio:* f. ήσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile.*
Ὑπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, *prævenio.* Th. φθάνω, idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. à φθῆμι. a. 2. part. med. φθάμενος.
Ὑπέχω, *suppono, submitto; sustineo; subeo:* cum acc. f. ὑφέξω. a. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε. præs. part. ὑπέχων, ϫσᾰ, ον. Th. ἔχω, *habeo.*
Ὑπήκοος, ϫ, ὁ ᾗ ἡ, *obediens:* ab ὑπακϫ́ω, *obedio.* Th. ἀκϫ́ω, *audio:* f. σω. perf. ἤκϫκα. perf. med. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.
Ὑπήκϫον, imperf. act. verbi ὑπακϫ́ω, *obedio:* f. σω. a. 1. ὑπήκϫσα, ας, ε, et in 2. pl. ὑπηκϫ́σατε. ab eod. verbo.
Ὑπηκϫ́σᾰτε, 2. pl. ὑπήκϫσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ὑπήνεικᾰν, *subduxerunt,* Poët. pro ὑπήνεγκαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, *subduco.* Th. φέρω, *fero:* a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεγκα.
Ὑπηνέμιος, ϫ, *qui est sub vento positus.* Th. ἄνεμος, *ventus.* Poët. ἤνεμος.
ὙΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *barba, pili circa labia.*
Ὑπηνήτης, ϫ, ὁ, *juvenis pubescens:* à præc.
Ὑπήντησᾰ, ας, ε, et in 3. pl. ὑπήντησᾰν, aor. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, *occurro:* fut. ήσω. perf. ὑπήντηκα. quod vide.
Ὑπηντῐ'ασε, *obviam processit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω.
Ὑπηοῖος, οίη, οῖον, *matutinus.* Ex ὑπὸ et ἠώς.
Ὑπηργμένος, η, ον, *qui fuit,* perf. part. pass. verbi ὑπάρχω, *sum:* fut. ξω. perf. pass. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium.*
Ὑπηρεσῐ'ᾱ, ᾱς, ἡ, *ministerium:* ab ἐρεσία, seu εἰρεσία, *remigatio.* Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo:* fut. ἐρέσω. perf. ἤρεκα. perf. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.
Ὑπηρετεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab
Ὑπηρετέω, -ῶ, *servio, ministro:* cum dat. f. ήσω. perf. ὑπηρέτηκᾰ. aor. 1. ὑπηρέτησᾰ. ab ὑπηρέτης.
Ὑπηρέτημᾰ, et ὑπηρέτησῐς, *ministerium:* à præced.
Ὑπηρέτης, ϫ, ὁ, *remex,* propriè, sed per Synec. speciei, *quilibet minister, famulus:* ab ὑπὸ et ἐρέτης, ϫ, ὁ, *remex.* Th. ἐρέσσω, vel -ττω.
Ὑπηρετησά'μην, ω, ᾰτο, aor. 1. med. verbi ὑπηρετέω, q. v.
Ὑπηρετῐκὸς, ἡ, ὸν, *servilis, ministerialis:* ab ὑπηρέτης.
Ὑπῆρμαι, perf. pass. verbi ὑπαίρω, *attollo:* qu. ex ὑπὸ et αἴρω, *tollo:* f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. pass. ἤρθην.
Ὑπῆρξᾰ, *exstiti,* a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, *sum:* fut. ξω. perf. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, *initium.*
Ὑπῆρχᾰ, ας, ε, *exstiti:* perf. ind. act. et
Ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξα.
Ὑπῆσᾰν, *prominebant,* 3. pl. imperf. verbi ὕπειμι, *subsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*
Ὑπήσειν, Ion. pro ὑφήσειν. f. 1. ind. ab ὑφίημι, *submitto.* Th. ἵημι, *mitto:* f. ἥσω.
Ὑπῑ'εσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, *remittere:* ab eod. th.

Ὑπίλλω, *claudo:* ab ἴλλω, *claudo, stringo, oculis conniveo.* Th. ἴλλος, ου, ὁ, *oculus.*

Ὑπίςασθαι, Ion. pro ὑφίςασθαι, *subsidere, subesse.* Th. ἵςημι, *sto.*

Ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, *polliceor, promitto:* f. m. ὑποσχήσομαι. perf. pass. ὑπέσχημαι. a. 1. ὑπεσχήθην. a. 2. m. ὑπεσχόμην. ab ὑπίσχομαι.

Ὑπίσχομαι, *polliceor, promitto:* ex ὑπὸ et ἴσχω, *teneo.*

Ὑπνᾰλέος, έᾱ, έον, *somno gravatus, somnolentus.* Th. ὕπνος.

Ὑπνᾱ́ω, *dormio, somnum capio:* ab ὕπνος.

Ὑπνομᾰχέω, -ῶ, *cum somno pugno.* Xen. Cyropæd. II. ex ὕπνος et μάχομαι.

ὝΠΝΟΣ, ου, ὁ, *SOMNUS, sopor.*

Ὑπνοῦντᾰ, acc. sing. præs. part. act. verbi seq.

Ὑπνόω, -ῶ, f. ώσω, *dormio;* item *somnum affero, somnum concilio:* ab ὕπνος.

Ὕπνω, Dor. pro ὕπνου, *somni,* gen. sing. ab ὕπνος.

Ὑπνώοντᾰς, Ion. et Poët. pro ὑπνῶντας, acc. pl. part. præs. verbi ὑπνόω, *dormio:* ab eod. th.

ὙΠΟ', (Poët. ὑπαὶ) cum. gen. junctum verbis passivis et neutris, *à, ab, ex, præ, per.* Cum dat. *SUB, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite.* Cum acc. *SUB*, de loco et tempore; *ad*, de loco. Ὑπό τι, *quodammodo, aliquatenus.* In compositione etiam *submissionem* et *diminutionem* significat. ὑπὸ κέρδει βάλλειν ἑαυτὸν, *se quæstui subjicere, lucro servire.*

Ὑπόβᾰθρον, ου, τὸ, *scabellum, subsellium:* ex ὑπὸ et βαθρόν.

Ὑποβαίνω, fut. βήσομαι, *subeo; progredior; inferior sum.* med. *submitto, demitto me.* ex ὑπὸ et βαίνω.

Ὑποβάλλω, *subjicio, suppono; suggero, moneo; spurium pro genuino,* vel *falsum pro vero, vendito;* (et sic imprimis in med. ὑποβάλλομαι·) *interloquor; objicio:* f. ᾰλῶ. perf. ὑποβέβληκᾰ. aor. 2. ὑπέβᾰλον. Th. βάλλω.

Ὑποβᾱ́ς, ᾶσᾰ, ᾰ́ν, aor. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω, *progredior.*

Ὑποβᾰ́σῐς, ἰως, *decrementum;* item *fundamentum:* ab eod.

Ὑποβλέπω, *dejectis oculis aspicio, limis intueor, suspicor; aversor, contemno.* Th. βλέπω, *video:* f. ψω.

Ὑπόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *supposititius, subditus;* item *subornatus,* Jos. Bell. Jud. v. 10. 4. ab ὑποβάλλω.

Ὑποβλήδην, adv. *subjiciendo,* vel *interpellato sermone, excipiendo verba dicentis nondum finitâ oratione:* ab ὑποβάλλω.

Ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, *subjectio; culcita,* aut *quicquid insternendi* aut *incubandi causâ paratur,* cujusmodi sunt *tapetes, tegetes, storeæ,* et id genus alia; *subjectio rei falsæ pro verâ, fraus; admonitio; sermonis interpellatio; vices; insidiæ occultæ;* figura rhetorica.

Ὑπόβρῠχᾰ, adv. *in profundo, sub aquâ.* Ab ὑποβρέχω.

Ὑποβρῠχέᾰ, acc. sing. ab ὑποβρυχὴς, *aquis submersus.* Alii legunt ὑπὸ βρυχία. Th. βρύχω, f. ξω, *strideo:* vel potiùs à βρέχω, *madefacio.*

Ὑποβρῠ́χῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, *submersus:* ab ὑπὸ et βρύχω.

Ὑπόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subterraneus.* Th. γαῖα.

Ὑπογᾰ́μῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, *sub nuptiis jam insecuturis.* ἀδίκημα ὑπογάμιον, Philo de certis legg. ad Decal. pertinent. p. 787. *injustitia sponsæ ante nuptias ab alio vitiatæ.*

Ὑπογάςρῐον, adv. *subventrale.* Th. γαςὴρ, *venter.*

Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, *forma delineata, præscriptum exemplar:* ex ὑπὸ et γραμμή.

Ὑπογρᾰφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio;* item *fucus quo oculos sublinunt:* à seq.

Ὑπογρᾰ́φω, *subscribo, subsigno, describo, breviter definio; dicta alicujus excipio; delineo; præscribo, doceo scribere; probo me, ostendo; tacitè indico;* item *fuco, fucô* vel *cerussâ illino:* f. ψω. perf. pass. ὑπογέγραμμαι. ex ὑπὸ et γράφω.

Ὑπόγυιον, et ὑπόγῠον, adv. *nuper, ex tempore.* ἐξ ὑπογυίου, *subitò.* ὑπογυίως, *nuper.* Th. γυῖον, ου, τὸ, *membrum;* pl. γυῖα, *pedes.*

Ὑπόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ὑπόγῠος, *qui jam quasi in manibus est, instans;* item *recens.* Vide præced.

Ὑποδᾰμᾱ́ω, -ῶ, vel ὑποδάμνημῐ, *subjugo;* med. ὑποδάμνᾰμαι, *subjugor, subjectus sum, cedo.* Ex ὑπὸ et δαμάω, δάμνημι.

Ὑποδδείσᾱς, *subveritus,* aor. 1. part. act. gem. δ, verbi ὑποδείδω, quod vide.

Ὑποδέδεκται, 3. sing. perf. pass. verbi ὑποδέχομαι, *excipio,* qu. vide.

Ὑποδεδεμένους, acc. plur. perf. part. pass. verbi ὑποδέω, *subligo,* quod vide.

Ὑποδεδρόμᾱκεν, Æol. pro ὑποδεδρόμηκεν, *subiit,* 3. sing. perf. ind. act. inusitati ὑποδρομάω sive ὑποδρομέω, pro quo usurpatur ὑποτρέχω.

Ὑποδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *inferior:* ab ὑποδέομαι. Sed

Ὑποδεὴς, έος, *subtimidus:* ex ὑπὸ et δέος, εος, τὸ, *metus.* Th. δείδω, *timeo.*

Ὑπόδειγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *exemplum, exemplar:* ab ὑποδείκνυμι, *indico,* quod vide.

Ὑποδείδω, *subvereor, aliquantùm metuo:* it. simpl. *metuo.* Th. δείδω, f. σω, *timeo.*

Ὑποδείκνῡ, per Apoc. pro ὑποδείκνῡσῐ, 3. sing. præs. ind. act. Sunt qui velint esse præs. imperat. ab

Ὑποδείκνῡμῐ, *præmonstro, indico:* f. δείξω. a. 1. ὑπέδειξᾰ. perf. χᾰ. perf. pass. δέδειγμαι, ξαι, κται. Th. δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo,* f. ξω.

Ὑποδειμαίνω, *timeo:* ab ὑπὸ et δειμαίνω.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. et

Ὑποδειξᾱ́ς, αντος, aor. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, quod vide.

Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑποδέκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *suscipere.* Vide ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι, quod vide. Sic ὑποδέξω pro -είξω.

Ὑποδεξῐ́ᾰ, ᾶς, et Ion. -η, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur; commoditas excipiendi:* ab ὑποδέχομαι, *excipio.* Th. δέχομαι, *capio:* f. m. ξομαι.

Ὑποδεξῐ́η, ης, ἡ, *susceptio,* Ion. pro præced.

Ὑποδέξῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, *susceptor, capax, opportunus:* ab

Ὑποδέομαι, *rogo humilitèr; egeo.*

Ὑποδέχομαι, *suscipio, excipio, recipio; probo, credo; promitto:* f. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι. a. 1. m. ὑποδεξᾰ́μην, ω, ᾰτο. Th. δέχομαι, *capio.*

Ὑποδέω, *subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo:* fut. ήσω. perf. -δέδεκᾰ, et -ηκᾰ. præs. pass. ὑποδέομαι, *calceor,* vel *calceo me:* perf. pass. -δέδεμαι. perf. part. -δεδεμένος, η, ον. a. 1. m. ὑπεδησᾰ́μην, ω, ᾰτο.

a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι. ex ὑπὸ et δέω, *ligo*.
Ὑπόδημα, ατος, τὸ, *calceamentum, solea*: à præced. verbo.
Ὑπὸ δ' ἥρεον, pro ὑφῄρεόν δε, imperf. ab ὑφαιρέω, *subduco*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ὑπόδησαι, aor. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.
Ὑποδιαφθείρω, f. ερῶ, *paulatim corrumpo*.
Ὑποδιδάσκω, *subdoceo*: f. -δάξω. perf. ὑποδεδίδαχα. Th. διδάσκω, *doceo*.
Ὑπόδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obnoxius, reus*: cum dat. ab ὑπὸ et δίκη.
Ὑποδμάομαι, ῶμαι, *domo, subigo*: f. ήσομαι. perf. ὑποδέδμημαι. a. 1. ὑπεδμήθην. a. 1. part. ὑποδμηθείς. per Syncop. pro ὑποδαμάομαι. ex ὑπὸ et δαμάω.
Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata*, aor. 1. part. pass. f. g. verbi præc.
Ὑποδμὼς, ῶος, ὁ, *subjectus, servus*. ab ὑποδαμάω.
Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, *exceptio, receptio*; *convivium*; *favor in causâ alicujus*; *approbatio*: ab ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*.
Ὑπόδρα, adv. *torvè*. qu. ὑπόρα. ab ὑφοράω, *torvè aspicio*. per Pleonasm. τοῦ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, *video*.
Ὑποδραμὼν, όντος, aor. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω. Th. τρέχω, *curro*: fut. θρέξω. aor. 2. ἔδραμον.
Ὑποδράω, -ῶ, *famulor, inservio*: ex ὑπὸ et δράω, *facio*.
Ὑποδρήσειν, *administrare*, f. 1. infin. act. verbi ὑποδράω.
Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *famulus, minister*: à δρηστὴρ, idem, Ion. pro δραστὴρ, quod à δράω, *famulor*.
Ὑποδρομὴ, ῆς, ἡ, *ad locum editiorem accessio*: ab ὑπὸ et δρόμος.
Ὑπόδροσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subroscidus*. Th. δρόσος, ου, ἡ, *ros*.
Ὑποδρώωσι, *inserviunt*, Poët. pro ὑποδρῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑποδράω. Th. δράω.
Ὑποδῦσαι, *suscipere*, a. 1. inf. act. verbi ὑποδύω, *subeo*.
Ὑποδύτης, ου, ὁ, *subucula, vestis interior*: ab
Ὑποδύω, *subeo, ingredior*; *clam ingredior*; *suscipio*. Th. δύω, *subeo*.
Ὑποείκω, Poët. pro ὑπείκω, *assimulo, morem gero, cedo*. Th. εἴκω, *cedo*.
Ὑποεργὸς, Poët. pro ὑπουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor, minister*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.
Ὑποζάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *famulus æditui*; *minister*: ex ὑπὸ et ζα, intensiva partic. et κορέω, *verro, purgo*.
Ὑποζεύγνυμι, vel -ύω, fut. ξω, *subjugo, subjicio*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.
Ὑποζύγιον, ου, τὸ, *jumentum subjuge, asina subjugis*: à seq.
Ὑποζύγιος, ια, ιον, et ὑπόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subjugis, subjugalis*: ab ὑποζευγνύω.
Ὑποζώννυμι, *succingo*: præs. part. ὑποζωννὺς, ύντος, et in f. g. ῦσα, in neut. ῦν, ύντος. f. ζώσω. perf. ἔζωκα. ex ὑπὸ et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.
Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, *quod supponitur, pedamentum, basis*: ab ὑποτίθημι.
Ὑποθερμαίνω, *subcalefacio*; et ὑποθερμαίνομαι, *incalesco*: à θερμαίνω, idem quod Th. θέρω, *calefacio*.
Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. med. ἐθέμην, σο, το.
Ὑπόθεσις, εως, ἡ, *fundamentum, basis*; *argumentum, thema*; *propositum*; *controversia, causa, quæstio proposita*; *legis casus, suppositio*; *occasio*; *prætextus*; *institutum, vitæ ratio*; *dogma, decretum*. ὑποθέσεις etiam dictæ sunt *principia et elementa scientiarum*, quas quidam *suppositiones*, quidam *subjectiones*, dicunt. dat. pl. ὑποθέσεσι. ab ὑποτίθημι.
Ὑπόθευ, *suggere, da consilium*, aor. 2. imperat. med. Dor. pro ὑπόθεσο, Ion. -εο, Att. -ου. ab eod.
Ὑποθεύσομαι, f. 1. m. verbi
Ὑποθέω, *cursu subeo*. Vide θέω, *curro*.
Ὑποθῆκαι, ων, αἱ, *præcepta, admonitiones*: ab
Ὑποθήκη, ης, ἡ, *suppositio, argumentum*; *pignus*; quod tam de *rebus immobilibus* quàm *mobilibus* dicitur. Salm. de modo usur. p. 595. ab ὑποτίθημι, *suppono*.
Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, *præceptum, admonitio*: ab eod.
Ὑποθήσομαι, *præcepta dabo*, f. 1. m. ab eod.
Ὑποθραύω, f. αύσω, *leviter vulnero*: ex ὑπὸ et θραύω.
Ὑποθυμάδες, ων, αἱ, Alcæus. Scribitur et ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.
Ὑποθυμιάομαι, -ῶμαι, præs. pass. et ὑποθυμιώμενος, η, ον, *suffitus*, part. præs. pass. ab
Ὑποθυμιάω, -ῶ, fut. άσω, *suffio, odores incendo*: ex ὑπὸ et θυμιάω, *suffio*.
Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, *coronæ de cervice pensiles*: à præced.
Ὑποθωπεύω, fut. εύσω, *adulor, subblandior*: ex ὑπὸ et θωπεύω, idem quod Th. θώπτω, *assentor*.
Ὑποθωρήσσω, f. ξω, *clam armo*. Ex ὑπὸ et θωρήσσω.
Ὑποιστέον, *ferre oportet, subeundum*: verbale ab ὑποφέρω, *suffero*. Th. φέρω, *fero*: fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Ὑποκαθίημι, *demitto, insidior*: ab ὑπὸ et καθίημι.
Ὑποκαθίστημι, *substituo*: ex ὑπὸ et καθίστημι.
Ὑποκαίω, *succendo*. Th. καίω, *uro*: fut. καύσω.
Ὑποκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est sub corde*. Th. καρδία, *cor*.
Ὑποκάτω, *sub*: præp. ex ὑπὸ et κάτω, *deorsum*.
Ὑποκάτωθεν, adv. *infernè*.
Ὑπόκειμαι, σαι, ται, *subjaceo, subjectus sum, constituor*: præs. part. ὑποκείμενος, η, ον, *subjectus, subtractus*: f. 1. med. ὑποκείσομαι, η, εται. Th. κεῖμαι, *jaceo*.
Ὑποκεντῶ, *suppungo, pungo*. Th. κεντέω, *pungo*.
Ὑποκινέω, -ῶ, fut. ήσω, *leviter moveo, labefacto*; *commoveo*: ex ὑπὸ et κινέω.
Ὑποκλέπτουσα, *abscondens*, præs. part. f. g. ab
Ὑποκλέπτω, *suffuror*; item *occulo, prætexo, fallo, dissimulo*. Th. κλέπτω, *furor*: f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. perf. med. κέκλοπα.
Ὑποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, *inclino*. Th. κλίνω, *reclino*: fut. νῶ. perf. κέκλικα.
Ὑποκλινόμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.
Ὑποκλονέω, f. ήσω, *subagito, turbo*. Ex ὑπὸ et κλονέω.
Ὑποκλοπέω, -ῶ, idem quod ὑποκλέπτω, quod vide.
Ὑποκλύζω, f. ύσω, *inundo, submergo*; *infundo*: ex ὑπὸ et κλύζω.
Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, *subluvies*, id est, *sordes quæ subtùs ex fundo luuntur*: à præc.
Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, *sumen subventrale*: qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, *venter*.
Ὑποκόλπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est in sinu*. Th. κόλπος, *sinus*.

Ὑποκορίζομαι, *subblandior, blandior;* (puto ferè ut κόρον vel κόρην, puellarem ætatem, blandis verbis solemus tractare;) *rem odiosam specioso nomine appello,* vel *minùs invidioso,* Xenoph. verò, Memorab. ii. 1. sect. 26, contrario sensu *turpiori* sc. et *invidioso* usus videtur, Ἡ δὲ, οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν· οἱ δὲ μισοῦντές με, ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσί με Κακίαν, *Illa vero, et amici mei, ait,* Felicitatem *me appellant; at qui oderunt obtrectando vocant* Ignaviam. Ubi tamen ΜΗ' ὑποκοριζόμενοι legendum. *Illi vero qui oderant,* NEUTIQUAM *blandientes* Infelicitatem *me vocant.* (Geminatione μὲ et μὴ, exulavit mox altera.) Locum respexit tum Damascius apud Phot. p.1032. tum Aristides, vol.II. p. 112. Ille: πολλοῖς προσέκρουσεν οὐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι, *multas offendit quod vitia coram verbis extenuare non posset.* Hic: Οὔτε τὰς κακίας ὑποκορίζεσθαι τῷ τῆς ἀρετῆς ὀνόματι, *nec vitiis virtutis titulo blandiri.* Toup. in Suid. in voce. ab ὑπὸ et κορίζομαι.

Ὑποκρέκω, fut. έξω, *resono, respondeo, ad gratiam assono; levem quendam sonum edo, qualis editur à cythara dum ejus fides ad numeros concinnantur:* ex ὑπὸ et κρέκω, *pectine* seu *radio pulso.*

Ὑποκρητηρίδιον, ου, τὸ, *basis crateris:* Herodot. 1. 46. Athen. v. 13. à κρητὴρ.

Ὑποκρίνομαι, *simulo, fingo; respondeo; interpretor, explico, judicium fero:* f. m. κρινοῦμαι. perf. pass. κέκριμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η. aor. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, *judico.*

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, *simulatio;* Angl. HYPOCRISY; *histrionis gestus; pronunciatio* seu *actio oratoris; responsio:* à præc.

Ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ, *simulator, HYPOCRITA;* Angl. HYPOCRITE; *histrio; conjector, interpres.* in voc. ὦ ὑποκριτά. ab ὑποκρίνομαι.

Ὑποκρύπτω, fut. ψω, *occultè condo, clanculùm repono;* item *dissimulo, celo, subticeo.* Th. κρύπτω, *abscondo.*

Ὑπόκρυφα, Poët. pro ὑποκρύφως, ἢ λαθραίως, *clam, occultè:* à præced.

Ὑπόκυκλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *subtus rotundus, aliquantùm rotundus.* Th. κύκλος, *circulus.*

Ὑποκυμαίνω, *fluctuo.* λόγος ὑποκυμαίνων, *oratio turgida,* Philost. de vita Sophist. in Aspasio, ut legi debet, pro λόγον ὑπομενοῦντα. Toup. in Suid. p. 101.

Ὑποκύομαι, f. ύσομαι, *gravida fio:* ex ὑπὸ et κύω.

Ὑποκύπτω, fut. ψω, *succumbo, submitto me alicui.* Th. κύπτω.

Ὑποκυσσαμένη, ης, ἡ, *prægnans, gravida facta,* a. 1. part. m. (gem. σ, metri gratiâ) verbi ὑποκύομαι.

Ὑπολάβῃς, 2. sing. a. 2. sub. et

Ὑπολαβὼν, όντος, in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολαῒς, ΐδος, ἡ, *curruca,* avis. qu. ὑπὸ τοὺς λᾶας, id est, *sub lapidibus,* vermiculos inquirens.

Ὑπολαμβάνω, *suscipio; excipio* sc. *insidiis,* &c. unde et *surripio; respondeo; excipio impetum hostis,* &c. *cohibeo, reprimo; suspicor, conjicio, puto:* f. m. λήψομαι. perf. ὑπείληφα. a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε. *suscepi.* a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, *excipiens,* seu *respondens.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Ὑπολαμπὲς, n. g. ab

Ὑπολαμπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *sublucidus:* ab

Ὑπολάμπω, fut. ψω, *subluceo, illucesco, luceo.* Th. λάμπω, *luceo.*

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, *residuum, reliquiæ:* à perf. pass. verbi

Ὑπολείπω, *relinquo, reliquum facio; deficio:* in med. *non solvo* sc. *totum quod debeo:* f. ψω. perf. ὑπολέλειφα. perf. pass. ὑπολέλειμμαι. a. 1. pass. ὑπελείφθην, *relictus sum.* perf. med. ὑπολέλοιπα. a. 2. med. ὑπελειπόμην. Th. λείπω, *linquo.*

Ὑπολειφθῆναι, aor. 1. inf. pass. ὑπολειφθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præced.

Ὑπολέλειπτο, pro ὑπελέλειπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo,* quod vide.

Ὑπολευκαίνω, *album reddo.* ὑπολευκαίνομαι, *albesco:* in 3. pl. ὑπολευκαίνονται. à λευκαίνω, *dealbo.* Th. λευκὸς, *albus.*

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, *vas,* quod τῷ ληνῷ, i. e. *torculari,* subjacet, et in quod mustum expressum defluit; item *lacus in torculari:* quod ex ὑπὸ, *sub,* et ληνὸς, οῦ, ὁ, *lacus torcularii preli.*

Ὑπόληψις, εως, ἡ, *susceptio; responsio; suspicio; opinio:* ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολίζων, compar. *aliquantò minor:* ab ὀλίζων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *minor.* Th. ὀλίγος, id.

Ὑπολιμπάνω, *relinquo; deficio;* id. cum ὑπολείπω.

Ὑπολογίζομαι, f. ίσομαι, *reputo;* item *excuso;* item *imputo:* ex ὑπὸ et λογίζομαι.

Ὑπόλοιπον, n. g. ab

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ ἢ ἡ, *reliquus, restans:* ab ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, *solutio:* ab

Ὑπολύω, *subter solvo,* de calceis dict. item *solvo, libero.* Th. λύω, *solvo:* f. σω.

ὙΠΟΛΩΐΣ, ΐδος, ἡ, *curruca,* avis.

Ὑπομαζοὶ, ῶν, οἱ, *loca quæ sunt sub mammis:* à μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma.*

Ὑπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω.

Ὑπομαργότερος, ου, *subinsanus.* Th. μάργος, ου, *insanus.*

Ὑπομάσσω, *subigo;* item *illino.* Theocr. Id. II. 59.

Ὑπομάσχαλον, *lateralium,* Glos. puto *laterale tegumentum sub* μασχάλῃ.

Ὑπόμαυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *obscurus, sublucidus:* à μαυρὸς, per Aphær. pro ἀμαυρὸς, οῦ, *obscurus, qui non bene videtur.*

Ὑπομείνας, αντος, aor. 1. part. act. et

Ὑπομεμενηκότα, acc. sing. perf. part. act. ab ὑπομενέω, ὑπομένω vel ὑπομονέω.

Ὑπομένω, *sustineo, tolero, exspecto, perfero:* cum acc. sine casu, *persevero:* f. μενῶ. perf. μεμένηκα. perf. part. act. μεμενηκὼς, ότος. a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, *remansi;* it. cum acc. *sustinui.* perf. med. ὑπομέμονα. Th. μένω, *maneo.*

Ὑπομιμνάσκω, Dor. pro

Ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco:* præs. imperat. μίμνησκε, -έτω, *suggere.* 2. sing. præs. sub. μιμνήσκῃς. f. μνήσω. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε. a. 1. inf. act. μνῆσαι. perf. ind. act. μέμνηκα. perf. pass. μέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην. ex ὑπὸ et μιμνήσκω, idem quod Th. μνάομαι, *recordor, commemoro:* f. μνήσομαι.

Ὑπομνάομαι, -ῶμαι, *clam ambio nuptias, fœminam ad adulterium pellicio:* ex ὑπὸ et μνάομαι.

Ὑπόμνημᾰ, ἄτος, τὸ, *admonitio, monumentum:* ex præced.

Ὑπομνημᾰτίζω, *monumentis mando; commentor; peto, rogo:* f. ἴσω. perf. -τῐκᾰ. pass. -μᾰ́τισμαι. à præc.

Ὑπομνημᾰτισμὸς, ῦ, ὁ, *decretum, commentum, commentarium:* à præc.

Ὑπομνημᾰτογρᾰ́φος, ε, ὁ, *commentariorum scriptor.*

Ὑπομνῆσαι, *in mentem revocare,* aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπόμνησῐς, εως, ἡ, *recordatio, commonefactio:* ab eod. verbo.

Ὑπομνήσω, f. 1. ind. act. ab eod.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, *patientia, tolerantia, exspectatio:* ab ὑπομένω, quod vide.

Ὑπόμυξῐς, τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, *cartilago,* Gl. quia ὑπὸ μύξῃ.

Ὑπονέμομαι, *depascor; defraudo, decipio.* ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντιες Αἴθ' ὑπονέμονται γυναῖκας μωράς. Epicharmus Siculus apud Poll. ix. 82. à νέμω.

Ὑπονήῐος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sub Neio situs:* ex ὑπὸ et Νήϊος.

Ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor, opinor:* imperf. act. ὑπενόεον, -εν. perf. νενόηκᾰ. ex ὑπὸ et νοέω, *intelligo.* Th. νόος, -ῦς, ἡ, *mens, animus.*

Ὑπονόημᾰ, ἄτος, τὸ, *conceptus, suspicio.*

Ὑπονοθεύω, fut. εύσω, *adultero, decipio.*

Ὑπόνοιᾰ, ᾱς, ἡ, *suspicio.* Th. νόος.

Ὑπόνομος, ε, ὁ ϗ ἡ, propriè *occultè depascens; cuniculosus.* subst. *cloaca, cuniculus.* ex ὑπὸ et νέμω, *depasco.*

Ὑπονύσσω, *stimulos subdo; pungo; vexo:* ex ὑπὸ et νύσσω. f. ξω. perf. ὑπονένυχα.

Ὑποπεπτηῶτες, *perculsi,* perf. part. act. nom. plur. verbi ὑποπτήσσω, quod à πτήσσω, *expavesco:* f. ξω. perf. πέπτηχα. perf. part. act. πεπτηχὼς, et per Crasin Ion. πεπτηὼς, ότος, et in pl. οἱ πεπτηότες, et Ectasi Poëticâ πεπτηῶτες. Th. πτοέω, *terrefacio.*

Ὑποπερκάζω, f. ᾰ́σω, *paulatim nigresco, paulatim maturesco:* ex ὑπὸ et περκάζω.

Ὑποπετάννῡμῐ, f. πετᾰ́σω, Ep. part. aor. 1. ὑποπετάσσᾱς, *substerno:* ex ὑπὸ et πετάννυμι.

Ὑπόπετρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *saxosus.* Th. πέτρα.

Ὑποπῐ́ζω, fut. ίσω, et -άζω, fut. -ᾰ́σω, *exprimo, elido; castigo:* à πιέζω, *digitis premo, premo.*

Ὑποπῑ́νω, *temerè subbibo, plusculùm* vel *largiùs bibo:* ex ὑπὸ et πίνω.

Ὑποπίπτω, *decido, me submitto.* Th. πίπτω, *cado:* f. 2. m. πεσῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑπόπλᾰκος, et ὑποπλᾰ́κῐος, ε, ὁ ϗ ἡ, *planitiei subjacens,* id est, *planus, campestris:* à πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula, planities.* Th. πλατὺς, *latus.*

Ὑπόπλεος, ε, ὁ ϗ ἡ, *plenus:* ex ὑπὸ et πλέος.

Ὑποπλέω, *subnavigo, sublego:* f. εύσω. a. 1. ὑπέπλευσᾰ. Th. πλέω, *navigo:* f. εύσω.

Ὑποπνεύσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab

Ὑποπνέω, *aliquantùm spiro, adspiro:* f. εύσω. perf. ὑποπέπνευκᾰ. a. 1. ὑπέπνευσᾰ. Th. πνέω, *spiro.*

Ὑποπόδῐον, ε, τὸ, *scabellum:* q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, *sub pedibus.* Th. πῦς, *pes.*

Ὑποποιέω, -ῶ, et έομαι, -ῦμαι, *acquiro, comparo, concilio;* item *simulo:* ex ὑπὸ et ποιέω.

Ὑπόπορτῐς, ῐος, ἡ, *vacca vitulos habens; quæ liberos habet:* à πόρτις, ιος, ἡ, *vitula.*

Ὑποπρήθω, *succendo.* Th. πρήθω, *incendo.*

Ὑπόπτερος, ε, ὁ ϗ ἡ, *alatus.* Th. πτέρον, *ala.*

Ὑποπτεύησῐ, Dor. pro ὑποπτεύει, *suspicatur,* 3. sing. præs. ind. act. et

Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præs. ab

Ὑποπτεύω, *suspicor; observo:* ex ὑπὸ et inus. ὀπτεύω, *inspicio.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑποπτήσσω, f. ήξω, *verecundus sum, revereor:* ex ὑπὸ et πτήσσω.

Ὕποπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *suspectus:* ab eod.

Ὑπόπτωσῐς, εως, ἡ, *casus; humiliatio:* ab ὑποπίπτω, q. v.

Ὑπόρνῡμῐ, f. όρσω, aor. 1. ὑπῶρσᾰ, aor. 2. ὑπώρορον. perf. ὑπώρορᾰ. plusq. ὑπορώρειν, *excito, incito, urgeo;* in perf. et plusq. *excitor:* ex ὑπὸ et ὄρνυμι.

Ὑποῤῥάπτω, *consuo, compono;* f. ψω. perf. ὑπέῤῥᾰφᾰ. ex ὑπὸ et ῥάπτω.

Ὑπόῤῥηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *agnum sub se habens:* ex ὑπὸ et ἀρήν.

Ὑπόῤῥῑνον, ε, τὸ, *barba, quæ sub naribus nascitur:* Lat. *mustax.* Th. ῥὶν, ἡ, *nasus.*

Ὑπόρχημᾰ, ἄτος, τὸ, *cantilena, quæ saltantibus accinitur.* Hymni Apollinares sic dicti. Spanh. de Nummis, vol. ii. p. 523.

Ὑποσαίνω, f. ᾰνῶ, *subadulor:* ex ὑπὸ et σαίνω.

Ὑποσεισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab

Ὑποσείω, *succutio, concutio.* Th. σείω, *quatio, moveo.*

Ὑποσευόμενος, ε, *irruens,* præs. part. pass. ab

Ὑποσεύω, *irruo:* à σεύω, *agito.* Th. σείω, idem.

Ὑποσημαίνω, *subsignifico, indico; præsignifico:* f. ᾰνῶ. perf. σεσήμαγκᾰ.

Ὑποσημειόω, -ῶ, fut. ώσω, *notis excipio:* ex ὑπὸ et σημειόω, *insignio.*

Ὑποσημείωσῐς, ἡ, *præcepta per notas ex ore docentis excerpta:* à perf. pass. verbi præc.

Ὑποσκάπτω, *suffodio:* f. ψω. perf. ὑπέσκᾰφᾰ.

Ὑποσκεδάζω, *dissipo.*

Ὑποσκελίζω, f. ῐ́σω, *supplanto; decipio:* à σκέλος.

Ὑποσκέλισμᾰ, ἄτος, τὸ, *ruina, lapsus:* à præc.

Ὑποσκελισμὸς, ῦ, ὁ, *supplantatio:* ab eod.

Ὑποσπᾰ́ω, f. ᾰ́σω, *divello, subtraho:* ex σπάω, *traho.*

Ὑποσταίην, ης, η, *permitterem,* a. 2. opt. act. et

Ὑποστᾱ̀ς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίστημι, *subjicio, substituo.* Th. ἵστημι, *sto:* fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ὑποστᾱ́σαντες, *supponentes,* Dor. pro ὑποστήσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab eod.

Ὑπόστᾰσῐς, εως, ἡ, *subsistentia, res naturâ et reverà subsistens, substantia et persona;* item *animi præsentia, audacia, fiducia;* etiam *contumacia, obstinatio; insidiæ; rebellio, defectio;* item *fæx subsidens, sedimentum, crassamen; compages;* item *statio, castra,* 1 Reg. xiii. 23. ab ὑφίσταμαι, *subsisto:* ab eod. th.

Ὑποστᾰχῠ́ομαι, 3. sing. præs. opt. ὑποστᾰχῠ́ωτο pro ὑποσταχύοιτο, *augeor in modum spiciferarum plantarum, cresco:* ex ὑπὸ et στάχυς.

Ὑποστέλλω, *contraho, subtraho, subduco:* in pass. *contrahor* impr. *tristitiâ, dolore, metû;* unde, sicut et in med. *subduco me, desero signa* vel *partes, prævaricor, reformido, refugio, occulto me; dissimulo:* imperf. ὑπέστελλον, ες, ε. f. -στε-

λῶ. perf. ὑπέσαλκα. a. 1. ὑπέσειλα. a. 1. m. ὑπεσειλάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. ὑποσείλωμαι, η, ηται. perf. med. ὑπέσολα. Th. σέλλω, mitto.

Ὑποσενᾰχίζω, f. ίσω, id. quod ὑποσοναχίζω.

Ὑπόσημᾰ, ατος, τὸ, *fulcrum:* et

Ὑποσῆναι, a. 2. infin. act. et

Ὑποσήσομαι, η, εται, f. 1. m. verbi ὑφίσημι. Th. ἵσημι, *statuo:* f. σήσω.

Ὑποσήριγμᾰ, ατος, τὸ, *fulcrum:* ab

Ὑποσηρίζω, *suffulcio:* fut. ίξω. ex ὑπὸ et σηρίζω, *statuo.*

Ὑποσήτω, *subjiciatur,* 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi ὑφίσημι.

Ὑποσολὴ, ῆς, ἡ, *contractio animi, timiditas; fuga, desertio; dissimulatio, remissio in agendo, prævaricatio:* ab ὑποσέλλω, quod vide.

Ὑποσονᾰχίζω, *subingemisco:* à σοναχίζω, id. q. σένω, *ingemisco:* q. ex th. σένος, *angustus.*

Ὑποσορέννῡμῐ, f. σορέσω, inf. aor. 1. ὑποσορέσαι, *substerno, subjicio:* ex ὑπὸ et σορέννυμι.

Ὑποσρᾰ́τηγος, ȣ, ὁ, *dux secundarum partium.*

Ὑποσρέφω, *converto, averto, reduco et reverti facio; pedem refero,* impr. in med. *revertor; recedo:* præs. imperat. ὑπόσρεφε, -έτω. imperf. ὑπέσρεφον, ες, ε. fut. ψω. a. 1. ὑπέσρεψᾰ, ας, ε. a. 1. infin. act. ὑποσρέψαι. aor. 1. part. act. ὑποσρέψας, ασα, αν. Th. σρέφω, *verto.*

Ὑποσροφὴ, ῆς, ἡ, *reditus, conversio:* ab ὑποσρέφω, quod vide.

Ὑποσρωννῠ́ω, vel -ῡμῐ, *substerno:* imperf. ὑπεσρώννῠον, ες, ε. f. ώσω. perf. ὑπέσρωκᾰ. a. 1. ὑπέσρωσᾰ. præs. part. pass. ὑποσρωννῠ́μενος, η, ον, *substratus.* ex ὑπὸ et σρωννύω, idem quod th. σορέω, *sterno:* fut. έσω.

Ὑποσρώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi præced.

Ὑποσχάζω, f. άσω, *subverto:* ex ὑπὸ et σχάζω.

Ὑποσχέθω, idem quod ὑπέχω, *porrigo, sublus teneo,* &c. Th. ἔχω, *habeo.*

Ὑπόσχεο, *promitte,* Ion. pro ὑπόσχȣ, a. 2. imperat. med. verbi ὑπισχνέομαι, *promitto:* f. m. ήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2. m. ὑπεσχόμην. quod ab ὑπίσχομαι, idem; hoc ab ὑπέχω, *suppono, sustineo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ὑπόσχεσῐς, εως, ἡ, *promissio, repromissio, promissum; professio.* ab ὑπίσχομαι. Vide præced.

Ὑποσχήσομαι, f. 1. m. verbi ὑπισχνέομαι. Vide in eod.

Ὑποσχόμενος, *pollicitus,* a. 2. part. med. verbi ejusd.

Ὑποσχὼν, *submittens,* aor. 2. part. act. verbi ὑπέχω, quod vide. Th. ἔχω, *habeo:* a. 2. ἔσχον.

Ὑποτᾰγὴ, ῆς, ἡ, *subjectio;* ab ὑποτάσσω, quod vide: sed

Ὑποτᾰγῇ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. et

Ὑποτᾰ́γηθῐ, a. 2. imperat. pass. et

Ὑποτᾰγήσομαι, f. 2. pass. ab ὑποτάσσω, quod vide.

Ὑποτάμνειν, Ion. pro ὑποτέμνειν, *succidere.* Th. τέμνω.

Ὑποτᾰνῠ́ω, f. ύσω, *subtendo, subter protendo* seu *extendo:* ex ὑπὸ et τανύω.

Ὑποταρβέω, f. ήσω, *paveo, timeo, trepido:* ex ὑπὸ et ταρβέω.

Ὑποταρτᾰ́ριοι, *sub Tartarum detrusi.* Th. Τάρταρος, ȣ, ὁ, *Tartarus.*

Ὑποτάσσω, vel -ττω, *subdo, subjicio, subjugo, subigo, in potestatem redigo:* f. ξω. perf. -τέτᾰχᾰ. a. 1. ὑπέταξᾰ. a. 1. inf. act. -τάξαι. a. 1. part. act. -τάξας, αντος. præs. pass. -τάσσομαι, vel -ττομαι, *subjicior, pareo.* perf. pass. -τέταγμαι, ξαι, κται, *subjectus sum.* a. 2. ind. pass. ὑπετᾰ́γην, ης, η. a. 2. imperat. pass. -τᾰ́γηθῐ, ήσω, et in 2. pl. -τᾰ́γητε, *parete.* a. 2. sub. pass. -τᾰγῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. -τᾰγεὶς, έντος, *subjectus.* f. 2. pass. -τᾰγήσομαι, η, εται, *subjiciar.* perf. med. -τέτᾰγᾰ. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.*

Ὑποτείνω, f. ενῶ, *subtendo; subjicio; suggero:* in med. *disputando interrogo, disputando propono.* Th. τείνω.

Ὑποτελέω, f. έσω, *persolvo tributum.* Th. τέλος, *vectigal.*

Ὑποτέμνω, *succido, subtus seco, præcido.* Th. τέμνω, *seco:* f. μῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα.

Ὑποτῐ́θημῐ, *suppono, subjicio; suppedito; principia pono; oppignero; propono:* in med. *moneo, edoceo; pono, statuo:* f. θήσω. perf. τέθεικᾰ. a. 1. ὑπέθηκᾰ, ας, ε· et in 3. pl. ὑπέθηκᾰν. præs. m. ὑποτῐ́θεμαι, σαι, ται, *subjicio.* præs. part. m. vel pass. τιθέμενος, η, ον. a. 2. part. m. θέμενος. Th. τίθημι, *pono.*

Ὑποτῑμᾰ́ω, -ῶ, fut. ήσω, *supra modum honoro; item litem mihi æstimo contra actorem:* ex ὑπὸ et τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem.

Ὑποτίτθῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui adhuc è mammillâ pendet et lactat:* à τιτθός.

Ὑποτοπέω, Ion. pro ὑποπτεύω, *suspicor,* q. v.

Ὑποτρέμω, *paulùlum tremo, subtremo:* ex ὑπὸ et τρέμω.

Ὑποτρέχω, *currens subeo; cursu comprehendo, fugientem prehendo; cursu suffugio, suffugio; subeo; in mentem venio, succurro, subrepo, insinuo me:* f. θρέξω. a. 2. ὑπέδρᾰμον, ες, ε. a. 2. part. ὑποδρᾰμὼν, όντος. Th. τρέχω, *curro.*

Ὑποτρέω, *perterrefacio.* Th. τρέω, *tremo.*

Ὑποτρομέεσκον, Ion. imperf. à seq.

Ὑποτρομέω, *tremore succutior:* à τρομέω, *tremo.*

Ὑπότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rediens, redux.* Th. τρέπω, *verto:* fut. ψω. perf. med. τέτροπα.

Ὑποτρόχᾰλᾰ, adv. *rotundè:* à seq.

Ὑποτρόχᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rotundus:* à seq.

Ὑποτροχᾰ́ω, Poët. pro ὑποτρέχω, *infra curro.* Th. τρέχω.

Ὑποτυγχᾰ́νω, fut. ὑποτεύξομαι, *protinùs appositéque respondeo;* simpl. *respondeo:* ex ὑπὸ et τυγχάνω.

Ὑποτῠπόω, -ῶ, f. ώσω, *informo, delineo; oculis subjicio.* in med. *speciem rei vel alteri propono, vel animo verso et effingo.* ex ὑπὸ et τυπόω.

Ὑποτύπτω, *suffringo.* Th. τύπτω.

Ὑποτῠ́πωσῐς, εως, ἡ, *exemplar;* figura rhetorica: ab ὑποτυπόω, *delineo.*

Ὑποτῠχȣ̃σᾰ, *quæ scitè respondit,* a. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, *appositè respondeo.*

Ὕπȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *subdolus,* q. *sub cicatrice latens:* ab ὑπὸ et ȣ̓λὴ, *cicatrix.*

Ὑπȣρᾰ́νιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui sub cœlo est;* item *cœlestis.* Th. ȣ̓ρανὸς, ȣ̃, ὁ, *cœlum.*

Ὑπȣργέω, -ῶ, f. ήσω, *operam navo, adjuvo, inservio.* ab ὑπȣργός.

Ὑπȣ́ργημᾰ, ατος, τὸ, *ministerium:* à præc.

Ὑπȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *adjutor, minister:* cujus ὑπ' ἄλλȣ ἔργον.

Ὑποφαίνεσθαι, præs. infin. pass. ab

Ὑποφαίνομαι, *declaro, subostendo.* Th. φαίνω, *ostendo:* fut. φανῶ. perf. πέφαγκα.

Ὑποφᾶτὶς, ῖος, ἡ, Poët. et Dor. pro ὑποφῆτις, *subvates, vatis alicujus ministra; interpres, antistita.* vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσὶς, ιος, ἡ, *sublucida lux,* q. d. *sublucentia; hiatus per quem transitus patet luci.* Valla apud Herodot. exponit *ad auroram,* unde legendum esset ὑπὸ φαῦσιν. Th. φάω, *luceo.*

Ὑποφέρω, *suffero, sustineo; aufero; submitto; fallo vestigium; subduco; exprobro; tributum pendo.* pass. *recido, incido; labor; ruo in deterius; non firmiter sto; auferor; eximor, absum.* f. -οίσω. a. 1. ὑπήνεγκᾰ. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero.*

Ὑποφεύγω, f. ξω, *clam effugio, subterfugio, perfugio:* ex ὑπὸ et φεύγω.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, *subvates,* i. e. qui ab alio oraculum acceptum promit; item *propheta* ipse, *vates, sacerdos; interpres Poëtarum: explanator divinarum rerum.* à φημὶ, seu φάω, *dico.*

Ὑποφήτωρ, ορος, ὁ, *qui suggerit:* ab eodem.

Ὑποφθᾰ́μενος, *præveniens,* a. 2. part. m. verbi

Ὑποφθᾰ́νω, *prævenio.* Th. φθάνω, idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Ὑποφθᾱ̀ς, a. 2. part. act. verbi præced.

Ὑποφοίνῐον, ου, τὸ, *cædis præmium.* Aristid. vol. II. p. 436. et apud Suidam. à φόνος.

Ὑπόφορος, ου, ὁ, *tributarius:* ab ὑποφέρω.

Ὑποχαίρω, *latenter et in sinu gaudeo;* item simpl. *gaudeo:* ex ὑπὸ et χαίρω.

Ὑποχείριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in potestatem redactus:* ex ὑπὸ et χεὶρ, ἡ, *manus.*

Ὑπόχευμᾰ, ατος, τὸ, *liquor, humor:* idem ac χυμός. Th. χέω, *fundo.*

Ὑποχέω, -ῶ, aor. 1. ὑπέχευᾰ, *suffundo, substerno:* ex ὑπὸ et χέω.

Ὕποχος, *subjectus.* πάντα τοῖς Θεοῖς ὕποχα, *omnia Diis subjecta sunt.* Xenoph. de Cyri Exped. l. ii. p. 153. Hutch. 8vo. ab ὑπὸ et ἔχω.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, *debitor.* Th. χρέος.

Ὑποχρῑ́εσθαι, inf. pass. verbi

Ὑποχρῑ́ω, *lino, pingo:* ex χρίω, idem.

Ὑποχῦτὴρ, ῆρος, ὁ, *vas quo lychno oleum adfundunt:* ex χύω, *fundo.*

Ὑποχωρέω, *secedo, clam me subduco:* f. ήσω. perf. κεχώρηκᾰ. a. 1. ὑπεχώρησᾰ, ας, ε. Th. χωρέω, *eo, accedo.*

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aliquid arenæ habens mistum, arenosus,* Epith. *terræ.* Th. ψάμμος, *arena.*

Ὑποψῑ́ᾰ, ας, ἡ, *suspicio; opinio.* gen. pl. -ψιῶν. à seq.

Ὑπόψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *suspectus:* ex ὑπὸ et ὄψις.

Ὑπτῐάζω, *resupino:* ex

ὙΠΤῘΟΣ, ῐ́ᾰ, ῐον, *supinus, resupinus:* q. ab ὑπό.

Ὑπωλένῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sub ulnis gestari solet.* Th. ὠλένη, ἡ, *ulna.*

Ὑπώπῐᾰ, scil. καθ', ab ὑπώπιον, *aspectus:* q. d. *suboculare, pars quæ subjacet oculis;* item *suggillatio sub oculo orta ex ictu:* per Metaph. *infamia.* Auli filius ita se gerit, ut ejus consulatus non consulatus sit, sed Magni nostri ὑπώπιον. Cic. ad Att. i. 20. ab ὤψ, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑπωπῐάζω, *plagis contundo, domo, validis ictibus subjicio reluctantem:* fut. ᾰ́σω. perf. ὑπωπῐ́ᾰκᾰ. ab

Ὑπώπῐον, ου, τό· vide ὑπώπια.

Ὑπώρειᾰ, ας, ἡ, *ima montis pars, pes montis:* ex ὑπὸ et ὄρος, εος, τὸ, *mons,* Dor. ὦρος.

Ὑπωρόφῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sub tecto seu camerâ est, domesticus:* ab ὑπὸ et ὀροφὴ, *contignatio.* Th. ἐρέφω, *tego, tectum impono.*

Ὕραξ, *SOREX, mus:* à suillo rostro. ab ὗς, *sus, porcus.* Th. σῦς, idem.

Ὕρῐον, *favus; examinis opus:* ab

ὙΡΟΝ, ου, τὸ, *examen.*

Ὑῤῥὶς, *sporta:* ab εἴρω, quia aliquid à viminibus *nexum* seu *plexum.*

Ὑῤῥισσὸς, οῦ, ὁ, *vas vimineum:* à præced.

Ὑρτὴρ, *ollæ operculum:* quia ollæ ἐνείρεται, *inseritur:* ab εἴρω, *insero.*

ὙΡΧΗ, ης, ἡ, *instrumentum in quo nautæ onera bajulant; vas fictile.* Sed

Ὑρχὴ, ῆς, ἡ, *porca* seu *porcus fœmina.*

Ὗς, ὑὸς, ὁ ϗ ἡ, *sus, porcus, -a.* Th. σῦς, id.

ὙΣΓῙΝΟΝ, ου, τὸ, *plantæ species.*

Ὕσδος, pro ὄζος, *ramus,* Sapph. ed. Commelin. p. 23. et Hermogen. περὶ Ἰδ. τομ. B. C. περὶ γλυκυτ. Nam υ apud Dores recentiores pro ο, ut ὄνυμα pro ὄνομα. Loco υ Iones vetustissimi utebantur ο. Reynolds, Hist. Græc. et Lat. lit. c. xvi.

Ὕσδω, pro ὄσδω, id est ὄζω, *oleo:* Æol. In Sapphûs carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μαλίνων. Vel leg. ὄσδων, Dor. pro ὄζειν, vel ὕσδων.

Ὑσθῆναι, *pluviâ madefactum esse,* aor. 1. inf. pass. ab ὕω, *pluo:* f. ὕσω. a. 1. pass. ὕσθην.

Ὕσῐον, ου, τὸ, *vimen:* ab ὕω, *pluo.*

Ὑσιοπλόκος, *vietor:* à præc.

Ὕσκα, *lignum quo quis accenditur:* q. *fomes ignis.*

Ὑσμῑ́νη, ης, ἡ, *pugna:* ab ὑπομένω, *sustineo.* Th. μένω, *maneo.*

Ὑσμῑ́νηνδε, adv. pro εἰς ὑσμίνην, *ad pugnam, in prælium.*

Ὑσμῖνι, Il. ϐ. ver. 163. pro ὑσμίνῃ, per Metaplasm. dat sing. præced.

Ὕσπλαγξ, Dor. pro

Ὕσπληγξ, *scutica;* quâ ὕες et alia animalia πλήσσονται· *sonus scuticæ vibratæ;* et nominatim *is, quo cursoribus in stadio signum cursûs datur; tum carceres,* unde dimissi incipiunt; item *laquei genus, quo aves capiuntur.*

Ὕσσᾰκος, ὕσᾰκος, vel ὕσαξ, *paxillus corneus.* Hesych. an à seq.?

ὙΣΣῸΣ, οῦ, ὁ, *verutum, pilum, Romanarum legionum jaculum.*

Ὕσσωπος, ου, ἡ, *HYSSOPUS,* Angl. HYSSOP: dicitur ut ὕσσωπον, ου, τό. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὕστᾰτᾰ, *postrema,* nom. pl. n. g. ab ὕστατος.

Ὑστᾰ́τῐον, adv. *tandem, postremò:* ab

Ὑστᾰ́τῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, idem quod

Ὕστᾰτος, ᾰ́τη, ᾰτον, *postremus, ultimus; novissimus, imus:* superl. ab ὕστερος, *posterior.*

Ὑστέρᾱ, ας, ἡ, *vulva, uterus.*

Ὑστεραῖος, αίᾰ, αῖον, *postriduanus.* τῇ ὑστεραίᾳ, *postridie.* ab ὕστερος.

Ὑστερέω, -ῶ, *sum posterior; careo, desum:* in 3. pl. ὑστεροῦσῐ. f. 1. ήσω. perf. ὑστέρηκᾰ. a. 1. ὑστέρησᾰ, *defeci, inferior fui:* a. 1. part. f. g. ὑστερήσᾱσᾰ, ης, ἡ. præs. pass. ὑστερέομαι, -οῦμαι,

deficior, destituor: perf. pass. ὑςέρημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑςερήθην, *egui*. παιδὸς ὑςερήσομαι, Eurip. Iph. in Aul. 1203. *privabor filiâ meâ.* At verò Attici dicunt ςερήσομαι, vel ἀποςερήσομαι, quod ferè hinc restituendum. Ὑςερεῖσθαι τῆς δόξης, *defici gloriâ*, Rom. iii. 23, proprie dicitur de iis qui in cursûs certamine, deficientibus viribus, relinquuntur à tergo. Markl. ad locum Euripidis. Th. ὕςερος, *posterior.* undè et

Ὑςέρημα, ατος, τὸ, *penuria, defectus, inopia*: in pl. ὑςερήματα, ων, τὰ, *reliquiæ*: à præced.

Ὑςέρησις, εως, ἡ, *inopia, egestas*: ab eod.

Ὑςερίζω, f. ίσω, idem cum ὑςερέω, *sum posterior*; item *tardo, cunctor, destituor, deficior, superor; vincor*: ab ὕςερος.

Ὕςερον, adv. *pòst, posteà, posteriore loco, deindè*; item *seriùs, tardiùs; deinceps, posthàc; postquàm.* οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἀπέςειλεν Ἱερεμίας—εἰς Βαβυλῶνα—ὕςερον ἐξελθόντος Ἰεχονίου—ἐξ Ἱερουσαλὴμ, Jerem. xxix. 2. *verba quæ misit Jeremias in Babylonem, postquam egressus est Jechonias ex Jerusalem*: subintellige ἀπὸ, ut πρὸ post πρῶτον. Vid. Perizon. orbis terrarum descriptio, p. 965. à seq.

ὙΣΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, *posterior; serior; sequens, secundus; inferior, posthabendus; proximus, proximè futurus* vel *venturus.*

Ὑςεροφημία, ίας, ἡ, *fama apud posteros*: ex ὕςερος et φήμη.

Ὕςριξ, χος, ἡ, *HYSTRIX*, *suis pilos* aut *porcinas setas habens*, erinacei genus: est et *flagrum ex corio adhuc setis suis munito*: ex ὗς et θρίξ.

Ὕτνον, *tuber.* vide suprà, ὕδνον.

Ὑφ', pro ὑπὸ, *sub*, &c.

Ὑφάγεο, Dor. pro ὑφηγοῦ, *clam duc*, præs. imperat. ab ὑφηγέομαι. Th. ἡγέομαι, *duco.*

Ὑφαίνεσκον, Ion. imperf. verbi ὑφαίνω.

Ὑφαίνω, *texo; struo; solerter excogito*, impr. *dolos.* imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ανῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφαμμαι, et Att. ὕφασμαι. Th. ὑφάω.

Ὑφαιρέω, -ῶ, fut. ήσω, *subtraho, aufero.* ex ὑπὸ et αἱρέω, f. ήσω. perf. ῄρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑφαιρέμενος, præs. part. pass. verbi præc.

Ὕφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sub mari latens, qui est intra mare.* Metaph. *subdolus.* ὕφαλος, sc. πέτρα, *petra* vel *saxum latens*, nempe ὑφ' ἁλὶ, *sub mari.*

Ὑφάντης, ου, ὁ, *textor*: et

Ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, *textus, a, um*: ab ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

Ὑφάπτω, *accendo, succendo*: f. ψω. perf. ὑφῆφα. Th. ἅπτω, *accendo.*

Ὑφαρπάζω, fut. άσω, *surripio, clam rapio*: ex ὑπὸ et ἁρπάζω.

Ὕφασμα, ατος, τὸ, *textura, tela, pannus*: ab ὑφαίνω, *texo.*

ὙΦΑ'Ω, -ῶ, *texo.*

ὙΦΕ'ΑΡ, έαρος, τὸ, *viscus*, ex abiete; quia potest salvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, *tolli.*

Ὑφεῖμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, *remitto.*

Ὑφειμένος, perf. part. pass. ejusd. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ὑφεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. act. ab ὑφίημι.

Ὑφέλκω, f. ξω, *subtraho, subduco*: ex ὑπὸ et ἕλκω.

Ὑφελοίατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio*: fut. ήσω. perf. ῄρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑφελοῖσα, ας, ἡ, Dor. pro ὑφελοῦσα, ης, ἡ, *quæ subtraxit* ac *evulsit*, a. 2. part. act. f. g. præced.

Ὑφελόμενος, a. 2. part. med. ejusd.

Ὑφὲν, *unà, simul.* scr. etiam ὑφ' ἕν.

Ὑφέντες, *demittentes*, nom. pl. a. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ὑφέξει, 3. sing. f. 1. act. verbi ὑπέχω, *sustineo*: fut. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo.*

Ὑφέρπω, fut. ψω, *subrepo*: ex ὑπὸ et ἕρπω.

Ὕφεσθε, 2. pl. a. 2. med. verbi ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*: a. 2. m. ἕμην.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura.* Th. ὑφάω.

Ὑφηγέομαι, οῦμαι, *præeo, incipio*; item *hortor, suadeo; dicto, doceo; præsum; clam duco.* Th. ἡγέομαι, *duco*: f. m. ήσομαι. perf. ἥγημαι.

Ὑφηγητὴς, οῦ, ὁ, *interpres, propheta*: à præced.

Ὑφῆκα, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ὑφίημι.

Ὕφηνα, *texui*, a. 1. ind. act. et

Ὑφῆναι, a. 1. inf. act. et

Ὑφηνάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ὑφαίνω, id. quod ὑφάω, *texo.*

Ὑφηνίοχος, ου, ὁ, *administer aurigæ, auriga*; ex ὑπὸ et ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: quod ex ἡνία, ας, ἡ, *habena*, et ἔχω, *habeo.*

Ὑφηρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero*: f. ήσω. perf. ὑφῄρηκα. aor. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, *capio.*

Ὑφήσσων, *aliquantò minor et junior*: ab ὑπὸ et ἥττων vel ἥσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *minor.*

Ὑφήφασται, *subtextus est*, 3. sing. perf. pass. Att. redupl. verbi ὑφάω, *texo*: perf. act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφασμαι, et Att. redupl. ὑφήφασμαι, substituto η pro υ.

Ὑφίημι, f. ήσω, *submitto*: ex ὑπὸ et ἵημι.

Ὑφίητι, Dor. pro ὑφίησι. 3. sing. præs. ind. verbi præc.

Ὑφίςημι, *suppono, subjicio, substituo; propono*: in a. 2. et præt. neutraliter dicitur, *subeo, succedo, sustineo, suscipio; recipio, polliceor.* ὑφίςαμαι, pass. *supponor, sufficior; excipio impetum; tolero, perfero*, in med. etiam *subsideo, demergor; occultè sto; digredior; puto, arbitror; polliceor, recipio.* ex ὑπὸ et ἵςημι.

Ὑφορᾶσθαι, *suspicari*, præs. inf. pass. verbi seq.

Ὑφοράω, -ῶ, et ὑφοράομαι, -ῶμαι, *suspicor, suspectum habeo; suspicio, reformido, vereor.*

Ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, *subulcus, qui sues pascit*: ex ὗς, *sus*, et φέρβω, *pasco.*

Ὕφος, εος, τὸ, *tela, textura.* Th. ὑφάω.

Ὑφόωσιν, *texunt*, 3. plur. præs. ind. act. Poët. Pleonasmo pro ὑφῶσιν, verbi ὑφάω, *texo.*

Ὑφύφασται, vide ὑφήφασται.

Ὑψαγόρας, ου, ὁ, Poët. pro ὑψηγόρης.

Ὑψαυχεῖ, *inflat*, 3. sing. præs. ind. ab ὑψαυχέω.

Ὑψαυχενέω, -ῶ, f. ήσω, *cervicem effero*: Metaph. de hominibus superbis: ab ὑψαύχην.

Ὑψαυχέω, idem. ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et αὐχέω, *glorior.*

Ὑψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, *alticervix; superbus*: ab ὑπὸ et αὐχήν.

Ὑψερεφὴς, et ὑψηρεφὴς, et ὑψιρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *altum tectum habens; altus*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et ἐρέφω, *tego.*

Ὑψηγόρας vel ὑψηγόρης, ου, ὁ, et apud Poëtas ὑψαγόρας aut

ὑψαγόρης, *altiloquus:* ex ὕψος et ἀγορεύω.
Ὑψηγορί'ᾰ, ί'ᾱς, ἡ, *altiloquentia:* ex iisdem.
Ὑψηλῆσῐ, *altis*, dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς. ab ὑψηλός.
Ὑψηλοκάρδιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *arrogans:* q. d. ὑψηλῆς καρδίας ὢν, *qui est alto corde.*
Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *altus, a, um: sublimis, e:* hinc
Ὑψηλότερος, έρᾱ, ερον, compar. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo.*
Ὑψηλοφρονέω, -ῶ, *animo efferor:* præs. imperat. ὑψηλοφρόνεε, -ει, έετο, -είτω. f. ήσω. perf. ὑψηλοπεφρόνηκᾰ. ab
Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *qui est mente elatâ:* ab ὑψηλὸς, *altus*, et φρὴν, ἡ, *mens.*
Ὑψηλῶς, *sublimè:* adv. ab ὑψηλὸς, q. v.
Ὑψήνωρ, ορος, *HYPSENOR:* nom. propr.
Ὑψηρεφὴς, vide in ὑψερεφής.
Ὑψηχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *altè sonans:* in plur. ὑψηχέες· ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et ἦχος, ȣ, ὁ, *sonus.*
Ὕψῐ, *altè:* adv. ab ὕψος, *altitudo.*
Ὑψῐ'βᾰτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *altigradus, excelsus:* ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et βαίνω, *eo.*
Ὑψῐβόᾱς, nom. ranæ, ab *altâ voce* sic dictæ.
Ὑψῐβρεμέτης, ȣ, ὁ, *altitonans:* ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, *altitudo*,) et βρέμω, *resono.*
Ὑψῐ'γυιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *alta membra habens; altus:* ab ὕψι et γυῖον, τὸ, *membrum.*
Ὑψῐδὴ, Poët. adv. pro ὑψȣ̃ et ὑψόθι, *in alto, in sublimi.* Th. ὕψος, *altitudo.*
Ὑψίζυγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *altijugus, summus, gubernator supremus, in alto trutinans humana;* epith. *Jovis:* etiam *altus, sublimis.* ex ὕψι et ζυγὸς, *jugum.* Th. ζεύγνυμι, seu ζευγνύω, *jungo.*
Ὑψῐ'θρονος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui in alto solio sedet:* ab ὕψι et θρόνος, *solium.*
Ὑψῐκᾰ'ρηνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *altum caput* vel *cacumen habens:* ex ὕψι et κάρηνον.
Ὑψῐ'κερως, ω, ὁ ᾗ ἡ, *celsa gerens cornua, altijugus:* ex ὕψι et κέρας.
Ὑψῐ'κομος, *altè comatus:* epith. quercûs: ex ὕψι et κόμη, ης, ἡ, *coma.*
Ὑψῐ'λοφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, epith. loci *sublimis:* q. v. *qui cristam* vel *verticem* aut *cacumen in alto habet.* Th. λόφος, *crista*, &c.
Ὑψῐμέδοντος, gen. sing. ab
Ὑψῐμέδων, οντος, *in alto regnans:* ex ὕψι et μέδω, *impero.*
Ὑψῐνεφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui est in altis nubibus:* epith. Jovis: ex ὕψι et νέφος, εος, τὸ, *nubes.*
Ὑψῐ'πεδος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *altum solum habens:* ab ὕψι et πέδον, τὸ, *solum.*
Ὑψῐπετᾶν, Dor. pro ὑψιπετῶν, *altivolantium:* ab ὑψιπέτης, *altivolans.*
Ὑψῐπετήεις, εσσᾰ, εν, *altè volans, altivolus:* ex ὕψι et πέτομαι.
Ὑψῐπέτηλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *folia in cacumine gerens, altus, excelsus:* ex ὕψι et πέτηλον, *folium;* quod à πετάω, *pando.*
Ὑψῐπέτης, ȣ, ὁ, *altivolans:* ab ὕψι et πέτομαι, *volo, -as.* Est et
Ὑψῐπετὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *ex alto lapsus:* ex ὕψι et πίπτω.
Ὑψῐ'πȣς, οδος, ὁ ᾗ ἡ, *altus:* ex ὕψος et πȣ́ς.
Ὑψῐ'πυλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *altas portas habens:* ex ὕψι et πύλη.
Ὑψῐρεφὲς, n. g. ab
Ὑψῐρεφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ· vide in ὑψερεφής.
Ὕψιςος, ίςη, ιςον, *altissimus;* de Deo dicitur: ab ὕψι, adv. *in alto:* comp. ὑψίων et ὑψίςερος, α, ον. superl. ὕψιςος. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo.*
Ὑψῐτένοντᾰς, acc. pl. ab
Ὑψῐτένων, *qui altâ cervice est:* ex ὕψι, *altè*, et τείνω, *tendo.*
Ὑψῐ'φρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *qui altum et elatum animum habet, superbus:* ab ὕψι, *altè*, et φρὴν, ἡ, *mens.*
Ὑψῐχαίτης, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *altè comatus:* ab ὕψι, *altè*, et χαίτη, ἡ, *coma.*
Ὑψόθεν, adv. *ex alto, desuper:* ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo.*
Ὑψόθῐ, adv. *in alto, in sublimi; supèr, suprà; altè, in altum:* ab eod.
Ὑψόροφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *altum tectum habens:* ab ὕψος, εος, τὸ, et ὄροφος, ȣ, ὁ, *tectum.* Th. ἐρέφω, *tego.*
ὝΨΟΣ, εος, τὸ, *altitudo, sublimitas, cacumen.* ἐξ ὕψȣς, *ex alto.*
Ὑψόσε, adv. *in altum:* à pr.
Ὑψȣ̃, adv. *altè; in altum:* et
Ὑψόω, *extollo, erigo, aveho; in altum tollo; perficio, absolvo.* f. ώσω. perf. ὕψωκᾰ. aor. 1. ὕψωσᾰ. a. 1. sub. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η, et in 2. pl. ὑψώθητε, aor. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. ὑψωθῆναι. a. 1. part. pass. ὑψωθεὶς, εῖσᾰ, έν. fut. 1. pass. ind. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo.*
Ὑψώθην· vide in præced.
Ὕψωμᾰ, ᾰτος, τὸ, *exaltatio, elevatio; altitudo, sublimitas; res alta* vel *illustris:* dat. pl. ὑψώμᾰσῐ, ab ὑψόω.
Ὑψώσᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, aor. 1. part. act. verbi ὑψόω.
Ὕψωσις, εως, ἡ, *elatio, exaltatio:* ab ὑψόω.
ὙΩ, *pluo; irrigo, pluviâ perfundo:* præs. part. ὕων. fut. ὕσω. perf. ὗκᾰ. q. à χύω, *fundo.*
Ὑώδης, *suillus, immundus; stupidus:* ab ὗς, *sus.* Th. σῦς.
Ὑωδί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *porcina insulsitas* vel *stupiditas, porcini mores;* à præced.

Φ.

Φ Vigesima prima litera est apud Græcos: nota numeralis quæ significat *quingenta*, et cum lineolâ infernè additâ, *quingenta millia.* Æoles pro θ utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες, dicentes.
Φᾶ, *dixit*, Dor. pro φῆ, et hoc pro ἔφη, aor. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico.*
Φᾰ'ανθεν, *visi sunt*, Poët. Pleonasm. pro φάνθεν, quod Ion. et Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi φαίνω, *appareo, videor:* f. ανῶ. perf. πέφαγκα. perf. pass. πέφαμμαι. aor. 1. pass. ἐφάνθην. a. 2. pass. ἐφάνην.
Φαάντᾰτος, η, ον, Ep. superl. positivo φαεινὸς, *splendidissimus, lucidissimus.*
Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. infin. act. sic φαγέοις, Ion. pro φάγοις, aor. 2. opt. act. verbi φάγω, *comedo.*
Φᾰ'γαινᾰ et φαγέδαινᾰ, ης, ἡ, *immodicus cibi appetitus:* à φαγός.
Φαγεῖν, a. 2. infin. act. verbi φάγω.
Φᾰ'γεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur verbi φάγω, quod vide.
Φᾰ'γομαι, pro φαγȣ̃μαι, f. 2. m. verbi ejusd.
Φᾰ'γος, ȣ, ὁ, *edax, vorax:* à φάγω. sed
Φᾱγὸς, Dor. pro φηγὸς, ȣ̃, ἡ, *FAGUS*, arbor.
ΦΑΓΩ, seu φήγω, *edo, comedo:* f. 2. m. φᾰ'γομαι, σαι, ται,

edam; pro φάγȣμαι, ῃ, εἶται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imperat. act. φάγε, έτω. a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. sub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, όντος.

Φάγωντι, Dor. pro

Φάγωσι, vorent, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi φάγω, edo: a. 2. ἔφαγον.

Φάε, lucebat, Ion. pro ἔφαε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi φάω, luceo.

Φαέθων, οντος, lucidus; epith. Solis: interdum pro Sole ponitur; notat etiam diem; est et nomen stellæ Jovis. Th. φάω, splendeo.

Φαείνει, lucet, 3. sing. præs. ind. act. verbi φαείνω, idem quod Th. φάω, luceo.

Φαεινόμενος, præs. part. m. verbi ejusd. et Th.

Φαεινὸς, ή, ὸν, splendidus, dat. sing. φαεινῷ. Th. φάω, splendeo.

Φαείνω, idem quod φάω, luceo.

Φαεννᾶ νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆσος, lucida insula. Nam φαεννὸς, ȣ, Poët. et Argivâ dialecto pro φαεινὸς, quod vide. Hinc in compar. φαεννότερος, superl. φαεννότατος, splendidior, splendidissimus.

Φαεννὸς, ή, ὸν, lucidus: vide præced.

Φαεσίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucem hominibus afferens: à φάω, luceo, et βροτὸς, mortalis.

Φαεσφορία, ας, ἡ, lux: et

Φαεσφόρος, ȣ, ὁ, lucifer: à φάος, εος, τὸ, lumen, (Th. φάω, luceo,) et φέρω, fero: perf. med. πέφορα.

Φαζάλη, ης, ἡ, morbus quidam, qui mare Rubrum navigantibus accidit.

Φάζω, loquor: à φάω· undè φημὶ, dico. Est et

Φάζω, interficio, ut σφάζω, etiam à φάω, idem.

Φάθι, dic, præs. imperat. à φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φαίακες, οἱ, Phæaces, populi.

Φαίαξιν, dat. pl. à præced.

Φαίδιμ' pro φαίδιμε, voc. sing. à φαίδιμος.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, id. quod

Φαίδιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illustris: à Th.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, nitidus, splendidus; hilaris, lætus, faustus. qu. à φάω, luceo.

Φαῖδρος, ȣ, ὁ, PHÆDRUS, fabularum scriptor, et discipulus Platonis.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, nitor; hilaritas, alacritas, nitor vultûs: à φαιδρός.

Φαιδρόω, -ῶ, fut. ώσω, nitidum reddo; exhilaro: ab eod.

Φαιδρύνεσθαι, præs. infin. pass. à Φαιδρύνω, nitidum reddo; exhilaro. Th. φαιδρὸς, alacer.

Φαίδων, ωνος, ὁ, PHÆDON, nomen viri.

Φαίην, ης, præs. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, dico: aor. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίκᾰνον, ȣ, τὸ, πήγανον, ruta.

ΦΑΙ'ΚΑΣ et ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ȣ, ὁ, calceamenti genus, quia φαικὸν, id. est, leve. Vox prior citatur à Suidâ, ex epigrammate quodam quod ap. Reisk. exstat; posterior apud App. B. Civ. l. v. et alibi. Vid. Toup. in voce.

Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, fæx vini cocta. ex Lat. fæcula.

Φαικὸς, ȣ, ὁ, splendidus, efficax; vigens, agilis: à φάω, luceo.

Φαιλόνης, ȣ, ὁ, penula.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, a. 2. opt. plur. per Syncop. Att. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, dico: a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαινᾰρέτης, ȣ, ὁ, PHÆNARETES, nom. propr.

Φαίνεθ', Ion. pro ἐφαίνετο, apparebat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi φαίνω, appareo; f. ανῶ. perf. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, indicare, denuntiare, præs. infin. à φαίνω, quod vide.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ejusd. Nisi à φαινέσκομαι derivare malis.

Φαίνεται, apparet, 3. sing. et in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, seu φαίνω, appareo.

Φαίνετο, apparebat, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi ejusd.

Φαίνοισᾰ, ostendens, Dor. pro φαίνȣσα, præs. part. f. g. à φαίνω, appareo.

Φαίνοιτ', appareat, pro φαίνοιτο, 3. sing. præs. opt. med. verbi ejusd.

Φαινόλης, ȣ, ὁ, PENULA.

Φαινομένην, apparentem, acc. sing. f. g. part. præs. med. verbi φαίνω.

Φαινομένηφι, per Paragogen τȣ φι, pro φαινομένῃ, dat. sing. f. g. part. præs. m. verbi ejusd.

Φαίνοπος, gen. sing. à φαίνωψ.

ΦΑΙ'ΝΩ, in lucem edo, declaro, demonstro, ostendo; item luceo, splendeo; do, exhibeo; accendo: etiam defero ad magistratum; Isocr. c. Callim. p. 494. ed. Battie. fut. φᾰνῶ. perf. πέφαγκᾰ. aor. 1. ἔφηνᾰ. aor. 2. ἔφᾰνον, ες, ε. præs. m. φαίνομαι, appareo, videor, luceo. fut. 1. m. φᾰνȣ̃μαι. perf. pass. πέφαμμαι, et Att. πέφασμαι. a. 2. ind. pass. ἐφάνην, ης, η, apparui, a. 2. subj. pass. φᾰνῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. φᾰνήσομαι, ῃ, εται.

Φαίνωψ, οπος, ὁ, PHÆNOPS, nom. propr.

ΦΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, fuscus, subniger. Hinc Latin. FŒDUS, a, um.

Φαῖσος, ȣ, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελλος, ȣ, ὁ, fasciculus, FASCIS.

ΦᾸΚΗ͂, vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula; lens cocta.

Φᾰκὸς, ȣ, ὁ, lens cruda; lenticula; item vas in quo mortuorum cineres conduntur; etiam nigra quædam oculi macula. Th. φακῆ.

Φάλα, vel φᾰλὰ, ornamentum galeæ: quia aliquid φαλὸν, splendidum. Angl. A FALAL.

Φάλαγγες, nom. pl. et in acc. pl. φάλαγγας. à

Φᾰλαγγηδὸν, adv. turmatim: à

ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, PHALANX, genus aciei apud Macedonas; acies quævis; aranea quædam. φάλαγγες etiam ligna, quibus naves fulciuntur.

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, quæ noctu lucernis advolat. Est et Φάλαινα, BALÆNA.

ΦᾸΛᾸΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, calvus: quia φαλὸν, id est, λευκὸν κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον.

Φᾰλᾰκρόω, -ῶ, fut. ώσω, calvum facio: à præced.

Φαλάκρωμᾰ, ᾰτος, τὸ, calvitium: à præced.

Φᾰλανθὸς, canus: qu. à φαλὸς, albus.

Φάλᾰρᾰ, τὰ, PHALERÆ: à φαλὸς, quia splendent.

Φᾰλᾰρὶς, ἴδος, ἡ, PHALARIS, avis quædam marina seu palustris.

Φάλᾰρις, ἴδος, ὁ, nomen tyranni. vide Pindar. Pyth. Od. I. 185.

Φάλᾰρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro φαληρὸς, quod vide.

Φαλὲκ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. rivus.

Φᾰληριάω, albesco spumâ: à φαληρὸς, albus. Th. φαλός.

Φᾰλερὸς, idem quod φαληρός.

Φᾰληρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, spumeus; item subst. ferrum galeæ; et nom. propr. viri. Th. φαλός.

Φαλίσσω, desipio: q. à φαλὸς, canus. Senectus extrema μωρά.

Φαλίσσομαι, spumo. Th. φαλός.

ΦΑΛΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, penis ligneus vel coriaceus.

ΦΆΛΟ'Σ, ἡ, ὀν, *splendidus, albus:* q. à φάος, εος, τὸ, *lux; alba* enim *splendent.* Sed
ΦΆ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *conus, apex galeæ.*
Φᾰλύνω, *splendidum reddo:* à φαλός.
Φᾶ'μᾶ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φήμη, ἡ, *fama.*
Φᾶμὲν, *dicimus,* 1. plur. præs. ind. à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.
Φᾰ'μενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico:* a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.
Φαμί, Dor. pro φημὶ, *dico.*
Φᾶ'ν, *dicebant,* Bœot. Syncop. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.
Φᾰ'ναι, *dicere,* præs. infin. à φημί· sed
Φᾶναι, *apparuisse,* pro φῆναι, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo:* f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.
Φᾰνείην, ης, η, *apparuerim,* a. 1. opt. pass. et
Φᾰνεὶς, έντος, in f. g. φᾰνεῖσᾰ, ης, ἡ, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, *appareo:* f. ανῶ. perf. πέφαγκα. perf. pass. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. perf. med. πέφηνα.
Φᾰ'νεν, *apparuerunt,* Æol. vel Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. plur. a. 2. pass. verbi ejusd.
Φᾰνερόμῑσος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui apertè odit:* ex φανερὸς et μῖσος.
Φᾰνερὸς, ρᾶ', ρὸν, *apparens, manifestus, celebris, clarus.* Th. φαίνω, *appareo.*
Φᾰνερόφῐλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *apertè amicus:* ex φανερὸς et φίλος.
Φᾰνερόω, -ῶ, *manifesto, patefacio, in lucem edo:* fut. ώσω. perf. πεφᾰνέρωκᾰ. a. 1. imperat. φᾰνέρωσον, ά'τω. præs. pass. φᾰνερόομαι, -ȣμαι. perf. pass. πεφᾰνέρωμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἐφᾰνερώθην. à φανερός.
Φᾰνερῶς, adv. *manifestè:* à φανερός.
Φᾰνέρωσῐς, εως, ἡ, *manifestatio:* à φανερόω.
Φᾰνερώτερᾰ, *clariora,* nom. pl. n. g. comparat. grad. à φανερός.
Φᾰ'νεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.
Φᾰ'νη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit,* 3. sing. a. 2. ind. pass. sed
Φᾰνῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo.*
Φᾰνήῃ, *videatur,* Pleonasmo τȣ η, pro φανῇ.
Φᾰνήμεναι, *apparere,* Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. pass. verbi φαίνω, quod vide.
Φᾰνῆναι. Vide in φανήμεναι.
Φᾰνῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, quod vide.
Φᾰνήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi ejusd.
Φᾰνήτω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. et
Φανθεὶς, aor. 1. part. pass. à φαίνω, *appareo:* aor. 1. pass. ἐφάνθην.
Φᾰνὸς, ȣ, ὁ, *laterna, lucerna, fax.* Th. φαίνω, *luceo:* a. 2. ἔφανον.
Φαντάζω, *apparere facio, ostendo:* f. ά'σω. perf. πεφάντᾰκᾰ. præs. pass. φαντάζομαι, *appareo, videor; cernor; accusor, deferor:* præs. part. pass. n. g. φανταζόμενον, *visum, quod apparet:* perf. ind. pass. πεφάντασμαι, σαι· in med. *imaginor, contemplor; conspiciendum me præbeo.* Th. φαίνω, *ostendo.*
Φαντᾰσῐ'ᾰ, ᾶς, ἡ, *visum, visio, PHANTASIA; vana species* vel *imago: perceptio, cognitio, ostentatio, species;* ὅτως εἰς φαντασίαν ἐρχόμεθα, ὅτι. Arrian. Epict. l. iii. 21. *ita ad notitiam pervenimus, quod,* &c. διὸ φαντασίαν ἀγρίων ποιεῖ, *quare speciem animalium ferorum præbent.* Polyb. l. v. p. 911. Vid. Raph. Polyb. in Act. xxv. 23. à φαντάζω.
Φαντᾰσῐοκοπέω, -ῶ, *imaginationibus indulgeo, iisque me inanitèr vexo.* ex præc. et κόπος.
Φάντασμᾰ, ά'τος, τὸ, *visum, spectrum; visio vana, prodigium:* à perf. pass. verbi φαντάζω.
Φαντί, Dor. pro φασὶ, *dicunt,* 3. pl. præs. ind. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.
Φᾰνῶσῐ, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo,* q. v.
Φᾰ'ο, Ion. et Poët. pro ἔφασο, 2. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico:* aor. 2. ἔφην. aor. 2. m. ἐφάμην.
Φᾰ'ος, εος, τὸ, *lumen, lux; dies; oculus; auxilium, salus; victoria, gaudium:* hinc nom. pl. φᾰ'εᾰ. à φάω, *luceo.*
ΦΆ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum, præcipitium, hiatus, vallis:* quia in eâ φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptura.*
Φαραὼ, nomen regis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vindex.*
Φᾰ'ρεσσῐ, dat. pl. Ion. et Poët. et
Φᾰ'ρεϊ', dat. sing. à φᾶρος, εος, τὸ, quod vide.
Φαρὲς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *ruptura.*
ΦᾸΡΕ͂ΤΡΑ, ας, ἡ, *PHARETRA:* à φέρω et τρώω, quia *fert vulnifica* tela.
Φᾰρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro φαρέτρα, quod vide.
Φᾰρέτρην, acc. sing. Ion. à præced.
ΦᾸΡῘΚΌΝ, ȣ, τὸ, *genus veneni.*
Φᾰρῐσαῖος, ȣ, ὁ, *Pharisæus,* hoc est, *interpretans.* Hebr. Erant enim scripturæ interpretes.
Φαρκῑδώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *rugosus:* à seq.
ΦΑΡΚΙ͂Σ, ῖδος, ἡ, *ruga.*
Φαρμᾰκείᾰ, ας, ἡ, *veneficium; ipsa medicandi actio; ipsa medicamenta:* à φαρμακεύω, *veneficio utor.*
Φαρμᾰκεὺς, έος, ὁ, *veneficus, magus;* et
Φαρμᾰκεύω, fut. εύσω, *venefico* aut *veneno utor, veneficio afficio; præstigiis utor;* item *conficio medicamenta, condio, tingo:* et
Φαρμᾰκῖ'ς, ῖ'δος, ἡ, *venefica:* et
Φαρμᾰκόεις, όεσσᾰ, όεν, *medicamentarius; venenatus;* omnia à
ΦΆ'ΡΜᾸΚΟΝ, ȣ, τὸ, *medicamentum, venenum, PHARMACUM, medicina, pigmentum.*
Φαρμᾰκοπώλης, ȣ, ὁ, *pharmacopola, medicamentorum venditor:* ex præc. et πωλέω.
Φαρμᾰκὸς, ȣ, ὁ, *veneficus, magus:* et
Φαρμᾰκόω, f. ώσω. Poët. *pharmaca* seu *medicamenta misceo:* à φάρμακον.
Φαρμάσσω, et -ττω, *veneno afficio, tingo, immergo ferrum in aquam frigidam:* item *medeor:* ab eodem Th.
ΦᾸ͂ΡΟΣ, vel ΦΆ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *palla, pallium, vestis exterior, velum capitis:* à φέρω.
Φᾰ'ρος, ȣ, ὁ, *PHARUS,* insula ante Ægyptum. interdum *oratio.* est etiam *nomen urbis proprium.* Pariter *turris maxima prope Alexandriam, nocturno tempore navigantibus lumen præbens.* quare etiam aliæ *turres* ad hoc factæ φάροι vulgò appellantur.
Φᾰρόω, seu ἀφαρόω, *aro.* Hesych. φᾶρος, ἄροσις, φαρῶν, ἀροτριῶν.
Φάρσος, εος, τὸ, *velum, involucrum; tractus; regio; pars, fragmentum, frustum rei alicujus.* φάρσος βότρυος, *pars quædam racemi.* Phaneas in Epigr. ap. Reiskium. item *pinna* sive *penna;* quicquid

in modum alæ formatur item *securis.* ut Lat. *bipennis* de securi dicitur, utrinque pinnosa. Toup. in Suid. in voce. Puto à φᾶρος.

Φαρσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *signifer, vexillarius:* à φάρσος, τὸ, qu. vide, et φέρω.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ καὶ ἡ, *guttur, fauces.*

Φὰς, *dicens,* a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, *dico.*

Φάσγᾰνον, ου, τὸ, *culter, ensis:* qu. à σφάγανον, à σφάζω, *interficio.*

Φᾶσε, *dixit,* Dor. et Ion. pro ἔφησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à φημὶ, *dico.*

Φᾶσεῖς, *dices,* Dor. pro φήσεις, 2. sing. f. 1. verbi ejusd.

Φάσθαι, *dixisse,* a. 2. inf. med. ab eod. verbo.

Φᾰ'σηλος, à Lat. *phaselus, actuarium,* à Phaselide Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuisse traditur.

Φᾶσὶ, *inquiunt,* 3. plur. præs. ind. sed

Φᾶσὶ, *dicentibus,* dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, άντος, verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω.

ΦΑΣΙΑΝΟ'Σ ου, ὁ, *PHASIANUS,* avis: Angl. A PHEASANT.

Φᾶσὶν, *aiunt,* 3. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico.* Sed

Φᾰ'σιν, acc. sing. à

Φᾰ'σις, εως, ἡ, *apparitio;* sic Luna habet multas *phases* sive *apparitiones,* modò *falcata,* modò *gibbosa,* &c. *visum, somnium; delatio, accusatio:* à φαίνω, *appareo.* Sed

Φᾰ'σις, εως, ἡ, *dictio, dictum, sententia, apophthegma, simplex affirmatio, propositio: rumor, fama:* à φάω, *dico.* Est et

Φᾶσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dictitabat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi φάσκω, Poët. pro φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præs. pass. à

Φάσκω, *dico, dictito.* Vide in φάσκε.

Φᾰ'σομαι, Dor. pro φήσομαι, *dicam,* f. 1. m. à φημὶ, *dico.*

Φάσσᾰ, vel Att. φάττᾰ, ης, ἡ, *avis columbini generis, palumbes.*

Φασσοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *occisor columbarum:* à φάσσα, *columba,* et φένω, *occido:* perf. med. πέφονα.

Φᾶσῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, fut. 1. act. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φᾰτειὸς, ᾰ, ὸν, *dicendus, nominandus:* à

Φᾰτης, ου, ὁ, *loquax; mendax:* à φάω.

Φᾰτὶ, Dor. pro φησὶ, q. v.

Φᾰτίζω, f. ίσω, *dico; rumorem spargo.* à

Φᾰ'τις, εως, ἡ, *dictum, sententia; responsum vatis, oraculum; rumor, fama; gloria:* à φάω.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, *præsepe, stabulum:* à φάγω, vel πάω, ibi enim *pascitur* jumentum; item *laquear,* scil. in præsepis formam excavatum.

Φᾰτνόω, -ῶ, *ad præsepis modum fabricor:* fut. ώσω. perf. pass. πεφᾰ'τνωμαι.

Φᾰτνώμᾰτᾰ, ων, τὰ, *lacunaria, laquearia; navium foramina, per quæ in adnavigantes missilia emittuntur.*

Φᾰ'το, *dixit,* Ion. pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico:* aor. 2. ἔφην. Th. φάω, *dico.*

Φᾰτὸς, ἡ, ὸν, *dicendus, celebris:* à φάω, vel φημὶ, *dico.*

Φαύζω, *frigo.* Hesych.

Φαυλίζω, *pro vili habeo, flocci facio:* f. ίσω. perf. pass. πεφαύλισμαι. Th. φαῦλος.

Φαύλισμᾰ, ᾰτος, τὸ, idem, ac

Φαυλισμὸς, οῦ, ὁ, *subsannatio, irrisio, contemptus:* à perf. pass. verbi præc.

Φαυλίστρῐᾰ, ᾱς, ἡ, *subsannatrix, contemptrix:* ab eod. verbo.

ΦΑΥ͂ΛΟΣ, η, ον, et φαῦρος, Dor. φλαῦρος, ρα, ρον, Att. *VILIS, nullius pretii, abjectus, humilis, contemptus; parvus; simplex, mediocris; frivolus, ineptus, ridiculus; malus, vitiosus, nequam.*

Φαυλότης, ητος, ὁ, *vilitas, futilitas, improbitas:* à præc.

Φαυλοτᾰ'της, gen. sing. f. g. superl. gr. à φαῦλος· compar. φαυλότερος· superl. φαυλότᾰτος, *pravissimus.*

Φαύλως, adv. *pravè:* à præc. th.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, quod vide.

Φαυσῐ'βροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Solis* epith. παρὰ τὸ φαῦσιν, τουτέστι φῶς, τοῖς βροτοῖς φέρειν, *quod lucem mortalibus ferat.* Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φαίνειν, καὶ λάμπειν, τοῖς βροτοῖς, *quod luceat mortalibus.* Idem quod φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.

Φαύσιγγες, vel φαύστιγγες, *maculæ in tibiis ex igne contractæ:* quia à φαύσει ignis.

Φαῦσις, εως, ἡ, *lux, splendor, ipsa lucendi actio; signum per ignes:* à φάω, *luceo.*

Φαύω, *luceo:* à φάω, idem.

Φὰψ, φᾰβὸς, ἡ, *avis è columbino genere:* à φέβομαι, quia *timida.*

ΦΑ'Ω, Poët. *luceo, splendeo;* item *dico;* item *interficio.*

Φέβεσθαι, *fugere,* præs. infin. med. à

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, *fugio;* item *timeo, metuo:* perf. med. πέφοβᾰ.

Φεβώμεθᾰ, *fugiamus,* 1. plur. præs. sub. m. verbi φέβομαι.

ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, *splendor, lux, lumen:* à φάω.

Φέγγω, f. ξω, *splendorem præbeo, illumino:* à præced.

Φείδεο, *parcas,* præs. imperat. m. act. Ion. pro φείδου, verbi

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, *parco, ignosco; parcè utor, abstineo:* cum gen. præs. inf. m. φείδεσθαι. f. m. φείσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. ἐφεισᾰ'μην, ω, ᾰτο, *peperci.* aor. 1. sub. med. φείσωμαι, ῃ, ηται. præs. part. m. φειδόμενος.

Φειδομένως, *parcè,* adv. à perf. pass. verbi præc.

Φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia:* à Th. φείδομαι.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, id. à seq.

Φειδωλὸς, ἡ, ὸν, et οῦ, ὁ καὶ ἡ, *parcus:* ab eod.

Φείσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi φείδομαι.

Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, *parsimonia; misericordia:* ex eod.

Φεισὼν, *Phison,* ita fluvius *Ganges* nominatur Hebr. ut aliqui volunt.

Φελγῦνω, *nugor, desipio.* Puto à φαῦλον. Hesych.

ΦΕΛΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, *locus petrosus in Atticâ; locus salebrosus* vel *lapidosus quivis.*

ΦΕΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cortex, suber.*

Φενᾰκίζω, f. ίσω, *decipio, fallo:* à

ΦΕ'ΝΑΞ, ᾱκος, ὁ, *impostor, derisor.*

Φενόλης, ου, ὁ, *penula:* 2 Tim. iv. 13, ut in multis codd. legitur: in aliis φαιλόνης, f. à φελλὸς, *pergamentum,* q. d. *tunica pellicea.* item dicitur *Librorum theca,* ut testatur Etymologicon magnum è Suidâ. vid. Morel. Hieron. Quæst. ii. ad Damasum. vox origine Lat.

ΦΕ'ΝΩ, *occido, interficio:* perf. med. πέφονα.

Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Thessaliæ.

Φερβέμεν, *pascere*, præs. infin. Ion. pro φέρβειν· et

Φέρβεσθαι, *alere*, *nutrire*: Att. pass. pro act. φέρβειν. et

ΦΕ'ΡΒΩ, *pasco*, *alo*: fut. ψω. perf. φᾰ. perf. med. πέφορβᾰ.

Φέρε, *fer*, præs. imperat. act. à φέρω.

Φερέγγυος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sponsor*, *fide dignus*: ex φέρω et ἐγγύη, ἡ, *sponsio*.

Φέρεις, ει, 2. et 3. sing. præs. ind. act. verbi φέρω, *fero*.

Φέρεκλος, ε, ὁ, nomen propr.

Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præs. infin. verbi præced.

Φερέοικος, ε, ὁ ϗ ἡ, *domiporta*. Epith. cochleæ. ex φέρω et οἶκος, *domus*.

Φερέπονος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *laborum tolerans*, *ærumnas sustinens*: ex φέρω et πόνος, ε, ὁ, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*: perf. med. πέπονα.

Φερέσβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *almus*: ex φέρω et βίος, ε, ὁ, *vita*.

Φέρεσκον, imperf. act. Ion. pro ἔφερον, verbi φέρω, *fero*.

Φερεσσάκέας, acc. pl. à

Φερεσσάκης, έος, ὁ ϗ ἡ, *scutifer*, *scutum ferens*: ex φέρω et σάκος, εος, τὸ, *scutum*. Th. σάττω, *onero*.

Φέρετ', Ion. pro ἐφέρετο, 3. sing. imperf. pass. et

Φέρεται, 3. sing. præs. pass. verbi φέρω, quod vide.

Φέρετρον, ε, τὸ, *FERETRUM*, *capulum*: ab eod.

Φέρῃ, *ferat*, 3. pers. sing. præs. sub. act. verbi præced.

Φέριστος, φέρτιστος, et φέρτᾰτος, *optimus*, superl. et φέρτερος, *validior*, comp. à φέρω, *fero*.

ΦΕΡΝΗ', ῆς, ἡ, *dos quam uxor affert*: VERNA, quia dotes antiquitùs ex *vernis* constabant, et secum sponsæ in matrimonio attulerunt, quæ φερναὶ dictæ. Vid. Eurip. in Aulide, Act. iii. 610. et iv. 868, 869. Phalar. Ep. à φέρω.

Φερνίζω, *doto*: f. ίσω. a. 1. ἐφέρνισᾰ. à præced.

Φέροιεν, *gererent*, 3. pl. præs. opt. act. et

Φέροισᾰ, ᾱς, ᾰ, Dor. pro φέρεσα, *ferens*, præs. part. f. g. et

Φερόμεσθεν, Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. et

Φερόμεσθᾰ, Poët. pro φερόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. et

Φέροντε, nom. dual. φέροντᾰς, acc. pl. præs. part. act. et

Φέροντῐ, *ferunt*, Dor. pro φέρεσι, 3. pl. præs. omnia à φέρω.

Φέρεσᾰ, ης, ἡ, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Est et nomen nymphæ.

Φέρεσῐν, 3. pl. præs. ind. verbi φέρω.

Φερσεφόνᾰ, ᾱς, ἡ, *Proserpina*; Dor. et Æol. pro Περσεφόνη. Eadem et Περσεφόνειᾰ dicitur et Περσέφασσᾰ. Th. φένω, q. v.

Φέρτᾰτος, ά'τη, ᾰτον, et φέρτιστος, *validissimus*, *robustissimus*; *præstantissimus*, *utilissimus*; superl. à φέρω.

Φέρτε, per Sync. pro φέρετε, *ferte*, 2. plur. imperat. act. verbi φέρω.

Φέρτερος, έρᾱ, ερον, propriè *qui plus portare potest*; *validior*, *robustior*, *potentior*; *præstantior*, *melior*, *utilior*: compar. à φέρω, *fero*.

Φέρτιστος. Vide in φέρτατος.

Φέρτρον, ε, τὸ, contr. pro φέρετρον.

ΦΕ'ΡΩ, *FERO*, *porto*; *valeo*, *prosum ad aliquid*; *obtineo*, *consequor*; *pendo*, *solvo*, *persolvo*; *profero*; *aufero*; *confero*; *tendo*, *specto*, *pertineo*; φέρει εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, Herodot. viii. 142. *pertinet ad totam Græciam*; εἰς αἰσχύνην, *tendit ad probrum*; ubi Gronovius notat locutionem esse Herodoteam. Imo vero est et Euripidea, et totius Græciæ; vid. Eurip. in Aulide, 562. Helen. 1070. Sophocl. Oedip. Tyran. 525, 527, 1010. Plut. in Lucullo, 506. E. ἐκ εἶχε συμβαλεῖν εἰς ὅ, τι φέροι. Vid. Markl. in Eurip. Supplic. 295. imperf. ἔφερον, ες, ε. f. οἴσω. (tanq. ab οἴω) aor. 1. ἤνεγκᾰ, ᾱς, ε. q. ab ἐνέγκω. aor. 1. imperat. act. ἔνεγκον, ά'τω, et in pl. ἐνέγκᾰτε. a. 1. inf. act. ἐνέγκαι. aor. 2. ind. ἤνεγκον, cujus part. ἐνεγκὼν, εσᾰ, όν. præs. pass. φέρομαι, *feror*, *agor*; *ruo*, *abripior*; *in manibus* vel *sermonibus hominum versor*; *studio alicujus rei teneor*. præs. sub. φέρωμαι, ῃ, ηται. præs. inf. φέρεσθαι. imperf. pass. ἐφερόμην, ε, ετο. perf. pass. ἤνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην, Ion. ἠνείχθην, cujus part. ἐνεχθεὶς, Ion. ἐνειχθεὶς, εῖσᾰ, έν. perf. med. ἤνοχᾰ, et Att. ἐνήνοχᾰ. aor. 1. inf. med. ἐνέγκασθαι. εὖ φέρεσθαι, dicitur, *qui bene in aliquâ re versatur*, *qui rem bene gerit*; item *res*, *quæ bene succedit*. Hinc forsan Angl. TO BEAR.

Φέρων, φέρεσᾰ, ον, *ferens*. præs. part. verbi præc.

ΦΕΥ῀, *HEU*, *eheu*, *papæ*: à φέβω, *terreo*. Est interjectio *rejicientis*, *lamentantis*, et *admirantis*.

Φεύγεσκον, Ion. imperf. verbi φεύγω.

Φεῦγον, Ion. pro ἔφευγον, imperf. ind. act. verbi φεύγω, *fugio*, quod vide.

Φεύγοντῐ, Dor. pro φεύγεσι, *fugiunt*, 3. pl. præs. ind. act. et

Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præs. imperat. act. et

Φεύγεσαι, nom. pl. et φευγέσης, gen. sing. præs. part. act. f. g. et

Φεύγεσῐ, 3. pl. præs. ind. omnia à

ΦΕΥ'ΓΩ, *FUGIO*, *evado*, *declino*; *reus sum*, *accusor*; item *exulo*. (fort. à φέβω, quasi φέγω) f. ξω. f. 1. med. φεύξομαι. aor. 2. ind. act. ἔφῠγον. perf. med. πέφευγᾰ, pro πέφῡγᾰ, ᾱς, ε. φεύγειν ἀσεβείας ὑπὸ Μελίτε, Plat. Apol. Socr. § 24. *impietatis à Melito accusari*. φεύγω ἀπὸ τῆς κρίσεως, Matt. xxiii. 33. *absolvor* vel *elabor ex judicio*.

Φευκτέος, έᾰ, έον, *fugiendus*: adj. verbale à præced.

Φευκτὸς, ἡ, ὸν, *vitabilis*; *vitandus*: ab eod.

Φευξῇ, *fugies*, 2. sing. f. med. Dor. verbi φεύγω.

Φεύξῐμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *à quo fugiendum est*; *qui effugi potest*; *ad quem confugitur*: à

Φεῦξις, εως, ἡ, *fuga*: à φεύγω.

ΦΕ'ΨᾸΛΟΣ, ε, ὁ, *scintilla*: qu. φάος ψόλε, id est, *lux flammæ*.

Φεψᾰλόω, -ῶ, f. ώσω, *in scintillas converto*, *comburo*; à præced.

Φῆ, *dixit*, Ion. pro ἔφη, 3. sing. imperf. vel aor. 2. ind. act. sed

Φῇ est 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi φημὶ, quod à φάω, *dico*.

Φηγεὺς, *Phegeus*, nomen viri.

Φήγῐνος, ίνη, ῐνον, *fagineus*: adj. à

ΦΗΓΟ'Σ, ε, ἡ, Dor. φαγὸς, *FAGUS*: ἀπὸ τε φαγεῖν· quòd glandes fuerint veterum cibus.

Φήγω, inusit. *edo*: undè a. 2. ἔφαγον.

Φήῃ, *dicat*, per Pleonasm. τε η, pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φηλέω, et -όω, *decipio*, *fallo*. Th. φῆλος.

Φήληξ, ηκος, ὁ, *impostor*: à φῆλος.

Φηλήτησῖ, *furibus*, (alii legunt φιλήτησι,) dat. pl. Ion. à

Φηλήτης, ȣ, ὁ, *impostor:* à φηλέω.

Φῆλιξ, ὁ, nomen viri Lat. *Felix.*

ΦΗ῀ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *impostor, fallax, insidiator, improbus.*

Φῆμαι, *rumores*, nom. pl. à

Φήμη, ης, ἡ, et Dor. φάμα, ας, ἡ, *FAMA, rumor; celebritas, opinio et existimatio de aliquo concepta:* Angl. FAME. item *omen, prædictio.* Isocr. Evag. 79. ed. Batt. Xen. Memorab. i. § 3. à

Φημῖ', *dico:* f. ήσω. a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φημίζω, *divulgo, dico:* f. ῖ'σω et ίξω. à

Φῆμῖς, ἡ, idem quod φήμη, *fama*, quod vide.

Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.*

Φῆναι, a. 2. infin. ejusd. verbi. sed

Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 1. infin. verbi φαίνω, *appareo.*

ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *aquila*, quæ *major ossifraga* dicitur.

Φὴρ, ηρὸς, ὁ, *FERA:* Æol. seu Ion. pro θήρ.

ΦΗ'ΡΕᾸ, ων, τὰ, *nervorum tumores et tensiones.*

Φηρὴ, ῆς, ἡ, *PHERE:* nomen proprium regionis.

Φῆρος, *antiquorum Deorum cibus.* Hesych.

Φηρσῖ'ν, dat. pl. à φὴρ, *fera*, quod vide.

Φῄς, *inquis*, 2. sing. præs. ind. sed

Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. Att. et

Φῇς, 2. sing. a. 2. sub. et

Φήσειε, *dixerit*, Æol. pro φήσαι, 3. sing. a. 1. opt. et

Φήσεις, *dices*, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico.*

Φῆσθᾰ, *dicebas*, Ion. et Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. præced. verbi.

Φησῖ', *dicit*, 3. sing. præs. ind. sed

Φῆσῖ, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi ejusd.

Φῆστος, ȣ, ὁ, nomen viri Lat. *Festus.*

Φήσω, *dicam*, f. 1. à φάω, vel φημὶ, *dico.*

ΦΗ'ΤΡΗ, ης, ἡ, *tribus.*

Φθαίην, *anticipaverim*, aor. 2. opt. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio:* f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. a. 2. m. ἐφθάμην.

Φθά'μενος, *præveniens*, aor. 2. part. m. ejusd. verbi.

Φθᾶ'ν, Bœot. pro φθῆσαν, Ion. pro ἔφθησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθῆμι, seu φθάνω.

Φθᾶναι pro φθῆναι, a. 2. infin. à sequent.

ΦΘΑ'ΝΩ, *prævenio, anteverto, occupo; assequor, attingo;* undè ȣ φθάνω, *non possum;* servit *celeritati* exprimendæ: f. φθά'σω. perf. ἔφθακᾰ. aor. 1. ἔφθασᾰ. a. 1. sub. φθά'σω, ῃς, ῃ. a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι. a. 2. m. ἐφθά'μην. hinc a. 2. part. m. φθά'μενος, ȣ φθάνω —— καὶ, *simulac, statim.* Οὐ φθάνει ἐξαγόμενος ὁ ἵππος, καὶ εὐθὺς ὅμοιός ἐςι τοῖς ἀκαθάρτοις, Xenoph. de re equestri, *simulac educitur equus, statim similis fit immundis.* Vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1219. ȣ'κ ἂν φθάνοις, *necesse est, non potes non; vix satis citò facias hoc, quemadmodum ego factum velim;* item *statim, mox.*

Φθᾰρεὶς, ἑντος, *corruptus*, a. 2. part. pass. verbi φθείρω, *corrumpo:* f. φθερῶ. perf. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον. a. 2. pass. ἐφθάρην.

Φθάρθῖ, *pereas*, per Syncop. pro φθάρθητι, a. 1. imperat. pass. verbi φθείρω, *corrumpo:* fut. ερῶ. perf. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐφθάρθην.

Φθάρμᾰ, ἄτος, τὸ, *corruptio:* à φθείρω.

Φθαρτῖκὸς, κὴ, κὸν, *ad corrumpendum pronus:* ab eod.

Φθαρτὸς, ὴ, ὸν, *corruptibilis, -e:* ab eod.

Φθᾶ's, *qui præoccupavit*, a. 2. part. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, quod vide.

Φθά'σᾱς, αντος, et in acc. φθά'σαντᾰ, a. 1. part. act. ejusd.

Φθά'σω, f. 1. ind. act. et

Φθά'σωμεν, 1. pl. a. 1. sub. verbi φθάνω, quod vide.

Φθέγγετ', Ion. pro ἐφθέγγετο, 3. sing. imperf. et

Φθέγγοιθ', Ion. pro φθέγγοιτο, 3. sing. opt. m. à

ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, *sonum edo; item loquor, clamo:* f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. perf. med. ἔφθεγγα.

Φθέγγονθ', *sonabant*, Ion. pro ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, quod vide.

Φθέγμᾰ, ἄτος, τὸ, *vox, sermo; sonus:* à φθέγγομαι.

Φθεγξᾰμένω, dat. sing. aor. 1. part. verbi ejusd.

Φθεγξεῖται, *dicet*, Dor. pro

Φθέγξεται, 3. sing. f. 1. med. verbi ejusd.

Φθεγξῇ, *loqueris*, Dor. pro φθέγξῃ, 2. sing. ejusd. temporis et verbi.

Φθείμην, εῖο, εῖτο, *defecissem, præteriissem*, præs. opt. med. vel pass. vel a. 2. opt. m. et

Φθείομεν, *anticipemus*, 1. plur. a. 2. sub. act. à φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio:* a. 2. ἔφθην. aor. 2. sub. φθῶ, ῇς, ῇ, et Ion. φθέω, ἐῃς, ἐῃ, Poët. φθείω, ῃς, ῃ. a. 1. pl. φθείωμεν et Poët. Systole φθείομεν.

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, *pediculus: fructus piceæ; nomen piscis:* à φθείρω, *corrumpo.*

Φθείρῃ, *corrumpat*, 3. sing. præs. sub. act. à φθείρω.

Φθειρῖ'ᾰσῖς, εως, ἡ, *pedicularis morbus:* à

Φθειρῖά'ω, -ῶ, *pediculis scateo:* à φθεὶρ.

Φθειρίζω et φθειρίζομαι, *pediculos venor; pediculis mordeor:* à φθεὶρ.

Φθείρȣσῖ, 3. pl. præs. ind. act. φθείρωσι, 3. plur. præs. sub. verbi φθείρω.

Φθειροφᾰγέω, -ῶ, *pediculis vescor:* ex φθεὶρ et φάγω.

Φθείρω, *corrumpo, vitio, violo; vexo; vasto; interimo, interficio;* fut. ερῶ, εῖς, εῖ. perf. ἔφθαρκᾰ. aor. 1. ἔφθειρᾰ, ἄς, ε. a. 2. ἔφθᾰρον, ες, ε. præs. pass. φθείρομαι, *pereo, abeo, eo* vel *venio cum pernicie:* (Ἄταρ, ὦ ποιητὰ, κατὰ τὸ δεῦρ' ἐφθάρης; *sed quam ob causam, ô poëta, huc cum tuo malo venisti?* Aristoph. Avibus. Bos. Anim. c. xxiii.) a. 2. ind. pass. ἐφθά'ρην, ης, η. a. 1. sub. pass. φθᾰρῶ, ῇς, ῇ. perf. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται. perf. med. ἔφθορᾰ. Th. φθέω.

Φθεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi φθέω, q. v.

Φθερεῖ, 3. pers. sing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.

Φθέῤῥω, Æol. pro φθείρω, quod vide; unde f. φθέρσω.

Φθέρσει, *vastabit*, 3. sing. f. 1. ind. act. Æol. verbi præcedentis.

ΦΘΕ'Ω, -ῶ, f. φθήσω, *corrumpo, labefacto, vitio, perdo.*

Φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθείομεν.

Φθέωσῖ, Ion. pro φθῶσι, 3. pl. aor. 2. subj. verbi φθάνω.

Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, *præoccupavit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio:* f. άσω. a. 2. ἔφθην. sed

Φθῇ est 3. sing. a. 2. sub. ejusd.

Φθήῃ, Ep. pro φθῇ, per Pleo-

nasm. τῦ η, estque a. 2. sub. verbi φθῆμι, seu φθάνω, prævenio: a. 2. ἔφθην.
Φθῆσε, præoccupavit, Ion. pro ἔφθησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάω, f. ήσω. Th. φθάνω.
Φθῆσι, Ion. Paragoge pro φθῆ, 3. sing. a. 2. sub. ab eod.
Φθήσομαι, et in 3. pl. φθήσονται, f. 1. m. ab eod.
Φθῖᾰ, ᾱς, et Ion. -ῖη, ης, ἡ, *PHTHIA*, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.
Φθιμένοισῐ, mortuis, dat. pl. à
Φθῐ́μενος, ȣ, corruptus, perditus, interfectus: vel pro ἐφθιμένος, perf. part. Ion. detracto augmento, et mutato accentu: vel per Sync. pro φθιόμενος, præs. part. pass. à φθίομαι, corrumpor: perf. ἔφθιμαι. Th. φθέω.
Φθῐνόκαρπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. qui fructum non ampliùs fert: ex φθίνω, (quod à φθίω) et καρπὸς, ȣ̃, ὁ, fructus.
Φθῐνοπωρῐνὸς, ἡ, ὸν, brumalis, marcidus: et
Φθῐνοπωρῖς, autumnalis; fructibus exitialis: ex φθίνω, labefacto, deficio, contabesco, et ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus; item fructus autumnalis.
Φθῐνόπωρον, autumnus; qui incepit juxta Cæsaris rationes xi. die Augusti. Plin. N. H. xviii. 28; juxta Hesychium, xv. vel xxii. Augusti. Vid. Masson. vit. Plin. jun. ad ann. DCCCCXXXII. Ex iisd.
Φθῐνῠ́θεσκε, consumebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et per Epenthesin τῦ εσκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. alii volunt esse imperf. verbi φθινυθέσκω. à φθίνω, idem cum th. φθέω, corrumpo.
Φθῐνῠ́θω, perdo, profligo; item corrumpo, consumo, contabesco: à
Φθῐ́νω, seu φθῐ́ω, idem quod φθέω, quod vide. φθίνοντος μηνὸς, expon. mense desinente.
Φθινώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, qui jam phthisi correptus est: à φθίνω.
Φθῐ́σεσθαι, f. 1. inf. m. verbi φθίω, q. v.
Φθισήνορᾰ, acc. sing. à
Φθισήνωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, homines perdens. Epithet. belli, à φθίω seu φθέω, corrumpo, et ἀνὴρ, vir.
Φθίσθαι, periisse, per Sync. pro φθίεσθαι, præs. inf. m. à φθίω. vel potiùs, abjecto augmento, pro ἐφθίσθαι, perf. infin. pass. verbi φθίομαι. Th. φθέω.
Φθίσθω, per Syncop. pro φθιέσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi φθίομαι. Th. φθίω.
Φθῐσῐ́βροτος, et φθισίμβροτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, hominum interemptor; lethalis, perniciosus: ex φθίω seu φθέω, corrumpo, et βροτὸς, mortalis.
Φθῐ́σῐς, εως, ἡ, corruptio, consumptio; *PHTHISIS*, seu tabes, præsertim pulmonum, necnon oculorum: à 2. pers. perf. pass. verbi φθίω.
Φθῐ́σω, tabefaciam, fut. 1. ind. act. à
Φθῐ́ω, f. ῑ́σω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, tabefacio; consumor, deficio, tabefio: et φθῐ́ομαι, corrumpor, perdor, pereo, morior: à φθέω.
Φθογγὴ, ῆς, ἡ, sonus, vox. à φθέγγομαι.
Φθόγγος, ȣ, ὁ, sonus, vox: à φθέγγομαι, loquor: fut. med. -γξομαι. perf. pass. ἔφθεγμαι. perf. med. ἔφθογγα. Hinc Angl. A TONGUE, lingua quippe soni vocisque est instrumentum.
Φθόη, ης, ἡ, seu φθίσις, diminutio corporis et macies; corruptio. Th. φθέω, corrumpo.
ΦΘΟΐΣ, ῐ̈δος, ἡ, et per contract. φθοῖς, ὁ, quoddam placentæ genus.
Φθονερὸς, ρᾶ, ρὸν, invidus: à φθόνος, invidia.
Φθονέω, -ῶ, invideo; item denego; æmulor; reprehendo: cum dat. f. ήσω. perf. ἐφθόνηκᾰ. a. 1. ἐφθόνησᾰ. Th. φθόνος, invidia.
Φθονήσᾱς, ᾱσᾰ, ᾰν, in gen. αντος, ᾰ́σης, &c. a. 1. part. act. verbi φθονέω.
ΦΘΟ΄ΝΟΣ, ȣ, ὁ, invidia, reprehensio.
Φθονȣ̃μεν, 1. plur. præs. ind. act. et
Φθονȣ̃ντᾱς, acc. plur. præs. part. et
Φθονȣ̃σῐ, 3. pl. præs. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.
Φθορᾱ̀, ᾶς, ἡ, corruptio, labes, vitium: et
Φθόρος, ȣ, ὁ, pernicies; item adjectivè, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, perniciosus: à φθείρω, corrumpo: fut. ερῶ. perf. med. ἔφθορα. Th. φθέω, idem.
Φῐ̀ et φῐ̀ν, particulæ Paragog. Poët.
ΦΙ΄ΑΛΗ, ης, ἡ, *PHIALA*, poculum planum et repandum, patera.
Φῐᾰλίσκη, ης, ἡ, et
Φῐᾰλῐ́ς, ῐ́δος, ἡ, parva phiala: à φιάλη.
Φῐᾰρὸς, ρᾶ, ρὸν, lucidus, magis splendens; item pinguis, quia pinguia nitent: Schol. Theocr. etiam interpretatur acerbus. qu. à φάος.
ΦῙΒᾸΛΕΉ, ης, ἡ, carica, ficus arida, myrtus.
Φῐ́βλᾰ, fibula. Ex Lat.
Φῐδᾰ́κνη, ης, ἡ, pro πιθάκνη, doliolum: à πίθος.
Φῐδέομαι, Poët. pro φείδομαι, parco.
Φίκῐος, ȣ, ὁ, montis nomen: ex ἶφι, fortitèr, et κίω, incedo, quia ardui montes summis viribus superandi sunt.
Φῐ́λ᾽ pro φίλε, voc sing. à φίλος, amicus. et
Φῐ́λ᾽, pro φίλα, nom. pl. n. g. ejusd.
Φῐ́λᾰ φρονέων τινὶ, amicus alicui.
Φῐλᾰ́γᾰθος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, amans bonorum: ex φίλος, amicus, et ἀγαθὸς, bonus.
Φῐλᾰ́γλᾰος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. amicus splendoris: ex φίλος, amicus, et ἀγλαὸς, splendidus.
Φῐλᾰδέλφειᾰ, ᾱς, ἡ, nomen urbis. Gr. amor fraternus.
Φῐλᾰδελφῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, fraterna charitas: à
Φῐλᾰ́δελφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, fratris seu fratrum amans: ex φίλος, amicus, et ἀδελφὸς, ȣ̃, ὁ, frater.
Φῐλᾱθεὶς, ἑντος, amatus, Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω.
Φῐλαίτᾰτος, Ion. et Dor. pro φιλώτατος, superl. à φίλος, amicus.
Φῐλαίτῐος, ῐ́ȣ, ὁ ᾗ ἡ, contentiosus: ex φίλος, amicus, et αἰτία, ας, ἡ, causa.
Φῐλᾰ́κρητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, meri amans: ex φίλος et ἄκρητος.
Φῐ́λᾱμᾰ, ᾰτος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, osculum.
Φῐλᾱμαρτήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, peccandi avidus: qu. d. φιλῶν ἁμάρτημα, amans peccatum.
Φῐλανδρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, amor mariti: à
Φῐ́λανδρος, ȣ, ὁ, amans mariti; Epith. probæ uxoris: ex φίλος et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, maritus.
Φῐλανθρωπέω, -ῶ, humanus sum: f. ήσω. perf. πεφῐλανθρώπηκᾰ· et
Φῐλανθρωπῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, humanitas: à
Φῐλάνθρωπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, humanus: ex φίλος, amicus, et ἄνθρωπος.
Φῐλανθρώπως, adv. humanitèr: à præc.
Φῐλαργυρέω, -ῶ, avarus sum: f. ήσω. perf. πεφῐλαργῠ́ρηκᾰ· et
Φῐλαργῠρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, avaritia: et
Φῐλάργῠρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, avarus:

ex φίλος, *amicus*, et ἄργυρος, *argentum*.

Φῖλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, *osculari*, a. 1. inf. act. verbi φιλέω.

Φῖλᾶσι, Dor. et Ion. pro ἐφίλησε, 3. sing. aor. 1. ind. ejusd.

Φῖλᾶσει, Dor. pro φιλήσει, 3. sing. f. 1. et

Φῖλᾶσεις, Dor. pro φιλήσεις, 2. sing. f. 1. et

Φῖλᾶσον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. act. et

Φῖλᾶσω, Dor. pro φιλήσω, f. 1. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φῖλᾶτο, *amabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Nisi mavis Syncopen esse pro φιλήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi φιλέω, *amo*; f. ήσω. Th. φίλος, *amicus*.

Φῖλαυτῖα, ας, ἡ, *amor sui ipsius*: à

Φῖλαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nimis sibi placet, amans sui ipsius*: ex φίλος et αὐτὸς, *ipse*.

Φῖλει, *dilige*, pro φίλεε, præs. imperat. act. verbi φιλέω, *amo*: f. ήσω. Th. φίλος.

Φῖλέειν, præs. infin. verbi ejusd.

Φῖλέεσκε, *diligebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐφίλεε, ει, verbi ejusd.

Φῖλεῖ, *solet, amat*, 3. sing. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Φῖλέοισῖν, Dor. et Æol. pro φιλέουσιν, *solent*, 3. pl. præs. verbi ejusd.

Φῖλεον, *diligebam*, imperf. Ion. pro ἐφίλεον· à φιλέω.

Φῖλέοντῖ, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. ejusd.

Φῖλέορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui amat festa* seu *dies festos*: ex φίλος et ἑορτή.

Φῖλεπῖτῖμητὴς, *amicorum objurgator*, vel *amator reprehensionum*: à φίλος, *amicus*, et ἐπιτιμάω, *reprehendo, objurgo*. hoc à τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro, punio*.

Φῖλεργέω, -ῶ, fut. ήσω, *sedulus sum*: à φιλεργός.

Φῖλεργῖα, ας, ἡ, *sedulitas*: à

Φῖλεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *operis amans, sedulus*: ex φίλος et ἔργον, *opus*.

Φῖλέρημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *desertum diligens*: ex φίλος et ἔρημος, ου, ἡ, *desertum*.

Φῖλέρῖθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lanificii amicus*; ex φίλος et ἔριθος, ου, ἡ, *lanifica*, quod vide.

Φῖλέταιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sodalium studiosus*: à φίλος et ἑταῖρος.

Φῖλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. pass. et

Φῖλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. plur. præs. part. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φῖλεῦντῖ, Dor. pro φιλοῦσι, *amant*.

Φῖλεῦσᾰ, Dor. pro φιλοῦσα, *osculans*, præs. part. act. f. g. à φιλέω.

Φῖλεῦσῖ, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. ejusd.

Φῖλεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *odiosus, et amans inimicitiarum*: ex φίλος et ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Φῖλεχθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, et ab iisd.

Φῖλεχθρέω, -ρῶ, *odiosus sum, inimico sum animo*: fut. ήσω. perf. πεφῖλέχθρηκᾰ.

Φῖλέω, -ῶ, *amo, diligo*; *osculor*; *soleo*: imperf. ἐφῖλεον, -ουν. fut. ήσω. perf. πεφῖληκᾰ. a. 1. ἐφῖλησᾰ. a. 1. sub. φῖλήσω. aor. 1. inf. act. φῖλῆσαι. perf. pass. πεφῖλημαι. perf. med. πέφῖλᾰ. Th. φίλος, *amicus*.

Φῖλη, ης, ἡ, *amica*: f. g. à φίλος, *amicus*.

Φῖληδονῖα, ῖας, ἡ, *voluptatis amor*: à φίλος et ἡδονή.

Φῖλήδονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *voluptatibus deditus*: ex φίλος, *amicus*, et ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*.

Φῖληκοῖα, ας, ἡ, *audiendi cupiditas*: à

Φῖλήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *audiendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀκούω, *audio*: perf. med. ἤκοα.

Φῖλημᾰ, ατος, τὸ, *osculum*, ἀσπασμός. à φιλέω, *osculor*.

Φῖλήμεναι, *dilexisse*, a. 2. inf. Ion. seu Dor. pro φιλῆναι· ab inusit. φίλημι. Sunt qui per Ectasin dici volunt pro φιλέμεναι, Doricè itidem pro φιλεῖν, præs. infin. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φῖλήμων, ονος, ὁ, nom. viri. Gr. *deosculans*.

Φῖλήνωρ, ορος, *perblandus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀνὴρ, *vir*.

Φῖλήρετμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *remorum*, i. e. *rei nauticæ studiosus*. Ex φιλέω et ἐρετμός.

Φῖλησ', Ion. pro ἐφίλησε, *amavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φῖλῆσαι, *amare*, a. 1. inf. act. et

Φῖλήσης, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Φῖλησῖμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, *qui amat cantionem, amans hymnorum*: quod ex φίλος et μέλπω, *canto*: perf. med. μέμελπα.

Φῖλησῖς, εως, ἡ, *dilectio*: à φιλέω. Th. φίλος.

Φῖλήτης, ου, ὁ, *fur*: qu. πιλήτης, quòd *pilo* seu capitis tegumento fures se velarent. Græv. ad Hes. Op. 572. Alii *qui amicitiam simulans furatur*. Cleric. Sed

Φῖλητὴς, οῦ, ὁ, *amator*: à φιλέω.

Φῖλητὸς, ἡ, ὸν, *amabilis*; item proprium nomen viri; Gr. *dilectus*: à φιλέω. Th. φίλος.

Φῖλῖα, ας, ἡ, *amicitia, amor*: à φίλος.

Φῖλιάζω, *amicitiam ineo, amicitiâ jungor*: fut. ᾰσω. perf. πεφῖλῖᾰκᾰ. à præc.

Φῖλῖκὸς, ἡ, ὸν, *amicitiæ conveniens*. Th. φίλος.

Φῖλῖος, ῖα, ῖον, et φῖλῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amicus, fœderatus, carus, dilectus*: etiam Jovis epith. *amicitiæ præses*. Th. φίλος.

Φῖλιππήσῖος, ου, ὁ, *Philippensis*: à Φίλιπποι, urbs: et

Φῖλιππῖκὸς, ἡ, ὸν, idem.

Φῖλιπποι, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ, à Philippo condita.

Φῖλιππος, ου, ὁ, *Philippus*, nom. viri: vel *qui delectatur equis, bellicosus*. ὁ φίλος τῶν ἵππων.

Φῖλιστος, ου, ὁ, *Philistus*: dat. sing. φῖλίστῳ· item pro φίλτατος, *charissimus*. et

Φῖλῖων, pro φίλτερος, *charior, amicior*: à φίλος.

Φιλλῦρα, ας, ἡ, prop. nom. matris Chironis.

Φιλλῦρέα, ας, ἡ, *arbor quædam ligustro similis*: qu. à φύλλοις.

Φιλλῦρῖδας, α, ὁ, Dor. pro φιλλυρίδης, ου, ὁ, Patronymic. ὁ τῆς Φιλλύρας παῖς, Χείρων.

Φιλλῦρῖδης, nom. Patronym. Vide præced.

Φῖλοβολήτης, ου, ὁ, *qui super amicum se conjecit officii gratiâ*: ut qui sui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet: à φίλος et βολέω. Th. βάλλω, *jacio*.

Φῖλογέλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *risus amans*: ex φίλος et γέλως.

Φῖλογέλως, ωτος, ὁ, idem et ab iisd.

Φῖλογέωργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amator agriculturæ*.

Φῖλογύναιος, ου, ὁ, *uxorius, uxori deditus*: ex γυνὴ, *mulier*, et φίλος, *amicus*.

Φῖλοδέσποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domini amans*, seu *domini amator*: ex φίλος et δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Φῖλόδημος, *amans populi*. Th. δῆμος.

Φῖλόδοξος, *gloriæ cupidus*, am-

bitiosus: item *qui opinionem sectatur*: à φίλος et δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω.

Φῐλόδȣπος, *multùm sonans*, à φίλος et δȣπέω, *sono*. Suidas voce φάρος citat ex epigrammate quod apud Reiskium extat, Anth. p. 58. quæ vox restituenda est Orph. Hymn. 64. pro δολόδȣπε. Toup. in voce Suid.

Φῐλόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *doni amans*: ex φίλος et δῶρον.

Φῐλόζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vitæ cupidus*; item *qui amat animalia*: ex φίλος et ζωὴ vel ζῶον. Th. ζάω seu ζώω, *vivo*.

Φῐλόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Dei amans*. Th. Θεός.

Φῐλοθηρῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *venandi studium*: à φιλόθηρος.

Φῐλόθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *venandi studiosus*: ex φίλος et θήρα.

Φῐλοθρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem ac

Φῐλόθρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *amans luctûs*: ex φίλος et θρῆνος, *luctus*.

Φῐλοῖ, *amet*, 3. sing. præs. opt. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φῐλοίφᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro φιλοίφης, *homo libidinosus*: ex φίλος et οἰφέω, *coëo*.

Φῐλόκᾰλος, *pulchritudinis amans*; *honestatis studiosus*; *elegans*: ex φίλος et καλὸς, *pulcher*.

Φῐλοκᾰ́λως, adv. *cultè, ornatè*: à præced.

Φῐλοκέρδειᾰ, ᾱς, ἡ, *amor lucri, avaritia*: et

Φῐλοκερδέω, -ῶ, f. ήσω, *lucri amans sum*: et

Φῐλοκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *lucri cupidus, avarus*: ex φίλος et κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

Φῐλοκέρτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conviliorum amans*: ex φίλος et κέρτομος, quod à κέαρ, *cor*, (vel κείρω, *tondeo*,) et τομὴ, ῆς, ἡ, *sectio*. Th. τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα.

Φῐλοκίνδῡνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *periculi amans*: ex φίλος et κίνδυνος.

Φῐλόκοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ornatus, modestus*.

Φῐλοκτέᾰνος, *avarus, possessionum cupidus*: in comp. φιλοκτεᾰνώτερος. superl. φιλοκτεᾰνώτᾰτος, *avarissimus*: ex φίλος, *amicus*, et κτέανον, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio*. Th. κτάομαι, *acquiro*.

Φῐλοκτήτᾱο, gen. Poët. Dor. pro Φῐλοκτήτᾱ, quod pro Φῐλοκτήτȣ, à Φιλοκτήτης, ȣ, ὁ, Pindar. Pythior. Od. i. 97.

Φῐλολογέω, -ῶ, f. ήσω, *libenter dissero, philosophor et dissero cum philosophis*: à φιλόλογος.

Φῐλολογῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *studium* seu *amor disserendi*; *studium* seu *amor literarum*: ab eodem.

Φῐλόλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *PHILOLOGUS, qui disserere amat*; *qui libenter audit alios disserentes*; *literarum* vel *philosophiæ studiosus*; *literatus, doctus*: item nomen viri. à φίλος et λόγος.

Φῐλομᾰθέω, -ῶ, *discere cupio*: f. ήσω. perf. πεφῐλομᾰ́θηκᾰ.

Φῐλομᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *discendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, et μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Φῐ́λομαι, undè φῖλαι, ἐφῐ́λᾰτο, φι semper longâ; at quæ à φιλέω, semper brevis. Clarke in Il. ε. 61. 117. κ. 280. *amo*, item *amor*.

Φῐλομμειδὴς, έος, ἡ, pro φιλομειδὴς, (Poët. μ metri gratiâ geminato) *amans risûs*. Veneris Epithet. ex φίλος et μειδάω, *rideo*.

Φῐλομμηδὴς, έος, ὁ, *quæ amat genitalia*: Venus Hesiodo. in acc. φιλομμηδέα. ex φίλος et μῆδος, εος, τὸ, *cura*: in pl. μήδεα, τὰ, *pudenda*.

Φῐλόμολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui cantum amat*: ex φίλος, *amicus*, et μολπὴ, *cantus*, quod à μέλπω, *canto*; perf. med. μέμολπα.

Φῐλόμȣσος, vide in φιλόμωσος.

Φῐλόμῡθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fabularum amans*: ex φίλος, *amicus*, et μῦθος, *fabula*.

Φῐλόμωσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλόμȣσος, *Musarum* vel *musicæ studiosus*: ex φίλος et Μȣ̃σα, ἡ, *Musa*.

Φῐλονεικέω, -ῶ, f. ήσω, *rixor, contendo, enitor*; *æmulor*: à φιλόνεικος.

Φῐλονεικῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *contentio, rixarum amor, æmulatio*: à

Φῐλόνεικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *contentiosus*: *multùm in aliquâ re laborans*: ex φίλος et νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium, contentio*.

Φῐλονεικεόντων, gen. plur. part. præs. verbi φιλονεικέω.

Φῐλονείκως, adv. *contentiosè, certatim*: à φιλόνεικος.

Φῐλόνῑκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *victoriæ amans*: ex φίλος et νίκη.

Φῐλοξενῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *hospitalitas*: à

Φῐλόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hospitalis*: à φίλος et ξένος, ȣ, ὁ, *hospes*.

Φῐλοπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amator ludorum* vel *jocorum, facetus, festivus*: ex φίλος et παῖγμα, quod à παίζω, *ludo*. Th. παῖς, *puer*.

Φῐλοπαρθένος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *amator virginum*: item *virginitatis studiosa*: ex φίλος et παρθένος, ȣ, ἡ, *virgo*.

Φῐλοποίμνῐος, ȣ, *amans gregis*: ex φίλος et ποίμνιον, τὸ, *grex*. Th. ποιμὴν, ὁ, *pastor*.

Φῐλοπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *belli amans*: ex φίλος et πόλεμος.

Φῐλόπολῐς, εως, ὁ ϗ ἡ, *amans civitatis*: ex φίλος et πόλις, ἡ, *urbs*.

Φῐλοπολῐ́της, ȣ, ὁ, *amans patriæ, studiosus civium*: ex φίλος et πολίτης.

Φῐλοπονέω, -ῶ, f. ήσω, *laborem diligo, cum labore efficio, elaboro*: à φιλόπονος.

Φῐλοπονῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *laborum amor, studium, industria*: à seq.

Φῐλόπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *laboris amans, industrius*: comparat. φῐλοπονώτερος: ex φίλος et πόνος, ȣ, ὁ, *labor*, quod à πένομαι, *laboro*: perf. med. πέπονα.

Φῐλοπονȣ̃σῐν, 3. pl. præs. ind. act. verbi φιλοπονέω, *laborem diligo*.

Φῐλοπόνως, adv. *industriè*: ex φιλόπονος.

Φῐλοποσῐ́ᾰ, ῐ́ᾱς, ἡ, *nimius potandi amor*: ex φίλος et πίνω, seu potiùs inusit. πόω.

Φῐλοπροσηγορῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *affabilitas*: à

Φῐλοπροσήγορος, *salutandi studiosus*: ex φίλος et προσηγορέω, *compello, saluto*: quod ex πρὸς et ἀγορέω, seu -εύω, *verba facio*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Φῐλοπρωτείᾰ, ᾱς, ἡ, *amor principatûs*: à φιλόπρωτος.

Φῐλοπρωτεύω, fut. εύσω, *primatum amo* vel *ambio, cupio esse primus*: à

Φῐλόπρωτος, *cupiens esse primus*: ex φίλος, *amicus*, et πρῶτος, *primus*. Th. πρό.

Φῐλόπτολεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro φιλοπόλεμος.

Φῐλόῤῥωξ, ωγος, ὁ ϗ ἡ, *amicus saxis*: alii *acinorum plenus*: ex φίλος et ῥώξ.

ΦΊΛΟΣ, ȣ, ὁ, *amicus*: φῐ́λη, ης, ἡ, *amica*. Hinc, transpositis prioribus literis, Belg. *Lief*. et Angl. LOVE. Sed φῐ́λος, η, ον, *carus, amicus, gratus*: vocat. φῐ́λε, hinc comp. φίλτερος, et sup. φίλτᾰτος, *amicissimus*.

Φῐλοσκώμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *dicteriis mordacibus gaudens*: à σκῶμμα.

Φῐλοσοφέω, -ῶ, fut. ήσω, *sapientiam amo, philosophiæ studeo*,

PHILOSOPHOR; *discepto, dissero, disputo*; *aliquid exquiro, curo, video*; Lys. a. 1. part. act. φῐλοσοφήσᾱς, αντος, et in acc. sing. φῐλοσοφήσαντᾰ. à φιλόσοφος.

Φῐλοσοφῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *PHILOSOPHIA*; *eloquentia*, Isocr. item *sophistica*, quæ est veræ Philosophiæ abusus. Angl. PHILOSOPHY. ab eod.

Φῐλοσοφῐκὸς, ἡ, ὸν, *PHILOSOPHICUS*: à

Φῐλόσοφος, ȣ, ὁ, *PHILOSOPHUS*, *studio sapientiæ deditus*. qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, ȣ̃, *sapiens*. Angl. PHILOSOPHER.

Φῐλοσοφȣ̃ντᾰς, acc. plur. part. præs. act. verbi φιλοσοφέω.

Φῐλοσπήλυγξ, υγγος, ὁ ϗ ἡ, *speluncarum amans*: ex φίλος et σπήλυγξ.

Φῐλοϛοργέω, -ῶ, f. ήσω, *naturali illo* φιλοϛόργων *affectû amoris prosequor*: à φιλόϛοργος.

Φῐλοϛοργῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *propensio in amorem parentum et liberorum*: à

Φῐλόϛοργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *propensus ad amorem*, qualis est inter parentes et liberos et conjuges: ex φίλος, *amicus*, et ϛοργὴ, *amor inter parentes et liberos reciprocus*: qu. à perf. med. ἔϛοργα, verbi ϛέργω, *amore naturali complector, diligo, acquiesco*: f. ξω. perf. ἔϛερχα.

Φῐλοϛόργως, adv. *benevolè, indulgenter*: à præc.

Φῐλοσώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *moderatus, prudens*: ex φίλος et σώφρων.

Φῐλότᾱς, ᾱτος, ἁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, *amor*.

Φῐλοτεκνῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *amor liberorum*: à

Φῐλότεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *amans liberorum*: ex φίλος et τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *pario*.

Φῐλότης, ητος, ἡ, *amicitia, amor*; in acc. pl. φῐλότητᾰς. Th. φίλος, ὁ, *amicus*.

Φῐλοτησῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *propinatio*: à

Φῐλοτήσῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad amicitiam pertinens*. Th. φίλος.

Φῐλότησῐς, ῐος, ἡ, *amicitia*: ab eod.

Φῐλοτῑμεῖσθαι, præs. infin. m. à

Φῐλοτῑμέομαι, -ȣ̃μαι, f. m. ήσομαι, *ambio honorem, ambitiosiùs et magno studio conor et enitor*; *æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo*; *efferor, glorior*; *largior populariter*; simpl. *largior, dono*; *delector*.

Φῐλοτῑμῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *ambitio*; *æmulatio*; *contentio, liberalitas*: à

Φῐλότῑμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *honoris cupidus, ambitiosus*; *contentiosus, liberalis*: ex φίλος et τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Φῐλοτῑ'μως, adv. *studio honoris, ambitiosè, certatim*: à pr.

Φῐλότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incisione gaudens*; Epith. diei, quâ circumcisio fit apud Judæos: ex φίλος et τέμνω.

Φῐ'λȣ, gen. sing. à φίλος, *amicus*.

Φῐλοφῐλῐ'ᾰ, ῐ'ᾱς, ἡ, *amicitia in amicum*: ex φίλος et φιλία.

Φῐλόφῐλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *amici amans*: ex iisdem.

Φῐλοφρονέω, -ῶ, *comis* seu *benevolus sum, gratum me præbeo*: f. ήσω. perf. πεφῐλοφρόνηκᾰ.

Φῐλοφρόνως, adv. *comitèr, peramicè*: à φιλόφρων, quod vide.

Φῐλοφροσῠ'νη, ης, ἡ, *amicitia, comitas, benevolentia*: à

Φῐλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *comis, benevolus*: ex φίλος et φρὴν, *mens*.

Φῐλοχρημᾰτῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *avaritia*: à

Φῐλοχρήμᾰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pecuniæ cupidus, avarus*: ex φίλος et χρῆμα, ατός, τὸ, *res, pecunia*.

Φῐλοχρημᾰ'τως, adv. *avarè*: à præc.

Φῐλοχρημοσῠ'νη, ης, ἡ, *avaritia, opulentia*: à

Φῐλοχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cupidus pecuniæ*: ex φίλος et χρῆμα.

Φῐλοψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *amans mendaciorum, mendax*. Ex φίλος et ψεῦδος.

Φῐλοψῡχῐ'ᾰ, ᾱς, et Ion. -η, -ης, ἡ, *vitæ desiderium*: à

Φῐλόψῡχος, ȣ, ὁ, *animarum amans*: ex φίλος et ψυχὴ, *anima, vita*.

Φίλτᾰτος, *amicissimus*, superl. à φίλος, *amicus*. comparat. φίλτερος· superl. φίλτατος· per Sync. pro φιλώτερος, φιλώτατος.

Φίλτερος. Vide præced.

Φίλτρον, ȣ, τὸ, *PHILTRUM*, *amoris illecebra*: item *amatorium poculum*. Th. φίλος, *amicus*.

ΦῙΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *PHILYCA*, arbor semper virens: an quia φιλεῖ ὑγρὰ, *amat humida?*

Φῐ'λῠπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *amans somni*: ex φίλος et ὕπνος, *somnus*.

ΦῙΛΥ'ΡᾹ, ᾱς, ἡ, *tilia, arbor*.

Φῐλώνδᾱ, Dor. pro Φιλώνδȣ, τȣ̃, *Philondæ*.

Φῐ'λως, adv. *amicè, libentèr*. à φίλος.

ΦῙΜΟ'Σ, ȣ̃, et φῖμος, ȣ, ὁ, *fiscella, camus, capistrum*; item *ornamentum quo mulieres ora obducunt*.

Φῑμόω, -ῶ, *os capistro obturo, occludo, os obligo*; et per Metaph. *ad silentium adigo*: f. ώσω. perf. πεφῑ'μωκᾰ. a. 1. ἐφῑ'μωσᾰ. perf. pass. πεφῑ'μωμαι, *obmutui*. perf. imperat. pass. πεφῑ'μωσο, ώσθω, *obmutesce*. a. 1. pass. ind. ἐφῑμώθην, ης, η, *prorsus obmutui*, qu. *capistro injecto*: a. 1. imperat. pass. φῑμώθητῐ. Th. φιμὸς, *capistrum*.

Φῑμωθεὶς, *obturatus*, a. 1. part. pass. verbi præc.

Φῐ'ν, pro σφὶν, quod pro σφίσι, *sibi*, dat. pl. ab οὗ, *sui*.

ΦΙ'ΝΤῙΣ, Dor. pro φίλτις, ὁ, *auriga*; *animus*, humani corporis auriga et rector.

Φὶξ, κὸς, Bœot. pro σφίγξ.

Φῑτρὸς, ȣ̃, ὁ, *stipes, truncus, caulis*: q. φιτυρός· nam φῖτυ est τὸ φυτόν.

Φῐ'τῡμᾰ, ᾰτος, τὸ, *germen*: à seq.

Φῑτῠ'ω, f. ῠ'σω, *sero, genero*: à φυτεύω.

ΦΛΑ'ΖΩ, *stultè et inarticulatè loquor*; item *ferveo*: qu. à φλέω, *nugor*.

Φλᾶν, Att. pro θλᾶν, *frangere, percutere*.

Φλᾱνύσσω, *garrio, ineptio, deliro*: à φλέω, *nugor*.

Φλᾰ'σᾱν, Ion. pro ἔφλασαν, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, -ῶ, *frango, comminuo, tundo*.

Φλᾱσῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, ρᾱ, ρον, *vilis, malus*: ex φλύαρος, per Metath.

Φλαύρως, *malè*, adv. à præc.

ΦΛᾸ'Ω, -ῶ, f. ᾰ'σω, *frango, contundo, mollio, avidè comedo*; Att. pro θλάω.

Φλεϐοτομέω, -ῶ, fut. ήσω, *venam seco*: à φλεϐοτόμος.

Φλεϐοτομῑ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *venæ sectio*: à seq.

Φλεϐοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *venam incidens*, hinc τὸ φλεϐοτόμον, ȣ, *scalpellum* seu *instrumentum* quo vena inciditur: à φλὲψ et τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα. à

Φλεγεθοίᾰτο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. et

Φλεγέθοντος, *ardentis*, m. g. gen. sing. part. præs. ex

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, *uro*: à φλέγω, *incendo*, et θέω, *curro*.

Φλεγεὶς, έντος, *combustus*, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, *uro*: f. ξω. a. 2. pass. ἐφλέγην.

Φλέγμᾰ, ᾰτος, ᾰτῐ, τὸ, *inflammatio*; item *PHLEGMA*, seu

pituita. Angl. PHLEGM. Th. *φλέγω*, *uro*.
Φλεγμαίνω, *ardeo*; *intumesco*; *superbio*: f. ἀνῶ. a. 1. ἐφλέγμηνᾰ. ex φλέγμα. Th. φλέγω.
Φλεγμῆναι, *intumuisse*, aor. 1. inf. act. præc. verbi.
Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio*. Th. φλέγω.
Φλεγοίατο, *comburantur*, Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi φλέγω, *uro*.
Φλέγοντῐ, Dor. pro φλέγουσι, 3. pl. præs. ind. act. à φλέγω.
Φλέγρᾰ, ας, ἡ, *urbs Macedoniæ*.
Φλεγύᾰο, gen. Æol. ex
Φλεγύᾰς, ου, ὁ, *aquila*, ἀπὸ τοῦ φλέγειν, *ab urendo*.
ΦΛΕ'ΓΩ, *uro*, *incendo*; *illustro*, *illumino*; *FULGEO*; *FLAGRO*, *ardeo*; *ango*: f. φλέξω. perf. πέφλεχᾰ. perf. pass. πέφλεγμαι.
Φλέγων, οντος, ὁ, nomen viri. Gr. *urens*.
Φλεδονείᾰ, ας, ἡ, *nugacitas*, *ineptiæ*: à
Φλεδονεύω, et φλεδονέω, *nugor*, *garrio*: à
Φλέδων, ονος, *nugator*, *nugax*: à φλέω.
Φλέξᾱς, αντος, *qui combussit*, a. 1. part. act. verbi φλέγω, *uro*. f. ξω. a. 1. pass. ἐφλέχθην.
Φλεχθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *combustus*, a. 1. part. pass. et
Φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, fut. ξω, *uro*.
ΦΛΕ'Ψ, φλεβὸς, ἡ, *vena*: qu. à φλέω, *abundo*, et ἕψω, *coquo*, venæ enim sanguine abundant, qui in illis *coquitur*.
ΦΛΕ'Ω, *nugor*; *plenus sum*, *abundo*.
Φληνᾰφέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor*: à
Φλήνᾰφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nugator*. subst. ου, ὁ, *nugæ*. à
Φληνέω, -ῶ, fut. ήσω, *nugor*: à φλέω.
Φληνῡ́ω, f. ῡ́σω, id. et ab eod.
ΦΛΙΆ, ᾶς, ἡ, *portæ antepagmentum*, *antæ*; *vestibulum*, *limen*. φλιαὶ, *valvarum postes*.
Φλίβω, Æol. pro θλίβω, *premo*, *affligo*.
ΦΛΙΔΑ'Ω, -ῶ, *putresco*, *putrefio*, *rumpor*, *lanior*; *in rugas contraho*. qu. à φλάω, *contundo*.
Φλόγεος, έᾰ, εον, *flammeus*, *splendidus*: ex φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.
Φλογερὴν, *flammeam*, acc. sing. f. g. ex
Φλογερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod φλόγεος, et ab eod.
Φλογίζω, *inflammo*. præs. part. φλογίζων, ουσᾰ, ον, *inflammans*. f. ῐ́σω. perf. πεφλόγῐκᾰ. a. 1. ἐφλόγῐσᾰ. præs. pass. φλογίζομαι. part. φλογιζόμενος, *inflammatus*. a. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η. ex φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.
Φλόγῐνος, ῐ́νη, ῐνον, et
Φλόγῐος, ῐ́ᾱ, ῐον, et
Φλογόεις, όεσσᾰ, όεν, *flammeus*: ab eod.
Φλογὸς, gen. sing. à φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.
Φλόγωσῐς, εως, ἡ, *inflammatio*: ab eodem.
Φλοίζω, f. φλοίσω, *decortico*: ex
ΦΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cortex*: qu. à φλάω, quia fragilis.
Φλοίσβοιο, gen. Ion. à
ΦΛΟΙ͂ΣΒΟΣ, ου, ὁ, *sonitus quem aqua edit*, *præsertim cùm fluctus excitantur*; *murmur*, *tumultus*, *strepitus*.
Φλοίω, *decortico*; unde Angl. TO FLAY. Th. φλοιός.
ΦΛΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *verbascum*, herba.
ΦΛΟ'Ξ, γὸς, ἡ, *flamma*: à φλέγω, *uro*. f. ξω.
Φλόος, -οῦς, gen. όου, ὁ, *cortex*; *teges*, *storea*.
Φλοῦν, acc. sing. à præc.
Φλῠᾱρέω, -ῶ, *nugor*, *garrio*: f. ήσω. perf. πεφλῠᾱ́ρηκᾰ. a. 1. ἐφλῠᾱ́ρησᾰ. à φλύαρος, *nugator*, *nugax*. Th. φλέω, *nugor*.
Φλῠᾱρῐ́ᾰ, ας, ἡ, *nugæ*, *garrulitas*: à
Φλῠ́ᾱρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nugatorius*, *ineptus vanus et futilis*: *nugator*, *nugax*, *stultiloquus*: à φλύος vel φλύω.
Φλῠδᾰρὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus*: à seq.
Φλῠδᾰ́ω, *humesco*; *flaccesco*: ex φλύω.
Φλύζω, id. qu. φλύω.
Φλῠηρέω, Ion. pro φλυαρέω, quod vide.
Φλύκταινᾰ, ης, ἡ, *pustula ex fervore*: à φλύσσω.
Φλυκτῐ̀ς, ῐ́δος, ἡ, idem: ex φλύω, *ferveo*. Th. φλέω.
Φλῠ́ος, *nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.
Φλύσσω, f. ξω, *eructo*: Hesych. Th. φλύω.
Φλῠ́ω, fut. ῠ́σω, *ferveo*, *bullio*, *ebullio*; *evomo*; *nugas loquor*. Th. φλέω.
Φοβᾱθῇς, Dor. pro φοβηθῇς, *metuas*, 2. sing. a. 1. sub. pass. ex φοβέομαι.
Φοβέαι pro φοβῇ, 2. sing. præs. à φοβέομαι, *timeo*.
Φοβέεσκον, Poët. pro ἐφόβουν, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω, *timorem injicio*, *terreo*.
Φοβεῖσθαι, præs. inf. pass. ex φοβέω.
Φοβέο pro φοβοῦ, q. v.
Φοβέομαι, -οῦμαι, *timeo*. Th. φέβομαι, idem.
Φοβερίζω, *terreo*; f. ῐ́σω. perf. pass. πεφοβέρισμαι. à φοβερός.
Φοβερισμὸς, οῦ, ὁ, *terror*: à præc.
Φοβερὸς, ρὰ, ὸν, *formidabilis*, *-e*; *horrendus*, *a*, *um*: in comp. φοβερώτερος. in superlat. φοβερώτᾰτος. ex φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*: perf. med. πέφοβα. Hinc
Φοβερῶς, adv. *horrendè*: à pr.
Φοβεύμενος, Dor. pro φοβούμενος, præs. part. pass. verbi φοβέω, quod vide.
Φοβέω, -ῶ, *timorem injicio*, *terreo*: fut. ήσω. perf. πεφόβηκᾰ. præs. pass. φοβέομαι, -οῦμαι, *metuo*, cum acc. præs. imperat. pass. φοβέου, -οῦ, -είσθω, -είσθω, -έεσθε, -εῖσθε. imperf. m. ἐφοβεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -έετο, -εῖτο. a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, *timui*; et in 3. pl. ἐφοβήθησᾰν. aor. 1. imperat. pass. φοβήθητῐ, ήτω, et in 2. pl. φοβήθητε. a. 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, *metuam*, et in 2. pl. φοβηθῆτε. a. 1. part. pass. φοβηθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *metuens*. fut. 1. pass. φοβηθήσομαι. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*: perf. med. πέφοβα.
Φόβη, ης, ἡ, *coma*, *juba*: de equo et leone. à φοβέω, quia terrifica. Sed
Φοβῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi φοβέω, quod vide.
Φοβηθεῖσᾰ, ης, ἡ, aor. 1. part. pass. f. g. et
Φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass. et
Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. et
Φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi φοβέω, *terrefacio*: à φόβος. Th. φέβομαι.
Φόβητρον, ου, τὸ, *terriculamentum*: ex φοβέω, qu. ex
Φόβονδε, adv. pro εἰς φόβον, *in fugam*.
Φόβος, ου, ὁ, *timor*, *metus*, *fuga*: ex perf. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *timeo*.
Φοβοῦ, præs. imperat. pass. ex φοβέω. sed
Φόβου, gen. sing. ex φόβος, *timor*.
Φοβοῦμαι, φοβούμενος, præs. ind. et part. pass. à φοβέω.
Φοιβάζω, f. ᾰ́σω, *vaticinor*: ac
Φοιβᾰ́ω, -ῶ, f. ήσω, *purgo*, *lustro*; *splendidum reddo*. Th. φοῖβος, *purus*.
Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Luna*.
Φοιβόλαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro
Φοιβόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Phœbi*

numine afflatus: ex Φοῖβος, *Phœbus*, et λαμβάνω, *capio.*

ΦΟΙ῀ΒΟΣ, ου, ὁ, *PHŒBUS*, *Apollo*, *Sol:* qui φάος βίου, *lumen vitæ.* Sed

Φοῖβος, η, ον, *purus, splendidus: vaticinus, vaticinandi peritus;* Apollinis epith.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, id. qu. φοινικόεις, *purpureus.* Th. φοίνιξ, ικος, ὁ, *palma* arbor, *color ruber.*

Φοινικάνθεμος, ον, *purpureos flores efferens* seu *habens:* Epith. *veris.* ex φοίνιξ et ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Φοινί´κεος, έα, εον, *phœniceus, puniceus.* Th. φοίνιξ.

Φοινί´κη, ης, ἡ, *PHŒNICE*, vel *PHŒNICIA*, nomen regionis, quæ et *Syria* dicitur. Gr. *palma.*

Φοινί´κιος, ί´α, ιον, *purpureus, a, um.* Th. φοίνιξ.

Φοινικὶ´ς, ί´δος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus, puniceus pannus:* à Th. præced.

Φοινικιστὴς, οῦ, ὁ, *purpuratus:* à φοίνιξ.

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, *puniceus, purpureus:* ab eod.

Φοινικόκροκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ φοινικὴν κρόκην ἔχων, *puniceam tramam habens:* à φοίνιξ et κρόκη, *trama, filum, subtegmen.*

Φοινικόλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rubram cristam habens:* Epithet. galli gallinacei: ex φοίνιξ et λόφος, ὁ, *crista galeæ.*

Φοινικοπά´ρηος, ου, ὁ καὶ ἡ, *puniceas habens genas, rubras proras habens:* ex φοινικὸς et παρειά.

Φοινικόπεζα, ης, ἡ, *purpureos pedes habens*, i. e. *pulchros:* ex φοινικὸς et πέζα, ης, ἡ, *malleolus pedis.*

Φοινικὸς, ἡ, ὸν, *puniceus; punicus:* à φοίνιξ.

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, ου, ὁ, epithet. Jovis, *rubra* seu *rutila fulmina jaculantis:* ex φοίνιξ et στεροπὴ, ἡ, *fulgor.* Th. ἀστράπτω, *fulguro.*

Φοινικόστολος, ου, ὁ, *Phœnicum more instructus* aut *armatus:* ex φοίνιξ et στολὴ, ἡ, *stola, vestis oblonga.* Th. στέλλω, *orno:* perf. med. ἔστολα.

Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, *palmetum:* à

ΦΟΙ´ΝΙΞ, ῑκος, ὁ, *palma* arbor, et *palmula* fructus: *PHŒNIX*, nomen avis, viri, et portûs; *purpura, puniceus color; instrumentum quoddam musicum à Phœnicibus inventum.* Sed adject. ὁ καὶ ἡ, *ruber, rufus.*

Φοίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cruentus:* à φόνος, *cædes.*

Φοίνισσα, ης, ἡ, *PHŒNISSA:* et Φοίνισσα ἐμπολὰ, *Phœnicia mercatura.* φοίνισσα φλὸξ, *rutila flamma.* à φοίνιξ.

Φοινίσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio; cruento.* Th. φοίνιξ, ικος, ὁ, *color ruber.*

Φοινίχθην, a. 1. ind. pass. Ion. à φοινίσσω, *rubefacio, cruento:* ab eod. th.

Φοινὸς, ἡ, ὸν, *cruentus, sanguinolentus, ruber:* à φόνος.

Φοίτα, *ibat*, 3. sing. imperf. act. pro ἐφοίτα, ex φοιτάω, quod vide.

Φοιτὰ´ς, ά´δος, ἡ, *insana, furiosa; meretrix;* Epith. viæ, *trita.* à

ΦΟΙΤΑ´Ω, -ῶ, *ito, ventito, frequenter* (more *discentium*, non *docentium*, quæ res decepit Valesium ad Eusebium: vide Pearsonii op. posth. p. 35.) *eo, venio, accedo; insanio, furo;* item *redeo*, de fructibus, vectigalibus. f. ήσω. perf. πεφοίτηκα.

Φοιτέω, Ion. pro præced.

Φοιτῆ, Dor. pro φοιτᾷ, *it*, 3. sing. præs. ind. act. verbi φοιτάω.

Φοίτης, ου, ὁ, *præco.* Th. φοιτάω.

Φοιτῆς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. sing. præs. et

Φοίτησις, εως, ἡ, *itatio, ventitatio, frequentatio:* à 2. sing. perf. pass. verbi φοιτάω.

Φοιτητὴς, οῦ, ὁ, *qui ventitat, qui ad præceptorem ventitat, discipulus:* à 3. sing. perf. pass. ejusd.

Φοιτίζω, *eo, venio, accedo:* à φοιτάω.

Φοιτῶν, præs. part. act. et

Φοιτῶσι, 3. plur. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω.

ΦΟΛΙ´Σ, ί´δος, ἡ, *squama, ut* piscium aut serpentum: à φλύω, *ferveo*, squamæ velut bulliunt ex animantibus; item *textura picturis et coloribus variegata.*

Φολκὸς, οῦ, ὁ, *strabus, qui oculos distortos habet:* quasi φάολκος, à φάος et ἕλκω, *traho.*

Φονεὺς, έος, ὁ, *homicida:* à φόνος, quod vide.

Φονεύω, *occido:* fut. εύσω, et in plur. φονεύσομεν. perf. πεφόνευκα. a. 1. ἐφόνευσα. à φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*

Φονέως, gen. sing. Att. à φονεύς.

Φονὴ, ῆς, ἡ, *cædes:* à φένω.

Φονικὸς, ἡ, ὸν, *ad cædem pertinens; truculentus; mortifer:* et

Φόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, et φόνιος, ί´α, ιον, *sanguinarius, truculentus, lethalis:* à φόνος, quod vide.

Φονοκτονέω, -ῶ, f. ήσω, *interficio:* et

Φονοκτονί´α, ας, ἡ, *cædes:* à

Φονοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *occisor:* à φόνος et κτείνω, *occido:* perf. med. ἔκτονα.

Φόνος, ου, ὁ, *cædes, homicidium, nex; sanguis in cæde effusus:* à perf. med. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, occido.

ΦΟ´ΞΙΝΟΣ, ου, ὁ, nomen piscis.

ΦΟΞΟ´Σ, ἡ, ὸν, *cujus caput est acutum et* velut *turbinatum: qui est vultu distorto:* qu. à φάος et ὀξύς.

Φορὰ´, ᾶς, ἡ, *latio; motus vehementior*, ut *in jactu, lapsu: impetus; pensio, tributum, proventus;* et *bajulationis* seu *vecturæ merces, portorium;* quo in sensu et nos Angl. FARE. à φέρω, *porto:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. perf. med. inus. πέφορα.

Φορά´δην, adv. *portando, gestando:* à præc.

Φορὰ´ς, ά´δος, idem quod φορβὰς, Hesych. et Suid.

Φορβειὰ´, ᾶς, ἡ, *capistrum.* Th. φέρβω.

Φορβαῖος, αία, αῖον, *qui pabulum præbet:* à φορβή.

Φορβὰ´ς, ά´δος, ἡ, *equa*, quia foris φέρβεται, *gregalis, non domestica.* Est autem φορβὰ´ς, ά´δος, ὁ, ἡ, *alumnus*, φορβὴν suppeditans: ut φορβὰς γῆ, *alma terra:* quæ alit; et passivè φορβὰς, *qui alitur in grege cum aliis:* cui opponitur τροφίας, *qui domi τρέφεται.* φορβὰς γυνὴ, *quæ se φέρβει prostitutione corporis.* Th. φέρβω, *pasco.*

Φορβειὰ´, ᾶς, ἡ, *esca*, φορβή. et usurpatur pro *capistro.* à præced.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, *pabulum, esca:* à φέρβω, *alo:* qu. φέρω βίον, *vitam fero.*

Φορέεσκον, Ion. imperf. verbi φορέω.

Φορεῖον, ου τὸ, *feretrum, lectica:* à φορεύς.

Φορείτω, 3. sing. præs. imperat. act. verbi φορέω, *fero, porto.* Th. φέρω, idem.

Φορέοισι, Dor. pro φορέουσι, *gestant*, 3. plur. præs. ind. à φορέω, à φέρω.

Φορέοντα, acc. sing. part. præs. verbi φορέω.

Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Φορεῦντος, *ferentis*, Dor. pro

φορῦντος, gen. sing. præs. part. act. à *φορέω*.
Φορεὺς, *έος*, *ὁ*, *bajulus*: à
Φορέω, -*ῶ*, *fero*, *gesto*: f. *έσω*, et *ήσω*. perf. *πεφόρηκα*, et -*εκα*. a. 1. *ἐφόρεσα*. à *φόρος*, *ferens*; q. à perf. med. *πέφορα*, verbi *φέρω*, *fero*.
Φόρημα, *ατος*, *τὸ*, *onus*: à præc.
Φορῆναι, *tulisse*, a. 1. inf. act. verbi *φοραίνω*, *fero*: fut. *ανῶ*. a. 1. *ἐφόρηνα*. Th. *φέρω*.
Φόριον, *ου*, *τὸ*, *merces*.
Φόρκυν, *υνος*, *ὁ*, *portus*: quia naves in eum *φέρονται*. Est et *φόρκυν*, *υνος*, *ὁ*, et *φόρκυς*, *υος*, nomen monstri marini; dat. *φόρκυϊ*, pro *φόρκυνι*, in acc. *φόρκυν*.
Φορμῖα τῶν φρυγάνων, Diog. Laërt. in Speusippo, *fascia lignorum in usum foci*. Toup. in Suid. voce *φορμηδόν*.
Φόρμιγγ', pro *φόρμιγγι*, dat. sing. à
ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, *γγος*, *ἡ*, *cithara*, *testudo*.
Φορμίζω, f. *ίσω*, *citharam pulso*: ex præc.
Φορμικτᾶς, *ᾶ*, *ὁ*, Dor. pro
Φορμικτὴς, *ου*, *ὁ*, *citharœdus*: (*φορμιγκτὴς* etiam dicitur:) à *φορμίζω*.
Φορμὶς, *ίδος*, *sportula*, *corbula*: à
ΦΟΡΜΟ'Σ, *ου*, *ὁ*, *sporta*, *corbis*, *calathus*: quod aliquid *φέρεται*.
Φοροῖσαι, *ferentes*: Dor. pro *φοροῦσαι*, nom. pl. part. act. f. g. contract. à *φορέω*.
Φορολογέω, -*ῶ*, f. *ήσω*, *tributum exigo* seu *colligo*: à *φορολόγος*, quod vide.
Φορολόγητος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *tributarius*: à 3. sing. perf. pass. præced.
Φορολογία, *ας*, *ἡ*, *exactio tributi*: à
Φορολόγος, *ου*, *ὁ*, *tributi collector* seu *exactor*: à *φόρος* et *λέγω*, *colligo*: perf. med. *λέλογα*.
Φόρον, *ου*, *τὸ*, et *φόρος*, *ὁ*, *forum*: citeriores Græci à Romanis receperunt. *Φόρον Ἀππίου*, nomen oppidi in Latio, *Forum Appii*.
Φόρος, *ου*, *ὁ*, *tributum*: quod *φέρεται*. sed
Φορὸς, *οῦ*, *ὁ* & *ἡ*, *ferax*, *ferens*. *φορὸς ἄνεμος*, *ventus secundus*. Th. *φέρω*.
Φοροῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi *φορέω*.
Φορτηγὸς, *οῦ*, *ὁ* & *ἡ*, *onera vehens*: ex *φόρτος*, *ου*, *onus*, et *ἄγω*, *duco*.
Φορτί', pro *φορτία*, *onera*, nom. pl. à *φορτίον*, *ου*, *τὸ*, id. quod *φόρτος*, *ου*, *ὁ*, *onus*.
Φορτίζεσθαι, *imponito*, præs. inf. pass. pro imperat. à seq.
Φορτίζω, *onero*: cum acc. fut. *ίσω*. perf. *πεφόρτικα*. perf. pass. *πεφόρτισμαι*. perf. part. *πεφορτισμένος*, *η*, *ον*, *oneratus*, *onustus*. Th. *φόρτος*, *ου*, *ὁ*, *onus*.
Φορτικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *onerarius*, *a*, *um*; item Metaph. *molestus*, *fastuosus*, *insulsus*: et
Φορτίον, *ου*, *τὸ*, *onus*, *sarcina*: *τὰ φορτία*, *merces*: ex
ΦΟ'ΡΤΟΣ, *ου*, *ὁ*, *onus*, *res molesta et odiosa*: q. *φέρτος*. à *φέρω*.
Φορτοῦνατος, *ου*, *ὁ*, nomen viri. Lat. *Fortunatus*.
Φορύνω. Vide in *φορύω*.
Φόρυς, *podex*: à *φορύω*, *inquino*.
Φορυτὸς, *οῦ*, *ὁ*, *quisquiliæ*, *congeries*: à
ΦΟΡΥ'Ω, *φορύνω*, et -*ύσσω*, *pinso*, *misceo*; *fœdo*.
Φόως, idem quod *φῶς*, Metaph. pro *salute*, *auxilio* et *victoriâ*: à *φάος*, *εος*, *τὸ*, *lux*, *salus*. Th. *φάω*, *luceo*.
Φόωσδε, adv. *in lucem*, *in luminis auras*: à *φόως*.
Φραγέλλιον, *ου*, *τὸ*, *flagellum*; ex Lat. et est dim. à *flagrum*, quod est scutica, quâ servi cædebantur: sic dicta, quòd pars corporis eâ percussa quasi *flagret*, hoc est, *ardeat*.
Φραγελλόω, -*ῶ*, *flagello*: f. *ώσω*. perf. *πεφραγέλλωκα*. aor. 1. *ἐφραγέλλωσα*. a. 1. part. act. *φραγελλώσας*, *αντος*.
Φραγῇ, *obstruatur*, 3. sing. a. 2. sub. pass. et
Φραγήσομαι, *ῃ*, *εται*, f. 2. ind. pass. verbi *φράσσω*, q. v.
Φράγμα, *ατος*, *τὸ*, *septum*, *vallum*, *munimentum*: et
Φραγμὸς, *οῦ*, *ὁ*, *septum*: à 1. sing. perf. pass. verbi ejusd.
Φραδάω, *indico*, *declaro*: à *φραδὴ*, *cognitio*. Th. *φράζω*, *memoro*, *dico*: a. 2. *ἔφραδον*. perf. med. *πέφραδα*. Hinc fortè Angl. TO PRATE.
Φράδεν, *dixit*, Ion. pro *ἔφραδεν*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.
Φραδὴ, *ῆς*, *ἡ*, *cognitio*, *prudentia*: *φραδαὶ*, *αἱ*, *mentes*, apud Pindar. à *φράζω*.
Φραδὴς, *έος*, *ὁ* & *ἡ*, *consultus*, *prudens*: à præc.
Φραδμοσύνῃσιν, dat. pl. Ion. pro *φραδμοσύναις*. à
Φραδμοσύνη, *ης*, *ἡ*, *consilium*, *prudentia*, *peritia*: à seq.
Φράδμων, seu *φράσμων*, *ονος*, *ὁ* & *ἡ*, *prudens*, *solers*, *consultus*, *peritus*: et
Φράζεαι, Ion. pro *φράζῃ*, *deliberas*, 2. sing. præs. ind. med. vel pass. et
Φράζεο, Ion. pro *φράζου*, præs. imperat. pass. et
Φράζεσθαι, præs. inf. pass. et
Φραζέσθω, 3. sing. imperat. pass. et
Φράζεσκε, Ion. pro *ἔφραζε*, 3. sing. imperf. ind. act. et
Φράζετο, Ion. pro *ἐφράζετο*, 3. sing. imperf. ind. pass. et
Φράζευ, Dor. pro *φράζου*, *cogitato*, præs. imperat. med. omnia à
ΦΡΑ'ΖΩ, *dico*, *expono*, *memoro*; *edissero*; *jubeo*; *indico*, *depromo*; *postulo*; *considero*, *dispicio*: fut. *άσω*. perf. *πέφρακα*. a. 1. *ἔφρασα*. a. 1. imperat. act. *φράσον*, *άτω*, *edissere*. aor. 2. *ἔφραδον*, et Ion. Anadiplas. *πέφραδον*. præs. med. *φράζομαι*, *in animo verso*, *delibero*, *perpendo*, *statuo*; *animadvertendo caveo* vel *vito*; *animadverto*, *deprehendo*, *intelligo*. perf. pass. *πέφρασμαι*, *σαι*, *ται*. perf. med. *πέφραδα*.
Φρακτὸς, *ἡ*, *ὸν*, *septus*, *munitus*: à *φράσσω*.
Φραξάμενος, *μένη*, *μενον*, *munitus*, a. 1. part. med. verbi præc.
Φρασαίατο, *dicantur*, Ion. pro *φράσαιντο*, 3. plur. a. 1. opt. med. verbi *φράζω*, *dico*: fut. *φράσω*. a. 1. med. *ἐφρασάμην*.
Φράσασαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. ejusd. verbi.
Φράσδειν, *dicere*, Dor. pro *φράζειν*, præs. inf. ab eod.
Φρασί', Dor. pro *φρεσὶ*, *mentibus*, dat. plur. à *φρὴν*, *mens*.
Φράσις, *εως*, *ἡ*, *PHRASIS*, *locutio*, *dictio*, *genus loquendi*: à *φράζω*.
Φρασόμεσθα, Poët. pro *φρασόμεθα*, 1. pl. f. 1. med. verbi *φράζω*.
Φράσον, *άτω*, *edissere*, a. 1. imperat. act. verbi ejusd.
Φρασσόμεθα, gem. *σ*, pro *φρασόμεθα*, 1. pl. f. 1. med. à *φράζω*.
ΦΡΑ'ΣΣΩ, sive -*ττω*, *sepio*, *munio*: item *obturo*, *occludo*: f. *φράξω*. perf. *πέφραχα*. a. 1. *ἔφραξα*, *ας*, *ε*, et in 3. pl. *ἔφραξαν*. a. 2. ind. act. *ἔφραγον*, *ες*, *ε*. perf. pass. *πέφραγμαι*, *ξαι*, *κται*. a. 2. pass. *ἐφράγην*, *ης*, *η*, *obstructus fui*. a. 2. sub. pass. *φραγῶ*, *ῇς*, *ῇ*. f. 2. pass. *φραγήσομαι*, *ῃ*, *εται*.
Φραστέον, *dicendum*: adv. verbale à *φράζω*.
Φραστικὸς, *κὴ*, *κὸν*, *eloquens*: à *φράζω*.
Φρασώμεθ', *cogitemus*, 1. pl. a. 1. sub. pass. verbi *φράζω*, *dico*.
Φράτηρ, *ῆρος*, *ὁ*, *ejusdem curiæ*

vel *tribûs sodalis:* Att. vel Dor. pro φράτωρ. unde *FRATER.* à φράτρια.

Φρᾱ'τορες, ων, οἱ, *contribules:* nom. pl. à φράτωρ.

Φρᾱ'τρᾰ, id. q. seq.

ΦΡᾹΤΡῙ'Ᾰ, seu φᾱτρῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *curia, societas, tribus.*

Φρᾱτρῐᾰκὸς, ἡ, ὸν, item φρᾱτρῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad curiam pertinens:* et

Φρᾱ'τριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *curialis, ad curiam pertinens:* et

Φρᾱ'τωρ, ορος, ὁ, *ejusdem curiæ vel tribûs consors.* Th. φρατρία.

Φραχθεὶς, *septus,* aor. 1. part. pass. à φράσσω. fut. ξω. a. 1. pass. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ᾸΡ, ᾱ'τος, et Poët. φρεῖᾰρ, ᾰτος, τὸ, *puteus.*

Φρεᾱτῐαῖος, αίᾱ, αῖον, *putealis:* à præc.

Φρεῖν, *ferre,* per Sync. pro φέρειν, præs. inf. à φέρω.

Φρενᾰπᾰτᾰ'ω, *decipio:* fut. ήσω. perf. πεφρενᾰπᾰ'τηκᾰ. q. φρένα ἀπατάω, *mentem decipio.*

Φρενᾰπᾰ'της, ȣ, ὁ, *mentium deceptor:* ex iisd.

Φρένᾰς, acc. pl. φρένες, αἱ, *intelligentiæ,* nom. pl. à φρὴν, *mens.*

Φρενήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *mentis compos, cordatus:* ex φρὴν et ἄρω, *apto.*

Φρενῖτῐς, ῐ'δος, ἡ, *mentis delirium.* Th. φρὴν, ἡ, *mens.*

Φρενοϐλᾰϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mente captus, desipiens:* ex φρὴν, *mens,* et βλάπτω, *lædo.*

Φρενόω, -ῶ, f. ώσω, *ad mentem sanam reduco, moneo, castigo; decipio, fallo, seduco.* Th. φρὴν, *mens.*

Φρενῶν καρπὸς, pro ipsâ *prudentiâ* Poët. sumitur.

Φρὲς, *fer,* a. 2. imperat. act. à φρῆμι. Nisi φρὲς, pro φρὲ, quod per Sync. pro φέρε, præs. imperat. verbi φέρω, *fero.*

Φρεσὶ' et φρεσὶ'ν, dat. pl. à φρήν.

ΦΡΕ'Ω, f. φρήσω, *emitto, adigo.* qu. à φέρω.

Φρῆγμᾰ, Ion. pro φράγμα, ατος, τὸ, *septum.* Th. φράσσω.

ΦΡΗ'Ν, φρενὸς, ἡ, *mens, sapientia.* φρένες, *præcordia, prudentia, ingenium.*

Φρητῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *puteal, os putei,* Hesych. quasi φρηατία. Th. φρέαρ, ατος.

Φρήτρη, ης, ἡ, *tribus, curia:* à φρατρία.

Φρήτρηφῐν, pro φρήτρη, dat. à præced.

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis.*

Φρῖκᾰλέᾱς, acc. pl. f. g. à

Φρῖκᾰλέος, έᾰ, έον, idem quod φρικώδης, *horribilis.* Th. φρὶξ, ικὸς, *fremitus maris.*

Φρῖκασμὸς, ȣ̃, ὁ· à φρὶξ.

Φρῖ'κη, ης, ἡ, *horror, torpor; metus:* ab eod.

Φρικτὸς, ὴ, ὸν, *tremendus:* à perf. pass. verbi φρίσσω, *horresco.*

Φρικτῶς, adv. *horrendum, horridè:* à præc.

Φρῖκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *horribilis, horrendus:* à φρίκη.

Φρῖμάσσεο, Ion. pro φριμάσσȣ, præs. imperat. pass. à

Φρῖμάσσομαι, fut. ξομαι, *flatum naribus emitto, fremo;* idem quod φρυάττομαι, unde derivari possit; vel à βρέμω, *fremo.*

Φρῖμήσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. Vide præced.

ΦΡΙ'Ξ, ῑκὸς, ἡ, *maris* vel *fluctuum fremitus, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum; undæ fluctuatio superficiaria.*

Φρίξος, ȣ, ὁ, quis ille fuerit vide Pind. Pythior. Od. iv. 431. et Gr. Scholia.

Φριξὸς, ἡ, ὸν, *horridus:* à φρίσσω.

Φρίσσον, Ion. pro ἔφρισσον, imperf. act. verbi ejusd.

Φρίσσȣσ' pro φρίσσȣσι, 3. pers. pl. præs. ind. verbi

Φρίσσω, vel -ττω, *horreo, horresco;* item *cum horrore reformido, fremitum edo,* cum acc. fut. φρίξω. perf. πέφρῖκᾰ. a. 1. ἔφριξᾰ. perf. pass. πέφριγμαι, ξαι, κται. Th. φρίξ.

Φροιμιάζω, seu -ομαι, *exordio utor:* à φροίμιον, Att. pro προοίμιον, *exordium.* Th. οἴμη, ης, ἡ, *via, semita.*

Φροιμιᾰ'σαι, a. 1. inf. Att. à præc.

Φρονέῃ, 3. sing. præs. sub. act. et

Φρόνει, 2. sing. imperat. act. et

Φρονεῖν, præs. infin. et

Φρονεόντων, gen. pl. part. præs. act. omnia ex

Φρονέω, (q. φρενέω,) *intelligo; cogito, delibero; sentio, judico; sapio, statuo; curo; glorior, exulto.* dicitur de conditione et habitu animi, ut εὖ vel κακῶς φρονεῖν, *benevolum* vel *malevolum esse.* præs. imperat. φρόνεε, ει, et in 2. pl. έετε, εῖτε. imperf. ἐφρόνεον, ȣν. f. ήσω. perf. πεφρόνηκᾰ. præs. pass. φρονέομαι, -ȣ̃μαι. præs. imperat. pass. φρονέȣ, -ȣ̃, είσθω, είσθω. Th. φρὴν, *mens.*

Φρόνημᾰ, ᾰτος, τὸ, *cogitatio, animus:* item *desiderium, voluntas;* item *fastus; animi impetus:* à 1. sing. perf. pass. verbi φρονέω.

Φρονημᾰτῐ'ᾱς, ȣ, ὁ, *vir excelsi animi:* à præc.

Φρόνησῐς, εως, ἡ, *prudentia, intelligentia:* ab eod. verbo.

Φρόνῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *prudens, sapiens, cordatus:* in comparat. φρονῐμώτερος, *prudentior:* in superl. φρονῐμώτᾰτος. à φρένις.

Φρονῐ'μως, adv. *prudenter;* à præced.

Φρόνῐς, εως, ἡ, *ingenium, astutia, contemptus:* à φρήν.

Φρονȣ̃ντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φρονέω, quod vide.

Φροντῐ'δος, gen. sing. à φροντίς.

Φροντιεῖ· vide in φροντίζω.

Φροντίζετε, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. à

Φροντίζω, *curo, cogito, studeo:* fut. ῐ'σω. et Att. -ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. perf. πεφρόντῐκᾰ. a. 1. ἐφρόντῐσᾰ. a. 1. sub. act. φροντῐ'σω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. φροντῐ'σωσῐ. aor. 2. ind. act. ἐφρόντῐδον. à

ΦΡΟΝΤῙ'Σ, ῐ'δος, ἡ, *cura, cogitatio, solicitudo.*

Φροντιςέον, *curandum est:* et

Φροντιςήριον, ȣ, τὸ, *schola, locus in quo cogitationes nostras explicamus:* et

Φροντιςὴς, ȣ̃, ὁ, *curator; commentator; studiosus:* à perf. p. verbi φροντίζω. Th. φροντίς.

Φρȣ̃δος, φρȣ́δη, φρȣ̃δον, et φρȣ̃δος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui disparuit, qui abiit, evanidus:* Attici dicunt de eo, *qui animi levitate nimis effertur gaudio, etiam in re levi:* ex πρὸ et ὁδȣ̃, quasi πρόοδος, contr. πρȣ̃δος, *qui viam prævit;* quasi qui tantum viæ jam confecerit, ut negatum sit eum consequi.

Φρȣρᾱ', ᾶς, ἡ, *custodia, præsidium; milites ipsi præsidiarii et custodes; satellites; ipse locus custodiæ; carcer:* à φρȣρός.

Φρȣ́ραρχος, ȣ, ὁ, *qui præsidiariis militibus præest:* ex præc. et ἀρχὸς, *princeps.*

Φρȣ́ρει, *custodi;* præs. imperat. act. à

Φρȣρέω, -ῶ, *in præsidio tutor, custodio, ex ubo:* cum acc. imperf. ἐφρȣ́ρεον, ȣν, εις, εις, ει, ει. f. ήσω. perf. πεφρȣ́ρηκᾰ. præs. pass. φρȣρέομαι, -ȣ̃μαι. à φρȣρός.

Φρȣ́ρημᾰ, ᾰτος, τὸ, *custodia:* à φρȣρέω.

Φρȣρῐ'ον, ȣ, τὸ, idem ac φρȣρᾱ, *præsidium:* à

Φρȣρὸς, ȣ̃, ὁ, *custos, miles præsidiarius:* ex πρὸ et ὅρος, *custos;* factâ Crasi, et π in φ mutato.

Φρȣρῶμες, *excubias agamus,* Dor. pro φρȣρῶμεν, 1. plur.

præs. sub. act. à φρυρίω, qu. vide.

Φρῦαγμα, ἄτος, τὸ, et

Φρύαγμος, ȣ, ὁ, *fremitus*: et Metaph. *insolentia*: à 1. sing. perf. pass. verbi φρυάττομαι.

Φρυάσσω, vel -ττω, *fremo*: propriè de equo feroci et hinnienti. f. ξω. perf. πεφρῦάχᾰ. aor. 1. ἐφρῦαξᾰ. usitatius est in med.

ΦΡΥΑ'ΤΤΟΜΑΙ, *fremo; insolesco; vanâ spe efferor.* hinc Angl. TO FRET.

Φρῦγᾰνον, ȣ, τὸ, *cremium, virgultum aridum*: in plur. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, *sicco.*

Φρῦγίᾰ, ᾱς, ἡ, et Ion. ης, *PHRYGIA*, regio in Minori Asiâ. Gr. *torrida.*

Φρῦγίον, ȣ, τὸ, *frictorium*: id est, instrumentum frigendi. Th. φρύγω. sed

Φρῦγῖον, *cantilena incitans ad arma*, à Phrygibus.

Φρῦγιος, ἴᾰ, ἴον, *aridus*: propriè talis factus frigendo, τῷ φρύγειν. Est et

Φρῦγιος, *PHRYGIUS*, gentile.

Φρυγμὸς, ȣ, ὁ, *torrefactio, frixio*: à

ΦΡΥ'ΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, f. ξω, *torreo, torrefacio, FRIGO.*

Φρυκτὸς, ἡ, ὸν, *torridus, tostus, torrefactus.* Substantivè varia notat, ut *faba fricta; calculus judiciarius; fax, quâ hostium adventus significatur; sors* μαντικὴ, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui φρυκτὸς ὠρεῖ, i. e. *observator ignium prænuntiorum.*

Φρυκτώρἴον, ἴȣ, τὸ, *fax quâ hostium adventus prænunciatur.*

ΦΡΥ͂ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *rubeta, rana venenosa.* q. à φορύνω, *fœdo*, quia *fœdum* est animal.

Φρὺξ, γὸς, ὁ, *Phrygiæ incola.*

Φρυξεῖ, *torrebit*, Dor. pro φρύξει, 3. sing. f. 1. ind. act. à φρύγω.

Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per Sync. pro φέρω, *fero.*

Φῦ, *coaluit*, Ion. pro ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi φῦμι, inus. a. 2. ἔφυν. a. 2. infin. φῦναι. a. 2. part. φύς. Th. φύω, *gigno.*

Φυᾶ, ᾶς, ἡ, Poët. pro φυὴ, ῆς, *natura, naturæ solertia.* Th. φύω.

Φῦγᾰδε, adv. *in fugam*: à φυγή.

Φῠγᾰδείᾰ, ᾱς, ἡ, *fuga, exilium*: à φυγαδεύομαι.

Φῠγᾰδεῖον, ȣ, τὸ, *refugium*: ab eod.

Φῠγᾰδεύομαι, *in exilium pellor*: à φυγάς.

Φῠγᾰδευτήρἴον, -τηρίȣ, τὸ, *refugium, effugium*: à præc.

Φῠγᾰ̀ς, ᾰ̀δος, ὁ ϗ ἡ, *profugus, exul.* Th. φεύγω, *fugio*: a. 2. ἔφυγον.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act. ejusd.

Φύγελλος, ȣ, ὁ, nom. viri. Gr. *hominum oculos fugiens.*

Φῦγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. pers. sing. a. 2. ind. et

Φῦγεσκον, Ion. aor. verbi φεύγω.

Φῠγὴ, ῆς, ἡ, *FUGA.* Th. φεύγω, *fugio*: sed

Φῦγῃ, est 3. pers. sing. aor. 2. sub. act. ut et φῦγῃσιν, pro φύγῃ, per Paragogen τȣ͂ σιν, et in 2. pl. φῦγητε, verbi φεύγω, *fugio*: a. 2. ἔφυγον.

Φῠγοδἴκέω, -ῶ, *detrecto judicium, in jus vocatus non eo, lateo*: à φεύγω et δίκη.

Φῦγοις, οι, 2. et 3. sing. a. 2. opt. act. et in 1. pl. φῦγοιμεν, verbi φεύγω, *fugio*: aor. 2. ἔφυγον.

Φῠγόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, φεύγων τȣ̀ς ξένȣς, *hospites fugiens*: vel pro ἄξενος, *qui fugat hospites, inhospitalis, inhumanus erga hospites*: ex φεύγω et ξένος, *hospes.*

Φῠγοπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui bellum fugit*: ex φεύγω et πτόλεμος, Poët. pro πόλεμος, *bellum*,

Φῦεν, a. 2. part. n. g. à φυεὶς, εῖσα, ἐν, verbi φύω, q. v.

Φῦεται, 3. sing. præs. ind. pass. φῦεσθαι, præs. inf. verbi φύομαι, seu φύω, *sum, gigno.*

Φύζᾰ, ης, ἡ, *fuga cum timore*, Ion. pro φυγή. Th. φεύγω, *fugio.*

Φυζᾰκῖνὸς, ἡ, ὸν, *fugax*: à pr.

Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura, indoles, statura; stirps.* Th. φύω, *nascor.* at

Φυῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à φύω, *nascor*: f. φύσω. aor. 2. ἔφυον.

Φῦκἴόεις, όεσσᾰ, όεν, *algosus.* Th. φῦκος, εος, τὸ, *fucus, alga.*

Φῦκῖς, ἰχθὺς, *saxatilis.*

ΦΥ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *FUCUS, alga, herba marina unde lana inficitur et vultus tingitur.*

Φυκτὸς, ἡ, ὸν, *vitabilis, vitandus*: à φεύγω, *fugio.*

Φῦλ', pro φῦλᾰ, nom. pl. à φῦλον, ȣ, τὸ, idem quod φυλὴ, *tribus*, &c.

Φῦλαγμᾰ, ἄτος, τὸ, *quod custoditur aut servatur; custodia; præceptum, mandatum*: à perf. pass. verbi φυλάσσω.

Φῦλᾰδὸν, adv. *per tribus, tributim.* Th. φυλὴ, *tribus.*

Φῦλᾰκᾶ, ᾶς, ά, Dor. pro φυλακὴ, quod vide.

Φῦλᾰκες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *custos*; in dat. pl. Ion. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, *custodio.*

Φῠλᾰκὴ, ῆς, ἡ, *custodia; vigilia; præsidium; quarta pars noctis; satellites; carcer; locus ubi sunt custodes; cautio; amolitio alicujus incommodi.* φυλακαὶ, *præsidia* (Judæi primò habuere *tres vigilias*, suâ libertate usi; sed à Pompeii temporibus, *quatuor.* V. Krebs. Obs. ex Josepho in Matt. xiv. 25.) ab eod. th. sed

Φῦλᾰκη, nom. propr. loci.

Φῠλᾰκίζω, *in carcerem conjicio*, vel *pertraho*: f. ίσω. perf. πεφῠλᾰκῐκᾰ. et

Φῠλᾰκῖτης, *carcerarius*: à φυλακὴ, quod vide.

Φῦλᾰκος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, *custos.*

Φῠλακτέον, *custodiendum*; verbale à φυλάσσω.

Φῠλακτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos, vigil*: in plur. φυλακτῆρες. à φυλάσσω, *custodio.*

Φῠλακτήρῐᾰ, ων, τὰ, *PHYLACTERIA, conservatoria*, quibus memoria legis conservabatur. Angl. PHYLACTERIES: à φυλακτήριον.

Φῠλακτηρῖᾰ, ᾱς, ἡ, *custodia, præsidium, excubiæ.* et

Φῠλακτήρἴον, ȣ, τὸ, *statio excubitorum*, seu *vigilum*; it. *præsidium, munimentum, arx*: à φυλάσσω.

Φῠλακτῖκὸς, ἡ, ὸν, *habens vim* τȣ͂ φυλάσσειν. et

Φῦλαξ, ᾰκος, ὁ ϗ ἡ, *custos, servator*; it. *excubitor, vigil.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

Φῠλάξαι, a. 1. inf. act. at

Φῦλαξαι, a. 1. imperat. med. verbi φυλάσσω, quod vide.

Φῠλάξᾰτε, 2. pl. a. 1. imperat. ejusdem verbi.

Φῠλάρχης, et φῦλαρχος, ȣ, ὁ, *tribûs præfectus*: ex φυλὴ et ἄρχω.

Φῠλάσσαι, Ion. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, *custodio*: f. ξω.

Φῠλασσέμεναι, Att. et Dor. pro φυλάσσειν, præs. inf. ejusd.

Φῠλάσσοισῐ, *custodiunt*, Æol. pro φῠλάσσȣσῐ, 3. plur. præs. ind. act. à

ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *custodio, servo, conservo, tueor: excubo.* φῠλάσσω et φῠλάσσομαι, *observo, facio, præsto, custodio, capto, caveo, vito, fugio, aversor.* f. φῠλάξω. perf. πεφῦλᾰχᾰ. a. 1. ἐφῦλαξᾰ. a. 1. imperat. act. φῦλαξον, ἄτω, et in 2. pl. φῠλάξᾰτε. a. 1. m. ἐφῠλαξᾰ́μην,

ω, ἄτο. perf. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται.

Φυλαττόμενος, præs. part. pass. à φυλάττω, seu -σσω.

Φυλάττων, ουσα, ον, custos, præs. part. act. ejusd.

Φυλείδης, PHYLIDES, nom. propr.

Φυλέτης, ου, ὁ, tribulis, qui est ex eâdem tribu. Th. φυλή.

ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, tribus, Athenis decima urbis pars, classis: q. à φύω, gigno.

Φυλίη, ης, ἡ, oleaster.

Φύλλα, τὰ, folia: hinc φύλλ' ἀοιδῶν, folia poëtarum: à φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, foliorum acervus. Th. φύλλον.

Φύλλινος, ίνη, ινον, foliaceus, ex foliis factus.

Φυλλοβολέω, -ῶ, fut. ήσω, folia amitto; folia spargo, frondibus conspergo: à φυλλοβόλος.

Φυλλοβολία, ας, ἡ, foliorum amissio; foliorum sparsio: ab eod.

Φυλλοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, folia abjiciens seu amittens, cui folia decidunt; qui folia vel frondes spargit: à φύλλον et βάλλω.

ΦΥ'ΛΛΟΝ, ου, τὸ, FOLIUM, frons, -dis: q. à φύω, nascor.

Φυλλοστρὼς, ῶτος, ὁ, foliis constratus: ex φύλλον, τὸ, folium, et στρώννυμι, sterno. Th. στορέω, idem.

Φυλλόφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, folia ferens: ex φύλλον, ου, τὸ, folium, et φέρω, fero.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, tribus, &c.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, clamor bellicus: à φῦλον, seu φυλὴ, ἡ, natio, gens, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, qu. clamor nationum: vel qu. ἡ τῶν φύλων ὄπις, id est, ultio; quòd bellis puniat Deus homines.

Φῦμα, ατος, τὸ, vomica, tumor præter naturam. Th. φύω, nascor.

Φῦναι, nasci, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, vel φύω, nascor: fut. ύσω. a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φύς.

Φῦντο, nascebantur, Ion. pro ἔφυντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi φῦμι. Th. φύω, nascor.

Φυξηλὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, profugus, exul, fugax, timidus: à φύξις.

Φύξιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, à quo fugiendum est; ad quem confugitur: φύξιμον, ου, τὸ, perfugium: à φεύγω.

Φύξις, εως, ἡ, fuga; effugium: à perf. pass. verbi φεύγω.

Φυομένῳ, nascenti, dat. sing. part. præs. pass. verbi φύω, nascor.

Φύοντι, Dor. pro φύουσι, nascuntur, 3. pl. præs. ind. act. à φύω, nascor.

Φύραμα, ατος, τὸ, massa luti, farina aquâ subacta: à φυράω. Th. φύρω, misceo.

Φύρασις, εως, ἡ, maceratio, commixtio: ab eod.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. à

Φυράω, misceo, macero, subigo: f. άσω. perf. πεφύρακα. perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω.

Φύρδην, adv. mixtim, permixtim: item confusè, inordinatè. Th. φύρω.

Φύρειν, præs. inf. act. à φύρω.

Φύρμα, ατος, τὸ, sordes. Th. φύρω.

Φυρμὸς, οῦ, ὁ, inquinatio, inquinamentum: à

ΦΥ'ΡΩ, misceo, inquino, perfundo, rigo, pinso: f. φυρῶ, et Æol. φύρσω. perf. πέφυρκα. perf. pass. πέφυρμαι.

Φὺς, φύντος, aor. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, nascor: a. 2. ἔφυν.

Φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis; it. spiritus crassus. Th. φυσάω.

Φυσαθεὶς, εῖσα, ὲν, Dor. pro φυσηθεὶς, inflatus, aor. 1. part. pass. à φυσάω, inflo.

Φῦσαι, a. 1. inf. act. verbi φύω, gigno: f. ύσω. a. 2. ἔφυν.

Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aquâ nascens: item tibia vel fistula: à φυσάω, inflo.

Φύσαλος, ου, ὁ, bufo. Th. φυσάω.

Φύσας, αντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, aor. 1. part. act. verbi φύω, nascor. Alii per Sync. pro φυσήσας dici volunt, à φυσάω, inflo.

ΦΥΣΑ'Ω, et φυσσάω, sufflo, inflo; spiro; efflo: f. ήσω.

Φύσει, producet, 3. sing. f. 1. à φύω, gigno. At φύσει, dat. sing. à φύσις, εως, ἡ, natura: à φύω.

Φύσημα, ατος, τὸ, flatus, inflatio: à φυσάω.

Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum; it. follis. Th. φυσάω.

Φυσίγναθος, ου, ὁ καὶ ἡ, nomen propr. ranæ, qu. buccas inflans: ex φυσάω, inflo, et γνάθος, ου, ἡ, maxilla.

Φύσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, seu pustula in manibus, vel pedibus. Th. φυσάω, inflo.

Φυσίζοος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad victum generans necessaria. Epithet. terræ: ex φύω, nascor, et ζάω, vivo: vel q. φύουσα ζῶα, gignens animalia.

Φυσικὸς, ἡ, ὸν, naturalis; physicus: à præc.

Φυσικῶς, adv. naturaliter: à

φύσις, natura. Th. φύω, nascor.

Φυσιολογία, ίας, ἡ, naturæ indagandæ studium; ex φύσις et λέγω.

Φυσιολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, naturæ indagator: ex iisdem.

Φυσιόω, -ῶ, anhelo; it. inflo: f. ώσω. perf. πεφυσίωκα. præs. pass. φυσιόομαι, -οῦμαι, inflor, turgeo: perf. pass. πεφυσίωμαι. perf. part. pass. πεφυσιωμένος, η, ον, inflatus, a, um. Th. φυσάω, inflo.

Φύσις, εως, ἡ, natura; ingenium, sexus; pudenda; consuetudo, mos gentium receptus: 1 Cor. xi. 14. φύσει, valdè, item verè, necessariò. Th. φύω, nascor.

Φυσίωσις, εος, ἡ, tumor, inflatio animi: à φυσιόω, -ῶ, inflo. Th. φυσάω, idem.

Φύσκη, ης, ἡ, VESICA, quia inflata: à φυσάω, inflo.

Φύσκος, ου, ὁ, botulus: ab eod.

Φύσκω, Dor. pro φύσκου, gen. à φύσκος.

Φυσσᾶν, præs. infin. à

Φυσσάω, pro φυσάω, inflo.

Φυσσέω, Ion. pro φυσσάω, q. v.

Φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum inflatorium, flabellum: à φυσσάω, quod vide.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, locus arboribus consitus; hortus, vinea: à φυτὸν, οῦ, τὸ, planta. Th. φύω, gigno.

Φυτάομαι, planto, gigno, procreo: ab eod.

Φυτεία, ας, ἡ, plantatio, et idem quod φυτὸν, οῦ, τὸ, planta. Th. φύω.

Φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φυτεύω, quod vide.

Φυτεύθητι, a. 1. imperat. pass. ejusd.

Φύτευμα, ατος, τὸ, planta; semen. à φυτεύω, quod vide.

Φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et

Φυτεύσῃ, plantaret, 3. sing. a. 1. sub. act. à φυτεύω.

Φύτευσις, εως, ἡ, plantatio. Th. φύω.

Φυτεύω, planto, novello, semino: metaph. molior, struo, machinor. φυτεύειν τινὶ θάνατον, mortem alicui machinari. imperf. ἐφύτευον, ες, ε. f. ύσω. perf. πεφύτευκα. a. 1. ἐφύτευσα. perf. pass. πεφύτευμαι, σαι, ται. perf. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον. aor. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. φυτεύθητι, ήτω, plantator tu. à seq.

Φῦτὸν, ῦ, τὸ, *planta, stirps:* à φύω, *gigno.*
Φῠτοσκᾰ́φος, ου, ὁ ϗ ἡ, *agricola, hortulanus, fossor:* ex φυτὸν, *planta,* et σκάπτω, *fodio.*
Φῠτουργὸς, ῦ, ὁ, *plantator, pater:* ab ἔργον et φυτεύω.
ΦΥ´Ω, *gigno, produco, edo, pario;* in perf. et a. 2. *natus sum, soleo, naturâ comparatus sum;* item *hæreo, adhæresco.* f. φῠ́σω. p. πέφῡκᾰ. a. 2. ἔφῡον, ες, ε, et ἔφῡν, ῡς, ῡ, tanq. à φῦμι, undè a. 2. part. φῡ́ς, φύντος. perf. pass. πέφῡμαι, σαι (undè φύσις, εως, ἡ, *natura*), et in 3. sing. πέφῡται (undè φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta.*) perf. part. πεφῡκώς. undè adv. πεφῡκότως, *ut naturâ comparatum est, ut fert natura, pro suo ingenio, aptè, consentaneè.*) a. 2. pass. ἐφῠ́ην, ης, η. a. 2. part. pass. φῠεὶς, εῖσᾰ, έν. ἐ τῶν δ' ἔφυς, Eur. Suppl. 292; ubi vide Markland. *tu non ex eodem numero es,* i. e. ἐκ ἔφυς ἐκ τῦ ἀριθμῦ τῶνδε.
Φωγνῡ́ω, vel -ῡμῐ, *torreo, uro:* à
Φώγω, idem quod
Φώζω, *uro in foco, torreo:* à φῶς, *lux.* Th. φάω, *luceo.*
Φῶϊξ, vel φωῒξ, *avis, inimica harpæ:* ὀφθαλμοβόρος, Arist. Hist. ix. 8. quia ἀΐσσει εἰς φῶτα, id est, ὀφθαλμούς.
ΦΩ´ΚΑΙΝᾸ, ης, ἡ, *PHOCÆNA, balæna.* à
Φώκη, ης, ἡ, *vitulus marinus, PHOCA.*
Φωκῆες, οἱ, nomen gentis.
Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.
Φωκῠλῐ́δεω, gen. Ion. pro -ου, à
Φωκῠλῐ́δης, ου, ὁ, *PHOCYLIDES,* nomen viri proprium.
Φωλᾰ́δες ἄρκτοι, *ursi in lustris degentes.* Th. φωλεός.
ΦΩΛΕΟ´Σ, ῦ, ἡ, et φωλεᾰ̀, ᾶς, ἡ, *lustrum, latibulum, antrum:* qu. à φῶς, ὀλέω, quod ibi φῶς ὤλεν, i. e. ἀπόλωλε, *periit lux.*
Φωλεύω, idem quod
Φωλέω, *in specu lateo.* Th. φωλεὸς, *lustrum.*
Φῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φημὶ seu φάω, *dico.*
Φωνᾰ́εις, ᾰ́εσσᾰ, ᾶεν, Dor. pro φωνήεις, *vocalis, sonorus:* à φωνὴ, ἡ, *vox, sonus.*
Φωνᾶντᾰ, per Crasin pro φωνάεντα, qu. Dor. pro φωνήεντα, acc. sing. à φωνάεις, q. v.
Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, aor. 1. infin. act. à φωνέω, *voco.*
Φωνεῦντα, Dor. pro φωνοῦντα, n. g. pl. part. præs. et
Φωνεῦντες, *loquentes,* Dor. pro φωνοῦντες, nom. pl. part. præs. act. à
Φωνέω, -ῶ, *vocem emitto, sonum edo; dico, loquor; compello, nomino:* imperf. ἐφώνεον, ουν. f. ήσω. perf. πεφώνηκᾰ. aor. 1. ἐφώνησᾰ, ᾰς, ε. a. 1. imperat. act. φώνησον, ᾰ́τω, aor. 1. pass. ἐφωνήθην, ης, η. a. 1. inf. pass. φωνηθῆναι. Th. seq.
ΦΩΝΗ´, ῆς, ἡ, *vox, sonus; vocabulum, dictum; lingua; rumor, fama; nomen.* Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, Il. γ. 161. *Priamus Helenam vocavit nomine.*
Φωνήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. et
Φωνήσᾱσ', pro φωνήσᾱσᾰ, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω, quod vide.
Φώνησεν, *dixit,* Ion. pro ἐφώνησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
ΦΩ´Ρ, φωρὸς, ὁ, *FUR;* item φὼρ vel φῶρος, ου, ὁ, *speculator, explorator.*
Φωρᾶ̀, ᾶς, ἡ, *furtum:* à pr.
Φωρᾶν, præs. inf. à
Φωρᾰ́ω, *furor; in furto deprehendo;* item *quæro, pervestigo.* Th. φὼρ, *fur.*
Φωρῐᾰμὸς, ῦ, ὁ, *scrinium, arcula:* quæ contra φῶρας, id est, *fures.* Sed puto est à χωριαμὸς, quod idem.
Φώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *furtivus:* à φὼρ, *fur.*
Φωρῶν, gen. pl. à φὼρ, *fur.*
Φὼς, φωδὸς, ἡ, *ustio:* à φώζω, quod vide.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen, lux; focus, ignis:* contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo:* sed
Φὼς, φωτὸς, ὁ, *vir:* ab eod. th. vel à φάω, *loquor.*
Φώσκω, *illucesco:* à φῶς, τὸ, *lux.* Th. φάω, *luceo.*
Φωςὴρ, ῆρος, ὁ, *lumen, luminare:* à φώσκω, idem quod φάω, *luceo.*
Φωσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lucifer:* ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen,* et φέρω, *fero.*
Φώσων, ωνος, ὁ, *velum:* à φυσάω.
Φῶτᾰ, *virum,* acc. sing. à φὼς, *vir,* quod vide.
Φῶτε, nom. dual. ab eod.
Φωτεινὸς, ἡ, ὸν, *lucidus:* à φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen,* contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo.*
Φωτίζω, *lumino, illumino, illustro;* met. *mentis oculos illumino, doceo; in lucem profero, patefacio:* f. ῐ́σω, et Att. -ῐῶ. perf. πεφώτῐκᾰ. a. 1. ἐφώτῐσᾰ. a. 1. inf. φωτῐ́σαι. a. 1. part. act. φωτῐ́σᾱς, αντος. perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, ςαι. a. 1. pass. ἐφωτίσθην, ης, η. aor. 1. part. pass. φωτισθεὶς, έντος. à φῶς, *lux.* Th. φάω, *luceo.*
Φωτισμὸς, ῦ, ὁ, *splendor, fulgor, lumen:* à perf. pass. verbi præced.
Φωχθεὶς, *tostus,* aor. 1. part. pass. verbi φώγνυμι, seu φωγνύω. a. 1. pass. ἐφώχθην.
Φὼψ, *lux.* Hesych. à φάος.

X.

X Est litera vigesima secunda apud Græcos; hâc notâ Athenienses adulterinos nummos notabant; undè χιάζω, *ut spurium rejicio.* Nota numeralis quæ *sexcenta* denotat, et cum lineolâ subjectâ *sexcenta millia.* Tum χ', ob seq. aspirat. vocalem, pro κ' vel καὶ, ut χ' ἁ, vel χἀ, Dor. pro καὶ ἁ, sæpe pro κε, vel κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales.
Χᾰ́δε, vel χᾰ́δεν, Ion. pro ἔχαδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo; privo; capio:* aor. 2. ἔχαδον. perf. med. κέχανδα, pro κέχαδα.
Χαδέειν, Ion. pro χαδεῖν, *CEDERE,* a. 2. inf. verbi ejusd.
Χᾰ́εος, gen. sing. à χάος, εος, τὸ, *CHAOS, rudis indigestaque materia; tenebræ; hiatus.* Th. χαίνω, *hisco.*
Χάζεο, et χάζευ, Ion. et Dor. pro χάζου, præs. imperat. pass. à
ΧΑ´ΖΩ, *cedo, recedo; privo; capio, capax sum; contineo:* f. ᾰ́σω. a. 2. ἔχᾰδον. perf. med. κέχανδᾰ, pro κέχᾰδᾰ. q. à χῶ, *capio.*
ΧΑΙ´ΝΩ, *hisco, dehisco; hiante ore,* i. e. intentè, *aliquid specto, exspecto; cupidè appeto; admiror valde; cupidè excipio:* f. ᾰνῶ. aor. 2. ἔχᾰνον. a. 1. ἔχηνᾰ. a. 2. inf. χᾰνεῖν. perf. κέχηνᾰ. perf. pass. κέχασμαι. q. à χάω, inusit.
ΧΑΙ῀ΟΝ, ου, τὸ, *pedum, baculum pastorale.*
Χαιὸς, vel χᾰ́ῐ̈ος, *probus.* Vide χάος.
Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. sing. et 2. pl. præs. imperat. act. à χαίρω.
Χαιρέκᾰκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gaudet malis alienis:* à χαίρω et κακός.
Χαῖρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3.

sing. imperf. ind. act. à χαίρω, gaudeo.
Χαίρεσκον, Ion. imperf. verbi χαίρω.
Χαιρετίζω, f. ίσω, cum gaudio et salutatione blandâ suscipio: Job. vii. 1.
Χαίρετον, dual. præs. imperat. act. verbi χαίρω.
Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, oleris genus. Th. φύλλον.
Χαίρην, Dor. pro χαίρειν, præs. inf. et
Χαίρῃς, 2. sing. præs. sub. act. et
Χαιρήσειν, f. 1. inf. act. verbi χαίρω.
Χαίροισă, Dor. pro χαίρουσα, gaudens, &c. præs. part. f. g. à
ΧΑΙ'ΡΩ, εις, ει, lætor, gaudeo, delector: imperf. ἔχαιρον, ες, ε. præs. imperat. χαῖρε, salve, ave. f. χᾰρῶ. perf. κεχαρκᾰ. aor. 2. ἔχᾰρον. perf. pass. κέχαρμαι. a. 2. pass. ἐχᾰ'ρην, ης, η, gavisus fui. a. 2. sub. pass. χᾰρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. pass. χᾰρῆναι. f. 2. pass. χᾰρήσομαι, lætabor. perf. med. κέχᾰρᾰ.
Χαιτᾰ'εις, έσσᾰ, εν, Dor. pro χαιτήεις, comosus, qui comam habet: à
ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, juba, coma, cæsaries, SETA.
Χαιτήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, jubatus, comatus: à præced.
Χᾰλᾰ', ᾶς, ἁ, Dor. pro χηλή.
ΧᾸ'ΛΑΖᾸ, ης, ἡ, grando.
Χᾰλαζήεις, ήεσσᾰ, ῆεν, grandinosus: à præced.
Χᾰλαζόω, -ῶ, f. ώσω, grandino: à χάλαζα.
Χᾰλάζω, id. q. χαλάω, q. v.
Χᾰλαίνοντες, laxantes, nomin. plur. præs. part. à
Χᾰλαίνω, idem quod χαλάω, laxo: f. άσω.
Χᾰ'λανδρον, ου, τὸ, grabbatum, Hesych.
Χᾰλάξαις, Dor. et Æol. pro
Χᾰλᾰ'σᾱς, αντος, aor. 1. part. act. verbi χαλάω.
Χᾰλᾶσι, Dor. et Æol. pro χαλῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à χαλάω.
Χᾰλασμὸς, ῦ, ὁ, laxatio. Th. χαλάω.
Χᾰλαςὸν, ῦ, τὸ, catenula, catena: à χαλάω.
ΧᾸΛᾸ'Ω, vel χᾰλάζω, LAXO, demitto; flacceo, langueo; item cesso, concedo: f. ᾰ'σω. a. 1. ἐχᾰ'λᾰσᾰ, ας, ε. a. 1. imperat. χᾰ'λᾰσον, ᾰ'τω. perf. act. κεχᾰ'λᾰκᾰ. perf. pass. κεχᾰ'λασμαι, σαι, ςαι. aor. 1. ind. pass. ἐχᾰλάσθην, demissus fui.
ΧΑΛΒᾸ'ΝΗ, ης, ἡ, GALBANUM, succus ferulæ arboris.

Χαλδαῖος, ου, ὁ, Chaldæus, nomen gentile.
Χᾰλεπαίνω, difficilis sum, succenseo; it. injuriâ lacesso. præs. imperat. act. χᾰλέπαινε. χᾰλεπαίνοι, 3. sing. præs. opt. act. Th. χαλέπτω, lædo, f. ψω.
Χᾰλεπῇ, dat. sing. f. g. à
Χᾰλεπὸς, ὴ, ὸν, sævus, acerbus, durus, gravis, difficilis: gen. Ion. χᾰλεποῖο. dat. pl. Ion. χᾰλεποῖσι. Th. χαλέπτω, lædo.
Χᾰλεπότης, ητος, ἡ, difficultas; asperitas; severitas, sensu bono, Thucyd. à præc.
ΧᾸΛΕ'ΠΤΩ, damno afficio; everto, labefacto: f. ψω. p. κεχᾰ'λεφᾰ. perf. med. κεχᾰ'λεπᾰ.
Χᾰλεπῶς, molestè, graviter, ægrè; vix, difficulter; malè, cum difficili fortunâ; iratè, acerbè: adv. à χαλεπὸς, difficilis. Th. χαλέπτω.
Χᾰλεπώτερος, έρᾰ, ερον, difficilior, et in superl. χᾰλεπώτᾰτος, difficillimus: ab eodem.
Χᾰ'λῐκες, lapides minuti: à χάλιξ, q. v.
Χᾰλῐ'κρᾱτος, ου, ὁ ϗ ἡ, merus, purus: à χάλις et κεράω, misceo.
Χᾰλῐμάζω, more Bacchæ in libidinem ruo: à seq.
Χᾰλῐμᾰ'ς, ᾰ'δος, ἡ, Baccha, qu. soluta in furorem: à χαλάω, laxo.
Χᾰ'λῐμος, ου, veneficus: an quia animas χαλᾷ ϗ ἐκλύει, laxat et exsolvit?
Χᾰλῑνᾰγωγέω, -ῶ, fræno duco: cum acc. f. ήσω. perf. κεχᾰλῑνᾰγώγηκᾰ. a. 1. ἐχᾰλῑνᾰγώγησᾰ. a. 1. inf. act. χᾰλῑνᾰγωγῆσαι, fræno moderari. ex χαλινὸς, frænum, et ἀγωγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, dux viæ. Th. ἄγω.
ΧᾸΛῙΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, frænum, habena: Met. imperium, anchora, vinculum. qu. à χαλᾷν. frænum enim laxatur, sicut et adducitur. hinc πεισιχάλινος, frænis obediens.
Χᾰλῑ'νου, fræna, præs. imperat. act. contr. pro χαλίνοε. à χαλινόω.
Χᾰλῑνοφᾰ'γος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fræna mandit: ex χαλινὸς et φάγω.
Χᾰλῑνόω, -ῶ, f. ώσω, fræno. Th. χαλινός.
ΧᾸ'ΛΙΞ, ῑκος, ὁ, lapillus, SILEX, CALX: vid. etiam seq.
ΧᾸ'ΛῙΣ, ῑος, seu χᾰ'λιξ, ῑκος, ὁ, Bacchus, vinum, merum: qu. à χαλᾷ, quia laxat velut in lætitiam.
Χᾰλῐ'φρονᾰ, acc. sing. à χαλίφρων.
Χᾰλῐφρονέω, -ῶ, demens et stolidus sum: à χαλίφρων.

Χᾰλῐφροσύνη, ης, ἡ, mens sua sede emota, dementia, amentia: à sequente.
Χᾰλῐ'φρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens laxata et emota est: à χαλᾶσθαι φρένα, vel cui χάλις φρένα turbavit.
Χαλκάρμᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Ion. pro χαλκχάρματος, qui æreo curru vehitur: ex χαλκὸς, æs, et ἅρμα, ατος, τὸ, currus.
Χάλκασπῐς, ῐδος, ὁ ϗ ἡ, qui æreum clypeum gestat: ex χαλκὸς, æs, et ἀσπὶς, clypeus.
Χάλκε', pro χάλκεᾰ, nom. pl. n. g. à χάλκεος, -ῦς, qu. vide.
Χαλκεῖον, ου, τὸ, officina fabri ærarii vel ferrarii; item ahenum, tabula ærea. Th. χαλκὸς, æs.
Χάλκειος, είᾰ, ειον, æreus: ab eod.
Χαλκείων, gen. pl. à χάλκειος, ου, metri gratiâ pro χάλκεος, quod vide.
Χαλκέλᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ære ducto factus: idem quod χαλκήλατος, quod vide.
Χαλκέντερος, ου, ὁ ϗ ἡ, intestina habens ærea. Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν· dicitur enim scripsisse super ter mille libros. Suid. ex χαλκὸς, æs, et ἔντερον, intestinum. Th. ἐντός.
Χαλκεντὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. qui æreis armis utitur. Ex χαλκὸς, æs, et ἔντεα, τὰ, arma.
Χαλκεόγομφος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreis vel ferreis clavis compactus: ex χαλκὸς et γόμφος, ου, ὁ, clavus.
Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus vel armatus: ex χάλκεος, quod vide, et θώραξ, thorax.
Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui æreum pectus habet; fortis et invictus: ex χάλκεος, quod vide, et καρδία, ἡ, cor.
Χαλκεομῐ'τρᾱς, ου, ὁ, Poët. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων, quia æream mitram gestat.
Χάλκεος, ῦς, -έη, -ῆ, -εον, -ῦν, et χάλκεος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreus, a, um. Th. χαλκός.
Χαλκεόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, æream vocem habens. dat. sing. χαλκεοφώνῳ. ex χάλκεος, quod vide, et φωνὴ, vox.
Χαλκεὺς, έος, ὁ, faber ærarius; item quilibet artifex è metallo opera elaborans, impr. faber serarius, qui seras vel claustra fabricat. Th. χαλκὸς, æs.

Χαλκευτικὸς, κὴ, κὸν, *qui artem fabri ærarii callet:* à seq.
Χαλκεύω, f. εύσω, *ærariam artem tracto; ex ære fabricor.* à χαλκεὺς, quod vide.
Χαλκέῳ, dat. sing. à χάλκεος, -ους, *æneus.*
Χαλκεὼν, ῶνος, ὁ, *fabri ærarii officina.* à χαλκός.
Χαλκέως, adv. *ex ære:* ab eodem.
Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ, *Chalcedonius.*
Χαλκήϊον, ου, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, *vas ahenum:* et pro *fabri ferrarii officinâ.* Th. χαλκός.
Χαλκήϊος, idem quod χάλκειος· δόμος χαλκήϊος, *fabri ærarii officina.*
Χαλκήλατος, *ex ære ductus:* ex χαλκὸς et ἐλαύνω, seu ἐλάω, *duco, ductile opus facio.*
Χαλκήρης, εος, ὁ ἢ ἡ, *æreus, ex ære factus* et *aptatus:* ex χαλκὸς et ἄρω, *apto.*
Χαλκίδα, acc. sing. à Χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.
Χαλκίον, ου, τὸ, *vas æreum,* quo coquus utitur. Th. χαλκός.
Χαλκοαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν, à
Χαλκοάρης, ου, ὁ, *qui æreis* aut *ferreis armis est sublatus* ac *interfectus;* vel activè, *qui ferro interficit hostes:* ex χαλκὸς, *æs,* et αἴρω, *tollo, cædo,* &c. vel certè sic eum vocant, quod τὸν χαλκὸν ἀρηρότα εἶχεν, id est, *æs adaptatum haberet* corpori. ex χαλκὸς et ἄρω, *apto.*
Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *ære gravis;* item *firmus, solidus:* ex χαλκὸς et βάρος, εος, τὸ, *pondus.*
Χαλκοβάτης, έος, ὁ ἢ ἡ, et τὸ χαλκοβατὲς, *qui æri* vel *æreis fundamentis insistit, firmus, solidus, solidam habens basin:* ex χαλκὸς et βάσις, *fundamentum.* Th. βαίνω, *eo.*
Χαλκόγενυς, υος, ὁ ἢ ἡ, *qui æreas* vel *ferreas genas* vel *maxillas habet:* ex χαλκὸς, *æs,* et γένυς, υος, ἡ, *mentum.*
Χαλκογλώχιν, ῖνος, ὁ ἢ ἡ, *habens cuspidem æream.* Ex χαλκὸς et γλωχίν.
Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, *æris domitor:* à χαλκὸς et δαμάω, *domo.*
Χαλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, ου, ὁ, *æs.*
Χαλκοκνήμιδες, *æreis induti ocreis;* per Synec. *æreis armis induti:* ex χαλκὸς et κνημὶς, ῖδος, ἡ, *tibiale, ocrea.* Th. κνήμη, *tibia.*
Χαλκοκορυστῇ, dat. sing. à
Χαλκοκορυστὴς, οῦ, ὁ, *æreâ galeâ munitus:* à χαλκὸς et κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*
Χαλκόκροτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui strepitum edit ære pulsato;* epith. Rheæ, cujus sacerdotes cava æra pulsu exercebant. Item *æripes,* epith. equorum, terrâ resonante illorum pedibus pulsatâ. ex χαλκὸς et κρότος, *pulsus.*
Χαλκολίβανον, ου, τὸ, *CHALCOLIBANUM; orichalcum:* ex χαλκὸς et λίβανος, ου, ὁ, *thus.*
Χαλκοπάραος, ου, ὁ, Æol. et Dor. pro
Χαλκοπάρηος, ου, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκοπάρειος, *qui æreas genas habet:* ex χαλκὸς et παρειὰ, ἡ, *gena.*
Χαλκόπεδος, ου, ὁ ἢ ἡ, *æreum pavimentum habens:* Epith. cœli χαλκοῦν πέδον ἔχων.
Χαλκοπλάστης, ου, ὁ, *faber ærarius:* ex χαλκὸς et πλάστης.
Χαλκόπους, ποδος, ὁ ἢ ἡ, *æripes:* ex χαλκὸς et πους, *pes.*
Χαλκόπυλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *æreas* vel *ferreas portas habens.* Th. πύλη, *porta.*
ΧΑΛΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *æs; arma ærea* seu *ferrea; moneta.*
Χαλκότοξος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui æreum arcum habet:* ex χαλκὸς et τόξον, *arcus.*
Χαλκότορος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui æs perforat et penetrat:* ex χαλκὸς et τορέω, *perforo.*
Χαλκότυπος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ære impressus; ferro inflictus:* ex χαλκὸς et τύπτω, *verbero:* perf. med. τέτυπα.
Χαλκοῦσθαι, *æreis armis armari:* præs. inf. pass. à χαλκόω. Th. χαλκός.
Χαλκόφι, Poët. pro χαλκοῦ, gen. à χαλκός.
Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, *qui æreis armis delectatur:* ex χαλκὸς et χάρμη, ἡ, vel χάρμα, τὸ, *gaudium.* Th. χαίρω, *gaudeo.*
Χαλκοχιτώνων, gen. pl. à
Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, *loricâ æneâ armatus:* ex χαλκὸς et χιτὼν, *tunica.*
Χαλκόω, -ῶ, f. ώσω, *æreum reddo, ære obduco et munio:* à χαλκός.
Χαλκῷ, *æri,* dat. sing. à χαλκός.
Χαμάδις, χαμάδὶς et χάμαζε, *humi:* adv. à
ΧΑΜΑΙ', *HUMI, in terrâ; in terram:* adv.
Χαμαιάκτη, *humilis* ἀκτὴ, id est, *sambucus, ebulus.*
Χαμαίβατον, ου, τὸ, *fragum:* et
Χαμαίβατος, ου, ὁ ἢ ἡ, *humilis rubus:* ex χαμαὶ et βάτος, ου, ἡ, *rubus.*
Χαμαιγενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, ὁ χαμαὶ καὶ ἐν τῇ γῇ γινόμενος, *terrigena, quique humi et in terrâ est natus.*
Χαμαιδάφνη, *laureola,* herba: ex χαμαὶ et δάφνη, *laurus.*
Χαμαιδιδάσκαλος, *ludimagister:* inferioris sc. ludi.
Χαμαιδικαστὴς, *pedaneus judex:* pedibus, non curru, in forum iens.
Χαμαίδρυς, υος, ἡ, *CHAMÆDRYS,* herba.
Χαμαιευνὰς, άδος, ἡ, *humi cubans.* à χαμαὶ et εὐνή.
Χαμαιεύνης, pro χαμεύνης, *qui humi cubat:* ex χαμαὶ, *humi,* et εὐνὴ, *cubile.*
Χαμαίζηλον, ου, τὸ, *viburnum, genista;* et
Χαμαίζηλος, ου, ὁ ἢ ἡ, et χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, *humi repens; abjectus, humilis:* qu. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, *humilia cum æmulatione consectans.*
Χαμαιλεύκη, qu. *humilis populus:* λεύκη enim *populus alba.*
Χαμαιλέων, έοντος, ὁ, *leo pumilus, animal quod subinde colorem mutat, CHAMÆLEON.* Angl. CHAMELEON. Metaph. *versipellis, qui vertit pellis suæ colorem ob pavorem,* nullum enim animal pavidius eo dicitur. est et
Χαμαιλέων βοτάνη, *carduus:* sic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali. ex χαμαὶ et λέων, οντος, ὁ, *leo.*
Χαμαίμηλον, *CHAMÆMELUM,* Angl. CHAMOMILE: ex χαμαὶ, *humi,* et μῆλον, *malum:* ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22, 21.
Χαμαιπετέω, *humi irritus cado:* ap. Pindar. à seq.
Χαμαιπετὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *qui humo* seu *in terram cecidit: humilis,* de stylo; *irritus:* ex χαμαὶ et πίπτω, seu πέτομαι.
Χαμαιπετοῖσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, *humi cadentem;* acc. sing. part. præs. act. à χαμαιπετέω.
Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, *CHAMÆPITYS,* herba ita dicta, quia odore *pinum* refert. Th. πίτυς, ἡ, *pinus.*
Χαμαιριφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *in terram stratus:* ex ῥίπτω.
Χαμαιτύπη, *scortum vile:* quod se sinit χαμαὶ τύπτεσθαι.
Χαμελαία, ας, ἡ, contractè pro χαμαιελαία, *humilis olea.*
Χαμεύνα, ας, ἡ, Dor. pro
Χαμεύνη, ης, ἡ, per Sync. pro χαμαιεύνη, *humi jacens cubile.* et

Χἄμευνῖ ς, ῖ δος, ἡ, *humilis lectus.* ex χαμαὶ et εὐνὴ, *cubile.*
Χἄμηλὸς, ἡ, ὸν, *humilis, vilis.* Poët. χαμηλαὶ, *ungulæ.* à χαμαὶ, *humi.*
Χἄμόθεν, adv. *ex humo,* è terrâ. Th. χαμαὶ, *humi.*
Χἄμȣλκος, *traba: machina quâ navis è mari in siccum trahitur:* ex χαμαὶ et ἕλκω, *traho.*
Χἄμὸς, *frænum:* puto à κημὸς, aut à χάβος.
Χάμψαι, ων, οἱ, *crocodili quos edebant Elephantinenses in Ægypto* ita vocati sunt.
Χἄνἄὰν, ὁ, nom. viri et regionis indecl. Hebr. q. interp. Lat. *depressus, humiliatus.*
Χἄνἄναῖος, αία, αῖον, *Chananæus:* à præc.
Χανδἄ'νω, *capio, capax sum:* à χάζω, *capio.*
Χανδὸν, adv. *ore hiante:* à χαίνω, *hisco.*
Χἄνεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, *hisco:* f. ανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 2. part. χανών.
Χἄ'νοι, 3. sing. aor. 2. opt. et
Χἄνȣμαι, f. 1. ind. m. et
Χἄνȣ́μενος, f. 1. part. m. et
Χἄνῶ, *hiabo,* f. 1. ind. act. verbi χαίνω, *hisco.*
Χἄ'ος, εος, τὸ, propriè *hiatus vastus; CHAOS, rudis et indigesta moles, materia è quâ factus est orbis terrarum; tenebræ.* ab inus. χάω, unde χαίνω. Angl. CHAOS.
Χἄὸς, ȣ̃, *bonus, illustris;* Dor. à χάω, *capio;* quia bonum est acceptabile.
Χἄρἄ', ᾶς, ἡ, *gaudium:* à perf. med. κέχαρα, verbi χαίρω, *gaudeo.*
Χἄ'ραγμἄ, ἄτος, τὸ, *nota impressa, vestigium et veluti sulcus, sculptura, incisura; character:* à perf. pass. verbi χαράσσω, quod vide.
Χἄρἄ'δρἄ, ἄς, ἡ, et Ion. -ης, *terræ fissura ex terræ motu facta: caverna, salebra, vorago: sulcus quem torrens rapido suo impetu effecit et excavavit;* ipse *torrens; fossa, vallis, canalis:* ab eod.
Χἄρἄδραῖος, αία, αῖον, *desumptus ex fossâ:* à præc.
Χἄρἄδριὸς, ȣ̃, ὁ, avis genus sic dictæ, qu. *hiaticola,* ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκήσεις ποιεῖται. Th. χαράσσω, *excavo.*
Χἄρἄ'δρην, acc. sing. Ion. à χαράδρα, q. v.
Χἄρἄκοβολῖ'ἄ, ῖ'ἄς, ἡ, *castra, vallum.*
Χἄρἄκόω, -ῶ, f. ώσω, *circumvallo, fossâ munio, obsideo:* à χάραξ.
Χἄρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *CHARACTER, typus, forma; nota insculpta;* item *stylus dicendi; ritus, forma, nota, indicium;* quicquid est ejusmodi ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit, ut *vultus, sexus, forma rei,* &c. Angl. CHARACTER. Th. χαράσσω, qu. vide.
Χἄρακτηρίζω, *insignio, charactere et notâ distinguo:* Angl. TO CHARACTERIZE. à præc.
Χἄρακώσῖς, εως, ἡ, *munitio, obsessio:* à χαρακόω, *obsideo.*
Χἄ'ραξ, ἄκος, ὁ, *sulcus terræ; vallum* seu *agger quo castra muniri solent:* item χάραξ, ἡ, *vallus in vineis, sudes, adminiculum vitis.* à χαράσσω.
Χἄρασσέμεναι, Dor. et Æol. pro χαράσσειν, præs. inf. act. et
Χἄράσσοισἄ, ἄς, ἄ, Dor. pro
Χἄράσσȣσἄ, ης, ἡ, præs. part. f. g. à
ΧἌΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, *sculpo, imprimo, exaro; scarifico, incido; sulco,* ut *ceram, terram, mare;* unde pro *scribo, aro, navigo:* f. ξω. perf. κεχἄ'ρἄχἄ. perf. pass. κεχἄ'ραγμαι, ξαι, κται.
Χἄρείην. Vide in χαρείς.
Χἄρεὶς, εῖσἄ, ὲν, a. 2. part. pass. verbi χαίρω, *gaudeo:* f. χαρῶ. a. 2. pass. ἐχάρην. a. 2. opt. χαρείην. f. 2. ind. pass. χαρήσομαι.
Χἄ'ρη, Ion. pro ἐχάρη, *lætatus est,* 3. sing. a. 2. ind. pass. et
Χἄρῆναι, a. 2. inf. pass. et
Χαρήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi χαίρω.
Χἄρῐ'εις, ῐ'εσσἄ, ῐ'εν, *gratiosus, elegans; valde doctus:* acc. pl. χἄρῐ'εντἄς. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.* Hinc Lat. *CHARUS.*
Χἄρῐ'εν, τὸ, à præced.
Χἄρῐ'εντ' pro χἄρῐ'εντἄ, acc. sing. ejusd.
Χἄρῐεντῐ'ζομαι, f. ῐ'σομαι, *jocor, facetè aliquid dico:* à χαρίεις.
Χἄρῐεντισμὸς, ȣ̃, ὁ, *venustas sermonis:* à perf. pass. verbi pr.
Χἄρῐέντως, adv. *gratiosè:* à χαρίεις.
Χἄρῐέςἄτος, *jucundissimus, venustissimus,* superl. à χαρίεις quod vide.
Χἄρίζομαι, *gratificor; morigeror; indulgeo; munero, dono; corporis copiam facio,* de femina. præs. part. χἄριζόμενος, η, ον. f. m. χἄρῐ'σομαι, ῃ, εται. perf. pass. κεχἄ'ρισμαι. aor. 1. pass. ἐχἄρίσθην, ης, η. aor. 1. inf. pass. χἄρισθῆναι. aor. 1. part. pass. χἄρισθεὶς, έντος, *donatus, gratis datus.* f. 1. pass. χἄρισθήσομαι, ῃ, εται. aor. 1. m. ἐχἄρῐσἄ'μην, ω, ἄτο, *gratis dedi, gratuitò remisi.* Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
Χἄρῐκλοῖς, gen. Æol. et Dor. pro χαρικλȣ̃ς, ex
Χἄρῐκλὼ, *CHARICLO,* nom. propr.
Χἄρίξῃ, 2. sing. a. 1. sub. med. Dor. pro χαρίσῃ. à χαρίζομαι, quod vide.
ΧἌ'ΡῙΣ, ῐ'τος, ἡ, *gratia, gratiarum actio, gaudium, eleemosyna, venustas, benevolentia, præmium, donum, munus.* χάριν δȣ̃ναί τινι, *prodesse alicui bene de aliquo mereri,* Eph. iv. 29. ἐπιτελεῖν χάριν, *perficiat gratiam,* 2 Cor. viii. 6. χάριν διδόναι ὀργῇ, *iræ gratificari,* Soph. Œd. Colon. 902. ἔχει χάριν πρός τινα, *gratiosum esse apud aliquem,* Act. ii. 47. ἔχωμεν χάριν δι' ἧς λατρεύωμεν τῷ Θεῷ. *immeriti beneficii loco habeamus,* vel *gratiam, unde Deo serviamus,* &c. Heb. xii. 28. οἱ μὲν παῖδες χάριν ȣ̓δεμίαν ἔχȣσιν, *filii enim nullam gratiam habent,* Plut. de amore prolis, p. 497. Bos Exerc. Phil. p. 264. χάριν, sub. κατὰ, adverbialiter usurpatur, et ponitur pro ἕνεκα. ὁ νόμος τῆς παραβάσεως χάριν προσετέθη, *lex propter transgressiones instituta est,* Gal. iii. 19. τὴν χάριν ϗ τὴν κοινωνίαν, 2 Cor. viii. 4. *Donum, collecta,* τὴν χάριν τȣ̃ Θεȣ̃, ibid. 1. *beneficentiam ingentem,* scil. eleemosynas per Hebraismum vertunt Knatchb. Homberg. et alii; nam χάρις pro *gratia* notant vix bis occurrere in N. T. Non multùm abludit, σημαινόντων τὴν παλαιὰν τȣ̃ ζώȣ χάριν, Diod. Sic. p. 55. *beneficium hujus bestiæ* [canis] *significare volentibus:* et Ecl. iii. 31. 67. D. iii. 1. 34. χάρις, *eleemosyna,* 1 Cor. xvi. 3.
Χἄρῐ'σασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, *gratificor:* f. ίσομαι, à præced.
Χἄρισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusd. et th.
Χἄ'ρισμἄ, ἄτος, τὸ, *donum gratuitum,* quod quis alicui gratificatur: à perf. pass. verbi χαρίζομαι.
Χἄριςήριον, ȣ, τὸ, *gratia, gratiarum actio, munificentia:* à seq.
Χἄριςήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad gratiarum actionem pertinens:* à χαρίζομαι.
Χἄ'ριτες, tres sorores, *Gratiæ*

dictæ: in gen. pl. χᾰρί'των. Th. χάρις.

Χᾰρῐτόω, -ῶ, *gratiâ afficio, facio ut aliquis sit acceptus:* f. ώσω. perf. κεχᾰρῐ'τωκᾰ. perf. pass. κεχᾰρῐ'τωμαι. perf. part. pass. κεχᾰρῐτωμένος, η, ον, *gratiam consecutus.* Th. χάρις.

Χάρμᾰ, ἄτος, τὸ, *gaudium, lætitia; id quod gaudium et lætitiam affert.* Angl. CHARM. et

Χάρμη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia; animus ad pugnam promptus et eam lætus iniens; pugna, certamen.* Th. χαίρω, *gaudeo.*

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, *gaudium, lætitia:* et

Χαρμοσύ'νη, ης, ἡ, idem: ab eod. th.

Χᾰροποῖο, gen. Ion. à χαροπὸς, quod vide.

Χᾰροποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *gaudii efficiens:* ex χαρὰ, *gaudium,* et ποιέω, *facio.*

Χᾰροπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vel χαρωπὸς, *lætus, vultu serenus, cæsius:* à χαίρω et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Χᾰρȣ̃σιν, 3. plur. f. 1. à χαίρω, *gaudeo.*

Χαῤῥὰν, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *æstus.*

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ȣ, ὁ, *CHARTA: sic dict. quia literis χαράσσεται, inscribitur.* Hinc Angl. CHART & CARD.

Χαρτί'ον, ȣ, τὸ, *volumen, chartula:* à præc.

Χαρτοπώλης, *chartarius:* qui chartas πωλεῖ.

Χαρτοφύ'λαξ, ἄκος, ὁ, *chartularius:* φύλαξ chartarum.

ΧΆΡΥΒΔΙ͂Σ, εως, ἡ, *CHARYBDIS, vortex maris, vorago.*

ΧΆ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *CHARON, orci portitor, mors.*

Χᾰρώνειος, *ad Charontem pertinens.* χαρώνειος θύρα, *porta per quam damnati educebantur ad supplicium.* à præc.

Χάσκω, *HISCO,* idem qu. χαίνω.

Χάσμᾰ, ἄτος, τὸ, *hiatus, CHASMA.* Th. χαίνω, *hisco:* f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. a. 2. ἔχανον. perf. κέχανα. perf. pass. κέχασμαι.

Χασμᾰ'ομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, *hio; oscito:* à præc.

Χασμεύμενος, Ion. et Dor. pro χασμώμενος, *inhians,* præs. part. à χασμέομαι, id. quod χασμάομαι.

Χάσμη, ης, ἡ, *oscitatio,* actus hiantis oris: à χάσκω seu χαίνω, *hio.*

Χασσᾰ'μενος, *retrocedens,* a. 1. part. med. gem. σ, Poët. verbi χάζω, *recedo.*

Χᾰσσάμεσθᾰ, Poët. pro χασσώμεθα, *cedamus,* 1. plur. a. 1. sub. med. verbi ejusd.

Χᾰτέȣσῐ, *indigentibus,* dat. pl. part. præs. act. ex

ΧᾸΤΕ'Ω, Poët. *CAREO, egeo, indigeo, cupio;* qu. à χάω, *capio,* vel *hio.*

Χᾰτεύω et χᾰτίζω, idem quod χατέω.

Χᾰτίζω, id. qu. χατέω, *egeo.*

Χαυλιόδȣς, et χαυλιόδων, οντος, ὁ, *dentes exsertos habens:* ex χαλάω, *laxo, emitto,* et ὀδȣ̀ς, όντος, *dens.*

ΧΑΥ͂ΝΟΣ, η, ον, *laxosus, fungosus; item superbus: etiam futilis.* qu. à χαίνω, *hio.*

Χαυνότης, ητος, ἡ, *stolida et inanis superbia:* à præc.

Χαυνῶνες, vide χαυῶνες.

Χαύνως, adv. *laxè:* à χαῦνος.

Χαυῶνες, *placentæ molles et quasi fungosæ,* Jer. vii. 18. legitur et χαυνῶνες.

Χᾰ'ω, *HIO, apertus sum, vacuus sum, capio.*

Χέαι, *fudisse,* aor. 1. inf. act. verbi χέω, *fundo;* f. χεύσω. aor. 1. ἔχεα. aor. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.

Χεβρόδαψος, *edulium quoddam Syrorum.*

ΧΕ'ΔΡΟΨ, οπος, ὁ, *legumen:* et χέδροπᾰ, τὰ, *legumina.* παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς χερσὶ, quòd *leguntur manibus.*

Χέει, *fundit,* 3. sing. præs. ind. act. à χέω seu χείω, *fundo:* f. χέσω, χείσω, et χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα. a. 1. pass. ἐχύθην.

ΧΕ'ΖΩ, *caco, ventris onus depono:* f. έσω. à χέω· est enim *excrementa effundo.*

Χειᾶ', ᾶς, ἡ, *serpentum latibulum:* à χείω.

Χείλεσῐ, et Poët. χείλεσσῐ, dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, *labrum, labium.*

Χείλευς, Dor. leg. pro χείλȣς, *labri,* gen. sing. ex

ΧΕΙ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *labrum, labium; item sermo;* et per Metaph. *littus,* seu *ora maris.*

ΧΕΙ͂ΜᾸ, ἄτος, τὸ, *hyems, tempestas:* à χέω, seu χείω, quòd multas *fundat* pluvias et nives.

Χειμάζω, f. ά'σω, *hyemo, hyberno; item tempestate vexo, vexo velut procellâ:* à præc.

Χειμαίνω, *hyberno, sævio,* de tempestate; *fluctuare facio.* χειμαίνεσθαι, *fluctuare.* ab eod.

Χείμᾰρος, *clavus ligneus sub carinâ.*

Χειμάῤῥος, ȣ, ὁ, et χειμάῤῥοος, -ȣς, ὁ, *torrens.* ex χεῖμα, *hyems,* et ῥόος, -ȣ̃ς, ὃυ, -ȣ̃, ὁ, *fluxus.* Th. ῥέω, *fluo.*

Χειμάῤῥῳ, dat. sing. à præcedente, quod vide.

Χειμᾶ'ς, ά'δος, ἡ, sub. ὥρα, *tempus hybernum, HYEMS.* Th. χεῖμα.

Χειμᾰσῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *hyematio, hybernatio; item tempestas:* à χειμάζω, quod vide.

Χείμεθλον, ȣ, τὸ, *pernio,* morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾶ calces. dicitur et χίμετλον et χιμέτλη.

Χειμερίζειν, *hyemem traducere.* Th. χεῖμα, *hyems.*

Χειμέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et χειμέριος, ί'ᾰ, ιον, et χειμερινὸς, ἡ, ὸν, *hyemalis, hybernus, tempestuosus:* à præcedente. Th.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, *hyems, tempestas.* idem quod χεῖμα.

Χείȣσῐν, 3. pl. præs. ind. act. verbi χείω, pro χέω, *fundo.* Vide χέει.

ΧΕΙ'Ρ, ρὸς, ἡ, *manus, palma;* in elephantis, *proboscis; scriptura; copiæ:* qu. à χῶ, *capio;* est enim capiendi instrumentum. χεῖρ' pro χεῖρα, acc. sing. Subauditur: τῇ ἑτέρᾳ λαβεῖν, Dion. Cass. l. xxxix. p. 1625. *sinistrâ manu capere,* i. e. nullo negotio. ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, *in prælio interfecit.* ἐν χερσὶν εἶναι, *pugnare.* ἰέναι ἐς χεῖρας, *in prælium ire, prælium committere.* χειρῶν νόμῳ, *in acie.* ἐκ χειρὸς, *vi, in prælio; item è vestigio,* ut Angl. dicitur OUT OF HAND. Dion. Cass. l. xxxvi. οἱονεὶ χάριν ἐκ χειρὸς ἀποδιδόντες, *sicut gratiam ex vestigio reddentes.* διὰ χειρὸς, *in manu, in potestate.*

Χειρᾰγωγέω, -ῶ, *manu duco:* f. ήσω. perf. κεχειρᾰγώγηκᾰ. à

Χειρᾰγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ manu ducit:* ex χεὶρ et ἀγωγὸς, *dux viæ.* Th. ἄγω, *duco.*

Χειραπτάζω, *manibus attingo* seu *tracto:* ex χεὶρ et ἅπτω, *necto.*

Χειραψί'ᾰ, ᾱς, ἡ, *tactio manu; levis frictio; pugna; lucta; exercitium quoddam in Palæstra,* Plut. Galen.

Χείρεσῐ et χείρεσσῐ, dat. pl. Ion. et Poët. pro χερσί. à χείρ.

Χειρῐ'δωτοὶ κιθῶνες, (Ion. pro χιτῶνες,) *tunicæ manicatæ.* ab eod. th.

Χειρῐ'ς, ί'δος et ῖδος, ἡ, *manica, manûs involucrum* seu *integumentum.* à χείρ.

Χειρίστην, acc. sing. f. g. superl. grad. à κακὸς, *malus.* com-

par. *χείρων* et *χερείων*. superl. *χείριστος*, *pessimus*.

Χειροβαλίστρα, *falarica:* quasi *χειρὸς βαλλίστρα*.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, *CHIROGRAPHUM*, *syngrapha*. q. d. *χειρὶ γεγραμμένον*, *manu propriâ scriptum*. Th. *γράφω*, *scribo*.

Χειρόδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *manifestus:* ex *χεὶρ* et *δείκνυμι*.

Χειρόδεσμος, *copula:* qu. *χειρῶν δεσμός*· à *δέω*, *ligo*.

Χειροδῖκαι, nom. pl. à

Χειροδίκης, ου, ὁ, *cui jus est in manibus:* ex *χεὶρ*, *manus*, et *δίκη*, ης, ἡ, *jus*.

Χειροδρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui χειρὶ δρέπει*, *manu decerpit*.

Χειροήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, *mansuetus*, *cicur:* ex *χεὶρ* et *ἦθος*, τὸ, *indoles*.

Χειροκοπείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Χειροκοπέω, *manum abscindo:* quod ex *χεὶρ* et *κόπτω*, *scindo*, *amputo:* f. *ψω*. perf. med. *κέκοπα*.

Χειρόμακτρον, ου, τὸ, *mantile*, *mappa;* quo scil. *χεῖρας μάσσομεν*, *manus extergimus*.

Χειρόμυλον, *mola manualis*, *mola trusatilis:* q. *χειρῶν μύλη*.

Χεῖρον, τὸ, *pejus:* in pl. *χείρονα*· ex *χείρων*, ονος, ὁ καὶ ἡ, *pejor:* compar. à *κακὸς*, *malus*. Th. *χεὶρ*, ἡ, *manus*.

Χειρονομέω, -ῶ, f. ήσω, *manus ad cantum certâ lege motito*, *concinnos gestus edo*, *salto:* à *χειρονόμος*.

Χειρονομία, ας, ἡ, *gesticulatio*, *saltatio pantomimica:* ab eod.

Χειρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui certâ lege motitat*, *gesticulator*, *saltator:* à *χεὶρ* et *νέμω*.

Χειρόομαι, -οῦμαι, *manuum viribus supero*, *manibus superatum capio*, *subigo*, *domo;* *tracto:* à *χειρόω*.

Χειροπέδη, ης, ἡ, *manuum vinculum*, *manica:* ex *χεὶρ* et *πέδη*.

Χειροπληθής, έος, ὁ καὶ ἡ, *manum implens:* ex *χεὶρ*, *manus*, et *πλήθω*, *impleo*, quod à Th. *πλέος*, *plenus*.

Χειροποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *manu factus:* ex *χεὶρ* et *ποιέω*, *facio*.

Χειρὸς, gen. sing. à *χεὶρ*, *manus:* dat. *χειρί*. dat. pl. *χερσί*.

Χειροσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui manum inspicit:* sc. ut indè divinet. qui *χεῖρα σκέπτεται*.

Χειροτείνοντες, nom. pl. à

Χειροτείνων, οντος, ὁ καὶ ἡ, *qui manibus est nervosis:* ex *χεὶρ*, *manus*, et *τείνων*, *tendo*, *-inis*. Th. *τείνω*, *tendo*.

Χειρότερος, έρα, ερον, comparativ. à Th. *κακὸς*, *malus*.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, *opifex:* ex *χεὶρ* et *τέχνη*, ἡ, *ars*.

Χειροτονέω, *manum protendo et attollo*, *per suffragia creo*, *protensâ manu eligo*, ut in suffragiis solebant. f. *ήσω*. perf. *κεχειροτόνηκα*. a. 1. *ἐχειροτόνησα*. a. 1. ind. pass. *ἐχειροτονήθην*, ης, η. ex *χεὶρ* et *τείνω*, *tendo*.

Χειροτονία, ας, ἡ, *suffragium*, *plebiscitum*, *creatio magistratûs:* à præced.

Χειροῦν, *in suam potestatem redigere:* à *χειρόω*. Th. *χείρ*.

Χειρουργέω, -ῶ, *manibus operor*, *operor;* item *medicam manum admoveo:* à

Χειρουργὸς, quasi *χειροεργὸς*, οῦ, ὁ, qui *χειρὶ ἔργον* facit; *qui manu medicinam facit*, *CHIRURGUS*.

Χειρόω, -ῶ, f. ώσω, *manuum viribus supero*, *domo*. Th. *χείρ*.

Χείρω, *deteriora*, nom. vel acc. pl. n. g. pro *χείρονα*, *-οα*, *-ω*, à *χείρων*.

Χείρωμα, ματος, τὸ, *manuum tractatio:* à *χειρόω*.

Χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *pejor*, *deterior*, *inops*, *pauper*. comp. à *κακὸς*, *malus:* in superl. *χείριστος*. quidam dicunt à *χεὶρ*, et alii à *χρεία*, *indigentia*, ut sit, qui indigentior. Est et Χείρων, *CHIRON*, nom. prop. viri: dat. sing. Χείρωνι.

Χειρώνακτες, οἱ, nom. pl. à

Χειρῶναξ, κτος, ὁ, *opifex*, *qui propriis manibus victum sibi quæritat:* ex *χειροάναξ* contractum: q. d. *ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ*, qui dominus est suarum manuum.

Χειρωναξία, ἡ, *opificium:* à præcedente.

Χειρώσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi *χειρόω*, *manuum viribus supero*, *domo:* fut. *ώσω*. Th. *χεὶρ*, ἡ, *manus*.

Χείσεται, *capax erit*, 3. sing. f. 1. med. verbi *χείω*, Poët. pro *χέω*, *capio*.

Χέλειον, ου, τὸ, *operimentum testudinis*. à *χέλυς*.

Χελιδονίζω, fut. ίσω, *hirundines imitor garrulitate*, *barbarè loquor*. ita sc. ut non magis intelligi possim quàm hirundo. Th. *χελιδών*.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *hirundo;* *piscis* polypo similis: *cavitas ungulæ equorum*.

Χέλυδρος, ου, ὁ, *testudo marina* seu *aquatica;* it. *venenatus serpens qui* Chelydrus à Virgilio *dicitur:* ex *χέλυς*, *testudo*, et *ὕδωρ*, τὸ, *aqua*.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, *testudo*, animal quod testam gerit; item *CHELYS*, instrumentum musicum ab animalis similitudine sic dictum; *pectus*.

Χελύσσομαι, *expectoro*, *eructo*, *tussio:* à *χέλυς*, pro *pectore*.

Χελώνη, ης, ἡ, *testudo;* *continua series scutorum sensim curvata in modum testudinis;* *machina quâ veteres in oppugnandis urbibus utebantur;* item id. q. *χελωνίς*. Th. *χέλυς*.

Χελώνιον, ου, τὸ, *tegmen testudinis:* à præc.

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, *musicum instrumentum;* *limen ostii;* *scabellum:* ab eod.

Χέουσα, *fundens*, præs. part. act. f. g. à *χέω*. f. *χεύσω*. a. 1. pass. *ἐχύθην*.

Χέραδος, εος, τό. Ἅλις χέραδος περιχεύας Μυρίον, *sabulo affatim circumfuso*, Il. φ. 319. ubi nequit jungi cum *ἅλις* in genitivo, cum nunquam id adverbium apud Hom. casu ita usurpatur. Obstat etiam *μυρίον*. Ἄξει παμφόρῳ χεράδει τυπτόμενον, *rapit promiscuæ glareæ ictus patientem*, Pind. vi. 13. Dawes, Misc. Crit.

Χερὰς, άδος, ἡ, *acervus parvorum lapidum;* *colluvies mista cæno et lapidibus:* à *χερμὰς*, άδος, ἡ, *lapis*, *qui manum implere potest*. Th. *χείρ*.

Χερείονα, *pejora*, nom. pl. n. g. à *χερείων*. vide seq.

Χερειότερος, et *χερείων*, Poët. pro *χείρων*, *pejor*, *inferior;* q. *ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων*, *qui manuum robore superatur:* compar. à *κακὸς*, *malus:* superl. *χείριστος*. Th. *χείρ*.

Χερείων, vide præced.

Χέρεσσι, dat. pl. Poët. pro *χείρεσσι*, Ion. pro *χερσί*. Th. *χείρ*.

Χέρηα, pro *χερείονα*, acc. sing. et

Χέρηες, οἱ, pro *χερείονες*, nom. pl. et

Χέρηϊ, dat. sing. pro *χερείονι*, à *χερείων*, ονος, ὁ καὶ ἡ, compar. Poët. pro *χείρων*, *pejor*, *inferior:* superl. *χείριστος*. Th. *χείρ*.

Χεριάρων, gen. pl. Dor. pro *χειριαρῶν*· à

Χεριάρας, ου, vel -α, ὁ, *qui aliquid manu aptat et compingit*, *χειρὶ ἄρει*.

Χερμάδιον, ου, τὸ, *lapis;* ex *χεὶρ* et *μάσσω*, *tango:* vel à *χερμάς*.

Χερμαδίῳ, *saxo*, dat. sing. à præced.

Χειρμὰς, ἄδος, ἡ, *lapis, qui manum implere potest.* Th. χεὶρ.

Χειρμαςὴρ, ῆρος, ὁ, *funda:* à præc.

Χέρνᾶ, ἡ, *paupertas;* ut quum quis χειρὶ victum quærit; vel ex χεὶρ et νέω, *neo.*

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, et

Χερνήτης, ου, ὁ, *manu victum quærens, inops, pauper:* et

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, *mulier victum quærens nendo manibus:* ex iisd.

Χέρνιβον, ου, τὸ, *malluvium, pelvis:* à

Χερνίπτω, et -ομαι, *manus lavo:* ex χεὶρ et νίπτω, *lavo.*

Χέρνιψ, ιβος, ἡ, *aqua* vel *vas lavandis manibus; manuum ablutio, purgatio;* à χερνίψω, fut. verbi sup.

Χερνίψαντο, *lavârunt manus,* 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion. verbi ejusd.

Χεροῖν, dat. dual. à Poët. gen. χερὸς, à χείρ.

Χεροκένως, adv. *vacuis manibus, sine munere, gratìs:* ex χεὶρ et κενῶς.

Χέῤῥες, αἱ, et χέῤῥας, τὰς, Dor. pro χεῖρες et χεῖρας, *manus.*

Χεῤῥόνησος vel χερσόνησος, ου, ἡ, *peninsula:* à seq. et νῆσος.

ΧΕ'Ρ῾ΡΟΣ, ὁ, seu χέρσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *desertus, incultus ager;* vel subst. *solum desertum.* χέρσος γῆ, *terra quæ non aratur; terra, solum, continens.*

Χερσαῖος, αίᾶ, αῖον, *terrestris; neglectus:* à præc.

Χερσεύω, f. εύσω, *in terram continentem vertor; incultus sum, negligor:* ab eod.

Χερσὶ, dat. pl. à χείρ.

Χερσόθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς χέρσου, *ex humo, ex terrâ:* vide χέῤῥος.

Χέρσονδε, adv. pro εἰς χέρσον.

Χερσονησοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quæ Chersonesi,* id est, *peninsulæ speciem habet.*

Χέρσος, vide in χέῤῥος.

Χερσόω, -ῶ, f. ώσω, *desolo; terram continentem efficio;* à χέρσος.

Χερουβεὶμ, et -βὶμ, οἱ, indecl. nomen angelorum sic à formâ *juvenum* dictorum.

Χερύδριον, ου, τὸ, dimin. à χείρ.

Χερῷ, ἐν χερῷ, vel ἐν χερσῷ, *in propinquo:* à χείρ.

Χευάντων, *fundant,* Att. pro χευάτωσαν, 3. pl. aor. 1. imperat. act. à χεῦον, άτω, ex verbo χέω, *fundo:* f. χεύσω. a. 1. ἔχευα et ἔχεα.

Χεῦμα, ατος, τὸ, *quod fusum, effusum,* aut *diffusum fluit; unda, fluxus, flumen; vas fusile; discus:* ab eod.

Χεύσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. à χέω.

Χεύω, *fundo:* à seq.

ΧΕ'Ω, χείω, et χεύω, *fundo, effundo, diffundo, liquefacio, liquo;* item *è terrâ fusili educo.* χέω seu χείω, *capio:* Eustath. f. χέσω, χείσω, et χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα. perf. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι.

Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, *nexilis, plexilis; nexus, plexus, sutus:* à

Χηλεύω, fut. εύσω, *suo, plecto, necto:* à seq.

ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, *forfex,* seu *forceps cancrorum;* item *ungula bisulca; specillum bifurcum summâ parte incisum;* in sagittâ γλυφὶς: *promontorium, eminentia; moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ;* item *pilæ,* ejusdem usûs.

Χηλὸς, οῦ, ὁ, *arca:* à χέω, *capio.*

Χήμερᾶ, pro ϗ ἡμέρα, *et dies.*

Χήμη, ης, ἡ, *hiatus;* item *ostrei quædam species:* ex χαίνω, *hio; mensura liquidorum,* pendens drachmas tres vel duas.

Χήμωσις, εως, ἡ, *affectus albi in oculo, quum istud supra nigrum eminet; inflammatio palpebrarum.* Th. *χαίνω, hisco.*

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ ϗ ἡ, *anser:* in pl. χῆνες. à χάνω vel χαίνω, *hio, hisco.*

Χηνοπλεμᾶτᾶ, *accubita ex plumis anserum:* ex χὴν, *anser,* et Lat. *pluma.*

Χήρᾶ, ᾶς, ἡ, *vidua:* vide χῆρος.

Χηράζω, f. άσω, *viduo:* à pr.

ΧΗΡᾹΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *caverna, latibulum, lustrum ferarum.*

Χήρᾶτο, 3. sing. aor. 1. med. verbi χαίρω.

Χηρείᾶ, ᾶς, ἡ, *viduitas:* à χηρεύω.

Χήρευσις, εως, ἡ, *viduitas:* à

Χηρεύω, f. εύσω, *viduus* vel *vidua sum, viduam vitam dego, destituor;* item *viduum reddo:* à

ΧΗ῀ΡΟΣ, χήρᾶ, χῆρον, *viduus, a, um, desertus, orbus aliquâ re:* q. à χωρὶς, quia separatus à compare.

Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo, viduum reddo:* à præced. th.

Χήρωσε, *desolavit,* Ion. pro ἐχήρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, *viduo:* fut. ώσω. Th. χῆρος, *viduus, desertus.*

Χηρωςαὶ, οἱ, *viduarum tutores,* qui propinquitate juncti generi et familiæ, hæredibus carenti, et qui succedunt, ubi nulli legitimi et propinqui hæredes sunt: à χηρόω.

Χήτει, dat. sing. à χῆτος, εος, τὸ, quod vide.

Χητίζω, fut. ίσω, *indigeo, deficio:* à

Χῆτος, εος, τὸ, *penuria, privatio.* Th. χατέω, *indigeo.*

Χθᾶμᾶλὸς, Pleonasm. τοῦ θ, pro χαμαλὸς, *humilis, depressus, non multum à terrâ assurgens:* à χαμαὶ, *humi.*

ΧΘΕ'Σ, adv. *heri.* ὁ χθὲς, scil. ὢν, *hesternus.*

Χθεσινὸς, ἡ, ὸν, *hesternus:* à præced.

Χθιζᾶ', pro χθὲς, *heri.*

Χθιζὸς, ἡ, ὸν, *hesternus.* Th. χθές.

Χθόᾶ, *corpus,* Hesych. an ex χθὼν, *terra?*

Χθονὶ dat. sing. à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθόνιος, ίᾶ, ιον, et χθόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *terrestris; subterraneus; mortuus, ad mortuos pertinens; infaustus; sordidus, improbus.* Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθονὸς, *terræ;* gen. sing. à χθών.

Χθονοςιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *terrestris:* ex χθὼν et ςείβω.

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, *terra, humus.*

Χιᾶ', idem quod χειὰ, *latebra.*

Χιάζω, *noto figurâ literæ* X, quæ quia Latinis decem significat, χιάζειν vertitur *decussare.* Est autem X nota *vitii in scripturâ.*

ΧΙ'ΔΡΟΝ, ου, τό· χίδρα dicuntur *novella tritici grana:* q. à χεῖν ὕδωρ, quòd inde cibus fiat, additâ aquâ.

Χι'λιαι, ᾶ, *mille;* in pl. f. g. et n. vide χίλιοι.

Χῑλιάρχαι, n. pl. ex χιλιάρχης.

Χῑλιαρχέω, -ῶ, f. ήσω, *mille viris præsum; tribuni officio fungor:* à χιλίαρχος.

Χῑλιάρχης, ου, ὁ, *qui mille viris præest; militum tribunus:* ex χίλιος, *mille,* et ἀρχὴ, *imperium.*

Χῑλιαρχί'ᾶ, ᾶς, ἡ, *imperium in mille viros; tribunatus militum:* à

Χῑλί'αρχος, ου, ὁ, idem quod χιλιάρχης, et ab iisd.

Χῑλιὰς, άδος, ἡ, *numerus mille continens:* à seq.

ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, ᾶ, *mille:* Æol. χείλιοι.

Χῑλιοςὸς, ἡ, ὸν, *millesimus.*

Χῑλιοπλᾶσί'ως, adv. q. *milleplicitèr.*

Χῑλιοςὺ'ν, acc. sing. à

Χῑλιοςὺ'ς, ύος, ἡ, *millesima pars mille milites.*

ΧΙΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *pabulum.* scribitur et χειλός.

Χιλόω, -ῶ, fut. ώσω, pasco: à præced.
Χί'μαιρἄ, ᾶς, ἡ, et Ion. -ης, ἡ, *CHIMÆRA, monstrosa quædam bestia; capra hyeme nata:* à χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems.*
Χί'μἄρος, *hircus*, aut *hœdus, hyeme natus.* Th. χεῖμα, *hyems.*
Χί'μαῤῥος, idem quod χίμαρος.
Χῖμἄ'ρως, Dor. pro χιμάρους, accus. pl. præced.
Χί'μετλον, id. quod χείμετλον, quod vide.
Χῖόνεος, έᾶ, εον, *nivalis, niveus; candidus* in modum nivis. à χίων.
Χῖονίζω, f. ί'σω, *niveo colore imbuo; nive conspergo.* Th. χίων.
Χῖονόβᾶς, αντος, *per nives gradiens:* à χιὼν et βαίνω.
Χῖονόω, -ῶ, f. ώσω, *nivibus obruo; dealbo:* à χίων.
Χί'ος, ου, ἡ, nomen insulæ; à *fundendo.*
ΧῙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, et Ion. κιθὼν, *TUNICA exterior et interior, lorica.*
Χῖτωνίσκος, ου, ἡ, *tunicula:* à præc.
ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, *nix;* q. à χέω, quia *funditur è* cœlo.
ΧΛΑΙ'ΝᾸ, ης, ἡ, *LÆNA* vestis, *quæ tunicæ interiori superinduebatur,* ad frigus arcendum: ideo à χλιαίνω, *calefacio.*
Χλᾰμῠδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui chlamydem fert:* ex χλαμὺς et φέρω, *fero.*
Χλᾰμῠ'δῖον, ου, τὸ, *chlamys parva.* Dim. à
ΧΛᾸΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, *CHLAMYS,* ejusdem originis cum χλαῖνα, quod vide.
Χλευάζω, *cavillor, irrideo:* fut. ά'σω. perf. κεχλεύᾰκᾰ. perf. pass. κεχλεύασμαι, σαι, σται. à χλεύη.
Χλεύασμᾰ, ᾰτος, τὸ, et
Χλευασμὸς, οῦ, ὁ, *illusio:* et
Χλευαστὴς, οῦ, ὁ, *illusor, irrisor:* à verbo præc.
ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, *risus, derisio, ludibrium.*
ΧΛῙΑΙ'ΝΩ, *tepefacio, calefacio:* f. ᾰνῶ. perf. κεχλῖ'αγκᾰ. a. 1. pass. ἐχλῖάνθην.
Χλῖᾰρὸς, ᾱ', ὸν, *tepidus, placidus, suavis:* χλιαρὸν, Poët. pro χλιαρῶς, *suavitèr.* Th. χλιαίνω.
Χλῖδαὶ, nom. pl. à χλιδὴ, ῆς, ἡ, quod vide.
Χλῖδᾰνόσφῠρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui delicatas pedum plantas habet; qui tenellos pedes habet:* ex χλιδανὸς, *delicatus,* (quod à χλίω, *deliciis frango,*) et σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus pedis.*
Χλῖδᾰ'ω, *delicior, delicias facio, delicatus sum:* sic χλιδῶσα μολπὰ, *deliciosa modulatio,* seu *suavis cantus.*
Χλῖδὴ, ῆς, ἡ, *deliciæ, luxus, mollities.* Th. χλίω.
Χλῖδος, seu χλί'δος, εος, τὸ, idem.
Χλῖδὼν, ῶνος, ἡ, *armilla, monile:* et
Χλῖδῶνες, *armillæ:* quia delicati eis utuntur: à χλιδάω.
Χλῖήνᾶς, αντος, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω, quod vide.
ΧΛΙ'Ω, *deliciis frango, luxu effœmino.*
ΧΛΟ'Ᾱ, ᾶς, ἡ, *herba virens, gramen:* q. à χιλὸς, quia est *pabulum* pecori.
Χλοερὸς, et χλωρὸς, οῦ, *herbidus, viridis:* à præc.
Χλοερῷ, dat. sing. à præc.
Χλοεύνης, et contractè χλούνης, ου, ὁ, *qui in virente gramine cubat, agrestis.* Angl. CLOWN. ex χλόα, *herba,* et εὐνὴ, ἡ, *cubile.*
Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα. item propr. nomen mulieris.
Χλοηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *germinans, viriditatem ferens:* ex χλόη, *herba,* et φέρω, *fero.*
Χλοῦναι, *agrestes,* nom. pl. à
Χλούνης, per Crasin pro χλοεύνης, quod vide.
Χλωρηΐ'ς, ΐ'δος, ἡ, *virens, viridis, floridus.* à χλωρός.
Χλωρίζω, fut. ί'σω, *viridis sum, vireo;* Metaph. *vigeo;* item *polleo:* à
Χλωρὸς, ᾶ', ὸν, per Crasin pro χλοερὸς, *viridis, herbidus, recens; mollis, tener; vigens, vividus; pallidus, flavus; pallidum faciens.* Th. χλόα, *viride gramen.*
Χλωρότης, ητος, ἡ, *viriditas;* item *pallor:* à præced.
ΧΝΑΥ'Ω, *carpo, vellico; voro, deglutio:* Angl. TO GNAW: f. χναύσω. quod à χνάω, *carpo.*
Χνοάζω, f. χνοά'σω, et χνοά'ω, -ῶ, *lanuginem habeo, pubesco.* à
Χνόος, χνοῦς, ου, ὁ, *rasio;* item *lanugo, pubes;* item *maris spuma:* à χναύω, quod vide.
Χοά'νη, ης, ἡ, *infundibulum:* à χέω, *fundo.*
Χοά'νοιο, gen. Ion. à
Χόᾰνος, ου, ὁ, *fornax fusoria, vas ex argillâ ad fundenda metalla, catinus:* à χέω, *fundo.*
Χοεὺς, et χόος, οῦς, ὁ, *congius,* mensura liquidorum capiens libras ix. Dor. χῶς. à χέω, *capio.*
Χοὴ, ῆς, ἡ, *libamen.* χοαὶ, αἱ, *inferiæ.* à χέω, *libo.*
Χοθανὼθ, *tunica.* Nehem.
Χοΐ'κὸς, ἡ, ὸν, *pulvereus, terreus, terrenus:* à χόος, χοῦς, -οὸς, οῦ, ὁ, *pulvis:* à χέω, *fundo.*
Χοινῖκί'ς, *modiolus,* rotæ medium seu fistula cui infixi sunt radii: à χοῖνιξ.
ΧΟΙ'ΝΙΞ, ῖκος, ἡ, *mensura duos continens sextarios.*
Χοιρᾶ'ς, ᾰ'δος, ἡ, *porca;* item *saxum in mari aliquantum eminens,* ut porco nanti simile videatur. Th. χοῖρος.
Χοίρεος, έᾶ, εον, *porcinus.* Th. χοῖρος. Est et
Χοίρειος, είᾶ, ειον, *porcinus:* ab eod.
Χοιρί'νη, ης, ἡ, *concha quædam marina,* quâ Athenienses in suffragiis ferendis utebantur: ab eod.
Χοιρί'ον, ου, τὸ, *porculus, porcellus:* ab eod.
Χοίρῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, et χοίρῖος, ῖ ᾶ, ῖον, *porcinus, suillus:* ab eod.
Χοιρογρύλλῖος, ου, ὁ, *majoris muris genus in Palæstinâ, Ægypto, et Libyâ:* ex χοῖρος et γρύλλος, *porcus.*
Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi *porci* κομέονται, *curantur* et aluntur: ex χοῖρος et κομέω, *curo.*
ΧΟΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *porcus, sus;* etiam *natura, quâ mulieres sunt.*
Χοιροσφᾰγεῖον, ου, τὸ, *confectorium,* ubi porci conficiuntur seu mactantur: à χοῖρος et σφάζω, *macto.*
Χολᾶ', Dor. pro χολὴ, ἡ, *bilis.*
Χολᾶ's, ᾰ'δος, ἡ, *intestinum,* quia χολὴν capit, vel quasi κοιλάς.
Χολᾶ'ω, *indignor, irascor:* cum dat. f. ᾰ'σω. perf. κεχόλᾰκᾰ. Th. χολή.
Χολέρᾶ, ᾶς, ἡ, *CHOLERA,* morbus; Angl. CHOLER: à χολή.
Χολερῖκὸς, ἡ, ὸν, *cholericus, iracundus:* à
ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *bilis, fel; ira; nausea.*
Χόλιξ, idem quod χολάς.
Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου. χόλος.
Χολόομαι, -οῦμαι, *irascor;* f. ώσομαι. perf. κεχόλωμαι. Th. χολή.
Χόλος, ου, ὁ, idem qu. χολὴ, *bilis.*
Χολούμενος, *iratus,* præs. part. à χολόομαι.
Χολόω, -ῶ, f. ώσω, aor. 1. ἐχόλωσᾰ, *bile inflammo, ad iram concito;* med. χολόομαι, οῦμαι, f. κεχολώσομαι, perf. κεχόλωμαι. plusq. perf. κεχολώμην, Ion. pro ἐκεχολώμην, unde 3. pl. κεχολώᾰτο pro ἐκεχόλωντο, *ad iram concitor, indignor, irascor.* à χόλος.

Χολωθεὶς, *iratus*, aor. 1. part. pass. et

Χολωθῇς, 2. sing. aor. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, *irascor.* Th. χολὴ, *bilis, ira.*

Χολωσάμενος, μένη, μενον, *iratus, a, um*, a. 1. part. med. pro quo Poëtæ dicunt χωσάμενος, ejusd. verbi.

Χολωσέμεν, et χολωσέμεναι, *succensurum esse*, Ion. et Dor. pro χολώσειν, f. 1. infin. act. verbi χολόω, *irascor:* f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis, ira.*

Χολῷτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολῷτο, *irascatur*, ejusd. verbi.

Χολωτὸς, ἡ, ὸν, *iratus, iracundus.* à χολόω.

Χονδρίτης, ου, ὁ, *farreus*, epith. panis, qui fit è zeâ. à χόνδρος.

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *granum; grumus concretus*, ut salis, thuris; *cartilago; alica.*

Χόος, χοῦς, ὁ, *terra aggesta, humus, agger; pulvis:* à χέω, *fundo.* Est et

Χόος, -οῦς, ὁ, *congius.* et

Χόος, χοῦς, ἡ, *vas aquarium quo aqua manibus datur.*

Χοραζὶν, ἡ, nom. urbis, indecl. Syr. *promulgatrix*. Lat.

Χόρδαψος, ου, vel χορδαψὸς, οῦ, ὁ, *tumor tenuis in intestinis; chorda in instrumento musico aut arcu:* quia fit ex intestinis. ex χορδὴ et ἅπτω.

ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, *intestinum;* it. *CHORDA, fides:* dat. plur. Ion. χορδῇσι. Hinc Angl. CHORD, vel CORD.

Χορεία, ας, ἡ, *CHOREA;* in pl. χορεῖαι, à χορεύω.

Χορεῖος, εία, εῖον, *quo chorus utitur.* subst. *pes prosodicus*, qui et *trochæus* dicitur. à præc.

Χορευτὴς, οῦ, ὁ, *saltator:* à

Χορεύω, *choros duco, salto, saltando celebro; saltare facio*, Eurip. Herc. Fur. 686. Th. χορὸς, *chorus.*

Χορηγέω, -ῶ, *sum dux chori;* item *suppedito, sumptum præbeo.* cum acc. in pass. dicitur *de iis qui in quocunque genere abundant*, vel *præditi sunt aliquâ facultate*, ut, *ingenio, pulchritudine.* f. ήσω. p. κεχορήγηκα. a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορηγῆσαι. τὸ κεχορηγημένον, *quod est in genere aliquo exquisitum.* à χορηγός.

Χορηγία, ας, ἡ, *munus choragi; erogatio sumptuum in ludos choricos;* simpl. *erogatio et largitio, præbitio, præbitus:* à seq.

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, *CHORAGUS, dux chori; qui sumptus sacris choreis præbet;* item *suppeditator:* à χορὸς et ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco.*

Χορηγοῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi χορηγέω, qu. vide.

Χόρια, et χόρεια, ων, τὰ, *edulia è lacte et melle; exta:* à

Χόριον, χορεῖον vel χωρεῖον, ου, τὸ, *secundinæ*, quia fœtum χωρεῖ, id est, *capit.*

Χόριος, id. q. χορεῖος.

Χοροιτυπία, ἡ, *chorea, ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum:* à

Χοροιτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in choro pulsat terram pedibus:* à χορὸς, οῦ, ὁ, *chorus*, et τύπτω, *pulso.*

ΧΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CHORUS, cœtus canentium et saltantium, chorea, tripudium:* qu. à χαίρω, vel χαρὰ, ut sit qu. χαρός. Hinc Angl. CHOIR.

Χοροστασία, ίας, ἡ, *choreæ institutio, chorea:* ex χορὸς et ἵστημι.

Χορτάζω, *herbis seu gramine pasco, fœno saturo;* it. *pasco, saturo:* f. άσω. perf. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε. a. 1. infin. act. χορτάσαι. præs. pass. χορτάζομαι, *saturor.* perf. pass. κεχόρτασμαι. a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχορτάσθησαν. aor. 1. sub. χορτασθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. χορτασθῶσι. aor. 1. infin. pass. χορτασθῆναι. fut. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, et in 2. plur. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, *gramen, fœnum.*

Χορτάσαι, a. 1. infin. act. verbi χορτάζω, quod vide.

Χορτασθῆναι, aor. 1. inf. pass. ejusd.

Χορτασία, ας, ἡ, *cibus:* et

Χόρτασμα, ατος, τὸ, *cibus:* à χορτάζω, quod vide.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *fœnum, gramen, herba:* simpl. *cibus:* item *septum quo cincta est cohors.*

Χορτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *gramini similis; graminosus, fœnarius:* à præc.

Χουζᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. *videns*, Lat.

Χοῦς. Vide χόος.

Χοῦσι, *fundunt*, Ion. pro χέουσι, à χέω.

Χραίνω, fut. χρανῶ, *coloro, imbuo; ungo, illino; inquino, vitio:* à χράω, *coloro.*

Χραῖσμ', Ion. pro ἔχραισμε, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Χραισμέω, -ῶ, fut. ήσω, *adjuvo, opitulor, prosum:* q. χρησιμέω, à χρήσιμος, *utilis*, qu. à χράομαι, *utor.*

Χραίσμη, ης, ἡ, *auxilium:* à pr.

Χραίσμησε, *auxiliatus est*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, quod vide.

Χρᾶν, *oraculum reddere, vaticinari, commodare:* infin. à χράω, -ῶ.

Χρανθεὶς, *pollutus*, aor. 1. part. pass. verbi χραίνω, *ungo, coloro:* f. ανῶ. a. 1. pass. ἐχράνθην.

Χράομαι, -ῶμαι, *utor; tracto aliquem; habeo; fœnore aliquid accipio:* cum dat. præs. imperat. χράου, ῶ, *utere.* imperf. med. ἐχραόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, et in 3. pl. ἐχράοντο, -ῶντο. f. m. χρήσομαι. perf. pass. κέχρησμαι, *usus sum.* a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. χρῆσαι, άσθω. a. 1. sub. m. χρήσωμαι, ῃ, ηται. Th. χράω, *commodo*, &c.

Χρᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à præced.

Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. sic

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, *utitur:* à χράομαι.

Χραύσῃ, *sauciaret*, 3. sing. a. 1. sub. act. à

Χραύω, *leviter saucio:* f. αύσω. Th. χράω, *coloro, tingo.*

ΧΡΑ'Ω, *commodo, mutuum do, do utendum;* qu. è manû in manum. f. χρήσω. perf. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est et χράω, *oracula edo;* item *coloro, tingo, polluo;* item *furiosè invado, cum impetu aggredior.*

Χρέα, *debita*, per Sync. pro χρέεα, à χρέος, εος, τὸ, *debitum:* pl. τὰ χρέεα.

Χρέεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι.

Χρέεται, Ion. pro χρῆται.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, *usus, utilitas, commodum; sententia gravis; indigentia, necessitas, negotium:* à χρή. Hinc χρείαν ἔχω, *egeo.*

Χρεῖος, ου, ὁ, *egenus:* à χρεία, *indigentia:* est et

Χρεῖος, Poët. pro χρέος, τὸ, *debitum.*

Χρείω, Poët. pro χράω.

Χρειὼ, Ion. idem quod χρεία, *indigentia.*

Χρειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *utilis:* à χρεία, ας, ἡ, *usus.*

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, quod vide.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, *hinnio:* f. ίσω. perf. ικα.

Χρεμετισμὸς, οῦ, ὁ, *hinnitus:* à præced.

Χρεμίζω, fut. ίσω, *hinnio*, per Sync. pro χρεμετίζω.

Χρέμισαν, *hinnivere*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verbi præc.

Χρέμμα, ατος, τὸ, *screatus, sputum:* à

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, *screo, exscreo.*
Χρέμυς, υος, et χρέμψ, εμβὸς, et χρόμις, ιος, ὁ, *nomina piscium.*
Χρέονται pro χράονται, χρῶνται.
ΧΡΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *debitum, mutuum, æs alienum; fatum, mors,* q. d. debitum fatale; *munus, officium, negotium, res, causa; indigentia, opus; necessitas; utilitas; oraculum; portentum; eventus, casus:* à χράω.
Χρέεσσα, pro χράεσσα, et Att. χρῶσα.
Χρεὼ, χρεὼν, pro χρειὼ, qu. Ion. pro χρεία, ας, ἡ, *indigentia.* χρέω βελῆς ἐμὲ καὶ σὲ, Hom. Il. K. 43. *opus est consilio et mihi et tibi.* Subaudi ἱκάνεται, vel βεβίηκε, quod expressum. Il. K. 172. et 118. vid. Clarke in loc. at
Χρέω, Ion. pro χρῶ, *utere,* præs. imperat. verbi χράομαι. et
Χρέω vel χρείω, *oraculum do:* vide χράω.
Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέως, seu χρέος κόπτει, *debitum rescindit,* fraudans sc. creditores decoctâ pecuniâ; quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, *rescindere,* est *nolle exsolvere,* et *foro cedere.*
Χρεωλυτέω, *debitum solvo:* tanq. à χρεωλύτης, qui χρέος λύει.
Χρεώμενος, Ion. pro χρώμενος, præs. part. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor:* fut. χρήσομαι. Th. χράω.
Χρεὼν, τὸ, idem quod χρέος, εος, τὸ, *debitum, mors, fatum:* χρεὼν ἐστὶ, *necesse est, fas est, decet, operæ pretium est.*
Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.
Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum, æs alienum.*
Χρεωστέω, *sum debitor.* χρεωστεῖσθαι, *deberi.* à
Χρεώστης, ου, ὁ, *debitor:* à χρέως, *debitum.*
Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, *debitor:* à χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum,* et ὀφείλω, *debeo.*
Χρὴ, *oportet, convenit, decet:* impersonale, cum acc. imperf. ἐχρῆν, et χρῆν. f. χρήσει, *oportebit.* præs. infin. χρῆναι, pro quo subinde χρῆν. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia.*
Χρῇ, *uteris.* Plat. Xen. Œcon.
Χρῇ, *respondet, vaticinatur, edit oraculum.* Soph.
Χρήζοις, 2. sing. præs. opt. act. à χρήζω.
Χρήζοντι, dat. sing. part. præs. ab eod. Sed
Χρήζοντι, *volunt,* Dor. pro χρήζουσι, 3. plur. præs. ind. act. ab eod.
Χρήζω, *egeo, indigeo, desidero, volo, rogo:* fut. χρήσω. fut. pass. κεχρήσομαι. perf. pass. κέχρημαι. perf. part. pass. κεχρημένος. alii scribunt χρήζω, &c. sine ι subscripto. Th. χρεία, *indigentia.*
Χρηΐζειν, præs. infin. à
Χρηΐζω, id. qu. χρήζω, qu. vid.
Χρηΐσκεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, *uti,* infin. med. à χράομαι.
Χρῆμ', pro seq.
Χρῆμα, ατος, τὸ, *res, negotium; res utibilis,* quâ quis potest χρῆσθαι, *uti,* sc. *pecunia, opes, merx; oraculum; opus; factum;* (τί χρῆμα δρᾶσαι; Eurip. Orest. 1621, *quam rem fecisse?*) *portio magna alicujus rei;* ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέραντον, Aristoph. in Nub. 2. *quanta pars noctis nondum peragitur.* σφενδονητῶν πάμπολύ τι χρῆμα, Xen. Cyrop. l. ii. init. *vis magna fundatorum.* τί τὸ χρῆμα χρόνου, ut legi debet, ap. Theocr. Idyl. xxi. 35. At in pl. τὰ χρήματα, *pecuniæ, opes, commoda, emolumenta; instrumenta domestica, quævis utensilia, vasa.* (Hes. Op. 407. vid. ibid. Grævium.) Th. χράω.
Χρήμαθ', seq. aspirat. et χρήματ', pro χρήματα, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.
Χρηματίζω, *rebus explicandis constituendisque vaco; actui rerum operam do,* ut *jus reddo, decerno; fero ad populum, ago cum populo, refero ad senatum, consilium agito, consulto, voluntatem meam verbis declaro; commercium exerceo; ago cum aliquo aliquid, negotium gero; nomen mihi sumo; rem* vel *pecuniam facio; oraculum reddo, respondeo.* pass. *oraculum accipio, moneor divinitus:* med. *pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæstum facio.* f. ίσω. a. 1. ind. act. ἐχρημάτισα, ας, ε. a. 1. inf. χρηματίσαι. præs. pass. χρηματίζομαι. perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, σται. perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. χρηματισθεὶς, έντος. Th. χρῆμα.
Χρηματίσαι, a. 1. inf. act. et
Χρηματισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω, qu. vide.
Χρημάτισις, εως, ἡ, *quæstus; jurisdictio:* à χρηματίζω.
Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, *divinum responsum: responsum magistratuum et judicum jus reddentium; postulatio et relatio ad populum quando ad eum aliquid refertur: quæstus, quæstus pecuniarius, quæstuaria negotiatio, res pecuniaria, lucrum, lucri cupiditas:* ab eod. verbo.
Χρηματιστήριον, ου, τὸ, *locus in quo ars quæstuaria exercetur; locus ubi jus redditur* vel *legatis respondetur.* à
Χρηματιστὴς, οῦ, ὁ, *qui pecunias colligit; negotiator:* à χρηματίζω.
Χρήμη, ης, ἡ, *indigentia, penuria; petitio; utilitas:* à χράομαι.
Χρημι, inus. *opus sum, debeo.*
Χρημοσύνη, ης, ἡ, *divitiæ:* à χρῆμα, ατος, τὸ, *res.*
Χρῆν, Ion. pro ἐχρῆν, imperf. vel pro χρῆναι, inf. verbi impers. χρὴ, *oportet.* qu. vide.
Χρῆναι. Vide in præced.
Χρῆς, Hesych. exponit θέλεις. χρήζεις, Dor. contractione ex χράεις, 2. sing. præs. ind. act. verbi χράω, *commodo.*
Χρήσαιτ' pro χρήσαιτο, 3. sing. opt. aor. 1. med. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.
Χρήσας, a. 1. part. act. à χράω, *commodo.*
Χρήσασθαι, *usum esse,* a. 1. inf. med. verbi χράομαι, *utor:* a. 1. med. ἐχρησάμην. a. 1. part. med. χρησάμενος. Th. χράω.
Χρήσδειν, Dor. pro χρήζειν, vel χρηΐζειν, quod vide.
Χρήσει, dat. sing. à χρῆσις, εως, ἡ, *usus.* Th. χράω, vel χράομαι, *utor.*
Χρήσηται, 3. sing. aor. 1. sub. med. verbi ejusd.
Χρῆσθα, Dor. pro ἐχρῆς· à χρὴ, *oportet,* quod vide.
Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præs. inf. med. verbi χράομαι, *utor.*
Χρησθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. verbi χράω. aor. 1. pass. ἐχρήσθην. a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.
Χρήσθων, *utantur,* 3. dual. Att. pro χρήσθωσαν, 3. plur. præs. imperat. med. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor.*
Χρησιμεύω, *utilis sum:* f. εύσω. perf. κεχρησίμευκα. à
Χρήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, et χρήσιμος, ίμη, ιμον, *utilis, commodus, frugalis:* in comparat. χρησιμώτερος. superl. χρησιμώτατος. à χράομαι.
Χρῆσις, ιος, ἡ, *usus, operum functio, consuetudo: utilitas, fructus, commoditas, locatio,*

commodatio rei quæ gratis alicui datur utenda; (Arist. l. v. ad Nicom. Salm. de us. c. vi. p. 166.) item *locus scriptoris,* quem confirmandæ vel illustrandæ alicujus rei causâ apponimus, quasi res quædam *mutuò sumpta* et ad usum præsentem accommodata: item Poët. pro χρησμὸς, *oraculum:* à χράομαι. Th. χράω, *commodo, oracula edo.*

Χρησμολογέω, -ῶ, *vaticinor, oraculum edo:* f. ήσω. perf. κεχρησμολόγηκα. à χρησμολόγος.

Χρησμολογῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *vaticinatio, sortilegium:* à

Χρησμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oracula edit, vates:* ex χρησμὸς, quod vide, et λέγω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum.* χρησμοὶ, *sortes.* Th. χράω, *oracula edo.*

Χρησμοσῠ́νη, ἡ, *oraculum, vaticinium; inopia, egestas:* à χράω vel χρῄζω.

Χρησμόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oracula perfert, interpres oraculorum:* ex χρησμὸς et φέρω.

Χρησμοφῠ́λαξ, -κος, ὁ, *qui oracula* seu *responsa servat:* ex χρησμὸς et φύλαξ.

Χρησμῳδέω, -ῶ, f. ήσω, *oracula edo, vaticinor:* à χρησμῳδός.

Χρησμῳδῐ́ᾰ, ᾶς, ἡ, *vaticinium, oraculum, vaticinatio:* ab eod.

Χρησμῳδῐκὸς, ἡ, ὸν, *oraculis conveniens, ad oracula pertinens:* à χρησμῳδία.

Χρησμῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *oraculorum cantor, qui oracula edit, sortilegus, fatidicus:* ex χρησμὸς et ᾠδή.

Χρησόμεθᾰ, 1. plur. fut. 1. med. verbi χράομαι, *utor:* f. χρήσομαι. f. part. med. χρησόμενος, η, ον.

Χρηστέον, *utendum,* verbale à χράομαι, *utor.*

Χρηστεύομαι, *benignus sum:* fut. εύσομαι. perf. pass. κεχρήστευμαι. à χρηστός.

Χρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui dat oracula:* à χράω.

Χρηστηρῐάζομαι, f. med. ᾰ́σομαι, *oraculum consulo:* à

Χρηστήρῐον, ου, τὸ, *locus in quo eduntur oracula; oraculum; victima, quæ sacrificatur à consulentibus oraculum;* item *cædes:* à χρηστήρ.

Χρήστης, ου, ὁ, *qui commodavit, creditor; qui commodatò accepit, debitor; qui oracula edit, vates:* à χράω seu χρῄζω.

Χρηστῐκὸς, ἡ, ὸν, *qui novit commodè uti rebus; frugi, utilis:* à præc.

Χρηστοήθειᾰ, ᾱς, ἡ, *honestas, probitas morum:* à

Χρηστοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui probis est moribus:* à χρηστὸς et ἦθος.

Χρηστόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bonos fructus habens:* ex χρηστὸς et καρπός.

Χρηστολογῐ́ᾱ, ᾱς, ἡ, *blandiloquentia:* à

Χρηστολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *blandiloquus:* à χρηστὸς et λόγος.

Χρηστομᾰ́θειᾰ, είᾱς, ἡ, *rerum bonarum studium:* à χρηστομαθής.

Χρηστομᾰθέω, -ῶ, fut. ήσω, *utilia disco* vel *doceo:* à seq.

Χρηστομᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui bona, utilia* et *commoda didicit,* vel *deligit:* à χρηστὸς et μανθάνω.

Χρηστὸν, οῦ, τὸ, *utilitas, benignitas:* à

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, *utilis, commodus, bonus, benignus, mitis, clemens.* Th. χράω.

Χρηστότης, ητος, ἡ, *utilitas; bonitas, benignitas; comitas; innocentia:* et

Χρηστῶς, adv. *rectè, utiliter, frugaliter, suaviter, benignè:* à χρηστός.

Χρῆται, Dor. vel Att. pro χρᾶται, 3. sing. præs. ind. med. verbi χράομαι, *utor.* Th. χράω.

ΧΡΙ´ΜΠΤΩ, fut. ψω, *allido, appello, admoveo; appropinquo, accedo, adhæresco, innitor.*

Χρῑσᾰμένη, *uncta,* aor. 1. part. med. fem. g. verbi χρίω.

Χρῖσις, εως, ἡ, *unctio.* Th. χρίω.

Χρῖσμᾰ, ᾰτος, τὸ, *unctio, unguentum:* à perf. pass. verbi χρίω, *ungo.* Angl. CHRISM.

Χριστῐᾱνὸς, ἡ, ὸν, *CHRISTIANUS, a, um:* Angl. CHRISTIAN: à

Χριστὸς, ἡ, ὸν, *unctus, inunctus.* at subst. ΧΡΙΣΤΟ´Σ, οῦ, ὁ, *CHRISTUS,* Angl. CHRIST: cognomen D. N. Jesu, quo officium ejus indicatur. à χρίω, *ungo:* perf. pass. κέχρισμαι, σαι, σαι.

ΧΡΙ´Ω, *ungo; lino;* item *pungo, stimulo:* fut. ῑ́σω. aor. 1. ἔχρῑσᾰ, ᾰς, ε. perf. κέχρῑκᾰ. perf. pass. κέχρισμαι, σαι, σαι.

ΧΡΟ´Ᾱ, ᾱς, ἡ, *color, superficies:* et *corpus* vel *cutis hominis.* Est et χρόᾰ, acc. à χρῶς, χροὸς, χροῒ, ὁ, *cutis:* q. à χράω, *coloro.*

Χροῒ, dat. sing. à χρῶς, οὸς, ἡ, *cutis.*

Χροιᾱ̀, ᾶς, ἡ, idem quod χρόα, ας, ἡ, *color.*

Χροΐζω, fut. ῐ́σω, *coloro.* pass. χροΐζομαι, *coloror.* à χρόα. med. *unà cubo, affricor cuti alterius.* Theocr. à χρόος. undè χροΐζω est *attingo.*

Χροιὴν, acc. sing. Ion. à χροιά, quod vide.

Χρόμᾰδος, ου, ὁ, *stridor dentium, dentium et maxillarum collisio:* ex χρόα et ὅμαδος.

Χρόμῐος, ου, ὁ, *CHROMIUS,* nomen propr.

Χρομῐ̀ς, ῐ́δος, ἡ, *piscis quædam.*

Χρονέω, -ῶ, *vivo, mentis compos sum.* Th. χρόνος, *tempus.*

Χρονίζω, *longo tempore duro, inveterasco; tardo, moror:* f. ῐ́σω, et Att. χρονῐῶ, εῖς, εῖ. a. 1. ἐχρόνῐσᾰ, ᾰς, ε. p. κεχρόνῐκᾰ, ᾰς, ε, *cunctatus sum.* Th. χρόνος.

Χρονῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad tempus* seu *tempora pertinens:* τὰ χρονικὰ, ῶν, *annales.*

Χρονῐκῶς, adv. *pro tempore:* à præc. Th. χρόνος.

Χρόνῐος, ῐ́ᾰ, ῐον, vel χρόνῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *diuturnus, tempestivus: qui diu moratur, diutinus, serus, lentus:* à χρόνος.

Χρονῐότης, ητος, ἡ, *diuturnitas:* à præc.

Χρονισμὸς, οῦ, idem; *mora, cunctatio:* à perf. pass. verbi χρονίζω.

Χρονογρᾰφῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *descriptio temporum.* χρονογραφίαι, *annales.* à χρονογράφος.

Χρονογρᾰ́φος, ου, ὁ, *annalium scriptor:* ex χρόνος et γράφω.

Χρονολογῐ́ᾰ, ᾱς, ἡ, *CHRONOLOGIA, doctrina temporum:* Angl. CHRONOLOGY. à

Χρονολόγος, ου, ὁ, *CHRONOLOGUS, temporum peritus, temporum rationes exponens:* à χρόνος et λόγος. Th. λέγω.

ΧΡΟ´ΝΟΣ, ου, ὁ, *tempus, ætas, ævum, annus; diuturnitas.* διὰ χρόνου, *aliquanto post.* ἀνὰ χρόνον et ἐπὶ χρόνον, *aliquandiu.* χρόνῳ, adverbialiter *paulatim, tandem.*

Χρονοτρῐβέω, -ῶ, *tempus tero:* fut. ήσω. perf. κεχρονοτρῐ́βηκᾰ. aor. 1. inf. act. χρονοτρῐβῆσαι. à χρόνος, *tempus,* et τρίβω, *tero:* f. ψω.

Χροὸς, gen. à χρῶς. Sed

Χρόος, ους, οῦ, et χροὸς, χροῒ, ὁ, *cutis; corpus hominis,* vel *cutis cum carne subjectâ.* Th. χρόα.

Χρόω, χρωννῠ́ω, sive χρώννῡμῐ, f. χρώσω, *coloro, tingo; contamino, polluo:* à χρόα.

Χρῡσᾰλᾰ́κᾰτος, ου, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro χρυσηλάκατος.

Χρῡσαλλῐ̀ς, ῐ́δος, ἡ, *blatta:* à colore auri, quod χρυσός.

Χρῡ́σαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auream habens arenam;* subst. *baluca:* ex χρυσὸς et ἄμμος, *arena.*

Χρῡσάμπυκας, acc. pl. à

Χρῡσάμπυξ, ῦκος, ὁ ϗ ἡ, *aureâ fasciâ ligatos crines habens:* ex χρυσὸς et ἄμπυξ.

Χρῡσάνθεμον, ου, τὸ, *CHRYSANTHEMUM:* est herba.

Χρῡσάορος, ου, ὁ ϗ ἡ, et χρῡσάωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *ensem aureum habens:* ex χρυσὸς et ἄορ, ἄορος, τὸ, *ensis.*

Χρῡσάρμᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui aureo curru vehitur:* ex χρυσὸς et ἅρμα, *currus.*

Χρῡσασπῑ̆ς, ῐ̆δος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *aureum clypeum ferens.*

Χρῡσάωρ, idem quod χρυσάορος, quod vide. Est et nom. viri.

Χρῡσάργῠρον, *tributi genus,* quod pro suis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρῡσεῖ, voc. sing. à χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum.*

Χρῡ́σεῖ, pro χρῡ́σεια, nom. pl. n. g. à

Χρῡ́σειος, εία, ειον, *aureus.* Th. χρυσός.

Χρῡσελεφαντεπήλεκτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ornatus* seu *tectus* seu *intectus auro, electro, et ebore:* à χρυσὸς, ἐλέφας, ἐπὶ, et ἤλεκτρον.

Χρῡσελεφάντῐνος, η, ον, *ex auro et ebore factus, auro et ebore ornatus:* ex χρυσὸς et ἐλέφας.

Χρῡσένδετος, ον, ὁ ϗ ἡ, *auro illigatus* vel *inclusus,* ut gemma in annulo: ex χρυσὸς et ἐνδέω.

Χρῡσεοκόμης, ου, ὁ, *aureas habens comas; auricomus:* ex χρύσεος et κόμη.

Χρῡσεόκῡκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureum habens circulum:* epith. Solis.

Χρῡσεομῑ́τρης, ου, ὁ, *auream vittam gerens:* à μίτρα.

Χρῡσεόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auratum tergum habens,* i. e. *auro tectus,* ut clypeus.

Χρῡ́σεος, έη, εον, *aureus; auro ornatus; pulcher.* Subst. *nummus aureus;* æquans duas drachmas auri. à χρυσός.

Χρῡσεοστέφᾰνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureâ redimitus coronâ:* ex χρύσεος et στέφανος.

Χρῡσεόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auro exornatus:* ex χρύσεος et στολὴ vel στόλος.

Χρῡσεότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex auro factus:* ex χρυσὸς et τεύχω.

Χρῡσέω, gen. sing. Dor. pro χρυσέου.

Χρῡσῇ, dat. sing. f. g. pro χρυσέῃ. at

Χρῡ́σῃ, ἡ, nomen urbis.

Χρῡσηῑ̆ς, ῐ̆δος, ἡ, in acc. Χρῡσηῑ̆δα, patronym. à Χρῡ́σης, *Chryses,* sacerdos Apollinis.

Χρῡσηλᾰ́κᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auream habens colum,* vel *aureas habens sagittas:* ex χρυσὸς et ἠλακάτη, *colus, sagitta.*

Χρῡσήλᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex auro ductus malleo, ex auro ductili confectus:* ex χρυσὸς et ἐλαύνω.

Χρῡσήνῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureas habens habenas:* ex χρυσὸς et ἡνία, *habena.*

Χρῡσίζω, fut. ῐ́σω, *auro similis sum:* à χρυσός.

Χρῡ́σῐνος, ῐ́νη, ῐνον, idem quod χρῡ́σεος· item *solidus,* aureus nummus: à χρυσός.

Χρῡσῐ́ον, ου, τὸ, *aurum,* aureus *nummus:* ab eod. th.

Χρῡσοβᾰφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *auro tinctus:* à βάπτω.

Χρῡσοβέλεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureis instructus jaculis:* à βέλεμνον.

Χρῡσοδακτῡ́λῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureum gestans annulum:* ex χρυσὸς et δακτύλιος, *annulus.* Th. δάκτυλος, *digitus.*

Χρῡσόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auro ligatus:* et χρῡσοδέτᾰ, Dor. pro -η, f. g. à χρυσὸς et δέω, *ligo.*

Χρῡσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *auri speciem referens, salvus.*

Χρῡσόζῠγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureum habens jugum:* à χρυσὸς et ζυγόν.

Χρῡσόζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureâ zonâ cinctus:* à χρυσὸς et ζώνη.

Χρῡσόθεμῐς, ἡ, *CHRYSOTHEMIS:* nom. propr. mulieris.

Χρῡσόθριξ, ὁ, *auricomus:* à χρυσὸς et θρὶξ.

Χρῡσόθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureum thronum habens:* ex χρυσὸς et θρόνος.

Χρῡσόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, *aurea* vel *deaurata habens cornua:* ex χρυσὸς et κέρας.

Χρῡσόκλαβον, *aureis clavis ornatum:* à χρυσὸς et *clavus.* Vox hybrida.

Χρῡσόκολλᾰ, ης, ἡ, *auriglutinum.* Th. κόλλα.

Χρῡσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine conspicuus,* Dor. χρῡσοκόμᾱς, ᾱ, ὁ. dicitur et χρῡσόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ. ex χρυσὸς et κόμη.

Χρῡσόλῐθος, ου, ὁ, *CHRYSOLITHUS:* aurei coloris gemma. Angl. CHRYSOLITE: ex χρυσὸς et λίθος, *lapis.*

Χρῡσόμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureum vellus habens:* ex χρυσὸς et μαλλὸς, οῦ, ὁ, *vellus.*

Χρῡσομῑ́τρης, ου, ὁ, *auream habens mitram:* ex χρυσὸς et μίτρα.

Χρῡσόξῠλον, sic vocatur θάψος, quæ aliter ἐρυθρόδανος, *rubia tinctorum,* quæ corticem rubentem habet.

Χρῡσόπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auro aspersus, auro intertextus, auro distinctus:* ex χρυσὸς et πάσσω, *inspergo.*

Χρῡσοπέδῐλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureis calceamentis gaudens:* ex χρυσὸς et πέδιλον, ου, τὸ, *calceus.*

Χρῡσοποιὸς, οῦ, ὁ, *aurifex:* à ποιέω.

Χρῡσόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, *aureos habens pedes: aureis fulcris insistens:* ex χρυσὸς et ποῦς.

Χρῡσόπρᾰσος, ου, ὁ, *CHRYSOPRASUS,* gemma viridis: ex χρυσὸς et πράσον, ου, τὸ, *porrum.*

Χρῡσόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureas alas* vel *pinnas habens:* est et *gemmæ* nomen: ex χρυσὸς et πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala.*

Χρῡσόρρᾰπῐς, et χρῡσόρᾰπῐς, ῐδος, ὁ ϗ ἡ, *auream habens virgam:* epith. *Mercurii:* ex χρυσὸς et ῥαπὶς, *virga.*

Χρῡσορρόας, ου, ὁ, *auriflus:* à ῥοή.

ΧΡῩΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *aurum, moneta aurea.*

Χρῡσοστέφᾰνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureâ redimitus coronâ:* ex χρυσὸς et στέφανος, *corona.* Th. στέφω, *corono.*

Χρῡσόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureum os habens,* seu *aurea verba ore fundens:* ex χρυσὸς et στόμα.

Χρῡσόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureus:* ex χρυσὸς et στρέφω.

Χρῡσότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui aureum arcum habet et gestat:* ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

Χρῡσουργὸς, οῦ, ὁ, *aurifex:* (contractè pro χρυσοεργός) ex χρυσὸς et ἔργον, *opus.*

Χρῡσοῦς, ῆ, οῦν. Vide χρύσεος.

Χρῡσοῡ̈φὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ex auro tectus:* ex χρυσὸς et ὑφής.

Χρῡσοφορέω, -ῶ, *aurum gesto:* f. ήσω. perf. κεχρῡσοφόρηκᾰ. à

Χρῡσοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui aurum gestat:* à χρυσὸς et φέρω.

Χρῡσοφῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ ϗ ἡ, *auri custos:* ex χρυσὸς et φύλαξ, *custos.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

Χρῡσοχαίτᾱς, ᾱ, ὁ, Dor. pro

Χρῡσοχαίτης, ου, ὁ, *auricomus:* ex χρυσὸς et χαίτη, ης, ἡ, *coma.*

Χρῡσοχᾰ́λῑνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureo fræno ornatus:* ex χρυσὸς et χάλινος, *frænum.*

Χρῡσοχόος, ου, ὁ, *aurifex:* q. d. *auri fusor:* à χέω, *fundo:* perf. med. κέχοα.

Χρῡσόω, -ῶ, f. ώσω, *auro obduco, inauro, deauro:* à χρυσός.

Χρῡσῶ, gen. Dor. et Æol. pro χρυσοῦ· à χρυσός.

Χρῡσωνέω, -ῶ, fut. ήσω, *numisma aureum argento permuto,* Isocr. Trapez. p. 470.

Χρῷ, contractè pro χρόϊ, dat. sing. à χρόος, ου, ὁ, *cutis.* Th. χρόα, *color, cutis.*

Χρώζω, fut. ώσω, coloro; polluo, tango, tango cutem: à χρώς.
Χρῶμᾰ, ᾰτος, τὸ, color; fucus; musicæ etiam harmoniæ tribuitur: à χρόα.
Χρωμᾰτῐκὸς, ἡ, ὸν, ad colores pertinens; de harmoniâ musicâ, quasi dicas colorata: à χρῶμα.
Χρώμενος, μένη, μενον, præs. part. med. à χράομαι, utor. Th. χράω.
Χρωννῡ́ω, vel χρώννῡμῐ, coloro. Th. χρόα, ας, ἡ, color. Sed
Χρωννῡ́ω, idem quod χράω, mutuum do: Passivè mutuum dor: Med. mutuum accipio, Theoph. c. x. et lege Rhodia, Salm. de Modo Usurar. c. viii. p. 306.
Χρῶνται, 3. plur. præs. ind. med. verbi χράομαι.
Χρὼς, ωτὸς, ὁ, cutis; cutis cum carne subjectâ; corpus: id. qu. χρῦς, χροὸς, χροῒ. vid. χρόος.
Χρῶσῐς, εως, ἡ, tinctura: et
Χρωςὴρ, ῆρος, ὁ, colorator. à χρώζω.
Χρώσω, colorabo, f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, seu χρόω, coloro: fut. ώσω. a. 1. inf. act. χρῶσαι. a. 1. inf. pass. χρωσθῆναι. Th. χρόα, ας, ἡ, color.
Χρῷτο, utatur, 3. sing. præs. opt. pass. verbi χράομαι, utor. Th. χράω, commodo.
Χῠδαῖος, αίᾶ, αῖον, fusus, copiosus, vulgaris, vilis: à
Χῠδὴν, fusè, copiosè, passim: à χύω, fundo.
Χῡλίζω, f. ῐ́σω, succum exprimo; in succum resolvo: à
ΧΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, succus: qu. à χύω, fundo.
Χῡλόω, in χυλὸν redigo; succum exprimo: à præc.
Χῦ́μᾰ, ᾰτος, τὸ, id quod effusum est, seu effusum fluit: libamen, quod paterâ funditur super defuncti sepulchro; effusio; confusio; multitudo: à χύω.
Χῡμίζω, f. ῐ́σω, sapidum reddo, coquo, condio: à χυμός.
Χῡμῐκὸς, κὴ, κὸν, ad succos pertinens: ab eod.
Χῡμὸς, ῦ, ὁ, succus, humor, sapor: à χύω.
Χῦ́νω, FUNDO: ab eod.
Χῦ́σῐς, εως, ἡ, effusio; liquefactio: et
Χῡτὴρ, ῆρος, ὁ, fusorium; et
Χῦ́της, ȣ, ὁ, fusor: à χύω.
Χῠτλάζω, f. ᾰ́σω, perfundo oleo aquâ mixto; et simpl. perfundo, lavo: à seq.
Χῦ́τλον, ȣ, τὸ, oleum aquâ permixtum, ad perfundenda lavantium corpora; item species divinationis, quæ fiebat cum aquâ et oleo. χῦ́τλᾰ etiam sunt libamina, quæ in mortuorum busta effundebantur. à χύω.
Χῠτλόω, -ῶ, f. ώσω, id. q. χυτλάζω, q. v.
Χῦ́το, fusus erat, Ion. pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Sic χύντο, pro ἐκέχυντο, 3. plur. ejusd. temporis: à χύω, fundo: fut. ύσω. perf. pass. κέχυμαι.
Χῠτὸς, ἡ, ὸν, fusus, fusilis: item fossilis: aggestâ terrâ structus: à χύω, idem quod th. χέω, fundo, terrâ aggestâ exstruo.
Χῦ́τρᾱ, ᾱς, ἡ, olla. Th. χύτρος, idem.
Χῠτραῖος, αίᾱ, αῖον, et χῦ́τρεος, et χῦ́τρειος, χῦτρεῦς, fictilis, testaceus. Th. χύτρος.
Χῠτρόγαυλος, magna olla: à χύτρα, mulctra, et γαυλὸς, genus navigii.
Χῠτροπόδων, gen. pl. à
Χῠτρόπȣς, οδος, ὁ, olla pedes habens: Hes. Op. 748. ex χύτρος, olla, et πȣ̃ς, pes.
ΧΥ'ΤΡΟΣ, ȣ, ὁ, olla: à χύω, quia in eam aliquid funditur, cocturæ causâ.
Χύω, fundo: fut. χῦ́σω. perf. κέχῠκα. perf. pass. κέχῠμαι. plusq. perf. pass. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.
Χῶ, capio: pro ἔχω vel χάω· undè et χανδάνω, idem. Sed
Χ' ὡ, pro ȣ̓ ὁ· et
Χ' ὤδωνις, Dor. pro ȣ̓ ὁ Ἄδωνις.
Χώεο, Ion. pro χώȣ, irascere, præs. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολȣ̃μαι. Th. χολὴ, bilis.
Χ' ὠ'κ, Dor. pro ȣ̓ ὁ ἐκ.
Χωλαίνω, f. ᾰνῶ, claudico, claudus sum: à χωλός.
Χωλείᾱ, ᾱς, ἡ, claudicatio: à seq.
Χωλεύω, claudico: f. εύσω· à
ΧΩΛΟ'Σ, ȣ̃, CLAUDUS, mutilus, imperfectus, vilis.
Χωλότης, ητος, ἡ, claudicatio: à præc.
Χωλόω, -ῶ, f. ώσω, claudum reddo: ab eod.
Χώλωμᾰ, ᾰτος, τὸ, claudicatio, et quævis membri depravatio aut distortio: à præc.
Χῶμᾰ, ᾰτος, τὸ, agger, tumulus, moles: à χέω, q. v.
Χωμᾰτίζομαι, f. ῐ́σομαι, in cumulo seu aggere positus sum, vel aggere munitus sum: à pr.
Χ' ὠ'μος, Dor. pro ȣ̓ ὁ ἐμός.
Χῶν, fundens, pro χέων, præs. part. à χέω.
Χώνευμᾰ, ᾰτος, τὸ, res conflata: et
Χώνευσῐς, εως, ἡ, conflatio: et
Χωνευτὴς, ȣ̃, ὁ, conflator: et
Χωνευτὸς, ἡ, ὸν, conflatilis: à
Χωνεύω, conflo, in fornace fusoriâ fabrico: fut. εύσω. perf. κεχώνευκᾰ. pass. -νευμαι. à
Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur et liquefiunt; infundibulum; gula. Th. χέω, fundo.
Χωννῡ́ω, vel χώννῡμῐ, fut. χώσω, aggerem duco; humo aggesta exstruo tumulum; sepelio: à χόω.
Χῶνος, contract. à χόανος, quod vide: undè χωννεύω, in χῶνον conjicio.
Χωόμενος, μένη, μενον, succensens: gen. Ion. χωομένοιο, præs. part. à χώομαι, idem quod χολόομαι, -ȣ̃μαι, irascor. Th. χωλὴ, bilis.
Χ' ὠπόσαι, et quot: Dor. pro ȣ̓ ὁπόσαι.
Χώρᾱ, ᾱς, ἡ, regio: Ion. χώρη, ης, ἡ, locus, sedes, spatium, loculamentum; solum, ager, terra, regio; dignitas, honos, ordo. κατὰ χώραν, in statione, in loco quem teneas, suo loco, rectè atque ordine. à χῶρος, sedes.
Χωρεῖ, 3. sing. à
ΧΩΡΕ'Ω, -ῶ, eo, vado, tendo, procedo; evado; succedo, evenio, exitum habeo; cedo, locum do; recedo; capio, capax sum; comprehendo, percipio: f. ήσω. perf. κεχώρηκᾰ. a. 1. ἐχώρησᾰ. a. 1. imperat. act. χώρησον, ᾰ́τω, et in 2. pl. χωρήσᾰτε, recipite nos. a. 1. inf. act. χωρῆσαι, recipere.
Χώρῃ pro χώρᾳ, dat. sing. à χώρα.
Χωρὴβ, ὁ, nomen montis, indecl. Heb. q. interp. Lat. desolatio, vastitas.
Χώρημᾰ, ᾰτος, τὸ, capacitas, receptaculum, alveus: à χωρέω.
Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. et
Χωρήσᾱς, αντος, a. 1. part. act. verbi χωρέω, quod vide.
Χώρησῐς, εως, ἡ, ipsa capiendi actio; capacitas: à χωρέω.
Χωρήτης, ȣ, ὁ, rusticus: à χώρα.
Χωρητῐκὸς, ἡ, ὸν, capax: à seq.
Χωρητὸς, ἡ, ὸν, qui capi, percipi, aut intelligi potest: à χωρέω.
Χωριάζω, f. ᾰ́σω, rusticor: ab eod.
Χωρῐάμβος, ȣ̃, ὁ, arca, cista: quia χωρεῖ, capit aliquid.
Χωρίζω, separo, sejungo, segrego, secerno: f. ῐ́σω. perf. κεχώρῐκᾰ. a. 1. ἐχώρῐσᾰ, ας, ε. a. 1. inf. χωρῐ́σαι. præs. imperat. pass. χωρίζȣ, ίσθω. perf.

pass. κεχώρισμαι. perf. part. κεχωρισμένος. a. 1. ind. pass. ἐχωρίσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. χωρισθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. χωρισθῆναι. a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, έν. Th. χωρὶς, *sine*.

Χωρῖκὸς, ὴ, ὸν, *rusticus, agrestis*: à χώρα.

Χωρῖ'ον, ȣ, τὸ, *membrana extima, quæ fœtum involvit et capit*; quod fœtûs velut *domicilium* sit; in quo sensu scribitur etiam χόριον. etiam *locus, regio, locus munitus, castellum*; item *ager, prædium, villa*; et *locus autoris*: à χῶρος, *locus, ager*.

ΧΩΡΙ'Σ, *seorsum, separatim; absque, sine; præter, citra*.

Χωρῖ'σαι, a. 1. inf. act. et

Χωρισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi χωρίζω, *separo*, qu. vid.

Χωρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *separatio, sejunctio, divisio*: ab eod.

Χωριςὸς, ὴ, ὸν, *separabilis; separatus*: ab eod.

Χωρῖ'της, ȣ, ὁ, *rusticus*: à χῶρος.

Χωρῖτῐκὸς, ὴ, ὸν, *rusticus, agrestis*: à præc.

Χωρῖτῐς, ῐ'δος, ἡ, *rustica*: à χωρίτης.

Χωρογρᾰφέω, -ῶ, fut. ήσω, *locos alicujus regionis describo, regionem aliquam describo singula loca commemorans*: à χωρόγρᾰφος.

Χωρογρᾰ'φος, ȣ, ὁ, *loci* seu *locorum descriptor*: à χῶρος et γράφω.

Χωρομετρέω, -ῶ, f. ήσω, *regiones dimetior*: à χῶρος et μετρέω.

Χωρομετρῖ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *agrorum* seu *regionum dimensio*: ex iisd.

Χωρονομέω, -ῶ, f. ήσω, *regionem aliquam* aut *agrum divido*; ex χῶρος et νέμω.

Χωρονομῐκὸς, ὴ, ὸν, *ad agri divisionem pertinens*. νόμος χωρονομικὸς, *lex agraria*.

ΧΩ͂ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *locus, sedes, spatium, regio*; item *ager, prædium*: à χῶ, *capio*. Sed

Χῶρος, ȣ, ὁ, *nomen venti*, Act. xvii. 12. aliis κῶρος, à καίω, *uro*.

Χωρῡτὸς, idem quod γωρυτὸς, *pharetra*.

Χ' ὡς, Dor. pro ϗ ὡς.

Χῶσαι, *aggessisse*, a. 1. inf. act. χώσᾱς, αντος, a. 1. part. act. et χωσᾰ'μενος, a. 1. part. med. verbi χώννυμι, *aggerem duco*: f. χώσω.

Χώσᾰτο, *iratus fuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et χωσᾰ'μενος, a. 1. part. med. verbi χώομαι, idem quod χολόομαι, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis*.

Χωσθεὶς, εῖσᾰ, ὲν, *aggestus*, a. 1. part. pass. à χώννυμι.

Χῶσῐς, εως, ἡ, *aggeris ductio; agger, obex*.

Χῶσμᾰ, τὸ, pro χῶμα, q. v.

Χωςὸς, ὴ, ὸν, *humo egesta eductus* vel *exstructus*, à perf. pass. verbi χόω.

Χώσω, *aggerabo*; fut. act. à χώννυμι. Th. χέω.

Χ' ὥτᾰν, Dor. pro ϗ ὅταν, *et quando*.

Χ' ὧ, τι, Dor. pro ϗ ὅ, τι, *et quod*.

Χώω, *ad iram concito; contristo; molesto*; in pass. et med. usitatiss. à χολόω vel à χόω.

Ψ.

Ψ Apud Græcos est litera vigesima tertia: valet βσ, πσ, φσ. Nota numeralis quæ valet *septingenta*, et cum lineolâ infernè appositâ *septingenta millia*.

ΨΑ'ΓΔΑ͂Σ, unguenti genus: à ψάω.

Ψᾰδᾰρὸς, ρᾱ', ρὸν, *putris; friabilis; infirmus*: ab eod.

Ψᾰθάλλω, *contrecto turpiter*: ab eod.

Ψᾰθᾰρὸς, ρᾱ', ρόν· vide ψαδαρός.

Ψᾰθῠρόομαι, *friabilis fio*; item *aresco, inaresco*: à seq.

ΨᾸΘΥ͂ΡΟ'Σ, ρᾱ', ρὸν, Att. ψᾰδῠρὸς, *friabilis, fragilis*.

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ρᾱ', ρὸν, *rarus, raros capillos habens*.

Ψαικάζω, ῥαίνω, *roro, aspergo*. Th. ψακὰς, quod vide.

Ψαικᾰ'ς, id. qu. ψακὰς, qu. vid.

Ψαίρω, *rado, frico, tergo, abstergo; festino; leviter attingo*: qu. à ψάω, *tango*.

Ψαιςὸς, ὴ, ὸν, *contusus, contritus*: et

Ψαῖσμᾰ, τος, τὸ, *mica, granum, frustulum*: à

Ψαίω, *tenue facio, contero*. Th. ψάω, *comminuo*.

Ψᾰκάζω, fut. ᾰ'σω, *roro, stillo; aspergo, madefacio*: à

ΨᾸΚᾸ'Σ, ᾰ'δος, ἡ, *ros, stilla, gutta*.

Ψᾰλακτὸς, ὴ, ὸν, *tactui parens, sub tactum cadens*: à

Ψᾰλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *tango*. Th. ψάω.

Ψαλδαῖος, ȣ, ὁ, nomen gentile. *Psaldæus*, pro *Chaldæus*, à Cheseo filio Nachoris.

Ψᾰλῐδόςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *forficem* aut *forcipem in ore habens*: à ψαλὶς et ςόμα.

Ψᾰλίζω, *recido, reseco*: f. ῐ'σω vel ίξω. Th. ψαλίς.

ΨᾸ'ΛΙΟΝ, ψᾱλῐ'ον, et ψέλλῐον, ȣ, τὸ, *frænum*: ψάλια, seu ψέλλια, ων, τὰ, *torques, monilia, collaria*. Th. ψάω.

ΨᾸΛΙ'Σ, ῐ'δος, ἡ, *forfex, fornix*.

ΨΑ'ΛΛΩ, *tango, leni motu percutio, fidibus cano, PSALLO*. f. ᾰλῶ. perf. pass. ἔψαλμαι. perf. med. ἔψηλᾰ.

Ψαλμὸς, ȣ̃, ὁ, *fidium cantus* seu *pulsus*: *PSALMUS*: Angl. PSALM. à præced.

Ψαλμῳδέω, *psalmos cano*.

Ψαλμῳδῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *psalmorum cantatio*.

Ψαλμῳδὸς, ȣ̃, ὁ, *qui psalmos canit*: ex ψαλμὸς et ᾠδός.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui psallere novit; cithara; liber psalmorum Davidis*: à ψάλλω.

Ψαλτήρῐον, ȣ, τὸ, *PSALTERIUM, instrumentum quo psallitur*: à præc.

Ψάλτης, ȣ, ὁ, *qui psallere novit, PSALTES*: et

Ψάλτρῐᾰ, ᾱς, ἡ, *PSALTRIA*: à ψάλλω.

Ψαλτῳδέω, ῶ, *cano simul voce et psallo*: à

Ψαλτῳδὸς, ȣ̃, ὁ, *cantor, qui voce simul canit et psallit*: ex ψάλτης et ᾠδός.

Ψαλυχῐ'ᾰδᾱν, Dor. pro ψαλυχιαδῶν, gen. pl. à

Ψαλυχῐᾰ'δαι, οἱ, Pind. Isthm. Od. vi.

Ψᾰμᾰ'θειᾰ, ᾱς, ἡ, Nymphæ cujusdam Nereidos nomen. Pind. Nem. Od. v.

Ψᾰμᾰ'θη, ης, ἡ, nomen mulieris. et

Ψᾰμᾰθῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *littus maris*: à

Ψᾰ'μᾰθος, et Poët. ψάμμαθος, ȣ, ἡ, *arena, sabulum; littus*: gen. Ion. ψᾰμᾰ'θοιο. à

ΨΑ'ΜΜΟΣ, ȣ, ἡ, *arena; sabulum*. Angl. SAND.

Ψαμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arenosus, sabulosus*: ex præced.

Ψαμμωτὸς, ὴ, ὸν, *arenatus*: à ψάμμος.

Ψᾱ'ρ, ᾱρὸς, et Ion. ψὴρ, *sturnus*, avis: dicitur et ψάρος, ȣ, ὁ. à ψαίρω, *accelero*.

Ψᾱρὸς, ρᾱ', ρὸν, *celer, agilis, mobilis*.

Ψᾰρῶ, *attingam*, f. 1. ind. act. verbi ψαίρω, qu. vide.

Ψαῦε, *attinge*, præs. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.

Ψαυκρὸς, ρᾱ', ρὸν, *agilis, celer, levis*: qu. à ψαύω, *leviter tango*. Th. ψάω.

Ψαυσθεὶς, *palpatus*, a. 1. part. pass. à ψαύω.

Ψαυςὸς, ὴ, ὸν, *qui tactus est*.

Ψαύω, *tango, contrecto, palpo*,

percutio; pervenio: fut. σω. perf. ἔψαυκα. a. 1. pass. ἐψαύσθην. Th. ψάω, quod vide.
ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *aridus, squalidus, infirmus; tenebrosus.* Scribitur et ψαφερός.
Ψαφαρότης, ητος, ἡ, *friabilitas:* à præced.
Ψᾶφος, ω, ἁ, Dor. pro ψῆφος, ε, ὁ, *calculus, suffragium.*
ΨΑ'Ω, fut. ήσω, perf. ἔψηκα, *tergo, abstergo; comminuo, extenuo; propinquo, accedo, attingo; mulceo, foveo, calefacio.*
Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. et pl. ab ἕ, *sui.*
Ψέγιος, ία, ιον, Poët. idem ac ψόγιος, et ψογερὸς, ὰ, ὸν, *vituperabilis.* Th. ψέγω.
Ψέγμα, ατος, τὸ, *vituperium:* à
ΨΕ'ΓΩ, *reprehendo, vitupero:* fut. ψέξω. perf. ἔψεχα. perf. pass. ἔψεγμαι, ξαι, κται. qu. à ψάω, *tango.*
Ψέγωνται, 3. pl. præs. sub. pass. à præced.
ΨΕΔΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *raros habens capillos, glaber.*
Ψεκάζω, f. άσω, *guttas demitto, stillo, rigo:* à
Ψεκὰς, άδος, ἡ, *ros; gutta:* à ψέω, *comminuo,* quia *minuta* aqua.
Ψεκτέον, verbale: à ψέγω, *vitupero.*
Ψέκτης, ε, ὁ, *vituperator, reprehensor:* et
Ψεκτὸς, ἡ, ὸν, *vituperatus, reprehensus:* ab eod. verbo.
Ψέλιον, ε, τὸ, *armilla.* Est ut ψάλιον quoddam.
Ψελιοφόρος, ε, ὁ ϰ ἡ, vel ψελλιοφόρος, *qui fert armillas:* ex ψέλιον et φέρω, *fero.*
Ψελλίζω, f. ίσω, *balbutio.* Th. ψελλός.
Ψέλλιον, ε, τό. vide ψάλιον.
Ψέλλισμα, ατος, τὸ, et
Ψελλισμὸς, ε, ὁ, *balbuties, linguæ titubatio* vel *hæsitatio.* à ψελλίζω, quod à
ΨΕΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *balbus, blæsus.*
Ψελλότης, ητος, ἡ, *balbuties:* à pr.
Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, f. ξω.
Ψέξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ψευδάγγελος, ε, ὁ ϰ ἡ, *falsus nuncius, falsa nuncians:* ex ψεύδω et ἄγγελος.
Ψευδάδελφος, ε, ὁ, *falsus frater:* ex ψεύδω et ἀδελφὸς, *frater.*
Ψευδαπόστολος, ε, ὁ, *falsus apostolus:* ex ψεύδω, *fallo,* et ἀπόστολος, *apostolus;* quod à th. στέλλω, *mitto.*
Ψευδέα, *mendacia:* acc. pl. à ψεῦδος, εος, τὸ, quod vide.
Ψευδέας, εῖς, acc. pl. à ψευδὴς, έος, τὸ, *mendax.* Th. ψεύδω, *fallo.*
Ψεύδει, dat. sing. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium:* ab eod. th.
Ψεύδεσθαι, præs. inf. pass. verbi ψεύδω, *fallo.*
Ψευδῆ, acc. sing. à
Ψευδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *mendax.* Th. ψεύδω.
Ψευδογραφέω, -ῶ, f. ήσω, *falsè et mendosè describo, perperam describo:* ex ψεύδω, *fallo,* et γράφω, *describo.*
Ψευδοδιδάσκαλος, ε, ὁ, *falsus doctor:* ex ψεύδω, *fallo,* et διδάσκαλος, *magister.* Th. διδάσκω, *doceo.*
Ψευδόθυρον, ε, τὸ, q. *falsa porta, posticum;* ex ψεύδω et θύρα, ας, ἡ, *janua.*
Ψευδολογία, ας, ἡ, *mendacium:* à
Ψευδολόγος, ε, ὁ ϰ ἡ, *falsiloquus:* ex ψεύδω et λέγω.
Ψεύδομαι, *mentior, frustror:* vid. ψεύδω.
Ψευδόμαρτυρ, ρος, ὁ ϰ ἡ, *falsus testis:* ex ψεύδω et μάρτυρ, υρος, ὁ ϰ ἡ, *testis.*
Ψευδομαρτυρέω, -ῶ, *falsa testor:* f. ήσω. perf. ἐψευδομαρτύρηκα. à præc.
Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, *falsum testimonium:* ab eod.
Ψευδόμενος, præs. part. pass. verbi ψεύδω, *fallo:* quod vide.
Ψευδοπάρθενος, ε, ἡ, *falsa virgo:* ex ψεύδω et παρθένος, ἡ, *virgo.*
Ψευδοπροφήτης, ε, ὁ, *falsus propheta:* ex ψεύδω, *fallo,* et προφήτης, ε, ὁ, *propheta:* q. à πρόφημι, *prædico.* Th. φημὶ, seu φάω, *dico.*
Ψευδορκέω, -ῶ, fut. ήσω, *falsum juro, pejero:* à ψεύδορκος.
Ψευδορκία, ας, ἡ, id. q. seq.
Ψευδόρκιον, ε, τὸ, *falsum jusjurandum:* à seq.
Ψευδόρκιος, ε, ὁ, *perjurus:* ex ψεύδω et ὅρκιον.
Ψεύδορκος, ε, ὁ ϰ ἡ, idem.
Ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium.* Th. ψεύδω.
Ψευδοσέλινον, *apiastrum:* ex ψεύδω et σέλινον, ε, τὸ, *apium.*
Ψευδόχριστος, ε, ὁ, *falsus Christus;* ex ψεύδω et Χριστὸς, *Christus.* Th. χρίω, *ungo.*
ΨΕΥ'ΔΩ, *decipio, fallo:* fut. ψεύσω. perf. ἔψευκα. præs. pass. ψεύδομαι, *mentior:* item *frustror:* præs. imperat. pass. ψεύδε, έσθω, et in 2. pl. ψεύδεσθε. f. 1. med. ψεύσομαι. perf. pass. ἔψευσμαι, σαι, σται. a. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. ψεύσασθαι, *mentiri.*
Ψευδώνυμος, ε, ὁ ϰ ἡ, *falsò nominatus, nomen habens rei non respondens:* ex ψεύδω et ὄνομα, τὸ, *nomen.*
Ψευδῶς, adv. *falsò:* à ψευδής.
Ψεύσαντο, *mentiti sunt,* Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. pl. aor. 1. med. verbi ψεύδω, *fallo:* a. 1. infin. ψεύσασθαι.
Ψευσθεὶς, *falsus,* aor. 1. part. pass. ejusd.
Ψεῦσις, εως, ἡ, id. q. seq.
Ψεῦσμα, ατος, τὸ, *mendacium:* à perf. pass. verbi ψεύδω.
Ψεύστας, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, quod vide.
Ψευστέω, *mendacium dico: propositum scopum non assequor:* à
Ψεύστης, ε, ὁ, *mendax.* Th. ψεύδω.
Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, *obscurus:* à seq.
Ψέφας, αος, *tenebræ:* à ψέφος.
Ψεφηνὸς, ἡ, ὸν, *obscurus:* à
ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *tenebræ, obscuritas:* à ψέω, *minuo,* et φάος, εος, τὸ, *lux.*
Ψεχθεὶς, *vituperatus,* a. 1. part. pass. verbi ψέγω, *vitupero:* f. ξω. a. 1. pass. ἐψέχθην.
Ψέω, *minuo,* Eustath. à ψάω.
Ψῆγμα, ατος, τὸ, *ramentum; parva particula:* à ψήχω.
Ψηκτὸς, ἡ, ὸν, *rasus:* à ψήχω.
Ψήκτρα, ας, ἡ, *strigilis, instrumentum quo radimus:* à ψήχω.
Ψῆλαι, *cecinisse,* a. 1. inf. act. et
Ψήλας, *qui cecinit,* a. 1. part. act. verbi ψάλλω, *cano:* f. λῶ. a. 1. ἔψηλα.
Ψηλαφάω, -ῶ, f. ήσω, *contrecto, palpo, perscrutor:* cum acc. part. præs. pass. ψηλαφώμενος, η, ον, *qui contrectatur, contrectabilis:* ex ψήλω, quod à perf. med. ἔψηλα, verbi ψάλλω, *tango,* et ἁφὴ, *tactus.*
Ψηλαφήσεια, ας, ε, aor. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, *contrecto:* f. ήσω.
Ψηλάφησις, εως, ἡ, *palpatio:* à ψηλαφάω.
Ψηλαφητὸς, ἡ, ὸν, *palpabilis:* ab eod.
ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, *vermiculus in caprificis nascens.* An quia ψάει, *radit* vel *urit?*
Ψηνίζω, f. ίσω, *rado; caprifico; ineo:* à præc.
Ψηνὸς, ἡ, ὸν, id. q. ψεδνός· à ψάω, *rado.*
Ψῆξις, εως, ἡ, *rasura, detersio;* à ψήχω.
Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, *sturnus,* avis: in acc. pl. ψῆρας. à ψαίρω.
ΨΗ͂ΣΣΑ, vel -ττα, *piscis è genere latorum.*

Ψηφᾱρὸς, id. ac ψιφαρὸς q. v.
Ψηφά ω, -ῶ, *cogito, curo, computo:* à ψῆφος.
Ψηφηφορέω, -ῶ, f. ήσω, *suffragio meo creo:* ex ψῆφος et φέρω.
Ψηφηφορῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *suffragii latio:* à
Ψηφηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, id. qu. seq.
Ψηφῑδοφόρος, ȣ, ὁ, *qui suffragium fert:* ex ψῆφος et φέρω.
Ψηφίζω, *calculis computo, supputo, decerno, statuo:* f. ῐ'σω. perf. ἐψήφῐκᾰ. a. 1. ἐψήφῐσᾰ. Th. ψῆφος, ȣ, ἡ, *lapillus.*
Ψηφῐ`ς, ῖδος, ἡ, *calculus, gemma:* à ψῆφος.
Ψηφῐσά'τω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, qu. vide.
Ψήφισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *plebiscitum, decretum:* à 1. sing. perf. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος.
Ψηφισμᾰτοπώλης, ȣ, ὁ, *decretorum venditor.* Vox Comica.
Ψηφισμᾰτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ad decretum pertinens; decreti naturam* aut *vim habens:* à ψήφισμα.
Ψηφιςὴς, ȣ̃, ὁ, *calculator, computator:* à ψηφίζω.
Ψηφολογέω, -ῶ, *artem circulatoriam exerceo; tessello:* f. ήσω. à
Ψηφολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circulator, circularius:* à ψῆφος et λόγος, *supputatio.*
ΨΗ˜ΦΟΣ, ȣ, ἡ, *lapillus, calculus, suffragium, sententia, gemma;* item *promissum auxilium.* Joseph.
Ψηφοφορέω, -ῶ, *suffragium fero; suffragio meo creo:* à ψηφοφόρος.
Ψηφοφορῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *suffragii latio; decretum:* à seq.
Ψηφοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui suffragium fert calculo:* à ψῆφος et φέρω.
Ψήχω, *rado, frico; fricando detergeo; attero, contero; demulceo.* Th. ψάω, idem.
Ψῐᾰ'δᾰς, *guttas,* acc. pl. à ψιὰς, ᾰ́δος, ἡ, *roris gutta.*
Ψῐάζω, *roro, minutatim stillo:* à ψιάς.
ΨΙ'ᾸΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *storea, teges:* est maximè è junco.
ΨΙᾸ`Σ, ᾰ'δος, ἡ, *roris gutta, stilla minuta; ros.*
Ψίζω, *cibo minutis cibis;* à ψίω.
ΨῙΘΙ'Ᾰ, ᾱς, ἡ, *vitis species.*
Ψῐθῠρίζω, *susurro, obtrecto, obloquor:* f. ῐ'σω. perf. ἐψῐθῠ'ρῐκᾰ. perf. pass. ἐψῐθῠ'ρισμαι, σαι, ςαι. à ψίθυρος, *susurrus.*
Ψῐθῠρίσδειν, vel ψῐθῠρίσδεν, Dor. pro ψιθυρίζειν, *susurrare.*
Ψῐθῠ'ρισμᾰ, ᾰτος, τὸ, *susurrus:* et
Ψῐθῠρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *susurrus; occulta delatio:* et
Ψῐθῠριςὴς, ȣ̃, ὁ, *susurro, -onis, occultus delator:* à perf. pass. verbi ψιθυρίζω.
ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *susurrus:* q. à ψίω. Sed
Ψῐθῠρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *tenuiorem sonum edens:* à præc.
Ψῑλῐκὸς, ἡ, ὸν, *leviter armatus:* à ψιλός.
Ψῑλίζω, *nudo, diminuo:* ab eod.
Ψῑλοκόρσης, ȣ, ὁ, *qui glabro capite est:* ex ψιλὸς et κόρση.
Ψῑλομετρῐ'ᾰ, ῐ'ᾱς, ἡ, *metri tenuitas:* ex ψιλὸς et μέτρον.
ΨΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tenuis, nudus, glaber.* ψιλὸν ὕδωρ, *aqua pura.*
Ψῑλότης, ητος, ἡ, *nuditas:* à præc.
Ψῑλόω, -ῶ, f. ώσω, *nudo, depilo:* ab eod.
Ψῑ'λωθρον, ȣ, τὸ, *medicamentum quo utuntur in depilando corpore:* à ψιλόω.
ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, seu ψῐ'μῠθος, ȣ, ὁ, *cerussa.*
Ψῐ`ν, *ipsis,* idem quod σφίν.
ΨΙ'ΝΕΣΘΑΙ, dicitur vitis, quùm deflorens irrorat; aut quùm acini defluunt; et remanentes parvuli constant. Hinc ψινὰς ἄμπελος, ἡ, *vitis quæ fructum solet emittere.* q. à ψίω, *minuo.*
ΨΙ`Ξ, ῐχὸς, ἡ, *mica, minutum frustulum.* qu. à ψίω, *minuo.*
ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, et ψίττᾰκος, ȣ, ὁ, *PSITTACA,* vel *PSITTACUS.*
Ψῐχάρπαξ, ᾰγος, ὁ, nomen propr. muris; à ψὶξ, χὸς, ἡ, *mica,* et ἅρπαξ.
Ψῐχῐ'ον, ȣ, τὸ, *parva mica.* Th. ψὶξ, ἡ, *mica.*
ΨΙ'Ω, *minutim frango, contero, tenuo.*
Ψόᾰ, *lumbus:* in plur. ψόαι. q. à ψάω, *rado, frico.*
Ψογερὸς, ρᾱ`, ρὸν, Poët. *convitiator, vituperator, vituperabilis:* et
Ψογέω, -ῶ, *criminor, vitupero:* f. ήσω. perf. ἐψόγηκᾰ. à
Ψογὸς, ȣ̃, ὁ, *vituperatio, reprehensio:* à ψόγω, *vitupero.*
Ψοθάλλω, *strepo:* à seq.
ΨΟΘΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *tumultus.* at
Ψοθὸς, ἡ, ὸν, *niger.* et
ΨΟ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, *immundities.* Hes. Suid.
Ψολόεις, όεσσᾰ, όεν, *ardens; fumosus.* Th. ψόλος, ȣ, ὁ, *fuligo.*
ΨΟ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *fumus;* item *flamma, fuligo:* q. à ψάω, *uro.*
Ψοφέω, -ῶ, f. ήσω, *strepitum edo, sono:* à
ΨΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, *strepitus, crepitus, fragor, fremitus, sonus.*
Ψῠ'ᾰ, ᾱς, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus.*
Ψῠγεὶς, ἐντος, *refrigeratus,* a. 2. part. pass. et
Ψῠγῆναι, *refrigerari,* a. 2. inf. pass. et
Ψῠγήσομαι, ῃ, εται, *refrigescam,* f. 2. pass. verbi ψύχω, *refrigero,* f. ξω, quod vide.
Ψῦγμᾰ, ᾰτος, τὸ, *frigus; refrigeratio; flabellum:* et
Ψυγμὸς, ȣ̃, ὁ, *refrigeratio; perfrictio; siccatio:* à 1. sing. perf. pass. verbi ψύχω, *refrigero.*
ΨΥ'ΔΡᾸΚΕΣ, ων, αἱ, et ψυδρᾰ'κῐᾰ, ων, τὰ, *pustulæ:* q. ex ψάω, *uro.*
Ψῠδρὸς, ψευδὴς, *fallax, falsus,* Hesych. ψυδρὸν, ψευδές. Hæc vox ap. Theognid. reponenda pro ψεδνὸς, ψ. 122. Ruhnken. Ep. Crit. p. ii. 65. à ψεύδω, *fallo.*
Ψῠθίζω, γογγύζω, *murmuro,* minutâ voce. à
Ψῠ'θος, idem qu. ψεῦδος, *mendacium:* ex quo fit more Dor.
Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *refrigerator, vas magnum, cupa:* item *locus frigidus, nemorosus:* à ψύχω.
Ψύλλῐον, ȣ, τὸ, *PSYLLIUM, herba pulicaria.* à ψύλλω. vid. seq.
ΨΥ'ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, et ψύλλᾰ, ης, ἡ, *pulex.*
ΨΥ'ΛΩΝ, ωνος, ὁ, *piscis in littoribus pariens.*
Ψῠ́ξᾱς, *qui exsiccavit,* a. 1. part. act. verbi ψύχω, *spiro:* f. ξω. a. 1. ἔψυξα.
Ψῠ̃ξῐς, εως, ἡ, *refrigeratio:* ab eod. verbo.
Ψῠχᾷ, dat. Dor. pro ψυχῇ, à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima.*
Ψῡχᾰγωγέω, -ῶ, f. ήσω, *animas duco* seu *educo: animum allicio* seu *oblecto:* et
Ψῡχᾰγωγῐ'ᾰ, ᾱς, ἡ, *delectatio animi, solatium;* item *eductio animæ ab inferis:* à ψυχαγωγός.
Ψῡχᾰγωγῐκὸς, κὴ, κὸν, *habens vim ducendi animum:* et
Ψῡχᾰγωγὸς, ȣ̃, *animarum deductor; qui animas ex inferis educit et evocat, responsaque ab ipsis de rebus quæsitis postulat; qui animos hominum flectit et ducit;* item *deceptor:* ex ψυχὴ, *anima,* et ἀγωγὸς, *dux.* Th. ἄγω, *duco.*
Ψῠ'χη, ης, ἡ, *papilio.* Alii scribunt ψυχή.
ΨΥΧΗ', ῆς, ἡ, *anima, animus, vita, spiritus, ingenium, indoles, homo, sanguis:* juxta Stoicos, *anima tum sensitiva,*

tum rationalis. à præt. ἔψυχα, verbi ψύχω, *spiro.*

Ψυχθεὶς, εῖσα, ὲν, *refrigeratus:* aor. 1. part. pass. à ψύχω, *refrigero.*

Ψυχικὸς, ὴ, ὸν, *animalis, -e, humanus.* ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi.* à ψυχὴ, *anima.*

Ψῦχος, εος, -ους, τὸ, *frigus:* à ψύχω, *refrigero.*

Ψυχόω, -ῶ, f. ώσω, *animo, animam indo.* Th. ψυχή.

Ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *frigidus, gelidus; ineptus, jejunus in verbis; levis, nil valens; tenuis, miser:* à ψύχω.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas; segnities; absurditas:* à ψυχρός.

ΨΥ'ΧΩ, *refrigero, arefacio, sicco, flo, spiro:* f. ξω. perf. ἔψυχα. aor. 2. ἔψυγον. præs. pass. ψύχομαι, *refrigesco.* perf. pass. ἔψυγμαι. a. 2. ind. pass. ἐψύγην, ης, η. f. 2. pass. ψυγήσομαι, ῃ, εται.

Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *vita.*

ΨΩ'Α, ας, ἡ, *fœtor.*

Ψῶζα, *morbi species:* à præc.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, *frustulum, mica:* à ψάω, *minuo.*

Ψώκτης, *quadratarius:* est *marmorarius,* qui circa quadrata occupatur: qu. à ψώχω, pro λεπτύνω.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, *denudata glans, mentula:* à

ΨΩΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *verpus, apella, recutitus, titio.*

Ψωμίζω, *buccea in os inserta pasco; item alo, cibo, frustulatim distribuo:* f. ίσω. perf. ἐψώμικα. a. 1. ἐψώμισα. a. 1. sub. ψωμίσω. Th. ψωμὸς, *frustum.*

Ψωμίον, ου, τὸ, *offula, offella, frustulum:* dim. à ψωμὸς, οῦ, ὁ, *buccea.*

Ψωμίσω, f. 1. à ψωμίζω, q. v.

ΨΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *frustum, buccella:* qu. à ψάω, *minuo.*

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *scabies, asperitas cutis:* ψώρα ἀγρία, *fera scabies.* qu. à ψαίρω, *frico,* quia fricari solet.

Ψωραγριάω, *ferâ scabie laboro:* à ψώρα et ἄγριος.

Ψωραγριῶν, ῶντος, ὁ, *ferâ scabie laborans.* Levit. ii. præs. part. à præc.

Ψωραλέος, έα, έον, *scabiosus:* et

Ψωρὸς, ρὰ, ρὸν, et

Ψωρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *scabiosus.* Th. ψώρα, *scabies.*

Ψωχὸς, οῦ, ὁ, *terra arenosa:* et

ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, *in frusta comminuo, attenuo.*

Ψώω, idem quod ψάω. ψῶσαι, *mutare.* Hesych.

Ω.

Ω Ultima est apud Græcos litera, ex duobus ο facta figura: et μέγα, id est, *magnum,* vocatur. Nota numeralis quæ denotat *octingenta,* et cum lineolâ infrà adjectâ *octingenta millia.* Tum ω Dor. et Æol. in gen. sing. tertiæ declinat. pro ου, ponitur; ut λόγω pro λόγου. Et in α mutatur in quintâ declinat. simpl. ut Ποσειδᾶν pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, sic κοινάσων pro κοινώσων.

Ὦ, adv. *vocantis* et *exclamantis.* Sed

Ὢ, adv. *admirantis* et *dolentis.*

Ὦ, *sim,* præs. sub. ab εἰμὶ, *sum.* Sed

Ὧ, ῇς, *miserim,* a. 2. sub. verbi ἵημι, seu ἕω, *mitto.* a. 2. ἧν.

Ὧ, *cui,* dat. sing. ab ὅς.

Ὤα, vel ὠᾶ ας, ἡ, *pellis ovina; fimbria vestimenti:* ex ὄα, ἡ, quod pro οἴα. Th. οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis.* At ὠὰ, ὠῶν, pl. ab ὠὸν, οῦ, τὸ, *ovum.*

Ὠάζω, f. ώασω, *audio.*

Ὠαριώνειος, εία, ειον, *ad Orionem pertinens:* ab

Ὠαρίων, per Epenth. τοῦ α, pro Ὠρίων.

Ὦας, τὸ, *auris,* Dor. pro οὖας, οὔατος, τὸ, idem.

Ὠβάζω, *populum in tribus distribuo:* ab ὠβή.

Ὠβάτης, ου, ὁ, *tribulis:* à præc.

Ὤβεα, *ova,* Argiv. pro ὠὰ, inserto β tanq. digamma.

ΩΒΗ', ῆς, ἡ, *tribus.* vox Lacon. *pars populi.*

Ὠβὴδ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *serviens.*

Ὦγα, *aperui,* perf. med. et Att. ἔωγα, verbi οἴγω, *aperio,* quod vide.

Ὦ 'γαθὲ, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, *ô bone vir!*

Ὠγὴν, *Oceanus,* Hesych. q. ab ἄγεσθαι, quòd sit in perpetuo motu.

Ὠγμὸς, οῦ, ὁ, *exclamatio adjuvantis aliquem:* à perf. pass. verbi ὤζω.

Ὤγνυντο, *aperiebantur,* 3. pl. imperf. ind. pass. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, *aperio,* fut. ξω.

Ὦγον, *aperiebam,* imperf. act. verbi οἴγω, *aperio.*

ΏΓΥΓΙΟΣ, ου, Poët. *antiquus, vetustus:* ab Ogyge antiquiss. rege Thebanorum.

Ὦ 'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, *quod ego.*

Ὦδα, *olui,* perf. med. verbi ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω. Alii ab οἰδέω, -ῶ, *tumeo;* perf. ᾤδηκα, perf. med. ᾦδα, formant, ι subscripto.

Ὧδε, adv. *sic, hoc modo,* et pro τῷδε, *hîc,* et *huc:* ab ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc.*

Ὤιδεε, 3. sing. imperf. verbi οἰδέω.

Ὠιδὴ, ῆς, ἡ, *ODE, cantus, cantilena, canticum:* per Crasin ab ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. à perf. med. ἤοιδα, verbi ἀείδω, *cano.*

Ὡδήγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, *duco.*

Ὤιδηκα, *intumui,* perf. ind. act. verbi οἰδέω. perf. pass. ᾤδημαι.

Ὠιδήκαντι, *tumuerunt,* Dor. pro ᾠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, *tumeo.*

Ὠιδημένος, *inflatus,* perf. part. pass. verbi ejusd.

Ὠιδικὸς, ὴ, ὸν, *canorus, musices peritus:* ab ᾠδή.

Ὠδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientium; ipse partus; vehemens dolor; vinculum, funis.* Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor.*

Ὠδίνω, *parturio, dolore crucior parturientis instar; vehementer cupio* vel *laboro:* f. ὠδινῶ et ήσω. aor. 1. ὠδίνησα. perf. ὠδίνηκα. ab ὠδὶν, ῖνος, *dolor parturientis.* Th. ὀδύνη, *dolor.*

Ὡδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, *iter facio.* fut. ήσω. perf. ὡδοιπόρηκα. ex ὁδὸς, ἡ, *via,* et πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.

Ὠιδοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui odas seu carmina conficit:* ex ᾠδὴ et ποιέω.

Ὠιδὸς, οῦ, ὁ, *cantor:* per Crasin pro ἀοιδός. Th. ἀείδω, *cano,* perf. med. ἤοιδα.

Ὤιδουν, *tumebam,* imperf. act. verbi οἰδέω.

Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ὀδύρομαι, *lamentor:* f. m. ὀδυροῦμαι.

Ὠδύσατο, et Poët. ὠδύσσατο, *iratus est,* 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι. f. ὀδύσομαι. a. 1. ind. med. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *irascor.*

Ὠδυσία, ας, ἡ, *indignatio:* ab ὀδύσσω, *irascor.*

Ὠδώδειν, plusq. perf. med. ex perf. med. Att. ὄδωδα, as-

sumpto augmento, verbi ὄζω, *oleo:* perf. med. ὦδα.

'Ωὲ, *OHE*, adv. *dolentis:* ab ὦ, idem.

"Ωεον, ου, τὸ, *ovum:* ab ὠόν.

"Ωετο, *existimabat*, 3. sing. imperf. med. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto:* imperf. med. ᾠόμην, ᾤου. f. med. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.

"Ωζεσᾰν, *oluerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, *oleo:* fut. ὀζήσω et ὀζέσω. a. 1. ὤζησα et ὤζεσα. perf. med. ὦδα.

"Ωζω, *exclamo, dico ὦ:* ab ὦ, adv. vocantis.

'Ωὴ, adv. exclamandi: ab ὦ.

'Ωήθην, ης, η, *putavi*, aor. 1. ind. pass. verbi οἴομαι et οἶμαι, *puto, existimo:* perf. pass. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

'Ωθεῦνθ' pro ὠθεῦνται, *trudunt*, Dor. ab

'ΩΘΕ'Ω, *trudo, pello; impello, propello:* in med. *irruo, invado:* f. ὠθήσω et ὤσω. a. 1. ὤθησα et ὦσα. perf. ὦκα. perf. pass. ὤθημαι et ὦσμαι. a. 1. pass. ὤθην. a. 1. part. pass. ὠθείς. f. 1. m. ὠθήσομαι et ὤσομαι. a. 1. m. ὠθησάμην et ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt sæpè ε præfigitur: ut ἔωσα pro ὦσα.

'Ωθήσω, *pellam*, f. 1. ind. act. ab ὠθέω, quod vide.

'Ωθίζομαι, f. ίσομαι, *in confertâ turbâ premor; contendo, rixor; irruo, irrumpo in locum periculosum:* med. ab

'Ωθίζω, fut. ίσω, *trudo, pello; vexo, concutio, malè tracto.*

'Ωθισμὸς, ου, ὁ, *nixus, quo aliquid amoliri pellere* vel *dejicere conamur; propulsio, impulsio; conflictus, prælium.* à perf. pass. verbi ὠθίζω.

'Ωΐγνυντο, *patebant*, 3. pl. imperf. ind. med. Poët. seu Ion. resolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, *aperio.*

'Ωΐετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ὀΐομαι pro οἴομαι, vel οἶμαι, *puto.* Th. οἴω, id. hinc a. 1. ὠΐθην, vel potiùs ὠΐσθην.

"Ωϊξε, *aperuit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. dissolutione pro ᾦξε, verbi οἴγω, *aperio.*

"Ωϊον, idem quod ᾠὸν, vel dimin. ex ὠὸν, ου, τὸ, *ovum.*

'Ωΐσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët. verbi ὀΐομαι.

'Ωΐχετο, Poët. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. ind. med. ab οἴχομαι, *abeo.*

'Ω 'κ, Dor. pro ὁ ἐκ.

"Ωκᾰ, adv. *celeritèr*, per Sync. pro ὠκία, et ὠκέως, et sequent. aspirat. ὦχ'. Th. ὠκὺς, έος, *celer.*

'Ωκέᾰ, acc. sing. ab ὠκὺς, έος, *celer.* Dicitur et ὠκέᾰ, metri gratia, pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκύς. item nom. pl. n. g. et adverbialiter pro ὠκέως.

'Ωκεᾰνίνη, *Oceanis*, nomen puerperæ. 'Ωκεᾰνῖναι, *filiæ Oceanis.*

'Ωκεᾰνίτης, ου, ὁ, *oceanius:* ab ὠκεανός.

'Ωκεᾰνῖτὶς, ἴδος, ἡ, *Oceanitis:* à præc.

'ΩΚΕᾸΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, et gen. Ion. ὠκεᾰνοῖο, *OCEANUS, mare ambiens orbem terrarum.* adjectivè etiam apud Hom. usurpatur. qu. ex ὠκέως, *citò*, et νάω, *fluo.*

'Ωκέες, *veloces*, nom. pl. m. g. ab ὠκὺς, έος, *celer.*

'Ωκεῖᾰ, ᾶς, ἡ, *velox*, f. g. ab ὠκὺς, εῖα, in acc. ὠκεῖᾰν. in dat. pl. Ion. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

'Ωκέως, *citò, celeritèr:* adv. ab ὠκὺς, *velox.*

"Ωκηθεν, Bœot. Sync. pro ᾠκήθησᾰν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, *habito:* fut. ήσω. perf. ᾤκηκα. Th. οἶκος, *domus.*

"Ωκησᾰ, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.

'Ωκῐνάκης, Ion. pro ἀκινάκης, quod vide.

'Ωκίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, *habito:* fut. ίσω. perf. ᾤκικα. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus.*

"Ωκιστᾰ, adv. *celerrimè:* ab

"Ωκιστος, ίστη, ιστον, *velocissimus*, superl. et

'Ωκίων, ονος, *velocior*, comparat. ab ὠκὺς, *velox.*

"Ωκλᾰσεν, *deficit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo, labasco.*

'Ωκοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

'Ωκοδόμησᾰ, ας, ε, et in 3. pl. ᾠκοδόμησᾰν, aor. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, *ædifico, doceo.* f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo:* perf. med. δέδομα.

"Ωκτειρε, *miseratus est*, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, *misereor.* Th. οἶκτος, *misericordia.*

'Ωκτίσᾰτο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi οἰκτίζω, *misereor:* fut. ίσω. perf. ᾤκτικα. Th. οἶκτος, *misericordia.*

'Ωκύαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *velociter per mare currens:* ab ὠκὺς, *velox*, et ἅλς, *mare.*

'Ωκυβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *celeriter feriens, pernix:* ex ὠκὺς et βάλλω.

'Ωκυδίνᾱτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro

'Ωκυδίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *velociter se movens, velox:* ex ὠκὺς, *celer*, et δινητὸς, *volubilis*, quod à δινέω, *verso.* Th. δίνη, *vortex.*

'Ωκύδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui velociter currit:* ex ὠκὺς et δρόμος.

'Ωκυεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *celeriter loquens:* ex ὠκὺς et ἔπος.

'Ωκύθοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cursu celer;* ex ὠκὺς et θοός.

'Ωκυλόχειος, ᾱ, ον, *celeriter pariens:* ex ὠκὺς et λοχεῖος.

'Ωκυμόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui citò graditur:* ex ὠκὺς et μολέω.

'Ωκύμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui subito fato abripitur; brevis ævi;* item *subitam mortem afferens:* ex ὠκὺς, *velox*, et μοῖρα, ας, ἡ, *fatum.* Th. μείρω, *divido:* perf. med. ἔμμορα.

'Ωκυμορώτᾰτος, superl. à præc.

'Ωκύνω, *accelero, festino:* ab ὠκύς.

'Ωκυπέτη, ἡ, nom. mulieris: et

'Ωκυπέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *celeriter volans:* ex ὠκὺς et πέτομαι, *volo, -as.*

'Ωκύπλοος ου, ὁ καὶ ἡ, *celeriter navigans.*

'Ωκύποδες, ων, οἱ, *velocipedes:* ab ὠκύπους.

'Ωκυποδέω, *celer sum pedibus:* à seq.

'Ωκυπόδης, ου, ὁ, *pedibus celer:* ab ὠκύπους.

'Ωκύποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui citò punit:* ex ὠκὺς et ποινή.

'Ωκύπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *velox*, dat. pl. Ion. ὠκυπόροισῖ. ab ὠκὺς et πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.

'Ωκύπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *pedibus celer:* ex ὠκὺς et πους, *pes.*

'Ωκύπτερον, ου, τὸ, *ala bene pennata;* ὁ μέροψ ἅμα τῷ φῦσαι τὰ ὠκύπτερα τοῦτο ἐργάζεται, Ælian. de Animalibus, l. xi. c. 30. *Merops, simul majores alarum pennæ ei natæ fuerint, id fecit.*

'Ωκυρόη, ης, ἡ, nom. mulieris: q. ab

'Ωκύροος, ου, ὁ καὶ ἡ, *celeriter fluens:* ab ὠκὺς et ῥέω, *fluo.*

'Ωκύῤῥοος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. q. præc. et ab iisd.

'ΩΚΥ'Σ, έος, ὁ, et in f. gen. ὠκεῖᾰ, in n. gen. ὠκὺ, *velox, celer;* in comp. ὠκύτερος et ὠκίων· superl. ὠκύτᾰτος.

'Ωκυτᾶς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

'Ωκύτης, ητος, ἡ, *celeritas, velocitas.* Th. ὠκὺς, *celer.*

'Ωκύτερος, *celerior*, et in superl. ὠκύτᾰτος. ab ὠκὺς, quod vide.

Ὠκύτοκον, ου, τὸ, *partûs celeritas:* à seq.
Ὠκυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *citò pariens, partum accelerans:* ex ὠκὺς, *velox,* et τόκος, *partus.* Th. τίκτω, *pario;* perf. med. τέτοκα.
Ὦλα, *perii,* perf. med. verbi ὄλλυμι, *pereo:* f. ὀλέσω. perf. ὤληκα. perf. med. ὦλα, et Att. ὄλωλα.
Ὦλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus.*
Ὦ 'λαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος.
ὨΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, *cubitus, brachium, ULNA.* Dicitur et ὠλὴν, ένος, quasi ab ὠλλός.
Ὤλεσα, aor. 1. verbi ὄλλυμι.
Ὠλεσίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fructum perdens, sterilis:* ex ὄλλυμι et καρπός.
Ὠλεσίοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *domûs perditor, familiæ pestis:* ex ὄλλυμι et οἶκος.
Ὤλετο, *periit,* 3. sing. aor. 2. med. verbi ὄλλυμι, *perdo:* fut. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. med. ὦλα. aor. 2. med. ὠλόμην, ου, ετο.
Ὦ 'λεύθερε, Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, *ô ingenue!*
Ὠλὴν, ένος, ἡ, id. q. ὠλένη.
Ὦ 'λλος, pro ὁ ἄλλος, *alius.*
Ὠλλὸς, οῦ, ὁ, *curvatura brachii.*
Ὦλξ, ὦλκος, Dor. pro αὖλαξ, quod vide.
Ὡλοκαύτωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo,* quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat: fut. ώσω. perf. ὡλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, *totus,* et καίω, *comburo:* f. καύσω.
Ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor:* f. ὀλοφυροῦμαι.
Ὡμάρτευν, Ion. et Dor. pro ὡμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor.*
Ὡμάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor:* fut. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, *simul,* idem quod ὁμοῦ.
Ὠμαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *humeris gravis, onus humeris imponens:* ex ὦμος et ἄχθος.
Ὦμεν, *simus,* 1. plur. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum;* in sub. ὦ, ῇς, ῇ.
Ὦμες, *simus,* Dor. pro ὦμεν, 1. pl. sub. ab εἰμὶ, *sum.*
Ὠμήλυσις, ἡ, *farina hordeacea.* ὠμὴ λύσις etiam separatim dicitur.
Ὤμην, *putabam,* imperf. med. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, *puto.* Th. οἴω, idem.
Ὠμηστὴς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui cruda edit, crudelis:* ab ὠμὸς, *crudus,* et ἔδω, vel ἐσθίω, *edo.*
Ὠμία, ας, ἡ, *humerus:* ab ὦμος.
Ὠμιαῖος, αία, αῖον, *qui est in humeris:* ab
Ὠμίας, ου, ὁ, *qui est humeris repandis et amplis:* ab ὠμία.
Ὡμίλει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor:* cum dat. f. ήσω. perf. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, *turba.*
Ὡμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
ὨΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *ludus nucum,* contract. ex ἡ ἅμιλλα.
Ὡμίλουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi ὁμιλέω. Vide ὡμίλει.
Ὤμιον, ου, τὸ, *humerulus.*
Ὠμοβοίη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis.*
Ὠμοβόειος, εία, ειον, et
Ὠμοβόεος, έα et Ion. έη, εον, idem quod
Ὠμοβοΐνος, ΐνη, ΐνον, *ex crudâ bovis pelle factus:* ex ὠμὸς, *crudus,* et βοῦς, *bos.*
Ὠμοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *crudivorax:* ab ὠμὸς, *crudus,* et βορὰ, ᾶς, ἡ, *esca.*
Ὠμογέρων, *cui viridis et cruda est senectus.* Th. ὠμὸς, *crudus,* et γέρων, οντος, ὁ, *senex.*
Ὠμοθετέω, *cruda pono:* fut. ήσω. ab ὠμὸς, *crudus,* et τίθημι, *pono.*
Ὠμοθέτησαν, *cruda posuerunt,* 3. pl. aor. 1. ind. act. præc. verbi.
Ὤμοι, *heu,* interjectio, pro οἴμοι, *hei mihi,* vox dolentis.
Ὤμοιϊν, pro ὤμοιν, gen. et dat. dual. et
Ὤμοις, et ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, *humerus.*
Ὡμοιώθην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ὁμοιόω, *assimilo,* f. ώσω.
Ὤμοκα, et Att. ὀμώμοκα, *juravi,* perf. ind. act. verbi ὄμνυμι, *juro:* f. όσω.
Ὠμόλινον, *crudarium,* Gloss. id est, ὠμὸν λίνον, *crudum,* nondum curatum.
Ὡμολόγησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, *confiteor:* fut. ήσω. perf. ὡμολόγηκα. qu. ab ὁμὸς, *similis,* et λέγω, *dico;* perf. med. λέλογα.
Ὤμορξα, ας, ε, *abstersi, impressi, inussi,* aor. 1. ind. act. ὠμορξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. med. ὤμορχα, ας, ε, idem, perf. ind. act. ab ὀμόργνυμι.
ὮΜΟΣ, ου, ὁ, *humerus,* qu. ab οἴω, *fero:* humeris enim ferimus onera.
ὨΜΟ'Σ, οῦ, *crudus, immitis, sævus.*
Ὤμοσα, et ὤμοσσα, ας, ε, *juravi,* a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro:* f. όσω. perf. ὤμοκα.
Ὠμότης, ητος, ἡ, *cruditas:* ab ὠμός.
Ὠμοτοκέω, -ῶ, *fœtum immaturum pario, abortum facio:* ab
Ὠμοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *crudum partum edens:* ab ὠμὸς, *crudus,* et τόκος, *partus.* Th. τίκτω, *pario;* perf. med. τέτοκα.
Ὠμοτύραννος, ου, ὁ, *crudelis tyrannus.*
Ὠμόφαγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *crudivorus:* dat. pl. ὠμοφάγοισιν. ex ὠμὸς, *crudus,* et φάγω, *comedo.*
Ὤμωξα, ας, ε, *ploravi,* a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, *ploro:* fut. ξω. Th. οἴ, *hei.*
Ὤν, οῦσα, ὄν, et Æol. εἷς, εἶσα, ἕν, (undè παρείς.) *ENS,* præs. part. ab εἰμὶ, *sum.*
Ὧν, gen. pl. ab ὅς, *qui.* sed
Ὦν, pro οὖν, *ergo,* Dor.
Ὦ 'να, i. e. ὦ ἄνα, *ô rex!*
Ὠνάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. pass. ab ὄνημι, *juvo, prosum.*
Ὠνάμην, σο, το, *lucrifeci* vel *despexi,* per Sync. pro ὠνησάμην, aor. 1. ind. med. verbi ὄνημι, *prosum, vitupero:* fut. ὀνήσω. aor. 1. ὤνησα. Alii volunt esse imperf. ind. med. verbi ὄνημαι, seu ὄναμαι, pass. ab ὄνημι.
Ὦ 'ναξ, Poët. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, *ô rex!* Sic ὦ 'νασσα, pro ὦ ἄνασσα, *ô regina!*
Ὤνασαν, Dor. pro ὤνησαν, a. 1. ab ὄνημι, *juvo, prosum.*
Ὠνείδιζον, imperf. ind. act. verbi ὀνειδίζω, *exprobro, convitior:* f. ίσω. perf. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum.*
Ὠνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ὠνειροπόλουν, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, *in somniorum interpretatione versor,* quod ab ὄνειρος, ου, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, *somnium,* et πολέω, *verso.*
Ὤνεκα, Dor. adv. pro οὕνεκα.
Ὤνεμος, Dor. pro ὁ ἄνεμος, *ventus.*
ὨΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *emo, mercor:* f. ὠνήσομαι. perf. pass. ὤνημαι. a. 1. ind. med. ὠνησάμην, ω, ατο.
Ὠνῆ, 2. sing. præs. ind. vel sub. præcedentis verbi.
Ὠνὴ, ῆς, ἡ, *emptio:* idem ac ὤνησις, ab ὠνέω, *emo.*
Ὡ 'νὴρ, Ion. et Dor. pro ὁ ἀνήρ.
Ὤνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et
Ὠνήσατο, 3. sing. aor. 1. ind.

med. verbi ὄνημι, *juvo:* fut. ὀνήσω.

Ὤνησις, εως, ἡ, *emptio;* item *redemptio:* à 2. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo.*

Ὤνησω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὄνημι, *juvo:* f. ὀνήσω. a. 1. m. ὠνησάμην, σω, σατο. vel à præced. th.

Ὠνητέος, έα, έον, *emendus:* verbale ab ὠνέομαι.

Ὠνητὴς, ῦ, ὁ, *emptor,* à 3. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo.*

Ὤνητο, *lucrifecerat:* vel est 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, *juvo, prosum:* vel est 3. pl. plusq. perf. verbi ὀνέω seu ὄνημι, vel ὠνέομαι, *emo.*

Ὠνητὸς, ἡ, ὸν, *emptus;* item *venalis:* à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo, mercor.*

Ὡ'νθρωπος, Dor. pro ὁ ἄνθρωπος. Ὡ'νθρωποι, pro οἱ ἄνθρωποι. at Ὦ'νθρωπε vel Ὤνθρωπε, pro ὦ ἄνθρωπε, *ô homo!*

Ὤνιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, et ὤνιος, ία, ιον, *venalis:* ab ὠνέομαι, *emo.*

Ὤνομα, ατος, τὸ, Dor. pro ὄνομα, *nomen.*

Ὠνομάδαται, *nominati sunt,* Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ὀνομάζω, *nomino:* f. άσω. perf. ὠνόμακα. perf. pass. ὠνόμασμαι, σαι, σαι. à præced.

Ὠνόμαζον, imperf. ind. act. et

Ὠνόμασα, ας, ε, *nominavi,* a. 1. ind. act. et

Ὠνομάσθην, ης, η, *nominatus sum:* a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ὦνος, ῦ, ὁ, *pretium quod emptor persolvit venditori pro re quam emit; emptio; merx ipsa.*

Ὠνοχόει, *propinabat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi οἰνοχοέω, *vinum infundo:* imperf. ὠνοχόεον, -ῦν, quod ad οἶνος, *vinum,* et χέω, *fundo.*

Ὡ'ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Ὦξα, *aperui,* aor. 1. ind. act. verbi οἴγω.

Ὠόμην, imperf. pass. verbi οἴομαι, *puto:* f. οἰήσομαι. perf. ὤημαι.

ὨΟΝ, ῦ, τὸ, *superior domûs pars.* sed

ὨΟ'Ν, ῦ, τὸ, *OVUM.* qu. ab οἶον, *solum,* singula enim pariuntur.

Ὤοντο, 3. pl. imperf. ind. act. ab οἴομαι, *puto.*

Ὠὸπ, ὠὸπ, ὠὸπ, *acclamationes nauticæ.* Angl. HO UP.

Ὠοτοκέω, -ῶ, fut. ήσω, *ovum pario:* et

Ὠοτοκία, ας, ἡ, *ovi partio,* seu *generatio:* ab

Ὠοτόκος, ῦ, ὁ, *ovipara:* ab ὠὸν et τόκος· à perf. med. verbi τίκτω.

Ὠοτοκῦσιν, *ova pariunt,* 3. pl. præs. ind. act. verbi ὠοτοκέω, quod vide.

Ὦπα, acc. sing. ab ὢψ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὤπασε, et ὤπασεν, *dedit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀπάζω, *præbeo;* it. *insequor:* fut. άσω.

Ὠπέομαι, *video:* sæpe apud Oppian. ὠπήσασθαι, a. 1. infin. ab ὢψ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὦπερ, Dor. pro ὅπερ, *ubi.*

Ὤπια ὀφρύδια, *supercilia:* quia super ὦπας. Hesych.

Ὦ 'πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, *ô curator!*

Ὡπλὴ, ῆς, ἡ, *ictus qui fit manu:* manus enim est naturale ὅπλον, Hesych.

Ὡπλισμένα, *armata,* nom. pl. perf. part. pass. verbi ὁπλίζω, *armo.*

Ὡ'πόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.

Ὡ'πόλοι, Dor. pro οἱ αἰπόλοι.

Ὦπται, 3. sing. perf. pass. verbi ὄπτομαι, *video:* f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ὤπτησα, ας, ε, et in 3. plur. ὤπτησαν, *assârunt,* a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, *torreo, asso;* f. ήσω.

Ὦρ, ὠρὸς, ἡ, contr. pro ὄαρ, ὄαρος· dat. pl. ὠρεσσὶν pro ὀάρεσσιν.

ὨΡΑ, ας, ἡ, *tempus;* it. *HORA; pulchritudo, venustas; Dea pulchritudinis:* ὥρᾳ κεκραμένος, *qui temperatam pulchritudine formam habet; formosus:* ὡρᾶν, gen. pl. Dor. pro ὡρῶν. Est et

Ὥρα, *respiciebat,* 3. sing. imperf. ind. act. ὥραον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α, verbi ὁράω, *video.*

ὨΡΑ, ας, ἡ, *cura.*

Ὡραΐζω, f. ίσω, *decoro, venusto, orno;* ab ὡραῖος.

Ὡραῖος, αία, αῖον, *speciosus; in ætatis flore,* Hes. Op. 695. *tempestivus; æstivus,* ὡραῖον ὕδωρ, Hippocr. ut Galenus. pluvia quæ mediâ æstate cadit. Sic intellige Hes. Op. ver. 31. et 305. Græv. in ver. 31. Th. ὥρα.

Ὡραιότατος, superl. à præc.

Ὡραιότης, ητος, ἡ, *tempestivitas, maturitas;* item *pulchritudo:* ab ὡραῖος.

Ὡραΐσδοι, Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὡραΐζω.

Ὡραϊσμὸς, ῦ, ὁ, *ornamentum, pulchritudo.*

Ὡρᾶν, pro ὡρανέ. Vide in seq.

Ὡρανὸς, Dor. pro ὀρανὸς, ὠρανῶ, gen. Æol. et Dor. pro ὀρανῦ.

Ὡ'ρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, *Aratus.*

Ὡ'ργεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.

Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, *irascor:* hoc ab ὀργίζω, *facio irasci:* fut. ίσω. perf. ὤργικα. Th. ὀργὴ, *ira.*

Ὠρείθυια, ας, ἡ, *Orythyia,* regina Amazonum.

Ὠρέξατο, *petiit,* 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὀρέγω, *porrigo:* f. ξω. perf. ὤρεχα. a. 1. pass. ὠρέχθην. Hinc ὠρέξαθ', pro ὠρέξατο, 3. pers. sing. a. 1. med.

Ὤρεον, *videbam,* imperf. act. ab ὀρέω, Ion. pro ὁράω, *video.*

Ὤρεσσι, *uxoribus,* dat. plur. Ion. pro ὦρσι· ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, *uxor:* in pl. ὄαρες, et contractè ὦρες.

Ὤρετο, 3. sing. aor. 2. med. verbi ὄρνυμι.

Ὠρέω, -ῶ, f. ήσω, *curo:* ab ὥρα, *cura;* it. *custodio:* ab ὖρος, *custos.*

Ὤρῃ, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora, tempus:* dat. ὥρῃ, Ion.

Ὤρθριζε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ὤρθρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, *diluculo venio:* imperf. ὤρθριζον. f. ίσω. perf. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ῦ, ὁ, *diluculum.*

Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, *erigo.* Th. ὀρθός.

Ὤρθωσα, aor. 1. ind. act. ejusd.

Ὠριγνᾶτο, 3. sing. imperf. pass. et

Ὠριγνῶντο, *certabant, porrigebantur,* 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, -ῶμαι. Th. ὀρέγω, *porrigo:* fut. ξω. perf. χα.

Ὡρικὸς, ἡ, ὸν, *tempestivus, florens ætate.* Th. ὥρα, *tempus.*

Ὥριμος, η, ον, vel ῦ, ὁ ϗ ἡ, *maturus.* Th. id.

Ὤρινε, *concitavit,* a. 1. ind. act. ὠρίνετο, *commovebatur,* 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, *excito.*

Ὥριος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, vel ὥριος, ία, ιον, *tempestivus; maturus; venustus, certo tempore factus.* ὥριαι τελεταὶ, *solennitates quæ quotannis certo statoque tempore celebrantur.* Th. ὥρα, *tempus.*

Ὡρίσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. et

Ὡρισμένος, η, ον, perf. part.

pass. verbi ὁρίζω, *definio:* fut. ίσω. a. 1. ὥρισα, ας, ε. perf. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, *terminus.*
Ὥριστος, Ion. pro ὁ ἄριστος, *optimus, præstantissimus.*
Ὦ ῥίφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, *hædus.*
ὨΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, *ORION;* signum cœleste: at
Ὠρί'ων, nomen avis.
Ὥρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, *juro:* quod vide.
Ὡρμά'θη, Dor. pro ὡρμήθη, *cum impetu fecit,* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, *impetus.*
Ὥρμαινε, *agitaret,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo:* f. ανῶ. perf. ὥρμαγκα. ab eod. th.
Ὡρμᾶτο, *motus est,* 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ὁρμάω, *impetu feror:* fut. ήσω. perf. pass. ὥρμημαι. à præc. th.
Ὡρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω. ab eod. th.
Ὥρμενος, per Sync. pro ὡρμημένος, *concitatus,* perf. part. pass. ab ὁρμάω. et
Ὥρμηνε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo.*
Ὥρμησα, ας, ε, et in 3. plur. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. et
Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror.* Th. ὁρμὴ, *impetus.*
Ὦ ῥνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, *agni.*
Ὤρνυτο, *ruebat,* 3. sing. imperf. ind. med. verbi ὄρνυμι, *excito.* Th. ὄρω, *excito.*
Ὡρολόγιον, ου, τὸ, *HOROLOGIUM:* ab ὥρα et λόγος, à λέγω, q. d. *horas indicans.*
Ὤρορα, per Metath. pro ὄρωρα, perf. med. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, *excito.*
Ὧρος, ου, ὁ, *annus, tempus:* ab ὥρα.
Ὧρος, εος, τὸ, Dor. pro οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons.*
Ὦρσα, ας, ε, *concitavi,* aor. 1. ind. act. verbi ὄρω, *excito:* f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.
Ὦρσε, *concitabat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi ὄρσω, quod Poëtæ finxerunt ab Æol. fut. ὄρσω, verbi ὄρω, *concito.*
Ὦρτ', pro ὦρτο, *concitatus erat,* 3. sing. plusq. perf. pass. ὥρμην, σο, το, verbi ὄρω, *concito:* f. ρῶ. perf. ὦρκα.
Ὤρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio:* f. ξω.
Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁ, *ululatus, mugitus, latratus.* Th. ὠρύω, *ululo.*
Ὤρυξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.
Ὠρυόμενος, *rugiens, frendens,* præs. part. med. ab ὠρύω, *rugio.*
Ὠρύ'χαται, et Att. ὀρωρύχαται, quod Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. verbi ὀρύσσω, *fodio:* f. ξω. perf. ὤρυχα.
ὨΡΥ'Ω, et ὠρύ'ομαι, *ululo, rugio:* f. ύσω. perf. ὤρυκα. a. 1. ὤρυσα. hinc ὤρυες, αἱ, *feræ* dicuntur, quarum clamor est horribilis: à sono fictum.
Ὠρύ'ωμα, ατος, τὸ, *rugitus:* à præced.
Ὦ 'ρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, *ille antiquus.*
Ὠρχεῖσθε, 2. plur. imperf. med. et
Ὠρχεῦντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. med. verbi ὀρχέομαι, -οῦμαι, *salto,* fut. med. ήσομαι.
Ὠρχήσασθε, 2. plur. a. 1. ind. med. ὠρχησά'μην, ω, ατο, verbi ejusd.
Ὥρχμενος, per Sync. pro ὁ ἀρχόμενος, *incipiens:* ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, *initium.*
Ὠρώρειν, *excitatus eram,* plusq. perf. med. verbi ὄρω, *excito:* fut. ὀρῶ. perf. med. ὦρα, et Att. ὄρωρα.
Ὠρωρέχατο, *porrecti erant,* Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ὀρέγω, *porrigo:* fut. ξω. perf. ὤρεχα, et Att. ὀρώρεχα. in pass. ὀρώρεγμαι. in plusq. perf. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.
Ὠρωρέχειν, *porrexeram me:* plusq. perf. act. Att. verbi ejusd. et eodem modo formatum.
Ὠρώρυκτο, Ion. et Att. pro ὤρυκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὀρύσσω, fut. ξω, *fodio.*
Ὠρωρύ'χειν, *foderam,* plusq. perf. Att. ejusd. verbi.
Ὡς, *ut, sicut, tanquam, perinde ac si; quemadmodum; ferè, fermè, circiter; postquam;* pro εἴθε, *utinam:* pro ὥστε, *ita ut; quàm;* ὡς τάχιστα, *quàm celerrimè;* interdum admirationi adhibetur, ut ὡς ἀργαλέον πρᾶγμα, *quàm molesta res!* item *nam, enim, quandoquidem; ad:* abundat, ut ὡς ἀληθῶς, *verè,* ὡς ἄρα, in admiratione.
Ὧς, adv. *sic, ita;* pro οὕτως. ab ὅς.
Ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris.*
Ὦσα, ας, ε, *impuli,* a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *pello:* f. ὠθήσω et ὤσω. aor. 1. inf. ὦσαι. perf. ὦκα. perf. pass. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.
Ὦσαι, aor. 1. inf. act. ὤσαιτ' pro ὤσαιτο, *repelleret,* 3. sing. a. 1. opt. med. verbi ejusd. Sed ᾦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, pro φέρω.
Ὠσά'μενος, η, ον, aor. 1. part. med. verbi ὠθέω, vel ὤθω. fut. ὤσω. a. 1. ὦσα.
Ὦσαν, *repulerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ὡσανεὶ, *quasi:* pro ὡσεί. Th. ὡς.
Ὡσαννὰ, Hebr. *serva quæso, felicem successum tribue:* ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.
Ὤσασκε, *impulit,* Ion. pro ὦσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὠθέω.
Ὡσαύτως, *eodem modo:* adv. ab ὡς, *sicut,* et αὐτὸς, *ipse.*
Ὦσδεν, Dor. pro ὦζεν, *redolebat,* imperf. ab ὄζω, *oleo.*
Ὦσε, *pepulit,* 3. sing. aor. 1. ὦσα, qu. vide.
Ὡσεὶ, *perinde, tanquam, circiter, fermè:* ab ὡς, *sicut,* et εἰ, *tanquam.*
Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ. indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *servavit.*
Ὠσθεὶς, εῖσα, ὲν, *pulsus,* a. 1. part. pass. et
Ὠσθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ὠθέω, *pello:* f. ὤσω.
Ὦσι, *sint,* 3. plur. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum.*
Ὦσι, *miserint,* 3. plur. aor. 2. sub. act. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. a. 2. ἧν.
Ὠσί', *auribus,* dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
Ὦσμαι, et Att. ἔωσμαι, perf. pass. verbi ὠθέω. fut. ὤσω. perf. ὦκα. perf. part. pass. ὠσμένος. a. 1. pass. ὤσθην. a. 1. part. pass. ὠσθείς.
Ὠσμένος, *pulsus,* perf. part. pass. ab eod. verbo.
Ὠσμὸς, οῦ, ὁ, *impulsus; eversio:* ab ὠθέω.
Ὥσπερ, *sicut,* adv. ex ὡς et πέρ.
Ὡσπερά'ν, adv. *fermè, tanquam:* ex præc. et ἄν.
Ὡσπερανεὶ, adv. *tanquam si, perinde ac si:* ex præc. et εἰ.
Ὡσπερεὶ, adv. *veluti, quasi:* ex ὥσπερ et εἰ.
Ὥστε, et ὥστ', *ut, ita ut, adeo ut, ut quidem; quamobrem, itaque; utpote, quippe quod, quippe qui.* ab ὡς et τε.
Ὠστιεῖ, Att. pro ὠστιῇ, 3. sing. fut. 1. ind. med. verbi seq.

'Ωςίζω, *trudo:* f. ίσω, et Att. ωςιῶ. Th. ωθέω, idem.
'Ω''ςοργος, Dor. pro ὁ ἄςοργος, *crudelis.*
"Ωσφραντο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio:* f. ὀσφρανῦμαι. perf. pass. ὤσφραμμαι.
*Ωσχος, ου, ὁ, et ὤσχη, ης, ἡ, *ramus novellus:* ex ὄσχος.
'Ωσχοφόρια, ων, τὰ, et ία, ας, ἡ, *gestatio ramorum:* festum Atheniensium: à seq.
'Ωσχοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ramos gestans:* ex ὦσχος et φέρω.
"Ωσω, *pellam,* f. 1. act. ab ὠθέω, *pello:* fut. ὤσω, tanq. ab ὤθω.
*Ωτα, *aures,* nom. et acc. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
'Ωτάγρα, ας, ἡ, *instrumentum quo aures torquentur, auricularius forceps:* quia ὦτα ἀγρεύει.
'Ωτακουςέω, -ῶ, f. ήσω, *auribus capio quæ dicuntur:* ab
'Ωτακουςὴς, οῦ, ὁ, *delator, auricularius, auricularius explorator.* Gl. qui ὠτὶ ἀκούει. Delatores enim principum ὦτα et ὠτάρια dicuntur, quia sunt eis pro auribus.
*Ω 'τὰν, *ô amice, heus bone vir!* pro ὦ ἐτὰν, voc. Dor. pro ἔτα, ab ἔτης, ου, ὁ, *socius, amicus.*
'Ωτάριον, ου, τὸ, *auricula, auris Veneris,* ostreum quoddam Æolibus; ab *auriculæ* similitudine: dim. ab οὖς, *auris.* Th. οὖας, idem.
'Ωταρὸς, ρὰ, ρὸν, *auriculosus, auritus:* ab eod.
"Ωτε, Poët. pro ὥςε, *ceu, velut, ut.*
*Ωτε, *cui,* dat. sing. ab ὅςε.
'Ωτεγχύτης, ου, ὁ, *auricularis clyster:* instrumentum quo in ὦτα ἐγχύεται. Th. χέω, *fundo.*
'Ωτειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus:* ab οὐτάω, *vulnero.*
"Ωτερος, vel ὦ ''τερος, Dor. pro ὁ ἕτερος, *alter.*
'Ωτικὸς, ἡ, ὸν, *auricularis:* ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, idem.
'Ωτίον, ου, τὸ, *auricula;* item *auris:* dimin. ab eod.

'Ωτὶς, ίδος, ἡ, *avis tarda.* Gl. quia aurita. ab eod.
'Ωτὸς, gen. sing. ab οὖς, *auris.*
*Ωτος, ου, sive ὠτὸς, οῦ, ὁ, *OTUS,* avis nycticoraci similis; ab auribus plumeis sic dicta: item Metaph. *homo fatuus.* Est etiam
*Ωτος, ου, ὁ, *OTUS,* nomen propr.
'Ωτότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auribus mutilatus:* ex οὖς et τέμνω.
"Ωτρυνον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi ὀτρύνω, *incito:* fut. υνῶ. perf. ὤτρυγκα. a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.
'Ωτώεις, ώεσσα, ῶεν, *auritus; ansas habens:* et
"Ωτων, gen. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖς, idem.
Ὠὐτὸς, Ion. pro ὁ αὐτός.
'Ωφαζ, locus auro optimo abundans: Jer. x. 9.
"Ωφειλον, imperf. et a. 2. ὤφειλον, *debui:* ab ὀφείλω. f. ήσω. perf. ὠφείληκα.
"Ωφειν, plusq. perf. act. verbi ὄπτω, *video:* f. ψω. perf. ὦφα.
'Ωφεὶρ, nomen loci, vel regionis auriferæ.
'Ωφέλεια, ας, ἡ, (et Poët. ὠφελίη, et ὠφελία) *utilitas, auxilium:* tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis.* Th. ὠφελέω.
'Ωφελεῖτε, 2. pl. ind. vel imperat. præs. act. verbi ὠφελέω.
'Ωφελεύμενος, pro ὠφελούμενος.
'ΩΦΕΛΕ'Ω, -ῶ, *juvo, prosum, bene de aliquo mereor:* cum acc. sæpiùs absolutè: f. ὠφελήσω, aor. 1. ὠφέλησα. perf. ὠφέληκα. præs. pass. ὠφελέομαι, -οῦμαι, *juvor, prodest mihi.* a. 1. pass. ὠφελήθην, ης, η, *percepi commodum.* a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. part. pass. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *adjutus, a, um.*
'Ωφεληθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. à præc.
'Ωφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum, emolumentum:* à 1. sing. perf. pass. ejusd. verbi.
'Ωφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et
'Ωφελήσεια, ας, ε, aor. 1. Æol. opt. ab ὠφελέω.
'Ωφέλησις, εως, ἡ, *utilitas, emolumentum:* ab eod. verbo.

'Ωφελητέον, *adjuvandum est:* verbale ab eod.
'Ωφέλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utilis:* ab eod.
"Ωφελον, ες, ε, *debui,* a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo:* fut. ὀφειλήσω. perf. ὠφείληκα.
'Ωφελουμένους, acc. pl. præs. part. pass. ab ὠφελέω, q. v.
"Ωφθην, ης, η, *apparui,* aor. 1. ind. pass. verbi ὄπτομαι, *video:* fut. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι, ψαι, πται.
"Ωφθησαν, *visi sunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
"Ωφλεε, 3. sing. imperf. ab ὀφλέω, per Sync. pro ὀφείλω.
'Ω 'φρόντιςος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιςος, *securus.*
*Ωχα, ας, ε, *aperui,* perf. ind. act. verbi οἴγω, *aperio:* f. ξω.
"Ωχατο, Ion. pro ᾠγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. ᾤγμην, ᾦξο, ᾦκτο, verbi ejusd.
"Ωχετο, *ibat, gradiebatur,* 3. sing. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι, *abeo:* f. m. οἰχήσομαι. perf. pass. ᾤχημαι.
"Ωχθησαν, *ingemuerunt,* 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor:* f. ήσω. a. 1. ὤχθησα, ας, ε.
'Ωχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, *ibamus,* 1. pl. imperf. med. verbi οἴχομαι, *eo:* f. οἰχήσομαι.
"Ωχρα, ας, ἡ, *ochra:* Angl. OCHRE. Th. ὠχρός.
'Ωχραίνω, *pallidum reddo:* et
'Ωχράω, -ῶ, *palleo; pallesco:* et
'Ωχρία, ας, ἡ, *pallor:* qualitas ὠχροῦ. ab ὠχρός.
'ΩΧΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *pallidus:* quasi ab ὠοῦ χρόα, est enim ut *ovi vitellus.*
*Ωχρος, ου, ὁ, *pallor, palliditas:* et
'Ωχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρός.
'Ωχρόω, *pallidum reddo.* Th. ὠχρός.
"Ωχωκα, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi inusit. οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo:* f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.
"Ωψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus, vultus, facies.* Th. ὄπτομαι, *video.*
'Ωώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ovo similis, ovi speciem gerens:* ab ὠὸν, *ovum.*

Τῷ Θεῷ δόξα.

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

A B | A B | A B

A vel Ab, ὑπὸ *cum gen. ut et* παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδὶϰ, ἐκ παιδός.
A secretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀποῤῥήτων.
Ab aliquo stare, μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.
Ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A *vel* Ab *sequente* usque, ἀπὸ *sequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως, *cum genit.*
Ab hoc tempore, ἐξέτι τȣ͂, ἀπὸ τότε, ἐκ τȣ͂ νῦν, ἀπὸ τȣ͂ νῦν.
Ab ineunte adolescentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νέȣ, ἐκ νηπίȣ, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρȣ.
Ab intestato, *id est*, sine testamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένως.
Abs re, ἔξω λόγȣ, ἀπὸ *vel* ἔξω τρόπȣ, ἀπὸ τȣ͂ πράγματος, ἀπὸ σκοπȣ͂.
Abacium, ἀβάκιον.
Abactus, a, um, ἀπελαθείς.
Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω, -ῶ.
Abalienor, ἀπαλλοτριȣ͂μαι.
Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τȣ͂ προπάππȣ, ἀποτηθίς.
Abarceo, ἀποκωλύω.
Abavia, ἀπομάμμη.
Abavunculus, ὁ θεῖος τȣ͂ προπάππȣ, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
Abavus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
Abbatissa, ἀρχιμανδρῖτις.
Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, *cum acc.* ἀποκεφαλαιόω, -ῶ.
Abdicare magistratu se, ἀπιέναι τῆς ἀρχῆς· ἀπειπεῖν, ἐξόμνυσθαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφίςασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόῤῥησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.
Abdico, is, *id est*, repudio, recuso, ἀπαγορεύω, παραιτέω, -ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, ἀπείπω (τὸν υἱόν).
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος· ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχιαῖος, ἀπόῤῥητος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐπιγάςριον, ἦτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίςημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς Θράκην.
Aberceo, ἀπείργω σέ τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀπότευξις.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαρματάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδȣ͂, aberro a viâ. ἀπαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, *cum gen.*
Aberro paulùm, παρολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβοτανίζω.
Abesse *et* Abfore, ἀπέσεσθαι.
parùm Abesse, μικρȣ͂ δεῖν· multùm Abesse, πολλȣ͂ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἤδε, ἀπὸ τȣ͂δε, ἐντεῦθεν, ἐνθένδε.
Abhorreo, μυσάττομαί τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, Poët.
Abi in malam rem, φθείρȣ, ἄπεῤῥε, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔῤῥ' ἐς κόρακας.
Abjectè, ἀπεῤῥιμμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀποῤῥίπτω.
Abjectus, ἀπεῤῥιμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, ἀπόθετος.
Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων, ξυλικός.
Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abigo, σοβέω, -ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω τινὰ, ἀπείργω, ἀνίςημι, ἐξίλλω.
Abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω, -ῶ, προΐημι, *cum acc.*
Abiit, *pro* mortuus est, ἀνοίχεται, οἴχεται, οἰχώκεε.
Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, περιχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδήλυσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, *id est*, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείρω, ἀναζεύγνυμι, μετάγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξομοθέν.
Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, *cum acc.* ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περιαιρȣ͂μαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.

Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀναισιμόω, -ῶ, κιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθόω, -ῶ.
Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολέω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελεσμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, -ῦμαι, ἔξαρνός εἰμι.
Abnepos, ἀπέκγονος.
Abneptis, ἀπεκγόνη.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμὰς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo *et* Abnuto, ἀνανεύω τῦτο, ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι, -ῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, -ῶ, ἀμαυρόω, -ῶ, ἀπολέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τὰς νόμας, λύειν *vel* καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι *vel* ἀποχειροτονεῖν *vel* ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis *et* Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, μυσὸς, ἀπότροπος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μῦσος, προσοχθισμός.
Abominor, βδελύττομαί σε, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, -ῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Aborior, ἀπογίνομαι, *vel* Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω *et* ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυίσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγένεθλος, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματιαῖος.
Abortivus partus, ἀμβλωθρίδιον.
Abortus, Abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrodo, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abrasus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω *vel* ἀφαρπάζω τινὰ, ἑλκέω, -ῶ, ἕλκω.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμας.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω, ἄκυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀποῤῥῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι.
Abruptè, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόῤῥηξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀποῤῥὼξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμὴξ, ἀποῤῥώξ.
Abscedo, ἀποστρέφω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίστημί τινος, ἐξαναχωρέω, -ῶ.
Abscessio *vel* Abscessus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abscido, *vel* Abscindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρύπτω, ἀνακείρω.
Abscissus, ἀποκοπεὶς, ἀποκεκομμένος.
Absconditè, κρυφῆ.
Absconditus, κρυβεὶς, ἀποκεκρυμμένος.
non Absconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀνεπίληστος.
Abscondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Absconsio, ἀπόκρυψις.
Absens, ἀπὼν, -όντος, ἄδημος, ἀποδημέων.
Absentia, ἀπεσία.
Absentio, *idem quod* dissentio, διαφωνέω, -ῶ.
Absento, ἄπειμι.
Absilio, ἀποπηδάω, -ῶ.
Absimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος, ἀπεοικώς.
Absinthium, ἀψίνθιον.
Absinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Absisto, ἀφίστημι *vel* ἀποστατέω, -ῶ, τινος, διαλείπω.
Absoleo, *id est*, ab usu recedo, ἀπαρχαιῦμαι.
Absoletum, ἀπαρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.
Absolvere, *pro* perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέειν, κατασκευάζεσθαι.
Absolvere creditorem, *id est*, ei satisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.
Absolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Absolutè, *id est*, perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Absolutio, ἀπόλυσις.
Absolutorius, ἀπολυτικός.
Absolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθεὶς, ἄφετος, ἄνετος.
Absolutus, *id est*, perfectus, ἀποτελευθεὶς, ἀποτελὴς, τέλειος, εὐτρεπὴς, ἐντελής.
Asolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, κατὰ πάντα τέλειος.
Absono, ἀπᾴδω.
Absonus, ἀπηχὴς, ἀπῳδὸς, ἄῤῥυθμος, κακοηχὴς *et* κακόηχος, παραπλὴξ, ἐκμελής.
Absorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω, ῥοφέω, *et* ἀποῤῥοφέω, -ῶ, λαφύσσω.
Absorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Absorptum, καταποθὲν, συμποθέν.
Absque, ἔξω, *cum gen.* ἄνευ *et* χωρὶς, δίχα.
Abstemius, ἄοινος, ἄγευστος, ἀβρόμιος.
Abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abstergere calumnias, ἀπολύεσθαι διαβολάς.
Abstergo *et* Abstergeo, ἀποσμάω *et* ἀποσμήχω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, ἀπομοργνύω *et* -μι, ἀπομάττω· ἀναμάττομαι, σμέω, ἐπισμάω et ἐπισμήχω, ῥύπτω.
Absterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἐκφοβέω, -ῶ, ἀποσπεύδω.
Abstersio, ἀπόμαξις, ἔκνιψις.
Abstineo, ἀπαλλάττομαι *et* ἀπέχομαί τινος, ἀπείργω· ἀφίσαμαι, ἐξίσαμαι, ἀφεσήκω.
Abstinens, ἀποσχὼν, ἐγκρατὴς, ἀποστάς.
Abstinentèr, ἐγκρατῶς.
Abstinentia, ἀπόσχεσις, ἐγκράτεια.
Absto, ἀφίσαμαι.
Abstractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποκεχωρισμένον.
Abstractus, ἀφαιρετὸς, ἀποκεχωρισμένος.
Abstraho, ἀποχωρίζω, διασπάω, -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.
Abstringo, ἀπολύω.
Abstrudo, ἀπωθέω, -ῶ, ἀποκρύπτω.
Abstrusus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος, ἀνακεχωρηκώς.
Absit, ὃ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίνη.
Absum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποδέω.
Absumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.

Absumo, δαπανάω, -ῶ, ἀποδαπανάω, -ῶ, ἀποτρίβω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατέδω.
Absurdè, ἀτόπως.
Absurditas *et* Absurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἄπρεπον, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.
Absurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος, ἀλόγιστος.
Abterminatus, ἀφορισθεὶς, ἐξοστρακισθείς.
Abundans, εὔπορος, λαβρὸς, δαψιλὴς, ἄφθονος, περισσεύων, περιούσιος.
Abundantèr *et* Abundè, ἐξαρκούντως, ἀφθόνως, διαρκῆ, διαρκῶς, λιπαρῶς, ἅδδην, εὐπόρως, περισσῶς, ἐκ περισσείας, δαψιλῶς.
Abundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περισσεία, ἁδροσύνη, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, περιουσία.
Abundatio, πλημμυρὶς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.
Abundo, εὐθηνέω *et* -ομαι· εὐπορέω, -ῶ, περισσεύω τινὸς, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκκυμαίνω.
Abvolo, ἀφίπτημι *vel* ἀφίπταμαι.
Abusivè, καταχρηστικῶς.
Abusivus, καταχρηστικὸς, ἄχρηστος.
Abusus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
Abutor, καταχράομαι, -χρῶμαί τινι, ἀποχράομαι, -χρῶμαί τινι κακῶς *vel* ἀπειροκάλως, παρακαταχράομαι.
Abyssus, ἄβυσσος.
Ac, καὶ, ἠ.
Acacia, ἀκακία.
Academia, ἀκαδημία.
Acatium, ἀκάτιον.
Accanto, προσᾴδω.
Accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.
Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
Accedo, προσβαίνω τινὶ, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.
Acceleratio, ἔπειξις, σπουδή.
Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, -ῶ, κατασπεύδω.
Accendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.
Accendo rursus, ἀνάπτω, ἀναύω.
Accensus, ἡμμένος, ἁπτόμενος, θαλπόμενος, ἔξαπτος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεπυρωμένος, πεφωσμένος.
Accentus, προσῳδία.
Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
Acceptum habeo, χαίρω τινὶ *vel* ἐπί τινι.
Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ἀφίεω, ἀπογράφω.
Acceptus, δεκτὸς, χαριεὶς, ἀσμενὴς, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληφθείς.
Accersitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.
Accersitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accerso, κατακαλέω, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινά.
Accerso aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινί.
Accessio, ἐπιδοχὴ, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.
Accessu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Accessu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Accessus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, *et* activè πάσχω.
Accido, συμπίπτω, προσυγχάνω.
Accido, περικόπτω, ἐκτρύχω.
Acciëo, μεταπέμπω τινὰ, ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, προσπέμπω.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω *vel* παραψάλλω τινὶ, παρῳδέω, -ῶ.
Accio, προσκαλέω, -ῶ, *vel* μετακαλέω τινά.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι *et* ἀποδέχομαι *et* προσδέχομαί τι, ἀναιρέω, -ῶ, κομίζομαί τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκαξ, ἀστερίας.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Accisso, *id est*, simulo, ἀκκίζω.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπικραυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, -ῶ.
Acclinis *et* Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis *et* Acclivus, ἀμφίχυτος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ, *et* προσοικέω, -ῶ, τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus *et* Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινί.
Accommodo, ἁρμόζω *vel* προσαρμόζω *vel* ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum *et* Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio *et* Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo *et* Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι· ἀναπίπτω τῆς γῆς *vel* ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω· cum acc. συμφορέω, -ῶ, νηέω, *et* νήω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς *et* λιπαρέως, περιέργως.
Accuratè persequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι *et* ὑπέρ τινος, *et* περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, *et pass.* ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accursus, προσδρόμημα.
Accusabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accusare falsò, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, *vel* τινος φόνου, de cæde aliquem.
Accusari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίαις εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accusatio, *id est*, conquestio,

κατάμιμψις, λαβὴ, μύνη, ὑπαίτιον.

Accusator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.

Accusatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.

Accusatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.

Accusatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομείνας αἰτίαν.

Accuso, αἰτιάομαι, -ῶμαί σε τούτου, κατηγορέω, -ῶ, τινα φόνου *et* τινος φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινὶ αἰτίαν, ἐπιφέρω *vel* ἐπάγω, δικαστήριόν τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -οῦμαί τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα.

Acedia, *id est*, incuria, ἀκηδία.

Aceo, *id est*, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.

Aceratus, *id est*, paleis plenus, ἀχυρώδης.

Acer, eris, *arbor*, σφένδαμνος, ἡ.

Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.

Acerbè, πικρῶς, στρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.

Acerbitas, κότος, πικρία, ὀξύτης, στρυφνότης.

Acerbo, *id est*, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.

Acerbum, ὀμφάκιον.

Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, στρυφνός.

Acero, *id est*, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.

Acerosus, *id est*, paleis plenus, ἀχυρώδης.

Acerra, θυμιατήριον.

Acerrimus visus, ὀξυτάτη ὄψις.

Acerrimus visu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.

Acervatio, σώρευσις.

Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.

Acervo, as, σωρεύω.

Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θημὼν, θὶν *et* θὶς, ὁ καὶ ἡ.

Acesco, ὀξύνομαι *et* ὀξύνω, ὀξίζω, παροξίζω.

Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.

Acetarium vas, ὀξὶς, -ίδος, ὀξύβαφον.

Acetum, ὄξος, εος, τό· ὀξάλμη.

Achates, *gemmæ nomen*, ἀχάτης.

Acheron, *fluvius infernalis*, ἀχέρων.

Achetæ, *id est*, Cicadæ, ἀχέται.

Achilus, *id est*, pabulo destitutus, ἄχιλος.

Achillea, *herbæ nomen*, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.

Acicula, ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, ἠπητήριον *et* ἠπήτριον.

Aciditas, ὀξύτης, στρυφνότης.

Acidulus, ὑπόξυς, ὀξύδιος.

Acidum reddo, ὀξύνω.

Acidus, ὀξὺς, εῖα, ύ· ὀξεῖος, ὁ.

Aciem instruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν, παράταξιν ποιεῖν.

Acies *falcis et gladii*, ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.

Acies, *exercitûs*, παράταξις, στὶξ, τάγμα.

Acies *oculorum*, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκές.

Acinosus, ῥαγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.

Acinus *et* Acinum, ῥὰξ, -γὸς, ὁ καὶ ἡ· ῥὼξ, πυρήν.

Acipenser, *piscis*, ἔλλοψ, ὀνίσκος.

Acoluthus, *id est*, servus, ἀκόλουθος.

Acone, *id est*, cos, ἀκόνη.

Aconitum, *herbæ genus*, ἀκόνιτον.

Acontia, *id est*, jacula, ἀκόντια.

Acontiæ, *serpentum genera*, ἀκοντίαι.

Acor, ὀξύτης, στρυφνότης.

Acorna, *planta quædam*, ἄκορνα.

Acquiesco, στέργω, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀπαναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπικλίνομαι.

Acquiesco rebus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, στέργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τοῖσδε, εὐαρεστοῦμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι *et* ἀγαπάω, -ῶ, *et* συγχωρέω, -ῶ, *cum dat.*

Acquiro, ἀντέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, προσκτάομαι, περιποιέομαι, -οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω τινί.

Acredula, *id est*, luscinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλη.

Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης, πικρία.

Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.

Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.

Acritèr, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.

Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης.

Acrodrya, *id est*, lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα.

Acrostichis, ἀκροστιχίς.

Acta, æ, *id est*, littus, ἀκτή.

Acta, orum, πράξεις.

Actio *et* Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.

Actio, *id est*, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.

Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κατηγορίας, injuriarum.

Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.

Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.

Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργὴς, πρακτικός.

Actor, ποιητὴς, πράττων, δραστὴρ *et* δραστής.

Actor, *id est*, accusator, κατήγορος, διώκων.

Actor, *id est*, patronus, συνήγορος.

Actor, *id est*, histrio, ὑποκριτής.

Actuarium, *id est*, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.

Actuarius, *id est*, actorum scriba, γραφεύς.

Actuarius, *id est*, facilis, εὐάγητος.

Actum est, *id est*, periit, πέπρακται, οἴχεται.

Actuosè, μογερῶς, δραστικῶς.

Actuosus, φιλόεργος, ἐργώδης, πρακτικός.

Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς. In ipso Actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.

Acuens visum, ὀξυώπης, ὁ καὶ ἡ.

Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος, κεντρωτός.

Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκρωμένοις.

Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρὶς, καρφίον, ὄγκος, ἧλος.

Acumen, δεινότης, ὀξύτης.

Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.

Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.

Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτινής.

Acumino, ὀξύνω.

Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω.

Acupictores, πολυκέσται, οἱ ζωωτῶν ἐργάται.

Acu-pictus, κεστὸς, πολύκεστος.

Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.

Acus, eris, ἄχυρον, ἀθὴρ, σκύβαλον.

Acus, ûs, ἀκέστρα, βελόνη, ῥαφίς.

Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.

Acutè vociferans, ὀξυβόας, ὁ καὶ ἡ.

Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ καὶ ἡ· ὀξυωπίας *et* ὀξυώπης, ὁ.

Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς *et* ἐς, *cum acc.* κατὰ, *et Att.* ὡς.

Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.

Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, εἰσαχθεὶς, ἀναγκασθείς.
Ad amussim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς ϛάθμην.
Adæquatio, ἀπίσωσις, παρίσωσις.
Adædifico, προσοικοδομέω, -ῶ.
Adæque, ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ, ἀπαρτίζω, ἀπευθύνω, ὁμαλίζω.
Adæro, ἐξαργυρόω, -ῶ.
Adæstuo, ὑπερζέω, ἐκκυμαίνω, προσκυμαίνω, *cum dat.*
Adaggero, ἐπισυναθροίζω.
Adagium *et* Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω, διανάπτω, ἐνάπτω, παρεμφάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαθάπτω, περιάπτω, προσάπτω.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, ὑπερφιλέω, -ῶ, τινα, ἀγαπάω, -ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis *et* Apertus, ἀνεωγμένος, εὐάνοικτος.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινι, ὑδραίνω.
Adarca, *vel* Adarces, *concreta quædam salsilago*, ἀδάρκης.
Adareo, καταμαραίνομαι.
Adauctus, ûs, ui, ἐναύξησις.
Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπιπίνω, *cum gen. vel acc.*
Adblandior, παρακινέω, -ῶ, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcorporo, σωματοποιέω, ῶ.
Adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addecimo, ἀποδεκατόω, ῶ.
Addenso, πυκνόω, -ῶ.
Ad dextram, ad sinistram, ἐπὶ δεξίᾳ, ἐπ' ἀριϛερᾷ.
Addico, *id est*, vendo, ἀπεμπωλέω, -ῶ, καταλλάττομαί τι, ἀποκηρύττω.
Addico, *id est*, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
Addico, *id est*, condemno, καταδικάζω.
Addictio, *id est*, condemnatio, καταδίκη.
Addictus sum, ἀφιερόω, -ῶ, τινι, δουλεύω, *cum dat.*
Addisco, *id est*, benè disco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιϛήμαις.
Additamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη, παρενθήκη.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.
Additus, a, um, πρόσθετος, προϛεθειμένος.
Addo, ἐπιτίθημι *vel* προϛίθημί τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addormisco, προσκοιμάομαι, -ῶμαι.
Addubitantèr, διαπορητικῶς.
Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ὑποψία.
Addubitatus, ὕποπτος, ἀπορηθείς.
Addubito, ἀμφισβητέω, -ῶ, περί τινος, διαπορέω, -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
Adducere in suspicionem, ἄγειν τινα εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω τι εἴς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, *cum acc.* προσίεμαι, *cum inf.*
Adductio, ἀναγωγὴ, παραγωγὴ, προσαγωγὴ, συναγωγή.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.
Adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρεᾶς.
Adduplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, καταφάγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeò, *id est*, usque eò, ὅτω, οὕτως, ὡς, εἰς τοσῦτον.
Adeò ut, τοσῦτον, ὥϛε, *cum ind. vel inf.*
Adeo, *id est*, Accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἔπειμι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαί τινι, φοιτάω πρός σε.
Adeo, *id est*, adorior *seu* aggredior, ἐπιχειρέω, -ῶ, τινι *vel* πρός τινα, ἅπτομαί τινος.
Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω, -ῶ, κληρονομίας.
Adeps, ϛέαρ, πιμελὴ, ὀξύγγιον, ἄλειφαρ, -ατος, δημός.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, *id est*, equitando propiùs accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.
Adesdum, δεῦρο, δεῦτε, ἴθι δὴ, ἴθι νῦν.
Adespotus, *id est*, sine domino, ἀδέσποτος.
Adesurio, βουλιμιάζω, βουλιμιάω, -ῶ, βουλιμώττω.
Adeundum est, παριτητέον ἐϛὶ, δίκαιον παριέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρίχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, *cum acc.*
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσκνύζομαι, *cum dat.*
Adhabito, παροικέω, -ῶ.
Adhæc, ἅμα δὲ, ϗ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τοῦτο, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, *vel* περιέχομαι, προσκολλάομαι, -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσίσχομαι, *omnia cum dat.*
Adhæsio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσερύγω.
Adhamo, ἀγκιϛρεύω.
Adhibeo, ἀπονέμω *vel* διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam et diligentiam, ἔχω, *vel* ποιέω -ῶ, ἐπιμέλειάν τινος.
Adhibeo in consilium, παρακαλέω, -ῶ, σε *vel* εἰς συμβουλὴν, παραλαμβάνω τὴν συμβουλὴν, συμβουλεύομαί τινι.
Adhibeo mentem, προσέχω τινὶ, *vel* προσέχω τὸν νοῦν τινι.
Adhinnio, προσχρεμετίζω.
Adhorresco, ἐπιπλήττομαι, ἐπιφρίττω.
Adhortatio, διακελευσμὸς, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπὴ, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμὸς, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιϛὴς, ἐργεπείκτης.
Adhortatorius, παρακελευϛικός.
Adhortor, ἀντιβολέω, -ῶ, σε, προτρέπω τινὰ εἰς *vel* ἐπ' ἀρετὴν, παρακαλέω, -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ὀτρύνω.
Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
Adhuc hodie, ἔτι ϗ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι *vel* πρόσκειμαί τινι.
Adjectio *et* Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσβολὴ, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, *id est*, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.
Adigo, *id est*, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίϛαμαί τινα εἴς τι.
Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινὶ, προσίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, *vel* ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπέχω τινὶ τὴν γνώμην *vel* τὸν νοῦν.

Adjicio oculos in aliquod, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.
Adimo, παρέλω, ἀφαιρέω, -ῶ, τι vel ἐξαιρέω, -ῶ, τί τινος vel τινά τι, παραιρέω, -ῶ τι et τινά τι vel τινός τι.
Adimpleo, ἐπιπληρόω, -ῶ, vel προσπληρόω, -ῶ τι, ἀναπλέω, -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, στεατινός.
Adipatus et Adiposus, στεατώδης et στητώδης, πιμελώδης.
Adipiscor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινὸς, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀντιποιέομαι, -οῦμαι, cum gen.
Aditio et Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὔφοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλαστος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjungo, ἐπιζεύγνυμι.
Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, συνεργὸν, ἐπίκουρον· ἐπαγωνίζεσθαί τινι.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjunctor, ἐπιζευκτὴρ, ἐπιθέτης, προσθέτης.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, κολλάομαι, -ῶμαι.
Adjuratio, ἐξορκισμός.
Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.
Adjurgo, ὀρίζω, λοιδορέω, -ῶ, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορκίζω τινὰ, ὀρκόω, ῶ, ἐπορκόω, -ῶ, ἐπομόω, -ῶ, vel ἐπόμνυμι.
Adjuto, προσβοηθέω, -ῶ.
Adjutor et Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλεκτὴρ, ἀλεξήτηρ, βοηδρόμος.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.
Adjutus est, ὠφελήθη.
Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator et Adjuvatrix, βοηθὴς, ἀμύντωρ, συνεργὸς, ἀλκτήρ.
Adjuvo, βοηθέω, -ῶ, cum dat. ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπικουρέω, -ῶ, ἐπωφελέω, -ῶ, συνωφελέω, -ῶ, βοηδρομέω, -ῶ.
Adjuvo te, συνάπτομαί σοι τοῦ πόνου, συναίρομαί σοι τὸν πόνον, ὠφελέω, -ῶ τινι, συνωφελέω, -ῶ τινι.

Adlaboro, ταλαιπωρέω, -ῶ.
Adlubesco, ἀρέσκομαι.
Admando, ἐπιτάττω.
Admetior, ἐπιμετρέω, -ῶ, προσμετρέω, -ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω, -ῶ, χαρακίζω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Administer, ὑπηρέτης, διάκονος.
Administra, ὑπηρέτις.
Administratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.
Administrator, διοικητὴς, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.
Administro, διοικέω, -ῶ, ὑπηρετέω, -ῶ, et κατευθύνω, cum dat. διατίθημι, τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
Administro malè, κκδιαιτάω, -ῶ τινος, παραδιοικέω, -ῶ τι.
Administro sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.
Admirabilitèr, θαυμάσιος, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγμα, θαυματοποιΐα.
Admirationi sum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.
Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θελκτήρ.
Admiror, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θήπω, καταθήπω, σεβάζω.
Admisceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.
Admissarium admitto, ὀχεύω.
Admissarius *scil.* equus, ὀχευτὴς, ὀχεῖος, ἀναβάτης, θόρος.
Admissio, εἰσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.
Admissum *scil.* scelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.
Admissura *scil.* equæ, ὀχεύμα, ὀχεία.
Admissus, προσδεχθείς.
Admistio, μίξις, ἐπίμιξις, πρόσμιξις.
Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, cum acc. ἐφίημι, παρίημι, προσίημί τινα εἴς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφέρω.
Admitto flagitium, δεινὸν vel αἰσχρόν τι ποιέω, -ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω, -ῶ τι.
Admodulor, προσᾴδω, ἀντιμελίζω.

Admodùm, ἀπαρτὶ, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῆ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Admoneo, παρακαλέω, -ῶ, τινα ἐπί τι, παραινέω, -ῶ, cum dat. νουθετέω, -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραινέτης, νουθέτης, ἐπιμνηματιστής.
Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικός.
Admonitus, παραινούμενος, παραινεθείς.
Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
Admotio, et Admotus, ûs, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.
Admotus, a, um, προσπελασθείς.
Admoveo, προσίθημί τι πρός τι, παραβάλλω vel προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.
Admoveo manum, προσάγω vel παραβάλλω vel προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ῶμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
Admutilo, κολοβόω, -ῶ.
Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato et Adno, ἀπονήχομαι vel παρανήχομαι vel προσνήχομαί τινι.
Adnavigatio, εἴσπλοος, ἐπίπλοος.
Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπιπλέκω.
Adnicto, ὀφθαλμιάω, -ῶ, ἐποφθαλμιάω, -ῶ, ἐποφθαλμέω, -ῶ, σκαρδαμύσσω, -ττω, ἐπισκαρδαμύσσω, -ττω, δενδίλλω.
Adnitor, πειράομαι, -ῶμαι.
Adnixus, πειρασθείς.
Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnubilo, ζοφόω et ἐπιζοφόω, -ῶ.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnutritus, ἐπιθρεπτός.
Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχωννύω.
Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, act. θειόω, -ῶ, κνισσάω, -ῶ, καθαγίζω.
Adolescens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφῆλιξ.
Adolescentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβία, ἐφηβότης, ab Adolescentiâ, ἐκ μειρακίου.
Adolescentior et Adolescenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι,

μειρακεύομαι, μειρακιόομαι, -ῦμαι.
Adolescentula, νεανὶς, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adolescentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adolesco, ἀτάλλω, ἐννεάζω, μειρακεύομαι, μειρακιόομαι, ῦμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, κυράζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συνεπικρύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, *et* Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱόθετος, εἰσποίητος.
Adoptator, υἱοθετέων, -ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω, -ῶ, υἱοποιέω, -ῶ, υἱόω, -ῶ, εἰσποιέω, -ῶ, τεκνοποιέω, -ῶ, παῖδα τίθημι, ποιέω, ῶ, *vel* εἰσποιέω, -ῶ παῖδα, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Adorior, iris, *vel* eris, ἐπιχειρέω τινὶ *vel* πρός τινα, ἐπέρχομαί τινι, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐφίσαμαι, κατάρχω, εἰσβιάζω.
Adornatio, διακονὶς, συσκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω, -ῶ, ἐντύνω, ἐνσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω, -ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, -ῶ τῷ Θεῷ *et* τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.
Adposco, προσαιτέω, -ῶ, ἐπαξιόω, -ῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Adquo, *id est*, quoad, ἕως οὗ. μέχρις οὗ.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrasus, ἐπίξεσος.
Adrepo, προσέρπω σοι, ἐφερπύζω ἐπί τινα.
Adruo, ἀνατρέπω.
Adscisco, προσαιρέομαι, -ῦμαι ἐμαυτῷ τι, ἀπάγομαί μοι δουλείαν, ἐπισπάομαι, -ῶμαι κίνδυνον.
Adscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
Adscriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
Adsignifico, προσημαίνω, σημαίνω.
Adsitus, παρέμφυτος.
Adspuo, καταπτύω.
Adstringo, σύφω.
Adsum, ἐγγίζομαί τινι *vel* πρός τινα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.
Ad summam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
Ad summum, τὸ μέγισον, τὸ πλεῖσον, εἰς τὸ ἔσχατον.
Adtexto, παραπλέκω.
Advectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, κομιδὴ, εἰσκομιδή.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.
Advectus, παρακομισθείς.
Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, -ῶ, εἰσκομίζω, -ομαι.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.
Adveneror, σεβάζομαι, προσαιδέομαι, -ῦμαι.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
Advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι, -ῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελεύθω.
Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς, συμβεβηκὼς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, παρίσαμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, -ῦμαι πρός τινα.
Adventor, προσήλυτος, πλησιάζων.
Adventus, ἐπηλυσία, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
Adverbero, ἐπιμασίζω, προσαικίζω,
Adverbium, ἐπίῤῥημα.
Adversa, τὰ ἐναντία.
Adversa fortuna, ἀτυχία, δυσυχία, δυσύχημα.
Adversâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυσυχεῖν.
Adversa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.
Adversans, ἐναντιέμενος.
Adversaria, ἐφημερίδες.
Adversarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιςὴς, ἀντισάτης, ἀντιλέγων, ὑπεναντίος, ἐναντίβιος.
Adversator, ἀντισάτης.
Adversitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.
ex Adverso, ἀντωπὸν, καταντίσην, πάλιν.
Adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.
Adversor, ἐναντιῦμαί σοι, ἀντίκειμαι.
Adversum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.
Adversus *vel* Adversum, *præpositio*, κατὰ cum *gen.* πρὸς, ἀντικρύ.
Adversùm *vel* Adversùs, *adv.* ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Adversus, ἀντικείμενος.
Advertere animum, ἐφισάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν, τὸν νῦν, ἀποσκήπτειν, βάλλεσθαι εἰς νῦν.
Adverto, *id est*, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπισρέφω.
Advesperascit, ἑσπερίζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐσὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπιγρηγορέω, -ῶ, *et pro* incumbo, *seu* operam do, προσέχω τινὶ τὸν νῦν, σπυδάζω ϗ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θὼψ, θωπευτικός.
Adulatorius, κολακευτικὸς, θωπευτικός.
Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω τινὶ *et* τινὰ, θωπεύω, κερκωπίζω.
Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, τένθης.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.
Adulteratus, μοιχικὸς, κίβδηλος, κιβδηλευθείς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον *vel* παρακεκομμένον *vel* ἐκ ὀρθῶς κοπὲν *vel* κεκιβδηλευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος, νόθος.
Adultero *vel* Adulteror, μοιχεύω, -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, *id est*, rem sinceram corrumpo, κιβδηλεύω.
Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adultus puer, ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.
Adumbratus, ἐπίσκιος.
Adumbro, εἰκάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Adunco, *id est*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naso, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, κάμπυλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.
Ad unguem, δι' ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω, -ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παράκλευσις.

Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, πρόσκλητος.
Advoco, προσκαλέω, -ῶ, et προσκαλέομαι, -ῦμαι. cum accus. ἐπικαλέω, -ῶ, et -έομαι, -ῦμαι, μεταπέμπω.
Advolatio, vel Advolatus, πρόσπτησις, ἐπίπτησις.
Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω, -ῶ.
Advolvo, προσκυλέω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, -ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα.
Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
Advorsor, pro adversor, ἐναντιόομαί, -ῦμαί, σοι.
Ad votum, id est, ex sententiâ, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπισπέρχω.
Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Adusque, μέχρι.
Adustio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.
Adustus, κεκαυμένος.
Ædepol, νὴ τὼ Θεὼ, νὴ τὸν Πολυδεύκη.
Ædes -dis, id est, locus sacer, ναὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.
Ædes -ium, id est, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, id est, parva domus, οἰκίδιον, πινακοθήκη.
Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.
Ædificium, οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἐφίδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Ædifico, οἰκοδομέω, -ῶ, δέμω, δομέω, -ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, -ῶ, ἀστυνομέω, -ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.
Æditimor, νεωκορέω, -ῶ.
Æditimus, et Æditūus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδυλος, ἱεροκόμος, ναοφύλαξ, Att. νεωφύλαξ.
Æditus, corruptè pro editus, id est, altus, ὑψηλός.
Æger, νοσῶν, νοσερὸς et νοσηρὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νεσαχθής.
Æger animo, δύσθυμος.
Ægilops, oculi vitium, et herbæ seu arboris species, αἰγίλωψ.
Ægonomus, id est, caprarius, αἰπόλος.
Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, in compositis δύς.
Ægrè fero, δεινοπαθέω, -ῶ, τι, ἀγανακτέω -ῶ, cum dat. δυσχεραίνω, διαγανακτέω, -ῶ, δεινὰ ποιέομαι, -ῦμαι, δυσφόρως ἐνέγκω, χαλεπῶς φέρω.
Ægresco, ἀσθενέω -ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Ægritudo animi, λύπη, νόσημα, πάθος.
Ægrotatio corporis, ἀῤῥωστία, ἀῤῥώστημα, νόσημα, πάθος.
Ægroto, νοσέω, -ῶ τῦς νέφρυς, renibus: ἀσθενέω, -ῶ, ἀῤῥωστέω, -ῶ, πονηρῶς ἔχω.
Ægrotus, ἄῤῥωστος, νοσηρὸς, ἐμπαθής.
Ælurus, id est, felis, αἴλυρος.
Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπήριτος pro ἐπήριστος.
Æmulor, ζηλόω, -ῶ τι, φθονέω, -ῶ, κοτέω, -ῶ, φιλονικέω, -ῶ πρός τινι, διαζηλοτυπόω, -ῶ.
Æmulor, id est, invideo, φθονέω, -ῶ τινος vel ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερὸς, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτὴς, ἀντίτεχνος, ἐφάμιλλος.
Æneus, χάλκεος, -ῦς, χάλκειος.
Ænigma, αἴνιγμα.
Aënum, pro Ahenum, χαλκεῖον.
Æquabilis et Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἐναλίγκιος, ὅμοιος.
Æquabilitas et Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Æquævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.
Æqualitèr, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.
Æquamentum, στάθμησις.
Æquator, ἰσημερινός.
Æquè, ἐξ ἴσυ, ἀγχομάλως, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
Æquanimitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη.
Æquanimitèr, εὐγνώμως, εὐγνωμόνως.
Æquanimis, εὐγνώμων, ἐπιεικής.
Æqui bonique facio, εὐλογιστέω, -ῶ πρός τι, εὐγνωμονέω -ῶ τινι.
Æquidies, ἰσημερινόν.
Æquilatatio, ἰσοπλατές.
Æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόμοιρος.
Æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοστάσιον, ἰσάζοντα ζυγὰ, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινός.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσαστὸς, παράλληλος, ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω, -ῶ, ἰσάζω, παρισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω, -ῶ, ἰσοῤῥοπέω, -ῶ.
Æquipondium, ἀντισήκωσις, σήκωμα.
Æquitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquitèr, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.
Æquivalens, ἀντίστροφος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaleo, ἰσόω, -ῶ, ἰσοδυναμέω, -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως vel μὴ ἀνεκτῶς vel ἀλύπως vel ἀνεπαχθῶς vel εὐσχημόνως τι φέρειν.
Æquo -as -are, ὁμοιόω, -ῶ, ἰσόω, -ῶ, ἀναλογέω, -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, πέλαγος, ἅλς.
Æquoreus, ἐνάλιος, πελάγειος, et πελάγιος, πελαγικός.
Æquum, ἐπιείκεια, ἐπιεικὲς, ἀρεστόν.
Æquum est, ἐπιεικές ἐστι, προσῆκόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Æquus, ἐπιεικὴς, ὁμαλὸς, ἴσος, κατεικὴς, δίκαιος.
Aër, ἀὴρ, αὔρα, αἴθρα.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Præfecti et Tribuni, ἀποδέκται, ταμιῦχοι.
Ærarium, ταμεῖον, χαλκεών.
Ærarium militare, στρατιωτικὸν, χρηματοφυλάκιον.
Ærarius sive ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκυργὸς, χαλκοστάστης, χαλκόκροτος, χαλκοτύπος.
Ærarius, id est, qui ad Æs pertinet, χάλκεος, -ῦς.
Ærarius, id est, qui Æs cogit, φορονόμος, ὑποτελής.
Ærarius homo, id est, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.
Æratus, id est, ære tectus, κεχαλκευμένος, κατάχαλκος.
Ære alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Æreum vas, ὀλκίον, ὀλκαῖον, χαλκὸν, ἀγγεῖον, χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, -ῦς, χαλκόστομος.
Ærificium, χάλκωμα.
Aëripes, ἀερίπυς.
Æripes, id est, ferratus, χαλκόπυς.
Aëris bonitas, εὐδία.
Aërius, ἀέριος, ἠέριος, ἠλίβατος.
Æro -as, χαλκόω, -ῶ.
Ærosus, χαλκώδης.
Æruginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Ærugo, ἰὸς χαλκῦ, ἐρυσίβη.
Ærumna, ταλαιπωρία, κακο-

πάθεια, οἰζὺς, τὰ δεινὰ, ἀθλιότης.
Ærumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, οἰζυρὸς, τάλας -αντος, πολύπονος, ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ, δυςυχὴς, ὁ δυςυχῶν, κακοπαθῶν.
Æs, χαλκὸς, ὁ, pro *pecunia*, χρήματα.
Æs alienum, *id est*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs caldarium, χαλκὸς χυτός.
Æs alienum dissolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
Æs nostrum, *id est*, nobis debitum, τὸ χρεωςέμενον.
Æs militare, χρήματα ςρατιωτικά.
Æsculeus, βαλανώδης.
Æsculus, *arboris species*, βάλανος.
Æstas, θέρος, θερεία, εἶαρ.
Æstifer, αἰθοφόρος.
Æstimabilis, τιμητός.
Æstimandum est, δοκιμαςέον.
Æstimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æstimator, δοκιμαςὴς, ἀποτιμητὴς, κριτὴς, λογιςὴς, τιμῶν, τιμητής.
Æstimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω -ῶ, ἀποτιμάω -ῶ, εἰςιμάω -ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι -ῦμαι, μετρέω -ῶ.
Æstiva, τὰ θερινά.
Æstivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æstivus, θερινός.
Æstu affligo, *id est*, exuro, καυματίζω.
Æstuarium, ἐκροὴ, ῥύαξ.
Æstuat mare, ἅλς πλημμύρει.
Æstuatio, καύσων.
Æstuo, καυσόομαι -ῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æstuo desiderio, σφύζω.
Æstuosus, καυματώδης, καυσώδης, πνιγώδης.
Æstus, *calor nimius*, καύσων, ἔγκαυσις, αἶθος, θάλπος.
Æstus maris, κλύδων, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.
Ætas, βίος, γενεὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος, *vel* αἰδέσιμος.
Ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νηπιεία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitati mando *vel* Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternùm *et* Æternò, αἰδίως, αἰωνίως, εἰς αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ.
Ætherius, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρεσβύ.
Ævum, αἰών.
Affabilem esse, ἔχειν *vel* διατιθέναι ἡδέως πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabrè, *id est*, artificiosè, scitè, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιποιέω -ῶ, *et* -έομαι, -ῦμαι.
Affabrefactum, περιπεποιημένον.
Affaniæ, ὑθλήματα.
Affatim, *id est*, abundè, δαψιλῶς, ἄδην *et* ἄδδην, κατακόρως, ἅλις, *et cum gen. et absolutè.*
Affatio, ἐπίλογος, πρόφασις.
Affectatè, *id est*, curiosè, κατεσπουδασμένως, περιέργως.
Affectatio, *id est*, nimia diligentia, περιέργεια, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περίεργος.
Affectatus sermo, λογομανία, λογοδαιδαλία, φρυαγματώδης λόγος.
Affectio *et* Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμὴ, φρόνημα.
Affecto, *id est*, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μνηςεύομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω, *cum acc.* ζηλόω, περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι -ῦμαί τινος· ἐπιβουλεύω τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, *id est*, ægrotus, ἐμπαθὴς, κακοπαθέων -ῶν, τρυχόμενος, κατειργασμένος.
Affectus ita sum, οὕτως ἔχω γνωμὴν, τοιοῦτός εἰμι, οὕτως ἔχω περὶ τοῦτο, οὕτως ἑάλωκα τοῦ πάθους.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus -ûs, *vide* Affectio.
Affero, προσφέρω σοί τι, ἐπιφέρω, κομέω -ῶ, παρέχω -ομαι, παρακομίζω, ἀπαγινέω -ῶ.
Afficio, διατίθημι, καθίςημι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω -ῶ τινα, ποιέω -ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά.
Afficior, *id est*, istius animi sum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
Affictitius, ἐπίπλαςος.
Affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω -ῶ, προσερείδω, συμπλέκω, διακεντέω -ῶ, προσπασσαλεύω *et* προσπατταλεύω.
Affingo, προσπλάττω, προσεπιπλάττω, προσποιέομαι -ῦμαι.
Affinis, *id est*, cognatus, προσήκων, συγγενὴς, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος, κηδεμών.
Affinis, *id est*, conterminus, ὅμορος, πρόσορος.
Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων *vel* ὑπέχων.
Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, *verbatim*, concilio affinitatem inter homines.
Affinitas, συγγένεια, ἀγχιςεία, κηδεία, κήδευμα, ὁμογαμβρία, συγγαμβρία.
Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmatè, καταφατικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, ἐπέρεισις, παράςασις.
Affirmo, ἐπερείδω, *act.* βεβαιόω -ῶ τινί τι, διαβεβαιόομαι -ῦμαι, κατάφημί τι, διϊσχυρίζω, συμβιβάζω, διορίζομαι.
Affixus, προσπεφυκὼς, *et* προπεφυκὼς, προσαπτόμενος, προσηλούμενος, συμπλεκὴς, σύμπλοκος.
Affixus cruci, ςαυρωθεὶς, ςαυρῷ σύμπλοκος.
Afflatus -a -um, ἐπίπνοος *et* ἐπίπνους, ἐπιπνευσθείς.
Afflatus numine, ἐνθεαςικὸς, ἔνθεος.
Afflatus numinis, θειασμός.
Afflatus -ûs -ui, ἐπίπνοια, πρόσπνευμα.
Affleo, δακρύω, παραδακρύω.
Afflictatio, Afflictio, *et* Afflictus -ûs -ui, κάκωσις, θλῖψις, ταλαιπωρία *et* ταλαιπώρημα, πάθος, πάθημα, ἀνάγκη, κακότης, *Poët.*
Afflictiones, τὰ κακά.
Afflicto προσθλίβω, ταλαιπωρέω -ῶ, *transitivè*, κακόω -ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω -ῶ, ταλαιπωρέω -ῶ, κακόομαι -ῦμαι.
Afflictor, *id est*, qui affligit, ὑβριςὴς, κακοποιὸς, ταλαιπωρέων -ῶν.
Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθεὶς, καταβεβλημένος, προςαραχθείς.
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω -ῶ, *cum acc.* κακόω -ῶ, κακῶς ποιέω -ῶ τινα, ἐπιτρίβω, προςαράσσω, προσπιέζω.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω -ῶ, ταλαιπορέομαι -ῦμαι, κακόομαι -ῦμαι.

Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω -ῶ.

Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.

Affluentèr, ῥύδην *et* ῥύβδην, δαψιλῶς.

Affluentia, ἐπίῤῥοια, εὐπορία, ἐπίῤῥυσις, πλεόνασμα.

Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν, *neut. absolut.* πλοῦτόν τινα πλουτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.

Affluo, *id est,* Abundo, ἐπιῤῥέω, περιουσιάζω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.

Affodio, προσορύττω.

Affor, *id est,* Alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω -ῶ τινι, *act.* προσκαλέω -ῶ.

Affore, παρέσεσθαι.

Afformido, περιφοβέομαι -οῦμαι.

Affrango, ἐπιῤῥήγνυμι.

Affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρέμω.

Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.

Affrictum, *id est,* quod quis affricat, ἐπίτριμμα.

Affrictio, *et* Affrictus -ûs -ui, ἐπίτριψις, πρόστριψις.

Affulgens, ἐπίλαμπτος, ἐλλαμπρυνόμενος.

Affulgentia, ἐπίλαμψις.

Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προστίλβω.

nulla spes Affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστι, *vel* μηδεμίαν οὐκ ἐλπίδα ἔχω.

Affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω -ύνω, προσχύω -ύνω.

Affusio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.

Affusus, προσχυθεὶς, ἐπιχυθείς.

A foris, ἔξωθεν.

Africus ventus, λίβος, λὶψ, λίβυς.

Agamus, *id est,* innuptus, ἄγαμος.

Agaricum, ἀγαρικόν.

Agaso, ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης, ἱππόφορβος.

Age, ἄγε, ἀλλά γε, δεῦρο, φέρε, φέρε δὴ, φέρε γάρ.

Agedum, ἄγε δὴ, εἶδ᾽ ἄγε, ἔχε δὴ, φέρε τοίνυν.

Agelastus, *id est,* qui sine risu est, ἀγέλαστος.

Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον.

Ager, ἀγρὸς, χῶρος.

Agere festum diem, ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀπραξίαν.

Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόεσθαι -οῦσθαι.

Agesis, ἄγε δὴ, ἄγε δῆτα.

Aggemo, ἐπιστενάζω.

Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς, πρόχωμα.

Aggero -as, σωρεύω, χόω, περισάττω.

Aggero -is -ere, ἐπιφορέω -ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.

Agglomero, συναγείρω, πηνίζω, ἐκπηνίζω, συνάγω.

Agglutino, προσκολλάω -ῶ, προσάπτω.

Aggravo, ἐπιβαρύνω, *et* ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.

Aggredior, ἐπιχειρέω *et* ἐγχειρέω -ῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε, ἀντιβολέω -ῶ, ἐφόρμησιν παρέχω, ἔπειμι.

Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνέξειμι, συνεπιτίθεμαι.

Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.

Aggressio, ἐπιβολὴ, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις, ἐπέλευσις.

Aggressus, εἰσβολὴ, ἐμβολή.

Agilis, ἐλαφρὸς, εὐάγητος, εὐκίνητος, εὐστραφὴς, εὐσκαρθμος.

Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.

Agilitèr, εὐκινήτως.

Agitabilis, εὐκινὴς, δονητός.

Agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλων περί τινος.

Agitatio, ἄσκησις, δόνησις, δόνημα, εὐκινησία, ἐντελέχεια.

Agitator, ἐλατὴρ, κινητὴς, ἀγωγεύς.

Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.

Agito, ἐλαύνω, δονέω -ῶ, κινέω -ῶ, ἀνακινέω -ῶ, πράττω, διασείω, σαλεύω.

Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.

Agmen duco, λοχαγέω -ῶ, λοχηγητέω -ῶ.

Agminis præfectus, λοχαγός.

Agna, ἀμνή.

Agnascor, παραφύομαι.

Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.

Agnati, συγγενεῖς, πατρῷοι, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγύτατοι πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀῤῥένων οἰκεῖοι.

Agnatus, συγγενὴς, πατρῷος, ἀγχιστεὺς, ἀνεψιὸς, ὁ πρὸς ἀνδρός.

Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.

Agnicula, ἀμνίς.

Agni nuper nati, ἄρνες.

Agninus, ἀμνεῖος, ἄρνειος.

Agnitio, ἐπίγνωσις.

Agnitus, γνωστός.

Agnomen, ἐπωνυμία.

Agnosco, ἀναγινώσκω τινὰ, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.

Agnus, ἄρνος, ἀρνίον, ἀρὴν, ἀμνός.

Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω -ῶ, πράττω, τελέω -ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.

Ago, *id est,* effingo, ὑποκρίνω.

Ago annum, ἄγω ἔτος.

Ago gratias, χάριν ὁμολογέω -ῶ, χάριν οἶδα.

Agon, ἀγών.

Agonia, ἀγωνία.

Agonizo, ἀγωνίζομαι.

Agonotheta, ἀγωνοθέτης.

Agrestis, ἀγρεῖος, ἄγριος, ἄγροικος, ἄπολις, χωρίτης.

Agricola, ἀγριότης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀγρώτης, γηΐτης *et* γήτης, ἐργαστίων.

Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.

Agrimensor, γεωμέτρης.

Agripartitio, γεωδαισία, γεωμορία.

Ah, Aha, αἶ, αἶ.

Ah me miserum ! αἶ τάλαν.

Aheneus, Ahenus, χάλκεος -οῦς.

Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρεῖον.

Aheu, ἰοῦ.

Aio, φημί.

Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανον.

Ala, *locus subter brachium,* μασχάλη.

Ala, *equitum turma,* τὰ πτερὰ, ἡ ἰλάς.

Alabastrum, ἀλάβαστρον.

Alacer *et* Alacris, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρὸς, ἀκραιφνὴς, ἀνεπαχθείς.

Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, δραστήριον.

Alacritèr, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς.

Alapa, κόλαφος, κόνδυλος, *Att.*

Alapam impingere, ῥαπίζειν τινὰ, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρίψαι.

Alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.

Alas addere, *id est,* animum addere alicui, ἀναπτεροῦν, πτερῶσαι.

Alatus, πτερωτὸς, πτερωτής.

Alauda, κόρυς -υθος, ἡ.

Albarium, κονίαμα.

Albatus, λελευκωμένος.

Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.

Albeo, *id est,* albus sum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.

Albicans, ὑπόλευκος.

Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.

Albidus, ὑπόλευκος.

Albo, λευκόω -ῶ, λευκαίνω.

Albor -oris, λευκότης, τὸ λευκόν.

Albucum, ἀσφόδελος, ἀνθερικός.

Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λογὰς, σφενδόνη, ἄλφος.

Albugo *in oculo,* λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος.

Album, *subst.* γραμματεῖον.

Albumen *in ovo,* λεύκωμα τοῦ ὠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.

Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαληρὸς, ἄλφος.

Alcedo, ἀλκύων.

Alea, πεττεία, κύβος.

Aleâ rem perdo, κατακυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.
Ales, *id est*, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Alesco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
Alga, φῦκος θαλάσσειον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω -ῶ, φρίττω.
Algidus, κρυόεις, κρυερός.
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ἄλγος, ῥῖγος, φρίξ.
Algosus, φυκώδης.
Aliàs, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλῃ, ἐνίοτε.
Alibi, ἀλλαχοῦ πού, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ -ικος, ὁ χόνδρος.
Alicubi, ἐνιαχοῦ, ἐνίπου, ποθί.
Alicunde, πόθεν, ἀμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς ἐκεῖνον.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω -ῶ.
Alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλόκοτον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀδιαίτητος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὴς, πτεροφόρος.
Alimentarius, σιτικός.
Alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα, βρῶμα.
Aliò, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliquà, πῇ.
Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ἄρτι, πότε, ἐνίοτε, ἦμος.
Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπιποσόν.
Aliquantisper, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ἐπὶ πόσον.
Aliquantus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινὸς, μέχρι τοῦ.
Aliquid, τί.
Aliquis, τὶς, ἔνιος, δεῖνα, ἀμός.
Aliquo, ποῖ.
Aliquo modo, ἀμηγέπως, πώς.
Aliquorsum, εἴς τινα τόπον.
Aliquot, τινὲς, ἔνιοι.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔστιν ὁσάκις.
Aliquotfariam, ἐνίοτε.
Aliter, ἄλλῃ πῇ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον, τηνάλλως.
Aliubi, ἄλλῃ πῇ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο πλήν.
Aliundè, ἀλλαχόθεν, ἄλλῃ.
Alius -a -ud, ἕτερος, ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quispiam, τὶς ἄλλος.
Allabor, προσρέω -ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω -ῶ.
Allævo, λειαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω -ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω -ῶ.
Allecto *et* Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσηρημένος, προσκατειλεγμένος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.
Allegatio, παραγγελία.
Allego -as, παραπέμπω τινὰ, ἐγκρίνω, προφέρω, ἐπάγω.
Allego -is, ἐπιλέγομαι, προσκαταλέγω.
Allevamentum *et* Allevatio, ἀνακούφισις, ἐπικούφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, ἐσκοροδισμένος.
Allicio, ἐφελκύω, ἐπάγομαί τινί τι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταφέρω.
Alligatio *et* Alligatura, πρόσθεσις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περίαμμα.
Alligo, ἀπαρτάω, περιάπτω, προσδέω, ἐξαρτάω -ῶ.
Allii caput, γελγὶς -ίος *vel* -ῖδος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Allisio, προσάραξις.
Allium, ἀγλίδιον, σκόροδον, ὀλκόν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, παράφασις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.
Alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω -ῶ τινα, λαλέω -ῶ τινι, ἐπαυδάω -ῶ, προσλαλέω -ῶ, προσαγορεύω.
Allubesco, ἐπαρέσκω.
Alluceo, ὑπερλάμπω, προφαίνω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
Alludo, προσπαίζω τινὶ, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, τρόφιμος, εὐτραφὴς, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη *et* κλήθρα, αἴγειρος.
Alo, τρέφω, πιαίνω, χιλεύω.
Aloë, ἀλόη.
A longè, πόῤῥωθεν.
Alsiosus, Alsius, κρυόεις, κρυερός.
Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
Altè, βαθέως, ὑψοῦ, ὑψηλῶς.
Alter, ἕτερος.
Alter, *cum bis repetitur*, ὁ μὲν, ὁ δὲ.
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
Alteratio, ἑτεροίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαδικάζομαι ὑπέρ τινος, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητέω -ῶ.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω *et* -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
Altero, ἑτερόω -ῶ, ἀλλοιόω -ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ὁπότερος οὖν.
Alterutrinque, ἐπαμφότερα.
Altilis, σιτιστὸς, τρόφιμος.
Altisonus, ὑψήχης.
Altissimus, ὕψιστος, πανυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόθι, ὑψοῦ, ἄνωθι.
Altor, τροφεὺς, τιθηνὸς, τρόφιμος.
Altrinsecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὶς, θρέπτειρα.
Altroversus, ἑτέρωσε.
Altum, *id est*, mare, βάθος, θάλασσα, χαῦνον.
Altus, τρεφθείς.
Altus -a -um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, αἰπὺς, ἄκρος.
Alvear *et* Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, σμῆνος.
Alveolus, κύτταρος.
Alveus, πλυτικὸς, ῥεῖθρον, κύτος, κρουνὸς, κυψέλη μελιττῶν.
Alveatus, κυτώδης, ῥυακώδης.
Alvinus, κοιλιακός.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.
Aluta, κάρβασα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδεννύειν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κενεών.
Am, ἀμφί.
Amabilis, ἐράσμιος, ἐρατὸς, ἀγαπητός.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amabilitèr, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amabò, παρακαλέω -ῶ, πρὸς θεοῦ.
Amandatio, ἀπόπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστής.
Amans perditè, δυσέρως.

Amans quietis, φιλήσυχος.
Amantèr, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amanuenses, ὑπογραφεῖς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, *herbæ nomen*, qu. immarcescibilis, ἀμάραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amaresco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus *et* Amarus, πικρὸς, ἐχεπευκὴς, καυνός.
Amarus valdè, ἔκπικρος, περιπευκής.
Amasia *et* Amatrix, ἐρωμένη, ἐραςρία.
Amasius *et* Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐράςης.
Amatio, *id est*, Amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραςὴς, φιλητὴς, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Ambactus, δῦλος, μισθωτός.
Ambages, διέκδυσις, περιπλοκαὶ, γρῖφος, περιαγωγή.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambagiosus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambesus, περιφαγείς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, *id est*, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀποῤῥέω -ῶ, περιάγω, ἀμφισβητέω -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, διττός.
Ambio, undique cingo, κυκλόω -ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
Ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, consulatum, μετιέναι τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
Ambire, *id est*, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι -ῦμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitiosè, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitiosus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότερος.
Ambulacrum, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, πορευτικός.
Ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
Ambulo animi causâ, περιπατέω -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνυς, μῶρος, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανεία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἄμμα, ὀχάνη.
Ames, κάλαμος, ἐξευτικὸς, ςάλιξ.
Amethystus, ἀμέθυςος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταίρα.
Amicabilis, ἀγαπητός.
Amicio, *id est*, vestio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veste, ἀμπέχω, ἀμφιεννύω *et* -μι.
Amictus -a -um, ἀμφιεσμένος.
Amictus -ûs -ui, ἀναβολὴ, ἐπίβλημα.
Amicè, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφίλως.
Amicissimus, φίλτατος, φιλώτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conservare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam dissolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωςός.
Amissio, ἀποβολή.
Amita, πατραδέλφη, θεία, τηθίς.
Amitto, *id est*, demitto, ἀποπέμπω τινά.
Amitto, *id est*, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμός.
Amo, ςέργω τὺς γονεῖς, ἀγαπῶ τινα, ἐράω -ῶ τινος, φιλέω -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementèr, ὑπερφιλέω -ῶ, ζηλόω -ῶ.
Amœnè, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁβρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλὴς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor sui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄςοργος.
Amore captus sum, ἐράομαι -ῶμαι, ἐφίεμαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοϊκῶς *vel* οἰκείως διακεῖσθαι *vel* ἔχειν πρός τινα.
Amolior, ἀπωθέω et -έομαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ὠθεὶς, ἐξαιρεθείς,
Amoveo, ἀποκινέω -ῶ τι, διακρέω, ὤθω.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Amplè, πλατέως, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, *cum accus.* συχνὰ περιπτύσσομαι.
Amplexus -a -um, ἀσπασθεὶς, προσπτυξάμενος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περιπλοκὴ, πρόσπτυξις.
Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, δείνωσις, ὑπέρθεσις.
Amplifico, πλήθομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Ampliùs, ἐπὶ πλέον, ἐπιπλεῖςον, ἔτι.
Amplus, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ ςομύλματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus, ἀποκοπείς.
Amputo, ἀποκόπτω, τὸν τράχηλον, collum: ἀποκνίζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμοργὴ, ἐλαιότρυγον.
ad Amussim, ἐπὶ ςάθμην.
Amussis, ςάθμη, προσαγώγιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec ne, πότερον, ἢ μή.
An, ἀλλὰ, ἄρα, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ' ὑ, ἀλλ' ὐχὶ, ἆρ' ὖν.
Anas -atis, βρένθος, νῆσσα *vel* -ττα.
Anatarius, νηττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθημα.
Anaticula, νησσάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, *id est*, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀμφίςομος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾷν ἄγκυραν, solvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δύλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δύλιος.
Ancillor, δυλεύω, ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω -ῶ.
Ancillula, θεραπνίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιῤῥὼξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ὑάγχη.
Angiportus, ςενωπὸς, ἄμφοδος.

Ango, ἄγχω, ἀνιάω -ῶ, λυπέω -ῶ.
Angor, id est, mœreo, ἀδημονέω -ῶ, ἄχθομαι.
Angor -oris, ἀδημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλεις, πλῶται.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, μετὰ γωνίας.
Angulosus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Angustè, στενῶς.
Angustia, στενοχωρία, στενότης, θλίψις.
Angusto, στενοχωρέω, -ῶ, στενόω -ῶ.
Angustus, στενὸς, στενυγρὸς, ταπεινὸς, στενωπός.
Anhelatus, ἐκπνευθείς.
Anhelitus, Anhelatio, ἆσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω.
Anhelus -a -um, ἀσθματικός.
Anicula, γραΐδιον.
Anilis, γραϊκὸς, γραώδης.
Anilitèr, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, μένος, ἄνεμος.
Animadversio, id est, pœna, κόλασις, ἐπινόημα.
Animadversor, κολαστής.
Animadvertere, id est, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι, κολάζω.
Animal, ζῶδιον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
Animam ago, ἐσχάτως διακεῖμαι.
Animans, adj. ἐμψυχέων -ῶν.
Animans, subst. ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi causâ, διατριβῆς ἕνεκα.
Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
Animo -as, καταθαῤῥύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, περινοέω -ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
in Animo habeo, ἐνθυμέομαι -οῦμαι.
Animosè, θυμοειδῶς, προθύμως, ἐμψύχως.
Animositas, θύμωσις, εὐτολμία.
Animosus, θυμώδης, θυμοειδὴς, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαῤῥύνειν τινά.
Animum despondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπολέγομαι τὴν ψυχήν.
in Animum induco, προσθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀνακομίζομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω -ῶ τοῖς λόγοις.
Anniversarius, ἐτέσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno sequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, περινομή.
Annonæ penuria, σπανοσιτία.
Annosus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημάντωρ.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω -ῶ.
Annuatim, κατ᾽ ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολον.
Annumero, προσαριθμέω -ῶ.
Annuntiatio, προσαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προσνεύω, ἐπικρίνω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus est, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐπέτειος.
Ansa, λαβὴ, ἀφορμὴ, κωπὴ, ἀντιλαβή.
Ansam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
Ansatus, κωπήεις, ὠτόεις.
Anser, χήν.
Anserarius, χηνοβοσκός.
Anserculus, χηνίσκος.
Anserinus, χήνιος.
Antæ, παραστάδες, παρασταθμίδες.
Antè, ἀπενάντι, ἐνώπιον, ἐπὶ, cum gen.
Anteà, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον.
Anteambulo, πρόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.
Antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προηγοῦμαι.
Antecello, ὑπερέχω τινός τινι, aliquem in aliquâ re, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Antecessor, πρόδρομος, προηγητὴς, προηγούμενος.
Antecœnium, τὸ μετ᾽ ἄριστον, πρόδειπνον.
Antecursor, πρόδρομος.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteeo, ὑπερέχω τινός τινι, alicui in aliquâ re, προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Antefero, προτιμάω -ῶ σε, te, προκρίνω.
Antegenitus, προτερογενής.
Antegredior, προκατάρχω.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρὶν, πρότερον.
Antelatus, προτιμηθείς.
Anteloquium, πρωτολογία, προθεωρία.
Anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
Antelucanus, ὄρθρος, ἀμφίλυκος, (προεώϊνος,) λυκαυγής.
Antemeridianus, προμεσήμβρινος.
Antenna, ἐπίκριον, καρχήσιον.
Anteoccupatio, (προαπάντη,) πρόληψις, προκατάληψις.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, id est, præfero, προΐσταμαί τινά τινος, aliquem alicui.
Antequam, πρότερον, (ἀλλ᾽ ὅταν,) πρὶν ἂν, πρὶν ἤ.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Antesignanus, πρόμαχος.
Antesto, προΐσταμαι.
Antevenio, προφθάνω τι.
Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
Antiæ, προκόμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατάρχω.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antiquè, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, παλαιότης.
Antiquitùs, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμότερον.
nihil est Antiquius, οὐδὲν ἐστὶ τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιόω -ῶ, ἀκυρόω -ῶ, καταργέω -ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρέσβυς.
Antistes, προστάτης, ἐπιστάτης.
Antistitium, προστασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθμός.
Anus -ûs, id est, vetula, γραῦς, γραῖα, πρεσβῦτις.
Anus, ani, podex, πρωκτὸς, πυγή.
Anxiè, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.
Anxietas, ἀδημονία, θλίψις, ἀνία.
Anxius, δυσάρεστος, περιαλγὴς, πολυμέριμνος.
Anxius sum, ἄγχω, λυποῦμαι.
Apage et Apage te, ἄπαγε.
Apagesis, ἄπαγε δή.
Apella, sine pelle, λειπόδερμος.

Aper, κάπρος, σύαγρος, ὗς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς, ἁπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, δίοιξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανής.
Apes, *vel* Apis, μέλισσα et μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελιτροφεῖον, σμῆνος.
Apiarius, μελιττουργὸς, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apocryphus, Ἀπόκρυφος.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apollo, Ἕκατος, Παιὼν, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apostasia, ἀποστασία.
Apostata, ἀποστάτης.
Apostato, ἀποστατέω -ῶ.
Apostema, ἀπόστημα.
Apparatè, παρασκευασμένως.
Apparatio *et* Apparatus, παρασκεύασμα, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ὅτι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παράστασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος περὶ τούτου.
Appellare, *id est*, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello -as, *id est*, nomino, ὀνομάζω τινά.
Appello -is -ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, *ad portum.*
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, *pro* ponderare, σταθμίζειν, *cum accus.* ταλαντίζω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινί.
Appetentia, ὄρεξις.
Appetitio, *seu* Appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.

Appeto, ὀρέγομαι, *gen.* ἐπιθυμέω τούτου, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιθορύβεω, ἐπικροτέω.
Applausor, ἐπικροτητής.
Applausus, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, καταγωγὴ, κάταρσις.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσκομίζω, ἐφαρμόζω, ἀπερείδω, προσάπτω.
Appono, προστίθημι, παρατίθημί τι, προσάπτω τινί τι, ἐπιτάττω.
Apporto, προσφέρω σοι τὰ, προσκομίζω.
Apposite, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.
Appositio, ἐπίθημα, πρόσθεσις.
Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, *crines*, τινὰ τῇ χειρὶ, *manu.*
Apprehensio, ἀντιλαβὴ, ἀντίληψις.
Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινά.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *ad principatum.*
Appropinquatio, προσπέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίστημι.
Approprio, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulsio, καταίρεσις, προσόρμησις.
Apricari, εἱληθερεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, καπρινός.
Aptè, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοστία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος εἴς τι, ἐπιδέξιος, εὐάρμοστος.
Apud, ἐς, *cum accus.* παρὰ, πρὸς, *cum dat. et accus.*
Aqua, ὕδωρ -ατος, τὸ, ὕδος, χεῦμα.
Aquæductus, ὑδραγωγία, ἁμάρα, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάστρων, ἐπείσιον.
Aquarius -a -um, *quod ad aquam pertinet*, ὑδατικός.
Aquarius, *undecimum signum Zodiaci*, ὑδροχόος, ὑδροφόρος.

Aquaticus, *qui in aquâ degit*, ἔνυδρος, ὑδατώδης, φιλυδρος.
Aquatio, ποτισμὸς, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, ἀετὸς, ὁ.
Aquilo, βορέας, βοῤῥᾶς.
Aquilonaris, βορειαῖος, βόρειος.
Aquosus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῆμα, βωμὸς, θυσιαστήριον.
pro Aris et focis dimicare, ἀμῦναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.
Arabilis, ἀροτὸς, ἀροτήσιμος.
Aranearum tela, ἀράχνιον.
Araneus, ἀράχνης, *aranea*, ἀράχνη.
Aratio, ἄρομα, ἄροσις.
Arator, ἀροτὴρ, ἀρότης, ἀροτρεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητὴς, δοξαστὴς, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, καταμόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δοκοῦν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἶμαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος καὶ δένδρον, τό.
Arborescens, arboreus, δενδρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Arboresco, δενδρόομαι.
Arbusta, θάμνοι, δενδρῶνες.
Arca, κιβωτὸς, ἡ, θήκη, ζύγαστρον, κίστη.
Arcanè, ἀποῤῥήτως, ἀῤῥήτως.
Arcanum, ἀπόῤῥητον, μυστήριον.
Arcanus, ἀπόῤῥητος, κρυφιαῖος.
Arceo, ἀμύνω αὐτοῦ, *ab eo*, ἀνείργω, εἴργω τινὰ τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arcesso, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονουργός.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω, στενοχωρέω.
Arctus, στενὸς, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus -ûs, τόξον.
Arcus cœlestis, ἶρις -δος, ἡ.
Ardea, ἐρωδιός.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαὴς, καυστικὸς, περιφλεγής.
Ardentèr, περικαῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρίσσω.
Ardere, *vehementèr amare*, εὐμενῶς διατιθέναι πρός τινα.
Ardesco, φλέγομαι, ἐνάπτομαι.
Ardor -oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀνωφερὴς, ὑψηλὸς -οῦ, ὁ.
Area, ἀλωὰ, ἅλως, πέδον.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenosus, ἀμαθόεις.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.

Areo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Aresco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυρεύειν.
Argentarius -ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod est ex argento, ἀργυροειδὴς, ἀργύρεος.
Argenti spuma, λιθάργυρος.
Argentifodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλος -ȣ, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμὸς, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίςις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινά.
Argutator, σοφιςικὸς, σοφιςής.
Argutiæ, ςωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, subtilis, ὀξὺς, ἀγωνιςικὸς, λεπτολογιςὴς, κομψός.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὔανσις.
Aridus, ξηρὸς, αὐαλέος, σκελλός.
Aries, κριὸς, κτίλος.
Arista, ἀθὴρ, ἀνθέριξ.
Arma, ὅπλα, τὰ, ἔντεα, σκεύη, τά.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρακομίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄβαξ.
Armatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλιςής.
Armentarius, ἀγελάρχης, βȣκόλος, βȣφορβός.
Armentosus, ἀγελώδης.
Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis instruo, ὁπλίζω.
Armis spolio, ἐναρίζω τινὰ, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armus, *humerus*, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha *vel* Arrhabo, ἀῤῥαβὼν, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵςημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ἐπαίρω.

Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, κατατρώγω.
Arrogans, ἀλαζὼν, ἀπονενοημένος.
Arrogantèr, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνοια.
Arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμήν· ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Arsenicum, ἀῤῥενικὸν, ἀρσενικόν.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιȣργὸς, μηχανȣργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificiosè, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artificiosus, ἔντεχνος, δαιδάλεος, πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, εὐτεχνία.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λῖπος, τὸ, πιμελὴ, κνίσσα.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruspex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruspina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρȣρα, ἀρȣ́ριον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.
As, assis, μνᾶ, ἀσσάριον -ȣ, τό.
Ascendere ad honores, καтασχεῖν ἀρχάς.
Ascendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Ascendo -is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
Ascensor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνήλυσις, ἄνοδος, ἐπίβασις.
Ascia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Ascio, *id est*, asciâ cædo, πελεκίζω.
Ascisco, ἐπάγομαί τινί τι, εἰσποιέω παῖδα.
Ascititius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Ascribere, *imputare*, προςίθεσθαι.
Ascribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινί.
Ascribo, προσγράφω, ἐγκατατάττω.
Ascriptor, προσγραφεύς.
A Secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.
Aselli agitator, ὀνηλάτης.
Asellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Asina, ὄνος, ἡ.
Asininus, ὄνειος, ὀνικὸς, ὀνώδης.

Asinus, ὄνος, βȣ́παλος, βρωμήεις.
Asparagus, ἀσπάραγος.
Aspectu horribilis, βλοσυρωπὸς, ὁ, βλοσυρῶπις -ιδος, ἡ.
Aspectu mansuetus, τὸ βλέμμα ἵμερος.
Aspectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Asper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρός.
Asperè, τραχέως, χαλεπῶς.
Aspergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διυγραίνω, αἰονάω -ῶ.
Aspergo -inis, ῥαντισμός.
Asperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aspernatio, καταφρόνησις.
Aspernor, καταφρονέω τῶν νομίμων, *jura*, ἀμελέω τῶν φίλων, ὀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aspicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινὰ, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, εἰσοράω, δέρκω.
Aspirare, *favere*, ἐπȣριάζειν.
Aspiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aspiro, *afflo*, ἐπιπνέω.
Asporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Assatura, carnes assæ, ὄπτημα, ὄπτησις.
Assatus, ὀπτὸς, ὀπταλέος.
Assecla, ἀκόλȣθος, ἀμορβός.
Assectatio, παρακολȣ́θησις.
Assectator, ἀκόλȣθος, ἀκολȣθητικός.
Assector, παρακολȣθέω τινὶ, περιέπω.
Assensus *et* Assensio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Assentatio, κολακεία, θωπεία.
Assentator, κόλαξ.
Assentatoriè, κολακευτικῶς.
Assentio *et* Assentior, συνευδοκέω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ὑπογράφω.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχέω.
Asserere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Asseres, σανίδες.
Assero, *affirmo*, διαβεβαιȣ̃μαι, συμβιβάζω.
Assertio, διαβεβαίωσις.
Assertor, βεβαιωτὴς, ἐκδικητής.
Asservo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Assessor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Asseverantèr *et* Asseveratè, βεβαίως.
Asseveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
Assevero, διαβεβαιȣ̃μαί τι, διϊσχυρίζομαι.
Assideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
Assido, καθίζομαι.
Assiduè *vel* Assiduò, ἐνδελε-

χῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Assiduitas, τὸ συνεχὲς, ἐνδελέχεια.
Assiduus, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Assiduus sum, προσλιπαρέω τινὶ, προσμένω τινὶ, διατελέω, ἐπιμελέω, ἐπιμελῦμαι.
Assimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Assimilitèr, ὁμοίως, κατὰ ταῦτα.
Assimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Assimilo, fingo aliquid esse, quod revera non est, ὑποκρίνομαί τινα.
Assisto, παρίστημί τινι, παραμένω.
Asso, *torreo*, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Associo, συνάπτω τινί τινα.
Assolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Assuefacio, ἐθίζω τινὰ πρός τι· συνεθίζομαι.
Assuesco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Assuetus, σύντροφος, συνήθης.
Assumo, προσλαμβάνω τινά.
Assumptio, πρόσληψις.
Assuo, προσράπτω.
Assurgo, ἐπανίσαμαί τινι.
Ast, αὐτάρ.
Astipulatio, συγκατάθεσις.
Astipulor, προσίθεμαι τῇ γνώμῃ.
Asto, παρίστημί τινι.
Astra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Astragalus, ἀστράγαλος.
Astrictè, στενῶς, προσεσαλμένως.
Astrictio, στύψις.
Astringo, προστέλλω, ἐπισφίγγω.
Astrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Astrum, ἄστρον.
Astruo, προσκατασκευάζω.
Astu, *pro* Astutè, πανούργως.
Astus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Astutè, πανούργως, κερδαλέως.
Astutia, πανουργία, δεινότης.
Astutus, πανοῦργος, γλαφυρὸς, ἀλωπός.
Asylum, ἄσυλον.
At, ἀλλὰ, ἀλλὰ μήν.
At at, ἤ, ἤ· αἴ, αἴ.
At certè, ἀλλὰ, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
At enim, ἀλλὰ γάρ.
At verò, ἀλλά τι.
Atavus, δίσπαππος.
Ater, μέλας, μελαγχρὼς, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητὴς -οῦ· ἐπασκητής.
Atque, ϗ, τὲ, μὲν, δέ.
Atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
Atqui, ποτερὸν ἄρα, ἀλλά τοι, γέτοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum sutorium, χάλκανθον.
Atriensis, αὔλειος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Atrocitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, χαλεπὸς, ἀπηνὴς, δεινὸν ἀδίκημα, *atrox scelus*, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὡς, καὶ μήν.
Attemperate, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere animum, *mentem*, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attentè, φιληκόως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχὴ, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτισμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προστρίβω τινί τι, παρατρίβω, *cum dat. et accus.* σμύχω.
Attestor, μαρτύρομαι.
Attexo, προστίθημί τινί τι.
Attinere, *pertinere*, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.
Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινὰ, *aliquem*: ἀτύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.
Attonitus sum, δεδίττομαι *et* δεδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, *aspectu*.
Attonsus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ἑλκυσμὸς, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι, τὰ ὅπλα, *arma*: ψηλαφάω.
Attribuo, προσνέμω τινί τι, ἀποδίδωμί τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις, ἀπονομή.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, παρατριβὴς, ἀνάτριπτος, παρατεθριμμένος.
Avarè, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτὴς, ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, αὐτουργὸς, αἴτιος τούτου.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem suasoremque se præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τό· σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατευημερῶ.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηράομαι, *acc.* ἰξεύω, ὀρνιθοθηράω.
Audacia, θράσος, τὸ, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audaciâ et impudentiâ fretus, τόλμῃ καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
Audacitèr *vel* Audactèr, θρασέως.
Audactèr loquor, παῤῥησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητὴς, θρασὺς, ἄθαμβος.
Audax sum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, *cum acc.*
Audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
Audio, ἀκούω, διακούω τι *et* τινὸς, πεύθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Audire, *præcipienti parere*, ὑπακούειν τινός.
Audire benè, *id est*, laudari, εὖ ἢ καλῶς ἀκούειν· κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malè audire.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκουστής.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξύκοος.
Auditus -ûs, ἀκοὴ, ἀκρόασις.
Auditûs gravitas, δυσηκοΐα.
Auditus, *part.* ἀκουσθεὶς, διαπυστός.
Ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω.
Avena, βρόμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, *id est*, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
Aversandus, ἀποτροπιαστέος.
Aversatio, ἀποτροπίασις.
Aversè, κατεστραμμένως.
Aversio, ἀποτροπή.

Aversor, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρέπομαι.
Aversus, ἀποστραφεὶς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι Θεός.
Avertere oculos aliquò, ἀποβλέπειν ποι.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σȣ τȣ̃το.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω -ήσω, et αὐξάνω, ἐπιτείνω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀδρέω.
Augesco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum *vel* Augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνισκόπος, οἰωνόμαντις, ὀρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπικὴ, οἰωνομαντική.
Augurium, οἰωνὸς, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, *et* -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διαστοχάζομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror benè, φημὴν ἀγαθὴν ποιȣ̃μαι.
Augustè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Augustus -a -um, σεβάσμιος, σεμνὸς, σεβαστός.
Augustus, mensis, αὔγȣστος.
Avia, μάμμα.
Aviarium, ὀρνιθὼν, ὀρνιθοκομεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπαις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐκθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικὸς -ȣ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδὴς, ὁ ϗ ἡ.
Avis, ὄρνις -ιθος, ἡ· νεοσσὸς, οἰωνός.
Avitus -a -um, προγονικὸς, παππῷος.
Avius, *sine via*, ἄβατος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασίλειον.
Aulæa -orum, αὐλαῖα, περιπετάσματα.
Auletes, *tibicen*, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποτροπὴ, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινὰ, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὖρα, πνοὴ, ἀτμίς.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, *piscis*, χρύσοφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτὸς, διάχρυσος, χρυσοφαὴς, χρυσοβαφής.
Aureus, χρύσειος, ἐπίχρυσος· χρύσεος -ȣς.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιὸς, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχία.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιὸς, ἁρματοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἴκτερος.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, ȣ̃ς, ὠτὸς, τὸ· ȣ̃ας.
in utramvis Aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀνατείνειν τȣ̃ ὠτός.
Aures obtundere, ἐπιθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ὠτοκοπεῖν.
Auriscalpium, ὠτογλυφὶς, ἡ.
Auritus, *magnas habens aures*, ὠτόεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auri captus, χρυσεραστὴς, χρυσομανής.
Auro micans *vel* coruscans, χρυσαυγής.
Aurora, ἕως, ἠώς.
sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω, εἰς ἕω.
Aurum, χρυσὸς -ȣ, ὁ· χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, εὐπείθεια.
Auscultator, ἀκροατὴς, ἀκȣστής.
Auscultare, *obedire*, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινί.
Ausculto, *audio*, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὠτακȣστέω, προσίσχω, προσέχω.
Ausim, τολμῴην.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auspicatò, εἰς καλὸν, αἰσίως.
Auspicium, οἰωνισμὸς, οἰωνοσκοπία.
Auspicor, οἰωνοσκοπέω.
Auspicor, *negotium aliquod aggredior*, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐνίσταμαι.
Auster, νότος.
Austeritas, στρυφνότης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρὸς, σκληρός.
Australis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἢ, εἴτε.
Autem, *pro* sed, δὲ, δαὶ, δέπȣ, δέτοι.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, πατροπάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπάρκειος, ἀλεξητὴρ, βοηθὸς, ἐπίκȣρος.
Auxilior, βοηθέω τινὶ πρὸς τȣ̀ς πολεμίȣς, ἐπικȣρέω τινί.
Auxilio tibi venio, βοηθὴν παρίστημί σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικȣρία, ἀντίληψις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BAccæ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, *insanio*, βακχεύω *et* βακχέω.
Bacchus, βάκχος, ἴακχος, διόνυσος.
Baccillum, βακτρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, ῥομφάζω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγὸς, νωτοφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus -ûs, βληχὴ, βλήχημα.
Balbus, ψελλὸς, τραυλὸς, ἄτυπος, ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λȣτρὸν, πλυνός.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus *vel* Balteum, ζωστὴρ, ζώνη.
Baptismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γένειον.
Barbâ tenus philosophus, ἀπ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαριστί.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.

Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειάτης.
Barbitus, βάρβιτος.
Bardus, stupidus, βλὰξ, μογιλάλος.
Barritus, ἐλέφαντος βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.
Basiator, φιλητής.
Basilica, βασιλικὴ, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basio, *osculor*, φιλέω τινά.
Basis, βάσις, βάθρος, ἕδρα.
Basium, *osculum*, φίλημα.
Batillum, πύραυνον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινὰ τῆς ἱστορίας, *subintellige* ἕνεκα, historiæ caussa.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, ἀταλαίπωρος, εὐτυχὴς, ὄλβιος.
Beatus valdè, πανόλβιος.
Bellaria, τρωγάλια, ἐπιφορήματα, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστὴς, ἀρήϊφιλος, αἴθων.
Bellè, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.
Belli expers *vel* imperitus, ἀπειροπόλεμος, ὁ ἀπόλεμος.
Bellicosus, *fortis*, πολεμικός.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.
Belligero, *bellum gero*, πολεμῶ σοι *et* πρός σε, πολεμοποιέω.
Bello captus, δορύκτητος.
Bellua, θὴρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indicere, πόλεμον εἴπειν εἴς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιέω.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus -a -um, κομψὸς, ή, όν.
Benè, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Benè audire, εὖ ἀκούειν.
Benedico, εὐλογέω, εὐφημέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθοεργὸς, εὐποιός.

Benevolè, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρώπευμα.
Benignus, χρηστὸς, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Bestia, θηρίον, θὴρ, ζῶον ἄλογον.
Bestialis, θηριώδης.
Bestiola, ζωΐδιον.
Beta, τεῦτλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, *bibosus*, πολυπότης, ποτικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, *accus. sed Atticè gen.*
aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέραος *et* δικέρως.
Bidens, δίοδους.
Biduum, δύο ἡμέραι, δυήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετὶς, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἄνδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, διφυὴς, διαχιδής.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
Biforis, δίθυρος.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρὶς, δίφρος.
Bijugis, *et* Bijugus, δίζυγος -ου.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινὰ, χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Biliosus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελὴς, δίκωλος.
Bimestris, δίμηνος.
Bimulus, Bimus, διετὴς, δίενος.
Bini, διττὸς, σύνδυο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartito, διχῇ, δίχα.
Bipartitus, διχασθεὶς, διμερής.
Bipedalis, διποδιαῖος, διπόδης.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.
Bipes, δίπους.
Biremis, διήρης.

Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Bisulcus, δίχηλος, διαχιδής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτειος.
Bivium, ἄμφοδος, δίοδος.
Blæsus, βλαισὸς, τραυλός.
Blandè, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσήνεια, ἀρέσκευμα.
Blandior, σαίνω σε, *tibi*, κορίζομαί τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἱμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.
Blandus, χρηστολόγος, ἄρεσκος, εὐπροσήγορος, αἱμύλος, ἤπιος, μείλιχος, ἐπαγωγός.
Blasphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογέω.
Blatero -onis, φλύαρος, ἀδολεσχής.
Blatta, σίλφη.
Boarium forum, βουπώλιον.
Boarius, βοϊκὸς, βόειος.
Boatus, βοὴ, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ἡ· ἄκολος, βλωμός.
Bombilatio, *sonus apum*, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, *id est*, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.
Bonâ fide, ἐσπουδασμένως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίστιν.
Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, εἰ παρέης.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni consulo, στέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
quod Bonum faustumque sit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii *seu* naturæ, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλός.
Bonus et probus vir, καλοκἀγαθός.
Boo -as -are, *mugio*, μυκάομαι, βοάω.
Borealis, βορειαῖος, βόρειος.
Boreas, *aquilo*, βορέας, βορρᾶς.
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.

Boves pascere, βϰολεῖν, βϰτροφεῖν.
Bovillus *et* Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βϰφόρϐια.
Boum cædes, βοοκτασία, βουσφαγία.
Boum custos, βϰκόλος, βϰπόλος, βϰφορϐός.
Brabium, *certaminis præmium*, βραϐεῖον.
Bracca, femorale, ἀναξυρὶς, -ίδος, ἡ, διαζώσματα.
Brachiale, περιϐραχιόνιον, χλιδὼν, χλιδόνη.
Brachium, βραχίων -ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιςής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχια.
Brassica, κράμϐη, κοράμϐη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, *compendium*, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχὺς, ἀπότομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύϐιος, ὀλιγόϐιος, μικρόϐιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Brevitèr, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινὴ τροπὴ, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, stupidus, ἀναίσθητος, προϐατώδης, ἄλογος.
Bubalus, βϰϐαλος.
Bubile, βοαύλιον, βϰςάσιον.
Bubo, βύας -ϰ, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βϰκόλος, βοηλάτης, βϰποίμην.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, βϰδέψιον.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, ςόμα.
quod in Buccam venerit, ὅ,τι ἂν ἐπὶ τὸ ςόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γνάθϰς φυσᾶν.
Buccea -æ, ψωμὸς, ἔγκαφος.
Buccella, ςόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κήρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, μύοξος, ϰ, ὁ· φύσαλος.
Buglossus, βϰγλωσσος *et* βϰγλωσσον.
Bulbaceus, βολϐώδης.
Bulbosus, βολϐώδης.
Bulbus, βολϐός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀποφυσία.
Bulla, insigne, ἡ κάλυξ.
Bullatus, *tumidus*, πομφολυγώδης.
Bullatus, *bullâ ornatus*, ὁ κάλυξι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, *bullas emitto*, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura *sive* Buris, ἐχέτλη.
Bustuarius, ἐπιτύμϐιος.
Bustum, τύμϐος, πυρά.
Bustum violare, τυμϐωρυχεῖν.
Butyrum, βϰτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum *vel* Buxus, πύξος, ἡ.
Byssus, βύσσος -ϰ, ἡ.

C.

CAballinus, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κάκαϐος, λέϐης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεσείω.
Cachinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄθρϰν ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμὸς, κιχλισμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀφοδεύω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφὴ, ἄκρον, αἶπος.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, *vel* νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, *ob finem*, τοῖς τινων νεκροῖς, *ob cædes aliquorum*, ἀθύμως διάγειν.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, εὐκατάπτωτος.
Cado, ἀμύω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κήρυξ, εἰρηνοποίος.
Caduceus, τοκὰς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκίνητος, ἐρείψιμος, φθαρτός.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀϐλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφώτισος.
Cæcutio, ἀμϐλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, κτόνος, φόνος, σφαγὴ, ἀναίρεσις.
Cædo, *percutio*, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua sylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κέριμος.
Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτὴς, γλυπτήρ.
Cælatura, γλυφὴ, ἀναγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἄζυγής.
Cælestis, ϰράνιος, ἐπϰράνιος, ὀλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, ϰρανίων.
Cælitus, ϰρανόθεν.
Cælo, *sculpo*, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, ϰρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, ϰρανὸς, ὁ· πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικϰργός.
Cæmentum, χάλιξ -κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæsaries, *coma*, κόμη, χαῖτα, βόςρυξ -χος, κϰρά.
Cæsim, τμήδην.
Cæsius, γλαυκός.
Cæspes, βῶλος, βῶλαξ.
Cæspito, παράφορον βαδίζω.
Cæsura, τομὴ, τμῆμα.
Cæsus, κεκομμένος, τμηθείς.
Cætera, ϗ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamister *vel* Calamistrum, καλαμὶς -ίδος, ἡ· κάλλυντρον.
Calamistratus, βοςρυχισθείς.
Calamistro, βοςρυχίζω.
Calamitas, *miseria*, συμφορὰ, ἀποτυχία, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυςυχεῖν ἔν τινι, *vel* περί τι.
Calamitosè, δυςυχῶς.
Calamitosus, ὀϊζυρὸς, δυςυχὴς, δύςηνος, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρὶς, κάνης.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo subdere, κεντρίζειν ἵππον.
Calceamentum, ὑπόδημα.
Calceatus, ὑποδεόμενος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.

Calcitro -as, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro -onis, λακτιστὴς, πτερνιστής.
Calco, πατέω, στίβω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψηφὶς, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νεομηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερις, ἐπιμήνιος.
Calens, θερόμενος.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκελεά, κρηπίς.
Caligatus, κρηπιδέμενος.
Caliginosus, γνωφώδης, ζοφώδης.
Caligo -inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, *cæcutio*, ἀμβλυώττω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλόω.
Calleo, *perfectè scio*, ἐπίσαμαι τὴν τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
Callidè, πανέργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανεργία, σόφισμα, δεινότης.
Callidus, πανεργος, δολόφρων, δεινός.
Callis -is, τρίβος, πάτος.
Callosus, τυλώδης, ὁ ᾗ ἡ.
Callum obducere, σκληρόειν, τυλεν.
Callum *et* Callus, τύλος.
Calo -onis, καλοπόδιον, σκευοφόρος.
Calones, καλοπόδια.
Calor *et* Caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κράνιον.
Calvaster, ἀναφαλαντίας.
Calveo, φαλακρόομαι.
Calvesco, φαλακρεμαι.
Calvitium, *vel* Calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινὰ, συκοφαντέω τινά τινος.
Calumniosus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, *extrema pars pedis*, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, f. g. CHALK, κονία, γύψος.

Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαρινός.
Cameratus, καμαρωτός.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, κάμινος, ὁ ᾗ ἡ.
Cammarus, ἀσακός.
Camœna, μσα.
Campana, κώδων.
Campestris, πεδινός.
Campus, πεδίον.
per Campum, κάππεδίον.
Camurus, *inflexus et curvus*, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Canalitius, σωληνιαῖος.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδόν.
Cancellatus, κεκιγκλισμένος, κιγκλιδωτὸς, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer -cri, καρκῖνος.
Cancer, *morbus*, καρκῖνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, *ignitum reddo*, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δαδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κηροπήγιον.
ferrum Candens, σίδηρος πυρέμενος.
Candeo, *candidus sum*, λευκαίνομαι, λευκός εἰμι.
Candesco, λευκόομαι.
Candidatus, *albâ veste indutus*, λευκανθείς.
Candidè, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκὸς, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρησὸς, καθαρὸς, ἐπιεικής.
Candor -oris, *albedo*, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo *et* Canesco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικὸς, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, gen. σκυλάκιον.
Canistrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.

Canna, *Rohr*, κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, κανναβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ἀοιδὸς, ψαλτής.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπασθείς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, Cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λευκὸς, λευκανθής.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαρος, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, *delectare*, τέρπειν τινά.
Capere, *eligere*, αἱρέω τὰ ὅπλα, *arma*.
Capere, *tenere*, αἱρεῖν τὴν πόλιν, *urbem*.
Capero, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συςέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐπιχειρέω.
Capessere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capessere rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.
Capillosus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, *comprehendo*, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, *decipio*, πλανάω.
Capistro, φιμόω, κημόω.
Capistrum, κεφαλοδέσμιον, κημὸς, φιμός.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτικὴ, θανατώδης.

Capite plectere, θανάτῳ ζημιȣ̃ν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arcessere, θανάτȣ τινὶ τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτȣ δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυὼν ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκὰς, αἰγάγριος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγειος, αἴγεος.
Capsa, κάψα, κιβωτὸς, θύλαξ.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, *venatio*, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτής.
Captio, *deceptio*, δόλος, ἀπάτη.
Captiosè, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλὸς, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλȣ̀ς ἔρωτι, *amore*, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἰλημμένος.
Captus, *comprehensio*, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis senex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, *manubrium gladii*, λαβὴ, κώπη.
Capus -i, *vel* Capo -nis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, *origo*, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτειν κρᾶτα.
Carbasea vela, λίνεα καλύμματα.
Carbaseus *vel* Carbasinus, λίνεος.
Carbasus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεὺς, έος, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω, ἢ ἀπάγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
à Calce ad Carceres revocari, ἐκ τȣ̃ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβῖδα μετακαλεῖσθαι.
à Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τȣ̃ καμπτῆρος.
Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νύσσης, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξεῖναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρὸς, στροφεὺς, στρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, *gen.* ὑστερέω, δέομαι.
Carere sensu, ἀναισθητεῖν.
Carex, *quibusdam* τὸ ξιφίον, *aliis* τὸ ἄκορον, *vel* ἡ κύπειρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, εὐρὼς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στεῖρα, ἐντερόνεια· κύτος, τό.
Carino, κυτόω.
Cariosus, εὐρώδης, σαπρὸς, εὐρώεις.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas summa, σπανοσιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, κτενισμὸς, διάξανσις.
Carmino, κτενίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεȣργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεȣργέω, ἀναιρέω.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σάρξ, ἡ· κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξȣργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, *decerpo*, δρέπομαι.
Carpo, *reprehendo*, κακίζω σε τῆς ἀπιστίας, *ob infidelitatem*, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροθιγῶς.
Carptor, *reprehensor*, διασύρτης.
Carptus, δρεφθείς.
Carpus, καρπός.
Carruca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁμαξηλάτης.
Carrus *vel* Carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρότυπος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλὴς, πολύτιμος, ἔντιμος.
Casa, στέγη, ἔπαυλις, καλύβη.
Caseus, τυρὸς, τροφαλίς.
Cassis, *rete venatorium*, δίκτυον, ἄρκυς.
Cassis, *galea*, κόρυς.
Cassita, κορύδαλος.
Cassus, *inanis*, φρȣ̃δος, μάταιος.
Incassum, εἰς κενόν.
Castanea, κάστανα.
Castè, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Castellum, φρȣ́ριον, κώμη, ἔρυμα, προβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Castigare, *punire*, κολάζειν τινὰ, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.
Castigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιστής.
Castigo, παιδεύω τινὰ, ἐπιπλήττω τινὶ *et* τινὰ, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Castor, κάστωρ.
Castoreus, καστόρειος.
Castra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Castra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρέω τὴν στρατίαν.
Castra pono, στρατοπεδεύω.
Castrametator, στρατοπεδεύων, στρατιωτικός.
Castratio, εὐνȣχισμὸς, ὀρχοτομία.
Castratus, εὐνȣ̃χος, ὁ· ὀρχοτομηθεὶς, ἐκτομίας.
Castrensis, τὸ τȣ̃ στρατοπέδȣ.
Castro, *excido*, ἐκτέμνειν τινὰ, εὐνȣχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
Castrorum metatio, κατασκευή.
Castrum, *locus muris munitus*, ἔρυμα, φρȣ́ριον.
Castus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Casula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πεσȣ́μενος.
Casus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
si Casus inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης -ȣ, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta *vel* Cataractes, καταράκτης.
Catarrhus, κατάῤῥοος -ȣς.
Catechesis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἀλυσιδωτός.
Catenis constrictus, ἀλυσίδιτος.
Cateno, δεσμόω, δεσμεύω.
Catenula, ἀλυσίδιον.

Caterva, στῖφος, σπεῖρα, ἴλη, ὄχλαμός.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus *vel* Catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus -a -um, *sagax*, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, *felis*, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, σήνουρος *seu* σαίνουρος.
Caudex, στέλεχον, στέλεχος, τὸ· κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττου *vel* τήρου μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κύρτη, κυρτὶς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum est, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, *accus.* φυλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernosus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχή.
Cavilla -æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοκέρτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινὰ εἴς τι, *propter aliquid*, ἐπικερτομέω, θώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, οῦ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona, *mulier*, καπηλίς.
Caupona, *taberna*, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δι' ἥν.
Caussa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Caussa indicta damnare, ἀκρίτους ϗ ἀμοίρους λόγων καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικός.
Caussidici, οἱ κατ' ἀγοράν.
Caussidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes -is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥωγάς.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.
Cautus, εὐλαβὴς, προφυλακτικὸς, ἔννοος, συνετός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑποχωρέων.
Cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
Cedo, cessi, παραχωρέω τινὶ τοῦ βήματος, *è suggestu*, εἴκω τινὶ, ὑποχωρέω τινὶ ὁδῶν, *de via*, ἀναχάζω.
Cedò, *id est*, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφιαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, *prædicare*, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζειν τινά.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινά.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμὸς, διαβόησις.
Celebratum, vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, εὐφημισθεὶς, διαβόητος, ἔνδοξος, περίπυστος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκλεής.
Celebritas, *frequentia hominum*, πολυπλήθεια, πανήγυρις.
Celebritas, *famæ claritas*, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, *frequento*, φοιτάω πρός σε.
Celer, ταχὺς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeritèr, ταχέως, κατὰ σπουδήν.
Celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrimè, τάχιστα.
quam Celerrimè, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμεῖον.
Cella vinaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, *abscondo*, ἀποκρύπτομαι, *et* ἀποκρύπτω τινὰ, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, *excellentia*, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, *puto*, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Censere, *sententiam dicere*, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
Censere, *facultates æstimare*, τιμᾶν τινι τοῦ, *tanti*.
inter viros Censeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητής.
Censorius, τιμητικός.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, *part.* τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατονταπλασίων.
Centuria, ἑκατοντάς.
Centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος *vel* -χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρὸς, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Cerastes, κεράστης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασὸς, ὁ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτρειος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλὶς -ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὴ, θεσμὸς ἱερός.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus -a -um, κήρινος.
Cereus -i, κηρὸς, κηρίον.
Ceritus, δημητρόληπτος, μανιώδης.
Cernere, *dimicare*, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι *vel* εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφὼς, πρηνής.
Cero -as, κηρόω, κατακηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγὼν -ῶνος, ἆθλος, ἅμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.

Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ἐμπεδῶς, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, *adversus hostes.*
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβής, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cervisia, ζῦθος.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθιοῦν.
Cerussatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, cespito; vide suprà Cæspes, cæspito.
Cessans, παυόμενος, ἀργός.
Cessatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥαθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥᾳδιουργέω, ἀργέω.
Cestus, κεστός.
Cetarius -ria -rium, κητώδης, κητῷος.
Cetarius -i, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεια, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἱονεὶ, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, προσφιλὴς, ποθεινός.
Chasma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀνταποχή.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
Chlamydula, χλαμύδιον.

Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολεριᾶν.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorimagister, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Chorus, χορός.
Christiana professio, χριστιανισμὸς, ὁ.
Christianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικὰ, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chrysendeta, χρυσένδετα, ἐκπώματα.
Chrysocolla, χρυσόκολλα.
Chrysolithus, χρυσόλιθος.
Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐπισιτία.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, ἀσιτία, σπανοσιτία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρώξιμος.
Cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
Cibo, σιτίζω τινά.
Cibum fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφὴ, σιτίον, ἔδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricosus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλὴ, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπίς.
Ciconia, πελαργος.
Cicur, τιθασσὸς, ἥμερος, πρᾷος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, *item*, Cio, ἐξορμάω τινὰ, κινέω πάντα λίθον, *omnem lapidem.*
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τριχήνιον, διφθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχισθεὶς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, στρόφοι, βόστρυχοι.

Cinctus -ûs, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus -a um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Cingere, *circumsepire*, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος, *urbem muro.*
Cingo, *coërceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula -æ, *quâ cinguntur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Cinifio, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ἢ ἐπὶ τοῖς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον -ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγία.
Cio. *Vide* Cieo.
Cippus, ποδοκάκη, στήλη.
Circa, ἐπὶ *cum genit.* κατὰ *cum accusat.* περὶ μέσην ἡμέραν, *circa meridiem.*
Circensis, κύκλιος.
Circenses ludi, ἡ ἱπποδαμία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδρομὴ, γύρωσις, περιστροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *idem quod circa*, περὶ, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτὴς, ὁ ἔφοδος.
Circuitus -a, um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus, *nom.* περίοδος, περιβολή.
Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περὶ *accusat.* ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω ἢ περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumcisio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακυκλέω.
Circumcolo, περιοικέω.

Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, *urbi murum*, κυκλόω, περιέχω.
Circumducere, *decipere*, παρακρέεσθαί τινα, *aliquem*, ἐξαπατᾶν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περισπάω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, περίκλασις, περιφορὰ, περίγναμψις.
Circumfluo, εὐπορέω τινὸς, περιῤῥέω τι.
Circumfluus, περίῤῥοος, περιῤῥέων.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης -ου, ὁ· ἀγοραῖος, ἀλήμων.
Circumforo, περιτιτραίνω.
Circumfossura, περισκαφὴ, περιόρυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιῤῥαίνω.
Circumfusus, περιῤῥανθεὶς, περίῤῥοος, περιϊστάμενος, περικείμενος.
Circumgelatus, περιπαγείς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgesto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορηθείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθείς.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
Circumobruo, περιχωννύω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημί τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumscribo, *definio, determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφὴ, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, *obsideo*, περικάθημαι.
Circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumseptus, περιφραχθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περιέδρευσις, περικάθησις.
Circumsessus, περικαθεζόμενος.
Circumsideo, περικαθέζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθέζομαι.
Circumsigno, περισημειόω, περισφραγίζω.
Circumsisto, περιΐστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumspectè, περισκεμμένως, πεφυλαγμένως, εὐλαβῶς.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, κατασκοπεῦμαι.
Circumspectus, *qui prudens est*, πεφυλαγμένος, περιεσκεμμένος, συνετός.
Circumspergo, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιοράω.
Circumstantia, περίστασις.
Circumsto, περιΐστημι.
Circumstrepo, περικτυπέω, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιῤῥάπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρομέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περιταφρευθεὶς, περιβεβλημένος, περιφραχθείς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθείς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περιΐστημι.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumversor, περιειλέομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιειλέω, περιδινέω.
Circumvestio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιΐπταμαι.
Circumvolo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυλίζω, ἐγκυκλόω, περιειλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βεβοστρυχωμένος.
Cirrus, βόστρυχος, κίκιννος, στρόφος.
Cis, Citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
Cista, κίστη, κιβωτός.
Cistella, κιστίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παριστάναι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Citharâ cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριστής.
Citharistria, κιθαρίστρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito -as, ἐφορμάω.
Citrà, ἐντὸς τοῦ Ῥήνου, *Rhenum* ἄνευ.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultrò Citróque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθεὶς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικὸς, ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ· πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν, κρύφα τινός.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοή.
Clamosus, κραυγαστικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτὸς, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandestinus, κρυφαῖος, λαθραῖος.

Clango, *tubâ cano*, κλάζω, κλάγγω.
Clangor, κλαγγή.
Clarè, ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Claritas visûs, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Clarum, πρόδηλον.
Clarus, *perspicuus*, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ἀγλαὸς, φανερός.
Clarus, *insignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχέων.
Classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλείθρῳ κεκλεισμένος.
Clathro -as, κλείθρῳ ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορδύλη, ῥόπαλον, τὸ, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κυλλὸς, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clavis affigo, καθηλόω τινά.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ πέρας -ατος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάτταλος.
Clemens, πρᾶος, ἐπιεικὴς, ἤπιος.
Clementèr, πρᾶως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πραότης, ἐπιείκεια.
Clepo, *furor*, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, νωτοφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινά.
Clivosus, βουνώδης.
Clivus, γεώλοφον, βουνός.
Cloaca, ἀφεδρὼν -ῶνος· ἀμάρα, βόρβορος.
Clunes, πυγὴ, γλουτός.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyster, κλυστήρ.
Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, συσσωρευθείς.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτὸ, *in unum* : συγκομίζω, συσσωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, ἡ συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθείς.
Coactus necessitate, βιασθείς.
Coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, *act.*
Coætaneus, ἡλικιώτης, -ου, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ, σύστημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πητύα.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνίστημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριστάναι, στενόειν, στενοχωρεῖν.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, συστολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinatus, κοκκοβαφής.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ἡ, κοχλίας.
Cochleare, δοΐδυξ, κοχλιάριον.
Coctilis, ἑφθός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθεὶς, ὠπτημένος.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, τό· *sed pro* libro, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνέομαι -οῦμαι, συμπρίαμαι.
Coëmptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύοψον ϗ ποικίλον, πολυτελές.
Cœna, δεῖπνον, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνοτήριον, ἀνώγεων, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœno, δειπνέω παρά τινι, *apud aliquem*, συνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum*, πηλὸς, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, σύνειμι, συνήκω.
Coire, *concumbere*, μίσγεσθαι γυναικί· συγκαθεύδειν.
Coitus, *concubitus*, μίξις, ἀνάμιξις, συνουσία -ας, ἡ.
Cœptum, *institutum*, καταρχθὲν, τό· ἀρχὴ, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, καθείργω τινὰ, ἀπείργω σέ τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, κάθειρξις.
Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία, πανήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγγαρεύω, ἐπείγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τό· ἐπίνοια.
Cogitatò, *consultò*, ἐκ προνοίας.
Cogito, *meditor*, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τούτων, διανοέω τι· λογίζομαι.
Cognata, σύστοιχα, τά· σύμφυλα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγενὲς, τὸ· συγγένεια.
Cognatus, συγγενὴς, ὁ ϗ ἡ· ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινὰ, ἐπονομάζω.
Cognosco, γινώσκω τινὰ, γνωρίζω τι.
Cogo, *coacervo*, συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω ἐς ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, ἐποικέω, συναυλίζομαί τινι, συνναίω.

Cohærens, ἐχόμενος, συνεςώς.
Cohærentia, συνάφεια, σύςασις.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινὶ, συνάπτομαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινὰ, κατασέλλω, συνέχω.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohonesto, ἐπικοσμέω τινὰ, σεμνολογέω.
Cohorresco, καταφορέομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ἐγκισσάω.
Coitus, συνουσία -ας, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινὰ ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόῤῥης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλὸς, ὁ.
Collabasco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω τινὶ, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγάλακτος, σύντροφος, ὁμογάλακτος.
Collapsus, συμπεπτωκώς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδὴ, συμβολή.
Collatitius, συγκομιςός.
Collatus, συμφορηθείς.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συνεπαίνεσις.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, συνεισφορὰ, ἔρανος, ὁ· συμβολή.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἔκλεκτα.
Collectio, συλλογὴ, σύλλεξις, ἀθροισμός.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγεὶς, συνειλεγμένος.
Collega in consulatu, συνυπατεύων, συνύπατος.
Collegæ, συνεργοὶ, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρούω.
Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεθείς.
Colligo -as, *simul ligo*, συνδέω, καταδέω.
Colligo -is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere *pro* reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινα.
Colligere stipem, ἔρανον αἰτεῖν ϗ συνάγειν.
Collimare, ςοχάζεσθαι σκοπȣ, εὐςοχεῖν.
Collineo -as, εὐςοχέω, καταςοχάζομαι.
Collino, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliquesco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βȣνὸς, κνημὸς, κολωνός.
Collisio, πρόσρηξις, συγκρȣσμός.
Collisus, συγκρȣσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
Collocupleto, καταπλȣτίζω.
Collocutio, συνομιλία, κοινολογία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, ἐς λόγȣς ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo -is, συμπαίζω, προσαθύρω.
Colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχήν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Collusio, κακȣ́ργημα, συμπαιγνία.
Collusor, συμπαικτής.
Collusoriè, συγκακȣργικῶς.
Collustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluvies, χλίδος, ὁ.
Collyrium, κολλύριον.
Colo -as -are, ἠθέω.
Colo -is -ere, *veneror*, σέβομαί τινα, λατρεύω τινὶ, τιμάω, σεβάζω.
Colere *pro* exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere *pro* habitare, οἰκεῖν τι.
Colere *pro* diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χώραν *vel* γῆν.
Colocasia, κολοκασίη.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.
Colonus, ἀγρονόμος, γεωργὸς, ἄποικος.
Color, χρῶμα, χροά.
Coloro, βάπτω, ἐπιχρώζω.
Colossus, κολοσσὸς -ȣ, ὁ.
Colostra, ἡ τροφαλὶς -ίδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἠθμός.
Columbarium, περιςερεὼν, περιςεροτροφεῖον.
Columbarius, περιςεροτρόφος.
Columbus *et* Columba, περιςερά.
Columella, ςηλίδιον.
Columen, ςύλος, ἔρεισμα.
Columna, ςύλος, κίων, ἔρεισμα.
in Columnâ insculpere, ςηλογραφεῖν, ςηλοκοπεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἔθειρα, χαίτη.
Coma adulterina, ἔντριχον, προκόμιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τί τινι, *cum aliquo*.
Combibo -onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυςικός.
Comburo, ἐμπρήθω, ὑποκαίω, τι, φλέγω, συμφλέγω.
Combustio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, ἐμπρησμός.
Comedo, φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἐσθίω.
Comedo -onis, *et* Comestor, καταφάγος, ὁ, βȣφάγος.
Comes, ἀκόλȣθος, συνέμπορος.
Comessabundus, ἐπίκωμος.
Comessatio, κῶμος -ȣ, ὁ· ἀσωτία.
Comessator, κωμαςής.
Comessor, κωμάζω.
Comestura, ἐδωδὴ, βρῶσις.
Comesus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus -i, κωμῳδὸς, κωμικός.
Comicus -a -um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, συςαδόν.
Cominus pugnare, συςάδην ἢ συςαδὸν μάχεσθαι.
Comis, *humanus*, χρηςὸς, φιλοπροσήγορος, εὐμενὴς, μείλιχος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus -ûs, ἀκολȣθία, θεραπεία.
Comitèr, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ· ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis *vel* Comitiarius, ἀρχαιρεσιακός.
Comitor, παρακολȣθέω, *dat.* συνακολȣθέω τινὶ, παραπέμπομαι.

Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινὰ, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφὴ, τὰ σιτία, δίοδος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονευτέος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ἀπόμνησις, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, *dignus qui laudetur*, ἐπαινετός.
Commendare, *id est*, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, *id est*, laudare, ἐπαινέω σε ταῦτα, *propter hæc*.
Commendatio, ἐπαίνεσις, ἡ, ἀποδοχή.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολή.
Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος, συμμελετᾷν.
Commentarium *vel* Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διανόημα.
Commentitius, *fictus*, πλασματώδης.
Commentor -oris, εὑρετής.
Commentum, *res ficta*, σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.
Commeo -as -are, *iter facio*, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium esse, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, *cum aliquo*.
Commereor, μισθοφορέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiscor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commisceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, συγκεράννυμι, συγκεραννύω.
Commiseratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiseresco, οἰκτίζω σε τῦτυ.
Commiseror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commissum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commissura, ἐφαρμογὴ, συνάφεια.
Commissus, περιτετραμμένος, συμβεβλημένος.
Commistio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, *alicujus fidei trado*, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα.
Committere, *peccare*, πλημμελεῖν τι.
Committere, *idem quod* sociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prælium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, *utendum dare*, χρῆσαί τινι ἀργύριον, *pecuniam*.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, εὐκαιρία.
Commodo, *commoditati alicujus inservio*, συνωφελέω τινὰ, συμφέρω τινί.
Commodum, *utile*, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodùm, *opportunè*, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηστός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετέω, παρακαλέω.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομιμνησθείς.
Commonstro, καταδεικνύω.
Commoratio, *habitatio*, συνδιατριβή.
Commoratio, *mora*, ἐγχρόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, *maneo*, χρονίζω, διατρίβω τινὶ, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, *perturbo*, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινί τινος, *et* τινί τι, μεταδίδωμι.
Communio -onis, κοινωνία.
Communio -is -ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περισκεπάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communitèr, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολὴ, ἀλλαγή.
Commuto, *permuto*, ἀλλάττομαί τί τινος, ἐπαμείβομαί τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβέω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγεὶς, εὐπαγείς.
Compago *et* Compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητὸς, συμβλητός.
Comparare, *emere*, πορίζομαί τινί τι.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολὴ, σύγκρισις.
ità Comparatum est, οὕτω πέφυκε.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, *confero*, συμβάλλω τι πρός τι.
Compascuus, σύμβοτος.
Compascuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόκλησις, ἔντευξις.
Compello -as, *alloquor*, κοινολογέομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello -is, συνελαύνω, συνωθέομαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελὴς, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομὴ, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβὴ, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, *compertum habeo*, καταλαμβάνω.
Compertum et exploratum habeo, ἐπίσταμαι τῦτο σαφῶς.
Compertus -a -um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compesco, συστέλλω τινὰ, συνείργω, κατέχω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competentèr, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω, ὁμοδρομέω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, *accus.* περισυλάω τι, περικόπτω.

Compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς, ἐν ταῖς ἀγυιαῖς ἢ ἀμφόδοις.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, *perfectus*, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio, *verborum*, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περισχών.
Complico, συμπλίκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, Compluria, συμπλείονες, συμπλεῖς, συμπλείονα -ω.
Complusculi, ἔνιοι, πολλοί.
Componere, pro *disponere*, συντάττειν.
Componere, *ornare*, εὐθετεῖν.
Componere, *concordare*, συναλλάττειν πρός τινα.
Compono, *conjungo*, συντίθημι λόγον.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compos mentis, νουνέχων, ἔμφρων.
Compositè, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης ποιεῖν τι.
Compositus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμποτὶς, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχὴ, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σου τοῦτο, κατεύχομαι.
Comprehendere, *intelligere*, κατανοεῖν.
Comprehendo, *manu teneo*, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehensibilis, καταληπτός.
Comprehensio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehensus, συνειλημμένος.
Compressio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compressus, συνθλιβόμενος, συνεσταλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
Comprimo, *premo*, συμπιέζω, συστέλλω.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, συνωθεὶς, ἀναγκασθεὶς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus -ûs, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τοῦ βήματος, ὑφίεμαί τινι, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus -ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνοράω.
Concerpo, συσπαράττω, διαῤῥήγνυμι.
Concerptus, κατατετιλμένος, συνδιασπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολεμίζω τινί· συναγωνίζομαί τινι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συγχωρηθείς.
Concessus -ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἀλουργίς.
Conchyliatus, ὄστρειος, ἀλουργίς.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concidere animo *vel* mente, ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
Concido, *cado*, καταπίπτω, συμπίπτω.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνόδιον.
Conciliatio, συναλλαγὴ, προσαγωγή.
Conciliator, προξενητὴς, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συνηλλαγμένος.
Concilio, *benevolum facio*, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλιόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθημοσύνη.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελὴς, κομψὸς, εὔθετος.
Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστὴς, ὁ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionor, *orationem habere*, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.
Concipio, συλλαμβάνω.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἀποτόμως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιστής.
Concitatus, παρορμηθείς.
Concito, παρορμάω τινὰ πρός τι.
Concitus, κινηθεὶς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.
Conclamatum est, πέπρακται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος -ους, όυ -οῦ.
Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινά τινι.

Concorditèr, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, *convenio*, ὁμογνωμονεύω σοι τῦτο, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concorporo, συσσωματοποιέω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνυς, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concratitius, σύνταῤῥος.
Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιςεύω.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, ἐπικτυπέω.
Concresco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγείς.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.
Concubitus, συνυσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζυσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινὶ, παρακοιμάομαι, συνευνάω.
Conculcatio, καταπάτημα.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.
Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παρακοιτεῖν.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Conçupiscibilis, ἐπιθυμητός.
Concupisco, ἐπιθυμέω χρημάτων, *opes*, ὀρέγομαι τῦ εἰδέναι, *scire*, ἐφίεμαι.
Concupitus, ἐπιθυμηθείς.
Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
Concursio, συνδρομή.
Concurso, πανταχῦ περιθέω, συνδρομέω.
Concursus, συνδρομὴ, σύνοδος.
Concussio, τίναγμα, παλμός.
Concussus, συγκεκρυσμένος, διασεισθείς.
Concutio, ἀνασείω, ὠθίζω, συσσείω.
Condecentèr, προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
Condecet, προσήκει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, καταδικος.
Condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινὸς, καταδικάζω τινός.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenso, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condensus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διηγορευμένος.

Condignè, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.
Condimentum, ἄρτυμα -ατος, τό.
Condio -is -ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiscipula, συμμαθητρὶς, συμμαθήτρια.
Condiscipulus, συμμαθητὴς, ὁ.
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάςασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione eâ, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις *vel* ἐπὶ τῦτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, *rei alicujus auctor*, ἀρχηγὸς, κτιςὴς, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυνθεὶς, ἠρτυμένος.
Conditus, κτισθείς.
Condo, *extruo*, κτίζω, δημιυργέω.
Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγέω σοι, λυπῦμαι.
Condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγνώμη.
Condonatus, συνεγνωσμένος.
Condono, δωρέομαι· pro *ignoscere*, συγγινώσκειν τινί τι, καταχαρίζεσθαι.
Conducibilis, λυσιτελὴς, χρήσιμος.
Conducit, *utile est*, συμφέρει.
Conduco, *duco*, συνάγω, *accus.* συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθοδότης, μισθαρνής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμὸς, ὁμιλία.
Confabulor, συνομιλέω τινὶ, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι.
Confarreo, προτελέω, προτελίζω.
Confectio, διάπραξις.
Confector, διαπράκτωρ, συντελεςὴς, δημιυργός.
Confectus, κατειργασμένος.
laboribus Confectus, καμάτοις τετρυχωμένος.
Confercio, συναθροίζω.
Conferendus, *comparandus*, συμβλητός.
Confero, *congero*, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.

Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confessio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confestim, *è vestigio*, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, *perficio*, διαπράττομαι, διαπονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Confidens, θαῤῥαλέος, θάρσυνος.
Confidentèr, θαῤῥαλέως.
Confidentia, θάρσος, τό· εὐτολμία.
Confido, θαῤῥέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαῤῥέω.
Configo, καθηλόω, κατακεντέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, συνόμορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάςασις.
Confirmator, βεβαιωτὴς, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confisco, δημεύω.
Confisus, τεθαῤῥηκὼς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθεὶς, κεκεντημένος.
telis Confixus, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωςεῖν.
Conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρυσις.
Conflictor, συγκρύω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρυσις.
Confligo, *acie decerno*, συμβάλλω, συῤῥάττω τινὶ, συγκρύω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόῤῥοια, σύῤῥοος, ὁμοῤῥοή.
Confluo, συῤῥέω.
Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confossus, διορυγείς.
Confractus, συῤῥαγείς.
Confragosus, κατεῤῥαγὼς, ἀπότομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιβρύχω.

Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγὴ, προσφύγετον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confusè, *perturbato ordine*, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.
Confusio, σύγχυσις, συντάραξις.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευὴ, ἔξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινὶ πρὸς τȣ̃το, διαλύω, ἐξελέγχω.
Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυςαλλȣ̃μαι, συμπήγνυμαι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemisco, συςενάζω, συνάχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congenero, συγγεννάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλληρέων, συμπαίκτωρ, συνόμιλος.
Congestio, συμφόρησις.
Congestus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χόα.
Conglacio, συμπήγνυμαι.
Conglobatim, σφαιρηδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἴς τι, συνελίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulor, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τȣ́τȣ.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθεὶς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruentèr, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
Congruentia, εὐαρμοςία, ἐφαρμογή.
Congruo, *convenio*, συμπίπτω τινὶ, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.
Congrus *vel* Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, *divino*, τεκμαίρομαι, διαςοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, ςοχασμὸς, εἴκασμα, τεκμήριον.
Conjecturâ assequor, εὐςοχάζομαι, *gen.*
Conjecturalis, ςοχαςικός,
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, *conjecturâ assequi*, συμβάλλειν τι, ςοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugium, συζυγία.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjunctè *vel* -im, συνημμένως.
Conjunctio, σύζευξις, σύναξις, συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjungo, ἀλληλȣχω̃, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συςήσαντες.
Conjuratio, σύςασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, συνίςαμαι.
Conjux, *vel* Conjunx, σύζυγος.
Connectio, συμπλοκὴ, συναφή.
Connecto -is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.
Connixus, συντεινάμενος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεῦξαί τινι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquassare, *concutere*, συσσείειν τι.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conquestio, καταμεμψὶς, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris, ἀναπαύομαι.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητηθείς.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συῤῥάπτω, ἐπισάττω.
Conscelerare, μιαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim, ἐπιβαίνειν ἐπὶ, *accus.*
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδὸς, τό· συνείδησις.
Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
Conscio, συναισθάνομαι.
Consciscere sibi mortem, παραλύειν τȣ̃ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conscissus, διεσχισμένος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conscius sum, σύνοιδα, συνίημι.
Conscribere milites, ςρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *vel* συλλέγειν.
Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγραφέντες ςρατιῶται.
Conscriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.
Consecratio, καθιέρωσις, ἐκθείωσις.
Consecratus, καθιερωμένος.
Consecro, καθιερόω τῷ Θεῷ τι, ἱερεύω.
Consector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
Consecutio, συνακολȣ́θησις.
Consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Consensus -ûs-ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Consentaneus, σύμφωνος.
Consentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
Consepio, περιφράττω.
Consequentia, ἐπακολȣ́θησις, συνέπεια.
Consequor, ἀκολȣθέω, *pro* obtineo, τυγχάνω τινὸς, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
Conserere manum, πόλεμον συςήσασθαι.
Consero -ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Consero, *planto*, φυτεύω.
Consertus, ἀπτόμενος, συμπλεκής.
Conserva, συνδȣ́λη.
Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conservator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conservatus, διασεσωσμένος.
Conservo, *custodio*, φυλάττω, σώζω τινὰ, τηρέω, συντηρέω.

Conservus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Consessor, σύνεδρος.
Consessus, συνέδριον, συνίζησις.
Consideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
Consideratè, περιεσκεμμένως.
Consideratio, σκέψις, διανόησις.
Consideratus, περιεσκεμμένος.
Considero, σκέπτομαί τι et περί τινος, κατανοέω τι et περί τινος, ἐνθυμέομαι, περισκέπτομαι.
Consignatus, κατεσφραγισμένος.
Consigno, ἐπισημαίνω.
Consiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Consilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμηχανῶν.
Consilii sum inops, ἀπορέω, διαπορέω.
Consilium, βουλὴ, βουλεία, βούλευμα.
Consilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in Consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Consimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Consisto, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι.
Consitio, φυτεία, φύτευσις.
Consociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Consociatus, συνεζευγμένος.
Consocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναγείρω.
Consolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Consolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
Consolatorius, παραμυθητικός.
Consolido, συμπωρόω, καταβεβαιόω.
Consolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.
Consonans, εὔηχος, σύμφωνος.
Consonantia, συμφωνία.
Consono, *simul sono*, συμφωνέω σοι.
Consonus, σύμφωνος.
Consopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
Consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
Consors, κοινωνὸς, μέτοχος, σύγκληρος.
Consortium, κοινωνία, μετοχή.
in Conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conspectus, συνορασθεὶς, κατοπτευθείς.
Conspectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
Conspergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conspersus, καταπασθείς.
Conspicillum, κάτοπτρον.
Conspicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conspicor, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conspicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανὴς, παράσημος.
Conspiratio, σύστασις.
Conspiratus, συσταθείς.
Conspiro, συμπνέω τινὶ, ὁμονοέω, συνίσταμαί τινι, συμφωνέω τινὶ, ὁμοφρονέω.
Conspuo, καταπτύω, προσπτύω.
Conspurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Constans, εὐσταθὴς, βέβαιος.
Constantèr, εὐσταθῶς, ἐμμενῶς.
Constantia, εὐστάθεια.
Consternari, ταράττεσθαι.
Consternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Consternatus, ἐκπλαγεὶς, ἐξεπτοημένος, τεταραγμένος.
Consterno -as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Consterno -is, καταστρωννύω, καταστρώννυμι.
Constipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Constituo, *decerno*, βουλεύομαι· item *locum et tempus determino*: ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίστημι.
Constitutio, σύστασις, κατάστασις.
Constitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία. mala, καχεξία.
Constitutus, κατασταθεὶς, τακτός.
Constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Consto, συνίσταμαι, ἐπισυνίσταμαι.
Constrictio, πίλωσις, ἡ· σύψις.
Constringo, συστέλλω τι vel τινὰ, συσφίγγω, βρόχῳ περιστρέφω, laqueis, *&c.*
Constructio, σύνταξις, κατασκευή.
Construo, συντάττω, κατασκευάζω.
Constupro, καταμοιχεύω.
Consubstantialis, ὁμοούσιος.
Consuesco, ἐθίζομαί τινος· συνεθίζω.
ex Consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Consuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινί.
Consuetudo, ἔθος, τό· συνήθεια.
Consuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Consuevi, εἴωθα.
Consul, ὁ ὕπατος.
Consularis, ὑπατικός.
Consulatus, ἡ ὑπατεία.
Consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
Consulo, συμβουλεύω.
Consultatio, συμβούλευσις.
Consultè *vel* Consultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προεωραμένως.
Consulto, συμβουλεύομαι.
Consultor, βουλευτής.
Consultus, βεβουλευμένος.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consummo, *perficio*, συντελέω, ἀπαρτίζω, accus. ἐκποιέω.
Consumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Consumptio, κατανάλωσις.
Consumptus, καταναλωθείς.
Consuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
Consurgo, συνανίστημι.
Contabo, *vel* Contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, σανίδωσις.
Contabulo, σανιδόω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρῶ τῆς ἀρετῆς, *virtutem*: καταφρονέω τινὸς, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρὸς, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαί τι· θεωρέω τι· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, συγχρονός τινί.
Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελητί.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus -ûs, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθείς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις -ιδος, ἡ· νεῖκος, μάχη.
Contentiosè, ἐριστικῶς.
Contentiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Contestatio litis, ἔνστασις δίκης.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαί τινα.
Contexo, ἐμπλέκω τι· συνυφαίνω,

Contextè, Contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus -ûs, συμπλοκὴ, ὑφή.
Conticeo, κατασιγῶ, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νὺξ, νυκτὸς ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contigno, ὀροφόω, κατασκευάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων· aliquando *temperans*, ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continentèr, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω, κατακλείω.
Contingit, *accidit*, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Contingo, *attingo*, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, *assiduè*, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεὶ, ἀδιαλείπτως.
Continuò, *id est*, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, *persevero*, διατελέω ποιῶν.
Continuus, διηνεκὴς, συνεχής.
Contorqueo, συστρέφω, κατειλέω, περιάγω.
Contorsio, συστροφὴ, περιαγωγή.
Contortè, συνεστραμμένως.
Contrà, ἀντὶ, ἐπὶ *cum gen.* κατὰ *cum gen.* ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.
Contractio, συστολή.
Contractus, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Contradico, ἀντιλέγω τινὶ, *et* πρός τινα· κατειπεῖν τινι. ἀντιγνωμονέω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίρρησις.
Contraho, συστέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
Contrariè, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
è Contrario, ἀντικειμένως, ἄντην.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφεια, ἅψις, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremisco, τρομέω, ἀποδειλιάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελέω τι· προστίθημι.
Contristo, ἐπιλυπέω τινά· ἐνοχλέω.

Contritus, συντριβής.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
sine Controversiâ, ἀναντιλέκτως.
Controversias dirimere, καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητέω.
Controversus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, σύσσιτος, συμβίωτος, σύνοικος, ὁμόστεγος, ὁμορόφιος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι· συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumacitèr, αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθής τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσέλγεια, λώβη.
Contumeliâ afficio, ἐνυβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασελγαίνομαι.
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumeliosus, ὑβριστὴς, ἐπονείδιστος.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κόντος.
Contusus, θλασθεὶς, συντετριμμένος.
Convalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγκεια.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.
Conveniens, συνερχόμενος, συνήκων.
Convenientèr, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, συνίεμαι, συνέρχομαι, ὁμολογέω τινὶ, ἀνήκω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Conversatio, διατριβὴ, συνομιλία.
Conversio, ἐπιστροφή.
è Converso, καταλλάγδην.
Conversor, consuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι, ἐντυγχάνω.
Conversus, συνεστραμμένος.
Converto, συστρέφω, ἀναστρέφω.
Convexitas, συγκλίνεια, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπὴς, ἀγκύλος.

Convictus, κατελεγχθείς.
Convictus -ûs, συμβίωσις.
Convinco, κατελέγχω τινὰ, ἐπικρατέω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινὰ, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Conviva, σύμβιος, συντράπεζος.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑστιάω, τὰς πρέσβεις, *legatos*.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλῦσαι.
Convivo, ὁμιλέω τινὶ, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχέομαι, θοινάω, δαίνυμαι.
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς πράξεις, συστρέφω, συνελίττω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulsio, σπασμός.
Convulsus, σπασθείς.
CoopercuIum, πῶμα, προκάλυμμα.
Cooperio, παρακαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Coopto, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, ἄδεια.
Copiæ equestres, ἱππικὴ δύναμις.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ pedestres, δύναμις πεζική.
Copias ducere, ἄγειν στρατίαν.
Copiose, εὐπόρως.
Copiosus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος.
sine Copulâ, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἀναρμόττω, ἅπτω.
Coquina, *culina*, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέπτω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, *cum genit.* ἔμπροσθεν, *genit.* ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, σπυρίς.
Corbula, σπυρίδιον, σπυρίχνιον.

Corculum, θυμίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκῦτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἀκέρως.
Cornicen, κερατραύλης.
Cornicula, κλοιός.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κερατιστής, κορυπτίλος.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, *quod cornua habet*, κεράτοεις, εὐκέρως, κεραός.
Corolla, στεφάνιον, στεμμάτιον.
Corollarium, ἐπιφορά, προσθήκη.
Corona, στέφανος, στέμμα· *item pro* conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστώς.
Coronis, κορωνίς, ίδος, ἡ.
Corono, στεφανόω τὸν νεκρὸν, στέφω τινά.
Corporeus, σωματικὸς, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
Corpus, σῶμα, τό· χρώς.
Corpusculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτής, εὐθυνος.
Correctus, ἐπανορθωθείς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητής, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι· εὐθύνω τι.
Corripio, *reprehendo, objurgo*, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντερασταί.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, *contamino*, διαφθείρω τὴν γυναῖκα, *item* illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, εὔφθαρτος, εὐδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορά, φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντής, ὑβριστής.
Corruptus, διεφθαρμένος.
Cors -tis, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, παραπέτασμα.
Corusco, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
Coruscus, ἀστράπτων, στιλπνός.
Corvus, κόραξ -κος.
Corylus, κόρυλος.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, Coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, ἀνθρήνη.
Crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κράνιον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, Crassities, πάχος, παχύτης.
Crassus, παχυλὸς, παχύς.
Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater -eris, κρατήρ.
Crates, ταῤῥὸς, τάλαρος.
Craticula, ἐσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχαρίς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magistratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιστής, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τό· κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινὸς, πυκνὸς, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
Credibilis, πιστὸς, πιθανός.
Creditor, δανειστής, χρήστης.
Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, *fidem habeo*, πιστεύω, *quandoquidem* mutuum dare, δανείζειν, *interdum pro* puto, οἶμαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπείθεια, εὐπείθεια.
Credulus, εὔπειθής, εὔπιστος, ὁ καὶ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς, -ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπὶς -ῖδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδούμενος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.
Crepito, ἐπιψοφέω, ἀποκροτέω.
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κροτοπαίγνια, ἀθύρματα.
Crepusculum, δείλη, κνέφας.
Cresco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri instar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον *et* -ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιάομαί τινα τοῦτο, *vel* εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminosè, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρὶξ -χὸς, πλόκαμος, κόμη.
Crinibus pulchris, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, οὐλόω.
Crispus, οὐλόθριξ, ὁ· οὖλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Crocus *et* -um, κρόκος *et* -ον.
Cruci affigere, σταυροῦν.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudelitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱμάλεος, αἱματόεις.
Crumena, βαλάντιον, μάρσυπος.
Cruor, αἷμα -ατος, τό· ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Crusta, πλὰξ, ἡ· ὄστρακον.
Crusto, πλακόω.
Crustula, τὸ πλακίδιον.
Crustum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, *patibulum*, σταυρός.
Crystallinus, κρυστάλλινος.
Crystallum *et* Crystallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.
Cubicularis, εὐναῖος.
Cubicularius, κατακοιμιστής.
Cubiculum, οἰκημάτιον, θαλάμη, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.

Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, κυβιτίζω.
Cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ· κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo -ui -itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, εὐνάζομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ -γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς ἢ σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo -di, cusum, κόπτω νόμισμα, *nummum*, χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπός.
Cujus -a, -um, τινὸς ὤν.
Cujusmodi, ποῖός τις.
Cujusvis est, ϗ παντός ἐςι.
Culcitra, ςρωμνὴ, ςρῶμα, κνέφαλον.
Culeus, κελεός.
Culex, κώνωψ -πος, σέρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, ςέγος, τὸ· κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀθερίνη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπιμωμητός.
Culpo, αἰτιάομαί τινα τέτε, διαβάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter sutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός.
Cultrarius, faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κεκοσμημένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, *præpositio*, ξὺν et σὺν, *cum dat.* κατὰ *cum genit.* μετὰ *cum genit.*
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum veniâ tuâ, σοὶ τεθαῤῥηκὼς, συγχωρῦντός σε.
Cumulatè, ἀθρόως, σωρηδὸν, εὐπόρως.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἔκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημί τί τινι.
Cumulus, σωρὸς, ὁ· σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς -ίδος, ἡ· σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαβάζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλητιάων.
Cunctantèr, σχολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητὴς, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδής.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen sub terrâ*, ὑπόνομος, διώρυξ, ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia -orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλειδήμων.
Cupio, ἐπιθυμέω τινὸς, ὀρέγομαι τε εἰδέναι, *scire:* ἐράω, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupressus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος χαλκός.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τίποτε.
Cura, φροντὶς -ίδος, ἐπιμέλεια, κῆδος -εος, τό.
Curæ est mihi hoc, μέλει μοι τῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελῦμαι περί τινος, φροντίδα ποιῦμαι.
Curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator, *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπόπτης, item *tutorem* significat, ἐπίτροπος.
Curia, βελευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiosè, ἐπιμελῶς, μετ᾽ ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμοσύνη.
Curiosus, πολυπράγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπεδάζω περί τι, *vel* ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελῦμαι περί τινος· significat etiam *mederi*, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιςέω τινός.
Curriculò, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Cursim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Cursito, περιτρέχω.
Cursitare sursùm, deorsùm, *Ter.* περιπατεῖν ἄνω κάτω.
Cursor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Cursus, δρόμος, τρόχος.
Cursus lunæ, σελήνης περιφορά.
Curtus, *brevis*, κολοβὸς, βραχύς.
Curvamen *et* Curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθείς.
Curvitas, καμπυλότης.
Curulis, ἁρμάτειος.
sella Curulis, ἀγκυλόπες δίφρος.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Cuspidatim, κατ᾽ ἀκωκὴν, κατ᾽ αἰχμήν.
Cuspis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκή.
Cuspis hastæ, ἄκρον τε δόρατος.
Custodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Custodio, φυλάττω τι *vel* τινὰ, φρερέω, τηρέω.
Custos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Custos domûs, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulso, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynosbatus, κυνόσβατον.
Cynosura, κυνόσερα.

D.

DÆmon, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δόρκας.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. pers. et accus. rei*, καταψηφίζομαί τινος θάνατον, *capitis*, κλοπὴν, *furti*.
Damnosus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, θωή.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτήρ.
Datus, δεδομένος.
De, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, *cum genit.*
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.

Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινεῖσθαι πρός τινα, *in aliquem*, ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum est, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινὰ, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, *gratiam.*
Debilis, ἀσθενὴς -έος, βληχρὸς -ȣ, ἄῤῥωςος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
Debitum solvere, ὀφείλημα διαλύειν.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινὰ, περιᾴδω.
Decas, δεκάς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπȣς.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον, ἐπιεικές.
Decentèr, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζω, καθήκω, dat.
Deceptor, σοφιςὴς, ἀπατητικός.
Deceptu facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *statuo*, ἐπιψηφίζομαι, aliquando pro *dimicare*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Decessio, ἀποχώρησις.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐςι, προσήκει.
Decido, *id est*, abscindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω· pro *determinare*, διαλύεσθαι.
Decido, *deorsum cado*, καταπίπτω ἀπ' ὄνȣ, *ab asino*, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ -arum, δεκάτη, δεκασμός.
Decimo, δεκατόω.
Decimus, δέκατος.

Decipio, ἐξαπατάω σε τȣ̃το, παράγω.
Decipula, ἡ παγίς.
Decisio, διάλυσις, διάκοψις.
Decisus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιὸς, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονὰς, *ad voluptates.* ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινὴς, περικλινὴς, καταφερὴς, πρανὴς, κατάντης.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομῶ, ἐκτραχηλίζω.
Decolor, ἄχροος -ȣς, όȣ, -ȣ̃, δύσχροος.
Decoloro, ἄχρȣν ποιῶ.
Decoquo, καταπέπτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμὴ, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπὴς, ὁ ϗ ἡ· εὐσχήμων, καλός.
Decrepitus senex, ὑπέργηρως, ἐσχατόγηρως.
Decrescere, μειȣ̃σθαι, ἐλαττȣ̃σθαι.
Decreta senatûs, τὰ βεβȣλευμένα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκȣ̃ν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκαταῖος.
Decumanus fluctus, δεκακυμία, *quæ et* τρικυμία *dicitur.*
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκὰς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταθέω.
Decursus, καταδρομή.
Decus -oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decussatim, κατὰ χιασμὸν, οἷον χ.
Decussis, δεκάς.
Decusso, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκινέω, ἀποσπάω.
Dedecet, ἀπρεπὴς ἐςι, ȣ̓ πρέπει· ἀπέοικε.

Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: καθυβρίζω τινὶ, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινὰ, ἀτιμόω.
Dedecus, αἰσχύνη κακὴ, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dedisco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Deditâ operâ, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραςήσασθαί τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθεὶς, προσκείμενος.
Dedo -is -ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθελκύω, προπέμπω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγὴ, ἀπαγωγὴ, ὁδηγία.
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανᾶν.
Defæco, ἀποτρυγάω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ· καταπόνησις.
Defatigo, καταπονέω τινὰ, κατατρύχω.
Defectio, *rebellio*, ἀποςασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λειποψυχία.
Defendo, διασώζω τινὰ, ἀμύνω σοι.
Defensio, προςατεία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defensor, ὑπερασπιςὴς, -ȣ̃· συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falsò, συκοφαντέω τινά τινος.
Defervesco, ἀποζέω.
Defessus, κατάκοπος, κατάπονος, καμών.
Defetiscor, ἀποκάμνω, κοπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio ab aliquo, ἀποςατέω τινός.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, *in veritatem.*
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήττω.
Definio, καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμός.
Definitivus, ὁριςικός.
Defit, ἀπογίνεται, ἄπεςι, λείπει.

Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω εἴς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, sortem: ἀνακλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, κατακαμφθείς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, καταῤῥέω, καταπίπτω.
Defluvium, *defluxus*, ἀπόῤῥοια.
Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινὰ, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμὸς, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστὴς, ἀποστερητής.
Defraudo, παρακρέω, ἀπονοσφίζω τινά.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητὸν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγειν.
Defunctoriè, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως, ȣ̓ μάλα ἐπιμελῶς.
Defunctus, ἀπαλλαγείς· *item* mortuus, νεκρὸς, ὁ ἀπελθών.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τȣ̃ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγενὴς, δυσγενής.
Degenerare, ἐξίςασθαι τȣ̃ γένȣς, καταπίπτειν ἀπὸ τȣ̃ γένȣς, ἐκτρέπεσθαι.
Degeneratio, ἐκτροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυράω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Degusto, ἀπογεύομαι.
Dehinc, τȣ̃ντεῦθεν, ἀπὸ τȣ́τȣ, ἐκ τȣ́τȣ.
Dehisco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Dehonesto, αἰσχύνω τινὰ, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκαλέω.
Dejectio, ἀποβολὴ, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deinceps, ἀπὸ τȣ́τȣ, ἐκ τȣ́τȣ, ἑξῆς.
Deindè, ἐντεῦθεν, ἐκ τȣ́τȣ, καθεξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ' ὄνȣ, ab asino; ἀπολισθαίνω τινὸς, καταφέρομαι.
Delapsus cœlo, ȣ̓ρανοπετής.
Delasso, καταπονέω, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελεὺς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλή, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διαγράφειν τȣ̀ς ςρατιώτας, ϗ διαλέγειν τȣ̀ς ἐπιτηδείȣς· καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογὴ, ἐπιλογὴ, ἐπίλεξις.
Delegare, ἐπιτρέπειν σοι τȣ̃το, ἀποςέλλειν τι, ἀποπέμπειν, ἐντέλλεσθαι.
Delegatio, ἐπιτροπὴ, ἐντολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberandus, οἷον συμβȣλευσόμενος.
Deliberare, συμβȣλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βȣλεύομαι.
Deliberatio, συμβȣ́λευσις, συμβȣ́λευμα.
Deliberativus, συμβȣλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοίζω.
Delibutus, ἀληλιμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾶν.
Delicatus, τρυφερὸς, ἁβρὸς, ἁπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφὴ, ςρῆνος, τό· ἁβρότης.
Delicias facio, ἐπεντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo -as -are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio -is -ire, καταχρίω, *pro* permulceo, κηλέω, θέλγω τινὰ, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἀφαμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λῆρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλήξ.
Delirus senex, χρονόληρος.
Deliteo, *vel* Delitesco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, *vel* Delphinus, ὁ Δελφὶν *vel* Δελφὶς -ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω σοι τȣ̃το, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνȣς, μάταιος, ἀνόητος.
Demensum, σιτομέτριον.
Dementèr, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινα, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare è vitâ, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τȣ̃ βίȣ.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demissè, ταπεινῶς.
Demissio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demisso animo esse, μικρὸν *vel* μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo -is -ere, ἀφαιρȣ̃μαί σοι ταῦτα.
Democratia, *imperium populare*, δημοκρατία.
Demolior, καταςρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολὴ, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonstratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
Demonstro, δείκνυμί τι, ἀναδείκνυμί τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγεῖν.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius -a -um, δεκαταῖος.

Denarius -ii, δηνάριον.
Denascor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνῶμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni -æ -a, οἱ ϗ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειῶμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδὼς -όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio -is, -ire, ὀδοντιάζω.
Dentiscalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denuntiatio, παραγγελία, φάσις.
Denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsum, κάτω.
Deosculor, καταφιλέω, accus.
Depaciscor, συντίθεμαι τῦτο πρός τινα, συμβαίνω.
Depasco, κατανέμομαι τὴν χώραν.
Depascor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depastio, ἡ νομή.
Depastus, νομηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλέω.
Depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀπάγομαι, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι· *item* impatientèr amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.
Depilo, ψιλόω, ἀποτίλλω.
Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ὀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθεμαι· pro *fidei alicujus committo*, παρακατατίθημί σοι τῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπέρθω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, βαστάζω.
Deposco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depositum, παρακαταθήκη.
Depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδῶναι.
Depositus, παρακατατιθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παρατροπὴ, διαστροφή.
Depravatus, διεφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, *supplico*, δέομαι, παραιτῶμαι τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehensio, κατάληψις.
Deprehensus, καταληφθείς.
Depressus, καταπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ἄπωσις.
Depulsor, ἀπότροπος, ἀποτρόπαιος.
Depulsus, ἀπεωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, *reseco*, ἀποτέμνω· et pro *existimo*, νομίζω, οἶμαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepentè, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινὸς, χλευάζω.
Deripio, ἀφαρπάζω.
Derisor, καταγελαστής, -ῦ, ὁ· σκώπτης.
Derivatio, παραγωγὴ, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀναιρέω.
Desævio, ἐξαγριαίνομαι.
Descendo, καταβαίνω· *ex equo*, ἀπὸ τῦ ἵππυ, κατέρχομαι, καταδύω.
Descensus, κατάβασις, καταβαθμός.
Descisco, *deficio*, ἀφίσαμαί τινος, ἀποστατέω.
Describo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Descriptio, διαγραφὴ, περιήγησις.
Deseco, *abscindo*, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Desero, ἀπολείπω τινὰ, ἀπολιμπάνω.
Deserere vadimonium, ἐς τὸ δικαστήριον ὀκ ἀπαντᾷν, φυγοδικεῖν.
Desertor miles, ὁ λειποτάκτης.
Desertum, ἔρημος -ῦ, ἐρημία.
Desertus, ἀπολειφθείς.
Deses -idis, ῥάθυμος, σχολαῖος, ὕπτιος.
Desicco, ἀποξηραίνω.
Desideo, ῥαστωνεύω, ῥαθυμέω.
Desiderabilis, ἐπιθυμητὸς, ποθεινός.
Desideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Desiderium, ἐπιθυμία, πόθος -ῦ, ὁ.
Desidero, ἐπιθυμέω τῦτυ, ἐπιποθέω τι, ὀρέγομαι, *gen.* ἱμείρομαι, μαιμάω.
Desidia, ῥαθυμία, ἀργία.
Desidiosus, ῥάθυμος, ἀργός.
Desido -is, -ere, καθιζάνω, πυκνῶμαι.
Designare senatorem, λαγχάνειν βυλευτήν.
Designo, *denoto*, σημειόομαι, ὑποτυπόω, ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω.
Desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπὸ τῦ δίφρυ, *ex curru:* ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, ἐκθορέω.
Desino, *id est*, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
Desipio, *deliro*, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Desisto, ἀφίσαμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Desolo -as -are, ἐρημόω, χηρόω.
Despectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Despectus, καταφρονηθείς.
Despectus -ûs, παρόρασις, καταφρόνησις.
Desperantèr, ἀνελπίσως.
Desperatio, ἀπόγνωσις, ἀνελπισία.
Desperatus, ἀπελπισθείς.
Despero, ἀπελπίζω τινὸς *vel* ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, *de salute.*
Despicio, καθοράω τι, *pro* contemno, παροράω τινὰ, καταφρονέω τινός.
Despicor, καταφρονέω τινός.
Despolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Despondeo, *id est*, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.

Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
Displodo, διακροτέω.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι.
Dispositio, διάταξις, διάθεσις.
Dispositus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Disputatio, διάλεξις, διατριβή.
Disputator, διαλεκτικός.
Disputo, διαλέγομαί τι πρός σε, συζητέω τινὶ, διαλογίζομαι.
Disquiro, ἐξετάζω.
Disquisitio, ἐξέτασις.
Disrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Disseco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Dissectus, διασχισθεὶς, διχοτομηθείς.
Dissemino, διαδίδωμι λόγους, διασκεδάννυμι.
Dissensio, διχόνοια, διαφωνία.
Dissentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίσταμαί τινος, *ab aliquo:* διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Dissepio, διαφράττω.
Dissero, *disputo,* διαλέγομαί σοι, *tecum:* διαλογίζομαι περί τινος.
Dissertatio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Dissideo, διΐσταμαι, στασιάζω, ἀφίσταμαί τινος.
Dissidium, διάστασις, διαφορά.
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Dissimilitèr, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἀνομοιότης.
Dissimulantèr, εἰρωνικῶς.
Dissimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Dissimulator, εἴρων, προσποιούμενος, κρυψίνους.
Dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Dissipatio, διασκέδασις, διασπασμὸς, διαφόρησις.
Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθάω, διασπάω.
Dissitus, διανεμηθείς.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolutè, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν, *vivere.*
Dissolutus, ἀνειμένος· pro *luxurioso,* ἄσωτος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραπείθω τι, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Dissuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
Distans, διϊστάμενος.
Distantia, διάστημα, τό· διαχώρημα.
Distendo, διατείνω τι.

Distensio, διάτασις, διάσπασις.
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ἀπόσταξις, κατάῤῥοος.
Distillo, καταῤῥέω, ἀποστάζω.
Distinctè, διωρισμένως.
Distinctio, ἀφορισμὸς, διορισμός.
Distinctus, διορισθείς.
Distineo, περισπάω.
Distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διΐστημι.
Disto, *differo,* διαφέρω τινὸς, ἀπέχειν τινός.
Distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.
Distorsio, διαστροφή.
Distortus, διεστραμμένος.
Distractio, διασυρμὸς, διασπασμός.
Distraho, *divello,* διασπάω.
Distribuo, διανέμω τι πρός τινι, cum aliquo, μερίζω τι εἴς τι.
Distributio, διανομὴ, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἑλκεσθαι.
Distringo, διαστέλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.
Disturbo, ἀναστατόω, ἐξείργω τι.
Ditesco, πλουτέω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστεία.
Ditior, Ditissimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diù, καθ' ἡμέραν· sæpiùs pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δὴν, ἐκ πλείονος χρόνου.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, τὰ σκέλη διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diversitas, διαφορὰ, ἑτερότης.
è Diverso, τοὐναντίον.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος.
Diversus natione, ἀλλογενὴς, ἀλλοεθνής.
Diversus formâ, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, *vel*
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω· item in diversorium se recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives sum, πλουτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, καταπονέω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θέσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitùs, θεόθεν, κατὰ Θεὸν, οὐρανόθεν.

Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis, *et* Dividuus, διαιρετος, διχότομος.
Divisim, διάνδιχα, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμὸς, ὁ.
Divisor, μεριστὴς, διανομεύς.
Divisus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποπομπὴ, ἀποτροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub Dio morari, αἰθριοκοιτεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dius -a -um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutiùs χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, καταγορεύω.
Divulsus, διαρπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.
Dare manus, *id est,* se victum præbere, τὰ χεῖρε προΐσχεσθαι.
Dare fidem, πίστιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινί.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
Dare potestatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
Dare filiam alicui in uxorem, δοῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, et *pro* monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθὴς, εὐπειθὴς, πιθανός.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπισταμένως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδευτής· ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχὴ, παιδεία, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὸς, σοφὸς, ἐλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, σπιθαμὴ, τριμόριον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί σοι, συμπαθῶ ἑτέρῳ.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, κεράμιον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κέραμος.

Dolo, πελεκέω, πελεκίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, τό· λύπη, ὀδύνη, ἄχος.
Dolore afficio, λυπέω σε πολλὰ, *multis doloribus:* ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
sine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Dolosè, δολερῶς, δολίως.
Dolosè ago, δολόω.
Dolosus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανεργία, ἀπάτη.
Domesticus -a -um, οἰκιακὸς, ἐφέστιος· σύνοικος, ἐνέστιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικός.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακός.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινὸς, κυριεύω τινὸς, δυναστεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴρ, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo -as -are, δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τοῦ οἴκου, οἴκοθι.
Domum redire, οἴκαδε ἢ οἰκόνδε ἐλθεῖν.
Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ· οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεὰ, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομὴ, ἡ λαμπρὰ ἐπίδοσις.
Donec, μέχρι, μέχρις οὗ, μέχρι τούτου, ἕως, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, *et* σε τούτοις, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεὰ, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυστάζω, ὑπνώττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorsum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προὶξ, φερνή.
Dotalis, προικῷος.
sine Dote, ἄεδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.
Dualis, δυϊκός.
sine Dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducentesimus, διακοσιοστός.
Ducenties, διακοσιάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐάγωγος.
Ductor, ἡγεμὼν, στρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
Duellum, πόλεμος, *vel* μονομαχία.
Dulcè, *et* Dulcitèr, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
Dulciloquus, εὐόμιλος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μελιηδής.
Dulcisonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τοῦ, ἄχρις ἂν, ἕως ἄν.
Dumetum, ἀκάνθων.
Dumosus, ἀκανθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γοῦν, γε δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλοῦς, διττός.
Duplicitèr, διχῆ, διττῶς, διτταχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Durè, *et* Duritèr, σκληρῶς.
Duresco, σκληρύνομαι.
Duritia, *et* Durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω, permaneo, διαμένω, χρονίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπός.
Duumvir, δυάδαρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγὸς, ἄρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E.

E *Vel* Ex, ἐκ, *ante consonantem*, vel ἐξ *ante vocalem, cum genit.*
Eatenus, *quoad*, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
E contrariò, ἐναλλὰξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγου.
E regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E vestigio, παραυτίκα.
Ebenus, ἔβενος, ἡ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ· οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebriositas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebriosus, οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ, μεθυστικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυστικὸς, πάροινος.
Ebrius sum, μεθύω, ὑπομεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.
Ecce, ἰδέ.
Ecclesia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχὼ, *gen.* -όος -οῦς.
Eclipsis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἦ ποτέ.
Ecquis, ἦ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδδηφάγος, ὁ καὶ ἡ· βορὸς, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς -οῦ, ὁ· ἀνόδους.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνύναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον ἢ βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum; διατάττω, ἀναγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τό· διάγραμμα.
Edisco, παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνω τι, ἐξεπίσταμαι.
Edissero, διεξίημί τι, περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀναγόρευσις.
Editus, *in lucem emissus*, ἔκδοτος, ἐκδεδομένος.
Editus, *excelsus*, ὑψηλὸς τόπος, *locus*.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, κατακοιμάομαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγή.
Educator, τροφεὺς, τιθηνός.
Educo -as -are, ἀνάγω, ἐκτρέπω τινι.
Educo -is -ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδεσμα.
Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνειν, ἀποφάσκειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητὴς, δημιουργός.
Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
Effero -as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζειν.

Efferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.
Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
Efficacitèr, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.
Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, διατυπόω, ἀπομιμοῦμαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτέω τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloresco, ἐξανθέω, ἀπανθέω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω· *pro* divulgari, διαβοάομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminatè, γυναικοειδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτεκών.
Effrænate, ἀχαλινώτως.
Effrænatus, *et* Effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκκεχυμένως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις· *et pro* prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχός.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia, εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος, ὑστερέομαι.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egestas, ἔνδεια, ἀπορία, πενία.
Egestio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregiè, γενικῶς, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπέροχος, ἔξοχος.
Egregius formâ, καλλίμορφος, ἐξῃρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egressus, *et* Egressio, παρέκβασις.
Ehem, Ohe, ὦ.
Eheu, αἴ, φεῦ.
Eho, ὦ, εἶα, ἰοῦ.
Ehodum bone vir, ὦ 'γαθὲ, ὦ τάν.
Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τοῦτον, ἐξαφίημι.

Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινὰ, ἀποκρίνομαι, ἐξωθέω τινὰ, ἐξάγω, ἐξώθω.
Ejulatio, *et* Ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὠρύομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.
Elabor, *effugio*, διαλύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφεύγω.
Elaboratus, ἐκπονηθεὶς, ἐξησκημένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διαπονέω, φιλοπονέω τι, πονέω περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαί τινί τι.
Elatè, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθείς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτός.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, περικαλλὴς, ἐλλόγιμος.
Elegantèr, ἐκπρεπῶς, χαριέντως.
Elegantia, καλλώπισμα, λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Elegia -orum, *vel* Elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας -αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποπέμπω τινὰ, ἐξορίζω, ἐξοικίζω.
Elinguis, ἄφωνος, κωφὸς, ἄγλωσσος.
Elixo, ἑψέω, ἀναβράσσω.
Elixus, ἑφθὸς, ἑψαλέος, ἔκζεστος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλὶς -ίδος.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω οἶκον.
Elocutio, ἑρμηνεία, φράσις, λέξις.

Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινὸς, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, εὐφραδὴς, εὔγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφραδία, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.
Elucubro, φιλοπονέω, νυκτογραφῶ.
Eludo, καταπαίζω.
Elugeo, ἐκδακρύω, ἀποθρηνέω.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω *et* ἐκνίπτομαί τι, ἐκκλύζω.
Eluvies, κατακλυσμὸς, χαράδρα.
Emancipare se alicui, ἔκδοτόν τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιέομαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρώσεως, ἀφίημι.
Emano -as -are, ἀποφέρομαι, ἐκβρύω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἐμβρύων, ἔμβρυον.
Emendatè loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, κατορθόω τὴν πόλιν, διευθύνω.
Emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior, *confingo*, ψεύδομαί τι, προσποιέομαι, ψευδολογέω.
Emereo, *et* Emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emersio, ἔκδυσις.
Emetior, *metior*, διαμετρέω.
Emico, *splendeo*, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω· *pro* excellere, ἐξέχειν· *pro* exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vitâ, *id est*, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τὸν βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχὴ, προβολή.
Emineo, προκύπτω· *pro* excello, προέχω ἔν τινι, ὑπερέχω, *cum genit.* ὑπερβαίνω.
Eminùs, *è longinquo*, πόῤῥωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθι, ἀποσταδά.
Emissarius, προσαγγελτὴς, προσαγωγεύς.
Emissarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emissio, ἐκπομπὴ, ἐξαποστολή.
Emitto, προΐεμαι, ἐκπέμπω· *pro* in lucem edere, ἐκδίδωμι.

Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι.
Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento esse alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, τό· εὐχρήστημα, τό· ὠφέλεια.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, θανάσιμος.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplastrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνή, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητής, ἀγοραστής.
Emptus, ἐωνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος ὀρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, προμύττειν τὸν λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδέ.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τινί τι, ἀπολογίζομαι, παρατίθεμαι.
Enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτονέω τινά, ἀποκτείνω.
Enectus siti, δίψει τακείς.
Enervis, *vel* Enervus, ἄνευρος, ἄῤῥωστος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γάρ, δέ, μέν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ, καὶ μὴν, ὀκοῦν.
Enitendum est, πειρατέον.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι, ἀποστίλβω.
Enitor, *pario*, ἀποτίκτω, ἀναῤῥηγνύω· *interdum* conari, πειράομαί τι, σπουδάζω, φιλοπονέω.
Enixè, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοζον ποιῶ· *pro* explicare, ποιέω καταφανὲς, ποιέω φανερὸν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἔκτοπος, ἀνώμαλος.
Enormitèr, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Ense jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Ensem stringere, ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Ensis, ξίφος, τό· φάσγανον, μάχαιρα.
Ensis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, *exquisitè*, διευκρινημένως.
Enucleo, *pro* declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.
Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem;* πρὸς οἰκίαν, *domum:* εἶμι ἐς τὴν Κύπρον, *in Cyprum:* ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, *hostibus.*
Eò, ἐφ' ᾧ· εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *eò dementiæ devenerunt;* ἐνταῦθα, εἰς τοσοῦτο.
Eò insolentiæ processit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eò quòd, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τοῦτο.
Eò magis, quo, τοσούτῳ, ὅσῳ.
Eò usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere, ἡβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepsia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Episcopus, ἐπίσκοπος.
Epistola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto Epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
Epistomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαὶς, θοίνη, βρώματα.
Epularis, θοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, *accus.* ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχὴ, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεύς, ὁ· ἱπποβάτης.
Equester, *vel* Equestris, ἱππικὸς, ἵππειος.
Equestris copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equestris, ἱππομαχία.
Equidem, γέ, καὶ δῆτα μὲν, μέντοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱπποστασία.
Equiso, ἱπποκόμος, ἱπποφόρβος.
ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱπποσύνη.
Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu superari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præsum, ἱππαρχέω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magister, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.
Equorum pastor, ἱπποβοτος, ἱππονόμος.
Equorum studiosus, φιλίππος, ἱππεραστής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ καὶ ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, *cum acc.*
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταί.
Eremus, *solitudo*, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐξερπύζω, ἐξέρπω.
Erga, πρὸς, περί τινα, εἰς *vel* ἐς.
Ergastulum, ἐργαστήριον, δεσμωτήριον.
Ergastulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἄρ' οὖν, τοιγαρόυν· τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, *virtutis ergò.*
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω· *pro* consolari, παραμυθέομαί τινα.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τοῦτο, ἀπὸ σοῦ τοῦτο· ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδομαί τί τινι, ἐκδίδωμί τινί τινα, ἐρανίζω, προΐημι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητὸς, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τό· πταῖσμα, παράπτωμα, τό· ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, *in aliquâ re;* τῆς ὁδοῦ, *à viâ:* διαμαρτάνω τοῦ παντὸς, *totâ viâ:* πταίω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, Erroneus, πλάνος, ου, ὁ· πλανήτης, πλανὴς -ῆτος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τό· ἁμάρτημα, τό.
Erubesco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγων, *dicere:* αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.

Erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, *ad virtutem* : διδάσκω τινὰ τὰ γράμματα, παιδαγωγέω.
Eruditè, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατήχησις.
Eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς· πεπαιδευμένος, ὁ· ἀσκηθείς.
Eruere oculos, ἐξορύττειν ἢ ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναῤῥήγνυμαι.
Erunco -as, ἐκβοτανίζω.
Eruo, *extraho*, ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀναστρέφω.
Eruptio, ἀνάῤῥηγμα, τό· διεκβολή.
Eruptionem facere, ἐκθέειν ἐκ τῆς πόλεως, *ex urbe*.
Ervum, ὄροβος.
Esca, ἔδεσμα, τό· βρῶμα· τὸ δέλεαρ -ατος.
Esculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Esse alicui adjumento, εἶναί τινι βοηθόν.
Esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναί τινι.
Essedarius, ἁρματηλάτης.
Essedum, ἅρμα, ὄχημα.
Essentia, οὐσία.
Esto, γινέσθω, ἀλλ' ἔστω.
Esuriens, πεινάων.
Esuries, πειναλεότης.
Esurio, πεινάω.
Esuritio, πεῖνα.
Esuritor, πειναλέος.
Et, καὶ, ἠμὲν, ἠδὲ, τέ.
Etenim, καὶ γὰρ, εἰ γάρ.
Etenim non, οὐ γὰρ, ὅπως μή.
Etiam, ἀλλὰ, ἀλλ' ἤδη, δὲ, μέν τοι, ἄρα, καὶ, καὶ δή.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.
Etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ πολλάκις.
Etsi, tamen, εἰ καὶ, καί τοι, *sequitur* ὅμως, κἂν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μέν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, *è periculis* : ὑπέκδυμι.
Evasit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος.
Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω· *pro* extra propositum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανάω, ἔξω τοῦ σκοποῦ λέγω.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξουθενίζομαι.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evanidus, ἐξίτηλος.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.

Evax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω· *pro* extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
Evello, ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, *scopis purgo*, ἐκκορέω.
Eversio, ἀνάστασις, ἀνατροπὴ, καθαίρεσις.
Eversor, ἀνατροπεὺς, καθαιρέτης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
Everto, *diruo*, ἀναστάτους ποιέω, πορθέω, καταστρέφομαι πόλεις, ἀνατρέπω.
E vestigiò, *confestim*, ἐκ ποδὸς, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐνεργὴς, ἐμφανής.
Evidentèr, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
Evilesco, ἐκφαυλίζομαι, ὀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινός.
Eviratus, εὐνουχισμένος.
Eviro, εὐνουχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviscero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, διαφεύγω κακόν τι· ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.
Evocati milites, ἔκκλητοι.
Evoco, *extra voco*, ἐκκαλέω τινά· παρακαλέω σε· *pro* averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἀφίπταμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρος, ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω, ἐκθρυλλέω.
Evulsio, ἐξαίρεσις.
Evulsus, ἐξηρημένος.
Ex, ἐκ, *sequente consonâ* : ἐξ, *sequente vocali, cum genit.*
Ex animo, εὐθυμῶς, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
Ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex insidiis, ἐξ ἐπιβολῆς, ἐκ λόχου.
Ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσου, ἐπειδή.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί.

Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exacesco, ἀποξύνομαι.
Exactor, εἰσπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Ex adverso, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀποικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλίζω.
Exæstuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινὰ, διαστροφέω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, *pro* diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἑσμὸς, τὸ σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examussim, ἀκριβῶς, ἐπὶ στάθμην.
Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ καὶ ἡ, ἄπνοος.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exaresco, ἀφαυαίνομαι, ἀπομαραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω· *pro* scribo, διαχαράττω.
Exaspero, ὀξύνω· *pro* irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀπεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τοῦ στρατεύεσθαι· ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, *vocem* : εἰσακούω, κατακούω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandescentia, θύμωσις, ὀξυθυμία.
Excandesco, incendo, ἐκπυρόομαι· metaph. *irasci*, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βριμόομαι.
Excarnifico, κατακρεουργέω, ἐκτρυχόω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, *discedo*, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, *item* supero, ὑπεραίρειν τινὰ, διαφέρειν τινὸς ἔν τινι.

Excedere è vitâ, ἀπολέγεσθαι τὸν βίον, ἀπιέναι τȣ͂ βίȣ.
Excedere ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν ϗ ἀφικέσθαι.
Excellens, προέχων, ἐξέχων, ἐπιφανὴς, περιττὸς, ἐξαίρετος, ἔξοχος.
Excellentia, ἐξοχὴ, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή.
Excello, *supero*, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω σȣ͂ τιμαῖς, *honoribus:* πρωτεύω τῇ σοφίᾳ, *in sapientiâ:* ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περίειμι.
Excelsè, ὑψηλῶς.
Excelsitas, ὑψηλότης, ὕψος -εος, τό.
Excelsitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.
Excelsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
Excessus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις· *item* ἡ ἐξοχὴ, ὑπερβολή.
Excidium, ἀνάστασις, ἅλωσις.
Excido, ἐκπίπτω· *pro* oblivisci, ἐπιλανθάνομαι, *vel* ἀμνημονέω.
Excido, Exscindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινά· ἀναιρέω, κατασκάπτω.
Excio, *vel* Excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι· δέξεσθαι ξένȣς, hospites excipere: *pro* eximo, ἐξαιρέω.
Excisus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἐγείρω τινα ἐπὶ τὰ ἔργα, *ad labores;* ἀνεγείρω ἐξ ὕπνȣ, *ex somno.*
Excitus, ἐγερθείς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω, ἐπιφωνέω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπω τὰ ὠὰ, *ova;* ἀποθυρόω.
Excogitatio, ἐπινόησις, περίνοια.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
Excolo -is -ere, *orno*, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἐξασκέω, διαπονέω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἔκφρων.
Excreatio, ἔκπτυσις, ἀπόχρεμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἔκκρισις.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
Excresco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
Excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ἀνιάω.
Excubiæ, φρȣρὰ, ἡ· νυκτοφυλακήσεις, προκοιτία.
Excubias agere, ἐν φρȣρᾷ εἶναι· φρȣρεῖν.
Excubo, προκοιτέω, φρȣρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.
Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτω νόμισμα.
Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθεὶς, ἐξεργασθείς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excursus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excusabilis, συγγνωστός.
Excusatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuso, *purgo*, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excusor, χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκκρȣ́ω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus, *et* Execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρὰ, βδέλυγμα.
Execror, καταράομαί τινι *vel* τινα.
Exectio, ἀποτομὴ, ἔκτμησις.
Exedo, κατέδω, *pro* absumo, ἐκφάγω.
Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbere, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐναγίσματα, ἐπικτέρεια, ἡ νεκρȣ͂ ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτα τινι· ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, *corpus:* εὐσέβειαν, *pietatem;* ἐργάζομαι τέχνας, *artes;* γυμνάζω τινὰ πόνοις, *laboribus.*
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατεύω εἰς γῆν τινα, στρατηγεῖν.
Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τό.
Exercitûs desertor, λειποταξίας -ȣ, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληρȣ͂ν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλάω, ἐκκενόω, ἐξαρύω, ἀφύσσω, ἀπαντλάω.
Exhaurire sentinam, τὸν ἄντλον ἀντλεῖσθαι.
Exhaustio, ἀπάντλησις, ἐξάρυσις.
Exhaustus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινί.
Exhibitio, παράστασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβȣ͂μαί τινα.
Exhortatio, προτροπὴ, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινὰ ἐπί τι, παρακαλȣ͂μαί σε ἐς μάχην, *ad pugnam.*
Exibilatio, κλωγμὸς, ὁ.
Exibilo, κλώζω.
Exicco, ἐξικμάω *vel* -άζω, ξηραίνω, accus. ἐξαυαίνω.
Exigo, *expello*, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε· exigere pecuniam à debitore, ἀπαιτεῖν ἢ εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος· *item* traducere, διάγειν τὸν βίον, *vitam.*
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρός.
Exilio, ἐκπηδάω, *pro* vehementèr gaudeo, ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exilitèr, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exilitèr de rebus disputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαιρετέος, *et* ἐξαίρετος.
Eximiè, ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἔκλεκτος *et* ἔκκριτος, ὁ ϗ ἡ, ἐξαίρετος, ὑπέροχος, ἐξῃρημένος.
Eximo, ἐξαιρȣ͂μαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν, *timorem civibus;* ἀποκρίνω.
Exin, Exindè, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τȣ́τȣ.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex insperato, παρ' ἐλπίδα.
Existimandum est, νομιστέον, ὑποληπτέον, οἰτέον.
Existimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
esse in Existimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Existimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγȣ͂μαι, δοκέω, δοξάζω.
Existo, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis, *et* Exitialis, ὀλέθριος θανάσιμος, δηλητήριος.

Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exolesco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθεὶς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· *item* satisfacio, ἀποτίω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ἐπιπόθητος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινός.
Exorabilis, παρακλητὸς, εὔπειστος, καταπειθὴς, εὐπειθής.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀποῤῥοφέω.
Exorcismus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, καταρχή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευὴ, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαί τινα, καταπείθω.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus -ûs, ἀνατολή.
Exos, ἐξόστεος *et* ἀνόστεος -όστους, -οστέα -στοῦ.
Exosculatio, καταφίλησις.
Exosculor, καταφιλέω.
Exosso, ἐξοστεΐζω.
Exosus, *qui odio habet*, στυγῶν, μισῶν, *et passivè* ἀπηχθημένος.
Exosus Diis, θεομισὴς, θεοστυγὴς, ὁ ϗ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἀπωχριάω.
Expando, ἐκπεταννύω, ἀναπτύσσω.
Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expavesco, ἐκπλήττομαι, περιφοβοῦμαι, καταδείδω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποστηθίζω.
Expedio, *libero*, ἀναλύω, ἀπολύω· *item pro* utile esse, συμφέρω, ὠφελέω τινί.
Expedit, συμφέρει σοι· λυσιτελεῖ.

Expeditè, ῥαδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti equites, εὐσταλεῖς τῇ ὁπλίσει.
Expeditionem suscipere, στρατείαν ποιεῖσθαι, *item* στρατείαν ἄγειν.
Expeditus, *promptus*, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, *regno*, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινὰ, *è patriâ*, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, *considero*, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι ταῦτα· *item* pondero, σταθμοῦμαι· *aliquando* luere, ἐκτίνειν.
Expensa -æ, *sumptus*, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἀνεγείρω, διυπνίζω, διεγείρω, ἀνίστημι.
Expergefactus, *et* Experrectus, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiscor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κινδύνευσις.
Experimentum, δοκιμασία, ἀνάπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνω, πειράω, *act. et* πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, *pecuniam*, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμός· ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνεύω.
Expiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiscor, *diligentèr inquiro*, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, τρανωτικός.
Explano, καταλεαίνω· *pro* manifestum facere, διασαφῶ τινί τι· δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, *pro* explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιηγέομαι.

Explodo, ἐκκροτέω, ἐκκρούω τι· κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστής.
Exploratum est mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, *pro* sagacitèr inquiro, κατασκοπέω· *pro* dijudicare, δοκιμάζω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Expolio -as, ἀποσυλάω.
Expolio -is -ire, κατακοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, *et pro* declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω *et* -ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Exposco, ἐξαιτέω.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητὴς, περιηγητής.
Expositus, ἔκθετος, ἐκτεθείς.
Expostulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expostulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτοῦ, *pro* conqueror de injuriâ, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expressè, διαῤῥήδην.
Expressio, ἐκπιεσμὸς, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω· *pro* declaro, ἐξηγοῦμαι, *item pro* representare, ἀπεικάζω, ἐκγράφω, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobratio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι· ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐπολέμητος, εὐαίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμησις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulsio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquisitè, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, ἐξειργασμένος.
Exscribo, ἀπογράφω.

Exta, *σπλάγχνα, τὰ, ἔντερα.*
Extabesco, *ἐκτήκομαι.*
Extemplò, *statim, αὐτίκα, παραχρῆμα.*
Extemporalis, *αὐτοσχεδιαστός.*
Ex tempore, *impræmeditatè, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστὶ, ἐκ καιροῦ.*
Extendo, *ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, latè, ἀναπετάννυμι.*
Extensio, *ἐκτένεια, ἔκτασις.*
Extenuatio, *λέπτυνσις, ἐλάττωσις.*
Extenuo, *καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ· et pro* verbis deprimere, *ἐκφαυλίζω.*
Extergo, *ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.*
Exterior, *ἐξώτερος.*
Exterminatio, *ἐξολόθρευμα, τό· ὀλόθρευσις, ἡ.*
Extermino, *ἐξορίζω τινὰ, ὀλοθρεύω τινά.*
Externa bona, *τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.*
Externus, *ἐξωτερικὸς, ξενικός.*
Extero, *ἐκτρίβω.*
Exterreo, *ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.*
Exterritus, *ἐκπλαγείς.*
Exterus, *ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.*
Extimesco, *περιφοβοῦμαί τινα.*
Extimulator, *ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ -ορος.*
Extimulo, *παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.*
Extimus, *ἐξώτατος, ἔσχατος.*
Extinctio, *ἀπόσβεσις, σβέσις.*
Extinguo, *ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω· item pro* occidere, *διαφθείρω τινά.*
Extirpatio, *ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.*
Extirpo, *ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀνασκάπτω τι, ἐκμοχλεύω.*
Extispex, *σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.*
Extispicium, *σπλαγχνοσκοπία.*
Exto, *ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.*
Extollo, *ἐξαίρω τινὰ, ἐκκουφίζω τι· τῷ λόγῳ αἴρω, μετεωρίζω.*
Extorqueo, *ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.*
Extorris, *exul, ἄπολις, ἄνοικος, φυγάς.*
Extra, *ἐκτὸς, ἔξω, gen.*
Extra propositum, *ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.*
Extra telorum jactum, *ἔξω βελῶν.*
Extraho, *ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.*
Extraneus, *ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.*
Extraordinarius, *ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.*
Extremitas, *τὸ ὕστατον, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.*
Extremò, *ὕστατον, τελευταῖον.*
Extremus, *ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.*
Extrico, *ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.*
Extrinsecus, *ἔξωθεν, θύραθεν.*
Extrorsum, *ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.*
Extructio, *κατασκευή.*
Extructio tectorum, *οἰκοδόμησις.*
Extructæ dapibus mensæ, *τράπεζα βρώμασιν ἐπεστοιβασμένη.*
Extrudo, *ἐξωθέω τινὰ τινος, ἐξελαύνω.*
Extruo, *κατασκευάζω, οἰκοδομέω.*
Extubero, *ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.*
Extumesco, *ἐξογκόομαι.*
Exturbo, *ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio: ἀπωθέω, ἐξωθέω.*
Exubero, *εὐθηνέω, πληθύνω.*
Exuccus, *ἄνικμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.*
Exudo, *ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.*
Exugo, *ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω et -άω.*
Exul, *φυγὰς -άδος, ἄπολις, ἐξόριστος.*
Exulcero, *ἀφελκόω· pro* exasperare, *παροξύνω.*
Exulo, *φεύγω, μετοικέω, ὀστρακίζομαι.*
Exultabundus, *γαυριῶν.*
Exultantèr, *vel* Exultim, *σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.*
Exultantia, *et* Exultatio, *ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.*
Exulto, *ἀγάλλομαι, et ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.*
Exululo, *ἐξολολύζω.*
Exundatio, *κατακλυσμὸς, πλημμύρα.*
Exundo, *κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.*
Exuo, *ἀποδύω, ἐκδύω, στερῶ σε ἀγαθῶν.*
Exuperantia, *ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.*
Exupero, *ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.*
Exurgo, *ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.*
Exuro, *κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.*
Exutus, *ἀποδυθείς.*
Exuviæ, *ἔναρα, λάφυρα, τά.*
Exuviæ leonis, *ἡ λεοντὴ -ῆς.*
Exuviæ serpentis, *σύφαρ, τό.*

F.

FABA, *κύαμος.*
Fabella, *μυθάριον.*
Faber, *δημιουργὸς, τεχναστὴς, τέκτων.*
Faber ærarius, *χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκευτής.*
Faber aurarius, *χρυσοποιὸς, χρυσουργὸς, χρυσοχόος.*
Faber ferrarius, *σιδηρουργός.*
Fabrefacio, *καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.*
Fabrica, *officina fabri, ἐργαστήριον τεκτονικόν· et pro* arte, *μηχανή.*
Fabricatio, *δημιουργία, κτίσις.*
Fabricator, *τεχναστὴς, κτιστής.*
Fabricator mundi, *κοσμοπλάστης.*
Fabrico *et* Fabricor, *τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.*
Fabrilem artem exerceo, *ξυλουργέω.*
Fabrilis, *τεκτονικός.*
Fabrilis ars, *τεκτονικὴ μηχανή.*
Fabula, *μῦθος, ὁ· δρᾶμα, τό.*
Fabula anilis, *γραώδης μῦθος.*
Fabulor, *μυθολογέω.*
Fabulosè, *μυθικῶς, ψευδῶς.*
Fabulosus, *μυθώδης, ὁ ϗ ἡ.*
Facere fidem, *πίστιν ποιεῖν, διδόναι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.*
jacturam seu damnum Facere, *ζημίαν ἐνεγκεῖν.*
Facere injuriam, *ἀδικεῖν.*
Facessere negotium alicui, *παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.*
Facessere *pro* discedere, *ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.*
Facetè, *στωμυλῶς, χαριέντως, κομψῶς.*
Facetiæ, *εὐτραπελίαι· τὰ γελοῖα, κομψά.*
Facetus, *εὐτράπελος, κομψὸς, στωμύλος, φιλοσκώπτης.*
Facies, *πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.*
Facilè, *ῥᾳδίως, εὐχερῶς.*
Facilis, *ῥᾴδιος, ὁ· εὔκολος, εὐχερής.*
Facilitas, *εὐκολία, ῥᾳστώνη, εὐμαρία.*
Facilitas sermonis, *εὐπροσηγορία.*
Faciliùs, *ῥᾷον.*
Facillimè, *ῥᾷστα.*
Facinus, *in bonam partem, ἀνδραγάθημα, in malam, κακούργημα, ῥᾳδιούργημα.*
Facinus nefandum admittere, *παρανομίαν παρανομεῖν.*
Facio, *ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.*
Factio, *στάσις, αἵρεσις, συστροφή.*
Factiosus, *στασιώτης, στασιωτικὸς, στασιώδης.*
Factitius, *σκευαστὸς, τεχνικός.*
Factito, *ἐνεργέω.*
Facto opus est, *ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.*

Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, ἐδὲ γάρ ἐςι τὰ γενόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.
Facula, δαδίον.
Facultas, ἐξεσία, δύναμις.
Facultates, *id est*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ ἐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγηρὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρὺξ, ὑποςάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης, ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγινέος.
Fagus, φηγὸς, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἵεραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallacitèr, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικὸς, ψευδής.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινὰ, φενακίζω.
Falsarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falsidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falsitas, τὸ ψεῦδος.
Falsò *et* Falsè, ψευδῶς, ἐκ ἀληθῶς.
Falsum, ψεῦδος, τό· τὸ ψευδές.
Falsus -a -um, ψευδὴς, ὁ ϗ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama est, ὡς λόγος, ὡς φασίν.
Fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
Famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama spargitur, est, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βελιμιῶν, πειναλέος, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βελιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος· et pro amico, συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ· ἑταῖρος, ἐφέςιος, *significat etiam* usitatum, εἰθισμένον.
Familiaris sum illi, φίλος εἰμὶ ϗ συνήθης αὐτῷ.
Familiarissimus, συνηθέςατος, ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συνάγειν.
Familiaritèr uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famosus, περιβόητος, διαβόητος, εὔφημος· et *cum in malam partem accipitur*, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δέλειος, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινὶ, δελεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δῦλος.
Fanaticus, ἔνθεος *et* ἐνθεαςικός.
Fandus, φαςέος, φατέος, ῥητός.
Fanum, *templum*, ναὸς, ἱερὸς, τέμενος.
Far, farris, ζεὰ, *vel* ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτεύων.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas est, θέμις ἐςὶ, ὅσιόν ἐςι.
non Fas est, ἐκ εὐσεβές ἐςι.
Fasces, ῥάβδοὶ, αἱ ῥαβδεχίαι.
Fascia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμίς.
Fascinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, δεσμὴ, φάκελος.
Fasti -orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Fasti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Fastidio, ἀποςρέφομαι, βδελύττομαι.
Fastidiosè, ὑπεροπτικῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, καταφρονητικός.
Fastidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Fastigio, -as, κορυφόω.
Fastigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
Fastuosus, ὑπέρκομπος, ὑπέρφρων, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Fastus, τῦφος, φρόνημα, τό· ἀλαζονία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόριμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρης.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινά.
id Fatis est, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatisco, χαίνω· pro deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἔκφρων.
Faveo, προςίθεμαί τινι, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, μαρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπεδῆς ἄξιος, περισπέδαςος.
Favorabilitèr, ἐσπεδασμένως.
Faustè, εὐτυχῶς.
Faustitas, εὐτυχία.
Faustus, εὐτυχὴς, ὁ ϗ ἡ· εὔσημος, βοηθὸς, αἴσιος.
Fautor, σπεδαςὴς, παράκλητος, βοηθὸς, ἄνοος, εὐμενής.
Fautrix, σπεδαςικὴ, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ· φάρυγξ.
Fax, δαῒς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.
Febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρεάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Felicissimè, εὐδαιμονέςατα, εὐτυχέςατα.
Felicissimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Felicitèr, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Felicitèr evenit, συμβαίνει σοι τῦτο καλῶς.
Felicitèr vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
Felis, αἴλερος, γαλῆ.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὔκληρος, ὄλβιος.
Felix sum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen -inis, ὁ ἐντὸς μηρὸς, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur -oris, μηρὸς, ὁ.
Fenestra, θυρίς.
Fenestram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Fenestratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ -ρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.

Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.
Ferax, *fertilis*, εὔφορος, καρπόφορος.
Ferculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Ferè, μικρῦ δεῖν, ὀλίγυ δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορὸς, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος, θηριώδης.
Ferio, *percutio*, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Fermè, μικρῦ δεῖ, μονονυχὶ, παρὰ μικρόν,
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, *porto*, φέρω, βαςάζω, aliquando *tolero*, ἀνέχω πολλὰ κακά· καρτερέω λιμὸν, *famem*, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος -εος, τό.
Ferocio, -is, ἀγριῦμαι, ἀγριαίνομαι.
Ferocitèr, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παρῦσι, *præsentem statum*.
Ferre suffragium, λαγχάνειν, τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηρῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρυ.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertilitèr, εὐφόρως.
Ferventèr *et* Fervidè, θερμαινόντως.
Ferveo *et* Fervesco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Fessus, ἀπειρηκὼς -ότος, ὁ, κατάπονος.
Festinantèr, διὰ σπυδῆς, μετὰ σπυδῆς.
Festinatio, σπυδὴ, ἔπειξις.
Festinè, σπυδαίως, ταχέως.
Festino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Festinus, ταχὺς, σπυδαῖος.
Festivè, τερπνῶς, χαριέντως.
Festivitas, ἀςειότης, εὐτραπελία.
Festivus, ἀςεῖος, εὐτράπελος.
Festuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Festum, ἑορτή.
Festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Festus -a -um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάςωρ, -ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς -ίδος.
Fictè, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὄςράκιον.
Fictilia vasa, κεράμια, ὄςράκια.
Fictilis, πλαςὸς, ὀςράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάςης.
Fictrix, πλάςειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαςός.
Ficulnus, Ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, *arbor* : σῦκον, -υ, τὸ, *fructus*.
Fide dignus, ἀξιόπιςος.
Fide jubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμειον ἀγγεῖον, λοπὰς, χύτρα.
Fidelis, πιςὸς, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιςὸν, πιςότης.
Fidem dare, ἐγγυᾷν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare et accipere, πίςιν διδόναι ϗ δέχεσθαι.
Fidem non habere, ἀπιςεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίςεις.
Fides, πίςις, -εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides, fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριςής.
Fidicula, τὸ λυρίον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν θεὸν, *Deo* ; θαῤῥέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιςὸς, ἀξιόπιςος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρείδω, παχνόω.
Figularis, κεραμικὸς, κεράμιος.
Figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμικῶν.
Figulus, κεραμεὺς, πλάςης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱΐδιον, παιδίον.
Filius, υἱὸς -ῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τὸ σπάρτη, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρὼν, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ ϗ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω -σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
sine Fine, διὰ βίυ, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι· *pro* simulare, προσποιέομαι εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι, *et* γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit, *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐςι.
Fieri non potest, quin, ὅπως ὐκ ἔςιν, ὅπως ὖ, ὐχ οἷόν τε.
Firmamentum, ςερέωμα, ἔρεισμα.
Firmè *et* Firmitèr, βεβαίως, ςερεῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, ςερεότης.
Firmo, ςερεόω, καθίςημι, ςηρίζω.
Firmus, *stabilis*, βέβαιος, ςερεὸς, ἑδραῖος.
Fiscella, θίβη, ταλαρίσκος, *pro* capistro, φιμός.
Fiscus, *ærarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fissilis, σχιςός.
Fissio, σχίσις.
Fissura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fistuco -as, ἐδαφίζω.
Fistula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fistulâ cano, συρίζω, -ίσσω *vel* -ίττω.
Fistulator, συρικτὴς, αὐλητήρ.
Fistulosus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum *et* Flabrum, πτύον, ῥιπίδιον.
Flaccesco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρὸς, σαθρός.
Flagello, μαςίζω, ῥαπίζω σε, μαςιγόω.
Flagellum, μάςιξ, ἡ.
Flagitiosus, μοχθηρὸς, ὑβριςὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, πονηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.

Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ· καῦμα.
Flagrare desiderio, ποθεῖν τινα *vel* τι, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, *dativ.*
Flamen -inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογόεις, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμφιγώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flavesco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπύλος, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuosus, καμπύλος.
Flexus -ûs, καμπὴ, κάμψις.
Flo, *spiro*, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλιγώρως ἔχειν τινὸς, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κροκὶς, κνάφαλον.
Floreo, ἀνθέω, *pro* eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογέω.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρός.
Flos -oris, ἄνθος, τὸ, ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Flosculus, τὸ ἀνθήλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ· κυμάτωσις.
Fluctuo *et* Fluctuor, κυματίζεσθαι, κυματοῦσθαι, *per Metaph.* ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τό.
Fluidus, ῥευματικὸς, καταῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοὰ, διάῤῥοια.
Fluxus -a -um, ῥευστὸς, ῥυτός· *et pro* momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus -ûs, ῥεῦμα, ῥεῦσις, ῥοή.
Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μεταλλεία.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτεκνοῦσα.

Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, *ferire*, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, πρόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus -a -um, *deformis*, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μιαρός.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ· δάνεισμα.
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ· τοκιστής.
Fœnero, *et* Fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœnisecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ· κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ ϗ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα, τό· γονή.
Fœtus, ûs, γονὴ, ἔκγονον, ἐπιγονή.
Foliosus, φυλλώδης, ὁ ϗ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυρον, τό.
Fons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγήδιον.
Foramen, ὀπὴ, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acûs, κύαρ -ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminosus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτὸς, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβὶς -ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενοίμην.
Forensis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.

Forinsecus, Foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
Forma, ἰδέα, μορφή· σχῆμα, τό· τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ· εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτὸς, ὁ· φοβερὸς, ὁ.
Formido -inis, φόβος, ὁ· δέος, τό· φρίκη.
Formido, *metuo*, φοβέω τινὰ, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidolosus, περίφοβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω, τυπόω, μορφόω.
Formositas, εὐμορφία, καλλονὴ, κάλλος, εὐειδές.
Formosus, εὐειδὴς, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σχημάτιον, γραμματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ ϗ ἡ· βαῦνος, ου, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix -icis, καμάρα, et *pro* lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsan, Forsitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα που.
Fortassis, ἴσως.
Fortè fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Fortè, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, κραταιός.
Fortissimus, ἀνδρωδέστατος, ἄριστος.
Fortitèr, γενναίως, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuitò, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunâ prosperâ uti, εὖ πράττειν, *vel* καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυστυχία.
adversâ Fortunâ uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.

Fossa, τάφρος, ἡ λάκκος, διῶρυξ.
Fossilis, ὀρυκτός.
Fossio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Fossor, σκαπτὴρ, ὀρυκτήρ.
Fossura, ὄρυγμα.
Fotus, *particip.* θαλφθείς.
Fotus, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφος, ἡ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.
Fractio, κάταγμα, τό· κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus -a -um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινὸς, ὁ.
Fraga -orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρὸς, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragilitèr, ψαθυρῶς.
Fragmen *et* Fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, -ου, ὁ· πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraternè, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητὴς, συλητής.
sine Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακόπτω, παρακρούω.
Fraudulentèr, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλὸς, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
Fraxineus, μελίϊνος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, ὀρυγμὸς, φρύαγμα.
Fremo, ἐμβριμόομαι, φρυάττω.
Frendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνός.
Frequentèr, ἀεὶ *et* αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τό· σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *scholam:* πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλὸς, πέλαγος, τό.
Fretus, *confisus*, πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
Frictus, Frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus -a -um, τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω et ῥιγέω, καταψύχομαι.
Frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus -oris, τὸ κρύος, τὸ ψύχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intensum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, *tero*, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴρ, φυλλοκοπῶν.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondosus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons -dis, φύλλον, πέταλον, κλάδος -ου, ὁ.
Frons -tis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπερμετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτοῦ, *ex eâ re fructus.*
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuosus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, *bonis:* ἐπιτυγχάνω, *cum genit.*
Frustatim, κατὰ μέρη.
Frustrà, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Frustrà conari, ματαιοπονεῖν.
Frustratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Frustro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Frustulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Frustum, τεμάχιον, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνὼν, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticosus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθείς.
Fuco -as, φυκόω.
sine Fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινά.
Fucus, φῦκος -εος, τό· *pro* fraude, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus, *pro* ape sine spiculo, ὁ κηφὴν -ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, δραπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, *pericula: pro* latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων, *hostes:* διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τό· στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, *sive* pes lecti, ἐρμίνιον· ἐρμὶν, ἡ.
Fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgor, σέλας -ατος, τό· αὐγὴ -ῆς, ἡ.
Fulgur, ἀστραπὴ, στεροπή.

Fulguratio, ἀςραπή.
Fulguro, ἀςράπτω, ἀπαςράπτω.
Fulica, αἴθυια, κήξ.
Fuliginosus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἄσϐολος, ἡ· αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον et γναφήϊον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοϐοληθείς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοϐολέω.
Fulvus, κιῤῥὸς, -ϐ, ὁ· πυῤῥός.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumosus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ· ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοϐάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελείωσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
sine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταϐάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditus, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo -as, θεμελιόω, καταπροϐάλλω.
Fundo -is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπυθμήν.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τό· ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδιος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδιος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγαια, κάμηλος.
Funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funestus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης -ϐ, et μύκης -ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾷν.

Fur, κλέπτης, κλοπεὺς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furacitèr, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων -ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μανικός.
Furentèr, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννύες, ἀλάςορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἔμπληκτος.
Furibundus, ἐξιςάμενος, μανιώδης.
Furiosus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοποιητική.
Furnarius panis, κλιϐανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίϐανος, ἰπνός.
Furo -is -ere, μαίνομαι, ἐνθυσιάζω, ἐμμανής εἰμι.
Furor -oris, μανία, ἡ τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλεύω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθυσιάζειν.
Furtim, κλεμμαδὸν, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπὴ, κλέμμα.
Furvus, niger, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρός.
Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, λευκόφαιος.
Fusè, χύδην.
Fusilis, χυτὸς, ῥυτὸς, χωνευτός.
Fusor, χωνευτής.
Fusorius, χωνευτικός.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fusus, ἄτρακτος, κλωςήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus -a -um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆsum, teli genus, γαισὸς -ϐ, ὁ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ· πήληξ -ηκος, ἡ· περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυςής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φενάκη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus et Galerum, πέτασος, πίλημα.
Galla, κηκὶς -ίδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόριος.
Gallinago, ἀσκαλώπας -ϐ, ὁ.

Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀςακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαςρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα -ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω et κνυζέω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, ςωμύλλομαι, φλυαρέω, ληρέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, ςώμυλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τϐτοις, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακά τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gausape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα -ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔμπηξις.
Gelatus, παγείς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρός.
Gelo -as, κρυςαλλῦμαι, πήγνυμαι.
Gelu, κρυμὸς et κρυμνὸς, κρύος -εος, τό.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τϐ κρύϐς.
Gemebundus, ὁ ἐπιςένων.
Gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτοκϐσα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, δίττος.
Gemisco, ςένω ἐπί τινι, ςενάζω.
Gemitus, ςεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω· et de vite, ὀφθαλμίζω.
Gemo, ςενάζω, ςένω ἐπί τινι, propter aliquid; ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ἡ· παρειὰ, γνάθος, ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμϐρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικός.
Generalitèr, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὢν, ἐγγύτατα γένϐς.
Genero, τίκτω, fœm. γεννάω verò virorum.
Generosè, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.

Genialiter, τρυφιρῶς, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν ϗ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γενέτηρ, γενέτωρ.
Genitrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά· *pro* familiâ, φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ -ατος, τό.
Genua flecto, γονάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγράφος.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana soror, αὐτοκασιγνήτη.
Germanè, *id est*, sincerè, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαστὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάστησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαστέω, ἐκβλαστάνω.
Gero, κομίζω, φέρω· *pro* administro, πράττω τὰ τῆς πόλεως· παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *gero me honestè.*
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγός.
Gesta, *res gestæ*, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρί.
Gestatio, φορὰ, ἡ.
Gesticulator, μῖμος, χειρονόμος.
Gesticulor, χειρονομέω.
Gesticulosus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικός.
Gestio -is -ivi, γαυριάω, *cum dat. pro* cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω.
Gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, *annulum*: περιφορέω.
Gestus -ûs, σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβωμα.
Gibbus, *gibbosus*, κυρτὸς, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας -αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, *de viris*: τίκτω, *de mulieribus*: φύω.
Gilvus, κιῤῥός.
Gingiva, ἔνελον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρὸς.
Glabresco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύσταλλος, κρυμὸς, πάγος.
Glacio -as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάειν ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τό· μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν -ένος, ὁ.
Glandulosus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ· βῶλαξ, ἡ.
Glebosus, βωλώδης, ἀδρόβωλος.
Glis -iris, ἐλειός.
Glisco, *cresco*, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globosus, σφαιρικὸς, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα· *pro* multitudine hominum, σύστημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, στρόμβωσις, ἐνείλημα.
Glomero, ἐνειλέω, στρομβόω.
Glomus, -i *et* -eris, ἀγαθὶς -ίδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπικλείω.
Glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, *ob aliquam rem.*
Gloriosè, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Gloriosus, ἔνδοξος, κλειτὸς, ὁ· εὔδοξος· *pro* ostentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten *et* Glutinum, κόλλα -ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinosus, κολλώδης.
Glutio, *devoro*, καταπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, *filius*, υἱὸς, τὸ τέκνον.
Gnavitèr, δραστικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, *strenuus*, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβιός.
Gossypium, πάμβαξ, ἐριοφόρον δένδρον.
Gracilesco, ἰσχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, *tenuis*, ἰσχνὸς, λεπτὸς, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græcè, ἑλληνιστὶ, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, Ἀχαΐα, Ἑλλάς.
Græcor, κωμάζω.
Græcus, ἕλλην -ηνος, ἑλληνικὸς, ἀχαϊός.
Grallæ -arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκωλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ὁ τῆς ἀγρώστεως, χλοηφόρος.
Graminosus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοιὰ *vel* ῥοά.
Grandævus, πολυετὴς, προβεβηκὼς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandesco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλοῤῥήμων, ὑψηγόρος.
Grandis, *de* ætate, προβεβηκὼς, πολυετής· *de* magnitudine, μεγαλεῖος, ὁ.
Grando -inis, χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ, χόνδρος -ου, ὁ.

Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, λῃστεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, *sævio*, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, *in Græciam:* ἐπέρχομαι.
Gratè, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ meâ, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτου, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριστεῖν τινι ὑπὲρ πάντων, *pro omnibus;* χάριν εἰδέναι.
Gratificor, χαρίζομαί τινί τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratiosè, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuitò, ἀμισθί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τούτου.
Gratum est, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, *gratificor*, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις, *idem quod* acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravatè, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus somno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Gravesco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς -εῖα, -ὺ, *et pro* molesto, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπός· *item pro* severo viro, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τό· βαρύτης· *pro* severitate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, *molestè*, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *et* cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ, *mortem:* χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.

Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδόν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Gressus -ûs, βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρύλλισμος, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρῦπες.
Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp., διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντὴς, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, *navem: pro* administro, διοικέω τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Gulositas, γαστριμαργία, λιχνεία.
Gulosus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, ἡ δίνη, πέλαγος. *pro* homine insatiabili, λαφύστιος, λαίμαργος.
Gurgulio, γαργαρεών· *pro* verminulo, τρὼξ -γός.
Gurgustium, Gurgustiolum, οἰκίδιον.
Gustatus, γεῦσις.
Gusto, γεύομαι.
Gustus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, σταγὴ, ῥανὶς, σταλαγμός.
Guttatim, κατὰ σταγόνα.
Guttula, ψεκάδιον -ου, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.
Gymnasii præfectus, γυμνασίαρχος.
Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψος, ἡ.
Gyro, γυρόω τι, κυκλάζω, δινεύω.
Gyrus, γῦρος, γύρωσις.

H.

Habena, ἡ ἡνία.
Habendus, ἑκτέος.
Habeo, ἔχω, *pro* tenere, κρατῶ τινος· *item pro* credere, δοκέω· sic τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι· ἐπιμελεῖσθαι τούτου.
Habere se benè *vel* malè, ἔχειν καλῶς ἢ φαυλότατα.

Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτήδεια.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, ἀνοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμὸς, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν *vel* ἐν τῷ ἄστει, *in urbe;* ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenùs, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.
Hæc, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem instituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομεύς.
Hæreditarius, κληρονομούμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hæreditatem adire, πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, *alicui:* συμφύομαι, *pro* dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Hæres -edis, κληρονόμος.
Hæresis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑτερόδοξος, αἱρετικός.
Hæsitantia, ἡ ἀπορία.
Hæsitatio, ἀπορία.
Hæsito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν -όνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνειαι ἡμέραι, ἀλκυονίτιδες.
Halec, μαινὶς -ίδος· μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἐκπνοὴ, ἆσθμα.
Hallucinatio, παράβλεψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, ἀγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεός· συῶν εὐνή.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῳδημα.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντης, ὁ· χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruspex, ἱεροσκόπος, μάντης.
Haruspicina, ἱεροσκοπική.
Hasta, δόρυ, τό· λόγχη· ἔγχος -εος.
sub Hastâ vendere, λαφυροπωλεῖν τι.

Hastatus, λογχαῖος, λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ἀκοντίε ξύλον· ἡ λόγχη.
Haud, ἐ, ἐκ, ἐχί.
Haud dubiè, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, ἐ μὴ, ἐχὶ, ἐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικρἕ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ἀντλέω.
Haustrum, *situla*, ἀντλίον, ἄντλημα.
Hebdomas, ἑβδομὰς -άδος, ἡ.
Hebes, *obtusus*, ἀμβλὺς -έος, ὁ· *stupidus*, ἀναίσθητος.
Hebesco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι.
Hebetatio, ἄμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἐλλέβορος -ε, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo -onis, καταφαγὴς, ἄσωτος, πολυφάγος, γαςρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσω, καταπίνω.
Hem, φεῦ, ἰδέ.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemisphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heracleus lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, ποώδης.
Herbarius, βοτανιςής.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus *et* Herbosus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle *et* Hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ δία· μὰ τὸν ἡρακλέα.
Hercules, Ἡρακλῆς -έος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ παρελθέσῃ.
Heri et nudiustertius, χθὲς ϗ πρώην.
Heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Herniosus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρώνη.
Heros, ἥρως -ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Hesperus, ἕσπερος.
Hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.

Hesternus, ἐχθεσινὸς, χθιζὸς -ἕ, ὁ.
Heu, φεῦ, ὦ, ὤμοι.
Heus, ὦ.
Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, *pronomen*, ὅδε, ὅγε, ἕτος.
Hic, *adverb.* ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν ἕτος, μῶν ἐχ ὅδε.
Hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo esse, φαιδρὸν ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρής.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilaritèr vivo, εὐθηνέω, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζῶ.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς -ᾶντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc et illinc, ἔνθεν ϗ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τἕ ἑτιβάτερα.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεβρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω *et* ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, κιναβρᾷν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κάνθος -ε, ὁ.
Hirsutia, τὸ δασὺ, τραχὺ, δασύτης.
Hirsutus, Hirtus, λάσιος, δασύς.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hisco, χαίνω.
Hispidus, δασὺς, λάσιος,
Historia, ἱςορία.
Historiam scribo, ἱςορέω, λογογραφέω.
Historicus, ἱςοριογράφος, λογογράφος, συγγραφεύς.
Histriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, σχίζω, διασχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διεσχισμένος.
Hoc, τἕτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τἕτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, εἰς παρόν.
Hodiè, σήμερον *vel* τήμερον.
in Hodiernum usque diem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ ϗ ἡ· βροτός.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηςος.

Homunculus, Homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honestas, καλοκἀγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honestè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honestissimus, ἐπιφανέςατος.
Honesto, τιμάω τινὰ, ἐπικοσμέω.
Honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honestum, τὸ καλόν.
Honestus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor *vel* Honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπιτίμιος, σεβαςὸς, ἀξιότιμος, γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γερέσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γερέσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valdè, γεραρός.
Honore afficio, τιμῶ τινα μεγίςαις τιμαῖς, summis honoribus: ἄγω ἐν τιμῇ τινα· νέμω τιμὰς, γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota est Hora? ὁποσάπεν ἐςὶ τὸ ςοιχεῖον;
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κριθὴ, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτέος, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ὀῤῥωδέω.
Horresco, ἐπιφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, φρικτὸς, φρικώδης· *pro* duro, aspero, δασὺς, λάσιος.
Horror, φρίκη.
Horsum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen *et* Hortamentum, παράγγελμα, νεθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπὴ, νεθέτησις, παράκλησις.
Hortator, κελευςής.
Hortensis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τἕτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem; νεθετέω.
Hortulanus, κηπερὸς, κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.

Hortus, κῆπος.
Hospes, ξένος, ξενοδόχος.
Hospita, ξένη, ξενοδόχος.
Hospitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.
Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hospitalitèr, ξενίως, φιλοξένως.
Hospitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινὰ, ξενόω, ξενοδοχέω.
Hospitium, ξενὼν, κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινά.
Hostia, θυσία, θῦμα.
Hostiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
Hostilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hostilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hostilitèr, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hostimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.
Hostis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.
Huc, *adverb.* δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc et illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.
Huc usque, μέχρι τῶδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαὶ, ὦ, φεῦ.
Hujusmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια.
Humanitèr, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπείως.
Humanitùs, *more humano*, ἀνθρωπικῶς.
Humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ ϗ ἡ· ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris gestare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.
Humidus, ὑγρὸς, δίυγρος, ὁ, νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humilitèr, ταπεινῶς.
Humiliter sentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
Humor -oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.
Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficisci, ἐς χειμαδίην φοιτᾶν, *Herod. sub.* χώραν *vel* γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.
Hydrops, ὕδρωψ -ωπος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hystrix, ὕστριξ -ιχος, ἡ.

J.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in solo; ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι *vel* βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινά.
Jacio -is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus; ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, *frequentèr jacio*, ἀναῤῥιπτέω, ῥιπτάζω τι· *pro* sese efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, *animæ*.
Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐστοχία, εὐημονία, εὐτοξία.
Jaculandi peritus, εὔστοχος, εὔτοξος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης -ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον *vel* τινὰ λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ -ατος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam indè à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ ϗ ἡ· πυλωρός.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam cædere, θυροκοπῆσαι.
Januarius, ἰανουάριος, γαμηλιών.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ.
Icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, *cum aliquo*; σπονδοποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ὁ ἴκτερος.
Ictus -ûs, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τοῦτο.
Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτοῦ.
Id quod res est, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα -ας.
Idem, *masc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, οὗτος.
Identidem, ἑκάστοτε, ὡσαύτως, αὖθις ϗ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτων ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idololatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idoneè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ ϗ ἡ· εἰς τοῦτο. χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἐπαρκής.
non Idoneus, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ -ατος, τό.
Jejunè, ἀπαστὶ, ἐνδεῶς.
Jejunii dies, νήστιμος ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀπαστία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τό· ἔμβρωμα, τό· πρωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησοῦς.
Igitur, ἄραγε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνὼς, ὁ ϗ ἡ· ἀνεπιστήμων.
Ignarus philosophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignavè, ῥαθύμως.
Ignavia, ῥαθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὁ· ὀκνηρὸς, ἀπράγμων.
Ignavus sum, ἀργέω, ῥαθυμέω.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρεῖον, ἔναυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ· ἥφαιστος -ου, ὁ.
Ignis sacer, ἐρυσίπελας, τὸ πῦρ ἄγριον.

Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενής, ὁ ϗ ἡ· ἀκλεής, ἀγενής, ἄγνωστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τό· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominiâ afficere, καταισχύνειν, ἀτιμᾶσθαι.
Ignominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominiosus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum est, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio *vel* Ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoscibilis, *veniâ dignus*, συγγνωστός.
Ignosco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην διδόναι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦ.
Ignotus, ἀγνὼς ἐμοί, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λαπάρα, κενεὼν, κῶλον.
Ilicet, *statim*, εἶεν δή, ἴθι, παραυτίκα.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.
Illaboratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illac, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, κατολοφύρομαι.
Illæsus, ἀπαθής, ἀβλαβής, ἀλώβητος, ἀπήμων.
Illaqueo, ἐμπεριβάλλω, παγιδεύω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille, -a -ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγαί, δέλεαρ, ατος.
Illecebrosus, ἐπαγωγὸς, θελκτήριος.
Illectus, ἐπαχθεὶς, δελεασθείς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ ϗ ἡ· ἔκνομος, νόθος, ου, ὁ· ἔκθεσμος.
Illibatus, *purus*, ἄψαυστος, ὁ ϗ ἡ· ἄφθορος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
Illiberalitèr, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ *et* αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινά, ἐφελκύω, δελεάζω.
Illicite, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ ϗ ἡ· ἀθέμιτος, ὁ ϗ ἡ· παράνομος, ἀπρεπής.
Illicò, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
Illigatus, προσδεθείς.
Illigo, προσδέω, συνάπτω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illisus, προσβληθείς.
Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθής, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄλουτος, ἄνιπτος, ὁ ϗ ἡ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illucescente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω, ἐπισκώπτω, κατακερτομέω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illusio, ἔμπαιγμα.
Illusor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illustratio, καλλώπισμα, τό· αὔγασμα, τό.
Illustris, φωτεινὸς, λαμπρός. *pro* nobili, ἐπιφανής, εὐδόκιμος.
Illustrissimus, διασημότατος, κύδιστος, ἐνδοξότατος.
Illustro, καταλάμπω, καταυγάζω· *pro* declarare, δηλοῦν, φανηροῦν.
Illusus, ἐμπαιχθείς.
Illuvies, ἀλουσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκὼν, όνος, ἡ· ἄγαλμα, τό· τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενής, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀβληχρός.
Imbecillis sum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἄνανδρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex -icis, σωλὴν, γεῖσσον.
Imbricatim, γεισσοειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· *pro* erudio, παιδεύω.
Imbutus sacris literis ab infantiâ, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητής, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος, ὁ ϗ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, *crudelis*, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνής, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης.
Immansuetus, ἀτιθάσσευτος, *et* ἀτίθασσος, ὁ ϗ ἡ· ἀνήμερος.
Immarcessibilis, ἀμαράντινος.
Immaturâ morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ ϗ ἡ· πρόωρος.
Immediatè, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ ϗ ἡ· ἐπιλαθόμενος.
Immemor sum, ἀμνημονέω.
Immensitas, ἀμετρία.
Immensus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύνω, ἐναποκλύω.
Immeritò, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ὠφληκώς.
Immersio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἐπέχω, ὑπεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος· θάνατος, *mors*.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immisceo, ἐμμίγνυμι.
Immisericorditèr, ἀνελεημόνως, ἀνοικτεί.
Immisericors, ἀνελεήμων, ὁ ϗ ἡ· ἄνοικτος, δύσοικτος.
Immissio, ἐνεσία, ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπηνής, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, *manus alicui*.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ ϗ ἡ· ἀσύμμετρος, ἄτακτος.
Immodestè, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
Immodestia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodestus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἄκοσμος, ἄτακτος, ἄφρων.
Immodicè, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.

Immorigerus, δυσήνιος, ὁ ϗ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, *vel* κατά τι, *vel* περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινί.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ ϗ ἡ· ἀκήρατος, ὁ ϗ ἡ· ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ ϗ ἡ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνείσφορος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ ϗ ἡ· ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγὴ, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imò, μᾶλλον δὲ, ἀλλάτε, καὶ μενȣ̃ν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
Impariter, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ ϗ ἡ.
Impatienter, ἀμενητὶ, ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavidè, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς, ἄφοβος, ἄτρομος.
Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ, σκεύη πολεμικὰ, τὰ σκευόφορα.
Impedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινί· κωλύειν τινὰ τῶν κακιῶν, *à vitiis.*
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπείγω, διωθέομαι, *accus.* προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι.
Impendo, *insumo,* προσαναλίσκω τι· δαπανάω τὴν ȣ̓σίαν, *bona mea consumo.*
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impensa -æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impensè, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικός.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, κελευόμενον.
Imperceptus, ὁ ϗ ἡ, ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελὴς, ὁ ϗ ἡ· ἀτέλεστος.
cum Imperio esse, ἡγεμονεύειν.
Imperiosè, ἐπιτακτικῶς.
Imperiosus, δυναστευτικός.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημονία, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνοῶν, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τὸ ἀρχὴ, ἡγεμονία.
Imperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, *cum gen.*
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio -or, μεταδίδωμι τῶν κακῶν, κοινωνέω σοι τȣ̃δε, *hoc tibi.*
Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχήν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, καταδέησις, ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, *cum gen.* λαμβάνομαι, *cum gen.*
Impetu primo, ἐξ ἐφόδȣ.
Impetum facio, ἐμβάλλω· *vel* εἰσβάλλω εἰς χώραν, *in regionem.*
Impetuosè, μεθ' ὁρμῆς, φοράδην.
Impetuosus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐπιβολὴ, ἐπιφορὰ, ἐπιδρομὴ, ὁρμὴ, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impiè ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, ȣ̓ ῥάθυμος, ὀτρηρός.
Impigrè, ἀόκνως.
Impingo, *offendo,* ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ ϗ ἡ· ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω· γεμίζω ναῦς σίτȣ, *naves cibo;* ἐμπλήθω τινὶ χαύνης ἐλπίδος, *inani spe.*
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus -ûs, ἐπιπλοκή.
Implicatio, *idem.*
Implicatus, *et* Implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινὰ, *aliquem:* δέομαι ἐπικȣρίας, *auxilium:* εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλȣ̃μαί τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθεμαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, *in currum: pro* injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, *vectigal,* ἐπιτάττω· quandoque *decipio,* ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, *infortunium.*
Importunè, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατὴς, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμȣ̃ ἀκρατής.
Impositio, ἐπίθεσις, ἐπίθεμα.
Impossibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impostor, φέναξ -ακος, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατής· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotentèr, ἀδυναστὶ, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorum Impotentia, ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα· ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρὰ, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταράομαί τινι, ἀρὰς ποιȣ̃μαι κατά τινος.
Impressio, προσβολὴ, ἐπιβολὴ, ἐμβολή.
Impressionem in hostes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τȣ̀ς πολεμίȣς.
Imprimere sigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbè, ἀναίδην, πονηρῶς.

Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρός.
Impropriè, ȣ̓ κυρίως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improsperè, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
Improvidè, ἀπρονοήτως, ἀβέβλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improvisò, ἐκ τȣ̃ ἀφανȣ̃ς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus, ἀπρονόητος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudentèr, δι᾽ ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀβȣλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, ὁ ϗ ἡ.
Impudens sum, ἀναισχυντέω.
Impudentèr, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγὴς, ἄναγνος, λάγνης, μάχλος.
Impugnatio, προσβολή.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
Impulsio, Impulsus, ἐλασία, ὠθισμός.
Impulsor, ὤστης, παροξυντής.
Impunè, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
Impunè aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non Impunè feres, οἰμώξῃ.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impurè, ἀναγνῶς, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκρατὴς, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν· *vel* σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν· προστίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕστατος.
In, ἐν, ἐνὶ, ἐς *vel* εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νȣ̃ν βάλλεσθαι.
In causâ sum, αἴτιος τȣ́τȣ εἰμί.
In hunc modum, κατὰ δὲ τȣ̃τον τὸν τρόπον· ȣ̃̔τως.
In posterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
Inaccessus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ ϗ ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, παροικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæstimabilis, ἀτίμητος, ἀστάθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, φλαῦδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενόν.
Inanitèr, κενῶς, ματαίως.
Inanitèr loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialitèr, ἀτέχνως.
Inassuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκȣστος, ἄπυστος.
Inauguratus, αἰσιωθεὶς, οἰωνισθείς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauspicatò, ȣ̓κ εἰς καλὸν, ἀπαισίως.
Inauspicatus, δυσοιώνιστος.
Incalesco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.
Incandesco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακεύς.
Incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incassum, *frustrà*, φροῦδη, μάτην.
Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
Incautè, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἁπλȣ̃ς, ἀνευλαβὴς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέων.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς, ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incensum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω· ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ· ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Incessere saxis, λίθοις βάλλειν.
Incessit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Incessit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Incesso, βάλλω.
Incessus, βάδισμα, βάδισις.
Incestus, ἡ ἀνόσιος συνȣσία, ἡ ἄνομος· μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Incestus -a -um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρȣργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγȣ, *sermonem*.
Incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, *in calamitates*, ἐμπίπτειν εἰς τȣ̀ς πολεμίȣς, *in hostes*, ἐπιτυγχάνω τινί.
Incipio, ἄρχομαι, *cum genit.* ἀπάρχομαι.
Incisio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Incisus, ἐπικοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κινητήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπȣδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, *et* πρός τι· παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, *ad honesta facta:* προτρέπω τινὰ εἴς τι· παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς -ȣ̃, ὁ· ἀπειρόκαλος.
Incivilitèr, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, ȣ̓κ ἀστείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclaresco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementèr, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, *cum genit.*
Inclusus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ ϗ ἡ· λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβελτηρία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκητὴς -ȣ̃, ὁ· ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄστει ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ ϗ ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀρτεμής.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολȣ́θων ἄμοιρος.

Incommodè, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω τινὰ, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχρήστημα.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompositè, ἀτάκτως· μὴ ἀκριβῶς.
Incompositus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehensus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconcessus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinnitèr, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcussus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνευθέτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongruè, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconsiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconsideratè, ἀπερισκέπτως, ἀφροντίστως.
Inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconstans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconstantèr, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
Inconstantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconsultè, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconsultò, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconsultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ ϗ ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατής.
Incontinentèr, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ ϗ ἡ· ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ ϗ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbresco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibilitèr, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἐλεγχεία.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα.
Incruentus, ἀναίμακτος, ἀναίματος.
Incrustatio, κονίασις.
Incrusto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι, ἐπικαθεύδω, ἐπικοιμάομαι, ἐπευνάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισάττω· *pro* sæpius repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος, ἄψογος, ἀμύμων.
Incultè, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι· *pro* obnixè rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum studiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ᾽ αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, νήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incuriosus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incursionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν, εἰσπηδᾷν εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurso, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
Incursus, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus -udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
Incusatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuso, αἰτιάομαί τινα τέτο· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incustoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περιστοιχίζω.
Indago -inis, θήρα et θήρευμα, στοιχισμός.
Indago -are, θηρεύομαι, *pro* inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, *veritatem*: ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Indè, *ex eo loco*, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Inde, ἔνθεν ϗ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικὴς, ἀπρεπὴς, οὐ καθήκων.
Indecenter, ἀπεικότως, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecorè, ἀπεικότως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, οὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefensus, ἀφρούρητος.
Indefessus, ἀκάματος.
Indefinitè, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπαρέμφατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀβλαβής.
Indesinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτὴς, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαβος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐπισημαίνω.
Indico -as -are, δείκνυμι, μηνύω τινὶ, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico -is -ere, ἀπαγγέλλω τινί τι· καταγγέλλω πόλεμον, *bellum.*
Indictâ causâ, ἄκριτος *vel* ἀκρίτως· ἐρήμην καταδικασθῆναι, *condemnari.*
Indies, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, *pecuniis*; ἐνδεὴς τούτων εἰμί· ἐνδεῶς ἔχω· δέομαί τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigestus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.

Indigetes Dii, *θεοὶ αὐτόχθονες.*
Indignabundus, *ἀγανακτοῦντι ἐοικώς.*
Indignatio, *ἀγανάκτησις, ἀναξιοπάθεια.*
Indignè, *ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.*
Indignè fero, *δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.*
Indignitas, *ἀναξία, ἀπρεπεία.*
Indignor, *irascor*, *ἀγανακτέω ἐπί τινι*, *et* *ὑπέρ τινος*, *ob aliquod:* *ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.*
Indignus, *ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.*
Indigus, *ἄπορος, ἐνδεής.*
Indiscriminatim, *ἀδιακρίτως.*
Indissolubilis, *ἄλυτος, ἀκατάλυτος.*
Indistinctus, *ἀδιάκριτος.*
Indivisibilis, *ἀδιαίρετος, ἄσχιστος.*
Indo -is, *ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.*
Indo nomen, *ἐπονομάζω.*
Indocilis, *ἀμαθὴς, δυσμαθής.*
Indoctè, *ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.*
Indoctus, *ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.*
Indoleo, *ἀνιάομαι, συναλγέω.*
Indoles, *φύσις, ἦθος, τό· φύη.*
Indoles bona, *εὐφυΐα.*
Indomitus, *ἀδάμαστος, ἄδμητος.*
Indotatus, *ἄπροικος, ὁ καὶ ἡ.*
Inducere in animum, *ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.*
Induciæ, *ἀνοχαι, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, ἡ σπονδή.*
Inducias facere, *ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.*
Induco, *ἐνάγω, εἰσάγω· pro* persuadeo, *ἐπάγω, ἀναπείθω.*
Inductio, *ἐπαγωγὴ, ἀγωγή.*
Indulgentèr habere aliquem, *φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, aut κεχαρισμένως.*
Indulgentia, *φιλοστοργία, συγχώρησις.*
Indulgeo, *καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.*
Indumentum, *ἔνδευμα, ἱμάτιον.*
Induo, *ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veste.*
Induresco, *σκληρύνομαι.*
Induro, *σκληρύνω, σκιῤῥόω, ἐντυλόω.*
Indusium, *χιτωνίσκος.*
Industria, *φιλοπονία, ἐπιστρέφεια, ἀγχίνοια, σπουδὴ, ἐπιμέλεια.*
de Industriâ, *ἐξ ἐπιτηδοῦς, ἐκ προνοίας, aut προαιρέσεως, προκρίτως.*
Industriè, *εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.*
Industrius, *φιλόπονος, σπουδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνους.*
Indutus -a -um, *περιβεβλημένος.*
Inebriatus, *μεθύων.*
Inebrio, *μεθύω, μεθύσκω.*
Inebrior, *μεθύσκομαι.*
Inedia, *ἀσιτία, λιμὸς, ὁ· νηστεία.*
Ineffabilis, *ἄῤῥητος, ἀνεκφώνητος.*
Inefficax, *ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.*
Inelegans, *ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.*
Inelegantèr, *ἀκόσμως.*
Ineluctabilis, *ἀκαταγώνιστος.*
Inenarrabilis, *ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.*
Ineo, *εἰσέρχομαι.*
Ineptè, *ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.*
Ineptio -is -ire, *ὑθλέω, ὕθλους λέγω, ληρέω.*
Ineptus, *ἄχρηστος πρός τι· ἀφυὴς πρός τι· ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.*
Inequitabilis, *ὁ μὴ ἱππάσιμος.*
Inermis, *ἄνοπλος, ἀθωράκιστος.*
Iners, *ῥᾴθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρός.*
Inertia, *ῥᾳθυμία, ἀδράνεια, ἀκηδία.*
Inesco, *δελεάζω, ἀγκιστρεύω.*
Inevitabilis, *ἀδιάδραστος, ἄδραστος.*
Ineunte vere, *ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένου ἦρος.*
Inexaturabilis, *ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.*
Inexcusabilis, *ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.*
Inexercitatus, *ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.*
Inexhaustus, *ἀδαπάνητος.*
Inexorabilis, *ἀπαραίτητος, ἀκολάκευτος.*
Inexpectatus, *ἀπροσδόκητος.*
Inexpeditus, *ἄζωνος, οὐ πρόχειρος, οὐκ εὔζωνος.*
Inexpertus, *ἄπειρος, ἀπείρατος.*
Inexplebilis, *ἀσυμπλήρωτος.*
Inexplicabilis, *ἀνέκφραστος.*
Inexpugnabilis, *ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.*
Inextricabilis, *ἀνέξοδος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιάδραστος, ἀδιάλυτος.*
Inexuperabilis, *ἀνυπέρβλητος.*
Infabrè, *ἀκόμψως, ἀτέχνως.*
Infacetus, *ἄκομψος, οὐκ ἀστεῖος.*
Infacundia, *ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.*
Infacundus, *ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.*
Infamia, *ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.*
Infamiâ notare, *στηλιτεύειν τινὰ, ἄτιμον ποιεῖν τινα.*
Infamiâ notari, *τυγχάνειν κακοδοξίας.*
Infamis, *ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.*
Infandus, *ἄῤῥητος, ἀνεπίῤῥεκτος.*
Infans, *νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.*
Infans recens natus, *ὑπέμβρυον, νεογνόν.*
Infantia, *νηπιότης, παιδία.*
Infantulus, *βρεφύλλιον.*
Infarcio, *ἐμπλάττω, ἐπιβύω.*
Infatuo, *ἐκμωραίνω.*
Infaustus, *δυστυχὴς, ὁ καὶ ἡ.*
Infectâ re, *ἄπρακτος.*
Infectus, *ἀγένητος, ἄπρακτος.*
Infelicissimus, *ταλαιπωρότατος, δυστυχέστατος.*
Infelicitas, *δυστυχία, δυσπραξία.*
Infelicitèr, *δυστυχῶς, ἀτυχῶς.*
Infelix, *δυστυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθλιος.*
Infelix sum, *δυστυχέω, κακοπαθέω.*
Infensum esse alicui, *εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινί.*
Infensus, *ἐχθρὸς, δυσμενής.*
Inferi, *οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου.*
Inferiæ, *ἐναγίσματα, τάρχεα -ων, τά.*
Inferior, *κατώτερος.*
Inferior viribus, *ὁ τὴν ἰσχὺν ἥττων.*
Inferius, *κατώτερον.*
Infernalis, *καταχθόνιος.*
Infernus, *ᾅδης -ου, ὁ· νεκροδέγμων.*
Infernus -a -um, *ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ κάτω· ὁ καὶ ἡ ὑπόγαιος, καταχθόνιος.*
Infero, *εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.*
Inferre bellum, *πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα*, alicui.
Inferre damnum, *περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς, ζημιοῦν τινα·* injuriam, *ἀδικεῖν.*
Inferre manus, *ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.*
Inferus -a -um, *ὁ κάτω.*
Infestatio, *ἐνόχλησις, κάκωσις.*
Infesto, *ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακουργέω, κακόω.*
Infestus, *ἀπεχθὴς, ὀχληρός.*
Inficias ire, *ἐξαρνεῖσθαι.*
Inficiatio, *ἐξάρνησις, ἄρνησις.*
Inficio, *βάπτω· pro* maculo, *διαφθείρω, μολύνω.*
Inficior, *nego*, *ἀρνέομαί τι.*
Infidelis, *ἄπιστος, οὐ πιστός.*
Infidelitas, *ἀπιστία.*
Infidus, *ἄπιστος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.*
Infigo, *ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.*
Infimus, *κατώτατος.*
Infinitè, *ἀδιορίστως.*
Infinitus, *ἄπειρος, ἀπείριτος.*
Infirmitas, *ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.*
Infirmo, *καταλύω, ἀσθενόω.*
Infirmus, *ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος.*
Infit, *λέγει, λέγειν ἄρχεται.*
Infixus, *ἐμπαγείς.*
Inflammatio, *φλεγμονὴ, φλόγωσις.*

Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθυς φυσᾶν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναςρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus *et* Inflexio, ἔγκαμψις.
Infligo, προςρίβομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγὰς, *verbera:* προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματέω, ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω, ἐπιῤῥέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἀβλαςής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυςυχὴς, ταλαίπωρος.
Infortunatus sum, κακῶς πράττω, δυςυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, ὑπὸ, *cum dat. et accus.* κάτω· ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καταφρυάττομαι, ἐμβριμάομαι.
Infrendeo, βρύχω τὺς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, ἔρημος, ὁ· μανὸς, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσίᾳ ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέχω.
Infusco -are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω.
Infusio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, ἐπιςένω.
Ingemo, ςένω ἐπί τινι, *propter aliquid:* ςενάζω, ἀνοιμώζω, ἐξαθυμέω.
Ingenero, ἐπιγεννάω.
Ingeniose, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, εὐφυὴς, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγινόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, εὐμεγέθης, πελώριος.
Ingenuè, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημι τινί τι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεὴς, ἄτιμος.
Ingluvies, γαςριμαργία.
Ingratè, ἀχαρίςως.
Ingratitudo, ἀχαριςία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδὴς, ἀτερπὴς, ἀχάριςος, ἀγνώμων.
Ingratus sum, ἀχαριςέω, ἀχάριςός εἰμι.
Ingravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem:* εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingressus, εἴσδυσις, πρόσοδος, εἴσοδος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βυβὼν, ἡ ἥβη.
Ingurgito, γαςρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, κατακορέννυμι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηςος πρός τι, ἀνάρμοςος.
Inhabitabilis, ἀνοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, Inhæresco, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhonestè, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhonestus, αἰσχρὸς, ἀκαλλὴς, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἄκοσμος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhospitalis, ἄξενος, ἀκοινώνητος.
Inhospitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumanè *et* Inhumanitèr, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὺς, ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρὸς, δυσμενὴς, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniquè ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, *et* περί τι· ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, *iniquè*, παρανόμως, δυσνοϊκῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος·
Initiatus, *sacris imbutus*, μυςαγωγύμενος, μεμυημένος.
Initio, *inauguro*, μυῶ· *pro* inchoare, κατάρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν *vel* τὴν ἀρχὴν, *ubi* κατὰ *subauditur.*
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδὴς, ἀτερπής.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, *mando*, ἐπιτίθημι, προσάγω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ λώβη.
Injuriâ afficio, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω.
Injuriâ, *adv.* ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriosè, ὑβριςικῶς.
Injurius, ὑβριςικός.
Injurius sum, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζομαι.
Injussu, ἄνευ προςάγματος.
Injussus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευςος.
Injustitia, ἀδικία, ἀσέβεια, κακυργία.
Injustus, ἄδικος, ἀσεβὴς, ὁ ϗ ἡ.
Innascor, ἐπιφύομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
Innato -as, ἐννήχομαι, ἐσνέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικός.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innecto, ἐνείρω.
Innitor, ἐνισχυρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβὴς, ἀνέγκλητος.
Innocentèr, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innotesco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
Innovo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβής.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνέκδοτος, ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθὴς, ἀπήκοος.
Inobedientia, ἀνηκουςία, ἀπειθία, παρακοή.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffensus, ἀβλαβὴς, ἀπήμων.
Inofficiosus, ἀχάριτος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.
Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πτωχεία.
Inopiâ laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinantèr, ἐξ ἀπροσδοκήτυ.
Inopinatè, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχὸς, ὁ· ἐνδεής.
Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἄκοσμος, ἄκομψος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies *et* Inquietudo, ἡ τῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, ταραχή.
Inquieto, διαθορυβέω.
Inquietus, ἄςατος, ἀνήσυχος.

Inquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
Inquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυνθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquisitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquisitor, ἐξεταςὴς, βασανιςής.
Insalubris, νοσώδης, νοσηρός.
Insalutatus, ἀπροσηγόρητος.
Insanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Insania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
Insanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Insanus, ἐμμανὴς, μανικός.
Insatiabilis, ἄπληςος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεςος.
Insatiabilitas, ἀπληςία, ἀδδηφαγία.
Insatiabilitèr, ἀκορέςως.
Insciens, ἀγνὼς, ἀμαθὴς ὤν.
Inscitè, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inscitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inscitus, ἄμεσος, ἄτεχνος.
Inscius, ἀνεπιςήμων, ἀμαθής.
Inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Insecta, ἔντομα.
Insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Insensibilis, ἀναίσθητος.
Insensibilitas, ἀναισθησία.
Insepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Insequor, ἐπακολουθέω, διώκω.
Insero -ui -ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
Insertus, ἐμβληθεὶς, ἐντεθείς.
Inservio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inservire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
Insideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
Insidiæ, ἐνέδρα, ἐπιβουλὴ, λόχος.
Insidias struo, ἐπιβουλεύω· ἐνέδρας καθίζειν τινὶ, ἐνέδραν ποιεῖσθαί τινι.
Insidiator, ἐπίβουλος.
Insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Insidiosè, μετ' ἐπιβουλῆς.
Insido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
Insignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
Insignio -is -ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
Insignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, ἐπιφανής.
Insilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω.
Insimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Insimulo, προβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Insinuatio, παρείσδυσις.
Insinuo, ὑποδύομαι, ἐγκατοικίζω, ἐγκολπίζω.
Insipidus, δύσχυμος, ἄγευςος.
Insipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρός.
Insisto, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, precibus: ἐνίσχομαι ἔν τινι, ἐφίςαμαι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ἀήθης· *pro* superbo, ἀλαζών.
Insolentèr se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Insolentia, ἀήθεια· *item* arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω.
Insolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Insomnia -æ, *vigilia*, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Insomnis, ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
Insomnium, ἐνύπνιον.
Insono, ἐνηχέω.
Insons, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inspectio, ἐπισκοπὴ, ἐφορία.
Inspecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, Θεωρός.
Insperatò, ἀνελπίςως, παραλόγως.
ex Insperato, ἐκ παραλόγου.
Inspergo, ἐγκατασπείρω, ἐπιπάσσω.
Inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τὴν φύσιν, naturam: ὁράω.
Inspiratio, εἰσπνοὴ, ἔμπνευσις.
Inspiratus, ἐμπνευσθείς.
Inspiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inspuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
Instabilis, ἀβέβαιος, εὐμετάβολος, ἄςατος.
Instabilitas, ἀςασία, ἀκαταςασία.
Instantèr, ἐνςατικῶς.
Instantia, ἡ ἔνςασις.
Instar, δίκην, *cum genit.* ὡς.
Instauratio, ἀνασκευὴ, ἀποκατάςασις.
Instauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίςημι.
Insterno, ἐπιςρώννυμι, ςρωννύω κλίνην.
Instigatio, παρακίνησις, παρόρμησις.
Instigo -as, παροξύνω, ἀναπείθω τοῦτό σε, ad hoc te: παρορμάω τινά.
Instillo, ἐνςαλάζω *et* ἐνςάζω.
Instinctu divino, κατὰ Θεόν.
Instinctus -ûs -ui, παρόρμησις, παροξυσμὸς, κίνησις.
Institor, παλιγκάπηλος, αὐτοπώλης.
Instituo, *decerno*, προαιροῦμαι, ἐγχειρέω· *pro* incipio, ἐνίςαμαι· *pro* doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hâc re: διδάσκω τινά.
Instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Institutio, *doctrina*, παιδεία, εἰσαγωγή.
Institutum, ἔθος, τό· παίδευμα· *denotat etiam* propositum, προαίρεσις, σκοπός.
Institutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.
Insto, *urgeo*, ἐνίςημι· *pro* incumbo, ἔγκειμαι· *pro* imminere, ἐγγίζειν.
Instratum, κατάςρωμα.
Instructio, κατασκευή.
Instruere, *id est*, docere, διδάσκειν τινά.
Instrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον -ου, τό· σκεῦος.
Instruo, *ordino*, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Insuavis, ἀγλευκὴς, ἀηδής.
Insuesco, ἐνεθίζομαι.
Insuetus, ἀήθης.
Insula, νῆσος, νησίδιον.
Insularis, νησιωτικός.
Insulsè, ἀνοήτως.
Insulsus, ἄναλτος, ὁ· *pro* fatuo, ἀναίσθητος, ἀγνώμων.
Insultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Insulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω τινὶ, ἐντρυφάω τινί.
Insum, ἔνειμι, διατρίβω.
Insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Insuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλάτε.
Insuperabilis, ἀδάμαςος, ἀήττητος, ἀνάλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Insurgo, ἀνθίςαμαι, ἀνταίρω.
Intabesco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυςος.
Integer, ἀκμαῖος, ὑγιὴς, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθαρσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατὴς, ἀκόλαςος, ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperantèr, ἀκρατῶς.

Intemperantèr vivo, ἀκολασταίνω, ἀτακτέω, ὑπερμαζάω.
Imtemperantia, ἀκολασία, ἀκρατία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστασία.
Intempesta nox, ἀκρόνυξ, ἀκρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempestas, δυσκρασία.
Intempestivè, ἐκ εὐκαίρως, ἐκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.
Intempestivus -a -um, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: παρακαίριος.
Intempestus, ἄωρος, παράκαιρος.
Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾷν, ἐνατενίζειν.
Intendere animum, προσέχειν τὸν νῦν τινι, ἐφιστάναι τινί.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intensio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείραστος.
Intentè, ἐντεταμένως.
Intento, προτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξὺ, *cum genit. ut* μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν *cum dat. vel* εἰς *cum accus.*
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπακταὶ ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἱκετεύω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Intercessio, ὑπερέντευξις.
Intercessor, ἐνστάτης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni et aquâ, πυρὸς ϗ ὕδατος ϗ στέγης εἴργεσθαι.
Interdico, *veto*, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόῤῥησις· ἀπόῤῥημα, τό.
Interdictum, ἀπόῤῥημα, τό· παραγγελία, ἀπαγόρευμα.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Interest, *vide* Refert.
Interfector, φονεὺς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρέω τινὰ, κτείνω τινὰ, φονεύω.
Interfluo, διαῤῥέω.
Interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινὰ, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
Intermedius, παράμεσος.
Interminatus, ἀπέραντος.
Interminor, ἐπαπειλέω, ἐμβριμάομαι.
Intermissio, διάλειψις, ἄνεσις.
sine Intermissione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, *cesso*, διαλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internosco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγου παρεμβολὴ, διακοπή.
Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interpositio, παρεμβολὴ, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητὴς, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, *acc.* παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, στιγμαῖς διαιροῦμαι.
Interregnum, μεσοβασιλεία.
Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεὴς, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω σε τοῦτο, de hâc re: *vel* περὶ τούτου πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, διαλύω.
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀπόῤῥηξις, διακοπή.
Interseco, διατέμνω.
Intersero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interstitium, διάστημα, τό· διαχώρημα, τὸ μεταξύ.
Intersum, ἐγκαθίσταμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: *pro* differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις· διάστημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Intestatò, ἀδιαθέτως.
Intestatus, ἀδιάθετος.
Intestina -orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Intestinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔνυστρον.
Intestinus -a -um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intimè, οἰκειότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσοιστος.
Intono, βροντάω, ἐκβροντάω.
Intonsus, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.
In totum, διάμπαξ.
Intrà, ἐντὸς, *gen.* ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάματος, ἄτεγκτος, ὁ ϗ ἡ· ἀτειρὴς, ἀμεταχείριστος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεὴς, ἀθαμβὴς, ὁ ϗ ἡ· ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος.
Intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτὸν -οῦ, τό.
Intrò, *adv.* ἔσω, εἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγὴ, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrsus *vel* -sum, εἰς τὸ ἔσω, *vel* εἴσω.
Introspicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, *et* πρός τινα, ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumesco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκεύοις, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικὴν, *Atticam*: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Invaletudo, ἀῤῥωστία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄῤῥωστος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.
Invasio, ἐπίθεσις, ἐσβολή.
Invasor, ἐπεμβάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
Invenio, εὑρίσκω, *et* εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετὴς, εὑρήτωρ.
Inventum, ἐνθύμημα, τό· εὕρημα, ατος, τό.

Inventus, εὑρημένος, εὑρεθείς.
Invenustè, ἀχαρίτως, ἀμέσως.
Invenustus, ἄμεσος, ἀχάριςος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος.
Inversio, ἀναςροφὴ, καταςροφή.
Inverto, καταςρέφω, παραςρέφω.
Investigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Investigator, ἰχνευτής.
Investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveterasco, περιγηράσκω, παλαιῦμαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλες, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω σοι τῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ· βασκανία.
Invidiâ carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
absque Invidiâ, ἀφθόνως.
in Invidiâ esse, ἐπίφθονος εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερὸς, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀνεκβίαςος.
Inviso, ἐπισκοπέω τινὰ, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invitâ naturâ, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invitò, ἀκοντὶ, ἀκεσίως.
Invito, καλέω τινὰ πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: κατεπάγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκέσιος, ἐκ ἑκών.
In universum, ὅλως, καθόλε.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμύρω et πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐνείλημα.
Involvere fasciis infantem, σπαργανῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, calamitatibus: περιειλέω.
Inurbanè, ἐκ ἀςείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ· ἐκ ἀςεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inusitatè, ἀχρεῖον, ἀχρείως, ἀήθως.
Inusitatus, ἀχρεῖος, ἀήθης, ἀτριβής.
Inutilis, ἄχρηςος, ἀνωφελὴς, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηςία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰὼ, ἰώ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπεδῆς.
Jocone an seriò, παίζων ἢ σπεδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινὶ, cum aliquo: ἀςεΐζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιὰ, σκῶμμα -ατος, τό· παίγνιον, τό· γελοῖον.
Ionia, Ἰωνὶς, Ἰωνία.
Ipse, αὐτός.
Ipsissimus, αὐτότατος.
Ira, ὀργὴ, κότος, θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζειν τινά.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργήν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracundè, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ᾽ ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαί τινι, vel περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθεὶς, θυμέμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιςος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιςία.
Irreligiosus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπισκεύαςος.
Irrepo, παρεισπίπτω, παρεισδύομαι.
Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀκατάγνωςος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυςος, ἀκάματος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverentèr, ἀναίδην, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντηλία.
Irrevocabilis, ἀναπότρεπτος, ὁ ϗ ἡ· ἀμετάπειςος.
Irrideo, καταγελάω τινὸς et τινὶ, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινά.
Irrigatio, ἀρδεία, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαίνω.
Irriguus, κατάῤῥυτος.
Irrisor, χλευαςὴς, μῶκος.
Irrisus et Irrisio, χλευασία, χλευασμὸς, διασυρμὸς, καταγέλως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παροργισμός.
Irritatio, παροξυσμὸς, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus, ἐρεθισθεὶς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινὰ πρὸς, &c. παροξύνω τὲς πολίτας ἐπ᾽ αὐτὸν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιεῖν.
Irritus, ἄθετος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινὶ, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινὶ, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀνάῤῥηξις, ἡ· ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινί.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἕτος, αὐτὸς, ἡ, ὁ.
Istac, διὰ τῆδε τῦ τόπε.
Iste, ἕτος, ὅδε.
Istic, adverb. αὖθι, τῇδε, αὐτόθι.
Istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Istiusmodi, τοιετότροπος, τοιῦτος.
Istorsùm, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
Ità, adverb. ὕτως, ὕτωσι, ναὶ, πάνυγε.
Ita, ut, ὕτως, ὡς, vel ὕτως, ὥσπερ.
Itane, ἐκ ἄραγε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἄρ᾽ ὖν, τοιγαρ, τοιγαρῦν.
Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus Iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτεριάζω.
Iterùm, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
Iterum atque iterum, αὖθις ϗ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.
Juba, χαίτη, ἡ.
Jubar, σέλας -ατος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προςάττω σοι τῦτο, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.

Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucundè, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundissimè, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονὴ, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτὴς -ȣ̃, ὁ· δικαστής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσνοητός.
Judicialis, δικαστικὸς, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις -εως, ἡ· κρίμα, τό· *pro* opinione, ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινὰ, *et* περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πέλεθρον, *et* πλέθρον.
Jugitèr, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀπόσφαξις, σφαγὴ, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρὴ, ἡ· αὐχήν.
Jugum, ζυγὸς, ζεῦγος, τό· *montis*, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δȣ́λειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινών.
Junceus, σχοινώδης.
Juncosus, *idem.*
Junctìm, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, ἑκατομβαιὼν, ἰȣ́νιος.
Juno, Ἥρα.
Jupiter, Ζεὺς, τȣ̃ διός· κρονίων.
Jura violare, θέμιστας πατεῖν.
Juramento se obstringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ· ὅρκιον.
Jurè, δικαίως, ἐνδίκως.
Jurgiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος -εος, τό· λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής.
Jurisconsultus, ὁ νόμιμος, συμβȣλευτικός.
Jurisdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Jurisperitus, δικαστικὸς, νομικός.
Jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι *et* ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus *pro* liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον· θέμις -ιστος· *pro* potestate, ἐξȣσία.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα *et* τινί.
Jusculum, ζωμίδιον.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ· ὅρκιον.
Jussum, ἐπίταξις, πρόσταγμα.
Justa, *exequiæ*, ἐναγίσματα, τά.
Justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Justè, δικαίως.
Justificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Justifico, δικαιόω.
Justitia, δικαιοσύνη.
Juvat, *delectat*, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, Juvenculus, νεωτέρα, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος -ȣ, ὁ· πόρταξ -ακος, ὁ.
Juvenesco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικὸς, μειρακιώδης.
Juvenilitèr, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νέος, νεανίσκος, κȣ̃ρος, ὁ· νεανίας -ȣ, ὁ· ἤΐθεος, αἴζηος.
Juvenis sum, νεανιεύω *et* νεανιάζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.
Juvo, ὠφελέω τινὶ et τινὰ, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίȣς, *adversus hostes.*
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, *cum dat.* adv. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.

K.

KAbbala, *v.* Cabbala.
Kalendæ, αἱ καλένδαι, *Plut.* νȣμηνία, *idem.*
Kalendarium, Καλενδάριον.
Klimax, *v.* Climax.

L.

LAbasco, καταφέρομαι, *pro* animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λώβη, ἡ λύμη, πταῖσμα.
Labefacto *et* Labefacio, λυμαίνομαι, *accus. et dat.*
Labellum, χειλάριον.
Labellum, *vasculum*, λεκάνη.
Labem aspergere alicui, ῥυπαίνειν τινά.
Labes, λύμη, πτῶμα, τό· κηλὶς, βλάβη, ης, ἡ.
Labium *et* Labrum, χεῖλος -εος, τό.
Labo -as -are, ὑποφέρομαι, ἀποῤῥέω.
Labor, *cado*, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος -ȣ, κόπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξεργασθείς.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθεί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laboriosè, ἐπιπόνως.
Laboriosus, ἐπίπονος, ὁ ᾗ ἡ· καματώδης, μοχθηρὸς, τλήμων.
Laboro, *operam do*, πονέω, ἀσκέω· *pro* malè habeo, μοχθέω· *pro* angor, φροντίζω, σπȣδάζω περὶ, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χελύνην ἐσθίειν.
Labrum, *vas*, πλυνὸς, λεκάνη.
Lac, lactis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, τεθρομβωμένον γάλα.
Lacer *et* Lacerus, διεῤῥωγὼς, ῥακώδης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φελόνης, μανδύη -ης, ἡ.
Lacero, περισύρω, σπαράττω, κωβάω, δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta *et* Lacertus, σαῦρος.
Lacertosus, μυώδης.
Lacertus, μυὼν, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Lacessitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, *contumeliâ.*
Lacesso, *provoco*, προκαλέομαί τινα εἰς ἀγῶνα· προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Laciniosus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ -υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυτέος.
Lacrymas abstergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
absque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo *et* Lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymosus, ἔνδακρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari spe vanâ, κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνὸς, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, *lac sugo*, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lacteus, γαλακτικὸς, γλαγερός.
Lacto, *lac præbeo*, γαλακτιάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.

Lacuna, τέναγος, τό· τιλμὶς, τέλμα -ατος, σήραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τό· κατασέγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunosus, τεναγώδης, τελματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινὰ, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίβων.
Læsio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Lætè, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινὰ, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρὰ -ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitiâ perfundor, γανύομαι.
Læto animo esse, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιῦν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τῦτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρὸς, εὔθυμος, ὁ ϗ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, *manus sinistra*, σκαιά.
Lævigo, *complano*, λεαίνω.
Lævis, *glaber*, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.
Lævus, λαιὸς, σκαιός· *pro* inauspicatò, δυσοιώνισος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Laguncula, λαγήνιον.
Laicus, λαϊκὸς, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολύθρηνος, θρηνώδης, πολυπενθὴς, σονόεις.
Lamentatio, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, κλαυθμὸς, οἰκτιρμός.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἐλασμὸς, πέταλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, *lacero*, θυννάζω, καταχάζω.
Laneus, ἐρεῦς.
Langueo, ἀσθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀτονέω, ἀποκάμνω.
Languesco, χαλάω, ἐκκάμνω.
Languidè, δυσθύμως, ἐπιλίγδην.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρός.
Languor, παρακμὴ, ἀσθένεια -ας, ἡ.
Laniatio, ἄμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεῦργεῖον.
Lanifex, ἐριυργὸς, ταλασιυργός.
Lanificium, ἐριυργία, ταλασιυργία.
Laniger, ἐριοφόρος, μαλλοφόρος.
Lanio, κρεῦργῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
Lanistæ, γυμνασαί.
Lanius *et* Lanio, κρεωπώλης, κρεῦργὸς, ἄρταμος, κρεωδαίτης.
Lanuginosus, ἰυλώδης.
Lanugo prima, ἴονθος, ἴυλος, λάχνη, προπωγώνιον, χνῦς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθυργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λευσήρ.
Lapide ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες -ων, οἱ.
Lapidesco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λάϊνος.
Lapidibus stratus, λιθόσρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινά.
Lapidosus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος, ὁ *vel* ἡ· πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξάνθιον.
Lapsus, *part.* ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρτησε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγὶς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σάρξ, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἐφέσιοι θεοὶ, δαίμονες.
Largè, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαί σοι ἵππον, *equum :* χαρίζομαι.
Largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρὸς, δαψιλὴς, πολύδωρος.
Larix, λάριξ -κος, ἡ.
Larvæ, μορμῶνες, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Lascivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Lascivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω *et* ἀσελγέω, ἀκολασαίνω, λαγνεύω.
Lascivus, ἀσελγὴς, ἀκόλασος, λάγνος, ἀκρατὴς, μάχλος, κωμασής.
Lassesco, ἐκκάμνω.
Lassitudo, κόπος, κάματος.
Lasso, *fatigo*, κοπόω, καταπονέω.
Lassus, κεκμηκὼς, κοπωθεὶς, κατάπονος.
Latè, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρησφύγετον, φωλεὸς, ὁ.
Latebrosus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latentèr, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλευρόθεν, ἐκ τῦ πλαγίυ.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνῦχος, δίλετρον -υ, τό.
Latex, νᾶμα, ῥεῖθρον.
Latibulum, φωλεὸς -ῦ, ὁ· χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latinè, Λατινισὶ, Ῥωμαϊσί.
Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τό· πλάτος, πλατυσμὸς, εὐρύτης.
Latratus -ûs, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρὼν, ἀπόπατος, κοπρών.
Latro -as, ὑλακτέω τινὰ, *in aliquem :* βαΰζω.
Latro -onis, ὁ λησὴς, ῦ· κλέπτης.
Latrocinium, λησεία.
Latrocinor, λησεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λησίδιον.
Latus -eris, πλευρὸν, πλευρά.
Latus -a -um, πλατὺς, εὐρὺς -έος, ὁ· εὐρύχωρος.
Lavacrum, λυτρὸν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λῦσις, λυτρόν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιέπαινος.
Laudabilitèr, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιασής.
Laudatus, ἐπαινετὸς, κατευφημένος, εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ· ἀξιοπρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τὺς ἀγαθὺς ἄνδρας, viros bonos : ἐγκωμιάζω τινά.
Laudo valdè, καταινέω λίαν, ἀνευφημέω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθημι.
Lavo, *abluo*, λύω, *de corpore:* νίπτω, *de manibus :* πλύνω, *de vestibus.*
Laurea, δαφνὶς, δάφνινον φύλλον.
Laureati, δαφνηφορῦντες.
Lauretum, δαφνὼν, ὁ.
Laurus, δάφνη.

Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
Lautè, λαμπρῶς.
Lautè vestitus, ἁβροχίτων, ἁβροείμων.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπής.
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δέσμα, *vincula :* ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρός· *pro* amplo, εὐρύς.
Lea *et* Leæna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινάριον, κλιντήριον.
Lectus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ἡ· κράβατος.
Legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτής.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges servare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα· λεγεὼν, ὁ.
Legislator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitimè, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego -as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo, συλλέγω· *pro* præternavigare, παραλέγεσθαι· *pro* surripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδρωψ, φακή.
Lembus, λέμβος -ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστρωπὸς, ἡ· πορνοβόσκος, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, πράϋνσις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἠπιάω, κηλέω.
Lenis, προσηνὴς, ἤπιος, πρᾶος, μείλιχος, λεῖος, ἄνοργος.
Lenitas, πραότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Lenitèr, ἠπίως, πράως, ἡσύχως, λείως.
Leno -onis, μαστρωπὸς, ὁ καὶ ἡ· πορνοβόσκος.

Lenocinium, μαστρωπεία, *pro* illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστρωπεύω· *pro* blandiri, κορίζομαι, κολακεύω.
Lens -dis, κόνις, ἡ.
Lens -tis, φακὸς, φακή.
Lentè, *tardè*, βάδην, βραδέως.
Lentiginosus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδύτης, νωθεία.
Lentus -a -um, γλίσχρος, βραδὺς, νώθης.
Leo, λέων -οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepidè, στωμύλως.
Lepidus, καλλιεπὴς, στωμύλος, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos *et* Lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀστεϊσμός.
Lepra, λέπρα.
Lepus -oris, λαγὼς, λαγωός.
Lepusculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethalitèr, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia *vel* Lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος.
Levatio, Levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πράϋνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαὴρ -έρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην· *pro* parùm, ὀλίγον· ἐπ' ὀλίγον.
Levo -as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.
Libamentum, Libamen, Libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βιβλίον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἄσμενος, ἑκών.
Libentèr, ἀσμένως.
Liber, τὸ βιβλίον, ἡ βίβλος.
Liber -a -um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὔταρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριαι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ καὶ ἡ· ἐλεύθερος· *pro* munifico, δαψιλὴς, ὁ καὶ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberalitèr, ἐλευθερίως.
Liberalitèr educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθεριωτὴς, λυτρωτής.

Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, λυτρωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, περισωθείς.
Liberè, ἐλευθέρως, μετὰ παρρησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτροῦμαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem asserere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, *placet*, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.
Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, κατατρυφὴ, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κτέρισμα, τὰ νεκύσια, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κτεριστὴς, ἐνταφιαστής.
Libo -as, λείβω, σπένδω.
Libra, λίτρα, σταθμὶς, ζυγός.
Libraria -æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος.
Librator, ὁ σταθμώμενος, ζυγοστάτης.
Libro, ταλαντάω, σταθμάομαι.
Libum, ψαιστός.
Licentèr, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τετολμημένος.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, *fas est*, θέμις ἐστὶ, ἔξεστι, ἔνεστιν.
Licèt, *conjunctio*, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειστηριάζω.
Licitum est, ἔξεστι· θέμις ἐστί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien -enis, σπλήν.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, Ligatura, σύνδεσμος, δεσμός.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κᾶλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo -onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν -ῶνος.

Lilium, χρίνον, λείριον -ου, τό· σῦσον -ου, τό.
Lima, ῥίνη -ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κοχλίας.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, ὀδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ ἀτραπός· ὅρος -ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis intueri, παρακύπτειν εἴς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo -as, ῥινέω, ἐκρινίζω, περιψάω, *pro* expolio, κατακοσμέω.
Limosus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανής.
Limus, ἰλὺς, πηλὸς, βόρβορος, ὁ.
Limus -a -um, πλάγιος, παραβλώψ.
Linctus -ûs, λεῖγμα, τό· ἔκλειγμα.
Linea, γραμμὴ, πέρας.
Linea media, ἡ διάμετρος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαί.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα *vel* -ττα· διάλεκτος.
Linguâ eâdem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ· ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσίς.
Linio, *ungo*, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος· λῖς -τος, ὁ· ὀθόνη.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη -ης, ἡ· σινδών.
Linteus, λίνεος -ους.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλημάω *et* γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, γλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα -ατος, τό· χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
Liquefactio, τῆξις *et* τηκεδών.
Liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προσφανές ἐστι.
Liquidò, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ὁ· *pro* puro, καθαρός· διαφανής.
Liquor, ὑγρότης, τὸ ὑγρὸν, χυλὸς -οῦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis -itis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα -ης, ἡ· ἔγκλημα, κρίσις.

Litatio, καλλιέρημα, τό.
Litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τό.
Literæ sacræ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιστολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιστολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλειν· ἐπιστολὴν δοῦναι.
Literas scribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigator, ἐριστὴς, φιλόνεικος.
Litigiosus, ἐριστικὸς, ἀμφισβητητικός.
Litigo, ἀμφισβητέω, δικάζομαί τινι περὶ μισθῶν, ob mercedem: ἐρίζω τινὶ περί τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελειόω.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς, θὶν -νὸς, ὁ *vel* ἡ· λιμὴν -ένος, ὁ.
Litura, ἡ ἀλοιφή.
Livesco, *lividus fio*, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πελίωμα, μώλωψ -ωπος.
Lixa -æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia -æ, *et* Lixivium, κονία.
Lixus -a -um, ἑψητός.
Loca prærupta, παίπαλα -ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος, ὁ ἐκδιδούς.
Loco ejus, ἀντὶ, *cum genit.* ἀντί τινος.
quo Loco sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco, *pono*, τάττω· *pro* elocare, ἐκδιδόναι εἴς τινα, *interdum significat*, pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
Loculus, λάρναξ -κος, ἡ· θύλαξ.
Locum dare, περιχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειὸς, εὐκτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος· *pro* opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, εἰαμενὴ -ῆς, ἡ.
Locus publicus, λέσχη -ης, ἡ.
Locus uliginosus, τῖφος -εος, τό.
Locusta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.

Loligo, τευθὶς, τεῦθος -ου, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λείωμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμέων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
Longè latèque, διεξοδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάστημα, διαμονὴ, μακρότης -ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longissimè, ποῤῥώτατα.
Longissimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης· μῆκος, τό.
Longius, ἀπωτέρω, ποῤῥωτέρω.
Longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακράν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquacissimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquacitèr, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, σπερμολόγος.
Loquela, λαλία, λέσχη.
Loquor, λαλέω τινὶ, *et* πρός τινα· ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης -ου, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lotium, *urina*, οὖρον, οὔρημα.
Lubens, ἄσμενος, ἡδόμενος.
Lubentèr, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίσχρος, εὔκολος, εὐόλισθος.
Lucanica, ἀλλᾶς -ᾶντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri causâ aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοκέρδεια.
in Lucro deputare, κέρδος νομίζειν τὶ, ἐν κέρδει ποιεῖσθαι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliquâ re: κέρδος ποιῶ.
Lucrosus, κερδαλέος, κερδῷος,

πολυκερδὴς, χρηματιστικὸς, ἐπωφέλιμος.
Lucrum, κέρδος, τό.
Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τό· πάλη.
Luctator, ἀγωνιστὴς, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuosus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος· πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτογραφέω, προσαγρυπνέω.
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, διαυγὴς, ἔκδηλος.
Lucus, τέμενος, τό· ἄλσος -εος, τό.
Ludere aleâ, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινί· καταμειδιάω, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαστον, ἔμπαιγμα, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio ἔμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ἐξαπατάω.
Ludimagister, γραμματιστὴς, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω· *pro* derideo, καταγελάω τινὸς, σκώπτω.
Ludus, παιδιὰ, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινὶ, *et* ἐπί τινος, propter aliquid: θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam: ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ· γοώδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύστονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ψόα, ἰξὺς -ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τό· φέγγος, τό.
Luminare, φωστὴρ, ὁ.
Lumine cassus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος φωτός.
Luminosus, φωτεινὸς, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, σεληναία, μήνη.
Luna crescens et decrescens, σελήνη τικτομένη ϗ φθινοῦσα.
Luna nova, νεμηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, *persolvo*, ἀποτίνω, διατιννύω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκέη.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγχλωρος.
Luscinia, ἀηδὼν, ἡ, *et* ἀηδὼ -όος -οῦς.
Lusciosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.
Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Lustratio, περιπόλησις, *item* κάθαρσις.
Lustro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω· *deindè* expio, καθαίρω, ἁγνίζω, *tum* lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, σπήλαιον, *pro* lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα, *etiam idem quod* Olympias, ἡ πενταετία, ἡ πενταετηρίς.
Lusus, παιδιὰ, παῖγμα.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κροκώδης.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἔνυδρις.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ· ἰλὺς, βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παράρθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾷν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio *vel* Luxurior, κατασπρηνιάζω, ἀσωτεύομαι. Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
Luxuriosè, ἀσώτως.
Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκράτεια.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λὺγξ, -κὸς, ὁ ϗ ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

MAcellum, κρεωπώλιον.
Macer, Macilentus, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λεπτόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακεὶς, ἐναποβραχείς.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, Machinatio, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἰσχνότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
Maceror, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω *et* -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus -a -um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σπίλος, κηλίς.
Maculâ aspergere aliquem, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινὰ, σπιλόω.
Maculosus, ῥυπαρὸς, σπιλωτός.
Madefacio, διϋγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον *et* ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
Magis magisque, μᾶλλον ϗ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
Magister, παιδευτὴς, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ ϗ ἡ· προστάτης.
Magister equitum, ἵππαρχος.
Magisterium, προεδρία, προστασία.
Magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσιν εὐπειθεῖν.
Magistratu se abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
Magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
Magistratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες· *pro* imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης -ητος, ὁ.

Magni æstimare, τιμᾶν πλείστου.

Magni facio, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.

Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.

Magnificè de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.

Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλουργία.

Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.

Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλόφρων, περίσεμνος, φιλότιμος.

Magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, μεγαληγορία.

Magniloquus, μεγαλοῤῥήμων.

Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.

Magnitudo, τὸ μέγεθος.

Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.

Magnoperè, μέγα.

Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.

Magus, μάγος.

Majestas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.

Major, ὁ καὶ ἡ μείζων.

Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.

Maius, μάϊος, σκιῤῥοφοριών.

Mala, σιαγών· παρειὰ -ᾶς, ἡ.

Malè, κακῶς, φαύλως.

Malè agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.

Malè audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.

Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.

Malè habere, ἀῤῥώστως, κακῶς ἔχειν.

Malè loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, λοιδορεῖν τινα.

Malè mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.

Malè opto tibi, καλῶς εὔχομαί σοι.

Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.

Maledico, βλασφημίαν λέγω τινὶ, et κατά τινος· κακολογέω τινά.

Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.

Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.

Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικός.

Malefactum, κακούργημα.

Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.

Maleficus, κακοῦργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.

Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.

Malevolus, κακόνοος, δύσνοος, ἀπεχθὴς, κακόφρων.

Malignè, κακοήθως.

Malignitas, κακοθυμία, κακότης.

Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακότροπος.

Malitia, κακία, πονηρία, ῥᾳδιουργία.

Malitiosè, κακοτέχνως.

Malitiosus, ῥᾳδιουργὸς, πανοῦργος.

Malleolus, σφυρίον.

Malleus, σφύρα· ῥαιστὴρ -ῆρος, ὁ.

Malluvium, χειρόνιπτρον, χέρνιβον.

Malo, αἱρέομαι, προαιροῦμαι.

Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.

Malva, μαλάχη.

Malum, μῆλον.

Malum Citreum, τὸ κιδρόμηλον· κίτριον μῆλον.

Malum punicum, ῥοὰ, ῥοιά.

Malum, *substant.* *pro* afflictione, ταλαιπωρία· δεινόν.

Malum, *interjectio*, φεῦ· φεῦ τῶν κακῶν.

Malum consilium, κακοβουλία· κακὴ βουλή· κακοῤῥαφία.

Malus, μηλέα -ας, ἡ.

Malus in navi, ἱστὸς -οῦ, ὁ.

Malus, *improbus*, κακὸς, φαῦλος, κακοῦργος, πονηρός.

Mamilla, ὁ μαζός· ἡ τιτθή.

Mamma, μαζὸς, μαστὸς, θηλὴ, τιτθή.

Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.

Mammosus, μαστώδης.

Manceps, ἐργολάβος, ὁ· τελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.

Mancipatio, ἀνδραποδισμός.

Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.

Mancipo, ἀνδραποδίζω *et* -ομαι.

Mancus, πηρὸς, πηρωθεὶς, κύλλος.

Mandata facere, τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν.

Mandatum, πρόσταγμα, τό· ἐντολή.

Mandibula, γνάθος.

Mando -as, *committo*, παρατίθημι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμί τινί τι· *jubeo*, ἐντέλλομαί σοι, προστάττω.

Mando -is -ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.

Mandra, μάνδρα.

Manduco, μασσῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.

Manè, πρωΐ· ἐν τῷ ὄρθρῳ.

Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: *pro* expectare, ἀναμένω τινὰ, προσδοκάω.

Manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.

Mangonium, μαγγανεία.

Mangonizo, μαγγανεύω.

Manica, χειρίς.

Manicatus, χειριδωτός.

Manifestatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.

Manifesto, δηλόω, φανερόω.

Manifestò, *adv.* σαφῶς, φανερῶς.

Manifestus, δῆλος, φανερὸς, ἔκδηλος, σαφὴς, περιφανὴς, τρανής.

Manipulatim, κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.

Manipulus, δράγμα, ἄμαλλα -ης, ἡ.

Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.

Manna, ἡ μάννα, ἀερόμελι.

Mano -as -are, ῥέω, προέρχομαι, βρύω.

Mansio, μονὴ, διαμονή.

Mansuefacio, πραΰνω ἵππον, *equum:* ἡμερόω, τιθασσεύω.

Mansuefactio, ἐξημέρωσις.

Mansuefio, τιθασσεύομαι, ἡμερόομαι.

Mansuesco, τιθασσεύομαι.

Mansuetè, πραϋμένως, ἡμέρως.

Mansuetudo, πραότης, ἡμερότης, ἡ.

Mansuetus, πρᾶος, ἥμερος, ὁ καὶ ἡ· ἤπιος, ἥσυχος, εὐμενὴς, ἐπιεικής.

Mantica, πήρα, βαλάντιον.

Mantile, χειρόμακτρον.

Manu duco, χειραγωγέω.

de Manu in manum, διὰ χειρῶν.

in Manu, *id est*, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.

Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.

Manubrium, λαβὴ, κώπη.

Manufactus, χειροποίητος.

Manumissio, ἀπελευθέρωσις.

Manumissus, ἄφετος, ἐλευθερωθείς.

Manumittere, ἀπελευθεροῦν, ἀνιέναι τινά.

Manus, χεὶρ, ἡ.

in Manus sumo, ἐγχειρίζομαι.

Manus conserere, συμβάλλειν πρός τινα *et* τινι.

Mapalia, καλύβαι, οἰκίδια.

Mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον.

Marcesco, παρακμάζω, μαραίνομαι.

Marcidus, σαπρὸς, ὁ· μαρασμώδης.

Marcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.

Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ· πόντος.

Margarita, μαργαρίτης, ὁ.

Margines fluvii, χείλεα ποταμοῦ.

Margo, κράσπεδον, χεῖλος.

Mari se committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.

Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ἐνάλιος.

Maris æstus, πλημμυρίς.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμέτις -ιδος.
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐπιθαλάττιος.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζευγνύω.
Maritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάῤῥον, τό.
Mars, ἄρης -εος -ηος *vel* -ητος, ὁ· ἐνυάλιος.
Mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
Marsupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipite Marte, ἀγχωμάλε τῆς μάχης γενομένης.
Martius *et* Martialis, ἀρεῖος, ἀρήϊος.
Martius mensis, μενυχιὼν, ὁ μάρτιος.
Martyr, μάρτυρ· *hinc*
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄῤῥην, ἄρσην.
Masculinum genus, τὸ ἀῤῥενικὸν γένος· fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
Masculus, ἄῤῥην, ἄρσην.
Massa, μάζα· ὄγκος, ὁ· φύραμα.
Mastigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Mastix, μαστίξ.
Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τεκεσα.
Matercula, μητράριον, μητρίδιον.
Mater familias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, *pro* argumento, ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικὸς, κάθυλος.
Maternus, μητρικὸς, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεῖα πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τε γάμε συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
Matris frater, μητράδελφος.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμὶς, ἐρητρίς.
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπισπερχεία.
Maturè, ὡραίως.
Maturesco, πεπαίνομαι, περκάζω.
Maturitas, πέπανσις, ὡραιότης.
Maturo, πεπαίνω τί· ἐπιταχύνω, πέπτω.
Maturus, πέπειρος, ὡραῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ὄρθρινός.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxillâ percutere, γναθεν, εἰς γνάθες τύπτειν.
Maximè, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.
Me, ἐμέ, μέ.
Meâ quidem sententiâ, κατ᾽ ἐμὴν γνώμην.
Meâpte causâ, ἐμεγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecastor, νὴ τὸν Κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, ἀποχειροβίωτος, μηχανικός.
Mecum, μετ᾽ ἐμε, μετά με.
Medela, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediastinus, μεσαύλιος δελος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
Medicamen *et* Medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικός.
Medico *et* Medicor, ἰατρεύω τινά.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεστὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἐπιεικής.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocritèr, μετρίως· ἐπ᾽ ὀλίγον, μέσως.
Meditabundus, σύννους· ὁ ἐπὶ φροντίδων.
Meditatè, ἐσκεμμένως.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σκέμμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μεριμνάω.
Meditullium, μεταίχμιον.
in Medium affero, εἰσφέρομαί τι, παρατίθεμαι, παραφέρω.
Medium, τὸ μέσον, μεταξὺ, μεσότης.
Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν Ἡρακλέα, νὴ Δία, *vel in negando*, μὰ Δία.
Medulla, μυελὸς, ἐντεριώνη.
Medullitus, ἀπὸ μυελε.
Meio, ἐρέω.
Mel -lis, μέλι -ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικός.
Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius et optabilius est, αἱρετώτερον.
Meliusculè habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιτοποίησις, μελιτεργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus, ὑμένιος, περγαμηνός.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος· ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιόμνηστος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoriâ dignum esse, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
Memoriâ teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
in Memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoritèr dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, *pro* narrare, λέγω, ἱστορέω, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda *et* Mendum, πταῖσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τό· ψευδολογία.
Mendax, ψευστὴς, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαῖτις.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχὸς, ἐπαίτης.
Mendosus, πλημμελὴς, ψευδής.
Mendum, πταῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.

Mens, νόος, νῦς, ὁ· φρὴν -ενός· γνώμη.
Mensa, τράπεζα.
Mensæ secundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menses muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις.
Mensis, μήν.
Mensium suppressio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
Menstruus, ἐμμήνιος et ἔμμηνος.
Mensura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνες, παράφρων, φρενήτης, φρενόληπτος.
Mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
in Mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νῦν τινι.
Mentio, μνεῖα, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναι τινὸς et τινὰ, et περί τινος, μνεῖαν ποιεῖσθαι τινός.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποκρίνω.
Mentis corpos, εὔνες, ἐχέφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ· ἀνθερεών.
Meo, *vado*, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι, *itidem*, fluere ῥεῖν.
Meo quidem judicio, ὡς οἴομαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρός.
Mercator, ἔμπορος, ἔμπολος.
Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόρευμα.
Mercede conductus, ὑπόμισθος.
Mercede loco, μισθῶ τινί τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω παρά σοι.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθαρνής.
Merces, μισθὸς, ὁ· μίσθωμα, ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τὶ παρά τινος, *ab aliquo:* ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκὼρ, σκατὸς *in gen.*, ἡ κόπρος.
Merenda, τὸ πρόδειπνον.
Mereo *et* Mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιός εἰμι, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
benè de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὐποιεῖν τινα.
male Mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
Meretricius, ἑταιρικὸς, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges -itis, θέριστρον.
Mergo, δύνω, παραδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, -ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Meritò, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus, -a, -um, ἄξιος.
Merula, κόττυφος.
Merum, ἄκρατος, *subauditur* οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὸ ὤνιον, ἀγόρασμα.
Mesenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.
Mespilus, ἡ μεσπίλη.
Messem facio, θερίζω.
Messis, θερισμὸς, ὁ· ἄμητος.
Messor, θεριστὴς -ῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari castra, στρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διατάκτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticulosus, ψοφοδεὴς, δειλὸς, φαβερὸς, περίφοβος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor, -aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu consternor, πτοίομαι περί τι.
Metuendum est ne, δέος ἐστὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Metuo, δείδω περὶ λῃστῶν, à prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δεῖμα, δειλίασις.
Meus, ἐμὸς, -ή, -όν.
Mica, ψὶξ, -χὸς, ἡ· ψίχιον, ψώμισμα.
Micans, στίλβων, ἀστράπτων.
Mico, στίλβω.
Micturio, ὀρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀναλύω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοὶ, μοί.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, -itis, στρατιώτης -ῦ, ὁ.
Militaris, στρατιωτικὸς, στρατεύσιμος.
Militaris tessera, σύνθημα.
Milites conscribere, στρατιώτας καταλέγειν *vel* καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφειμένοι.
Militia, στρατεία, στρατιὰ, πόλεμος.
Militiæ peritus, στρατιωτικὸς, ἴδρις αἰχμῆς.
Milito, στρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι *et* χίλια.
Millesimus, χιλιοστός.
Milliare, μίλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτὶν *et* ἰκτῖνος, ὁ.
Mimus, μίμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ, -ᾶς, ἡ.
Minacitèr, ἀπειλητικῶς.
Minæ -arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικός.
Minerva, Ἀθηναία, Ἀθηνᾶ.
Minervâ crassiore, παχυτέρα μέσῃ.
Mingo, ὀρέω, κατερέω, ἐπερέω.
Minimè, ὀ μέντοι, ὄτοι, ὀκ ἄρα, ἐλάχιστα.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Minister, ὑπηρέτης, διάκονος, θεραπεύων.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετέω τινὶ τῦτο, in *hac re:* διακονέω, λατρεύω.
Minitabundus, ἐπαπειλέων.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, -ῦ, ἡ.
Minor -aris, ἀπειλέω τινὶ θάνατον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἥττων.
Minor natu *vel* minimus, νεώτερος, νεώτατος υἱός.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, εἰς λεπτότατα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν.
Minutus, λεπτὸς, λεπτομερής.
Mirabilis, θαυμαστός.
Mirabilitèr, θαυμαστῶς.
Miraculum, θαῦμα, τό· μεγαλέργημα.
Mirandus, θαυμάσιος, ἀγητός.
Mirificus, θαυμαστικὸς, θαυματοποιός.
Miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, *et* τινὰ τῆς σοφίας, *subintellige* ἕνεκα, ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum esset si, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non est Mirum si, ὀδὲν θαυμαστόν εἰ.
Mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαστὸς, θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miser, ἄθλιος, δύστηνος, δυστυχής.
Miser sum, ἐπιταλαιπωρέω.
Miserabilis, ἐλεεινὸς, λυγρός.
Miserabilitèr, ἐλεεινῶς.
Miserè, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Misereor, ἐλεέω τινὰ, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miseresco, οἰκτίζω.
Miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miseria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Misericordia, ἔλεος, ὁ ϗ τό· οἶκτος, ὁ.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.

Miseror -aris, οἰκτείρω τινά.
Miserrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἴκτιστος, τλημονέστατος.
Missile, ἄκων, βέλος.
Missio, ἀποπομπὴ, ἀποστολή.
Missum facere aliquem, ἀφεῖναί τινα.
Mistio, μῖξις, σύγχυσις.
Mistus, ὁ μιχθείς.
Mitesco, πραΰνομαι, ἠπιοῦμαι.
Mitigatio, πράϋνσις.
Mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάττω.
Mitis -e, πρᾶος, προσηνὴς, ἤπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, εὐκίνητος, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀστασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderator, διοικητὴς, ἐπιστάτης.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, εὐθύνω, οἰκονομέω.
Modestè, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, εὔτακτος, ἐπιεικὴς, σώφρων, εὐπρεπής.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modò, ἀρτὶ, ἀρτίως, αὔτικα, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, καταυλέω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν τὸ μέτριον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέσον.
Mœcha, μοιχαλὶς -ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τείχη, τά· περίβολον.
Mœreo, λυποῦμαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος -εος, τό· ἀνία, ἄλγος, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœstus, κατηφὴς, λυπρὸς, ἄθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τό· ὄγκος, ὁ· ἄχθος, τό· μέγεθος.
Molestè, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Molestè fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, σχετλιασμὸς, ἀνία, ὄχλος.
Molestiâ afficio, βαρύνω τινὰ, λυπέω τινὰ ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.
Molestiâ carens, ἄλυπος.
Molestiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
Molestus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δεινός.
Molestus sum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem; ἐπιχειρέω τινὶ, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερός.
Mollis sum, μαλακιάω.
Molliter, μαλακῶς, πρᾴως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo -is, ἀλέω, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινὶ, νουθετέω, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτής.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τό.
Monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrosè, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας -ατος, τό.
Montanus, ὀρεινὸς, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montosus, ὄρειος, βουνοειδής.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονή.
sine Morâ, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, -ου, ἡ· νόσημα, τό.
Mordax, δήκτης -ου, ὁ· δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· *pro* obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
Mordicus, ὀδὰξ, προσφύς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More positum est, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούειν, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόπος.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοός εἰμι, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, *exspecto*, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere: *aliquando pro* curo, *ut* nihil moror, οὐδέν μοι μέλει· *pro* retardare, ἀπέχειν.
Morosè, δυσκόλως.
Morositas, δυσκολία, δυσαρεστία.
Morosus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morsus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βρότος.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μῶρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ συκάμινος.
Mos, ἔθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σείσουρα.
Motus, *et* Motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo, *et* Mucesco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρωδὴς, σαπρός.
Mucor -oris, εὐρὼς, σαπρότης.
Mucosus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.

Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιτιθέναι, *vel* ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto -as, ζημιόω τινὰ θανάτῳ *vel* χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀβέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebritèr, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ -αικός.
Mulierositas, φιλογυνία.
Mulierosus, φιλογύναιος, γυναικοφίλης, γυναικομανής.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multiplicitèr, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμήγυρις.
Multò, παρὰ πολύ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, σχολῇ γε, ἥπου.
Multoties, πολλοστόν.
Multum abest, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολύ· συχνός.
Mulus, ὀρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus -a -um, καθαρός.
Mundus, *subst.* κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωρολήπτης.
Munero *vel* Muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ἰχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus -a -um, τετειχισμένος, ἰχυρὸς, ἀσφαλισθείς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τό· pro *officio*, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν *vel* διαπράττειν ἔργον.
Munus suum exsequi, τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν.
Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ· γογγυσμὸς, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγάλη.
Musa, μοῦσα.
Museum, μουσεῖον.
Musca, μυῖα.
Muscarium, σόβη, μυιοσόβη.
Muscipula, μύσφονον, μυάγρα.
Muscosus, βρυώδης.
Musculus, ὁ μυὼν -ῶνος.
Muscus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Musica, μουσική.
Musicus, μουσικός.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλέη, ἰκτίς.
Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωμα, τό· πήρωσις.
Mutilatus, πηρωθεὶς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς -οῦ, πηρὸς -οῦ, ὁ· ἐλλειπής.
Mutio -is -ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam.
Mutuò, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανείζω, χράω.
Mutuor, *mutuo accipio*, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.
Myrias, μυριὰς -άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα -ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος -ου, ἡ.
Mysta, ὁ μύστης.
Mysteria, μυστήρια.
Mysticus, μυστικός.

N.

NÆ, ναὶ, νὴ Δία.
Nænia, ἐπικήδειος μονῳδία.
Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπεὶ, ἕνεκα, ὅτι.
Nanciscor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιέομαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Nascor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Naso suspendere, μυκτηρίζειν.
Nassa, κύρτος.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
Nasus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτήρ.
Nasuti, μυκτηρισταὶ, χλευασταί.
Nata -æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοὶ, πυγαί.
Natio, γένος· Σύρος τὸ γένος, natione Syrus, ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενέτη, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.
Naturalis, φυσικὸς, ἔμφυτος.
Naturalitèr, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονὼς, πεφυκὼς, τεχθείς.
Natus, *id est*, filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ ϗ ἡ ναυαγὸς, ναυαγέων.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος -ου.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Navitèr, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορθμεῖον.
Naumachium, ναυμαχία.
Navo -as -are operam, προσέχω τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζω περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυτία *et* ναυτίησις.
Nauseo, ναυτιάω.

Miseror -aris, οἰκτείρω τινά.
Miserrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἴκτιςος, τλημονέςατος.
Missile, ἄκων, βέλος.
Missio, ἀποπομπὴ, ἀποςολή.
Missum facere aliquem, ἀφεῖναί τινα.
Mistio, μίξις, σύγχυσις.
Mistus, ὁ μιχθείς.
Mitesco, πραΰνομαι, ἠπιῦμαι.
Mitigatio, πράϋνσις.
Mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάττω.
Mitis -e, πρᾶος, προσηνὴς, ἤπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, ςέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, εὐκίνητος, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀςασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderator, διοικητὴς, ἐπιςάτης.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, εὐθύνω, οἰκονομέω.
Modestè, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, εὔτακτος, ἐπιεικὴς, σώφρων, εὐπρεπής.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modò, ἀρτὶ, ἀρτίως, αὔτικα, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, καταυλέω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν τὸ μέτριον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέσον.
Mœcha, μοιχαλὶς -ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τείχη, τά· περίβολον.
Mœreo, λυπῦμαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος -εος, τό· ἀνία, ἄλγος, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœstus, κατηφὴς, λυπρὸς, ἄθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τό· ὄγκος, ὁ· ἄχθος, τό· μέγεθος.
Molestè, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Molestè fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, σχετλιασμὸς, ἀνία, ὄχλος.
Molestiâ afficio, βαρύνω τινὰ, λυπέω τινὰ ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.
Molestiâ carens, ἄλυπος.
Molestiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
Molestus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δεινός.
Molestus sum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem; ἐπιχειρέω τινὶ, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερός.
Mollis sum, μαλακιάω.
Mollitèr, μαλακῶς, πράως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo -is, ἀλέω, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τῦ χρόνυ, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ ςιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναςήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινὶ, νυθετέω, παραινέω σοι τῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτής.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τό.
Monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrosè, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας -ατος, τό.
Montanus, ὀρεινὸς, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montosus, ὄρειος, βυνοειδής.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονή.
sine Morâ, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, -υ, ἡ· νόσημα, τό.
Mordax, δήκτης -υ, ὁ· δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· *pro* obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
Mordicus, ὀδὰξ, προσφύς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More positum est, νενόμιςαι.
Morem gerere, ὑπακύειν, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόπος.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοός εἰμι, ὑπακύω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, *exspecto*, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere: *aliquando pro* curo, *ut* nihil moror, ὐδέν μοι μέλει· *pro* retardare, ἀπέχειν.
Morosè, δυσκόλως.
Morositas, δυσκολία, δυσαρεςία.
Morosus, δύσκολος, δυσάρεςος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τῦ βίυ τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morsus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βρότος.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φόνυ ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μῶρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ συκάμινος.
Mos, ἔθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σείσυρα.
Motus, *et* Motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo, *et* Mucesco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρώδης, σαπρός.
Mucor -oris, εὐρὼς, σαπρότης.
Mucosus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.

Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιτιθέναι, *vel* ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto -as, ζημιόω τινὰ θανάτῳ *vel* χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀβέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebritèr, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ -αικός.
Mulierositas, φιλογυνία.
Mulierosus, φιλογύναιος, γυναικοφίλης, γυναικομανής.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multiplicitèr, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμήγυρις.
Multò, παρὰ πολύ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, σχολῇ γε, ἥκιστα.
Multoties, πολλοστόν.
Multum abest, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολύ· συχνός.
Mulus, ὀρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus -a -um, καθαρός.
Mundus, *subst.* κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωρολήπτης.
Munero *vel* Muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ἐχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus -a -um, τετειχισμένος, ἐχυρὸς, ἀσφαλισθείς.

Munus, δῶρον, δώρημα, τό· pro *officio*, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν *vel* διαπράττειν ἔργον.
Munus suum exsequi, τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν.
Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ· γογγυσμὸς, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγάλη.
Musa, μοῦσα.
Museum, μουσεῖον.
Musca, μυῖα.
Muscarium, σόβη, μυιοσόβη.
Muscipula, μύσφονον, μυάγρα.
Muscosus, βρυώδης.
Musculus, ὁ μυὼν -ῶνος.
Muscus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Musica, μουσική.
Musicus, μουσικός.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλέη, ἰκτίς.
Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωμα, τό· πήρωσις.
Mutilatus, πηρωθεὶς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς -οῦ, πηρὸς -οῦ, ὁ· ἐλλειπής.
Mutio -is -ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam.
Mutuò, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανείζω, χράω.
Mutuor, *mutuo accipio*, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.
Myrias, μυριὰς -άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα -ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος -ου, ἡ.
Mysta, ὁ μύστης.
Mysteria, μυστήρια.
Mysticus, μυστικός.

N.

NÆ, ναὶ, νὴ Δία.
Nænia, ἐπικήδειος μονῳδία.

Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπεὶ, ἕνεκα, ὅτι.
Nanciscor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιέομαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Nascor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Naso suspendere, μυκτηρίζειν.
Nassa, κύρτος.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
Nasus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτήρ.
Nasuti, μυκτηρισταὶ, χλευασταί.
Nata -æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοὶ, πυγαί.
Natio, γένος· Σύρος τὸ γένος, natione Syrus, ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενέτη, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.
Naturalis, φυσικὸς, ἔμφυτος.
Naturalitèr, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονὼς, πεφυκὼς, τεχθείς.
Natus, *id est*, filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ καὶ ἡ ναυαγὸς, ναυαγέων.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος -ους.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Navitèr, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορθμεῖον.
Naumachium, ναυμαχία.
Navo -as -are operam, προσέχω τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζω περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυτία *et* ναυτίησις.
Nauseo, ναυτιάω.

Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
Ne, *interrogandi*, ἆρα; πότερον;
Ne, *dehortativum*, *adv.* μὴ, μὴ δῆτα· *pro* ut non, ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, οὐδενὸς ἄξιος, οὐτιδανὸς, ὁ.
Nebulosus, νεφελοειδὴς, νεφώδης.
Nec *et* neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
Necessariò, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Necessarius, ἀναγκαῖος.
Necesse est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Necessitas, ἀνάγκη, χρεία.
Necessitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Necessitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Necessitudo mihi est cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπου· ἵνα μήπου.
Nedum, μήκαι *et* μήτι, οὔτιγε.
Nefandus, ἄῤῥητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος, δύσφατος, ἔκθεσμος.
Nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιστος.
Nefas est, οὐχ' ὅσιόν ἐστι· οὐ θέμις.
Nefasti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπευκταὶ καὶ ἄπρακτοι.
Nefastus, ἀθέμιστος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.
Neglectus -ûs, ἀμέλεια.
Neglectus -a -um, καταφρονούμενος.
Negligens, ἀμελὴς, ὀλίγωρος.
Negligentèr, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥᾳδιουργέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἔξαρνός εἰμι.
Negotia domestica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολὴ, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι· ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
nullo Negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδίστως, εὐπετῶς, ἀκονιτί.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotiosus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium facessere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, κόπους παρέχειν.
Nemo, οὐδεὶς, οὔτις.
Nemorosus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempè, δηλαδὴ, δηλονότι, δήπου.
Nemus -oris, νέμος, τό· τέμενος, τό· ὕλη· ἄλσος, τό.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
Nepotes, *id est*, intemperantes, οἱ ἄσωτοι καὶ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, υἱωνὴ, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, Ποσειδῶν.
Nequà, μή πῃ.
Nequam, ἄχρηστος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμὴ, οὐδαμῶς, οὐδήπου, μὴ δῆτα, οὐ μέν τοι.
Neque, μήτε, οὐδὲ, οὔτε.
Neque verò, ἀλλὰ μὴν, οὐδεμήν.
Nequeo, ἀσθενέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, οὐκ· *pro* frustra, μάτην.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequissimè, κάκιστα.
Nequissimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervosus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Nescio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Nescius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαὴς, οὐκ εἰδώς.
Neu, μήτη, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, ὁ· οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.
Ni, *pro* Nisi, εἰ μὴ, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico *et* Nidulor, νεοττεύω.
Nidor, κνίσσω.
Nidum facio, ἀπονεοττεύω, νεοσσεύω.
Nidus, νεοττία, καλιά.
Niger, μέλας, ὁ· μέλαινα, ἡ· μέλαν, τό.
Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigreo, *niger sum*, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδὲν, οὐθὲν, οὔτι.
Nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅτι.
Nihili, παρ' οὐδέν.
Nihili facio, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι.
Nihili fio, ἐν οὐδενί εἰμι μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo et duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilominus, οὐδὲν ἧττον.
Nil, οὐδέν.
Nimbosus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τό.
Nimietas, τὸ περισσόν.
Nimirum, δήπου, δήπουθεν, δῆτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσός.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Nisi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἂν μή.
Nisi quod, ἀλλ' ὅτι.
Nisus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, καλλύνομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρός.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor -eris, *conor*, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπουδάζω.
Nitrosus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνειος.
Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, nivis, χιὼν, ἡ· νιφετός.
No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνώριμος, εὐγενὴς, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiscum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιὸς, βλάπτων, βλαβερός.
Nocentèr, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινὰ, κακῶς ποιῶ τινα, κακόω τινὰ, ἀδικέω, ἀτάω, ἴπτω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτός.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαύξ.
Nocturnus, νυκτερινὸς, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερός.
Nodosus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τό· δεσμός.
Nolo, οὐ θέλω, οὐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τό.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστί.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου.
Nominis ejusdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινὰ, ὄνομα τιθέναι τινί.
Non, οὐ, οὐκ, οὔτι, οὐδέν.
Non enim, οὐ γάρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, οὐ γὰρ οὖν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ' ὅπως.
Non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μικροῦ.
Non multò post, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακράν.

Non solum, sed etiam, ὐκ ὅτι, ἀλλὰ καί.
Non tamen, μὴ μέντοι, ὐ μήν.
Nonæ *mensis*, νόναι.
Nonagenarius, ἐννενηκονταέτης.
Nonaginta, ἐννενήκοντα.
Nondum, μήπω, ὔπω.
Nonne, εἰ, ἢ ὐχ᾽ ὁρᾷς; annon vides?
Nonnihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔςιν ὅς, ἔνιος.
Nonnunquam, ἔσθ᾽ ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ.
Nonus -a -um, ἔνατος.
Norma, κανὼν, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noscere artem, εἰδέναι τέχνην.
Nosco, γινώσκω, οἶδα.
Noster, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, ςίγμα, τό.
Notabilis, γνωςὸς, γνώριμος.
Notare ignominiâ, ἀτιμάζειν τινά.
Notarius, γραμματεὺς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειῦμαι, διασημαίνω, ςίζω.
Notum est, φανερόν ἐςι· πρόδηλόν ἐςι.
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωςός.
Notus, *auster*, νότος.
Novacula, ξυρίον.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεςηριὼν, νοέμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
Novies, ἐννεάκις.
Novilunium, νέα σελήνη, νεομηνία.
Novissimè, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
Novissimus, ὕςατος, ἔσχατος.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ· nox intempestiva, ἀκρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
Noxius, βλαβερὸς, πονηρὸς, βλαπτικός.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ ϗ ἡ ἐπίγαμος, ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεφελώδης.
Nubo, *velo*, καλύπτω· *pro* viro tradi, γαμεῖσθαί τινι, νυμφεύεσθαι.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiustertius, πρόχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνὸς, ψιλὸς, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ· λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης, ληρώδης.
Nugigerulus, ὑθλοφόρος.
Nugor -aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.
Nullibi, ὐδαμῦ.
Nullius pretii, ὐτιδανός.
Nullo modo, οὔπως· ὐδ᾽ ὅπως τι οὖν· ὐδαμή· ὐδαμῶς· ὐδ᾽ ἄν πω.
Nullo pacto, μηδοτιῦν· ὐδ᾽ ἄν εἴ τι γένοιτο.
Nullus, μηδεὶς, ὐδεὶς, ὔτις.
Nullus sum, *id est*, perii, μηδείς εἰμι.
Num, ἆρά γε. εἴτι ὐκῦν· ἆρα μή.
Numen, τό θεῖον, θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ᾽ ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
Numerosus, πολὺς ἀριθμῷ *et* ἀριθμόν· πολύχυς, πολυπληθής.
Numerus, ἀριθμός.
Numerus in Oratione *et* Musicis, ῥυθμός.
Numine afflor, ἐνθυσιάζω.
Nummosus, πολυχρήματος, πλύσιος.
Nummularius, κολλυβιςὴς, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, κέρμα, τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
Nunc, νῦν, νυνί· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μὴ ὖν πῦ.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποιῶ, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις -ιος, ἡ· παντοπωλεῖον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραςής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, ὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, διαπαντός.
Nunquid, ἆρά γε, ἆρα μὴ, μὴ ὖν τί·
Nunquis, ἆρα μήτις, μὴ ὖν τις.
Nuntiatio, ἀγγελία· ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, *qui nuntiat*, ἄγγελος· *pro* eo quod nuntiatur, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωςὶ, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.
Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεόγονος.
Nuperrimè, πρὸ μικροτάτυ.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ secundæ, διγαμία.
Nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
Nurus, ἡ νυὸς, ἐννυός.
Nusquam, ὐδαμῆ, ὐδαμῦ.
Nusquam non, πανταχῦ.
Nuto, νευςάζω.
Nutricatio, ἀνατροφὴ, τιθήνησις.
Nutrico, *et* -or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφὴ, διατροφή.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτισμὸς, τροφή.
Nutritor, τροφεύς.
Nutrix, τροφὸς, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον *verò* fructum *significat*.
Nympha, νύμφη.

O.

O, Ὦ, ὦ. O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, *gen.* διὰ, *acc.*
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιόδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοςέω.
Obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, κατακοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, *tego*, ἐπεισάγω, προσβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, εὐπειθὴς, ὁ ϗ ἡ· ὑπήκοος.
Obedientèr, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοὴ, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαί τινι, ὑπακύω τινί.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιϊππάζω, παριππεύω.
Oberro, -as, πλανάομαι, περινοςέω.

Obesitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obesus, πίων, πολύσαρκος, ὁ λιπαρὸς, παχὺς, κατάσαρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, διαβεβαιοῦμαι, ἐπιστηρίζω.
Obgannio, ἐπικνυζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολὴ, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere se periculis, ἐπιῤῥίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω· *pro* exprobare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾷν τὸν βίον.
Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obitèr, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, *mors*, τελευτή· ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητής.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
Oblatro, προσυλακτέω· *pro* obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προσφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινά.
Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχή.
Obligo, ἐπιδέω, μεταδεσμεύω.
Obliquè, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, στρεβλόω.
Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινὸς, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνηστία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνεσθαί τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ἀμνημονεύω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixè, συντονῶς, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινέφω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obscœnè, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obscœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obscœnus, αἰσχρὸς, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, αἰσχρολόγος.
Obscurè, ἀσαφῶς.
Obscuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obscuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obscurus, ἀφανὴς, ἄδηλος, ἀμαυρός· *pro* ignobili, ἄσημος.
Obsecro, λιπαρέω, δέομαί σε τοῦτο πρὸς παιδῶν, per liberos.
Obsecundo, συνεργέω τινὶ, ὑπεργέω.
Obsepio, περιφράττω.
Obsequentèr, πειθηνίως.
Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obsequiosus, ὑπηρετικός.
Obsequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, θωπεία, ἀνθύπειξις.
Obsequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαί τινι.
Obsero -as, περικλείω, μοχλεύω.
Observantia, θεραπεία.
Observatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· *pro* observantia, θεραπεία.
Observator, ἐπίσκοπος.
Observo, ἐπιτηρέω, ἐφοράω· *pro* venerari, θεραπεύειν τινά.
Obses, ὁ ὅμηρος.
Obsessor, πολιορκητής.
Obsides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
Obsidium, Obsidio, πολιορκία, περικάθησις, ἡ.
Obsido -is, *et* Obsideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιΐστημι.
Obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obsisto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι.
Obsitus, περιειλημμένος.
Obsitus pannis, ῥυπαρῶς διακείμενος.
Obsolesco, ἀπαρχαιοῦμαι.
Obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obsoletus, παλαιούμενος.
Obsonium, ὀψώνιον.
Obstaculum, κώλυμα, τό· ἐμπόδιον.
Obstetrico, μαιεύομαι.
Obstetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obstinatè, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, σκληροκαρδία.
Obstinatus, αὐθάδης, ἀμετανόητος.
Obstipo, ἐμφράττω.
Obsto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἐνίσταμαί τινι, ἐναντιόομαι, ἀντέχω.
Obstrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινὶ et τινά.
Obstringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obstringo, καταδέω.
Obstructio, ἔμφραξις, περίφραξις.
Obstruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, os.
Obstupefacio, ἐκπλήττομαι πρός τι· θαμβέω, ἀναισθητῶ.
Obsum, βλάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obsurdesco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκθαμβῶ.
Obtego, κατακαλύπτω, περιστέγω.
Obtempero, πείθομαί τινι· πειθαρχέω τινί· ὑπακούω τινί.
Obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτόω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obtestatio, ἐξορκισμὸς, ἐπιμαρτυρία.
Obtestor, ἀντιβολέω, λιπαρέω τινὰ, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμὸς, κακοήθεια.
Obtrectator, διασυρτὴς, διάβολος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινὰ et τινί· διασύρω, διαβάλλω σε.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἐνατενίζω, ἐφοράω.
Obtundo, καταμβλύνω, παρενοχλέω τινὶ et τινά.
Obturatio, ἐμφραγμὸς, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
Obtusus, ἀμβλύς.
Obtutus, πρόσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινὶ, περιτυγχάνω τινί.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχών.
Obumbratio, ἐπισκιασμός.
Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπικρύπτω.
Obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
Occa, βωλοκόπημα.
Occasio, καιρὸς, ὁ· ἀφορμή.

cùm Occasio ita tulit, παρατυχὸν, παραπίπτοντος.
quâcunque Occasione, ὅπῃ ἐνδέχεται.
captare Occasionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνειν.
Occasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαμβάνω.
Occasionem præbere, λαβὴν seu πρόφασιν vel ἀφορμὴν παρέχειν ἢ παραδιδόναι.
Occasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occasus, δυσμὴ, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπέριος.
Occido, φονεύω et φονέω τινὰ, κτείνω, ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἐναίρω.
Occido, *pereo*, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, καταμύω.
Occo -as -are, βωλοκοπῶ.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occultè, κρυφῆ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
Occultus, κρυπτὸς, κρύφιος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολέμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, *negotiis distrahi:* ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινί· συνάντομαι, *pro* in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νῦν τινι· ἐπελθεῖν τινι.
Occursus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανὸς, Ἀμφιτρίτη.
Ocior -aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ociosè, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
Ociosus, σχολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, σχολή.
Ocrea, κνημὶς -ῖδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingentesimus, ὀκτακοσιοςός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτώ.
October, γαμηλιὼν, ὀκτώβριος.
Octogesimus, ὀγδοηκοςός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
Oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.
Oculus, ὀφθαλμὸς, ὁ· ὄμμα, τό· ὤψ, ὠπὸς, ὁ· γλήνη, ἡ· φάος, τό.
Ocyor, ὠκύων, ὠκύτερος.
Ocyssimè, ὤκιςα, τάχιςα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισέω τινὰ, ἐχθαίρω, ἐχθρεύω τινί.
Odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio persequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκορακίζειν, ςυγεῖν.
Odiosè, ἀπεχθῶς.
Odiosus, μισητὸς, δυσχερὴς, ςυγερὸς, *pro* molesto, λυπηρὸς, ἀπεχθής.
Odium, μῖσος -εος, τό· ἔχθος, τό.
Odor, ὀσμὴ, ὀσμὸς, ὀδμή.
Odoratus -a -um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
Odor gratus, ἡδυοσμία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror -aris, ὀσφραίνομαι· *pro* investigare, ῥινηλατεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.
Oestro percitus, οἰςρηθείς.
Oestrum, ὁ οἶςρος.
Offa, μάζα.
Offella, ψωμίον, ζωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπὴ, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινὶ, προσκρέω, περιτυγχάνω· *pro* lædere, λυπεῖν, βαρύνειν τινὰ, προσκόπτειν.
Offensa, Offensio, πταῖσμα, βλάβη.
Offensiuncula, πταισμάτιον.
Offerre, προσφέρειν σοι· δῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, vel πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾶν, offerre se periculis: ἐπάγειν.
Officina, ἐργαςήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν ἢ ποιεῖν.
Officiosè, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officiosus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum est, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐςι· ἐμόν ἐςι τοιαῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, *interjectio*, ὦ, ἆ, ὤ, ἄ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleosus, *plenus olei*, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κηπωρὸς, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus -eris, λάχανον.
Omasum, ὁ ἐχῖνος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω, ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magistratu, παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omnifariam, πανταχῆ, παντοίως.
Omnigenus, παντοδαπὸς, παντοῖος.
Omninò, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρασία.
Omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.
Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Onerosus, φορτικὸς, δυσβάςακτος.
Onus, φόρτος, ὁ· φορτίον, βάρος, μόχθος.
Onus navis, γόμος.
Onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι.
Onustus, βαρυνθεὶς, φορτισθείς.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιόεις, ζοφώδης.
Opera -æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, *considerare:* ὁ τοῦ ἔργου μισθός.
Operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζω τινί· σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργαςὴρ, ἐργάτης.
Operarius -a -um, ἐργαςικὸς, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, ςέγω.
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζεμαι, αὐτουργῶ.

Operosè, ἐπιπόνως.
Operositas, τὸ ἐπίπονον.
Operosus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, κατας έγος, καλυπτός.
Opes, πλῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευας ής, δημιυργός.
Opificium, χειρέργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμὴν, προβατεύς.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων -ονος, ὁ ϗ ἡ· πιμελής.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μεταθέσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opiparè, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλής.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικȣρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινί, ἐπικȣρέω.
Opitulor, ἀλεξέω, ἐπικȣρέω νόσοις, morbis : παρίσαμαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρή· ἀξιόν ἐςι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppessulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾷν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ· κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus -a -um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppidò, valdè, κομιδῆ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄςυ.
Oppignero, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ· ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος, πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, καταθλιψις, κατάτριψις.
Oppressor, καταθλίβων.
Oppressus, καταπιεσθεὶς, κατατριβείς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυνας εύω, βιάζω, καταθλίβω.
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opsonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτός· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετεός.
Optato, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄρισοι, οἱ ἀρισεῖς.
Optimus, ἄρισος.
Optio, αἵρεσις, εὐχὴ, ἐκλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθῶ, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus est, δεῖ, *cum genit.* χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινός.
Opusculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιὰ, ἡ· ὅρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum péto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατὰ, περὶ, πρός τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ -ορος.
Oratoriè, ῥήτορος δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus tum, ἀποφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκληδόν.
Orbis, κύκλος, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκȣμένη.
Orbita, τροχία.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποςερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβος.
Ordinarius, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω *et* -ομαι, ἐγκοσμέω, εὐτρεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, εὐταξία.
Orea, κημὸς, ὁ· ςόμιον.
Ore tenus, μέχρι τȣ ςόματος.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἑῷος.
Orificium, ςόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος· ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ.
Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
Ornatus -a -um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
Ornatus -ûs, κόσμος, ὁ· κόσμησις.
Orno, κοσμέω, *acc.* περιςέλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, *peto,* δέομαί σοι τȣτο, παρακαλέω δίκαια, *justa :* αἰτέω σε σῖτον, &c.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, *natus,* γεγονὼς, πεφυκώς.
Ortus, *subst.* γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, ςόμα, ςόμιον.
Os obturo, ἀποςομόω, *et* ἀποςομίζω.
Os, ossis, ὀςȣν.
Oscitantèr, ῥαθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oscitatio, ἡ χάσμη.
Oscito, χασμάομαι, ἀναχαίνω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλέω τινά· κυνέω, κύω.
Osculum, ςομάτιον, τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογυνής.
Osseus, ὄςινος, ὀςώδης.
Ostendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονεία, κομπασμός.
Ostentator, ἀλαζών.
Ostento, προσαποδεικνύω· *pro* jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
Ostentum, τέρας -ατος, τό.
Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρός.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
Ostium, θύρα, εἴσοδος.
Ostracismus, ὀςρακισμός.
Ostreum, ὄςρεον.
Ostrum, τὸ ὄςρον.
Otio frui, καρπȣσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otiosè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖος, ὁ· ἀπράγμων.
Otium, σχολὴ, ἡ· ἄνεσις, ἀργία, ἀπονία.
Otium dare, σχολὴν δȣναι.
Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.

per Otium, ἐπὶ σχολῆς *et* κατὰ σχολήν.
Ova parere, ὠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θρίαμβος, ἐλάττων.
Ovile, ποίμνιον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτή· κῶος, τό.
Ovinus, προβάτειος, μήλιος, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον, ὄϊς.
Ovo, *lætor*, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ὠὸν, τό.

P.

PAbulatio, προνομὴ, νομή.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, τροφὴ, νομὴ, βορά.
Pacatus, εἰρηνικὸς, εἰρηνυθεὶς.
Pacificatio, εἰρηνοποιΐα.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Paciscor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινί.
Paco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, ὁ παιὰν -ᾶνος.
Pæanem citare *vel* canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγὸς, παιδευτής.
Pædor, αὐχμὸς, ῥύπος.
Paganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæstra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæstricus, παλαιστρικός.
Palam, φανερῶς, ἀναφανδόν.
Palam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
Palam facio, φανερόω, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῶον.
Palea, ἄχυρον, τό· κάρφος.
Palla, χλαῖνα, τὸ φᾶρος.
Pallas, Παλλὰς -άδος.
Palleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρὸς, χλωρὸς, ἄχροος.
Pallium, τρίβων, ὁ· περίβλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ἄχροια.
Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, *pro* victoria, νίκη· *pro* arbore, φοῖνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμὴ, δοχμή.
Palor -aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμὸς -οῦ, ὁ· σκαρθμός.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σφαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludosus, ἑλώδης.
Palumbes, φάττος, ὁ· φάσσα, ἡ.
Palus, σκόλοψ, πάτταλος, χάραξ, ὁ.
Palus -udis, λίμνη, ἕλος -εος, τό.
Palustris, ἕλειος, ὁ· ἑλώδης, ὁ καὶ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρον.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινάομαι.
Pando -as, κυρτόω, κυφόω.
Pando -is, πετάννυμι.
Pandus -a -um, κυρτὸς, κυφός.
Pane vescor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
Panis siligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Pannis obsitum esse, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
Pannosus, ῥακώδης, κατάῤῥαφος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πανθὴρ -ῆρος, ὁ.
Papæ, παπαὶ, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψύχη.
Papilla, θηλὴ, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par, impar, ἄρτιον καὶ περιττόν.
Par est, ἄξιόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν.
Par, δυὰς, ζεῦγος.
Par, *satis sum*, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τοῦτο.
Parabilis, εὐπόριστος.
Parabola, παραβολή.
Paradisus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Parasitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Parasitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδομένως, εὐτελῶς.
Parcitas, φειδωλή.
Parco -is -ere, φείδομαί τινος, ἀφίημί τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεὺς, γενήτωρ.
Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσματα.
Parentatio, κτέρισμα, *et* κτέρος -εος, τό.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκέες.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινί.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχος, ὁ· τειχίον, θρίγκος.
Parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω· *pro* comparare, περιποιέομαι.
Paritèr ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.
Paro -as, *instruo*, παρασκευάζω· *pro* comparo, κτάομαι, ἑτοιμάζω.
Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τό· μερὶς, μοῖρα.
Parsimonia, φειδωλή.
aliquâ ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνός.
Particeps sum, μετέχω τῆς φιλίας, amicitiæ: μοιροδοκέω.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμμεριστὴν ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερὶς, μόριον.
Particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
Partìm, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος· partìm, partìm, τὰ μὲν, τὰ δέ· τῇ μὲν, τῇ δέ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμὸς, ἀναδασμός.

Partum accelerans, ὠκυτόκιον.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus -a -um, τετεγμένος, κεκυημένος.
Partus -ûs, τοκετὸς, κύησις, τόκος.
Parvifacere, *parvipendere*, περὶ ὀλίγȣ ποιεῖσθαί τι, παρὰ ȣ̓δὲν ἡγεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
Parùm, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parùm abest quin, μικρὸν ἀπέλιπον τȣ̃ μή· παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parùm abfuit, quin mortuus essem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, τυτθός.
Parvus, μικρὸς, σμικρός.
Pascha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
Pasco, σιτȣ̃μαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Pascuum, βόσκημα, νομὸς, ὁ· νομή.
Passæ uvæ, ςαφίδες, ςαφυλαί.
Passer, ςρȣθός.
Passerculus, ςρȣθίον.
Passìm, πάντῃ, ἑκάςοτε, πανταχȣ̃.
Passus, βῆμα.
Pastinaca, ὁ ςαφυλῖνος.
Pastor, ποιμὴν -ένος, νομεὺς, βόσκων.
Pastoralis, ποιμαντικὸς, βȣκολικός.
Pastus -ûs, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· *pro* palam facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνεῤῥωγὼς, ἀνεωγμένος.
Pateo -es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατὴρ, γονεύς.
Patera, κρατὴρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος, πατρικός.
Paternus, πατρῷος, πατρικός.
Patesco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, ςαυρός.
Patiens laborum, φερέκακος, φερέπονος, τλησίπονος.
Patientèr, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπάς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, *cum accus.*
Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ ȣ̓σία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium consumere, τὰ πατρῷα καταφθείρειν.
Patritius, εὐπατρίδας, ὁ· πατρίκιος.
Patrius, πατρικός.
Patro -as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προςασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινὶ, συνδικέω τινὶ, προςατέω, προΐςαμαι.
Patronus, προςάτης, ὁ προςατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοὶ, ἐξάδελφοι.
Patruelis -e, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis absolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τȣ̀ς λόγȣς.
Paucissimus, ἐλάχιςος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Paucus, ὀλίγος.
Pavesco, περιφοβȣ̃μαι, θαμβέω.
Pavidus, περιδεὴς, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
Paulisper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
Paulo antè, μικρὸν προδύνοντος ἡλίȣ, solis occasum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulo post, ὀλίγῳ *vel* μικρῷ ὕςερον.
Paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγον ἧττον.
Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo *et* pavus, ταὼς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τȣ̃ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τό· δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεής.
Pauperior, πενέςερος.
Pauperrimus, πενέςατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάτταλος.
Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω, πλημμελέω.
Pecorosus, πολυθρέμμων.
Pecten, κτεὶς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιςήθιον.
Pectus -oris, ςέρνον, ςῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τȣ̃ δημοσίȣ.
Peculatus, τὸ τȣ̃ δημοσίȣ κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιόκτητος.
Peculiaritèr, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecuniâ instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
Pecuniosus, πολυχρήματος.
Pecus -oris *et* -udis, θρέμμα, τό· βόσκημα, τό.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentum, κάμαξ· χάραξ, ἡ.
Pedes, πόδες.
Pedes -itis, πεζός.
Pedester, πεζός.
Pedestres copiæ, πεζικὴ ςρατιὰ, πεζὴ δύναμις.
Pedestris, πεζικός.
Pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedestris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
Pedica, ποδοςράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculosus, φθειριάζων.
Pediculus, φθεὶρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζὸν, τὸ πεζικόν.
Pedo -is, βδέω, πέρδω.
Pedum, καλαῦροψ· ἡ ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, κακίων.
Pelagus, πέλαγος, τό.
Pellex, παλλακὴ, *et* παλλακὶς -ίδος.
Pellicator, προσαγωγεύς.
Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τό· δορὰ, διφθέρα, ῥινός.
Pello -is -ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαςίλβω, διαφανὴς εἰμί.
Pellucidus, διαφανὴς, διαυγής.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταςής.
Pelvis, λεκάνη, λȣτὴρ -ῆρος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι· *et pro* dubitare, ἀπαρτᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo -is -ere, ςαθμῶ, ςαθμῶμαι· *et pro* solvere, ἀποτίνειν, ἐκτίσαι.
Pendulus, ἐκκρεμὴς, μετέωρος.

Pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.
Penes me est, ἐπ' ἐμοί ἐςι.
Penetrabilis, διάπορος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, εἰσδύνω, διαπείρω.
Peniculus *et* Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninsula, χεῤῥόνησος· *alii*, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον αἰδοῖον.
Penitus -a -um, ὁ ἔνδος· ἐνδώτερος.
Penitùs, *omninò*, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
Penna, πτερὸν *et* πτερίον, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Pensator, ςαθμοῦχος.
Pensilis, μετέωρος, κρεμαςός.
Pensio -onis, καταβολὴ, ἔκτισις.
Pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Pensitatio, ἔκτισις.
Pensito, ςαθμῶμαι.
Pensum, τὸ τεταγμένον, τὸ ςαθμηθέν.
Pentecoste, πεντηκοςή.
Penuaria cella, ὀψὼν, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ· μανδύην περιβεβλημένος.
Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑςέρησις, ἐπίλειψις.
Penuriâ rerum necessariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων *vel* τῶν ἐπιτηδείων.
Penus -ûs, *et* hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμεῖον.
Peplus *vel* Peplum, πέπλος.
Pepo -onis, πέπων.
Per, διὰ, *gen.* ἐν, *dat.* εἰς, *accus.* ἐπὶ, *gen.* μετὰ *et* πρὸς, *gen.*
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράττομαι, τελέω.
Peragratio, περινόςησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramantèr, προσφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
Perca, περκίς.
Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
Percipio, *sentio*, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγινώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percolo -as -are, διϋλίζω, διηθέω.
Percommodè, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις, ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πευςής.
Percontor, ἀνέρομαί σε τοῦτο· πυνθάνομαί τινος, ἀνακρίνω.
Percrebresco, διαθρυλλοῦμαι.
Perculsus, ἐκπλαγεὶς, ἐμβρόντητος.
Percupidus, ἄνυ ἐπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διαξέρχομαι.
Percussio, πλῆξις, ἐπίκρουσις.
Percussor, πλήκτης, πληκτικός.
Percutio, κατακόπτω, παίω τινὰ, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω· λιθοβολέω, lapide.
Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdisco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
Perditè amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανόλεθρος, πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζων διατελῶ, ὑπομένω.
Peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
Peregrè absum, ἀποδημέω.
Peregrinatio, ἀποδημία, ἀποικία.
Peregrinator, ἀπόδημος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπὸς, ὁ· ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Pereleganter, παγκάλως, πάνυ κομψῶς.
Perendiè, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, διετήσιος.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὤλωλα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
Perequito, διϊππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθὴς, ὁ ϗ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfectè, τελέως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· *pro* nuntiare, ἀγγέλλειν· *pro* sustinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαί, τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιςος, ὁ.
Perfidia, ἀπιςία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidiosus, ἄπιςος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιςος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεςὸς ἀπιςίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταῤῥέω.
Perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διαπείρω, διατρέω.
Perfrictâ fronte, ἀπηρυθριασμένως.
Perfrictæ frontis esse, ἐκ ἐπίςασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Perfunctio, λειτουργία, ἐνέργεια.
Perfunctoriè, πρὸς ἀφοσίωσιν.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
Perfundo, διϋγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungor, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
Perfusio, βροχὴ, δίεσις.
Perfusus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι· *pro* persevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, *dico*, κατάφημι, κατασχυρίζομαι, *pro* dare, δοῦναι.
Perhibere testimonium, μαρτυρεῖν τινι.
Perhonorificè, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorresco, καταθαμβέομαί τινα.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
in Pericula se conjicere, δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in Periculis versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
sine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
Periculosè, ἐπικινδύνως.
Periculosus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλὴς, κινδυνώδης.
Periculum, κίνδυνος -ου, ὁ· κινδύνευμα, τό.
Periculum dare, κίνδυνον ὑπολαμβάνειν ἢ ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.

extra Periculum esse, ἔξω *vel* πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι.
Perillustris, ὁ πάνυ λαμπρός.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perindè, ὡσπερεῖ, ὅτως πȣ.
Perindè ac si, ὥσπερ, ὥσπερ ἂν εἰ, ὡσπερανεί.
Periodus, περίοδος.
Periphrasis, περίφρασις.
Peritè, ἐπισαμένως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιστήμη.
Peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινός.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικὸς, δαήμων, εἰδώς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
Perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκων διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανής.
Perlustro, κατασκοπȣ̃μαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαβρέχομαι.
Permaneo, μένω παρά τινι, *pro* perseverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
Permano -as, καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permansio, διαμονή.
Permeo -as, διαδύνω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permisceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
Permissio, συγχώρησις, ἄφεσις.
Permissu ejus, αὐτȣ̃ συγχωρήσαντος.
Permistio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, concedo, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodestus, εὔμετρος.
Permolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγὴ, διάλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, sententiam; ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πετασών.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.
Pernicies, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη, ἐξώλεια.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ ϗ ἡ· βλαβερὸς, πανώλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκὺς, ταχὺς, ὠκύπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχὶς -ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero -onis, αἱ ἀσκέραι.
Peropportunè, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportunè venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
Peropus est, πάνυ χρέων ἐστί.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
Perosus, διαμισῶν, ὑπερστυγέων.
Perparum, πάνυ σμικρόν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι σαθμάομαι, λογίζομαί τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, διανοέομαι.
Perperam, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ *in compositione.*
Perpessio, ὑπομονὴ, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης, τὸ διηνεκές.
Perpetuum, αἰεὶ, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκὴς, ἀΐδιος.
Perplexè, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perrerò, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διασπάω, διαῤῥήγνυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφὴ, ἀναγραφή.
Perscrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.
Persecutio, δίωξις, διωγμός.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Persentio *et* -isco, διαισθάνομαι.
Persequor, παρακολȣθέω τινί· διώκω τινά· διαμένω ἔν τινι, μετέρχομαι.
Perseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἐπιμονὴ, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliquâ re: προσκαρτερέω.
Persimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Persisto, διηνεκῶς ἀφίσαμαι.
Persolvo, ἐκτίω χρήματα· pecuniam, διαλύω, ἀποδίδωμι.
Persona, πρόσωπον.
Persono, ἐξηχȣ̃μαι.
Perspectum habere alicujus animum, διάνοιάν τινος διαγνῶναι.
Perspectus, δεδοκιμασμένος.
Perspicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
Perspicax, ὀξυδερκὴς, κατοπτικός.
Perspicio, συνοράω, διοράω, διαβλέπω, διασκοπέω, καθορῶ.
Perspicuè, φανερῶς, σαφῶς.
Perspicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.
Perspicuus, φανερὸς, δῆλος, καταφανής.
Perstare in sententiâ, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συνείρω, ἐπιγράφω, διασφίγγω· *pro* taxare, καθάπτεσθαί τινος.
Persuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινὰ, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω.
Persuasio, πεῖσις, πειθὼ, πίστις.
Persuasor, πεισήριος, πειστικός.
Persuasorius, πειστικός.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæsus, ἐξαπορȣ̃μενος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινὰ, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγείς.
Pertexo, διϋφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ· πάτταλος.
Pertimeo, ἐκφοβȣ̃μαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπειστον.
Pertinacitèr, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπειστος.
Pertineo, *pertingo*, διατείνω· *pro* attinere, προσήκει μοι τȣ̃το, *et* ταῦτα, *id est*, hoc *vel* hæc ad me pertinet.
Pertingo, διϊκνέομαι, ἀνήκω.
Pertractio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertristis, πολυώδυνος, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ανατιτράω.

Perturbatio, ταραχὴ, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτής.
Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, περινοστέω.
Pervasto, περιπορθέω.
Pervebo, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, παρήκω, ἀφικνέομαι.
Perversè, διαστρόφως, κακοήθως.
Perversitas, διαστροφὴ, κακοήθεια.
Perversus, διάστροφος, πονηρός.
Perverto, διαστρέφω, παραιρέομαι, παραστρέφω, παρασύρω, παρακινέω.
Pervestigatio, ἀνίχνευμα, ἀνίχνευσις.
Pervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, Pervigilium, παννυχὶς -ίδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατὸς, πορεύσιμος, ἐμβατὸς, εὔπορος, περάσιμος.
Pervolo, διΐπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διασπείρω, ἐπιφημίζω.
Pes, πȣ̃ς.
Pes lecti, κλινόπȣς.
Pessimè, κάκιστα.
Pessimus, πονηρότατος, κάκιστος.
Pessulus, μοχλίον, μοχλός.
Pessum eo, *retrocedo*, ὑποφέρομαι· *pro* in fundum eo, χαμαὶ πίπτω, καταφέρομαι.
Pessundo, καταπατέω.
Pestilens, λοιμώδης.
Pestilentia, λοιμός.
Petaso, πέρνα, πέτασος.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινὰ λίθῳ.
Petigo, λειχήν.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τό· αἴτησις, ἡ.
Petitor, αἰτητής.
Peto, *oro*, αἰτέω *vel* αἰτέομαί σε δȣ̃ναί μοι τȣ̃το, ut mihi hoc des: *pro* proficiscor: χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶος, πέτρος.
Petulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, προπετής.
Petulantèr, ὑβριστικῶς, ἀναισχύντως.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθεσιῶν.
Phantasia, φαντασία.
Phantasma, φάντασμα.
Phanum *seu* fanum, *templum*, νέως.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phasianus, φασιανός.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philosophia, φιλοσοφία.
Philosophor, φιλοσοφέω.
Philosophus, φιλόσοφος, ὁ.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβότομον, μαχαιρίς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοῖνιξ.
Phrasis, φράσις.
Phrenesis, φρένησις.
Phreneticus, φρενητικός.
Physiognomia, φυσιογνωμία.
Physiognomon *vel* Physiognomus, φυσιογνώμων.
Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Piè, θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεόν· θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τȣ̀ς θεȣ̀ς· τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεὺς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.
Piger, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος, ὀκνώδης, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσοκνος.
Piget, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσμα, τό· ἔντριμμα.
Pignori do, ὑποτίθημί τί τινι.
Pignoro, ἐνεχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑποθήκη, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνέω.
Pigritia, ὀκνία, ὄκνησις, ῥαθυμία.
Pila -æ, *pro* sphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pila ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum gestare, πιλίον φορεῖν.
Pileus, πίλιον, πῖλος.
Pilosus, τριχώδης, παραπλόκαμος.
Pilula, καταπότιον.
Pilum, γρόσφος, πῖλος.
Pilus, θρίξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
Pingo -is, γράφω, ζωγραφέω.
Pingue, στέαρ, πιμελή.
Pinguedo, λιπαρία, πιμελὴ, στέαρ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιῶ.
Pinguesco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinso -is, μάττω, λειαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ· πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, *proprium est pullorum*, πιππίζω.
Pirata, πειρατής.
Piraticus, πειρατικός.
Piscator, ἁλιεύς.
Piscatorius, ἁλιευτικός.
Piscatura, ἁλιευτική.
Pisciculus, ἰχθύδιον.
Piscinæ, ἰχθυοτροφεῖα.
Piscis, ἰχθύς.
Piscor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Pistillum, ὕπερος.
Pistor, ἀρτοποιὸς, σιτοποιός.
Pistrinum, μύλον, μύλη, ἀλφιτεῖον.
Pistura, ἀρτοποιΐα.
Pisum, τὸ πίσον.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitosus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς, θεοσεβής.
Pius sum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, πίσσα.
Placabilis, εὐίλαστος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξίλασμα.
Placenta, πλακȣ̃ς.
Placeo, ἀρέσκω τινί· εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placidè, ἡσυχῶς, εἰρηνικῶς.
Placidus, *sedatus*, πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος, εὐμενὴς, γαληναῖος.
Placitum, *decretum*, ἀρεστὸν, ἀρεσκόμενον.
Placitus, ἀρεστός.
Placo, πραΰνω, ἀρέσκομαι.
Plaga -æ, πληγὴ, πλῆγμα, ἔκπληξις.
Plaga, *pro* regione, τὸ κλῖμα, ἡ χώρα.
Plagæ -arum, *retia*, ἄρκυες, *vel* ἄρκυα, τά.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί.
Plagiarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.

Planctus, κοπετὸς, θρῆνος, ὁ.
Planè, *omninò*, ἀκριβῶς, σαφῶς· *pro* penitùs, πάντως, πάνυγε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, *tundo*, κόπτομαι· *pro* lamentari, θρηνεῖν, τὸ στέρνον πλήττειν.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto -as, φυτεύω, φυτεργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλὸς, τρανός· *pro* manifestus, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖα, εὐρύπορος ὁδός.
Plaudo -is, κροτέω, κροταλίζω.
Plausibilis, κεκροτημένος.
Plaustrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plausus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικὸς, ἰδιώτης, *idem quod* vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiscitum, ψήφισμα, τό· χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto -is, κολάζω, τιμωρέω τινά.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Pleiades, πλειάδες.
Plenè, ἐκπλέως.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστὸς, *cum genit.* ἀνάπλεος, πλήρης.
Plenus sum, γέμω, πληθύνω, *cum genit.*
Plerique, οἱ πολλοὶ, πάμπολλοι.
Plerumque, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.
Plica, πτὺξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλεκτὸς, εὔπλοκος.
Plicatio, πλοκὴ, πτυχή.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμὸς, κλαῦμα, τό· ὀλοφυρμὸς, ὀδυρμὸς, κώκυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος *et* μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æstimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æstimare, τιμᾶσθαι πλείονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἔλαττον.
Plus satis, πλέον τοῦ κόρου.

Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.
Pluto -onis, Πλουτεὺς, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετὸς, βροχή.
Pluviosus, ὑετώδης.
Pluvius *et* Pluvialis, ὄμβριος, ὑέτιος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula ministrare, οἰνοχοεύειν Διΐ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγριῶν, ποδαγρικός.
Podex -icis, πρωκτὸς, κῶλος.
Poëma, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα, τό· ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἐπαιτεῖν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι· δίκην ἱκανὴν ἐκτίειν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τοῦτο, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poëta, ποιητής.
Poëticus, ποιητικός.
Poëtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω *et* ξύω, λειαίνω.
Politè, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Politus, ξεστὸς, ξυστὸς, γλαφυρός.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχησις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, κτεριστής.
Pollis -nis, *vel* Pollen, γύρις, παιπάλη.
Polluo, πολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνίερος.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, *gen. fœm.* μηλέα.

Pondero, *libro*, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderosus, βαρὺς, ὑπερβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὁλκή.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono -is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίσταμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερευτικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικός· *pro* charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημεραστία.
Populariter, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομή.
Populator, ἐκπορθήτωρ.
Populor -aris -ari, ἀναστάτους ποιέω τὰς πόλεις, πορθέω τὴν πατρίδα, patriam: ἐκπορθέω, ληϊλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ· λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὑϊκός.
Porculus *et* Porcellus, χοιρίδιον.
Porcus -ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνήκω.
Porrigo -inis, ἡ λεπὶς -ίδος.
Porrò, *sanè*, γέμην, μέντοι, πόρρω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portæ custos, πυλουρὸς, πυλωρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τερατώδης, τεράστιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, παραστάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto -as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuosus, λιμενώδης.
Portus -ûs, λιμήν.
Porus, πόρος.
Posco, αἰτέω σε δίκας, à te pœnas: ἀξιόω.

Positio, *positura*, κατάθεσις, διάθεσις.
Possessio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Possessor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Possibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Possum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμὲ ἐστιν δὗναι, &c.
Post, ἐπὶ, μετὰ, *cum acc. Pro* postea, ἔπειτα, ὕστερον.
Postea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
Posteaquam, μετὰ ταῦτα ὡς, ὁπότε, ἐπεί.
Posteri -orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Posterior *et* -us, ὕστερος, ον· μεταγενέστερος.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Posterum, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέτι.
Postes, παραστάδες, σταθμοί.
Posthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
Posthac, κατὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
Posthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Posthumus, ὀψίγονος.
Postico fallere, τῇ κηπαίᾳ ἀποχωρεῖν.
Posticum, πλαγία θύρα.
Posticus -a -um, ὀπίσθιος.
Postis, παραστὰς, ἡ.
Postliminium, ἡ ὑποστροφὴ, τὸ ἀναπόμπιμον.
Postpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ τι· *pro* omittere, παραλείπειν τι.
Postquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπόταν.
Postremò, τὰ ὕστατα, τὸ τελευταῖον.
Postremus, ὕστατος, ἔσχατος.
Postridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
Postulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Postulo, καλέω, δέομαι, αἰτέομαι· *tum idem quod* accusare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ πόσις.
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατής.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Potest fieri, *pro* possibile est, οἷόν τε δυνατόν.
Potestas, δύναμις, ἐξουσία.
in Potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάττεσθαι.
Potestatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.
Potior -iris, κρατέω, *cum gen. et dat.* ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
Potior, *melior*, κρείσσων, βελτίων.
Potissimè, potissimùm, μάλιστα.
Potissimus, κράτιστος, βέλτιστος.
Potiùs, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
Potus, πόσις, ποτόν.
Præ, *præpositio*, πρὸ, *gen.* ὑπὸ λύπης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Præbeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, formâ aliis ; διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, παράκρημνος, κρημνώδης, προκάρηνος, πρηνής.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
Præceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολή.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐπικόπτω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προᾴδω.
Præcipio, *prævenio*, προλαμβάνω· *pro* jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινα.
Præcipitantèr, ἐπικεφαλὴν, προπετῶς.
Præcipitantia, Præcipitatio, προπέτεια, κατακρήμνησις.
Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός.
Præcipito, κατακρημνίζω, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare se præcipitare.
Præcipuè, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγέμενος, κράτιστος, ὑπέροχος.
Præcisè, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
Præcludo, διακλείω, διείργω.
Præco -onis, κήρυξ.
Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις· *pro* laude, ἔπαινος.
Præcordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
Præcox, πρώϊμος, πρώϊνος.
Præcurro, προτρέχω.
Præcursor, πρόδρομος.
Præda, λεία, ληστεία.
Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, ληστεία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγὸς, λῃστής.
Prædatorius, λῃστρικός.
Prædicatio, κήρυξις, ἀνάῤῥησις.
Prædico -as, *celebro*, ἀναγορεύω, *acc.* κατευλογέω, κηρύττω.
Prædico -is -ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
Prædictio, προάγγελμα, προφητεία.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
Præditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
Præditus bonâ indole, εὐφυὴς ὤν.
Prædives, ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος, ἐριτήμων.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Prædo -onis, λῃστὴς, πειρατής.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor, ληΐζω *et* ληΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃστεύω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexisto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζειν, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
Præfectura, ἐπαρχεία, προστατεία.
Præfectus, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἡγεμὼν, ἔπαρχος, σατράπης.
Præfero, προφέρω, προκρίνω, προΐσταμαι, προτιμάω.
Præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα τὰ μέγιστα, προΐστημι.
Præfiguro, ὑποτυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, προῤῥηγνύω.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans sum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπερμέγας, περιμήκης, εὐμεγέθης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægressio, προπόρευσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευστής.
Prægusto, προγεύομαι.
Præhendo, λαμβάνω *et* -ομαι.
Præjudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.
Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώστης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
Prælium terrestre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.
Prælium committere, μάχε-

σθαι πρός τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγȣ, memoriâ dignum.
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω· pro facem præferre, δαδȣχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Prælude, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζω.
Præmando -is, προμασσάομαι.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προΐημι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonstro, ὑποδεικνύω.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω· pro pluris esse, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσαμαι, προτιμάω· pro præficio, ἐφίστημι.
Præposterè, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
Præposterus, πρωθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præproperè, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ προτέρημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præsagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Præsagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præscio, προγιγνώσκω.
Præscius, προειδώς.
Præscribo, προγράφω.
Præscriptum, ὑπογραφή, ἐπίταξις.
Præsens, παρών, ὁ ἐνεστώς.
Præsentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
Præsentia -um, τὰ ἐν ποσί.
Præsentia -æ, παρουσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, κάπη.
Præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Præsertim si, ἄλλως τε κἄν.
Præses, πρόεδρος, ὁ, ἔφορος, προεστώς, ἡγεμών, ἐπιστάτης.

Præsideo, προστατέω, seu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi: προεδρεύω.
Præsidia in civitates collocare, φρȣρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præsidiarius, φρȣρός.
in Præsidio esse, ἐν φρȣρᾷ εἶναι.
Præsidio tenere urbem, φρȣρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.
Præsidium, φρȣρά, ἡ· φρούριον.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, προϊστάμενος, πρότιμος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Præstantia, ἐξοχή, ὑπεροχή, ὑπερβολή.
Præstantissimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνήρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Præstat, ἄμεινον ἢ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præsterno, προστρωννύω.
Præstigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Præstigiæ verborum, τερατολογίαι.
Præstigiator, γόης -ητος, ὁ· ἀγύρτης, ἀπόπλανος, τερατοποιός.
Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præsto -as, antecello, διαφέρω τινός, ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos, et pro perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quæ dicta sunt: διαπράττω, ἐπιτελέω.
Præstò sum, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.
Præstolor, exspecto, περιμένω τι· προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Præstringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Præstruo, προκατασκευάζω.
Præsul, præses, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præsum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ἐπάρχω, προστατέω, δυναστεύω Ῥώμης, Romæ.
Præsumo, προλαμβάνω.
Præsumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Præsuo, προῤῥάπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι· quandoque exhibeo, παρέχω· pro prætexo, προτείνω.
Prætento, προπειράομαι.
Præter, παρὰ, cum acc. πλὴν, et χωρὶς, cum gen.
Præter æquum, παρὰ τὸ δέον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθεστηκός.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter spem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.

Præterea, ἐπὶ τȣ́τοις, ἀλλὰ, ἀλλά τε, ἄλλως τε ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermissio, παράλειψις.
Prætermissum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occasionem, παριέναι ἔργȣ τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἤ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Præterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω· pro prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
sub Prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
Prætextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Prætor, -oris, ὁ τȣ̃ στρατȣ̃ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανὸς, ἡγεμονικός.
Prætorium, βȣλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, -æ, ἡ πραιτȣ́ρα, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύειν, κατισχύειν, ἐπικρατεῖν τινος.
Prævalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθύφεσις.
Prævaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προοράω, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς, προϊών.
Præut, ὥσγε.
Prandeo, ἀριστάω, ἄριστον ποιῦμαι.
Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratensis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.

Pratum, λειμών.
Pravè, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Precariò, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τό· εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος ἱκετεία.
Preces, preci, precem, δέημα, τό· δέησις.
Precor, δέομαί σε τοῦτο, hoc à te: εὔχομαι τοῖς Θεοῖς, παρακαλέω τινά.
Prehendo, *vide* Præhendo.
Prelum, πιεστὴρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω, *pro* insequi, κατέχειν· *pro* occultare, καλύπτειν.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Pressè, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾷν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretiosus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium solvere, τὴν τιμὴν ἐπιδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occasione, ὅταν τάχιστα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ -arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινί.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινί.
Primatus, τὸ πρωτεῖον.
Primigenus, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένοις· τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχὴν, πρώτως.
Primo quoque tempore, ὅταν τάχιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαὶ, τὰ προϋφεστηκότα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος· *pro* optimo, κράτιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, δυνάστης, ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principalitèr, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ' ἀρχῇ.
Principium, ἀρχὴ, προκάταρξις.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Pristinus, παλαιὸς, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Privatè *vel* privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim *et* publicè, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ· ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, προγονός.
Privilegium, προνομία, προτέρημα.
Privo, στερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Prius, πρότερον, πρίν.
Priusquam, πρὶν ἢ, πρότερον ἤ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, *cum gen.*
Proavia, ἡ προτήθη.
Proavus, πρόπαππος, τριτοπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, τὸ εὔλογον.
Probabilitèr, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, *pro* demonstrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probrosus, ἐπονείδιστος, ὀνείδιστος.
Probrum, ὄνειδος, τό· ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηστὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαστον, ὕβρις.
Procacitèr, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγὶς -ίδος· λαίλαψ, ζάλη.
Procellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, προστάται.
Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
Processus, πρόβασις, προχώρησις· *pro* profectu, προκοπή.
Procido, προσπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus -ûs, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀνάῤῥησις.
Proclamator, ἀνακηρύττων.
Proclamatus, ἀναῤῥηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονὰς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός τι· *pro* facile factu, οἷόν τε.
Proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐεμπτωσις.
Pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconsul, ἀνθύπατος.
Proconsularis, ἀνθυπατικός.
Proconsulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procrastino, ἀναβάλλομαι· ἀνατίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητής.
Procreo, γεννάω, δημιουργέω.
Procudo, παρακολάπτω.
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, *cum gen.*
Procul dubiò, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπὴ, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητὴς, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης.
Procuro, ἐπιστατεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procursus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηστήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo -is, πάρειμι, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, res gestas, παραδοῦναι γραφῇ.

Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαφυγμός.
Prodigè, ἀσώτως.
Prodigiosè, τερατικῶς.
Prodigiosus, τερατώδης, τεράςιος.
Prodigium, τέρας, τὸ τεράςιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαςος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *ostendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro* tradere, προδιδόναι τινά.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω, producere testes, παράσχειν τὰς μάρτυρας· *pro* verum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπὴ, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, παρέχομαι· *pro* prolatare, παρεκτείνειν, ἀναβάλλειν.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τῆ προφανῆς.
Professor, ἐπαγγελτὴς, καθηγητὴς, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν· προκόπτω σοφίᾳ.
Proficiscor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω, *pro* artem aliquam docere, διδάσκειν τὰς ἄλλας τεχνήν τινα.
Profligatus, *perditus*, διαφθαρείς· profligatos homines *dicimus* ἀπονενοημένας.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγὴ, κρησφύγετον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθὺ, βάθος, βαθύτης, βένθος.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
Profundus, βαθὺς, ἄβυσσος.
Profusè, κατακεχυμένως.
Profusio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεὰ, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονὼς, ἀπόγονος.
Progredi longiùs,ποῤῥωτέρω προελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινὶ, ἀπαντᾶν.
Progredior, διεκπορεύομαι, ὁδοποιῦμαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progressio, Progressus, προκοπὴ, πρόβασις.
Progressu temporis, προβαίνοντος χρόνε.
Progressus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινὰ τῶν κακῶν, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, Projectus, προβολή.
Projectitius, ἀπόβλητος, ἔκβλητος.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαρῦν, τοίνυν.
Prolabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapsio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γενεὰ, γονή· γένος, τό.
Prolixè, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρὸς, ἐκτενὴς, εὐμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Prolusio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiscuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, Promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promittor, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐληλακὼς, προηγμένος.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam; προβαίνω, προχωρέω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res est in Promptu, πρόχειρόν ἐςι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus sum, πρόθυμός εἰμι πρὸς τῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνησαμένη.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερὴς, ἐπιπρηνὴς, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, παρέκτασις.
Propago, παραφυὰς, ἐπιφυὰς, ἀπογονή· *pro* stirpe, τὸ φῦλον.
Propago -as, παραφύω, ἐπαυξάνω· *pro* dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανὴς, καταφανής.
Propè, ἐγγὺς, *cum gen.* πρὸς, *dat. Sine casu adverbium est* ἐγγύς· *item* σχεδὸν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐνείργω, ἀνείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγα δεῖν, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propensio, προθυμία, ἐπιῤῥοπή.
Propensitas, εὐκαταφορία.
Propensus, εὐκατάφορος, ἐπιῤῥεπής.
Properantèr, διὰ σπεδῆς, ταχέως.
Properatio, σπεδὴ, κατέπειξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινί.
Propinquitas, ἀγχιςεία, συνάφεια.

Propinquo -as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, παραπλήσιος.
Propior *et* propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαςήριον.
Propitio, *placo*, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius sum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεὺς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propositio, πρόβλημα, πρότασις.
Propositum, προαίρεσις, σκοπὸς, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Propræstor, ἀντιςράτηγος.
Propriè, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιοτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Proptèr, διὰ, *cum accus.* χάριν· ἕνεκα, *cum gen.* ἐπὶ, *cum dat.* περὶ *et* πρὸς, *accus.*
Propter quod, διὰ τῦτο, διότι, τῦτων ἕνεκα.
Propterea, ἀτὰρ ὖν, διὰ τῦτο ὖν, καθ' ὅ.
Propterea quod, ἀνθ' ὧν· διότι, ἐκ τῦ, ἐφ' ὅ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρύριον, ἐχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιςὴς, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινὸς, pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulsatio, ἐξώθησις.
Propulsator, ἀμύντωρ.
Propulso, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῶρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νηός.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωράτης -ῦ, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorito, παροξύνω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorsus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Prosa oratio, πεζὸς λόγος.
Prosapia, γένεα, γένος, τό.
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, κατακόπτω, κατατέμνω· *et pro* conviciis lacessere, ὑβρίζω τινὰ, διασύρω, διαβάλλω σε.
Proscribo, προγράφομαι, δημεύω· *pro* in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινά.
Proscriptio, προγραφὴ, δήμευσις.
Proselytus, προσήλυτος.
Prosequor, κατακολυθέω, ἐπιδιώκω.
Proserpina, Περσεφό[illegible].
Prosilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Prospecto, περισκοπέω.
Prospectus, πρόοψις, ἄποψις.
Prosper, εὐήμερος, εὐτυχής.
Prosperè, εὐτυχῶς.
Prosperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Prospero, fortunæ flatu utor, εὖ πράττω.
Prospero, ὀλβιόω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Prospicio, προορῶ, προόπτομαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Prostibulum, πορνεῖον, *et pro* meretrice, ἡ ἑταίρα.
Prostituo, προΐςημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Prosto, προΐςαμαι.
Prosum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi: χραισμέω.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, τηλόθι.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Protervè, ἀκολάςως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγὴς, ἀκόλαςος.
Protestor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω· *pro* differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προσωθέω, ἐξώθω.
Proturbo, ἀπωθῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι· *pro* nasci, φύεσθαι.
Proventus, πρόσοδος, ἀποφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita est sententia, παροιμιώδης λόγος.
ut est in Proverbio, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Providè, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προοράω, προγινώσκω· *aliquando* prospicio, προνοῦμαι τῆς ὑσίας, fortunis meis.
Providus, πρόνοος, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Provisio, πρόοψις, προμελέτησις.
Proviso, πρὸς τὸ ὁρᾶν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παρακέλευσις.
Provoco, ἐκκαλέω· ad certamen vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, *vel* εἰς μάχην· ἐρεθίζω.
Provolvere se ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥσγε, καθάπερ.
Proximè, ἔγγιςα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum est ut, ἑπόμενόν ἐςι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβυλος, συνετὸς, φρόνιμος, ἐπιςήμων, δαΐφρων, ἔννοος.
Prudentèr, φρονίμως, εὐφραδέως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβυλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinosus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακία, ἡ· ἄνθραξ -κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκύμηλος.
Prurigo, κνηθμὸς, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνηςιάω.
Pruritus, κνησμὸς, κνίσμα.
Psallo, ψάλλω.
Psalmus, ψαλμός.
Psalterium, ψαλτήριον.
Psittacus, ψίττακος, ψιττάκη.
Puber, ἡβήτης, ἡβητήρ.
Pubertas, ἐφηβία, ἥβη.
Pubes, πρόσηβος· ἥβη, ἡ.
Pubesco, ἡβάσκω, ἡβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publicè, κοινῇ, δημοσίᾳ.
sumptu Publico, ἐκ δημοσίυ.
Publico, φανερόω, δημοσιόω· *pro* in populi potestatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος· *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudefio, αἰδῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus -a -um, αἰσχυντηρός.

Pudentèr, αἰδημόνως.
Pudet me, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudicè, μετ' αἰδῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, σεμνός.
Pudor, αἰδὼς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor rusticus, δυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellaritèr, κορασιώδως.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Puerilitèr, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδική.
à Pueritiâ, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφες.
à Puero, ἐκ νέας, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέε.
Puerpera, λεχὼ, τετοκυῖα.
Puerperium, λοχεία, ἀποκύησις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιςής.
Pugillaris, πινακὶς, πινακίδιον.
Pugillatus *et* -tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hostibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, κατακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alicui, κόνδυλον ἐντρίβειν.
Pugnus, δρὰξ, κόνδυλος.
Pulcher, καλὸς, περικαλλὴς, ἐκπρεπής.
Pulchrè, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchritudo, κάλλος, τό· καλλώπισμα.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicosus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, παραφύω, βλαςάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus -a -um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo -onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Puls, κρίμνον, πόλτος.
Pulsatio, κρῦσις.
Pulsator, κρυςής.
Pulsator citharæ, κιθαριςής.
Pulso, κρέω, τύπτω.
Pulsus -ûs, κρῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κίσσηρις -εως, ἡ.
Pumicosus, κισσηροειδής.
Pumilio, νάννος.
Punctim, ςίγδην.
Punctum, ἄτομος, ςιγμή.
Punctum temporis, χρόνε ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύσσω.
Puniceus, φοινίκειος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινά· ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαςὴς, τιμωρητής.
Pupa -æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· *et pro* excusatione, ἀπολόγημα.
Purgo, *mundo*, σαίρω τὴν οἰκίαν· καθαρίζω, *et pro* excusare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδα περιβεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυοειδής.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ ϗ ἡ· εὐκρινὴς λόγος, purus et dilucidus sermo.
Pus -uris, πύον, τό.
Pusillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Pusillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Pusillum, τὸ βραχύ.
Pusillus, τυτθός.
Pusio -onis, παιδάριον.
Pustula, φλύκταινα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Pustulosus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum est, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τό· βόθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ, δυσώδης.
Puto, *inutilia ex arboribus reseco*, ἄμπελον κλαδεύω, vitem: *pro* considerare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τι· *pro* existimare, νομίζειν, *et* calculum subducere: λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putresco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus -a -um, καθαρός· *vide* Purus.
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pythius, πύθιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q.

QUA, *adverb.* ᾗ, ὅπη, πῇ.
Quacunque, ὅπη ἄν· ὅπη οὖν.
Quâ de causâ, ἀνθ' ὧν, διότι· τίνος χάριν.
Quâ ratione, πῇ, ὅπη, ᾗ.
Quâ voce, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenus, ἔςιν ὅπως, ἔςιν ὅπη.
Quadra, πινακίδιον τετράγωνον.
Quadragesima, ἡ τεσσαρακοςή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῇ.
Quadriga, τέθριππον, τετράβαμον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετής.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερής.
Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω· *et pro* consentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπες.
Quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
Quadruplex, τετραπλῦς, τετραπλάσιος.
Quadruplicitèr, τετραχῶς.
Quadruplum, τετραπλῦν.
Quadruplus, τετραπλάσιος.
Quæ, *fœm.* ἥτις, ἅπερ.
Quæ, *plur. neut.* ἃ, ἅπερ, ἅτινα.
Quæcunque, ὅσα ἄν.
Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάω, *pro* interrogare, ἐρωτάω σε τῦτο, hoc ex te: πυνθάνομαι, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Quæsitor, ζητητής.
Quæsitum, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
Quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæstio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα, *pro* tortura corporis, βάσανος.

Quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæstionem adhibere, βασανίζειν.
Quæstiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quæstor, ταμίας, -ȣ, ὁ.
Quæstum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quæstuosus, κερδαλέος.
Quæstura, ταμιευτικὴ, ταμιεία.
Quæstus -ûs, χρηματισμὸς, κέρδος, τό.
Qualis, οἷος· ὁποῖος. *Ponitur et interrogativè* ποῖός τις.
Qualis, talis, ὁποῖος, τοιȣ̃τος.
Qualiscunque, ὁποιόσδε, ὁποιόσπερ.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
Qualiter, οἷα, οἷά περ, οἷόν περ.
Qualitercunque, ὁποιωσȣ̃ν.
Qualus, ὁ κάλαθος, τάῤῥος *vel* τάρσος.
Quam, *conjunctio*, ἤ, ὅσον, μάλιστα, quam maximè.
Quamdiu, μέχρι ȣ̃· ἄχρις ἂν ἕως. *Et interrogativè*, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
Quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὅ· διὰ ταῦτα, διά τι.
Quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ὡς τὰ πολλά.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιστα.
Quamvis, καί τοι· κἂν εἰ.
Quando? πότε· ἐν οἷς χρόνοις· *pro* quoniam, cum, ἐπειδή.
Quandocunque, ὁποτιȣ̃ν, ὁπότε γȣ̃ν.
Quandoque, ἐνίοτε, ὅπȣ μέν· ὅπȣ δέ.
Quandoquidem, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ ϗ δήπȣ.
Quanti, πόσȣ διδάσκει, docet?
Quantillus, σμικρὸς, ὅσος, πηλίκος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσȣ́τῳ.
Quantoperè, ὡς ȣ̃ν, εἰς ὅσονγε.
Quantulumcunque, ὁσονȣ̃ν.
Quantum ad me attinet, τόγ' ἐμόν· τὸ κατ' ἐμέ.
Quantum fieri potest, καθ' ὅσον οἷόν τε· ὡς οἷόν τε.
Quantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
Quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος· *interrogativè*, πόσος, ἡλίκος.
Quantuscunque, ὁποσοσȣ̃ν.
Quapropter, ἀνθ' ὅτȣ, διὰ τȣ̃το.
Quaquaversus, πανταχόσε.
Quare, διά τι, τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετράς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quartò *et* -ùm, τετάρτως.
Quartus, τέταρτος.
Quasi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
Quasi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ ἔποι.
Quasillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
Quasso, διακραδαίνω, ἀνασείω.
Quatenus, παρ' ὅσον· καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ ϗ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθὼς, *pro* quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι, οἷός εἰμι.
Quercus, δρῦς.
Querela lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιρȣ̃ντι ἐοικώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί σοι, *de te:* ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικὸς, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
Questus *et* Querela, μέμψις, μομφή.
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, *et* ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Quì, *pro* quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὁτιοῦν, ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς, ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid istuc, τί τȣ̃το.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι· τίς.
Quidem, μέν γε, γεδὴ, γȣ̃ν, ἤτοι.
Quidnam, τίποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μὴ, πῶς δ' ȣ̓, πῶς γὰρ ȣ̓.
Quidvis, ὁτιȣ̃ν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
Quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· *pro* dormio, κοιμάω.
Quietè, ἡσυχῇ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁστισȣ̃ν, πᾶς.
Quin, τί μή· ϗ μὴν, ἀλλὰ μὴ ȣ̓χί· *pro* etiam, καί.
Quin etiam, ϗ μὲν, ϗ ἔτι· ȣ̓ μὴν, ἀλλάγε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingentesimus, πεντακοσιοστός.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ δὲ καί· ϗ μὲν καί.
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquenniun, πενταετία, πενταετηρίς.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος ϗ πέμπτος.
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλὰ, ἐπεί.
Quiritatio, σχετλιασμὸς, δεινολογία.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quirito, σχετλιάζω, ποτνιάομαι.
Quis, quæ, quid, *interrogativè,* ποῖος, ποία, ποῖον· τίς, τίνος.
Quis tandem, τίς ποτε.
Quisnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quisquam, τὶς, εἷς τις.
Quisque, πᾶς τις, ἕκαστος.
Quisquiliæ, περιψήματα.
Quisquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις ȣ̃ν, πᾶς ὅστις.
Quò, ποῖ καταφεύξω, fugiam?
Quo pacto, ὃν τρόπον, *vel* τίνα τρόπον.
Quo minùs, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites.
Quoad fieri potest, κατὰ τὸ δυνατόν.
Quoad, μέχρις ȣ̃.
Quoad vixero, διὰ βίȣ.
Quocirca, δι' ὅ, τι· δι' ὅ· παρ' ὅ.
Quòd, ὅτι, διότι.
Quòd si, εἰδὴ, εἴπερ γάρ.
Quodammodo, ἔστιν ὡς.
Quodcunque, ὅ, τι ἄν· πᾶν ὅ, τι.
Quomodo, ὃν τρόπον; τίνα τρόπον;
Quomodocunque, ὁποίως ἄν.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεὶ, ὅτι, διότι, διότε.
Quoquam, ποῖ.
Quoque, ϗ ἔτι, τε.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quoquoversus, πάντῃ, πανταχόσε.
Quorsum, ϗ τί, ποῖ τὶ ὄφελος, τȣ̃ δὲ ἕνεκα.
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν, ὁσημερινὸς, ἐπιȣ́σιος, ἐφημερινός.
Quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὁσημέραι.
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotiescunque, ὁσάκις ἄν, ποσάκις ȣ̃ν.
Quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
Quotuplex, ποσοπλάσιος, ποσαπλȣ̃ς.
Quotus, πόσος, ὁπόσος.
Quotusquisque, πόσος, ὁποσοσȣ̃ν.
Quousque, ἐς τί, μέχρις ȣ̃ ἄν, ἕως ἄν.
Quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R.

Rabidè, λυσσομανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
Rabiosus, λυσσώδης, μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικοῤῥάφος.
Racematio, βοτρύωσις.
Racemosus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ἡ σαφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολεῖν, ῥιζῦν.
Radicitùs, ῥιζόθεν· *pro* penitùs, πάντως, ὁλοῤῥίζει, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rota, ῥάβδοι, κνῆμαι.
Radio, -as -are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radiosus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτὶν -ῖνος, ἡ, *pro* instrumento textorio, κερκὶς, πηνίον.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἐπιξέω.
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramosus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλάδος, κλαδὼν, κλὼν, ὄζος, ὁ.
Ramusculus, κλαδίσκος, βλάσημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρὸς εἰμί.
Rancidè, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa *et* Rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapidè, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητικὸς, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω, *pro* vim afferre, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
è Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτήρ.
Raptrix, ἁρπάκτειρα.
Raptus -ûs, λεία, λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Raresco, σπανίζομαι.
Rarissimè, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης· *pro* paucitate, σπανία, σπανιότης.
Raro, σπανίως.
non Raro, ἐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
Rasilis, ξεσός.
Rastrum, ξύσρον, λίσρον.
Rasura, ξέσμα.
Ratio, τὸ λογικὸν, λόγος· *pro* supputatione, λογισμός.
Ratio constat, εὖ ἔχει λόγος.
non congruit Ratio, ἐχ' ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινὸς, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικὸς, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus -a -um, κύριος, νομιζόμενος.
Raucesco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus -a -um, χαροπός.
Reapse, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιασής.
Rebellio -onis, ἀποσασία.
Rebellis, ἀποσατικὸς, ἀφεσώς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀναλακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto -as -are, παλινῳδέω.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπίημι, ἀφίσαμαι, ὑπονοσέω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, recentèr, νεωσὶ, πρώην, ἄρτι.
Recenseo, καταλέγομαι· *et pro* narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι· *pro* enumerare, καταριθμεῖν.
Recensus, ἐξέτασις, κατάληξις.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
Recessus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποτροπιάζοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντισροφή.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ σόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· *pro* corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι· *pro* meditari, μελετᾷν.
Reconciliatio, καταλλαγὴ, ἀνάκτησις.
Reconciliator, διαλλακτής.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰς εἰς ἀλλήλες, inter se: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινος, *et* περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσε, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύω, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudesco, ἐξωμόομαι, ἐξαγριαίνομαι.
Rectà, εὐθεία.
Rectè, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνητὴς, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποσροφὴν ποιῶ, ἐπανασρέφω, ἀναθέω.
Recursus, ἀναδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recusatio, ἀνάνευσις, παραίτησις.
Recuso, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπελεγμός.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινί.
Redditio, προσαπόδοσις.
Reddo, ἀναδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίω· *pro* efficere, κατασῆσαί τι, διατελεῖν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀνασρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in potestatem, ὑφ'

ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα, ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, *corono*, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
Redire ad se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, *proventus*, πρόσοδος, τὰ προσιόντα.
Reditus, *reversio*, ἄφιξίς τινος οἴκαδε, in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή.
Redundans, περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμός.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω· *pro* recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίντροφος.
Refectio, ἐπισκευὴ, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω.
Refero, *reporto*, ἀνακομίζω, ἀναφέρω, referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον· *pro* numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν· referre in Deorum numerum, ἀποθεῶν τινά· *aliquando* narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· *aliquando* dico, λέγω.
Referre pedem, ἀμποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀνατιθέναι τινὶ τοῦτο.
Refert, *interest*, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει, nihil refert.
Refertus, ἔμπλειος, ὁ· πλέος, ὁ.
Reficio, *renovo*, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω· *pro* recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινὰ, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto -is, ἀνακάμπτω· *pro* revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακαμφθείς.
Refloresco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἀνάῤῥους, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος, ὁ· ὀῤῥωδία.
Reformido, ὀῤῥωδέω, φοβέομαι τοῦτον.
Reformo, διαρτίζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τούτοις, ἀντέπω.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω,
Refrigesco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω· *pro* detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
Refutatio, ἀνασκευὴ, διάλυσις.
Refuto, ἀνασκευάζομαι, ἀπολύομαι.
Regalis, βασιλικὸς, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα· τὰ βασίλεια.
Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
è Regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
Regius -a -um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινὸς, ἄρχω, τυραννεύω.
Regnum, ἀνακτορία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἐπιστατέω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, *Asiam*.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regressus, ἀναχώρησις.
Regula, κανὼν, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγὴ, ἀποβολὴ, ἄπωσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι· *pro* respuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω· *pro* differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipsa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορὰ, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμὸς, ὀστρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω· *pro* in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego -is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω· *pro* recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύειν.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religiosè, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religiosus, εὐσεβὴς, εὐλαβής.
Religo -as, ἀναδέω, ἀναδεσμεύω.
Relino, ἀνοίγω, ἀναστομόω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκατάλειμμα.
Reliquum est, λοιπόν.
Reliquus, λοιπὸς, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντίσχω.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα καὶ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remansio, διαμονὴ, καταμονή.
Remedium, φάρμακον, θεραπεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης· κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.
Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω.
Remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἀνάμνησις.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remissè, ἀνειμένως.
Remissio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remissus, *languidus*, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω· *pro* recreo, ἀνίημι· *et pro* condono, ἀφίημί τινι τὸ χρέος, debitum: χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀποσείω.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχὴ, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίστημι, ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενός τινος, ab aliquâ re.
Removeo, ἀφίστημί τινα τούτου· ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντευεργετέω, ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, te dono; ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμὸς, κώπη.
Renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.

Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόταξις.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγῦμαι.
Repagulum, μοχλὸς, βαλβίς.
Reparatio, ἐπισκευὴ, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀποδιώκω, ἀναστέλλω τι· ἀπωθέω, ἀντικρέω.
Rependo, retribuo, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίω, ἀνταποδίδωμι.
Repentè, ἐξαίφνης, ἐπὶ μηχανῆς.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.
Repercussio, ἀντανάκλασις, ἀντιτυπία, ἀντανακοπή.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρέω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω, ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accusare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν ἀπολογύμενος.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεστόω.
Repletus, ἀναπληρωθείς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπλοκή.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπίζω.
Repono, ἀνατίθημι, ἀποτίθημι, ἀποταμιεύω.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.
Reposco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repositorium, θήκη, ταμιεῖον.
Repotia -orum, τὰ ἐπαύλια.
Repræsentatio, παράστασις, ὑποτύπωσις.
Repræsento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
Reprehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον· μωμάομαι, μέμφομαι.
Reprehensibilis, ἐπίμεμπτος, μωμητός.
Reprehensio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehensione dignus, ἐλεγκτός.
Reprehensor, μῶμος, ἐπιτιμητής.
Reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram: καταστέλλω, καταπιέζω, ἀνείργω.

Reprobatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθερίζω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.
Repubesco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ἀποπομπὴ, ἀπόταξις.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποστασίε.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem: *pro* recuso, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόπεμψις *et* ἀποπομπή· ἀποστάσιον, τό.
Repuerasco, ἀνανηπιῦμαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαί τινι· ἐναντιόω σοι εἰς τῦτο, in hâc re tibi.
Repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
Repulsa, ἀνάνευσις, ἀπότευξις.
Repulso, ἀπωθίζω.
Repulsus, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμὸς, διαλογισμός.
Reputo, ἀναλογίζομαι· *pro* recensere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτεσθαι.
sine ullâ Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
Requiescere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω· *pro* interrogare, πυνθάνεσθαι, δέεσθαι, ἀπαιτέω.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adversæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τῦ πολέμυ.
Res controversæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domesticæ, τὰ οἰκεῖα· τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res gestæ plæclarè, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τῦτο δηλοῖ.
Res secundæ, εὐπραξίαι εὐτυχήματα.
Res sic se habet, ὕτω ϗ γὰρ ἔχει.
Resaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Resarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
Rescindo, ἀνασχίζω, ἀποτέμνω· *pro* non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτειν.

Rescisco, μανθάνω, γινώσκω τι· ἀναγνωρίζω.
Rescribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Rescriptum, ἀντιγραφή.
Reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Resectio, ἀποτομὴ, ἀποκοπή.
Resegmen, ἀπόκομμα.
Resero, *aperio*, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reservo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reses -idis, *segnis*, σχολαῖος, νωθής.
Resideo, καθίζομαι ἐπί τι, ἀνάκειμαι.
Resido, ἀνακαθίζομαι.
Residuum, τὸ λοιπόν.
Residuus, λοιπὸς, ὑπόλοιπος.
Resigno, λύω, *vel* ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, ἀνασφραγίζω.
Resilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Resina, ῥητίνη.
Resipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resipisco, ἐκνήφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resisto, ἀνθίσαμαι, ἀντιστατέω, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Resolvo, ἀναλύω· *pro* mollire, μαλακύνω· *pro* destruere, καταλύω.
Resolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Resonantèr, κλαγγηδὸν, καναχηδά.
Resono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Resorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Respectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Respergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Respersio, ῥαντισμός.
Respicio, ἀποβλέπω εἴς τι, ἀφοράω εἴς τι, ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
Respiratio, ἀναπνοὴ, ἀνάπνευσις.
Respiro, ἀναπνέω, ἀμπνύω.
Resplendeo, ἀποστίλβω, ἐκλάμπω.
Respondeo, ἀποκρίνομαί τινι· ἀμείβομαι, ἀναφωνέω.
Responsum *et* Responsio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή· *pro* oraculo, χρησμὸς, θέσφατον.
Respublica, τὰ κοινὰ, τὰ δημόσια, ἡ πολιτεία.
Rempublicam administrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ administratio, δημαγωγία.
Respuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Restagno, ἀναπλημμυρέω.
Restat, λοιπόν.
Restauro, ἀνασκευάζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω.
Restinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Restio, καλωστρόφος, σχοινοπλόκος.
Restis, σχοῖνος, κάλως.

Restituere in integrum, ἐπανορθȣ͂ν.
Restituo, ἀποδίδωμι, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum restituo: ἀποκαταςῆναι.
Restitutio, ἀποκατάςασις.
Resto, περιλείπομαι· *pro* in loco aliquo remanere, ἐφίςασθαι· *item* resistere, ἀντιμάχεσθαι.
Restrictus, περισφιγχθεὶς, καταςαλείς.
Restringo, καταςέλλω· *pro* coërceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Resumo, ἀναλαμβάνω.
Resupino, ἐξυπτιάζω.
Resupinus, ὕπτιος.
Resurgo, ἀνίςαμαι, ἀνεγείρομαι.
Resurrectio, ἀνάςασις, ἔγερσις.
Resurrectionis dies, ἡ ἀναςάσιμος ἡμέρα.
Resuscito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολὴ, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχησις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυα, τά· *pro* vittâ mulierum, κεκρύφαλος, ἡ.
Retinaculum, ἔχμα, τό· πεῖσμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
Retorqueo, ἀναςρέφω, τρέπω.
Retortus, ἀνεςραμμένος.
Retractatio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω· *pro* renovare, ἀνανεȣ͂ν· *pro* palinodiam canere, παλινῳδεῖν.
Retraho, ἀνέλκω· πάλιν ἀνασπῶ.
Retribuo, ἀμείβω et -ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίω.
Retributio, ἀμοιβὴ, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόθλιμμα.
Retrò, ὕςερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retroago, ἐπανακάμπτω.
Retrocedo, ἀναποδίζω· ἀναχάζω et -ομαι· ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Retrorsum, *et* Retrorsus, ἐπὶ πόδα, *et* ἐπιπόδα· ἀνάπαλιν· εἰς τȣ͂μπαλιν.
Retundo, ἀντανακλάω, ἀπαμβλύνω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀνακάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζω· καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico: ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ· σεβάσμιος· αἰδοῖος, εὐλαβητέος.
Reverentèr, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς, ἡ· αἶδος -εος, τό· θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν θεόν.
Reversio, ἀναςροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναςρέφω, ἐπανέρχομαι.
Revincio, ἀναδέω.
Reviresco, ἀναθάλλω.
Reviso, ἐπισκέπτομαι.
Revivisco, ἀναβιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναςρέφειν.
Revocare se, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαι τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω *et* -έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναςρέφω.
Revolutus, ἀναςραφείς.
Reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων· ὁ ἀπολογέμενος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læsæ Majestatis, ἀπεισαγγελίας φεύγων δίκην.
Revulsio, ἀπόσπασμα.
Rex, βασιλεὺς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγος, ῥαῖδον, ῥαίδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιςής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchisso, ῥογχάζω.
Rhonchus, ῥόγχος.
Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαςέος, γελοῖος.
Rideo, γελάω ἐπ' ἐμαυτῷ, mecum: μειδάω, *et pro* derideo, καταγελάω τινός.
Ridiculè, καταγελάςως, γελοίως.
Ridiculus, καταγέλαςος, γελοῖος.
Rigatio, δεῦμα, τό· ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγα.
Rigesco, σκληρύνομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥίγιος, κρυερός· *pro* duro, ἀπαθής.
Rigo, δεύω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις· *pro* duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλειθρία, ῥῆγμα, τό· σχίζα.
Rimor -aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimosus, κλειθριώδης, πολύτρητος.
Ringo, τὴν ῥίνα συςέλλω· σαίρω, σέσηρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμȣ͂.
sine Risu, ἀγελαςί.
Risum compescere *vel* tenere, ἀποσοβεῖν γέλωτα.
Risum movere, γέλωτα παρέχειν, ἢ κινεῖν.
Risus, γέλως, καταγέλως, μείδημα.
Ritè, καλῶς, δεόντως.
Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμὸς, ὁ· θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραςὴς, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ· ἀμφισβήτησις· ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαί τινι.
Rixosus, ἐριςικὸς, φιλόνεικος.
Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
Robur, δρῦς· *Metaph. pro* animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκὴ, ἰσχύς.
Robustus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, εὐσθενής.
Rodo, κατατρώγω· *pro* obtrecto, κακολογέω, διασύρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιȣ͂μαι.
Rogo, *peto*, αἰτέω σε σίτον, à te cibum: δέομαί σȣ τȣ͂το, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Rorulentus, δροσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος -ȣ, ἡ· ψεκὰς, ἕρση, ἡ.
Rosa, ῥόδον.
Roscidus, δροσερὸς, ἑρσαῖος.
Rosetum, ὁ ῥοδών.
Roseus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Rosmarinus -ni, ὁ λιβανωτίς.
Rostra, in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Rostratus, ὁ ῥυγχωτός.
Rostrum, ῥύγχος -εος, τό· ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· κύκλος.

Roto, γυρόω, κυκλόω, κατατροχάζω.
Rotundè, ϛρογγύλως.
Rotunditas, ϛρογγυλότης, περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρόω, ϛρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθρημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατών.
Rubeus, *ruber*, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίας, φοινίκεος -ȣς.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιϐώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ· ἐρυσίϐη.
Rubor, ἐρύθρημα, τό· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος -ȣ, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus -bi, βάτος -ȣ, ἡ.
Ructo *et* Ructor, ἐρεύγω.
Ructus -ûs, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον.
Rudem esse alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρώμησις, ὀγκηθμός.
Rudo -ere, *asinorum est*, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus -eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθός εἰμι, πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βριμαίνω, κριμάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugosus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, εὔπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino *et* -or, ἀναμηρυκάομαι· *pro* in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάσις.
Rumor est, λόγος ἐϛὶ, λόγος διῆλθεν.
Rumorem spargere, διασπείρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, καταῤάσσω, σχίζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιϛής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: *pro* in præceps ferri, ὁρμᾶν.
Rupes, ἀπότομος, πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἄγραυλος.
Rursum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Rusticè, ἀγροίκως.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Rusticus -a -um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

SAbbatum, σάϐϐατον, ἡ ἑϐδόμη.
Sabulosus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκȣς ἀπενδύντες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος· *pro* scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotissa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ Θεῷ, ἱερόω Θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσυλής.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacrosanctum, ἐκτεθειασμένον.
Sacrum, θυσία· *pro* templo, ἱερόν.
Sæpè, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.
Sæpissimè, πλειϛάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία· *pro* astutiâ, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagacitèr, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, -ȣ, ὁ· εὐμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λῖπος.
Saginatus, σιτισθεὶς, σιτευτὸς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, ὀϊϛὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιθωρακίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς ϛρατιωτική.
Sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· *pro* urbanitate, εὐτραπελία, ἀϛεϊσμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαϛικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαϛικός.
Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, *vel* ἐκρήγματα.
Salebrosus, κατεῤῥωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτεῖνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ ȣ ἅλες ἐξορύττονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio -is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem; σκαίρω, σκιρτάω. *Et* salio, ἁλίζω, *à* sal.
Saliva, σίαλον, πτύελον.
Salix -icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
Salsè, ἀλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salsè dicere, σκώπτειν· ἀϛεΐζεσθαι.
Salsedo, ἅλμη.
Salsuginosus, ἁλικὸς, ἀλμυρώδης.
Salsugo, ἁλὶς, ἀλμυρὶς, ἅλμη.
Salsus, ἁλικὸς, ἀλμυρός· *pro* faceto, ἀϛεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηϛὴς, ἁλτικός.
Saltatrix, ὀρχήϛρια, ὀρχηϛρίς.
Saltem, ἀλλὰ ȣ̃ν, ἀλλὰ μήν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσοκόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.

Salubritèr, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, *mare*, ἅλς, ἡ.
Salvo, σώζω τινὰ, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
Saluti reipublicæ consulere, σώζειν τὰ κοινά.
Saluto, ἀσπάζω τινὰ, προσφωνέω.
Salutem dic meo nomine, χαίρειν κέλευε παρ' ἐμῦ.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conservo, σώζω τινά.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιής.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio -is, κυρόω, *et* κυρῦμαι.
Sancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sanctè, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα -ατος, τό· ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγιόω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιοσύνη, ἀκηρασία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον.
Sanctus -a -um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sanè, μέντοι, ὄντως, ἀληθές.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
Sanguine junctum esse alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
sine Sanguine et sudore, ἀναιμωτί.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, Sanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα -ατος, τό.
Sanguisuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχὼρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, εὐρωστία, ῥῶσις.
Sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινά.
Sannio -onis, χλευαστής.
Sano, ἰάομαι, ἁγιάζω, ἐξακέω.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ ϗ ἡ· εὔρωστος.
Sapidus -a -um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ· φρόνιμος, ἔννοος, νυνεχής.
Sapientèr, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, *et* τὸ σοφὸν, εὐβυλία, φρόνησις.
Sapio, φρονέω, εὐφρονέω, σοφὸς εἰμι.
Sapo -onis, σμήλη, σμῆγμα.
Sapor -oris, χυλὸς, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcasmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τό· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· *pro* instaurare, ἀνασκευάζειν, καταρτίζειν· *pro* damnum solvere, ἀντεμβάλλειν.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματὶς, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ ϗ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεστής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω *et* -έομαί τι, *vel* εἴς τι, *et* περί τι, ἐκπονῦμαι, σπυδάζω τινὶ, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιστής.
Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεστός.
Satiatus, satur, διάκορος, διακορής.
Satietas, κόρος -ῦ, ὁ· πλήρωσις, ἄδος.
Satio -as -are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἄδδην.
de his Satis superque, ἄδην τῶν τοιύτων.
Satis est, ἀπόχρη μοι τῦτο, ἱκανόν ἐστι.
Satisdatio, κατεγγύησις.
Satisdo -as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τῦ νόμυ, legi: ἐξαρκέω, πληροφορέω· *pro* placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπευτός.
Sator, σπορεὺς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum -i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονὴ, κόρος.
Saturnalia, τὰ κρόνια.
Saturnus, κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyricè, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.
Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio -as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxosus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia *et* -es, τραχύτη.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβαθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum, κολαπτὴρ, ἡ σμίλη.
Scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalptor, κολάπτης, κοπεύς.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando -is -ere, ἀναβαίνω.
Scansilis, ἀναβατός.
Scapha, σκαφὴ, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ στύλος, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, σχάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξύω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμὸς, ὁ κρυνός.
Scateo, Scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρυνὸς -ῦ, ὁ.
Sceleratè, ἀνοσίως.
Sceleratissimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιστος.
Sceleratus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Scelestus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμιστος, ὁ ϗ ἡ· ἀλιτρὸς, ἐξάγιστος.
Scelus, ἀσέβημα, τό· κακὸν, παρανομία, ἀδίκημα, πανύργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχέδη.
Schedula, σχέδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾶν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαστικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιστάμενος.
Sciens et volens, εἰδὼς ϗ ἑκών.

Scientèr, ἐπιςημόνως.
Scientia, ἐπιςήμη, ἐπιςημοσύνη.
Scilicet, δῆπε, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δή.
Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίςαμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτη, σχοῖνος.
Sciscitor, *inquiro*, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τι, aliquid.
Scissura, σχίσις, σχισμὴ, ῥωγμή.
Scitè, *pulchrè*, ἐπιςαμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τό· δόγμα.
Scitus, *elegans*, κομψός, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίερος.
Scobs, ῥίνισμα, περίψημα.
Scomma, σκῶμμα, ἴαλλος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκόπτειν τινά.
Scopæ, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαρεν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τε σκοπε.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκώρια, τρύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ· ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυαλισμός.
Screo -as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεὺς, γραμματιςής.
Scribo -is, γράφω, λογογραφέω. *pro* literas exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίςη, κιςὶς, κιβώτιον.
Scriptio, γραφὴ, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικός· μέλαν γραφικὸν, atramentum scriptorium.
Scriptum, *scriptura*, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, γρομφάς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὀσχέα, ἡ.
Scrupulosè, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, τὸ ὑπερακριβὲς, δυσχέρεια.
Scrupulosus, πολύψηφος, λιθακώδης· *pro* anxio: ὁ ϗ ἡ ὑπερακριβὴς, δυσχερής.
Scrupulus, ψηφίς· *pro* solicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια. *Est etiam* exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λίθαξ, ψῆφος.
Scruta -orum, τὰ γρύτεα, τὰ γρυτάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταςής.
Scrutinium, *investigatio*, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo -is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτὸν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, ἐκτομεύς.
Sculptura, γλυφὴ, γλυφίς.
Scurra, βωμολόχος, ἀκόλαςος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror -aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδιφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεὸς, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.
Se, ἑαυτὸν, αὑτόν.
Sebaceus, ςεατώδης.
Sebum, ςέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίςημι ἀπό τινος· ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Secessio *et* Secessus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἡ ἀπόκρισις.
Secretò, κρυφῆ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόῤῥητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, σχιςός.
Sectio, τομὴ, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεύς.
Sector -aris, ἀκολεθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰὼν, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secundâ fortunâ uti, εὖ ἢ καλῶς πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundum, *præpos.* κατὰ, μετὰ, *et* παρὰ, *accus.*
Secundus, δεύτερος, ὕςερος· *pro* prospero, εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν· τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum esse, ἀφροντίςως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλὴς, ἀδεὴς, ἀκίνδυνος, θάρσυνος· *pro* negligente, ὀλίγωρος, ἀφρόντιςος.
Secus, *juxta*, παρὰ, *cum dat.* *pro* alitèr, ἄλλως· ἀλλωςὶ ἢ, secus atque.
Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ, καίτοι.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed sanè, ἀλλά τε, ἀλλὰ δή.
Sed tamen, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ ϗ ὡς, ἀλλ' ἔν.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἑδρεύω, καθίζομαι, ἑδριάομαι· *pro* morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo unà, συγκαθίζομαι.
Sedere facio, ἀνίζω, ἵζω.
Sedes, ἕδρα, ἕδρασμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἕδρανον.
Sedimentum, ὑπόςημα.
Seditio, ςάσις, ἡ· διχοςασία.
Seditionem concitare, ςάσιν ποιεῖσθαι, ςασιάζειν.
Seditionis auctores, ςασιάρχαι.
Seditiosè, ςασιαςικῶς.
Seditiosus, ςασιώδης.
Sedo -as, παύω τῆς ὀργῆς, iram; καταςέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι· *pro* decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, περιτρέπω.
Seductio, ἀπαγωγὴ, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductio, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπεδή.
Sedulò, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
Sedulus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, σπεδαῖος, φιλεργὸς, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀείζωον.
Seges, ἄροτος, νέατος, λήϊον.
Segmen *et* Segmentum, ἀπόκομμα.
Segnis -e, ἀργὸς, ῥάθυμος, ὀκνηρός.
Segnis sum, νωθριάω *et* νωθρεύω.
Segnitèr, ῥαθύμως.
Segnities, ἀργία, ῥαθυμία, νωθεία.

Segnitiei se dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν.
Segrego, ἐκκρίνω, αἰφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογὴ, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος, ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθέδριον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα, τό· σπόρος.
Sementis, σπόρος.
Semestris, ἑξάμηνος.
Semesus, ἡμίβροτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανής.
Semicirculus, τὸ ἡμίκυκλον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιώριον.
Semimortuus, ἡμιθανής.
Seminarium, φυτευτήριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω· *pro* divulgo, διασπείρω.
Semis, Semissis, ἡμίσυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπὸς, τρίβος.
Semoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, διαπαντός.
Sempiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ ϗ ἡ.
Senator, βουλευτὴς -οῦ, ὁ· γερουσιαστής.
Senatorius, βουλευτικός.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινά· τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
in Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλὴ, ἡ σύγκλητος, γερουσία.
Senatusconsultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
Senectus, γῆρας -ατος.
Senectus extrema, πανύστατον γῆρας.
Senesco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γηραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικὸς, γερόντειος.
Seniliter, γεροντικῶς.
Senio confectus, παρῆλιξ -ικος, ὁ.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Sensibilis, αἰσθητός.
Sensim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
Sensus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
Sensûs expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententiâ, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejusdem, σύμψηφός τινι.
in êa sum Sententiâ, οὕτω γνώμης ἔχω.
à Sententiâ dimovere, μεταπείθειν τινά.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθημι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententiosè, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententiosus, γνωμικὸς, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem: *pro* intelligere, νοεῖν, κατιδεῖν, διαγνῶναί τι· ἀκούειν.
Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασὺς, τραχώδης.
Seorsim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, *cum gen.*
Separatio, ἀφορισμὸς, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, Sepimentum, φραγμὸς, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριὼν, σεπτέμβριος.
Septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος, -οῦς.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπταδικός.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικός.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingentesimus, ἑπτακοσιοστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα· ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό.
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἐφεξῆς.
Sequester, προσαγωγεὺς, προξενητὴς, ὁ· μεσίτης, μέσος.
Sequestratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπτομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπηδεύω, quæ sequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνόω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria -orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus -a -um, σηρικός.
Series, τάξις, εἱρμὸς, ἱρμός.
Seriò, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius -a -um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem disseminare, θρυλλεῖν τί.
Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
Serò, seriùs, ὀψὲ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, *anguis*, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπίζω.
Serra, πρίων.
Serrâ secare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλὶς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικὸς, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori: λατρεύω τινὶ, alicui: ὑπηρετέω.
Servitium, *idem quod* Servitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκετία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινὰ, παρατηρέω τινά.
Serum lactis, ὀῤῥὸς, ὁ.
Serus, *tardus*, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus -a -um, δουλικός.
Sese, ἑαυτόν.
Sessio, ἐφέδρευσις.
Sessor, ἐφεδρευτής.
Setæ, χαίτη.
Seu, ἢ, ἤτοι, εἴτε.
Severè, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.
Severus, αὐστηρὸς, σεμνὸς, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevosus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni *et* Sexaginta, ἑξήκοντα.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.

Sexûs utriusque, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, εἰ, ἄν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si vero, ἐάν δε, εἰ δ' ἄρα.
Si unquam aliàs, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus -a -um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sic ut, οὕτως ὡς, οὕτως ὥσπερ.
Sica, ξίφος -εος, τό· κοπὶς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς, ξιφηφόρος.
Siccine, οὑτωσί.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρὸς, ἄνικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπε, εἴποτε, ἐάνποτε.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut *et* Sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον.
Sideratus, ἀστροβλὴς -ῆτος.
Sidereus, ἀστρῷος, ἀστερόεις.
Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγίδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγὶς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτός.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significantèr, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· *pro* ostendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαί τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. *Deinde significat* vexillum, σύμβολον, σύνθημα, τό. *Tum* quo aliquid obsignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινί.
Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι, σιωπῇ παροδεύειν.
Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἀῤῥησία.
Silentium impero, κατασιωπάω.
altum agere Silentium, μακρὰν σιγᾶν σιγήν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.

Sillcernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ ϗ ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis sum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similitèr, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς· *pro* sincerus, ἀφελὴς, ἁπλοῦς· εὐγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simpliciter, ἁπλῇ, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simul ac, ἅμα *et* ἅματε.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκὼν, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιοῦμαι εἶναι φίλος, me esse amicum: ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσαρέστως πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμός.
Sin, εἰ δὲ, ἢν δὲ, κἄν.
Sin minùs, εἰ δὲ μή.
Sincerè, *vide* Syncerè, *&c.*
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, *præp.* ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα, *cum gen.*
Sine controversiâ, ἀδιαστάκτως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικὸς, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singuli, ἕκαστος.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ· λὺγξ -γός.
Sinister, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Sinistra, σκαιὰ, ἀριστερά.
Sinistrè, σκαιῶς.
à Sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμου.
Sinistrorsùm, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuosus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάνποτε.

Siquidem, εἴγε, εἴπερ ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐὰν ὅστις.
Sirius, ὁ σείριος.
Siser, τὸ σίσαρον.
Sisto, ἐφίστημι, παριστάναι τινὶ, καταστῆσαι, ἐπέχω.
Sistrum, τὸ σεῖστρον.
Siticulosus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim restinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τό· δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
Situs -a -um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρώς· *pro* positione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτε, ἤκεν.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles, γενεὰ, τέκνον, ἀπόγονον.
Sobolesco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλέως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάτης, ὁ· καλοπόδιον.
Socer, πένθερος, κηδεστὴς, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialitèr, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.
facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνὸς, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥαθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥάθυμος, μεθήμων, ἐκμελής.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas, *vel* Sodalitium, συσσιτία, φρατρία.
Sodes, ὦ τᾶν.
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Solamen, Solatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολογεῖον ἡλιακόν.
Solatio esse alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἐμβὰς, κρηπίς· *pro* pisce, βούγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.

Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solennitèr, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solertèr, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, περίνοια.
Solet, ἔθος ἐςί τινι, εἰθισμένον ἐςι· φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπεικτής.
Solicitè, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω, λυπέω σε πολλά· pro impellere, ἀναπείθειν τινά.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum esse, σπουδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, πεφροντικῶς.
Solidè, ςερεῶς.
Soliditas, ςερεότης, τὸ ςερεόν.
Solido, ςερεόω, ςεῤῥόω.
Solidus, ςερεός· pro perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελής.
Solitaria vita, μοναςικὸς βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μοναςὴς, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ· θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœcismus, σολοικισμός.
Solor -aris, παραμυθέομαι.
Solstitialis, τροπικός.
Solstitium, ἡ τροπή.
Solum, *pavimentum*, πεδίον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίςασθαι.
Solùm, Solummodò, μόνον, μόνως.
Solvendo non sum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμὶ, πρὸς τὴν ἔκτισιν ἀπορῶ.
Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur item solvere, qui navi vehuntur aliquò*, ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξανδρίαν.
Solus, μόνος, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somniosus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
per Somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνου.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνου τυγχάνειν, καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δοῦπος.
Sono -as, ἠχέω, δουπέω.
Sonorus, ἠχώδης, πολυηχὴς, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγὴ, φθόγγος.
Sophisma, σόφισμα, τό.
Sophista, ὁ σοφιςής.
Sopio, εὐνάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κοῖτος, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοπτός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα· *pro* immoderatâ parsimoniâ, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordesco, σπιλοῦμαι, ῥυπαίνομαι.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν -ῶντος.
Sordidè, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλισχρός.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀρουραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, *fortuna*, κλῆρος, ὁ· *pro* officio, ἔργον, καθῆκον. *Dicitur etiam* fatalis necessitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortio, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortitò, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Sospes, σῶος.
Sospitalis, σωτήριος.
Sospito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo -is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω. Spargere rumores, λόγον *vel* φήμην διαδιδόναι.
Sparsim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, περινοςέω.
Spatiosus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάςημα.
Specialis, εἰδικὸς, ἴδιος.
Specialitèr, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
Species, εἶδος, τό· ἰδέα, σχῆμα.
Specillum, μηλή.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινός· πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, sui specimen.
Speciosè, εὐειδῶς.
Speciositas, φαιδρότης, ἁβροσύνη.
Speciosus, εὐειδὴς, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κύδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατὴς, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω· θεάομαί σε τὶ ποιήσεις, observo quid acturus sis: προσέχειν τινὶ, ἀποβλέπω, θεωρέω· hoc ad me spectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ· προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τό· εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπὴ, σκοπία.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, *exploro*, κατασκοπέω *et* -οῦμαι· *et pro* exactè considerare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, εἴσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐνοπτρίζομαί τι· ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἡ· ἄντρον.
Spe fretus, εὔελπιςος.
Spe vanâ foveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe frustrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
Sperabilis, ἐλπιςός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινὸς, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπερορὰω, ἀθερίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περί τινος· *pro* confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς -ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.

Spes bona, εὐελπιςία.
Spes vana, κενελπιςία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæristerium, σφαιριςήριον.
Sphinx, σφὶγξ, ἡ.
Spica, ςάχυς, ἄςαχυς.
Spiceus, spicatus, ςαχυηρός.
Spicilegium, ςαχυολογία.
Spico -as, ςαχυοφυέω.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυςὸν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorsi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μύελος.
Spinosus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευςός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spisso, πυκνόω, συνίςημι.
Spissus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, σελαγίζω, μαρμαίρω, ςίλβω.
Splendesco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, ςιλβοποιέω, φαλύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ὁ· ἀγλαὸς, ὁ· φαεινὸς, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρότης· *pro* gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικός.
Spoliatio, σκύλευσις, *et* σύλευσις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλέω τῦτον.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui despondeo: παρεγγυῶμαί σοι τῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongiosus, σπογγώδης.
Sponsa, μνηςὴ, νύμφη, μεμνηςευμένη.
Sponsalia, μνηςεία, νύμφια, τά.
Sponsalis, μνηςευτικὸς, νυμφικός.
Sponsalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponsio, ἐγγύησις.
Sponso -as -are, μνηςεύω.
Sponsor, ἐγγυητὴς, ἀνάδοχος.
Sponsus -a -um, μνηςευθεὶς, ἐγγυητός.
Sponsus -i, νυμφίος, μνηςὴς -ῦ, ὁ· μνήςωρ.

Spontaneus, αὐτόματος, ἑκὅσιος.
Spontè, ἐκ προαιρέσεως, *vel* προνοίας, ἑκουσίως, ἑκοντὶ, αὐτομάτην.
Sponte suâ, αὐτομάτως, αὐτοματί.
non Spontè, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumosus, ἀφρώδης, ἀφριόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρός· *pro* fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ.
Sputo, πτυελίζω, *et* πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.
Squaleo, αὐχμέω *et* -άω, ῥυπάω.
Squalidè, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ· ῥύπος.
Squalore obsitus, αὐχμῦ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.
Squamosus, λεπιδώδης.
Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, ςάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, ςερεότης.
Stabularius, πανδοχεὺς, αὐλήτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπιςαθμεύω.
Stabulum, αὐλὴ, ἔπαυλις, ςαθμός.
Stadium, ςάδιον, ςάδιος.
qui Stadium currunt, ςαδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, ςήμων, ςημόνιον.
Stamineus, ςημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος *vel* σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, ςαδιαῖος.
Statera, ςαθμὸς, ζυγός.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸν ςαθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως· *pro* mox, illico, εὐθὺς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, ςαθμὸς, ςάσις, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione suâ manere, εἶναι κατὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa -orum, ςαθμὸς, ἔρυμα, ςρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.

Statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινά.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, τάττω· *pro* delibero, προαιρέομαι· *pro* censeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τό.
Status -a -um, τεταγμένος.
Status dies, ἡμέρα συνδοκῦσα, τεταγμένη.
Status -ûs, *conditio*, κατάςασις, ςάσις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάςασις τῆς πόλεως.
Statutum, τὸ καθεςὸς, νόμος, θεσμὸς, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀςὴρ -έρος, ὁ.
Stellæ fixæ et errantes, ἀπλανεῖς τε ϗ ἀςαθεῖς.
Stemma, ςέμμα, τό.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρικὸς, κόπριος, κοπριώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
Stercus, ἀφόδευμα, τό· κόπρος, ἡ· κοπρία.
Sterilesco, ἄκαρπος ἢ ςεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτεκνος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere mensam, κατασκευάζειν τράπεζαν ἢ κοσμεῖν.
Sterno, *prosterno*, καταβάλλω τι· *pro* occidere, καταςορῆσαι· *pro* extendo, ςρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ ςίγμα.
Stilla, ςαγὼν, ςαλαγμὸς, ὁ.
Stillicidium, ςαλαγμός.
Stillo, ςάζω, ςαλάζω, ψεκάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· *item* ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κέντημα, οἴςρησις.
Stimulator, ὁ κέντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λάκτις.
Stipator, ξιφηφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορύμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium mereri, ςρατεύεσθαι ὑπό τινι.

Stipes, κορμός.
Stipo, ἐπάγω, ςείβω, πυκνόω.
Stips, stipis, ἀγυρμὸς, ὁ· κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογῦμαι.
Stiria, ςαλαγμὸς συμπαγείς.
Stirpitus, ῥιζόθεν.
Stirps, *progenies*, γενεὰ, γονή· *pro* trunco, ῥιζοφυτόν.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto -as -are, ἱςάναι, ἑςήκειν· stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· stat sententia, δέδοκται.
Stoicè, ςωϊκῶς.
Stoicus, ςωϊκός.
Stola, ςολή.
Stolidè, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτερία, ἀτασθαλία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτεῖν ἐπί τέτων, δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, ςόμαχος, οἰσοφάγος· *pro* iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ ςρῶμα.
Strabo, ςραβὼν, ςραβὸς, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πολέμε.
Stragulum, ςρῶμα, τό· ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, *et* κάρφις -ιος, ἡ, *et* κάρφος.
Stramineus, καρφίτης, *et* καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
Stranguria, ςραγγερία.
Stratagema, τὸ ςρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenuè, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριςεία.
Strenuus, δραςήριος, ἀγηνορίδης -ε, *et* ἀγήνωρ -ορος, ὁ· ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδόν.
sine Strepitu, ἀθορύβως, ἀψόφως.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δεπέω.
Strictè, *et* Strictim, ἐπιψαύδην, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθήρ.
Strideo, τρύζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.
Stridulus, ψίθυρος, λιγυρός.
Strigilis, ξύςρα, ςελγίς, ἡ.
Strigosus, λαγαρὸς, σκληρὸς, ςριφνός.

Stringere ensem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, strigis, σὕρνιον.
Structor, κατασκευαςὴς, τέκτων.
Structura, κατασκευὴ, οἰκοδομή.
Struere, *pro* machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινὰ, ἐνέδρας θέσθαι τινί.
Strues, ὄγκος, σωρὸς, θημών.
Struma, χοιρὰς, κραῦρα, ἡ.
Strumâ laborat, κραυρᾷ.
Strumosus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, ςρεθιοκάμηλος.
Studeo, σπεδάζω περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν, virtuti: προσέχω, προθυμέομαι· *pro* favere, σπεδάζειν πρός τινα.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studiosè, σπεδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
Studiosi philosophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studiosus, σπεδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελής· *pro* fautore, σπεδαςής· *pro* literarum cupido, φιλομαθής.
Studium, σπεδὴ, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπεδή.
Studium in aliquâ re ponere, σπεδὴν ἔχειν περί τινος.
Stultè, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρὸς, ἀνόητος, νῦν ἐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, ςύπη, *et* ςύππη, ςυππίον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupefio, ἐκπλήττομαί τινι, ταράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίςαμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκςασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτὴς, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
Sturnus, ψὰρ, ὁ.
Styx, ςύξ.
Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω σε τῦτο, συμβελεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτῦ.
Suapte, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτῦ.
Suasio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suasor, σύμβελος, εἰσηγητής.

Suasorius, συμβελευτικὸς, παραινετικός.
Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπής.
Suavior -aris, καταφιλέω.
Suavis -e, ἡδύς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suavitèr, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, *osculum*, τὸ φίλημα.
Sub, ὑπὸ, *cum genit. dat. et accus.*
Sub dio, ὑπ' αἴθρῳ, ὑπαίθριον.
Sub umbrâ, ὑπὸ προσχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subditìtius, ὑπότακτος.
Subditum esse alicui, ὑπό τινι εἶναι.
Subditus -a -um, ἐπιταττόμενος· *pro* subjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατέμενος.
Subdo -is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω· *pro* subjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιςάναι.
Subdolus, ἀπατηλὸς, ὑποδόλιος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subductio, λογισμὸς, ὑπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι· subire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι· *pro* venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπόκειμαι, ὑποτίθεμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, *subditus*, ὑπεξέσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· *pro* domare, κατεργάζομαι, δαμάω· *pro* commisceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
Subjicio, *suppono*, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· *pro* subigo, κατεργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subinde, εἶτα, ἔπειτα· *pro* frequentèr, θαμά.
Subirascor, ὑπεργίζομαι.
Subito, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιώδης, -ζύγιος.
Subjugo -as -are, ἔκδοτον ποιεῖν, ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ὑποζευγνόω.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κεφίζω· *pro* prodesse, ὠφελεῖν ἄλλες.
Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, Subligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, αἴωρος, ὑψηλός.
Sublimitas, μετεωρισμὸς, ὑψηλότης.

Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submersus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
Subministro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι· ὑπαρκέω.
Submissè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submissio, ταπείνωσις.
Submissus, ταπεινὸς, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω, ἐμαυτόν τινι· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ὑποκινέω, ὑπεξαίρομαί τι.
Subnascor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑπεμπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποτιμάω, ὑποκοσμέω· *pro* clam submittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, προβιβάζω.
Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subsanno -as, *irrideo*, χλευάζω τινὰ, σκώπτω, καταμωκάομαι.
Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subscriptio, ὑπογραφὴ, ὑποσημείωσις.
Subsellia, ἕδραι· τὰ βάθρα.
Subsequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθέω τινί.
Subservio, ὑποδρήσσω, ὑποδιακονῶ.
Subsideo, *sedeo*, ὑποκαθίζω, ὑφίσαμαι, ὑφεδρεύω.
Subsidiarius, ἐπικουρικός.
Subsidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subsido, *pessum eo*, ὑποκαθέζω.
Subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subsisto, ὑφίσαμαι, μένω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀπηλιώτης.
Substantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑποκείμενον· *pro* facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Substantialis, ὑπαρκτικός.
Substerno -is, ὑποστρώννυμι.
Substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Substitutio, ὑποκατάστασις.
Substo, ὑφίσαμαι.
Substramen, Substratus -ûs, ὑπόστρωμα.
Substringo, καταστέλλω.
Subsum, ὕπειμι, ὑπείκω.

Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλεύομαι, ὑπεκφεύγω· subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, κατάγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προστίθημι.
Subtilis, λεπτὸς, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtilitèr, λεπτῶς.
Subtilitèr disserere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
Subtristis, ὑπολυπηρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινὶ, συλλαμβάνω σοι, ἐπικουρέω τινί.
Subvereor, εὐλαβέομαι.
Subversio, ἀνατροπὴ, καταστροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντητήριον.
Subulcus, ὑφορβὸς, ὑοβόσκος.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος.
Suburbium, προάστειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἄντανδρος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι περιουσίαν τινὸς, in bonis alicui succedo; ἐκδέχομαι· successit ex animi sententiâ, ὑπήκουέ μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινὶ, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Successio, διαδοχὴ, διάδεξις.
Successivè, ἐκ διαδοχῆς.
Successor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Successus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succinctè, ἐπὶ κεφαλαίου, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.

Succino, ὑπᾴδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succosus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succresco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκοιτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαί τινι, ὑποκατακλίνομαί τινι· ἡττᾶσθαι ἔρωτος, succumbere amori: ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινὶ, ἐπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω σοι· *pro* in mente venire, ὑπέρχεσθαι τινί τι.
Succus, χυλὸς, χυμὸς, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ῥινόμακτρον.
Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑποκαυστόν.
Sudes, χάμαξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρὼς, ἐφίδρωσις.
sine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum -i, τὸ αἴθριον, εὐημερία.
Suesco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίσαμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐταρκὴς, ἱκανός.
Sufficientèr, ἀποχρώντως, ἀρκέντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi satis sunt; ἐξαρκεῖ τινι· *pro* subministrare, ἐπαρκεῖν· *pro* substituere, ὑφιστάναι τινὰ, ἀντικαθίστημι.
Suffigo, προσερείδω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen -inis, ὁ ἐποχλεύς.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ἡ πνὶξ, ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco -as, πνίγω, ἐμπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffossio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφοφορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταδυσωπῶ.
Suffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
Suffusio, ὑπόχυσις.
Suggero, *suppedito*, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba; ὑπομνῆσαι τινά τι, ὑποτίθεμαι.
Suggestus, βῆμα, ἀκροατήριον.

Sugillatio, ὑπωπιασμὸς, ὕβρισμός.
Sugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθείς.
Sugillo, ὑπωπιάζω· *pro* contumeliâ afficio: καθυβρίζω τινὰ, λοιδορέω, βλασφημέω.
Sugo, θηλάζω, μυζέω et -άω, ἀμέλγω.
Sui, (*genit.*) ἑαυτοῦ.
Sui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος εἶναι.
Suile, ὁ συφεός.
Suillus, ὁ ὕειος· ὕειον κρέας, suilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
Sulcus, αὖλαξ.
Sulphur, θεῖον, θειάφειον, θέειον.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
Sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
Sumen, ἦτρον, ἐπιγάστριον.
Summa, κορυφὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὥστε ὅλον εἰπεῖν.
Summè, εἰς τὰ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summoperè, μάλιστα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
ad Summum, τὸ μεγιστὸν, τὸ σύμπαν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
Sumo -is, λαμβάνω, αἱρέω· *pro* arrogo, ἀπονέμω ἐμαυτῷ. *pro* eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuosè, δαπανηρῶς.
Sumptuositas, πολυτέλεια.
Sumptuosus, δαπανηρὸς, πολυτελής.
Sumptus -ûs, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανᾶν.
Suo, ῥάπτω, ἀκέομαι.
Suo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
Suo tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκεῦος.
Super, ἐπὶ, ἐν, *dat.* ὑπὲρ, *acc. vel gen.* κατὰ, *cum gen. adv.* ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατὸς, εὐνίκητος.
Superaddo, ἐπιπροστίθημι, προσεμβάλλω.
Superbè, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονεία, ἀγηνορία, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαληγορία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανέω, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλοφρονής.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾶν.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρύς· *pro* superbiâ, ὑπερηφανία.
Superemineo, ὑπερέχω.
in Superficie, ἐπιγράβδην.
Superficies, ἐπιπολὴ, ἐπιφάνεια.
Superfluè, περισσῶς.
Superfluitas, περισσεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περισσὸς, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνω, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
Superimpono, ὑπερεντίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπεμφορέω.
Superior sum, πλεονεκτῶ σε τοῦτο, προέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Supernè, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω· *pro* vinco, κρατέω τινὸς, νικάω, ὑπερνικάω. *Item* supervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Superscribo, ἐπιγράφω.
Superscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Supersedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
Supersilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superstes, περιγινόμενος, ἐπιὼν, περιών.
Superstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superstitio, δεισιδαιμονία, ἐθελοθρησκεία.
Superstitiosè, δεισιδαιμονίως.
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superstruo, ἐποικοδομέω.
Supersum, περίειμι, περιγίνομαι. *Item* περισσεύω.
Supervacaneum est, μάτην ἐστι.
Supervacuus, μάταιος, περισσός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι, χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, *satis est*, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπλήθω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
Suppliciter, ἱκεσίως.
Supplicium, *pro* pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo sumere, μετέρχεσθαί τινα.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, κατακροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Supposititius, ὑποβολιμαῖος.
Suppressâ voce, σιγῇ.
Suppressio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, *cohibeo*, ἐπέχω, καταστέλλω· *pro* occultare, ἐπικρύπτειν τί.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυόω, πυόω.
Supputo, *computo*, λογίζομαι.
Supra, *præpos.* ὑπὲρ, *cum accusativo.* ἐπὶ, παρὰ, *cum genitivo.* πρὸς, *cum dativo.* *Aliquando est adverb.* ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile est, πέρα πίστεως.
Supra dictum, ὃ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, παρὰ τοῦ μετρίου.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιστος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaster, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdesco, κωφάομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίστημι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαστός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι.
Sursum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω καὶ κάτω.
Sursum versus, ἐς τὸ ἄνω.
Sus, suis, ὗς, σῦς.

Susceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
Susceptor, ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.
Susceptum, ἐγχείρημα.
Suscipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, παραδέχομαί τινα, ἀναιροῦμαι πόλεμον, bellum; ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίστημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀνασταύρωσις.
Suspendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν τινα ἐκ δένδρου, ex arbore: et pro differre rem, ἀναβάλλειν τὶ ἐς τι.
Suspensus, dubius, ἐπήορος.
Suspicio, ἀναβλέπω, pro admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· pro suspectum habere, ὑφορᾶσθαι τινά.
Suspicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suspiciosus, ὑποληπτικὸς, ταχύποπτος.
Suspiciosè, ὑπόπτως.
Suspicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suspiriosus, ἀσθματικός.
Suspirium, στέναγμα, στοναχή.
Suspiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, στοναχίζομαι.
Susque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Sustentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.
Sustentatio, ὑπομονὴ, ἀποστήριξις.
Sustento, ἀνέχω· pro tolerare, ὑπομένειν· pro alere, τρέφειν.
Sustineo, ἀνέχω· βαστάζω, idem quod pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
Susurro, ψιθυρίζω τινί.
Susurro -onis, ψίθυρος, ψιθυριστής.
Susurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἥ, ὅν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogismus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylvesco, ὑλομανέω, ξυλομανέω.
Sylvester, ὑλόεις, ὀρεινός.
Sylvosus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncerè, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopsis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TAbanus, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος, ἐπιστολεύς.
Taberna, οἴκημα· pro diversorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ φθίσις, φθοή, ἀτροφία, τῆξις.
Tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλὰξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulata, σανιδώματα, ὑπερῶα, τά.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπή, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, qui tacet, ὁ σιωπῶν, σιωπικός· pro eo quod tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀκηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio -onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis -e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιός δε.
Talis qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἷοσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Talitèr, τοιούτως.
Talitrum, σκανδαρισμὸς, κονδυλισμός.
Talorum lusus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πεσσός.
Tam, τοσοῦτον, οὕτως.
Tam quam, τόσον ὅσον, οὕτως ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametsi, κἂν, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος δὲ οὖν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti quanti, περὶ τοσούτου, περὶ ὅσου.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantisper donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.
Tanto quanto, τοσούτῳ, sequente ὅσῳ, vel ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantoperè, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abest, τοσούτου δεῖται.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus -a -um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus quantus, τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tardè, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
Tardesco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεία.
Tardiùs, βραδύτερον.
Tardiusculus, βραδύτερός πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, δηθύνω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus, ταρτάριος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. Item reprehensio, ἐπιτίμησις.
Taxo, reprehendo, καθάπτομαί τινος· καταμέμφομαί τινα· pro æstimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, στέγη, στέγος.
Tectus -a -um, κρύφιος, ἀσαφής.
Tecum, μετά σου.
Teda, δᾲς, δᾳδίον.
Teges, φορμὸς, φορμὶς, ψίαθος.

Tegmen, προβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.

Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω· *pro* abscondo, κρύπτομαι· *pro* conservare, ἀσφαλίζειν.

Tegula, κέραμος, πλίνθος.

Tela, ἱστὸς, ὁ· ὕφασμα.

Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.

extra Teli jactum esse, ἔξω βέλους ἑστώς.

Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.

Telum, βέλος, τό· τόξευμα, ἀκόντιον.

Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.

Temerè, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.

Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.

Temero, βεβηλόω, μιαίνω.

Temetum, μέθυ, μέθυσμα.

Temno, καταφρονέω.

Temo -onis, ῥυμὸς, ἑφόλκαιον, πηδάλιον.

Temperamentum, κρᾶσις, μίξις.

Temperans, σώφρων, μέτριος.

Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.

Temperatè, σωφρονικῶς.

Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.

Temperies, εὐκρασία.

Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι· *pro* abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.

Tempestas, *tempus*, χρόνος, ὥρα· *pro* cœli inquietiore statu, χειμὼν, χειμασία.

Tempestivè, εὐκαίρως.

Tempestivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.

Tempestuosus, θυελλώδης.

Templi vestibulum, πρόναον.

Templum, νεὼς, ἱερόν.

Tempora, οἱ κρόταφοι.

Temporalis, καίριος, χρονικός.

Temporaneus, πρόσκαιρος.

Temporarius, πρόσκαιρος.

Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.

Tempore quodam, ποτὲ χρόνου.

ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.

in Tempore, ἐν τῷ δέοντι· ἐν δέοντι.

Tempori servio, δοῦλός εἰμι καιροῦ.

Tempus, χρόνος, ὁ· καιρὸς, ὁ· ὥρα.

Tempus succisivum, πάρεργον.

Temulentèr, μεμεθυσμένως, μεθύσως.

Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.

Temulentus, οἰνόφλυξ -υγος, ὁ· οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.

Tenacissimæ memoriæ, μνημονικός.

Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.

Tenaciter, σμικρολόγως.

Tenax, ἰξώδης· *pro* avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρὸς, tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.

Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.

Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.

Tendit eo res, τείνει εἴς τι, *vel* πρός τι.

Tendicula, παγὶς, ἡ.

Tendo, *extendo*, τείνω, συντείνω· *pro* ire, διήκω.

Tenebræ, σκότος, τό· σκοτία, ἔρεβος.

Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τι· ἀμαυρόω, σκοτίζω.

Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.

Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.

Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι· κρατέω τι· *pro* possidere, κατέχειν.

Teneor, *obligatus sum*, κατέχομαί τι.

Tener, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερὸς, ὁ.

Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.

Tenor, ὁ τόνος, ὁ συνέχεια.

Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα.

Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.

Tentator, πειραστὴς, ὁ πειράζων.

Tento, πειράζω, πειράομαί τινος· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.

Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.

Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.

Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλός· *pro* paupere, πένος, ἐνδεής.

Tenuitas, λιτότης, πενία, σπανία.

Tenuitèr, λεπτῶς, ψιλῶς.

Tenus, *usque ad*, μέχρι, *genit.*

Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.

Tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.

Tepesco, χλιαίνομαι.

Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.

Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.

Ter, τρίς.

Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.

Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.

Terebro, τρυπάω, τορέω.

Teredo, τερηδὼν, δὴξ, θρὶψ.

Teres, στρογγύλος.

Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.

Tergeminus, τρίδυμος.

Tergiversatio, ἡ τοῦ νώτου στροφή.

Tergiversator, περικάμπτης.

Tergiversor, στρέφομαι, ἀναστέλλομαι, ἐντροπαλίζομαι, νωτίζω.

Tergo -is, σμήχω, ὀμόργνυμι.

à Tergo, ὄπισθεν.

Tergum, ὁ νῶτος, *in plur.* τὰ νῶτα.

Tergus -oris, σκύτος, βύρσα, δέρμα.

Terminatio, ὁρισμός.

Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.

Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.

Ternarius, τριαδικός.

Terni, τρεῖς, σύντρεις.

Tero, *consumo*, τρίβω, συντρίβω *et* -ομαι, τρύχω, ψώχω· terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοτριβεῖν.

Terra, γῆ, γαῖα, χθών.

Terrâ marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.

Terra culta, εἰργασμένη γῆ.

Terræ motus, γῆς σεισμός.

Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.

Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.

Terrenus, terrestris, γαιώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.

Terreo, φοβέω, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτοέω, ἐκταράττω.

Terribilis, φοβερὸς, δεινός.

Terriculamenta, φόβητρα, τά.

Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.

Terrigena, βροτὸς, γηγενής.

Territo, δειματόω.

Territorium, ὁ ἀγρὸς, τοπαρχία, χωρίον.

Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθείς.

Terror, φόβος, ὁ· δέος, τό· ἔκπληξις.

Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαί τινι· φόβον πέμπειν.

Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.

Tertio -as, τρισσόω, τρισσεύω.

Tertius, τρίτος.

Teruncius, τεταρτημόριον.

Tessera, κύβος, σύμβολον.

Tesseris lusito, κυβεύω.

Testa, κέραμος, ὄστρακον.

Testaceus, κεράμεος, ὀστράκινος.

Testamentarius, ῥαδιουργὸς, διαθηκογράφος.

Testamentum, διαθήκη, διάθεσις.

Testamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.

Testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.

Testem subornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.

Testes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προβάλλεσθαι, μάρτυρας.

Testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραστῆναι.

Testiculus, ὀρχίδιον, ὄρχις.

Testificor, μαρτυρέω τινί.

Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.

Testis, μάρτυρ, μάρτυρος· *item* ὄρχις.

Testor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι· *pro* suppliciter petere, ἱκετεύειν τὰς θεὰς· *pro* testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testudo, χελώνη, χελύνη.
Teter, βλοσυρὸς, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω· *pro* componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πληκτός.
Textor, πλοκεὺς, ἱματουργὸς, ὑφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus -a -um, ὑφαντός.
Textus benè, εὔπλοκος.
Textus *et* Textura, ὕφανσις, συμπλοκὴ, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θερμαί.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτόν.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrsus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, καυσία.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη· *pro instrumento musico*, αὐλὸς, δόναξ.
Tibia canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημὶς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητὴς, χοραύλης.
Tignus *vel* Tignum, ἡ δοκὸς, ἴκρίον.
Tigris, *fera*, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum est, nè, δέος ἐστὶ μή· κίνδυνός ἐστι μή.
Timeo, φοβοῦμαι τὰς θεὰς, Deos: περί τινος, de aliquâ re: ὑπὲρ σοῦ, tibi: δειλιάω, δειλιάζω, δίω, περιτρομέω, ὀῤῥωδέω.
Timidè, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ· δέος, τό.
Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, ἐπιδεής.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
Tinctor, βαφεὺς, ῥαγεὺς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σὴς, βρῶσις.
Tineosus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.

Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ἢ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμὸς, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω *et* -ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubantèr, παραφόρως, θολερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, φορητὸς, ἀνάσχετος, τλητὸς, εὐφόρητος.
Tolerabilitèr, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακὰ, πάσχω τὶ, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐπεξαιρεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, εὐδρόμως, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
Tonitru, βροντὴ, βρῶμος.
Tono -as, βροντάω.
Tonsilis, καρτός.
Tonsillæ, παρισθμία, ἀντιάδες.
Tonsor, κουρεὺς, κορσεύς.
Tonstrina, κουρεῖον, κορσωτήριον.
Tonsura, κουρὰ, πέξις.
Tonsus, κουρεὶς, κειροκόμης.
Tonus, τόνος.
Tophus, πῶρος.
Torculare, ληνὸς, πιεστήρ.
Tormentis subjicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτὴς, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινόω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, κατοκνέω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, στρεβλόω, κυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζειν τινά.
Torques, ἁλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χείμαῤῥος, ὁ· χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄνικμος, ἐκκαιόμενος.
Torris, δαῒς, δαλός.
Tortè, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστὴς, δημόκοινος.
Tortuosus, στρεβλὸς, ἑλικοειδής.
Tortus, διεστραμμένος, βασανισθείς.
Torvè inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβὰς, στιβάδιον· *pro* eminentiâ musculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπὸς, δεινωπός.
Tostus, ὠπτημένος, φωχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τόσοιδε.
Tot et tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής.
Totus est in his, πᾶς ἐστιν ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικὸν, δηλητήριον φάρμακον.
Trabea, ἀλουργὶς -ίδος· τήβεννα, περιπόρφυρος.
Trabeatus, ἀλουργίδι κεκοσμημένος.
Trabs, δοκὸς, ἡ· δοκίς.
Tractabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς, εὐπειθής.
Tractatio, Tractatus, μεταχείρησις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι· *pro* convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν· tractare aliquem humanitèr, φιλανθρώπως χρῆσθαι τινί.
Tractus -ûs, *regio, plaga*, χώρα, κλίμα, *pro* serpentum progressu, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω, *pro* scriptis mandare, et tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μετάγω· *pro* vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω· *pro* ducere, ἄγειν· *pro* allicere, ἀφελκύειν· *pro* differre, ἀναβάλλεσθαι.

Trajectio, πορθμευσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω· *pro* transeo, περαιῦσθαι· *pro* transfigo, διελαύνω.
Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, ςίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo sum animo, εὐθυμέω, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus, *de mari*, γαληνὸς, νήνεμος, ἀχείμαςος· *pro* miti, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, *genit.*
Transalpinus, ὑπεράλπειος.
Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Transcriptio, μεταγραφή.
Transcurro, μετατρέχω, διαδραμῶ.
in Transcursu, ἐν παραδρομῇ.
Transenna, κιγκλίς.
per Transennam, *id est*, obitèr, ἐν παρόδῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι· transire silentio, διαλείπειν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμέω· *pro* interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερπηδάω.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, μετάγω· *pro* controversias dirimere, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
Transilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορέω.
Transitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Transitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταφορὰ, μετάθεσις.
Translatitius, μεταςατικός.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφανής.
Transmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Transmigratio, μετοίκησις.
Transmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Transmissio, μετάπεμψις.
Transmissus -ûs, διάβασις.
Transmitto, δίημι, διαπέμπω· *pro* trajicio, διαπορθμεύω.
Transmutatio, μετάςασις, ἑτεροίωσις.
Transmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Transnato, διανήχομαι.
Transpono, μετατίθημι, μετάγω.
Transporto, διακομίζω.
Transtrum, ζυγὸν, σέλμα, θράνος.
Transvectio, διακομιδή.
Transveho, διακομίζω.
Transversus -a -um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Transvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτέος.
Tremo, Tremisco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμὸς, σεισμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβῦμαι, φρίττω.
Trepidus, περίφοβος, περιδεὴς, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangularis, Triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, *ex eâdem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαςήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξυσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, ςρατοπεδάρχης τῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω· *pro* imputare, ἀνατίθημί σοι τῦτο.
Tribus, φυλὴ, ἡ· φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑπόφορος, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορὰ, φόρος, ὁ· τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προςάττειν.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν, *vel* εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Tricesimus, τριακοςός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifariam, τριχῆ, τριχῶς.
Trigesimus, τριακοςός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλῦς, τριπλάσιος.
Triplicitèr, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, Tripes, τρίπυς.
Triremis, τριήρης.
Tristis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπέμενος· *pro* sævo, ὠμὸς, δεινός.
Tristitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Tristitiâ afficio, λυπέω, ἀνιάω.
Tristor, tristis sum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαί τινος *et* ὑπέρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχὸς, τροχίλιον.
Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτῦ ἱςάναι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ· σφάξις.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὠθέω *et* -ομαι.
Trulla, τύκος, τύχος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπείς.
Trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, ςέλεχος, κορμός.
Truncus -a -um, κολοβὸς, τῶν χειρῶν, manibus.
Trusatilis mola, χειρομύλων.
Trutina, πλάςιγξ, τρυτάνη, ζυγὸς, ςαθμός.

Trutino, ςαθμάομαί τι, ςαθμίζω.
Trux, ἀπηνὴς, ὠμός.
Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber -eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.
Tueor, προΐςαμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, *cum*, μὲν, δέ.
Tum demum, τότε δὲ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· *pro* superbire, ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.
Tumesco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τό· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuariò, ἐκ τοῦ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ· ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ· ὄχθος· *pro* sepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα, ἐν τῷδε.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν -ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπέρ σου, ἀντί σου.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτοῦ.
Turba, *sedilio*, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος· *pro* multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.
Turbidus, θολερὸς, ὀχληρός.
Turbinatus, κωνοειδής.
Turbo, ταράττω, διοχλέω, κυκάω.
Turbo -inis, ςρόβιλος, βέμβιξ, τρόχος· ventus, λαίλαψ.
Turbulentè, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκοῦμαι, οἰδέω.
Turgesco, ὀγκοῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ· ςῖξ -χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, ἀσχήμων.
Turpitèr, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη, δυσείδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὔπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ἡ.
Tus, λίβανος.
Tussio -is -ire, βήττω, χελύττω.
Tussis, βὴξ, ἡ.
Tute, σὺ αὐτός.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tutò, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor -oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφωΐτερος.
Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς -ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος ςρατιώτης· *pro* quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύςης.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.

V.

VAcans, σχολάζων, σχολαῖος.
Vacant mihi, εὐσχολῶς ἔχω, σχολή ἐςι.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βοῦς, δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἔν τινι, σχολὴν ποιοῦμαι πρός τι· *pro* vacuum esse, κενὸν εἶναι, vacare culpâ, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἀργός.
Vade, βῆθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾶν.
Vado -is, eo, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador -aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadosus, τεναγώδης, διάβατος.
Vadum, πόρος.
Væ, οἴ, ἒαὶ, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafrè, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafrities, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορὰ, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεός.
Vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περινοςέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰὼ, βαβαί.
Valdè, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde benè, εὖ μάλα.
Vale, ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάττομαί τινι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν ἔπω.
Valens, *sanus*, εὔρωςος, ὑγιὴς, ἐρρωμένος· *pro* potenti, ἐνεργητικὸς, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· *pro* pollere, ἰσχύειν πλέον· de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talentum.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius sum, καχεκτέω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια.
Valetudo adversa, ἀρρωςία, νόσος, ἡ.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validissimè, κράτιςα.
Validiùs, ἰσχυροτέρως.
Validus, εὔρωςος, εὐσθενής.
Vallis, ἀγκὸς, τό· αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo -as, περιβάλλομαι, περιταφρεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ· πρόφραγμα.
Valor -oris, *pretium*, τιμή.
Valva, δικλίς.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, εἰκαιοσύνη, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vanus, λίκμος, λικμητήριον.
in Vanum laborare, ματαιοπονεῖν.
Vanus, κενὸς, μάταιος· *pro* stulto, φιλαλάζων· *pro* mendace, ψευδολόγος.

Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor -oris, ἀτμὸς, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐκτροπίας ἢ ἐξεστηκὼς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παράλλαξις.
Varicor, διατείνω ἢ διΐστημι τὰ σκέλη.
Variè, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, πολυειδία.
Vario, *distinguo*, ποικίλλω, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam : ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, πολύχρους, παντοδαπὸς, αἰόλος.
Varix, ὁ κιρσός.
Varus, ὁ ῥαιβός.
Vas, vasis, ἄγγος, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ὅμηρος· vades constituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαί τινι· vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζειν.
Vasa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vasculum, σκευάριον, ἀγγείδιον.
Vasculum angusti oris, βομβυλιός.
Vastatio, πόρθησις.
Vastator, πορθητὴς, λυμαντήρ.
Vastatrix, λυμάντειρα.
Vastatus -a -um, ἐρημωθεὶς, λυμανθείς.
Vastitas, ὑπερμέγεθος, τό· ἀμετρία. *item* ἐρημία.
Vasto, πορθέω, ἀναστάτους ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω.
Vastus, ἀχανὴς, εὐμεγέθης· *pro* deserto, ἔρημος, ἀνάστατος.
Vates, μάντης, μάντις, ὁ· οἰωνοσκόπος.
Vates verus, ἀληθομάντις.
Vaticinium *et* Vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντεῖος, μαντικός.
Uber, *fertilis*, ἄφθονος, εὔφορος· *pro* mamma, οὖθαρ, θηλὴ, μαστός.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
Ubertim, εὐπόρως.
Ubi, ποῦ, ὅπου, ἔνθα· *pro* postquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Ubi ubi, ὅπου ἂν, ἔνθα ἄν.
Ubicunque, ὅπου ποτὲ, πανταχῆ.
Ubinam, ποῦ κῆχος, ποῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχοῦ.

Ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.
Ubivis, ὁποσονοῦν, ὁπουποτὲ, πανταχοῦ, ὅπου ἂν βούλῃ.
Udus, ὑγρὸς, ἔφυγρος, ἔφυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορτηγὸς, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον: φορὰ, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
Vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν.
Vegetus, εὔεξος, εὔρωστος, εὐκίνητος.
Vegrandis, δυσαύξητος.
Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λαοφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementèr, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἢ, εἴτε, εἴτ' οὖν.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, προκάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱστίου.
Velifico, ἱστιοδρομέω.
Velificus, ἱστιοδρομῶν.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία· rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· *pro* rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμὸς, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω· *pro* accusare, διασύρεσθαι.
Vello -is, τίλλω· radicitùs, ἐκριζόω.

Vellus -eris, πόκος, κώδιον, μαλλός.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo -as, *tego*, σκεπάζω, καλύπτω· *pro* vestire, περιβάλλειν· *pro* abscondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.
Velociter, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱστίον, περιπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾷν ἱστίον.
Veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷόν περ.
Veluti, exempli gratiâ, ὅσον, παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ -βός.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσὸς, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός.
Venalitèr, ὠνητῶς.
Venam seco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venarum sectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικός.
canis Venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio *et* aucupium, κυνηγια καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus -ûs, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφὴς, ὠνητός.
Vendico, ἰδιοποιοῦμαι, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, honorem : προσποιέομαι, ἀποδίδωμι ἑκάστῳ τὸ προσῆκον, suum cuique tribuo, ἀντιλαμβάνω.
Venditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτόν τινι· χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πολὴ, ἀπεμπολὴ, πρᾶσις.
Vendito, ἀπεμπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo -is, πωλέω, ὀλίγου τι, parvo pretio : πιπράσκω, ἀποδίδομαί τι.
Venefica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Veneficus -a -um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεὺς, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.

Veneno -as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀπολλύειν τινά.
Venenosus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, *vendor*, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate: αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβαστέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαστής.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαστικός.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τοὺς φίλους, amicos: θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἐξουσία.
Venialis, συγγνωστὸς, ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινί.
Veniam consequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐστί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω οἴκοθεν, ex domo; ἀφικνέομαι πρός τινα, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηράομαι, θηρεύω.
Venosus, φλεβώδης.
Venter -tris, γαστὴρ, ἡ· κοιλία, λαπάρα.
Venter imus, ὑπογάστριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω, καταπνέω.
Ventito, φοιτάω.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις· *pro* inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγάστριον.
Ventri deditus, γάστρις, γαστρίδουλος.
Ventricosus, γαστρώδης, γαστροειδής.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαστρώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψῦχος, ἀήτης.
Ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέω, ἀποδίδομαι.
Venus, Ἀφροδίτη, Κύπρις, Κυθέρεια.
Venustas, εὐσχημονία, κοσμιότης· *pro* gratiâ, χαριεντισμός.
Venustè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venusto, καλλύνω.
Venustus, ἐπαφρόδιτος, χαρίεις.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἔαρ -ατος, τό· ἦρ -ρος, τό.
Vere, ἐν ἦρι, ἔαρος.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινός, ἀψευδής.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιστερεὼν, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber -is, μάστιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαβδεία.
Verbero, μαστιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero -onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiâ, λόγου χάριν.
Verbosè, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλαλία.
Verbosus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de verbo, αὐτολεξεὶ, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Verecundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Verenda -orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δέδοικα, εὐλαβέομαί τι.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι.
Veridicus, ἐτυμολόγος.
Verisimilis, εἰκὼς, πιθανός.
Verisimilitèr, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus -a -um, αἰδεσάμενος.
Vermibus scateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκωθεὶς, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωληκοῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, στρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna -æ, οἰκότριψ, οἰκοτραφής.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ὁ ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπής.
Verniliter, δουλοπρεπῶς.
Verno -as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἠρινὸς, ἠερινός.
Verò, *sanè*, μέντοι, δέ μην, γέ τοι.
Verpus, λειπόδερμος.
Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro -is, *traho*, ἑλκύω, ἕλκω· *pro* scopis purgo, κορῶ τι, σαρόω.
Verruca, ἀκροχόρδων, φάκος.
Verrucis infestari, μυρμηκιᾷν.
Verrucosus, ἀκροχορδόνων μεστός· item βουνώδης.
Versatilis, παλίνδρομος, στρεπτὸς, δινωτός.
Versatio, δίνωσις, περιστροφή.
Versicolor, ποικίλος.
Versiculus, στιχίδιον.
Versificatio, ἐποποιΐα.
Versificator, ἐποποιός.
Versifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.
Versio, στροφή.
Versipellis, ποικιλόμητις.
Verso, κυκλέω, κυκλοφορῶ, στρέφω· *pro* volvo, κυλίω· versari animo, διανοεῖσθαί τι.
Versor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magnâ paupertate; διάγω, στρέφομαι.
Versura, στροφὴ, καμπή· *pro* mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τοῦ δανειστοῦ.
Versuram tradere, τόκον ἐκτίειν.
Versus, *carmen*, ἔπος, μέτρον.
Versus *Præpositio*, πρὸς, *cum gen.* εἰς, *cum acc.*
Versutè, πανούργως.
Versutia, πανουργία.
Versutus, πανοῦργος, στρεβλὸς, στροφαῖος, ἀγκυλομήτης, παλίντροπος.
benè Vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γίγνοιτό σοι.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλος, δίνη· pars summa, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex, *capitis*, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιᾷν, σκοτοδινιᾷν.
Vertiginosus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περιέλιξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ὁ νέατος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικές.

Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verum, γέμην, δὲ, καί τοι, ἀλλὰ ὅμως.
Verum enimverò, ἐ μὴν ἀλλὰ, ἐ γάρ τοι ἀλλά.
Veruntamen, ἐ μὴν δὴ, ἐ μὴν ἔτι.
Verus, ἀληθὴς, ἀκριϐὴς, ἔτυμος· *pro* veridico, ἀληθινός· *pro* nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀϐελός.
Vesania, παραφροσύνη, μανία.
Vesanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Vesanus, παράφρων, μανιώδης.
Vescor, ἐσθίω, σιτοποιῦμαι καρπὸν, fructu; ἔδομαι, τρέφομαι.
Vescor carne, ζωοφαγέω.
Vescus -a -um, ἐδώδιμος.
Vesica, κύστις, φύση.
Vespa, ἀνθρήνη.
Vesper, ἕσπερος.
Vespera, ἑσπέρα, δείλη.
sub Vesperam, ὑπὸ δείλης.
Vesperascit, ἑσπέρα γίνεται.
Vesperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Vespertilio, νυκτερίς.
Vespertinus, ἑσπερινὸς, ὄψιος.
Vespillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Vesta, Ἑστία.
Vestales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Vester, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Vestiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Vestiarius -i, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarius -a -um, ἱματικός.
Vestibulum, πρόδρομος, προπύλαιον.
Vestigator, ἰχνευτής.
è Vestigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
Vestigium, ἴχνος, τό· ἴχνιον, βῆμα· *pro* cujusque rei indicio, σημεῖον.
Vestigo, ἰχνεύω, στιϐεύω τι.
Vestimentum, ἱμάτιον, ἐπίϐλημα.
Vestio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Vestis, ἐσθὴς, ἔσθημα, περιϐολὴ, ἱμάτιον.
Vestis pellicea, εἷμα ἔμποιμνον.
Vestis vilis, τρίϐων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
Vestitus, ἱματισμὸς, στολισμός.
Vestitus -a -um, ἱματισμένος.
Vestras, ὑμεδαπός.
Veteranus, πρεσϐύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος.
Veterator, παλίμπρατος, πανῦργος.
Veteratoriè, πανύργως.
Veteratorius, πανεργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veternosus, ληθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero -as, γηράσκω.
Vetitum est, ἀπείρηται, ἀπέῤῥηϐη.
Vetitus, ἀπαγορευθείς.
Veto -as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γεραιός.
Vetustas, ἀρχαιότης.
Vetustate confectus, παλαιέμενος οἶνος, vinum.
Vetustè, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακῦργος, λυμαντήρ.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, ταλαιπωρέω, κακόω τινὰ, περιελαύνω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδὸς, ἡ· πορεία.
Via publica, ἁμαξιτός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μεθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικός.
Vibex, μώλωψ, αἱμάλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.
Vicarius, ὁ ἀμοιϐαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρε εἶναι.
Viceversâ, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σε· ἀπάχθομαί σε, συναλγεῖν τινι.
Vicenarius, εἰκοστός.
Viceni, εἴκοσι.
Vicesimus, εἰκοστός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτνίασις, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, *adj.* ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντὶ, *gen.* ἐν τάξει.
Vicissim, ἀμοιϐαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.
Vicissitudo, ἀμοιϐὴ, μεταϐολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφαγίς.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτρια.
Victus, νικηθείς.
Victus -ûs, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδὲ, ἰδέ.
Videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἤγεν.
Videndi causâ venio, ἔρχομαι θεατής.
Video, βλέπω, ὁράω τι, δέρκω, θεωρέω, ἀποϐλέπω εἴς τι, ὄπτομαί τινα.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι· *pro* appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε· visum est, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὖνις.
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, *ligo*, λυγίζω.
Vietor, λυγιστής.
Vietus, παρετὸς, μαλακός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, εὐσωματῦντες, *Aristoph.*
Vigeo, ἐπακμάζω, ἡϐάω, *et* ἡϐάσκω.
Vigesimus, εἰκοστός.
Vigil, *adj.* ἐγρηγορὼς, ἄγρυπνος.
Vigil, *subst.* φρερὸς, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilantèr, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilantèr se tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτῦ φυλακῇ.
Vigilantia *et* Vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρερά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vilesco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξεθενέω τινά.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, ἐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Vilitèr, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico *et* Villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλήτης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτός.
Villum, *dim.* à vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥὶψ, ἡ· λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, *adj.* οἰνηρός. cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, *ligo*, δέω, δεσμεύω, δεσμόω.

Vinco, κρατέω, νικάω, ἐπικρατέω τινὸς, ἡττάω, ὑπερέχω, κατισχύω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio; κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἴργειν, κατακλείειν, καταθέσθαι.
in Vinculis esse, δεθῆναι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμὸς, ὁ.
Vindemia, τρυγητὸς, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico -as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι, *pro* ab injuriâ defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελὼν, οἰνόπεδον.
Vinearius, ἀμπελινός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κατῳνωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, ἔξοινος, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδής.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violentèr, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστὴς, ἀντίβιος, ὄβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω, τὰς σπονδὰς ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Vipereus, ἐχίδνειος.
Viperinus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνὴρ, ὁ· φώς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Viresco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικός, ὁ.
Virgineus, παρθενικός.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo -inis, παρθένος, ἡ· κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥαβδίον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλωὰ, ἀνθὼν, ἄλσος.
Viridis, χλωρὸς, εὐθαλής· *pro* florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θάλεια· *pro* vigore, ἀκμή· *pro* Virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Virosus, δυσώδης.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, *venenum*, ἰὸν, βρόμος, δυσωδία.
Vis, *violentia*, βία, ἰσχὺς, δύναμις· *pro* multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα τὰ, τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.
Visco aves capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης, ἰξόεις.
Viscus *vel* -um, ἰξὸς, γλοιός.
Viscus -eris, τὸ ἔντερον.
Visendus, ἐπισκεπτέος.
Visibilis, ὁρατός.
Visio, ἡ ὅρασις, ὄψις.
Visito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viso, ἐπισκέπτομαι.
Visum, ὅραμα, φάσμα.
Visurus, ὀψόμενος.
Visus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίοτος.
Vitâ defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ institutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχύβιος, ὁ καὶ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης -ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιωτός.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶναι.
Vitam transigere, βίον διατελεῖν.
Vitatio, ἐκφυγή.
Vitellus, λέκιθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διακορεῖν τινά.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθορείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitilitigatores, συκοφάνται.
Vitilis, λυγιστικός.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαί τι.
Vitiosè, κακῶς.
Vitiositas, κακία.
Vitiosus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ· οἴνη, οἴναρον.
Vitium, Vitiositas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, πατρυιὸς, μητρυιός.
Vitrum, ὕαλος, ἡ· ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθείς.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, πόρταξ, δάμαλις, ὁ.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις, ἡ· ψόγος, ὁ· ὕβρις.
Vituperator, ψέκτης, κακήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω· διαμέμφομαί τινα τῆς ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα.
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum est, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἰκτίς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ καὶ ἡ· ζωαρκής.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις, τελευταῖον.
Vix tandem, μόλις τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulcerosus, ἑλκώδης.
Ulciscor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, *vel* τιμωροῦμαί σοι, injuriam tibi factam.
Ulcus -eris, ἕλκος.
Uliginosus, ἔνικμος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τίς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά.
in Ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
Ulterior, προσώτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.

Ultimè, ἐσχάτως.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕϛατος, ἔσχατος, νεώτατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀμύνη.
Ultor, τίμωρος, ἔκδικος.
Ultra, πέραν et πέρα, πόῤῥω, genit.
Ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τῦ δέοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultro, *insuper*, προσέτι· *pro* sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ· ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγή.
Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ· σκίασμα, τό.
Umbraculum, σκηνὴ, σκέπασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Umbrosus, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Unà, *simul*, ἅμα, ὁμῶς, ὁμῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimitèr, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, ὀγγία, δωδεκατημόριον τῦ ὅλυ.
Uncialis, ὀγγιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρίσμα, ἀλοιφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρίσμα.
Unctus, χριϛὸς, ἀληλιμμένος.
Uncus -i, τὸ ἄγκιϛρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, *adj.* ἀγκύλος· uncos ungues habens, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.
Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ ὗ.
Unde nisi, πόθεν ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undisonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undosus, κυματώδης.
Undulatus, κυματοειδής.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψὸς, μυροπώλης.
Unguentum, μύρον, μύρωμα, χρίσμα.
Ungues resecare, ἐξονυχίζειν.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον· à teneris unguiculus, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
Unguis, ὄνυξ· ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίϛασθαι· ad unguem factus, ἀκριβής.

Ungula, ὁπλή.
Unicè, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονοκέρως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio -is -ire, ἑνόω.
Unitas, μονὰς, ἕνωσις.
Universalis, καθολικὸς, ὁλικός.
Universè, καθόλυ, ἐν κύκλῳ, σύνολον.
Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἁπαξάπας.
Unius causâ, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδής.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς ϛόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς· *pro* solus, μόνος.
Unus et alter, εἷς ϗ δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαϛος, εἷς ἕκαϛος.
Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθείς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω· ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν, *Lucian.*
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνὸς, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις, ποτή.
Volens, ἑκὼν, βυλόμενος.
Volo -as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Volo, vis, βύλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, ἐπίτροχος, εὔϛροφος, δινητός.
Volubilitas, τὸ εὔϛροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubilitèr, εὐϛρόφως.
Volucer, πετεινὸς, πτερόεις· *pro* velox, ταχὺς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntariè, ἑκοντὶ, ἑκυσίως.
Voluntarius, ἑκὼν, ἑκύσιος, αὐτόματος.
Voluntas, βυλὴ, θέλημα, βύλημα.
Volvo, *verso*, κυλίω, κυλίζω· *pro* cogitare animo, ἐξετάζειν.
Volupè, ἡδὺ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνὸς, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονὴ, τέρψις, τερπνότης.

Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσηρτημένος.
Voluptates sectari, φιληδεῖν.
Voluptatibus se dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίϛρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, ϛρέφω, κυλινδέω· *pro* accuratè perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomeris, ὕνις, εὐλάκα, ὀφνίς.
Vomica, ἀπόϛημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
Vomo, ἐμέω, *accus.* ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro -as, βρώσκω, καταφάγω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
Voti compos, κατατυχὼν, ὁ, *genit.*
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, εὐκτός.
pro Voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχὴ, εὐχωλὴ, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbanè, ἀϛείως.
Urbanitas, ἀϛεισμὸς, ἀϛειότης, εὐτραπελία.
Urbicus *et* Urbanus, ἀϛεῖος· *pro* faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄϛυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυθμός.
Ureter, ὀρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
Urigo, καῦσις.
Urina, ὖρον.
Urinæ difficultas, ϛραγγυρία.
Urinam non facere, δυσυρίᾳ ἐνέχεσθαι.
Urinator, κυβιϛὴρ, κολυμβητής.
Urinor, κυβιϛάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, ὄρινον ὠὸν, *quod et* ὑπηνέμιον *et* ζεφύριον.
Urna, κάλπη, καλπίς.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· *pro* cruciare, περικαίειν.
Ursinus, ἄρκτειος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ ϗ ἡ.

Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, ἔρος.
Usitatè, εἰθισμένως.
Usitatus, εἰθισμένος.
Uspiam, πȣ̃.
Usquam, πȣ̃.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἂν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τȣ̃ νῦν.
Usque adeò, ȣ̃τως, ȣ̃τωσι.
Usque adhuc, μέχρι τȣ̃δε τȣ̃ χρόνȣ.
Usque eo, παρὰ τοσȣ̃τον, ȣ̃τωσι.
Usquequaque, πάντη, πάντως.
Usquequo, ἕως ȣ̃, εἴσοτε.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἐμπρηςής.
Ustulo, καίω, καυτηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, χρήσει ἰδιοποιȣ̃μαι.
Usura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανειςής.
Usurpatio, ἰδιοποίησις.
Usurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus -a -um, χρησάμενος.
Usus -ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεῖα ὑπαγορεύει.
Usus fructus, ἐκκάρπωσις.
Ut, ὥςε, ὅπως, ἵνα.
Ut, *pro* postquam, ἐπεί.
Ut, *pro* sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut brevitèr dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκὸς, κατὰ τὸ προσῆκον.
Ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, τὸ τȣ̃ λόγȣ, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λόγος, ὡς ἂν ἔποι τίς.
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολύ.
Ut solet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν· ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχρᾶν.
Utensile, τὰ χρειώδη, σκεῦος, ἔπιπλα.
Uter, utris, ἀσκὸς, ἄσκωμα.
Uter -a -um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina soror, ὁμομητρία.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος γάρ.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, nostrûm.
Utervis, ὁποτεροσȣ̃ν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαςρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑςέρα, δελφύς.

Uti, ut, ὡς, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελὴς, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηςος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis sum, ὠφελέω, *acc.* συμφέρω σοι.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηςία, χρηςότης, ὄφελος, τό· λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re aliquâ, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
Utilitèr, εὖ, χρηςῶς, συμφερόντως.
Utinam, αἴτε, εἴτε, ὡς *ante* ὤφελες, *&c. cum infinitivo.*
Utique certè, ἄρα, γέμην, δῆτα.
Utor, χράομαι, uti aliquo familiaritèr, χρῆσθαί τινι, προσομιλεῖν τινι· συνδιατρίβειν.
Utpote, οἷα δὴ, οἱονεί.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἄντε, εἴτε, πότερον.
Utrum, nec ne, πότερον, ἢ μή.
Uva, ςαφυλή.
Uveus, ςαφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, ςαφυληφόρος.
Vulgari linguâ uti, ἰδιωτεύεσθαι.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgaritèr, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιςής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo -as, διαφημίζω, διαθρυλλȣ̃μαι, δημοσιεύω.
Vulgò, κοινῇ, πανδημεὶ, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοί· πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς ἰατρός.
Vulnerarius -a, -um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινά.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus -eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens *et* vetus, τραῦμα νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδὼ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulsura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμός.
Vulsus, τετιλμένος.
Vultuosus, προσωπώδης, σεμνοπρόσωπος.
Vultur, γὺψ, ὁ.

Vulturinus -a -um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὖρος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφὺς, ὑςέρα.
Uxor, γυνὴ, ἄκοιτις, ἄλοχος, ἡ.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν, γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· *pro* eo qui uxori nimis inservit, γυναικίας -ȣ, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

Xanthus, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα χιτώνια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xysticus, ξυςικός.
Xyston -i, τὸ ξυςὸν, ἡ παραδρομίς.
Xystus, *idem.*

Z.

Zea, ζειὰ -ᾶς, ἡ.
Zelo -as, *et* Zelor -aris, -atus sum, ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, *vel* Zingiberi *et* Zingiberis, ἡ γιγγίβερις, τὸ γιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζιφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam solvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιοπλόκος.
sector Zonarius, ζωνιοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωςὴρ -ῆρος.
Zythum, τὸ ζυθόν. *item*
Zythus, ὁ ζυθός.

ΓΝΩΜΑΙ | BREVES

Ἑλληνικαὶ Βραχεῖαι, | Sententiæ Græcæ,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι, | Latinè explicatæ,

Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τιθῆται.

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehenduntur, ut eò faciliùs omnes Græcæ linguæ radices à junioribus edisci, eòque tenaciùs memoriæ infigi possint.

ΚΕΦ. α΄. | CAP. I.

Θεὸς, Θεοσέβεια, ϗ Λατρευταὶ αὐτοῦ· Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

Deus, Cultus, et Cultores ejus: Superstitio, Cœlum, Stellæ, &c.

Ἀρχὴν ἁπάντων ϗ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μόσσυν ὁ Χριστός.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαίρᾳ ὁ κόσμος εἴκει.
Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι.
Ὄπα Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φένακες.
Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος·
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίου.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος.
Αἶθρον οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρόν ἐστι τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἰ Θεόν τις ἀνὴρ ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων ἁμαρτάνει.
Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
Τοῦ ἅγεος χῶρος ἐν νέῳ.
Εὐχαὶ ἀγερώχων ψώα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.
Πίστεώς ἐστιν ἕρκος ἡ σφραγίς.
Ὁ αἰτῶν δάνῃ λήψεται.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεὺς οὔθ' ὕων πάντας ἀνδάνει, οὐδ' ἀνέχων.

Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα ϗ ναῖρον.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχῆ βλαστάνει.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἀλιγκία.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χηραμοὺς ϗ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.
Μυούμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.
Τοῦτο δράε, ϗ μάκαρ ἔσῃ.
Εὐχὰς τοῖς θεοῖς οὐ βόας θύε.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τοῦ δεινὰ ταλῶντος ἐπίκουρός ἐστι.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ' ὁρᾶν.
Οὐχ ἅδει τοῦ Δαίμονος οὔασιν τὸ θρησκεύειν.
Πότνιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.
Ἵλησι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, ϗ ὀλύμπου αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἐλέου.

Initium omnium et finem facito Deum.
Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.
Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Sphæræ mundus similis est.
5 Arcus sine telo, et cor sine spe, idem præstant.
Dei vocem impostores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ est.
10 Quem amat Deus, moritur adolescens.
Aëris serenitatem stellæ indicant.
Videre vitam beatam donum est altissimi.
Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei est.
15 Venerationis locus in templo est.
Superborum preces fœtor in conspectu Dei.
Nubem mentis splendor sacrarum literarum expellit.
Septem fidei est sigillum.
Qui petit dono accipiet.
20 Fallit sæpissimè nautas Orion.
Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens.
In luco fidei nablia sunt et odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei scuto similis est.
25 Scrutamini scripturas salutis fontes.
Inimica fidei dubitatio est.
Cavernas et imum terræ ventrem calor solis penetrat.
Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Hoc age, et eris beatus.
30 Preces Diis, non boves, offer.
Sponte summus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
35 Propitius est humilibus Salvator, et cœli ipsis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, nisi qui indiget misericordiâ.

Οὐδεὶς εὖς πλὴν τοῦ Θεοῦ.	Nemo bonus nisi Deus.
Οὐ μὰψ ὀμόσει ὁ Θεός.	Non frustrà jurabit Deus.
Μετὰ θάμβους ἤϊθεοι ἀκούουσιν ὀμφῆς.	Cum stupore adolescentes divinam audiunt vocem.
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.	40 Amplus mundus Deum non capit.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.	Non ea quæ infrà sunt, sapere oportet, sed quæ suprà.
Ἶρις οὐκ ἔςι μήνεως Ζηνὸς σημεῖον.	Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Ἀγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίςου.	Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Διὸς ὄπιν ἀλέγειν δεῖ.	Dei vultum revereri oportet.
Ῥαδίως ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.	45 Jupiter facilè arefacit superbum.
Σόους ἐκ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἔσπασεν ὁ Σωτήρ.	Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.	Pabulum animarum est sermo divinus.

Κ Ε Φ. β′. — C A P. II.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί. — *Virtus, Vitium, Boni, Mali.*

Κονεῖ μερόπων γένος ὄλλειν πονηρία.	Ut perdat hominum genus properat malitia.
Ζῆλος ζῆλόν ἐςι τίκτων.	Æmulatio æmulationem parit.
Κελαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.	50 Murmurat improbus conscientiâ tactus.
Ἰασπίδα ϗ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.	Iaspidem et argentum superat virtus.
Ἀβρότη, ἔρως ϗ οἶνος μεγάλων πημάτων αἰτίαι.	Nox, amor et vinum magnorum malorum causæ sunt.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.	Infinita occultat mala intimus recessus.
Σκιτάλους ἀλέξει ἀκινάκης.	Acinaces viles depellit homines.
Κακῶς ποιήσας, ἀεί τι μύνεται.	55 Qui malè fecit, semper aliquid prætendit.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.	Indesinentèr judicat mala conscientia.
Οὐκ ἔςι ταὐτὸ λεῖον ϗ χέρσον.	Non eadem res lævis et aspera est.
Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ σχέτλιοι.	Splendorem non vident improbi.
Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.	Fuge illos qui elephantem deglutiunt.
Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.	60 Coronat virtus cultores suos.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.	Multi quidem rectum quod est, curvum faciunt, sed pauci contrà.
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄςυ ἀγυιὰς οἴγει.	Urbs vicos tàm malis quam bonis aperit.
Ἀφελεῖς πέλεσθαι ὀφείλομεν.	Simplices nos et integros esse decet.
Στρηνὴς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πτοεῖ.	Aspera ad virtutem via multos perterrefacit.
Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.	65 Lex conscientiam tangit.
Μὰψ πολλὰ μεμπτέος μύνεται.	Frustrà multa prætendit reus.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ' ὅρκοις.	Pueri ludunt nucibus, senes verò juramentis.

Κ Ε Φ. γ′. — C A P. III.

Σοφία, Ἐπιςήμη, Τέχνη, Ἄγνοια. — *Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.*

Ἐν σκότῳ πλίσσων πόδας σφάλλει, ϗ πλάνη ἕπεται.	In tenebris ambulans pedes offendit, et errorem sequitur.
Ἀγροὺς ϗ πόλεας σοφίη, ϗ νῆα κυβερνᾷ.	Agros et civitates sapientia, et navem gubernat.
Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλισθον φέρει.	70 Crebrò impingere lapsûs indicium est.
Μήτιδα ἀπόκρυφον μὴ ςήτῃ σχές.	Consilium arcanum mulieri nè aperias.
Περὶ τοῦ Ἰλίου ἱςορίαν ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.	Ilias Homeri de Trojâ historiam continet.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐςὶν ἀνθρώποις τέχνη.	Portus infelicitatis ars est mortalibus.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.	Aurora Musis amica.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.	75 Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.	Incitat mentem ipsa artium dulcedo.
Ὀλίγη ὁμιλία ϗ φωτὸς ϗ τοῦ ζόφου.	Exigua est consuetudo inter lucem et tenebras.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.	Errantem in viam reducito.
Ὕδωρ ἤθει μωρός.	Stultus aquam colat.
Ἀργύρου ςερούμενοι ἴαμβον ἰάλλομεν.	80 Argento destituti mittimus carmen.
Ἀρύει ὕδωρ κρησέρᾳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.	Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Ἀντὶ τῶν γονήων γόητας τίουσι βροτοί.	Parentum loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.
Μαθητὴς προτέρου ὕςερός ἐςιν ὄρθρος.	Discipulus est prioris posterior dies.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.	Duplum vident qui didicerunt literas.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.	85 Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.	Orator improbus leges subvertit.

Χορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.
Chordas pulsare novit cantor. [ignarus.

Αὐτὸ σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μέλεος ϗ μῶλυς.
Ejusdem fermè sunt farinæ irrisor, stultus et

Μέγα μὲν πνέει ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δ' οἱ μικρή.
Magnum quidem spirat stultus, robur verò ipsi parvum.

90 Ψέγειν ἅπαντες εἴδασι.
Reprehendere omnes sciunt.

Γράσος γράσον εὑρίσκει.
Fatuus fatuum invenit.

Μέλει τῷ μέλποντι οὐ περὶ μετάξης, ἀλλὰ περὶ μέτρων.
Non sericum Poëtæ, sed versus curæ sunt.

Μύρῳ οὐ μῶμος ἢ νόθος ἀλείφεται.
Momus aut nothus unguento non ungitur.

Λώβη ἐστὶν οὐκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸν μάννον φέρων μακκοᾷ.
Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestat, stultè se gerit.

95 Καὶ λῆδος πολλάκις σοφίαν στέγει.
Sæpè etiam vile vestimentum sapientiam tegit.

Πρέσβυς λεύσσει τὰ πρόσω ϗ ὀπίσω.
Videt senex ea quæ antè et à tergo sunt.

Ὁδηγὸς ἐν ὁδῷ δίλετρον.
Dux viæ laterna est.

Χέῤῥος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.
Aspera quidem primùm ad eruditionem via est, sed posteà fit plana.

Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.
Non præclarum agit rhetorem qui obtusâ est [voce.

100 Ὑγιεῖς πάντας τοὺς νοσοῦντας ἰώμεθα.
Sani omnes ægrotos sanamus.

Τὰ ἴδια μελέδαινε.
Propria cures.

Πολλοὺς ἔπλαγξε ἄνοια.
Multos errare fecit dementia. [suit.

Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτει.
Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem con-

Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.
Ferula disciplinæ sceptrum est.

105 Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγγει τορευμένῳ ὁμός.
Vir stultus vasi perforato similis est.

Οὐ σφὶγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.
Non est sphinx absque tumultu.

Τί βαναύσῳ ϗ σοφῷ;
Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?

Φίλυρα γελγίδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.
Tilia allii caput habens futura prædicit.

Τυφλὸς τυφλὸν ἀγὼν εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτοῦ ῥίπτει.
Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.

110 Τῶν δειλῶν ἀπέχου.
Ab ignavis abstine.

Πώγων τράγῳ μέν ἐστι, ἀλλ' οὐ νοῦς σοφός.
Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.

Ἁμαρτάνει ϗ σοφοῦ σοφώτερος.
Peccat et sapiente sapientior.

Θέσπιν θῆτα κύριος τιμᾷ.
Vaticinum servum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ'.

CAP. IV.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.

Ἐξ ἄλικος θοίνη νηδὺν μεστοῖ.
Ex alicâ confectum epulum ventrem im- [plet.

115 Βρένθος μερόπων ὄλλυσι μένος.
Perdit genus hominum fastus.

Βράζει κοῦρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγεῖται.
Fervet curmi, quando in comessationibus luxus dominatur.

Οὐ κηλῖδας ὀμόρξει κασάλβη.
Non maculas abstergit meretrix.

Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Pauca abundè mediocribus sufficiunt.

Κράμβη δὶς ἑψομένη πότμον φέρει.
Crambe bis cocta mortem fert.

120 Ἵνα μὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μωρύσσωσι αἶται, μορόχθους πάονται.
Ne formam aut vestes fœdent turpitèr amati, morochthos habent.

Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέει πρὶν ἄλλ' ἕξεις.
Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.

Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω ϗ φαύλους τρυφὴ κυκλεῖ.
Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.

Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.
Ludere non adolescentibus, sed infantibus [licet.

Μὴ αἰσχρῶς οἰφεῖν πρέπει.
Non turpitèr coire decet.

125 Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἀσελγέα κύπριν ὀρίνειν.
Ne furtivis nuptiis vaces, nec venerem obscœnam exerceas.

Δίει νέκταρ δίψαν, πεῖνάν τε ἄρτος.
Sitim expellit nectar, panisque famem.

Ἀγέρωχοι ἐν εὐωχίᾳ ἠλίθιοί εἰσιν.
Superbi homines in conviviis stulti sunt.

Ἤρεμοι ϗ ἤπιοι οὐδαμοῦ.
Placidi ac mites nusquam.

Ἐν δὲ τῷ ἠρίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.
In sepulchro verò reliquis similes. [nat.

130 Γυναῖκα αἰδὼς, οὐ κομμὸς κάζει.
Verecundia mulierem, non color fucatus or-

Εἴτις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, ϗ φῶτα ἄλλον κελεύῃ, πασῶν ἄξιος ἀρετῶν κρίνεται.
Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, et alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.

Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀμέλγει τὸ βρέφος.
Pro cibo lac sugit infans.

Τὰ ἐμέμενα αὖ χναύει κύων.		Evomita iterum vorat canis.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλός εἰσιν.		Panis et cerevisia sunt vitæ pabulum.
Ἀβάλε μὴ γένοιτο ἀβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.	135	Utinam non sit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Ἄωτα εἰ μὴ ἀεὶ γλυκὺ, θρῆνος ἀμαλοῖς φέρει.		Nisi suavitèr spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Νώγαλα μὴ πᾶς τένδει.		Non quivis suavia comedit edulia.
Πορφύραν ἑσσάμενος ὁ πένης αὐτοῦ ἀμνηστεῖ.		Purpurâ indutus pauper sui ipsius immemor [est.
Ψωλός ἐστι, οὐ φάγεται κρέας.		Apella est, non vescitur carne.
Βάκχου βλύζει κόνδυ λυαίῳ.	140	Vino Bacchi poculum manat.
Μάει νῆστις λιμὸν δίειν.		Famem jejunus nimium expellere cupit.
Ὄργια ἐκ παλαιοῦ ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγένετο.		Sacra Liberi in montibus olim et vallibus facta sunt.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.		Fabas indulcat fames.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, οὐ τὸ κραιπαλᾷν.		Melius est sobrium esse, quam crapulari.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.	145	Uber infantibus opsonium præbet.
Κείρουσι μίσκους κύνες.		Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.		Multò plures satietas quàm fames perdidit viros.
Μηδὲν ἄγαν.		Nequid nimis.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρυε ἡδονή.		Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.	150	Quilibet in propriâ pelle latitat.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.		Panis ex farinâ crassiore exiguam delectationem habet.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.		Luxus semper tumultûs causa.
Τραχήλου ἀκεῖσθαι νόσον μόλοβρος οὐ δύναται.		Colli sanare morbum gulosus non potest.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.		Flava poma placent.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.	155	Voluptas esca malorum.
Ἀγυριν εἷς φευγέτω.		Cedat unus multitudini.
Κρωβύλου κόσμος λύγος.		Virga cincinnorum puerorum decor.
Βρύτου καρχήσιον μεστὸν ἄλγη διώκει.		Poculum cerevisiâ plenum dolores expellit.
Ἀλλάντος οὐ γεύσεται ὁ ἀθετῶν δεῖπνον.		Lucanicam non gustabit, qui cœnam aspernatur.
Ἀλλὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.	160	Venter cæcus verba non curat.
Κάσσα θὴρ χείριστος ἀκόνῃ δάκρυα σμάει.		Meretrix fera pessima cote abstergit lacrymas.
Γλεῦκος καὶ ἀκρίδος κρέας σῖτός εἰσι φέρτιστος.		Mustum et cicadæ caro cibus sunt optimus.
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.		Resecare comam potiùs quam nutrire virum decet.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.		Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
Ἄρτων μὲν κορεῖσθαι στόμα, ἀλλ᾽ οὐκ ὀφθαλμὸς πολλάκις δύναται.	165	Os quidem panibus satiari, sed non oculi sæpissimè possunt.
Ψωμοῦ ἄρτων παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.		Frusto panis libertatem vendit parasitus.

ΚΕΦ. ε΄. — CAP. V.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτής, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι. — *Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c.*

Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ᾽ ἐπὶ χώρας αὖθις ἕσσαι, δυσπαλές.		Facile quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare difficile.
Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ᾽ οὐ λώβην.		Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτμένου.		Non est dominus absque servo.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.	170	Rege dormiente populi ferociunt.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.		Veloces sunt latronum pedes.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.		Det locum superiori inferior.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύβη ἐστί.		Magistratus civitatis caput est.
Σκώπτοντι στέμβων ἕπεται.		Cavillatorem sequitur injurius.
Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις κεῖται.	175	Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.		Curæ est certamen præsidii.
Μὴ τοῦ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην ταλᾶν μὴ δυνάμενος.		Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Μηδένα τωθάσεις.		Neminem irridebis.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα·		Ne doleas propter patrem absentem:
Καὶ πρὸ ἐκείνου ἄγνωστον οὐκ ἀγάπα.	180	Neque ignotum illi præferas.
Εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.		Unus est servus domûs herus.
Διώκει δόδρα δοθιῆνα.		Dodra furunculum persequitur.

Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία.	Justitiam injuria premit.
Ὃς μύειν οὐκ εἶδεν οὐδ' ἄρχειν.	Qui nescit dissimulare, nescit regnare.
Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος, τῇ δὲ δεσποίνῃ ἄβρα.	185 Dominum servus, et dominam sequatur famula.
Ἀτμένον κριθὴν ἀλοῶντα οὐ μέμψου.	Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Βαλανεὺς ταὐτῷ τῷ πυέλῳ ἀγαθόν τόν τε κακὸν λούει.	Balneator in eodem solio et probum et improbum lavat.
Αἴολον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.	Varias spargit præstigias præstigiator.
Λῆροι οὐ λήματός εἰσι τέκμαρ.	Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.	190 Bonus princeps commune bonum est.
Αἶ τεχνῶν κενῶν! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!	O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Σπένδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.	Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Λώβῃ λώβην σχάζειν ἔξεστι.	Injuriâ injuriam cohibere licet.
Αὐστηρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παίδεσσι βλίττει.	Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ αἰάζειν.	195 Neque flere neque lamentari regem decet.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.	Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτάου.	Ne injustè opes possideas.
Λίτρα δικαία δίκην τηρεῖ.	Libra justa justitiam servat.

ΚΕΦ. ϛʹ. — CAP. VI.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία. — *Fortitudo, Imbecillitas.*

Ἀγλαὸν ἥρωα μῶλος οὐδενὸς στερεῖ.	Illustrem heroa bellum nullâ re privat.
Στύλος οἴκου παῖδές εἰσιν ἄῤῥενες.	200 Columna domûs filii sunt mares.
Ἰσχὺς γίγαντος ἐν βραχίονι.	Gigantis robur in brachio est.
Θωμιζόμενον δὴ παῖς τύπτοιεν.	Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Οὐδεὶς δειλὸς δαῦκος.	Nemo timidus audax est.
Ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ καὶ ἐσχάρας μάρνασο.	Pugna pro aris et focis.
Θάρσος μετανοίας ἔτης.	205 Audacia pœnitentiæ comes est.

In semitabidum ab Adriano rege cibum petentem. — *In semitabidum ab Adriano rege cibum petentem.*

Ἥμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.	Corporis una fame premitur, pars altera nulla est.
Σῶσόν μου βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτονον.	Dimidium serva rex miseratè tonum.
Ἔνθα καὶ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.	Huc illuc trahit invitum potens.
Ἶνας σώματος ἰχὼρ κάμπτει.	Sanguis crudus corporis flectit robur.
Λαῦρον ἔνδον ἔλεγον ὄρει ἄπελος.	210 Multam intus lamentationem ulcus excitat.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη καὶ μένος δείκνυσι.	Membra et animum fortem in certamine hasta ostendit.
Οὐκ ἐς πάλην ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.	Non in certamine adolescentiam exercet jactator.

ΚΕΦ. ζʹ. — CAP. VII.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια. — *Labor, Otium, Somnus, Cura.*

Ἔλαφος καὶ λαγωὸς περὶ ταχείας ἐρίζουσι.	Cervus et lepus de pedum celeritate contendunt.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον οὐκ ἄλφει.	Qui fugit molam, farinam non invenit.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὅμοιοί εἰσιν.	215 Dormientes mortuis similes sunt.
Οἷος ἄτρακτος, τοιαύτη ἠλακάτη.	Qualis fusus, talis colus.
Κακῶς ἐῤῥωὸς ἐκπονεῖ τὴν ἀλωάν.	Pessimè colit vineam aper.
Ἡσύχως νυστάζουσιν ἀργοί.	Quietè dormiunt otiosi.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.	Etiam fusus instrumentum utile est.
Πλὴν ὕπνου οὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἄλθει.	220 Præter somnum nihil sanis membris medetur.
Φόρτον βραδεῖ ἐπιτίθετι κάνθωνι.	Onus segni impone asello.
Σχολὴ γλανίδα δέφει.	Excoriat inertem otium.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.	Peregrinatio vitam reddit modestiorem.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.	Persequitur veritatem somnium.
Φιλόπονον ζῶον μύρμος.	225 Laboriosum animal formica est.
Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.	Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.
Γεωργὸς μὴ λείποι ἀλύνην.	Ne linquat agricola lignum, cui stiva infigitur.
Ὄθη τὸ πᾶν.	Curæ nihil impossibile est.
Οὐχ ἅπας τύλους καὶ ἥλους αἴρει.	Non quilibet callum et clavos tollit,

Μόνη ἡ μέλισσα τιθαιβάσσει.	230	Sola apis mel conficit.
Καὶ κτῆνος ϗ ὁ ἀρῶν ἥσυχος ἔσται ταῖς κυριακαῖς.		Et jumentum et arator quietus erit diebus dominicis.
Τῷ νέειν ἄστυ νικᾷν οὐ ῥάδιον.		Nendo superare civitatem non facile est.
Ἡφαίστου ἔργα οὐκ ἄτερ ἤχου.		Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.
Σίδηρος ϗ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐντρίβονται.		Æs et ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
Πρόβατα ϗ αἶγας φροντὶς φυλάττει.	235	Oves et capras cura custodit.
Οἴας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.		Congregat oves pastor bonus, ne lupus eas dissipet.
Σχολὴν θλίβοντα κῦδος κιχεῖ.		Otiosum dedecus comprehendit.
Ὅπου οὐκ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ οὐκ ἔστι σταῖς.		Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aquâ subacta.
Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.		Egregiè domum juvat vir impiger.
Ἀέθλου ἁδροῦ ἄεθλον ἁδρόν ἐστι.	240	Magnum certamen magnum meretur præmium.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.		Ab ignavorum consortio abstine, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.
Χαλεπὸν ἀγοστὸς μόχθον χιάζει.		Molestum laborem manus recusat.
Διὰ ἀκτῆς κῆτος λάζεσθαι οὐχ ἅπαντος.		Non cujusvis est cete in littore capere.
Σταγόνες ὕδατος πέτραν κοιλαίνουσι.		Aquæ guttæ saxa excavant.
Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, ϗ οὐδὲν ὠφελεῖ.	245	Solicitudo cor devorat, et nihil prodest.
Ἄνευ ἵδους ϗ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.		Absque sudore et labore nullum opus perfectum est.
Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.		Ubi major labor, illic major voluptas.
Μάτην ὁ Σισύφος πέτρον ἀλίει.		Frustrà saxum volvit Sisyphus.

ΚΕΦ. η΄. — CAP. VIII.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπεχθεία, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἑλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.

ΣΚάζοντι ὁμιλῶν, κᾀυτὸς σκάζειν μαθήσεις.		CLaudicantis conversatione utens, ipse quoque claudicare disces.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.	250	Manus manum lavat, et digitus digitum.
Ἀγκὰς ἑλεῖν ἔχιν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.		Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro similis est.
Ψώχει ἔρωτα μῖσος.		Attenuat odium amorem.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.		Ne fuge socium in malis constitutum.
Ἕωλαι εὐεργεσίαι εὕδουσι.		Hesterna gratia dormit.
Ἄρτου ἀνάξιός ἐστιν ὁ θώπτων.	255	Cibo indignus est assentator.
Μήτε γραῦν ποτε τοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.		Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
Ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.		Hospites pauperes ne negligas cùm videris.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.		Vile donum, vilis gratia.
Πενθερὰν νυὸς στυγεῖ.		Socrum nurus odit.
Νύμφην μισεῖ πενθερά.	260	Flagrat nurus odio socrûs.
Πολλὴ χλεύη τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.		Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
Ὅταν ἀσπάζεται ὁ αἰκάλλων, ἀλώπηξ ἐστί.		Assentator cùm salutat, vulpes est.
Στέργει μῦς γαλῆν.		Amore felem mus prosequitur.
Δεῖ τοὺς υἱοὺς ἅζειν τοκῆας.		Venerari parentes liberos decet.
Μητρυιῆς μὴ ψαῦέ γε δεύτερα λέκτρα γονῆος.	265	Novercæ ne attingas secundos parentis tui lectos.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.		Amor mentes nectit.
Λαμβάνει ἅδην μόνος ὁ μναόμενος τοῦ κρηγύου.		Abundè accipit solus is qui beneficii memor est.
Εἰσὶ ϗ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.		Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Μάμμα βρέφους ἔρωτα φέρβει.		Infantis avia amorem pascit.
Ἔτης οὐ ψευδὴς ἄγκυρα ἐχυρά.	270	Socius fidelis anchora tuta est.
Χάρις χάριν τίκτει.		Gratia gratiam parit.
Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.		Retia sodalis blandus struit.
Εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν, ϗ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.		Sincerum oportet esse sodalem, et non obliqua animo volvere.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι·		Durum est non amare:
Χαλεπὸν δὲ ϗ φιλῆσαι·	275	Durum est etiam amare:
Χαλεπώτερόν δε πάντων,		Durissimum verò omnium,
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.		Non frui re amatâ.
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.		Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris quomodo prioribus amicis sit usus.
Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.		Mendicus mendico invidet.

Ὁ νεύσας ὀφείλει.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.
Στέργε ἀδελφοὺς, ϗ οὐ μητέρος ἀθέτει μήδεα.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.
Ὕλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.

280 Qui annuit, debet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, et matris consilia non aspernare.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula cum lupis, cum quibus conversaris.
285 Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

ΚΕΦ θʹ.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

Κίσσῳ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.
Οἱ ναῖται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναίταις.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.
Πόρκῳ ξιφίαν, δελέατι μωροὺς ἁλιεύω.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἴκτερος ἱκνεῖται.
Ὀλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
Ἔρημον ἦθος ὀδύνην ἀέξει, ἔτος μινύθει.

Βόστρυχον ἠπίαλος τίλλει.
Τὸ τῆς ἀμίλλης κράτος ἀμύμονα ποιεῖ.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκέστα.
Δίσκοισι τέρποντο ϗ αἰγανέῃσιν ἱέντες.
Στήθεα κρούε, ϗ μῦ ἀκουσθήσεται.
Οὐκ ἐᾷ πένθος ἐψῆσαι βουλάς.
Θωΰσσοντος ἑνὸς, θωΰσσει δὴ ἕτερος.
Βλώσκοντος τοῦ κινδύνου τὸ γηθεῖν ὄλλυται.
Στήθεος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.
Μάτην ἰαύει θεωρός.
Καγχάζει χωλὸς λαγόνα κλάοντος ὀρθοῦ.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.
Πραπίδας πτίσσει λύπη οἰκεία.
Ἠλίθιος ϗ ἄτερ λύρας κελαδοῦ ἅλλεται.
Χέλυς ϗ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.

Οὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀρνούμενος.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

Hederâ quidem Bacchus delectatur, capellâ verò Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsa verò urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, escâ stultos capio.
290 Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
295 Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Discis delectabantur et jaculis jaculantes.
Pectus pulsa, et flebilis vocula audietur.
Non sinit maturare consilia luctus.
300 Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium tristitia.
Frustrà tempus terit spectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
305 Angusta via est quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.
Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Oblectant animum doloribus irretitum chelys et fides.
Non purgat peccata qui negat.

ΚΕΦ. ιʹ.

Ἐλπὶς, Φόβος.

Ὅπλα ἕσθω ὁ δειλός.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.
Φόβον τίκτει φάραγξ.
Οὐρανὸν βροντῇ ϗ αἶαν, θῆράς τε πτοεῖ.
Ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.
Ῥαδίως δειλοὺς πτοεῖ ψόφος.
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἥξας ἥλιπας οὐ πωλεῖ.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.
Τυφομένου μελάθρου τοῦ πλησίον, ϗ τὸ σὸν κινδυνεύει.
Νενίηλον κλωβὸς σώσει.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρόν.

CAP. X.

Spes, Timor.

310 Qui metuit arma induat.
Terret strix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum et terram tonitru, et feras terrefacit.
Sponde, propè est damnum.
315 Favor fovet spem miseri.
Facilè timidos terret strepitus.
Post festum veniens calceos non vendit.
Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Accensâ domo proximi, tua quoque periclitatur.
320 Attonitum servabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

ΚΕΦ. ιαʹ.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία.

Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.
Ἱκέτου ἰάλεμον οὐδεὶς ἀτᾷ.
Πλατὺν κόπτει αἰθέρα, ὁ χολῆς πρηθόμενος.
Σκύνιον θυμοῦ σημεῖον.
Στέρνον κρουνὸς σπλάγχνων ὑπάρχει.

CAP. XI.

Sævitia, Misericordia.

Vehemens cum vehementi optimè conversatur.
Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Latum verberat æthera, qui irâ flagrat.
325 Cilium iræ indicium est.
Pectus misericordiæ fons est.

Ὀλόπτειν τὰ πρόβατα οὐκ ἔστι σπουδαίου ποιμένος.	Deglubere oves non est probi pastoris.
Μισεῖ τοὺς ὀδύσσαντας ὁ τοῦ Ὀλύμπου κτιστής.	Irascentes odit conditor Olympi.
Κἂν ἀνώγωσί τινες, οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι ἀπηνέσι.	Quamvis jubeant quidam, non tamen sævis opem ferre decet.
Στρῆνος σύρβην ὄρει, μῆνις λύσσαν.	330 Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Σκύτος ἔχει σπαρασσόμενον κύων δηκτικός.	Cutem gerit laceratam canis mordax.
Τίγριδος ἄλει ἑταιρείαν.	Tigridis evita sodalitatem.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.	Lædit virum animus in iram lapsus.
Σταυρὸς μῖσος κότον τε στέλλει.	Odium iramque crux reprimit.
Τύραννοι αἴσυλοι οὐ κόλων τοῦ σίτου, ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου, χορτάζονται.	335 Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, sed humano sanguine, satiantur.
Νάνος δειλὰ ἀπειλεῖ.	Pumilio terrabilia minatur.
Ἰκτῖνον τένδων καὐτὸς ἐκβήσῃ ἰκτίν.	Milvum comedens et ipse milvus eris.
Πάπταινε, καὶ πρᾶος ἴσθι, ἅμαξαν διφῶν.	Circumspice, et mitis sis, qui plaustrum quæris.
Σμηνοῦς βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἔστι, καὶ οὐ στίζει.	Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.
Ἐριννὺς αἰνὴ θωὴν ἐν κόλπῳ βόσει.	340 Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τέλλεται.	Laxatis disciplinæ habenis malitia oritur.
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.	Homicida judicio obnoxius est.
Νάννη παιδὸς σμώδικας παρακαλεῖ.	Patris matrisque soror vibices pueri solatur.
Ἐλεὸς ἔλεος οὐκ οἶδεν.	Nescit misereri mensa coquinaria.
Οἴα ἡ οἰζὺς πρὸς οἶκτον κέλευθος.	345 Sola miseria ad misericordiam via est.

ΚΕΦ. ιβʹ. — CAP. XII.

Πόλεμος, Εἰρήνη. — *Bellum, Pax.*

Ἀηδὼν μὴ εἰς μῶλον καλέσει ἀετόν.	Ne ad pugnam provocet aquilam luscinia.
Ὅμηρος πλὴν κινδύνων οὐδὲν κερδαίνει.	Præter pericula obses nihil lucratur.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.	Rixa rixæ causâ est.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα ἀήτη.	Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.	350 Sagittarius absque pharetrâ.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει στία.	Fundæ lapillo Goliath cadit.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, ὄλμους δὲ πλείστους.	Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Τιτύσκονται πολέμιοι τύρσει ἐν αἰπείᾳ.	Ad scopum collimant hostes turri in altâ.
Ὃν δεδιὼς οὐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.	Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
Νικᾷ ἕνα πιτάνα.	355 Superat unum turma.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.	Insuperabilem paritèr et debilem bellum domat.
Ἰθὺς καὶ λορδὸς ἀλλήλοις μάχονται.	Rectus et curvus adversus se invicem pugnant.
Ὁ ἰσχνὸς θνατὸς ἔντεα βαστάζειν οὐ δύναται.	Homo macilentus arma gerere non valet.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.	Quævis terra convitiatorem alit.
Εἰρήνη τἀγαθὰ ἀλδεῖ.	360 Pax auget facultates.
Οαρα κακὴν ὀβολοῦ οὐκ ἂν ὠνέωμαι.	Uxorem malam obolo non emerem.
Ἀμφὶ κραίρας ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἔρευγε.	Circum caput contentionem jactans terribilia eructa.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπτανται ἄκοντες.	Post acclamationem bellicam jacula volant.

ΚΕΦ. ιγʹ. — CAP. XIII.

Φήμη, Δυσφημία. — *Fama, Infamia.*

Ῥαδίως οἱ φαῦλοι κακότητι αἰονῶσι τοὺς σπουδαίους.	Facilè improbi malitiâ suâ aspergunt probos.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ ἐστι.	365 Qui semel furatur, semper fur vocatur.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἀμᾷ.	Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Οὐκ ἀβρότονον, οὐδ' ἄβρυνα, ἢ συκάμινα, οὐδ' ἀβυρτάκη τέρπει· ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.	Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat; sed fama bona et honesta.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.	Magna fama quod nihil est, esse facit.
Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, καὶ τιμή σοι ἔσται.	Sedere jubeas eum, qui sedile præbet, et erit tibi gloria.
Μῦσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχουσι.	370 Turpitudo et scelus laudem suffocant.
Ἀμεύει ἐὰν μὴ εἶθαρ πνίγηται φήμη.	Pertransit nisi suffocetur statim fama.

ΚΕΦ. ιδ'.	CAP. XIV.
Μισθὸς, Ποινή.	***Præmium, Pœna.***
Βοτρύας οὐ κύει ἄκανθα.	Non producit racemos spina.
Οἱ διφάοντες ἐν πόντῳ ληΐδα, ἀκάτῳ χρῶνται.	Prædam in mari quærentes, actuario utuntur navigio.
Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.	Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
Πληγὴ νώτου φίντις.	375 Plaga dorsi auriga est.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.	Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
Ὀρταλὶς ᾠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἐςί.	Gallina ova pariens libera est.
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.	Non omnes tiarâ digni sunt.
Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.	Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Οἱ ἀείδοντες τοῦ πλάδου γλίχονται.	380 Cantatores amant humores.
Βακτηρίαν ἀείρων αἰκίαν ἀπειλεῖ.	Baculum attollens verbera minatur.
Μόγον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' οὐκ ἄγραν ὀρέγει.	Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
Ἐν ςαδίῳ σωτηρίας λοίσθιος καὶ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.	In stadio salutis ultimus et primus unum accipient præmium.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.	Merces virtutis laus est.
Αἰκία καὶ μώλωψ.	385 Verbera et vibex.
Ἑὴν ἕκαςος μανδάκην κομίζει.	Suam quisque pellem portat.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.	Dignum patellâ operculum.
Κολάζει μάραγνα λήγοντα.	Cessantem punit flagellum.
Κοιλίαν οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.	Nunquam ventrem explet tartarus.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.	390 Minor culpa, minor pœna.
Μώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.	Vibex in corpore, sulcus in agro.
Τὸ ἡδὺ μάςιγος δίκην χοίρους δονεῖ.	Quod dulce est scuticæ instar porcos impellit.

ΚΕΦ. ιε'.	CAP. XV.
Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.	***Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.***
Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπός ἐςι, καὶ ἡ ψιττάκη ἔςαι.	Si omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Ἀκκὼ, κἂν ζειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἁνδάνοντα μὴ λαλεῖ.	Acco, licèt mitrâ ornata, non loquitur quæ placere possint.
Ἔπαινον φίλων μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.	395 Amicorum magis quàm tuam ipsius laudem prædica.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.	Lingua mala acutior cuspide gladii.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φῶρ οὐκ ἰάχει.	In opere existens fur non vociferatur.
Ἀκέρδεια λέλογχε θαμινὰ κακηγόρους.	Noxa sortitur crebra maledicos.
Τηΰσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.	Inanis est vulgi sermo.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.	400 Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò sermo.
Λόγοις ἀμείβου τὸν λόγοις πείθοντά σε.	Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Λόγος ἀσελγὴς ἔθη χλίει μειράκων.	Impudicus sermo deliciis adolescentum frangit mores.
Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.	Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Αὐδὴν ἔγχελυς δηλεῖται.	Voci anguilla nocet.
Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.	405 Raucedo vocem inhibet.
Ῥίψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.	Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Ἐχθρὸς μέν μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλησιν.	Inimicus quidem mihi ille est, æquè ac portæ inferorum.
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.	Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Βαμβαίνειν ἔξεςι ἕως οὗ λαλεῖν δυνάμεθα.	Balbutire licet, donec loqui possimus.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.	410 Sicut fur furans clamavit.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.	Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.	Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Μύθοις οὐ πείθεται πεῖνα.	Verbis fames non obtemperat.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνου καὶ ὄχλου ἅπτεται νόου.	Accurata sermocinatio principis et populi tangit mentem.
Φθέει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίρων.	415 Corrumpit mores honestos turba impudentium.
Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.	Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.	Sermo doloris remedium est.
Ἐρεσχελῶντα ἐρεσχέλει.	Cavillatorem illude.
Οὐδεὶς κρώζειν λωΐτερον οἶδεν, ἢ κακκάβη.	Nemo meliùs crocitare novit, quàm perdix.

ΚΕΦ. ιϛʹ. — CAP. XVI.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζῶα. — *Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.*

Δέχεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ κιναδὸν φωλεά.	420	Excipit fumum caminus, vulpem verò spelunca.
Χείριστα φέρει κόμαρος μῆλα.		Pessima arbutus fert poma.
Ἐκ κέρκου καρβατίνη.		Ex caudâ calceamentum vile.
Τί κηφῆσι καὶ μελίσσαις;		Quid fuci commercii habent cum apibus?
Λύκῳ κάστωρ ἔοικε.		Lupo similis est fiber.
Τὸ κιῤῥὸν χροὰ ἐράσμιος.	425	Fulvus color amabilis est.
Κάγχρυος κελλομένης, τὰ κακὰ κέλλει.		Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
Κατῆλιψ οἴκου κρηπίς.		Fundamentum domûs trabs est.
Κάνωπον οὐ δίει κόριν.		Sambuci flos cimicem non expellit.
Εἰ μή σοι κόστος ἐστὶ, ἰωγήν σου Πὰν παρελεύσεται.		Si tibi costus non est, præteribit Pan diversorium tuum.
Σίσαρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν βούτυρον δίδωσι σίδη.	430	Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum sylvestre mutabitur.
Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.		Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.		Apes fumus abigit.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.		Grata quidem arena est, sed non in oculis.
Καρύκην βροῦκος ἐριθάκην τ' ἀθετεῖ.		Lydorum condimentum, apumque cibos bruchus aversatur.
Βύνην καὶ ἰνδικὸν κὶς λείπει.	435	Hordeum madefactum et piper cis relinquit.
Βρύον μὲν ἐλλὸς, ἀλλ' οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.		Muscum quidem hinnulus, sed non elleborum devorat.
Γραβίου οὐ δεῖται ἐχῖνος, οὔτε βώλου.		Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
Φασιανὸς πρύνης πρύτανις.		Phasianus pruni custos atque inspector est.
Φέρβει ψῆσσαν φακῆ.		Nutrit lenticula latum piscem.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἂν δὲ παρέλθῃ,	440	Rosa senescit brevi tempore; ubi verò transierit,
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον ἀλλὰ βάτον.		Inquirens invenies non rosam sed rubum.
Ἀχρὰς βαΐον οὐ φέρει.		Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
Βαίταν ἐνδύει βαιόνι.		Bæoni pisci lanam ex corio consutam induit.
Τὸ ποππύζειν σκίγγον νάρκην τ' οὐ διώκει.		Sibilando crocodilus terrestris et torpedo non fugantur.
Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.	445	Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ἶβις ὄφεις ἐναίρει, αἰγιθαλὸς μελίττας.		Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.		Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
Τὸ μὴ εὖον, πῦρ οὐκ ἔστι.		Quod non urit, ignis non est.
Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἧπαρ ἀκουμένη μόγις εὑρίσκεται.		In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.	450	Mustela sylvestris animal parvum magnorum sæpè malorum causa est.
Καιομένη ὄστλιγξ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.		Urens scintilla vittam non curat.
Διαίνει δρόσος χλόαν, ἡ δὲ χλιαίνει εἵλη.		Irrigat ros herbam virentem, et calor solaris tepefacit.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.		Arbore dejectâ quilibet ligna colligit.
Βαρὺ οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.		Grave onus asini portant.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πετῶνται.	455	Variæ aves per sublimem aëra pennis volitant.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.		Non omne forum capras habet.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.		Fructûs immaturi nullus est usus.
Κολοκύνθης κίκυς κονίλῃ ἄγνωστος.		Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
Ἐν πλέθροις πλέθρα κάλλιστα.		Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis et herbosis locis sunt.
Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.	460	Non est regio quæ vermibus careat.
Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶν τοῦ βόος.		Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ δηθύνει.		Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.		Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Καράβου βάδισμα μιμεῖται.		Cancri marini incessum imitatur.

Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.	465 Caret squamis rubeta.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.	Porcellum alens porcum habebit.
Μὴ ῥαδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρέσεις.	Non facilè friabilem invenies lapidem.
Ὁ ὄμφαλος ἐν μέσῳ.	Umbilicus medium occupat.
Ἐν ποταμοῖς ϗ λίμναις αἴθυιαι.	In fluviis et stagnis mergi.
Ἴδα φύει ἰβίσκον ἴόν τε, ἡδεῖαν ἰόρκοις βοράν.	470 Ida mons hibiscum producit violasque, capris pabulum gratissimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.	Ex juncis facti sunt labyrinthi.
Ἄμπελον Ἴξ ȣ̓χ ἱμάντα ἴπτει.	Vitem non lorum Ix lædit.
Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ.	Terram ros fertilem reddit.
Νεβρὸν ποδωκείην νικᾷ χελώνη.	Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ζωρὸν γίνεται.	475 Non fit ex speltâ vinum merum.
Βαΰζοντος ἑνὸς, αὐτίκα βαΰζει ϗ ἕτερος κύων.	Latrante uno, latrat statim et alter canis.
Χρεμετίζει πῶλος, ἵππȣ ἀπȣ́σης.	Hinnit pullus, equâ absente.
Τὰ νηρὰ φιλεῖ νῆσσα.	Humida quæ sunt anas diligit.
Οἰδεῖ ϗ ὄλυνθος.	Turget etiam grossus.
Οὐ τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.	480 Non absterget nigredinem corvus.
Χωρὶς μίσχȣ ȣ̓ γίνεται μῆλον.	Absque pediculo pomum non crescit.
Ζαλείας κράδη κριὸν τέρπει.	Laurûs Alexandrinæ surculus arietem delectat.
Λεβηρίδι ὄφις ἀπὸ κάλȣ κρεμωμένη πτοεῖται.	Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
Γέῤῥον ἰξύας θραύει.	Ferit lumbos scutum Persicum.
Γέντα κλιβάδιον θεραπεύει.	485 Medetur visceribus clibadium.
Εἰ πράσῳ χειράγρα αἴρεται, ȣ̓κ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.	Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Ψῆσσαν φορύων νοτίδα ἕξεις.	Latum piscem pinsens humorem habebis.
Θοοὶ κυψέλης ȣ̓ροί εἰσιν αἰγιθαλὸς ϗ ἀνθρήνη.	Acuti sunt alvearis apum inspectores parus et crabro.
Ἐκ πόρτεως βȣ͂ς γίνεται.	Ex vitulo bos fit.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.	490 Mel diligit ursus.
Ὀροβοὶ, ἀκοϛὴ, ϗ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων ϛηρίζȣσι βιοτήν.	Ervum, hordeumque et alia legumina animalium corroborant vitam.
Ζωῆς σῆμα κρότος.	Vitæ signum pulsus est.
Ἐν νήσῳ σκὼρ νύσσει.	In insulâ oletum punctim cædit.
Χειμῶνα φεύγοντες ϗ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοάων ὠκεανȣ͂.	Frigus fugientes et imbres grues ad oceani fluenta volant.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.	495 Una hirundo non facit ver.
Μυδάει μώλυζα κναομένη.	Putrescit allii caput resectum.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.	Nardum immaturè carpit imperitus.
Ἄριϛος ἐρίφȣ φύλαξ ὁ λύκος.	Optimus hœdi custos est lupus.
Λόφος κἂν λισσὸς ᾖ, μάσθλη ὀφείλεται.	Cervix jumentorum, licèt glabra sit, tamen habenis debetur.
Ἀλάβαϛρον, εἰ μὴ λευκὸν, ȣ̓ καλόν.	500 Alabastrum, nisi album sit, non est bonum.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.	Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.	Junguntur cum tritico zizania.
Μηκᾶσθαι πρόβατα ȣ̓κ ἄνθρωποι ἔθȣσι.	Balare oves solent, non homines.
Τὰ ȣ̓͂ατα ὄνον δηλῶσι.	Ex auribus cognoscitur asinus.
Κοσμὸν προσιθεῖσι κάλχη σίγλαι τε.	505 Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum superaddunt.
Ἴπτει λήϊον ὕη πολλή.	Lædit nimia pluvia segetes.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.	Adunco prædam rostro vultur rapit.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολιός.	Stercore polluit nidum monedula.
Εὐλάκαν ἄμβη ἥτε κάμαξ ȣ̓κ ἰαίνȣσι.	Supercilium petræ et vitis pedamentum non exhilarant vomerem.
Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῳ.	510 Splendet in oleâ testaceâ thynnus.
Θάει ϗ ἵεραξ τȣ̀ς πώλȣς αὐτȣ͂.	Docet etiam accipiter pullos suos.
Ὀϛέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγȣσι.	Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Αἰγωλιὸς ἐν σπείρᾳ κοράκων.	Ulula in cœtu corvorum.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.	Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus est.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.	515 Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.	Solus asinus rudit.
Στελὶς πίτυος ἵδος.	Viscum pini sudor est.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος ȣ̓χ ἕξει.	Qui smaridem aspernatur, neque cetum habebit.
Γάγγλιον ἔρνος θάλλον ȣ̓κ ἀκεῖται.	Nervi contortionem planta virens non sanat.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσός ἐϛι.	520 Non omne id quod fulget aurum est.
Χῆνα ἀποϛείλας, χῆνα ἀναλήψῃ.	Anserem emittens, anserem recipies
Οὐ φυσᾶται μολγός.	Flatu distendi bulga nequit.
Κτίλος τῶν οἴων ἡγεμών ἐϛι.	Aries ovium dux est.

Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.	Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Ὀρμιᾷ ὄνον ῥᾳδίως δήσεις.	Tenui funiculo facilè asinum ligabis.
Ὀρχοῦνται κλάδοι ὄρπηκος κοφθέντος.	Tripudiant surculi stolone amputato.
Σκίλλαν σκολοπένδρα στείβει.	Calcat squillam scolopendra.
Ἡ λύζουσα ὀρταλὶς οὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.	Singultiens gallina non statim pullos habet.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπόν σου μὴ ἴαπτε.	Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Καὶ ὀροντίου ὀπὸς χρηστός.	Orontii quoque succus utilis est.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.	Haud similis est ciceri galiopsis.
Οὐ τρέφει Θᾶσος θάψον.	Thasus insula herbas ad tingendum aptas non habet.
Δεῖσα σοῦσον φθίει.	Corrumpit lilium fœtor.
Τείρει στόμαχον τεῦθος.	Affligit stomachum loligo.
Κηλεῖ ἔγκατα ἴσχίν τ' ἰσίκιον.	Mulcet viscera lumbumque isicium.
Οὐχὶ ἅπας μαρμαίρων μήκωνα δρέπει.	Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Νωθὴς κακκάβη οὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμνῃ.	Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι·	Apibus quidem dulce stillat mel rosa ;
Ἔνθεν δ' ἀράχνης αἰανὸν ἰὸν πίει.	Indè verò aranea grave venenum bibit.
Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθας ἐπείγουσι.	Absinthium et amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.
Κέδματα καὶ κίσσαν μόνον γάρον μόγις αἴρει.	Diuturnos ex defluxione affectus, et picam, vix tollit garum.
Ἑλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.	Nascitur in hortorum areis helleborus.

ΚΕΦ. ιζ'. — CAP. XVII.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα. — *Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamentum.*

Εἰς Ἀτυχίαν. — In Infelicitatem.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος	Opes Aristidæ bucula una, et lanigera
Ἦν δ' ὄϊς· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.	Erat ovis : His famem expulit à januâ.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν, ὠδῖς	Privatus autem est utrâque : ovem enim lupus occidit, partus
Τὴν δάμαλιν· πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.	Buculam : pauperies verò perdidit armentum.
Πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας,	Peræ verò corrigia hic circa cervicem nodum flectens,
Οἰκτρὸς ἀμύκητος κάτθανε παρ' καλύβῃ.	Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.
Ἐὰν ληκῇ νοῦμμος εἰς κόρυκον βαλλόμενος,	Si resonat nummus, qui in sacculum immittitur,
Παπαίων ψυχαὶ ἐξ ᾅδου ἐξαιροῦνται.	Papistarum animæ ex inferno liberantur.
Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ	Aurum sanè et argentum pulvis sunt, et ipsi
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης.	Lapides in calculosâ maris crepidine.
Δύη καὶ φεύγοντα δράσσει.	Infortunium etiam fugientem comprehendit.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δουλοῦται ταχὺ πάντα.	A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Μένει ἕκαστον τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.	Manet unumquemque id quod passurus est.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.	Lubrici sunt fortunæ gressus.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκολουθεῖ.	Non semper desiderio satisfacit calculus.
Χίλιαί ποτε δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλεισον καὶ χείλη.	Vel mille calamitates sunt inter calicem et labra.
Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.	Nullum infortunium solum.
Ἰοῦ, ἰξοὺς φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσε.	Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidit.
Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος.	Nervi belli argentum est.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.	Fortunato omne solum patria est.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.	Omnes in malorum mari navigamus.
Τὰ χρήματά ἐστι ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.	Opes sunt vita improborum hominum.
Κάκιστος θυσάνων κοσμὸς ἰλύς.	Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Ὁ νοῦμμός ἐστι ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.	Nummus est anima et lætitia mortalium.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.	Non omnis dies damni expers est.
Τοῖχον χρόα κάζει.	Parietem color exornat.
Μὴ μοὶ γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.	Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.
Αἰπεῖς πύργοι ἄστεός εἰσι κόσμος.	Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Ἀργαλέον πενία κακὸν, ἄσχετον, ἀμέγαρτον δάμνησι λαόν.	Grave paupertas malum est, et intolerabile, quæ magnum domat populum.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκι ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.	Orphani sicut venti sæpenumerò vagantur, non habentes jus esculentum.

Τύχης κινούσης θαιρὸν εὖ πράττομεν.	Fortunâ cardinem movente benè nobiscum agitur.
Λιμὸς, λοιμὸς καὶ πόλεμος, λαοῦ εἰσὶ λοιγός.	Fames, pestis et bellum populi sunt pernicies.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πάλλακες τίουσι καὶ πρεσβύτεροι.	575 Gemmas et Arabicum lignum juvenes senesque in pretio habent.
Ἰδία ἑστία ἁπάντων ἄριστον.	Propria domus omnium optima.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἱρεῖ.	Mortem Parca affert, opes rursus ac facultates aufert.
Χρήματα ἀνήρ.	Divitiæ virum faciunt.
Εἷμα ἀνήρ.	Vestis virum facit.

ΚΕΦ. ιή. — CAP. XVIII.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός. — *Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.*

Ἕσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα.	580 Vespera diei terminus est.
Τέρσεται κράστις ὀπώρας μολούσης.	Arescit gramen, veniente Autumno.
Ὀπώραν οὐ καλύπτει κρόταφος.	Ætatem non tegunt tempora.
Χιτῶνα χλαῖναν τε χιὼν καλεῖ.	Tunicam nix lanamque accersit.
Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἀτρεκὴς αἴθει.	Urit maturè urtica vera.
Ἔχει τὸ ἔτος μῆνας δύω καὶ δέκα.	585 Habet annus menses duos et decem.
Μνοῦς ἔτη προδίδωσι.	Lanugo annos prodit.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσται, ἔρχεται χεῖμα.	Non semper æstas erit, venit hyems.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ εἴδει.	Finem ævum ignorat.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.	Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus judicat.
Ὀλόλυζε σὸν λύκοις, καιροῦ ἀναγκάζοντος.	590 Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Ἀλεῖ λείρια ῥῖγος.	Exsiccat lilia frigus.
Τὸ εἶθαρ χρόνου μακρότητα βραχύνει.	Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.	Feræ instar annus currit.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.	Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Χειμὼν ὅταν παράγεται, θώρακα μὴ θρύπτε.	595 Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Ἄχρις ἂν στίλβῃ ἠὼς, θρόνα μείρακες ὀτρυνόμενοι λέγετε.	Dum aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite.
Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.	Incurvat genu senectus.
Τὴν ἀκμὴν ἴονθος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.	Ætatem plerumque indicat lanugo.
Τὰ ὠγύγια ἄριστα.	Antiqua sunt optima.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.	600 Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.	Grave senectus est hominibus pondus.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ τιθῇς.	Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.	Vigor ætatis fluit ut flos veris.
Δείλη τὸ ἠλίκον ἠτρίου φαίνει.	Vespera quanta pars staminis confecta sit, ostendit.
Πολιὰς τρίχας σκύλλειν, ἀσεβές.	605 Molestiam exhibere canis crinibus, impium est.
Ὥρα ὥραν μινύθει.	Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.	Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ'. — CAP. XIX.

Ὕλη παμμιγής. — *Miscellanea.*

Ἀστηρὸν μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνίον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.	Fœtum involvens membrana austerum quidem renuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.
Βλάπτει ἴλλους ἀγλίη, ἀκτίνων τοῦ ἡλίου στιλβόντων.	Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus solis radiis.
Οἱ ὑφῶντες ἄγνυθας οὐ λείπουσι.	610 Ponduscula textrinarum non linquunt textores.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.	Variæ merces in foro quæri solent.
Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς μύρει.	Pessimus humor ex mucore fluit.
Βαρύτερον μολίβδου ἐστὶ καὶ πτίλου ψιλότερον.	Plumbo grævius est, et pennâ lævius.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφῶσθαι μανικόν.	In febre acutâ surdescere furiosum.

Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν τουτέοισιν ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.	615	Pallidi, graciles, sputantes, in his per somnum sudores boni sunt.
Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.		Non propulsat frigus storea.
Τί αὐγῇ καὶ ψέφει;		Quæ splendori cum tenebris communio est?
Ἀκὴν μᾶλλον ἢ τὸ καμπύλον ὀλέσει ἄρβηλος.		Aciem potiùs quàm curvitatem scalprum amittet.
Τόσον διαφέρουσι κοτύλη καὶ ῥαιβοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.		Tantum est discrimen inter concavitatem et convexitatem, quantum est inter album et nigrum.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.	620	Fragmentorum custos sporta est.
Φλιὰ οἰκίας στέμμα.		Vestibulum domûs ornamentum est.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κῶπαι.		Urinatori manus sunt remi.
Μαγὰς πῶρον φυγαδεύει.		Expellit luctum magas.
Πύθει μαμηρὰ σαθήριον.		Putrefacit mamera satherium.
Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.	625	Frigefacit suavitèr corpus susurrus.
Ἀθρόαν οὐ πάσχει χάλασαν ἀθήρ.		Coacervatam non patitur grandinem arista.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.		Pusillum fermenti totam conspersionem fermentat.
Ναρτάλου λώϊον κάρδοπος.		Mactra nartalo vase melior est.
Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.		Adversatur tenebris lucerna.
Οὐ κόβυλις βράβυλα μινύθει.	630	Pruna damascena non comminuit radula caseo destinata.
Ξίφεος δίκην μύδρος ἐστίν.		Ferrum ignitum instar gladii est.
Ἴβδην ἐν πυθμένει ναὸς μάου.		Clavum quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.
Ἀγκύλου ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας οὐχ ἁλώσεις.		Curvo sine hamo pisces non capies.
Τὸ ὅλον ψωθίου μεῖζον.		Totum parte majus est.
Κρίνον σφύρα μὴ κρανεῖ.	635	Lilium malleus non perficiet.
Ἀπελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρόνων ὕθλοι.		Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ sunt.
Μὴ νόσφι νοτίδος νότος.		Non est auster sine pluviis.
Κάμπτει εἴς ποτε γνώμην ὁ ἀστάνδης.		Flectit interdum sententiam cursor.
Χαλκείῳ πόδας τιβὴν τίθησι.		Aheno pedes supponit tripus.
Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήσεις.	640	Forfice pilum non resecabis.
Τοῦ ἔδειν ἀθάραν ἀδαήμων παυέτω.		Pulmentum edere qui nescit desinat.
Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστι.		Princeps digitorum medius est.
Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χράεται ἱππεύς.		Loco currûs, equis utitur eques.
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.		Non est hasta absque cuspide.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βουνός.	645	Non est collis spadonibus anchora.
Βορέαν ἅλως οὔποτε εὐδίαν τίθησι.		Orbis circa lunam præsupponit ventum, non serenitatem.
Μητέρος δείκηλον θυγάτηρ.		Matris imago filia est.
Ἔλινος ἡνίᾳ οὐ δέεται.		Habenâ ramus non ligatur.
Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται καὶ μουσικῆς ἐν ἀώτῳ.		Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musices in flore resplendet.
Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.	650	Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.
Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς ὀϊζυρός.		Obscurum infaustus numerus tegit.
Λίπτει ἰκμάδος αἴγειρος.		Gaudet humore populus.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπος, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλεφαίρει.		Cor quidem aliquandò crepitus, sed non famem decipit.
Νίφει γυῖαν ψιάς.		Madefacit arvum roris gutta.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.	655	Cauda semper extremum est.
Ἴτρια κύστιν ἔχει.		Imæ parti ventris vesica inest.
Θηρίοις νάπος ἤθη δίδωσι.		Lustra feris saltus præbet.
Ἐκ μυελοῦ ἀλκὴ, ὥσπερ ἐκ πηγῆς, πηδᾷ.		E medullâ robur tanquam ex fonte salit.
Λεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.		Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Σύφαρ ἶψον ψαφαρὸν ποιεῖ.	660	Anguis exuvium suber aridum reddit.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.		Colunt Seres audientes Satyros.
Στολὰς πείρινθος ἀμείνων.		Vestis pellicea crate melior est.
Κολοβὸν μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.		Mutilatum nasum lavans sapit.
Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος στόμαχον βλάπτει.		Frustulum etiam crudæ carnis stomacho [nocet.
Κάλων τὸ κύαρ οὐ λήψεται.	665	Non admittit rudentem foramen acûs.
Πέλεκυς ἀρτάμου ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ αἶρα.		Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Φυρομένου οἴνου φύσις ἔρρει.		Mixti vini natura perit.

Ἀβάρας ποθοῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.	Placentas appetunt, et coctas melle similas, qui in deliciis vivunt.
Πρὸς ἠϊόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν καὶ ἅλα κινεῖ.	Prope littus cadens grandis ramus terram et mare movet.
Σπέος οὐκ ἄνευ δνόφου.	Spelunca non est tenebrarum expers.
Σοῦ φωνὴ κρατίστη ὄρνιθας σοβεῖ ἀπάσας.	Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Σπιλὸς θόλον μιαίνει.	Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐτωμένου ἀγκῶνος.	Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.	Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.	Tesseræ præcipitium minantur.
Λιγὺς λίγυς λυβήλεως σμῆξιν σφάλλει.	Argutus Ligur securis ictum decipit.
Ὁ Κρόνος κρόνων γενετήρ.	Saturnus morosorum est genitor.
Τόξου ἄκων τρίζει, προκὸς δορὰ οὐδέποτε.	Arcus jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λευκανίαν ὀφείλει.	Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
Ὃς διάζεσθαι οὐ θέλει, λιτὸς δήσεται.	Qui stamini, quod deest, addere non vult, subtili ac tenui linteo carebit.
Γαῖσον θίβῃ μὴ ἔμβαλλε.	Gæsum fiscillæ ne immittas.
Οὐδὲν δηναρίου ἰκρίον ὠνήσῃ.	Nullam denario tabulam emes.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.	Nauta qui es Neptunum placato.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ σίλης οὐ πωλεῖται.	Scalprum magnum quidem non est, attamen minimo pretio non venditur.
Ἰνεῖ γαυλὸν καῦνος.	Evacuat sors mulctram.
Κόαξ καὶ κοῖ σπάταγγον ἄγουσι.	Coax et coï spatangum agunt.
Ὕ, ὕ, τινθαλέου ῥινὸς αὐδή ἐστι.	Hy, hy, fervidi nasi vox est.
Οὐδ' ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἐποίησεν, οὐδ' ἐγώ.	Neque hic aut ille fecit, neque ego.
Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμου ἡ Εὔαμ γεγένηται.	E latere Adami Eva facta est.
Ἐρωεῖ Ἑλλέβορος λειχῆνα.	Inhibet Helleborus lichenem.
Σπαργᾶν χοῖνιξ λέγεται οἴνου πληρωθεῖσα.	Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν.	Non emerem ullâ ratione mortalem.
Ὀδόντας τριάκοντα καὶ δύω ἔχει ἄνθρωπος.	Dentes homo triginta et duos habet.
Δέπας τῷ Διονύσῳ, καὶ τῷ Πλούτῳ βάριδα.	Poculum Baccho, et navigium Plutoni.
Ἥραν ἰσάλη οὐ κάζει.	Non exornat Junonem vestis è pelle caprinâ.
Σκάνδιξ χυλὸν, οὐ φελλὸς δίδωσι.	Succum dat scandix, non suber.
Ὅπου δαγὺς, ἐκεῖ κρύος.	Ubi glacies, ibi frigus.
Λεκάνης καὶ ἄμβικος χρείαν ταμίας οἶδεν.	Catini et ollæ usum promus condus novit.
Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρός.	Ren ferculum periculosum est.
Ἄγχι αἰγιαλοῦ λέμβος θέοιτο.	Prope littus currat lembus.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.	Ex cultro incisorio cognoscitur coquus.
Κροσσὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.	Fimbria vestem continet.
Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινομένου κινήματος.	Facto motu arteriæ saliunt.
Ἦκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.	Leniter irrigat aquæ ductus terram continentem.
Οἰχομένῳ σέλατι ἐν ἔρᾳ ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.	Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.
Ἅμαξα τόρμης στερουμένη ὄλλεται.	Perit currus modiolo rotæ privatus.
Θόρυβον γίγγρας θίασόν τ' οὐκ ὄρει.	Tumultum cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Τὸ ῥέγχειν καὶ κοιμᾶν τοῦ αὐτοῦ ζώου εἰσὶν ἔργα.	Stertere et dormire ejusdem animalis opera.
Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν οὐ δύει ποτέ.	Mergit quidem utrem, verùm aquam humidam haud subit.
Κώθωνι λαμία κύβιτον βλάπτει.	Poculo saga os cubiti lædit.
Ξύλον ἄνθραξ οὐ πρήθει.	Lignum carbo non accendit.

ΚΕΦ. κ'. — CAP. XX.

Θάνατος, Ζωή. — *Mors, Vita.*

Κισσὸν κνάειν κινδυνῶδες.	Varicem scindere periculosum.
Ἐκ τοῦ κεράμου μέροπές εἰσιν ἅπαντες.	Ex argillâ omnes homines facti sunt.
Ὡς χόρτος, οὕτω καὶ βροτὸς σκέλλεται.	Ut fœnum, ita et homo arefit.
Κουφὴ σκιὰ καὶ ἀτμίς ἐστιν ἀνδρῶν βίος.	Vana umbra et vapor est hominum vita.
Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὡσεὶ ἡ ἀγέλη βοῶν λαρινῶν σφαζομένων.	Omnes morti servamur, velut armentum boum saginatorum mactandorum.

Φοξὸς ὑγιὴς, οὐδέποτε νοσεῖ.	Si sanus is est cui caput acutum est, nequaquam ægrotat.
Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος ϗ πέμφιξ.	Cinis homo est, flos et bulla.
Ἁπάντων Χάρων κάλπην βάπτει.	Omnium Charon urnam submergit.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτει.	720 In fruticeto mortuum nè sepelias.
Τῶν θνητῶν βίος σποδός ἐστι ϗ καπνός.	Vita mortalium cinis est et fumus.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.	Sua cuique vita obscura est.
Ζάγκλη μοῖρα ὀξεία πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.	Falce mors acutâ omne mortale genus metit.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.	Constans nihil in vitâ videtur esse.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.	725 Mortuus non mordet.
Οὐδεμία πόα, ἢ βία, τοῦ θανάτου βέλη κλάει.	Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.
Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ.	Pronus terram spectat.
Οἵηπερ φύλλων γενεὴ, τοίηδε ϗ ἀνδρῶν.	Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Ἀάζειν δεῖ, ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.	Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Νέννου κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.	730 Patrui exequias nè omninò asperneris.
Λυκάβαντας μηνύει φαρκίς.	Annos ruga indicat.
Πάντα γέλως, ϗ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.	Omnia risus, et omnia pulvis, et omnia nil sunt.
Σμύχει πρόκα στέλεχος σμίλαξ.	Celeritèr cadaver taxus venenata consumit.

Dicta Septem Græciæ Sapientum.

SOLON.	Γνῶθι σεαυτόν. Nosce teipsum.
CHILO.	Τέλος ὁρᾷν μακροῦ βίου. Finem videre vitæ longævæ.
PITTACUS.	Καιρὸν γνῶθι. Occasionem cognosce.
BIAS.	Οἱ πλείους κακοί. Plures sunt mali.
PERIANDER.	Μελέτη τὸ πᾶν. Industriæ nihil impossibile.
CLEOBULUS.	Ἄριστον μέτρον. Modus est optimus.
THALES.	Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη. Sponde, prope est damnum.

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUATUOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirùm, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum et idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores brevitèr proponere sufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν· σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα· σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir:* et contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt {
η pro α, ut φιλίη pro φιλία, *amicitia.*
ε pro α, ut γελέω pro γελάω, *rideo.*
et contrà α pro ε, ut τάμνω pro τέμνω, *seco.*

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς· π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι· contractionibus prorsùs abstinent, et diphthongos resolvunt.

Dores usurpant {
α {
pro η, ut φάμα pro φήμη, *fama.*
pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, *premo:* γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
pro ω, ut μουσᾶν pro μουσῶν, *musarùm:* πρᾶτος pro πρῶτος, *primus.*
pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, *claves.*
η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν· et pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, *musa;* et pro ε, ut ὤνεκα pro ἕνεκα.
αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam.*
ευ pro ου, ut ἁλεῦμαι pro ἁλοῦμαι, *saliam.*
οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω· σ pro θ, ut σεὸς pro θεός· κ pro τ, ut πόκα, ὄκα, pro πότε, ὅτε, *aliquando:* et contrà τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille.*

Æoles utuntur {
ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puella.*
et contrà, ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor.*
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia.*
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas.*

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi:* et β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, *cento.*

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς· et aspirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος· atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Æschylus in choris et cantilenis subinde sunt Dorici.

FIGURÆ DICTIONIS.

PROSTHESIS.

PROSTHESIS est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τεταγὼν pro ταγὼν, à τάξω, *apprehendo*; σμικρὸς, pro μικρὸς, *parvus*.

APHÆRESIS.

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*; ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

SYNCOPE.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὑράμην pro εὑρησάμην, *inveni*; ἐγέννατο pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

EPENTHESIS.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interjicitur, ut ἔλλαβε pro ἔλαβε, *sumpsit*; ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*; ξεῖνος pro ξένος, *peregrinus*.

APOCOPE.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ pro δῶμα, *domus*; Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunum*; βρῖ pro βριαροὶ, *robusti*.

PARAGOGE.

Paragoge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

METAPLASMUS.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, *ramo*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

ANTITHESIS.

Antithesis (nonnulli ἀντιστοίχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

METATHESIS.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ut ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω, à ῥέζω· ἔπραθον pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto*; ἔδρακον pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος pro κράτος, *robur*.

SYNALŒPHA.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα, *nomen*; θοιμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*.

ANADIPLOSIS.

Anadiplosis (id est, reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κικάμωσι pro κάμωσι· ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς· ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS

DE

RESOLUTIONE VERBORUM.

ΓΝωριςικὴ ϗ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν πτώσεων χρηςολογία· hoc est, Modus singularis inflexa verba cognoscendi, et illa in sua Themata brevissimè et sine errore deducendi: In quo fructus Regularum percipitur, et unitas conjugationis Barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis, quibus Themata flectuntur in cæteris personis et modis, docuimus modum compositionis verborum; hìc verò docemus modum resolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum seu Thema facilè reperitur. Ex supra-dictis igitur Regulis facile est deprehendere quod illa in suâ flexione et formatione triplicitèr immutentur: nimirum,—

Init. In initio (licèt hoc non omnibus contingat), in fine, et in medio, idque in omni voce, viz. activâ, passivâ, et mediâ: in initio, quia solent recipere incrementa syllabica et temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν· in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit unâ syllabâ, et in altero duabus à parte ante: et ᾄδω, ᾖδον, ἧκα, ἥκειν, in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est, vocales producuntur, sicut et ἐγγύζω, ἤγγυκα· ὀρύσσω, ὤρυχα· nam α, ε, et ο in præsenti sunt breves, et in præterito mutantur in longas.

Fin. In fine verò, quia solent recipere terminos, necnon consonantes terminales, quibus Thema crescit interdum unâ syllabâ, ut τύπτω, τύπτομεν· interdum duabus, ut τυπτόμεθα· primum verò et secundum futurum cujuslibet verbi in passivâ voce crescunt tribus syllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα· idem numerus invenitur etiam in illis verbis quæ incipiunt ab unâ consonante, vel à duabus, quarum prima est muta, et secunda liquida, habitâ ratione initii et finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, à verbo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut et illa quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾔσμεθον, à verbo ᾄδω· et ἥσμεθον, ἡδόμεθον, à verbo ἥδω· excepto tamen primo et secundo futuro passivæ vocis, ut supra diximus.

Præterea, accidit ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt Dentales, ut ᾄδω, ᾄσω· πλήθω, πλήσω· ἀνύτω, ἀνύσω, aliquandò mutantur in alias consonantes, nimirum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην· λήβω, ἐλήφθην· λέλειμμαι et λέλημμαι· in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in aoristo primo pass. et in μ proximam suam affinem in præt. perfecto pass. quemadmodum et β figurativam verbi λήβω mutatam fuisse in φ in aoristo primo pass. et in μ in præt. perf. pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præterea, accidit ut vocales figurativæ, viz. breves, quæ sunt α, ε, ο, in longas mutentur in aliis temporibus, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω· ἀποῤέω, ἀποῤήσω· πληρόω, πληρώσω.

Med. In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur aliquandò in breves, et vice versâ breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον· ψάλλω, ἔψηλα· et aliquandò subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην· et aliquandò præpositivæ, ut λείπω, ἔλιπον· φεύγω, ἔφυγον· et aliquandò adduntur subjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα· ςέλλω, ἔςειλα· et aliquandò nil rejicitur, aut producitur, sed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα· ςρέφω, ἔςροφα.

Quoniam verò σ inter terminales consonantes (quæ unà cum illo sunt sex, viz. ϑ, κ, μ, ν, σ, τ,) pro vario usu diversimodè consideratur, necesse est ut illud accuratiùs hìc examinemus, et nominibus idoneis donemus quæ ejus officia significent, eo, viz. fine, ut in investigando Themate Regulæ pleniùs intelligantur.

In nostris Regulis mentionem fecimus τȣ̃ σ, quod in genere et καθόλȣ vocavimus Servile, ob ipsius multiplicem et maximum usum. Postea subdistinximus istud in Explicitum, Implicitum, et Potentiale : hoc σ invenitur in activâ et mediâ voce. Prætereà in pass. voce tribus (diversis à prioribus) modis consideratur. Nam in secundâ personâ præter. perfecti passivæ vocis reperitur σ, quod (si placet) vocetur Terminale, eo quod semper sit annexum suo termino αι· viz. σαι, ut τετήρημαι, τετήρησαι. Dein datur σ quod semper subsequitur Dentalem aspiratam ϑ· nam si quis velit inspicere terminos omnes pass. vocis qui solent incipere à ϑ, vel ab α et ι, quas vocales subsequitur; nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετήρησθον· vel figurativam Thematis, ut ἔψαλθον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philothetum, et reperitur etiam in voce mediâ. Datur postremò σ quod reperitur in primâ personâ præterit. perfecti passivæ vocis, et interdum non (prout in Regulis nostris declaravimus), quod ideò nominabitur Hotethetum. In his quæ de σ diximus elucescit utilitas et potestas τȣ̃ σ, quam omnes Grammatici nominârunt, et nullus hactenùs (quem scio) manifestavit.

Servile, seu χρήσιμον, et suæ potestatis, σ.
- Vox Activa
  - Explicitum. σ λύσω.
  - Implicitum. σ λείψω.
  - Potentiale. σ σπερῶ.
- Vox Passiva
  - Terminale. σ τετήρησαι.
  - Philothetum. σ τετήρησθον.
  - Hotethetum. σ τετέλεσμαι.
- Vox Media
  - Explicitum. σ λύσομαι.
  - Implicitum. σ λείψομαι.
  - Potentiale. σ σπερȣ̃μαι.
  - Philothetum. σ ἐσπείρασθε.

Hoc prætereà non ignorandum est, figurativas verborum (viz. Labiales et Palatinas) posse etiam dici Implicitas et Explicitas : nam in duplici consonante ψ tres Labiales implicantur, viz. β, π, φ, et in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur, quare ubi σ implicitum est, ibi quoque sunt prædictæ figurativæ implicitæ, ut in λείψομαι π est implicita, et per consequens β et φ ob affinitatem : et in ἐλεξάμην κ est implicita, et eâdem de causâ γ et χ. Verum in ἐτυπτόμην π, et in ἐλεγόμην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activ. vocis, et σ terminale pass. vocis fieri implicitum quando Labiales et Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι· λέξω, λέλεξαι.

His præmissis, ut faciliùs inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt.

Primò rejiciantur à parte ante incrementa syllabica seu temporalia (si adsint); si enim nulla sint, nulla datur dubitandi causa. 1.

Secundò rejiciantur à parte post termini, necnon terminales consonantes, ut et σ quocunque modo consideratur. 2.

Tertiò non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio verbi, viz. α restituatur in suam η, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λήβω· ἔτραγον, τρώγω· ἐτράπην, τρέπω· quemadmodum et ε rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, et ο vertatur in ε, vel addatur υ, ubi opus erit, secundum Regulas traditas de incrementis verborum. 3.

Observandum est præterea, quod rejectis terminis à parte post in pass. voce et in mediâ, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei; si verò restat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duo σ, et per consequens duo τ, vel aliquam vocalem mutabilem, α, ε, ο, quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maximâ ex parte diminuetur. 4.

Nota igitur, rejecto ς Terminali, vel Hotetheto, seu Philotheto, si restat diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ι et verbum sit hyperdissyllabum, tum semper ζ· si verò α, tunc aliquandò ζ, aliquandò α, est figurativa: si verò restat η vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ: viz. η vertitur in α vel ε, et alterutra erit figurativa. Præterea ω vertitur in ο, quod est figurativa; si verò restabat α, ε, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur benè observatis, et omnibus extrinsecè ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum activæ vocis per ω, pass. verò seu mediæ per ομαι, et verbum in μι claudetur per terminum μι activæ vocis, et passivum seu medium per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut faciliùs intelligantur quæ hactenùs diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur hujusce linguæ candidatum in legendis authoribus incidisse in has dictiones; ἐξαλεῖψαι, ἐκέκαφθε, ὑπερεσάχθην, διηράξαντο, κεκλῶσθαι, διεληλυθότες, μεθαρμοσθέντα, κεκάσθαι, διεχειρισάμην, πεπυκασμένα, σεσηρότες, ἐπῆρσε, παθήνασθαι, ἐπισημηναμένε, ἐπανασεισθῆναι, ἐπιτετροπευμένες, ἐπεπυργώμεθα, ἐῤῥωφήσθω, ἀπελαθήσεσθαι, ἀναδραμὼν, κατεβίω, καταγεὶς, ἀπέδρα, παρέβη, &c.

Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse aor. 1. act. vocis mod. infinit. à termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto, unà cum σ, quod in ψ erat implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω restabit verbum ἐξαλείπω, quod si quæratur in Dictionario, non invenietur, sicut et ἐξαλείβω· dicam igitur quod sit ἐξαλείφω, *deungo*, et per Metaphoram *deleo*. Nam φ sicut et β ob σ extrinsecum futuri primi (à quo aoristus primus formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν. Ἐξαλεῖψαι.

Videmus esse præteritum plusq. pass. ex duplici incremento syllabico εκε uno duplicato perfecti, et altero simplicitèr repetito plusq. perfecti, et ex termino uno cum terminali θ, ut ἐτέτυφθε, quibus rejectis et adjuncto termino communi ω vel ομαι restabit κάφω vel κάφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κάβω vel κάπω· quod si π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies κάπτω, *comedo*, nam π sicut et β mutantur in φ ob θ sequens terminale. Ἐκέκαφθε.

Est aor. 1. pass. voc. qui cognoscitur ex termino θ et terminali θην, et incremento syllabico ε, ut ἐτύφθην. Etenim in omni imperfecto et aor. primo et secundo modi indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quod sit vocalis Thematica, quia in illis, juxta regulam, vertitur in η. Exceptâ tantùm licentiâ Poëticâ, ut apud Homerum, Ἰλιάδ, ῥαψ. ο. ἐρητύοντο τὸν λαὸν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, *coerceo*. Poëtæ siquidem respuunt incrementa temporalia et syllabica, ut ibidem ῥαψ. χ· ὃν τέκεν αὐτὴ, pro ὃν ἔτεκεν αὐτὴ, *quem peperit ipsa.* Θεὰς ὀνόμηνεν ἅπαντα, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, *nomino*; ῥαψ. ξ. Si igitur rejiciatur incrementum ε, et terminus cum consonante terminali θην, addito termino generali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenies; imò neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σάττω, *onero*, et ὑπερσάττω, *satis superque onero*: nam γ et κ figurativæ (quæ virtualitèr concipiuntur interdum in ζ vel duo σ) solent mutari in χ ob sequens terminale θ, sicut λέγω, ἐλέχθην· πλέκω, ἐπλέχθην. Ὑπερεσάχθην.

Dico virtualitèr, quoniam ζ et σσ interdum faciunt fut. 1. in ξ, in quo κ est implicitum, et per consequens γ, κ.

Constat esse aor. 1. med. voc. à termino σαντο, unà cum σ quod erat implicitum in ξ, ut τύψαντο, quo rejecto et addito termino communi ω restabit διηράκω, quod non invenies in Lexico, neque διηράγω, διηράχω, aut διηράζω, vel διηράσσω· debes igitur concludere te non advertere incrementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterum nè tum quidem invenies; Διηράξαντο.

verso verò in α reperies esse ἀράσσω, *amputo, abscindo, illido*, et metaphoricè *impeto*; ut ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινὰ, *convitiis impetere aliquem*; cujus generis verba in præteritis pariunt tyronibus amplam difficultatem: etenim quindecim verba sunt illis inquirenda, scil. ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, vel ἐράσσω· præterea ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, sive ἀράσσω· et quinque superiora, scil. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, sive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ ex parte futuri efficerent in illo ξ, juxta Regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine δευτεροτρίτον poterant habere ξ in futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε vel α verteretur in η, et hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, si Thema ipsum et ipsius significationem ignoret, meritò Tyroni imò et cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari alitèr nisi usu. Beatior sanè est Lingua Latina, quia longè naturâ facilior, sed χαλεπὰ τὰ καλά.

Κεκλῶσθαι. Præteritum est perf. pass. inf. Rejiciatur incrementum syllabicum κε, et terminus αι à parte post, cum terminalibus consonantibus σθ, restat κλω· σ verò indicabit esse aliquam figurativam Dentalem, vel ζ vel σσ, sed non erit nisi κλώθω, *glomero* vel *neo*; quia dissyllabum, ut et πεπρῆσθαι· à πρήθω, *incendo*.

Διεληλυθότες. Constat esse participium præteriti perfecti, mediæ vocis, numeri pluralis, generis masculini, à termino ότες, et figurativa præsentis, quibus rejectis unà cum ἐπαναλήψει Atticâ priorum literarum Thematis, et verso incremento temporali η in ε, et addito termino ω, restabit διελύθω· sed hoc non est nisi addatur præpositiva ε, ut fiat diphthongus ευ, quâ additâ Thema est διελεύθω inusitatum, pro quo διέρχομαι, *prætereo*, et per Metaphoram *dissero*, seu *oratione percurro*. In formando hoc præterito medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima præt. med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, ut θάλω, τέθηλα· κλάζω, κέκληγα· φαίνω, πέφηνα· νέμω, νένομα· et λείπω, λέλοιπα· sed rejicitur more Atticorum, et κατ᾽ ἐπανάληψιν priorum literarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis in quibus corripitur penultima, ut ἐλεύθω, ἤλυθα communitèr, et ἐλήλυθα Atticè; ἀκόω, ἤκοα, et Atticè ἀκήκοα· ἀλείφω, ἤλοιφα, ἀλήλοιφα, et similia.

Μεθαρμοσθέντα. Particip. aor. 1. pass. unde rejiciendum est σθέντα, σ indicabit esse aliquam Dentalem vel σσ vel ζ, et erit μεθαρμόζω, *coapto*, quia trissyllabum, ut ἐξεργασθέντα, ab ἐργάζομαι, *perficio*.

Κεκάσθαι. Est infinitivum præteriti perf. pass. vocis. Cognoscitur à tono in penultimâ, incremento duplicato κε, et termino unà cum terminali θ, et Hotetheto σ, quibus rejectis et addito termino ω, fit κάω· quod cum non sit neque erit κάδω, κάθω, κάτω, seu κάσσω, restat esse κάζω, *orno* et *decoro*, verbum Poëticum, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ω. ver. 546.

Τῶν σε, γέρον, πλέτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
Horum te, senex, divitiisque et filiis aiunt exornatum fuisse.

Διεχειρισάμην. Aor. 1. med. rejiciatur ε et terminus σαμην, et quia restat ι, et verbum est polysyllabum, ideo ζ est figurativa, sc. διαχειρίζω, *tractare*, ut ἐπορισάμην, à πορίζομαι, seu πορίζω, *comparo*.

Πεπυκασμένα. Est particip. perf. et plusq. perf. pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum πε, et in fine μενα, unà cum σ Hotetheto, quod est indicium ejus figurativam esse Dentalem, vel ζ vel σσ, et est quidem ζ, viz. πυκάζω, *denso* seu *tego*, quoniam polysyllabum.

Σεσηρότες. Est particip. perf. med., quare rejicienda est duplicatio in initio σε, et in fine terminus participialis ότες, et quoniam η habet ι subscriptum, ideoque cum sit impropria diphthongus vertetur in propriam, viz. αι, et addito termino generali ω, verbum erit σαίρω, *scopis purgo*, ut πεφηνότες, à φαίνω. Verba hujusce ordinis, scil. immutabilium, felicius et citius reperiuntur quam cætera, quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod solet mutari interdum vel in γ vel in μ, prout in Regulis videre est.

Ἐπῆρσε. Vocabulum in Homero, et juxta meas Regulas video esse aor. 1. act. voc. ob σ explicitum. Præterea puto ε esse incrementum syllabicum, quo rejecto unà cum σε, et addito ω, restabit πήρω, quo quæsito et haud invento, concludam π non esse Thematicam literam, sed præpositionis ἐπὶ, quâ rejectâ, restabit ἤρω, quod si quæram non inveniam: dicam igitur esse temporale incrementum, quod si vertam in ε, erat ἔρω, quod tamen non est, quia est ἄρω, *apto*, cujus futurum facit communitèr ἀρῶ, et Æolicè ἄρσω, et ex hoc ἦρσεν, et cum præpositione ἐπὶ, ἐπῆρσεν, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ξ. ver. 166.

——τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν.
Ἥφαιςος, πυκινάς τε θύρας ςαθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Παθῆνασθαι. Est aor. 1. infin. med. ideoque ασθαι rejecto, et versâ η, impropriâ diphthongo, in αι propriam, et termino passivæ vocis adjecto, erit παθαίνομαι, *vehementer afficior.*

Ἐπισημηναμένȣ. Cognoscitur esse particip. aor. 1. med. per terminum αμένȣ, in quo σ potentiale subintelligitur; quare rejecto termino αμένȣ, et versâ impropriâ diphthongo η in αι, et addito generali termino in ω, est ἐπισημαίνω, *indicium facio* seu *significo.*

Ἐπανασεισθῆναι. Cognoscitur esse aor. 1. pass. infin. per terminum σθῆναι, quo rejecto σ Hotethetum indicabit esse verbum tertii et quarti, vel saltem sexti ordinis, et ultimum erit: nam illo termino cum σ rejecto, et addito communi termino pass. ομαι, erit ἐπανασείομαι, *adversus aliquem concutior*, à σείω.

Ἐπιτετροπευμένȣς. Hæc vox est partic. præt. perf. pass. à quâ, rejecto μένȣς, et duplicato τε à parte ante, et addito termino act. ω, vel pass. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω vel ἐπιτροπεύομαι, *procuro, administro, in tutelâ habeo.* Hujusce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur, propter diphthongum figurativam ευ.

Ἐπεπυργώμεθα. Est plusquam perfect. pass. undè rejecto in initio incremento επε, et in fine μεθα, restat πύργω· deinde ω in ο verso, additoque terminali ω, fit πυργόω, *munio* seu *turribus urbem instruo*, à nomine πύργος, *turris.* Hujusce generis verba nullâ difficultate deprehenduntur, quia omnia ferè sunt derivata à nominibus, ac proindè solent mutare figurativam ο præsentis in ω in ipso futuro, ut videre est in Regulis nostris de futuro activæ vocis.

Ἐῤῥωφήσθω. Constat esse imperfecto pass. mod. imperat. tertiam personam, quare rejiciendum est ε, unà cum ρ, et in fine θω, cum σ Philotheto, et verso η in α, et addito communi termino ω, fit ῥοφάω, quod etiam et ῥοφέω, rectè dicitur *sorbeo* et *exhaurio.* Ejus generis verba facilè etiam deprehenduntur, nam η figurativa longa est indicium quod figurativa primitiva erat α vel ε: neque σ vobis dubium creet, quod licèt non admittatur in prima persona præter. perf. pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis subsequitur, ibi σ desideratur, atque ideò vocatur σ Philothetum.

Ἀπελαθήσεσθαι. Est futur. 1. pass. infinit. quare θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino ω, fit ἀπελάω inusitatum, pro quo ἀπελαύνω, *abigo.* In hoc verbo debuerat esse σ Hotethetum, ut γελασθήσεσθαι à γελάω, πετασθήσεσθαι à πετάω, secundum Regulam; sed ἐλάω, *pello*, facit ἤλαμαι et ἤλασμαι.

Ἀναδραμών. Est aor. 2. act. ων participii termino rejecto, versoque α in ε, unà cum termino ω, fit ἀναδρέμω inusitatum, pro quo ἀνατρέχω, *recurro.*

Κατεβίω. Aor. 2. verbi in μι, rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit καταβίωμι, *vivo.* Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, aor. 2. ἔγνων, ἔγνως. sic et βίωμι, aor. 2. ἐβίων, ως, ω, etc.

Καταγείς. Aor. 2. pass. à quo rejecto εις termino participiali, et addito communi termino ω, fit κατάγω, *confringo*, inusitatum, pro quo κατάγνυμι.

Ἀπέδρα. Aor. 2. act. cujus incremento rejecto, et figurativâ α versâ in η, et cum termino verborum in μι, fit ἀπόδρημι, *aufugere.* Hoc esset ἀπέδρη juxta Regulam, quia aor. 2. solet servare figurativam longam, sed unum est eorum quæ excipiuntur.

Παρέβη. Aor. 2. act. verbi in μι, qui cognoscitur à figurativâ η, quare incremento ε rejecto, et addito termino μι, fit παράβημι inusitatum, pro quo παραβαίνω, *transgredior.*

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen, et ut constet omnibus unam esse verborum Barytonorum conjugationem, et alteram verborum in μι, tabulam sequentem exaravimus: quæ in formandis et resolvendis verbis respicienda est; illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis adduntur, ita in resolvendis rejiciuntur.

TERMINATIONES BARYTONORUM.

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A	ῶ	εἰς	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
Imperf.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ήτον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	ήσομαι	ήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῆ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	θήσομαι	θήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται	in 3. prior. decl. ut in præſ.; in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θήτον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	αι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	νται, μένοι εἰσί
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Pluſ. perf.	A	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
	P	μην	ο	το	μεθον	θον	θην	μεθα	θε	ντο, μένοι ἦσαν
	M	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
P. poſt F.	P	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται

Imperativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. β.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θητι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
Perfect.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ο	θω		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν

Optativus. Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitiv.	Participium.
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præsenti.

οίμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ὼν, οῦσα, όν
είην	είης	είη		είητον	ειήτην	είημεν	είητε	είησαν	ῆναι	εῖς, εῖσα, έν
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	έσθαι	όμενος, η, ον
οιμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	εῖν	ῶν, οῦσα, οῦν
ησοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	ήσεσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι	ούμενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
θησοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οιμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν	αι	ας, ασα, αν
θείην	θείης	θείη		θείητον	θειήτην	θείημεν	θείητε	θείησαν	θῆναι	θεὶς, θεῖσα, θέν
αίμην	αιο	αιτο	αίμεθον	αισθον	αίσθην	αίμεθα	αισθε	αιντο	ασθαι	άμενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	έναι	ὼς, υῖα, ός
μένος εἴην	εἴης	εἴη	ω	εἴητον	εἰήτην	οι εἴημεν	εἴητε	εἴησαν	θαι	μένος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	έναι	ὼς, υῖα, ός

Plusquam Perfectum ut Perfectum.

οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Subj. Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
θῶ	θῇς	θῇ		θῆτον	θῆτον	θῶμεν	θῆτε	θῶσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
μένος ὦ	ᾖς	ᾖ	ω	ἦτον	ἦτον	οι ὦμεν	ἦτε	ὦσι
ῃ	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι

Hactenus de Barytonis: sequuntur circumflexa, quæ contrahuntur in præsenti & imperfecto omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in έω, άω, όω, ex quibus contrahuntur.

Terminationes Verborum contractorum in Ε΄Ω.

INDICATIVUS.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	ουσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ȣ́μεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ȣ́μεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	εις	ει		εῖτον	είτην	οῦμεν	εῖτε	οῦν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ȣ́μεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ȣ́μεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο

Imperativus Verb. in έω.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Terminationes Verborum contractorum in Α΄Ω.

INDICATIVUS.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	ᾶς	ᾶ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾶ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾶ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
Imperf.	A	ων	ας	α		ᾶτον	άτην	ῶμεν	ᾶτε	ων
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativus Verb. in άω.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A		α	άτω		ᾶτον	άτων		ᾶτε	άτωσαν
	P		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in Ο΄Ω.

INDICATIVUS.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	ους	ου		οῦτον	ούτην	οῦμεν	οῦτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	ȣ̃ντο

Imperativus Verb. in όω.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A		ου	ούτω		οῦτον	ούτων		οῦτε	ούτωσαν
	P		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
	M		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν

Optativus Verborum in έω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	εῖν
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι

Perfectum Paſſivum.

ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῄντο	πεποιῆσθαι πεποιημένος, part.

Subj. Sing. Dual. Plural.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Participium.
ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι	ῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν
μαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται	ȣ́μενος, η, ον

Media eadem cum Paſſivâ. Perfect. paſſ. πεποιῶμαι, formatur ut Præſens.

Optativus Verborum in άω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
ῷμι	ῷς	ῷ		ῷτον	ῴτην	ῷμεν	ῶτε	ῷεν	ᾷν
ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ᾶσθε	ᾶντο	ᾶσθαι
ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ᾶσθαι

Perfectum Paſſivum Optativi.

ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο	βεβοῆσθαι βεβοημένος, part.

Subjunct. Verborum in άω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Participium.
ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι	ῶν, ῶσα, ῶν
ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται	ώμενος, η, ον

Media ut Paſſiva. Perf. paſſ. βεβοώμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Optativus Verborum in όω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	ȣ̃ν
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	ȣ̃σθαι
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	ȣ̃σθαι

Perfectum Paſſivum.

ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	κεχρυσῶσθαι κεχρυσωμένος, part.

Subjunct. Verborum in όω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Participium.
ῶ	οῖς	οῖ		ῶτον	ῶτον	ώμεν	ῶτε	ῶσι	ων, οῦσα, οῦν
ῶμαι	οῖ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται	ούμενος, η, ον

Media ut Paſſiva. Perf. paſſ. κεχρυσωμαι, ῷ, ῷται, ώμεθον, ῶσθον, ῶσθον, ώμεθα, ῶσθε, ῶνται.

Terminationes Verborum in MI, quæ defcendunt à Verbis in *έω, άω, όω, ύω.*

INDICATIVUS.			Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præfens.	A P M	τίθ ἵς δίδ ζεύγν η, η, ω, υ ε, α, ο, υ	μι μαι	ς σαι	σι ται	ε α ο ύ μεθον	τον σθον	τον σθον	μεν μεθα	τε σθε	1. 2. 3. 4. εῖ, ᾶ, ȣ̃, ῦ, σι νται
Imperf.	A P M	ἐτίθ ἵς ἐδίδ ἐζεύγν η, η, ω, υ έ, ά, ό, ύ	ν μην	ς σο	1. 2. 3. 4. η, η, ω, υ το	ε α ο ύ μεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο
Indef. β.	A M	ἔθ ἔς ἔδ η, η, ω- έ, ά, ό-	ν μην	ς σο	1. 2. 3. η, η, ω το	μεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο

Imperativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præfens.	A P M		τίθ ἵς δίδ ζεύγν ε̃ἲι, α, ο, υ, θι ε, α, ο, υ, σο	τω σθω		τον. σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν
Indef. β.	A M		θ ς δ ὲς, ῆ, ω, θι έ, ά, ό, σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν

Optativus Verborum in *μι*.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
A P M	τιθ ἱ διδ εἱ, αἱ, οἱ, εἱ, αἱ, οἱ	ην μην	ης ῀ο	η ῀το	 ᾽μεθον	ητον σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε σθε	εῖ, αῖ, οῖ, εν ντο	έ, ά, ό, ύ, -ναι ε, α, ο, υ, -σθαι
P	τιθ ἱ διδ εἱ, αἱ, οἱ,	μην	῀ο	῀το	᾽μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο	

Præteritum Perfect. Pasliv.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
A	ἱστ εἱ, αἱ, οἱ, εἱ, αἱ, οἱ,	ην μην	ς ο	η το	 ᾽μεθον	ητον σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε σθε	ησαν, εν ντο	εῖ, ῆ, ῶ, -ναι έ, ά, ό, -σθαι

Subjunct.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Participium.	
A P M	τιθ ἱ διδ ῶ ῶμαι	1. 2. 3. ῇς, ᾷς, ῷς ῇ, ᾷ, ῷ	1. 2. 3. ῇ, ᾷ, ῷ ται	 ώμεθον	῀τον ῀σθον	῀τον ῀σθον	῀μεν ώμεθα	τε σθε	ῶσι ῶνται	ἑὶς, εῖσα, ὲν ὰς, ᾶσα, ὰν ὺς, ῦσα, ὸν	έμενος άμενος όμενος
A M	ἱστ ῶ ῶμαι	ῇς, ᾷς, ῷς ῇ, ᾷ, ῷ	ῇ, ᾷ, ῷ ται	 ώμεθον	τον σθον	τον σθον	μεν ώμεθα	τε σθε	ῶσι ῶνται	εὶς ὰς ὺς	έμενος άμενος όμενος

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS ALTER,

DE

ARTICULIS.

ARTICULUS duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur *προτακτικὸν ἄρθρον*, quòd Nominibus, Participiis, et interdum Verbis Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus verò dicitur Græcè *ὑποτακτικὸν*, quod Nominibus tantùm postponitur, ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit, *ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.* Nos autem de præpositivo tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo solus est Articulus.

Reg. I. *Quando sermo est de re quâpiam certâ*, de quâ viz. nobis constat, *tunc nomen illud gaudet articulo; sin minùs, respuit:* ut Isocr. ad Nicocl. *Ὅλως γὰρ εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις·* in quo exemplo *φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων*, et *ἐπιτηδευμάτων*, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula sola penè sufficeret, ut de usu Articuli minimè dubitaremus; pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt.

Reg. II. *Nomen Substantivum seu Appellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum; ita tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficit.* Demosth. pro Coronâ: *Σκοπεῖτε δὲ τί χρῆν τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, καὶ τί τὸν μετὰ πάσης προνοίας, καὶ προθυμίας, καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον.* Ubi *εὔνους* adjectivum, quia præponitur Appellativo *πολίτην*, contentum est unico articulo.

Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno scil. pro Adjectivo, pro Appellativo seu Substantivo, altero. Lysias contra Eratosthenem: *Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκείας ἦλθον τὰς ὑμετέρας.* Idem in Nicom. *Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἓξ τάλαντα εἴσγε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξήρκεσεν*, &c.

Quod si Adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen repeti debet: ut Demosth. pro Coron. *Ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας ἐπὶ τοὺς Φωκείας εὐτρεπῆ ποιήσαιτο·* ubi *τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας*, subintelligitur susceptæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maximâ cum venustate, si Nomen Substantivum sequatur genitivus possessivus; et potissimùm si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cùm genitivus possessivus juxta Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Coron. *Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων·* ubi articulus *τῆς τῶν Θηβαίων* repetitur designando molestiam et stupiditatem Thebanorum.

In definiendis rebus, neque subjectum, neque attributum exigunt articulum. Arist. ad Nicom. Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, ἢ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν. Et in Topicis; Ἔστι δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nominibus ἀρετὴ et συλλογισμὸς, ut subjectis; nec nominibus ἕξις et λόγος, ut prædicatis. Sæpè tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimùm apud Oratores, sed non prædicatis: ut Demosth. pro Coron. Ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας, οὔσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod est subjectum, præponitur articulus; ut nomini συκοφαντίας, non item, veluti prædicato. Reg. III.

Genitivus possessivus Nominis vel Participii, imò et nomen ipsum à quo possessivum regitur, gaudent articulis; ut Demosth. pro Coron. Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις, ἄν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν τότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία καὶ ταυτὰ βουλομένη φανήσεται, ἡ δὲ σὴ ταῖς τῶν τοὺς τοιούτους τότε συκοφαντούντων. Ubi nomini, unà cum participio ἐπαινουμένων et συκοφαντούντων, præfigitur Articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediatè gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τοὺς, &c. Insuper licèt non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, viz. πολιτείας, magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum et in priori. Interdùm verò hic articulus genitivi possessivi omittitur, et potissimùm in nominibus propriis, ut in exemplo secundæ Regulæ videre est. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, &c. et Demosthen. pro Coronâ: Οὐ δὲ γ' ἡττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου. Reg. IV.

Nomen quod ante se vel post se habet Pronomen ἐκεῖνος, η, ο, vel οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *semper exigit articulum.* Demosthen. pro Coronâ: Δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, &c. Idem, Λέγε δ' αὐτῷ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Et Lysias contra Theom. Οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει κατεσκεύασται. Idem pro Aristophan. Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ, ὦ ἄνδρες δικασταί. Reg. V. Ante se. Post se.

Articulus locum habet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctivis μὲν, *quæ præponi,* et δὲ, *quæ subsequi solet.* Hic modus loquendi perelegans quidem est et usitatissimus. Isocrat. ad Nicocl. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, καὶ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν, οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ πράξεις κατέστησαν· ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus sc.) et οἱ δὲ (sc. Tragici.) Reg. VI.

Nomina propria seu Cognomina, si solitariè ponuntur, rarò adsciscunt articulum. Lysias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλῳ ὄντι Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Arist. Πρῶτον μὲν γὰρ βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου. Reg. VII.

Interdum tamen illo gaudent. Demosthen. adversus Aristocr. Ὡς δὲ συλλέξας δύναμιν παρῆν ὁ Ἀρτάβαζος ἀφειμένος παρὰ τοῦ Αὐτοφραδάτου.

Quod si proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ unà ponantur, sæpiùs accidit, ut ultimum solummodò sortiatur articulum: Ut Lysias contra Eratosthenem; Ἀνέβη μέν τοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γινομένων Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάριος, &c. Et alibi: Τούτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἱπποκλῆς καὶ Ἐπιχάρης, ὁ Λαμπρεὺς, &c.

Si verò nomen Patriæ non datur in recto instar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπρεὺς,) *sed necesse sit ut nomen Patriæ in diverso casu ponatur cum aliquâ præpositione, vel adverbialitèr, tunc articulo maximè gaudet.* Demosthen. adversus Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε Λεωπτίνην τὸν ἐκ Κοίλης τέτταρας καὶ τριάκοντα δραχμὰς καὶ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Ο', καὶ μικρόν τι πρός.

Nomina propria post se recipiunt articulum, cum genitivo possessivo parentum. Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametsi rarissimè, exprimitur; ut Halicarnass. Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγέννηθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρί. h. e. *Lysias Cephali filius,* &c. Hoc tamen nil impedit quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth. pro Coronâ: Ἐπὶ Χαιρωνίδου Ἄρχοντος ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γράφην κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου· h. e. *filius Atrometi,* &c. Reg. VIII.

Pronomen demonstrativum οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *conjunctum cum adjectivis in gradu superlativo, quibus terminus universalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *superadditur, ante istum terminum vendicat articulum, idque venustè admodum.* Lysias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεστασίασεν, &c. h. e. *Et hic omnium sceleratissimus itâ apertè collusionem suam prodidit.* Reg. IX.

Reg. X. *Terminus universalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, nominibus præpositus, articulum post se requirit;* ut Demosth. pro Coronâ: Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως, ἐκ τούτων ἄν τις ἴδοι οὕτω δικαίως, οὔτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα. Lysias contra Theomn. Ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐῤῥιφέναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demosth. pro Coronâ: Ὁ γὰρ τότε ἐνστὰς πόλεμος ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διήγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.

Quod si terminus universalis privetur nomine substantivo vel adjectivo, tunc articulum ante se eleganter exigit, ita tamen ut articulum inter et nomen universale aliquid inseri debeat. Lysias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐννόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

Reg. XI. Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *in re certâ ante se exigit articulum;* ut Plato de Legibus: Τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν δὴ χρεὼν διπλάσιον πρῶτον ἐκτίνειν, ἐὰν ὄφλῃ τις τὴν τοιαύτην δίκην, καὶ ἱκανὴν ἔχῃ τὴν ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lysias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ' οἷς μάλιστα προσῆκον καὶ διὰ γένος, καὶ διὰ πλοῦτον, καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Isoc. de Pace: Ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας ἡγεῖσθαι χαλεπὰς εἶναι, καὶ βλαβερὰς, οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Lysias ad Delationem: Καίτοι ὅστις τούτοις φθονεῖ, οὓς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τινὸς ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας;

Quod si ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, notam quandam indeterminatam secum conjunctam habet, tunc secundum primam regulam articulo destituitur: ut Demosth. in Onit. Καὶ γὰρ οὐδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχον ἐστὶ τὸν αὐτὸν αὑτοῦ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τοῦτον ἄλλῳ τινὶ φάσκειν, ἀποτίσειν καὶ ταῦτ' ἐγγυᾶσθαι. h. e. Nullâ enim ratione nititur hæc causa, qui ipse talentum recuperare nequeat, eum alteri cuipiam se satis esse facturum polliceri, atque adeò spondere. Et inferius, Ἐπεὶ φέρε πῶς ἐστὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς σῆς μηδέπω καὶ τήμερον ἄλλῳ συνοικούσης, μηδ' ἀπηλλαγμένης Ἀφόβου, μηδὲ τὴν προῖκα δεδωκότος τούτου, μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος; h. e. Aut qui æquum est sorore tuâ ne hodie quidem alteri cuipiam nuptâ, nec ab Aphobo desertâ, neque per istum dote numeratâ, quæ in his rebus neque quæstionis, nec ullum aliud jus accipit?

Reg. XII. *Genitivus partitivus semper gaudet articulo.* Isocr. Orat. Panath. Ἔτι δὲ τοῦ μὴ τῶν καταβεβλημένων εἶναι, μηδὲ τῶν κατημελημένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέστατοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μνησθεῖεν ἄν, καὶ διαλέχθειεν ὡς σπουδαίων ὄντων. Lysias in Apolog. Ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν.

Reg. XIII. *Nulla Pronomina ante se requirunt articulum.* Ut Lysias pro Arist. Αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος, ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferiùs, Ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίζεσθαι, &c.

Pronomen verò αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, *quando sonat* idem, eadem, idem, *tunc necessariò ante se postulat articulum.* Ut Demosth. pro Coron. Ἐστὶ δὲ οὐχ ὁ λόγος τοῦ Ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὕσπερ ἂν ἡ πατρίς. h. e. Non est enim Oratoris honoranda oratio, ô Æschines, neque sonus vocis, sed quòd eadem cum populo eligat, et eosdem quos et patria amet, et odio habeat.

Reg. XIV. *Quando præcedunt nominibus adjectivis et nominibus propriis adverbia* οὕτω vel οὕτως, imò et nomen τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum.* Lys. in Apolog. Ἐγὼ δ' οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς, καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένοις τὴν πόλιν, νῦν δέομαι μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ. Et alibi, Ἀκηκοὼς δὲ οὕτως ἄνομον καὶ δεινὸν πρᾶγμα, &c.

Reg. XV. Πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si numerum designant* ἀπροσδιόριστον, i. e. *indeterminatum, nullatenus exigunt articulum.* Isocr. de Pace: Καὶ ταῦτα ὁρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν εὐδαιμόνιζον καὶ πολλοὶ τῶν νοῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτήν. h. e. quæ dum facerent, cum ipse tum multi non mentis compotes urbis felicitatem prædicabant. Et inferiùs, Εἰς ἃς πολλοὶ καὶ τῶν ἀστυγειτόνων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ' ἐφησθησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς. h. e. Ad quos multi è finitimis aliisque Græcis conveniebant, &c. Lysias contra Frumentarios: Πολλοί μεν προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, θαυμάζοντες. h. e. Multi me adierunt, ô Judices, admiratione ducti. Demosth. in Aphobum: Τούτων τοίνυν εἰσὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔτι δ' οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων. h. e. Cùm autem harum rerum multi testes sint, non minora etiam argumenta nobis suppetunt.

Quod si πολλοὶ *sonat* πλῆθος, h. e. vulgus, *vel* populus, *tunc necessariò desiderat articulum.* Ut Isoc. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι. h. e. Cave criminationes etiamsi falsas, vulgus enim veritatem ignorat, sed ex famâ et opi-

nione judicat. Demosth. adversus Timocrat. Τίς ἦν μόνη φυλακὴ ϗ δικαία, ϗ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. h. e. Quæ igitur sola est custodia, et justa, et firma legum? Vos Populus. Idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τῦτο λέγυσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος. h. e. Nunc verò vulgus hoc dicunt, quòd Cercyram cepit Timotheus.

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si sese habeant ut subjecta in oratione, non respuunt articulum.* Exempl. K. R. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ υἱῷ αὐτῦ τότε συμβεβηκότα, αἴτια γέγονε τῦ νυνὶ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὁμιλῆσαι θανάτῳ. h. e. Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipsius contigerunt, in causâ fuere, cur pater è vivis excesserit. Demosth. pro Phormione: Τὰ μὲν ἦν πολλὰ, ὧν Ἀπολλόδωρος ἐρεῖ, νομίζετε εἶναι λόγον ϗ συκοφαντίαν. h. e. Verba verò multa, quibus Apollodorus utetur, nugas esse et calumnias putate.

Verùm πολὺς, πολλὴ, πολὺ, quando ponuntur ἀπροδιορίςως, respuunt prorsus articulum, ut Lysias adversus Pandeon: Ὃς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον ὐκ ἐπαύετο. h. e. Hic enim cum me jamdudum negotium facessere non destiterat. Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίςων τὺς αὐτὺς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίυς εἶναι. h. e. Vos in maximis magistratibus eosdem sinitis longo jam tempore summum obtinere magistratum.

Πλεῖςοι, πλεῖςαι, πλεῖςα, *cùm obtinent locum subjecti gaudent articulo.* Isoc. de Pace: Εὑρήσετε γὰρ τὺς πλείςυς τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, ϗ πλείυς ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν, ἢ τῶν ἀγαθῶν. Reg. XVI.

Μὰ adverbium jurandi *nomini subsequenti articulum largitur.* Dem. in Aphob. Μὰ τὺς θεὺς ἐγὼ μὲν ὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τῦτ' ἀκριβέςερον, ἢ τῦτον τὸν τρόπον. Ego medius fidius, &c. Reg. XVII.

Quod si conjungatur cum nomine Δία *respuit prorsùs.* Ut Demosth. ibid. Οὐ μὰ Δία ὐχ ὅτι τὸν Μιλύαν ὡμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον. Non mehercle quod, &c.

Regula prædicta convenit etiam particulæ νή. Idem pro Phormione: Κἂν ταῦτα ποιῆτε, αὐτοί τε εὐορκήσετε, ϗ τῦτον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα νὴ τὸν Δία ϗ τὺς Θεὺς ἅπαντας. Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo destituatur, ut Demosth. de ordinand. Republ. ϗ νὴ Δία, ὦ Ἄνδρες, &c.

Nomina Appellativa seu Adjectiva virorum, qui in aliquâ arte seu scientiâ excelluerunt, necessario articulo insigniri debent. Ut cùm vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς, et Arist. ὁ φιλόσοφος, quia sicut hic Philosophiâ, ita ille Poësi, primas tenet. Reg. XVIII.

Sæpè articulus destituitur Participio magnâ cum elegantiâ, idque cum variis præpositionibus, vel adverbiis, quæ immediatè subsequi solent articulum, ut οἱ ἐν πόλεσιν, hoc est, Cives, Oppidani. Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, Adolescentes. Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, Emeriti. Οἱ ἐν ὅπλοις, Milites. In quibus omnibus subintelligitur Participium ὄντες vel γινόμενοι, vel quid simile. Demosthen. in Philippo: Καὶ γάρ τοι διεςηκότων εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν πόλεσιν, hoc est, Cum oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαςον, τὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ ςρατιωτικὸν, τὺς δ' ὑπὲρ τὸν καταλόγον ἐξεταςικόν. Reg. XIX.

Pari modo, οἱ ἔπειτα, posteri, τὰ ἔπειτα, posteritas, οἱ πρόσθεν, prisci, οἱ πόῤῥω, dissiti, οἱ περὶ τὸν βασιλέα, qui stant à parte Regis, οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, Sacerdotes, &c.

Sæpissimè articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine sumitur. Demosth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν ϗ ἀκύων σύνοιδα τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βύλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ὐ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βύλεσθαι pro neglectu, et τῷ μὴ συνιέναι pro inscitiâ, sumitur. Pari modo dicitur τὸ σπυδάζειν, studium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, τὸ φρονεῖν, prudentia, &c. Reg. XX.

Nomina κλητικὰ *respuunt prorsus articulum:* ut Demosth. pro Coron.: Πρῶτον μὲν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c. Reg. XXI.

Articulus neutrius generis, vel uni tantum dictioni, vel pluribus materialitèr vel artificialitèr positis, solet præponi. Arist. de Interp. Οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης, τὸ κέλης ὐδέν τι σημαίνει καθ' αὑτό. Idem paulò inferiùs, Τὸ δὲ ὐκ ἄνθρωπος. Ubi notandum est hujuscemodi articulum vocari ἄρθρον ἔντεχνον, quoniam ex consulto præponitur illis dictionibus, quæ pro seipsis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantùm est Græcis, quo explicant suas mentes ἐκφαντορικῶς ϗ διαῤῥήδην, h. e. enucleatè et clarè; ut Dem. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Ἐὰν γὰρ τῦτο ὑπάρξῃ, τότε ϗ περὶ τῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέςαι σκοπεῖν. h. e. Sic enim certò hoc constiterit, tum quâ ratione quis illum ulciscatur, licebit despicere; quo in loco articulus τῦ complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέςαι σκοπεῖν. Pro Coron. idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβυλον ποιήσασθαι περὶ τῦ πῶς ἀκύειν ὑμᾶς ἐμῦ δεῖ. Ne adversarium adhibeatis in consilium, de modo quo me audire vos oporteat. Reg. XXII.

De Articulis.

Observandum est Poëtas et potissimùm Homerum raro uti articulis præpositivis, ut Ἰλ. ῥαψ. θ. ver. 532. εἴσομαι αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Aristoph. tamen crebrò iis utitur,

Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾷν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum est Poëtas sæpè usurpari articulos præpositivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β. ver. 52. Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Dem. in Orat. Olynth. 3. Ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῷ ποτε ἀνθρώπων ἢ γέγονε ἢ γενήσεται, &c. pro εἴ τινί ποτε ἀνθρώπων. Et idem pro Coronâ: Ἄλλως τε κἂν ὑπ' ἐχθροῦ τῳ τοῦτο συμβαίνῃ, pro τινί.

FINIS.

LONDINI
TYPIS RICARDI TAYLOR
M. DCCC. XXX.

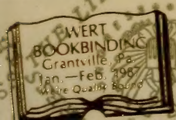

C 1

C 1

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: July 2006

PreservationTechnologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION
111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066

WERT
BOOKBINDING
Grantville, Pa.
Jan.—Feb. 1987
We're Quality Bound

LIBRARY OF CONGRESS
0 003 037 684 5
